LEXICON MANUALE

Græco-Latinum, & Latino-Græcum

Primo concinnatum, Térque editum

à CORNELIO SCHREVELIO:

Hac Sextâ Editione

Vocabulorum octo quasi millibus locupletatum, plurimisque præterea in locis auctum, & adornatum, prout ex Præfatione constat.

Studio atque opera JOSEPHI HILL.

Ad calcem adjecta sunt

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

Quibus omnia Gr. L. primitiva comprehenduntur:

ITEM

Tractatus duo; Alter de Resolutione Verborum, de Articulis alter; uterque perutilis, & adhuc desideratus.

CANTABRIGIÆ,

Ex Officinâ *Joan. Hayes*, Celeberrimæ Academiæ Typographi.
Impensis *H. Sawbridge*, ad *Insigne* Bibliorum, *in vico, vulgò vocato*, Ludgate-Hill, Londini. M.DC.LXXXV.

L

exp
ind
per
jud
plu
ipſ
hoſ
mu
con
tia
xi.
ant
tiæ
Ve
eſſe
tem
xat
quà
com
mul
mer
idén
ut ſt
tatib

LECTORI BENEVOLO
S. D.
JOSEPHUS HILL.

GRæcam Linguam celebrare; cujus existimatio apud literatos omnes tanta est, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat; nec mihi opus est, nec studiosa indoles id exposcit. De iis igitur solummodo verba facere in animum induxi, quæ præsens omnino spectant institutum: quò penes unumquemque sit, faciliùs de eodem rectiúsque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium; plurimùm refert, consilium perinde instituti operis, ac ipsum opus habere compertum. Quibus igitur de causis hosce suscepimus labores, & quem ad usum eosdem dirigimus; ne hoc non bene perspecto, iniqua (ut plerunq; fert consuetudo) in nos operámve nostram lata esset sententia; paucis te, *Amice Lector*, à primo admonendum duxi. Quisquis enim secum recolit, quot Lexica annis jam antea multis prodierunt in lucem: nos fortean imprudentiæ coarguet, quasi frustra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet; ea omnia vel κρητικώτερα esse, (nonnulláque per omnia Græca) atque adeò non attemperata ad captum juventutis, sed viris peritis duntaxat accommodata; vel pretii saltem molisque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commodè portari queant. Idcirco *Cl. Schrevelius*, qui multis nominibus de rep. literaria benè meruit, meliúsque mereri pergit cotidie, hoc Lexicon concinnavit primitùs; idémque nos in usum Britannorum jam auctum ivimus: ut studiosæ Gr. L. adolescentiæ, in superandis difficultatibus, quæ teneriorem istam ætatem ut plurimùm tor-

 quent,

quent, foret subsidio: & tenuioribus insimul fortunis, humerisque parum firmis meliùs aliquantò consuleretur. Quò verò adolescentibus salebrosa ad Athenas via, planior fieret, itáq; compendiosior: id in primis & *Cl. Schrevelio*, & nobis fuit curæ: ut vocabula omnia N. Testamenti, & scriptorum qui in Scholis trivialibus teruntur; necnon usitatiora, quæ cum alibi apud Poëtas, & Oratores occurrunt, tum maximè in veteris Instrumenti versione Græcâ, (quæ multis perperam LXXII dicitur) explicata forent, & enucleata. Anomala etiam, & themata quæ difficiliùs investigantur, uti & hujus linguæ dialectus variæ; quæ molestiam minùs exercitatis (ut quæ maximè) creare solent; ea fere omnia, & inventu, & intellectu facta sunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non solùm futura & præterita, (quod ab aliis Lexicographis factum) sed alia etiam assignavimus tempora, quibus difficultas inesse videbatur, & potissimum indefinita; Græci quippe plurimùm, hæc pro perfectis solent usurpare. Ut verò à cæteris dignosci possint, literis capitalibus signata sunt primitiva; sub quibus plerumque, & derivata, & composita communiora, (quæ sua etiam serie relata sunt) memoriæ ergô commemorantur. Græca πολύσημα, per primigenias suas significationes primùm plerumque, deinde per post-natas, (nisi quando unica sufficiat) Latinè reddidimus. Quid enim id genus voces, (quæ ferè sunt innumeræ) primò & propriè significant; quid verò translatè & μεταφορικῶς· permagni interest exploratum habere. Cum enim translata vocabula, & plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad significandum valeant, (concisæ utpote sunt similitudines, quæ rem planè subjiciunt oculis) iis quàm sæpissime utuntur Scriptores: quo fit necesse; ut juxta in alienis in quæ migrârunt, vel ubi saltem diversantur, ac propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid insuper in hac Editione præstitum est, admonendus es porrò *Candide Lector*. Nonnulla *Schreveliana*, sed

ſed oppidò pauca, deleta ſunt, (neque enim operam, neque famam ejus imminutam velimus) alia quædam mutavimus; ἔτυμα deſiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout ſeries verborum tulit, intertexuimus; & vocabulorum denique quinque ampliùs millia in album retulimus. Adjectivis unius, uti & trium terminationum; ut ab iis quæ duarum ſunt, & ſubſtantivis diſcriminari poſſint, (quod ſæpius pueris negotium faceſſere, jam inde ab adoleſcentia memini) nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In tranſferendis Græcis operam dedimus; ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata ſunt, ſed Grajis proſapiam ſuam referunt acceptam, literis majuſculis imprimerentur. Quod tametſi à nemine (quòd ſciam) adhuc tentatum fuerit, & quantulumcunque videbitur; magni tamen (niſi me valde fallit conjectura) erit adoleſcentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non ſolùm eorundem origines; & in plurimis orthographia etiam, & ſyllabarum quantitates multò faciliùs innoteſcere poſſint: verùm etiam ambæ unâ eademque operâ addiſcuntur linguæ; citiúſque & altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior eſt nulla, quàm (paucis ex Grammaticâ prægustatis, de pronominibus verbíſque ſubſtantivis, quòd frequentiſſimè occurrunt; de vi præpoſitionum item, ob earum uſum cùm ſingillatim, tùm in compoſitione (apud Græcos præſertim) longè uberrimum; conjunctionúmque ad aſſequendum ſermonis nexum; de verborum & nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligenter; & per notas voces ignotas addiſcere, & memoriâ retinere. Cujus rei teſtis adeò locuples eſt omnium experientia: ut nemo, niſi in linguis planè hoſpes, ignorare poſſit. Quòd ſi in iiſdem, duriuſculè ſubinde ἐτυμολογίζειν videamur: at certè nihilo ſecius id fecimus, quàm à doctiſſimis Etymologis ante nos factum: tametſi quo minus, literarum varias permutatio-

nes

nes oſtendendo, etyma firmaremus; cùm brevitas, tùm ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iiſdem omnino conveniunt literis, (quod in plurimis vocibus, & nominibus præſertim propriis, ſæpe ſæpius accidit) minùs fuimus ſolliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens ſit iſtiuſmodi vocabulorum multitudo; ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (*Fabio* teſte) totum penè ſermonem Latinum, pro ſua ſobole vendicare poſſit; tantaque incertitudo ſit, quânam familiâ, imò vel gente oriunda ſunt plurima: nemini ſit mirum, ſi nonnulla hunc in modum forte indigitanda, à nobis ſint prætermiſſa: quandò neque per tempus ſemper licuit, nec (fateor) placuit ſemper, multis ex Etymologis ἔτυμα ruſpari. Quin facile eſt ſignatis addere: & in vocabulariis Latinis, ſi ad eundem modum daretur; ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, & ſolâ terminatione ſæpiſſime diſcrepant, diverſis literis vel characteribus quibuſcunque innoteſcerent: opus (niſi plurimum fallor) non minùs utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret. Quod ut in Latino-Anglicano fiat, author fui; & brevi ſpero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda, noſtratium gratiâ admiſcentur: nonnullaque à nemine (quantùm uſpiam mihi contigit videre) hucuſque obſervata. Dum hæc continenti labore, in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit J. *Hutchinſonus*, vir ſupra ætatem doctus. Ubi vocabulorum ſeriem, in ordinem Alphabeticum reſtituit; Græca aliquàm multa Latinis addidit; & utriuſque generis tria circiter millia ſuppeditavit; prout unicuique collationem inſtituenti conſtare poterit. Hiſce *Lubini* ſententias Græco-Latinas ſubjunximus; & tractatus duos nunquam antea editos; quos humaniter mecum communicavit Doctiſſ. *Rhodocanacides*; qui alia ſimilis monetæ, ſi literatorum calculis hæc approbari ſenſerit, excudenda pollicetur. Reliquum eſt, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (ſi

quis

quis alius) jure optimo meruisse videbitur: quippe omnem curam, operam, & diligentiam adhibuit; ut hæc quàm emendatissimè tuum in conspectum prodirent. Typis fatetur minutioribus se usum; ne opus, hoc tanto auctario justam molem, preciúmve solitum excederet: eóque magis, quòd ejus sunt generis hujusmodi libri, ut non in oculorum usque defatigationem perpetuò sint legendi, sed consulendi tantùm prout tulerit occasio. Σφάλματα siqua irrepserint, (& in tantâ varietate aliter qui fieri potuit?) ea tamen omnia adeo esse ἀναπολόγητα vehementer confidit; ut nihil sit causæ, cur *Cl. Schrev.* in posterum vereatur; ne corruptè in *Anglia*, hac saltem ex officinâ prodeat. Hæc sunt, *Benigne Lector*, de quibus te admonitum velim: nec superest quicquam, nisi ut nostros omnium labores æqui boníque consulas. Vale.

CORNELII SCHREVELII
LEXICON MANUALE
GRÆCO-LATINUM.

A.

A Prima est apud Græcos litera, quam vocant ἄλφα, à prima Hebræorum *Aleph*. Interdum est nota numeralis, significans primum; sicut β, secundum; γ, tertium, &c. In compositione verò multiplicem habet usum: aliquando enim est στερητικὸν, & vim privandi obtinet: ut βέβαιος, *stabilis*; ἀβέβαιος, *instabilis*, &c. Aliquando est ἐπιτατικὸν, quasi dicas, *intensivum*, hoc est, vim addit significationi: ut in ἀχανὲς, ἄβιος. Interdum idem quod δὺς· ut ἄβατος pro δύσβατος. Nota autem, quod in quibusdam dictionibus α impunè absit, vel adsit, ut otiosum dici possit: ἀβληχρὸς, βληχρὸς· ἄσταχυς, στάχυς· ἀναρεῖται, ναρεῖται· στεράβιλοι, ἀστεράβιλοι.

A pro ε, Doricè; ut αἴτε pro εἴτε.

Ἁ pro ἡ, Dor. articulus. ᾇ, *quò*, Dor. pro ᾗ, adverb.

Ᾱ pro ω, Dor. in gen. plur. simpl. αν, sine accentu, & ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quint. declinat. simpl. ut Ποσειδὰν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσάσων, pro χρυσωσῶν à χρυσόω· βοᾶσι pro βοῶσι.

Ἅ, *quæ*, articulus postpos. n. g. pl. num. ab ὅ, *quod*.

Ἆ, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut & ἆ, ἆ, *ah*, *ah*, lamentantis, ab ἆ.

Ἆ, ἆ, *ha*, *ha*, *he*, ridentis ut apud Latin.

Ἀάατος, per duplicem privationem, vel per pleonasm. τοῦ α, *valde noxius*, & *innoxius*: ab α & ἄω, vel ἄτω, βλάπτω. Th. ἀτάω, ἄατος, idem.

Ἀαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *infragilis*: ab α, & ἄγω, *frango*.

Ἄαδε, *molestus fuit*, aor. 2. pro ἧδε, solutione η in αα, verbi ἀαδέω.

Ἀαδὴς, Dor. pro ἀηδής.

ἈΆΖΩ, *exhalo*, f. σω. p. κα. à sono.

Ἀάσθην, *deceptus fui*, pro ἤσθην. a. 1. pass. verbi ἀάομαι, quod ab ἄω, seu ἄημι.

Ἀάμυς, aucupii instrumentum.

Ἄαπτοι, ἀάπτους, ab ἄαπτος, ου, ὁ, ἡ, *non tangendus*: ex α & ἅπτω, vel ἰάπτω.

Ἀαρὼν, ὁ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον· q. d. *Montanus*.

Ἀασάμην, ω, ατο, *offendi*: pro ἠσάμην a. 1. med. verbi ἄτω, vel ἄω, *noceo*. a. 1. ἆσα, Dor. pro ἦσα, & solutione τοῦ η in duplex breve ἄασα, & in med. ἀασάμην. Alii malunt ab ἀάτω, *noceo*, ab α, & ἄτω, ex ἄω. Sic a. 1. pass. ἀάσθην, ης, η, pro ἤσθην. Th. ἀτάω.

Ἄασι, *flant*, 3. plur. ab ἄημι· ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω.

Ἀάσχετον, *intolerabile*; ex α, & ἔχω, *teneo*: cujus 3. person. perf. pass. ἔσχηται, unde σχετὸς, καὶ ἄσχετος, &, pleonasmo τοῦ α, ἀάσχετος.

Ἆαται, *saturatur*, 3. sing. ab ἄαμαι. Th. ἄημι. Sed ἀᾶται, 3. sing. ab ἀάομαι.

Ἄατος, ου, ὁ, ἡ, *insatiabilis*, *innoxius*: ex α, & ἀτάω, fut. ήσω, *lædo*.

Ἀβαδδὼν, nomen Antichristi; *Vastatio*.

Ἀβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Profunditate carens*, ἄνευ βάθους.

Ἅβαι, *teneræ*, Dor. pro ἧβαι, ab ἥβη, *pubes*.

Ἀβακὴς, έος, *mutus*; ab α, & βάζω, *loquor*: hinc ἀβακίας, *quiete*.

Ἀβάκησαν, *nescierunt* aor. 1. act. Ion. ab ἀβακέω, *taceo*. Th. βάζω.

ἈΒΑ'ΛΗ, *utinam*, *heu*: forsan ab אבל *abal*, *lugere*.

Ἄβαντα, acc. sing. ab Ἄβας, αντος, ὁ, nom. propr. viri.

ἌΒΑΞ, κος, ὁ, *abacus*, item *tabula*, seu *mensa*: hinc forsan Angl. 𝔅𝔬𝔵, 𝔅𝔢𝔫𝔠𝔥, & 𝔅𝔞𝔫𝔨, *mensa numulariorum*.

Ἀβάπτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immersabilis*: ab α, & βαπτίζω.

Ἄβαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intinctus*: ab α, & βάπτω.

ἌΒΑΡ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non onerosus*: ex α, & βάρος. Th. βαρύς.

Ἄβας, Dor. pro ἥβης, gen. ab ἥβη.

Ἄβασα, aor. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, præclare ago, extollo : ex α, pro ἄγαν, & βάζω.
Ἀβασάνιστος, ὁ καὶ ἡ, inexploratus : ab α, & βασανίζω. Unde
Ἀβασανίστως adv. re non examinata.
Ἀβασίλευτος, ὁ καὶ ἡ : unde ἀβασιλεύτως, sine rege : ab α, & βασιλεύω.
Ἄβατος, ου, ὁ, invius : hinc ἀβάτα, Dor. pro ἀβάτη, ης, ἡ · ex α, & βατὸς, pervius, quod à β[illegible]ω.
Ἀββᾶ, ὁ, nomen Syriacum ἄκλιτον, Pater.
Ἄββαλε, pro ἀπέβαλε, vel, ut alii, pro ἀνέβαλε, rejecit, a.2. ab ἀναβάλλω.
Ἀβέβαιος, αία, ον, infirmus : ex α, & βέβαιος.
Ἀβὲλ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Vanitas.
Ἀβέλτερος, stolidus, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων · hinc ἀβελτερία, ἡ.
Ἀβιὰ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Pater meus est Dominus.
Ἀβιάθαρ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Pater excellens.
Ἀβιληνὴ, ῆς, ἡ, nomen regionis.
Ἄβιος, ὁ, ἡ, cui non suppetunt ad victum necessaria ; ab α priv. & βίος, victus: item dives, longævus; ab α epitat. & βίος, vita. Est & ἄβιος, valde robustus, item non violentus : à βία, vis, robur.
Ἀβιοὺδ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Pater decoris, vel Decus patris.
Ἀβίωτος, ου, ὁ, ἡ, sine vita, non vitalis : à βιόω, vivo. Th. βίος.
Ἀβλαβέως, innoxie, ab ἀβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, innoxius : ex α, & βλάπτω.
Ἄβλαπτος, ὁ καὶ ἡ, noxæ expers, vel innocuus : ab α, & βλάπτω.
Ἀβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, nondum jactus, novus. Sed ἄβλητος, nondum ictus. Utrumque ab α, & βάλλω.
Ἀβληχρὸς, ὰ, ὸν, debilis, e : ab α otioso, & βληχρὸς, debilis. Apud Pindarum accipitur pro forti.
Ἀβλόει, sacrifica, præs. imp. act. verbi ἀβλοέω.
Ἀβοατὶ, Poët. & Dor. adv. pro comm. ἀβοητὶ, τετέλεστιν ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμου.
Ἀβοήθητος, ὁ καὶ ἡ, destitutus ope, vel remedio : ab α, & βοηθέω.
Ἀβόλησαν, occurrerunt, Ion. pro ἠβόλησαν, 3. plur. aor. 1. verbi ἀβολέω.
Ἄβολος, ου, ὁ, qui nondum amisit dentes ætatis indices, i. γνώμονας. Th. βάλλω.
Ἀβουλία, ας, ἡ, inopia consilii ; ex α, & βουλή · hinc ἀβούλως, inconsiderate.
Ἀβουλότατα, adv. inconsultissime.
Ἀβουτέω, gen. Ion. pro ἀβούτου, ab ἀβούτης, bobus carens : ex α, & βοῦς.
ἌΒΡΑ, ας, ἡ, vel ἅβρα, ancilla : ab אב viror.
Ἀβραὰμ nomen viri ἄκλιτον, Pater excelsus, vel multitudinis.
Ἀβράκησαν, sonuerunt, 3. plur. aor. 1. Ion. verbi ἀβρακέω.
Ἄβρεχε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ἀβρέχω, Poët. pro βρέχω.
Ἄβρεχτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄβροχος.
Ἀβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sine pondere : ab α, & βρίθω.
Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, à cibo sumpto dormio.
Ἀβρόβιος, ab ἀβρὸς, & βίος · &
Ἀβροδίαιτος, ὁ καὶ ἡ, molliter & delicate vivens : ab ἀβρὸς, & δίαιτα.
Ἄβρομος, ὁ, ἡ, strepitum magnum edens : q. ἅμα βρόμῳ Th. βρέμω.
ἉΒΡΟ´Σ, ὰ, ὸν, mollis, delicatus : hinc ἀβρότης, ητος, ἡ, mollities. Dor. ἀβρότας, ἀβρότατος, ἁ, deliciæ : ab אב virens, vel אבר fortis.
ἈΒΡΟ´ΤΗ, ης, ἡ, nox : ab α, & βροτὸς · ἐν ἧ βροτὸς οὐ φέρεται · nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἀβροτάζω, in nocte vagor : & ἀβροτέω, noctu occurro. ἀβροτῆσαι, a. 1. inf. act.
ἈΒΡΟ´ΤΟΝΟΝ, ου, ὁ, abrotonum, genus herbæ.
Ἄβροτος, ὁ καὶ ἡ, immortalis : ab α, & βροτός.
Ἀβροχαίτας, α, ὁ, Dor. & Æol. pro comm. ὁ ἀβρὸς τὴν χαίτην ὤν, vel ὁ ἀβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, qui est delicata teneraque coma. Anacreon.
Ἄβροχος, immadidus : ex α, & βρέχω.
ἌΒΡΥΝΑ, vel ἄβρωνα, τὰ, mora ; παρὰ τὴν ἀβρότητα.
Ἀβρύνομαι, f. ὕνουμαι, delicior, glorior.
Ἀβρύνω, f. υνῶ, orno. Th. ἀβρός.
Ἄβρωτος, ου, ὁ, ἡ, non voratus : ex α, & βιβρώσκω. Item esui ineptus.
Ἄβυδος, ου, nomen urbis. Ἀβυδόθι, Abydo oriundus, & ibidem habitans.
Ἄβυσσος, ου, ἡ, infinitæ profunditatis vorago, gehenna : ex α, & βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, fundum.
Ἀγάασθαι, obstupescere : ab ἄγαμαι, per pleonasm. Poetic. Inde etiam
Ἀγάασθε, invidetis.
Ἄγαβος, ου, ὁ, nomen viri.
Ἀγάγας, qui duxit, Ion. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.
Ἀγαγὲν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. m. verbi ἄγω.
Ἀγάγοι, ducat, a. 2. opt. act. Att. ἀγάγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. & Ion. ἀγαγὼν part. a. 2. Att. pro ἀγών. subj. ἀγάγω ab ἄγω.
Ἀγάζομαι, f. σομαι, succenseo, invideo, admiror. Th. ἀγάω, vel ἄγαμαι. Hinc forsan Angl. to Gaze.
Ἀγάθεος, Dor. pro ἠγάθεος.
Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, glomus. Th. ἀγαθός.
Ἀγαθοεργίη, ης, ἡ, Ion. beneficentia.
Ἀγαθοεργὸς, & contracte ἀγαθουργὸς, οῦ, ὁ, beneficus : ex ἀγαθὸς, & ἔργον hinc ἀγαθοεργέω, ῶ, benefacio. f. ήσω. p. ἠγαθοέργηκα.
Ἀγαθοποιέω, ῶ, beneficio afficio, recte ago, f. ήσω. a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι · hinc ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, benefactum. ἀγαθοποιὸς, ὁ, beneficus : ex ἀγαθὸς, & ποιέω.
Ἀγαθὸς, οῦ, ὁ, bonus, prudens, fortis, dives, excellens,

excellens, *utilis*: ab ἄγαν, vel ab α intensivo, & γηθέω· vel ab ἀγαςὸς, abjecto σ, & τ mutato in θ· vel παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς εἰς αὐτόν. Hinc quidam oriundum volunt Angl. Good.

Ἀγαθοεργία, Ion. pro crasin, pro ἀγαθοεργία.

Ἀγαθωθεὶς, *gavisus*, a. 1. part. pass. ab ἀγαθώω.

Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, *bonitas*.

Ἀγαθωτάτῳ, dat. sing. superlat. regularis, quasi ab ἀγαθὸς, ερ☉, ατ☉ *optimo*, *praestantissimo*.

Ἄγαι, αἱ, *litora*, *vulnera*: ab ἄγω, *frango*.

Ἀγαίεται, 3. person. ind. ab ἀγαίομαι, *irascor*, *invideo*. Th. ἀγάω.

Ἀγαῖ☉, ȣ, ὁ, *elegans*, *invidiosus*. Huic sono & sensu allusit Angl. Gay.

Ἀγακλειτὸς, *valde celebris*, *inclytus*: ab ἄγαν, & κλειτὸς, quod à κλέ☉.

Ἀγακλῆς, έ☉, ὁ, ἡ, Poët. pro ἀγακλεὴς, *valde gloriosus*, idem quod ἀγακλυτός.

Ἀγακλυτὸς ȣ, ὁ, *inclytus*: ex ἄγαν, & κλυτὸς, *celebris*, quod à κλύω, *audio*. Ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion.

Ἀγακτιμέναν, *splendide aedificatam*, ἄγαν ϗ λαμπρῶς κεκτισμένην Æol. neglecto augmento, & σ metri causâ sublato, κτιμθρ☉ pro κεκτισμέν☉.

Ἀγαλλιάω, ῶ *exsulto*: f. άσω. p. ἠγαλλίακα. a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, ατο. a. 1. pass. ἠγαλλιάσθην· hinc ἀγαλλίασις, εως, ἡ, *exsultatio*. Th. ἀγάλλω. Hinc forte Gall. *se Ragaillardir*.

Ἀγάλλομαι, *gestio*, *exsulto*: ab ἄγαν & ἄλλομαι. Huic non multum abludit nostrum vocabulum Gallop.

ἈΓΑΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.

ἈΓΑ'ΛΛΩ, f. λῶ. p. κα. *orno*, *facio delectabile*. Quidni hinc ducamus nostrum Gallant? hinc ἄγαλμα, ατ☉, τὸ, *ornamentum*, *oblectamentum*, *simulachrum*: hinc ἀγαλματοποιὸς, ȣ ὁ, *statuarius*, à ποιέω, & τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω.

Ἄγαμαι, *admiror*. f. ἀγάσομαι. a. 1. m. ἠγασάμην. pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.

Ἄγαμ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *coelebs*: ex α, & γάμ☉.

ἌΓΑΝ, adv. *nimis*, *valde*.

ἈΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα. *doleo*, *indignor*, *aegrè fero*. a. 1. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσας. gen. part. praes. ἀγανακτȣ̃ντ☉. Hinc ἀγανάκτησις, *indignatio*. ἀγανακτικὸς, ȣ̃, ὁ, *querulus*. Forsan ab ἄγαν, & ἄχθομαι.

Ἀγανῇσι, dat. pl. Ion. f. pro ἀγαναῖς· ἀγανοῖσι, m. g. ab ἀγανὸς, *mitis*, *placidus*. superl. ἀγανώτατ☉. Th. γάν☉.

Ἀγάννιφ☉, *nivosus*: ab ἄγαν, & νίφω.

Ἀγανόφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *qui leni est animo*: ab ἀγανὸς, & φρὴν· hinc ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, *comitas*, *mansuetudo*.

Ἀγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.

Ἀγάομαι, vide ἀγάω.

Ἀγάπαζε, *ama*, praes. imperat. ab ἀγαπάζω, Poët. pro ἀγαπάω.

Ἀγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζȣσι, *diligunt*.

Ἀγαπατά, Dor. pro ἀγαπητά, plur. n. g. ab ἀγαπάω.

ἈΓΑΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα. *diligo*, *amo*, *osculor*. ἀγάπα, praes. imper. ἀγαπᾶν. inf. ἀγαπήσας, αντ☉. a. 1. part. ἠγαπημθρ☉, *dilectus*, perf. part. pass. Hinc ἀγάπη, ης, ἡ, *amor*, *dilectio*. ἀγάπησις, idem. ἀγαπητὸς, ȣ̃, ὁ *dilectus*. ἀγάπαι, *convivia Christianorum*.

Ἀγάπη, παρὰ τὸ ἄγειν τὸ πᾶν, ἤγȣν εἰς ὁμόνοιαν· vel ab ἄγαν, & παύεσθαι, acquiescere in re amata: vel ab עגב *amare*.

Ἀγαπήνωρ, *fortitudinis* vel *virorum amans*: ab ἀγαπάω, & ἀνήρ.

Ἀγαπῴην, *diligerem*, Att. pro ἀγαπῷμι, praes. opt. ab ἀγαπάω.

Ἄγαρ, ἡ, nomen servae ἄκλιτον, *Peregrina*, *Ruminans*, vel *Timida*.

ἈΓΑΡΙΚΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, *agaricum*. Vide Plin. lib. 25. c. 9.

Ἀγάῤῥο☉, *aestuosus*: ab ἄγαν, & ῥέω.

Ἀγάσαντο, *admirabantur*, 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Ion. ἀγασαίμην, opt. ἀγάσασθαι, inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab ἀγάζομαι.

Ἄγασθαι, praes. inf. ab ἄγαμαι.

Ἀγασθεὶς, *admiratus*, a. 1. part. pass. ἀγασθείην, opt.

Ἀγασσάμθρ☉, *laetatus*, *admiratus*, a. 1. m. part. geminat. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. ἀσομαι.

Ἀγαςὸς, ἡ, ὸν, *admirandus*. Th. ἀγάω.

Ἀγάστωρ, ορ☉, ὁ, *uterinus frater*, quasi ὁμογάστωρ. Th. γαστήρ.

ἈΓΑΣΥΛΛΙ'Σ, ίδ☉, ἡ, frutex unde Ammoniacum elicitur.

Ἀγαυὴ, & Dor. α, ἡ, nomen foeminae splendidae.

Ἀγαυὸς, *nobilis*, *admirabilis*: ab ἀγάω.

Ἀγαυρὸς, *valde superbus*, *ferox*. Th. γαῦρ☉. α non est privativum, sed intensivum.

Ἀγάφθεγκτ☉, ȣ, ὁ, *valde sonans*. Poët. ab ἄγαν, & φθέγγομαι.

ἈΓΑ'Ω, ήσω. p. ηκα vel ἀγάομαι, *demiror*, *stupeo*. Hinc ἄγη, ἀγαῖ☉, ut & ἀγαυὸς, ἀγαίομαι, ἄγαμαι, ἀγάζομαι, ἄγασμα, ατ☉, τὸ, *veneratio*. ἀγαςὸς. Hinc forsan Angl. Agast, & Gastly.

Ἀγγαρεύω, *angario*, *cogo*.

ἌΓΓΑΡΟΙ, ων, οἱ, *regum nuntii* seu *tabellarii*. Hinc ἀγγαρεύω, *adigo ad currendum*, vel *ferendum aliquid*. Ἄγγαρ☉, *bajulus*.

Ἄγγαρα, ων, τὰ, *stationes*, *in quas angari peracto diei penso divertebant*. Hinc ἀγγαρεῖον, & Ion. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Persicum.

Ἄγγε pro ἄγγεα, τὰ, *vasa*, nom. pl. ab ἄγγ☉. ἄγγεσι, dat. pl.

Ἀγγεῖον, ȣ, τὸ, *vas*.

Ἀγγελέουσι, pro ἀγγελȣ̃σι, *nuntiabunt*, f. 1. dissolut. dipthongi: ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγγελία, *praecipua*

 potestas

potestas renunciandi oraculi quod quis audivit. Th. ἀγγέλλω.

Ἀγγελιηφόρος, ου, ὁ, *nuntius, internuntius.*

Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

ΑΓΓΕ´ΛΛΩ, *nuntio*, f. λῶ. p. κα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. pass. ἀγγελθεὶς, εῖσα, p. m. ἤγγελκα. ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσαν, *nuntient*, part. pro imperat. unde ἄγγελος, ου, ὁ, *nuntius, angelus.* ἀγγελεία, ας, ἡ, *nuntium.* ἀγγελιώτης, ου, ὁ, *nuntius.* ἀγγελικὸς, *angelicus.*

Ἀγγήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.

ΑΓΓΟΣ, εος, τὸ, *vas quodlibet:* hinc ἀγγεῖον. ἀγγειώδης, εος, ὁ, ἡ, *vasis formam habens.* ἀγγείδιον, ου, τὸ, *vasculum.*

Ἀγγούριον, vel ἄγγουρον, *cucumis.*

Ἀγγρ[illegible]ω, *irrito, dolore afficio.* Angl. to Anger.

Ἄγε, *age*, & ἄγεθ᾽ pro ἄγετε, *agite*, adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

Ἆγε, Dor. pro ἦγε, *duxit*, a. 2.

ἈΓΕΙ´ΡΩ, *congrego, colligo*, f. ερῶ, p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. ἀγεῖραι, a. 1. inf. ἀγείρας, part. ἄγειραν, 3. pl. Ion. pro ἤγειραν, a. 1. pass. ἠγέρθην. f. 1. ἀγερθήσομαι. ab אגר *agar*, ejusdem significationis. Hinc forsan Angl. Gather, & Together.

Ἀγεῖτο, Dor. pro ἡγεῖτο, 3. sing. imperf. verbi ἡγέομαι.

Ἀγελαρχοῦσα. *quæ gregi præest*, præs. part. act. f. g. verbi ἀγελαρχέω· quod ab ἀγέλη, *grex*, & ἀρχή.

Ἀγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tetricus, severus, non ridens.* Ἀγελαστία, ας, ἡ, *gestus tetricus:* ab α, & γελάω.

Ἀγελείη, Ion. pro ἀγελεία, ας, ἡ, *prædatrix*: ab ἄγω, & λεία.

ἈΓΕ´ΛΗ, ης, ἡ, *armentum, grex.* ἀγέληθεν, *ex armento.* ἀγεληδὸν, adv. *gregatim.* ἀγέληφι, *in grege*: nam φι & φιν est syllaba quam Poetæ interdum addunt dativis casibus. ἀγελήτης, ου, ὁ, & ἀγελαῖος, ου, ὁ, *armentalis, qui est ex grege.* ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, *locus armenti*: ab עגל *vitulus*, vel ab ἄγω.

Ἀγέμεν, præs. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.

Ἀγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, τουτέστιν ἡγεμόνα εἶναι.

Ἀγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

Ἄγεν, *ducebat*, imperf. Ion. & præs. inf. Dor. ab ἄγω, *duco*: vel Bœot. pro ἄγησαν, *fracti sunt*, a. 2. pass. ab ἄγνυ· id autem ab ἄγνυμι, seu ἄγω, *frango.*

Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ, ἡ, *sine genere*: ex α, & γενεαλόγητος. verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, *genealogiæ scriptor.*

Ἀγένειος, ου, ὁ, *imberbis.* Th. γένειον.

Ἀγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *cujus genus est obscurum, ignobilis*: ex α, & γένος.

Ἀγένετος, ου, *infectus*: à γίνομαι.

Ἀγέννητος, ου, *ingenitus*: à γεννάομαι.

Ἄγεο, & ἥγεο, pro ἡγοῦ, *duc*, præs. imp. ab ἡγέομαι. Ἄγεο, pro ἄγου, præs. imp. verbi ἄγομαι, *ducor.*

Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

Ἀγόμενος, Poët. pro ἀγόμενος, *qui ducitur*, præs. part. pass. ab ἄγω, *duco.*

Ἀγέραστος, ου, ὁ, ἡ, *sine munere*: ex α, & γέρας.

Ἀγερέθω, Poët. peo ἀγείρω, *congrego.*

Ἀγερέσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.

Ἀγέρθη, *congregatus est*, & in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, & ἠγέρθησαν, a. 1. pass. Ion. ab ἀγείρω.

Ἀγέροντο, *congregabantur*, a. 2. m. ab ἀγείρω· alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο· nam & Poëtæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.

Ἀγέρρω, Æol. pro ἀγείρω.

Ἄγερσις, *collectio*: ab ἀγείρω. Ἀγερμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἀγερώσατο, *neglexit*, 3. sing. a. 1. med. Ion. verbi ἀγερώομαι.

Ἀγερώσσειν, *vigilare.*

ἈΓΕΡΩΧΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *superbus, ferox*; hinc ἀγερώχως, *superbè.* ἀγερωχία, ας, ἡ, *superbia*: ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγερέοχος.

Ἄγες pro ἄγε, *age*, præs. vel a. 2. imp. Poët. ab ἄγω. ἄγεσκεν, Ion, pro ἦγε, *ducebat*, imperf. & ἆγες, Dor. pro ἦγες, *ducebas.*

Ἄγεσθαι, præs. inf. pass. ἀγέσθω, *ducat.* præs. imp. ab ἄγω.

Ἀγεσίλαος, ου, ὁ, cognomen Plutonis; παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαοὺς, quoniam mortales universos ad se ducit. Est & nomen propr. viri.

Ἄγεστα. machina bellica, nempe à Latino *Aggesta.*

Ἀγέστρατος, ου, ὁ, ἡ, *dux exercitûs*: ab ἄγω, & στρατός.

Ἄγετ᾽ & ἄγετε, *agite*, adv. hortantis: ab ἄγω· vel præs. imperativi.

Ἀγέτης, ου, ὁ, *ductor*, ab ἄγω.

Ἄγευστος, ου, ὁ, ἡ, *qui gustari non potest*, vel *gustatus non fuit*: ex α, & γεύω. Sæpius autem accipitur activè, pro *jejunus, qui non gustavit.*

Ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ, *Geometriæ ignarus.*

Ἄγη, ης, ἡ, *stupor, admiratio*: ab ἀγάω. Vel ἄγη pro ἐάγη, Ion. *fractus est.* a. 2. pass. ἤγην, Att. ἐάγην, & Ion. ἄγην, ης, η, ab ἄγω, *frango.*

Ἀγηγέραται, Att. & Ion. pro ἠγερμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. ab ἀγείρω.

Ἀγήγερκα, *congregavi*, perf. Att. pro ἤγερκα· sic ἀγήγερμαι, perf. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.

Ἀγῆλαι, *sacrâsse, ornâsse*: ab ἀγάλλω. a. 1. ἤγηλα. part. ἀγήλας.

Ἀγηλατέω, cum tenui, *fugo*: cum aspero, *expello scelus.*

Ἄγημα, τος, τὸ, *AGMEN*, ab ἄγω.

Ἀγήνορα, acc. sing. ab ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus*: ex ἄγαν & ἀνήρ· hinc ἀγηνορίη, *superbia.* ἀγηνορέῃσιν, dat. pl. Ion. Est &

& Ἀγήνωρ, nomen propr.

Ἀγήοχα, *duxi*, perf. pro ἦχα, Att. ἄγηχα. &, pleonasmo literæ ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.

Ἀγήρατος, ου, ὁ, ἡ, *senii expers*, pro ἀγήρατος, Poët. ex α. & γῆρας.

Ἀγήρατον, ου, τὸ, herbæ nomen quæ diutissimè durat.

Ἀγήρως, ω, ὁ, ἡ, idem quod ἀγήρατος in acc. ἀγήρω sine ν, reperitur.

Ἀγής, έος, ὁ καὶ ἡ, *scelestus*, idem scilicet quod ἐναγής.

Ἀγήσασθαι, Dor. pro ἡγήσασθαι, hócque pro διηγήσασθαι, *narrare, recensere*.

Ἄγησι, 3. sing. ab ἄγημι inusitat. pro ἄγαμαι, *admiror*. Th. ἀγάω.

Ἀγησίλαος, ου, ἡ, Princeps Lacedæmonius: ex ἄγω, & λαός.

Ἀγησίχορος, ου, ὁ, Poët. & Dor. pro ἡγησίχορος, ου, ὁ, *qui choris præest*: ex ἡγέομαι, & χορός.

Ἀγητήρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητήρ, comm. ἡγεμών, όνος, ὁ, *dux, princeps*.

Ἀγητός, ῦ, ὁ, *admirabilis*, in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.

Ἀγιάζω, *sanctifico*. f. σω. p. κα. a. 1. pass. ἡγιάσθην. f. 1. ἁγιασθήσομαι. Vide ἅγιος.

Ἀγίγαρτος βότρυς, *uva acinis carens*: ὁ ἄνευ γιγάρτων.

Ἀγίζω, f. σω, *purifico*; pro ἁγιάζω.

Ἀγινέω, ῶ, Poët. & Ion. idem quod ἄγω, *ago, duco*. Legitur & ἀγίνω.

ἍΓΙΟΣ, ου, ὁ, *sanctus*: ab ἄγος· hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, *sanctitas*. ἁγιάω, & ἁγιάζω, *sanctifico*. ἁγιασμὸς, ῦ, & ἁγίασμα, ατος, τὸ, *sanctificatio*. ἁγιστεία, ας, ἡ, *sanctimonia*.

Ἅγιον, τὸ, *sanctuarium*. ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum secundum & tertium.

Ἁγισεύω, & ἁγιστέω, *venerationi habeo*: ab ἅγος.

Ἁγιστία, seu ἁγιστεία, ας, ἡ, *sacrum, ceremonia*: ab ἅγος.

Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, *sanctimonia*.

ἈΓΚΑΙ, *ulnæ*, nom. pl. ab ἀγκή· hinc ἀγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ, *ulna*; & ἀγκάζομαι, seu ἀγκαλίζομαι, *ulnis complector*: & *foveo*.

Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, *fasciculus, sarcina*: hinc ἀγκαλιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, *bajulus*: & ἀγκαλιδοφόρος, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.

Ἄγκαλον, *revoca*, a. 2. imper. pro ἀνάκαλον, ab ἀγκαλέω, Poët. pro ἀνακαλέω. ἀγκαλέει, 3. præs. ind. Poët. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.

Ἀγκάς, adv. *in ulnis*: ab ἀγκή.

Ἄγκεα, pl. *valles*, ab ἄγκος.

Ἄγκειμαι, pro ἀνάκειμαι, Poët. Syncop. Et sic in reliquis.

Ἀγκεράτεσσι, pro ἀνὰ κεράτεσσι, *supra cornua*, Poët.

Ἀγκή, ῆς, ἡ, *ulna*: vide ἀγκαί.

ἌΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *hamus*: hinc ἀγκιστρεία, ας, ἡ, *piscatura*: & ἀγκιστρεύω, *hamis venor*: & ἀγκιστρόω, *hamis capio*.

Ἄγκλειτος, *jactabundus*, pro ἀνάκλειτος.

Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, *reclino*.

ἈΓΚΟΙΝΗ, Poët. *ulna*: ex ἀγκών, quasi ἀγκώνη· hinc ἀγκοινίζω, *ulnis amplector*.

Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, *reportare*: hinc ἀγκομίζον per Enallagen, pro ἀνακομίσων, præsens pro fut. ἀγκομίσαιθ', 3. sing. a. 1. opt. med.

Ἀγκονέω, *studiose in opere versor*: ab ἀνὰ, & κονέω, *festino*.

ἌΓΚΟΣ, εος, τὸ, *vallis*: hinc ἀγκίον, ου, τὸ, *vallis parva*.

Ἀγκόχασι, Macedonicè pro ἐνηνόχασι, 3. pl. med. verbi φέρω.

Ἀγκρίνω, pro ἀνακρίνω.

Ἀγκρέκομαι, pro ἀνακρέκομαι.

Ἀγκτήρ, ῆρος, ὁ, *vinculum, fibula*: ab ἄγχω.

ἈΓΚΥΛΗ, ης, ἡ, *amentum*, jaculi genus; genus populi; vitium linguæ: hinc ἀγκυλίζομαι, *jaculor*. ἀγκυλιστὴς, *jaculator*. ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, *linguæ præpedimentum*. ἀγκυλοτόμιον, ου, τὸ, instrumentum Chirurgicum quo istud linguæ vitium tollitur.

Ἀγκυλομήτεω, gen. Ion. ab ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, *versipellis, versutus*: ex ἀγκύλος, & μῆτις.

ἈΓΚΥΛΟΣ, ου, ὁ, *UNCUS, curvus*: hinc ἀγκυλόω, *incurvo*. ἀγκύλωσις, *incurvatio*. ἀγκύλως, *tortuosè*: hinc forsan Lat. *angulus*, Angl. **Ancle**, & **Angle**.

Ἀγκυλότοξος, ου, ὁ, *curvum arcum habens*: ab ἀγκύλος, & τόξον.

Ἀγκυλοχεῖλαι, *repandi rostri*, pl. ab ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, ex ἀγκύλος, & χεῖλος. Dicimus & ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ.

Ἀγκυλοχῆλαι, *ungulis curvis*, pl. à χηλή.

ἌΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, *anchora, præsidium*: hinc ἀγκυρόω, *anchorâ firmo*. ἀγκυρίζω, *supplanto*.

ἈΓΚΩΝ, ῶνος, ὁ, *cubitus*: hinc ἀγκωνίσκος, *parvus cubitus*.

Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *splendidam comam habens*.

Ἀγλαΐαι, *voluptates*, nom. pl. ἀγλαϊάων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, *præclarum facinus, lætitia*. ἀγλαΐῃ, dat. Ion. ἀγλαΐῃσιν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαϊεῖσθαι, f. 1. med. Att. pro ἀγλαΐσεσθαι, ab ἀγλαΐζω *orno, illustrem facio*. Nam Attici in hujusmodi verbis tollunt σ futuri primi, & ultimam circumflectunt; ut pro ίσω dicunt ιῶ. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *splendeo*, **to Glister**.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ, ἡ, Poët. ὁ ἀγλαὰ καὶ καλὰ γυῖα καὶ μέλη ἔχων, ἢ ποιῶν, *qui pulchra membra habet, vel facit*.

Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *qui pulchras fert arbores*.

Ἀγλαό-

Ἀγλαόθρον☉, ου, ὁ, ἡ, *splendidas sedes habens.* Musarum epithetum.
Ἀγλαόθωκ☉, ου, ὁ, ἡ, Poët. idem ac ἀγλαόθρον☉, ὁ ἀγλαὸν θῶκον ἔχων, *qui pulchram habet sedem,* vel *solium.*
Ἀγλαόκαρπ☉, ου, ὁ, ἡ, *quæ pulchrum habet carpum,* per Synecd. pro *formosa.* Homerus passim Θέτιν ἀργυρόπεζαν, quam Pindarus vocat ἀργυρόκαρπον. Item *pulchrum fructum habens.*
Ἀγλαόκουρ☉, ου, ὁ, ἡ, ὁ ἀγλαοὺς κούρους ἔχων, *qui illustres pueros habet.*
Ἀγλαόκωμ☉, ου, ὁ, Poët. ὁ ἀγλαὸς περὶ τὸν κῶμον, *qui decorat & ornat comitatum aliquem.*
ἈΓΛΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, *splendidus:* q. d. *magnâ admiratione dignus,* παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, εἴτε βλέπειν, i. *vehementer intueri;* quod fit quum res aliquas videmus admiratione & spectatu dignas: hinc ἀγλαὰ, *splendida:* hinc ἀγλαΐα, *splendor.* ἀγλαΐζω, *illustro.* ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum.*
Ἀγλαοτρίαιναν, τὸν, Epithet. Neptuni: ab ἀγλαοτρίαινα pro comm. ἀγλαοτριαίνης, ου, ὁ, ἀγλαὰς τρίαιναν, *inclytus tridente.*
Ἀγλευκὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, *insuavis, insipidus:* ab α, & γλεῦκ☉ vel γλυκύς.
ἌΓΛΙΘΕΣ, αἱ, *alliorum capita.*
Ἄγλωσσ☉, ου, ὁ, ἡ, *qui nullam habet linguam:* Metonym. pro *non facundo.*
Ἆγμα, τ☉, τὸ, *fragmentum:* ab ἄγνυμι.
Ἀγμὸς, οῦ, ὁ, *locus præruptus, littus:* ab ἄγνυμι.
Ἄγναμπτος, *non flexilis:* ab α, & γνάμπτω.
Ἄγναφ☉, ου, ὁ, ἡ, *impexus:* ex α, & γνάφω.
Ἁγνεία, ας, ἡ, *castitas.* Th. ἁγνός.
Ἁγνεύω, vide in ἁγνός.
Ἀγνοήκαμες, pro ἠγνοήκαμεν, Æol. *ignoravimus,* perf. act. ab ἀγνοέω.
Ἁγνὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, *castus.*
Ἁγνίζω f. ίσω. p. κα. *purifico, expio.* ἁγνισμὸς, οῦ, ὁ, *purificatio.* Th. ἁγνός.
Ἀγνοέω, ῶ, *ignoro.* imperf. ἠγνόεον, ουν. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. part. ἀγνοήσας· hinc ἀγνόημα, ατ☉, τὸ, *erratum:* ex α, & νό☉.
Ἄγνοια, ας, ἡ, *ignorantia:* ab ἀγνοέω.
Ἀγνοιέω, metri causâ, pro ἀγνοέω.
Ἀγνοίησιν, Ion. & Poët. pro ἀγνοῇ, *ignoret,* 3. sing. præs. sub. act.
ἉΓΝΟ'Σ οῦ, ὁ, *castus, purus;* ab ἅγος· hinc ἁγνῶς, *caste.* ἁγνεύω, *castus sum.* ἁγνεία, &c.
ἌΓΝΟΣ, ου, ἡ, *vitex, agnus castus.*
Ἀγνοῦν, præs. part. n. g. verbi ἀγνοέω.
ἈΓΝΥΘΕΣ, *lapides quos stamini inter texendum appendunt textores.*
Ἄγνυτ', pro ἄγνυτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἄγνυμι, vel ἀγνύω.
Ἀγνῶ, & ἀγινῶ, Poët. pro ἄγω, *duco.*
Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, *inhumanitas, imperitia:* ab
Ἀγνώμων, ον☉, ὁ, ἡ, *mente & judicio carens:* ex α, & γινώσκω.
Ἁγνῶς, *caste,* adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνῶς, *inscienter,* cum tenui, adv. ex α, & γινώσκω.
Sed ἀγνὼς, ῶτ☉, ὁ, *ignarus, ignotus.*
Ἀγνώσασκε, Ion. pro ἠγνόησε.
Ἀγνωσία, ας, ἡ, *ignorantia.* Th. γινώσκω.
Ἀγνώσσω, εις, ει, *ignoro,* præs. ind. hinc ἄγνωστ☉, ου, ὁ, ἡ, *ignotus:* hinc ἀγνώσσασκε, idem: ex α, & γινώσκω.
Ἀγοήτευτ☉, *qui fascinari non potest:* hinc ἀγοητεύτως, *citra præstigium & fucum.* Th. γόης.
Ἀγοίατο, *ducerentur,* 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἄγοιντο. ἄγοι, præs. opt. act.
Ἀγόμφωτ☉, ου, ὁ, ἡ, *incompactus.* Th. γόμφ☉.
Ἆγον imperf. Ion. vel Dor. pro ἦγον, *duxi:* at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, *duco.*
Ἄγον☉, *qui gignere non potest:* ex α, & γίνομαι.
Ἄγοντι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt,* 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.
ἈΓΟΡΑ', ᾶς, ἡ, *forum,* item *concio, oratio, annona, emptio,* &c. quasi ab ἀγείρω, imp. med. ἤγορα· hinc ἀγοραῖ☉, ἀγοράζω, *delibero.* ἀγορητὴς, ἀγορεύω.
Ἀγοράασθαι, Poët. pro ἀγοράσθαι, seu ἀγοράζεσθαι, *concionari:* ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.
Ἀγοράζω, *emo,* f. σω. p. κα. pass. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.
Ἀγοραῖ☉, ου, ὁ, *circumforaneus, vilis,* item *forensis.* Sed ἀγόραι☉, *dies fastus.* Th. ἀγορά.
Ἀγορανόμ☉, ου, ὁ, *præfectus annonæ:* unde ἀγορανομέω, & ἀγορανομία, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.
Ἀγοράσδεν, Dor. pro ἀγοράζειν, *emere.*
Ἀγόρασις, εως, ἡ, & ἀγορασία, ας, ἡ, *emptio,* ἀγόρασμα, τ☉, τὸ, *res venalis.* ἀγοραστὴς, οῦ, ὁ, *obsonator:* ab ἀγοράζω.
Ἀγόρασον, άτω, & in pl. ἀγοράσατε, *emite,* a. 1. imperat. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.
Ἀγορευέμεν, *referre, narrare,* præs. inf. Ion. pro ἀγορεύειν. & ἀγόρευ pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præs. imperat. ut & ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab ἀγορεύω, *concionor.* ἀγόρευσε, *nuntiavit,* a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.
Ἀγορέων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.
Ἀγορὴ, Ion. pro ἀγορά. ἀγορήνδε, *ad forum,* adv. ἀγορῆφι, *in foro,* ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, *orator;* ut & ἀγορητός.
Ἀγορηθεὶς, έντ☉, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀγοράω, *dico.* Vel Poët. pro ῥηθεὶς, *dictus.* Vel ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.
Ἀγορήσατο, *concionatus est,* a. 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγορά. Th. ἀγορά.
ἍΓΟΣ, ε☉, τὸ, *veneratio, piaculum,* item *scelus:* indè ἁγίζω, ἁγιστεύω, ἁγιστεία, &c. ab ἅγ dies festus, vel ab ἅζω.
Ἀγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux,* ab ἄγω.
ἈΓΟΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *manûs pars interior,* vel *vola;* aliis *cubitus:* q. ab ἄγω.
ἌΓΡΑ, ας, ἡ, *captura, præda, venatio:* indè ἀγρεύω, *venor.* ἄγρευμα, *præda venatu quæsita.*

sita. ἀγρευτὴς, ȣ͂, ὁ, *venator*, &c.

Α'γράμματ☉, ȣ, *illiteratus* : ab α, & γράμματα.

Α'γραυλέω, ῶ, *ruri* ſeu *in agro pernocto*, f. ήσω. p. ἠγραύληκα. Hinc ἄγραυλ☉, *in agro ſtabulans* : ab ἀγρὸς, & αὐλή.

Α'γραφ☉, ȣ, ὁ κ, ἡ, *non ſcriptus*. Th. γράφω.

Α'γρεῖ, pro ἄγε· & ἀγρεῖ μάν, pro ἄγε δὴ, adv. adhortandi : ab ἀγρέω, *venor* : hinc ἀγρεῖθ' pro ἀγρεῖτε.

Α'γρεὺς, έ☉, ὁ, Poët. *venator*. Th. ἄγρα.

Α'γρευτήρ, ῆρ☉, ὁ, ut & ἀγρευτὴς, ȣ͂, ὁ, *venator* : quod ab ἀγρεύω. Vide ἄγρα.

Α'γρην, Ion. pro ἄγραν, acc. ſing. ἄγρα.

Α'γριαίνω, *exaſpero*, *irrito* : ab ἄγρι☉.

Α'γριὰς, άδ☉, ἡ, *agreſtis* : ab ἀγρός.

Α'γριέλαι☉, ȣ, ἡ, *oleaſter* : ex ἄγρι☉, & ἐλαία.

Α'γρι☉, ȣ, ὁ, nomen viri.

Α'γρι☉, ία, ιον, *agreſtis*, *ferus*. Sic ἄγρια, *ruſticè*, neut. pl. pro adv. Th. ἀγρός. ἀγριωτάτῳ, dat. ſing. ſuperlat.

Α'γριότης, τ☉, ἡ, *ruſticitas*. 'Αγριόω, *ſævire facio*. Th. ἄγρι☉.

Α'γρίππας, α, ὁ, *Agrippa*, viri nomen.

Α'γριώδης, ε☉, ὁ κ ἡ, *ferus* : ab ἄγρι☉.

Α'γροικία, ας, ἡ, *villa*, *domus in agro* : ab ἀγρός. ἀγροίτα☉, ſuperlat. ab ἄγροικ☉, *ruſticus*.

Α'γροιώτας, acc. pl. ab ἀγροιώτης, ȣ, ὁ, *agreſtis*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός.

Α'γροκύδοιμ☉, ȣ, ὁ, *qui in agris tumultuatur* : ab ἀγρὸς, & κυδοιμός.

Α'γρομένῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀγρομέναις, per Sync. ſic ἀγρομένοιο, gen. Ion. ἀγρομένων, *congregatorum*, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω.

Α'γρονομία, ας, ἡ, *agri ſuburbani adminiſtratio*. Α'γρονόμοι, *agrorum diffinitores*. Ab ἀγρὸς, & νέμω.

ΑΓΡΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *rus*, *ager* ; ab ἀρῶ, *aro* : hinc ἀγρόθι, ἀγρόθεν, ἀγρόνδε, adv. *in agro*, *ex agro*, *in agrum*. Hinc ἀγρότης, ἄγρι☉, &c. & forſan Angl. 𝔄𝔠𝔯𝔢.

Α'γροτέρα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγρευτική, *venatrix*.

Α'γροτέρης, *feræ*, gen. ſing. f. g. ab ἀγρότερ☉. Th. ἀγρός.

Α'γρότης, ȣ, ὁ, *ruſticus* : ab ἀγρός.

Α'γρυπνέοντα, *vigilantem*, acc. ſing. part. præſ. ab ἀγρυπνέω.

Α'γρυπνίη, ης, ἡ, Ion. vide in ἄγρυπν☉.

Α'γρυπν☉, pro ἄυπν☉, *inſomnis*. ἀγρύπνοισι, *vigilibus*, dat. pl. Ion. hinc ἀγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia*. ἀγρυπνέω, ῶ, *vigilo*. p. ἠγρύπνηκα. ex α, & ὕπν☉.

Α'γρώσσειν, θηρεύειν· hinc nomen Poët. ἀγρώσσα, ης, ἡ, *venatrix*. ἀγρώςης, ȣ, ὁ, & ἀγρώςωρ, ὁ, *venator*.

Α'γρωςις, *gramen*, quia in ἀγρῷ naſcitur. Angl. 𝔊𝔯𝔞𝔰𝔰.

Α'γρώτης, ȣ, ὁ, Poët. ectaſi pro ἀγρότης, unde & alterum Poëticum ἀγροιώτης, *agricola*. Th. ἀγρός.

Α'ΓΥΙΑ, ᾶς, ἡ, *vicus*, *via* : ab ἄγω, & γυῖα.

Α'γυιᾶτις, ιδ☉, Poët. ἡ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγυιᾷ οἰκοῦσα, *quæ in eodem vico habitat*.

Α'γυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.

Α'γύμνας☉, ȣ, ὁ κ ἡ, *inexercitatus* : γυμνάζω.

Α'γύναιχ☉, & ἀγύνης, & ἄγυν☉, ȣ, ὁ, *cælebs* : ab α, & γυνή.

"ΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, *cœtus*, *congregatio* : q. ab ἀγορά, Æol. mutato ο in υ· hinc ἀγυρέω, & ἀγυρίζω, *congrego*.

Α'γύρτης, ȣ, ὁ, *agyrta* : ab ἀγείρω, vel ἄγυρις· hinc ἀγυρτάζω, *colligo*.

Α"γχαζε, Poët. pro ἀνάχαζε· & ἀγχάσαι, pro ἀναχάσαι, à Th. ἀγχάζω. pro ἀναχάζω, quod eſt ἀναχωρέω, *recedo*.

Α'γχ', pro ἄγχι, *propè*, adverb.

Α'γχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, *relaxo*.

Α"γχασδε, Dor. pro ἄγχαζε.

Α"γχαυρος, *crepuſculum*, *diluculum*, παρὰ τὸ ἀγχȣ͂ ἔχειν τὴν αὔραν.

Α'ΓΧΙ, adv. *propè*, cum genitivo.

Α'γχίαλ☉, ȣ, ὁ κ ἡ, *mari vicinus* : ab ἄγχι & ἅλς· item nomen propr. viri, & urbis.

Α'γχιβαθὴς, έ☉, ὁ κ ἡ, *profundus* : ab ἄγχι & βάθ☉.

Α'γχιβίβαχε, Dor. pro ἄγχαζε, *propè acceſſit*, p. act. ab ἀγχιβαίνω, f. βήσω· unde ἀγχιβάτης, & ἀγχιβατέω· quod ex ἄγχι, & βαίνω.

Α'γχιθανὴς, έ☉, ὁ κ ἡ, *propè mortuus*. Th. θνήσκω.

Α'γχίθε☉, ȣ, ὁ κ ἡ. *propinquus Deo*.

Α'γχιθύρεσι, *propinquis*, dat. pl. ab ἀγχίθυρες, *vicinus* : ab ἄγχι, & θύρα.

Α'γχιμαχητὴς, ȣ, ὁ, & ἀγχίμαχος, & ἀγχέμαχ☉, euphoniæ gratiâ, *cominus pugnans*. Th. μάχομαι.

Α'γχίμολον, adv. ex ἀγχίμολ☉, ȣ, ὁ, ἡ, ὲ *propinquo veniens* : ex ἄγχι, & μολέω, ſeu μόλω.

Α'γχίνοια, ας, ἡ, *ſolertia*. ἀγχίνο☉, ȣς, ὁ κ ἡ, *ſolers*, *ingenioſus* : ab ἄγχι, & νό☉.

Α'γχίρρο☉, ȣ, ὁ κ ἡ, *cujus fluenta propè ſunt*. Th. ῥέω.

Α'γχίσαο, gen. Æol. ab Α'γχίσης, ȣ, dat. Α'γχίσῃ, nom. propr. viri.

Α"γχις· pro ἄγχιςα, *proximè*, *maximè*, ſuperlat. cum genit. & dat. Pro ἄγχιςα & ἀγχιμάλιςα dicimus. Hinc ἀγχιςεύω, *ſum propinquus*. ἀγχιςεὺς, ὁ, *cognatus*. ἀγχιςος, ȣ, ὁ, *proximus*. ab ἄγχι, vel ἀγχȣ͂.

Α'γχιςῖναι, vel ἀγχιςῖναι, nom. pl. f. g. *coacervatæ* : ab ἄγχι, & ἵςημι.

Α'γχίςροφα, adv. *celeriter*. ἀγχίςροφα βȣλεύεσθαι, *ſententiam mutare* : ex ἄγχι, & ςρέφω.

Α'γχόθεν, *ex propiore loco*, *propè*.

Α'γχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχȣ͂.

Α'γχόνη, *laqueus*, *quo aliquid* ἄγχεται.

Α'γχοτάτω, *proximè*, adv. Ion. pro ἐγγύτατα. Sic ἀγχότερος, Ion. pro ἐγγύτερος. Th. ἄγχι.

Α'γχȣ͂,

Α'γχȣ, Poët. idem quod ἄγχι.
Α'γχȣ, præs. imperat. pass. ab
ΑΓΧΩ, *strangulo*, f. ξω. p. χα. ab חנק *strangulare*: hinc ἀγκτὴρ, *ancter, id quo aliquid constringitur*. Hinc forsan Angl. to hang.
Α'γχώμαλος, ȣ, ὁ, ἡ, *propemodum æqualis*: ex ἄγχι, & ὁμαλός.
ΑΓΩ, *duco*, *æstimo*, *instituo*, item *proficiscor*, &c. f. 1. ἄξω. part. ἄξων, *adducturus*. præt. ἦχα, Attic. ἄγηχα, &, per Epenthesin τȣ̃ ο, ἀγήοχα. a. 2. ἦγον. Att. ἤγαγον. imper. ἄγαγε, έτω. pl. ἀγάγετε. sub. ἀγάγω ῃς, ῃ, 3. pl. ἀγάγωσιν. inf. ἀγαγεῖν. p. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι. à נהג *naag*, *ducere*. Hinc
Α'γω, sed usitatius ἄγνυμι, *frango*. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἦγον, p. m. ἦγα. Atticè, ἔαξα, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.
Α'γωγὴ, ῆς, ἡ, *vitæ ratio*, *educatio*. ἀγωγεὺς, έως, ὁ, *ductor*. ἀγώγιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *duci* aut *vehi facilis*. ἀγωγὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, *dux viæ*. ἀγώγιον, ȣ, τὸ, *onus quod curru vehitur*. ἄγημα, τος, τὸ, *agmen elephantorum*.
ΑΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *certamen*, *cœtus*: ab ἄγω· item *circus*, *locus certaminis*: ab α & γωνία.
Α'γωνία, ας, ἡ, *angor*, *anxietas*, *certamen*. ab ἀγών· hinc ἀγωνιάω, *certo*. ἀγωνίζω, idem. ἀγωνιστὴς, ȣ̃, ὁ, *certator*. ἀγωνιστικὸς, *cupidus certandi*. ἀγώνισμα, *certamen*. ἀγώνιος, ȣ, ὁ, *qui ad certamen spectat*.
Α'γωνίδαται, Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3. sing. ἠγώνισται, abjecto augmento, & correptâ penultimâ, exempto sc. σ, & ejus loco insertâ syllabâ δα, ut πεφράδαται pro πεφρασμένοι εἰσὶ.
Α'γωνιεῦμαι, *pugnabo*, Dor. pro ἀγωνιȣ̃μαι, hoc autem fut. 1. med. est Attic. pro ἀγωνίσομαι. ab ἀγωνίζομαι.
Α'γωνίζομαι, *certo*, *enitor*, imperf. ἠγωνιζόμην, ȣ, ετο. p. pass. ἠγώνισμαι.
Α'γωνίσαι, a. 1. inf. & ἀγώνισαι, *certato*, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω.
Α'γώνισμα, ατος, τὸ, *certamen*. Omnia ab ἀγών.
Α'δα, Dor. pro ἁδῆ, dat. sing. ab ἁδῆς.
Α'δαήμων, ονος, ὁ, ἡ, *imperitus*: hinc ἀδαημονία, ας, ἡ, *imperitia*, Ion. ἀδαημονίη, ης ex α, & δαίω.
Α'δαὴς, έος, ὁ, ἡ, *indoctus*. Th. δαίω.
Α'δάκρυτος, ȣ, *sine lacrymis*: ex α, & δάκρυ.
Α'δὰμ, ἄκλιτον, nomen primi parentis.
Α'δάμαντον, acc. sing. ab ἀδάμαντος, ȣ, ὁ, idem quod ἀδάμας, αντος, ὁ, *adamas*, q. ἀδάμαστος, *indomitus*, ob duritiem: ex α pro δὺς & δαμάω.
Α'δαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act. verbi ἀδαξέω. Vide ἀδαχέω.
Α'δάπανος, ȣ, & ἀδαπάνως, adverb. *sine sumptu*. Th. δαπανάω.
ΑΔΑ'ΡΚΗΣ, ȣ, ὁ, *adarces*, salsugo quædam gelata, seu concreta.

Α'δασαν, *valde læserunt*, pro ἄσαν, a. 1. ind. act. Ion. ab ἄδω, *satio*, *lædo*. Lacones enim utuntur in suis compositis particulâ ἀδω, ab ἄδην, *satis*, *abundè*; quæ auget.
Α'δαστος, ȣ *non divisus*. Th. δαΐζω.
Α'δαχέω, κνήθω *pruriginem excito*, *scabo*.
Α'δδαυον, *aridissimum*, pro αὖον. Laconicè.
Α'δδεὴς, Poët. pro ἀδεὴς, *audax*. Vide ἀδειής.
Α'δδηκότες, pro ἀηδηκότες, Poet. quod vide, ut & ἀδηκότες.
Α'δδην, pro ἄδην, *multùm*, adverb.
Α'δδηφάγος, sive ἀδηφάγος, ȣ, ὁ, *vorax*, *helluo*; ab ἄδδην, & φάγομαι· hinc ἀδδηφαγία, ας, ἡ, *voracitas*.
Α'δδὶ, nom. viri ἄκλιτον, *viator*, *qui transit*.
Α'δδιξ, mensura quatuor chœnicas capiens.
Α'δε κὴ αὐτὰ, Dor. pro ἰδȣ̀ ἣ κὴ αὐτὴ, *en eam ipsam!* Est & ἆδε pro ἧδε, imperf. ab ἄδω.
Α'δε, Dor. adv. pro ἧδε, *huc*, *illuc*; *hoc in loco*.
Α'δει, *cantat*, 3. sing. ab ἄδω. 2. pl. ἄδετε. part. f. g. ἄδȣσα.
Α'δεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dat. sing. ab ἡδύς.
Α'δει, vide in ἀδέης.
Α'δειὴς, ὁ, *intrepidus*, Poët. pro ἀδεὴς, & ἀδδεὴς· ex α, & δέος· quod à δείδω. Est etiam ἀδεὴς, *impudens*, q. ἄδετος, *qui coërceri nequit*, à δέω *ligo*.
Α'δειης, gen. sing. Ion. ab ἄδεια, *immunitas à metu*, *securitas*: à δέος.
Α'δείμαντος, ȣ, ὁ, *impavidus*: quod ex α, & δεῖμα.
Α'δεῖν, *placere*, præs. inf. ab ἀδέω.
Α'δειπνος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, *incœnatus*. Th. δεῖπνον.
Α'δέκαστος, ȣ, ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον, ἢ δῶρα, *non corruptus muneribus*: hinc ἀδεκάστως, adv. *justè*.
Α'δελφειὸς, & ἀδελφεὸς, ȣ̃, ὁ, pro ἀδελφὸς, *frater*, Poët. & Ion.
Α'δελφοκτόνος, ὁ, *fratricida*: ex ἀδελφὸς, & κτείνω.
Α'δελφὸρ, Æol. pro ἀδελφὸς, *frater*.
ΑΔΕΛΦΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *frater*: sumitur & pro *cognato*, & *consanguineo*. ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, *soror*. ἀδελφότης, ητος, ἡ, *fraternitas*. ἀδελφικῶς, *fraternè*. ἀδελφίδιον, ȣ, τὸ, *fraterculus*. ἀδελφιδȣ̃ς, ȣ̃ς, ὁ, *fratris* vel *sororis filius*. ἀδελφίζω, *fratris nomine compello*. ab α, id est, ὁμȣ̃, & δελφὺς, q. ὁμόδελφος.
Α'δίματος, ȣ, ὁ, ἡ, *corpore exutus*, *mortuus*: ex α, & δέμας.
Α'δέμεν, *canere*, Ion. pro ἄδειν, ab ἄδω.
Α'δενδρος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, *purus ab arboribus*. Th. δένδρον.
Α'δὲς, Dor. pro ἀδελφὸς.
Α'δέσποτος, ȣ, *sine domino*, *sine certo auctore*: hinc ἀδεσπότως, adv. ab α, & δεσπότης.

Α᾿δευκὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *amarus* : ab α, & Ion. δεύκω pro δέχομαι.

Α᾿δέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crudus*, ἀκατέργαςος · à δεψέω.

Α᾿ΔΕ'Ω, *placeo*, f. ήσω. p. ηκα. Hinc ἄδος, ου, ὁ, *lætitia*.

Α᾿δέω, *tædio afficior præ defatigatione*, ab ἄδω *fatio*. f. ήσω, p. ηκα. a. 1. Æol. ἀδήσαι, &, geminato δη, ἀδδήσαι.

Α῝δῃ, *placuerit*, a. 2. sub. ab ἀδέω.

Α᾿δηκότες, & metri gratiâ, ἀδδηκότες, perf. part. Ion. pro ἠδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, *laboribus defessus sum*. Th. ἄδω, *fatio*.

Α᾿δηκτοτάτη. superlat. ab ἄδηκτος, ου, ὁ, ἡ, *morsui non obnoxius*, vel *cariem non sentiens* : à δάκνω.

Α᾿δήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *integer*, *incolumis* : à δηλέω.

Α῎δηλος, ου, ὁ, ἡ, *non apparens*, *incertus*, *obscurus* : ex α, & δῆλος · hinc ἀδήλως, adv. *obscurè*, *incertùm*. ἀδηλότης, ητος, ἡ, *incertitudo*.

Α᾿ΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, *gravissimè angor*, f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἠδημόνησα · ab ἀδέω, vel ab α, & δῆμος, q. d. *extra populi consortium dego*.

Α᾿ΔΗΝ & ἄδδην, *affatim*, adv.

Α᾿ΔΗ'Ν, ένος, ὁ, *glandula*, *tonsillæ*.

Α᾿δηνὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ ἄνευ δηνέων καὶ βουλῶν ὤν, ὁ ἀφρόντιςος, *qui est sine consiliis & curis*. Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α, & δήνεα, pro βουλεύματα, παρὰ τὸ δῆν, ὃ σημαίνει, ὅτι περὶ τὸ φράξαι δεῖ πολὺν χρόνον βουλεύεσθαι.

Α᾿δήριτος, ου, ὁ, *contentionis expers*. Th. δῆρις.

Α῞δης, ου, Poët. pro ἀΐδης, *orcus*, *mors* : in acc. ἄδην.

Α᾿δήσῃς, *gratificaberis*, 2. sing. fut. 1. verbi ἁνδάνω.

Α᾿διαίρετον, *indiscretum* : ex α, & διαιρέω.

Α᾿διάκριτος, ου, ὁ, ἡ, *non dubitans* : ex α, & διακρίνομαι.

Α᾿διάλειπτος, ου, ὁ, ἡ, *non intermissus*, *indesinens*. ἀδιαλείπτως, *indesinenter*, adv. à λείπω.

Α᾿διάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irreconciliabilis* : à διαλλάττω.

Α᾿διάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indissolubilis* : à διαλύω.

Α᾿δίαντος, ου, ὁ, *non aspersus*. Α᾿δίαντον, ου, τὸ, herbæ genus : ex α, & διαίνω.

Α᾿διαφθορία, ας, ἡ, *integritas*. ἀδιάφθορος, ου, ὁ, ἡ, *incorruptus*. Th. φθείρω, p. med. ἔφθορα.

Α᾿διάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indifferens* : à διαφέρω.

Α᾿δίδακτος, ου, ὁ, ἡ, *indoctus* : ex α, & διδάσκω.

Α᾿δικέσαι, Ion. & Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi.

Α᾿δικέω, *injuriâ afficio*, *lædo*, f. ήσω. p. ἠδίκηκα. ἀδικήσαντα, a. 1. imperat. act. ἀδικῶντα, acc. sing. part. præs. ἀδικέομαι, οῦμαι, *injuriam patior*. p. pass. ἠδίκημαι, a. 1. ἠδικήθην · ex α, & δίκη.

Α᾿δίκημα, ατος, τὸ, *injuria*. ἀδικήματι, dat. pl. ἀδικία, ας, ἡ, *injustitia*. ἄδικος, ου, ἡ, *injustus*. ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, *injustè*, adv. à δίκη.

Α᾿ΔΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *confertus* : ab ἄδην.

Α῞διον, *suavius*, Dor. pro ἥδιον, compar. ab ἡδύς.

Α῎διψος, ου, *non sitiens*, vel *sitim extinguens*. Th. δίψα.

Α῎δματος, ου, ὁ, Dor. pro Α῎δμητος, nomen viri.

Α᾿δμὴς, idem quod ἄδμητος, *indomitus* : ex α, & δαμάω.

Α᾿δμήτη, nom. mulieris, q. d. *indomita*.

Α᾿δμοσύνη, ἡ, *ignorantia* : ab α, & ἴδμων, per Sync. & ι in α verso.

Α῞δοιμι, a. 2. opt. verbi ἅδω, *placeo*.

Α᾿δόκητον, *inopinatò*, adv. ex α, & δοκέω, *videor*. ἀδόκητος, *ignobilis*.

Α᾿δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, *judicii expers*, *reprobus*, *rejectaneus* : ex α, & δόκιμος. Th. δοκέω.

Α᾿δολεσχέω, *affatim confabulor*, *meditor* : ab ἄδην λέσχης, *satietate confabulationis*. ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.

Α῎δολος, ου, ὁ, ἡ, *sincerus*. Th. δόλος.

Α῟δον, *canebam*, imperf. Dor. pro ᾖδον · potest etiam esse part. neut. g. à masc. ἀδών, ab ἅδω. At ἅδον est a. 2. act ab ἁνδάνω, vel ἀδέω · & ἅδοι, opt.

Α᾿δονὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἡδονή, *voluptas*.

Α᾿δονίς, ίδος, ἡ, q. ἀηδονίς. Vide ἀηδών.

Α᾿δόνητος, ου, ὁ, ἡ, *immobilis*. Th. δονέω.

Α᾿δόντι νόῳ, *alacri animo* : ab ἀδέω, *placeo*. a. 2. ἅδον.

Α῎δοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inglorius*. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, *ignominia* ; & ἀδοξέω, *gloria careo*, &c. à δόξα.

Α῟δος, ου, ὁ, *gaudium* : ab ἅδω, *placeo*.

Α῞δος, εος, τὸ, *satietas* : ab ἄδω, *satio*.

Α῞δου, *inferni*, gen. sing. ab ἅδης

Α᾿δραμυττηνὸς, ἡ, ὸν, *Adramyttenus*, *a*, *um* : ab urbe *Adramyttum*.

Α᾿δρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *imbecillis*. Hinc ἀδρανέω, *infirmus sum* ; & ἀδρανία, vel ἀδρανεία, ας, ἡ, *imbecillitas* : ab α, & δραίνω.

Α᾿δρήςεια, Ion. Α᾿δράςεια, *Nemesis*.

Α῎δραςος, ου, ὁ, *Adrastus*, rex Argivorum. Hinc ἐν Α᾿δραςείῳ νόμῳ.

Α᾿δρηςίνη, *Adrasti filia*.

Α῎δρηςος, Ion. pro ἄδραςος, ου, ὁ, *minimè fugitivus* : ex α, & δράω.

Α᾿δρίας, ου, ὁ, *Adria* : sinus Venetus.

Α᾿ΔΡΟ'Σ, ἄ, ὸν, *dives*, *crassus*. Hinc

Α᾿δροσύνη, ἡ, *ubertas*, *copia*.

Α᾿δρότης, ητος, ἡ, *abundantia*. Th. ἁδρός.

Α᾿δρύνομαι, *crassesco*, *adolesco* : ab ἁδρός. Hinc ἁδροτὴς, *ætas adulta*.

Α῾δὺ, Dor. pro ἡδὺ, *dulce*. Vide ἡδύς.

Α᾿δύγλωσσος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, *dulcilinguis* : ab ἡδύς, & γλῶσσα.

Α῾δυεπὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυεπής, *suaviloquus* : ab ἡδύς, & ἔπος.

Α᾿δυλόγος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυλόγος, *suaviloquus* : ab ἡδύς, & λόγος.

Α'δυμελὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dulcisonus*: ab ἡδὺ, & μέλος.

Α'δυναμίη, ης, Ion. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, *impossibilitas*: ex α, & δυνάμαι. Hinc & ἀδυνασία, *impotentia*.

Α'δύνατος, ου, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα· in comp. ἀδυνατώτερος, superl. ἀδυνατώτατος. Hinc ἀδυνατέω, *impotens sum*, f. ήσω. a. 1. ἠδυνάτησα· ex α, & δύναμαι.

Α'δύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ου, ὁ, ἡ, *suaviter spirans*: ex ἡδὺ, & πνέω.

Α'δύτω, dat. sing. ab ἄδυτον, ου, τὸ, *adytum*; vel ab ἄδυτος, ου, ὁ, *ad quem non patet ingressus*: ex α, & δύνω, vel δύω.

Α'δὺς, Dor. pro ἡδὺς, *suavis*.

Α"ΔΩ, *satio*, f. ἄσω. Sed ᾄδω, *cano*, contractè pro ἀείδω, f. ᾄσω. p. ᾖκα. a. 1. ᾖσα. p. pass. ᾖσμαι· à ידה *jada*, vel הודה *hoda*, *celebrare*. Sed ἅδω, *placeo*, f. 2. ἁδῶ. p. m. ἕαδα (εὔαδα Poët.) pro ἧδα. part. ἑαδὼς a. 2. ἕαδον pro ἧδον.

Α'δὼν, όντος, ὁ, *qui placuit, placens*, a. 2. part. ab ἁδέω, vel ἁνδάνω.

Α"δωνιν, acc. sing. ab Α"δωνις, ιδος, nom. propr. pueri.

Α'δώριτος, ου, ὁ, ἡ, *indonatus*: ex α, & δῶρον.

Α'δωροδόκητος, *incorruptus*, *qui munera non accipit*: ex δῶρον, δέχομαι, & α.

Α'δώτη, dat. sing. ab ἀδώτης, ου, ὁ, *qui nihil dat*: ex α, & δώτης.

Α'εθλεύωσιν, *colluctantur*, 3. pl. præs. sub. ab ἀεθλεύω, fut. εύσω p. κα. ἀεθλεύσειεν, a. 1. opt. Æol. Th. ἄεθλος.

Α'εθλέω, Ion. pro ἀθλέω, *certo*: hinc ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, *certator*.

Α'έθλιον, vel ἄεθλον, vel ἆθλον, ου, τὸ, *certaminis præmium*: ab ἄεθλος, seu ἆθλος, ου, ὁ, *certamen*. Hinc ἄθλιος, ου, ὁ, *miser*, *ærumnosus*. ἀέθλιος, *certator*.

Α'εθλονικία, *victoria quæ ex certaminibus reportatur*: ab ἄεθλος, & νίκη.

Α"ΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, *certamen*, *labor*: ab α priv. & ἐθέλω, q. ὃν οὐκ ἄν τις ἐθέλοι. Α"εθλον verò, ab α intens. & ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est πάνυ ἐθελητόν· vel ex τλάω, *tolero*.

Α'εθλοφόρος, ου, ὁ, *qui præmium ex certamine reportat*: ab ἄεθλον, & φέρω.

Α'ΕΙ', *semper*, adv. Hinc videtur ortum Angl. **Aye**. Hinc ἀΐδιος, ου, ὁ, ἡ, *sempiternus*.

Α'ειγενετάων, gen. pl. Æol. ab ἀειγενέτης, ου, ὁ, *sempiternus*: ex ἀεὶ, & γενετός.

Α'είδελος, Poët. pro ἀειδὴς, *inconspicuus*, *obscurus*: ex α, & εἴδω.

Α"ειδεν, Dor. pro ἀείδειν, *canere*, præs. inf.

Α'είδεο, *cane*, Ion. pro ου, præs. imper. pass.

Α'είδοισα, Dor. pro ἀείδουσα, præs. part. f. g.

Α"ειδον, 1. vel 3. imperf. act. Ion. pro ἤειδον. ἀειδομένων, genit. pl. part. præs. pass. ἀείδων, οντος, præs. part. act. Α'είδοντι, pro ἀείδουσι, Dor. 3. plur. præs. ab ἀείδω.

Α'ειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*, item *deformis*: ab α, & εἴδω.

Α'ΕΙ'ΔΩ, Poët. pro ᾄδω. ἀείδεσθαι, *celebrari*: ex α intens. & εἴδω. Multarum rerum cognitio Poëtis tribuitur: hinc ἀοιδή.

Α'είζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sempiternus*. ἀείζωον, τὸ, *sempervivum*, plantæ genus: ab ἀεὶ, & ζωή.

Α'εικέα, *sævum*. acc. sing. ab ἀεικὴς, έος, *indecens*. ἀεικὲς, n. g. ex α, & εἴκω.

Α'εικείη, Ion. pro ἀεικεία, *indignitas*, *contumelia*.

Α'εικέλιος, *ignavus*, *contemptus*: ferè idem quod ἀεικὴς, *non consentaneus*.

Α'εικίζω, Att. αἰκίζω. f. σω. *indecenter aliquem tracto*, *fœdo*: ab ἀεικής.

Α'είμεναι, Poët. pro Dor. ἀέμεναι, quod pro ἄειν, ab ἄω.

Α'είμνηστος, ὁ καὶ ἡ, *semper memorandus*: à μιμνήσκω.

Α'ειναόντων, gen. pl. ab ἀειναάων, οντος, *perpetuò fluens*, ἀείναος· alii legunt ἀενναάων, ex ἀεὶ, & νάω.

Α"ειρα, a. 1. act. Ion. pro ἤειρα. ἀειράμενος, *suscipiens*, a. 1. part. m. ab ἀείρω. ἀειρόμενος, præs. part. pass. Α"ειρον, a. 1. imperat. act.

Α'ΕΙ'ΡΩ, *tollo*, f. ερῶ. a. 1. ἤειρα. p. ἤερκα. a. 2. ἤερον. q. εἰς ἀέρα αἴρω.

Α'εὶς, *flans*, præs. part. ab ἄημι.

Α'είσατ', pro ἀείσατο, a. 1. m. ἀείσατε, a. 1. imperat. act. ἄεισα, ας, ε, ind. Ion. ἀείσομαι, f. 1. m. ἀείσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀείδω.

Α"εισιν, Æol. pro ἀεῖσιν, *spirant*, 3. pl. verbi ἄημι.

Α"εισμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, *cantus*. Th. ἀείδω.

Α'εκαζόμενος, *invitus*, præs. part. pass. ab ἀεκάζω, *cogo*: ex α, & ἑκών.

Α'εκητι, *invitò*, adv. ἀέκοντες, *inviti*. Α'έκοντε, dual. num. ab ἀέκων, οντος· in f. g. ἀέκουσ', pro ἀέκουσα Th. ἑκών,

Α'έλιος, Poët. pro ἥλιος, *Sol*.

Α"ΕΛΛΑ, ης, ἡ, *turbo*, *procella*. ἀελλὴς, έος, ὁ, ἡ, *turbidus*, *procellosus*. ἀελλώδης, εος, ὁ, ἡ, idem: quasi ab ἄω,

Α'ελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλόπους, οδος, ὁ, ἡ vel ἀέλλοπος, ὁ, ἡ, *velox tanquam procella*: ab ἄελλα, & ποῦς.

Α'ελλὼ, nomen mulieris: q. d. *procellosa*.

Α'ελπὴς, *insperatus*: ab ἐλπίς.

Α'έλποντες, *desperantes*, οὐκ ἐλπίζοντες.

Α"ελπτ', pro ἄελπτα, *non speranda* nom. pl. Hinc ἀελπτία, ας, ἡ, Poët. pro ἀνελπιστία, *desperatio*: ex α, & ἐλπίς.

Α'ελπτέω, Poët. pro ἀνελπιστέω, *despero*.

Α'έμεναι, & exempto ε, & μ ejus loco inserto, ἄμμεναι, Dor. & Ion. pro ἄειν, præs. inf. ex ἄω, pro ἄδω, *satio*.

Α'ένναος, ου, Poët. pro ἀείναος, *perpetuò fluens*: ut & ἀενάων pro ἀειναάων.

Α'εννάασθαι, Poet. pro ἀεννᾶσθαι, *perfundi*, præs.

præſ. inf. paſſ. ab ἀεννάομαι.

Α'έντες, *flantes*, plur. ἀέντων, gen. ab ἀεὶς, ἔντος, ab ἄημι.

Α'έξε, *augebat*, Ion. pro ἤεξε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀέξω.

Α'εξίγυιος, ου, *qui membra auget*. Epith. certaminum, quæ homines propter exercitium robuſtiores reddunt: ab ἀέξω, & γυῖον.

Α'ΕΞΩ, & αὔξω, *augeo*, f. ἀεξήσω, Poët. pro αὐξήσω. ἀέξετο, imperf. paſſ. Ion. ἀεξομένοιο, gen. Ion. part. paſſ. Reliqua tempora vide in αὐξάνω. Quidam derivant ab ἔχω. Indè αὔξησις, αὐξητικὸς, & ἀναύξητος, *qui augeri non poteſt*.

Α'επτος, *ineffabilis*, *fortis*: ab α, & ἔπω.

Α'εργηλὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀεργὸς, & ex eadem origine.

Α'εργὸς, & in proſa ἀργὸς, ῦ, ὁ, *iners*. ἀεργῷ, dat. Hinc ἀεργίη, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia*: ex α, & ἔργον.

Α'ερέθομαι, *attollo*, *pendeo*; Poët. dicitur & ἠερέθομαι, præſ. ex imperf. ab ἀείρω.

Α'έρθεν, Bœot. pro ἠέρθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀέρθην, Ion. pro ἠέρθην· hinc ἀερθεὶς, *elatus*, *evectus*, part. Th. ἀείρω.

Α'έριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aërius*. Th. ἀήρ.

Α'εροβατέω, *incedo per aërem*: ab ἀήρ, & βαίνω.

Α'ερόεις, εσσα, εν, *caliginoſus*, *profundus*. Th. ἀήρ.

Α'ειρον, *ſuſtuli*, *extuli*, a.2.act.ab ἀείρω, ſub. ἀέρης.

Α'ερσα, *ros*, Dor. pro ἔερση.

Α'ερσίποδες, *celeres*, pl. ab ἀερσίπους· ex ἀήρ, vel ἀείρω, & πῦς.

Α'ερσιπόται, *altè volantes*, pl. ab ἀερσιπότης, ου, & ητος, ὁ, *in aere ſuſpenſus*: ab ἀείρω, & πέτομαι.

Α'έρσω, f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro ἀερῶ.

Α'ερτάζω, *tollo*. Th. ἀείρω.

Α'ἐσαι, a.1. inf. ab inuſit. ἀέω, *ſpiro*, *dormio*. Heſychio ἄησαι, κοιμηθῆναι. Quidni hinc Angl. 𝔈𝔞𝔰𝔢, Gall. *Aiſe*?

Α'εσίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *ſtultus*, *inconſtans*. ἀεσίφρονα, acc. ſing. ex ἄω, & φρήν. ἀεσιφροσύνῃσιν, dat. pl. Ion. ab ἀεσιφροσύνη, *ſtultitia*.

Α'ετιδεὺς, έως, ῦς, *pullus aquilæ*: pl. ἀετιδεῖς· ab ἀετός.

Α'ΕΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *aquila*. dat. ἀετῷ. gen. pl. ἀετῶν dat. ἀετοῖς. Poët. αἰετός. Forſan ab עיט *ajit*, *avis*, propriè rapax: vel ab α, & ἔτος, quia vivax eſt aquila.

Α'ΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, *ariditas*, *ſitus*, *ſqualor*.

Α'ζαλέοιο, gen. Ion. ab ἀζαλέος, ου, ὁ, *aridus*, *torridus*. Th. ἄζω.

Α'ζει, 3. præſ. ind. ab ἄζω, *ſicco*. Hinc ἄζηται, ſub. paſſ. *triſtetur*. Ab ἄζομαι, η, εται, propriè *exareſco*; per Metaph. *curâ & mœrore conficior*.

Α'ζεο, *cole*, Ion. pro ἄζε, præſ. imperat. ab ἄζομαι. ἀζόμενος, *venerans*, part. ἄζεσο, *venerabatur*, imperf. Ion.

Α'ζηλος, ου, ὁ, ἡ, *quem nullus æmulatur*, *vilis*: ex α, & ζῆλος.

Α'ζήμιος, ου, ὁ, ἡ, *nullâ mulctâ notatus*: ex α, & ζημία.

Α'ζὴν, ένος, *barba*: ab ἄζω, quia à calore.

Α'ζηχὴς, έος, ὁ, ἡ, *magnum ſonum edens*: ex α, & ἦχος· hinc ἀζηχὲς, adv. Sumitur & pro *duro* & *arido*, ab ἄζη, *ariditas*. Et pro *indeſinenter*, quaſi ἀδιεχὴς, & ἄδην ἔχων, *non disjunctim*, & *ſemper habens*.

Α'ζομαι, idem cum ἄζω, *veneror*: hinc ἄζοντ', pro ἄζοντο, præſ. ind.

Α'ζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, *cœlebs*, *injugatus*. Α'ζυγὴς, έος, idem, & Α'ζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

Α'ζυμα, ων, τὰ, *azyma*. Th. ζύμη, *fermentum*. Indè ἄζυμος, *infermentatus*.

Α'ΖΩ, *ſicco*, *arefacio*. Α'ζω, & ἄζομαι, *veneror*. ἀζητὸς, *venerandus*.

Α'ζώρ, nomen propr. viri.

Α'ζωστοι, *diſcincti*, pl. ex α, & ζωστός.

Α'ζωτος, ου, ἡ, nomen urbis.

Α'η, *ſpirabat*, 3. imperf. act. ab ἄημι.

Α'ηδέστερος, *ingratior*. comp. ab ἀηδής.

Α'ηδηκότες, perf. part. Poët. pro ἠηδηκότες, ab ἀηδέω, *tædio afficior*: ab ἡδὺς, vel ἀδέω, vel ἄδω.

Α'ηδὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀηδὲς, *injucundus*, *a*, *um*. ἀηδῶς, adv. *moleſtè*. ἀηδία, *moleſtia*. ab α, & ἡδύς.

Α'ηδίζον, pro ἠήδιζον, imperf. act. ab ἀηδίζω· hinc ἀηδιζόμην, *infeſtabar*. imperf. paſſ. Th. ἡδύς.

Α'ηδόνα, acc. ſing. ab ἀηδών.

Α'ηδονιδῆες, ων, οἱ, *luſciniarum pulli*. ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, *luſciniola*.

Α'ΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *luſcinia*: q. ab ἀείδω, quia canora.

Α'ηθ', pro ἄητο, *ſpirabat*, ob ſeq. aſpirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄημι.

Α'ηθείῃ, dat. ſing. Ion. ab ἀήθεια, *inſolentia*: ex α, & ἦθος.

Α'ηθέσσον, pro ἠήθεσον, euphoniæ gratiâ, imperf. act. ab ἀηθέσσω, pro ἀηθέω, *inſuetus ſum*: ab α, & ἦθος.

Α'ήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, *inſolitus*.

Α'ήμεναι, *flare*, præſ. inf. Dor. vel Ion. pro ἀῆναι, ab ἄημι.

Α'ημι. V. Α'ω.

Α'Η'Ρ, ἀέρος, ὁ, *aer*. In f. g. ſignificat *caliginem*; q. ab ἄω. Angl. 𝔄𝔦𝔯.

Α'ησι, 3. ſing. ab ἄημι, *flo*. 3. plur. ἀᾶσι.

Α'Η'ΣΥΛΟΣ, ου, ὁ, *moleſtus*, *iniquus*, dictio Poëtica, idem quod ἀτερπὴς παράνομος, *moleſtus*, *iniquus*: vel pro ἄσυλος, ab ἆσαι· vel ab α, & ἥδω. V. αἴσυλος.

Α'ήτρος, ου, ὁ, *levis*, *tenuis*, *ſublimis*: παρὰ τὸ ἀέρι σύρεσθαι.

Α'ήτας, acc. pl. ἀήτην, ſing. ab ἀήτης, ου, ὁ, *flatus*. nom. pl. ἀῆται, *flamina*. Dicitur & ἄητις, ης, ἡ, idem. ab ἄημι.

Ἄητο, imperf. 3. sing. ἄητον, dual. *spirant*, ab ἄημι. ἄηται, *volitant*.
ἈΗΤΟΣ, vel αὐητος, *ventus expositus*: ab ἄω, *flo*. Vel est *insatiabilis*: ex α, & ἄδω. Sic ἀητὸς, Poët. pro ἀετός.
Ἀήττητος, ὁ καὶ ἡ, *invictus*. Th. ἡττάομαι.
Ἄθ', pro ἅτε, *quippe*, *tanquam*.
Ἀθαμβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *intrepidus*: ab α, & θάμβος. Ἀθαμβεί. adv. *impavide*.
Ἀθάνα, Dor. pro Ἀθήνη, ης, ἡ, *Minerva*: item Ἀθαναία, ας, ἡ, & Ἀθαναία.
Ἀθανασία, ας, ἡ, *immortalitas*. Item herba cujus nomen Anglicum videtur à Græco oriundum, Tansie.
Ἀθάνατοι, *immortales*, pl. f. g. ἀθανάτῃς, pro ἀθανάταις, Ion. dat. pl. sic & ἀθανάτοιο pro ἀθανάτου, gen. sing. ἀθανάτοισιν pro ἀθανάτοις. ab ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ, Ἀθανάταν, Dor. pro ἀθανάτην. Ex α, & θάνατος.
Ἀθανατίζω, *immortalitate dono*.
Ἄθαπτος, ὁ καὶ ἡ, *insepultus*. Th. θάπτω.
ἈΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *pultis genus*: quasi ab ἀθὴρ, *arista*, pultis materia.
Ἀθεεὶ, adv. *sine numine Divûm*, ἄνευ θεοῦ.
Ἀθέητα, Poët. pro ἀθέατα, *non aspectanda*: ex α, & θεάομαι.
ἈΘΕΙΡΗ'Σ, vel Ἀθερὴς, vel Ἀθηρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *accuratus*, *contemptus*.
Ἀθέλγειν, ἀμέλγειν, i. *mulgere*.
ἈΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω. p. χα, *mulgeo*: q. à θηλὴ, *papilla*: α, vel otiosum, vel congreg.
Ἀθέμιστος, & ἀθεμίστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *injustus*. Dicitur & ἄθεμις: Ex α, [illegible] θεμιστός.
Ἀθέμιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nefarius*. [illegible] ἀθέμιτον, *nefas*. Ex α, & θεμιτός.
Ἄθεος, ου, ὁ, *Dei expers*: ex α, & Θεός.
Ἀθεράπευτος, ου, ὁ, *incurabilis*, *non serviens*: ex α, & θεραπεύω.
Ἀθέριζον, *parvi penderunt*, imperf. Ion. ab ἀθερίζω. f. σω. p. ἠθέρικα. Th. ἀθήρ.
Ἀθεσία, ας, ἡ, *inconstantia in pactis*: vide ἀθετέω.
Ἄθεσμος, ου, ὁ, ἡ, *nefarius*. Th. θεσμός.
Ἀθέσφατος, ου, ὁ, *ineffabilis*: ex α, & θέσφατος, q. θεόσφατος, *à Deo pronuntiatus*. Sumitur etiam pro *nefando*. Sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum.
Ἀθετέω, ῶ, *abrogo*, *aboleo*, *sperno*, f. ήσω. p. ἠθέτηκα: à nomine ἄθετος, ου, ὁ, *irritus*. ἀθέτησις, *actio, quâ aliquid irritum redditur*. Ex α, & θετὸς Hinc ἀθέτησις, ἡ, *abolitio*.
Ἀθήνη, q. ἀθήλη, ex α, & θηλή. Dicitur & Ἀθηνᾶ, gen. Ἀθηνᾶς, q. ab Ἀθηνάα. Sic & Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, ut & Ἀθηναΐα, *Minerva*. Forsan à תאנה *teena*, *olea*, : vel à תנא *tana*, *docens*, vocali α præpositâ. Minerva scilicet fuit oleæque inventrix, & Dea doctrinæ. Hinc Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, *Athenæ*. Ἀθήνηθεν, adv. *Athenis*. Ἀθήναζε, *Athenas*. Ἀθηναῖος, *Atheniensis*.
ἈΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, *arista*: hinc ἀθερίζω.

Ἀθηρηλοιγὸς, οῦ, sive ἀθερολόγος, ου, τὸ πτύον τὸ τοὺς ἀθέρας διαλέγον καὶ διαχωρίζον, *ventilabrum*.
Ἄθικτος, ου, vel ἀθιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *intactus*. Th. θίγω.
Ἄθλ', pro ἆθλα, pl. ab ἆθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*. Sed ἆθλος, ου, ὁ, est ipsum *certamen*. Th. ἄεθλος.
Ἀθλεύω, *pugno*, *laboro*.
Ἀθλέω, ῶ, *certo*, f. ήσω. p. ἤθληκα: hinc ἄθλησις, εως, ἡ, *certamen*.
Ἀθλήματα, *certamina*, pl. ab ἄθλημα, ατος, τό.
Ἀθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, *luctator*. Th. ἄεθλος.
Ἄθλιος, ου, ὁ, *miser*. ἀθλιαί, f. g. pl. ἀθλιωτάτους, acc. plur. superl. ab ἄεθλος.
Ἀθλοθέτης, ου, ὁ, *munerarius certaminis præses*: ab ἆθλος, vel ἆθλον, & τίθημι. Hinc ἀθλοθετέω, *ludos præbeo*; & ἀθλοθεσία, *certaminis cura*.
Ἄθλος, ου, ὁ, idem quod ἄεθλος.
Ἀθλοφόρος, ου, ὁ, *victor*: ex ἆθλον, & φέρω.
Ἀθόλωτος, ου, ὁ, ἡ, *limpidus*, *illimis*: ex α, & θολός.
Ἀθόρυβος, ου, *imperturbatus*: ab α, & θόρυβος.
Ἀθραγένη, arbor ex qua optima igniaria fiunt.
ἈΘΡΕ'Ω, f. ήσω. p. ηκα, *video*, *cerno*, μετ' ἐπιτάσεως θεωρῶ.
Ἀθροίσασα, a. 1. part. f. g. ab ἀθροίζω, *congrego*, f. σω. ἀθροῖσαι, inf. ἤθροικα, p. act. Th. ἀθρόος.
ἈΘΡΟ'ΟΣ, ου, ὁ, *confertus*, *repentinus*: hinc ἀθρόως, *confertim*. ἀθρόοτης, ητος, ἡ, *universitas*. ἀθροίζω, *congrego*. ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ, *congregatio*. Huic aliquantulum alludit Ang. a throng.
Ἄθρυπτος, ου, *non fractus luxu*: ex α, & θρύπτω.
Ἀθυμέω, ῶ, *animum despondeo*, f. ήσω. p. ἠθύμηκα: hinc ἄθυμος, *non animosus*. ἀθυμία, ἀθυμίη, Ion. *animi dejectio*: ab α, & θυμός.
Ἄθυρμα, ατος, τὸ, *lusus puerilis*, *ludibrium*: ab ἀθύρω.
Ἄθυρος, & ἀθύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *patens*, *sine janua*. Th. θύρα.
ἈΘΥ'ΡΩ, *ludo*, *cano*, *lusito*: hinc ἄθυρε, 3. sing. imperf. pro ἤθυρε: forsan ab ἄγαν, & θύω, vel à θύρα, *quia foris ludi solet*.
Ἀθῷος, ου, ὁ, ἡ, *impunis*, *mulctam nullam passus*, *innocens*: ex α, & θωή.
Ἀθώωσις, εως, ἡ, *absolutio*, *quâ quis innocens pronuntiatur*: ab ἀθῷος.
Αἱ, art. præpos. ab ἡ, *hæc*. αἳ, art. postp. ab ἣ, *quæ*. αἲ, vel αἶ, *heu*, *hei*, αἰ, pro εἰ, Dor. *si*, Ion. pro εἴθε, *utinam*.
Αἶα, pro γαῖα, ἡ, *terra*: *in prosa*, γῆ: in acc. αἶαν.
ΑΙ'Α'ΖΩ, *lugeo*, *lamentor*, f. ξω, vel σω: ab αἶ, *heu*.

Αἰακί-

Αἰακίδαο, gen. Ion. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, *Æacides*, nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.
Αἰακὸς, ου, ὁ, *Æacus* : ab Αἶαξ, ακος.
Αἶαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax* : potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.
ΑἸΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vel αἰανὴς, έος, ὁ, ἡ, *gravis*, *perpetuus* : q. ab αἰάζω· vel ab αἰνὸς per Syncop.
Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.
Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax*.
ΑἸΒΟΙ', *heu*, *hei*, dolentis adv. ab Hebr. אבוי *aboi*.
Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, *caper*, & *capra*. αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen.
Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγῶν, *ab Ægis*.
Αἰγαίων', pro Αἰγαίωνα, acc. sing. *Ægeonem*, nom. propr.
ΑἸΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, vel αἰγάνεον, ου, τὸ, *jaculum*, *tragula* : ab ἄγαν, & ἵεσθαι vel παρὰ τὸ κατ' αἰγῶν ἵεσθαι.
Α'ἴγδην, adv. *subitò*, *impetuosè* : ab ἀΐσσω.
Αἰγέη, ης, ἡ, Ion. *caprina pellis*. Th. αἴξ.
Αἰγείδην, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, *Ægides*. patronym. ab Αἰγεὺς, έος, ὁ, nom. propr.
Αἴγειος, ου, ὁ, ἡ, *caprinus* : dicitur quoque αἴγεος. Th. αἴξ. Sed Αἴγεος, *Ægæus*, nomen propr.
ΑἸ'ΓΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *populus nigra* : ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως, procera enim arbor est.
Αἰγιάλεια, ἡ, *Ægialea*, nom. propr.
ΑἸΓΙΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *litus* : hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, *litoreus*. αἰγιαλεὺς, έος, ὁ, *piscator*. q. ab ἄγω, *frango*, & ἅλς, ἁλὸς, *mare*.
Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα, ab αἰγὶς, *pellis caprina*, *munimentum pectoris*.
ΑἸΓΙΘΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ *parus*.
Αἴγιθος, ου, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit *salus*. Arist. hist. l. 9. c. 1.
Αἰγίλιπος, *excelsæ*, gen. ab αἰγίλιψ, *capris invius*, *altus* : ab αἴξ & λείπω. Est & Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelso loco sita.
Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλου. Est autem Αἴγιλος insula in mari Ligustico, Latinè *Capraria*.
Αἰγίλωψ, & αἴγιλος, abscessus inter nares & oculi majorem angulum : ab αἴξ, & ὤψ, quia capris est familiare vitium.
Αἰγινῆται, οἱ *Æginenses*.
Αἰγιόχοιο, gen. Ion. ab αἰγίοχος, *ægidem tenens* : ex αἰγὶς, & ἔχω.
Αἰγίποδες, οδος, ὁ, ἡ, *pedibus caprinis præditus* : ab αἴξ, & ποῦς.
Αἰγὶς, ίδος, ἡ, *pellis capræ*. Th. αἴξ.
Αἰγλᾶντα, *splendentem*, Dor. pro αἰγλήεντα acc. sing. Sic αἰγλᾶεν pro αἰγλῆεν. Th. αἴγλη.
ΑἼΓΛΗ, ης, ἡ, *fulgor* : hinc αἰγλήεις, εντος, ὁ *fulgens*, *splendidus*. in acc. αἰγλῆντα pro αἰγλήεντα.
Αἰγοβότας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ου, ὁ, *qui capras pascit* : ab αἴξ, & βόσκω. Αἰγοβοσκὸς, idem.
Αἰγὸς, gen. sing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.
ΑἸΓΥ'ΠΙΟΣ, ου, ἡ, *vultur* : à γύψ.
Αἰγύπτιος, ου, ὁ, *Ægyptiacus*. gen. pl. αἰγυπτίων. Αἰγύπτιαι, *Ægyptiæ* : ab Αἴγυπτος, ου, ἡ, *Ægyptus*.
ΑἸΓΩΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ulula*.
Αἰγών, ῶνος, ὁ, *caprile*. Αἴγων, ωνος, ὁ, nom. propr. pastoris.
Αἰγᾶν, gen. pl. ab αἴξ.
Α'ΐδαο, gen. Æol. ab ἀΐδης, ου ὁ, *Orcus* : q. ex α, & εἴδω, *non video*.
Αἵδε, *quæ*, à nom. ἥδε masc. ὅδε.
Αἰδεῖσθαι, *revereri*, præs. inf. αἰδεῖσθε, præs. imperat. pass. ab αἰδέομαι. f. m. έσομαι. p. pass. ᾔδεσμαι Th. αἰδὼς· hinc αἰδέσιμος, *venerabilis*.
Α'ΐδες, *obscurum*, n. g. ab ἀϊδὴς, έος · ex α, & εἴδω.
Αἴδεσθεν, *veriti sunt*, pro ᾐδέσθησαν. ab ᾐδέσθην, a. 1. pass. ab αἰδέομαι · hinc αἰδέσθητι, *reverere*, imperat. αἴδεσσαι, a. 1. imperat. m. Poët. Th. αἰδώς.
Α'ΐδεω, gen. Ion. ab ἀΐδης. acc. ἀΐδην.
Α'ΐδηλα, *arcana*, acc. pl. ab ἀΐδηλος, *tenebricosus*, *inexspectatus* : ab ἀΐδης vel α, & δῆλος.
Αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *verecundus*.
Α'Ι"ΔΗΣ, & in prosa ᾅδης, ου, ὁ, *Orcus*, *inferi*, *mors* : ab α, & ἰδεῖν.
Α'ΐδι, dat. sing. ab ἄϊς ἴδος, pro ἀΐδης.
Α'ΐδιος, ου, ὁ, *perpetuus* : ab ἀεὶ, *semper*.
Αἰδνῆς, dat. pl. Ion. f. g. ab αἰδνὸς, ἡ, ὀν, *tenebrico*... ex α, & εἴδω.
Αἰδοῖ, *reve*...*tia*, dat. sing. ab αἰδώς.
Αἰδοιέστατος, ου, ὁ, Poët. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, ότερος, pro σεβαστὸς, *maximè venerandus*.
Αἰδοῖον, τὸ, *inguen*. pl. αἰδοῖα, *pudenda*.
Αἰδοῖος, *venerandus*, αἰδοίοισι, dat. pl. Ion.
Αἰδοίη, *veneranda*. Th. αἰδώς.
Αἰδομένω, *reveriti*, dual. part. præs. ab αἰδομαι, pro αἰδέομαι.
Α'ΐδρεια, & Ion. ἀϊδρείη · vide in ἀΐδρις.
Α"ιδος, gen. sing. ab ἄϊς, ὁ, *Orcus*.
Αἰδοῦ, *reverere*, imperat. ab αἰδέομαι.
Αἰδοῦς, *reverentiæ*, gen. sing. ab αἰδώς.
Α'ΐδου, gen ab ἀΐδης.
Α'ϊδρείῃσι, dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, ἡ, *inscitia*. Ab
Α"ιδρις, εως, ὁ, ἡ, *imperitus*. ἀϊδρεία, *imperitia*. dat. ἀϊδρείῃ, Ion. ex α, & ἴδρεια.
Α'ϊδροδίκης, ου, ὁ, Poët. ὁ τῆς δίκης ἴδρις ἤ, ἄπειρος, *juris ac justitiæ nescius*, *injustus*, *perniciosus*.
Αἰδῶ, acc. sing. ab αἰδώς. dual. αἰδῶ αἰδῶ καλύψαι, *pudorem tegere*.
Α'ϊδωνῆϊ, dat. sing. ab ἀϊδωνεὺς, έος, idem quod ἀΐδης, *Pluto*, *Orcus*.
ΑἸΔΩ'Σ, όος, οῦς, ἡ, *pudor* : ab α, & εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet.
Αἰεὶ, & αἰὲν Poët. pro ἀεὶ, *semper*, adv.

Cret. αἰὲς. Angl. Aye.

Αἰειγενετάων, gen. Æol. pro αἰειγενετῶν. αἰειγενέτῃσι, dat. Ion. pro αἰειγενέταις, ab αἰειγενέτης, ȣ, ὁ, *sempiternus*: ex ἀεὶ, & γίνομαι.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν, metri gratiâ, ab αἰετός.

Αἰζήϊος, *juvenilis*: ab αἰζηός.

ΑΙ'ΖΗΟΣ, ȣ, ὁ, pro quo & αἰζὸς, *juvenis*. gen. pl. αἰζηῶν, q. d. ἀεὶ ζέων.

Αἴης, gen. sing. αἴῃ, dat. Ion. ab αἶα.

Αἰήταο, gen. Æol. pro Αἰήτȣ, ab Αἰήτης, nomen viri.

Αἴητος, seu ἄητος, *ventis expositus, flabilis*: ab ἄω.

Αἴθ', *quæ*, pro αἵτε, ab ὅς, ἥ, ὅ.

Αἰθάλη, ης, ἡ, *fuligo, favilla*: est & αἴθαλος, q. ab αἴθω· est enim ab ustione.

Αἰθαλίων, ωνος, *ardens*. epith. cicadæ: ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντος, *ardens*: acc. sing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω.

Αἰθᾶν, Dor. pro αἰθῶν. gen. ab αἰθός.

Αἴθη pro εἴθε, Dor. *utinam*.

ΑΙ'ΘΗ'Ρ, έρος, έρι, ὁ, *æther*: ab αἴθω· hinc αἰθέριος, *æthereus*. αἰθεροβατέω, *per ætherem vagor*. αἰθεροειδὴς, έος, ὁ κ, ἡ, *ætheris speciem referens*. Hinc f. Angl. Weather. V. ὑετός.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ.

Αἰθιοπῆας, acc. pl. ab Αἰθιοπεὺς, *Æthiops*: ab αἴθω, & ὤψ.

Αἰθομένοιο, gen. Ion. αἰθομένοισι, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, ardeo.

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ, ἡ, *calidus, niger*: q. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἰθὸς, ἡ, ὸν, *niger*, Poët. pro μέλας.

Αἰθȣ́σῃ, dat. sing. ab αἴθȣσα, ἡ, *porticus*: ab αἴθω.

ΑΙ'ΘΡΑ, ας, ἡ. *aeris serenitas*: q. ab αἰθήρ. αἴθρος, ȣ, ὁ *pruina*. αἰθρινὸς, ȣ̃, ὁ, *matutinus*. αἴθριος, ȣ, ὁ, *serenus*. αἰθρία, ας, ἡ, *serenus aer*.

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *frigus* vel *serenitatem inducens*: ab αἰθὴρ, & γίνομαι. Αἰθρηγενέτης, ȣ, ὁ, idem.

Αἰθριοκοιτέω, *sub dio dormio*: quod ab αἰθρία, & κοίτη.

ΑΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, *mergus*.

Αἰθύσσω, *calefacio, moveo*: ex αἴθω.

ΑΙ'ΘΩ, f. σω. p. κα, *uro, accendo, fulgeo*, &c. hinc αἶθος, εος, τὸ, *ardor*. αἴθων, ωνος, *ardens, flagrans*. αἰθάλη, *fuligo*. αἰθαλόω, *comburo*.

Αἰκ' pro αἴκα, vel αἴκε, Dor. pro εἰμὴ, *siquidem*: & Æol. εἴκε.

ΑΙ'ΚΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, *blandior*, à κηλῶ· vel à κήλος· assentatori enim *omnia bella*: hinc αἰκάλος, ȣ, ὁ, *adulator*.

Αἴκη, ης, ἡ, *violentus motus*: ab ἀΐσσω.

ΑΙ'ΚΙ'Α, ας, ἡ, *plaga, verbera, injuria quæ fit cædendo*. αἴκιον, ȣ, τὸ, idem. q. ab ἀεικής. Hinc αἰκίζομαι, *pulsor*. αἰκιζόμενος, præs. part. αἰκισμὸς, ȣ, ὁ, *pulsatio*. αἴκισμα, τὸ, *plaga*.

ΑΙ'ΚΛΟΣ, ȣ, ὁ, *vespertinus*. αἶκλον, *cœna*, Hesych. αἶκνον· quod ab α, & ἱκνέομαι, quoniam ad cœnam libenter venitur.

Αἰκῶς, *turpiter*, pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poët. pro αἰλίνως, *lugubriter*.

Αἴλȣρος, ȣ, ὁ, *felis*, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν ȣ̓ρὰν.

ΑΙ'ΜΑ, & αἷμ', ατος, τὸ, *sanguis, cædes, consanguinitas*: ab αἴθω, per translationem spiritûs: hinc αἱματικὸς, ȣ̃, ὁ, *sanguineus*. αἱματώδης. idem. αἱματία, ἡ, *ensis*. αἱματίζω, *sanguinem elicio*. αἱματόω, *cruento*.

Αἱμακορία, ας, ἡ, *parentatio*; & αἱμακȣρίαι, *inferiæ*: ex αἷμα, & κορέω, *satio*: quasi mortui saturentur sanguine eorum quæ illis immolantur.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, *sepes quæ spinas habet*: ab αἷμα.

Αἱμάσσω, *cruento*, f. ξω. p. χα· ab eodem Them.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, *sanguinis effusio*: ex αἷμα, & ἔκχυσις.

Αἱματόεσσαι, *cruentæ*, pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν· ab αἷμα.

Αἱμοβόρος, ȣ, ὁ, ἡ, *sanguivorus*: ex αἷμα, & βορά.

Αἵμονα pro δαίμονα, q. δαήμονα, *gnarum*, acc. sing. à δάω, *disco*.

Αἱμονία, ης, ἡ, *Hæmonia*, Græciæ regio.

Αἱμορραγέω, f. ήσω. *sanguinem fundo*: ab αἷμα, & ῥήγνυμι· hinc αἱμορραγία, ας, ἡ, *sanguinis eruptio*.

Αἱμορροέω, ῶ, *sanguinis profluvio laboro*, f. ήσω. p. ᾑμορρόηκα· ab αἱμόρροος, ȣ, ἡ, *mulier quæ menstrua patitur*: ex αἷμα, & ῥόος· hinc αἱμορροȣ̃σα, præs. part. f. g.

Αἶμος, ȣ, ὁ, *locus arboribus densus, dumus*: ab αἷμα.

Αἱμοφόρυκτος, ȣ, ὁ κ, ἡ, *sanguine inquinatus*: ab αἷμα, & φορύσσω.

Αἱμυλομήτης, ȣ, ὁ, *blandiloquus*: ab αἱμύλος, & μῆτις.

ΑΙ'ΜΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, *blandus, festivus*. αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, *festivitas*. αἱμύλλω, *decipio*: quod quidam ab αἵμων deductum volunt.

Αἱμωδέω, seu αἱμωδιάω, *obstupesco*, propriè de dentium stupore; q. ex αἷμα, & ὀδȣ̀ς.

Αἵμων, pro δαίμων, ὁ, ἡ, *peritus*: sed αἵμων, *cruentus* ab αἷμα.

Αἰνὰ, *infeliciter*, pro αἰνῶς, Poët.

Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνός.

Αἰναρέτης, ȣ, ὁ, *cujus virtus est in malum usum*: ab αἰνὸς, & ἀρετή.

Αἰνέας, & Αἰνείας, ȣ, ὁ, *Æneas*, nom. propr. viri laudabilis. gen. Æol. Αἰνείαο, Ion. Αἰνείεω.

Αἰνέω, ῶ, *laudo, approbo, assentior*, f. έσω & ήσω. p. ᾔνεκα, p. pass. ᾔνημαι. a. 1. in-

derat.

perat. act. αἴνησον. αἰνῆσαι, inf. αἰνήσας, part. Th. αἶνος· hinc αἴνεσις, εως, ἡ, *laus*.

Αἰνὴ, ῆς, ἡ, *gravis*: f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, *laus*, *honor*.

Αἴνημ', pro αἴνημι, & hoc pro αἰνέω.

Αἴνεσα, ας, ε, a. 1. Ion. & Poët. pro ᾔνησα, vel ᾔνεσα, verbi αἰνέω.

Αἰνῆπιν, Ion. pro αἰναῖς, ab αἰνός.

Αἰνήσαιμι, Æol. pro αἰνήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, *ænigma*, *obscurus sermo*: ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνίττομαι, f. αἰνίξομαι, p. ᾔνιγμαι. Th. αἶνος.

Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω.

Αἰνόθεν, adv. à *re gravi*. Th. αἰνός.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, *sævus*, *ac formidabilis leo*: ex αἰνὸς, & λέων.

Αἰνόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infortunatus*: ab αἰνὸς, & μόρος.

Αἰνοπαθὲς, *gravia passe*, voc. sing. ab αἰνοπαθὴς, έος· ab αἰνὸς, & πάσχω.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, *graviter percutiens*: ab αἰνὸς, & πλήττω.

ΑΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *apologus*, *oratio proverbialis*, item *laus*: ab αἰνέω· hinc αἰνίσσομαι, *obscurè significo*. αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, & αἴνιγμα, *ænigma*. αἰνέω, *laudo*.

ΑΙ'ΝΟ'Σ, ῆ, ὸ, *gravis*, *horribilis*: à δεινὸς, abjecto δ, & mutato ε in α. comp. αἰνότερος, superl. αἰνότατος. dat. αἰνοτάτῳ. Αἰνότατε, voc. sing. Hinc f. Angl. 𝔥 inous.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, ου, ἡ, *quæ duriter peperit*: ex αἰνὸς, & τίκτω.

ΑΙ'ΝΥΜΑΙ, *capio*. αἴνυτο, Ion. pro ᾔνυτο, 3. sing. imperf.

Αἶνος, ἡ, nomen urbis ...

Αἰνῶς, *graviter*, adv. vide in αἰνός.

ΑΙ'Ξ, αἰγὸς, ἡ, *capra*. Dor. etiam, *procella*: ab ἀΐσσω, vel ab Hebr. עז *ez*, vel *gez*: hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγοβόσκος, *caprarius*. αἰγόκερως, ωτος, ὁ, *capricornus*.

Α'ΐξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἀΐσσω.

Α'ΐξιν, dat. pl. ab αἴξ.

Α'ΐοισα, Dor. pro ἀΐουσα, *audiens*: ab ἀΐω, *audio*.

Αἰολητὶς, ίδος, ἡ, Poët. pro Αἰολίς. Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολὶς, ίδος, ἡ, *Æolica*, nomen regionis. Αἰολίδης, ου, ὁ, nom. viri: ab αἰόλος.

Αἰόλλονται, 3. pl. præf. pass. ab αἰόλλω, *vario*, f. λῶ. p. κα. Th. αἰόλος· hinc & αἰόλλω, Poët. pro αἰόλλω.

Αἰολοβρόντας, α, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ου, *qui velocia tonitrua excitat*. Jovis epith. ab αἰόλος, & βροντή.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, *vario thorace indutus*: à θώραξ.

Αἰολόμητις, *varius consiliis*: & αἰολομήτης, ου, ὁ, & Dor. αἰολομήτας, α, ὁ, *sapiens*, *prudens*: ab αἰόλος, & μῆτις.

Αἰολομίτρης, ου, ὁ, acc. αἰολομίτρην, *qui mitram varie ornatam habet*: à μίτρα.

Αἰολόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *varios seu veloces equos habens*: ab αἰόλος, & πῶλος.

ΑΙ'Ο'ΛΟΣ, ου, ὁ, *varius*, *velox*, ab ἀέλλα· inde αἰόλλω.

Αἴολος, ου, ὁ, nom. propr. Regis ventorum.

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας· à χαίτη.

Α'ΐον, Ion. pro ᾖον, imperf. ab ἀΐω.

ΑΙ'ΟΝΑ'Ω, f. ήσω, *aspergo*, *perfundo*: inde αἰόνησις, *perfusio*.

Αἰορπάτα, Vocabulum Scythicum. Græcè sonat, ἀνδροκτόνοι, *viricidæ*.

Αἰπεῖαν, acc. sing. f. g. ab αἰπύς.

Αἰπεινὴ, ῆς, ἡ, *alta*; etiam ab αἰπύς.

Α'ΐπερ, Dor. pro ᾗπερ, *ubi*.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, *grex caprarum*: ab αἰπόλος, ου, ὁ, *caprarius*, ὁ τὰς αἶγας πολῶν· hinc αἰπολεῖν, *capras pascere*. αἰπολικὸν, *caprario dignum*. Th. πολέω, & αἴξ.

Αἰπὸς, ή, όν, idem quod αἰπύς.

ΑΙ'ΠΥ'Σ, εῖα, ὺ. αἰπεῖα, n. αἰπὺ, *altus*, *a*, *um*: acc. αἰπύν. αἶπος, εος, τὸ, *altitudo*, *locus excelsus*, *mons*.

Αἰπύτης, idem cum αἰπύς· vel possessivum ab Αἴπυτος, nom. propr.

ΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus*, *securis*, *lolium*: ab αἴρω· vel à ῥαίω, per metath. unde & ... Inde αἰρικὸς, & αἰρινος, ου, ὁ, *loliaceus*.

Αἴρας, *tollens*, pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἵρει, Ion. pro αἵρεε, & hoc pro ᾕρει, *capiebat*; 3. sing. imperf. verbi αἱρέω.

Αἱρεθέωσιν, a. 1. sub. pass. Ion. pro αἱρεθῶσιν, ab αἱρέομαι, ind. ᾑρέθην.

Αἱρέθη, *captus est*, a. 1. ind. pass. Ion. pro ᾑρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι. αἱρεθεὶς, a. 1. part.

Αἱρεῖ, præs. ind. act. αἱρεῖσθαι, præs. inf. pass. ab αἱρέω.

Αἶρε, *tolle*, præs. imperat. Ion. pro αἶρε, ab αἴρω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, *electio*, *secta*: inde αἱρετικὸς, οῦ, ὁ, *hæreticus*, q. ab αἱρέω.

Αἱρετέος, *eligendus*, verbale ab αἱρετὸς, *qui capit*: quod ab αἱρέω.

Αἱρετιεῖ, *habitabit*, Gen. 30. 20.

Αἱρετίζω, *eligo*, f. ίσω. p. ικα. ab αἱρέω.

Αἱρετώτερος, *optabilius*, compar. ab αἱρετός. Th. αἱρέω.

ΑΙ'ΡΕ'Ω, *capio*, *eligo*; f. ήσω. p. ᾕρηκα. f. 2. ἑλῶ. pass. præs. αἱρέομαι, p. pass. ᾕρημαι, σαι, ται. a. 2. m. εἱλόμην. sub. ἕλωμαι. inf. ἑλέσθαι. Αἱρῇ, *ceperit*, 3. præs. sub. αἱρήκοι, *ceperat*, pro ᾑρήκει, Ion. αἱρήκεε, 3. sing. pers. act. αἱρήσομεν, f. 1. act. εἶλον. a. 2. ᾑρήμεθα, 1. pl. αἱρεῦνται, 3. pl. præs. pass. αἱρεόμενος, η, ον, præs. part.

ΑΙ'ΡΩ, *tollo*, *in dubio relinquo*, *porto*, *bajulo*, f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα, 2. pl. ἤρατε. ἆρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. ἄρας, αντος, part. ἦρμαι, p. pass. ἤρθην. a. 1. ἄρθητι, ήτω. imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.

Αἰω,

Αἷς, *quibus*, dat. pl. ab ἥ, *quæ*.
Αῖς, & αισα, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψαισα, & sic in aliis.
ΑἿΣΑ, ης, ἡ, *fatum, sors, parca*: (inde αἴσιος, & αἴσιμος) q. ἀεὶ ἔσσα, vel ἀεὶ ἰσῶν· vel à δαίω, *divido*. Item *officium*.
ΑἸΣΑ'ΛΩΝ, ὁ, accipitris species.
Αἰσεῦμαι, Dor. pro ἄσομαι, & hoc pro ᾀσῶμαι, f. m. verbi ᾄδω, *cano*.
Αἴσηπος, nomen fluvii.
ΑἸΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, *sentio*, f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι. a. 2. m. ᾐσθόμην. sub. αἴσθωμαι. 3. pl. αἴσθωνται. αἴσθοιντο, opt. part. αἰσθόμενος. Hinc αἴσθησις. αἰσθητὸς, *sensibilis*. forsan ab αἴσθω.
Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.
Αἴσθησις, εως, ἡ, *sensus*. αἰσθητήριον, ου, τὸ, *sentiendi instrumentum*: metaph. *facultas intelligendi*: ab αἰσθάνομαι.
Α'ίσθω, pro ἀΐω, *audio*: item pro ἀποπνέω, *exspiro*.
Αἰσιᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.
Αἴσιμος, ου, ὁ, *fatalis*: ab αἶσα.
ΑἸΣΙΜΟ'Ω, f. ώσω. p. ωκα, *insumo*, *impendo*.
Αἴσιος, ου, ὁ, ἡ, *faustus*: ab αἶσα.
Αἰσονίδης, ου, ὁ, *filius Æsonis*.
Αἴσονται, *canent*, f. 1. m. ab ᾄδω, pro ἀείδω.
Α'ΐσσοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἀΐσσω.
ΑἸ'ΣΣΩ, f. ξω. p. χα, *ruo*, *prosilio*, *cum impetu feror*: hinc ἀΐγδην, adv. *impetuosè*. ἀΐξασα, a. 1. part. f. g. ᾔχθην, a. 1. ind. pass.
Α'ΐστος, ου, ὁ, ἡ, *de quo nihil sciri potest*, *obscurus*, *incertus*: ex α, & ἴσημι· hinc ἀϊστόω, *deleo*. ἀϊστώθησαν, a. 1. ind. pass. *evanuerunt*.
Αἰσυητήρ, ῆρος, ὁ, *adolescens valde robustus*: ex α epitat. & σύω, *ruo*. Alii pro *decens*, *moderatus*, ab αἶσα, *officium*: alii ab ἀΐσσω derivari malunt.
ΑἸ'ΣΥΛΟΣ, ου, ὁ, *iniquus*, *nefarius*: ab ἄσαι, unde & ἄσυλος· hoc per epenthesin τοῦ ι, illud τοῦ ι.
ΑἸΣΥΜΝΗ'ΤΗΣ, ου, ὁ, vel αἰσυμνητὴρ, ῆρος, *certaminis præses & curator*: παρὰ τὸ αἴσιμον νέμειν, vel αἴσιον ὑμνεῖν. A [Hebrew] מִשְׁנִים *magnates* quidam αἰσυμνήτας dictos volunt.
Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος.
Αἰσχίνης, ου, ὁ, *Æschines*, orator Græcus.
ΑἸ'ΣΧΟΣ, εος, τὸ, *turpitudo*, *probrum*: ab α, & ἴσχω· nemo enim αἶσχος habere velit. Hinc αἰσχρὸς, αἰσχρότης, αἰσχύνη, αἰσχύνω, ἀναισχυντος.
Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, *deditus turpi lucro*. αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς, & κέρδος.
Αἰσχρολογία, ας, ἡ, *turpiloquium*; ab αἰσχρολόγος, ου, ὁ, *turpiloquus*: ex αἰσχρὸς, & λόγος.
Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *turpis*, *e*: dat. pl. Ion. αἰσχροῖσι. compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων. superl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος. Hinc αἰσχρότης, ητος, ἡ, *obscœnitas*. αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, *verborum obscœnitas*: ab αἶσχος.
Αἰσχύνεο, præs. imperat. pass. Ion. ab αἰσχύνομαι, *me pudet*. Th. αἶσχος.
Αἰσχύνη, ης, ἡ, *pudor*. Th. αἶσχος.
Αἰσχυνθείην, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.
Αἰσχυνθήμεν, Ion. & Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.
Αἰσχυντηλὸς, *verecundus*: ab αἶσχος.
Αἰσχυντὸς, ου, ὁ, *pudendus*: ab αἶσχος.
Αἰσχύνω, *pudefacio*, *contemno*, f. νῶ, p. ᾔσχυγκα, p. pass. ᾔσχυμμαι, a. 1. ᾐσχύνθην, f. 1. αἰσχυνθήσομαι· ab αἶσχος.
Αἴσωπος, ου, ὁ, *Æsopus* fabulator: hinc Αἰσώπειος, *Æsopicus*.
Α'ΐτας, α, ὁ, Dor. pro ἀΐτης.
Αἶτε, Dor. pro εἴτε, vel καὶ, *sive*, *vel*.
Αἴτει, præs. imperat. 2. sing. ab αἰτέω. αἰτεῖν τινα, *rogare aliquem*.
Αἰτεῦ, Dor. & Æol. pro αἰτοῦ· hoc verò Att. pro αἴτει, *pete*. Hinc αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.
ΑἸΤΕ'Ω, ῶ, *peto*, *postulo*, f. ήσω, p. ᾔτηκα, a. 1. ᾔτησα. imperf. pass. ᾐτεόμην, ούμην, εῖο, οῦ, εῖτο, εῖτο. p. pass. ᾔτημαι· hinc αἴτημα, & αἴτησις, εως, ἡ, *petitio*: f. 1. pass. αἰτηθήσομαι. Ab α epitatico, & τῶ, *quæro*.
Αἰτῆς, 2. sing. sub. act. αἰτήσητε, a. 1. sub. 2. pl. ab αἰτέω.
Α'ΐτης, ου, ὁ, *qui amatur libidinosè*: ab ἀΐω. ὁ εἰσπνέων τὸν ἔρωτα τῷ ἐραστῇ.
Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.
ΑἸΤΙ'Α, ας, Ion. αἰτίη, ἡ, *causa*, *ratio*, *culpa*, *crimen*. Hinc αἴτιος, *qui est in causa*. ἀναίτιος, *causam non habens*: quidam ab ἄτη ducunt.
Αἰτιάομαι, ῶμαι, *causam attribuo*, *acceptum fero*; fut. άσομαι, præs. inf. αἰτιᾶσθαι. p. ᾐτίαμαι· hinc αἰτίαμα, ατος, τὸ, *criminatio*.
Αἰτιατικὸς, ῆ, ὸ, *criminatorius*.
Αἰτιολογία, ας, ἡ· *causæ redditio*. Th. λέγω.
Αἴτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auctor*: ab αἰτία.
Αἰτιόωντο, pro αἰτιῷντο, *culparent*: præs. opt. pass. 3. pl. vel Ion. pro ᾐτιῶντο. imperf. pass. ab αἰτιάομαι.
Αἰτιώδης, εος, ὁ, ἡ, *causalis*. αἰτιωδῶς, n. g.
Αἴτνα, ας ἡ, Dor. pro Αἴτνη, ὄρος Σικελικὸν πυρικαές· παρὰ τὸ αἴθω.
Αἶτος, Dor. pro τέμενος.
Αἰτωλὸς, ου, ὁ, *Ætolus*. Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. hinc Αἰτώλιος, ου, ὁ, *Ætolius*, patronym.
Αἰτῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. ab αἰτέω.
Αἴφνης, adv. *subitò*, *repentè*: ex ἄφνω. per Syncop. pro ἀφανῶς, per Apocopen τοῦ σ ab ἀφανής.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ, *repentinus* : hinc αἰφνιδίως, adv. *repentè* : ab αἴφνης.

Αἰχθῆναι, *adigi*, a. 1. inf. paſſ. ab αἴσσω.

Αἰχμάζω, *pugno*, *vibro* : ab αἰχμή.

Αἰχμάσσω, idem.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, *captivus* : & αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, *captiva* : q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, *captivitas*. αἰχμαλωτεύω, *captivum duco*, f. εύσω. p. ᾐχμαλώτευκα. Αἰχμαλωτίζω, *captivum abduco*, f. ίσω, p. ικα. p. paſſ. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχματὰς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητής· & αἰχμήταο, gen. Dor. Bœot. & Æol. pro αἰχμητοῦ.

ΑἸΧΜῊ, ῆς, ἡ, *cuſpis*. αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς· ab ἀΐσσω, vel παρὰ τὸ αἷμα χέειν.

Αἰχμητὰ, voc. ſing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, *bellator*. acc. αἰχμητήν. Th. αἰχμή.

Αἰχμοφόρος, ὁ, idem ac δορυφόρος, *miles haſtatus* : ex αἰχμὴ, & φέρω.

ΑἾΨΑ, & αἶψ', adv. *ſtatim*, *celeriter*.

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, *celeriter viam conficiens*, epitheton Boreæ : ex αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς, *velox* (quod ab αἶψα) & κέλευθος.

ἈΐΩ, *audio*, Poët. q. ab αὔω, *ſono*. præſ. part. ἀΐων.

ΑἸΩΝ, ῶνος, ὁ, *ÆVUM*, *mundus*, *ſæculum* : q. ἀεὶ ὤν· item in f. g. ἡ αἰὼν, *vita*. Hinc αἰώνιος, ου, ὁ, ἡ, *æternus*. αἰωνίζω, *æternum reddo*. δυσαίων, ονος, ὁ, ἡ, *cui ærumnoſa eſt vita*. εὐαίων, *qui beatam vitam degit*.

Ἀϊὼν, όνος, ἡ, Dor. pro ἠϊὼν, *litus* : q. à p.m. ἤϊα, verbi εἶμι, *eo*.

ΑἸΩΡΕ'Ω, f. ήσω. p. ηκα. *ſurſum tollo*.

Αἰώρα, ρας, ἡ, *exaltatio*, *oſcillum* : ab αἴρω, per pleonaſm. τοῦ ω.

Ἀκὰ, adv. Poët. & Dor. pro ἀκῇ, vel ἀκὴν, *tacitè*, *quietè*.

Ἀκάδημε, voc. ab Ἀκάδημος, ου, *Academus*, nom.propr. Hinc Ἀκαδήμεια, ſeu Ἀκαδημία, ας, ἡ, *Academia*, Athenis dictus fuit locus quidam publicus.

Ἀκάζω, *acuo*, f. σω. p.paſſ. ἤκασμαι· ab ἀκή. Vide ἀκαχμένος.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, *immunditiès*, *impuritas*. ἀκάθαρτος, ου, ὁ, ἡ, *impurus*. ἀκαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρότης, ητος, *impuritas* : ex ex α, & καθαίρω.

Ἀκάθεκτος, ου, ὁ, ἡ, *qui non poteſt contineri* : α, & κατέχω.

Ἄκαινα, ἡ, *ſtimulus* : ab ἀκή.

Ἄκαιρα, *intempeſtivè* adv. ab ἄκαιρος, ου, quod ex α, & καιρός.

Ἀκαιρέομαι, *opportunitate temporis deſtituor*. imperf. ἠκαιρεόμην, ου, έου, οῦ, έετο, εῖτο, f. ήσομαι. p. paſſ. ἠκαίρημαι· ab ἄκαιρος.

ἈΚΑΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſemen fruticis ex Ægypto.

Ἀκάκητα, voc. pro ἀκακήτης, ου, ὁ, *nihil mali faciens*, vel *nullo malo dignus* : ab α, & κακός.

Ἄκακος, ου, ὁ, ἡ, *innocens*. *Th*. κακός.

Ἀκαλαρρείταο, gen. Æol. ab ἀκαλαρρείτης, ου, ὁ, *quietè fluens* : ab ἀκαλὸς, & ῥέω.

ἈΚΑΛΗ'ΦΗ, ης, ἡ, *urtica* : παρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὴν ἁφήν. Chald. חרף.

Ἀκαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *invenuſtus*. Th. καλός.

Ἀκαλὸς, ἡ, ὸν, *quietus* : ab ἦκα, *quiete*.

Ἀκάμαντι, dat. ſing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefeſſus* : ex α, & κάμνω.

Ἀκαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, ου, ὁ, *infatigabilis haſta* : quod ab ἀκάμας, & λόγχη.

Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, *infatigabilis pugnator* : ab ἀκάμας, & μάχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, *qui pedes habet indefeſſos* : ex ποῦς, & ἀκάμας.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, nom. viri.

Ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ion. f. g. ἀκαμάτοιο, gen. ſing. Ion. ab ἀκάματος, ου, ὁ, ἡ, *indefeſſus* : ex α, & κάμνω.

Ἄκαμπτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀκαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, *inflexibilis*, *infrangibilis* : ex α, & κάμπτω.

ἌΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, *ſpina* : forſan ab ἀκὴ, & ἄνθος. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, *ſpineus a, um*. ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, *carduelis*. ἀκανθώδης, ὁ, ἡ, *ſpinoſus*. ἀκανθόω, *ſpinoſum reddo*.

Ἄκανθος, ου, ὁ, *acanthus*, arbor quædam.

Ἄκαπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ſine fumo*. Th. καπνός.

Ἀκαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ὲς, *exiguus*. Th. κείρω. ἀκαρεαῖος, ου, idem.

Ἄκαρι, minutiſſimum animal.

ἌΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, *genus plantæ*.

Ἄκαρπος, ου, ὁ, ἡ, *ſterilis* : ex α, & καρπός.

Ἀκάστη, ης, nom. mulieris : ab ἀκάζω.

Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ, ἡ, *qui damnari nequit* : ex α, & καταγινώσκω.

Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ, ἡ, *non velatus* : ex α, κατὰ, & καλύπτω.

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ, ἡ, *cui indictâ causâ pœna infligitur* : ex α, & κατάκριτος.

Ἀκατάληκτος, ου, ὁ, ἡ, *cui in fine nihil deeſt*. Th. λήγω.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ, ἡ, *indiſſolubilis* : ex α, κατὰ, & λύω.

Ἀκατάπαυστος, ου, ὁ, ἡ, *ceſſare neſcius*, *qui nequit cohiberi* : ex α, & καταπαύω.

Ἀκατάσκευος, ου, ὁ, ἡ, *minimè elaboratus*, *carens elocutionis ornatu* : ex α, & κατασκευάζω.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, *ſeditio*. Ἀκατάστατος, ου, ὁ, ἡ, *inconſtans* : ab α, & καθίστημι.

Ἀκατάσχετος, ου, ὁ, ἡ, *qui coerceri nequit* : ex α, & κατάσχετος.

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ, ἡ, *non ementitus* : ex α, κατὰ, & ψεύδω.

ἌΚΑΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *genus navigii actuarii* : q. ab ἄγω, quia agitur remis. Eſt & genus poculi ;

poculi: hinc ἀκάτιον, ου, τὸ, diminutivum.

Ἀκαχέατο, & Poët. ἀκαχείατο, Ion. pro ἀκάχηντο, *tristati erant*; plusq. p. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἀχέω· vel in imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος.

Ἀκαχέω, Ἀκάχημι, & Ἀκαχίζω, *tristitiâ afficio*: ab ἄχος.

Ἀκαχήμενος, *ex animo dolens*, præs. part. ab ἀκάχημαι.

Ἀκαχμένος, *acutus*, part. pass. pro ἠκασμένος, ab ἀκάζομαι, f. άσομαι,& ex dialecto ἀκάζομαι. perf. ἤκασμαι, unde ἀκασμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἠκαχμένος, abjecto augmento, & Syncope factâ, perf. part. esse volunt Ion. ab ἀκαχέω. Th. ἀκή, vel ἄχος.

Ἀκάχοιτο, 3. præs. opt. ab ἀκάχω, *dolore afficio*. part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

Ἀκειόμενος, Ion. & Poët. pro ἀκεόμενος, præs. part. ab ἀκέομαι.

Ἀκερσεκόμας, α, ὁ, Dor. pro ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, idem quod ἀκερσεκόμης.

Ἀκελδαμά, *ager sanguinis*.

Ἀκέντητος, *indomitus*. Th. κεντέω.

Ἀ'ΚΕ'ΟΜΑΙ, *medeor*. ἀκέοντο, 3. pl. imperf. Ion. f. έσομαι, & ήσομαι· hinc ἄκεσμα, & ἀκεσμὸς, οῦ, ὁ, *sanatio*. ἀκεστὸς, οῦ, ὁ, *sanabilis*.

Ἀκέραιος, ου, ὁ, ἡ, *innocens*, *simplex*: q. d. cornibus non feriens; ex α, & κέρας· vel ex α, & κεράννυμι.

Ἀκέρδεια, ας, ἡ, βλάβη, *damnum*. Th. κέρδος.

Ἀκερσεκόμης, ου, Dor. ἀκερσεκόμας, α, ὁ, *intonsus*: ex α, κείρω, & κόμη.

Ἀκέσασθαι, *mederi*, a. 1. inf. m. ab ἀκέομαι.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro ἄκεσις, ιος, ἡ, *remedium*. Th. ἀκέομαι.

Ἀκέσσεται, *medicatur*, f. 1. Poët. pro ἀκέσεται, ab ἀκέομαι.

Ἀκεστὸς, vide ἀκέομαι.

Ἀκέστρα, ας, ἡ, *acus*: παρὰ τὸ ἀκεῖσθαι, ἤγουν συῤῥάπτειν, τὰ διεῤῥωγότα τῶν ἱματίων.

Ἀκευόμενος, Æol. & Dor. pro ἀκουόμενος, *audiens*, præs. part. pass. verbi ἀκούω.

Ἀκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *capite carens*, *mutilus*. Th. κεφαλή.

Ἀκέων, *tacitè*: adv. ab ἀκήν.

Ἀ'ΚΗ', ῆς, ἡ, *ACIES*, *cuspis*: hinc ἀκάζω.

Ἀκήδεστος, ου, ὁ, ἡ, *inhumatus*, *insepultus*: ab α, & κῆδος, *exequiæ*. Est & *indefletus*, à κῆδος, *mœror*: & etiam *incuratus*, à κῆδος, *cura*. Potest etiam esse superlat. τοῦ ἀκηδής.

Ἀκηδής, έος, ὁ ἡ, *negligens*: acc. ἀκηδέα· ab α, & κῆδος.

Ἀκήκοα, p. m. Att. pro ἤκοα· sic ἀκηκόειν, plusq. p. pro ἠκόεσαν, seu ἀκηκόεσαν, *audiverant*. ἀκηκοέναι, inf. ἀκηκοότες, part. pl. num. ab ἀκούω.

Ἀκηλήτοισι, dat. pl. ab ἀκήλητος, ου, *implacabilis*: ex α, & κηλέω.

Ἄκημα, τος, τὸ, idem quod ἄκος.

Ἀκὴν, q. d. ἀχανῶς, *tacitè*: ab α, & χαίνω.

Ἀκηράσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Ἀκήρατος, ου, ὁ, *purus*, *incorruptus*: ex α, & κεράω· vel ab α, κῆρ, *cor*, & ἄτη: vel à κὴρ, *fatum*.

Ἀκήριος, ου, ὁ, ἡ, *exanimis*, *cor non habens*: ab α, & κῆρ, *cor*; sed κὴρ, *sors*: hinc ἀκήριοι, *sine sorte*.

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per caduceatorem non denuntiatus*: à κηρύσσω. Ἀκηρυκτεὶ, adv. *citra caduceatorem*.

Ἀκηχέατο, pl. perf. pass. Ion. pro ἀκήχηντο, Atticâ reduplic. ab ἀχέομαι, *tristitiâ afficior*: vel, ut alii volunt, est imperf. Ion. verbi ἀκάχημαι. Ἀκηχέδαται, seu ἀκηχέαται, pro ἀκήχηνται, *dolore affecti sunt*. 3. plur. perf. ab ἀκαχέω, vel ἀκάχημι, *tristitiâ afficio*. Th. ἄχος.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκήχημαι *tristor*. præs. ind. hinc ἀκηχεμένη, *dolens*. Th. ἄχος.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, *incorruptus*, *sincerus*: ex α, & κίβδηλος.

Ἀκιδνὸς, ἡ, ὸν, *infirmus*, *qui se vix movere potest*: comp. ἀκιδνότερος· ab α, & κινέω.

Ἀκκίζομαι, vide Ἀκκώ.

Ἀ'ΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, *gladius Persicus*: ab ἀκή.

Ἀκίνδυνος, ου, ὁ, *liber*, *extra periculum*: ex α, & κίνδυνος.

Ἀκινήτα, ας, ἁ, Poët. & Dor. pro ἀκινήτη. Pro quo frequentius legas ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, *immobilis*. Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. Ex α, & κινέω.

Ἄ'ΚΙΝΟΣ, ου, ὁ, *acinus*, herbæ genus.

Ἀκιρὸς, οῦ, idem ac ἰσχνὸς, οῦ, ὁ, *debilis*: ex α, intens. & κὶς, & ῥέω· quæ enim à vermibus corrosa, infirma sunt. Vel ab ἄωρος, quod *antiquatum*, ac *infirmum*.

Ἀκὶς, ίδος, ἡ, *ACIES*: ut ἀκή. Hinc *SAGITTA*.

Ἀκίχητος, ου, ὁ. *quem non possumus assequi*. ἀκιχήτα, adv. pro ἀκιχήτως· ab α, & κίχημι.

Ἀκιώτατοι, *firmissimæ*, pl. superl. ab ἀκιος, *incorruptus*: ex α, & κὶς.

Ἀ'ΚΚΩ', οῦ, ἡ, *Acco*, mulier quædam notæ stultitiæ: hinc ἀκκίζομαι, *simulatè recuso*, ἀκκισμὸς, οῦ, ὁ, *ficta recusatio*.

Ἀκλάροτος, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro ἀκλήροτος, *exsors*: ex α, & κλῆρος.

Ἄκλαυστος, vel Ἄκλαυτος, ου, *indeploratus*: ab α, & κλαίω.

Ἀκλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Ἀκλεὴς, *inglorius*. Unde Ἀκλεῶς, Ion. & Poët. pro ἀδόξως, *ingloriè*: ex α, & κλέος.

Ἀκλινὴς, έος, ὁ, ἡ, *non vacillans*: ex α, & κλίνω.

Ἀκμάζω, *floreo*, *maturesco*, f. άσω. p. ἤκμακα. Th. ἀκμή.

Ἀκμὰν, Dor. pro ἀκμήν. Vide ἀκμή.

Ἀ'ΚΜΗ', ῆς, ἡ, *cuspis*, *vigor ætatis*, *punctum occasionis*: ab ἀκή. Hinc ἀκμαῖος, *florens ætate*. ἀκμάζω, *vigeo*. ἀκμὴν, *adhuc*, *etiamnum*.

Ἀκμη-

Ἀκμηνός, ὁ, ἡ, *adultus*; item *famelicus*: ab ἀκμή.
Ἀκμής, ῆτος, ὁ, ἡ, *non fatigatus, integer*: ab α, & κάμνω.
Ἀκμόθετον, ου, τὸ, *lignum cui incus imponitur*, per Syncop. pro ἀκμονόθετον· ab ἄκμων.
Ἄκμονας, acc. pl. ab ἄκμων.
Ἀκμονίδας, α, ὁ, Dor. pro ἀκμονίδης, ου, ὁ, *Acmonis filius*.
Ἄκμων, ονος, ὁ, *incus*: ex α, & κάμνω, quod nullis ictibus fatigetur: q. ἀκάμων.
Ἄκναμπτος, ου, ὁ, ἡ, *inflexibilis*, Poët. pro ἄγναμπτος: ex α, & κάμπτω.
Ἄκνηστις, εως, ἡ, *spina dorsi*. Th. κνάω.
Ἀκοή, ῆς, ἡ, & Dor. ἀκοά, ᾶς, ἁ, *auditus, fama, sermo*.
Ἀκόλων, a. 2. pass. Ion. verbi ἀκούω.
Ἀκούσομαι, *audiar*. f. 2. pass. verbi ἀκούω.
Ἀκοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος, ου, ὁ, ἡ, *insomnis*: ex α, & κοιμάω.
Ἀκοινώνητον, ου, τὸ, *incommunicabile*: ab α, & κοινωνέω.
Ἀκοίτης, ου, ὁ, & Dor. ἀκοίτας, α, ὁ, in acc. ἀκοίτην, *maritum*. ἄκοιτις, ιος, ἡ, *marita*: ex α pro ἅμα, & κοίτη.
Ἀκολασία, *incontinentia*. Th. κολάζω.
Ἀκόλαστος, ου, ὁ, *qui non punitur*: ex α, & κολάζω.
Ἀκολουθέω, ῶ, *sequor*, imperf. ἠκολούθεον, ουν. f. ήσω. p. ἠκολούθηκα. ἀκολουθοῦσαι, præs. part. pl. num. f. g. ab
ἈΚΌΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *pedissequus, comes*: ab α pro ὁμοῦ, & κέλευθος. Hinc ἀκολουθέω. ἀκολουθητικός, *sequax*. ἀκολουθία, ας, ἡ, *sequutio*.
Ἀκόλυμβος, ου, ὁ, ἡ, *natandi inscius*: ex α, & κολυμβάω.
Ἀκομιστία, ας, ἡ, *incuria*: ab α, & κομίζω.
Ἀκονᾶν, præs. inf. ab ἀκονάω, *exacuo*. Th. ἀκή.
ἈΚΌΝΗ, ης, ἡ, *cos*; quasi ab ἀκή, quia ad acuendum adhibetur: hinc forsan Angl. a **hone**. Hinc ἀκόνιτον, ου, τὸ, *aconitum*, herba venenata.
Ἀκονιτί, adv. χωρὶς κόνεως, ἄνευ ἀγῶνος, i. *facili, sine labore*.
Ἄκοντε, *inviti*, dual. ἄκοντες pl. ab ἄκων, q. per crasin ab ἀέκων.
Ἀκοντίζω, *jaculor*, fut. ίσω, p. ικα. a. 1. ἠκόντισα, Ion. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων, οντος, *jaculum*.
Ἀκόντιος, ου, ὁ, *Acontius*, propr. nom.
Ἀκοντιστής. οῦ, ὁ, *jaculator*, Dor. ἀκοντιστάς.
Ἀκοντιστύς, ύος, ἡ, *jaculatio, jaculandi ars*: ab ἄκων.
Ἄκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefessus*: ab α, & κόπος.
Ἀκόρητος, Poët. idem quod ἀκόρεστος, *insatiabilis*: ex α, & κορέω.
ἌΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, *acorum*, herba quæ jam.
Ἄκορος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀκόρητος.
Ἄκος, εος, τὸ, *medela*: ab ἀκέομαι.
Ἀκόσμητον, ου, τὸ, *inornatum* ex α, & κοσμέω.
Ἀκοσμία, ας, ἡ, *immundities, status rerum perturbatus*. Ἄκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inordinatus*, vel *inornatus*. Ἀκόσμως, *turpiter*, adv. Ex α, & κόσμος.
ἈΚΟΣΤΉ, ῆς, ἡ, *hordeum, cibus quilibet*. Sic dicitur κριθὴ, quia ἄκος ποιεῖ τοῖς νοσοῦσι πινομένη, vel παρὰ τὸ ἄκος ἐμποιεῖν τοῖς ὀστέοις. Hinc ἀκοστάω, *abundo esu hordei*.
Ἀκουάζω, idem quod ἀκούω.
Ἀκουέμεν, præs. inf. Ion. Ἀκουή, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή. Ἀκουόντεσσιν, dat. pl. part. Ion. & Poët. Ἀκούοντι, Dor. pro ἀκούουσι, 3. pl. præs. ind. ab ἀκούω.
Ἄκουρος, *intonsus*. Th. κείρω.
Ἄκους, vide ἄκων.
Ἀκούσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκούσειαν. ἄκουσα, pro ἤκουσα, a. 1. Ion. ut perf. ἄκουκα pro ἤκουκα. Ἀκούσασα, a. 1. part. f. g. ἀκούσαντα, acc. sing. m. g. ἀκούσαντες, nom. pl. Ἀκούσαις, Æol. pro ἀκούσας, a. 1. part. act. Ἀκούσεαι, Ion. pro ἀκούσῃ, 2. sing. fut. m. ab ἀκούω.
Ἀκούσιος, ου, ὁ, ἡ, *non voluntarius*: ex α, & ἑκών.
Ἄκουσμα, ατος, τὸ, *res quæ auditur, auditio*. ἀκουστός, ἡ, ὁ, *audibilis*. ἀκουστέον, verbale: ab ἀκούω.
Ἀκουτιεῖς, *audire facies*. f. 1. Att. pro ἀκουτίσεις, ab ἀκουτίζω. Th. ἀκούω.
ἈΚΟΎΩ, *audio, obedio*. imperf. ἤκουον, ες, ε, f. 1. m. ἀκούσομαι, ῃ, εται. p. act. ἤκουκα. pass. ἤκουσμαι. a. 1. ἠκούσθην. f. 1. ἀκουσθήσομαι. p. m. ἤκοα, Att. ἀκήκοα. Hinc Gall. *Accouster*, i. *auscultare*.
Ἀκοῶ, f. 2. unde & a. 2. ἤκοον· hinc ἀκουστής, οῦ, ὁ, *auditor*.
Ἄκρα, ας, ἡ, *summitas, extremitas, litus*; & pro *præmio*: ab ἄκρος.
Ἀκράαντος, ου, ὁ, ἡ, *imperfectus, irritus*: ex α, & κραίνω. Ἄκραντος, idem.
Ἀκραής, έος, ὁ καὶ ἡ, *flans in superficie*: ab ἄκρος, & ἄημι.
Ἀκραιφνής, έος, ὁ καὶ ἡ, *purus*; q. ἀκεραιοφανής· item *alacer*.
Ἀκρασία, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia*. Forsan hinc Angl. **Crazy**.
Ἀκρατής, έος, ὁ, ἡ, *intemperans*: ab α, & κεράννυμι.
Ἀκρατιστος, ου, ὁ, ἡ, *qui sumpsit jentaculum*.
Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, *jentaculum*, quod ab ἀκρατίζω, *jentaculum sumo ex panis frustis mero rigatis*.
Ἄκρατον, ου, τὸ, *merum, non dilutum*. ex α, & κεράννυμι.
Ἀκράχολος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, *ad iram valde proclivis*: ab ἄκρος, & χολή.
ἈΚΡΈΜΩΝ, ονος, ὁ, *ramus grandis, virgultum*: ὁ ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου ὤν.
Ἀκρέσπερον, Poët. adv. *extremo vespere*: ab ἄκρος, & ἑσπέρα.

Ἄκρη, ης, ἡ, Ion. pro ἄκρα, *summa*: item neut. pl. ab ἄκρον. superl. ἀκρότατον.

Ἀκρήβος, ου, ὁ, ἡ, *valde juvenis*: ὁ ἐν ἄκρᾳ ἥβῃ ὤν, *qui est in summa pubertate*.

Ἀκρητοποσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, *meri potatio*: hinc ἀκρητοπότης, ου, ὁ, *meri potator*: ab ἄκρητος, & πόσις.

Ἄκρητος, ου, ὁ, ἡ, *non mixtus*: ab α, & κεράννυμι.

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, *accurata diligentia*: ab ἀκριβής.

Ἀκριβές, ἔος, τὸ, n. gen. ab ἀκριβής.

ἈΚΡΙΒΗ'Σ, ἔος, ὁ, ἡ, *exquisitus, accuratus*. comp. ἀκριβέστερος. superl. ἀκριβέστατος, παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βῆσαι.

Ἀκριβοδίκαιον, τὸ, *summum jus*: ab ἀκριβής, & δίκη.

Ἀκριβολογέομαι, *accuratè recenseo*; præs. inf. ἀκριβολογεῖσθαι: ab ἀκριβής, & λέγω.

Ἀκριβόω, ῶ, *exquiro*, f. ώσω. p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβής.

Ἀκριβῶς, adv. *exquisitè*: ab ἀκριβής.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, *decipula ad locustas capiendas*. Dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾶν, *locustas venari*.

ἈΚΡΙ'Σ ἴδος, ἡ, *locusta*; παρὰ τὸ ἄκρας τῶν φυτῶν νέμεσθαι. Sed ἄκρις, ιος, ἡ, *summitas montis*: ab ἄκρος.

Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ, ἡ, *qui loquitur inconsideratè*: ab ἄκριτος, & μῦθος.

Ἄκριτος, ου ὁ, ἡ, *indiscretus, confusus, anceps, qui causam non dixit*: ex α, & κρίνω.

Ἀκριτόφυλλος, ου, ὁ, *frondes habens indiscretas, frondosus*: ab ἄκριτος, & φύλλον.

ἈΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, f. άσομαι, *audio, pareo*. p. pass. ἠκρόαμαι. part. ἀκροαόμενος, ἀκροώμενος. Hinc ἀκρόαμα, τος, τὸ, *quod auditur*. ἀκρόασις, *auditio*.

Ἀκροάσει, dat. sing. ab ἀκρόασις, εως, ἡ, *auditus*. Ἀκροατήριον, ου, τὸ, *auditorium*. ἀκροατής, οῦ, ὁ, *auditor*: ab ἀκροάομαι.

Ἀκροβολίζεσθαι ἔπεσι, Ion. *velitari verbis*: ab ἄκρος, & βάλλω. ἀκροβολισμός, οῦ, ὁ, *præludium pugnæ*.

Ἀκροβυστία, ας, ἡ, *præputium*: ex ἄκρος, & βύω, *tego*; quòd extremam pudendi partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, *angularis, imus*: ex ἄκρος, & γωνία.

Ἀκροδακτύλιον, *summum digitum*: ex ἄκρος, & δάκτυλος.

Ἀκρόδρυα, τὰ, *fructus arborei*, propriè qui lignosum putamen habent. Acorns. Th. δρῦς.

Ἀκροθίνια, ων, τὰ, *primitiæ, spoliorum decimæ*; ex ἄκρον, & θὶς vel θίν.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *leviter ebrius*: ab ἄκρος, & θωρήσσω, *inebrio*.

Ἀκροκελαινιάω, *in summo* vel *superficie nigrico*: ab ἄκρος, & κελαινιάω, *nigrico*; quod à κελαινός.

Ἀκροκνέφαιος, ου, ὁ, ἡ, *vespertinus*: ex ἄκρος, & κνέφας.

Ἀκρόκομος, ου, ὁ, *comatus in vertice*: ab ἄκρος, & κόμη.

Ἀκροκόρδων, pro ἀκροχορδών.

Ἀκρομανής, ὁ, ἡ, *summe insanus*: ex ἄκρος, & μαίνομαι.

Ἀκροποδητὶ, adv. *summis pedum digitis*. Th. πούς.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, *arx*, acc. ἀκρόπολιν: ex ἄκρος, & πόλις.

Ἀκρόπολος, ου, ὁ, *excelsus*. dat. pl. ἀκροπόλοισιν, Ion. ab ἄκρος, & πόλος.

Ἀκρόπορος, ου ὁ καὶ ἡ, κατὰ τὸ ἄκρον πείρων, *extremâ parte acutus*.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, *præputium*, item *glans ipsa*: ab ἄκρος, & πόσθη.

ἈΚΡΟΣ, α, ον, *summus, extremus*: hinc ἀκραῖος, ου, ὁ, idem. ἄκρα, ας, & ἀκρότης, ητος, ἡ, *fastigium*.

Ἀκρόσοφος, ου, ὁ, *summè sapiens*: ex ἄκρος, & σοφός.

Ἀκροτάτη, ης, ἡ, *summa*, superl. ab ἄκρη.

Ἀκρόχολος, idem cum ἀκράχολος.

Ἀκροχορδών, όνος, ἡ, *verruca*: ab ἄκρος, & χορδή.

Ἄκρω, Dor. pro ἄκρου, gen. sing.

Ἄκρον, ου, *extremitas membri*: ab ἄκρος.

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, *summitas, cacumen, vertex*. ἀκρωτήριον νηὸς, *navis fragmentum*. ab ἄκρος.

Ἀκταίη, ης, ἡ, *Actæa*, Nympha.

Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτή.

Ἀκταίων, ονος, & ωνος, ὁ, *Actæon*.

ἈΚΤΗ', ῆς, ἡ, *litus, fruges*: q. ab ἄγω, *frango*.

Ἀκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, *inops*. Th. κτάομαι.

ἈΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, *radius Solis*. ἀκτίνεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. pro ἀκτῖσι. q. ab ἄγω, *frango*.

Ἄκτιος, ου, ὁ, *litoralis*: ab ἀκτή.

Ἀκύλας, α, ὁ, *Aquila*, nomen viri.

ἌΚΥΛΟΣ, ου, ἡ, *glans ilicis*.

Ἀκυρολογέω, f. ήσω. p. ηκα. *impropriè loquor*: ab ἄκυρος, & λέγω.

Ἀκυρόω, ῶ, *antiquo, auctoritate spolio*, f. ώσω. p. ἠκύρωκα: ab ἄκυρος, ου, ὁ, *auctoritate privatus*: ex α, & κῦρος.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, *acies*; idem quod ἀκή.

Ἀκωλύτως, adv. *sine obstaculo*: ab ἀκώλυτος: quod ex α, & κωλύω.

ἌΚΩΝ, & ἄκους, οντος, ὁ, *jaculum*: ab ἀκή. Inde ἀκόντιον, idem. ἀκοντίας, ου, ὁ, *jaculus*, serpentis genus. ἀκοντίζω. ἀκοντιστής. ἀκοντιστικός, οῦ, ὁ, *jaculandi peritus*.

Ἄκων, & ἀέκων, ουσα, ον, *invitus*: ab α, & ἑκών.

Ἅλα, acc. sing. ab ἅλς.

Ἀλαβάρχης, ου, ὁ, *magister scripturæ*: ab ἀλάβα, *atramentum*, & ἄρχω.

ἈΛΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, & ἀλάβαστρος, ου, ὁ, ἡ, *alabastrum*: ab α, & λαβεῖν, vel λαβὴ, quòd hujusmodi vasa prehendere sit difficile.

Ἅλαδε, pro ἅλα δὲ, *ad mare*. Th. ἅλς.

ἈΛΑΖΩ'Ν,

Α'ΛΑΖΩ'Ν, όνος, ὁ, ἡ, *jactator*, *ostentator* : ὁ ἐν ἄλῃ ζῶν· hinc ἀλαζονεύομαι, *me jacto*, *glorior*. ἀλαζονεία, ας, ἡ, *jactantia*.

Α'λάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas*. Sic ἀλαθής, Dor. pro ἀληθής.

Α'λαθεὶς, έντος, part. *qui erravit*, ab ἠλάθην, a. 1. ind. passſ. ab ἄλημι, vel ἀλάω, p. passſ. ἤλαμαι.

Α'λάθητον, ου, τὸ, *illatibile* : ex α, & λανθάνω.

Α'λαιὸς, *antiquus*, pro παλαιός. Æschyl.

Α'λακάτα, ας, ἁ, Dor. pro ἠλακάτη.

Α'λαλάζω, *tinnio*, *ejulo*, f. άσω. p. ακα. ab

Α'ΛΑΛΗ', ῆς, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi solebat*. Dor. ἀλαλά.

Α'λάλημαι, σαι, ται, *erravi*, *vagatus sum*, p. passſ. ab ἀλάομαι, per reduplicationem literarum initialium. Quidam dicunt esse præsens ab ἄλημαι, reduplicatis itidem initialibus. Indè inf. ἀλάλησθαι, & part. ἀλαλήμενος.

Α'λάλητος, ου, ὁ, ἡ, *inenarrabilis* : ex α, & λαλητός.

Α'λαλητὸς, ῦ, ῷ, ὁ, Dor. ἀλαλατὸς, *clamor militum dicentium* ἀλαλὴ, Gall. *alarme*. Th. ἀλαλή.

Α'λαλκομενηΐς, ΐδος, ἡ, pro ἀλκομενηΐς, *potens auxiliari*, epitheton Minervæ : à μένος, & ἀλάλκω.

Α'λαλκον, ες, ε, *profligabam*, *arcebam*, imperf. Ion ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω. vel est a. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod pro ἦλκον, ab ἀλκέω, vel ab ἀλαλκέω.

Α'λαλος, ου, ὁ, ἡ, *mutus* : ex α, & λάλος.

Α'λαλύκτημαι, *erro*, *molestè fero*, *metuo*, p. passſ. Atticam reduplicationem habens, ab ἀλυκτέομαι· vel ab ἀλύσσω, *anxius sum*, *indignor*, quod ab ἀλύω. Quidam verò & præsentis esse temporis volunt (ut ἀλάλημαι, & ἀκάχημαι) ab ἀλύκτημαι, & per reduplicat. ἀλαλύκτημαι.

Α'λαζόνες, ων, οἱ, Gens Scythiæ proxima.

Α'ΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, *vagor*, *incertus sum*, *erro*. Indè ἄλημα, ατος, τὸ, *vagatio*, *erratio*. ἀλήμων, ονος, ὁ, & ἀλήτης, ου, ὁ, *erro*, *vagus*.

Α'ΛΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, *cæcus*, *luscus*, q. ex α, & λάω, *video* : hinc ἀλαόω, f. ώσω, *excæco*. ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, *cæcitas*.

Α'λαοσκοπιὰ, ᾶς, ἡ, *cæca speculatio* : acc. Ion. ἀλαοσκοπιὴν· ex ἀλαὸς, & σκοπός.

Α'λαπαδνὸς, ῦ, ὁ, *vastatu facilis*, *imbecillis* : ab ἀλαπάζω.

Α'λαπάζοντα, *dissipantem*, acc. sing. part. præſ. ab ἀλαπάζω, f. ξω, *diripio*, *exinanio*. a. 1. ἠλάπαξα, Ion. ἀλάπαξα. ἀλαπάξαι, inf. Th. λαπάζω, per pleonasm. τῦ α.

Α'λάπαξ, pro ἀλάπαξα, vel ε, vide in ἀλαπάζοντα.

Α'λας, ατος, τὸ, *sal*. Th. ἄλς.

Α'λαςέω, ῶ, *mœrore afficior* : ab ἄλαςος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄληςος, *gravis*, *non obliviscendus* : ex α, & λήθω.

Α'λάςορα, acc. sing. ab Ἀλάςωρ, *Alastor*, nom. propr.

Α'λάςωρ, ορος, ὁ, *qui perpetravit* ἄλαςα, i. *non obliviscenda*, *execrandus* : pl. ἀλάςορες· ex α, & λήθω.

Α'λάτας, α, ὁ, Dor. pro Α'λήτης, ου, ὁ, viri propr. nomen.

Α'λᾶτο, *vagabatur*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι.

Α'λατο, Dor. pro ἥλατο, *saliit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι.

Α'λγέ, pro ἄλγεα, pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.

Α'λγηδὼν, όνος, ὁ, *dolor* : ab ἄλγος.

Α'λγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part. ab ἀλγέω, f. ήσω. p. ἤλγηκα, *doleo*. Th. ἄλγος.

Α'λγινόεντα, acc. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *molestus*. ἀλγινόεσσα, ης, ἡ, f. g. ab ἄλγος.

Α'λγίων, ἄλγιςος, *molestior*, *molestissimus*, comp. & superlat. ab ἄλγος.

Α'ΛΓΟΣ, εος, τὸ, *dolor*, *mœror* : ab ἀλέγω. Indè ἀλγηδὼν, idem. ἀλγέω. ἀλγηρὸς, ῦ, ὁ, *molestus*. ἀναλγὴς, έος, & ἀνάλγητος, ου, *doloris expers*.

Α'λγῦσα, *dolens*, part. f. g. ab ἀλγέω.

Α'ΛΔΕ'Ω, vel ἀλδω, f. ήσω. p. κα, *augeo*. Inde ἀλδήσκω, *augeor*, f. ήσω.

Α'ΛΕ'Α, ας, ἡ, Ion. ἀλέη, ης, ἡ, *calor*, seu *tepor qui est ex sole* : hinc ἀλεεινὸς, ῦ, ὁ, *calidus*, *tepidus*.

Α'λέασθαι, *vitare*, a. 1. inf. m. pro ἀλεύασθαι, pro quo ἀλεύασθαι, & ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, *molo*, item *vito*, *caveo*, pro quo & ἀλεύω. Sunt qui velint dici in præſ. inf. ab ἀλέαμαι.

Α'λεγεινῇ, dat. sing. f. g. ab ἀλεγεινὸς, ῦ, *curæ plenus*, *molestus*, quod ab ἀλέγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis*, *molestus*, ab ἄλγος.

Α'λεγίζω, εις, ει, *curo*, f. ίσω. p. ικα. ab

Α'ΛΕ'ΓΩ, f. ξω, *curo*, *rationem habeo alicujus*. Hinc ἀλεγίζω, idem.

Α'λεείνω, *evito*. ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Ion. Th. ἀλέω, *vito*.

Α'λεὴ, ῆς, ἡ, *fuga* : ab ἀλέω, *vito*.

Α'λέην, acc. Ion. ab ἀλέα.

Α'λειαρ, vide ἀλέω.

Α'λείλιφα, *unxi*, præt. Att. pro ἤλειφα, ab ἀλείφω, *ungo*, f. ψω.

Α'λεῖος, ου, ὁ, Dor. pro Ἠλεῖος, *Eleus*.

Α'λεὶς, part. præſ. ab ἄλημι, *contorqueo me & conglobo*. ἀλεὶς verò volunt esse a. 2. part. passſ. ab ἀλίσκω.

Α'ΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, *poculum cœlatum* q. ὐ λεῖον *non læve*, sed cælaturis asperum.

Α'λείτης, ου, ὁ, peccator, *sceleratus*, idem quod ἀλιτρὸς· ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.

Α'λειφαρ, ατος, τὸ, ut & ἄλειφα, *unguentum* :

tum : pro *pice* sumitur. Th. ἀλείφω.

Α᾿ΛΕΙ´ΦΩ, *ungo*, f. ψω. p. ἤλειφα. Deducunt ab ἀλέω, *calefacio*. a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν, a. 2. ind. ἤλειφον. p. m. ἤλειφα, Att. ἀλήλοιφα. Hinc ἀλείπτης, ου, ὁ, *unctor*. ἀλειπτρον, ου, τὸ, *vasis unguentarii genus*.

Α᾿λεκτὴρ, ἦρος, ὁ, Poët. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, *propulsator*. Th. ἀλέξω.

Α᾿λεκτοροφωνία, ας, ἡ, *gallicinium*, ab ἀλέκτωρ, & φωνή.

Α᾿λεκτρυὼν, ονος, ὁ, ἡ, *gallus*, vel *gallina*.

Α᾿λέκτωρ, ορος, ὁ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant : ex α, & λέκτρον.

Α᾿λεν, pro ἀλεσαν, Bœot. *conclusi sunt* : vide in ἐάλη.

Α᾿λεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria*, urbs : hinc Α᾿λεξανδρεὺς, έως, *civis Alexandriæ*.

Α᾿λεξανδρεῖνος, η, ον, *Alexandrinus*, *a*, *um*.

Α᾿λέξανδρος, ου, ὁ, *Alexander*, qui & rex Macedoniæ fuit : ab ἀλέξω, & ἀνὴρ, q. *fortis auxiliator*.

Α᾿λεξάνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ventos arcens* : ab ἀλεξέω, & ἄνεμος.

Α᾿λέξασθαι, *auxiliari*, per Syncop. pro ἀλεξήσασθαι. a. 1. m. ab ἀλεξέω· vel à barytono Attico regularis Aoristus ab ἀλέξω.

Α᾿λεξέμεναι, *auxiliari*, Dor. & Ion. pro ἀλέξειν, seu ἀλεξεῖν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.

Α᾿λεξήσειε, *avertisset*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξω.

Α᾿λεξιάρη, ης, ἡ, *imprecationum expultrix*, ab ἀλέξω, & ἀρά· in bonam & in malam partem accipitur.

Α᾿λεξιβιάδας, ὁ, ὁ Α᾿λεξιβίου παῖς Καρράλος.

Α᾿λεξίκακος, ου, ὁ, *malum pellens*, *averruncus* : ab ἀλέξω, & κακός.

Α᾿λεξίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, *propulsans ab hominibus mala*, ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.

Α᾿ΛΕ´ΞΩ, vel ἀλεξέω, f. ήσω. p. κα. *arceo*, *propulso*, *opitulor*.

Α᾿λετρὶς, vide ἀλέω.

Α᾿λευάδαι, οἱ, οἱ τοῦ Αἰλεύα παῖδες.

Α᾿λευάμενος, *devitans*. a. 1. m. part. per Syncop. pro ἀλευσάμενος. Sic ἀλεύασθαι, inf. ἀλεύατο, *vitavit*, Ion. pro ἀλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, *vito*. Vide ἀλέασθαι.

Α᾿λεῦμαι, Dor. pro ἀλοῦμαι, ab ἀλέω.

Α᾿λευόμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι· vide ἀλέασθαι.

Α᾿λευρον, ου, τὸ, *farina*. Th. ἀλέω.

Α᾿ΛΕ´Ω, *molo*, f. έσω & ήσω. p. κα. Item *vito*, *caveo*, *congrego*, pro quo potius ἀλέομαι· hinc ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, *molitoris uxor*. ἄλειαρ, ατος, τὸ. *farina*. ἀλήθω, *molo*.

Α᾿λεώμεθα, *vitemus*, præs. sub. ab ἀλέομαι· act. ἀλέω.

Α᾿λεωρὴ, *tutamen*, *munimentum*, sæpe idem cum ἀλεὴ, *evitatio* : ab ἀλέω.

Α᾿λη, ης, ἡ, *error* : ab ἀλάω.

Α᾿λήθεια, acc. ab ἀληθής.

Α᾿λήθεια, ας, ἡ, *veritas*. ἀληθείην, acc. Ion. Th. ἀληθής.

Α᾿ληθεστάτοις, dat. pl. superl. ab ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

Α᾿ληθεύω, *vera loquor*, f. εύσω. p. ἠλήθευκα. a. 1. imperat. ἀλήθευσον. Ab

Α᾿ΛΗΘΗ´Σ, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀληθὲς, *verus* : ab α, & λήθω Hinc ἀλήθεια, ἀληθεύω, ἀληθῶς.

Α᾿ληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.

Α᾿ληθινὸς, ἡ, ὸν, *verus* : ab ἀληθής.

Α᾿ληθοσύνη, ης, ἡ, *veritas* : ab eodem.

Α᾿λήθω, *molo*, f. ἀλήσω, p. ἤληκα. Th. ἀλέω, *molo*.

Α᾿ληθῶς, *verè*, adv. ab ἀληθής.

Α᾿λήϊος, ου, ὁ, *pauper*, *sine præda* : ex α, & λήϊς, vel λεία. Vel quasi οὐκ ἔχων τὰ λήϊα, *segetibus carens* : à λήϊον.

Α᾿ληκτος, ου, ὁ, ἡ, *incessabilis* : ut & ἀλλήκτος ex α, & λήγω.

Α᾿ληκτὼ, όος, ἡ, una ex Furiis ; q. *irrequieta*.

Α᾿λήλεκα, *molui*, p. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω· unde p. pass. ἀλήλεσμαι, *molitus sum*. part. ἀληλεσμένος.

Α᾿λήλημαι, pro ἄλαμαι, ind. præs. Æol. ab ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι Atticè. Ab ἀλάω, *erro*.

Α᾿λήλιμμαι, p. pass. Att. pro ἤλιμμαι, factâ reduplicatione, & correptâ penultimâ, unde part. ἀληλιμμένος, pro ἠλιμμένος, *unctus*. & ἀλήλιπται pro ἤλιπται.

Α᾿λήλιφα, *unxi*, pro ἤλιφα, Att. ab ἀλείφω, *ungo*.

Α᾿λήμεναι, *congregari*, præs. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι· & hoc ab ἀλάομαι.

Α᾿λήμων, vide ἀλάομαι.

Α᾿λῆναι, a. 2. inf. pass. ab ἀλίσκω.

Α᾿λὴς, έος, ὁ, ἡ, *congregatus*, *confertus* : hinc ἀλίζω, *congrego*, Th. ἄλις Sed Α᾿λης, εντος, fluvii nomen.

Α᾿ληστος, ου, ὁ, ἡ, Dor. ἄλαστος, *cujus erit memoria perpetua* : ex α, & λανθάνω.

Α᾿ληται, *saliat*, 3. pers. a. 1. sub. m. ab ἅλλομαι.

Α᾿λήτης, ου, ὁ, *vagus*, *erro* : ab ἀλάομαι. Hinc ἀλητεύω, f. σω. *vagor*.

Α᾿λθαία, ας, ᾳ, ἡ, *Althæa*, nomen propr. mulieris.

Α᾿λθαίνω, & ἀλθέω, *medeor* : ab ἄλθω.

Α᾿λθετο, *sanata est*. imperf. Ion. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, *sanor*. Th. ἄλθω.

Α᾿ΛΘΩ, ἀλθέω, & ἀλθαίνω, f. ήσω, *sano*, *augeo*. Deducunt ab ἄλθω. τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

Α᾿λία, ας, ἡ, *cœtus* : ab ἄλις.

Α᾿λιαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *per mare flans* : ab ἅλς, & ἄημι.

Α᾿λιαίετος, vel ἁλιάετος, ου, ὁ, *aquila marina* : ab ἅλς, & αἰετός.

Ἀλιάκμονα, acc. ab Ἀλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς, & ἀκμὴ, *incrementum*.

Ἀλίαστος, ου, ὁ, ἡ, *inevitabilis*: ab α, & λιάζω, *jacto, devito, separo me*; quod dicitur per Metathes. verbi ἁλίζω, *congrego*: quod ab ἅλις, *satis*.

Ἀλίβατος, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro ἠλίβατος, *altus*.

Ἀλίβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui à mari abluitur*. Th. βρέχω.

ἈΛΙ´ΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, *similis*: hinc ἐναλίγκιος, ὁ, idem. Angl. **Like, Alike.**

Ἁλιερκὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui mari tanquam septo quodam coërcetur*: ab ἅλς, & ἕρκος.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, *piscator*: hinc ἁλιευτικὴ, ῆς, ἡ, *ars piscandi*. Ἁλιεύω, *piscor*, f. εύσω. p. ἡλίευκα· ab ἅλς, *mare*.

Ἁλίζω, *sale condio, conspergo*, fut. ίσω. p. ἥλικα, pass. ἥλισμαι. a. 1. ἡλίσθην. f. 1. ἁλισθήσομαι· ab ἅλς, *sal*. Vide ἅλις.

Ἁλιζώνων, gen. pl. *Halyzonum*, nom. propr.

Ἁλιηχέα, *marisonum*, acc. ab ἁλιηχὴς, έος, ὁ, ἡ. Th. ἅλς, & ἦχος.

Ἀλίθιος, ου, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, *stultus, inanis*. ἀλιθίως, *frustrà*.

Ἁλίκος, Dor. pro ἡλίκος, *quantus*.

Ἀλίμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, μὴ ἔχων λιμένα, *importuosus*.

Ἁλιμήδη, ης, nomen mulieris; q. d. *quæ curat mare*: ex ἅλς, & μῆδος.

Ἅλιμος, ου, *marinus, salsus*. Est & frutex quidam sic dictus, quòd in maritimis nascatur: ab ἅλς. Scribitur & ἄλιμος, quia admorso eo fames interdiu non sentiatur: ab α, & λιμός.

Ἁλιμυρήεις, εντος, ὁ, ἡ, *in mare cum sonitu fluens*: ab ἅλς, & μύρω.

Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, *volutabrum*. Ab

Ἀλινδοῦμαι, *versor*, pro καλινδοῦμαι.

Ἅλινος, ὁ, ἡ, *ex sale confectus*. Th. ἅλς.

ἍΛΙΞ, ικος, ὁ, *alica*.

Ἅλιξ, ικος, ὁ, Dor. pro ἧλιξ, *coævus*. Th. ἡλικία.

Ἁλίοιο, gen. Ion. ab ἅλιος, ου, *marinus*. Est & nom. propr. ab ἅλς, *mare*.

Ἁλιόκαυστος, Dor. pro ἡλιόκαυστος, ου, ὁ, *sole tostus*: ex ἥλιος, & καίω.

Ἅλιον, pro ἥλιον, Dor. Sic Ἅλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἥλιος, *Sol*.

Ἅλιος, ου, ὁ, *marinus*: item *vanus, inanis*.

Ἁλιοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui in mari alitur*. Th. τρέφω.

Ἁλιόω, *vanum reddo*, f. ώσω. p. ἡλίωκα· ab ἅλς, *mare*.

Ἁλίπλαγκτος, ου, ὁ, ἡ, *marivagus*; ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος, εἴτε πλανώμενος.

Ἁλίπλοος, ου, ὁ, ἡ, *mari natans*: ab ἅλς, & πλέω.

Ἁλίπνοος, ου, ὁ, ἡ, *mare olens*: ex ἅλς, & πνέω.

Ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinæ purpuræ colorem habens*: ab ἅλς, & πορφύρα.

ἍΛΙΣ, adv. *satis, abunde*: ab ἅλς· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀθρόον καὶ ἱκανόν ἐστι τὸ ὕδωρ. Indè ἁλίζω, *congrego*. ἁλία, *cœtus hominum*.

Ἅλις, ιδος, ἁ, Dor. pro Ἦλις, *Elis*, urbs Peloponnesi.

ἈΛΙΣΓΕ´Ω, f. ήσω. p. ηκα, *polluo, contamino*. Unde

Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, *pollutio*.

ἉΛΙ´ΣΚΩ, vel Ἅλωμι, *capio, convinco, damno*, f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων. præs. inf. pass. ἁλίσκεσθαι, part. ἁλισκόμενος, η, ον, p. pass. ἥλωμαι, σαι, ται, unde ἁλωτὸς, *captus*: ut & ἅλωσις, ἁλώσιμος, αἰχμάλωτος.

ἍΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ nomen.

Ἁλιστρεφέων, gen. pl. ab ἁλιστρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui in mari versatur*: ab ἅλς, & στρέφω.

ἈΛΙΤΕ´Ω, *pecco, delinquo*, f. ήσω. p. ἠλίτηκα. a. 2. ἤλιτον· hinc ἀλίτης, ου, ὁ, *peccator*: ab α, & λιτή.

Ἀλίτῃ, *deliquerit*. a. 2. sub. ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.

Ἀλιτημένος, ου, p. part. pass. Ion. ab ἀλιτέω.

Ἀλιτήμων, ονος, ὁ, *peccator*: ab ἀλιτέω.

Ἀλιτόμηνος, v. ἠλιτόμηνος.

Ἀλίτοντο, Ion. pro ἠλίτοντο, *offenderunt*, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀλιτέω.

Ἀλιτόξενος, ου, ὁ, ἡ, *qui in hospites peccat*: ab ἀλιτέω, & ξένος.

Ἀλιτραίνεται, *malè agit*, 3. præs. pass. ab ἀλιτραίνω, *pecco*. Th. ἀλιτέω.

Ἁλίτροπος, ου, ὁ, *mari jactatus*: ab ἅλς, & τρέπω.

Ἀλιτρὸς, οῦ, ὁ, *peccator*: dat. pl. ἀλιτροῖς. ab ἀλιτέω.

Ἁλίτρυτος, ου, ὁ, ἡ, *qui in mari est attritus vel absumptus*: ab ἅλς, & τρύω.

ἈΛΙ´Ω, *volvo*, f. ίσω, p. ἤλικα. Ἀλινδέω, idem.

Ἁλίως, adv. *frustrà*: ab ἅλιος.

Ἀλκὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἀλκὴ, *robur*: hinc ἀλκάεις, εντος, & contractè ᾶντος, Dor. pro ἀλκήεις, *strenuus*.

Ἀλκάθοος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἀλκαία, ας, ἡ, *cauda leonis*, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι.

Ἀλκαΐδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ Ἀλκαίου παῖς.

Ἀλκαϊκὸς, οῦ, ὁ, *Alcaïcus*, nomen viri.

Ἀλκαίοιο, gen. Ion. pro Ἀλκαίου· ab Ἀλκαῖος, nomen viri; ab ἀλκή.

Ἄλκανδρος, ου, ὁ, *Alcander*: nom. propr.

Ἄλκαρ, ρος, τὸ, *tutamen*: ab ἀλκή.

Ἀλκείδαο, gen. Æol. ab Ἀλκείδης, ου, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.

ἈΛΚΗ´, ῆς, ἡ, *robur, vires, auxilium*: hinc ἄλκιμος, ἀλκήεις, *fortis*.

Ἀλκὶ, dat. sing. ab ἀλξ, ἀλκός.

ἈΛΚΙΒΙΑ´ΔΙΟΣ, vel ἀλκίβιος, *anchusæ species*, herba.

Ἄλκιμος, ου, ὁ, ἡ, *robustus*: ab ἀλκή.

Ἀλκμαιονίδαι, ῶν, οἱ· ab Ἀλκμαίων, ωνος, ὁ τοῦ Ἀμφιαράου υἱός.

Ἀλκ-

Ἀλκμήνη, *Alcmene*, nomen fœminæ; q. d. *robur Lunæ*.

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defensor*, *propugnator*, acc. ἀλκτῆρα· ab ἀλκή.

Ἀλκυόνη, ης, ἡ, *Alcyone*, nom. propr. mulieris.

Ἄλκω, & ἀλάλκω, *arceo*, f. ἄλξω, vel ἀλκήσω, & ἀλαλκήσω. a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκή.

ἈΛΛΑ`, *sed*. ἀλλ' pro ἀλλὰ, & pro ἄλλο. ἀλλά γε, *at certè*, *sed tamen*.

Ἀλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. pl. à gen. ἀλλήλων.

Ἀλλαλοφονία, ας, ἁ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, *mutua cædes*: ab ἀλλήλων, & φόνος.

Ἄλλαι, gen. Dor. pro ἄλλων· ab ἄλλος.

Ἀλλάξαιτο, *permutaret*. a. 1. opt. m. ἀλλάξασθαι, inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.

Ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, *lucanica*, *botulus*: hinc ἀλλαντοποιὸς, *tucetarius*. ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, *qui vendit farcimina*.

ἈΛΛΑ´ΣΣΩ, vel ἀλλάττω, Att. *muto*: ab ἄλλος, f. ξω. p. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαγον. p. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. ἀλλαγήσομαι. Hinc ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio*. ἀντάλλαγμα, διαλλάττω, διάλλαξις, &c.

Ἀλλάττα, *reliqua*, pro ἄλλα ἅττα.

Ἀλλαχοῦ, & ἀλλαχῆ, *alibi*. ἀλλαχόθεν, *aliunde*: ab ἄλλος.

Ἀλλάων, *aliarum*, gen. Æol. pro ἄλλων· ab ἄλλος.

Ἄλλεγον, pro ἀνάλεγον, & hoc Ion. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω.

Ἀλλέες, *congregati*, Poët. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής.

Ἀλλέξαι, Poet. & metri causâ pro ἀναλέξαι, a. 1. inf. act ab ἀναλέγω.

Ἄλλη, adv. *aliter*. ἄλλη, ης. *alia*. ἄλλαις, dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, *mutatio*, vel figura qua aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορούμενα, ων, τὰ, *per quæ aliud præfiguratur*, præs. part. pass. ab ἀλληγορέω. quod ex ἄλλος, & ἀγορέω, vel potius ἀγορεύω.

Ἄλληκτος, ου, ὁ, Æol. pro ἄληκτος.

Ἀλλήλησι, *inter se*, dat. pl. Ion. pro ἀλλήλαις, ab ἀλλήλων. Ἀλλήλοιϊν, dat. dual, Poët. pro ἀλλήλοιν.

Ἀλληλούϊα, *Allelu-jah*, h. e. *laudate Dominum*.

Ἀλληλοφαγίη, ης. ἡ, Ion. pro -γία, *mutua depastio*: a φάγομαι.

Ἀλλήλων, gen. pl. caret nominativo, estque triptoton. dat. ἀλλήλοις, αις, οις. acc. ἀλλήλους, ας, α. *per invicem*, *mutuò*, *alius alium*. Th. ἄλλος.

Ἀλλογενὴς, έος, ὁ, ἡ, *alienigena*, q.d. ἐξ ἄλλου γένους, *ex alia gente*.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est diversæ linguæ*: ab ἄλλος, & γλῶσσα.

Ἀλλόγνωτος, ου, *aliis cognitus*: ab ἄλλος, & γινώσκω.

Ἀλλοδαπὸς, οῦ, ὁ, *extraneus*, *alienigena*: ab ἄλλος, & δάπεδον, vel δᾶ, Dor. pro γᾶ, vel γῆ, & πέδον.

Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *formam mutatam habens*: ab ἄλλος, & εἶδος.

Ἄλλοθεν, *aliunde*, adv. ἄλλοθεν ἄλλος, *aliunde alius*. ἄλλοθι, *alibi*, & ἄλλοθι.

Ἀλλόθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aliâ linguâ utens*: ab ἄλλος, & θρόος, *vox*.

Ἀλλοίη, ης, ἡ, f. g. ab ἀλλοῖος, ου, ὁ, *diversus*: ἄλλος.

Ἄλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε, *alibi*.

Ἀλλόκοτος, ου, *monstrosus*; q. ἀλλότοκος.

ἌΛΛΟΜΑΙ, *salio*: ab Hebr. חלל *chalal*. imperf. ἡλλόμην, ου, ετο, f. m. ἁλοῦμαι. a. 1. ἡλάμην, ω, ατο. Hinc forsan Angl. **Halt**, & Lat. *salio*, aspiratione in S. versâ.

Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ, *mutabilis*, *nunc hic*, *nunc illic adhærens*, epithet. Martis. voc. ἀλλοπρόσαλλε. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος.

ἌΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, *ALIUS*, *a*, *ud*: hinc ἄλλοτε, *aliàs*, *interdum*, adv. ἄλλοσε, *aliò*, adv.

Ἀλλότερρος, Æol. pro ἀλλότριος.

Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ου, ὁ, *curiosus hospes alienæ domûs*, *alienarum rerum inspector*: ex ἀλλότριος, & ἐπισκέπτομαι.

Ἀλλότριος, α, ον, *alienus*. Th. ἄλλος.

Ἀλλοτριοφθονέω, *alienis invideo*: ab ἀλλότριος, & φθόνος.

Ἀλλοφάσσω, *turbor animo*: ab ἄλλο, & φάω, *dico*.

Ἀλλοφρονέων, *mente alienatus*, *insanus*: ab ἄλλος, & φρονέω.

Ἀλλόφυλος, ου, ὁ, ἡ, *alienigena*: ἐξ ἄλλου φύλου, *ex alia gente*.

Ἄλλυδις, *aliorsum*, Poët. pro ἀλλαχοῦ, adv. ab ἄλλος.

Ἀλλύεσκε, Poët. & Ion. pro ἀνέλυε, *resolvebat*, imperf. act. ab ἀλλύω, Poët. pro ἀναλύω.

Ἄλλυτος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ἄλυτος.

Ἄλλωθεν, per ectasin pro ἄλλοθεν.

Ἄλλως, adv. *aliter*, *temerè*, *inconsultò*: ab ἄλλος.

Ἅλματι, dat. sing. ab ἅλμα, ατος, τὸ, *saltus*: ab ἄλλομαι.

Ἄλμυθος, per Sync. pro ἀλλόμυθος, & Æol. tenuis pro aspirato: ab ἄλλομαι.

Ἅλμη, *salsugo*: ab ἅλς, *sal*.

Ἁλμυρὸς, οῦ, ὁ, *salsus*. Th. ἅλς, *sal*. Hinc videntur fluxisse voces illæ in modernis linguis quibus θαλασσίαρχος indigitatur, **Admiral**, *Almirante*, *Ammiraglio*. Hinc etiam fortè Gall. *Saulmure*.

Ἀλξ, κὸς, ἡ, idem cum ἀλκή.

Ἀλοαθεὶς, *tritus*, a. 1. part. ab

ἈΛΟΑ´Ω, *trituro*, *comminuo*, f. ήσω, & άσω, p. ηκα. ἀλοάοντος, ῶντος, gen. sing. part. præs. Dicitur & ἀλοιάω. Ab ἅλως in area enim fit trituratio.

Ἀλογέω, ῶ, *aspernor, contemno*, f. ήσω. p. ηκα· ex α, & λόγος, *ratio*.

Ἀλογία, ας, ἡ, *contemptio*: ab ἀλογέω.

Ἀλόγιστος, ου, ὁ, *rationis expers*. Hinc adv. ἀλογίστως, *inconsiderate*: ex α, & λόγος.

Ἄλογος, ου, ὁ idem quod ἀλόγιστος.

ἈΛΟΗ, ης, ἡ, *aloë*, herba.

Ἁλόθεν, adv. *ex mari*: ab ἅλς.

Ἀλοία, *pulsabat*, 3. sing. Imperf. Ion. pro ἠλοία, ab ἀλοιάω, pro ἀλοάω.

Ἁλοίην, *captus sim*, a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλῴην. Th. ἅλωμι.

Ἀλοίμαν, Dor. pro ἡλοίμην, οιο, ο το, a. 2. opt. m. verbi ἅλλομαι.

Ἀλοιφῇ, dat. ab ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, *pinguedo*, quod ab ἀλείφω.

Ἄλοξ, οκος, ἡ, idem cum Αὖλαξ.

Ἁλόντε, *capti*, a. 2. part. act. dual. ab ἁλοὺς.

Ἆλος, Dor. pro ἧλος.

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, epithet. *Thetidis*: fit ab ἅλς, *mare*: inde ἁλόσυνος, ἁλοσύνη, &, per pleonasm. τοῦ δ΄ ἁλοσύδνη.

Ἁλοὺς, όντος, όντι, *captus*, a. 2. part. act. ab ἁλίσκω.

Ἄλοφος, ου, ὁ, *sine crista*. Th. λόφος.

Ἄλοχος, ου, ἡ, *uxor*, dat. ἀλόχῳ· ex α pro ἅμα, & λέχος.

Ἀλόω, *erra*, 2. sing. imp. ab ἀλάομαι, ἀλάου, ἀλῶ, Poët. ἀλόω.

Ἀλόωντο, Poët. pro ἀλῶντο, ab ἀλάομαι.

Ἄλπεις, *Alpes*, montes. dat. pl. Ἄλπεσιν.

Ἄλπνιστος, vel, ut alii leg. ἄλπιστος, quod à θάλπω, *foveo*: hinc θαλπνὸς, οῦ, ὁ, & θαλπνὸς, ότερος, ότατος, & θαλπνίων θαλπνιστος, &, sublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, *jucundissimus*. Vel à θάλπος, εος, comp. θαλπίων, θάλπιστος, &, sublato θ, ἄλπιστος, *suavissimus*.

ἍΛΣ, ἁλὸς, ὁ, *SAL*: hinc Lat. *Sal*, & Angl. **Salt**, spiritu, ut fit, in sibilum verso. Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*: ab ἅλς, *sal*, vel ab ἁλίζω, vel ab ἅλλομαι.

ἌΛΣΟΣ, εος, τὸ, *lucus, nemus*, ubi stirpes ἅλλονται· ità *saltus* Latinis.

Ἅλτο, *saliit*, pro ἥλατο, ab ἅλλομαι. a. 1. m. ἡλάμην, ἥλω, ἥλατο, per Sync. ἧλτο, & Ion. ἆλτο. Alii volunt esse plusq. perf. ab ἥλμην, ἧλσο, ἧλτο. Æolice tenuis pro adspirato.

ἈΛΥΗ, ης, ἡ, *lignum cui infigitur stiva*: q. ab α, & λύω.

Ἁλυκὸς, ἡ, ὸν, *salsus*. Th. ἅλς, *sal*.

Ἀλυκτάζω, *metuo, anxius sum*. Th. ἀλύω.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυκτος πέδη, *indissolubilis pedica*. ἄλυκτος, metri causâ, pro ἄλυτος.

Ἀλύξας, a. 1. part. act. ἀλύξεται, f. 1. m. ab ἀλύσκω, *vito*, f. ξω. Th. ἀλέω.

Ἀλύουσ', pro ἀλύουσα, part. ab ἀλύω.

Ἄλυπος, ου, ὁ, ἡ, *dolorum expers*, comp. ἀλυπότερος· ex α, & λύπη.

Ἄλυσσυος, ἡ, *anxietas mentis*: ab ἀλάω.

Ἀλυσθαίνω, vel ἀλυσθενέω, *viribus destituor, dolore afficior*, ἀλύω σθένει.

Ἀλυσθμαίνω, *doleo*, vel *anhelo*: ex ἀλύω, & ἀσθμαίνω.

Ἅλυσις, εως, ἡ, *catena*: q. ἄλυτος.

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *inutilis*: q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, *qui non solvit vectigalia*.

Ἀλυσκάζοντι, *fugienti*, dat. part. ab ἀλυσκάζω, *evito*. Th. ἀλέω.

Ἀλύσσω, vide ἀλύω.

Ἁλύτης, ου, ὁ, *lictor*: ab ἅλυσις

Ἄλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insolutus, insolubilis*: ex α, & λύω.

Ἀλυχὴ, ῆς, ἡ, *fastidium animi cum crebra oscitatione*: q. ab ἀλύω.

ἈΛΥΩ, f. σω, *animo sum inquieto*: ab α, & λύω· q. ἀλύω sit λύπη τῶν κακῶν οὐχ εὑρίσκω· vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. *Allucinor*. Hinc ἀλυσμὸς, οῦ, ὁ, *anxietas*. ἄλυς, υος, ὁ, ἡ, *exspatiatio*. ἀλύσσω, *anxius sum*. ἀλυσταίνω, *imbecillis sum*.

ἌΛΦΑ, primæ literæ nomen. Hinc ἀλφάνω, vel ἀλφέω, *invenio*, f. ήσω, & έσω. a. 2. ἦλφον. opt. ἄλφοιμι.

Ἀλφαῖος, ου, ὁ, nomen viri propr. ab Hebr. ארוך *dux*.

Ἄλφειος, ου, ὁ, nomen fluvii: alii scribunt Ἀλφειὸς, οῦ.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, virgines sic dicuntur, quæ propter formam sponsos *inveniunt*, à quibus munera accipiunt, *boves* potissimum: ab ἀλφέω.

Ἀλφηστῇσιν, Ion. pro ἀλφησταῖς. ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, *inventor*; ab ἀλφέω. Th. ἄλφω.

ἌΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, *farina*: forsan ab ἄλφω.

Ἀλφὸς, ἡ, ὸν, *albus*. ἀλφὸς, ὁ, *species vitiliginis albæ*; ergo ab ἀλφὸς, *albus*.

Ἄλφω, idem quod ἀλφάνω, ab ἄλφα· hinc ἀλφηστής.

Ἁλῶ, a. 2. sub. ab ἁλίσκω.

Ἀλωὰ, Dor. & ἀλωὴ, ης, ἡ, *area, locus vitibus & arboribus consitus, arbustum, campus frumentarius, segetes*. ἀλωάων, gen. pl. Æol. ἀλωὰς, acc. Th. ἅλως.

Ἀλωὰς, άδος, ἡ, *arealis*. Th. ἅλως.

Ἁλώη, Dor. vel Att. pro ἁλοίη, *captus sit, caperetur*, a. 2. opt. ab ἁλίσκω.

Ἀλωῆος, *Aloei*, gen. ab Ἀλωεὺς, έος, Att. ῆος, nomen propr.

Ἅλωθι, *capere*, seu *capiaris*, a. 2. imperat. ab ἅλωμι.

Ἅλωκα, *captus sum*, p. act. Ion. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω.

Ἅλωμι, vide Ἁλίσκω.

Ἅλων, ωνος, ἡ, *area in qua trituratur frumentum*. Th. ἅλως.

Ἁλῶναι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω.

ἈΛΩΠΗΞ, εκος, ἡ, *VULPES*: ab ἀλῶ, & ὤψ, à *fallendis oculis*: vel ab ἀλάω, & παίζω, ἡ ἐν τῇ πλάνῃ παίζουσα. ἀλωπέκιον, ου, τὸ, *vulpecula*. ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, *vulpina*. ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, *catulus vulpis*: ἀλωπεκίζειν,

πευίζω, *fraudulenter ago.* ἀλωπὸς, ῦ, ὁ, *fraudulentus, astutus.* ἀλωπεκία, ας, ἡ, *defluvium capillorum.*

Α'ΛΩΣ, ω, ἡ, *area*: ab ἅλις, seu ἀλίζω, παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων συνάθροισιν. Item *circulus* & *corona siderum.* Hinc ἀλωεὺς, έως, ὁ, *qui in area frumentum terit.*

Α'λώσιμος, ὁ, ἡ, *qui capi* vel *expugnari potest.*

Α'λωσις, εως, ἡ, *captura.* Th. ἁλίσκω.

Α'λωσόμενος *expugnanda*, f. 1. part. m. f. g.

Α'λόω, pro ἀλῶ· ab ἀλίσκω.

Α"μ ex ἀμφὶ, *circa*: ἀμ' pro ἅμα.

"ΑΜΑ, adv. *una cum*: à עם *ham, cum.* ἀμᾶ, Dor. pro ἅμα· sed ἀμᾶ, Dor. pro ἁμῆ.

Α'μάζονες, όνων, αἱ, *Amazones*: ex α, & μαζός.

Α'μαθαίνω, *indoctus sum*: ab α, & μανθάνω.

Α'μαθέστατ..., ε, ὁ, superlat. ab ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *indoctus*: ex α, & μανθάνω.

Α'μαθῆ, acc. sing. ab ἀμαθής. Α'μαθεῖ, adv. *indoctè.* Α'μαθῶς *stultè.*

Α'μαθόεις, εντος, ὁ. *arenosus*; Ion. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος.

Α'μαθος, ε, ἡ, *arena.*

Α'μαθύνω, εις, ει, *in pulverem redigo*, præs. ind. ab ἄμαθος.

Α'ΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ὁ, *indomitus.* ἀμαιμακέτοιο, pro ε, g. Ion. Ex α intensivo, & μαιμάω· vel ab α priv. & μάχομαι, cum reduplicat. ut sit *inexpugnabilis.* Significat etiam *immensus*: ex μῆκος, Dor. μᾶκος.

Α'ΜΑΛΔΥ'ΝΩ *corrumpo, consumo*: ut molle: ab ἀμαλός· aliquando *demolior*, q. ὁμαλδύνω, ab ὁμαλός.

Α'ΜΑ'ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, Capra cœlestis, quæ Jovem lactâsse fertur: forsan ab ἀμαλθεύω, *dito, nutrio.*

Α"ΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, *manipulus*: hinc ἀμαλλεύω, *in manipulos colligo*: παρὰ τὸ ἅμα, vel παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι χερσὶ τοὺς στάχυας.

Α'μαλλοδετὴρ, ῆρος, & ἀμαλλοδέτης, ε, ὁ, *manipulorum ligator*: ab ἄμαλλα, & δέω.

Α'ΜΑΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *mollis, tener*; pro ἁπαλὸς, π mutato in μ, Æol.

Α'ΜΑ'ΜΥΞ, υκος, ἡ, uvæ quoddam genus.

Α'μᾶν, *metere*, præs. inf. verbi ἀμάω.

Α'ΜΑΝΙ'ΤΗΣ, ε, ὁ, *fungus* vel fungi species.

Α'ΜΑΞΑ, ης, ἡ, *currus*: quia ἅμα ἄξονι, *cum axe rotæ*, circa quem hæc agitur: vel dicitur ἐκ τῦ ἅμα ἄξαι, quia in eo plures simul vehi possint. Hinc ἀμαξιτὸς, ῦ, *via vehicularis.* ἀμαξεύω, *plaustris transeo.* ἀμαξίς, ίδος, ἡ, *plostellum.* ἀμαξοπηγέω, *plaustra fabrico*, à πήγνυμι.

Α"μαρ, ατος, τὸ, Dor. pro ἦμαρ.

Α'ΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *aquæ-ductus, cloaca*: q. ab ἅμα, & ῥεῖν· vel ab ἄμη, & αἱρέω· ligone enim fiunt sulci: vel ab חמר *amar, fovea.*

Α'ΜΑ'ΡΑΚΟΣ, ε, ὁ, *amaracus*, herbæ species.

Α'μαράντινος, ε, ὁ, ἡ, *non marcescens*: à μαραίνω. Α'μάραντος, ε, ὁ, ἡ. idem.

Α'ΜΑΡΤΑ'ΝΩ *aberro, pecco*, f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον a. 1. part. ἁμαρτήσας αντος, ὁ, dat. pl. ἁμαρτήσασι. q. ex α, & μάρπτω, *assequor, attingo scopum.* ἁμαρτεῖν, a. 2. Ion. ἀμάρτη, sub. ἁμαρτών, part. Vir doctus derivatum putat à מרה *mara, rebellare.*

Α'μαρτῆ, *simul*: ut ὁμαρτῆ, adv.

Α'μαρτηθὲν, a. 1. part. n. g. ab ἁμαρτάνω.

Α'μάρτημα, ατος, τὸ, *peccatum*: ab ἁμαρτάνω.

Α'μαρτήσῃ, a. 1. sub. ab ἁμαρτάνω.

Α'μαρτία, ας, ἡ, *peccatum*, item *victima pro peccato*: ab ἁμαρτάνω.

Α'μαρτίνοος, ε, ὁ καὶ ἡ, *cujus mens est prava*: ex ἁμαρτάνω, & νόος.

Α'μαρτοεπὴς, ὁ καὶ ἡ, *qui dicendo peccat*, aut *decipit*: ab ἁμαρτάνω, & ἔπω.

Α'μάρτυρος, ε, ὁ, ἡ, *testimonii expers*: ex α, & μάρτυρ.

Α'μαρτωλὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *peccator*, & *peccatrix*: ab ἁμαρτάνω.

Α'μαρυγὴ, ῆς, ἡ, & Α'μάρυγμα, τος, τὸ, *micans fulgor.* Ab

Α'ΜΑΡΥ'ΣΣΩ, *splendeo, fulgeo*, f. ξω. p. χα. ἀμάρυσσε, imperf. Ion. q. ex α intensiv. & μαίρω.

Α'μᾶς, Dor. pro ἡμᾶς.

Α'μάσας, Dor. pro ἀμήσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω, a. 1. ἤμησα.

Α'μᾶσθαι, *metere*, præs. inf. m. ab ἀμάω.

Α'ματροχία, ας, ἡ, q. ἁρματροχία, Poët. *rotarum concursus*: hinc ἀματροχάω, *simul curro*: ab ἅμα, vel ἅρμα, & τρέχω.

Α'ΜΑΥΡΟ'Σ, ε, ὁ, ἡ, *obscurus*: q. ab α, & μαίρω. comp. ἀμαυρότερος, έρα, Ion. ἀμαυροτέρη. Hinc forsan *Maurus*, a Moor.

Α'μαυρωθείη, *intereat*, a. 1. opt. pass. ab ἀμαυρόω, *obfusco.* Th. ἀμαυρός.

Α'μαχανία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμηχανία· ut & ἀμάχανος pro ἀμήχανος.

Α'μαχητὶ, Α'μαχεὶ, & Α'μάχως, *sine prælio*, adv. & Α"μαχος, ε, ὁ, ἡ, *alienus à pugna*, vel *inexpugnabilis, impossibilis.* superl. ἀμαχώτατος. Ex α, & μάχομαι.

Α'ΜΑ'Ω, ῶ, *meto*, f. ήσω. p. ἤμηκα· forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur. Hinc quidam derivant Gall. *Amasser.* Ab ἀμάω, ἄμητος, ἀμητὴρ, ἀμη.

Α'μβαίνειν, Poët. pro ἀναβαίνειν. Α'μβαίνε, pro ἀνάβαινε.

Α'μβαλλε, Dor. & Æol. pro ἀνάβαλε, a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω.

Α'μβάλλομαι, Poët. pro ἀναβάλλομαι, *differo, procrastino.* 1. pl. ἀμβαλλόμεθα.

Α"μβασε, Poët. & Dor. pro ἄμβησε, per Syncop.

Syncop. pro ἀνέβησε, & hoc pro ἀνεβίβασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, *ascendere facio, impono in.* Thema βαίνω, quod sæpe apud Poetas transitivè sumitur pro ἀναβιβάζω.

Ἀμβάσῃ, *ascendes*, f. 1. m. Poët. & Dor. pro ἀναβήσῃ ab ἀναβαίνω. Itidem Ἄμβασις, & Ἀμβατὸς, pro ἀνάβασις, & ἀναβατὸς, Poët. ab ἀναβαίνω.

ἌΜΒΗ, ης, ἡ, *supercilium petræ, crepido:* q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Forsan ab אבן *eben, lapis.*

ἌΜΒΙΞ, ικος, ὁ, *olla, calix.*

Ἀμβλήδην, pro ἀναβλήδην, & Ἀμβολάδην, pro ἀναβολάδην, *procrastinando:* ab ἀναβάλλω, *remoror.*

ἈΜΒΛΥ'Σ, έος, ὁ, *obtusus, hebes:* hinc ἀμβλόω, *hebeto, abortivum pario.* ἀμβλυώσσω, *obtundo.* Unde forsan Angl. **Blunt.** ἀμβλυώττω, *cæcutio, caligo.* ἀμβλυωγμὸς, ȣ, ὁ, *hebetudo visûs:* ἀμβλίσκω, *abortiri facio.*

Ἀμβλωθῇ, *abortiatur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἀμβλόω. v. ἀμβλύς.

Ἀμβλωθρίδιον, *abortivus partus.* Ἄμβλωσις, εως, ἡ, *abortus:* ab ἀμβλόω, in ἀμβλύς.

Ἀμβολάδαν, Dor. pro ἀμβολάδην.

Ἀμβολάδην, Ion. & Poët. pro ἀναβολάδην, *procrastinando:* ab ἀναβάλλω.

Ἀμβολὰς, άδος, ἡ, *terra egesta*, vel *aggesta:* ab ἀναβάλλω.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, *præludium*, Poët. Sync. pro ἀναβολή.

Ἀμβολιεργὸς, ȣ, ὁ, *dilator operum:* ab ἀναβάλλομαι, & ἔργον.

Ἀμβρόσιος, ȣ, ὁ, *immortalis.* ἀμβροσίη, ης ἡ, Ion. pro ἀμβροσία, *cibus Deorum.* ἀμβροσιᾶν, Dor. pro ἀμβροσιῶν, gen. pl. Ex α, & βροτός.

Ἄμβροτος, ȣ, ὁ, *immortalis:* pro ἄβροτος.

Ἀμβωμοῖσι, pro ἀνὰ βωμοῖς, *ad altaria*, vel *super:* à βωμός.

ἌΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, *umbo;* quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω.

Ἀμβώσας, Ion. pro ἀναβοήσας, *edito clamore.* Th. βοάω.

Ἀμὲ, Dor. pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγώ.

Ἀμέγαρτος, ȣ, ὁ, ἡ, *immensus:* ab α, idem quod σιω, & μέγας. Aliquando *invidiâ carens:* & sic ab α, & μεγαίρω.

Ἀμέθυσος, ȣ, ὁ, *Amethystus*, nomen gemmæ: ex α, & μεθύω.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, & tunc τὸ α longum; aliàs Ion. est breve, 3. sing. imperf. m. verbi ἀμείβω.

ἈΜΕΙ'ΒΩ, f. ψω, *commuto, permuto, alterno, vices reddo, succedo, prætereo.* p. ἤμειφα. a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι. p. pass. ἤμειμμαι f. 1. ἀμειφθήσομαι. p. m. ἤμοιβα. Hinc ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, *mutatio.* ἀμοιβαῖος, ὁ, *mutuus, alternus.* ἀμοιβαδὶς, ἀμοιβαδὸν, & ἀμοιβηδὴν, *vicissim, alternis vicibus.*

Ἀμειδὴς, έος, & Ἀμείδητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *tristis, tetricus:* ab α, & μειδάω.

Ἀμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ȣ, ὁ, ἡ, *asper, durus:* ex α & μειλίσσω.

Ἀμείλιχος, ȣ, ὁ, ἡ, *implacabilis;* idem quod ἀμείλικτος: ex α, & μείλιχος.

Ἄμεινον, ονος, *melius.* ἀμείνων, *melior.* acc. sing. m. & f. & in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνοα, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθός.

Ἀμείρω, *privo aliquem portione:* ex α, & μείρω.

Ἀμείφθην, Dor. pro ἠμείφθην, a. 1. ind. pass. ἀμείψεται, *transiverit*, f. 1. m. verbi ἀμείβομαι, f. ψομαι. v. ἀμείβω.

Ἀμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, *mulges* 2. sing. præs. ind. verbi ἀμέλγω.

ἈΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω. p. ἤμελχα. *mulgeo; fructus immaturos carpo.* Hinc Angl. **Milk.**

Ἀμέλει, *nè cura, nè sis sollicitus*, imperat. verbi ἀμελέω hinc transit in adv. & significat, *certè, nimirum, utique:* ex α, & μέλει.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, *negligentia:* ex α, & μέλει.

Ἀμελέω, ῶ, *negligo*, f. ήσω. p. ἠμέληκα. a. 1. ἠμέλησα. ἀμελῶσιν, 3. pl. sub. ἀμελοῦντος, gen. sing. part. præs. ἀμεληνμένος, Ion. pro ἠμελημένος, perf. part. pass. verbi ἀμελέω.

Ἀμέλξῃς, *mulseris*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμέλγω.

Ἀμέμπτος, ȣ, ὁ, ἡ, *inculpatus:* hinc ἀμέμπτως, *inculpatè*, adv. Ex α priv. & μέμφομαι.

Ἀμένας, Dor. pro Ἀμένης, ȣ, ὁ, nomen fluvii.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, *debilis, qui c*[illegible] *deficit:* ab α, & μένω, vel μένος. Hinc ἀμενηνόω, *debilito.*

Ἀμενὴς, έος, ὁ, *imbecillis, evanidus*, idem cum ἀμενηνός.

Ἀμήνιτος, ȣ, ὁ, ἡ, *expers iræ.* Th. μῆνις.

Ἀμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ἡ, *dies.*

Ἀμέραισι, *in diebus, interdiu.* Poët. & Dor. pro ἡμέραις.

ἈΜΕ'ΡΓΩ, *premo, exsugo*, propriè *ex oleis amurcam exprimo.*

Ἀμέρδω, *privo, excæco*, item *obscuro, obtundo.* impert. Ion. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α, & μέρδω. Ἀμερθῇς, a. 1. pass. sub.

Ἀμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *individuus:* à μέρος.

Ἀμέριμνος, ȣ, ὁ, ἡ, *securus:* ex α, & μέριμνα.

Ἄμερος, pro ἥμερος, *mitis, mansuetus.* Dor.

Ἀμέρσαι, pro ἀμεῖρσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμείρω, *aliquem portione suâ privo.* Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι. Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι· aut regulariter ab ἀμέρδω.

Α'μέρσης, 2. sing. a. 1. sub. ab ἀμέρδω.

Α'μμερσαις, Æol. pro ἡμερσότας, a. 1. part. verbi ἡμείρω. Th. ἥμερος.

Α῎μες, Dor. pro ἡμεῖς, *nos.*

Α'μετάθετος, ου, ὁ, ἡ, *immutabilis.* ἀμετάθετον, ου, τὸ, *immutabilitas.* Ex α, μετὰ, & τίθημι.

Α'μετακίνητος, ου, ὁ, ἡ, *immotus* : ex α, μετὰ, & κινέω.

Α'μεταμέλητος, ου, ὁ, ἡ, *cujus nos non pœnitet* : à μεταμέλομαι.

Α'μετανόητος, ου, ὁ, ἡ, *resipiscere nesciens* : à μετανοέω.

Α'μετέρα, Dor. pro ἡμετέρα *nostra.*

Α'μετρήτα, ας, ἁ, Dor. pro ἀμετρήτη, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, ου, ὁ, ἡ, *immensa* : ex α, & μέτρον.

Α'μετροεπὴς, ὁ, ἡ, *sine modo loquax* : ab α, μέτρον, & ἔπος.

Α῎μετρον, ου, τὸ, *immensum* : ex α, & μέτρον.

Α'μειψίπορος, ου, ὁ, ἡ, *gressus alternans* : ex ἀμείβω, *muto,* & πόρος.

Α῎ΜΕΥΩ, *vado, transeo, muto, vinco* : q. ab ἅμα ἔω, *simul eo.*

Α'μήτης, ἡ, *falx* ; ab ἀμάω · item *ligo.*

Α'μὴν, verè. ἀμὴν ἀμὴν, *verissimè.* Hebr. אמן *veritas.*

Α῎ΜΗΣ, ου, & ητος, ὁ, *placentæ genus lactea.*

Α'μήσω, f. 1. ind. ab ἀμάω.

Α'μητὴρ, ῆρος, ὁ, *messor* : ab ἀμάω.

Α'μητὸς, οῦ, ὁ, *messis, arista* ; at ἄμητος, *messis tempus* : ab ἀμάω.

Α'μήτωρ, ορος, ὁ, *qui caret matre* : ex α, & μήτηρ.

Α'μήχανα, pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, ὁ, ἡ, *minimè cautus, perplexus.*

Α'μηχανέω, *inopiâ consilii laboro.* Α'μηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, *difficultas* : ex α, & μηχανή.

Α'ΜΙ'Α, ας, ἡ, piscis nomen : παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι τοῖς πλείοσι· vel ὅτι οὐ κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀγεληδόν.

Α'μίαντος, ου, ὁ, *impollutus* ; ex α, & μιαίνω.

Α'μίθεος, Dor. pro ἡμίθεος, ου, ὁ, *semideus.*

Α'μιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, per Metath.

Α῎ΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *certamen.* Indè ἀμιλλάομαι, *certo.* inf. ἀμιλλᾶσθαι.

Α'μὶν, Dor. pro ἡμῖν.

Α'μιναδὰβ, nomen viri ἄκλιτον, *Populi princeps.*

Α'μιξία χρημάτων, *ille rerum status quo nulla sunt inter aliquos libera commercia* : q. d. *rerum immixtio.*

Α'ΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, *matula.*

Α'μιτροχίτων, *spoliatus mitrâ ac tunicâ* ; ex α, μίτρα, ac χιτών.

Α'μιχθαλόεις, *inaccessus,* i. e. ἀπρόσορμιστος ἐκ θαλάσσης · ab ἅλς, *mare* : alii reddunt ἀπρόσμικτος, ὅτι ῥᾳδίως οὐ μίγνυται, *quia impetuosus est* : alii ὁμιχλώδη, *nebulosum.*

Α'μμάδω, Poët. pro ἀναμάδω, *pœniteam.*

Α῎μμας, Æol. pro ἡμᾶς.

Α῎μματα, *nexus,* pl. ab ἄμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω.

Α῎μμε, *nos,* acc. pl. Poët. dicitur, & in dual. Dor. & Æol. pro νῶϊ, νῶ.

Α'μμέγα, Poët. ἀνὰ μέγα, *permagnum.*

Α'μμείνας, Poët. pro ἀναμείνας, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω.

Α῎μμεναι, *satiatum esse,* inf. ex ἄω, ἄεν, ἔμμεναι, Dor. seu Ion. &, exempto ε, ejusque loco inserto μ. ἄμμεναι.

Α'μμενος, ου, ὁ, Dor. pro ἥμενος, *sedens.* Sed fortasse ἅμμενος scribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μμ videtur opus esse τῷ μέτρῳ.

Α'μμένομεν, *exspectamus,* Sync. pro ἀναμένομεν, 1. pl. verbi ἀναμένω.

Α῎μμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, *in medio.*

Α'μμέων, Æol. pro ἡμῶν.

Α῎μμες, Æol. pro Dor. ἄμμες, & com. ἡμεῖς.

Α῎ΜΜΙ, εως, τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris : & ἄμμι, pro ἡμῖν, Æol.

Α῎μμιγα, *simul* : q. ἀνάμιγα, Poët. Α'μμίγδην, pro ἀναμίγδην, *permixtim.* adv. ab ἀνὰ & μίγνυμι.

Α῎μμιν, seu ἄμμι, *nobis,* dat. pl. Æol. & Dor. pro ἡμῖν.

Α'μμίξας, Poët. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.

Α῎ΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, *minium.*

Α῎μμορος, ου, ὁ, ἡ, *expers, infelix,* pro ἄμορος · ex α, & μόρος.

Α῎μμος, ου, ἡ, *arena.*

Α'μμων, ωνος, ὁ, *Hammon.* Α῎μμων, Æol. ἡμῶν.

Α῎ΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, *nepos* : ab ἀμνός · propriè enim de ovibus dicitur.

Α'μνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων.

Α'μνὰς, άδος, ἡ, idem quod ἀμνή.

Α'μνάσει, Dor. Syncop. pro ἀναμνήσει, 3. sing. f. 1. verbi ἀναμιμνήσκω.

Α῎μναστος, Dor. pro ἄμνηστος, ου, ὁ, ἡ, *ignotus, obscurus* : ex α, & μνάομαι.

Α'μνεῖος, εία, εῖον, *agninus, a, um.* Th. ἀμνός.

Α'μνὴ, ης, ἡ, *agna* : ab ἀμνός.

Α'μνήμονα, *immemorem,* acc. ab ἀμνήμων · ex α, & μνάομαι.

Α'μνηστεύτως, *non initis sponsalibus* ; adv. ex α, & μνάομαι, *ambio.*

Α'μνηστία, ας, ἡ, *præteritorum oblivio* : à μνάομαι.

Α'ΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *membrana fœtum involvens, & vas ad excipiendum sanguinem* : q. ab αἷμα.

Α'μνὶς, ίδος, ἡ, *agnicula* : ab ἀμνός.

Α'ΜΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *agnus* : q ab α, & μένος, quia imbecillus.

Α'μνοφόρος, ου, ἡ, *quis fœtum in utero ferens.*

vens: hinc ἀμνοφόρος, Dor. pro ἀμνοφόρους, acc. pl. Ex ἀμνὸς, & φέρω.

Ἀμογητὶ, *sine labore*, adv. ab α, & μόγος. ἀμόγητος. *indefessus*.

Ἀμόθεν adv. ἀμός.

Ἀμοιβαδὶς, *alternatim*, adv. ab ἀμείβω.

Ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, *retributio*: ab ἀμείβω.

Ἀμοιβὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ut ἀμοιβὸς χάρις, *gratia mutua*: ab ἀμείβω. ἀμοιβοὶ, *auxiliarii*.

Ἄμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parte carens*: ab α, & μοῖρα.

Ἀμολγαίη, *lactea*, ab ἀμέλγω. ἀμολγὸς, οῦ, ὁ, *tempus quo vaccæ mulgentur*.

Ἀμολγεὺς έος, ὁ, *mulctra*, *mulctrale*. ἀμόλγιον, idem. Th. ἀμέλγω.

Ἀμὸν, Dor. pro ἡμέτερον.

ἈΜΟ΄ΡΑ, ας, ἡ, *similago cum melle cocta*.

ἈΜΟΡΒΟ`Σ, οῦ, ὁ, *obscurus*, q. ἄμορφος, item *comes*, *assecla*: παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Hinc ἀμορβεύω, *sequor*. ἀμορβαῖος, & ἀμόρβιος, *tenebrosus*.

Ἀμόργη, ης, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tingunt. Est & insula. Ἀμοργὴ, ῆς, ἡ, *AMURCA*: ab ἀμέργω.

Ἄμορφος, ου, ὁ, *informis*, *deformis*: ex α, & μορφή.

ἈΜΟ`Σ, οῦ, ὁ, *unus*, *aliquis*, Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμός. ἀμόθεν, *alicunde*. Inde etiam μηδαμὸς, οῦ, ὁ, *nullus*. μηδαμῶς, *nullo modo*. οὐδαμὸς, οῦ, ὁ, *nullus*: ut & οὐδαμῶς, adv.

Ἄμος, pro ἦμος, *quando*.

Ἄμοτος, ου, ὁ, ἡ, *inexplebilis*: ex α, & μοτός· hinc ἄμοτον, *insatiabiliter*, adv.

Ἄμουσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inelegans*: à μοῦσα.

Ἄμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *labore carens*: à μόχθος.

Ἀμπαιανίσαι, Poët. pro ἀναπαιανίσαι, a. 1. inf. verbi ἀναπαιανίζω, *Pæana recanto*; quod ex ἀνὰ, & Παιάν.

Ἄμπαλος, Poët. pro ἀνάπαλος, *resortitio*. πάλος enim & κλήρωσιν significat. Th. πάλλω.

Ἀμπαλὼν, *cùm quassâsset*, Poët. pro ἀναπαλὼν, a. 2 part. ab ἀναπάλλω.

Ἀμπαύεο, Dor. pro ἀναπαύεο.

Ἄμπαυμα, *solatium*, pro ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ab ἀμπαύομαι, pro ἀναπαύομαι, *quiesco*. Sic ἄμπαυσις.

Ἀμπαύσασθε, *requiescite*, 2. pl. a. 1. imperat. m. Poët. pro ἀναπαύσασθε.

Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος, Ion. *ad quiescendum factus*: ab ἀναπαύω.

Ἀμπέδιον, *per campum*, adv. Poët. pro ἀνὰ πεδίον.

Ἀμπείρας, Poët. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, *transeo*, *transfodio*. Th. πείρω, idem.

Ἀμπέλαγος, *per pelagum*, pro ἀνὰ πέλαγος.

Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελών.

Ἀμπέλινος, ab ἄμπελος.

Ἀμπελιὰν, ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελὼν, ὁ ἀμπελόφυτος γῆ, *vitibus consitus ager*, *vinea*. Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, *vitibus consitus*: ab ἄμπελος.

ἌΜΠΕΛΟΣ, ου, ἡ, *vitis*, *vinea*: q. ab ἅμα, & πηλὸς, Ion. pro οἶνος. Ἀμπέλος, Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.

Ἀμπελουργὸς, οῦ, ὁ, *vinitor*: ex ἄμπελος, & ἔργον.

Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ. *vinea* Th ἄμπελος.

Ἄμπεμψας, *remisisti*, Poët. pro ἀνέπεμψας, 2. sing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.

Ἀμπεπαλὼν, *sursùm vibrans*, a. 2. part. Poët. pro ἀναπαλὼν, & inserto augmento præteriti: ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.

Ἀμπέσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.

Ἀμπέτασον, Poët. pro ἀναπέτασον, a. 1. imperat. ab ἀναπετάζω, *expando*, *explico*, *aperio*: ab ἀνὰ, & πετάω, άζω, & πετάννυμι.

Ἀμπέχομαι, *induor*, Æolic. pro ἀμφὶ ἔχομαι.

Ἀμπέχονον, ου, τὸ, *vestitus*: ab ἀμπέχω, *circundo*: ex ἀμφὶ & ἔχω.

Ἀμπηδάω, *subsilio*, *sursùm salio*, pro ἀναπηδάω Th. πηδάω.

Ἀμπισχεῖν, *induere*, præs. inf. verbi ἀμπισχέω, vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω.

Ἀμπλακίης, *gen*. Ion. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, *erratum*. Th. πλάζω.

Ἀμπλακὼν, *qui erravit*, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, *pecco*, *delinquo*, f. ήσω. Th. πλάζω.

Ἀμπλίας, ου, nomen viri, Lat. *Amplus*.

Ἄμπνευμα, ατος, τὸ, *respiratio*, Poet. pro ἀνάπνευμα· ut & ἀμπνοὴ, pro ἀναπνοὴ, idem. Th. πνέω.

Ἀμπνέω & ἀμπνεῖν, *respiro*, pro ἀναπνέω.

Ἀμπνυώθη, 3. sing. a. 1. ind. Ion. pro ἠμπνυώθη, *respiravit*, ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poët. ex ἀνὰ & πνέω.

Ἀμπολεῖν, *animo volutare*, Poët. Syncop. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω.

Ἀμπόλιν, *per urbem*, Poët. pro ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπόνον, pro ἀνὰ πόνον, à πόνος.

ἈΜΠΡΟ'Ν, οῦ, τὸ, *funis quo boves trahuntur*.

Ἀμπτάμενα, *revolantia*, pro ἀναπτάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

Ἀμπυκίδην, acc. ab Ἀμπυκίδης, ου, ὁ, *Ampyci filius*.

ἌΜΠΥΞ, υκος, ὁ vel ἡ, *reticulum muliebre*: q. ab ἀμπέχω, *circundo*.

Ἄμπωτις, seu ἄμπωτις, per Sync. pro ἀνάπωτις: *reciprocatio æstûs*, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo*. Th. πίνω.

ἈΜΥΓΔΑΛΗ'Α, ας, ἡ, *amygdalus*: παρὰ τὸ ἐν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν φλοιῷ ἀμυχὰς ἔχειν πολλάς. Hinc per Metathesin Angl. Almond.

Ἄμυγμα, vide ἀμύσσω.

Ἄμυδις, Poët. seu Æol. pro ἅμα.

ἈΜΥΔΡΟ`Σ, οῦ, ὁ, *subobscurus*. Ἄμυδρος, *humi-*

humidus. An ab ἀμὰ, & ὕδωρ?

Ἀμύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non initiatus*: ab α, & μυέω.

Ἀμυθάων, ᾶνος, ὁ, Poët. pro Ἀμυθάων, ἀωνος, nomen viri.

Ἀμυκλαθεν, adv. ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν. Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, *Laconici calceamenti genus*.

Ἀμυκλαΐσδεν, Dor. pro ἀμυκλαΐζειν, *Laconicè loqui*.

Ἄμυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non molitus*: à μύλη. ἄμυλον, τὸ, *amylum*.

Ἀμύμονα, acc. sing. ab ἀμύμων.

ἈΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, *inculpatus*: q. d. ἀμώμων· vel ἄμωμος, *qui nihil commisit* τῆς μύγμης, hoc est, *derisione dignum*: à μύζω, *derideo*. per Syncop. τοῦ γ, pro ἀμύγμων.

Ἄμυνα, ης, ἡ, *propulsatio injuriæ*; & ἀμύνη, ης, ἡ, *auxilium*: ab ἀμύνω.

Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. pass. ἀμύνασθαι, a. 1. inf. m. ἄμυνον, a. 1. imperat. act. ἀμυνέμεν, inf. Ion. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνᾶσι, Ion. pro ἀμυνοῦσι, 3. pl. f. ab ἀμύνω.

Ἀμύντας, ου, ὁ, *Amyntas*, pater Philippi regis Maced.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, nom. propr. viri.

ἈΜΥ'ΝΩ, f. νῶ, *auxilior*, p. ἤμυγκα, a. 1. ἤμυνα, a. 1. m. ἠμυνάμην, ω, ατο. f. 1. m. ἀμυνοῦμαι. ἀμύνω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. Hinc ἀμύντωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, & ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, *auxiliator*.

Ἀμύξεις, *lacerabis*, f. 1. verbi

ἈΜΥ'ΣΣΩ, vel ἀμύττω, *rado unguibus*, *lacero*, f. ξω. p. ἤμυχα. a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι· ab ἅμα, q. ἅμα μύσσω. Hinc ἄμυξις, εως, ἡ, & ἄμυγμα, τος, τὸ, *vellicatio*, *laniatio*, *scarificatio*: & ἀμυχμὸς, οῦ, ὁ, ac ἀμυχὴ, ης, ἡ, *laceratio*, *vulnus*.

Ἀμυστὶ, adv. *raptim*, & *sine respiratione*: ab α, & μύω.

Ἄμυστις, ιδος, ἡ, *potandi genus*, cùm *poculum largius* ἀμυστὶ *exsiccatur*; item poculi genus: à μύω.

Ἀμφ', pro ἀμφί.

Ἀμφαγαπῶντες, præs. part. pl. ab ἀμφαγαπάω, *valde diligo*.

Ἀμφαδὰ, ἀμφαδὴν, & ἀμφαδόν, *palàm*, adv. pro ἀναφανδὸν, & ἀναφανδά· hinc ἀμφάδιος, *manifestus*. ἀμφαδίη, ης. ἀμφαδίην, *manifestè*, adv. Omnia à φαίνω.

Ἀμφαινε, Poët. pro ἀνέφαινε, 3. sing. imperf.

Ἀμφαίνω, pro ἀναφαίνω, *ostendo*.

Ἀμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης.

Ἄμφανε, Poët. pro ἀνέφανε, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφαξονέω, *exorbito*, cùm ἄξων *currus* in utrumque latus vergit, & non rectè hæret.

Ἀμφαραβίζον, *circumstrepebant*, imperf. Ion. ab ἀμφαραβίζω· ex ἀμφὶ, & ἄραβος. Sunt qui leg. ἀμφαβάραζον.

Ἀμφασίη, ης, ἡ, *obmutescentia*, Ion. & Poët. metri gratiâ, pro ἀφασία, ας, ἡ, *loqui non posse*, *stupor quo vox intercipitur*: ex α, & φημί.

Ἄμφαυξις, ἡ, *truncus abietis post ramos recisos*.

Ἀμφαφάασθαι, *circumtractari* pro ἀμφαφᾶσθαι ab ἀμφὶ, & ἁφάω.

Ἀμφείπετο, imperf. m. ab ἀμφέπομαι, *foveo*, *agito*. ἄμφεπε, 3. imperf. Ion. ab ἀμφιέπω, *persequor*. Th. ἕπω.

Ἀμφεκάλυπτον, imperf. *cooperiebant*. ἀμφεκάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego*. Th. καλύπτω.

Ἀμφεκέαρη, *circumtruncatus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφικείρομαι. Th. κείρω.

Ἀμφεπονήθη, *consumpsit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀμφιπονέομαι.

Ἀμφέπω, idem quod ἀμφιέπω.

Ἀμφέρεσθαι, Poët. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, *recipere*: ab ἀναφέρω.

Ἀμφέστην, a. 2. ind. ab ἀμφίστημι, *circumsto*. Th. ἵστημι.

Ἀμφεφόβηθεν, *utrinque in fugam conjecti sunt*, a. 1. Bœot. pro ἀμφεφοβήθησαν· à φοβέομαι.

Ἀμφέφυγες, *evasisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀμφέχυτο pro ἀμφεκέχυτο, *circumfusus erat*, plusq. p. pass. Ion. ab ἀμφιχέω. a. 1. ἀμφεχύθην. Th. χέω.

Ἀμφήκης, εος, ὁ, ἡ, *utrinque acutus*, aut *anceps*: ab ἀκὴ, *mucro*; q. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφηρεφέα, acc. sing. ab ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *undique tectus*: ex ἀμφὶ, & ἐρέφω.

Ἀμφήριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *anceps*, *controversus*: ab ἔρις.

ἈΜΦΙ', præpositio, *circa*; cum genitivo quoque *de*, *propter*, *per*; cum accus. *circa*, & *circiter*; cum dat. *circum*, *circa*, *de*, *propter*, *contra*.

Ἀμφιάζομαι, & Ἀμφιάζω, *induo*, f. άσω. p. pass. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, *indumentum*, *vestis*: ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιάραος, ου, ὁ, peritissimus vates, Oiclei filius: unde & Ὀικλείδης vocatur à Pindaro.

Ἀμφιαχυῖαν, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, seu ἀμφιαχέω, *circumsono*.

Ἀμφιβαίνω, *circumeo*, *lustro*, f. βήσομαι ex ἀμφὶ, & βαίνω. p. βέβηκα.

Ἀμφιβάλη, a. 2. sub. ἀμφίβαλε, a. 2. imperat. m. ex Ἀμφιβάλλω, *circumjicio*, *circundo*: ex ἀμφὶ, & βάλλω.

Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, *dissensio*, *disceptatio*.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, *circuitio*; acc. ἀμφίβασιν ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβέβηκας, *tueris*, p. ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ου, ὁ, ἡ, q. *utrimque vitam habens*. pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφὶ, & βίος, *vita*.

Ἀμφι-

Ἀμφίβληςρον, ου, τὸ, *rete piscatorium, verriculum*: ex ἀμφὶ, & βάλλω.
Ἀμφιβόητος, ου, ὁ, ἡ, *circumsonus, a*: ex ἀμφὶ, & βοάω.
Ἀμφιβολία, ας, ἡ, *ambiguitas*. ἀμφίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ambiguus*: ex ἀμφὶ, & βάλλω.
Ἀμφίβροτος, ου, ἡ, *circa hominem tegens undique*: ex ἀμφὶ, & βροτός.
Ἀμφιγέγηθε, *circùm oblectatus est*, 3. sing. p. m. ab ἀμφιγηθέω. Th. γηθέω.
Ἀμφιγνοέω, *aliquâ ex parte cognosco, dubito*, f. ήσω. p. κα. Ex ἀμφὶ, & νόος.
Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ, *utroque pede claudus*, Vulcani epith. ex ἀμφὶ, & γυιός.
Ἀμφίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *utrinque acutus*: ab ἀμφὶ, & γυῖος, vel γυῖον. Ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod potest utrinque lædere, γυῖον, vel utrinque γυιοῦν, *claudos reddere*.
Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, *Amphidamas*, nomen propr. q. à δαμάζω.
Ἀμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδάσυς, *utrinque hirsutus*. Th. δασύς.
Ἀμφιδέδηα, p. m. ἀμφιδεδήεισι, 3. sing. pl. p. m. Ion. ex ἀμφὶ, & δαίω, *divido, convivor, scio, comburo*.
Ἀμφιδέαι, *catenæ, annuli*: ex ἀμφὶ, & δέω, *ligo*.
Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, *ambidexter, ambiguus*. Th. δεξιά.
Ἀμφιδέρχθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἀμφιδέρκομαι, *circumspicio*, f. ξομαι. Th. δέρκω.
Ἀμφιδύτατος, ου, ὁ, *postremus, minutissimus*: ab ἀμφὶ, & δύτατος.
Ἀμφιδινέω, *circumvolvo*. ἀμφιδεδίνηται, p. pass. à δινέω.
Ἀμφιδοκεύειν, *observare capiendi causâ*. Vide δοκεύω.
Ἀμφίδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *anceps*. ἀμφιδοξέω, *ambigo*: à δόξα.
Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ, ἡ, *undique laceratus*. Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς, & ἀμφίδρυφος· à δρύπτω, *lacero*.
Ἀμφίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod utrinque potest δύεσθαι, i. e. *subiri*.
Ἀμφιδύς, *indutus*, a. 2. part. act. ab ἀμφιδύω. Th. δύω.
Ἀμφιεσμένος, *indutus*, p. part. pass. ab ἀμφιέννυμι.
Ἀμφιελίσσας, *utrinque agitatas*, acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ου, ὁ, ἡ, ab εἱλίσσω, *volvo*. Th. εἵλω.
Ἀμφιέννυμι, *vestio*, f. έσω p. pass. ἠμφίεσμαι, & ἀμφίεσμαι· ex ἀμφὶ, & ἕνυμι.
Ἀμφιέποντες, *gubernantes*, præs. part. ex ἀμφὶ, & ἕπω, *tracto, ago*.
Ἀμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι.
Ἀμφιέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. Ἀμφίεσμαι, Ion. pro ἠμφίεσμαι, p. ind. pass. ab ἀμφιέννυμι.
Ἀμφιζάνω, ab ἱζάνω, *adhæreo, circumsedeo*, f. ήσω. Th. ἵζω.
Ἀμφιθάλασσος, ου, ὁ, ἡ, *qui utrinque mari* *cingitur*: ex ἀμφὶ, & θάλασσα.
Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, *circumfloridus*, item *patrimus* & *matrimus*. Th. θάλλω
Ἀμφίθετος, ου, ὁ, ἡ, *qui utrinque poni potest*: ab ἀμφὶ, & τίθημι.
Ἀμφιθέω, *circumcurro*: à θέω.
Ἀμφίθυρος, ου, ὁ, ἡ, *domus quæ anticas & posticas fores habet*. Th. θύρα.
Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. sub. ἀμφικαλύψαι, 3. sing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego*. Th. καλύπτω.
Ἀμφικαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *utrinque ansatus, biceps*. Th. κάρηνον, vel κάρα.
Ἀμφικεάσας, *circumscindens, dividens*, a. 1. part. act. Poet. pro κεάσας, verbi ἀμφικεάζω.
Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circumfluus*, ἀμφοτέρωθεν κλυςὸς, καὶ κλυζόμενος.
Ἀμφίκομος, ου, ὁ, ἡ, *latè comans, undique frondosus*: ex ἀμφὶ, & κόμη.
Ἀμφικρέμαμαι, *circumpendeo*. Th. κρεμάω.
Ἀμφικυλίσαις, Æol. & Poet. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. part. Th. κυλίω.
Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, *poculum rotundum & utrinque ansatum*: ex ἀμφὶ, & κύπελλον, *cyathus*. Nota δέπας semper cum ἀμφικύπελλον adjungi.
Ἀμφιλαχαίνω, *circumcirca fodio*: à λαχαίνω.
Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ, ἡ, *ingens, magnus*; q. ἀμφιλαβὴς, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβεῖν, *quòd utrinque capi debeat*.
Ἀμφιλογία, ας, ἡ, *disceptatio, ubi ex utraque parte contenditur*: ex ἀμφὶ, & λέγω.
Ἀμφίλοχος, ου, ὁ, *Amphilochus*, nom. propr.
Ἀμφίλυκος, ου, ὁ, ἡ, *sublustris*: à λύκη, *lux prima*; vel à λύκος, quòd sit similis λυκείῃ, *lupinæ pelli*, quæ est cinerei coloris: vel à λύγη, *tenebræ*.
Ἀμφιμάσασθε, ἀπομάζετε, *abstergite*, a. 1. m. imper. à μάζω, f. ξω, & σω, *purgo*.
Ἀμφιμήτριος, α, ὁ, ἁ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, *qui est in matrice* seu *utero*. Th. μήτηρ.
Ἀμφιμαχέσωμαι, *circumpugnavero*. præf. sub. Th. μάχομαι.
Ἀμφιμέλαιναι, *utrinque nigræ*. Sic dicuntur φρένες, quod irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.
Ἀμφιμέμυκε, *circùm mugiit*, p. m. ab ἀμφιμυκάω.
Ἀμφινέμομαι, *circumpascor, incolo*: à νέμω.
Ἀμφιξέω, *circumrado*, f. ξέσω. a. 1. ἀμφέξεσα· à ξέω.
Ἄμφιος, ου, ὁ, *Amphius*, nom. propr.
Ἀμφίπαλτος, ου, ὁ, ἡ, *peltis densus*: à παλτόν.
Ἀμφίπεδος, ου, ὁ, ἡ, *campis undique cinctus*: ex ἀμφὶ, & πέδον.
Ἀμφιπένομαι, *satago circa* aliquid: à πένομαι.
Ἀμφιπερικτίοσι, *vicinis*, dat. pl. ab ἀμφιπερικτίονες. Th. κτίζω.

Α᾽μφιπεριςρέφα, imperf. Ion. ab ἀμφιπεριςρέφω, circumverto: ex ἀμφὶ, περὶ, & ςρέφω.

Α᾽μφιπεπτυῖα, amplexa, a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

Α᾽μφιπίπτειν τινὰ, aliquem amplecti. Th. πίπτω.

Α᾽μφιπολεύω, f. εύσω, obambulo, comitor: à πολέω, versor, Poët. πολεύω.

Α᾽μφίπολις, εως, ἡ, nomen urbis.

Α᾽μφίπολος, ου, ὁ, ἡ, minister, vel ministra; hinc ἀμφιπολεῖν, famulari: ex ἀμφὶ, & πολέω versor.

Α᾽μφιποτάομαι, circumvolito: à ποτάομαι.

Α᾽μφιπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrinque ardens. Th. πῦρ.

Α᾽μφιῤῥύτῳ, dat. sing. ab ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumfluus: ex ἀμφὶ, & ῥέω.

Α᾽μφιρώ, 4. contract. nomen mul. ex eodem them.

Α᾽μφὶς, utrinque, in medio, adv. Est & præposit. cum gen. sine, seorsum, extra.

Α᾽μφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

Α᾽ΜΦΙΣΒΗΤΕ´Ω, ambigo, dubito, controversor. ἀμφισβητήσαια, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς, & βάω, eo. Hinc ἀμφισβήτησις, εως, & ἀμφισβήτησις, ἡ, disceptatio, contentio, dubitatio.

Α᾽μφιςειλάμενος, colligatus, a. 1. part. m. ab ἀμφιςέλλομαι. Th. ςέλλω, orno.

Α᾽μφιςεφὴς, ὁ, ἡ, utrinque coronatus, item undique plenus: ex ἀμφὶ, & ςέφω.

Α᾽μφίςομος, ου, ὁ καὶ ἡ, versipellis, utrinque acutus. Th. ςόμα.

Α᾽μφιςρατάομαι, obsideo: ab ἀμφὶ, & ςρατός.

Α᾽μφιταθεὶς, circum extensus, a. 1. part. pass. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.

Α᾽μφιτάπης, ητος, ἡ, & Α᾽μφίταπις, ιδος, ἡ, & Α᾽μφίταπος, ου, ὁ, tapes utrinque villosus. Th. τάπης.

Α᾽μφιτίθει, circumpone, præs. imperat. act. q. ex ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι.

Α᾽μφιτρίτη, uxor Neptuni, mare: ex ἀμφὶ, & τρίζω, strido.

Α᾽μφιτρομέω, tremo ab omni parte: à τρομέω.

Α᾽μφιτρύων, nomen viri: ex ἀμφὶ, & τρύω.

Α᾽μφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per Epenth. pro Α᾽μφιτρυωνίδης, filius Amphitryonis.

Α᾽μφίφαλος, ου, ὁ, ἡ, clavis undique distinctus: ex ἀμφὶ, & φαλός· item splendidus

Α᾽μφιφορεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, amphora, vas utrinque auriculas habens, quibus gestari potest: ab ἀμφὶ, & φέρω.

Α᾽μφιχαίνω, absorbeo, propriè circumhio: à χαίνω.

Α᾽μφιχέαι, a. 1. inf. ex ἀμφὶ, & χέω.

Α᾽μφιχυθεῖσα, circumfusa, a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω.

Α᾽μφίχυτος, ου, ὁ, ἡ, terrâ aggestâ utrinque munitus: ex ἀμφὶ, & χέω.

Α᾽μφίχωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utroque pede claudus: à χωλός.

Α᾽μφοδον, ου, τὸ, bivium: q. d. ἄμφω ὁδὼ, ambæ viæ.

Α᾽μφοῖν, gen. & dat. dual. ab ἄμφω.

Α᾽μφόνον, Poët. pro ἀνὰ φόνον, per cædem.

Α᾽μφορέας, acc. plur. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεύς.

Α᾽μφότερος, α, ον, uterque, ambo. ἀμφοτέρῃσι, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀμφοτέραις, ut & ἀμφοτέρωθεν, m. g. Hinc ἀμφοτέρωθεν, utrimque, adv. Α᾽μφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρους. Th. ἄμφω.

Α᾽μφράσαιτο, animadverteret, a. 1. opt. Poët. ab ἀνὰ, & φράζομαι.

Α᾽μφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, per plantas.

Α᾽ΜΦΩ, ambo, vel ambæ. ἀμφοῖν, gen. & dat.

Α᾽μφώες, duas ansas habens, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὦτά τινα. Α᾽μφωτον, idem.

Α᾽μφωτις, vel ἀμφῶτις, ἡ, inauris, aurium ornamentum, vel munimentum: ab ἀμφὶ, & οὖς, ὠτός.

Α᾽μωγος, Α᾽μώγης, ὁ, Sacorum rex.

Α᾽μώμητος, ου, ὁ, inculpatus. ἀμωμήτοιο, gen. Ion. Hinc ἀμωμήτως, adv. Ex α, & μωμητὸς, vituperabilis, quod à μωμέομαι. Th. μῶμος.

Α᾽ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, frutex, & aroma.

Α᾽μωμος, ου, ὁ, ἡ, maculæ expers: ex α, & μῶμος.

Α᾽μων, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Fidelis: sed ἀμῶν, Dor. pro ἡμῶν.

Α᾽μῶνται, 3. pl. ind. pass. ab ἀμάω. Α᾽μῶσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poet.

Α᾽μως, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Robustus.

Α᾽μῷς, metas, 2. sing. præs. opt. ἀμάοιμι, ῷμι, ῴοις, ῷς, ῴοι, ῷ· ab ἀμάω.

Α᾽μωσγέπως, quoquo modo, quovis modo: ab ἀμῶς. Th. ἀμὸς, unus.

Α᾽μωτα, τὰ, castaneæ.

Α᾽´Ν, si, conjunctio potentialis, vel expletiva. Poetæ pro ea ponunt κε, κεν. Ab ἢν ejusdem significationis. Est etiam ἄν, pro ἀνὰ, Poëtis; & ἄν pro ἄνα.

Α᾽ΝΑ`, per, præp. regens acc. & cum, ablat. In compositione valet retro, re, sursum. Ἀνὰ pro σὺν, Dor. Interdum est distributionis nota.

Α᾽να, surrexit, per Apoc. pro ἀνέςη, quod pro ἀνέςη, Ion. & η mutato in α, a. 2. ind. 3. sing. ab ἀνίςημι. Est & ἄνα surge, pro ἀνάςηθι, & ἀνάςηθι, a. 2. imperat. act. Est & ἄνα, vocat. sing. ab ἄναξ, rex; vel per Apoc. pro ἄνασσα, regina.

Α᾽ναβα pro ἀνάβαθι, vel ἀνάβηθι, ascende; a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.

Α᾽ναβαθμὸς, οῦ, ὁ, gradus, pro ἀναβαμός· θ euphoniæ gratiâ inseritur: ab ἀναβαίνω.

Α᾽νάβαθρον, ου, τὸ, & Α᾽ναβάθρα, ας, ἡ, scala: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαίνω, *ascendo*, f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἀνέβην. part. ἀναβάς.

Ἀναβάλλεσθαι, inf. pass. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβάλλω, *procrastino*, *differo*. f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀνεβαλόμην, ου, ετο. p. m. ἀναβέβολα. Ex ἀνά, & βάλλω.

Ἀναβάντες, nom. pl. ab Ἀναβάς, *ascendens*, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάσομαι, *conscendam*, f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.

Ἀναβεβιωκώς, p. part. act. ab ἀναβιόω. Th. βίος.

Ἀναβέβρυκεν, p. act. quod à βρύω, *scateo*, *scaturio*. Alii legunt ἀναβέβρυχεν, *resonuit*; quod à βρύχω, *frendo*, *strideo*: quod dicitur de mari.

Ἀνάβηθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβιβάζω, *ascendere facio*, *impono*, *subduco*: fut. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω.

Ἀναβιοίην, *reviviscam*, Att. pro ἀναβιῴην, a. 2. opt. act. ab ἀναβιόω, quod ex ἀνά, & βιόω, *vivo*.

Ἀναβλαστάνω, & -στέω f. ήσω. p. ηκα. *repullulo*. Simplex, βλαστάνω.

Ἀναβλέπω, *oculos attollo*, *visum recipio*; f. ψω. p. φα. a. 1. ψα· hinc ἀνάβλεψις, εως ἡ, *visûs recuperatio*. Th. βλέπω.

Ἀνάβλησις, εως, ἡ, *dilatio*· ab ἀναβάλλω.

Ἀναβλύζω, *scaturio*: à βλύζω.

Ἀναβοάω, ῶ, *exclamo*, f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ησα.

Ἀναβοῆσαν, n. g. part. Th. βοάω.

Ἀναβολή, ῆς, ἡ, *dilatio*; à p. m. verbi ἀναβάλλω.

Ἄναβος, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro ἄνηβος, ου, ὁ, ἡ, *impubes*: ex α, & ἥβη.

Ἀναβράζω, & -σσω, *fervefacio*. Th. βράζω.

Ἀναβρόχω, *resorbeo*, a. 1. Æol. opt. ἀναβρόξεια. ἀναβροχθείς, a. 1. pass. part. à βρόχω.

Ἀναβωλακία γῆ, *Terra*, *quæ*, *dum aratro proscinditur*, *glebas in altum mittit*. Th. βῶλος.

ἈΝΑΓΑΛΛΙ´Σ, ίδος, ἡ, *Morsus gallinæ*, herbæ nomen.

Ἀναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.

Ἀνάγγειλον, imperat. ab

Ἀναγγέλλω, *renuntio*, f. λῶ, εῖς, εῖ. p. ελκα. a. 1. ειλα. a. 2. ἀνήγγελον. p. pass. ἀνήγγελμαι. a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, η. Ex ἀνά, & ἀγγέλλω.

Ἀναγεῖσθαι, Dor. pro ἀνηγεῖσθαι, *narrare*.

Ἀναγεννάω, ῶ, *regenero*, f. ήσω. p. ηκα. p. pass. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, seu γείνομαι.

Ἀναγινώσκω, *lego*, f. 1. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἔγνων. p. pass. ἀνέγνωσμαι, σαι, σται· indè ἀναγνώστης, ου, ὁ, *lector*. a. 1. pass. ἀνεγνώσθην. Them. γινώσκω.

Ἀναγκάζω, *cogo*, imperf. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. ἠνάγκακα. p. pass. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαίη, ης, ἡ, *necessitas*. ἀναγκαίῃ, adv. *necessariò*: ab

Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, *necessarius*; item *amicus*. comp. ἀναγκαιότερος. superl. ἀναγκαιότατος. gen. pl. ἀναγκαιοτάτων· ab ἀνάγκη.

Ἀναγκαστός, ή, όν, *coactus*. ἀναγκαστῶς, *coactè*, adv. ab ἀνάγκη.

ἈΝΑ´ΓΚΗ, ης, ἡ, & Dor. ἀνάγκα, *necessitas*; παρὰ τὸ ἀνάσσω· πάντων γὰρ ἐπικρατεῖ· vel ab α, priv. & ἄγω· duci enim & & impelli nequit. Hinc ἀναγκαῖος, ἀναγκαίως, *necessariò*. ἀναγκάζω, &c.

Ἀναγλυκανθῶσι, *dulcedinem ceperint*, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.

Ἀναγνάμπτω, idem quod γνάμπτω, f. ψω, p. φα, a. 1. ψα, a. 1. pass. φθην.

Ἀναγνόντες, a. 2. part. act. pl. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω.

Ἀναγνωρίζω, f. σω, p. κα, *recognosco*: à γνωρίζω.

Ἀνάγνωσις, εως, ἡ, *lectio*, dat. ἀναγνώσει. Ἀναγνώστης, ου ὁ, *lector*: ab ἀναγινώσκω.

Ἄναγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον. Sic ἀνάγοντο, *reducti sunt*, imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο· ab ἀνάγω.

Ἀναγρεῖν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγρεῖν.

Ἀναγραμματίζω, *transpositis literis ex una voce aliam efficere*. Hinc ἀναγραμματισμός, οῦ, ὁ. Th. γράφω.

ἈΝΑ´ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ & ἀνάγυρος, ου, ὁ, ἡ, fruticis nomen.

Ἀνάγω, εις, ει, *subduco*, *augeo*: f. ἀνάξω. p. ἀνῆχα. a. 2. ἀνῆγον, Att. ἀνήγαγον. p. pass. ἀνῆγμαι. a. 1. ἀνήχθην. part. ἀναχθείς, ἐντος, ὁ, *provectus*: ex ἀνά, & ἄγω, *duco*.

Ἀναγωγή, ῆς, ἡ, *educatio*: ab ἀνάγω.

Ἀνάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contumax*, *malè institutus*, ὁ μὴ τῆς καθηκούσης ἀγωγῆς τετυχηκώς· hinc ἀναγωγία, *defectus disciplinæ*: ab α, & ἀγωγή.

Ἀναδαίειν, *dividere*. Th. δαίω.

Ἀναδάσασθαι, *dividere*, a. 1. inf. m. Ἀναδασμός, ὁ, *divisio*: ex ἀνά, & δάζομαι, *divido*. Th. δαίω.

Ἀναδέδρομα, ας, ε, *percurri*, p. m. verbi ἀνατρέχω. Ἀναδέδρομεν, *sursùm cucurrimus*, 1. pl. p. m. per Sync. pro ἀναδεδρόμαμεν.

Ἀναδείκνυμι, *ostendo*, f. ξω. p. χα. a. 1. ἀνέδειξα, inf. ἀναδεῖξαι. p. pass. ἀναδέδειγμαι. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνυμι.

Ἀνάδειξις, εως, ἡ *ostensio*: ab ἀναδείκνυμι.

Ἀναδέκεσθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, *recipere*, *polliceri*. Th. δέχομαι.

Ἀναδενδράς, άδος, ἡ, *vitis arbustiva*, vel *sursùm scandens in arborem*: ab ἀνά, pro ἄνω, & δένδρον.

Ἀναδέξαι, Ion. pro ἀναδεῖξαι, *ostendisse*,

a. 1. inf. act. sic ἀναδέξαϑαι pro ἀναδείξαϑαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.

Ἀνάδεσμη, ης, ἡ, *ornamentum capitis* : ab ἀναδέω, *redimio.*

Ἀναδέχομαι, *excipio*, f. δέξομαι. p. pass. δέδεγμαι· à δέχομαι.

Ἀναδῆσαι, *genus referre*, a. 1. inf. act. ex ἀνὰ, & δέω, *ligo.*

Ἀναδηχθεὶς, *remorsus*, a. 1. part. pass. ab ἀναδάκνω, f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον.

Ἀναδιδάσκειν, *valde docere*, vel *edocere*, & *dedocere*. Th. διδάσκω.

Ἀναδίδωμι, *reddo*, f. ἀναδώσω. a. 2. part. ἀναδοὺς, όντος.

Ἀναδίπλωσις, εως, ἡ, *Reduplicatio*; figura : ab ἀνὰ, & διπλόω.

Ἀναδοθεὶς, a. 1. part. pass. ἀναδοθῆναι, inf. Ἀνάδου, Att. ἀνάδοσο, *redde*, a. 2. imp. m. ἀναδοῦναι, a. 2. inf. act. Ab ἀναδίδωμι.

Ἀνάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Ἀναδοχεὺς, εως, ὁ, *susceptor, sponsor* : ab ἀναδέχομαι.

Ἀναδραμεῖν, *redire, crescere*, a. 2. inf. ἀναδραμοῦσα, part. f. g. ἀναδραμὼν, m. g. ab ἀνατρέχω.

Ἀναδῦμι, *emergo*; & Ἀναδύομαι, *respuo, recuso, fugio* : ab ἀναδύω, *existo, emergo, recedo.* Th. δύω, vel δῦμι, *ingredior.* a. 2. ἔδυν.

Ἀνάεδνος, ου, ὁ, ἡ, *dote carens, indotata* : ex α, & ἔδνα, seu ἔεδνα.

Ἀναείρω, *tollo in altum* : ab ἀείρω.

Ἀνάελπτα, pl. *insperata* : ab ἄελπτος, *insperatus* : ex α, & ἐλπίς.

Ἀναζάω, ῶ, *revivisco*; f. ήσω. p. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα· ex ἀνὰ, & ζάω.

Ἀναζεῦξαι, *movere, discedere*, a. 1. inf act. Hinc verbale ἀναζυγὴ, ῆς, ἡ, *castrorum mutatio.*

Ἀναζητέω, ῶ, *requiro*; f. ήσω. p. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα· à ζητέω.

Ἀναζώννυμι, *succingo*; f. ζώσω. p. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. m. ἀνεζωσάμην, ω, ατο Th. ζώννυμι.

Ἀναζωπυρέω, ῶ, *exsuscito*; f. ήσω. p. ἀνεζωπύρηκα· ex ἀνα, & ζωπυρέω.

Ἀναζωσάμενος, a. 1. m. part m. ab ἀναζώννυμι

Ἀναθάλλω, *reviresco*; f. λῶ. p. ἀνατέθαλκα. a. 2. act. ἀνέθαλον. Th. θάλλω.

Ἀναθείην, ης, η, *retulerim* a. 2. opt. act. a. 2. ind. ἀνέθην. inf. ἀναθεῖναι. part. ἀναθείς. Th. τίθημι.

Ἀνάθεμα, ατος, τὸ *anathema, exitio æterno destinatus* : ab ἀνατίθημι, *sepono, seorsum pono.*

Ἀναθεματίζω, *exsecror, diris devoveo, anathema esse declaro*; f. ισω. p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. p. pass. ἀνατεθεμάτισμαι· ab ἀνάθεμα.

Ἀναθεματιῶ, f. Att. pro ἀναθεματίσω· ab ἀναθεματίζω.

Ἀνθέμεν, & ἀναθέμεναι, Dor. Æol. & Ion. pro ἀναθεῖναι. a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.

Ἀναθεωρέω, ῶ, *contemplor*; f. ήσω. p. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρός.

Ἀναθηλήσει, *repullulabit*, f. 1. ab ἀναθηλέω, Poët. pro ἀναθαλέω. Th. θάλλω.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, *donarium*, seu *donum quod Deo consecratur* : ab ἀνατίθημι, *sepono.*

Ἀναθήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. ἀναθήσειν, inf. ab ἀνατίθημι.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα· item *alumnus.*

Ἀναθρώσκω, *insilio, saltu conscendo* : à θρώσκω.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, *vapor* : ab ἀναθυμιάω, *exhalo.* Th. θυμιάω.

Ἀναιδέα, acc. ab ἀναιδὴς, έος, ὁ, *impudens*· hinc Ἀναίδεια, ας, Ion. ἀναιδείη, ης, ἡ, *impudentia, importunitas* : ex α, & αἰδώς.

Ἀναιδείηφι, dat. sing. Ion. φι per Paragogen additur : ab ἀναίδεια.

Ἀναίμονες, *exsangues*, pl. ab ἀναίμων, ονος. Dicitur & ἄναιμος, ου, ὁ, quod ab α, & αἷμα.

Ἀναιμωτεὶ, & ἀναιμωτὶ, adv. *sine cruore* : ab α, & αἷμα.

Ἀναίνεται, *recusat*, præs. ind. ἀναίνεαι, Ion. pro ἀναίνῃ, 2. sing. ἀναίνετο, *recusabat*, imperf. Ion. pro ἀνήνετο. Ab

ἈΝΑΊΝΟΜΑΙ, *renuo, recuso.* ἀναινομένη, præs. part. f. g. Ab α, & αἶνος, *assensio.*

Ἀναΐξας, *surgens*, a. 1. part. ab ἀναΐσσω.

Ἀναιρεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀναιρείτω, 3. sing. præs. imp. act. ἀναιροῦσαι, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω. Unde Ἀναίρεσις, εως, ἡ, *cædes.* acc. ἀναίρεσιν.

Ἀναιρέω, *tollo, aboleo*, f. ήσω. p. ἀνῄρηκα. a. 2. act. ἀνεῖλον. sub. ἀνέλω, ῃς, ῃ. 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf. ἀνελεῖν. a. 2. m. ἀνειλόμην, ου, ετο. a. 1. pass. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω.

Ἀναίρειν, *suscipere, sequi.* Th. αἴρω.

Ἀναισθάνομαι, *sentio.* f. m. ἀναισθήσομαι. ab ἀνὰ, & αἰσθάνομαι. Potius, *non sentio* : ab α, & αἰσθάνομαι.

Ἀναισιμοῦν, præs. inf. *impendere, insumere.* Th. αἰσιμόω Hinc ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, *sumptus, impensa.*

Ἀναΐσσω, *sursum ruo, surgo*; f. ξω. Ex ἀνὰ, & ἀΐσσω

Ἀναίσχυντος, ου, ὁ, *impudicus* : ex α, & αἰσχύνω.

Ἀναίτιος, ου, ὁ, ἡ, *insons* : ex α, & αἰτία.

Ἀνακαθίζω, *resideo*, f. ίσω. p. ἀνακεκάθικα. a. 1. ἀνεκάθισα. Ex ἀνὰ & καθίζω.

Ἀνακαινίζω, *renovo*, f. ίσω. p. ἀνακεκαίνικα. Th. καινός.

Ἀνακαινόω, *renovo*, f. ώσω. p. ἀνακεκαίνωκα· à καινός.

Ἀνακαλέω, & -λέομαι, *inclamo, revoco* : à καλέω.

Ἀνακαλυπτήριον, ου, τὸ, *dies quo sponsa facie retectâ prodit* : τὰ καλυπτήρια, *munus nuptiale* : ex ἀνὰ, & καλύπτω.

Ἀνακαλύπτω, *detego*, f. ψω. p. ἀνακεκάλυφα. p. pass. λυμμαι. Th. καλύπτω.

Ἀνακάμπτω, propriè *reflecto*, *revertor*; f. ψω. p. φα a.1.inf. ἀνακάμψαι· ex ἀνὰ, & κάμπτω.

Ἀνάκανθος, ου, ὁ, ἡ, *spinis carens*: ex α, & ἄκανθα.

Ἀνακάπτειν, *deglutire*. Th. κάπτω.

Ἀνακέαται, Ion. pro ἀνάκεινται, *dicati sunt*, 3. pl. præs. Th. κεῖμαι.

Ἀνάκειμαι, *discumbo*. Th. κεῖμαι.

Ἀνακεκραγὼς, *exclamans*, p. part. m. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω.

Ἄνακες, & Ἄνακοι, οἱ, *Castor*, & *Pollux*. Ἀνάκειον, *eorum templum*. Ἀνάκια, τὰ, *eorum festum*. Ab ἀνακῶς, quoniam *sedulò* consulebant quieti Atheniensium: vel ab ἀνάσσω.

Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, *capita* seu *summas repeto*, *summatim repeto*; f. ώσω. p. ἀνακεκεφαλαίωκα. præs. med. ανακεφαλαιόομαι, οῦμαι, *sub unum caput reduco*, *recolligo* a.1.m. ἀνεκεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλή. Hinc

Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, *recapitulatio*, *redactio in summam*.

Ἀνακηκίω, *subsilio*, *sursùm feror*: ex ἀνὰ, & κηκίω.

Ἀνακινδυνεύειν, *iterùm periclitari*. Th. κίνδυνος.

Ἀνακλιθῆναι, a.1. inf. pass. ab ἀνακλίνω.

Ἀνακλιθήσονται, 3. pl. f. 1. Ἀνακλῖναι, *reducere*, a.1. inf. act. ab ἀνακλίνω.

Ἀνακλίνω, *repono*, *facio discumbere*; & pro *aperio*: f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἀνέκλινα. a. 1. pass. ἀνεκλίθην. f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω.

Ἀνακοὶ, vide Ἄνακες.

Ἀνακοίνεο, *communica*, præs. imp. pass. Ion. pro ἀνακοινοῦ· ab ἀνακοινόω, *communico*, f. ώσω. p. ωκα. a.1. inf.m. ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινός.

Ἀνακοιρανέω, *administro*, *obeo*: à κοίρανος.

Ἀνακόλουθος, ου, ὁ, ἡ, *inconsequens*, *non consentaneus*, *ineptus*: ex α, & ἀκόλουθος.

Ἀνακομίζομαι, *recupero*, *redeo*: hinc ἀνακομιδὴ, ῆς ἡ, *receptio*: à κομίζω.

Ἀνακοντίζω, *ejaculor*, *sursùm ebullio*, *subsilio*: ab ἀκοντίζω, f. ίσω. p. ικα.

Ἀνάκοος, ω, ὁ. ἁ, Dor. pro ἀνήκοος, *sine auditu*, *imperitus*, *cujus nomen ignotum*: ex α, & ἀκούω.

Ἀνακόπτω, *inhibeo*, *interpello*; f. ψω. p. κέκοφα. a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.

Ἀνακράζω, *exclamo*: à κράζω.

Ἀνακραθεὶς, ὁ, *permixtus*, pro ἀνακερασθεὶς, a. 1. part. pass. à κεράννυμι.

Ἀνακρέμασαν, *suspenderunt*, 3.pl.a.1. ind. act. Ion. à κρεμάω. ἀνακρεμασθεὶς, a. 1. part. pass.

Ἀνακρίνω, *quæstionem habeo*, *scrutor*, *dijudico*; f. νῶ. p. ἀνακέκρικα. a.1. ἀνέκρινα. præs. pass. ἀνακρίνομαι, *dijudicor*, *inquiro*, *interrogo*. p. ἀνακέκριμαι. a.1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω. Hinc ἀνάκρισις, εως, ἡ, *inquisitio*.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνην, *pedetentim recedere*. Th. κρούω.

Ἄνακτα, *regem*. acc. ab ἄναξ.

Ἀνάκτεσι, dat. pl. Poët. ab ἄναξ.

Ἀνακλήσασθαι, *revocari*, a.1.inf.m. ἀνακτᾶσθαι, præs. inf. Ex ἀνακτάομαι.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, *imperium*. ἀνακτόριος, ου, ὁ, ἡ, *berilis*: ab ἄναξ.

Ἀνακυμβαλιάζω, *cum sonitu evertor*, vel *ruo*: à κυμβαλίζω, *cymbalum pulso*. Th. κύμβος.

Ἀνακύπτω, *erigo*, *surrigo*, *oculos & caput attollo*, ut aves cum bibunt: ex ἀνὰ, pro ἄνω, & κύπτω.

Ἀνακῶς, adv. *sedulò*, *regiè*. Th. ἄναξ.

Ἀνακωχεύω, *navem in anchoris stare facio*, *subductis velis*: ab ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ *intermissio*; quod ab ἀνέχω, *retineo*. Th. ἔχω.

Ἀναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἀναλαμβάνω, *recipio*, f. λήψομαι. p. ἀνείληφα. a.2. ἀνέλαβον. part. ἀναλαβών. a. 1. pass. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω.

Ἀναλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sine dolore*. Ἀνάλγητος, ου, ὁ, idem. Ἀναλγησία, ας, ἡ, *indolentia*. Ab α, & ἄλγος.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præs. pass. ab ἀναλέγω, *colligo*. Th. λέγω.

Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, *altitudo*: & Ἀνάληψις, εως, ἡ, *sursùm receptio*: ex ἀναλαμβάνω.

Ἀνάλιπος, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro ἀνήλιπος, *discalceatus*: ex α, & ἦλιψ.

Ἀναλίσκοισα, ας, ἁ, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi

Ἀναλίσκω, *consumo*, *destruo*; f. ἀναλώσω. p. ἀνήλωκα. a.1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω.

Ἀναλκεία, & ἀναλκία. ας, ἡ, *ignavia*, *timiditas*: ab ἄναλκις, *instrenuus*.

Ἀνάλκιδας, acc. pl. ab ἄναλκις, ιδος, ὁ, ἡ, *impotens*: ab α, & ἀλκή.

Ἀναλκίης, gen. Ion. ab ἀναλκία.

Ἀναλλέξας, pro ἀναλέξας, Poët. a.1. part. act. ab ἀναλέγω, *relego*, *colligo*.

Ἀναλογία, ας, ἡ, *proportio*, *similis ratio*: ex ἀνὰ, & λόγος, *ratio*.

Ἀναλογίζομαι, *ratiocinor*, *reputo*, *æstimo*; f. ίσομαι· ex ἀνὰ, & λόγος.

Ἀναλόγως, *proportionaliter*, adv. ab ἀνάλογος· vide ἀναλογία.

Ἄναλος, ου, ὁ, ἡ, *insulsus*: ex α, & ἅλς, *sal*.

Ἄναλτος, ου ὁ ϗ ἡ, *non augescens*; ab α, & ἄλδω· item *inexplebilis*, μηδέποτε ἅλις ἔχων.

Ἀναλυέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀναλύειν, *resolvere*. Th. λύω. Hinc

Ἀνάλυσις. εως, ἡ, *resolutio*, item *remigratio*.

Ἀναλύω, *resolvo*, item *revertor*; f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέλυσα Th. λύω.

Ἀνάλωκα, p. act. pro ἀνήλωκα. Ion. sic & ἀνάλωσα, a. 1. ind. Ion. ἀνάλωται, Ion. pro ἀνήλωται· ab ἀναλίσκω.

Ἀναλώματα, *impensæ*, nom. pl. ἀναλωμάτων, gen. ab ἀναλίσκω.

Ἀναλῶσαι, a. 1. inf. act. ἀνάλωσα, ας, ε, a. 1. Ion. ἀναλωθείς, ένος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, *impensa*, *consumptio*: ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωτον, *inexpugnabile*: ab ἀναλίσκω.

Ἀναμαιμάω, *impetu furibundo feror per*: à μαιμάω.

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ, ἡ, *qui nullis plaustris permeari potest*: ex α, & ἅμαξα.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ, ἡ, *peccati expers*, *innocens*: ex α, & ἁμαρτάνω.

Ἀναμάσσω, vel -ττω, *eluo*. Th. μάσσω.

Ἀναμάχεσθαι, *pugnam instaurare*. Th. μάχη.

Ἀναμεμίχαται, Ion. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσί, *permixti sunt*, 3. pl. perf. pass. ex ἀνά, & μίγνυμι.

Ἀναμένω, *exspecto*, f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἀνέμεινα, a. 1. sub. ἀναμείνω: ἀναμείνας, part. Th. μένω.

Ἀνάμεσος, ου, ὁ, ἡ, *qui est medius in aliquo loco*. Th. μέσος.

Ἀνάμεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *plenus*: à μεστός.

Ἀναμετρήσασθαι λόχον, *insidias disponere*, & q. *locum metiri*. Th. μετρέω.

Ἀναμιμνήσκω, *in mentem revoco*, f. ἀναμνήσω. p. ἀναμέμνηκα. p. pass. ἀναμέμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην: ex ἀνά, & μνάομαι.

Ἀναμίξ, *promiscuè*, adv. ex ἀναμίγνυμι, *misceo*.

Ἀναμίσγεται, *commiscetur*, 3. ind. pass. ex ἀνά, & μίσγομαι.

Ἀναμμένος, Ion. pro ἀνημμένος, *vestitus*: ex ἀνάπτομαι, *circumjicio*, *induo*: ex ἀνά, & ἅπτω.

Ἀναμνάω, *suggero*, *admoneo*: f. ήσω. p. ηκα, à μνάω.

Ἀναμνέεσθαι, Ion. pro ἀναμιμνήσκειν, *commemorare*.

Ἀναμνησθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ἀναμνησθείς part. ab ἀναμιμνήσκω.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, *recordatio*: ab eodem them.

Ἀναμορμύρω, *cum murmure bullio*: à μορμύρω.

Ἀναμφίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indubius*: ab α, & ἀμφίλογος.

Ἀναμφισβήτητος, ου, ὁ, *ambiguus*. ἀναμφισβητήτως, *ambiguè*, adv. ab ἀμφισβητέω.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, *ignavia*: ex α, & ἀνδρεία.

Ἄνανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parùm virilis*: ab ἀνήρ.

Ἀνανεόω, *renovo*, f. ώσω. p. νενέωκα. Th. νέος.

Ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, *renuo*, f. σω. p. κα. Th. νεύω.

Ἀνανήφω, *mentis sanitatem recipio*, f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω.

Ἀνανίας, ου, ὁ, nomen viri, *Dominus commiseratus fuit*.

Ἄναντα, τά, *acclivia*, Poët. pro ἀνάντη: ex ἀνά, & ἀντάω, *obviàm eo*.

ἀνάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ ἄναντες: ex ἀνά,

Ἀναντίρρητος, ου, ὁ, ἡ, *cui contradici nequit*; ex α, & ἀντίρρητος, *cui contradicitur*: sed ἀντιρρέω non est in usu. Hinc ἀναντιρρήτως, adv. *sine contradictione*: ex ἀντί, & ῥέω, *dico*.

Ἀνάνυτα, Dor. pro ἀνήνυτα, *irrito conatu*, adv. ex α, & ἀνύτω, vel ἀνύω.

ἌΝΑΞ, ακτος, ὁ, *Rex*. Quidam dictum volunt, q. ὁ ἄνω τάξιν ἔχων, vel ἄνω ἀΐσσων, vel παρὰ τὸ ἀνακές, ὅ ἐστιν ἐπιμελές. Ἄνασσα, ης, ἡ, *regina*. Hinc ἀνάσσω, *regno*. ἀνάκτορον, ου, τό, *regia*, *palatium*.

Ἄναξα, a. 1. Ion. pro ἦναξα. ἀνάξειν, f. 1. inf. ἀνάξασθαι, a. 1. m. inf. ab ἀνάσσω, f. ξω.

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, *indigna patior*: ab ἀνάξιος, & πάσχω.

Ἀνάξιος, ου, ὁ, ἡ, *indignus*: ex α, & ἄξιος: hinc adv. ἀναξίως, *indignè*.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, *hymni regnantes in cithara*: ab ἀνάσσω, & φόρμιγξ.

Ἀναξυρίς, ίδος, ἡ, *subligaculum*, *bracca*. ἀναξυρίδες, *tibialia*. Ex ἀνά, & σύρω.

Ἀναοίγεσκον, *aperiebant*, imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἤνοιγον, Ion. & Poët. ab ἀνοίγω.

Ἀναπαίζω, *illudo*: cum dat. f. ξω. p. χα. a. 1. ξα. Th. παίζω.

Ἀνάπαλιν, *è contrario*. Th. πάλιν.

Ἀναπάλλω, *vibro*, a. 1. part. ἀναπήλας. a. 2. part. ἀμπεπαλών, Ion. & per Sync. pro ἀναπεπαλών. Th. πάλλω.

Ἀναπάσσειν χάριν τινί, *aspergere gratiam alicui*, pro *laudes alicujus carminibus celebrare*. Th. πάσσω.

Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, *cessatio*: ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, *requies*: ab ἀναπαύω.

Ἀναπαύω, *reficio*, *refocillo*; f. σω, p. κα. p. pass. ἀναπέπαυμαι. a. 1. m. ἀνεπαυσάμην. Th. παύω.

Ἀναπείθω, *persuadeo*, f. σω. p. κα. Th. πείθω.

Ἀναπέμπω, *remitto*, f. ψω. p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω.

Ἀναπεπλήρωνται, *completæ sunt*, 3. pl. pass. verbi ἀναπληρόω.

Ἀναπεπταμένος, η, ον, *apertus*, p. part. à πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, per Syncop. à πετάζω: alii à πίτημι.

Ἀναπεπτωκώς, ὁ, *qui discubuit*, p. part. act.

Ἀναπεπτωμένη, ης, ἡ, p. part. pass. f. g.

Ἀνάπεσαι, 2. sing. a. 1. m. imp. *accumbe*: Ἀναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.

Ἀναπετάννυμι, f. άσω, *aperio*. a. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω.

Ἀναπέφηνα, *visus sum*, p. m. ab ἀναφαίνω.

Ἀνάπηρος, ου, ὁ, ἡ, *mutilus*. Th. πηρός.

Ἀναπιμπλάναι, præs. inf. à πίμπλημι, *impleo*.

Ἀναπίπτω, *discumbo*, *recumbo*. a. 1. m. ἀνεπεσάμην, ω, ατο, imp. ἀνάπεσαι. a. 2. med.

med. ἀνεπτόμην. Th. πίπλω.

Ἀναπτνάμεν, Ion. & Dor. pro ἀναπτνάναι, præſ. inf. ab ἀναπίτνημι. Th. πίπλω. Hinc ἀναπιτναμένα, ας, ἁ, Dor. pro ἀναπιτναμένη, *ſupina*.

Ἀναπλάσαντες, a. 1. part. act. pl. ab ἀναπλάσσω, *fingo, facio*. Th. πλάσσω.

Ἀναπλέκοντι, Dor. pro ἀναπλέκουσι, *implicant*, 3. pl. præſ. Th. πλέκω.

Ἀναπλώσεσθαι, f. 1. m. ab ἀναπλέω, *ſolvo è portu, renavigo*. Th. πλέω.

Ἀνάπλεως, ὁ, ἡ, Ion. & Att. pro ἀνάπλεος, *plenus*. Th. πλέος.

Ἀναπληρόω, ῶ, *compleo*; f. ώσω. p. ωκα. a. 1. ἀνεπλήρωσα· ex ἀνὰ, & πληρόω, *impleo*.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. ab ἀναπλήθω, *impleo*. Th. πλήθω.

Ἀνάπλοος, ὁ, Ion. pro πλοῦς, *navigatio*.

Ἀναπλώειν, Ion. idem quod ἀναπλεῖν, *ſolvere portu*: quod à πλώω, ſeu πλῶμι, Poët. pro πλέω.

Ἀναπνέειν, *reſpirare, recreari*. Th. πνέω. Hinc ἀνάπνευσις, εως, ἡ, *reſpiratio, relaxatio*.

Ἀνάπνευστος, ὁ, ἡ, *non reſpirans*: ex α, & πνέω.

Ἀναποδίζειν, *pedem referre, diligenter examinare*: quod à ποδίζω, *gradior*.

Ἀνάποινος, *ſine pretio*: ex α, & ἄποινον, *pretium redemptionis*.

Ἀναπολίζειν, Poët. idem quod ἀναπολεῖν, *verſare in animo*. Th. πολέω.

Ἀναπολόγητος, ου, ὁ, ἡ, *inexcuſabilis*: ex α, & ἀπολογέομαι.

Ἀναπρήθω, f. σω. a. 1. part. ἀναπρήσας, *cum gemitu effundens*. Th. πρήθω.

Ἀναπτάσθαι, vide ἀναπτῆναι.

Ἀναπτερῦν, *animum addere, in ſpem erigere*: ex ἀνὰ, & πτερόω.

Ἀναπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀνίπταμαι, *revolo, ſurvolo*. quod ab ἵπταμαι. a. 2. act. ἔπτην inf. πτῆναι. part. πτάς a. 2. m. ἐπτάμην inf. πτάσθαι. part. πτάμενος.

Ἀναπτομένοιο, *accenſæ*, gen. ſing. Ion. præſ. part. paſſ. ab ἀνάπτω.

Ἀναπτύξας, ὁ, a. 1. part. ab

Ἀναπτύσσω, *explico*. f. ξω. p. ἀνέπτυχα. a. 1. ἀνέπτυξα. Th. πτύσσω.

Ἀνάπτω. *accendo*, f. ψω. p. ἀνῆφα. a. 1. ἀνῆψα. a. 1. paſſ. ἀνήφθην. Th. ἅπτω.

Ἀνάπυστος, ὁ, ἡ, *pervulgatus, quod nobis innotuit*. Th. πυνθάνομαι.

Ἀνάπω, Dor. pro Ἀνάπου, gen. ab Ἄναπος, ου, ὁ, Siculi fluvii nomen.

Ἀνάπωτις, εως, ἡ, alii leg. ἀνάπωτις, & per Syncop. ἄμπωτις, *maris & aquarum receſſus*: cui contrarium πλημμυρίς, ίδος, ἡ, *maris acceſſus, & æſtus*. Pro eodem dicitur & ἀνάποσις, παρὰ τὸ ἀναπίνειν. Th. πίνω.

Ἀναρηρικὼς, *qui ſuſtulit*, Att. pro ἀνῃρηκὼς, p. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἱρέω.

Ἄναρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minùs compactus*: ab ἄρθρον.

Ἀναρίθμητος, ου, ὁ, ἡ, *innumerabilis*: ex α, & ἀριθμητός. Th. ἀριθμός.

Ἀνάριστος, ου, ὁ, *qui nondum eſt pranſus*: ex α, & ἄριστον.

ἈΝΑΡΙΤΗΣ, ου, ὁ, piſcis de genere concharum, q. ab α, & ῥεῖτης. Athen. lib. 3.

Ἀνάρμοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incongruus*: ab ἁρμόζω.

Ἀναρπάσας, a. 1. part. ab ἀναρπάζω, *ſursùm rapio*: indè ἀνάρπαστος, ου, ὁ, *raptus*. Th. ἁρπάζω.

Ἀναρραγήσεσθαι, *erupturum eſſe*, f. 2. inf. paſſ. ab ἀναρρήγνυμι. Vide ἀναρρῆξαι.

Ἀναρραιρηκὼς, ότος, ὁ, Ion. pro ἀνῃρηκὼς, *qui abſportavit aliquid*. Th. αἱρέω.

Ἀναρρήξειν, f. 1. inf. ἀναρρῆξαι, a. 1. inf. ab ἀναρρήσσω, vel ῥήγνυμι.

Ἀναρριπτέω, ſive ἀναρρίπτω, *ſursùm jacio*, f. ψω. a. 1. ἀνέρριψα. Th. ῥίπτω.

Ἀναρροιβδέω, f. ήσω, *reſorbeo cum ſonitu*. Th. ῥοῖζος.

Ἀναρρωγὼς, ὁ, *apertus, hians*, p. part. m. pro ἀνερρωγώς.

Ἀναρρωσθέντες, *revaleſcentes*, a. 1. part. paſſ. à ῥώννυμι.

Ἄναρσιος, ου, ὁ, *implacabilis, cui cum altero non convenit*: ex α, & ἄρω.

Ἀναρτάω, *ſuſpendo*: idem quod ἀρτάω.

Ἀναρχία, ας, ἡ, & Ion. ίη, *ubi nullus eſt magiſtratus*: ex α, & ἀρχή.

Ἄναρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *principio*, vel *principe, carens*. Th. ἀρχή.

Ἀνασείω, *concito*, f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέσεισα. Th. σείω.

Ἀνασεσυρμένος, η, ον, *obſcœnus*. p. part. paſſ. ab ἀνασύρομαι· vide ἀνασύρειν.

Ἀνασκευάζω, *labefacto, deſtruo*, f. άσω. p. ακα. p. paſſ. ἀνεσκεύασμαι, indè verbale ἀνασκευαστέον. Ἀνασκευαστικὸς, οῦ, ὁ, *deſtructivus*.

Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, *deſtructio, confutatio*. dat. pl. ἀνασκευαῖς. Th. σκεῦος.

Ἀνασκολοπίζω, *palo affixum tollo*. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, *præacutus palus*.

Ἀνασπάω. *ſursùm traho, retraho*; f. άσω. p. ἀνέσπακα. a. 1. paſſ. ἀνεσπάσθην. Hinc ἀνάσπαστος, ὁ, ἡ, *qui extrahitur*. Th. σπάω.

Ἄνασσα, ης, ἡ, *regina*: ab ἄναξ.

Ἀνάσσατοι, Dor. pro ἀνήσσητοι, *invicti*. Th. ἥσσων.

Ἀνάσσει, præſ. ind. ab ἀνάσσω.

Ἀνασσείουσα, *quatiens*, a. 1. part. f. g. Poet. ab ἀνασείω, *quatio*. Th. σείω.

Ἀνασσέμεν, præſ. inf. Ion. pro ἀνάσσειν. Ἄνασσε, præſ. imp. Ἄνασσον, Ion. & Poët. pro ἤνασσον, impert. ab ἀνάσσω, εις, ει.

Ἀνάστα, *ſurge*: vide ἀνίστημι.

Ἀνασταδὸν, *ſtando deſuper*, adv. ab ἀνίστημι.

Ἀνασταλμένος, Ion. pro ἀνεσταλμένος, *ſublatus*. p. part. paſſ. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀναστα-

Ἀνασταλύζειν (si codices mendo carent) apud Anacreontem, pro ἀναστενάζειν.

Ἀναστάς, ἀντος, ὁ, f. g. ἀναστᾶσα, exsurgens, a. 2. part. ab ἀνίστημι.

Ἀνάστασις, εως, ἡ, resurrectio, ex sedibus suis expulsio. Ἀνάστατος, ὁ, ἡ, ex suis sedibus expulsus: hinc Ἀναστατόω, ῶ, statum subverto, ad seditionem concito, f. ώσω, p. ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα. Ab ἀνίστημι.

Ἀνασταυρίζω, & ἀνασταυρόω, ῶ, de novo crucifigo, f. ώσω. p. ωκα. Th. σταυρός.

Ἀναστε, per Syncop. ex ἀνάστατε factum aiunt, 2. pl. a. 2. im. ab ἀνίστημι

Ἀναστείλασα, contrahens, a. 1. part. f. g. ab ἀναστέλλω, inhibeo: ex ἀνὰ, & στέλλω.

Ἀναστενάζω, altè ingemisco. f. άξω. p. αχα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ, pro ἄνω, & στενάζω.

Ἀναστενάχω, graviter suspiro: à στενάχω, Poët. pro στενάζω.

Ἀναστῇ, a. 2. sub. ab ἀναστῶ. ἀνάστην, Ion. pro ἀνέστην, a. 2. ind. ab ἀνίστημι. f. ἀναστήσω, ῃς, ῃ.

Ἀνάστημα, ατος, τὸ, substantia: ab ἀνίστημι.

Ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. ἀναστήσασα, a. 1. part. f. g. Ἀναστήσειεν, dimoveret, opt. Æol. Ἀνάστητε, 2. pl. a. 2. imp. act. ἀναστησάτω, 3. sing. a. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀναστεναχίζω, vehementer suspiro, vel ingemisco: à στεναχίζω, idem quod στένω.

Ἀναστρέφω, revertor, subverto, conversor, f. ψω. p. φα. a. 1. ψα, a. 2. ἀνέστραφον. p. pass. ἀνέστραμμαι. a. 2. pass. ἀνεστράφην. p. m. ἀνέστροφα. Hinc Ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio. Th. στρέφω.

Ἀναστρωφᾶν, convertere, præs. inf. act. pro imp ab ἀναστρωφάω, à στρωφάω, verso, Poët. στροφάω. Th. στρέφω.

Ἀνασύρειν, vestes sursum tollere, ac pudenda revelare. Th. σύρω, traho.

Ἀνασφῆλαι, a. 1. inf. act. ab ἀνασφάλλω, resurgo ex lapsu, vel morbo. f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, prosterno.

Ἀναχάζειν, repellere: vide Σχεθεῖν.

Ἀνασχέθω, Poet. pro ἀνέχω, erigo. Th. ἔχω.

Ἀνάσχεο, suffer, imp. Ion. pro ἀνάσχου, verbi ἀνασχέω, vel ἀνέχω. ἀνασχὼν, a. 2. part. hinc ἀνασχετὸς, οῦ, ὁ, tolerabilis. Th. ἔχω.

Ἀνασχίζω, divido, findo. Th. σχίζω.

Ἀνασχοίμην, a. 2. opt. m. ἀνασχόμενος, part. ἀνασχὼν, part. a. 2. ab ἀνέχω, tolero. Th. ἔχω.

Ἀνασώσασθαι, recuperare, a. 1. inf. m. quod à σώζω.

Ἀνατάσσομαι, compono, f. άξομαι. p. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην · ex τάσσω.

Ἀνατελεῖ, germinabit, 3. sing. f. ab Ἀνατέλλω, facio oriri, exorior; f. τελῶ. p. ἀνατέταλκα. a. 1. ἀνέτειλα. sub. ἀνατείλω, ῃς, ῃ. p. m. ἀνατέτολα. p. act. ἀνατέταλκα, ας, ε.

Ἀνατετμημένος, η, ον, dissectus, resectus, part. præt. pass. ab ἀνατέμνομαι.

Ἀνατιθεῖσι, transferunt, 3. pl. ind. præs. pro τιθέασι, f. θήσω. a. 2. ἔθην. Ἀνατίθημι, repono, expono. ἀνατίθενται, 3. [pl. in]d. pass. ἀνεθέμην, ου, το. a. 2. m.

ἀνατιθέτω, præs. imp. act. ab ἀνατίθημι.

Ἀνατιμᾶν, pretium augere: à τιμή.

Ἀνατλᾶς, ᾶσα, ὰν, part. præs. ab ἀνάτλημι, perfero. Ἀνατλήσας, a. 1. part. Th. ταλάω.

Ἀνατμηθεὶς, sectione apertus, a. 1. part. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω.

Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, oriens: à p. m. ἀνατέτολα, verbi ἀνατέλλω.

Ἀνατομὴ, ῆς, & Ἀνατομία, ας, ἡ, dissectio, præcipuè corporis humani. Unde Ἀνατομικοὶ, prosectores. Th. τέμνω.

Ἀνατρέπω, subverto: ἀνατρέπομαι, prosternor. Th. τρέπω.

Ἀνατρέφω, nutrio, alo. f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. τέτροφα. p. pass. ἀνατέθραμμαι, educatus fui. a. 2. pass. ἀνετράφην a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. Th. τρέφω. p. m. τέτροφα.

Ἀνατρέχω, erigor in altum, cresco, recurro, f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 1. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω.

Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, educatio: ab ἀνατρέφω.

Ἄναυδος, ου, ὁ, ἡ, mutus: idem quod ἄφωνος. Ex α, & αὐδή.

Ἄναυος, ου, ὁ, ἡ, vocis expers: ab α, & αὔω.

Ἄναυρος, nomen viri, Sine aura. Th. αὔρα item torrens, & tum est ex α, & νάω, fluo.

Ἀνάυσαν, Dor. pro ἀνήϋσαν, acclamârunt. 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναΰω. Ἀναΰξας, Dor. pro ἀναΰσας, part. Th. αὔω.

Ἀναφαίνω, ostendo. præs. imp. ἀνάφαινε, f. φανῶ. p. πέφαγκα. præs. pass. ἀναφαίνομαι, ῃ, εται. p. ἀναπέφασμαι. a. 2. ἀνεφάνην, apparui. Th. φαίνω.

Ἀναφαίρετον, quod auferri non potest: ab ἀφαιρετός, auferendus; ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

ἈΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, calvus, recalvus, ἀναφαλαντίας, ου, ὁ, idem.

Ἀναφανδὸν, Ion. pro φανερῶς:, palàm: ab ἀναφαίν..

Ἀναφανέντες, a. 2. part. pass. ab ἀναφαίνω.

Ἀναφέρω, offero, subduco; f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα. part. ἀνενέγκας. a. 2. ἀνήνεγκον. inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω.

Ἀναφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω.

Ἀναφλεχθῆναι, excandescere, a. 1. inf. pass. ab ἀναφλέγω. Th. φλέγω.

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio: ab ἀναφέρω.

Ἀναφροντίζειν, aliquid animo sæpe volvere: vide φροντίζω.

Ἀναφύρω, idem quod φύρω, misceo.

Ἀναφύομαι, renascor: à φύω.

Ἀναφυσιόωντες, præs. part. Poët. pro ἀναφυσιῶντες · ab ἀναφυσιάω, quod à φυσιάω, anhelo. Th. φυσάω.

Ἀναφωνέω, ῶ, exclamo; f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνή

Ἀναχάζομαι, retrocedo præs. ind. Ἀναχάσσασθαι a. 1. inf. m. Poet. pro ἀναχάσασθαι. ab ἀναχάζω, recedo. Th. χάζω.

Ἄναχθ', pro ἄνακτα, *regem*, acc. sing. sequente aspiratione, ab ἄναξ.
Ἀναχυθεὶς, ὁ, *redundans*, a. 1. part. pass. verbi ἀναχέω Th. χέω. Hinc Ἀνάχυσις, εως, ἡ, *profusio*.
Ἀναχωρέω, ῶ, *recedo, secedo*; f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἀνεχώρησα. part. ἀναχωρήσας. Hinc ἀναχώρησις, *reditus*. Th. χωρέω.
Ἀνάψῃς, *affigas*, a. 1. sub. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ἀνῆψα. part. ἀνάψας, αντος· ex ἅπτω.
Ἀναψῦξαι, a. 1. inf. ab Ἀναψύχω, *refrigero, recreo*; f. ξω. p. ἀνέψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ, & ψύχω.
Ἀγνοίη, Dor. Syncop. pro ἀναγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. Th. γινώσκω.
ἈΝΔΑ'ΝΩ, *placeo*, imperf. ἥνδανον. f. ἀδήσω, q. ab ἀδέω. p.m. ἧδα, Att. ἕαδα.
Ἀνδέεσθαι, Poët. pro ἀναδέεσθαι, *coronari*. Th. δέω, *ligo*. sic ἀνδησάμενος, a. 1. part. m. pro ἀναδησάμενος.
Ἄνδεμα, *vitta*, Poët. pro ἀνάδεμα. Th. δέω, *ligo*.
ἈΝΔΗΡΟΝ, ου, τὸ, *summitas, cacumen, agger fluvii* : παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν δηρῶν.
Ἀνδησάμενος, vide in ἀνδέεσθαι.
Ἀνδίκτης, *laquei genus*, Poët. pro ἀναδίκτης· q. ab ἀνὰ, & δίκω, *jacio*.
Ἄνδιχα pro ἀνάδιχα, *divisim*, adv. à δίχα, *dupliciter*.
Ἄνδρ', pro ἄνδρα, acc. sing. ἄνδρε, dual. ἀνδράσι, & ἄνδρεσσι, dat. plur. Poët. & Ion. ab ἀνήρ.
Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, *virile facinus*. ἀνδραγαθία, ας, ἡ, *strenuitas*: ab ἀνδραγαθέω, *virum me præbeo*. q. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον.
Ἀνδράγχος, ου, ὁ, *qui strangulat* : ab ἀνήρ, & ἄγχω.
Ἀνδράγρια, τὰ, *spolia homini detracta* : ab ἀνήρ, & ἄγρα.
Ἀνδρακὰς, adv. Poët. pro κατ' ἄνδρα, *viritim* : ab ἀνήρ.
Ἀνδραπόδεσσι, Metaplasm. pro ἀνδραπόδοις.
Ἀνδραποδισθήσονται, f m. Ion. pro ἀνδραποδισθήσονται, Atticè pro ἀνδραποδίσονται, *mancipabuntur*, seu *in servitutem rapientur* : ab ἀνδραποδίζω· hoc ab ἀνδράποδον, ου, τὸ, *mancipium* : ab ἀνήρ, & ποῦς, ποδός.
Ἀνδραποδιστὴς, οῦ, ὁ, *plagiarius* : ab ἀνδραποδίζω, *mancipo*, f. ίσω. p. ἠνδραπόδικα. p. pass. ἠνδραπόδισμαι.
Ἀνδραχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *viro ponderosus* : ab ἀνήρ, & ἄχθος.
Ἀνδράχνη, ης, ἡ, *portulaca*.
Ἀνδρέας, ου, ὁ, *Andreas*, nomen viri. Gr. h. e. *Animosus*.
Ἀνδρεία, ας ἡ, *fortitudo* : ab ἀνήρ.
Ἀνδρεῖος, ου, & ἀνδρεῖος, ὁ, *virilis*. dat. pl. ἀνδρείοις, comp. ἀνδρειότερος, superl. ἀνδρειότατος, η, ον· ab ἀνήρ.
Ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, *viricida*, epithetum Martis: ab ἀνήρ, & φένω.

Ἀνδρωθέμενος, Dor. pro ἀνδρωμένος, *vir factus*, p. part. pass. ab ἀνδρόομαι. Th. ἀνήρ.
Ἀνδρίων, Ion. pro ἀνδρῶν. ἀνδρωθέωσι, Ion. pro ἀνδρωθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi ἀνδρόομαι, *vir fio*.
Ἀνδρεία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.
Ἀνδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριὰς, άντος, ὁ, *statua* : ab ἀνήρ.
Ἀνδριαντοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui statuas facit* : ab ἀνδριὰς, & ποιέω.
Ἀνδρίζομαι, *masculè me gero*, f. ίσομαι. p. ἠνδρισμαι· ab ἀνήρ.
Ἀνδρίον, ου, τὸ, *homuncio* : ab ἀνήρ.
Ἀνδριστὶ, *virorum more*. Th. ἀνήρ.
Ἀνδροβρὼς, ῶτος, ὁ, *qui viros vorat, telisque suis interficit*. Pro eodem dicitur & ἀνδροβόρος, ου, ὁ. Ex ἀνήρ, & βορά.
Ἀνδρογόνος, ἡ, *viripara, quæ parit masculum*: ab ἀνήρ, & γείνομαι.
Ἀνδρόγυνος, ου, *semivir* : ab ἀνήρ, & γυνή.
Ἀνδροδάμαν, την, *mariti domitricem*, acc. sing. ab ἀνδροδάμα, ας, ἁ, Dor. pro ἀνδροδάμη. Ex ἀνήρ, & δαμάω. Sic & ἀνδροδάμας, ου, ὁ, *qui viros domat*.
Ἀνδροθέα Ἀθάνα, *fortissima Minerva*.
Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ, *ab homine laboratus* : ab ἀνήρ, & κάμνω, p. κέκμηκα.
Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, *cædes virorum*, ἀνδροκτασίῃ, dat. sing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνήρ, & κτείνω.
Ἀνδρόμεος, ἐα, ὁ, *virilis*, *humanus*, idem quod ἀνθρώπινος. Th. ἀνήρ.
Ἀνδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *Victor*.
Ἀνδρὸς, gen. sing. ab ἀνήρ, *vir*.
Ἀνδροῦσθαι, *virum fieri*. ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνήρ.
Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, *statua quæ viri & sphingis figuram habet*.
Ἀνδροφαγέω, ῶ, *humanâ carne vescor*: ex ἀνήρ, & φάγω.
Ἀνδροφόνοιο, gen. Ion. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, *homicida* : ab ἀνήρ, & φένω.
Ἀνδρώδη, *virilem*, acc. sing. ab ἀνδρώδης, εος, ες, ὁ, ἡ, ab ἀνήρ.
Ἀνδρωθεὶς, ὁ, *vir factus*, a. 1. pass. part. ab ἀνδρόομαι. ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἀνήρ.
Ἀνδύεται, pro ἀναδύεται.
Ἄνδωκε, Dor. & Poët. pro ἀνέδωκε, *porrexit*, 3. sing. a. 1. Th. δίδωμι.
Ἀνεβάλλετο, 3. sing. imperf. ἀνεβάλλοντο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι.
Ἀνέβη, *conscendit*, a. 2. act. ab ἀναβαίνω, 3. pl. ἀνέβησαν.
Ἀνεβορβόρυξαν, *exclamârunt*, 3. pl. a. 1. à βορβορύζω.
Ἀνέβραχε, *insonuit*, a. 2. verbi ἀναβράχω.
Ἀνεβώσεν, Ion. pro ἀνεβόησεν, 3. sing. a. 1. verbi ἀναβοάω, *clamo*.
Ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἡ, *qui in jus vocari nequit*, *inculpatus* : ex α, & ἔγκλητος, *accusatus*, ab ἐγκαλέω.
Ἀνεγνάμπτοντο, *flectebantur*, imperf. pass. à γνάμ-

γνάμπτω, pro γνάμπτω. a. 1. pass. ἀνεγνάμφθην.

Ἀνεγνωρίσθη, *agnitus est*, a. 1. pass. ab ἀναγνωρίζω, f. ίσω, quod à γνωρίζω.

Ἀνέγνωσμαι, p. pass. Ἀνεγνώσθην, a. 1.

Ἀνέγνωτε, 2. pl. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω.

Ἀνέγρετο, *concitata est*, imperf. pass. ab ἀνέγερομαι pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω.

Ἀνεδέγμεθα, plusq.p.pass. 1. pl. ab ἀναδέχομαι· pro ἀνεδεδέγμεθα, per Syncop.

Ἀνέδειξεν, a. 1. ab ἀναδείκνυμι.

Ἀνεδέξατο, *suscepit*, a. 1. m. ab ἀναδέχομαι. ex ἀνὰ, & δέχομαι.

ἈΝΕΔΗΝ, *licenter*, *impune*, adv. q.ab ἀνίημι, *laxo*, *emitto*.

Ἀνέδρακον, *suspexi*, a.2. ab ἀνὰ, & δέρκω.

Ἀνέδραμον, ες, ε, a. 2. ab ἀνατρέχω.

Ἀνέδυ, *prodiit*, imperf. vel a. 2. ab ἀναδύμι. Th. δύμι.

Ἀνέδυνε, imperf. ab ἀναδύνω, *egredior* : ex ἀνὰ, & δύνω.

Ἀνεδύσατο, *emersit*, a. 1. m. ab ἀναδύω.

Ἀνέδωκεν, *reddidit*, 3. sing. a. 1. ab ἀναδίδωμι.

Ἀνείργω, *cohibeo*. Th. εἴργω.

Ἀνέζευξεν, *discessit*, a. 1. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζεύγνυω, seu ζεύγνυμι.

Ἀνεζωπύρησε, *revixit*, 3. sing. a. 1. verbi ἀναζωπυρέω, quod à ζωπυρέω. Vide ζώπυρον.

Ἀνέηκεν, pro ἀνῆκεν, *impulit*, a. 1. Att. ab ἀνίημι.

Ἀνεθάλετε, 2. pl. a. 2. act. ἀνέθαλον· ab ἀναθάλλω, *reviresco*.

Ἀνεθεὶς, ὁ, *remissus*, a. 1. part. pass. ab ἀνίεθην.

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ, ἡ, *involuntarius* : ex α, & ἐθέλω.

Ἀνέθηκα, ας, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, *expono*, *impono*. Th. τίθημι.

Ἀνέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνίημι· item a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἀνεθρεψάμην, ω, ατο, *nutrivi*, a. 1. m. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω.

Ἀνειλῆφθαι, *contractum est*, p. pass. 3. sing. ἀνειληφὼς, ὁ, p. part. act. ab ἀναλαμβάνω, *contraho*.

Ἀνεῖλον, ες, ε, *sustuli*, *interemi*, a. 2. act. ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

Ἀνειμένη, p. part. pass. f. g. Sic ἀνειμένος, m. g. ab ἀνίημι.

Ἄνειμι, *redeo*, Th. εἶμι, *eo*,

Ἀνείμων, ὁ οὐκ ἔχων εἵματα, *non vestitus*, vel *male vestitus*.

Ἀνεῖν, Ion. pro Ἀνύειν, *conficere*, *finire*.

Ἀνεῖναι, *remisisse* vel *omisisse*, inf. ab a.2.ind. act. ἀνῆν, inde part. ἀνεὶς f. ἀνεῖσα. a. 2. inf. m. ἀνέσθαι. Sed ἀνεῖσθαι est p.inf. pass. ab ἀνίημι.

Ἀνείρειν, Ion. pro πλέκειν, *nectere*. Th. εἴρω.

Ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. act. *subduxerunt*. Th. ἐρύω.

Ἀνεῖσαν, 3. pl. a. 1. ἀνεῖσα, ab ἄνειμι, *ascendo*, *redeo* : ex ἀνὰ, & εἶμι, *eo*.

Ἀνεῖσθαι, *remissum esse*, p.inf. pass. ab ind. ἀνεῖμαι. vide ἀνεῖναι.

Ἀνεῖχε, 3. sing. imperf. act. ἀνειχόμην, pass. ab ἀνέχω, *sustineo* : ab ἀνὰ, & ἔχω.

Ἀνείω, Poët. pro ἀνίω, vel ἀνήσω, Ion. vel Att. pro ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.

Ἀνέκαθεν, adv. *ab origine desuper*. ἀνέκας, Poët. idem Th. ἑκάς.

Ἀνεκὰς, Poët. interdum idem, quod ἄνωθεν, οὐρανόθεν, *superne*, *eminus*. Th. ἑκὰς, *procul*.

Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ, ἡ, *inenarrabilis* : ab α, ἐκ & διηγέομαι.

Ἀνέκλαγον, *vocem in altum sustulerunt*, 3.pl. a. 2. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω.

Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ, ἡ, *ineffabilis* : ex α, ἐκ, & λαλέω.

Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ, ἡ, *non cessans*, *perpetuus* : ab α, ἐκ, & λείπω.

Ἀνεκόμισε, 3. sing. a. 1. ind. ab ἀνακομίζω, *adfero*. f. ίσω. Th. κομέω.

Ἀνεκόπη, *percussus est*, 3. sing. a. 2. pass. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω.

Ἀνέκραγον, ες, ε, a.2.ind.act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, *clamo*.

Ἀνεκτὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *tolerabilis* : ab ἀνέχω· hinc

Ἀνεκτότερον, *tolerabilius*, comp. Ἀνεκτῶς, adv. *tolerabiliter*.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ, ἡ, *immisericors* : ex α, & ἐλεήμων.

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. ἀνέλῃς, 2. sing. sub. ἀνελὼν, part. ἀνελέσθαι, a.2. inf. m. ab ἀναιρέω, *tollo*.

Ἀνελεύθερος, ου, ὁ, ἡ, *illiberalis* : ex α, & ἐλεύθερος.

Ἀνελήφθην, vide ἀναλαμβάνω.

Ἀνέλκω, imperf. ἀνεῖλκον, *sursum traho* : ab ἕλκω.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, *aufero*. Ἀνέλοντο, *sumpserunt*, a.2.m. Ion. pro ἀνείλοντο· ab ἀναιρέω.

Ἀνελπίσης, *desperes*, a. 1. sub. ab ἀνελπίζω, f. ίσω p. ικα. Th. ἐλπίς.

Ἀνελπιστία, ας, ἡ, *desperatio*. ἀνέλπιστος, ὁ, *desperatus* : ab ἀνελπίζω

Ἀνελὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. ἀνέλωσι, 3.pl.a.2. sub. ab ἀναιρέω.

Ἀνέμεινε, a.1.ind.act. ἀνεμείνατε, 2.pl. verbi ἀναμένω.

Ἀνεμέω, ῶ, *removo* : ab ἐμέω

Ἀνεμίζω, *ventis agito*, f. ίσω. p. ἠνέμικα. part. præs. pass. ἀνεμιζόμενος, *ventis agitatus*. Th. ἄνεμος.

Ἀνέμιμνε, *exspectabat*, imperf. ab ἀναμίμνω, Poët. pro μένω.

Ἀνεμνήσθη, *recordatus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi μνάομαι.

ἈΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, *ventus*, gen. ἀνέμοιο, Ion. dat. pl. ἀνέμοισι. q. ab ἄημι. Hinc ἀνεμώδεις,

μόσης, ντ@, ὁ, *ventosus*. ἀνεμαῖον ἱςίον, *ventosum velum*. ἀνεμαΐδης, ε@, ὁ, ἡ, idem. ἀνεμίζω, ώ, *ventilo*. ἀνεμιαῖ@, ου, ὁ, ἡ, *vento plenus, vanus*. ἀνέμι@, ἀνεμιαῖ@, & ἀνεμώλι@, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἄνεμ@, ANIMUS.

Α'νεμοσκέπης, ε@, ὁ, ἡ, *à vento tegens*: à σκέπω, & ἄνεμ@.

Α'νεμοσφάραγ@, ου, ὁ, *vento perstrepens*: ab ἄνεμ@, & σφάραγ@.

Α'νεμοτραφὴς, & ἀνεμοτρεφὴς, έ@, ὁ, ἡ, *à vento nutritus*, & *auctus*, seu *corroboratus*: ab ἄνεμ@, & τρέφω.

Α'νεμότροπ@, ου, ὁ, ἡ, *qui à vento versatur*. Th. τρέπω.

Α'νεμόφθορ@, ου, ὁ, ἡ, *arefactus*: ex ἄνεμ@, & φθείρω.

Α'νεμώλι@, ου, ὁ, ἡ, *futilis*, q. ἀνεμώνι@. Hinc ἀνεμώλια βάζειν. Ab ἄνεμ@.

Α'νεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμ@, quòd spirante vento aperiatur.

Α'νενδεὴς, έ@, ὁ καὶ ἡ, *non indigus*: ab α, & ἐνδεής.

Α'νενδεκτον, ου, τὸ, *quod fieri nequit*: ab α, & ἐνδέχεται, *fieri potest*.

Α'νενέγκαι, a. 1. inf. ἀνενέγκας, part. ἀνενεγκεῖν, a. 2. inf. ἀνενεγκών, part. Ab ἀναφέρω, *subduco*.

Α'νενείκατο, *emisit*, 3. perf. sing. a. 1. m. Ion. & Poët. pro ἀνηνέγκατο. Hinc ἀνενεικάμεν@, part. ἀνενείκας, a. 1. part. act. ἀνενεχθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀναφέρω, *sustollo, emitto*.

Α'νένευσεν, *respiravit*, a. 1. ex ἀναπνέω, quod à πνέω.

Α'νενηνοχυῖα, ἡ, *erumpens*, p. m. Att. part. f. g. verbi ἀναφέρω, Gen. 40. 10.

Α'νέντες, *remittentes*, nom. pl. a. 2. part. ἀνείς, έντ@: ab ἀνίημι.

Α'νεξερεύνητ@, ου, ὁ, ἡ, *imperscrutabilis*: ex α, & ἐξερευνάω.

Α'νεξέτασον, *inquisitum*, *indicta causa*: ex α, & ἐξετάζω.

Α'νεξίκακ@, ου, ὁ, ἡ, *tolerans malorum*: ab ἀνέχομαι, & κακόν.

Α'νεξιχνίαςτ@, ου, ὁ, ἡ, *impervestigabilis*: ex α, & ἐξιχνιάζω, *investigo*, f. άσω, p. ακα. Th. ἴχν@.

Α'νέξοδ@, ου, ὁ, ἡ, *qui nullum habet exitum*: ab α, & ἔξοδ@.

Α'νέξομαι, *tolerabo*, f. 1. m. ab ἀνέχω.

Α'νέονται, Ion. pro ἀνεῖνται, 3. pl præs. ab ἀνίημι, *laxo*.

Α'νεπαίσχυντ@, ου, ὁ, ἡ, *inverecundus, impudens*: ex α, & ἐπαισχύνομαι.

Α'νεπάλμεν@, Poët. pro ἀνεφαλλόμεν@: ab ἀναφάλλομαι, *resilio*: ex ἀνὰ, ἐπὶ, & ἅλλομαι.

Α'νέπαλτο, *resiliit, erectus est*: ab ἀνὰ, pro ἄνω, *sursùm*, ἐπὶ, & ἅλτο.

Α'νεπανόρθωτον, ου, τὸ, *non emendabile*: ex α, & ἐπανορθόω: hoc ab ἀνορθόω, *rursus erigo, corrigo*.

Α'νέπεισαν, *persuasit*, a. 1. ab ἀναπείθω.

Α'νέπεμψα, *remisi*, a. 1. ab ἀναπέμπω.

Α'νέπεσα, ας, ε, *discubui*, a. 1. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ab ἀναπίπτω.

Α'νεπήδησε, *saltavit*, 3 sing. a. 1. ab ἀναπηδάω, f. ήσω. Th. πηδάω, *salio*.

Α'νεπίγραφ@, ου, ὁ καὶ ἡ, *titulo carens*. Th. γράφω.

Α'νεπίληπτ@, ου, ὁ, ἡ, *inculpatus, irreprehensus*: ex α, & ἐπίληπτ@, *reprehensus*. Th. λαμβάνω.

Α'νεπίξεςτ@, ου, ὁ, ἡ, *impolitus, imperfectus*: ab ἐπιξέω, *in superficie rado*. Th. ξέω.

Α'νεπιρρέκτων, gen. pl. ab ἀνεπίρρεκτ@, ου, ὁ, ἡ, *nondum confectus*, vel *libatus*: ab ἐπιρρέζω, *sacrifico*. Th. ῥέζω.

Α'νεπιστήμων, ον@, ὁ, ἡ, *imperitus*: ab ἐπιστήμων, *sciens*.

Α'νεπιτήδε@, Ion. pro ἀνεπιτήδει@, *ineptus*: ab α, & ἐπιτήδει@.

Α'νεπίφθον@, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab invidia alienus*. Th. φθόν@.

Α'νεπίφραςτ@, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ἀπροσδόκητ@, *improvisus*: ex ἐπιφράζομαι, *intelligo*.

Α'νεπτάμην, *sursùm volavi*, Dor. pro ἀνεπτάμην, a. 2. m. verbi ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

Α'νεπτοίητο, *stupescebat*, pl. p. pass. ab ἀναπτοιέομαι, f. ήσομαι, p. ἀνεπτοίημαι. Ex ἀνὰ, & πτοιέω, ῶ, *terrefacio*.

Α'νέρ', pro ἀνέρα, acc. sing. ἀνέρες, nom. pl. ab ἀνήρ.

Α'νέραςτ@, ου, ὁ, ἡ, *inamabilis*, & *ab amore alienus*: ab α, & ἐράω.

Α'νερειψάμενη, *abripiens*, a. 1. m. part. ab ἀναρείπομαι. Th. ἐρείπω.

Α'νερράγην, ης, η, *erupi*, a. 2. ind. pass. verbi ἀναρρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

Α'νερραμμέν@, ου, ὁ, *consutus*, p. part. pass. ab ἀναρράπτομαι. Th. ῥάπτω.

Α'νέρρωγε, *rescissum est*, p. m. ab ἀναρρήγνυμι. Vide ῥήγνυμι.

Α'νέρχομαι, *subeo, redeo*, f. ἀνελεύσομαι, a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Α'νες, *remitte, omitte*, imp. ab ἀνίω.

Α'νέσαιμι, *reduxero, persuasero*, ab ἀνίζω, a. 1. opt. Th. ἕζω, vel ἕω, *pono, colloco*.

Α'νεσαν, 3. pl. ab ἀνίω.

Α'νεσις, εως, ἡ, *relaxatio*: ab ἀνίημι.

Α'νέσσυτο, *exsiliebat*, plusq. p. pass. verbi ἀνασεύω. Vide σεύομαι.

Α'νέσαν, Æol. syncop. pro ἀνέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνέστα, Dor. pro ἀνέστη, 3. sing. ab ἀνίστημι.

Α'νεστέασι, Ion. pro ἀνεστήκασι, *resurrexerunt*, 3. pl. p. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστεώς, Ion. pro ἀνεστηκώς, part.

Α'νέστην, *surrexi*, a. 2. ab ἀνίστημι.

Α'νέστι@, ου, ὁ, *domo carens*; q. ἑστίαν μὴ ἔχων, *qui incertis sedibus vagatur*: ex α, & ἑστία.

Ἀνέχετο, *sustulit*, 3. sing. a. 2. m. ἀνεσχόμην, ου, ab ἀνέχω.

Ἀνετάζω, *inquiro*, *quæstioni subjicio*, f. άσω, p. ἀνήτακα Ex ἀνὰ, & ἐτάζω.

Ἀνέτειλε, *producebat*, a. 1. ab ἀνατέλλω.

Ἀνετίθετο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνατίθημι, *impono*.

Ἄνευ, *absque*, *sine*, adv. regit genit. ἄνευθεν, *procul*. ἄνευθεν ἐμεῖο, *sine me*.

Ἀνεύθετος, ου, ὁ, ἡ, *non appositus*: ex α priv. & εὔθετος.

Ἀνεύθυνα, *incomplanata*, nom. pl. ab ἀνεύθυνος. Ἀνευθύνως, adv. de illis dicitur *qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii*, ut sunt tyranni. Th. εὐθύς.

Ἀνευρεῖν, a. 2. inf. ab Ἀνευρίσκω, *invenio*, f. ἀνευρήσω, p. ἀνεύρηκα, a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε. Th. εὑρίσκω.

Ἀνεῦρον, vide ἀνευρίσκω.

Ἀνεφαίνετο, imperf. pass. ἀνέφαινε, act. ab ἀναφαίνω, *appareo*. Th. φαίνω. Ἀνεφάνατο, 3. sing. a. 1. m. ἀνέφανα, a. 1. act.

Ἀνεφώνησε, 3. sing. a. 1. act. ab ἀναφωνέω, ῶ, *exclamo*, f. ήσω, p. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνή.

Ἀνεχάζετο, *recedebat*, imperf. pass. ex ἀναχάζω.

Ἀνεχθέντος, *attracti*, a. 1. part. pass. ab ἀνέχθην, quod ab ἀνὰ, & ἔχω. Alii pro ἀνενεχθέντος, ab ἀναφέρω.

Ἀνεχοίμην, Dor. pro ἀνεχοίμην, *sustinerem*.

Ἀνέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, *ferret*, præs. opt. ab Ἀνέχομαι, *tolero*, imperf. ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην, ου, ετο, f. ἀνέξομαι, a. 2. m. ἠνεσχόμην, ου, ετο, *toleravi*. Th. ἔχω.

Ἀνέχων, *sustinens*, præs. part. ab ἀνέχω, *tolero*, *extollo*.

Ἀνεχώρησα, ας, ε, a 1. act. ab ἀναχωρέω.

ἈΝΕΨΙΟΣ, ου, ὁ, *fratris* aut *sororis filius*, *consobrinus*, *patruelis*. ἀνεψιά, ᾶς, ἡ, *consobrina*: q. ab ἀνάπτω, *annecto*; vel ab ἔψια, *colloquium*, ut inter familiares, Angl. a Nephew.

Ἀνέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναψύχω, *refrigero*, *recreo*, f. ξω. Th. ψύχω, *frigefacio*.

Ἄνεῳ, *muti*, nom. pl. ab ἄνεως.

Ἀνέῳγα, p. m. Att. ab ἀνοίγω, *aperio*.

Ἀνεῳγμένος, *apertus*, p. part. pass.

Ἀνέωνται, *dimissi sunt*, pro ἀνεῖνται, p. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse, a. 2. subj. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται, pro ἀφῶνται.

Ἀνέῳξα, ας, ε, *aperui* a. 1. ab ἀνοίγω.

Ἄνεως, ω, ὁ, *silens*, *mutus*, 4. simpl. q. ab α, & αὔω.

Ἀνέῳχα, perf. Att. ἀνέῳχθην, & in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω.

Ἀνῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνηβᾶν, præs. inf. ab ἀνηβάω, ῶ, *repubesco*, f. ήσω. Th. ἥβη.

Ἀνήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἀνῆγον, *subduxi*, vel *subduxerunt*: ab ἀνάγω.

Ἀνήγγειλαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἀναγγέλλω. ἀνηγγέλην, ης, η, a. 2. pass.

Ἀνηγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, *narrare*. Th. ἡγέομαι.

Ἀνηδῶς, *moleste*, adv. ab α, & ἡδύς.

Ἀνήεσαν, *redierant*, Att. pro ἀνήεισαν, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἄνειμι.

Ἀνήη, pro ἀνῇ, *dimisisset*, a. 2. sub. ἀνίημι, Forte etiam in pl. perf. m pro ἀνῆει, Att. ἀνήη.

ἌΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, *anethum*, herba παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.

Ἀνήϊξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, *prosilio*, *exsurgo cum impetu*. Th. ἀΐσσω.

Ἀνήϊον, *sursum*, vel *rursum ibam*: ab ἀνὰ, & ἤϊον.

Ἀνῆκε, *remisit*, 3. sing. a. 1. ab ἀνίημι. ἀνηκάμην, a. 1. m.

Ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἡ, *insanabilis*: hinc ἀνηκέστως, adv. Ex α, & ἀκεστὸς, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀκέομαι.

Ἀνηκόντιζε, *resiliit*, imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων *jaculum*.

Ἀνηκουστέω, f. ήσω, *non ausculto*: & ἀνήκουστος, ου, ὁ, *qui audiri non potest*. Ex α, & ἀκούω.

Ἀνήκω, *convenio*, f. ήξω, p. ἧκα, part. præs. Ἀνήκων, ουσα, ον, *ascendens*, *perveniens*, *elatus*. Ex ἀνὰ, & ἥκω.

Ἀνήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἄλλομαι.

Ἀνήλθεν, *rediit*, a. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀνηλώθην, ης, η, *absumptus sum*, a. 1. pass. Ἀνήλωκα, p. act. Ἀνήλωσα, *insumpsi*, a. 1. ab ἀναλίσκω.

Ἀνήμελκτος, ου, ἡ, *quæ non mulgetur*. Th. ἀμέλγω.

Ἀνῆμεν, pro ἀνεῖμεν, *dimisimus*, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Syncop. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejusdem verbi. At ἀνῆμεν, est imperf. ab ἄνειμι, significante ἀνέρχομαι.

Ἀνήμερος, ου, ὁ, ἡ, *immitis*: ex α, & ἥμερος.

Ἀνῶ, a. 2. act. ab ἀνίημι, *relaxo*.

Ἀνήνασθαι, a. 1. inf. m. *recusâsse*, ab ἀνήνάμην ex ἀναίνομαι, p. ἀνήνημαι, σαι, ται.

Ἀνήνεγκα, & Ion. ἀνένεικα, a. 1. ab ἀναφέρω, *offero*. a. 1. pass. ἀνηνέχθην.

Ἀνηνέχθησαν, *relati fuerunt*, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναφέρω.

Ἀνήνηται, *repudiavit*, p. pass. ab ἀναίνομαι vel 3. sing. a. 1. m. sub. Vide ἀνήνασθαι.

Ἀνήνοθα, ας, ε, *florui*, p. m. ab ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω, p. ἤνθηκα, p. m. ἤνθα, & per Epenth. τοῦ ο, & Att. reduplicationem ἀνήνοθα Th. ἄνθος.

Ἀνήνορα acc. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, *iners*: ex α, & ἀνήρ.

Ἀνήνυστος, vel Ἀνήνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui perfici nequit*. Th. ἀνύω.

Ἀνῆπται, *dicatus est*, p. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.

ἈΝΗ'Ρ, ὁ, *vir*, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἀνήρ.

ἀνήρ. pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας. Ab ἄνω pro ἀνύω. Hinc ἀνδρεῖος, ἀνδρεία, ἀνδρικὸς, *ad virum pertinens*. ἀνδρῷος, ου, ὁ, idem. ἀνδρίζομαι, *viriliter ago*. ἀνδρόω, ῶ, *virilem reddo*. ἀνδροπρεπής, έος, ὁ, ἡ, *virum decens*. ἀνδρῶν, ῶνος, ὁ, *pars domûs viris destinata*. ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus, fortis*.

Ἀνῃρέθη, *interemptus est*, a. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω.

Ἀνηρείψαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀνερείπτομαι, *rapio, corripio*, pleonasm. τοῦ ι, pro ἀνερέπτω. Ab ἐρέπτω, *edo*.

Ἀνῃρηκὼς, ότος, ὁ, *qui sustulit*, Att. ἀναρηκὼς, Ion. ἀναῤῥαιρηκὼς, part. præt. act. verbi ἀναιρέω.

Ἀνηριθμησάμην, a. 1. m. ab ἀναριθμέω, *enumero*, f. ήσω. Th. ἀριθμός.

Ἀνήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inaratus*. Th. ἀρόω.

Ἀνήρπασε, *rapuit*, a. 1. ab ἀναρπάζω. Th. ἁρπάζω.

Ἀνηρώτευν, Ion. & Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνερωτέω, Ion. & Dor. pro ἀνερωτάω, *interrogo*.

Ἀνήσω, εις, ει, f. 1. ab ἀνίημι, *dimitto, relinquo*. ἀνήσειν inf.

Ἀνήφθην. a. 1. pass. ab ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀνήχθην, a. 1. pass. ab ἀνάγω, *subduco*.

Ἀνήω, Att. pro ἀνείω, Poët. pro ἀνέω, Ion. pro ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.

Ἄνθεα, *flores*, nom. pl. ab ἄνθος.

Ἀνθεῖ, *floret*, 3. sing. præs. ab ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω, p. ἤνθηκα. Ab ἄνθος.

Ἀνθεία, ας, ἡ, nomen propr. loci.

Ἀνθείλοντο, *in alterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2. m. ab ἀνθαιρέομαι· quod ab ἀντὶ, *pro*, & αἱρέω, *eligo*, a. 2. εἷλον.

Ἀνθέμενος, Poët. pro ἀναθέμενος, a. 2. part. m. Ex ἀνὰ, & τίθημι.

Ἀνθέμιον, ου, τὸ, *nigella*: à floris decore.

Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, *floridus*: ab ἄνθεμον.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, *flos*: ab ἀνθέω. Sic & ἄνθεμος, ου, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poët.

Ἀνθέξομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ἀνθέξομαι, a. 1. m. sub. ab ἀντέχομαι, *adhæreo*.

Ἀνθερεών, ῶνος, ὁ, *mentum*, acc. sing. ἀνθερεῶνα· ab ἄνθος.

ἈΝΘΕΡΙΚΟΣ, ου, ἡ, *albucum, caulis asphodeli*: q. ab ἄνθος.

Ἀνθέρικος, gen. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonasm. τοῦ ν, pro ἀθέριξ, idem quod ἀθὴρ, *arista*.

Ἄνθεσαν, Poët. pro ἀνέθεσαν, *deposuerunt*, 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἄνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθέστηκα, p. act. ab ἀνθίστημι, *resisto*.

Ἄνθετο, *superposuit*, pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνεθέμην, σο, το. Ex ἀνατίθημι.

Ἀνθεῦσαν, Dor. pro ἀνθοῦσαν, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ἀνθέω, *floreo*.

Ἀνθεῦντι, 3. pl. Dor. pro ἀνθοῦσι, & hoc pro ἀνθέουσι· ab ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω. Th. ἄνθος.

Ἄνθη, ης, ἡ, nomen urbis: quidam scribunt Ἄντη.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, *apis*: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ᾄδειν.

Ἀνθηρῷ, dat. sing. ab ἀνθηρὸς, οῦ, ὁ, *floridus*. Th. ἄνθος.

Ἀνθίζω, *facio florere*. Vide ἄνθος.

Ἀνθινὸς, vel Ἀνθηνὸς, οῦ, ὁ, *floridus*: ab ἄνθος.

Ἀνθιστάμενος, præs. part. pass. Ἀνθίστατο, 3. sing. imperf. pass. ab Ἀνθίστημι, *resisto*: f. ἀντιστήσω, p. ἀνθέστηκα, a. 1. ἀντέστησα, a. 2. ἀντέστην, imperf. pass. ἀνθιστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ, & ἵστημι.

Ἀνθοδόκος, ου, ὁ, *canistrum*: παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

Ἀνθολογέω, ῶ, *flores lego*: ex ἄνθος, & λέγω, *colligo*.

Ἀνθομολογέω, ῶ, f. ήσω, pass. οῦμαι, *vicissim confiteor*: ab ἀντὶ, & ὁμολογέω.

Ἄνθορε, *exsiliit*, Poet. pro ἀνέθορε, 3. sing. a. 2. ab ἀναθορέω. Th. θόρω.

ἊΝΘΟΣ, εος, τὸ, *flos*: παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὔξεσθαι. Hinc ἀνθηρὸς, ἀνθέω, ἄνθεμον. ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ. *flos*. ἀνθερεών. ἀνθίζω, *floridum reddo, floribus conspergo*.

Ἀνθ' ὅτου, *quare*, interrog. & sine interrogatione.

Ἀνθρακεὺς, έος, ὁ, *carbonarius*.

Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, *carbonum congeries*: & Ion. ἀνθρακίη, ης, ἡ, *pruna*. Ab

ἊΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, *carbo*, in quo ἀνθεῖ, i. *floret* ignis; est & *carbunculus*.

Ἄνθραξις, εως, ἡ, *carbo*· acc. ἄνθραξιν.

ἈΝΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, *crabro, vespa*, q. ab ἀνθορεῖν, quia audacter prosilit in animantes.

Ἄνθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπάρεσκος, ου, ὁ, ἡ, *qui auram popularem captat, homini placens*. Th. ἀρέσκω.

Ἀνθρώπειος, & Ion. ἀνθρωπήϊος, ου, ὁ, & Ἀνθρώπινος, η, ον. *humanus*.

Ἀνθρωπόγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humanâ linguâ loquens*: psittaci Epithet. ab ἄνθρωπος, & γλῶσσα.

Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *humanâ specie præditus*: ab εἶδος, & ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, *hominum immolatio*: ex ἄνθρωπος, & θύω.

Ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ, ἡ, *homicida*: à κτείνω.

ἊΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *homo*: iod ἀνθρώπος, Dor. pro ἀνθρώπους. παρὰ τὸ ἀναθρεῖν ἃ ὄπωπε· vel παρὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν, vel ἄνω ῥέπειν. Hinc ἀνθρώπινος. μισάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, *osor hominum, inhumanus*. φιλάνθρωπος, φιλανθρωπία, &c.

Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, ἡ, *humanâ carne vescens*: ex ἄνθρωπος, & φάγω.

Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *hominis naturam habens*. Th. φύω.

Ἀνθυπατεύω, *proconsul sum*, f. εύσω, p. ἀνθυπάτευκα. Ab ἀνθύπατος, ου, ὁ, *proconsul*: ex ἀντὶ, *pro, vice*, & ὕπατος.

Ἀνθ' ὧν, *quapropter*: ex ἀντὶ, & ὅ.

ἈΝΙΑ, ας, ἡ, *tristitia, mœror*, ab α priv.

& ἰῶ, θεραπεύω· vel ab α & ἵημι· vel potius ab Heb. [Hebrew] *anijah*, *mœstitia*. Hinc ἀνιάω, ῶ, *molestiâ* vel *mœrore afficio*. Ἀνιάζω, idem. Ἀνιαθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass.

Ἀνιαρὸς, ὸ, ὁ, *tristis*, comp. ἀνιαρότερος, superl. ἀνιαρώτατος· & ἀνιηρέστερος pro ἀνιαρέστερος. Ab ἀνία.

Ἀνιᾶσι, *sursùm jaciunt*, Att. pro ἀνιεῖσι, 3. pl. ab ἀνίημι. Sed ἀνίασι, *ascendunt*, Ion. pro ἀνίσι, 3. pl. præs. ab ἄνειμι.

Ἀνίατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insanabilis*, *immedicabilis*. Ἀνιάτως, adv. *insanabiliter*. Ab α, & ἰάομαι.

Ἀνιάτρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non sanatus*, item *insanabilis*. Th. idem.

Ἀνίαχος, *streperus*: ab α intens. & ἰαχέω· vel pro ἀΰαχος.

Ἀνιδρωτὶ, adv. *sine sudore*, vel *labore*: ab α, & ἱδρώς.

Ἀνίει, *solvebat*, *remittebat*: ab ἀνὰ, & ἵει.

Ἀνιείην, ης, η, præs. opt. ab ἀνίημι, *incito*.

Ἀνίεις, imperf. ab ἀνίημι. Vide ἵεις.

Ἀνιεὶς, έντος, ὁ, & in f. g. ἀνιεῖσα, præs. part. ἀνιέναι, præs. inf. Hinc ἀνιείν, Ion. pro ἀνιέναι, *laxare*. Ab ἀνίημι, quod vide.

Ἀνίεσκε, Poët. pro ἀνίη, 3. imperf. ἀνίην, ης, η, Poët. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.

Ἀνιεῦνται, Dor. & Ion. pro ἀνιοῦνται, 3. pl. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

Ἀνιηθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνιάω.

Ἀνίημι, *relaxo*, *remitto*, *dimitto*: f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, a. 2. ἀνῆν, sub. ἀνῶ, *deseram*, part. præs. ἀνιεὶς, έντος, a. 2. part. ἀνεὶς, έντος, præs. part. pass. ἀνιέμενος, a. 1. ἀνέθην, ης, η, *laxatus fui*. Th. ἵημι.

Ἀνίην, acc. Ion. ab ἀνία.

Ἀνιηρὰ, *molesta*, pl. n. g. ab ἀνιαρός.

Ἀνιηρότατον, *difficillimum*, superl. Ion. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρός.

Ἀνιήσεαι, f. 1. m. 2. sing. pro ἀνιήσῃ. Ἀνιήσειε, a. 1. opt. Æol. Ἀνιήσῃ, *molestet*, a. 1. sub. act. ab ἀνιάω.

Ἀνίησι, *remittit*, 3. sing. ab ἀνίημι.

Ἀνίκα, Dor. pro ἡνίκα, *quando*.

Ἀνίκατος, Dor. pro Ἀνίκητος, ου, ὁ, ἡ, *invictus*: ex α, & νικάω.

Ἀνίλεως, ω, ὁ, ἡ, *immisericors*: ex α, & ἵλαος, Att. ἵλεως.

Ἀνίον, ου, τὸ, Dor. pro ἡνίον. vel ἡνία, *habenæ*.

Ἀνιόντα, *orientem*, a. 2. part. m. g. ab ἀνίημι, quod ex ἀνὰ, & ἴημι, *eo*. Ἀνιοῦσαν, *redeuntem*, part. f. g.

Ἀνίοχος, Dor. pro ἡνίοχος.

Ἄνιππος, ου, ὁ, ἡ, *qui est sine equis*: ex α, & ἵππος.

Ἀνίπτοισιν, dat. pl. Ion. ab ἄνιπτος, ου, ὁ, ἡ, *illotus*: ex α, & νίπτω. Hinc ἀνιπτόποδες, *illotos pedes habentes*.

ἌΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, *anisum*. An quod flatus ἀνίησιν, i. *laxat*? An quia habet folia ἄνισα, *inæqualia*.

Ἀνισούμενος, ὁ, præs. part. pass. ἀνισοῦσθαι, præs. inf. ἀνίσευ, 3. sing. imperf. ab

Ἀνιστημι, *excito*, f. ἀναστήσω, p. ἀνέστηκα, a. 1. ἀνέστησα, a. 2. ἀνέστην, imp. ἀνάστα, & ἀνάστηθι, sub. ἀναστῶ, inf. ἀναστῆναι, part. ἀναστὰς, ᾶσα, ἀν. f. 1. m. ἀναστήσομαι. Ἀνίστω, pro ἀνίστασο, *surge*, Att. imp. præs. pass. ab ἀνὰ, & ἵσταμαι. Th. ἵστημι.

Ἀνίσχω, *attollo*, *orior*, part. ἀνίσχων, οντος, ὁ, præs. imp. ἀνίσχε, Ion. ἀνίσχεο, *te contine*: ab ἴσχω, pro ἔχω.

Ἀνιχνεύω, *pervestigo*: ab ἰχνεύω.

Ἀνιώμεθα, *mœremus*, 1. pl. ind. pass. ab ἀνιάω, præs. opt. pass. ἀνιῴμην, ῷο, ῷτο, ἀνιοίμην, οῖο, οῖτο, ῷτο. Th. ἀνία.

Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, *tristitia*. ἀνιὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. ab ἄνειμι.

Ἀνιῷτο. Vide ἀνιώμεθα.

Ἄννα, ἡ, *Anna*, nom. mul. Hebr. *Gratiosa*.

Ἄννας, α, ὁ, nomen viri, Hebr. *Gratiosus*.

Ἄννυον, Poët. pro ἄνυον. Nam ἄνω dicimus, & ἀνύω. Hinc metri causâ, pro ἄνω, ἄννω, *facio*, *perficio*.

Ἀνέφελος, Poët. pro ἀνέφελος, *sine nubibus*: ab α, & νεφέλη.

Ἄνοδος, ου, ὁ, ἡ, *via sursùm ferens*. Item adj. ὁ καὶ ἡ, *invius*. Ex α, & ὁδός.

Ἀνοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *non compos mentis*, *stultus*: ab α, & νοήμων.

Ἀνόητος, ου, ὁ, ἡ, *demens*; hinc adv. ἀνοήτως, *imprudenter*: ex α, & νοέω.

Ἄνοια, ας, ἡ, *amentia*: ab ἄνοος, ου, ὁ, ἡ, *amens*: ex α, & νόος.

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, *apertio*, *reseratio*: ab ἀνέῳγμαι, 1. sing. perf. pass. verbi

Ἀνοίγω, Ἀνοιγνύω, & Ἀνοίγνυμι, *aperio*, part. præs. ἀνοίγων, ουσα, ον, f. ἀνοίξω, p. ἀνέῳχα, Att. pro ἀνῷχα, a. 1. ἀνέῳξα, & ἤνοιξα, inf. ἀνοῖξαι, p. pass. ἀνέῳγμαι, & ἠνέῳγμαι, a. 1. ἠνεῴχθην, & ἀνεῴχθην, 3. pl. ἀνεῴχθησαν, f. 2. pass. ἀνοιγήσομαι, p. m. ἀνέῳγα, part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, *apertus*. Th. οἴγω.

Ἀνοίης, gen. Ion. ab ἄνοια.

Ἀνοικοδομέω, ῶ, *restauro*, f. ήσω, p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, οἶκος, & δέμω.

Ἄνοικος, ου, ὁ, *extorris*: ex α, & οἶκος.

Ἀνοικτὸς, ὸ, ὁ, *apertus*, *apertilis*: ab ἀνέῳκται, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξας, αντος, ὁ, part. ἄνοιξον, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀνοίγω.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, *apertio*, *reseratio*; item *ostium*: ab ἀνέῳξαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοίσω, *referam*, f. 1. act. ab ἀναφέρω.

Ἄνοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. ab ἄνομαι.

Ἀνολβίῃ, dat. Ion. ab ἀνολβία, ας, ἡ, *miseria*: ex α, & ὄλβος.

Ἀνολ-

Ἀνολβότερος, *infelicior*, comp. ab ἄνολβος, *infelix*. Th. ὄλβος.

Ἀνόλεθρος, & ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab exitio & damno immunis*: ab α, & ὄλεθρος.

Ἄνομαι, Poët. pro ἀνύομαι, *perficior*.

Ἄνομβρος, ου, ὁ, ἡ, *imbribus carens*: ex α, & ὄμβρος.

Ἀνομία, ας, ἡ, *discrepantia à lege, iniquitas*: ex α, & νόμος.

Ἀνόμοιος, ου, ὁ, *dissimilis*: ex α, & ὅμοιος.

Ἄνομος, ου, ὁ, *iniquus, sceleratus*: hinc ἀνόμως, adv. *sine lege*: à νέμω.

Ἄνοος, ἄνους, ὁ καὶ ἡ, *amens*: ab α, & νόος.

ἈΝΟΠΑΙΑ, seu ἀνοπαῖα, ἡ, *ANOPÆA*, avis species: ab α, & ὄπτομαι· ni potius ab Hebr. אנפה *anapha*.

Ἀνορέα, ας, ἁ, Dor. pro Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *fortitudo, strenuitas*: quod ab ἀνήρ.

Ἀνορθόω, ῶ, *surrigo, rursus erigo*: f. ώσω, p. ἀνώρθωκα, a. 1. ἀνώρθωσα, imp. ἀνόρθωπον, ἀτω, a. 1. pass. ἀνωρθώθην. Ex ἀνὰ pro ἄνω, & ὀρθόω.

Ἀνόρουσα, *surrexi*, a. 1. Ion. verbi ἀνορούω, f. ούσω, p. ἀνώρουκα· quod ab ὀρούω, *impetum do*.

Ἀνορύξας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀνορύξῃς, *refodias*, a. 1. sub. ab ἀνὰ, & ὀρύσσω.

Ἀνόσιος, ου, ὁ, ἡ, *non sanctus, scelestus*: comp. ἀνοσιώτερος, superl. ἀνοσιώτατος. Ex α, & ὅσιος.

Ἄνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis à morbis*: ab α, & νόσος.

Ἀνόστεος, ὁ καὶ ἡ, *inossis, sine osse*: ex α, & ὀστέον.

Ἀνόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, οὐ νόστιμος.

Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reditus expers*: ab α, & νόστος.

Ἀνούατος, ου, ὁ, ἡ, *qui est sine auribus*. Poët. ὁ ἄνευ οὔατος. Th. οὖας.

Ἀνουθέτητος, ου, ὁ, ἡ, *repudians admonitionem*: ex α, & νουθετέω.

Ἄνους, *amens*: ex α, & νόος, νοῦς.

Ἄνουσος, pro ἄνοσος.

Ἀνούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non vulneratus*. Ἀνουτητὶ, adv. *sine vulnere*. Th. οὐτάω.

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia*: ab ἀνέχομαι.

Ἄνστα, & Ἄνσταθι, Dor. pro ἀνάστηθι, *surge*, a. 2. imp. Ἀνστὰς, *qui surrexit*, Poët. pro ἀναστὰς, part. ab ἀνέστην, a. 2. ind. Ἀνστήμεναι, Att. & Dor. pro ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. sic ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. Ἄνστησον, a. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀνστήτην, *surrexerunt*, pro ἀνεστήτην, a. 2. ind. dual. ab ἀνίστημι.

Ἀνστρέφεται, *percurrit*, pro ἀναστρέφεται, præs. ind. à στρέφω.

Ἀνσχεθέειν, inf. ab ἀνσχεθέω, Poët. pro ἀνέχω, *emergo*.

Ἄνσχεο, *tolera*, Poët. pro ἀνάσχεο, Ion. pro ἀνάσχου, a. 2. imp. ab ἀνέχω.

Ἀνσχετὸς, Poët. pro ἀνασχετός.

Ἀνσχήσεσθαι, *toleraturus*, pro ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνὰ, & σχέω, vel ἔχω

Ἄνσχοιτο, *toleraret*. pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. ἀνεσχόμην, a. 2. m. ab ἀνέχω.

Ἄντ', pro ἀντὶ, *è regione*.

Ἄντα, *coràm, è regione*; hinc ἀντάω, *obviàm venio*: q. ab ἀντὶ, *contrà*.

Ἀνταγωνίζομαι, *decerto, repugno*: f. ίσομαι, p. ἀντηγώνισμαι, a. 1. m. ἀντηγωνισάμην. Ex ἀντὶ, & ἀγωνίζομαι. Hinc Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui cum aliquo certat*, acc. pl. ἀνταγωνιστάς. Ἀνταγώνιστος, ου, ὁ, *æmulus, certator*.

Ἀνταειρέμεν, Ion. pro ἀνταίρειν, *adversùs aliquem quid tollere, se ei opponere*: ex ἀντὶ, & αἴρω.

Ἀντάεις, εντος, ὁ, Dor. pro ἀντήεις, *contrarius, inimicus*: ab ἄντην, *contrà*.

Ἀνταίρω. Vide ἀνταειρέμεν.

Ἀντακαῖοι, ων, οἱ, Ion. κήτους γένος.

Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, *compensatio*: ab ἀντὶ, & ἀλλάττω.

Ἀνταμείβετο, Dor. pro ἀντημείβετο, 3. sing. imp. ab ἀμείβομαι.

Ἀντᾷν τι ὑπό τινος, *aliquid ab aliquo pati*: & ἀντᾷν τινος, Ion. pro *obtinere aliquid*: ab ἀντάω.

Ἀνταναπληρόω, ῶ, *vicissim expleo*: f. ώσω, p. ἀντανα πεπλήρωκα· ab ἀντὶ, ἀνὰ, & πληρόω, *impleo*.

Ἀντανασῆσαι, *contrà excitare*, a. 1. inf. ab ἀντανίστημι· ab ἀντὶ, ἀνὰ, & ἵστημι.

Ἀντανορίδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀντηνορίδαι· ab Ἀντήνωρ.

Ἀντάξιος, ου, ὁ, *existimatione par, æqualis pretii*: ab ἀντὶ, *contrà, æquè*, & ἄξιος.

Ἀνταποδίδωμι, *retribuo, vicissim reddo*: f. ἀνταποδώσω, p. ἀνταποδέδωκα, a. 2. ἀνταπέδων, inf. ἀνταποδοῦναι, a. 1. pass. ἀνταπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & δίδωμι.

Ἀνταποδοθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. ab ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, *retributio*. ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, *merces*. ἀνταποδοτικὸς, οῦ, ὁ, *retributorius*. Ab eodem Th.

Ἀνταποδοῦναι. Vide ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταποκρίνομαι, *ex adverso respondeo*, a. 1. pass. ἀνταπεκρίθην, inf. ἀνταποκριθῆναι, f. 1. ἀνταποκριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & κρίνω.

Ἀντάπτεσθαι, Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, *capessere*.

Ἄνταρσις, εως, ἡ, *insurrectio*. ἀντάρτης, ου, ὁ, *qui insurgit contra regem, rebellis*. Ab ἀντὶ, & αἴρω.

Ἀντάΰω, f. ύσω, a. 1. ἀντήϋσα, *vicissim vociferor*, vel *strepitum edo*: ab ἀντὶ, & αὔω, *clamo*.

Ἀντάω, *obviàm eo*, f. ήσω, p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἀντεβόλησα, ας, ε, *nactus* (vel *assequutus*) *sum*, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, ῶ.

Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, *recriminatio*. ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, *recriminatorius*. Ab ἀντὶ, ἐν, & καλέω.

Ἄντειλας, Poët. pro ἀνέτειλας, *oriri fecisti*, a. 1. verbi ἀνατέλλω.

Α'ντεῖνον, *extende*, Dor. pro ἀνάτεινον, a. 1. imp. verbi ἀνατείνω. Α'ντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, inf. Poët. Th. τείνω.

Α'ντείνω, pro ἀνατείνω, Doricè.

—αντειος, terminatio Patronymicorum à nominibus propriis in ας, ut Δοϊάντειος, à Δοίας.

Α'ντειπεῖν, *contradicere*, item *loqui vicissim*, a. 2. inf. act. ab ἀντείπω, a. 2. ἀντεῖπον, a. 1. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ, & εἴπω.

Α'ντείρεσθαι, *vicissim interrogare*. Th. εἴρω.

Α'ντεκδραμόντες, *contrà occurrentes*, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω· quod ab ἀντὶ, ἐκ, & τρέχω.

Α'ντέκλινεν, *ex adverso innuit*, imperf. ab ἀντικλίνω· ex ἀντὶ, & κλίνω.

Α'ντεκτίνω, idem quod

Α'ντεκτίω, *vicissim luo*, *rependo*. Hinc Α'ντέκτισις, εως, ἡ, *repensio*, *mulcta*. Th. τίω, *punio*.

Α'ντέλεγον, 3. sing. imp. ab ἀντιλέγω.

Α'ντέλλοισα, Dor. & per Sync. pro ἀνατέλλουσα, *exoriens*, præs. part. à τέλλω. Sic ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, *oriuntur*, 3 pl. præs. act.

Α'ντεμβολή, ῆς, ἡ, *injectio unius in locum alterius*: ab ἀντεμβάλλομαι.

Α'ντεμπλῆσαι, *vicissim implere*, a. 1. inf. ab ἀντὶ, & ἐμπλήθω.

Α'ντεξεταστικός, ὁ, *contra-quæsitor*: ab

Α'ντεξετάζω, ab ἀντὶ, ἐξ, & ἐτάζω.

Α'ντεπεξῄεσαν, Att. pro ἀντεπεξῄεσαν, *in occursum ierant*, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, *eo*.

Α'ντέπνεεν, *contrà spirabat*, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω, ex ἀντὶ & πνέω.

Α'ντεραστής, ῦ, ὁ, *rivalis*: ab

Α'ντεράω, ῶ, *redamo*, *sum rivalis*: part. præs. pass. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ, & ἐράω.

Α'ντερεῖν, præs. inf. ab ἀντερέω, *contradico*: ex ἀντὶ, & ἐρέω.

Α'ντερείσαις, Æol. pro ἀντερείσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, *vicissim firmo*. Th. ἐρείδω.

Α'ντερύσασθαι, *rependi*, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ, & ἐρύω, *libero*, *traho*.

Α'ντερώμενος, η, ον, *qui redamatur*, part. præs. pass. ab ἀντεράω.

Α'ντέσθαι, *supplicare*, *obviàm ire*: præs. inf. ab ἄντομαι.

Α'ντέστην, & in 3. pl. ἀντέστησαν, a. 2. ind. ab ἀνθίστημι, *resisto*.

Α'ντεστραμμένος, η, ον, *in contrarium versus*, part. præt. pass. verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc ἀντεστραμμένως, adv. *vice versâ*.

Α'ντέταται, Poët. pro ἀνατέταται, *circumjectus est*, 3. sing. præt. pass. Α'ντέτεινε, 3. sing. imp. vel a. 1. ab ἀντιτείνω, *contrà intendo*. Th. τείνω.

Α'ντετέτρηνα, ας, *transfixi*, a. 1. ind. ab ἀντὶ, & τορέω.

Α'ντέτεος, *ejusdem anni*, Lacon. pro τῶ αὐτῶ ἔτεος.

Α'ντετέτυξο, *similis eras*, 2. pers. plusq. p. pass. ex ἀντὶ, *æquè*, & τέτυγμαι, p. à τεύχω, *sum*.

Α'ντευκρατος ζώνη, *zona temperatæ opposita*, apud Laërt. Ab ἀντὶ, & εὔκρατος. Th. κεράννυμι.

Α'ντεφέροντο, *ferebantur*, 3. pl. imp. pass. ex ἀντὶ, & φέρω.

Α'ντεφίλασε, Dor. pro ἀντεφίλησε, *redamavit*, 3. sing. a. 1. à φιλέω.

Α'ντέχομαι, *adhæreo*, *sublevo*, cum gen. imp. ἀντειχόμην, f. ἀνθέξομαι, ἡ, εται. Ex ἀντὶ, & ἔχω.

Α'ντέχρησε, *suffecit*, a. 1. ind. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, *do mutuò*.

Α'ντέω, Ion. pro ἀντάω, quod vide.

Α'ντήδην, *suppliciter*, adv. ab ἄντομαι.

Α'ντημείβετο, Dor. ἀνταμείβετο, *respondit*, 3. sing. imp. ab ἀντὶ, & ἀμείβομαι.

Α'ντην, adv. *coràm*, *ex adverso*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Α'ντήνωρ, ορος, ὁ, *Antenor*, nom. propr. viri. Hinc Α'ντηνορίδαι, *Antenoridæ*.

Α'ντήρης, ὁ καὶ ἡ, *qui vicissim remigat*, & per Metaph. *quicquid vicissim datur*. Th. ἐρέσσω.

Α'ντηρίς, ίδος, ἡ, structura lapidea, utrinque editiora ædificia fulciens: ab ἀντὶ, & ἐρείδω.

Α'ντήρισα, ας, ε, *certavi*, a. 1. ind. act. ab ἀντερίζω. Th. ἔρις.

Α'ντηχούσης, gen. præs. part. f. g. ab ἀντηχέω, *resono*: ex ἀντὶ, & ἦχος.

Α'ΝΤΙ', *pro*, *contrà*: in compos. sæpè comparationem significat. Hinc ἀντίος, ου, ὁ, *adversus*. ἀντίον, adv. *ex adverso*. ἀντιάω, vel ἀντιάζω, *occurro*. ἄντομαι, idem. ἄντησις, εως, ἡ, *occursus*, ἐναντίος, ὁ, *adversus*, *adversarius*, *hostis*. ἐναντίως, *contrariè*. ἐναντιόομαι, ῦμαι, *adversor*, *repugno*. ἀπαντάω, *obviàm venio*, ἀπάντησις, εως, ἡ, *occursus*.

Α'ντία idem quod ἀντίον, adv. *ex adverso*, *contrà*. Th. ἀντὶ.

Α'ντιάξει, Dor. pro ἀντιάσει, 3. sing. f. 1. vide in ἀντιάσας.

Α'ντιάομαι, præs. ind. *intersum*, *occurro*: vide in ἀντιάω.

Α'ντιάνειρα, *virago*, *viris æquiparanda*: ab ἀντὶ & ἀνήρ.

Α'ντιάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀντιάσαις, Æol. Α'ντιάσων, *occursurum*, f. 1. inf. act. ab

Α'ντιάω, ῶ, *occurro*, *obviàm venio*, f. άσω, p. ἠντίακα· ab ἀντὶ. Α'ντιάζω, idem.

Α'ντιάχοισι, Dor. & Æol. pro ἀντιαχοῦσιν, *ex adverso respondent*: ex ἀντὶ, & ἰάχω.

Α'ντιβαίνω, *resisto*, *adversor*: ab ἀντὶ, & βαίνω.

Α'ντιβάλλω, *sermonem cum aliquo confero*, f. βαλῶ, p. ἀντιβέβληκα· ab ἀντὶ, & βάλλω.

Α'ντιβεβόληκα. Vide ἀντιβολέω.

Α'ντιβῆναι, *repugnare*, a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω.

Α'ντι-

Ἀντιβίην, Ἀντιβίη, & Ἀντίβιον, *contrà, obviàm*, adv.

Ἀντίβιος, ου, ὁ, *adversus*, in dat. pl. ἀντιβίοισι · ex ἀντὶ & βία.

Ἀντιβολέω, ῶ, *occurro*, item *nanciscor* cum gen. f. ήσω, p. ἀντιβεβόληκα. inf. act. præf. ἀντιβολεῖν, a. 1. ἀντιβολῆσαι.

Ἀντιγεγωνέω, ῶ, *reclamo*: ab ἀντὶ, & γέγωνα, quod vide.

Ἀντιγενίδας, ου, ὁ, *Antigenides*, nomen pr.

Ἀντιγηροβοσκέω, ῶ, *vicissim in senectute alo*: ab ἀντὶ, & γηροβοσκέω, quod à γῆρας, & τρέφω.

Ἀντιγνωμονέω, ῶ, *contrà sentio, dissentio, refragor*: ab ἀντὶ, & γνώμων. Th. γινώσκω.

Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, *contra-scriptio*. Th. γράφω.

Ἀντίδειπνος, ου, ὁ, *alterius loco in cœna suffectus*: ab ἀντὶ, & δεῖπνον.

Ἀντιδιατιθέμενος, ου, ὁ, *contrario animo affectus*, præf. part. paff. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι.

Ἀντιδίδοται, 3. fing. ind paff. præf. ab

Ἀντιδίδωμι, *do vicissim, rependo*.

Ἀντίδικος, ου, ὁ, *adversarius*: ex ἀντὶ, & δίκη.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, *retributio, remuneratio*. Et

Ἀντίδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vicissim* (vel *contrà*) datus, item *ANTIDOTUM*, vel remedium adversus mala corporis datum. Th. δίδωμι

Ἀντίζεσθαι, Ion. pro ἀνθίζεσθαι, *castra castris opposita habere*. Th. ἵζω. Eſt & ἀνθίζω, *floridum reddo*. Th. ἄνθος.

Ἀντίην, Ion. pro ἀντίαν, ex ἀντίος.

Ἀντίθεμαι, Poët. pro ἀνατίθεμαι, *impono*.

Ἀντίθεος, ου, ὁ, *divinus, æqualis Deo*: ex ἀντὶ, *æquè*, & θεός.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, *oppositio*: & Ἀντίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *oppositus*: ab ἀντιτίθημι.

Ἀντιθευσόμενος, ου, ον, *qui contra aliquem est cursurus*, f. 1. part. m. à θέω, *curro*.

Ἀντίθημι, pro ἀνατίθημι, *repono*.

Ἀντίθροος, ὁ καὶ ἡ, *vicissim* (vel *contrà*) *sonans*: ab ἀντὶ, & θρόος.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *januæ oppositus*: ex ἀντὶ, & θύρα.

Ἀντικάτησθαι, Ion. pro ἀντικάθησθαι, *è regione alicujus sedere*: ex ἀντὶ, & κάθημαι. Th. ἧμαι.

Ἀντικατίζεσθαι, Ion. pro ἀντικαθίζεσθαι, *castra castris opposita habere*. Ἀντικατιζεύμενος, Ion. pro -ούμενος, & hoc pro -όμενος. præf. part. m. à καθίζω.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, *in jure disceptatio*, & *caussæ dictio*: ex ἀντὶ & λέγω.

Ἀντικαθίστημι, *resisto*, præf. inf. ἀντικαθιστάναι. Ex ἀντὶ, κατὰ & ἵστημι.

Ἀντικαλέω, ῶ, *vicissim invito*, f. έσω, p. ἀντικέκληκα, a. 1. ἀντεκάλεσα. Th. καλέω.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, *retentio*: ab ἀντὶ, κατὰ, & σχέσις. Th. ἔχω.

Ἀντίκειμαι, *opponor*, f. ἀντικείσομαι, præf. part. ἀντικείμενος, ου, ὁ, *adversarius*. Ex ἀντὶ, & κεῖμαι.

Ἀντικιχράω, ῶ, *vicissim commodo*; ab ἀντὶ, & κιχράω· hinc Ἀντίχρησις, εως, ἡ, *mutuus usus*.

Ἀντικρὺ, ἀντικρὺς, *è regione*, *CONTRA*, cum gen. adv. Th. ἀντί.

Ἀντικτερίζω, f. σω, p. κα, *contrà* vel *vicissim funero*: ex ἀντὶ, & κτερίζω. Th. κτέρεα, τα.

Ἀντικύρικον, ου, τὸ, *helleborus*, fic dictus ab urbe Anticyra.

Ἀντικύρσας, αντος, ὁ, *consequutus* (vel *nactus*) *sum*, pro ἀντικυρήσας, a. 1. part. act. verbi κυρέω.

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, *apprehensio*: ab ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλάβοις, *vicissim accipias*, 2 perf. a. 2. opt. act. ab

Ἀντιλαμβάνω, *vicissim accipio*. ἀντιλαμβάνομαι, *suscipio, libero, juvo*: cum gen. *opitulor*, f. λήψομαι, a. 2. m. ἀντιλαβόμην, ου, ετο. Ab ἀντὶ, & λαμβάνω.

Ἀντιλέγω, *contradico*, f. ξω, p. χα, imperf. ἀντέλεγον, p. m. ἀντιλέλογα, cum dat. Ex ἀντὶ, & λέγω.

Ἀντιληπτέον, *suscipiendum*, adj. verbale, ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, *opitulatio, subsidium*: à 2. fing. præt. paff. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, *contradictio*: ex ἀντιλέγω.

Ἀντιλοιδορέω, ῶ, *convitium regero*, imp. ἀντελοιδόρεον, ουν, f. ήσω, p. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοίδορος.

Ἀντίλοχος, ου, ὁ, *Antilochus*, nom. propr.

Ἀντιλυπέω, ῶ, *vicissim molesto*: ex ἀντὶ, & λύπη. Hinc ἀντιλύπησις, εως, ἡ, *molestia vicissim exhibita*.

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, *redemptionis pretium*. Th. λύω.

Ἀντιμαχετὴς, ου, ὁ, *oppugnans*, vel *qui pugnat contra aliquem*: ex ἀντὶ, & μάχομαι.

Ἀντιμελίζω, *contrà modulor*: ab ἀντὶ, & μέλος.

Ἀντιμετρέω, ῶ, *vicissim metior, rependo*: f. ήσω, p. ἀντιμεμέτρηκα. a. 1. ἀντεμέτρησα. f. 1. paff. ἀντιμετρηθήσομαι. Ex ἀντὶ, & μέτρον.

Ἀντίμιμος, ου, ὁ, *æmulus*. Th. μιμέομαι.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, *compensatio, remuneratio*: ex ἀντὶ, & μισθός.

Ἀντιξοεῖν, *repugnare*, Poët. pro ἀντικεῖσθαι. Hinc ἀντίξοος, *contrarius*.

Ἀντίον, *liciatorium*. Eſt & *malus*, qui similis liciatorio.

Ἀντίος, ου, ὁ, *adversus*: ab ἀντί.

Ἀντιοῦσθαι, *adversari*, inf. verbi

Ἀντιόομαι, οῦμαι, *adversor*, a. 1. ind. ἠντιώθην. ἀντί.

Ἀντιόχεια, ας, ἡ, *Antiochia*, nomen urbis.

Ἀντιοχεὺς, έως, ὁ, *Antiochensis*.

Ἀντι-

Ἀντιόων, & in f. g. ἀντιόωσα, *occurrens*, Poët. pro ἀντιῶν, & ἀντιῶσα, præſ. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντὶ.

Ἀντιόῳτο, pro ἀντιάοιτο, & ἀντιόῳο, pro ἀντιάοιο, præſ. opt. paſſ. ab ἀντιάομαι. Th. ἀντὶ.

Ἀντίπαλος, ου, ὁ, *adverſarius in lucta, æmulus*: ex ἀντὶ, & πάλη.

Ἀντιπαραβαλοῦμεν, *conferemus*, 1. plur. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω, quod ex ἀντὶ, παρὰ, & βάλλω.

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, *comparatio, collatio*: ab eodem Th.

Ἀντιπαρασχεῖν, *retribuere*, a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω.

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, *acies contrà instructa*: ab

Ἀντιπαρατάττω, *contrà colloco in acie, aciem contrà instruo*: ab ἀντὶ, παρὰ, & τάττω.

Ἀντιπαρέρχομαι, *ex adverſo prætereo*, f. ἀντιπαρελεύσομαι. a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον. Ex ἀντὶ, & ἔρχομαι.

Ἀντίπας, α, ὁ, nomen viri Gr. q. d. *Vice omnium.*

Ἀντιπατρὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis, ab Antipatro ſic dictæ.

Ἀντίπατρος, ου, ὁ, *qui patri adverſatur*: ex ἀντὶ, & πατήρ.

Ἀντιπέραιος, *ex adverſo ſitus*. Ἀντιπέραια, *loca ex adverſo ſita*. Ἀντιπέραν, adv. *è regione*, cum gen. Omnia ex ἀντὶ, & πέραν.

Ἀντιπεφάσθαι, *contrà* vel *loco alterius occidi*, præt. inf. paſſ. ab ἀντὶ, & πέφαμαι, perf. verbi inuſit. φάομαι.

Ἀντιπίπτω, *obnitor*, f. ἀντιπτώσω. perf. ἀντιπέπτωκα. Ex ἀντὶ, & πίπτω.

Ἀντιπνεῖν, *reflare*, præſ. inf. ex ἀντὶ, & πνέω.

Ἀντιποιούμενος, ου, ὁ, *contrà faciens*, præſ. part. paſſ. ab ἀντιποιέω. Th. ποιέω.

Ἀντιπολέμιος, & ἀντιπόλεμος, *hoſtis, in bello adverſarius*. Th. πόλεμος.

Ἀντίπορος, ου, ὁ, *oppoſitus, è regione poſitus*. ἀντιπόροιο, gen. Ion. ab ἀντίπορος, p. m. verbi ἀντιπείρομαι.

Ἀντίπους, οδος, ὁ, *adverſa veſtigia figens*; nom. pl. ἀντίποδες, *ANTIPODES*: ab ἀντὶ, & πούς.

Ἀντιπράττω, *obſiſto*, f. ξω, p. ἀντιπέπραχα. Ex ἀντὶ, & πράττω.

Ἀντιπρήσσειν, Ion. pro ἀντιπράσσειν, *adverſari*. Th. πράσσω.

Ἀντιπροσήεσαν, *obviàm prodierant*, Att. pro -ήεισαν, 2. plur. pl. perf. m. ab ἀντιπρόσειμι. Th. εἶμι, ſeu ἴω, *eo*.

Ἀντίπρῳρος, ου, ὁ, ἡ, *qui proram habet in aliquem converſam*: ex ἀντὶ, & πρῷρα.

Ἀντίῤῥησις, εως, ἡ, *contradictio*: ab ἀντιῤῥέω, quod ex ἀντὶ, & ῥέω.

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, *compenſatio*. Th. σηκός.

Ἀντισθένης, ου, ὁ, *Antiſthenes*, nom. pr.

Ἀντιστὰς, ἀντος, ὁ, *ex adverſo ſtans*, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Th. ἵστημι.

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, *adverſæ factionis homo*. Hinc ἀντιστασιάζω, ῶ, *adverſor*. Th. idem.

Ἀντίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *è regione oppoſitus*, item *æqualis*. Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, *duarum rerum inter ſe oppoſita collocatio*. Ἀντιστοιχέω, ῶ, *oppoſitus ſum è regione*. Ἀντιστοίχως, *oppoſitâ ſerie*. Omnia ab ἀντὶ, & στοῖχος. Th. στείχω.

Ἀντίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adverſam frontem habens*: ex ἀντὶ, & στόμα.

Ἀντιστρατεύομαι, *repugno*, f. εύσομαι, p. paſſ. ἀντεστράτευμαι. Th. στρατός.

Ἀντισχεῖν, idem quod ἀντέχειν. Ἀντίσχεσθε, *opponite*, a. 2. m. imp. verbi ἀντέχω.

Ἀντιτάσσομαι, ῃ, εται, *ordini me oppono, obedire recuſo, reſiſto*: f. άξομαι, p. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντὶ, & τάσσω. Inde Ἀντίταξις, εως, ἡ, *aciei inſtructio contra hoſtem*, item *repugnantia*. Ἀντίταγμα, ατος, τὸ, *acies ſic inſtructa*. Ἀντιτακτικὸς, ῆ, ὸν, *vim repugnandi habens, qui aciem contra hoſtem ordinat*.

Ἀντιτείνειν, præſ. inf. *contrà tendere*: ex ἀντὶ, & τείνω.

Ἀντιτίειν, præſ. inf. ex ἀντὶ, & τίω.

Ἀντίτομον φάρμακον eſt remedium, quod ſecatur, & paratur, adverſus morbi dolores, & vim. Ex ἀντὶ, & τέτομα, p. m. verbi τέμνω.

Ἀντιτος, pro ἀντίτιτος, per Sync. *viciſſim punitus*: ex ἀντὶ, & τίω.

Ἀντίτυπον, ου, τὸ, *typus alii typo reſpondens*: ex ἀντὶ, & τύπος. Th. τύπτω.

Ἀντιτύχοις, *conſequaris*, a. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ, & τυγχάνω.

Ἀντιφερίζειν, *obviàm ſe offerre, contendere*, præſ. inf. act. Ex ἀντὶ, & φέρω.

Ἀντιφερίξαι, *obviàm ſe obtuliſſe, contendiſſe*, Poët. & Dor. pro ἀντιφερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀντιφερίζω.

Ἀντιφέρομαι, *reſiſto, obviàm me fero, repugno*, præſ. inf. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω.

Ἀντιφθέγγομαι, *reſpondeo, contrà loquor*: ex ἀντὶ, & φθέγγομαι.

Ἀντίφιλος, ου, ὁ, *Antiphilus*, nom. pr.

Ἀντιφυτεύω, *viciſſim gigno*, f. εύσω, p. κα. ex ἀντὶ, & φυτεύω. Th. φύω.

Ἀντιχρᾶν, *ſufficere*, præſ. inf. ex ἀντὶ, & χράω.

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, *Antichriſtus, Chriſti adverſarius*.

Ἀντιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀντιόομαι.

Ἀντλέω, ῶ, *haurio*, præſ. inf. ἀντλεῖν, f. ήσω, p. ἤντληκα, a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος.

Ἄντλη, ης, ἡ, Poët. pro ἄντλος.

Ἄντλημα, ατος, τὸ, *hauſtrum*, vas ad hauriendum. Th. ἄντλος.

Ἀντλῆσαι, *hauſiſſe*, a. 1. inf. & ἄντλησον, ἀντλ. *haurito*, a. 1. imp. verbi ἀντλέω.

ἌΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *ſentina*. Hinc ἀντλίον, ου, τὸ, *vas, quo aqua ſentinæ exhauritur*. ἀντλέω, ῶ, *haurio*.

Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀνατολὴ, *ortus*.

Ἀντο-

Ἄντομαι, *occurro, obvius fio*; item *supplico*: indè ἄντησις, εως, ἡ, *supplicatio*. ἀντήδην, *suppliciter*.

Ἀντορχέομαι, ῦμαι, *vicissim* (vel *contrà*) *salto*: part. præs. ἀντορχούμενος. Ab ἀντὶ, & ὀρχέομαι.

Ἀντοφθαλμέω, ῶ, cum dat. *obnitor*, *obluctor*. f. ήσω. p. ἀντωφθάλμηκα. Ex ἀντὶ, & ὀφθαλμός.

Ἄντροθεν, *ex antro*, Poët. adv. ab

ἌΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, *ANTRUM*: in dat. ἄντρῳ. παρὰ τὸ ἄνω τετρῆσθαι, ἤγουν τιτρώσκεσθαι, quia sursùm perforatur. Indè ἀντριὰς, άδος, ἡ, *in antris versans*: & ἀντρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *antris plenus*, *cavernosus*.

Ἄντρω, gen. Dor. pro Ἄντρου.

Ἄντυγες, αἱ, *habenæ*, nom. pl. ab

ἌΝΤΥΞ, υγος, ἡ, *ambitus* & *circumferentia currus*. in dat. pl. ἄντυξι. παρὰ τὸ ἀνωπτύσσεσθαι, quia sursùm extenditur.

Ἀντυπουργεῖν, Ion. pro ἀνθυπουργεῖν, *vicissim inservire*: ex ἀντὶ, & ὑπουργός.

Ἀντωθέω, ῶ, *repello*, *renitor*, *obnitor*: ἀντωθεῖσθαι, præs. inf. pass. Indè ἄντωσις, εως, ἡ, *repulsio*, *renixus*. Ab ἀντὶ & ὠθέω.

Ἀνύβριστος, ου, ὁ, ἡ, *contumeliæ expers*: ex ἄνευ, & ὕβρις.

Ἄνυδρος, ου, ὁ, ἡ, *aridus*, *aquâ carens*: ex α, & ὕδωρ, ν inserto euphoniæ gratiâ.

Ἄνυε, *perficiebat*, 3. sing. imp. Dor. vel Ion. verbi ἀνύω.

Ἄνυμες, *perficiebamus*, Dor. Sync. pro ἠνύομεν, 1. plur. imp. act. verbi ἀνύω.

Ἀνύοισα, *quæ perficit*, præs. part. f. g. ab ἀνύω.

Ἀνυπόδετος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, *discalceatus*, *sine calceis*; ab α, & ὑποδέω. Th. δέω.

Ἀνύποιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis*, *non ferendus*: ab α, ὑπὸ, & οἰστὸς ab οἴω pro φέρω.

Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ, ἡ, *minimè simulatus*, *non fucatus*: ex α, & ὑποκρίνομαι.

Ἀνύποπτος, & ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non suspectus*, *suspicione vacans*. Et Ἀνυπόπτως, adv. *citra suspicionem*. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, & ὄπτομαι.

Ἀνυπότακτος, ου, ὁ, ἡ, *refractarius*: ex α, & ὑποτάκτος.

Ἀνυσάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, *confeci*, *acquisivi*, a. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἀνύσας, ὁ, *qui perfecit*, a. 1. part. ab ἀνύω.

Ἀνυσίεργος, ου, ὁ, ἡ, *operis conficiendi studiosus*, *laboriosus*: ab ἀνύω, & ἔργον.

Ἄνυσις, εως, ἡ, *effectio*: ab ἀνύω.

Ἀνύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poët.

Ἀνυστὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui effici potest*, item *promptum*, *facile*. ὡς ἀνυστὸν ἐστι, *quoad fieri potest*, *pro viribus*. Ἀνυστικὸς, ου, ὁ, ἡ, vel ἀνυτικὸς, *efficax*. Ab ἀνύομαι.

Ἄνυτο, *perficiebatur*, Dor. pro ἤνυτο, imp. verbi ἄνυμι· vel est 3. plusq. perf. pass. ab ἀνύω.

ἈΝΥ'Ω, *perficio*, *prosum*, *impleo*, *consumo*, *impetro*, *festino*: f. σω. p. ἤνυκα. Hinc ἄνυσις, εως, ἡ, *perfectio*, item *profectus*, *commodum*. ἀνύσιμος, ου, ὁ, ἡ, *efficax*, *utilis*. ἀνυσίμως, adverb. *efficaciter*, *perfectè*.

ἌΝΩ, *sursùm*, adv. ὁ ἄνω, sc. ὢν, *supernus*. ἡ ἄνω, sc. οὖσα, *superna*. τὰ ἄνω, sc. ὄντα, *quæ sursùm sunt*. comparat. ἀνώτερον *superius*, *altius*. Hinc ἄνωθεν, *desuper*. ἐπάνω, *suprà*.

Ἀνῶ, *deseram*, a. 2. sub. act. ab ἀνίημι, a. 2. ἀνῆν.

Ἄνωγα, præt. m. Ion. pro ἤνωγα, *jussi*: ab ἀνώγω, & ἀνωγέω.

Ἄνωγον, imp. vel a. 2. Ion. pro ἤνωγον. ἀνώγω, a. 2. sub. ab ἀνώγω.

Ἀνώγεον, ου, τὸ, *cœnaculum*, & Att. ἀνώγεων, ω, τὸ. Scribitur & ἀνώγαιον. q. d. ἄνω τῆς γῆς, *supra terram*.

Ἀνώγηθι, & per Sync. ἄνωχθι, *jube*, præs. imp. ab

Ἀνώγημι, idem quod ἀνώγω.

Ἀνῶγμαι, ξαι, κται, *apertus sum*, perf. pass. verbi ἀνοίγομαι. part. ἀνεωγμένος, η, ον. Indè ἄνοιγμα, ατος, τὸ, *apertio*, *reseratio*. ἄνοιξις, εως, ἡ, idem, item *ostium*. ἀνοικτὸς, ου, ὁ, *apertus*, *apertilis*. Th. οἴγω.

Ἀνώγουν, *jubebam*, pro ἠνώγουν, imp. Ion. ab ἀνωγέω, seu ἀνώγω.

ἈΝΩ'ΓΩ, *jubeo*, *hortor*: f. ξω. p. ἤνωχα. a. 1. ἤνωξα.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, Poët. pro quo & νωδυνία, *indolentia*, *doloris vacuitas*. Indè Ἀνώδυνος, ου, ὁ, ἡ, *dolorem nullum sentiens*: & ἀνώδυνον φάρμακον, *quod dolorem sedat*. ἀνωδύνως, adv. *sine dolore*. Th. ὀδύνη.

Ἀνωθέω, ῶ, *propulso*, *repello*, *sursùm impello*: f. ήσω, & ώσω. a. 1. inf. act. ἀνῶσαι. med. ἀνώσασθαι. part. ἀνωσάμενος. Indè Ἀνώθησις, εως, ἡ, *impulsio sursùm versùs*, vel *repulsio*: Th. ὠθέω.

Ἀνώϊστος, ου, ὁ, ἡ, *inopinatus*, *improvisus*: hinc ἀνωΐστι, *inopinatò*. Ex α, & οἴω.

Ἀνωΐχθην, resolutâ diphthongo, pro ἀνῴχθην.

Ἀνῶκται, *apertus est*, 3. sing. perf. pass. ἀνῶγμαι, verbi ἀνοίγω.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ, ἡ, *interitui non obnoxius*: ex α, & ὄλεθρος.

Ἀνώμαλον, τὸ, *inæquale*. Hinc ἀνωμαλία, ας, ἡ, *inæqualitas*. Ex α, & ὁμαλός.

Ἀνωμοτὶ, *sine jurejurando*, adv. ex α, & ὄμνυμι.

Ἄνων, οντος, ὁ, *expediens*, præs. part. ab ἄνω pro ἀνύω.

Ἀνωρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνορθόω.

Ἀνωρία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, *intempestivitas*: ex α, & ὥρα.

Ἀνωσάμενος, ὁ, a. 1. part. m. verbi ἀνωθέω. Th. ὠθέω.

Ἀνῶσαι, *retulisse*, Ion. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενέγκαι, & ἀνενέγκειν. a. 1. inf. act. verbi

ἀναθέῳ, Vel Ἀνῶσαι, *repulisse*, est a. 1. inf. ab ἀναθέω.

Ἀνωσθῆναι, *repulsum fuisse*, a. 1. inf. m. verbi ἀναθέω.

Ἀνωτερικός, ὴ, όν, *superior*. Ex ἄνω est ἀνώτερος, hinc ἀνωτερικός.

Ἀνωφελής, έος, ὁ, ἡ, *inutilis*: ex α, & ὄφελος.

Ἀνῷχα, *aperui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω.

Ἀνῴχθην, ης, η, *apertus fui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἄνωχθι, pro ἄνωγε, *aperi*, præs. vel a. 2. imp. act. vel ἄνωχθι, *jube*, est imp. concisus pro ἀνώγωθι ab ἀνώγημι.

Ἀνωχθω, pro ἀνωγέτω, *jubeat*, ut etiam ἄνωχθι, pro ἄνωγε per Metaplasm. ab ἀνώγω.

Ἄξαιμι, αις, αι, *fregerim*, & in 3. pl. ἄξαιεν, a. 1. opt. act. ἄγνυμι, seu ἄγω, f. ἄξω. a. 1. ἦξα.

Ἄξας, *ducens*, a. 1. part. ab ἄγω, f. ἄξω.

Ἄξε, vel est præs. imp. futuri formam habens, ab ἄξω, quod Poëtæ formant à f. 1. ἄγω, vel dictum est pro ἄξον in a. 1. ut vicissim in a. 2. reperitur λάβον pro λαβέ.

Ἄξεια, ας, ε, & in 3. plur. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, seu ἄγω.

Ἄξενος, ου, ὁ, Poët. ἄξεινος, *sine hospite*: ex α, & ξένος.

Ἄξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *radendo non politus*: ab α, & ξεστός. Th. ξέω.

Ἀξία, ας, & Ion. η, ἡ, *dignitas*, *meritum*: ab ἄξιος.

Ἀξιάγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *admiratione dignus*, *admirabilis*: ab ἄξιος, & ἀγαστός.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auditu dignus*, item *memorabilis*: ab ἄξιος, & ἀκούω.

Ἀξιαπήγατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem Th. ἀπηγέομαι.

Ἀξιαπήγητος, Ion. pro ἀξιαφήγητος, ὁ καὶ ἡ, *memorabilis*: superlat. Ἀξιαπηγητότατος, & ἀξιαφηγητότατος, *memoratu dignissimus*. Ab ἄξιος, & ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.

Ἀξιεῦμαι, *dignum censeo*, Dor. pro ἀξιοῦμαι, præs. ind. ab ἀξιόω.

ἈΞΙ´ΝΗ, ης, ἡ, *ASCIA*, *dolabra*, Angl. an Ax: qu. ab ἄγω · vel à Chald. חצינא *batsina*, *securis*.

Ἀξιοθέητος, Ion. pro ἀξιοθέατος, *spectatu dignus*: ab ἄξιος, & θεάομαι.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ, ἡ, *qui alicui resistere potest pugnando*: ab ἄξιος, & μάχομαι.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ, ἡ, *victoria dignus*: ab ἄξιος, & νίκη.

ἌΞΙΟΣ, ου, ὁ, *dignus*, cum gen. Hinc ἀξίως, *dignè*, adv. ἀξία, ας, ἡ, *dignitas*, *meritum*. ἀξιότης, τητος, ἡ, idem. ἀξιόω, ῶ, *dignum censeo*, *puto*. ἀξίωμα, ατος, τὸ, *dignitas*, *auctoritas*; item *enuntiatum*. ἀξιωματικός, οῦ, ὁ, ἡ, *auctoritate præditus*, *augustus*. ἀξίωσις, εως, ἡ, *auctoritas*, *dignitas*, *amplitudo*. ἀνάξιος, ου, ὁ, ἡ, *indignus*. ἀντάξιος, ου, ὁ, ἡ, *æqualis pretii*.

Ἀξιόχρεως, Ion. & Att. *qui est solvendo*, *ac proinde fide dignus*: ab ἄξιος, & χρέος.

Ἀξιόω, ῶ, *dignor*, cum gen. *æquum censeo*. imp. ἠξίοον, ουν, fut. ώσω. pr. ἠξίωκα. a. 1. ἠξίωσα. a. 1. sub. ἀξιώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀξιῶσαι. pass. præs. ἀξιόομαι, οῦμαι, *dignus censeor*. 3. plur. præs. imperat. ἀξιούσθωσαν, *digni censentor*. p. ἠξίωμαι. a. 1. ἠξιώθην. f. 1. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος.

Ἀξιώσαιμι, αις, ε, *dignatus fuerim*, a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.

Ἄξομαι, *abducam*, f. 1. verbi ἄγω.

Ἄξον, a. 1. imp. act. *duc*, Vel *frange*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, f. ἄξω.

Ἄξονα, acc. sing. ἄξονι, dat. ab ἄξων.

Ἄξυλος, ου, ὁ, ἡ, *ligno carens*, vel *plenus ligno*: ab α, vel priv. vel epitat. & ξύλον.

Ἄξω, Dor. ἀξῶ, f. 1. act. *ducam*, vel *frangam*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

ἌΞΩΝ, ονος, ὁ, *axis asser*: qu. ab ἄγω, quia circa axem rota *agitur*.

——αο, Æol. & Bœot. in gen. sing. 1. decl. simpl. pro -ου, ut Αἰνείαο pro Αἰνείου. Est & Ion. & Poët. pro α in 2. pers. sing. a. 1. med. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.

Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδός, vel ἀοιδή.

Ἀοιδή, ῆς, & Dor. ἀοιδά, ᾶς, ἡ, *cantus*. dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι pro ἀοιδαῖς. A præt. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω.

Ἀοίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *celebris*, *decantatus*.

Ἀοιδός, οῦ, ὁ, *cantor*, *Poëta*. Th. ἀείδω.

Ἀοιδοτάτη, ης, ἡ, *canendi peritissima*, *cantu suavissima*, superl. ab ἀοιδός.

Ἀοίκητος, ου, ὁ, ἡ, *inhabitatus*. Ἄοικος, ου, ὁ, ἡ, *domo carens*. Ex α, & οἶκος.

Ἄοκνος, ου, ὁ, ἡ, *impiger*, item *intrepidus*: ex α, & ὄκνος.

Ἀολλέες, εῖς, οἱ, αἱ, *conferti*, nom. pl. ab ἀολλής. acc. pl. ἀολλέας, εῖς. dat. ἀολλέσι.

Ἀολλήδην, *confertim*, *simul*, adv. Poët. ab

ἈΟΛΛΗ´Σ, έος, ὁ, ἡ, *confertus*, *congregatus*. Hinc ἀολλίζω, & ἀολλέω, *congrego*.

——άοντι, ῶντι, terminatio Dor. 3. pers. plur. præs. ind. 2. contract. pro άουσι, vel ῶσι. ut βοάοντι, pro βοάουσι, βοῶσι.

ἈΟΡ, & ἄορ, ρος, τὸ, *ensis*: qu. ab ἀείρω, quia *suspenditur*.

Ἀόρατος, ου, ὁ, ἡ, *invisibilis*. ἀοράτως, *invisibiliter*, adv. ἀορασία, ας, ἡ, *cæcitas*. Ex α, & ὁράω.

Ἀόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infinitus*, *interminatus*. ἀορίστως, *infinitè*, *interminatè*. ἀοριστία, ας, ἡ, *infinitas*. ἀοριστικός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *indefinitivus*. ἀοριστέομαι, οῦμαι, *indefinitus sum*. ἀοριστάινω, *hæsito*. Omnia ab α, & ὅρος.

Ἄορνος, ου, ὁ, ἡ, *avibus carens*. Item nomen fluvii, *AVERNUS*. Th. ὄρνις.

ἈΟΡΤΗ´, ῆς, ἡ, *arteria magna*, item *arca*.

Ἀ´ΟΡ-

Α'ΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *lorum* (seu *funis*) *quo ensis, clypeus, aut pera appenditur*. dat. pl. ἀορτήρεσι. Poët. qu. ab ἀείρω, vel quasi ἀορτὴρ τινῶν, ab ἄωρ, & τηρέω.
Α'όρτο, *sublatus erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἄορμαι, pro ἤρμαι, perf. pass. verbi αἴρω. Quidam tamen ex ἦρτο factum volunt, η in α converso, & inserto ω, plusq. perf. pass. ἄρτο, ἄωρτο.
Α'οσσέω, ῶ, *auxilior, opem fero, adjuvo*. Hinc ἀοσσητὴρ, ὁ, *adjutor*. ἀνδῶ ὅσσης βοηθῶν, qui *non vocatus* alteri opitulatur. Ab ὅσσα.
Α'ὔτος, ου, ὁ, ἡ, *illæsus*: ex α, & οὐτάω.
Α'οχλησία, ας, ἡ, *vacuitas à turbis*. ἀόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui molestiâ vacat*. Ab α, & ὄχλος.
Α'όψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *visûs expers, cæcus*: ab α, & ὄπτομαι.
Α'π', pro ἀπό, *ab*.
Α'παγγεῖλαι, *renuntiâsse*, a. 1. inf. act. ἀπάγγειλον, άτω, *renuntiato*, & in 2. plur. ἀπαγγείλατε, *renuntiate*, imp. ἀπαγγείλας, αντος, ὁ, *renuntians*, part. Ab ἀπαγγέλλω.
Α'παγγελία, ας, ἡ, *narratio*: ab
Α'παγγέλλω, *renuntio*, f. ἀπαγγελῶ. p. ἀπήγγελκα. a. 1. ἀπήγγειλα. a. 1. imp. ἀπάγγειλον. inf. ἀπαγγεῖλαι. præs. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, pass. ἀπαγγελλόμενος. Ex ἀπό, & ἀγγέλλω.
Α'παγής, ὁ, ἡ, *impenetrabilis*: ex ἀπό pro α, priv. & ἄγω· vel, ut alii volunt, ex α intensivo, & ἔπαγον, a. 2. verbi πήγνυμι.
Α'παγινέειν, Ion. pro ἀπάγειν, *auferre, abducere*. Th. ἄγω.
Α'παγξαίμην, ης, η, *me strangularem*, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω.
Α'παγομένην, την, *abductam*, acc. sing. præs. part. pass. f. g. ab ἀπάγω.
Α'παγορεύων, οντος, ὁ, *prohibens*, præs. part. ab
Α'παγορεύω, *prohibeo, interdico, recuso, nego*: ex ἀπό, & ἀγορεύω.
Α'παγριόω, ῶ, *agreste reddo, effero, exaspero*: ab ἀπό, & ἄγριος. Indè Α'παγρίωσις, εως, ἡ, *efferatio, exasperatio*.
Α'πάγχω, *strangulo, suffoco*. f. ἀπάγξω, p. ἀπῆγχα. præs. pass. ἀπάγχομαι, *strangulor*. f. 1. m. ἀπάγξομαι. a. 1. ἀπηγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπό, & ἄγχω.
Α'πάγω, *abduco*. f. ἄξω p. ἀπῆχα. a. 2. ἀπήγον, Att. ἀπήγαγον. imp. ἀπάγαγε. part. ἀπαγαγὼν, όντος, ὁ. perf. pass. ἀπῆγμαι, ξαι, κται. a. 1. ἀπήχθην. inf. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω.
Α'παγωγὴ φόρου, *tributi pensio*.
Α'παδεῖν, Ion. & Poët. *displicere*: ex α, & ἁδεῖν, seu ἁνδάνω, *placeo*.
Α'παδις, ιος, ἡ, *cogitatio*. in acc. pl. ἀπάδιας, & per crasin, ἀπάδις. Dicta qu. ἄποδις, ab ἀπό pro ἄπωθεν καὶ πόῤῥωθεν ἰδεῖν, quòd mens & cogitatio res eminùs, & antè quam acciderint, videat, & prævideat.
Α'παειρόμενος, ου, ὁ, *discedens*, præs. part. ex ἀπό & ἀείρω.
Α'παθής, έος, ὁ, ἡ, *impatiens*, *qui non est passus*: ex α, & ἔπαθον. a. 2. verbi πάσχω.
Α'παί, præpos. Poët. pro ἀπό, *ab*.
Α'παιδευσία, ας, ἡ, *inscitia, imperitia*: ex α, & παιδεύω. Th. παῖς.
Α'παίδευτος, ου, ὁ, ἡ, *ineruditus, illiteratus*. Ex α, & παιδεύω. Th. παῖς.
Α'παιδοτρίβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sub magistro non exercitatus*, item *inexercitatus*: ab ἀπό, παῖς, & τρίβω.
Α'παιρεθέω, *privarer*, Ion. pro ἀφαιρεθῶ, a. 1. sub. pass. ab ἀφαιρέομαι.
Α'παιρεῖσθαι, Ion. pro ἀφαιρεῖσθαι, *privari, spoliari*: ex ἀπό, & αἱρέω.
Α'παιρερημένοι, οἱ, *fraudati*, Ion. redupl. atque Att. pro ἀφῃρημένοι, p. part. pass. ab ἀφαιρέω.
Α'παίρω, *tollo, discedo*: f. αρῶ. p. ἀπῆρκα. a. 1. ἀπῆρα. imp. ἄπαιρον, έτω. inf. ἀπᾶραι. p. pass. ἀπῆρμαι. a. 1. ἀπήρθην, sub. ἀπαρθῶ, ῇς. ῇ. Ex ἀπό, & αἴρω.
Α'παις, ὁ, *liberis carens*: ex α, & παῖς.
Α'παίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infaustus, inauspicatus, mali augurii*: ab ἀπό, & αἴσιος.
Α'παίσσω, f. ξω, *prosilio, cum impetu abeo*. a. 1. part. ἀπαΐξας. Th. ἀΐσσω.
Α'παιτεῖ, *repetit*, sing. præs. ind. ἀπαίτει, *repetito*, 2. sing. imp. act. præs. ἀπαιτήσουσιν, 3. pl. a. 1. sub. ab
Α'παιτέω, ῶ, *repeto*: ab ἀπό, & αἰτέω.
Α'παιτίζω, f. ίσω· idem.
Α'παλά, τά, *mollia*, h. e. *juvenilia*. ἀπαλάς, τάς, *teneras*, acc. pl. f. g. ab ἀπαλός.
Α'πάλαιστος, ου. ὁ ἡ, *qui luctâ est invictus, insuperabilis*, Poët. pro ἀκαταπάλαιστος. Th. παλαιστή.
Α'παλαιστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *palestræ imperitus*: ab α & παλαίστρα. Th. πάλη.
Α'παλαλκέμεν, *arcere, repellere*, Dor. pro ἀπαλαλκεῖν, præs. inf. ἀπαλάλκοι, *arceat*, 3. sing. præs. opt. act. verbi
Α'παλάλκω, *arceo, repello*. Th. ἀλκή.
Α'πάλαμνος, pro ἀπάλαμος, ου, ὁ, ἡ, *consilii inops, industriâ carens, difficilis*. Ex α, & παλάμη.
Α'πάλαμος βίος, *vita miserrima*, cui nullus παλάμην, i. e. *artem* (seu *auxilium*) reperire potest, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακὸν, *malum unde quis eluctari nequit*. Th. παλάμη.
Α'παλάομαι, ῶμαι, *deerro, vagor*: ab ἀπό, & ἀλάομαι.
Α'παλγέω, ῶ, *dedoleo, occalesco*: fut. ήσω. p. ἀπήλγηκα. Ex ἀπό, & ἀλγέω.
Α'πάλειψον, *dele*, a. 1. imperat. act. ab Α'παλείφω.
Α'παλείφω, f. ψω. p. α. *deungo*, item *deleo*. Indè ἀπάλειψις, εως, ἡ, *litura, delectio*. Th. ἀλείφω.

Ἀπαλεξίκακον, ου, τὸ, *immedicabile*, *à quo malum depelli nequit*: ab ἀπὸ, ἀλέξω, & κακός.

Ἀπαληθεύω, f. σω, p. κα. *vera prædico*: ab ἀπὸ, & ἀληθεύω. Th. ἀληθής.

Ἀπαληλιμμένος, η, ον, *obliteratus*, part. præt. paſſ. ab ἀπαλείφομαι.

Ἀπαλήσεται, *vagabitur*, f. 1. m. ex ἀπὸ, & ἄλημι, vel ἀλάομαι.

Ἀπαλθέομαι, οῦμαι, *curo*: vide in ἄλθω, ἀλθέω, & ἀλθαίνω.

Ἀπαλίας, ου, ὁ, *hœdus tenellus* ſeu *delicatus*. Th. ἁπαλός.

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *dimiſſio*: &

Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, *diſcedendi facultas*: ab

Ἀπαλλάσσω, vel Att. -ττω, *dimitto*, *abire jubeo*, *libero*: f. άξω. p. ἀπήλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξα. 3. ſing. a. 1. ſub. ἀπαλλάξῃ. præt. paſſ. ἀπήλλαγμαι. inf. ἀπηλλάχθαι. Ex ἀπὸ, & ἀλλάσσω.

Ἀπαλλοτριόω, ῶ, *abalieno*. ἀπαλλοτριοῖ, 3. ſing. præſ. opt. fut. ώσω. p. ἀπηλλοτρίωκα. p. paſſ. ἀπηλλοτρίωμαι. part. ἀπηλλοτριωμένος, *abalienatus*. Ex ἀπὸ, & ἀλλοτριόω. Th. ἄλλος.

Ἀπαλοῖο, οῦ, *teneri*, *mollis*, gen. Ion. pro ἁπαλοῦ, ab

Ἀ'ΠΑΛΟ'Σ, ἡ, όν, *tener*, *mollis*, *delicatus*: qu. ἁφαλὸς, ab ἁφὴ, q. d. *tactui cedens*. Indè ἁπαλότης, τητος, ἡ, *teneritudo*, *mollities*. ἁπαλῶς, *molliter*. Th. ἅπτομαι.

Ἁπαλοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *delicatè nutritus*, *ſaginatus*. Th. τρέφω.

Ἁπαλόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *carne mollis*: ex ἁπαλὸς, & σάρξ.

Ἁπαλόχροος, gen. ab ἁπαλόχροος, οος, ὁ, ἡ, *qui tenellum ſeu molle corpus habet*. Ex ἁπαλὸς, & χρῶς. Th. χρόα.

Ἁπαλύνω, *tenerum reddo*, *mollio*, *emollio*, item *delicatè attingo*: f. υνῶ. Th. ἁπαλός.

Ἀπαμβλυώω, idem quod ἀμβλυώω, *hebeto*, *obtundo*. Th. ἀμβλύς.

Ἀπαμείβετο, *reſpondebat*, 3. imp. ἀπαμειβόμενος, præſ. part. ab

Ἀπαμείβομαι, *reſpondeo*: ex ἀπὸ, & ἀμείβω.

Ἀπαμμένος, *pendens*, *ſuſpenſus*, Ion. pro ἀφημμένος, ſublatâ aſpiratione & augmento: ab ἀφάπτομαι. Th. ἅπτομαι.

Ἀπαμμυνω, *propello*, *arceo*: f. υνῶ. Ex ἀπὸ, & ἀμύνω.

Ἅπαν, τὸ, *omne*, n. g. adj. ἅπας, ab ἅμα, & πᾶς.

Ἀπαναίνεται, *reſpuit*, 3. ſing. præſ. ind. ex

Ἀπαναίνομαι, *renuo*, *reſpuo*, *recuſo*, *rejicio*, cum acc. Ab ἀπὸ, & ἀναίνομαι.

Ἀπανήνατο, *reſpuit*, Poët. & Dor. pro ἀπηνήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπάνευθε, *ſeorſum*, adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

Ἀπανήνασθαι, *recuſare*. a. 1. inf. m. & a. 1. ind. m. ἀπηνηνάμην, *recuſavi*, *renui*. Ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπανισταμένης, τῆς, *diſcedentis*, gen. ſing. part. præſ. f. g. ab ἀπανίσταμαι, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, & ἵστημι.

Ἅπαντα, τὸν, *omnem*, acc. ſing. ab ἅπας, gen. ἅπαντος, quod ex ἅμα, & πᾶς.

Ἀπαντᾶν, *occurrere*, præſ. inf. & ἀπαντῶντας, τῶν, *occurrentes*, acc. pl. part. præſ. ab

Ἀπαντάω, ῶ, *occurro*: ab ἀπὸ, & ἀντάω. Th. ἀντί.

Ἁπανταχῆ, *ubique*, adv. Th. πᾶς.

Ἀπάντησις, εως, ἡ, *occurſus*: ab ἀπαντάω.

Ἀπαντίον, Ion. è *regione*. Th. ἀντί.

Ἅ'ΠΑΞ, adv. *ſemel*.

Ἁπαξαπλῶς, *univerſaliter*: ex ἅπαξ, & ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

Ἀπάξιος, ου, ὁ, *præter morem*; & ſubinde pro ἄξιος, *dignus*.

Ἀπάορος, ου, ὁ, Poët. pro ἀπήορος, *remotus*: qu. ab ἀείρω, p. m. ἦορα, & neglecto augmento, ἄορα.

Ἀπαράβατος, ου, ὁ, ἡ, *non tranſitorius*, *perpetuus*: ex α, & παραβαίνω.

Ἀπάραι, *ſuſtuliſſe*, *diſceſſiſſe*, a. 1. inf. act verbi ἀπαίρω.

Ἀπαραιρημένος, *ſpoliatus*, *privatus*, Ion. redupl. pro ἀφῃρημένος, perf. part. paſſ. verbi ἀπαραιρέομαι, οῦμαι, pro ἀφαιρέομαι.

Ἀπαρακαλύπτως, *apertè*, adv. ab α, παρὰ, & καλύπτω.

Ἀπαράλογος, η, ον, *infallibilis*, *e*: ex α, & παραλογίζομαι.

Ἀπάρας, αντος, ὁ, *tollens*, a. 1. part. act. ab ἀπαίρω.

Ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ, ἡ, *imparatus*: ex α, & 3. perſ. ſing. præt. ind. verbi παρασκευάζομαι. Th. σκεῦος.

Ἀπαραφυλάκτως, *incautè*: ex α, & παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

Ἀ'ΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Ἄπαργμα, ατος, τὸ, *primitiæ*: ab ἀπὸ, & ἀρχή. Vide ἀπαρχή.

Ἀπάρθενος, ου, ὁ, ἡ, *qui*, *quæve non eſt virgo*: ex α, & παρθένος.

Ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, *ablatus fuero*, a. 1. ſub. paſſ. ab ἀπαίρω.

Ἀπαριθμήσας, αντος, ὁ, *qui recenſuit* vel *numeravit*, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός.

Ἀ'ΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herba quædam, *lappa*.

Ἀπαρκτίας, ſeu ἀπαρκίας, ου, ὁ, *ventus Septentrionalis*. Th. ἄρκτος.

Ἀπαρνέομαι, οῦμαι, *abnego*, f. ήσομαι, ήσω. p. ἀπήρνημαι. f. 1. paſſ. ἀπαρνηθήσομαι. a. 1. m. ἀπηρνησάμην. a. 1. imp. ἀπάρνησαι, άσθω. inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ, & ἀρνέομαι.

Ἄπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pernegat*: ab ἀπαρνέομαι.

Ἀπάρον, άτω, *tollito diſcedito*, a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω.

Ἀπαρράσσω, *dejicio*, *deturbo*: f. ξω. Ex ἀπὸ, & ἀράσσω.

Ἄπαρ-

Α'παρσις, εως, ἡ, *profectio, abitio, discessus*: ab ἀπὸ, & αἴρω, *tollo*; tum enim tollunt sarcinas.

Α'παρτάω, ῶ, f. ήσω, *suspendo, dirimo*, qu. *seorsum suspendo*. Ex ἀπὸ, & ἀρτάω. Huic sono & sensu non absimile est nostrum **apart**; quod Latinæ tamen est originis.

Α'πάρτι, adv. *ab hoc tempore*: ex ἀπὸ, & ἄρτι. Alii, & quidem doctiores, legendum esse censent ἀπαρτὶ, *planè, omninò*, ab ἄρτιος, *perfectus*.

Α'ΠΑΡΤΙ'Α, ας, ἡ, *suppellex*, quâ se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i.e. *proficiscentes*: item *perfectio*. Th. αἴρω, *tollo*.

Α'παρτιλογία, ας, ἡ, *integra summa, rotunda ratio*: ab ἀπὸ, ἄρτιος, & λέγω.

Α'παρτισμὸς, ῦ, ὁ, *perfectio, absolutio*: ab ἀπήρτισμαι, 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

Α'παρύειν, *exhaurire*: ab ἀπὸ, & ἀρύω.

Α'πάρχειν, Poët. pro ἄρχειν, *imperare*.

Α'πάρχεσθαι, *primitias offerre*: ab

Α'παρχὴ, ῆς, ἡ, frequentius in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, *primitiæ*: q. d. ἀπ' ἀρχῆς, scil. γεννημάτων τῆς γῆς, *de principio frugum*.

Α'πάρχομαι, *primitias solvo & decerpo*, cum gen. item *libamenta facio*. Th. ἀρχή.

Α'πας, ἅπασα, ἅπαν, *omnis, e*. gen. ἅπαντος, ἁπάσης. Ex α pro ἅμα, & πᾶς.

Α'πασέων, *omnium*, gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν, ab ἅπας.

Α'παστος, ε, ὁ κὶ ἡ, *qui non gustavit, jejunus*: ex α, & πάω.

Α'παστράπτουσα, ἡ, *emittens*: præs. part. f. g. ex ἀπὸ, & ἀστράπτω.

Α'πάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, *fraus*. Et Α'πατᾷ *decipit*, 3. sing. ind. præs. ab

Α'ΠΑΤΑ'Ω, ῶ, *decipio, fallo*: f. ήσω p. ἠπάτηκα. a. 1. ἠπάτησα, & Ion. ἀπάτησα, ας, ε, præs. inf. act. ἀπατᾷν. a. 1. ind. pass. ἠπατήθην. part. ἀπατηθεὶς, εῖσα, ἐν. qu. ἀπὸ τῆς πάτε ἀπάγω, *à via abduco*. Hinc ἀπάτη, ης, ἡ, *fraus*. ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, *impostor*.

Α'πάτερθε, *seorsim*, adv. ab ἄτερθε, seu ἄτερ.

Α'πάτη, ης, ἡ, Dor. ἀπάτα, *fraus*: ab ἀπατάω.

Α'πατηθῆναι, *decipi*, a. 1. inf. pass. ab ἀπατάω.

Α'πατηλὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *fallax*: ab ἀπατάω.

Α'πατήλιος, idem.

Α'πατήσει, *fallet*, 3. pers. f. 1. ind. ἀπάτησε, *fefellit*, a. 1. Ion. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω.

Α'πατῶντες, οἱ, *fallentes*, præs. part. act. plur. ab ἀπατάω.

Α'πάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *sine patre*: ex α, & πατήρ.

Α'παύγασμα, ατος, τὸ, *effulgentia, splendor*: à 1. pers. perf. pass. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγή.

Α'παυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor lucis, effulgentia*: ab eodem Th.

Α'παυδᾶν, *renuntiare*. Α'παυδήσαντες, οἱ, a. 1. part. pl. num. ab Α'παυδάω, ῶ, *renuntio*; item *veto, interdico, prohibeo*: f. ήσω. Ab ἀπὸ, & αὐδάω. Th. αὐδή.

Α'παυθαδιεῖσθαι, *ausurum esse*, Att. pro ἀπαυθαδίσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίζομαι. Vide in αὐθάδης.

Α'παυλίζομαι, *seorsim stabulor* seu *pernoctor*.

Α'παυλόσυνος, ε, ὁ, ἡ, *seorsim stabulans* seu *pernoctans*. Ab ἀπὸ, & αὐλή.

Α'παυρέω, ῶ, *aufero*, imp. ἀπηύρεον, ἀπηύρων. Hinc ἀπαύρα, Ion. pro ἀπηύρα. Ex ἀπὸ, & αὔρα.

Α'παυστος, ε, ὁ κὶ ἡ, *indesinens: non cessans, irrequietus*; item *fine carens., perpetuus*. Α'παυστος δίψα, *sitis quæ sedari non potest*.

Α'παύστως, & Α'παυστί, *indesinenter, incessanter, irrequietè*, adverb. Ab Α'ποπαύω, *cessare seu desistere facio*; item *compesco*. præs. pass. Α'ποπαύομαι, *cesso, desisto, finem facio*. Ab ἀπὸ, & παύω.

Α'παυτομολέω, ῶ, *transfugio, sum perfuga*: ab ἀπὸ, & αὐτόμολος: Th. μολέω.

Α'παφρίζω, *despumo*. Th. ἀφρός.

Α'ΠΑ'ΦΩ, & ἀπαφῶ, & ἀπαφίσκω, *fallo, decipio*. Poet. idem quod ἀπατάω. Vox Æolica, dicta παρὰ τὸ δι' ἁφῆς ἀπατᾶσθαι. ἐξαπαφάω, idem.

Α'παχθεὶς, ὁ, *abactus*, a. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι, ex ἀπὸ & ἄγω.

Α'παχθὴς, έος, ὁ κὶ ἡ, *gravis, molestus*. Α'παχθίζω. *gravo*. Th. ἄχθος.

Α'πάψας, ὁ, Ion. pro ἀφάψας, *qui nexuit*: a. 1. part. Th. ἅπτω.

Α'πέβα, Dor. pro ἀπέβη, *successit*, 3. sing. a. 2. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.

Α'πέβαλον, ες, ε, *abjeci*, a. 2. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω.

Α'πέβην, ης, η, *discessi*, a. 1. ind. Α'πεβησάμην, ω, ατο, idem, a. 1. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.

Α'πεγαλακτίσθην, ης, η, *ablactatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀπογαλακτίζω, quod ex ἀπὸ, & γαλακτίζω. Th. γάλα.

Α'πέγγονος, ε, ἡ, *pronepos*: ab ἀπὸ, & ἔγγονος. Th. γίνομαι.

Α'πεγλυκάνθη, *dulcis evasit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.

Α'πεγνώσθην, ης, η, *rejectus sum*, a. 1. pass.

Α'πεγνωκὼς, ῦια, ὸς, *rejectus*, perf. part. act. ab ἀπογινώσκω, Inde Α'πεγνωκότως, *desperatè*. Th. γινώσκω.

Α'πεδανὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *claudus, sensibus captus, infirmus*: ab α, & πεδανὸς, quod à πέδον.

Α'πεδάσσαο, *divisisti*, Ion. & Poët. pro ἀπεδάσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω.

Α'πέδειξα, ας, ε, *exposui, designavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι. a. 1. pass. ἀπεδείχθην. Th. δεικνύω.

Α'πεκεφαλισάμην, ας, ε, *caput amputassem*, a. 1. ind. act. ab ἀπὸ, & δειροτομέω. Ex δέρη, seu δειρὴ, & τέμνω, p. m. τέτομα.

Α'πεδέξατ', per Apocopen pro ἀπεδέξατο, *recepit*, 3. sing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι. Et Α'πεδέξατο, *demonstravit*, Ion. pro ἀπεδείξατο, quod à δείκνυμι.

Α'πεδήμησα, ας, ε, *peregrè profectus sum*, a. 1. act. ab ἀποδημέω, ex ἀπὸ, & δῆμος.

Α'πεδίδου, 2. sing. imperf. pass. ab ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι.

Α'πεδίδοσαν, pro ἀπεδίδοσαν, 3. sing. imperf. act. ejusdem verbi.

Α'πέδιλος, ε, ὁ καὶ ἡ, *calceis carens, excalceatus*. Α'πεδίλωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α, & πέδιλον.

Α'πεδοκίμασα, ας, ε, *reprobavi*, a. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. άσω. perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ, & δοκέω.

Α'πεδόμην, ου, το, *vendidit*, *sursum dedit*, a. 2. m. verbi ἀποδίδωμι.

Α'πεδον, ε, τὸ, Ion. & Poët. pro πεδίον *planities*, *campus*.

Α'πέδοντο, *vendiderunt*, 3. pl. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι.

Α'πέδοσθε, 2. pl. a. 2. m. à Th. eodem.

Α'πεδος, ε, ὁ καὶ ἡ, *planus*: ut Α'πεδος χώρη, *plana regio*. Th. πέδον.

Α'πέδρα, per Apocopen, pro ἀπέδρασα, ας, ε, *aufugi*, a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, unde 1. pl. ἀπέδραμεν, & ἀπέδραν, *aufugerunt*. Alii ἔδραν, seu ἔδρην, à δρημι, ducunt.

Α'πεδυσάμην, ω, ατο, *exui*, a. 1. m. ab ἀποδύομαι, ex ἀπὸ, & δύω.

Α'πέδω, *ABEDO*, a. 1. pass. ἀπεδέσθην, ης, η. Ab ἀπὸ, & ἔδω.

Α'πέδωχ', per Apocopen pro ἀπέδωκε, *restituit*, a. 1. act. ex ἀπὸ, & δίδωμι.

Α'πέειπον, ες, ε, *negabam*, imperf. vel a. 2. Att. per prosthesin Poët. ab ἀπὸ, & ἔπω.

Α'πεζωσμένος, η, ον, *exauctoratus*, perf. part. pass. ab ἀποζώννυμι. Th. ζώννυμι.

Α'πέην, Poët. pro ἀπῆν, *aberat*, imperf. ab ἄπειμι, quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, *sum*.

Α'πέθανον, ες ε, *mortuus est*, a. 2. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπὸ, & θνήσκω.

Α'πεθέμην, ου, ετο, *deposui*, *distuli*, a. 2. ind. m. Α'πεθησάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Α'πέθηλα, ας, ε, *deflorui*, a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω.

Α'πεθίζω, *desuefacio*: ab ἀπὸ, & ἐθίζω. Th. ἔθος,

Α'πεθι, pro ἄπιθι, *ABI*, imper. verbi ἄπειμι, *abeo*; ex ἀπὸ, & εἶμι, *eo*. Item ἀπεῖ, *abes*, 2. pers. præs. ind. verbi ἄπειμι, *absum*; ex ἀπὸ, & εἰμὶ, *sum*.

Α'πείδω, *video*. f. ἀπείσομαι. a. 2. ἀπεῖδον, ες, ε. a. 2. sub. ἀπίδω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, & εἴδω, *video*.

Α'πείθεια, ας, ἡ, *contumacia*, *inobedientia*: ab ἀπειθὴς. Th. πείθω.

Α'πειθέω, ῶ, *non pareo*, *incredulus sum*; f. ήσω. p. ἠπείθηκα. a. 1. ἠπείθησα. a. 2. ἀπέπιθον. Ex α. & πείθω.

Α'πείθην, ης, η, Ion. pro ἀφείθην, *dimissus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Α'πειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *contumax*, *inobediens*; item *incredulus*; ex α, & πείθω.

Α'πεικάζω, *assimilo*, item *comparo*: f. άσω. Indè Α'πεικασθεῖσα, ας, ἡ, *assimilata* & *expressa figura*: & à 1. pers. præt. pass. Α'πείκασμα, ατος, τὸ, *simulacrum*, *imago*. Ex ἀπὸ, & εἰκάζω. Th. εἴκω.

Α'πεικονίζω, *ad imaginem* seu *exemplar effingo*: à cujus 1. pers. præt. pass. Α'πεικόνισμα, ατος, τὸ, *adumbratio*, *imago*, *effigies*.

Α'πείκως, idem quod ἀπεοικώς. Α'πεικότως, idem quod ἀπεοικότως.

Α'πειλὰς, τὰς, *minas*, acc. pl. ab ἀπειλή.

Α'πειλεῦσα, ἡ, *minans*, Poët. pro ἀπειλοῦσα, præs. part. f. g. Α'πειλεῖς, *minaris*, 2. pers. præs. ind. ab ἀπειλέω, Poët. pro

Α'ΠΕΙΛΕ'Ω, ῶ, Æol. ἀπίλλω, *minitor*, *interminor*; item *glorior*. imperf. ἠπείλεον, εον. f. ήσω p. ἠπείληκα. a. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο, a. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, cujus 1. plur. ἀπειλησώμεθα. Vel ab ἀπὸ, & εἰλῶ, quia minæ à delinquendo avertunt: vel παρὰ τὸ ἀπωθεῖν τὸ ἔλεος, quia minitati à misericordia procul sint.

Α'πειλὴ, ῆς, ἡ, *minæ*: ab ἀπειλέω.

Α'πειλήσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. m. sub. verbi ἀπειλέω.

Α'πειλήτην, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτην, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω.

Α'πειλητὴρ, ῆρος, ὁ, *minax*, *jactator*; cujus f. ἀπειλήτειρα, *minatrix*. Α'πειλητήριοι λόγοι, *minacia verba*. Th. ἀπειλέω.

Α'πείληφα, ας, ε, *recepi*, in 3. pers. plur. ἀπειλήφασιν, præt. act. cujus part. ἀπειληφὼς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπολέληφα, & ἀπολεληφὼς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Α'πεῖμι, *absum*, imperf. ἀπῆν, *aberam*, f. ἀπέσομαι. præs. inf. ἀπεῖναι. part. ἀπὼν, οῦσα, ὂν, *absens*. Ex ἀπὸ, & εἰμὶ, *sum*.

Α'πειμι, vel ἀπίημι, *abeo*. f. ἀπείσομαι. a. 2. ἄπιον. a. 1. act. ἀπεῖσα, & Att. ἀπήεσαν, sic ἀπήεσαν, *abierunt*, 3. pl. a. 1. act. vel plusq. perf. med. Ex ἀπὸ, & εἶμι, vel ἴημι, *eo*.

Α'πειπάμην, ω, ατο, *abdicavi*, a. 1. m. & in 1. plur. ἀπειπάμεθα. Α'πεῖπαι, *abdicavisse*, a. 1. inf. act. Α'πεῖπε, *interdixit*, 3. sing. a. 1. vel 2. act. Α'πειπεῖν, *interdicere*, *recusare*, præs. inf. act. ab

Α'πείπω, *interdico*, *recuso*, *veto*; item *retracto*, *denego*: Poët. pro ἀποείπω, quod ex ἀπὸ, & ἔπω.

Α'πειράκις, *infinities*, adv. ab ἄπειρος, *infini-*

infinitus. Th. πέρας.
Α'πείρατ☉, ου, ὁ, ἡ, infinitus, Poët. pro ἀπείρατ☉, quod à περαίνω, pro περαίνω. Th. πέρας.
Α'πείρατ☉, ου, ὁ, ἡ, intentatus, qui tentari nequit: ex α, & πειράζω. Th. πεῖρα.
Α'πείρατ☉, ου, ὁ, ἡ, inexpertus, Poët. pro ἀπείρ☉. Ab eodem Th.
Α'πειρεσίως, infinitis modis, adv. ab ἀπὸ, & πεῖρα.
Α'πείργειν, idem ferè quòd εἴργειν, arcere.
Α'πείργων, ὁ, arcens, prohibens, part. præs. ab
Α'πείργω, arceo, inhibeo, prohibeo: f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. χα. Ab ἀπὸ, & εἴργω.
Α'πειρέσι☉, ου, ὁ, ἡ, ingens, infinitus: ex α, & πεῖρας, pro πέρας.
Α'πειρηκώς, υῖα, ὸς, fessus, part. ab ἀπείρηκα, præt. ind. act. verbi ἀπερέω, ab ἀπὸ, & ἐρέω, quod ab εἴρω, necto, dico.
Α'πείρητ☉, ου, ὁ, ἡ, inexpertus: ex α, & πεῖρα.
Α'πειρία, ας, ἡ, imperitia: ab eodem Th.
Α'πειρίτ☉, ου, ὁ, ἡ, infinitus: ex α, & πέρας.
Α'πειρόγαμ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptiarum expers, cælebs: ab ἄπειρ☉, & γάμ☉. Th. γαμέω.
Α'πεῖρξα, ας, ε, exclusi, prohibui, in 3. pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind act. ab ἀπείργω.
Α'πειροθάλασσ☉, & Α'πειροθάλαττ☉, ου, ὁ, καὶ ἡ, maris seu navigandi inexpertus: ab ἄπειρ☉, & θάλασσα.
Α'πειρόκακ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, malorum inexpertus; item minimè malus, simplex: indè
Α'πειροκακέω, ῶ, simplicitate utor, malitiâ non utor. Ab ἄπειρ☉, & κακός.
Α'πειρόκαλ☉, ου, ὁ, ἡ, honesti expers: ex ἄπειρ☉, & καλός.
Α'πειρολεχὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, expers tori, cœlebs: ab ἄπειρ☉, & λέχ☉, quod à λέχω, cubare facio.
Α'πειρομάχας, α, ὁ, Dor. pro ἀπειρομάχης, ου, ὁ, ἄπειρ☉ τῆς μάχης, imperitus prœlii. Ab α, πεῖρα, & μάχη.
Α'πείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ον☉, ὁ, ἡ, infinitus. Th. πέρας.
Α'πειρ☉, ου, ὁ, imperitus. Α'πείρως, imperitè, adv. Ab α, & πεῖρα. Et Α'πειρ☉, ου, ἡ, Dor. pro ἤπειρ☉, terra continens. Item Α'πειρ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, interminatus, infinitus, immensus: ab α, & πέρας.
Α'πειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia: ab ἄπειρ☉. Th. πεῖρα.
Α'πειρώδιν, ῖν☉, ὁ καὶ ἡ, partûs dolores non expertus: ab ἄπειρ☉, & ὠδὶν.
Α'πείρων, ον☉, ὁ καὶ ἡ, infinitus, interminatus.
Α'πείρων γαῖα, Homero & Hesiodo est terra rotunda. Th. πέρας
Α'πεῖσα, ας, ε, abii, Att. ἀπῄεισα, a. 1. ind. act. & Α'πείσομαι, fut. verbi ἀπείμι, quod vide.

Α'πειστ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, nullâ persuasione flexibilis, contumax: indè ἀπειστον, ου, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab α, & 3. pers. sing. præt. pass. verbi πείθω.
Α'πεῖχον, ες, ε, abstinebam, imp. act. ἀπειχόμην, ου, ετο, imp. pass. ab ἀπέχω.
Α'πεκάλει, nominabat, 3. sing. imp. ab ἀποκαλέω, ex ἀπὸ, & καλέω.
Α'πεκάλυψα, ας, ε, retexi, revelavi, a. 1. act. ab ἀποκαλύπτω.
Α'πέκγον☉, ου, ὁ, abnepos: ab ἀπὸ & ἔκγον☉. Th. γείνομαι.
Α'πεκδέχομαι, exspecto. f. ἀπεκδέξομαι. perf. pass. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ & δέχομαι.
Α'πεκδύομαι, exuo. f. ἀπεκδύσομαι. a. 1. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμεν☉, ου, ὁ, exutus. Hinc Α'πέκδυσις, εως, ἡ, exeuntio, ipse exeundi actus. Ab ἀπὸ, ἐκ, & δύω, induo.
Α'πεκλαιόμην, ου, ετο, deflebar, & in 3. plur. ἀπεκλαίοντο, imp. pass. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω.
Α'πεκλανθάνω, obliviscor. a. 2. m. ἀπεξελαθόμην, & Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεκλελαθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, & λανθάνω. Th. λήθω.
Α'πέκλασα, ας, ε, fregi, a. 1. ind. ab ἀποκλάω, quod ab ἀπὸ, & κλάω.
Α'πεκλέγομαι, in electione reprobo, non eligo: ab ἀπὸ, ἐκ, & λέγομαι.
Α'πέκλεισα, ας, ε, occlusi, & in 3. plur. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω.
Α'πεκλελαθόμην, ου, ετο, oblitus sum, Poët. per reduplicationem Ion. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.
Α'πέκοψα, ας, ε, amputavi, a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω.
Α'πεκρινάμην, ω, ατο, respondi, a. 1. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.
Α'πεκρυψάμην, ω, ατο, occultavi, a. 1. m. ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποκρύπτω, occulto. Th. κρύπτω.
Α'πέκτανον, ες, ε, occidi, a. 2. ind. act.
Α'πέκτεινα, ας, ε, occidi, a. 1. ind. act.
Α'πέκτονα, ας, ε, p. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω.
Α'πεκτ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, impexus. Α'πέκτητ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἀπὸ, & πείκω.
Α'πελαμπόμην, ου, ετο, resplendebat, imperf. pass. Α'πέλαμψα, ας, ε, resplendui, emicui, a. 1. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω.
Α'πελασία, ας, ἡ, abactio: ab ἀπελαύνω.
Α'πέλαστ☉, & Α'πλαστ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, cui appropinquare tutum non est: ab α, & πέλας.
Α'πελαύνω, abigo, expello, arceo. f. ἀπελάσω. a. 1. ἀπήλασα. p. ἀπήλακα. Ex ἀπὸ, & ἐλαύνω.
Α'πέλαυσα, & Ion. ἀπήλαυσα, ας, ε, fructum cepi, a. 1. ab ἀπολαύω. Th. λάω.
Α'πελαφρύνω, sublevo, f. υνῶ. Ab ἀπὸ, & ἐλα-

ἐλαφρεύω. Th. ἐλαφρός.

Α᾽πελάω, Poët. pro ἀπελαύνω.

Α᾽πελεγμὸς, οῦ, ὁ, *refutatio, redargutio, probrum*: ab ἀπήλεγμαι, 1. perf. sing. præt. pass. ind. verbi

Α᾽πελέγχω, *redarguo*, f. γξω. a. 1. ἀπήλεγξα. præt. act. ἀπελήλεγχα. præt. pass. ἀπήλεγμαι. a. 1. pass. ἀπηλέγχθην, a. 1. m. ἀπηλεγξάμην. Ex ἀπὸ, & ἐλέγχω.

Α᾽πέλεθρος, ου, ὁ, ἡ, *immensus*: ex α, & πέλεθρον, seu πλέθρον, *jugerum*.

Α᾽πελείβεθ᾽, per Apocopen pro ἀπελείβετο, *destillabat*, 3. sing. imperf. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω.

Α᾽πελέκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non dedolatus* vel *securi complanatus*: ab α, & πελεκάω.

Α᾽πελέσθαι, *abstulisse*, Ion. pro ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφελόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω.

Α᾽πελεύθερος, ου, ὁ, ἡ, *libertus, libertate donatus*: ex ἀπὸ, & ἐλεύθερος.

Α᾽πελεύσομαι, σῃ, εται, *recedam*, & in 3. plur. ἀπελεύσονται. f. 1. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Α᾽πέληγε, *cessavit*, 3. sing. imp. act. ab ἀπολήγω, quod ex ἀπὸ, & λήγω.

Α᾽πελήλακα, ας, ε, *abegi*. Att. pro ἀπήλακα, perf. ind. act. Α᾽πελήλατο, *abactus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω.

Α᾽πελθὲ, *recedito, abito*, a. 2. imperat. act.

Α᾽πελθεῖν, *abiisse, recessisse*, a. 2. inf.

Α᾽πελθὼν, οῦσα, ὸν, *qui recessit*, a. 2. part. ab ἀπέρχομαι, quod ex ἀπὸ, & ἔρχομαι.

Α᾽πέλιπον, ες, ε, *reliqui*, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω Th. λείπω.

Α᾽ΠΕΛΛΑΙ᾽, ῶν, αἱ, *fana, conciones*: q. ab

Α᾽πέλλω, Æol. pro ἀπείλέω, *arceo*. Hinc forsan Latino-barbarum *Capella* pro æde, unde Angl. Chapels.

Α᾽πελλῆς, οῦ, ὁ, *Apelles*, nomen viri, Lat. *Apella*.

Α᾽πελόμενοι, Ion. pro ἀφελόμενοι, *cùm eripuissent*, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω. Th. αἱρέω.

Α᾽ΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, *ulcus, vulnus*. Dicta vel παρὰ τὸ μὴ πελάζειν τὴν σάρκα, quia caro non sibimet appropinquat: vel ἀπὸ τοῦ ἀφελόμενος, φ Ion. verso in π, quia exscinditur aliquid & aufertur.

Α᾽πελπίζω, *indè spero*: item *despero*, f. ίσω. p. ἀπήλπικα. a. 1. ἀπήλπισα. a. 1. part. ἀπελπίσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ, & ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Α᾽πελύθην, ης, η, *absolutus fui*, a. 1. pass. ab ἀπολύομαι, ex ἀπὸ, & λύω.

Α᾽πελυμαινόμην, ου, ετο, *purgatus sum*, imp. pass. ab ἀπολυμαίνομαι. Ex ἀπὸ, & λύμη, *noxa*, vel potius λῦμα, *sordes*.

Α᾽πέλυσα, ας, ε, *dimisi*, a. 1. act. ab ἀπολύω, quod ex ἀπὸ, & λύω.

Α᾽πελωβήθην, ης, η, *contumeliam accepi*, a. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι. Th. λώβη.

Α᾽πέμαθον, ες, ε, *dedidici*, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

Α᾽πεμαράνθην, ης, η, *emarcui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι.

Α᾽πέμεσα, ας, ε, *evomui*, a. 1. act. Poët. pro ἀπέμεσα: ab ἀπεμέω, quod ex ἀπὸ, & ἐμέω.

Α᾽πεμνησάμην, ω, ατο, *recordatus sum*, a. 1. m. cujus 3. plur. ἀπεμνήσαντο & inf. ἀπομνήσασθαι. Ab ἀπομιμνήσκομαι, quod ex ἀπὸ, & μιμνήσκομαι, vel μνάομαι.

Α᾽πεμόργνυον, υς, υ, *abstergebam*, imperf. act.

Α᾽πεμορξάμην, ω, ατο, *abstersi*, a. 1. m. & in 3. plur. ἀπεμόρξαντο ab ἀπομόργνυμι. Th. ὀμόργνυμι.

Α᾽πεμπολεῖται, *venditur, venum datur*, 3. sing. præs. pass. Α᾽πεμποληθῆναι, a. 1. inf. pass. Α᾽πεμπολήσας, ὁ, a. 1. part. act. verbi ἀπεμπολέω, ῶ, quod ex ἀπὸ, & ἐμπολέω. Scribitur & ἐμπωλέω, ex ἐν, & πωλέω.

Α᾽πεμυθεόμην, ου, ετο, *dissuasi*, imperf. pass. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος.

Α᾽πεμφαίνω, *non convenio, dissimilis sum*: inde Α᾽πέμφασις, εως, ἡ, *declaratio, expositio, demonstratio*, ab ἀπὸ, & ἐμφαίνω.

Α᾽πεμφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *dissimilis, absimilis*: ab ἀπὸ, & ἐμφερής. Th. φέρω.

Α᾽πέναντι, & ἀπεναντίον, *coràm, è regione*, cum gen. item *contrà*: ex ἀπὸ, & ἐναντι, quod ex ἐν, & ἀντι.

Α᾽πενέγκασθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. m. Α᾽πενεγκὼν, οῦσα, ὸν, *qui abstulit*, a. 2. part.

Α᾽πενέγκαι, *abstulisse*, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Α᾽πενειχθεὶς, έντος, ὁ, Ion. pro ἀπενεχθεὶς, *delatus*, a. 1. part. pass. ἀπενείχθην, ης, η, *delatus sum*. Ion. pro Α᾽πενέχθην, a. 1. ind. pass. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Α᾽πενέπω, & Α᾽πεννέπω, *interdico, aversor*: ab ἀπὸ, ἐν & ἔπω.

Α᾽πενθεῖν, Dor. pro ἀπελθεῖν, a. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι Th. ἔρχομαι.

Α᾽πενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *luctu carens, indefletus*. Α᾽πένθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α, & πένθος.

Α᾽πενιαυτίζω, *per annum absum* vel *cesso* ab: ex ἀπὸ, & ἐνιαυτός.

Α᾽πενόσφισα, ας, ε, *separavi*, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, *seorsim*, adv.

Α᾽πέντες, *qui dimiserunt*, on. pro ἀφέντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Α᾽πεξαμαρτάνω, *delinquo pecco*: ab ἀπὸ, ἐξ & ἁμαρτάνω.

Α᾽πεξεδυσάμην, ω, ατο, *exui*, a. 1. m. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω, *induo*.

Α᾽πεξελαθόμην, ου, ετο, *oblitus sum*, & Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεκλελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Α᾽πεξηραμμένος, η, ον, Ion. pro ἀπεξηραμμένος, *exsiccatus*, part. ab ἀπεξήραμμαι præt.

præt. pass. verbi ἀποξηραίνω, quod ab ἀπὸ, & ξηραίνω. Th. ξηρός.

Ἀπέοικα, ας, ε, absimilis seu dissimilis sum: præt. act. & Ἀπέοικε, imperson. dissentaneum est, non decet, non par est. Ἀπεοικότως, absimili modo, non verisimiliter, absurdè, immeritò, adv. ab Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus: part. præt. verbi ἀπείκω. Th. εἴκω.

Ἀπέοντα, τὸν, absentem, acc. sing. ἀπέοντος, gen. sing. Ion. vel Poët. pro ἀπόντος, ab ἀπὼν, οῦσα, ὸν, præs. part. ab ἄπειμι, absum, quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.

Ἀπέπαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ἄπεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α, & πέπτω.

Ἀπεπλάγξα, ας, ε, aberrare feci, a. 1. ind. act. Ἀπεπλάγχθην, ης, η, resilui, aberravi, a. 1. ind. pass. Ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο. a. 1. m. Ab ἀποπλάζω, aberrare facio. Th. πλάζω.

Ἀπέπλευσα, ας, ε, navigavi, & in 3. plur. ἀπέπλευσαν, a. 1. act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω.

Ἄπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, peplo carens: ab α, & πέπλος.

Ἀπέπνει, reflabat, exspirabat, 3. sing. imperf. act. Ἀπέπνευσα, ας, ε, exspiravi, a. 1. ind. Ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω.

Ἀπέπνιξα, ας, ε, suffocavi, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω. Th. πνίγω.

Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. m. avolavi: inf. ἀποπτάσθαι. part. ἀποπτάμενος. Et Ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. plur. ἀπέπτησαν. inf. ἀποπτῆναι. part. ἀποπτὰς, ᾶσα, ὰν. Ab ἀφίπτημι, & ἀφίπταμαι, ex ἀπὸ & ἵπτημι.

Ἄπεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coctus, qui coqui nequit: inde Ἀπεπτέω, ῶ, non coquo, crudus sum. Ab α, & πέπτω.

Ἅπερ, pro ἥπερ, quæ.

Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullum finem loquendi faciens, verbosus. Indè Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verbosa oratio, loquacitas. Ab ἀπέραντος, & λόγος. Th. λέγω.

Ἀπέραντος, ου, ὁ, ἡ, infinitus. Indè Ἀπεράντως, adv. Ex α, & περαντὸς, quod à περαίνω. Th. πέρας.

Ἀπεργάζομαι, ῃ, εται, efficio, operor: f. άσομαι. p. ἀπείργασμαι. inf. ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπὸ, & ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Ἀπέργειν, Ion. pro ἀπείργειν, disjungere, radere, concludere: ex ἀπὸ, & εἴργω.

Ἀπεργμαι, præclusus sum, perf. pass. hinc ἀπεργμένος, η, ον, præclusus, Ion. pro ἀπειργμένος ab

Ἀπέργω, abarceo, excludo, præcludo, prohibeo, pro ἀπείργω, quod ex ἀπὸ, & εἴργω.

Ἀπερείδω, & Ἀπερείδομαι, firmiter figo: ἀπερείδοντο, incumbebant, 3. plur. imperf. pass. ἀπερείσασθαι, effundere, projicere, a. 1. inf. med. Ex ἀπὸ, & ἐρείδω.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπερείδω.

Ἀπερείσι', pro ἀπερείσια, & per Metathesin ἀπείρεσια, infinita: ex α, & πέρας.

Ἀπερισπάστως, absque ulla distractione, adv. ab

Ἀπερίσπαστος, ου, ὁ, ἡ, inconcussus, non distractus: ex α, & περισπαστὸς, quod à 3. pers. sing. præt. pass. ind. verbi περισπάω. Th. σπάω.

Ἀπερίστατος, ου, ὁ, ἡ, quem nihil circumstat: ex α, περὶ, & ἵστημι.

Ἀπερισκέπτως, incircumspectè, adv. ex α, περὶ, & σκέπτομαι.

Ἀπερίτμητος, ου, ὁ, ἡ, incircumcisus: ex α, & περιτέμνω. Th. τέμνω.

Ἀπέριττος, ου, ὁ καὶ ἡ, supervacaneum nihil habens, item luxu carens: ex α, & περιττός. Th. περί.

Ἀπερίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, excrementis carens. Th. idem.

Ἀπεριφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non orbiculatus: ex α, περὶ, & φέρω.

Ἀπέρξας, αντος, ὁ, qui confecit, a. 1. part. act. ab ἀπορρέζω. Th. ῥέζω.

Ἄπερρε, abi in malam rem, imperat. verbi ἀπέρρω, Æol. pro ἀπείρω. Ex ἀπὸ, & ἔρρω pro εἴρω.

Ἀπερρωγὼς, ῶτος, ὁ, abruptus, perf. part. m. ab ἀποῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

Ἀπερύκε, arce, præs. imperat. Ἀπερυκόμενος, η, ον, prohibens, præs. part. pass. ab

Ἀπερύκω, arceo, repello, propulso, abigo: f. ξω. p. χα. Ex ἀπὸ, & ἐρύκω.

Ἀπέρχομαι, abeo, exeo: f. ἀπελεύσομαι. a. 2. ἀπῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. ἀπέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀπελθεῖν. a. 2. part. ἀπελθὼν, οῦσα, ὸν, cujus nom. plur. f. ἀπελθοῦσαι. p. m. ἀπελήλυθα. Ex ἀπὸ, & ἔρχομαι.

Ἀπερωεὺς, ὁ, qui impetum alicujus impedit: ab ἀπερωέω. Th. ἐρωέω.

Ἄπες, Ion. pro ἄφες, dimitte, a. 2. imperat. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι, ex ἀπὸ, & ἵημι.

Ἀπέσαντος, τοῦ, gen. sing. ab Ἀπέσας, αντος, ὁ, nomen viri: q. d. Qui non cecidit.

Ἀπέσαξα, ας, ε, onus (vel clitellas) deposui, a. 1. ind. act. Th. σάττω.

Ἀπέσβας, exstincta es, Dor. pro ἀπέσβης, 2. sing. a. 2. Ἀπέσβεσα, ας, ε, exstinxi, a. 1. ind. act. Ἀπεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. part. ex

Ἀποσβέννυμι, & Ἀποσβεννύω, exstinguo, item aboleo, perdo: f. ἀποσβέσω. p. ἀπέσβηκα. a. 2. ἀπέσβην, qu. ab ἀποσβῆμι.

Ἀπεσκίμφθαι, 3 sing. perf. inf. pass. ab ἀποσκίμπτομαι, quod à σκίμπτω, incumbo. Th. σκήπτω.

Ἀπεσκολυμμένος, η, ον, excoriatus, perf.

　part.

part. pass. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω.

Ἀπέσομαι, *abero*, f. 1. verbi ἄπειμι· ex ἀπὸ, & εἰμὶ, *sum*.

Ἀπέσπασα, ας, ε, *abstraxi*, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω.

Ἀπέσσυθεν, 3. plur. a. 1. pass. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσσύθησαν, *proruperunt*; ut ἔτυφθεν, pro ἐτύφθησαν Æol. ex ἀπὸ, & σείω, vel σεύω, f. σω. a. 1. ἔσευα, p. κα.

Ἀπέσσυτο, *excussus* (vel *repulsus*) *erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπεσέσυτο· à σεύω, in perf. pass. σέσυμαι, Poet. ἔσυμαι, item ἔσσυμαι.

Ἀπεστάλην, ης, η, *missus sum*, 3. sing. a. 2. pass. Ἀπεστάλθην, ης, η, idem, a. 1. pass. Ἀπέσταλκα, ας, ε, *misi*, perf. act. Ἀπέστειλα, ας, ε, a. 1. act. Ἀπέσταλμαι, perf. pass. Ἀπέσταλον, ες, ε, a. 2. act. Ἀπέστολα, ας, ε, perf. med. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀπέσταταν, *abfuerunt*, Ion. pro ἀπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. vide ἀπέστην.

Ἀπέστειλα, ας, ε, *misi*, a. 1. act. Ἀποστείλατε, *mittite*, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀπεστέρησα, ας, ε, *privavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποστερέω. Th. στερέω.

Ἀπέστην, *abfuerunt*, & in 3. plur. ἀπέστησαν, a. 2. ind. act. Ἀπέστησα, ας, ε, *abfui*, a. 1. ind. act. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι.

Ἀπέστιχον, ες, ε, *abii*, *removi*, a. 2. ind. act. ab ἀποστείχω. Th. στείχω.

Ἀπέστολα, ας, ε, *misi*, præt. med. verbi ἀποστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀπεστραμμένος, η, ον, *aversus*, perf. part. pass. ab ἀποστρέφω.

Ἀπέστραφον, ες, ε, *averti*, a. 2. act. Ἀπεστράφην, ης, η, *aversus sum*, a. 2. ind. pass. Ἀπέστρεψα, ας, ε, *averti*, a. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω. Th. στρέφω.

Ἀπεστὼ, όος, οῦς, ἡ, *absentia*; ab ἀφίστημι.

Ἀπέστω, *absit*, imperat. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἀπεσφάλην, ης, η, *aberravi*, a. 2. ind. pass. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω.

Ἀπέσχηκα, ας, ε, *abfui*, præt. ind. act. Ἀπέσχον, ες, ε, *abstinui*, a. 2. ind. act. Ἀπεσχόμην, a. 2. m. verbi ἀπέχω.

Ἀπέταμον, ες, ε, *præcidi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω.

Ἀπετέθην, ης, η, *depositus est*, a. 1. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀπετίνυον, *pœnas luebant*, 3. plur. imperf. act. verbi ἀποτινύω. Th. τίω, *punio*.

Ἀπέτραγον, ες, ε, *devoravi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω.

Ἀπετρωπῶντο, *non audebant*, *aversi fuerunt in fugam*, 3. plur. imperf. pass. ab ἀποτρωπάω, quod ab ἀπὸ, & τρέπω, p. m. verbi τρέπω.

Ἀπευθὴς, έος, & Ἄπευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *famâ inauditus*, item *imperitus*: ab α, & πυνθάνομαι.

Ἀπέφευγον, ες, ε, *effugiebam*, imperf. act. ab ἀποφεύγω.

Ἀπέφηνα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. act. Ἀπεφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. idem: ab ἀποφαίνομαι, quod ex ἀπὸ, & φαίνω.

Ἀπεφθαρμένος, η, ον *corruptus*, perf. part. pass. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω.

Ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο, *locutus sum*, a. 1. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι.

Ἀπέφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποφθίνω. Th. φθίω, seu φθίνω.

Ἄπεφθος, ου, ὁ, ἡ, *incoctus*: ex α, & ἑφθός. Th. ἕψω.

Ἀπέφυγον, ες, ε, *aufugi*, a. 2. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀπέχει, *sufficit*, impersonal. ab ἀπέχω.

Ἀπεχθαίρω, *odio prosequor*, f. αρῶ. a. 1. ἀπήχθηρα, ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος.

Ἀπεχθάνομαι, *invisus sum*, præs. ind. f. ἀπεχθήσομαι. Ἀπεχθάνῃ, 2. sing. præs. sub. pass. Ἀπηχθόμην, a. 2. m. Th. ἔχθος.

Ἀπεχθέμεναι, *invisum esse*, & Ion. ἀπεχθέμεν, Att. & Dor. pro ἀπέχθειν, præs. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι.

Ἀπέχθηαι, *odio sis*, præs. sub. Ion. pro ἀπέχθῃ, ab ἀπέχθομαι, sive ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθὴς, έος, ὁ, ἡ, *invisus*: ex ἀπὸ, & ἔχθος.

Ἀπεχθήσομαι, *invisus ero*, fut. 1. m. Ἀπεχθόμην, *invisus sum*, a. 2. m. ind. Ion.

Ἀπέχθοιτο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι.

Ἀπέχεσθαι, *abstinere*, præs. inf. pass. ab ἀπέχω

Ἀπεχθῶς, *abstinenter*, adv. ab ἀπέχω.

Ἀπεχρίετο, impersonaliter positum pro Ἀπέχρη, *satis erat*, imperf. impersonal. verbi ἀπόχρη, *sufficit*, ex ἀπὸ, & χρή.

Ἀπεχυρόω, & Ἀποχυρόω, ῶ, *munio*: ex ἀπὸ, & ἐχυρόω, ῶ. Th. ἐχυρός.

Ἀπέχω, εις, ει, *refero*, *absum*, *recipio*: f. ἀφέξω. p. ἀπέσχηκα, a. 2. ἀπέσχον, cum acc. Et in pass. Ἀπέχομαι, *abstineo*, cum gen. imperf. ἀπειχόμην, a. 2. m. ἀπεσχόμην. a. 2. inf. m. ἀπεσχέσθαι. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἀπεψία, ας, ἡ, *quæ coquere*, (vel *concoquere*) *nequit*, *indigestio*: ab α, & πέψις, quod à 2. sing. præt. ind. pass. verbi πέπτω.

Ἀπεψύχοντο, *abstergebant*, imperf. m. ab ἀποψύχω, ex ἀπὸ, & ψύχω.

Ἀπεών, Poët. pro ἀπὼν, *absens*, præs. part. Ἀπῆν, ῆς, ῆ, *aberam*, imperf. ind. Ἀπῇ, *absit*, 3. sing. præs. sub. ab ἄπειμι, quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, *sum*.

Ἀπήγαγον, ες, ε, *abduxi*, a. 2. Att. pro ἀπῆγον, ab ἀπάγω.

Ἀπήγ-

Α'πήγγειλα, ας, ε, *renuntiavi*, a. 1. ind. act.
Α'πηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω.
Α'πήγημα, ατος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα, *narratio*, vide in ἀφήγησις.
Α'πηγήσασθαι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, *narrare*.
Α'πήγησις, *memoria*, item *narratio*, Ion. pro ἀφήγησις.
Α'πηγξάμην, α, ατο, *strangulavi*, a. 1. m. ab ἀπὸ, χω, f. γξω.
Α'πήγον Att. ἀπήγαγον, ες, ε, *abduxi*, *duxi*, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.
Α'πήγμαι, ξαι, κται, *abductus sum*, præt. ind. pass. verbi ἀπάγω.
Α'πῆγχα, ας, ε, *strangulavi*, *suffocavi*, præt. ind. act. ab ἀπάγχω.
Α'πηδέσθην, ης, η, *abesus sum* a. 1. ind. pass. ab ἀπέδω. Th. ἔδω.
Α'πήειν, ήεις, ήει, plusq. perf. med. & in 3. plur. ἀπήεισαν. & Att. ἀπήεσαν ab ἄπειμι, ex ἀπὸ, & εἶμι, *eo*.
Α'πήεσα, ας, ε, *abii*, Att. pro ἀπῆσα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι.
Α'πῆκε, a. 1. Ion. pro ἀφῆκε, *dimisit*, ab ἀφίημι, quod vide.
Α'πήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inobediens*, idem etiam quod ἀνήκοος ab α, & ἀκοὴ, quod à p. m. verbi ἀκούω.
Α'πηκριβωμένος, η, ον, *ad amussim* (vel *ad unguem*) *factus*, part. præt. pass. Unde adv. Α'πηκριβωμένως, *absolute*, *ad amussim*. Ab ἀπακριβόομαι, οῦμαι. Th. ἀκριβής.
Α'πηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incompactus*, item *non concretus*: ex α, & πηκτὸς, quod à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πηγνύω, seu πήγνυμι. At Α'πηκτὶς, ίδος, ὁ, Suidæ est πορθούμενος.
Α'πήλασα, ας, ε, *abegit*, perf. act. Α'πήλασα, ας, ε, idem, a. 1. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω.
Α'πέλαυον, ες, ε, & Α'πέλαυον, *fructum capiebam*, imperf. sic Α'πήλαυσα, & Α'πέλαυσα, a. 1. ab ἀπολαύω, ex ἀπὸ, & λάω.
Α'πήλγηκα, ας, ε, *dedolui*, item *animum despondi*, perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, ῶ. Th. ἄλγος.
Α'πηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, *sævus*, quasi nullius curam gerens. Hinc adverb. Α'πηλεγέως, *sævè*, *intrepidè*. Ab ἀπὸ, & ἀλέγω, *curo*; quia nihil curat, modò iræ suæ pareat.
Α'πήλεγξα, ας, ε, *redargui*, a. 1. ind. act.
Α'πηλεγξάμην, ω, ατο, idem a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω.
Α'πηλεῖται, *minatur*, Gen. 27. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, ῶ, quod vide.
Α'πηλέγχθην, ης, η, *redargutus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀπελέγχω.
Α'πῆλθον, ες, ε, *abii*, a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Α'πηλιώτης, ου, ὁ, *ventus Subsolanus*: ab ἀπὸ, & ἥλιος.
Α'πηλλάγην, ης, η, *liberatus sum*, a. 2. pass. ind.
Α'πήλλαγμαι, ξαι, κται, *dimissus* (vel *liberatus*) *sum*, perf. ind. pass. Α'πήλλαξα, ας, ε, *dimisi*, *liberavi*, a. 1. ind. act. & Α'πήλλαχα, ας, ε, idem, perf. ind. act. Α'πηλλάχθαι, *dimissum esse*, perf. inf. pass. verbi ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω.
Α'πηλλοτρίωκα, ας, ε, *abalienavi*, perf. ind. act. Α'πηλλοτρίωμαι, σαι, ται, *abalienatus sum*, perf. ind. pass. cujus part. Α'πηλλοτριωμένος, η, ον, à verbo ἀπαλλοτριόω, ῶ. Th. ἄλλος.
Α'πηλλοτρίωσις, εως, ἡ, *abalienatio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαλλοτριόω, ῶ. Th. ἄλλος.
Α'πηλοίησα, ας, ε, *contrivi*, a 1. act. ab ἀπαλοιάω, ab ἀπὸ, & ἀλοιάω, pro ἀλοάω. Th. ἄλως, ω, ἡ, *area*, in qua trituratur frumentum.
Α'πήλπικα, ας, ε, *indè speravi*, item *desperavi*: præt. ind. act. Α'πήλπισα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. cujus part. Α'πελπίσας, αντος, *qui desperavit*: à verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπίς.
Α'πήμαντος, ου, ὁ, ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα.
Α'πήμβροτον, *aberravi*, Poet. pro ἀφήμαρτον, a. 2. verbi ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω.
Α'πημελημένος, η, ον, *neglectus*, perf. part. pass. Unde adv. Α'πημελημένως, *neglectim*. Ab ἀπαμελέομαι, οῦμαι, ex ἀπὸ, & ἀμελέω. Th. μέλει.
Α'πῄειμεν, *abiimus*, per Sync. pro ἀπῄειμεν, 1. plur. plusq. perf. m. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.
Α'πήμονα, τὸν, acc. sing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, *innocuus*, *illæsus*. Th. πῆμα.
Α'πημοσύνη, ης, ἡ, *incolumitas*: ab ἀπήμων, quod à πῆμα.
Α'πήμυνε, *adjuvit*, imperf. vel a. 1. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω.
Α'πήμων, ονος, ὁ, ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα.
Α'πῆν, *aberam*, imperf. verbi ἄπειμι, ab εἰμὶ, *sum*.
Α'πήνεγκα, ας, ε, *abduxi*, a. 1. ind. act. Α'πήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. verbi ἀποφέρω.
Α'πηνέος, οῦ, *crudelis*, gen sing. ab ἀπηνὴς.
Α'πήνεια, ας, ἡ, *crudelitas*, *inhumanitas*: ab ἀπηνής.
Α'πηνεώθην, ης, η, *obstupefactus sum*, *obmutui*, a. 1. ind. pass ab Α'πηνεόομαι, ex ἀπὸ, & ἐνεὸς, *stupidus*, *mutus*. Th. αὔω, *clamo*.
Α'ΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, & Dor. ἀπήνα, ας, ἁ, *rheda*. Per eam enim solemus ἀπιέναι, *abire*; cum sit viatorium curriculum.
Α'πηνηνάμην, ω, ατο, *renui*, a. 1. m. verbi ἀπαναίνομαι. Th. ἀναίνομαι.
Α'ΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *crudelis*, *immitis*, *sævus*. Hinc Α'πήνεια, *inhumanitas*. Dict. qu. ab ἀπὸ, & ἐνία, vel ab ἀπὸ, & αἰνέω

vel potiùs ab ἀπὸ, & εἶνης, i. e. πρᾶος, *mansuetus*.

Ἄπηνθον, *abii*. Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. verbi ἀπέρχομαι, ex ἀπὸ, & ἔρχομαι.

Ἀπήντησα, ας, ε, *occurri*, a. 1. verbi ἀπαντάω. Th. ἀντὶ.

Ἀπῆρα, ας, ε, *recessi*, *sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπηρεισάμην, ω, ατο, *intendi*, a. 1. m. ab ἀπερείδω.

Ἀπήρθην, ης, η, *sublatus fui*, a. 1. ind. pass. Ἀπῆρκα, ας, ε, *sustuli*, *discessi*, perf. ind. act. Ἀπῆρμαι, σαι, ται, *sublatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἀπαίρω.

Ἀπήρτημαι, σαι, ται, *suspensus* (vel *remotus*) *fui*, perf. ind. pass. cujus part. Ἀπηρτημένος, η, ον, *suspensus*, *remotus*: ab ἀπαρτάομαι.

Ἀπήρτισμαι, *perfectus reddor*, *absolutus sum*, præt. ind pass. cujus part. Ἀπηρτισμένος, η, ον, *perfectus*, *absolutus*: unde adv. Ἀπηρτισμένως *perfectè*, *absolutè*. Ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

Ἀπῇς, *abfueris*, 2. sing. a. 2. sub. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἀπήσων, οντος, ὁ, Ion. pro ἀφήσων, *emissurus*, part. f. 1. ab ἀφίημι.

Ἀπηύρα, *auferebat*, 3. sing. imperf. act. Sic Ἀπηῦρα, per Sync. pro ἀπηύρησα, a. 1. ind. act. Ἀπηῦρον, a. 2. ind. act. Ἀπηύρων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. ab ἀπαυράω, ex ἀπὸ, & αὐρα.

Ἀπῆχα, ας ε, *abduxi*, *duxi*, perf. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπηχέω, ῶ, *dissono*, *absono*, part. præs. act. ἀπηχῶν οῦσα, οῦν. Ab ἀπὸ, & ἦχος.

Ἀπηχήματα, τὰ, *resonantia*, nom. plur. ab Ἀπήχημα, ατος, το. Th. ἦχος.

Ἀπηχής, έος, ὁ ἡ, *absonus*, item *odiosus*: ab ἀπὸ & ἦχος.

Ἀπήχθετο, *invisus erat*, imperf. vel a. 2. med. Ἀπήχθημαι perf. pass. ab ἀπέχθομαι, vel quod usitatius, ἀπεχθάνομαι, *odio sum*. Th. ἄχθος.

Ἀπήχθην, ης, η, *abductus fui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω.

Ἀπήχθηρα, *odio prosequutus sum*, a. 1. ind. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος.

Ἀπηχούμενος, η, ον, *resonans*, pro ἀπηχούμενος, part. præs. pass. ab ἀπηχέω, ῶ. Th. ἦχος.

Ἀπηώρευν, pro ἀπῃωροῦντο, *suspensi erant*, 3. plur. imperf. med. Dor. pro ἀπῃωροῦντο. Ἀπῃώρησα, ας, ε, *ex sublimi dependi*, a. 1. act. Ἀπῃωρημένος, η, ον, *suspensus*, part. præt. pass. ab ἀπαιωρέομαι, οῦμαι. Th. αἰωρέω, ῶ. Ab ἀπαιωρέω, ῶ, ex ἀπὸ, & αἰωρέω, ῶ.

Ἀπήωρος, ου, ὁ, idem quod ἀπῃωρημένος.

Ἀπίασι *abeunt*, Ion. pro ἄπισι, 3. pl. ind. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

Ἀπίδω, ης, η, a. 2. sub. act. ab ἀπείδω, *video*. Th. εἴδω.

Ἀπίεμεν, *emittimus*, 1. plur. præs. ind. & part. m. ἀπιέμενος, η, ον, *emittens*, Ion. pro ἀφιέμεν, & ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

Ἀπιέναι, *abire*, præs. inf. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*. Et Ἀπιέναι, *emittere*, Ion. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι.

Ἀπίενται, Ion. pro ἀφίενται, *emittunt*, 3 pl. præs. ind. pass. ab ἀφίεμαι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀπιέσθε, Ion. pro ἀφιέσθε. Th. idem.

Ἀπίεσαν, 3. pl. imperf. qu. ab ἀπιέω, *abeo*, pro ἀπίω, vel ἀπέω, unde Lat. ABEO. Sic ἀπιῶσι, Ion. pro ἀφιῶσι, *emiserint*, 3. plur. sub. verbi ἀφίημι.

Ἀπίῃς, *abeas*, a. 2. sub. ab ἄπειμι, quod ab ἀπὸ, & εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον.

Ἀπίης γαίης, *longinquæ terræ*, gen. sing. à masc. ἄπιος, ab ἀπὸ, remotionis vocula.

Ἀπίθανος, ου, ὁ, ἡ, *improbabilis*: ex α, & πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. verbi πείθω.

Ἀπιθεῖν, *inobedientem esse*, inf. act. Ἀπίθησα, ας, ε, *inobediens sum*, a. 1. ind. act. Ion. pro ἠπίθησα, ab

Ἀπιθέω, ῶ, *non obtempero*, *morem non gero*, *imperium detrecto*: ex α, & πείθω, eliso ι.

Ἀπίκαται, Ion. pro ἀφίκαται, & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, *venerunt*: sic Ἀπίκατο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν. Illud 3. plur. perf. pass. hoc 3. plur. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀπίκῃ, Ion. pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. Ἀπικνεῖσθαι, Ion. pro ἀφικνεῖσθαι, præs. inf. Ἀπικόμενος, Ion. pro ἀφικόμενος, *progressus*, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*, ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι.

Ἄπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non amarus*, *amaritudinis expers*: ab α, & πικρὸς.

Ἀπιλλάθην, ης, η, *clausus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἀπιλλέω, ῶ. Th. ἴλλος.

Ἀπίμελος, ου, & Ἀπιμελὴς, έος ὁ καὶ ἡ, *pinguedinis expers*: ex α, & πιμελή.

Ἀπινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *purus à sordibus*: ex α, & πίνος.

Ἀπινύσσω, *desipio*, item *effluo*: à πινύμι, *sapio*.

Ἀπίξεται, *perveniet*, Ion. pro ἀφίξεται, 3. sing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι, ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι.

Ἄπιξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, *adventus*, item *incursus*: à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

Ἄπιον, ες, *abii*, a. 2. ind. act. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

ἌΠΙΟΣ, ου, ἡ, *pirus*, arbor. Ἄπιον, ου, τὸ, *pirum*. Dici volunt ab Apia regione, id est, Peloponneso: vel forsan ab ὀπὸς, quia est *succulentus* fructus.

ἌΠΙΟΣ, ου, ὁ, *longinquus*, qu. ab ἀπὸ, remotionis particula.

Ἀπιστάναι, *discedere*, Ion. pro ἀφιστάναι, præs. inf. ab ἀφίστημι.

Ἀπι-

Ἀπιςέαται, Ion. pro ἀφίςανται, *deficiunt*, 3. pl. præs. pass. Sic Ἀπιςέατο, Ion. pro ἀφίςαντο, 3. plur. imperf.

Ἀπιςέω, ῶ, *diffido*, imp. ἠπίςεον, ουν. f. ήσω. Hinc Ἀπιςούμενος, præs. part. pass. Ex α, & πίςις, quod à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω.

Ἀπίςημι, Ion. pro ἀφίςημι, *discedo*.

Ἀπιςία, ας, ἡ, *diffidentia*. Ἄπιςος, ου, ὁ, *infidus*: in comp. ἀπιςότερος, f. g. ἀπιςοτέρα. Ex α, & πίςις, quod à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω.

Ἀπλάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, *non erraticus* vel *vagabundus*: ab α, & πλάνη.

Ἄπλαςος, pro ἀπέλαςος, *cui appropinquare tutum non est*: ex α, & πέλας, adv. *propè*. Alii vertunt, *informis*, *ineffigiatus*, *simplex*: ex α, & πλαςός, οῦ, *fictus*, à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πλάσσω, vel πλάθω, *fingo*.

Ἀπλατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *latitudine carens*: ex α, & πλατύς.

Ἄπλατος, Dor. pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπληςος, *magnitudine immensus*, *inaccessus*: per Sync. τοῦ σ, à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος. Quidam ἄπλατος idem esse dicunt cum ἀπέλαςος, seu ἀπλαςος, à πελάζω.

Ἀπλάτυνε, credo legend. ἐπλάτυνε, 3. sing. imperf. vel a. 1. verbi πλατύνω, *dilato*, Gen. 26. 22.

Ἄπλητος, Poet. pro Ἄπληςος, ου, ὁ καὶ ἡ, (Dor. ἄπλατος) pro ἄπληςος, *non impleri potè*, *infinitus*, *grandis*, *immensus*, *arduus*: ab α priv. & πλήθω, quod a πλέος. Item Ἄπλητος pro ἄπλατος, quod ab ἀπέλαςος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inaccessus*, *cui appropinquare tutum non est*: ab α, & πελαςός, quod a 3 sing. præt. ind. pass. verbi πελάζω. Th. πέλας.

Ἄπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui latus non stipatum est*: ab α, & πλευρά.

Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, *vestis simplex* apud Sophoclem, quæ Homero est ἀπλοΐς· ab ἀπλῆ (pro ἀπλόη) enim fit ἀπληΐς, &, Epenthesi τοῦ γ, ἀπληγίς. Hinc Ἀπλήγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *simplex*, *innocens*, *innocuus*. Th. ἀπλόος.

Ἀπλὴξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, *non percussus*: Ἄπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ex α priv. & πλήττω, vel πλήσσω.

Ἀπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexpletus*, *non completus*: ex α, & πληρόω, ῶ. Th. πλέος.

Ἀπληςία, ας, ἡ, *inexplebilitas*, *insatiabilitas*, *immensitas*. Ἄπληςος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexplebilis*, *insatiabilis*, *immensus*. Indè adv. Ἀπλήςως, *inexplebiliter*, *insatiabiliter*, *immensè*. Ex α, & 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλήθω. Th. πλέος.

Ἀπλόη, ης, ἡ, *simplicitas*, *candor*: ab ἁπλόος.

Ἀπλόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, *qui promissum vel porrectum habet capillum*, item *qui raro est capillitio*: ab ἁπλόος, & θρίξ.

Ἄπλοια, ας, ἡ, vide in Ἄπλοος.

Ἀπλοΐζομαι, *simplicitate utor*: Th. ἁπλόος.

Ἀπλοῒς, ίδος, ἡ, *vestis simplex*: in acc. pl. ἀπλοΐδας· cui opponitur διπλοΐς. In Homero jungitur Substantivo χλαῖνα tanquam Adject. Th. ἁπλόος.

Ἄπλοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non plicatus*: ab α, & πέπλεκα, præt. m. verbi πλέκω.

Ἀπλοκύων, ο, cognomen Antisthenis apud Laërtium qu. *Cynicus simplici veste utens*: ab ἁπλόος, & κύων.

ἉΠΛΟ'ΟΣ, ὅς, ὁ· ἁπλόη, ῆ, ἡ· ἁπλόον, οῦν, τό· *simplex*: compar. Ἀπλούςερος, superl. Ἀπλούςατος. Derivatur ab α, unitatem significante, & πέλω, *sum*, tanquam ἄπελος, quia unicum est quod simplex est; juxta Eustathium, & Etymol. vel ab α priv. & πολὺς, quia quod simplex est non est è multis. Est &

Ἄπλοος, ἄπλους, ὁ καὶ ἡ, *navigatione carens*, *impar navigationi*, *innavigabilis*: ab α, & πλόος. Indè Ἄπλοια, ας, ἡ, *tempus navigationi inopportunum*. Th. πλέω.

Ἀπλότης, ητος, ἡ, *simplicitas*, *candor*: ab ἁπλόος.

Ἄπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divitiis carens*: ab α, & πλοῦτος.

Ἀπλόω, ῶ, *expando*, *explico*, *extendo*: f. ώσω. p. κα. imperf. ind. ἥπλοον, ἥπλουν, a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Ἀπλόομαι, οῦμαι, *expandor*. pr. ἥπλωσμαι, cujus part. ἡπλωμένος, η, ον, *expansus*, *simplex*. Th. ἁπλόος.

Ἀπλυσία, ας, ἡ, *immundities*, *illotio*: in plur. ἀπλυσίαι, αἱ· spongiæ quæ elui nequeunt. Ἄπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illotus*, proprie de vestimento. Ex α, & πλύνω.

Ἀπλῶς, *simpliciter*, *benignè*, *adv.* ab ἁπλόος.

Ἄπλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innavigabilis*. Th. πλέω.

Ἀπνοὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *valde spirans*; ab α epitat. & πνέω· vel *non spirans*, *flatu destitutus*; ab α priv. & Th. eodem.

Ἀπνευμάτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à vento non perflatus*. Ἄπνευςος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui respirare non potest*, *sine anhelitu*, *exanimis*. Indè Ἀπνευςί, adv. *sine respiratione*, *sine interpellatione*, *confertim*. Ἀπνευςία, ας, ἡ, *spiritûs repressio*. Ἀπνευςιάζω, *spiritum reprimo* & *contineo*. Omnia ex α priv. & præt. ind. pass. verbi πνέω.

Ἄπνοος, ἄπνους, ὁ καὶ ἡ, in acc. sing. ἄπνοον, ἄπνουν, *flatu seu respiratione carens*, *flatum non emittens*, *mortuus*, *exanimis*. Inde Ἄπνοια, ας, ἡ, q. d. *carentia flatûs*, item *sedata tempestas*, *tranquillitas à ventis*. Ab α priv. & πνοή. Th. πνέω.

ἈΠΟ, præpositio regit gen. à, *ab*, *post*, *ante præ*, *propter*, *per*, item *ex*, *de*, *absque*. Indè Lat. *Ab*, & per Metaplasmum Angl. Of. Est autem ab Hebr. אב, *ab*, id est, *auctor*

auctor vel *principium cujusvis rei.*

Ἄπο, adv. *longè, procul*. Et Ἄπο pro ἄπεστι, *abest*, ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*. Et Ἄπο pro ἄπιθι, *abi, apage*, ab ἄπειμι, *abeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἀπὸ αὐτοῦ, *ab illo tempore*.

Ἀποαίνυμαι, σαι, ται, idem quod ἀπαίνυμαι, *aufero, detraho, adimo*: imperf. ind. ἀποαινύμην, Ion. pro ἀποινύμην, σο, το, *auferebam*: ab ἀπὸ, & αἴνυμαι.

Ἀποαιρεῖσθαι, *auferri*, præs. inf. pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. & Ion. ab ἀπὸ, & αἱρέω, *capio*.

Ἀποαίρεο, *ablatus esto*, Ion. pro ἀφαιροῦ, præs. imperat. pass. ab eodem Th. Vel

Ἀποαίρεο, *auferas*, Ion. pro ἀπαίρου, quod pro ἀφαίρου præs. imperat. verbi ἀφαιρέω, ῶ.

Ἀποαιρέομαι, οῦμαι, Ion. & Poët. in Homero & Herodoto pro ἀφαιρέομαι, οῦμαι, quod vide.

Ἀποβαδίζω, *abeo, discedo*: ab ἀπὸ, & βαδίζω. Th. βαίνω.

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, *scala, quâ è navi descenditur*: ab ἀποβαίνω.

Ἀποβαίνω, *descendo, cedo*. f. ἀποβήσομαι. p. ἀποβέβηκα. part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ός. a. 2. ἀπέβην, ης, η, & in 3. plur. ἀπέβησαν. a. 2. sub. ἀποβῶ, ῇς, ῇ, inf. ἀποβῆναι, part. ἀποβὰς, άντος, ὁ. Ab ἀπὸ, & βαίνω.

Ἀποβάλητε, *abjeceritis*, 2. plur. a. 2. sub. act.

Ἀποβαλὼν, όντος, ὁ, *qui abjecit*, a. 2. part. act. ab

Ἀποβάλλω, *abjicio, amitto*. f. ἀποβαλῶ. p. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε, a. 2. sub. ἀποβάλω. præt. pass. ἀποβέβλημαι. a. 1. pass. ind. ἀπεβλήθην, ης, η, cujus part. ἀποβληθεὶς, εῖσα, έν. p. m. ἀποβέβολα. hinc

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, *jactura*. Th. βάλλω.

Ἀποβάπτω, *intingo, immergo leniter*: ab ἀπὸ, & βάπτω.

Ἀποβὰς, άντος, ὁ, *qui descendit* vel *cessit*: nom. plur. Ἀποβάντες, *descendentes, egressi*: a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, *descensus*, item *eventus, exitus*: ab ἀποβαίνω.

Ἀποβάτης, ου, ὁ, certaminis equestris genus, qu. *descensor*, dictum: qui enim certabat dicebatur ἀποβῆναι. Inde ἀποβατικοὶ τροχοὶ dicebantur. Ἀποβατήριος, Jovis cognomentum. Ab ἀποβαίνω.

Ἀποβέβηκα, ας, ε, *descendi, cessi*, præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ός, *firmatus, constans*, à verbo ἀποβαίνω.

Ἀποβεβληκὼς, υῖα, ός, *qui abjecit*: in gen. pl. ἀποβεβληκότων part. præt. act. ab ἀποβάλλω.

Ἀποβῆναι, *descendere*, a. 2. inf. Ἀποβήσομαι, ῃ, εται, *descendam*, f. 1. m. verbi ἀποβαίνω.

Ἀποβήσσω, & -ττω, *extussio, tussiendo ejicio*: ab ἀπὸ, & βήσσω, seu -ττω: Th. βήξ.

Ἀποβιάζομαι, *vim affero, vi cogo*, item *enitor, ut mulier in partu*; & pass. *vi cogor*: ab ἀπὸ, & βιάζομαι. Th. βία.

Ἀποβιβάζω, & Ἀποβιβάζομαι, *jubeo* vel *facio aliquem descendere*, item *trajicio*: præs. inf. act. ἀποβιβάζειν. pass. ἀποβιβάζεσθαι. a. 1. m. ἀπεβιβασάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, & βιβάζω. Th. βαίνω.

Ἀποβιόω, ῶ, & Ἀποβίωμι, *de vita decedo, morior*. a. 2. ind. ἀπεβίων, ως, ω præs. inf. ἀποβιῶναι. Ex ἀπὸ, & βιόω, ῶ. Th. βίος, *vita*.

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, *oblitus, interitus, mors*; ex ἀπὸ, & βίωσις, *ipsa vivendi actio*. Indè Ἀποβιώσιμος, adject. ut ἀποβιώσιμος διάταξις, *testamentum*. Th. βίος, *vita*.

Ἀποβλάπτω, *lædo, oblædo*. Ἀποβλάπτομαι, *lædor, privor, jacturam facio*. Ex ἀπὸ, & βλάπτω.

Ἀποβλαστάνω, *germino, egermino*: ex ἀπὸ, & βλαστάνω.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, *germen*, item *proles*.

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, *germinatio*. A præt. ind. pass. verbi ἀποβλαστάνω.

Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, έν, *privatus*, a. 1. part. pass. verbi βλάπτω.

Ἀποβλέπω, *intueor, respicio, oculos converto ad*: f. ψω. p. ἀποβέβλεφα. a. 1. ἀπέβλεψα. a. 1. imperat. ἀπόβλεψον, άτω. & in 1. pl. ἀποβλέψατε, 3. pl. a. 1. sub. ἀποβλέψωσιν, a. 1. m. ἀποβλεψάμην, ω, ατο.

Ἀποβληθεὶς, εῖσα, έν, *abjectus*, a. 1. part. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, *rejiculum, quod abjicitur* seu *rejicitur*: à 1 sing. præt. ind. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλητ', per Syncop. pro ἀπόβλητα, *abjicienda, rejicienda, respuenda*, nom. neut. plur. ab

Ἀπόβλητος, ου, ὁ, ἡ, *abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus*; ἀπόβλητον, ου, τὸ, *abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum*. Indè Ἀποβλητικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui abjecit* vel *amisit*, vel *abjiciendo* vel *amittendo est*. Ex ἀπὸ, & 3. sing. præt. ind. pass. verbi βάλλω.

Ἀποβλίττω, *exprimendo aufero*, ut è favis mel: ex ἀπὸ, & βλίττω.

Ἀποβλύζω, *scaturio, emitto aquas*, item *evomo*, præs. part. ἀποβλύζων. Ex ἀπὸ, & βλύζω.

Ἀποβλώσκω, *discedo*: ex ἀπὸ & βλώσκω.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, *abjectio, amissio, jactura*: ab ἀποβέβολα, pr. m. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβόσκομαι, *depasco*: ex ἀπὸ, & βόσκω. Th. βόω.

Ἀποβουκολέω, ῶ, *abgrego, à grege abduco, à grege aberrare facio*, item *ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio*: f. σω. p. κα. a. 1. ἀπεβουκόλησα, ας, ε. Ἀποβουκολέομαι, οῦμαι, *abducor à grege, à grege aberro*: à cujus 1. sing. præt. ind. fit Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, *è grege alieno abductio, impostura, deceptio*. Ἀποβουκολίζω, idem quod ἀποβουκολέω. Omnia ex ἀπὸ, βοῦς, & κόλον, *cibus*.

Ἀπο-

Ἀποβράζω, ἀποβράσσω, & ἀποβράττω, *fervendo seu æstuando exspuo sive eructo, per æstum exspuo*, item *exæstuo, defervesco.*

Ἀποβράσσομαι, *per æstum exspuor* aut *ejicior*: à cujus 1. sing. præt. ind. fit Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, *spuma*, item *furfur tritici.* Ex ἀπὸ, & βράζω.

Ἀποβρέχω, *perfundo, madefacio, intingo*: f, ξω. Ἀποβρέχομαι, *perfundor, madefio*: à cujus 1. sing. præt. ind. fit Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, *dilutum*, item *aqua quâ quid perfusum vel prolutum est.* Ex ἀπὸ, & βρέχω.

Ἀποβρίζω, *crapulam edormio, dormio*: f. ίσω, & ίξω. a. 1. ἀπέβριξα, ας, ε. cujus part. ἀποβρίξας, αντος, ὁ, in nom.pl. ἀποβρίξαντες. Ex ἀπὸ, & βρίζω.

Ἀποβρίθω, act. *degravo*, vel neut. *præ pondere devergo*: ex ἀπὸ, & βρίθω.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, *perfusio, madefactio*: ab ἀποβρέχω.

Ἀποβροχθίζω, *sorbeo, glutio, voro*: ex ἀπὸ, & βροχθίζω. Th. βρόχθος.

Ἀποβροχίζω, *illaqueo, laqueis implico*: ex ἀπὸ, & βρόχος.

Ἀποβρύκω, *demordeo, abedo*: ex ἀπὸ, & βρύκω.

Ἀποβρωθεὶς, εῖσα, ὲν, *exesus*, a.1.pass. part. ab

Ἀποβρώσκω, *abedo, comedendo consumo*: f. σω. p. βέβρωκα, præt. pass. βέβρωμαι, a. 1. ind. pass. ἀπεβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ, & βρώσκω.

Ἀποβύω, *obturo, obstruo*: f. σω. Ex ἀπὸ, & βύω.

Ἀπόβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profanus, ab aris alienus*: ex ἀπὸ, & βωμός.

Ἀπογαιόω, ῶ, *in terram verto*: f. ώσω. Ex ἀπὸ, & γαῖα.

Ἀπόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à terra remotus*; ut & ἀπόγειος ab eodem Th.

Ἀπογαία, ας, ἡ, *ventus qui è terra exortus in mare fertur*; cui contrarius est qui dicitur τροπαία. Ἀπόγεια, τὰ, *retinacula navium, funes quibus navis alligatur in littore*: unde Ἀπόγεια λύειν, *oram solvere.* Ἀπόγειον, ου, τὸ, vox Mathematica quâ denotatur *summa Planetæ altitudo*: opponitur τῷ ἐπίγειον, quod vide. Ἀπόγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à terra remotus*, ut & ἀπόγαιος. Omnia ex ἀπὸ, & γαῖα.

Ἀπογαλακτίζω, *ablacto, à lacte depello.* Ἀπογαλακτίζομαι, *ablactor, à lacte depellor*: à cujus præt. ind. pass. fit Ἀπογαλακτισμὸς, οῦ, ὁ, *ablactatio.* Ex ἀπὸ, & γαλακτίζω. Th. γάλα.

Ἀπογεισόω, ῶ, *imbrico, imbricatim* (vel *suggrundiorum modo*) *facio* vel *tego.* Ex ἀπὸ, & γεισόω, ῶ. Th. γεῖσον.

Ἀπογέμω, *depleo, demo ei quod plenum est.*

Ἀπογεμίζω, idem quod γεμίζω. Ex ἀπὸ, & γέμω.

Ἀπογεννάω, ῶ, *genero, produco*: ex ἀπὸ, & γεννάω, ῶ. Th. γίνομαι.

Ἀπογεύομαι, *degusto*: ex ἀπὸ, & γεύομαι.

Ἀπογεφυρόω, ῶ, *ponte jungo, pontem impono*: ex ἀπὸ, & γεφυρόω, ῶ. Th. γέφυρα.

Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, *consenescens*, in acc. pl. ἀπογηράσκοντας, præs. part. ab

Ἀπογηράσκω, *consenesco*, f. ἀπογηράσω, p. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. ἀπεγήρασα. a. 1. sub. ἀπογηράσω, ῃς, ῃ. Ab ἀπὸ, & γηράσκω. Th. γῆρας.

Ἀπογίνομαι, & ἀπογίγνομαι, *absum, decedo*, item *morior*, f. ἀπογενήσομαι, p. ἀπογεγένημαι. a. 1. pass. ἀπεγενήθην, ης, η, a.2.m. ἀπεγενόμην. a.2. part. ἀπογενόμενος, η, ον, *mortuus.* Ex ἀπὸ, & γίνομαι, *sum.*

Ἀπογινώσκω, *rejicio, non agnosco, abnuo, improbo*, item *absolvo, renuntio, despero.* f. ἀπογνώσομαι, p. ἀπέγνωκα. plusq perf. ἀπεγνώκειν. a. 2. ἀπέγνων, ως, ω, qu. à γνόω, ῶ, & in 3. pl. ἀπέγνωσαν. a. 2. imperat. ἀπόγνωθι. a. 2. sub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. ἀπογνῶναι. a. 2. part. ἀπογνοὺς, οῦσα, όν. perf. pass. Ἀπέγνωσμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. pass. ἀπογνωσθήσομαι. A præt. act. Ἀπεγνωκὼς, υῖα, ὸς, *qui rejecit.* part. & Ἀπεγνωκότως, *desperatè*, adv. A præt. pass. Ἀπεγνωσμένος, η, ον, *rejectus*, part. Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, *desperatio.* Ἀπογνώστης, ου, ὁ, *desperator.* Omnia ex ἀπὸ, & γινώσκω.

Ἀπογλαυκόω, ῶ, *cæsium reddo.* Ἀπογλαύκωμα, ατος, τὸ, & Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, *glaucoma, glaucedo*: à præt. ind. pass. Th. γλαυκός.

Ἀπόγλουτοι, οἱ, *qui exilibus sunt clunibus, depyges.* Th. γλουτός.

Ἀπογλυκαίνω, *dulce reddo, edulco*: ex ἀπὸ, & γλυκαίνω. Th. γλυκύς.

Ἀπόγνοια, ης, ἡ, *desperatio*, à pr. m. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, *rejecerim*, a.2. sub. act. Ἀπογνοὺς, οῦσα, ὸν, *qui rejecit*, a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, qu. ab ἀπογνόω, ῶ, vel ἀπόγνωμι.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *qui dentes ætatis indices amisit*, ὁ μὴ ἔχων δι' οὗ γνωσθῇ. a. 1. sing. præt. pass. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, & Ἀπογνώστης, vide in Ἀπογινώσκω.

Ἀπογονὰ, Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, *posteritas.* Ἀπόγονα, τὰ, *fœcunda, orta, oriunda*, nom. pl. ab Ἀπόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ortus, oriundus*; & Subst. *nepos, posterus.* Ex ἀπὸ, & γέγονα, præt. m. verbi γίνομαι.

Ἀπογραΐζω, *senectutem aufero, juvenilem reddo.* Th. γραῖα.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio.* Ἀπόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab exemplari vel ad exemplar effictus.* Ἀπόγραφον, ου, τὸ, *exemplum libri* vel *tabulæ, descriptum, exscriptum, descriptio, imago.* Omnia ex

Ἀπογράφω, *in tabulas refero, describo*, imperf.

perf. ἀπέγραφον, f. ψω, p. ἀπογέγραφα. a. 1. ἀπέγραψα. a. 1. sub. ἀπογράψω, ῃς, ῃ.

Α'πογράφομαι, *describor*, item *nomen profiteor*. perf. pass. ἀπογέγραμμαι, *conscriptus fui*. a. 1. ἀπεγράφθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Α'πογυιόω, ῶ, *enervo*, *membra debilito*, *deartuo*, *delumbo*: f. ώσω, p. ἀπογεγύιακα. a. 1. sub. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, & γυιόω, ῶ. Th. γυῖον.

Α'πογυμνάζομαι, *exerceor*, *me exerceo*: ab ἀπὸ, & γυμνάζομαι. Th. γυμνός.

Α'πογυμνόω, ῶ, *nudo*, *denudo*: f. ώσω. a. 1. part. pass. Α'πογυμνωθεὶς, εῖσα, ὲν, *denudatus*. Ab ἀπὸ, & γυμνόω, ῶ. Th. γυμνός.

Α'πογύμνωσις, εως, ἡ, *denudatio*: à 2. sing. præt. pass. verbi ἀπογυμνόω, ῶ.

Α'πογυναίκωσις, εως, ἡ, *effœminatio*. Th. γυνή.

Α'πογωνιόομαι, ῦμαι, *in angulum me colligo*, inf. præs. ἀπογωνιῦσθαι· ex ἀπὸ, & γωνιόομαι, ῦμαι. Th. γωνία.

Α'ποδα, τὸν, *pedibus carentem*: acc. sing. ab ἄπους. Th. πύς. Est & ἄποδα nom. neut. plur.

Α'ποδάζομαι, *divido*, *distribuo*, *partior*, *impertio*. f. 1. δάσομαι, & Poet. δάσσομαι, f. 1. inf. ἀποδάσασθαι, & ἀποδάσσασθαι *distributurum esse*. Th. δαίω, *divido*.

Α'ποδαίω, *comburo*: ex ἀπὸ, & δαίω, *uro*.

Α'ποδάκνω, *demordeo*, *præmordeo*: ex ἀπὸ, & δάκνω.

Α'ποδάκρυον, idem quod δάκρυον, *lacrymabatur*: imperf. ind. ab

Α'ποδακρύω, *lacrymis prodo*, *illacrymo*; f. ύσω, p. κα. a. 1. ἀπεδάκρυσα, ας, ε. Hinc Α'ποδακρυτικὰ, τὰ, *medicamenta lacrymas moventia*. Ex ἀπὸ, & δακρύω. Th. δάκρυ.

Α'ποδαμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν, *peregrè proficisci*: sic Α'πόδαμος, Dor. pro ἀπόδημος, *peregrè agens*, vide in ἀποδημέω, ῶ.

Α'ποδαρθεῖν, idem quod δαρθεῖν· vide ἀποδραθεῖν.

Α'ποδάσμιος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui tributum pendit*, & *tributum cujus fit divisio*, item *quod pro parte* (seu *portione*) *alicui cedit*. Α'ποδασμὸς, ȣ, ὁ, *divisio*, *partitio*, *pars*, *portio*, à 1. sing. præt. ind. verbi ἀποδάζομαι.

Α'ποδάσασθαι, & Α'ποδάσσασθαι, *distributurum esse*, Poët. pro ἀποδάσεσθαι, vel -εσθαι, f. 1. inf. verbi ἀποδάζομαι.

Α'ποδαυλίζω, *titione dedolo* vel *contundo*, item *contundo*: ex ἀπὸ, & δαυλὸς, Æol. pro δαλός. Th. δαίω *uro*.

Α'ποδέδεγμαι, *exceptus sum*, perf. pass. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι.

Α'ποδέδειγμαι, *demonstratus*, *approbatus sum*, perf. pass. & part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *demonstratus*, *approbatus*: ab ἀποδείκνυμι.

Α'ποδεδειλιακότως, *timidè*, *meticulosè*, eorum more qui *conciderunt animo*, adv. ab Α'ποδεδειλιακὼς, ῦα, ὸς, *timidus*, part. præt. act. verbi ἀποδειλιάω, ῶ. Th. δειλός.

Α'ποδέδεικται, *æstimatur*, *censetur*, 3. sing. præt. ind. verbi ἀποδείκνυμαι.

Α'ποδέδομαι, *redditus sum*: præt. pass. & Α'ποδέδωκα, *reddidi*, præt. act. verbi ἀποδίδωμι.

Α'ποδέδρακα, ας, ε, *aufugi*, & in 3. plur. ἀποδεδράκασι, præt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω Th. δράω, *facio*.

Α'ποδεὴς, έος, έως, ὁ καὶ ἡ, *inferior*, *vacuus*, *cui aliquid deest*; ex ἀποδέω, *absum*. Th. δέω, *egeo*.

Α'ποδεῖ, *deest*, *deficit*, *abest*, imperf. ab eodem Th.

Α'ποδειδίττω, -ίσσω, & Α'ποδειδίττομαι, -ίσσομαι, *deterreo*, imperf. ἀπεδειδίσσομην, ȣ, ετο. Ab ἀπὸ, & δειδίττω. Th. δείδω.

Α'ποδείκνυμι, *ostendo*, *ostento*, *demonstro*, *probo*. præs. part. act. ἀποδεικνὺς, ῦσα, ὺν, *præ se ferens*. præs. inf. ἀποδεικνύναι. a. 1. act. ἀπέδειξα, ας, ε. a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Ion. ἀποδέξαι. perf. ind. pass. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *approbatus*. Th. δείκνυμι (vel δεικνύω) *ostendo*.

Α'ποδεικτικὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *demonstrativus*. Α'ποδεικτικῶς, *demonstrativè*. Α'ποδεικτὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *demonstrabilis*, *probabilis*. Omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Α'ποδειλιάω, ῶ, *præ timore refugio*, *reformido*: f. ήσω, p. ἀποδεδειλίακα, cujus part. ἀποδεδειλιακὼς, ῦα, ός· unde adv. Α'ποδεδειλιακότως *timidè*: & à 2. sing. præt. in pass. Α'ποδειλίασις, εως, ἡ, *ignavia*. Ex ἀπὸ, & δειλιάω, ῶ. Th. δειλός.

Α'ποδεῖξαι, a. 1. inf. act. Α'ποδείξειν, f. 1. inf. act. ab eodem Th.

Α'πόδειξις, εως, ἡ, Ion. ἀπόδεξις, *demonstratio*, *declaratio*, *probatio*, item *specimen*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Α'πόδειπνος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui cœnam finiit*, *qui cœnatus est*, qu. ὁ ὢν ἀπὸ τῦ δείπνε vel *incœnatus*, ex ἀπὸ pro α priv. & δεῖπνον.

Α'ποδείρειν, Ion. pro ἀποδέρειν, *excoriare*, inf. præs. verbi ἀποδέρω.

Α'ποδειροτομέω, ῶ, *obtrunco*, *cervicem abscindo*, *decollo*, item *abscindo à cervice*: f. ήσω, p. κα. a. 1. ἀπεδειροτόμησα, ας, ε. f. 1. inf. ἀποδειροτομήσειν. Ab ἀπὸ, δειρὴ, Ion. pro δέρη, & τέτμηκα, præt. m. verbi τέμνω.

Α'ποδειχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demonstratus*, *approbatus*, a. 1 part. pass. Α'ποδειχθήσεσθαι, f. 1. inf. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Α'ποδεκατόω, ῶ, *decimo*, *decimas accipio*, item

item *decimas do*: f. ώσω, perf. ἀποδεδεκάτωκα. Ex ἀπὸ, & δεκατόω, ῶ. Th. δέκα.

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, *decimatio*, *decimarum exactio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδεκατόω, ῶ.

Ἀποδέκεσθαι, Ion. pro ἀποδέχεσθαι, *recipere*, præs. inf. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτέος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recipiendus*, *admittendus*. Ἀποδέκτης, ου, ὁ, vel Ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *receptor*: in nom. pl. Ἀποδέκται, & Ἀποδεκτῆρες, οἱ, *coactores tributorum & vectigalium*. Ἀποδεκτὸς, οῦ, ὁ, *dignus qui admittatur & recipiatur*, *acceptus*, *acceptabilis*, *gratus*, *probatus*. Omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδενδρέομαι, οῦμαι, *arboresco*; inf. præs. ἀποδενδροῦσθαι. a. 1. ind. ἀπεδενδρεώθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρεωθεὶς, εῖσα, έν. Ab ἀπὸ, & δενδρέομαι, οῦμαι. Th. δένδρον.

Ἀποδέξαι, Ion. pro ἀποδεῖξαι, *edere*, *demonstrare*, a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic Ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. & sic in aliis.

Ἀπόδεξις, εως, ἡ, Ion. pro ἀπόδειξις, *demonstratio*: quod vide.

Ἀποδέομαι, οῦμαι, *religor*, *illigor*, *præligor*, pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀποδέρω, Ion. ἀποδείρω, *excorio*: à cujus 3. sing. præt. ind. pass. fit Ἀπόδερμα, ατος, τὸ, *cutis* seu *pellis detracta*, *spolium*: & inde Ἀποδερματόω, ῶ, idem quod ἀποδέρω.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, *religatio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀποδεσμὸς, οῦ, ὁ, *fasciculus*, *linteum*; item *fascia circa caput mulierum*, vel *earum mammas continens*: indè Ἀποδεσμέω, Ἀποδεσμόω, ῶ, & Ἀποδεσμεύω, *colligo*, *religo*. Ex ἀπὸ, & δεσμὸς, quod à 1. sing. præt. ind. pass. verbi δέω.

Ἀποδεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *exceptus*, a. 1. part. pass. ab

Ἀποδέχομαι, *excipio*, *recipio*, *admitto*, item *probo*: f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεδέχθην, ης, η, & in 3. plur. ἀπεδέχθησαν, a. 1. m. ἀπεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἀποδέξασθαι. Ex ἀπὸ, & δέχομαι.

Ἀποδεχόμενος, η, ον, *acceptus*. præs. part. Ἀποδέχου, *accipe*, præs. imperat. pass. ab eodem Th.

Ἀποδέω, ῶ, *religo*, *illigo*, *præligo*: in pass. Ἀποδέομαι, οῦμαι· unde Ἀπόδεσις, εως, ἡ, *religatio*. Ab ἀπὸ, & δέω, *ligo*. Et Ἀποδέω, ῶ, *absum*, *inferior sum*: unde Ἀποδεῖ, *abest*, *deest*, *deficit*: & Ἀποδεὴς, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, *inferior*; *cui deest*, *vacuus*: ex ἀπὸ, & δέω, *egeo*.

Ἀποδηλόω, ῶ, *manifestum reddo*, *declaro*: ab ἀπὸ & δηλόω, ῶ. Th. δῆλος.

Ἀποδημέω, ῶ, *absum domo* seu *patriâ*, *peregrinor*, *peregrè proficiscor*, f. ήσω, p. ἀποδεδήμηκα, ας, ε, a. 1. ἀπεδήμησα, ας, ε, a. 1. part. act. ἀποδημήσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ, & δῆμος.

Ἀποδημία, ας, ἡ, *peregrinantis absentia*, *peregrinatio*. Ἀποδημητὴς, οῦ, ὁ, *peregrinator*.

Ἀποδημητικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *peregrinari solitus*.

Ἀπόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peregrè agens*, *absens à domo* vel *patria*. Omnia ex ἀπὸ, & δῆμος.

Ἀποδία, ας, ἡ, *pedum carentia*: ab ἄπους. Th. πούς.

Ἀποδιαιτάω, ῶ, *arbitramento absolvere*: a. 1. ἀπεδιῄτησα, ας, ε. Ex ἀπὸ, & διαιτάω, ῶ. Th. δίαιτα, *arbitrium*.

Ἀποδιαστέλλω, *distesco*, *arceo*, *intersepio*, *divido*: ex ἀπὸ, διὰ, & στέλλω.

Ἀποδιατρίβω, *immoror*, *tempus consumo*: ex ἀπὸ, διὰ, & τρίβω.

Ἀποδιδάσκω, *dedoceo*: ex ἀπὸ, & διδάσκω.

Ἀποδιδοῦν, οῦν, *reddere*, præs. inf. pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδίδωμαι, *reddor*, *retribuor*, *referor*: pass. verbi ἀποδίδωμι, quod vide.

Ἀποδιδράσκω, *aufugio*: vide in ἀπέδρα. Th. διδράσκω.

Ἀποδίδωμι, *reddo*, *retribuo*, *persolvo*, *do*, item *interpretor*, præs. imperat. ἀποδίδωθι, ότω, præs. inf. ἀποδιδόναι, præs. part. ἀποδιδοὺς, οῦσα, ὸν, f. ἀποδώσω, εις, ει, p. ἀποδέδωκα, ας, ε, a. 1. ἀπέδωκα, ας, ε, a. 2. ἀπέδων, ως, ω, a. 2. imperat. ἀπόδος, ἀποδότω, *solve*, 2. plur. ἀπόδοτε, præs. opt. ἀποδιδοίην, ης, η, a. 2. opt. ἀποδοίην, ης, η, (Att. ἀποδῴην) & in plur. per Sync. ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν, præs. sub. ἀποδιδῷ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. ἀποδῷ, ῷς, ῷ, præs. inf. ἀποδιδόναι, & ἀποδιδοῦν, οῦν, a. 2. inf. ἀποδοῦναι, & Att. Dor. & Æol. ἀποδόμεναι, præs. part. ἀποδιδοὺς, οῦσα, ὸν, a. 2. part. ἀποδοὺς, οῦσα, ὸν, præs. pass. Ἀποδίδομαι, *reddor*, *retribuor*, imperf. ἀπεδιδόμην, σο, το, perf. pass. ἀποδέδομαι, plusq. perf. ἀπεδεδόμην, a. 1. ἀπεδόθην, f. 1. ἀποδοθήσομαι. paulò-pòst-fut. ἀποδεδόσομαι, præs. imperat. ἀποδίδοσο, σθω, præs. opt. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο, a. 1. ἀποδοθείην, ης, η, præt. opt. ἀποδεδοίμην, οῖο, οῖτο, præs. sub. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται, perf. sub. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται, præs. inf. ἀποδίδοσθαι, a. 1. inf. ἀποδοθῆναι, præs. part. ἀποδιδόμενος, η, ον. a. 1. m. ἀπεδωκάμην, a. 2. med. ἀπεδόμην, ου, οτο, *vendidi*, a. 2. imperat. m. ἀπόδοσο, σθω, a. 2. opt. m. ἀποδοίμην, οῖο, οῖτο, a. 2. sub. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται, a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι, a. 2. part. m. ἀποδόμενος, η, ον. Th. δίδωμι, *do*.

Ἀποδιΐστημι, & Ἀποδιϊστῶ, *dirimo*, *distinguo*, item *intervallo sejungor*: ex ἀπὸ, διὰ, & ἵστημι.

Ἀποδικάζω, *absolvo*: opp. καταδικάζω. Ab ἀπὸ, & δικάζω. Th. δίκη.

Ἀποδικέω, ῶ, *causam meam defendo*: ex ἀπὸ, & δίκη.

Ἀποδινέω, ῶ, *devolvo* : ex ἀπὸ, & δινέω, ῶ. Th. δίνη.

Ἀποδίομαι, idem quod Ἀποδίω.

Ἀποδιοπομπέω, ῶ, & Ἀποδιοπομπέομαι, οῦμαι, *ablego, procul amando, depello, expio* : præs. inf. ἀποδιοπομπεῖσθαι h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τῶν ἀποτρεπαίων Διός. Ex ἀπὸ, & διοπομπέω, ῶ, quod à Διὸς, & πομπὴ, à πέμπω.

Ἀποδιορίζω, *segrego, suis limitibus finitum separo* : f. ίσω, p. ἀποδιώρικα. Ex ἀπὸ, διὰ, & ὁρίζω. Th. ὅρος, *terminus*.

Ἀποδισκεύω, *discum dejicio, in disci morem dejicio* : ex ἀπὸ, & δίσκος.

Ἀποδιφθογγόω, ῶ, *in diphthongum conflo* ; indè Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, *in diphthongum conflatio* : ex ἀπὸ, & δίφθογγος, quod vide. Th. φθέγγομαι.

Ἀποδίω, *expello* : à δίω, pro διώκω, *persequor*.

Ἀποδιώκω, *alicunde expello*; indè Ἀποδίωξις, εως, ἡ, *expulsio* : ab ἀπὸ, & διώκω.

Ἀποδοθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. Ἀποδοθῶσι, a. 1. inf. pass. Ἀποδοθήσομαι, f. 1. pass. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδοκεῖν, *displicere*. Ἀποδοκεῖν res Herodoto dicitur quæ censetur non facienda. Th. δοκέω.

Ἀποδοκιμάζω, vel Ἀποδοκιμάω, ῶ, *improbo, non approbo, reprobo, rejicio* : f. άσω, perf. ἀποδεδοκίμακα, a. 1. ἀπεδοκίμασα. Ἀποδοκιμάζομαι, *improbor, rejicior* : pert. pass. ἀποδεδοκίμασμαι, a. 1. pass. ἀπεδοκιμάσθην, a. 1. inf. pass. ἀποδοκιμασθῆναι. à 2. sing. præt. ind. fit Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, *improbatio, rejectio*. Ἀπόδοκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè probus, non probandus, adulterinus*. Omnia ex ἀπὸ, & δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀποδόμεναι, *reddere*, a. 2. inf. Æol. pro ἀποδοῦναι. Ἀποδόμενος, η, ον, a. 2. part. m. Ἀποδοῦναι, a. 2. inf. Ἀπόδος, ατι δότε, in plur. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. Ἀποδόσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, *sordium circa dentes purgatio* : ex ἀπὸ, & ὀδούς.

Ἀπόδος, ἀποδότω, *reddito*, a. 2. imperat. & in plur. ἀπόδοτε : ab ἀποδίδωμι.

Ἄποδος, ου, ἡ, Ion. pro ἄφοδος, *abitus, discessus, digressus, reditus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἄποδος, ου, *pedibus carentis*, gen. sing. ab ἄπους. Th. πούς.

Ἀποδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui reddi (aut restitui) debet* : ab ἀποδίδωμι.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, *redditio, retributio, persolutio* : à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *redditor*. Ἀποδοτικὸς, ἡ, ὸν, *retributorius* : ab eodem Th.

Ἀπόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex servo genitus* : ex ἀπὸ, & δοῦλος.

Ἀποδοῦναι, *reddidisse*, a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, *receptaculum, receptorium*. Et

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, *receptio, admissio, approbatio, commendatio* : ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχμόω, ῶ, *obliquo, incurvo* : a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, *inflectens, incurvans* : a. 1. inf. ἀποδοχμῶσαι, *inflexisse, incurvâsse* : ex ἀπὸ, & δοχμόω, ῶ. Th. δοχμός.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, *quod manu alicunde carpitur* : à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράσσω, vel -ττω.

Ἀποδραθεῖν, per Metaplasmum pro ἀποδαρθεῖν, *dormiisse*, a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω.

Ἀπόδραθι, *aufuge*, a. 2. imperat. act. Ἀποδραίην, ης, η, *aufugerim*, a. 2 opt. Ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, *qui* vel *quæ aufugit*, part. a. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπέδρα, per Sync. pro ἀπέδρασα, ab ἀποδράω.

Ἀποδράσεια, ας, ε, *aufugerim*, a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ *fuga, vitatio, desertio* : à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράω.

Ἀπόδρασις στρατείας, *desertio aciei, detrectatio militiæ*.

Ἀποδράσσω, vel -ττω, & Ἀποδράσσομαι vel -ττομαι, *decerpo* : ab ἀπὸ, & δράσσω vel -ττω.

Ἀποδράω, ῶ, *fugio, effugio, aufugio* : f. ἀποδράσω, p. ἀποδέδρακα, a. 1. ἀπέδρασα, & per Sync. ἀπέδρα, unde part. ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, qu. ab ἀποδρῆμι, a. 1. opt. Æol. ἀποδράσεια, ας, ε, a. 2. ind. ἀπέδρην & ἀποδραίην, a. 2. imperat. ἀπόδραθι, a. 2. inf. ἀποδρᾶναι. Ab ἀπὸ, & δράω.

Ἀπόδρεπε, *decerpe*, præs. imperat. act. ab

Ἀποδρέπω, *decerpo*, f. ψω, p. φα, præs. pass. Ἀποδρέπομαι. Ex ἀπὸ, & δρέπω.

Ἀπόδρεψις, εως, ἡ, *decerptio, collectio fructuum* : à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπω.

Ἀποδρῆναι, Ion. pro ἀποδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. inf. verbi ἀποδράω.

Ἀπόδρησις, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, *fuga*, quod vide.

Ἀπόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui recurrit, cursu revertens*, item *cursu inferior* : à præt. m. verbi ἀποτρέχω.

Ἀποδρύπτω, *dilacero, dilanio, discerpo, excorio* : inf. act. ἀποδρύπτειν ex ἀπὸ, & δρύπτω.

Ἀποδρύφω, idem quod ἀποδρύπτω, inf. act. ἀποδρύφειν. præs. opt. ἀποδρύφοιμι, οις, οι, a. 1. subj. ἀποδρύψω, in 3. plur. ἀποδρύψωσι, a. 1. ind. pass. ἀπεδρύφθην, ης, η. Th. idem.

Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, quod vide.

Ἀποδρῴην, præs. opt. Att. pro ἀποδράοιμι, *aufugerem*, ab eodem Th.

Ἀποδύ-

Ἀποδύρομαι, *lamentor, graviter conqueror*: ex ἀπὸ, & ὀδύρομαι.
Ἀποδὺς, δῦσα, ὺν, *exutus*, part. præſ. Ἀποδῦσαι, *exuere, ſpoliare*, a. 1. act. inf. Ἀποδυσάμενος, η, ον, *reſolvens*, a. 1. part. m. ab ἀποδύω.
Ἀπόδυσις, εως, ἡ, *ipſa actio exuendi, veſtimentorum depoſitio*: à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδύω.
Ἀποδυσπετέω, ῶ, *ſtomachor, ægrè fero, impatienter agitor*, item *renitor, reſiſto, difficulter cado*: ex ἀπὸ, δὺς, & πέτω. Th. πίπτω.
Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, *ſtomachatio in rebus adverſis, impatientia*: à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδυσπετέω, ῶ.
Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, *locus ubi veſtimenta exuuntur*: ab ἀποδύομαι.
Ἀποδύω, vel Ἀπόδυμι, *exuo*, f. ἀποδύσω, p. κα, præſ. paſſ. Ἀποδύομαι, imperf. ἀπεδυόμην, & in 3. plur. ἀποδέδυντο. Ex ἀπὸ, & δύω, *induo*.
Ἀποδῶ, ῷς, ῷ, *reddidero*, a. 2. ſubj. act. & Ἀποδώσω, εις, ει, *reddam, retribuam*, in 1. plur. ἀποδώσομεν, fut. 1. ind. &
Ἀποδῴην, ῴης, ῴη, *reddidero, retribuero*, a. 2. opt. Att. verbi ἀποδίδωμι.
Ἀπόδων, τῶν, *pedibus carentium*, gen. plur. ab ἄπους. Th. πούς.
Ἀπόειπε, pro ἀπόειπε, a. 2. imperat. act. Ἀποειπεῖν, *refutare*, a. 2. inf. act. ſic Ἀποείπον, Poët. a. 2. ind. pro ἀπεῖπον. Ἀποείπῃ, a. 2. ſub. act. ab ἀπὸ, & εἴπω.
Ἀποέργω, Poët. pro ἀπέργω, ab ἀπείργω, *arceo, dirimo*. Th. εἴργω.
Ἀπόερσε, ας, ε, *corrupit*, a. 1. Æol. ſine augmento, ab Ἀποέῤῥω. Th. ἔῤῥω, f. 1. Æol. ἔρσω. Hinc Ἀποέρσῃ, pro ἀπέρσῃ, f. 1. Æol.
Ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀποζωννύω. Th. ζώννυμι, vel ζωννύω.
Ἀποθάλλω, *defloreſco*, f. 1. ind. act. ἀποθαλῶ, a. 1. ind. ἀπέθηλα, ας, ε, præt. ind. act. ἀπέθαλκα, p. paſſ. ἀπέθαλμαι. Ex ἀπὸ, & θάλλω.
Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. ἀποθανόντος, & in f. g. ἀποθανούσης, gen. ſing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, *morior*.
Ἀποθανέεαι, Ion. pro ἀποθανῇ, vel Att. ἀποθανεῖ, 2. ſing. f. 2. m. verbi ἀποθνήσκω.
Ἀποθανοῖσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, *mortua*, a. 2. part. act. f. g. vide ἀποθανεῖν.
Ἀποθέμενος, η, ον, *depoſitus*, a. 2. part. m. Ἀποθέσθαι, *deponere, rejicere*, a. 2. inf. m. ab ἀποτίθημι, ex ἀπὸ, & τίθημι.
Ἀπόθεσις, εως, ἡ, *depoſitio*, à 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.
Ἀπόθεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *abjectus, neglectus*, *cujus deſiderio non tenemur*: ex α, & ποθεστὸς, quod à ποθέω, ῶ. Th. πόθος.
Ἀπόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπόθεστος.
Ἀποθευσόμενος, η, ον, *curſu diſceſſurus*, f. 1. part. m. ex
Ἀποθέω, *curro*, f. θεύσομαι· ex ἀπὸ, & θέω.
Ἀποθήκη, ης, ἡ, *horreum* nom. pl. ἀποθῆκαι, αἱ. ab ἀποτίθημι, in a. 1. act. ἀπέθηκα, *depoſui*: quod in horreo deponantur fruges.
Ἀποθησαυρίζω, *recondo, congero, pro theſauro*: f. ίσω, p. ἀποτεθησαύρικα. A θησαυρίζω, quod à θησαυρός.
Ἀποθήσομαι, *ſeponam*, f. 1. m. ex ἀποτίθημι.
Ἀποθλίβω, *opprimo*, f. ψω, p. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπὸ, & θλίβω.
Ἀποθνήσκοι, 3. ſing. opt. præſ. Ἀποθνήσκοντα, τὸν, acc. ſing. part. præſ. ab
Ἀποθνήσκω, *morior*. f. 2. m. ἀποθανοῦμαι, p. ἀποτέθνηκα, a. 2. ἀπέθανον, a. 2. ſub. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἀποθανεῖν a. 2. part. ἀποθανών, οῦσα, όν. Th. θνήσκω.
Ἀποθορεῖν, *deſilire*. Th. θόρω.
Ἀποθοῦνται, 3. plur. præſ. ind. ab ἀποθέομαι, *ponor*.
Ἀποθρώσκωσιν, *deſiliant*, 3. plur. præſ. ſub. ab
Ἀποθρώσκω, *deſilio, reſilio, exſilio*; ex ἀπὸ, & θρώσκω.
Ἀπόθυμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ingratus animo, inviſus*, ab ἀπὸ, & θυμὸς, οῦ, ὁ, *mens*, qu. diverſum à mente.
Ἀποικία, ας, ἡ, *colonia*: indè Ἀποικέω, ῶ, *aliunde habitatum venio, migro in coloniam*, f. ήσω. Et Ἀποικίζω, *in coloniam deduco*, paſſ. Ἀποικίζομαι, *in coloniam deducor*: præt. paſſ. ἀπῴκισμαι, à cujus 1. perſ. ſing. fit Ἀποικισμὸς, οῦ, ὁ, *coloniæ deductio*. part. præt. paſſ. Ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus*. a. 1. ind. paſſ. Ἀπῳκίσθην, ης, η, cujus part. Ἀπῳκισθεὶς, εῖσα, έν. Omnia ab ἀπὸ, & οἶκος.
Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, & ἄποικος, ὁ, *colonus*, *in coloniam aliquam miſſus*: ex ἀπὸ, & οἶκος, *domus*. Hinc Ἀποικίσαι, *colonos aliquò mittere*, a. 1. inf. verbi ἀποικίζω.
Ἄποινα, τὰ, *pretia, loco pœnæ debita*, ex α, & ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*. Vel ἄποινα, qu. ἄφονα, *munera*, quæ dantur ἕνεκα φόνου.
Ἀποινᾶν, *redimere*, præſ. inf. ab ἀποινάω, ῶ. Th. ἄποινα.
Ἀποίσετον, f. 1. dual. *auferent*, ab ἀποφέρω, f. ἀποίσω. a. 1. ἀπήνεγκα. Th. φέρω.
Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, *auferam*, f. 1. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω.
Ἀποιχόμενος, η, ον, præſ. part. Ex ἀπὸ, & οἴχομαι, *abeo*.
Ἀποκαθιστᾷ, *reſtituit*, 3. ſing. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, ῶ.
Ἀποκαθίστημι, & Ἀποκαθιστάω, ῶ, & ἀποκαθι-

καθιςάνω, *restituo*, f. ἀποκαταςήσω, perf. ἀποκατέςηκα. a. 1. ἀποκατέςησα, a.1.pass. ἀποκατεςάθην, *restitutus fui*. a.1. sub. ἀποκαταςαθῶ, *restituar*. Ex ἀπὸ, & καθίςημι, quod ex κατὰ, & ἵςημι.

Ἀποκαθίςων, 1.vel 3. pl.imperf. act. ex ἀπὸ, κατὰ, & ἵςημι.

Ἀποκαίω, *aduro*, *exuro* : ex ἀπὸ, & καίω.

Ἀποκαλύπτω, *detego*, *revelo* : f. ψω, p. ἀποκεκάλυφα, a. 1. ἀπεκάλυψα, a.1. inf. ἀποκαλύψαι, perf.pass. ἀποκεκάλυμμαι, a.1.pass. ἀπεκαλύφθην, a.1. sub. ἀποκαλυφθῶ, *revelatus fuero*, a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι, f. 1. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ, & καλύπτω.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, *revelatio*, *patefactio* : à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκαλύπτω.

Ἀποκαπύω, *efflo*, *exspiro* : ab ἀπὸ, & καπύω, *flo*, quod à κάπτω, *flo*, *spiro*.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, *attenta exspectatio*. Ex ἀπὸ, κάρα, & δοκέω.

Ἀποκαταλλάττω, *reconcilio*, f. ξω. perf. ἀποκατήλλαχα. a.1. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ, & καταλλάττω.

Ἀποκατάςασις, εως, ἡ, *restitutio*, ab ἀποκαθίςημι.

Ἀποκατέαται, Ion. pro ἀποκάθηνται, *residen*t, quod ex κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι.

Ἀποκατεςάθην, ης, η, *restitutus fui*, a.1.ind. pass. ab ἀποκαθίςημι.

Ἀπόκειμαι, σαι, ται, *seponor*, *reponor*. Ἀπόκειται, *statutum est*. præs. part. Ἀποκείμενος, η, ον, *sepositus*, *a*, *um*. f. ἀποκείσομαι, imperf. ἀπεκείμην, σο, το. præs. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ, & κεῖμαι.

Ἀποκείρω, *detondeo*, *incido*, item *decutio*, *spolio* : f. ἀποκερῶ, & Æol. ἀποκέρσω. a.1. ἀπέκειρα, & ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ, & κείρω.

Ἀποκεκλέατο, Ion. pro ἀπεκέκλειντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verb ἀποκλείω.

Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, *inclusus*, part. perf. ab ἀποκλείω. Th. κλείω.

Ἀποκεκρυμμένος, η, ον, *occultatus*, perf.part. pass. hinc Ἀποκεκρυμμένως, adv. ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω.

Ἀποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, *detondeam*, f. 1. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω.

Ἀποκεφαλίζω, *amputo caput*, *decollo* : f. ίσω. perf. ἀποκεκεφάλικα, a.1. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ, & κεφαλή.

Ἀποκινέω, ῶ, *amoveo*, *removeo* : ex ἀπὸ, & κινέω, ῶ.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, *recessus*, *discessus*, *fuga* : ab eodem Th.

Ἀποκλαίω, εις, ει, *lugeo* : f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ, & κλαίω.

Ἀποκλάξας, Dor. pro ἀποκλείσας· vide ἀπόκλαξον.

Ἀπόκλαξον, *exclude*, Dor. pro ἀπόκλεισον, a. 1. imperat. à κλείω, *claudo*, f. κλείσω, & Dor. κλᾴξω, verso ει in α, hinc a. 1. ἔκλαξα. a. 1. imperat. κλάξον.

Ἀπόκλαρος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ἀπόκληρος, *exsors*. Ex ἀπὸ, & κλῆρος.

Ἀποκληΐζω, & ἀποκληΐω, Ion. & Poët. pro ἀποκλείω, *occludo*.

Ἀποκλείω, *occludo*, f. ἀποκλείσω, p. ἀποκέκλεικα. a. 1. ἀπέκλεισα. a. 1. sub. ἀποκλείσω, ῃς, ῃ. Th. κλείω.

Ἀποκλέπτω, *furor*, *surripio*, f. 1. ψω. Ex ἀπὸ, & κλέπτω.

Ἀποκλινθείς, εῖσα, ἐν, *reclinatus*, a. 1. part. pass. Poët. pro ἀποκλιθεὶς, verbi ἀποκλίνω. Th. κλίνω.

Ἀποκλίνω, *inclino*, *vergo*, f. νῶ. Ex ἀπὸ, & κλίνω.

Ἀπόκλιμα, ατος, τὸ, *acclivitas* : à 1. pers. sing. præt. pass. verbi ἀποκλίνω.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, *inclinatio*, à 2. pers. sing. præt. pass. verbi ἀποκλίνω.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, *frustum*, *fragmentum*; à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκόπτω.

Ἀποκοπείσης, τῆς, *abscissæ*, gen. sing.f.g. a.2. part. pass. ab ἀποκόπτω.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, *abscissio*. Ἀποκοπῆναι. a.2. inf. pass. ab

Ἀποκόπτω, *abscindo*, f. ψω, p. ἀποκέκοφα. a.1. ἀπέκοψα. a. 2.pass. ἀπεκόπην. a. 2. inf. pass. κοπῆναι. part. a.2.pass. κοπείς, εῖσα, έν. Th. κόπτω.

Ἀποκορυφοῦν τι, *paucis rem expedire* præs.inf. à κορυφόω, ῶ, *impleo*. Th. κορυφή.

Ἄποκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vellere carens* : ab α, & πείκω.

Ἀποκόψειν, *abscissurum esse*, f.1.inf. act. ab ἀποκόπτω.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ, ἡ, *præruptus*. Th. κρημνός.

Ἀποκριθῆναι, a.1.inf. pass. vide ἀποκρίνομαι.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, *responsum*, *decretum* : à 1. pers. sing. præt. pass.ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκρίνασθαι, a.1.inf. m.ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκρινθέντε, *semoti*, dual. num. a. 1. part. pass. Poët. ab ἀποκρίνομαι.

Ἀποκρίνομαι, *respondeo*. f. 1. pass. ἀποκριθήσομαι. perf. pass. ἀποκέκριμαι. a. 1. pass. ἀπεκρίθην, ης, η, *respondi*. a. 1. imperat. pass. ἀποκρίθητι, ήτω · & in 2.plur. ἀποκρίθητε, *respondete*, a. 1. part.pass. ἀποκριθεὶς, εῖσα, ἐν, a.1.m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *respondeo*. Th. κρίνω.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, *responsio*. Ἀπόκρισιν διδόναι, *responsum dare*. In nom. plur. Ἀποκρίσεις, à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὸν, *judicialis*, ab eodem Them.

Ἀποκρούσασθαι, *propulsare* : ab ἀπὸ, & κρούω.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. act. b

Ἀποκρύ-

Ἀποκρύπτω, *abscondo*, f. ψω, p. ἀποκέκρυφα. a. 1. ἀπέκρυψα. a. 2. ἀπέκρυβον. perf. pass. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, *latebra*.

Ἀπόκρυφος, ου, ὁ, ἡ, *absconditus*: ab eodem Th.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, *absconsio*, *occultatio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκρύπτω.

Ἀποκτάμεν, *interficere*, a. 1. inf. Ion. ut & ἀποκτάμεναι, a. 1. inf. Dor. pro ἀποκτεῖναι. Ἀποκτανθῆναι, a. 1. inf. pass. Ἀποκτανθῶ, a. 1. sub. Ἀποκτεῖναι, a. 1. inf. Ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi

Ἀποκτείνω, *occido*, *aboleo*. f. ἀποκτενῶ. perf. ἀπεκτάκα. a. 1. act. ἀπέκτεινα, a. 1. sub. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀποκτεῖναι. part. a. 1. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ἀπέκτανον. præt. m. ἀπέκτονα. perf. pass. ἀπέκταμαι & ἀπέκταμμαι, ανται, ανται, tanquam à perf. act. ἀπέκτακα. a. 1. pass. ἀπεκτάνθην, *occisus fui*. a. 1. inf. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω.

Ἀποκτενεῖτε, 2. plur. ἀποκτενεῖς, 2. sing. f. 1. ut ἀποκτενοῦσι, 3. plur. ejusdem temp. ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτιννύναι, *occidere*, *necem inferre*, præs. inf. act. Ἀποκτιννύντα, *occidentem*, acc. sing. præs. part. ex ἀπὸ, & κτίννυμι. Th. κτείνω.

Ἀποκυέω ῶ, *gigno*, f. ήσω, p. ἀποκεκύηκα. a. 1. ἀπεκύησα, *progenui*. Ex ἀπὸ, & κυέω, ῶ, *sum gravida*, quod idem cum κύω, *prægnans sum*, *in utero gesto*: item *osculor*.

Ἀποκυλίω, *devolvo*, *amoveo*: f. ίσω, perf. ἀποκεκύλικα. a. 1. ἀπεκύλισα. perf. pass. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω.

Ἀποκωλύω, idem quod κωλύω, *impedio*.

Ἀπολαγχάνω, idem ferè quod λαγχάνω, *sortior*.

Ἀπολαμβάνω, *recipio*. f. ἀπολήψομαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. sub. ἀπολάβω, ῃς, ῃ. perf. ἀπολέληφα, & Att. ἀπείληφα. cujus part. ἀπολεληφὼς, ῦα, ὸς, & Att. ἀπειληφώς. a. 2. m. ἀπελαβόμην, ου, ετο, *abduxi*. Th. λαμβάνω.

Ἀπολάμπω, *emico*, *effulgeo*, *resplendeo*; item *ejaculor*, *emitto*. f. ψω, p. φα, a. 1. ἀπέλαμψα. Ab ἀπὸ, & λάμπω.

Ἀπολαμπρύνω, idem quod λαμπρύνω, *clarum reddo*. Th. λάμπω, *luceo*.

Ἀπολαμφθέντες, *interclusi*, a. 1. part. pass. Dor. vel Ion. pro ἀποληφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam à λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένοι dicunt, pro ἀπολελημμένοι seu ἀπειλημμένοι, perf. part. pass. Ambo apud Herodotum frequenti in usu.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, *fruitio*. Ἀπολαυστὸς, & Ἀπολαυστικὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *in voluptate vivens*: omnia ab

Ἀπολαύω, *fruor*, cum gen. præt. ἀπολέλαυκα. Ἀπόλαυε, præs. imperat. ἀπολαύσομεν, 1. plur. a. 1. sub. ex ἀπὸ, & λαύω, pro λάω, *video*, item *fruor*.

Ἀπολαφθέντες, Dor. pro ἀποληφθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω.

Ἀπολέγω, *deligo*, *seligo*, item *decerpo*: f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. ex ἀπὸ, & λέγω, *colligo*. Est & Ἀπολέγω, *interdico*, *veto*: ex ἀπὸ, & λέγω, *dico*.

Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, *peribis*, f. 2. m. ἀπολοῦμαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, quod ab ἀπὸ, & ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ἀπολείβω, & Ἀπολείβομαι, *distillo*, *fundo*: ex ἀπὸ, & λείβω.

Ἀπολείπω, εις, ει, *derelinquo*, *relinquo*. præs. imperat. ἀπόλειπε. præs. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. p. ἀπολέλειφα. a. 2. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπὼν, όντος, ὁ, præs. pass. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, *reliquus sum*. præt. pass. ἀπολέλειμμαι. præt. m. ἀπολέλοιπα, cujus part. ἀπολελοιπὼς, ῦα, ός. Ex ἀπὸ, & λείπω, *linquo*.

Ἀπολεῖς, *perdes*, f. 2. act. ἀπολεῖσθαι, f. 2. inf. m. Ἀπολεῖσθε, 2. plur. f. 2. m. ut & ἀπολεῖται. 3 sing. ejusdem temp. ἀπολοῦμαι. Ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολείχω, *lingo*, *lambendo aufero*. imperf. ἀπέλειχον, ες, ε, f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα. a. 1. ἀπέλειξα. Th. λείχω.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, *relictio*, *derelictio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπολείπω.

Ἀπόλειψις τῆς Σελήνης, *defectus Lunæ*.

Ἀπολελαμμένος, Dor. pro ἀπολελημμένος, η, ον, perf. part. pass. vide in Ἀπολαμφθέντες.

Ἀπολέλαυκα, ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω, *fruor*: quod vide.

Ἀπολελοιπότες, nom. plur. perf. part. m. ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεμος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro εἰρηνοποιὸς, ου, ὁ, ἡ, *pacificus*.

Ἀπολεόμενος, Ion. pro ἀπολούμενος, *periturus*, f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι, quod vide. Sic Ἀπολέοντες, pro ἀπολοῦντες, *perdituri*, f. act. part.

Ἀπολεπίζω, idem quod Ἀπολέπω.

Ἀπολέπω, & Ἀπολέπομαι, *decortico*: ex ἀπὸ, & λέπω.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολέσῃ, 3. sing. f. 1. Ἀπολέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. Ἀπολέσθαι, *perire*, a. 2. inf. m. Ἀπόλεσαν, *interfecerunt*, 3. plur. a. 1. act. Ion. & Poët. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολέσω, vide ἀπολέσαι.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præs. opt. ab

Ἀπολήγω, *desino*, f. ξω. Th. λήγω, *cessare facio*.

Ἀποληΐζεσθαι, *per latrocinium eripere*, quod à ληΐ-

ληΐζομαι, sortior. Th. λεία, ας, ἡ, præda.

Α'πόληται, 3 sing. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι.

Α'πολειφθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ἀπολήψομαι, f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Α'πολιβάζω, celeriter recedo. Th. λείβω.

Α'πολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω. pass. Α'πολιμπάνομαι. Th. λείπω.

Α'πολις, ιδος, ὁ, ἡ, extorris, patriâ pulsus. Th. πόλις.

Α'πολισθαίνω, delabor: ex ἀπὸ, & ὀλισθαίνω. Th. ὄλισθος.

Α'πολιχμάω, ῶ, lambendo aufero, f. ήσω. ab ἀπὸ, & λιχμάω, seu λιχμάζω. Th. λείχω.

Α'πολλήγω, Poët. pro Α'πολήγω· & Α'πολλήξω pro Α'πολήξω.

Α'πολλόδωρος, ου, ὁ, Apollodorus, nom. proprium.

Α'πόλλυμι, seu ἀπολλύω, ABOLEO, perdo. præs. part. ἀπολλύων, ὄντος, ὁ, vastator. f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ, a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπώλεκα, & Att. ἀπολώλεκα, & in inf. ἀπολωλεκέναι. præs. pass. ἀπόλλυμαι, pereo, perdor. f. 2. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. a. 2. part. m. ἀπολόμενος. præt. m. ἀπῶλα, Att. ἀπόλωλα. & in inf. ἀπολωλέναι. & part. ἀπολωλὼς, υῖα, ός. Th. ὄλλυμι.

Α'πόλλυται, deperit, 3. sing. præs. pass. ab ἀπόλλυμι.

Α'πόλλων, ωνος, ὁ, & in acc. Α'πόλλωνα, τὸν, *APOLLO*, Jovis & Latonæ filius. Sol eo notatur: cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius; bene igitur sic dictus ab ἀπολλύω, *perdo*. Alii ducunt à Syr. רבורלא *perditio*. Platoni in Cratylo Α'πόλλαν dictus est, quia à malis ἀπολούει, vel ἀπολύει· vel quia ἁπλοῦς in divinando: vel ἀεὶ βάλλων *semper collimans*.

Α'πολλωνία, ας, ἡ, *Apollonia*, nomen urbis.

Α'πολλωνιὰς, άδος, ἡ, *Apolloni sacra*.

Α'πολλώνιος Ῥόδιος, *Apollonius Rhodius*.

Α'πολλωνόβλητος, ου, ὁ, ἡ, *lunaticus*, *lymphatus*: ab Α'πόλλων, & βλητὸς, à βάλλω, qu. *ab Apolline ictus*.

Α'πολλῶς, ῶ, ὁ, nomen viri, in acc. τὸν Α'πολλῶ, pro τὸν Α'πολλῶν. Excipitur à regula.

Α'πολογεῖται, 3. sing. præs. pass. ἀπολογεῖσθαι, præs. inf. ἀπολογούμενος, ου, ὁ, præs. part. ab

Α'πολογέομαι, οῦμαι, *defendo sermone*, *loquor pro alicujus defensione*: imperf. ἀπελογεόμην, -ούμην, έου, -οῦ, έετο, -εῖτο f. ήσομαι, perf. ἀπολελόγημαι. a. 1. med. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι, a. 1. part. m. dat. cas. ἀπολογησαμένῳ. a. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ, & λόγος.

Α'πολογησαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, οῦμαι.

Α'πολογία, ας, ἡ, *defensio*, gen. plur. ἀπολογιῶν. Th. ἀπολογέομαι, οῦμαι.

Α'πόλογος, ου, ὁ, *narratio longa & verbosa*, seu *fabulosa*, item *fabula moralis*. Th. idem.

Α'πόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. Α'πολοῦμαι, f. 2. m. ab ἀπόλλυμι.

Α'πολούω, *abluo*, f. ἀπολούσω. perf. ἀπολέλουκα. a. 1. ἀπέλουσα. a. 1. m. ἀπελουσάμην, *ablutus fui*. ἀπόλουσαι, *abluitor*. 2. sing. a. 1. imperat. m. Th. λούω, *lavo*.

Α'πολοφύρομαι, *ejulatibus prosequor*, *deploro*: ex ἀπὸ, & ὀλοφύρομαι.

Α'πολοχμόομαι, οῦμαι, *frutico*, *fruticor*, *fruticesco*, *densis fruticibus sylvesco*. Th. λόχος, *insidiæ*.

Α'πολυμαίνεσθαι, *lustrari*, præs. inf. ab

Α'πολυμαίνομαι, *purgor*: f. 2. m. Α'πολυμανοῦμαι. Ex ἀπὸ, & λύμη, ης, ἡ, *noxa*; vel potius à λῦμα, ατος, τὸ, *sordes*.

Α'πολῦσαι, a. 1. inf. act. Α'πολύσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. Α'πολυθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω.

Α'πολύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio captivi*: ab ἀπολυτρόω, quod à λυτρόω, *redimo*. Th. λύω, *solvo*.

Α'πολύω, *dimitto*, *absolvo*, *libero*: imperf. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω. p. ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. ἀπόλυσον. a. 1. sub. ἀπολύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀπολῦσαι. a. 1. part. ἀπολύσας, αντος, ὁ. ἀπελύοντο, 3. plur. imperf. pass. *digressi sunt*. ἀπολέλυμαι, perf. pass. ἀπελύθην, a. 1. pass. & in 3. plur. ἀπελύθησαν. a. 1. sub. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ. & in 2. plur. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. pass. ἀπολυθεὶς, εῖσα, έν. Th. λύω.

Α'πολωβάω, ῶ, & Α'πολωβάομαι, ῶμαι, *injuriâ* (vel *contumeliâ*) *afficio*. Ex ἀπὸ, & λωβάω, ῶ. Th. λώβη.

Α'πόλωλα, ας, ε, *perii*, perf. m. & in 1. pl. ἀπολώλαμεν, *periimus*. Α'πολωλεκέναι, *perdidisse*, perf. inf. act. & Α'πολωλέναι, *periisse*, perf. inf. m. Α'πολωλὸς, *quod perierat*, perf. part. m. n. g. ab ἀπόλλυμι.

Α'πολαπίζω, idem quod λαπίζω. Them. λίπω.

Α'πολωφάω, vel -φέω, -ῶ, *sedo*, *cessare facio*: ex ἀπὸ, & λωφάω, ῶ.

Α'πομανεῖσα, ἡ, *furore incitata*, a. 2. part. pass. f. g. ab

Α'πομαίνομαι, *furo*, *insanio*, vel *furere* & *insanire desino*: ex ἀπὸ, & μαίνομαι.

Α'πομανθάνω, *dedisco*, f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. perf. pass. ἀπομεμάθημαι, à cujus 2. perf. Α'πομάθησις, εως, ἡ, *eorum quæ didicimus oblivio*.

Α'πομάσσω, *abstergo*: f. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ, & μάσσω.

Α'πομα-

Α᾽ποματαΐζειν, *crepitum ventris emittere*, quod à ματαΐζω, *ineptio*, hoc à μάταιος, *vanus*. Th. μάτην, adv. *frustrà*.

Α᾽πομάχεσθαι, *repugnare*: ex ἀπὸ, & μάχομαι.

Α᾽πομειλίσσω, & ἀπομειλίσσομαι, *demulceo*, *delinio*, *placo*: ex ἀπὸ, & μειλίσσω.

Α᾽πομελαίνω, *denigro*, *nigrum reddo*: ex ἀπὸ, & μελαίνω. Th. μέλας.

Α᾽πομείρεται, *sortitur*, 3. præs. ind. ex ἀπὸ, & μείρω, seu potius μείρομαι, *partior*. præt. pass. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. præt. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Α᾽πομέμαρμαι, vide in Α᾽πομείρεται.

Α᾽πομέμαχα, ας, ε, *abstersi*: præt. ind. act. verbi ἀπομάσσω.

Α᾽πομηκύνω, *prolongo*, f. νῶ. p. γκα. Ex ἀπὸ, & μῆκος.

Α᾽πομηνίσας, ασα, αν, *iratus*, a. 1. part. act. ab

Α᾽πομηνίω, *irascor*, f. ίσω. p. κα. Ex ἀπὸ, & μῆνις.

Α᾽πομιμεῖσθαι, *imitari*, præs. inf. ab ἀπομιμέομαι, οῦμαι, part. præs. ἀπομιμούμενος perf. part. pass. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι, οῦμαι.

Α᾽πομνάομαι, seu ἀπομιμνήσκομαι, *recordor*: f. 1. ἀπομνήσομαι a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, ατο, a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι. perf. ἀπομέμνημαι. a. 1. pass. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ, & μνάομαι, seu μιμνήσκομαι.

Α᾽πομνημόνευμα, ατος, τὸ, *dictum memorabile*, gen. pl. ἀπομνημονευμάτων, τῶν, à 1. perf. præt. ind. pass. verbi ἀπομνημονεύω. Th. μνάομαι.

Α᾽πόμνησαι, *rependo*, a. 1. imperat. ab ἀπομιμνήσκω.

Α᾽πομνησικακεῖν, *memoriam injuriarum acceptarum servare*: ex ἀπὸ, μνάομαι, & κακός.

Α᾽πομνύειν, Poët. pro ἐπομνύειν, *interposito jurejurando aliquid affirmare*. Th. ὄμνυμι.

Α᾽πομόργνυμι, vel Α᾽πομόργνυμαι, *abstergo*: a. 1. m. ἀπεμορξάμην, Ion. quod ex ἀπὸ & μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, hoc autem ab ἀμέργω, *premo*, *exsugo*, mutato ε in ο.

Α᾽πομόσαι, a. 1. inf. act. vide ἀπομνύειν.

Α᾽πομυθέω, ῶ, *dissuadeo*, *prohibeo*, imperf. pass. Α᾽πεμυθεόμην. Th. μῦθος.

Α᾽πόναντο, *potiti sunt*, *freti sunt*, imperf. pass. ab

Α᾽πόναμαι, seu ἀπίνημαι, *fruor*: ex ἀπὸ, & ὄνημι.

Α᾽πονάσσωσιν, Poët. gem. σσ, pro ἀπονάσωσιν, a. 1. sub. ab ἀπονάω, ῶ, *ad habitandum me confero*, *migrare facio*. Th. νάω.

Α᾽πονέεσθαι, *redire*, præs. inf. ab ἀπονέομαι. Th. νέω.

Α᾽πονέμω, *tribuo*. f. 1. ἀπονεμῶ. perf. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω.

Α᾽πονενοημένος, *desperatus*, perf. pass. verbi ἀπονοέω. Them. νοῶ.

Α᾽πονέστερος, α, ὁ, ἡ, Poët. pro ἀπονώτερος, α, ὁ, ἡ, *minus laboriosus*: ex α, & πόνος. Th. πένομαι.

Α᾽πόνημι, *fruor*, præs. ind. quod ex ἀπὸ, & ὄνημι.

Α᾽πονητὶ, *sine labore*; hinc superl. ἀπονητότατα, *facillimè*, adv. ex α, & πόνος. Th. πένομαι.

Α᾽πονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, ῶ. Th. νίκη.

Α᾽πονίζω, quod à νίζω, linguâ Tarentinorum pro νίπτω, *lavo*: propriè de manibus.

Α᾽πονοστάσας, Dor. pro Α᾽πονοστήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Α᾽πονοστῆσαι, f. 1. inf. verbi ἀπονοστέω, *redeo alicunde*. Th. νοστέω, ῶ.

Α᾽πονόσφιν, *seorsim ab*, adv. unde Α᾽πονοσφίζω, *separo*, *sejungo*, item *privo*, ἀπενόσφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ, & νόσφι, *seorsim*.

Α᾽ποξύσας, αντος, ὁ, *abradens*, a. 1. part. verbi

Α᾽ποξύω, *abrado*, f. ύσω. Th. ξέω.

Α᾽ποπαγήσομαι, *concrescam*, f. 2. pass. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

Α᾽ποπατέω, ῶ, *à via recedo*, item *ventrem exonero*, *caco*: tum enim à via receditur: inde Α᾽ποπάτημα, ατος, τὸ, *excrementum*, *merda*. Α᾽πόπατος, ου, ὁ; idem, ut & *secessus ad ventrem levandum petitus*. Th. πατέω.

Α᾽ποπαύεο, *abstine*, præs. imperat. Ion. pro ἀποπαύου, Α᾽ποπαύσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀποπαύομαι. Th. παύω.

Α᾽πόπειρα, ας, ἡ, *experientia*: hinc Α᾽ποπειρᾶσθαι, *experiri*. Th. πεῖρα.

Α᾽ποπέμπειν, *remittere* præs. inf. Α᾽ποπεμψεῖ, Dor. pro ἀποπέμψει, *remittet*, f. 1. verbi ἀποπέμπω Th. πέμπω.

Α᾽πόπεμψις, εως, ἡ, *dimissio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποπέμπω.

Α᾽ποπεπλάνηκα, ας, ε, *seduxi*, præt. ind. act. Α᾽ποπεπλάνημαι, σαι, ται, *seductus sum*, præt. ind. pass. verbi ἀποπλανάω, ῶ.

Α᾽ποπέπλευκα, ας, ε, *navi descessi*, *solvi*, præt. ind. act. verbi ἀποπλέω.

Α᾽ποπέπλυκα, ας, ε, *ablui*, præt. ind. act. verbi ἀποπλύνω.

Α᾽ποπέπνιχα, ας, ε, *suffocavi*, præt. ind. act. Α᾽ποπέπνιγμαι, ξαι, κ. τ. λ. *suffocatus sum*, præt. ind. pass. verbi ἀποπνίγω.

Α᾽ποπέπτωκα, ας, ε, *decidi*, præt. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Α᾽ποπίπτω, *decido*, f. ἀποπεσοῦμαι, p. ἀποπέπτωκα, a. 2. ἀπέπεσον. Th. πίπτω.

Α᾽ποπλάζω, *aberrare vel evagari facio*: f. 1. ind. γξω, a. 1. ind. ἀπέπλαγξα, ας, ε, p. χα, præs. pass. Α᾽ποπλάζομαι, *aberro*, *evagor*, seu *vagor* à, a. 1. pass. ἀπεπλάγχθην, ης, η, a. 1. m. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο. Ab ἀπὸ, & πλάζω.

Α᾽πο-

Α'ποπλανάω, ῶ, *seduco*, f. ήσω, p. ἀποπε-πλάνηκα, præs. pass. ἀποπλανάομαι, *aberro*, perf. pass. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἀπεπλανήθην, *erravi*. Th. πλάνη.

Α'ποπλείειν, *remeare*, *renavigare*, præs. inf. Poët. pro ἀποπλεῖν, verbi ἀποπλέω. Th. πλέω.

Α'ποπλέω, *navi discedo*, *solvo*, f. ἀποπλεύσω, perf. ἀποπέπλευκα, a. 1. ἀπέπλευσα. Th. πλέω.

Α'ποπληρόω, ῶ, *impleo*, *compleo* : ex ἀπὸ, & πληρόω, ῶ. Th. πλέος.

Α'ποπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio*: à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποπληρόω, ῶ.

Α'ποπληρωτὴς, οῦ, ὁ, *qui aliquid complevit*, *executor* : ab eodem Th.

Α'πόπλοος, ου, ὁ, Ion. pro ἀπόπλους, *discessus*: quod ab ἀποπλέω.

Α'ποπλύνω, *abluo*, f. υνῶ, perf. ἀποπέπλυκα, a. 1. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω.

Α'ποπλώειν, Ion. pro ἀποπλεῖν, *navi discedere*, *solvere*, inf. act. verbi ἀποπλέω.

Α'ποπνείουσα, ἡ, *efflans*, *exhalans*, *exspirans*, pro ἀποπνέουσα, præs. part. f. g. Poët. ab Α'ποπνέω, & Poët. ἀποπνείω, *efflo*, *exhalo*, *exspiro*, f. 1. ind. ἀποπνεύσω, a. 1. ἀπέπνευσα, a. 1. m. ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, pr. ἀποπέπνευκα, præt. pass. ἀποπέπνευμαι, a cujus 2. pers. sing. ind. Α'πόπνευσις, εως, ἡ, *exhalatio*, *efflatio*, *exspiratio*. Ab ἀπὸ, & πνέω.

Α'ποπνιγησόμενος, η, ον, *suffocaturus*, f. 2. part. pass. ab ἀποπνίγω.

Α'ποπνίγω, *suffoco*, f. ἀποπνίξω, p. ἀποπέπνιχα, a. 1. ἀπέπνιξα, a. 2. ἀπέπνιγον, perf. pass. ἀποπέπνιγμαι, a. 2. pass. ἀπεπνίγην, f. 2. pass. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω.

Α'ποπνίξας, αντος, ὁ, *qui suffocavit*, a. 1. part. act. ab ἀποπνίγω.

Α'ποπνοὴ, ῆς, ἡ, *exhalatio*, *efflatio*, *exspiratio* : à præt. m. verbi ἀποπνέω. Α'πόπνοια, ας, ἡ, *flatus* : ab eodem Th.

Α'πόπροθεν, Α'πόπροθι, & Α'πόπροθεν, adv. *procul*. Th. πρό.

Α'ποπτάμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, *avolo*, quod ex ἀπὸ, & ἵπταμαι.

Α'ποπταίουσιν, *respiciunt ad*, 3. plur. præs. ind. ab ἀποπταίνω, quod ab ἀπὸ, *rursum*, & ὀπταίνω. Th. ὄπτομαι.

Α'ποπτῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀπέπτην, a. 2. Α'ποπτήσομαι, f. 1. m. ab ἀφίπταμαι.

Α'ποπτύουσι, *respuunt*, 3. plur. præs. ex ἀποπτύω, quod ex ἀπὸ, & πτύω.

Α'ποπτώσω, εις, ει, *decidam*, f. 1. ind. act. verbi ἀποπέμπτω.

Α'πορα, pro ἄπορον, ἀδύνατον, *impossibile* : vide in ἀπορία.

Α'πορεῖ, 3. sing. præs. ab ἀπορέω, *dubito*, *destitutus sum* : præs. part. ἀπορῶν, οῦντος, ὁ. Th. πείρω, *transeo*.

Α'πορέομαι, *dubito*, *perplexus sum* : ἀπορῶ μαι.

p. ἠπόρημαι, à πόρος, quod à πείρω.

Α'πόρημα, ατος, τὸ, *dubitatio*, *quæstio*, ab eodem Th.

Α'πόρθητος, ου, ὁ, ἡ, *inexpugnabilis*, *incolumis*, ex α priv. & πέρθω.

Α'πορία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, *inopia consilii* : ab Α'πορος, quod vide.

Α'πορνύμεναι, αἱ, *concitatæ*, præs. part. pass. f. g. pl. num. in n. g. ἀπορνύμενος. Ex ἀπὸ, & ὄρνυμι seu ὄρνυμαι, pro ὄρω.

Α'πορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invius* : item, *hebes*, *consilii inops*, *pauper* : ex α priv. & πόρος, *meatus*.

Α'πόρουσε, *irruit*, a. 1. ind. act. ab

Α'πορούω, f. ούσω, p. ἀπώρουκα. Ex ἀπὸ, & ὄρω, *excito*.

Α'ποῤῥαγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. verbi ἀποῤῥήγνυμι, *dirumpo*.

Α'ποῤῥαίνω, *spargo*. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

Α'ποῤῥαίσειν, f. 1. inf. act. ab

Α'ποῤῥαίω, f. σω, p. κα, *destruo*, item *careo*. Th. ῥαίω, *profligo*.

Α'ποῤῥάπτω, *sarcio*, *resuo*, hinc a. 1. part. ἀποῤῥάψας. Th. ῥάπτω.

Α'ποῤῥέω, f. εύσω, *defluo*. à ῥέω, *fluo*.

Α'ποῤῥήγνυμι, f. ήξω, p. ηχα, *dirumpo*. Th. ῥήγνυμι, *frango*.

Α'ποῤῥηθὲν, *vetitum*, a. 1. part. pass. n. g. ex ἀπὸ & ῥέω, *dico*.

Α'πόῤῥημα, ατος, τὸ, *interdictum magistratûs*, & Α'πόῤῥησις, εως, ἡ, *defectio*, item, *interdictum magistratûs*, (sicut ἀπόῤῥημα) *abdicatio*, ex eod. Th.

Α'ποῤῥήξας, & in f. g. ἀποῤῥήξασα, *abrumpens*, a. 1. part. act. ex ἀπὸ, & ῥήγνυμι.

Α'πόῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *arcanus*, *silentio suppressus*, &

Α'πόῤῥητον, *arcanum* ; item Α'ποῤῥήτως, *occultè*.

Α'πόῤῥητα ποιεῖν, *interdicere*, *silentio supprimere*, à ῥέω, *dico*.

Α'ποῤῥίπτω, *abjicio*, f. ψω, p. ἀπέῤῥιφα, a. 1. ἀπέῤῥιψα, a. 2. ἀπέῤῥιπον, a. 1. part. ἀποῤῥίψας · ex ἀπὸ, & ῥίπτω · hinc

Α'πόῤῥιψις, εως, ἡ, *projectio*.

Α'ποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, *profluvium*, item

Α'πόῤῥοια, ας, ἡ, & Α'πόῤῥυξις, *fluxus* : &

Α'πόῤῥυτος, ου, ὁ, *deorsum fluens* : ab

Α'ποῤῥύω, *defluo*. Th. ῥύω, idem quod ῥέω, *fluo*.

Α'ποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ, ἡ, Substantivè accipitur pro *rivo* : item pro *stilla*, *propagine*. Adjectivè, *abruptus*, *derivatus* : ab ἀποῤῥέω · alii ab ἀποῤῥήσσω, *erumpo*.

Α'ποῤῥανίζω, *orphanum reddo*, f. ίσω, p. ἀπωρφάνικα, a. 1. ἀπωρφάνισα, præt. pass. ἀπωρφάνισμαι, a. 1. pass. ἀπωρφανίσθην, a. 1. part. pass. ἀπορφανισθείς. Ex ἀπὸ, & ὀρφανός.

Α'πόρως εἶναι, *inopem esse*, ab ἄπορος, *pauper*.

Α'ΠΟΣ, εος, τὸ, *labor*, item *altitudo* : ab ἀπὸ, remotionem notante.

Ἀποσάττω, f. άξω, *deonero*. Them. σάττω.
Ἀποσβεννύω -νυμι, f. έσω, p. εκα, *exstinguo*, *cessare facio* : &
Ἀποσβέσωσι, *exstinguant*, a. 1. sub. act. Poët. ab ἀπὸ & σβέννυμι.
Ἀποσειδάμενος, & ἀποσειδέσθαι, legitur apud Herodot. Sed an non legendum, ἀποπιδάμενος, pro ἀφοσιούμενος, *sanctè & religiosè perficiens*. Sic ἀποσιῶσθαι pro ἀφοσιῶσθαι, Ion. quod ab ὅσιος,
Ἀποσησάμενος, *spoliatus*, a. 1. part. med. ex ἀπὸ & σείω.
Ἀποσεσημειωμένα, *regesta*, perf. part. pass. ab ἀποσημειόω. Th. σῆμα.
Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, *indico*, *significo* : &
Ἀποσημαίνομαι, *obsigno*, *designo*. Them. σῆμα.
Ἀποσήπομαι, f. ήψομαι, p. ημμαι, &
Ἀποσήπω, f. ήψω, *marcesco*, *putrefacio*. Th. σήπω.
Ἀποσιτέω -ῶ, f. ήσω, *à cibis abstineo* : &
Ἀπόσιτος, ου, ὁ, *jejunus*. à Th. σῖτος.
Ἀποσιωπάω -ῶ, f. ήσω, *obticeo* : &
Ἀποσιώπησις, ἡ, *reticentia*. Item *figura præcisionem denotans* : à Th. σιωπάω.
Ἀποσκεδάννυμι, f. άσω, p. ακα, *dissipo*. Th. σκεδάω, σκεδάννυμι.
Ἀποσκευάζομαι, *vasa aufero*, *removeo*, *sarcinas colligo*, *depono*; item *destruo* : f. 1. med. -άσομαι, præt. pass. ἀπεσκεύασμαι. a. 1. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπὸ & σκευάζω, quod à σκεῦος.
Ἀποσκευάζω, f. άσω, p. ακα, *repono*, *reparo* : item *aufero*; ab eod. Them.
Ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, *sarcina*, *apparatus*, *exercitûs impedimenta*. Th. σκεῦος.
Ἀποσκηνόω, f. ώσω, *longiùs habito*, vel *remotiùs tendo*. Th. σκηνή.
Ἀποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. ab
Ἀποσκήπτω, f. ψω, p. φα, *evado*. Th. σκήπτω.
Ἀποσκιάζω, *obumbro*, f. άσω. p. ἀπεσκίακα, p. pass. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά. Hinc
Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, *obumbratio*.
Ἀποσκλῆναι, *emori*, a. 2. inf. à σκλάω. a. 2. ἀπέσκλην, alii à σκλῆμι. Th. σκέλλω.
Ἀποσκοπέω, f. ήσω, p. ηκα, & Ἀποσκοπεύω, *scopum intueor* : &
Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, *absurdus*, *à scopo aberrans* : item *procul spectans*. Ex ἀπὸ & σκοπὸς, quod à σκέπτομαι.
Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, *relinquo*, *increpo*, *reprobo* : &
Ἀποσκορακισμὸς, οῦ, ὁ, *contemptio*, *increpatio* : ex ἀπὸ & σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo*, cujus Th. κόραξ.
Ἀποσκυλάω, Poët. idem ac ἀποσυλάω, *dispolio*.
Ἀποσκώπτω, f. ώψω, *dicteria jacio*, *derideo*. Th. σκώπτω.
Ἀποσμάω -ῶ, f. ήσω, &
Ἀποσμήχω, f. ήξω. p. ηχα, *abstergo*, *purgo*. Th. σμάω, & σμήχω· ἰσοδυναμοῦντα.
Ἀποσμυγεὶς, έντος, ὁ *qui exarsit*, *contabescens*. ab
Ἀποσμύχω, *exuro*. Th. σμύχω.
Ἀποσοβέω, f. ήσω, *abigo*, *repello*. Th. σοβέω.
Ἄποσος, *quantitatis expers*.
Ἀποσπάδιον, *decerptum* substantivè, &
Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, *pars*, *convulsum quiddam* : ab
Ἀποσπάω, *abstraho*, *educo*, *evello*. f. άσω. p. ἀπέσπακα, a. 1. ἀπέσπασα. a. 1. part. ἀποσπάσας, perf. pass. ἀπέσπασμαι. a. 1. pass. ἀπεσπάσθην. a. 1. part. pass. ἀποσπασθείς. Th. σπάω, *traho*.
Ἀποσπείρω, f. ερῶ, p. αρκα, *dissemino* : à pr. m. ἀπέσπορα.
Ἀπόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *satus ab aliquo*, *oriundus*. Th. σπείρω.
Ἀποσπουδάζω, *desino studium ponere*; & part.
Ἀποσπουδάζων, *negligens* : ex ἀπὸ & σπουδὴ, quod à p. m. verbi σπεύδω.
Ἀπόστα pro ἀπόστηθι, vel ἀπόστηθι, *absiste*. a. 2. imper. ab a. 2. ind. ἀπέστην· ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, *sto*.
Ἀποσταδὰ, &
Ἀποσταδὸν, *eminùs*, adv. ex ἀπὸ, & ἵστημι, *sto*.
Ἀποστάζουσα, *stillans*, pr. part. f. g. ab
Ἀποστάζω, f. ξω, *distillo*. Th. στάζω.
Ἀποστὰς, άντος, ὁ, *fugiens*, a. 2. part. ab ἀφίστημι.
Ἀποστασία, ας, ἡ, *defectio* : &
Ἀποστάσιον, ου, τὸ, *repudium*, *discessio*, *libellus repudii* : &
Ἀπόστασις, εως, ἡ, *abscessio*, *defectio*. Omnia à 2. pers. præt. pass. verbi ἀφίστημι. Th. ἵστημι.
Ἀποστατέον, *desistendum est* : ab ἀφίσταμαι.
Ἀποστατέω, f. ήσω, p. ηκα, *absisto*, *deficio* : &
Ἀποστάτης, ου, ὁ, *defector*, *desertor* : necnon
Ἀποστατικὸς, οῦ, ὁ, *rebellis*, *contumax*. &
Ἀποστατικῶς, *deficientium more*. Omnia ex ἀπὸ & ἵστημι, quod à στάω, inusit.
Ἀποστεγάζω, *tectum removeo*, *detego*. fut. άσω. p. ἀπεστέγακα. a. 1. ἀπεστέγασα, à στέγη. Th. στέγω.
Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, *operculum*, *integumentum* : ab eod. Them.
Ἀποστείλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω.
Ἀποστείχω, *abeo*, *revertor* : ex ἀπὸ & στείχω.
Ἀποστέλλω, *ablego*, *mitto*. f. ελῶ. p. ἀπέσταλκα. a. 1. ἀπέστειλα. a. 2. ἀπέσταλον. p. pass. ἀπέσταλμαι. a. 2. pass. ἀπεστάλην. a. 2. sub. pass. ἀποσταλῶ. a. 2. part. pass. ἀποσταλείς. p. med. ἀπέστολα, unde ἀπόστολος, &c. Th. στέλλω.
Ἀποστενόω, f. ώσω, *angustum reddo* : à στενόω. Th. στενός.

Ἀποστέργω, *non amo*, *odio prosequor* : ex ἀπὸ, priv. & στέργω.

Ἀποστερέω -ῶ, *damno afficio*, *privo*. f. ήσω. p. ἀπεστέρηκα. a. 1. ἀπεστέρησα. a. 1. sub. ἀποστερήσω. perf. paſſ. ἀπεστέρημαι. part. ἀπεστερημένος. Th. στερέω.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, *diſcedo*, *deficio*. Th. ἵστημι.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, *ablatio*, *privatio*, à 2. perſ. perf. paſſ. vide ἀποστερέω.

Ἀποστερητὴς, οῦ, ὁ, *fraudator*. à 3. perf. ejuſdem verbi.

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, *apoſtema*, *abſceſſus*, *ſuppuratio*, à 1. perſ. præt. paſſ. verbi ἀφίστημι.

Ἀποστηρίζω, *confirmo*. Th. στηρίζω.

Ἀποστῆσαι, *abduxiſſe*, a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποστησόμεθα, a. 1. pl. f. 1. med. ejuſd. verbi.

Ἀποστίλβω, *ſplendeo*, f. ψω. p. ἀπέστιλφα. Th. στίλβω idem.

Ἀπόστιχε, *abi*, a. 2. imperat. ab ἀποστείχω, quod à στείχω.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, *qui claſſi præeſt* : &

Ἀποστολεῖς, *rei nauticæ præfecti*. Them. στέλλω.

Ἀποστολικὸς, οῦ, ὁ, *apoſtolicus* : ab

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, *apoſtolatus*. &

Ἀπόστολος, ου, ὁ, *apoſtolus*, *legatus*, à p.m.v. ἀποστέλλω.

Ἀπόστολον, ου, τὸ, pro *navigio*, apud Herodot.

Ἀποστοματίζω, propriè *memoriter recito*. item *allicio ad loquendum*. fut. ίσω. perf. ἀπεστομάτικα. a. 1. ἀπεστομάτισα. ex ἀπὸ & στόμα.

Ἀπόστοργος, ου, ὁ, *inimicus*, *amoris expers* à præt. m. vide ἀποστέργω. Th. στέργω.

Ἀποστρακίζω, f. ίσω, *mitto in exilium* : ab ἀπὸ, & ὄστρακον, *teſta* : quòd in illis ſcripta fuerint olim ſuffragia.

Ἀποστραφείην, ης, η, a. 2. opt. paſſ. ἀποστραφεὶς, a. 2. part. paſſ. ἀποστραφῇς, *averſeris*. a. 2. ſub. paſſ. ab ἀποστρέφω.

Ἀποστραφήσομαι, f. 2. ind. paſſ. ἀποστράφητι, a. 2. imperat. paſſ. ſequentis

Ἀποστρέφω, *averto*, *refero*. f. ψω. p. ἀπέστροφα. a. 1. ἀπέστρεψα. a. 1. imp. ἀπόστρεψον, άτω. a. 2. ἀπέστραφον. in paſſ. præſ. ἀποστρέφομαι, ῃ, εται, *averſor*. a. 2. paſſ. ἀπεστράφην, & in 3. pl. ἀπεστράφησαν. a. 2. ſub. paſſ. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, *verto*.

Ἀποστρέψας, αντος, ὁ, *avertens*, a. 1. part. act. ab ἀποστρέφω.

Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, *averſio*, *refugium* : ab ἀποστρέφω.

Ἀπόστροφος, ου, ὁ, *apoſtrophus*, nota apud Græcos rejectæ vocalis ob ſequentem : &

Ἀπόστροφος, ὁ καὶ ἡ, *averſus* : ab eod. ἀποστρέφω.

Ἀποστυγέω -ῶ, f. ήσω. *abhorreo*, *averſor* : cum accuſ. ex ἀπὸ & στυγέω.

Ἀποστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. ſub. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποσυλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, *prædari & auferre ab aliquo quid*. a. 1. inf. verbi συλάω. Th. σύλη.

Ἀποσυνάγωγος, ου, ὁ, ἡ, *ſynagogâ motus*. ex α priv. & συναγωγὴ, quod à συνάγω. Th. ἄγω.

Ἀποσφαγεὶς, έντος, ὁ, *obtruncatus*, a. 2. part. paſſ. ab

Ἀποσφάζω, *jugulo*. Th. σφάζω.

Ἀποσφακελίζειν, *putrefacere*. Th. σφάκελος, *gangræna*.

Ἀποσφαλεὶς, *ſpe falſus*. a. 2. part. paſſ. ab

Ἀποσφάλλω, f. λῶ. p. κα. *aberrare facio*, *ſubverto*, *ſeduco*. a. 2. paſſ. ἐσφάλην. Th. σφάλλω.

Ἀποσφάττω, f. ξω. p. κα, *macto* : idem quod ἀποσφάζω, ſuprà.

Ἀποσφήλειε, *aberrare faceret*. a. 1. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω, ſuprà.

Ἀποσχάζω, f. σω, *diffringo*, *venam ſeco* : ex ἀπὸ & σχάζω.

Ἀποσχεῖν, *abſtinere*, a. 2. inf. act. & Ἀποσχέσθαι. a. 2. m. ab ἀπέχω. Th. ἔχω.

Ἀπόσχεο, *abſtine*, pro ἀπόσχου, a. 2. imper. med. ab ἀπέχω.

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, *abſtinentia*, *temperantia*, ab eod. Them. &

Ἀποσχήσουσι, *arcebunt*, 3. pl. f. 1. ind.

Ἀποσχίζω, f. σω, *abſcindo*, *ſeparo*. a. 1. ἀπέσχισα, ας, ε. &

Ἀπόσχισις, ἡ, *ramus*, *propago* : ab ἀπὸ & σχίζω.

Ἀποσχολάζειν, *vacare rei alicui* : quod à σχολάζω, *otior*. Th. σχολή.

Ἀποσχολέομαι -οῦμαι, *occupor*. ἀποσχολούμενος, *occupatus* : ex ἀπὸ, ad, & σχολέω, *vaco*. Th. σχολή.

Ἀποσχόμενος, a. 2. part. m. ἀπόσχωμαι, a. 2. ſub. m. ἀποσχὼν, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

Ἀποσώζω, f. σώσω, p. ωκα *tandem ſervo*, *ſanitati reſtituo*.

Ἀποσώζεσθαι, *aufugere*, apud Xenoph. &

Ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀποσώζω, *ſervo*. Th. σόος.

Ἀποταγὴ, ῆς, & Ἀπόταξις, εως, ἡ, *renuntiatio* : opponitur etiam τῇ συντάξει ab ἀπὸ & τάσσω, vel τάττω.

Ἀποτάδην, *prolixè*. &

Ἀποταθεὶς, *porrectus*, a. 1. part. paſſ. ab ἀποτείνω. Th. τείνω.

Ἀποτακεὶ, *liquefactus*. a. 2. part. paſſ. ab ἀποτήκω. Th. τήκω.

Ἀπόταχτος, ὁ, ἡ, *ad certum uſum ſepoſitus*. Th. τάσσω.

Ἀποτάσσομαι, vel Att. τάττομαι, propriè *dimitto cum mandatis* : cum dat. item, *valedico*, interdum, *collocor*. f. άξομαι. p. ἀποτέταγμαι, a. 1. m. ἀπεταξάμην, *valedixi*. a. 1. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω vel τάττω, *ordino* : τῷ ἀποτασσομένῳ opponitur,

ponitur, ὁ συνωτασμένος.

Ἀποτάσσω, f. άξω. p. αχα, *renuntio*; item, *secerno*, *attribuo*: ab eod. Them.

Ἀποτάτω, *longissimè*, adv. superl. τῦ ἀπο, *procul*, adv. Poët.

Ἀπόταφος, *privatus sepulchro*; item *seorsim ab aliis sepultus*; ex ἀπὸ & τάφος, à θάπτω.

Ἀποτεθεῖεν, *referrentur*, per Sync. pro ἀποτεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. à τίθημι.

Ἀποτείνω, f. ενῶ, p. ακα, *extendo*, *intendo*: ἀποτείνει, *spectat*. & ἀποτείνομαι. pass. *contendo*, *invehor*. Th. τείνω.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω. p. ἀποτετείχικα. a. 1. ἀπετείχισα, *vallo*: à τειχίζω, quod à τεῖχος.

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, & Ἀποτειχισμὸς, ῦ, ὁ, *munitio*. &

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, *murus*: ab eod. Them.

Ἀποτεκνωθῶ, *orbabor*, a. 1. sub. pass. verbi ἀποτεκνόω, quod à τέκνον, Th. τίκτω.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, *effectio*, *effectus*, item *eventus*: nom. pl. Ἀποτελέσματα, τῶν, *effectus stellarum*, *imagines sub certo sidere factæ ad ejus vim detinendam*: unde Ἀποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, *scientia harum usus & modum conficiendi docens*. Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, *effectivus*, *effectus præstans*. Ἀποτελεσμὸς, ῦ, ὁ, *effectio*, *effectus*. Omnia à 1. perf. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποτελέω -ῶ. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελεστικὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *effectivus*, *effectus præstans*: à 3. perf. sing. præt. pass. ind. ejusdem verbi.

Ἀποτελευτάω, ῶ, *finem facio*, *desino*: à cujus 2. pers. sing. præt. pass. ind. fit

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, *mors*. Ab ἀπὸ, & τελευτάω. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελέω, ῶ, *efficio*, *perficio*, *præsto*: f. έσω, & ήσω. p. ἀποτετέλεκα, pr. pass. ἀποτελέομαι, -ῦμαι, *perficior*; item *convalesco*. perf. pass. ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον, a. 1. pass. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *consummatus*. Ab ἀπὸ & τελέω -ῶ. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελέω, ῶ, *pendo* (vel *solvo*) *tributi nomine*, item *persolvo*. Th. τέλος, *vectigal*.

Ἀποτετελεσμένος, νη, ον, *perfectus*, *consummatus*, *absolutus*, part. præt. pass. verbi ἀποτελέομαι, ῦμαι. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, *abscindo*: &

Ἀποτεμὼν, part. ejusdem futuri. Them. τέμνω.

Ἀποτέξεσθαι, *enixuram esse*, f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, *partus*: ab eod. Them.

Ἀπότερος, *longinquus*: ab ἄπο, *procul*, adv. Poët.

Ἀποτέρω, *longiùs*, adv. ab eod.

Ἀποτεταμένος, *dependens*. perf. part. pass. ab ἀποτείνομαι, ἀποτέτανται, 3. pl. perf. pass. Th. τείνω.

Ἀποτέτμηντο, *detruncatus erat*; Poët. pro ἀπετετέτμηντο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποτέμνομαι· hinc a. 1. opt. pass. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

Ἀπὸ τῦ, pro ἀφ' ῦ, vel ἀπὸ τῦ. Ion.

Ἀπότευγμα, ατος, τὸ, *damnum*; opp. τῷ ἐπιτεύγματι· &

Ἀπότευξις, εως, ἡ, *res malè gesta*, *sinister successus*; à Th. τεύχω, *paro*.

Ἀποτίθημι, *depono*, *expono*, *differo*, *confero*; f. ἀποθήσω. p. ἀποτέθηκα, Bœot. pro ἀποτέθεικα. a. 1. act. ἀπέθηκα. a. 1. pass. ἀπετέθην. a. 1. m. ἀπεθηκάμην, ω, ατο. a. 2. part. m. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. ἀποθέσθαι· reliqua tempora vide in Th. τίθημι. Hinc Ἀπόθεσις, εως, ἡ, *depositio*: & Ἀποθήκη, ης, ἡ, *horreum*.

Ἀποτίλλω, f. ιλῶ, *evello*, *depilo*: hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, *laceramentum*, *frustum*. Th. τίλλω.

Ἀποτιμάω, f. ήσω. p. ηκα. *æstimo*, *mulcto*. Th. τίω, *honoro*, *punio*: hinc

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, &

Ἀποτιμὸν, τὸ, *pretium*, *pignus*: item

Ἀπότιμος, *inglorius*; interdum, *oppigneratus*: ab eod. Th.

Ἀποτινάσσω, *excutio*; f. άξω. p. ἀποτετίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. imper. ἀποτίναξον, άτω. a. 1. part. ἀποτινάξας, αντος, ὁ. a. 1. inf. med. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω.

Ἀποτιννύμενος, ῦ, ὁ, *ulciscens*, præs. part. m. ab ἀποτίννυμαι, vel -τίννυμι, idem quod Thema τίω, *punio*.

Ἀποτίνω, *dependo*, *solvo*, f. ἀποτίσω. p. ἀποτέτικα. a. 1. ἀπέτισα· ex ἀπὸ & τίνω, pro τίω, *persolvo*.

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. m. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίνω, *remunero*. Th. τίω.

Ἀποτίσει, *luet*, f. 1. ind. ἀποτίσῃ, *luat*, 3. perf. a. 1. sub act. ἀποτίσομεν, 1. pl. f. 1. act. ab eodem verbo ἀποτίνω, & Th. τίω, *punio*.

Ἀποτμήγω, seu ἀποτμήσσω, *abscindo*: fut. ξω. a. 1. part. ἀποτμήξας, aor. 2. pass. ἐτμάγην· quod ex ἀπὸ & τμήσσω, idem cum τμάω, *seco*. Th. τέμνω.

Ἄποτμος, *miser*; unde ἀποτμότατος, *infœlicissimus*: ex α pr. & πότμος, ἄποτμος πότμος, *sors miserrima*.

Ἀποτολμάω -ῶ *audacia utor*. fut. ήσω. p. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, *abscissio*: &

Ἀποτομία, ας, ἡ, *severitas*: ab

Ἀπότομος, ῦ, ὁ, ἡ, *abruptus*: sic πέτρα ἀπότομος, *rupes prærupta*: per metaph. *severus*: hinc

Ἀποτόμως, *severè*, *præcisè*: omnia à Th. τέμνω.

Ἄποτος, ὁ, ἡ, *qui sine potu vivit*: ὕδωρ ἀπο-

ἄποτον, *aqua ad potandum minimè bona*; ex α pr. & πίνω· ἄποτος ἀνὴρ καὶ ἄποτος. Soph.

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, *comedo*. Th. τρώγω.

Ἀποτρεπτικὸς, ἡ, ὁ, *dissuasorius*: à seq.

Ἀποτρέπω, *averto*, *dehortor*. f. ψω. p. ἀποτέτρεφα. a. 1. ἀπέτρεψα. a. 2. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, *aversor*, *repudio*, cum accus. Th. τρέπω.

Ἀποτρέχω, *recurro*, *fugio*. Th. τρέχω.

Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, &

Ἀποτρίβω, f. ψω, *abstergo*: à cujus præt. pass.

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, *res quæ deterendo decidit*, *ramentum*. Th. τρίβω.

Ἀποτροπιάασθαι, præs. inf. Poët. pro ἀποτροπιάζεσθαι· ab

Ἀποτροπιάζομαι, *aversor*, *declino*: quod à τρέπω, pro τρέπω.

Ἀποτρόπαιος, *malorum depulsor*: &

Ἀποτροπιασμὸς, ȣ, ὁ, *aversatio*: ab eod. Them.

Ἀπότροπος, ὁ, ἡ, *aversandus*, *injucundus*, & *declinatione dignus*; quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω.

Ἀπότροφος, ȣ, ὁ, *qui procul à parentibus nutritus fuit*, *peregrinus*. Th. τρέφω.

Ἀποτρύχω, f. ύξω, *domo*: &

Ἀποτρύω, *labefacto*: ἀποτρύομαι, *lassesco*: à Th. τρύω, & inde τρύχω, *tero*.

Ἀποτυγχανόμενα, τὰ, *infortunia*: à seq.

Ἀποτυγχάνω, *aberro*, f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον· inde a. 2. part. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ & τυγχάνω, *adipiscor*: cum genit.

Ἀποτυμπανίσασθαι, *verberandi finem facere*. Th. τύπτω.

Ἀποτυπόω-ῶ, & -ȣ̃μαι, *effingo*, *exprimo*: à τύπος, quod à τύπτω.

Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, *effigium*, ab eod.

Ἀποτυχία, ας, ἡ, *spei frustratio*, *repulsa*; ab ἀποτυγχάνομαι, *frustror*. Th. τυγχάνω.

Ἀποτυχὼν, a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, a. 2. inf. vide in ἀποτυγχάνω.

Ἀπουράμενος, *privatus*; per Sync. pro ἀπουρισάμενος, a. 1. part. m. ab ἀπουρίζω, Ion. pro ἀφορίζω, *extermino*: ab ὅρος.

Ἀπούρας, *auferens*, a. 1. part. pro ἀπουρίσας, per Sync. Æol. ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω· ab eodem Th.

Ἄπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *pedibus carens*; ex α priv. & πȣ̃ς.

Ἀποῦσα, *absens*, f. g. ab ἀπὼν, part. verbi ἄπειμι· ἡ γῆ ἀποῦσα, *terra peregrina*: hinc

Ἀπουσία, ας, ἡ, *absentia*.

Ἀποφαίνω, *ostendo*, *in lucem profero*; hinc ἀποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. ἀποφαινόμενος, ȣ, & in plur. n. g. ἀποφαινόμενα, part. Th. φαίνω.

Ἀποφανοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. ab ἀποφαίνω.

Ἀπόφανσις, εως, ἡ, *affeveratio*: cui opponitur, ἐνδιασμὸς· &

Ἀποφαντικὸν, *enuntians*, adject. verb. ab ἀποφαίνω.

Ἀπόφασθε, *renuntiate*, a. 2. imper. m. ab a. 2. m. ἐφάμην· verbi φημί.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, *dictio*, *sententia*, *enuntiatio*, in dat. pl. ἀποφάσεσι· ab ἀποφαίνω· &

Ἀπόφησις, idem; ab ἀπόφημι, in compar. ex φάω, *dico*.

Ἀποφασμένως, *palàm*, *manifestè*; ab ἀποφαίνω.

Ἀποφερίατο, *reportent*, Ion. pro ἀποφέροιντο, 3. plur. præs. opt. m. ab ἀποφέρω.

Ἀποφέρω, *abduco*, *asporto*, *tollo*. f. ἀποίσω, a. 1. ἀπήνεγκα. a. 2. ἀπήνεγκον. a. 1. pass. ἀπηνέχθην. a. 1. inf. pass. ἀπενεχθῆναι, *asportari*. a. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, *perferre*. Th. φέρω.

Ἀποφεύγω, *effugio*; f. ἀποφεύξομαι. a. 2. ἀπέφυγον. a. 2. opt. ἀποφύγοιμι, οις, οι, part. ἀποφυγών. inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω.

Ἀπόφημι, *nego*, cui opponitur σύμφημι, *concedo*. Ex ἀπὸ & φημί.

Ἀπόφημος, ȣ, ὁ, ἡ, *infaustus*, *inominatus*; ab ἀπὸ & φήμι.

Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω. Th. φαίνω.

Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, *APOTHEGMA*, *sententia breviter & scitè dicta*; ab ἀποφθέγγομαι.

Ἀποφθέγγομαι, *eloquor*, *sententiosè dico*. f. γξομαι. a. 1. med. ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, & φθέγγομαι.

Ἀποφθίμενος, *peremptus*, præs. part. per Sync. pro ἀποφθιόμενος· ἀποφθίμην pro ἀποφθιμένος εἴην, perf. & plusq. perf. opt. pass. ab ἀποφθίω, *perdo*. Th. φθίω vel θίω, *corrumpo*.

Ἀποφθινύθουσι, *disspereunt*, 3. pl. ind. act. à φθινύθω. Th. φθίω.

Ἀποφθίσειε, *perdiderit*, 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, seu φθέω.

Ἀποφθιέσθω pro ἀποφθιέσθω, præs. imper. ab ἀποφθίομαι· ab eod. Th.

Ἀποφλαυρίζω, *floccifacio*: à φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος.

Ἀποφλαυρίξασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. præced. verbi.

Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, *vectigal*, *tributum*: item, *reditus*, *proventus*: &

Ἀποφορὴ, ῆς, ἡ, idem. Ion. pro ἀποφορά. Th. φέρω.

Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, *exonero*. ἀποφορτῶ, idem. Th. φόρτος, *onus*.

Ἀποφρὰς, άδος, *nefandus*, *inauspicatus*. ἀποφράδες ἡμέραι, *dies nefasti*. Th. φράζω.

Ἀποφράττω sive -άσσω, f. άξω, *obstruo*, *obturo*: item, *abjicio*. Th. φράττω, sive φράσσω.

Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω.

Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, *effugium*, ab eod.

Ἀποφώλιον, ȣ, τὸ, *monstrum abortivum*: &

Ἀποφώλιος, ȣ, *irritus*, *vanus*, *monstrosus*:

sus : ab ἀπὸ & φυλεὸς, seu φωλεά.

Ἀποχειρόβιος, χειρώναξ, ἐγχειρογάστωρ, & Ἀποχειροβίωτος, ὁ, ἡ, *qui manibus propriis victum sibi parat ;* ex ἀπὸ, χεὶρ, & βίος.

Ἀποχειροτονέω, f. ήσω, *improbo, rejicio ;* & Ἀποχειροτονεῖσθαι, *abdicari, exauthorari, plebiscito absolvi :* item

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, *rejectio à magistratu, abrogatio :* ex ἀπὸ, χεὶρ, & τείνω.

Ἀποχέω, f. έσω, εύσω & εύσω, p. ἀποκέχυκα, *effundo.* Th. χέω.

Ἀποχέομαι & Ἀποχύω, idem.

Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, *distantia.* Th. ἔχω.

Ἀποχρᾷν, Ion. pro ἀποχρῶν, *satis esse,* ἀποχρῇ μοι, *mihi sufficit,* ab ἀποχράω, vide ἀπόχρη.

Ἀποχράομαι - ῶμαι f. ήσομαι, p. ἀποκέχρημαι, *abutor, liberius utor,* item *utendo consumo.* Th. χράω.

Ἀποχρεώμενος, Ion. pro ἀποχρώμενος, *contentus :* ut & ἀποχρῆσθαι, *contentum esse :* vide ἀπόχρη.

Ἀπόχρη, *sufficit,* imperf. ab inus. ἀπόχρημι, ης, ησι, & per Apocopen, ἀπόχρη, unde inf. ἀποχρῆν pro ἀποχρῆναι, *satis esse.* f. ἀποχρήσει, *satis erit,* part. ἀποχρῶν, & in f. g. ἀποχρῶσα, à χράω, *commodo.*

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, propriè *consumptio rei per usum,* item *usus :* ab ἀποχράομαι.

Ἀποχρώντως, *sufficienter,* adv. ab ἀποχρῶν, quod à χράω.

Ἀποχυθεὶς, *effusus,* a. 1. part. pass. ab ἀποχέω. Th. χέω.

Ἀποχωρέω - ῶ, *discedo :* f. ήσω. p. ἀποκεχώρηκα, a. 1. ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας ex ἀπὸ & χωρέω, *cedo.*

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, *discessus,* à 2. pers. præt. pass. præc. verbi.

Ἀποχωρίζω, idem quod χωρίζω, *separo :* f. ίσω. p. ἀποκεχώρικα, a. 1. pass. ἀπεχωρίσθην, *discessi,* a. 1. inf. ἀποχωρισθῆναι · ex ἀπὸ & χωρίς.

Ἀποψάω, f. ήσω, & Ἀποψάομαι, *abstergo.* Th. ψάω.

Ἀποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, *suffragio absolvo, abrogo.* Th. ψῆφος.

Ἄποψις, εως, ἡ, *aspectus.* Th. ὄπτομαι.

Ἀποψύχω, *exanimor, exspiro, animo concido ;* f. ξω. p. ἀπέψυχα. a. 1. ἀπέψυξα. Th. ψύχω.

Ἀπόμνυε, *abjurabas,* imperf. Poët. pro ἀπώμνυε· ab imperf. ἀπώμνυον, verbi ἀπόμνυμι, quod ex ἀπὸ & ὄμνυμι.

Ἀπραγμόνως, *nullo negotio fieri,* adv. &

Ἀπραγμοσύνη, ης, & ἀπραξία, ας, ἡ, *otium, tranquillitas, inertia, incuria.* Item

Ἀπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *quietus, otiosus, segnis, iners.* Et

Ἀπραγέστερος, ῶ, *otior.* Necnon

Ἄπρακτος, ου, *non factus ;* & activè, *nihil agens, inutilis.* Unde

Ἀπράκτως, *re infectâ.* Omnia ex α priv. & πράττω.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, *indecentia, indecorum.* Et

Ἀπρεπὴς, ὁ, ἡ, καὶ τὸ ἀπρεπὲς, έος, οῦς, *indecorus :* ex α, & πρέπει, vel πρέπω. Hinc

Ἀπρεπῶς, *indecorè,* adv.

Ἄπρηκτος, pro ἄπρακτος, ου, *infectus.* ἀπρήκτοισι, dat. pl. Ion. ex α, & πράττω.

Ἀπριάτην, adv. *non redemptè, sine pretio, gratis :* vel est adject. acc. sing. ab α, & πρίαμαι.

Ἀπρὶξ, *tenaciter,* ut velut serrâ desecari nequeat, ab α, & πρίω.

Ἀπροαίρετος, *involuntarius.* Et

Ἀπροαιρέτως, *non consultò :* adv. ex α, πρὸ, & αἱρετὸς, quod ab αἱρέω.

Ἀπροβούλευτος, ου, & ἀπροσβούλευτος, *temerarius, inconsultus :* &

Ἀπροβουλεύτως, & ἀπροσβουλεύτως, *inconsultò,* adv. Et

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, *temeritas.* Ex α, πρὸ, & βουλή.

Ἀπρόθυμος, ὁ, ἡ, *non promptus.* Ex α, & πρόθυμος. Th. θυμός. Hinc

Ἀπροθύμως, *invitè,* adv. ab eod. Th.

Ἄπροιξ, ου, ὁ, ἡ, *dotis expers, indotata :* ex α, & προὶξ, & per Synæresin προίξ.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, *imprudentia.* Et

Ἀπρονόητος, ου, ὁ, ἡ, *inconsultus, temerarius.* Et inde

Ἀπρονοήτως, *inconsultò, improvidè,* adv. Ex α, πρὸ, & νόος.

Ἀπρόοπτος, ου, & Ἀπροόρατος, ου, *improvisus.* Et exinde

Ἀπροόπτως, & Ἀπροοράτως, *de improviso.* Ex α, πρὸ, ὄπτομαι, & ὁράω.

Ἄπρεπον, *indecens, absurdum :* ab α, & πρέπω.

Ἀπροσδιόνυσον, *absurdum, nihil ad rem faciens.* ἀπροσδιόνυσα λέγειν, *absurda loqui.* Vox manavit ex proverbio, οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.

Ἀπροσδόκητον, *improviso,* & Ἀπροσδοκήτως, idem, adv. ab

Ἀπροσδόκητος, ου, *inexspectatus, inopinus :* ex α, πρὸς, & δοκάζω.

Ἀπρόσικτος, ου, *inaccessus :* ex α, πρὸς, & ἵκομαι, seu ἱκνέομαι, *venio.*

Ἀπρόσιτος, ου, ὁ, ἡ, *inaccessus :* ex α, & πρόσιτος *accessu facilis :* à πρόσειμι, quod ex πρὸς & εἶμι, *eo.*

Ἀπρόσκοπος, ου, ὁ, ἡ, *sine offendiculo, inoffensus* · ἀπροσκόπως, adv. ex α, & προσκοπὴ, quod à προσκόπτω. Th. κόπτω.

Ἀπρόσμικτος, *qui se cum aliis non miscet, insociabilis :* ex α, πρὸς, & μίγνυμι.

Ἀπροσόρατος, ου, *aspectu horrendus.* Ex α, πρὸς, & ὁράω.

Ἀπροσωποληπτως, adv. *sine faciei, seu personarum respectu :* ab α, & προσωπολήπτης, quod à πρόσωπον (ex πρὸς & ὄπτομαι) & λαμβάνω.

Ἀπροσώπως, adv. *sine persona :* ab α, & πρόσωπον.

Ἀπρο-

Α'περίψαυστος, ου, ὁ, *intactus, incontaminatus:* ex α, & περιψαύω pro περιψαύω, *tango*. Th. ψαύω.

Α'περόφασις, ου, *prætextu carens, inexcusabilis.* Et

Α'πρόφατος, *non prædictus, ex improviso accidens.* Ab α, πρὸ, & φάω, *dico.*

Α'πταιστος, ου, ὁ, ἡ, *immunis à lapsu*, vel *peccato, irreprehensibilis:* ex α, & πταιστὸς, quod à πταίω.

Α'πτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *implumis, alas non habens, pennis* seu *pinnis destitutus.* Α'πτερος μῦθος, verba quæ non avolant; sed audientis infixa sunt animo.

Α'πτέρυλος, & Α'πτέρυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄπτερος. Omnia ab α, & πτερόν.

Α'πτεσθον, in dual. præs. imperat. ab ἅπτομαι.

Α'πτὴν, ῆνος, ὁ, ἡ, *involucris, implumis:* ex α, & πτηνὸς, quod ab ἵπταμαι.

Α'πτικὸς, ῦ, *tangendi vim habens.* τὸ ἀπτικὸν, *tangendi facultas.* ἁπτικὴ αἴσθησις, —δύναμις, *tangendi sensus* — *potentia:* ab ἅπτομαι. Th. ἅπτω.

Α'πτοεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *in dicendo intrepidus:* vel ἀπτοεπὴς, *mordax in verbis, audax:* ab ἅπτομαι, & ἔπος.

Α'πτόητος, sive Α'πτοίητος, ου, *intrepidus:* ab α, & πτοέω.

Α'πτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, *imbellis:* ex α, & πτόλεμος, idem quod πόλεμος.

Α'πτομαι, ῃ, εται, *tango*; item *invado, capesso:* cum genit. & Poët. dat. aliquando *appropinquo, adeo.* imperf. ἡπτόμην, ου, ετο. f. ἅψομαι a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο. sub. ἅψωμαι, ῃ, ηται.

Α'ΠΤΩ, *necto, accendo,* cum accus. f. ἅψω. p. ἧφα. a. 1. ἧψα. part. ἅψας. a. 2. ἧφον. pass. ἅπτομαι. part. ἀπτόμενος, *annexus, aptus.* præt. pass. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ἥφθην.

Α'πτὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, *lapsûs expers, stabilis:* ex α, & πτῶσις. Th. πίπτω.

Α'πτωτος, idem: item ὁ ἄκλιτος *indeclinabilis:* ad verbum sine casu.

Α'πύρετος, ου, *carens febri, non febricitans.* Et

Α'πυρος, ου, ὁ, ἡ, *ignis expers, crudus:* item *qui igni non admovetur:* ex α priv. & πῦρ, πυρός.

Α'πύρωτος, ου, ὁ, ἡ, *igni nunquam admotus, novus.*

Α'πυστος, ου, *fando inauditus, famâ ignotus:* ab α, & πυνθάνομαι.

Α'ΠΥ'Ω, *sono, sonitum reddo,* item *clamo:* fut. ύσω. p. ἤπυκα. ἠπύω, idem: q. ἐπύω, ab ἔπος vel ab ἀπὸ, & ὕω.

Α'πφία, ας, ἡ nomen Hebr. *pistrix.*

Α'ΠΦΥ'Σ, vel ἀπφῦς, ύος, ὁ, *pater:* q. ab ἀπὸ φύω.

Α'πωδύρετο, 3 sing. imperf. ab ἀποδύρομαι, *lamentor.* Th. ὀδύρομαι, idem.

Α'πωθέομαι -οῦμαι, in mediâ formâ, *repello, abjicio, detrudo.* ἀπωθώμεθα pro ἀπωθεώμεθα, *abjiciamus,* 1. pl. præs. sub. a. 1. indic. ἀπωσάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ & ὠθέω.

Α'πωθέω, idem. f. ἀπώσω. p. ἄπωκα. præt. pass. ἄπωσμαι. Th. ὠθέω.

Α'πωθεν, adv. Poët. *procul, eminus:* pro ἄποθεν, quod ab ἄπο, *procul,* adv. Poët.

Α'πῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus:* part. præt. ab ἀποικίζομαι.

Α'πώλεια, ας, ἡ, *exitium:* ab ἀπόλλυμι, quod ex ἀπὸ & ὄλλυμι.

Α'πώλεσα, ας, ε, *perdidi.* a. 1. act. ab ἀπόλλυμι.

Α'πωλόμην, ου, ετο, *perii.* a. 2. m. ejusdem verbi.

Α'πωλώλειν, *perieram,* plusq. p. m. Att. ab ἀπῶλα, p. m. & Att. ἀπόλωλα · ab eod. Them.

Α'πὼν, οῦσα, ὂν, *absens,* Ion. ἀπέων, præs. part. ab ἄπειμι. Th. εἰμί.

Α'πωρχήσαο, *saltando amovisti,* 2. sing. a. 2. m. Ion. αο, pro ω, verbi ὀρχέομαι, *salto.*

Α'πωσάμην, ω, ατο, *repuli,* a. 1. m. ab ἀπωθέομαι.

Α'πωσις, εως, ἡ, & Α'πωσμὸς, ου, ὁ, *repulsio, rejectio:* à præt. pass. τῦ ἀπωθέω suprà.

Α'πωσόμεθα, a. 1. pl. f. 1. m. ἀπώσας, a. 1. part. act. ab ὠπωθέω, suprà.

Α'πωστικὸς, ῦ, *vim habens expellendi:* &

Α'πωστὸς, ου, *qui pulsare potest, expulsus:* à præt. pass. ejusdem verbi.

Α'πώτερος, *remotior.* ἀπώτατος, *remotissimus:* ab ἄπο, *procul,* adv. Poët. sic

Α'πωτέρω, *remotius:* & Α'πωτάτω, *remotissimè,* adv.

Α'πῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἀποίχομαι, *abeo.* Th. οἴχομαι.

Α'ρ, per Metathesin pro ῥα, particula expletiva, *certè, utique.*

Α'ρ', & ῥα, ablato α in fine vel principio, Poët. pro ἄρα.

Α'ρα, *utique, nempe, igitur.* τίς ἄρα; *quisnam?* τι ἄρα; *quidnam?* ἐπεὶ ἄρα, *alioquin.* ἄρα οὖν, aut ἄραγε, *igitur, ergò:* sæpe etiam redundat.

Α'ρα, (interrogativ.) *an, utrum?* ἄρά γε & ἄρ' οὖν, *utrum?* ἄρα μὴ, *nunquid?* ἄρα μὴ ταῦτα, *hæccine?*

Α'ΡΑ', ᾶς, ἡ, *preces,* item *diræ, noxa,* qu. ab αἴρω vel ἄρω · hinc ἀράομαι, κατάρα, κατάρατος, de quibus in suis locis.

Α'ραβεῦσαι, Dor. pro ἀραβοῦσαι, *concutientes non sine stridore,* præs. part. f. g. plur. num. ab

Α'ραβέω, ῶ, *strepitum* seu *fragorem edo.* f. ήσω. p. ἠράβηκα. Th. ἄραβος.

Α'ράβησε, *insonuit,* a. 1. Ion. præcedentis verbi.

Α'ραβία, ας, ἡ, *Arabia,* nomen regionis Hebr. *eremus.* Hinc Α'ράβιοι pro Α'ραβες, & Α'ραβικός.

Α'ΡΑ-

Α'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, *stridor dentium*, *strepitus*, propriè armorum in terram cadentium, qu. ἐν ἄρει βοή.

Α'ραγε, *nempe*, *fortè*.

Α'ραγμὸς, ου, ὁ, *collisio*, *pulsatio*, *strepitus*. Th. ἀράττω.

Α'ΡΑΔΟΣ, ου, ὁ, *cordis pulsus post vehemens exercitium*.

Α'ραι, a. 1. inf. act. ab αἴρω, *tollo*.

Α'ραιὰ, ᾶς, ἡ, *venter* & *intestina*; ubi est multa ἀραιότης. Hinc μεσάραιον est μεσεντέριον, ex fœm. g. τῆς ἀραιός.

Α'ραῖος, ου, *diris devotus*, item *diris devovens*. Th. ἀρά.

Α'ΡΑΙΟ'Σ, ου, ὁ, *rarus*, *tenuis*, *angustus*; cui opp. πυκνός.

Α'ραιότης, ητος, ἡ, *raritas*, *laxitas spongiosa*. à præc. Th.

Α'ραιόω, ῶ, f. ώσω, *rarefacio*: unde ἀραιοῦμαι, *raresco*: ab eod.

Α'ραίωσις, εως, ἡ, *laxatio*. Th. ἀραιός.

Α'ραιρημένος, Att. & Ion. simul pro ἠρμένος, *sublatus*, perf. part. pass. vel pro ᾑρημένος, *captus*, perf. part. ab αἱρέω. Sic

Α'ραίρητο, *captus*, *delectus erat*, pro ᾕρητο, ab ἀραιρήμην, plusq. p. Att. verbi αἱρέομαι, cum reduplicatione. Alii ab αἱρέω malunt, & pro ᾑρημένος, *separatus*.

Α'ΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, *leguminis species*.

Α'ΡΑΚΤΟ'Ν, ου, τὸ, *atramentum sutorium*.

Α'ράμενος, *qui suscipit*, a. 1. part. m. ab αἴρω.

Α'ρὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *altus*.

Α'ραξα, a. 1. Ion. pro ἤραξα· & ἀράξειν pro ἠράξειν, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράττω. *amputo*: &

Α'ραξεῖ, Dor. pro ἀράξει, 3. sing. fut. 1. ejusd. verbi.

Α'ραο, 2. sing. imperf. ab ἄραμαι, *amo*. imperf. ἠράμην, ἤρατο, & Ion. ἤραο, & Dor. ἄραο. Alii formari volunt ab a. 1. med. ἠρασάμην, & per Syncop. ἠράμην.

Α'ράομαι -ῶμαι, f. άσομαι, *precor*, *vota facio*; item *imprecor*, *maledico*. ἀρᾶσθαι ἀρὰς, *imprecari diras*. Th. ἀρά.

Α'ραρα, ας, ε, *me accommodavi*, *placui*. p. m. Sic ἀράρῃ, 3. sing. sub. præt. med. verbi ἄρω, *apto*. p. m. ἦρα, & facta reduplicatione ἄρηρα. Poët. ἄραρα. Hinc part. p. m. ἀραρὼς, ἀραρυῖα, *adaptatus*, *a*.

Α'ράρισκε, *adaptavit*, 3. sing. imperf. Ion. verbi ἀραρίσκω, idem quod ἀράρω, *apto*: quod à præt. m. verbi ἄρω· vide ἄραρα.

Α'ραρίατο, Ion. pro ἀραροῖντο, *convenissent*. 3. pl. a. 2. opt. m. per Att. reduplic. verbi ἄρω.

Α'ραρον, per reduplic. pro ἦρον, a. 2. act. sic ἀραρὼν, pro ἀρὼν. a. 2. part. ab ἄρω, *apto*.

Α'ραρὼς, præt. m. part. vide in ἄραρα.

Α'ρας, a. 1. part. act. ab αἴρω.

Α'ρασθαι, *solvisse*, a. 1. inf. m. ab ἠράμην, a. 1. m. verbi αἴρω.

Α'ΡΑ'ΣΣΩ, seu ἀράττω, f. ξω. a. 1. ἔῤῥαξα, & ἤραξα, *amputo*, *abscindo*, propriè *ferro*; item *pulso*.

Α'ρᾶται, *precatur*, 3. sing. præs. verbi ἀράομαι.

Α'ράτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. ἆρον, ἀράτω· & in pl. ἄρατε. Ab αἴρω, *tollo*.

Α'ΡΑΧΙ'ΔΝΑ, ης, ἡ, *planta quædam* ἀμφίκαρπος, ab ἄραχος, cui similis semine.

Α'ραχναῖος, ου, ὁ, & Α'ράχνειος, ου, *ad araneam pertinens*, aut *ab aranea factus*. Ab

Α'ΡΑ'ΧΝΗΣ, ου, ὁ, *ARANEUS*: & ἀράχνη, ης, ἡ, *ARANEA*, & *araneæ tela*: &

Α'ράχνιον, ου, τὸ, *araneæ tela*, item *aranea*, & vitium olivis & vitibus peculiare quod *araneum* dicitur.

Α'ραχνοϋφὴς, έος, *ab aranea textus*. Th. ὑφαίνω.

Α'ραψ, βος, ὁ, nomen Gentile, q. d. *desertum incolens*.

Α'ΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, *scalprum*, *cultor sutorius*.

Α'ΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπάτις seu πηλοβάτη.

Α'ργεῖος, ου, ὁ, *Argæus*: ab Α'ργος, ου, ἡ, nomen urbis in Peloponneso.

Α'ργαλέ' pro ἀργαλέα. Ab

Α'ργαλέος, ου, *molestus*, *difficilis*, *gravis*, pro ἀλγαλέος, euphoniæ gratia, ρ pro λ Attice, ab ἄλγος· vel quasi ἐργαλέος, ab ἔργον.

Α'ΡΓΑ'Σ, ᾶντος, & ἀργῆς, ἄργης & ἄργας, ᾶ, *serpentis species*.

Α'ργει, *Argis*, dat. sing. ab

Α'ργος, εος, τὸ, nomen propr. regionis. Hinc

Α'ργεῖος, *Argivus*. Et

Α'ργεία, ης, ἡ, *Argiva*. Α'ργείοισι, dat. pl. m. g. Α'ργείων, gen. pl.

Α'ργειφόντης, ου, ὁ, *Argi occisor*, *Argicida*, epithet. Mercurii: ex Α'ργος ἑκατόφθαλμος, & φόντης pro φονεύτης, *occisor*. Th. φένω.

Α'ργεννὸς seu ἀργεινὸς, *albus*. Th. ἀργὸς, idem.

Α'ργέστης, ου, & Æol. ας, ὁ, *albus*, *velox*: ab eod. Th.

Α'ργὲς, έτος, έτι, per μεταβολὴν & συστολὴν dicitur pro

Α'ργῆς, ῆτος, ὁ, *albus*. Th. ἀργὸς, *albus*.

Α'ργέω, ῶ, *otior*: f. ήσω. p. ἠργηκα. a. 1. ἠργησα· ab ἀργὴς, *otiosus*.

Α'ργῆν, acc. sing. ab

Α'ργης, ου, ὁ. nomen propr. Cyclopis.

Α'ργηστὴς, οῦ, ὁ, Poët. idem quod ἀργῆς, seu ἀργός.

Α'ργία, *otium*; item *festivitas*. qua Deo otiamur: ab ἀργὸς, *otiosus*. ἀργίαι, αἱ ἀγελαῖαι, *feriæ*: q. ἀεργία, ex α. & ἔργον.

ἈΡΓΙΛΟΣ, seu ἄργιλλος, ου, ὁ, ἡ, *ARGILLA*, *terra alba & pura*; q. ab ἀργὸς, *albus*.

Ἀργινόεις, εντος, *albus*, *splendidus*: ab eod. Them.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ, *albos dentes habens*; ab ἀργὸς & ὀδοὺς.

Ἄργμα, ατος, τὸ, vel potius, Ἄργματα, ἀτων, τὰ, *primitiæ*, sicut ἄπαργμα, vel ἀπάργματα, idem. Th. ἀρχή.

Ἀργμένος, Ion. pro ἠργμένος, *qui cepit*: perf. part. pass. ab ἄρχομαι.

Ἀργοὶ, *Argivi*. Sic Ἄργος, pro Σπάρτη. Et Ἀργεῖοι pro Σπαρτιᾶται.

Ἀργολογεῖν, *verba supervacanea dicere vel scribere*: &

Ἀργολογία, ας, ἡ, *otiosus sermo*.

Ἄργος, ου, ὁ, nomen propr. *Argus*, ἑκατόφθαλμος.

Ἄργος, τὸ, oppidum Thessaliæ: urbs in Peloponneso, item pro tota Peloponneso, & sæpe pro Græcia universa: unde Ἄργοι *Argivi*.

ἈΡΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, *albus*; item *otiosus*, *piger*, q. ab ἀεργὸς, ab α, & ἔργον.

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, *officina argentarii*. Th. ἄργυρος.

Ἀργύρεος, ου, καὶ Ἀργύρεος, έη, εον. & contr. ἀργυροῦς, ρᾶ, ροῦν, *argenteus*: ἀργυρέῃς, dat. pl. Ion. pro ἀργυρέαις: ab ἄργυρος.

Ἀργύριον, ου, τὸ, *pecunia nummi argentei*: ab ἄργυρος.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, Poët. & Att. pro ἀργυρέα.

Ἀργυροδίνης, ὁ, ἡ, *argenteos habens vortices*: ab Ἄργυρος. (Inde omnia quæ nitent ab Homero dicuntur ἀργύρεα) & δίνη, *vortex*.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, *parvum argentum*, *pecuniola*: dim. ab ἀργύριον.

Ἀργυρόηλος, ὁ, ἡ, *argenteos habens clavos*: ab ἄργυρος, & ἧλος.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ, *argentarius*, *argenti signator*: ex ἄργυρος & κόπτω.

Ἀργυραμοιβὸς, ου, ὁ, *argentarius*, *trapezita*: παρὰ τὸ τὸν ἄργυρον ἀμείβειν.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, & ος, *argenteos pedes habens*, id est, argentei coloris, *candidos*: ex ἄργυρος & πέζα, ἡ, Dor. *pes*, *malleolus pedis*: vel à πέζα, *fimbria*.

Ἀργυρόῤῥιζος, ab ἄργυρος & ῥίζα, *radix*.

ἈΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, *argentum*, sic dicitur à candore, ab ἀργὸς, *albus*: hinc ἀργύρεος, ἀργυρόω, *argento obduco*, *pecunia dono*. ἀργύρεον.

Ἀργυρότοξ' pro ἀργυρότοξε, vocat. ab

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ, *argenteo arcu decorus*: ab ἄργυρος & τόξον.

Ἀργυροῦν, & ἀργυροῦς, contractè ab ἀργύρεος.

Ἀργυρῷ, dat. sing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρεος.

Ἀργυρώματα, ατων, τὰ, *vasa argentea*, *ornatus vel suppellex argentea*. Th. ἄργυρος.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ, ἡ, *argento emptus*: ab ἄργυρος, & ὠνέομαι, *emo*.

Ἀργύφεος, & Ἄργυφος, ου, ὁ, ἡ, *albâ texturâ constans*. item, *albus*: ex ἀργὸς, *albus*, & ὕφος, *textile*, quod ab ὑφαίνω.

Ἀργυφὴς, έος, εῖ, idem.

Ἀργὼ, όος, ἡ, *Argo*, *navis Jasonis*, sic dicta quod in Argo fabricata: item *sydus*.

Ἀργῶς, adv. *otiosè*, *segniter*: item, *temerè*, *frustra*. q. ἀεργῶς.

Ἄρδα, *inquinamentum*: quia solet ἄρδεσθαι. unde ἄρδαλος, *immundus*: &

Ἀρδαλόω, f. ώσω, *inquino*: à seq. v.

Ἀρδεῖν, Att. & Dor. pro ἄρδειν, *rigare*, verbi ἄρδω.

Ἀρδεύω, Ion. & Poët. idem quod ἄρδω, *irrigo*.

Ἀρδηθμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀρδμός.

Ἄρδην, *altè*, *funditus*, *planè*, *omnino*: adv. ab αἴρω.

Ἄρδησκος, ου, ὁ, nomen fluvii.

ἌΡΔΙΣ, ιος, ἡ, *cuspis teli*. q. ab αἴρω, vel ab ἄρω.

Ἀρδμὸς, οῦ, ὁ, *irrigatio*, *adaquatio*, *potus*. Th. ἄρδω.

Ἄρδοντι, Dor. pro ἄρδουσι, *rigant*, 3. pl. seq.

ἌΡΔΩ, f. σω, *irrigo*, *potum præbeo*: ἄρδομαι, *irrigor*. ἀρδόμενος, *madens*.

Ἀρειά, ᾶς, ἡ, *minæ*: ab ἀρὰ, *imprecatio*: quia maledictionis denuntiatio.

Ἀρέθοισα, Dor. pro Ἀρέθουσα, *fons Ætheræ*, aut *Siciliæ*, de quo Ovid. Metam. lib. 5. 165.

Ἀρείας πέτρος, *Areæ trajectus*. vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

Ἀρειμάνιος, ου, καὶ Ἀρειμανὴς, έος, ὁ, ἡ, *bellicosus*: ad verbum, *Marte furens*: ab Ἄρης, & μαίνομαι.

Ἀρειοπαγίτης, vel Ἀρεοπαγίτης, seu Ἀρειοπαγίτης, ου, ὁ, *Areopagita*, *senator* vel *judex Atheniensis*, qui de rebus capitalibus judicabat. ab

Ἀρειόπαγος, seu Ἄρειος πάγος, *curia Atheniensis sic dicta*: ad verbum, *Martius collis*.

Ἄρειος & Ἀρήϊος, ὁ, *Martius*: ab Ἄρης.

Ἀρειότερος, *melior*, comp. pro ἀρείων.

Ἀρεῖται, 3. sing. f. 2. m. ab ἀροῦμαι, verbi αἴρω.

Ἀρείων, ὁ, ἡ, & in n.g. ἄρειον, ονος, *præstantior*, propriè armis: *melior*, irreg. compar. ab ἀγαθὸς. ab Ἄρης, *Mars*.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης.

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω.

Ἀρεσαίμαν, Dor. pro ἀρεσαίμην, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω.

Ἀρέσαντο, Ion. pro ἠρέσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσαιμι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, *placitum*. Item, *facetiæ*, *lepos in sermone*. Ab

Ἄρεσκος, ου, *blandus*, quod ab

ἈΡΕ'ΣΚΩ, *placeo*, *placo*. imperf. ἤρεσκον. præs. imperat. ἄρεσκε, έτω, f. ἀρέσω, p. ἤρεκα. a. 1. ἤρεσα. inf. ἀρέσαι. part. ἀρέσας. ἀρέσκομαι in media forma cum dativo, *acquiesco*, a. 1. m. ἠρεσάμην, & Ion. ἀρεσάμην, ω, ατο, præs. inf. pass. ἀρέσκεσθαι. Hinc ἀρεστὸς, ἀνθρωπάρεσκος, ἀπαρέσκω, εὐάρεσκος, εὐάρεστος, εὐαρεστέω, de quibus in suis locis.

Ἀρέσομαι, f. 1. m. ab ἀρέσκω.

Ἀρεσσάμενος, *placans*, a. 1. part. m. Poët. pro ἀρεσάμενος, ab ἀρέσκω.

Ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, *gratus*, *a*, *um*. ἀρεστόν ἐστιν, *æquum est*. à 3. pers. ἤρεσται ab ἀρέσκω. Hinc & ἀρεστὰ, ῶν, τὰ, *placita*; unde *curiæ placita*, Angl. Arrests.

Ἀρεστῶς, adv. *gratè*: ab ἀρεστὸς, & ἀρεσκόντως, idem.

Ἄρετ' pro ἄρετο, *ceperat*, imperf. Ion. vel ut alii a. 2. m. pro ἤρετο, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἀρέται, 3. sing. ab ἄρομαι, *aptor*. Th. ἄρω, *apto*.

Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab ἀρετὴ, *virtus*.

Ἀρέτας, α, ὁ, *Aretas*, *æ*, nomen viri.

ἈΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, *virtus*: q. ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus.

Ἀρετίζω, *placo*. q. ab ἀρέσκω, idem.

Ἄρευς, Dor. pro Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρέων, *imprecationum*, gen. pl. Ion. pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, *preces*, *diræ*.

Ἄρη pro Ἄρηα, acc. sing. ab Ἄρης, εος, *Mars*.

Ἄρηαι, *auferas*, Ion. pro ἄρῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται· ab αἴρω.

Ἀρηγέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀρήγειν, imperf. Ion. ἄρηγον, pro ἤρηγον, ab ἀρήγω, *auxilior*.

Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præs. part. f. g. ab ἀρήγω.

Ἀρηγόνες, *auxiliatores*, pl. num. ab ἀρηγὼν, όνος, ab

ἈΡΗ'ΓΩ, f. ξω, *auxilior*, *opem fero*, propriè in bello: nam ab Ἄρης deducitur.

Ἀρηγὼν, ονος, ὁ καὶ ἡ, *defensor*, *tutor*, & *tutrix*: partic præc. Th.

Ἀρήϊα, pl. *Mavortia*. Ab

Ἀρήϊος, seu ἄρειος, *Martius*. Th. Ἄρης.

Ἀρηΐθοος, ου, *bellicosus*: ab Ἄρης, *Mars*, & θοὸς, *velox*. Est & Ἀρηΐθοος, nomen proprium.

Ἀρηΐφατος, necnon Ἀρεὶ κταμένος, ἐν τῷ ἄρει πεφασμένος, *in prælio occisus*: ab Ἄρης, *Mars*, & φάω, *occido*.

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ, *Marti charus*, aut *cui Mars charus*, *bellator*: ab Ἄρης, & φίλος.

Ἀρημένος, *læsus*, *damnum passus*, *detentus*: ab ἀρέομαι, quod ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἄρην, pro Ἄρηα, acc. sing. ab Ἄρης, εος.

Ἀρὴν, ὁ, ἡ, *agnus*, gen. ἀρένος, & per Sync. ἀρνὸς, q. ab ἄρς.

Ἀρὴν pro ἀρὰν, acc. Ion. ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἀρῆξαι, a. 1. inf. ἀρήξειν, f. 1. inf. verbi ἀρήγω, *auxilior*.

Ἄραρα, Atticâ reduplicatione pro ἦρα, *compactus sum*, *congrui*, præt. m. verbi ἄρω, *apto*. Vel ab αἴρω significante *sustuli*: ubi discriminis causâ ι subscribitur.

Ἀρήρειν, εις, ει, *compegeram*, plusq. p. m. ἀρηρὼς, p. m. part. vide ἄραρα.

Ἄρης, εος, vel ους, εως, ηος, ητος, ὁ, & voc. Ἄρες, *Mars*, *prælium*, *vulnus*, *ferrum*: dicitur & Ἄρης, ου, Ion. εω, & propriè est *ferrum*. Hinc ἄρειος, & ἀρήϊος. ἀρείων, ἄριστος, ἀριστεύω, ἀριστεία, & ἀριστεῖον, de quibus in suis locis.

Ἀρῆς, gen. Ion. ab ἀρὰ, ἀρᾶς, *diræ*.

Ἀρησόμεθα, *supplicemus*, pro ἀρασόμεθα, f. 1. m. ab ἀράομαι, f. άσομαι. vel ab ἀρέσκω, *placo*. f. έσω.

Ἄρηται, a. 2. sub. m. 3. sing. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, &

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, *sacerdos*. in acc. ἀρητῆρα· ab ἀρὰ, *preces*.

Ἀρητιάδης, ου, ὁ, nomen patronimic. in acc. Ἀρητιάδην.

Ἀρητὸς, *funestus*, *perniciosus*, παρὰ τὴν ἀρὰν, id est, βλάβην· vel pro ἄρρητος, *inenarrabilis*: ab α, & ῥέω, *dico*.

Ἀρηφαίνων, præs. part, *Martem præ se ferens*: ex Ἄρης, *Mars*, & φαίνω, *appareo*.

Ἀρθεὶς, *sublatus*, *elevatus*, *evectus*: a. 1. part. pass. ab αἴρω, *tollo*. a. 1. pass. ἤρθην.

Ἄρθεν pro ἤρθησαν, 3. pl. Ion. a. 1. pass. ab ἤρθην· verbi ἄρω *aptè compono*.

Ἄρθην, ης, η, Ion. pro ἤρθην· hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ab αἴρω, *tollo*.

Ἄρθητι, a. 1. imperat. pass. ἀρθῆναι, a. 1. inf. ἀρθήσεται, *tolletur*, f. 1. pass. ab ἄρω, *apto*, vel αἴρω, *tollo*.

Ἀρθμέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *amo*, *concordiæ vinculo jungor*. &

Ἀρθμία, ας, ἡ, *amicitia*, *concordia*: item

Ἄρθμιος, ου, *amicus*, *confœderatus*: necnon

Ἀρθμὸς, οῦ, ὁ, *amicitia*, *concordia*: ab ἄρω, *apto*, & θυμὸς, *animus*.

Ἀρθρικὸς, *articularis*: & idem quod

Ἀρθριτικὸς, ου, *articulari morbi laborans*, *podagricus*, *articularius*. Et

Ἀρθρίτις, ιδος, ἡ, *morbus articularis*, *articulorum dolor*.

ἌΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, *artus*, *articulus*, item, *vox grammaticorum*. q. ab ἄρω, *apto*.

Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα. *articulo*, *fingo*, *formo*: ut ἀρθροῦν τὴν φωνὴν, *vocem articulatam edere*.

Ἀρθρώσαι 3. sing. a. 1. opt. act. præc. verbi.

Α'ΡΙ, vocula præfixa vocabulis apud Poëtas, significationem auget, ut in ἀρίδηλος, &c.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, *Ariadne*, Minois filia.

Ἀριγνώτοις, *manifestis*, ab

Ἀρίγνωτος, ου, *clarissimus*, *valdè notus*, ἀρίγνωτες, οἱ, Poët. pro ἀρίγνωτοι, *valdè noti*: ex ἀρι, *valdè*, & γινώσκω, *cognosco*.

Ἀριδάκρυος, ου, καὶ

Ἀρίδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, *multum lacrymans*, *ad lacrymas propensus*: ab ἀρι, & δάκρυ, *lacryma*.

Ἀριδείκετ' pro ἀριδείκετε, vocat. ab

Ἀριδείκετος, ου, *præclarus*, *inclytus*: ex ἀρι, & δεικτὸς, pro δεικτὸς, ex δείκνυμι, *ostendo*.

Ἀρίδηλος, ου, *clarus*, *præclarus*: ex ἀρι, & δῆλος, *manifestus*.

Ἀρίζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multum æmulandus*: ex ἀρι, & ζῆλος, *æmulatio*. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ, in ζ. Hinc

Ἀριζήλως, adv. *clarè*, *manifestè*, *studiosè*, *magna cum æmulatione*. Et

Ἀριζήλωτος, ου, *valdè æmulandus*.

Ἀριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται, 3. pl. præs. pass. & ἀριθμεῦντι, pro ἀριθμοῦσι, 3. pl. act. verbi

Ἀριθμέω, ῶ, *numero*, f. ήσω, p. ἠρίθμηκα, a. 1. ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι, præt. pass. ἠρίθμημαι, σαι, ται, & in 3. pl. ἠρίθμηνται, part. ἠριθμημένος, η, ον, *numeratus*, *a*, *um*. ἀριθμηθήσομαι, f. 1. Th. ἀριθμός.

Ἀριθμηθήμεναι, Poët. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀριθμέω.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, *quod numeratur*, *numeratum*. Et

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, *numeratio*. Item

Ἀριθμητικὸς, κὴ, κὸν, *ad numeros seu artem numerandi pertinens*. Item

Ἀριθμητικὸς, *numerandi peritus*. Ἀριθμητικὴ, (sub. τέχνη) *numerandi ars*, *Arithmetica*. Atque

Ἀριθμητὸς, ου, *numerabilis*. Omnia à præt. pass. verbi ἀριθμέω, quod ab

Α'ΡΙΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *numerus*.

Ἀριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis, Hebr. *leo mortuus*.

Ἀριμασποὶ, *Arimaspi*, homines vocantur Scythicè, qui unicum habent oculum.

Ἀρίμοισιν, dat. pl. Ion. ab Ἄριμοι, nomen loci.

Α'ΡΙΟΒΑΡΖΑ'ΝΙΟΣ, ου, ὁ, nomen *emplastri*, ab Ariobarzane.

Ἀριπρεπέες, *decori*, nom. pl. ab

Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ. Ex ἀρι, *valdè*, & πρέπω, *decorus sum*. Unde etiam

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, *eximium decus*, *decor*. Et

Ἀριπρεπέως, & ἀριπρεπῶς, *admodum decenter*.

Ἄρις, vel ἄρριν, ἄρρις, vel ἄρριν, ινος, ὁ καὶ ἡ, *naso* vel *naribus carens*, *non sagax*: ab α, & ῥὶς, vel ῥὶν, *nasus*.

Α'ΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *fabrile instrumentum*, *scobina*. Ἄρις, Hesych. *herba*, quæ & ἀρίσαρον.

Ἀρίσαμος, Dor. pro ἀρίσημος, ου, ὁ, ἡ, *bello clarus*: ex ἀρι, *valdè*, & σῆμα, *signum*.

Ἀριστάρματος, ου, *qui præstantissimum currum habet*, quod ab ἄριστος, & ἅρμα, *currus*.

Ἄριστα, *optima*, pl. num. n. g. ab ἄριστος, *superl.* ab ἀγαθὸς, *bonus*: comp. ἀρείων, interdum adv. *præstantissimè*.

Ἀρισταγόρης, ου, ὁ, *Aristagoras*, nomen viri.

Ἀρισταῖος, ου, ὁ, *Aristæus*, nomen viri.

Ἀριστάρχέω, ήσω, *optimè impero*, seu *magistratum gero*: ab ἄριστος, & ἀρχὴ *principatus*.

Ἀρίσταρχος, ου, ὁ, *Aristarchus*, nomen viri, Gr. *optimus princeps*.

Ἀριστάω, ῶ, *prandeo*, f. ήσω, p. ἠρίστηκα, a. 1. ἠρίστησα, a. 1. imperat. ἀρίστησον, άτω. Th. ἄριστον, *prandium*.

Ἀριστεία, ας, ἡ, *fortitudo*, *strenuitas*. Th. Ἄρης.

Ἀριστείδης, ου, ὁ, proprium nomen viri.

Ἀριστεῖον, ου, τὸ, *præmium*, propriè fortitudinis ergô. Th. Ἄρης.

Ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ, scil. χεὶρ, *sinistra manus*: Ab

Α'ΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, οῦ, *sinister*, *infaustus*, q. ab ἄριστος, per Euphemismum.

Ἀριστεύεσκε, *excellebat*, imperf. Ion. (Nam Iones in imperf. & a. 1. & 2. formant 3. pers. singularem à 2. remoto augmento, addita syllaba κε.) verbi ἀριστεύω, Th. Ἄρης.

Ἀριστεύοισα, Dor. pro ἀριστεύουσα, præs. part. f. g. verbi ἀριστεύω, *fortiter me gero*.

Ἀριστεὺς, έος, ὁ, *princeps*, *omnium fortissimus*: ab ἄριστος, *optimus*. Th. Ἄρης.

Ἀριστεύσασα, *antecellens*, a. 1. part. act. f. g. ab

Ἀριστεύω, f. εύσω, p. ἠρίστευκα, *excello*, *fortissimè me gero*. Th. Ἄρης.

Ἀριστῆες, ήων, *fortissimi*: item *optimates* seu *proceres*: ἀριστήεσσιν, dat. pl. Ion. pro ἀριστεῦσιν, ab ἀριστεὺς, έος.

Ἀριστίζω, f. ίσω, p. ικα, *prandium præbeo*, *prandio excipio*. Th. ἄριστον, *prandium*.

Ἀριστίνδην, adv. *optimos quosque deligendo*, ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος: *de optimis electus*, Helyc.

Ἀριστόβουλος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. *optimus consiliarius*.

Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, nomen propr. viri.

Ἀριστογόνος, ου, ὁ, ἡ, *parens optimæ prolis*:

lis: ab ἄριςος & γόνος, *soboles*. Th. γείνομαι.
Α'ριςόδημος, ου, ὁ, quasi *populi princeps*: ex ἄριςος, & δῆμος.
Α'ριςοκρατεια, ας, ἡ, *status reip. quæ ab optimatibus gubernatur*: cui opp. δημοκρατεια· & sequentia
Α'ριςοκρατέω, f. ήσω, *optimè impero*. Α'ριςοκρατοῦμαι, *sub optimatum regimine vivo*.
Α'ριςοκράτης, εος, ους, ὁ, *Aristocrates*, nomen propr.
Α'ριςοκρατικὸς, ἡ, ὸν, ου, *ad aristocratiam pertinens*: item, *aristocratiæ studiosus*.
Α'ριςοκρατικῶς, *pro statu optimatum*. Omnia ab ἄριςος, & κρατέω, quod à κράτος.
Α'ριςόμαχος, ου, ὁ, ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄριςος, *in præliis præstantissimus*.
Α'ΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, *prandium*. Volunt dici, quasi ἀόριςον, quod tempus ei non esset definitum. Alii ab ἦρι, *manè*: ἄριςον δειλινὸν, *merenda*.
Α'ριςόνοος, ου, ὁ, *benevolus*, *optimâ mente præditus*: ex ἄριςος, & νόος.
Α'ριςοπόνος, ου, ὁ, ἡ, *optime laborans*: ab ἄριςος, & πόνος, quod à p. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro*.
Α'ριςος, *optimus*: ἄριςοι, οἱ, *optimates*, *primores*, *proceres*, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. comp. ἀρείων. Th. Α'ρης, *Mars*.
Α'ριςοτέλης, εος, ους, ὁ, *Aristoteles*, princeps philosophorum.
Α'ριςοτόκος, ου, *qui optimos parit*: ἀριςότοκος, ου, *optimo partu editus*, *præstantissimus*: & ἀριςοτόκεια, *quæ*, &c. ab ἄριςος, & τίκτω, *pario*.
Α'ριςοφάνευς, gen. Æol. & Dor. pro Α'ριςοφάνους, ab
Α'ριςοφάνης, *Aristophanes*, Poëta comicus.
Α'ριςόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, *manibus strenuus*, *fortissimus*. Ab ἄριςος, & χείρ.
Α'ριςωτὸς, ου, ὁ, *tempus prandii*. ἀρίςου ὥρα, Hesych.
Α'ρισφαλὴς, *valde lubricus*, *fallax*. ἀρισφαλεῖς, οἱ, *dubii*. Et
Α'ρισφηλεῖς, οἱ, *facilè decepti*: ab ἄρι & σφαλὴς, quod à σφάλλω.
Α'ριφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *valde manifestus*, *insignis*. Et
Α'ριφραδέως, adv. *valdè manifestè*, ab ἄρι, *valde*, & φραδὴς, *prudens*. Th. φράζω.
Α'ρίων, ονος, ὁ, nom. viri.
Α'ρκαδίη, ἡ, *Arcadia*, nomen regionis.
Α'ρκεῖ, *sufficit*, imperson. ab ἀρκέω, a. 1. ἤρκεσα, Ion. ἀρκείσθαι, *contentus esto*, præs. inf. pass. pro imperat.
Α'ρκεόντως, Ion. pro ἀρκούντως, *sufficienter*. Th. ἀρκέω, *sufficio*.
Α'ρκέσει, *arcebit*, f. 1. verbi ἀρκέω, *propulso*.
Α'ρκεσθησόμεθα, 1. plur. f. 1. ind. pass. ab ἀρκέομαι, vide ἀρκέω.
Α'ρκεσίλας, α, ὁ, Dor. pro
Α'ρκεσίλαος, ου, ὁ, *Arcesilaus*, nomen propr.

Α'ρκεσις, εως, ἡ, *utilitas*, *auxilium*. Et
Α'ρκετὸς, ἡ, ὸν, ου, *sufficiens*. Et ἀρκετὸν, *sufficit*, pro ἀρκετόν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, *sufficio*. Hinc ἀρκετῶς, *sufficienter*: ἀρκούς, idem.
Α'ρκεύθινος, *juniperus*: ab
Α'ΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, *juniperus*, παρὰ τὸ τὴν ἀρὰν κεύθειν, id est, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia sc. reptilia aversantur. Itaque velim ab ἀρκεῖν ἔθει.
Α'ΡΚΕ'Ω, *sufficio*, *arceo*, *opitulor*. f. έσω, p. ἤρκεκα, a. 1. ἤρκεσα, & Ion. ἄρκεσα, præs. pass. ἀρκέομαι, perf. pass. ἤρκεσμαι, a. 1. pass. ἠρκέσθην, f. 1. pass. ἀρκεσθήσομαι· cum dativ.
Α'ρκιος, ὁ καὶ ἡ, & ἄρκιον, Poët. pro ἀρκετος, *sufficiens*, *satis dignus*.
Α'ρκτέον, *incipiendum*, verbale, ab ἄρχω, *ordior*.
Α'ρκτεῖος, ου, *ursinus*: &
Α'ρκτικὸς, ου, *septentrionalis*. Th. ἄρκτος.
Α'ρκτομυς, ος, ὁ, *mus ursinus*: sic dictus quòd incedit bipes, & prioribus pedibus tanquam manibus utitur; quod ursorum proprium. Vox Hellenistica: Ex ἄρκτος & μῦς.
Α'ΡΚΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *ursus*, *ursa*: item *signum cœleste*, Angl. the seven stars.
Α'ρκτοῦρος, *Arcturus*: Stella post ἄρκτου οὐρὰν· nam οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.
Α'ΡΚΥΣ, υος, ἡ, *rete*, *reticulum*, *vitta*.
Α'ΡΜΑ, ατος, τὸ, *currus*, *vehiculum*, à præt. pass. ἄρω, *apto*, mutato spiritu: hinc
Α'ρμάτειος, ου, ὁ, *currulis*, ἁρμάτιον, ου, τὸ, *curriculum*.
Α'ρμαγεδδὼν, τὸ, ἀκλιτὸν, Hebr. q. d. *exercitus maledictus*.
Α'ρμαλιὴν, acc. sing. Ion. ab
Α'ρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, *cibus*, *demensum*. Th. ἄρω, *adapto*: παρὰ τὸ ἁρμόζειν καὶ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη, Hesych.
Α'ρμάμαξα, ης, ἡ, *currus*, *rheda*. Th. ἅρμα, idem.
Α'ρμάτειος, & ἁρμάτιος, ου, *ad currum pertinens*, *curulis*: ab eod. Th.
Α'ρματηλασία, ας, ἡ, *agitatio currûs*: Et
Α'ρματηλάτας, α, ὁ, Dor. pro
Α'ρματηλάτης, ου, ὁ, *currûs agitator*: Ex ἅρμα, *currus*, & ἐλαύνω, *agito*.
Α'ρματονίκη, & Dor. α, ἡ, *victoria curulis*: ex ἅρμα, & νίκη.
Α'ρμάτιον, ου, τὸ, *curriculum*. Th. ἅρμα.
Α'ρματοδρομία, ας, ἡ, *curule certamen*: ab ἅρμα & δρόμος, *cursus*, quod à τρέχω.
Α'ρματοπηγὸς, ου, ὁ, *qui currum fabricatur*; ab ἅρμα, *currus*, & πήγνυμι, *fabricor*.
Α'ρμενα, *apta*, *congrua*, per Syncop. pro ἀρόμενα, pl. ab
Α'ρμενος, pro ἀρόμενος præs. part. pass. ab ἄρω, *apto*. Sic ἵκμενος, pro ἱκόμενος. ubi est Syncope & spiritus mutatio Æolica.
Α'ρμενον, ου, τὸ, *instrumentum*; ut congru-

um & necessarium opifici : ab ἄρω, apto

Ἁρμόδιος, ια, ιον, ε, *congruus*, *familiaris*. Th. ἄρω, *apto*. Est & Ἁρμόδιος, ε, ὁ, nomen propr.

Ἁρμόζοισα, Dor. pro ἁρμόζεσα, ης, ἡ, *conveniens*, præs. part. f. g. ab

Ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, *aptè connecto*, *apto*, *quadro*, *convenio*, & pro *ordino* : f. όσω, p. ἥρμοκα. a. 1. m. ἡρμοσάμην. ab ἄρω, *apto*.

Ἁρμοῖ, *modò*, *nuper*, adv. sed ἁρμοῖ, *congruenter* : ab ἁρμός.

Ἁρμονίη, ης, ἡ, Ion. pro

Ἁρμονία, ας, ἡ, *compages* ; apud Musicos *concentus* : ab eod. Th.

Ἁρμονίδεω, gen. Æol. pro ε, ab Ἁρμονίδης, ε, ὁ, nom. propr. viri.

Ἁρμονικὸς, ε, *ad harmoniam pertinens*, *harmoniam habens* : item, *musicus*, Th. ἄρω.

Ἁρμὸς, ε, *commissura*, *articulus*, *compages* : à præt. pass. ἄρω, mutato spiritu.

Ἅρμοσαι, *adaptatus est* : Ion. pro ἥρμοσαι, ab ἥρμοσμαι, perf. pass. verbi ἁρμόζω, *apto*.

Ἁρμόττοιεν, 3. pl. præs. opt. ab

Ἁρμόττω, idem quod ἁρμόζω, in f. όσω. præs. part. ἁρμόττων, οντος· & in f. g. ἁρμόττεσα.

Ἀρναῖος, ε, ὁ, *Arnæus*, nom. propr.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, *pellis agni*, *pellis ovina*: q. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἄρνας, acc. pl. ἀρνάσι, dat. & ἄρνες, nom. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἀρνεῖον, ε, τὸ, *locus ubi agninæ carnes venduntur*, *macellum* : ab

Ἀρνειὸς, ε, ὁ, *agnus adultus*. At

Ἄρνειος, ε, *agninus*. Th. ἄρς.

Ἀρνεῖσθαι, *negare*, præs. inf. ab

ἈΡΝΕ'ΟΜΑΙ, *recuso*, *nego*, *abnego* : imperf. ἠρνεόμην, έμην, *negabam*. f. ήσομαι. p. ἤρνημαι, σαι, ται, a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, *renuit* : & in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, αντο, sub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται, inf. ἀρνήσασθαι. part. ἀρνησάμενος, η, ον.

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, *urinator* : παρὰ τὰς ἄρνας, *agnos* : qui solent in caput desilire, velut aërem cornibus impetentes, eodem modo urinatores, prono capite se immittunt in aquas.

Ἄρνη, ης, ἡ, nomen urbis ; item Nymphæ, nutricis Neptuni.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι.

Ἄρνησις, εως, ἡ, *recusatio*, *negatio* : &

Ἀρνητικὸς, ε, *negativus* : à præt. pass. ἀρνέομαι.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἀρνέομαι.

Ἀρνίον, ε, τὸ, *agnus*, *agnellus* : dim. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἀρνὸς, *agni*, gen. sing. ab ἄρς· Sunt qui legunt ἄρνος, ε, ὁ, idem.

ἈΡΝΥΜΑΙ, *capio*, *capto*, *consequor*, *commuto*, *comparo* : ἀρνυμένω, nom. dual. ab ἀρνύμενος, præs. part.

Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἄρς, ἀρνός.

Ἀρξάμενος, a. 1. part. ἄρξασθαι, a. 1. inf. m. ab ἄρχω, *incipio*.

Ἀρξεῦμαι, Dor. & Æol. pro ἄρξεμαι, & Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ab ἄρχομαι, *incipio*.

Ἄρξομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab eod. ἄρχομαι.

Ἀρῇς, οις, 2. sing. præs. sub. act. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρείμαν, Dor. pro ἀρείμην, *susciperem*, *perferrem* : a. 2. opt. m. verbi αἴρω, *tollo*, a. 2. m. ἠρόμην.

Ἀρείμεθα, *retulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. m. ejusd. verbi.

Ἄροιο, ἄροιτο, *tuleris*, *it* : a. 2. opt. ejusd. verbi.

Ἀρόμμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, quod Dor. pro ἀρόειν, *arare*, præs. inf. ab ἀρόω, *aro*.

ἌΡΟΝ, ε, τὸ, *ARUM*, herbæ species. Est &

Ἄρον, a. 1. imperat. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἄροντο, pro ἤροντο, Ion. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Ἀρόσῃς, a. 1. sub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρόσιμος, *arabilis* ; item *cultus* : &

Ἄροσις, vel Ἀρότης, & Ἀροτίασις, εως, ἡ, *aratio*, *agricultura* : interdum *ager frumentarius* : ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρόται, nom. pl. ab ἀρότης.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *ARATOR* : Epithet. *bovis* ; vox poëtica ; ab ἀρόω.

Ἀρότης, ε, ὁ, idem : & ab eod.

Ἀρότοιο, genit. Poët. pro ἀρότε, ab

Ἄροτος, ε, ὁ, *aratio* ; sed ἀρότος, ε, ὁ, *tempus arandi* ; & ἀροτὸς, τὴ, τὸν, *arabilis*. Th. ἀρόω, *aro*.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, *aratrum* : ab eod. Th.

Ἀροτρεὺς, έως, Poët. pro quo & ἀρότης, ε, ὁ, & ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator*, *agricola*.

Ἀροτριόω -ῶ, & Ἀροτριάζω, *aro* : f. άσω. p. ἠροτρίακα· ejusd. Th.

Ἄροτρον, ε, τὸ, *ARATRUM*. Th. ἀρόω.

Ἀροτρόπες, οδος, *vomer* ; ab ἄροτρον & πές.

Ἀρῶν, necnon ἀρόσειν, præs. inf. pro ἀρόειν, ab ἀρόω, *aro*.

Ἄρερα, ας, & Ion. ἀρέρης, ἡ, *arvum*, *terra arata*, & *terra* : in nom. pl. ἄρεραι, ab

Ἀρεραῖος, *agrestis*, *arvalis*, *campestris* : &

Ἀρέριον, ε, τὸ *agellus* : ab ἄρερα, quod ab

ἈΡΟ'Ω -ῶ, *ARO*, f. ἀρόσω. a. 1. ἤροσα. p. ἤροκα. p. pass. ἤρομαι, σαι, ται· unde est ἄροσις, ἄροτος, ἀροτὴρ, ἄροτρον, ἄρερα, de quibus suprà.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina*, *raptus*, & ἁρπαγμὸς, ε, ὁ, idem, ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάγη, ης ἡ, *harpago* ; instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur : ab eod.

Ἅρπαγμα, & ἅρπασμα, ατος, τὸ, *præda rapta*, *rapina*, à præt. pass. verbi ἁρπάζω.

Ἁρπάζοντες, *rapientes*, præs. part. dual. num. ab

ἉΡΠΑ'ΖΩ,

Α'ΡΠΑ'ΖΩ, *rapio*; f. σω. & Dor. ἁρπάξω. p. ἥρπακα. p. pass. ἥρπασμαι. a. 1. pass. ἡρπάσθην. a. 2. pass. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα. hinc ἅρπασμα & ἅρπαγμα, ἁρπαγὴ, ἅρπαξ, ἅρπη, ἁρπεδὼν, ἁρπεδόνη, de quibus alibi.

Α'ρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. & Α'ρπακτὴς, οῦ, ὁ, *raptor*: item

Α'ρπακτικὸς, οῦ, *rapiendi peritus, rapax*: unde

Α'ρπακτικῶς, adv. *rapaciter*: item, *raptim*: &

Α'ρπακτὸς, οῦ, *ereptus*: omnia à præt. pass. verbi ἁρπάζω.

Α'ρπαλέος, α, ον, *rapidus, a, um, celer*: ab ἁρπάζω.

Α'ρπαλέως, & Α'ρπάγδην, idem quod ἁρπακτικῶς: ab eod. Th.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, *RAPAX*, *raptor*: in pl. ἅρπαγες: ab eod. Th.

Α'ρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. m. g. ab ἁρπάζω.

Α'ρπάξασα, a. 1. part. f. g. ab ἁρπάζω.

Α'ρπαξῶ, *rapiam*, Dor. pro ἁρπάξω, f. 1. act. ab ἁρπάζω.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx*.

Α'ρπάσας, ἀσασα, a. 1. part. act. ab ἁρπάζω.

Α'ρπάω, *rapio*, *furor*. Steph. refert. ad ἅρπη, ut sit propriè *falce abripere*.

Α'ρπεδὴς, έος, *solo æqualis*: quia ἄρει πέδῳ, *solo congruit*.

Α'ρπεδόνη, ης, ἡ, *laqueus*, *funis*: &

Α'ρπεδὼν, όνος, ἡ, *funiculus*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπεζα, quasi ὀρόπεζα, ης, ἡ, *pes* vel *imum montis*, tanquam ὄρος πέζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, *falx*, item, *ensis falcatus*: & *harpa* avis: ab ἁρπάζω, *rapio*.

Α'ρπυία, ας, ἡ, *Harpyia*: ab eod. Th. unde

Α'ρπυίαι, *rapaces quædam Deæ*, *Harpyiæ*, gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἅρπυς, ὁ *amor*: quia falcatus ad resecanda impedimenta: aut quia animos ἁρπᾷ, *rapit*.

Α'ΡΡ'ΑΒΩ'Ν, ῶνος, ἡ, *ARRHABO*, pars solutionis quæ fidem facit totius summæ persolvendæ, item *pignus*. Hebr. vox.

Α'ῤῥαγὴς, έος, ὁ ἡ, *infractus*, *infragilis*, *firmus*: ab α & ῥήσσω, *frango*.

Ἄῤῥαξεν, Ion. & Poët. pro ἤῤῥαξεν, & hoc pro ἤραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, *amputo*.

Ἄῤῥαφος, ου, ὁ, ἡ, *insutilis*: ex α priv. & ῥαφὴ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *consuo*.

Α'ῤῥενα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. ἄῤῥενος, & ἀῤῥένων, gen. sing. & pl. ab ἄῤῥην, *mas*, *strenuus*.

Α'ῤῥενικὸς, vel Α'ρσενικὸς, οῦ, *masculinus*: ab ἄῤῥην vel ἄρσην, *mas*.

Α'ῤῥενογόνος, ου, ὁ, ἡ, *masculos procreans*: ab ἄῤῥην & γονὴ, quod à γείνομαι.

Α'ῤῥενωπὴς, & Α'ῤῥενωπὸς, οῦ, *aspectu masculus virilis*: ex ἄῤῥην & ὤψ.

Α'ῤῥεπὴς, έος, & Ἄῤῥεπος, *non vergens quoquam*, *non declinans*. Et

Α'ῤῥεψία, ας, ἡ, *sententia neutram in partem propensius inclinans*: ab α & ῥέπω, *vergo*.

Α'ῤῥήκτοισι, *infractis*, dat. pl. Ion. ab

Ἄῤῥηκτος, idem quod ἀῤῥαγὴς, *infractus*: ex α priv. & ῥήσσω.

Α'Ρ'Ρ'ΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, *mas*: item adjectivè, ὁ, ἡ, *masculus*. Metaph. *fortis*, *strenuus*: & in neutr. gen. ἄῤῥεν vel ἄρσεν substantivè, *mas*.

Α'ῤῥωδὴς, έος, ὁ, ἡ, Poët. ἀγελος, δυσχερὴς, *molestus*, *difficilis*. Deductum videtur ab ἀῤῥωδεῖν, pro λοιδορεῖν, *convitiari* ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄῤῥενα διαφέρεσθαι. Hesych. i.e. *adversùs maritum contendere*. Ἄῤῥην verò sive ἄρσην, ab ἄρδω, *irrigo*.

Α'ῤῥητοποιία, ας, ἡ, *nefandum facinus*, *obscœnè perpetratum*. Et

Α'ῤῥητοποιὸς, οῦ, *nefanda perpetrans*, *obscœnus*: ab ἄῤῥητος & ποιέω.

Ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, *ineffabilis*, *obscurus*, item *nefandus*: ex α & ῥητὸς. Th. ῥέω, *dico*.

Α'ῤῥήτως, adv. *arcanè*: ab eod. Th.

Α'Ρ'Ρ'ΙΧΑ~ΣΘΑΙ, *manibus & pedibus sursum tendere*.

Α'Ρ'Ρ'ΙΧΟΣ, ἄριχος vel ἄρριχος, ὁ, ἡ, *cophinus*, *vas vimineum*.

Α'ῤῥύθμως, adverb. *innumeratè*: ex α & ῥυθμὸς.

Α'ῤῥύσονται, pro ἀναρύσονται, & hoc per Enallagen pro ἀναρύονται, *haurient*. Th. ἀρύω, *haurio*.

Α'ῤῥωδέω, Ion. pro ὀῤῥωδέω, *timeo*. Hinc

Α'ῤῥωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδία, ἡ, *metus*. Th. ὀῤῥὸς, οῦ, ὁ, *serum lactis*.

Α'ῤῥωστέω, f. ήσω, p. ηκα, *infirmus sum*, *adversâ valetudine laboro*: de παχέκταις, dicitur, neutrum absolut. ab α & ῥώννυμι.

Α'ῤῥώστημα, *languor*, *ægritudo*: est νόσημα μετ' ἀσθενείας. Et

Α'ῤῥωστία, ας, ἡ, *infirmitas*, *morbus*. Ab

Ἄῤῥωστος, ου, ὁ, ἡ, *infirmus*, *ægrotus*: ex α & ῥώννυμι.

Α~ΡΣ, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, *agnus*, *a*, dat. pl. ἀρνάσι.

Α'ρσάμενος, Æol. pro ἀράμενος, a. 1. part. m. ab ἄρω, *apto*, f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω. Hinc

Ἄρσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἦρσα, a. 1. act. ab ἄρω, quod vide.

Ἄρσενα, acc. sing. ἄρσενε, *masculos*, in dual. ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, ενος, *mas*. Et

Α'ρσενικὸς, *masculinus*: ab eod. Th.

Α'ρσενοκοίτης, ου, ὁ, *cinædus*: ex ἄρσην, & κοίτη, *cubile*.

Ἄρσην, ενος, ὁ, ἡ, & τὸ ἄρσεν, *mas*, *masculus*. Vide Ἄῤῥην.

Ἄρσις, εως, ἡ, *elevatio*, item *ablatio*: & apud LXXII. *onus*. Th. αἴρω.

Ἄρσον, *adapta*, a. 1. imperat. à f. Æolico, verbi ἄρω, *apto*. Vide ἀρσάμενος.

Ἄρσω, *coaptabo* f. 1. Æol. verbi ἄρω, f. ἀρῶ, & Æol. σω. a. 1. ἦρα. & Æol. ἦρσα.

Α'ΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *mensura Persica*.

Ἄρταμις, ιδος, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, *Diana*.

Α~ΡΤΑ-

Α'ΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, *lanius*, *coquus*. παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν.

Α'ρτάνη, ης, ἡ, *laqueus*, item *suspendium*: ab ἀρτάω.

Α'ρταξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. Regis Persarum: *magnus bellator*.

Α'ΡΤΑ'Ω, (& ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, p. ηκα, *suspendo*, *appendo*: q. ab αἴρω, *attollo*. Hinc ἄρτημα, τὸ, *suspensum*, *appensum*.

Α'ρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, *Artemas*, nom. propr. viri. Gr. *incolumis*.

Α'ρτεμέα, acc. sing. ab

Α'ΡΤΕΜΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *integer*, *incolumis*: q. ab ἄρτιος, *integer*. Vel Pleonasmo τοῦ ρ, quasi ἀτεμὴς, à τέμνω.

Α'ρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, *Diana*: acc. -ιν & -ιδα. voc. ὦ Α'ρτεμι· q. ab ἀρτεμὴς, *perfectus*. Vel ut alii volunt, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν. nam venationi præesse fingebant, unde venatrix dicitur.

Α'ρτεμισία, ας, ἡ, *Artemisia* herba.

Α'ρτεμίσιον, *Dianæ festum*, *templum*, aut *statua*: ab Α'ρτεμις.

Α'ΡΤΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, *artemo*, *velum navis majus*, *antenna*: q. ab ἀρτάω, *suspendo*.

Α'ρτέμων, ωνος, nomen propr. viri: qui περιφόρητος cognominatus est, quòd ob mollitiem lectica circumferretur.

Α'ΡΤΕ'ΟΜΑΙ, *paro*, *apparo*: quasi ab αἴρω.

Α'ρτεπίβουλος, ου, nomen muris, ab ἄρτος, *panis*, & ἐπίβουλος, *insidiator*: ex ἐπὶ & βουλή.

Α'ρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω. *suspendo*.

Α'ρτημα, ατος, τὸ, *suspensum*, *appensum*. ἀρτήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco: à præt. pass. verbi ἀρτάω.

Α'ρτὴρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum *sublator*, quasi ab αἴρω, *tollo*. Vel *humerus*, quo onus sublatum fertur: item *genus calceamenti*. Sed in Nehemia sumitur pro instrumento νωτοφόρων, i. e. bajulatorum. Ex ἀρτὴρ, Pleonasmo τοῦ ο, fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum* seu *funis*, *quo ensis appenditur*, seu *theca in qua reconditur*, quasi ἄορα τηρῶν· ab ἄορ, *ensis*, & τηρέω, *servo*.

Α'ΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, *arteria*, *spiritûs receptaculum*. παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν. Unde

Α'ρτηριακὸς, οῦ, *ad arteriam pertinens*. Et

Α'ρτηριώδης, εως, ὁ, ἡ, *arteriosus*.

Α'ρτηριοτομία, ας, ἡ, *arteriæ dissectio*: à τομὸς, etiam quod à τέμνω.

Α'ΡΤΙ, *modò*, *nuper*, *nunc*. ἕως ἄρτι, *huc usque*. ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, *ex hoc tempore*: & ἀπ' ἄρτι, *jam*, *nunc*. Α'ρτι, in compositione interdum significat *integritatem* seu *perfectionem*, ex ἄρτιος· interdum *novitatem*.

Α'ρτιάκις, adv. *pariter*, i.e. pari numero. Et

Α'ρτιάζω, *ludo par impar*, interdum *præparo*. Et

Α'ρτιασμὸς, οῦ, ὁ, *lusus eorum qui ludunt par impar*: ab ἄρτιος, *par*.

Α'ρτιβλαστὴς, *recens germinans*. Th. βλαστάνω.

Α'ρτίγαμος, ου, ὁ, ἡ, *qui nuper uxorem duxit*, *nuper nupta*: ab ἄρτι & γάμος, quod à γαμέω.

Α'ρτιγένεθλος, idem quod

Α'ρτιγενὴς, Poët. pro quo

Α'ρτιγέννητος, ου, ὁ, ἡ, *recens genitus*, *modo natus*: ex ἄρτι, & γεννητὸς, quod à γίνομαι, *nascor*.

Α'ρτιέπειαι, *veridicæ*, nom. pl. ab ἀρτιέπεια, f. g. pro ἀρτιεπής.

Α'ρτιεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *loquax*, *non mutilans verba*, *verborum concinnator*; item *veridicus*: ab ἄρτιος, *perfectus*, & ἔπω, *dico*.

Α'ρτίζω, *compono*, *perficio*: cujus composita sunt usitatiora. Ab ἄρτιος.

Α'ρτιθαλὴς, *recens florens*. Th. θάλλω.

Α'ΡΤΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *par*, *integer*, *perfectus*.

Α'ρτίπος, ὁ, ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, *pedibus integer*, & *valens*: ab ἄρτιος & πούς.

Α'ρτίφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens peremptus*: ab ἄρτι & φάω.

Α'ρτίως, adv. *nuper*, *paulò antè*. Attici distinguunt ἀρτίως περὶ τοῦ ὀλίγου, & ἄρτι, ἀντὶ τοῦ νυνί.

Α'ρτοκόπος, ὁ, ἡ, *pistrix* & *pistor*: ex ἄρτος, *panis*, & κόπτω, *scindo*.

Α'ρτοξέρξης, idem quod Α'ρταξέρξης.

Α'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *panis*, *cibus*.

Α'ρτοφάγος, ου, ὁ, *panivorus*, nomen muris, apud Hom. Ex ἄρτος, & φάγω, *comedo*.

Α'ρτυμα, ατος, τὸ, *condimentum*: ab

Α'ΡΤΥ'Ω, vel ἀρτυώω, Dor. f. σω, p. ἤρτυκα, *apparo*, *instruo*, *condio*: q. ab ἄρω. a. 1. ἤρτυσα. part. præs. pass. ἀρτυόμενος, η, ον, *conditus*. præt. pass. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, *conditus*. a. 1. pass. ἠρτύθην. f. 1. ἠρτυθήσομαι.

Α'ρυσάμενος, part. a. 1. m. ab ἀρύω, *haurio*.

Α'ρυστὴρ, ῆρος, ὁ, *quoddam mensuræ genus*, *ciathus*, *haustrum*. Ab

Α'ΡΥ'Ω, & ἀρύτω, f. σω, p. ἤρυκα, *haurio*, *ex profundo traho*: hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ἡ, *cochlear*, *haustrum*. q. ab αἴρω.

Α'ρφαξὰδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *sanans vastationem*.

Α'ρχάγγελος, ου, ὁ, *Archangelus*: q.d. ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum*. ἄρχω, verò *impero*: ab ἀρχὴ, *principatus*. ἄγγελος, verò ab ἀγγέλλω, *nuntio*.

Α'ρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ, *dux*.

Α'ρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, idem. Ex ἀρχὴ, *principatus*, & ἡγέομαι, *duco*.

Α'ρχαῖθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. *ab initio*, *antiquitus*. Th. ἀρχή.

Α'ρχαὶ, αἱ, *primitiæ*, pl. ab ἀρχή.

Α'ρχαϊκὸς, οῦ, & Att. Α'ρχαΐκος, *vetustus*. Et

Α'ρχαϊκῶς, adv. *prisco more*: ab eodem Them.

Α'ρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus*, *a*, *um*: & ἀρχαῖν,

Ἀρχαῖοι, Ion. pro ἀρχαῖοι · ab ἀρχή. ἀρχαῖοι, οἱ, *majores, veteres*.

Ἀρχαιότερος, compar. & ἀρχαιότατος, superl. *antiquior, antiquissimus*: ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas*: ab eod. Th.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, *magistratuum electio*: ex ἀρχή, *imperium*, & αἱρέω, *eligo*. Et

Ἀρχαιρέσια, των, *comitia*.

Ἀρχαιρεσιάζω, *magistratum creo*, aut *ambio*: ab iisdem.

Ἀρχαΐζω, *antiquos imitor*. Et

Ἀρχαϊσμὸς, ȣ, ὁ, *priscorum imitatio*, maximè in sermone: unde nomen est figuræ apud Gram. ab ἀρχή.

Ἀρχαίως, *antiquè*, adv. ab eod.

Ἀρχέδημος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri. Gr. *princeps populi*.

Ἀρχεδίκης, ȣ, ὁ, *qui justè imperat*. ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

Ἄρχει, 3. sing. ind. præs. ἄρχειν, præs. inf. act. ἄρχεσθαι, præs. inf. pass. ἄρχεται, 3. sing. ind. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero*.

Ἀρχεῖον, ȣ, τὸ, *domus principis*, aut *magistratuum curia*: ab ἀρχή, *principatus*.

Ἀρχεῖος, ȣ, ὁ, idem quod ἀρχαῖος, *antiquus*.

Ἀρχέκακος, ὁ καὶ ἡ, *author* seu *origo malorum*: ab ἀρχή & κακός.

Ἀρχέλαος, ȣ, ὁ, *Archelaus*, nom. viri. Gr. *princeps populi*.

Ἀρχέπολις, ιος, ὁ, ἡ, *imperans civitati*. ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἄρχεσθ' pro ἄρχεσθαι, *incipe*, inf. pro imperativo: ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω.

Ἄρχεσθαι, verò infin. sæpe *parere*, *imperium ferre*.

Ἄρχετο, Dor. pro ἤρχετο, 3. sing. imperf. verbi ἄρχομαι · vide in ἄρχω.

Ἀρχέτυπος, ȣ, *archetypus*, in neutr. τὸ ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium*: ab ἀρχή & τύπος.

Ἄρχευ, Dor. pro ἄρχȣ, præs. imperat. pass. ab ἄρχομαι, *impero*. Th. ἀρχή.

Ἀρχεύω, idem quod ἄρχω, *impero*: ab

ἈΡΧΗ', ῆς, ἡ, *principium, principatus, imperium, extremum*. Ab ἀρχή verò est ἀρχαῖος, ἄρχω & ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ἔπαρχος, ἵππαρχος & ἱππάρχης, μόναρχος vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πειθαρχέω, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi.

Ἀρχηγετεύειν, & ἀρχηγετεῖν, *principatum tenere*.

Ἀρχηγέτης, & Dor. Ἀρχαγέτης, ȣ, ὁ, *dux, præses, princeps*. Et

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, *præses, ductrix, patrona*. Item

Ἀρχηγὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *dux, princeps, author*: in vocat. ἀρχηγέ. Omnia ex ἀρχή & ἡγέομαι, *duco*.

Ἀρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio, antiquitùs*. Th. ἀρχή.

Ἀρχὴν, & τὴν ἀρχὴν, adverbialiter, *primùm, primitùs, principio*: & interdum *omnino, ante omnia*.

Ἀρχθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, quod vide.

Ἀρχίατρος, ȣ, ὁ, *medicorum princeps*, vel *inter medicos primarius*: ab ἀρχός & ἰατρὸς, quod ab ἰάομαι.

Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, *scribarum præfectus*: ab ἀρχός & γραμματεὺς, quod à γράφω.

Ἀρχίδαμος, ȣ, ὁ, *Archidamus*, nomen proprium.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, *custos & princeps carceris*. Th. φυλάττω.

Ἀρχιερατικὸς, ἡ, ὸν, *pontificius*. Et

Ἀρχιερεὺς, έως, & Atticè έως, ὁ, *pontifex, summus sacrorum præses, summus sacerdos*: q. d. ἄρχων τῶν ἱερέων, *princeps sacerdotum*; quod ab ἀρχή, *principatus*, & ἱερεὺς, *sacerdos*, quod ab ἱερὸς, *sanctus*.

Ἀρχικὸς, ȣ, ὁ, *principalis, primarius, aptus ad regendum*: ab ἄρχω.

Ἀρχίλοχος, ȣ, ὁ, *Archilochus*: Poëta, Iambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, ȣ, ὁ, *præfectus coquorum*: ab ἀρχή, *imperium*, & μάγειρος, *coquus*.

Ἀρχιοινοχόος, *pincerna, poculorum magister*. Ex ἄρχω, *impero*, οἶνος, *vinum*, & χέω, *fundo*.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, *pastorum princeps*: ab ἀρχή, *principatus*, & ποιμὴν, *pastor*.

Ἄρχιππος, ȣ, ὁ, propr. nom. viri. Gr. *magister equorum*. Th. ἵππος, *equus*.

Ἀρχισιτοποιὸς, ȣ, ὁ, *pistor, pistorum princeps*: ex ἄρχω, *impero*, & σῖτος, *frumentum, panis*, & ποιέω, *facio*.

Ἀρχιστράτηγος, ȣ, ὁ, *imperator exercitûs*: quod ab ἀρχή, *principatus*, & στρατηγὸς, *dux*: quod ex στρατὸς, *exercitus*, & ἄγω, *duco*.

Ἀρχισυνάγωγος, ȣ, ὁ, *præfectus* vel *rector synagogæ*; ab ἄρχων & συναγωγὴ, *conventus*; quod à συνάγω, *congrego*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ȣ, *ad architectum pertinens, peritus architecturæ*: & in f. g.

Ἀρχιτεκτονικὴ, (sub. τέχνη) *architectura*: ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, *ARCHITECTUS, fabrorum princeps*; item Metaphor. *structor, machinator*: ex ἄρχων & τέκτων, *faber*, quod à τεύχω, *fabricor*.

Ἀρχιτελώνης, ȣ, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, *magister publicanorum*.

Ἀρχιτρίκλινος, ȣ, ὁ, *architriclinus, symposiarcha*, qui præest apparando convivio: ex ἀρχή, *principatus*, & τρίκλινον seu τρίκλινος, *triclinium*; id est, locus tribus constratus lectis ad discumbendum: quod ex τρεῖς, & κλίνω, *reclino*.

Ἀρχίφυλος, ȣ, *præfectus tribûs*. ἀρχίφυλοι, αἱ,

- οἱ, *principium tribuum*, Th. φυλὴ, *tribus*.

Α'ρχιμένος, per Sync. pro

Α'ρχόμενος, *subditus*, præs. part. ab ἄρχομαι, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*. Vel pro ἠργμένος, ut sit Ionicum præt. translato accentu.

Α'ρχομαι, vide ἄρχω.

Α'ρχὸς, ȣ̃, ὁ, *princeps*: hinc adjectiv. Angl. arch.

Α"ρχω, *impero*, cum genit. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. a. 1. part. ἄρξας, αντος, præs. med. ἄρχομαι, *incipio*, *impero*. imperf. ἠρχόμην, ȣ, ετο. præs. part. ἀρχόμενος. ἀρχώμεθα pro ἀρχώμεθα, præs. sub. med. f. 1. med. ἄρξομαι, ῃ, εται. a. 1. med. ἠρξάμην, ω, ατο, a. 1. med. sub. ἄρξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. ἄρξασθαι. Th. ἀρχὴ, *principium*, *imperium*.

Α'ρχώμεσθα, *ordiamur*, Poët. pro ἀρχώμεθα, præs. sub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι.

Α'ρχων, οντος, ὁ, *princeps*: ἀρχόμενος, *subditus*.

Α"ΡΩ, *apto*, *adapto*, *congruo*. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρσα. & Æol. ἄρσω, & ἤρσα. part. ἄρσας, αντος. p. m. ἤρα, & factâ reduplicatione ἄραρα, & Poët. ἄραρα. Et ἄρω, potest etiam esse, a. 1. sub. verbi αἴρω, *tollo*.

Α'ρωγὴ, ῆς, ἡ, *auxilium*, *remedium*: &

Α'ρωγὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *vindex*, *defensor*: ab ἀρήγω, *auxilior*, verso η in ω.

Α"ΡΩΜΑ, ατος, τὸ, *aroma*, *odoramentum*. ἀρώματα, ων, τὰ, *aromata*: ab ἄρι & ὄζω, *oleo*. Hinc

Α'ρωματικὸς, ȣ̃, *odoratus*: & -ώδης, εος, ὁ, ἡ, *aromata redolens*.

Α'ΡΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *mespilus arbor*.

Α"ρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, *Heros*.

Α"ς, adv. *usquequò*.

Α"ς, acc pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui*, *quæ*, *quod*, Art. subjunct.

Α'σα, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Syr. *Medicus*.

Α"σα, Dor. pro ἦσα, & in 2. singul. ἆσας, Dor. pro ᾖσας, a. 1. act. verbi ἀείδω, *cano*, & ᾄδω, per contract. ᾖδον, imperf. & Dor. ἆδον.

Α"σαι, a. 1. inf. verbi ἄδω, *satio*. f. ἄσω. At ᾄδω, ᾄσω, ι subscripto, *cano*.

Α'σάλευτος, ȣ, ὁ, ἡ, *inconcussus*, *immotus*: ex α, & σαλεύω, *agito*. Th. σάλος, ȣ, ὁ, *salum*.

Α'σάλπικτος, seu ἀσάλπιγκτος, ὁ καὶ ἡ, *tubâ non proclamatus*: ἀσάλπικτος ἱερὰ, μεσονύκτιος, Hesych. *quod mane solum & vespere tubâ canere solerent*: ab α, & σάλπιγξ, *tuba*.

Α'σάμενος, ȣ, ὁ, Poët. pro λυπȣμενος, *dolens*, *mæstus*: ab ἄδω, *satio*, vel ἀάω, *lædo*.

Α'ΣΑ'ΜΙΝΘΟΣ, ȣ, ἡ, *pelvis*, *solium balneatorium*: παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, *à sordibus minuendis*, i.e. *eluendis*.

Α'σᾶν, *fastidio afficere*, præs. inf. ab ἀσάω. Th. ἄδω, *satio*.

Α'σάνδαλος, ȣ, *sandaliis carens*: ab α & σανδάλιον.

Α'σαπὴς, έος, & Α"σηπτος, ȣ, ὁ, ἡ, *non putrefactus*, *putredini non obnoxius*: ab α, & σήπω, *putrefacio*.

Α"σαρκος, ȣ, *carnis expers*: item, *gracilis*, *macilentus*: &

Α'σαρκία, ας, ἡ, *gracilitas*, *macies*, *carnis privatio*: ab α, & σὰρξ.

Α"ΣΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, *ASARUM*, *nardus sylvestris*.

Α"σας, Ion. pro ᾖσας, *cecinisti*, 2. sing. a. 1. ind. verbi ᾄδω, *cano*.

Α'σάφεια, ας, ἡ, *obscuritas*. Et

Α'σαφὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ, ἡ, *obscurus*: ex α, & σαφὴς, *manifestus*.

Α"σβεστος, ȣ, ὁ, ἡ, *inextinguibilis*: ἀσβέστη, in f. gen. pro ἄσβεστος, apud Hom. ex α, & σβεστὸς, quod à σβέννυμι, *exstinguo*.

Α'ΣΒΟ'ΛΗ, ης, & ἄσβολος, ȣ, ἡ, *fuligo*, *macula*, *favilla*, q. ab ἄσις & βάλλω. Est &

Α"σβολος, ȣ, ὁ, nom. propr. auguris.

Α'σβολόεις, εντος, *fuliginosus*. Poët. &

Α'σβολώδης, εος, ὁ, ἡ, idem apud Oratores. Item

Α'σβολόω -ῶ, f. ώσω, & Α'σβολάω, *fuligine inficio*, *polluo*: à them. ἀσβόλη.

Α'σδρȣ́βας, *Asdrubal*, dux Carthaginensis.

Α'σέβεια, ας, ἡ, *impietas*, ab ἀσεβὴς.

Α'σεβέω, *impiè ago*. f. ήσω. p. ἠσέβηκα. a. 1. inf. ἀσεβῆσαι ex α, & σέβω, *colo*.

Α'σεβῆ, *impia*, nom. pl. n. g. ab ἀσεβὴς.

Α'σέβημα, ατος, τὸ, *impietas*, *piaculum*: &

Α'σεβὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀσεβὲς, *impius*, *a*, *um*: ex α, & σέβω, *colo*.

Α'σέλγεια, ας, ἡ, *lascivia*, *obscœnitas*, *petulantia*: &

Α'σελγέω, ῶ, & Α'σελγαίνω, *petulanter ago*, *lascivio*: &

Α'σελγῶς, seu Α'σελγῶς, *petulanter*, *lascivè*, *immodicè*, *insolenter*: Omnia ab

Α'ΣΕΛΓΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *petulans*, *protervus*, *lascivus*, *impudicus*: ex α, priv. & Σέλγη, nomen urbis, cujus cives probi erant; Eustath. vel ex α intens. & Σέλγη, quod cives petulantes fuerint; Suidas.

Α'σέληνος, ȣ, *obscurus*: ex α priv. & σελήνη. *Luna*, q. *sine luna*.

Α"σεμνος, ȣ, ὁ, ἡ *minimè venerandus*, *inhonestus*, *incastus*, *fœdus*: ab α, & σεμνός.

Α"σεπτος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod ἀσεβὴς.

Α'σέτης, ȣ, ὁ, ἡ, *impius*. Gen. 18. 25.

Α'σεῦμαι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. m. ab ᾄδω, *cano*.

Α"ση, ης, ἡ, *fastidium*, *nausea*: item, *molestia animi*: ab ἄδω, *satio*.

Α'σῆ, *cantabis*, 2. sing. f. m. Dor. pro ᾄσομαι, ῃ Th. ᾄδω.

Α'σηθείην, *molestia afficiar*, a. 1. opt. pass. ab a. 1. ind. pass. ἠσήθην. Vide ἀσηθὴς.

Ἀσηθῇς, *mœstus fueris*, a. 1. sub. pass. ab ἀσάομαι, ῶμαι, f. ἠσομαι, *fastidio laboro*. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ, ἡ, *incustoditus*, *incertus*. *non signatus*, *rectore carens*: ut ἀσήμαντα μῆλα, *oves carentes signo*, i.e. *non custoditæ*: ab

Ἄσημος, ου, ὁ, ἡ, *cui signum*, seu *nota non est impressa*: per consequens, *obscurus*, *ignobilis*: ex α priv. & σῆμα, *signum*.

Ἄσηπτος *incorruptus*: idem quod ἀσαπής. ab α & σήπω.

Ἀσησθε, 2.pers. a. 1. sub.med. verbi ἀσάομαι. Vide ἀσηθῇς.

Ἀσθεὶς, ἐντος, *cantatus*, a. 1. part. pass. ex a. 1. ἤσθην, verbi ᾄδω, *canto*.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, *infirmitas*, *adversa valetudo*, *inopia*: vide ἀσθενέω.

Ἀσθενέστερος, *imbecillior*, compar. ab ἀσθενής.

Ἀσθενέω, ῶ, *ægroto*, *langueo*, *infirmus sum*; item *infirmor*. imperf. ἠσθένεον, ουν. f. ήσω. p. ἠσθένηκα a. 1. ἠσθένησα. præs. part. ἀσθενέων, ῶν, έοντος, οῦντος, *ægrotus*, *rudis*: & in f. g. ἀσθενέουσα, οῦσα. ης, *infirma*. ἀσθενήσας αντος, & in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α & σθένος, *robur*.

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, *imbecillitas*, *morbus*: ex eodem them.

Ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, *infirmus*, *impotens*, *ægrotus*, *pauper*: ex α, & σθένος, *robur*.

Ἀσθενίη, pro Ἀσθένεια, Ion.

Ἀσθενικὸς, οῦ *imbecillis*, *valetudinarius pauper*: ab α, & σθένος.

Ἀσθη, *detrimentum passus est*, Ion. pro ἤσθη, a. 1. verbi ἄζω vel ἄω, *lædo*: pro quo tamen potius ἀάω dicitur.

ἈΣΘΜΑ, ατος, τὸ, *anhelatio*, *spirandi difficultas*: ab ἄω. Hinc

Ἀσθμαίνω, f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα, *anhelo*, *spiritum difficulter traho*. ἀσθμάζω, idem.

Ἀσθμαίνοντα, *anhelantem*, acc. sing. præs. part. ab ἀσθμαίνω.

Ἀσθματικὸς, οῦ, *difficulter spirans*. Th. ἄσθμα.

Ἀσία, ας, ἡ, *Asia*, nomen reg. Gr. *limosa*. Inde

Ἀσιανὸς ου, ὁ, *Asianus*.

Ἀσιάρχης, ου, ὁ, *Asiæ princeps*: q. ἄρχων τῆς Ἀσίας.

Ἀσίνη ης, ἡ, *limosa*, Ion. pro ἀσία, ας, ἡ. ab ἄσις, *limus*.

Ἄσιμος, ου, ὁ, *argentum*. Hesych. ἄσιμος ἄργυρος.

ἈΣΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herbæ species.

Ἀσίνη, est etiam propr. nom. urbis Græciæ. Iliados β.

Ἀσινὴς, έος, ὁ, ἡ, *illæsus*, *nullo malo affectus*, *innocuus*. Th. σίνω, *noceo*.

ἈΣΙ'ΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, *locustæ genus*, pinnis carens, & prælonga habens crura.

Ἄ'ΣΙΣ, εως, ἡ, *limus*, *sordes*, *cœnum*: q. ab ἄζω, *sicco*. Ἄσις, *cantio*, ab ᾄδω.

Ἀσιτία, & Ἀσιτεία, ας, ἡ, *inedia*, *esuries*: ab

Ἄσιτος, ου, ὁ, ἡ, *jejunus*, *impastus*: ex α, & σῖτος, *cibus*.

ἈΣΚΑ'ΛΑΒΟΣ, sive ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, *stellio*, animalculum simile lacertæ: & per Aphæresin σκαλαβώτης, & καλαβώτης.

ἈΣΚΑ'ΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, avis nomen. Est & nomen propr. viri.

Ἄσκαλος, ου, ὁ, ἡ, *incultus*: ex α, & σκάλλω, *fodio*.

ἈΣΚΑΛΩ'ΠΑΣ *gallinago*, avis gallinæ magnitudine; recte scribitur σκολόπαξ.

ἈΣΚΑ'ΝΤΗΣ, ου, ὁ, *vilis lectus*, *scamnum*, *grabatulus*: q. ab α priv. & σκηνή.

ἈΣΚΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *genus vermis*.

Ἀσκηθὴς, έος, ὁ, ἡ, *illæsus*, *incolumis*. Scribitur & ἀσχεθὴς & ἀσκηθὴς· ab ἄσχετος, *quem nemo prohibeat ab agendo*. Th. ἀσκέω.

Ἀσκελέως, adv. *durè*, *assiduè*, *graviter*: ab α, & σκέλλω, *exsicco*.

Ἄσκεπτος, ου, *inconsideratus*, *non circumspectus*. Et

Ἀσκέπτως. adv. *temerariè*, *inconsultò*: ab α, & σκέπτομαι.

Ἀσκευὴς, ὁ, ἡ, pro quo & ἄσκευος, *qui caret instrumentis*, *imparatus*. Th. σκεῦος, *vas*.

ἈΣΚΕ'Ω. *exerceo*, *doceo*, *orno*: f. ήσω p. ἤσκηκα. a. 1. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, αντος. Hinc

Ἄσκησις, εως, ἡ, *exercitatio*, *studium*, *assuetudo*.

Ἀσκητήριον, ου, τὸ, *locus exercitationis*, *gymnasium*.

Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, *exercitator*.

Ἀσκητὸς, ἡ, ὸν, *exercitatus*, *a*, *um*, *elaboratus*, *ornatus*: ab ἀσκέω.

Ἄσκιος, ία, ιον, *umbrosus*, *opacus*, *qui densam habet umbram*: ex α intensiva particula, & σκιὰ, *umbra*; item *umbra carens*. ἄσκιον, μὴ ἔχον σκιάν· Hesych. ab α priv. & σκιά.

Ἀσκλαπιὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro Ἀσκληπιὸς, ου, ὁ, *Æsculapius*.

Ἀσκληπιάδης, ου, ὁ, *Asclepiades*, nomen propr.

Ἄσκοπος, ου, idem ac ἄσκεπτος, & Ἀσκόπως quod ἀσκέπτως, suprà: & ab eod. them.

ἈΣΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *uter*, *utris*: q. ab α epitatico, & χῶ, *contineo*.

Ἀσκοῦμεν, 1. pl. præs. ind. ab ἀσκέω, *exerceo*.

Ἄσκρη, dat. sing. Ion. pro Ἄσκρα, nomen proprium pagi. ἄσκρα, ας, ἡ, *quercus sterilis*, apud Hesych.

Ἆσμα, ατος τὸ, *canticum*, *cantilena*, *carmen*. ᾆσμος, idem. Et

Ἀσμάτιον, *cantilena*: ab ᾄδω.

Ἀσμαχ, vel ut alii leg. ἀσχάμ, nomen Æthiopic. Græcorum lingua valet, *qui à sinistra manu regi adstant*.

Α᾽σμενέστερον, gratiùs, lubentiùs: & ἀσμενέστατα, libentissimè, adv. ab ἄσμενος.
Α᾽σμενίσδα, ας, ἡ, a. 1. opt. Æol. ab
Α᾽σμενίζω, comiter excipio: f. ίσω. ab
Α῎ΣΜΕΝΟΣ, gaudens, gratus, libens: ab ἥδω, delecto. perf. pass. ἥσμαι. part. ἡσμένος, & Ion. ἀσμένος, deinde ἄσμενος, aspiratione mutata, itemque translato accentu Æolicè; quod in comparat. habet ἀσμενέστερος, superl. ἀσμενέστατος, pro ἀσμενώτερος, & -ώτατος.
Α᾽σμένως, adv. libenter, cum gaudio.
Α᾽σοφία, ας, ἡ, insipientia stultitia, imperitia: ex α, & σοφία.
Α῎σοφος, ου, ὁ, ἡ, insipiens, imperitus: ex α priv. & σοφὸς, sapiens. ἀσόφως, stultè, imperitè.
Α᾽ΣΠΑ΄ΖΟΜΑΙ, saluto, amplector, osculor, blandior, amicè & familiariter excipio. imperf. ἠσπαζόμην. f. άσομαι. a. 1. m. ἠσπασάμην, ω, ατο. imperat. ἄσπασαι, άσθω. sub. ἀσπάσωμαι, η, ηται. part. ἀσπασάμενος. præt. pass. ἤσπασμαι. Ex α, quod est ἅμα, simul, & σπάω, traho. Hinc
Α᾽σπαίρω & ἀσπαρίζω, f. ίσω, tremo, singultio, palpito; Atticè pro σπαίρω, propriè de iis, qui morti obluctando animam efflant: à σπάω, traho. Hinc Angl. sprawl.
Α᾽ΣΠΑ΄ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, frutex, multis spinis horrens.
Α᾽σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, animal oculis carens: hinc ἀσπάλακος τυφλότερος, prov. talpâ cæcior: q. à σπάω, traho. ἀποσπᾷ γὰρ τὴν γῆν.
Α᾽σπαλιεὺς, έως, piscator: ab ἀσπαλος, piscis; quod à σπάω & ἅλς vel λίνον, quia ex mari trahitur lino.
Α᾽ΣΠΑ΄ΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, vel ἀσφάραγος Att. asparagus, planta turionibus nobilis. Græci verum omnes fermè teneros cauliculos, quum augescunt ad fructus, & seminis emissionem, ἀσπαράγους vocant, siqua Galeno fides in lib. 2. de Alimentis.
Α῎σπασαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι.
Α᾽σπάσασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. sub. m. ab ἀσπάζομαι.
Α᾽σπαστος, ου, amplectendus, acceptus. Poët. indè
Α᾽σπαστίως, adv. lubenter. Item
Α᾽σπασμὸς, οῦ, ὁ, salutatio, amplexatio. Et
Α᾽σπαστὸς, ἡ, ὸν, οῦ, idem quod ἀσπάσιος. Et
Α᾽σπαστῶς, quod ἀσπασίως. Omnia à præt. pass. præced. ἀσπάζομαι.
Α῎σπαρτος, ου, ὁ, ἡ, non satus, inseminatus. Et indè
Α᾽σπάρτως, adv. semente non factâ, citra sationem: ab α & σπαρτὸς, quod à σπείρω.
Α῎σπερμος, ου, sine semine & prole: ab α & σπέρμα, semen, Th. σπείρω.
Α᾽σπερχὲς, adv. studiosè, sedulò, incessanter: ex α epitatico, & σπέρχω, urgeo.
Α῎σπετος, ου, ὁ, ἡ, immensus, quem assequi nequeas: ex α, & ἕσπομαι, vel ἕπω, sequor.
Α᾽σπιδὴς, in clypei modum rotundus. Th. ἀσπὶς, clypeus.
Α᾽σπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro
Α᾽σπιδιώτης, ου, ὁ, scutatus, clypeum gerens, bellator. Th. ἀσπὶς.
Α᾽σπιδόδουπος, ου, ὁ, ἡ, qui scuto strepitum edit. Ex ἀσπὶς, clypeus, & δοῦπος, sonitus.
Α᾽σπίζω, f. ίσω, p. ικα, defendo; propriè, clypeo meipsum protego & defendo. Them. ἀσπὶς.
Α῎σπιλος, ου, ὁ, ἡ, immaculatus, intemeratus: ex α & σπίλος, macula.
Α᾽ΣΠΙ΄Σ, ίδος, ἡ, clypeus; item aspis, genus serpentis. ἀσπίζω, ὑπερασπίζω, ὑπερασπιστὴς· alibi, ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, πέλτῃ Thraces.
Α᾽σπιστάων, bellicosorum, gen. pl. Æol. ab
Α᾽σπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus, miles. Th. ἀσπὶς.
Α῎σπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, non habens cor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus: ex α priv. & σπλάγχνον, viscera.
Α῎σπληνος, ου, ὁ, ἡ, lienis expers. Et
Α῎σπληνον, ου, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia: item, herba sic dicta, quòd spleneticis curandis conducat. Ab α & σπλὴν.
Α᾽σπονδεὶ, adv. sine fœdere aut libatione. Et
Α᾽σπονδέω, fœdus non servo, aut non admitto. Et
Α῎σπονδος, ου, ὁ, ἡ, implacabilis, infidus, fœdifragus: ex α priv. & σπονδὴ, libatio, fœdus: quod à σπένδω, libo. p.m. ἔσπονδα, unde σπονδή.
Α῎σπορος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἄσπαρτος: item seminis expers: ab α & σπόρος, quod à σπείρω.
Α᾽σπούδαστος, ου, neglectus. Et
Α᾽σπουδεὶ, adv. sine cura, negligenter; item sine labore: ex α & σπουδὴ, studium, quod à σπεύδω, festino.
Α῞σσ᾽ & ἄσσα, Atticè ἅττα pro ἅπερ, & ἅτινα, quæcunque, quæ: ex ἃ & σὰ Megarensium lingua, significante τινά. ἄσσα vel ἄττα significat τινὰ, aliqua, quædam. Α῎ττα etiam est vox, quâ juniores compellant senes.
Α᾽σσάριον, ου, τὸ, assarius, quarta pars unciæ: à Latina voce, as, assis.
Α῏ΣΣΟΝ, adv. propè, idem quod ἐγγὺς, cum dat. & genit in compar. ἐγγίων & ἄσσων, quod etiam dicitur ἆσσον, & in n. g. ἆσσον & ἄσσιον. Hinc ἀσσοτέρω & ἀσσοτάτω, propiùs, proximè. ἐπασσύτεροι, ων, οἱ, continua serie sequentes.
Α῎σσος, ου, ἡ, nomen urbis.
Α᾽σσυρία, ας ἡ Assyria, quæ & Babylonia & Chaldæa vocabatur.

Α᾽σσ-

Ἀσύτερον, *propius*, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἄσσον.

ἈΣΤΑΚΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *astacus*, *cancer marinus*.

ἈΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ȣ, ὁ, *nuntius*: q. ab α priv. & στῆναι, quod non stet, sed ambulet; Persicum vocabulum.

Ἀστατέω, ῶ, *incertis sedibus vagor*: f. ήσω. p. ἠστάτηκα. a. 1. ἠστάτησα. Ab

Ἄστατος, *instabilis*, quod ex α priv. & στατὸς, *qui stat*. Th. ἵστημι.

Ἄσταχυς, υος, ὁ, *spica*, *arista*, pro στάχυς, *spica*, addito α, quod à στίξ, *ordo*, hoc à στείχω, *eo*.

Ἄστεγος, ȣ, ὁ, *exul*, *peregrinus*; ad verbum, *qui est sine tecto*: ex α & στέγω, *tego*.

Ἀστεῖος, εία, εῖον, *venustus*, *a*, *um*, *urbanus*: ab ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*.

Ἀστείως, adv. *urbanè*, *festivè*: ab eod. Th. ἄστυ.

Ἀστεμφὴς, έος, ὁ, ἡ, pro ἀστεμβὴς, *immotus*. ἀστεμφέως, adv. *firmiter*: ex α & στέμβω, *assiduè moveo*.

Ἀστερίη, ης, ὁ, nomen mulieris, q. d. *Stellata*.

Ἀστερίσκος, ȣ, ὁ, *stellula*, *asteriscus*. Th. ἀστήρ.

Ἀστερόενθ' pro ἀστερόεντα, acc. sing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, *stellis plenus* Th. ἀστήρ.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*, Poëtis idem quod ἀστραπή· ab ἀστράπτω, *fulguro*.

Ἀστεροπητὴς, ȣ̃, ὁ, *fulgurator*: ab ἀστεροπή, *fulgur*.

Ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis*, & in m. g. ἀστὸς, ȣ̃, ὁ, idem: ab ἄστυ, *urbs*.

ἈΣΤΗ'Ρ έρος, ὁ, *stella*: hinc ἀστερίσκος, ἄστρον, &c. Et hinc per Aphæresin Anglis usitatissimum Star.

Ἀστήρικτος, ȣ, ὁ, ἡ, *instabilis*, *infirmus*: ex α & στηρίζω, *stabilio*.

Ἀστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, *non calcatus*, *non tritus*: ex ex α & στείβω, *calco*.

Ἄστιβος, ȣ, ὁ, ἡ, idem: & ab eod.

Ἀστικὸς, ȣ̃, & aliquando Ἀστυκὸς, *urbis incola*; & opponitur τῷ ἀγροίκῳ· item *urbanus festivus*; necnon, *prudens*. Et

Ἀστικῶς, adv. *sapienter*, *festivè*. Th. ἄστυ.

Ἀστοῖσιν, *civibus*, dat. pl. ab ἀστὸς, *civis*. Th. ἄστυ.

Ἄστοργος, ȣ, ὁ, ἡ, *naturalis amoris expers*: in quo στοργὴ, h. e. *naturalis amor* planè extinctus est. Ex α priv. & στέργω, *diligo*. p. m. ἔστοργα, unde στοργή.

Ἀστὸς, ȣ̃, ὁ, & in f. g. ἀστὴ, ἡ, *civis*, *popularis*. Th. ἄστυ.

Ἀστοχέω, ῶ, *à scopo aberro*: f. ήσω. p. ἠστόχηκα. a. 1. ἠστόχησα. Ex α & στοχάζομαι, *collimo*, *ad scopum tendo*.

Ἄστρα. nom. pl. ab ἄστρον.

ἈΣΤΡΑ'ΒΗ, ἡ, *sella*, *ephippium ligneum*.

Ἀστραβὴς, ὁ, ἡ, *non detortus*: ex α & στρέφομαι, *vertor*.

ἈΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *vertebra*, *spondylus*.

Ἀστράγαλοι, ων, οἱ, *tali lusorii*. ἀστράγαλοι πόδες, *lucidi pedes*. ἀστραγαλίζω *talis ludo*.

Ἀστραῖος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*. ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, idem: ab

ἈΣΤΡΑ'ΠΤΩ, *fulguro*: f. ψω. p. ἤστραφα. a. 2. ἤστραπον. p. m. ἤστραπα. q. ab ἀστὴρ ἰάπτω.

Ἀστρατεία, ας, ἡ, *vacatio militiæ*, *militiæ desertio*. Et

Ἀστράτευτος, ȣ, *immunis à militia*: ab α & στρατός.

Ἄστρεπτος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui se non convertit*, *immobilis*, *non respiciens*: ex α & στρέφω, *verto*.

Ἀστροθέτημα, idem quod ἄστρον. Didym. in Il. Δ.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, *Astrologorum scientia*. γενεθλιολογία. Et

Ἀστρολογικὸς, ȣ̃, *ad Astrologiam* seu *Astrologos pertinens*: ab

Ἀστρολόγος, ȣ, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος· citerioribus verò *qui effectus syderum prædicit*. γενεθλιακός. Ab ἄστρον, cujus Th. ἀστὴρ & λόγος, quod à λέγω.

Ἄστρον, ȣ, τὸ, *astrum*, *sydus*: Signum scil. cœleste multis stellis constans; & interdum *stella*. Th. ἀστὴρ,

Ἀστρονομία, ας, ἡ, *astrorum scientia*, *Astronomia*. Et

Ἀστρονομικὸς, ȣ̃, *ad Astronomiam pertinens*: item idem quod

Ἀστρονόμος, ȣ, *astrorum scientiæ peritus*, *Astronomus*: ab ἄστρον, quod ab ἀστὴρ, & νόμος, quod à νέμω.

ἌΣΤΥ, εος, τὸ, *urbs*: q. à στάω. Hinc ἀστεῖος, & ἀστείτης, de quibus suprà.

Ἀστυάναξ, ὁ, nom. propr. filii Hectoris: ab ἄστυ καὶ ἄναξ, quia Hector pater & princeps civitatis Trojæ fuit.

Ἀστυβοώτης, ȣ, ὁ, ἐν ἄστει βοῶν, *in urbe clamans*: epithet. *præconis*.

Ἀστυγειτονικὸς, ȣ̃ · &

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ, ἡ, *suburbanus*, *urbi vicinus*: item *finitimus*, *propinquus*: ab ἄστυ & γείτων, *vicinus*.

Ἀστυκὸς, ȣ̃, ὁ, *urbanus*: ab ἄστυ, *urbs*. vide ἀστικός.

Ἀστυνόμος, ȣ, ὁ, *urbanus*, *civilis* · ἀστυνόμοι, οἱ, *inferiores magistratus*: curatores sc. decoris urbium. Ex τὸ ἄστυ, εος, *urbs*, & ex verbo νέμομαι, τὸ διάγω καὶ οἰκῶ.

Ἀστύνοος, ȣ, ὁ, *Astynous*, nomen proprium.

Ἀστύφελος, η, ον, *minimè durus*: ex α, & στυφελὸς, *durus*. Th. στύφω, *adstringo*.

Ἀσύγκριτος, ȣ, ὁ, *incomparabilis*, *dissimilis*; item, *qui concrescere seu coalescere nequit*: item, *qui cum alio non habet commercium*. Est etiam propr. nomen viri. Gr. *incomparabilis*. Th. κρίνω.

Ἀσυλεὶ, adv. *tutò*: &

Ἀσυλία, ας, ἡ, *sanctitas loci*: item, *jus* *apud*

apud aras olim *consequiutum*; hodiè, *immunitas Ecclesiæ*. Th. σύλη.

Ἀσυλλόγιστος, ου, *non probè colligens*, aut *collectus*, *rationis expers*, *imprudens*: &

Ἀσυλλογίστως, *sine ratiocinatione*: ab α & συλλογίζομαι, quod à σὺν & λέγω.

Ἄσυλον τὸ, *Asylum*: ab α & σύλη, *spolium*: &

Ἄσυλος, ου, ὁ, ἡ, & Ἀσύλητος, *inviolabilis*, *inspoliatus*: ab eod. Th.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ, ἡ, *immunis*, *qui nihil symboli affert*; item, *inutilis*: ab α & συμβολον, quod à σὺν & βάλλω.

Ἀσύμβουλος, *expers consilii*, *inconsultus*. Th. βουλή.

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, *proportionis carentia*: apud Mathem. *chorda*. Ab

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ ἡ, *inconcinnus*, *incongruus*, *immoderatus*: ab α, σὺν & μέτρον.

Ἀσύμφορος, ου ὁ, ἡ, *incommodus*, *noxius*: ex α & σύμφορος, *commodus*. Th. φέρω.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, *discrepantia*: &

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, *absonus*, *discors*: ab α, σὺν & φωνή.

Ἀσύνδετος, ου, ὁ, ἡ, *irreligatus*, *solutus*, *dissociatus*, *conjunctione carens*· ἀσύνδετον, τὸ, figura quæ *dissolutio* dicitur; cui πολυσύνδετον opponitur: ab α & σύνδετος, quod à συνδέω, ex σὺν, & δέω.

Ἀσυνεσία, & Ἀσύνεσις, *stultitia*: &

Ἀσύνετος, ου, ὁ, ἡ, *desipiens*, *amens*: ex α & συνετὸς, *intelligens*, quod à συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *scio*.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, *insolentia*: ab

Ἀσυνήθης, εος, ὁ, ἡ, *insuetus*, *insolens*: ex α, σὺν & ἦθος.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, *violatio fœderis*: &

Ἀσύνθετος, ου, ὁ, ἡ, *fœdifragus*: ex α & συντίθημι, *paciscor*. Th. τίθημι.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ, *inordinatus*· item *immunis à muneribus in nullum ordinem ascriptus*: ex α, σὺν & τάσσω, *ordino*.

Ἀσυντέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad finem non perductus*: &

Ἀσυντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus*: ex α, σὺν & τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Ἀσύστατος, ου, *qui consistere nequit*, *non cohærens*, *parum sibi constans*: ab α & συνίσταμαι. Th. ἵστημι.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ, ἡ, *vilis*, *abjectus*: ab ἄτω, *noceo* & φηλὸς, *impostor*. Alii interpretantur etiam, *stolidus*, & derivari posse credunt à σοφὸς *sapiens*, ο in υ verso: Æol.

Ἀσυχῶς, Dor. pro ἥσυχος, adv. pro ἡσύχως, *quietè*, Th. ἥσυχος· Hinc

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, *quies*.

Ἀσύχιος, α, ο, Dor. pro ἡσύχιος, unde ἡσύχιος, ου, ὁ. *quietus*.

Ἀσύχος, Dor. pro ἥσυχος, idem.

Ἀσφάλαξ, ακος, pro ἀσπάλαξ, π verso in φ. ὁ. *talpa*: à σπάω, *traho*.

Ἀσφάλεια, ας ἡ *securitas*, *firmitas*, *veritas*: ab ἀσφαλὴς, quod ab α & σφάλλω.

Ἀσφαλὲς, n. g. ἀσφαλεῖς, nom. pl. m. g. ἀσφαλέως, Ion, *tutò*, *facilè*, pro ἀσφαλῶς, ab ἀσφαλὴς, quod vide.

Ἀσφαλέστατος, *certissimus*, superl. ἀσφαλέστερος· compar. ab

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, *certus*, *minimè lubricus*, *tutus à lapsu*: quod &

Ἀσφαλῶς, *tutò*, *certè*; ex α & σφάλλω, *supplanto*. f. σφαλῶ. p. ἔσφαλκα. p. pass. ἔσφαλμαι· hinc σφάλμα, ατος, τὸ, *lapsus*, *erratum*.

Ἀσφαλίζω, *munio*, *stabilio*, f. ίσω. p. ἠσφάλικα. p. pass. ἠσφάλισμαι. a. 1. pass. ἠσφαλίσθην. inf. ἀσφαλισθῆναι, a. 1 m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, *adstrinxit*: & in 3. pl. ἠσφαλίσαντο. a. 1. imperat. m. ἀσφάλισαι, άσθω, & in pl. ἀσφαλίσασθε, *munite*.

Ἀσφαλτίτης, ου, ὁ, ἡ, *bitumen fundens*.

Ἀσφαλτῖτις λίμνη, *mare mortuum*: ab

ἌΣΦΑΛΤΟΣ, ου, ἡ, *bitumen*.

Ἀσφαλτόω, *bitumine illino*.

Ἀσφαραγεῖν, Poët. *valde strepere*: ex α, intens. & σφαραγέω, quod à σφάραγος, *sonus*, *qui gutture emittitur*.

Ἀσφάραγος, ου ὁ, *gula*, *guttur*: ἀπὸ σφαραγεῖν, *sonare*. Th. σφάραγος.

ἈΣΦΟΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, *asphodelus*, plantæ genus.

Ἀσφοδελὸς, vero est. adject. q. d. *asphodelosus*, idem quod ἀσφοδελώδης, Didym. in Odyss. Λ.

Ἀσχαλάα, Poët. pro ἀσχαλᾷ, ab ἀσχαλάω, idem quod

ἈΣΧΑΛΛΩ, quod & ἀσχαλάω, *mœreo*, *doleo*, *succenseo*: ἄσχαλλε, præs. imperat. q. ab ἄχος, interjecto σ. adeo ut ἀσχάλλειν, sit ἄχος ἅλις ἔχειν, *affatim doloris habere*.

Ἄσχετος, ου, ὁ, ἡ, *intolerabilis*, *qui cohiberi nequit*, dicitur & ἀάσχετος ex α, & σχέω, seu ἔχω, *coërceo*.

Ἀσχημονέω, *indecore ago*. f. ήσω. p. ἠσχημόνηκα. a. 1. ἠσχημόνησα. a. 1. inf. ἀσχημονῆσαι· &

Ἀσχημόνως, adv. *indecorè*: item

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, *fœda actio*, cum turpissimis gestibus: &

Ἀσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, *indecorus*: ex α & σχῆμα. Th. ἔχω.

Ἀσχολέομαι, -οῦμαι, *occupor*: ἀσχολοίμεθα, 1. pl. præs. opt. pass. hinc

Ἀσχολία, ας, ἡ, *occupatio*: ex α, & σχολὴ, *otium*.

Ἄσχολος, ου, ὁ, ἡ, *qui non habet otium*, *occupatus*: ex α, & σχολὴ, *otium*.

Ἀσῶ, *contristeris*: ab ἀσάω, -ῶ, præs. imperat. pass. (vel Dor. pro ᾄσω, f. 1. ab ᾄδω, *cano*.) ab ἀσάομαι, *nauseo*. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀσωτία, ας, ἡ, *profusio*, *luxus*, *prodigalitas*, *luxuria*, *vita dissoluta*· ab

Ἄσωτος, ου, ὁ, ἡ *luxuriosus*, *perditus*: quod ex α & σώζω, *conservo*. q. d. non servatus. Hinc

Ἀσώτως, adv. *profusè*, *perditè*.

Ἄταισι, dat pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ,

dam-

damnum: ab ἀτάω, *lædo*.

Ἀτακτέω, ῶ, *inordinatè me gero*: f. ήσω. p. ἠτάκτηκα. a. 1. ἠτάκτησα, ἀτακτῶν, præs. part. act. n. g. ex α & τάσσω, *ordino*.

Ἄτακτος, ου, ὁ, ἡ, *inordinatus*, *confusione gaudens*: & hinc

Ἀτάκτως, adv. *inordinatè*, *incompositè*: ab eod. Th.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ, ἡ, *molestiis carens*; item, *iners*: ab α & ταλαίπωρος, q. τλάων πῶρον *luctum ferens*.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, *Atalanta*, nomen propr. mulier.

Ἀτάλαντος, ου, ὁ, ἡ, *par*, *æqualis*: quasi ἀντιτάλαντος, qui paris est ponderis. Th. τάλαντον, *statera*.

Ἀταλάφρων, ὁ, ἡ, *infans*, *puerilia sapiens*, *tenellus*; ab α & ταλάω, *patior*, & φρὴν, *animus*; vel potius ab ἀταλὸς, *tener*.

Ἀτάλλω, seu ἀτιτάλλω, *cresco*, *adolesco delicatè more pueri alor*, *lusito*, *exulto*. Dicitur & ἀπιτάλλω: ab

ἈΤΑΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *tener*, *mollis*, *juvenilis*: q. ab α & ταλάω, *perfero*, q. nondum potens ferre multa.

Ἀταξία, ας, ἡ, *confusio*, item, *incontinentia*: *ordinis desertio*: ab α & τάξις, quod à τάσσω, *ordino*.

Ἀτάομαι, *patior damnum*: ab ἀτάω, *lædo*.

ἈΤΑ'Ρ, *sed*, *ut*, *verùm*, *cæterùm*, *propterea*: Poët. pro quo aliquando αὐτάρ: ἀτὰρ οὖν, *quamobrem*.

Ἀτάρβαλος, ω, vel ου, ὁ, Doric. pro

Ἀτάρβητος, seu ἀταρβὴς, ὁ, ἡ, *intrepidus*, *imperterritus*: quod ex α & ταρβέω, *timeo*. Th. τάρβος, *terror*.

ἈΤΑ'ΡΜΥΚΤΟΝ, *intrepidum*: q. ab α & ταρμύσσω, *terreo*: vel ab ἄτερ & μύειν.

Ἄταρνον, ου, τὸ, *ferrum in modiolo rotæ*: ab α priv. & τείρω, *tero*: τείβει τὸν ἄξονα.

Ἀταρπιτὸς & ἀταρπὸς, vide in ἀτραπιτὸς & ἀτραπός.

Ἀταρτηρὸς, ῦ, ὁ, *noxius*, *contumeliosus*: pro ἀτηρὸς, ῦ, ὁ, per Pleonasm. syllabæ ταρ. Th. ἄτη, *damnum*, quod ab ἀτάω, *lædo*.

Ἀτάρχυτος, ου, ὁ, ἡ, *insepultus*; ex α & τάρχεα, τὰ, *inferiæ*, *justa*.

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, *improbitas*, *vecordia*, *petulantia*: ἀτασθαλίῃ, dat. sing. Ion. q. ἄτη θαλέας.

Ἀτασθάλλω, f. αλῶ. p. κα, & Ἀτασθαλέω, f. ήσω, *ineptè ago*, *protervè me gero*, neut. abs. ab

ἈΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *perniciosus*, *malorum auctor*: q. ἄταις θάλλων, à quo quasi mala germinant.

Ἄταφος, ου, ὁ, ἡ, *insepultus inhumatus*: ex α & τάφος, *sepulcrum*, quod à θάπτω.

Ἀ τάχος, Dor. pro ὡς τάχος, *quam celerrimè*.

ἈΤΑ'Ω, *lædo*, *noceo*. f. ήσω. p. ἤτηκα. hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infrà.

ἌΤΕ, *utpote*, *quippe*, *quia*, *quasi*: & Dor. pro ὅτε, *quum*; sed ἇτε, Dor. pro ἧτε, *ubi*.

Ἀτέγκτος, ου, ὁ, ἡ, *durus*, *rigidus*. Th. τέγγω.

Ἀτέειν, Ion. pro ἀτᾶν, vide ἀτάω, *lædo*.

Ἀτειρὴς, έος, ὁ, ἡ, *indomitus*: ex α, & τείρω.

Ἀτείχιστος, ου, ὁ, ἡ, *sine muris*: ex α & τεῖχος.

Ἄτεκνος, ου, ὁ, ἡ, *liberis carens*, sive *sterilis*, sive *orbus*: ex α & τέκνον, *proles*. Th. τίκτω.

Ἀτεκνόω, f. ώσω, *liberis orbo*. Ab eod. Th.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, & Ἀτελίη, Ion. *imperfectio*; item, *immunitas*: ab α & τέλος, *finis*, *vectigal*.

Ἀτέλεστα, adv. *frustrà*, *sine fine*: ab α & τέλος.

Ἀτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, *infectus*. Th. τέλος, *finis*.

Ἀτελεύτητος, ου, ὁ, ἡ, *imperfectibilis*, *interminatus*: ex α & τελευτάω, *finio*. Th. τέλος, *finis*.

Ἀτεληΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.

Ἀτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *irritus*, *inanis*, *imperfectus*: Sic Pindarus ἀτελῆ νόον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit, quæ sibi peragenda proposuit: ab α & τέλος, *finis*; item, à *pendendo vectigali immunis*: ab α & τέλος, *vectigal*.

ἈΤΕ'ΜΒΩ, f. ψω. p. φα, *contristo*, *privo*: q. ab ἄτη & ἐμβαίνω, *in cladem* quasi *incido*.

Ἀτενὴς, έος, ὁ, ἡ, *fixus*, *intentus*: ex α intens. pro ἄγαν, *valdè*, & τείνω, *tendo*. Hinc

Ἀτενίζω, *oculos in aliquem defigo*: f. ίσω. p. ἠτένικα. a. 1. inf. ἀτενίσαι. part. ἀτενίσας, αντος.

ἌΤΕΡ, ἄτερθε, & ἄτερθεν, *sine*, *citrà*, *absque*; cum genit. idem quod ἄνευ, χωρίς: hinc ἀπάτερθε, *seorsum*.

Ἀτεράμνω, Dor. pro ἀτεράμνυ, ab

Ἀτέραμνος, ου, ὁ, ἡ, *durus*, *incoctilis*, *insuperabilis*: ex α, & τέραμνος, *coctu facilis*. Th. τείρω, *tero*.

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, *durities*: ab eod. Them.

Ἀτεράμων, idem quod ἀτέραμνος, ab α & τεράμων, idem ac τέραμνος, & ab eod. Them.

Ἄρτεσθα, Æol. pro ἄτερθεν, *sine*. Th. ἄτερ.

Ἄτερος, *alter*, Att. pro ὁ ἕτερος, in genit. θατέρου, & sic porro ἅτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

Ἀτερπῆ, acc. sing. ab

Ἀτερπὴς, έος, ἡ, *injucundus*, *ingratus*: &

Ἄτερπος, idem: ex α & τέρπω, *delecto*.

Ἀτεψία, ας, ἡ, & Ἀτερψίη, *molestia*: ab eod. Th.

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est sine τέχνη, id est, *fraude*.

Ἀτεχνία, ας, ἡ, *imperitia*: &

Ἄτεχνος, ου, ὁ, ἡ, *inartificialis*: item

Ἀτεχνῶς, *verò*, *certè*.

Ἀτίχ-

Ἄτεχνως, *sine artificio*: ab α, & τέχνη, ης, ἡ, *ars*, *fraus*.

Ἄτη, ης, ἡ, *damnum*, *peccatum*: dat. pl. Ion. ἄτῃσιν, pro ἄταις. Th. ἀτάω, *lædo*.

Ἀτημελέω, f. ήσω, p. ηκα, *negligo*.

Ἀτημελέως, Ἀτημελῶς, vel Ἀτημελήτως, adv. *negligenter*: item.

Ἀτημέλητος, ου, ὁ, ἡ, *neglectus*, *inornatus*: &

Ἀτημελία, seu ἀτημελία, ας, ἡ, *negligentia*: Ab

Ἀτημελὴς, non τημελὴς, *negligens*: quod ex α, & τημελέω, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*, impers.

Ἀτηρὸς, οῦ, ὁ, & Ἀτηρὴς, έος, ὁ, ἡ, *noxius*, *contumeliosus*: in acc. pl. f. g. ἀτηρεῖς, *perversus*: ab ἀτάω, *lædo*.

Ἀτθὶς, ίδος, *Atthæa*, Orythia, nom. propr.

Ἀτίει, *contemnit*, 3. sing. ind. præs. act. ab ἀτίω, quod ex α & τίω, *honoro*.

Ἀτίζω, f. ίσω, p. ικα, *vilipendo*: ex α priv. & τίω, *honoro*.

Ἀτιθάσσευτος, ου, ὁ, ἡ, *qui mansuefieri nequit*, *intractabilis*, *indomitus*: ex α priv. & τιθασσὸς, *mansuetus*.

Ἀτιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης, *qui spernit gregem*, & *abgregat*: hinc ἀτιμαγελεῖν, *gregem contemnere*, & ἀτιμαγελοῦντες, pro ἀτιμαγελέοντες, Dor. ab ἀτιμάω ἀγέλην.

Ἀτιμάζεσκε, imperf. Ion. & Poët. pro ἠτιμάζε, ab

Ἀτιμάζω, *contumelia afficio*: f. άσω. p. ἠτίμακα. p. pass. ἠτίμασμαι. a. 2. pass. ἠτιμάσθην. a. 1. inf. ἀτιμασθῆναι. idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμόω: ex α & τίω, *honoro*.

Ἀτιμαστέον, adject. verbale, *quod debet contemni*: ab

Ἀτιμάω, fut. ήσω, p. ηκα, *despicio*, *vitupero*, *dehonesto*: ab ἄτιμος, *inglorius*, quod à τίω, *honoro*.

Ἀτίμητος, ου, ὁ, ἡ, *immunis*, *contemptus*; item, *inæstimabilis*: ab eod. Them.

Ἀτιμία, ας, ἡ, *ignominia*, *dedecus*: & Ἀτιμασμὸς, οῦ, ὁ, idem. Et

Ἄτιμος, ου, ὁ, ἡ, *ignominiosus*, *inhonoratus*: unde

Ἀτιμότατος, *inhonoratissimus*: superl. ab ἄτιμος, comp. ἀτιμότερος, ab α & τίω, *honoro*.

Ἀτιμόω, idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμάζω, *dedecoro*: f. ώσω. p. ἠτίμωκα. perf. pass. ἠτίμωμαι. part. ἠτιμωμένος: ab eod. Th.

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἡ, *inultus*, *impunitus*: & inde

Ἀτιμωρήτως, & Ἀτιμωρητὶ, adv. *impunè*: ab α & τιμωρέω, quod ab ὁράω, *animadverto*.

Ἄττα pro ἅτινα nom. pl. ex ὅ, & τὶ, *quid*.

Ἅτις pro ἥτις, Dor. *quæ*.

Ἀτίταλλε pro ἀτίταλλεν imperf. Ion. ab ἀτιτάλλω, *alo*.

Ἀτιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν, ab

Ἀτιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epenth. τῆ τι, *delicatè nutrio*, *curo*; vel *augeo*. Th. ἀταλὸς, *mollis*.

Ἄτιτος, ου, ὁ, *inultus*, *impunitus*: ex α & τίω, *punio*.

Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab

Ἀτλαγενὴς, έος, ὁ, ἡ. *Atlante genitus*: ab

Ἄτλας, αντος, ὁ, *Atlas*, & γείνομαι, *nascor*.

Ἄτλατος, ου, ὁ, Dor. pro ἄτλητος.

Ἀτλαντὶς, ίδος, ἡ, *filia Atlantis*. Th. Ἄτλας.

Ἄτλητα, nom. pl. n. g. *intolerabilia*: ἀτλήτῳ, dat. sing. ab

Ἄτλητος, & Dor. Ἄτλατος, ου, ὁ, ἡ, *intolerabilis*, *intolerandus*: ab α & ταλάω, seu τλῆμι, *perfero*.

ἈΤΜΕΝΟΣ, ου, ὁ, & ἀτμὴν, ένος, ὁ, *famulus*, *servus*: quia ἄτιμος præ domino suo: ἀτμεύω, *servio*.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, *vapor*.

Ἀτμίζω, f. ίσω, p. ικα, *vaporo*, *exhalo*. Th. ἀτμός.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, *vapor*. Th. ἀτμός.

ἈΤΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *flatus*, *vapor*, *halitus*; q. ab ἄω, *spiro*: hinc ἀτμὴ & ἀτμὶς, ἀτμίζω de quibus suprà.

Ἀτόλματος, ου, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, ου, ὁ, *non audendus*, Ex α, & τόλμα, *audacia*.

Ἄτομος, ου, ὁ, ἡ, *insectilis*, *individuus*; ἄτομοι, *minuta corpuscula*: ἐν ἀτόμῳ, *in momento*, *ilicò*: ex α & τέμνω, *seco*. p. m. τέτομα: hinc per Metathes. Angl. a mote, recentius ex Latino, *atomus*, an atome.

Ἀτονέω, f. ήσω, p. ηκα, *deficio*, *infirmus sum*, & *imbecillus*: ab α & τόνος, quod à τείνω.

Ἀτονία, ας, ἡ, *defectus*, *infirmitas*: ab eod.

Ἀτοπία, ας, ἡ, *absurditas*, *inconvenientia*, *obscuritas*: ab

Ἄτοπος, ου, ὁ, ἡ, *insolens*, *inconveniens*, *importunus*, *absurdus*, *improbus*: ex α & τόπος, *locus*: hinc

Ἀτόπως, adv. *absurdè*, *inconvenienter*.

Ἆτος, ου, *insatiabilis*, per crasin pro ἄατος: ex α & ἄδω, *satio*.

ἈΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *fusus*, *colus*, *sagitta*.

Ἀτρακτυλὶς, & —λλὶς, ίδος, ἡ, *spinæ genus*: ab ἄτρακτος.

Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, vel ἀταρπὸς, *via trita*, *callis*, *semita*: legitur & ἀτράπιτος & ἀταρπιτὸς, ex α, epitat. & τραπέω, *calco*.

ἈΤΡΑ'ΦΑΞΙΣ, εως, & ἀτράφαξυς, υος, ἡ, *atriplex*, oleris genus.

Ἀτρεΐδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀτρεΐδαι, *Atridæ*.

Ἀτρεΐδα, dual. num. ab

Ἀτρεΐδης, ου, ὁ, Ἀτρέως παῖς, *Atrei filius*, *Atrides*, ut *Agamemnon*, & *Menelaus*. Ἀτρεΐδῃσι, dat. plur. Ion.

Ἀτρείων, ωνος, ὁ, i. e. Ἀτρεΐδης, *Atrides*. nom. propr.

Ἀτρέκεια, ας, ἡ, & Ἀτρεκίη, Ion. *veritas*: ab ἀτρεκής.

Ἀτρεκέστατα, superl. ab
ἈΤΡΕΚΗ῞Σ, έος, ὁ, ἡ, *verus*, *certus*: q. ab α & τρέω, quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.
Ἀτρεκῶς, & Ion. ἀτρεκέως, *verè*.
Ἀτρέμα & Ἀτρέμας, adv. *quietè*, *sine aliquo motu*: ab ἄτρεμος, *intrepidus*, quod ab α, & τρέω.
Ἀτρεμέεσθαι, præs. inf. pass. ἀτρεμέωσι, 3. pl. sub. act. ab
Ἀτρεμέω, *immotus maneo*, f. ήσω. p. ἠτρέμηκα· ex eod. Th.
Ἀτρεμία, ας, ἡ, *audacia*, *quies*, q. non trepidatio: ex eod. Th.
Ἀτρεμίζω, idem quod ἀτρεμέω.
Ἄτρεπτος, ου, ὁ, ἡ, *immotus*, *immutabilis*, *rectus*. Et
Ἀτρέπτως, adv. *immutabiliter*, *rectè*. Th. τρέπω.
Ἀτρεύς, έως, ὁ, *Atreus*, propr. nomen.
Ἀτριβής, έος, ὁ καὶ ἡ, *non tritus*, *insusitatus*: item, *inexercitatus*, *imperitus*. Th. τρίβω.
Ἄτριπτος, ου, ὁ, ἡ, idem ac Ἀτριβής· item, *indomitus*, & *laboris inexpertus*: ab eod. Them.
Ἄτριχος, *sine capillis*: ἄτριχα, neut. pl. ex α & θρὶξ, τρίχος, *pilus*.
Ἀτρομέω, *non tremo*: &
Ἄτρομος, ου, ὁ, *intrepidus*: ex α & τρομέω, idem quod τρέμω, seu τρέω, *trepido*.
Ἄτροπος, nom. propr. Parcæ: ex α priv. & τρέπω, *verto*, quod non possit verti & averti. Sumitur & pro *duro*, *aspero*, *immutabili*.
Ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tabesco*, *non nutrior*: &
Ἀτροφία, ας, ἡ, *alimenti defectus*: item *tabes*, morbus: ab
Ἄτροφος, ου, ὁ, ἡ, *impastus*; item, *non alens*: ex α, & τροφὴ, *alimonia*. Th. τρέφω, *nutrio*.
Ἀτρύγετος, ου, & Ion. ἀτρυγέτοιο, *sterilis*, *infructuosus*: ex α & τρυγή.
Ἄτρυτος, ου, ὁ, ἡ, *indefessus*, *ingens*: ex α & τρύω, *tero*.
Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, idem quod ἀτειρὴς ἢ ἄτρυτος, *indomita*: ab eod. Them.
Ἄτρωτος, ου, ὁ, ἡ, *invulneratus*, *illæsus*, *inoffensus*: ex α & τιτρώσκω, *vulnero*.
ἌΤΤΑ, Atticum pro ἄσσα, ων, τὰ, vel ἅτινα, *aliqua*, *quædam*: ex ἃ & σὰ Megarensium lingua τινά. vel ab ὅ, τι. Nonnulli ἄττα. Et ἄττα pro ποτέ.
Ἄττα, ὁ, *pater*: Est enim vocabulum quo juniores compellant senes.
ἈΤΤΑΓΗ῞Ν, ῆνος, ὁ, & Atticè ἀτταγᾶς seu ἀτταγᾶς, *avis picto dorso*: interpretatur & *gallinago*, & *rusticula*, & *coturnix*.
ἈΤΤΑ῞ΚΗΣ, ου, ὁ, vel ἀττακός, οῦ, ὁ, *reptile*, quod quatuor ingrediens pedibus saltitat.
Ἀττάλεια, ας, ἡ, *Attalea*, nomen urbis. Heb. *tempus Domini*,
Ἀττάλλω, *delicatè nutrio*, vide in ἀτάλλω· ab ἀταλὸς, *tener*.
Ἀτταβυρίτης, ου, ὁ, & ἀτταβυρίτης, & ἀττάβυρον, ου, τὸ, *placenta in sartagine fricta*.
ἈΤΤΑ῞ΡΑΓΟΙ, ων, οἱ, *pustulæ*, *fragmenta ex pane cocto decidentia*.
ἈΤΤΑΤΑΙ῞, *atat*, interjectio.
ἈΤΤΕ῞ΛΑΒΟΣ, sive ἀττέλεβος, ου, ὁ, *locustæ species*.
Ἀττικίζω, f. ίσω, *partes Atheniensium sequor*, *Atticorum dicendi genus imitor*: &
Ἀττικισμὸς, οῦ, ὁ, *sermo Atticus*, *Attica dialectus*: ab
Ἀττικὸς, οῦ, *Atticus*, & in f. g. Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, *Attica*, *ager Atticus*. Ἀττικὴ πίστις, proverb. de iis qui inviolatè fidem servant.
Ἄττον, Atticè pro ἆσσον, *propius*, idem quod ἐγγύς.
ἈΤΤΩ, *prosilio*: q. ex ἀΐσσω.
ἈΤΥ῞ΖΩ, *terreo*, *perturbo*: fut. ύξω. p. χα. præs. pass. ἀτύζομαι, *timeo*, *consterno*. part. ἀτυζόμενος, ου, ὁ, *turbatus*, *timens*.
Ἄτυκτον, ου, τὸ, *infectum*: ex α, & τεύχω, *fabricor*, *fio*: perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.
Ἀτυμνάδης, ου, ὁ, *Atumnades*, nomen propr.
Ἀτυχέστατος, *infelicissimus*, superl. in compar. ἀτυχέστερος, ab ἀτυχής· quod ab
Ἀτυχέω, ῶ, εῖς, εῖς, *miser sum*, *non assequor*. Th. τύχη. Hinc
Ἀτύχημα, ατος, τὸ, *miseria*, dat. pl. ἀτυχήμασιν.
Ἀτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, *infœlix*; item *impos voti*.
Ἀτυχία, ας, ἡ, *miseria*, *infortunium*: ab ἀτυχὴς, quod à τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω.
Ἀτυχοῦσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. ab ἀτυχέω.
ἊΥ, *rursum*, *retrò*, *vice versa*, αὖτε & αὖθις, idem.
Αυ, apud Cretenses pro αλ· ut αὐκὰ, pro ἀλκὰ, &c.
Αὐαίνω, *sicco*, vide in αὐάνθω.
Αὐαλέος, ου, ὁ, *siccus*, idem quod αὖος. Th. αὔω, *sicco*.
Αὐάνθω, *arefactus sum*, Ion. a. 1. ind. pass. αὐανθεὶς, a. 1. part. pass. ab αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, sive αὔω, *arefacio*.
Αὔανσις, εως, ἡ, *ariditas*, *tabes plantarum*: Est in stirpibus, quod in animalibus γῆρας.
Αὐάτα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, *damnum*, *calamitas*.
Αὐγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, *respicio*, *contemplor*.
Αὐγάζω, *illustro*, *illucesco*: f. άσω. p. ηὔγακα. a. 1. ηὔγασα. præs. pass. αὐγάζομαι, *illustror*. p. pass. ηὔγασμαι. Hinc
Αὔγασμα, ατος, τὸ, *splendor*. Th. αὐγὴ, idem.
Αὐγασμὸς, οῦ, ὁ, idem: & ab eod. Th.

Αὐγαῖς, dat. plur. ab αὐγή.
Αὐγάσδεο, Dor. pro αὐγάζεο, & hoc Ion. pro αὐγάζου, *inspice*, præs. imperat. pass. verbi αὐγάζομαι, *video*. Th. αὐγή.
Αὐγάσεαι, *respicies*, Ion. pro αὐγάσῃ, 2. pers. f. 1. m. ab αὐγάζομαι, *video*.
ΑΥΓΗ῾, ῆς, ἡ, *splendor*, *lux*, *radius*, *diluculum*: q. ab αὔω, *splendeo*.
Αὔγουστος, *Augustus*. Lat. *augens*. Σεβαστός.
Αὐδάξασθαι, Ion. pro αὐδήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδή, *vox*.
Αὐδάσομαι, Dor. pro αὐδήσομαι. f. 1. m. verbi αὐδάομαι, *loquor*. Sic αὐδάσας, ασα, Dor. pro αὐδήσας, a. 1. part. act. ab
Αὐδάω, f. ήσω, p. ηὔδηκα, *loquor*; item *alloquor*. Ab
ΑΥ᾿ΔΗ῾, ῆς, ἡ, *vox*, *oratio*: q. ab αὔω, *clamo*.
Αὐδήσασκε, pro αὐδήσασκε, pro ηὔδησε, *vociferabatur*, a. 1. Ion. per Epenthesin τοῦ σκ. ab αὐδάω.
Αὔην, acc. sing. f. g. ab αὖος, η, ον, *siccus*. Th. αὔω, *sicco*.
Αὖθ' pro αὖθι vel αὖθις, *rursus*, & pro ἔπειτα, *deinde*, ab αὖ, idem. Atticè scribitur per θ, Ionicè verò per τ.
Αὐθάδεια, & Αὐθαδία, ας, ἡ, *arrogantia*, *morositas*, *amor sui*, *pertinacia*. Ab
Αὐθάδης, εος, ὁ, ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἁδῶν, *sibi placens*, *qui seipsum admiratur*, *superbus*, *contumax*: ex αὐτός, *ipse*, & ἁδέω, *placeo*: τ mutato in θ, ob sequentem aspiratam.
Αὐθαίρετος, ου, ὁ, ἡ, *voluntarius*: ex αὐτός, & αἱρετός, quod ab αἱρέομαι, seu αἱρέω, *eligo*. Hinc
Αὐθαιρέτως, *spontè*, *ultrò*.
Αὐθέκαστος, ου, *justus*, *severus*. Th. ἕκαστος.
Αὐθεντέω, ῶ, *autoritatem usurpo in aliquem*, cum genit. *autorem me præbeo*: f. ήσω. p. ηὐθέντηκα. Ab
ΑΥ᾿ΘΕ΄ΝΤΗΣ, ου, ὁ, *qui sua manu se perimit*: q. αὐτοέντης, idem quod αὐτοφόνος, *qui sua manu cædem infert*: *autor cædis*, & *autor quilibet*: ex αὐτός, *ipse*, & ἔντεα τά, *arma*: item *dominus*, ab αὐτός, & ἵεσθαι, q. αὐτὸν ἵεντος, *se mittentis*, *qui seipsum mittit ad negotia*, *qui libera est potestate*. Hinc
Αὐθεντικός, οῦ, *authenticus*: & αὐθεντικῶς, *cum autoritate*, adv.
Αὐθήμερον, adv. *eo ipso die*. Ab
Αὐθήμερος, ου, ὁ, ἡ, *eodem die factus*, *qui est ejusdem diei*. Th. ἡμέρα.
Αὖθι, per Syncop. ab αὐτόθι, *illic*, *istic*, *ibi*, *hic*; item *huc*: & interdum pro ἔπειτα, *deinde*.
Αὐθιγενής, ὁ, ἡ, *indigena*, *in aliquo loco natus*. Th. γίνομαι, *nascor*.
Αὖθις, Ion. αὖτις, & αὖθι, tum αὖτε, *rursus*, pro αὖ.
Αὔιαχος, ου, ὁ, ἡ, *clamosus*, vel *clamans ut canes latrantes*: αὖ, αὖ, & ἰάχω, *clamo*.
Αὐλαία, ας, ἡ, *aulæum*, *cortina*: ab αὐλή, ubi ejus usus.
Αὐλᾶν, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλός, *tibia*.
ΑΥ῾ΛΑΞ, ακος, ἡ, *sulcus*, acc. sing. αὔλακα pro αὔλακα. Hinc αὐλακίζω, *sulco*.
Αὐλεία, ας, ἡ, *aulæ janua*. Th. αὐλή, *aula*.
Αὐλέω, *tibia cano*: f. ήσω. p. ηὔληκα. Th. αὐλός, οῦ, ὁ, *tibia*.
Αὐλικός, οῦ, ὁ, *aulicus*, qui est ex principis aula. Th. αὐλή.
ΑΥ᾿ΛΗ῾, ῆς, ἡ, *AULA*, *domus regia*, *locus subdialis*, *atrium*, *stabulum*. Hinc Angl. **Hall**.
Αὐλησεῦντι, Dor. pro αὐλήσουσι, *tibiâ ludent*, 3. pl. f. verbi αὐλέω.
Αὔλησον, a. 1. imperat. act. ab αὐλέω.
Αὐλητής, οῦ, ῆ, ὁ, *tibicen*: ut & αὐλητήρ, ῆρος, ὁ, idem, & in f. g. αὐλητρίς, ίδος, & αὐλῆτις, ιδος, ἡ. Th. αὐλός, *tibia*.
Αὐλητικός, οῦ, *tibiarum peritus*. Th. αὐλός.
Αὐλίδος, gen. sing. ab Αὐλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.
Αὐλίζομαι, *diversor*, *stabulor*· imperf. ηὐλιζόμην, ου, ετο· item *pernocto*. f. ίσομαι. p. ηὔλισμαι. a. 1. pass. ηὐλίσθην. Them. αὐλή, *aula*, *stabulum*.
Αὖλιν, acc. sing. ab
Αὖλις, ιδος, ἡ, *castra*, *tentorium*. Them. αὐλή, *aula*. Est &
Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.
Αὔλιον, ου, τὸ, *stabulum*. Th. αὐλή.
Αὐλίσκοισι, dat. pl. Ion. ab
Αὐλίσκος, ου, ὁ, *parva tibia*: à seq.
ΑΥ᾿ΛΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *tibia*, *fistula*; item piscis, qui *onax*, sive *dactylus* dicitur: q. ab αὔω, vel ἄω, *flo*. Hinc αὐλέω, αὐλητήρ, &c.
Αὐλῶπιδι, dat. sing. ab
Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, *galea*: ab αὐλωπός, *fistulæ instar*: ex αὐλός, *tibia*, vel *quicquid oblongum est*, & ὤψ, *oculus*, quod ab ὄπτομαι, *video*.
Αὐξάνω, *augeo*, *cresco*: f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 2. ηὔξανον. perf. pass. ηὔξημαι. a. 1. pass. αὐξήθην. a. 1. pass. sub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. αὐξηθῆναι. Th. αὔξω, *augeo*.
Αὖξε, *adjuva*, præs. imperat. act. αὔξει, 3. sing. præs. ab αὔξω, *augeo*. αὔξεται, *augetur*, 3. sing. præs. pass. ab αὔξομαι, ab eodem them.
Αὐξηθεὶς, a. 1. part. pass. vide in αὐξῆσαι.
Αὐξῆσαι a. 1. inf. act. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. αὐξηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab αὐξάνω. Th. αὔξω.
Αὔξησις, εως, ἡ, *incrementum*: in dat. pl. αὐξήσεσι· ab αὐξάνω, *augeo*. Th. αὔξω.
Αὔξηται, *crevit*, Ion. pro ηὔξηται, 3. sing. perf. pass. ab αὐξάνω, *cresco*.
Αὐξητικός, οῦ, ὁ, ἡ, *qui augetur*; item *augens*: ab eod. them.

Αὐξόμενος, *crescens*, præs. part. m. ab
Αὔξω, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, *augeo*, *amplifico*, *cumulo*: idem quod them. ἀέξω.
Αὐόνη, ης, ἡ, *clamor*; item *siccitas*: ab αὔω, *clamo*, vel *sicco*.
Αὖος, ου, ὁ, *aridus*: ab αὔω, *sicco*.
Αὐότερος, *siccior*, compar. ab αὖος.
Ἄϋπνος, ου, ὁ, ἡ, *insomnis*: q. ἄνευ ὕπνου· ex α & ὕπνος, *somnus*.
ΑΥ͂ΡΑ, vel αὔρα, ας, ἡ, *ventus levior*, *aura*: dat. plur. αὔραισιν. Hinc ἀπαυράω, *eripio*, *aufero*. ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, ἐπαύρομαι, *fruor*.
ΑΥ͂ΡΙΟΝ, *cras*, *crastino die*, adv. q. ab αὔω, *luceo*. Est lux sequentis diei.
Ἄϋσαι, a. 1. inf. act. verbi αὔω, *clamo*.
Ἄϋσε, a. 1. Ion. verbi ἀΰω per Dialysin pro αὔω, *clamo*. Sic ἄϋσαν, pro ἤϋσαν, 3. pl. a. 1.
Αὐσταλέη, ης, *sicca*, *squalida*: idem quod αὔη, ης, ἡ. Th. αὔω, *sicco*.
ΑΥ'ΣΤΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *austerus*, *severus*; in f. g. ὰ, in n. g. όν. q. ab αὔω, *exsicco*.
Αὖτ' pro αὖτε, *rursus*.
Ἀϋτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, *pugna*, quod vide. At Αὐταὶ, *illa ipsa*, pro ἑαυτά.
Αὐτάγγελος, ου, ὁ, *qui sibi nuntius*: ex αὐτὸς, & ἀγγέλλω.
Αὐτάγητος, vel αὐτάγετος, ου *suiipsius admirator*: seipsum ἀγάμενος, id est, *mirans*.
Αὐτάγρετος, ου, ὁ, ἡ, *à seipso collectus*, *sumptus & electus*. αὐτάγρετα, τὰ, *ultrò oblata*. αὐθαίρετος, *spontè collectus*. Ex αὐτὸς & ἀγείρω, *congrego*.
Αὗται, pl. num. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
Αὐτὰν, Dor. pro αὐτὴν, *ipsam*.
ΑΥ'ΤΑ'Ρ, *sed dein*, *autem*, *cæterùm*: hinc Angl. **after** manasse videatur: q. αὖτε ἄρ.
Αὐτάρκεια, ας, ἡ, *sufficientia*, *contentatio*. Ab
Αὐτάρκης, εος, ὁ, ἡ, *contentus*, *sibi sufficiens*. αὐταρκῶς, *satis*. Omnia ex αὐτὸς, *ipse*, & ἀρκέω, *sufficio*.
Αὐτᾶς, Dor. pro αὐτῆς.
Αὐτᾶν, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, *ipse*.
Αὖτε, adv. *rursus*, *iterum*, *porro*. Th. αὖ, *rursum*.
Αὐτέη, έης, Ion. pro αὐτὴ, ῆς, *ipsa*: ab αὐτός.
Αὐτεξούσιος, ου, ὁ, ἡ, *qui sui juris*, vel *suæ est potestatis*: ex αὐτὸς, & ἐξουσία, *potestas*, quod ab ἔξεστι, *licet*. Hinc
Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, *libera potestas*.
Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ, *ipse indicans*, *spontè pollicens*, *non rogatus*: ex αὐτος, & ἐπαγγέλλω, *annuntio*. Th. ἀγγέλλω.
Ἀΰτευν, Dor. pro ἤϋτουν, *resonabant*, 3. pl. imperf. act. ab
Ἀϋτέω, *clamo*; f. ήσω. p. ἠΰτηκα: ab αὔω, idem.
Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g. pl. num. ab αὐτός.
Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, *clamor*, *vox pugnæ commissæ*; & ex consequenti, pro *pugna*. Th. αὔω, *clamo*.
Αὐτήγε, pro αὐτὴ, *ipsa*: Attic. ab αὐτός.
Αὐτήκοος, ὁ, ἡ, *qui suis auribus quid audivit*: interdum *qui sui est juris*. Ex αὐτὸς & ἤκοα, præt. m. verbi ἀκούω.
Αὐτῆμαρ, *eodem die*: ab αὐτὸς, & ἦμαρ, τὸ, pro ἡμέρα.
Αὐτῇς, Ion. pro αὐταῖς, dat. pl. f. g. ab αὐτός.
Αὖτι pro αὐτόθι.
Αὐτίκ' & αὐτίχ' pro
Αὐτίκα, *statim*, *actutùm*, adv. ab αὐτός. ὁ αὐτίκα, *præsens*, *momentaneus*, *subitus*, τὸ αὐτίκα, *in præsentia*. αὐτίκα νυκτὸς, *statim nocte*, i. e. quum advesperasset. ὡς αὐτίκα, *quàm celerrimè*. αὐτίκα δὴ, & αὐτίκα γέτοι, *principio*, vel *jamprimùm*. αὐτίκα μάλα, & δὴ μάλα, *quamprimùm*, *confestim*, *brevi admodum*, *propediem*.
Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. *rursum*, *pòst*, *deinceps*. Th. αὖ, *rursus*.
Α'ΫΤΜΗ', ῆς, ἡ, *halitus*, *spiritus*, *vapor*: q. ab αὔω, *spiro*.
Ἀϋτμὴν, ένος, ὁ, idem.
Αὐτὸ, τὸ, *ipsum*, absque ν Attic. εἰς τὸ αὐτὸ, *in unum*, *in idem*, *pariter*. κατὰ τὸ αὐτὸ, *simul*. ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *in eundem*, vel *in unum locum*. αὐτὸ μόνον, *duntaxat*. καὶ αὐτὸ δὴ τὸ οὗτο, *id ipsum est*, *sicque res habet*.
Αὐτοβοᾶν *testari de seipso*, *suâ voce seipsum prædicare*. Th. βοάω.
Αὐτοβοεὶ, *statim*, ἐκ μιᾶς βοῆς, adv.
Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, *hic profectò*, *ad eundem locum*.
Αὐτογένεθλος, & Αὐτογενὴς, Αὐτογένητος, & Αὐτόγονος, *ipse per se genitus*, *à seipso ortum habens*, *ingenitus*, i. e. æternus. Th. γίνομαι.
Αὐτόγραφον, ου, τὸ, *manu propria scriptum*. Th. γράφω.
Αὐτόγυον, ου, τὸ, pars aratri quod *dentale* vocatur; lignum sc. cui vomer includitur. Ex αὐτὸς & γύα, seu γύη, *arvum*.
Αὐτοδιάκονοι, *sibiipsis inservientes*. Et
Αὐτοδιακονία, *suiipsius famulitium*: ex αὐτὸς & διάκονος, quod à διὰ & κονίω, *festino*.
Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, *à seipso doctus*, *suâpte naturâ aliquid faciens*. Th. διδάσκω.
Αὐτοετεὶ, adv. τῷ αὐτῷ ἔτει, *eodem anno*.
Αὐτόθε, vel αὐτόθεν, adv. *ex hoc ipso loco*, vel *tempore*: *hinc*, *inde*, *illicò*. οἱ αὐτόθεν, *illic habitantes*: q. ἐξ αὐτοῦ τόπου, ἢ χρόνου.
Αὐτόθι, *ibi*, *illic*, adv. ab αὐτός.
Αὐτοῖο, gen. Ion. pro αὐτοῦ ab αὐτός.
Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, *frater germanus*, i. e. ex utroque parente. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, *soror germana*. Ab αὐτὸς, κάσις, & γνητός

τὸς pro γενητός, quod à γίνομαι.

Αὐτοκατάκριτ☉, ου, ὁ, ἡ, *ſuopte judicio condemnatus*: ex αὐτὸς & κατακρίνω, *condemno*. Th. κρίνω.

Αὐτοκέλευς☉, ου, ὁ, ἡ, *injuſſus*, *ſuâ ſponte*. Et

Αὐτοκελὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *qui ſponte ſuâ quid facit*: ex αὐτὸς, & κέλω, ſeu κέλομαι, *jubeo*.

Αὐτοκρατορικὸς, ου, *imperialis*. Et

Αὐτοκράτωρ, ορ☉, ὁ, *imperator*, *qui ſui juris eſt*, *legatus*: acc. pl. αὐτοκράτορας. Ex αὐτὸς, & κρατέω, *imperium obtineo*. Th. κράτ☉.

Αὐτολεξεὶ, adv. *ad verbum*, *de verbo ad verbum*.

ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ, η, ον, *ſpontaneus*, *ultroneus*: ex αὐτος & μάω, *deſidero*, vel μάτην, *facilè*, quod ipſum à ſe *temerè*, ſine conſilio venit. Hinc αὐτομάτω, ſc. ἄρουρα, *ſpontaneum arvum*, h. e. ager inaratus, ferebat fruges. αὐτόματοι, *ſponte venientes*. αὐτόματα, *quæ per ſe moventur*, ut horologia. αὐτομάτως, *ſponte*.

Αὐτομέδων, *Automedon*, nom. propr.

Αὐτομήτωρ, ορ☉, ὁ, ἡ, *qui vel quæ mores matris refert*.

Αὐτομολέω, f. ήσω, p. ηκα, *transfugio*. Hinc

Αὐτόμολ☉, ὁ, ἡ, *transfuga*: ex αὐτὸς & μολέω, *vado*.

Αὐτονόη, ης, ἡ, propr. nomen mulieris. filia Cadmi: *quæ* ſcil. *ipſa intelligit*: à νό☉, ου.

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Lat. *ſui juris*.

Αὐτονομέομαι, *meo jure vivo*: αὐτονομέμεν☉, *in libertatem aſſertus*. Ab

Αὐτονόμ☉, ου, ὁ, *qui ſui juris eſt*, *qui nullius imperio ſubeſt*: ex αὐτὸς & νόμ☉, *lex*. Th. νέμω.

Αὐτόπιστ☉, *per ſe fidem faciens ſine argumentis*. αὐτόπιστον, *per ſe credibile*, *per ſe notum*. Ex αὐτὸς & πιστὸς, quod à πείθω.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, *ſpectator*, *teſtis oculatus*, qui ipſe vidit: ex αὐτὸς & ὀπτάνω, *video*. Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόρρυτ☉, ου, ὁ, ἡ, *ſponte fluens*: ex αὐτὸς & ῥέω, *fluo*.

ΑΥΤΟΣ, ἡ, ὁ, *ipſe*, *a*, *um*, modò demonſtrativum, modò relativum: præpoſito articulo *idem*, interdum παρέλκει. q. ab ἐάω. Hinc αὐτόθι, αὐτίκα, ἑαυτῦ, ἐμαυτῦ, σεαυτῦ· ἐξαυτῆς, *ſtatim*: φίλαυτ☉ & φιλαυτία.

Αὐτοσταδίη, ας, ἡ, *pugna ſtataria*, *ſtatio in proprio loco*: ex αὐτὸς & στάδι☉, *ſtabilis*, ab ἵστημι, *ſto*,

Αὐτόστολ☉, ου, ὁ, *qui ipſe ſibi navis eſt*: ex αὐτος & στέλλω, *apto*.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, *ex tempore facio & tumultuariè*, *temerè ſeu inconſultè ago*.

Αὐτοσχεδὶην μῖξαι, *cominus miſcere*. Ab

Αὐτοσχέδι☉, ου, ὁ, ἡ, *ex tempore factus*, *rudis*, *tumultuarius*: quod ab

Αὐτοσχεδὸν, ſeu -δα, vel δίην, *propè*, *cominus*: quod ex αὐτὸς & σχεδὸν, *prope*.

Αὐτότατ☉, *ipſiſſimus*: ab αὐτός.

Αὐτοτελὴς, έ☉, ὁ ϰ ἡ, *perficiens*, & *perfectus*, *abſolutus*, *ſufficiens*; item *qui ſuis ſumptibus aliquid facit*, *vivit*, *qui ſuis utitur vectigalibus*: ex αὐτος & τέλ☉, *finis*, & *ſumptus*, & *vectigal*.

Αὐτοῦ, *ibi*, per Syncop. pro αὐτόθι.

Αὐτῦ, αὐτῷ, αὐτον, pro ἑαυτῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Αὐτουργέω, f. ήσω, *per me facio*. Et

Αὐτουργὸς, ου, ὁ *qui per ſe operatur*; item *opifex*: ab αὐτὸς & ἔργον.

Αὐτόφλοι☉, ου, ὁ, ἡ, *unà cum cortice*: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτοφυὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *ſuâ ſponte enatus*: ut &

Αὐτόφυτ☉, ου, ὁ, ἡ, idem: ex αὐτὸς & φύω, *gigno*.

Αὐτόφωρον, ου, *ipſum furtum*, *flagrans facinus*; item *ipſum factum*: ex αὐτὸς & φώρ, φωρὸς, ὁ, *fur*. ἐπαυτοφώρω pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, *in ipſo facto*.

Αὐτόχειρ, ρ☉, ὁ, ἡ, *qui aliquid ſuâ manu facit*: vel *ſe manu ſuâ interficit*; & hinc

Αὐτοχειρὶ, Αὐτοχειρία, *manu propriâ*: ex αὐτὸς, & χείρ.

Αὐτόχθων, ον☉, ὁ, ἡ, *indigena*, *vernaculus*: αὐτόχθονες ἄνδρες. Et

Αὐτόχθονα ἔθνεα, *gentes indigenæ*, *quæ in aliqua regione ſunt natæ*: ex αὐτὸς & χθὼν, *terra*

Αὐτόχρημα, *reipſà*, *reverà*, *planè*: adv. ex αὐτὸ & χρῆμα.

Αὐτόχυτ☉, ου, ὁ, *ſponte fuſus*: ex αὐτὸς & χέω, *fundo*.

Αὐτοχώνευτ☉, *veluti ſua ſponte fuſus*, *ingens*: ex αὐτὸς & χῶν☉, *fornax fuſoria*, quod ex χέω, *fundo*.

Αὐτοψεὶ, adv. *ipſo aſpectu*. Et

Αὐτοψία, ας, ἡ, *proprius aſpectus*, *oculata fides*: ex αὐτὸς & ὄψις, quod ab ὄπτομαι

Αὐτῷ, dat. ſing. ab αὐτὸς *ipſe*: & in dual. αὐτώ, *ipſi*: ſed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτῦ vel αὐτόθι, *illic*.

Αὑτῷ, pro ἑαυτῷ, *ſibiipſi*

Αὔτως, adv. *fruſtrà*, item *ſimiliter*, pro ὡσαύτως. Th. αὐτός.

Αὐφένα, Æol. pro αὐχένα. Et

Αὐχὲν, pro αὐχένα, acc. ſing. ab αὐχὴν, *cervix*. Hinc

Αὐχένι☉, ου, ὁ, ἡ, *cervicalis*.

ΑΥΧΕΩ, *glorior*: f. ήσω. p. ηὔχηκα. q. ab αὐχὴν. Eſt enim *elata cervice me jacto*. Hinc

Αὔχη, ης, ἡ, quod à Poet. καύχη, ſeu καύχα, ας, ἁ, Dor. *jactantia*, *gloriatio*: hoc pro καύχησις, idem. Th. καυχάομαι, *glorior*.

ΑΥΧΗΝ, ἐν☉, ὁ, *cervix*, *locus anguſtus*: acc. ſing. αὐχένα. Indè αὐχένι☉, *ad*

ad cervicem pertinens.

Αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, *obscurus, squalidus.* Ab

ΑΥ'ΧΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *siccitas ex vehementi æstu, squalor:* quasi ab αὔω, *sicco*, Epenthesi literæ χ.

ΑΥ'Ω, *sicco, arefacio, accendo*; in qua significatione etiam cum aspero, αὕω. Item *clamo splendeo, sto.* Ab ἄω, *spiro.*

Α'φ' pro ἀπὸ, *ab.*

Α'φαίρεσις, εως, ἡ *exemptio, ablatio.* Et

Α'φαιρεθεὶς, ένт☉, a. 1. part. pass. ἀφαιρεῖ͂ϑ, 3. sing. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. pass. ab

Α'φαιρέω, ῶ, *aufero, adimo:* f. ήσω. p. ἀφήρηκα. a. 1. ἀφήρησα. a. 2. ἀφεῖλον. præs. pass. ἀφαιρέομαι-ȣ̃μαι, *auferor.* p. pass. ἀφήρημαι. a. 1. pass. ἀφῃρέθην. f. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. m. ἀφειλόμην, ȣ, ετο. a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ & αἱρέω, *capio.*

Α'φαιρήσεσθαι, f. 1. inf. m. præcedentis ἀφαιρέω.

Α'φαισ☉, ω, vel οιο, ὁ, Dor. pro Η'φαισ☉, ȣ, ὁ, *Vulcanus.*

Α'ΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *species leguminis*; item oppidum Libyæ.

Α'φαλ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *sine cono, aut crista:* ex α & φάλος, *splendidus, conus galeæ.*

Α'φαμαρτάνω, *aberro, privor:* ex ἀπὸ & ἁμαρτάνω, *pecco:* f. ήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Α'φάμαρτε, *aberravit*, a 2. act. Ion. pro ἀφήμαρτε.

Α'φάνεια, ας, ἡ, *obscuritas, incertitudo.* Et

Α'φανὴς, ὁ καὶ ἡ, τὸ ἀφανὲς, έ☉, *obscurus, non manifestus, incertus:* unde ἀφανῶς, adv. ex α & φαίνω, *ostendo.*

Α'φανίζω, *ab aspectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obscuro, depravo:* f. ίσω. p. ἠφάνικα. præs. pass. ἀφανίζομαι, *evanesco.* p. ἠφάνισμαι. a. 1. pass. ἠφανίσθην. ἀφανισθήσομαι, f. 1. ind. pass. Ex α & φαίνω, *ostendo.*

Α'φανισμὸς, ȣ̃, ὁ, *evanescentia, interitus:* ἀφάνισις, ἡ, *abolitio:* ab ἀφανίζω. Th. φαίνω.

Α'φαν☉, ȣ, ὁ, ἡ, *non conspicuus, non apparens.* Et hinc

Α'φάντως, & ἄφαντον, *obscure, clanculum.* ἀφανῶς, idem. Ex α priv. & φαίνω, *ostendo.*

Α'φάπτω, *suspendo:* unde ἀπαμμέν☉, *suspensus*; item *applico, admoveo:* ab ἀπὸ & ἅπτω *necto.*

Α'ΦΑΡ, *statim, citò, facile:* q. ab ἀφὴ, id est, *ipso tactu*; vel ab α, *simul*, & φάω, *dico:* hinc ἀφάρτερ☉, *celerior.*

Α'φαρεὶ, pro ἄφαρ, Ion.

Α'φαρῆα, acc. sing. ab Α'φαρεὺς, ῆ☉, ὁ, *Aphareus*, nomen propr. viri.

Α'φαρητίδαι, Poët. pro Α'φαρεῖδαι, ῶν, οἱ τȣ̃ Α'φαρέως παῖδες, *filii Apharei.*

Α'ΦΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *arbor semper virens.*

Α'φάρτερ☉, ȣ, ὁ, *celerior*, compar. ab ἄφαρ *citò.*

Α'φασία, ας, ἡ, *loquendi impotentia, obmutescentia, stupor:* ex α & φημὶ seu φάω, *dico.* Poëtæ dicunt ἀμφασίη, metri gratiâ.

Α'φατ☉, ȣ *ineffabilis, non dicendus*; item *incelebris.* Et

Α'φατοι, pl. num. *non clari:* ex α priv. & φατὸς, *dicendus*, quod à φημὶ, seu φάω, *dico.*

Α'φάτως, *AFFATIM, abundè*, adv. ab ἄφατ☉.

Α'ΦΑΥΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *imbecillis, debilis:* in comp. ἀφαυρότερ☉, superl. ἀφαυρότατ☉, *imbecillimus:* q. ex α intens. & φαῦρ☉, Dor. pro φαῦλ☉, *vilis.* Alii à παῦρ☉, *paucus*, π in φ mutato, quasi robore parvus.

Α'φαύω, *sicco, uro, ineduâ exaresco.* Th. αὔω, *sicco.*

Α'φάω, f. άσω, *palpo, contrecto, tango.* ἀφόωντα, Poët. pro ἀφῶντα, ab ἀφὴ, *tactus:* quod ab ἅπτομαι.

Α'φεδρῆ, *suffoceris*, imprecantis est.

Α'φεδρὼν, ῶν☉, ὁ, *latrina:* ex ἀπὸ & ἕδρα, *sella.* ἄφεδρ☉, ȣ, *menstrua mulierum purgatio.* Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt *rectum intestinum.*

Α'φέντε, *dimiseritis*, Ion. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι.

Α'φεθεὶς, *dimissus*, a. 1. part. pass. ἀφέθην, ης, η, *relictus sum*, a. 1. ind. pass. ἀφεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ἀφεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀφεθήσομαι, & in 3. pl. ἀφεθήσονται, f. 1. pass. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ & ἵημι, *mitto.*

Α'φειδέως, Ion. pro ἀφειδῶς, adv. *non parcè, liberaliter.* Ab

Α'φειδὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, *non parcens, profusus.* Et

Α'φειδήσαντα, *securum*, acc. sing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, *non parco:* ex α priv. & φείδομαι, *parco.*

Α'φειδία, ας, ἡ, *non parcere, crudelitas*; q. *imparsimonia:* ab ἀφειδὴς, *non parcens:* ex eod. them.

Α'φείθην, & in 3. pl. ἀφείθησαν, *dimissi sunt*, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

Α'φεῖλε, *abstulit* 3. sing. a. 2. act. ἀφείλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἀφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω *capio.*

Α'φεῖμαι, *dimissus sum*, perf. pass. ab ἀφίημι. perf. part. ἀφειμέν☉. Them. ἵημι, *mitto.*

Α'φείμεν, *omisimus:* volunt esse 1. pl. a. 2. pro ἀφεῖμεν, ab ἄφην, verbi ἀφίημι: sed ibi scribendum ἄφειμεν. Mallem ergò dici in a. 2. opt. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφεῖμεν. Ion. & Poët. dicitur in a. 2. inf. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ & ἵημι, *mitto.*

Ἀφεῖναι, *dimisisse*, a. 2. inf. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεὶς, ἕντος, & in f. g. ἀφεῖσα, *derelinquens*, a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, *abstinendum est*: ab ἀπέχομαι, *abstineo*. Th. ἔχω.

Ἀφελγυνῶ, *lædo*: ab ἀφελεῖν γυῖα.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, *simplicitas*: ab ἀφελής.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀφαιρέω.

Ἀφελεῖτο, 3. sing. f. 2. m. &

Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, *aufertis*, Ion. pro ἀφείλεσθε, 2. pl. a. 2. m. ἀφειλόμην, ου, ετο, verbi ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω.

Ἀφέλῃς, a. 2. sing. sub. act. verbi ἀφαιρέω.

ἈΦΕΛΗ΄Σ, ἑος, ὁ, ἡ, *simplex tenuis*.

Ἀφελόμην, Ion. pro ἀφειλόμην, a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, *simplicitas*, idem quod ἀφέλεια. Th. ἀφελής.

Ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ab ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφελὼν, *auferens*, a. 2. part. act. ab eod. them.

Ἀφελῶς, *simpliciter*, *nudè*, adv. ab ἀφελής.

Ἀφέμενος, *derelinquens*, *dimittens*, a. 2. m. vide ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἄ΄ΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel τὸ, & per Syncop. ἄφνος, ου, vel εος, τὸ, *divitiæ*, *opes*, *reditus*, propriè *unius anni*: q. ἀφ' ἑνὸς ἔνου, *uno anno collectum*.

Ἀφέντι, *derelinquenti*, dat. sing. a. 2. part. act. ab ἀφεὶς, verbi ἀφίημι.

Ἀφέξω, εις, ει, *abstinebo*, f. 1. act. ab ἀπέχω. f. ξω. Th. ἔχω.

Ἀφέρπω, *subrepo*, *serpendo abeo*: serpentis proprium. Th. ἕρπω, *serpo*.

Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφέρψω. f. 1. verbi ἀφέρπω.

Ἄφες, ἕτω, *sine*, *remitte*: & in pl. ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, *sino*.

Ἄφεσις, εως, ἡ, *remissio*, *dimissio*: ab ἀφίημι.

Ἀφεσταίη, novo & Poëtico more, pro ἀποσταίη, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι, pro ἀφίστημι, *discedo*.

Ἀφεσταίην, *dimitterem*, Poët. pro ἀφισταίην, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι.

Ἀφεστᾶσι, *cessant*, 3. pl. præs. pro ἵστασι, ab ἵστημι: nam aliquando per ε reduplicatur, unde est ἕσταμεν, & opt. ἑσταίην, &c. Vel ἀφεστᾶσι, pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perf. act. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἀφέστατε, per Syncop. pro ἀφεστήκατε, perf. act. 2. pl. ab ἀφίστημι.

Ἀφέται, ῶν, αἱ, locus ita dictus. q. d. *dimissio*. Sunt qui τὸ ἀφιέναι, vertant *in altum veladare*. Stephan. Ἀφετὰς, dicit esse πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄφετε, *dimittite*, 1. pl. a. 2. imperat. verbi ἀφίημι.

Ἀφετέον, *dimittendum est*, adv. positivum: ab ἀφίημι.

Ἄφετος, ου, ὁ, ἡ, *dimissus*, *liber*, *absolutus*: item *sacer*; item *oppositus*, & *rejectaneus*: ab ἀφίημι, quod ex ἀπὸ & ἵημι.

Ἀφέψω, vel -έω, f. ἀφεψήσω, *decoquo*: & inde ἀφέψημα, *decoctum*, & ἄφεψις, *decoctio*: ex ἀπὸ & ἕψω, *coquo*.

Ἀφέωκα, Attic. pro ἀφεῖκα, perf. act. &

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. pass. Attic. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφεώρα, *prospectabat*, Att. pro ἀφώρα, 3. sing. imperf. act. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, *video*.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, *commissura*, item *tactus*: à præt. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, *tango*.

Ἀφηγέομαι, -οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *duco*, *impero*; partic. ἀφηγούμενος, *ducens*, *dux*, *princeps*; item *narro*, *commemoro*: ex ἀπὸ & ἡγέομαι.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, *memoria*; idem quod ἀφήγημα, ατος, τὸ, *narratio*: à præt. pass. præced. verbi.

Ἀφῆκα, a. 1. ind. act. ἀφῶ, ῇς, ῇ, a. 2. ind. ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφήλατο, *desiliit*, 3. sing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Ἀφήμαρτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*.

Ἀφημμένος, ου, ὁ, *suspensus*, *pendens*: perf. pass. ab ἀφάπτω, p. pass. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, *tango*.

Ἀφηρεόμην, -ούμην, -εου -οῦ, έετο -εῖτο, *auferebam*, imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι -οῦμαι, Th. αἱρέω -ῶ, *capio*.

Ἀφηρέθην, a. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφήτορος, gen. sing. ab

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, *emissor*, *jaculator*: ab ἀφίημι, *emitto*. Th. ἵημι.

Ἄ΄ΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, *ulcera maligna in oris superficie*: q. παρὰ τὸ ἅπτω, *accendo*.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, *immortalitas*, *incorruptibilitas*: ex α negat. & φθάρσις, *corruptio*. Th. φθείρω, *corrumpo*.

Ἄφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, *incorruptibilis*, *immortalis*: ab α negat. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, *sine*, & φθαρτὸς, quod à φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἥφθην, verbi ἅπτομαι, *tango*. Th. ἅπτω, *necto*.

Ἄφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento pro ἥφθη, *conflagravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἅπτω, *accendo*.

Ἄφθιτος, ου, ὁ, *incorruptibilis*, idem quod ἄφθαρτος. Th. φθίω idem quod φθίω, *corrumpo*.

Ἀφθόγγοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἄφθογγος, ου, ὁ, ἡ, *mutus*: ex α & φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*: p. m. ἔφθογγα, unde φθόγγος.

Ἀφθόνατος, ω, ὁ, Dor. pro

Ἀφθόνητος, ου, ὁ, ἡ, *invidiæ non obnoxius*: ex α & φθόνος, *invidia*. Hinc

Ἀφθο-

Ἀφθονίστερος, ου, ὁ, Poët. pro ἀφθονώτερος, ου, ὁ, *invidiæ minus obnoxius.*
Ἀφθονία, ας, ἡ, *abundantia*; item *invidiæ carentia.*
Ἄφθονος, ου, ὁ, *invidia carens, copiosus*: hinc ἀφθόνως, adv. *sine invidia*: ex α priv. & φθόνος, ου, ὁ, *invidia.*
ἈΦΙ'Α, ας, ἡ, *genus plantæ.*
Ἀφιᾶσι, *dimittunt, absolvunt judicio*, 3. pl. præs. pro ἀφιεῖσι, & Ion. ἀφιέασι, verbi ἀφίημι.
Ἀφῖγμαι, perf. pass. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio.*
Ἀφίεθι, ἑτω, *remitte*, præs. imperat. ab ἀφίημι.
Ἀφίει, *dimittebat*, 3. pers. imperf. pro ἀφίη, quasi ab ἀφιέω. Et
Ἀφιεὶς, έντος, præs. part. ἀφιέναι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, *remitto.*
Ἀφιέναι, pro ἀφιέτω, infin. pro imperat. 1 Cor. 7. 11. Hellen.
Ἀφίημι, *remitto, sino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto.* ἀφίετε, 2. pl. præs. imperat. act. ἀφιέναι, præs. inf. f. ἀφήσω. a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφῆν, ῆς, ῆ. a. 2. imperat. ἄφες, ἑτω, & in 2. pl. ἄφετε. a. 2. sub. ἀφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἀφεὶς, έντος. præs. pass. ἀφίεμαι, σαι, ται, *relinquor.* p. pass. ἀφεῖμαι, & in 3. pl. ἀφεῖνται, & Att. ἀφέωνται. a. 1. pass. ἀφείθην, ης, η, a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. ἀφεθήσομαι. Ex ἀπὸ & ἵημι, *mitto.*
Ἀφίκετο, *rediit*, 3. sing. a. 2. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι.
Ἀφίκεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.
Ἀφίκευ, Dor. pro ἀφίκου, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. & Dor. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio.* Sic ἀφικνεῦ, Dor. & Æol. pro ἀφικνοῦ, præs. imperat. pass.
Ἀφίκηαι, *adveneris*, Ion. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ab
Ἀφικνέομαι, οῦμαι, *pervenio, advenio, assequor*: indè gen. pl. præs. part. ἀφικνουμένων. inf. ἀφικνεῖσθαι. f. ἀφίξομαι. p. ἀφῖγμαι. a. 2. m. ἀφικόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, *venio.*
Ἀφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ἀφικόμενος. a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.
Ἀφιλάγαθος, ου, ὁ, ἡ, *minimè amans bonos*: ex α, φίλος, & ἀγαθός.
Ἀφιλάνθρωπος, ου, *inhumanus*; -πία, -*itas*, -πως, -*iter*: ab α, φίλος, & ἄνθρωπος.
Ἀφιλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, *alienus ab avaritia*: ex α, φίλος, & ἄργυρος.
Ἄφιλος, ου, ὁ, ἡ, *alienus ab amicitia, amicis carens*: ab α & φίλος.
Ἀφιλότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè ambitiosus*, cum meliori tum deteriori sensu: ab α & φιλότιμος, quod à φίλος & τιμὴ, quod à τίω, *honoro.*

Ἄφιξις, εως, ἡ, *discessus, profectio*: ab ἀφικνέομαι.
Ἀφίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.
Ἀφίπταμαι, *avolo*: f. ήσομαι, a. 2. ἀπέπτην, a. 2. m. ἀπεπτάμην, vel -όμην, a. 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. ἵπταμαι, seu πτάω, *volo, as.*
Ἀφίστημι, *discedo, deficio, abduco, deduco*; item *abesse, distare*: in pass. voce, *disjungi, avelli*: f. ἀποστήσω. p. ἀφέστηκα. a. 2. ἀπέστην. a. 2. imperat. ἀπόστηθι, ήτω. & in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. sub. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. ἀποστῆναι. a. 2. part. ἀποστὰς, ἄντος. præs. m. ἀφίσταμαι, σαι· & in 3. pl. ἀφίστανται, *deficiunt*, præs. imperat. ἀφίστασο. f. 1. m. ἀποστήσομαι, *deficiam.* Ex ἀπὸ & ἵστημι, *sto.*
Ἀφῖχθαι, *devenisse*, perf. inf. pass. à perf. ind. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι.
Ἄφλαστον, ου, τὸ, *summa pars puppis*: ex α & φλᾶσθαι, id est, θλᾶσθαι, quod non facilè contundetur.
Ἀφλογιστία, ας, ἡ, *inflammabilitatis ineptitudo.* Et
Ἀφλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non ustulatus, qui inflammari nequit.* Ab α & φλογιστὸς, quod à 3. pers. sing. perf. pass. ind. verbi φλογίζω, Th. φλέγω.
Ἀφλοισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀφρὸς, οῦ, ὁ, *spuma*; mutato ρ in λ, & Pleonasm. τοῦ ι.
Ἀφνειὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *dives*, Poët. pro ἀφνεός. Th. ἄφενος, *divitiæ.*
Ἀφνειῶ, Dor. pro ἀφνειοῦ, gen. sing. ab ἀφνειός.
Ἄφνω, adv. *repentè*, per Syncop. τοῦ α, & Apoc. τοῦ σ, pro ἀφανῶς. Ex α & φαίνω, *ostendo.*
Ἀφοβία, ας, ἡ, *securitas*: &
Ἄφοβος, ου, ὁ, ἡ, *intrepidus.* Et indè
Ἀφόβως, *intrepidè, sine metu*: ex α & φόβος, *metus*, quod à p. m. πέφοβα, verbi φέβομαι, *metuo.*
Ἄφοδος, ου, ἡ, *discessus, digressus, reditus*; item *latrina, stercus, excrementum*: ab ἀπὸ & ὁδός. Indè ἀφόδιον, ου, τὸ, Poët. ἀφόρδιον, idem. ἀφοδεύω, *excerno, alvum exonero.* ἀφόδευμα, τὸ, *excrementum.* ἀφοδευτήριον, *latrina.* αἱμορροφοδεύω, *alvi profluviem projicio.*
Ἀφομοιόω, ῶ, *similem reddo, assimilo*: f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα. p. pass. ἀφωμοίωμαι. part. ἀφωμοιωμένος, *assimilatus*: ab ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, idem.
Ἀφοπλίζω, *armis spolio*, item *arma exuo*, neutr. absolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, *exuerunt*, 3. pl. imperf. pass. Ion. Ex ἀπὸ, & ὅπλον, *arma.*
Ἀφοράω, ῶ, *intueor, respicio*: f. άσω. p. ἀφεώρακα, & Attice ἀφεόρακα. Ex ἀπὸ & ὁράω, *video.*
Ἀφόρδιον, Nicandro pro ἀφόδιον, ρ inserto metri ergô, *excrementum*: ex ἀπὸ & ὁδός.

Ἀφόρητος, ου, ὁ, ἡ, *intolerabilis*, *molestus*, verbale, ex α & φέρω.

Ἀφορεῖ, 3. sing. f. 1. Att. ab

Ἀφορίζω, *separo*, *segrego*, *destinguo*, *diligo*, *designo*: imperf. ἀφώριζον, f. ἀφωρίσω, & Att. ἀφοριῶ, εῖς, εῖ. p. ἀφώρικα. a. 1. ἀφώρισα. imperat. ἀφόρισον, άτω. a. 1. sub. ἀφορίζω, ης, η. part. ἀφορίσας, αντος, perf. pass. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον, *separatus*. a. 1. pass. ἀφωρίσθην, ης, η. a. 1. imperat. ἀφορίσθητι, & in 2. pl. ἀφορίσθητε· ex ἀπὸ & ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Ἀφορισμένος, perf. part. pass. Ion. ab ἀφορίζω.

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, *suis terminis descriptum, & ab aliis separatum*. Et

Ἀφορισμὸς, ȣ, ὁ, *determinatio*, *distinctio*, *separatio*. ἀφορισμοὶ, *breves sententiæ*: à 1. perf. præt. pass. verbi ἀφορίζω

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, *occasio*, *opportunitas*: ex ἀπὸ & ὁρμὴ, *impetus*.

Ἀφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀφορμάω, *ex aliquo loco me proripio*: ex ἀπὸ & ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, *impetus*.

Ἀφοσιόω, f. ώσω, p. ωκα, *eripio*; item *consecro*, *devoveo*, *devoto*: ab ἀπὸ & ὅσιος.

Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, *piaculum*. Et

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, *expiatio*: à præt. pass. præced. verbi.

Ἀφ' ȣ᾿ τότε, pro ἀπὸ τȣ᾿ τότε χρόνȣ, *ab eo tempore*.

Ἄφȣ, pro ἄφισο, *libera*, a. 2. imperat. m. ab ἀφίεμαι, a. 2. m. ab ἀφίημι.

Ἀφῦ, pro ἀπόστηθι, ἀφίστασο, ἀπολύθητι.

Ἀφόωντα, pro ἀφῶντα. acc. sing. part. præs. ab ἀφάω, *palpo*, *contrecto*, quod ab ἀφὴ, *tactus*. Th. ἅπτομαι.

Ἀφραδέοντι, *inscienti*, dat. sing. præs. part. ab

Ἀφραδέω, f. ήσω, p. ηκα, *inconsultè ago*, vel *stultè loquor*, *insanio*: quod ex α & φράζω, Th. φράζω.

Ἀφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *temerarius*, *inconsultus*. Et inde

Ἀφραδία, ας, ἡ, & Ion. ἀφραδίη, *imprudentia*, *inopia consilii*. ἀφραδίῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀφραδίαις· à φράζω.

Ἀφραίνω, f. ανῶ, *desipio*, *amens sum*. præs. part. ἀφραίνων· Ex α & φρὴν.

Ἄφραστος, ὁ, ἡ, *non dictus*, vel *non dicendus*; item *improvisus*: Ion. & Poët. pro κρυπτὸς, *occultus*. ἐς τὸ ἀφραστότατον, subaudi χωρίον, *in occultissimo loco*: ex α & φράζω, *dico*, pro *occulto*, fortean à φράσσω, *sepio*.

Ἀφρήτωρ, ορος, *qui est extra tribum*; item *osor civilis societatis*: ex α & φρήτωρ, *contribulis*, quod à φρατρία, *tribus*: ἀπὸ τȣ᾿ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

Ἀφρίζω, *spumo*, *spumam excito*: f. ίσω, p. ἤφρικα. Th. ἀφρὸς, *spuma*.

Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, *APHRICA*.

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, & Ἀφρογενὴς, *ex spuma prognata*, Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, *spuma*, & γένος, quod à γίνομαι, *nascor*.

Ἀφροδισιακὸς, ȣ, *venereus*. Et

Ἀφροδίσιος, ȣ, ὁ, ἡ, *venereus*. Ab

ἈΦΡΟΔΙΤΗ, ης, ἡ, *Venus*: quia ex ἀφρῷ, i. e. *spuma* dicitur genita.

Ἀφρόκομος, ȣ, ὁ, ἡ, *spumicoma*: ex ἀφρὸς, & κόμη, *coma*.

Ἀφρονέω, *non sapio*, *amens sum*. ἀφρονέοντας, acc. pl. part. præs. ex α & φρὴν, *mens*.

Ἀφροντιστέω, -ῶ, *negligo*: &

Ἀφροντιστία, ας, ἡ, *negligentia*: &

Ἀφρόντιστος, ȣ, ὁ, ἡ, *curis liber*, *securus*: ab α & φροντίς.

ἈΦΡΟΣ, ȣ, ὁ, *spuma*, *saliva*.

Ἄφροσι, dat. pl. ab ἄφρων, *insipiens*. Them. φρὴν.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, *dementia*, *imprudentia*: ex α & φρὴν.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, *insipiens*, *imprudens*: ab eod. them.

Ἀφύη, ης, ἡ, *piscis*, qui ex ἀφρȣ᾿ nascitur.

Ἀφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *hebes*, *ineptus*, *rudis*. Et

Ἀφυΐα, ας, ἡ, *hebes ingenium*, *inepta natura*: ab α & φυὴ, quod à φύω.

Ἄφυκτος, ȣ, ὁ, ἡ, Poët. pro ἀφεύκτος, *qui vitari nequit*, *inevitabilis*: ex α & φεύγω, *fugio*. Hinc adv. ἀφύκτως, *sine fugæ spe*.

Ἀφύλακτος, ȣ, ὁ, ἡ, *non observans*, *incautus*; item *non observatus*, *incustoditus*. Et

Ἀφυλάκτως, *incautè*, *incustoditè*, adv. ab α, & 3. perf. præt. pass. verbi φυλάσσω vel -ττω.

Ἀφύξω, Dor. pro ἀφύξω, *hauriam*: f. 1. ab ἀφύσσω. Th. ἀφύω.

Ἀφυπνόω, *sopior*, *obdormisco*: f. ώσω. p. ἀφύπνωκα. a. 1. ἀφύπνωσα, neutr. ex ἀπὸ & ὕπνος, *somnus*.

Ἀφυστὴς, ȣ, ὁ, *haustus*, *depromptus*: ab ἀφύω.

Ἀφύσσαι, pro ἀφῦσαι. a. 1. inf. act. ab

Ἀφύσσω, *haurio*, *hauriendo promo*: f. ξω. f. 1. inf. ἀφύξειν.

ἈΦΥΩ, f. ύσω, *haurio*, *hauriendo promo*, *exhaurio*. Ἀφύσσω idem.

Ἀφ' ᾧ, Dor. pro ἀφ' ȣ᾿, subaudi χρόνȣ, *ex quo*, scil. *tempore*.

Ἀφ' ὧν ἐδύνατο, *pro viribus*.

Ἀφ' ὧτε, scil. χρόνῳ, Dor. pro ἀφ' ȣ᾿ χρόνȣ, *ex quo*.

Ἀφωμοιωμένος, *assimilatus*, perf. part. pass. ab ἀφομοιόω, ῶ, *assimilo*: ex ἀπὸ & ὅμοιος, cujus them. ὁμός.

Ἀφώνητος, ȣ, ὁ, ἡ, Poët. pro

Ἄφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, *mutus*: ex α & φωνή.

Ἀφώριζον, ες, ε, imperf. ἀφώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, *separo*: ex ἀπὸ & ὅρος.

Ἀφῶσιν, *dimiserint*, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι.

Ἀχαΐς,

Α'χαῖζ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον.
Α'χαΐα, ας, ἡ, nomen reg. Gr. ab ἄχος.
Α'χαΐδα, acc. sing. ab Α'χαΐς, ίδος, ἡ, *Achaia*: hinc Α'χαϊκὸς, ȣ, ὁ, *Achaicus*, Græcus.
Α'χαιίας, αδος, nom. propr.
Α'χαιΐς, ίδος, ἡ, mulier Græc. in pl. ἀχαιΐδες.
Α'χαιοὶ, *Achivi*. in acc. pl. ἀχαιȣ̀ς. Ab Α'χαΐα, *Græcia*.
Α'χαῖναι, οἱ, αἱ, *cervi*, ab Acainea urbe, Oppian.
Α'χάλινος, ȣ, ὁ, *effrænatus*: ex α & χαλινὸς, *frænum*.
Α'ΧΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *genus mensuræ frumentariæ apud Persas*, aut *cista frumentaria*: fortè ab
Α'χανὴς, έος, ὁ, ἡ, *vastus*, *immensus*: ex α epitatico, & χαίνω, *hisco*.
Α'χαρι, *injucundum*, n. g. ab
Α'χαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, *injucundus*, *insulsus*, *molestus*, ex α & χάρις.
Α'χαριςία, ας, ἡ, *ingratitudo*. Et
Α'χάριςος, ȣ, ὁ, ἡ, *ingratus*, ab α, & à 3. perf. præt. pass. verbi χαρίζομαι, quod à χάρις.
Α'χαρίςως, *ingratè*, adv. ab ἀχάριςος.
Α'ΧΑ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, *gemma quædam*, ab *Achate fluv.* Siciliæ sic dicta: quin & propr. nomen viri Æneæ socii.
Α'χει, prima longa, Dor: pro ἤχει, *resonabat*, imperf. act. ab ἤχεον, ȣν, εες, εις ab ἠχέω. Th. ἦχος, *sonus*: sed
Α'χεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. sing. præs. ind. act.
Α'χεὶμ, vel Α'χειμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον.
Α'χειρες, *sine manibus*, nom. pl. ab
Α'χειρὴς, έος, ὁ, ἡ, *manu seu manibus carens*: *mancus*: ἄχειρος, idem, ut & ἄχειρ. Th. χεὶρ.
Α'χειροποίητος, ȣ, ὁ, ἡ, *non manu vel manibus factus*, *non humano structus artificio*: ex α, χεὶρ, & ποιητὸς. Th. ποιέω.
Α'χέισα, Dor. pro ἀχέȣσα, vide ἀχέων.
Α'χελαῖος, ȣ, ὁ, nomen fluvii.
Α'χέων pro ἀχέȣσα, *dolens*, præs. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος.
Α'ΧΕΡΔΟΣ, ȣ, ὁ, *spina quædam*.
Α'ΧΕΡΩΐΣ, ίδος, ἡ, *populus alba*, q. ab Α'χέρων, quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.
Α'χέρων, *Acheron*, fluvius Epiri; item inferni: & hic est ἄχεος ῥόος, *doloris fluvius*.
Α'χεῦσιν Æol. & Dor. pro ἠχȣ̃σιν, *resonant*, *modulantur*, 3. pl. præs. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος.
Α'χεύω, idem quod
Α'χέω, f. ήσω, *doleo*, *ægrè fero*. Th. ἄχος. Estque.
Α'χέω, Dor. pro ἠχέω, *resono*. Th. ἦχος.
Α'χέων, præs. part. ab ἀχέω.
Α'χήν, *pauper*, *mendicus*, ex α & ἔχω, *quod nihil habet*. Vel quod hiscere non audeat, ex α & χαίνω, *hisco*.

Α'χθεῖσ, *ductum*, a. 1. part. pass. ἀχθεῖσα, 2. pl. f. 1. pass. ἀχθῆναι, a. 1. inf. ab ἄγω, *duco*.
Α'χθέσῃ, *feres molestè*, Att. pro ἀχθέσῃ, 2. sing. f. 1. m. ab
Α'χθομαι, *ingemo sub pondere*, *gravor*, *ægrè fero*. f. έσομαι & ήσομαι· ἀχθομένη, præs. part. f. g. Th. ἄχθος.
Α'χθόμεθα, 1. pl. præs. ind. & ἄχθονται, 3. pl. præs. præc. verbi ἄχθομαι, quod ab
Α'ΧΘΟΣ, εος, τὸ, *pondus*, *onus*, *sarcina*, *dolor gravis*: hinc ἄχθομαι, *gravor*, ἐπαχθὴς, *onerosus*, &c.
Α'χθοφορέω, f. ήσω, *onera fero*, *onus sustineo*: &
Α'χθοφόρος, ȣ, ὁ, *qui sarcinas*, *& onera fert*, *bajulus*, *sarcinarius*: ab ἄχθος, εος, τὸ, *onus*, & φέρω, *fero*.
Α'χὶ vel Α'χι, *facilè*, adv.
Α'χι, *ubi*, Dor. pro ᾗ vel ἧχι.
Α'χιλῆα, pro Α'χιλλέα, Poët. ab Α'χιλλεὺς, έος, ὁ, *Achilles*.
Α'χιλλεὺς, έως, & Att. ῆος, ὁ, *Achilles*: hinc Α'χιλλήϊος.
Α'χλαινος, ȣ, ὁ, *qui est sine læna*, *vel veste*: à ἀν & χλαίνης ἄν.
Α'χλυόεις, εντος, *caliginosus*: ab
Α'ΧΛΥ'Σ, ύος, ἡ, *caligo*: hinc ἀχλύω, *obtenebror*: unde nonnullis verisimile est manasse nostr. Ang. A cloud.
Α'ΧΝΑ sive ἄχνη, ης, ἡ, *gluma*, *acus*: & *pro fumo* seu *fuligine*.
Α'χνυμαι, *doleo*, f. ύσομαι, p. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος.
Α'χνύμενος, præs. part. ejusd.
Α'χοῖ, voc. Dor. pro ἠχοῖ (ut Λατοῖ pro Λητοῖ.) ab ἠχὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, *Echo*. Th. ἦχος.
Α'χολος, ȣ, *felle carens*: item *bilem abigens*: ab α, & χολὴ, *bilis*.
Α'χόρευτος, ȣ, ὁ, ἡ, *sine choreis*: ex α & χορός.
Α'ΧΟΣ, εος, τὸ, *dolor*, *mæror*, inde ἀχέω, *doleo*, ἄχνυμαι, idem, & Angl. ache, & inde ake.
Α'χραντος, ὁ, ἡ, *impollutus*, *immaculatus*, *intactus*: ex α & χραίνω, *coloro*. Th. χρόα idem.
Α'ΧΡΑ'Σ, αδος, ἡ, *pyrus silvestris*.
Α'χρεῖος, εια, ειον, *inutilis*, *e*, *ineptus* & hinc ἀχρείως, *turpiter*: ex α & χρεία, *utilitas*.
Α'χρειόω -ῶ, *inutilem reddo*. f. ώσω. p. ἠχρείωκα. præs. pass. ἀχρειόομαι *inutilis fio*: p. pass. ἠχρείωμαι. a. 1. pass. ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρειώθησαν, ab eod. Th.
Α'χρήϊος, pro ἀχρεῖος, Poëticè, facta Diælysi.
Α'χρήϊςος, idem quod ἄχρηςος, quod vide.
Α'χρήματος, ὁ, ἡ, *qui est sine pecuniis*, *inops*: ex α & χρῆμα.
Α'χρηςος, ȣ, ὁ, ἡ, *inutilis*, dat. pl. ἀχρήςοιν.

γοιεῖν· ex α, & χρηστὸς, ὴ, ὸν, *utilis*, *e*. Th. χρῶμαι, *utor*.

Ἄχρι vel ἄχρις, adv. *usque, donec*, cum gen. item, *intra, quoad*. Th. μέχρι, idem.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, *acervus palearum*. Ab

ἌΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, *palea, acus, stramentum*: q. ex α, & ἰσχυρὸν, *firmum*: hinc

Ἀχυρόω, *paleis sterno*.

Ἀχυρὼν, ῶνος, *acervus palearum*.

Ἀχὼ, ἀχοῦς, ἁ, Dor. pro ἠχὼ, *Echo*.

ἈΧΩ῍Ρ, ῶρος, ὁ, *manans capitis ulcus, sordes capitis*; q. ἀχνώρ, ab ἄχνη.

Ἄψ, adv. *retrò, retrorsum, rursus, statim*.

Ἄψαο, Ion. pro ἄψω, & hoc Dor. pro ἥψω, 2. sing. a. 1. m. ἅψαιο, a. 2. opt. m. verbi ἅπτομαι, *tango*. f. ψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο.

Ἅψασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Ἄψαυστος, ου, ὁ, ἡ, Ion. & Poët. *intactus, illibatus*: ex α, & ψαύω, *tango*. Them. ψάω.

Ἄψεκτος, ου, ὁ, ἡ, *irreprehensus*: ex α & ψέγω, *vitupero*.

Ἀψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, *mentiri nescius, verus*, in acc. ἀψευδέα· hinc ἀψευδέως, Ion. pro ἀψευδῶς, *verè*: ex α & ψεῦδος.

Ἄψευστος, ου, *non mentitus, minime fallax*: ab eod. Th.

Ἀψῖδες, vide in ἀψὶς, *connexio*.

Ἀψίκορος, ου, *fastidiosus*: qui ἅμα τῷ ἅψασθαι, satietatem seu κόρον habet, quod à κορέω, *satio*.

Ἄψιν, acc. sing. ab ἄψις, εως, ἡ, *tactus*. Sed ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *curvatura in rota*, in nom. pl. ἀψῖδες. dat. ἀψῖσι· ex ἅπτω, *connecto*.

ἈΨΙ'ΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, *absinthium*.

Ἄψινθος, ου, ὁ, idem.

Ἄψις, εως, ἡ, *connexio, tactus*; ex ἅπτω. ἀψὶς, ιδος, ἡ, *testudo*.

Ἄψοῤῥος & ἀψόῤῥοος, όου, ὁ, *reciprocus, refluens*: ex ἄψ, *retrò*, & ῥόος, *fluxus*, quod à ῥέω, *fluo*, p. m. ἔῤῥοα.

Ἄψυχος, ου, ὁ, ἡ, *anima carens, inanimus*, ex α & ψυχή.

ἌΩ, & ἄημι, *flo, spiro*. f. ήσω. hinc ἄημα, *flatus, spiritus*, ἀήτης, *ventus*.

Ἀῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, *manè*, adv. Th. ἠὼς, *aurora*, Dor. ἀώ.

Ἀιὼν, ἀόνος, Dor. pro ἠϊὼν, quod pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus*.

Ἀωρία, ας, ἡ, *intempestivitas, immaturitas*, ab

Ἄωρος, ου, ὁ, ἡ, *intempestivus, indecens*. ἀωρὶ, *intempestivè*. ex α, & ὥρα.

Ἄωρτο, *pependerat*, per Sync. Ion. pro αἰώρητο, pl. perf. verbi αἰωρέω, *sursum tollo*. Vel dicitur Poët. pro ἦρτο. pl. perf. verbi ἀέρω, vel αἴρω. α, pro η, & pleonasmo τῦ ω.

Ἀὼς, ἀόος, οῦς, ἁ, Dor. pro ἠὼς, ἡ, *aurora*.

ἌΩΤΟΣ, ου, ὁ, & ἄωτον, ου, τὸ, *flos*. *praestantissimum in omni re, lana*. Hinc ἀωτέω, *carpo*. Est &

Ἄωτος, *auribus carens*: ex α & οὖς, ὠτὸς, *auris*.

B.

B, Secunda litera & dicitur *Beta*. In numeris est binarius, Delphi β pro π utuntur, ut βικρὸς pro πικρός· Macedones β pro φ, ut Βερενίκη pro Φερενίκη· aliquando otiosè praeponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

BA῀, vocula eorum, qui se mutuo inclamant: ut & vocula risus, q. à βοάω.

Βᾶ, & βάθι, *incede*, pro βῆθι, a. 2. imperat. ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω.

Βάαλ, ὁ, nomen idoli ἄκλιτον, *dominus*. apud Sidonios primitus. Poeni contractius *Bal*, Chaldaei *Bel*, idem enuntiant.

BAA'ΡΑΣ, *radix herbae cujusdam mirabilis*.

Βάβα, *vox inarticula*.

Βαβάζω, *inarticulatam vocem edo, vagio*: à βάζω.

BABAI', *papae*, admirantis, adv. vel παπαί. Hinc Angl. Babe & baby.

Βαβάλιον, *cunabulum*.

Βαβαλιστήρια, *cunae*: in illis enim infantes βαβάζουσι.

Βάβαλον, αἰδοῖον, *foramen, porta*.

Βάβαξ, ὁ, *garrulus, vanus, impudens*. Them. βάζω.

Βαβράζειν, *contentè clamare*, ut cicadae cantant. q. à βάζω.

Βάβρηξ, βάβρηκος, ἡ, *gingivae*.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis. Hebr. *confusio*.

Βαδδὶν, *lina, vestes lineae sacerdotales*: à בדין plur. τῦ בד *linum*.

Βάδην, *pedetentim, gradatim, lento gradu*. adv. à βαίνω.

Βαδίζω, εν, f. ίσω. Att. βαδιῶ. p. βεβάδικα ab eod. Th.

Βαδίξω, Dor. pro βαδίσω, f. à βαδίζω.

Βαδιοῦμαι, Att. pro βαδίσομαι, f. 1. m. verbi βαδίζω, à quo

Βάδισις, εως, ἡ, *ambulatio, ingressio*.

Βάδισμα, ατος, τὸ, *gressus, incessus*: &

Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Βαδιστέα, Att. pro βαδιστέον, eundum est.

Βαδιστὴς, οῦ, ὁ, *cursor*.

Βαδιστικὸς, οῦ, *qui ambulare potest*: &

Βάδος, ου, ὁ, *iter*. Omnia a Th. βαίνω.

BA'ZΩ, *loquor*. f. σω, & ξω, p. βέβαχα, Poët. verb.

Βαθέην, pro βαθεῖαν, Ion. acc. sing. à βαθὺς, εῖα, ύ.

Βαθεῖ, dat. sing. à βαθύς· βαθείᾳ & Ion. είῃ, dat. sing. f. g. à βαθεῖα, ας, & Ion. ης. hinc

Βάθος, ου, *profundus*: indè

Βαθέως profunde, altè, graviter.
Βαθίων, comparat. pro βαθύτερος, profundius: &
Βάθιστος, superl. pro βαθύτατος, profundissimus, τῷ βαθύς, profundus.
Βαθμηδὸν, gradatim: adv. &
Βαθμίς, ίδος, ἡ, gradus, basis, &
Βαθμὸς, ȣ, ὁ, gradus, ordo: à Th. βαίνω.
ΒΑ'ΘΟΣ, εος, τὸ, profunditas: hinc βαθὺς, βαθύτης, βαθύνω, ἄβαθής· de quibus in suis locis.
Βαθρὸν, ȣ, τὸ, gradus, subsellium: à βαίνω, eo:
Βαθύγλωσσος, ȣ, ὁ, ἡ, eloquens: ex βαθὺς & γλῶσσα.
Βαθυδίνης, ȣ, ὁ, vortices profundos habens. ex βαθὺς, (quod à βάθος) & δίνη, aquarum vortex.
Βαθύδοξος, ȣ, ὁ, gloriosissimus, celeberrimus: q. βαθεῖαν, ἤγȣν μεγίστην δόξαν ἔχων.
Βαθύζωνος, ȣ, ὁ, ἡ, profundè cinctus: ex βαθὺς, & ζώνη.
Βαθύκληρος, ȣ, ὁ, opulentus, qui profundas hæreditates habet: ex βαθὺς, & κλῆρος.
Βαθύκολπος, ȣ, ὁ, ἡ, profundum sinum habens. q. βαθὺν κόλπον ἔχων.
Βαθυκρημνὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui profunda præcipitia habet, ὁ βαθεῖς κρημνȣς ἔχων. Th. κρημνός.
Βαθυκρηπὶς, ίδος, ἡ, profundum fundamentum habens: ex βαθὺς & κρηπίς.
Βαθυκύμων, ονος, ὁ, ἡ, habens undas profundas: ex βαθὺς, & κῦμα.
Βαθύλειμος, ȣ, ὁ, ἡ, & βαθυλείμων, ωνος, ὁ, ἡ, læta pascua habens: ex βαθὺς & λειμών.
Βαθύμαλλος, ȣ, ὁ, qui profundam, densámque lanam habet, villosus. Th. μαλλός.
Βαθυμῆτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ȣ, ὁ, qui profundum habet consilium, prudentissimus, ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τȣτέστι βȣλὴν, ἔχων.
Βαθύνω, profundè: &
Βάθυνος, ȣ, ὁ, fovea: item
Βάθυνσις, εως, ἡ, exaltatio· &
Βαθύνω, excavo. f. υνῶ. p. γκα. p. pass. βεβάθυμμαι, & Att. βεβάθυσμαι. Omnia à Th. βάθος.
Βαθυπέδιος, ία, ον, qui profundum campum seu planitiem habet. Ac proinde ferax. ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.
Βαθυπλέσιος, ȣ, ὁ, & βαθύπλȣτος, prædives, opulentus. Th. πλȣ̃τος.
Βαθυπόλεμος, ȣ, ὁ, qui magnum & grave bellum movet: ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.
Βαθυρρείταο, genit. Æol. pro βαθυρρείτȣ, à
Βαθυρρείτης, ȣ, profundè fluens: ex βαθὺς, & ῥέω.
Βαθυρριζία, ας, ἡ, radicis profunditas: &
Βαθύρριζος, ȣ, altè radicatus: ex βαθὺς, & ῥίζα.
Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, a, um, in gen. βαθέος, έας, έος, dat. βαθεῖ, εῖ. in comp. βαθύτερος, βαθύων & βάσσων. superl. βαθύτατος & βάθιστος. Th. βάθος.

Βαθύσκιος, ȣ, ὁ, umbrosus: ex βαθὺς, & σκιά.
Βαθύστερνος, ȣ, ὁ, ἡ, profundum habens pectus: ὁ βαθὺ στέρνον, εἴτȣν στῆθος ἔχων.
Βαθύστρωτος, ȣ, ὁ, ἡ, altè stratus: ex βαθὺς, & στρώννω.
Βαθύσχοινος, ȣ, ὁ, ἡ, profundos habens juncos, à βαθὺς, & σχοῖνος· laus fluviorum.
Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. Th. βάθος.
Βαθύφρων, ονος, ὁ, callidus, profunda mente præditus, ὁ βαθεῖαν φρένα ἔχων.
Βαθυχαίτης, ȣ, ὁ, qui densam habet cæsariem: ex βαθὺς & χαίτη.
Βαθύχειλος, ȣ, ὁ, ἡ, profunda habens labia: ex βαθὺς & χεῖλος.
Βαῖεν, per contr. pro βαίησαν, iverint. 3. pl. a. 2. opt. act. βαίην· à βαίνω.
Βαῖνε, imperf. Ion. ibat: à βαίνω.
ΒΑΙ'ΝΩ, eo, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα. & Ion. βέβαα. a. 2. ἔβην. a. 2. imper. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάθι, a. 2. opt. βαίην. a. 2. part. βάς. perf. pass. βέβημαι, βέβαμαι, & βέβασμαι, Hinc βῆμα, βάσις, βάδην, βαδίζω, βαθμός· de quibus alibi.
Βαιὸν, vide in βαιὸς.
Βαιὸν, paulisper, parum: adv. à
ΒΑΙΟ'Σ, ȣ, ὁ, parvus, modicus, unus.
Βαϊοφόρος, ȣ, ὁ, solennitas olivarum.
ΒΑΙ'Σ, ἡ, seu βαΐον, ȣ, τὸ, ramus, propriè palmæ, παρὰ τὸ βία πάλλεσθαι.
ΒΑΙ'ΤΑ, seu βαίτη, ης, ἡ, indumentum ex pellibus consutis, vestis pellicea, & pastoralis: & βαίτη, Dor. pro [illegible]
ΒΑΙΩ'Ν, ῶνος, ὁ, piscis quidam gobio similis: quod à βαιὸς, quia parvi pretii. item, mensura apud Alexandrinos. Hesyc.
ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ȣ, τὸ semen raphani, id est, brassicæ.
ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, magnus quidem, sed stultior, & mulierosus: item eunuchus.
ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, vel βάκχαρις, εως, ἡ, baccar, herba odorata.
ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, baculus, scipio: item
Βακτήριον, ȣ, τὸ· &
Βάκτρον, ȣ, τὸ· idem. q. à βάω.
Βακχεῖον, ȣ, τὸ, templum Bacchi· &
Βακχεῖος, ȣ, ὁ, pes ex brevi & duabus longis: sic dictus quòd hymnis in Bacchum sit frequentissimus: item
Βακχεύματα, των, τὰ, bacchanalia: &
Βακχεύω, & βακχέω, Orgia celebro, debacchor: necnon
Βακχεύομαι, furiosus sum: &
Βακχεία, ας, ἡ, debacchatio, insania: omnia à seq. Th.
ΒΑ'ΚΧΟΣ, ȣ, ὁ, furore percitus: Bacchus. βάκχη, ης, ἡ, furore percita. q. à βάζω, loquor: quia loquax ebrietas: vel ἀπὸ τȣ̃ βαχεῖν, Eustath.
Βαλαὰμ, ὁ, nomen arioli, Hebr. vetustas populi.
Βαλὰκ, ὁ, nomen regis Μωαβιτῶν. Hebr. exinaniens.
Βαλανάγρα, ας, & Ion. η, ης, ἡ, clavis: ex βα-

βαλ.....@, pessulus, & ἄγρα, captura.

BAΛANEΓON, ου, τὸ, BALNEUM.

Βαλανεὺς, έ@, ὁ, & βαλανιώτης, ου, ὁ, balneator.

Βαλανηφάγ@, ου, ὁ, qui glandes edit & vescitur: ex βάλαν@, glans, & φάγω, comedo.

Βαλανηφόρ@, ου, ὁ, ἡ, palmulas ferens, glandifer: ex βάλαν@, & φέρω.

Βαλανίζω glandes excutio. f. ίσω, p. ικα. Th. βάλαν@.

Βαλανὶς, ίδ@, ἡ, balneatrix: &

Βαλανίσσα, idem. Th. βαλανεῖον.

BA'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, glans, est etiam obex, q. à βάλλω, immitto.

BAΛA'NTION seu βαλλάντιον, ου, τὸ, crumena, marsupium, sacculus, quasi à βάλλειν εἰς τὸ.

Βαλαντιοτόμ@, ου, ὁ, fur zonarum: item saccularius: ex βαλάντιον, & τέμνω, seco.

BAΛAY'ΣTION, ου, τὸ, flos mali sylvestris Punici.

BAΛBI'Σ, ῖδ@, ἡ, repagulum, locus unde ii qui cursu certant emittuntur: carceres, initium.

Βάλε & βάλεν, dimisit, projecit, Ion. pro ἔβαλε, 3. sing. a. 2. act. βαλεῖν, a.2.inf. βαλέσθαι, a.2.inf.m. verbi βάλλω.

Βαλέειν, Ion. & Poët. pro βαλεῖν, a. 2. inf. ab eod. th.

Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3.sing.a.2. m. βαλέτην, in dual. Ion. a.2.act. ejusd. th.

Βαλεῦ, Dor. pro βαλοῦ, a. 2. imperat. m. à βάλλω, jacio.

Βάλῃς, 2. sing.a.2. sub. act. βάλητε, 3. sing. a. 2. sub.m. ab eod. th.

Βαλιὸς, ου, ὁ, varius, maculosus: q. φαλι@. item celer, à βάλλω. Est & βάλι@, celer, orbus oculis.

Βαλλ' & βάλλε, jaciebat, imperf. Ion. pro ἔβαλλε· à βάλλω.

Βάλλεαι, inducis, pro βάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. &

Βάλλεο pro βάλλου, Ion. præs. imperat. pass. ejus. Th.

Βαλλέσκετο, Ion. & Poët. pro ἐβάλλετο, & hoc pro ἔβαλλε, jaciebat, 3. sing. imperf. verbi βάλλω, jacio.

Βάλλετο, imperf. pass. Ion. pro ἐβάλλετο· βάλλων, præs. part. n. g. verbi βάλλω

Βάλλησα, a. 1. Poët. pro ἐβάλλησα. q. à βαλλέω pro βάλλω.

Βαλλίζω, tripudio, q. à βάω, eo, & ἅλλομαι, salio.

Βαλλισμὸς, ου, ὁ, tripudium, saltatio cujusmodi olim ῥωμαϊκά. Th. βάλλω.

BA'ΛΛΩ, jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio, imperf. ἔβαλλον. f. βαλῶ, & in 3. pl. βαλεῦσι, perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. a. 2. imperat. βάλε. a. 2. sub. βάλω, ῃς, ῃ, præs. pass. βάλλομαι, abjicior, perf. βέβλημαι. plusq. perf. ἐβεβλήμην, σο, το. a. 1. pass. ἐβλήθην. a. 1. imperat. βλήθητι. a. 1. inf. pass. βληθῆναι. p.m. βέβολα. Hinc βολὴ, βόλ@, βολὶς· hinc composita, ἀμφίβολ@, διαβολὴ, διάβολ@, πρόβλημα, συμβολὴ, ἀτύμβολ@, σύμβολον, ὑπόβλητ@, &c. de quibus suis in locis. Hinc Angl. ball, blow.

BAΛΛΩTH', ῆς, ἡ, marrubium nigrum.

Βάλοι, 3. sing. a.2.opt.act. Βάλοιο, 2.sing.a.2. opt. m.

Βάλον, pro ἔβαλον, a. 2.ind. verbi βάλλω.

Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, nom.pl.f.g.a 2. part. act. verbi βάλλω.

BA'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, BALSAMUM.

Βάλωμεν, dejiciamus, 1. pl. a. 2. sub. act. Et

Βαλὼν, a. 2. part.act. à βάλλω.

Βάλωμαι a. 2. sub. med. ejusd. verbi.

Βᾶμα, τ@, τὸ, Dor. pro βῆμα, gressus. Th. βαίνω, eo.

Βάμβα, Dor. pro βάμμα. Dor. ex βάπτω· hinc βαμβακεύειν, mangonizare cibos.

BAMBAI'NΩ, inarticulatè loquor, balbutio, item dentes quatio præ metu: q. à βα. hinc

Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, tremo.

Βᾶμεν, βᾶμες, eamus, Dor. pro βῶμεν. a. 2. sub. a. 2. ἔβην, verbi βῆμι, pro βαίνω, quod vide.

Βάμμα, ατ@, τὸ, tinctura, acetum, salsamentum: à præt. pass. verbi βάπτω.

Βᾶν, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ἔβην. verbi βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars fabrilis, & illiberalis.

Βαναυσικὸς, ου, ὁ, mechanicus: ex seq. Th.

BA'NAYΣOΣ, ου, ὁ, ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, præcipuè de iis dicitur, qui igne opus faciunt. q. ex βαῦνον αὔει, qui fornacem incendit.

Βάντες, conscendentes, pl. num. a.2.part.m.g. βὰς · ab a.2. ἔβην. verbi βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, fama, sermo, à βάζω, loquor.

Βαπτίζεσθαι, &c. vide in βαπτίζω.

Βαπτίζω, baptizo, mergo, lavo: f. ίσω. p. βεβάπτικα. a. 1. ἐβάπτισα. imperf. pass. ἐβαπτιζόμην, ου, ετο. perf. pass. βεβάπτισμαι· a. 1. pass. ἐβαπτίσθην. fut. 1. pass. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι a. 1. m. sub. βαπτίσωμαι, lotus fuero. Th. βάπτω, mergo. Hinc Angl. Baptise.

Βάπτισμα, ατ@, τὸ, baptisma: Ang. Baptism. &

Βαπτισμὸς, ου, ὁ, lotio: &

Βαπτιστὴς, ου, ὁ, baptista: &

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum: à βαπτίζω, quod à βάπτω.

Βαπτὸς, ου, ὁ, tinctus, à seq. th.

BA'ΠTΩ, intingo, mergo, lavo. f. ψω. p. βέβαφα, a. 2. ἔβαφον. perf. pass. βέβαμμαι, ψαι, πται. Hinc βαπτίζω, idem. βαπτισμὸς, & βάπτισμα, βαπτιστήριον, βαπτιστής.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis. Hebr. filius patris: Ex בר filius & אבא pater.

BA'PAΘPON, ου, τὸ, fossa profunda, exitium, pernicies. Atticè βέρεθρον, propriè fuit locus valde profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαρ-

Βαραθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *voraginosus*: à βάραθρον.
Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *benedicens Domino.*
Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbarorum more vivo, ago, loquor*. Et
Βαρβαρικός, ἡ, ὸν ὗ, *barbaricus*. Et
Βαρβαρικῶς, *barbarè*. Icem
Βαρβαρισμὸς, ου, ὁ, *barbarismus*, idioma barbaricum. Et
Βαρβαριστί, *more barbarorum*, adv. Omnia à seq. them.
ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *barbarus, rudis, non Græcus, extraneus*.
Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ, ἡ, *rudis in voce*: à βάρβαρος, & φωνὴ, *vox*.
ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, nomen arboris.
Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbito canere*: à seq. them.
ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, *barbitus* vel *barbitum*, instrumentum musicum multar. chordar.
Βάρδιστος, *tardissimus*, superl. pro βράδιστος vel βραδύτατος, comp. βαρδίων, ὁ, ἡ, Poët. pro βραδίων & βραδύτερος, à βραδὺς, *tardus*.
Βαρέα, *graviter*, adv. vel Ion. pro βαρεῖα, à βαρύς.
Βαρεῖα, ας, ἡ, f. g. βαρειᾶν, Dor. pro βαρειῶν· à βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, e*. Them. βάρος.
Βαρείσθω, *gravetur*, præs. imperat. pass. à
Βαρέω, *gravo, onero*: f. ήσω. p. βεβάρηκα. a. 1. ἐβάρησα. p. pass. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. a. 1. ind. pass. ἐβαρήθην. Th. βάρος.
Βαρέως, adv. *graviter, molestè*: ab eod. th.
Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. *filius haurientis aquas*.
Βαριησοῦς, ου, ὁ, nomen viri Hebr. *filius Iesu*.
ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *navis, turris, domus turrita & regia*. Angl. Barge.
Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *filius Jonæ*.
Βαρνάβας, α, ἡ, nomen viri. Syr. *filius consolationis*.
ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *pondus, onus, molestia*: q. βία αἴρεται. Hinc βαρέω, & βαρύνω, βαρὺς, βαρέως, βαρύτης Hinc to bear, & burden.
Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Syr. *filius quietis*.
Βαρτίμαιος, ου, ὁ, nomen viri, qui *filius Timæi*.
Βαρύβρεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *perstrepens, horrisonus*: ex βαρὺς & βρέμος, *strepitus*.
Βαρύδουπος, ου, & Ion. οιο, ὁ, à βάρος, & δοῦπος, *sonitus*.
Βαρύγλωσσος, *maledicus*: ex βαρὺς & γλῶσσα, *lingua*.
Βαρυγούνατος, ου, ὁ, Poët. idem ac βαρύγουνος, ου, ὁ, *gravia*, seu *infirma genua habens*: ex βαρὺς & γόνυ, *genu*.
Βαρύδακρυς, υος, & Βαρυδάκρυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *luctuosus*: ex βαρὺς & δάκρυ, *lachryma*.
Βαρύθει, *gravatur*, 3. sing. præs. à βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, *gravor*: à βαρύς. Th. βάρος.
Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα *irascor*. Et
Βαρυθυμία, ας, ἡ, *acerbitas animi*. Item
Βαρύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animo ferox*. Et
Βαρυθύμως, *gravato animo*, adv. Omnia ex βαρὺς & θυμός.
Βαρύκομπος, ου, ὁ, ἡ, *gravem strepitum edens*: ex βαρὺς & κόμπος, *sonitus*.
Βαρύκτυπος, ου, ὁ, *gravistrepus graviter fremens*: ex βαρὺς & κτυπέω, factum ex τύπτω, *reseno*. Th. τύπτω.
Βαρυλόγος, ου, ὁ, *qui gravem ac odiosam orationem habet, maledicus*. Ex βαρὺς & λόγος. Th. λέγω.
Βαρυμάνιος, ω, ὁ, Dor. pro βαρυμήνιος, *iracundus*: ex βαρὺς & μανία, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio*.
Βάρυνθεν Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. sequentis
Βαρύνω, *gravo, premo*: imperf. βάρυνε, Ion. f. υνῶ. p. βεβάρυγκα. a. 1. pass. ἐβαρύνθην. a. 1: sub. βαρυνθῶ· à βαρὺς, quod à βάρος.
Βαρυόπας, α, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, ου, *gravisonus, gravem vocem habens*: Jovis Epith. à βαρὺς, & ὄψ, ὀπὸς, *vox*.
Βαρυπνείοντας, *graviter flantes*, acc. pl. part. præs. à βαρυπνείω. Ex βαρὺς, quod a βάρος, *onus*, & πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro*.
Βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, e*: in acc. βαρύν. comp. βαρύτερος, superl. βαρύτατος. Th. βάρος.
Βαρυστενάχω, *graviter gemo*: Poët. peo στενάζω, f. ξω, à στενὸς, ου, *angustus*.
Βαρύστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *graviter suspirans infælix, luctuosus*: ab eod. them.
Βαρυσύμφορος, ου, ὁ, ἡ, Ion. & Poët. pro δυστυχὴς, *infœlix, qui graves calamitates fert*: ex συμφορὰ, *calamitas*, quod ex σὺν & φέρω.
Βαρυσφάραγος, ου, ὁ, *qui gravem edit strepitum, gravistrepus*: ex βαρὺς & σφάραγος, *sonus*.
Βαρύτεροι, οἱ, *morosiores*: compar. à βαρύς.
Βαρύτης, ητος, ἡ, *gravitas*. Th. βάρος.
Βαρύτιμος, ου, ὁ, ἡ, *pretiosus*, q. gravis pretii, quòd olim æs appenderetur: ex βαρὺς, & τιμὴ, *pretium*, quod à τίω, *honoro*.
Βαρυτονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *gravi tono profero*. Item
Βαρύτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravitonus*. Et
Βαρυτόνως, *gravi tono*, adv. ex βαρὺς & τόνος, quod à τείνω.
Βαρύφθογγος, ου, ὁ, ἡ, *qui gravem sonum habet*,

habet, *gravisonus* : ex βαρὺς & φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Βαρύφορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravis*, *onustus* : ex βαρὺς & φόρτος.

Βάς, ἀντος, *ingressus*, in nom. pl. βάντες, a. 2. part. act. a βαίνω, *eo*.

Βᾶσαν, *insistentem*. a. 2. part. f. g. in masc. βὰς ab eod. them.

Βασανίζω, *exploro*, *torqueo*, *excrucio* : f. ίσω. p. βεβασάνικα. a. 1. ἐβασάνισα. a. 1. a. 1. sub. βασανίσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. βασανίσαι. pr. pass. βεβασάνισμαι. a. 1. pass. ἐβασανίσθην. f. 1. pass. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος.

Βασανιστής, οῦ, ὁ, *explorator*, *tortor*. Et

Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, *cruciatus* : à pr. pass. verbi βασανίζω, quod à seq. them.

ΒΑ'ΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, *lapis quo probatur aurum*, *lapis Lydius*, *probatio*, *inquisitio per tormentum*. Hinc βασανίζω, βασανιστὴς, & βασανισμὸς · de quibus suprà.

Βάσευμαι, Dor. & Æol. pro βήσομαι, f. 1. m. verbi βαίνω, *eo*.

Βασεῦνται, Dor. pro βήσονται, *progredientur*, 3. pl. f. 1. m. à βαίνω, f. βήσομαι.

Βασιλεία, ας, ἡ, *regnum*. Et

Βασίλειον, ου, τὸ, sc. δῶμα, *regia* : pl. βασίλεια, ων, τὰ, sc. δώματα, *regum palatia*. Et

Βασίλειος, ου, ὁ, ἡ, *regalis*.

Βασιλεῦν, *regna*, præs. imperat. βασιλεύμεν, præs. inf. Ion. pro βασιλεύειν, à βασιλεύω · à seq. them.

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, έως, Attic. έως, Poët. & Ion. ῆος, ὁ, *rex* : q. βάσις λαῶ, id est, λαοῦ, *populi*. βασίλισσα, ης, ἡ, *regina*. Hinc βασιλεία, βασιλεύω, &c.

Βασιλεύτερος, ου, ὁ, comp. *augustior* : & in superl. βασιλεύτατος, *regno dignissimus* : à βασιλεύς.

Βασιλεύω, *regno*, *impero*, *sum rex*, *regnum adipiscor* : f. εύσω. p. βεβασίλευκα, a. 1. ἐβασίλευσα. a. 1. inf. βασιλεῦσαι. Ab eod. them.

Βασιλῆϊ, Ion. pro βασιλεῖ dat. sing. Sic βασιλῆος, gen. Ion. & Poët. pro έως · à βασιλεύς.

Βασιλήϊον, ου, τὸ, *regale*, pro βασίλειον, Poëtica Dialysi : ab eod. them.

Βασιληῒς, ίδος, ἡ, *regia*, quod à βασίλειος, per Dialysin. Ion. βασιλήϊος. Ab eod. them.

Βασιλικὸς, ἡ, ὀν, *regius*, *a*, *um* : à βασιλεύς. Hinc

Βασιλικῶς, *regaliter* : unde Βασιλικώτερον, *augustiùs* : & Βασιλικώτατα, *augustissime*.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, *regulus* ; item *serpens* sic dictus. Th. βασιλεύς.

Βασιλὶς, ίδος, & Βασίλισσα, ης, ἡ, *regina* : ab eod. them.

Βάσις, εως, ἡ, *basis*, *fulcimentum*, *gressus*, *planta pedis*, *pes*, *rhythmus* : a βαίνω, *eo*.

p. pass. βέβημαι, σαι, mutato η in α breve. Hinc Angl. to *ase*.

Βάσκε, pro ἴθι, *vade*, *accelera*, præs. imperat. à βάσκω, Poët. pro βαίνω, ab inusitat. βάω.

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, *FASCINO*, *invideo*, *criminor* : f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐβάσκηνα. a. 2. ἐβάσκανον. q. à βάσκω αἰνὰ, *dico horrenda* : vel q. φασκαίνω, i.e. φάεσι καίνω, h. e. *oculis interficio*.

Βασκανία, ας, ἡ, *invidia*, *fascinatio*, *calumnia*. Et

Βάσκανος, ου, ὁ, ἡ, *invidus*, *malignus*, *fascinans* : & inde

Βασκάνως, *invidè* : à βασκαίνω.

Βάσκω, apud Poët. pro βαίνω, *vado*.

Βασεῦνται, pro βήσονται, *gradientur*, 3. pl. f. 1. Æol. à βασοῦμαι, f. 1. Æol. vel Dor. verbi βαίνω.

Βάσσα, ας, ἁ, Dor. pro βῆσσα, ης, ἡ, *concavitas*.

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, sive βασσάρη, ης, ἡ, *calceamenti genus* ; item *meretrix*, & *vulpes*.

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, *porto*, *bajulo*, *libro*, *sustineo* : f. σω, & Dor. βαστάξω. p. βεβάσταχα. a. 1. ἐβάστασα. a. 1. inf. βαστάσαι. a. 1. part. βαστάσας, αντος, quasi à βάω & στάω.

Βάσωμες, Dor. pro βήσωμεν, 1. pl. præs. sub. βήσω, quod à fut. formatum est. Th. βαίνω, *eo*.

Βαταλίζεσθαι, *turpiter & effœminatè vivere*. Prov. à seq.

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *mulierosus*, *effœminatus*, à Batalo quodam Ephesio tibicine.

Βατάνιον, *patella*, πατάνη, *patina*. Delphorum est β pro π.

Βᾶτε, Dor. pro βῆτε, *ite*, 2. pl. a. 2. imperat. à βῆθι, quod ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω, *eo*.

Βατεύω, f. εύσω, *coeo*, de animalium coitu venereo dicitur : unde βατεύειν maribus ; & βατεύεσθαι fœmininis tribuitur : per Sync. βατεῖν, & βατεῖσθαι, & βατεῦνται, pro βατεύονται, q. à βατέω inus. Th. βαίνω.

Βάτην, *iverunt*, Dor. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἔβην. & βάτην pro ἔβησαν, *iverunt*. in pl. à βαίνω.

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, *qui incedit* ; item, *meta* : & *limen* : unde

Βατήριος, ου, *scansorius* : à βαίνω.

Βατία, ας, ἡ, idem ac βάτος, *rubus*.

Βατιάκη, ης, ἡ, *poculi genus*.

ΒΑ'ΤΟΣ, ὁ ἡ, *rubus*, *sentis* : q. ἄβατος, *inaccessus* : vel à βία & ἅπτω, quòd *violenter lædat*.

Βάτος, ου, ὁ, *batus*, nomen mensuræ liquidorum, ab Hebr. בת. βατὸς verò *pervius* : est a βαίνω *eo*.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, *ranarum & murium pugna* : à βάτραχος, μῦς, & μάχη.

μάχη, quod à μάχομαι.
ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, *rana*, Ion. βότραχος. q. à βοᾷ τραχέως. Est & *tumor sub lingua maximè pueros infestans.*
Βατλολογέω *loquax, verbosus sum, deblattero, nugor*: f. ήσω. p. βεβατλολόγηκα. a. 1. ἐβατλολόγησα. 2. pl. a. 1. sub. βατλολογήσητε· &
Βατλολογία, ας, ἡ, *inanis eorundem repetitio*, cui opp. λακωνισμος· item, *titubatio in loquendo*: à λόγος & seq. Th.
ΒΑ'ΤΤΟΣ, ου, ὁ, *Battus*, nomen cujusdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit: item poeta garrulus & ineptus, qui eadem crebrius iterabat. Hinc βατλαρίζω, *balbutio*, item *garrio*, idem ac βατλολογέω.
ΒΑΤΤ'ΑΗ, ης, ἡ, *nana*, fœmina pusilla, quia βαιά.
Βάτω, *veniat*, a. 2. imperat. βάθι, βάτω· ab βῆμι, a. 2. ind. verbi βαίνω.
ΒΑΥΒΑ'Ω, -ῶ, *dormio*, item *sopio*.
ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, p. χα, *latro, as*, fictum à canum latratu: βαῦ, βαῦ.
Βαυκαλία, ας, ἡ, *patera*: ex Italico *boccale*.
Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas angusti oris, quia βαύζει, cum ei aqua infunditur.
ΒΑΥΚΟ'Σ, ῆ, ὁ, *jucundus, delicatus*: βαύκαλος idem.
ΒΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *fornax, caminus*: q. ab αὔω, *uro*.
Βαΰσδειν, Dor. pro βαΰζειν, *latrare*. vide βαΰζω.
Βαφεὺς, έως, ὁ, *tinctor*: &
Βαφὴ, ῆς, ἡ, *immersio*: item, *tinctura, color*: à βάπτω.
Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. & βάψῃ, 3. sing. a. 1. sub. à βάπτω, *intingo*.
Βάω, inus. unde βῆμι, βαίνω, *eo*.
ΒΔΑ'ΛΛΩ, *mulgeo, sugo*, f. δαλῶ. p. ἔβδαλκα. Dicitur & βδέλλω, unde
Βδέλλα, ης, ἡ, *hirudo, sanguisuga*.
Βδέλλιον, ου, τὸ, & βδέλλα, *arbor quædam Arabica*; *& lacryma ejus*.
Βδέλυγμα, ατος, τὸ, & βδελυγμὸς, ῆ, ὁ, *abominatio, res execranda*, item, *fœtor*: à βδελύσσομαι, *execror*. Th. βδέω, *pedo*.
Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *abominabilis, e.* ut &
Βδελυρὸς, *impurus, scelestus*, ab eodem them.
Βδελύσσομαι, & --ύτλομαι, *abominor, execror, fastidio*. f. ξομαι. p. ἐβδέλυγμαι. a. 1. m. ἐβδελυξάμην, ω, ατο. à seq. Th.
ΒΔΕ'Ω, f. έσω & ήσω, *PEDO, flatum ventris emitto*.
Βδόλος, ου, *flatus ventris*: item, *crepitus*: & *fœtor extinctæ lucernæ*. Th. βδέω.
Βέβαα, *ivi*, perf. Ion. pro βέβηκα, detracto κ, & η in α, mutato, & in 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι, à βαίνω, *eo*. Alii volunt esse perf. med.
ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, ου, ἡ, *stabilis, firmus*: q. à βέβαα, comparat. βεβαιότερος, & in f. g. βεβαιοτάτη, adv. βεβαίως. Hinc
Βεβαιότης, ητος, ἡ, *stabilitas, firmitas*.
Βεβαιόω, *confirmo, stabilio, tutum reddo*. f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. a. 1. ἐβεβαίωσα. præs. inf. pass. βεβαιοῦσθαι, οῦσθαι. perf. pass. βεβεβαίωμαι. a. 1. pass. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, *firmus*.
Βεβαίως, adv. *firmè, tutò, exploratò*: &
Βεβαίωσις, εως, ἡ, *confirmatio, corroboratio*: Ab eodem Th.
Βέβαμεν, *ivimus*, per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi βαίνω, *eo*. At βεβάμεν, est perf. inf. Poët. pro βεβηκέναι.
Βεβακὼς, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part. act. à βαίνω.
Βέβαλος, ου, ὁ, Dor. pro βέβηλος, quod vide.
Βεβαρημένος, η, ον, *gravatus, a, um*. perf. part. pass. à βαρέω, gravo. Th. βάρος, *onus*.
Βεβαρηὼς, Ion. pro βεβαρηκὼς, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo, & th.
Βέβασαν, *ingressi erant*, per Sync. pro ἐβεβήκεισαν, & hoc pro ἐβεβήκεισαν, plusq. p. ind. act. à βαίνω, *eo*. perf. βέβηκα, & Ion. βέβαα.
Βέβαφα, *tinxi*, perf. act. à βάπτω, *intingo*.
Βεβαὼς, ῶτος, ὁ. *stans*, perf. part. per Crasin pro βεβηκὼς, à βαίνω, *eo*.
Βέβηκα, *ivi*, perf. act. βεβήκειν, pl. perf. Ion. pro ἐβεβήκειν, ejusd. Th.
Βέβηλος, ου, ὁ, ἡ, *profanus*: Th. βηλὸς, *limen domûs*.
Βεβηλόω, *profano, contamino*: f. ώσω. p. βεβεβήλωκα. a. 1. ἐβεβήλωσα. ab eod. Th.
Βεβίηκα, *vim intuli*, perf. act. à βιάω, & perf. part. pass. βεβιημένος, *vi tractus*. Th. βία, *vis*.
Βεβίωμαι, perf. pass. & in 3. sing. βεβίωται, *vita peracta est*, impers. βεβιωμένος, *vivendo peractus*, perf. part. à βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.
Βέβλαβα, *nocui*, præt. m. verbi βλάπτω.
Βέβλαμμαι, *offensus sum*: perf. pass. βεβλαμμένος; perf. part. ejusd. Th.
Βεβλάστηκα. *pullulavi*, perf. act. à βλαστάνω.
Βέβλαφα, perf. act. à βλάπτω, *noceo*.
Βέβληαι, *vulneratus es*: Ion. pro βέβλησαι, à perf. pass. βέβλημαι, verbi βάλλω, *jacio*.
Βεβλήαται, Ion. pro βέβληνται, 3. pl. perf. Βεβλήατο, Ion. pro ἐβέβληντο, plus. perf. ejusd. Th.
Βέβληκα, *jaculatus sum*, perf. act. βεβλήκει, Ion. pro ἐβεβλήκει, plus. perf. &
Βέβλημαι, σαι, ται, perf. pass. unde βεβλημένος, part. βεβλῆσθαι, inf. à βάλλω, *jacio*.
Βεβοήαται, Ion. pro βεβόηνται, 3. pl. perf. pass. à βοάω, *clamo*.

Βεβολήαται, 3. pl. perf. pass. Ion. pro βεβλήνται. Sed

Βεβολήατο, *ejecti erant*, plusq. perf. pro ἐβεβλήντο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι, unde βέβλωντο, & interjecto ο, βεβόλωντο, & Ion. βεβολήατο. Alii à βολέω insusitato derivare malunt.

Βεβολημένος, *agitatus*, pro βεβλημένος, perf. part. pass. verbi βάλλω, *jacio*.

Βέβουλα, *volui*, præt. m. verbi βούλομαι.

Βεβούλευμαι, *deliberavi*: perf. pass. βεβουλεῦσθαι, perf. inf. pass. verbi βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

ΒΕΒΡΑΞ & βεμβρὰς. Att. pro μεμβρὰς, quæ species *apuæ*, piscis, in pl. βεβράδες, ων, οἱ.

Βέβρεγμαι, *irrigatus sum*, perf. pass. & part. βεβρεγμένος, *madidus*: à βρέχω, *rigo*.

Βεβρέμηκα, *strepui*, perf. act. à βρέμω, *fremo*.

Βέβρηκες, *pars illa, quæ inter maxillas est*.

Βέβριθα, *gravis fui*, præt. med. verbi βρίθω. perf. part. βεβριθὼς, & in f. g. βεβριθυῖα

Βεβριθμένος, *obrutus*: perf. part. pass. à βρίθω, *sum gravis*.

Βέβροχα, Att. pro βέβρεχα, perf. ind. act. à βρέχω, *irrigo*.

Βέβρυχα, *fremui*, perf. act. verbi βρύχω, *strido*.

Βεβρώθοις, *comederes*, 2. sing. opt. præt. m. à βρώθω, inusit. per reduplicat. Att. Alii dicunt esse positum pro βεβρώκοις.

Βέβρωκα, *comedi*, perf. act. βεβρώκειν, plusq. perf. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, *comedo*, fut. βρώσω

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. ejusdem th. Nisi malis esse præt. m. ut sit ex βεβρεὼς, sicut ἑστὼς, ex ἑσταὼς.

Βέβωκα, *pavi*: mutuatitium, perf. act. verbi βόσκω, ab inusit. βόω.

Βεβωμένος, Ion. & Dor. pro βεβοημένος, *celebris*, *clarus*: perf. part pass. à βοάω. Ionic. contractione βεβωμένος. Alii à βόω, pro βόσκω, *pasco*, formant. sed diverso sensu.

Βεβὼς, ῶτος, Att. pro βεβηκὼς, *progressus*, unde βεβαὼς, & sublato κ, βέβαως, contracte βεβὼς, perf. part. verbi βαίνω, *eo*.

Βέδυ, *aqua*, Phrygibus.

Βεελζεβὼλ. ὁ, pro Βεελζεβοὺβ, nomen idoli, ἄκλιτον. Hebr. *Dominus muscarum*: Metaphoricè Satanæ tribuitur.

Βείη *iret*, Ion. pro βῇ, 3. sing. a. 2. sub. à βαίνω.

Βείομαι, *vivam*, pro βείσομαι, Poët. f. 1. m. quasi à βείω, rejecto σ, vel potius à βιώσομαι, f. 1. med. vocis, verbi βιόω, *vivo*.

Βείω, *ivero*, Poët. pro βῶ. a. 2. sub. Pro βῶ enim Iones dicunt βέω, inde ι inserto βείω· sic βείομεν pro βῶμεν· à βαίνω, *eo*.

Βέκκες, Phryges panem vocant *bec* & *beccum*.

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ, *delirus*, *stupidus*: item, *antiquus*, quasi ante βέκκον & σελήνην.

ΒΕ'ΚΚΟΣ, seu βέκος, ου, ὁ, *panis*, Phrygum lingua: item *amens*.

Βέλεα, *tela*, acc. pl. &

Βελέεσσι, & βέλεσσιν, Ion. & Poët. dat. pl. à βέλος.

Βέλεμνον, ου, τὸ, idem quod βέλος, *telum*.

Βέλεσσιν, dat. pl. à βέλος.

Βελίαλ, ὁ, *Belial*, nomen origine Hebr. Lat. *sine jugo*, vel *nequam*.

ΒΕ'ΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, *mala*: Etymol. à βάλλω.

Βελλεροφόντης, Dor. βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελόνη, ης, ἡ, *acus*: item nomen piscis: à seq. Th.

ΒΕ'ΛΟΣ. εος, τὸ, *telum*, *jaculum*, *sagitta*, *ictus*; dat. pl. βελέεσσιν, Ion. & Poët. q. à βάλλω, *jacio*.

Βελοστάσις, *locus ad tela constitutus*, *vallum*: item, *machina bellica*, *aries*: q. à βελῶν στάσις.

ΒΕΛΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, *melior*, Poët. pro

Βελτίων, ονος, ὁ, ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*, superl. βέλτιστος, unde βέλτιστα, adverbialiter, *optimè*: hinc βελτιόω, *meliorem reddo*.

Βελτίω, nom. vel acc. pl. à βελτίονα, οα, ω, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

Βεμβικίζω, *in gyrum ago*; à seq.

ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, *turbo*, *trochus*. Scribitur & βέμβιξ.

Βένθεα, nom. pl. à

Βένθος, εος, τὸ, *profunditas*, *fundum*, dat. pl. Ion. βένθεσι Th. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *filius dextræ*.

Βένστος, Dor. pro βέλτιστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς.

Βέομαι, & βείομαι, *vivam*, *gradiar*. Illud à βίος, *vita*: hoc à βάω.

ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, Indica lingua, *concha*, *quæ uniones continet*.

Βέρεθρον, Att. & per Sync. βέθρον pro βάραθρον, ου, τὸ, *fossa*, *profunditas*: παρὰ τὸ βαθὺς, *profundus*.

Βερνίκη, ης, ἡ, nomen mulieris. per Apocopen pro Βερενίκη, Gr. *afferens victoriam*.

Βέροια, ας, ἡ, *Berœa*, nomen urbis. q. βαρεῖα, *ponderosa*. Hinc

Βεροιαῖος, αία, αῖον, & Βερροιαῖος, *Beroensis*.

Βερονίκα, ας, ἁ, Dor. alii legunt Βερενίκα. Βερενίκη autem Macedonice dictum pro φερενίκη propr. nomen mulieris, q. d. *ferens victoriam*.

ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, *betium*, herba: aliter *dictamnus*.

ΒΕΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *vestis genus*, varium aut purpureum.

ΒΗ, *imitatio vocis ovium.* unde βήζειν, exp. φωνεῖν.

Βῆ, *ivit*, pro ἔβη, Ion. a. 2. ab ἔβην, βῆς, *iveris*, a. 2. sub. à βαίνω, *eo.*

Βηϐὴν, *ovis*, Hesych. βήκη, *capra.*

Βηθαβαρὰ, ᾶς, ἡ, nomen loci. Hebr. *domus transitus.*

Βηθανία, ας, ἡ, nomen villæ. Hebr. *domus afflictionis.*

Βηθεσδὰ, ἡ, nomen piscinæ, *domus beneficentiæ.*

Βῆθι, *vade*, pro quo βᾶ & βάθι, a. 2. imperat. à βαίνω.

Βηθλεέμ, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Heb. *domus panis:* vocatur & *urbs Davidis.*

Βηθσαϊδὰ & Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. *domus piscationis.*

Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nomen villulæ. Hebr. *domus ficuum præcocium.*

Βῆλος, ου, ὁ, propr. nomen viri; necnon *fluvii.*

ΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, *limen domûs*, q. à βάω & λίαν, *quod per limina sæpius eatur.*

Βῆμα, ατος, τὸ, *gressus*, *vestigium:* item *tribunal*, *suggestus:* a. 1. perf. præt. pass. verbi βαίνω, *ascendo.*

Βήμεναι, Dor. & Poët. pro βῆναι, a. 2. inf. à βαίνω, *eo.*

Βῆν, βῆς, βῆ, Poët. sine augmento pro ἔβην, &c. βῆναι, a. 2. inf. act. ejusd. them.

Βὴξ, βηχὸς, ἡ, *tussis.* Hinc βήσσω, vel βήττω, *tussio.*

ΒΗΡΟΣ, *birrus*, vestis genus.

ΒΗΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *beryllus*, gemma.

Βησάμενος, a. 1. part. m. *qui ascendit*, à βαίνω. a. 1. m. ἐβησάμην.

Βῆσαν, *iverunt*, 3. pl. Ion. a. 2. pro ἔβησαν, ab ἔβην, ejusd. Th.

Βῆσε, *imposuit*, pro ἔβησε, a. 1. Ion. ab inus. βάω. Th. βαίνω, *ascendere facio.*

Βήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab eod. Th.

Βήσετο, *ascendebat*, imperf. Ion. m. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι, quod à f. 1. verbi βαίνω, transformatur in præsens, unde ἐβησόμην, imperf.

Βήσομαι, *progrediar*, f. 1. m. verbi βαίνω, *eo.*

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. vel per Systolen pro βήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à βαίνω, seu βάω. f. βήσω, a. 1. ἔβησα.

ΒΗΣΣΑΙ. αἱ, *saltus*, *valles.*

Βησσήεις, εντος, ὁ, *saltuosus*, à βῆσσαι, *saltus.*

Βήσσῃς dat. pl. Ion. à βῆσσαι, *saltus.*

Βήσσω, *tussio*, q. à βία, vide βὴξ.

Βητάρμος, ου, ὁ, *saltatio concinno gressu;* & inde

Βητάρμων, ονος, hujusmodi *saltator*, q. à βάω & ἄρω.

Βήτην, *iverunt*, Poët. & Ion. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἔβην, à βαίνω, *eo.*

ΒΙΑ, ας, ἡ, *vis*, *robur*, *violentia*, μετ. βίας, *vi.* Hinc βίαιος, βιάω, βιάζω, & βιάζομαι, de quibus infra.

Βιάζεο, *urge*, Ion. pro βιάζου, præs. imperat. &

Βιάζδω, Dor. pro βιάζου, à

Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ἐβιασάμην· in media forma, idem ac βιάω & βιάζω· at frequentius apud Oratores, *vim affero*, *cogo*; item nitor; &, *stupror:* passive, *opprimor*, *nitor*, *cogor.* à

Βιάζω, *vim affero*, *urgeo*, f. σω, p. βεβίακα. Th. βία, *vis.*

Βίαιος, αία, αιον, & βίαιος, ου, ὁ, ἡ, *violentus*, *a*, *um*, item, *injurius*, & *coactus*; & βιαιότερος, comp. ab eod. Th.

Βιαίως, adv. & βίᾳ adverbialiter, *violenter*, *vi:* à βίαιος, quòd à βία, *vis.*

Βιᾶσθαι, *cogere*, *vim afferre*, præs. inf. à βιάζομαι. Th. βία, *vis.*

Βιάσθω, *urgeat*, *vim inferat*, præs. imperat. βιάω, -ῶ, βιαίσθω, ἄσθω, à βιάζομαι quod à βία, *vis.*

Βιαστὴς, οῦ, ὁ, *qui vim infert*, *violator*, ejusd. them.

Βιατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βιατὴς, οῦ, ὁ, idem, & ab eod. th.

Βιάω, -ῶ, Poëticum, idem ac βιάζω. f. άσω, p. ακα, & ήσω, & ηκα, Ion. & Poët. hinc perf. pass. βεβίημαι, & part. βεβιημένος, *coactus.*

Βιβάζω, f. σω, p. ακα, *venire facio*, *admitto*, *ineo.* Th. βαίνω, *eo.*

Βιβὰς, ἀντος, *gradiens*, *ascendens*; præs. part. à βίβημι, loco βῆμι, vel a. 2. pro βάς. à βαίνω, *eo.*

Βιβάω, & Βίβημι, Poëtica: pro βαίνω. f. άσω, in compos. βιβῶ, & άσομαι. a. 1. ἐβίβασα part. pr. βιβῶν, βιβὰς, βεβὼς, & βιβάς. pr. pass. βιβάζομαι, *ineor*, a. 1. ἐβιβάσθην. f. 1. m. βιβάσομαι, a. 1. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον. & βιβλίδιον, ου, τὸ, *libellulus.* Th. βίβλος, *liber.*

Βιβλία, ων, τὰ, *Biblia*, *iorum:* à

Βιβλίον, ου, τὸ, *liber*, *scheda.* Th. βίβλος, *liber.*

Βίβλινος οἶνος, *vinum Biblinum:* à vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, *librorum scriptio.* Et

Βιβλιογράφος, ου, ὁ, *librarius:* à βιβλίον, quod à βίβλος & γραφὴ, quod à γράφω.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *bibliotheca:* ex βιβλίον & θήκη, quod à τίθημι

Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, voc. βιβλιοπῶλα, *bibliopola.* Th. πωλέω, *vendo.*

ΒΙΒΛΟΣ, ου, ἡ, *liber.*

Βιβρώσκω, idem ac βρώσκω.

Βιῶντες, Dor. pro βιοῦντες, *viventes*, præs. part. plur. num. à βιόω, *vivo:* f. ώσω. Th. βίος, ου, ὁ, *vita.*

Βίη, Ion. pro βία, ας, ἡ, *vis*, *fortitudo.*

Βιήσατο, *cogebat*, a. 1. m. Ion. pro ἐβιάσατο, à βιάω. Th. βία, *vis.*

Βίηφι,

Βίηφι pro βίη, dat. *vi*, *violenter* : φι, est Paragoge Poëtica, & reddit vocem ἀβίαστον· à βίη, *vis*, Ion. pro βία.

Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Asiæ minoris. Gr. q. d. Βαθυνία, à βύθιον, *fovea*, quod à βάθος.

ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *urna ansata*, *urceus*. Βικίον, *urceolus*. Est etiam *vicia*.

ΒΙΝΕ'Ω, *ineo*, *coeo* : f. ήσω. p. βεβίνηκα. q. à βαίνω, vel à βία.

Βιοῖ, *vivit*, 3. sing. præs. à βιόω. Hinc βιοίμην, opt. *vivo* : à βίος, *vita*.

ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, *vita*, *victus*, *facultates*. At

Βιός, οῦ, ὁ *arcus*, *nervus arcus* : q. βία, id est, *vi tenditur*.

Βιοτεύω, *vivo* : f. σω. βιοτεύσῃς, 2. pers. a. 1. sub. act. à βίος, *vita*.

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, *vita*. Et

Βιότης, ητος, ἡ, idem : ab eod. them.

Βιοτικός, οῦ, idem ac βιωτικός.

Βιότοιο, *victus*, gen. Ion. pro βιότου, à

Βίοτος, ου, ὁ, idem Poëtis ac βίος.

Βιούς, *qui vixit*, a. 2. part. ex ἐβίων, ut δούς ex ἔδων· quod ἐβίων, est a. 2. à βίωμι, inusit. quod à βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Βιῶναι, Ion. & Poët. pro βιοῦν, præs. inf. verbi βιόω, *vivo*. Th. βίος.

Βιοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, *vitam corrumpens*, *vitæ corruptela* : & in voc. βιοφθόρε. Ex βίος & φθείρω, *corrumpo*.

Βιόω, *vivo* : f. ώσω & ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. (à βίωμι, inus.) unde opt. βιῴην. inf. βιῶναι. part. βιούς. perf. pass. βεβίωμαι. a. 1. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, *vita*.

Βίσων vel βίσσων, *bos quidam sylvestris*.

Βιτίνα ης, ἡ idem quod βῖκος, *urna*.

Βιῴην, *viverem*, Att. pro βιοίην, a. 2. opt. à βιόω. Th. βίος, *vita*.

Βίων, ὁ *Bion*, Philosophus.

Βιῶναι, *vixisse*, a. 2. inf. ab inus. βίωμι, quod à βιόω. quod à βίος *vita*.

Βιῶσαι, a. 1. inf. act. à βιόω, *vivo*.

Βιώσιμος, ου, ὁ, ἡ, *vitalis* : à βίος, *vita*.

Βίωσις, εως, ἡ, *vita anteacta*, *ipsa vivendi actio*.

Βιωτικός, οῦ *vitalis*, *ad vitam sustentandam pertinens*, *secularis* : à βίος, *vita*.

Βιωτόν, in neutr. gen. *vivendum* : à

Βιωτός, οῦ, *vitalis* : ab eod. them.

Βιώτω, 3. sing. a. 2. imperat. à βίωθι, q. à βίωμι. Vide βιόω.

Βιωφελής, έος, ὁ, ἡ, *vitæ utilis* : ex βίος, *vita*, & ὠφελέω, *prosum*.

Βλάβειν, priscum, & Poët. verbum pro βλάπτειν *nocere*. Hinc a. 2. ἔβλαβον.

Βλαβείς, *læsus* : & in f. g. βλαβεῖσα. a. 2. part. pass. à βλάπτω, *lædo*.

Βλαβερός, ρὰ, ὸν, *noxius*, *a*, *um* : & inde

Βλαβερῶς, *perperam*, adv. à βλάπτω, *noceo*.

Βλάβη, ης, ἡ, *noxa*, *damnum*, *detrimentum* : à præt. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω.

Βλαβῆναι, *læsum esse*, a. 2. inf. pass. &

Βλαβήσομαι, f. 1. ind. pass. à βλάπτω.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη.

Βλαβῶ, f. 2. à βλάπτω, quod vide.

Βλαδὰ, ῶν, τὰ, *immatura* : à βλάζω, seu βλαστός, *germen*.

Βλάζω, *stultus sum* : q. βλὰξ, *inutilis*.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *valgus*, *cui distorta sunt crura* : dicitur & βλαισσός, gem. σσ. Poët. q. βλάπτω.

Βλάνος, *lippus*, *cæcutiens* : q. βλέπων ἄνω.

Βλακεία, ας, ἡ, *socordia* : &

Βλακεύω, f. εύσω, p. ευκα, *socordiæ me dedo*, *torpeo* : huic opp. σπουδάζω. Item

Βλακικός, οῦ, *ignavus* : & exinde

Βλακικῶς, *ignavè*, *tardè*. Omnia à βλὰξ, *iners*.

ΒΛΑ'Ξ, κός, ὁ, *piscis quidam inutilis*, siluro similis : item *ignavus*, *iners* : q. à βάλλω, abjici dignus.

Βλάπτῃ, 3. sing. præs. sub. act. βλάπτουσ' pro βλάπτουσα, præs. part. act. f. g. à.

ΒΛΑ'ΠΤΩ, *lædo*, *noceo* : cum acc. f. ψω, p. βέβλαφα. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. f. 2. βλαβῶ præt. pass. βέβλαμμαι. a. 1. pass. ἐβλάφθην. a. 2. pass. ἐβλάβην. a. 2. part. βλαβείς, & in f. g. βλαβεῖσα. a. 2. inf. pass. βλαβῆναι f. 2. pass. βλαβήσομαι. præt. m. βέβλαβα. Hinc Angl. to blast.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ *germino*, *fruticor* : f. βλαστήσω. p. βεβλάστηκα. a. 2. ἔβλαστον.

Βλάστημα, ατος, τὸ, *germen* : à 1. pers. præt. pass. vide βλαστάνω. Angl. a blossom.

Βλαστησάτω, a. 1. imperat. act. verbi βλαστάνω.

Βλαστήσω, *germinabo*, f. 1. verbi βλαστάνω.

Βλάστος, ου, ὁ, nomen viri : sed βλαστός, οῦ, ὁ, *germen*.

Βλασφημέω, *impiè loquor*, *maledictis incesso* : imperf. ἐβλασφήμεον, ουν. f. ήσω p. ηκα. præs. pass. βλασφημοῦμαι, *malè audio*, *tanquam blasphemus accusor*. perf. pass. βεβλασφήμημαι. f. 1. βλασφημηθήσομαι. Et

Βλασφημία, ας, ἡ, *blasphemia*, *maledicentia* : à

Βλάσφημος, ου, ὁ, ἡ, *blasphemus*, *maledicus* : q. à βλάπτειν φήμην.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, Βυζάντιον, ου, τὸ, os anterius narium purpuræ. Matthiolus dicit esse *onychem*, vel *conchulam Indicam*.

ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, ῶν, *genus calceamenti*.

Βλαφθείς, *læsus*, a. 1. part. pass. βλαφθῆναι, a. 1. inf. pass. à βλάπτω, *lædo*.

Βλείμην, εο, ειτο a. 2. opt. m. à βλῆμι, *percutio*, quod à βάλλω· ut θείμην, εῖο, εῖτο, à τίθημι.

Βλείς *percussus*, a. 2. part. verbi βλῆμι, vel per Sync. pro βληθείς, a. 1. part. pass. à βάλλω, *jacio*.

Βλεμεαίνω, *trucibus oculis circumspicio*; *minor* :

minor; quod à βλέμμα, *aspectus*. Th. βλέπω.

Βλέμμα, ατος, τὸ, *aspectus*: à βλέπω, *aspicio*.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus*. Hinc

Βλεννὸς, ȣ, ὁ, *ignavus*. Et

Βλεννώδης, εος, ὁ, ἡ, *mucosus*.

Βλέποισα, Dor. pro βλέπȣσα, *aspiciens*, præs. part. f. g. à

ΒΛΕ'ΠΩ, *aspicio*, *intueor*; item *caveo*: f. ψω. p. βέβλεφα. a. 1. ἔβλεψα præt. pass. βέβλεμμαι q. βάλλω ὦπα. Hinc βλέμμα, βλέψις, &c.

Βλέτυγες, & βλέκυγες, *nugæ*: q. à βαλεῖν, quia rejectanea.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, *nicto*, *crebro conniveo*. Et

Βλεφαρὶς, ιδος, ἡ, seu βλεφαρίδες in pl. frequentius, *cilia*, *pili palpebrarum*; item *palpebræ*.

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, *palpebra*, *pellis tegens oculos*: q. βλέπȣς φάρος, id est, *visus tegmen*: vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.

Βλέψις, εως, ἡ, *intuitus*: à 2. pers. præt. pass. verbi βλέπω.

Βληθεὶς, *ictus*, *trajectus*, a. 1. part. pass. βληθῆναι, a. 1. inf. βλήθητι, a. 1. imperat. pass. βληθῶ, a. 1. sub. pass. à βάλλω, *percutio*.

Βλῆμα, ατος, τὸ, *jactus*, *ictus*, *vulnus*. Th. βάλλω, *jacio*.

Βλήμενος, *ictus*, per Sync. pro βεβλημένος, perf. part. pass. à βάλλω. perf. pass. βέβλημαι. Alii volunt à βλῆμι formare.

Βλῆσθαι, *jactum esse*, abjecto augmento pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. à βάλλω.

Βλῆτο, Poët. pro ἐβέβλητο, plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Βλήτρεσσι, dat. pl. Ion. à

Βλῆτρον, ȣ, τὸ, *clavus ferreus*, *pessulus*. Th. βάλλω.

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *balo*, de ovibus.

Βληχᾶσθαι, Poët. pro βληχᾶσθαι, *balare*: à βληχάομαι.

Βληχὴ, ῆς, ἡ, *balatus*: unde fortean Angl. Bleak. Et

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem. Th. βληχάομαι.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ȣ, *debilis*, *imbecillis*; ut & ἀβληχρός. Hinc βληχρῶς.

Βλὶξ, *continenter*, *assiduè*, adv. q. à βολὴ, *ictus*.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ȣ, τὸ, *blitum*, *olus insipidum*.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, *exprimendo aufero*: ut è favis mel. q. à μέλιττα, à μελίττα, *apis*.

Βλοσυροῖο, gen. Ion. pro ȣ, à

Βλοσυρὸς, ȣ, *terribilis aspectu*, *torvus*, *truculentus*: à βλέμμα σύρειν, *visum trahere & torquere*.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, *habens oculos truces*. Et

Βλοσυρωπὸς, ȣ, *terribilis aspectu*: ab ὤψ & βλοσυρὸς, *truculentus*.

ΒΛΥ'ΖΩ, & βλύω, f. βλύσω, *scaturio*, *effundo*, *mano*. Sic dictum à murmure aquarum.

Βλωθρὸς, ȣ, *celsus*, *procerus*: à βλώσκω, *ascendo*.

ΒΛΩΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *buccella*, *fragmentum panis portio*: q. à βάλλω.

Βλῶσις, εως, ἡ, *adventus*: à seq.

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, *advenio*, *ascendo*, *cresco*.

Βοᾶ, *reboat*, 3. sing. præs. à βοάω.

Βοάα, Poët. pro βοᾶ, Pleonasmo literæ α, 3. sing. ind. præs. à βοάω.

Βοάασκον, imperf. Poët. act. pro ἐβόων, verbi βοάω, *clamo*.

Βοάγριον, ȣ, τὸ, *scutum ex boum agrestium pelle*: à βȣ̃ς & ἀγρὸς, *rus*, *ager*.

Βοάγριος, ȣ, *Boagrius*, Locrensium amnis.

Βοαθόος, ȣ, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poët. pro quo frequentius βοηθὸς, *auxiliator*, *bellator*, *in prælio velox*. Th. βοηθέω.

Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς, *filii tonitrui*. Marc. 3. 17.

Βοᾶσαι, Dor. pro βοᾷ, 2. sing. præs. ind. pass. verbi βοάω.

Βοάσας, αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. verbi βοάω.

Βοᾶσι, *clamant*, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à βοάω.

ΒΟΑ'Ω, *BOO*, *clamo*, *vociferor*, *celebro*: f. ήσω. imperf. ἐβόαον, ων. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα. a. 1. imperat. βόησον, άτω. Hinc βοὴ, & βοντὴς, &c.

Βοεία, ας, ἡ, sub. δορὰ, *bubula pellis*. Th. βȣ̃ς.

Βόειος, ȣ, *bovinus*, *bubulus*: ut & βόεος, idem: à βȣ̃ς, *bos*.

Βόες, pl. à βȣ̃ς.

Βοὴ, ῆς, ἡ, *clamor*, item *pugna*: à βοάω, *clamo*.

Βοῆ, Dor. pro βοᾷ, 3. sing. præs. sub.

Βοήθεια, ας, ἡ, *adjumentum*, *auxilium*: à

ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, *auxilior*, *succurro*: q. εἰς τὴν βοὴν θέω, *ad clamorem accurro*: f. ήσω. p. βεβοήθηκα. a. 1. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. βοήθησον, άτω. 2. sing. præs. imperat. βοήθει, contractè pro βοήθεε.

Βοήθημα, ατος, τὸ, *auxilium*, *remedium*, *adminiculum*. Et

Βοηθητικὸς, ȣ, *auxiliaris*. Item

Βοηθὸς, ȣ, ὁ, ἡ, & βοηθόος, Poët. *auxiliator*: à βοηθέω.

Βοηλασία, ας, ἡ, *boum abactio*, *præda*: à βȣ̃ς & ἐλαύνω, *abigo*.

Βοηλατέω, f. ήσω, p. ηκα, *boves agito*, vel *abigo*: à

Βοηλάτης, ȣ, ὁ, *bubulcus*, *boum agitator* vel *abactor*. Et

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, *boum agitatrix* vel *abactrix*: à βȣ̃ς & ἐλαύνω.

Βοῶν, Dor. pro βοᾶν, præs. inf. act. à βοάω & βοῇς, Dor. pro βοᾷς, præs. sub. act.

Βουνόμος, ου, ὁ, *boum pastor*. παρὰ τὸ βοῦς νέμειν, id est, *boves pascere*.

Βοητύς, ύος, ἡ, idem ac βοή, *clamor*. Th. βοάω.

Βόθρειον, ου, τὸ, *parva scrobs* : à

ΒΟ'ΘΡΟΣ, ου, ὁ, *fovea, scrobs* : q. βάθρος, à βάθος.

Βόθυνος, ου, idem, sed Atticum, q. à βαθύνω, *excavo in profundum*.

Βοιωτία, ας, ἡ, *Bœotia* : hinc Βοιωτὸς, οῦ, ὁ, *Bœotus*. Βοιωταρχέω, fut. ξω, *impero Bœotiis*.

Βολάων, *ictuum*, gen. pl. Æol. à βολή. Th. βάλλω.

Βόλβιτον, ου, quod & βόλιτον, *stercus, fimus* : à βολὴ, quia ejicitur.

ΒΟΛΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, *BULBUS, radix quævis rotunda*. Hinc

Βολβώδης, εος, ὁ, ἡ, *bulbosus*.

Βολὴ, ῆς, ἡ, *jactus*; item *ictus, plaga* : gen. pl. Æol. βολάων · à p. m. βέβολα, verbi βάλλω.

Βολίζω, *bolidem demitto* : f. ίσω. p. βεβόλικα. a. 1. ἐβόλισα. a. 1. part. βολίσας, αντος · à

Βολὶς, ίδος, ἡ, *jaculum, sagitta*; item *funis alligato plumbo*, quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, *jacio*.

Βόλος, ου, ὁ, *jactus* : Ion. & Poët. *funda, verriculum*. Th βάλλω, *jacio*.

Βομβεῦντι, Dor. pro βομβοῦσι. βομβεῦσα, Dor. & Æol. pro βομβοῦσα, *susurrans*. præs. part. f. g. à

Βομβέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *bombum edo* vel *facio, susurro, resono* : à seq. Them.

ΒΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *bombus, sonus quem edunt apes, strepitus*. Hinc

Βομβύλη, ης, ἡ, *genus apis*. Et

Βομβύλιος, ου, ὁ, idem : est & *genus poculi*, βομβεῖν ἐν τῇ πόσει. Et

Βόμβυξ, υκος, ὁ, *bombyx*; *vermis* : à βόμβος.

ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, ου, ὁ, *animal sylvaticum*; aliter *monops*.

Βοόζ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *in quo robur*.

ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, *pabulum, esca*, propriè brutorum : q. à βόω, seu βόσκω, *alo*.

Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, *qui cubat in luto* : nomen Ranæ : ex βόρβορος & κοίτη, *cubile*.

ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, *cœnum, limus*, propriè ἐκ τῆς βορᾶς. Hinc

Βορβορόω, *cœno, contamino*.

ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, *strepo*, propriè de intestinis crepitantibus.

Βορέαο, gen. Æol. pro βορέου, ut & βορέω, gen. Ion. à

ΒΟΡΕ'ΑΣ, & Ion. βορέης, ου, ὁ. *Boreas, aquilo* : q. ἀπὸ τοῦ βοᾶν καὶ ῥεῖν, quod ventus sit sonorus & violentus : vel à βορὰ, quod edacitatem afferat. Hinc

Βορέηθεν, adv. Poët. *à septentrionali plaga* : &

Βόρειος, & Βορήϊος, Poët. ου, *Borealis* : ὑπερβόρειος, *qui ex remotissima regione venit*.

Βορὴν, acc Ion. pro βορὰν, à βορὰ, *pabulum*.

Βόρμαξ & βύρμαξ, *formica*, quia diligenter βορὰν μαίει, id est, *cibum quærit* : vel à μύρμηξ, & certè μ & β cognata sunt.

Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, *Boreas* : sic & βορρῆς, nom. sing. Ion. Βόρραθεν, à *Borea*.

Βόσις, εως, ἡ, *pastus, cibus*. Th. βόω, inus. *pasco*.

Βόσκημα, ατος, τὸ, *pecus, animal*; item *pascua* : à βόσκω. Th. βόω, *pasco*.

Βοσκησεῖσθε, *pascemini*, Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi βόσκω, *pasco* : f. ήσω. Th. βόω, idem.

Βόσκησις, εως, ἡ, *pastio* : ab eod. Them.

Βόσκοντι, Dor. pro βόσκουσι, *pascunt*, 3. pl. præs. à

Βόσκω, *PASCO* : f. βοσκήσω. p. βεβόσκηκα. a. 1. ἐβόσκησα. à βόω, *pasco*, inus.

Βοσὸρ, nom. propr. *sparsor*, Hebr. qui etiam dicitur Βεώρ · pater Balaami.

ΒΟ'ΣΤΡΥΧΟΣ, ου, ὁ, & βόστρυξ, χος, ὁ, *concinnus, capillus, cæsaries* : q. *quod uvæ instar pili cohæreant*.

Βοτὰ, vide in βοτόν.

Βοτάνη, ης, ἡ, *herba, gramen* : à βοτὸς, *esca* : quod à βόω, *pasco*. Hinc

Βοτανικὸς, οῦ, *herbarius* : &

Βοτάνιον, ου, τὸ, *herbula* : ab eod. Them.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *pastor* : à βόω, inus.

Βοτὸν, οῦ, τὸ, *pecus, armentum*. Th. βόω, *pasco*.

Βοτὸς, οῦ, ὁ, *alimentum* : ab eod. them.

Βοτρύδιον, ου, τὸ, *racemulus* : &

Βοτρυδὸν, adv. *racematim, in modum racemi*. Th. βότρυς.

Βοτρυόπαις, ὁ, ἡ, *vitis, quæ botros, ut liberos fert* : ex βότρυς & παῖς.

ΒΟ'ΤΡΥΣ, υος, ὁ, *botrus, uva, racemus* : voc. ὦ βότρυ. acc. pl. βότρυας, quæ παρὰ τὸν ῥέει. Hinc βοτρυόεις, εντος, *racemosus*.

Βοῦ, est particula augendi : à βοῦς, id est, *bos*, quia magnum animal.

Βοῦ, etiam pro βοὸς, Poët.

Βούβαλις, ιδος, ἡ, &

Βούβαλος, ου, ὁ, *bubulus*, sylvestris bos : à βοῦς, *bos*.

Βουβότας, α, ὁ, Dor. pro βουβότης, ου, ὁ, *boum pastor, bubulcus* : à βοῦς & βόω inus. *pasco*.

Βούβρωστις, vel Βούβρωστις, ἡ, *magna fames* : à βου, particula augente, & βρῶσις, *cibus*, quod à βιβρώσκω, *comedo*.

ΒΟΥΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *inguen*. Sic & tumor dicitur circa inguina.

Βουγάϊος, ου, *qui valdè se jactat* : à γαίω, *glorior*.

Βούγλωσσος, & ——ον, *lingua bubula*, herba : &

Βούγλωσσος, *solea piscis*; Angl. **Sole**: ex βοῦς & γλῶσσα.

Βούδορος, ου, ὁ, ἡ, *boves excorians*: à βοῦς & δορὰ, quod à δέρω. Th. δέρας, *pellis*.

Βουθυσία, ας, ἡ, *immolatio boum*: ex βοῦς & θύω, *macto*.

Βουκαῖος, ut & βοῦκος, & βῶκος, Dor. ου, *buculus*; & *bubulcus*, *messor*: idem quod βούτης, ου, ὁ. Th. βοῦς.

Βούκεντρον, ου, τὸ, *stimulus boum*: κέντρον, quo aguntur βόες.

Βουκολέω, ῶ, f. ήσω, *boves pasco*: item generaliter *pasco*, & *lacto*. βουκολέοντι, dat. sing. part. præs. ex βοῦς, *bos*, & κόλον, *cibus*.

Βουκολία, idem ac βουκόλιον.

Βουκολιάζω, item βωκολιάζω, & βωκολιάσδω, Dor. f. άσω vel άξω, *pastoritium carmen cano*: & inde

Βουκολιασμὸς, οῦ, ὁ, *pastoritii carminis modulatio*; tibiæ cantu & tripudio: &

Βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, *pastoritii carminis modulator*: à βοῦς & κόλον, *cibus*.

Βουκολικὸς, οῦ, *pastoralis*, *pastoritius*: &

Βουκόλιον, ου, τὸ, *armentum boum*: item

Βουκολισμὸς, οῦ, ὁ, *pastoralis cantilena*: &

Βουκόλος, & Dor. βωκόλος, ου, ὁ, *bubulcus*, *armentarius*: ex eisd. th.

Βουλαφόρος, ω, ὁ, Dor. pro βουληφόρος, quod vide.

Βούλει, *vis*, Att. pro βούλῃ, 2. pers. sing. à βούλομαι, *volo*.

Βούλεο, *malis*, præs. imperat. Ion. pro βούλου, à βούλομαι, *volo*.

Βούλετ' pro ἐβούλετο, imperf. ejusd. verbi.

Βουλεύεο, Ion. pro βουλεύου, præs. imperat. pass. à βουλεύω, *consulto*.

Βούλευμα, ατος, τὸ, *consilium*. Th. βουλὴ, idem.

Βουλεύμενος, Ion. & Poët. pro βουλόμενος, præs. part. à βούλομαι, *volo*.

Βούλευσαι, a. 1. imperat. m. βουλεύσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi βουλεύω, *consulto*. Th. βουλή.

Βουλεύσαντε, a. 1. part. dual. num. βουλεύσῃ, a. 1. sub. à βουλεύω.

Βούλευσεν, a. 1. Ion. ejus. them.

Βούλευσις, εως, ἡ, *consultatio*: &

Βουλευτήριον, ου, τὸ, *consilii locus*, *curia*, *senatus*: item

Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, *consultor*, *senator*. à βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Βουλευτικὸς, οῦ, *consultus*: item, *senatorius*, *ad senatum seu curiam pertinens*: &

Βουλευτὸς, οῦ, *in deliberationem cadens*: ab eod.

Βουλεύηθα, *consulas*, pro βουλεύῃς, 2. sing. præs. sub. per Paragogen τοῦ θα· à

Βουλεύω, *consulto*, f. εύσω. p. βεβούλευκα. a. 1. ἐβούλευσα. a. 1. m. ἐβουλευσάμην. Th. βουλή.

Βουλέων, gen. pl. Poët. pro βουλῶν, à

ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, *consilium*, *consultatio*, *curia*: Hinc βουλεύω, *consulto*, βουλευτὴς, οῦ, ὁ, *senator*, βουλευτήριον, ου, τὸ, *curia*, ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, *insidiæ*, συμβουλεύω, *consilium do*.

Βούληαι, Ion. pro βούλῃ, 2. sing. præs. à βούλομαι, *volo*.

Βουληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. βουληθεὶς, εῖσα, *volens*. a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Βούλημα, ατος, τὸ, *voluntas*, *arbitrium*, *propositum*. Th. βούλομαι, *volo*.

Βουλῆσιν & βουλῇσι, dat. pl. Ion. pro βουλαῖς, à βουλὴ, *consilium*.

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βούλημα· & ab eod. th.

Βουλητικὸς, οῦ, *voluntarius*: &

Βουλητὸς, οῦ, *sub voluntatem cadens*: à βούλομαι, *volo*.

Βουληφόρος, ου, ὁ, ἡ, *consultor*, *consiliarius*, voc. ὦ βουληφόρε· ex βουλὴ & φέρω.

Βούλομ' pro

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, *volo*, item, *malo*, & *cupio*: βούλει, & βούληαι, Poët. *vis*, pro βούλῃ· præs. opt. βουλοίμην, οιο, οιτο. imperf. ἐβουλόμην, & ἠβουλόμην, Att. ου, ετο, f. βουλήσομαι. p. βεβούλημαι. tanq. à βουλέομαι. a. 1. ἐβουλήθην, & Att. ἠβουλήθην· præt. m. βέβουλα in compos.

Βοῦλος, *intestina*: unde farcimina fiunt. Lat. *bolus*.

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, *tempus quo boves solvuntur à jugis*, *vespera*: à βοῦς, & λύω, *solvo*.

Βούνεβρος, ου, ὁ, *hinnulus magnus*; ex βου, particula augente & νεβρὸς, *hinnulus*. Invenitur & τὸ βούνεβρον.

ΒΟΥΝΟ'Σ, ου, *collis*, *tumulus*: hinc

Βουνώδης, *clivosus*. q. à βαίνω, quia scanditur.

Βούπαις, αιδος, *puer* vel *adolescens grandis* vel *pinguis*. Ex βου particula intens. & παῖς. hinc fortassis Angl. **Booby**.

Βούπαλος, *magnus*, propriè *luctator*, item, *asinus*, Βούπαλον, μέγα καὶ ὄνομα· Hesych. ut sit, vel simpliciter *magnum*, vel pro μέγας ὄνος καὶ ὄνομα *magnus asinus*, & nomen insuper proprium. Th. πάλη.

Βουπλὴξ, ῆγος, ἡ, *stimulus*, quo boves punguntur, βούκεντρον, q. βοῦς πλήττων. Vel *scutica*, quæ fit ex bubula pelle.

Βουπόροι ὀβελοὶ *magna verua*, q. ad boves transfigendos. Ex βοῦς, & πείρω, *transadigo*. p. m. πέπορα.

Βούρασος, sive βόρασος, ου, ὁ, *fructus qui clauditur elate*, i.e. palma suo involucro inclusa.

ΒΟΥ͂Σ, οὸς, ὁ καὶ ἡ, *BOS*, *vacca*, cui βόες, *vaccæ*, dat. pl. βουσὶ, & Ion. βόεσσιν, in acc. sing. βοῦν. acc. pl. βόας, βοῦς. Hinc βόειος, βούτης, &c.

Βούσιρις, in acc. Βούσιριν, *Busiris*, rex Agrigentinorum.

Βούτας, α, ὁ, Dor. pro

Βούτης, & hoc à βότης, pro quo & βοτὴρ, ῆρος, ὁ *pastor*. Th. βόω, inus. *pasco*.

Βέτομ☉ & ον, *Butomum*, herba, quam βόες τέμνεσι, *boves carpunt.*
Βέτυρον, ε, τὸ, *BUTIRUM*, *lactis spuma*, Gen. c.18.ver.8. à βὲς, *vacca*, & τυρὸς, *caseus*, quod à bubulo lacte plurimum fiat. Angl. butter.
Βεφονέω, *boves macto* : & hinc
Βεφόν☉, *boum interfector*, a βὲς & φένω, *occido*. p. m. πέφονα.
ΒΟ'Ω, f. όσω & ώσω. p. κα. *pasco*, thema infit. pro quo in usu est, βόσκω, idem. Hinc βοτὴρ, βοτὸν, βοτάνη, ἱπποβότης, μηλοβότης, &c.
Βοάσω, *clamarem*, Atticè pro βοάσοιμι, βοῷμι.
Βοάμθ☉, *celebratus*, à βοάω.
Βόων, *clamabant*, pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. à βοάω. βοῶντ☉, gen. sing. part. præs.
Βοῶντι, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. act. à βοάω.
Βοῶπις, ιδ☉, ἡ, *cui bovini sunt oculi, magni & venusti* : ex βὲς & ὤψ, ὠπὸς, *oculus*, quod à p. m. ὦπα, ab ὄπτομαι.
Βοώσης, *vociferantis*, gen. sing. præs. part. act. f. g. verbi βοάω.
Βοωτέω, f. ήσω, p. ηκα, *aro*. præs. inf. βοωτεῖν ex βὲς & ὠθέω, *pello*.
Βοώτης, ε, ὁ, *Bootes*. Nomen signi cœlestis, quod *Arctophylax* dicitur, ex βὲς & ὠθέω, *trudo*. Est enim boum agitator : item, *bubulcus*.
Βραβεία, ας, ἡ, *moderatio certaminis, & de eod. dijudicatio* : &
Βραβεῖον, ε, τὸ, *præmium victoriæ*, à seq. them. Hinc Angl. brave.
ΒΡΑΒΕΥ'Σ, έ☉, ὁ, *qui dat præmium certaminis, certaminis moderator & arbiter* : à ῥάβδ☉, *virga*, quam βραβευταὶ gestare solebant, vel quod virgâ palmeâ disignabantur victores.
Βραβευτὴς, ε ὁ idem.
Βραβεύω, *præmium do certaminis, de victoria decerno* : item *impero, moderor*, βραβευέτω, 3. sing. præs. imperat. act. f. εύσω. p. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεύς.
ΒΡΑΒΥΛΑ, τὰ, *pruna Damascena.*
ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ε, ο, vel ε☉, τὸ, *raucedo*, à βρόγχ☉, *quia gutturi accidit.*
Βραδέως, *tardè* ; item *segniter & cunctanter*, βραδύτερον, *tardius, segnius*, βραδύτατα, *tardissimè* : adv. à βραδύς.
Βραδινὸς ε, ὁ, Æol. pro ῥαδινὸς, *gracilis*, quod vide.
Βράδιον, *tardius* compar. & in superl. βράδιστον à βραδὺς, *tardus.*
Βραδυνόνταις, *tardantibus*, dat. pl. præs. part. f. g. à
Βραδυνω, *tardo, cunctor*. f. υνῶ. a. 1. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, *tardus.*
Βραδυπλοέω, ω, *tardè navigo*. f. ήσω, p. βεβραδυπλόηκα ex βραδὺς, & πλό☉, *navigatio* : quod à πλέω.
ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *tardus, a, um*, in compar. βραδίων, & βράσσων vel βραδύτερ☉, superl. βράδιστ☉, vel βραδύτατ☉. Hinc
Βραδύτης, ητ☉, ἡ, *tarditas, segnities.*
ΒΡΑ'ΖΩ, & βράσσω, f. σω, *ferveo, bullio.*
ΒΡΑ'ΘΥ, sive βράθυς, *herba*, quæ Latinis dicitur *sabina.*
Βράκανον, ε, τὸ, *agreste olus.*
Βράκ☉, ε☉, τὸ, idem ac βράκα, ης, ἡ, *velum* seu *tegmen pudendorum, bracca* jam dicta.
Βρασθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. verbi βράζω, *ferveo.*
Βράσμα, ατ☉, τὸ, & βρασμὸς, ε, ὁ, *ebullitio, fervor*. Th. βράζω
Βράσσω, idem quod βράζω.
Βράχε, imperf. vel a. 2. Ion. à βράχω, *strepitum edo.*
Βραχέα, έων, τὰ, *brevia*. Vada, quæ propter aquarum brevitatem *brevia* vocantur.
Βραχέη, Ion. pro βραχεῖα, fœm. gen. à βραχύς.
Βραχεὶς, & in f. g. βραχεῖσα, *perfusus*, a. 2. part. pass. à βρέχομαι, seu βρέχω, *madefacio*, a. 2. pass. ἐβράχην. a. 2. inf. βραχῆναι.
Βραχέως, adv. *breviter, paucis.*
ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ον☉, ὁ, *BRACHIUM*, q. comp. à βραχύς quod lacertus brevior sit ulnâ.
Βραχίων, etiam *brevior*, compar. ut & βράχιστ☉, *brevissimus* : superl. à
ΒΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, έ☉, *brevis, e*. μετὰ βραχὺ, *paulò post* : βραχύ τι, *paululum* : διὰ βραχέων, *paucis*. Hinc forsan Angl. to break.
Βραχυσίδαρ☉, ε, ὁ, Dor. pro βραχυσίδηρος, *qui breve ferrum seu cuspidem habet* : ex βραχὺς, & σίδηρ☉, *ferrum.*
Βραχύτης, ητ☉, ἡ, *brevitas* : à βραχύς.
ΒΡΑ'ΧΩ, f. ξω, *sono, strepo* : propriè de iis quæ franguntur. Hinc Angl. Brake.
Βρέγμα, ατ☉, τὸ, & βρεγμὸς, ε, ὁ, *sinciput*, à βρέχω, *madefacio*.
Βρεκεκὲξ, *vox ranarum.*
Βρέμεσθαι, Poet. idem ac τὸ βρέμειν, à
ΒΡΕ'ΜΩ, *FREMO, murmuro* ; f. μῶ. p. m. βέβρεμα, inde βρόμ☉ *fremitus.*
Βρένδον, *cervus*, Messapiis.
Βρένθις, & βρένθιξ, *lactuca.*
ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ε, ὁ, *avis quædam* ; item *fastus*; indè βρενθύεσθαι, *arrogantem esse.*
Βρέντιον, *caput cervi*, Messapiis : à βρένδον, *cervus.*
Βρέξαι, *pluere*, a. 1. inf. à βρέξω, f. 1. act. à βρέχω, *pluo.*
ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, *simulachrum, statua, idolum.*
ΒΡΕ'ΦΟΣ, ε☉, τὸ, *infans*. Hinc
Βρεφύλλιον, τὸ, *infantulus*,
Βρέχμα, ατ☉, τὸ, &
Βρεχμὸς, ε, ὁ, *sinciput, caput* : à βρέχω.
ΒΡΕ'ΧΩ, *madefacio, irrigo, bibo, pluo* : f. ξω.

ξω. p. χα. a. 2. ἔβραχον. a. 2. pass. ἐβράχην. præt. m. βέβροχα. perf. pass. βέβρεγμαι. Hinc Angl. derivatum videtur Brook.

Βρήσσω, *tussiendo exspuo*: q. à βήσσω. Unde forsan Angl. Brest, utpote indè exspuimus.

ΒΡΙ, particula epitatica, significans ἄγαν, *valde*.

Βριάει, 3. sing. ind. à βριάω, quod vide.

Βριάρεων, acc. sing. à βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro

Βριάρεος, ου, ὁ, *Briareus*, centimanus; nomen Gigantis: ex βρι particula intens. & Ἄρης, *Mars*: vel à

Βριαρὸς, ου, *robustus*, *validus*: à seq.

ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, *robustum reddo*, *robustus sum*; vel *potentem reddo*, *potens sum*: *extollo*, *tumesco*.

ΒΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, & ξω, *post sumptum cibum paululum dormio*: q. βορίζω.

Βριήπυος, ου, ὁ, *vehementer clamans*, Martis Epith. ex βρι & ἠπύω, *clamo*, pro ἀπύω, idem.

Βρῖθος, εος, τὸ, &

Βριθοσύνη, ης, ἡ, *pondus*, *gravitas*. Item

Βριθὺς, ύος, & έος, *gravis*: à

ΒΡΙ'ΘΩ, *sum gravis*, *onustus sum*: *propendeo*, *cum impetu inclino*. f. σω. p. m. βέβριθα.

Βρίμη, ης, ἡ, *robur*, *potentia*: à βριάω.

ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, & άομαι, ῶμαι, *fremo*, *frendo*, *excandesco ira*: q. à βρέμω, *fremo*.

Βρισάρματος, ου, ὁ, ἡ, *currum gravans*: ex βρίθω, *gravo*, & ἅρμα, *currus*.

Βρισεὺς, ἠος, ὁ, nomen propr. viri.

Βρισηΐδα, acc. sing. à Βρισηΐς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, *echini marini genus*.

ΒΡΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, *guttur*: βρόγχθος, ου, ὁ, idem. q. à βρέχω, *sorbeo*.

Βρόδον, *rosa*: Æol. pro ῥόδον.

Βρόμος, ου, ὁ, *fremitus*, *fragor*: item *avena*, à βρέμω, *fremo*: hinc βρομία φόρμιγξ.

Βροντάω, ῶ. f. ήσω. p. ηκα, *tono*, à

ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, *tonitru*: q. βρεμητὴ, à βρέμω, *fremo*.

Βροτεᾶν, Dor. pro βροτείων, gen. pl. à

Βρότειος, & βρότειος, ου, ὁ, ἡ, *mortalis*, *humanus*: quod à βροτός.

Βροτήσιος, ου, ὁ, Poët. idem ac βροτὸς, *mortalis*.

Βροτοβάμων, ονος, Dor. pro

Βροτοβήμων, ονος, *calcator hominum*: ex βροτὸς, *homo*, & βῆμα, *gressus*: quod à βαίνω, *eo*.

Βροτόεις, εντος, ὁ, *saniosus*, *cruore respersus*: in acc. βροτόεντα. à βρότος, *cruor*.

Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ, *homicida*: ex βροτὸς & λοιγὸς, *pernicies*.

Βροτοῖσιν, *mortalibus*: dat. pl. à

ΒΡΟΤΟ'Σ, ου, ὁ, *mortalis*, *homo*: q. ῥοτὸς id est, ὁ ἐν ῥοῇ ὤν, *quod nihil sit magis fluxum quam homo*. Vel à μείρω, *divido*, p. m. μέμορα, fit μορτὸς· καὶ κατ' ὑπέρθεσιν, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, βροτὸς, ὁ μεμερισμένην ἔχων τὴν φύσιν. Hinc ἄμβροτος, & ἄβροτος, *immortalis*.

Βρότος, ου, ὁ, (παροξύτονον) *sanies*, *cruor*.

Βροτόω, f. ώσω, *cruore inficio*, *cruento*: à βρότος· item *hominem facio*: βροτωθῆναι *mortalem fieri*: à βροτός.

ΒΡΟΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *species locustarum*: q. à βρύκω.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, *pluvia vehemens*, *nimbus*. Th. βρέχω, *humecto*.

Βρόχθος, idem ac βρόγχος, *guttur*.

Βροχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *inaquosus*, *aridus*.

ΒΡΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *laqueus*, *restis*: q. à βρόγχος, extrito γ, est enim quo guttur eliditur.

ΒΡΟ'ΧΩ, *sorbeo*, inusit. unde ἀναβρόχω, καταβρόχω. q. à βρέχω.

Βρύγμα, ατος, τὸ, *morsus*: à βρύχω, *mordeo*.

Βρυγμὸς, οῦ, ὁ, *stridor* propriè dentium, *fremitus*; item *rugitus*: à βρύχω, *strideo*.

ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω. p. χα· *mordeo*, *rodo*: item *deglutio*.

ΒΡΥ͂Ν, *vox infantium potum petentium*, pro πιεῖν.

ΒΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, *muscus*, *alga*: Est & *herbæ genus*.

ΒΡΥ'ΤΟΝ, ου, τὸ, & βρύτος, ου, ὁ, *cerevisia*: *vinum hordeaceum*. q. à βρύω. hinc forsan Angl. to brue, vel brew.

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω. p. χα. *frendo*, *strideo*. perf. pass. βέβρυγμαι· inde βρυγμός.

ΒΡΥ'Ω, f. σω. p. βέβρυκα, *scateo*, *fundo is*, *germino*, *pullulo*: inde ἔμβρυον, ου, τὸ, *infans utero conclusus*.

Βρωθεὶς, έντος, *rosus*. a. 1. part. pass. à βρώσκω.

Βρῶμα, ατος, τὸ, *esca*: à βρώσκω, *comedo*.

Βρωμέω, ῶ, *fæteo*: à

ΒΡΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *graveolentia*, *fœtor*: & hinc

Βρωμώδης, εος, ὁ, ἡ, *fætidus*. q. à βαρὺ & ὀδμή.

Βρώσιμος, ου, *esculentus*: βρώσιμον, *edulium*: à βρώσκω.

Βρῶσις, ιος, & εως, ἡ, *cibus*, *edulium*: & *ipsa comedendi actio*: item *erosio*, à seq. th.

ΒΡΩ'ΣΚΩ, *comedo*, *depasco*. f. βρώσω. p. βέβρωκα. p. pass. βέβρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐβρώθην. Angl. browze.

Βρωτὸς, ου, *qui comedi potest*, *esculentus*; unde forsitan Germ. *broat*, Angl. bread.

ΒΥ'ΑΣ, ου, ὁ, *bubo*, avis nocturna.

ΒΥ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, *papyrus Ægyptia*: Scribitur & βίβλος.

Βύζω, *confertim impleo*: inde βύζην, *dense*. Th. βύω, *obturo*. Est & βύζω, *vagio*, à βῦ, *voce infantili*: vel τοῦ βύας, est, *bubulo*.

Βυθί-

Βυθίζω, *mergo*. f. ίσω. p. βεβύθικα. a. 1. ἐβύθισα. à
ΒΥΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *fundum*, *imus gurges*, *profundum*. q. à βάθος.
ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *BUCCINA*. Inde Βυκανίζω, *buccino* : &
Βυκανιστὴς ῦ, ὁ, *buccinator*.
Βύκτης, ὁ, *sonans*, *spirans*, venti epithet. à βύζω, *confertim impleo*.
Βυλλὸς, ῦ, *confertus* : à βύω, *obturo*.
ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *hordeum madefactum*, quod coctores cervisiarii *maltam* vocant.
Βυπτίω, *mergo*, Hesych. βυπτεῖν βαπτίζειν Æol. est à βάπτω.
ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, *corium*, *pellis* : inde Angl. **purse**. &
Βυρσεὺς, έως, & Att. έως, *coriarius*.
Βυρσοδέψης, ῦ, ὁ, *cerdo*, *coriarius* : ex βύρσα, & δέφω, *excorio*.
Βῦσμα, ατος, τὸ, *obturamentum* : à 1. perf. præt. pass. verbi βύω.
Βύσσινος, ῦ, *BYSSINUS* ; metaph. βύσσινα ῥήματα, *ornata verba*. Th. βύσσος.
Βυσσοδομεύω, *profundè cogito*, *machinor* : item *fundamenta probè jacio* : à βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum* : & δομέω pro δομέω, *ædifica*. Th. δέμω, *struo*.
Βυσσόθεν, *ex imo*, adv. à
Βυσσὸς, ῦ, ὁ, *fundum*, *profunditas*. Ion. pro βυθὸς · inde ἄβυσσος.
ΒΥ'ΣΣΟΣ, ῦ, ἡ, *byssus*, lini pretiosissimi genus : hinc βύσσινος.
ΒΥ'Ω, f. σω. p. βέβυκα, *obturo*, *obstruo*; item, *impleo*, *tego* : βύζω, idem.
Βῶ, βῇς, & βέω, βέῃς, Ion. a. 2. sub. à βαίνω, *eo*.
Βωθεῖν, per contract. Ion. pro βοηθεῖν.
Βωκολιαξεῖς, Dor. pro βυκολιάσεις, *bucolicum carmen cantabis* : &
Βωκολιάσδω, Dor. pro βυκολιάζω, *pastorali more cano* : βωκολιάσδε, Dor. imperat. pro βωκολίαζε. Hinc &
Βωκολιαστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βυκολιαστὴς, ῦ, ὁ, *bucolici carminis cantor* : ex βῦς, & κόλον, *cibus*, & ᾄδω, *cano*.
Βωκολικὸς, Dor. pro βυκολικὸς, *pastoralis* : &
Βωκόλος, Dor. pro βυκόλος, *bubulcus* : à βῦς & κόλον, *cibus*.
Βῶκος, ω, ὁ, Dor. pro βῦκος, ῦ, ὁ, idem quod βυκαῖος, *bubulcus*, *messor*. Them. βῦς.
Βωλά, *consilium*, Dor. pro βυλή.
Βῶλαξ, ακος, ἡ, Poët. idem quod βῶλος.
Βωλίτης, ῦ, ὁ, *boletus*. fungi genus : à
ΒΩ'ΛΟΣ, ῦ. ἡ, *gleba*, *ager*, *massa* : item, *bolus*, Angl. **bole**. Hinc
Βωλώδης, εος, ὁ, ἡ, *glebosus*.
ΒΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *basis* : item *ara*. q. à βάω, seu βαίνω, Eustath. alii ab Hebr. במה. βωμὸς & *ara* diis & deabus ; θυσιαστήριον & *altare* Deo vero.

Βῶν, Ion & Dor. pro βῦν. vel acc. sing. à
βῶς, ὁ, ἡ, Dor. pro βῦς, οὸς, *bos*, & in ac. pl. τὼς βῶς. & in dat. pl. βωσί.
Βῶξ, *piscis*, à clamore dictus : nempe à βοῶ, Dor. βοᾶξ.
Βῶρος, ῦ, *Borus*, nom. propr. viri. item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardia.
Βῶς, acc. pl. Dor. vide in Βῶν.
Βῶσαι, *vocare*; Ion. & Dor. pro βοῆσαι, a. 1. inf. verbi βοάω.
Βώσας, αὐλος, & βώσομαι, ac βώσεσθαι, apud Poëtas sæpe reperiuntur, pro βοήσας, a. 1. part. & βοήσομαι, & βοήσεσθαι, per contract. à βοάω, *clamo*.
Βωστρέομες, Dor. & Poët. pro βωστρέωμεν, 1. pl. præs. sub. act. à
Βωστρέω, Dor. verb. pro βοάω, *voco*. Hinc Βωστρήσομες, Dor. pro βωστρήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act.
Βώτας, α, ὁ, Dor. pro βώτης, ῦ, ὁ, *pastor*.
Βωτιανείρῃ, *populosæ*, dat. sing. f. g. à
Βωτιάνειρος, ῦ, ὁ, ἡ, *alens viros* : à βώτης, ῦ, & ὁ βώτης, *pastor*, quod à βόω, inus. *pasco* ; & ἀνὴρ, *vir*.
Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βωτὴρ, *pastor* : à βόω, inus. *pasco*.

Γ.

Γ, Tertia apud Græcos litera, ternarium numerum denotans. Γ, interdum pro δ. ponitur. Et γ' pro γε, *quidem*, *certè*.
Γά, Dor. pro γῆ.
Γαββαθᾶ, ἡ, nomen plateæ, ἄκλιτον. Hebr. *pavimentum elatum*.
Γαβριὴλ, ὁ, nomen angeli, ἄκλιτον. Hebr. *robur Dei*.
ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ῦ, ὁ, *Gagates* lapis. à γάγης, qui est fluv. Lyciæ.
Γαγγαλίζω, *titillo* : à γάω τὸ γελᾶν, *facio ridere* : vel à γάνος, *lætitia*.
ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, *sagena*, *rete piscatorium* ; q. à γῶ, *capio*.
ΓΑΓΓΙ'ΤΙΣ λίθος, seu γαγγίτης, ῦ, ὁ, *gemma quædam* : à Gange fluv.
ΓΑΓΓΛΙ'ΟΝ, ῦ, τὸ, *nervi præter naturam contortio*.
ΓΑ'ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, *GANGRÆNA*, partis alicujus mortificatio. Angl. **gangrene**. q. à γράω vel γραίνω, *depascor*.
Γάδ, *Gad*, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *turma*.
Γαδαρεὺς, έος. ὁ, *Gadarensis*.
Γαδαρηνὸς, ῦ, ὁ, nomen Gentile. Hebr. *septa cinctus*.
ΓΑ'ΔΟΜΑΙ, *gaudeo*.
ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, *gaza*. Persica vox, *opes*, *divitiæ* : item, *thesaurus*.
Γαζοφυλάκιον, ῦ, τὸ, *ærarium Ecclesiasticum*, &

& pro loco ipso: ex γάζα, & φυλακὴ, *custodia*, quod à φυλάσσω, *custodio*.

Γαθεῖν, Dor. pro γηθεῖν, præs. inf. à γηθέω, *gaudeo*. Dor. γαθέω.

Γάθησεν, Dor. pro γήθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi γηθέω, *gaudeo*, *lætor*.

Γαῖ, pro γαῖα, & Ion. γαίη, ης, ἡ, *terra*.

ΓΑΙ'Α, ας, & Poët. γαίη, ης, ἡ, *terra*, *tellus*: item *regio*, *patria*: & per aphæresin αἶα· in prosa γῆ. Hinc

Γαίηθεν, adv. à *terra*. &

Γαιῆϊος, γήϊνος, & γήϊος, ου, ὁ, ἡ, item,

Γαιώδης, εος, ὁ, ἡ, *terrenus*, *terrestris*. Th. γαῖα.

Γαιήοχος, & γαιάοχος, ου ὁ, ἡ, *terram cingens & continens*: Dicitur & pro eod. contractè γαιοῦχος, & γαοῦχος· ex γαῖα, & ἔχω, *contineo*.

Γάϊος, ου, ὁ, *Gaius*, vel *Caius*, nomen viri.

ΓΑΙΣΟ'Σ, vel γαῖσος, ου, ὁ, *gæsum*, *contus*, armaturæ genus: δόρυ ὁλοσίδηρον. Pollux.

ΓΑΙ'Ω, *glorior*, *superbio*: præs. part. γαίων· unde Angl. gay.

ΓΑ'ΛΑ, ακτος, (tanquam à γάλαξ.) τὸ *LAC*, à gr. ut casus ejus secundus & tertius demonstrant.

Γαλαθηνὸς, οῦ, ὁ, *hinnulus qui non ablactatur*: à γάλα, *lac*.

Γαλακτικὸς, γαλαθηνὸς, οῦ, & γαλακτώδης, εος, ὁ, ἡ, *lacteus*: ab eod. th.

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, *qui lac potat*: ex γάλα, & πίνω, *bibo*.

Γαλάνα, ας, ἁ, Dor. pro γαλήνη, *serenitas*.

Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nomen propr. mul.

Γαλαξίας κύκλος, *lacteus circulus in cœlo*.

Γαλάτης, ου, ὁ, nomen Gentilitium, *Galata*.

Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis in Asia minori, *Galatia*, & *Gallogræcia*. Gr. *lactea*.

Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, *Galaticus*.

ΓΑΛΕ'Η, ης, & in prosa γαλῆ, ἡ, *mustela*, *catus*: nam *felis* est propriè αἴλουρος. Hinc

Γαλεὸς, οῦ, ὁ, *mustellus*, piscis genus. &

Γαλεὺς, έως, ὁ, *catulus*, *felis*: γαλεώτης, ου, ὁ, *stellio*.

Γαληρὸς, & γαληνὸς, ἁ, ὸν, *tranquillus*, *serenus*, *hilaris*. Th. γαλήνη.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, *felis*, *mustela*: vide Γαλέη.

Γαληναίη, Poët. pro

ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *serenitas*, *tranquillitas maris*, μαλακία. q. γελαήνη, à γελάω. Est & nomen propr. mulieris. Hinc

Γαλήνιος, ου, *serenus*: γαληνὸς, οῦ, idem.

Γαληνιῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à γαληνιάω, *tranquillus sum*. Th. Γαλήνη.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis. Hebr. *limes*.

Γαλιλαῖος, αία, αῖον, ου, *Galilæus*.

ΓΑΛΙ'ΟΨΙΣ, εως, ἡ, *frutex urticæ similis*: *urtica mortua*. q. ἡ γαλέας ὄψει.

Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, *Gallio*.

ΓΑ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, seu γάλλος, *eviratus*, *spado*. q. ab ἄλλος, qui naturam suam mutavit. Vel à *Gallo*, Phrygiæ fl. ubi initiabantur.

ΓΑ'ΛΩΣ, ω, vel ωος & γάλοως, οω, ἡ, *GLOS*, *soror mariti*, vel *uxor fratris*: q. à γάλα, *lac*, quod sint quasi ὁμογάλακτοι.

Γᾶμαι, *nupsisse*, Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. à γαμέω. quod vide.

Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *retributio Dei*.

Γαμβρεύω, f. εύσω, p. κα, *connubio jungo vel socio*: à seq. th.

ΓΑΜΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *gener*, *socer*: item *frater uxoris*: in dat. pl. γαμβροῖσι, Ionic.

Γαμείτωσαν, *matrimonio jungantur*, 3. pl. præs. imperat. act. à γαμέω.

Γῆμεν, Dor. & Ion. pro ἔγημεν, 3. sing. a. 1. ind. à γαμέω, quod vide.

Γαμέσσεται, gem. σ, pro γαμέσεται, f. 1. m. verbi γαμέω, *uxorem duco*.

Γαμετεῖον, verbale à γαμέω.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, &, γαμέτις, *uxor*. &

Γαμέτης, ου, ὁ, *maritus*. à seq. th.

ΓΑΜΕ'Ω, *uxorem duco*, *nubo*. f. ήσω. p. γεγάμηκα. a. 1. ἐγάμησα· & per Syncop. & metath. ἔγημα. unde a. 1. sub. γήμω, inf. γῆμαι, & part. γήμας, a. 1. m. ἐγημάμην. a. 1. pass. ἐγαμήθην. Plurimum, sponsus γαμεῖν. sponsa γαμεῖσθαι dicitur. q. à γάω, unde γέγαα *oriundus sum*; vel q. à γαίω, *glorior*. Hinc

Γαμήλιον, ου, τὸ, *munus nuptiale*. &

Γαμήλιος, ου, ὁ, ἡ, *nuptialis*, *conjugalis*.

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, *October*, aut *Januarius*: à celebratione nuptiarum sic dictus.

Γαμησείω, *nupturio*, *nuptias desidero*: à γαμέω.

Γαμίζω, f. ίσω, p. γεγάμικα, *nuptum do*. γαμίζομαι, *nuptui collocor*, *elocor*, τὸ γαμίζειν, est parentum. Sponsus dicitur γαμῆσαι· Sponsa verò γαμηθῆναι. Th. γαμέω.

Γαμικὸς, οῦ, *nuptialis*: &

Γάμιος, Poët. idem: à γάμος, quod à γαμέω.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω, & γαμίσκομαι, quod γαμίζομαι.

Γάμοιο, gen. Ion. pro γάμου, à γάμος.

Γαμοῖτο, *nubat*, præs. opt. pass. à γαμέω.

Γαμοκλοπέω, *furtivas nuptias quæro*: ex γάμος & κλέπτω, *furor*, p. m. κέκλοπα.

Γαμόρος, ου, ὁ, Ion. pro γημόρος, *agricola*: ex γῆ, *terra*, & μείρω, *divido*. præt. m. ἔμμορα.

Γάμος, ου, & Ion. γάμοιο, ὁ, vel οἱ γάμοι, *nuptiæ*; item *conjugium*, *matrimonium*: q. δάμος, à δαμάω, quòd domentur virgines nuptæ: vel à γαμέω, quod vide.

Γαμοστόλος, ου, ὁ, *nuptias ornans*. γαμοστόλος

λος νὺξ, *pronuba nox* : à γάμος, & στέλλω, *orno* : hinc γαμοστολέω, *nuptias paro*.

Γαμουμένῃ, dat. ſing. præſ. part. paſſ. f. g. à γαμέω, *nubo*.

Γαμφηλαὶ, αἱ, *malæ, maxillæ* : à

Γαμψὸς, ȣ, ὁ, *incurvus, inflexus, aduncus*, idem quod καμψὸς, quod à κάμπτω, *flecto*.

Γαμψώνυξ, υχος, *cui curvæ ſunt ungues* : à γαμψὸς & ὄνυξ, *unguis*.

Φαμψώνυχος, ȣ, idem, & ab iiſd.

ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *lætitia, voluptas* ; item *ſplendor*.

Γανόω, f. ώσω, p. ωκα, *lætitia afficio*, item *ſplendeo* : &

Γάνυμαι, ſeu γάννυμαι, & γαννύομαι, unde γαννύσομαι, *gaudeo, lætor*. Th. γάνος, *lætitia*.

Γανυμήδης, εος, ὁ, *Ganymedes*, nom. propr.

Γάνωμα, ατος, τὸ, *lætitia, ſplendor* : &

Γάνωσις, εως, ἡ, idem. Th. γάνος, idem.

ΓΑ'Ρ, *enim, nam*, conjunctio cauſalis.

ΓΑΡΓΑΙ'ΡΕΙΝ, *ſplendere* : q. ex μαρμαίρειν tum *vibrare, palpitare* ; item *multiplicare*: indè γάργαρα, *multitudo*.

ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, *titillo, lætitia afficio* : idem cum γαργαλίζω· q. γάω γέλων, *gigno riſum*. Hinc

Γαργαλισμὸς, ȣ, ὁ, *titillatio* : &

Γάργαλος, idem.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ωνος, ὁ, *gurgulio, guttur*, à ſono fictum. Hinc

Γαργαρίζω, *os aquâ* ſive *alio aliquo liquore colluo, gargarizo*.

ΓΑ'ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *garum, liquamen piſcium ſale conditorum* : à piſce γάρω. Hinc ὀξύγαρον, ȣ, τὸ, *garum aceto conditum*.

Γαρυέμεν Dor. pro γηρύειν· & γαρύετον, dual. præſ. ind. Dor. pro γηρύετον· &

Γαρύεν, Dor. pro γηρύειν, à γαρύω, Dor. pro γηρύω, *ſono, loquor*.

Γαρύομαι, Dor. & f. γαρύσομαι, pro γηρύομαι, γηρύσομαι, & γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m.

ΓΑΣΤΗ'Ρ, έρος, ‚ τρὸς, ἡ, *venter, ventriculus, uterus*. ἐν γαστρὶ ἔχειν, vel φέρειν, *gravidam eſſe*.

Γάστρη, & Γάστρα, ας, ἡ, *fundum vaſis*, vel *navis* : à γαστὴρ, *venter*.

Γαστρίζω, f. ίσω, p. ικα, *ventrem expleo, ſagino* : à γαστήρ.

Γαστρίμαργος, ȣ, ὁ, *guloſus, cibi avidus* : ex γαστὴρ, & μάργος, ȣ, ὁ, *inſanus*.

Γάστρις, & γάστρος, item γάστρων, *guloſus, ventri deditus*.

ΓΑΥΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *mulctra* : à γάλα, quod recipit.

Γαῦλος, ȣ, ὁ, *navigii genus, ſentina*.

Γαύλως, Dor. pro γαυλȣ̀ς, acc. pl. à γαυλός.

Γαυριάω, f. άσω, p. ακα, *ſuperbio, glorior, exulto*. Unde

Γαυριόωντες, Poët. pro γαυριῶντες, nom. plur. part. præſ. à

ΓΑΥ'ΡΟΣ, ȣ, *ſuperbus, arrogans, ferox* : q. à γαίω, *ſuperbio*. Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, *ſuperbia, alacritas*.

Γαυρούμενος, *elatus, ſuperbiens* ; præſ. part. à γαυρόομαι, ȣ̃μαι, *ſuperbio*. Hinc γαυρȣ̃, *efferaris*, præſ. imperat. Th. γαῦρος, *ſuperbus*.

Γαυρόω, ῶ, idem quod γαυριάω· & ab eod. them.

ΓΑΥΣΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, *curvum, tortuoſum*.

Γαυσόω, *reddo* γαυσόν.

ΓΑ'Ω, *genero, naſcor, capio, pario, lætor*, inuſ.

ΓΕ', Doricè γὰ, *quidem, certè*. Et κὲ idem eſſe puto. Aliquando γὲ eſt ſyllabica adjectio ; ſeparatim rarò legitur, ſed aliis dictionibus poſtponitur, ubi ſæpe vacat, præſertim articulo ὃς adjuncta : frequentius ſine accentu pingitur. ὄφελόν γε, *utinam ſane*. καίγε, *&* quidem. δέ γε, *tamen*. καίτοιγε, *etſi*. μὲν ȣ̃ν γε, *imò verò*.

Γέα, ας, & contractè γῆ, ἡ, *terra*.

Γεάοχος, ȣ, ὁ, & γαιάοχος & Ion. γαιήοχος, Neptuni Epith. παρὰ τὴν γέαν εἴτε γῆν ἔχειν. Vide in γαιήοχος.

Γέγαα, *genitus ſum*, præt. m. Poët. verbi γάω inuſ. pro γείνομαι, *naſcor*. Alii volunt eſſe perf. act. pro γέγηκα, unde γηγαὼς pro γεγηκώς.

Γεγάατε, & γεγάασι, pro quo γεγάασιν, Hom. 2. & 3. pl. ejuſd. γέγαα.

Γεγαθώς, ότος, Dor. pro γεγηθώς, *gaudens*. Vide γέγηθα.

Γεγάκω, εις, ει, Poët. pro γίνομαι, *natus ſum*: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγαέμεν, Dor. pro γεγαέναι, inf. præt. m. à γέγαα, à γάω, pro γίνομαι, *naſcor*.

Γεγανωμένος, perf. part. à γάνυμαι, quod à γάνος.

Γεγαώς, ῶτος, *natus*. Vide in γέγαα.

Γεγὸς, ȣ, *antiquus* : q. à γέα, & γάω.

Γεγενναμένος, Dor. pro γεγεννημένος, *genitus* : à

Γεγένημαι, σαι, ται, *natus fui*, præt. paſſ. γεγενῆσθαι, perf. inf. paſſ. verbi γίνομαι, *fio*, *ſum*.

Γεγενοίμην, & γεγενοίμεθα, 1. ſing. & pl. a. 2. opt. m. Poët. & Ion. pro γενοίμην & γενοίμεθα, verbi γίνομαι, *ſum*, quod vide.

Γέγηθα, *lætatus ſum*, perf. act. per Sync. pro γεγήθηκα, & indè γεγηθὼς, *alacer, lætus* : à γηθέω, quod vide.

Γεγήρηκα, ſeu γεγήρακα, *ſenui*, perf. act. verbi γηράω, ſeu γηράσκω, *ſeneſco*. Th. γῆρας.

Γέγονα, p.m. *natus ſum*, & in 3. pl. γεγόνασι. Hinc p.m. inf. γεγονέναι, & in part. γεγονὼς, ȣ̃ια, ός· à γίνομαι, *ſum*.

Γεγόνει, *natus fuerit*, 3. ſing. pluſq. p. m. Ion. pro ἐγεγόνει, à p. m. γέγονα.

Γεγραμμένος, ȣ, perf. part. paſſ. &

Γεγεάφθαι, perf. inf. pass. &

Γεγραφὼς, ότ☉, perf. part. act. à γράφω, *scribo*.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότ☉, perf. part. act. à γυμνασιαρχέω, *gymnasio præfectus sum*: ab ἀρχὴ, *principatus*, & γυμνάσιον, *locus exercitii*, quod à γυμνός.

Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. à γυμνάζω, *exerceo*. Th. γυμνός.

ΓΕΓΩΝΑ, *clarè clamo*: p. m. verbi γνόω, inus. per Metathesin pro γέγνωα. Hinc γεγώνω, pro γέγωνα, præt. med. in præsens transeunte: vel est p. m. à γεγωνέω.

Γεγωνεῖμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, præs. inf. & γεγώνευν, Dor. pro ἐγεγώνευν, imperf. à

Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *clarè vociferor*: quod ex præt. med. γέγωνα.

Γεγωνητέον, *celebrandum est*.

Γεγὼς, ῶτ☉, *natus*, pro γεγαὼς, à γέγαα, quod vide: perf. med. verbi γάω, inus. pro γίνομαι.

Γεδεὼν, ὁ, nomen Heroïs, ἄκλιτον. Hebr. *evulsor*.

ΓΕΕΝΝΑ, ης, ἡ, *gehenna*, locus suppliciorum æternorum: origine Hebr. vallis Hinnomi.

Γεθσημανὴ, nomen loci. Hebr. *vallis pinguissima, fertilissima*.

Γεινάμην, αο, ατο, *natus sum*, vel *genui*, a. 1. m. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο · à γείνομαι, quod vide.

Γεινάμεν☉, η, ον, a. 1. m. part. ab eod. verbo: idem ac γεννηθείς.

Γείνασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Γείνεθ' pro ἐγείνετο & γιγνόμεθ' pro ἐγιγνόμεθα, 3. sing. & 1. pl. imperf. verbi γείνομαι. Vel ut alii volunt γιγνόμην, Poët. dici pro ἐγιγνόμην, abjecto augmento, & ι metri causa inserto. Sic γείνετο pro ἐγίνετο, &c.

Γείνεαι, Ion. pro γείνῃ, 2. sing. præs. à

ΓΕΙΝΟΜΑΙ, Poeticum, *gignor*; sed apud oratores etiam a. 1. m. ἐγεινάμην, frequens in activa signif. *genui*: & de utrovis & utroque parente dicitur; de matre, *peperi*. a. 1. m. inf. γείνασθαι, & part. γεινάμεν☉. Vide γίνομαι.

ΓΕΙΣΟΝ, vel γεῖσσον, ου, τὸ, *suggrunda* seu *suggrundium*: id est, pars tecti prominens, q. pluvias à parietibus εἰς γῆν σείει, in terram amovet.

Γεῖσ☉, ε☉, τὸ, vel γῆσσ☉, est κεφάλαιον, *capitellum*.

Γειτνία, ας, & Γειτνίασις, εως, ἡ, *vicinitas*: & Γειτνιάω, & άζω, f. άσω, p. ακα, *vicinus sum*: part. præs. γειτνιῶν, ῶσα, ῶν. Th. γείτων, *vicinus*.

Γειτονέω, ῶ, part. γειτονέων, έοντ☉, idem, & ab eod. th.

Γειτόνημα, ατ☉, τὸ, item

Γειτόνησις, εως, ἡ, &

Γειτονεία, & Γειτνία, ας, ἡ, *vicinitas*; a seq. them.

ΓΕΙΤΩΝ, ον☉, ὁ, ἡ, *vicinus*: q. à γῆ, q. γεήτων, quia ejusdem terræ.

Γειώρας, α, ὁ, *advena*: opponitur αὐτόχθων ut *advena indigenæ*.

Γελᾷ, 3. sing. præs. ind. à γελάω, *rideo*. Est &

Γέλα, *splendor Solis*, q. à γελέω, *splendeo*.

Γελᾶν, *ridere*, Æol. pro γελᾷν · &

Γελᾷ, Æol. pro γελᾷς à γελάω, *rideo*.

Γελᾶν, Dor. pro γελῶν præs. part. ejusd. verbi, γελᾷν, verò iota subscripto, est præs. inf. unde nonnullis per Metath. Angl. to laugh.

Γελαρὴς, έ☉, ὁ, *hilaris*, Poët. pro ἱλαρός.

Γελάξω, Dor. pro γελάσω, f. 1. verbi γελάω, *rideo*.

Γελᾶσα, Dor. pro γελῶσα, præs. part. f. g. verbi γελάω.

Γελάσιμ☉, ε, ὁ, *ridiculus*: ab eod. th.

Γελαςὸς, ε, idem: & ab eod. th.

Γελάσωμεν, *rideamus*, 1. pl. a. 1. sub act. à

ΓΕΛΑ'Ω, *rideo*, item *irrideo*: f. άσω & άσομαι, p. γεγέλακα, a. 1. ἐγέλασα, perf. pass. γεγέλασμαι, a. 1 pass. ἐγελάσθην.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, *omnis generis merces*: *color, tinctura*.

ΓΕ'ΛΓΙΣ, ε☉, & γελγὶς, ίδ☉, ἡ, *allii caput*, seu *nucleus*.

Γέλγω, *tingo*, *coloro*: à γέλα, *splendor solis*.

Γελεῦσα, Dor. pro γελῶσα, præs. part. f. g. à γελέω, Ion. pro γελάω, *rideo*. Nam Dor. & Ion. verba in άω, per έω efferunt.

Γελέω, *splendeo*: à γέλα.

Γελῇς, *rides*, Dor. pro γελᾷς · à γελάω vox etiam Atticis usitata.

Γελοῖα, *ridenda*; item, *jocosa*, nom. pl. n. g. à γελοῖ☉.

Γελοιάζω, f. άσω, *ridicula seu jocosa dico*, *jocor*: à

Γελοῖ☉, ε, *ridiculus*, γελοῖον, substantivè pro *joco*: γελοίι☉, Poët. hinc γελοιάω, pro γελάω, *rideo*: at

Γέλοι☉, ε, *qui risum movet*, *jocosus*, *facetus*.

Γελοιῶντες, & γελόωντες, Poët. pro γελῶντες, à γελάω.

Γελῶν, *ridens*, & in pl. γελῶντες, præs. part. à γελάω, & in 3. pl. præs. ind. γελῶσι.

Γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, *rident*.

Γέλως, ωτ☉, ὁ, *risus*, & γέλως, ω, unde acc. γέλων, dat. γέλῳ · à γελάω.

Γεμίζω *impleo*, f. ίσω, p. γεγέμικα, a. 1. ἐγέμισα, perf. pass. γεγέμισμαι, a. 1. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, *plenus sum*.

Γεμίσας, a. 1. part. γεμίσατε, a. 1. imperat. 2. pl. à γέμισον, άτω, verbi γεμίζω, *impleo*. Th. γέμω, *plenus sum*.

Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à γεμίζω, *impleo*.

Γέμομεν, *pleni sumus*, 1. pl. ind. præs. γεμού-σαις, dat. pl. part. præs. f.g. à

ΓΕ´ΜΩ, *plenus sum*, vel *onustus*, præs. part. γέμων, ουσα, ον, præt. m. γέγομα, unde γόμος, ου, ὁ, *onus navis*, inde Lat. *Gemo*.

Γενεά, ᾶς, & Ion. γενεή, ῆς, ἡ, *generatio*, *progenies*, *ætas*. εἰς γενεὰς γενεῶν, *in omnes ætates*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Γενεαλογέω, *natales progenitorum investigo*, f. ήσω p. γεγενεαλόγηκα. γενεαλογέομαι, *annumeror in prosapia aliqua*. γενεαλογούμενος, præs. part. &

Γενεαλογία, ας, ἡ, *genealogia*, generis recensio: ex γένος, *genus*, quod à γίνομαι, & λόγος, quod à λέγω.

Γενεῆφιν, *generatione*, dat. sing. Ion. φιν additur per Peragogen à γενεή, Ion. pro γενεά.

Γενέθλη, ης, ἡ, *origo*, *generatio*: à γενεά hinc

Γενέθλια, τὰ, *natalitia*: item

Γενεθλιακὸς, οῦ, *natalitius*, substantivè *astrologus*: &

Γενέθλιος, ου, *natalis*, *author generationis*, à Th. γίνομαι, *nascor*.

Γένει, dat. sing. a γένος, *genus*. ab eod. th.

Γενειᾶν, *barbatum esse*, præs. inf. à γενειάω, quod vide.

Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, *pubescens*: à

Γενειάζω, f. άσω &

Γενειάω, *barbam gesto*, f. ήσω, a. 1. part. act. γενειήσας, αντος, à γένειον, *barba*. Th. γένυς, *mentum*.

Γενειήτας, α, ὁ, Dor. & Poët. pro γενειήτης, ου, ὁ, *progenitor*, & hoc pro γενέτης, quod à γένος, *genus*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Γένειον, ου, τὸ, *mentum*, *barba*. Th. γένυς, *mentum*.

Γένεο, Ion. pro γένου, & hoc pro ἐγένου, *fuisti*, a. 2. m. ab ἐγενόμην, ου, ετο. Th. γίνομαι, *sum*.

Γενέσθαι, a. 2. inf. med. γένεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3. sing. ejusd. temporis, ab eod. them.

Γενέσια, ων, τὰ, *natalitia*: à γενεά, *generatio*, quod à γίνομαι, *nascor*, perf. γεγένημαι.

Γένεσις, εως, ἡ, *generatio*, *nativitas*, *ortus*: ab eod. th.

Γένετ' pro ἐγένετο, a. 2. m. Ion. à γίνομαι.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, *nativitas*, *ortus*: &

Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, *genitor*, & γενέτειρα, ας, ἡ, *genitrix*. a. 3. perf. præt. pass. verbi γίνομαι.

Γένετο, *fuerit*, a. 2. ind m. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, Ion. & Poët. pro γονεὺς, ὁ, *GENITOR*, *parens*.

Γένευ, Poët. & Dor. pro ἐγένου, 2. sing. a. 2. m. verbi γίνομαι, *nascor*.

Γένη, 2. sing. a. 2. sub. m. à γίνομαι.

Γενηθεὶς, έντος, *natus*, *factus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Γενήθητι, ήτω, *fias*, a. 1. pass. imperat. ejusd. them.

Γένησθε, 2. pl. a. 2. sub. m. sic γένηται, 3. sing. ejusd. temp. & verbi.

Γενήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd. verbi: vel f. 2. pass. ut aliqui resolvunt, ab a. 2. act. ἔγενον, à γείνω, inus. unde a. 2. pass. ἐγένην, ης, η, & hinc γενήσομαι.

Γενικὸς, οῦ, *generalis*, item *genitivus*, ut γενικὴ πτῶσις, apud Grammaticos. Ab eod. them.

Γενναῖος, ου, *cognatus*, *ingenuus*, *nobilis*, *validus*, à γέννα. Th. γίνομαι.

Γείνατο, pro ἐγείνατο. Æol. a. 1. m. ejusd. verbi. Vel ex ἐγεννήσατο, per Sync. & Aphær. à γεννάω.

Γεννάω, *GIGNO*, *GENERO*, *pario*, f. ήσω, p. γεγέννηκα, a. 1. ἐγέννησα, perf. pass. γεγέννημαι, *natus sum*, a. 1. pass. ἐγεννήθην. Th. γίνομαι. Inde Angl. **to gender**.

Γέννημα, ατος, τὸ, *progenies*, *fructus*, à 1. perf. præt. pass. præc. γεννάω.

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω, *gigno*.

Γεννησαρὲτ, ἡ, nomen regionis in Galilæa, ἄκλιτον, Syr. & Hebr. *hortus principis*.

Γέννησις, εως, ἡ, *nativitas*, *generatio*, à 2. perf. præt. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γεννητὴς, οῦ, ὁ, *generator*: &

Γεννητὸς, οῦ, *genitus*, *natus*; item *mortalis*: &

Γεννάτωρ, ορος, ὁ, *genitor*, *parens*: Γεννήτειρα, ἡ, *genitrix*. à 3. perf. præt. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γενοίατο, Ion. pro γένοιντο, & γένοιτο, 3. pl. & sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, *nascor*.

Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, *sim*, *essem*, a. 2. opt. m. à γίνομαι.

Γενόμενος, η, ον, *factus*, a. 2. part. m. γενόμην, pro ἐγενόμην, a. 2. m. Ion. à γίνομαι, *nascor*.

Γένος, εος, τὸ, *GENUS*, *progenies*, *familia*, *natio*, *species*. in dat. pl. γένεσι, ab eod. verbo. Hinc Ang. apud Gram. **gender**.

Γενοῦ, έσθω, *esto*, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

ΓΕ´ΝΤΑ, ων, τὰ, *carnes*, *viscera*.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ´, ῆς, ἡ, *Gentiana*, herbæ genus.

Γέντο, Poët. pro ἐγένετο, *fuit*: ab ἐγενόμην, a. 2. m. verbi γίνομαι.

ΓΕ´ΝΥΣ, υος, ἡ, *mentum*, *maxilla*, *acies*: hinc γένειον, ου, τὸ, *barba*, *mentum*.

Γένωμαι, a. 2. sub. m. & in 3. pl. γένωνται à γίνομαι, *nascor*.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à γέρας, *munus*.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, *matrona*, *anus*, à

Γεραιὸς, οῦ, *senex*, item *senilis*, comp. γεραίτερος, superl. γεραίτατος γεραιὰ, *anus*: à γέρων, *senex*.

Γέραιρε, *venerare*, præs. imperat. act. γεραίρεν, Dor. pro γεραίρειν, *honorare*: à

Γεραί-

Γεραίρω, *muneror honoris caussa, orno.* Th. γέρας, *munus.*
Γεραίτερος, ου, ὁ, Poët. per Sync. pro γεραιότερος compar. à γεραιὸς, *senex.*
ΓΕ΄ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *grus*, avis vigilans, γεράνιον, ου, τὸ, idem, & pro herba. Ang. a crane.
Γεράσαι, a. 1. inf. act. à γεραίρω, Poët. pro τιμῶ, *honoro.* &
Γεραρὸς, οῦ, *honorandus, augustus:* comp. γεραρώτερος, *honorabilior, augustior:* superl. γεραρώτατος, à seq. Them.
ΓΕ΄ΡΑΣ, -ος, αος, ως, τὸ, *præmium, munus:* hinc
Γεράσιμος, ου, ὁ, ἡ, *honoratus.*
Γεράων, gen. pl. à γέρας, *munus.*
Γεργεσηνὸς, οῦ, ὁ, nomen gentile. Hebr. *vicinus peregrinationi.*
Γέρα, Ion. pro γέρατα, nom. pl. à γέρας, *præmium.*
Γέργιθες, *plebs*, δημόται, apud Milesios.
Γέρδιος, ου, ὁ, *textor*, Suid. γερδία, *textrix.*
Γερήνιος, ου, *honoratus.* Th. γέρας, *præmium.*
Γέρον, voc. sing. γέροντος, γέροντα, gen. & acc. sing. à γέρων, *senex.*
Γεροντεῖος, Poët. pro
Γεροντεῖος, Γεροντικὸς, item, *senilis*, à γέρων, *senex.*
Γεροντιον, *vetulus, senecio*, dim. à γέρων.
Γερουσία, ας, ἡ, *senatus:* à
Γερούσιος, α, ον, *ad senes pertinens.* Th. γέρων, *senex.*
Γέρουσι, dat. pl. à γέρων, *senex.*
ΓΕ΄ΡΡΟΝ, ου, τὸ, *scutum Persicum.*
Γέρωος, *parva rana.*
ΓΕ΄ΡΩΝ, οντος, ὁ, *senex.* voc. ὦ γέρον, q. γῆν ὁρῶν. Vel à γέρας, quia senectus honorabilis.
Γευθμὸς, οῦ, &
Γεῦμα, ατος, τὸ, *gustus:* à γεύω.
Γεύμεθα, Ion. & Dor. per Aphær. pro γεγεύμεθα, *gustavimus*, 1. pl. perf. pass. verbi γεύω.
Γευσάμενος, a. 1. part. m. γεύσασθαι, a. 1. inf. m. γεύσωμαι, & in 3. pl. γεύσωνται, a. 1. sub. m. a. 1. inf. γεῦσαι· à γεύω.
Γεῦσις, εως, ἡ, &
Γευστικὸς, οῦ, *gustatorius:* item
Γευστὸς, οῦ, *gustabilis:* à seq.
ΓΕΥ΄Ω, *gustare facio, gustum præbeo:* Item, *GUSTO*, f. γεύσω, p. γέγευκα. γεύομαι, *gusto*, f. γεύσομαι, a. 1. m. ἐγευσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. γεύσασθαι, part. γευσάμενος.
ΓΕ΄ΦΥΡΑ, ας, ἡ, *pons:* quia εἰς γῆν φέρει, in terram defert: hinc
Γεφυρόω, f. ώσω, p. ωκα, *ponte jungo pontem impono.* γεφυροῦν, *pontem sternere*, præs. inf.
Γεωγραφέω, f. ήσω, p. ηκα, *terrarum orbem describo:* &
Γεωγραφία, ας, ἡ, *terræ descriptio:* tanquam à γέα, inus. pro γαῖα, *terra*, & γραφὴ, quod à γράφω, *scribo.*
Γεωδαισία, ας, ἡ, *terræ distributio, partitio* seu *divisio.* Th. δαίω, *divido.*
Γεώλοφος, ου, ὁ, *tumulus.* Ex γῆ, καὶ λόφος, *jumenti cervix:* item *conus in galea* & *crista.* λόφοι, etiam dicuntur *colles* & *tumuli:* qui & γήλοφοι κ. γεώλοφοι.
Γεωμετρέω, *terram metior:* &
Γεωμέτρης, ου, ὁ, *geometra, agri mensor:* &
Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria, ex γῆ, *terra*, & μέτρον, *mensura.*
Γεωμετρικὸς, οῦ, *geometricus*, *peritus artis Geometricæ:* ab iisd.
Γεωπείνης, ου, ὁ, q.d. *qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet, famelicus:* ex γῆ, *terra*, & πεῖνα, *fames.* Th. πένομαι, *laboro.*
Γεωπονία, ας, ἡ, *agricultura*, à γῆ *terra*, & πόνος, *labor*, quod à πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.
Γεώπους, οδος, ὁ, *agricola*, qui in agro colendo pedum opera utitur.
Γεωργέω, *terram colo, agriculturam exerceo*, f. ήσω. præt. γεγεώργηκα· ex γῆ, *terra*, & ἐργάζομαι, *operor*, quod ex ἔργον, *opus:* hinc
Γεωργία, ας, ἡ, *agricultura.* &
Γεωργικὸς, οῦ, *rusticus.* &
Γεώργιον, ου, τὸ, *arvum, ager aratus.* &
Γεωργὸς, οῦ, ὁ, *agricola, vinitor, colonus.*
Γεωρυχεῖν, *terram fodere;* ex γῆ, *terra*, & ὀρύσσω, *fodio.*
Γῆ, gen. γῆς, ἡ, *terra, regio:* q. ex inus. γέα, in prosa pro γαῖα, idem.
Γηγενέων, *terrigenûm*, gen. pl. à
Γηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *terrigena, indigena:* γηγενεῖς, *gigantes:* ex γῆ, *terra*, & γένος, *genus*, quod à γίνομαι, *nascor.*
Γηγενέτης, ου, ὁ, idem, & ab iisd.
Γήδιον, ου, τὸ, *agellus:* &
Γῆθεν, *è terra:* à γῆ.
ΓΗΘΕ΄Ω, ῶ, *gaudeo, lætor.* f. ήσω, p. γεγήθηκα, & per Syncop. γέγηθα, unde & part. γεγηθὼς· γήθεον pro ἐγήθεον, imperf. Ion. hinc γῆθος, εος, & ἡ γηθοσύνη, *gaudium.*
Γήθησαν, *lætati sunt*, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. γηθήσας, a. 1. part. act. γήθησεν, a. 1. ind. act. Ion. à γηθέω, *gaudeo.*
Γηθήσαι, a. 1. opt. Æol. ejusd. verbi.
Γῆθος, εος, τὸ, &
Γηθοσύνη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia.* &
Γηθόσυνος, η, ον, *lætus, a, um*, à γηθέω.
ΓΗ΄ΘΥΟΝ, vel γήτειον, ου, τὸ, *genus cæpæ*, q. ἐ γῆ θύει.
Γήινος, ου, ὁ, ἡ, &
Γήϊος, *terrenus*, à γῆ, *terra.*
Γῆμαι, a. 1. inf. γήμας, a. 1. part. γῆμε, Ion. & Poët. ab a. 1. ἔγημα, ας, ε. per Sync. pro ἐγάμησα, ας, ε. verbi γαμέω, *uxorem duco, nubo, matrimonium contraho*, tanquam à γάμω, inus. formata. Vide γαμέω.
Γηοχέειν, quasi γῆν ἔχειν, *terram habere*, aut *agrum possidere.* Et de Neptuno dici potest, qui terram ambit & continet, & propterea, γαιήοχος, γεήοχος, & passim

passim γαιήοχ☉ appellatur.

Γήρᾳ, dat. sing. à γήρας, quod vide.

Γηραιὸς, ᾶ, *senex*, *senilis*, *antiquus*, *grandævus*, *senio confectus*. γηραιαὶ, *vetulæ*. Th. γῆρας, *senectus*.

Γηραλέ☉, ου, ὁ, Poët. idem quod γηραιός.

Γηράντεσσι, dat. plur. Poët. vel Ion. pro γήρασι, a. 1. part. act. à γήρας, αντ☉, *senescens*, pro γηράσας, à γηράω, *senesco*: unde a. 1. ἐγήρασα, & per Sync. ἔγηρα. Th. γῆρας.

ΓΗ'ΡΑΣ, τὸ, αἶ☉, α☉, ως, dat. γήραϊ, αϊ, α, *senectus*.

Γηράσης, ἡ, a. 1. sub. act. à γηράσκω, *senesco*. γηράσαι, a. 1. inf. act.

Γηράσκω, *senesco*, *consenesco*, f. άσω, p. γεγήρακα, a. 1. ἐγήρασα, a. 1. sub. γηράσω ῃς, ῃ, acc. pl. part. præs. γηράσκοντας. Th. γῆρας, *senectus*.

Γηράω, ῶ, idem, f. άσω, a. 1. ἐγήρασα, & per Sync. ἔγηρα unde part. γήρας, perf. γεγήρακα, & part. γεγηρακὼς, *senio affectus*.

Γηροβοσκέω, ῶ, *in senectute alo*: &

Γηροβοσκία, ας, ἡ, *senilis educatio*: à γῆρας & βόσκω, *pasco*.

Γηροβοσκὸς, *senum nutritor*, *qui aliquem in senectute alit*. ab iisd.

Γηροκομία, ας, ἡ, *nutritio & cura circa senes*. &

Γηροκόμοιο, gen. Ion. à

Γηροκόμ☉, ου, *qui circum habet senum*: à γῆρας, & κομέω, *curam gero*.

Γηροτροφέω, f. ήσω, *in senectute alo*: ex γῆρας, & τρέφω, *alo*. præt. m. τέτροφα.

Γηροτρόφ☉, ου, ὁ, ἡ *senes nutriens*: ab iisd.

Γηρύετ', *conqueritur* pro γηρύεται, 3. sing. præs. γηρύομαι. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνα, ας, & γαρυόνα, ας, Dor. pro γηρυόνη, ης, ἡ, *vocalis*, *garrula*, quasi γηρυοῦσα. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro Γηρυόνης, ου, ὁ, *Geryones*.

Γηρυονῆα, acc. sing. à Γηρυονεὺς, έ☉, ὁ, nomen viri, *Geryon*.

ΓΗ'ΡΥΣ, υ☉, ἡ, *vox*. hinc

Γηρύω, *loquor*, *sono*. & γηρύομαι, idem.

Γήρως, gen. sing. à γῆρας, ατ☉, α☉, & contracte γήρως, *senectus*.

Γιγαντεῖ☉, & γιγάντει☉, ου, *giganteus*, vel *eus*, à γίγας, *gigas*.

Γίγαντες, nom. pl. γιγάντων, gen. pl. à γίγας, αντ☉, *gigas*.

Γιγαντιάω, *gigantes imitor*, *gigantum similis sum*, ab eod.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, *pugna* seu *bellum gigantum*: ex γίγας, & μάχη, *pugna* quod a μάχομαι, *pugno*.

ΓΙ'ΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, *quod in acino vinaceo osseum aut lapidosum est*.

ΓΙ'ΓΑΣ, αντ☉, ὁ, *gigas*, q. à γῆ & γάω, nam terræ filii dicuntur.

ΓΙΓΓΑΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *herbula*, pastinacæ sylvestri similis.

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟ'Σ, ᾶ, ὁ, *titillatio*, q. à γιγγλίζω, quod idem est cum γαργαλίζω.

ΓΙΓΓΛΥΜΟ'Σ, ᾶ, ὁ, *cardo portæ*, qui cum ipsa porta vertitur.

ΓΙ'ΓΓΡΑΣ, ου, ὁ, *parvula tibia*, ad flebiles sonos.

Γίγνομαι, vide γίνομαι.

Γίγνου, *fias*, præs. imperat. pass. à γίγνομαι.

Γιγνώσκω, εις, ει, & γιγνώσκοντα, acc. sing. part. præs. vide in γινώσκω, *cognosco*.

Γίνετ', pro ἐγίνετο, imperf. Ion. γίνεσθαι, præs. inf. à

ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, *sum*, *fio*, *nascor*, *gignor*. f. 1. m. γενήσομαι, præt. pass. γεγένημαι, a. 1. pass. ἐγενήθην, f. 1. pass. γενηθήσομαι, a. 1. m. ἐγενησάμην, a. 2. m. ἐγενόμην, ου, ετο, *factus sum*. a. 2. imperat. γενοῦ, έσθω, a. 2. opt. m. γενοίμην, οιο, οιτο, ut μὴ γένοιτο, *absit* a. 2. sub. m. γένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. γενέσθαι, a. 2. part. m. γενόμεν☉, præt. m. γέγονα, à γαίνω, inus. & γέγαα, à γάω, inus. pl. perf. m. ἐγεγόνειν. præt. m. inf. γεγονέναι, & γεγαέναι, part. præt. m. γεγονὼς, & γεγαὼς, ῦα, ός. Hinc γένεσις, γενετήρ, γέν☉, γενεὰ, γενέθλη, γενέθλι☉, &c. de quibus in suis locis.

Γινώσκεν, Dor. pro γινώσκειν, præs. inf. &

Γινώσκοντι, *cognoscunt*, Dor. pro γινώσκουσι, 3. pl. præs. à

ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, *COGNOSCO*, Angl. know, exinde etiam. f. γνώσομαι, a. 1. ἔγνωσα, p. ἔγνωκα, plusq. p. ἐγνώκειν, a. 2. ἔγνων, ως, ω, 3. pl. ἔγνωσαν, a. 2. imperat. γνῶθι, a. 2. opt. γνοίην, a. 2. sub. γνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. γνῶναι, a. 2. part. γνοὺς, οῦσα, όν, perf. pass. ἔγνωσμαι, a. 1. pass. ἐγνώσθην, f. 1. pass. γνωσθήσομαι, perf. m. γέγωνα, pro γέγνωκα, part. γεγωνώς. hinc γνῶσις, γνωστὸς, γνωτὸς, γνώμη, &c. de quibus in suis locis.

Γλάγ☉, ε☉, τὸ, *lac*, Poët. pro γάλα.

Γλάζω, *expando alas*, *clamo*: item, *pronum expando me*. f. σω, a. 2. ἔγλαδον, ες, ε.

Γλακτόφαγ☉, ου, ὁ, ἡ, pro γαλακτόφαγ☉, per Sync. *lacte victitans*: à γάλα, *lac*, & φάγω, *edo*.

Γλαμάω, & γλημάω, idem quod λημάω, *gramia laboro*, *lippio*. à

Γλάμη, & γλάμα, Dor. pro them. λήμη, Pleonasmo τᾶ γ, *gramia*, *lippitudo*, *oculorum sordes*.

ΓΛΑ'ΝΙΣ, ιδ☉, ἡ, *piscis genus*. Legitur & γλανίς. Nomen ei dedit, *Glanis fluv.* Cunæ.

Γλάξ, per Sync. q. γάλαξ, quæ & γλαὺξ dicitur, herba γαλακτοποιητική.

Γλαφὶς, γλαφίδες, *architecti instrumenta*. Th. γλάφω.

Γλαῦκα & γλαῦκας, acc. sing. & pl. à γλαὺξ, *noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæsius*.

Γλαῦκε voc. à Γλαῦκ☉, ου, ὁ, *Glaucus*, nomen propr.

Γλαύκη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris, sed

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. à γλαυκὸς, *glaucus.*

Γλαυκιάω, ῶ, *glaucis oculis terribiliter intueor* : &

Γλαυκιόων, Poët. pro γλαυκιῶν, præſ. part. Th. γλαυκός.

Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nomen prop. mulieris.

ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ȣ͂, *GLAUCUS*, *cæſius.* q. à Γλαύσσω, *ſplendeo.*

Γλαυκότης, ητ☉, ἡ, *color cœruleus* : &

Γλαυκόχρως, ο☉, ὁ, ἡ, Poët. ὁ γλαυκὸν χρόα ἔχων, *qui glaucum colorem habet.*

Γλαυκῶπις, ιδ☉, ἡ, & γλαυκώπης, *cæſios habens oculos.* in acc. γλαυκῶπιν, & ιδα. Sic γλαύκωψ, ὁ, *qui cæſios oculos habet.* hinc γλαυκῶπις · ex γλαὺξ, *noctua*, (hoc à γλαυκὸς, *glaucus.*) & ὢψ, ὁ, *oculus* Th. ὄπτομαι, *video.*

Γλαύκωμα, ατ☉, τὸ, ſeu

Γλαύκωσις, εως, ἡ, vitium in oculo vulgò dictum, *glaucedo.* Th. γλαυκός.

Γλαύκωψ, vide γλαυκῶπις.

Γλαὺξ, κὸς, ἡ, ſeu γλαῦξ, *ulula*, *noctua.* Th. γλαυκὸς, *cæſius.*

Γλαύσσω, *ſplendeo*, *cerno.*

Γλάφυ, τὸ, &

Γλαφυρὸς, ȣ͂, vide in γλάφω.

Γλαφυρῇσι, & γλαφυρῇς, dat. pl. Ion. f. g. à γλαφυρὸς, ὰ, ὸν, *concinnus* : à

ΓΛΑ'ΦΩ, vel γλύφω, *cavo*, *fodio*, *ſculpo*, f. ψω, p. φα. Hinc γλάφυ, τὸ, *antrum*, *ſpelunca* : γλαφυρὸς, ȣ͂, *cavus*, *elegans*, *ſcitus*, *feſtivus* : à γλύφω, γλύπτης, ȣ, ὁ, *ſculptor.*

Γλάχων, ων☉, ἁ, Dor. pro γλήχων, ἡ, *pulegium.*

ΓΛΕΥ'ΚΟΣ, ε☉, τὸ, *muſtum*, *ſuccus dulcis*, q. à γλυκὺς, *dulcis.*

Γλήμη, ης, ἡ, *lippitudo.* idem quod λήμη.

Γλήνεα, τὰ, *pretioſa*, *ſpectaculo digna* : à

ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pupilla oculi*, *oculus*, *pupa*, q. αἰγλήνη, ab αἴγλη, *ſplendor*, vel per Sync. παρὰ τὴν γαλήνην, quia ſerenitas mentis in oculis maxime conſpicitur. Hinc γαλήνεα, *res ornatæ.*

Γλῆν☉, ε☉, τὸ, *ſtella*, *lumen.*

ΓΛΗ'ΧΩΝ, item βλήχων, & γλάχων, Dor. ων☉, ἡ, *pulegium*; herba.

Γλία, ας, ἡ, *gluten*, affine eſt κόλλα, Angl. glue.

ΓΛΙΝΟ'Σ, ſeu γλεῖν☉, ȣ, ὁ, *genus aceris campeſtre.*

ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, *lentus*, *viſcoſus*, *lubricus*, *tenax*, *parcus*, *ſordidus.* Reperitur etiam γλιχρὸς, unde γλ. χρὸς, q. à γλία, *gluten.* hinc

Γλισχρότης, ητ☉, ἡ, *viſcoſitas* : &

Γλισχρώδης, *lentus.*

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, *cupio*, *affecto*, *appeto*, *GLISCO*, q. à γλυκύς.

ΓΛΟΙΟ'Σ, ȣ͂, *invalidus*, *ſordidus*, item ſubſtantive, *ſtrigmentum*, olei ſordes, hinc

Γλοιώδης, *ſtrigmentoſus*, *glutinoſus.*

ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *nates*, *clunes*, *coxa*, q. à γλοιός.

Γλυκάζω, *dulceſco* : &

Γλυκαίνω, *edulco.* Th. γλυκὺς, *dulcis.*

Γλυκεροῖο, gen. Ion. & γλυκερῶ, Dor. pro γλυκερȣ͂, à

Γλυκερὸς, ἡ, ὸν, Poëticum, idem ac th. γλυκύς.

Γλυκίων, comparat. à γλυκὺς, quod vide.

Γλυκύκαρπ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *qui dulcem fructum fert.* Vitis epithet. ex γλυκὺς, *dulcis*, & καρπὸς, *fructus.*

Γλυκύπικρον, ȣ, τὸ, *ſuavamarum* : ex γλυκὺς, *dulcis*, & πικρὸς, *amarus.*

ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, *dulcis*, *e*, *jucundus*, gen. γλυκέ☉, fœm. είας, item

Γλυκὺ, *paſſum*, i. e. vini dulcis genus, in compar. γλυκίων, γλύσσων, & γλυκύτερ☉ · in ſuperl. γλύκιστ☉, & γλυκύτατ☉, hinc

Γλυκύτης, ητ☉, ἡ, *dulcedo.*

Γλυφάνοιο, gen. Ion. à

Γλύφαν☉, *ſculptorius.* Th. γλύφω, *ſculpo.*

Γλυφὶς, ίδ☉, ἡ, *crena*, *ſagittæ inciſura* in quam nervus inſeritur. à γλύφω ſeu γλάφω, *ſculpo.*

ΓΛΩ͂ΣΣΑ, & Attic. γλῶττα, ης, ἡ, *lingua*, *ſermo.* Hinc comp. ὀξύγλωττος. δίγλωσσ☉, ἄγλωσσ☉, πολύγλωσσ☉, &c. & Angl. to gloze.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, *linguæ dolor* : ex γλῶσσα, & ἀλγέω, *doleo.*

Γλωσσάριον, ȣ, τὸ, *lingula*, dim. à γλῶσσα.

Γλώσσῃ, Ion. pro γλώσσᾳ · γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.

Γλωσσόκομον, ȣ, τὸ, *theca lingulis tibiarum recondendis idonea* : item *marſupium* : ex γλῶσσα, & κομέω, *ſervo.*

Γλωττικὸς, ȣ͂, *ad linguam pertinens*, à γλῶττα, Att. pro γλῶσσα.

Γλωχὲς, *ſpicæ* vel *ariſtæ*, à ſeq. th.

ΓΛΩΧΙ'Σ, vel γλωχὶν, ῖν☉, ἡ, *cuſpis teli*, *angulus*, *acies*, q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.

Γναθμὸς, ȣ͂, ὁ, idem quod

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ȣ, ἡ, *maxilla*, *dentes*, *bucca*, q. à γνάπτω, pro γνάμπτω, *flecto.* Hinc

Γναθόω, *cædo in malas.* &

Γνάθων, ων☉, ὁ, *paraſitus* : item propr. nom. *Gnatho.*

Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion à

Γναμπτὸς, ȣ͂, *incurvus*, item *flexibilis* : à

Γνάμπτω, f. ψω, p. φα, (vide κνάπτω) *inflecto*, quod à κάμπτω, idem.

Γνάπτω, vel κνάπτω, ſive γνάπτω, *carpendo*, vel *vellicando*, *polio*, unde Ang. nap panni, & fortaſſe etiam ſcimni.

Γναφεὺς, έ☉, ὁ, *fullo*, à γνάπτω.

Γνήσι☉, ȣ, ὁ, ἡ, *legitime genitus*, *germanus*, *genuinus* : in compar. γνησιώτερ☉, γνησίως, adv. *genuine.* Dicitur, q. γενήσι☉, vel γενήσι☉, à γίνομαι, *naſcor.*

Γνοίην, ης, ἡ, *novero*, a.2. opt. act. à γινώσκω, *cognoſco*, a.2. ἔγνων.

Γνȣ̀ς, γνόντ☉, *ſciens* a. 2. part. ejuſd.

ΓΝΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ *caligo*, *tenebræ*, item *turbo*, q. à νέφ☉ · hinc

Γνοφόω, & γνοφέω, *obtenebro* : &

Γνοφώδης, *caliginoſus.*

Γνώμη

Γνόω, *nosco*, inus. à νόΘ-, *mens*.
Γνὺξ, adv. *genu flexo*: per Sync. dictum, q. γόνυξ, à γόνυ, *genu*.
Γνῶ, Ion. & Poët. pro ἔγνω, *cognovit*, 3. sing. a.2. act. ἔγνων, ως, ω. at
Γνῶ, est, 1. sing. a.1. sub. γνῶθι, a.2. imperat. γνῶναι, a.2. inf. à γινώσκω, *cognosco*, quod vide.
Γνώμα, ας, ἁ, Dor. pro γνώμη, ἡ, *mens*, &c. Sed γνῶμα, ατΘ-, τὸ, Ion. & Poët. *notitia*, *experientia*. Th. γινώσκω.
Γνώμη, ης, ἡ, *sententia*: unde
Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, *sententiosus*: &
Γνωμολογικῶς, *sententiose*, à γινώσκω.
Γνώμεναι, Dor. & Att. pro γνῶναι, a.2. inf. act. à γινώσκω, *cognosco*.
ΓνώμονΘ-, gen. sing. à
Γνώμων, ονΘ-, ὁ, vel ἡ, *cognitor*, *index*, *Gnomon*, *stylus horas indicans*. Th. γινώσκω.
Γνῶναι, vide in γνῶ.
Γνωρίζω, *notum facio*, *noscito*, f. ίσω, & Att. γνωριῶ, p. ἐγνώρικα, a. 1. ἐγνώρισα, a. 1. inf. act. γνωρίσαι, a. 1. part. γνωρίσας, αντΘ-, præs. pass. γνωρίζομαι, *innotesco*, *patefio*: hinc γνωριζέσθω, 3. sing. præs. imperat. *innotescat*, perf. pass. ἐγνώρισμαι, a. 1. pass. ἐγνωρίσθην, a. 1. sub. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Them. γινώσκω, *cognosco*: hinc
ΓνώριμΘ-, ȣ, ὁ, ἡ, *notus*, item *familiaris*, in compar. γνωριμώτερΘ-, *notior*, superl. γνωριμώτατΘ-, *notissimus*: &
Γνώρισμα, ατΘ-, τὸ, *indicium*
Γνωριῶ, εῖς, εῖ, f. 1. Attic. verbi γνωρίζω, *notum facio*, quod vide.
Γνώσεαι, pro γνώσῃ, 2. sing. f. 1. m. Ion. à γινώσκω.
Γνώσῃ, *cognosces*, f. 1. m. verbi γινώσκω, f. γνώσομαι, ῃ, εται.
Γνωσθεὶς, *cognitus*, a. 1. part. pass. à γινώσκω, a. 1. pass. ἐγνώσθην, inf. γνωσθῆναι.
Γνωσιμαχεῖν, *mutatâ sententiâ suarum virium imbecillitatem agnoscere*.
Γνῶσις, εως, ἡ, *cognitio*, à γινώσκω.
Γνώσομαι, f. 1. m. à γινώσκω, quod vide.
Γνώστης, ȣ, ὁ, *gnarus*; item, *ariolus*.
Γνωστὸς, ἡ, ὸν, *notus*, *a*, *um*; ut &
Γνωτὸς, ȣ, ὁ, item, *frater*, à γινώσκω.
Γνώτω, 3. sing. a.2. imperat. à γνῶθι, *nosce*, verbi γινώσκω.
Γνώωσι, Poet. pro γνῶσι, *agnoscant*, a.2. sub. 3. pl. tanquam à γνώω, ejusd. verbi: vel γνώω, Poët. pro γνῶ, a.2. sub. ab ἔγνων, a.2. verbi γινώσκω.
Γοάοντι, Dor. pro γοάουσι, γοῶσι, 3. pl. præs. ind. à
ΓΟΑ'Ω, f. άσω, *gemo*, *deploro*, *lugeo*. Poëticum, à sono fictum. Reperitur & γοήμεναι, Dor. inf. q. à γόημι, & γοηθεὶς, *defletus*, a. 1. part. pass.
ΓΟ'ΓΓΡΟΣ, ȣ, ὁ, *CONGRUS*, piscis.
ΓΟΓΓΥ'ΖΩ, *murmuro*, f. σω, p. γεγόγγυκα, a. 1. ἐγόγγυσα, perf. pass. γεγόγγυσμαι, inde γογγυσμός.
ΓογγύλΘ-, vel γογγύλιΘ-, ȣ, idem quod στρογγύλΘ-, *rotundus*, atque inde ducunt γογγύλη, & γογγυλὶς, substantive, *rapum*, quod rotundum.
Γογγυσμὸς, ȣ, ὁ, *murmur*, *mussitatio*: &
Γογγυστὴς, ȣ, ὁ, *murmurator*: à γογγύζω.
Γόης, ης, ἡ, pro γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ*. vide γόης.
Γοήμεναι, præs. inf. Dor. ex γοάω, vel γόημι. Th. γοάω, *gemo*.
ΓΟ'ΗΣ, ητΘ-, ὁ, *incantator*, *præstigiator*, *impostor*, quasi à γοάω, *gemo*: hinc
Γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ incantatio*: &
Γοήτευμα, ατΘ-, τὸ, *præstigiæ*, *incantamentum*: &
Γοητεύω, f. εύσω, p. ευκα, *incanto*, *fascino*, *præstigiis decipio*: item
Γοητικὸς, ȣ, *incantatorius*.
Γολγοθᾶ, nomen loci ἄκλιτον, Syr. *locus calvariæ*.
Γόμορρα, ας, ἡ, nomen urbis, Syr. *habitatio*.
ΓόμΘ-, ȣ, ὁ, *onus navis*, *merces*: à præt. m. γέγομα, verbi γέμω, *plenus sum*.
Γομφιάζω, *dentibus stupeo*: &
Γομφιασμὸς, ȣ, ὁ, *confractio* vel *stupor dentium*: à
ΓομφίΘ-, *dens molaris*: quod à
ΓΟ'ΜΦΟΣ, ȣ, ὁ, *cuneus*, *clavus*, dat. pl. Ion. γόμφοισιν· hinc ortum aliquibus videtur Angl. gumms.
Γομφόω, *clavis compingo*. &
Γόμφωσις, *cum os ossi clavis modo infigitur*.
Γονεῖς, nom. pl. à
Γονεὺς, έΘ-, ὁ, *parens*: gen. pl. γονέων, acc. pl. γονῆας, dat. pl. γονεῦσι, à præt. m. γέγονα, verbi γίνομαι.
Γονὴ, ῆς, ἡ, *genitura*, *semen*, *fœtus*, *soboles*, hinc γοναὶ ἡράκλειοι, *semen Herculeum*, ab eod. th.
ΓόνιμΘ-, ȣ, ὁ, ἡ, *genitalis*, *prolificus*, item *fœcundus*: à γίνομαι.
Γονόρροια, vel -ύα, ἡ, *genituræ profluvium*: &
Γονορρυέω, ῶ, *fluxum seminis patior*: à
Γονορρύης, vel γονόρροΘ-, cui γονὴ ῥέει, id est, *genitura fluit*.
ΓόνΘ-, ȣ, ὁ, *soboles*, *generatio*, à γίνομαι, *nascor*, p. m. γέγονα· at
Γονὸς, (ὀξύτονον,) ȣ, pro quo γονὸς, Poëticum, Ionicâ Epenthesi factum, *fœcundus*, γόνιμΘ-· item substantive, *locus* vel *solum fertile*, compar. γονώτερΘ-, *fertilior*, ab eod. Th.
ΓΟ'ΝΥ, τὸ, *GENU*, gen. γόνυΘ-, γόνατΘ-, γονὸς & γόνατΘ-, dat. pl. γόνασι, γούνασι, & γούνεσσι· γνὺξ, adv. *in genua*, per Sync. q. γόνυξ· & πρόχνυ, idem. Inde Angl. gown: quia tegit genua.
Γονυπετέω, *ad genua accido*, *procido*, f. ήσω, p. γεγονυπέτηκα, a. 1. ἐγονυπέτησα· ex γόνυ, & πίπτω, *cado*.
ΓόΘ-, ȣ, ὁ, *luctus*, acc. γόον, nom. pl. γόοι, à γοάω, *lugeo*.
Γοργείη κεφαλὴ, *Gorgonium caput*, à γοργὼν, vide in γοργώνες.

Γόργ(ος), & Γοργόνι(ος), ου, *Gorgonius*: sic Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo & Euryale, à γοργὼν, όν(ος), ὁ, *nomen animalis noxii in Africa*.

ΓΟΡΓΟ'Σ, οῦ, *velox, vividus, terribilis*: quasi γαίων ἔργῳ · hinc

Γοργότης, ητ(ος), ἡ, *celeritas*.

Γοργοῦς, gen. sing. à γοργώ, gen. ό(ος), οῦς, ἡ, nomen mulieris. Alias γοργοὺς, est acc. plur. à γοργὸς, *velox*.

ΓΟΡΓΥ'ΡΑ, vel γόργυρα, ας, ἡ, *canalis subterraneus per quem aqua effluit*: à γῆ & ὀρύσσω, *fodio*.

Γόρτυξ, ὄρτυξ, γ, otiose præposito.

Γοῦν, pro γ' οὖν *igitur*, *certè*; *saltem*, ex γὲ, & οὖν.

Γουνάζομαι, *genua amplectens oro*: f. άσομαι, a.1.m. ἐγουνασάμην. Th. γόνυ, *genu*.

Γοῦναθ' pro γούνατα, acc. pl. γούνασι, dat. pl. à γόνυ, *genu*, gen. γούνατος, &c.

Γούνεσιν, dat. pl. Ion. à γουνὸς, pro γόν(ος), quod vide.

Γουνόομαι, οῦμαι, *genua amplector supplex*, hinc γουνούμεν(ος), præs. part. Th. γόνυ, *genu*.

Γουνοπαχὴς, έ(ος), ὁ, ἡ, *genua pinguis, crassa habens genua*: ex γόνυ, *genu*, & παχὺς, *crassus*.

Γουνὸς, οῦ, *fertilis*, item *solum ferax*: vide γόν(ος).

Γουνῷ, *fertili*, ejusd. dat. sing.

Γούνων pro γονύων, *genuum*, gen. pl. à γόνυ, quod vide.

Γοῶσα, *gemens*, præs. part. f. g. à γοάω, *gemo*.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ου, τὸ, *tædæ genus*, nempe lignum inspicatum pro face; quasi à γράφω, id est, ξέω.

ΓΡΑΓ'Α, ας, ἡ, *anus, vetula*: à γεραιά, per Sync. γραιὰν, Dor. pro γραιῶν, gen. pl. Hinc fortassis, Angl. **gray**.

Γραΐδιον, ου, τὸ, *vetula, anicula*: &

Γραϊκὸς, οῦ, & γραΐ(ος), ου, *anilis*, à γραῖα · at Γραικὸς, οῦ, gentilitium est, *Græcus*.

Γραίνω, *comedo*: q. à γράω.

Γράμμα, ατ(ος), τὸ, *litera, scriptum, tabulæ seu chirographum*: in pl. γράμματα, *scripta, liber, epistola, literæ*, i.e. eruditio. Th. γράφω. Hinc

Γραμματεὺς, έ(ος), ὁ, *scriba*: & in N.T. *legis interpres, præco verbi divini*: &

Γραμματικὸς, οῦ, *literarius*: item *grammaticus*: &

Γραμματικὴ (sub. τέχνη) *grammatica*: item

Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, *grammaticæ præceptor, ludi literarii magister*, γραμματοδιδάσκαλ(ος) · item *literator, librarius*: omnia à γράφω.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, *linea*, item *carceres* seu *initium curriculi*, quòd olim ductâ lineâ notaretur, &

Γραμμικὸς, οῦ, *linearis*, ab eod. th.

Γραπτὶς, ίδ(ος), ἡ, *senecta, exuvium serpentis*, &c. à γεραιὸν, ut *senecta*, à sene.

Γραπτέον, *scribendum*: adject. verbale à γράφω, *scribo*, perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται · hinc etiam

Γραπτὸς, οῦ, *scriptus*.

ΓΡΑ'ΣΟΣ, ου, ὁ, *sordes, quæ in ovium lanis colliguntur: alarum fœtor*. Dicitur & γράστ(ος), γρά(ος) & γράς

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, *clamor militum in congressu acierum*. Puto à γῆρυς, *vox, clamor*.

Γράστις, εως, ἡ, *gramen*: q. à γράω, quia pabulum pecorum. Hinc Angl. **grass**.

Γραῦς, γραὸς, ἡ, *anus*, Ion. γρηῦς & per dialysin γρηΰς, à γραῖα, idem.

Γραφεὺς, έως, ὁ, *pictor*: à

Γραφὴ, ῆς, ἡ, *scriptura, scriptio*: γραφαὶ, ῶν, αἱ, *divinæ literæ*: à γράφω. inde Angl. **a grave.**

Γραφήτωσαν, 3.pl.a.2. imperat.pass. γράφηθι· à γράφω, *scribo*: a.2. part. γραφείς.

Γραφικὸς, οῦ, *scriptorius*, item *pingendi peritus*: undè.

Γραφικῶς *graphicè, expressè*, ab eod.

Γραφὶς, ίδ(ος), ἡ, *stylus*: item *lineamentorum ductus*: γραφεῖον, idem, à γραφὴ, etiam, cujus th. γράφω.

ΓΡΑ'ΦΩ, *scribo, pingo*: olim *insculpo*, f. ψω, p. γέγραφα. a.1. ἔγραψα, perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται. Hinc Angl. **to grave, graff**, &c.

Γράψῃς, *imprimas*, a. 1. sub. act. ejusdem γράφω.

ΓΡΑ'Ω, f. σω, *comedo*, a.1. ἔγρασα, unde forsan Angl. **to graze**, herbas depascere.

Γραώδης, ε(ος), ὁ, ἡ, *anilis*: à γραῦς, *anus*.

Γρηγορέω, ῶ, *vigilo*: f. ήσω, p. ἐγρηγόρηκα, a. 1. ἐγρηγόρησα, præt. med. ἐγρήγορα. Dicitur γρηγορέω, per aphæresin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.

Γρηγορὼς, *qui vigilavit*, item *vigilans*: præt. m.part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω.

Γριπεὺς, έ(ος), ὁ, *piscator*: à

ΓΡΙ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *rete*: & γρῖφ(ος), ου, ὁ, & τὸ, idem. Item ænigma quo irretiri solent: Hinc forsan Angl. **gripe**, nisi more γρυπός.

Γριπίζω, *piscor*: γρίπισμα, *lucrum*: &

Γριφάομαι, *scribo*: à γράφω.

Γρομφὰς, άδ(ος), ἡ, *vetula porca*, Hesych.

Γρομφεῖ, οἱ ζωγράφοι, *pictores*: à γράφειν.

ΓΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, *pilum*, teli genus: vel *hastæ cuspis quam terræ infigimus*.

ΓΡΥ, vel γρῦ, *quicquid minimum est, sordes unguium*, Hesych. Hinc

Γρύζω, f. ύξω, p. υχα, *grunnio, mutio*, item *hisco*.

Γρυλλίζω, *grunnio*: unde

Γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ, & γρύλλη, ης, ἡ, *grunnitus*.

Γρυμαία, ας, ἡ. *Seræ quoddam genus*.

Γρὺξ, *locus unguis*, Hesych. à γρύ.
Γρυσμὸς, ȣ̃, ὁ, *grunnitus* : à γρύζω.
Γρύτη, ης, ἡ, & γρυτάρια, ων, τὰ, *scruta*, *frivola* : à γρύ.
Γρυτοπώλης, ȣ, ὁ, *scrutorum venditor* : à γρύτη, & πωλέω, *vendo*.
ΓΡΥ´Ψ, υπὸς, ὁ, *GRYPS*, *GRYPHUS*: Angl. **gryffen**, inde etiam **gripe**, & γρυπὸς, ȣ̃, *incurvus*, *inflexus* : item, *qui naso est adunco*.
ΓΡΩ´ΝΗ, ης, ἡ, *caverna*, *saxum exesum* ; q. à γεάω, *exedo*. Hinc
Γρωνὸς, ȣ, *cavus*, *profundus*.
ΓΥ´Α, seu γύη, Ion. & γύα, ας, ἡ, *arvum*, *jugerum*, *via*, *fossa* : q. à γία, *terra*.
Γυάλαι, *pocula* Megarens.
Γυάλοιο, gen. Ion. γυάλοις, dat. pl. à
ΓΥ´ΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, *cavitas*, *vola* : hinc ἐγγυαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, *in manum do* : &
Γυαλὴς, ȣ, *qui manu comprehendi potest*.
Γυαρκὴς, έ@, ὁ, ἡ, *qui facit membra apta ad ferendos labores*, *vegetus* : ὁ ποιῶν τὰ γυῖα ἀρκȣ̃ντα πρὸς τὸ φέρειν τȣ̀ς πόνȣς· ex γυῖον, *membrum*, & ἀρκέω, *sufficio*.
Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Γύγης, ȣ, ὁ, *Gyges*, rex Lydiæ.
Γύης, ȣ, ὁ, *dentale*, pars aratri : à γύα seu γύη, *jugerum*.
Γυιοδάμας, α, ὁ, Poët. & Dor. ὁ τὰ γυῖα δαμάζων, *qui membra domat*. Epithetum athletæ.
Γυιοκόρ@, ȣ, ὁ, ἡ, *membra depascens*, *membra fatigans* : ex γυῖον, *membrum* : & κορέω, *satio*, *depasco*.
ΓΥΙ´ΟΝ, τὸ, *membrum*, in pl. γυῖα.
Γυιὸς, ȣ̃, *claudus* : &
Γυιόω, ῶ, f. ώσω, *membra frango*, *claudum reddo*.
Γυιοπέδη, ης, Poët. *vinculum*, *quod membra vincit atque ligat* : πέδη ἡ τὰ γυῖα πεδȣ̃σα καὶ δεσμεύȣσα, ex γυῖον, & πέδη, *pedica*.
Γυιόχαλκ@, ȣ, *qui membra ærea habet*, *robustissimus* : ex γυῖον, *membrum*, & χαλκὸς, *æs*.
Γυιωθεὶς, *mutilatus*, a. 1. part. pass. à γυιόω, *claudum reddo*. Th. γυῖον, *membrum*.
ΓΥΛΙΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, *vasculum militare* : à γύαλον, quia *cavum*.
Γυμνάζω, *exerceo*, f. άσω, p. γεγύμνακα, a. 1. ἐγύμνασα, perf. pass. γεγύμνασμαι· à γυμνὸς, *nudus*.
Γυμνασία, ας, ἡ, & γύμνασις, εως, ἡ, *exercitatio* : γύμνασμα, ατ@, τὸ, idem, à γυμνὸς, *nudus*.
Γυμνασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, *exercitationibus præsum*, *gymnasio præfectus sum* : &
Γυμνασιάρχης, ȣ, ὁ, vel γυμνασίαρχ@, ȣ, ὁ, *gymnasii præfectus*, *ludimagister* : &
Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, *gymnasii præfectura*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.
Γυμνάσιον, ȣ, τὸ, *exercitatio* : item *locus ubi olim nudi se exercebant*, & jam pro *Schola*. Th. γυμνός.
Γυμναστὴς, ȣ̃, ὁ, *præfectus pueris exercendis* : &
Γυμναστικὸς, ȣ̃, *exercitatorius*, ab eod. them.
Γυμνὴς, ῆτ@, vel γυμνήτης, ȣ, ὁ, *miles levis armaturæ*, *Veles*, *itis* : Inermes enim illi cum armatis prælium faciebant : à γυμνὸς, *inermis*.
Γυμνητεύω, *nudus sum*, propriè *sum miles levis armaturæ* : f. εύσω, p. γεγυμνήτευκα· à γυμνὴς, vel γυμνήτης, ab eod. th.
Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, *puerorum nudorum exercitatio*; ex γυμνὸς, *nudus* : & παῖς, *puer*.
ΓΥΜΝΟ´Σ, ȣ̃, *nudus*, *inermis*, qui γυῖα μόνα, habet, & Poët. pro γυμνικὸς, *gymnicus*.
Γυμνοσοφισταὶ, *Indorum sapientes*, sic dicti quòd nudi vitam voluptatis expertem agerent. Ex γυμνὸς, & σοφιστὴς, *sapiens*, quod à σοφὸς, idem.
Γυμνότης, ητ@, ἡ, *nuditas* : &
Γυμνόω, f. ώσω, p. ωκα, *nudo*, *spolio*. &
Γύμνωσις, εως, ἡ, *nudatio*, omnia à γυμνός.
Γυμνωθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. à γυμνόω, *denudo*. γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. pass. Th. γυμνὸς, *nudus*.
Γυμνώσας, ασα, αν, *nudus*, *nudatus*, part. a. 1. act. verbi γυμνόω.
Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, *mulier*.
Γύναι, voc. sing. à γυνὴ, *mulier*, in acc. γυναῖκα.
Γυναικάριον, ȣ, τὸ, *muliercula*, ejusd. th.
Γυναικεῖ@, ȣ, *muliebris*, hinc γυναικεῖον, ȣ, τὸ, scil. δῶμα, *GYNÆCEUM*, conclave mulierum, & γυναικεῖα, τὰ, *menstrua*.
Γυναικηΐη, ης, ἡ, idem quod γυναικεῖον.
Γυναικήϊ@, Ion. pro γυναικεῖ@.
Γυναικομανὴς, έ@, ὁ, ἡ, *mulierum amore insanus*, γυναικομανὴς, idem, ex γυνὴ, & μαίνομαι, *insanio*.
Γυναικὸς, γυναικὶ, gen. & dat. à γυνὴ, quod vide.
Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro
Γυναικοφίλης, *mulierum amator*, *effœminatus*, ex γυνὴ, *mulier*, & φίλ@, *amicus*.
Γυναικώδης, ὁ, ἡ, *effœminatus*.
Γυναικων, ῶν@, ὁ, &
Γυναικωνίτης, ȣ, ὁ, item
Γυναικωνῖτις, ιδ@, ἡ, *mulierum conclave*, à γυνή.
Γυναιμανὴς, pro γυναικομανὴς, quod vide supra.
Γύναιον, ȣ, τὸ, *muliercula* : dim. à γυνή.
Γυναιξὶν, dat. plur. à
ΓΥΝΗ´, ἡ, *mulier*, *uxor*, q. à γονὴ, *genitura*, quod à γείνομαι, *pario*, genit. γυναικὸς, dat. κὶ, acc. γυναῖκα, Dor. γυνᾶν, voc. ὦ γύναι, dat. pl. γυναιξὶ. Hinc γυναικεῖ@, ȣ, *muliebris*. γυναικεῖον, ȣ, τὸ, *GYNÆCEUM*. γυναικοκρατȣμέν@, ȣ, *qui sub mulierum*

rum est imperio. γυναικοκρατία, ας, ἡ, muliebre imperium. ἀνδρόγυνος, ου, vir pariter & fœmina.

Γυῶνις, ιδος, ὁ, Poët. pro γυιὸς, mollis, effœminatus: à γυιόω.

Γυπὸς, μακρὸς, Hesych. altus.

ΓΥΡΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, canistrum è vimine.

ΓΥ'ΡΙΣ, εως, ἡ, pollen, an quia fit gyro molæ?

ΓΥΡΟ'Σ, ᾶ, curvus, scrobs.

Γῦρος, autem GYRUS, circulus vel ambitus.

Γυρόω, ῶ, incurvo, item in gyrum colligo.

Γύρωμα, τος, τὸ, &

Γύρωσις, εως, ἡ, circumactio in orbem, circus. Th. γυρὸς.

ΓΥ'Ψ, γυπὸς, ὁ, vultur: hinc γύπινος, vulturinus.

ΓΥ'ΨΟΣ, ου, ἡ, GYPSUM, q. à γῆ & ἑψέω, q. cocta terra. hinc

Γυψόω, gypso illino.

Γῶ, contract. ex γάω, inus. capio, gigno, pario, lætor, glori... &

Γῶ, etiam pr... ιδίῳ, καὶ σῷ, sibiipsi, privatim, tuo. Hesych.

Γὼγ, ὁ, nomen regis & gentis, vulgò tectum interpretantur.

ΓΩΛΕΑ', τὰ, speluncæ & lustra ferarum.

Γῶν, Ion. pro γοῦν, saltem, igitur.

Γώνατα, genua, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. pl. à γόνυ, quod vide.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, angulus, item locus abditus. hinc γωνιαῖος, ου, & γωνιώδης, ὁ, ἡ, angularis. ἀκρογωνιαῖος, ου, ὁ, ἡ, in extremo positus. ἀμβλυγώνιος, obtusum angulum habens. ἑξαγώνιος & ἑξάγωνος, sexangulus: ὀρθογώνιος, rectangulus: τρίγωνος, triangulus: τετράγωνος, quadratus.

Γωνίδιον, ου, τὸ, parvus angulus; item locus angustus vel abditus: dim. à γωνία.

ΓΩΡΙΑ'Ω, subsanno, verbum Laconicum.

Γωρυτὸς vel χωρυτὸς, ου, ὁ, pharetra: à χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, id est, τὰ βέλη, quòd capiat jacula.

Δ.

Δ Est quarta litera, & quaternarium numerum designat, Ion. & Dor. pro σ. sic ὀδμὴ pro ὀσμὴ, odor, & subinde pro γ ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γῆ, γῆς Tum etiam pro θ & τ.

Δα, particula per se nihil significans; sed quæ in compositione auget: ut δαφοινὸς, &c.

Δᾶ, verò & δᾶς, Dor. pro γᾶ, & hoc pro γῆ.

Δαβὶδ, nomen regis, ἄκλιτον. Hebr. dilectus.

ΔΑΓΥ'Σ, δος, ἡ, crystallus, glacies.

Δάδιον, ου, τὸ, facula. Th. δαίω, uro.

ΔΑ'ΔΙΞ, κος, ἡ, mensuræ genus.

Δᾳδουχέω, ῶ, facem teneo, præluceo: &

Δᾳδουχία, ας, ἡ, facis gestatio: ex δᾲς, fax, & ἔχω, teneo.

Δᾴδων, tædarum gen. pl. à δᾲς, δᾳδὸς, ex δαῒς, per contract. Th. δαίω uro.

Δαεὶς, doctus, a. 2. part. pass. à δαίω, disco, a. 2. pass. ἐδάην.

Δαείω, pro δαίω, disco, hinc δαείης, in subj.

Δαερὸς, ὰ, ὸν, niger, ra, rum, à δαίω, uro.

Δαέω, disco, f. ήσω, p. δεδάηκα, & perf. pass. δεδάημαι, inf. δεδάασθαι, part. δεδαημένος, a. 2. ἐδάην, inf. δαῆναι, f. 1. m. δαήσομαι, perf. δέδαα, part. δεδαώς. Th. δαίω, idem; quod vide.

Δάζομαι, f. άσομαι, p. ασμαι, divido, 3. sing. perf. δέδασται à δαίω, idem.

Δάϊ, ης, ἡ, & δαῒς, ΐδος, ἡ, pugna, fax, lumen. à δαίω, incendo.

Δαήμεναι, didicisse, a. 2. inf. pass. Dor. pro δαῆναι, f. 2. δαήσομαι, & in 2. pers. δαήσεαι, Ion. pro δαήσῃ, a. 2. pass. ἐδάην; p. m. δέδηα. à δαίω, inus. quod vide suprà.

Δαήμων, ονος, ὁ, ἡ, doctus, gnarus, peritus. Th. δαίω, doceor, comp. δαημονέστερος, superl. δαημονέστατος.

ΔΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, ὁ ἀνδράδελφος, LEVIR, mariti frater.

Δαηρὸς, ὰ, ὸν, lucidus, a, um, à δαίω, uro.

Δαὶ pro δὲ, autem, significat discretionem: à δαίω, divido.

Δαῒ verò per Apoc. pro δαΐδι, dat. sing. à δαῒς, ιδος, ἡ, fax, pugna ardens: à δαίω, uro.

Δαιδαλέοιο, gen. Ion. δαιδαλέοισι, dat. pl. à Δαιδάλεος, vel —ειος, seu —λος, ου, artificiosus, varius. Th. Δαίδαλος.

Δαιδάλλω, & δαιδαλόω, artificiosè facio, item vario, f. αλῶ, & ώσω, p. αλκα, & ωκα, ab eod. Th. Δαίδαλος, Dædalus.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus egregium: à δαιδάλλω, orno, quod à

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, DÆDALUS, ingeniosus artifex Cretensis: q. à δαίω, scio, δ interposito.

Δαΐδων, gen. pl. à δαῒς, ιδος, ἡ, fax. Th. δαίω, uro.

Δαῖε, & Δαῖεν, lucebat, imperf. Ion. à δαίω.

Δαίετο, imperf. pass. Ion. à δαίω, divido, a. 2. pass. ἐδάην.

Δαΐζω, f. ίξω. a 1. ἐδάϊξα, præf. pass. δαΐζομαι, perf. δεδάϊγμαι part. δεδαϊγμένος Omnia poëtica, divido, decerpo, occido. à δαίω, divido. Hinc Angl. Daisie seu Deisie, quod sit flos multifissus.

Δαίμονες, DÆMONES, καταχθόνιοι, manes, κατοικίδιοι, lares, nom. pl. à δαίμων, ονος.

Δαίμονι pro δαιμόνιε, vocat. à δαιμόνιος, unde

Δαιμονιάω, f. ήσω, p. ηκα, *insanio*, *sum dæmoniacus*, &

Δαιμονιακὸς, ȣ, à *dæmone obsessus* aut *afflatus*. Th. δαίμων.

Δαιμονίζομαι, *à dæmonio vexor*, præs. part. δαιμονιζόμενος, ȣ, *dæmoniacus*, perf. pass. δεδαιμόνισμαι, a. 1. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων.

Δαιμονίη, Ion. pro δαιμονία, ας, ἡ, *divina*, item *miseria*, in dat. plur. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις, Ion. à δαίμων.

Δαιμόνιον, ȣ τὸ, *DÆMONIUM*, i. *spiritus*, *impurus*, seu *diabolus*, in N. T. Apud prophanos scriptores, *numen*: item *larva*, dim. à δαίμων, quod vide. δαιμόνια, τὰ, *Dii*, & *Deæ*.

Δαιμόνιος, ȣ, ὁ, ἡ, *divinus*, *fœlix*, *augustus*; item in malam partem, *miser*, *miserandus*. ab eod. th.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ, ἡ, *dæmoniacus*, à

Δαιμονιῶν, *sum dæmoniacus*, præs. part. à δαιμονιάω, cujus th. est

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, *Deus*, *genius*, *DÆMON*: apud sacros scriptores, tametsi μέσον, in malam partem accipitur, pro *spiritu impuro*: q. δαήμων, *sciens*: ex δαίω, *scio*.

Δαίνυ pro δαίνυθι, per Apocop. *præbe convivium*, præs. imperat. à δαίνυμι. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαίνυμαι, *convivor*, *epulor*: unde

Δαίνυντ' & δαίνυντ pro ἐδαίνυντο, *convivati sunt*, imperf. Ion. ejusd. &

Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epulari*, *comessari*, præs. inf. ejusdem. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαΐξαι, a. 1. inf. à δαΐζω, quod vide.

Δαίομαι, *divido*, & *dividor*: item *incendor*: à δαίω, *divido*, *uro*.

Δάϊος, ȣ, *hostilis*, vel *prudens*, δάϊοι, in pl. *hostes*: à δαίω, *uro* vel *disco*.

Δαὶς, δαιτὸς ἡ, & δαῖς, δαιτὸς, *epulum*, *DAPES*, ut & δαίτη, Poët. à δαίω, *epulum præbeo*, Angl. Dainties.

Δαΐς, ΐδος, ἡ, acc. δαΐδα, *TÆDA*: item *pugna*: à δαίω, *uro*.

Δαῖσαι γάμον, *celebrare nuptiale convivium*. quod à δαὶς, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαισάμενος, a. 1. part. m. δαίσῃ, *comedas*, 2. sing. a. 1. sub. m. à δαίω, *epulor*.

Δαῖτα, acc. sing. δαῖτας, acc. pl. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *cibus*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαιτηθεν, Poët. adv. q. ex τῆς δαιτὸς, *ex convivio*. Th. δαίω.

Δαιτρεύω, f. εύσω, *divido cultro*: à

Δαιτρὸς, ȣ, ὁ, *coquus*, qui carnes δαίει, id est. *dividit*. Aliquando δαιτρὸν, adverb. *divisim*.

Δαιτυμὼν, όνος, *epulo*, *conviva*, & qui δαῖτα instruit.

Δαιτὺς, ύος, ἡ, idem ac δαὶς.

Δαΐφρων, ονος, ὁ, ἡ, *bellicosus*, *in bello prudens*, in dat. δαΐφρονι ex δαίω, *disco*; vel à δαὶς, *pugna*, & φρὴν, *mens*.

Δαϊχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à δαΐζω, *interficio*, *sancio*. Th. δαίω.

ΔΑΙ'Ω, f. δαιώσω & δαίσω, p. δέδαικα, *disco*: item *epulum præbeo*; item *divido*: necnon *incendo*. Δαίω, pro *disco*, seu *doceor* inusitatum est, sed tempora inde formata sunt in usu. pro *uro* format perf. m. δέδηα, & pl. pert. ἐδεδήειν, quod ad ipsum pro *divido* quoque spectat. Vide δαέω.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus quoddam cassiæ.

Δάκε, 3. sing. Ion. a. 2. act. pro ἔδακεν, ἐς, ε, *momordi*, à δάκνω, quod vide.

Δακέειν pro δακεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. them.

Δακέθυμος, ȣ, *mordens animum*, *gravis*, *molestus*. Ex δάκνω, *mordeo*, & θυμὸς, *animus*.

ΔΑ'ΚΝΩ, *mordeo*, *pungo*: format tempora q. à δήκω, ut f. 1. act. δή[illegible] f. 2. δακῶ, a. 1. ἔδηξα, a. 2. ἔδακον, [illegible]εῖν, p. δέδηκα, perf. pass. δέδηγ[illegible]ξαι, κται, a. 1. ἐδήχθην, & part. δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. ἐδάκην, f. 1. m. δήξομαι, a. 1. m. ἐδηξάμην, a. 2. m. ἐδακόμην.

Δακόντος, & δακέσης, gen. sing. masc. & f. g. a. 2. part. à δάκνω, *mordeo*.

Δάκος, εος, τὸ, *morsus*, Poët. pro δῆξις, ἡ, proprie, *animal morsu homini nocens*, ἑρπετὸν, Hesych. de aliis etiam *belluis* ac *feris* dicitur. Th. δάκνω, *mordeo*.

ΔΑ'ΚΡΥ, υος, τὸ, *lacryma*, in pl. δάκρυ' pro δάκρυα, dat. pl. δάκρυσι, q. à δάκνω, quia salsa & mordax.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, *LACRYMA*: idem quod δάκρυον, & Th. δάκρυ.

Δακρυόεις, εντος, ὁ, ἡ, *lacrymosus*, in acc. δακρυόεντ' pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ.

Δακρυόεν, adv. *lacrymis effusis*, ab eod.

Δάκρυον, ȣ, τὸ, idem quod δάκρυ.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*.

Δακρύσας, a. 1. part. act. à δακρύω, *lacrymor*.

Δακρυχέων, *lacrymas fundens*, præs. part. à δάκρυ, *lacryma*, & χέω, *fundo*.

Δακρύω, f. ύσω, p. υκα, *lacrymor*. Them. δάκρυ.

Δακρυώδης, εος, ὁ, ἡ, *lacrymosus*: ab eod. them.

Δακτύλιος, ȣ, ὁ, *annellus*, *annulus*: à

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, q. à δείκω, inus. *digitus*, *pes metricus*, *palmæ fructus*. unde Gall. *dacte*, & Angl. a Date.

Δακῶ, *mordebo*, *pungam*, f. 2. à δάκνω.

Δακὼν, όντος, *qui momordit*, vel *pupugit*, a. 2. part. à δάκνω.

Δᾶλε, Dor. pro Δῆλε, vocat. sing. à Δῆλος, *Delus*.

Δαλεῖτο, Dor. & Ion. pro ἐδηλεῖτο, *lædebat*, 3. sing. imperf. m. verbi δηλέω, *lædo*. sic

δαλ-

δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, a. 1. m.

Δήλι☉- ξεῖν☉-, ὁ Ἀπόλλων, Poët. & Dor. pro Δήλι☉-, *Delius Apollo.*

Δαλμανεθά, ἡ, nomen regionis in Judæa, ἄκληπον· Hebr. *pauperis hæreditas.*

Δαλματία, ας, ἡ, nomen regionis ad mare Adriaticum sitæ.

Δαλὸς, & δαυλὸς, ȣ, ὁ, *titio, torris*, à δαίω, *uro.*

Δᾶλ☉-, etiam Dor. pro Δῆλ☉-, *Delus.*

Δαμᾷ, *domat*, 3. sing. ind. à δαμάω.

Δαμάζω, *domo*, f. σω, p. δεδάμακα, a. 1. ἐδάμασα, a. 1. inf. δαμάσαι, perf. pass. δεδάμασμαι, præs. part. pass. δαμαζόμεν☉-. Th. δαμάω.

Δαμαῖ☉-, ȣ, Poët. pro δαμαστικὸς, vel δαμάζων, *domans, domitor.* Th. δαμάω, *domo.*

Δαμάλη, Dor. pro

Δάμαλις, εως, ἡ, *juvenca* : à δαμάω, quòd dometur ad laborem.

Δαμαλίζω, *domo*. Poët. pro δαμάζω, quod vide. δαμ... *juvencæ more lascivire.*

Δάμαρ, vel δάμαρς, ατ☉-, ἡ, *uxor* : à δαμάω, quia domatur jugo matrimonii.

Δάμαρις, ιδ☉-, ἡ, nomen mulieris, Gr. idem quod δάμαρ, *uxor.*

Δαμάσαι, a. 1. inf. act. δάμασε, a. 1. Ion. pro ἐδάμασε. δάμασον, *mitiga*, a. 1. imperat. à δαμάω, *domo.*

Δαμάσδεν, Dor. pro δαμάζειν, præs. inf. à δαμάζω. *domo.* quod vide.

Δαμασίμβροτ☉-, ȣ, ὁ, *domitor mortalium* : παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς βροτοὺς.

Δαμασίφρων, ον☉-, ὁ, ἡ, *qui domat mentem* : ex δαμάω, *domo*, & φρὴν, *mens.*

Δαμασκὸς, ȣ, ἡ, nomen urbis in Asia, Syriæ μητρόπολις· unde **Damask**. rosæ, item panno adjicitur, primitus siquidem istiusmodi pannus eâ in urbe inventus.

Δαμασκηνὸς, ȣ, *damascenus.* Hinc **Damson** per contract. à **Damascene**, de arbore & fructu, quòd circa hanc urbem primò creverint.

Δάμασσα, Ion. & Poët. pro ἐδάμασσα, a. 1. act. δαμάσσατο, pro ἐδαμάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δαμάω.

Δαμασώνιον, ȣ, τὸ, herba quædam.

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ, *Ceres.*

ΔΑΜΑ'Ω, *DOMO, subigo, affligo, occido*, f. άσω, p. κα, a. 2. ἔδαμον. Hinc δμάω, & δέμω, unde a. 2. pass. ἐδάμην, perf. act. δέδμηκα, perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται, unde δμῆσις, *domitio.* δμητὴρ, *domitor.* δμητὸς, *domitus.* ἀδάμαστ☉-, *indomitus.* ἀδάμας, *adamas*, &c.

Δαμείη, 3. sing. a. 2. opt. pass. vide in δέμω.

Δάμεν, Poët. & Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. pl. a. 2. pass. à δέμω, quod vide.

Δαμέντε, a. 2. part. pass. dual. num. δαμέντα, acc. sing. à δέμω vel δάμνω, *interficio.*

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 1. inf. pass. vide δέμω.

Δαμναίμην, Dor. pro δαμναίμην, præs. opt. pass. à δάμνημι, *domo*, quod à

Δαμνάω, idem ac them. δαμάω, unde Lat. *Damno.* vide δέμω.

Δάμνημι pro δάμνημι, ης, ησι, *domo* : &

Δάμνησι, *reprimit*, 3. sing. præs. à δάμνημι, quod à δαμνάω.

Δαμοίτας, ω, ὁ, Dor. pro Δημοίτης, propr. viri nomen, q. δημότης, *popularis.*

Δᾶμ☉-, ω, ὁ, Dor. pro δῆμ☉-, ȣ, ὁ, *populus.* hinc

Δαμότας, α, ὁ, & Δαμότης, Dor. pro δημότης, ȣ, ὁ, *popularis* : &

Δαμότις, ιδ☉-, ἡ. Dor. pro δημότις, *popularis*, fœm. Th. δῆμ☉-, *populus.*

Δάμων, ων☉-, ὁ, *Damon.*

Δημωσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. Dor. verbi δημόομαι, *aliquid ad populum effero.* Est & δημῶσθαι, ...

Δαναάς παῖς, *Danaæ filius.*

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, *laurus Alexandrina*: item *Danaë*, nomen mulieris.

Δαναΐδαι, *Argivi* : à

Δαναΐδης, *filius Danai* : à Δαναὸς, *Danaus.*

Δανάκη, ης, ἡ, *nummus quidam barbaricus* : item *obolus Charonti solutus*, Plut.

Δανείζω, *mutuum do, fœnero* f. σω, & Att. δανειῶ, p. δεδάνεικα, a. 1. ἐδάνεισα, præs. m. δανείζομαι, *mutuum accipio, fœneror*, a. 1. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. δανείσασθαι, a. 1. part. m. δανεισάμεν☉-. Th. δάν☉-, *donum.*

Δάνειον, ȣ, τὸ, *fœnus, mutuum, æs alienum, debitum*, ab eod. th.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. m. δανεισάμεν☉-, a. 1. part. m. à δανείζω.

Δάνεισμα, ατ☉-, τὸ, *pecunia fœneratitia*: item *ipsa fœneratio* : &

Δανεισμὸς, ȣ, ὁ, *fœneratio, mutuatio* : &

Δανειστὴς, ȣ, ὁ, *creditor, fœnerator*, acc. pl. δανειστὰς, omnia à perf. pass. verbi δανείζω, cujus th. δάν☉-, *donum.*

Δανιὴλ, ὁ, nomen prophetæ, Hebr. *judex Dei.*

ΔΑ'ΝΟΣ, ε☉-, τὸ, *donum mutuum.* Hinc δάνειον, δανείζω, &c. de quibus dictum suprà.

Δανὸς, ȣ, *aridus*, à δαίνω, *uro* : vel à δίω, quia vetusta arida

Δαπανᾶν, præs. inf. act. à

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, ῶ, *consumo, impendo, sumptus facio*, f. ήσω, p. δεδαπάνηκα, a. 1. ἐδαπάνησα, a. 1. imperat. δαπάνησον, άτω, hinc

Δαπάνη, ης, ἡ, *sumptus* : &

Δαπάνημα, ατ☉-, τὸ, idem.

Δαπανήσαιμι, a. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. à δαπανάω, *consumo.*

Δαπανηρὸς, ȣ, *sumptuosus* : &

Δάπαν☉-, ȣ, ὁ, ἡ, *consumptor* : à δαπανάω, *consumo.*

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ȣ, τὸ, *pavimentum, solum*, q. à δα

δα & πέδον, *solum*. Hinc ἀλλοδαπὸς, *peregrinus*. παντοδαπὸς, *omnigenus*. παντοδαπῶς, adv. *omnifariam*. ποδαπὸς, *cujas*.

ΔΑ'ΠΤΩ, f. ἄψω, p. αφα, *voro*, *dilanio* : q. à δαίω, *divido*.

Δάρδανος, ου, ὁ, *DARDANUS*, Trojæ conditor. Δαρδανιδᾶν, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιδῶν, Δαρδανίδαο, gen. Ion. à

Δαρδανίδης, ου, ὁ, *Dardanides*, Priamus.

Δαρδάπτω, idem quod them. δάπτω, per reduplic. factum.

Δαρεῖος, ου, ὁ, *DARIUS*, Rex Persarum.

Δάρης, *Dares*, nom. propr.

Δαρήσομαι, ῃ, ηται, *vapulabo*, f. 2. pass. 2. pl. δαρήσεσθε, & in 3. pl. δαρήσονται· à δέρω, *excorio*, *verbero*, quod vide.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, *dormio* : f. 1. m. δαρθήσομαι, perf. act. δεδάρθηκα, & part. δεδαρθηκώς, f. 2. δραθῶ, a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον, inf. δαρθεῖν, & part. δαρθών· q. à δαρθέω, inus. *in pellibus cubo* : q. à δέρμα, seu δέρας, *pellis*.

Δαρθεῖν, a. 2. inf. à δαρθάνω.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, adverbialiter, *diu* : à

Δαρὸς, ου, Dor. pro δηρὸς, *diuturnus*. Th. δήν, *diu*.

Δαρτὸς & δρατὸς, οῦ, *excoriatus* ; item *carnosa testium tunica* : à δέρω, *excorio*.

Δᾶς, δαδὸς, ἡ, in gen. pl. δάδων, *tæda*, *fax*, per contract. ex δαΐς, quod à δαίω, *uro*.

Δάσαντο, Ion. pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Unde δάσασθαι, a. 1. inf m. à δάζομαι, idem quod δαΐζω, *divido*, ex quo fit, abjecto ι. Th. δαίω, idem.

Δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. à δέω, *ligo*.

Δασάσκετο, *distribuebat*, Poët. & Ion. pro ἐδάσατο, a. 1. m. interposito σκε· nisi à δασάσκω, derivare malis.

Δασεῖα, ας, ἡ, vide in δασύς· item *signum vocalis aspiratæ*.

Δασεῖται, Dor. pro δάσεται· circumflectunt enim Dores futura sua : à δάζω, *divido*. Th. δαίω.

Δασέως, *aspirate*. Th. δασύς.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, *DASCILLUS*, piscis qui cœno & stercore vescitur : q. à δάσκιος.

Δάσκιος, ου, ὁ, ἡ, per Sync. pro δασύσκιος, *umbrosus*, *densam & spissam umbram faciens* : à δασὺς & σκιὰ, *umbra* : aut à δα, idem quod ζα in compositione, Angl. **Dusky**.

Δασμολογέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tributum colligo* : δασμολογοῦμαι, *tributum penso* : &

Δασμολογία, ας, ἡ, *tributi collectio* : &

Δασμολόγος, ου, ὁ, *tributorum collector*, *quæstor* : à δασμὸς, *tributum*, & λέγω, *colligo*.

Δασμὸς, οῦ, ὁ, *divisio*, *portio* ; item *tributum*, *vectigal* : à δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασμοφόρος, ὁ, ἡ, *qui tributum pendet*, *tributarius*, *stipendiarius* : à δασμὸς, & φέρω, *fero*.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ, ἡ, *magnorum malorum plenus*, *atrox* : q. à δα & πλάω, *impleo*.

Δασπλῆτις, ἡ, δυσπρόσπελαστος, *accessu difficilis* : vel ἡ ἄγαν πλήττουσα. Th. δασπλής, quod vide.

Δάσαντο, *diviserunt*, Ion. & Poët. gem. σ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δασσάμενος & δάσσασθαι, a. 1. part. m. & inf. verbi δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασύκερκος, ου, ὁ, ἡ, *cui villosa est cauda* : ex δασὺς, *densus*, & κέρκος, *cauda*.

Δασυνώ, f. υνῶ, *DENSO*, *pilosum reddo* : item apud Gram. *spiritu aspero vocabulum noto*.

Δασύπους, οδος, ὁ, *cunic*[illegible] *lepus* : ab hirsutis pedibus.

ΔΑΣΥ'Σ, έος, δασεῖα, δασὺ, [illegible] δασυ, έος, *DENSUS*, *pilosus*, *hirsutus*.

Δασυστέρνων, gen. pl. à

Δασύστερνος, ου, ὁ, ἡ, *hirsutum pectus habens* : ex δασὺς, & στέρνον, *pectus*.

Δασύτης, ητος, ἡ, *densitas* ; item *pilositas*, *hirsutia* : & apud Gram. *aspiratio vocum*. Th. δασύς.

Δατέασθαι, præs. inf. pass. pro δατέεσθαι, ε pro ε· à

Δατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *divido*, *partior*. Th. δαίω, idem.

Δατέοντο, *dividebant*, ejusdem imperf. Ion.

Δατεῦντο, pro ἐδατοῦντο, 3. pl. imperf. Ion. ab eod. verbo & them.

Δατεώμεθα, *diviserimus*, præs. sub. 1. pl. à Δατέομαι, ab eod. them.

Δάτις, ιδος, ὁ, *Datis*, Persarum satrapa.

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *Datidis imitatio*, id est, odiosa ejusdem repetitio.

Δατύασθω, *voro*, *helluor* : à δαίω, *epulum præbeo*.

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ου, *audax* ; item *herba* quædam Cretica, quæ & δαυκίον appellatur.

Δαυλὸς, οῦ, *densus* : à δα & ὕλη.

Δαυλὸς, οῦ, ὁ, pro δαλὸς, Pleonasmo Æol. *titio*, *torris* : à δαίω, *uro*.

Δαφναῖος, ου, Apollinis epith. à δάφνη quam adamavit.

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, *laurus*, quia resonat dum uritur : à δαίω & φωνῶ. Item nom. propr. mulieris. Hinc

Δαφνήεις, εντος, & per contract. δαφνοῦς, οῦντος, *laureus*.

Δαφνηφάγος, ου, ὁ, ἡ, *lauri comestor*, epith. vaticinantium : à δάφνη & φάγω, *comedo*.

Δαφνιακὸς, οῦ, item

Δαφνικὸς, ου, &

Δάφνι-

Δάφνινος, ου, *laureus*, *laurinus*. Them. δάφνη, *laurus*.

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, *laurea*; item *laurina bacca*.

Δαφοίνεος, ου, *valdè funestus*, *ruber*: seu

Δαφοινὸς, ὴ, ὸν, *cædis avidus*: ex δα, particula augente, & φένω, *occido*: p. m. πέφονα, inde φόνος, *cædes*.

Δαψίλεια, ας, ἡ, *copia*, *abundantia*; item *liberalitas*: &

Δαψιλεύομαι, *abundanter subministro*, *liberalitate utor*: à

ΔΑΨΙΛΗΣ, έος, ὁ, ἡ, *DAPSILIS*, *largus*, *copiosus*: q. à δάπτω seu δαπάνη. Hinc

Δαψιλῶς, *largè*, *lautè*, *opiparè*; & δαψιλέως, Poët.

Δάωμεν, a. 2. sub. à δαίω, vel δαέω: at

Δαῶμεν, a. 2. sub. pass. 1. pl. ab ἐδάην, Possit tamen δαῶμεν, esse præs. sub. act. à δαέω.

Δὲ, vel δ', conjunctio discretiva, *verò*, *at*, *tamen*, *autem*, *igitur*, *sed*, *sanè*, *quin*, *porrò*, &c. respondet enim ad μὲν· interdum verò μὲν non præcedente. Aliquando in compositione est ut syllabica adjectio: ut ὅδε, ἥδε· δ' sæpe pro γάρ. Sæpe Poët. pro εἰς, ut οἶκόν δε.

Δέαται, pro δεδέαται, Ion. *ligati sunt*, & hoc pro δέδενται, detracto augmento: à δέομαι.

Δέγμενος, *accipiens*, Æol. pro δεδεγμένος, perf. pass. verbi δέχομαι, *capio*. Alii pro δεχόμενος, facta Syncope, & χ in γ mutato, euphoniæ gratia.

Δέδαα, *novi*, perf. m. part. δεδαώς· &

Δεδάηκα, *didici*, *novi*, perf. act. à δαέω, *disco*: f. δαήσω, vel δαῶ, a. 2. ἐδάην, perf. pass. δεδάημαι, unde part. δεδαημένος, *doctus*, *peritus*. Alii pro δέδαικα, accipiunt, à δαίω.

Δεδαίαται, *divisi sunt*, pro δέδαινται. Ion. item δεδαίατο pro ἐδέδαιντο, verbi δαίω.

Δεδαιγμένος, η, ον, perf. part. pass. à δαΐζω, ξω, *divido*, *vulnero*, *cædo*. Th. δαίω, *divido*.

Δεδάμασμαι, σαι, σται, perf. pass. à δαμάζω, *domo*, vel δαμάω.

Δέδαεν, per reduplic. Poët. pro ἔδαον, a. 2. verbi δαίω, seu δαέω.

Δέδαρμαι, *excoriatus sum*, perf. pass. à δέρω, perf. δέδαρκα. Th. δέρας, *pellis*.

Δέδασται, *distributum est*, 3. sing. perf. pass. δέδασμαι, à δάζω, vel δαίω *divido*.

Δεδαὼς, ότος, *doctus*, part. præt. m. à δέδαα, præt. m. à δαίω.

Δεδέημαι, *rogavi*, seu *indigui*, perf. pass. à δέομαι, f. δεήσομαι, tanq. a δεέομαι.

Δεδείπναμεν, 1. pl. præs. ind. per reduplic. Ion. à δείκνυμι. Vel ut alii præt. m. à δειπνέω, *cœno*. Th. δεῖπνον, *cœna*.

Δεδεῖσαι, Ion. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. verbi δείδω, *timeo*.

Δέδεχα, Ion. δέδειχα, perf. act. verbi δείκνυμι, *ostendo*, f. ξω.

Δέδεκται, 3. sing. perf. pass. δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, *exceperat*, 3. sing. plusq. p. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, *capio*; quod vide.

Δέδεμαι, σαι, & δεδέμην, *ligatus eram*, pro ἐδεδέμην, & in 3. pl. δέδεντο, perf. & plusq. p. pass. verbi δέω, sine σ, contra aliorum formam: irregulariter etiam pro δέδημαι & δεδήμην· nam facit fut. δήσω.

Δεδεμένος, ου, *vinctus*, *ligatus*: part. præced. δέδεμαι.

Δεδέμηκα, *exstruxi*, perf. act. verbi δέμω, *extruo*.

Δέδεντο, 3. pl. plusq. p. pass. vide in δέδεμαι.

Δεδέξεται, 3. sing. paulo post fut. à δέχομαι, *capio*. Vel Ion. reduplic. pro δέξεται, f. 1.

Δέδεξο, *excipe*, perf. imperat. pass. à δέχομαι.

Δεδέσθαι, perf. inf. vide δέδεμαι.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. sing. pl. perf. pass. Ion. *ligatus erat*: à δέω.

Δεδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί. Item δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3 pl. perf. & plusq. p. ind. pass. à δέχομαι, *capio*, quod vide.

Δέδηα, ας, ε, *combussi*: p. m. δεδήειν, εις, ει, plusq. p. med. Ion. pro ἐδεδήειν, verbi δαίω, *uro*.

Δέδηγμαι, ξαι, κται, *morsus* vel *punctus sum*, & loco præsentis metaphoricè, *tristor*, *angor*, perf. pass. verbi δάκνομαι.

Δεδηλώκαμεν, 1. pl. perf. act. à δηλόω, *declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*.

Δεδημιούργηται, 3. sing. perf. pass. δεδημιουργημένων, perf. part. f. g. pl. num. à δημιουργέω, *fabricor*. Th. δῆμος, *populus*, & ἔργον, *opus*.

Δεδῆσθε, pro δεδημένοι εἴητε, 2. pl. præt. perf. opt. pass. à δέω, *ligo*: perf. pass. δέδημαι.

Δεδήσομαι, *vinciam*, paulo post f. ejusd. verbi.

Δέδηχα, *momordi*, *pupugi*, perf. act. verbi δάκνω.

Δεδῄωμαι, σαι, ται, *spoliatus sum*, perf. pass. verbi δηόω, seu δηϊόω, *hostiliter depopulor*: &

Δεδῃωμένος, ου, part. *cæsus*, *spoliatus*, *depopulatus*, *vastatus*. Th. δαΐω, *uro*

Δέδι' pro δέδια, præt. m. verbi δείδω, *timeo*, quod vide.

Δεδιδαγμένος, ου, *doctus*, part. perf. pass. à διδάσκω, *doceo*, quod vide.

Δεδικαιωμένος, ου, *justificatus*, part. perf. pass. à δικαιόω, *justifico*: ut inibi est videri.

Δεδοκιμασμένος, ου, *probatus*, part. præt. pass. à δοκιμάζω, *probo*. Inde

Δεδοκιμασμένως, adv. *opinatè*.

Δεδιηκόνηκα, perf. act. verbi διακονέω, *ministro*.

Δεδιῄτημαι, *arbitratus sum*, pro δεδιαίτημαι, perf. act. verbi διαιτάω, *arbitror*, quod vide.

Δέδιθι, *time*, & Poët. δείδιθι, præs. imperat. pro δέδιε, quasi à δέδιμι, verbi δείδω.

Δέδιμεν & δέδιτε, *veremur*, *veremini*, per Syncop. pro δεδίαμεν & δεδίατε, 1. & 2. pl. p. m. verbi δείδω, quod vide.

Δεδίττω, seu -ομαι, *terreo*: f. ίξομαι, p. ιγμαι, à δείδω, *timeo*.

Δεδιῴκηνται, perf. pass. duplici augmento pro διῴκηνται, verbi διοικέω, *administro*. Th. οἶκος, *domus*.

Δεδιὼς, ότος, part. perf. m. sæpe pro præsente, *timens*: à δέδια· vide δείδω.

Δέδμανθ' Dor. pro δέδμηνται, 3. pl. perf. pass. verbi δέμω, *struo*: quod vide.

Δεδμήατο, *domiti sunt*, pro ἐδέδμηντο, à δέμω, inus. pro δαμάω, cujus præt. contract. δέδμημαι, & plusq. p. ἐδεδμήμην, ἐδέδμηντο, & Ion. δεδμήατο, à tertia ἐδέδμητο, sublato augmento, & interposito α.

Δέδμηκα, *ædificavi*, pro δεδέμηκα, per Syncop. perf. act. unde

Δέδμημαι, σαι, ται, *extructus est*, à δέμω, *extruo*: item

Δέδμημαι, *domitus sum*, per Syncop. pro δεδέμημαι, perf. pass. unde part. δεδμημένος· à δέμω, inus. pro δαμάω, *domo*, vide δέμω.

Δέδμητο, *extructus erat*, 3. sing. pro ἐδεδέμητο, ab ἐδεδέμην, plusq. p. verbi δέμω, *ædifico*.

Δέδογμαι, *institutus sum*, perf. pass. à δοκέω, quod vide.

Δέδοιγμεν pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. m. verbi δείδω, *timeo*: p. m. δέδοικα, euphoniæ gratiâ pro δέδοιδα, &

Δέδοικ' pro δέδοικα, p. m. ejusd. δείδω, pro quo sæpe usurpatur; *timeo*, *trepido*.

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. m. ejusd. verbi.

Δεδοίκω, Poëticum verbum à perf. m. δέδοικα, deductum. Vel perf. m. sub loco præsentis, Dor.

Δεδόκημαι, *observavi*, perf. pass. unde part.

Δεδοκημένος, ου, sæpe *observans*, verbi δοκάω, seu δοκάζω, *exspecto*, *puto*.

Δεδόκηται, *visum est*, perf. pass. verbi δοκέω, *videor*.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. pass. à δεδοκίμασμαι· unde δεδοκιμασμένος, perf. part. verbi δοκιμάζω, *probo*.

Δέδοκται, *visum est*, *decretum est*, *sancitum est* · 3. sing. perf. pass. à δέδογμαι, verbi δοκέω, *videor*.

Δεδόνηατο, Dor. & Ion. pro ἐδεδόνηντο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi δονέω, *quatio*, *agito*.

Δεδοξασμένος, ου, perf. part. pass. à δοξάζω, *glorifico*.

Δέδορκα, *vidi*, δέδορκε, *videtur*, *apparet*, *cernitur*, præt. m. unde δεδορκὼς, part. à δέρκω, *video*.

Δέδοται, 3. sing. perf. pass. à δίδωμι, *do*.

Δεδούλευκα, *servivi*, perf. à δουλεύω· quod vide.

Δέδουπα, *cecidi*, præt. m. unde part. δεδουπὼς, à δουπέω.

Δέδρακα, perf. act. hinc part. δεδρακὼς, ότος, in perf. pass. δέδραμαι, unde δεδραμένος· à δράω, *facio*.

Δεδράμηκα, *cucurri*, perf. act. verbi τρέχω, *curro*: quod vide

Δέδραται, per metathes. pro δέδαρται, 3. sing. perf. pass. verbi δέρω, *excorio*, de quo sua in serie vide.

Δέδρακα, *vidi*, pro δέδορκα, per metathes. præt. m. verbi δέρκω.

Δέδρομα, *cucurri*, p. m. verbi τρέχω, quod vide.

Δεδροσωμένος, *aspersus*, *roscidus*, paulo post fut. à δροσόω. Th. δρόσος, *ros*.

Δέδυκα, *subii*, *ingressus sum*; item *demersus sum*; perf. act. δεδυκεῖν pro δεδυκέναι, Poët. vel Dor. perf. inf. à δύω, vel δύνω, *subeo*.

Δεδύκει, Ion. pro ἐδεδύκει, 3. sing. plusq. p. ejusd. hinc

Δεδύκω, Poëticum verbum à perfecto formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perf. pass. verbi δύναμαι, *possum*.

Δεδυστύχηκα, *infelix fui*, perf. act. à δυστυχέω, ex δὺς, & τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Δέδωκα, & in 3. pl. δεδώκασιν, perf. act. à δίδωμι, *do*.

Δεδώρηται, 3. sing. perf. pass. verbi δωρέομαι, *dono*: quod vide.

Δέελος, Poët. pro δῆλος, *manifestus*.

Δέῃ, 3. sing. præs. sub. à δεῖ, *oportet*: &

Δέῃ, *eges*, vel *egeas*; à δέομαι, *indigeo*.

Δεήθητε, *orate*, 2. pl. a. 1. imperat. à δέομαι, *oro*.

Δεῆσον, a. 1. part. n. g. δεήσει, f. 1. impersonal. δεῆσον, f. 1. part. n. g. imperson. à δεῖ, *oportet*, tanquam à δέει.

Δέησις, εως, ἡ, *deprecatio*; etiam simpliciter *supplicatio*: δεήσεις, *preces*. Th. δέομαι, *oro*.

Δεήσομαι, *rogabo*, seu *egebo*, f. 1. m. à δέομαι, q. à δέεομαι.

Δεητικὸς, ῦ, *precatorius*; item *supplex*: ab eod. th.

Δεῖ, *oportet*, *convenit*: impers. cum accus. in sub. δέῃ, imperf. ἔδει, f. δεήσει, a. 1. ἐδέησε, præs. inf. δεῖν, part. δέον. Th. δέω, *ligo*.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, *exemplum*: à δείκνυμι,

mon-

monstro, præt. pass. δέδειγμαι· inde

Δειγματίζω, *palam traduco*; propriè, *aliquem in exemplum spectandum propono*: f. ίσω, perf. δεδειγμάτικα, a. 1. ἐδειγμάτισα. Th. δείκνυμι.

Δείδεκτ' pro δείδεκτο, *exceperat*, plusq. p. Ion. & Poët. ectasi primæ syllabæ pro ἐδέδεκτο. Sic in perf. inf. δειδέχθαι pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, *capio*.

Δειδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσὶν, 3. pl. perf. ind. pass. Sic δειδέχατο, *exceperant*, pro δεδεγμένοι ἦσαν, Ion. & per ectasin Poët. verbi δέχομαι.

Δείδια, per ectasin Poëtic. pro δέδια, præt. m. verbi δείδω, *timeo*: quod vide.

Δείδιθι, eod. modo pro δέδιθι, & hoc pro δέδιε, *time*, præt. m. imperat. præced. δέδια · &

Δείδιμεν, *timuimus*, itidem pro δεδίαμεν, 1. pl. præt. m. ejusd. verbi.

Δειδίξεται, *perterrebit*, 3. sing. f. 1. m. Poët. à δειδίσσομαι, seu -ίττομαι, *terreo*.

Δειδιότες, *metuentes*, perf. part. m. à δείδια, verbi δείδω, quod vide.

Δειδίσκομαι, pro quo & δεδίσκομαι, *metuo*; item *humaniter excipio*, aut *præbeo*: &

Δειδίσσομαι, & Att. δειδίττομαι (à δεδίττομαι, per Epenth. τῦ ι,) f. ίξομαι, perf. ιγμαι, *terreo*; item *metuo*: ab eod. th.

Δείδοικα, Poët. pro δέδοικα, præt. m. à

ΔΕΙ'ΔΩ, *timeo*, *paveo*, *trepido*, f. δείσω, p. δέδεικα, imperf. ἔδιον, à δίω, inus. imperat. δέδιθι, & δείδιθι, Poët. ab inus. δέδιμι, a. 1. ἔδεισα, & ἔδδεισα, Poët. a. 1. opt. Æol. δείσια, inf. δεδίσαι, præs. pass. sub. δίωμαι · à δίω, inf. δεδιέναι, & per Aphær. διῖσθαι, f. 1. m. δείσομαι, a. 1. m. ἐδεισάμην, sub. δείσωμαι, perf. m. δέδοικα (& δείδοικα Poët) pro δέδοιδα, euphoniæ gratiâ. Item δέδια, & δέδεια, ac Poët. δείδια, à δίω, inus. plusq. p. ἐδεδοίκειν, & ἐδεδίειν, Poët. ἐδείδιειν, perf. inf. δεδιέναι, & part. δεδιώς, & δειδιώς. Poët. sæpe præterita præsentis significationem obtinent. Hinc δέος, *metus*: ἀδεὴς, *metu carens*: περιδεὴς, *meticulosus*: & hinc aliqui ortum volunt Angl. Die, Dead, &c. utpote φοβεῖσθαι φοβερώτατα.

Δειελιάω, *meridior*: hinc

Δειελιήσας, αντος, *cœnans*, ejusd. a. 1. part. act. à δείελος, *vesper*. Th. δείλη, *pomeridianum tempus*.

Δειελινὸς, ῦ, Poët. pro δειλινὸς, *vespertinus*, à

Δείελος, ε, ὁ, ἡ, *vespertinus*; item *vesper*, & δείελον, το, *merenda*. Th. δείλη, *pomeridianum tempus*.

Δεικανάειν, ᾶν, Poët. pro δεικνύναι, *ostendere*. A prisco δείκω, deducitur δεικάνα, hinc δεικανάω, imperf. ἐδεικάναον, ων, αες, ας · & hinc præsens Poëticum δεικανέσκω, & imperf. Ion. δεικανάεσκον, ες, ε. Th. δείκνυμι, *ostendo*, vel ut alii volunt δέχομαι.

Δεικανάομαι, *accipio*, à δείκομαι, quod est, Ion. pro δέχομαι.

ΔΕΙ'ΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ε, τὸ, *simulacrum*, *imago*.

Δείκνυ, per Apoc. pro δείκνυσι, 3. sing. ind. à δείκνυμι. Alii volunt esse imperf. Ion. pro ἐδείκνυ, *ostendebat*, vel pro δείκνυθι, *ostende*, præs. imperat.

Δεικνύει, 3. sing. ind. à δεικνύω, *ostendo*.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, *ostendo*, *monstro*, *indico*, f. δείξω, p. δέδειχα, a. 1. ἔδειξα, a. 1. imperat. δεῖξον, άτω, a. 1. sub. δείξω, ης, η, a. 1. inf. δεῖξαι, perf. pass. δέδειγμαι, a. 1. ἐδείχθην, a. 1. part. δειχθεὶς, έντος. Hinc δεῖγμα, δεῖξις, &c. ἀποδεικτικὸς, ῦ, *demonstrativus*.

Δεικνυῦαι, *ostendere*, præs. inf. act. δεικνύντες, nom. pl. præs. part. à δείκνυμι.

Δείκτης, ε, ὁ, *ostensor*, *demonstrator*, &

Δεικτικὸς, ῦ, *ostensivus*, *demonstrativus*: compos. ἀποδεικτικὸς, idem. à δείκνυμι.

Δειλ' pro δειλὰ, nom. pl. n. g. à δειλὸς, *timidus*.

Δειλαῖος, αία, αιον, ε, idem. ac them. δειλός.

Δειλαῖος, ε, Dor. & Att. pro δείλαιος.

Δειλαίνω, & ——αίνομαι, *timidus sum*: à δειλὸς, *timidus*.

Δείλαν, Dor. pro κατὰ δείλην, *vesperi*: à

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *pomeridianum tempus*; item *crepusculum*.

Δείλης, quum περὶ opponitur, *vesperi*.

Δειλία, ας, ἡ, *timiditas*: &

Δειλιαίνω, f. ανῶ, *terrefacio*: item

Δειλίασις, εως, ἡ, *pavor*, *formido*: à δειλὸς, *timidus*.

Δειλιάζω, f. άσω, p. ακα. &

Δειλιάω, ῶ, *formido*, *ob ignaviam refugio*, f. άσω, p. δεδειλίακα, a. 1. ἐδειλίασα, a. 1. part. δειλιάσας, præs. imperat. δειλία, α, δειλιαέτω, άτω. Th. δειλὸς, *ignavus*.

Δειλινὸν, τὸ, substantivè *merenda*: adverbialiter, sub. χρόνον, *vespertino tempore*: à

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, *pomeridianus*. Th. δείλη.

Δειλιότης, ητος, ἡ, idem ac δειλία, & ab eod. th.

Δειλόομαι, ῦμαι, *timeo*, *paveo*: unde δειλωθεὶς, *territus*, a. 1. part. pass. à

ΔΕΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *timidus*, *ignavus*, *miser*, *debilis*, *improbus*. q. à δείδω, *timeo*, vel qui δεῖται λίαν, *valde ligatur*.

Δειλότερος, ε, compar. à δειλὸς, *timidus*.

Δεῖμα, ατος, τὸ, & δειμὸς, ῦ, ὁ, *timor*, *metus*, à δείδω, *timeo*.

Δειμαίνω, *timeo*, f. ανῶ, p. γκα, ab eod. them.

Δειμαλέος, ε, *timidus*, *terribilis*, ejusd. them.

Δείμας, *qui ædificavit*, a. 1. part. δέμω, vel δείμω, Ion. pro ἔδειμε, 3. sing. a. 1. ind.

δειμη-

δειμαίνεσθαι, (δειμαίνεσθαι enim, timere.) & δειμάμενος, a. 1. inf. & part. m. verbi δέμω, struo.

Δειματόω, ῶ, pro φοβέω, imperf. ἐδειμάτου, terrefaciebat. Th. δείδω.

Δειμὸς, ᾶ, ὁ, idem ac δεῖμα, metus, terror: à δείδω, timeo: at

Δεῖμος, ου, ὁ, nomen viri, à δείδω, quoque.

Δεῖν, præs. inf. à δεῖ, oportet, quod vide.

ΔΕΙ'ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, quidam. Vocabulum est infinitum. Et δεῖνα, adv. pro δεινῶς, vehementer: à δεινὸς, terribilis, quod in pl. n. g. habet δεινά.

Δεινοθέτας, α, Dor. pro

Δεινοθέτης, ου, graviter homines tractans: Amoris Epithet. ex δεινὸς, gravis, & τίθημι, impono.

Δεινοῖο, gen. Ion. pro δεινοῦ, dat. pl. Ion. δεινοῖσι à δεινὸς, quod vide.

Δεινολογέεσθαι, graviter conqueri: ex δεινὸς, & λέγω, dico.

Δεινομένους παῖς, ὁ τοῦ Δεινομένους υἱὸς Ἱέρων Pindar.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, querela: &

Δεινοπαθέω, f. ήσω, graviter afficior, ægrè fero: &

Δεινοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, gravi affectus injuriâ, graviter ferens: quod à δεινὸς, & πάθος, quod à πάσχω, patior.

Δεινότης, ητος, ἡ, vis, solertia, atrocitas, gravitas, dicendi facultas: à

ΔΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ον, DIRUS, vehemens, gravis, solers, peritus, validus, magnus, q. à δέος, vel δείδω, in comp. δεινότερος, superl. δεινότατος.

Δεινόω, ῶ, sicuti δεινοποιέω, exaggero: à δεινός.

Δεινώ, terribiles, nom. dual à δεινός.

Δεινῶπες, graves aspectu, nom. pl. ex

Δεινωπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, idem ac δεινώψ, torvus, gravis, à δεινὸς, & ὤψ, ὠπὸς, facies. Th. ὄπτομαι, video.

Δεινῶς, adv. vehementer, terribiliter, mirè, accurate, à δεινός.

Δείνωσις, εως, ἡ, gravitas, item exaggeratio & amplificatio, apud Orat. quæ & δεινολογία, dicitur. Th. δεινός.

Δείξαις, monstrares, 2. sing. a. 1. opt. act. δεῖξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντος, a. 1. part. à δείκνυμι, ostendo, f. δείξω.

Δεῖξε, vel δεῖξεν, ostendit, pro ἔδειξε, a. 1. Ion. sic δείξῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab eod. them.

Δεῖξις, εως, ἡ, ostensio, ostentatio: item indicium, argumentum. Them. δείκνυμι, ostendo.

Δεῖξον, ostende, a. 1. imperat. ejusd.

Δείξω, εις, ει, ostendam, f. 1. act. à δείκνυμι.

Δειπνεῦντες, Ion. Æol. Dor. pro δειπνοῦντες, cœnantes, præs. part. nom. pl. à

Δειπνέω, cœno; item simpliciter comedo. f. ήσω, p. δεδείπνηκα, a. 1. ἐδείπνησα. a. 1. inf. δειπνῆσαι, a. 1. part. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, cœna.

Δειπνητικὸς, ᾶ, ad cœnam pertinens.

Δειπνητὸς, ᾶ, idem ac δεῖπνον: at

Δείπνιλος, ᾶ, &

Δειπνηστὸς, ᾶ, cœnæ tempus: à δεῖπνον, cœna.

Δειπνίζω, f. ίσω, cœnam præbeo. Th. δεῖπνον, cœna.

Δειπνολόχης, comessatricis, gen. sing. f. g. pro δειπνολόχου: à

Δειπνολόχος, ου, ὁ, ἡ, proprie qui conviviis insidiatur, & accuratè illa observat: ex δεῖπνον, cœna, & λόχος, insidiæ.

ΔΕΙ'ΠΝΟΝ, ᾶ, τὸ, cœna, cibus, παρὰ τὸ δεῖν παύειν τὸν πόνον, quia tum homines à labore cessant.

Δειπνεῦντα, acc. sing. part. præs. verbi δειπνέω: Th. δεῖπνον.

Δείρας, αντος, a. 1. part. act. à δέρω, excorio: f. δερῶ, a. 1. ἔδειρα. Th. δέρας, corium. Sed

Δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis: à δειρὴ, cervix.

Δείρειν, Ion. pro δέρειν, excoriare.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix, collum: idem quod δέρη: at

Δείρη, ης, ἡ, urbs Æthiopiæ.

Δειρέω, probris scindo: à δαίρω, verbero. Th. δέρας, pellis.

Δειρὸς, ᾶ, ὁ, collis. Th. δέρη, collum.

Δειροτομέω, f. ήσω, p. ηκα, decollo: à δειρὴ, collum, & τομὸς, quod à τέμνω, seco.

ΔΕΙ'ΣΑ, vel δεῖσα, ης, ἡ, humor, stercus, fœtor: à δεύω, irrigo: indè probabile Angl. to dash.

Δείσαντε, territi, nom. dual. à

Δείσας, αντος, veritus, a. 1. part. verbi δείδω, quod vide.

Δεῖσε, veritus est, Ion. pro ἔδεισε, a. 1. ind. act. à δείδω, timeo.

Δεῖσθαι, præs. inf. à δέομαι, precor: & à δείδομαι, vereor.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, superstitio, metus deorum; item religio: à

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, superstitiosus: ex δείδω, perf. pass. δέδειμαι, σαι. Hinc δεῖσις, metus, & δαίμων, numen, dæmon: in compar. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, religiosior.

ΔΕ'ΚΑ, DECEM, pl. num. quasi δίχα, à δέχομαι, quia omnes numeros capit denarius. Hinc

Δεκατεύω, decimo, decimas excipio: δεκατόω, idem.

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemviratus. δεκαδαρχία, decuriæ: &

Δεκαδάρχης, & δεκάδαρχος, ου, decurio: à δέκα, & ἀρχὴ, principatus.

Δεκαδύο, omn. gen. duodena, duodecim, ἄκλιτον, dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα: ex δέκα, decem, & δύο, vel Att. δύω.

Δεκάδωρος, ου, ὁ, ἡ, *longus decem palmis* : ex δέκα, *decem*, & δῶρον, *palmus*, *donum*.
Δεκαὲξ, *sedecim*.
Δεκαέτης, εος, ὁ, ἡ, *decennis*, *decennalis* : &
Δεκαετία, ας, ἡ, *decennium* : ex δέκα, & ἔτος, *annus*.
Δεκάζω, f. άσω p. ακα, *do decimam*; item *munere corrumpo* : & δεκάζεσθαι, *muneribus corruptum esse* : q. à δέκω, *accipere facio*.
Δεκάκις, *decies*, adv. à δέκα, *decem*.
Δεκακυμία, ας, ἡ, *decumanus fluctus*, i. e. magnus. Th. κῦμα, *fluctus*.
Δεκάπλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui decem plethrorum seu jugerum est* : ex δέκα, & πλέθρον, Poët. πέλεθρον.
Δεκάλογος, ου, ὁ, *DECALOGUS*, Angl. & Gall. **the Decalogue** : à δέκα & λόγος.
Δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, *decumestris*, *decem mensium* : ex δέκα, *decem*, & μὴν, νός, *mensis*.
Δεκανάομαι, *humaniter excipio* : à δέκομαι, pro δέχομαι.
Δεκαοκτὼ, *octodecim*, ἄκλιτον, omn. gen. uti
Δεκαπέντε, *quindecim*, omn. gen. ἄκλιτον· ex πέντε, *quinque*, & δέκα, *decem*.
Δεκαπλοῦς, *decuplex*.
Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis trans Jordanem. Gr. *decem urbium*.
Δεκάρχης, ου, ὁ, *decurio* : &
Δεκαρχία, ας, ἡ, *decurionatus* : &
Δεκαρχικὸς, *decurionalis* : ex δέκα, & ἀρχὴ, *principatus*.
Δεκὰς, άδος, ἡ, *DECAS*, numerus denarius: Angl. **a Decade** : item *decuria*.
Δεκασμὸς, οῦ, ὁ, *decimatio*, *decimæ*; item *corruptio munerum largitione* : à δεκάζω, supra.
Δεκάται, ῶν, αἱ, *decimæ* : à δεκάτη, ης, ἡ, *decima*. Th. δέκα, *decem*.
Δεκατέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, & Δεκατέσσαρα, ων, τὰ, *quatuordecim* : à τέσσαρες, *quatuor*, & δέκα.
Δεκατευτὴς, οῦ, ὁ, *decimator*, *qui decimum colligit* : à
Δεκατεύω, *decimo*, *decimas do* : à δεκάτη.
Δέκατος, η, ον, *decimus*, *a*, *um*.
Δεκατόω, *decimas accipio* : f. ώσω. p. δεδεκάτωκα. δεκατόομαι, οῦμαι, *decimor*. perf. δεδεκάτωμαι· à δέκα, *decem*.
Δεκάχιλοι, *decem millia*, Poët. ex δέκα, *decem*, & χίλιοι, *mille*.
Δεκελεὺς Ion. pro Δεκέλεια, ἡ. De qua Stephanus, Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, &c.
Δέκευ, Ion. & Dor. pro δέχου, *accipe*. præs. imperat. à δέκομαι pro δέχομαι.
Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, *capio*. Sic δεκόμεθα pro δεχόμεθα.
Δεκτικὸς, οῦ, *capax* : ab eod. them.
Δέκτο, *exceperat*, 3. sing. plusq. p. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι.
Δεκτὸς, ἡ, ὸν, *acceptus*, *a*, *um*. Th. δέχομαι, *capio*.
Δελεάζω, *inesco* : f. σω. p. δεδελέακα, a. 1. ἐδελέασα· à
ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, *esca*. hinc
Δελέασμα, ατος, τὸ, & δελεασμὸς, οῦ, ὁ, *illicium*, *illectamentum*.
ΔΕ'ΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, *laterna*, *fax*.
Δελλίδες, vel δελλῖθες, αι, *vesparum cellæ*.
ΔΕ'ΛΤΑ, quarta litera Græcorum, *Delta*. Hinc
Δέλτος, ου, ἡ, *pugillares*, quia forma literæ Δ plicabantur.
Δέλτοισιν, *libellis*, dat. pl. Ion. à
Δέλτος, ου, ἡ, *liber*. Th. δέλτα.
ΔΕ'ΛΦΑΞ, κος, ὁ, ἡ, *porcellus* : à fæcunda δελφύϊ.
ΔΕΛΦΙ'Ν, seu δελφὶς, ῖνος, ὁ, *DELPHIN*, *piscis*. in pl. δελφῖνες· à δελφύϊ, est enim piscis viviparus. Δελφὶς μάλιστα. Pind. Ang. **a Dolphin.**
Δελφὴς, οῦ, ὁ, *civis Delphicus*.
ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, & Æol. βελφὺς, *VULVA*, *uterus*. unde ἀδελφοὶ, *uterini fratres*.
Δέλω, *inesco*, q. à δαίω, *epulor*.
ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, indeclinabile, *corpus*. q. à δέμω, *struo*, vel δέμα, *vinculum*. Est etiam δέμας, *sicut*, adv. similitud.
Δέμειν, Ion. pro οἰκοδομεῖν.
ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, *stratum*, *lectus* : ubi δέμας νεύει, corpus inclinatur ad quietem : δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*.
ΔΕ'ΜΩ, *struo*, *ædifico*, a. 1. ἔδειμα. part. a. 1. δείμας. p. m. δέδομα, inde δομὴ, *ædificium*, δόμος, δῶμα, idem. οἰκοδομέω, *ædifico*.
Δέμω, item, vel δαμάω, inus. pro δαμάω, *domo*, *interficio*, f. 1. δμῶ, perfectum, δέδμηκα, per Syncop. pro δεδέμηκα, f. 2. δαμῶ, a. 2. ἔδαμον. a. 2. pass. ἐδάμην, inf. δαμῆναι, & δαμήμεναι, part. δαμεὶς, έντος, perf. pass. δέδμημαι, part. δεδμημένος.
ΔΕΝΔΑΛΙ'ΔΕΣ, *panes* : à τένδω, *edo*.
Δενδίλλω, verbum Ion. *oculos huc illuc verto*. f. λῶ ab ἴλλος, *oculus*, & δινέω, *volvo*.
Δένδρεον, ου, τὸ, *arbor*, *lignum*, Poët. pro δένδρον, idem.
Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, *nemorosus*, *arboribus abundans*. Th. δένδρον, *arbor*.
Δενδρύλλιον, Poët. diminut. à
ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, & δένδρος, εος, τὸ, *arbor*. unde
Δενδροφόρος, εος, ὁ, ἡ, *arboreus*.
ΔΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *probrum*, *contumelia*. Hinc δεννάζω, *maledico*.
Δέξαι, *suscipe*, a. 1. imperat. m. à δέχομαι, quod vide. vel Ion. pro δεῖξαι, *ostendere*, a. 1. inf. à δείκνυμι.

Δεξαμδυὴ, ῆς, ἡ, *receptaculum* vulgò *aquarum*, *cisterna*, *lacus* : a

Δεξάμεν@, ε, ον, a. 1. part. m. δέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi δέχομαι.

Δέξασθε, 2. pl. a. 1. imp. m. ejusd. verbi.

Δέξατο, *exceperat*, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐδέξατο, à δέχομαι, *capio*.

Δέξομαι, f. 1. m. δέξωμαι, a. 1. sub. m. ejusf. verbi.

ΔΕΞΙΑ`, ᾶς, ἡ, & Poët. δεξιτερά. (sub. χείρ,) *DEXTRA*, sub. manus ; item *fides* per dextram data, q. à δέχομαι, *capio*. Hinc

Δεξιόγυι@, ε, ὁ ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, *Qui dextera & agilia membra habet*.

Δεξιολάβ@, ε, ὁ. *satelles*, *stipator*, *lancearius*, *jaculator*. παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τῆ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, p. ωμαι, *dextram jungo*, *dextrâ apprehendo* : item *humaniter excipio* : à δεξιά.

Δεξιός, ε, *dexter*, *faustus*, *solers*, *urbanus* ; ἀμφιδέξι@, ε, *ambidexter*. &

Δεξιότης, ητ@, ἡ, *dexteritas*, *solertia* : ab eod. th.

Δεξιόωντο, pro ἐδεξιῶντο, imperf. m. verbi δεξιόομαι, *dextram jungo*. Them. δεξιά, *dextra*.

Δεξιτερός, ά, όν, idem ac δεξιός· δεξιτερῆ, dat. sing. Ion. f. g. à δεξιά, *dextra*.

Δεξιῶς, adv. *prespere*, item *solerter*, ab eodem th.

Δεξίωσις, εως, ἡ, *susceptio per dextram*, *gratulatio*. ab eod. th.

Δεξιώτερ@, *dexterior*, comp. & δεξιώτατ@, superl. à δεξιός.

Δεξιώτερον, adverbialiter, *dextrorsum*. & δεξιώτατα, *commodissimè*.

Δεῖ@, ε@, τὸ, Poët. pro δέ@, ε@, τὸ, *metus* : à δείδω, *timeo*.

Δέομαι, *oro*, *rogo* ; item *indigeo* : cum genit. imperf. ἐδεόμην, έε, έετο, f. 1. δεήσομαι, perf. δεδέημαι, tanq. ab inus. δεέομαι, a. 1. pass. ἐδεήθην. a. 1. imperat. δεήθητι, & in 2. pl δεήθητε, *orate*, præs. part. δεόμεν@, à δεῖ, *opus est*. Th. δέω.

Δέον, *ligabant*, pro ἔδεον, Ion. 3. pl. imperf. act. à δέω, *vincio*. &

Δέον, οντ@, *decens*, *æquum*, *commodum* ; item *deficiens*. præs. part. n. g. ut δέον ὅτι, *necessarium est*, in pl. δέοντα. ab imperf. δεῖ, *oportet* : hinc

Δεόντως. adv. *commodè*.

Δέ@, ε@, & Poët. δεῖ@, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Δεπάεσσιν *poculis*, dat. pl. Ion. à

ΔΕ'ΠΑΣ, ατ@, & α@, τὸ, *poculum*, item *patera*, quia πόσει δεύεται, *potu irrigatur*. Hinc δεπάζω, *bibo*.

ΔΕ'ΡΑΣ, ατ@, τὸ, *pellis*, *corium*. Hinc δέρμα, idem. δέρω, *excorio*, &c.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. *stimulus*. Hinc Δερβ αῖ@, ε, ὁ, *Derbensis*.

Δέργμα, ατ@, τὸ, *aspectus*, à δέρκω, *video*.

ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, & δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix*, *collum*. hinc δέρα, ας, ἡ, *jugum montis*. Hesych. quā significat. δείρας dicitur.

Δέρθρον, ε, τὸ, *rostrum avis*, tanquam instrumentum excoriandi.

Δερκιόωνται, Poët. pro δερκιῶνται, à δερκιάομαι, *video*. Th. δέρκω, idem.

Δερκέσκω, seu -ομαι, idem quod δέρκω, & -ομαι.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. pl. f. g. a δερκομένη. à δέρκω, seu δέρκομαι, *video*.

Δερκομένοιο, *intuentis*, gen. Ion. part. præs. δερκομένω. nom. & acc. dual. ejusd. verbi.

ΔΕ'ΡΚΩ, & δέρκομαι, *video*, *aspicio*, f. ξω, p. χα. f. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον. a. 2. inf. δρακεῖν. præt. m. δέδορκα, pro quo & δέδρακα, per Metath. perf. pass. δεδέργμαι, a. 1. pass. ἐδέρχθην, part. δερχθείς. Hinc quidam ducunt per Antiphr. Angl. *Dark*. vel per Aphær. à composito ἀδερκής, *obscurus*.

Δέρμα, ατ@, ατι, τὸ, idem ac them. δέρας, item *cutis*, à δέρω, *excorio* ; quod à δέρας.

Δερμάτιν@, η, ον. *coriaceus* : &

Δερμύλλω, *excorio*, *detego*, à δέρμα. Th. δέρας.

Δέρ@, ε@, τὸ, idem ac δέρας. Ion.

Δέρρις, εως, ἡ, *pellis*, *cilicium* : à δέρας, *corium*.

Δέρτρον, ε, τὸ. *membrana*, *omentum* ; item *rostrum*. ab eod. th.

Δερχθείς, έντ@, *obtinens*, a. 1. part. pass. ab ἐδέρχθην, verbi δέρκω, *video*.

Δέρω, *excorio* : item *verbero*, *cædo*. f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ. p. δέδερκα. a. 1. ἔδειρα. a. 2. ἔδαρον. perf. pass. δέδαρμαι. & per Metath. δέδραμαι, σαι, ται, a. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι. Th. δέρας, *pellis*.

ΔΕ'ΣΙΟΣ, ε, ὁ, *mensis*, *Junius* apud Macedonas.

Δέσις, εως, ἡ, *ligatio*, *nodus*, *junctura* : &

Δέσμα, ατ@, τὸ, idem ac δεσμός, *vinculum*.

Δεσμεύω, *ligo*, *vincio*, *colligo*. f. εύσω. p. δεδέσμευκα a. 1. ἐδέσμευσα. à δεσμός, ε, ὁ, *vinculum*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμέω, f. ήσω, p. δεδέσμηκα. imperf. pass. ἐδεσμεόμην, ἔμην, έε, ἔε, έετο, εἶτο, idem, & ab eod. th.

Δέσμη, ης, ἡ, *fasciculus*. Th. δέω, *ligo*.

Δέσμι@, ε, *vinctus*. ab eod. th.

Δεσμός, ε, ὁ, *vinculum*, in pl. οἱ δεσμοί, & τὰ δεσμά, *compedes*. ejusd. th.

Δεσμοφύλαξ, ακ@, ὁ, ἡ, pro δεσμοφύλαξ, *commentariensis*, *vinctorum custos* ; à φυλάσσω, *custodio*, & δέσμι@, *vinctus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμόω, *in carcerem conjicio* ; item *vincio*, *ligo*. f. ώσω. p. pass. δεδέσμωσμαι. &

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer, &

Δεσμώτης, ου, ὁ, vinctus, captivus. Th. δέω, ligo.

ΔΕΣΠΟ'ΖΩ, f. όσω, dominor, dominium obtineo, à δέω & πȣ̃ς, ligat, q. pedes.

Δέσποινα, ης, ἡ, domina, à δεσπόζω, dominor. δεσπότις, idem.

Δεσποσιώνη, ης, ἡ, berilis filia, fœm. à δεσπόσυνος· item Ion. & Poët. pro δεσποτεία, dominatus, imperium. Th. δεσπόζω, dominor.

Δεσπόσυνος, η, ον, Poët. idem ac δεσποτικὸς, ad dominum pertinens: item ὁ δεσπόσυνος, substantivè, berilis filius. ab eod. them.

Δεσποτεία, ας, ἡ, dominatus: &

Δεσπότης, ου, ὁ, dominus. in dat. δεσπότῃ, voc. ὦ δέσποτα· ab eod. th. Δεσπότης νεῶν, pro Neptuno.

Δεσποτικὸς, ȣ̃, berilis; item imperiosus: τὸ δεσποτικὸν, dominandi potestas: & hinc

Δεσποτικῶς, adv. beriliter, dominorum more: ab eod. th.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, idem ac δέσποινα, domina: ab eod. th.

Δέτα, ας, ἁ, Dor. pro δέτη· Fistula, & per Metalepsin pro Lyda.

Δεταὶ, faces in fasciculum colligatæ, à

Δετὸς, ἡ, ὸν, ligatus. Th. δέω, ligo.

Δεῦε, pro ἔδευε, 3. sing. impert. ut & δεύεσκον, Poët. pro ἔδευον, impert. à δεύω, irrigo.

Δευήσομαι, indigebo, f. 1. Poët. pro δεήσομαι, à δεύομαι, Epenth. Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δευκαλίων, ονος, &---ίων, ωνος, ὁ. propr. nomen, DEUCALION.

ΔΕΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, dulcedo, apud Ætolos.

Δεύοιατο, indigerent, præs. opt. pro δεύοιντο, Ion. à δεύομαι. Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δεύομαι, f. δεύσομαι, madefio, irrigor. part. præs. δευόμενος, madens. Th. δεύω, rigo.

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. τȣ̃ υ pro δέομαι, f. δευήσομαι, indigeo: unde

Δευόμενος, η, ον, indigens, ejus. par. præs. Poët. pro δεόμενος, η, ον à δεῖ, oportet. Th. δέω.

Δεύοντο, rigabantur, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi, δεύω, rigo.

Δεῦρ', & Att. δευρὶ, item δεῦρο, pro

ΔΕΥ'ΡΟ, adv. huc, hunc in locum, adesdum.

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à δεύω, rigo. f. δεύσω.

Δευσοποιὸς, ȣ̃, infector, tinctor; item benè tinctus; & Metaph. indelebilis: à δεύω & ποιέω.

Δεύτατος, ου, ultimus, postremus: à δεύτερος, secundus.

Δεῦτε, (seq. aspiratâ δεῦθ', adv.) huc agite, adeste, venite: δεῦτε δὴ, eja accedite: à δεῦρο.

Δευτέρως, pro δευτέρον, vel δευτέρως, secundò, secundo loco, iterum.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, secundarius, secunda die aliquid faciens, ab eod. th.

Δευτερεῖα, ων, τὰ, secundæ partes.

Δευτεροδεκάτη, secundaria decima, à Levitis lege Mosaica sacerdotibus solvenda.

Δευτερολογία, ας, ἡ, secunda actio, secundæ dicendi vel agendi vices. ex δεύτερος, & λέγω, dico, præt. m. λέλογα.

Δεύτερον, adverbialiter, secundò. neut. g. à δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, repetitio legis: ita inscribitur quintus liber Mosis, Angl. Deuteronomie. à

Δευτερονόμος, ου, ὁ, secunda aut posterior lex. ex δεύτερος, & νόμος, lex.

Δευτερόπρωτος, ου, à secundo primus: ex δεύτερος, & πρῶτος, primus.

ΔΕΥ'ΤΕΡΟΣ, α, ον, secundus, a, um, posterior, alter, δεύτερον, postpositum, posthabitum, apud Demosth. item adverbialiter secundò. ἐκ δευτέρȣ, secunda vice. à δύο, q. δυότερος. Hinc

Δευτερόω, f. ώσω, secundò facio, itero. item.

Δευτέρωμα, ατος, τὸ, &

Δευτέρωσις, εως, ἡ, secundus actus, aut ordo, iteratio.

ΔΕΥ'Ω, rigo, f. δεύσω. p. δέδευκα. a. 1. ἔδευσα. a. 1. sub. δεύσω, ῃς, ῃ, unde Angl. Dew.

ΔΕ'ΨΩ, excorio, f. ψω. p. δέδεφα.

Δέχαται, pro δεδέχαται, Ion. perf. pass. 3. pl. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, à δέχομαι, capio.

Δέχεσθε, 2. pl. præs. imperat. à δέχομαι, ῃ, εται.

Δεχήμερος, ου, decem dies durans: ex δέκα & ἡμέρα, dies.

Δέχθαι suscepisse, perf. inf. Ion. & Poët. pro δεδέχθαι· δεχθεὶς, a. 1. part. pass. ab eod. th.

Δέχμενος, per Sync. pro δεχόμενος, præs. part. scribitur & δέγμενος, ab eod. verb.

Δέχνυμαι, idem quod

ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, capio, percipio, suscipio, admitto, sustineo, exspecto. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, κται. a. 1. m. ἐδεξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. δέξαι. a. 1. sub. m. δέξωμαι, ῃ, ηται. & in pl. δεξώμεθα, ησθε, ωνται. a. 1. m. inf. δέξασθαι. a. 1. part. m. δεξάμενος, η, ον, præt. m. δέδοχα. Hinc δεκτὸς, δεκτικὸς, ἀναδέχομαι, &c.

Δέψα, ἡ, pellis. Suidæ. à δέφω, excorio, emollio.

Δεψέω, DEPSO, subigo & mollio, coriariorum more. f. ήσω, a. 1. ἐδέψησα, part. δεψήσας. à δέψω, excorio.

ΔΕ'Ω, ligo, vincio, necesse habeo. f. δήσω, p. δέδεκα. a. 1. ἔδησα. a. 1. imperat. δῆσον, άτω, & in pl. δήσατε, ligate. a. 1. sub. δήσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. δήσας, αντος, perf. pass. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. perf. part. δεδεμένος, η, ον, vinctus. a. 1. pass.

pass. ἐδέθην, ης, η, a. 1. inf. pass. δεθῆναι. f. 1. pass. δεθήσομαι. Hinc δεῖ, *oportet*, impers. δεσμὸς, *vinculum*, ὑποδέω, *subligo*, ὑπόδημα, *calceamentum*, δέον, *decens*, δέομαι, *indigeo*; item *rogo*, ἐνδεὴς, *indigus*, &c. suis in locis.

ΔΗ, *sane, profecto, equidem, vero, proinde, demum*: est etiam repetentis, ut *inquam*. quasi à δαίω, *scio*. Pro eodem dicitur & δῆτα & δῆτηθεν· in carmine vero δὴ ῥα. In carmine modo postponitur, modo præponitur: at in soluta oratione postponitur tantum. Sæpe etiam est expletiva particula: ut in ὡς δὴ, ὃ δὴ, &c. & sæpe δὴ pro δέ. δῆγε, *utique*; δεῦρο δὴ κἀκεῖσε, *huc atque illuc*; τί δή; *quid ita?* ὡς δή, *ceu plane*; δὴ ἄριστοι, *longe optimi*; δήποτε, *tandem*; σὺ δή; *tu ne?* μὴ δή; *quare ne?*

Δῆ, pro δέῃ, *oporteat*.

Δῆγμα, ατος, τὸ, *morsus*, à 1. pers. perf. pass. verbi δάκνω, *mordeo*.

Δηγμὸς, ου, ὁ, idem, & ab eod. th.

Δηγύω, *impleo*. Hesych.

Δήετε, *invenietis*, 2. pl. præs. ind. verbi δήω, *invenio*: quod significationem futuri obtinet.

Δήθ' pro δηθὰ, *diu*, item δηθὰ vel δηθάκις, *crebro*. adv. à δὴν, *diu*.

Δηθαγόρος, ου, *loquax, qui diu loquitur*: ex δηθὰ, *diu*, & ἀγορεύω, *loquor*.

Δῆθεν, *videlicet*, adv. à δὴ, *sane*.

Δηθύνω, *tardo, moror*, præs. part. δηθύνων, οντος, & in acc. δηθύνοντα, à δηθὰ, quod à δὴν, *diu*.

Δηΐζω, *comburo*, ut & δηΐζω & δηϊόω. à δαίω, *uro*.

Δηϊκόωντα, acc. sing. à Δηϊκόων, DEICOON. nomen propr.

Δήϊος, ου, ὁ, ἡ, Ion. pro δάϊος, ου, *hostis, bellicosus, ardens*. gen. Ion. δηΐοιο, pro ου, dat. pl. Ion. δηΐοισι, à δαίω, *uro*.

Δηϊοτὴς, ητος, ἡ, *pugna*. à δήϊος, *hostilis*; quod à δαίω, *uro*.

Δηϊόω, & per Sync. δῃόω, *vasto, uro*. à δαίω, idem.

Δηΐπυλος, ου, ὁ, *Deipulus*, nomen propr.

Δηΐπυρος, ου, ὁ, *Deipyrus*, nomen propr. viri.

Δηΐων, gen. pl. à δήϊος, *hostilis*.

ΔΗΚΟΚΤΑ, scil. ὕδατα, *decocta*, sc. *aqua*. à Lat. fit Græc.

Δηκτήριος, ου, ὁ, ἡ, *mordax*, unde fortean Lat. *Dicterium*. Th. δάκνω, *mordeo*.

Δήκτης, ου, &

Δηκτικὸς, ου, idem, & ab eod. th.

Δήκω, f. ήξω, p. ηχα, inusit. *mordeo*, quasi ἐδήκω, ab ἔδω. Vide Δάκνω.

Δήκωσις, male legitur, pro δόκωσις, *contignatio*: à δοκόω, *contigno*.

Δηλαδὴ, *videlicet*, q. à δῆλα δὴ, *manifesta certe*. Th. δὴ, *certe*.

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλούμενος, præs. part. pass. à

ΔΗΛΕ'Ω, LÆDO, *corrumpo, decipio*. f. ήσω. p. δεδήληκα. hinc

Δήλημα, ατος, τὸ, *nocumentum*.

Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, *nocivus*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλησις, εως, ἡ, *læsio*: &

Δηλητὴρ, ῆρος, *noxius*: ab eod. th.

Δηλητήριον, ου, τὸ, *nocivum*, sc. pharmacum, *venenum*.

Δήλια, τὰ, Apollinis festa in Delo. à Δῆλος, insula sic dicta.

Δήλιον, ου, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, *Delius*, item *Apollo*: à Delo insula sic dictus.

Δήλομαι, *volo*, Dor. δήλη, ης, ἡ, *voluntas*. q. à θέλω.

Δῆλον, τὸ, *Apollinis templum*; item neut. g. à δῆλος, *manifestus*.

Δηλονότι, *nimirum, omnino, profecto, quippe*, adv. q. à δῆλον ὅτι, φανερόν ἐστι.

ΔΗ'ΛΟΣ, ου, *manifestus, notus, certus, perspicuus*: hinc δηλόω, f. ώσω, *manifesto, declaro*. δήλωσις, *manifestatio*: ἄδηλος, ου, ὁ, ἡ, *occultus, obscurus*: &

Δῆλος, DELUS, nomen Insulæ, sic dictæ, quod repente enata apparuerit, ut Arist. vel ob ejus celebritatem: sive quod exinde δῆλα seu oracula.

Δηλόω, *declaro, manifesto, notum facio*, imperf. ἐδήλοον, ουν, οες, ους, οε, ου. f. ώσω. p. δεδήλωκα. a. 1. pass. ἐδηλώθην. Them. δῆλος, *manifestus*.

Δήλωμα, ατος, τὸ, *quod declarat, indicium*: &

Δήλως, *palam, manifesto*: item

Δήλωσις, εως, ἡ, *significatio, enunciatio*: ab eod. th.

Δημαγωγέω, *populum duco quo volo*. f. ήσω. hinc

Δημαγωγὸς, ου, ὁ, *populi ductor, popularis*: ex δῆμος, *populus*, & ἄγω, *duco*.

Δημαρχία, ας, ἡ, *tribunatus plebis*: &

Δήμαρχος, ου, ὁ, *tribunus plebis*: ex δῆμος, *populus*, & ἀρχὴ, *principatus*.

Δήμευσις, εως, ἡ, *proscriptio*: à

Δημεύω, f. εύσω, *proscribo*. Th. δῆμος.

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *popularis*.

Δημηγορέω, *concionor, orationem ad populum habeo*. imperf. ἐδημηγόρεον, ουν. f. ήσω. p. δεδημηγόρηκα· à δημηγόρος, *orator*: ex δῆμος, *populus*, & ἀγορέω, idem quod, ἀγορεύω, *concionor*, quod ab ἀγορά, *forum*.

Δημηγορία, ας, ἡ, *concio, oratio, deliberatio*: &

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, *orationem habens*: à δημηγορέω, quod vide.

Δημηγόρος, ου, ὁ, *concionator*. ab eod. th.

Δημήτηρ, ερος, vel τρος, ἡ, *Ceres*, dea frugum. q.d. γημήτηρ, à γῆ, *terra*, & μήτηρ, *mater*. Vel per Sync. q. δημομήτηρ, *altrix populorum*. vel à δήω, *quæro*.

Δημήτριος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *Cerealis*. à Δημήτηρ, *Ceres*.

Δημη-

Δημήτρα, ας, ἡ, idem ac Δημήτηρ, *Ceres.*
Δημήτρια, *Cerealia*, ἑορτὴ Δήμητρος.
Δημητριακὸς, ῦ, &
Δημήτριος, ε, *Cerealis*: à Δημήτηρ.
Δημητρεὼν, ῶνος, appellatus ἀπὸ τῆς Δήμητρος, quia Cereri sacer, qui & Δημήτριος, vocabatur.
Δήμια, *res à populo donatæ*: item adverbialiter, *publicè*; à δήμιος, quod à δῆμος.
Δημίδιον, ε, τὸ, *plebecula*, *popellus*, dim. à δῆμος.
Δήμιος, ε, ὁ, ἡ, *publicus*, *plebeius*: item substantivè pro ministro publico, *lictor*, *carnifex*. Th. δῆμος, *populus*.
Δημιεργεῖον, ε, τὸ, *officina*: &
Δημιεργέω, f. ήσω, p. ηκα, *fabricor*, *condo*, *efficio*: item
Δημιέργημα, ατος, τὸ, *opificium*: &
Δημιεργικὸς, ῦ, *fabrilis*: à
Δημιεργὸς, & Poët. δημιοεργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *conditor*, *opifex*, qui δήμιον ἐργάζεται, *publicum operatur*: à δήμιος, quod à δῆμος, & ἔργον, *opus*.
Δημοβόρος, ε, *qui bona populi devorat*: ex δῆμος, *populus*, & βορά, *pabulum*.
Δημογέροντες, *senatores*, nom. pl. à
Δημογέρων, οντος, ὁ, *senator*; ex δῆμος, *populus*, *senex*.
Δημόθεν, adv. *à populo*, *ex plebe*: à δῆμος.
Δημοκλῆς, *Democles*: nomen propr.
Δημοκρατέομαι, -ῦμαι, *sub populi regimine vivo*: &
Δημοκρατία, ας, ἡ, *popularis status*, Angl. Democracie. ex δῆμος, *populus*, & κρατέω, *regno*, à κράτος, *potentia*.
Δημόκριτος, ε, ὁ, *Democritus*, Philosophus, q. δήμε κριτής.
Δημόνικος, ε, ὁ, *Demonicus*, voc. ὦ Δημόνικε. nomen propr.
ΔΗ͂ΜΟΣ, ε, ὁ, *populus*, *plebs*, *vulgus*. q. à δέω, *ligo*: hinc compos. ἀπόδημος, *peregrè agens*: ἀποδημία, *absentia*: ἀποδημέω, *absum domo* seu *patria*.
Δημὸς, ῦ, ὁ, *pinguedo*, fortè quòd uri possit, vel in sacrificiis soleret: à δαίω, *uro*, vel sub. th. δῆμος.
Δημοσθένης, *Demosthenes*, orator Atheniensis celeberrimus: q. δήμε σθένος, *robur* seu *potentia populi*. hinc Δημοσθενικὸς, ἡ, όν.
Δημοσίᾳ, adverbialiter, *publicè*, cui opp. ἰδίᾳ, *privatim*. dat. fœm. à δημόσιος.
Δημοσιεύω, activè, *divulgo*; item neutraliter *publica civitatis negotia gero*, cui opp. ἰδιωτεύω.
Δημόσιος, α, ον, *publicus*, *a*, *um*, cui opp. ἴδιος· item τὸ δημόσιον, *ærarium*: à δῆμος.
Δημοσίως, *publicè*, à δῆμος.
Δημότης, ε, ὁ, *popularis*: &
Δημότις, ιδος, in fœm. idem.
Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, *popularis*, à δῆμος. *plebs*.

Δημοφάγος, ε, ὁ, *plebivorus*: à δῆμος, ε, ὁ, *plebs*, & φάγω, *comedo*.
Δημώδης, εος, ὁ, ἡ, *popularis*, in acc. pl. n. g. δημώδη, à δῆμος, *populus*.
ΔΗ͂Ν, & δηθὰ, adv. *diu*: hinc δηναιὸς, *diuturnus*: δηρὸς, idem.
ΔΗΝΑ'ΡΙΟΝ, ε, τὸ, *denarius* Rom. à denis æris.
Δήνε', pro δήνεα, *consilia*. nom. pl. à δῆνος, εος, τὸ, *consilium*.
ΔΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, *consilium*, *ars*, *vaframentum*: à δὴν *diu* enim deliberatur.
Δὴξ, κὸς, ἡ, *teredo*, *vermis qui lignum corrumpit*: à δάκνω.
Δῆξις, εως, ἡ, *morsus*. ab eod. th.
Δήξω, *mordebo*, *pungam*, f. 1. verbi δάκνω, q. à δήκω.
Δῄεν, *comburebant*, 3. pl. imperf. & δηῶν, *vastare*, præs. inf. seq. verbi.
Δηόω, f. ώσω, *vasto*, δηωθεὶς, a. 1. part. pass. per Sync. pro δηϊόω, à δηΐς, *pugna*, quod à δαίω, *uro*.
Δῆπερ, *saltem*, adv. ex δὴ, *sane*: Sic
Δήποθεν, *undecunque*.
Δήποτε, *cumque*.
Δήπου, δήπουθεν, *nimirum*, *certè*, *utique*, *profectò*, ex πῦ, *ubi?* Th. ὅς, & δὴ, *sane*.
Δηριάω -ῶ, Poët. pro ἐρίζω ϗ̀ μάχομαι, *contendo*, *pugno*. Th. δῆρις, *pugna*.
Δηριάασθην, *contendebant*, 3. dual. a. 1. pass. Ion. à
Δηρίνω, idem quod δηριάω, *pugno*. Th. δῆρις, *pugna*.
Δηρίομαι, *pugno*, *certo*: à
ΔΗ͂ΡΙΣ, ιος, ἡ, *contentio*, *rixa*, *pugna*. in acc. δῆριν· q. δάερις, ex Δα partic. intens. & ἔρις, *contentio*.
Δηρισάντοιν, *certantibus*, gen. & dat. dual. a. 1. part. act. à δηρίσας, αντος, à δηρίζω, idem quod δηριάω, *pugno*. Th. δῆρις, *contentio*.
Δηρίω, seu δηρίομαι, f. ίσομαι, *contendo*, *certo*. Th. δῆρις.
Δηρὸν, adv. pro δὴν, à
Δηρὸς, ῦ, *diuturnus*, quod à δήν.
Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. act. δήσαντες, 1. pl. a. 1. part. δήσατε, *ligate*, 2. pl. a. 1. imperat. act. à δῆσον, ἄτω. δήσασθαι. a. 1. inf. m. à δέω, *ligo*.
Δησάσκετο, *alligabat*. imperf. verbi Poët. δησάσκομαι· vel potius pro ἐδήσατο, a. 1. m. à δέω, *ligo*.
Δῆσε, pro ἔδησε, Ion. a. 1. δήσῃ, ης. & in 2. pl. δήσητε, a. 1. sub. act. à δήσω, f. 1. verbi δέω, *ligo*.
Δῆτα, *igitur*, *certè*, *tandem*, *demum*, adv. à δὴ, *sane*.
Δητὸς, *postremus*. Hesych. à δεύτατος· ex δεύω, *relinquo*.
Δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demorsus*: part. a. 1. pass. à δάκνω, *mordeo*, quod vide.
ΔΗ'Ω, *invenio*. Sed crebrius futuri habet significationem.

Δηῶ,

Δηὼ, όος, ές, ἡ, Poët. pro Δημήτηρ, Ceres.

Δηώσειν, *interfecturus*, f. 1. inf. act. à δηόω. quod vide.

Δί', pro Δία, *Jovem*, acc. sing. à Ζεὺς, Διὸς, Δί. voc. ὦ Ζεῦ, *Jupiter*.

Δῖα, & Ion. δίη, *divina, dia, egregia*: fœm. g. à δῖος, contractè pro δίϊος, δῖα γυναικῶν, Helena dicitur apud Hom. à Διὸς, gen. à Ζεύς.

ΔΙΑ', præposit. cum genit. *per*; item, *ex, cum, post, propter, in, pro, ad, inter*; cum acc. *propter*. Vel pro κατὰ, *per*; item, *in, contra, inter*. In compositione plurimum notat separationem, vel intendit significationem, *di* vel *dis, per, trans, de, circum, ex*, vel *post, ob* vel *contra, more*; interdum verò minuit, *ut* διαμειδιάω, *subrideo*.

Διαβαίνω, *transeo, trajicio*; item *divarico*, f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. διέβην. a. 2. inf. βῆναι. part. a. 2. βὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo*.

Διαβάλλω, *trajicio, transfero*: item *calumnior, defero, criminor, odiosum reddo*. f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 2. διέβαλον. a. 1. pass. διεβλήθην, p. m. βέβολα.

Διαβὰς, *emensus*, a. 2. part. act. à διαβαίνω, *transeo*, quod vide.

Διάβασις, εως, ἡ, *transitus*. ab eod. διαβαίνω.

Διαβαστάζω, idem quod th. βαστάζω, *porto*.

Διαβαστάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, ων, τὰ, *sacrificia pro transitu*: &

Διαβατήριος Ζεὺς, *qui felicem transitum dat illis quibus favet*: à διαβαίνω, *transeo*.

Διαβατὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur qui transiri potest. ejusd. verbi.

Διαβεβαιόομαι -οῦμαι, *assevero*. f. ώσομαι. p. διαβεβεβαίωμαι, &

Διαβεβαιόω -ώσω, *confirmo, certiorem reddo*, à διὰ, *per*, intens. & βεβαιόω, *stabilio*. Th. βέβαιος, *stabilis*.

Διαβεβλημμένος, ε, *traductus*, part. perf. pass. à διαβάλλω.

Διαβῇ, *transierit*, 3. sing. a 2. sub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ, ex διὰ, & βαίνω, *eo*.

Διάβημα, ατος, τὸ, *transitus, gressus*: à διαβαίνω, *transeo*.

Διαβιβάζω, *trajicio*, item *peragro, perambulo*. f. άσω. p. ακα. à βιβάζω. Th. βαίνω, *eo*.

Διαβιόω, f. ώσω, & -όομαι -ώσομαι, *vitam transigo* seu *traduco*: à βιόω, *vivo*, quod à βίος, *vita*.

Διαβλέπω, *despicio*. f. ψω. p. διαβέβλεφα, ex διὰ, & βλέπω, *video*.

Διαβληθεὶς, έντος, *delatus*: a. 1. part. pass. à διαβάλλω, quod vide.

Διαβοάω -ῶ, *divulgo, celebro*: διαβοηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. *famâ decantatus*: à βοάω.

Διαβόητος, ε, ὁ, ἡ, *celebris, insignis*: item in malam partem *famosus*: ab eod.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, *calumnia, obtrectatio*: à διαβάλλω, *traduco*, p. m. διαβέβολα.

Διαβολέα, ας, ἡ, idem, & ab eod.

Διαβολίῃ, ejusd. dat. sing. Ion.

Διαβολικὸς, ε, *DIABOLICUS, calumniatorius*: &

Διάβολος, ε, ὁ, *calumniator, DIABOLUS, Satan*. ab eod. th.

Διάβορος, *absumptus, exesus*; item *exedens*, à βορὰ, *pabulum*.

Διαβουλία, ας, ἡ, &

Διαβούλιον, ε, τὸ, *consilium, deliberatio*: à βουλή.

Διαβυνέεσθαι -εῖσθαι, *trajicere*, alii leg. διαβύνεσθαι.

Διαβῶ, vide in διαβῇ.

Διαγγέλλω, *annuntio*, f. ελῶ, p. διήγγελκα. a. 1. διήγγειλα. διαγγέλλοισα, Dor. pro εσα. f. g. præs. part. act. ex διὰ, & ἀγγέλλω.

Διάγγελος, ε, ὁ, *internuntius*: ab iisd.

Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, *degit*, a. 2. ind. διῆγον, ες, ε, verbi διάγω, *dego*. Th. ἄγω, *duco*.

Διάγε, *tamen, propter*, ex διὰ, *per*, & γε.

Διαγελάω -ῶ, *derideo, arrideo*: à γελάω.

Διαγενόμενος, *exactus*: a. 2. part. m. à

Διαγίνομαι, *intersum, absolvor*; item *permaneo, perenno*. f. διαγενήσομαι. p. διαγεγένημαι. a. 2. m. διεγενόμην. a. 2. part. διαγενόμενος. ex διὰ, & γίνομαι, *sum*.

Διαγινώσκω, *pernosco, plenè cognosco*. f. διαγνώσομαι. p. διέγνωκα. a. 2. διέγνων. perf. pass. διέγνωσμαι. ex διὰ & γινώσκω, *cognosco*.

Διαγνωρίζω, *divulgo*. f. ίσω. p. διεγνώρικα. a. 1. διεγνώρισα, à γνωρίζω, quod à γινώσκω.

Διάγνωσις, εως, ἡ, *cognitio, plenior dijudicatio*: à διαγινώσκω, quod vide.

Διαγνώσομαι, f. 1. m. à διαγινώσκω, quod vide.

Διαγογγύζω, *obmurmuro*. imperf. διεγόγγυζον. f. ύσω. p. διαγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, *murmuro*.

Διαγορεύω, *publico, dissero, concionor*; item *sancio, jubeo, veto*, ab ἀγορεύω, quod ab ἀγορὰ, *oratio*.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, *titulus, breviarium*; item *decretum*; item *descripta tabella*, seu *figura geometrica*: διαγράμματα, *theoremata geometrica*: &

Διαγράψομεν, 1. pl. f. 1. act. à

Διαγράφω, f. άψω, p. αφα, *describo*, item *conscribo, deligo*; item *deleo, abrogo*: διαγράψαντες τὴν κατηγορίαν, *non instare accusationi institutæ*. Th. γράφω, *scribo*.

Διαγρηγορέω, ῶ, *evigilo*, f. ήσω. p. διεγρηγόρηκα. a. 1. διεγρηγόρησα. Th. ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Διαγρυπνέω, idem, ab ἀγρυπνέω, quod ab α priv. & ὑπνέω, *dormio*, quod ab ὕπνος, *somnus*.

Διάγω,

Διάγω, *dego*. f. διάξω. p. διῆχα. a. 2. διῆγον, Att. διήγαγον· ex διὰ, & ἄγω, *ago*.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, *deductio*, *productio*; item *statio*, ab eod.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. m. à δαίζομαι, *divido*: quod à δαίω, idem.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, *accipio per alium*, quod vide.

Διαδέξιος, ε, *dexter*, *faustus*. Th. δεξιά.

Διαδέρκω, *perspicio*, a. 2. διέδρακον. Th. δέρκω, quod vide.

Διαδέχομαι, *accipio per alium*, q. *per manus traditum*, *succedo*. f. ξομαι. p. διαδέδεγμαι. a. 1. m. διεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, *capio*.

Διαδέω, f. ήσω, p. ηκα, *corono*, *cingo*; item *connecto*, *intertexo*: à δέω, *ligo*.

Διάδημα, ατος, τὸ, *DIADEMA*, candida fascia, quâ regum frons præcingebatur: Angl. a Diademe. item *corona*: à διαδέω, *revincio*. Th. δέω *ligo*.

Διαδίδωμι, *trado per manus*; item *distribuo*. f. διαδώσω & διαδιδώσω, quod in 3. pl. διαδιδώσουσι. q. à διαδιδόω. p. διαδέδωκα. a. 2. διέδων. a. 2. imperat. διάδος, ότω, *distribue*. imperf. pass. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, *do*.

Διαδικάζομαι, *judicio contendo*, propriè actoris est qui reum in judicium vocat: hinc

Διαδικαζόμενος, *litigator*, cùm actoris tum rei: &

Διαδικάζω, *dijudico*, *judicium fero*, quod judicis est. Th. δίκη, *jus*,

Διαδικασία, ας, ἡ, *disceptatio*: &

Διαδικασμὸς, ε, ὁ, idem. ab eod. th.

Διάδος, *distribue*, a. 2. imperat. à διέδων, a. 2. verbi διαδίδωμι, quod vide.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, *successio*: &

Διάδοχος, ε, ὁ, ἡ, *successor*. à p. m. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι, quod vide.

Διαδράκοι, 3. sing. a. 2. opt. à διαδέρκω· vide in δέρκω, a. 2. ἔδρακον.

Διαδραμεῖν, *percurrisse*, a. 2. inf. act. &

Διαδραμοῦσα, a. 2. part. f. g. à διατρέχω, *percurro*. Th. τρέχω. a. 2. ἔδραμον. part. δραμών.

Διαδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. inf. à διέδραν, ας. a. 2. ind. ab inus. verbo διαδρημι, pro quo διδιδράσκω. a. 2. part. διαδράς. a. 2. inf. διαδρᾶναι. a. 2. opt. διαδραίην. Th. δράω, *fugio*: item

Διαδρᾶσα, a. 2. part. f. g. à διαδράς, a. 2. m. g. &

Διαδρήσηται, Ion. pro διαδράσηται, *diffugiat*, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursitatio*, à perf. m. v. διατρέχω.

Διαδύομαι, *subeo per medium*, *evado*: &

Διαδύνω, vel -ύω, item διαδύμι, idem: unde

Διαδὺς, ύντος, ὁ, *subiens*, a. 2. part. ejusd. th. δύω, seu δύω vel δῦμι, *subeo*. a. 2. ἔδυν.

Διαειμένος, *trajectus*, pro διειμένος. perf. part. pass. ex διὰ & ἵημι, *mitto* perf. εἷμαι. Th. ἕω, *mitto*.

Διαείσομαι, f. 1. m. verbi διαείδω, seu διείδω, *perspicio*, *cognosco*. Th. εἴδω, *scio*.

Διαζεύγνυμι, vel υμι, f. ζεύξω, *disjungo*, *abgrego*, *repudio*: &

Διαζευκτικὸς, ε, *disjunctivus*: item

Διάζευξις, εως, ἡ, &

Διαζυγία, ας, ἡ, *separatio*: &

Διαζύγιον, ε, τὸ, *divortium*: à διὰ & ζεύγνυμι, *jungo*.

ΔΙΑΖΟΜΑΙ *stamini addo quod deest*; διάζεται, *orditur*: q. ex διὰ & ἵζω, *colloco*.

Διαζώννυμι, *præcingo*, *succingo*: cum acc. f. διαζώσω. p. διέζωκα. a. 1. διέζωσα. perf. pass. διέζωσμαι. a. 1. m. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι, vel ζώννυμι, *cingo*.

Διαήσει, Poët. pro διήσει, 3. sing. f. 1. verbi διαΐημι, pro διίημι, *transmitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

Διάησι, *perflat*, 3. sing. ind. ex διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, *flo*.

Διάθεσις, εως, ἡ, *dispositio*; item *affectio*, *affectus*; acc. διάθεσιν. à διατίθημι, *dispono*.

Διαθέτης, ε, ὁ, *dispositor*, *dispensator*, ab eod. th.

Διαθέω, *percurro*, *discurro*, à θέω, *curro*.

Διαθήκη, ης, ἡ, *fœdus*, *testamentum*, *dispositio*, à διατίθημι, *dispono*. Th. τίθημι, *pono*.

Διαθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. διαθήσεται, 3. sing. f. 1. m. διαθησόμεθα, 1. pl. διαθώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. à διατίθημι, *dispono*.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. à διατρέφω. vide διατροφή.

Διαθρύπτεσθαι, *gestibus ad cantandum se præparare*: à

Διαθρύπτω, *dissolvo*, *frango luxu*, f. ύψω· διατεθρυμμένως, adv. *delicatè*, *molliter*. Th. θρύπτω, *frango*.

Διαιθύσσω, vide in αἰθύσσω. Th. αἴθω, *uro*.

ΔΙΑΙ'ΝΩ, *humecto*, *madefacio* f. ανῶ. hinc διερὸς, ε, *humidus*, & ἀείζωον, ε, τὸ, *herba perpetuò virens*.

Διαιρέειν, εῖν, *dirimere*, & διαιρεῖν, *dividere*, *disserere*.

Διαίρεσις, εως, ἡ, *divisio*, *discrimen*: apud Gram. συναίρεσις, oppon. à διαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*.

Διαιρέω, *divido distribuo*. f. ήσω. p. διῄρηκα. a. 2. διεῖλον, præs. part. διαιρέων, ῶν, έουσα, οῦσα, έον, οῦν. ejusd. th.

Διαιρῶν, *dividens*, ejusd. præs. part. n. g.

Διαίρω, f. αρῶ, *attollo*, *erigo*. Th. ἄρω, *tollo*.

ΔΙ'ΑΙΤΑ, ης, ἡ, *vivendi institutum*, *mos*, *genus vitæ*: *DIÆTA* certa victûs ratio qualis à medicis præscribitur; Angl. Diet. item *habitatio*; item *arbitrium*.

Διαιτάομαι -ῶμαι, *vitam dego*: & pass. *alor*, *certâ victûs ratione utor*: &

Διαι-

Διαιτάω -ῶ, *alo seu nutrio medicè*: item *rego, arbitror, discepto*, f. ήσω, p. ηκα, & διῄτηκα pro-αίτηκα. perf. pass. δεδιῄτημαι à δίαιτα, *victus, arbitrium.*

Διαίτασεν, Poët. & Dor. pro διῄτησεν, *peregit*, 3. sing. a. 1. act. à διαιτάω, à δίαιτα.

Διαιτωμένη, præs. part. f. g. à διαιτάομαι, ῶμαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα.

Διαιτητὴς, οῦ, ὁ, *arbiter*: &

Διαιτητικὴ, sc. τέχνη, *pars medicinæ quæ de victûs ratione agit*: à διαιτάω, quod à δίαιτα.

Διαιωνιεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. sing. f. 1. act. à

Διαιωνίζω, idem quod αἰωνίζω, *perpetuò duro, perenno*. Th. αἰών, *ævum.*

Διακαθαριεῖ, f. 1. Att. à

Διακαθαρίζω, *perpurgo*: f. ίσω, & Att. διακαθαριῶ, εῖς, εῖ. p. διακεκαθάρικα. a. 1. διεκαθάρισα. Th. καθαίρω, *purgo.*

Διακαρτερεῖν, *perdurare, tolerare*: vide in καρτερέω.

Διακατελέγχομαι, *magis ac magis redarguo*: imperf. διακατηλεγχόμην, ου, ετο. f. διακατελέγξομαι. perf. pass. διακατήλεγμαι. Ex διὰ, κατὰ & ἐλέγχω, *arguo.*

Διάκειμαι, *constitutus sum, afficior*: præs. part. διακείμενος, *dispositus*. præs. inf. διακεῖσθαι. Ex διὰ & κεῖμαι, *jaceo.*

Διάκεισο, præs. imperat. à διάκειμαι. Th. κεῖμαι. *jaceo.*

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, p. ευμαι, *hortor, admoneo, jubeo*: à κελεύω, *jubeo.*

Διακενῆς, & διακένως, adv. *supervacuò, frustra, inaniter*: &

Διάκενος, ου, ὁ, ἡ, *vacuus, inanis*; item *macilentus*: à κενὸς, *vacuus.*

Διακέρσαι, *discindere, intersecare*, Æol. pro διακεῖραι, a. 1 inf. act. ex διὰ, & κείρω *tondeo, scindo*: f. κερῶ, Æol. κέρσω, inde a. 1. ἔκερσα.

Διακεχωρισμένος, *segregatus*; & --ένως, adv. *separatim*: à διαχωρίζω, quod vide.

Διακινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor, periculum subeo*; item *periculum facio*: à κινδυνεύω, idem. Th. κίνδυνος, *periculum.*

Διακινέω, ῶ, *permoveo, incito*. Th. κινέω, *moveo.*

Διακλάσας, *qui infregit*, a. 1. part. gem. αντ, verbi.

Διακλάω, *diffringo, frango*. Th. κλάω, άσω, *frango.*

Διακολυμβάω, *transnato*. Th. κολυμβάω, *nato.*

Διακολυμβάντων, ejusd. gen. pl. part. præs.

Διακομίζω, f. ίσω, *transveho, perfero*: ex διὰ & κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo.*

Διακονέω -ῶ, *ministro, famulor, inservio*: cum dat. imperf. διηκόνουν, ουν. p. διηκόνηκα. a. 1. διηκόνησα. præs. pass. διακονοῦμαι, *alii mihi inserviunt*. perf. διηκόνημαι. a. 1. pass. διηκονήθην. Hinc διακονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. ex διὰ & κονέω, *festino,*

Διακονηθεῖσα, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Διακονία, ας, ἡ, *ministerium, officium, functio*: ab eod. them.

Διάκονος, ου, ὁ vel ἡ, *minister*, qui in administranda rep. vel familia, vel ecclesia versatur: specialiter *DIACONUS* præfectus ærarii ecclesiastici. Angl. a Deacon: compar. διακονέστερος, *expeditior*: ejusd. them.

Διακόπτω, *amputo, disseco, intercido*: à διὰ & κόπτω, *scindo.*

Διάκορος, ου, ὁ, ἡ, *satiatus, repletus*. Th. κορέω, *satio.*

Διακόσιοι, αι, α, *ducenti, æ, a*: ex δὶς, *bis*, & ἑκατὸν, *centum*. Hinc

Διακοσιοστὸς, οῦ, *ducentesimus.*

Διακοσμέω, *distribuo, ordino, dispono, exorno*: à κόσμος.

Διακοσμηθεῖμεν, per Sync. pro διακοσμηθείημεν, ejusd. a. 1. opt. pass. 1. pl.

Διακούομαι, *plenè audio*: f. 1. m. διακούσομαι. a. 1. m. διηκουσάμην, ω, ατο. Th. ἀκούω, *audio.*

Διακούω, f. ούσω, *audio*, propriè ut discipulus præceptorem; item simpliciter *audio*, prout them. ἀκούω.

Διακαρηνοῦν, *aperire*, q. *caput aperire*: à

Διακαρανόω, f. ώσω, per Sync. pro διακαρηνόω. Th. κάρηνον, *caput.*

Διακριδὸν, adv. *discretè, eximiè*: à διακρίνω, *discerno*. Th. κρίνω, *judico.*

Διακρινθεῖτε, Poët. Syncop. pro διακριθείητε, 2. pl. a. 1. opt. pass. ejusdem verbi.

Διακρινθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, a. 1. inf. pass. ab eod. verbo.

Διακρινθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à διακρίνω, *discerno*: quod vide.

Διακρινέει, pro εῖ, Ion. dissolut. 3. sing. f. 1. &

Διακρινθέντες, *discreti*, Poët. pro διακριθέντες, a. 1. part. pass. à

Διακρίνω, *DISCERNO, dijudico, dirimo, discepto, perficio*: imperf. διέκρινον. f. νῶ. p. διακέκρικα. a. 1. διέκρινα. præs. pass. διακρίνομαι, sæpe *ambigo, dubito*. διακρινόμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. imperf. διεκρινόμην, ου, ετο. perf. διακέκριμαι. a. 1. pass. διεκρίθην. a. 1. sub. διακριθῶ, ῇς, ῇ. part. διακριθείς. Th. κρίνω, *judico.*

Διάκρισις, εως, ἡ, *discretio, examinatio, dijudicatio, certamen*: à διακρίνω.

Διακριτικὸς, ἡ, ὸν, *discernendi vim habens, perspicax*, item *segregativus*: ab eodem verbo.

Διακριτὸς, ου, ὁ, ἡ, *discretus, eximius*: ab eod. them.

Διακρούσονται, 3. pl. f. 1. m. à

Διακρούω, *depello, interpello, impedio*. Th. κρούω, f. σω, *pulso.*

Διακτορίη, ας, ἡ, *functio perferendi mandata*: accus. Ion. διακτορίην· à διάκτωρ, *nuntius*. Th. διάγω, *traduco*.

Διάκτορος, ου, ὁ, ἡ, *internuntius*: fit. à gen. casu seq.

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. Th. διάγω, *traduco*.

Διακύπτω, *per locum* vel *fenestram perspicio*. Th. κύπτω, *incurvo me ad videndum*.

Διακωλύω, *obnixè prohibeo*: imperf. διεκώλυον. f. ύσω. p. διακεκώλυκα. a. 1. διεκώλυσα. Th. κωλύω, *impedio*.

Διαλαγχάνω, f. ήξομαι. a. 2. διέλαχον, *sortior*, *sorte divido*. Th. λαγχάνω.

Διαλακτίζειν, *calcitrando repellere*: vide in λακτίζω.

Διαλαλέω, *divulgo*: imperf. διελάλεον, ουν. f. ήσω. p. διαλελάληκα. imperf. pass. διελαλεόμην, ούμην, έυ, ου, έετο, είτο. Ex διά & λαλέω, *loquor*.

Διαλαμβάνειν, *dividere*, *distinguere*, *differere de re aliqua*, *comprehendere*, *tractare*. Th. λαμβάνω, *capio*: ubi flexionem videas.

Διαλανθάνω, f. ήσω, *perlateo*, *delitesco*: à λανθάνω, *lateo*, quod vide. Them. λήθω, idem.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. διαλαχών, a. 2. part. à διαλαγχάνω, *sortitò divido*: ex διά & λαγχάνω, *sortior*.

Διαλέγομαι, *differo*, *colloquor*: cum dativ. imperf. διελεγόμην, ου, ετο. p. διαλέλεγμαι. a. 1. διελέχθην. Ex διά & λέγω, *dico*.

Διαλείπω, f. είψω, p. ειφα, *intermitto*, *interjicio*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλεκτικὴ (sub. τέχνη) DIALECTICA, *ars disserendi*: ieem. g. à

Διαλεκτικὸς, ή, όν, DIALECTICUS: à διαλέγομαι, *differo*. Th. λέγω, *dico*.

Διάλεκτος, ου, ἡ, *modus loquendi peculiaris*, *idioma linguæ*; item *lingua*: ab eodem them.

Διαλελαμμένος, Ion. pro διαλελημμένος, *distinctus*, *distributus*, *captus*, *comprehensus*: perf. part. pass. ex διά & λαμβάνω, *capio*.

Διάληψις, εως, ἡ, *propositum*, *disceptatio*; item *opinio*, *interceptio*, *remissio*: ab iisd.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαλέγομαι, *colloquor*. διελέχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. Th. λέγω.

Διαλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. διαλήσομαι, à διαλανθάνω, *prorsus lateo*. Th. λήθω.

Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. διαλίπῃς, 2. sing. a. 2. sub. à διαλείπω, *abstineo*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *differentia*; item *reconciliatio*: ex διά & ἀλλάσσω, *muto*.

Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ & διαλλακτήριος, *reconciliator*, *pacificator*: &

Διαλλάγηθι, ήτω, *reconciliator* a. 2. imperat. pass. à

Διαλλάσσω, & Att. ττω, *reconcilio*, *permuto*, *differo*: f. διαλλάξω. p. διήλλαχα. a. 1. διήλλαξα. a. 2. διήλλαγον. διαλλάττομαι. perf. pass. διήλλαγμαι. a. 1. pass. διηλλάχθην a. 2. pass. διηλλάγην. a. 2. imperat. pass. διαλλάγηθι, ήτω. Th. ἀλλάσσω, *muto*.

Διαλογὴ, idem quod διαλογισμός.

Διαλογίζομαι, *colloquor*, *cogito*, *ratiocinor*, *discepto*. imperf. διελογιζόμην, ου, ετο. a. 1. med. διελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. διαλελόγισμαι. Hinc

Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, *cogitatio*, *dubitatio*, *disceptatio*: ex διά & λέγω, *dico*.

Διάλογος, ου, ὁ, DIALOGUS, *colloquium*, *sermocinatio*: à διαλογίζομαι.

Διαλυμαίνεσθαι, *dilaniare*, *excarnificare*: quod à λυμαίνω, *vasto*. Th. λύμη, *exitium*.

Διάλυσις, εως, ἡ, *dissolutio*; item *decisio*, *pacificatio*, *fœdus*: à

Διαλύω, DISSOLVO, DILVO, item *litem compono*: f. ύσω. p. διαλέλυκα. a. 1. διέλυσα. perf. pass. διαλέλυμαι. a. 1. διελύθην, *dispersus fui*: ex διά & λύω, *solvo*.

Διαμαρτάνοι, 3. sing. præs. opt. act. ex

Διαμαρτάνω, idem quod ἁμαρτάνω, *pecco*, *aberro*, *fallor*: f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διαμαρτυράμενος, a. 1. part. m. διαμαρτύρασθαι, a. 1. inf. m. à

Διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor*; item *contestor*, *testificor*. f. διαμαρτυροῦμαι. a. 1. m. διεμαρτυράμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. διαμαρτύρασθαι. Ex διά & μάρτυρ, *testis*.

Διαμάχομαι, DIMICO, *depugno*, *acriter pugno*. imperf. διεμαχόμην, ου, ετο. f. διαμαχήσομαι, -έσομαι vel -οῦμαι. p. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, *pugno*.

Διαμάω, *demeto*, *abscindo*. Th. ἀμάω, *meto*: f. ήσω.

Διαμείβομαι, f. είψομαι, p. ειμμαι, *commuto*, *permuto*: unde

Διαμειψόμεθα, *commutabimus*: f. 1. m. 1. pl. ex διά & ἀμείβω, *muto*.

Διάμειψις, εως, ἡ, *permutatio*: ab eodem them.

Διαμελεϊστὶ, adv. *membratim*: pro quo διαμμελεϊστὶ, apud Hom. per Epenth. Poet. Th. μέλος, *membrum*.

Διαμέλλω, f. έσω, *procrastino*. Th. μέλλω.

Διαμεμενηκότες, nom. pl. præt. perf. part. act. ex διαμένω, *permaneo*, quod vide.

Διαμέμφομαι, *incuso*: ex διά & μέμφομαι, *conqueror*, *accuso*: f. ψομαι p. μέμεμμαι.

Διαμένω, *permaneo*, *perduro*: f. μενῶ. p. διαμεμένηκα. a. 1. διέμεινα. a. 1. sub. διαμείνω, ῃς, ῃ. imperf. διέμενον. Ex διά & μένω, *maneo*.

Διαμερίζω, *partior*, *distribuo*, *discrepo*: imperf. διεμέριζον. f. ίσω. p. διαμεμέρικα. a. 1. διεμέρισα. a. 1. imperat. διαμέρισον, ατω. perf. pass. διαμεμέρισμαι. a. 1. pass.

διαμερίζω, *discedi*, f. 1. pass. διαμερισθή-σομαι. a. 1. m. διεμερισάμην, ων, ατο · ex διὰ & μερίζω, *separo*. Them. μείρω, *divido*.

Διαμερισμὸς, ῦ, ὁ, *distributio, dissidium*: à διαμερίζω, quod vide.

Διαμετρέω, *dimetior*, f. ήσω. p. διαμεμέτρηκα · ex διὰ & μέτρον, *mensura*.

Διαμετρήσασθαι, *metiri*, ejusd. a. 1. inf. m.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, *dimensio*: &

Διαμετρητὸς, ῦ, *dimensus, mensuratus*: ab eod.

Διάμετρος, ῦ, ἡ, sub (γραμμὴ) *DIAMETER*, linea recta figuram, qua longissimè patet, ex æquo secans. Th. μέτρον.

Διαμνημονεύω, *in memoriam revoco, commemoro*: à μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνάομαι, *memoro*.

Διαμοιράομαι, *dispartior, divido*. à μοῖρα, *pars*, quod à μείρω, *divido*.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, *permansio, stabilitas, perennitas*, à διαμένω, quod vide.

Διαμορφόω, f. ώσω, *deformo*: à μορφόω, *FORMO*. Th. μορφὴ, *FORMA*.

ΔΙΑΜΠΑ'Ξ, *in totum, utrinque*: διὰ παντός.

Διαμπερὲς, & διαμπερέως, adv. *prorsus, in totum, perpetuò, exactè, utrinque perforatum*: ex διὰ & ἀμπερὲς, per Tmesin, pro διαναπερὲς, à διὰ, ἀνὰ & πείρω, *transadigo*.

Διαμπραθέειν, a. 2. inf. à διαπέρθω, *devasto*. Nisi sit Poet. pro διαναπραθεῖν, metri causa. à πέρθω, *vasto*. f. 2. πραθῶ. a. 2. ἔπραθον. a. 2. inf. πραθεῖν. Ion. & Poët. πραθέειν.

Διαμυλλαίνω, *rictu os distraho, tortis labris illudo & irrideo*; item, *pastoritia fistula prosequor*. Th. μυλλὸς, *curvus*.

Διαμυστίλλειν, *in minima frusta dissecare*. Vide μυστίλλω.

Δίαν, acc. sing. à δῖος, α, ον, *divinus, a, um*. Th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διᾶναι, a. 1. inf. act. à διαίνω, *humecto, madefacio*.

Διαναπαύω, *recreo, interquiescere facio*; ex διὰ, ἀνὰ & παύω.

Διαναυμαχεῖν, *navali prælio dimicare*. vide ναυμαχία.

Διάνδιχα, *bifariam*, adv. Poët. ex διὰ & ἄνδιχα, contractè ex ἀνάδιχα, idem: uti etiam simplex δίχα. per τμῆσιν, διὰ δ' ἄνδιχα, &c. Hesiod. Th. δὶς, *bis*.

Διανέειν, vide in νέω.

Διανεῖμαι, a. 1. inf. act. &

Διανεμηθῇ, *serpat*, 3. sing. a. 1. sub. pass. &

Διανενέμηται, perf. pass. à

Διανέμω, *divido, administro, rego*, f. μῶ. præt. διανενέμηκα. præs. pass. διανέμομαι, *servo, divulgor, distribuor*. perf. pass. διανενέμημαι. a. 1. pass. διενεμήθην. a. 1. sub. pass. διανεμηθῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ & νέμω, *tribuo*.

Διανεύω, *innuo*, f. εύσω. p. διανένευκα. a. 1. διένευσα · ex διὰ & νεύω, *annuo*.

Διανοέομαι, ῦμαι, *ratiocinor, mente agito, sentio*: ex διὰ & νοέω, *cogito*. Th. νόος vel νῦς, *mens*.

Διανοηθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass.

Διανόημα, ατος, τὸ, *cogitatum, cogitatio*. à 1. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Διανοῆσθε, 2. pl. sub. præs. pass. ab eod. verbo.

Διανοητικὸς, ῦ, *ad cogitationem pertinens, intellectualis*: à 3. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Διάνοια, ας, ἡ, *agitatio mentis, cogitatio, ratiocinatio, animus, sensus*. ab eod. th.

Διανοίγω, *adaperio*. præs. part. διανοίγων, ντος, νοῖγον. imperf. διήνοιγον. f. διανοίξω, a. 1. διήνοιξα, a. 1. pass. διηνοίχθην, ης, η. & in 3. pl. διηνοίχθησαν. a. 1. imperat. pass. διανοίχθητι, *aperitor*: ex διὰ & ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ, & οἴγω, *aperio*.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, *distributio, divisio, largitio ad populum*: à præt. m. verbi διανέμω, *distribuo*.

Διανούμενος, præs. part. pass. à διανοέομαι, ῦμαι, *mente agito*.

Διανυκτερεύω, *pernocto*, f. εύσω. p. διανενυκτέρευκα. a. 1. διενυκτέρευσα · ex διὰ & νυκτερεύω, *noctem transigo*, quod à νύκτερος, *nocturnus*. Th. νὺξ, νυκτὸς, *nox*.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, *iter, itineris perfectio, progressus*, seu *iter uno die absolutum, ut mansio una nocte*: à

Διανύω, propriè, *iter absolvo, expedio, perficio*. f. ύσω. p. διήνυκα. a. 1. διήνυσα · ex διὰ & ἀνύω, *perficio*.

Διάξεις, f. 1. act. sed διαξεῖς. Dor. f. 1. à διάγω, *dego*. f. ξω, p. διῆχα. a. 2. διῆγον. Th. ἄγω, *duco*.

Διαπαντὸς, *semper*. Legitur ut vox una: & διὰ παντὸς, sc. χρόνυ, adv. *per omne tempus, sempiternùm*.

Διαπαρθενεύειν, *virginem vitiare*. Th. παρθένος, *virgo*.

Διάπασμα, ατος, τὸ, *medicamentum corpori vel potui inspersum*: à

Διαπάσσω & Att. -άττω, *inspergo*. Th. πάσσω, idem.

Διάπειρα, ας, ἡ, Ion. *experientia, periculum, experimentum*: Hinc

Διαπειράω, ῶ, & -άζω, *experior, exploro*: à πειράω, vel άζω, *tento*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Διαπέμπω, *dimitto, transmitto*. Th. πέμπω, *mitto*.

Διαπεραίνω, f. ανῶ, *ad finem perduco, absolvo, efficio*. Th. πέρας, *finis*.

Διαπεράναι, ejusd. a. 1. inf.

Διαπεράσας, αντος, a. 1. part. à seq.

Διαπεράω-ῶ, *trajicio, pertranseo*. f. άσω, & ήσω. p. διαπεπέρακα. a. 1. διεπέρασα. Pro διαπεράν, per Sync. etiam dicimus διαπρᾶν · hinc f. διαπρήσω, & Poët. διαπρήσσω. Th. περάω, *transeo*.

Διαπερδικίζω, idem quod ἐκπερδικίζω, *decipio, effugio*. Th. πέρδιξ, *perdix*.

Διαπέρθω, f. έρσω. idem quod th. πέρθω, *devasto, depopulor.*

Διαπέρσομεν, *destruxerimus*, ejusd. 1. pl. f. 1. act.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. διαπεσεῖν, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*. f. πεσοῦμαι. a. 2. ἔπεσον.

Διάπηγα, τὰ, *intercolumnia*, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται.

Διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, *intercido, interlabor, diffluo*. Th. πίπτω, *cado*.

Διαπιστεύω, f. εύσω, *credo, concredo*, seu *fidei committo*: à πιστεύω, idem. Th. πείθω.

Διαπιστέω, f. ήσω, *prorsus diffido*: ab ἀπιστέω, *non credo*. ab eod. th.

Διάπλασμα, ατος, τὸ, *unctio, fomentum*: à

Διαπλάσσω, & Att. -άττω, *fingo, formo*; item, *illino*. à πλάσσω, vel -άττω, idem.

Διαπλεῖν τὸν βίον, *vitam traducere*: vide διαπλέω.

Διαπλέξαισα, *contexens*: Æol. pro διαπλέξασα, a. 1. part. act. f. g. à πλέκω, *necto*.

Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à seq.

Διαπλέω, *transnavigo, pernavigo*. f. πλεύσω. p. διαπέπλευκα. a. 1. διέπλευσα. Th. πλέω, *navigo*.

Διαπλώω, f. ώσω, Poët. idem quod διαπλέω.

Διαπνέω, & -είω, Poët. *perspiro, perflo, difflo*. Th. πνέω, *spiro*.

Διαπολεμέω, *debello, decerto*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Διαπονέω & διαπονέομαι, *elaboro, operam do, exerceo, ægrè fero*. a. 1. pass. διεπονήθην. a. 1. part. pass. διαπονηθεὶς ex διὰ & πονέω, *laboro*. Th. πένομαι, *ago*. p. m. πέπονα.

Διαπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ διὰ πόντου πλέων, *qui per mare navigat, transmarinus*; item *maritimus*.

Διαπορεύομαι, *prætereo, pertranseo, perambulo*, imperf. διεπορευόμην, perf. pass. διαπεπόρευμαι. a. 1. διεπορεύθην. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Διαπορέω, *hæsito, ambigo, addubitans quæro*, imperf. διηπόρεον, ουν, εες, εις. f. ήσω. p. διηπόρηκα. Th. πείρω, *transadigo*. p. m. πέπορα, unde πόρος, ἄπορος, ἀπορέω, *dubito*.

Διαπόρησις, εως, ἡ, *dubitatio*. à 3. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Διαπορθμεύειν, *trajicere*. à πορθμὸς, *fretum*, quod à πείρω, *transeo*.

Διαπραγματεύομαι, *negotior*. f. εύσομαι. a. 1. m. διαπραγματευσάμην, ω, ατο. ex διὰ & πραγματεύομαι, *negotior*: à πρᾶγμα, *negotium*. Th. πράσσω, vel ττω, *facio*.

Διαπραθέειν, *devastare*, a. 2. inf. Ion. pro διαπραθεῖν· ex διὰ & πέρθω, *vasto*. a. 2. ἔπραθον.

Διαπράθομεν, *destruximus*, 1. pl. a. 2. ind. act. Ion. ab ἔπραθον, pro ἔπαρθον, verbi πέρθω, *vasto*.

Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. διαπράξασθαι. a. 1. inf. m. à

Διαπράσσω, & Att. -άττω, *perficio, perago, impetro*. Th. πράσσω vel ἄττω, *facio*.

Διαπρήξασθαι, Ion. pro διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Διαπρήσασα, f. 1. part. f. g. &

Διαπρήσουσι, *pertransibunt*, 3. pl. f. 1. act. Poët. gem. σσ. à διαπεράω, *pertranseo*, quod ex διὰ & περάω. f. περήσω, & per Sync. πρήσω, & Poët. gem. σσ, πρήσσω· unde

Διαπρήσσω, *pertranseo, percurro*.

Διαπρήσσω, etiam Ion. pro διαπράσσω, vel άττω, *perficio*.

Διαπρηστεύειν, *judicium deferre*: q. à διαπρήσσω, *pertranseo*.

Διαπρίω, *serra disseco*. f. ίσω. p. διαπέπρικα, a. 1. διέπρισα. Hinc διαπρίομαι, *frendeo*; item pass. *serrâ diffindor*. imperf. διεπριόμην, ου, ετο, a. 1. διεπρίσθην. Th. πρίω, *serro*.

Διαπρὸ, adv. *per totum, penitus, omnino, prorsus*, ex διὰ & πρὸ, *ante*.

Διαπρύσιος, ου, *penetrabilis, auditui pervius*, quasi διαπορεύσιος, à διαπορεύω. Th. πείρω, *transeo*.

Διάπτωμα, ατος, τὸ, *lapsus*: &

Διάπτωσις, εως, ἡ, *ruina, opinionis & spei frustratio, infortunium, lapsus vitæ*. à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*.

Διαρκέω, f. ήσω. p. ηκα. *par sum, perduro, permaneo*: ex διὰ & ἀρκέω *propulso, opitulor*.

Διαρκῇς, ejusd. 2. sing. præs. sub.

Διαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, *durans, sufficiens, constans*: &

Διαρκῶς, adv. *sufficienter*. ab eod.

Διαρπάζω, *diripio*. f. άσω. p. διήρπακα. a. 1. inf. διαρπάσαι. ex διὰ & ἁρπάζω, *rapio*.

Διαρραγείης, a. 2. opt. pass. à διαρρήγνυμι quod vide.

Διαρραίσει, *vastabit*, f. 1. ind. à διαρραίω. *destruo*. f. σω· ex διὰ & ῥαίω, f. σω. *profligo, vasto*.

Διαρρέω, *perfluo, diffluo*: à ῥέω, *fluo*.

Διαρρήγνυμι, vel διαρρήσσω, *dirumpo, diffringo*. f. διαρρήξω, p. διέρρηχα. a. 1. διέρρηξα, a. 1. part. διαρρήξας, αντος, imperf. pass. διερρηγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*.

Διαρρήξας, αντος, & in f. g. διαρρήξασα, a. 1. part. à διαρρήγνυμι.

Διασαφέω, *significo, planum facio*. f. ήσω. p. διασεσάφηκα. a. 1. διεσάφησα· ex διὰ & σαφέω, *declaro*. Th. σαφὴς, *perspicuus*.

Διασάφησις, εως, ἡ, *interpretatio, declaratio, patefactio*: à διασαφέω.

Διασείω, *concutio*, f. σείσω. p. διασέσεικα. a. 1. διέσεισα. a. 1. sub. διασείσω, ῃς, ῃ. & in 2. pl. διασείσητε, *concutite*: Ex διὰ & σείω, *moveo*.

Διασημαίνω, f. ανῶ, *signum do, manu significo*: à

Διάσημος, ου, ὁ, ἡ, *illustris*. quod à σῆμα, *signum*.

Διασιγάσουμαι, *reticebo*, Dor. pro διασιγήσομαι, f. 1. m. à σιγάω, *sileo*.

Διασκεδάω, seu -άζω, *dissipo, disjicio*: à σκεδάω, vel -άζω, *dissipo*.

Διασκευάζω, *apparo, instruo, adorno*: & inde

Διασκευή, ῆς, ἡ, *apparatus, adornatio, ornamentum*; à them. σκεῦος, *vas*.

Διάσκεψις, εως, ἡ, *consideratio, consultatio*; à σκέψις, idem, quod à σκέπτομαι, *circumspicio*.

Διασκηνίπτω, idem quod διασκορπίζω, *dissipo*: quod vide, & σκνίπτω.

Διασκιδνᾶσι, *dissipant*, 3.pl.præs. act. à

Διασκίδνημι, f. ήσω, p. ηκα, *dissipo, diffundo*. Th. σκεδάω, *dispergo*.

Διασκορπίζω, *dispergo, disjicio*. f. ίσω. p. διεσκόρπικα. perf. pass. διεσκόρπισμαι. a. 1. pass. διεσκορπίσθην. f. 1. pass. διασκορπισθήσομαι· ex διὰ & σκορπίζω, *dissipo*.

Διάσμα, ατος, τὸ, *licium*: à διάζομαι, *telam perficio*.

Διασμᾶν, *abstergere*. Th. σμάω, idem.

Διασπαρέντες, nom. pl. a. 2. part. pass. διασπαρῆναι, a.2.inf.pass. à διασπείρω, *dispergo*, quod vide.

Διάσπασις, εως, ἡ, &

Διάσπασμα, ατος, τὸ, necnon

Διασπασμὸς, οῦ, ὁ, *dissipatio, divulsio*: à perf. pass. seq.

Διασπάω, *discerpo, divello, distraho*, f. άσω. p. διέσπακα. a. 1. διέσπασα. perf. pass. διέσπασμαι. inf. διεσπάσθαι, a. 1. pass. διεσπάσθην. a. 1. sub. pass. διασπασθῶ· ex διὰ & σπάω, *traho*.

Διασπείρω, *dissemino, dispergo*. f. 1. διασπερῶ. f. 2. διασπαρῶ. p. διέσπαρκα. a. 1. διέσπειρα. a. 2. διέσπαρον. a. 2. pass. διεσπάρην, *dispersus fui*. a. 2. part. διασπαρείς, έντος, p. m. διέσπορα· ex διὰ & σπείρω, *semino*.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, *dispersio*: à præt. m. διέσπορα verbi διασπείρω, *dispergo*.

Διασταλήσονται, *dividentur*, 3. pl. f. 2. pass. verbi διαστέλλω.

Διαστὰς, άντος, *distans, divisus*, a. 2. part. verbi διΐστημι, *dirimo*: &

Διάστασις, εως, ἡ, *distantia, dissidium*. à διΐστημι, *separo*: ex διὰ & ἵστημι, *sto*.

Διάστειλον, *constitue*, a. 1. imperat. act. à

Διαστέλλω, *mando, edico*; item *diduco, separo, distinguo, definio*. fut. διαστελῶ. p. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. imperf. pass. διεστελλόμην, ου, ετο, a. 1. m. διεστειλάμην, ω, ατο, præt. m. διέστολα· ex διὰ & στέλλω, *mitto, contraho*.

Διάστημα, ατος, τὸ, *intervallum*: à διΐστημι, *disto*. Th. ἵστημι, *sto*.

Διαστῆσαι, a. 1. inf. διαστήσας, αντος, *progressus*, a. 1. part. act. ab eodem verbo & them.

Διϊστήτην, *disjuncti sunt*, a. 2. act. dual. num. Ion. pro διεστήτην, à διέστην, verbi διΐστημι.

Διαστοιβάζειν, *constipare*, quod à στοιβάζω, *struo*. Th. στείβω, *calco*.

Διαστολὴ, ῆς, ἡ, *distinctio, differentia*; item *dilatatio, diductio, extensio*. cui συστολὴ opponitur, apud Medic. & Gram. à perf. m. ver. διαστέλλω, *diduco*. Th. στέλλω, *contraho*.

Διαστρέφω, *perverto, distorqueo*, f. ψω. p. διέστροφα. a. 1. διέστρεψα. a. 1. inf. διαστρέψαι, *avertere*. præt. perf. pass. διέστραμμαι. part. διεστραμμένος, η, ον, *perversus*. perf. m. διέστροφα. ex διὰ & στρέφω, *verto*.

Διαστροφὴ, ῆς, ἡ, *perversio, distortio*: &

Διάστροφος, ου, ὁ, ἡ, *perversus, distortus, qui à mente est alienatus*: à perf. m. v. διαστρέφω.

Διασυρμὸς, οῦ, ὁ, *detractio, obtrectatio*: à

Διασύρω, εις, ει, *distraho, lacero, detraho, obtrecto*. Th. σύρω, f. ρῶ, *traho*, p. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι.

Διασφὰξ, άγος, ἡ, *loci distantia, intervallum, divortium*: ex διὰ & σφάζω, *jugulo*.

Διασχὼν, a.2. part. act. à διέχω, q. à διασχίω, *penetro, trajicio*. Them. ἔχω, *habeo*, a.2. ἔσχον.

Διασώζω, *servo, conservo*, f. σω. p. διασέσωκα, a. 1. διέσωσα. a. 1. sub. διασώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. διασῶσαι, a. 1. pass. διεσώθην, ης, η, *sanatus fui*, a. 1. part. pass. διασωθείς. a. 1. inf. pass. διασωθῆναι· à σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.

Διασώσειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. præc. verbi.

Διασώσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. & in 3. pl. διασώσωσι· à διασώζω.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio, dispositio*, ab a. 2. pass. διετάγην, ης, η. vel à perf. m. v. διατάσσω, quod vide.

Διάταγμα, ατος, τὸ, *edictum*, à perf. pass. ejusd. verbi.

Διάταξις, εως, ἡ, *constitutio*: ab eod. verbo, in eod. temp.

Διάτασις, εως, ἡ, *extensio, contentio*: à διατείνω, quod vide.

Διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo, conturbo*, f. ξω, p. διατετάραχα. a. 1. διετάραξα. perf. pass. διατετάραγμαι. a. 1. pass. διεταράχθην· ex διὰ & ταράσσω vel -ττω, *commoveo*.

Διατάσσω, seu -ττω, *præcipio, ordino, dispono*: f. ξω. p. διατέταχα. a. 1. διέταξα. a. 2. διέταγον, f. 1. m. διατάξομαι. perf. pass. διατέταγμαι, *edixi*: perf. part. pass. διατεταγμένος, η, ον, a. 1. pass. διετάχθην, hinc τὰ διαταχθέντα, *demandata*, a. 1. part. pass. a. 2. pass. διετάγην. & part. διαταγείς, a. 1. med. διεταξάμην, ω, ατο, perf. m. διατέταγα. Th. τάσσω vel -ττω, *ordino*.

Διαταχίαν, *celerrimè, repentè*; seu seorsim

διὰ

διὰ ταχέων, item διαταχέως, seu διὰ τάχους, & διαταχέως, nec non διατάχως. Th. ταχὺς, celer.

Διατεθεῖεν, per Sync. pro διατεθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. à διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono: fut. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην, hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, divulgata, perf. part. pass. à διαθρυλλέω, divulgo: f. ήσω. p. ηκα· ex διὰ & θρύλλος, susurrus, murmur.

Διατείνας, a. 1. part. act. à

Διατείνω, extendo, distendo, f. νῶ. a. 1. διέτεινα. Th. τείνω, tendo.

Διατελέω, ῶ, έεις, ῆς, &c. permaneo, neutr. absol. item active, perago, traduco, conficio: f. έσω. p. διατετέληκα, à τελέω, quod à τέλος, finis.

Διατέλους, & διὰ τέλους, continenter, assiduè.

Διατέμνω, f. μῶ, disseco, separo, divello: à τέμνω, seco.

Διατεταμένος, ου, distentus: part. perf. pass. à διατείνω, distendo. Inde

Διατεταμένως, adv. obnixè.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. à διατάσσω, quod vide.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. à διατινάσσω, concutio: f. ξω. p. χα. Th. τινάσσω, quatio.

Διατετραίνειν, Ion. & Poët. pro διατορεῖν, perforare: διατετρανέεις pro διατετρανεῖς, perforabis: vide τετραίνω. Th. τιτράω, perforo.

Διατηρέω, conservo: imperf. διετήρεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. p. διατετήρηκα. Th. τηρέω, servo.

Διατί, quare? adv. interrogandi: ex διὰ propter, & τί, quid?

Διατίθημι, dispono: f. διαθήσω. p. διατέθεικα. a. 2. διέθην præs. pass. διατίθεμαι, paciscor, & in 3. pl. διατίθενται. f. 1. m. διαθήσομαι. a. 2. m. διαθέμην, σο, το. Th. τίθημι, pono.

Διατριβαῖς, dat. pl. à

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, commoratio, conversatio: item, exercitatio, institutum vitæ, collatio, congressus: à

Διατρίβω, commoror, versor, dego, neutr. item active attero, consumo, procrastino, imperf. διέτριβον. f. ψω. p. διατέτριφα. a. 1. διέτριψα. a. 2. διέτριβον, idem cum imperf. contrivi: præs. part. pass. διατριβόμενος, attritus: διατρίβοντας, acc. pl. part. act. Th. τρίβω, tero.

Διατριχα, trifariam: à τρίχα, Dor. τρίχθα. Th. τρεῖς, tres.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum: à διατρέφω, nutrio, p. m. διατέτροφα· ex διὰ & τρέφω, alo.

Διατρυφεὶς, ένΘ, a. 2. part. pass. à διαθρύπτω, diffringo, contero: quod ex διὰ & θρύπτω, frango: quod vide

ΔΙΑΤΤΑΩ, ῶ, percribro: q. à διασείω à σείω, concutio: unde σήθω.

Διατυπόω, f. ώσω, conformo, informo, fingo, describo: & exinde

Διατύπωσις, εως, ἡ, delineatio, descriptio, informatio. Th. τύπτω, percutio.

Διαυανθῆναι, a. 1. inf. pass. ex διαυαίνω, desicco. Th. αὔω, arefacio, accendo.

Διαυγάω, & -άζω, illucesco: f. άσω. p. διηύγηκα. a. 1. διηύγασα. a. 1. sub. διαυγάσω, ῃς, ῃ, ab αὐγάζω, illustro. Th. αὐγὴ, splendor, lux.

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, Diauli cursor: à δίαυλος, & δρόμος, à τρέχω, curro: Legitur & διαυλοδρομᾶν, gen. plur. Dor. pro διαυλοδρόμων. Vel est διαυλοδρομέω, ῶ, ὁ.

Δίαυλος, ου, ὁ, cursus reciprocus seu duplicatus, obeundi scil. stadium, ac mox redeundi: consule Suid. & Etymol. mag. à δὶς & αὐλίζεσθαι, quòd bis in eodem staret.

Διαφάγῃ, comedat, devoret, 3. sing. subj. act. à διαφάγω, quod à διὰ & φάγω.

Διαφαγὼν, οῦσα, ὸν, comedens, exedens, part. præs. indic. ejusd. verbi.

Διαφαίνειν, interlucere, diluculum esse: à φαίνω, luceo.

Διαφάνεια, ας, ἡ, perspicuitas: &

Διαφανὴς, έΘ, ὁ, ἡ, perlucidus, qui transparet; à διαφαίνω, ostendo; p. m. διαπέφανα. Th. φαίνω, splendeo.

Διαφέροντα, τὰ, discrepantia, præstantia, potiora: part. præs. à

Διαφέρω, DIFFERO, antecello, deporto: f. διοίσω. a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. a. 2. sub. διενέγκω, ῃς, ῃ. præs. pass. διαφέρομαι, dissеminor: item hinc inde jactor. Th. φέρω, fero.

Διαφεύγω, effugio: f. 1. m. διαφεύξομαι. a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμι. p. m. διαπέφευγα, pro διαπέφυγα. Th. φεύγω, fugio.

Διαφημίζω, spargo famam: f. ήσω. p. διαπεφήμηκα. a. 1. διεφήμισα· ex φήμη, fama. Th. φάω, dico.

Διαφημίζω, divulgo, dissemino: f. ίσω. p. διαπεφήμικα. a. 1. pass. διεφημίσθην· ab eod. them.

Διαφθαρῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à

Διαφθείρω, corrumpo, stupro, interficio: f. 1. διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. act. διαφθεῖραι. a. 2. act. διέφθαρον. perf. pass. διέφθαρμαι, part. διεφθαρμένος, corruptus, a. 2. pass. διεφθάρην. p. m. διέφθορα· à φθείρω, corrumpo, quod à φθίω, idem.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela, stupratio, interitus, pernicies: à p. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, corrumpo.

Διαφθορέειν, Ion. pro διαφθείρειν, diripere, vastare: à φθείρω.

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, dissidium: à διαφέρω, differo.

Διαφορέω, idem ac διαφέρω, item diripio, dissipo: διαφορῆσαι, a. 1. inf. act. Th. φέρω, fero.

Δια-

Διαφορητικὸς, ῦ, *discussorius*; ut διαφορητικὰ φάρμακα. à 3. perſ. perf. paſſ. præc. verbi.

Διάφορος, ου, ὁ, ἡ, *diverſus, excellens*: comp. διαφορώτερος, α, ον, *excellentior*: à διαφέρω, *differo*.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, *interſtitium*: à 1. perſ. perf. paſſ. ſeq.

Διαφράσσω, ſeu -άττω, f. άξω, p. χα, *interſepio, obſtruo*. Th. φράσσω, *ſepio*.

Διαφύγοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, *effugio*: à 2. ἔφυγον. Th. φεύγω, *fugio*.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. à

Διαφυλάσσω, vel -ττω, *cuſtodio, conſervo*. Th. φυλάσσω, idem.

Διαφωνέω, f. ήσω, *diſcrepo, diſſentio*; item *diſſono*; à φωνέω, *voco*, quod à φωνὴ, *vox*.

Διαφώσκειν, *illuceſcere, diluculum fieri*. Th. φάω, *luceo*.

Διαχέαι, a. 1. inf. act. à

Διαχέω, *diffundo*. Th. χέω, *fundo*, f. χέσω & χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Διαχειρίζομαι, f. ίσομαι, *violentis manibus occido, interficio*; item *adminiſtro*: à

Διαχειρίζω, idem. f. ίσω. p. διακεχείρικα, a. 1. διεχείρισα, a. 1. m. διεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. διαχειρίσασθαι, à χειρίζω, *manu tracto*. Th. χεὶρ, *manus*.

Διαχειροτονεῖν, *dijudicare*, vel *decretum facere*, propriè per manuum elevationem, διαψηφίζειν verò *calculis*: &

Διαχειροτονία, ας, ἡ, *dijudicatio*, q. *ſuffragiorum diviſio*: à διὰ, χεὶρ, & τείνω, *extendo*.

Διαχρήσασθαι μιν, *ſeipſum interficere*: hinc διαχρησεῖται, Dor. pro διαχρήσεται, *interficiet*: à

Διαχρέομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *interficio, ſuppliciis afficio*; item ut ſimplex χρέομαι, *utor*. Th. χρεάω.

Διαχρῆναι, inf. à διαχρέω vel διάχρημι. Vel legend. διαχρᾶν pro διαιρεῖν, *aliquid diſtincte dicere*.

Διαχρῆσθαι, idem quod ſimplex χρῆσθαι.

Διαχωρέω, ῶ, *pervado, peregrinor*. Th χῶρος, *locus*.

Διαχωρίζω, *ſeparo, disjungo*. f. ίσω. p. διακεχώρικα, a. 1. διεχώρισα, præſ. m. διαχωρίζομαι, *diſcedo*: διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. ex διὰ & χωρίζω. Th. χωρὶς, *ſeorſim*.

Διάψαλμα, *vocis inter canendum mutatio, rythmi commutatio, viciſſitudo canendi*; alii *pauſam*; alii *alterius ſensûs exordium*; & alii *cujuſd. muſicæ varietatis ſilentium*, di-erunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω, *pſallo, tango*.

Διαψεύδομαι, *fruſtror, fallor*; item activè idem ac th. ψεύδω, *fallo, decipio*.

Δίβαφος, & δίβαπτος, ου, ὁ, ἡ, *purpura bis tincta*: à δὶς, *bis*, & βάπτω, *tingo*.

Δίγαμμα, *duplex gamma*, ſc. F quod & digamma Æolicum appellatur.

Δίγληνος, ου, ὁ, ἡ, *qui geminas oculorum pupillas habet*: ex δὶς, & γλήνη, *oculi pupilla*.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, *documentum*: à διδάσκω, *doceo*: præt. paſſ. δεδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, *virtutes doctrinâ comparatæ*: διδακτὰ, ſcil. πράγματα.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad docendum*: &

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, *doctus, a, um*: idem quod δεδιδαγμένος, & *de rebus quæ doceri diſcive poſſunt*. Th. διδάσκω, *doceo*.

Διδακτέον, ου, τὸ, *minerval*: ab eod. th.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. à διδάξεις, a. 1. Ion. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, *doceo*. f. διδάξω.

Διδάξῃς, 2. perſ. a. 1. ſub. διδάξω, f. 1. vel a. 1. ſub. à διδάσκω, *doceo*: quod vide.

Δίδαξις, εως, ἡ, *doctrina, præceptio*: ab eod. th.

Δίδασκ' pro δίδασκε, *doce*, præſ. imperat. act. à διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, *locus docendi, ſchola*: &

Διδασκαλία, ας, ἡ, *doctrina, docendi munus*: διδασκαλία, ων, τὰ, pro *documentis, rebuſque quas quis aliquem docet*: *minerval*. ab eod. th.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, *magiſter, præceptor*: ab eod. etiam them.

Διδασκέμεν & διδασκέμεναι, præſ. inf. Ion. & Dor. pro διδάσκειν, à διδάσκω, *doceo*.

Διδάσκευ, *diſce*, Dor. præſ. imperat. paſſ. pro διδάσκου, ejuſd. verbi.

Διδασκέω, Att. pro διδάσκω, *doceo*.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, *doceo*.

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, *doceo*, imperf. ἐδίδασκον, f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. imperat. δίδαξον, a. 1. ſub. διδάξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. διδάξαι, præſ. paſſ. διδάσκομαι, *diſco*: p δεδίδαγμαι, a. 1. paſſ. ἐδιδάχθην, ης, η, & in 2. pl. ἐδιδάχθητε, *didiciſtis*. Hinc compoſ. αὐτοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, *qui ſua induſtria aliquid didicit*: ἑτεροδιδασκαλία, *nova ſeu aliena doceo*: ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, *falſus doctor*.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, *doctrina*: à διδάσκω.

Διδαχθῇς, *docearis*, a. 1. ſub. paſſ. ejuſd. verbi.

Διδέασι, Poët. pro διδέασι, ſeu διδεῖσι, à δίδημι, idem quod δέω, *ligo*.

Δίδη, Ion. & Poët. pro ἐδίδη, 3. ſing. imperf. à δίδημι, quod à δέω.

Διδόαμεν pro δίδομεν, 1. pl. præſ. ind. pleonaſmo literæ α, à δίδωμι, *do*.

Διδοῖ, 3. ſing. præſ. διδοῖσθα, pro διδοῖς, 2. ſing. per Paragog. Æol. ſyllabæ θα, à διδόω, pro δίδωμι, *do*: Sec & δίδοι, Dor. pro δίδου, *da*, præſ. imperat. à δίδωμι, pro δίδοθι.

Διδόμεν, Ion. Dor. & Æol. pro διδόναι, præſ. inf. hinc διδόναι φόβω θῆρας, *feras* inji-

injicere metum: Pind.

Διδοῖ, Dor. pro δίδωσι, *dat*, 3. sing. præs. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. pl. præs. vel dat. plu. part. præs. act. à δίδωμι, *do*.

Διδότω, 3. sing. præs. imperat. act. à δίδοθι, & in 2. pl. δίδοτε, *date*: à δίδωμι.

Δίδου, imperf. Ion. pro ἐδίδου, *dabat*, à διδόω· potest etiam esse imperat. præs. pass. δίδου καὶ δίδοσο, *da*: διδοῦμαι, Poët. Epenth. pro διδόναι, præs. inf. act. διδοὺς, præs. part. act. διδοῦσιν, 3. pl. præs. ind. à δίδωμι.

Διδοῦν, Ion. & Poët. pro διδόναι, *dare*: præs. inf. à δίδωμι· vel inf. à

Διδόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δίδωμι.

Διδράσκω, *fugio*: f. δράσω, p. ακα. a. 2. ἔδραν, ας, &c. a. 2. opt. δραίην & δρῴην, inf. δρᾶναι. part. δρὰς. q. à δράω, pro *fugio*, inus.

Δίδραχμον, ου, τὸ, (sub. νόμισμα) *DIDRACHMUM*, nummus duas drachmas valens, neut. g. à

Δίδραχμος, ου, ὁ, ἡ, *qui duarum drachmarum pretii est*: ex δὶς, *bis*, & δραχμὴ, *drachma*.

Διδυμάονε, *gemini* & -*os*, nom. & acc. dual. à διδυμάων, ονος, quod à δίδυμος, *geminus*.

Διδυματόκος, ου, ἡ, *gemellipara*: à δίδυμος, *geminus*: & τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

ΔΙ´ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *geminus*, *duplex*: δίδυμοι, *gemelli*, διδυμάονες, idem, & etiam *bini*: q. à δύο, *duo*.

Διδυμόχροος, *bicolor*: ex δίδυμος, *duplex*, & χρόα, *color*.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præs. sub. &

Δίδωθι, pro δίδοθι, Poët. & Æol. præs. imperat. act. à

ΔΙ´ΔΩΜΙ, *DO*, *dono*, *constituo*: imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. à διδόω, f. δώσω, a. 1. sub. δώσω, ῃς, ῃ, p. δέδωκα, plusq. p. ἐδεδώκειν, & δεδώκειν, Joh. 11. 57. a. 1. ἔδωκα, ας, ε, a. 2. ἔδων, ως, ω. a. 2. imperat. δὸς, & in pl. δότε, *date*: a. 2. sub. δῶ, ῷς, ῷ, a. 2. opt. δοίην, & Attic. δῴην, ης, η. a. 2. inf. δοῦναι. a. 2. part. δοὺς, δόντος, *qui dedit*: imperf. pass. ἐδιδόμην, σο, το. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐδόθην, ης, η. a. 1. opt. pass. δοθείην, ης, η. a. 1. sub. pass. δοθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. δοθῆναι. a. 1. part. pass. δοθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. pass. δοθήσομαι, ῃ, εται.

Διδῶν, Dor. pro διδοῦν, quod vide.

Δίε, pro ἐδίε, *timebat*, imperf. Ion. à δίω, pro δείδω. Alii volunt esse a. 2. verbi δείω pro δείδω, cujus a. 2. sit ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. sing. imperf. verbi διαβαίνω, *transvado*. Th. βαίνω, *eo*.

Διεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, *transeo*.

Διεβλήθην, *delatus fui*, a. 2. ind. pass. à διαβάλλω, *trajicio*, *calumnior*. Th. βάλλω, *jacio*.

Διεγείρω, *excito*, *suscito*, *expergefacio*: f. διεγερῶ. p. διήγερκα. a. 1. διήγειρα. imperf. pass. διηγειρόμην, ου, ετο, a. 1. pass. διηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, *excito*.

Διεγερθεὶς, *excitatus*, a. 1. part. pass. ejusd.

Διέγερσις, εως, ἡ, *excitatio*: ab eod. verbo & them.

Διέγνωκα, *dijudicavi*, *decrevi*: perf. act. & διέγνων, a. 2. pro eod. à διαγινώσκω, quod vide sis.

Διεδάσσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. m. Poët. sic διεδάσσαο, 2. sing. ejusd. temp. pro διεδάσω, Ion. ω mutatur in αο· à διαδάζω, Th. δαίω, *divido*.

Διέδειξε, & διέδειξαν, Ion. pro διέδειξε, & διέδειξαν, a. 1. ind. act. verbi δείκνυμι, *ostendo*.

Διέδην, adv. διὰ τέλους, Hesych. à διίημι, *trajicio*, aut *transeo*.

Διεδιδόμην, σο, το, imperf. pass. à διαδίδωμι, *trado per manus*. Th. δίδωμι, *do*.

Διέδοξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαδοκέω, *videor*: f. -δόξω.

Διέδρα, *effugit*, Dor. pro διέδρη, 3. sing. a. 2. act. q. à δρημι, inus. pro quo διδράσκω, usurpatur, quod vide.

Διέδωκα, a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι, *per manus trado*.

Διέζωσεν, 3. sing. a. 1. act. à διαζώννυμι, *præcingo*: f. ζώσω. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*.

Διέθετο, *pepigit*, 3. sing. a. 2. m. à διατίθημι, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην· &

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διατίθημι, *dispono*: ex διὰ & τίθημι, *pono*.

Δίει, 3. sing. imperf. tanq. à διιέω, verbi διίημι, *transmitto*, *trajicio*. Potest etiam esse 3. sing. præs. verbi δίω, pro δείδω, *timeo*. Tum δίει, *trajice*, est præs. imperat. ut ἴθι, vel εἶ, ἴτω, ab inusit. ἴω, verbi εἶμι, *eo*.

Διειδὴς, έος, & τὸ διειδὲς, *conspicuus*, *clarus*, *a*, *um*. Th. εἴδω, *video*.

Διείδω, & διαείδω, *dignosco*, *perspicio*. Th. εἴδω, *scio*.

Διεῖλε, a. 2 ind. 3. sing. verbi διαιρέω, *divido*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε. Th. αἱρέω, *capio*.

Διειλημμένος, ου, *interceptus*, *distinctus* part. perf. pass. à διαλαμβάνω, quod adi sis.

Διείληφα, ejusd. verbi perf. activ.

Διείρεο, *interroga*, præs. imperat. Ion. pro διείρου à

Διείρομαι, *inquiro*, *interrogo*: ex διὰ & εἴρω, *dico*.

Διέκειτο, *constitutum erat*: imperf. m. à διάκειμαι. Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, *jaceo*.

Διεκόπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi διακόπτω. Th. κόπτω, *scindo*.

Διέκπλους, ου, ὁ, *transitus*, *eductio*, *enavigatio*:

gatio: ex διὰ & ἐκπλέω, *enavigo*. Th. πλέω, *navigo*.

Διεκπλώειν, Ion. & Poët. pro διεκπλεῖν, *navigio trajicere*: ab eod. verbo & them.

Διεκρίθεν, pro διεκρίθησαν, a. 1. pass. à διακρίνω, *discerno*, quod adeas.

Διέκροος, ου, ὁ, Ion. *fluxus aquarum per aliquem locum*: ex διὰ & ἐκρέω, quod ab ἐκρέω, *effluo*. Th. ῥέω, *fluo*.

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. act. à διακωλύω, *obnixè prohibeo*. Th. κωλύω, *impedio*.

Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, *lateo*: f. λήσομαι. p. λέληκα. Th. λανθάνω, idem.

Διελάλουν, imperf. act. à διαλαλέω, *divulgo*. Th. λαλέω, *loquor*.

Διελέγετο, 3. sing. imperf. pass. à διαλέγομαι, *colloquor*. Th. λέγω, *dico*.

Διελέγχω, f. ξω, p. χα, *redarguo*, *refello*: præs. pass. διελέγχομαι, *redarguor*, *reus fio*. p. διήλεγμαι, ξαι, κ). part. διηλεγμένος, *accusatus*. Th. ἐλέγχω, *arguo*.

Διελεῖν, a. 2. inf. διελών, a. 2. part. act. à διαιρέω, *divido*. Th. αἱρέω, a. 2. εἷλον: inde Angl. to deal, a deal, &c.

Διελήλυθα, *transivi*, perf. m. &

Διελευσόμεθα, 1 pl. f. 1. m. verbi διέρχομαι, *transeo*: f. διελεύσομαι.

Διελέχθην, & in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. pass. à διαλέγομαι, *differo*, *colloquor*. Th. λέγω, *dico*.

Διεληλυθότα, acc. sing. præt. m. part. à διέρχομαι, *transeo*, quod vide: & in p. m. διελήλυθα.

Διέλῃς, ῃ, sing. a. 2. sub. act. verbi διαιρέω, quod vide.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. à διέρχομαι, *percurro*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Διελοιδορεῖτο, 3. pl. imperf. pass. à διαλοιδορέω, *convitior*. Th. λοίδορος, *convitiator*.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. m. pro διείλοντο à διαιρέω, *divido*. a. 2. διεῖλον. Them. αἱρέω, *eligo*.

Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. m. à διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor*: f. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυς, *testis*.

Διεμάχετο, 3. sing. imperf. m. à διαμάχομαι, *oppugno*. Th. μάχομαι, *pugno*: f. μαχήσομαι.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à διαμερίζω, *partior*, *distribuo*: ex διὰ & μερίζω, *divido*.

Διενέγκας, & διενεγκὼν, *præstans*, *eximius*. part. a. 1. & 2. à διαφέρω, quod vide sis.

Διενέγκω, ῃς, ῃ, a. 1. vel 2. sub. act. à διαφέρω, *differo*, *deporto*; quod vide.

Διενέγκαι, *conficere*, a. 1. inf. act. verbi διαφέρω Vide in ἐνέγκω.

Διενενόηντο, Ion. pro διενενόηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi διανοίομαι, -οῦμαι, *cogito*: ex διὰ & νοέω. Th. νοῦς, *mens*.

Διενήνοχα, ας, ε, 3. sing. præt. m. à διαφέρω, *differo*: f. οίσω. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Διενιαυτίζειν, *totum annum in aliquo loco transigere*, vel *alicui rei incumbere*: ex διὰ & ἐνιαυτὸς, *annus*.

Διενοήθη, *doluit in corde*, 3. sing. a. 1. pass. à διανοέομαι.

Διεξάγω, *traduco*, *transigo*, *litem dirimo*: ex διὰ, ἐξ, & ἄγω, *duco*.

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *traductio*, *transactio*, *compositio*: ab eod.

Διεξάϊξε, Dor. pro διεξῆιξε, *cum impetu transiit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ex διὰ ἐξ & ἀΐσσω, *irruo*: f. ξω. a. 1. ἦιξα, ας, ε.

Διέξειμι, *narro*, *edissero*, *mente revolvo*, *recito*; item *transeo*: ex διὰ, ἐξ & εἶμι, *eo*.

Διέξεισιν, ejusd. 3. pl. præs. ind.

Διεξελᾶν, seu διεξελαύνειν, *transire*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. &

Διεξεληλύθα, ας, ε, præt. m. verbi διεξέρχομαι, *transeo*, quod vide.

Διεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ab eod.

Διεξελίσσειν, *explicare quod est implicitum*, *dissolvere*: ex διὰ & ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. εἱλέω, *volvo*.

Διεξέρχομαι, *pertranseo*, *digredior*, *enarro*; item *lego*: à διὰ, ἐξ & ἔρχομαι, *venio*, *eo*.

Διεξέρχονται, ejusd. 3. pl. præs. ind. & διεξερχόμενος, η, ον, præs. part.

Διεξίμεναι, Dor. pro διεξιέναι, præs. inf. à διέξειμι, *enarro*, *transeo*: quod ab ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Διεξιέναι, pro διάγειν, *traducere*: vide in διεξίμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, *compitum*, *digressus*, *decursus*, *exitus*: ex διὰ & ἔξοδος, *via quâ exitur*. Th. ὁδὸς, *via*.

Διεπέρασα, ας, ε, a. 1. ind. à

Διαπεράω, *trajicio*. Th. περάω, *transeo*: f. άσω. p. πεπέρακα: quod à πέρας, *terminus*, vel πέρα, *ultra*.

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. à διαπίπτω, *intercido*, *elabor*. Th. πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Διεπέφραδε, 3. sing a. 2. act. pro διέφραδον, ες, ε, *disserui*. Poët. anadiplosi: ex διὰ & φράζω, *dico*: f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Διέπονται, *gubernant*, Dor. pro

Διέπουσι, 3. pl. præs. ind. à διέπω, *rego*.

Διεπράθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi διαπέρθω, *vasto*. Th. πέρθω, idem. a. 2. ἔπραθον.

Διέπρησσον, *exegi*, imperf. Ion. à

Διαπρήσσω, Ion. pro διαπράσσω, *efficio*. Th. πράσσω, vel -ττω, *facio*. Est &

Διαπρήσσω, *pertranseo*, factum per Sync. et fut. πρήσω, à περάω, *transeo*, & διά.

Διέπω, *administro, rego* : ex διὰ & ἕπω, *curo, operor*.

Διεργάζεσθαι, *conficere, interficere* : vide ἐργάζομαι.

Διερευνάω, ῶ, f. ήσω, *indago, pervestigo, perscrutor* : ab ἐρευνάω, *indago*.

Διερευνῶν, ejusd. part. præs.

Διερὸν, acc. sing. f. g. à διερὸς, ᾶ, *humidus, madidus*. Th. διαίνω, *humecto*.

Διερμηνευτὴς, ᾶ, ὁ, *interpres* : à

Διερμηνεύω, *interpretor* : imperf. διηρμήνευον, ες, ε, præs. imperat. διερμήνευε, έτω. f. εύσω. p. διηρμήνευκα. Ex διὰ & ἑρμηνεύω, *interpretor*, quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Διερρηγνύμην, σο, το, imperf. pass. verbi διαρρήγνυμι, *dirumpo*. Th. ῥήγνυμι, *frango*. f. ῥήξω. p. ἔρρηχα.

Διέρρηξα, ας, ε, ejusd. a. 1. act.

Διέρριψα, ας, ε, a. 1. act. à διαρρίπτω, *disjicio* : ex διὰ & ῥίπτω, *projicio*. f. ψω, p. ἔρριφα.

Διέρχομαι, *transeo, prætereo, progredior, perago, obambulo* : imperf. διηρχόμην, ε, ετο. f. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. διέλθω, ης, η. a 2. inf. διελθεῖν. a. 2. part. διελθὼν, όντος. præt. m. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Διερωτάω, *percontor, interrogo* : fut. ήσω. præt. διηρώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, αντος. Them. ἐρωτάω, *quæro*.

Διεσάφησα, ας, ε, & in 3. pl. διεσάφησαν, a. 1. ind. act. à διασαφέω, *significo*. p. διασεσάφηκα. Ex διὰ & σαφὴς, *perspicuus*.

Δίεσις, εως, ἡ, *divisio* ; item *tonus musicus* : à διίημι, quod ex διὰ & ἵημι. Ist & δίεσις, *perfusio* : à διίημι, *perfundo*, quod à διαίνω.

Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, *dispergo*.

Διεσκόρπισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. pass. à διασκορπίζω, *dispergo*. f. ίσω Th. σκορπίζω, *spargo*.

Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex διὰ & σπαράσσω, vel -ττω, *discerpo, lacero*. f. ξω. p. ἐσπάραχα. a. 1. part. σπαράξας.

Διεσπάρην, & in 3. pl. διεσπάρησαν, a. 2. ind. pass. sic διέσπειρα, ας, ε, a. 2. ind. act. à διασπείρω, *dispergo*. f. ερῶ. a. 1. διέσπειρα. Th. σπείρω, *semino*.

Διεσπάσθαι, præt. perf. inf. pass. à διασπάω, *discerpo*. f. άσω. p. διέσπακα. a. 1. pass. διεσπάσθην. Th. σπάω, *traho*.

Διέσπειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διασπείρω. Vide διεσπάρην.

Διέσσυτο, *transiit, trajecit* : plusq. p. pass. pro διεσέσυτο. à perf. σέσυμαι, per Metathesin pro σέσθυμαι. vel ab inus. σύω, vel pro σέσυμαι, à σεύω, *agito*, quod à θέω, idem.

Διεστάλμην, σο, ατο, & in pl. διεστάλμεθα, a. 1. ind. m. à διαστέλλω, *mando*. f. ελῶ. p. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. p. m. διέσταλα. Th. στέλλω, *mitto*.

Διέστην, ης, η, *disjunctus fui*, a. 2. ind. act. à διΐστημι, *disto* : f. διαστήσω. p. διέστηκα, ας, ε. a. 1. διέστησα. Them. ἵστημι, *sto*.

Διέστιχε, *discessit*, 3. sing. a. 2. act. verbi διαστείχω. Th. στείχω, *vado*.

Διεστραμμένος, η, ον, *perversus, a, um*, perf. part. pass. à διαστρέφω, *perverto* : f. ψω. p. διέστροφα. Ex διὰ, & στρέφω, *verto*.

Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Διεστὼς, & in f. g. διεστῶσα, & in acc. pl. διεστῶσας, *dissitas*, perf. part. act. per Crasin, pro διεστηκὼς, ἑστηκυῖα, & Ion. ἑστεὼς, & per Crasin. ἑστὼς, -ῶτος, & in f. g. ἑστῶσα, & n. g. ἑστὼς. Th. ἵστημι, *sto*.

Δίεσχε, *divisit*, 3. sing. a. 2. act. à διέχω. Th. ἔχω, *habeo*, quod vide.

Διεσώθην, ης, η, & in 3. pl. διεσώθησαν, a. 1. ind. pass. Hinc a. 1. opt. pass. διασωθείην, verbi διασώζω, *servo*. Th. σώζω, *servo*.

Διέσωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, *servo*.

Διέταξε, *disposuit*, 3. sing. a. 1. act. verbi διατάσσω, vel -ττω, *ordino* : f. ξω. p. τέταχα. Th. τάσσω, idem.

Διεταράχθην, ης, η, *perturbatus fui*, a. 1. ind. pass. à διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo* : f. ξω. p. χα. Th. ταράσσω, *turbo*.

Διετεκμήραντο, *destinarunt*, 3. pl. a. 1. m. à διατεκμαίρω, *certis signis probo* : f. αρῶ. a. 1. διετέκμηρα. Th. τέκμαρ, *signum*.

Διετέλει, 3. sing. imperf. act. verbi διατελέω, *permaneo* : f. έσω. a. 1. διετέλεσα. Th. τέλος, *finis*.

Διετήρει, 3. sing. imperf. act. διετήρεον, ουν, εες, εις, verbi διατηρέω, *conservo* : f. ήσω. p. ηκα. a. 1. pass. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω, *servo*.

Διετηρὶς, ίδος, idem ac διετία, & ab iisd.

Διετὴς, έος, ὁ, ἡ, *bimulus, biennis* : ex δὶ pro δὶς, *bis*, & ἔτος, *annus*.

Διετετάχατο, Ion. pro διατεταγμένοι ἦσαν, *instructi fuerant*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi διατάσσω, quod vide.

Διετία, ας, ἡ, *biennium* : ex δὶς, *bis*, & ἔτος, *annus*.

Διέτμαγεν, *divisi sunt*, pro διετμάγησαν, 3. pl. a. 2. pass. Bœot. Sync. à διατμήγω, vel -τμηγνύω, f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *seco*.

Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, *discidit*. a. 1. act. ejusd. verbi.

Διέτριβον, ες, ε, imperf. verbi διατρίβω, *commoror*. Th. τρίβω, *tero* : f. ψω. p. τέτριφα.

Διέτριψεν, *dilapidavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διευκρινέω, -ῶ, f. ήσω, idem ac διακρίνω,

dis-

discerno, discutio, dijudico: &

Διευκρίνησις, εως, ἡ, discretio, discussio: ex διὰ, εὖ & κρίνω, judico.

Διέφαυσεν, illuxit, 3. sing. a. 1. verbi διαφαύσκω, f. αύσω. à Th. φάω, luceo.

Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. pass. à διαφθείρω, corrumpo: f. ερῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα, a. 1. inf. διαφθεῖραι. p. m. διέφθορα. à φθείρω, corrumpo. Th. φθέω. idem.

Διέφθαρμαι, perf. pass. διεφθαρμένος, part. perf. ejusd. verbi.

Διέφυ, interjectum est, 3. sing. a. 2. ex διὰ & φύμι, vel φύω, nascor. a. 2. ἔφυν, υς, υ.

Διεχειρίσασθε, interfecistis, 2. pl. a. 1. m. à διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, interficio: f. ίσω. p. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Διεχρήσατο, 3. sing. a. 1. m. διεχρησάμην, ω, ατο. à διαχράομαι, idem quod χράομαι, utor, quod à χράω, commodo.

Διεχὴς, εως, ὁ, ἡ, disjunctus, discretus; cui opp. συνεχής· à

Διέχω, discedo, penetro, disto: ex διὰ & ἔχω, habeo.

Διέψευσται, 3. sing. perf. pass. διέψευσμαι, σαι, verbi διαψεύδομαι, mentior. Them. ψεύδω, fallo.

Δίζεο, quære, præs. imperat. Ion. pro δίζου. δίζεσθαι, præs. inf. &

Δίζηαι, Poëtica ectasi, pro δίζεαι, Ion. pro δίζῃ, 2. sing. à

Δίζημαι, item δίζεμαι, & δίζημι, quæro: f. διζήσομαι. Th. δίζω, idem.

Διζήμεσθα, 1. pl. præs. ind. διζήμενος, perquirens, præs. part. ab eod. verbo & th.

Δίζυγες, nom. pl. à

Δίζυξ, υγος, bijugis, duplex: ex δὶς, bis, & ζυγὸς, jugum, quod à ζεύγνυμι, jungo: invenitur & δίζυγος, idem, ex antec. gen. factum.

ΔΙ'ΖΩ, quæro: f. σω. p. κα. Hinc δίζομαι, idem: de quo suprà: & Angl. Dize, teale.

Δίζων, Dor. pro δίζουν, geminum, n. g. à δίζοος, ους, & δίζως, duplicis vitæ: ex δὶς, bis, & ζάω, vivo.

Δίζωος, ου, qui geminam habet vitam: ex δὶς & ζάω, vivo.

Δίη, divina, pro δῖα, Ion. f. g. à δῖος, q. δίιος, divinus: à gen. Διος, à Ζεὺς, Jupiter.

Διήγειρα, ας, ε, & in 3. pl. διήγειραν, a. 1. ind. verbi διεγείρω, excito: f. ερῶ. p. διήγερκα. a. 1. pass. διηγέρθην. Ex διὰ & ἐγείρω, excito.

Διηγέομαι, -οῦμαι, narro, commemoro. διηγέου, οῦ, narra, præs. imperat. f. διηγήσομαι. præt. pass. διήγημαι. a. 1. m. διηγησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. διηγήσωμαι, ῃ, ηται. Ex διὰ & ἡγέομαι, duco.

Διήγημα, ατος, τὸ, &

Διήγησις, εως, ἡ, narratio: à perf. pass. præc. verbi.

Διῄειν, plusq. p. m. & in 3. pl. διῄεσαν, Att. à δίειμι, transeo: ex διὰ & εἶμι, eo.

Διηθέω, & διήθω, percolo. eluo: f. ήσω. ex διὰ, per, & ἤθω, colo: f. ἠθήσω.

Διηκόνεον, ουν, εες, εις, εε, ει, imperf. act. à διακονέω, ministro: f. ήσω. p. διηκόνηκα. Th. κονέω, festino.

Διηκονέω, ministro: & διήκονος, ου, ὁ, minister: Ion. pro διακονέω, & διάκονος.

Διηκόσιοι, ducenti, pro διακόσιοι· ex δὶς, bis, & ἕκατον, centum.

Διήκω, pervado, pertranseo, pertineo, f. ήξω· ab ἥκω, venio.

Διῆλθεν, 3. sing. a. 2. act. à διέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλαττον, ες, ε, imperf. verbi διαλλάττω, litem dirimo, muto. Th. ἀλλάττω, muto. f. ξω. p. χα.

Διημαρτήκασι, 3. pl. perf. act. à διαμαρτάνω, aberro. Th. ἁμαρτάνω, pecco: f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διήνεγκα, ας, ε, a. 1. act. à διαφέρω, differo: f. διοίσω. a. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Διηνεκέεσσιν, dat. pl. Poët. à

Διηνεκὴς, ὁ, ἡ, & τὸ διηνεκὲς, έος, perpetuus, perennis, continuus: ex διὰ & ἠνεκὴς, continuus: διηνεκὲς, adverbialiter, &

Διηνεκῶς, & διηνεκέως, apud Poët. adv. assiduè, perpetuò.

Διήνεμος, ου, ὁ, locus venti flatibus expositus; δι' οὗ ὁ ἄνεμος πνεῖ Vel qui à vento fertur, vel instar venti velox. Th. ἄνεμος, ventus.

Διηνέχθην, dissensi, a. 1. pass. à διαφέρομαι, quod adi.

Διήνοιξα, ας, ε, a. 1. act. διηνοίχθην, ης, η. apertus fui, a. 1. pass. à διανοίγω, adaperio, quod ex ἀνοίγω· comp. ex ἀνὰ & οἴγω, aperio.

Διῇξε, per crasin. Ion. pro διήϊξε, 3. sing. a. 1. verbi διαΐσσω, transeo per aliquem locum. Th. ἀΐσσω, ruo.

Διηπόρει, 3. sing. imperf. act. διηπόρεον, ουν, à διαπορέω, ambigo: f. ήσω. p. διηπόρηκα. ex διὰ & πείρω, transadigo. p. m. πέπορα.

Διήρεσα, trajeci, a. 1. ind. irregulariter, à διερέσσω. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, remigo.

Διήρης, εος, ἡ, (sub. ναῦς, vel διῆρες πλοῖον.) biremis: ex δὶς, bis, & ἐρέσσω, remigo.

Διῄρηται. 3. sing. perf. pass. διῃρημένος, ου, perf. part. à διαιρέω, distinguo. Th. αἱρέω, capio.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. act. à διερμηνεύω, interpretor. f. εύσω. p. διηρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, interpres.

Διήρπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, diripio: quod vide.

Διήρχθην, a. 1. ind. pass. q. à διείργω, dirimo.

rimo. Th. εἴργω, includo.

Διηρχόμην, ου, ετο, imperf. verbi διέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι.

Διῆσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. à διίημι, transmitto, f. διήσω, q. à διίω. Th. ἵημι, mitto.

Διῃτᾶτο, 3. sing. imperf. m. à διαιτάομαι, vitam dego. Th. δίαιτα, vivendi mos.

Διῄτησα, arbitratus sum, pro ἐδιαίτησα, a. 1. verbi διαιτάω. Th. δίαιτα, arbitrium.

Διηχέω, ῶ, persono. Th. ἦχος, sonus.

Διθάλασσος, vel -ττος, ου, ὁ, ἡ, bimaris: à δὶς, bis, & θάλασσα, mare. Est ergò locus, qui utrinque mari alluitur.

Διθύραμβος, ου, ὁ, DITHYRAMBUS: species carminis, in honorem Bacchi: cujus quoque cognomen est: quòd bis natus duas q. januas penetrarit: ex δὶς, bis, & θύρα, janua.

Δίθυρος, ου, ὁ, ἡ, biforis, bivalvis: ab illd.

Διῒ, Jovi, dat. sing. à Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διίημι, transmitto, trajicio, dimitto: unde διειμένος, part. perf. pass. dimissus: ab ἵημι, mitto.

Διϊκνέομαι, οῦμαι, pertingo: διϊκνούμενος, præs. part. f. διΐξομαι. p. διῖγμαι. a. 2. m. διϊκόμην, ου, ετο. Th. ἱκνέομαι, venio.

Διΐξομαι, permeabo, ejusd. f. 1. m.

Διιπετὴς, vel Διοπετὴς, εος, ὁ, ἡ, à Jove delapsus, qui cœlitùs decidit: ut pluvia, &c. unde fluvios διιπετέας, appellat Hom. à dat. & gen. à Ζεὺς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διϊπτάμενος, præs. part. à διίπταμαι pervolo. Th. ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι.

Διϊστάναι, dirimere, præs. inf. act. à

Διΐστημι, distinguo, separo, disto: f. διαστήσω. p. διέστηκα. a. 1. διέστησα. a. 1. part. διαστήσας, αντος. a. 2. διέστην, ης, η, disjunctus fui: ex διὰ & ἵστημι, statuo.

Διϊσχυρίζομαι, affirmo, assevero: imperf. διϊσχυριζόμην, ου, ετο· ex διὰ & ἰσχυρίζομαι, idem; quod ab ἰσχυρὸς, robustus. Th. ἰσχὺς, robur.

Διῖχθαι, perf. inf. pass. à διϊκνέομαι, pervenio, quod vide.

Δίκα, ας, ἁ, Dor. pro δίκη, mos, consuetudo.

Δικαζέμεν, decernere, præs. inf. Ion. pro δικάζειν, à

Δικάζω, judico; item, litigo: part. δικάζων, οντος, præs. part. pass. δικαζόμενος. Th. δίκη, jus.

Δίκαι', pro δίκαια, justa, à δίκαιος.

Δικαία, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ης, ἡ, justitia.

Δικαιεῦμαι, Dor. pro δικαιοῦμαι, mulctor: vide δικαιόω.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, jurisdictio; item causa idonea: &

Δικαιοδότης, ου, ὁ, juris dator, juridicus: à δίκη, jus, & δίδωμι, do.

Δικαιοῦσθε, οῦσθε, 2. pl. præs. pass. verbi δικαιόω, quod vide.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, justum judicium, q. d. δικαία κρίσις· à κρίνω, judico.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, justus judex: δίκαιος κριτὴς· ab eod. th.

Δικαιολογέω, judicio contendo, accuso, defendo: &

Δικαιολογία, ας, ἡ, causæ suæ defensio, allegatio. Th. λέγω.

Δικαιόπολις νῆσος, Insula justitiam in suis urbibus colens: à πόλις, urbs, & δίκη.

Δίκαιος, αία, αιον, justus, a, um, æquus, innocens, probus: in comp. δικαιότερος, superl. δικαιότατος. Th. δίκη, jus.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia, æquitas, ab eod. them.

Δικαιόω, ῶ, justifico, justum pronuntio, æquum censeo, præs. inf. δικαιόειν, οῦν. part. δικαιόων, ῶν, όοντος, οῦντος, f. ώσω. p. δεδικαίωκα. præs. pass. δικαιόομαι, οῦμαι, justificor, absolvor; item mulctor: inf. pass. δικαιόεσθαι, οῦσθαι, perf. pass. δεδικαίωμαι. part. δεδικαιωμένος, a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperat. δικαιώθητι, ήτω. a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῃ, εται. Th. δίκη, jus.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, sententia absolutoria, justitia, justificatio: δικαιώματα, ων, τὰ, mandata Dei de externis ceremoniis.

Δικαίως, adv. justè, jure: à δίκαιος. Th. δίκη, jus.

Δικαίωσις, εως, ἡ, justificatio: ab eodem them.

Δικᾶν, judicare, Ion. pro δικάζειν.

Δικανικὸς, ἡ, όν, forensis, e; judicialis; item causidicus: &

Δικανὸς, οῦ, ὁ, causidicus, qui δίκας tractat. Th. δίκη, jus.

Δικάρηνος, ου, ὁ, ἡ, biceps. Δικάρηνοι, bicipites: ex δὶς, bis, & κάρηνον, caput.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικάσῃς, ῃ, 2. sing. a. 1. sub. act. à δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus.

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui versatur circa jus, rex: à δίκη, jus, & πολέω, versor.

Δικάσσαι, Poët. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. sic δικάσσῃ, 3. sing. f. 1. act. à δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus.

Δικαστήριον, ου, τὸ, forum judiciale, judicium: &

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex: à δικάζω, perf. pass. δεδίκασμαι. Th. δίκη.

Δικαστικὸς, οῦ, judiciarius: ab eod. verbo & them.

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo bifidus, bidens; q. à δὶς, & κέλλω, moveo.

Δικέρως, ὁ, ἡ, item δικέρως, δίκερος, δικέρατος, δίκερως, δίκεραος, δίκερος, & δίκερως, bicornis: ex δὶς & κέρας, cornu.

Δικέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, biceps: ex δὶς, & κεφαλὴ, caput.

ΔΙ´ΚΗ, ης, ἡ, *jus, justitia*, *DICA*, *causa, judicatio, pœna, vindicta.* item mos jure receptus. Hinc δίκαιος, &c. de quibus supra dictum: item compos. ἄδικος, ου, ὁ, ἡ, *injustus*: ἀδικία, *injustitia*: ἀδικέω, ήσω, *injustè ago, injuria afficio*: ἀντίδικος, ου, ὁ, *adversarius in lite*: ἐκδικέω, *ulciscor*: ἔκδικος, ου, ὁ, *ultor*.

Δίκην, (sub. κατὰ) *more*, à δίκη, *mos*.

Δίκησις, εως, ἡ, *vindicta*. leg. Strac. cap. 47. & ult. sed restitue ἐκδίκησις.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, *fores geminæ, valvæ bifores* ex δὶς, *bis*, & κλείω, *claudo*. vel à κλεὶς, *clavis*.

Δικογραφία, ας, ἡ, *scriptio causarum*. Them. γράφω.

Δίκρανος, ου, ὁ, *biceps*, cui duo κράνα.

ΔΙ´ΚΤΑΜΝΟΝ, seu δίκταμνον, ου, τὸ, & δίκταμνος, ου, ἡ, *DICTAMUM*, herba sic dicta, à

Δίκτη, mons in Creta.

ΔΙ´ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, *rete*, q. à δίκω, *jacio*.

Δικτυωτὸς, *ad formam retis factus, reticulatus*: à δίκτυον.

ΔΙ´ΚΩ, *jacio, dejicio*: δίκειν pro βάλλειν.

Δίλημμα, ατος, τὸ, *syllogismus utrinque constringens*. ex δὶς & λῆμμα, quod à λαμβάνω.

Δίλογος, ου, ὁ, ἡ, *bilinguis*, ex δὶς, *bis* & λόγος, *sermo*, quod à λέγω, *dico*. p. m. λέλογα.

Δίλοφος, ου, ὁ, ἡ, *duplicem cristam habens*: ex δὶς & λόφος.

Διμερὴς, έος, ὁ, ἡ, *bipertitus, bimembris*: & inde Διμερῶς, adv. *bipartitò*: ex δὶς & μέρος, *pars*: quod à μείρω, *divido*.

Διμηλαίνω, *labra moveo, distorqueo*: à δὶα & μῆλα, *labra*.

Διμνέως, adv. Ion. *duabus minis*.

Δίνησε, Dor. pro ἐδίνησε, a. 1. ind. act. verbi δινέω, *moveo*. Th. δίνη, *vortex*.

Δινέμεν, *vertere*, præs. inf. Ion. ut δινέμεναι, Æol. pro δινεῖν, à δινέω, *moveo*. Th. δίνη, *vortex*,

Δινεύεσκ᾽ pro δινεύεσκε, *volutabat se*, imperf. Ion. pro ἐδίνευε, à

Δινεύω, f. εύσω, *oberro*. Æol. pro

Δινέω, *moveo, verto, circumago*, f. ήσω. p. δεδίνηκα. à

ΔΙ´ΝΗ, ης, ἡ, *vortex, gurges*. δίνῃς, dat. pl. Ion. pro δίναις. δινόω, *torno*. hinc δινητὸς, *volubilis*.

Δινήεις, εσσα, εν, εντος, *vorticosus, a, um*. Th. δίνη, *vortex*.

Δινοβία, ας, ἡ, *violentus vortex*. q. δίνη βίαια.

Δῖνος, ου, ὁ, idem ac δίνη, *turbo, gyrus*; item *vertigo, tornus, poculum*: at

Δινὸς, ου, *vorticosus*: & δινώδης, idem, à δίνη, *vortex*.

Δινόω & δινώω, *torno*, ab eod. th.

Δινωτὸς, οῦ, *rotundus, versatilis, torno factus*: à δινόω, *torno*. Th. δίνη.

Διξὸς, ἡ, ὀν, *geminus*, Ion. pro δισσός. vide in δισσαὶ, *duæ*.

Διὸ, *ideò, propterea, idcirco, proinde, quapropter, quamobrem*: ex διὰ ὃ; *propter quod*.

Διογενὴς, έος, ὁ, ἡ, *Jove editus, generosus*. voc. ὦ διογενὲς ex Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*, & γίνομαι, *nascor*.

Διογένης, εος, ὁ, *DIOGENES*, nomen propr. Philosophi Sinopensis, Stoici.

Διόγνητος, ου, ὁ, *à Jove generatus, generosus*: ex Διὸς, quod à Ζεὺς, & γνητὸς, per Sync. pro γεννητὸς. Th. γίνομαι, *nascor*.

Διοδεύω, *iter facio, transeo, commeo*, imperf. διώδευον. f. εύσω. p. διώδευκα a. 1. διώδευσα. ex διὰ, & ὁδὸς, *via*.

Διοδοιπορεῖν, *permeare*: ex δίοδος, *transitus*, & πείρω, *transeo*.

Δίοδος, ου, ἡ, *transitus*, à διοδεύω, *transeo*.

Διόθεν. adv. è loco, *à Jove*. Th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διοικέω, *seorsim habito*; item activè *ordino, rego, administro*. præs. imperat. διοίκει. f. ήσω, p. διῴκηκα. 3. sing. præs. pass. διοικεῖται. f. 1. m. διοικήσομαι. ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus*.

Διοικῆσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, *administratio, moderatio*, à perf. pass. ejusd. verbi.

Διοικίζω, f. ίσω, p. ικα, *dissocio, incolas dispergo, sparsim colloco*. ab οἰκίζω, quod ab οἶκος.

Διοικοῦντας, acc. pl. præs. part. à διοικέω.

Διοίσω, *differam*, f. 1. verbi διαφέρω, *differo*, quod vide.

Διοκλεὺς, ῆος, , *DIOCLEUS*, acc. Διοκλῆα, nomen propr.

Διοκλῆς, έος, contract. pro Διοκλέης, *DIOCLES*, nom. propr. acc. sing. Διοκλέα.

Διομήδης, εος, ὁ, *Diomedes*; nomen propr.

Διομήδη, ης, ἡ, *Diomedea*, nomen propr. mulieris.

Διόμνυμαι, σαι, ται, f. διομοῦμαι vel διόμνυμι, *dejero, juro*. ex διὰ & ὄμνυμι, *juro*. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. Att. ὀμώμοκα.

Δίον, & δίε, pro ἔδιον, & ἔδιε, imperf. verbi δίω, *expello, timeo*, pro δείδω, quod vide.

Δῖον, acc. à δῖος, δῖα, *divus, a, um*. Th. Ζεὺς, *Jupiter*, gen. διός.

Διονύσια, ίων, τὰ, *Bacchanalia, sacra Bacchi*: &

Διονύσιον, τὸ, *ædes Bacchi*: à Διόνυσος, *Bacchus*.

Διονύσιος, ου, ὁ, *Dionysius*, nomen viri.

ΔΙΟ´ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, *Bacchus*, quia quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν. Hinc compos. ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ, ἡ, *qui nihil ad rem facit*. ἀπροσδιόνυσα, ων, τὰ, *absurda*.

Διόπερ, *quapropter, idcirco, quocirca, proinde, quare*. ex διὰ, *propter*, & ὅπερ, *quod*.

Διοπετὴς, ὁ, ἡ, & τὸ διοπετὲς, *cœlitus delapsum*.

ψsum. sc. ἄγαλμα, simulacrum Dianæ è cœlo delapsum. à Ζεὺς, Διὸς, Jupiter, & πίπτω, cado.
Διοπίδέω, &
Διόπτομαι, pervideo, perspiceo. Th. ὄπτομαι, video.
Διόπτρα, ας, ἡ, instrumentum geometricum, quo ex intervallo turris vel istiusmodi altitudo exploratur. Th. ὄπτομαι, video.
Διοράω, perspicio. Th. ὁράω, f. άσω, video. p. ὥρακα, Att. ἑώρακα.
Διορθεῦμαι, &
Διορθόω, corrigo, emendo, f. ώσω. p. διώρθωκα. perf. pass. διώρθωμαι, σαι. Th. ὀρθὸς, rectus.
Διορθῶν, ejusd. part. præs.
Διόρθωσις, εως, ἡ, emendatio, directio: &
Διορθωτὴς, ȣ̃, ὁ, corrector, acc. pl. διορθωτάς. à perf. pass. ejusd. verbi.
Διορίζω, f. ίσω, p. ικα, distermino, distinguo, definio, constituo. Th. ὅρος, terminus, limes.
Διόρισμα, &
Διορισμὸς, ȣ̃, ὁ, distinctio, definitio, à perf. pass. verbi διορίζω.
Διόρφον, vide in διώρφον.
Διορυγὴ, ῆς, ἡ, fossa, perfossio: &
Διορυγῆναι, a. 2. inf. pass. à
Διορύσσω, Att. -ύττω, perfodio. f. διορύξω, p. διώρυχα. a. 1. διώρυξα. a. 2. διώρυγον. perf. pass. διώρυγμαι a. 2. pass. διωρύγην, ης, η. a. 2. inf. pass. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, fodio.
Διὸς, Jovis, gen. sing. à Ζεὺς, Jupiter. dat. Διΐ, acc. Δία. Sed
Δῖος, ἴα, ῖον, pro διΐος, Jove oriundus, DIVUS, divinus, præstantissimus: à gen. Διός.
Διόσδοτος, ȣ, à Jove datus. à δίδωμι, do, & Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.
Διόσκεροι, vel -ȣροι, ων, οἱ Jovis filii, Castor, sc. & Pollux. ex Διὸς, Jovis, quod à Ζεὺς, & κῦρος pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.
Διότι, quoniam, & interrogativè, quamobrem? conjunct. ex διὰ, propter, & ὅ, τι, quod.
Διοτρεφέεσσι, dat. pl. Ion. & διοτρεφέος, gen. sing. à
Διοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, à Jove nutritus, Jovis alumnus. Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διὸς, Jovis, quod à Ζεὺς, & τρέφω, alo. f. ψω. p. τέτροφα.
Διουρητικὸς, ȣ̃, urinam ciendi vim habens: à διουρέω, permeio. Th. ȣ̃ρον, urina.
Διπηχυαῖος, &
Δίπηχυς, εως, ὁ, ἡ, bicubitalis: à δὶς & πῆχυς, cubitus.
Διπλάζω, f. άσω, p. ακα, geminus sum, duplico, à διπλόος, ȣς, duplus.
Δίπλαξ, DUPLEX, duas crustas habens. duplicata vestis, à δὶς, bis, & πλὰξ, crusta. vel à διπλάζω, duplico. Th. διπλόος, duplus.
Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, itero: à
Διπλάσιος, ȣ, & διπλάσιον, ονος, ὁ, ἡ, duplo major; item duplex. Th. διπλόος, duplus.
Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος.
Διπλοῒς, ΐδος, ἡ, læna duplicata, item tunica, pallium, chlamys, apud LXXII. à
ΔΙΠΛΟ'ΟΣ, ȣ̃, ὁ, DUPLUS. in f. g. διπλόη, ἡ, όον, ȣ̃ν. Hinc διπλῶς, dupliciter.
Διπλόω, duplico, f. ώσω, a. 1. imperat. δίπλωσον, ἄτω, & in 2. pl. διπλώσατε, perf. δεδίπλωκα. præt. pass. δεδίπλωμαι. Th. διπλόος, ȣς.
Δίπλωμα, ατος, τὸ, DIPLOMA, literæ principum, vulgò patentes; item vas duplex: ab eod.
Δίπȣς, BIPES, à δὶς & πȣ̃ς.
Δίπτυξ, υχος, duplex: &
Δίπτυχα, adv. dupliciter: item
Δίπτυχος, ȣ, duplex, geminus: à δὶς, bis, & πτὺξ, plica: quod à πτύσσω, plico.
Δίρκα, ας, ά, Dor. pro δίρκη, ἡ, fons.
ΔΙΡΚΑΙ'Α, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.
ΔΙ'Σ, adv. BIS. per Sync. pro δυάκις à δύο. in compos. plerumque retinet σ seq. vocali vel dipthongo: seq autem consonante, interdum retinet, interdum amittit. Hinc δισσὸς, & διπλȣ̃ς, ȣ̃, duplex. δίχα, dupliciter, διάνδιχα, idem.
Δὶς, Jupiter, inusit. nominativus, pro quo Ζεὺς. Est & aër, à διὰ, quia omnia transit.
Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι.
Δίσευνος, ȣ, ὁ, qui duas uxores habet: ex δὶς, & εὐνὴ, cubile.
Δισκεὺς, cometa quidam à disci figura.
Δισκεύω, f. εύσω, &
Δισκέω, f. ήσω, disco ludo, discum jacio. Th. δίσκος.
Δισκήσαις, Æol. pro δισκήσας, discum jaculatus, ejusd. a. 1. part. act.
Δισκοβολία, ας, ἡ, disci jactus: &
Δισκοβόλος, ȣ, disci jaculator. à δίσκος, & βολὴ seu βόλος, quod à βάλλω, jacio.
ΔΙ'ΣΚΟΣ, ȣ, ὁ, DISCUS, orbis ferreus, plumbeus, saxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergò jaculari solebant Græci; (apud quos frequens hujusmodi lusus.) item orbis Solis; numeratur etiam inter vasa in quibus cibaria apponuntur. hinc Angl. Dish q. à δίκω, jacio.
Δίσκȣρα, terminus, qui disci jactu comprehenditur: δίσκȣ ȣ̃ρος vel ȣ̃ρα.
Δισσαὶ, duæ, nom. pl. f. g. à
Δισσὸς, ȣ, Att. διττὸς, & Ion. διξὸς, duplex, geminus. Th. δὶς, bis.
Δισταγμὸς, ȣ̃, ὁ, dubitatio, ambiguitas: à
ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, dubito. f. άσω, vel άξω, p. δεδίστακα, vel χα. q. à δὶς & στάω.
Δίστασις, εως, ἡ, dubitatio: à διστάζω.

Διστα-

Δισακτικὸς, & -ατικὸς, ῦ, *dubitativus*: ab eod. th.

Δίστιχος, & δίστοιχος, ȣ, duobus versibus constans: à δὶς, *bis*, & στίχος, seu στοῖχος, *ordo, versus*, quod à στείχω, *vado*.

Δίστομος, ȣ, ὁ, ἡ, *anceps, utrinque acutus*: ex δὶ pro δὶς, *bis*, & στόμα, *os*.

Δισχίλιοι, αι, α, *bis mille*. ex δὶς, *bis*, & χίλιοι, *mille*.

Διττὸς, ῦ, *duplex*, Att. pro δισσός. Th. δὶς, *bis*.

Διϋλίζω, *percolo, per colum transfundo*: ex διὰ & ὑλίζω, *defæco*. f. διϋλίσω, p. διΰλικα. Th. ὕλη, *materia, fæces*.

Διφάσιος, α, ον, Ion. pro quo Poëtæ δοιὼ, & in pl. δοιὰ, communiter verò δισσός, ἡ, ὸν, *duplex*. Th. δὶς, *bis*.

ΔΙΦΑ'Ω, f. άσω, *quæro*. q. δίω ἀφῇ, *persequor tactu*.

ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, *pellis, exuvium, vestis coriacea; membranæ* in quibus scribitur. q. à δέφω, *excorio*.

Δίφθογγος, ȣ, ὁ, ἡ, *DIPHTHONGUS, geminus vocalis*. à δὶς, *bis*, & φθόγγος, *sonus*, quod à φθέγγομαι, *sono*.

Δίφραξ, ακος, ἡ, *sella*. Th. δίφρος, quod vide.

Διφρὰς, άδος, ἡ, idem quod δίφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, *currûs agitatio, aurigatio*: &

Διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Διφρηλάτης, ȣ, ὁ, *currûs agitator, auriga*. ex δίφρος, & ἐλαύνω, *agito*.

ΔΙ'ΦΡΟΣ, ȣ, & Ion. δίφριο, ὁ, *locus in curru, in quo parabates & auriga sedebant*, unde dictus, q. δίφορος. Synech. verò *currus, bigæ, sella*. in pl. οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα. præsertim apud Poët.

Διφροφορεῖν, *curru vehere*: ex δίφρος, *currus*, & φέρω, *fero*.

Διφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *duas habens naturas*: ex δὶς, *bis*, & φύη, *natura*, quod à φύω, *nascor*.

Διφῶσα, *inquirens*, præs. part. f. g. à διφάω, *quæro*.

Δίχ' pro δίχα, *bifariam, divisim*; item *sine, absque*, cum gen. q.d. *seorsim ab*. Th. δὶς, *bis*.

Διχάζω, & διχάω, *dissidere facio*. f. άσω. a. 1. inf. διχάσαι, perf. δεδίχακα. à δίχα, quod à δὶς.

Διχθὰ, Poët. adv. idem quod δίχα, *dupliciter*, & ab eod. th.

Διχθαδίας, acc. pl. f. g. à

Διχθάδιος, ȣ, idem quod δισσὸς, *duplex*. Th. δὶς, *bis*.

Διχθὰς, άδος, ἡ, *duplex*. ab eod. th.

Διχόβουλος, ȣ, ὁ, ἡ, *discors, dissentiens*. q. d. ὁ τὴν βουλὴν δίχα. Th. δὶς, *bis*, & βουλή.

Διχόθεν, adv. *à duabus partibus*: à δίχα, cujus th. δὶς.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, Poët. *Luna plena & Soli adversa*: &

Διχόμηνος, ȣ, ὁ, *Luna semiplena*, ἡ διχῆ, τουτέστιν εἰς δύο ἴσα μέρη διαιρεθεῖσα μήνη, ἤγουν σελήνη. Id est, *in Luna duas æquales partes divisa, quod fit cum est semiplena*.

Διχοστασία, ας, ἡ, *dissensio, seditio, secessio*, in dat. διχοστασίῃ. Ion. a δίχα, *divisim*, quod à δὶς, *bis*, & στάσις, quod ab ἵστημι, *sto*.

Διχοτομέω, *in duas partes seco, disseco, separo*. f. ήσω, p. δεδιχοτόμηκα. a. 1. ἐδιχοτόμησα. ex δίχα, *dupliciter*, quod à δὶς, *bis*, & τέμνω, *seco*. præt. m. τέτομα.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, *cadaver, frustum*: &

Διχοτομία, ας, ἡ, *divisio in duas partes, bipartita sectio*. à præced. διχοτομέω.

Διχῶς, *dupliciter*, adv. à δὶς, *bis*.

ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, *sitis*: inde

Διψαλέος, ȣ, *sitibundus*: &

Διψὰς, άδος, ἡ, *DIPSAS*, q. d. *siticulosa*; viperæ genus, à quo morsi nimium quantum sitiunt: item adjective, *siticulosa, bibula, arida*.

Διψάω, f. ήσω, *sitio*, & Metaphor. *vehementer expeto*: p. δεδίψηκα, a. 1. ἐδίψησα. Th. δίψα, *sitis*.

Διψῇ, Dor. pro διψᾷ, διψῇς, pro διψᾷς, *sitis*, 2. sing. præs. ind. Att. vel Dor. sic διψῆν, pro διψᾶν, à διψάω, *sitio*. Th. δίψα, *sitis*.

Διψήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à διψάω, *sitio*.

Δίψιος, ȣ, ὁ, ἡ, *siticulosus*; Att. in fœm. g. διψία· à δίψα, *sitis*.

Δίψος, εος, τὸ, *sitis*, idem cum δίψα.

Δίψυχος, ȣ, ὁ, ἡ, *animo duplex, hypocrita, cor habens divisum*: ex δὶς, *bis*, & ψυχὴ, *anima*.

Διψῶντες, præs. part. pl. num. à διψάω, *sitio*.

ΔΙ'Ω, f. σω, p. κα, *expello, abigo*; item *timeo, celeriter curro*.

Διώβολον, & διωβόλιον, ȣ, τὸ, *duo oboli*: ex δὶς & ὀβολός.

Διωγμὸς, ῦ, ὁ, *persecutio*: à διώκω, *persequor*.

Διώδυσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διοδύω, quod vide.

Διωθέειν, εῖν, & διωθέεσθαι, *dispellere, propulsare*. Th. ὠθέω, *pello*.

Διώκειν ὕμνῳ ἀρετὰς, *celebrare virtutes*, id est, *laude persequi*.

Διωκέμεν, & διωκέμεναι, *insequi*, præs. inf. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διώκεν, Dor. pro διώκειν, *insectari*: à διώκω.

Διώκησις, εως, ἡ, *persecutio*: &

Διώκτης, ȣ, ὁ, *persecutor*. διωκτέος, *persequendus*: à

ΔΙΩ'ΚΩ, *persequor, insequor, consector, percutio, ferio*; item *fugo*: impert. ἐδίωκον, ες, ε. f. διώξω. p. δεδίωχα. a. 1. ἐδίωξα. a. 1. imperat. δίωξον, άτω. a. 1. sub.

sub. διώξω, ῃς· & in 2. pl. διώξητε. præs. pass. διώκομαι, persecutione premor. præt. pass. δεδίωγμαι. f. 1. pass. ἐδιώχθην. f. 1. pass. διωχθήσομαι, quod à δίω ὠκέα, celeriter expello.

ΔΙΩΛΥΓΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *magnus, vehemens, latè se extendens*: q. ex διὰ & ὀλύγιον, *obscurum, magnum malum*.

Δίων, ωνος, *Dion*: cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philosophi, ut nomine Titii jurisconſ.

Διώνα, Dor. pro

Διώνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici; q. d. Διὸς ἄνασσα, *Jovis regina*. Dea maris, & mater Veneris.

Διωνομασμένος, ου, perf. part. paſſ. à διονομάζω, f. άσω, *denomino*. Th. ὄνομα, *nomen*.

Διώνυσος, ου, ὁ, *Bacchus*: quia quum naſceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, pro Διόνυσος, metri gratiâ σσ, & ο mutato in ω.

Διώξιππος, ου, ὁ, *equorum agitator, equester*: à διώκω, & ἵππος, *equus*.

Δίωξις, εως, ἡ, *persecutio*: à διώκω, *persequor*.

Διωρία, ας, ἡ, *intercapedo, spatium*: ſc. δι' ὥρας, *per tempus*.

Διώρισται, ται, ε, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. à διορίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Διώροφον, ſeu διόροφον, ου, τὸ, *duplici tecto & concameratione*: ex δὶς, *bis*, & ἐρέφω, *tego*.

Διώρυξ, υχος, ὁ, *fossa*: à διορύσσω, *perfodio*.

Διώρυχεν, *perfodit*; perf. act. ejuſd. verbi.

Διωσάμενος, a. 1. part. m. verbi διωθέω, *distello*. Th. ὠθέω, *pello*: f. ώσω.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ instrumentum chirurg. quo aliquid διωθεῖται· item *vectis*, apud LXXII.

Δμᾶθεν, *domiti fuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Dor. & Bœot. pro ἐδμήθησαν, unde Bœot. ἔδμηθεν, & δμῆθεν, Dor. δμᾶθεν· à

Δμάω, per Sync. pro δαμάω, *DOMO*: f. ήσω. p. δέδμηκα.

Δμηθεῖσα, *domita*, a. 1. part. paſſ. f. g. à δμάω, ſeu δέμω, pro δαμάω, *domo*: præt. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐδμήθην. part. δμηθεὶς, εῖσα. Sed a. 2. part. paſſ. δαμεὶς. Th. δαμάω, *domo*; quod adeas.

Δμηθήτω, *dometur*, a. 1. imperat. paſſ. à δμάω vel δέμω, pro δαμάω, *domo*. Vide δμηθεῖσα.

Δμῆσις, εως, ἡ, *domitio*: &

Δμήτειρα, *domitrix*: &

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, *domitor*: Poët. pro δαμαστὴς· à δαμάω, *domo*.

Δμητὸς, οῦ, *domitus*. ab eod. them.

Δμῶας, *servos*, acc. pl. à δμὼς, quod vide.

Δμωὰς, *famulas*, acc. pl. & in dat. pl. δμωῇσι· à

Δμωὴ, ῆς, ἡ, *serva, ancilla*: &

Δμωΐς, ΐδος, ἡ, idem: ſed

Δμωὸς, οῦ, ὁ, &

Δμὼς, ωὸς, ὁ, *servus*: omnia à δαμάω, *domo*: q. ſervitute domiti.

Δμώεσιν, & δμώεσσιν, dat. pl. à δμώς.

ΔΝΟΠΑΛΙΖΩ, *ferio, quatio, & agito manibus*: q. δινῶ ſeu δονῶ παλάμαις.

Δνοφερῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, οῦ, *obscurus, tenebrosus*: &

Δνοφόεις, εντος, idem: à

ΔΝΟΦΟΣ, ου, ὁ, *tenebræ, caligo*: idem quod γνόφος, ejuſdemque formationis, ſcil. a νέφος, unde νόφος, & acceſſione δ, δνόφος.

Δοάσσατο, ſecundum quoſdam pro δοιάσατο, detracto ι, & geminato σ eſtque 3 ſing. a. 1. m. à δοιάζω, *dubito, consulto*: ſecundum alios, pro ἐδοξάσατο, ξ exempto, & Æolice σ, geminato: à δοξάζω, *existimo*.

Δόγμα, ατος, τὸ, *edictum, placitum, DOGMA*. δόγματα, ων, τὰ, *ritus, instituta, traditiones*, à δοκέω, *censeo*.

Δογματίζω, *dogma aliquod introduco, dogmata trado, ritibus onero, consulto, censeo*. f. ίσω. p. δεδογμάτικα· δογματίζομαι, *ritibus oneror*. ab eod. th.

Δογματικὸς, *DOGMATICUS, qui certa dogmata in aliqua scientia persequitur*.

ΔΟΔΡΑ, ας, ἡ, *potio, seu jusculum*, ex eo dictum quod è novem ſpeciebus fieret.

Δοθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. à δίδωμι, *do*. a. 1. opt. paſſ. δοθείην, &c.

Δοθῆναι, a. 1. inf. paſſ. δοθήσομαι, f. 1. paſſ. ab eod. th.

ΔΟΘΙΗΝ, ῆνος, ὁ, *furunculus*, tumor in carnoſis corporis partibus.

Δοιὰ, n. g. pl. Poet. & δοιαὶ, f. g. pro δύο, *duo*.

ΔΟΙΔΥΞ, υκος, ὁ, *pistillum mortarii; cochlear quo contusa eximuntur*. q. à δαδύσσω.

Δοῖεν, *darent*, pro δοίησαν, Bœot. & Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à δόω, verbi δίδωμι, *do*.

Δοίη, *daret*, ejuſd. 3. ſing. a. 2. opt.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, *dubium*. Th. δύο, *duo*.

Δοιοὶ, pl. & δοιὼ, dual. Poët. pro δύο, *duo*. in dat. pl. δοιοῖσιν, *duobus*.

Δοιὼ, dual. & δοιοὶ, pl. Poët. pro δύο.

ΔΟΚΑΖΩ, *observo, exspecto, arbitror*. f. άσω, p. δεδόκακα.

Δοκασεῖς, Dor. pro δοκήσεις, f. 1. à δοκέω, f. ήσω, *arbitror*.

Δοκάω, f. ήσω, p. ηκα, idem ac δοκάζω. καραδοκέω, *sollicitè exspecto*. προσδοκάω, *exspecto, spero*: προσδοκία, ας, ἡ, *exspectatio*: ἀπροσδόκητος, *inexspectatus*.

Δοκεῖ, *videtur*, imperſon. δόκει, præſ. imperat. à δοκέω.

Δοκεῖς,

Δοκεῖς, δοκεῖ, contractè, in 2. & 3. sing. verbi δοκέω, quod vide.
Δοκεύω, f. εύσω, idem quod δοκάζω · item *insidior*.
Δοκεύων, *insidiatus*, *exspectatus*, ejusd. part. præs.
ΔΟΚΕ'Ω, *videor*, *censeo*, *existimo*, *in aliqua existimatione sum*, *probo* : imperf. ἐδόκεον, ουν. f. δόξω, rarò δοκήσω. p. δέδοχα & δεδόκηκα quæ sunt inus. a. 1. ἔδοξα. a. 1. sub. δόξω, ῃς, ῃ. perf. pass. δέδογμαι. δοκέων, ῶν, præs. part. n. g. κατὰ τὸ δοκοῦν, *prout ipsis videbatur* : οἱ δοκοῦντες, *qui censentur* : item, *qui sunt in aliqua existimatione* : hinc δόγμα, δόκιμος, δόξα, cum suâ prole : & compos. εὐδοκέω, *bene alicui cupio*, *aliquo oblector* : εὐδοκία, *benevolentia gratuita* : εὐδόκιμος, *probatus*, *insignis* : ἀδόκιμος, *minime probus*, *adulterinus* : ἀμφίδοξος, *anceps*, *dubius* : ἔνδοξος, *celebris*, ἑτερόδοξος, *diversæ opinionis* vel *sectæ* : κενόδοξος, *inanis gloriæ cupidus*, ὀρθόδοξος, *rectè sentiens*, &c. de quibus in suis locis.
Δοκηκῶ, pro δοκῶ, apud Hermipp. comicum.
Δόκησις, εως, ἡ, *opinio* : à δοκέω.
Δοκιμάζω, *probo*, *exploro*, *existimo*, *examino*. f. άσω. p. δεδοκίμακα. perf. pass. δεδοκίμασμαι. & in 3. pl. præs. imperat. δοκιμαζέσθωσαν, à δόκιμος. Th. δοκέω.
Δοκιμασία, ας, ἡ, *probatio*, *exploratio*, *experimentum*, à δοκιμάζω.
Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, *experientia* : &
Δοκίμιον, ου, τὸ, *exploratio* : &
Δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, *probus*, *probatus*, *acceptus* : à δοκέω.
Δόκος, ου, Poëticum, idem ac δόκησις, & ab eod. them. at
ΔΟΚΟ'Σ, οῦ, ἡ, *trabs*, *tignum* : q. à δέχεσθαι, quia excipitur à finibus, quibus immittitur : & pro *hasta* vel *lancea* : δοκὶς, ίδος, ἡ, *parva trabs*.
Δοκόω, *contigno*.
Δόκωσις, *contignatio*. Eccl. 10. 18. male, δόκωσις.
Δολερὸς, οῦ, idem quod δολόεις, *dolosus*. Th. δόλος, *fraus*.
Δολερῶς, adv. *dolosè* : ab eod.
Δολίαισι, dat. pl. Ion. f. g. à
Δόλιος, ία, ιον, *dolosus* : in acc. sing. f. g. Ion. δολίην. Th. δόλος, *dolus*.
Δολιόω, ῶ, *dolo utor*, *decipio*, f. ώσω. p. δεδολίωκα. ἐδολίοσαν, pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. Bœot. à δόλιος, quod à δόλος.
Δολίχ' pro δολιχὰ, acc. pl. n. g. à δολιχὸς, *longus*.
Δολιχήρετμος, ου, ὁ, ἡ. *quæ longis remis utebatur* : à δολιχὸς, *longus*, & ἐρετμὸς, *remus*, quod ab ἐρέσσω, *remigo*.
Δολιχόδειρος, seu δουλιχόδειρος, (metri gratiâ inserto υ,) ου, ὁ, ἡ, *collum longum habens* : à δολιχὸς, *longus*, & δειρὴ, *cervix*.
ΔΟΛΙΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, *longus*, *prolixus*. Substantivè sumitur pro *curriculi spatio* 12 *aut* 24 *stadiorum* ; in qua signif. etiam δόλιχος, retracto accentu invenitur.
Δολιχόσκιος, ου, *longam faciens umbram*, itaque *longus* : ex δολιχὸς, & σκιὰ, *umbra*.
Δολόεις, έντος, *dolosus*, *dolosè factus* à δόλος, *dolus*.
Δολομάχανος, ου, ὁ, *dolorum machinator* : Poët. & Dor. pro δολομήχανος · ex δόλος, *dolus*, & μηχανὴ, *machina*.
Δολομῆτα, vocat. à
Δολομήτης, ου, ὁ, *vafer*, *dolosus* : quod &
Δολόμητις, ιος, ὁ, ἡ, idem : à δόλος ; *dolus*, & μῆτις, *consilium*.
Δολόπεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. à Δόλοψ, nom. propr.
Δολοπίων, ονος, ὁ, *Dolopion*, nomen propr.
Δολοπλοκία, ας, ἡ *dolus* : ex δόλος, *dolus*, & πλέκω, *necto*. præt. m. πέπλοχα.
Δολοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, *dolos nectens*, *versutus*, *dolosus* : ab iisd.
Δολοῤῥάφης, έως, ὁ, ἡ, *ex dolis consutus*, *dolosus* : ex δόλος, *dolus* : & ῥάπτω, *suo*.
Δολοῤῥαφία, & Ion. ----ίη *vafrities* : ab iisd.
ΔΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *DOLUS*, *fraus*.
Δολοῦντες, nom. pl. part. præs. act. à δολόω, quod vide : δολοῦν, præs. inf.
Δολοφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui dolum cogitat* : ex δόλος, *dolus*, & φράζω, *dico*.
Δολοφρονέω, *fraudes cogito* : f. ήσω. à δόλος & φρονέω quod à φρὴν, *mens*.
Δόλοψ, *speculator*, *explorator*, *insidiator*, à δόλος, & ὄψις, quod astuto vultu.
Δολόω, ῶ, *falso*, *dolosè ago*, *dolis capio*, *decipio*, *adultero*, *depravo* : f. ώσω. p. δεδόλωκα. Th. δόλος.
Δόλῳ, dat. sing. δόλους, acc. pl. à δόλος, ου, ὁ, *dolus*.
Δολωθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à δολόω, *dolos machinor*, *circumvenio* : ab eodem them.
Δόλων, ωνος, ὁ *sica*, *gladiolus* seu *pugio* occultus, quo dolosè aliquem petimus : item *minimum in navi velum*. Th. δόλος, *dolus* : est &
Δόλων, ωνος, ὁ, nom. propr. *DOLON*. Eumedis filius apud Hom. ab eodem them.
Δολῶν, *decipiens*, part. præs. à δολόω.
Δόμα, ατος, τὸ, *donum*, quocunque modo datum ; δωρεὰν vero *donum* gratuitum. Th. δίδωμι, perf. pass. δέδομαι.
Δόμεν, Ion. & δόμεναι, Dor. & Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, dorf. δώσω. a. 2. ἔδων.
Δομέω, f. ήσω, p. ηκα, *ædifico* : à

Δόμος,

Δομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, murus, structura corporis.* Th. δέμω, *extruo.*

Δόμνος, ου, ὁ, *dominus*: δόμνα, ης, ἡ, *domina*, id est, δέσποινα. Posteriores Græci à Latinis sumpserunt.

Δόμος, ου, ὁ, *DOMUS.* gen. pl. δόμων. δόμονδε, *domum versus.* Th. δέμω, *ædifico*: p. m. δέδομα.

Δοναθεῖσα, *commota, concitata,* Dor. pro δονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. à δονέω, quod vide.

Δονακῆα, acc. Ion. pro έα, à

Δονακεὺς, έως, *arundinosus*: à δόναξ, *arundo.*

Δονακοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, *arundinifer*: ex δόναξ, *arundo*: & τρέφω, *alo*; p. m. τέτροφα.

ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *arundo, sagitta,* utpote ex arundine, ut Lat. arundo pro telo; itemque *calamus Scriptorius*: q. à δονέω, *agito*, quod facile à ventis agitetur.

ΔΟΝΕ'Ω, *agito*: f. ήσω. præs. part. f. g. δονέουσα.

Δόνημα, ατος, τὸ, *motus* (pass. signif.) &

Δόνησις, εως, ἡ, *agitatio*: à perf. pass. v. δονέω.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à δὺς, δόντος verbi δίδωμι, *do*: a. 2. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, *opinio, fama*: in N.T. *gloria*: δόξαι, ῶν, αἱ, *dignitates*: à δοκέω, *puto, in existimatione sum.*

Δοξάζω, *glorifico*: imperf. ἐδόξαζον. f. άσω. a. 1. ἐδόξασα, *ad gloriam evexi*: δόξασον, άτω. a. 1. imperat. act. δοξάσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. δοξάσαι, a. 1. inf. δεδόξακα, perf. act. δοξάζομαι, *glorificor*, præs. pass. δεδόξασμαι, perf. pass. ἐδοξάσθην, a. 1. pass. δοξασθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δόξα, cujus th. δοκέω.

Δοξασθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Δόξητε, 2 pl. a. 1. sub. act. à δοκέω quod vide.

Δοξικὸς, ἡ, ὸν, *gloriosus*: à δόξα, *gloria*,

Δόξις, εως, ἡ, *visio*: à δοκέω, *videor.*

Δοξολογέω, ῶ, *laudibus cumulo, gloriosa celebratione colo*: &

Δοξολογία, ας, ἡ, *collaudatio, celebratio* quæ fit recensendis iis quæ ad gloriam alicujus pertinent. Angl. Doxologie, à δόξα, *gloria*, & λόγος, quod à λέγω, *dico.*

Δοξωθῆναι, pro δοκεῖν, *videri, haberi*: verbi δοξόω. a. 1. pass. ἐδοξώθην.

Δόξω, *videbor*, f. 1. ἔδοξα. a. 1. v. δοκέω, q. à δόκω, inus.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, *pellis* detracta, *excoriatio*: q. à δέρω, *excorio.* Th. δέρας, *pellis.*

Δόρας, ατος, τὸ, Ion. & Poet. pro eo & δοῦρας, ατος, *lancea*: hinc

Δοράτιον, ου, τὸ, *hastile.*

Δόρατος, δόρυος, & per metath. δουρὸς, gen. sing. à δόρυ, *hasta*: in pl. τὰ δόρατα.

Δορίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. *hastifremus, bellicosus*: ex δορὺ, *lancea*, & κτύπος, *strepitus.* Th. τύπτω, *pulso.*

Δορὶς, ίδος, ἡ, *culter*, quo fit δορὰ, *excoriatio.* Th. δέρας, *pellis.*

Δορκάδιον, ου, τὸ, *parva caprea, damula*: dim. à

Δορκὰς, άδος, ἡ, *caprea, dama, capra sylvestris*; item propr. nom. mulieris, quæ & Syr. ταβιθὰ dicta, Act. 9. 36. &

Δορκὰν, ῶνος, ὁ, idem. à

ΔΟ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *capra, dama*: q. à δέρκω, *video*: quia acuto visu prædita.

Δορὸς, ου, ὁ, *saccus, uter, culeus*, è corio factus. Th. δέρας, *pellis.*

Δορὸς, etiam gen. Poët. à δόρυ, *hasta.*

Δόρπα, nom. & acc. pl. à δόρπον, *cœna.*

Δορπέω, f. ήσω, *cœno*: à δόρπον, *cœna.*

Δορπὶν, ης, ἡ, Ion. pro δόρπος, *cœna.*

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ου, τὸ, & δόρπος, ου, ὁ, *cœna* hinc ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, *cœna secundaria.*

ΔΟ'ΡΥ, τὸ, *hasta, lancea, pilum, lignum oblongum, navis*: gen. δόρατος, & δουρὸς, (per Metath. pro δόρυος) & Poët. δορὸς, dat. δόρατι & δουρὶ, & δορὶ, Poet.

Δοριάλωτος, ου, ὁ, ἡ, *bello captus, captivus, mancipium*: ex δόρυ, *lancea*: & ἁλίσκω, *capio.*

Δορυσσόος, ου, ὁ, ἡ, *hastâ impetuosus, bellicosus*: à δόρυ & σόος, *impetus*, quod à σείω, *agito.*

Δορύσσω, f. ύξω, p. υχα, *hastâ pugno*; *pugno*: à δόρυ.

Δορυφορέω, f. ήσω, *lanceam fero, stipo, munus satellitis obeo*: δορυφορούμενος, *stipatus*: &

Δορυφόρος, ου, ὁ, *satelles*: ex δόρυ, *hasta*, & φέρω, *fero.*

Δὸς & δόσθι, *da, cedo*, a. 2. imperat. act. à δίδωμι, *do*: f. δώσω, a. 2. ἔδων.

Δόσαν, *dederunt*, Ion. pro ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, *do.*

Δόσεις, *dona*, nom. pl. à δόσις, εως, ἡ, *donum* quod à δίδωμι.

Δοσίδικος, ὁ, ἡ, *qui alicujus peccati dat pœnas*: ex δόσις, & δίκη, *pœna.*

Δόσις, εως, ἡ, *donum, donatio*, quod à 3. sing. perf. pass. δέδοται, verbi δίδωμι, *do.*

Δόσκον, ες, ε, imperf. Poët. (q. à δόσκω,) pro ἐδίδων, ως, ω verbi δίδωμι, *do.*

Δότε, 2. pl. a. 2. imperat. à δίδωμι, *do.*

Δότειρα, ας, ἡ, *datrix*: à

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, *DATOR*, quod &

Δότης, ου, ὁ, idem; à δέδοται, 3. sing. perf. pass. verbi δίδωμι.

Δοτικὸς, ἡ, ὸν, *ad dandum propensus*: ab eodem.

Δότω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι.

Δοῦ, pro δόσο, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Δουλαγωγέω, *in servitutem redigo*: cum accus. à

Δουλαγωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *servorum ductor*: quod ex δοῦλος, *servus*, & ἀγωγὸς, *dux viæ*: quod ab ἄγω, *duco*.

Δουλάριον, ου, τὸ, *servulus*: dim. à δοῦλος, *servus*.

Δουλεία, ας, ἡ, *servitus*, &

Δούλειος, ου, ὁ, ἡ, *servilis*, à δοῦλος, *servus*.

Δούλευσαν, pro ἐδούλευσαν, 3. pl. a. 1. act. Ion. &

Δουλευσάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à

Δουλεύω, *servio*, *inservio*, *sum servus*: f. εύσω. a. 1. part. δουλεύσας. p. δεδούλευκα· à δοῦλος, *servus*.

Δούλη, ης, ἡ, *ancilla*: ab eod. them.

Δουληΐη, ης, ἡ, Ion. pro δουλεία, ας, ἡ, *servitus*: hinc

Δουλήϊος, Ion. pro δούλειος, *servilis*: &

Δουλικὸς, ῦ, &

Δούλιος, ου, ὁ, ἡ, *servilis*: à δοῦλος, *servus*.

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ, ἡ, *longam habens cervicem*: à δουλιχὸς, Ion. pro δολιχὸς, & δειρὴ, *cervix*.

Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *servo conveniens*, *servilis*, *illiberalis*: ὃ τῷ δούλῳ πρέπον.

ΔΟΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *servus*: hinc compos. ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, *servitus ad oculum præsente hero*.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, *servitus*. Th. δοῦλος, *servus*.

Δουλότερος, α, ον, *qui servitutis jugo magis premitur*: compar. à δοῦλος.

Δουλούμενος, præs. part. pass. à

Δουλόω, *in servitutem redigo*, *servum facio*: f. ώσω. p. δεδούλωκα. præs. pass. δουλόομαι, *servus fio*: perf. pass. δεδούλωμαι. part. δεδουλωμένος, *mancipatus*: a. 1. pass. ἐδουλώθην. part. δουλωθεὶς, έντος. Th. δοῦλος, *servus*.

Δουλωσύνη, *servitus*, Ion. pro δουλοσύνη, vel δουλεία.

Δοῦναι, a. 2. inf. act. δοὺς, δόντος, & in f. g. δοῦσα, a. 2. part. verbi δίδωμι, *do*: f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δούπησεν, *sonuit*, 3. sing. a. 1. Ion. à

Δουπέω, *sonitum edo*: *cadendo sono*, f. ήσω, p. ηκα, a. 2. ἔδουπον, perf. m. δέδουπα, *cecidi*: part. δεδουπὼς, *mortuus*; apud Hom. quod à

ΔΟΥ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, *sonitus*, propriè ad terram allisorum.

Δοῦρα, *ligna*, *trabes*, *hastæ*: nom. & acc. pl. à gen. δουρὸς vel à δοῦρον, antiq *lignum*: alii pro δόρατα, per apoc. & hoc Poët. Epenth. pro δόρατα, à δόρυ, δόρατος, & δουρὸς, τὸ, *hasta*, *lignum*: δοῦρας, τος, τὸ, idem. Ion.

Δοῦρυ, τος, τὸ, Poët. pro δόρυ, *navis*.

Δούρατ' pro δούρατα, vide δοῦρα.

Δουράτεος, &

Δούρειος, item Δούριος, *ligneus*: unde Lat. duratius & durius: ab antiq. δοῦρον in pl. δοῦρα, ligna Th. δόρυ.

Δουρηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, *tantum intervallum continens*, *quantum hastæ jactus*: ex δόρυ, *hasta*, & ἠνεκὴς, *longus*.

Δουρὶ, dat. sing. pro δόρατι, vel δόρῃ, à δόρυ, δόρατος, τὸ, *hasta*.

Δουρικλειτὸς, ῦ, *hastâ clarus*, *præclarus bellator*: à δόρυ, & κλειτὸς, *inclytus*, quod à κλείω, *celebro*.

Δουρίκλυτος, ου, & δορίκλυτος, idem, sed ex δόρυ, & κλυτὸς, *clarus*: quod à κλύω, *audio*.

Δουρίκτητος, ου, ὁ, ἡ, pro δορύκτητος, Poët. *hasta acquisitus*, *captivus*, *captiva*, à δόρυ, *hasta*: & κτάομαι, *possideo*.

Δουρὸς, gen. (per Metath. pro δόρυος) dat. δουρὶ, à δόρυ, *hasta*.

Δοχεῖον, ου, τὸ, *vas*: à δέχομαι.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, *epulum*, *convivium*: à δέχομαι, *excipio*. Est & δοχὸς, ἡ, ὸν, *capax*: ab eod. them.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, & δόχμη, *palmus*: à δέχομαι, *capio*.

ΔΟ'ΧΜΟΣ, & δοχμιὸς, ἡ, ὸν, item δόχμιος, ὁ, ἡ, *obliquus*: inde

Δοχμόω, *incurvo*, *flecto*, f. ώσω. a. 1. part. pass. δοχμωθεὶς, *sese obliquans*.

Δοχμωθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass.

Δόω, *DO*, inus. pro δίδωμι.

ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen.

Δράγμα, ατος, τὸ, *manipulus*: δρὰξ, ακὸς, ἡ, *pugillus*. Th. δράσσω seu δράττω. f. ξω, *prehendo*.

Δραγμεύω, seu δραγματεύω, f. εύσω, *manipulos colligo*: à δράγμα, ατος, τὸ, quod vide.

Δραθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, *dormio*: f. δαρθήσομαι, q. à δαρθέω, f. 2. δραθῶ, per Metath. a. 2. ἔδραθον.

Δραίην, *fugerem*, a. 2. opt. act. ab ἔδρην. verbi inus. δρῆμι, quod à διδράσκω. Th. δράω, *fugio*.

Δραίνω, idem quod δράω, *fugio*.

Δράκα, *pugillum*, acc. sing. à δρὰξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo*.

Δρακεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. pass. &

Δράκον, *aspiciebant*, pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act. à δέρκω, *video*. a. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα. a. 2. pass. ἐδράκην.

Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen. sing. à

ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, *DRACO*; item propr. nom. legislatoris Atheniensis dat. pl. δράκουσι in f. g. δράκαινα, *dracæna*. q. à δέρκω, *video*: a. 2. ἔδρακον. part. δρακὼν.

Δρᾶμα, ατος, τὸ, *DRAMA*, *fabula*. Th. δράω *ago*: quomodo & partes fabulæ dicuntur *actus*.

Δραματικὸς, ῦ, *activus*, *poëticus*, *fabulosus*: à δρᾶμα.

Δραμεῖν, a. 2. inf. δραμὼν, οῦσα, *currens*, a. 2. part. act. δραμοῦμαι, f. 2. m. à τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Δράμημα, ατος, τὸ, Ion. pro δρόμος, cur-

cursum: quod vide.

Δραμῶν, *cucurrisse*, Dor. pro δραμεῖν, quod vide.

Δραμοῦσα, a.2.part. f.g. vide δραμεῖν.

Δρᾶναι, *facere*, a. 2. inf. Dor. pro δρῆναι, à δρῆμι, vel δραίνω, idem quod δράω, *facio*: vel δρᾶναι, *fugere*, est a.2.inf. à δρῆμι, vel διδράσκω, *fugio*: f. δράσω, a. 2. ἔδραν, ας. a.2. opt. δραίην. inf. δρᾶναι. part. a. 2. δράς.

Δράξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo*.

Δραξάμενος, *arripiens*, a. 1. part. m. vide δράσσομαι.

Δραπετεύω, f. εύσω, p. ευκα, *fugio*: à

Δραπέτης, ου, ὁ, *servus fugitivus*, à δράω, *fugio*.

Δραπετίδας, α, ὁ, Dor. pro

Δραπετίδης, ου, ὁ, idem quod δραπέτης.

Δραπὼν, οῦσα, ὸν, a.2.part.act. à δρέπω, *decerpo*. f. ψω. a. 2. ἔδραπον.

Δρασμὸς, οῦ, ὁ, *fuga*, à δράω, *fugio*.

Δράσσομαι, vide in δράσσω.

ΔΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω. f. ξω· *prehendo, manu arripio*: δράσσομαι, seu ττομαι, *carpo*. f. δράξομαι. a. 1. m. ἐδραξάμην, ω, ατο, a.1. imperat. δράξαι, & in pl. δράξασθε. perf. pass. δέδραγμαι, unde δράγμα, ατος, *manipulus*: & Angl. to drag.

Δράστας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro δράστης, ου, *servus*: &

Δραστὴρ, ῆρος, pro quo δρηστὴρ, Ion. *famulus, minister*. Th. δράω, *famulor*: vel à δρώσσω pro δράω. Item

Δραστὴρ, ῆρος, &

Δραστήριος, ου, *strenuus, industrius, promptus, impiger*: à δράω, *facio*.

Δρατὸς pro δαρτὸς, *excoriatus*, à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, *pellis*.

ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, *DRACHMA*, monetæ & ponderis nomen: q. à δράττω· inde δίδραχμος, ου, ὁ, ἡ, *qui duarum drachmarum pretii est*.

ΔΡΑ'Ω, f. άσω, *facio, ministro, fugio*.

Δρεπάνη, ης, ἡ, *falx*: acc. pl. δρεπάνας· &

Δρέπανον, ου, τὸ, idem, à

ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, *decerpo, carpo, colligo*: δρέπομαι, idem: hinc verisimile Angl. to reap.

Δρεψεύμεναι, Æol. pro δρεψάμεναι, Dor. pro δρεψόμεναι, nom. pl. f. 1. part. m. f.g. verbi δρέπω, f. ψω, *decerpo*.

Δρηπέτης, ου, ὁ, Ion. pro δραπέτης, *fugitivus*: quod vide.

Δρήσας, *faciens*, a. 1. part. act. Ion. à δράω, *facio*. f. άσω.

Δρησμὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, *fuga*. Th. δράω, *fugio*.

Δρηστοσύνη, ης, ἡ, *strenuitas, sedulitas*: à δράω.

ΔΡΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *lumbricus*.

Δριμεῖα, ας, ἡ, *acris gustu, gravis, molesta*, à

ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὺ, *acris gustu vel sapore, asper*: hinc δριμύτης, *acrimonia*.

Δρίον, ου, τὸ, *locus arboribus consitus*: à δρῦς, *arbor*.

Δρῖος, εος, τὸ, idem quod δρίον, *sylva*, & ab eod. them.

Δροίτη, ης, ἡ, *solium, alveus balneatorius*: à δρῦς, quod ex quercino ligno fiat.

Δρομαῖος, ου, *cursilis, velox*: &

Δρομὰς, άδος, ὁ, ἡ, *cursitans, cursitorius*; &

Δρομὰς, άδος, ἡ, *DROMAS* piscis; item *DROMEDA* camelus, vulgò *DROMEDARIUS*; item *vaga, scortum*: &

Δρόμος, ου, ὁ, *cursus*: omnia à p.m. δέδρομα, verbi τρέχω, *curro*.

Δρόμων, ωνος, ὁ, *DROMO, parvus cancer*, creditur esse qui Aristoteli δρομίας: ab eod. them.

ΔΡΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *ROS*. δρόσοι, *lacrymæ*: q. ῥόσος, à ῥέω, *fluo*. Hinc δροσερὸς, & δρόσιμος, ου, &

Δροσώδης, εος, ὁ, ἡ, *roscidus*.

Δροῦγγος, ου, ὁ, *cohors & globus militum, drungus*: vide Latin. Etymol.

Δρούσιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris, à Druso.

Δρυάδες, & ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, *Nymphæ*. Th. δρῦς, *quercus*.

Δρύαλος, ου, ὁ, nomen viri, *qui quercuum satis habet*.

Δρύαντα, acc. sing. à Δρύας, αντος, ὁ, propr. nom. patris Lycurgi: q. à δρῦς, *quercus*.

Δρύϊνος, ου, *quernus*. Th. δρῦς.

Δρυμὸς, οῦ, ὁ, *sylva querna, quercetum, nemus*: item δρυμὸν, ου, τὸ, idem. Them. δρῦς.

Δρυμὼς, Dor. pro δρυμοὺς, ejusd. acc. pl.

Δρύον, ου, τὸ, *nemus*: à δρῦς.

Δρύοχος, ου, *carina, alveus navis*: παρὰ τὸ τὴν δρῦν ἔχειν.

Δρυπεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *oliva, DRUPPA, fructus maturus*: à δρῦς & πέπτω, quæ in arbore cocta fuit, & ad maturitatem perducta.

Δρύπεψ, πος, ὁ, ἡ, idem, & ab iisd.

Δρυπετὴς, έος, ὁ, ἡ, idem, sed à πίπτω, *cado*: *fructus* q.d. *jamjam casurus*.

ΔΡΥ'ΠΤΩ, f. ψω, *lacero, lanio*: perf. δέδρυφα· inde δρυφὴ, ῆς, ἡ, *laceratio*, quæ fit unguibus.

ΔΡΥ'Σ, υὸς, ἡ, *quercus, robur*, quercûs species; item *quævis arbor*: in acc. δρῦν. Hinc compos. χαμαίδρυς, υος, & χαμαίδρωψ, πος, ἡ, *quercus humilis*.

Δρυτόμος, ου, ὁ, ἡ, per Apoc. pro δρυοτόμος, *quercuum*, vel *arborum incisor, faber lignarius*: à δρῦς, *quercus* vel *arbor*, & τέμνω, *seco*.

Δρῴοιμι, pro δρῷμι seu δράοιμι, præs. opt. verbi δράω, *facio*.

Δρώντων, Att. pro δράτωσαν, ex δράω. *facio*, vel *fugio*. Solent enim Attici gen. pl. part. quorund. usurpare pro tertiis person. imperat. præs. temp. pl. numeri.

ΔΡΩ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, *DROPAX*, medicamenti species, ad evellendos pilos, q. à δρέπω, *carpo*.

Δῦ, pro ἔδυ, ab ἔδυν, υς, υ, a. 2. ind. act. & pro δῦθι, a. 2. imperat. à δῦμι, *subeo*.

Δύ', pro δύο, *duo*.

Δυὰς, άδος, ἡ, q. *dualitas*, *binarius*. Hinc Angl. Deuse.

Δύεται, 3. sing. ind. pass. à δύομαι, & δύω, *subeo*.

ΔΥ'Η, ης, ἡ, *infortunium*, *labores*, *strages*, *ærumna*: q. à δύω, *occido*.

Δύῃς, 2. sing. præs. sub. verbi δύω.

Δῦθι, a. 2. imperat. act. &

Δυϊκὸς, ῦ, *dualis*: à δύο.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. à

Δῦμι, *subeo*: vide δύω.

Δῦν pro δύει, Ion pro ἔδυνε, imperf. verbi δύνω. *subeo*.

Δύνα, Dor. per Apoc. pro δύνασαι, vel pro δύνῃ, *potes*, 2. sing. præs. verbi δύναμαι, *possum*.

Δυνάιτ', pro δύναιτο 3. sing. præs. opt. δυναίμην, αιο, αιτο. à δύναμαι, quod vide.

Δύναμ', pro δύναμαι, *possum*.

ΔΥ'ΝΑΜΑΙ, σαι, ται, *possum*, *valeo*, *æstimor*: in sub. præs. δυνώμαι, ῃ, ηται imperf. ἐδυνάμην, ω, ατο. Att. pro ἐδυνάμην f. δυνήσομαι. a. 1. pass. ἐδυνήθην, ης, η, Att. pro ἐδυνήθην. a. 1. sub. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam a. 1. pass. ἐδυνάσθην, & ἠδυνάσθην. & a. 1. m. ἐδυνησάμην, tanq. à δυνάζομαι. Hinc compos. ἀδυναμία, *imbecillitas*. ἀδύνατος, *impossibilis*. κατὰ δύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Δυνάμει, dat. sing. & δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις.

Δυναμένη, ης, ἡ, f. g. part. præs. à δυνάμενος, quod à δύναμαι: item nom. prop. mulieris: q. d. *potens*.

Δυνάμεσθα, pro δυνάμεθα, Poët. 1. pl. præs. δύναμαι.

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia*, *vis*, *virtus*. αἱ δυνάμεις, *miracula*, *virtutes*, *potestates*. ἐξουσία, moralis facultas, naturalis verò δύναμις: à δύναμαι.

Δυναμόω, *confirmo*, *roboro*: f. ώσω. p. δεδυνάμωκα. præs. pass. δυναμοῦμαι, ῦμαι, unde

Δυναμούμενος, ένη, *corroboratus*, ejusd. part. præs. pass.

Δύνασαι, 2. sing. præs. à δύναμαι, quod vide.

Δυνασθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. ejusdem verbi.

Δύνασις, εως, ἡ, Poët. pro δύναμις, *potentia*. Th. δύναμαι, *possum*.

Δυναστεία, ας, ἡ, *imperium*, *potentatus*: &

Δυναστεύοντας, acc. pl. part. præs. a

Δυναστεύω, *sum princeps*: f. εύσω: quod à

Δυνάστης, ου, ὁ, *DYNASTA*, *dominus*: à

Δυνατέω, *potens sum*: f. ήσω. p. δεδυνατήκα: à

Δυνατὸς, ή, όν, *potens*. δυνατός εἰμι, idem quod δύναμαι, *possum*. δυνατὸν, & τὸ δυνατὸν, *possibile*, *quod fieri potest*. δυνατώτερος, compar. in superl. δυνατώτατος. Th. δύναμαι.

Δῦνε, *ingressus est*, imperf. Ion. à δύνω, *subeo*.

Δυνέαται, *possunt*, Ion. pro δύνανται, 3. pl. præs. δύναμαι.

Δύνῃ, 2. sing. præs. sub. δύνωμαι, ῃ, ηται: à δύναμαι, *possum*.

Δύνηαι, Ion. pro δύνῃ, quod vide.

Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. sub. pass. à δύναμαι, quod vide.

Δυνήσεαι, Ion. pro δυνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. δυνήσομαι. inde part. δυνησόμενος: à δύναμαι, *possum*.

Δύνοντος, gen. sing. præs. part. à δύνω, *occido*.

Δύνουσ' pro δύνουσι, *ingrediuntur*, 3. pl. præs. δύνω.

Δύντα, *occidentem*, accus. sing. a. 2. part. à δὺς, δύντος, quod à

ΔΥ'ΝΩ, δύω, vel δῦμι, *subeo*, *ingredior*, *occido*, *induo*. δύνω tantum in compos. invenitur. δύω, f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. perf. δέδυκα. perf. pass. δέδυσμαι. δῦμι, a. 2. ἔδυν, υς, υ. a. 2. inf. δῦναι. a. 2. part. δὺς, δύντος. Inde δυσμὴ, *occasus Solis*. δύσις, idem. ἀναδύω, *emergo*. ὑποδύω, *subeo*. ἔνδυμα, *indumentum*: &, ut quibusd. videtur, Angl. Dawn (auroræ enim exoriente, astra minora δύνει) & Den.

ΔΥ'Ο, vel Att. δύω, *DUO*, gen. dual. δυοῖν, & in f. g. δυεῖν. dat. pl. δυσί. Hinc δυϊκὸς, *dualis*. δοιὴ, *dubium*. δοιάζω, *dubito*.

Δυόωσι, Poët. pro δύουσι: ex them. δυάω, pro δύω.

Δύπτης, ου, ὁ, *urinator*, qui aquas subit: à

Δύπτω, f. ψω, *aquam subeo*: à quo fluxisse videntur Angl. to Dip, Dive, &c.

Δὺς, δύντος, part. a. 2. à δῦμι, quod in δύνω videsis.

ΔΥΣ, particula in compositione, pro *ægrè*, *malè*, *infeliciter*, & pro α privante.

Δύσαβος, ω, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ου, ὁ, *infelix puber*: ex δὺς & ἥβη, *pubes*.

Δυσαέος, *graviter spirantis*, gen. sing. à

Δυσαὴς, έος, ὁ, ἡ: ex δὺς & ἄω, vel ἄημι, *flo*, *spiro*.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, *subeo*: f. σω. p. δέδυκα. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ου, ὁ, ἡ, *infelix*: ex δὺς & μόρος, *fatum*, quod à μείρω, *divido*. p. m. ἔμμορα.

Δυσαντεῖ, dat. sing. à

Δυσαντὴς, έος, ὁ, ἡ, *sinister occursus*: ex δὺς

δὺς & ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contrà.
Δυσάντητ☉, idem, & ab iisd.
Δυσαρεςέω, morosum me præbeo, offenso sum animo : à
Δυσάρεςος, ου, morosus : & τὸ δυσάρεςον, morositas, quod ab ἀρέσκω, placeo.
Δυσαριςοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato : ex δὺς & ἀριςοτόκ☉, quæ optimos parit : quod ab ἄριςος, optimus, superl. ab ἀγαθὸς, & τίκτω, pario. præt. m. τέτοκα.
Δυσαφαίρετ☉, ου, ὁ, ἡ, difficilis ablatu : ex δὺς & ἀφαίρετ☉, quod ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.
Δυσβάστακτ☉, ου, ὁ, ἡ, difficilis portatu : ex δὺς & βαςακτὸς, portabilis, à βαςάζω, porto.
Δύσβατ☉, ου, ὁ, ἡ, inaccessus : ex δὺς & βατὸς, pervius, à βαίνω, eo.
Δυσγένεια, ας, ἡ, generis obscuritas, ignobilitas : &
Δυσγενὴς, έ☉, ὁ, ἡ, ignobilis : à γένος, genus, quod à γίνομαι, seu γένομαι, nascor.
Δύσαι, induas, a. 1. sub. m. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, f. δύσω, induo.
Δυσειδὴς, έ☉, ὁ, ἡ, deformis, turpis : ab εἶδ☉, forma, quod ab εἴδω, video.
Δυσέλπις☉, ου, ὁ, ἡ, difficilis spei : cui oppon. εὔελπις☉ • ex δὺς & ἐλπὶς, spes.
Δυσεντερία, ας, ἡ, DYSENTERIA, morbus viscerum tormina dictus : ex δὺς & ἔντερον, intestinum ; quod ab ἐντὸς, intus. Hinc
Δυσεντερικὸς, οῦ, torminosus.
Δυσεπανόρθωτ☉, ου, ὁ, vix emendabilis : ex δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.
Δύσεργ☉, ου, ὁ, ἡ, piger, ad opus faciendum lentus. Th. ἔργον, opus.
Δυσερεύνητ☉, ου, ὁ, ἡ, inscrutabilis. Th. ἐρευνάω, scrutor.
Δύσερις, ιδ☉, ὁ, ἡ, pertinax, morosus, rixosus: ex δὺς & ἔρις, lis.
Δυσερμήνευτ☉, ου, ὁ, ἡ, explicatu difficilis: ex δὺς & ἑρμηνεύω, interpretor ; quod ab ἑρμηνεὺς, interpres.
Δύσερως, ωτ☉, ὁ, ἡ, infelix in amore : ex δὺς & ἔρως, ωτ☉, ὁ, amor. Them. ἐράω, amo.
Δύσεται, se condit, 3. sing. præs. verbi Poët. δύσομαι, à f. 1. m. δύσομαι, verbi δύω.
Δύσετο, & δύσατο, imperf. Ion. à δύσομαι, Poët. verbo. Th. δύω, subeo.
Δυσεύρετ☉, inventu difficilis : ab εὑρετὸς, inventus, ab εὑρίσκω, invenio.
Δυσήκο☉, ου, difficulter audiens, immorigerus. Th. ἀκούω, audio.
Δυσηλεγέες, molesti, æ, nom. pl. à
Δυσηλεγὴς, έ☉, ὁ, ἡ, molestus, gravis : quod ex δὺς & ἀλέγω, curo : q. δυσαλεγὴς • vel ut alii volunt, à λέγω, cubare facio.

Δυσηπίςει, imperf. verbi δυσαπιςέω. E. ἠπί- ex δὺς, & ἀπιςέω, non credo : quod à πίςις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.
Δυσηχὴς, έ☉, ὁ, ἡ, horrisonus : ex δὺς, ægrè, male, & ἦχ☉, sonus.
Δυσθαλπὴς, έ☉, ὁ, ἡ, calefactu difficilis, frigidus : ex δὺς & θάλπω, foveo, calefacio.
Δυσθανατεῖν, εῶ, iniquo animo mortem ferre: ex δὺς & θάνατ☉, mors. Th. θνήσκω, morior.
Δυσθυμεῖν, Ion. pro ἀθυμεῖν, animum despondere, ex δὺς & θυμὸς, animus.
Δύσθυμ☉, ου, tristis, anxius, remissus : ab iisd.
Δυσὶ, duobus, dat. pl. à δύο, duo.
Δύσις, εως, ἡ, occasus, accus. δύσιν, à δύω, subeo.
Δυσκαταμάθητ☉, ου, ὁ, ἡ, difficilis ad discendum : & inde
Δυσκαταμαθήτως, vix intelligibile: ex δὺς & καταμανθάνω, pernosco : quod ex κατὰ & μανθάνω, disco.
Δύσκεν, imperf. Ion. verbi Poët. δύσκω, pro δύνω vel δύω, adeo, subeo.
Δυσκέλαδ☉, ου, ὁ, ἡ, raucus ; ex δὺς & κέλαδ☉, sonus, vox.
Δυσκίνητ☉, ου, ὁ, ἡ, difficilis motu, segnis, à κινητὸς, mobilis, quod à κινέω, moveo.
Δυσκλεὴς, εέ☉, ὁ, ἡ, inglorius : ex δὺς & κλέ☉, gloria. Th. κλείω, celebro.
Δύσκλυτ☉, idem. à κλύω, audio.
Δυσκολαίνω, f. ανῶ, p. κα, morosus sum, ægrè fero, indignor, succenseo : &
Δυσκολία, ας, ἡ, morositas, difficultas : à
Δύσκολ☉, ου, ὁ, ἡ, difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus : &
Δυσκόλως, adv. difficulter : ex δὺς & κόλον, cibus.
Δύσλοφον, onerosum cervici : ex δὺς & λόφ☉, cervix in jumentis.
Δύσλυτ☉, ου, ὁ, ἡ, nodosus, solutu difficilis : à λύω, solvo.
Δυσμαθὴς, έ☉, ὁ, ἡ, indocilis, hebes. Th. μανθάνω, disco.
Δυσμάχητ☉, ου, ὁ, ἡ, &
Δύσμαχ☉, ου, ὁ, ἡ, vix expugnabilis. Th. μάχομαι, pugno.
Δυσμενέεσιν, inimicis, dat. pl. à
Δυσμενὴς, έ☉, ὁ, ἡ, infestus hostis, acc. δυσμενῆ, malevolum. hinc adv. δυσμενῶς • ex δὺς & μέν☉, animus, ira.
Δυσμεταχείριςος, ὁ, ἡ, tractatu difficilis : ex δὺς & μεταχειρίζομαι, administro. Th. χεὶρ, ἡ, manus.
Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occasus propriè Solis. Th. δύνω, subeo,
Δυσμήτηρ, ηρ☉, ἡ, infesta mater : à μήτηρ.
Δυσμνημόνευτον, ου, τὸ, memoratu difficile : ex δὺς & μνημονεύω, memor sum. Th. μνάομαι, recordor.
Δύσμορε, infelix, voc. sing. à
Δύσμορ☉, ου, ὁ, ἡ, cui difficile fatum obtigit.

git: à δὺς & μόρ⊙, *fatum*: quod à μείρω, *divido*. p. m. ἔμμορα.
Δυσμορφέω, Ion. pro
Δυσμορφία, ας, ἡ, *deformitas*. Th. μορφὴ, *forma*.
Δύσμορφ⊙, ε, ὁ, ἡ, *deformis*. ab eod. th.
Δυσνόητ⊙, ε, ὁ, ἡ, *difficilis intellectu*: ex δὺς & νοητὸς, *intelligibilis*, quod à νοέω, *cogito*.
Δυσνομία, ας, ἡ, &
Δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. *mala legum institutio*, *licentia*: ex δὺς & νόμ⊙, *lex*, quod à νέμω, *tribuo*. præt. m. νένομα.
Δύσοδ⊙, ε, ὁ, ἡ, *invius*; item subst. *via difficilis*. Th. ὁδὸς, *via*.
Δυσόνειρ⊙ ὕπν⊙, *somnus somniis interpellatus*.
Δυσόρατ⊙, ε, ὁ, ἡ, *vix visibilis*. Th. ὁράω, *video*.
Δύσοργ⊙, ε, ὁ, ἡ, *iracundus*. Th. ὀργὴ, *ira*.
Δυσόριστ⊙, ε, ὁ, ἡ, *difficilis definitu*: ab ὁρίζω, *definio*, quod ab ὅρ⊙, *terminus*.
Δυσπαίπαλ⊙, ε, ὁ, ἡ, *ascensu difficilis*: ex δὺς & παίπαλα, *loca prærupta*.
Δυσπαλὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, *difficilis*, *qui lucta difficulter superari potest*. Ex δὺς & πάλη, *lucta*.
Δύσπαρις, ιδ⊙, ὁ, vocat. δύσπαρι, *infelix Paris*.
Δυσπειθὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, *difficilis persuasu*: &
Δύσπιστ⊙, ε, ὁ, ἡ, *incredulus*; item *creditu difficilis*. à πείθω, *persuadeo*.
Δυσπέμφελ⊙, ε, ὁ, ἡ, *trajectu difficilis*: ex δὺς & πέμπω, *mitto*. p. πέπεμφα.
Δυσπέτημα, ατ⊙, τὸ, *casus adversus*, *adversitas*: ex δὺς & πέτω, *cado*. pro πίπτω.
Δυσπετὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, *malè cadens*; *difficilis*. ab iisd.
Δυσπνέω ῶ, *ægrè respiro*: &
Δύσπνοια, ας, ἡ, *spirandi difficultas*, *suspirium*: &
Δυσπνοϊκὸς ε, *suspiriosus*: à δὺς & πνοὴ, quod à πνέω, *spiro*.
Δύσποτμ⊙, ε, ὁ, ἡ, *infœlix*: ex δὺς & πότμ⊙, *sors*.
Δυσπραξία, ας, ἡ, *res adversæ*: ex δὺς & πράττω, f. ξω, *facio*.
Δύσριγ⊙, ε, ὁ, ἡ, *frigoris impatiens*: ex δὺς & ῥῖγ⊙, ε⊙, τὸ, *frigus*.
Δύσεο, *indue*, Poët. pro δύσω, Ion. pro δῦσαι, ίδω, præs. imperat. m. verbi δύσομαι, ῃ, εται, & Poët. δύσετο, imperf. ἐδυσόμην, ε, ετο. quod præsens formatum est à fut. 1. m. verbi δύω, *induo*.
Δυσομβράων, gen. pl. Æol. f. g. pro δυσομβρῶν, præs. part. verbi δύσομαι, *mergor*. Th. δύνω, *subeo*.
Δύσσο⊙, ε, *infœlix*, *æger*. Them. σό⊙, *salvus*.
Δύσταν⊙, Dor. pro
Δύστην⊙, ε, ὁ, ἡ, *infœlix*, *miser*: ex δὺς & στένω, *gemo*, aut secundum alios, ex δὺς & στῆναι, quod *malè stet*. Th. ἵστημι, *sto*.
Δυστήρητ⊙, ε, ὁ, ἡ, *observatu difficilis*: ex δὺς & τηρέω, *servo*.
Δυστοκήσασα, a. 1. part. act. à
Δυστοκέω, *difficulter pario*. f. ήσω & ήσω ex δὺς & τόκ⊙, *partus*. Th. τίκτω, *pario*. p. m. τέτοκα.
Δύστρ⊙, ε, ὁ, *mensis sextus*, apud Syromacedonas: qui alioqui ἐλαφηβολιών.
Δυστυχέστατ⊙, ε, *infelicissimus*, superl. à δυστυχὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, *infelix*: quod ex δὺς & τύχη, *fortuna*. Them. τυγχάνω, *sum*.
Δυστυχέω, *infœlix sum*. f. ήσω. p. κα. a. 1. part. δυστυχήσας, αντ⊙. τὰ δυστυχηθέντα, *adversa*: a. 1. part. pass. ex δὺς & τύχη, *fortuna*: quod à τυγχάνω, *sum*.
Δυστύχημα, ατ⊙, τὸ, *afflictio*, *infortunium*, dat. plur. δυστυχήμασι, à δυστυχέω, quod vide.
Δυστυχία, ας, ἡ, *adversitas*: ex eod. th.
Δυστυχῦντας, acc. pl. part. præs. δυστυχῦσι, 3. pl. ind. præs. à δυστυχέω, quod vide.
Δύσφαμον, ε, τὸ, Poët. & Dor. pro δύσφημον, τετέστιν ἡ δυσφημία, *infamia*, *dedecus*. Th. φάω, *dico*.
Δυσφημέω, f. ήσω, p. ηκα. *maledico*, *infamo*, *impiè loquor*, *malè ominor*. &
Δυσφημία, ας, ἡ, *infamia*, *convitium*: *probrum*: à
Δύσφημ⊙, ε, ὁ, ἡ, *maledicus*, *infaustus*: ex δὺς & φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.
Δυσφήμοιο, *ominosi*, ejusd. gen. sing. Ion.
Δυσφορέω, f. ήσω, p. ηκα, *ægrè fero*: &
Δυσφορὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, item
Δυσφόρητ⊙, ε, ὁ, ἡ, &
Δύσφορ⊙, ε, ὁ, ἡ, *difficilis latu*, *gravis*, *molestus*: ex δὺς & φέρω. *fero*.
Δύσφρονα, ων, τὰ, *molestæ curæ*: quas Hesiod. δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, *mens*.
Δυσφρονέω, *animum abjicio*, *ægrè fero*: ex δὺς & φρὴν, *mens*.
Δυσφρονέων, ejusd. part. præs.
Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à
Δυσφροσύνη, ης, ἡ, *animi ægritudo*: ex δὺς & φρὴν, *mens*.
Δυσφωνία, ας, ἡ, *asperitas vocis* seu *soni*: &
Δύσφων⊙, ε, ὁ, ἡ, *dissonus*: ex δὺς & φωνὴ, *vox*, *sonus*.
Δυσχείμερ⊙, ε, ὁ, ἡ, *frigidus*, *hybernalis*: ex δὺς & χεῖμα, *hyems*.
Δύσχιμ⊙, ε, ὁ, ἡ, idem, & ab iisd.
Δυσχείρωτ⊙, ὁ, ἡ, *qui difficulter subigitur* & *capitur*. In superl. δυσχειρωτότατ⊙. Th. χεὶρ, *manus*.
Δυσχεραίνω, *molestè fero*, *gravor*, *indignor*, *hæsito*, f. ανῶ. in 3. pl. præs. ind. δυσχεραίνεσιν. acc. pl. part. præs. δυσχεραίνοντας. &
Δυσχέρεια, ας, ἡ, *difficultas*, *molestia*. à
Δυσχερὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, *difficilis*, *molestus*, *odiosus*:

fus: in compar. δυχχρίςτερ@, ε· ex δὺς & χείρ, *manus.*
Δυχερῶς, adv. *difficulter, moleste*: à δυχερής.
Δυχρηςέομαι -ῦμαι, *usu rei cujuspiam offendor, incommode & impedite versor*: à δύχρηςος· quod intra videas.
Δυχρήςημα, ατ@, τὸ, *incommodum*: ab ejusd. perf. pass. cui oppon. εὐχρήςημα· sicuti,
Δυχρηςία, ας, ἡ, *incommoditas, difficultas*, oppon. εὐχρηςία· à
Δύχρηςος, ε, ὁ, ἡ, *cujus usus difficilis est*: ex δὺς & χρηςὸς, *utilis*, quod à χράομαι, *utor*, à χράω, *commodo*.
Δυσώδης, εος, ὁ, ἡ, & τὸ δυσῶδες, *fœtidus*: & inde
Δυσωδία, ας, ἡ, *malus odor, fœtor*, ex δὺς & ὄζω, *oleo*. p. m. ὦδα.
Δυσώνυμος, ε, ὁ, *infaustus, inauspicatus*, ex δὺς & ὄνομα, ατ@, τὸ, *nomen*. Æol. ὤνομα, Poët. ὄνομα.
Δυσωπέω, f. ήσω, *pudore afficio*: unde Metaph. *exoro, persuadeo*; δυσωπῦμαι, *erubesco, flector*: &
Δυσωπία, ας, ἡ, *pudor*: ex δὺς & ὤψ, ὠπὸς, *vultus*: quod ab ὄπτομαι, *video*.
Δυσωρέω, f. ήσω, *difficulter custodio*, à δύσωρ@, *custoditu difficilis*: ab ὦρ@, *custos*.
Δυσωρήσονται, 3. pl. ejusd. fut. 1. m.
Δύτης, ε, ὁ, *urinator, qui aquas subit*. Th. δύνω vel δύω, *subeo*.
Δύω, Poët. pro δύο, *duo*. gen. dual. δυοῖν, & in f. δυεῖν. dat. δυσί. Est & δύω, *mergo*. vide δύνω.
Δυωκαίδεκα, δυώδεκα, & δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *DUODECIM*, ἄκλιτα· &
Δυωδεκάδρομ@, ε, ὁ, *qui duodecies currit, vel cursum conficit*.
Δυωδεκάμηνος, *duodecim mensium*, δυωδεκάμηνον τέλ@ πρᾶξαι, id est, *annuum magistratum transigere*: ex δυώδεκα, *duodecim*, & μὴν, μηνὸς, *mensis*.
Δυωδεκαταῖ@, ε, *duodecim annorum*: ex δυώδεκα & ἔτ@, *annus*.
Δυωδέκατ@, άτη, ατον, *duodecimus*: ex δύω, & δέκα, *decem*.
Δυοῖν, Att. & Ion. pro δυοῖν, *duorum*. gen. dual. à δύο.
Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, & δώματα, *domus*, à δέμω, *struo*.
Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*.
Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim*, ἄκλιτον· &
Δωδεκάκις, *duodecies*, ex δύο & δέκα.
Δωδεκάγναμπτ@, ε, ὁ, ἡ, *qui duodecim flexus habet*. Ex δώδεκα & κάμπτω, *flecto*.
Δωδεκαταῖ@, *qui per duodecim dies, alicubi manet vel abest*: &
Δωδέκατ@, η, ον, *duodecimus*: ex δύο & δέκα, *decem*.
Δωδεκάφυλον, ε, τὸ, *duodecim tribus*: q. δώδεκα φυλαί.
Δωδωνηθεν, adv. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης.
Δωδωναῖ@, ε, *DODONÆUS*: à
Δωδώνη, ης, ἡ, *DODONA*, sylva Epiri, & urbs. vide Steph.
Δῴην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η. a. 2. opt. act. à δίδωμι, *do*. a. 2. ἔδων.
Δώησι, *dederit*, 3. sing. a. 2. opt. à δῴη, & Ion. additur σι. Sin vero sit δώησι, erit. 3. sing. sub. à δόω, δώης, δώη, & Ion. δώησι. pro δῶ, δῷς, δῷ. à δίδωμι, *do*.
Δῶκ', vel δῶκε, *dedit*, pro ἔδωκε, per Apoc. Poët. a. 1. Sic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. verbi δίδωμι, *do*.
Δῶλ@, ω, ὁ, Dor. pro δῦλ@, ε, *servus*.
Δῶμα, ατ@, τὸ, *domus, tectum*. pl. δώματα, & in dat. pl. δώμασι· ex δόμημα factum per contractionem. Th. δέμω, *extruo*, p.m. δέδομα.
Δωμάτιον, ε, τὸ, *domuncula, cubiculum, tectum*: à δῶμα.
Δωμάω, f. ήσω, *extruo*: à δῶμα.
Δῶναξ, ακ@, ὁ, Dor. & Poët. pro δόναξ, *arundo*. quod vide.
Δώομεν, per Systolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*.
Δῶρ' pro δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ε, τὸ, *donum*.
Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, *donum, donatio*, &
Δωρεὰν, adv. (sub. κατὰ) *gratis, immerito, frustra*. Th. δῶρον, *donum*.
Δωρέομαι -ῦμαι, & Poët. δωρέω -ῶ, *dono, largior*, f. ήσομαι. part. pass. δεδώρημαι, σαι, ται, a. 1. m. ἐδωρησάμην. ab eod. them.
Δώρημα, ατ@, τὸ, *donum, beneficium*: &
Δωρητὸς, ε, ὁ, *muneribus placabilis*, seu *corruptus*, item *donatus*: à perf. pass. verbi δωρέομαι.
Δωριάζειν, *Dorice loqui*, Poët. pro Δωρίζειν, quod à
Δώρι@, ία, ον, Poët. pro Δωρικὸς, ἡ, ὸν, *Doricus, a, um*. Dicitur & Δωριεὺς, έως, ὁ, idem. Δωριῆς, Att. pro Δωριεῖς· & Δωρὶς, ίδ@, ἡ, pro Δωρική.
Δωρὶς, ίδ@, ἡ, *Doris*, regio; item nomen Nymphæ.
Δωρίσδεν, Dor. Δωρίζειν, *loqui Dorice*.
Δωριςὶ, adv. *Dorice*.
Δωροδοκέω, f. ήσω, *donis inhio, munera capio*; item *muneribus corrumpo*. acc. pl. part. præs. δωροδοκῦντας· ex δῶρον, *donum*: & δέχομαι, *capio*.
Δωροδόκημα, ατ@, τὸ, *munus per corruptionem acceptum*: à præced. perf. pass.
Δωροδοκία, ας, ἡ, *munerum acceptio, sordes*: &
Δωροδόκ@, ε, ὁ, ἡ, *munerum acceptor, donis inhians*, à δῶρον & δέχομαι, *capio*.
ΔΩ͂ΡΟΝ, ε, τὸ, *donum*, item *palmus minor*, hinc compos. ἄδωρ@, ε, ὁ, ἡ, *donorum expers*: item, *qui non donat*. ἀντίδωρον,

ρεσι, ε, τὸ, *donum dono velatum*. unde forte manavit etiam Angl. **Dowrie.**

Δωροφάγ☉, ε, ὁ, *qui devorat dona, donivorus*, ex δῶρον, *donum*, & φάγω, *edo*.

Δωροφόρ☉, ε, ὁ, Poët. *qui dona fert alicui, danda*. Ex δῶρον & φέρω, *fero*.

Δωρύττομαι, Dor. pro δωρῦμαι.

Δώς, ἡ, *DOS*, *donum*, indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, *do*.

Δωσέμεναι, Dor. pro δώσειν, f. 1. inf. act. à δίδωμι, *do*.

Δώσῃ, *tradat*, 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. pro δώκῃ, ab a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα verbi δίδωμι, *do*.

Δῶσι, Ion. pro δῷ, 3. sing. a. 2. sub. Sin absque ι, est, 3. pl. ejusd. temporis verbi δίδωμι

Δωσεῦντι, Dor. pro δώσουσι, 3. pl. f. 1. verbi δίδωμι.

Δωσῶ, Dor. pro δώσω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Δώσω, f. 1. act. à δίδωμι, *do*. Sic δώσουσ', pro δώσουσι, 3. pl. f. 1.

Δώτῃ, *datori*, dat. sing. à δώτης, ε, ὁ, *dator*. sed usitatius δότης. Th. δίδωμι.

Δωτήρ, ῆρ☉, ὁ, Poët. pro δοτήρ, *donator*: ab eod. th.

Δωτῆρες, ejusd. nom. pl.

Δωτινάζειν, *dona colligere & accipere*: à δωτίνη, *donum*: quod vide.

Δωτίναν, Dor. pro δωτίνην, acc. sing. à

Δωτίνη, ης, ἡ, *munus*, proprie quod consumitur, ut *vinum*, *vestis*: à δωτὸς, gen. inusit. τε δῶς. Th. δίδωμι, *do*.

Δωτίνῃσι, *donis*: ejusd. dat. pl. Ion.

Δώτορες, nom. pl. à δώτωρ, quod vide.

Δωτώ, όῷ, ὁ, nomen mulieris.

Δώτωρ, ορος, ὁ, *DATOR*, *donator*. à δίδωμι *do*.

Δῶσ' pro δώωσι, *dedissent*, per Epenth. Ion. & Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. sub. à δίδωμι, *do*.

E.

E, Nota quintæ apud Græcos literæ, signum etiam numeri quinarii. Tum & ε, Æol. in multis pro ο.

Ἒ, *HE* dolentis particula, quæ geminari solet. Item

Ἓ, *SE*, pronomen acc. casus, ab ἕ, οἷ, *sui*, *sibi*: inde ἑὸς, ἕ, *suus*. σφέ☉, σφωίτερ☉, & σφέτερ☉, ε, idem.

Ἔα, *Ah*, *vah*, adv. querentis, vel admirantis, ab

Ἔα, *sine*, præs. imperat. pro ἔαε, vel imperf. verbi ἐάω, *sino*.

Ἔα, Ion. & Poët. Ectasi ἦα, pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἑὰ & ἑᾶ, *sua bona*, *peculium*: ex ἑὸς, *suus*, vide ἕ, *se*.

Ἐᾷ, *concedit*, 3. sing. præs. ab ἐάω, *sino*: f. ἐάσω. a. 1. sub. ἐάσω, ῃς, ῃ. p. εἴακα.

Ἔαα, *sinit*, Poët. pro ἐᾷ, per Pleon. τὰ α.

Ἔαγα, ας, ε, *fregi*, p. m. Att. pro ἦγα, per resolutionem augmenti η in εα (quod frequens etiam in aliis tempor.) ab ἄγνυμι seu ἄγω, *frango*: f. ἄξω, p. ἦχα, & ἔαχα. p. m. part. ἐαγὼς. a. 1. ἦξα, & ἔαξα· &

Ἐάγην, *fractus sum*, Att. eod. modo pro ἤγην, ejusd. a. 2. pass. Hinc a. 2. part. pass. ἐαγεὶς, inf. ἐαγῆναι.

Ἔαδα, ας, ε, *demulsi*, pro ἦδα, præt. m. Att. resolutione augmenti η in εα, pro quo ἔυαδα, Poët. ab ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo*, præt. m. part. ἑαδὼς pro ἡδὼς· sic in a. 2. ἕαδον pro ἧδον, Æol. ἔυαδον.

Ἑαδότα, *placentem*, pro ἡδότα, ejusd. p. m. part. acc. sing.

Ἔακα, *permisi*, pro εἴακα, perf. act. verbi ἐάω, *sino*: f. σω.

Ἐάλη, *convolutus est*, *involvit se*, *occultavit se*, Att. resolutione augmenti η in εα, pro ἤλη, a. 2. pass. Ion. ἄλην· unde part. ἀλεὶς, έντ☉. Aut ab ἀλῶ, *declino*, *vito*: aut ἐάλη per Metaplasm. pro ἐάλω, quod Att. pro ἥλω, ab ἥλων, a. 2. verbi ἁλίσκω, *capio*. Alii legunt ἐάλη, Att. seu Ion. pro ἤλη, a. 2. verbi ἄλημι, *declino*. a. 2. part. ἀλείς.

Ἑάλωκα, *captus sum*. Att. eod. modo pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. a. 2. ἥλων. a. 2. part. ἁλούς. inf. ἁλῶναι, & pass. ἁλῆναι.

Ἑάλων, *captus fui*, Att. similiter pro ἥλων a. 2. ejusd. verbi. Præt. autem & a. 2. passive sumuntur.

ἘΆΝ, *si*, conjunct. connexiv. construitur cum subj. & opt. Et ἂν, pro ἐὰν, quæ sæpe sunt μόρια δυνητικὰ, *particulæ potentiales*, & sæpe postponuntur, ut εἶπον ἂν, *dixissem*, quandoque deest ἂν· sed rarius præponuntur; ut ὃς ἐὰν, *quicunque*. ἐάν τις, *si quis*. ἐὰν μὴ, *nisi*. ἐὰν ἢ μὴ, *sin*, *aliter*, *alioqui*. ἐάν τι, *sive*.

Ἑάνδανον, *placebam*, imperf. Att. & Ion. pro ἥνδανον, εα pro augmento η, verbi ἁνδάνω, *placeo*.

Ἑανός, ε, ὁ, *indutu pulcher*, *tenuis*, *subtilis*: adject. proprie *peplus*: ab ἕω, *induo*. Aliquando de stanno dicitur, & tum est *fusilis*, quasi ῥεανὸς, à ῥέω, *fluo*. Tum etiam substantive usurpatur, & Epitheton adjungitur, ἑανῦ νεκταρέυ, *vestis nectareæ*, &c. Et tunc ponitur pro ἑανὸς πέπλ☉, seu pro ἱμάτιον· sæpe enim Epitheta ponuntur pro suis substantivis.

Ἕαται, Att. vel Ion. pro ἧνται· & ἕατο pro ἧντο· ab ἧμαι, *sedeo*.

Ἔαξα, *fregi*, a. 1. Att. resolutione augmenti pro ἦξα, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*. Vide ἔαγα.

ἜΑΡ, ρ☉, τὸ, & contract. Poët. ἦρ, ἦρ☉, & Ion. εἶαρ, *VER*.

Ἔαρ,

Ἔαρ, sumitur etiam pro *sanguine* & *pinguedine*.

Ἐαρινὴ, ῆς, ἡ, f. g. ab

Ἐαρινὸς, ῦ, *vernus*: & per Epenth. εἰαρινός. Th. ἔαρ, *ver*.

Ἐαροτρεφὴς, ὁ, ἡ, *vere nutritus*, *vernus*: ex ἔαρ, ver, & τρέφω, *alo*. p. m. τέτροφα.

Ἐᾷς, *finis*, 2. sing. ind. præs. verbi ἐάω. Tum ἔασ' pro ἔασε, *permisit*, a. 1. Ion. ejusd. verbi.

Ἑᾶς, *suas*, pro ἅς.

Ἔασα, Att. pro ἥσα, a. 1. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*. vide ἑαδα.

Ἐάσαμεν, *sivimus*, 1. pl. a. 1. Ion. sed ἐάσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, *fino*, f. ἐάσω, p. εἴακα. a. 1. εἴασα.

Ἐάσητε, 2. pl. f. 1. act. ἐάσῃς, *finas*, 2. sing. a. 1. sub. ab eod. th.

Ἔασκε, *dimittebat*, imperf. Ion. pro εἴα, verbi ἐάω, *fino*.

Ἔασι, Ion. & ἔασι, Poët. pro εἰσὶ, *sunt*, (ut πεθέασι, Ion. pro πεθεῖσι) ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐάσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ἐάω, *fino*. f. ἐάσω. p. εἴακα.

Ἐᾶσα, ας, Dor. pro ἐοῦσα, ης. præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἕαται & ἕατο, Ion. pro ἧνται & ἧντο, ab ἧμαι, *sedeo*, quod formam præteriti, præsentis autem habet significationem. Ab inuf. ἕω.

Ἔατε, Ion. pro ἦτε, 2. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐατέον, *finendum*: verbale ab ἐάω, *fino*.

Ἑαυτοῦ, ῆς, ῦ, & contracte αὑτοῦ, ῆς, ῦ, dat. ἑαυτῷ, &c. *suiipsius*, &c. caret nominativo. Ex ἕο pro ῦ, *sui*, & αὐτοῦ. in sing. num. est tertiæ personæ, nec non secundæ ἀφ' ἑαυτῆς, *à te*, &c. In pl. est trium personarum, ἑαυτῶν, *nostri*, *vestri* & *sui ipsorum*.

Ἑάφθην, *accensus sum*, Att. pro ἥφθην, a. 1. pass. ab ἅπτομαι. Vel ἐάφθην, Ion. Dialysi pro εἴφθην, a. 1. pass. ab ἕπομαι, *sequor*.

Ἐάω, *fino*, *permitto*, imperf. εἴαον, ων, ας, ας, α. f. ἐάσω. a. 1. εἴασα. a. 1. imperat. ἔασον, άτω. a. 1. part. ἐάσας, αντος, perf. εἴακα recipit ι post ε pro augmento.

Ἑάων, *bonorum*, gen. pl. Æol. pro ἑῶν. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus*, *a*, *um*. Alii legendum censent ἐάων, & derivant ab ἐὸς, ά, όν, idem quod ἐΰς vel ἠΰς, *bonus*.

Ἔβα, Dor. pro ἔβη, *venit*, ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω, *eo*. f. βήσομαι. Item Laconice pro ἔα, *fine*, interposito β, ab ἐάω, *fino*.

Ἐβάδισε, 3. sing. a. 1. act. à βαδίζω, *vado*. f. ίσω, & Dor. ιξῶ. Th. βαίνω, *eo*.

Ἔβαινε, *ibat*, imperf. act. à βαίνω, *eo*, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἔβαλον, ες, ε, *jeci*, a. 2. act. verbi βάλλω *jacio*. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 1. pass. ἐβλήθην p. m. βέβολα.

Ἔβαν, per Sync. Poët. pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. Sic ἔβα pro ἔβη, ab ἔβην, verbi βαίνω, *eo*. f. βήσομαι.

Ἐβάπτετο, *tingebatur*, 3. sing. imperf. pass. à βάπτω, *intingo*, *mergo*. f. ψω. p. φα.

Ἐβαρυώπησαν, *caligarunt*, 3. pl. a. 2. pass. cum duplici augmento, verbi βαρυόπτομαι quod ex βαρὺς, *gravis*, & ὄπτομαι, *video*. Alii volunt esse a. 1. verbi βαρυωπέω, *visu sum gravato*; ab iisd. th.

Ἔβασον pro ἔασον, *sine*, a. 1. imperat. act. interposito β, Laconice, ab ἐάω, *fino*. Lacones & Syracusii dicunt ἐβάω.

Ἐβάστασα, ας, ε, *portavi*, a. 1. ind. act. à βαστάζω, f. σω.

Ἐβάφην, *tinctus sum*, a. 1. pass. ἔβαφον, *tinxi*, a. 2. ind. act. pro ἔβαπον, Euphoniæ gratia, verbi βάπτω, *tingo*, *mergo*, f. ψω. p. βέβαφα.

Ἐβδελυγμένος, η, ον, perf. part. pass. &

Ἐβδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσσομαι, *abominor*. Th. βδέω, *pedo*.

Ἑβδομαῖος, ῦ, *qui septima die aliquid facit*, *septimanus*: &

Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, HEBDOMADA, *septimana*, *numerus septinarius*, *septima dies*, seu *septima quæque dies*: ab ἑπτὰ, *septem*.

Ἑβδομάτη, ης, (sub. ἡμέρα,) *septima dies*. f. g. ab

Ἑβδόματος, ῦ, Poët. pro ἕβδομος, *septimus*: ab ἑπτὰ, *septem*.

Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ *septuaginta*, ἄκλιτον, ab eod. th.

Ἑβδομηκονταέξ *septuaginta sex*, legitur tanquam vox composita ex ἕξ, *sex*, & ἑβδομήκοντα.

Ἑβδομηκοντάκις, adv. *septuagies*: &

Ἑβδομηκοστὸς, ῦ, *septuagesimus*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

Ἕβδομος, η, ον, *septimus*, *a*, *um*, τῇ ἑβδόμῃ (sub. ἡμέρᾳ) *die septimo*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

Ἐβεβαίωσε, 3. sing. a. 1. act. à βεβαιόω, *confirmo*. f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. Th. βέβαιος, *firmus*.

Ἐβεβλήμην, ου, το, *ictus eram*, plusq. p. pass. à βάλλω, *jacio*. f. λῶ. perf. pass. βέβλημαι.

Ἔβενος, sive ἔβενος, ῦ, ἡ, EBENUS, lignum gravissimum.

Ἕβερ, ὁ, vel leni spiritu, Ἔβερ, nomen viri, ἄκλιτον, *transiens*. Hinc Ἑβραῖος, &c. de quibus infra.

Ἔβην, ης, η, *veni*. a. 2. ind. act. à βαίνω, *venio*, f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. part. βάς.

Ἔβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. tanq. à βάω, verbi βαίνω, vent. ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ejusdem verbi.

Ἐβίωτο, imperf. verbi βίομαι, quod Poët. more ex fut. in præsens tralatum est. Th. βαίνω, eo.

Ἐβιήσατο & ἐβιάσατο, per vim ademit. 3. sing. a. 1. m. à βιάω. f. ήσω. Th. βία, vis.

Ἐβίω 3. sing. imperf. act. à βιόω, vivo. f. ώσω. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. Th. βίος, vita.

ἘΒΙΣΚΟΣ, ου, ἡ, seu ἰβίσκος herba quæ & ἀλθαία vocatur, HIBISCUS, ALTHÆA, malva sylvestris.

Ἐβίων, vixi, a. 2. ind. à βιόω, vide ἐβίω.

Ἔβλαβον, nocui, a. 2. ind. act. ἐβλάβην, a. 2. pass. à βλάπτω, noceo. f. ψω. p. φα.

Ἐβλάκευμαι, dissolutus sum, Att. pro βεβλάκευμαι, perf. pass. verbi βλακεύω, socordiæ me dedo. Th. βλὰξ, ακὸς, ὁ, piscis quidam omnino inutilis.

Ἔβλαμμαι Att. pro βέβλαμμαι, perf. pas. verbi βλάπτω, noceo. f. ψω. p. φα.

Ἐβλαστηκότες, Att. pro βεβλαστηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, germino. f. ήσω.

Ἐβλάστησα, ας, ε, a. 1. &

Ἔβλαστον, germinavi, a. 2. ind. act. ejusd. verbi, q. à βλαστέω: ut ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω seu ἁμαρτάνω.

Ἐβλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βλασφημέω, impiè loquor: ex βλάπτω, lædo, & φήμη, fama.

Ἔβλαψα, ας, ε, & in 3. pl. ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, noceo. f. ψω.

Ἔβλεπον, ες, ε, imperf. act. verbi βλέπω, video. f. ψω.

Ἔβλητο, per Sync. pro ἐβέβλητο, plusq. p. pass. verbi βάλλω, jacio, quasi à βλέω. Nisi quis esse velit imperf. à βλῆμαι.

Ἐβόα, clamabat, 3. sing. imperf. verbi βοάω, clamo, f. ήσω. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα, ας, ε.

Ἐβοηθησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi βοηθέω, succurro, auxilior. f. ήσω.

Ἔβοσκον, ες, ε, imperf. verbi βόσκω, pasco. f. ήσω.

Ἐβουλέατο & ἐβούλοντο, Ion. pro ἐβούλοντο, 3. pl. imperf. verbi βούλομαι, volo.

Ἐβούλευκα, Att. pro βεβούλευκα, perf. act. verbi βουλεύω, consulto. f. σω. Th. βουλὴ, consilium.

Ἐβούλευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐβουλευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejusd. verbi.

Ἐβουλήθην, volui, a. 1. ind. pass. à βούλομαι, volo. f. βουλήσομαι. q. à βουλέω. Th. βούλομαι, volo.

Ἐβούλε, 2. sing ἐβούλετο, 3. sing. imperf. verbi βούλομαι, volo.

Ἑβραΐζω, f. ίσω, Hebræorum more loquor, seu vivo: &

Ἑβραϊκὸς, ῆ, HEBRAICUS, &

Ἑβραῖος, αῖα, αῖον, HEBRÆUS, a, um, ab Ἕβερ, ὁ, Parens Hebræorum, ut Gen. 10. 21. Num. 24. 24. alii aliter ἐτυμολογίζουσι, ut videri est apud Voss. in Etymol. ad verbum, Supra.

Ἑβραΐς, ΐδος, ἡ, Hebræa: Ἑβραῒς διάλεκτος, lingua Hebræa: &

Ἑβραϊστὶ, adv. Hebraicè: ab eod. th.

Ἐβράσθην, ebullitus sum, a. 1. pass. verbi βράζω vel βράσσω, ferveo, bullio.

Ἔβραχ' pro ἔβραχε, &

Ἔβραχον, ες, ε, madefeci, a. 2. ind. act. à βρέχω, madefacio, unde a. 2. pass. ἐβράχην. part. βραχείς. Alii volunt esse imperf. à βράχω, crepitum do, sono.

Ἔβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βρέχω, pluo.

Ἐβρόντησε, a. 1. ind. act. à βροντάω, tono. f. ήσω. Th. βροντὴ, tonitru.

Ἕβρος, propr. nomen fluvii in Thracia.

Ἐβρυχᾶτο, 3. sing. imperf. pass. à βρυχάομαι, rugio. Th. βρύχω, f. ξω, frendo.

Ἔβρω, a. 2 verbi βρῶμι, ut ἔδω, ex δίδωμι. Exponitur apud Hesych. pro ἔδωκε· ἔφαγον.

Ἐβώσατο, Dor. pro ἐβοήσατο, vocavit, a. 1. m. &

Ἔβωσεν, pro ἐβόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo. vide Hesych.

Ἐβώσθησαν, Ion. pro ἐβοήθησαν, celebres facti sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic ἐβώσθητε, per Crasin pro ἐβοήθητε, 2. pl. a. 1. pass. verbi βοάω, clamo.

Ἐγανώθην, gavisus sum, a. 1. ind. pass. à γανόω, voluptate afficio. f. ώσω. Th. γάνος, lætitia.

Ἐγγαγὶς πέτρη, eadem gemma quæ γαγάτης· ab ἐν & γάγγης, quia in Gange pascitur.

Ἐγγαστρίμαντις, uti στερνόμαντις, quæ à μάντις, vates: &

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ, ventriloquus, qui habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθούμενον; item magus, ariolus apud LXXII.

Ἐγγέγαα, p. m. verbi ἐγγίνομαι, tanq. ex ἐγγάω. & in 2. dual. p. m. ἐγγεγάατον, & metri causâ per Syncop. ἐγγεγάτον· sic ἐγγεγάμην pro ἐγγεγαάμην, & part. ἐγγεγαὼς, ῦια, &c. Th. γίνομαι, nascor.

Ἐγγεγύηκα, pollicitus sum, pro ἠγγύηκα, perf. (augmento syllabico intrinsecus assumpto,) verbi ἐγγυάω, spondeo: f. ήσω. Th. ἐγγύη, sponsio.

Ἐγγεγυμνασμένος, perf. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor: Th. γυμνὸς, nudus.

Ἐγγειόβατον, ου, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans: quasi ab ἐγγείων βαίνειν. Vitruv. engibata dicit.

Ἔγγαιος, & ἔγγειος, ου, ὁ, ἡ, qui in terra, seu in ipso solo est.

Ἐγγειτνιος, ου, vicinus: à γείτων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐγγελάω, f. άσω, irrideo: ἐγγελᾶν τινι, alicui illudere: ex ἐν & γελάω, rideo.

Ἐγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, indigena, ingenitus, consanguineus: ex ἐν & γίνομαι, nascor.

Ἐγγεν-

Ἐγγένηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἐγγενόμενος, ου, a. 2. part. m. ab ἐγγίνομαι, insum, innascor. Th. γίνομαι, nascor: f. 2. γενήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην. a. 2. sub. m. γένωμαι, ῃ, ηται.

Ἐγγίζω, appropinquo, immineo, accedo, insto, cum dat. item acc. sequente εἰς, ἐπὶ, πρὸς: imperf. ἤγγιζον, ες, ε, f. 1. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ, p. ἤγγικα· ἐγγίσας, a. 1. part. act. Th. ἐγγὺς, prope.

Ἐγγίνεσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, licere: ut & pro συμβαίνειν, accidere, contingere: ab

Ἐγγίνομαι, seu -γίγνομαι, insum vel innascor; intersum, interjicior, (de tempore;) & cum infinit. licet. Th. γίνομαι.

Ἔγγιον, adv. propius compar. ab ἐγγὺς, propè.

Ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω, quod vide.

Ἔγγιστα, adv. proximè: superl. ab ἐγγὺς, propè. Comp. ἔγγιον· & ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω & ἐγγύτατα.

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fissura, in quam os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, appropinquat.

Ἐγγλυκάζω, Hesych. & ἐγγλυκαίνω, Gloss. &

Ἐγγλύσσω, dulcedinem affero, q. indulco: γλύσσων, est dulcior, pro γλυκίων, à γλυκὺς, dulcis.

Ἐγγλύφειν, insculpere; à γλύφω vel γλάφω, sculpo.

Ἐγγόνατον, ου, τὸ, species horologii, apud Vitruv. lib. 9. q. in genu plicatum: aut angulatum, sic ἐγγώνατον.

Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis: &

Ἔγγονος, ου, ὁ, nepos: & ἔγγονον, fœtus: q. ab ἐν & γόνος, proles, à γίνομαι, nascor.

Ἐγγραυλις, piscis ex apuarum genere.

Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio: &

Ἔγγραφος, ου, ὁ, ἡ, scriptus: cui oppon. ἄγραφος· ab

Ἐγγράφω, inscribo, insculpo, f. ψω. p. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. part. pass. ἐγγέγραμμαι. part. ἐγγεγραμμένος. Th. γράφω, scribo. Inde Angl. to ingrave, & ingraff.

Ἐγγυαλίζω, f. ίσω, & ξω· in manus porrigo, insero, præbeo: ab ἐγγύη, sponsio: Vel à γύαλον, manus cavitas.

Ἐγγυαλίξαι, tradere, ejusd. a. 1. inf. act. & ἠγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act.

Ἐγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. m. ab

Ἐγγυάω, f. ήσω, spondeo, promitto, despondeo: ab ἔγγυος, præs, quod ab

ἘΓΓΥ'Η, ης, ἡ, sponsio, fidejussio: q. ἐν γυίοις in manibus deponit.

Ἐγγύησα, ας, ε. spospondi, pro ἠγγύησα, a. 1. Ion. verbi ἐγγυάω, quod vide.

Ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejussio, vadimonium: &

Ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, sponsor, fidejussor. Th. ἐγγύη sponsio.

Ἐγγυητὸν, οῦ, promissum: ἐγγυητὴ, sponsa, desponsata: ab eod. Th.

Ἐγγύθεν, cominus, propè: &

Ἐγγύθι, Poët. pro ἐγγὺς, propè, cum genit.

Ἐγγυμνάζομαι, exerceor: hinc præs. part. pass. ἐγγυμναζόμενος, a. 1. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, exerceo f. άσω. Th. γυμνὸς, nudus.

Ἔγγυος, ου, ὁ, ἡ, præs. idem quod

Ἔγγυος, ου, ὁ, sponsor: ex ἐν & γυῖον, manus. Th. ἐγγύη, sponsio.

ἘΓΓΥ'Σ, adv. propè; cum genit. sæpè absolutè, & pro ἐγγύθεν.

Ἐγγύτατος, & ἔγγιστος, proximus: &

Ἐγγυτάτω, ἐγγύτατα, & ἔγγιστα, adv. proximè: superl. &

Ἐγγύτερος, & ἐγγίων, propior, propinquior, similior: &

Ἐγγυτέρω, & ἔγγιον, adv. propius: comparat. ab ἐγγὺς, propè.

Ἐγεγραφήκειν, scripseram, plusq. p. act. verbi γεγραφέω, Att. pro γράφω, scribo: f. ψω.

Ἐγείναο, genuisti, Ion. pro ἐγείνω, 2. sing. a. 1. m. ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γίνομαι, nascor. a. 2. m. ἐγενόμην, ου, ετο, p. m. γέγονα. a. 1. m. ἐγενησάμην & ἐγεινάμην.

Ἐγεῖραι, a. 1. inf. act. ἔγειραι, surge: a. 1. imperat. m. ab ἐγείρω, suscito: ἐγείρειν ἀγλαΐαν τινὰ τοῖς νικαφόροις, id est victores aliquo splendido carminis ornamento decorare.

Ἔγειρε, suscitavit, a. 1. Ion. ἐγείρῃ, suscitet, 3. sing. præs. vel a. 1. sub. ab eod. them.

Ἐγείρειν τινὶ λιγυρῶν ἐπέων οἶμον, Pindar. Excitare alicui canoram carminum viam, id est, Præclarum carmen in alicujus laudem scribere seu canere.

ἘΓΕΙ'ΡΩ, excito, expergefacio: f. ἐγερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. præs. pass. ἐγείρομαι, resurgo, excitor: perf. pass. ἤγερμαι, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. ἐγέρθητι. a. 1. inf. pass. ἐγερθῆναι. a. 1. part. pass. ἐγερθείς. f. 1. pass. ἐγερθήσομαι, surgam. a. 1. m. ἐγειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἔγειραι. præt. m. ἤγορα. Att. ἐγήγορα, & cum Epenthesi literæ ρ, ἐγρήγορα, unde part. præt. m. ἐγρηγορὼς, ότος, vigilans: unde ἐγρήγορος, vigil, & ἐγρηγορέω, & per Aphær. γρηγορέω, vigilo.

Ἐγειρομένω, gen. Dor. pro ου, præs. part. pass. verbi ἐγείρω, excito.

Ἐγέλαξα, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, a. 1. verbi γελάω, rideo.

Ἐγέλασσε, risit, a. 1. Poët. gem. σ. à γελάω, rideo: f. άσω.

Ἔγεμον, imperf. verbi γέμω, onustus sum.

Ἐγεννήθην, a. 1. ind. paſſ. ἐγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a γεννάω, gigno: f. ήσω. Th. γίνομαι, naſcor.

Ἐγέννησα, ας, ε, a. 1. verbi γεννάω, gigno, quod vide.

Ἐγενόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐγένοντο, a. 2. m. verbi γίνομαι, ſum, fio.

Ἔγεντο, factus eſt, Dor. vel per Sync. pro ἐγένετο, 3. ſing. a. 2. med. ab eodem verbo.

Ἐγέρθην, ſum experrectus, a. 1. ind. paſſ. hinc Ion. ἐγέρθεν, Dor. ſeu Bœot. pro ἐγέρθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ind. ἐγερθείς, a. 1. part. ἐγερθῆναι, a. 1. inf. ἐγέρθητε, 2. pl. a. 1. imperat. paſſ. ab ἐγείρω, ſuſcito.

Ἐγερτικός, ου, excitabilis: ab ἐγείρω, excito.

Ἔγερσις, εως, ἡ, reſurrectio, excitatio, exſtructio: à 2. perſ. perf. paſſ. ἤγερσαι, ab ἐγείρω. reſurgo.

Ἐγηγέρατο, Ion. & Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ab ἐγείρω, excito, quod vide.

Ἐγήγερμαι, σαι, ται, excitatus ſum, Att. pro ἤγερμαι, perf. ind. paſſ. & part. ἐγηγερμένος, ejuſd. verbi.

Ἐγήθην, lætatus ſum, a. 1. ind. paſſ. à γηθέω, gaudeo, f. ήσω.

Ἔγημα, ας, ε, matrimonium contraxi, a. 1. ind. act. verbi γαμέω, tanq. a γάμω. Alii tamen per Sync. ex ἐγάμησα, factum aiunt, α, in η, converſo: unde part. γήμας. vide γῆμα.

Ἐγήρα pro ἐγήρη, ut ἔβα pro ἔβη, à γήρημι, inuſ. Poteſt tamen & à γηράω, deduci, ſeneſco. Th. γῆρας, ſenectus.

Ἐγκάειν, Ion. & Att. pro ἐγκαίειν, incendere. Th. καίω, uro.

Ἐγκάθετος, ου, ὁ, ἡ, inſidiator, q. immiſſus. ab ἐγκαθίημι, immitto: ab ἐν, κατὰ & ἵημι, mitto.

Ἐγκαθίζειν θρόνῳ, in ſolio ſedere, pro ἐγκαθίζεσθαι. vide καθίζω.

Ἐγκαθίστημι, interſum, conſtituo, interpono: ἐγκαθεστώς, interpoſitus: ab ἵστημι.

Ἐγκαίνια, ων, τὰ, ENCÆNIA, feſtus dies novi operis memoriæ dicatus, ab ἐν & καινός, novus.

Ἐγκαινίζω, dedico: f. ίσω. p. ἐγκεκαίνικα. a. 1. ἐνεκαίνισα. perf. paſſ. ἐγκεκαίνισμαι, ab ἐγκαίνια, quod vide.

Ἐγκαινισμός, ου, ὁ, dedicatio: à præc. perf. paſſ.

Ἔγκαιρος, opportunus, tempeſtivus: &

Ἐγκαίρως, adv. opportune: à καιρός, occaſio.

Ἐγκακέω, faſtidio, male in aliquid affectus ſum: Heſych. ἐγκακοῦμεν, ὑφοῦμεν.

Ἐγκαλέω, in jus voco, accuſo: cum dat. in imperf. ἐνεκάλουν, ουν. f. έσω. a. 1. ἐνεκάλεσα. perf. act. ἐγκέκληκα. perf. paſſ. ἐγκέκλημαι, σαι, ται, part. ἐγκαλούμενος,

reus: ex ἐν & καλέω, voco.

Ἐγκαλοσκελής, qui habet crura in ligno: ξύλῳ ἐν κάλῳ, vinctus numellis.

Ἐγκάλυμμα, ατος, τὸ, velamentum: à perf. paſſ. ſeq.

Ἐγκαλύπτω, f. ύψω, intego, obvelo: Th. καλύπτω, tego.

Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, velatio: à præc. perf. paſſ.

Ἐγκαναχάομαι, f. ήσομαι, cachinnum emitto: à καναχέω, reſono.

Ἐγκαναχέω, cum ſonitu infundo: ἐνεκάναξα, a. 1. act. ἐγκαναχήσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἠχος, ſonus.

Ἔγκαρ, ατος, ὁ, cerebrum: ab ἐν & κάρ, pro κάρη, per Apoc. Ἔγκαρος, ου, idem. Th. κάρηνον, caput.

Ἔγκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructum in ſe habens, fœcundus, item gravida. Th. καρπός, fructus.

Ἐγκαρσία, ας, ἡ, obliquitas, ab

Ἐγκάρσιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus. Th. κάρσιος, idem.

Ἐγκατίχολος, ου, ὁ, ἡ, iracundus, amarus, injucundus: ab ἐν, κάρα, pro κάρηνον, caput, & χολὴ, bilis.

Ἔγκας, in profundo: &

Ἔγκασι, dat. pl. per Apoc. pro ἐγκάτοισι ab

ΕΓΚΑΤΑ, ων, τὰ, inteſtina, viſcera: Sic & ἔγκατ' pro ἔγκατα.

Ἐγκαταθῇς, repoſueris, 2. perſ. a. 2. ſub. act. ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Ἐγκατακεῖσθαι, inſidere, accumbere: præſ. inf. ex ἐν, κατὰ & κεῖμαι, jacio.

Ἐγκαταλείπω, derelinquo, deſero in diſcrimine: f. ψω. p. ἐγκαταλέλειφα. a. 2. ἐγκατέλιπον, ες, ε, ſuperſtitem reliqui: a. 2. ſub. ἐγκαταλίπω, ῃς, ῃ: ab ἐν, κατὰ & λείπω, linquo.

Ἐγκαταμιγνύω, εις, ει, inſero, immiſceo: ab ἐν, κατὰ & μιγνύω, vel μίσγνυμι, miſceo: f. μίξω. p. χα.

Ἐγκατέβα, Poët. & Dor. pro ἐγκατέβη, intravit, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ἐγκατέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, quod vide.

Ἐγκάτθετο, concidit, per Sync. pro ἐγκατέθετο, 3. ſing. a. 2. m. ab ἐγκατατίθημι, condo: ex ἐν, κατὰ & τίθημι, pono.

Ἐγκατίζεσθαι, Ion. pro ἐγκαθέζεσθαι, ſedere in aliquo loco. Th. ἵζω, ſedeo.

Ἐγκατοικέω, habito, incola ſum: f. ήσω. p. ἐγκατῴκηκα: ex ἐν & κάτοικος, incola: ex κατὰ & οἶκος, domus.

Ἔγκατος, interior: ab ἐν & κεῖμαι, jaceo: hinc ἔγκατα, ων, τὰ, inteſtina.

Ἔγκαφος, buccella, bolus: ab ἐγκάπτω, devoro. Th. κάπτω, comedo.

Ἔγκειται, 3. ſing. præſ. ab

Ἔγκειμαι, q. d. jaceo in, inſum, inhæreo, invado, incumbo, inſto: ἐγκείμενος, inſitus. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐγκι-

Ἐγκεκαίνισται, 3. sing. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, ται verbi ἐγκαινίζω, dedico: quod adeas.

Ἐγκεκαλυμμένος, occultus, velatus, perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω. f. ψω. Th. καλύπτω, tego.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, cui inest κέλαδος, strepitus: τὰ ἐγκέλαδα, animalcula de genere insectorum: &

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, Enceladus, nom. propr. Gigantis.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, hortor, incito: à κελεύω, idem. Th. κέλω, jubeo.

Ἐγκεντρίζω, insero: f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. a. 1. ἐνεκέντρισα. a. 1. inf. ἐγκεντρίσαι. a. 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, insitus fui: f. 1. pass. ἐγκεντρισθήσομαι: ex ἐν & κεντρίζω, pungo, hoc à κέντρον, stimulus. Th. κεντέω, pungo.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus, calcar, stylus: à κέντρον, quod à κεντέω, stimulo.

Ἐγκεραννύω, immiscere, perturbare, præs. inf. act. à κεράω, seu κεράννυμι, misceo.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ, cerebrum: ex ἐν & κεφαλὴ, caput.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχέζω, incaco: ex ἐν & χέζω, f. έσω, caco, ventris onus depono.

Ἐγκεχρημένος, η, ον, qui est in usu, quo quis utitur: perf. part. pass. verbi χράομαι, utor, f. χρήσομαι. Th. χράω, commodo.

Ἐγκεχυρασμένος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι, oppigneror: hinc ἐνεχυρασμένος ab ἐνέχυρον, pignus. Th. ἐχυρὸς, munitus, tutus.

ἘΓΚΙΣΣΑ'Ω, coitum appeto, concipio: ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν & κίσσα, pica.

Ἐγκισσόω, hederæ modo convolvor atque plicor: à κισσὸς, hedera.

Ἐγκισσήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἐγκισσάω, quod vide.

Ἐγκλείω, f. είσω, p. εικα, includo: perf. pass. ἐγκέκλεισμαι, perf. inf. ἐγκεκλεῖσθαι, part. ἐγκεκλεισμένος, inclusus. Th. κλείω, claudo.

Ἐγκληθεὶς, έντος, accusatus: a. 1. part. pass. &

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen, id de quo quis accusatur: ab ἐγκαλέω, accuso. Th. καλέω, voco.

Ἐγκληματικὸς, litigiosus: ab eod.

Ἐγκλίνω, f. νῶ, INCLINO. Th. κλίνω, reclino.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio; apud Gram. modus: &

Ἐγκλιτικὸς, οῦ, Grammaticum, de vocabulis dictum quæ ἐγκλίνονται, à perf pass. verbi ἐγκλίνω.

Ἐγκλοιόω, circumdo Prov. 6. 21. alligo, à κλοιὸς, vinculum, quod collo circumdatur: Item κλοιοὶ, manicæ, pedicæ. Th. κλείω, claudo, obsero.

Ἐγκολάπτειν, insculpere. Them. κολάπτω, tundo.

Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, intus me vestio: f. ώσομαι. a. 1. m. ἐνεκομβωσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἐγκόμβωσαι, άσθω 2. plur. ἐγκομβώσασθε. a. 1. part. pass. ἐγκομβωθείς. Ex ἐν & κομβόω, orno. Th. κόμβος, nodus, (ad ornatum:) hinc κόμβωμα, vestitus elegans.

Ἐγκονέουσα, festinans in, præs. part. f. g. ab

Ἐγκονέω, accelero: f. ήσω. Ex ἐν & κονέω, festino.

Ἐγκονητὶ, adv. Poët. laboriosè, cum labore: ab ἐν & κόνις, pulvis.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, obstaculum, offendiculum, incisio; ex ἐν & κοπὴ, sectio. Th. κόπτω, seco.

Ἔγκοπος, ου, ὁ, ἡ, in quo est labor, laboriosus: ex ἐν & κόπος, labor, quod à κόπτω, vel κόπτομαι, laboribus & molestiis premor. p. m. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, incido, interpello, impedio; f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. pass. ἐνεκοπτόμην. præt. m. ἐγκέκοπα. Them. κόπτω, scindo.

Ἐγκοσμέω, ordine colloco. Th. κόσμος.

Ἐγκοτέω, ῶ, idem ac simplex κοτέω, irascor. Th. κότος, ira.

Ἐγκότημα, ατος, τὸ, &

Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem ac them. κότος, ira vetus: a perf. pass. verbi ἐγκοτέω.

Ἔγκοτος, ου, ὁ, ἡ, iratus, in quo est κότος, ira vetus: & substantive pro ira.

Ἐγκράζω, f. άξω. p. αχα, inclamo: à κράζω, clamo.

Ἐγκρασίχολος, piscis ex apuis: sed rejici solet, quia κρᾶσι χολὴν ἔχει.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia, moderatio: ab ἐγκρατὴς, compos, qui potitur, superior: quod ab ἐν & κράτος, robur.

Ἐγκρατεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς, quod vide.

Ἐγκρατεύομαι, contineo me, sum continens: f. εύσομαι. p. ἐγκεκράτευμαι. ab

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, continens, sum superior. nom. pl. ἐγκρατεῖς. Hinc adv. ἐγκρατέως, firmiter. Th. κράτος, robur.

Ἐγκρίνω, admitto, adopto, adjungo: f. ἐγκρινῶ. p. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

ἘΓΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex simila & oleo.

Ἐγκροτίοισαι, Dor. pro ἐγκροτίζουσαι, ουσαι, pulsantes, nom pl. part. præs. f. g. à κροτέω pulso. Th. κρότος, ου, ὁ, pulsus.

Ἐγκρύπτω, condo, intego: f. ψω. p. ἐγκέκρυφα. a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, occulto.

Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, genus panis, qui coquitur ἐγκρυφεὶς, occultatus in cinere; panis subcinericius.

Ἔγκτητος, ου, *acquisitus, comparatus, possessus.* Th. κτάομαι, *acquiro.*

Ἐγκτίζειν, *in aliquo loco condere.* Th. κτίζω, *condo.*

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ, ἡ, *circularis, rotundus.* τὰ ἐγκύκλια, *vulgaria, obvia, vulgò fieri solita* : ab ἐν & κύκλος, *orbis, circus.*

Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, *ENCYCLOPÆDIA, orbiculata disciplinarum series* : à παιδεία, *disciplina.*

Ἔγκυκλος, ὁ, ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλόω, f. ώσω, *circumago.* Th. κύκλος, *circulus.*

Ἐγκύμων, ονος, ὁ, ἡ, *gravida, prægnans; plenus, refertus* : ab ἐν & κύω, f. σω, *uterum fero, sum gravida.*

Ἔγκυος, ου, ἡ, *gravida, prægnans* : ab eod. them.

Ἐγκυϊσκόμενος, præs. part. ab ἐγκυΐσκομαι, *in utero gestor* : ex ἐν & κυΐω, idem quod κύω, *uterum fero.*

Ἐγκύρσας, αντος, *illapsus*, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ab

Ἐγκύρω, *incido, obvio* : f. ρσω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κυρσω, *incido.*

Ἐγκωμιάζω, εις, ει, *laudo* : f. άσω. p. ἐγκεκωμίακα. part. præs. pass. ἐγκωμιαζόμενος. a. 1. ἐγκωμιασθείς. Th. ἐγκώμιον, *laus.*

Ἐγκωμιαστέον, verbale, *quod laudandum est* : ab eodem : &

Ἐγκωμιαστής, οῦ, ὁ, *laudator* : &

Ἐγκωμιαστικός, ἡ, όν, & Poët. ἐγκώμιος, ία, ον, *laudatorius, a, um* : ab eod. verbo, quod ab

ἘΓΚΩ'ΜΙΟΝ, ου, τὸ, *præconium, laus* : hinc ἐγκωμιάζω, *laudo,* &c.

Ἐγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω, *dulcoro, as.* Th. γλυκύς, *dulcis.*

Ἔγμεν, per Syncop. ex ἐχέμεν, Dor. inf. præs. verbi ἔχω, *habeo* : f. ἕξω, & σχήσω.

Ἔγνω, 3. sing. ab ἔγνων, *novi, sapui, sensi,* a. 2. ind. act. tanq. à γνῶμι, verbi γινώσκω, f. 1. γνώσομαι, *cognosco.*

Ἔγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. ἐγνωκέναι, perf. inf. ἔγνωσα, ας, ε, a. 1. ejusdem verbi.

Ἔγνων, a. 2. ind. act. & in 3. pl. ἔγνωσαν & ἔγνον, Poët. vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. &

Ἐγνώρισε, a. 1. ind. act. à γνωρίζω, *notum facio* : f. 1. γνωρίσω. p. ἐγνώρικα. à γνώριμος, *notus,* pro γνώστιμος. Th. γινώσκω, *cognosco* : f. γνώσομαι.

Ἔγνωσαι, vide ἔγνων.

Ἔγνωσμαι, σαι, σται, perf. pass. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γινώσκω, *cognosco,* quod adeas.

Ἐγράφησαν, *scripti sunt,* 3. pl. a. 2. pass. ἐγράφην, verbi γράφω, *scribo* : f. ψω. p. φα. a. 2. ἔγραφον.

Ἔγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἔγρεο, *surge,* Att. Syncope. ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præl. imperat. pass. Ion. pro ἐγείρου, verbi ἐγείρομαι, *excitor,* pro ἐγείρεσθαι, unde imperf. ἔγρετο, pro ἠγείρετο. Th. ἐγείρω, *excito.*

Ἐγρήγορα, ας, ε, *vigilavi,* & sæpe in præs. *vigilo,* ut part. ἐγρηγορώς, *vigilans* ; præt. med. verbi γρηγορέω, vel, ut alii malunt, ab ἐγείρω, *excito,* quod vide.

ἘΓΡΗΓΟΡΕ'Ω, *vigilo* : f. ήσω, à verbi ἐγείρω, præt. m. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, & per Epenth. ρ, ἐγρήγορα. unde ἐγρηγορέω, & per Aphær. γρηγορέω. f. ήσω. a. 1. ἐγρηγόρησα. perf. ἐγρηγόρηκα.

Ἐγρήγορθαι, *suscitatum esse,* Poët. pro ἐγρηγορέναι, Pleonasm. τοῦ θ, & Syncop. literar. ε & ν, est perf. ind. med. verbi γρηγορέω, *vigilo.* Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγόρθασιν, *vigilaverunt,* Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. pl. perf. m. Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγορτὶ, & -ρότως, adv. *vigilanter* : ab ἐγρηγορέω, *vigilo.*

Ἐγρήσσω, Poet. pro ἐγρηγορέω, *vigilo.*

Ἔγρομαι, Att. Syncop. pro ἐγείρομαι, *excitor* : sic ἐγρόμενος pro ἐγειρόμενος.

Ἐγύμναζον, ες, ε, imperf. act. verbi γυμνάζω, *exerceo* : f. σω. p. κα. Th. γυμνός, *nudus.*

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η a. 1. ind. pass. verbi γυμνόω. Th. γυμνός, *nudus.*

Ἔγχε' pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, *hasta.*

Ἐγχεία, ας, ἡ, seu ἐγχείη, *hasta,* seu *peritia hastâ certandi* : gen. pl. Æol. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, *hasta.*

Ἐγχεσίβρομος, ου, ὁ, ἡ, *bellicosus, qui hasta fremit ac strepitum edit* : ab ἔγχος, *hasta,* & βρέμω, *fremo.* Hinc & Παλλὰς dicta à πάλλειν.

Ἐγχεσικέραυνος, ου, ὁ, Jovis epithet. *qui fulmine tanquam gladio solet uti* : ab ἔγχος, *hasta,* & κεραυνός, *fulmen.*

Ἐγχειρέω, *aggredior, tracto* : f. ήσω. p. κα. ἐγχειροῦντες, præl. part pl. num. ab ἐν & χεὶρ, *manus.*

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, *id quod aliquis aggreditur, conatus* : ab ἐγχειρέω, quod vide.

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, *tractatio* : ab eod. ἐγχειρέω.

Ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, *ENCHIRIDIUM, libellus, gladiolus, pugio, manubrium* : ab ἐν & χεὶρ, *manus.*

Ἐγχειρίζω, *in manus trado, porrigo* : f. ίσω. p. ικα. Ἐγχειρίζομαι, *in manus sumo, commissum habeo.* Th. χεὶρ, *manus.*

Ἐγχειρίθετος, ου, ἡ, *in alicujus manu positus* : ab eodem them.

ἘΓΧΕΛΥΣ υος, ἡ, *ANGUILLA* : q. ἐν ἰλύϊ χεῖσθαι, *quod in limo fundatur.*

Ἔγχελις, εως, ἡ, idem.

Ἔγχευ, Poët. & Ion. pro ἐνέχεεν, ejusd. imperf. ab ἐν & χέω, f. χεύσω, fundo.

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ, ἡ, & ἐγχεσίμωρος, bellicosus, qui fato quodam hastæ studio est addictus: ab ἔγχος, hasta, & μόρος, fatum, verso ο in ω. Th. μείρω, divido.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ, qui hastam vibrat, bellicosus: ab ἔγχος, hasta, & πάλλω vibro.

Ἐγχεῦντα, infundentem, crasi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. sing. præs. part. act. ab

Ἐγχέω, f. εύσω, infundo: &

ΕΓΧΟΣ, εος, τὸ, hasta, ENSIS, dat. sing. ἔγχει. dat. pl. ἔγχεσι.

Ἐγχραύειν, instigere, quod à χραύω, leviter saucio. Th. χράω, coloro.

Ἐγχρίμπτεσθαί τινι, Ion. in aliquem incidere: ab

Ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, admoveo: f. ψω.

Ἐγχριμφθεῖσα, ης, propinqua, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Ἔγχρισον, ἄτω, iniunge, a. 1. imperat. act. ab

Ἐγχρίω, f. ίσω. p. ἐγκέχρικα. a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, ungo

Ἐγχρίψας, forte ἐγχρίμψας, scribendum. a. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, admoveo.

Ἐγχρονίζω, immoror, tardo: f. ίσω. p. κα. ab ἐν & χρονίζω, idem. Th. χρόνος, tempus.

Ἔγχρονος, ου, temporarius: ab eod. them.

Ἐγχρώσας, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, q. ab ἐγχρόω, colore imbuo: ab ἐν & χρόα, color.

Ἐγχύω, f. ύσω, idem ac ἐγχέω, infundo.

Ἐγχωρέω, concedo, admitto: unde ἐγχωρεῖ, impers. licet, locus vel facultas est. Th. χωρέω, eo.

Ἐγχώριος, ου, ὁ, ἡ, domesticus, patrius; & τὸ ἐγχώριον, subst. in eo loco ubi habitas; pignus: ab ἐν & χῶρος, locus.

ΕΓΩ', ἐμοῦ, &c. EGO, Att. ἔγωγε, Dor. ἐγώνη, & ἐγώνγα. Æol. ἐγὼν & ἰώγα. Hinc ἐμὸς, ὁ, meus: νωΐτερος, ου, noster duorum. ἡμέτερος, ου, noster.

Ἔδαεν, docuit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δαέω, disco: hinc

Ἐδάην, novi, seu divisus sum, a. 2. ind. pass. à δαίω, disco, scio. perf. δεδάηκα, q. à δαέω, part. perf. pass. δεδαημένος, perf. m. δέδαα pro δέδηα, novi. a. 2. inf. pass. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

Ἐδαΐζετο, dividebatur, imperf. pass. verbi δαΐζω, divido. Th. δαίω, idem.

Ἐδαίσατο, epulatus est, 3. sing. a. 1. m. verbi δαίομαι, epulo. Th. δαίω, epulum præbeo.

Ἔδακ' pro ἔδακε, momordit, pupugit, 3. sing. a. 2. act. ἔδακον, ες, ε. &

Ἐδάκην, morsus vel punctus fui, a. 2. pass. verbi δάκνω, mordeo, pungo.

Ἐδάμασσε, ας, ε, domuit, a. 1. act. gem. σ, Poët. verbi δαμάω, domo: f. σω. p. κα.

Ἐδάμην, ης, η, domitus sum, a. 2. ind. pass. à δαμάω, seu δάμνω vel δάμνημι. f. 2. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. Vel ut alii volunt à δέμω, perf. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι. a. 2. ἐδάμην.

Ἐδάμνα, domabat, 3. sing. imperf. à δαμνάω pro δαμάω. domo.

Ἐδανός, ῆ, suavis: ab ἡδὺς, idem, per Systolen literæ η.

Ἔδαρ & εἶδαρ, ατος, τὸ, esca: ab ἔδω, edo.

Ἔδαρθον, dormivi, a. 2. verbi δαρθάνω, seu δαρθέω, f. 1. δαρθήσομαι. a. 2. ind. pass. ἐδάρθην, ης, η.

Ἔδρακον, per Metath. pro ἔδερκον, vidi, a. 2. act. verbi δέρκω. Sic p. m. δέδορκα pro δέδορκα.

Ἐδασάμην, ω, ατο, & Poët. δασσάμην, a. 1. m. Hinc δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζω, idem quod δαίω, divido.

Ἐδασσάμεθ' divisimus, 1. plur. a. 1. m. pro ἐδασσάμεθα, & in 3. sing. ἐδάσατο, ejusd. verbi.

Ἐδάφισε, 3. sing. & in 3. pl. ἐδάφισαν, f. 1. Att. ab

Ἐδαφίζω, solo æquo, solo allido, pavio: f. ἐδαφίσω, & Att. ἐδαφιῶ. p. ἐδάφικα. quod ab ἔδαφος, solum. Th. ἕζομαι, sedeo: f. ἑδοῦμαι.

Ἔδαφος, εος, τὸ, solum, pavimentum: ab ἕζομαι, sedeo.

Ἔδαψεν, dilaceravit, 3. sing. a. 1. act. à δάπτω, dilanio: f. ψω. p. φα.

Ἔδδεισε, timuit, Poët. pro ἔδεισε, a. 1. verbi δείδω, timeo: f. δείσω. p. δέδεικα. p. m. δέδοικα, δέδια, & δέδια.

Ἐδὲ pro εἰδὲ.

Ἔδεαι, Ion. pro ἔδῃ, 2. sing. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, edo.

Ἐδέατρος, ου, ὁ, prægustator: ab ἔδω, quia edit ante alium, præfectus epularum.

Ἐδέδμην, per Sync. Poët. pro ἐδεδέγμην, plusq. p. pass. verbi δέχομαι, capio: f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. ἐδεξάμην.

Ἐδεδέατο, Ion. pro ἐδέδεντο, ligati fuerunt, 3. pl. plusq. p. pass. verbi δέω, ligo.

Ἐδεδήει, 3. sing. plusq. p. m. à p. m. δέδηα verbi δαίω, divido.

Ἐδεδίειν, timueram, plusq. p. m. verbi δείδω, timeo: f. δείσω. p. m. δέδια.

Ἐδέδμηατο, Ion. pro ἐδέδμηντο, plusq. p. pass. verbi δέμω, struo: f. δεμῶ. p. δεδέμηκα. & per Sync. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι.

Ἐδεδοίκει, 3. sing. plusq. p. m. verbi δείδω, timeo: f. δείσω. p. m. δέδοικα, pro δέδεικα. & δέδια.

Ἔδει, Ion. pro ἔδει, oportebat, imperf. δεῖ, oportet, quod à δέω, ligo.

Ἐδεήθην, indigui, seu oravi, a. 1. ind. pass. verbi δέομαι, tanq. à δεέομαι, f. δεήσομαι, oro, & indigeo. Th. δέω, ligo.

Ἔδεισε, *opus fuit*, a. 1. ind. verbi δεῖ, *opus est*. impers.

Ἐδέθην, *ligatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi δέω, *ligo*, perf. pass. δέδεμαι.

Ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi impers. δεῖ, *oportet*; & interdum pro δεῖ usurpatur ut ἐχρῆν pro χρὴ, & ἀπεχρῆν pro ἀποχρῆ. Item

Ἔδει, *comedat*, Att. pro ἔδῃ, 2. sing. f. 1. m. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item

Ἔδει, *ligabat*, imperf. verbi δέω, *ligo*.

Ἐδείδιμεν, pro ἐδεδίειμεν, *timueramus*, 1. pl. &

Ἐδείδισαν, *timuerant*, per Sync. pro ἐδεδίεισαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi δείδω, *timeo*. p. m. δέδια, plusq. p. ἐδεδίειν. vide δείδω.

Ἔδειμα, ας, ε, *exstruxi*, a. 1. ind. act. ἐδείματο, 3. pl. a. 1. m. ἐδειμάμην, ω, ατο. verbi δέμω, *struo*.

Ἔδειξα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. ind. act. verbi δεικνύω, seu δείκνυμι, *ostendo*. f. δείξω, p. δέδειχα. a. 1. part. δείξας. a. 1. pass. ἐδείχθην.

Ἔδειρα, ας, ε, *excoriavi*, a. 1. ind. act. & in 3. pl. ἔδειραν, verbi δέρω, *excorio*. f. δερῶ. p. δέδαρκα. a. 2. pass. ἐδάρην, f. 2. pass. δαρήσομαι.

Ἔδεκτο, *susceperat*, Dor. Sync. pro ἐδέδεκτο, 3. sing. plusq. p. verbi δέχομαι, *capio*. f. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι.

Ἐδέμ, regio Babyloniæ.

Ἐδέμεναι, & per Sync. ἔδμεναι, *comedere*, Dor. pro ἔδειν, præs. inf. ab ἔδω quod vide.

Ἐδέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δέχομαι, *capio*.

Ἐδέρχθην, *obtuitus sum*, a. 1. pass. verbi δέρκω, *video*. a. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα.

Ἐδεσμα, ατος, τό, *cibus*, Th. ἔδω.

Ἐδέσμασι, *cibis*, ejusd. dat. pl.

Ἐδεστὴς, οῦ, ὁ, *esor*, *qui edit*. Th. ἔδω, *edo*.

Ἐδέετο, *indigebat*, imperf. verbi δέομαι, Poët. pro δέομαι, *egeo*, *oro*.

Ἐδέησε, Poët. pro ἐδέησε, seu ἔδησε, 3. sing. a. 1. act. verbi δέομαι, pro δέομαι pro, *opus habeo*.

Ἑδέων, *sedibus*, gen. pl. ab ἕδος, εος, τό, *sedes*.

Ἑδῇ, *sedebis*, 2. sing. fut. 2. ἑδοῦμαι, verbi ἕζομαι, *sedeo*.

Ἐδήδα, præt. m. Att. reduplicatione ex ἦδα. præt. part. ἐδηδώς, verbi ἔδω, *edo*: &

Ἐδήδαται & ἐδήδατο, Ion. pro ἐδηδεσμένοι εἰσὶ, & ἐδηδεσμένοι ἦσαν, perf. & plusq. p. pass. verbi ἔδω, *edo*. f. 1. act. ἐδέσω. p. ἦδεκα. Att. ἐδήδεκα. unde perf. pass. ἐδήδεσμαι, cujus tertia pers. ἐδήδεσται, abjecto σ, ἐδήδεται, & Ion. ἐδήδαται.

Ἐδήδοκα, *edi*, perf. pro ἦκα seu ἔδηκα, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit fut. 1. ἐδήσω, unde perf. ἤδηκα, & Att. reduplicatis initialibus literis, & ῃ in ο converso, ἐδήδοκα, & in plusq. p. ἐδηδόκειν, part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδεσμαι, σαι, ται.

Ἐδηδώς, vide in ἐδήδα.

Ἔδηκα, *edi*, perf. Att. pro ἦκα, ab ἔδω, quod & interjecta syllaba, δο, ἐδήδοκα, dicitur unde perf. pass. ἐδήδεσμαι.

Ἐδηλήσαντ᾽, pro ἐδηλήσαντο, *læserunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi δηλέω, *lædo*. f. ήσω. à δαλὸς, *titio*, quod à δαίω, *uro*.

Ἐδήλουν, 3. pl. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. sing. imperf. pass. à δηλόω, *manifesto*, *declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*.

Ἔδηξα, *momordi*, a. 1. à δάκνω, (q. à δήκω) *mordeo*.

Ἔδησαν, *ligaverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo*, f. δήσω, præt. δέδεκα, pass. δέδεμαι.

Ἐδητὺς, ύος, ἡ, *cibus*, ab ἔδω, *edo*.

Ἐδήχθην, ης, η, *morsus vel punctus sum*, a. 1. pass. verbi δάκνω.

Ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1 ind. act. à διδάσκω, *doceo*, ἐδιδάχθην, ης, η, *doctus est*. perf. pass. δεδίδαγμαι, ξαι, κται.

Ἐδίδουν, ους, ου, pro ἐδίδων, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, *do*. q. à διδόω. sic & ἐδίδου, *dabaris*, pro ἐδίδοσο, 2. sing. imperf. pass.

Ἐδίζετο, *quærebat*, imperf. pass. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro*.

Ἔδιηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαίνω, *irrigo*, f. ανῶ, [illegible]

Ἐδίστασα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διστάζω, *dubito*. f. άσω, vel άξω. p. δεδίστακα vel χα. Th. δὶς, *bis*.

Ἐδίψησα, a. 1. ind. act. verbi διψάω, *sitio*, *vehementer expeto*. f. ήσω. p. δεδίψηκα. Th. δίψα, *sitis*.

Ἐδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, *persequor*. f. ξω.

Ἔδμεναι, Att. & per Sync. pro ἐδέμεναι, Dor. & Poët. pro ἔδειν, verbi ἔδω, *comedo*.

ἝΔΝΑ, seu potius ἕδνα, & ἔεδνα, & ἔεδνα (Pleonasm. τοῦ ε,) τὰ, *dos*, *munera* quæ sponsæ sponsus dat, q. ἥδανα, *jucunda*. hinc ἀνάεδνος, *dote carens*, *indotata*.

Ἕδνιος, *sponsalis*: ab eod.

Ἑδνόω, ῶ, f. ώσω, *despondeo*. Them. ἕδνα, τὰ, *dos*.

Ἑδνωστὴς & ἑδνωτὴς, οῦ, ὁ, *socer*, qui filiam dat, addita dote, ab ἕδνα, *dos*.

Ἔδοις, 2. sing. opt. præs. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδόκει, *videbatur*, 3. sing. ab ἐδόκουν, εις, ει, verbi δοκέω, *videor*. f. ήσω & ξω.

Ἐδοκοῦμες, *arbitrabamur*, Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi δοκέω, *videor*.

Ἐδολίωσαν, Bœot. pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. verbi δολιόω, *dolo utor*. f. ώσω. p. δεδολίωκα. Th. δόλος, *dolus*.

Ἔδομαι, *comedam*, Att. pro ἐδέσομαι, ut ex-

γομαι, pro ἐκδώσομαι, fut. 2. m. verbi ἐκδίδωμι, edo.

Ἔδον, dederunt, Dor. & Bœot. pro ἔδοσαν, ab ἔδων, a. 2. verbi δίδωμι.

Ἐδονεῖτο, agitabatur, 3. sing. imperf. pass. verbi δονέω, agito. f. ήσω. p. ηκα.

Ἔδοντι, comedunt, Dor. seu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præs. verbi ἔδω.

Ἔδοξα, putavi, a. 1. ind. act. à δοκέω, puto, videor. f. σω, & δόξω, præt. pass. δέδογμαι.

Ἕδος, εος, τὸ, SEDES, item delubrum, cunctatio, q. d. desidia. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, sedeo.

Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, do.

Ἔδου pro ἔδοσο, 2. sing. a. 2. m. verbi δίδωμι, do.

Ἐδούλευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi δουλεύω, servio, f. εύσω. p. δεδούλευκα. Th. δοῦλος, servus.

Ἑδοῦμαι, f. 2. m. verbi ἕζω, sedeo.

Ἐδοῦμαι, verò f. 2. m. ab ἔδω, edo.

Ἔδουπον, a. 2. ind. act. verbi δουπέω, sonitum edo. f. 2. δουπῶ. Th. δοῦπος, ου, ὁ, sonitus.

Ἔδοντ' pro ἔδουσι, edunt, 3. pl. præs. ind. ab ἔδω, edo. p. ἐδήδοκα, cœtera tempora non ita usitata.

Ἔδρα, cucurri, per Sync. pro ἔδρασα, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω. q. à δράω, f. δράσω, & Ion. δρήσω, inde f. 1. m. διαδρήσομαι, a. 1. m. διεδρησάμην. Sunt qui velint esse a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi δρῆμι, seu δίδρημι. Alioquin posset esse & imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.

Ἕδρα, ας, ἡ, sella, sedes, basis: ab ἕζομαι, f. 2. ἑδοῦμαι, unde ἕδος, sedes. &

Ἑδράζω, f. άσω, colloco, stabilio.

Ἔδραθον, dormivi, pro ἔδαρθον, a. 2. per Metath. literar. verbi δαρθάνω, dormio. Sunt qui tamen à δρήθω, formari malint.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, stabilis, firmus, sedentarius: ab ἕδρα, sella, basis. Th. ἕζω, colloco.

Ἑδραιόω, stabilio, f. ώσω. p. ἡδραίωκα, perf. pass. ἡδραίωμαι, ab iisd. th.

Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, stabilimentum, fundamentum. à 1. pers. perf. pass. præc. verbi.

Ἔδρακον, per Metath. pro ἔδαρκον, vidi, a. 2. act. verbi δέρκω, video, f. ξω, p. χα.

Ἔδραμ', pro ἔδραμε. vide ἔδραμον.

Ἔδραμεν, fugimus, 1. pl. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi διδράσκω, vide ἔδρα.

Ἔδραμον, ες, ε, cucurri, a. 2. verbi τρέχω, curro, f. θρέξω. p. δεδράμηκα, p. m. δέδρομα. vide δρέμω.

Ἔδραν, fugerunt, per Syncop. pro ἔδρασαν, 3. pl. a. 1. verbi διδράσκω, f. δράσω. Alii volunt esse a. 2. pl. numeri pro ἔδρησαν, ut ἔσταν, pro ἔστησαν, verbi δρῆμι, seu δίδρημι.

Ἔδρασα, aufugi, a. 1. act. verbi διδράσκω, q. à δράω.

Ἕδρη, Ion. pro ἕδρα, ἡ, sella. Them. ἕζομαι, sedeo.

Ἔδρησ', pro ἔδρησα, feci, a. 1. Ion. pro ἔδρασα, à δράω, facio, f. δράσω.

Ἑδριάζω, f. σω, colloco, firmo, quod ab ἕδρα, sella, quod vide.

Ἑδριάω, sedeo, ab eod. th.

Ἑδριόωνται, sedem habent, 3. pl. ind. pass. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, ῶ, Poet. ἑδριόω. Sic in imperf. ἑδριόωντο. pro ἑδριῶντο, ejusd. verbi. Them. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, sedeo.

Ἑδροστρόφος, ου, luctatoris Epithet. qui inter luctandum, sedem partésque quibus sedemus agitat ac versat. ab ἕδρα, sella, (quod vide.) & στρέφω, verto, p. m. ἔστροφα.

Ἐδύετο, occidebat, imperf. verbi δύομαι. Th. δύω.

Ἔδυν, υς, υ, subii, a. 2. verbi δῦμι· interdum ἔδυν, est, 3. pl. more Bœotico pro ἔδυσαν. Th. δύω, subeo.

Ἐδυνάθην, Dor. pro ἐδυνήθην, potui. quod vide.

Ἐδυνέατο, Ion. pro ἐδύναντο, nisi legend. ἐδυνέατο, 3. pl. imperf. verbi δύναμαι, possum.

Ἐδύναντο, poterant, & in 3. sing. ἐδύνατο, imperf. verbi δύναμαι, possum.

Ἐδυνάσθην, & Att. ἠδυνάσθην, potui, a. 1. pass. verbi δυνάζω, valeo. Th. δύναμαι, possum.

Ἐδύνατο, apud Herodot. sumi videtur pro δυνατὸν ἦν, possibile erat.

Ἔδυνε, induit, imperf. act. verbi δύνω, induo.

Ἐδυνέατο, Ion. pro ἐδύναντο, vide ἐδυνέατο.

Ἐδυνήθην, & Att. ἠδυνήθην, potui, a. 1. verbi δύναμαι, possum, f. δυνήσομαι, p. δεδύνημαι.

Ἔδυσε, subit, a. 1. verbi δύω vel δύνω.

Ἐδύσετο, pro ἐδύσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. ejusd. verbi.

Ἐδυστόκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυστοκέω, difficulter pario, f. ήσω· ex δὺς & τίκτω, pario, p. m. τέτοκα.

Ἐδυσφόρει, 3. sing. imperf. verbi δυσφορέω, ægrè fero· ex δὺς & φέρω, fero.

ἜΔΩ, EDO, præt. ἐδήδοκα. (pro ἔδηκα ab ἧκα, inus.) part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι & ἠδήδεσμαι, part. ἐδηδεσμένος. a. 1. pass. ἠδέσθην, part. ἐδεσθείς, præs. m. ἔδομαι, quod frequens pro f. 2. ἐδοῦμαι, perf. ἔδηδα, part. ἐδηδώς. Hinc ἔδεσμα, edulium, cibus: ἔδαρ, ατος, idem. &

Ἐδωδά, ᾶς, ἡ, Dor. pro

Ἐδωδή, ῆς, ἡ, cibus, esus. Th. ἔδω.

Ἐδώδιμος, ου, ὁ, ἡ, esculentus: ab eod. them.

Ἔδωκα, ας, ε, *dedi*: a. 1. verbi δίδωμι, *do*: f. δώσω, p. δέδωκα, a.2. ἔδων, ως, ω.

Ἑδώλια, ων, τὰ, *navium transtra, fori, sedes*: ab ἕδος, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔδοντα, *vescantur*, 3. pl. sub. m. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, *dono*: f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, *donum*.

Ἔδωσαν, scribendum credo, ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, vel est 3. pl. ab inus. a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, *do*.

Ἔεδνα, vel ἔεδνα, per Pleonasm. Poët. pro ἕδνα, *dos, sponsalia*: quod videas.

Ἐείκοσι, *viginti*, per Prosth. pro εἴκοσι.

Ἐεικοστὸς, ου, similiter pro εἰκοστὸς, *vigesimus*.

Ἔεικται, *similis est*, Poët. Pleonasm. pro ἔικται, 3. sing. perf. pass. ab εἴκω, *similis sum*.

Ἔειπα, ας, ε, *dixi*, Att. pro εἶπα. a. 1. ab ἔπω, *dico*.

Ἔειπον, ες, ε, *dixi*, vel Attic. vel Poët. Pleonasm. pro εἶπον, a.2.ejusd. verbi.

Ἔεις pro εἷς, *unus*, per Prosth. Poët. f. μία. n. ἕν.

Ἔεις, Ion. pro ἦς, *eras*: imperf. ab εἰμί.

Ἐεισάμενος pro εἰσάμενος, *assimilatus*, a.1. part. m. ab

Ἐεισάμην, *assimilatus sum*, pro εἰσάμην, a.1. m. ab εἴδω, *videor*. Sed

Ἐεσσάμην, *indui*, pro εἱσάμην, a.1.m. verbi ἕω, *induo*.

Ἔεισαο, pro εἴσω, 2.sing.a.1. m. ἐεισάμην, ἐείσω, pro εἴσω, verbi εἴδω.

Ἐεισάτην, *duo illi iverunt*, 3.dual.a.1. ἔεισα, Att. pro ἧσα, verbi εἶμι, *eo*.

Ἐέλδεται, *appetit*, 3. sing. præs. ind. Poët. verbi ἔλδομαι, *cupio*: sic

Ἐέλδωρ, ορος, ὁ, Pleonasm. Poët. pro ἔλδωρ, τὸ, *desiderium*. Th. ἔλδομαι, *desidero*.

Ἐέλσαι, *abegisse*, per Pleonasm. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, *abigo*: f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα.

Ἔελμαι, *obvolutus sum*, perf. pass. pro εἷλμαι, verbi εἵλω, seu εἰλέω, *volvo*: &

Ἐελμένοι, dissoluta diphthongo ει, in εε, alii ab ἐλαύνω, *compello*, deducunt: nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι per Syncop. & Prothesin τῦ ε, ἐέλσαι hinc ἔελμαι, alii ab εἰλέω, *congrego*: perf. part. εἰλημένος, & per Syncop. pro ἐλμένος, Poët. ἐελμένος.

Ἐέλπετο, similiter pro ἔλπετο, seu ἤλπετο, imperf. pass. & ἐέλποιμεν, pro ἔλποιμεν, opt. Poët. verbi ἔλπω, *sperare facio*: præt. m. ἔελπα, Att. seu Ion. pro ἦλπα. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἐένδυνεν, eodem modo pro ἔνδυνεν, sive ἐνέδυνεν, 3.sing. imperf. verbi ἐνδύνω, *induo*. Th. δύνω, *subeo*.

Ἔεργ' pro ἔεργε, *cohibe*, præs. imperat. ab

Ἐέργω pro ἔργω, seu εἴργω, f. ξω, *arceo*, *prohibeo*, *includo*.

Ἐέργαθε, *disjunxit*, 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐεργάθω, *distraho*: imperf. εἴργαθον, & per dissol. Poët. vel per Pleonasm. ἐέργαθον. Th. εἴργω, *arceo*.

Ἔεργε, quoque pro ἔργε, seu εἶργε, *averte*: Sic & ἐέργει, *continet*, 3.sing.præs. ab ἐέργω, quod supra videas.

Ἐεργμένοι, *muniti*, pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἶργμαι, verbi εἴργω, *arceo*.

Ἐέργνυθαι, eadem ratione pro εἴργνυσθαι, ab ἐέργνυμι, idem quod εἴργνυμι, seu εἴργω, *arceo*.

Ἐέρση, ης, ἡ, per Pleonasm. Poët. pro ἔρση, *ros*: &

Ἐερσήεις, εντος, similiter pro ἐρσήεις, *roscidus*.

Ἔερτο, *arcuit*, pro ἔερκτο, seu εἶρκτο, 3. sing. plusq.p.pass. verbi εἴργω, *arceo*: perf. pass. ἔεργμαι.

Ἐέρχατο, pro ἔρχατο, seu εἴρχατο, plusq. p. Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, seu εἴργω, *arceo*.

Ἔεις, pro ἦς, *eras*, imperf. Poët. ab εἰμί, *sum*.

Ἐέσθω pro ἔσθω, 3.pers.a.2. pass.imperat.verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo*.

Ἐέσσατο, pro εἴσατο, a.1.m. Poët. pro σσ' ab ἕω, seu ἕννυμι, *induo*.

Ἔεστο, *indutus est*, pro εἷστο, plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Ἔζει, *fervebat*, 3. sing. imperf. act. à ζέω, *ferveo*: f. ζέσω.

Ἐζεκίας, ου, ὁ, nomen regis. Hebr. *fortitudo mea, dominus*.

Ἕζετ' & ἕζετο, Poët. pro εἵζετο, *sedebat*, imperf. Ion. ab ἕζομαι, f.2.m. ἑδοῦμαι, vel ab ἕζω.

Ἔζη, Dor. pro ἔζαε, 3.sing.imperf.verbi ζάω, *vivo*.

Ἐζήλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω, quod vide.

Ἐζημίωμαι, *mulctatus sum*, perf. pass. verbi ζημιόω, *damnum affero*. Th. ζημία, *damnum*.

Ἑζόμενος, η, ον, *sedens*, præs. part. verbi ἕζομαι.

Ἔζων, ης, η, Dor. pro ἔζαον, ἔζας, ἔζα, *vivebam*, verbi ζάω, f. ήσω. a. 1. ἔζησα, ας, ε.

Ἐζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω, *quæro, studeo*: imperf. ἐζήτεον ουν, εες, εις, εε, ει, f. ήσω. p. ἐζήτηκα. imperf. pass. ἐζητεόμην, οῦμην, εου, οῦ, έετο, εῖτο.

ἝΖΟΜΑΙ, f. ἕσομαι, f. 2. ἑδοῦμαι. *SEDEO*: Hinc ἕδρα, & ἕδος, *sedes*, ἑδραῖος, *stabilis*, ἑδραιόω, *stabilio*, ἔδαφος, *solum*, καθέζομαι, *sedeo*, καθέδρα, *sedes*, ἐνέδρα, *insidiæ*: ἐνεδρεύω, *insidior*: συνέδριον, *consessus, consilium*.

Ἐζύ-

Ἔζύγην, *junctus sum*, a. 2. pass. ind. verbi ζεύγνυμι. f. 2. ζυγῶ. a. 2. ἔζυγον.

Ἕζω, *colloco, sedere facio*: imperf. εἷζον, (nam pro augmento post ε adsciscit ι,) f. ἕσω, a. 1. εἷσα, a. 2. εἷσον, f. 2. ἑδῶ, perf. pass. ἧσμαι, a. 1. pass. εἵσθην. ab ἕω, *pono*, unde ἵημι, ἕζομαι *sedeo*.

Ἐζωγρημένος, *captivus factus*, perf. part. pass. verbi ζωγρέω, *vivum capio*: f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι quasi ζωὸν ἀγρέω, seu ἀγρεύω, *venor*. Th. ἄγρα, *captura*.

Ἔζων, *vivebant*, 3. pl. imperf. act. pro ἔζαον, verbi ζάω, *vivo*: f. ζήσω. p. ἔζηκα.

Ἔζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἔζωσμαι, *cinctus sum*, perf. ind. pass. ἐζωσμένος, perf. part. pass. à ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo*: f. ζώσω. p. ἔζωκα. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο.

Ἔῃ, *sit*, Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab ὦ, ᾖς, verbi εἰμί, *sum*: Sed

Ἑῇ, *sua*, dat. sing. Poet. f. g. ab ἑός, ἑή, ἑόν, *suus, a, um*: ab οὗ. *sui*.

Ἕηκα, ας, ε, *misi*: pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἔην, *eram, erat*: Ion. & Poët. pro ἦν, 1. & 3. sing. imperf. verbi εἰμί, *sum*.

Ἑήνδανον, pro ἥνδανον, *placebam*, imperf. Poët. verbi ἁνδάνω.

Ἐῆος, *boni*, gen. sing. pro ἐέος, sed per Poëtic. Ectasin ἠέος, & Metathes. ἐῆος, ab ἐΰς, *bonus*, gen. ἐέος. Sed

Ἑῆος, *sui*, gen. sing. ab ἑός, *suus*.

Ἔησθα, *eras*, Poët. pro ἦσθα, & hoc pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμί. Æol. enim personis in σ, addunt θα. Alii volunt esse a. 2. sub. pro ᾖς, & Poët. ἔῃς, & per Paragog. Æol. ἔῃσθα.

Ἔῃσι, *sit*, Ion. pro ᾖ, 3. sing. præs. sub. verbi εἰμί, *sum*.

Ἔησον, idem quod ἔασον, a. 1. imperat. Ion. verbi ἐάω, *sino*: f. άσω.

Ἕητε, Poët. pro ἧτε, *miseritis*, 2. pl. a. 2. sub. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. ἧν.

Ἔθ' pro ἔτι, *adhuc*, adv.

Ἔθακας, Dor. pro ἔθηκας, *reddidisti*. Vide ἔθηκα.

Ἔθαλον, *vigui*, a. 2. act. verbi θάλλω, *vireo*: f. θαλῶ. p. τέθαλκα.

Ἔθανον, *mortuus sum*: a. 2. verbi θνήσκω, *morior*, f. 2. m. θανοῦμαι. præt. act. τέθνηκα. p. m. τέθνεα.

Ἐθαύμαζε, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror*: f. άσω. perf. pass. τεθαύμασμαι, a. 1. pass. ἐθαυμάσθην.

Ἔθαψα, *sepelii*, & in 3. pl. ἔθαψαν, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *sepelio*: f. θάψω. p. τέθαφα. a. 2. act. ἔταφον. a. 2. pass. ἐτάφην. p. m. τέθαπα.

Ἐθεασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m verbi θεάομαι, *specto*: f. 1. m. θεάσομαι. perf. pass. τεθέαμαι.

Ἔθεεν, *currebat*, imperf. act. verbi θέω, *curro*: f. θεύσομαι, seu θευσοῦμαι.

ἘΘΕΙΡΑ, ας, ἡ *coma, cæsaries*: hinc

Ἐθειράζω, *comam alo*: f. άσω. p. ακα.

Ἐθείρας, άδος, ἡ, idem ac ἔθειρα.

Ἐθείς, *missus*, a. 1. part. pass. ab ἔθην, quod & εἵθην, a. 1. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐθέλει, 3. sing. ind. præs. ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθελῆσαι, a. 1. inf. ab ἐθέλω, *volo, soleo*.

Ἐθέλεσκε, *volebat*, pro ἤθελε, 3. sing. imperf. (per Epenth. τοῦ εσκ.) ejusd. verbi.

Ἐθελήμος, ου, *voluntarius*: ab ἐθέλω, *volo*.

Ἐθέλῃσθα, *velis*, Poët. Parag. pro ἐθέλῃς, 2. sing. præs. sub. verbi ἐθέλω seu θέλω, *volo*: f. ήσω.

Ἐθέλῃσιν, *voluerit*, pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθέλητον, dual. subjunct. verbi ἐθέλω.

Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. ejusd. verbi.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, *cultus sponte electus, superstitio*: ab ἐθέλω, *volo*, & θρησκεία, *superstitiosus Deorum cultus*. Th. θρησκεύω, *superstitiosis cæremoniis Deum colo*.

Ἐθέλοι, 3. sing. & ἐθέλοιμεν, 1. pl. præs. opt. verbi ἐθέλω, *volo*.

Ἐθελοκακεῖν, *rem ultrò ignaviter gerere*: ab ἐθέλω, & κακός.

Ἐθελοκωφεῖν, sum ἐθελόντως κωφός, *sponte surdus, audire nolo*.

Ἐθέλοντ' pro ἐθέλοντα, acc. sing. part. act. & ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλουσι, *volunt*; 3. pl. præs. ab ἐθέλω, *volo*.

Ἐθελοντὴν, & ἐθελοντηδὸν, *ultrò, sua sponte*, adv. ab ἐθέλω, *volo*.

Ἐθελοντής, οῦ, ἐθελοντός, οῦ, & ἐθελούσιος, ου, *voluntarius*: ejusd. th.

Ἐθελοντί, adv. *voluntariè, ultrò*: ab ἐθέλω.

ἘΘΕ'ΛΩ, vel θέλω, *volo*: imperf. ἤθελον, ες, ε. f. θελήσω. p. τεθέληκα, perf. pass. τεθέλημαι, unde θέλημα, *voluntas*.

Ἔθεν, per Sync. Ion. pro ἕοθεν, & hoc pro οὗ, *sui*: Iones enim pro οὗ dicunt ἕο, Attici addunt θεν· ita etiam ἐμοῦ & σοῦ se habent. Est & ἕθεν, pro ἑ, *se*.

Ἔθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, *posui*, verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

Ἐθεράπευε, 3. sing. imperf. act. verbi θεραπεύω, *medeor, famulor*. Th. θεράπων, *minister*.

Ἔθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi τίθημι.

Ἔθευ, Dor. pro ἔθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, ἔθεο & ἔθου. verbi τίθημι, *pono*.

Ἐθηεύμεσθα, & ἐθηεῦντο, Ion. pro ἐθηεόμεθα, & ἐθηέοντο ἐθηεῦντο, à θηέομαι, quo Iones utuntur, pro θεάομαι, *specto*.

Ἔθηγεν, 3. sing. imperf. à θήγω, *acuo*: f. ξω.

Ἐθηήσαντο, *inspexerunt*, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro

pro ἐθεάσατο, verbi θεάομαι, *specto*.

Ε'θήητο, *inspiciebat*, Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi θεάομαι.

Ε'θηκα, ας, ε, *posui*: & in 3. pl. ἔθηκαν, a. 1. act. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Ε'θήκαο, Ion. pro ἐθήκω, 2. sing. a. 1. m. sic ἐθήκατο, 3. sing. ejusd. temp. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

Ε'θηλα, ας, ε, *florui*, a. 1. ind. act. verbi θάλλω, *vireo*: f. θαλῶ.

Ε'θήμονος, genit. sing. ab

Ε'θήμων, ονος, ὁ, ἡ, *consuetus*. Th. ἔθος, *mos*:

Ε'θην, pro εἴθην, *missus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἵημι, *mitto*.

Ε'θιζε, *assuesce*, præs. imperat. act. ἐθίζεο, Ion. pro ἐθίζε, præs. imperat. pass. ab ἐθίζω, quod vide.

Ε'θίζω, *assuefacio*, *instituo*: (quod pro augmento ι post ε adsciscit.) f. ἴσω · præt. εἴθικα. a. 1. εἴθισα. præs. pass. ἐθίζομαι, *assuefio*: præt. pass. εἴθισμαι. perf. part. εἰθισμένος, a. 1. inf. pass. ἐθισθῆναι. Th. ἔθος, *consuetudo*.

Ε'θλασε, *comminuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, *frango*: f. άσω.

Ε'θνάρχης, ου, ὁ, *gentis præfectus*: ex ἔθνος, *gens*, & ἀρχὸς, vel ἄρχων, *princeps*. Th. ἄρχω, *impero*.

Ε'θνικὸς, ου, ὁ, *gentilis*, *ETHNICUS*: hinc

Ε'θνικῶς, adv. *ETHNICE*, *gentiliter*. ab

Ε'ΘΝΟΣ, εος, τὸ, *gens*, *natio*, *populus*, *sexus*.

Ε'θοινεῖτο, 3. sing. imperf. pass. q. à θοινέομαι, *devoro*: a. 1. m. ἐθοινησάμην, ω, ατο · à θοινάω, *epulor*. Th. θοίνη, *epulum*.

Ε'θοίνων, *depascebant*, 3. pl. imperf. à θοινάω, *epulor*: f. ήσω p. τεθοίνηκα. Th. θοίνη, *epulum*.

Ε'ΘΟΣ, εος, τὸ, *ritus*, *mos*, *consuetudo*. Hinc ἔθω, p. m. εἴωθα, *consuevi*: ἐθίζω, *assuefacio*.

Ε'θου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, & Ion. ἔθεο, & per Crasin Att. ἔθου, verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, σο.

Ε'θόωσα, *excitavi*, a. 1. ind. act. ab inus. them. θοόω, *acuo*: vel pro ἐθόασα, à θοάζω, *celeriter moveor*. Th. θοὸς, *celer*.

Ε'θραξε, *conturbavit*, per Syncop. pro ἐτάραξε, a. 1. ind. act. à ταράσσω, *turbo*: f. ξω.

Ε'θρεξα, *cucurri*, a. 1. ind. act. à τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον p. m. δέδρομα. vide τρέχω.

Ε'θρέφθην, ης, η, *innutrita sum*, a. 1. pass. pro ἐτρέφθην, verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 1. ἔθρεψα. præt. pass. τέθραμμαι. a. 2. ἐτράφην p. m. τέτροφα.

Ε'θρεψα, *alui*, a. 1. ind. act. verbi τρέφω. vide ἐθρέφθην.

Ε'θρήνευν, Æol. & Dor. pro ἐθρήνουν, *lugebant*, 3. pl. imperf. act. verbi θρηνέω, *lamentor*. Th. θρῆνος, *luctus*.

Ε'θύθην, ης, η, *sacrificatus fui*, a. 1. ind. pass. à θύω, *macto*: f. θύσω. p. τέθυκα.

Ε'θυμώθην, ης, η, *excandui*, a. 1. ind. pass. à θυμόω, *irrito*: f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus*, *ira*.

Ε'θύωον, *furebant*, 3. pl. imperf. verbi θυιάω, idem quod θυάω, seu θύω, *cum impetu ruo*: f. θύσω.

Ε'θυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à θύω, *sacrifico*, *macto*: f. θύσω. p. τέθυκα. perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐτύθην.

Ε'θω, *ex consuetudine facio*, *consuesco*: p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, *mos*.

Ε'θῶσι, *mittantur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἔθην, seu εἴθην, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto*.

ΕΙ', *SI*, conjunct. connexiva, cum indicat. construitur: significat etiam, *an*, *utrum*, *num*: hinc εἴθε, *utinam*, pro quo Poet. εἰ, εἴτε, *sive*.

Εἶ, *es*, 2. sing. præs. εἰμὶ, *sum*.

Εἶ, vel εἶς, *vadis*, 2. sing. ab εἶμι, *eo*: & imperf. εἶν, εἶς, εἶ, *ibat*: &

Εἰ, *i*, pro ἴθι, ejusd. præs. imperat. & in compos. δίει, ἔξει.

Εἰ δὲ μὴ, *alioquin*. εἰ ἄρα, *si fortè*. εἰ γὰρ, pro εἴθε γὰρ, *utinam enim*. εἴγε, εἴπερ, εἰ, δὴ, *si quidem*, *si modo*. εἴγουν, *si saltem*. εἰ δ' ἄγε, *agedum*. εἰ καὶ, *etsi*. εἰ μὲν, εἰ δὲ, *si*, *sin*. εἰ μὴ, *nisi*. εἴ τις, *si quis*. εἴ του, *si cujus*. εἴ τῳ, *si cui*.

ΕΙ'Α, *EJA*, adv. hortantis. Scribitur etiam εἶα.

Εἶα, εἶας, εἶε, *ivi*, *ivisti*, præt. m. verbi εἶμι, *eo*, pro quo etiam Attici dicunt ᾖα, &c.

Εἴα, *sinebat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, *sino*. imperf. εἴαον. Est &

Εἶα, ας, ἡ, *herba*, *gramen*. Angl. **Hay**.

ΕΙ'ΑΜΕΝΗ', ῆς, ἡ, *locus humectus*, *irriguus*, *herbosus*: *pratum*.

Εἰανὸς, οῦ, *subtilis*, λεπτὸς· pro ἑανὸς, Poeticè.

Εἵατο, Poët. metri causâ pro ἥατο, quod Ion. dicitur pro ἧντο, imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Εἴαον, imperf. act. verbi ἐάω, *sino*, (quod pro augmento recipit ι post ε.) a. 1. εἴασα, p. εἴακα.

Εἴαρι, dat. sing. Poët. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ, *ver*.

Εἰαρινός. ἡ, ὸν, *vernus*, *a*, *um*, dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, *ver*.

Εἴας, *sinebas*, 2. sing. imperf. verbi ἐάω, *sino*, (quod aliud non vendicat augmentum quam ι post ε) imperf. εἴαον, αες, αε, ας, αι, α, perf. εἴακα.

Εἴασε, & Poët. εἴασσε, *reliquit*, 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, *sino*: f. ἐάσω. a. 1. εἴασα.

Εἴασκε, Ion. Paragog. τῇ σκα, pro εἴα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω.

Εἴαχ', ob sequentem aspirat. pro εἴαχε, quod vide.

Εἵαται, & εἵατο, Poët. pro ἕαται & ἕατο, quæ Ion. dicuntur pro ἧνται, & ἧντο, quorum illud est 3. pl. ind. præs. verbi ἧμαι, *sedeo*: hoc 3. imperf. ἥμην, ἧσο.

Εἴβεται, *distillat*, 3. sing. ind. Ion. & Poët. pro λείβεται: sic εἴβειν pro λείβειν, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, *libo*, *fundo*.

Εἴγε, *si quidem*, *si modo*: conjunct. cum indic.

Εἴδωλα, ατος, τό, *IMAGO*: ab εἴκω, *similis sum*.

Εἶα, *eja*, adv. hortantis.

Εἰδάομαι, & εἰδάλλομαι, *assimilor*, *similis fio*: &

Εἰδάλιμος, ου, *speciosus*, *formosus*: ab εἶδος, *species*, quod ab εἴδω, *video*.

Εἶδαρ, ατος, τό, pro ἔδαρ, *esca*, *dapes*: ab ἔδω, *edo*.

Εἰδέ, *scito*, a. 2. imperat. & in alia significat. pro εἴδηκε, per Syncop. dici posset, ab εἴδω, *scio*.

Εἰδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, *IDEA*, *forma*, *species*: ab εἰδέω, *video*.

Εἰδείην, *viderem*, præs. opt. verbi εἴδημι, f. εἰδήσω. Hinc præsens inf. εἰδέναι: ut τιθείην, & τιθέναι, ex τίθημι. Alii malunt Syncopen esse pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω. Sunt qui pro εἰδέναι ponant, à præt. m. οἶδα, verbi εἴδω.

Εἶδεν, 3. sing. a. 2. act. εἶδον, ες, ε, *vidi*: ab εἴδω, *video*. a. 2. εἶδον, & ἴδον. f. εἴσομαι.

Εἰδέναι, vel est præsens inf. ab εἴδημι, vel perf. inf. act. per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω, *scio*.

Εἶδος ἐπιμμεμαῶτε παῖδες, *pueri egregia forma præditi*.

Εἰδέω, Ion. & Poët. pro ἐοικέναι, *similem esse*: & pro δοκεῖν, *videri*.

Εἴδεται, *videtur*, 3. sing. præs. ab εἴδομαι.

Εἰδεχθής, έος, ὁ, ἡ, *aspectu deformis*, *qui odioso aspectu*: ab εἶδος, *aspectus*, quod ab εἴδω, *video*: & ἔχθος, *odium*.

Εἰδέω, *scio*: f. εἰδήσω. p. εἴδηκα. plusq. p. εἰδήκειν, & per Sync. εἴδειν & εἴδειν, Att. verò ᾔδειν, εις, ει, & ᾔδειν: & in 3. pl. ᾔδεισαν: pro quo Poët. ἠείδειν, & Ion. ᾔδεα, ας, εε, contractè ᾔδη, ης, η. perf. inf. εἰδηκέναι, & per Sync. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκώς, & per Sync. εἰδώς, ότος, &c. & in f. g. εἰδυῖα, ας, & in n. g. εἰδός. præt. m. οἶδα: ab εἴδημι, inus. idem quod εἰδέω, est εἰδείην. Th. εἴδω, idem.

Εἰδή, *simul*, adv. Alii volunt esse ἐπειδή. Alii εἰ δή, scribunt. Homer. Iliad. α.

Εἰδήμων, ονος, *sciens*, *peritus*, Εἰδημόνως, *peritè*: Poëtica, ab εἰδέω, *scio*.

Εἰδῇς, *noveris*, 2. sing. præs. sub. ab εἰδέω, ῶ, *scio*: f. ἤσω.

Εἴδησις, εως, ἡ, *scientia*, *peritia*: ab εἰδέω *scio*.

Εἰδήσω, f. 1. ind. εἰδήσειν, f. 1. inf. ejusd. verbi.

Εἰδῆτε, 2. pl. præs. sub. act. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδόθ', pro εἰδότα, *peritum*, acc. sing. perf. part. per Sync. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω, *scio*: f. ήσω.

Εἰδοὶ, αἱ, *idus*: vox Latina, ab *iduo*, quod Thuscis est, *divido*.

Εἴδομαι, & ἴδομαι, Poët. *assimulor*: perf. εἴδημαι: ab εἴδω, *video*, quod vide.

Εἰδόμενος, & ἐειδόμενος, Poet. *similis*, ejusd. part. præs.

Εἴδομες, *vidimus*, Dor. pro εἴδομεν, 1. pl. verbi εἴδω, *video*.

Εἶδον, & ἴδον, a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video*.

Εἶδος, εος, τὸ, *species*, *præstans forma*, *facies*: dat. sing. εἴδεϊ, εἴδει, dat. pl. εἴδεσι. Th. εἴδω, *video*.

Εἴδοσαν, *noverunt*, Bœot. pro εἶδον, 3. pl. a. 2. act. verbi εἴδω.

Εἰδότε, dual. & εἰδότες, perf. part act. pl. num. ab εἰδώς, ότος, pro εἰδηκώς, per Crasin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio*: f. εἰδήσω. perf. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, & in dat. Ion. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυίᾳ, perf. part. act. f. g. εἰδυίῃσι, pro εἰδυίαις, dat. pl. Ion. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, *IDYLIUM*, *parvum poëma*. εἰδύλλια, qualia Theocriti, *varia sunt poëmatorum genera*: ab εἶδος, quod ab

ΕΙ'ΔΩ, *video*: f. εἴσομαι & ἴσομαι, Poët. a. 2. εἶδον, & ἴδον, ες, ε: (in indic. apud Poëtas ἴδον, in reliquis modis apud Oratores.) a. 2. imperat. ἴδε, vel Att. ἰδέ. a. 2. sub. ἴδω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἰδεῖν. a. 2. part. ἰδών, οῦσα, όν. a. 1. m. εἰσάμην, & ἐεισάμην, *simulavi*. opt. εἰσαίμην. inf. εἴσασθαι. part. εἰσάμενος, a. 2. m. εἰδόμην, *vidi*. imperat. ἰδοῦ, &c. Hinc compos. ἀειδής, έος, *obscurus*. ἀιδής, έος, idem. ἀείδηλος, & ἀΐδηλος, ὁ, ἡ, idem. εἰδέω, *scio*. Unde σύνοιδα, *mihi conscius sum*. συνείδησις, εως, ἡ, *conscientia*.

Εἰδῶ, præs. sub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contractè, ut τιθῶ, à τίθημι: sic præs. opt. εἰδείην. præs. inf. εἰδέναι. Alii Syncopen aiunt esse τοῦ εἰδήκω, perf. sub. ab εἰδέω.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, *IDOLEIUM*, *delubrum*: ab εἴδωλον, *idolum*: ab εἶδος, *species*. Th. εἴδω.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, *quod idolo immolatur*: ab εἴδωλον & θύω, *macto*, *immolo*.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, *IDOLOLATRIA*, *idoli cultus*: &

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, *IDOLOLATRA*: ex εἴδωλον, & λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, *servus*, *a*.

Εἴδωλον, ου, τὸ, *IDOLUM*, *simulacrum*: ab εἶδος, *species*. Th. εἴδω.

Εἰδωλο-

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, *fictio idoli* : ex εἴδωλον & ποιέω, *facio*.
Εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. per Sync. pro εἰδηκὼς, ότος, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio* : f. ήσω.
Εἶεν, *essent*, 3. pl. præs. opt. per Sync. Att. pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, *sum*.
Εἶεν, etiam, *age verò*, *esto*, adv. concedentis : ab eod. verbo.
Εἵην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi ἵημι, *mitto* : f. ἥσω.
Εἴην, εἴης, εἴη, *essem*, & in pl. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, & per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præs. opt. verbi εἰμὶ, *sum*.
Εἶθ' pro εἶτα, *deinde* : propter aspirat.
ΕἸΘΑΡ, adv. Poët. *statim*, *confestim*.
Εἴθε, *utinam*. Th. εἰ, *si*.
Εἵθην, seu ἕθην, *missus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto*.
Εἰθικὼς, *assuetus*, perf. part. act. &
Εἴθισα, *assuevi*, a. 1. ind. act. ab ἐθίζω, quod loco augmenti ι post ε adsciscit : sic perf. εἴθικα. &
Εἴθισμαι, *assuetus sum*, perf. pass. unde εἰθισμένος, perf. part. ejusd. verbi. Th. ἔθος, *mos*.
Εἶκα, *similis sum*, perf. m. pro quo Attici ἔοικα dicunt, repetitâ initiali præsentis literâ, & ε in ο verso : verbi εἴκω. Quidam tamen volunt esse a. 1. Bœot. pro εἶξα.
Εἷκα, ας, ε, *misi*, perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto* : f. ἥσω. a. 1. ἧκα.
Εἰκάδι, dat. sing. ab εἰκάς. άδος, ἡ, *numerus vicenarius* : ab εἴκοσι, *viginti*.
Εἰκάζω, f. άσω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.
Εἰκαὶ, *etiamsi*, conjunct. discret. cum ind. ex εἰ, *si*, & καὶ, *etiam*.
Εἵκασι, *miserunt*, 3. pl. perf. verbi ἵημι, *mitto* perf. part. εἱκὼς. Sed
Εἴκασι, *videntur* : p. m. ab εἴκω.
Εἴκασμα, ατος, *simulachrum* : ab εἴκω, *similis sum*.
Εἰκάσαιαις, *conjectare poteris*, 2. sing. a. 1. opt. act. Poët. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, *conjicio* : f. άσω. a. 1. inf. εἰκάσαι. Th. εἴκω, *similis sum*.
Εἴκατι, Dor. pro εἴκοσι, *viginti* : quod vide.
Εἴκ' pro εἴκε, vel εἴκεν, *siquidem*. Th. εἰ, *si*, & κε vel κεν, particula Poëtica.
Εἶκε, *cede*, & in plur. εἴκετε, *cedite*, præs. imperat. ab εἴκω, *cedo* : f. ξω.
Εἰκειν, & Att. ᾔειν, *iveram*, plusq. p. à perf. εἶκα, verbi εἶμι, *eo*.
Εἴκελος, ου, *similis sum*. Th. εἴκω.
ΕἸΚΗ͂, adv. *frustrà*, *temerè*, *sine consilio*, *casu* : indè εἰκαῖος, ου, ὁ, *temerarius* : q. ab εἴκω, *cedo*.
Εἰκονίζω, *assimilo*, *exprimo* : ab εἰκὼν, *imago*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Εἰκοσάκις, adv. *vicies* : ab εἴκοσι.
ΕἼΚΟΣΙ, & Poët. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, *viginti* : pl. tantum & ἄκλιτον. Dor. εἴκατι. Hinc εἰκὰς, *vicenarius numerus*. εἰκοστὸς, *vigesimus*.
Εἰκοσίμετρος, *viginti mensuras capiens* : ab εἴκοσι, *viginti*, & μέτρον.
Εἰκοσινήριτος, *de quo viginti contendunt* : ab εἴκοσι, *viginti*, & ἐρίζω, *contendo*.
Εἰκοστὸς, *vigesimus*, & in f. g. εἰκοστὴ, n. g. όν : ab εἴκοσι.
Εἰκότως, adv. *similiter* : ab εἰκὼς, ότος, *similis*. Th. εἴκω.
Εἴκουσι, *cedunt*, 3. pl. ab εἴκω, *cedo*.
Ἐΐκτην, *similes erant*, pro εἰκέτην, 3. dual. imperf. per Sync. & soluta diphthongo ἐΐκτην, verbi εἴκω. Vel ut alii volunt, est plusq. p. med. εἴκειν, & in dual. εἰκείτην, & Syncope εἴκτην, & per Dialysin ἐΐκτην.
Ἤϊκτο pro εἴκετο, *assimilatus erat*, 3. sing. imperf. pass. ab εἴκω, *similis sum*. Vel plusq. p. ab ἔϊγμαι, ξο, κτο.
Εἰκυῖαν, *decoram*, *aptam*, acc. sing. perf. part. m. f. g. ab εἶκα, p. m. pro ἔοικα, verbi εἴκω, *similis sum*.
ΕἼΚΩ, *similis sum* ; item *cedo*, *non repugno* : f. ξω. præt. m. ἔοικα. Hinc εἰκὼς, ότος, τὸ, *verisimile*. εἰκότως, *ut par est*. ἐπιεικὴς, έος, ὁ, ἡ, *decens*, *consentaneus* ; item *æqui boni amans*. ἐπιείκεια, ας, ἡ, *æquitas*. προσέοικα, *assimilis sum*, *videor*. θεοείκελος & θείκελος, ου, ὁ, ἡ, *Deo similis*.
Εἰκὼ, όος, οῦς, ἡ, Poët. pro εἰκὼν, όνος, *imago*, *effigies*.
Εἴκων, *cedens*, præs. part. ab εἴκω.
Εἰκὼν, όνος, ἡ *imago* : ab εἴκω.
Εἰκὼς, *decens*, præt. part. med. ab εἴκω.
Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, *membrana cerebrum ambiens* ; ab εἰλέω, *involvo*.
Εἰλαπινάζω, f. άσω, Poët. *epulor* : &
Εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, *conviva* : ab
ΕἸΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *EPULUM* : dat. pl. εἰλαπίνῃσι, q. ab εἴλη, *congregatio*, *agmen*, & πίνω, *bibo*.
Εἶλαρ, αρος, τὸ, (quod & εἴλαρ) *propugnaculum* : ab εἰλέω, *coarcto*.
Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, Poët. *abiegnus* : ab ἐλάτη, *abies*.
Εἷλε, *cepit*, a. 2. act. ab αἱρέω, *capio*.
Εἴλεγμαι, *dictus sum*, Att. pro λέλεγμαι, perf. pass. verbi λέγω, *dico*.
ΕἸΛΕΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, *Lucina*, *partus* : quod parturientibus opituletur : ab ἐλεύθω, unde & ἐλεύθω dicta.
Εἰλεῖται, 3. sing. præs. pass. ab εἰλέω.
Εἰλεὸς, οῦ, ὁ, *ILEUS*, *volvulus*, morbus intestinorum ; item *vitis* : ab εἰλέω.
Εἰλέσιον *civitas Bœotiæ*.
Εἵλετ', & εἵλετο, *elegit*, 3. sing. a. 2. m. vide εἷλε, ab αἱρέω, *eligo*.
Εἷλες, *cepisti*, *eripuisti*, Dor. pro εἷλες, 2. sing.

sing. a. 2. m. verbi αἱρέω.

Εἰλεῶντο, pro εἰλέοντο, seu εἰλεῦντο, Dor. 3. pl. imperf. pass. verbi εἰλέω, *verso*.

ΕἸΛΈΩ, *cogo*, *coarcto*, *concludo*, *congrego*. εἰλέω, verò, *verso*, *circumago*, *involvo*. f. ήσω. p. ηκα. unde

Εἴλη, ης, ἡ, *agmen*: &

Εἵλη, & ἕλη, ης, ἡ, *splendor*.

Εἰληθερής, έ☉, ὁ, ἡ, à *sole calefactus*: ab εἵλη, *splendor*, & θέρω, *calefacio*.

Εἰλήλουθα, ας, ε, *veni*, Poët. pro ἐλήλυθα, praet. m. Att. verbi ἔρχομαι, *venio*. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Εἰληλούθει, ejusd. 3. sing. plusq. p. m.

Εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, *venimus*, 1. pl. ab εἰλήλουθα, p. m.

Εἴλημμαι, perf. Att. pro λέλημμαι· &

Εἰλημμένος, pro λελημμένος, perf. part. pass. verbi λαμβάνω.

Εἴληπται, *assumptus est*, 3. sing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, *accipio*.

Εἴληφα, *sumpsi*, perf. Att. pro λέληφα· hinc εἰληφώς, ότ☉, perf. part. act. ejusdem verbi.

Εἴληχα, *sortitus sum*, perf. Att. verbi λαγχάνω, *sortior*.

Εἰλιγγ☉, ε, ὁ, *vortex*, *gyrus*, *tormen intestinorum*, ab εἰλέω, *verso*: Εἰλιγγ☉, *vertigo capitis*, σκότωσις.

Εἴλιγμα, ατ☉, τὸ, *involutio*: ab εἰλίσσω, quod vide.

Εἴλιγμαι, *circumvolutus sum*, perf. pass. & part. εἰλιγμένος· ab εἰλίσσω. Th. εἰλέω, *verso*.

Εἰλιγμὸς, ε, ὁ, *vortex*, *gyrus*: ab εἰλίσσω.

Εἰλίποδες βόες, dicuntur apud Poetas, vel *nigri*, vel *flexiles*: vel à *retortis cornibus*: ab εἰλιξ, quod vide.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, *sinceritas*: ab

Εἰλικρινής, έ☉, ὁ, ἡ, *distinctus*, *sincerus*, *clarus*. in nom. pl. εἰλικρινεῖς· ab εἵλη, *splendor Solis*, vel potius ἕλη & κρίνομαι, *secerno*.

Εἴλιξ, vel ἕλιξ, ικ☉, ἡ, *involucrum*, *gyrus*; item *species hederae*: sumitur etiam adject. pro *implicito*: ab εἰλίσσω, idem, ac them. εἰλέω, *verso*.

Εἰλίποδας, *curvipedes*, vel *curvè gradientes*: dat. pl. Ion. εἰλιπόδεσσι, ab

Εἰλίπους, οδ☉, ὁ, ἡ, *flexipes*: ex ἕλω, pro quo usitatum, αἱρέω, *flecto*, & πῦς, *pes*.

Εἰλισσόμενος, η, ον, *convolutus*, *a*, *um*, praes. part. pass. ab

Εἰλίσσω, vel -ττω, *circumvolvo*: pro quo etiam dicitur ἑλίττω. f. ίξω. p. εἶλιχα. praet. pass. εἴλιγμαι. Th. εἰλέω, *verso*.

Εἰλίχατο, pro εἰλιγμένοι ἦσαν 3. pl. plusq. p. pass. verbi εἰλίσσω, *volvo*. Th. εἰλέω, *verso*.

Εἷλκον, imperf. act. ab ἕλκω, *traho*: &

Εἵλκυσε, *traxit*, a. 1. imperf. εἵλκυον· ab ἑλκύω, quod perinde ac th. ἕλκω ε post ε pro augmento adsciscit.

Εἰλόμενος, ε, ὁ, praes. part. pass. ab εἵλομαι verbi εἰλέω, *arcto*, *includo*.

Εἱλόμην, *elegi*, a. 2. m. verbi αἱρέω.

Εἷλον, ες, ε, *accepi*, a. 2. ind. εἵλοντο, 3. pl. a. 2. m. ab αἱρέω, *eligo*.

Εἵλου, 2. sing. a. 2. m. ejusd. verbi.

Εἴλοχα, Att. pro λέλοχα, perf. à λέγω.

Εἰλύαται, Ion. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, perf. pass. verbi εἰλύω, seu εἴλυμι, *verso*, *volvo*. Th. εἰλέω idem.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, imperf. verbi

Εἰλυφάζω, vel άω, f. άσω, *torqueo*. Th. εἰλέω, *verso*.

Εἰλυφόωντες, Poët. pro εἰλυφῶντες, ab εἰλυφάω, *verso*. Th. εἰλέω, idem.

Εἰλύω, seu εἴλυμι, f. ύσω, *verso*, *volvo*. ab eod. th.

Εἴλω, seu εἴλω, idem quod εἰλέω, & εἰλέω.

ΕἽΛΩΣ, ωτ☉, ὁ, vel εἱλώτης, ε, ὁ, *HELOS*, vel *HELOTA*, *servus apud Lacedaemonas*, ex Helotis captis.

Εἱλωτεία, ας, ἡ, *servitus*: &

Εἱλωτεύω, f. εύσω, *servio*: &

Εἱλωτίς, ιδ☉, ἡ, *serva*: ab εἵλως.

Εἶμ', pro εἶμι, eo, *vado*.

Εἷμα, ατ☉, τὸ, *vestis*, Æol. ἕμμα, ab ἕω, *induo*, vel ἐννύω.

Εἶμαι, εἶσαι, *sedi*, *sedisti*, seu *indutus sum*, perf. pass. verbi ἕω, *induo*, a. 1. εἷσα. plusq. p. pass. εἵμην, part. perf. εἱμένος. Est &

Εἷμαι, *missus sum*, perf. pass. verbi ἵημι, *mitto*.

Εἵμαρμαι, σαι, ται, Att. pro μέμαρμαι, perf. pass. & part. εἱμαρμένος, *fato decretus*, *fatalis*: & inde

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*, divinitus decretum, à μείρω, *divido*: quia suum cuique divisum est.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*, 3. perf. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Εἰμὲν, Poët. Dor. & Æol. pro ἐσμὲν, 1. pl. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἶμεν, *sumus*, per Syncop. pro εἴημεν praes. opt. 1. pl. ejusd. verbi.

Εἴμεναι, Poët. & Dor. pro εἶναι, *esse*, Att. ἔμμεναι Æol. ἔμμεναι, praes. inf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἱμένος, ε, *indutus*, part. ab εἷμαι, perf. pass. ab ἕω, *induo*.

Εἰμὲς, Dor. εἰμὲν, Poët. pro ἐσμὲν, 1 pl praes. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἰ μὴ, *nisi*, conjunct. idem pro ἀλλὰ, *sed*:

Εἰμὶ, εἶ vel εἶς, ἐστὶ, *SUM*, *ES*, *EST*, imperf. ἦν, ἦς, & Æol. ἦθα, ἦ, & Att. in N. Test. ἦν, *fui*, ὦ, *fuero*, a. 2. sub. ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram*, plusq. p. f. ἔσομαι, ῃ, ηται, & per Sync. ἔσται, praes. imperat. ἴσθι vel ἔσθι vel ἴσο, ἴστω, Att. ἔστω. praes. opt εἴην, ης, η, praes. sub. ὦ, ῇς, ῇ, *sim*. fut. sub. ἔσωμαι, ῃ, ηται, praes. inf. εἶναι. f. 1. inf. ἔσεσθαι. part. praes. ὤν, οὖσα, ὄν. Th. ἔω, inus. idem.

Εἶμι,

Εἶμι, eo, & in dual. ἴτον, 3. pl. ἴτι. imperf. εἶν, dual. ἴτον, 3. pl. ἴσαν. a. 2. ind. ἴον, ἴες, præs. imperat, ἴθι, ἴτω, a. 1. imperat. ἴς. præt. m. εἶα, (ab εἴω) Att. ἦα, & solutione facta ἤια, ας, ε, plusq. p. ᾔειν, 3. pl. ᾔισαν, Att. ᾔεσαν. Th. εἴω, inus. pro EO.

Εἰν', in, pro ἐν, Poët. cum dat. Est &

Εἶν, ibam, imperf. verbi εἶμι, eo. &

Εἶν Poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμι, sum.

Εἰνάετες, & ἐννάετες, adv. per novem annos, ab ἐννάετης, novennis: ab ἐννέα, novem, & ἔτος, annus.

Εἶναι, esse, præs. inf. ab εἰμὶ, sum. Est &

Εἶναι, per Metathesin pro ἰέναι, inf. ab εἶμι, eo: inde ἀπιέναι, abire: at

Εἶναι, misisse, a. 2 inf. ab ἵημι, mitto.

Εἰναλίη, ης, ἡ, & εἰνάλιος, ου, maritimus, pro ἐνάλ. ab ἐν & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Εἰνάνυχες, per novem noctes. adv. pro ἐννάνυχες: ab ἐννέα, novem, & νὺξ, nox.

Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, nonarius numerus: Hesiodo est, nona dies mensis. Th. ἐννέα, novem.

ΕΙ'ΝΑ'ΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, fratria, id est, uxor fratris: dicitur παρὰ εὐνάζειν, cubare: ut sit q. εὐνάτηρ, cohabitatione juncta.

Εἴνατος, ου, nonus, pro ἔνατος, ab ἐννέα, novem.

Εἰνείκαντο, Ion. & Poët. pro ἠνείκαντο, & ἐνείκαντο, detulerunt, 3. pl. a. 1. m. vide in ἤνεικα, verbi φέρω.

Εἵνεκα, per Ectasin Poët. pro ἕνεκα, propter, causâ: regit. gen. Et εἵνεκεν, Ion.

Εἰνόδιος, ου, in via situs, in via habitans: ab ἐν, in & ὁδὸς, via.

Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quatiens frondes, frondosus: à φύλλον, folium: & ἔνοσις, pro ἔνοσις, motus, ab ἐνόω, impello, agito.

Εἵντο, sederunt, 3. pl. perf. pass. εἷμαι· & in plusq. p. 3. plur. εἵντο, sederant, ab inus. ἕω.

Εἶξα, similis sum, & in 1. pl. εἴξαμεν, a. 1. ind. act. verbi εἴκω· εἴξας, cedens, a. 1. part. εἶξαν, cesserunt. 3. pl. a. 1. act. ejusd. verbi.

Εἷο, pro οὗ, Poët. genit. sing. μεθ' ἑο, secum.

Εἶπα, ας, ε, dixi, & in 3. pl. εἶπαν, a. 1. ind. act. Εἶπαι, a. 1. inf. a. 2. εἶπον, ες, ε. Et εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab ἔπω, dico. quod post ε, pro augmento adsciscit ι, idemque omnibus in modis servat.

Εἴπατε pro εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. &

Εἰπὲ, dic. Att. pro εἶπε. a. 2. imperat. & εἰπεῖν, dixisse, a. 2. inf. ejusd. verbi.

Εἰπέμεν, inf. Ion. pro εἰπεῖν, ejusd. a. 2. inf.

Εἴπερ, siquidem, si, εἴπερ γε, si quidem. Th. εἰ, si.

Εἴπεσκε, dixit, Ion. pro εἶπε, 3. sing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, dico.

Εἴπη, sicubi, siqua, siquo: ab εἰ, si.

Εἴπῃς, dicas, a. 2. sub. hinc Æol. εἴπησθα, 2. sing. ejusd. temporis, verbi ἔπω.

Εἴποθεν, siquo ex loco: &

Εἴποι, si aliquò. Th. εἰ, si.

Εἱπόμην, sequebar. & in 3. pl. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, sequor. f. ἕψομαι. p. εἷμμαι.

Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. & Dor. εἰπὸν, pro εἶπον, a. 1. imperat. verbi ἔπω, dico.

Εἴποτε, si quando. adv. ex εἰ, si, & πότε, quando. quod ab ὅτε, idem. Sic

Εἴπου, adv. sicubi: ex εἰ, si, & πού; ubi? ab ὃς, qui.

Εἴπω, dixero, a. 2. sub. εἰπὼν, οῦσα, ὄν, a. 2. part. verbi ἔπω, dico.

Εἴπως, adv. si quo modo, si qua ratione, si fortè: ex εἰ, si, & πῶς; quo modo?

Εἰράνα, ας, ἡ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, pax.

Εἰραφιώτης, ου, Bacchi epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐρράφθαι, quia insutus fuit, femori scil. Jovis: unde & μηρορραφής.

Εἰργάθω, prohibeo, distraho, imperf. εἴργαθον, & dissolut. Poëtica ἐέργαθον, ab ἔργω, vel εἴργω, idem.

Εἰργασάμην, ω, ατο, exercui, a. 1. m. εἰργαζόμην, ου, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, operor, laboro. Th. ἔργον, opus.

Εἰργάσθην, confeci, a. 2. ind. pass. &

Εἴργασμαι, σαι, ται, confectus sum, perf. ind. pass. & part. εἰργασμένος· ab ἐργάζομαι, ab eod. th.

Εἴργει, cohibet, 3. sing. præs. act. εἴργεσθαι, dimoveri, præs. inf. pass. ab εἴργω, arceo.

Εἶρχθαι, vinctus sum, perf. inf. pass. & part. εἰργμένος, ab eod. verbo.

Εἰργμὸς, οῦ, ὁ, inclusio: ab eod.

Εἶργον, coërcens, præs. part. n. g. εἴργου, abstine, præs. imperat. pass. εἴργουσι, 3. pl. ind. act. ab εἴργω, arceo. f. ξω.

ΕΙ'ΡΓΩ, includo, in carcerem conjicio. f. ξω. p. χα. εἴργω, arceo, prohibeo, veto: inde πολιορκέω, urbem obsideo.

Εἰρέα, ας, vel Ion. εἰρέη, ης, ἡ, concio, cœtus: ab εἴρω, dico.

Εἴρεαι, Ion. pro εἴρῃ, interrogas, 2. sing. verbi εἴρομαι pro ἔρομαι. Th. εἴρω, dico.

Εἰρέαται, Ion. pro εἴρηνται, 3. pl. perf. pass. à ῥέω, dico: vide εἰρημένος.

Εἰρέσθαι, εἶσθαι, Ion. & Poët. pro ἐρέσθαι, interrogare, inquirere.

Εἴρεο, Ion. pro εἴρου, interroga, præs. imperat. verbi εἴρομαι, potest esse & imperf. ab ἔρομαι. Th. εἴρω.

Εἰρερός, ου, ὁ, captivitas, servitus: ab εἴρω, necto.

Εἰρέσθαι, Ion. pro ἐρέσθαι, quærere, interrogare.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleaginus, lana obvolutus, quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant, ad famem arcendam: ab εἶρος, lana.

Εἰροῦσαι, enumerantes, Dor. pro ἐρῶσαι, præs.

præs. part. pl. num. f. g. ab εἴρω, *dico*, Poët.
εἴρω. Th. ἔρω, vel ῥέω.
Εἴρηκα, perf. Attic. à ῥέω, *dico*: f. ῥήσω, perf. εἴρηκα. perf. part. Att. εἰρηκὼς &
Εἰρημένος, η, ον, *dictus*, part. ab εἴρημαι. Att. pro ἔῤῥημαι, perf. pass. à ῥέω. Alii ab ἐρέω, derivari malunt.
Εἴρην, ενος, ὁ, *puer, qui jam fari potest*: ab εἴρω, *loquor*.
Εἰρηναῖος, ε, *pacificus*: ab εἰρήνη, *pax*.
Εἰρηνάρχης, ου, ὁ, *IRENARCHA*, magistratus quidam apud jurisconf. ab eod. th. & ἀρχὴ, *principatus*.
Εἰρηνεύω, *pacem colo, in pace vivo*: f. εύσω. perf. εἰρήνευκα. ab
ΕΙΡΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, *pax*: παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν (à connectendo.) Hinc
Εἰρηνικὸς, ε, *pacificus*; &
Εἰρηνοποιέω, ῶ, *reconcilio*: f. ήσω. præt. εἰρηνοπεποίηκα. & inde
Εἰρηνοποιὸς, ε, *pacis studiosus, pacificus*: ex εἰρήνη, *pax*, & ποιέω, *facio*.
Εἰρεινὸς, ε, *laneus*: & pro eod. ἐρεινός. Th. εἶρος, *lana*.
Εἴρεον, idem ac ἔρεον, vide εἶρος.
Εἰροκόμος, ου, ὁ, ἡ, *lanas carpens*, vel *tractans*, ab εἶρον, quod ab εἶρος, *lana*, & κομέω, *curo*.
Εἴρομαι, vide in ἔρομαι.
Εἰροπόκος, ε, ὁ, ἡ, *laniger*. à πείκω, vel πέκω, *pecto*: f. ξω. p.m. πέποκα. hinc πόκος, *vellus*, & εἶρος, *lana*.
ΕΙ῏ΡΟΣ, εος, τὸ, *lana*: ἔρεον, ε, τὸ, idem. q. ab εἴρω, *necto*, quia nexilis.
Εἵρπομες, Dor. pro εἵρπομεν, *ibamus*: 1. pl. imperf. ab ἕρπω, *repo*: quod vide.
Εἰρύαται, Ion. pro εἴρυνται, 3. perf. pl. num. perf. pass. Iones enim & perfecti & plusq. p. tertiam pl. à tertia sing. formant, ante ται, vel το, α breve inserentes. Sic εἰρύατο, Ion. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. verbi εἰρύω, quod Poët. pro ἐρύω, *custodio*: quod vide.
Εἴρυκα, *sustuli*, perf. act. ejusd. verbi.
Εἰρύμεναι, præs. inf. Dor. pro εἰρύειν ab εἰρύω vel ἐρύω, *traho*.
Εἴρυντο, pro εἰρύοντο, 3. pl. imperf. verbi ἔρυμαι, per Sync. pro ἐρύομαι, *custodio, servo*: sic ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι, præs. inf.
Εἰρύσασθαι, *custodire*, a. 1. inf. m. Poët. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω.
Εἴρυτο, 3. sing. plusq. p. pass. ab eod. them.
Εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, f. σω, *traho*.
Εἴρχαται, & εἵρχατο, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, & εἰργμένοι ἦσαν, perf & plusq. p. verbi εἴργνυμι, seu εἴργω, *includo*.
Εἵρψα, *erupi*, a. 1. verbi ἕρπω, *serpo*: f. ψω. p. φα.
ΕΙ῎ΡΩ, *necto*; item *dico, interrogo, nuntio*, in qua signit. præs. est inus. (ἐρῶ & ἐρέω, Poët.) f. ἐρῶ & in 2. pl. ἐρεῖτε, *dicetis*: præt. εἴρηκα. tanq. ab ῥέω, (quod ε post ει pro augmento adsciscit.) perf. pass. εἴρημαι, paulo-post f. εἰρήσομαι. præs m. ἔρομαι (εἴρομαι & εἴρομαι, Poët.) *interrogo*: f. ἐρήσομαι. a. 1. ἠρησάμην & ἠρόμην. a. 2. ἠρόμην & Poët. εἰρόμην.
ΕΙ῎ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *dissimulatè loquens*.
Εἰρωνεία, ας, ἡ, *IRONIA, dissimulatio in oratione*: &
Εἰρωνικὸς, ε, *qui dissimulatione in loquendo gaudet*: & inde
Εἰρωνικῶς, *IRONICE, ficte*, adv. ab εἴρων, ωνος, ὁ.
Εἰρώτα, 3. sing. ind. εἰρώτα, & εἰρώτων, 3. sing. & pl. impert. ab
Εἰρωτάω, Ion. & Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo*, impert. ἠρώτων, ας, ας, α, &c.
Εἰρωτᾶν, Ion. pro ἐρωτᾶν, ejusd. præs. inf.
ΕΙ῎Σ, vel ἐς, *ad, in*; item *erga, contra, super, post, propter, apud, per, inter, de, pro*, accus. soli jungitur. in compos. *in, ad, intra, ex*. εἰς τί; *quorsum?* Hinc εἴσω, *in, intra*.
Εἶς, *es*, Poët. pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*, pro quo etiam εἶ dicitur.
Εἶς, vel εἶ, *vadis*, 2. sing. præs. vel imperf. sed εἶσι pro εἶσι, *vadit*, 3. sing. præs. verbi εἶμι, *eo*.
Εἷς, ἕντος, *qui misit*, a. 2. part. ab ἧν, a. 2, verbi ἵημι, *mitto*.
ΕΙ῟Σ, μία, ἓν, *unus, a, um*; item *quidam*; gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνός. Hinc ἑνόω, *unio, aduno*: μηδεὶς & οὐδεὶς, ενὸς, *nullus*: ἐξουθενίζω, *pro nihilo duco*.
Εἶτα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, *scio*: vel εἶμι, *eo*: pro quo ἦσα etiam dicitur, a. 1. med. εἰσάμην.
Εἷσα, *sedi*, a. 1. ind. ab ἕννυμι, seu ἕω, *sedeo*: f. ἕσω.
Εἰσαγάγῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. Att. verbi εἰσάγω, *introduco*: f. ξω. Th. ἄγω.
Εἰσαγγελία, ας, ἡ, *delatio*; *accusatio*: &
Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ελκα. *renuntio, resero*; item *defero, accuso*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.
Εἰσάγου, *ingreditor*. præs. vel a. 2. imper. ab εἰσάγω, quod vide.
Εἰσάγω, εις, ει, *introduco*: f. ξω. p. εἰσῆχα. a. 2. εἰσῆγον, & Att. εἰσήγαγον, a. 2. imperat. εἰσάγαγε, έτω, a. 2. sub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν. præs. part. pass. εἰσαγόμενος, η, ον, *initiatus*: ex εἰς, *in* & ἄγω, *duco*.
Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*: &
Εἰσαγωγικὸς, ε, *introductorius*: &
Εἰσαγώγιμος, ε, *importatus*: ab εἰσάγω.
Εἰσαεὶ, adv. *semper*: ὁ εἰσαεὶ, *sempiternus*: ab ἀεὶ, *semper*.
Εἴσατο pro εἵσατο *statuâ honoravit*, 3. sing. a. 1. med. verbi ἕω, *statuo*: f. ἕσω. a. 1. εἷσα.
Εἰσακούω, *exaudio*: f. ύσω. p. εἰσήκουκα. a. 1. pass. εἰσηκούσθην, *exauditus fui*: a. 1. part. pass. εἰσακουσθεὶς, έντος, f. 1. pass.

εἰσα-

εἰσακουσόμεθα, cum genit. ex εἰς & ἀκούω, audio.

Εἰσάλλομαι, vel ἐσάλλομαι, f. ἅλμαι, insilio; depon. Th. ἅλλομαι, salio.

Εἰσάμενοι, Ion. pro εἰσάμενοι, & hoc pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, colloco, fundo: a. 1. εἷσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, similis sum, scivi: a. 1. ind. m. ab εἴδω, seu εἴδω, scio: &

Εἰσάμην, a. 1. ind. m. ab εἴω, vado:

Εἷσαν, collocarunt, 3. pl. a. 1. act. εἷσα & Poët. ἔσσα· ab ἕω seu ἕννυμι, idem quod ἵζω, colloco.

Εἰσαναβαίνω, conscendo: f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. a. 2. part. εἰσαναβάς, & in f. g. εἰσαναβᾶσα. a. 2. opt. εἰσαναβαίην: ex εἰς, ἀνὰ & βαίνω, eo.

Εἰσανιὼν, όντος, scandens, a. 2. part. act. ab εἰς & εἶμι, eo.

Εἰσάπαξ; adv. semel: ex εἰς & ἅπαξ, semel.

Εἴσας, acc. pl. f. g. ἴσης· gen. ab ἴσος, η, ον, æqualis, e, idem quod ἶσος.

Εἴσατο, videbatur, a. 1. m. ab εἴδω, video. f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον: &

Εἴσατο, penetravit, a. 1. m. verbi εἴω, eo.

Εἰσαῦθις, & εἰσαῦτις, in posterum, posthac: ab αὖθις & αὖτις, rursus. Th. αὖ, idem.

Εἰσαφίκανε, reversus est, 3. sing. imperf. act. ab

Εἰσαφικάνω, accedo, redeo, ex εἰς, ἀπὸ & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, idem. fut. ἵξομαι. p. ἶγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Εἰσαφίκηαι, venias, 2. sing. a. 2. sub. med. Ion. pro εἰσαφίκῃ, ab

Εἰσαφικνέομαι, f. ἵξομαι, p. ἶγμαι, accedo, advenio: ab eod. th.

Εἰσβάλλω, f. αλῶ, p. κα, injicio, ingredior, invado. Th. βάλλω, jacio.

Εἰσβιάζομαι, vim infero, vi ingredior: à βιάζομαι, idem. Th. βία, vis.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, ascendere facio: à βιβάζω, ineo, quod à βαίνω, incedo.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingressus, incursus, expeditio militaris: ab εἰσβάλλω, quod vide.

Εἰσδέχομαι, intro admitto: f. 1. m. εἰσδέξομαι· ex εἰς & δέχομαι, accipio: p. δέδεγμαι. a. 1. pass. ἐδέχθην.

Εἰσδραμοῦσα, introcurrens: a. 2. part. act. f. g. à τρέχω, curro: vide εἰσέδραμον.

Εἷσε, a. 1. ind. act. verbi ἕω, colloco, induo: f. ἕσομαι. a. 1. m. εἰσάμην. p. εἷμαι.

Εἴσεαι, scies, pro εἴσῃ, Ion. 2. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, scio: f. εἴσομαι.

Εἰσέδραμον, introcucurri, a. 2. ind. act. ab εἰστρέχω, f. θρέξω. p. εἰστέτρεχα. a. 2. part. εἰσδραμών, οῦσα, όν· ex εἰς & τρέχω, curro: f. ξω. p. δεδράμηκα, & τέτρεχα.

Εἰσέδυ, ingressus est, 3. sing. a. 2. εἰσέδυν· ex εἰς & δύμι, vel δύω, subeo: f. δύσω.

Εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro, ingredior: in 3. pl. ind. præs. εἰσίασι, Ion. pro εἰσῖσι, ex εἰς, in, & εἶμι, vel ἵημι, eo.

Εἰσεῖσι, pro εἰσεῖσι, Ion. pro εἰσιᾶσι, immittunt, 3. pl. præs. ab εἰσίημι. Vide ἵημι.

Εἰσελαύνω, f. άσω, p. κα, invehor, ingredior, irrumpo: ab ἐλαύνω, agito.

Εἰσελεύσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab εἰσέρχομαι, ingredior. a. 2. εἰσῆλθον. p. m. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἴσελθε, ἴτω, a. 2. imperati. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. εἰσελθών, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι, ingredior. ex εἰς & ἔρχομαι.

Εἷσεν, sedere fecit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἕζω, statuo. f. ἕσω. a. 1. εἷσα.

Εἰσενέγκῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. & in 3. pl. εἰσενέγκωσι. verbi εἰσφέρω, ingero, f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα. a. 2. εἰσήνεγκον: ex εἰς & φέρω, fero.

Εἰσένθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, ingrediamur. 1. pl. a. 2. sub. verbi εἰσέρχομαι, quod vide.

Εἰσεπέρησα, transivi, a. 1. ind. act. ab εἰσπεράω, composit. ex εἰς & περάω, transeo. f. άσω & άσω.

Εἰσεπήδησα, insilii, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, insilio. f. ήσω. p. εἰσπεπήδηκα· compos. ex εἰς & πηδάω, salio.

Εἰσέρχομαι, ingredior, in 3. pl. præs. imperat. εἰσερχέσθωσαν. f. εἰσελεύσομαι. a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε, a. 2. imperat. εἴσελθε, perf. m. Att. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi εἰσπάω. Th. σπάω, traho.

Εἴσεται, sciet, 3. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, scio. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Εἰσηγεῖται, 3. sing. ind. ab

Εἰσηγέομαι, adduco suadeo, ex εἰς & ἡγέομαι, duco. f. ήσομαι. p. ἥγημαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, suasio, arbitrium. dat. pl. εἰσηγήσεσι. &

Εἰσηγητέον, suadendum, verbale: &

Εἰσηγητὴς, οῦ, ὁ, suasor, monitor, author: ab εἰσηγέομαι, quod videas.

Εἰσῄει, introivit, 3. sing. plusq. p. m. verbi εἴσειμι, ingredior. ex εἰς & εἶμι, eo. p. m. εἶα plusq. p. m. ἤειν.

Εἰσηκούσθην, exauditus fui, a. 1. ind. pass. ab εἰσακούω, exaudio. f. σω. p. εἰσήκουκα. f. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, audio.

Εἰσήλατο, 3. sing. a. 1. m. εἰσηλάμην, ω, ατο, ab εἰσάλλομαι, insilio. Th. ἄλλομαι, salio.

Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, ingredior. ex εἰς & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Εἰσήνεγκα, intuli: a. 1. &

Εἰσηνεγκάμην. ω, ατο, a. 1. m. verbi εἰσφέρω, adfero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. Them. φέρω.

Εἴσης, gen. sing. f. g. ab ἴσος, ου, idem quod ἶσος, ου, æqualis.

Εἶσθα,

Εἴδω, ὦ, Æolic. Paragoge pro εἶς, 2, sing. præf. ind. verbi εἰμι, eo.
Εἶσθαι, *missum esse*, perf. inf. verbi ἵημι, *mitto*. perf. pass. εἷμαι: Vel ab ἕννυμι, seu ἕω, *induo*.
Εἶσι, *vadit*, 3. sing. præf. εἶμι, *vado*. Sed εἰσὶ, *sunt*, 3. pl. verbi εἰμὶ, *sum*.
Εἰσιέναι, *intrare*, præf. inf. verbi εἴσειμι vel εἴσιμι, *intro*. Th. εἶμι, *eo*.
Εἰσίασι, *ingrediuntur*. Ion. pro εἴσεισι, 3. pl. ab εἴσειμι, quod vide. εἰσιὼν, όντος, a. 2. part.
Εἰσκαλέω & εἰσκαλέομαι, *intro voco, advoco*; a. 1. m. εἰσκαλεσάμην, ω, ατο, part. εἰσκαλεσάμενος ex εἰς *in*, & καλέω, *voco*, f. έσω. p. κέκληκα.
Εἰσκεκλημένος, *invitatus*, part. perf. pass. ejusd. verbi.
Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, *invectio*: &
Εἰσκομισθεὶς, εῖσα, ὲν, *allatus, illatus*, part. a. 1. pass. ab
Εἰσκομίζω, f. ίσω, *importo, introduco*: à κομίζω, *porto*, quod à κομέω, *curo*.
Εἴσκω, *assimilo*, Poët. pro ἴσκω, quod ab εἴκω, *similis sum*. præf. inf. εἴσκειν.
Εἰσοδιάζομαι, *redeo, inferor*: &
Εἴσοδος, ου, ὁ, *introitus, adventus*: ut & *ars, studium, disciplina*: ex εἰς & ὁδὸς, *via*.
Εἰσοικίζω, *domum introduco*. Th. οἶκος.
Εἰσοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi εἰσφέρω, quod vide.
Εἰσόκα, Dor. & εἰσόκεν, *donec*, adv. ex εἰς, vel ἐς, *ad*, & ὄκεν.
Εἴσομαι, *sciam*, f. 1. m. verbi εἴδω, *scio*: item
Εἴσομαι, *ibo*, f. 1. m. verbi εἴω, *eo*.
Εἴσομαι, *statuam*, f. 1. m. verbi ἵζω vel εἵω, inusit.
Εἰσοράω, *intueor, aspicio*, ex εἰς & ὁράω, *video*. f. ὄψομαι. perf. ἑώρακα.
Εἰσορόων, *videns*, Poët. pro εἰσορῶν, ejusd. præf. part. sic εἰσορόωσαι, pro εἰσορῶσαι, f. g. pl. num. part. præf.
Εἶσος, η, ον, idem quod ἴσος, *æqualis*.
Εἰσπέμπω, f. ψω, *immitto, importo*. Th. πέμπω, *mitto*.
Εἰσπηδάω, *insilio, irrumpo*: f. ήσω. a. 1. εἰσεπήδησα. a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν gen. εἰσπηδήσαντος. præt. εἰσπεπήδηκα. ex εἰς, *in*, & πηδάω, *salio*.
Εἰσπίπτω, *incido in, irruo*, à πίπτω, quod adeas.
Εἰσπλέω, f. εύσω, *adnavigo*. Th. πλέω, *navigo*.
Εἴσπλοος & εἴσπλους *adnavigatio*. ab eod. th.
Εἰσπνήλης, ου, & εἴσπνηλος, ου, ὁ, seu
Εἴσπνηλος, ου, ὁ, lingua Laconica *amator*.
Εἰσποιέω, *ascisco, adopto*: &
Εἰσποίησις, εως, ἡ, *adoptatio, adoptio*: &
Εἰσποιητὸς, οῦ, *adoptatus*: omnia à ποιέω.
Εἰσπορεύομαι, *ingredior*, imperf. εἰσεπορευόμην, ου, ετο. f. εύσομαι. perf. εἰσπεπόρευμαι.

ex εἰς, *in*, & περάω, *trajicio*. Them. περάω, *transeo*. præt. m. πέπορα.
Εἰσπραξις, εως, ἡ, *exactio*: ab
Εἰσπράσσω, seu -ττω, f. άξω. p. αχα, *exigo*: ex εἰς, & πράσσω, seu -ττω, *facio*.
Εἷσαι, Poët. pro ἧσαι, *sedit*, 3. sing. perf. pass. εἷμαι, εἷσαι, *sedi*, seu *indutus sum*; verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo*, *sedeo*, vel ab ἵημι, *mitto*, & in 3. sing. plusq. p. εἷσο.
Εἱστήκειν, *steteram*, & in 3. plur. εἱστήκεισαν. plusq. p. verbi ἵστημι, *sto*. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.
Εἱστίας 3. sing. imperf. ab
Ἑστιάω, *convivio excipio*, (pro augmento ε post ι accipiens.) f. άσω. p. εἱστίακα. Th. ἑστία, ας, ἡ, *focus, lar*.
Εἰσθρώσκω, *intrò curro*. f. εἰσθρέξω. à δρέμω vel δραμέω, inus. format perf. εἰσδεδράμηκα, a. 2. εἰσέδραμον. a. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, όν ex εἰς & τρέχω, *curro*.
Εἰσφέρω, *ingero*. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα, *intuli*. a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. a. 2. sub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. præf. pass. εἰσφέρομαι, *inferor*. Th. φέρω.
Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio, collatio, tributum*: ab εἰσφέρω, quod vide.
Εἰσφρέω, f. ήσω, per Metath. pro εἰσφέρω.
Εἴσω, *sciam*, f. 1. verbi εἴδω, εἴδειν & ἴδον.
Εἴσω, & ἔσω, *intrà*, pro εἰς cum accus. apud Poëtas; sed in prosa cum genit. Item sine casu *intrò, intus*. cum artic. ὁ εἴσω, *interior*, Th. εἰς vel ἐς, *ad*.
Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, *ante conspectum aliquid habens*: ex εἰς & ὤψ, *oculus*, quod ab ὄπτομαι, *video*.
Εἶτ', pro
ΕἶΤΑ, adv. *postea, deinde, tum, anne? itáne verò?* ἔπειτα, idem.
Εἴτε, seu εἴθ', (per Apostroph. seq. aspiratâ.) *sive*, Conjunct. ex εἰ, *si*, & τε, *que*.
Εἶτε, *sitis*, præf. opt. per Sync. pro εἴητε, 2. pl. verbi εἰμὶ, *sum*.
Εἴτι, *siquid; num?*
Εἴτω, *eat*, 3. sing. imperat. præf. ab εἴω, *eo*, imperat. εἶτο, ἴτω.
Εἰχέναι, perf. act. inf. verbi εἴκω, *cedo*. f. εἴξω. p. εἶχα.
Εἴχεο, *tenebas*, Ion. pro εἴχου, 2. sing. imperf. pass. ab ἔχω, *habeo*.
Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, *habeo*, (ι post ε, pro augmento recipiens.) f. ἕξω & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.
Εἴω & εἶω, *vado*. Poëtica, f. εἴσω. p. εἶκα. imperf. ἦον, εἶον, & ἤιον. imperat. εἶτω, ἴτω. a. 1. εἶσα, ἦσα & ἤισα. plusq. p. ᾔκειν & εἴκειν. fut. 1. m. εἴσομαι. a. 1. m. εἰσάμην. perf. εἶα, ἦα, & ᾔια. plusq. p. εἴειν & ᾔειν. ἰτέον (ἰτητέον & ἴτην Poët. in comp.) *eundum est*, ab εἶται, inus.
Εἴω, ῃς, ῃ, pro ὦ, ῇς, ῇ. præf. sub. ab εἰμὶ, *sum*.
Εἵω, εἵης, ῃ, *misissem*, a. 2. sub. pro ὧ, ῇς, ῇ. ab ἵημι, *mitto*.

Εἷω, Ion. pro ἕ, *sui*.
Εἴωθα, *consuevi*, perf. m. (pro ἔθα per Pleonasm. ω.) infin. εἰωθέναι. in 1. pl. εἰώθαμεν, & in 3. pl. εἰώθασι· εἰωθότες *soliti*, præt. m. part. ab εἰωθώς, ότος, ab ἔθω *soleo*.
Εἶων, *sinebam*, 1. sing. imperf. contract. ex εἴαον, ων. verbi ἐάω, *sino*. quod non aliud quam ι post ε vendicat augmentum. sic perf. εἴακα.
Εἵως, Poët. & ἕως, *ut*, *dum*, *interim*. idem ac ὥς ex quo fiunt per Prosthes. Att.
Εἰῶσι, Poët. pro ἐῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. ab ἐάω, *sino*. f. ἐάσω. a. 1. εἴασα, ι recipiens pro augmento.
ΕΚ, vel ἐξ, Ἐ, ΕΧ, à vel *ab*, à vel *ad*, *de*, *pro*, *propter*, *per*, *in*. regit gen. ἐκ ante consonantes, ἐξ ante vocales ponitur: pro παρὰ vel ὑπὲρ, cum accusativo. ad præstantiam indicandam. & pro μετὰ. In compositione, plerunque significat, *ex*, *extra*; item, *ab*, *in*, *re*, *abs*. seorsim, *augmentum*, *ornatum*, *contrarium*. Hinc ἐκτὸς, *extrà*: ἔξω, *extrà*, *foras*, vel *foris*: ἐξωτικὸς, ὁ, *externus*.
Ἑκάβη, ης, ἡ, *HECUBA*, Priami uxor.
Ἐκάδδον, Dor. pro ἐκήδδον, imperf. act. verbi κηδεύω, *curam alicujus rei gero*. Th. κῆδος, *cura*.
Ἑκάεργος, ὁ, ὁ, ἡ, *longè jaciens*. ex ἑκὰς, *procul*, & εἴργω, *arceo*.
Ἐκάην, a. 2. ind. pass. à καίω, *uro*. f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον.
Ἐκαθεζόμην, ου, ετο, imperf. à καθέζομαι, *sedeo*. Them. ἕζομαι, idem. fut. 2. ἑδοῦμαι.
Ἕκαθεν, adv. *procul*, *eminus*: idem quod ἑκὰς.
Ἐκάθευδον, *dormiebam*, imperf. act. à καθεύδω, *dormio*, ex κατὰ & εὕδω, f. εὑδήσω. p. κα. idem.
Ἐκαθήμην, σο, το, *sedebam*, imperf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, *sedeo*.
Ἐκάθηρεν, a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *purgo*. f. αρῶ. p. αρκα. Et Dor. pro ἐκάθιξεν.
Ἐκάθιζον, imperf. act. verbi καθίζω, *sedeo*. a. 1. ἐκάθισα, ας, ε. perf. κεκάθικα· ex κατὰ & ἵζω, seu ἵζομαι, idem quod ἕζομαι, *sedere facio*.
Ἐκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, a. 1. ind. act. vide ἐκάθιζον.
Ἐκαίνυτο, *vincebat*, imperf. 3. sing. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι, *supero*. Th. καίνω, *perimo*.
Ἐκάκωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κακόω, quod vide.
Ἐκάλει, 3. sing. imperf. ab ἐκάλουν, verbi καλέω, -ῶ, *voco*,
Ἐκάλεσσε, Poët. pro ἐκάλεσε, 3. sing. a. 1. act. à καλέω, *voco*. f. έσω. p. κέκληκα.
Ἐκαλήμην, Æol. pro ἐκαλούμην, imperf. pass. ejusd. verbi.
Ἐκαλλωπίζετο, 3. sing. a. 1. m. verbi καλλωπίζω, propriè, *pulchros oculos facio*. quod vide.
Ἕκαλος, ω, Dor. pro ἕκηλος, ου, *quietus*, *tranquillus*.
Ἐκάλυψαν, ας, ε, & in 3. pl. ἐκάλυψαν, *cooperuerunt*, a. 1 ind. act. à καλύπτω, *tego*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.
Ἐκάμμυον, Poët. pro κατέμυον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε, verbi καμμύω, per Syncop. pro καταμύω, idem quod μύω, f. σω. *claudo*.
Ἔκαμον, & ἐκαμόμην, *laboravi*, a. 2. ind. act. & med. verbi κάμνω, *laboro*. f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.
Ἔκανον, ες, ε, *occidit*, a. 2. verbi καίνω. f. 2. κανῶ.
Ἔκαον, a. 2. ind. act. verbi καίω, *uro*. f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.
Ἐκάρη, *tonsus est*, 3. sing. a. 2. pass. verbi κείρω, *tondeo*. f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα. a. 1. m. ἐκειράμην.
Ἐκαρτύναντο, *confirmabant*, 3. pl. a. 1. m. verbi καρτύνω, f. υνῶ. Th. κράτος, & per Metath. κάρτος, *robur*.
ἙΚΑΣ, adv. *procul*, *eminus*, ἕκαθεν, idem.
Ἑκαστάτω, superl. *longissimè*, & compar. ἑκαστέρω, *magis procul*, *ulterius*. Th. ἑκὰς, *procul*.
Ἑκασταχῆ, *ubique*, *ubilibet*: &
Ἑκασταχόθεν, *undique*: &
Ἑκασταχόθι, *passim*, *ubique gentium*: &
Ἑκασταχόσε, *quocunque*, *quoquo versum*; &
Ἑκασταχοῦ, *ubilibet*, *ubique*: omnia adv. loci, ab
ἝΚΑΣΤΟΣ, η, ον, *quisque*, *singuli*: ὁ, vel οἱ καθ' ἕκαστον, *singuli*. τὸ vel τὰ καθ' ἕκαστα, *singula*. καθ' ἕκαστον, *sigillatim*, καθ' ἑκάστην (sub. ἡμέραν,) *quotidie*. εἷς, vel πᾶς, vel αὐτὸς ἕκαστος etiam, *unusquisque*, *singuli*.
Ἑκάστοτε, & ἑκάστοσε, *semper* & *ubique*. adv. ab ἕκαστος.
Ἑκαστέρω, Poët. adv. pro com. πορρωτέρω, *longius*. Th. ἑκὰς, *procul*.
Ἑκάσω Herodot. pro ἑκὰς, *procul*.
Ἑκατηβόλος, ὁ, Poët. & Dor. pro ἑκατηβόλος, *longè jaculans*. Apollinis epithet. ab ἑκὰς, *procul*, & βάλλω, *jacio*.
Ἐκατέατο, *sedebant*, Ion. pro ἐκάθηντο, 3. pl. imperf. verbi κάθημαι, quod vide.
Ἑκάτερθεν, *utrinque*, adv. Poët. pro ἑκατέρωθεν, per Sync. regit gen. ab
ἙΚΑΤΕΡΟΣ, α, ον, *alteruter*, *alter ex duobus*; *utervis*, *uterque*. hinc
Ἑκατέρωθεν, & ἑκατέρωθι, & ἑκατέρωσε, *utrobique*, *ab alterutra parte*. &
Ἑκατέρως, *alterutro* seu *utroque modo*.
Ἑκάτη, ης, ἡ, *HECATA*, Luna, tanq. soror Ἑκάτου, longe jaculantis Apollinis.
Ἑκατηβελέταο, gen. Ion. vel Æol. pro ου, ab
Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, *longe jaculans*. ab ἑκὰς, pro-

procul, & βολὴ, jactus, quod à βάλλω, jacio. Alii à βέλος, εος, τὸ, telum, derivari malunt.

Ἑκατηβολίτης, ου, &

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, longè jaculans. Apollinis epith. ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. p.m. βέβολα.

Ἑκατηγόρησα, ας, ε, accusavi, a.1. ind. act. à κατηγορέω, accuso. f. ήσω. Th. ἀγορὰ, forum.

Ἕκατι, Dor. pro ἕκητι, causâ, gratiâ, propter, voluntate. Th. ἑκὼν, όντος, voluntarius.

Ἑκατογκεφάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, qui centum capita habet, centiceps: ab ἑκατὸν, centum, & κεφαλὴ, caput.

Ἑκατόγχειρ, ειρος, &

Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, centum manus habens, centimanus: ex ἑκατὸν, centum, & χεὶρ, ρὸς, manus.

Ἑκάτοιο, gen. Ion. ab ἕκατος, longè jaciens. Th. ἑκὰς, longè.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, centum boum, i. e. solenne sacrificium: & inde

Ἑκατόμβοιος, valens centum boves; vel constans centum nummis, bovis notâ apud Athenienses percussis. ex ἑκατὸν, centum, & βοῦς, bos.

Ἑκατόμποδοι κέλευθοι, viæ centum pedum, id est, latæ: ab ἑκατὸν, & ποῦς, pes.

Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, habens centum (i. e. multas & præclaras) civitates, Cretæ Epith. ex ἑκατὸν & πόλις.

Ἑκατόμπυλος, ου, ὁ, ἡ, centum, i. e. multas portas habens. Θῆβαι ἑκατόμπυλοι, Thebæ centiportæ. ex ἑκατὸν & πύλη, porta.

ἙΚΑΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, CENTUM, sumitur etiam indefinitè pro multis & magnis. hinc ἑκατοστὸς, ου, centesimus. ἑκαταῖος, ου, idem.

Ἑκατόνζυγος ναῦς, navis centiremis, &c.

Ἑκατονταέτης, ου, & ἑκατονταετὴς, εος, ὁ, ἡ, centenarius qui vixit centum annos: ex ἑκατὸν, centum, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἑκατονταχάρανος, ου, ὁ, ἡ, Poet. & Dor. pro

Ἑκατοντακάρηνος, ου, ὁ, ἡ, qui centum capita habet: ab ἑκατὸν, centum, & κάρηνον, caput.

Ἑκατοντάκις, centies: &

Ἑκατονταπλάσιος, ου, &

Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, centuplus. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, & ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, centurio, ex ἑκατὸν & ἀρχὸς, vel ἄρχων, princeps, præfectus. q. d. ἄρχων τῶν ἑκατὸν.

Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἕκατος, Apollinis cognomentum, quod longè jaculetur. Ἑκάτη, fœm. pro Diana. ab ἑκὰς, procul.

Ἑκατοστεύουσα κριθὴ, centuplicatum hordeum. Gen. 26. 12. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἑκατοστὸς, ὴ, ὸν, centesimus: ab ἑκατὸν.

Ἑκατοστὺς, ύος, ἡ, centuria: ab eod.

Ἑκαύθην, succensus sum, a. 1. ind. pass. ἔκαυσα & ἔκηα, inflammavi, a. 1. ind. act. verbi καίω, uro: f. καύσω.

Ἐκβαίνω, egredior: f. 1. m. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, eo: ἐκβαίνειν, evenire, accidere.

Ἔκβαλε, pro ἐξέβαλε, ejecit, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. pl. a. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. sing a. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab

Ἐκβάλλω, ejicio: f. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα. plusq. p. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν. a. 2. ἐξέβαλον. a. 2. imperat. ἔκβαλε, dimitte: a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα. perf. pass. ἐκβέβλημαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην. f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, ejiciar, perf. m. ἐκβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Ἐκβάλω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Ἐκβαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo. Th. βάρβαρος.

Ἔκβασις, εως, ἡ, exitus, evasio: ab ἐκβαίνω, evado: ab ἐκ & βαίνω, eo.

Ἐκβέβληκα, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, quod vide.

Ἐκβήσῃ, exis, 1. sing. f. 1. m. ab ἐκβαίνω, exeo: f. ἐκβήσομαι. a. 2. ἐξέβην. ab ἐκ & βαίνω, eo.

Ἐκβληθήσομαι, & in 3. pl. ἐκβληθήσονται, f. 1. pass. verbi ἐκβάλλω, ejicio: quod vide.

Ἐκβοηθεῖν εἴς τινα τόπον, cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficisci. Th. βοηθέω, ῶ, auxilior.

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura: alicujus loci, ut & fluminis exitus: ab ἐκβάλλω, ejicio. Th. βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἐκβράσσειν, ejicere, expellere: de mari dicitur: quod a βράσσω, idem quod βράζω, f. σω, ferveo.

Ἐκγαμίζω, nuptui colloco, imperf. ἐξεγάμιζον, f. ἐκγαμίσω, a. 1. ἐξεγάμισα. perf. ἐκγεγάμικα.

Ἐκγαμίζομαι, &

Ἐκγαμίσκομαι, nuptui collocor: ab ἐκ & γαμίζω, nuptui colloco. Th. γαμέω, uxorem duco.

Ἐκγεγάμεν, natum esse, perf. inf. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγαέμεν, Dor. pro ἐκγεγαέναι, verbi γίνομαι, nascor: p. m. γέγαα, inde inf. γεγαέναι, Dor. γεγαέμεν, & per Sync. γεγάμεν.

Ἐκγεγαὼς, ῶτος, & in f. g. γεγαυῖα, ας, progŋata, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, enascor: f. 1. γενήσομαι. a. 1. m. ἐγενάμην. a. 2. m. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, nascor.

Ἐκγενέτης, ου, ortus, oriundus: ab eodem them.

Ἐκγενόμεθα, nati sumus, Ion. & Poët. pro

pro ἐξεγλυφόμεθα, 1. pl. a. 2. m. ab eodem them.

Ἐκγίνεσθαι, ἐκγίνεσθαι, Ion. pro comm. ἐξεῖναι, *licere* : ἐκγένοιτό μοι, *liceat mihi* : ab

Ἐκγίνομαι, vel-ἐκγίνομαι, *enascor, oriundus sum*: ἐκγίνεται, cum infin. *licet*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Ἔκγονα, ων, τὰ, *posteri, nepotes* : pl. ab

Ἐκγονον, ου, τὸ, *soboles, progenies* : quod &

Ἔκγονος, ου, ὁ *filius, nepos* : item adject. *ortus, oriundus*; ab ἐκ & γονὴ *proles*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Ἐκδανείζω, f. είσω, idem ac δανείζω, *fœnero*. Th. δάνος, *mutuum*.

Ἐκδαπανάω, *expendo* : f. ήσω. p. ἐκδεδαπάνηκα. f. 1. pass. ἐκδαπανηθήσομαι, *expendar*. Th. δαπάνη, *sumptus*.

Ἐκδεδαρμένος, perf. part. pass. ab ἐκδέρω, *excorio* : ab ἐκ & δέρω, f. -ερῶ. a. 2. ἔδαρον. Th. δέρας, *corium*.

Ἐκδεδίκηται, *ultio dabitur*, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκδικέω, *ulciscor*, quod ab ἐκ & δίκη, *jus, pœna*.

Ἐκδεκέσθαι, Ion. pro ἐκδέχεσθαι, *excipere*.

Ἐκδεδωρίευνται, *Dorienses effecti sunt*, 3. pl. perf. pass. verbi ἐκδωριεύω, f. εύσω. *Doriensem facio*. Th. Δωριεὺς, *Doriensis*.

Ἐκδέχομαι, *exspecto, excipio, succedo*: imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι · ab ἐκ & δέχομαι, *accipio*.

Ἔκδηλος, ου, ὁ, ἡ, *evidens* : ab ἐκ & δῆλος, *manifestus*.

Ἐκδηλόω, ῶ, idem quod δηλόω, *explico, manifesto* : ab eod. th.

Ἐκδημέω, *peregrè absum, peregrinor* : f. ήσω. p. ἐκδεδήμηκα ab ἐκ & δῆμος, *populus*.

Ἐκδημία, ας, ἡ, *peregrinatio, discessus* : &

Ἔκδημος, ου, ὁ, ἡ, *peregrè agens, peregrinus, longinquus* : ab illd.

Ἐκδίδομαι, f. ώσομαι. a. 2. ἐξεδόμην, σο, το, *eloco*; in media forma; ab ἐκδίδωμι. quod adeas.

Ἐκδιδόναι, *exonerare se, dedere* : præs. inf. ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδοῦν, Ion. & Poët. pro ἐκδιδόναι, præs. inf. act.

Ἐκδιδρήσκειν, Ion. pro ἐκδιδράσκειν, *effugere*. Th. δράω. *fugio*.

Ἐκδίδωμι, *edo*, i. e. extra do, *dedo*; item *eloco* : f. ώσω. p. -κα. ἐκδίδομαι *eloco*, f. ἐκδώσομαι. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavi*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐκδιηγέομαι. ἦμαι, *enarro* : ἐκδιηγῆται, 3. sing. præs. sub. ab ἐκ & διηγέομαι, *recenseo* : quod est ex διὰ & ἡγέομαι, *duco*.

Ἐκδικάζω, *judicia exerceo, ulciscor* : &

Ἐκδικέω, ῶ, *vindico, ulciscor* : f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι · ab ἐκ & δίκη, *jus, ultio*.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, *ultio, vindicta, vindicatio*; ab eod. them.

Ἐκδικητὴς, ου, ὁ, &

Ἔκδικος, ου, ὁ, *ultor, vindex*; & adject. *injustus* : à δίκη, *ultio, pœna*.

Ἐκδινεῦντι, Dor. & Æol. pro ἐκδινοῦσι, *moventur*. Th. δινέω, *moveo*.

Ἐκδιώκω, *expello* : f. ἐκδιώξω. a. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος, ab ἐκ & διώκω, *persequor*.

Ἔκδοσις, ἡ, *deditio, editio, locutio* : &

Ἔκδοτος, ου, ὁ, ἡ, *deditus, traditus* : ab ἐκ & δίδωμι, *do*. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδοὺς, όντος, *qui tradidit*, a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι · ab eod. Them.

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, *exspectatio, exceptio, susceptio* : à δέχομαι, *expecto* : f. ξομαι. p. m. ἐκδέδοχα. Th. δέχομαι, *accipio*.

Ἐκδρᾶν, ἐκδρῆναι, ἐκδράναι, *effugere*. Th. δράω, *fugio*.

Ἐκδῦναι, *emergere*, a. 2. inf. act. ab ἐκ & δῦμι, vel δύω, *subeo* : f. δύσω. a. 2. ἔδυν.

Ἐκδυομένῳ, dat. sing. præs. part. pass. ab ἐκδύω.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, *exitus* : ab ἐκδύω, quod vide.

Ἐκδύω, *exuo* ; f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, *exutus fui*, a. 1. m. inf. ἐκδύσασθαι · ab ἐκδύω vel δύω, *subeo*.

Ἐκδώσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ἐκδίδωμι, *eloco*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐκέδασσε, *dissipavit*, a. 1. act. gem. σ, Poët. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, *dispergo*.

Ἐκεῖ, *illic, illuc, eò*, adv. loci : &

Ἐκεῖθεν, *illinc*, adv. è loco : ab ἐκεῖνος.

Ἔκειν, *cedere*, Poët. pro εἴκειν.

Ἐκείνα, Dor. pro ἐκείνη, *illa*. Vide ἐκεῖνος.

Ἐκεινέων, Ion. pro ἐκείνων, *illorum* : gen. pl. ab

ἘΚΕΙ͂ΝΟΣ, η, ο, *ille, a, ud*. Dicitur & κεῖνος, Poët. & τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος.

Ἐκεῖσε, *illic, illuc, eò*, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Ἔκειτο, *jacebat*, 3. sing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, *jaceo* : f. κείσομαι.

Ἐκεκάσμην, & in 3. sing. ἐκέκαστο, *instructus erat*, plusq. p. verbi καζω, f. σω, *orno* : præt. pass. κέκασμαι.

Ἐκέκλετο, *acclamabat, jubebat*, imperf. verbi κέκλομαι, Poët. pro κέλομαι, per Epenthes. τοῦ κ. Th. κέλω seu κέλομαι, *jubeo, hortor*.

Ἐκέκλιτο, *declinatus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. verbi κλίνω, *inclino* : f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται · unde κλίμα, ατος, τὸ, *regio*.

Ἐκεκλόφειν, plusq. p. act. Att. verbi κλέπτω,

-δοιμ, *furor* : f. ψω. p. κέκλιφα. p. m. κέ-κλοπα.

Ε'κεκόσμητο, Ion. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κοσμέω, *orno*.

Ε'κέκτηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κτάομαι, *possideo* : f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ε'κέκτησο, 2. sing. plusq. p. pass. verbi κτάομαι, *possideo* : f. κτήσομαι perf. pass. κέκτημαι.

Ε'κέλευ, Dor. pro ἐκέλευς, *jubebas* : 2. sing. imperf. à κέλομαι.

Ε'κελεύσθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. ἐκελεύσθην, ης, η. verbi κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

Ε'κέλευσα, ας, ε, a. 1. ind. & in 3. pl. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, *jubeo* : ab eod. them.

Ε'κέρδανον, a. 2. act. à κερδαίνω, *lucror* : f. ανῶ. Th. κέρδος, *lucrum*.

Ε'κέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, *lucror* : f. κερδανῶ & κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, *lucrum*.

Ε'κερσα, *totondi*, a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, *tondeo* : f. κερῶ p. κέκαρκα.

Ε'κεχειρία, ας, ἡ, *induciæ* : ab ἔχειν χεῖρας, id est, *cohibere manus*.

Ε'κεχήνειν, *hiaveram*, Atticè pro ἐκεχήνειν, plusq. p. m. sic & in tertia pers. pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνει, verbi χαίνω, *hisco* : f. ανῶ. p. m. κέχηνα.

Ε'κζητέω, ῶ, *requiro*, *exquiro* : f. ήσω. a. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. sub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ. perf. ἐξεζήτηκα. perf. pass. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ & ζητέω, *quæro*.

Ε'κζητηθῇ, *reposcatur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Ε'κηα, *combussi*, a. 1. act. à f. κήσω, (sublata futuri consonante,) verbi καίω, *uro* : f. καύσω, κήσω, & καύσω. a. 2. ἔκαον.

Ε'κηβολία, ας, ἡ, *peritia jaculandi eminus* : ab

Ε'κηβόλος, ου, ὁ, *longe jaculator* : quod ab ἑκὰς, *procul*, & βάλλω, *jacio*. p. m. βέβολα.

Ε'κηδε, *affligebat*, imperf. à κήδω, *mœrore afficio*. Th. κῆδος, *cura*, *mœror*.

Ε'κίκιον, ες, ε, *exibam*, imperf. act. à κικίω, quod per reduplicationem dictum est, à κίω, *eo*.

Ε'ΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *quietus*, *mitis*, *pacificus* : q. ab εἴκω, *cedo*.

Ε'κηρύχθην, ης, η, *prædicatus fui*, a. 1. ind. pass. à κηρύσσω, *prædico* : f. ύξω. p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, *præco*.

Ε'κητι, dat. Poet. *causâ* : ponitur adverbialiter, pro ἕκοντι, ab ἑκὼν, ὄντος, *voluntarius*.

Ε'κθαμβέω, f. ήσω, p. ηκα, &

Ε'κθαμβέομαι, οῦμαι, *expavesco*, *attonitus sum*. a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην ab ἐκ & θάμβος, ου, τὸ, *pavor*.

Ε'κθαμβος, ου, ὁ, ἡ, *expavefactus*, *attonitus* : ab eod. verbo & them.

Ε'κθεμα, ατος, τὸ, *aliquid expositum*, *publicum programma* : ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ε'κθέμεν, Dor. pro ἐκθεῖν, *excurrere*, præt. inf. ab ἐκ & θέω, *curro* : f. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι.

Ε'κθερμαίνω, *excalefacio*. ἐκθερμαίνομαι *decalesco* : ab ἐκ & θερμαίνω, f. ανῶ, idem quod θέρω, ῶ, *calefacio*.

Ε'κθερμήνασα, ejusd. a. 1. part. f. g.

Ε'κθεσις, εως, ἡ, *expositio*, acc. sing. ἔκθεσιν ab ἐκτίθημι, *expono*.

Ε'κθέσθαι, a. 2. inf. m. ἐκθέμενος, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Ε'κθέσφατα, *oracula*, nom. pl. ab

Ε'κθέσφατον, ου, τὸ, *scientia divina* : ab ἐκ & θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, *fatalis*, *divino ore pronuntiatus* : quod à θεὸς & φατὸς, quod à φημὶ, *dico*.

Ε'κθετικὸς, ἡ, ὸν, *expositititus*, *a*, *um* : ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ε'κθετος, ου, ὁ, ἡ, *expositus*. ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, *exponere infantes* : ab eod. verbo & them.

Ε'κθλίβω, f. ψω, p. φα, *exprimo*, *elido* : unde ἐκτεθλιμμένος, *qui elisis est testiculis*, apud LXXII. Th. θλίβω, *premo*.

Ε'κθλιψις, εως, ἡ, *elisio* ; item figura quâ litera aliqua eliditur : à præc. verbo.

Ε'κθύειν, ἐκθύεσθαι, *sacrificiis expiare*. Th. θύω, *sacrifico*, *macto*.

Ε'κίνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κινέω, *moveo*, quod vide.

Ε'κιον, imperf. à κίω, *eo*, *accurro* : ex ἴκω, per Metath.

Ε'κιρνε, Dor. pro ἐκίρνα, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω ; *misceo*. Them. κεράννυμι, idem.

Ε'κιχεν, imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio*, *assequor*.

Ε'κκαθαίρω, *expurgo* : f. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκάθηρα. a. 1. imperat. ἐκκάθαρον, άτω, & in 2. pl. ἐκκαθάρατε, *expurgate*. a. 1. sub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ, ab ἐκ & καθαίρω, *purgo*.

Ε'κκαθάρατε, *expurgate*, ejusd. 2. pl. a. 1. imperat. act.

Ε'κκαίω, *exuro*, *accendo* : f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. p. ἐκκέκαυκα. p. pass. ἐκκέκαυμαι. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, ης, η, *exarsi* : ab ἐκ & καίω, *uro* : f. καύσω, κήσω, & καύσω. a. 2. ἔκαον.

Ε'κκακέω, *segnesco*, *malis succumbo*, *deficio* : f. ήσω. p. ἐκκεκάκηκα. a. 1. ἐξεκάκησα. 2. plur. a. 1. sub. act. ἐκκακήσητε, *ne segnes sitis* : ab ἐκ & κακὸς, *malus*, *ignavus*.

Ε'κκαλέσασθαι, a. 1. inf. m. ab

Ἐκκαλέω, *evoco* : ab ἐκ & καλέω, *voco* : f. έσω. p. κέκληκα.

Ἐκκατιδὼν, a. 2. part. act. ab ἐξ & κατείδω, *conspicor* : quod ex κατὰ & εἴδω, *video*. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Ἔκκειμαι, *expositus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐκκενῶν θυμὸν, *animo vacuum reddere*, sc. corpus : hoc est animam efflare. præs. inf. verbi

Ἐκκενόω, ῶ, f. ώσω, *evacuo*, *exinanio*, *exhaurio*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Ἐκκεντέω, seu -άω, (vel -ίζω) *transfigo*, *transverbero* : f. ήσω, p. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξεκέντησα. ab ἐξ & κεντέω, *pungo*.

Ἐκκέχυται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκχέω, vel ἐκχύνω, *effundo* : f. χύσω. præt. ἐκκέχυκα. Th. χέω, f. χεύσω, *fundo*.

Ἐκκηρύττειν, *edicere* : à κηρύττω, *edico*. Th. κήρυξ, ὁ, *præco*.

Ἐκκλάω, *defringo* : f. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. a. 1. pass. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ & κλάω, *frango*.

Ἐκκλείω, *excludo* : f. κλείσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. a. 1. inf. ἐκκλεῖσαι. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, *exclusus sum* : ab ἐκ & κλείω, *claudo*.

Ἐκκληΐζεσθαι, Ion. pro ἐκκλείεσθαι, *excludi* : ejusd. inf. pass.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, *concio*, *cœtus convocatus*, ECCLESIA ; conventus populi ordinatus, perque suos ordines distinctus ; ἀγορὰ verò, confusa promiscuaque congregatio : ab ἐκκαλέω, *evoco*. perf. pass. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, *voco*.

Ἐκκλησιάζω, *concionor*, *conventum celebro*, *ad concionem voco* : in 3. pl. ἐκκλησιάζουσι. fut. σω. p. κα. ab ἐκκλησία, quod vide.

Ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, *concionator* : &

Ἐκκλησιαστικὸς, οῦ, ECCLESIASTICUS, *ad ecclesiam pertinens* ; item *concionalis* : à 3. perf. perf. pass. verbi ἐκκλησιάζω.

Ἐκκλίνω, *deflecto* : f. νῶ. p. ἐκκέκλικα. a. 1. ἐξέκλινα. a. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. plur. ἐκκλίνατε. ab ἐκ & κλίνω, *inclino*.

Ἔκκλισις, εως, ἡ, *declinatio* : à 3. perf. perf. pass. anteced. verbi.

Ἐκκλύζω, *eluo*, *abluo* : ab ἐκ & κλύζω, idem.

Ἐκκναισεῦντι, Æol. & Dor. pro ἐκκναίουσι, *odiosè stridunt* : 3. pl. præs. ind. ἐκκναίω, quod à κναίω. Th. κνάω, *rado*, &c.

Ἐκκνᾶν, *eradere*, præs. inf. Them. κνάω, *rado*.

Ἐκκολυμβάω, *enato* : f. ήσω. p. ἐκκεκολύμβηκα, a. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος, ab ἐκ & κολυμβάω, f. ήσω, *nato*.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, *exportatio*, *elatio*. ἐκκομιδὴ νεκροῦ, *funus*, *exsequiæ* : ab

Ἐκκομίζω, *effero*, *exporto* : f. ίσω. p. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα, imperf. pass. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο. ab ἐκ & κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*.

Ἐκκόμισαι, *exporta*, ejusd. a. 1. imperat. m.

Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, *excisio* : ab

Ἐκκόπτω, εις, ει, *excido*, *exscindo* : f. ψω. p. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα, a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. sub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ. a. 2. ἐξέκοπον. perf. pass. ἐκκέκομμαι. a. 2. pass. ἐξεκόπην. f. 2. pass. ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται. præt. m. ἐκκέκοπα. ab ἐκ & κόπτω, *scindo*.

Ἔκκοψον, ejusd. a. 1. imperat. act.

Ἐκκορυφόω, *summatim dico* : f. ώσω. Th. κορυφὴ, *vertex*.

Ἐκκρεμάννυμαι, &

Ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo ab aliquo*, *dependeo*, cum genit. ἐξεκρέματο, 3. sing. imperf. Th. κρεμάω, *suspendo*.

Ἐκκρίνω, f. νῶ, EXCERNO, *expello*, *eximo*, *rejicio* : à κρίνω, *secerno*.

Ἔκκρισις, εως, ἡ, *excretio* : à 2. perf. perf. pass. præced. verbi.

Ἔκκριτος, *selectus*, *eximius* : à 3. perf. ejusd. temp.

Ἐκκρούω, f. σω, *expello*, *excutio*, *dimoveo* : à κρούω, *pulso*.

Ἐκκυλίω, *evolvo*, *devolvo* : ab ἐκ & κυλίω, *volvo* : f. ίσω. p. κεκύλικα. a. 1. ἐκύλισα. perf. pass. κεκύλισμαι.

Ἔκλαγξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλάζω, *clango*, *strido*, *sono* : f. 1. κλάγξω, a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε, perf. act. κέκλαγχα. p. m. κέκληγα.

Ἔκλαγον, *clamavi*, vel *clamarunt* : a. 2. act. ejusd. verbi.

Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. m. ab ἐκλανθάνω, *obliviscor*, quod vide.

Ἐκλαλέω, *effutio* : f. ήσω. p. ἐκλελάληκα. a. 1. ἐξελάλησα. a. 1. inf. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω, *loquor*.

Ἐκλαμβάνω, *excipio*, *percipio*. Th. λαμβάνω, f. m. λήψομαι, *capio*.

Ἐκλάμπω, εις, ει, *effulgeo* : f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ & λάμπω, *splendeo*.

Ἐκλανθάνω, *oblivionem induco* : f. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præs. m. ἐκλανθάνομαι, *obliviscor* : f. m. ἐκλήσομαι. perf. m. ἐκλέληθα. perf. pass. ἐκλέλησμαι. ab ἐκ & λανθάνω, *lateo*.

Ἐκλατομέω, f. ήσω, *lapides excido*, *lapidibus construo* : ab ἐκ & λατομέω, quod à λᾶς, *lapis*, & τέμνω, *seco* : p. m. τέτομα.

Ἐκλάπην, ης, η, *furto sum subtractus*, a. 2. ind. pass. ἔκλαπον, *furatus sum* : a. 2. act. ab ἐκ & κλέπτω *furor* : f. ψω, p. κέκλεφα. præt. m. κέκλοπα.

Ἔκλασα, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω, *frango* : f. κλάσω. a. 1. pass. ἐκλάσθην, ης, η.

Ἔκλασ-

Ἔκλαυσα, *flevi*, a. 1. ind. verbi κλαίω, *fleo*: f. κλαύσω.

Ἐκλέγω, f. ξω, p. χα, *ELIGO*: &

Ἐκλέγομαι, (in media forma,) *eligo*. imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο, f. ἐκλέξομαι, a. 1. m. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλογα, pass. *eligor*: præt. pass. ἐκλέλεγμαι. Th. λέγω, idem.

Ἐκλειπτικὸς, ὁ, *defectivus*: τὰ ἐκλειπτικά, *ECLIPTICA*: ab

Ἐκλείπω, *deficio*, *derelinquo*: ἐκλείπῃ, 3. sing. præs. sub. f. ἐκλείψω, p. ἐκλέλειφα, a. 2. ἐξέλιπον, 2. pl. a. 2. sub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐκλείσθην, *inclusus sum*, & in 3. pl. ἐκλείσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κλείω, *claudo*.

Ἔκλειψις, εως, ἡ, *defectio*, *defectus*, *ECLIPSIS*; multis etiam perperam figura in oratione, quæ ellipsis dicitur: à perf. pass. v. ἐκλείπω.

Ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, *electus*: à 3. perf. perf. pass. verbi ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*, f. ξω.

Ἐκλέλαθον, Poët. pro ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω, quod vide.

Ἐκλελάθων, οντος, præs. part. verbi λελάθω, quòd à præt. m. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum est, verbi λανθάνω, *lateo*.

Ἐκλέλησθε, 2. pl. perf. pass. ἐκλέλησμαι verbi ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*: f. ἐκλήσομαι, a. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, *lateo*.

Ἐκλελοχισμένος, *selectus*, part. perf. pass. ab ἐκλοχίζω, *selego*. Th. λόχος, *cohors*.

Ἐκλελυμένως, adv. *solutè*: ab ἐκλύω, *dissolvo*, quod vide.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκλέγομαι, *eligo*, quod vide.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω, p. κέκλεφα, p. m. κέκλοπα.

Ἐκλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καλέω, *voco*, quod vide.

Ἐκλήθω, idem quod ἐκλανθάνω: quod vide.

Ἐκλήϊσαν, *incluserunt*, Ion. pro ἔκλεισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλείω, *claudo*: f. σω.

Ἐκλιμία, ας, ἡ, *vehemens fames*. Th. λιμὸς, *esuries*.

Ἔκλιναν, *in fugam verterunt*, 3 pl. a. 1. act. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ.

Ἐκλίνθημες, *recubuimus*, Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. &

Ἐκλίνθην, ης, η, *inclinatus sum*, Poët. pro ἐκλίθην, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ. p. κέκλικα, a. 1. act. ἔκλινα, p. m. κέκλινα.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. ἐκλιπών, a. 2. part. act. ἐκλίπητε, *defeceritis*: 2. pl. a. 2. sub. verbi ἐκλείπω, *deficio*: a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐκλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, *deficiens*, *prætermissus*: ab eod. verbo, & th.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, *electio*. ἐκλογαὶ, in pl. *ECLOGÆ*, quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, *eligo*. f. ξομαι, p. m. λέλογα. Th. λέγω.

Ἐκλογέομαι, *excuso*. Th. λέγω *dico*.

Ἐκλογίζομαι, *numero*, *reputo*, *perpendo*, *æstimo*. vide in λογίζομαι.

Ἐκλογισμὸς, οῦ, ὁ, *computatio*, *æstimatio*: ab eodem.

Ἐκλονέοντο, imperf. pass. à κλονέω, *commoveo*, f. ήσω. Th. κλόνος, *motus*.

Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω, *furto abduco*, f. ήσω, quod ex κλοπὴ *furtum*, (hoc à κλέπτω, *furor*.) & φέρω, *fero*.

Ἐκλύζετο, *mergeretur*, imperf. pass. à κλύζω, f. σω, *abluo*. p. κέκλυκα.

Ἐκλυθῶσιν, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἐκλύω, *dissipo*, quod vide.

Ἔκλυον, ες, ε, *audiebam*, imperf. verbi κλύω, f. σω, *audio*.

Ἐκλύσασθαι, *abigere*, a. 1. inf. m. ab ἐκλύω, *exsolvo*. Th. λύω, *solvo*.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, *liberatio*, *imbecillitas*, acc. sing. ἔκλυσιν, ab eod. verbo, & th.

Ἔκλυτος, ου, ὁ, ἡ, *dissolutus*, *languidus*: ab iisd.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, idem ac λύτρωσις, *redemptio*. Th. λύω, *solvo*.

Ἐκλύω, *EXSOLVO*, *dirimo*, *dissipo*, *solvo*, *discedo*, f. ἐκλύσω, præt. ἐκλέλυκα, perf. pass. ἐκλέλυμαι, a. 1. pass. ἐξελύθην, ης, η, f. 1. pass. ἐκλυθήσομαι, *deficiam*: ab ἐκ & λύω, *solvo*.

Ἐκμαίνειν, *ad insaniam adigere*. vide ἐκμαίνω.

Ἐκμανθάνω, εις, ει, *perdisco*, *cognosco*, ab ἐκ & μανθάνω, *disco*, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα, a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμανῶ, a. 2. sub. pass. ab ἐκμαίνομαι, *insanio*. a. 2. inf. pass. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.

Ἐκμάξας, a. 1. part. ab

Ἐκμάσσω, vel -ττω, *extergo*, *abstergo*, *exprimo*, imperf. ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω, a. 1. ἐξέμαξα, a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, &c. Th. μάσσω, *pinso*, *abstergo*.

Ἐκμελέτα, *conare*, præs. imperat. act. ab

Ἐκμελετάω, *meditor*, *exerceo*, ab ἐκ & μελετάω, *curo*. f. ήσω, p. μεμελέτηκα. Th. μέλει, *curæ est*.

Ἐκμεμυθήνται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκμυθέομαι, *edico*. f. ήσομαι, ab ἐκ & μῦθος, ου, ὁ, *verbum*, *oratio*.

Ἔκμολε, Ion. pro ἐξέμολε, *exivit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐκμολέω, *exeo*. Th. μολέω, vel μόλω, *venio*, *advenio*.

Ἐκμυζέω, vel -άω, *exsugo*, *sugo*. Th. μύζω, *musso*, item *sugo*.

Ἐκμυκτηρίζω, *irrideo*, *sannis excipio*. imperf. ἐξεμυκτήριζεν, ες, ε, f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, (ut ψαλμ. 2. 4.) perf. ἐκμεμυκτή-

μυκτή-

μυκτήρικα· ab ἐκ & μυκτηρίζω, *subsanno, naso suspendo*. Th. μυκτὴρ, *naris*.

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, *enato, natando effugio*, f. ἐκνεύσω. Th. νέω, *no*.

Ἐκνεύω, *nutu emisso jubeo*. Th. νεύω, *innuo*. Est &

Ἐκνεύω, pro ἐκνέω, *enato, clam evado, subduco, diverto*, f. ἐκνεύσω, p. ἐκνένευκα, a. 1. ἐξένευσα, q. à νεύω, *nato*, Gl. Cyr. ἐκνεύω, *diverto*: ἔκνευσις, *diverticulum*.

Ἐκνήφω, q. d. *sobrius fio ex, evigilo*, f. ψω, a. 1. ἐξένηψα, a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω, perf. ἐκνένηφα, à νήφω, *sobrius sum*.

Ἔκνηψις, εως, ἡ, *vigilia, requies*: ab eod.

Ἐκνικάω, f. ήσω, p. ηκα, *supero, evinco*. Th. νικάω, *vinco*.

Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, *pupugit, punxit*, a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ισω, Dor. ξω. Th. κνάω, *rado*.

Ἐκνίπτω, f. ψω, *eluo, expio, abstergo*: à νίπτω, *lavo*.

Ἐκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à κνίζω, *seco*. Th. κνάω, *rado*.

Ἐκνόμιος, ου, ὁ, ἡ, Poët. idem ac ἔκνομος, *inusitatus, insolens*: ab ἐκ & νόμος, *lex*. Th. νέμω. hinc

Ἐκνομίως, adv. *inusitatè*, ab iisd.

Ἐκνοστήσαντε, *redeuntes*, dual. num. a. 1. part. act. à νοστέω, *redeo*. f. ήσω.

Ἐκοίλαναν, 3. pl. a. 1. act. à κοιλαίνω, *cavo, concavum reddo*, f. ανῶ, a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus*.

Ἐκοιμήσαντο, *cubuerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi, κοιμάω, f. ήσω, *cubare facio*. ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. pass.

Ἐκοίμισα, ας, ε, a. 1. 1. act. verbi κοιμίζω, a. 1. pass. ἐκοιμίσθην, idem quod κοιμάω, *facio dormire*.

Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, *punio*, f. σω, a. 1. ἐκόλασα, ας, ε, perf. κεκόλακα.

Ἐκολάφισα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, *alapam infringo*, f. ισω, p. κεκολάφικα, à κόλαφος, *colaphus*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐκολοβώθην, ης, η, & in 3. pl. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κολοβόω, *contraho, decurto, amputo*, f. ώσω, p. κεκολόβωκα a. 1. ἐκολόβωσα, f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται, quod à κολοβὸς, *mancus, mutilus*. Th. κολούω, f. σω, *amputo, decurto*.

Ἐκόμιζον, ες, ε, *duxi*, imperf. act. ἐκομιζόμην, ου, ετο, *ferebatur*, imperf. pass. verbi κομίζω, *fero*: &

Ἐκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, *reportarunt*, ejusd. 3. pl. a. 1. ind. act. Th. κομέω, *curo*.

Ἐκομίσαντο, *obtinuerunt*, 3. pl. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, *fero*: f. ίσω, p. κεκόμικα. Th. κομέω, *curo*.

Ἐκομίσθην, ης, η, *allatus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. vide ἐκομίσσατο.

Ἐκόμπασε, a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, idem quod κομπέω, *crepo, sonitum edo*. Th. κόμπος, *crepitus*, propriè apri, dentes acuentis.

Ἐκόνισσεν, gem. σ, a. 1. Poët. verbi κονίζω, *pulvere fœdo*, f. ίσω. Them. κόνις, *pulvis*.

Ἑκοντὶ, & ἑκοντὶ, *sponte, ultrò*, adv. ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius*.

Ἐκόπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω, *quiesco, sedor*, f. άσω, p. κεκόπακα. Th. κόπτω, *seco*.

Ἐκόπην, ης, η, *scissus sum*, a. 2. ind. pass. verbi κόπτω, *scindo*, f. ψω, p. φα, p. m. κέκοπα.

Ἔκοπτον, ες, ε, *incidebat*, imperf. ejusdem verbi.

Ἐκοπώθην, ης, η, *defatigatus fui*, a. 1. ind. pass. verbi κοπόομαι, *fatigor*. Th. κόπτω, *seco*, f. ψω.

Ἐκορέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κορέννυμι, f. κορέσω. Th. κορέω, *satio*.

Ἐκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κορέω, *satio, verro*.

Ἐκόρυσσεν, imperf. act. 3. sing. verbi κορύσσω, *armo*. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Ἐκόσμηθεν, *ornati sunt*, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κοσμέω, *orno*, a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, *ordo*.

Ἑκοῦσα, ης, *volens*, f. g. ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius*, quod vide.

Ἑκούσιος, ου, ὁ, ἡ, *spontaneus, voluntarius*. τὸ ἑκούσιον, substantivè, *liberum arbitrium*. Th. ἑκὼν, όντος, idem.

Ἑκουσιάζομαι, *sponte offero*. &

Ἑκουσιασμὸς, ου, *spontanea oblatio*. &

Ἑκουσίως, adv. *ultrò, sponte*: ab ἑκούσιος, quod vide.

Ἔκπαγλ' pro ἔκπαγλα, & ἔκπαγλον, adverbialiter pro ἐκπάγλως, *vehementissimè*: quod &

Ἐκπαγλέομαι, ουμαι, Ion. & Poët. pro ἐκπλήττομαι, *terreor, stupeo*: ab

Ἔκπαγλος, ου, ὁ, ἡ, *horribilis, stupendus, vehemens*, per Poët. Metathes. pro ἔκπλαγος, idem: ab ἐκπλήσσω, *percello, perterrefacio*: ab ἐκ & πλήσσω, f. ξω, *percutio*, a. 2. ἔπλαγον.

Ἐκπαγλότατ' pro ἐκπαγλότατε, *terribilissime*, voc. sing. superl. grad. ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ἐκπάγλως, adv. Poëticum. ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ἐκπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *illæsus*; item *immodicè affectus*: ab ἐκ & πάθος, quod à πάσχω, *patior*.

Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, *instituo, erudio*. Th. παῖς.

Ἐκπεράω, f. άσω, *exeo, trajicio*, à περάω, *transeo*.

Ἐκπαιφάσσω, *insanio*, seu *fanatico more irruo*: ab ἐκ & παιφάσσω, *oculos undique verto*: & per reduplicat. ex φάω dictum volunt:

volunt: alii q. πάντη τὰ φάη αἴδω. Th. φάω, *luceo*.

Ε῎κπαλαι, adv. *jam olim*. Th. πάλαι, *olim*.

Ε῎κπειράζω, vel ἐκπειράω, *tento, experior*, ἐκπειραζώμεθα, 1. pl. præs. sub. f. άσω, p. ἐκπεπείρακα, a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα, *conatus*.

Ε῎κπέμπω, *emitto*, f. ψω, a. 1. ἐξέπεμψα, p. ἐκπέπεμφα. perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. a. 1. pass. ἐξεπέμφθην, a. 1. part. pass. ἐκπεμφθεὶς, & in pl. ἐκπεμφθέντες· ab ἐκ & πέμπω, *mitto*, f. ψω.

Ε῎κπεπόρνευκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐκπορνεύω, quod vide.

Ε῎κπεπότασαι, *evolasti*, Dor. pro ἐκπεπότησαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἐκποτάομαι, ῶμαι, *evolo*, f. ήσομαι, p. πεπότημαι, quod ab ἐκ & πέτομαι, *volo, as*.

Ε῎κπερδικίζω, *decipio, effugio callidè*, seu πέρδιξ, aucupem.

Ε῎κπέρθω, *everto, devasto*, f. ἐκπέρσω, ἐκπέρσουσ', in 3. pl. Sic ἐκπέρσωσ', 3. pl. a. 1. sub. ab ἐκ & πέρθω, *vasto*, f. 2. παρθῶ, & per Metathes. πραθῶ, a. 2. ἔπραθον, p. m. πέπορθα.

Ε῎κπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ' pro ἐκπέρσαντι. dat. sing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω.

Ε῎κπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. ἐκπεσεῖν, a. 2. inf. ἐκπεσών, οῦσα, ὀν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, *excido*. quod vide.

Ε῎κπέσωσι, vide in ἐκπίπτω.

Ε῎κπετάννυμι, *expando*, f. ἐκπετάσω, a. 1. ἐξεπέτασα, cum acc. ab ἐκ & πετάω, f. άσω, *pando, aperio*.

Ε῎κπέφρασται, 3 sing. perf. pass. ab ἐκφράζω, *eloquor, enarro, edissero*: ab ἐκ & φράζω, f. σω, *dico, memoro*, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Ε῎κπέφυκα, perf. m. & ἐκπέφυκα, perf. act. *editus sum*. &

Ε῎κπεφυκώς, ότος, *enatus, editus*, part. perf. act. &

Ε῎κπεφυῖαι, f. g. pl. num. part. præt. m. ἐκπεφυώς· ab ἐκφύομαι, *enascor*. Th. φύω, *gigno*, quod adeas.

Ε῎κπηδάω, *exilio*. Th. πηδάω, *salio*, f. ήσω.

Ε῎κπηδήσας, αντος, *elapsus*, ejusd. a. 1. part.

Ε῎κπηνιεῖται, Att. pro ἐκπηνίσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi.

Ε῎κπηνίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *stamen* seu *filum educo*: ab ἐκ & πῆνος, *textum*, seu *tela*.

Ε῎κπίνω, *ebibo, epoto*: à πίνω, f. πόσω, *bibo*.

Ε῎κπίπτω, *excido, expellor, erumpo*, fut. ἐκπεσοῦμαι, præt. ἐκπέπτωκα, a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε, a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in pl. ἐκπέσωσι· ab ἐκ & πίπτω, *cado*.

Ε῎κπλαγείς, έντος, *animo perculsus*, a. 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω, quod vide.

Ε῎κπλεθρος, ου, τὸ, *plethri* seu *jugeri mensuram excedens*; & inde

Ε῎κπλεθρίζειν, *plethrum* seu *jugerum cursu metiri*; exercitii genus. Ab ἐκ, & πλέθρον, Poët. πλέθρον, *jugerum*.

Ε῎κπλεῖου, gen. sing. ab ἔκπλειος, pro ἔκπλεος, ου, *expletus*. Th. πλέος, *plenus*.

Ε῎κπλεῦσαι, a. 1. inf. act. ab

Ε῎κπλέω, *enavigo*, imperf. ἐξέπλεον, ουν, εις, εις, f. ἐκπλεύσω, a. 1. ἐξέπλευσα, a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Them. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Ε῎κπληκτικός, ἡ, ὀν, *terrorem adferens, horribilis*. &

Ε῎κπληκτος, ου, ὁ, ἡ, *attonitus*: ab ἐκπλήττομαι, *attonitus reddor*, f. ξομαι, perf. pass. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, *percutio*.

Ε῎κπληρόω, *impleo*, f. ώσω, p. ἐκπεπλήρωκα, a. 1. ἐξεπλήρωσα, perf. pass. ἐκπεπλήρωμαι, ab ἐκ & πληρόω, *repleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Ε῎κπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio*: ab ἐκπληρόω, quod vide.

Ε῎κπλήσσεο, *perturbare*, præs. imperat. Ion. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, *perturbor*. Th. πλήσσω, f. ξω, *percutio*.

Ε῎κπλήσσω, vel Att. ττω, *percello, perterrefacio, stupefacio*, f. ξω, p. ἐκπέπληχα, a. 2. ἐξέπλαγον, imperf. pass. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο, a. 2. pass. ἐξεπλάγην, ης, η, *perculsus fui*, ab eod. them.

Ε῎κπλυνῶ, *eluo, abluo*: ab ἐκ & πλυνῶ, f. ῶ, *lavo*.

Ε῎κπλώειν τῶν φρενῶν, q. d. *extra mentem navigare*, h. e. *de sano mentis statu deturbare*, quod à πλώω, seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo*.

Ε῎κπνευσις, εως, ἡ, *exspiratio*: ab

Ε῎κπνέω, *exspiro, efflo*, f. ἐκπνεύσω, p. ἐκπέπνευκα, a. 1. ἐξέπνευσα· ab ἐκ & πνέω, *spiro*.

Ε῎κποδὼν, *eminus, procul*, adv. q. ἐκ ποδῶν, *ex pedibus*.

Ἐκποιέω, *subduco, do adoptandum, alieno, efficio*: à ποιέω.

Ε῎κποίησις, ἡ, *seminis emissio*; *alienatio*, &

Ε῎κποίητος, ου, *adoptatus*: à perf. pass. ἐκποίημαι.

Ε῎κπολεμέω, *debello, expugno*. &

Ε῎κπολεμόω, idem ac πολεμόω, *ad bellum excito*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Ε῎κπονέω, *elaboro, excolo, exerceo, conficio*; *labores perfero*: à πόνος, *labor*, quod a πένομαι, *facio*.

Ε῎κπορεύομαι, *egredior*. imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο. f. ἐκπορεύσομαι, præt. ἐκπεπόρευμαι, 3. sing. præs. imperat. ἐκπορευέσθω· ab ἐκ & πορεύομαι. eo quod à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, f. ερῶ, *transadigo*. præt. m. πέπορα.

Ε῎κπορίζω, f. ίσω, p. ικα, *excogito, quæro, comparo, suppedito*: à πόρος. Th. πείρω, *transadigo*.

Ἐκπορνεύω, *effuse scortor*. f. εύσω. p. ἐκπεπόρνευκα. a. 1. ἐξεπόρνευσα. a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν· ab ἐκ & πορνεύω, *scortor*. quod à πόρνη, *meretrix*. Them. περάω, *vendo*.

Ἐκποτέομαι, idem quod ἐκποτάομαι, & hoc pro ἐκπέτομαι, *evolo*. Th. πέτομαι, *volo*.

Ἐκπράττω, seu σσω, f. ξω, *perficio, exigo*; à πράττω, *facio*.

Ἐκπρεπής, έος, ὁ, ἡ, *eximius, elegans*: ab ἐκ & πρέπω, *decorus sum*.

Ἐκπρήξας, *operatus*, a. 1. part. Ion. ab ἐκ & πράττω, Ion. πρήττω, *facio*. f. ξω.

Ἐκπρίαμαι, *eximo*; *pecunia corrumpo*. Th. πρίαμαι, *emo*.

Ἐκπρίασθαι, ejusd. præs. inf.

Ἐκπρίομαι, -ῶ, *redimo*: ab eod. th.

Ἐκπρολείπω, *relinquo*: & inde

Ἐκπρολίποις, *dimittas*, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐκ, πρὸ & λείπω, *linquo*. f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Ἐκπτύω, *respuo, abhorreo*, f. ύσω. p. ἐκπέπτυκα, a. 1. ἐξέπτυσα· ab ἐκ & πτύω, *spuo*.

Ἐκπτωσις, εως, ἡ, *delapsio, calamitas*; &

Ἔκπτωτος, ου, ὁ, ἡ, *delapsus*: à perf. pass. verbi ἐκπίπτω.

Ἐκπυνθάνομαι, *audio, sciscitor*. Th. πυνθάνομαι, idem, quod adj.

Ἔκπυστος, *exauditus, cognitus*: à 3. pers. perf. pass. præc. verbi.

Ἔκπωμα, ατος, τὸ, *poculum*: ab ἐκπίνω, *ebibo*. Th. πίνω, *bibo*.

Ἐκράανθεν, Bœot. pro ἐκράανθησαν, 3. pl. a. 1. pass. vide in ἐκραίαινον.

Ἔκραγα, *clamavi*, p. m. ἐκραγέναι, p. m. inf. pro κεκραγέναι· verbi κράζω, *clamo*: f. 2. κραγῶ. a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.

Ἐκραγῆναι, *erumpere*: ἐκραγείς, εῖσα, ἐν, *qui erupit*. verbi ἐκρήγνυμι· quod vide.

Ἐκράανα, Dor. pro ἐκράηνα, a. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, vide in ἐκραίαινον.

Ἐκράθην, *mixtus sum*, per Sync. pro ἐκεράσθην, a. 1. pass. verbi κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.

Ἐκραίαινον, *implebam, exsequebar*, imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*. f. κρανῶ. a. 1. pass. ἐκράνθην, & per E, enth. ἐκραάνθην.

Ἔκραξα, *clamavi*, & in 3. pl. ἔκραξον. a. 1. ind. act. verbi κράζω, *clamo*. f. ξω.

Ἐκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, *vociferor*. f. άσω. p. κεκραύγακα· à κραυγή, *clamor*. Th. κράζω, f. ξω, *clamo*.

Ἐκρέματο, *pendebat*, 3. sing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, seu κρεμάω, *suspendo*.

Ἐκρέμω, *pendebas*, 2. sing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, & Ion. ἐκρέμαο, deinde Attica contractione ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι, a. 1. pass. ἐκρεμάσθην.

Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, *abruptum, salebra, eruptio aquarum*, à seq.

Ἐκρήγνυμι, vel -όω, *effringo, erumpo*. Th. ῥήσσω, *frango*.

Ἐκρέω, *effluo, excido*. Th. ῥέω, *fluo*.

Ἐκρήηνα, pro ἔκρηνα, *implevi*, a. 1. ind. act. à κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*; item *impero*: f. κρανῶ. a. 1. ἔκρανα, Attic. ἔκρηνα, & Pleonasm. Poët. ἐκρήηνα· hinc κρήνον, άτω, a. 1. imperat.

Ἐκριζόω, *eradico, extirpo*: f. ώσω. perf. ἐξερρίζωκα, a. 1. ἐξερρίζωσα, a. 1. sub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ, a. 1. pass. ἐξερριζώθην, a. 1. imperat. pass. ἐκριζώθητι, ήτω, a. 1. part. pass. ἐκριζωθείς, ένος. f. 1. pass. ἐκριζωθήσομαι. ab ἐκ & ῥίζα, *radix*.

Ἐκρίθην ἄπο, Poët. pro ἀπεκρίθην, *respondi*, a. 1. pass. quod vide.

Ἐκρίνατ', pro ἐκρίνατο, 3. sing. a. 1. m. *interpretatus est*: ἔκρινεν, *elegit*, imperf. act. ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. pass. verbi κρίνω, *secerno, judico*.

Ἐκρίπτω, *projicio*: & inde

Ἔκριψις, εως, ἡ, *projectio*: à ῥίπτω, *projicio*.

Ἐκροή, ῆς, ἡ, & ἔκρυσις, εως, ἡ, &

Ἔκροος, ου, ὁ, *effluxus*: ab ἐκ & ῥέω, *fluo*.

Ἐκρούσθην, *expulsus sum*, a. 1. ind. pass. verbi κρούω, *pulso*.

Ἐκρούσω, 2. sing. a. 1. m. ἐκρουσάμην, ω, ατο· ab eod. verbo.

Ἐκρύβην, *absconditus sum*, a. 2. ind. pass. ἔκρυβον, a. 2. act. &

Ἔκρυπτον, ες, ε. imperf. act. verbi κρύπτω, *abscondo*: f. 2. κρυβῶ.

Ἔκρυφα, perf. act. Att. pro κέκρυφα, *occultavi*, &

Ἔκρυψα, ας, ε, *abscondi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐκσιφωνίζω, *per siphonem evacuo*. Th. σίφων, *tubus & canalis*.

Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, *semen emitto*: à σπέρμα, *semen*, quod à σπείρω, *fero*.

Ἔκσπονδος, ου, ὁ, ἡ, *exclusus* vel *immunis à fœdere*; *fœdifragus*. Th. σπένδω, *paciscor*.

Ἐκστάδιος, ου, ὁ, ἡ, *sex stadiorum*: à στάδιος, vel -ον, *stadium*, quod ab ἵστημι, *statuo*.

Ἔκστασις, εως, ἡ, ECSTASIS, *stupor, admiratio*: item *excessus mentis*, ab ἐξίστημι, *de statu mentis dejicio, mente alieno*: ab ἐκ & ἵστημι, *sto*: f. στήσω. p. pass. ἐστάμαι, σαι.

Ἐκστατικὸς, ὁ, *attonitus, mente alienatus, furiosus*; item *dementans*: ab iisd.

Ἐκστρέφω, *inverto, immuto*: f. ψω p. ἐξέστροφα. p. pass. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται. ab ἐκ & στρέφω, *verto*, p. m. ἔστροφα.

Ἔκτα, 3. sing. Dor. pro ἔκτη. ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. verbi κτῆμι, f. κτίσω. p. ἔκτικα. p. pass. ἔκτισμαι. Th. κτείνω

κλείνω, *occido* : f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, & per Apocopen ἔκταν, & in 3. sing. ἔκτανε, & per Apoc. ἔκτα.

Ε'κτάϰα, Poët. pro ἐκτακα, perf. act. verbi κλείνω, *occido*.

Ε'κτάδην, & ἐκταδὸν, adv. *porrectim* : &

Ε'κταδιος, ου, *extensus*; item *amplus*. Th. τείνω, *tendo*.

Ε'κταθεὶς, εῖσα, a. 1. part. pass. ἐκταθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐκτείνω, *extendo* : ab ἐκ & τείνω, *tendo*.

Ε'κταθεν, Bæot. pro ἐκτάθησαν, *occisi sunt*, 3. pl. a. 1. pass. ἐκτάθην, verbi κλείνω, *interficio*.

Ε'κτακα, perf. ind. act. verbi κλείνω, *occido*.

Ε'κταμένος, & Poët. κταμένος, retracto accentu, Æol. perf. part. pass. verbi κλείνω. perf. pass. ἔκταμαι.

Ε'κτάμῃσι, Ion. Paragoge pro ἐκτάμῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, *excido* : quod ab ἐκ & τέμνω, *seco*, *scindo* : f. 2. ταμῶ. a. 2. ἔταμον. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ε'κταμμαι, perf. ind. pass. ἐκταμμένος, perf. part. pass. verbi κλείνω, *occido* : f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

Ε'κτάμνῃσι, Ion. pro ἐκτάμνῃ, 3. sing. sub. act. verbi τάμνω, *scindo*, Ion. & Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poët. inserto ν, & Ion. addito σι, 3. sing. a. 2. sub. verbi ἐκτέμνω, *excido* : ab ἐκ & τέμνω *seco* : a. 2. ἔταμον.

Ε'κταν, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἔκτην, verbi κτῆμι, *interficio*. Vel pro ἔκτειναν, & per Sync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. act. à κλείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτάομαι, *possideo* : a. 2. ἔκτην, 3. pl. ἔκτησαν, per Sync. ἔκταν.

Ε'κτανε, 3. sing. a. 2. act. ἔκτανον, verbi κλείνω, *occido* : f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

Ε'κτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθην, *interfectus sum*, a. 1. ind. pass. à κλείνω, perf. pass. ἔκταμαι.

Ε'κτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ε'κτανύω, f. ύσω, idem quod ἐκτείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Ε'κταξις, εως, ἡ, *ordinatio*, *instructio aciei*, ab ἐκτάττω, quod vide.

Ε'κτάραξις, εως, ἡ, *perturbatio* : ab

Ε'κταράσσω, vel -άττω, *perturbo* : f. ξω. p. ἐκτετάραχα. a. 1. ἐξετάραξα· ab ἐκ & ταράσσω, *commoveo*.

Ε'κτας, per Sync. pro ἔκτεινας, *occidisti* : ἔκταν, pro ἔκτειναν, a. 1. verbi κλείνω, vide in ἔκτα.

Ε'κτασις, εως, ἡ, *extensio*; item figuræ nomen quâ syllaba brevis producitur : ab ἐκτείνω, *extendo* : quod videas.

Ε'κτάσσω, vel -ττω, *instruo aciem*; item, *profero*, *delego*. Th. τάσσω vel -ττω, *ordino*.

Ε'κτάσω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo* : f. κτήσομαι. p. κέκτημαι. a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο.

Ε'κτατο, *interfectus fuerat*, 3. sing. plusq. p. ab ἐκτάμην, σο· verbi κλείνω. p. ἔκτακα. perf. pass. ἔκταμαι.

Ε'κτέατο, Ion. pro ἔκτηντο, seu ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. p. pass. Sic ἐκτέαται, Ion. pro ἔκτηνται, 3. pl. perf. Nota verò & ἔκτημαι, pro κέκτημαι, Ion. vel Att. dici, ut & ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτάομαι, *possideo*.

Ε'κτεθέντα, a. 1. part. pass. acc. sing. verbi ἐκτίθημι, *expono*.

Ε'κτεθραμμένους, acc. pl. perf. part. pass. verbi ἐκτρέφω, *enutrio* : ab ἐκ & τρέφω, *alo* : f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον.

Ε'κτείνας, αντος, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άτω, *extende*, a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ε'κτεινε, *occidit*, 3. sing. a. 1. ἔκτεινον, ας, ε, impert. à κλείνω, *occido* : f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Ε'κτείνω, EXTENDO, *educo* : f. ἐκτενῶ. p. ἐκτέτακα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω. a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ab ἐκ & τείνω, *tendo*.

Ε'κτελέοιτ' pro ἐκτελέοιτε, 2. pl. præs. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ε'κτελέσαις, Æol. pro ἐκτελέσας, *quum complevisset*, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ε'κτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, *efficiet*, f. 1. act. à τελευτάω *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Ε'κτελέω, *perficio* : ἐκτελέειν, præs. inf. f. έσω. p. ἐκτετέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. sub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐκτελέσαι, ab ἐκ & τέλος, *finis*.

Ε'κτελὴς, εος, ὁ, ἡ, *perfectus* : ab iisd.

Ε'κτέμνω, f. ἐκτεμῶ, p. ἐκτέτμηκα a. 2. ἐξέταμον, a. 2. inf. ἐκταμεῖν, *excido*, *amputo*, *castro*. Th. τέμνω, *scindo*.

Ε'κτένεια, ας, ἡ, *perpetuitas* : ἐν ἐκτενείᾳ, *perpetuò*, pro ἐκτενῶς· ab ἐκ & τείνω, *tendo*.

Ε'κτενέστερον, adverbialiter, *intentiùs*, *enixiùs* : compar. ab

Ε'κτενὴς, εος, ὁ, ἡ, *intentus*, *assiduus* : & hinc ἐκτενέως, Ion. pro

Ε'κτενῶς, *vehementer*, *impense*; *prolixè* : ab ἐκτείνω, quod videas.

Ε'κτενῶ, fut. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ε'κτέον, *habendum*, adv. positionis ab ἔχω, *habeo*.

Ε'κτη, SEXTA, ab ἕκτος, SEXTUS. Th. ἕξ, SEX.

Ε'κτημαι, pro κέκτημαι, *obtinui*, Ion. vel Att. perf. &

Ε'κτημένος, η, ον, *qui possidet aliquid*, perf. part. verbi κτάομαι, *possideo*.

Ε'κτηνται, pro κέκτηνται, *possident*, 3. pl. perf. ejusd. verbi.

Ε'κ τήνω, scil. χρόνω, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χρόνου,

χρόνε, *ex illo tempore.*

Ἐκτησάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐκτήσαντο, a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, *acquiro.*

Ἐκτίθεμαι, *expono*: & in 1. pl. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξετιθέμην, σο, το, a. 2. m. ἐξεθέμην, σο, το, & in 3. pl. ἐξέθεντο· ab ἐκ & τίθημι, *pono.*

Ἐκτικὴ, *HECTICA* febris: fœm. ab

Ἐκτικὸς, ȣ, *in habitu positus*: item *qui hectica febri laborat.* Th. ἔχω, *habeo.*

Ἐκτιμάω, f. ήσω, *valdè honoro, colo, æstimo*: &

Ἔκτιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *expers honoris*: ab ἐκ & τιμὴ. quod à τίω, *honoro.*

Ἐκτιναγμὸς, ȣ, ὁ, *excussio*: &

Ἐκτινάξατε, a. 1. imperat. ab

Ἐκτινάσσω, *excutio*: f. ξω. a. 1. ἐξετίναξα, a. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, & in 2. pl. ἐκτινάξατε, a. 1. m. ἐκτιναξάμην, a. 1. part. m. ἐκτιναξάμενος, ab ἐκ & τινάσσω, *quatio.*

Ἐκτίνω, f. ίσω, *exolvo, luo*: &

Ἐκτιννύω, idem. Th. τίω, *punio, solvo.*

Ἔκτισε, *creavit*, a. 1. ind. act. verbi κτίζω, f. σω, *condo*: p. ἔκτικα. a. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισις, εως, ἡ, *persolutio*: &

Ἔκτισμα, ατος, τὸ, *mulcta, judicatum*: à τίω, *solvo, punio.*

Ἔκτισαι, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι· verbi κτίζω, *creo*: a. 1. pass. ἐκτίσθην.

Ἐκτίω, f. ίσω; *punio, luo, solvo, rependo.* Th. τίω, idem.

Ἔκτοθεν, & ἔκτοθι, pro ἔκτοσθεν & ἔκτοσθι, *extrà*, regit genit. ab ἐκτὸς, *extrà.* Th. ἐκ, *ex.*

Ἐκ τοῖο, *ex quo tempore.*

Ἐκτοκίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *fœnori do*: à τόκος, *usura*, quod à τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ & τολμάω, *audeo.* Th. τόλμα, *audacia.*

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. verbi

Ἐκτολυπεύω, *perficio*: f. εύσω· ab ἐκ & τολυπεύω, *glomero.* Th. τολύπη, *lana carpta & operi parata.*

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, *excisio*: &

Ἐκτομίας, ȣ, ὁ, & ἔκτομος, *exsectus, castratus*: ab ἐκ & τέμνω, *seco*: Dicitur & Ion. ἐκτομίης, ȣ.

Ἐκτοξεύω, f. εύσω· *exhaurio*, propriè *pharetram.* Th. τόξον, *arcus.*

Ἔκτονα, præt. m. verbi κτείνω, *occido*: f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοπίζω, *è loco moveo peregrè abeo*: ab ἐκ & τόπος, *locus.*

Ἐκτόπιος, *peregrinus*: &

Ἔκτοπος, *loco suo emotus*; *inusitatus*: ab iisd.

Ἕκτορ', pro Ἕκτορα, acc. sing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, *SEXTUS, A, UM.* Th. ἕξ, *SEX.*

Ἐκτὸς, adv. *extra*, cum genit. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex, è, à.*

Ἔκτοσθεν, *extrà*, cum genit. ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

Ἔκτοσε, seu ἔκτοτε, *extrà*, ab ἐκτὸς, idem: quod ab ἐκ.

Ἐκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἐκτράπελος, *aversandus*: ab ἐκ & τρέπω, *verto.*

Ἐκτραπῇ, *deflectat*, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι, f. 2. pass. ab

Ἐκτρέπομαι, *diverto, deflecto, aversor*, cum acc. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, *deflexi*: f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι· ab ἐκ & τρέπω, *verto.*

Ἐκτρέπω, *deflecto.* Th. τρέπω, f. ψω, *verto.*

Ἐκτρέφω, *enutrio.* Th. τρέφω, f. θρέψω, *nutrio.*

Ἐκτρέχω, *excurro.* Th. τρέχω, *curro*, quod vide sis.

Ἐκτριβήσομαι, fut. 2. pass. ab ἐκτρίβω, *perdo.* Th. τρίβω, *tero.*

Ἐκτρίβω, f. ψω, p. φα, *extero.* Th. τρίβω, *tero.*

Ἐκτρίψαι, *absumere*: ejusd. a. 1. inf. act.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio, digressio, diverticulum*: &

Ἔκτροπος. *deflexus, malè moratus, dissentaneus*: ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, *verto*: p. m. τέτροπα.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, *enutritio, educatio.* Th. τρέφω, *nutrio*: præt. m. τέτροφα.

Ἐκτρυγάω, *vindemio*: à τρυγάω, idem; quod à τρύγη, *triticum, vindemia.*

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, *abortus*: ab ἐκτιτρώσκω, f. ἐκτρώσω, perf. pass. ἐκτέτρωμαι· ab ἐκ & τιτρώσκω, *vulnero.*

Ἔκτυπε, *intonuit*, 3. sing. a. 2. act. verbi κτυπέω, *resono.* Th. τύπτω, *verbero*: f. ψω.

Ἔκτυπος, ȣ, ὁ, ἡ, *expressus ex archetypo*: &

Ἐκτυπόω, ῶ, *exprimo, effingo, informo*: ab ἐκ & τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies, expressio*: &

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, idem: à perf. pass. antecced. verbi.

Ἐκτυφλόω, ῶ, *excæco*: & inde

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio*: à them. τυφλὸς, *cæcus.*

Ἕκτωρ, ρος, ὁ, *HECTOR*, Trojanorum dux. Priami filius.

Ἐκύδασσαι, 2. sing. a. 1. med. Ion. & Poët. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, *convitior.* Th. κύδος, ȣ, ὁ, *convitium.*

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, *cingo*, quod vide.

ἘΚΥ-

Ε'ΚΥΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, *SOCER*, vel *SOCERUS*, mariti pater. Et ἑκυρὰ, Ion. ἑκυρὴ, *socrus*, mariti mater: ut πενθερὸς, & -ρὰ, *socer*, & *socrus*, uxoris pater, & mater.

Ε'κυρσα, *incidi*: & in 3. pl. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, *incido*: f. ρῶ, & Æol. κύρσω.

Ε'κυρώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω, *sancio*. Th. κῦρος, εος, τό, *authoritas*.

Ε'κυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κύπτω, *incurvo me*: f. ψω.

Ε'κφαίνω, *profero*, *evulgo*: ab ἐκ & φαίνω, *in lucem edo*: f. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ε'κφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. & Bœot. 3. pl. a. 2. pass. ejusd. verbi.

Ε'κφανὴς, έος, ὁ, ἡ, *manifestus*, *illustris*: ab eod. verbo.

Ε'κφερέμεν, Ion. pro ἐκφέρειν, *efferre*, præs. inf. ab

Ε'κφέρω, εις, ει, *EFFERO*, *promo*, *profero*: f. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, a. 2. ind. act. ἐξένεγκον, a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. ab ἐκ & φέρω, *fero*.

Ε'κφεύγω, *EFFUGIO*, f. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, & ἐκφευξȣ̃μαι. a. 2. ἐξέφυγον. a. 2. sub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ. p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, *fugio*.

Ε'κφεύξῃ, 2. sing. & ἐκφευξόμεθα, 1. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω, quod vide.

Ε'κφοβέομαι, -ȣ̃μαι, *pertimesco*: &

Ε'κφοβέω, *terrefacio*: f. ήσω. perf. ἐκπεφόβηκα. a. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ & φοβέω, *terrefacio*, quod à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *fugio*, *timeo*: p. m. πέφοβα.

Ε'κφοβος, ȣ, ὁ, ἡ, *exterritus*, *consternatus*: ab eod. them.

Ε'κφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio*, *elatio funeris*, *divulgatio*: ab ἐκφέρω.

Ε'κφορέω, *effero exporto*. Th. φέρω.

Ε'κφόριον, ȣ, τὸ, *terræ proventus*: &

Ε'κφορος, ȣ, ὁ, ἡ, *exportatitius*, *divulgatus*, *percitus*: ab ἐκφέρω, *effero*. Them. φέρω, *fero*.

Ε'κφράζω, *eloquor*, *enarro*, *edissero*: part. præs. ἐκφράζων, οντος, part. præs. pass. ἐκφραζόμενος, η, ον, ab ἐκ & φράζω, *dico*: f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ε'κφρασις, εως, ἡ, *descriptio*: acc. ἔκφρασιν. gen. plur. ἐκφράσεων · ab ἐκφράζω, quod vide.

Ε'κφραστέον, adject. verbale ab ἐκφράζω.

Ε'κφροντίζω, *excogito*, *non curo*. Th. φροντὶς, *cogitatio*.

Ε'κφυγε, pro ἐξέφυγε, a. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, *effugio*: ab ἐκ & φεύγω, *fugio*: f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκφύγωσιν, 3. pl. a. 2. sub. πέφυγα, præt. m.

Ε'κφυσᾶν, *efflare*. Th. φυσάω, *inflo*.

Ε'κφύω, *enascor*, *germino*: f. ύσω. p. ἐκπέφυκα. a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, *nascor*.

Ε'κφωνέω, f. ήσω, *exclamo*, *evoco*, *pronuntio*: Th. φωνὴ, *vox*.

Ε'κφώνησις, εως, ἡ, *exclamatio*, *pronuntiatio*, *evocatio*: à perf. pass. præc. verbi.

Ε'κχέω, *effundo*, *exhaurio*: f. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. act. ἔκχεον, άτω. 2. pl. ἐκχέατε, *effundite*. a. 1. inf. act. ἐκχέαι. imperf. pass. ἐξεχεόμην, ȣ́μην, ȣ, ὁ, έετο, εῖτο. Th. χέω, *fundo*.

Ε'κχρᾶν, *sufficere*, *satis esse*, præs. inf. à χράω, *do mutuo*.

Ε'κχρέσει, *utile erit*: q. d. ἐν χρήσει ἔσται.

Ε'κχυθεὶς, έντος, *effusus*, a. 1. part. pass. &

Ε'κχυθήσομαι, f. 1. ind. pass. &

Ε'κχυντο, *effundebantur*, pro ἐξεκέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. ab

Ε'κχύω, vel ἐκχύνω, *effundo*: f. ἐκχύσω. p. ἐκκέχυκα. a. 1. ἐξέχυσα. præs. pass. ἐκχυνόμαι. perf. pass. ἐκκέχυμαι. a. 1. pass. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. pass. ἐκχυθήσομαι, ῃ, εται. ab ἐκ & χύω, seu χύνω, idem ac them. χέω, *fundo*.

Ε'κχωρέω, *excedo*, *discedo*. ἐκχωρείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. *excedant*: f. ήσω. p. ἐκκεχώρηκα. a. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, *proficiscor*.

Ε'κψύχω, *animam efflo*, *exspiro*: f. ξω. p. ἐξέψυχα. a. 1. ἐξέψυξα. ab ἐκ & ψύχω, *spiro*.

Ε'κώλυσε, *prohibuit*, a. 1. ind. act. à κωλύω, *impedio*, *veto*: f. σω. p. κα.

Ε'ΚΩ'Ν, όντος, *voluntarius*: & in f. g. ἑκȣ̃σα, ης, *volens*. Hinc ἑκȣ́σιος, ȣ, ὁ, ἡ, *spontaneus*. ἑκȣσίως, adverb. *ultrò*, *sponte*. ἀέκων & ἀεκȣ́σιος, ἄκων & ἀκȣ́σιος, *non voluntarius*, *invitus*.

Ε'λάα, ας, ἡ, *OLIVA*, fructus oleæ. Th. ἐλαία, *olea* arbor.

Ε'λάαν, *incitare*, Poët. pro ἐλάειν, ἐλᾶν, præs. inf. ab ἐλάω, sic in 3. sing. præs. ind. ἐλάει, ἐλᾷ, & Poët. ἐλάᾳ, *cursum init*: verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

Ε'λάασκον, ες, ε, *ducebam*, imperf. Ion. pro ἤλαον vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω vel ἐλαύνω, a. 1. ἤλασα.

Ε'λαβον, ες, ε, & Dor. ἐλάβον, *sumpsi*, a. 2. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι.

Ε'λαθεὶς, *transfixus*, a. 1. part. pass. ab ἠλάθην, verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. perf. pass. ἤλαμαι.

Ε'λαθον, ες, ε, *latui*: a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *lateo*: f. λήσω. p. m. λέληθα.

Ε'ΛΑΙ'Α, ας, ἡ, *OLEA*, *OLIVA*, arbor: hinc ἀγριέλαιος, ȣ, *agrestis oliva*.

Ε'λάϊνος, (& ἐλαΐνεος, Poët. Epenth. τȣ̃ ε,) ȣ, ὁ, ἡ, *oleaginus*: ab ἐλαία.

Ε'λαιον, ȣ, τὸ, *OLEUM*. Th. ἐλαία.

Ε'λαιόω,

Ἐλιίῳ, Dor. pro ἐλαίας, ab ἔλαιον.
Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, *olivetum*. ἐλαιὼν, idem. Th. ἐλαία, *olea*.
Ἔλακον, ες, ε, a. 2. verbi λακέω, *sonitum do*: præt. m. λέλακα.
Ἐλαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile. Hebr. *latitans*.
Ἔλαμψα, ας, ε, *splenduit*, a. 1. act. verbi λάμπω, *luceo*.
Ἔλασ', pro ἔλασε, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐλαύνω, vide ἐλάσαι.
Ἐλάσαι, *compulisse*, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.
Ἔλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐλαύνω. a. 1. part. ἐλάσας, αντος, & Poët. ἐλάσσας.
Ἐλάσασκε, Poët. & Ion. pro ἤλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, *impello*.
Ἐλάσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro ἐλάσαιμι, αις, verbi ἐλαύνω.
Ἐλάσιππος, ου, ὁ, *equorum agitator*, ἐλαύνων ἵππους.
Ἔλασις, εως, ἡ, & Ἐλασία, ας, ἡ, *agitatio*, *militaris expeditio*: ab ἐλαύνω, *agito*.
Ἔλασκε, Ion. & Poët. pro ἤλαε, seu ἤλαυνε, imperf. verbi ἐλάω seu ἐλαύνω. f. ἐλάσω.
Ἔλασμα, ατος, τὸ, *lamina ductilis*: ab ἐλαύνω, *agito*.
Ἐλασσάμενος, Poët. a. 1. part. m. ἠλασάμην, ας, ε, a. 1. ind. Poët. ab eod. verbo.
Ἔλασσε, *trajecit*, 3. sing. a. 1. Poët. ut & ἐλάσῃ, *abigat*, 3. sing. a. 1. sub. ejusd. verbi.
Ἐλάσσω, accus. contr. pro ἐλάσσονα, οα, ω. ab
Ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, (& ἐλαχίων,) ονος, ὁ, ἡ, *minor*. ἐλάττονες, *pauciores*: compar. à positivo ἐλαχὺς, *parvus*: in superl. ἐλάχιστος.
Ἐλαστρέω, *agito*, *impello*: ab ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, *impulsor*. Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.
Ἐλάσω, *abigam*, f. 1. verbi ἐλαύνω, f. άσω.
Ἐλάτεια, ας, ἡ, *Elatia*, nomen propr.
ἘΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, *abies*: at ἐλάτης & ἐλάτῃσι, pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. inde ἐλάτινος, *abiegnus*.
Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, *agitator*, *auriga*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.
Ἐλατίνη, herbæ nomen: &
Ἐλάτινος, ου, & Poët. εἰλάτινος, *abiegnus*: ab ἐλάτη, *abies*.
Ἐλατόμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λατομέω, *exscindo*: f. ήσω. à λατόμος, ου, ὁ, *lapicida*; quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, & τόμος, *frustum*: ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo*.
Ἔλαττον, adverbialiter, pro ἐλαττόνως, *minùs*, *parum*: &
Ἐλαττόνως, *minùs rariùs*: &
Ἐλαττονέω, *minus habeo*: f. ήσω. a. 1. ἠλαττόνησα. à them. ἐλαχὺς, *parvus*.
Ἐλαττονωθῶσιν, an ἐλαττονηθῶσιν, legend. 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.
Ἐλαττόω vel -σσόω, *minuo*, *diminuo*: f. ώσω. a. 1. ἐλάττωσα. perf. ἠλάττωκα. præs. inf. pass. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺς, *parvus*: ἐλάσσων vel -ττων, *minor*.
Ἐλάττωμα vel -σσωμα, ατος, τὸ, *vitium*, *defectus*: à præc. verbo.
Ἐλάττων, vide ἐλάσσων.
Ἐλάττωσις, εως, ἡ, *diminutio*: ab ἐλαττόω vide.
Ἐλαυνέμεν, præs. inf. Ion. pro ἐλαύνειν. ἐλαύνειν σκόπον, *scopum attingere*. ἔλαυνε, præs. imperat. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.
Ἐλαύνοι, 3. sing. præs. opt. act. &
Ἐλαύνοντ', pro ἐλαύνοντε, *impellentes*, nom. dual. part. præs. ab
ἘΛΑΥ'ΝΩ, Dor. ἐλαύνω, *agito*, *proveho*, *duco*: f. άσω, q. ab ἐλάω. p. ἤλακα, & Attic. ἐλήλακα. Hinc perf. part. act. ἐληλακὼς, ότος. imperf. pass. ἐλαυνόμην, ου, ετο. perf. pass. ἐλήλαμαι, σαι, ται.
Ἐλάφειος, ου, ὁ, ἡ, *cervinus*: &
Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab
ἜΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *cervus*, *cerva*: quasi ἐλεῖν ὄφεις, quod serpentes è cavernis trahat.
Ἐλαφρία, ας, ἡ, *levitas*: ab
ἘΛΑΦΡΟ'Σ, ὰ, ὸ, ἡ, *levis* & *celer*, instar cervi, (dictum enim volunt q. ἐλαφηρὸς, ab ἔλαφος.) item *levis*: hinc
Ἐλαφρότερος, ου, *levior*: compar. &
Ἐλαφρῶς, *leviter*, *celeriter*: ab ἐλαφρὸς, *levis*.
Ἔλαχεν, *sortitus est*, 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, *sortior*: f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε, p. m. λέλογχα.
Ἐλάχηνε, a. 1. act. verbi λαχαίνω, *fodio*.
Ἐλάχιστα, adverbialiter, *minimè*, οὐκ ἐλάχιστα, *inprimis*: ab
Ἐλάχιστος, ου, *minimus*, *paucissimus*, *brevissimus*: superl. & compar. ἐλάσσων, *minor*, a μικρὸς, vel them. ἐλαχὺς, *parvus*; exinde novus comparat.
Ἐλαχιστότερος, *minimo minor*: Ephes. 3.8.
Ἔλαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχεν.
Ἐλαχυπτέρυξ, γος, *qui alas vel pinnas parvas habet*. μικροπτέρυξ, ab ἐλαχὺς, *parvus*, & πτέρυξ, γος, ἡ, *ala*.
ἘΛΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *parvus*, ut μικρὸς, comp. ἐλάσσων. superl. ἐλάχιστος, *minimus*.
Ἐλάω, *agito*, *arceo*: Poët. pro th. ἐλαύνω.
Ἔλδεαι, Ion. pro ἔλδῃ, 2. sing. præs. ab
ἜΛΔΟΜΑΙ, ἡ, εται, & per Prosth. Poët. ἐέλδομαι, *desidero*, *cupio*, *appeto*: hinc
Ἔλδωρ, & ἐέλδωρ, ορος, τὸ, *desiderium*.
Ἕλε, & ἕλ', *interfecit*, *rapuit*, 3. sing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, *capio*; f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Ἐλεάζαρ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Dei auxilium*.

Ἐλεαίρω, f. αρῶ, *misereor*, idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, *misericordia*.

Ἐλιακείμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Deus restituet*.

ἘΛΕΑ'Σ, avis nomen; vel ἐλέα, quia paludes inspectat; quæ ἕλη.

Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, *ELEGIACUM carmen*: ab ἔλεγος, idem.

Ἐλεγκτικὸς, ῆ, *redargutorius*, *reprehensorius*: &

Ἐλεγκτὸς, ῦ, *reprehensibilis*: &

Ἐλεγμὸς, ῦ, ὁ, *redargutio*, *reprehensio*: omnia ab ἐλέγχω.

Ἐλεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. &

Ἐλέγξῃς, *spreveris*, 2. sing. a. 1. sub. act.

ἔλεγξον, άτω, *argue*, a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, *arguo*, *reprehendo*.

Ἔλεγξις, εως, ἡ, *redargutio*: ab eodem them.

Ἐλέγον, Dor. pro ἔλεγον, imperf. verbi λέγω.

ἘΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, *lamentatio*, *luctus*, *ELEGIA*, *carmen lugubre*: q. ab ἐλεέω, vel ἒ λέγω, flentium vox.

Ἐλεγχείη, ης, ἡ, *probrum*: &

Ἐλεγχὴς, έος, ὁ, ἡ, *vituperabilis*: &

Ἐλέγχιστος, ejusd. superl. *probris dignissimus*, vel *notatus*: &

Ἐλεγχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ab ἐλέγχω, quod vide.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*: & in pl. ἐλέγχεα. &

Ἔλεγχος, ου, ὁ, *ELENCHUS*, *argumentum*, *probatio*: ab

ἘΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, *arguo*, *argumentis* (vel *exemplis*) *demonstro*, *convinco*, *refuto*. a. 1. ἤλεγξα. a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω. perf. ἤλεγχα. ἐλέγχομαι, *redarguor*, *reprehendor*. perf. pass. ἤλεγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ἠλέγχθην. a. 1. sub. pass. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ.

ἘΛΕΔΩ'ΝΗ ης, ἡ, *ELEDONA*, species quædam polypi.

Ἐλέειν, *capere*, Dialys. Ion. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Ἐλεεινὸς, ου, *miserabilis*: ab ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia*.

Ἐλεεῖσθαι, præs. inf. ab

Ἐλεέομαι, *consequor misericordiam*: vid. seq.

Ἐλεέω, -ῶ, *misereor*, cum accus. f. ήσω. a. 1. ἠλέησα. a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω. a. 1. sub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐλεῆσαι. perf. act. ἠλέηκα. præs. pass. ἐλεέομαι, *misericordiam consequor*. perf. ἠλέημαι. part. ἠλεημένος. a. 1. ἠλεήθην. a. 1. sub ἐλεηθῶ, ῇς. part. ἐλεηθεὶς, ένος. f. 1. ἐλεηθήσομαι. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia*.

Ἐλεηθῶσιν, *misericordiam consequantur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, *misericors*: ab ἐλεέω.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, *misericordia*, *ELEEMOSYNA*: donum quod in pauperes erogatur. Angl. contractius, Alms, & inde an Almoner: ut Lat. Elemosynarius: ab ἐλεήμων, quod vide.

Ἐλέησε, *misertus fuit*: 3. sing. a. 1. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.

Ἐλέησον, άτω, a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.

Ἐλεητὺς, ύος, ἡ, *commiseratio*. Poët. Th. ἔλεος, idem.

Ἐλείθυια, ας, ἡ, idem quod Εἰλείθυια, *Lucina*, quod vide.

Ἑλεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *interficio*, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐλειὸς, ῦ, ὁ, *glis*; ab ἕλος, εος, τὸ, *palus*.

Ἐλελείψασκον, *reliqui*, Ion. pro ἔλειψα. a. 1. ind. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἔλεκτο, *concubuerat*, Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. verbi λέγομαι, *cubo*. f. ξομαι. p. λέλεγμαι.

ἘΛΕΛΕΥ', *acclamatio bellica*: an ab ἐλελεῦ ἰὴ, ab *hallelujah*, id est, *laudate Dominum*.

Ἐλελήθει, pro ἐλελήθει, Ion. *oblitus erat*, 3. sing. plusq. p. m. & in 3. pl. ἐλελήθεισαν, correpta Att. penultima: verbi λανθάνω, *lateo*: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. præt. m. λέληθα.

Ἐλέλιζεν, *torquebat*, imperf. Ion. ab

Ἐλελίζω, *quasso*, *convolvo*. Them. εἰλέω, *verso*.

Ἐλελίζω, etiam, *clamo*: ab ἐλελεῦ.

Ἐλέλικτο, *convolutus erat*, pro ἐλήλικτο, 3. sing. plusq. p. pass. ab ἑλίσσω, *volvo*: f. ξω. p. ἥλιχα. perf. pass. ἥλιγμαι, & per reduplic. Attic. ἐλήλιγμαι, unde plusq. p. ἐληλίγμην, ξο, κτο, sublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Them. εἰλέω, *verso*.

Ἐλελίξαις. Æol. pro ἐλελίξας, a. 1. part. ab ἐλελίζω, *pulso*, *quatio*. Them. εἰλέω, *verso*.

Ἐλέλιξεν, *commovit*, a. 1. ind. act. ab

Ἐλελίσσω, f. ξω, p. χα, *circumago*, quod ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. εἰλέω, *verso*.

Ἐλελίχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, ejusd. 3. pl. a. 1. pass.

Ἐλελόγχει, 3. sing plusq. p. m. verbi λαγχάνω, *sortior*. f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Ἐλελοίπεσαν, *omiserant*. Att pro ἐλελοίπεισαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi λείπω, *linquo*. f. ψω. p. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Ἕλεν pro εἷλεν, *invasit*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. (dempto augmento,) verbi αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

ἙΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, & Dor. Ἑλένα, *HELENA*, item

item *vas.* Sed ἑλένη, seu ἑλάνη, *lampas. fax.*

Ἑλένιον, ου, τό, festum in honorem Helenæ. Est & ἑλένιον, herbæ quædam è lacrymis Helenæ nata.

Ἐλέξατο, *dormivit*, a. 1. m. verbi λέγομαι, f. λέξομαι.

Ἑλεόθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, *genitus*, seu *nutritus in paludibus*: ab ἕλος, εος, το, *palus*, & τρέφω, *alo*.

Ἐλεοῖσιν, *mensis*, dat. pl. Ion. ab ἐλεὸς, quod vide.

Ἐλεὸν, *miserè*, per Sync. pro ἐλεεινὸν· ab ἐλεεινὸς, *miser*· quod ab ἐλεέω, *misereor*. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia*.

ἜΛΕΟΣ, ου, ὁ, *misericordia*, *commiseratio*: vel ἔλεος, εος, τό. Hinc ἐλεεινὸς, *miserabilis*: ἐλεέω, *misereor*: ἐλεήμων, *misericors*: ἐλεημοσύνη, *eleemosyna*, *misericordia*.

ἘΛΕΟΣ, ου, ὁ, sive ἐλεὸν, οῦ, το, *mensa quoquinaria*, unde coquus ἐλεῖ, id est, accipit coquenda.

Ἐλέπισα, ας, ε, a. 1. verbi λεπίζω, *decortico*, quod vide.

Ἑλέσθαι, *instituisse*, *capere*, a. 2. inf. m. verbi αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. m. εἱλόμην.

Ἕλεσθε, *sumite*, 2. pl. ἑλέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Ἑλετὴ, ῆς, ἡ, *quæ capi potest*, ab ἑλετὸς, ἡ, ὸν, quod ab αἱρέω, *capio*.

Ἑλέτην, *interfecerunt*, a. 2. act. dual. ἕλετο, pro εἵλετο, *abstulit*, 3. sing. a. 2. m. verbi αἱρέω.

Ἕλευ, *elige*, Dor. pro ἑλοῦ, ἑλέσθω, a. 2. imperat. m. verbi αἱρέομαι.

Ἐλευθερία, ας, ἡ, *libertas*: &

Ἐλευθερότης, ητος, ἡ, *ingenuitas*, *liberalitas*: &

Ἐλευθέριος, ου, ὁ, ἡ, *liberalis*, *ingenuus*: ab

ἘΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, ου, ὁ, *LIBER*; cui δοῦλος, opponitur. ἐλευθέρα, ας, ἡ, *libera*. Adjective ἐλεύθερος, α, ον, *liber*, *a*, *um*, *immunis*.

Ἐλευθεροῦντας, acc. pl. part. præs. ab

Ἐλευθερόω, *libero*. f. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα. a. 1. ἠλευθέρωσα. a. 1. sub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἠλευθέρωμαι. a. 1. pass. ἠλευθερώθην. a. 1. part. pass. ἐλευθερωθεὶς, έντος. f. 1. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, *liber*.

Ἐλευθέρως, & -ίως, adv. *liberaliter*, *ingenuè*: ab eod. th.

Ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, *liberatio*: &

Ἐλευθερωτὴς, οῦ, ὁ, *liberator*. à perf. pass. verbi ἐλευθερόω, cujus them. ἐλεύθερος, *liber*.

Ἐλευθηὸς, & ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nom. propr. urbis in Bœot.

Ἐλεύθω, *venio*, inus. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*. at

Ἐλευθὼ, εἰλείθυια, *Lucina*, quod invocetur, ut partus veniat in lucem. ab ἐλεύθω, *venio*.

Ἔλευσις, εως, ἡ, *adventus*. ab inusit. ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι.

Ἐλεύσομαι, ῃ, εται, *veniam*, & in 3. pl. ἐλεύσονται, f. 1. m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. m. verbi ἔρχομαι, *venio*. a. 2. m. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε.

ἘΛΕΦΑΙ'ΡΩ, & ἐλεφαίρομαι, *decipio*, *noceo*, *lædo*. 3. sing. imperf. ἐλεφαίρετο.

Ἐλεφάντειος, Ἐλεφαντικὸς· & Ἐλεφάντινος, ου, *ELEPHANTINUS*, *eburneus*. ab

ἘΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, *ELEPHAS*; item *ebur*, dens elephantis, hinc ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, *lepra*.

Ἐλέχθην, ης, η, *dictus sum*, a. 1. ind. pass. à λέγω, *dico*. f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα.

Ἔλεψε, *decorticavit*, 3. sing. a. 1. act. à λέπω, f. ψω. a. 2. ἔλαπον.

ἙΛΗ, & εἵλη, ης, ἡ, *calor Solaris*: hinc εἵλησις, εως, ἡ, *æstus*. Sed

Ἕλῃ, a. 2. sub. act. q. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, *capio*, a. 2. εἷλον, & dempto ι, (quod pro augmento accipit ἕλω,) in sub. ἕλω, ῃς, ῃ.

Ἕλνα, pro ἔλησα, Poët. à λάω, λῶ, *volo*. pro θέλω, per Aphæresin syllabæ initialis.

Ἕληαι, *ceperis*, a. 2. sub. m. Ion. pro ἕλῃ· ab αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον· & sub. ἕλωμαι, tanquam ab ἕλω, inus. expuncto ι, quod pro augmento ἕλω, recipit, ut in ἕλῃ dictum.

Ἐλήθετο, *oblitus est*, Ion. pro ἐλάθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi λανθάνω, f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Ἐλήλακα, *abegi*, perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, *agito*. f. ἐλάσω.

Ἐληλάκεσαν, *ejecerant*, Att. pro ἠλάκεισαν, 3. pl. plusq. p. ejusd. verbi.

Ἐληλακότες, *provecti sunt*, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejusd. verbi.

Ἐλήλαμαι, & ἐληλάμην, perf. & plusq. p. pass. *abactus sum*. &

Ἐληλαμένος, *summotus*, pro ἠλαμένος, perf. part. Att. ab ἐλαύνω, *abigo*.

Ἐλήλαται, Att. pro ἤλαται, ejusd. perf. 3. pers. & ἐλήλατο, *immissus erat*, Att. pro ἤλατο, plusq. p.

Ἐλήλεγκται, *redargutus est*, perf. Att. pass. pro ἤλεγκται, verbi ἐλέγχω, *redarguo*.

Ἐλήλεγμαι, *convictus sum*, pro ἤλεγμαι. perf. ind. pass. Att. ab eod. th.

Ἐληλέδαται, Ion. pro ἐλήλανται, seu ἐληλαμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. verbi ἐλαύνω.

Ἐληλουθὼς, perf. part. m. Att. & Æol. pro ἐληλυθὼς, verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. præt. m. ἤλυθα. &

Ἐλήλουθα, Att. & Æol. ἐλήλυθα, pro ἤλυθα, *veni*, perf. m. ejusd. verbi.

Ἐληλύθειν, *veneram*, & in 3. pl. ἐληλύθεισαν, Att.

Att.

Att. pro ἐληλύθεισαν, plusq. p. m. ejusd. verbi.
Ε'ληλυθυῖα, *adveniens*, præt. part. m. f. g. à mascul. ἐληλυθὼς, quod à præt. m. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.
Ε'ληξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, *cesso*. f. ξω
Ε'λήφθης, *sumptus es*, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, *sumo*. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Ε'λθὲ, Att. pro ἔλθε, *veni*, a. 2. imperat. &
Ε'λθεῖν, a.2.inf. ἔλθοι, a.2.opt. ἔλθῃς, a. 2. sub. verbi ἔρχομαι, *venio*.
Ε'λθέμεν, Ion. & ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a.2. inf. ejusd. verbi.
Ε'λθεῖν, etiam &
Ε'λθῶ, Dores dicunt pro ἐλθεῖν, *venire* vel *venisse*, a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλθον. verbi ἔρχομαι
Ε'λθῃς, ἔλθῃ, 2. & 3. sing. a. 2. sub. act. sic & ἔλθῃσι pro ἔλθῃσι, quod ejusd. verbi Ion. pro ἔλθῃ, a.2. sub. σι, Paragog.
Ε'λθοι, *venerit*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οιο, a.2. opt. m. ejusd. verbi.
Ε'λθὸν, a. 2. part. n. g. ἐλθόντ' pro ἐλθόντε, nom. dual. ἐλθόντα, acc. sing. m. g. ab ἐλθὼν, a. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, *venio*.
Ε'λθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. ejusd. particip. Ion. & Poët. pro ἐλθοῦσιν.
Ε'λθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. Sic ἔλθοισαν, in Bibliis pro ἔλθοιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.
Ε'λθοῦσ' pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod. verbo.
Ε'λθω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. &
Ε'λθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio*. a. 2. ἦλθον.
Ε'λιγήσομαι, *complicabor*, f. 2. ind. pass. verbi ἑλίσσω, vel -ττω, a. 2. ἤλιγον. a. 2. pass. ἡλίγην. Th. εἱλέω, *verso*.
Ε'λιέζερ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Deus restituet*.
Ε'λιθοβόλεον, ουν, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, *lapidibus ferio*. à λίθος, *lapis*, & βάλλω, *jacio*. p. m. βέβολα.
Ε'λικας, acc. pl. *curvas*. ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen*, & adject. sumitur pro *intortus*. Th. εἱλέω, *verso*.
Ε'λίκη, ης, ἡ, nomen urbis in Achaia, terræ motu sublatæ: item ursa major, inter astra: item ab Arcad. *Salix*, quòd tortilis sit.
Ε'λικοβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ: Veneris Epith. ab
Ε'λικὸς, οῦ, *volubilis*, *niger*. ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. εἱλέω, idem.
Ε'λικτὸς, ἡ, ὸν, *involutus*, *intortus*, *curvus*: quod ab ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. εἱλέω, *volvo*.
Ε'λικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis, nomen habens ab anfractuosis viis. Hinc
Ε'λικωνιάδες *Musæ*. dat. pl. Ε'λικωνιάδεσσι. &
Ε'λικώνιαι παρθένοι, pro Musis.
Ε'λίκωπες, nom. pl. ab ἑλίκωψ, *cui oculi versatiles*, *nigri*, vel *rotundi*: ab ἑλικὸς, *volubilis*, *niger* quod ab εἱλίσσω, *volvo*. (Th. εἱλέω, *verso*.) & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Ε'λίκωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας, *à remis circumvertendis*.
Ε'λικώπιδα, acc. sing. *limis oculis contuentem*. ab
Ε'λικῶπις, ιδος, ἡ. Dicitur de puella, *quæ amantium oculos ad se trahit*: vel, *quæ nigris oculis est decora*, vel, *cui oculi sunt volubiles*, & *rotundi*. ab iisd. ac ἑλίκωψ. suprà.
Ε'ΛΙΝΝΥ'Ω, & ἐλινύω, *quiesco*, *otior*, *sedo*. q. ab εἰλέω, *concludo*. ut sit conclusum velut vivere.
Ε"ΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, *ramus*. q. ab εἰλεῖσθαι, *circumagi* agitatur in arbore.
Ε'λιξ, & εἷλιξ, ικος, ἡ, *volumen*, *involucrum*, *gyrus*, *clavicula*, *armilla*, *annulus*, item *species hederæ*. Adjective etiam, pro *intorto* & *implicito*, *volubili*. Ab ἑλίσσω. Th. εἱλέω, *volvo*.
Ε'λιοὺδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *laus Dei*.
Ε'λίπανα, ας, ε, a. 1. act. à λιπαίνω, *pinguefacio*, f. ανῶ.
Ε"λιπον, ες, ε, *reliqui*. & in 3. pl. ἔλιπον a. 2. act. verbi λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα. p. m. λέλοιπα.
Ε'λισάβετ, nomen mulieris, ἄκλιτον. Hebr. *Deus juravit*.
Ε'λισσαῖος, αίου, nomen Prophetæ. Hebr. à *Deo salus*.
Ε'λισσέμεν & ἑλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσειν, præs. inf. verbi ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. εἱλέω, *volvo*.
Ε'λίσσετο, 3. sing. & ἑλίσσονθ' pro ἑλίσσοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi λίσσομαι, *supplico*.
Ε'λισσομένη, præs. part. pass. f. g. ab
Ε'λίσσω, vel -ττω, & εἱλίσσω, seu -ττω, *volvo*, *circumvolvo*, *complico*. f. ξω, p. εἵλιχα. (pro augmento enim ἑλίσσω, post ε adsciscit ι) perf. pass. εἵλιγμαι, ξαι, κται. Th. εἱλέω, *verso*.
Ε"λιφθεν, *relicti sunt*, Bœot. seu Æol. Syncop. pro ἐλείφθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λείπω, *linquo*. f. ψω a. 2. ἔλιπον.
Ε'λίχρυσος, vel ἑλειόχρυσος, ου, ὁ, planta agrestis, florem aurei coloris habens. εἶδος φυτοῦ, οὗ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ, καὶ οἷον χρυσοειδές. Interp. Theocr. in Idyl. 1.
Ε"λκε, *trahebat*, imperf. Ion. pro εἷλκον, ες, ε. ἕλκεο, Ion. pro ἕλκου, præs. imperat. pass. verbi ἕλκω, *traho*, f. ἕλξω. quod vide.
Ε"λκει, *ulceri*, dat. sing. ab ἕλκος, *ulcus*.
Ε'λκέμεν, præs. inf. Ion. pro ἕλκειν, ab ἕλκω, *traho*.

 Ε"λκεο,

Ἕλκιο, vide in ἕλκω.

Ἑλκεσίπεπλ☉, ὁ, ἡ, *longa veste induta*, ab ἕλκω, *traho*, & πέπλ☉, ου, ὁ, *vestimentum muliebre*.

Ἕλκετο, *traxit*, imperf. pass. Ion. pro εἵλκετο · ab ἕλκω, *trabo*. quod vide.

Ἑλκεχίτων, ωνο☉, ὁ, ἡ, *cui longa est tunica*. ab ἕλκω, *trabo*, & χιτὼν, *tunica*.

Ἑλκέω, -ῶ, f. ήσω. idem quod th. ἕλκω, *trabo*; item *dilacero*, *violo*.

Ἑλκηδὸν, adv. *tractim*, *luctando*, *attrahendo* ut supplantetur. Th. ἕλκω.

Ἑλκηθμὸς, ῦ, ὁ, *violenta tractio*: ab ἑλκέω, *trabo*.

Ἑλκίζω, f. ίσω, idem ac them. ἕλκω, *trabo*.

ἝΛΚΟΣ, εο☉, τὸ, *VLCVS*: dat. sing. ἕλκεϊ, ἕλκει. q. ab ἕλκω, *trabo*. ob distractionem cutis, & continui divulsionem: vel quòd vitiosos attrahat humores.

Ἑλκόω, *exulcero*, f. ώσω. p. ἥλκωκα. perf. pass. ἥλκωμαι, unde part. ἡλκωμένο☉. Th. ἕλκο☉, *ulcus*.

Ἑλκτικὸς, ῦ, *tractorius*, *attractivus*: &

Ἑλκτὸς, ῦ, *tractus*, *ductilis*: à th. ἕλκω, *trabo*.

Ἑλκυσμὸς, ῦ, ὁ, &

Ἕλκυσις, εως, ἡ, *tractio*: &

Ἑλκυστάζω, *trabendo rapto*: ab

Ἑλκύω, *trabo*. f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα. (per ι enim ἑλκύω facit incrementum.) a. 1. inf. act. ἑλκύσαι. a. 1. part. ἑλκύσας, αντ☉. ab

ἝΛΚΩ, *trabo*. & Metaph. *vivo cum aliquo*. imperf. εἷλκον. (augetur etenim ἕλκω, ι post ε recipiendo.) f. ξω. p. χα. hinc ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*. ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem. ὁλκὸς, ῦ, ὁ, *tractus*. ἑλκέω, & ἑλκύω, *trabo*. ἑλκυστικὸς, *attractivus*.

Ἑλκώδης, εο☉, ὁ, ἡ, *ulcerosus*: &

Ἕλκωμα, ατο☉, τὸ, *ulceratum*: &

Ἑλκωματικὸς, ῦ, *ulcerativus*: &

Ἕλκωσις, εως, ἡ, *ulceratio*: omnia à th. ἕλκο☉, *ulcus*.

Ἕλλαβε, *sumpsit*, Poët. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ἑλλάδ☉, gen. sing. ab Ἑλλὰς, quod vide.

Ἑλλαμβανόμεν☉, η, ον, *captus*, *apprehensus*, pro ἐνλαμβανόμεν☉. Th. λαμβάνω.

Ἑλλάμπω, *illustro*: &

Ἑλλάμψεσθαι, Ion. & Poët. f. 1. m. pro λαμπρὸν γενήσεσθαι, *clarum ac illustrem fore*: ex ἐν & λάμπω, *splendeo*.

Ἕλλαν, ανο☉, ὁ, Dor. pro Ἕλλην, Atticè etiam pro Ἑλληνικὸς ponitur. hinc

Ἑλλάνιο☉ πατὴρ, pro Ἑλλήνιο☉.

Ἑλλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ἑλληνοδίκης, ου, ὁ, idem valet ac si dicas, Ἑλλήνων δικαστὴς, *Græcorum judex*.

Ἑλλὰς, άδο☉, ἡ, *Græcia*, dat. Ἑλλάδι, acc. Ἑλλάδα. Interdum adjectivè pro ἑλληνική. Th. Ἕλλην, quod videas.

Ἑλλάσαι, Poët. pro ἐλάσαι, *abegisse*, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, *agito*. f. ἐλάσω.

Ἑλλάσποντ☉, ου, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντ☉, ου, ὁ, *HELLESPONTVS*.

Ἕλλαχον, Poët. pro ἔλαχον, *sortitus sum*. a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, *sortior*. a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ. præt. m. λέλογχα.

ἙΛΛΕΒΟΡΟΣ seu ἐλλέβορ☉, ου, ὁ, *HELLEBORVS*, *veratrum*. παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quod capiat seu suffocet esu.

Ἑλλεδανοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

Ἑλλεδανὸς, ῦ, ὁ, *vinculum restis*. ab ἕλλω, *stringo*. Th. εἰλέω, *coarcto*.

Ἑλλειπὴς, έο☉, ὁ, ἡ, idem ac ἐλλιπὴς, quod adeas: ab

Ἑλλείπω, εις, ει, *relinquo*, *prætermitto*, *deficio*: à λείπω, *linquo*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἕλλειψις, εως, ἡ, *derelictio*, *prætermissio*, *defectus*; item figura. ab ἐλλείπω. Th. λείπω.

Ἕλλερα, *mala*: quasi ab ὀλλύω, *perdo*.

Ἕλλεχ☉, ὁ, ἡ, *vulgatus*, *qui est in omnium ore & sermone*: ab ἐν & λέχη, ης, ἡ, *sermocinatio*.

ἝΛΛΗΝ, ηνο☉, ὁ, *HELLEN*, filius Deucalionis: à quo autore Ἕλλην, dicitur *Græcus*.

Ἑλληνίζω, *cum Græcis facio*, *Græcos imitor*, *Græcè loquor*. f. ίσω. p. ἡλλήνικα. perf. pass. ἡλλήνισμαι, unde est ἑλληνισμὸς, ῦ, ὁ, *Græcismus*. Them. Ἕλλην, *Græcus*

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, *Græcus*, *a*, *um*, item *Græcanicus*. &

Ἑλληνικῶς, adv. *Græcè*. &

Ἑλλήνιο☉, ου, idem ac Ἑλληνικὸς. quod vide supra. &

Ἑλληνὶς, ίδο☉, ἡ, *Græca*. Th. Ἕλλην.

Ἑλληνισμὸς, ῦ, ὁ, *Græcismus*, proprietas Græcæ linguæ: &

Ἑλληνιστὴς, ῦ, ὁ, *Græcanicus*: &

Ἑλληνιστὶ, adv. *Græcè*. à perf. pass. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἕλλην.

Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, *præsides ac judices certaminum Græcorum*, *qui* & ἀγωνοθέται, *vocabantur*. Th. δίκη, *jus*.

Ἕλληξα, Poët. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. à λήγω, *cesso*. f. ξω.

Ἑλλήσποντ☉, ου, ὁ, *HELLESPONTVS*.

Ἑλλιπὴς, έο☉, ὁ, ἡ, & ἐλλιπὲς, τὸ, *cui deest aliquid*, *imperfectus*: ab ἐλλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.

Ἑλλογέω, *imputo*, cum dat. ἐλλόγει, præs. imperat. f. ἐλλογήσω. a. 1. ἐνελόγησα · ab ἐλλογ☉, *rationis particeps*: ex ἐν & λόγ☉, *ratio*: quod à λογίζομαι, *reputo*. Th. λέγω, *dico*.

Ἑλλόγιμ☉, ου, ὁ, idem quod λόγιμ☉, *celebris*, *nobilis*. Th. λέγω, *dico*.

Ἕλλοπας, *mutus*, acc. pl. ab ἔλλοψ, quod vide.

Ἑλλοπιεύω, & ἐλλοπιεύω, *piscor*, ab ἔλλοψ, epitheton piscium: quod vide.

ἝΛΛΟΣ, ῦ, ὁ, *hinnulus*. vertitur etiam, *mutus*. q. ab ἕλλω, *contineo*.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, *mutus*, *piscis*, *acipenser*: ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & λείπω, *linquo*.
Ἔλω, *contineo*. q. ab εἰλέω. *coarcto*.
Ἐλλώπια, ων, τὰ. *dies festus*, de quo consule Pindari Scholiasten, Olymp. Od. 13.
ἝΛΜΙΝΣ, νθος, ἡ, *lumbricus*, *tinea*: ab εἰλεῖν, quia se volvit repens.
Ἐλμωδάμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Deus mensurabit eos*.
Ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*, *attractus*: ab ἕλκω, *traho*.
Ἐλογίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι, quod vide.
Ἐλόευν, *lavabam*, Dor. pro ἐλόουν, verbi λούω, *lavo*, vel à verbo Poët. λοέω. imperf. ἐλόεον, ἐλόουν, & Dor. ἐλόευν.
Ἐλοιδόρει, 3. sing. imperf. act. verbi λοιδορέω, *convitior*, *maledico*. Th. λοίδορος, ου, ὁ, *conviciator*.
Ἑλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi αἱρέω, *capio*. f. ήσω p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ἕλοιμι, οις, ἕλοι, a. 2. opt. act. &
Ἑλοῖσα, ας, ᾳ, Dor. pro ἑλοῦσα, a. 2 part. f. g. &
Ἑλόμην, Ion. pro εἱλόμην, a. 2. m. ab eod. verb.
Ἕλον, Ion. pro εἷλον. *cepi*, a. 2. ind. act. ἕλοντ' pro ἕλοντε, dual. a. 2. part. ἕλοντα, acc. sing. ejusd. temporis. ἕλοντο, *sumpserunt*, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, *capio*.
ἕΛΟΣ, εος, τὸ, *palus*, inde ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ. *palustris*: an ἕλος à πηλὸς, *niger*, quia lutulenta paludis aqua?
Ἑλοῦ, *elige*, a. 2. imperat. m. ab αἱρέω.
Ἐλοῦμεν, *lavabamus*, per Syncop. pro ἐλόομεν, ab ἔλοον, imperf. verbi λόω, *lavo*. f. σω.
Ἑλοῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi αἱρέω, f. 2. ἑλῶ, εῖς, εῖ.
Ἑλοῦσ' pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.
Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λοχεύω. *pario*. f. εύσω a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, *peperi*. Th. λοχὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *gravida*. in λόχος, *cohors*.
Ἐλόωσι, Poët. pro ἐλῶσι, vel ἐλαύνουσι, 3. pl. præs. pro fut. ab ἐλάω, quo Poëtæ pro ἐλαύνω utuntur.
Ἔλπεαι, *speras*, pro ἔλπῃ, 2 sing. præs. ἔλπεσθαι, præs. inf. ab ἔλπομαι. ῃ, εται, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.
Ἔλπεο, *spera*, Ion. pro ἔλπου, præs. imperat. vel 2. sing. imperf. Ion. pro ἤλπου, verbi ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.
Ἐλπίζω, *spero*, imperf. ἤλπιζον, f. 1. ίσω. Att. ἐλπιῶ, p. ἤλπικα. perf. part. ἠλπικὼς, ότος, a. 1. act. ἤλπισα. a. 1. part. pass. ἐλπισθεὶς ab
ἘΛΠΙΣ, ίδος, ἡ, *spes*. dat. pl. ἐλπίσι.
Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. pass. ἐλπίσασα a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω, *spero*. quod vide. Th. ἐλπὶς, *spes*.
Ἐλπιστέον, *sperandum*, nomen verbale ab ἐλπίζω *spero*.
Ἐλπιῶ, *sperabo*, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. verbi ἐλπίζω, quod vide.
Ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.
Ἐλπόμενος, *sperans*, ejusd. præs. part.
Ἔλπω, *sperare facio*, præt. m. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἦλπα. sæpe pro præs. usurpatur.
Ἔλσαι, *immittere*, per Sync. pro ἐλάσαι, a. 1. inf. act. sic & ἔλσαν, pro ἐλάσαν, 3. pl. Ion. a. 1. ind. ἔλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, *agito*. f. ἐλάσω.
Ἕλσαι, verò est. a. 1. inf. act. per Sync. pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, *traho*, quod vide.
Ἔλυμα & ἔλυμα, ατος, τὸ, *pars aratri in medio*, *temo*, *buris*. ab ἕλω, *traho*. Th. εἰλέω, *verso*.
Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi, Arab.
Ἐλυμήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, *vasto*. f. 2. m. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, *exitium*.
Ἔλυμος, *theca citharæ*, *tibiæ genus è buxo*. *arcus*: ab ἐλύω, *intego*. Est & ἔλυμος, *panicum*. Etymol. ab ἕλος.
Ἐλύπει, 3. sing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λυπέω, f. ήσω, *doleo*. p. λελύπηκα. Th. λύπη. *dolor*.
Ἔλυσα, ας, ε, *solvi*, a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi λύω, *solvo*. f. σω. p. λέλυκα.
Ἔλυτρον, ου, τὸ, *involucrum alicujus rei*, *theca*, *alveus aquarum*. ab εἰλέω, *involvo*: ἐλυτρόω, *tegmine involvo*.
Ἐλυτρώσω, *liberasti*, 2. sing. a. 1. m. verbi λυτρόω, *libero*. à λύτρον, *pretium redemptionis*. Th. λύω, *solvo*. f. σω. p. λέλυκα.
Ἔλαιος, *butyrum*, Cypriis.
Ἕλω, *capiam*, a. 2. sub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. ab ἕλω. inus.
Ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ, *palustris*: ab ἕλος, *palus*.
Ἐλωΐ, Syriacè. Hebr. ηλι, hoc est, Θεέ μου, *Deus mi*.
Ἕλωμαι, *auferam*, a. 2. sub. m. verbi αἱρέω, *capio*. a. 2. εἷλον.
Ἑλὼν, *capiens*, a. 2. part. act. ejusdem verbi.
ἝΛΩΡ, ωρος, τὸ, *captura*: pl. ἕλωρα. &
Ἑλώριον, ου, τὸ, idem: q. ab ἕλω, *capio*, inus. pro αἱρέω.
Ἔλωρος, ου, ὁ, Fluvii Siculi nomen.
Ἐμ', pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγὼ, *ego*.
Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. &
Ἔμαθον, ες, ε, *didici*, a 2. verbi μανθάνω. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a 2. part. μαθών.
Ἐμάθοσαν, *didicerunt*, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔμαθον, quod vide.
Ἐμαίμωσε, *desideravit*, 3. sing. a. 1. act. Poët. gem. α verbi μαιμάω. Th. μάω, *vehementer cupio*.
Ἐμακάρισεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico*: f. ίσω. p. μεμακάρικα.

κέκρικα. Th. μάκαρ, *beatus.*

Ἐμαλάχθην, *emollitus sum.* a.1. pass. verbi μαλάσσω, seu -ττω, *mollio:* f. ξω. p. μεμάλαχα.

Ἐμαλοφόρει, Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3.sing. imperf. act. verbi μηλοφορέω, *poma fero:* ex μῆλον, *pomum,* & φέρω, *fero.*

Ἐμάνην, *insanivi,* a.2.ind. pass. verbi μαίνομαι, *insanio:* f. μανοῦμαι.

Ἐμάξατο, *extersit,* 3.sing.a.1. m. verbi μάσσω, vel -ττω, *abstergo:* f. ξω. a. 1. ἔμαξα. perf. pass. μέμαγμαι.

Ἐμάρανε, *tabefecit* 3.sing.a.1.act. à μαραίνω. Vide ἐμαράνθη.

Ἐμαράνθην, ης, η, *exstinctus sum:* & in 3.pl. ἐμαράνθησαν. a. 1. pass. à μαραίνω, *marcescere facio:* f. μαρανῶ. p. μεμάρακα. perf. pass. μεμάραμμαι.

Ἐμαργήναντο, 3.pl.a.1.m. verbi μαργαίνω, *insanio.* Th. μάργος, *insanus.*

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. verbi μάρναμαι, *pugno.*

Ἐμά, acc. pl. f.g. ab ἐμός, ή, όν, *meus, a, um.* Th. ἐγώ, *ego.*

Ἐμαυτοῦ, *meiipsius:* dat. ἐμαυτῷ. caret nom. sing. dual. nec non plur. Quoties verò pluraliter effertur, id fit divisè: ἡμεῖς αὐτοί, *nos ipsi.* ὑμεῖς αὐτοί, *vos ipsi.* Sic ἐγὼ αὐτός, *ego ipse.* σὺ αὐτός, *tu ipse.* ἀπ' ἐμαυτοῦ, *sponte meâ.*

Ἐμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. m. à μάχομαι, *pugno:* 3. pl. imperf. ἐμάχοντο. f. μαχήσομαι, & έσομαι. perf. pass. μεμάχημαι. a.1. pass. ἐμαχήθην.

Ἔμβα pro ἔμβηθι, a.2. imperat. verbi ἐμβαίνω, *progredior.* a.2. ἐνέβην. Ex ἐν & βαίνω, *eo:* f. βήσομαι.

Ἐμβαδόν, adv. *terrestri itinere:* ab ἐμβαίνω, *progredior,* quod vide.

Ἔμβαινον, imperf. Ion. pro ἐνέβαινον · ab

Ἐμβαίνω, *ingredior:* f. ἐμβήσομαι. p. ἐμβέβηκα. a.2. ἐνέβην, a.2.part. ἐμβάς, άντος. Th. βαίνω, *eo.*

Ἐμβαλεῖν, a.2.inf. act. vide ἐμβάλλω.

Ἐμβαλεῖν κώπαισι, Poetic. *incumbere remis.*

Ἔμβαλλε, *conjicit,* 3.sing. imperf. pro ἐνέβαλλε, *irruebat:* &

Ἐμβάλλεο, præs. imperat. pass. Ion. ab

Ἐμβάλλω, *injicio, impello, insero, ingredior, irrumpo:* f. αλῶ. p. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβαλον. inf. ἐμβαλεῖν. ab ἐν & βάλλω, *jacio.*

Ἐμβάλοι, *conjiceret,* 3.sing. a.2.opt. act. ἐμβαλοῦσα, a.2.part.f.g. &

Ἔμβαλον, pro ἐνέβαλον, a. 2. per Sync. ab ἐμβάλλω, quod vide.

Ἐμβαπτίζω, f. ίσω · &

Ἐμβάπτω *intingo, immergo:* f. ἐμβάψω. p. ἐμβέβαφα. a.1. ἐνέβαψα a.1.part.act. ἐμβάψας, αντος. Ex ἐν & βάπτω, *tingo.*

Ἐμβάς, άντος, a. 2. part. act. ab ἐμβαίνω, *ingredior,* quod vide.

Ἐμβασίλευον, ες, ε, imperf. Ion. pro ἐνεβασίλευον · ab

Ἐμβασιλεύω, *regno in:* f. εύσω. p. ἐμβεβασίλευκα. a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεύς, *rex.*

Ἔμβασις, εως, ἡ, *ingressus; solium,* in quo lavamus: ab ἐμβαίνω, quod videas.

Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ, nomen propr. muris: ab ἐμβαίνω, *ingredior,* (th. βαίνω, *eo,*) & χύτρος, *olla.*

Ἐμβατεύω, *fastuosè incedo, invado, ingero me:* f. εύσω. p. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευσα. ab ἐν & βατεύω, *ineo.* Th. βαίνω, *eo.*

Ἐμβάφιον, τό, *acetabulum, vas quod lucernæ usum præstat:* &

Ἐμβάψας, αντος, a.1. part. act. ab ἐμβάπτω, *intingo,* quod vide.

Ἐμβέβακεν, Dor. & Poët. pro ἐμβέβηκεν, *insistere fecit,* perf.act. &

Ἐμβεβάασιν, per Sync. Poët. pro ἐνεβεβήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. ἐνεβεβήκειν. ab ἐμβαίνω, *ingredior.* Th. βαίνω, *gradior, eo:* f. βήσομαι. p. βέβηκα, Ion. βέβαα · & in 3. pl. plusq. p. act. Ion. ἐβεβάεισαν, per Syncop. βέβασαν, *ingressi erant.*

Ἐμβεβαώς, -ῶτα, *ingressus, insistens:* & ἐμβεβηκώς, perf. part. ejusd. verbi.

Ἐμβέῃ, Ion. pro ἐμβῇ, 3.sing a. 2. sub. ab ἐμβαίνω, *ingredior:* ex ἐν & βαίνω, *eo:* f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. sub. βῶ, βῇς, βῇ, & Ion. βέω, βέῃς, βέῃ, & Poët. βείω, βείῃς, &c.

Ἔμβη, Ion. & Poët. pro ἐνέβη, 3. sing.a.2.ind. act. &

Ἐμβήῃ, Poët. pro ἐμβαίη, 3.sing.a.2.opt.act. (ut στήη. pro σταίη,) ejusd. verbi.

Ἔμβηθι, *inscende,* a. 2. imperat. &

Ἐμβῆναι, a.2.inf. verbi ἐμβαίνω.

Ἐμβιβάζω, *facio ut inscendat, impono, impello:* f. άσω. a. 1. ἐνεβίβασα. Ex ἐν & βιβάζω, *ineo.* Th. βαίνω, *eo.*

Ἐμβλέπω, *intueor,* cum dat. imperf. ἐνέβλεπον. f. ἐμβλέψω. a.1. ἐνέβλεψα, ας, ε. ab ἐν & βλέπω, *video.*

Ἔμβλημα, ατος, τό, *EMBLEMA, operi alteri insertum:* &

Ἐμβολή, ῆς, ἡ, *injectio, irruptio, fluminis ostium:* ab ἐμβάλλω, *immitto.* Th. βάλλω, *jacio.*

Ἐμβολιμαῖος, ου, *insertus:* sic

Ἐμβόλιμος, ου, *intercalaris:* ab eod. verbo & them.

Ἔμβολα, τά, in media fabula à mimis *interposita:* ab

Ἔμβολον, ου, τό, q. d. *Interjectorium, paxillus, vectis, promontorium:* &

Ἔμβολος, ὁ, *navis rostrum, acies cuneata:* & Loci nomen. Pind. ab iisd.

Ἔμβραμαι, *fato destinatus sum.* pro εἵμαρμαι Laconice, adjecto β, Euphoniæ gratiâ, & sublato ι, perf.ind.pass. & inde

Ἐμβρα-

Ἐμβεμαρμένη, pro εἱμαρμένη, *fatum*: à μείρω, *divido, sortior*: p.m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἐμβριθὴς, ἐ͂ος, ὁ, ἡ, *gravis, constans*: ab ἐν & βρίθω, *ingravesco*.

Ἐμβριμάομαι, -ῶμαι, *fremo, graviter interminor*, cum dat. impert. ἐνεβριμᾶτο, ἐνεβριμῶμεν, ὦμεν. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο. ab ἐν & βρίμω, *fremo*.

Ἐμβρόνιον. μικρὸν καὶ ἀπόρρυτον ἱμάτιον, l'ὅπερ ἐμβρυον. q. ab ἐν & βορά, ut in eo cibus capi possit.

Ἐμβροντάω, -ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo*: & inde

Ἐμβροντησία, ας, ἡ, *stupor, vesania*: &

Ἐμβρόντητος, ου, *attonitus, vesanus*: ab ἐν & βροντάω, *tono*. Th. βροντή, *tonitru*.

Ἔμβρυον, ου, τὸ, (q.d. τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον,) *EMBRYON, infans utero conclusus*; *fœtus*. Th. βρύω, *scateo pullulo*.

Ἔμβρυος, ου, *prægnans, genitalis*: ab eod. them.

Ἐμεγάλυνε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, *prædico*, quod vide.

Ἐμέγηρα, *invidi*, a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, *invideo*: f. αρῶ.

Ἔμεθα, 1. pl. a. 2. m. ἔμην, ἕσο. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. εἶκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Ἐμέθεν, Att. pro ἐμέθεν, Ion. pro ἐμοῦ θεν. gen. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμεθύσθην, ης, η, a. 1. pass. &

Ἐμεθύσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μεθύω, *inebrio*. Th. μέθυ, *vinum*.

Ἔμεινα, ας, ε, *mansi*, a. 1. act. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. inf. μεῖναι.

Ἐμεῖο, gen. Ion. & Poët. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἔμελε, *curæ erat*, imperf. impers. verbi μέλει. f. μελήσει. p. μεμέληκε.

Ἐμέλησε, *curæ fuit*, a. 1. ind. verbi μέλει, *curæ est*, impers.

Ἔμελλε, imperf. verbi μέλλω, *futurus sum*.

Ἐμεμεκὼς, perf. part. act. ab ἐμέω, *vomo*; quod infrà videas.

Ἐμεμίγμην, ξο, κτο, plusq. p. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω, p. μέμιχα.

Ἐμέμφετο, 3. sing. imperf. verbi μέμφομαι, *incuso*: f. ψομαι.

Ἐμὲν, *sumus*, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐμὲν, *esse*, Ion. pro εἶναι. ab eod.

Ἔμεν & ἔμεναι, Dor. pro εἶναι, a. 2. inf. verbi ἵημι, *mitto*. Potest & ἔμεν, esse 1. pl. a. 2. act. ἧν, ἧς. in plur. ἧμεν & ἕμεν.

Ἐμενοίνα, 3. sing. imperf. verbi μενοινάω, *curo*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

Ἔμενον, imperf. act. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ. a 1. ἔμεινα.

Ἕμενος, a. 2. part. m. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην.

Ἐμέσας, ᾶ. 1. part. act. verbi ἐμέω, *vomo*.

Ἐμετιάω, *vomiturio*: &

Ἐμετικὸς, ου, *vomitorius*: &

Ἐμετὸς, ου, ὁ, *vomitus*: item adject. *vomitu ejectus*: ab ἐμέω, *vomo*.

Ἐμετείθη *dimissus fuit*, Ion. pro μεθείθη, a. 1. pass. à μεθίεμαι.

Ἐμεῦ, *mei*, gen. Dor. & Æol. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

ἘΜΕ´Ω, ῶ, *VOMO*: f. έσω, p. ἤμεκα. & Att. reduplic. ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. a. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. inf. ἐμέσαι.

Ἐμεωυτοῦ, Ion. pro ἐμαυτοῦ, *mei ipsius*. Sic in acc. ἐμεωυτόν.

Ἐμὴν, acc. sing. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ἕμην, *misi*, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. act. ἧν.

Ἐμήνατο, a. 1. ind. act. ἐμηνάμην, a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio*: f. 2. m. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.

Ἐμήνιε, 3. sing. imperf. act. verbi μηνίω, f. ίσω. quod vide.

Ἐμήνυθεν, Bœot. pro ἐμηνύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μηνύω, *indico*: f. ύσω. p. μεμήνυκα. a. 1. ind. pass. ἐμηνύθην, ης, η, a. 1 part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, έν.

Ἐμήνυσεν, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἐμήσατο, *excogitavit, paravit*. 3. sing. a. 1. m. verbi μήδομαι, *delibero, cogito*; *cum solertia quid facio*: f. ήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Ἐμηχανέατο, Ion. pro ἐμηχανῶντο, *moliebantur*, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι. Th. μηχανὴ, *machina*.

Ἐμίανα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, *polluo*, quod vide.

Ἔμιγον, *miscui*, a. 2. ind. act. ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω. p. μέμιχα.

Ἐμίηνα, *maculavi*, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, f. ανῶ, *inquino, fœdo*.

Ἔμικτο, Ion. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. ξω. p. χα.

Ἐμιμήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi μιμέομαι, *imitor*: f. ήσομαι.

Ἔμιμνε, *exspectabat*, 3. sing. imperf. verbi μίμνω, *maneo*. Th. μένω, f. ῶ, *maneo*: a. 1. ἔμεινα.

Ἐμὶν, & ἐμίνι, *mihi*, Dor. pro ἐμοὶ, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἔμιξε, a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.

Ἐμίσγετο, imperf. pass. verbi μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, *misceor*: f. 1. pass. μιχθήσομαι. p. μέμιγμαι. a. 1. pass. ἐμίχθην. a. 2. ἐμίγην.

Ἐμίσησαν, *oderunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi μισέω, *odi*: f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τὸ, *odium*.

Ἐμι-

Ἐμισθώσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μισθόω, *mercede loco*. Th. μισθὸς, *merces*.
Ἔμιχθεν, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. ξω.
Ἐμίχθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
Ἔμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*: ab ἕω, *induo*.
Ἔμμαθε, Poët. pro ἔμαθε, a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Ἐμμανὴς, έος, ὁ, ἡ, *furens*: ab
Ἐμμαίνομαι, *adversus aliquem insanio*: f. ἐμμανοῦμαι. Th. μαίνομαι, *insanio*.
Ἐμμανουὴλ, ὁ, nomen *Servatoris*, ἄκλιτον, Θεάνθρωπος. Hebr. *nobiscum Deus*.
Ἐμμαοὺς, ἡ, nomen vici, ἄκλιτον. Hebr. *propugnaculum*.
Ἐμμαπέως, adv. *dicto citius*: q. ἅμα τοῦ ἔπει ab ἔπος, *verbum*: Th. ἔπω, *dico*.
Ἐμματέω, *attrecto*, *palpo*. expon. ἐμμαίειν, ergo ab ἐμμαίω, q. *intus tango*. Th. μάσσω, *abstergo*.
Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, *permaneo*, quod vide.
Ἐμμελετάω, f. ήσω, *meditor*: quod à μελετάω, *curam gero*. Th. μέλει *curæ est*.
Ἐμμελητέον, ejusd. adject. verbale.
Ἐμμελὴς, έος, ὁ, ἡ *aptus*, *concinnus*: ab ἐν & μέλος, *carmen*: inde
Ἐμμελῶς, & ἐμμελέως, *concinnè*, *aptè*, adv.
Ἐμμεμαῶτα, præt. act. part. Ion. f. g. verbi μάω, *cupio*: f. μήσω. p. μέμηκα. perf. part. μεμηκὼς, ῦα, ὸς, & per crasin μεμαὼς, αῦα, ός.
Ἐμμεμαὼς, *incitatus*, gen. ῶτος, & per Ectasin Poët. μεμαῶτος, accus. sing. ἐμμεμαῶτα, præt. act. part. m. g. vide ἐμμεμαῶτα.
Ἐμμέμηνα, præt. m. verbi ἐμμαίνομαι, *insanio*: ab ἐν & μαίνομαι, idem f. μανοῦμαι.
Ἔμμεν, ἔμμεναι & ἔμεναι, Poët. Æol & Dor. pro εἶναι, *esse*: ab εἰμὶ, *sum*.
Ἐμμενὲς, τὸ, *constantia*: & adverbialiter, *constanter*: neutr. g. ab ἐμμενὴς: &
Ἐμμενέως, Poet. & ἐμμενῶς, adv. *constanter*: ab
Ἐμμενὴς, έος, ὁ, ἡ, *permanens*: ab
Ἐμμένω, *permaneo*, *persevero*: præs. inf. ἐμμένειν. f. ἐμμενῶ, p. ἐμμεμένηκα. a. 1. ἐνέμεινα. ex ἐν & μένω, *maneo*.
Ἔμμεσος, ου, ὁ, ἡ, *intermedius*, *qui medium habet*. Th. μέσος, *medius*.
Ἔμμετρος, ου, ὁ, ἡ, *servans modum*: ab ἐν & μέτρον, *mensura*.
Ἐμμήνιος, ου, ὁ, ἡ, &
Ἔμμηνος, ου, ὁ, ἡ, *menstruus*, *a*, *um*. τὰ ἔμμηνα, vel -ια, *menstrua mulierum*. Ex ἐν & μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.
Ἐμμὶ, *sum*, Dor. & Æol. pro εἰμὶ, *existo*.
Ἐμμὼρ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *lutulentus*.

Ἔμμορα, ας, ε, *sortitus sum*, per Metath. pro μέμορα, præt. m. verbi μείρω, *divido*, *sortior*.
Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, *mola*: Num. 11. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι· sed rectius, ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, *mola*.
Ἐμνάσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνασεν pro ἔμνησεν, *memoriam renovavit*.
Ἐμνήμυκα, pro ἔμυκα, perf. Att. per reduplic. & Pleonasm. τοῦ ν. ab ἠμύω, *inclino*, *cado*.
Ἔμνησα, *memini*, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, *in memoriam revoco*: f. μνήσω. p. μέμνηκα. præt. pass. μέμνημαι· &
Ἐμνήσθην, ης, η, *memini*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi. Th. μνάομαι, *recordor*.
Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, *memores erant*, Poët. 3. pl. imperf. verbi μνάομαι.
Ἐμόγησα, ας, ε, *laboravi*, *defessus fui*, a. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ήσω, *tolero*, *laboro*. Th. μόγος, *labor*.
Ἔμοιγε, *mihi*, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*: γε, adjectio Att.
Ἐμεῖο, Att pro ἐμοῦ, gen. ab ἐγὼ· & Ion. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐμός.
Ἔμολε, *venit*, a. 2. act. verbi μολέω, sive μόλω, *advenio*.
Ἐμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. verbi μολύνω, *inquino*.
Ἐμὸς, ἡ, ὸν, *MEUS*, *A*, *UM*: ab ἐμοῦ, *mei*: gen. ἐγὼ, *ego*.
Ἐμόχθει, 3. sing. imperf act. ἐμοχθοῦμεν, 1. pl. à μοχθέω, *laboro*: f. ήσω. p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, *labor*.
Ἔμπα, *tamen*, idem quod ἔμπας.
Ἐμπαγέντων, gen. pl. ab
Ἐμπαγεὶς, *infixus*, a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*: ex ἐν & πηγνύω, seu πήγνυμι, *compingo*: f. πήξω. p. πέπηχα a. 1. ἔπηξα. a. 2. ἔπαγον. a. 2. pass. ἐπάγην. p. m. πέπηγα.
Ἐμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. præs. subseq.
ἘΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *curo*, *rationem habeo*: f. άσομαι, hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ. *curator*.
Ἐμπαθὴς, έος, εῦς, ὁ, ἡ, *affectibus deditus*: ex ἐν & πάθος, εος, τὸ, *morbus*, *affectus*. Th. πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.
Ἐμπαθοῦς, ejusd. gen. sing.
Ἐμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, *ludibrium*: ab
Ἐμπαίζω, *illudo*: cum dativ. imperf. ἐνέπαιζον. f. ἐμπαίξω. p. ἐμπέπαιχα. a. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, perf. pass. ἐμπέπαιγμαι. a. 1. pass. ἐνεπαίχθην. f. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, *ludo*: f. σω & ξω.
Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, *irrisor*: ab ἐμπαίζω.
Ἐμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ἐμπαίζω, quod vide.
Ἔμπαλιν, *retro*, *contra*, *è contrario*: adv. ἔμπαλιν γνώμης, *præter sententiam*: sic ἔμπαλιν τέρψιος, *in contrarium delectationis*,

ous. Th. πάλιν, *rursus*.

Ἐμπαλλάσσειν, Ion. pro ἐμπλέκειν, *involvere, illaqueare*. Alii per simplex λ scribunt: vide in παλάσσω, *inquino*.

ἜΜΠΑΣ, & Ion. ἔμπης, & Att. vel Dor. ἔμπα & ἔμπαν, *tamen, omninò, prorsus*: q. ab ἐν & πᾶς, *omnis*.

Ἐμπάσσω, f. άσω, *inspergo, intexo*. Th. πάσσω vel πλω, *conspergo, variego*.

Ἔμπεδα, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, *firmum, tutum*, & *constans*: ab ἐν & πέδον, *solum*.

Ἐμπεδάω, ῶ, vel ἐμπεδίζω, Ion. *compedibus constringo*: ex ἐν & πεδάω. Th. πέδη, *pedica*.

Ἐμπεδέως, Poët. adv. ab ἐμπεδέως, *firmiter, constanter, assidue*: quod vide.

Ἐμπεδόμοχθος, ου, Poët. *laboriosus, ærumnosus*: ab ἔμπεδος, *firmus*, (quod à πέδον, *solum*,) & μόχθος, *labor*.

Ἔμπεδον, Poët. adv. quod & ἐμπέδως, *firmiter, tutò, perpetuò*: ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέειν, εῖν, *fœdus servare*: ab ἔμπεδος, *firmus*, & ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, *stabilis, firmus*: ab ἐν & πέδον, *solum*.

Ἐμπεδοσθενής, έος, ὁ, ἡ, *qui firmum robur habet*: ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

Ἐμπεδόω, f. ώσω, *stabilio*; *firmiter & constanter servo*, seu *observo*: &

Ἐμπέδως, adv. *firmiter, certè*: ab ἔμπεδος, *stabilis*. Th. πέδον.

Ἐμπεδῶς, idem, per crasin, pro ἐμπεδέως, quod vide: ab ἔμπεδος.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, *peritia, experientia*: & inde

Ἐμπειρικὸς, οῦ, *EMPIRICUS*: medicus qui ab experimentis solum medicinam novit & tractat. Angl. an Empirick: utrumque ab

Ἔμπειρος, *peritus*: unde ἐμπείρως, *peritè*, adv. Th. πεῖρα, *conatus*.

Ἔμπελα, præs. imperat. ab

Ἐμπελάω, idem quod πελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *propè*.

Ἐμπέλαδον, & δὴν, *propè, juxta*, adv. ab eodem.

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. 1. part. pl. num. ab

Ἐμπελάζω, & -άω, idem quod πελάζω, & -άω, *appropinquo, admoveo*. Th. πέλας, *propè*.

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, *infigo*: f. ερῶ. p. ἐμπέπαρκα ab ἐν & πείρω, *transfigo*.

Ἐμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, *custodia ejus fidei commissa*: perf. part. pass. ex ἐν & πιστεύω, *credo*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἐμπεπραμένος, perf. part. pass. ab ἐμπιπράσκω, *vendo*. Th. πιπράσκω, *vendo*. f. περάσω. p. pass. πέπραμαι. Th. περάω, idem.

Ἐμπερόνημα, ατος, τὸ, *vestis fibulis adstricta*. Dor. pro ἐμπερόνημα, quod à perf. pass. verbi περονάω. Th. περόνη, *fibula*.

Ἐμπεριπατέω, f. ήσω, *inambulo*; ab ἐν, περὶ & πατέω, *calco*.

Ἐμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. & in 3. pl. ἐμπέσωσι. ἐμπεσεῖν, a. 2. inf. verbi ἐμπίπτω, *incido*. quod vide.

Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. sub. ejusd. verbi.

Ἔμπετες, Dor. per Sync. & conversione σ, in τ, pro ἐνέπεσες, 2. sing. a. 2. act. ab ἐμπίπτω, *incido*. Vel est imperf. ab ἐμπέτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, *cado*. a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπετον.

Ἐμπεφῦα, *implexa*, perf. part. f. g. à φύω, perf. πέφυκα, & in m. voce πέφυα. perf. part. πεφυὼς, πεφυῖα, & per Sync. πεφῦα.

Ἐμπεφύη, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum præt. augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, *innascor*. Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύω, ῃς, ῃ, pro πεφύκῃ, per Sync. ut πεφυὼς, pro πεφυκὼς, sed tunc ι subscribi deberet. Th. φύω, *nascor*. f. φύσω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ἐμπεφυκὼς, & ἐμπεφυὼς, ῦια, ὸς, *implexus, affixus*, part. ab ἐμπέφυκα, & in m. voce. ἐμπέφυα, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

Ἔμπης, Ion. pro ἔμπας, quod vide.

Ἐμπιμπλάω, vel -πλάω, seu ἐμπίμπλημι, vel -ίπλημι, *impleo, satio*: f. ήσω, p. ἐμπέπληκα. ex ἐν & πίμπλημι, quod cum πλήθω ejusd. est originis & significationis. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπίπλανται, 3. pl. præs. ind. pass. & ἐμπιπλάσθαι, præs. inf. verbi ἐμπιπλάω. &

Ἐμπίπλη, *impletó*, Att. pro ἐμπίπλαθι, seu ἐμπίπλαθι, præs. imperat. verbi ἐμπίπλημι. ab eod. th.

Ἐμπιπρασκόμενος, ου, præs. part. ab ἐν & πιπράσκω, *vendo*. perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo*.

Ἐμπίπτω, *incido*; *invado*; *obvius fio*; f. ἐμπεσοῦμαι. p. ἐμπέπτωκα, a. 1. ἐνέπεσα a. 2. ἔπεσον. fut. ἐμπεσοῦμαι ab ἐν & πίπτω, *cado*. p. πέπτωκα.

ἘΜΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *culicis genus*: q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, f. εύσω, *fido, concredo, fidei committo*: à πιστεύω, idem, quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἐμπλακεὶς, έντος, *implicatus*, a 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, *implico*, quod vide.

Ἐμπλάσσω, vel ττω, f. άσω, *illino, inspergo, obstruo*; *in massam formo*. Them. πλάσσω, *fingo*.

Ἐμπλαστὸς, & -αστικὸς, οῦ, *ad illinendum aptus*: &

Ἔμπλαστρος, (sub. ὁ φαρμακεία) vel ἔμπλαστρον (sc. φάρμακον,) *EMPLASTRUM*, compositio ex emplasticis: ἔμπλαστρον, compositionem, ἐμπλαστὸς, materiam re-

 spiciens.

spiciens. Angl. a plaister: ab ἐμπλάσσω.

Ἐμπλείη, ης, ἡ, *plena*: Ion. ab ἔμπλειος, quod ab ἔμπλεος, idem quod simplex th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλείμην, a.2.opt.m. verbi ἐμπίπλημι, seu ἐμπίμπλημι, *impleo*: ut θείμην, ex τίθημι. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλέκω, IMPLICO, *irretio*, *intexo*: f. ἐμπλέξω. p. ἐμπέπλεχα. a. 1. ἐνέπλεξα. a. 2. ἐνέπλακον. præs. pass. ἐμπλέκομαι, cum dativ. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. pass. ἐνεπλάκην. a. 2. part. pass. ἐμπλακείς, ένος, p. m. ἐμπέπλοκα· unde ἐμπλοκή, *nodus*: ab ἐν & πλέκω, *necto*.

Ἔμπλεος, idem quod πλέος, *plenus*.

Ἐμπλέω, *innavigo*, *innato*. Th. πλέω, f. εύσω, *navigo*.

Ἐμπλήδην, *confertim*, adv. ab

Ἐμπλήθω, *impleo*, *expleo*: f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα. perf. pass. ἐμπέπλησμαι, *impletus sui*: a. 1. pass. ἐνεπλήσθην. a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ· ab ἐν & πλήθω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπληκτος, ου, ὁ, ἡ, *attonitus*, *stupidus*, *vecors*; ab ἐμπλήσσω· quod vide.

Ἐμπλήμενος, per Sync. pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, *impleo*. Sunt qui velint esse præs. part. verbi πλῆμι, à πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλημμένος, qui præteritum esse innuit, augmento carens. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλην, *propè*, adv. ab ἐμπλάω, vel ἐμπλάζω, per Sync. pro ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.

Ἐμπλήσατο, Ion. pro ἐνεπλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπλήθω, *impleo*: f. ἐμπλήσω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλησθείς, έντος, a. 1. part. pass. ἐμπλησθῆναι, a. 1. inf. ejusd. verbi.

Ἐμπλήσσω vel -ττω, *feriendo irruo*, *ingruo*; *obstupefacio*. Th. πλήσσω, *percutio*.

Ἐμπλοκή, ῆς, ἡ, *nodus*, *implicatio*: ab ἐμπλέκω, *implico*. Th. πλέκω, *necto*.

Ἐμπνεύσαις, Æol. pro

Ἐμπνεύσας, αντος, a. 1. part. act. &

Ἔμπνευσις, εως, ἡ, *inspiratio*: &

Ἐμπνευστός, ου, *inspiratus*: ab

Ἐμπνέω, & -είω, Poët. *inspiro*, *spiro*, cum gen. f. ἐμπνεύσω. p. ἐμπέπνευκα. a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, *spiro*.

Ἔμπνοος & ἔμπνους, ου, ὁ, ἡ, *spirans*, *vivus*: acc. ἔμπνουν· ab ἐμπνέω, *inspiro*. Th. πνέω.

Ἐμπνύνθη, *respiravit*, pro ἐνεπνύνθη, 3. sing. a. 1. pass. à πνύομαι *spiro*, *sapio*: perf. πέπνυμαι. perf. part. πεπνυμένος, *sapiens*. Them. πνέω. *spiro*. f. πνεύσω.

Ἐμποδίζω, f. ίσω, *pedes implico*, *impedimento sum*: &

Ἐμπόδιον, ου, τὸ, *impedimentum*, ex ἐν & πούς, *pes*.

Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, & -μός, οῦ, ὁ, idem, & ab iisd.

Ἐμποδοστατέω, *impedio*; f. ήσω. p. ἐμπεποδοστάτηκα· à seq. ἐμποδὼν, & ἵστημι, *sto*.

Ἐμποδὼν, adv. *ante pedes*, *impedimento*: ὁ ἐμποδὼν, *obvius*: τὰ ἐμποδὼν, *præsentia*: ab ἐν & πούς, *pes*.

Ἔμπροσθεν, *coram*. Dor. ex ἔμπροσθεν, *in conspectu*: ab ἐν & πρό, *ante*. Alii pro πρόσθεν.

Ἐμποιέω, f. ήσω, *efficio in*, aut *extrà*, *insero*, *induco*. Th. ποιέω, *facio*.

Ἐμποίησαν, *fecerunt*, pro ἐνεποίησαν, Ion. 3. pl. a. 1. ejusd. verbi.

Ἐμπολά, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολή, ῆ, *mercatura*, *negotiatio*. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἐμπολάω, & έω, f. ήσω, *vendo*, *comparo*: vide ἐμπολόωντο.

Ἐμπολέμιος, pro ἐμπόλεμος, & πολεμικός, *bellicus*, *ad bellum pertinens*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Ἐμπολέω, (idem quod -άω, seu ἐμπωλέω,) f. ήσω, *vendo*, *comparo*, *emo*. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἐμπολή, ῆς, ἡ, &

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, *emptum*, *comparatum*; à præc. verbo.

Ἐμπολιτεύω, & -εύομαι, *versor in republica*; *administro rempublicam*; item *versor in* ab ἐν & πολιτεύω, idem. Th. πόλις, *civitas*.

Ἐμπολόωντο, *sibi comparabant*, pro ἐνεπολῶντο, Ion. 3. pl. imperf. pass. verbi ἐμπολάω. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἐμπορεύομαι, *nundinor*, *mercor*, f. εύσομαι. a. 1. m. ἐνεπορευσάμην, ω, ατο· quod ab ἔμπορος, *mercator*: ab ἐν & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Ἐμπορευέσθωσαν, ejusd. 3. pl. imperat. præs. pass.

Ἐμπορία, ας, ἡ, *mercatura*, *negotiatio*: acc. sing. Ion. ἐμπορίην· ab iisd. th.

Ἐμπορικός, οῦ, *mercatorius*, *negotiatorius*: &

Ἐμπόριον, ου, τὸ, EMPORIUM, *forum nundinarium*, *mercatus*: ab

Ἔμπορος, ου, ὁ, ἡ, *vector*, *mercator*, *viator*: ab ἐν & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

Ἔμπουσα, ης, ἡ, EMPUSA, *spectrum*.

Ἔμπρακτος, ου, ὁ, ἡ, dicitur de re, *quæ fieri conficique potest*: ab ἐν & πράσσω, *facio*.

Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, *inter homines conspicuum esse*, *decus inter homines obtinere*; à πρέπω, *decorus sum*.

Ἐμπρήθω, *incendo*: f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. a. 1. ἐνέπρησα. perf. pass. ἐμπέπρησμαι. a. 1. pass. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, *uro*.

Ἐμπρῆσαι, *incendisse*, a. 1. inf. act. &

Ἐμπρήσεις, 2. sing. f. 1. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. &

Ἐμπρησθείς, *incensus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Ἔμπρησις, ιος, ἡ· & ἐμπρησμὸς, ȣ̃, ὁ, *incen-sio, incendium* : &

Ἐμπρηστὴς, ȣ̃, ὁ, *incendiarius*; à perf. pass. verbi ἐμπρήθω, quod adeas.

Ἐμπρισθεὶς, *sectus* a. 1. part. pass. ab

Ἐμπρίω, *serra incîdo*, f. ίσω, p. κα, a. 1. pass. ἐνεπρίσθην· ab ἐν & πρίω, *serrâ seco.*

Ἔμπροσθεν, *coram, ante* : πρόσθεν, idem cum gen. Th. πρὸ, *ante, coram.*

Ἐμπρόσθιος, ȣ, *anterior* : ab ἔμπροσθεν, quod vide.

Ἐμπτύω, *inspuo, conspuo*, f. ύσω. p. ἐμπέ-πτυκα. a. 1. ἐνέπτυσα. cum dat. vel seq. εἰς. perf. pass. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. pass. ἐνεπτύ-σθην. f. 1. pass. ἐμπτυσθήσομαι· ab ἐν & πτύω, *spuo.*

Ἐμπυρίζω, seu -ρόω, vel -ρεύω, *incendo*, f. σω· &

Ἐμπυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *incensio* : ab

Ἔμπυρος, ȣ, ὁ, ἡ, *igne urens, ignitus, igni ad-motus* : ἔμπυρον (sc. θῦμα,) *holocaustum* : ab ἐν & πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Ἐμυθολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μυθο-λογέω, *fabulas narro* : f. ήσω· ex μῦθος, *fabula*, & λέγω, *dico.*

Ἔμυκον, *mugivi*, a. 2. act. verbi μυκάω, *mu-gio* : f. ήσω.

Ἐμφαίνουσι, 3. pl. præs. ind. ab

Ἐμφαίνω, *repræsento, illustro* : ex ἐν & φαίνω, *ostendo* : f. φανῶ a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. p. πέφαγκα. præt. m. πέφαγκα.

Ἐμφανὴς, έος, ὁ, ἡ, *conspicuus, manifestus* : & hinc ἐμφανέως, Ion. pro

Ἐμφανῶς, *apertè* : ab ἐμφαίνω, quod vide.

Ἐμφανίζω, *indico, as, patefacio, ante oculos pono* : f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω· ἐμφανίσατε, 2. pl. præs. pass. ἐμφανίζομαι, *appareo*, ἐνεφανίσθην, a. 1. ind. pass. ἐμφανισθῆναι, a. 1. inf. ab ἐμφα-νὴς, quod ab ἐν & φαίνω, *ostendo.*

Ἔμφασις, εως, ἡ. *repræsentatio, species ex-pressa; simulatio* : Lat. & Angli quoque emphasis : &

Ἐμφατικὸς, seu -αντικὸς, ȣ̃, *significativus cum emphasi.* Angl. Emphatical ; unde

Ἐμφατικῶς, & -αντικῶς, adv. *significanter* ; &

Ἐμφατικώτερον, & -αντικώτερον, compar. *signi-ficantius* : ab ἐμφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo.*

Ἐμφερὴς, έος, ὁ, ἡ, *similis*, quod *refert ali-quid* : ab ἐμφέρομαι· quod ex ἐν & φέρω, *fero.*

Ἔμφοβος, ȣ, ὁ, ἡ, *perterritus, metu percul-sus* : ab ἐν & φόβος, *metus* : à φέβομαι, *ti-meo* : p. m. πέφοβα.

Ἐμφορέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι p. ημαι, *repleor, satior, fruor* : ab

Ἐμφορέω, ῶ, *importo, infligo.* Th. φέρω, *fero.*

Ἐμφράσσω, vel -άττω, f. ξω, p. χα, *obturo, obstruo, infercio*, ἐμφράξηται, a. 1. sub. m. à φράττω, *sepio* ; quod videas.

Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, *mentis compos, prudens, sapiens* : ab ἐν & φρὴν, *mens.*

Ἐμφυὴς, έος, ὁ, ἡ, Poët. *naturâ insitus & ingenitus, naturalis* ; idem quod ἔμφυτος, hoc vide.

Ἔμφυλος, ȣ, & ἐμφύλιος, ȣ, ὁ, ἡ, *tribulis, in-testinus* : ex ἐν & φυλὴ, *tribus.*

Ἐμφὺς, ῦσα, ὺν, ύντος, *inhærens* : a. 2. part. ab ἐνέφυν, υς, υ, ab ἔμφυμι, *innascor* : vide in φύς.

Ἐμφυσάω, *afflo, inspiro*, f. ήσω· a. 1. ἐνεφύση-σα, ας, ε. Th. φυσάω, *sufflo.*

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, *inflatio* ; item *infla-tum* : à perf. pass. anteced. verbi.

Ἔμφυτος, ȣ, ὁ, ἡ, *insitus, innatus* : ab

Ἐμφύω, f. σω, p. ἐμπέφυκα, *ingenero* : ab ἐν & φύω, *gigno.*

Ἔμψυχος, ȣ, ὁ, ἡ, *animatus, spirans, vivus* : ab ἐν & ψυχὴ, *anima, vita.*

ἘΝ, (pro quo ἐνὶ & εἰν Poët.) *IN*, regit dat. & significat *quietem.* Vertitur etiam per *cum*, ut ἐν φόβῳ· & *inter* ut ἐν ὑμῖν & *propter, ad, apud, de, pro, ergà*, pro διά. *intra*, etiam, & *contra, penes, propè, coram* : imò verò in sacris literis per Hebraismum vim omnium præpositionum obtinet. Et ἐν, cum accus. pro εἰς. In compositione plerumque significat *in* ; interdum *ad*, *contra, inter* ; *augmentum* quoque, & *defe-ctum.*

Ἐν pro ἔνθα, *ibi* : & ἔν' pro ἔνεστι, *licet.*

Ἓν, *unum.* nom. sing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, *unus, a, um.*

Ἐν ἀμείβοντι, scil. χρόνῳ, id est, *alternatim, alternis vicibus.*

Ἔνα, ας, ἁ, Dor. pro ἔνη, ης, ἡ, *vesperi, serò.* Th. ἔνος, ȣ, ὁ, *annus.*

Ἐναγὴς, ὁ, ἡ, *execrabilis, piaculo obstrictus* : ὁ ἐν τῷ ἄγει ἐνέχεσθαι,

Ἐναγίζειν, *justa persolvere, parentare.* Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio.*

Ἐναγκαλίζομαι, *in ulnas recipio, amplector* : f. ίσομαι. a. 1. m. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ἐναγκαλισάμενος· ex ἀγκάλη, *ulna.* Th. ἀγκαὶ, *ulnæ,*

Ἐναγκωνιεῖς, Att. pro ἐναγκωνίσεις, f. 1. ab

Ἐναγκωνίζω, *cubito incumbo, inclino* : ex ἐν & ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, *cubitus,*

Ἔναγχος, *nuper* : ab ἐν & ἄγχι, *propè.*

Ἐνάγω, f. ξω, p. χα, *induco, incito.* Th. ἄγω, *duco.*

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, *adversari, seu resistere a-licui* : quod ab ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, *certamen.*

Ἐναγώνιος, ȣ, *qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus.* Th. ἀγὼν, *certa-men.*

Ἔναιε, *habitabat*, 3. sing. imperf. verbi ναίω, *habito*, f. σω p. νέναικα.

Ἐναίρειν, præs. inf. act. ab

ἘΝΑΙΡΩ, *occido, interficio, spolio* : f. αρῶ. a. 1. ἤνηρα. a. 1. m. ἐνηράμην.

Ἐναίσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *fatalis, aliquid porten-dens, idoneus, decens, &c.* ab ἐν & αἶσα, ης, ἡ, *fa-*

ἡ, *fatum*, *parca*, *pars*.

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ, ἡ, *similis*; ab ἐν & ἀλίγκιος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐνάλιος, ου, ὁ, ἡ, *marinus*, *maritimus*: q. d. ἐν ἁλὶ, scil. ὤν· ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, *permutatio*, *pretium*: &

Ἐναλλὰξ, *alternatim*, *vice versa*, adv. ab

Ἐναλλάττω, *permuto*, *alterno*, in 1. pl. ἐναλλάττομεν, f. ξω. p. χα. ab ἐν & ἀλλάσσω, vel ττω, *muto*.

Ἔναλλος, ου, ὁ, ἡ, *varius*, *diversus*: ἔναλλα, propriè dicuntur ea, *quæ vicissim altera in alterorum naturam migrant*. Th. ἄλλος, *alius*.

Ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω· ab ἐν & ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. p. ἥλωκα & ἑάλωκα. a. 2. ἥλων. a. 2. inf. ἁλῶναι. a. 2. part. ἁλοὺς, ἁλόντος, q. ab ἅλωμι.

Ἔναντα, *contrà*, vel pro ἐναντίον· ab ἐν & ἄντα, *coram*, *apertè*. Th. ἀντὶ, *pro*, &c.

Ἔναντι, *coram*, *ante*, cum genit. ex ἐν & ἀντὶ, *pro*, *contra*, &c.

Ἐναντία, ας, *contraria*: ἐξ ἐναντίας, adverbialiter. *è regione*: f. g. ab ἐναντίος, quod vide.

Ἐναντίβιον, adv. *adversus*, *contrà*: ab

Ἐναντίβιος, ου, ὁ, ἡ, *adversarius*: q. *vim contrariam habens*: q. ἐναντίαν βίαν ἔχων. ex ἀντὶ, *contrà*, & βία, *vis*.

Ἐναντιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, *adversor*: ab ἐναντίος, quod vide.

Ἐναντίον, adverbialiter idem cum ἔναντι· ab

Ἐναντίος, ία, ον, *contrarius*, *a*, *um*: ab ἐν & ἀντίος, *adversus*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Ἐναντιότης, ητος, ἡ, *contrarietas*: &

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, *adversatio*: ab ἐναντιόομαι, quod vide.

Ἐναντίως, adv. *contrariè*: ab ἐναντίος, quod videas.

Ἐναντίωσις, εως, ἡ, *repugnantia*: ab ἐναντιόω, quod videas.

Ἔναξε, a. 1. ind. act. verbi νάσσω, *æquo ac complano*: f. ξω.

Ἐναπεδεικνύατο, Ion. pro ἐναπεδείκνυντο, *se ostentabant*, 3. pl. imperf. pass. ex ἐν, ἀπὸ, & δείκνυμι, *ostendo*.

Ἐναποθνήσκω, *morior*: ex ἐν, ἀπὸ & θνήσκω, *morior*: f. θανοῦμαι.

Ἔναρα, τὰ, *spolia*, *arma*, quia interfectis detrahuntur: ab ἐναίρω, *occido*, *spolio*.

Ἐνάργει, Dor. pro ἐνήργει, 3. sing. imperf. act. ab ἐνεργέω, *operor*: quod vide.

Ἐναργέως, *apertè*, adv. ab

ἘΝΑΡΓΗΣ, έος, ὁ, ἡ, *clarus*, *evidens*: q. ab ἐν & ἀργὸς, *albus*.

Ἐναρὴς, έος, ὁ, ἡ, *execrandus*. Ex ἐν & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *diræ*, *preces*. Sic ἐνάγεις, dici videntur, qui ἐναρέες vocantur.

Ἐναρίζω, f. ίξω, p. χα, *interficio*, *spolio*: ab ἐναίρω, idem: quod vide.

Ἐναρίθμιος, &

--ίθμητος, *annumeratus*. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἐναριμβρότος, ου, ὁ, *qui cædit mortales*, *homicida*: ab ἐναίρω, *interficio*, & βροτὸς, *mortalis*.

Ἐνάριξε, a. 1. ind. act. Poët. & Dor. pro ἐνάρισε, ἐναρίξοι, 3. sing. f. 1. opt. act. verbi ἐναρίζω, *interficio*. quod vide.

Ἐνάρκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ναρκέω, *torpeo*. Th. νάρκη, ης, ἡ, *torpedo*. Alii leg. ἐνάρκησα, ας, ε.

Ἐναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, *aptare*, a. 1. inf. act. ab ἐναρμόζω, f. σω. Them. ἄρω, *apto*.

Ἐναρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio*. quod vide.

Ἔναρον, *interfecerunt*, 3. pl. a. 2. act. pro ἤνηρον vel ἔναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, *occido*.

Ἐνηρφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος. ab ἔναρα, τὰ, *spolia*, & φέρω *fero*.

Ἐνάρχομαι, *incipio*, *auspicor*, f. ἐνάρξομαι, a. 1. m. ἐνηρξάμην, ω, ατο, *cepi*; a. 1. m. part. ἐνηρξάμενος· ab ἐν & ἄρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ἐνάσθην, *habitavi*, a. 1. pass. verbi νάω, inus. pro ναίω, *habito*.

Ἔνασσα, *habitandi caussâ collocavi*, a. 1. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, ατο, a. 1. m. Poët. à νάω, pro ναίω, *habito*.

Ἐνάτη, *nona*, Poët. pro ἐννάτη· ab ἐννέα, *novem*.

Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, *diversor*. Th. αὐλὴ, *stabulum*, *aula*.

Ἐναυλισάμενος, *moratus*, ejusdem a. 1. part. m.

Ἔναυλος, ου, ὁ, ἡ, *tibiis personans*. ab ἐν & αὐλὸς. *tibia*. &

Ἔναυλος, ου, ὁ, *stabulum*. Them. αὐλὴ, *aula*, *atrium*, *stabulum*.

Ἐναύω, *accendo*. Th. αὔω, idem.

Ἐνδαΐς, ΐδος, ἁ, Dor. pro Ἐνδηΐς, nomen propr.

Ἔν δ', Poët. pro ἐνῆν δ', vel ἐνῆσαν δ', *inerat*, *verò*, vel *inerant*. Tum ἐν δ', Ion. pro ἔπι δέ.

Ἐνδεδυμένοι, *induti*, perf. part. pass. ab ἐνδύω, *induo*. f. ύσω. p. ἐνδέδυκα. a. 1. ἐνέδυσα· ab ἐν & δύω, *induo*.

Ἐνδέει, ἐνδεῖ, impersonal. *deest*, *opus est*: &

Ἐνδεὴς, έος, ὁ, ἡ, *indigus*, *egenus*: ab ἐν & δέω, *opus habeo*.

Ἔνδεια, ας, ἡ, *INEDIA*, *inopia*: ab ἐνδεῖ. quod vide.

Ἐνδειγμα, ατος, τὸ, *manifestum indicium*, ab

Ἐνδείκνυμι, *indico*. præs. pass. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, *ostendo*. & in 3. pl. ἐνδεικνύωνται. præs. inf. ἐνδείκνυσθαι. f. m. ἐνδείξομαι. præt. pass. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνεδειξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἔνδειξαι, άσθω.

ἐνδεῖσθαι. a. 1. sub. m. ἐνδειξαμένηντην ab ἐν & δείκνυμι, ostendo.
Ἐνδείκτο, pro ἐνδέδεικτο, ostensus erat, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.
Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonstratio, indicium. à perf. pass. ejusd. verbi.
Ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, undecim, ἄκλιτον. ex ἕν, unum, & δέκα, decem.
Ἐνδεκάκις, adv. undecies. &
Ἐνδέκατος, άτη, ατον, undecimus. ab ἕνδεκα, quod vide.
Ἐνδέκεσθαι, Ion. pro ἐνδέχεσθαι, admittere, probare. Th. δέχομαι.
Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, assiduitas. ab
Ἐνδελεχής, pro ἐντελεχής, perfectus. ab ἐντελής, perfectus, integer. (ab ἐν & τέλος, finis) & ἔχω, habeo.
Ἐνδελεχίζω, f. ίσω, sum assiduus, continuo: &
Ἐνδελεχισμός, ῦ, ὁ, assiduitas, continuatio: &
Ἐνδελεχῶς, adv. assiduè: ab ἐνδελεχής, quod vide.
Ἐνδέξια, adverbialiter, aptè, dextrè. ab
Ἐνδέξιος, α, ον, qui est ad dextram, prosper, faustus. Th. δεξιά, dextra.
Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, vinculum: &
Ἐνδεσμέω, -ῶ, illigo, implico: &
Ἔνδεσμος, ε, ὁ, illigatio, -amen, -atum vinculum, fasciculus. ab ἐν & δεσμὸς, vinculum, quod à δέω, ligo.
Ἐνδέχεται, licet, fieri potest. impers. ab
Ἐνδέχομαι, ἡ, εται, admitto, recipio. f. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδεγμαι. Them. δέχομαι, capio.
Ἐνδεχόμενος, possibilis, licitum: ab ἐνδέχεται.
Ἐνδέω, -ῶ, f. ήσω, illigo, implico, astringo; item, desum, opus habeo. ab ἐν & δέω, ligo, egeo.
Ἐνδημέω, incolo. f. ήσω. p. ἐνδεδήμηκα. ab ἔνδημος, manens cum populo suo. ex ἐν & δῆμος, populus.
Ἐνδήμιος νόσος, morbus cuidam populo peculiaris. ab eod. th.
Ἐνδήμοισι, dat. pl. Ion. ἐνδήμων, gen. pl. ab
Ἔνδημος, ε, qui in civitate vel domi est, domesticus. Th. δῆμος, populus.
Ἐνδιάασκον, Ion. pro ἐνδίαζον, 3. pl. imperf. act. verbi ἐνδιάω, meridior, in loca umbrosa deduco. Th. ἔνδιος, meridianus.
Ἐνδιάθετος, ε, ὁ, ἡ, internus: ab ἐν & διατίθημι, quod adeas.
Ἐνδιαθρύπτεσθαι, ludificari: &
Ἐνδιαθρύπτομαι, per delicias illudo: ex ἐν, διὰ & θρύπτω, frango. quod vide.
Ἐνδιατρίβω, immoror: ex ἐν, διὰ & τρίβω, tero. f. ψω.
Ἐνδιατριπτέον, immorandum: ejusdem verbale.
Ἐνδιδόναι, cedere, remittere præs. inf. ex ἐν & δίδωμι, do.
Ἐνδιδύσκομαι, induor, cum accus. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, ε, ετο, est verbum frequentativ. verbi ἐνδύομαι, induor: ab ἐν & δύω.
Ἐνδίδωμι, f. ώσω, in manus trado, præbeo; cedo, remitto. Th. δίδωμι, do.
Ἐνδίεσαν, incitabant: pro ἐνδίεσαν, 3. pl. imperf. ab ἐνδίω, verbi ἐνδίημι, immitto. Alii volunt esse a. 2. act. 3. pl. ex ἐν, διὰ & ἵημι, mitto. Alii imperf. pro ἐνδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, à τίθημι.) pro διώκω, ut sit insecuti sunt. Th. δίω.
Ἔνδικος, ε, ὁ, ἡ, Poet. pro δίκαιος, justus. ab ἐν & δίκη, jus.
Ἔνδινα, τὰ, intestina: ab ἔνδον, intus.
ἘΝΔΙΟΣ, ε, meridianus. Et ἔνδιον substantivè ponitur pro διατριβῆ. hinc ἐνδιάω, meridior.
Ἔνδοθεν, adv. ex interiori loco: &
Ἔνδοθι, Poët. intus, in. ab ἔνδον, idem.
Ἐνδοῖ, INDU. Dor. pro ἔνδον, intus.
Ἐνδοιάζω, f. άσω, dubito: & inde
Ἐνδοιαστικός, ε, ὁ, ἡ, & ἐνδοιαστός, dubius, incertus: &
Ἐνδοιασμός, ε, ὁ, &
Ἐνδοίασις, εως, ἡ, dubitatio. ab ἐν & δοιάζω, dubito, à δοιὴ, dubium. Th. δύο.
Ἐνδομάχας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro
Ἐνδομάχης, ε, ὁ, intus vel domi pugnans. ab ἔνδον, intus, & μάχομαι, pugno.
Ἐνδομενία, suppellex: quæ sunt σκεύη ἔνδον μένοντα.
Ἐνδόμησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. ab inusit. ἐνδομέω. Th. δέμω, struo.
Ἐνδόμυχος, ε, ὁ, ἡ, intestinus. ex ἔνδον, intus, & μυχὸς, penetrale.
ἜΝΔΟΝ, intus, adv. & pro ἐν. hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus.
Ἐνδοξάζω, glorifico. f. άσω. p. ἐνδεδόξακα. perf. pass. ἐνδεδόξασμαι. a. 1. pass. ἐνδοξάσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. ἐνδοξασθῶ a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι · ab ἐν & δόξα, gloria. Th. δοκέω, videor.
Ἐνδοξασθῇ 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.
Ἔνδοξος, ε, ὁ, ἡ, nobilis, gloriosus, opinabilis: ἔνδοξα, τὰ, res gloriosæ, in comparat. ἐνδοξότερος. in superl. ἐνδοξότατος, ab iisd.
Ἐνδόσιμον, ε, τὸ, carminis, orationis, vel cantionis exordium; incitatio, occasio: &
Ἐνδόσιμος, ε, ὁ, ἡ gratuitus: &
Ἔνδοσις, εως, ἡ, remissio: ab ἐνδίδωμι. Th. δίδωμι, do.
Ἐνδότατος, intimus: &
Ἐνδοτάτω, adv. intimè. Superl. ut
Ἐνδότερος, ε, interior: &
Ἐνδοτέρω, adv. interius: compar. ab ἔνδον, intus.
Ἔνδρυον, ε, τὸ, cor & medulla arboris: &
Ἔνδρυον, seu -ος, temo, aratrum: ex ἐν & δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.
Ἐνδρυώδης, εος, ὁ, ἡ, nemorosus: ab ἐν & δρυώδης, quernus. Th. δρῦς, quercus.
ἘΝΔΥΚΕΩΣ, prompto animo, diligenter, Poët.

Poët. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.

Ἔνδυμα, ατ☉, τὸ, INDUMENTUM. vestimentum: ab ἐνδύω, induo; quod vide.

Ἐνδυναμόω, corroboro: f. ώσω. p. ἐνδεδυνάμωκα. a. 1. ἐνδυνάμωσα· præf. paff. ἐνδυναμοῦμαι, invalesco, imperf. paff. ἐνεδυναμούμην, οῦμην, οῦ, ᾶ, οῦτο, ᾶτο. a. 1 paff. ἐνεδυναμώθην. ex ἐν & δυναμόω, roboro. Th. δύναμαι, possum.

Ἐνδυῶντες, nom. pl. præf. part. ab ἔνδυμι, vel a. 2. part. ab ἐνέδυν, verbi ἐνδυνώω, quod vide.

Ἐνδυνώω, irrepo. f. ἐνδύσω. a. 2. ἐνέδυν, υς, υ, ab ἐν & δύω. δυνώ & δῦμι, subeo.

ἜΝΔΥΟ, celeriter, ocyùs. q. duobus momentis.

Ἐνδῦσα, induta, a. 2. part. f. g. ab ἐνδὺς, ὐντ☉, verbi ἔνδυμι. Th. δύμι, vel δύω, subeo.

Ἐνδυσάμεν☉, η, ον, a. 1. part. m. &

Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. ἐνδύσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, induo, quod vide.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, amictus: ab

Ἐνδύω, (ut & ἐνδυνώω, & ἐνδύομαι.) INDUO, cum dupl. acc. f. ύσω. a. 1. ἐνέδυσα. a. 1. imperat. ἔνδυσον, άτω. perf. ἐνδέδυκα. perf. paff. ἐνδέδυμαι· part. ἐνδεδυμέν☉. indutus. a. 1. m. ἐνεδυσάμην, ω, ατο. imperat. m. a. 1. ἔνδυσαι, άσθω. a. 1. fub. m. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται. & in 2. pl. ἐνδύσησθε, a. 1. m. inf. ἐνδύσασθαι, & part. ἐνδυσάμεν☉. ab ἐν & δύω feu δύνω, subeo, induo.

Ἐνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.

Ἐνεβίβασεν, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, impono. f. άσω· ab ἐν & βιβάζω. Th. βαίνω, incedo.

Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, graviter interminatus sum. a. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, fremo. Th. βρίμω, idem.

Ἐνεγγυάω, -ῶ, spondeo. ab ἐν & ἐγγύη, sponsio.

Ἐνεγγύησα, spospondi, ejusd. a. 1. Ion. pro ἠνεγγύησα.

Ἐνεγγὺς, idem quod th. ἐγγὺς, propè.

Ἐνέγκαι, tulisse, a. 1. inf. act. ἐνέγκας. a. 1. part. ab ἤνεγκα. a. 1. act. ἐνέγκαντο, 3 pl. a. 1. m. Ion. ἐνέγκασθαι, a. 1. inf. m. ἐνεγκάτω, 3. sing. a. 1 imperat. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἐνεγκον, a. 2. ind. ἐνεγκὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. ab inusit. ἐνέγκω, pro φέρω, fero. f. οἴσω.

Ἐνεδίδε, 3. sing. imperf. act. quasi à διδόω. vide δίδωμι.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, insidiæ: & inde

Ἐνεδρεύω, insidior, cum acc. f. εύσω. p. ἐνήδρευκα. a. 1. ἐνήδρευσα, imperat. ἐνέδρευσον, άτω. ab ἐνέδρα, quod ex ἐν & ἕδρα, sedes. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, sedeo.

Ἐνεδρεύων, οντ☉, ejusd. præf. part.

Ἔνεδρον, ου, τὸ, idem ac ἐνέδρα, quod vide.

Ἐνέδυσα, ας, ε, & in 3. pl. ἐνέδυσαν, a. 1. verbi ἐνδύω, induo, quod vide.

Ἐνείκα, ας, ε, pro ἤνεικα, feu ἤνεγκα. a. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inusit. Th. φέρω, fero.

Ἐνέηκεν, Poët. & Ion. pro ἐνῆκεν, a. 1. vel perf. act. verbi ἐνίημι, immitto: ab ἐν & ἵημι, mitto. Th. ἕω, mitto, statuo, induo.

Ἐνεθεὶς, ἐντ☉, dilutus, infusus: a. 1. part. paff. ἐνεθῆναι, a. 1. inf. paff. ab ἐνίημι. Vide ἐνέηκεν.

Ἐνέθηκα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐντίθημι, impono: f. θήσω p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ἐνεθυμήθη, pœnituit, 3. sing. a. 1. ind. paff. ab ἐνθυμέομαι, quod vide.

Ἐνείην, præf. opt. ab ἔνειμι, insum: quod ab ἐν & εἰμὶ, sum: vel a. 2. opt. act. ab ἐνίημι, immitto: facit enim ἵημι, in a. 2. opt. act. εἵην, ut τίθημι, θείην.

Ἕνεικα, Poët. pro ἕνεκα, propter, quod vide.

Ἔνεικα, ας, ε, attuli, a. 1. Poët. pro ἤνεγκα. ἐνεῖκαι, a. 1. inf. act. fed ἐνείκαι, 3. sing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνεικάτω, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐνείκω, inuf. pro φέρω, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκειε, intulisset, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ἐνείκῃ, ferat, 3. sing. a. 1. fub. ab eod. them.

Ἐνειλέω, ῶ, INVOLVO: f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. præt. ἐνείληκα. Ex ἐν & εἰλέω, VOLVO.

Ἔνειμα, ας, ε, & in 3. pl. ἔνειμαν, distribuerunt, a. 1. ind. act. verbi νέμω, tribuo: f. νεμῶ. p. νενέμηκα. p. m. νένομα.

Ἔνειμεν, 1. pl. præf. Poët. pro ἔνεσμεν, ab

Ἔνειμι, insum. ἔνεστι, & per Apocop. Ion. ἔνι, pro ἐστὶ, est. τὰ ἐνόντα, præf. part. n. g. pl. num. quæ penes vos sunt: ab ἐν & εἰμὶ, sum.

Ἐνεὶς, ἐντ☉, qui misit, & in f. g. ἐνεῖσα, & in n. g. ἐνέν, a. 2. part. verbi ἐνίημι, quod ab ἐν & ἵημι, mitto: f. ἥσω. p. εἶκα. a. 2. ἥν.

Ἐνεῖσθαι, perf. inf. paff. ab ἐνίημι, immitto: interdum ab ἐνέω, feu ἐνέννυμι. Th. ἕω. perf. paff. εἷμαι.

Ἔνεισι, insunt, 3. pl. præf. ind. ab ἔνειμι, insum. Th. εἰμὶ, sum.

Ἐνείχε, Ion. pro ἐνεῖχε, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, in animo habeo.

Ἐνεχθην, latus sum, Ion. pro ἠνέχθην, a. 1. paff. unde part. a. 1. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνείκω, Ion. pro φέρω, f. οἴσω, fero.

ἝΝΕΚΑ, & ἕνεκεν, & Poët. εἵνεκα, & εἵνεκεν, propter, causâ, adv. regit genit. ἕνεκά σου, tui causâ, interdum subauditur: ut τῆς ἀρετῆς, pro ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. οὗ ἕνεκα finem significat, ex quibus οὕνεκα, quia:

quia : ut τοὔνεκα, ex τοῦ ἕνεκα, *hujus rei causâ*, *quapropter*.

Ε'νέκειτο, *inerat*, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι, quod ab ἐν & κεῖμαι, *jaceo* : f. κείσομαι.

Ε'νεκεκόλαπτο, 3.sing.plusq.p.pass. verbi ἐγκολάπτω, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo* : f. ψω. perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, πται.

Ε'νεκεντρίσθην, ης, η, *insitus fui*, a.1.ind.pass. ab ἐγκεντρίζω, *insero* : f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν & κέντρον, *stimulus*. Th. κεντέω, *pungo*.

Ε'νεκίσσων, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκισσάω, *concipio*.

Ε'νεκοπτόμην, *impediebar*, imperf. pass. ab ἐγκόπτω, *impedio* : f. ψω. a.1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. ab ἐν & κόπτω, *scindo*.

Ε'νεκότει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, *odio habeo*. Th. κότος, *ira vetus*.

Ε'νέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ἐνεκοπτόμην.

Ε'νέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, *condo*, *intego* : p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, *occulto* : f. ψω. p. κέκρυφα.

Ε'νεκτέον, *referendum*, adject. verbale à φέρω, *fero* : perf. pass. ἤνεγμαι, ξαι, κται.

Ε'νέκυρσα, *incidi*, & in 3. pl. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. Vide ἐγκύρσας. Alii per Sync. dici volunt pro ἐνεκύρησα.

Ε'νελίπανεν, a. 1. act. verbi ἐλλιπαίνω, quod ab ἐν & λιπαίνω, *pinguefacio*. Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*.

Ε'νέμετο, vide in ἐνέμοντο.

Ε'νεμήθην, a.1.pass. ab ἐν & νέμω, *tribuo*, *pasco* : f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a.1. ἔνειμα.

Ε'νέμοντο *depascebantur*, 3. plur. imperf. pass. ejusd. verbi.

Ε'νεμφύεσθαι, *innasci*. Th. φύω, *nascor*.

Ε'νενήκοντα, pro ἐννενήκοντα, *nonaginta*. Th. ἐννέα, *novem*.

Ε'νενῆτο, *cogitaret*, Ion. pro ἐνενόητο, per contract. 3. sing. plusq. p. verbi νοέω. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Ε'νένιπεν. Non. &

Ε'νένιπε, Attic. reduplic. pro ἤνιπε, verbi ἐνίπτω, idem quod ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω, idem.

Ε'νενώκασι, per contract. Ion. pro ἐνενοήκασι, 3.pl.perf act. ab ἐν & νοέω, *cogito*. Th. νόος, *mens*.

Ε'νενῶντο, *cogitaverant*, pro ἐνενόηντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Ε'νεοττοποιήσατο, 3.sing. a.1. m. à νεοττοποιέομαι, *pullos excludo* : à νεοττὸς, οῦ, ὁ, *pullus*, & ποιέω, *facio*.

Ε'νεοχμώσε, *innovavit*, 3.sing.a.2. verbi νεοχμόω, ῶ, *innovo* : à νεοχμὸς, *novus*. Th. νέος, idem.

Ε'νεπάγησαν, 3. pl. a. 2. pass. ab ἐμπήγνυμι, *infigo* : ab ἐν & πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo* : f. ξω.

Ε'νέπαιζον, *illudebam*, imperf. act. &

Ε'νέπαιξα, ας, ε, a.1.ind. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo* : f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. ab ἐν & παίζω, *ludo*.

Ε'νεπαίχθην, a.1.pass.ejusd. verbi.

Ε'νέπαξεν, *infixit*, Dor. pro ἐνέπηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, fut. ήξω.

Ε'νεπεπορπέατο, Ion. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πορπάω, vel πορπέω, *fibulis astringo*. Th. πόρπη, *fibula*.

Ε'νέπεσον, *ceciderunt*, 3.pl.a.1.ind. act. verbi ἐμπίπτω. Vide πίπτω, *cado*.

Ε'νεπήγετο, 3.sing.imperf.verbi ἐμπήγνυμι, *infigo* : ab ἐν & πήγνυμι, f. ξω, *compingo*. Desinentium in γνύω, vel γνύμι, tempora formantur à finitis in γω.

Ε'νεπλήσθησαν, 3.pl.a.1 pass. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, *impleo* : f. σω. p. ἐμπέπληκα. a.1. ἐνέπλησα. ab ἐν & πλήθω, *repleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Ε'νέπνευσαν, 3.plur.a.1.act.ab ἐμπνέω, *inspiro* : ab ἐν & πνέω, *spiro* : f. πνεύσω.

Ε'νεπνεύσθην, ης, η, a.1.ind.pass. ab ἔμπνυμαι, *respiro*, *reviviso* : ab ἐν & πνέω, f. πνεύσω, *flo*, *spiro*.

Ε'νεποιήσαντο, *duxerunt*, 3. plur. a. 1. m. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Them. ποιέω, *facio*.

Ε'νέποισιν, Dor. pro ἐνέπουσιν, *dicunt*, *vocant*, 3. plur. præs. ind. ab ἐνέπω, pro καλῶ.

Ε'νέπρηθον, *incendebant*, 3.pl.imperf. &

Ε'νέπρησα, ας, ε, *incendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, *incendo* : f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, *uro*.

Ε'νέπτυσα, ας, ε, *inspui*, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. pass. ab ἐμπτύω, *inspuo* : f. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. Ex ἐν & πτύω, *spuo*.

Ε'νέπω, *insequor*, ab ἕπω, *sequor* : &

Ε'νέπω (& Poët. ἐννέπω) *dico*, *cano* ; item *calumnior* : &

Ε'νέπων, *alloquens*, ejusd.præs. part. ab ἐν & ἔπω, *dico* : a.1. εἶπα.

Ε'νεργάζομαι, *facio in*, *ingenero* : ab ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον.

Ε'νέργεια, ας, ἡ, *actio*, *efficacia* : &

Ε'νεργέω, ῶ, *operor*, *intus efficio*, *ago* : f. ήσω. p. ἐνήργηκα. præt. pass. ἐνήργημαι. a.1. ἐνήργησα. imperf. pass. ἐνηργεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. ab ἐνεργὴς, *efficax*. Th. ἔργον, *opus*.

Ε'νεργῆ, acc.sing. ab ἐνεργὴς, quod vide.

Ε'νέργημα, ατος, τὸ, *effectus*, *operatio*, *facultas* : à 1.pers. perf. pass. verbi ἐνεργέω, *operor*, quod vide.

Ε'νεργὴς, έος, ὁ, ἡ, *efficax*. Th. ἔργον, *opus*.

Ε'νεργητικὸς, ὴ, ὸν, *activus*, *a*, *um* : ab ἐνεργὴς, quod ab ἔργον.

Ε'νεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *operator*, *efficax* : q. ἐν ἔργῳ ὤν.

Ε'νεργῶς, *efficaciter*, adv. ab ἐνεργὴς, quod vide.

Ε'νερθε,

Ἔνερθε, & ἔνερθεν, *infrà*, adv. ab ἐν & ἔρα, ας, ἡ, *terra*.

Ἔνεροι, *mortui*, *manes*: dat. pl. Ion. ἐνέροισι· ab iisd. &

Ἐνέρτερος, *inferior*, per Sync. pro ἐνερώτερος, compar. ab ἔνερος *inferus*.

Ἐνέρχεσθαι, Poët. pro εἰσέρχεσθαι, *intrare*, *ingredi*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

[illegible]εσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι· ab [illegible] ἵημι, *mitto*. a. 2. ἧν. Alii volunt esse [illegible]f. ab ἔνειμι, & per Systolen dici pro ἐν[illegible]

Ἐνο[illegible] ἡ, *consilium*: ab

Ἔνεσις, [illegible] *immissio*: ab ἐνίημι, *immitto*: quod ex [illegible]ημι, *mitto*.

Ἐνέσται, per [illegible] pro ἐνέσεται, f. 1. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐνέστακτο, 3. sing. [illegible]nsq. p. pass. verbi ἐνστάζω, *instillo*: f. ξω. T[illegible]άζω, *stillo*.

Ἐνεστεῶτος, Ion. p[illegible]ἐνεστῶτος, gen. sing. ab ἐνεστὼς, quod vide.

Ἐνεστησάμην, a. 1. m. verbi ἐνίστημι· ab ἐν & ἵστημι, *sto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ἔνεστι, & ἔξεστι, *licet*, *inest*. Th. εἰμὶ.

Ἐνεστὼς, ῶτος, ὁ καὶ τὸ, *præsens*: dat. sing. ἐνεστῶτι, perf. part. per Crasin pro ἐνεστηκώς. ab ἐν & ἵστημι, *sto*: f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἐνετείλαμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando*, *jubeo*: cum dat. f. ἐντελοῦμαι. p. m. ἐντέτολα. ab ἐν & τέλλω, pro περαίνω.

Ἐνέτη, ης, ἡ, *fibula*: ab ἐνίημι, *injicio*: ab ἐν & ἵημι, *mitto*.

Ἐνετία, ας, ἡ, propr. nom. urbis, *VENETIA*: &

Ἐνετὸς, ῦ, ὁ, *VENETUS*.

Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor*: ab ἐν & τυγχάνω, f. τεύξομαι, *sum*: a. 2. ἔτυχον.

Ἐνετύλιξε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐντυλίσσω, *involvo*: f. ξω. p. ἐντετύλιχα. ab ἐν & τυλίσσω, *in modum culcitræ convolvo*, quod à τύλη, *culcitra*. Th. τύλος, *callus*.

Ἐνέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, *occurro alicui*, *interpello*: f. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω, *sum*.

Ἐνεύδειν, Dor. pro ἐνεύδειν, *in aliquo loco dormire*, præs. inf. ab ἐν & εὕδω, f. εὑδήσω, *dormio*.

Ἐνευλογέω, *benedico*· f. ήσω. p. ἐνευλόγηκα. f. 1. pass. ἐνευλογηθήσομαι. Ex ἐν & εὐλογέω. Th. λέγω, *dico*.

Ἔνευσαν, *natarunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.

Ἐνεφάνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἐνεφανίσθην, & in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, *conspicuum me exhibeo*, *indico*, *ostendo*: f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. a. 1. inf. pass. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνεφορεῖτο, *satiebatur*, 3. sing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, *repleor*: quod ab ἐμφορέω, *importo*. Th. φέρω, *fero*.

Ἐνέφραξαν, *obstruxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. à φράσσω, *obturo*: f. ξω.

Ἐνέφυν, υς, υ, a. 2. & part. ἐμφὺς, *inhærens*: ab ἐμφύομαι, *adhæreo*. Th. φύω.

Ἐνεφύσησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, *afflo*: f. ήσω. p. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν & φυσάω, *flo*.

Ἔνεχ', pro ἕνεκα, ob sequentem aspirat. *propter*, *gratiâ*.

Ἐνεχάραττον, ες, ε, *insculpebam*, imp. ind. act. verbi ἐγχαράττω. Th. χαράσσω, vel χαράττω, *sculpo*.

Ἐνέχεα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, *infundo*: ex ἐν & χέω, *fundo*: f. χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευα & ἔχεα.

Ἐνέχεεν, 3. sing. a. 1. vel imperf. ejusd. verbi.

Ἐνεχείρει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, *molior*: f. ήσω. a. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε. ab ἐν & χεὶρ, *manus*.

Ἐνέχεσθαι, *detineri*, *implicari*: ab ἐν & ἔχω, *teneo*.

Ἐνεχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. imperat. ἐνέχθητι, in optat. ἐνεχθείην, & in sub. ἐνεχθῶ, & a. 1. inf. pass. ἐνεχθῆναι.

Ἐνεχθῆναι, ejusd. a. 1. inf. pass.

Ἐνέχρασε, 3. sing. a. 2. verbi ἐγχραύω, vel ἐγχράω, *infligo*: ab ἐν & χράω, *commodo*.

Ἐνεχυράζω, f. άσω, *pigneror*, *pignora capio*, *loco pignoris accipio*, vel *aufero*; *oppignero*: ab ἐνέχυρον, *pignus*, quod vide.

Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, *pignus*, *oppigneratum*: &

Ἐνεχυρασμὸς, ῦ, ὁ, *pigneratio*, *pignus*: à perf. pass. anteced. verbi.

Ἐνέχυρον, ου, τὸ, *pignus*, *arrhabo*: q. d. quo aliquid tutum redditur: ab ἐχυρὸς, *tutus*.

Ἐνέχω, *immineo*, *insto*, cum dat. f. ἐνέξω. imperf. ἐνεῖχον, ες, ε, præs. pass. ἐνέχομαι, *teneor*, *implicor*, *obstringor*, *obnoxius sum*: ab ἐν & ἔχω, *habeo*.

Ἔνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος, ου, ὁ, seu ἔνος, vel ἕνος, ου, ὁ, *annus*.

Ἐνηβητήρια, τὰ, *loca amœna*, *in quibus juvenes voluptatibus indulgent*. Ex ἐν & ἡβητήριον, *locus amœnus*. Th. ἥβη, *pubes*.

Ἐνήδρευον, *insidias collocabam*, imperf. verbi ἐνεδρεύω, *insidior*, quod videas.

Ἐνήεια, ας, ἡ, *benignitas*, *mansuetudo*: ab ἐνηὴς, quod adi.

Ἐνῆεν, Poët. pro ἐνῆν, *inerat*, imperf. ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἐνηέος, *placidæ*, gen. sing. ab

Ἐνηὴς, έος, ὁ, ἡ, *benignus*, *placidus*, *mitis*: ab ἐῢς, ἔος, *bonus*.

Ἐνηθῆναι, *immissum esse*, a. 1. inf. pass. ab ἐνήθην. a. 1. pass. verbi ἐνίημι, *immitto*: ab ἐν & ἵημι, *mitto*.

Ἐνῆκα,

Ε'νῆκα, ας, ε, *immisi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ε'νήλατα, *ligna recta, in quæ desiguntur & adiguntur in gradus scalæ*: ab ἐν & ἐλαύνω, *agito*.

Ε'νήμενος, ε, *insidens*. Poët. pro ἐγκαθεζόμενος· quod ex ἐν & ἧμαι, *sedeo*.

Ε'νημμένος, η, ον, *alligatus, annexus*, item *indutus*; part. perf. pass. ab ἐνάπτομαι. Th. ἅπτω, *necto*.

Ε'νῆν, imperf. verbi ἔνειμι, *insum*. ab ἐν & εἰμὶ, *sum*.

Ε'νήνοθα, *florui*, perf. m. verbi ἐνανθέω· ex ἐν & ἀνθέω, *floreo*. f. ήσω. p. m. ἤνθα, & inserto ο, ἤνοθα. Them. ἄνθος, εος, το, *flos*.

Ε'νήνοχα, *tuli*, præt. m. Att. verbi φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. ἤνοχα. & Att. ἐνήνοχα.

Ε'νήρατο, *interfecit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐναίρω, *occido*. f. αρῶ. a. 1. ἐνῆρα, ab ἐν & αἴρω, *tollo*.

Ε'νηρξάμην, ω, ατο, *incepi, inchoavi*; a. 1. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio*. Them. ἀρχὴ, *initium*.

Ε'νηχέω, ῶ, *insono, inculco*: & pass. ἐνηχοῦμαι, *doceor*: ab

Ε'νηχος, ε, ὁ, ἡ, *sonans, sonorus*: ab ἐν & ἦχος, *sonus*.

Ε'νησα, *nevi*, a. 1. ind. act. à νέω, *neo*. f. νήσω. p. νένηκα.

Ε'νῆσαν, *inerant*. 3. pl. imperf. verbi ἔνειμι, *insum*. imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ε'νήσειν, *jaculatum esse*, f. 1. inf. ab ἐνίημι, f. ἐνήσω, ab ἐν & ἵημι, *mitto*.

Ε'νθ' pro ἔνθα, *hic, illic*. & Dor. ἐνθὲ pro ἐλθὲ, *veni*.

Ε'ΝΘΑ adv. *hic, ibi, illic, ubi, tum*. ἐνταῦθα, idem. ἔνθα μὲν, ἔνθα δὲ, *hic, illic*.

Ε'νθάδε, & Att. ἐνθαδὶ, *hic, huc, illic* &

Ε'νθάκεν, *tunc, ibi*. &

Ε'νθάπερ, *ubi*. ab ἔνθα.

Ε'νθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, *hic, tunc*. quod vide.

Ε'νθεάζειν, *divino spiritu afflatum esse*. ab ἔνθεος, *in quo Deus est*. Th. θεὸς, *Deus*.

Ε'νθέμεν, ἐνθέμεναι, Ion. & Dor. pro ἐνθεῖναι, *inserere*, a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, a. 2. part. m. ab ἐν & τίθημι, *pono*. f. θήσω. a. 2 ἔθην.

Ε'νθεν, ἐνθένδε & ἐντεῦθεν, *hinc, illinc*, adv. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic*.

Ε'νθεο, pro ἐνέθεσο seu ἐνέθου, *imposuisti*, 2. sing. a. 2. ind. m. Vel est a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, *concipio, impono*. ab ἐν & τίθημι, *pono*.

Ε'νθεος, ε, ὁ, ἡ, *numine afflatus, divinus*: ab ἐν & θεὸς

Ε'νθες, *impone*, a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, *impono*. a. 2. ἐνέθην.

Ε'νθεσις, εως, ἡ, *impositio manuum*: &

Ε'νθετος, ε, ὁ, *insitus*, ab ἐντίθημι quod vide.

Ε'νθεῦτεν, Ion. pro ἐντεῦθεν, *hinc, illinc*. quod vide.

Ε'νθῃς, Dor. pro ἔλθῃς, *veneris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, *venio*. Sic ἔνθοι, Dor. pro ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. act.

Ε'νθορέω, *insilio*. ab ἐν & θόρω, seu θορέω, *salio*.

Ε'νθορον, *insilui*, pro ἐνέθορον, ejusd. a. 2. act.

Ε'νθου, vel pro ἐνέθου, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. ab ἐνετιθέμην. vel est a. 2. imperat. m. ab ἐν & τίθημι, *pono*.

Ε'νθους, per contractionem, pro ἔνθεος· quod vide.

Ε'νθουσιάζω, seu -άω, f. άσω, p. ακα, *fanatico*, seu *divino furore agor, numine afflor*: ab ἔνθους.

Ε'νθουσιασμὸς, ε, ὁ, & ἐνθουσίασις, εως, ἡ, *fanaticus*, seu *divinus afflatus*. Angl. enthusiasm. &

Ε'νθουσιαστὴς, ε, ὁ, *numine afflatus, fanaticus*. Angl. enthusiast. &

Ε'νθουσιαστικὸς, ε, *numine afflatus, fanaticus*: item activè *furore corripiens*, a perf. pass. anteced. verbi.

Ε'νθουσιώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. ab ἔνθους. Th. θεός.

Ε'νθρέψασθαι, *inserere*, a. 1. inf. m. ἐνθρέψατο, 3. sing. a. 1. m. ind. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, *alo*. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. præt. m. τέτροφα.

Ε'νθρονίζω, *in throno loco*: & -ίζομαι, *in throno sedeo*, ἐνθρονισθῆναι. a. 1. pass. ab ἐν & θρόνος, quod à θράω, *sedeo*.

Ε'νθρύπτω, f. ψω *imminuo, intero*. a. 1. ἐνέθρυψα. Th. θρύπτω, *frango*.

Ε'νθυμέομαι, -ῦμαι, *cogito, mente agito & verso*. f. ήσομαι. p. ἐντεθύμημαι. a. 1. pass. ἐθυμήθην, ης, η. ab ἐνθύμιος, *qui est animo præsenti*. Th θυμὸς, *animus*.

Ε'νθυμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἐνθυμέομαι, quod vide.

Ε'νθύμημα, ατος, τὸ, *cogitatio, conceptus animi, sensum*: *ENTHYMEMA* syllogismus: &

Ε'νθύμησις, εως, ἡ, *cogitatio, commentatio*: à perf. pass. ejusd. verbi.

Ε'νθυμία, ας, ἡ, *cogitatio*: &

Ε'νθύμιον, ε, τὸ, idem. & *id quod in animo versatur*: &

Ε'νθύμιος, ε, ὁ, ἡ, *qui in animo est, & de quo cogitamus*: &

Ε'νθυμος, ε, ὁ, ἡ, *qui est animo præsenti*: (cui ἄθυμος, oppon) ab ἐν & θυμὸς, *animus*.

Ε'νθω, *veniam*, Dor. pro ἔλθω, a. 2. sub. Sic ἐνθὼν, *veniens*, Dor. pro ἐλθὼν, *profectus*, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι.

Ε'νι, per Apocop. Ion. pro ἔνεστι, *licet*, vel pro ἔνεισι, *insunt*, ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἐνὶ, *in*, Poët. pro ἐν.
Ἐνὶ, *uni*, dat. sing. ab εἷς, μία, ἕν, *unus*, *a*, *um*.
Ἐνιαύσια, adverbialiter pro *quotannis*. n.g.pl. num. ab
Ἐνιαύσιος, ου, ὁ, ἡ, *annuus*, *anniversarius*: ab
ἘΝΙΑΥΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *annus*. q.d. ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ εἶναι. inde ἐνιαυτίζω, *annum alicubi ago*.
Ἐνιαχῆ, *nonnullis in locis*, *aut partibus*. idem quod
Ἐνιαχοῦ, *alicubi*. Th. ἔνιοι, *aliqui*.
Ἐνίδρυς, υος, ἡ, *lutra*, credo legend. ἐνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aqua vivat.
Ἐνιδεῖν, a.2.inf. &
Ἐνιδὼν, a. 2. part. verbi ἐνείδω. Th. εἴδω, *video*.
Ἐνίει, 3.sing.imperf. verbi ἐνίημι, tanq. ab ἐν ιέω. Th. ἵημι, *mitto*, vel ἕω.
Ἔνιεν, *iniit*, 3.sing. ab ἔνιον, ες, ε, a.2. verbi ἔνειμι. ab ἐν & εἶμι, *eo*.
Ἐνιέναι, præs.inf. ut & ἐνιεὶς, præs. part. &
Ἐνίετε, *immittite*, 2.pl.imperat.præs. ab ἴεθι, ἰέτω. ab
Ἐνίημι, *immitto*, *injicio*. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*. imperf. ἵην. a.2. ἧν.
Ἐνίκα, *vincebat*, 3. sing.imperf. ut & in 3.pl. ἐνίκων, verbi νικάω, *vinco*. f. ήσω. p. νενίκηκα.
Ἐνικάτθεο, *repone*, pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου. Poët. & Ion. a. 2. m. imperat. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ & τίθημι, *pono*.
Ἐνικλάω, *infringo*. ab ἐνὶ, Poët. pro ἐν, & κλάω, *frango*.
Ἐνικμος, ου, *humidus*. Th. ἰκμὰς, *humor*.
Ἐνικνέομαι-οῦμαι, *intro*, *penetro*. ab ἱκνέομαι, *venio*.
Ἐνικὸς, οῦ, *singularis*. &
Ἐνικῶς, adv. *singulariter*. Th. εἷς, *unus*.
ἘΝΙΟΙ, ων, οἱ, *aliqui*, *nonnulli*. quasi ἔνι οἱ, *sunt qui*. Hinc
Ἐνίοτε, *interdum*, & ἐνιαχοῦ, *alicubi*. ab eod.
Ἐνιπὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro
Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, *increpatio*. ab ἐνίπτω, *objurgo*. quod ab ἐν & ἔπω, *dico*.
Ἐνιπρήθω. Poët. pro ἐμπρήθω. Th. πρήθω, *uro*.
Ἐνίπτω, f. ψω, *dico*, *objurgo*. ab ἐν & ἔπω, *dico*. & pro ἐνέπω, *indico*, *declaro*.
Ἐνισκίμπτω, *innitor*, *incumbo*, pro ἐνσκήπτω, Poët. Th. σκήπτω, *nitor*, *incumbo*.
Ἔνισπε, *dixit*, a. 2. verbi ἐνισπέω. Vel ἐνίσπειν, præs. inf. pro ἐνέπειν. Them. ἔπω, *dico*.
Ἐνισσέμεν, *terrere*, inf. Dor. pro ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, *dico*.
Ἐνίστανται, *sustineant*, 3.pl.ind.pass. ab
Ἐνίστημι, *insto*, *impendeo*, *immineo*. f. ἐνστήσω. p. ἐνέστηκα. perf. part. ἐνεστηκὼς, ότος, & per Crasin ἐνεστὼς, ῶτος. & in f.g. ἐνεστῶσα. & in pl.n. g. τὰ ἐνεστῶτα, *præsentia*. a.2.act. ἐνέστην. f. 1. m. ἐνστήσομαι. ab ἐν & ἵστημι, *sto*.
Ἐνίσχειν, Ion. pro κατίσχειν, *impedire*: ex ἴσχω, pro ἔχω, *teneo*.
Ἐνισχύω, *corroboro*. f. ύσω. p. ἐνίσχυκα. a.1. ἐνίσχυσα. ab ἐν & ἰσχύω, *possum*. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*.
Ἐννάετες & εἰνάετες, adv. *per novem annos*. ab ἐνναέτης, quod vide.
Ἐνναέτηρος, ου, (ἐνναετήρω, dual. num.) *novennis*. &
Ἐνναέτης, έος, ὁ, ἡ, *novennis*. ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.
Ἐνναίρειν, præs. inf. Poët. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, *occido*.
Ἐνναίω, *inhabito*. Th. ναίω.
Ἐννακόσιοι, αι, α, *nongenti*: &
Ἐννακοσιοστὸς, οῦ, *nongentesimus*: ab ἐννέα, & κόσιοι, numerorum terminatio. vide infra ἐνενήκοντα.
Ἐννάτῃ, *nonæ*, dat. sing. f. g. ab
Ἔννατος, η, ον, *nonus*, *a*, *um*. ab
Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *NOVEM*, ἄκλιτον.
Ἐννεάβοιος, ου, ὁ, ἡ, *novem boum*, seu *ejus nominis nummum pretium valens*. à βοῦς, *bos*, & ἐννέα, *novem*.
Ἐννεάνυχες & εἰνάνυχες, adv. *per novem noctes*. ab ἐννέα, *novem*, & νὺξ, *nox*.
Ἐννεάφωνος, ὁ, ἡ, *novem voces habens*. Epithet. fistulæ. ex ἐννέα, *novem*, & φωνὴ, *vox*.
Ἐννεάχιλοι, *novem millia*: ab ἐννέα, & χίλιοι, *mille*.
Ἐννενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *nonaginta*, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, *novem*, & -ήκοντα vel -ἄκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem, ut in lingua Latina *ginta*. Sic κόσιοι est terminatio eorum, quæ crescunt per centum, &c.
Ἐννεὸς, οῦ, *attonitus*, *mutus*, q. ἐναυὸς, ex ἐν & αὔω, *clamo*, in quo vox præ metu & stupore suppressa.
Ἔννεπε, *dixit*, a. 2. Poët. & Ion. pro ἔνειπε. Sic ἐννέπετε, *dicite*, Poët. pro ἐνέπετε, præs. imperat. ab ἐνέπω. ab ἐν & ἔπω, *dico*. a.1. εἶπα. a. 2. εἶπον.
Ἐννέπουσα, ας, ἁ, Dor. & Poët. pro ἐννέπουσα, ης, ἡ, *locuta*. ejusd. part.
Ἐννεσία, ας, ἡ, *consilium*: ab ἔνεσις, *immissio*, quod ab ἐνίημι, *immitto*. Them. ἵημι, *mitto*.
Ἐννεσίῃσι, ejusd. dat. pl. Ion. & Poët. pro ἐνεσίαις.
Ἐννεύω. *INNUO*, *nutu significo*. imperf. ἐνένευον. f. ἐννεύσω. p. ἐννένευκα. a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, *innuo*.
Ἐννέωρος, ου, ὁ, ἡ, *novennis*. ab ἐννέα, *novem*, & ὥρα, ας, ἡ, *annus*, *hora*.
Ἐννῆμαρ, adv. *per novem dies*: ab ἐννέα, *novem*, & ἦμαρ, τὸ, *dies*, Poët. pro ἡμέρα.
Ἔννη seu ἔννη, pro ἔνη, *vetus*, scil. ἡμέρα, *dies*.

Th. ἔν☉ seu ἕν☉, *annus*.

Ἔννηφιν, *perendinum*: ab ἔνη. φι est Paragoge Poët.

Ἐννοέω, -ῶ, f. ήσω, *mente concipio*, *cogito*, *recordor*: ab ἔννο☉, quod vide.

Ἐννόησα, ας, ε. Poët. pro ἐνόησα, *sensi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*. Them. νό☉, *mens*.

Ἔννοια, ας, ἡ, *cogitatio*, ab ἔννο☉, *cordatus*, quod ab ἐν & νό☉, *mens*.

Ἐννόμως, *legitimè*, adv. vide in ἔννομ☉.

Ἔννομ☉, ου, ὁ, ἡ, *legitimus*, *subjectus legi*: ab ἐν & νόμ☉, *lex*. Th. νέμω, *tribuo*, p. m. νένομα.

Ἔννο☉, & ἔννους, ου, ὁ, ἡ, *mentis compos*, *sapiens*, *prudens*: ab ἐν & νό☉, νοῦς, *mens*.

Ἐννοσίμεν, Dor. pro ἐννόσαι, a. 1. inf. verbi ἐννόθω, habente ν gemin. metri gratia. vide ἐνόθω.

Ἐννοσίγαι☉, ου, ὁ, Neptuni Epith. *terræ quassator*. ab ἐνέω, *moveo*, (quod ab εἷς, ἑνὸς, *unus*,) & γαῖα, *terra*.

Ἐννοσίδας, α, ὁ, Poët. & Dor. ab ἐνόθω, pro κινῶ, *moveo*, & τὰν δᾶν, pro γῆν, *terram*.

Ἔννυτο, 3. sing. imperf. ab ἕννυμαι. vide in ἐννύω, *induo*.

Ἔννυχον, vel -ύχιον, adver. *noctu*, *multa nocte*. ab

Ἔννυχ☉, η, ον, seu ἐννύχι☉, ου, *nocturnus*, *a*, *um*. ab ἐν & νύξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Ἐννυχώτερον, *maturius*, comparat. ab ἔννυχον, *noctu*. quod vide.

Ἐννύω, & ἔννυμι, *induo*. Th. ἕω, idem.

Ἐννώσας, Ion. pro ἐννοήσας, a. 1. part. verbi ἐννοέω, *mente concipio*. ab ἐν, & νό☉, νοῦς, ὁ, *mens*.

Ἐνόησα, ας, ε, *cognovi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*. f. ήσω. ab eod. th.

Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἐννοσις, id est, *motio*, *agitatio*. Hesych. ἐννοσίμεν, ἐπιπλῆσσειν.

Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, *familiarem reddo*. ab ἐν & οἶκ☉, *domus*.

Ἐνοικέω, *inhabito*. f. ήσω. p. ἐνῴκηκα. a. 1. ἐνῴκησα. præs. part. ἐνοικέων, ῶν, έουσα, οῦσα, έον, οῦν. ab ἐν & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκ☉, *domus*.

Ἐνοίκησις, εως, ἡ, *inhabitatio*. à perf. pass. superioris verbi.

Ἐνοικίζω, f. ίσω, a. 1. ἐνῴκισα, a. 1. imperat. ἐνοίκισον *in ædibus colloco*, *in domum introduco*, *domo excipio*. ab ἐν & οἰκίζω. Th. οἶκ☉.

Ἔνοικ☉, ου, ὁ, ἡ, *incola*; *inquilinus*; *domesticus*: ab ἐν & οἶκ☉.

Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi νομίζω, *existimo*. f. ίσω. p. νενόμικα. a. 2. ἐνόμιζον quod à νόμ☉, *lex*.

Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, *in consuetudine sum alicujus*, *conversor*. ab ἐν & ὅμιλ☉, *cœtus*, *turba*.

Ἐνομίλησε, *usus consuetudine*, ejusd. a. 1. ind. act.

Ἐνὸν, *quum liceat*, *quod inest*, &

Ἐνόντα, τὰ, *quæ penes vos sunt*, ubi Ellipsis Præpos. κατά. præs. part. ab ἔνειμι, *insum*, quod vide.

Ἐνόπη, ης, ἡ, *Enope*, nomen propr.

Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. ab ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω, idem.

Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, *armati*. ab ἐν & ὅπλον, *arma*.

Ἐνοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, *armis ornor*. ab ἐν & ὅπλον, *arma*.

Ἐνορᾶν, *inspicere*, *animadvertere*. Ex ἐν & ὁράω, *video*.

Ἐνόρκι☉ λόγ☉, *verbum jurejurando firmatum*. ἐνόρκι☉, Poët. pro

Ἔνορκ☉, ου, ὁ, ἡ, *juratus*, *jurejurando obstrictus*, vel *comprobatus*: ab ἐν & ὅρκ☉, *jusjurandum*.

Ἐνόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἐνορχ☉, quod vide.

Ἐνορχέων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχῶν, ab

Ἐνόρχης, idem quod

Ἔνορχ☉, & ἔνορχις, *testiculos habens*, *mas*. ab ἐν & ὄρχις, εως, ἡ, *testiculus*.

ἜΝΟΣ, & ἔν☉, vel ἔνν☉, seu ἔνν☉, ου, ὁ, *ANNUS*. hinc

Ἔν☉, η, ον, *annuus*. ἔνη καὶ νέα, *ultima dies lunaris mensis*. quasi *vetus & nova*.

Ἐνόσει, 3. sing. imperf. act. à νοσέω, *ægroto*. f. ήσω. p. νενόσηκα. Them. νόσ☉, *morbus*.

Ἔνοσις, εως, ἡ, *motus*. ab ἐνόω, *moveo*. Th. εἷς, ἑνὸς, *unus*.

Ἐνοσίχθων, *terræ quassator*. Neptuni Epith. quod ab ἐνόω, *quatio*, (ab εἷς, *unus*,) & χθὼν, *terra*.

Ἐνόσουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, *ægroto*, Them. νόσ☉, *morbus*.

Ἐνοσφίσθησαν, *separati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐνοσφίσατο, 3. sing. a. 1. m. à νοσφίζω, f. ίσω. p. νενόσφικα. Th. νόσφι, *seorsim*.

Ἑνότης, ητ☉, ἡ, *unitas*. ab εἷς, ἑνὸς, *unus*.

Ἐνοχλέω, -ῶ, *turbo*, *molestus sum*. f. ήσω. p. ἠνώχληκα. ab ἐν & ὀχλέω, idem. Th. ὄχλ☉, *turba*.

Ἐνοχλοῦσι, ejusd. 3. pl. præs. ind. act.

Ἔνοχ☉, ου, ὁ, ἡ, *obstrictus*, *obnoxius*, *reus*: ab ἐνέχομαι, *obstringor*: ab ἐν & ἔχω, *habeo*.

Ἐνσημαίνω, f. ανῶ, *significo*, *exprimo*, *imprimo*: ab ἐν & σημαίνω. Them. σῆμα, *signum*.

Ἐνσκήπτω, *ingruo*, *irruo*, de fulmine propriè. Th. σκήπτω, *cado*, *ruo*.

Ἔνστασις, εως, ἡ, *exordium*, & *auspicatio rei institutæ*, *instantia litis & causæ*, *institutum*: item figura Oratoria: &

Ἐνστάτης, ου, ὁ, *qui in via obsistit, adversarius*: &

Ἐνστατικὸς, ου, *instans & urgens*: ab ἐνίσταμαι, *insto*. ab ἵστημι.

Ἐνστέλλειν, Ion. pro ἐνδύειν, *induere, vestire*. Th. στέλλω, *amicio, orno*.

Ἐνστρέφομαι, ῃ, εται, *invertor*. f. ψομαι. ab ἐν & στρέφω, *verto*. f. ψω. a.2. ἔστραφον.

Ἐνσχερὼ, vide σχερὼ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordine, prope*.

Ἐντακεὶς, a.2.part. pass. ab ἐντήκω, *liquefactum instillo*. ab ἐν & τήκω, Dor. τάκω, *liquefacio*. f. ξω.

Ἐνταλθεὶς, a.1.part.pass. ab ἐντέλλω, *faciendum injungo*. perf.pass. ἐντέταλμαι. præt.m. ἐντέτολα, ab ἐν & τέλλω, *mando*.

Ἔνταλμα, ατος, τὸ, *mandatum*. ab ἐντέλλω. vide ἐνταλθεὶς.

Ἐντανύειν, *intendere*. Ex ἐν & τανύω, idem quod th. τείνω, *tendo*.

Ἔντασις, εως, ἡ, *intentio; contentio; productio*: &

Ἐντατὸς, ου, *intentus*: &

Ἐντατικὸς, ου, *intendendi vim habens*: omnia ab ἐντείνω, *intendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐνταῦθα, & ἐνταυθοῖ, *hîc, illic, huc, eò*, Th. ἔνθα, *hic, ibi*.

Ἐνταφεὶς, έντος, *sepultus*: a.2. pass. ab ἐνθάπτω, idem quod

Ἐνταφιάζω, *funero, ad sepulturam corpus compono*. f. άσω. p. ἐντεταφίακα. perf.pass. ἐντεταφίασμαι. ab ἐν & ταφὴ, *sepultura*. Th. θάπτω, *sepelio*.

Ἐνταφιάσαι, ejusd.a.1.inf. act.

Ἐνταφιασμὸς, ου, ὁ, *funeratio*: &

Ἐνταφιαστὴς, ου, ὁ, *funerator*. à perf pass.verbi ἐνταφιάζω.

Ἐντάφιον, ου, τὸ, *sepultorium linteum, exequiæ*: ab

Ἐντάφιος, ου, ὁ, ἡ, *sepulchralis, funebris*: ab ἐν & ταφὴ, *sepultura*, quod à θάπτω, *sepelio*.

Ἔντε', pro ἔντεα, *arma*, quod vide.

ἘΝΤΕΑ, τὰ, & per contract. ἔντη, *arma, vasa convivalia*.

Ἐντειλάμενος, a.1.part. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*, quod vide.

Ἐντείνω, f. ενῶ. p. ἐντέτακα, *INTENDO; cædo, ferio*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐντελεῖται, 3.sing.f.2.m. ἐντελοῦμαι vide ἐντέλλομαι.

Ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, actus*: ab ἐντελεχὴς.

Ἐντελὴς, έος, ὁ, ἡ, *absolutus, perfectus*, à τέλος, εος, τὸ, *perfectio*.

Ἐντελεχὴς, έος, ὁ, ἡ, *perfectus, assiduus*. vide in ἐνδελέχεια.

Ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*, cum dat. f. 1. m. ἐντελοῦμαι. perf. pass. ἐντέταλμαι, σαι, ται, a.1.m. ἐνετειλάμην, ω, ατο. p. m. ἐντέτολα. ab ἐν & τέλλω, *sum, fio*.

Ἐντελὴς, έος, ὁ, ἡ, *intentus, contentus*, & inde

Ἐντενίζω, f. ίσω, *oculos defigo*: ab ἐν & τείνω, *tendo*.

Ἔντερον, ου, τὸ, *intestinum*, ab ἐντὸς, *intus, intra*.

Ἔντεσι, dat.pl. ab ἔντεα, ἔντη, τὰ, *arma*.

Ἐντεσιεργὸς, epithet. est mulorum, *subjugalis*. fortè ab εἴργω, *arceo*, & ἔντεα, τὰ, *vasa*.

Ἐντεσιουργὸς, ου, ὁ, *armorum opifex*. ab ἔντεα, *arma*, & ἔργον, *opus*.

Ἐντέταλται, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*. f. ἐντελοῦμαι. p. ἐντέταλμαι, σαι, ται ab ἐν & τέλλω, *mando*.

Ἐντεταμένος, η, ον, *intentus, a, um*, perf. pass. verbi ἐντείνω, *intendo*. vide ἐντέταται.

Ἐντεταμένως, adv. *vehementer*. deriv. ab ἐντεταμένος, quod vide.

Ἐντέταται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐντείνω, quod vide.

Ἐντετύχηκα, perf.act. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor, invenio*. ab ἐν & τυγχάνω *sum* f. τεύξομαι. a.2. ἔτυχον.

Ἐντεῦθεν, *hinc, illinc*, adv. loci. Th. ἔνθα, *hîc, illic*.

Ἔντευξις, εως, ἡ, *interpellatio, preces*, in nom. pl. ἐντεύξεις, ab ἐντυγχάνω, *intercedo*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Ἔντεχνος, ου, ὁ, ἡ, *peritus, artificialis*. Th. τέχνη, *ars*.

Ἐντήκω, f. ξω, *illiquefacio, instillo; imprimo*. Th. τήκω, *liquefacio*.

Ἐντὶ, *sunt*, Dor. pro εἰσὶ, & ἐστὶ, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐντίθημι, & ἐντίθεμαι, *impono, insero, recondo*. Th. τίθημι.

Ἔντιμος, ου, ὁ, ἡ, *pretiosus, honoratus*, compar. ἐντιμότερος, *dignior*, ab ἐν & τιμὴ, *honor, pretium*. Th. τιῶ, *honoro*.

Ἔντο, *miserunt*, 3. pl. ab ἕμην, a.2. m. verbi ἵημι, *mitto*. f. ἥσω. a.2. ἧν.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, *mandatum*. ab ἐντέλλομαι, *mandatum impono*. p.m. ἐντέτολα. ab ἐν & τέλλω, *mando*.

Ἔντομα, ων, τὰ, *insecta*: tum *incisiones, victimæ*. Ex ἐν & τέμνω, *seco*. præt. m. τέτομα.

Ἔντομος, ὁ, ἡ, *exsectus, castratus*: ab eod. them.

Ἔντονος, ὁ, ἡ, *intentus, acer, vehemens*. Ex ἐν & τείνω, *tendo*. p.m. τέτονα.

Ἐντόπιος, ου, ὁ, ἡ, *inquilinus*, ejus loci incola, q.d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

ἘΝΤΟ'Σ, *INTUS, intra*, adv. hinc

Ἔντοσθε & ἔντοσθι, pro eod.

Ἐντράπελος, ου, *illiberalis, turpis, quod quilibet aversari debet*. Vide τραπελές. Th. τρέπω, *verto*.

Ἐντραπείην, a. 2 opt. pass. ab ἐντρέπομαι quod adi.

Ἐντραπῇ, *erubescat*, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐντράπηθι, a.2. imperat. ἐντραπήσομαι, ῃ, εται f.2. pass. ejusd. verbi.

Ἔντρεπε,

Ἔντρεπε, *revertere*. præs. imperat. act. vide ἐντρέπω.

Ἐντρέπομαι, *revereor*, *erubesco*; *curo*. verb. med. f. ἔψομαι. p. ἐντέτραπται. imperf. ἐνετρεπόμην, ου, ετο, a. 2. pass. ἐνετράπην, *erubui*, a. 2. sub. ἐντραπῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. ἐντραπήσομαι. passive *mutor*, *flector*: ab

Ἐντρέπω, *pudore afficio*: quasi facio, ut quis faciem avertat. f. ἐντρέψω. p. ἐντέτροφα. a. 2. ἐνέτραπον· ab ἐν & τρέπω, *verto*.

Ἐντρέφω, *innutrio*: f. ἐνθρέψω. p. ἐντέθρεφα. præs. pass. ἐντρέφομαι, ab ἐν & τρέφω, *alo*, f. ψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Ἐντρεχὴς, έος, ὁ, ἡ, *solers*, *diligens*: ab

Ἐντρέχω, *incurro*, *convenio*, *quadro*, *inhæreo*: ab ἐν & τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐντρίβω, f. ίψω, p. ιφα, *intero*, *infrico*: & Metaph. *infligo*, *incutio*, *impingo*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἔντριτος, & -ον, *triplex*: ab ἐν & τρίτος, *tertius*: &

Ἔντριτος, substant. *mediator inter duos*: Gl. Phil. *sequester*, μεσίτης.

Ἔντρομος, ου, ὁ, ἡ, *tremefactus*: ex ἐν & τρόμος, *tremor*: a τρέμω. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, *tremo*.

Ἐντροπαλίζω, *respecto reflectens inter eundum*: à τροπαλίζω, idem quod τρέπω, *verto*.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, *verecundia*, *pudor*: à p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, quod vide.

Ἔντροφος, ου, ὁ, ἡ, *innutritus*: ab ἐντρέφω, ibi vide.

Ἐντρυφάω, ῶ, *oblecto me*, *luxuriose utor*; *ludificor*. f. ήσω. p. ἐντετρύφηκα· ab ἐν & τρυφὴ, *mollities*. Th. θρύπτω, *frango*.

Ἐντυγχάνω, *occurro alicui*, *adeo aliquem precandi caussa*. *interpello*, *nanciscor*: f. ἐντεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον· ab ἐν & τυγχάνω, *sum*.

Ἔντυε, *parabat*, Ion. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, *armo*, *instruo*: ab ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντυλίσσω, *involvo*: f. ίξω. p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐνετύλιξα. perf. pass. ἐντετύλιγμαι. quod ab ἐν & τυλίσσω, *in modum culcitræ involvo*: quod à τύλη, *culcitra*, *stragulum*.

Ἐντυνάσθαι, a. 1. inf. m. &

Ἔντυνον, *para*, a. 1. imperat. act. ab

Ἐντύνω, f. υνῶ, *apparo*, *instruo*. Th. ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντυπὰς, adv. *impresso corporis vestigio obvolutim*: ab

Ἔντυπος, *impressus*: quod &

Ἐντυπόω, *imprimo*, *informo*, *insculpo*: f. ώσω. p. ἐντετύπωκα. p. pass. ἐντετύπωμαι· ab ἐν & τύπος, *vestigium*, *nota*. ab ἐν & Th. τύπτω, *verbero*.

Ἐντύω & ἐντυνόω, *instruo*, *apparo*. Th. ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab

Ἐνυάλιος, ου, *Mars*, *Martius*. Th. Ἐνυὼ, οῦς, *Bellona*.

Ἐνυβρίζω, *contumelia afficio*. f. ίσω. p. ἐνύβρικα. a. 1. ἐνύβρισα. a. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος, ab ἐν & ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia*.

Ἐνυεὺς, ῆος, ὁ, *ENYEVS*, nomen propr. viri.

Ἔνυδρος, ου, ὁ, ἡ, *aquatilis*, *irriguus aquis*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ἐνυμφοκόμησε, *sponsam ornavit*, a. 1. act. 3. sing. verbi νυμφοκομέω· ex νύμφη, *sponsa*, & κομέω, *orno*.

Ἔνυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύσσω, vel σσω, *fodio*, *punctim cædo*. f. ξω. p. νένυχα.

Ἐνυπνιάζω, *somnio*, f. άσω. p. ἐνυπνίακα. f. 1. pass. ἐνυπνιασθήσομαι· ἐνυπνιάσθην, a. 1. & inde, à perf. pass.

Ἐνυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, *insomniator*: ab

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, *insomnium*. Accipitur etiam adverb. *per somnum*: ab ἐν & ὕπνος, *somnus*.

Ἐνύσταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à νυστάζω, *nicto*, *præ somno capite nuto*: f. ξω. præt. νενύσταχα. Dicitur νυστάζω, pro νευστάζω, à νεύω, *nuo*.

Ἔνυστρον, ου, τὸ, *magnum intestinum*, quia ἐν ὑστέρῳ, *in postremo* corporis. Th. ἀνύω, *perficio*.

Ἐνυφαίνω, *intexo*: &

Ἐνυφαντὸς, οῦ, *intextus*: ex ἐν, *in*, & ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

ἘΝΥΩ', όος, οῦς, ἡ, *Bellona*, *Dea bellica*. Hinc Ἐνυάλιος, ου, ὁ, *Mars*.

Ἐνύω, *perimo*, quod & ἔνω· Etym. pro φένω, & ex eo fit per Aphæresin.

Ἐνωχερὼς, Poet. *perpetua serie*. Simpliciter dicitur χερὼς, quod vide.

Ἐνώμα, *quatiebat*, 3. sing. imperf. verbi νωμάω. Th. νέμω, *distribuo*.

Ἐνωπῇ, *manifeste*, *coram*. Dativus adverbialiter usurpatus: ab

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, *aspectus*: ab ἐν & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ἐνώπια, τὰ, *parietes domus qui sunt è regione januæ*: &

Ἐνώπιον, adv. *in conspectu*, *coram*: ab

Ἐνώπιος, ου, *qui in alicujus præsentia quid dicit aut facit*, *adversus*: q. d. ἐν ὠπὶ. (Hinc ἐνωπαδίως, *perspicue*.) ab ἐνωπὴ, *aspectus*, id vide.

Ἐνώρσε, a. 1. ind. Æol. &

Ἐνώρτο, *irruerat*, 3. sing. plusq. p. ἐνώρμην, σο, το, verbi ἐνόρω· ab ἐν & ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. p. ὦρκα. perf. pass. ὦρμαι.

Ἐνὼς, ὁ, nomen viri ἀνθρώπου. Hebr. *homo*.

Ἐνωσάμην, ω, ατο, *cogitavi* per Crasin pro ἐνοησάμην, a. 1. m. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, ου, ὁ, *mens*.

Ἔνωσι, *insunt*, 3. pl. præs. sub. verbi ἔνειμι,

ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.
Ε'νωσις, εως, ἡ, *unitas*, *unitio* : ab ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, *unus*.
Ε'νώτιον, ης, ἡ, idem ac ἐνώτιον, & ab iisd.
Ε'νωτίζομαι, *auribus percipio* : f. ἐνωτίσομαι, & Att. -ιῶμαι. a.1.m. ἐνωτισάμην. f. 1. pass. ἐνωτισθήσομαι. ab ἐν & οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.
Ε'νώτιον, ου, τὸ, *inauris* : ab iisd.
Ε'νώτισαι, ἐνωτισάσθω. 2. & 3. sing. &
Ε'νωτίσασθε, *auribus percipite*, 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι, quod vide.
Ε'νὼχ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *consecratus*.
Ε'νοχλήθην, *molestia sum affectus*, a.1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω, *molestiam exhibeo* : ab ἐν & ὄχλος, ου, ὁ, *turba*, *molestia*.
Ε'Ξ, *EX*, præposit. regit gen. scribitur ἐκ sequente consona, quod vide : sed
Ε"Ξ, *SEX*, adjectivum numerale : ἄκλιτον. Hinc ἑξάκις, *sexies* : ἕκτος, *sextus*.
Ε"ξαγ' pro ἔξαγε, *eduxit*, quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. Tum ἔξαγε, *educ*, præs. imperat. &
Ε'ξάγαγε, ετω, & in 3. pl. ἐξαγαγέτωσαν, a.2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, *educo* : quod vide.
Ε'ξαγαγεῖν, a.2. inf. act. ἐξαγαγὼν, a.2. part. ejusd. verbi.
Ε'ξαγε, a.2. imperat. vel Dor. & Ion. 3. sing. imperf. vel a.2. vide ἔξαγ'.
Ε'ξαγγέλλω, *prædico*, *annuntio* : f. ἐξαγγελῶ. p. ἐξήγγελκα. a.1. ἐξήγγειλα. a.1. sub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.
Ε'ξαγινέειν, εῖν, Ion. pro ἐξάγειν, *educere* : vide ἐξάγω.
Ε'ξάγιον, ου, τὸ, *sextula*, pondus, pendens quatuor scripula. Th. ἕξ, *sex*, & ἄγω, *pendo*.
Ε'ξάγιστος, ου, ὁ, ἡ, *scelestissimus* : ab ἐξ & ἄγιος, vel ἄγος, εος, τὸ, *scelus*.
Ε'ξάγνυμι, *frango*, *rumpo* : ab ἐξ & ἄγω, idem. f. ἄξω.
Ε'ξαγοράζω, *redimo* : f. άσω. p. ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα. a. 1. sub. ἐξαγοράσω, ῃς ῃ. ab ἐξ & ἀγοράζω, *emo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.
Ε'ξαγόρευσις, εως, ἡ, *indicatio rei arcanæ*, *confessio* : ab
Ε'ξαγορεύω, f. εύσω, *effutio*, *enarro*, *confiteor* : ab ἀγορεύω. Th. ἀγορὰ, *forum*.
Ε'ξάγω, *educo* : f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. Sic a. 2. inf. ἐξαγεῖν & ἐξαγαγεῖν, a.2. part. ἐξαγὼν & ἐξαγαγὼν, όντος. Th. ἄγω, *duco*.
Ε'ξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *eductio*, *exportatio* : &
Ε'ξαγώγιμος, ου, ἡ, & τὰ ἐξαγώγιμα, *merces*, *quæ exportantur* : ab ἐξάγω, *educo*. Th. ἄγω.
Ε'ξάδελφος, ου, ὁ, qui natus est ex ἀδελφοῦ vel ἀδελφῆς.
Ε'ξάδιος, ου, ὁ, nomen proprium viri.
Ε'ξαέτης, εος, & ἐξαέτης, pro quo & ἐξέτης, ου, *sexennis* : &
Ε'ξαέτις, ιδος, ἡ, Poët. *sexennis*. Ex ἕξ, *sex*, & ἔτος, εος, *annus*.
Ε'ξαίνυτο, *abstulerat*, 3. sing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι, *eximo* : ab ἐξ & αἴνυμαι, *capio*.
Ε'ξαιρέθησαν, *expugnati sunt*, 3.pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἐξαιρέω, quod vide.
Ε'ξαιρεῖσθαι, præs. pass. inf. ἐξαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ab ἐξαιρέω, *tollo*, quod vide.
Ε'ξαίρετον, Poët. *eximiè*, *suprà modum*, *vehementer* : ab
Ε'ξαίρετος, ου, ὁ, ἡ, *eximius*, *selectus* : ab ἐξαιρέω, *eximo*.
Ε'ξαιρεύμην, Dor. & Ion. pro ἐξῃρούμην, 1. sing. imperf. pass. ab
Ε'ξαιρέω, *eruo*, *tollo*, *evello*, *seligo*, *everto*, f. ἐξαιρήσω. p. ἐξῄρηκα. a.2. act. ἐξεῖλον. a.2 imperat. ἔξελε. a.2.m. ἐξειλόμην, ου, ετο, *eripui*, a.2. sub. m. ἐξέλωμαι. a.2. inf. m. ἐξελέσθαι, Th. αἱρέω, *capio*.
Ε'ξαίρω, *tollo*, *effero* : f. ἐξαρῶ, & in 2. pl. ἐξαρεῖτε. p. ἐξῆρκα. præt. pass. ἐξῆρμαι. a. 1. pass. ἐξήρθην. a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, *tollatur* : ab ἐξ & αἴρω, *tollo*.
Ε'ξαίσιος, ου, ὁ, ἡ, *iniquus*, *indecens* : ab ἐξ & αἶσα, *sors*.
Ε'ξαιτέομαι, οῦμαι, *expeto*, *postulo* : & passivè *exposcor ad pœnam* ; f. ήσομαι. a.1. m. ἐξῃτησάμην, ω, ατο : ab
Ε'ξαιτέω, *deposco*, *exposco ad quæstionem* : ab ἐξ & αἰτέω, *peto*.
Ε'ξαίτησις, εως, ἡ, *postulatio ad quæstionem*, vel *pœnam* ; *deprecatio pro reo* : à perf. pass. superioris verbi.
Ε'ξαίφνας, Dor. pro
Ε'ξαίφνης, *repente*, adv. & Poët. ἐξαπίνης, ab ἐξ & αἴφνης, *subitò* : quod ab ἄφνω, per Sync. pro ἀφανῶς, *subitò* : abjecto σ, quod ex α priv. & φαίνω, *ostendo*.
Ε'ξαιφνίδιος, ου, ὁ, ἡ, *repentinus* : ab ἐξαίφνης, quod vide.
Ε'ξακέσας, a. 1. part. act. ab
Ε'ξακέω, (quod & ἐξακέομαι,) *medeor* : f. ήσω. p. ηκα. ab ἐξ & ἀκέομαι, *sano*.
Ε'ξάκις, *sexies*. Th. ἕξ, *sex*.
Ε'ξακολουθέω, ῶ, *sequor*, cum dat. f. ήσω. p. ἐξηκολούθηκα · ab ἐξ & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, *pedissequus*, *comes*.
Ε'ξακόσιοι, αι, α, *sexcenti*. Th. ἕξ, *sex*.
Ε'ξακοσιοστὸς, οῦ, *sexcentesimus* : ab eod. th.
Ε'ξαλαπάζω, *diripio*, *populor* : f. ἐξαλαπάξω, εις, ει · ab ἐκ & λαπάζω, seu λαπάσσω, f. ξω, *evacuo*.
Ε'ξαλαπάξαι, *vastare*, ejusd. a. 1. inf. act.
Ε'ξάλατο, Dor. pro ἐξήλατο, *exiluit* : a.1. m. 3. sing. verbi ἐξάλλομαι, quod vide.
Ε'ξαλέασθαι, *evitare*, a.1. inf. m. pro ἐξαλεύσασθαι, per Sync. ab ἐξ & ἀλεύω, idem ac th. ἀλέω, *vito* : f. ἔσω, p. ἤλεκα.

Ε'ξαλεν-

Ε'ξαλειπτήριον, ου, τὸ, *unguentarium vas:* ab ἐξαλείφω, *ungo, deleo:* quod vide.
Ε'ξαλειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab
Ε'ξαλείφω, *unguentum abstergo, deleo, oblitero;* interdum, *ungo:* f. ψω. p. ἐξήλειφα. a. 1. pass. ἐξηλείφθην· ab ἐξ & ἀλείφω. *ungo.*
Ε'ξαλείψαια, ας, ε, ejusd. a. 1. opt. Æol.
Ε'ξάλλαξεν, Poët. 3. sing. a. 1. act. Ion. vel Dor. pro ἐξήλλαξεν, ab
Ε'ξαλλάττω, f. ξω, p. χα, *immuto, differo.* Th. ἀλλάσσω, *muto.*
Ε'ξάλλομαι, ῃ, εται, *exsilio:* f. ἐξαλοῦμαι. a. 1. m. ἐξηλάμην, ω, ατο. Them. ἅλλομαι, *salio.*
Ε'ξαμαρτάνω, *pecco, aberro; peccare facio:* a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν· ab ἐξ & ἁμαρτάνω, f. ήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.
Ε'ξαμείβετο, imperf. Ion. ab
Ε'ξαμείβομαι, *immuto:* ab ἐξ & ἀμείβω, *commuto:* f. ψω. p. ἤμειφα.
Ε'ξαμελέω, idem quod ἀμελέω, *negligo:* quod vide.
Ε'ξάμετρος, *HEXAMETER, versus sex pedum:* ab ἓξ, *sex,* & μέτρον, *mensura.*
Ε'ξαναδύς, *regressus,* a. 2. part. act. ab
Ε'ξαναδύω, f. υσω, *emergo, detrecto:* quod ab ἐξ, ἀνὰ & δύω, vel δῦμι, *subeo.*
Ε'ξαναλίσκω, *consumo:* ab ἐξ & ἀναλίσκω, *absumo,* quod ab ἀνὰ & ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων.
Ε'ξαναλωθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass.
Ε'ξανάστασις, εως, ἡ, *resurrectio:* ab ἐξανίστημι, *excito:* quod vide.
Ε'ξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστὰς, a. 2. part. act. ab eod. verbo.
Ε'ξαναστήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐξανίστημι, quod vide.
Ε'ξανατέλλω, *exorior,* f. ἐξανατελῶ· ab ἐξ, ἀνὰ & τέλλω, *orior, sum.*
Ε'ξανδραποδιούμενοι, Ion. & Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, *in servitutem abstracturi,* f. 1. part. m. ab
Ε'ξανδραποδίζομαι, f. ίσομαι, *mancipo, expugno:* quod &
Ε'ξανδραπόδισις, ιος, ἡ, *direptio in servitutem:* ab ἐξ & ἀνδραποδίζω, hoc ab ἀνδράποδον, *mancipium:* ex ἀνὴρ, *vir,* & ποῦς, *pes.*
Ε'ξανέδυσαν, *egressæ sunt,* 3. pl. a. 2. act. ab ἔδυν, vel a. 1. ab ἔδυσα, in ἐξαναδύω, vide.
Ε'ξανθέω, f. ήσω, *effloresco pullulo, erumpo;* interdum *defloresco:* ab ἐξ & ἀνθέω, *floreo,* quod ab ἄνθος, *flos.*
Ε'ξανθίζω, f. ίσω, *floridis coloribus tingo:* ab eod. th.
Ε'ξανέστην, a. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.
Ε'ξανέτειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, quod vide.
Ε'ξανίσχω, *emineo, assurgo:* ab ἐξ, ἀνὰ & ἴσχω, *habeo.*

Ε'ξανῆκεν, 3. sing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, *emitto:* ab ἐξ, ἀνὰ & ἵημι, *mitto.*
Ε'ξανίσταμαι, *exurgo:* vide ἐξανίστημι.
Ε'ξανιστάναι, *funditus evertere,* præs. inf. ab ἐξανίστημι, quod vide.
Ε'ξανίστασο, -ασθω, præs. imperat. pass. ἐξαναστὰς, ἀντος, a. 2. part. act. ab
Ε'ξανίστημι, *excito, surgo:* f. ἐξαναστήσω. a. 1. ἐξανέστησα. a. 2. ἐξανέστην, ης, η. ab ἐξ, ἀνὰ & ἵστημι, *sto.*
Ε'ξαντλέω, ῶ, *exhaurio, EXANTLO:* ab ἀντλέω, *haurio.* Th. ἄντλος, *sentina.*
Ε'ξανύω, idem quod ἀνύω, *perficio:* f. σω. p. ἤνυκα. Dicimus & ἀνύτω, & ἀνύττω.
Ε'ξάξω, f. 1. ind. verbi ἐξάγω, *educo.*
Ε'ξαπατᾷν, præs. inf. act. verbi ἐξαπατάω, quod vide.
Ε'ξαπάτας, *blanditias,* acc. pl. ab ἐξαπάτη, *dolus:* quod ab
Ε'ξαπατάω, ῶ, *seduco, decipio:* præs. imperat. ἐξαπάτα, α, αέτω, άτω. f. ήσω. p. ἐξηπάτηκα. a. 1. ἐξηπάτησα. a. 1. sub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ & ἀπατάω, *fallo.*
Ε'ξαπάτη, ης, ἡ, *fallacia, deceptio:* ab eod. them.
Ε'ξαπατῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξαπάτησε, 3. sing. a. 1. act. Ion. ἐξαπατήσειν, f. 1. inf. act. &
Ε'ξαπατῶντι, *decipiunt,* Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. pl. præs. ab ἐξαπατάω, quod vide.
Ε'ξαπάφοιτο, 3. sing. præs. opt. *imponet:* ab
Ε'ξαπαφάω, *decipio:* ab ἐξ & ἀπάφω, seu ἀπαφῶ, *decipio:* Poët. pro ἀπατάω.
Ε'ξαπατίσκω, Poetic. idem quod ἐξαπατάω.
Ε'ξαπατίσκων, *fallens,* ejusd. præs. part.
Ε'ξαπέστειλα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐξαποστέλλω, vide ἀποστέλλω.
Ε'ξάπινα, *repente,* adv. Dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης, quod vide.
Ε'ξαπιναῖος, ου, ὁ, ἡ, idem cum ἐξαιφνίδιος, idem cum αἰφνίδιος, *subitus, improvisus:* quod ex α priv. & φαίνω, *ostendo.*
Ε'ξαπιναίως, *repentinè,* adv. à super. voce.
Ε'ξάπινας, Dor. pro
Ε'ξαπίνης, *ex improviso,* Poët. pro ἐξαίφνης. Ex α priv. & φαίνω, *in lucem profero.*
Ε'ξαπλήσιος, η, ον, Ion. pro ἐξαπλάσιος, *sescuplo major.* Th. ἓξ, *sex.*
Ε'ξαποδίωμαι, *expellam,* præs. sub. ab ἐξαποδίομαι, quod ab ἐκ, ἀπὸ & δίω, *expello, abigo.*
Ε'ξαπόλλυμι, *funditus perdo:* & ἐξαπόλλυμαι, *emorior, pereo:* ab ἐξ, ἀπὸ & ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. p. ὤλεκα præt. m. ὤλα.
Ε'ξαπολοίατ', Ion. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. ab a. 2. m. ἐξαπωλόμην, ejusd. verbi.

Ε'ξαπο-

Ἐξαπορέομαι, ἔομαι, *prorsus hæreo, & quo me vertam nescio*: f. ἤσομαι a.1.pass. ἐξηπορήθην. a.1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐξ, α, & πείρω, *transeo*.

Ἐξαποστέλλω, *ablego*: f. λῶ. p. ἐξαπέσταλκα. a.1. ἐξαπέστειλα. ab ἐξ, ἀπὸ, & στέλλω, *mitto*.

Ἐξάπτω, *adnecto, appendo*: ab ἐξ & ἅπτω, *necto*: f. ψω. p. ἧφα.

Ἐξαραιρημένος, Ion. & Att. pro ἐξῃρημένος, *exemptus, eximiè selectus*, perf.part pass. ab ἐξαιρέω, quod vide.

Ἐξαραίρηται, Ion. pro ἐξῄρηται, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐξάερατο, 3.sing.a.1.m.Dor.vel Ion. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, *tollo, suscipio*: f. αρῶ. a.1. ἦρα. Th. αἴρω.

Ἐξαργυρίζομαι, *pecunia vendo*, vel *permuto*: ab ἐξ & ἄργυρος, *argentum*.

Ἐξαργυρισάμενος, ejusd.a.1.part.m.

Ἐξαργυροῦν, *redigere in pecuniam signatam*, præs. inf. ab

Ἐξαργυρόω, *ære æstimo*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Ἐξαριθμέω, *enumero, supputo*: f. ήσω. a.1. part.m. ἐξαριθμησάμενος. ab ἐξ & ἀριθμός. *numerus*.

Ἐξαρκεῖν κτεάτεσσιν. *sufficienter abundare fortunis*: id est, tantum possessionum habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit. Ἐξαρκεῖν τοῖς φίλοις, *amicis subvenire*. Th. ἀρκέω, *sufficio*.

Ἐξαρκούντως, *sufficienter, satis*: ab ἐξ & ἀρκέω, *sufficio*.

Ἐξαρνέομαι, idem quod ἀρνέομαι, *nego*.

Ἐξαρνησάμενος, ejusd.a.1.part.m.

Ἔξαρνος, ου, ὁ, ἡ, *qui aliquid negat*.Th.ἀρνέομαι, *nego*.

Ἐξαρτάομαι, *dependeo*: ab

Ἐξαρτάω, ῶ, f. ήσω, *suspendo, annecto, devincio, attollo*. Th. ἀρτάω, *appendo*.

Ἐξαρτίζω, *absolvo, præparo*: f. ίσω. p. ἐξήρτικα. a.1. ἐξήρτισα. a.1. inf. ἐξαρτίσαι. perf. pass. ἐξήρτισμαι, & part. ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus*: ab ἐξ & ἀρτίζω, *perficio*. Th. ἄρτιος, *perfectus, integer*.

Ἐξαρτυμένοι, *instructi*, Ion. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. pass. ab

Ἐξαρτύω, idem quod th. ἀρτύω, *instruo, adorno*: f. ύσω. p. κα.

Ἐξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio*.

Ἔξαρχος, ου, ὁ, *inceptor, princeps, præcentor*: &

Ἐξάρχω, idem ac simplex ἄρχω, *incipio, auspicor*: ab ἐξ & ἀρχή, *initium, principatus*.

Ἑξὰς, άδος, ἡ, *numerus senarius*. Th. ἕξ, *sex*.

Ἐξασκέω, f. ήσω, *exerceo, exorno, perpolio*. Th. ἀσκέω, *exerceo*.

Ἐξάστιες, villos vocant pannorum textilium: forte ab ἐξέασαι, a ξέω, *rado, carmino*.

Ἐξαστράπτω, *emico, refulgeo*: f. ψω. p. ἐξήστραφα. ab ἐξ & ἀστράπτω, *fulguro*.

Ἐξαυαίνω, idem quod αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, idem.

Ἔξαυδα, *dic*, præs. imperat. ab

Ἐξαυδάω, *eloquor*: f. ήσω. ab ἐξ & αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδή, *vox*.

Ἐξαυτῆς, *eodem momento, continuò*: q. ab ἐξ & αὐτῆς, (sc. ὥρας.) Th. αὐτός, *ipse*.

Ἐξαῦτις, pro quo αὖτις, *rursus, denuò*, adv. Th. est αὖ, *rursus*.

Ἐξαφύω, *exhaurio*. Th. ἀφύω, *haurio*.

Ἐξέβαλον, ες, ε, *profligavi*, a.2.ind. verbi ἐκβάλλω, *ejicio*, quod vide.

Ἔξεβαν, per Sync. pro ἐξέβησαν, *exierunt*, 3 pl. a.2.act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω. ab ἐκ & βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a.2. ἔβην.

Ἐξεβιάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκβιάζομαι, *vi adigo*. Th. βία, *vis*.

Ἐξεγείρομαι, *exurgo*: &

Ἐξεγείρω, *excito, suscito*: f. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. a.1. ἐξήγειρα. ab ἐξ & ἐγείρω, *excito*.

Ἐξεγένοντο, *procreati sunt*, 3.pl. ab ἐξεγενόμην, a.2.m. verbi ἐκγίνομαι. ab ἐκ & γίνομαι, *nascor*, quod vide.

Ἐξέγροντο, Ion. & Poët. pro ἐξηγείροντο, 3.pl. imperf. per Sync. pro ἐξηγείροντο, ab ἐξεγείρομαι, per Sync. pro ἐξεγείρομαι, *excito*. Th. ἐγείρω, *excito*.

Ἐξεδεχόμην, ου, ετο, *exspectabam*, imperf. m. verbi ἐκδέχομαι f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ & δέχομαι, *capio accipio*.

Ἐξεδίκησα, ας, ε, a.1.ind.act. verbi ἐκδικέω, *vindico*: f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a.1. ἐξεδίκησα. a.1.imperat. ἐκδίκησον, άτω. a.1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ & δίκη, *jus*.

Ἐξέδοτο, 3.sing.a.2.m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavi*: verbi ἐκδίδωμι. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, *do*: a.2. ἔδων.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, *EXEDRA*: ab ἐξ & ἕδρα, *sella*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔξεδρος, ου, ὁ, ἡ, *loco suo emotus, expulsus*: ab iisd.

Ἐξέδυσαν, *exuerunt*, 3. pl. a.1. ind. act. verbi ἐκδύω, *exuo*: f. ἐκδύσω. a.1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. a.1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ & δύω, vel δῦμι, *subeo*: a.2. ἔδυν.

Ἐξέδω, *EXEDO*. Th. ἔδω.

Ἔξεε, *radebat*, 3.sing. imperf. verbi ξέω, *rado*: f. ξέσω.

Ἐξεθαμβήθησαν, 3.pl.a.1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι, -οῦμαι, *expavesco, attonitus sum*: ab ἐκ & θάμβος, *stupor, pavor*.

Ἐξέθεντο, *exposuerunt*, 3. pl. a.2. ind. m. ab ἐξεθέμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐξέθλιψα *expressi*, a.1.ind.act.verbi ἐκθλίβω, Th. θλίβω, *tero*.

Ἐξέθορε, 3. sing. a.2. ind. act. verbi ἐκθρώσκω, *prosilio*: ab ἐκ & θόρω, seu θορέω, *salio*.

Ἐξέθρι-

Ἐξέθρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
Ἐξεθρέψατο, eduxit, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐκτρέφω. ab ἐκ & τρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio.
Ἔξει, pro ἔξιθι, Att. EXI, præs. imperat. ab ἔξειμι, q. ab ἐξέω, EXEO, ab ἐξ & εἶμι, eo.
Ἕξει, habebit, 3. sing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. sub. σχῶ.
Ἑξείης, Poët. pro ἑξῆς, deinceps, ordine, adv. q. ab ἔχω.
Ἐξεῖλε, 3. sing. a. 2. act. ἐξῄρητο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐξαιρέω, vide ἐξειλόμην.
Ἐξείλκυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, extraho. Th. ἕλκω, traho.
Ἐξειλόμην, ου, ετο, exemi, a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, eximo. f. ήσω. ab ἐκ & αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ἔξειμι, vel ἐξίημι, exeo, egredior. præs. inf. ἐξιέναι. a. 2. act. ἔξιον, ες, ε, a. 2. part. ἐξιών, ιόντος, a. 1. Att. ἐξῄεσα, egressus sum. ab ἐξ & εἶμι, vel ἵημι, eo.
Ἐξεῖναι, licere, fas esse, præs. inf. ab ἔξεστι, licet, impers. ab ἐξ & εἰμὶ, sum.
Ἐξείνισα, hospitio excepi, a. 1. ind. verbi ξενίζω, pro ξενίζω. f. σω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, & Poët. ξεῖνος, hospes.
Ἐξεῖπα, dixi, a. 1. act. &
Ἐξεῖπον, ἔξειπε, ἐξεῖπω, ἐξειπεῖν, ἐξειπών, a. 2. act. &
Ἐξείπω, dicam, a. 1. sub. act. ab ἐξέπω. ab ἐξ & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα.
Ἐξειργασμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, elaboro. f. άσομαι. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.
Ἐξείργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι, cohiberi. ab
Ἐξείργω, f. ξω, p. χα, cohibeo, excludo. Th. εἴργω, arceo.
Ἐξειρύσαι, Ion. & Poët. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. ab ἐρύω, traho. f. σω.
Ἐξείρω, f. ἐξερῶ. EXSERO. Th. εἴρω, necto.
Ἐξείς, qui emisit, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, emitto. a. 2. ἐξῆν. ab ἐξ & ἵημι, mitto. f. ήσω.
Ἕξεις, habebis, Dor. ἑξεῖς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω. imperf. εἶχον.
Ἔξεισι, prodit, 3. sing. præs. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον.
Ἐξεκαύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, exarsi, verbi ἐκκαίω, exuro. f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ & καίω, uro. a. 2. ἔκαον.
Ἐξεκέντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, transfigo. f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ & κεντέω, pungo.
Ἐξεκένωσα, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκκενόω, exinanio. Th. κενός, vacuus.
Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, congrego. ab ἐξ & ἐκκλησιάζω. Them. καλέω, voco.
Ἐξεκλάσθην, ης, & in 3. pl. ἐξεκλάσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, defringo. f. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ & κλάω, frango.
Ἐξεκλείσθην, ης, η, exclusus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω, excludo. f. είσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, σται. ab ἐκ & κλείω, claudo.
Ἐξέκλεψεν, furatus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω. ab ἐκ & κλέπτω, furor. f. ψω. p. φα. p. m. κέκλοπα.
Ἐξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, deflecto, quod vide. & ἐξέκλιναν 3. pl. a. 1.
Ἐξεκόλαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exsculpo, tundendo eximo. ab ἐκ & κολάπτω, tundo, excavo. f. ψω. p. κεκόλαφα.
Ἐξελάαν, Poët. τῷ α Epenthesi, pro ἐξελᾶν, præs. inf. verbi ἐξελάω, expello, quod vide. hinc 3. pl. præs. ἐξελάουσι. ab ἐξ & ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, agito.
Ἐξέλαθον, & Poët. ἐκλέλαθον, a. 2. verbi ἐκλήθω & ἐκλανθάνω, oblivisci facio. Th. λήθω, lateo. f. λήσω.
Ἐξελάμβανε, 3. sing. imperf. verbi ἐκλαμβάνω Th. λαμβάνω, capio.
Ἐξελάσι, expellunt, 3. pl. ind. præs. verbi ἐξελάω. quod vide.
Ἐξελάσαι, a. 1. inf. ἐξελάσας, qui abegit, a. 1. part. ἐξήλασε, 3. sing. a. 1. ind. verbi ἐξελαύνω, quod adeas.
Ἐξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio: &
Ἐξέλασις, εως, ἡ, expulsio, discessus. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.
Ἐξέλασσεν, Poët. & Ion. pro ἐξήλασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, expello. ejusd. verbi.
Ἐξελαύνουσι, 3. pl. ind. præs. ab
Ἐξελαύνω, expello, conflo, facio. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἐξελάω, f. άσω, & Att. ἐξελῶ. p. ἐξήλακα, & Att. ἐξελήλακα, Poët. pro ἐξελαύνω, expello, abigo. Th. ἐλαύνω, agito.
Ἔξελε, erue, a. 2. imperat. act. ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus & ἔξελε pro ἐξεῖλε, Ion. & ἔξελον pro ἐξεῖλον, a. 2. ind. hinc ἐξελεῖν. a. 2. inf. ἐξελών, a. 2. part. ab ἐξ & αἱρέω, capio.
Ἐξελέγχομεν, 1. pl. præs. ind. act. & ἐξελεγχέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab
Ἐξελέγχω, redarguo, convinco. f. γξω. p. ἐξήλεγχα, a. 1. ἐξήλεγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐξ & ἐλέγχω, arguo. f. ξω.
Ἐξέλετο, delegit, 3. sing. a. 2. m. Ion. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω. vide ἐξειλόμην.
Ἐξελέξω, elegeris, 2. sing. a. 1. m. verbi ἐκλέγω. Them. λέγω, dico, eligo. f. λέξω. p. λέλεχα.
Ἐξελέσθαι, eripere, a. 2. inf. m. ab ἐξαιρέω.

ρέω, *eximo, tollo*. a. 2. ἐξεῖλον. ab ἐξ & αἱρέω, *capio*. f. αἱρήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ε'ξελεύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, *egredior*. ab ἐξ & ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncop. ἦλθον, a 2. inf. ἐλθεῖν. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Ε'ξεληλάκεσαν, *expulerunt*, Ion. & Att. pro ἐξηλάκεισαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ἐξελάω, quod videas. Them. ἐλαύνω, *agito*.

Ε'ξελήλυθα, *exii*, præt. m. Att. inf. ἐξεληλυθέναι, & part. ἐξεληλυθώς ab ἐξέρχομαι. vide ἐξελεύσομαι.

Ε'ξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι, ab ἐξ & ἔρχομαι, *venio*.

Ε'ξελθὼν, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eod. verbo & th.

Ε'ξέλθω, a. 2. sub. & 1. pl. ἐξέλθωμεν, ἐξέλθωσι, 3. pl. ἐξελθὼν, a. 2. part. ejusd. verbi.

Ε'ξέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, *derelinquo*. ab ἐκ & λείπω, *linquo*. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ε'ξελκύω, f. ύσω, &

Ε'ξέλκω, *abstraho, extraho*. imperf. ἐξεῖλκον. f. ἐξέλξω. præs. part. pass. ἐξελκόμενος, *abstractus*. ab ἐξ & ἕλκω, *traho*.

Ε'ξελόμην, *diripui*, pro ἐξειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἐξαιρέω, ab ἐξ & αἱρέω, *capio*. f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Ε'ξελον, pro ἐξεῖλον, *eripui*, a. 2. ind. Ion. ejusd. verbi. ἐξελοῦ, a. 2. imperat. m.

Ε'ξελῶ, *eximam*, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω. ἐξέλωμαι, a. 2. sub. m. Th. αἱρέω, *capio*. a. 2. εἷλον.

Ε'ξελῶσι, *expellent*, est f. 1. Att. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελάω vel ἐξελαύνω, *abigo*. Th. ἐλαύνω, *agito*. f. ἐλάσω.

Ε'ξέμαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, *abstergo*. imperf. ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω, a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, *idem*.

Ε'ξέμεν, & ἐξέμεναι, *emisisse*. Ion. & Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἐξειμι. a. 2. ἐξῆν. ab ἐξ & ἵημι, *mitto*.

Ε'ξέμεν, *servare*, f. 1. inf. Ion. pro ἕξειν, verbi ἔχω, *teneo*. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Ε'ξεμπωλημένος, η, ον, *venditus*, Ion. pro ἐξεμπεπωλημένος, perf. part. pass. verbi ἐξεμπωλέομαι. Th. πωλέω, *vendo*.

Ε'ξεναίρω, f. αρῶ, idem ac th. ἐναίρω, *interficio*.

Ε'ξεναντίας, adv. & divisim ἐξ ἐναντίας, *ex adverso, adversum*. ab ἐναντίος, idem ac ἀντίος, *adversus*, quod ab ἀντί, *pro*.

Ε'ξεναρίζω, f. ίξω, idem ac simplex ἐναρίζω, & th. ἐναίρω, *interficio*.

Ε'ξενάριξε, *interfecit*, ejusd. a. 1. ind.

Ε'ξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, *effero, promo*. f. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε. ab ἐκ & φέρω, *fero*.

Ε'ξενεῖκαι, Poët. pro ἐξενέγκαι, a. 1. inf. Sic ἐξενείκας pro ἐξενέγκας, a. 1. part. ejusd. verbi.

Ε'ξένευσε, *subduxit*, a. 1. act. ab ἐκνεύω, f. εύσω, *enato, elabor*. Th. νεύω, *innuo*.

Ε'ξενεχθεὶς, έντος, & Ion. ἐξενειχθεὶς, εῖσα, a. 1. part. pass. ἐξενεχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. ab ἐκφέρω. vide ἐξενέγκατε.

Ε'ξενηνειγμένος, η, ον, Ion. pro ἐξενηνεγμένος, *exportatus*, perf. part. pass. verbi ἐκφέρω, *effero*. Th. φέρω.

Ε'ξενήνοχα, ας, ε, & in 1. pl. ἐξενηνόχαμεν, perf. m. ejusd. verbi.

Ε'ξένηψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκνήφω, *evigilo*. quod vide.

Ε'ξένθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, *exeas*, 2. sing. a. 2. opt. ἐξενθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*. Sic ἐξενθὼν pro ἐξελθών.

Ε'ξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, *hospitio recipio*. f. ίσω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, *hospes*.

Ε'ξεντο, *exemerunt*, 3. pl. a. 2. m. verbi ἐξίημι, a. 2. m. ἐξέμην. Them. ἵημι, *mitto*.

Ε'ξέπαρθον, & per Metath. ἐξέπραθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω, *devasto*. f. ἐκπέρσω ab ἐκ & πέρθω, *vasto*.

Ε'ξέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, *excido*. f. ἐκπτώσω. p. ἐκπέπτωκα. a. 1. ἐξέπεσα. a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Them. πίπτω, *cado*.

Ε'ξεπέτασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, *expando*. f. ἐκπετάσω. ab ἐκ & πετάω, seu πετάννυμι, f. άσω, *pando, explico*.

Ε'ξέπιπτε, 3. sing. imperf. verbi ἐκπίπτω, *excido*. Th. πίπτω, *cado*. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ε'ξεπίσταμαι, σαι, ται. *probe novi, calleo*, præs. ind. ab ἐξ & ἐπίσταμαι, *scio*. f. ἐπιστήσομαι, quod ab ἐπὶ & ἵστημι. *scio*.

Ε'ξεπίστεαι, Ion. pro ἐξεπίστασαι, vel ἐξεπίστῃ, *scis*, 2. sing. præs. ejusd. verbi.

Ε'ξεπιτηδὲς, *consultò, datâ operâ*, adv. ab ἐξ & ἐπιτηδὴς, έος, ὁ, ἡ, *idoneus, aptus*.

Ε'ξεπλάγην, ης, η, & in 3. pl. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, *percello*. f. ξω. ab ἐκ & πλήσσω, vel -ττω, *percutio*. f. ξω.

Ε'ξέπλει, 3. sing. imperf. verbi ἐκπλέω, *enavigo*. f. ἐκπλεύσω. ab ἐκ & πλέω, *navigo*. a. 1. m. ἐπλευσάμην.

Ε'ξεπλήσσοντο, *percellebantur*, 3. pl. imperf. pass. verbi ἐκπλήσσω, *percello*, quod vide.

Ε'ξεπόναξα, Dor. pro ἐξεπόνησα, *elaboravi*, a. 1. ind. act. verbi πονέω, *laboro*. Th. πονέομαι.

Ε'ξεπράθομεν, *deprædati sumus*, 1. pl. a. 2. act. ἐξέπραθον, per Metathes. pro ἐξέπαρθον.

παρθον, a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω. Th. πέρθω, *vasto*. f. 2. παρθῶ.
Ἐξέπτη, *evolavit*, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπτημι, f. ἐκπτήσω, a. 2. ἐξέπτην, ab ἐξ & ἵπταμαι, *volo*, *as*.
Ἔξεραμα, ατος, τὸ, *vomitus*. ab
Ἐξεράω, *evacuo*, *expromo*. f. άσω. p. ἐξήρακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*.
Ἐξεργάζομαι, *absolvo*, *perficio*; item *everto*, *occido*. f. άσομαι. p. ἐξείργασμαι. ab ἐξ & ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.
Ἐξεργασθὲν, ejusd. a. 1. part. pass. n. g.
Ἐξεργασμένος, Ion. pro ἐξειργασμένος, *factus*, ejusd. perf. part.
Ἐξεργασία, ας, ἡ, *elaboratio*, *absolutio*: &
Ἐξεργαστικὸς, ῦ, *ad perficiendum idoneus*: ab ἐργάζομαι, quod vide.
Ἐξερέεινεν, *interrogabat*, 3. sing. imperf. ab
Ἐξερεείνω, idem quod ἐξερέω, *eloquor*, *perquiro*: item *interrogo*. Them. εἴρω, *dico*.
Ἐξερείπω, *prosterno*, *everto*. Them. ἐρείπω, *everto*.
Ἐξερεῖψαι, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.
Ἐξερέομαι, & ἐξέρομαι, pro quo ἐξείρομαι etiam Ion. *interrogo*, *sciscitor*. ab ἐξ & ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.
Ἐξερέοντο, *interrogabant*, ejusd. 3. pl. imperf.
Ἐξερευνάω, *penitus scrutor*. f. ήσω. p. ἐξηρεύνηκα. a. 1. ἐξηρεύνησα. ab ἐξ & ἐρευνάω, f. ήσω, *indago*, *vestigo*.
Ἐξερέω, *dico*, vel *eloquar* per fut. item *perquiro*. ab ἐξ & ἐρέω, idem quod Th. εἴρω, *dico*.
Ἐξεριπόντες, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem quod th. ἐρείπω, *cado*, *everto*. f. ψω. a. 2. ἤριπον.
Ἐξερράγη, *erupit*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ & ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*. f. ξω. a. 2. ἔρραγον.
Ἐξέρυσ᾽, pro ἐξέρυσε, *extraxit*, a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. ab
Ἐξερύω, *extraho*. Them. ἐρύω, f. ἐρύσω, *traho*.
Ἐξέρχομαι, *exeo*, *egredior*. imperf. ἐξηρχόμην, ου, ετο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω. a. 2. sub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 2. part. ἐξελθὼν, οῦσα, όν. præt. m. ἐξήλυθα. & Att. ἐξελήλυθα, plusq. p. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio*.
Ἔξεσε, 3. sing. a. 1. verbi ξέω, *rado*. f. έσω. p. ἔξεκα.
Ἐξεσία, ας, ἡ, &
Ἐξεσίηνης, Ion. pro ἐξεσία, *legatio*. ab ἐξ & ἵημι, *mitto*.
Ἔξεσις, ιος, ἡ, Ion. & Poët. pro ἔξωσις, *expulsio*. παρα το ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, *ejicere*.
Ἐξέσκληκα, perf. act. verbi ἐκσκλέω, *exarefacio*. quod ab ἐκ & σκλέω, pro σκελλω, per Sync. idem quod σκέλλω, *exicco*, *arefacio*.
Ἐξέσμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἐξέσμαον, ων. verbi ἐκσμάω, *extergo*, ab ἐκ & σμάω, seu σμέω, *abstergo*.
Ἐξέσπασε, *retraxit*, 3. sing. a. 1. ind. ab ἐκσπάω, quod ab ἐκ & σπάω, *traho*. f. άσω. a. 1. ἔσπασα.
Ἐξεστηκὼς, ῦα, ὸς, *mente commotus*, *pavens*, *mutatus*; part. perf. act. ab ἐξίστημι, quod videas.
Ἐξέστην, ης, η, *perculsus fui*, a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, & ἐξιστάω, *obstupefacio*. f. ἐκστήσω. quod ab ἐξ & ἵστημι, *sto*.
Ἐξέσται, pro ἐξίσεται, f. 1. verbi ἔξεστι, *licet*, quod vide.
Ἔξεστι, *licet*, impers. ab ἔξειμι, inus. quod est ab ἐξ & εἰμὶ, *sum*. f. ἔξεσται, pro ἐξέσεται. ἐξὸν, part. n. g.
Ἐξέστραμμαι, ψαι, πται, *eversus fui*. perf. pass. ab ἐκστρέφω, *everto*. f. ψω. p. ἐξέστροφα. Th. στρέφω, *verto*.
Ἐξετάζω, *exquiro*, *examino*, *exploro*, *æstimo*, *comparo*. f. άσω, & Dor. ξῶ. p. ἐξήτακα. a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἐτάζω, *inquiro*.
Ἐξέταμον, *secuerant*, 3. pl. a. 2. verbi ἐκτέμνω, f. μῶ. p. ἐκτέτμηκα. ab ἐκ & τέμνω, *seco*. p. m. τέτομα.
Ἐξετανύσθη, *extensus est*, 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ & τανύω, idem quod τιταίνω, *tendo*. Th. idem.
Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω, *exquiro*. Th. ἐτάζω, idem.
Ἐξέτασις, εως, ἡ, *exquisitio*: ab ἐξετάζω, *exquiro*, quod vide.
Ἐξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*. quod vide.
Ἐξετέλειον, *perfecerunt*, 3. pl. imperf. pro ἐξετέλεον, Poet. ἐξετελεῖτο, 3. sing. imperf. pass. &
Ἐξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.
Ἐξετέλεσσ᾽ pro ἐξετέλεσσε, Poët. pro ἐξετέλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ἐξέτης, εος, ὁ, ἡ, *sexennis*, pro ἑξαέτης. ab ἓξ, *sex*, & ἔτος, *annus*.
Ἐξ ἔτι τῦ, *ab illo tempore*.
Ἐξετμήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, *excido*. ab ἐκ & τέμνω, *seco*. f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον.
Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. pass. ab ἐκτρέπομαι, *aversor*. f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, *deflectam*. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, a. 2. sub. pass. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ. ab ἐκ & τρέπω, *verto*.
Ἐξέτερο, *vulnerabatur*, 3. sing. imperf. ab ἐκ & τέρημι, imperf. ἐτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, *vulnero*.
Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. verbi ἐκτιτρώσκω, *abortum facio*. Th. τιτρώσκω, *vulnero*.
Ἐξετύφλε, *excæcavit*, 3. sing. imperf. ab ἐκτυ-

ἐκτυφλόω, f. ώσω. Th. τυφλὸς, *cæcus*.
Ἐξευρεῖν, *invenire*, a.2.inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a.2.ind.act.verbi ἐξευρίσκω, *adinvenio*. quod adeas.
Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, *inventio*. ab eod. verbo.
Ἐξευρηκότων, gen. pl. ab
Ἐξευρηκὼς, ότος, *qui invenit*. part. perf. ejusd. verbi.
Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, *inventum*: à perf.pass. subseq. verbi.
Ἐξευρίσκω, *excogito*, *comperio*: ab ἐξ & εὑρίσκω, idem. f. ήσω. p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.
Ἐξευρόντες, ejusd. a. 2. part. act. pl. num. vide ἐξευρεῖν.
Ἐξεφαάνθην, ης, η, *emersi*, a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθην, per Epenth. τῶ α, verbi ἐκφαίνω, *emergo*. Th. φαίνω, *ostendo*. f. νῶ. p. πέφαγκα. a 1. ἔφηνα.
Ἐξέφανεν, *exortæ sunt*, Att. act. a. 1. pro pass. a. 2. ἐξεφάνησαν. Them. φαίνω, *appareo*.
Ἐξέφερον, *exportabant* 3. pl. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Ἐξεφρείομεν, Ion. pro ἐξεφέρομεν, 1.pl.præs. ind.act. ab ἐκφρείω pro ἐκφέρω.
Ἐξέφυν, υς, υ, *natus sum*, cum gen. a 2. ab ἐκ & inus. φῦμι, (idem ac th. φύω, *nascor*,) unde a.2. ἔφυν.
Ἐξέχεε, 3.sing.imperf. vel a.1. act. verbi ἐκχέω, *effundo*. f. 1. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a.1 ἐξέχευσα, ἐξέχευα & ἐξέχεα, ας, ε. a.1.imperat. ἔκχεον, άτω, 2. pl ἐκχέατε. imperf. pass. ἐξεχεόμην, όμην. ab ἐκ & χέω *fundo*. f. χεύσω
Ἐξέρκησε, *suffecit*, a. 1. Vide in ἐκχρᾶν, pro ἐξαρκεῖν, *sufficere*.
Ἐξεχύθην, ης, η, *exii*, *penetravi*, a. 1. pass. verbi ἐκχύω, seu ἐκχεύω, *effundo*. f. ύσω. p. ἐκκέχυκα, ab ἐκ & χύω, *fundo*. Th. χέω, χεύσω, idem.
Ἐξέχω, f. ἕξω, p. ἐξέσχηκα, *emineo*, *exto*, *exorior*. ab ἐξ & ἔχω.
Ἐξέψυξε, *animam efflavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, *animam efflo*. f. ξω. ab ἐκ & ψύχω, f. ξω, *frigefacio*.
Ἐξέωσαν, Att. pro ἐξῶσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, *expello*. ab ἐκ & ὠθέω, f.ώσω, *pello*.
Ἐξήγαγε, *eduxit*, 3.sing. a. 1. ind. Att. verbi ἐξάγω, *educo*, quod vide.
Ἐξήγγειλα, ας, ε, *indicassem*, a.1.ind.act.verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*. f. λῶ. p. ἤγγελκα, a.1. ἤγγειλα.
Ἐξήγειρα, ας, ε, a.1.ind. act. ab ἐξεγείρω, *excito*, *suscito*. f. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.
Ἐξηγέομαι, -οῦμαι, *expono*, *enarro*; *præsum*, *rego*; *censeo*, *dissero*. imperf. ἐξηγεόμην, οῦμην, έου, εῖτο, εῖτο. f. ἐξηγήσομαι, a.1.m. ἐξηγησάμην, ω, ατο. a.1. part. ἐξηγησάμενος. ab ἐξ & ἡγέομαι, *duco*.
Ἐξηγέρθην, ης, η, a.1. ind. pass. ab ἐξεγείρω, quod vide.
Ἐξηγούμενος, η, ον, præs.part. ἐξηγοῦνται, 3.pl. præs. verbi ἐξηγέομαι, quod vide.
Ἐξήγημα, ατος, τὸ, *enarratio*, *quod narratur*: &
Ἐξήγησις, εως, ἡ, *enarratio*, *expositio*, proprie divinorum & excellentium, ut ἑρμηνεία, vulgarium: &
Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, *interpres*, *magus*, *conjector*. ἐξηγηταὶ, Athenis, *Sacrorum interpretes*: &
Ἐξηγητικὸς, *enarrativus*: τὰ ἐξηγητικὰ, *libri pontificiales*. Omnia à perf. pass. verbi ἐξηγέομαι, *expono*. quod vide.
Ἐξηγόρασα, ας, ε, a.1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, *redimo*. f. άσω. p. ἐξηγόρακα. a.1.sub. act. ἐξαγοράσω, ης, η. ab ἐξ & ἀγοράζω, *emo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.
Ἐξηγρόμην, per Sync. pro ἐξηγερόμην, *exsurrexi*, *expergefactus sum*. imperf. pass. ab ἐξ & ἐγέρομαι, pro ἐγείρομαι. Th. ἐξεγείρω, *expergefacio*.
Ἐξήεσαν, *egressi sunt*, 3.pl. a. 1. Att. ἐξῄεσαν, verbi ἔξειμι, *exeo*. vel ἐξίημι. ab ἐξ & εἶμι, *eo*, a. 2. ἐξίειν, ες, ε. præs. inf. ἐξιέναι.
Ἐξήκειν, *exire*, *exitum habere*. ab ἐξ & ἥκω, *venio*.
Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *sexaginta*. Th. ἓξ, *sex*.
Ἐξήλασαν, 3.pl.a.1.ind. act. verbi ἐξελαύνω, *exagito expello*. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω, a.1. ἤλασα. p. ἤλακα.
Ἐξήλατο, 3.sing.a.1.m. verbi ἐξάλλομαι, *exilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*. a.1.m. ἡλάμην, ω, το, & per Sync. ἅλτο.
Ἐξήλατος, ου, *extensus*, *extrinsecus obductus*: ab ἐλαύνω, *ductile opus facio*.
Ἐξήλειψε, 3.sing.a.1.ind. act. verbi ἐξαλείφω, *deleo*. quod vide.
Ἐξηλείφθησαν, 3. pl. a.1.ind. pass. vide ἐξήλειψε.
Ἐξήλθετε, 2.pl.a.2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, *exeo*. quod vide.
Ἐξήλθον, per Syncop. pro ἐξήλυθον, a.2.ejusd. verbi.
Ἐξηλίασαν, *crucifixi*, a.1.ind.verbi ἐξηλιάζω, *crucifigo*, *sole aduro*. ab ἐξ & ἡλιάζω, *soli expono*. Th. ἥλιος, *Sol*.
Ἐξηλλαγμένος, perf.part. pass. ab ἐξαλλάττω, *immuto*. Th. ἀλλάττω, vel σσω. f. ξω, p. ἤλλαχα, *muto*.
Ἐξήλυσις, Ion. & Poet. pro ἔξοδος, *exitus*. ab ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*.
Ἐξήμησε, *evomuit*, a 1.ind. ab ἐξεμέω quod ab ἐμέω, f. έσω, *vomo*.
Ἐξεμυκτήρισα, a.1.ind. act. ab ἐκμυκτηρίζω, idem ac simplex μυκτηρίζω, *subsanno*, *irrideo*. Th. μυκτὴρ, *naris*.
Ἐξήνεγκε, 3.sing. a 1.act. verbi ἐκφέρω, *effero*. f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*. a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.
Ἐξηπάτησα, ας, ε, *decepi*, *frustratus sum*, *seduxi*,

duxi, a. 1. ind. verbi ἐξαπατάω. idem quod Th. ἀπατάω, *decipio*.

Ε'ξήπλωτο, 3. sing. plusq. p. verbi ἐξαπλόω, *expando*, *explico*: ab ἐξ & ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, & contractè ἁπλοῦς, *simplex*.

Ε'ξῆρα, *sustuli*, a. 1. act. verbi ἐξαίρω, *effero*. Th. αἴρω, f. ἀρῶ, *tollo*: p. ἦρκα.

Ε'ξήρασμαι seu ἐξήρασμαι, perf. pass. verbi ἐξηραίνω, *sicco*: f. ανῶ. p. ἐξήρακα. Th. ξηρός, *aridus*.

Ε'ξήρανα, *arefeci*, a. 1. act. ejusd.

Ε'ξηράνθην, *exarui*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ε'ξῄρεις, 2. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐξαίρω, *aufero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ε'ξήρετο, 3. sing. imperf. verbi ἐξέρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*: hinc εἴρομαι & ἔρομαι, idem.

Ε'ξηρεύνησα, ας, ε, & in 3. pl. ἐξηρεύνησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, *penitus scrutor*, f. ήσω· quod vide.

Ε'ξηρεύξατο, 3. sing. ab ἐξηρευξάμην a. 1. m. ab ἐξερεύγω, f. εύξω, *eructo*, *ructu effundo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

Ε'ξηρτισμένος, *perfectè instructus*, perf. part. pass. verbi ἐξαρτίζω, *plane perficio*, quod vide.

Ε'ξηρτυμένοι, *instructi*, *muniti*, perf. particip. pass. ab ἐξ & ἀρτύω, *instruo*.

Ε'ξῆρχον, *incipiebant*, *duces erant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω· ab ἐξ & ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχή, *initium*, *imperium*.

Ε'ξηρώησε, Poët. est 3. sing. a. 1. act. verbi ἐξερωέω, *cum impetu feror*, *celeriter recedo*. Th. ἐρωέω, *eo*, *fluo*.

Ε'ΞΗ͂Σ, adv. *deinceps*, *consequenter*: ἐφεξῆς, idem: ὁ ἑξῆς, *ordine sequens*: ἡ ἑξῆς, scil. ἡμέρα, *sequens dies*. Poët. ἑξείης, q. ab ἔχω.

Ε'ξήταξα, Dor. pro ἐξήτασα, a. 1. act. verbi ἐξετάζω, *examino*, *exploro*: f. σω, & Dor. ξω.

Ε'ξηχέομαι, οῦμαι, *persono*, f. ήσομαι perf. pass. ἐξήχημαι, σαι, ται· ab ἐξ & ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

Ε'ξιέναι, Ion. pro ἐξιέναι, *exire*: & pro *ejicere* sumitur: vel ab ἐξ & ἵημι, *mitto*: vel ἵημι, pro εἶμι, *vado*.

Ε'ξιέω, seu ἐξίημι, *expando*, Pind.

Ε'ξικέσθαν, Dor. pro ἐξικέσθην 3. dual. a. 2. m. pro pl. ἐξίκοντο· &

Ε'ξίκετ', *pervenit*, 3. sing. a. 2. m. ἐξικόμην, ου, ετο ab

Ε'ξικνέομαι, *pervenit*: ab ἐξ & ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι, p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Ε'ξικνεῖσθαι, ejusd. præs. inf.

Ε'ξικόμην, ου, ετο, *perveni*, ejusdem a. 2. med.

Ε'ξιλάομαι & -άσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

Ε'ξίλαψις, εως, ἡ, *placatio*: &

Ε'ξίλασμα, ατος, τό, *placamen*: &

Ε'ξιλασμός, οῦ, ὁ, *placatio*: a perf. pass. verbi ἐξιλάσμαι, quod vide.

Ε'ξιλάσομαι, *placabo*, ejusd. verbi f. 1. m.

Ε'ξίμεναι, *exire*, Dor. pro ἐξιέναι, vel ἐξιέναι, præs. inf. ab ἐξ & εἶμι, *eo*.

Ε'ξιόντων, genit. pl. part. a. 2. verbi ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον. part. a. 2. ἰών, όντος.

Ε'ξις, εως, ἡ, *habitus*: in acc. ἕξιν. Th. ἔχω, *habeo*.

Ε'ξισοῦσθαι, præs. inf. pass. ab

Ε'ξισόω, *adæquo*: ab ἐξ & ἰσόω, *æquo*: f. ώσω. Th. ἴσος vel ἶσος, *par*, *æqualis*.

Ε'ξίσταντο, *percellebantur*, 3. pl. imperf. m. ab

Ε'ξίσταμαι, *obstupesco*, *cedo*; ab

Ε'ξίστημι & ἐξιστάω, *obstupefacio*, *immuto*: f. ἐκστήσω. a. 1. ἐξέστησα. a. 2. ἐξέστην, ης, η, *perculsus fui*: imperf. m. ἐξιστάμην, σο, το ab ἐξ & ἵστημι, *sto*.

Ε'ξιστορέειν, *exquirere quid*, Ion. & Poët. pro ἐξιστορεῖν· quod ex ἱστορέω, *cognosco*. Th. ἵστωρ, *sciens*.

Ε'ξισχύω, *valeo*, *possum*: f. ύσω. p. ἐξίσχυκα a. 1. ἐξίσχυσα a. 1. sub. ἐξισχύσω, ῃς, ῃ, ab ἐξ & ἰσχύς, *robur*, *vires*.

Ε'ξίτηλος, ου, ὁ, ἡ, *evanidus*, *exolescens*: ab ἐξιέναι, *exire*, *evanescere*.

Ε'ξιτόν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, *quibus non exire licet*: ab ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ε'ξοδία, ας, ἡ, *egressio*, *expeditio*: & inde

Ε'ξοδιάζω, *exire facio expendo*: ab ἔξοδος, *exitus*: quod ab ἐξ & ὁδός, *via*.

Ε'ξοδιασθείς, έντος, *ab eunte illatus*: ejusd. a. 1. part. pass.

Ε'ξόδιον, ου, τό, *EXODIUM*, *exitus*: &

Ε'ξοδος, ου, ἡ, *exitus*; item, *mors*: ab ἐξ & ὁδός, *via*.

Ε'ξοικέω, f. ήσω, *emigro*: &

Ε'ξοικίζω, f. ίσω, *domo ejicio*, *expello*: ab

Ε'ξοικος, ου, ὁ, ἡ, *exul*: ab ἐξ & οἶκος, *domus*.

Ε'ξοίσομεν, *efferemus*, 1. pl. & ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ἐκφέρω, *effero*: f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ε'ξοιχνεῦντι, *egrediuntur*, pro ἐξοιχνοῦσι, Dor & Ion. 3. pl. præs. ind. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

Ε'ξοκέλλω, f. ελῶ, a. 1. ἐξώκειλα, *delabor*, *impingo*; item *averto*: ab ὀκέλλω Th. κέλλω, *appello*.

Ε'ξολέσειεν *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐξ & ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὄλα.

Ε'ξολέσωμεν, *deperdamus*, a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ε'ξολοθρεύω, *funditus perdo*: f. εύσω, p. ἐξωλόθρευκα, præs. pass. ἐξολοθρεύομαι, *disperco*: perf. pass. ἐξωλόθρευμαι, a. 1. pass. ἐξωλοθρεύθην, f. 1. pass. ἐξολοθρευθήσομαι.

θύσομαι· ab ἐξ & ὄλεθρος, *exitium*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ἐξολόλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξολολύζω, *ululatus edo*. Th. ὀλολύζω, *ululo*. f. ξω. p. χα.

Ἕξομαι, f. 1. m. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐξόμνυμι, & frequentius -μαι, *abjuro*, *ejuro*: ab ἐξ & ὄμνυμι, f. ὀμόσω, *juro*.

Ἐξομολογέομαι, ῦμαι, *confiteor*, *gratias ago*, *celebro*, *glorifico*: cum dat. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐξωμολογησάμην, ω, ατο· ab ἐξ & ὁμὸς, *similis*, & λόγος, quod à λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, *confessio*, *prædicatio*, *gratiarum actio*: à perf. pass. super. verbi.

Ἐξὸν, præs. part. n. g. ab ἔξεστι, *licet*, quod vide.

Ἐξονομάζω, *nomine voco*, *invoco*, *loquor*: &

Ἐξονομαίνω, f. ανῶ, *nuncupo*. Th. ὄνομα, *nomen*.

Ἐξόπιθεν, Poet. pro

Ἐξόπισθεν, adv. *à tergo*; *in posterum*: &

Ἐξοπίσω, *retro*, *in postremum*, *postea*: adv. Th. ὀπίσω, *retrorsum*.

Ἐξοπτᾶν, *excoquere*. Th. ὀπτάω, *asso*: f. ήσω.

Ἐξορία, ας, ἡ, *exterminatio*, *exilium*: ab ἐξ & ὅρος, *terminus*.

Ἐξορίζειν, *exterminare*: ab iisd.

Ἐξορκίζω, *adjuro*: f. ίσω, & Att. ιῶ, p. ἐξώρκικα. a. 1. ἐξώρκισα, perf. pass. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξορκισμὸς, ῦ, ὁ, *adjuratio*: à 1. perf. &

Ἐξορκιστὴς, ῦ, ὁ, EXORCISTA: à 3. perf. perf. pass. superioris verbi.

Ἐξορκιῶ, f. Att verbi ἐξορκίζω.

Ἐξορκος, ῦ, ὁ, *eximium jusjurandum*. Vel *jusjurandum contrarium aliorum verbis*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξορκῦν, præs. inf. ab

Ἐξορκόω, ῶ, f. ώσω, idem ac ἐξορκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξόρκωσις, ιος, ἡ, *jusjurandum*: à 2. perf. perf. pass. superioris verbi.

Ἐξορμάω, f. ήσω, *erumpo*; *proficiscor*; *impello*: ab ἐξ & ὁρμάω, *impetu feror*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, *eruptio*: à 2. perf. præt. pass. superioris verbi.

Ἐξόρπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, *ramus*. Th. ὅρπηξ, idem.

Ἐξόρυξις, εως, ἡ, *effossio*: ab

Ἐξορύττω, *effodio*, *perfodio*: f. ύξω. a. 1. ἐξώρυξα, a. 1. part. ἐξορύξας, αντος. Th. ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*, p. ὄρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ἐξόσδεις, Dor. pro ἐξόζεις, *oles*. Th. ὄζω, *oleo*: f. ὀζήσω.

Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, *in exilium mitto*, testarum suffragiis: ab ἐξ & ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, *testa*.

Ἐξοστρακισμὸς, ῦ, ὁ, EXOSTRACISMUS, *relegatio* per testarum suffragia, *exilium*; à 1. perf. perf. pass. superioris verbi.

Ἐξότε, & ἐξότῦ, pro ἐξ ῦ, *ex quo*, scil. tempore.

Ἐξουδενέω, ῶ, idem cum ἐξουδενόω· ab ἐξ & ὐδείς.

Ἐξουδένησις, εως, ἡ, *contemptus*: &

Ἐξουδενητὴς, ῦ, ὁ, *contemptor*: à perf. pass. verbi ἐξουδενέω.

Ἐξουδενόω, ῶ, *nihili facio*, *pro nihilo habeo*: f. ώσω. p. ἐξουδένωκα, perf. pass. ἐξουδένωμαι, a. 1. pass. ἐξουδενώθην, a. 1. sub. pass. ἐξουδενωθῶ, a. 1. part. pass. ἐξουδενωθεὶς, έντος· ab ἐξ & ὐδενόω, quod ab ὐδεὶς, ενὸς, quod ex ὐδὲ, & th. εἷς, *unus*.

Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, *contemptus*: à perf. pass. verbi ἐξουδενόω.

Ἐξουθενέω, ῶ, *nihili facio*, *aspernor*: f. ήσω, p. ἐξουθένηκα, a. 1. ἐξουθένησα, *sprevi*: a. 1. sub. act. ἐξουθενήσω, ης, η, perf. pass. ἐξουθένημαι, perf. part. ἐξουθενημένος, η, ον, *pro nihilo habitus*: ab ἐξ & ὐθεὶς, ενὸς, *nullus*, idem quod ὐδεὶς, quod ex ὐδὲ & εἷς, ὐθεὶς vero ex ὔτε, *neque*, (ubi τ propter sequentem aspiratam mutatur in θ.) & εἷς, *unus*.

Ἐξουθενῶ, *sperno*. Dor. est pro ἐξουδενῶ. ab ἐξουθενέω, quod vide.

Ἐξουσία, ας, ἡ, *licentia*, *potestas*, *autoritas*, *dignitas*: est jus sive facultas moralis; at δύναμις, vis activa, seu facultas naturalis. ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, *potestates*, *magistratus*: ab ἔξεστι, *licet*.

Ἐξουσιάζω, *potestatem habeo*, *dominor*, *in potestate habeo*: cum genit. sed cum dat. *potestatem do*. f. άσω. p. ἐξουσίακα, f. 1. pass. ἐξουσιασθήσομαι· ab ἐξουσία, quod vide.

Ἐξουσιαστὴς, ῦ, ὁ, *dominus*: à perf. pass. super. verbi.

Ἔξοχ᾽, pro ἔξοχα, & Poët. ἐξόχως. pro ἐξοχῶν, *eximie*, *præter alia*, *excellenter*, adv. ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia*, κατ᾽ ἐξοχὴν, *per excellentiam*, *egregiè*: &

Ἔξοχον, & ἔξοχα, adverbialiter, *eximiè*: neutr. g. ab

Ἔξοχος, ῦ, ὁ, ἡ, *eminens*, *excellens*: ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω.

Ἐξοχώτατος, *excellentissimus*, superl. ab ἔξοχος, quod vide.

Ἐξυλωμένος, η, ον, *ligno stratus*: apud 72. Th. ὕλη, *sylva*.

Ἐξυνῆκα, vel ξυνεῖκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento: à συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *mitto*. a. 1. ἧκα, Att. εἷκα· & ξυν pro συν.

Ἐξυπνίζω, *è somno excito*: f. ίσω, p. ἐξύπνικα, a. 1. ἐξύπνισα, a. 1. sub. ἐξυπνίσω, ης, η, ab ἐξ & ὕπνος, *somnus*.

Ἔξυπνος, ῦ, ὁ, ἡ, *expergefactus*, *qui evigilavit*: ab eod. them.

Ἐξύρατο, 3. sing. a. 1. med. ἐξυράμην, ω, ατο, verbi ξυράω, *abrado*, quod à ξυρὸς,

ξυρὸς, *acutus*. Th. ξύω, *rado*.

Ἐξύρημαι, *rasus sum*, perf. pass. verbi ξυρέω, *abrado*: ab eod. them.

Ἐξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ξυρέω, *rado*: f. ήσω. Th. ξύω, idem.

Ἐξυφαίνω, f. ανῶ, *texo*, *telam absolvo*: ab ἐξ & ὑφαίνω, idem ac th. ὑφάω, *texo*.

Ἐξύφηνα, ας, ε, *texui*, ejusd. a. 1. ind.

Ἔξω, adv. *foras*, *foris*: ἔξω τῆς πόλεως, *extra civitatem*: ὁ ἔξω scil. ὤν, *exterior*. Th. ἐκ, vel ἐξ, *ex*.

Ἕξω, *habebo*, f. 1. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐξῴδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, *extumesco*. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo*, *inflatus sum*.

Ἔξωθεν, adv. *extrinsecus*, *foris*: cum genit. ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

Ἐξωθέω, ῶ, *expello*, *extrudo*: f. ἐξώσω. p. ἐξῶκα. a. 1. ἐξῶσα. a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, *pello*.

Ἐξῴκισα, *domo ejeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω, f. ίσω, p. ἐξῴκικα, ab ἐξ & οἶκος, *domus*.

Ἐξωλώλειν, εις, ει, plusq. p. act. verbi ἐξόλλυμι, *funditus perdo*. Th. ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὦλα, Att. ὄλωλα.

Ἐξώλης, εος, ὁ, ἡ, *perditus*, *deploratus*; *perniciosus*: ab iisd.

Ἐξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω seu ἐξολισθαίνω, *illabor*, *incido*: ab ἐξ & ὄλισθος, *lapsus*: hinc ὀλισθέω, *labor*.

Ἐξωλόθρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, *funditus perdo*. quod adi.

Ἐξωμοιωμένος, η, ον, *assimilatus*, part. ab ἐξωμοίωμαι, præ. ind. verbi ἐξομοιόω, *assimilo*.

Ἐξώπιος, ου, ὁ, ἡ, *extra conspectum positus*, ab ὤψ, *oculus*, vel *aspectus*. Th. ὄπτομαι.

Ἐξώπλισε, *instruxit*, a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, *armo*: ab ἐξ & ὁπλίζω. idem. Th. ὅπλον, *arma*.

Ἐξώργισμαι, perf. pass. *iratus* vel *irata sum*: ab ἐξ & ὀργίζω, *irascor*. Th. ὀργή, *ira*.

Ἐξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐξορμάομαι, *cum impetu feror*, *erumpo*: ab ἐξ & ὁρμή, *impetus*.

Ἔξωρος, ου, ὁ, ἡ, *intempestivus*, *exoletus*. Th. ὥρα, *tempus*, *vigor ætatis*.

Ἐξώρτο, *exiluit*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐξώρμην, σο, το. verbi ἐξόρω, *excito*. Th. ὄρω, *excito*, f. ὀρῶ, & ὄρσω, p. ὦρκα.

Ἐξῶσαι, *expellere*, a. 1. inf. ἔξωσον, άτω. a. 1. imperat. ἐξώσας, αντος, a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. ὠθέω, *pello*: f. ώσω. a. 1. ὦσα.

Ἐξώστης, ου, ὁ, *expulsor violentus*: quod ab ἐξωθέω, quod vide.

Ἐξωστρακισμένος, ου, *per Ostracismum ex aliquo loco pulsus*, perf. part. pass. verbi ἐξοστρακίζω, vide in ὄστρακον, *testa*.

Ἐξώτατος, ου, *extimus*: unde

Ἐξωτάτω, adv. *extimè*: utrumque cum

Ἐξωτερικὸς, ου, *externus*, *trivialis*: &

Ἐξώτερος, ου, *exterior*, *extimus*: ab ἔξω, *foras*, quod vide.

Ἐξωτέρω, adv. *exterius*: &

Ἐξωτικὸς, ου, *EXOTICUS*, *peregrinus*: ab eod. them.

Ἐξῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐξοίχομαι, *exeo*. Th. οἴχομαι, *eo*: f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ἔξωχρος, *valde pallidus*. Th. ὠχρὸς, *pallidus*.

Ἕο pro οὗ, *sui*, aliq. αὐτοῦ, Pronomen: à quo

Ἑοῖ, Poët. pro οἷ, seu αὐτῷ, *ipsi*.

Ἔοι, *sit*, 3. sing. præs. opt. ab ἔω, ἔοις, ἔοι, Poët. pro εἴην, ης, η, tanq. ab ἔω, verbi εἰμί, *sum*.

Ἐοίγμεθα, *videbamur*, per Sync. pro ἐοίκειμεθα, 2. pl. p. m. Att. viz.

Ἔοικα, ας, ε, *assimilatus sum*, *visus sum*, præt. m. Att. pro οἶκα. ab εἴκω, *similis sum*: unde

Ἔοικε, *decet*, p. m. Att. pro οἶκε. &

Ἐοίκεσαν, *similes facti erant*, Att. pro ἐοίκεισαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi εἴκω, *similis sum*.

Ἐοικότα, *similem*, acc. sing. &

Ἐοικότες, *similes*, nom. pl. ab ἐοικὼς, quod vide.

Ἐοικότως, *eodem modo*, adv. ab

Ἐοικὼς, ότος, *similis*, perf. part. m. ab ἔοικα. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἔοιμι, *immitterem*, Poët. pro ἱείην, præs. opt. verbi ἵημι, *mitto*, quasi ab ἔω.

Ἑοῖο, genit. Ion. pro ἑοῦ, ab ἑὸς, *suus*, Poët. pro ὅς.

Ἑοῖς & ἑοῖσι, *suis*, dat. pl. ab ἑὸς, ἑή, ἑὸν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅν, *SUUS*, *A*, *UM*. Sed ἑοῖς, vide in ἑὸς.

Ἔοισα, Dor. pro οὖσα, præs. part. f. g. ab εἰμί, *sum*.

Ἔολπα, *speravi*, præt. m. pro ἦλπα, Att. seu Ion. verbi ἔλπω. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἔον, *eram*, imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt esse a. 2. Poët. pro ἦον, verbi εἰμί, *sum*.

Ἐὸν, ἐόντος, præs. part. Ion. n. g. pro ὄν. Sic ἐὼν pro ὢν, ἐόντος pro ὄντος, ἐόντι, & in pl. ἐόντες. ab εἰμί, *sum*.

Ἐόνθ' pro ἐόντα, acc. sing part. præs. pro ὄντα, Poët. ab ὢν, verbi εἰμί, *sum*.

Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, pl. præs. part. Ion. pro ὄντε & ὄντες, ab εἰμί.

Ἔοργα, *feci*, præt. m. Att. ἐώργειν, plusq. p. m. verbi ῥέζω, f. ῥέξω, & per Metath. ἔοργα, tanq. ab ἔργω, p. m. ἔοργα & ἔεργα, & per Metath. ἔοργα. Hinc ἐοργὼς, part. præt. m.

Ἔοργαν, *fecerunt*, 3. pl. præt. m. pro ἐόργασι. Atticè enim 3. pl. in σι, tam in perf.

act. quam med. mutatur Chalcidice & Bœotice in υ, ut τέτρφαν pro τετύφασι. vide in ἔοργα.

Ε'όργει, Ion. & Poët. pro ἐώργει, 3. sing. plusq. p.m. vide ἔοργα.

Ε'όργη, ης, ἡ, *tudicula, cochlear* : ab ὀργάω, *appeto impatienter*.

Ε'ορτάζω, f. άσω, *festum celebro* : &

Ε'ορτάσιμ☉, ου, ὁ, ἡ, *solennis, festus* : unà cum

Ε'ορταστικός, *festus* : ab

Ε'ΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, *festum*.

Ε'ός, ἑά, ἑόν, Poët. pro τεός, τεά, τεόν · communiter σός, σή, σόν, *tuus, a, um*.

Ε'ός, ἑή, ἑόν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅ, *SUUS, A, UM*.

Ε'οῦσα, pro οὖσα, & ἐών pro ὤν, præs. part. Ion. verbi εἰμὶ *sum*. ἔασι pro εἰσί.

Ε'π', pro ἐπὶ, *in*, &c. quod vide.

Ε'πάβολ☉, ὁ, *compos*, Dor. pro ἐπήβολ☉, quod vide : ab ἐπιβάλλω, η pro ι, licentiâ Poeticâ.

Ε'παγαγεῖν, a. 2. inf. &

Ε'πάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, *adduxisti*, a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, *induco*, per Attic. reduplicat. Th. ἄγω.

Ε'παγάλλεο, *exsulta*, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐπαγάλλε. Ex ἐπὶ & ἀγάλλομαι, *ornor, glorior*. Th. ἀγάλλω, *orno*.

Ε'παγάλλομαι, *exulto, efferor* : ab eod.

Ε'παγαμαι, *admiror, affecto* : ex ἐπὶ & ἄγαμαι, *admiror* ; ab inusitat. ἀγάω, idem.

Ε'παγανακτέω, *indignor* : ab ἀγανακτέω, idem.

Ε'παγγειλάμεν☉, a. 1. part. m. quod cum

Ε'παγγελία, ας, ἡ, *promissio* : &

Ε'παγγέλλεται, 3. sing. præs. pass. &

Ε'παγγελλόμεν☉, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, *denuntior* : simul cum

Ε'παγγέλλοντι *promittunt*, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι · ab

Ε'παγγέλλω, *indico, denuntio* : f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπήγγελκα. a. 1. ἐπήγγειλα, præs. m. ἐπαγγέλλομαι, *polliceor profiteor, spondeo* : præt. pass. ἐπήγγελμαι, *promisi* : a. 1. m. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ & ἀγγέλλω, *nuntio* : f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Ε'πάγγελμα, ατ☉, τὸ, *promissum* : ab ἐπήγγελμαι, perf. pass. verbi ἐπαγγέλλω.

Ε'παγεῖν, *inducere*, inf. act. verbi ἐπάγω, *induco*.

Ε'παγείρω, *congrego* : quod ex ἐπὶ & ἀγείρω, idem : f. ἀγερῶ, p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα.

Ε'πάγερσις, εως, ἡ, *collectio* : à super.

Ε'πάγεσθαι, *induci*, inf. pass. verbi ἐπάγω.

Ε'πάγην, *concretus sum*, a. 2. pass. ab a. 2. act. ἔπαγον, *fixi* : verbi πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo* : f. πήξω, f. 2. παγῶ.

Ε'παγινέμεν, *adducere*, Ion. & Poët. pro ἐπάγειν. &

Ε'παγινόμεν☉, *alliciens*, Ion. pro ἐπαγόμεν☉, vel pro ἐπαγόμεν☉, ab ἐπάγω.

Ε'παγλαΐεσ, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσεις, 2. sing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, *illustro*. Th. ἀγλαός, *splendidus*.

Ε'παγλαΐζειν, Ion. *illustrare, celebrare* : ab eod. verbo & th.

Ε'παγλαΐζομαι, *exulto ob aliquid* : ab eod. cum super.

Ε'πάγομαι, *adduco, allicio* ; item *cito authorem* : ab ἐπάγω, *adduco*. Th. ἄγω.

Ε'παγον, vide in ἐπάγην.

Ε'παγορεύειν, *dictis adjicere* : ab ἀγορεύω, *orationem habeo*. Th. ἀγορά, *forum*.

Ε'πάγρι☉, *agrestis, ferox* : ex ἐπὶ & ἄγριος, *agrestis*. Th. ἀγρός, *ager*.

Ε'παγριόω, *agreste reddo, effero* : ab eod.

Ε'παγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, præt. ηκα, *invigilo* : ab ἐπὶ & ὑπνέω, *dormio*, per Pleonasm. literar. γρ. Th. ὕπν☉, *somnus*.

Ε'πάγω, *adduco* : f. ἐπάξω, p. ἐπῆχα, a. 1. ἐπῆξα, a. 1. part. ἐπάξας, αντ☉, a. 2. ἐπῆγον, Attic. ἐπήγαγον. Hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν. Ex ἐπὶ & ἄγω, *duco*, quod vide.

Ε'παγωγή, ῆς, ἡ, *ingressus, inductio, subvectio* : &

Ε'παγωγός, ὃ, *blandus, ad persuadendum aptus* : & inde superlat.

Ε'παγωγότατα, *quæ maximam vim habent persuadendi* : ab ἐπάγω, *induco*. Th. ἄγω.

Ε'παγωνίζομαι, *decerto* : f. ίσομαι, p. ἐπηγώνισμαι. Ex ἐπὶ & ἀγών, *certamen*.

Ε'πάδω, f. άσω, *accino, incanto* : ex ἐπὶ & ᾄδω, contract. ex ἀείδω, *cano*,

Ε'παείδειν, Poët. pro ἐπάδειν, *accinere* : ex eod.

Ε'παείρας, *elevans*, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, *attollo, incito*. Th. ἀείρω, *tollo*. f. ἀερῶ.

Ε'παείροντι, *extollunt*, Dor. pro ἐπαείρουσι. ab ἐπαείρω. Th. ἀείρω, *tollo*.

Ε'παείρω, *solicito, erigo* : ex ἐπὶ & ἀείρω, *tollo*.

Ε'παθον, *passus sum*, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior* : f. πείσομαι, a. 2. inf. παθεῖν. p. m. πέπονθα.

Ε'παθροΐζω, *congrego* : f. οίσω, p. ἐπήθροικα, præs. pass. ἐπαθροΐζομαι. Ex ἐπὶ & ἀθροΐζω, *cogo*. Th. ἀθρό☉, *confertus*.

Ε'παιάζω, *illachrymor* : ab αἰάζω, *lamentor*.

Ε'παΐγδην, adv. *cum impetu, impetuosè* ; item *in superficie, leviter*. Th. ἀΐσσω.

Ε'παιγίζω, *irruo, impetuosè spiro* : ab ἐπὶ & αἰγίς, ἡ, *procella*, quod ab ἀΐσσω, *irruo, impetu feror*.

Ε'παιδέομαι, *erubesco* : unde

Ε'παιδεσθείς, *reveritus*, part. a. 1. præcedentis verbi. Th. αἰδώς, όος, ῦς, ἡ, *pudor*.

Ε'παιδεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à παιδεύομαι, *erudior, castigor*. Th. παῖς, παιδός, ὁ, *puer*.

Ε'παΐειν, *audire, percipere*. Th. ἀΐω, *audio*.

Ε'πα-

E'παίκλεια, & ἐπαίκνια, *quæ post cœnam apponuntur, bellaria* : ab ἐπὶ, *post*, & αἶκλον vel αἶκνον, *cibus, cœna*. Th. αἶκλ@-, *vespertinus*.
E'παινεῖ. 3. sing.præs. ind. ab ἐπαινέω, *laudo*, quod vide.
E'παινεῦντι, *laudant*, Dor. pro ἐπαινοῦσι, 3.pl. præs. ind. ab eodem : ut &
E'παινέσαι, a.1.inf. act. &
E'παινέσειε, 3.sing.a.1.opt. Æol. &
E'παινέσειε, *probaverit*, a. 1. optat. act. Æol. &
E'παινέσω, ης, η, a.1.sub.act.Poët.gem.σ.ab ἐπαινέω, *laudo* : f. έσω. quod vide.
E'παινετέ@-, *laudandus*, adject. verb. &
E'παινέτης, ου, ὁ, *laudator* : &
E'παινετὸ, ῦ, *laudabilis* : &
E'παίνετ@-, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *laudabilis* : ab
E'παινέω, ῶ, *laudo* : f. έσω. & Poët. ήσω. p. ἐπήνεκα, -ηκα. a. 1. ἐπήνεσα. a. 1. imper. act. ἐπαίνεσον, ἀτω, & in 2. pl. ἐπαινέσατε. Ex ἐπὶ & αἰνέω, idem. Th. αἶν@-, *laus*.
E'παινὴ, *dura* : ab ἐπὶ & αἰνὸς, ῦ, *gravis, horrendus*.
E'παινήσαις, Æol. pro ἐπαινήσας, a. 1. part. act. &
E'παινήσῃ, *laudaverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. &
E'παινῆται, *laudetur*, 3.sing.præs.sub. pass. ab ἐπαινέω, quod vide.
E'παιν@-, ου, ὁ, *laus* : ex ἐπὶ & αἶν@-, *laus*.
E'παινοῦμεν, *laudamus*, 1. pl. ἐπαινοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. &
E'παινούμεν@-, *laudatus*, præs. part. pass. ab ἐπαινέω, *laudo*, quod vide.
E'παΐξαι, *irruere*, a.1.inf.act. &
E'παΐξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἐπὶ & ἀΐσσω, *ruo* : f. ξω.
E'παίρομαι, *attollo* : &
E'παίρω, *attollo, erigo* : ex ἐπὶ & αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. part. ἄρας, ασα@-.
E'παισε, *percussit*, 3. sing. a. 1. act. à παίω, *percutio* : f. σω.
E'παισθάνομαι, *sentio* : &
E'παίσθημα, *sensus* : ab αἰσθάνομαι, *sentio*.
E'παΐσσομαι, *irruo* : &
E'παΐσσοντα, *irruentem*, accus.sing.part. præs. ab
E'παΐσσω, *irruo*, cum dat. aliquando *occurro*, & cum gen. item *insequor*; *impero, percutio, invado* : cum acc. aliquando *insurgo* : ex ἐπὶ & ἀΐσσω, *ruo*.
E'παισχυνθήσομαι, *erubescam*, f. 1. pass. ab
E'παισχύνομαι, pu de. me, *erubesco* : cum acc. a.1.pass. ἐπῃσχύνθην. Th. αἶσχ@-, ε@-, τὸ, *turpitudo*.
E'παιτίζω, *mendico* : f. ήσω. p. ἐπῄτηκα. Th. αἰτέω, *peto*.
E'παίτης, ου, ὁ, *mendicus* : à præced.
E'παιτιάομαι, *conqueror*, &c. vide αἰτιάομαι.

E'παΐστ@-, ου, ὁ, ἡ, *cujus facinora innotuerunt* : vide ἄϊστ@-.
E'παίτι@-, ου, ὁ, ἡ, *qui vel quæ est in culpa*. Th. αἰτία, *culpa*.
E'παίχθη, *lusus est*, 3.sing.a.1. pass. verbi παίζω, *ludo* : f. ξω, & σω.
E'παΐω, *exaudio* : ab ἀΐω, *audio*.
E'παιωρέω, *elevo, suspendo* : &
E'παιωροῦμαι, *efferor* : &
E'παιωρούμεν@-, ου, *erectus* : ab αἰωρέω, *elevo*.
E'πακήκοας, ας, ε, vide in ἐπακούω.
E'πακμάζω, *vigeo* : ex ἐπὶ & ἀκμάζω, *vigeo*. Th. ἀκμὴ, *flos ætatis*.
E'πακολουθέω, *subsequor* : f. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a.1. act. ἐπηκολούθησα. a. 1. sub. ἐπακολουθήσω. Ex ἐπὶ & ἀκόλουθ@-, ου, ὁ, ἡ, *pedissequus*.
E'πακολούθησις, εως, ἡ, *consequentia* : à perf. pass. præced. verbi.
E'πάκο@-, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐπήκο@-, *auditor*. Th. ἀκούω, *audio*.
E'πάκουε, *animum adjice*, præs. imperat. &
E'πακοῦσαι, a.1.inf. act. ab
E'πακούω, *exaudio, obtempero* : f. ούσω. p. ἐπήκουκα. a. 1. ἐπήκουσα. Hinc a. 1. sub. ἐπακούσω, ης, η. perf. pass. ἐπήκουσμαι. p. m. ἐπήκοα, & Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, *audio*.
E'πακροάομαι, -ῶμαι, *exaudio* : imperf. ἐπηκροώμην, ώμην, &c. Ex ἐπὶ & ἀκροάομαι, *audio* : f. άσομαι.
E'πακρόασις, εως, ἡ, *auscultatio* : à superiori.
E'πακτὴρ, ῆρ@-, ὁ, *venator* : &
E'πακτικὸς, ῦ, *illex, advena* : ab ἐπάγω, *induco, impello*.
E'πάκτι@-, ου, ὁ, ἡ, *littoralis* : ab ἀκτὴ, *littus*.
E'πακτὸς, ῦ, *adscititius, peregrinus*. ἐπακτὸς ὄμβρ@-, *impetuosus imber* : ab ἐπάγω. Th. ἄγω, *impello*.
E'πακτῆρες, *venator*, quia canes in feras ἐπάγει, *impellit* : &
E'πακτρὶς, ίδ@-, ἡ, *navigiolum* : &
E'πακτρον, ου, τὸ, *navigium piscatorium* : ab ἐπάγω, *impello*.
E'πάλαιεν, *luctabatur*, 3. sing. imperf. act. verbi παλαίω, *luctor* ; quod vide.
E'παλαλάζω, f. άξω, p. αχα, *acclamo lætus* : ex ἐπὶ & ἀλαλάζω, *acclamo*. Th. ἀλαλὴ, *clamor militum*.
E'παλάομαι, *pervagor* : ab ἀλάομαι, *vagor*.
E'παλαστέω, *graviter afficior ob mala* : ex ἐπὶ & ἀλαστέω, idem : quod ab ἄλαστ@-, Dor. pro ἄληστ@-, *cujus oblivisci non possumus*. Th. λήθω, *lateo*.
E'παλαστήσασα, *miserata*, ejusdem a.1. part. f. g.
E'παλείφω, *superillino* : ab ἀλείφω, *ungo*.
E'παλεξήσουσα, *auxiliatura*, f. 1. part. act. f. g. ex ἐπὶ & ἀλέξω vel ἀλεξέω, *arceo* : f. ήσω.
E'παλλαγὴ, ῆς, ἡ, *permutatio* : &
E'παλλάττω, f. ξω, *permuto* : ab ἀλλάττω, vel

vel -ψω, muto. f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, vibro, agito. Alii poni volunt pro ἐφήλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, insilio.

Ἐπάλληλος, ὁ, ἡ, alternus: ex ἐπὶ & ἀλλήλων, mutuò, quod ab ἄλλος, alius.

Ἐπάλμενος, insiliens, per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem. ab ἐφάλλομαι· quod ab ἐπὶ & ἅλλομαι, salio. f. ἀλοῦμαι, a. 1. m. ἡλάμην.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, propugnaculum muri: ex ἐπὶ & ἀλκὴ, robur.

Ἐπάλπνος, ου, apud Pindarum hoc vocabulum tantum reperitur; & dici puto de vento secundo nautisque grato, q. per Sync. pro ἐπιθαλπνος, ex ἐπὶ & θαλπνὸς, splendidus, & per Metaph. lucis instar gratus: à θάλπω, calefacio, foveo.

Ἔπαλτο, insiliebat, imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel plusq. p. pass. pro ἐφήλτο· ab ἐφάλλομαι· vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾷν, & ἐπαμᾶσθαι, accumulare: ab ἀμάω, meto.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, permuto, alterno: f. ψομαι: ab ἐπὶ & ἀμείβω, muto. f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἐπαμινώνδας, ου, ὁ, EPAMINONDAS, Thebanorum dux.

Ἐπάμειπτο, responderat, Ion. pro ἐπήμειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐπαμείβω, quod vide.

Ἐπάμερος, ου, ὁ, ἡ, Poët. Æol. ac Ion. pro ἐφήμερος, unius diei: qui durat unum diem: ab ἐπὶ & ἡμέρα, dies.

Ἐπαμησάμενος, obrutus, a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, coacervo, quod ex ἐπὶ & ἀμάω, meto.

Ἐπαμοιβαδὶς vel ἐπαμοιβαδὸν, adv. vicissim: ab ἐπαμείβω, alterne, quod vide.

Ἐπαμοιβὸς, alternus: ab eod.

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, auxilior. vide ἐπαμύνω.

Ἐπαμῦναι, propugnare, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, ἄτω. a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, defendo. Th. ἀμύνω, auxilior.

Ἐπαμφοτερίζω, in utramque partem vergo, in ancipiti sum, ex ἀμφότερος, uterque. Th. ἄμφω, ambo.

Ἐπὰν, postquam. Conjunct. ex ἐπὶ & ἂν vide ἐάν.

Ἐπαναβαίνω, ascendo super. ab ἐπὶ ἀνὰ & βαίνω, eo.

Ἐπαναβάλλεσθαι, differre. vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβληδὸν, adv. quasi injectim. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπαναβοάω. f. ήσω, acclamo: ex ἐπὶ, ἀνὰ & βοάω, clamo.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω, quod vide.

Ἐπαναγινώσκω, relego, is: ex ἐπὶ & ἀναγινώσκω, lego. Th. γινώσκω, cognosco.

Ἐπαναγκάζω, urgeo, ex ἀναγκάζω, cogo. Th. ἀνάγκη, necessitas.

Ἐπάναγκες, adv. necessariò. τὰ ἐπάναγκες, scil. ὄντα, necessaria. Th. ἀνάγκη, necessitas.

Ἐπανάγω, redeo, commoveo. f. ἄξω. a. 2. ἐπανήγαγον. a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, provehe. ex ἐπὶ & ἄγω, duco.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, repetitio verbi: ex ἐπὶ & ἀναδίπλωσις, reduplicatio. Them. διπλόος, οῦς, duplex.

Ἐπαναιρέομαι, suscipio: ex ἐπὶ, ἀνὰ & αἱρέω, capio.

Ἐπανάιρεσις, εως, ἡ, occisio: ab ἀναιρέω, occido. vide præced.

Ἐπαναίρω, f. αρῶ, elevo: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & αἴρω, tollo.

Ἐπανάκειμαι, repositus sum, ex ἐπὶ, ἀνὰ & κεῖμαι, jaceo.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & καλέω, voco.

Ἐπαναλαμβάνω, repeto. Th. λαμβάνω, capio.

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, repetitio. à superiori verbo.

Ἐπαναλογεῖν, altiùs repetendo aperire: ex ἐπὶ ἀνὰ & λέγω, dico.

Ἐπαναμένω, expecto: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & μένω, maneo.

Ἐπαναμιμνήσκω, commonefacio: cum acc. f. ήσω. p. ἐπαναμέμνηκα· ex ἐπὶ, ἀνὰ & μιμνήσκω, in memoriam revoco. Th. μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Ἐπανανεόω, renovo. f. ώσω. p. ωκα. ex ἐπὶ ἀνὰ & νεόω, idem. Th. νέος, novus.

Ἐπαναπαύομαι, acquiesco. cum dat. f. αύσομαι. p. ἐπαναπέπαυμαι, a. 1. m. ἐπαναπαυσάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ, ἀνὰ & παύω, cesso. a. 2. ἔπαον.

Ἐπαναπλέειν, crebro navigare. Th. πλέω, navigo.

Ἐπανάστασις, εως, ἡ, rebellio: ex ἐπὶ, ἀνὰ & στάσις. Th. ἵστημι, sto.

Ἐπαναστέλλω, cohibeo. Th. στέλλω, inhibeo.

Ἐπανάστημα, τος, τὸ, prominentia: &

Ἐπαναστήσομαι, f. 1. m. ab ἐπανίσταμαι, insurgo. ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἵστημι, sto.

Ἐπαναστρέφω, revertor: ab ἐπὶ, ἀνὰ & στρέφω, verto.

Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, reversio, reflexio, à præced. præt. m.

Ἐπανατίθεσθαι, præs. inf. pass. ab ἐπανατίθημι, insuper impono, acceptum fero: ex ἐπὶ, ἀνὰ & τίθημι, pono.

Ἐπανατρυγάομαι, post vindemiam quæ supersunt colligo: ex ἐπὶ, ἀνὰ & τρυγάω, vindemio. Th. τρύγη, vindemia.

Ἐπαναφέρω, crimen in alium rejicio: &

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, repetitio: à φέρω, fero.

Ἐπανεθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi ἐπανίημι, redeo, remitto. Th. ἵημι, mitto

Ἐπάνειμι, redeo: ex ἐπὶ, ἀνὰ & εἶμι, ab ἴω, eo.

Ἐπανείρεσθαι, denuo interrogare. ab εἴρομαι, interrogo. Th. εἴρω, necto, interrogo.

Ἐπανεὶς, qui dimisit, a. 2. part. act. ab ἐπανῆκα, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἵημι.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. &

Ἐπανελθὼν, in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. ab

Ἐπανέρχομαι, *redeo, accedo*: f. ἐπανελεύσομαι. a. 2. ἐπανῆλθον. quod ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἔρχομαι, *venio*.

Ἐπανερωτάω, *interrogo*. f. ήσω. ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἐρωτάω, *rogo*.

Ἐπανερωτήσει, ejusd. 3. sing. f. 1. act.

Ἐπανέχω, *antecello, innitor*: ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἔχω, *habeo*. f. ἕξω & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ἐπανήκω, *redeo*, ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἥκω. f. ξω, *venio*.

Ἐπανήρετο, *percunctabatur*, 3. sing. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἔρομαι, *interrogo*. Th. ἔρω, *dico*.

Ἐπανθέω, *superfloreo*. f. ήσω. p. ἐπήνθηκα. p. m. ἐπήνθα, & per Epenth. τοῦ ο, ἐπώνθα, & redupl. Att. ἐπενήνοθα. ex ἐπὶ & ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Ἐπανιᾶσι, *remittunt*, 3. pl. præs. ind. Attic. ab

Ἐπανίημι, *remitto*, ab ἐπὶ, ἀνὰ & ἵημι, *mitto*, in 3. pl. ἱεῖσι, Ion. ἱέασι, & per Crasin Att. ἱᾶσι.

Ἐπανισταίατο, Ion. pro ἐπανισταῖντο, *insurrexerunt*, 3. pl. præs. opt. pass. ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἵσταμαι. vel scribendum ἐπανιστέατο, 3. pl. imperf. ind. pro ἐπανίσταντο. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπανίσταμαι, *insurgo*. ab eod.

Ἐπανιστέαται, Ion. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præs. pass. ab

Ἐπανίστημι, *insurgo*. f. ἐπαναστήσω. p. ἐπανέστηκα. f. 1. m. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπανιτέον, *redeundum*, adv. theticum, ab ἐπάνειμι, *redeo*. ex ἐπὶ, ἀνὰ & εἶμι, *eo*.

Ἐπανιὼν, *regressus*, a. 2. part. ab eodem them.

Ἐπάνοδος, ου, ἡ, *reditus*: ex ἐπὶ & ἄνοδος, ἡ, *ascensus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἐπανορθούμενος, præs. part. pass. &

Ἐπανορθοῦσθαι, præs. inf. pass. ab

Ἐπανορθόω, -ῶ, *corrigo*. ex ἐπὶ, ἀνὰ & ὀρθὸς, *rectus*.

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, &

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, *correctio*: &

Ἐπανορθωτέος, *corrigendus*, &

Ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, *corrector*, à perf. pass. verbi ἐπανορθόω, *corrigo*.

Ἐπαντάω, *occurro*. f. ήσω. p. ἐπήντηκα. a. 1. ἐπήντησα ex ἐπὶ & ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἐπαντέλλουσα, *oriens*. præs. part. f. g. ab

Ἐπαντέλλω, per Sync. pro ἐπανατέλλω, *exorior*: ex ἐπὶ, ἀνὰ & τέλλω, *orior*.

Ἐπάνω, *suprà*. adv. cum gen. ex ἐπὶ & ἄνω, *suprà*.

Ἐπάξας, αντος, a. 1. part. act. &

Ἐπάξειν, f. 1. inf. ab ἐπάγω, *induco*: f. άξω. p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, *duco*.

Ἐπᾶξε, Dor. pro ἐπῆξε, *fixisset*, 3. sing. a. 1. act. à πήγνυμι, *figo*: f. ξω.

Ἐπάξιος, ου, *dignus*: Poët. pro ἀντάξιος, *æquiparandus*: ex ἐπὶ & ἄξιος, idem.

Ἐπαξόνιος, ου, *qui circum axem volvitur*: epith. currus. Th. ἄξων, ονος, ὁ, *axis*.

Ἐπάξω, Dor. pro ἐπῆξω, *compegisti*, a. 2. m. 2. sing. verbi πήγνυμι, *compingo*: f. πήξω.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐπῳδὴ, *incantatio*: &

Ἐπαοιδὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro Ἐπῳδὸς, *incantator*. Th. ἀείδω, *cano*.

Ἔπαον, *sedavi*, a. 2. ind. act. Hinc in a. 2. pass. ἐπάην, verbi παύω, *cesso*: f. παύσω. p. πέπαυκα.

Ἐπαπειλέω, *minor, -aris*: f. ήσω. p. ηκα. Ex ἐπὶ & ἀπειλέω, idem.

Ἐπαποδύομαι, *suscipio*; ex ἐπὶ & ἀποδύομαι, idem. Th. δύω vel δύω, *subeo*.

Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, *quæstio*: quod &

Ἐπαπορῶμεν, 1. pl. præs. sub. ab ἐπαπορέω, *addubito*: quod ex ἐπὶ & ἀπορέω, *dubito*: hoc ex α priv. & πείρω, *transeo*: p. m. πέπορα.

Ἐπαποστέλλω, *insuper mitto*: ex ἐπὶ, ἀπὸ & στέλλω, *mitto*.

Ἐπάπτηνα, a. 1. ind. act. verbi παπταίνω, *circumspicio*: f. ανῶ. a. 1. part. παπτήνας.

Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, *imprecatio*: ex ἐπὶ & ἀρὰ, *preces*.

Ἐπαράομαι, f. άσομαι & ήσομαι, *imprecor*: ab ἀράομαι, *precor*. Th. ἀρὰ, *preces*.

Ἐπάρας, *attollens*: &

Ἐπάρασα, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo*: f. ἐπαρῶ. p. ἐπῆρκα. a. 1. ἐπῆρα. a. 1. imperat. ἔπαρον, άτω. a. 1. pass. ἐπήρθην. ab ἐπὶ & αἴρω, *tollo*.

Ἐπάρατος, ου, ὁ, ἡ, *execrabilis*: ex ἐπὶ & ἀρὰ, *preces*.

Ἐπαράσσω, *irruo*: ex ἐπὶ & ἀράσσω, *amputo, pulso*: f. ξω.

Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἔπαρον, άτω. Vide ἐπάρασα.

Ἐπάρατος, ου, ὁ, ἡ, *execrabilis*: ab ἐπαράομαι, quod videas.

Ἐπάργυρος, ὁ, ἡ, *inargentatus, argento tectus*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Ἐπάρῃ, *transfixus est*, 3. sing. a. 1. pass. verbi πείρω, *transeo*. At ἐπάρῃ, *sustulerit*, est a. 1. sub. act. ab ἐπαίρω, *attollo*: vide ἐπάρασα.

Ἐπαρήγω, *adjuvo*; f. ήξω. p. ηχα. Th. ἀρήγω, idem.

Ἐπαρήρειν, plusq. p. m. verbi ἐπαίρω, *apto*: quod ex ἐπὶ & ἄρω, *apto*: p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα.

Ἐπαρησάμενος, Ion. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, *imprecor*. Th. ἀρὰ, *diræ*.

Ἐπαρθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐπαίρεσθαι, *efferri*: &

Ἐπάρθητι, -ήτω, in 2. pl. ἐπάρθητε. a. 1. impe-

imperat. ab ἐπαείρω, attollo: quod adi sis.
Ἔπαρθον, & per Metath. ἔπραθον, diripui, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vasto; f. 2. περθῶ.
Ἐπάρκεια, ας, ἡ, auxilium. &
Ἐπάρκεσε, præstitit, 3. sing. a. 1. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε. &
Ἐπαρκέσει, 3. sing. f. 1. ab
Ἐπαρκέω, subvenio, cum dat. item propulso: f. ἐπαρκέσω. p. ἐπήρκεκα, a. 1. ἐπήρκεσα. Ex ἐπὶ & ἀρκέω, propulso.
Ἐπαρμένον, sufficientem, aptum, præs. part. pro ἐπαρμένον. Them. ἄρω, apto: vide ἀρμένον.
Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπάρχομαι, auspicor: ex ἐπὶ & ἀρχὴ, initium.
Ἔπαρσις, εως, ἡ, elevatio: ab ἐπαίρω, elevo. Th. αἴρω, tollo.
Ἐπάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπαρῶ. ab ἐπάρω, idem quod ἄρω, apto: a. 1. ἐπῆρσα.
Ἐπαρτάω, impendeo. Th. ἀρτάω, suspendo.
Ἐπαρχία, ας, ἡ, provincia: ab
Ἔπαρχος, præfectus: ex ἐπὶ & ἀρχὴ, principatus.
Ἐπαρωγὸς, οῦ, ὁ, auxiliator, & ἡ, auxiliatrix: ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, auxilior.
Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, inculco. Th. ᾄδω pro ἀείδω, cano.
Ἐπάσαντο, & gem. σσ, ἐπάσσαντο, gustarunt, 3. pl. a. 1. m. à πάω, vel πάομαι, possideo, vescor, perf. pass. πέπαμαι.
Ἐπασκέω, Poët. pro κοσμέω, exorno. Th. ἀσκέω, orno, exerceo.
Ἐπασσύτεροι, frequentes: ab ἐπὶ & ἆσσον, prope, seu ἀσσοτέρω, propius. ἐπασσύτεροι, dicuntur facere; qui aliquid faciunt continua serie sequentes.
Ἔπασχον, passus fui, imperf. à πάσχω, patior: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Ἐπάταξε, percussit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, ferio: p. πεπάταχα a. 1. part. πατάξας.
Ἐπατήθην, ης, η, calcatus sum, a. 1. pass. verbi πατέω, f. ήσω, calco: a. 1. ἐπάτησα.
Ἐπάτησε, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.
Ἐπαυλέω, f. ήσω. p. ηκα, præcino, accino: ex ἐπὶ & αὐλέω, cano tibiâ, ab αὐλὸς, tibia.
Ἐπαυλίζομαι, stabulor, in loco immoror. ab αὐλίζομαι, stabulor. Them. αὐλὴ, aula, atrium.
Ἔπαυλις, εως, ἡ, commoratio, villa: ab eod. them.
Ἐπαυξάνω vel ἐπαύξω, f. ἐπαυξήσω. a. 1. ἐπηύξησα, p. ηκα, adaugeo, amplifico. ex ἐπὶ & αὐξάνω vel αὔξω, augeo. Th. ἀέξω, idem.
Ἐπαυρεῖ, fruitur, 3. sing. &
Ἐπαυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præs. inf. &
Ἐπαύρεο, 2. sing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπαύρου, adeptus es: ab ἐπαυρέω, ῶ. f. ήσω, a. 2. m. ἐπηυρόμην, ου, ετο. Dor. ἐπαυρόμαν, Alii volunt esse imperf. verbi ἐπαυρέω, quod vide.
Ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, & ἐπαύρομαι, fruor, consequor; item pœnas luo. Th. αὔρα, aura.
Ἐπαύρηαι, fruaris, Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαύρομαι, idem quod ἐπαυρέω, quod vide.
Ἐπαύριον, cras, adv. ἡ ἐπαύριον, sc. ἡμέρα, crastinus dies. Th. αὔριον, cras.
Ἐπαυρίσκουσι, 3. pl. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω, quod vide.
Ἐπαύροιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. &
Ἐπαῦρεν, Dor. pro ἐπηύρεν, a. 2. ind. act. verbi ἐπαυρέω, quod vide.
Ἐπαύρωνται, fruantur, 3. pl. præs. sub. verbi ἐπαύρομαι, fruor: vide ἐπαυρέω.
Ἐπαυσάμην, ἐπαύσω, ἐπαύσατο, a. 1. m. verbi παύω, cesso: f. σω, a. 2. ἔπαον.
Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. ab eod. verbo.
Ἐπάϋσον, acclama, a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ & αὔω, clamo.
Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. m. vide ἐπαυσάμην.
Ἐπαϋτεῖν, acclamare. ἐπαΰτεον, acclamabant, Ion. pro ἐπηΰτεον, 3. pl. imperf. act. ex ἐπὶ & αὐτέω, Poët. pro αὔω, clamo.
Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipso facto: ex ἐπὶ, in & αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, ipse, & φωρὰ, furtum. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur.
Ἐπαυχένιος, ου, Poët. qui supra cervicem fertur. ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχὴν.
Ἐπαυχέω, ῶ, f. ήσω, glorior ob. Th. αὐχέω, glorior.
Ἐπαφάομαι, -ῶμαι, contrecto, demulceo: vide in ἀφάω, palpo. Them. ἅπτομαι, tango.
Ἐπαφαυάνθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαυαίνω, exsicco: quod ex ἐπὶ, ἀπὸ, & αὐαίνω, arefacio. Th. αὔω, sicco, accendo.
Ἐπάφησεν, a. 1. ind. act. ab
Ἐπαφίημι, immitto: p. ἐπαφῆκα. a. 2. sub. ἐπαφῶ. Ex ἐπὶ, ἀπὸ, & ἵημι, mitto.
Ἐπαφρὸς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. spumosus.
Ἐπαφρίζω, despumo: f. ίσω. p. ἐπήφρικα. Ex ἐπὶ & ἀφρὸς, spuma.
Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. venustus.
Ἐπαφῶ, immisero, a. 2. sub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι, quod vide.
Ἐπαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, gravis, molestus. Th. ἄχθος, pondus.
Ἐπάχυνσεν, vexavit, constrinxit, a. 1. ind. verbi παχνόω, f. ώσω. Them. πάχνη, pruina.
Ἐπαχνώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi

παχνό-

παχύνω, crassum reddo, pinguefacio. Th. παχὺς, ἑος, crassus.
Ε'πε pro ἔπεα, nom. vel acc. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.
Ε'πεὶν, Ion. pro ἐπεὰν, posteaquam: vel pro ἐπεὶ vel ὅταν, quando.
Ε'πέβα, Dor. pro ἐπέβη, 3. sing. a. 2. ind. & ἐπέβαν pro ἐπέβησαν, 3. pl. a. 2. ἐπέβην, quod vide.
Ε'πέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, accedo. Th. βαίνω, eo: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Ε'πέβαλλεν, imperf. act. ab ἐπιβάλλω, injicio: ex ἐπὶ & βάλλω, jacio: f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.
Ε'πέβαλον, a. 2. vide in ἐπέβαλλεν.
Ε'πέβασε, Dor. pro ἐπέβησε, 3. sing. a. 1. act. Poët. pro ἐπεβίβασε, ascendere fecit, imposuit, restituit in. Th. βαίνω, eo.
Ε'πέβην, ης, η, peragravi, a. 2. ind. ab ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, eo: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Ε'πέβησα, ας, ε, a. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. act. &
Ε'πεβήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi βαίνω.
Ε'πεβίβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω impono, ascendere facio: f. άσω. Ex ἐπὶ & βαίνω, eo.
Ε'πεβίω, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπιβιόω, supervivo: à βιόω, vivo: f. βιώσομαι. a. 2. ἐβίων. a. 2. imperat. βιῶθι. a. 2. opt. βιοίην. inf. a. 2. βιῶναι. a. 2. part. βιούς. Th. βίος, vita.
Ε'πέβλεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, respicio: f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. Ex ἐπὶ & βλέπω, video.
Ε'πιβούλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, insidior: ex ἐπὶ & βουλεύω, consulto, quod à βουλὴ consilium.
Ε'πεγγελάω, ridens insulto: ex ἐπὶ, ἐν & γελάω, rideo. f. άσω. p. ακα.
Ε'πέγειρε, præs. imperat. act. &
Ε'πεγείροντες, præs. part. pl. num. ab
Ε'πεγείρω, excito: f. ἐπεγερῶ. p. ἐπήγερκα. a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπὶ & ἐγείρω, excito.
Ε'πέγλυτο, per Sync. pro ἐπεγένετο, 3. sing. a. 2. m. ἐπεγενόμην, ου, ετο. Ex ἐπὶ & γίνομαι, sum.
Ε'πεγκολάπτω, f. άψω, p. αφα, insculpo. Th. κολάπτω, tundo.
Ε'πεγνωκόσι, dat. pl. perf. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγινώσκω, agnosco: f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. Ex ἐπὶ & γινώσκω, cognosco.
Ε'πεγνώσθην, a. 1. ind. pass. &
Ε'πέγνωτε, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ejusd. verbi.
Ε'πέγρετο, expergefiebat, imperf. per Sync. Poët. pro ἐπεγείρετο ab ἐπεγείρομαι. Vide ἐπεγείρω.
Ε'πεγχανεῖν, inhiare, a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἐν & χαίνω, hisco. a. 2. ἔχανον, inf. χανεῖν.

Ε'πιδείξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνυμι, commonstro: a. 1. act. ἐπέδειξα. f. δείξω. p. δέδειχα. Ex ἐπὶ & δείκνυμι, ostendo.
Ε'πέδησα, ας, ε, ligavi, a. 1. ind. act. verbi πεδάω, ligo: f. ήσω. Them. πέδη, pedica.
Ε'πεδίδου, pro ἐπεδίδω, 3. sing. imperf. act. tanq. ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, insuper do: f. δώσω. Th. δίδωμι, do.
Ε'πέδραμε, accurrit, 3. sing. a. 2. verbi ἐπιτρέχω. Ex ἐπὶ & τρέχω, curro: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
Ε'πέδρη, ης, ἡ, Ion. pro ἐφέδρα, mora, obsidio: vide ἕδρη, sella.
Ε'πέδυν, exortus sum, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδῦμι, exorior: ex ἐπὶ & δῦμι, vel δύω. f. δύσω. p. δέδυκα, subeo.
Ε'πέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex ἐπὶ & δίδωμι, do: f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων.
Ε'πέεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro ἔπεσι, ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Them. ἔπω, dico.
Ε'πεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Eustath. existimat: β mutatur in ζ, Ion.
Ε'πέζησα, superstes fui. a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, vivo: f. ζήσω. p. ἔζηκα.
Ε'πεζήτει, 3. sing. imperf. verbi ἐπιζητέω, requiro. Th. ζητέω, quæro: f. ήσω. p. ἐζήτηκα.
Ε'πέθετο, 3. sing. ἐπέθεντο, 3. pl. a. 2. m. verbi ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι. a. 2. ἔθην.
Ε'πέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ε'πεθύμησα, & in 3. pl. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, concupisco: ex ἐπὶ & θυμέω. Th. θυμὸς, animus.
Ε'ΠΕΙ', & ἐπειδὴ, postquam, quoniam: conjunct. cum indicat.
Ε'πείγεαι, Ion. & Dor. pro ἐπείγῃ, urgeris, properas, 2. sing. sub. pass. &
Ε'πείγετο, festinabat, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἠπείγετο ab
Ε'πείγομαι, impellor, urgeor: quod ab ἐπείγω, quod vide.
Ε'πειγομένοιο, festinantis, genit. sing. Ion. præs. part. pass. pro ἐπειγομένου, ab ἐπείγομαι &
Ε'ΠΕΙ'ΓΩ, urgeo, impello, festino: f. ξω. p. ἤπειχα.
Ε'πειδὰν, postquam, pro ἐπειδὴ ἄν. Them. ἐπεὶ, quoniam.
Ε'πειδὴ, idem quod ἐπεὶ, postquam.
Ε'πειδήπερ, quandoquidem, cum indic. Th. ἐπεί.
Ε'πείδοι, 3. sing. opt. præs. ab
Ε'πείδω, intueor, respicio: f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι. a. 2. ἐπεῖδον. a. 2. imperat. ἐπιδέ. Ex ἐπὶ & εἴδω, video.
Ε'πειὴ, pro ἐπειδὴ, cum, quoniam. Th. ἐπεὶ, postquam.

Ἔπειθ', pro ἔπειτα, adv. *deinde, postea.* Th. εἶτα, *postea, tum.*

Ἐπείθετο, *obedivit*, 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, *pareo*: f. πείσομαι. a. 2. m. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, *persuadeo*: a. 2. ἔπιθον.

Ἐπεί κα, Dor. pro Poët. ἐπεί κε, & hoc pro ἐπεὶ ἄν, *quum.*

Ἐπείκτης, ου, ὁ, *instigator.* Th. ἐπείγω, *urgeo.*

Ἐπειλημμένη, *tenens*, perf. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, f. λήψομαι. Vide in εἴλημμαι.

Ἔπειμι, *succedo, invado*: a. 2. ἔπιον, ες, ε. a. 2. part. act. ἐπιών, οῦσα, όν, *sequens*: hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ, ἡ, *jugis*: ex ἐπὶ & εἶμι, *eo.*

Ἔπειμι, *supersto, immineo*: ab εἰμὶ, *sum.*

Ἐπεῖναι, Ion. pro ἐφεῖναι, *permittere, immittere*, a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Ἐπείνυσθαι, *indui*, præs. inf. verbi ἐπείνυμαι, quod ex ἐπὶ & ἕω, *induo*: hinc Ion. εἰνύω.

Ἔπειξις, εως, ἡ, *festinatio.* Th. ἐπείγω, *impello, festino.*

Ἐπειδὰν, *quandoquidem*, conjunct. cum indic. ab ἐπεί.

Ἐπειπὼν, a. 2. part. ἐπειπεῖν, *insuper dicere*, a. 2. inf. ab ἐπὶ & ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Ἔπειρα, ας, ε, & in 3. pl. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo*: f. περῶ. præt. πέπαρκα. a. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. a. 1. pass. ἐπάρθην.

Ἐπειράθην, ης, η, & in 1. pl. ἐπειράθημεν, a. 1. ind. pass. &

Ἐπειράσω, *tentâsti*, 2. sing. a. 1. m. ἐπειρασάμην, ω, ατο. à πειράω, f. άσω, & ήσω, *conor, tento.* Th. πεῖρα, *conatus, experientia.*

Ἐπειρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πειράομαι, *tento*: ab eod. th.

Ἐπείρεσθαι, *interrogare*, præs. inf. m. ab εἴρω, *dico.*

Ἐπείρη, Ion. pro ἐπείρα, 3. sing. imperf. verbi πειράω, *conor*: Vide ἐπειράσω.

Ἐπειρύσαι, *attrahere*: quod ab εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho.*

Ἐπειρώτα, Ion. pro

Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant*, 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι. Th. πεῖρα.

Ἐπειρωτᾶν, præs. inf. Ion. pro ἐπερωτᾶν, verbi εἰρωτάω, Ion. & Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo.*

Ἐπειρώτων, Ion. pro ἠρώτων, imperf. act. &

Ἐπειρώτησις, εως, ἡ, Ion. pro ἐπερώτησις, *interrogatio*: ab eod. th.

Ἔπεισα, ας, ε, a. 1. verbi ἔπειμι, *adeo*: ex εἶμι, *eo*: a. 1. inusit. εἶσα. Potest etiam formari à πείθω, *persuadeo*: f. πείσω· unde a. 1. ἔπεισα.

Ἐπεισάγω, *superinduco*, &

Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *superinductio*: ex ἐπὶ, εἰς & ἄγω, *duco.*

Ἐπεισέρχεται, *subit*, 3. sing. præs. ab ἐπεισέρχομαι, *ingredior*: quod ex ἐπὶ, εἰς, & ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πείθομαι, *obedio*: vid. πείθω, *persuadeo.*

Ἔπεισιν, *adeat*, 3. sing. præs. ab ἔπειμι, addito ν finali: ex ἐπὶ & εἶμι, *eo*: a. 2. ἔιον.

ἘΠΕΙ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *aqualiculus, ima ventris pars*: τὸ αἰδοῖον· an ab ἐπὶ & σείω, *moveo?* an ab ἐπεισιέναι;

Ἐπεισκωμάζω, *impudenter & velut temulenter me infero in alicujus societatem*: ex ἐπὶ, εἰς & κωμάζω, comessor. Th. κῶμος, comessatio.

Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, *pars fabulæ quasi adventitia.* Th. ὁδὸς, *via.*

Ἐπεισόδιος, *superinductus, adventitius*: &

Ἐπεισοδιώδης, idem: ab eod. th.

Ἐπεισπηδάω, *superinsilio*: f. ήσω. p. ηκα· ex ἐπὶ, εἰς & πηδάω *salio.*

Ἐπεισφέρομεν, 1. pl. præs. ind. ab

Ἐπεισφέρω, *adfero*: ex ἐπὶ, εἰς & φέρω, f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκα.

Ἔπειτα, *deinde*, adv. Th. εἶτα, *postea.*

Ἐπείχθην, *properavi*, a. 1. ind. pass. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι, quod ab ἐπείγω.

Ἐπεῖχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, *inhibeo, attendo*, quod vide.

Ἐπικαθίζω, *colloco*: f. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα· ex ἐπὶ & καθίζω, *colloco, sedere facio.* Th. ἵζω, fut. ίσω, idem.

Ἐπεκάθισα, ας, ε, & in 3. pl. ἐπεκάθισαν, ejusd. a. 1. ind.

Ἐπεκαλεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab

Ἐπικαλέω, *advoco.* Th. καλέω, *voco*: f. έσω. p. κέκληκα.

Ἐπεκαλύφθησαν, *clausi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καλύπτω, quod vide.

Ἐπεκέατο, Ion. pro ἐπέκειντο, *instabant, irruerunt*, 3. pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, *urgeo*: quod vide.

Ἐπέκεινα, *trans*, adv. cum gen. pro ἐπὶ ἐκεῖνα, *ad illa usque.*

Ἐπέκειτο, ἐπέκειντο, 3. sing. & pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, *jaceo super, impositus sum.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Ἐπεκέκλετ', pro ἐπεκέκλετο, *invocabat*, 3. sing. plusq. p. pass. ab ἐπὶ & καλέω, *voco*: f. έσω. p. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι.

Ἐπεκλώσαντο, *destinarunt*, 3. plur. a. 1. m. verbi ἐπικλώθω, *fatalia stamina duco*: quod ex ἐπὶ & κλώθω, *neo.*

Ἐπεκράτει, 3. sing. imperf. ab ἐπικρατέω, *prævaleo.* Th. κράτος, *robur.*

Ἐπεκρέμασα, ας, ε, *appendi*, a. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάω, quod ab ἐπὶ & κρεμάω, *suspendo*:

spendo: f. άσω. a.2. ἐκρέμαθον. q. à κρεμάζω,

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, *extensio*: &

Ἐπεκτείνομαι, ῃ, εται, *contendo, nitor, extendor*: f. ἐπεκτενοῦμαι. a. 1. m. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο· ab

Ἐπεκτείνω, *extendo*: quod ab ἐπὶ, ἐκ & τείνω, *tendo*: f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐπικτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ἐπικτάομαι, *insuper acquiro*. Th. κτάομαι, *acquiro*. quod vide.

Ἐπελάβετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλαμβάνω, *apprehendo*: f. λήψομαι. a. 2. ἐπέλαβον, ex ἐπὶ & λαμβάνω, *capio*.

Ἐπελάθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*: f. λήσομαι. a. 2. ἐπέλαθον· ex ἐπὶ & λανθάνω, seu λήθω, *lateo*: f. λήσω.

Ἐπελαύνω, *invado*: ex ἐπὶ & ἐλαύνω, *agito*, f. άσω, p. ἤλακα.

Ἐπέλευσις, εως, ἡ, *invasio*: *impetus*. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*: quod ex ἐπὶ & ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον.

Ἐπελθών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. gen. ἐπελθόντος· vide ἐπελθεῖν.

Ἐπελπίζω, *in spem erigo*: ex ἐπὶ & ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἐπέλυον, ες, ε, a. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, *explico*: f. λύσω, p. ἐπιλέλυκα. a. 1. pass. ἐπελύθην. Th. λύω, *solvo*.

Ἐπεμαίετ', pro ἐπεμαίετο, *instigabat*, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπιμαίομαι, *incito*: quod ex ἐπὶ & μάω, *vehementer cupio*.

Ἐπεμάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μάσσω, *abstergo*: f. ξω.

Ἐπεμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἐν & βαίνω, *eo*, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐπέμβαλε, *injecit*, 3. sing. a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, *superinjicio*. Th. βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.

Ἐπεμβάλλεσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπεμβάλλομαι, *inseror*: ab eod. th.

Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, *sessor*, *qui equo insidet*: &

Ἐπεμβεβαώς, *conscendens*, perf. part. act. Ion. pro ἐπεμβεβηκὼς, ότος, ab ἐπεμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἐν & βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Ἐπέμεινα, ας, ε, & in 1. pl. ἐπεμείναμεν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*: f. ἐπιμενῶ. p. ἐπιμεμένηκα· quod ex ἐπὶ & μένω, *maneo*.

Ἐπεμελήθην, ης, η, *curavi*, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι *curam gero*: f. ήσομαι. Th. μέλει, *curæ est*.

Ἐπεμέμφετο, 3. sing. imperf. pass. ex ἐπὶ & μέμφομαι, *accuso*: f. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Ἐπέμενε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*: vide ἐπέμεινα.

Ἐπεμηνάμην, ω, ατο, *insanivi*, a. 1. m. verbi ἐπιμαίνομαι, Th. μαίνομαι, *insanio*. f. 2. m. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.

Ἔπεμπε, imperf. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Ἐπέμυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω, *subsanno*: ex ἐπὶ & μύττω vel σσω, *mungo*, *emungo*. Th. μύζω, *clausis labris quendam ex naribus sonum emitto*.

Ἔπεμψα, ας, ε, *misi*, a. 1. ind. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω. p. πέπεμφα. a. 1. imperat. πέμψον.

Ἐπενάχετο, Dor. pro ἐπενήχετο, *supernatabat*, 3. sing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νέω, *nato*.

Ἐπενδύομαι, *superinduo* vel *superinduor*, p. ἐπενδέδυμαι, *indutus sum*, unde part. ἐπενδεδυμένος, *indutus*: &

Ἐπενδύτης, ου, ὁ, *amiculum*, *indusium*: ab

Ἐπενδύω, *superinduo*: f. ύσω. p. ἐπενδέδυκα. a. 1. m. ἐπενεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐπενδύσασθαι· ex ἐπὶ, ἐν & δύω, *induo*.

Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. &

Ἐπενέγκῃ, 3. sing. a. 1. vel 2. sub. &

Ἐπενεγκών, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, *infero*, *objicio*: f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον· ex ἐπὶ & φέρω, *fero*.

Ἐπενείκαντες, num. plur. part. a. 1. act. ab ἐπὶ & ἔνεικα, quod vide, Poët. pro ἤνεγκα. a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ἐπένειμα, ας, ε, *distribui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, quod à νέμω, *tribuo*: f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. ab ἐπινέμομαι, *depascor*: ab eod. th.

Ἐπενήνεον, *accumulabam*, imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηνέω, *accumulo*: ex ἐπὶ, ἐν & νέω, *glomero*: imperf. ἔνεον & ἤνεον, unde ἐνήνεον & ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθε, *florui super*: præt. m. pro ἐπήνθε, Epenth. ου, ο, & redupl. Att. ab ἐπανθέω, *superfloreo*: ex ἐπὶ & ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἐπενήχετο, *innatabat*, 3. imperf. m. ab ἐπινήχω· f. ξω. Th. νέω, *nato*.

Ἔπενθε, 3. sing. imperf. verbi πενθέω, *ugeo*.

Ἐπενθών, Dor. pro ἐπελθὼν, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*. Th. ἔρχομαι.

Ἔπεξειμι, *erumpo*, *egredior adversus*: ex ἐπὶ, ἐξ & εἶμι, *eo*.

Ἐπεξελευσόμεθα, 1. plur. f. 1. m. ab ἐπεξέρχομαι, *procedo*: quod ex ἐπὶ, ἐξ & ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex iisdem.

Ἐπεξεργάζομαι, *elaboro*: ex ἐπὶ, ἐξ & ἐργάζομαι, *laboro*: f. σομαι. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐπεξέρχομαι, vid. ἐπεξελευσόμεθα.

Ἐπεξεύρομεν, 1. plur. a. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, *invenio*: ex ἐπὶ, ἐξ & εὑρίσκω,

γέσιν, idem. f. ίσω. a. 2. έσχον.

E'πεξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, deinceps, idem quod ἑξῆς.

E'πεξιέναι, cum dat. reum peragere & convincere: item erumpere, vel edisserere: &

E'πέξιθι, persequere, percense, præs. impe. rat. ab ἐπὶ, ἐξ & εἶμι, eo.

E'πέοικε, convenit, p. m. ex ἐπὶ & εἴκω, similis sum: vide ἔοικα.

E'πεπείθετο, pro ἐπιπείθετο, obedivit, 3. sing. imperf. pass. &

E'πεπείθεσαν, per Syst. pro ἐπεπείθησαν, 3. pl. a. 1. pass. forte legend. ἐπεποίθεσαν, quod pro ἐπεποίθεισαν, Att. & Ion. 3. pl. plusq. p. m. ab ἐπὶ & πείθω, persuadeo: f. πείσω. a. 2. ἔπιθον. p. m. πέποιθα.

E'πέπειν, Ion. pro ἐφέπειν, insequi: ex ἐπὶ & ἕπω, sequor.

E'πεπειρέατο, Ion. pro ἐπεπειρῶντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πειράω, conor: f. άσω, & Ion. ήσω. p. pass. πεπείρημαι. Th. πεῖρα, conatus.

E'πέπεσον, ες, ε, incidi, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo. cum dat. f. ἐπιπέσω. p. ἐπιπέπτωκα. ex ἐπὶ & πίπτω, cado.

E'πεπήγει, 3. sing. plusq. p. m. quod ex ἐπὶ & πήγνυμι, seu πήσσω, figo: f. ξω. p. πέπηχα. p. m. πέπηγα.

E'πέπιθμεν, persuasimus, per Sync. Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐπέπιθον, Ionicè reduplicatis primis duabus literis, à πείθω, a. 2. ἔπιθον. Alii volunt esse 1. pl. plusq. p. m. pro ἐπεποίθειμεν, à p. m. πέποιθα.

E'πέπλεον, adnavigabant, 3. pl. imperf. verbi ἐπιπλέω. Them. πλέω, navigo: f. πλεύσω.

E'πέπληγον, percussi, per redupl. pro ἔπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήσσω, percutio: f. ξω. a. 2. ἔπληγον & ἔπλαγον: vel est, a. 2. verbi compos. ἐπιπλήττω, idem.

E'πέπληξα, ας, ε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel -ττω, f. ξω, increpo: ex ἐπὶ & πλήσσω, percutio.

E'πέπλων, ως, ω, adnavigabam, imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω: ut ἐδίδων, vel ἔδων, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo.

E'πεποίθειν, confisus fueram, plusq. p. m. ex ἐπὶ & πείθω, persuadeo: f. πείσομαι p. m. πέποιθα.

E'πεπόνθειν, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδειν, pro ᾔδειν, plusq. p. m. verbi πάσχω, patior: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

E'πεπράγεσαν, egerant, pro ἐπεπράγεισαν, Att. & Ion. 3. pl. plusq. p. m. ab ἐπεπράγειν, verbi πράσσω, vel -ττω. f. ξω. p. m. πέπραγα.

E'πέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, insuper sternuto: ex ἐπὶ & πταίρω. f. αρῶ, sternuto.

E'πέπτατο, advolavit, vide ἐπέπταμαι.

E'πεπτώκειν, excideram, plusq. p. verbi πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

E'πέπυστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi πυνθάνομαι, audio, interrogo: f. πεύσομαι. p. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

E'περαιώθην, transgressus sum, a. 1. ind. pass. verbi περαιόω, transveho. Th. πέρα, ultra.

E'περγάζομαι, colo, aro, subigo: ex ἐπὶ & ἐργάζομαι. f. άσομαι. p. ασμαι, operor. Th. ἔργον, opus.

E'περείδω, fulcio, firmo, &

E'πέρεισε, adegit, 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ & ἐρείδω, f. σω, figo, firmo.

E'πέρεσθαι, sciscitari: f. ἐπερήσομαι: vide ἐπείρομαι.

E'περήρεισμαι, perf. pass. verbi ἐπερείδω, per redupl. Att. vide in ἐπέρεισε.

E'πέρησα, ας, ε, transivi, trajeci, a. 1. ind. act. verbi περάω. f. ήσω & άσω, transeo. p. πεπέρακα.

E'περράγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιρρήγνυμι. Th. ῥήσσω, frango: f. ξω.

E'περρίφην, ης, η, a. 2. ind. pass. tanquam ab ἐπιρρίφω pro ἐπιρρίπτω, injicio: ex ἐπὶ & ῥίπτω, projicio: f. ψω. p. ἔρριφα.

E'πέρρωσαν, 3. pl. a. 1. act. &

E'πεῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐπιρρώννυμι, confirmo, impello, fortiter moveo: ex ἐπὶ & ῥώννυμι. f. ῥώσω. p. ἔρρωκα. a. 1. pass. ἐρρώσθην.

E'πέρχομαι, supervenio, f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπῆλθον: ex ἐπὶ & ἔρχομαι, venio: p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

E'πέρχοντ', pro ἐπέρχονται, 3. plur. præs. ejusd.

E'περωτάω, ῶ, interrogo: imperf. ἐπηρώτων, ων, ας, ας, α, α. f. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα. a. 1. imperat. ἐπερώτησον, άτω. ex ἐπὶ & ἐρωτάω, rogo, sciscitor.

E'περώτημα, ατος, τὸ, interrogatio: &

E'περωτήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.

E'περώτησις, εως, ἡ, interrogatio: ab eod.

E'πέσαξεν, 3. sing. a. 1. verbi ἐπισάττω, sterno: f. ξω. Th. σάττω, onero.

E'πεσβολία, ας, ἡ, convitium, &

E'πεσβόλος, ὁ, ἡ, verba probrosa in aliquem jaciens: ex ἐπὶ, εἰς Att. ἐς & βάλλω, jacio: p. m. βέβολα: vel qu. ἔπεσιν, ὡς βέλεσι, βάλλων, verbis tanquam telis impetens.

E'πεσεν, cecidit, 3. sing. a. 2. act. verbi πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 1. ἔπεσον.

E'πεσθίω, insuper edo, post aliud edo: ex ἐπὶ & ἐσθίω. edo. Th. ἔδω, idem.

E'πέσθω, sequatur, 3. sing. præs. imperat. &

E'πέσθων, 3. dual. præs. imperat. verbi ἕπομαι.

ἕπομαι, *sequor*: præs. inf. ἕπεσθαι.

Ἔπεσιν, dat. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*: a. 2. εἶπον.

Ἐπέσκαζον, ες, ε, imperf. verbi σκάζω, *claudico*: f. σω.

Ἐπέσκεπεν, *tegebat*, 3. imperf. verbi ἐπισκέπω. f. ψω. Th. σκέπω, *tego*.

Ἐπεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, *inviso*, *visito*: f. ψομαι, p. pass. ἐπέσκεμμαι ex ἐπὶ & σκέπτομαι, *circumspicio*.

Ἐπεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, *inumbro*, cum dat. f. άσω, p. ἐπεσκίακα, a. 1. sub. ἐπισκιάσω, ῃς, ῃ, ex ἐπὶ & σκιὰ, *umbra*.

Ἐπεσκίρτησε, *insiluit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ & σκιρτάω, *salto*. Th. σκαίρω, *salio*.

Ἐπεσκότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω, *obtenebro*: f. ήσω, p. ἐπεσκότηκα, ex ἐπὶ & σκότος, *tenebræ*.

Ἔπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα.

Ἐπέσπεσθαι, Ion. & Poët. pro ἐφέπεσθαι, *sequi*: &

Ἔπεσπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπεῖν, a. 2. part. ἐπισπὼν, ab inusitato ἐπισπέω, *assequor*: ex ἐπὶ & σπέω, fact. ex ἕπω per transposit. & Pleonasmum τοῦ σ. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἐπέσσεται, gem. σ. pro ἐπέσεται, Poët. 3. sing. f. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐπέσσυτο, *impetum fecit*, per Metath. pro ἐπέσσυται, 3. sing. perf. pass. &

Ἐπέσσυτο, pro ἐπεσέσυτο, 3. sing. plusq. p. pass. ex ἐπὶ & σύομαι, *concito*, verb. inusit. pro σεύομαι, idem. Th. σείω, *quatio*.

Ἐπέσταλμαι, *missus sum*, perf. pass. verbi ἐπιστέλλω, *mitto*: quod vide.

Ἐπέστειλα, ας, ε, *misi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπεστενάχιζε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, *ingemisco*: ex ἐπὶ & στεναχίζω, f. σω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Ἐπέστενε, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ & στένω, *gemo*: ab eod. th.

Ἐπεστέψαντο, *coronaverunt*, 3. pl. a. 1. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, *corono*: f. ψω, p. ἔστεφα.

Ἐπεστεὼς, ῶτος, per Crasin. Ion. pro ἐφεστηκὼς, & ἐφεστακὼς, perf. part. act. &

Ἐπέστην, ης, η, *superveni*, a. 2. ind. act. ab ἐφίστημι, *insto*: f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα ex ἐπὶ & ἵστημι, *sto*.

Ἐπεστήρικτο, 3. sing. plusq. p. pass. vide ἐστήρικται. a στηρίζω, *firmiter statuo*: f. ξω.

Ἐπεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, *confirmo*: ab eod. th.

Ἐπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐπέστην, quod vide.

Ἔπεστι, *imminet*, aliquando *licet*, 3. sing. præs. verbi ἔπειμι, *supersto*, *immineo*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἐπεστονάχιζε, idem quod ἐπεστενάχιζε, quod vide: ex ἐπὶ & στεναχίζω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Ἐπεστραμμένα, *perversa & asperiora verba*, perf. part. pass. n. g. vide seq.

Ἐπεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιστρέφω, *converto*: f. ψω. Th. στρέφω, *verto*, a. 2. ἔστραφον.

Ἐπέστρεψα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἐπεστυφέλιζον, *verberabant*, 3. pl. imperf. ex ἐπὶ & στυφελίζω, *duriter tracto*. Th. στύφω, *adstringo*: fut. ψω.

Ἔπεσχε; 3. sing. a. 2. act. ἔπεσχον, verbi ἐπέχω, quod vide.

Ἐπέσχετο, 3. sing. a. 2. m. ejusd. verbi.

Ἕπεται, *sequitur*, 3. sing. ind. præs. ab ἕπομαι, *sequor*: a. 1. m. εἱψάμην. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἐπέτας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro ἐπέτης, ου, ὁ, *assecla*, *comes*, *famulus*: ab eod. th.

Ἐπετάσθην, a. 1. ind. pass. à πετάννυμι, seu πετάζω, f. άσω, *pando*, *velo*. Th. πετάω, idem.

Ἐπέτειλα, ας, ε, *jussi*, a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω, ex ἐπὶ & τέλλω, inusit.

Ἐπέτειος, ου, ὁ, ἡ, *anniversarius*. Th. ἔτος, *annus*.

Ἐπέτελλε, *imperabat*, 3. sing. imperf. act. &

Ἐπετέλλετ', pro ἐπετέλλετο, 3. sing. imperf. pass. vide ἐπέτειλα.

Ἐπετέρπετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th. τέρπω, *delecto*: f. ψω.

Ἐπετήδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, *sector studiosè*, *operam do*: f. εύσω Th. ἐπιτήδης, *idoneus*.

Ἐπετήσιος, ου, *annuus*, *totum annum durans*. Th. ἔτος, *annus*.

Ἐπετίθουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. quasi ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, *impono*: quod vide.

Ἐπετίμα, 3. sing. imperf. act. ab

Ἐπιτιμάω, *objurgo*: f. ήσω, p. ἐπιτετίμηκα, ex ἐπὶ & τίω, *punio*.

Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπετίμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ἐπετίμαον, ων, verbi ἐπιτιμάω, *objurgo*, quod vide.

Ἐπέτοσσα, ας, ε, *incidi in*, *offendi*, *nactus sum*: a. 1. Poët. pro ἐπέτοσα, verbi πετόω, ῶ, f. ώσω. q. à prisco verbo πέτω. Th. πίπτω, *cado*.

Ἐπετράπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω, *permitto*: f. ψω, p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. p. m. ἐπιτέτροπα. ex ἐπὶ & τρέπω, *verto*.

Ἐπέτρεψα, ας, ε, a. 1. act. ab eod. verbo.

Ἐπέτυχον, ες, ε, a. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, *assequor*: ex ἐπὶ & τυγχάνω, *sum*: f. τεύξομαι.

Ἐπεύαδον, imperf. vel a. 2. Æol. Pleonas.

... υ pro ἐπέαδον, ab ἑαδον, resolutione Ion. pro ἧδον, mutato φ in π, ab ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo*: f. ἀδήσω.

Ἐπευθόμεθα, *intelleximus*, 1. pl. imperf. ex ἐπὶ & πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Ἐπευκτὸς, ὁ, *optabilis*: &

Ἐπευξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπεύχομαι, *apprecor*. Th. εὔχομαι, *precor*: f. εὔξομαι, p. εὖγμαι.

Ἐπευφήμησα, ας, ε, *laudavi*, & in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, f. ήσω, ex ἐπὶ & εὔφημος, *laudatus*, quod ab εὖ, *bene*, & φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπεύχεο, Ion. pro ἐπεύχου, præs. imperat. ab

Ἐπεύχομαι, ῃ, εται, *glorior*, vide ἐπευξάμενος.

Ἐπευωνίζω, f. ίσω, p. ικα, *vilis pretii facio*. Th. ὠνέομαι, *emo*.

Ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. pl. plusq. p. Poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à verbo φαίνομαι, *appareo*: f. 2. φανήσομαι, p. pass. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνω, *ostendo*.

Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, *infero*: f. ἐποίσω, a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω, *fero*.

Ἐπέφνεν, *occidit*, 3. sing. imperf. verbi πέφνω, idem quod φένω, *occido*: p. m. πέφονα. Alii esse volunt ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπίφονον, & per Sync. ἔπεφνον, *occidi*. Alii à φένω, deducunt, & per redupl. πεφένω, per Sync. πέφνω unde a. 2. ἔπεφνον. Aut à φένω, a. 2. ἔφενον, per redupl. Syracusf. ἐπέφενον, per Sync. ἔπεφνον.

Ἐπέφραδον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, *induco*, *indico*: f. σω, a. 2. δον, p. ἐπιπέφρακα, p. m. πέφραδα. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracusana reduplicatione dici pro ἔφραδον, ut in voce superiori: vel potest esse imperf. facto præsenti πεφράδω, ex p. m. πέφραδα. Th. φράζω, *dico*.

Ἐπεφράσατ', pro ἐπεφράσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιφράζομαι, *excogito*: ab eod. them.

Ἐπεφράσαντο, Poët. pro ἐπεφράσαντο, vid. præced.

Ἐπεφύετο, vid. ἐπεφυόμην.

Ἐπέφυκον, ες, ε, *enatus* vel *enata erat*, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, *nascor*: f. σω, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυν.

Ἐπεφυόμην, ου, *adnascebatur*: imperf. ind. pass. verbi ἐπιφύομαι. Th. φύω, *gigno*.

Ἐπεφώνει, 3. sing. imperf. ἐπεφώνεον, ουν, εε, εις verbi ἐπιφωνέω, *acclamo*: f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox*.

Ἐπέχεεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχέω, *infundo*: vide ἐπιχέω.

Ἐπέχειν, *abstinere*, *occupare*, præs. inf. ἐπέχειν τόξον, *arcum intendere in scopum*: ab ἐπέχω, quod vide.

Ἐπεχείρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, *aggredior*: imperf. ἐπεχείρεον, ουν, f. ήσω, p. ἐπικεχείρηκα, a. 1. ἐπεχείρησα, ex ἐπὶ & χεὶρ, *manus*.

Ἐπεχεῖτο, *infundebat*, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ & χέομαι. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω.

Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. pass. verbi πέκω, idem quod πείκω, *pecto*, *tondeo*: f. πέξω.

Ἐπέχραον, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχράω, seu ἐπιχραύω, *invado*. Th. χράω, *invado furiose*.

Ἐπέχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, *illino*: f. ίσω, p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, *ungo*.

Ἐπέχω, *inhibeo*; item, *attendo*: imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, p. ἐπέσχηκα, a 2. ἐπέσχον ex ἐπὶ & ἔχω, *habeo*.

Ἔπεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πέπτω, *coquo*.

Ἐπέων, gen. pl. &

Ἔπη, *carmina*, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *carmen*. Th. ἔπω, *dico*, a. 2. εἶπον.

Ἔπῃ, *inest*, 3. sing. præs. sub. ab ἔπειμι, *insum*: ex ἐπὶ & εἰμὶ, *sum*.

Ἐπήβολος, Poët. pro ἐπίβολος, *compos*, *qui aliquid adeptus est*: ab ἐπιβάλλω, *injicio*: quod vide.

Ἐπήγαγε, *adduxit*, Att. pro ἐπῆγε, 3. sing. a. 2. act. vel p. m. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, *duco*: f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Ἐπηγάγοντο, 3. pl. imperf. pass. Att. ab ἐπάγομαι, *adducor*, ab eod. th.

Ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἐπαγγέλλομαι, *promitto*: ex ἐπὶ & ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, *excito*: f. ερῶ, p. ἐπήγερκα ex ἐπὶ & ἐγείρω, *excito*.

Ἐπηγκενίδες, αἱ, *tabulæ navium à prora ad puppim extensæ*, dictæ quasi ἐπενεγκίδες. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκον.

Ἐπηγορέειν, Ion. pro κατηγορεῖν, *incusare*, quod vide.

Ἐπῆεν, pro ἐπῆν, *inerat*, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ & εἰμὶ, *sum*.

Ἐπῄειν, ῄεις, ῄει, plusq. p. m. verbi ἔπειμι, *accedo*, *adeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπηετανὸς, ὁ, *annuus*: ex ἐπὶ & ἔτος, *annus*.

Ἐπηθρηκυῖα, perf. part. act. f. g. ab ἐπαθρέω quod ex ἐπὶ & ἀθρέω, *video*: f. ήσω.

Ἐπῆκαν, Ion. pro ἐφῆκαν, *immiserunt*: ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, *mitto*. Sic

Ἐπῆκε, Ion. pro ἐφῆκε, ab eod.

Ἐπηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, *subsequor*: f. ήσω, p. ἐπηκολούθηκα, a. 1. sub. act. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ, ex ἐπὶ & ἀκόλουθος, *pedissequus*.

Ἐπήκοος, ου, ὁ, ἡ, *propitius*, *qui rem aliquam audi-*

audivit. Th. ἀκέω, *audio*.

Ἐπήκουσα, a. 1. act. verbi ἐπακέω, *exaudio*, f. έσω, p. ἐπήκεκα, p.m. ἐπήκοα · ex ἐπὶ & ἀκέω, *audio*.

Ἐπηκροῶντο, 3. pl. imperf. m. ἐπακροάομαι, άμαι, ᾶσαι, ᾶ, άετο, ᾶτο, ab ἐπακροάομαι, ῶμαι, *exaudio* : ex ἐπὶ & ἀκροάομαι, *audio*.

Ἔπηλαν, 3. pl. a.1. act. verbi πάλλω, *vibro* : f. αλῶ, a.1. ἔπηλα.

Ἐπήλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, *accedo* : ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἐπηλυγάζω, vel -ίζω *obumbro*, *veluti umbraculo tego* : ex ἐπὶ & ἠλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, *tenebræ*.

Ἐπήλυδες, οἱ, αἱ, *advenæ*, nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος, ab ἐπέρχομαι, vid. ἐπῆλθον.

Ἐπήλυθε, 3. sing. p.m. vel a. 2. & per Sync. ἐπῆλθε, ab eod. verbo.

Ἔπηλυς, ὁ, ἡ, *advena*, vid. ἐπήλυδες.

Ἐπηλυσία, & ἐπηλυσίη, ἡ, Ion *adventus*, item, *incantatio*, *quæ fit veneficiis*. Th. ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι.

Ἐπηλύτης, ου, & Ἐπήλυτος, ου, ὁ, ἡ, *advena* : ab eod. th.

Ἐπήμηναν, 3. pl. a.1. ind. act. verbi πημαίνω, *noceo*, *damnum do* : f. ανῶ. Th. πῆμα, *damnum*.

Ἐπημοιβὸς, ου, *alternans*, ab ἀμείβω, *alterno*.

Ἐπῆν, *aderat*, 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*. at

Ἐπὴν, *quandoquidem*, Ion. pro ἐπὰν, ab ἐπεὶ, *postquam*, & ἂν, *si*.

Ἐπῄνεον, *laudabam*, & contractè ἐπῄνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, *laudo* : f. ήσω, & έσω, a.1. ἐπῄνεσα, a.1. pass. ἐπῃνέθην, ex ἐπὶ & αἶνος, *laus*.

Ἐπῄνεσαν, *approbarunt*, 3.pl.a.1.Poët.gem. σ. pro ἐπῄνεσαν, vide ἐπῄνεον.

Ἐπήνθηκα, p.m. verbi ἐπανθέω, *superfloreo* : ex ἐπὶ & ἄνθος, *flos* : vide ἐπενήνοθα.

Ἐπῄνεσαν, *laudarunt*, 3.pl.a.1. act. Poët. pro ἐπῄνησαν, ab ἐπαινέω, vel etiam regulariter, à f. ήσω.

Ἐπήντησα, ας, ε, a.1.ind. act. verbi ἐπαντάω, *occurro* : f. ήσω, p. ἐπήντηκα, ex ἐπὶ & ἀντάω. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἐπηνύσθη, *completa erat*, a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω, *expedio*. Th. ἀνύω, *perficio*.

Ἐπήξατο, 3.sing.a.1.m. verbi πήγνυμι, f.ξω, *compingo*, *figo* : p. m. πέπηγα.

Ἔπηξεν, 3.sing.a.1.act. ejusd. verbi.

Ἐπηπείλησε, *minatus fuerat*, 3.sing. a.1. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω, *minitor*.

Ἐπῆρα, *sustuli*, a.1.act. verbi ἐπαίρω, a.1.m. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρεν.

Ἐπήρατος, ου, ὁ, ἡ, *amabilis* : ex ἐπὶ & ἐράω, f. άσω, *amo*.

ἘΠΗΡΕΑ'ΖΩ, *damno afficio*, *infesto*, *vexo*, *calumnior* : f. άσω, p. ἐπηρέακα, quasi ex ἐπὶ & Ἄρης, *Mars*.

Ἐπηρεασμὸς, οῦ, ὁ, *vexatio*, *malevolentia*, *contumelia* : &

Ἐπηρεαστικὸς, οῦ, *injuriosus*, *infestus* : &

Ἐπήρεια, ας, ἡ, *damnum*, *injuria* : ab ἐπηρεάζω, quod vide.

Ἐπῆρεν, 3. sing. a.1. ind. act. verbi ἐπαίρω, *attollo* : f. ἐπαρῶ, præt. ἐπῆρκα, a. 1. part. ἐπάρας, αντος, a.1.pass. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ & αἴρω, *tollo*.

Ἐπήρετμος, ου, ὁ, ἡ, *ad remigationem accinctus*, *remis instructus* : ab ἐρετμὸς, *remus*. Th. ἐρέσσω, -ττω, *remigo*.

Ἐπήρετο, 3. sing. imperf. verbi ἐπέρομαι, *interrogo* : ex ἐπὶ & εἴρω, *dico*. At ἐπῄρετο, cum ι subscr. est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, *attollor*. Them. αἴρω, *tollo*.

Ἐπηρεφέας, acc. pl. ab ἐπηρεφὴς, *tectus*, *coopertus* : quod ex ἐπὶ & ἐρέφω, *tego* : f. ψω.

Ἐπήρθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, *attollo* : Vide in ἐπῆρεν.

Ἐπήρκει, 3.sing. imperf. ab ἐπαρκέω, *sufficio*, *subvenio* : f. ήσω, p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, *propulso*.

Ἐπήρκεσεν, 3.sing.a.1.verbi ejusd.

Ἐπηρμένος, *elatus*, part.præt. pass. ab ἐπαίρομαι. Vide ἐπήρετο.

Ἐπῆρσα, ας, ε, a.1. Æol. ab ἐπαίρω, quod ab ἐπὶ & ἄρω, *apto* : f. Æol. ἄρσω, unde inf. ἄρσαι, &c.

Ἐπηρτημένος, perf.part pass. ab ἐπαρτάομαι, *immineo* : quod ab ἐπὶ & ἀρτάω, *suspendo* : f. ήσω.

Ἐπηρώτα, 3. sing. imperf. ab ἐπηρώτων, ων, ας, ας, verbi ἐπερωτάω, *interrogo* : f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα, a.1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

Ἐπηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπῆσαν, *insuper erant*, 3.pl. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ. *sum*.

Ἐπησθεῖεν, Ion. pro ἐφησθεῖεν, per Sync. pro ἐφησθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. verbi ἐφήδομαι, *delector super aliqua re* : quod ex ἐπὶ & ἥδω, *delecto* : f. ἥσω. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἐπήσθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπαισθάνομαι, *sentio* : ex ἐπὶ & αἰσθάνομαι, idem : f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι, a.2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Ἐπησκήσατο, 3. sing. a.1. m. verbi ἐπασκέω, *exerceo*. Th. ἀσκέω, f. ήσω, idem.

Ἕπηται, præs.sub.3.sing. ab ἕπομαι, *sequor* : a.1. m. εἱψάμην.

Ἐπήτης, ου, vel ἐπητὴς, οῦ, ὁ, ἡ, *facundus*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπήτριμος, ου, ὁ, ἡ, *densus* : ab ἐπὶ & ἤτριον, *stamen*.

Ἐπηχέω, -ῶ, *obstrepo*, *insono* : ex ἐπὶ & ἠχέω,

ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἐπηχθεσμένος, perf.pass.part. ab ἐπάχθομαι, *ingemo sub pondere*: quod ex ἐπὶ & ἄχθομαι, idem: f. ἤπομαι, & ἴσομαι, a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, *pondus*.

ἘΠΙ΄, præpositio, cum gen. *in, ad, supra, super, coram*: cum dat. *in, propter, coram*: cum accus. *super, adversus, per*: ἐπὶ μᾶλλον, *multo magis*: in compositione significat, *in, super, contra, ad, post, præ, prope, sub, augmentum, diminutionem*.

Ἔπι, pro ἔπεστι, *inest*, *instat*: ponitur etiam pro ἔπεισιν, *insunt*: ab ἔπειμι. Th. εἰμί, *sum*.

Ἐπιάλλω, *immitto*: ab ἰάλλω, *mitto*: f. αλῶ.

Ἐπιάλμενος, per Sync. pro ἐπιαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, præs. part. ex ἐπὶ & ἄλλομαι, *salio*: a. 2. med. ἡλόμην, ου, ετο.

Ἐπίασα, ας, ε, & in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, *capio, prehendo*: f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. pass. ἐπιάσθην, f. 1. pass. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, *premo, crucio*: Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, a. 1. ind. pass. Vide in ἐπίασα.

Ἐπιαύω, *dormio inter* vel *apud*: ab ἰαύω, f. σω, *commoror, dormio*.

Ἐπίαχον, *clamabam*, vel *clamabant*, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἰάχω, *clamo*.

Ἐπίβα, *insulta*, per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω, quod vide.

Ἐπίβαθρον, ου, τὸ, *naulum*: ab ἐπιβαίνω, *conscendo*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπιβαίην, ης, η, *conscendam*, a. 2. opt. act. ab eod. verbo.

Ἐπιβαινέμεν, *ascendere*, Ion. pro ἐπιβαίνειν, præs. inf. act. ab

Ἐπιβαίνω, *conscendo*: f. ἐπιβήσομαι, p. ἐπιβέβηκα, a. 2. ἐπέβην, a. 2. part. ἐπιβὰς, ἀντος. Ex ἐπὶ & βαίνω, *eo*.

Ἐπιβάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἐπιβάλλω, *injicio*, quod vide.

Ἐπιβάλλου, Dor. pro ἐπιβάλλε, præs. imperat. pass. ab

Ἐπιβάλλω, *injicio*, *immitto*: imperf. ἐπέβαλλον, *erumpebam*: f. ἐπιβαλῶ, p. ἐπιβέβληκα, a. 2. ἐπέβαλον, a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, όντος, perf. pass. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio*.

Ἐπιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω, quod vide.

Ἐπιβαλοῦσι, 3. pl. f. 2. act. &

Ἐπιβαλὼν, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω, *injicio*.

Ἐπιβαρέω, *aggravo*: f. ήσω, p. ἐπιβεβάρηκα, a. 1. ἐπιβάρησα, a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ἐπὶ & βαρέω, idem. Th. βάρος, *pondus*.

Ἐπιβὰς, ἀντος, *conscendens*, a. 2. part. act. & in f. g. ἐπιβᾶσα, ab ἐπιβαίνω, quod vide.

Ἐπίβασις, εως, ἡ, *invasio, basis*: ab eod.

Ἐπιβατεύειν, *occupare, usurpare*: ab ἐπιβατεύω. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπιβατήρια, ίων, τὰ, *machinæ ad invadendos muros*: &

Ἐπιβατήριος, ου, ὁ, ἡ, *scansorius*: &

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, *EPIBATA*, *vector*: ab eod. verbo & th.

Ἐπιβατὸς, ἡ, ὸν, *de loco dicitur*, *ad quem patet accessus*: ab ἐπιβαίνω, *conscendo*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπίβδα, *festum Apaturiorum Athenis*, *dierum quatuor*. In nuptiarum festo, primus dies vocabatur γάμοι, secundus ἐπίβδα, *tempus*, scil. *sequens* vel *futurum*. Scap. dicit, *quartam & ultimam diem festi cujusdam apud Athenienses, quod ἀπατούρια vocabant*, sic dici, cujus prima dicta, est δόρπεια, secunda ἀνάρρυσις, tertia κουρεῶτις.

Ἐπιβεβηκὼς, ότος, perf. part. act. verbi ἐπιβαίνω, *conscendo*, quod vide.

Ἐπιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. &

Ἐπιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Ἐπιβήσεο, *ascende*, præs. imperat. Ion. pro ἐπιβήσου, ab ἐπιβήσομαι, quod à fut. formatum contra regulam. Them. βαίνω, *eo*.

Ἐπιβησόμενος, f. 1. m. part. verbi ἐπιβαίνω, *conscendo*, quod vide.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Ion. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, *inscensor*: & epithet. *maris fœminam ascendentis*.

Ἐπιβιβάζω, *impono, facio ascendere*: f. άσω, p. ἐπιβεβίβακα, a. 1. ἐπιβίβασα. Ex ἐπὶ & βαίνω, *eo*.

Ἐπιβλέπω, *respicio*: f. ψω, p. ἐπιβέβλεφα. &

Ἐπιβλέψαια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, *intueor*. Th. βλέπω, *video*: f. ψω, p. φα.

Ἐπιβλὴ, ῆς, ἡ, *fibula*: ab ἐπιβάλλομαι, quia *immittitur*: ex ἐπὶ & βάλλω, *jacio*.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, q. d. *additamentum*, *panniculus*: ab eodem th.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, *obex*, *pessulus*; eo quod foribus injiciatur: ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβοάω, *vociferor*: f. ήσω, p. ἐπιβεβόηκα. Ex ἐπὶ & βοάω, *clamo*.

Ἐπιβοηθεῖν, *suppetias ferre*. Them. βοηθέω, *auxilior*.

Ἐπιβόητος, ου, pro *infami*, apud Anacreont. à βοάω, *clamo*, *celebro*.

Ἐπιβόλαιον, ου, τὸ, idem quod ἐπίβλημα, quod vide.

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio*, *impositio*, *applicatio intellectus*, *impetus*, *inceptatio*: ab ἐπιβάλλω, *impono*. Th. βάλλω, *jacio*.

Ἐπίβολος, ου, *compos*: ab eod.

Ἐπιβόσκω, *pasco*: f. βοσκήσω. Th. βόω, ῶ, f. βόσω & ώσω, idem.

Ἐπιβου-

Ἐπιβουκόλιον, ου, τὸ, idem quod simplex βουκόλιον, ου, τὸ, *boum armentum*. Sic ἐπιβουκόλος, idem quod βουκόλος, *bubulcus*, quod vide.

Ἐπιβούλευμα, idem quod ἐπιβουλὴ, quod vide.

Ἐπιβουλεύω, *insidias struo*, *animo agito*: f. εύσω. &

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, *insidiæ*: Poët. ἐπιβουλία. &

Ἐπίβουλος, ου, ὁ, *insidiator*: ex ἐπὶ, *adversus*, & βουλὴ, *consilium*.

Ἐπιβραδύνω, *cunctor*, *immoror*: ex ἐπὶ & βραδύνω, *tardo*. Th. βραδὺς, *tardus*.

Ἐπιβραχὺ, *ad breve tempus*. Th. βραχὺς, *brevis*.

Ἐπιβρέμω, *adfremo*: ex ἐπὶ & βρέμω, f. μῶ, *fremo*.

Ἐπιβρέχω, *perfundo*, *irroro*. Th. βρέχω, *madefacio*: f. ξω.

Ἐπιβρίθειν, &

Ἐπιβρίσῃ, *ingruerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιβρίθω, *impressionem facio*. Them. βρίθω, *sum gravis*.

Ἐπιβρόντητος, ου, *attonitus*, *vesanus*, cui tonitrua mentem perculere. Th. βροντὴ, *tonitru*.

Ἐπιβύω, *obturo*: à βύω, f. σω, idem.

Ἐπιβώμια, ων, *sacrificia*. Th. βωμὸς, *ara*.

Ἐπιβώσασθαι, Ion. & Poët. pro ἐπιβοήσασθαι, *invocasse*, a. 1. inf. m. verbi βοάω, *clamo*. Sic ἐπιβώσωνται, pro ἐπιβοήσωνται, *vocaverint*, 3. pl. a. 1. sub. m.

Ἐπιβωσόμεθα, *invocabimus*, contract. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à βοάω, *clamo*: sic βώσαντι, pro βοήσαντι.

Ἐπιβωστρεῖν, Dor. pro ἐπιβοᾷν, *invocare*: ab eod. th.

Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, *pastor*: ab ἐπιβόσκω, *pasco*, quod à th. inus. βόω, idem.

Ἐπιγαμβρεύω, *affinitatis jure duco*, f. εύσω, præt. ἐπιγεγάμβρευκα, a. 1. ἐπεγάμβρευσα, ex ἐπὶ & γαμβρὸς, *gener*.

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, *affinitas*, *jus connubiale*, &

Ἐπίγαμος, ου, ὁ, ἡ, *nubilis*: à γάμος, *nuptiæ*. Th. γαμέω.

Ἐπιγάστριον, ου, τὸ, EPIGASTRIUM, *venter exterior*. Th. γαστὴρ, *venter*.

Ἐπιγεγονὼς, ότος, perf. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio* quod vide.

Ἐπίγειον, ου, τὸ, apud Mathemat. *apsis ima planetarum*, vulgò *auge*; ἀπόγειον opponitur, quod &

Ἐπίγεια, τὰ, *funes quibus navis littori alligatur*: &

Ἐπίγειος, ου, ὁ, ἡ, & ἐπίγαιος, *terrestris*: τὰ ἐπίγεια, *terrena*: ex ἐπὶ & γέα, ας, ἡ, & contract. γῆ, idem ac γαῖα, *terra*.

Ἐπιγελάω, -ῶ, f. άσω, *arrideo*, *illudo*, *insulto*. Th. γελάω, *rideo*.

Ἐπιγενόμενος, ου, a. 2. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*, quod vide,

Ἐπίγια, *funes*, *quibus puppis à terra religatur*: ab ἐπὶ & γία vel γύα, , melius igitur ἐπίγυια.

Ἐπιγίγνομαι, præs. ind. hinc ἐπιγιγνόμενος, præs. part., idem quod

Ἐπιγίνομαι, ῃ, εται, *supervenio*, *supernascor*, *succedo*: f. ἐπιγενήσομαι, a. 2. m. ἐπεγενόμην, p. m. ἐπιγέγονα, ex ἐπὶ & γίνομαι, *nascor*.

Ἐπιγινόμενοι, οἱ, *posteri*: ejusd. part. præs.

Ἐπιγινώσκω, *agnosco*: f. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα, a. 1. ἐπέγνωσα, a. 2. ἐπέγνων, ως, ω, a. 2. imperat. ἐπίγνωθι, a. 2. opt. ἐπιγνοίην, a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. ἐπιγνῶναι, a. 2. part. ἐπιγνοὺς, όντος, perf. pass. ἐπέγνωσμαι, a. 1. pass. ἐπεγνώσθην· quod ex ἐπὶ & γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπιγλωσσὶς, seu ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, *lingula*; apud Medic. caruncula palato annexa. Th. γλῶσσα, *lingua*.

Ἐπιγνάμπτω, *inflecto*. ἐπέγναμψα, a. 1. Th. κάμπτω, *flecto*.

Ἐπιγνάμψας, ασα, ejusd. a. 1. part. act.

Ἐπιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω, *agnosco*, quod vide.

Ἐπιγνόντες, nom. pl. ab

Ἐπιγνοὺς, όντος, a. 2. part. act. ab ἐπιγινώσκω, *agnosco*, quod vide.

Ἐπίγνωθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, *arbitrium*, *cognitio*: &

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, *arbiter*, *judex*, *intercessor*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπιγνῶναι, *cognoscere*, a. 2. inf. &

Ἐπιγνῷς, 2. sing. a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. ἐπιγνωσθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. &

Ἐπιγνώσεσθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσομαι· ab ἐπιγινώσκω, quod vide.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, *agnitio*: &

Ἐπίγνωστος, *cognitus*: ab eod. verbo.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, *Posteri filii*. Th. γίνομαι, *sum*, *fio*, p. m. γέγονα.

Ἐπιγουνίδιος, *genibus impositus*: ab

Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, *femur*, *genu musculus*, os quo tegitur genu: ex ἐπὶ, *super*, & γόνυ, τὸ, *genu*.

Ἐπιγράβδην, *strictim*, adv. ab ἐπιγράφω, quod vide.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, EPIGRAMMA, *inscriptio*: &

Ἐπιγραφεὺς, *quæstor*: &

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*, *titulus*; *indictio*; *descriptio census*: omnia ab

Ἐπιγράφω, *inscribo*, f. ψω, p. ἐπιγέγραφα, a. 1. ἐπέγραψα, perf. pass. ἐπιγέγραμμαι, plusq. p. ἐπεγεγράμμην, ψο, πτο. quod ex ἐπὶ & γράφω, *scribo*.

Ἐπιδαίσιος, ου, ὁ, ἡ, *communis*: ab ἐπὶ & δαίω, *partior*.

Ἐπιδαψιλεύεσθαι, & -εύειν, *liberaliter exhibere*. Th. δαψιλὴς, έος, ὁ, ἡ, *largus*, *copiosus*, quod vide.

Ἐπιδε, *respice*, a. 2. imperat. verbi ἐπείδω, *respicio*, *intueor*, f. ἐπείσω, a. 2. εἶδον, & ἴδον. Th. εἴδω, *video*.

Ἐπιδεδωκότα, acc. sing. perf. part. act. ἐπιδεδωκώς. ab ἐπιδίδωμι, *insuper do, cresco*: ex ἐπὶ & δίδωμι, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων.

Ἐπιδεής, έος, ὁ, ἡ, idem quod ἐπιδευής, έος, ὁ, ἡ, *indigens*, quod vide.

Ἐπιδείελα, adverbialiter, *post meridiem*, malim ἐπὶ δείελα, *circa pomerid. tempus*: ab

Ἐπιδείελος, ου, ὁ, ἡ, *pomeridianus*. Th. δείλη, *tempus pomeridianum*: q. à δέω & εἵλη, quum Solis splendor deficere incipit.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, *indicium, specimen*: ab

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, *ostendo, demonstro*: præs. part. ἐπιδεικνὺς, ύντος, f. ἐπιδείξω, p. ἐπιδέδειχα, a. 1. ἐπέδειξα, a. 1. imperat. ἐπίδειξον, άτω, & 2. pl. ἐπιδείξατε, a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι, præs. part. m. ἐπιδεικνύμενος· ex ἐπὶ & δείκνυμι, *monstro*.

Ἐπιδεικτικὸς, οῦ, *demonstrativus, ostentans*: à super. verbo.

Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιδείξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπιδείξατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἐπιδείκνυμι, *ostendo*. quod vide.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, *demonstratio, ostentatio, specimen*: acc. sing. ἐπίδειξιν, à verbo ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδέκατος, ου, *decimus*; τὸ ἐπιδέκατον, *decima pars*. Th. δέκα, *decem*.

Ἐπιδέξιος, ου, *sincerus, elegans, dexter*. ἐπιδέξια χειρὸς, Poët. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, *ad dextras partes manus, dextra manu*: ab ἐπὶ & δεξιὰ, *dextera*.

Ἐπιδέομαι, *insuper egeo*; *indigeo*. Th. δέω, idem.

Ἐπιδέρκεται, *inspicit*, 3. sing. præs. m. ab

Ἐπιδέρκω, *inspicio*: ex ἐπὶ & δέρκω, *video*, f. 2. δρακῶ, a. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδεύεαι, Ion. pro ἐπιδεύῃ, *absis*, 2. sing. præs. sub. m. verbi ἐπιδεύομαι, *egeo*: ex ἐπὶ & δεύω, pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδεύῃς, *egeas*, 2. sing. præs. sub. act. ejus. verbi.

Ἐπιδευής, έος, ὁ, ἡ, & ἐπιδεής, *indigens*. nom. pl. ἐπιδευεῖς, ab ἐπιδεύω, *indigeo*; quod ab

Ἐπιδεύομαι, idem quod ἐπιδέομαι, *indigeo*: ab ἐπὶ & δεύω pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδευόμενος, ejusd. præs. part. m.

Ἐπιδέχομαι, *excipio*, imperf. ἐπεδεχόμην, ου, ετο, f. ξομαι, p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ, ἡ, *manifestus*: ex ἐπὶ & δῆλος, *perspicuus*.

Ἐπιδημεύω, apud Poët. pro

Ἐπιδημέω, *advena sum advenio peregrè domum, domi sum, in urbe versor*, f. ήσω, p. ἐπιδεδήμηκα, a. 1. ἐπεδήμησα, a. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος, & in acc. ἐπιδημήσαντα ab

Ἐπίδημος, & ἐπιδήμιος, ου, ὁ, ἡ, *versans in populo, civilis, domesticus*: ex ἐπὶ & δῆμος, *populus*.

Ἐπιδιατάσσομαι, *insuper mando vel constituo*; item *insuper addo*: f. ξομαι, a. 1. m. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο, ex ἐπὶ, διὰ & τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Ἐπιδίδωμι, *insuper do*; *cresco*: ἐπιδίδου, 3. sing. imperf. pro ἐπεδίδω, f. ἐπιδώσω, p. ἐπιδέδωκα, a. 2. ἐπέδων, a. 1. ἐπέδωκα, a. 1. pass. ἐπεδόθην, ης, η. Them. δίδωμι, *do*.

Ἐπιδίζεσθαι, *inquirere*. Th. δίζω, *quæro*.

Ἐπιδικάζομαι, *hæreditatem peto*, vel *jure obtineo*; *adjudico*: ab ἐπὶ & δικάζω. Th. δίκη, *jus*.

Ἐπίδικος, ου, ὁ, ἡ, *litigiosus, controversus*: ab eod. th.

Ἐπιδινέω, *in orbem ago, verso*: ex ἐπὶ & δινέω, idem. Th. δίνη, *vortex*.

Ἐπιδινήσας, ejusd. a. 1. part. act

Ἐπιδιορθόω, ῶ, *corrigo*: f. ώσω, p. ἐπιδιώρθωκα, a. 1. act. ἐπιδιώρθωσα, a. 1. sub. act. ἐπιδιορθώσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. m. ἐπιδιορθώσωμαι, ῃ, ηται· ex ἐπὶ, διὰ & ὀρθὸς, *rectus*.

Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, *locus quidam in curru, pars currus*: &

Ἐπιδίφριος, ου, ὁ, ἡ, *qui sedet* aut *ponitur in curru*: aliquando, *otiosus*; ex ἐπὶ & δίφρος, *currus*.

Ἐπίδιχα, *seorsim, separatim*. Poët. adv. pro χωρίς. Th. δὶς, *bis*: hinc δίχα, *seorsim*.

Ἐπιδίωξον, a. 1. imperat. act. verbi διώκω, *insequor*.

Ἐπιδόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιδούς. vide ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοξος, ὁ, ἡ, *de quo est opinio, futurum*: ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν, *de eo erat opinio, fore ut regnaret*: & ἐπίδοξος, pro ἔνδοξος, *celebris, gloriosus*: à δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, *aqua ad cœnam*. Ex ἐπὶ & δόρπον, *cœna*.

Ἐπιδὸς, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, *accessio, incrementum*: ab eod. verbo.

Ἐπιδοῦναι, a. 2. inf. act. ἐπιδοὺς, a. 2. part. ejusd. verbi.

Ἐπιδραμόντος, genit. sing. a. 2. part. ἐπιδραμοῦσα, a. 2. part. f. g. ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, f. θρέξω, a. 2. act. ἔδραμον.

Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursus, irruptio*: &

Ἐπίδρομος, ου, ὁ, *accessu facilis, planus*: ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, *curro*: f. ξω, p. δεδράμηκα, p. m. δέδρομα.

Ἐπιδύω, *occido*, f. ύσω. ἐπιδυέτω, 3. sing. præs. imperat. Th. δύω, *subeo*.

Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπι-

Ἐπίδωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ἐπιδῶμεθα, a. 2. sub. m. 1. pl. ab ἐπείδω, pro ἐφοράω, *inspicio*.

Ἐπιδὼν, ejusd. a. 2. part. act.

Ἐπιδώσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, *æquitas, moderatio, clementia, lenitas*: ab ἐπιεικὴς, *æquus*, quod vide.

Ἐπιείκελος, ου, *similis*: ab εἴκελος, idem. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ, ἡ, *æquus*; *qui æquitatem stricto juri præfert, clemens, mansuetus*. ἐπιεικὲς, sc. ἐστὶ, *consentaneum est, decet*: &

Ἐπιεικῶς, adv. *æquè, moderatè, clementer*: ex ἐπὶ & εἴκω, *cedo, similis sum*.

Ἐπιεικτὸς, *tolerabilis, facile cedens*; ab ἐπὶ & εἴκω, *cedo*.

Ἐπιειμένος, *indutus*: pro ἐφειμένος, perf. part. pass. Poët. & in voc. ἐπιειμένε· ex ἐπὶ & ἕω, vel ἕννυμι, *induo*: f. ἕσω, a. 1. εἷσα.

Ἐπιέναι, Ion. pro ἐφιέναι & ἐφιέναι, vide ἐπιέναι.

Ἐπιέλπεο, *spera*, præs. imperat. Ion. ab

Ἐπιέλπομαι, quod & simplex ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*: f. σω, p. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἐπιέναι, præs. inf. ab ἔπειμι, *accedo*, vel ἐπίημι, *admitto*: vel Ion. pro ἐφιέναι· ex ἐπὶ & εἶμι, *eo*, vel ἵημι, *mitto*.

Ἐπιέσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιέσασθαι, Poët. pro ἐφέσασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπιέννυμι, f. ἐπιέσω, quod ab ἐπὶ & ἕννυμι, seu ἕω, *induo*: f. ἕσω, a. 1. m. εἱσάμην.

Ἐπίεσται, 3. perf. pass. ab ἐπιέω, *induo*: f. ἐπιέσω, a. 1. εἷσα, perf. pass. εἷμαι. & assumpto σ, fit εἷσμαι, σαι, σται. hinc ἐπίεσται.

Ἐπιζάφελος, ου, *vehemens*: & inde

Ἐπιζαφελῶς, adv. *graviter*: ex ἐπὶ & ζαφελὴς, *vehemens, agrestis*.

Ἐπιζευγνύω, vel -υμι, *conjungo*. Th. ζευγνύω, vel -υμι, *jungo*: f. ξω.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, *conjunctio*; EPIZEUXIS, figura, cum dictio in versu, aliis non interjectis, geminatur: à perf. pass. superioris verbi.

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ, ἡ, *damnosus, noxius*: ex ἐπὶ & ζημία, *damnum*.

Ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι, *supervivere*: vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, *requiro, efflagito*: f. ήσω, p. ἐπεζήτηκα, a. 1. ἐπεζήτησα, ex ἐπὶ & ζητέω, *quæro*.

Ἐπίῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐφίημι, *immitto*: f. ἐφήσω, Ion. ἐπήσω, a. 2. ἔφεον, & Ion. ἔπεον. hinc a. 2. sub. ἐπίω.

Ἐπίηλεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω, *immitto*: quod ex ἐπὶ & ἰάλλω, f. ἰαλῶ, *mitto*: a. 1. ἴηλα.

Ἐπίηρα, *amabilia*, vide ἐπίηρανος.

Ἐπιήρανος, quasi ἐπιήρατος, τ in ν mutato, & per Sync. ἐπήρατος, & ἐπίηρος, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*, verso α in η.

Ἐπιηθέντες, Ion. vel Poët. pro ἐπησθέντες, nom. pl. a. 1. part. verbi ἐφήδομαι, *gaudeo super aliqua re*: ex ἐπὶ & ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ, ἡ, *nuptialis*: τὸ ἐπιθαλάμιον, EPITHALAMIUM, *carmen nuptiale*. Th. θάλαμος, *thalamus*.

Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ, ἡ, *morti destinatus*: ex ἐπὶ & θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*: f. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθεῖναι, *inducere*, a. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, έντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per Sync. pro ἐπιθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. ex ἐπὶ & τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, *impositio, invasio*: ab ἐπιτίθημι, *impono*, quod vide.

Ἐπίθετος, ου, ὁ, ἡ, *adjectitius, accessorius, impostitius*: ἐπίθετον, sc. ὄνομα, apud Gram. EPITHETUM, *adjectivum*: ab eod. verbo.

Ἐπιθῇ, ῇς, 3. & 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιθῶ, ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, *accessio, additio*: &

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, *operculum, tegmen*: ab ἐπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐπιθήσεται, 3. sing. f. 1. m. ἐπιθήσομαι· ab ἐπιτίθημι, *impono*: quod vide.

Ἔπιθι, *invade*, præs. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, *eo*: præs. imperat. ἴθι, ἴτω, a. 2. ἴον.

Ἐπίθομεν, per Sync. pro ἐπείθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo*: f. πείσομαι. &

Ἔπιθον, a. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi πείθω, *persuadeo*: p. m. πέποιθα. perf. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι.

Ἐπιθαρσύνω, *audacem reddo*: ex ἐπὶ & θάρσος, εος, τὸ, *audacia*: per Metath. pro θράσος, εος, τὸ, idem.

Ἐπιθρέξας, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab ἐπιτρέχω, *percurro, incurro*. Th. τρέχω, f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2 ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκουσα, *insiliens*, præs. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, *insilio, subsulto*. Th. θρώσκω, *salio*.

Ἐπιθυμέω, *concupisco, desidero*: imperf. ἐπεθύμεον, ουν, εες, εις. f. ήσω, p. ἐπιτεθύμηκα, a. 1. ἐπεθύμησα, a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. hinc ἐπιθυμητὴς, οῦ, *cupidus*: ex ἐπὶ & θυμὸς, *animus*.

Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, & ἐπιθυμητὴς, ιος, ἡ, necnon

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, *concupiscentia, cupiditas, desiderium, libido*: ab iisd.

Ἐπιθύω, *impetu feror in aliquem, immolo*: ex ἐπὶ & θύω, idem.

Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ex ἐπιτίθημι, *impono*: a. 2. m. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐπικαθίζω, *colloco*: f. ίσω, p. ἐπικεκάθικα, a. 1. ἐπεκάθισα, a. 1. part. ἐπικαθίσας, αντος,

τ⊙, ex ἐπὶ & καθίζω, *sedere facio*. Th. ἵζω, f. ἰσω, idem, & *sedeo*.

Ἐπικαθίσαντ⊙, gen. sing. a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ἐπικαλέομαι, ῦμαι, *invoco*; *appello*: item, *cognominor*: f. έσομαι, p. ἐπικέκλημαι, plusq. p. ἐπεκεκλήμην, σο, το, a. 1. m. ἐπικαλεσάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, εται, a. 1. pass. ἐπεκλήθην, a. 1. part. pass. ἐπικληθεὶς, εῖσα, ἐν ex ἐπὶ & καλέω, *voco*.

Ἐπικαλεύμενα χρήματα, *pecuniæ, quas quis alicui eripuit, & propter quas earum dominus conqueritur*: ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, ατ⊙, τὸ, *velamen*: ab

Ἐπικαλύπτω, *contego*; *obscuro*: ab ἐπὶ & καλύπτω, *tego*, f. ψω, p. φα, perf. pass. κεκάλυμμαι, a. 1. pass. ἐκαλύφθην.

Ἐπικάμπτω, seu ἐπιγνάμπτω, *inflecto, persuadeo*: f. ψω. Th. κάμπτω, *flecto*.

Ἐπικάρσι⊙, ἡ, ον, idem quod th. κάρσι⊙, *obliquus*.

Ἐπικατακλύσαι, a. 1. inf. vide in κατακλύζω, *inundo*.

Ἐπικατάρατ⊙, ου, ὁ, ἡ, *exsecrabilis*: ex ἐπὶ & κατάρατ⊙, *diris devotus*. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *preces, diræ*.

Ἐπίκαυτ⊙, ὁ, ἡ, *præustus*. Th. καίω, *uro*, f. καύσω.

Ἐπίκειμαι, *incumbo, insto, urgeo*; & in 3. pl. ἐπίκεινται, imperf. ἐπεκείμην, σο, το, præs. inf. ἐπικεῖσθαι, præs. part. ἐπικείμεν⊙, f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι, *jacio*.

Ἐπικεῖσθαι, præs. inf. ἐπικείσθω, 3. sing. præs. imperat. ἐπίκεισο, verbi ἐπίκειμαι, quod vide.

Ἐπικεκλημέν⊙, perf. part. pass. verbi ἐπικαλέομαι, *invoco*, quod vide.

Ἐπικερδὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, *quæstuosus*. Th. κέρδ⊙, ε⊙, τὸ, *lucrum*.

Ἐπικερτομέω, *verba profero mordacia, ac quasi cor proscindentia*: vide in κέρτομα.

Ἐπικερτομέοισα, Dor. pro ἐπικερτομέουσα, ούσα, præs. part. f. g. ab eod. verbo.

Ἐπικεύσω, *celabo*, f. 1. verbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπὶ & κεύθω, *occulo*: f. κεύσω, p. κέκευκα.

Ἐπικήδειον, ου, τὸ, *EPICEDIUM*: ab

Ἐπικήδει⊙, ου, ὁ, ἡ, *funebris*: ab ἐπὶ & κῆδ⊙, *cura, funus*.

Ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινὶ, *caput alicujus pecunia licitari*: ab

Ἐπικηρύσσω, vel -ττω, *per præconem denuntio, edicto pronuntio*; ex ἐπὶ & κηρύσσω, vel -ττω, *promulgo*. Th. κήρυξ, υκ⊙, ὁ, *præco*.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, *per præconem aliquid agere*. Th. κήρυξ, *præco*.

Ἐπικίδνημι, *diffundo super*: quod à κίδνημι, seu κιδνάω, hoc autem à σκιδνάω, *dispergo*.

Ἐπικίνδυνο⊙, ου, ὁ, ἡ, *periculosus*. Th. κίνδυν⊙, *periculum*.

Ἐπικίρνασθαι, *misceri*: à κιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, *misceo*.

Ἐπικλέπτω, *furor*: f. ψω. hinc ἐπίκλοπ⊙, *furax*; item *subdolus*. Th. κλέπτω, *furor*: f. ψω, p. m. κέκλοπα.

Ἐπικληθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. ab ἐπικαλέομαι, *invoco*, quod vide.

Ἐπίκληρ⊙, ου, ἡ, *ad quam universa hæreditas pertinet*. ex ἐπὶ & κλῆρ⊙, *sors*.

Ἐπικλήρῳ, ejusd. dat. sing.

Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per Sync. ab ἐπικαλέω *appello*: f. έσω, p. ἐπικέκληκα· ex ἐπὶ & καλέω, *voco*.

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, *cognominatio, invocatio*, ab eod. verbo. Th. καλέω, *voco*; perf. pass. κέκλημαι, σαι.

Ἐπίκλητ⊙, ου, ὁ, ἡ, *accersitus*: ex ἐπὶ & καλέω, *voco*.

Ἐπίκλινον, a. 1. imperat. act. vide κλίνω.

Ἐπίκλοπ⊙, ου, ὁ, ἡ, *furax*; item *subdolus*: ab ἐπὶ & κλέπτω, f. ψω, *furor*: p. m. κέκλοπα.

Ἐπικλύζω, *proluo, inundo*: quod ex ἐπὶ & κλύζω, f. σω, *abluo*: a. 1. ἔκλυσα, p. κέκλυκα.

Ἐπικλύσασα, a. 1. part. f. g. ejusdem verbi.

Ἐπικλώθω, *neo fatalia stamina duco*: ex ἐπὶ & κλώθω, *neo*: f. κλώσω.

Ἐπίκοινον, (scil. γέν⊙) *EPICOENUM* apud Grammat. item adverbialiter, *in commune*, n. g. ab

Ἐπίκοιν⊙, ου, ὁ, ἡ, *communis, promiscuus*. Th. κοινὸς, *communis*.

Ἐπικούρει⊙, ου, *EPICUREUS*, nomen Sectæ: ab Epicuro, philosopho infami, ab ἐπίκουρ⊙, *auxillator*.

Ἐπικουρέω, *auxilior, auxilio venio*: f. ήσω. Th. ἐπίκουρ⊙, *auxiliator*.

Ἐπικουρῆσαι, *auxilium præbere*, ejusd. a. 1. inf. act. & ἐπικουρήσαντα, *auxiliantem*, acc. sing. a. 1. part. act.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, *auxilium, remedium*: ab

ἘΠΙΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *auxiliator, auxiliatrix*: ab ἐπὶ & κοῦρ⊙, quòd juvenum sit belligerare.

Ἐπικουφίζω, εις, ει, *allevo*, præs. ind. ex ἐπὶ & κουφίζω, *levo*. Them. κοῦφ⊙, ου, *levis*.

Ἐπικραδίην, Poët. pro ἐπικραδίην, quod vide.

Ἐπικραίνω, *perficio*: f. ανῶ, a. 1 ἐπέκρηνα: quod ex ἐπὶ & κραίνω, f. ανῶ, *effectum reddo*.

Ἐπικρᾶναι, *capite annuisse*, ejusd. a. 1. inf. & ἐπικρανεῖ, 2. sing. f. 1. act.

Ἐπικράνθην, *amarus factus sum*, a. 1. ind. pass. à πικραίνω, *amarum reddo*: f. ανῶ, p. πεπίκρᾱγκα. Th. πικρὸς, *amarus*.

Ἐπικρατέοντα, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. part. præs. ab

Ἐπικρατέω, *prævaleo, potior, dominium obtineo*,

tineo, supero, cohibeo: f. ήσω. p. ἐπικεκράτηκα. Ex ἐπὶ & κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, validè, adv. ab iisd.

Ἐπικρατήσειε, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ex ἐπικρατέω, vinco. Th. κράτος, vis.

Ἐπικράτιδες, sudaria, lintea sudatoria: quæ ἐπὶ κρατὸς ponuntur: à κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, idem.

Ἐπικρήηνον, pro ἐπίκρηνον, perfice, a. 1. imperat. act. per Epenth. τοῦ η, verbi ἐπικραίνω, quod ex ἐπὶ & κραίνω, efficio. f. ανῶ. a. 1. ἔκρηνα.

Ἐπικρήνωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. ab eod. verbo.

Ἐπικρῆσαι, a. 1. inf. Ion. pro ἐπικεράσαι, verbi ἐπικεράννυμι, admisceo: ex ἐπὶ & κεράννυμι, misceo: f. 1. κεράσω, quod videas.

Ἐπικρίνω, f. νῶ, decerno, approbo. Th. κρίνω, judico.

Ἐπικρύπτω, f. ψω, idem ac them. κρύπτω, abscondo, celo, dissimulo.

Ἐπίκρυφος, ε, Poët. pro quo & κρύφιος, ια, ον, & κρυπτὸς, occultus. Th. κρύπτω, occulo.

Ἐπίκτητος, ε, ὁ, ἡ, acquisititius: ex ἐπὶ & κτάομαι, acquiro: f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, &

Ἐπικυΐσκω, & -ομαι, superfœto: ex ἐπὶ & κύω, in utero gesto.

Ἐπικύρσαι, a. 1. inf. act. ἐπικύρσας, a. 1. part. ἐπικύρσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, incido: Vide κύρσαι.

Ἐπικυρτώοντε, attollentes, dual. num. part. præs. Poët. ab ἐπικυρτόω, incurvo. Th. κυρτὸς, curvus.

Ἐπικώμιον, ε, τὸ, Poët. pro ἐγκώμιον, ε, τὸ, encomium, laus: & hinc

Ἐπικώμιος, ια, ον, pro ἐγκώμιος, vel ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, laudatorius, a, um; laudator. Th. ἐγκώμιον, laus.

Ἐπιλαβέσθαι, a. 2. inf. m. ἐπιλαβόμενος, a. 2. part. m. ἐπιλάβωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, quod vide.

Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἐπιλανθάνομαι, oblivisçor, quod vide.

Ἐπιλάθηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Ἐπιλαμβάνομαι, apprehendo, carpo, assumo, cum gen. nanciscor: f. 1. m. ἐπιλήψομαι. a. 2. m. ἐπελαβόμην, ε, ετο. a. 2. imperat. m. ἐπιλαβῦ. a. 2. sub. m. ἐπιλάβωμαι, ῃ, εται. a. 2. inf. ἐπιλαβέσθαι. a. 2. part. m. ἐπιλαβόμενος · &

Ἐπιλαμβάνω, insuper accipio, corripio, occupo, retineo: ex ἐπὶ & λαμβάνω, capio: perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ἐπίλαμπτος, ε, ὁ, ἡ, manifestus; ex ἐπὶ & λάμπω, luceo: hinc ἐπιλάμψαντος ἔαρος, affulgente vere, a. 1. part. act. gen. sing.

Ἐπιλανθάνεσθαι, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἐπιλανθάνομαι, oblivisçor: f. ἐπιλήσομαι. perf. pass. ἐπιλέλησμαι. a. 2. m. ἐπελαθόμην, ε, ετο. a. 2. inf. m. ἐπιλαθέσθαι, cum genit. ex ἐπὶ & λανθάνω, idem quod them. λήθω, lateo: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐπίλασις, ιος, ἁ, Dor. pro ἐπίλησις, oblivio: ab ἐπιλανθάνομαι, quod vide.

Ἐπιλεαίνειν, lævigare, polire: à λεαίνω, idem. Th. λεῖος, lævis.

Ἐπιλέγομαι, nominor, dicor, subjicior, eligo, ratiocinor: præs. pass. ab

Ἐπιλέγω, dictis addo, concludo; item eligo: f. 1. m. ἐπιλέξομαι. a. 1. m. ἐπελεξάμην, ω, ατο, allegi: ex ἐπὶ & λέγω, dico, deligo: f. ξω. p. λέλεχα.

Ἐπιλείπω, deficio: & in 3. pl λείπεσι. f. ψω. p. ἐπιλέλειφα. a. 2. ἐπέλιπον, p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Ἐπιλέλαθα, Dor. pro ἐπιλέληθα, oblitus sum, præt. m. &

Ἐπιλελῆσθαι, perf. inf. pass. & ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐπιλανθάνομαι, oblivisçor, quod vide.

Ἐπιλεύσσω, prospicio, præs. ind. ex ἐπὶ & λεύσσω, video. Poeticum est.

Ἐπιλήθεο, oblivisçere, Ion. pro ἐπιλήθου præs. imperat. ab

Ἐπιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, oblivisçor. Th. λήθω, f. σω, lateo: a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐπιλήνιοι ὕμνοι, Hymni, qui ad vindemiæ torcularia canuntur. Th. ληνὸς, quod vide.

Ἐπιληπτικὸς, & ἐπίληπτος, ε, comitialis, comitiali morbo laborans: ab ἐπιλαμβάνω, quod vide.

Ἐπιληπτίζω, & -ίπτομαι, morbo comitiali laboro: à super. ἐπίληπτος.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio: quod ab ἐπιλανθάνομαι, oblivisçor: perf. pass. ἐπιλέλησμαι.

Ἐπιλήσομαι, f. 1. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, oblivisçor: utrumlibet videas.

Ἐπιληψία, ας, ἡ, invasio, EPILEPSIA, morbus comitialis: ab ἐπιλαμβάνω, corripio, quod adeas.

Ἐπιλίγδην, idem quod th. λίγδην, strictim, leviter, adv.

Ἐπιλλίζω, f. ίσω, oculis innuo. Th. ἴλλος, oculus.

Ἐπίλογος, ε, ὁ, EPILOGUS, conclusio: ab ἐπιλέγω, concludo. Th. λέγω, dico.

Ἐπίλοιπος, ε, ὁ, reliquus: ab ἐπιλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio; item impetus, egressio, ἔφοδος, quo sensu usurpatur à Pet. 1. 20. ab

Ἐπιλύω, explico, solvo: f. ύσω. p. ἐπιλέλυκα. a. 1. ἐπέλυσα. a. 2 ἐπέλυον. perf. pass. ἐπιλέλυμαι. a. 1. pass. ἐπελύθην. f. 1. pass. ἐπιλυθήσομαι. Ex ἐπὶ & λύω, solvo.

Ἐπιμαίνομαι, insanio: Metaph. furiosè amo:

mυ: ab ἐπὶ & μείνομαι, f. 2. m. μανῦμαι. a. 1. m. ἐμανάμιω, Att. ἐμηνάμιω.

Ἐπιμαίομαι, *attrecto*, *instigo*, *cupio*, *inquiro:* ab ἐπὶ & μαίομαι, idem cum μάω, *cupio*, & *quæro*.

Ἐπιμάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ, *testis*. Th. μάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐπιμάρτυρα, *testem*, ejusd. acc. sing.

Ἐπιμαρτυρέω, *testificor:* f. ήσω. p. ἐπιμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, *testis*.

Ἐπιμαρτύρομαι, *testes appello*, *attestor:* ab eod. th.

Ἐπιμάρτυρος, ου, ὁ, ἡ, *testis:* ab eod. them.

Ἐπιμάσσασθαι, gem. σσ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. ab

Ἐπιμάσομαι, *tactu exploro*, *prehendo*, *abstergo:* à μάσσω, vel -πω, *tango*.

Ἐπίμαχος, ὁ, ἡ, *expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno:* hinc superl. ἐπιμαχώτατος.

Ἐπιμεθεὺς, έος, ὁ, an Ἐπιμηθεὺς, scribendum, *EPIMETHEUS*, nomen viri.

Ἐπιμειδήσας, αντος, a. 1. part. m. g. verbi ἐπιμειδάω, *subrideo*. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo molliter*.

Ἐπιμείλια, τὰ, *munera quibus aliquem demulcemus:* aut *illa dos quæ sponso datur:* quod à μειλίσσω, *mellitum reddo*, vel à μέλει, *curæ est*.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, *cura*, *diligentia*, *studium:* ab ἐπιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, *diligens*. Th. μέλει, *curæ est*.

Ἐπιμελέομαι, -οῦμαι, *curam gero*, *curo:* cum genit. f. ήσομαι. p. ἐπιμεμέλημαι. a. 1. pass. ἐπεμελήθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. ἐπιμελήθητι, ab ἐπιμελής. Th. μέλει, *curæ est*.

Ἐπιμελέστατα, nom. pl. n. g. superlat. grad. adverbialiter, *diligentissime:* ab ἐπιμελὴς, *diligens:* comparat. ἐπιμελέστερος, ab eod. them.

Ἐπιμελήθητι, a. 1. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι, quod vide.

Ἐπιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, *sedulus*, *diligens*. *solicitus*; item *quod curæ est*. τὸ ἐπιμελὲς, interdum substantivè pro *diligentia:* ab ἐπὶ & μέλει, *curæ est*.

Ἐπιμελητέον, adject. verbale ab ἐπιμελέομαι, quod vide.

Ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, *curator*. acc. pl. ἐπιμελητὰς, ab eod. verbo.

Ἐπιμελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιμέλεια, *diligentia*.

Ἐπιμέλομαι, idem cum ἐπιμελέομαι, *curo*, quod vide.

Ἐπιμελοῦ, præs. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμελῶς, adv. *accuratè*, *sollicitè:* ab ἐπιμελὴς, *diligens*. Th. μέλει, *curæ est*.

Ἐπιμεμπτὰ, nom. pl. n. g. ab

Ἐπίμεμπτος, ου, ὁ, ἡ, *culpandus*, *accusabilis* ab ἐπιμέμφομαι, quod vide.

Ἐπιμέμφεαι, Ion. pro ἐπιμέμφῃ, 2. sing. sub. m. ab

Ἐπιμέμφομαι, *incuso*, *reprehendo:* ex ἐπὶ & μέμφομαι, *conqueror*, *accuso*. f. ψομαι, p. μεμέμμαι, ψαι, πται.

Ἐπιμένω, *permaneo*, *persevero*. præs. imperat. ἐπίμενε, imperf. ἐπέμενον. f. ἐπιμενῶ. a. 1. ἐπέμεινα. a. 1. imperat. ἐπίμεινον, *perge*. a. 1. sub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι. perf. act. ἐπιμεμένηκα. Th. μένω, *maneo*.

Ἐπιμετρέω, f. ήσω, *in mensura addo*, *certâ mensurâ mutuum do:* &

Ἐπίμετρον, ου, τὸ, *auctarium*, *addditamentum*. ab ἐπὶ & μέτρον, *mensura*.

Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, *consilium quod initur re peractâ:* cui προμήθεια, oppon. &

Ἐπιμηθεὺς, έως, ὁ, ἡ, *serò sapiens*; &

Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, *prudens:* ab ἐπὶ & μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Ἐπιμήνια, *menstrua sacra:* ab

Ἐπιμήνιος, ου, ὁ, ἡ, *menstruus*; à μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Ἐπίμικτος, ου, *permixtus:* ex ἐπὶ & μίγνυμι, *misceo*. f. ξω. p. μέμιχα. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Ἐπιμὶξ, *promiscuè*, *mixtè*: &

Ἐπιμιξία, *commercium*. ab iisd.

Ἐπιμίξαις, Æol. pro ἐπιμίξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, *misceo*, f. ξω.

Ἐπίμιξις, εως, ἡ, *congressus*. ab eod. th.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*, 3. sing. præs. ind. ab

Ἐπιμίσγομαι, *in consortium venio*, aut *sum*; *accedo*. præs. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, *misceo*. f. ξω.

Ἐπιμνάομαι, *recordor*, *mentionem facio*. f. ἐπιμνήσομαι, p. ἐπιμέμνημαι, a. 1. ἐπεμνήσθην. Th. μνάομαι, idem.

Ἐπιμνησθεὶς, έντος, *recordatus:* a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Ἐπιμοιράομαι, *impertior:* ex ἐπὶ & μοιράω, *partior*, quod à μοῖρα, *pars*. Th. μείρω, *divido*. præt. m. ἔμμορα.

Ἐπιμοιρᾶσθαι, ejusd. præs. inf. pass.

Ἐπιμομφὴ, ᾶς, ᾶ, Poët. & Dor. pro

Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, *objurgatio*, *reprehensio:* ab ἐπιμέμφομαι, quod vide.

Ἐπιμπλέετο, Ion. pro ἐπιμπλάετο, ἀπὸ, & hoc pro ἐπίμπλατο, 3. sing. imperf. &

Ἐπίμπλαο, *impletus eras*, pro ἐπίμπλασο, Ion. ἐπίμπλαο, & contractè ἐπίμπλω, 2. sing. imperf. à πίμπλαμαι, *impleor*, quod à πίμπλημι, f. πλήσω. Them. πλέος, *plenus*.

Ἐπίμπρα, *urebat*, 3. sing. imperf. pro ἐπίμπρη, à πίμπρημι, quasi πιμπράω, *comburo:* imperf. ἐπίμπραον, ων, ας, ας, α. Th. πρήθω, *incendo*.

Ἐπιμύζω, *summissè suspiro:* à μύζω, *gemo*.

Ἐπιμύθιον, ου, τὸ, *affabulatio*, *quod fabulæ annectitur:* ex ἐπὶ & μῦθος, *fabula*, *verbum*, &c.

Ἐπιμύλιον, ου, τὸ *superior mola:* &

Ἐπιμύλι⊕ ᾠδὴ, *molaris cantilena* : ex ἐπὶ & μύλη, *mola*.

Ἐπιμύσσω, vel -ττω, *subsanno*. Th. μύσσω, vel -ττω, *mungo*.

Ἐπιμωμητὸς, ἡ, ὸν, *vituperabilis* : ex ἐπὶ & μῶμ⊕, *dedecus*.

Ἐπίνειον, ου, τὸ, *navale emporium* : ex ἐπὶ & νεῖ⊕, *navalis*. Th. ναῦς, *navis*.

Ἐπινέμεσθαι, *depasci*, præs. inf. Th. νέμω, *pasco*, f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπινενησμέν⊕, perf. part. pass. ab ἐπινήθω, *fatalibus filis attribuo*. a. 1. part. pass. f. g. ἐπινηθεῖσα, ης, ἡ · ex ἐπὶ & νέω, *neo*.

Ἐπινενόηκα, perf. act. ind. verbi ἐπινοέω, *considero* : ex ἐπὶ & νοέω, *cogito*. Th. νό⊕, νοῦς, ὁ, *mens*.

Ἐπινεύω, *annuo*, f. νεύσω. p. ἐπινένευκα. a. 1. ἐπένευσα · ex ἐπὶ & νεύω, *annuo*.

Ἐπινήω, vel ἐπινέω & ἐπινηνέω, *in acervos aggero* : ex ἐπὶ & νήω, vel νηέω, idem quod νέω, *glomero*.

Ἐπινίκιον, ου, τὸ, *victoriale*. Est & *hymnus in alicujus victoriam* : ab

Ἐπινίκι⊕, ου, ὁ, ἡ, *ad victoriam pertinens* : ab ἐπὶ & νικάω, *vinco*. f. ήσω.

Ἐπινοέω, f. ήσω, *comminiscor*, *cogito*, *animadverto*, *destino* : &

Ἐπίνοια, ας, ἡ, *cogitatio* : ab ἐπὶ & νοέω, *cogito*. Th. νό⊕, νοῦς, ὁ, *mens*.

Ἐπίομες, Dor. pro ἐπίνομεν, *bibebamus*, 1. pl. imperf. verbi πίνω, *bibo*.

Ἐπίνομ⊕, ου, ὁ, Poët. ὁ σύννομ⊕, *qui in eodem regionis tractu & pascuis versatur* : Vide νόμ⊕.

Ἔπινον, imperf. act. verbi πίνω, *bibo*. f. πόσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Ἐπινύσσω, *admoveo*, *impello*, idem quod νύσσω, seu -ττω, f. ξω.

Ἐπιξενόομαι, -οῦμαι, *hospitio excipior*, *hospitor* ; *peregrinor*, *peregrè advenio* : à ξενοῦμαι, *hospitio conjungor*. Th. ξέν⊕, *hospes*.

Ἐπίξυν⊕, ου, ὁ, ἡ, *communis*, *promiscuus* : à ξυνὸς, οῦ, *communis*. idem quod κοινός.

Ἐπιοίνι⊕, an legend. ἐποίνι⊕, *vinosus* : ex ἐπὶ & οἶν⊕, ου, ὁ, *vinum*.

Ἔπιον, *bibi* vel *biberunt*, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. verbi πίνω, *bibo*. f. πώσω. p. πέπωκα

Ἔπιον, Ion. pro ἔφιον, a. 2. ab ἐφίημι, *immitto*. Vide ἐπίημι.

Ἐπιὸν, τὸ, *accedens*, *irruens* : τὰ ἐπιόντα, *futura* : &

Ἐπιόντα, *accedentem*, *contra venientem* acc. sing. a. 2. part. ab ἔπειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον.

Ἐπιόπτομαι, sive ἐπόπτομαι, *inspicio* : ex ἐπὶ & ὄπτομαι, *video*. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ἐπιορκέω, *pejero*. f. ήσω. p. ἐπιορκήκα. præs. inf. ἐπιορκεῖν. præs. part. act. pl. num. ἐπιορκοῦντες. præs. part. pass. ἐπιορκούμεν⊕ · ex ἐπὶ, *contra*, & ὅρκ⊕, *jusjurandum*.

Ἐπιορκήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ἐπίορκον, ου, τὸ, *perjurium* : &

Ἐπίορκ⊕, ου, *perjurus* : ab ἐπὶ & ὅρκ⊕, *juramentum*.

Ἐπίουρα, τὰ, *intervalla*, Ion. pro ἐπίορα · ab ὅρ⊕, ου, ὁ, *terminus*.

Ἐπίουρ⊕, *custos* : ab ἐπὶ & οὖρ⊕, ου, ὁ, idem.

Ἐπιοῦσα, *sequens*, & in dat. sing. ἐπιούσῃ, a. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπιούσι⊕, *de die in diem sufficiens*, *quotidianus*, *nobis sustentandis idoneus* : ab a. 2. part. ἐπιὼν, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, *succedo*, *sequor*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπιόψομαι, *videbo*, f. 1. m. verbi ἐπιόπτομαι, quod vide.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus*, adv. ex ἐπὶ & πάγχυ, pro πάνυ, *valdè*.

Ἐπίπαν, *in totum*, *omnino*, adv. ab ἐπὶ & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*.

Ἐπιπείθεο, pro ἐπιπείθου, *obtempera*, præs. imperat. pass. Ion. ἐπιπείθηται, 3. sing. sub. præs. ἐπιπειθόμεναι, nom. pl. præs. part. pass. f. g. ab

Ἐπιπείθομαι, *pareo* ; *puto*, *credo*. f. πείσομαι. Them. πείθω, *persuadeo*. f. σω. a. 2. ἐπιθον.

Ἐπιπεπτωκὼς, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado*. f. 2. m. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπεσὼν, όντ⊕, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo*, quod vide.

Ἐπιπέφυκα, ας, ε, *insuper produxi*, seu *edidi*, præt. ind. act. verbi ἐπιφύω. Them. φύω, *nascor*.

Ἐπιπίπτω, *irruo*, cum dat. f. ἐπιπεσοῦμαι. p. ἐπιπέπτωκα. a. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, *incidi*. a. 2. part. ἐπιπεσὼν, όντ⊕. Th. πίπτω, *cado*. f. 2. m. πεσοῦμαι.

Ἐπιπλεῖστον, *frequentissimè*, *maximè*, adv. à πολὺς, *multus*. compar. πλείων, superl. πλεῖστ⊕.

Ἐπιπλέκω, *permisceo*, *implico* : ex ἐπὶ & πλέκω, *necto*. f. ξω. p. πέπλοχα. a. 1. ἐπλεξα.

Ἐπιπλέοντα, acc. sing. part. præs. ab ἐπιπλέω, *innato*. Them. πλέω, *navigo*. f. πλεύσω.

Ἐπίπλεον, adverbialiter, *copiosius*, *amplius* : ab

Ἐπιπλε⊕, έα, ον, *plenus*. Them. πλέ⊕, *plenus*.

Ἐπιπλῆξαι, a. 1. inf. act. ἐπιπληξάσης, gen. sing. a. 1 part. f. g. ἐπιπλήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab ἐπιπλήσσω, vel -ττω, *increpo*, quod vide.

Ἐπιπλήσσεο, *increpare*, præs. imperat. pass. Ion. ab

Ἐπιπλήσσω, vel -ττω, *increpo*, cum dat. f. ξω. p. ἐπιπέπληχα. a. 1. ἐπέπληξα. a. 1. sub. act. ἐπιπλήξῃς, ῃ · ex ἐπὶ & πλήσσω, vel -ττω, *percutio*.

Ἐπιπλήσσω, vide in ἐπιπλήσσω.

Ἐπίπλοα, Ion. pro ἔπιπλα, *suppellex*. q. ab ἐπιπόλαιος, *superficiarius*. τὰ ἐπιπόλαια, hinc per gem. Sync. ἐπίπολα, & ἔπιπλα. Th. ἐπιπολῆς, quod vide.

Ἐπιπλομένοιο, *volvente*, gen. Ion. ab

Ἐπιπλόμενος, præs. part. pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, *sum*.

Ἐπίπλεον, *implebam*, vel *implebant*, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. qu. à πιπλέω, pro πιμπλάω, seu πίμπλημι, *impleo*: ut à πιμάω ἔπιμον. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπίπλοος, & ἐπίπλους, όου, οῦ, *navigatio adversus aliquem, conflictus*: ab ἐπιπλέω, *classe invado*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἐπιπλώουσι, Dor. pro Poët. ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι, *innavigant*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐπιπλώω. Th. πλέω, *navigo*: f. πλεύσω. vid. ἐπιπλώς.

Ἐπιπλώς, *navigans*, per Sync. pro ἐπιπλώσας, a. 1 part. ab ἐπιπλώω, à πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω. Alii deducunt à præt πέπληκα. p. m. πέπλεα, unde πεπλεώς, & & per Aphæres. & Sync. πλώς, in compos. ἐπιπλώς, ab ἐπιπλέω, *classe invado*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἐπιπλώσας, αντος, ὁ, *navigans*, a. 1. part. ab ἐπιπλώω. vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπνείουσα, ης, ἡ, *respirans*, præs. part. f. g. ab

Ἐπιπνείω, *inspiro*: ex ἐπὶ & πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Ἐπιπνίγω, *suffoco*: f. ίξω. p. ἐπιπέπνιχα. a. 1. ἐπέπνιξα· ex ἐπὶ & πνίγω, *strangulo*.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, *afflatus instinctusque divinus*: ab ἐπιπνέω, *afflo*. Th. πνέω, *flo*.

Ἐπιποθέω, *expeto, desidero, intime amo*: f. ήσω. p. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. ἐπεπόθησα· ex ἐπὶ & ποθέω. Th. πόθος, *desiderium*.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, *desiderium*: &

Ἐπιπόθητος, ου, ὁ ἡ, *exoptatus*: &

Ἐπιποθία, ας, ἡ, *desiderium*: ab ἐπιποθέω, quod vide.

Ἐπιπολάζω, f. άσω. p. ακα, *innato, in superficie sum*: &

Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ, ἡ, *superficiarius*: &

Ἐπιπολαίως, *superficialiter*: ab

ἘΠΙΠΟΛΗ͂Σ, *in superficie, in summitate*: τὸ ἐπιπολῆς, *ipsa superficies*: q. ab ἐπὶ, *supra*, & πέλω, *sum*.

Ἐπιπολλοῦ, *magni* vel *magno*: &

Ἐπιπολὺ, adv. *magnâ ex parte*, *multum*; ὡς ἐπιτοπολὺ, *plerumque*. Th. πολὺς, *multus*.

Ἐπιπομπεύω, *triumpho, pompam duco*: ex ἐπὶ & πομπεύω, idem. Th. πέμπω, f. ψω. *mitto*.

Ἐπίπονος, ου, ὁ, ἡ, *laboriosus*: hinc

Ἐπιπόνως, *laboriose*: à πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.

Ἐπιπορεύομαι, *proficiscor, peragro*: f. εύσομαι. p. ἐπιπεπόρευμαι· ex ἐπὶ & πορεύομαι, quod à πείρω, *transeo*: p. m. πέπορα.

Ἐπιπρόσθεν...

Ἐπιπρεσθεσκον

Ἐπίπρεσκον, imperf. act. verbi πρήσκω, quod vide.

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, *decus*, &

Ἐπιπρεπής, έος, ὁ, ἡ, *decorus*. Th. πρέπω, *decorus sum*.

Ἐπιπρέπω, *decorus sum in*, vel *super*; ab eod. th.

Ἐπιπροέηκεν, *insuper misit*, 3. sing. a. 1. act. Att. ab ἐπιπροΐημι, quod ex ἐπὶ, πρὸ & ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. & Att. ἔηκα. a. 2. ἧν. a. 2. inf. εἷναι.

Ἐπιπροέμεν, Ion. pro ἐπιπροεῖναι· a. 2. inf. act. ab eod. verbo.

Ἐπιπροϊάλλω, *protendo, foras emitto*: ex ἐπὶ, πρὸ & ἰάλλω, *mitto*: a. 1. ἴηλα.

Ἐπιπροΐημι, *insuper mitto*: vide ἐπιπροέηκεν.

Ἐπιπρόσθεν, adv. *ante*: ex πρόσθεν, idem. Th. πρὸ, *ante*.

Ἐπιπτέσθαι, a. 2. inf. m. ex ἐφίπτημι, *advolo*: ex ἐπὶ & ἵπταμαι, *volo, as*. f. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτόμην.

Ἔπιπτον, ες, ε, imperf. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*: f. ξω.

Ἐπιπωλέομαι, *obambulo, lustro*: ex ἐπὶ & πωλέω, idem cum πολέω, *verto*.

Ἐπιρραίνω, *inspergo*. Th. ῥαίνω, f. ανῶ, idem.

Ἐπιρράπτω, *insuo*: f. ψω. p. ἐπέρραφα· ex ἐπὶ & ῥάπτω, *suo*.

Ἐπιρράσσω, *irruo, illidor*: ex ἐπὶ & ῥάσσω, *allido, dejicio*: f. ξω.

Ἐπιρρέειν *influere*. Th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐπιρρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *propensus*: ab

Ἐπιρρέπω, *vergo, propendeo*: ex ἐπὶ & ῥέπω, f. ψω, idem.

Ἐπιρρέω, vide ἐπιρρέειν.

Ἐπίρρημα, ατος, τὸ, *adverbium*, pars orationis apud gram. Th. ῥέω, *dico*

Ἐπιρρήσσεσκε, *claudebat, irruebat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐπέρρασσε, verbi ἐπιρράσσω, *illidor, irruo*: vel ab ἐπαράσσω, idem ex ἐπὶ & ἀράσσω, vel -ττω, f. ξω, *amputo, tundo*. Sunt qui malint esse imperf. Ion. verbi ἐπιρρήσσω, *infringo*: ab ἐπὶ & ῥήσσω vel -ττω, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω.

Ἐπιρρίπτω, *injicio, conjicio*, cum acc. f. ψω. p. ἐπέρριφα. a. 1. ἐπέρριψα. a. 1. part. ἐπιρρίψας, αντος. Ex ἐπὶ & ῥίπτω, f. ψω, *projicio, præcipito*.

Ἐπιρρόθος, ου, ὁ, ἡ, *qui magna animi contentione aliquem juvat auxiliator*, vel *auxiliatrix*; item *utilis*: ex ἐπὶ & ῥόθος, *undarum strepitus*.

Ἐπιρρώννυμι & ἐπιρρώννυμι, *corroboro*. Th. ῥώννυμι, idem.

Ἐπιρρωσθεὶς, έντος, *confirmatus, corroboratus*: a. 1. part. pass. ex ἐπιρρώννυμαι, *confirmor*: ab eod. th.

Ἐπισάττω, *insterno*. Them. σάττω. f. ξω, *onero*.

Ἐπισείω, *incutio*. Th. σείω. f. σω. p. σεικα, *quatio*.
Ἐπισημαινόμεθα, 1. plur. præſ. ind. paſſ. ab
Ἐπισημαίνω, *indico* : f. ανῶ. p. γκα. Th. σῆμα, *nota*.
Ἐπίσημος, ε, ὁ, ἡ, *inſignis, illuſtris, ſignatus* : ἐπίσημον τῆς νηὸς, *navis inſigne* : ab eod. th.
Ἐπίσης, adv. *æquè ac, perinde* : ex ἐπὶ & ἴσος, *æqualis par*.
Ἐπισιτιεύμενος, f. part. ab Att. fut. ἐπισιτιεῦμαι, communiter, ἐπισιτίσομαι, hinc f. part. ἐπισιτισόμενος, Att. ἐπισιτιούμενος, Ion. verſa diphthongo ε, in ευ, fit, ἐπισιτιεύμενος, ab
Ἐπισιτίζομαι, *cibaria ſumo* : ab
Ἐπισιτίζω, *cibaria præbeo* : f. ίσω. p. ἐπισεσίτικα. perf paſſ. ἐπισεσίτισμαι. ex ἐπὶ & σῖτος, *frumentum*.
Ἐπισιτισμὸς, ε, ὁ, *cibaria, cibus, victus* : à perf. paſſ. ſuper. verbi.
Ἐπισκάζω, *claudico*. Th. σκάζω, idem.
Ἐπισκέπτομαι, *inviſo, viſito* : f. ψομαι. p. paſſ. ἐπέσκεμμαι, *recenſitus ſum*. a. 2. ἐπεσκέπην, ης, η, *luſtratus fui* : a. 1. m. ἐπισκεψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἐπίσκεψαι, άσθω. 2. pl. ἐπισκέψασθε, *deligite, deſpicite*. a. 1. m. ſub. ἐπισκέψωμαι, η, ηται. ex ἐπὶ & σκέπτομαι, *circumſpicio, viſo*.
Ἐπισκευάζω, f. άσω. p. ακα, *ſarcio, inſtauro, inſterno* : ex ἐπὶ & σκευάζω, *inſtruo*. Th. σκεῦος, *vas*.
Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, *inſtauratio, refectio* : ab eod. th.
Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, *viſitatio*, acc. ἐπίσκεψιν. ab ἐπισκέπτομαι, quod vide.
Ἐπισκηνόω, *in tabernaculo habito* : f. ώσω. p. ἐπεσκήνωκα. a. 1. ἐπεσκήνωσα. a. 1. ſub. ἐπισκηνώσω, ης, η· ex ἐπὶ & σκηνὴ, *tabernaculum*.
Ἐπισκήπτειν, *cum impetu deferri, accuſare, obteſtari*. Th. σκήπτω *cum impetu cado*.
Ἐπισκιάζειν, *obumbrare*. Th. σκιὰ, *umbra*.
Ἐπισκοπα, *ut ſcopum aſſequaris* : adv. quod à σκοπὸς, *ſcopus*. Th. σκέπτομαι, *circumſpicio*.
Ἐπισκόπει, *conſidera*, præſ. imperat. act. ab
Ἐπισκοπέω, *viſitationi vaco, proſpicio* : f. ήσω p. ἐπεσκόπηκα· ex ἐπὶ & σκοπέω, *contemplor, video*. Th. σκέπτομαι. f. ψομαι, *circumſpicio, video* : p. ἔσκεμμαι.
Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, *viſitatio* : ab eod. th.
Ἐπίσκοπος, ε, ὁ, EPISCOPUS, *inſpector, præſes* : ab ἐπέσκοπα, præt. m. verbi ἐπισκέπτομαι, *circumſpicio*, quod vide.
Ἐπισκοτίζω, *obtenebro*. Th. σκότος, *tenebræ*.
Ἐπισκύζωνται, *indignentur*, 3. pl. ſub. m. verbi ἐπισκύζομαι· ex ἐπὶ & σκύζομαι, *irritor* : quod à κύων, κυνὸς, *canis*.
Ἐπισκυθίζειν, *Scytharum more largiùs potare* : a. 1. imperat. act. ἐπισκύθισον. a. 1. inf. act. ἐπισκυθίσαι. Th. Σκύθης, ε, ὁ, *Scytha*.
Ἐπισκύνιον, ε, τὸ, *ſupercilium* : ex ἐπὶ & σκύνιον, *ſumma palpebra, cilium*.
Ἐπισκώπτω, *irrideo dicteriis*. Th. σκώπτω, *dicteriis utor* : f. ψω.
Ἐπισμῆ, Ion. pro ἐπισμᾷ, ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, *abſtergo, detergo*.
Ἐπισμυγερὴ, ῆς, ἡ, *ærumnoſa* : ab ἐπὶ & σμύχω, f. ξω, *vaſto, corrumpo*.
Ἐπισπάομαι, ῶμαι, *attraho* : ἐπισπάσθω, 3. ſing. præſ. imperat. m. f. άσομαι. a. 1. m. ἐπεσπασάμην, ω, ατο· ex ἐπὶ & σπάω, *traho*.
Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ, *cardines oſtii* : à præced.
Ἐπίσπαστρον, ε, τὸ, *laqueus, funis* ; *tentorium velum* quo aliquid ἐπισπᾶται, id eſt, *attrahitur* : ab ἐπισπάομαι, quod vide.
Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, *libatio*. Th. σπένδω, *libo* : f. σπείσω.
Ἐπισπένδειν, *infundere, libare* : ab eod. them.
Ἐπισπερχὴς, *feſtinus*. Th. σπέρχω, *urgeo*.
Ἐπισπέρχω, *urgeo* : ab eod. th.
Ἐπισπεύδω, *propero, urgeo*. Th. σπεύδω, *feſtino*. f. σω.
Ἐπίσπη, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐπισπῶ, *abeo* : ab ἐπὶ & σπῶ, verbo Poët. pro ἕπω, *ſequor*.
Ἐπίσποιτο, *comitetur*, 3. ſing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπόμαι, pro ἕπομαι, vide σπεῖο, *ſequere* : hinc ἐπισπόμενος, part.
Ἐπισπορίη, ης, ἡ, *iterata ſatio* : ab ἐπὶ & σπείρω, *ſero* : f. ερῶ. p. m. ἔσπορα.
Ἐπισπώμενος, η, ον, *attractus*, præſ. part. m. ab ἐπισπάομαι, *attraho*. Th. σπάω, *traho*.
Ἐπίσσωτρα, nom. plur. ab ἐπίσσωτρον, ε, τὸ, *canthus*, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continua agitatione conteratur : ex ἐπὶ & σῶτρον, *lignum orbiculare rotæ*, quod à σείω, *agito*.
Ἐπίστα, Poët. & Dor. pro ἐπίστασαι, *ſcis, nôſti*. 2. ſing. præſ. ab ἐπίσταμαι, quod vide.
Ἐπισταθμος, ε, ὁ, *manſionum curator* : ex σταθμὸς, *ſtabulum, ſtatio*. Th. ἵστημι, *ſto*.
Ἐπισταθμεύω, *ſtativa habeo, diverſor* : à præced.
Ἐπισταθμεία, ας, ἡ, *diverſatio* : à priori.
Ἐπίσταμαι, σαι, ται, *peritus ſum, ſcio*, & in 1. plur. ἐπιστάμεθα, præſ. part. ἐπιστάμενος, η, ον, *ſciens* : imperf. ἠπιστάμην, σο, ατο. f. ἐπιστήσομαι· ex ἐπὶ & ἴσημι, vel ἴσημι, *ſcio*, facta Epentheſ. lit. τ.
Ἐπιστάμενος, *ſciens*, part. ſuperioris it.

item, *superstans* : vide ἐπίςαϑαι.

Ἐπιςαμένως, *scienter*, adv. ab ἐπίςαμαι, quod vide.

Ἐπιςάντες, *instantes*, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιςὰς, άντος, verbi ἐφίςημι, *insto*, f. ἐπιςήσω. p. ἐφέςηκα. a. 2. ἐπέςην. a. 2. sub. ἐπιςῶ · ex ἐπὶ & ἵςημι, *sto*.

Ἐπιςὰς, άντος, a. 2. part. vide ἐπιςάντες.

Ἐπίςασαι, 2. sing. præs. verbi ἐπίςαμαι, quod vide.

Ἐπιςάϑαι, Ion. pro ἐφίςαϑαι, *suprà stare*. Sic ἐπιςάμενος, Ion. pro ἐφιςάμενος, præs. part. pass. verbi ἐφίςημι, *insto*, quod vide. vel part. a. 2. m.

Ἐπιςασία, ας, ἡ, *inspectio*, *animadversio*, *curatio* : &

Ἐπίςασις, εως, ἡ, idem. Th. ἵςημι, *sto*.

Ἐπιςατέω, f. ήσω p. ηκα, *præsum*. ab

Ἐπιςάτης, ου, ὁ, *magister*, *præfectus* : ab ἐφίςημι, *præficio*. Th. ἵςημι, *sto*.

Ἐπίςατο, *noverat*. 3. sing. imperf. verbi ἐπίςαμαι, quod vide.

Ἐπιςατοῦντες, nom. pl. part. præs. verbi ἐπιςατέω, *præsum*, *præfectus sum* : ab ἐπὶ & ἵςημι, *sto*.

Ἐπιςέαται, Ion. pro ἐπίςανται, 3. pl. ab ἐπίςαμαι · quod vide.

Ἐπιςεῖλαι, *scribere*, a. 1. inf. act. ab

Ἐπιςέλλω, *mitto* : f. ἐπιςελῶ. p. ἐπέςαλκα. a. 1. ἐπέςειλα. p. m. ἐπέςολα · ex ἐπὶ & ςέλλω, *mitto*.

Ἐπιςεύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πιςεύω, *credo* : f. εύσω. quod à πίςις, *fides*. Th. πείϑω, *persuadeo*.

Ἐπιςεύϑη, *commissum erat*, 3. sing. a. 1. pass. ab eod. verbo.

Ἐπιςεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *coronatus* : ab

Ἐπιςέφω, *corono*. Th. ςέφω, *corono* : f. ψω.

Ἐπιςέωνται, *sciant*, Ion. pro ἐπίςωνται · vide ἐπίςαμαι.

Ἐπίςῃ, *scis*, Att. pro ἐπίςασαι, 2. sing. præs. ind. ab ἐπίςαμαι, quod vide.

Ἐπίςηϑι, ήτω, *insta*, a. 2. imperat. ab ἐφίςημι, *insto*, quod vide, vel ἐπιςάντες.

Ἐπιςήμαις, dat. pl. ab

Ἐπιςήμη, ης, ἡ, *scientia*, *peritia*, *ars* : ab ἐπίςαμαι, *scio*. Th. ἵςημι, idem.

Ἐπιςήμων, ονος, ὁ, ἡ, *scientia præditus* : ab eod. verbo, & th.

Ἐπιςῆναι, *instare*, a. 2. inf. ab ἐφίςημι, *supersto*, *incumbo*. Th. ἵςημι, *sto*.

Ἐπιςηρίζω, *confirmo* : f. ίξω, & ιῶ. Att. p. ἐπεςήριχα. a. 1. ἐπεςήριξα, ex ἐπὶ & ςηρίζω, *firmiter statuo*.

Ἐπιςήσῃ, *scies*, 2. sing. f. 1. m. ab ἐπίςαμαι, quod vide.

Ἐπίςιον, Ion. pro ἐφέςιον *domicilium* : &

Ἐπίςιος, Ion. pro ἐφέςιος *domesticus*, *incola* : ab ἐπὶ & ἑςία, *focus*, *lar*.

Ἐπιςοβέεσκε, Ion. pro ἐπεςόβεεν, seu ἐπεςόβει, imperf. act. verbi ἐπιςοβέω, pro ἐπιςομίζω, *irrideo*, *contumelia afficio* : ex ἐπὶ & ςόμα, ος.

Ἐπιςολάδην, adv. *ornatè*, *succinctè* : ex ἐπὶ & ςέλλω, *mitto* ; item *orno* : f. ςελῶ. p. ἔςαλκα. a. 1. ἔςειλα. p. m. ἔςολα.

Ἐπιςολὴ, ῆς, ἡ, *EPISTOLA*. ab ejusd. verbi præt. m.

Ἐπιςολικὸς, οῦ, *epistolaris*, à præced.

Ἐπιςομίζω, *os obturo* : f. ίσω. p. ἐπεςόμικα · ex ἐπὶ & ςόμα, *os*, *oris*.

Ἐπιςόμιον, ου, τὸ, *EPISTOMIUM* : ab eod. them.

Ἐπιςρατεύω, *expeditionem suscipio adversus* : ex ἐπὶ & ςρατεύω, *exercitum educo*. Th. ςρατὸς, *exercitus*.

Ἐπιςρατηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιςρατεία, *militaris expeditio adversus aliquem* : à præced. verbo.

Ἐπιςραφεὶς, εῖσα, ὲν, in gen. ἐπιςραφέντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιςρέφω, *converto*. Th. ςρέφω, *verto* : f. ψω. p. ἔςρεφα. a. 2. ἔςραφον. p. m. ἔςροφα.

Ἐπίςρεφε, præs. imperat. act. &

Ἐπιςρέφεται, 3. sing. præs. pass. ab ἐπιςρέφω, quod vide.

Ἐπιςρεφέως, Ion. & Poët. *accuratè*, *fraudulenter* : ab

Ἐπιςρέφω, *converto* : f. ψω. p. ἐπέςρεφα. a. 1. ἐπέςρεψα. a. 1. imperat. ἐπίςρεψον, άτω. a. 1. sub. ἐπιςρέψω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐπιςρέψαι. a. 1. part. act. ἐπιςρέψας, αντος. a. 2. pass. ἐπεςράφην, ης, η, *converti me* : a. 2. imperat. pass. ἐπιςράφηϑι, ήτω. a. 2. sub. ἐπιςραφῶ. a. 2. part. pass. ἐπιςραφεὶς, έντος. p. m. ἐπέςροφα. Th. ςρέφω, *verto*.

Ἐπιςρέψαι, a. 1. inf. act. ab ἐπιςρέφω, *converto*, quod vide.

Ἐπιςρέψαντα, *advertentem*, acc. sing. a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ἐπιςροφάδην, adv. *huc illuc se convertendo*, *fortiter* : &

Ἐπιςροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio* : à præt. m. ἐπέςροφα. verbi ἐπιςρέφω, quod vide.

Ἐπίςροφος, ου, ὁ, ἡ, *qui versatur inter* ; item *flexuosus* : à præced.

Ἐπιςρώννυμι, *insterno* : ex ἐπὶ & ςρώννυμι, *sterno* : f. ςρώσω. a. 1. ἔςρωσα. Th. ςορέω, *sterno*.

Ἐπίςω, *sciebas*, per contract. pro ἐπίςασο, Ion. ex ἐπίςασο, 2. sing. imperf. ἐπιςάμην, σο. ab ἐπίςαμαι, *scio*. Them. ἵςημι, *scio*.

Ἐπιςώσαντο, *pacti sunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi πιςόω, *fidem exigo*, quod à πίςις, *fides*. Th. πείϑω, *persuadeo*.

Ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἐπισυνάγω, *congrego*, *cogo* : f. ἐπισυνάξω. p. ἐπισυνῆχα. a. 1. ἐπισυνῆξα. a. 1. inf. ἐπισυνάξαι. a. 2. act. ἐπισυνήγαγον. a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν perf. pass. ἐπισυνῆγμαι. perf. part. pass. ἐπισυνηγμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐπισυνήχϑην. a. 1. part. pass. ἐπισυναχϑεὶς, εῖσα, έν. Ex ἐπὶ, σὺν & ἄγω, *ago*.

Ἐπισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, *congregatio* : à præc.

Ἐπισυνάπτω, *coagmento, conjungo*: ex ἐπὶ & συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, *necto*.

Ἐπισυναχθεισῶν, gen.pl.f.g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, *cogo*, quod vide.

Ἐπισυνηγμένη, perf. part. pass. f. g. ab eod. th.

Ἐπισυνίσταμαι, *conspiro, insurgo in aliquem*: Vide ἐπισύστασις.

Ἐπισυντρέχω, *simul occurro*: ex ἐπὶ, σὺν & τρέχω, *curro*: f. θρέξω. a.2. ἔδραμον. p.m. δέδρομα.

Ἐπισύρω, *traho post me*; item *ambage verborum, rem de qua agitur, implicare, neque cardinem causæ attingere*. Them. σύρω, *traho*.

Ἐπισύστασις, εως, ἡ, *coitio, agmen*: ex ἐπὶ & συνίστημι, *conflo, ad defectionem sollicito*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπισφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, *periculosus, lubricus*: ex ἐπὶ & σφάλλω, *supplanto*.

Ἐπισφύριον, ου, τὸ, *fibula ocreæ*: ex ἐπὶ, *supra*, & σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφύρα, *malleus*.

Ἐπίσχε, *cohibe*, præs. imperat. act. ab ἐπίσχω, quod ab ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.

Ἐπισχέειν, Ion. pro ἐπισχεῖν, a. 2. inf. vide in ἐπέχω.

Ἐπίσχεο, Ion. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. m. ἐπίσχες, a. 2. imperat. act. ἐπισχόμενος, a. 2. part. m. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. verbo & them.

Ἐπισχερὼ, adv. *deinceps, ordine*: q. ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, *inhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐπισχόμενος, *tenens*, a. 2. part. m. Vide ἐπέχω.

Ἐπισχύω, *invalesco, magis ac magis urgeo*: imperf. ἐπίσχυον, ες, ε. f. ύσω. p. ἐπίσχυκα. a.1. ἐπίσχυσα. Ex ἐπὶ & ἰσχύω, *valeo*. Th. ἰσχὺς, *robur*.

Ἐπισχὼν, *adhibens*, a. 2. part. act. ab ἐπέχω. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a.2. ἔσχον. imperf. εἶχον.

Ἐπισωρεύω, *coacervo*: f. εύσω. p. ἐπισεσώρευκα. Ex ἐπὶ & σωρεύω, *cumulo*. Th. σωρὸς, *acervus*.

Ἐπιταγὴ, ῆς, ἡ, *imperium, præceptum*: ab ἐπιτάσσω, *impero*, quod vide.

Ἐπιτάγμα, ατος, τὸ, *subsidiaria cohors*; item *mandatum*: ab eod.

Ἐπιτάδες, Ion. pro ἐπίτηδες, adv. ab ἐπιτήδης, *idoneus*.

Ἐπιτακτὸς, *imperatus*: ab ἐπιτάσσω, quod vide.

Ἐπιτάμνειν, Ion. pro ἐπιτέμνειν, *incidere*. Th. τέμνω, *seco*.

Ἐπίταξις, εως, ἡ, *imperatum, jussum*: ab ἐπιτάσσω, quod vide.

Ἐπιταράττω, *interturbo, interpello*. Th. ταράττω, -σσω, *turbo*: f. ξω.

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, *adjutor*, pro ἐπιῤῥό-θος, idem: ex ἐπὶ & ῥόθος, *undarum strepitus*.

Ἐπιτάσσω, vel -ττω, *colloco, impero*: f. ξω. præs. part. ἐπιτάσσων, οντος. ex ἐπὶ & τάσσω, *ordino*: f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα. p. m. τέταγα, unde ἐπιταγὴ, supra.

Ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἡ, *funebris*: ex ἐπὶ & θάπτω, *sepelio*: a. 2. ἐτάφον.

Ἐπιταχύνω, *accelero*: à ταχύνω, idem: f. υνῶ. Th. ταχὺς, *celer*.

Ἐπιτεῖλαι, a.1.inf.act. &

Ἐπιτείλας, *qui jussit*, a.1.part.act. &

Ἐπίτειλον, a.1.imperat.act. ab ἐπιτέλλω, *mando, jubeo*. Th. τέλλω, inus.

Ἐπιτείνω, *intendo*: ex ἐπὶ & τείνω, *tendo*: f. νῶ. p. τέτακα.

Ἐπιτειχίζω, *muro cingo, excitato muro oppugno*: ex ἐπὶ & τειχίζω, *murum struo*: f. ίσω. Th. τεῖχος, *murus*.

Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, *propugnaculum adversus aliquem*: à præced.

Ἐπιτελεσθέντα, acc. sing.a.1. part.pass.à perf. pass. ἐπιτετέλεσμαι. a. 1. pass. ἐπιτελέσθην. ab

Ἐπιτελέω, ῶ, έσω, έσε, *perago, exsequor*: f. έσω. a.1. ἐπετέλεσα, *absolvi*: ex ἐπὶ & τέλος, *finis*.

Ἐπιτελὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, *absolutus, perfectus*: Vide ἐπιτελέω.

Ἐπιτέλλεο, Ion. pro ἐπιτέλλου, præs.imperat. pass. ab

Ἐπιτέλλομαι, ῃ, εται, *exorior*: & Poët. pro ἐντέλλομαι, *impero*: hinc ἐπιτελλομενάων, *exorientium*, gen.pl.Æol.part.præs. f.g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω, inus.

Ἐπίτεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, *partui vicina*: ex ἐπὶ & τίκτω, *pario*: f.τέξομαι.p.m. τέτοκα.

Ἐπιτερπέστερον, *jucundius* compar. ab

Ἐπιτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, *jucundus*. Th. τέρπω, *delecto*: f. ψω.

Ἐπιτέρπομαι, *oblector*: ex ἐπὶ & τέρπω, *delecto*: f. ψω.

Ἐπιτερπόμενος. præs. præcedentis part.

Ἐπιτέταται, 3.sing.perf.pass. ab ἐπιτείνω, *intendo, contendo*: f. νῶ. p. ἐπιτέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐπιτέτραπται, *commissum est*, 3. sing. perf. pass. &

Ἐπιτετράφαται, Ion. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3.pl.perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, *committo curæ alicujus*. Th. τρέπω, *verto*: f. ψω. p. φα. p. m. τέτροπα.

Ἐπιτήδεια, & Ion. ἐπιτήδεα, *apta*, nom.pl. n. g. ab

Ἐπιτήδειος, ου, *idoneus, commodus, opportunus*. Th. ἐπιτήδης, idem.

Ἐπίτηδες, Ion. adv. *de industria*: ab ἐπιτήδης, *aptus*.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, *studium, institutum*: ab

Ἐπιτηδεύω, εις, ει, *data opera aliquid facio*; operam

operam do: f. εύσω. a. 1. ἐπιτήδευσα quod &

Ἐπιτηδέως, *accuratè*, Ion. pro ἐπιτηδείως ex ἐπιτήδειος, *aptus*: ab

ΕΠΙΤΗΔΗΣ, έος, ὁ, ἡ, *idoneus*, *aptus*.

Ἐπιτήκειν, *liquefactum infundere*. Th. τήκω, *liquefacio*.

Ἐπιτηρέω, *conservo*. Th. τηρέω, *servo*. f. ήσω.

Ἐπιτηρήσας, a. 1. part. act. superioris verbi.

Ἐπιτιθέασι, Ion. pro ἐπιτιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. &

Ἐπιτίθει, pro ἐπιτίθετι, præs. imperat. à seq.

Ἐπιτίθημι, *impono*. ἐπιτίθει, præs. imperat. act. pro ἐπιτίθετι, quasi ab ἐπιτιθέω. f. ἐπιθήσω. p. ἐπιτέθεικα. a. 1. ἐπέθηκα. a. 2. ἐπίθην. a. 2 imperat. ἐπίθες, έτω. a. 1. pass. ἐπετέθην. a. 1. sub. pass. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ. f. m. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἐπεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐπιτιθῇς, ῇ, præs. sub. act. vide ἐπιτίθημι.

Ἐπιτιμᾷ, 3. sing. præs. ind. &

Ἐπιτιμᾷς, 2. sing. sub. præs. ab

Ἐπιτιμάω, -ῶ, *pretium augeo*, item *objurgo*, cum dat. imperf. ἐπετίμαον, ων. f. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα. a. 1. ἐπετίμησα. a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω. a. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι ex ἐπὶ & τιω, *honoro*.

Ἐπιτιμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act. præced. quod vide.

Ἐπιτιμήσεσι, dat. pl. ab

Ἐπιτίμησις, εως, ἡ, *increpatio*: &

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, *increpatio*: &

Ἐπιτίμιον, *mulcta*, *pœna*. ab ἐπιτιμάω, *increpo*. quod vide.

Ἐπιτιμῶνται, *reprehenduntur*, 3. pl. præs. pass. &

Ἐπιτιμῶντας, acc. pl. part. præs. ab eod. them.

Ἐπιτίτθιος, ε, idem ac ὑποτίτθιος, *lactens*. Th. τιτθὸς, *mamma*.

Ἐπιτοαυτὸ, vel divisim ἐπὶ τὸ αὐτὸ, adv. *eodem loco*, *simul*, *adhæc*. Them. αὐτὸς, ἡ, ὁ, *ipse*.

Ἐπίτοκος, ε, ὁ, ἡ, *partui propinqua*. Th. τίκτω, *pario*. p.m. τέτοκα.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐντολὴ, *mandatum*. Th. τέλλω, *mando*.

Ἐπιτολμᾶν, *sustinere*, præs. inf. act. ab

Ἐπιτολμάω, *audeo*. f. ήσω. Th. τόλμα, *audacia*.

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, *amputatio* EPITOME, *compendium*. Th. τέμνω, *seco*. p.m. τέτομα.

Ἐπιτοξάζομαι, *in aliquem arcum intendo*, ex ἐπὶ & τοξάζομαι, idem. Them. τόξον, *arcus*.

Ἐπιτόσαις, si codex sanus, part. a. 1. act. ab ἐπιπετόω, f. όσω, a. 1. ἐπεπέτοσα. a. 1. part. ἐπιπετόσας, Æol. & gem. σ. & per Sync. ἐπιτόσαις. vide πετῶν. Vel est a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιπο-

τίζω, f. ίσω. a. 1. part. ἐπιποτίσας, & Æol. & Poet. ἐπιποτίσσαις, & per Sync. ἐπιτίσσαις, ἐπιποτίζειν, *alicubi in aliquem incidere*, *eúmque nancisci*.

Ἐπιτρεπτέα, *permittendum*. verbale ab

Ἐπιτρέπω, *permitto*, *committo*. f. ψω. p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται. a. 2. pass. ἐπετράπην. p.m. ἐπιτέτροπα. Th. τρέπω, *verto*.

Ἐπίτρεψον, άτω, a. 1. imperat. act. præced.

Ἐπιτρέψοντι, *permittent*, Dor. pro ἐπιτρέψουσι, 3. pl. f. act. ἐπιτρέπω, quod vide.

Ἐπιτρίβω, *attero*, *affligo*. Th. τρίβω, *tero*. f. ψω. p. φα.

Ἐπίτριψις, εως, ἡ, expon. *fluctus*. Ps. 92. à præced.

Ἐπιτροπαίη βασιλήη, *regnum alicui commissum*, *ut eb eo administretur*, *quamdiu quis in ejus tutela manet*. ab ἐπιτρέπω, quod vide.

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, *procuratio*, *tutela*: à p.m. verbi ἐπιτρέπω.

Ἐπίτροπος, ε, ὁ, *procurator*, *tutor*, ab eod.

Ἐπιτροχάδην, adv. *succinctè*, *maturè*: à τροχάζω, *curro*, *festino*. Th. τρέχω, *curro*.

Ἐπιτυγχάνοις, 2. sing. præs. opt. act. ab

Ἐπιτυγχάνω, *assequor*. a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε, ex ἐπὶ & τυγχάνω, *adipiscor*. f. τεύξομαι. p. τέτυχα.

Ἐπιτυμβίδιος, ε, ὁ, ἡ, *cristata*. Epithet. quod alaudis cristatis tribuitur. ex ἐπὶ & τύμβος, *tumulus*. vel quod ut plurimum circa busta versantur, vel quod veluti τύμβον in capite, ferant.

Ἐπιτυχεῖν τινι, *incidere in aliquid*, & *invenire*. a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω, quod vide.

Ἐπιτυχὼν, όντος, *quilibet*, *vilis*, a. 2. part. act. ab eod.

Ἐπιφαίνω, & -ομαι, *appareo*. præs. imperat. ἐπίφαινε. f. ἐπιφανῶ. p. ἐπιπέφαγκα. a. 1. ἐπέφηνα. perf. pass. ἐπιπέφαμμαι, & Att. ἐπιπέφασμαι. a. 2. pass. ἐπεφάνην, ης, η, ex ἐπὶ & φαίνω, *ostendo*.

Ἐπιφᾶναι, a. 1. inf. præced. verbi.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, *apparentia superficies*: ab ἐπιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, *illustris*, quod &

Ἐπιφανεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐπιφαίνω, *appareo*, quod vide.

Ἐπιφανὴς, *illustris*. vide ἐπιφάνεια.

Ἐπιφαύω, *illucesco*. f. ἐπιφαύσω, & -ομαι à φαύω, Æol. pro φάω, *luceo*.

Ἐπιφέρεσσα, *afferens*, Dor. pro ἐπιφέρουσα, præs. part. f. g. ab

Ἐπιφέρω, εις, ει, *infero*, *objicio*. imperf. ἐπέφερον, ες, ε. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero*.

Ἐπιφημίζεσθαι, *male ominari*; quod à φημίζω, *divulgo*. Th. φημι, *dico*.

Ἐπιφθὰς, *præveniens*, a. 2. part. act. ex ἐπὶ & φθάνω. f. φθάσω, *prævenio*. p. ἔφθακα. a. 2. ἔφθην.

Ἐπίφθονος, ε, ὁ, ἡ, *invidiosus*.

Ἐπιφθυσδοῖσα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, *inspuo veneficarum more*. Th. πτύω, *spuo*.
Ἐπιφλέγω, *splendeo, refulgeo*: idem quod φλέγω, *incendo*; sed Metaphoricè, *illustro*.
Ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, *impetus, impressio*. Th. φέρω, *fero*.
Ἐπιφορέω, -ῶ, Ion. idem quod ἐπιφέρω, *infero*.
Ἐπιφορήματα, ων, τὰ, *bellaria*. à præced.
Ἐπίφορος, ου, ὁ, ἡ, *commodus, pronus*; item, *uterum ferens*. Th. φέρω, *fero*.
Ἐπιφράζομαι, *intelligo, considero*: ab ἐπιφράζω, *indico, moneo, dissero, declaro*. Th. φράζω, *dico*. a. 2. ἐφραδόν.
Ἐπίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *prudens*: ab ἐπὶ & φρὴν, *mens*.
Ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, *prudentia*: ab eod. th.
Ἐπιφροσύνῃσι, ejusd. dat. pl. Ion.
Ἐπιφυὰς, άδος, ἡ, *propago*: in pl. ἐπιφυάδες, &
Ἐπιφυέσθω, *accrescat, adhæreat*, 3. sing. imperat. præs. ab
Ἐπιφύομαι, *adnascor, accresco*. Them. φύω, *gigno*.
Ἐπιφὺς, ῦσα, ὺν, part. præs. act. ab ἐπίφυμι, *adnascor*. ab eod. th.
Ἐπιφωνέω, *acclamo*. imperf. ἐπεφώνεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. p. ἐπιπεφώνηκα. p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox*.
Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, *exclamatio*. à præced. verbo.
Ἐπιφώνησις, εως ἡ, *acclamatio*. dat. ἐπιφωνήσει, ab eod. verbo.
Ἐπιφώσκω, *illucesco*, imperf. ἐπέφωσκον. ες. ε. Th. φάω, *luceo*, unde φάος & contractè φῶς, *lux*.
Ἐπιχαίρω, *gaudeo*; item *insulto*. Th. χαίρω, *gaudeo*. f. χαιρήσομαι. a. 2. pass. ἐχάρην.
Ἐπιχαλάω, *laxo*. Th. χαλάω, idem: f. άσω.
Ἐπίχαλκος, ου, ὁ, ἡ, *æreus, æratus*. Th. χαλκὸς, *æs*.
Ἐπιχαράττω, *insculpo*. Th. χαράττω vel -ασσω, idem. f. ξω.
Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, *lubibrium, irrisio*, à χαρμα, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.
Ἐπιχείρει, *aggredere*, præs. imperat. ab
Ἐπιχειρέω, -ῶ, *aggredior*. imperf. ἐπεχείρεον, ουν, *conabar*. f. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα· ex ἐπὶ & χεὶρ, *manus*.
Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ *argumentum*: &
Ἐπιχείρησις, εως ἡ, idem: & *aggressio, conatus, conspiratio*: ab eod. verbo & th.
Ἐπιχειροτονέω *scisco, decerno, suffragia fero*: ex ἐπὶ, & χειροτονέω, idem, f. ήσω· quod à χεὶρ, *manus*, & Th. τείνω, *tendo*: f. τενῶ. p. ακα.
Ἐπιχέω, *infundo*: vide suprà ἐκχέω.
Ἐπιχθόνιοι, *terrestres, in terris versantes*: gen. pl. ἐπιχθονίων· dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, & in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις· ex ἐπὶ & χθὼν, *terra*.
Ἐπιχολώτατος, η, ον, *amarissimus, a, um*: à χολὴ, *bilis*.
Ἐπιχορηγέω, *suppedito, subministro*: f. ήσω. p. ἐπικεχορήγηκα. a. 1. ἐπεχορήγησα· ex ἐπὶ & χορηγὸς, *dux chori*: quod à χορὸς, *cœtus saltantium*, & ἄγω, *duco*.
Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, *suppeditatio*: ab iisdem.
Ἐπιχράω, *vehementi cum impetu adorior*: ex ἐπὶ & χράω, f. ήσω, p. ηκα, *commodo, invado furiosè*.
Ἐπιχρεώμενος, Ion. pro ἐπιχρώμενος, *familiaris, necessarius*: ex ἐπὶ & χράομαι, *utor*. Th. χράω, idem.
Ἐπιχρίω, *illino*: f. ίσω. p. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπέχρισα· ex ἐπὶ & χρίω, *ungo*.
Ἐπίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, *inauratus*. Th. χρυσὸς, *aurum*.
Ἐπιχώρια, *familiaria*, nom. pl. n. g. ab
Ἐπιχώριος, ου, ὁ, ἡ, *indigena, patrius*: ab ἐπὶ & χῶρος, *locus*.
Ἐπιψαύων, præs. part. ab ἐπιψαύω, *contingo*: quod à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.
Ἐπιψεκάζω, *irroro, instillo*: ex ἐπὶ & ψεκάζω, *roro, stillo*, quod à ψεκὰς, idem quod Th. ψακὰς, ἡ, *ros*.
Ἐπιψηφίζειν, τινὶ, *alicui suffragari*, à ψηφίζω. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.
Ἐπιὼν, όντος, *instans, insequens*, a. 2. part. ab ἔπειμι, *aggredior*. Th. εἶμι, *eo*.
Ἔπλάγην, *stupui*, de animi consternatione: sed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην. a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω, vel -ττω, *ferio*. f. ξω. a. 2. ἔπλαγον.
Ἐπλάγχθην, *aberravi*, pro ἐπλάχθην, ut quidam volunt. a. 1. ind. pass. verbi πλάζω, *errare facio*; f. πλάγξω. a. 2. ἔπλαγξα.
Ἐπλανᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πλανάομαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.
Ἔπλαξε, *finxit*, Dor. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. verbi πλάσσω, *fingo*: f. πλάσω
Ἔπλασ', pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. &
Ἐπλάσθην, a. 1. ind. pass. à πλάσσω, vel -ττω, *fingo, formo*: f. πλάσω. p. πέπλακα.
Ἔπλεε, *navigaret*, 3. sing. imperf. verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.
Ἔπλεν, per Sync. pro ἔπελεν, 3. sing. imperf. verbi πέλω. *sum*.
Ἔπλεο, *eras*, 2. sing. imperf. ab ἐπελόμην, ἐπέλου, Ion. ἐπέλεο, & per Sync. ἔπλεο, & ἔπλου, Dor. ἔπλευ. à πέλομαι, *sum*. Th. πέλω, *sum*.
Ἔπλεον, imperf. act. à πλέω, *navigo*; f. πλεύσω.
Ἐπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, *plus habeo, abundo*: f. άσω. Th. πολὺς, *multus*; comp. πλείων, & πλέον, *amplior*.
Ἔπλετ', pro ἔπλετο, & hoc per Sync. pro ἐπέλετο

ἐπέλετο, 3. sing. imperf. à πέλομαι, *sum*. vid. ἔπλεο.

Ἔπλευ, Dor. Sync. pro ἐπέλευ, vide ἔπλεο.

Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. act. *navigavimus*, à πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Ἐπλήγην, *cæsus sum*, a. 2. pass. ind. verbi πλήσσω, vel ττω, *ferio*: f. ξω. a. 2. ἔπλαγον, vide ἐπλάγην

Ἐπλήσθην, a. 1. ind. pass. à πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω. perf. pass. πέπλησμαι. Th. πλέ@, *plenus*.

Ἐπληθύνθην, *crevi*, a. 1. ind. pass. à πληθύνω, *multiplico*, *cresco*: f. υνῶ. p. πεπλήθυκα. a. 1. ἐπλήθυνα. perf. pass. πεπλήθυμμαι. a. 1. opt. pass. πληθυνθείην. à πλήθω, *impleo*: ab eod. th.

Ἔπληντο, *impleverant*, pro ἐπέπληντο. 3. pl. plusq. p. pass. verbi πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω. Alii malunt esse imperf. pass. verbi πλῆμι, *impleo*. imperf. ἐπλήμην, σο, το, *implebat*. Th. πλέ@, *plenus*.

Ἔπληξε, *stupefecit*, a. 1. ind. act. à πλήττω, vel σσω. f. ξω. a. 2. ἔπλαγον. a. 1. ἔπληξα.

Ἐπληρώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi πληρόω, *impleo*: &

Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo*: f. ήσω. p. πέπληκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέ@, *plenus*.

Ἐπλήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo & th.

Ἔπλητο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi πλῆμι vel plusq. p. per Sync. pro ἐπέπλητο, à πλήθω, *impleo*. Th. πλέ@, *plenus*.

Ἐπλούτησα, ας, ε, *dives evasi*, a. 1. ind. act. à πλουτέω, f. ήσω. p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτ@, *divitiæ*.

Ἔπνευσα, *spiravi*, a. 1. ind. act. à πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Ἔπνιγε, 3. sing. imperf. act. &

Ἐπνίγη, *suffocatus est*, 3. sing. a. 2. pass. à πνίγω, *suffoco*: f. ξω. p. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον.

Ἐπνιώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. tanquam, à πνιόω, idem cum πνέω, *flo*, *spiro*: f. πνεύσω.

Ἐπόδια, ων, τὸ, Ion. pro ἐφόδια, *viaticum*, *commeatus*: &

Ἐποδιάζειν, Ion. pro ἐφοδιάζειν, *viaticum alicui præbere*: ex ἐπὶ & ὁδὸς, *via*.

Ἐποδύρομαι, *defleo*: ab ὀδύρομαι. f. ῦμαι, *ploro*.

Ἐπόθεσα, ας, ε, *desideravi*, dicitur & ἐπόθησα, ας, &

Ἐπόθησεν, 3. sing. a. 1. act. à ποθέω, *desidero*, *amo*: f. ήσω. Th. πόθ@, *desiderium*.

Ἐποίει, 3 sing. imperf. &

Ἐποίησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*: f. ήσω.

Ἐποικοδομέω, *ædifico*, *superstruo*: & inde

Ἐποικοδομηθέντες, *ædificati*, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἐπὶ & οἰκοδομέω, *ædifico*: f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. a. 1. pass. ᾠκοδομήθην, ab οἶκ@, *domus*, & δέμω, *struo*. præt. m. δέδομα.

Ἔποικ@, ου, ὁ, ἡ, *advena*. Th. οἶκ@, *domus*.

Ἐποίμανε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*, quod vide.

Ἐποῖσαι, *intulisse*: a. 1. inf. act. &

Ἐποίσει, *inferet*, f. 1. act. &

Ἐποισθήσεται, 3 sing. f. 1 pass. &

Ἐποιστέον, verbale, *inferendum*: ab ἐπιφέρω, *infero*: f. ἐποίσω ab inusit. ἐποίω. Th. φέρω, *fero*.

Ἐποίχεο, *accede*, Ion. pro ἐποίχου, præs. imperat. m. ab

Ἐποίχομαι, *eo adversum*, *adeo*, *irruo*: imperf. ἐπῳχόμην, ου, ετο. f. ήσομαι. p. ἐπῴχημαι ex ἐπὶ & οἴχομαι, *abeo*.

Ἐποιχόμεν@, præs. part. præced. verbi.

Ἐποκέλλω, *impingo*, *illido*: f. ἐποκελῶ. a. 1. ἐπώκειλα. p. ἐπώκελκα. ex ἐπὶ & ὀκέλλω, idem quod κέλλω, *appello*, *applico*.

Ἐποκίξατο, vide in ποκίξατο.

Ἐπολιτεύοντο, 3. pl. imperf. pass. à πολιτεύομαι, *administro*: f. εύσομαι. Th. πόλις, *urbs*.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, *imbrium copia*. Th. ὄμβρ@, *imber*.

Ἕπομαι, *sequor*: f. ἕψομαι. imperf. vel a. 2. m. εἱπόμην. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἑπόμεν@, η, ον, præs. part. præced. verbi.

Ἐπόμνυθι, *jura*, præs. imperat. act. ab

Ἐπόμνυμι, *juro*. f. ἐπομόσω. p. ἐπώμοκα. a. 1. ἐπώμοσα, ex ἐπὶ & ὄμνυμι, seu ὀμνύω, *juro*: f. ὀμόσω.

Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act. &

Ἐπομόσσῃ, Poet. pro ἐπομόσῃ, *juraverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπόμνυμι, quod vide.

Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, *umbo clypei*: ex ἐπὶ & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Ἐπόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, *elaborarunt*, 3. pl. a. 1. act. &

Ἐπόνει, 3. sing. imperf. act. à πονέω, *laboro*: f. ήσω. p. πεπόνηκα, quod à πόν@, *labor*. Them. πένομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.

Ἐπονειδίζω, *probro afficio*: f. ίσω. p. ἐπωνείδικα ex ἐπὶ & ὄνειδ@, *probrum*.

Ἐπονείδιστ@, ου, ὁ, ἡ, *probrosus*: à præced. quod vide.

Ἐπονήθην, ης, η, *laboravi*, a. 1. ind. pass. à πονέω, *laboro*. f. ήσω. Th. πένομαι, *facio*.

Ἐπονηρεύοντο, *malitiose faciebant*: 3. pl. imperf. pass. verbi πονηρεύομαι, quod vide.

Ἐπονομάζω, *cognomino*, *nuncupo*; *nominatim consecro*: fut. σω. p. ἐπωνόμακα. præs. pass. ἐπονομάζομαι, ῃ, εται, *cognominor*:

minor: ex ἐπὶ & ὄνομα, *nomen*.

Ἐπόνουν, *laborabant*, 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, *laboro*. f. ήσω.

Ἕπονται, *sequuntur*, 3.pl.præf. ἕποντο, *sequebantur*, pro εἵποντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω.

Ἐποπτεύω, *inspecto*. f. εύσω. p. ἐπώπτευκα. a. 1. ἐπώπτευσα· quod ex ἐπὶ & ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, *testis oculatus*, *inspector*, *præses*: ab eod. th.

Ἐπόπτομαι, *inspicio*, *viso*. f. ψομαι. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ἐπορᾶν, Ion. pro ἐφορᾶν, *inspicere*, præf. inf. ab ὁράω, *video*.

Ἐπορέγομαι, *portenta manu capto*: ex ἐπὶ & ὀρέγομαι, seu ὀρέγνυμι, *porrigo*, *extendo*. f. ξω.

Ἐπορεξάμενος, *porrectus*, ejusdem, a. 1. part. m.

Ἐπορεύετο, 3. sing. & ἐπορευόμεθα, 1. plur. imperf. verbi πορεύομαι, *proficiscor*: ἐπορεύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. Them. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα. inde πόρος, *transitus*, &c.

Ἐπορεύθησαν, Vide in ἐπορεύετο.

Ἐπόρθουν, imperf. act. verbi πορθέω, *vasto*. imperf. ἐπόρθεον, ουν, f. ήσω. p. πεπόρθηκα. quod à πέρθω, *diruo*. f. πέρσω. a. 2. ἔπραθον. præt. m. πέπορθα.

Ἐπορίσαντο, 3.pl.a.1. m. verbi πορίζω, *præbeo*, *viam aperio*, *paro*. f. ίσω. Th. πείρω, *transeo*.

Ἐπορμέειν, εῖν, Ion. pro ἐφορμεῖν, *in statione stare*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Ἐπορνύμενος, *irruens*, præf. part. ab ἐπόρνυμαι. ex ἐπὶ & ὄρνυμι, idem cum ὄρω, *excito*. f. ὀρῶ. p. ὦρκα.

Ἐπόρουσε, *irruit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπορούω, *irruo*, f. σω. Th. ὄρω, *concito*. f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Ἔπορσον, *incita*, a. 1. imperat. act. ab

Ἐπόρω, *concito adversus*. Th. ὄρω, *concito*. f. ὀρῶ. Æol. ὄρσω.

Ἐπορωρέχατο, vide ἐπωρωρέχατο.

Ἔπος, εος, τὸ, *verbum*, *carmen*, *oraculum*: ab ἔπω, *dico*.

Ἐποτᾶτο, *volabat*, 3. sing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, *volo*, *as*.

Ἐποτίσατε, 3. pl. a. 1. act. verbi ποτίζω *potum do*, *rigo*. f. ίσω, p. πεπότικα. a. 1. pass. ἐποτίσθην. Th. πίνω, *bibo*. a. 2. ἔπιον. p. πέπωκα.

Ἐποτρύνω, *instigo*: ab ἐπὶ & ὀτρύνω, *incito*. f. υνῶ. p. ὤτρυγκα.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ, ἡ, *cœlestis*: ἐπουράνια, ων, τὰ, scil. δώματα, *cœlum*: ex ἐπὶ & οὐρανός, *cœlum*.

Ἐποφείλω, *insuper debeo*. 1. pl. ἐποφείλομεν· ex ἐπὶ & ὀφείλω, *debeo*. f. ὀφειλήσω.

Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, *retentio*, *remora*; *EPOCHA*, *status cœli positusque siderum*, apud Math. item, *retentio assensus*, apud Philos. ab ἐπέχω, *inhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐπόψιος, ου, ὁ, ἡ, *spectabilis*: &

Ἔποψις, εως, ἡ, *aspectus*: ab ὄπτομαι, *video*, f. ὄψομαι.

Ἐπεπόρδειν, Ion. pro ἐπεπόρδειν, plusq. p. m. verbi πέρδω, *pedo*. f. 2. παρδῶ. a. 2. ἔπαρδον. f. 2. pass. παρδήσομαι. p. m. πέπορδα, *pepedi*.

Ἐπράθην, *venditus sum*, a. 1. ind. pass. à πιπράσκω, *vendo*, factum à πράσω, per Syncop. pro περάω. f. περάσω. p. πέπρακα. perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo*.

Ἔπραθον, ες, ε, per Poët. Metath. pro ἔπαρθον, *populatus sum*, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto*. f. 2. περθῶ. p. m. πέπορθα. a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπαρθόμην.

Ἔπραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. m. verbi πράσσω, vel -ττω, *facio*. f. ξω. p. χα.

Ἔπρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, *vendo*. vide ἐπράθην.

Ἐπράχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πράσσω, *facio*. f. ξω.

Ἔπρεσε, pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, *incendo*. f. σω.

Ἔπρηξα, *feci*, a. 1. Ion. pro ἔπραξα, quod vide.

Ἔπρησε, *incendit*, a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Ἐπρήσθην, *concrematus sum*, a. 1. pass. à πρήθω, *incendo*. f. πρήσω. p. πέπρηκα. perf. pass. πέπρησμαι.

Ἐπρησσόμην, *conficiebar*, Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. pass. verbi πράσσω, *facio*. f. ξω.

Ἐπρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, *factus sum*, a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ἐπριάμην, *emi*, imperf. verbi πρίαμαι, *emo*: vel est a. 1. m. ἐπριασάμην, & per Sync. ἐπριάμην.

Ἐπρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω vel πρίζω, *disseco*: f. πρίσω. p. πέπρικα. a. 1. ἔπρισα. perf. pass. πέπρισμαι. a. 1. pass. ἐπρίσθην.

Ἐπρίω, *emisti*, 2 sing. imperf. pro ἐπρίασο, Ion. ἐπρίαο, & Crasi ἐπρίω, ab ἐπριάμην, quod vide.

Ἔπρησεν, pro ἐπεράτωσεν, 3. sing. a. 1. act. per per Sync. ut πεπραμένος, per Sync. pro πεπερατωμένος, tanq. ex περάω, pro περατόω, *finio*, *termino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus*.

Ἑπτά, οἱ, αἱ, τὰ, *SEPTEM*: inde ἑπτάκις, *septies*. ἕβδομος, ου, *septimus*. ἑβδομὰς, άδος, ἡ, *numerus septenarius*, *HEBDOMADA*.

Ἑπταβόειος, ου, ὁ, ἡ, *ex septem bubulis pellibus factus*: ex ἑπτὰ, *septem*, & βοῦς, *bos*.

Ἑπτάγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, *septilinguis*. Sic Pind. Apollonis citharam vocat, ob septem

ptem chordarum sonos: nam singulæ proprium edunt sonum: ab ἑπτὰ & γλῶσσα, *lingua*.

Ε'πταέτης, & -ετὴς, ἐ(ος), ὁ, ἡ, *septennis*: ἑπταέτες, adverb. *septennium*: ab ἑπτὰ, *septem*, & ἔτ(ος), *annus*.

Ε'πτάκις, *septies*, adv. ab ἑπτὰ, *septem*.

Ε'πτάκτυπ(ος), ου, ὁ, ἡ, *septisonus*: Epith. citharæ septem sonos edentis: ab ἑπτὰ & κλύπ(ος), *sonitus*. Th. τύπτω, *pulso*.

Ε'πτάμην, & in 3. sing. ἔπτατο, a. 2. m. verbi ἵπταμαι, *volo, as*: f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. part. m. πτάμεν(ος). a. 2. inf. πτάσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπτηνάμην, a. 1. m. Sunt qui velint esse imperf. pass. ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod à πτῆμι. a. 2. ἔπτην, unde a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.

Ε'πτάμην(ος), ου, ὁ, ἡ, *septimestris*: τὸ ἑπτάμηνον, (sc. ἔμβρυον) *partus septimestris*. Th. μὴν, -νὸς, *mensis*.

Ε'πτυξαν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. pl. a. 1. act. à πτήσσω, f. ξω, *præ metu trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Ε'πταπλάσι(ος), ου, &

Ε'πταπλασίων, ον(ος), ὁ, ἡ, *septuplus*: &

Ε'πταπλασίως, adv. *septuplò*: ab ἑπτὰ, *septem*, & πλάσι(ος), terminatio numeralis.

Ε'πταπόδην, *septempedalem*, acc. sing. ab

Ε'πταπόδης, ε(ος), ὁ, ἡ, *septempedalis*: ex ἑπτὰ, *septem*, & πῦς, ποδὸς, *pes*.

Ε'πτάπορ(ος), propr. nom. fluvii: q. *habens septem vias*: à πόρ(ος), *transitus*, quod à πείρω, *transeo*.

Ε'πτάπυλ(ος), ου, & Ion. -οιο, ὁ, ἡ, *septem portas habens*, Thebarum epith. ex ἑπτὰ, *septem*, & πύλη, *porta*.

Ε'πταρον, a. 2 ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, *sternuto*.

Ε'πταχα, & -χῆ, adv. *septempliciter*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

Ε'πτέρνικα, ας, ε, perf. act. *supplantavi*: verbi πτερνάω· vel lege d. ἐπτέρνικα, perf. à πτερνίζω, *supplanto*. Them. πτέρνα, *calx*, Gen. 27. 36.

Ε'πτερύγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi πτερύσσομαι, f. ξομαι, *alis latera ferio*. Th. πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.

Ε'πτην, ης, η, *volavi*, in 3. pl. ἔπτησαν, a. 2. verbi πτῆμι, seu ἵπτημι. Vide ἐπτάμην.

Ε'πτοίηται, 3. sing. perf. pass. verbi πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *terrefacio*, *attonitum reddo*; item *animo specto*, *attento*.

Ε'πτόμην, quidam dici tradunt pro ἐπτάμην, a. 2. m. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, *volo*, *as*.

Ε'πτωκὼς, Ion. pro πεπτωκὼς, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ε'πυδρ(ος), ου, ὁ, ἡ, Ion. pro ἔφυδρ(ος), *udus*. Them. ὕδωρ, *aqua*.

Ε'πυθόμην, ου, ετο, & in 3 pl. ἐπύθοντο, a. 2. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*: f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι.

Ε'πυνθάνετο, 3. sing. imperf. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*.

Ε'πύργωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, *turri munio*: f. ώσω. Th. πύργ(ος), *turris*.

Ε'ΠΩ, *dico*: inus. in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat:) a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët. ἔειπα, & ἔειπον. a. 1. imperat. εἶπον, άτω, & in 3. pl. εἰπάτωσαν. a. 2. imperat. εἰπέ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι, a. 2. sub. εἴπω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰπεῖν. a. 2. part. εἰπὼν, όντ(ος), & in f. g. εἰποῦσα, ης. Hinc ἔπ(ος), ε(ος), τὸ, *verbum*, *carmen*: εὐεπὴς, έ(ος), ὁ, ἡ, *facundus*, *disertus*: εὐέπεια, & εὐεπία, ας, ἡ, *facundia*.

Ε'ΠΩ, & ἕπομαι, *operor*, *sequor*: inde ἑπέτης, ου, ὁ, *pedissequus*.

Ε'πῳδὴ, ῆς, ἡ, & Poët. ἐπαοιδὴ, & -ία, EPODA, *incantamentum*: &

Ε'πῳδιον, ου, τὸ, *quod odæ accinitur*, *versiculum*: &

Ε'πῳδὸς, ῦ, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, *incantator*. Ab ἐπὶ & ᾠδὴ, *carmen*: quod à præt. m. verbi ἀείδω, *cano*.

Ε'πώκειλαν, *illiserunt*, 3. pl. a. 1. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω, *appello*, *moveo*, ὀκέλλω, idem.

Ε'πώλυ, *vendiderunt*, 3. pl. imperf. verbi πωλέω, *vendo*: f. ήσω.

Ε'πωνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ὀνόμασα.

Ε'πωνυμία, ας, ἡ, *cognomentum*: gen. pl. ἐπωνυμιῶν· ab ἐπὶ & ὄνομα, *nomen*.

Ε'πωνύμι(ος), α, ον, Poët. pro ἐπώνυμ(ος), *cognominis*: quod vide.

Ε'πώνυμ(ος), ου, ὁ, & ἐπώνυμον, ου, τὸ, *nomen è re impositum*: ex ἐπὶ & ὄνομα, *nomen*.

Ε'πώρα, *inspiciebat*, Ion. pro ἐφώρα, 3. sing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ὁράω, *video*.

Ε'πωρέχατο, Ion. pro ἐπωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. facta ex tertia sing. ἐπωρώρεκτο, inserto α, ante το, verbi ὀρέγω, *porrigo*, *extendo*: f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ε'πῶρσε, *concitavit*, 3. sing. a. 1. act. sic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, *excito*: f. Æol. ὄρσω. a. 1. ὦρσα. p. ὦρκα.

Ε'πωφέλιμ(ος), ου, *utilis*, dat. plur. ἐπωφελίμοισι· ab ἐπὶ & ὠφελέω, *juvo*, *prosum*.

Ε'πώχατο, *inclusi erant*, 3. pl plusq. p. pass. Ion. pro ἐπωγμένοι ἦσαν, facta ex tertia sing. ἐπῶκτο, inserto α, ante το, & tenui versa in aspiratam. ab οἴγω, *aperio*: f. ξω. p. ῷχα, perf. pass. ῷγμαι. plusq. p. ῴγμην, ξο, κτο.

Ε'πώχετο, 3. sing. imperf. vel ut alii volunt,

sunt, a. 2. m. verbi ἐποίχομαι, *irruo*, *adeo*. Th. οἴχομαι *abeo*: f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ε'ΡΑ, ας, ἡ, *TERRA*, & Angl. 𝔈𝔞𝔯𝔱𝔥: inde ἔνεροι, *mortui*: ἔνερθε, *infrà*, *inferius*.

Ε'ραζ', pro ἔραζε, adv. ad locum, *in terram*, *humi*: in prosa χαμαί. Th. ἔρα, *terra*.

Ε'ραίμαν, Dor. pro ἐραίμην, *optarim*, 1. sing. opt. ab ἔραμαι, *amo*, quod vide.

Ε'ραίσθη, 3. sing. a. 1. pass. à ῥαίω, *profligo*, *corrumpo*: f. σω. p. ἔρραικα.

Ε'ραμαι, σαι, ται, *amo*, *cupio*, *gestio*, Poët. pro ἐράω, f. άσω.

Ε'ρᾶν, *amare*, præs. inf. ab ἐράω, ῶ, άεις, ᾷς. *amo*: f. ἐράσω.

Ε'ρανίζω, f. ίσω, *collationem obtineo* seu *impetro*, *emendico*, *colligo*; *confero symbolam*, *contribuo*. Th. ἔρανος, *collecta*.

Ε'ραννῆς, *amœnæ*, gen. sing. f. g. ab

Ε'ραννὸς, ȣ, *amabilis*, *jucundus*: ab ἐράω, *amo*.

Ε'ΡΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, *collecta*, *collatitia cœna*: *collatio*, *beneficium*, *gratia*. Est verò etiam, ἔρανος, *pecunia*, *qua erogata*, *pauper amicus sublevatur*.

Ε'ρασδε, Dor. pro ἔραζε, adv. quod vide.

Ε'ράσθην, *amatus sum*, pro ἠράσθην, Ion. a. 1. pass. ἐράσθαι, Ion. pro ἐρᾶν· ab ἐράω, *amo*: f. άσω.

Ε'ρασίμολπος, ȣ, ὁ, ἡ, *amans carminis*, *cantus*: ab ἐράω, *amo*, & μολπὴ, *cantilena*. Th μέλπω, *cano*.

Ε'ράσμιος, ȣ, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*.

Ε'ρασιπλόκαμος, ȣ, ὁ, ἡ, *studiosus capillitii*: ab ἐράω, *amo*, & πλόκαμος, *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.

Ε'ρασσαι, *amas*, Poët. pro ἔρασαι, 2. sing. ab ἔραμαι, σαι, quod vide.

Ε'ράσσατο, *amavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, ut & ἐρασσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐράω, *amo*.

Ε'ραστὴς, ȣ, ὁ, *amator*: ab eod. th.

Ε'ραστος, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. *amabilis*.

Ε'ραστὸς, ȣ, *amabilis*: &

Ε'ρατεινὸς, ȣ, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*.

Ε'ρατὴ, ῆς, *amata*: ab

Ε'ρατὸς, ȣ, *amabilis*: ab eod. them.

Ε'ρατίζω, *amo*, *cupio*: f. ίσω. Th. ἐράω, idem.

Ε'ρατὼ, όος, ȣς, ἡ, *ERATO*, nomen mul. vel Musæ, ab ἐράω.

Ε'ρατῶν, gen. pl. ab ἐρατὸς, *amabilis*.

Ε'ΡΑ'Ω, *amo*, *appeto*: f. άσω. p. ἠράκα. ἔραμαι Poët. idem. Hinc ἐράσμιος, ἐραστὸς, & ἐρατὸς *amabilis*: ἔρως, *amor*: ἐρωτικὸς, *amatorius*. Est & ἐράω, *depleo*, *evacuo*.

Ε'ργ', pro ἔργα, *opera*, nom. pl. ab ἔργον, ȣ, τὸ, *opus*.

Ε'ργᾶ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. sing. f. m. nam sublato σ, ἐργάῃ, unde per Crasin ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ε'ργάζευ, pro ἐργάζȣ, Dor. præs. imperat. ab

Ε'ργάζομαι, *operor*, *laboro*, *lucror*: ἐργάζοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. imperf. εἰργαζόμην, ȣ, ετο. f. ἐργάσομαι. a. 1. m. εἰργασάμην, ω, ατο, (augetur enim recipiendo ι post ε.) perf. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Ε'ργαθον, Poët. pro εἴργαθον, imperf. Ion. ab ἐργάθω, idem quod εἴργω, *arceo*.

Ε'ργαλήϊον, Ion. pro ἐργαλεῖον, ȣ, τὸ, *instrumentum*: ab ἔργον, *opus*.

Ε'ργαξῆ, *operaberis*, Dor. pro ἐργάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ε'ργάσαιο, 2. sing. a. 1. m. opt. verbi ἐργάζομαι quod vide.

Ε'ργασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusdem verbi.

Ε'ργασία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, *opera*, *operatio*, *cultura*, *lucrum*, *quæstus*: ab ἔργον, ȣ, τὸ, *opus*.

Ε'ργάσιμος, ȣ, *confectus*, *elaboratus*, *cultus*: ab ἐργάζομαι, *operor*.

Ε'ργασμαι, Ion. pro εἴργασμαι, perf. pass. Hinc ἐργασμένος, Ion. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, quod vide

Ε'ργαστήριον, ȣ, τὸ, *officina*; *fornix*. Th. ἔργον, *opus*.

Ε'ργάτης, ȣ, ὁ, *operarius*, acc. pl. ἐργάτας· ab eod. them.

Ε'ργατίνης, ȣ, ὁ, Poët. pro ἐργάτης, quod vide.

Ε'ργάτις, ιδος, ἡ, *operatrix mercenaria*: ab ἔργον, *opus*.

Ε'ργάω, -ῶ, & -άομαι, ῶμαι, idem quod ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον *opus*.

Ε'ργει, *arcet*, 3. sing. præs. ab ἔργω, Ion. idem quod εἴργω, *arceo*, *repello*.

Ε'ρδματι, *operi*, *facinori*, dat. sing. per Metath. pro ῥέγματι· sic in dat. plur. ἐργμασι· à ῥέζω, f. ξω, *facio*; & per Metath. ἔρξω.

Ε'ργολαβεῖν, præs. inf. ab

Ε'ργολαβέω, f. ήσω, *opus faciendum suscipio*, *quæstum facio*: ab ἔργον, *opus*, & λαμβάνω, *capio*.

Ε'ργόμενος, *prohibitus*: Vide ἔργω.

Ε'ργομώκος, ȣ, ὁ, *illusor*, qui ἔργῳ μωκᾶται. Est & *adulator*: inde ἐργομωκία, *adulatio*.

Ε'ΡΓΟΝ, ȣ, τὸ, *opus*: hinc ἐργάζομαι, *operor*: ἐργασία, *operatio*: ἐργάτης, *operarius*: ἀργαλέος, *difficilis*: ἄεργος, ȣ, & ἀεργὴς, έος, ὁ, ἡ, & ἀργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *iners*, *piger*: γεωργὸς, ȣ, ὁ, *agricola*: δημιουργὸς, ὁ, ἡ, *publicus opifex*: ἐνεργὴς, έος, ὁ, ἡ, *efficax*: ἐνέργεια, ας, ἡ, *efficacia*: εὐεργετέω, *benefacio*: εὐεργέτης, *beneficus*: εὐεργεσία, *beneficentia*: λειτȣργὸς, *minister publicus*: λειτȣργέω, *munus publicum obeo*: λειτȣργία, *ministerium publicum*: πανȣ̃ργος, *vafer*. πρȣ̃ργȣ τι. *quod operæ pretium est*.

Ε'ργω, Poët. ἐέργω, *includo*. Th. εἴργω, idem.

Ε'ρδειν,

Ἔρδειν, *facere*, præſ. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω, *facio*.

Ἔρδεσκε, *perpetrabat*, pro ἦρδε, Ion. addito σκε, 3. ſing. imperf. ab ἔρδω, pro ῥέζω, *facio*.

Ἔρδον, imperf. Ion. ἔρδοντας, *facientes*, acc. pl. part præſ. ἔρδοντι, dat ſing. ab ἔρδων, οντος, præſ. part. ab

Ἔρδω, pro ῥέζω, *facio*.

Ἐρεβεννὴ νὺξ, *obſcura nox*: ab

Ἐρεβεννὸς, ȣ, *obſcurus*. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, *Erebus*.

Ἐρέβεσφιν, pro ἐρέβεοσφιν, gen. ſing. per Parag. Poët. ab ἔρεβος, *Erebus*.

Ἐρεβίνθινος, ȣ, *cicerinus*: ab

ἘΡΈΒΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *cicer*.

ἜΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, *EREBUS*, *orcus*, *inferi*: q. ab ἔρα, quia ſubterraneus, vel ab ἐρέφω, *tego*: ἐρεβόθεν, *ex Erebo*: ἐρεβεννὸς, *obſcurus*.

Ἐρεείνω, *interrogo*, imperf. ἐρέεινον, ες, ε, quod ἐρέω, ſeu εἴρω, *dico*.

Ἐρέθησιν, *irritat*, 3. ſing. præſ. ſub. per Parag. Ion. pro ἐρέθῃ· ab ἐρέθω, *laceſſo*, *irrito*.

Ἐρέθιζε, *irrites*, præſ. imperat. ἐρέθιζεν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præſ. inf. ἐρέθιζον, imperf. Ion. ab

Ἐρεθίζω, idem quod ἐρέθω, *irrito*.

Ἐρεθίσδεν, *irritare*, Dor. pro ἐρεθίζειν, vide in ἐρέθιζε.

Ἐρεθιστὴς, ȣ, ὁ, *protervus irritator*: ab

ἘΡΈΘΩ, *irrito*, *laceſſo*: hinc ἐρεθίζω, idem. ἐρέθισμα, τὸ, *irritamentum*: q. ab ἔρις, *lis*.

Ἐρεῖ, *dicit*, 3. ſing. ind. præſ. ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem. &

Ἐρεῖ, *dicet*, 3. f. ab εἴρω, f. ἐρῶ, *dico*.

ἘΡΕΊΔΩ, *figo*, *firmiter fulcio*, *innitor*: & pro ἀντερείδω, *reſiſto*: f. ἐρείσω, p. ἤρεικα, a. 1. ἤρεισα. a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν. perf. paſſ. ἤρεισμαι. hinc ἔρεισμα, ατος, τὸ, *fulcimentum*.

Ἐρεικτὸς, ἐρικτὸς & ἐρηκτὸς, ȣ, *confractus*, *freſus*, vel *fiſſus*: ab

ἘΡΕΊΚΩ, (& ἐρίκω,) *frango*, *contundo*: f. ξω.

Ἔρειο, *interroga*, præſ. imperat. Ion. & Poët. pro ἔρȣ, & adſcito ι, metri gratiâ verbi ἔρομαι, imperf. εἰρόμην. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρείομεν, *rogamus*, Poët. ectaſi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρειὸς, ȣ, Dor. pro ἐριστικὸς, *contentioſus*. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐρείπιον, ȣ, τὸ, *rudus*, in pl. *rudera*, παρεκπτώματα τῶν οἴκων, ab ἐρείπω, *everto*.

Ἐρειπομένης, gen. ſing. præſ. part. f. g. ab

ἘΡΕΊΠΩ, *everto*, *diruo*: f. ψω, p. φα. a. 2. ἤριπον hinc ἐρίπνη, ης, ἡ, *rupes*.

Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. & 3. ſing. f. 1. verbi εἴρω, *necto*, & *dico*: f. ἐρῶ

Ἐρείσατο, *hæſit*, 3. ſing. a. 1. m. ἤρεισε, 3. ſing. a. 1. act. Ion. verbi ἐρείδω, quod vide.

Ἔρεισμα, ατος, τὸ, *firmamentum*, *fulcimentum*, *columen*: à perf. paſſ. verbi ἐρείδω, *figo*.

Ἐρέτω, *dicat*, 3. ſing. imperat. præſ. verbi ἐρέω, *dico*: perf. εἴρηκα.

Ἐρεμνῆς, gen. ſing. ab

Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricoſus*, *obſcurus*, *niger*: pro ἐρεβεννός. Th. ἔρεβος, *Erebus*, *inferi*.

Ἔρεξα, ας, ε, *feci*, & in 3. pl. ἔρεξαν, a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω. & per Metath. ἔρξω. perf. ἔῤῥεχα.

Ἐρέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τȣ̃ ε, pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρέȣσα, *dictura*, f. 1. part. f. g. ab ἐρέω, *dicam*, per Dialyſin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, *dico*. Alii dici volunt in præſ. part. f. g. ab ἐρέω, *dico*.

ἘΡΈΠΤΩ, *edo*: Poët. *tego*, *orno*, *corono*: f. ψω. p. φα. hinc ἐρεπτόμενος, præſ. part. med.

Ἐρέριπτο, *projectus erat*, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. pro ἐῤῥίπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω, p. ἔῤῥιφα, Poët. ῥέριφα. ſic perf. paſſ. ἔῤῥιμμαι, Poët. ῥέριμμαι, pluſq. p. ἐρερίμμην, ψο. Sunt qui ἐρέριπτο, dici velint pro ἐρήριπτο, per reduplic. etiam Atticam, verbi ἐρείπω, *everto*.

Ἐρετμέμεναι, *remigare*, Dor. pro ἐρέσσειν, præſ. inf. ab

ἘΡΈΣΣΩ, vel ττω, *remigo*; & Metaph. *impello*: f. ξω, p. χα, hinc ἐρέτης, *remex*: ὑπηρέτης, *miniſter*, *famulus*: ὑπηρετέω, *miniſtro*, *inſervio*: ὑπηρέτημα, & ὑπηρέτησις, *miniſterium*: ὑπηρετικὸς, *ſervilis*, *miniſterialis*: τριήρης, *triremis*.

Ἐρέτης, ȣ, ὁ, *remex*, acc. pl. ἐρέτας· ab ἐρέσσω, *remigo*.

ἘΡΕΣΚΕΛΈΩ, *cavillor*, *rixor*: f. ήσω, p. κα,

Ἐρετμοῖς, *remis*, dat. pl. ab

Ἐρετμὸς, ȣ, ὁ, & ἐρετμὸν, ȣ, τὸ, *REMUS*: ab

Ἐρέττω, *remigo*, idem cum ἐρέσσω, inibi videas.

Ἐρεύγομαι, *eructo*, *dico*, f. ἐρεύξομαι, p. ἤρευγμαι. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

ἘΡΕΎΓΩ *ERUCTO*: f. ἐρεύξω. p. ἤρευχα. a. 2. ἤρυγον. hinc ἐρευγμὸς, & ἐρυγμὸς, ȣ, ὁ, *ructatio*.

ἘΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, *rubor*: hinc ἐρυθρὸς, *ruber*, ἐρυθραῖος, idem.

Ἐρεύθω, *rubefacio*. Th. ἔρευθος.

Ἐρευόμενον, per Sync. pro ἐρευγόμενον, vel potius pro ἐρευνώμενον, ab ἐρευνάω, *inveſtigo*. alii verò ἐρευόμενον dici volunt pro ἐρȣ́μενον, Dor. ab εἴρω, ſeu ἐρέω, *dico*.

Ἔρευνα, ης, ἡ, *indagatio*, *ſcrutinium*: &

Ἐρεύνα, *quære*, præſ. imperat. ab

ἘΡΕΥΝΆΩ, ῶ, *indago*, *inveſtigo*: f. ήσω. p. ἠρεύνηκα. a. 1. ἠρεύνησα, a. 1. imperat. ἐρεύνησον, ατω.

Ἐρευ-

Ἐρευνῆ, Dor. pro ἐρευνᾷ, 3. sing. præs. ἐρευνάω.

Ἐρευνῶν, præs. part. act. ab ἐρευνάω, *investigo*, quod vide.

ἘΡΕ'ΦΩ, *tego*: f. ψω, p. φα, hinc ὀροφὴ, *contignatio, tectum*: ὄροφος, *tectum*.

Ἐρεχθῆος, gen. Ion. ab Ἐρεχθεὺς, *ERECHTHEUS*.

Ἐρεχθόμενος, *jactatus, molestia affectus*, præs. part. ab ἐρέχθομαι. quod ab ἐρέχθω, vel ἐρέχω, *scindo*.

Ἔρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. ab ἐρέφω, *corono*: f. ψω.

Ἔρεψις, εως, ἡ, *tectura, tectum*: à perf. pass. verbi ἐρέφω, *tego*.

Ἐρέω, *dico, interrogo, nuntio*; præs. ind. vel per Dialysin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f. verbi εἴρω. impert. εἴρεον, (ι post ε pro augmento recipiens.) præs. m. ἐρέομαι, *interrogo*: f. 1. ἐρήσομαι, ab εἴρω, *necto, dico*, (quod vide sua serie,) vel ῥέω, *dico*.

Ἐρῇ, Dor. pro ἐρᾷ, *amat*, 3. sing. præs. ἐράω, *amo*.

Ἐρημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἠρήμαζον, ab

Ἐρημάζω, *in solitudine vagor*. Th. ἔρημος, *desertus*.

Ἐρημαῖος, Poët. idem cum ἔρημος.

Ἐρημία, ας, ἡ, *desertum, solitudo, penuria*: ab ἔρημος, quod vide.

Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem ac ἐρημὰς, άδος, ἡ, *deserta, solitaria*. Th. ἔρημος.

Ἐρημικὸς, ου. *solitarius*: &

Ἐρημίτης, ου, *solitarius, EREMITA*; Angl. **hermite**, unde etiam **hermitage**: ab

ἜΡΗΜΟΣ, & Ion. & Att. ἐρῆμος, *desertus, solitarius, destitutus*: ἔρημος, ου, ἡ, sc. χώρα, *EREMUS, desertum, solitudo*.

Ἐρημοῦται, *vastatur*, 3. sing. præs. pass. ab

Ἐρημόω, *vasto, desertum reddo, derelinquo*: f. ώσω, p. ἠρήμωκα, a. 1. ἠρήμωσα, præs. pass. ἠρημόομαι, & in 3. pl. ἐρημοῦνται, perf. pass. ἠρήμωμαι, perf. part. pass. ἐρημωμένος, η, ον, *vastatus, a, um*. a. 1. pass. ἠρημώθην, ης, η, præs. inf. ἠρημοῦσθαι. Th. ἔρημος.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, *vastatio, desolatio, destitutio*: &

Ἐρημώτης, ου, ὁ, *vastator, desertor*: à perf. pass. super. verbi.

Ἐρηρέδαται, *nixi sunt*, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω, p. κα, perf. pass. ἤρεισμαι, & Att. reduplic. ἐρήρεισμαι, p. m. ἤρειδα, & Att. ἐρήρειδα.

Ἐρήρεικα, *firmavi*, perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, *fixus sum & obfirmatus*, perf. pass. ἐρήρειδα, perf. Att. m. ab ἐρείδω, *firmo*.

Ἐρηρεισμένος, *firmatus*. part. perf. pass. ejusd. verbi. vide ἐρήρεικα.

Ἐρήρειστο, 3. sing. plusq. p. Att. vide ἐρηρέδαται.

Ἐρήρικα, *contendi*, perf. Att. per redupl. pro ἤρικα. verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω. perf. pass. ἐρήρισμαι. Them. ἔρις, *contentio*.

Ἐρήριμμαι, *dirutus sum*: perf. pass. Att. reduplic. pro ἤρειμμαι, pl. perf. ἐρηρίμμην, ab ἐρείπω, *everto*.

Ἐρήριφα, *dirui*, perf. Att. pro ἤρειφα, ab eod. them.

Ἐρηρώτηκα, *interrogavi*, Att. redupl. pro ἠρώτηκα, perf. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἐρήσομαι, *interrogabo*, f. 1. m. verbi ἔρομαι, vel ἐρέομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρητύετ', pro ἐρητύετο, imperf. pass. 3. sing. verbi ἐρητύομαι, ῃ, εται, *prohibeor*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.

Ἐρήτυθεν, *tenuerunt*, Bœot. Syncop. pro ἠρητύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐρητύθην· &

Ἐρητύσασκε, Ion. pro ἐρήτυσε, *inhibuit*, 3. sing. a. 1. ind. verbi ἐρητύω.

Ἐρητύσειε, *compesceret*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. pro ἐρητύσαι. ab

Ἐρητύω, *inhibeo*: f. ύσω. a. 1. opt. Æol. ἐρητύσεια, ας, ε.

ἘΡΙ, nihil per se significat, sed est particula augens significationem in compositione.

Ἔρια, τὰ, *lana*: ab ἔριον, ου, τὸ, idem quod εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

Ἐριαύχην, *cervicem elatam habens*: ab ἐρι, & αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Ἐριβόας, ου, ὁ, *clamosus*: ex ἐρι, *valde*, & βοάω, *clamo*.

Ἐριβρεμετᾶν, Dor. pro ἐριβρεμετῶν, gen. pl. ab

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, ἡ, *graviter fremens, grandifremus*: ex ἐρι, & βρέμω. *fremo*.

Ἐρίβρομος, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab iisd. th.

Ἐριβρύχεω, gen. Ion. pro ἐριβρύχου, ab

Ἐριβρύχης, ου, ὁ, ἡ, *valdè mugiens*: ex ἐρι, *valde*, & βρύχω *strideo*: f. ξω.

Ἐριβώλακα, acc. sing. ab

Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *valdè glebosus, fertilis*: ab ἐρι, *valdè*, & βῶλος, ου, ἡ, *gleba*.

Ἐρίβωλος, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab iisd.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ, *ventrosus*: ab ἐρι, & γαστὴρ, *venter*.

Ἐριγδούπιο, gen. sing. Ion. ab

Ἐρίγδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ἐρίδουπος, (γ interposito,) *valdè sonans*: ex ἐρι *valdè*, & δοῦπος, *sonitus*.

Ἐριγλώσσεια, vide ἠριγλώσσεια.

Ἐριδαίνετον, *contenditis*, dual. num. præs. ind. ab

[Ἐ]ριδαίνω, *certo, contendo*, f. ανῶ. a. 1. ἐρίδηνα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*.

Ἐριδδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab

Ἐριδδέω, *contendo*, Poët. pro ἐριδέω, quod ex fut. 2. ἐριδῶ, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐρίδηνα, *contendi*, a. 1. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐριδέω, f. ήσω. idem quod ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐριδή-

Ἐρειδίσαντες, Poët. more pro ἐρείσαντες, ejusd. a.1.inf.m.

Ἔριδι, dat. sing. ab ἔρις, ιδος, ἡ, *lis, contentio.*

Ἐριδμαίνω, Poët. Pleonasmo τῶ μ, pro ἐριδαίνω, *contendo*, quod videas suâ serie. Th. ἔρις, *contentio.*

Ἐριδμαίνοντι, Dor. pro ἐριδμαίνουσι. vide ἐριδμαίνω.

Ἔριζε, *certabat*, 3.sing.imperf.act. pro ἤριζε· potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, *certo*: f. ίσω, p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis.*

Ἐριζέμεν & ἐριζέμεναι, *contendere*, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν. verbi ἐρίζω· ab eod. them. ἐρίζουσαι, nom. pl. præs. part. f. gen.

Ἐρίζοντι, *contendunt, certant*, Dor. pro ἐρίζουσι, 3.pl.præs. ind. ab

Ἐρίζω, f. ίσω, p. ικα, *contendo, certo*: item *exaspero.* Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio.*

Ἐρίηρες, Ion. pro ἐρίηρες, ab ἐρίηρος, *amabilis*: hinc ἐριήρ, *peramabilis*: ab ἐρι & ἐράω, *amo*: alii deducunt ab ἀρω, *adapto.*

ἘΡΙΘΑΚΗ, ης, ἡ, *ERITHACE*, *cibus apum*, vel *gluten ad conficiendos favos.*

Ἐριθεία vel ἐριθεία, ας, ἡ, *contentio*, ab

Ἐριθεύω, vel potius ἐριθεύομαι, *litigo*, pro ἐριδεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*: item *lanam tracto, laboro, servio*; ab ἔριθος, *lana.*

Ἐριθηλέων, gen. pl. ab

Ἐριθηλής, έος, ὁ, ἡ, *valde virens.* Ion. pro ἐριθαλής. ab ἐρι, *valdè*, & θάλλω, *germino, vireo.*

Ἔριθος, ου, ὁ, ἡ, *lanificus, textrix, ancilla*: ab εἶρος, εος, τὸ, *lana.* Est ἔριθος, ου, ὁ, *agricola, messor*: q. ab ἔρα, *terra*, quam colit.

Ἐρικλάγκτας, α, ὁ, Dor. & Poët. pro

Ἐρικλαγκτής, ῦ, ὁ, ἡ, *valde strepens*: ex ἐρι, & κλάζω, *clamo*: f. γξω

Ἐρίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, *valdè sonans*: ex ἐρι, *valde*, & κτύπος, pro τύπος, *sonus pulsu factus.* Th. τύπτω, *pulso.*

Ἐρικυδής, έος, ὁ, ἡ, *valde illustris, admodum gloriosus*; ab ἐρι, *valdè*, & κῦδος, εος, τὸ, *gloria.*

Ἐρίμυκος, ου, ὁ, ἡ, *valdè mugiens*: ab ἐρι, *valdè*, & μυκάω, *mugio.*

ἘΡΙΝΕΟΣ, seu ἐρινός, ῦ, ὁ, *caprificus arbor.*

ἘΡΙΝΝΥΣ, ύος, ἡ, *ERINNYS, furia, peccatorum ultrix*: in accus. pl. ἐριννύας, ἐριννῦς. Aliquando ἐριννὺς, dicitur, *qui injuriam alicui illatam prosequitur*: & *qui fecit*: hinc ἐριννύειν, *indignari*: quasi ab ἔρις, ut litium auctor.

Ἔριον, ου, τὸ, *lana*: ab εἶρος, εος, τὸ, idem. q. ab εἴρω, *necto.*

Ἐριούνης, seu ἐριούνιος, ου. *valdè utilis.* Epithet. Mercurii, sic dicti, quasi ἐρι ὀνήσιμος· ab ὀνίνημι, *prosum.*

Ἐριουργέω, *lanificium exerceo*: ab ἔριον, *lana*: quod vide. & ἔργον, *opus.*

Ἔριπε, pro ἤριπε, *cecidit, interfectus est*: sing.a.2. Ion. pro ἤριπε. ἐριπεῖν, a.2.inf. ἐριπών, οῦσα, a.2.part. act. ab ἐρείπω, *everto*; f. ψω.

Ἐρίπνη, ης, ἡ, *cacumen*: ab ἐρι πνεῖσθαι, quia *valdè perflatur.*

ἜΡΙΣ, ιδος, ἡ, *lis, contentio*: acc. sing. τὴν ἔριδα & ἔριν· hinc ἐρίζω, *contendo*: ἐριστής, *litigator*: ἐριστικὸς, *contentiosus.*

Ἐρίσαντε, *contendentes*, nom.dual. ab ἐρίσας, αντος, a.1.part.act. ab ἐρίζω, f. ίσω, *contendo.* Th. ἔρις, *lis.*

Ἐρισδεν, pro ἐρίζειν.

Ἐρίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. vide ἐρίσαντε.

Ἐρισθενής, έος, ὁ, ἡ, *valdè potens*: ab ἐρι, *valdè*, & σθένος, εος, τὸ, *robur.* Th. σθένω, *valeo, possum.*

Ἔρισμα, ατος, τὸ, *contentio, certamen*: à perf. pass. verbi ἐρίζω. quod vide.

Ἐρισμαράγοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισμάραγος, ου, *valdè tonans*: ab ἐρι, & σμαραγέω, *magnos strepitus edo.*

Ἐρισφαράγοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισφάραγος, ου, *grandifremus.* Th. σφάραγος, *strepitus*, seu *cordis pulsus vehemens post exercitium.*

Ἐριστής, ῦ, ὁ, *litigator*: &

Ἐριστικὸς, ῦ, ὁ, *contentiosus*: à 3. pers. perf. pass. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis.*

Ἐρίχειλος, ου, *promptus ad convitia*: ab ἔρις, *lis*, & χεῖλος, εος, τὸ, *labrum.*

Ἐρίτιμος, ου, ὁ, ἡ, *pretiosus, valde honoratus*: ἐριτίμοιο, gen. Ion. ex ἐρι, *valdè*, & τιμὴ, *pretium.* Th. τίω, *honoro.*

Ἐρίφιον, ου, τὸ, *parvus hædus*: dim. ab

ἜΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *hædus*: ἐρίφως, acc. pl. Dor. pro ἐρίφους. q. ἔαρι φυόμενος, quod vere nasci soleat.

Ἐριχθόνιος, ου, ὁ, *ERICHTHONIUS*, filius Vulcani & Minervæ.

Ἕρκιον, ου, τὸ, &

Ἕρκος, εος, τὸ, *septum*: pl. τὰ ἕρκεα· ab εἴργω, *arceo.*

Ἑρκτὴ, ῆς, Ion. pro εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, *carcer*: ab ἕργω, Poët. pro εἴργω, *arceo.*

ἝΡΜΑ, ατος, τὸ *fulcrum, stabilimentum*; *saburra*; *scopulus*; *inauris*: q. ab εἴρω, *necto*: vel per Sync. pro ἔρεισμα, ab ἐρείδω, *figo.*

Ἑρμαγόρας, ου, ὁ, *HERMAGORAS*, nomen propr.

Ἑρμάζω, f. άσω, *fulcio*; *saburro.* Th. ἕρμα, *fulcrum.*

Ἕρμαιον, ου, τὸ, *lucrum insperatum*: ab

Ἑρμαῖος & ἑρμεῖος, *Mercurialis.* Th. Ἑρμῆς, ῦ, ὁ, *Mercurius.*

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Dor. pro Ἑρμῆς· sed

Ἑρμὰς, *scopulus in mari occultus*: ab ἕρμα, idem.

Ἑρμάων, άωνος, Poët. pro Ἑρμῆς, ῦ, ὁ, *Mercurius.*

Ἑρμείας

Ε῾ρμείας, & ἑρμέας, ο, ὁ, Poët. pro Ε῾ρμῆς, ῦ, ὁ, *Mercurius*. Hinc Ε῾ρμείην, acc. sing. Ion. pro Ε῾ρμείαν.

Ε῾ρμῇ, dat. sing. ab Ε῾ρμῆς, ῦ, ὁ, *Mercurius*.

Ε῾ρμηνεία, ας, ἡ, *interpretatio, eloquutio*: ab

Ε῾ΡΜΗΝΕΥ͂Σ, έ⊙, & Att. έως, ὁ, *interpres*. q. ab Ε῾ρμῆς, *Mercurius*.

Ε῾ρμηνεῦσαι. a. 1. inf. act. ab

Ε῾ρμηνεύω, *interpretor, explico*. f. εύσω. p. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Ε῾ΡΜΗ͂Σ, ῦ, ὁ, *Mercurius*, & Poët. Ε῾ρμείας & -έας, idem. Hinc ἑρμαῖ⊙, seu -ϊκ⊙, & ἑρμαϊκὸς, *Mercurialis*. q. ab εἴρω, vel ἐρέω, *dico*. vel ab אמר, *sermo, dixit*.

Ε῾ρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖν⊙, ὁ, *fulcrum tori*. ab ἕρμα, quod vide.

Ε῾ρμογλύφος, ι⊙, ὁ, nomen viri. Gr. *ex Mercurio genitus*.

Ε῎ΡΝΟΣ, ε⊙, τὸ, *planta, germen; ramus*.

Ε῎ρξαι, *facere*, a. 1. inf. act. &

Ε῎ρξαν, *fecerunt*, Ion. pro εἶρξαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, *facio*, per Metath. f. ῥέξω, εις, ει, & per Metath. ἔρξω. ἔρξον, *fac*. a. 1. imperat. ἔρξας, αντ⊙, a. 1. part. ἔρξῃς, a. 1. sub. 2. sing. ἔρξαι, pro ῥέξαι, a. 1. inf.

Ε῎ρξει, 3. sing. f. 1. act. ab ἔργω, pro ῥέζω, *facio*. vide ἔρξαν.

Ε῎ρξω, εις, ει, f. 1. ejusd. verbi.

Ε῎οργα, per Metath. pro ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, *facio*. f. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω.

Ε῾ρόεις, όεσσα, εν, εντ⊙, *amabilis*: ab ἔρος, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Ε῎ροιμι, Att. pro ἐροίμι, ut ποιοίην, pro ποιοῖμι· ab ἐρέω, *dico, interrogo*. Th. εἴρω, *loquor*.

Ε῎ρομαι, *interrogo*, a. 2. m. ἐρόμην. Th. εἴρω, *loquor*. vide etiam ἐρέω.

Ε῎ρον, acc. sing. ab

Ε῎ρ⊙, ου, *amor*. Æol. pro ἔρως, ωτ⊙, ὁ, idem. Th. ἐράω, *amo*.

Ε῾ρῦμεν, 1. pl. f. 2. act. verbi εἴρω, *dico*. f. ἐρῶ.

Ε῾ρῦσιν, *dicent*, 3. pl. f. ἐρῶ, ab εἴρω, vel ἐρέω, *dico*.

Ε῾ρπετὸς, ῦ, *reptilis*: ἑρπετὰ, τὰ, *reptilia, serpentes*, &c. ab ἕρπω, *repo*. f. ἕρψω. a. 1. εἷρψα, ας, ε.

Ε῾ρπῆν, *serpere*, Doricè pro ἕρπειν· ab ἕρπω.

Ε῎ρπης, ητ⊙, ὁ, *morbus*, à serpendo sic dictus, quod per corpus serpat. Them. ἕρπω, *serpo*.

Ε῾ρπυστὴς, ῦ, ὁ, *reptator*: &

Ε῾ρπυστικὸς, ῦ, *reptilis*, à 3. pers. perf. pass. verbi ἕρπω, *serpo*.

Ε῎ρπις, *vinum*, Ægyptiorum linguâ, ab ἕρπω, repit enim vitis, nisi pedamentis regatur.

Ε῾ρπύζω, idem quod ἕρπω, *repo*.

Ε῾ρπυλλ⊙, ου, ὁ, seu ἑρπυλλον, ου, τὸ, *SERPILLUM*: ab

Ε῞ΡΠΩ, f. ψω, *SERPO, REPO, vado*: imperf. εἷρπον, a. 1. εἷρψα, (nam ι loco augmenti post ε adsciscit:) inde ἑρπετὸς, *reptilis*.

Ε῾ρπωμες, *eamus*, Dor. pro ἕρπωμεν, 1. pl. sub. act. ab ἕρπω.

Ε῾ρραβδίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à ῥαβδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω. Th. ῥάβδ⊙, *virga*.

Ε῾ρράγην, *rupi*, & in 3. pl. ἐρράγησαν, a. 2. ind. pass. ab

Ε῎ρραγον, *rupi*, a. 2. ind. act. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango, rumpo*: f. ξω. p. ἔρρηχα. a. 1. ἔρρηξα. a. 1. part. act. ῥήξας.

Ε῾ρράδαται, *aspersi sunt*, 3. pl. Ion. perf. pass. pro ἐρρασμένοι εἰσί. Sic ἐρράδατο, pro ἐρρασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. factum ex 3. sing. ἔρρασται, correpta penultima, deinde ante ται & το, inserto δα. Sunt qui ex p. m. ἔρραδα formant, abjecto ται & το, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *perfundo, aspergo*: f. ανῶ.

Ε῾ρραμμέν⊙, *consutus*, perf. part. pass. à ῥάπτω, *consuo*: f. ψω. p. φα. perf. pass. ἔρραμμαι.

Ε῾ρραντισμέν⊙, *conspersus*, perf. part. pass. à ῥαντίζω, *aspergo*: f. ίσω. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

Ε῎ρρα⊙, ἐρρὰς, & ἄῤῥην, *ARIES*.

Ε῾ρράπισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, *bacillo cædo, percutio*: f. ίσω. p. ἐρράπικα. Th. ῥαπὶς, *virga*.

Ε῾ρράσθην, *inspersus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ῥάζω, *perfundo*.

Ε῾ρράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ῥάπτω,

Ε῎ρραψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, *suo*: f. ψω. p. ἔρραφα.

Ε῎ρρε, ἐρρέτω, *peri*, præs. imperat. act. verbi ἔρρω, *dolens eo*: f. σω.

Ε῎ρρει, *fluebat*, 3. sing. imperf. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ε῾ρρέθην, sive ἐρρήθην, *dictus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, *dico*: perf. pass. ἔρρημαι, quod & εἴρημαι. a. 1. part. pass. ῥηθεὶς.

Ε῎ρρεξε, *fecit, sacrificavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ῥέξω.

Ε῾ρρέτω, *abeat in malam crucem*, præs. imperat. ab ἔρρω. Vide ἔρρε.

Ε῎ρρευν, Ion. & Dor. pro ἔρρεον, ex ἔρρεον, *fluebant*, 3. pl. imperf. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ε῎ρρευσε, 3. sing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ε῾ρρήθη, *declaratus est*, 3. sing. a. 1. pass. vide ἐρρέθην· à ῥέω, *dico*.

Ε῎ρρηξαν, *fregerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω. a. 1. ἔρρηξα, ας, ε. a. 2. ἔρραγον. p. m. ἔρρηγα.

Ε῎ρριγα, præt. m. verbi ῥιγέω, *horreo*: f. ήσω. p. ἐρρίγηκα. a. 2. ἔρριγον. Th. ῥῖγ⊙, ε⊙, τὸ, *rigor, frigus*.

Ε῾ρρίγησι, Ion. Paragoge, pro ἐρρίγῃ, 3. sing. præs. sub. act. &

Ε'ῤῥίγοντι, *formidanti*, dat. sing. præs. part. act. ab

Ε'ῤῥίγω, *horreo*, factum ex præt. m. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, *exhorreo*. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *horror*.

Ε'ῤῥίζωμαι, *radicatus sum*, perf. pass. ἐῤῥιζωμένος, ένη, ον, *stabilitus*, perf. part. verbi ῥιζόω, *radico*: a. 1. pass. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, *radix*.

Ε'ῤῥιμμαι, *projectus sum*, perf. ind. pass. ἐῤῥιμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω. p. ἔῤῥιφα, a. 2. ἔῤῥιφον.

Ε'ῤῥινον, ου, τὸ, *medicamentum purgando capiti naribus infusum*: à ῥὶν, *nasus*.

Ε'ῤῥιπτον, *projiciebam*, imperf. act. verbi ῥίπτω.

Ε'ῤῥίφθων, *projiciantur illi duo*: 2. dual. perf. imperat. pass. ἔῤῥιψο, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.

Ε'ῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio*: f. ψω. a. 1. ῥίψας, ασα, αν. a. 1. part. ῥίψας, αντος, a. 2. pass. ἐῤῥίφην.

Ε'ῤῥύηκα, *fluxi*, perf. act. q. à ῥυέω, pro ῥύω, *fluo*: a. 2. pass. ἐῤῥύην, unde inf. ῥυῆναι. part. ῥυείς, à Th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ε'ῤῥύπηνα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, *sordidum reddo*, *maculo*: *infamem reddo*. Th. ῥύπος, *sordes*.

Ε'ῤῥυσάμην, ω, ατο, *eripui*, a. 1. m. verbi ῥύω, *traho*: f. ῥύσω. p. ἔῤῥυκα. a. 1. pass. ἐῤῥύσθην.

Ε'ῤῥύσθην, vide in ἐῤῥυσάμην.

Ε'ΡΡΩ, f. σω, *ægrè eo*, *dolens & afflictus eo*; *pereo*: dicuntque Æolicè dici pro φθείρω, idem quod φθείρω, pro quo & φθέῤῥω, Æol. Vel ut alii ab ἔρα & ῥέω, ut sit *ad terram fluo*.

Ε'ῤῥωγα, ας, ε, Att. pro ἔῤῥηγα, *ruptus sum*, p. m. à ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.

Ε'ῤῥωμαι, *confirmatus sum*, perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω, f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα.

Ε'ῤῥωμενέστερος, *fortius*, *robustius*, adv. ab ἐῤῥωμενέστερος, *vehementior*, comp. ab

Ε'ῤῥωμένως, *robustè*, adv. à præt. perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, *qui animo est forti*; item, *validus*: comp. ἐῤῥωμενέστερος superl. ἐῤῥωμενέστατος. Th. ῥωννύω, seu ῥώννυμι, *corroboro*: f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα.

Ε'ῤῥων, præs. part. verbi ἔῤῥω, *ægrè eo*: quod vide.

Ε'ῤῥώοντο, *ruebant*, 3. pl. imperf. pass. à ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω, *roboro*: vel est 3. plusq. p. passiv. Poët. pro ἔῤῥωντο, ejusd. verbi ῥώννυμι. f. ῥώσω.

Ε'ΡΡΩ'Σ, ου, ὁ, *aper*, vel *aries*: q. ab ἔρι, *valde*, & ῥώω, *roboro*.

Ε'ῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ῥώννυμι, *corroboro*: f. ῥώσω. a. 1. ἔῤῥωσα, tanquam à ῥώω.

Ε'ῤῥῶσθαι, perf. inf. pass. ἐῤῥώσθην, *convalui*. a. 1. ind. pass. ἔῤῥωσθε, 2. pl. perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ε'ῤῥωσο, ώσθω, *vale*: & in pl. ἔῤῥωσθε, *valete*, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ε'ρσα, a. 1. Ion. ab ἔῤῥω, f. σω, *ægrè*, *dolens eo*: quod vide.

Ε'ΡΣΗ, seu ἔρση, ης, ἡ, *ros*: q. à ῥέω, *fluo*. hinc ἐρσήεις, εντος, & ἐρσαῖος, ου, ὁ, *roscidus*.

Ε'ρσην, Ion. pro ἄρσην, *mas*.

Ε'ρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, *afflictus eo*: quod vide.

Ε'ρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, *ructo*. f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Ε'ρύγμηλος, pro ἐρύγηλος, *graviter boans*: vel *eructans cibos*: ab ἐρεύγω, *ructo*.

Ε'ρύεσθαι, *liberare*, præs. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, *custodio*.

Ε'ρυθαίνετο, *rubebat*, 3. sing. imperf. pass. ab

Ε'ρυθαίνω, *rubefacio*. f. ανῶ. a. 1. ἠρύθηνα. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *rubor*. hinc ἐρεύθω, *rubefacio*.

Ε'ρύθεια, ας, & dat. Ion. ῃ, ἡ, *ERYTHEA*, insula: nomen propr. loci.

Ε'ρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω quod vide.

Ε'ρυθιάω, *rubefio*. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *rubor*.

Ε'ρυθιόωσαν, *rubefactam*, ejusd. præs. part. f. g. Poet. pro ἐρυθιῶσαν.

Ε'ρυθραίνω, *rubefacio*, ab eod. th.

Ε'ρυθραίων, gen. pl. ab ἐρυθραῖοι, incolæ urbis, cui nomen ἐρυθραί, ᾶς, ἡ. Fortè scribendum Ε'ρυθρίων, genit. Ion. pro Ε'ρυθρῶν, ab Ε'ρυθραί.

Ε'ρυθραῖος, ου, *ERYTHRÆUS*, *ruber*: ab

Ε'ρυθρὸς, οῦ, *RUBER*, & in f. g. ρά: ab ἔρευθος, *rubor*.

Ε'ρυκακέειν, *coërcere*, præs. inf. ab

Ε'ρυκακέω & ἐρυκανάω, idem quod th. ἐρύκω, *inhibeo*. f. ξω.

Ε'ρυκέμεν & ἐρυκέμεναι, Dor. pro ἐρύκειν, præs. inf. &

Ε'ρύκοι, 3. sing. præs. opt. ab

Ε'ΡΥ'ΚΩ, *inhibeo*, *contineo*, *impedio*, f. ξω. p. χα.

Ε'ρυμα, pro ἔρυμα, ατος, τὸ, *tutamen*, *præsidium*, *munitio*: ab ἐρύω, *servo*, *traho*.

Ε'ρυμαι, per Syncop. pro

Ε'ρύομαι, *custodio*, *servo*: f. ύσομαι. p. υσμαι.

Ε'ρύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *custodio*.

Ε'ρυσαίατο, *eriperet*, pro ἐρύσαιτο, Ion. inserto α, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *traho*.

Ε'ρύσαιο, 2. sing. a. 1. m. opt. ab eod. verbo.

Ε'ρύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, *traho*.

Ε'ρυσαν, Ion. pro ἤρυσαν, 3. pl. a. 1. act. sic & ἐρύσαντο, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐρύω.

Ε'ρυσάρματας, per Metaplasin. pro ἐρυσάρματες, *currum trahentes*: ab

Ε'ρυσάρματος, *currum trahens*: ab ἐρύω *traho*,

trabo, & ἁρμα, ατ☉, τὸ, *currus*.
Ἐρύσασ', pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, *trabo*.
Ἐρύσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.
Ἐρυσθῇ, pro ἐρυσθῇ, vide ἔρυμαι.
Ἐρυσίβη, ης, ἡ, *rubigo*; item *vitium segetis*, quo spicæ fiunt marcidæ, & in fœtidum pulverem triabiles. Them. ἐρυθ☉, ὁ, τὸ, *rubor*.
Ἐρύσιμον, ου, τὸ, herbæ & seminis genus: ab ἐρύω, *trabo*.
Ἐρυσίπτολις, ι☉, ὁ, ἡ, *custos urbis*: ab ἐρύω, *custodio*, & πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs*. Potest etiam exponi, *quæ urbes vastat*, nam ἐρύω tam significat ἑλκύειν, quam φυλάττειν.
Ἐρυσσάμεν☉, *extrabens*, a. 1. part. m. gem. σσ. sic ἔρυσσαν, pro ἤρυσαν, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, *trabo*.
Ἐρύσομεν, *trahemus*, 1. pl. f. 1. act. vel per Systolen pro ἐρύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. ab eod. verbo.
Ἔρυτ', pro ἔρυτο, *eripuit*, quod pro εἴρυτο, 3. sing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poët. Sync. pro ἐρύομαι, *custodio*. Th. ἐρύω, *trabo*. Sunt qui velint esse a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσατο, ejusd. verbi.
ἘΡΥ'Ω, *trabo*, *custodio*, *servo*: imperf. εἴρυον, (pro augmento ι post ε recipiens.) f. ύσω. a. 1. εἴρυσα. p. εἴρυκα perf. pass. εἴρυμαι. a. 1. pass. εἰρύσθην. a. 1. m. εἰρυσάμην. inf. εἰρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.
Ἕρπ', pro ἕρπε, *veni*, præs. imperat. ab ἕρπω, *serpo*.
Ἔρφ☉, ου, ὁ, *pellis*: ab ἐρέφω, *tego*. Est etiam τὸ ἔρφ☉.
Ἔρχαται, *compressi sunt*, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. Sic ἔρχατο, pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. verbi εἴργω, *arceo*: f. ξω. p. εἶρχα, perf. pass. εἶργμαι.
Ἐρχατόωντο, *probibebantur*, 3. pl. imperf. pass. Ion. & Poët. pro ἠρχατῶντο, verbi ἐρχατόω, *obsepio*, *concludo*: quod ab ἕρχατ☉, *sepes*, *septum*. Th. εἴργω, *includo*.
Ἔρχεο, Ion. pro ἔρχου, *accede*, & in pl. ἔρχεσθε, & in dual. ἔρχεσθον, præs. imperat. verbi ἔρχομαι, *venio*, quod vide.
Ἔρχευ, Dor. pro ἔρχου, præs. imperat. vide ἔρχεο.
Ἔρχομ', pro ἔρχομαι, quod vide.
ἜΡΧΟΜΑΙ, *venio*, *eo*: sub. ἔρχωμαι. imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἐλθέ, Att. pro ἔλθε, έτω, & άτω, &c. α pro ε accipiens apud LXXII. a. 2. sub. ἔλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐλθεῖν. a. 2. part. ἐλθών, οῦσα, όν. præt. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα, & εἰλήλουθα, ab inus. ἐλεύθω. inf. ἐληλυθέναι, part. ἐληλυθώς, & εἰληλουθώς. plusq. p. ἐληλύθειν, εις, ει. Hinc ἐπέρχομαι, *advenio*. ἔπηλυς, υδ☉, ὁ, ἡ, *advena*, *extraneus*. προσήλυτ☉, idem.

Ἔρψευμες, Dor. pro ἑρψόμεθα, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ab ἕρπω, *repo*.
Ἑρψῶ, Dor. pro ἕρψω, f. 1. ejusd. verbi.
Ἐρῶ, *dicam*, f. 1. vel 2. verbi εἴρω, *dico*: hinc & ἐρέω, contracte ἐρῶ.
ἘΡΩΔΙΌΣ, ιδ☉, & ἐρωδι☉, ου, ὁ, *ARDEA*, avis species: q. ab ἔρως, *amor*: quia venerea avis.
Ἐρώει, *quiesce*, præs. imperat. ab
ἘΡΩΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *eo*, *fluo*, *impetu feror*, *cesso*, *retrocedo*, *inhibeo*, *repello*.
Ἐρωή, ῆς, ἡ, *impetus*, *remissio*, *cessatio*, Th. ἐρωέω.
Ἐρωήσει, *fluet*, 3. sing. f. 1. act. ab ἐρωέω.
Ἐρωμανέσι, dat. pl. ἐρωμανέων, genit. pl. ab
Ἐρωμανής, έ☉, ὁ, ἡ, *amatorius*: ab ἔρως, *amor*: quod ab ἐράω, *amo*, & μανία, ας, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio*: p. m. μέμηνα.
Ἐρῶν, ῶντ☉, & in 3. pl. ἐρῶντες, præs. part. ab ἐράω, *amo*.
Ἔρος, ωτ☉, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.
ἘΡΩΤΑ'Ω, *interrogo*, *oro*: f. ήσω. p. ἠρώτηκα. a. 1. ἠρώτησα. perf. pass. ἠρώτημαι. Hinc ἐρώτημα, ατ☉, τὸ, *interrogatio*, *quæstio*. ἐρώτησις, εως, ἡ, idem.
Ἐρωτεῖν, *interrogare*, Ion. pro ἐρωτᾶν, ab ἐρωτάω.
Ἐρωτηθεὶς, έντ☉, *interrogatus*, a. 1. part. pass. & in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic ἐρωτήσας, αντ☉. a. 1. part. act. verbi ἐρωτάω, quod vide.
Ἐρώτημα, ατ☉, τὸ, *interrogatio quæstio*: &
Ἐρωτηματικὸς, ου, *interrogativus*: & inde
Ἐρωτηματικῶς, *interrogative*, adv. &
Ἐρώτησις, εως, ἡ, idem quod ἐρώτημα, item *ipsa interrogandi actio*: omnia a perf. pass. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.
Ἐρωτιδεῖς, Anacreon vocat *parvos Amoris pullos*: ab ἔρως, ωτ☉, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.
Ἐρωτικὸς, ου, *amatorius*: &
Ἐρωτικῶς, adv. *amatorie*: &
Ἐρωτὶς, ιδ☉, ἡ, *amicula*, *scortillum*: ab ἔρως, ωτ☉, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.
Ἐρωτοτόκοισι, dat. pl. Ion. ab
Ἐρωτοτόκ☉, ου, *amorem pariens*: ab ἔρως, ωτ☉, ὁ, *amor*, (quod ab ἐράω, *amo*,) & τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.
Ἐρωτύλ☉, ου, *amatorculus*, *parvus amator*; *amatorius*. Th. ἐράω.
Ἐρωτῶν, ῶντ☉, & in pl. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, præs. part. act. verbi ἐρωτάω, quod vide.
Ἐρωτῷο, *interrogeris*, 2. sing. præs. opt. pass. ἐρωτῴμην, ῷο, ῷτο, verbi ἐρωτάω.
Ἕς, *mittito*, a. 2. imperat. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.
Ἐς, Poët. & Att. pro εἰς, *in*, quod vide. ἐς φά☉, *in lucem*. ἐς πλόον ἄρχεσθαι, *navigationem auspicari*.

Ἐσαγγελεὺς, έως, ὁ, *internuntius*: ab εἰς & ἀγγέλλω, *nuntio*.

Ἐσαειράμενος, *tollens*, a. 1. part. m. ab ἐσαείρω, quod ab ἐς pro εἰς, & ἀείρω, αἴρω. a. 1. ἦειρα. inde ἀειράμενος. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐσαθρέω, ῶ, f. ήσω, *conspicio*: ex εἰς & them. ἀθρέω, f. ήσω, *video*.

Ἐσαθρήσειεν, *videret*, ejusd. 3. sing. a. 1. opt. Æol.

Ἐσακοντίζω, *jacula in aliquem jaculor*: quod ab ἀκοντίζω, *jaculor*. Them. ἀκών, οντος, ὁ, *jaculum*.

Ἐσακούειν, *morem gerere*, *obtemperare*. Th. ἀκούω, *audio*.

Ἐσάλλομαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*: f. ἁλοῦμαι. a. 1. m. ἡλάμην.

Ἐσάλπιζον, *clangebant*, 3. pl. imperf. verbi σαλπίζω, *tuba cano*: f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, *tuba*.

Ἐσάλτο, *insilierat*, Dor. pro ἐσήλατο, 3. sing. plusq. p. pass. vel ut alii per Sync. pro ἐσήλλετο, imperf. aut ἐσήλατο, a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι carentis augmento.

Ἔσαν, per Systolen pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμί, *sum*.

Ἕσαν, *miserunt*, 3. pl. a. 2. ἧν, verbi ἵημι, *mitto*: Vide ἧς.

Ἔσανε, 3. sing. a. 1. act. à σαίνω, f. ανῶ. idem quod σείω, *moveo*.

Ἕσαντο, Ion. pro εἵσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα.

Ἐσάπην, *putrefactus sum*, a. 2. pass. à σήπω, *putrefacio*: f. σήψω. a. 2. ἔσαπον, & ἔσηπον. p. m. σέσηπα.

Ἐσαράσσειν, *impressionem in aliquem facere*. Th. ἀράσσω, *pulso*.

Ἐσάωθεν, Bœot. Sync. pro ἐσαώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσαώθην, verbi σαόω, idem quod σαόω, quod à σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.

Ἐσάωσα, *servavi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐσβάλλειν, *immittere*, *irrumpere*. Them. βάλλω.

Ἐσβάντες, pro εἰσβάντες, a. 2. part. act. pl. num. ab εἰσβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. part. βάς.

Ἔσβεσεν, *extinxit*, 3. sing. a. 1. act. & ἐσβέσθην, *extinctus sum*, a. 1. pass. verbi σβέννυμι, *exstinguo*: f. σβέσω. p. ἔσβεκα. &

Ἔσβην, *incendi*, a. 2. act. à σβῆμι, quod ad σβέννυμι, refertur. Alii dicunt a. 2. act. esse ἔσβον, verbi σβέω. Th. σβέννυμι, *exstinguo*: f. σβέσω. p. ἔσβεκα. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. pass. ἐσβέσθην. f. 1. pass. σβεσθήσομαι.

Ἐσβιβάζειν, *interponere in, introducere*, quod à βιβάζω, *admitto*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐσβολή, ῆς, ἡ, *ingressus*. Th. βάλλω, *jacio*: p. βέβολα.

Ἐσδιδοῦν, Ion. & Poët. pro ἐσδιδόναι, *influere*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐσδόμενοι, *sedentes*, Dor. pro ἑζόμενοι, præs. part. ab ἕζομαι.

Ἐσδώμεθα, *sedeamus*, Dor. pro ἑζώμεθα, 3. pl. præs. sub. m. ab ἕζομαι, *sedeo*: Dor. ἕσδομαι. f. 2. m. ἑδοῦμαι.

Ἔσεαι, *eris*, Ion. pro ἔσῃ, 2. sing. f. 1. verbi εἰμί, *sum*: f. ἔσομαι, ῃ, εἰ.

Ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσεβάσθην, *colui*: verbi σεβάζομαι, *colo*: f. άσομαι. p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, *colo*.

Ἔσει, *eris*, Att. pro ἔσῃ, 2. sing. f. 1. verbi εἰμί, *sum*.

Ἔσειμι, *ingredior*, præs. ind. ab ἐς, pro εἰς, & εἶμι, *eo*.

Ἐσείσατο, *excussit*, 3. sing. a. 1. m. à σείω, *quatio*: f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.

Ἐσείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à perf. pass. σέσεισμαι. ab eod. th.

Ἐσεῖται, Dor. pro ἔσεται, 3. sing. f. 1. verbi εἰμί, *sum*. Dores enim circumflectunt f. act. & m. ut ἐρῶμαι, vel ἐσσοῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται.

Ἐσελθεῖν, *subire*, *in mentem venire*, a. 2. inf. ex εἰς, Att. ἐς, & th. ἔρχομαι, *venio*: a. 2. ἦλθον.

Ἐσενεχθείς, εῖσα, έν, *illatus*, *a*, *um*, a. 1. part. pass. &

Ἐσενηνέχθαι, perf. inf. pass. ab ἐς & ἐνείκω, Ion. pro ἐνέγκω, verbo inus. *fero*: f. ξω. p. ἤνεγχα. præt. pass. ἤνεγμαι, Att. ἐνήνεγμαι, in inf. ἐνηνέχθαι. Vide ἐνεχθῆν, a. 1. pass. à φέρω, f. οἴσω, *fero*: a. 1. act. ἤνεγκα.

Ἐσέπτατο, *advolavit*, 3. sing. a. 2. m. vide ἐπτάμην, ω, ατο.

Ἐσεργνύναι, *includere*: ab ἐς & ἔργνυμι, idem quod εἴργω, seu εἴργω, *arceo*.

Ἐσεσάχατο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi σάττω, *onero*: f. ξω. p. χα. fit enim Ion. ex 3. sing. ἐσέσακτο, inserto α ante το, & tenui, quæ præcedit, conversa in aspiratam.

Ἐσεσήρει, 3. sing. plusq. p. m. à σέσηρα, præt. m. *sum apertus*, *hio*, *rideo*. Th. σαίρω, *scopis purgo*: f. αρῶ.

Ἔσεσθαι, f. 1. inf. &

Ἔσεσθε, 2. pl. f. 1. verbi εἰμί, *sum*.

Ἐσέτους φανέντος ἄλλου, *redeunte donec anno*. Forte legend. ἐς' ἔτους, q. ἐς τὸ ἄλλο ἔτος, *donec alio anno*. Vel leg. ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέον τι, ἀντὶ τοῦ, ἐς νέον ἔτος, *in sequentem ac novum annum*.

Ἔσευα, *concitavi*, a. 1. ind. pro ἔσσευσα, à σεύω, *moveo*, *agito*. Th. σείω, *quatio*: f. σείσω.

Ἔσομαι, *ero*, Dor. pro ἔσομαι, f. 1. verbi εἰμί, *sum*.

Ἐσίβην, a. 1. ind. pass. à σίβομαι, seu σίβω, *colo*.

Ἐσίσχειν, *effluere*, *exire*, *ingredi*. Th. ἔχω, *habeo*; item *tendo*.

Ἐσί-

E'σέχυντο, Ion. pro ἐσεκέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. ex εἰς, vel ἐς & χέω, f. χεύσω, fundo, tanquam à χεύω.

E'ση, *eris*, 2. sing. f. 1. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.

E'σηκάσθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. à σηκάζω, *stabulo includo*. Th. σηκὸς, *stabulum*.

E'σῆκε, *immisit*, 3. sing. a. 1. ab ἐσίημι, pro εἰσίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 1. ἧκα.

E'σήλατο, 3. sing. a. 1. m. ver. ἐσάλλομαι, *insilio*: ab εἰς & ἅλλομαι, *salio*: f. ἁλοῦμαι. a. 1. m. ἡλάμην.

E'σήμανα, ας, ε, *indicavi*, a. 1. ind. act. à σημαίνω, *significo*: f. ανῶ, p. γκα. a. 1. ἐσήμανα & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, *signum*.

E'σθ', pro ἐστὶ, ob sequent. aspirat. ab εἰμὶ, *sum*.

E'σθαι, *misisse*, a. 2. inf. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν, a. 2. m. ἕμην, ἕσο.

E'σθὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

E'σθειν, præs. inf. ab ἔσθω, *comedo*.

E'σθημένος, *indutus*, perf. part. tanquam ab ἐσθέομαι, quod ab ἐσθὴς, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

E'σθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*: in acc. ἐσθῆτα & E'σθησις, εως, ἡ, *vestitus*: ab eod. th.

E'σθιε, *ede*, præs. imperat. act. &

E'σθίειν, *edere*: præs. inf. ab

E'σθίω, *edo*: præs. sub. ἐσθίω, ῃς, ῃ, 3. plur. ἐσθίωσι, imperf. ἤσθιον, ες, ε. f. ἐσθίσω. p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

E'ΣΘΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *bonus, a, um*. dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσι.

E'σθλότης, ητος, ἡ, *bonitas*, à præced.

E'σθορε, Poët. & Ion. pro εἰσέθορε, *insiluit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐσθρώσκω, *insilio*. Th. θόρω, seu ἕω, *salio*.

E'σθοτε, pro ἐστὶ ὅτε, *est quando*.

E'ΣΘΩ, vel ἐσθίω, *comedo*: f. ἔσω. p. ηκα.

E'σθω, a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*. a. 2. ἧν. a. 2. m. ἕμην.

E'σιγάθη, Dor. pro ἐσιγήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à σιγάω, *sileo, taceo*: f. ήσω.

E'σείδω, *inspicio*: ab εἰς & εἴδω, *video*: f. εἴσω. a. 2. εἶδον & ἴδον.

E'σιδεῖν, pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. &

E'σίδη, *inspexerit*, Poët. pro εἰσίδῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. &

E'σιδὼν, a. 2. part. ab ἐσείδω, quod vide.

E'σιέναι, *immittere*, *intrare*, præs. inf. ab ἐσίημι, ab ἵημι, *mitto*, vel ἵημι pro εἶμι, *eo*.

E'σίνατο, 3. sing. a. 1. m. à σίνομαι, seu σίνω, *noceo, lædo*.

E'σις, εως, ἡ, *desiderium, cupiditas*: ab ἵεμαι, *cupio*.

E'σιτήρια, sive εἰσιτήρια, *Calendæ Januarii*, seu *dies ille in quo totus magistratus apparebat Athenis*; item *Sacra quæ initio anni fiebant ut felix anni auspicium foret*: ab εἴσειμι, *ingredior*. Th. ἴω, vel εἶμι, *eo*.

E'σιώπα, 3. sing. imperf. act. à σιωπάω, *sileo*: f. ήσω. p. σεσιώπηκα.

E'σκαμμαι, *fossus sum*, perf. pass. verbi σκάπτω, *fodio*: f. ψω. p. ἔσκαφα. a. 1. act. ἔσκαψα. a. 1. pass. ἐσκάφθην.

E'σκατέθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi εἰσκατατίθημι: ex εἰς, κατὰ & τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

E'σκαφα, *fodi*: perf. act. &

E'σκάφην, a. 2. pass. à σκάπτω, *fodio*: vide ἔσκαμμαι.

E'σκε, *erat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἦν, ab εἰμὶ, *sum*.

E'σκέδασ', pro ἐσκέδασε, *dispersit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκεδάω, *dissipo*, f. άσω.

E'σκεμμαι, *consideravi*, perf. pass. verbi σκέπτομαι.

E'σκεμμένως, adv. *considerate*, *circumspecte*, à præced.

E'σκευάδαται, *instructi sunt*, Ion. pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. &

E'σκευάδατο, Ion. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. plusq. p. pass. verbi σκευάζω, *paro, instruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

E'σκευασμένος, *paratus*, perf. part. pass. ab eod. verbo & them.

E'σκευώρημαι, perf. pass. à σκευωρέομαι, *vasa custodio*; item *struo, molior*: à σκεῦος, *vas*, & οὖρος, *custos*, *inspector*.

E'σκήνωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκηνόω, *commoror*, *habito*. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.

E'σκίδναντο, *dispergebantur*, 3. pl. imperf. pass. à σκίδνημι, in pass. σκίδναμαι, imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, *dissipo*.

E'σκίρτα, 3. sing. imperf. act. &

E'σκίρτων, 3. pl. imperf. act. à σκιρτάω, *salio*. Th. σκαίρω, idem.

E'σκλην, ης, η, *exarui*, *mortuus sum*, a. 2. ind. verbi σκλῆμι, quod à σκλέω, per Sync. pro σκελέω. p. ἔσκληκα, part. ἐσκληκὼς, & ἐσκληκὸς, *aridus*. Th. σκέλλω, *exsicco*, *exarefacio*.

E'σκομίσαι, *importare*, a. 1. inf. act. ab ἐς, *in* pro εἰς & κομίζω, *porto*: f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

E'σκον, ες, imperf. Ion. pro ἦν, *eram*: verbi εἰμὶ, *sum*.

E'σκοροδίσας με, *me irritasti*, veluti comesto allio; vel *ad lachrymas coegisti*, tanquam intrito, à σκοροδίζω, *allio pasco*. Th. σκόροδον, *allium*.

E'σκοτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à σκοτίζω, f. ίσω. p. ἐσκότικα. perf. pass. ἐσκότισμαι. Th. σκότος, *tenebræ*.

E'σκύπτω, *intueor*, *in rem aliquam propendeo*. Th. κύπτω, *inclino caput*, f. ψω.

E'σκωπτεν, 3. sing. imperf. verbi σκώπτω, *cavillor*: f. ψω. p. ἔσκωφα. a. 1. ἔσκωψα.

E'σλὶ

Ἐσλὶ, ὁ, nomen viri ἀκλιτον. Heb. *princeps.*

Ἐσλὸν, Dor. pro ἐσθλὸν, *bonum.*

Ἐσλῶς, pro ἐσλὺς, *bonos.* Dor. vid. præced.

Ἐσμαραγήσαι, 3. sing. a. 1. act. à σμαραγέω, *fragorem edo*: hinc σμαραγίζω, idem.

Ἐσμάσσω, *imprimo.* Th. μάσσω, *abstergo, tango.*

Ἐσμὲν, *sumus,* 1. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἐσμηγμαι, *extersus sum,* perf. pass. à σμήχω, f. ξω. idem quod σμάω, *abstergo.*

Ἐσμὸς, ῦ, ὁ, *examen aptum*: ab ἕω, *mitto.* Est enim agmen quod emittitur natali sede.

Ἔσο, vel ἴσθι, *esto tu,* præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἔσοδος, vel εἴσοδος, ἡ, *ingressus, vectigal,* ab ἐς pro εἰς, *in,* & ὁδὸς, *via.*

Ἐσοικίζω, *domum recipio.* Th. οἶκος, *domus.*

Ἔσοιντο, 3. pl. f. 1. opt. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἔσοισθε, 2. pl. f. opt. ἐσοίμην, ejusd. verbi.

Ἔσομαι, *ero,* &

Ἐσόμεθα, 1. pl. f. *erimus*: &

Ἔσοντ' pro

Ἔσονται, *erunt,* 3. pl. f. 1. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἐσόπτομαι, *inspicio.* Th. ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ἔσοπτρον, ου, τὸ, *speculum*: à præced.

Ἐσορᾶν, præs. inf. ab

Ἐσοράω, *aspicio.* Th. ὁράω, *video.*

Ἐσορῇς, & ἐσορῇ, Dor. pro ἐσορᾷς & ἐσορᾷ, 2. & 3. sing. &

Ἐσορῶντε, pro ἐσορᾶτε. 3. pl. verbi ἐσοράω, *intueor.* Th. ὁράω, *video.*

Ἐσορῶμες, Dor. pro ἐσορῶμεν, *aspicimus,* 1. pl. ejusd. verbi.

Ἐσορῶν, præs. part. act. in pl. ἐσορῶντες &

Ἐσορῶσιν, 3. pl. ind. act. ab ἐσοράω, *intueor.*

Ἐσσεῖται, ἡ, εἶται, Dor. pro ἔσομαι, ἡ, εται, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἐσοφίσατο, 3. sing. a. 1. m. à σοφίζομαι, *comminiscor, doceor, cognosco*: f. ίσομαι. p. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, *sapiens.*

Ἐσόψομαι, *videbo,* f. 1. m. ex εἰς & ὄπτομαι, *video.*

Ἐσπάθημαι, perf. pass. à σπαθάω, *texo, dilapido.* Th. σπάθη *textorium instrumentum*; item, *spathula,* &c.

Ἐσπαθημένος, *cumulatus,* præced. part.

Ἐσπάθων, *accumulabam,* 1. sing. imperf. ab eod. th.

Ἔσπακα, *attraxi,* perf. act. verbi σπάω, *traho*: f. άσω.

Ἐσπάραξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi σπαράσσω, *lacero*: f. ξω. p. ἐσπάραχα.

Ἐσπάρθαι, *satum esse,* perf. inf. pass. à σπείρω, *sero*: f. ερῶ. p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα. perf. pass. ἔσπαρμαι.

Ἐσπαρμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd.

Ἐσπάσατ' pro ἐσπάσατο, *evulsit,* 3. sing. a. 1. m. &

Ἔσπασε, *evulsit.* 3. sing. a. 2. act. ἔσπαον, ες, ε, à σπάω, *traho.*

Ἔσπειρα, a. 1. act. verbi σπείρω, *sero*: f. ερῶ.

Ἔσπεισα, *libavi,* a. 1. act. &

Ἐσπείσθην, ης, η, *sacrificio placatus sum*: a. 1, pass. ab ἔσπεισται. 3. sing. perf. pass. ἔσπεισμαι, à σπένδω, *libo.*

Ἑσπέρα, ας, ἡ, *VESPERA.* Th. ἕσπερος, *vesper.*

Ἑσπέρας, adverbialiter, *vesperi,* à præced.

Ἑσπερίδες, *HESPERIDES*: &

Ἑσπέριος, ου, *vespertinus, occidentalis*: ab

ἙΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *VESPER*: quasi ἕω πέρας, *diei finis.*

Ἕσπεσθαι, *sequi,* Poët. pro ἕπεσθαι, præs. inf. verbi ἕπω, *sequor.*

Ἕσπετε, *dicite,* 2. pl. imperat. præs. ab ἕσπω, *dico,* Poët. pro ἔπω. a. 1. εἶπα.

Ἕσπετο, *sequebatur,* Poët. pro εἵπετο, 3. sing. imperf. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι, *sequor.*

Ἔσπευδον, *festinabant,* 3. pl. imperf. act. à σπεύδω, *festino*: f. σω. a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.

Ἐσπιλωμένος, η, ον, perf. part. pass. à σπιλόω, *maculo*: f. ώσω. p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, *macula.*

Ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, *misericordia tactus fui,* a. 1. ind. pass. verbi σπλαγχνίζομαι, *misericordia moveor*: f. ίσομαι. p. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, *viscus, commiseratio.*

Ἐσποιέω, idem quod εἰσποιέω, *ascisco, adopto,* Th. ποιέω, *facio*: f. ήσω. p. ηκα.

Ἑσπόμεθ', pro ἑσπόμεθα, *consequimur,* 1. pl. præs. ind. Poët. ab

Ἕσπομαι, *sequor,* pro ἕπομαι, in opt. ἑσποίμην, part. ἑσπόμενος. Th. ἕπω, *sequor.*

Ἔσπον, ες, ε, *evulsi,* a. 2. verbi σπάω, *traho,* hinc a. 2. inf. σπεῖν, part. σπῶν, & in a. 2. m. ἐσπόμην. a. 2. inf. σπέσθαι, part. σπόμενος.

Ἔσπευδα, præt. m. à σπεύδω, *festino*: quod vide.

Ἐσπούδασα, a. 1. act. verbi σπουδάζω, *studeo*; f. άσω. ab eod. th.

Ἔσπω, *loquor,* Poët. pro ἔπω.

Ἐσρώμ, ὁ, nomen viri indeclinabile. Hebr. *sagitta exultationis.*

Ἕσσα, ας, ε, *indui, sedere feci,* a. 1. Poët. pro εἷσα, ab ἕω, vel ἕννυμι, *induo.* Vel ab ἕω, seu ἕζω, *sedere facio.*

Ἕσσαι, pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἕω vel ἕζω, *sedere facio*: vel 2. sing. perf. pro εἷσαι, ab εἷμαι, perf. pass. verbi ἕω, *induo,* vel *sedeo.* Sunt qui velint ἕσσαι pro ἧσαι, *indutus es,* poni, q. ab ἧσμαι. perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐσσα-

Ἑσσαμένη, *involuta*, a. 1. part. f. g. pro ἑσσαμένη, Poët. verbi ἕω, seu ἕννυμι, *induo*.

Ἔσαν, Poët. Systole, pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἔσσας, a. 1. part. act. Poët. pro ἕσας · &

Ἕσσασθαι, pro ἕσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἕω, *induo*, vel *sedeo*.

Ἔσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. vide ἕσσα.

Ἔσσεαι, *eris*, Ion. & Poët. pro ἔσῃ, 2. sing. f. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἕσσεαι, *sedisti*, seu *indutus es*, Poët. pro εἶσαι, 2. sing. perf. pass. εἷμαι · ab ἕω, *sedeo*, *induo*.

Ἐσσεῖται, Poët. & Dor. pro ἔσεται, 3. sing. f. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἔσσεται, *erit*, 3. sing. f. pro ἔσεται, ejusd. verbi.

Ἔσσευα, Poët. pro ἔσευσα, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσσευαν · &

Ἐσσεύαντο, pro ἐσεύαντο, 3. pl. a. 1. m. à σεύω. idem quod σείω, *agito*, *cieo*.

Ἔσσευμαι, perf. pass. pro ἔσευμαι, Ion. pro σέσευμαι · &

Ἐσσεύοντο, *exciverunt*, pro ἐσεύοντο, 3. pl. imperf. à σεύομαι. Th. σείω, *agito*.

Ἐσσὴν, -ῆνος, ὁ, *rex*, præcipuè apum. παρὰ τὸ ἕσαι, id est, *stabilire*, scil. subditos.

Ἐσσὶ, *es*, Poët. pro εἶ, seu εἶς, 2. sing. &

Ἔσσο, *esto tu*, Poët. pro ἴσο, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἕσσο, gem. σσ, pro ἕσο, quod Ion. pro εἶσο, 2. sing. plusq. p. pass. verbi ἕω, seu ἕννυμι, *induo*: f. ἕσω. p. εἶκα, perf. pass. εἷμαι. plusq. p. εἵμην.

Ἐσσόμενα, *futura*: f. 1. m. part. pl. ab

Ἐσσόμενος, η, ον, *futurus*, *a*, *um*, pro ἐσόμενος, in dat. pl. Ion. ἐσσομένοισι, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἕσσον, pro ἕσον, *indue*, a. 1. imperat. act. verbi ἕω, *induo*.

Ἑσσόομαι, *vincor*, Ion. pro ἡσσῶμαι, ab ἡσσάομαι, -ῶμαι. Th. ἥσσων, *minor*, *inferior*.

Ἑσσῶν, Ion. pro ἡσσᾶν, sed usitatius ἡσσᾶν, præs. inf. ab eod. th.

Ἔσσυθεν, *eruperunt*, Bœot. & gem. σσ, pro ἐσύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἐσύθην, verbi σύω pro σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.

Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poët. & per Metathes. pro σέσυμαι, perf. pass. &

Ἐσσυμένος, pro σεσυμένος, perf. part. pass. à σύω pro σεύω. Th. σείω, *agito*.

Ἐσσυμένως, adv. *incitatè*: à præced.

Ἔσσυτ', pro ἔσσυται, & hoc pro σέσυται, *irruit*, 3. sing. perf. pass. &

Ἔσσυτο, pro σέσυτο, 3. sing. plusq. p. pass. à σύω, quod pro σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.

Ἕσσω, Poët. pro ἕσω, f. 1. act. verbi ἕω, *sedere facio*: a. 1. εἷσα.

Ἑσσώμαι, Ion. pro ἡσσῶμαι, *victus sum*, perf. verbi ἑσσόομαι, Ion. pro ἡσσάομαι, *vincor*. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἕσσων, ονος, ὁ, ἡ, Ion. pro ἥσσων, *inferior*.

Ἔστ', pro ἐστὶ, *est*, 3. sing. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἕστα, *steti*, Ion. Sync. pro ἕστηκα, perf. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἔσταθεν, *steterunt*, Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν, 3. pl. sequentis.

Ἐστάθην, *statutus sum*, a. 1. ind. pass. Ion. & Æol. pro ἐστάθην, ab ἵστημι, *sto*.

Ἔσταζε, *stillabat*, 3. sing. imperf. verbi στάζω, f. ξω, *stillo*.

Ἔσται, *erit*, per Sync. pro ἔσεται, 3. sing. f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἑσταίην, præs. opt. act. verbi ἵστημι, pro ἵστημι, *sto*: unde imperat. ἕσταθι. inf. ἑστάναι, part. ἑστάς.

Ἕστακα, *steti*, pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, *sto*: a. 2. ἔστην.

Ἔστακτο, *stillabatur*, Ion. pro ἤστακτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἠστάγμην · à στάζω, *stillo*: f. ξω. p. ἔσταχα.

Ἐσταλάδατο, Ion. Pleonasmo syllabæ δα, pro ἐστάλατο, quod pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi στέλλω, *orno*, *instruo*, f. λῶ. a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔστολα.

Ἐστάλατ', *succinctas habebant*, pro ἐστάλαται, quod Ion. pro ἐσταλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. &

Ἐστάλατο, Ion. pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi στέλλω, *orno*.

Ἐστάλην, *missus sum*, a 2. pass. ab ἔσταλον, a. 2. act. &

Ἔσταλκα, perf. act. à στέλλω, *mitto*, *orno*: f. 2. σταλῶ. perf. pass. ἔσταλμαι, a. 1. pass. ἐστάλθην.

Ἕσταμεν, *stamus*, pro ἵσταμεν, 1. pl. præs. verbi ἵστημι, Poët. pro ἵστημι, *sto*: unde & ἕστατε. ἑστᾶσι. ἑστάναι, inf. ἑσταίην, opt. Sunt qui velint ἕσταμεν, per Sync. dici pro ἑστήκαμεν, perf. act. verbi ἵστημι.

Ἑστάμεν, Ion. pro ἑστάναι, quod pro ἱστάναι, præs. inf. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἕσταν, *steterunt*, Bœot. Sync pro ἔστησαν, 3. pl. a. 2. act. ἔστην, ab eod. verbo.

Ἑστάναι, *stetisse*, per Sync. pro ἑστακέναι, perf. inf. ab ἵστημι. Alii volunt esse præs. inf. ab ἕστημι, ut ἱστάναι, ex ἵστημι.

Ἑστάτ', pro ἑσταότα, acc. sing. vel ἑσταότε, *stantes*, nom. dual. à nom. ἑσταώς, per Sync. pro ἑστακώς, ότος, perf. part. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἕστασαν, *steterunt*, & Dor. ἑστάσαν, 3. pl. a. 2. Poët. pro ἔστησαν, ab ἔστην, a. 2. ejusd. verbi.

Ἑστάσαντο, Dor. pro ἐστήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Vel si aspiretur ἕστασαν, per Sync. ponitur pro ἑστήκεισαν, vel ἑστάκεισαν, 3. plur. plusq. p. ab ἵστημι. Vel est 3. plur. imperf. act. pro ἵστασαν, ab ἕστημι, pro ἵστημι, *sto*.

Ἑστά-

Ἑστάσαο, Dor. pro ἑστήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἵστημι, *sto.*

Ἑστᾶσι, *stant*, 3. pl. præs. ind. ab ἕστημι, Poët. pro ἵστημι, *sto.* Vel ἑστᾶσι, per Sync. dicitur pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. act. verbi ἵστημι.

Ἑστάτω, 3. sing. imperat. act. ἵσταθι, άτω. verbi ἕστημι, Poët. pro ἵστημι.

Ἑστὼς, contractè pro ἑστακὼς, perf. part. act. verbi ἵστημι, *sto.*

Ἐστὲ, *estis*, 2. pl. ind. præs. ab εἰμὶ, *sum.* Sed

Ἔστε, *estote*, 2. pl. imperat. præs. ἴσθι, ἔστω, ejusd. verbi. Est &

Ἔστε, *donec*: ab ἐς pro εἰς & τέ.

Ἔστειλα, *misi*, a. 1. ind. act. verbi στέλλω, *mitto*, *orno.* f. λῶ. p. ἔσταλκα.

Ἐστειλάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejusd.

Ἔστειχον, *ibant*, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, *ordine eo.* f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἔστενεν, 3. sing. imperf. verbi στένω, *gemo.* f. νῶ. Th. στενὸς, *angustus.*

Ἐστερεώθησαν, *confirmati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi στερεόω, *firmo.* f. ώσω, a. 1. ἐστερέωσα, ας, ε. Th. στερεὸς, *solidus.*

Ἐστέρημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi στερέω, *privo.* f. ήσω. a. 1. pass. ἐστερήθην. a. 1. inf. στερηθῆναι.

Ἐστεφάνιξα, Dor. pro ἐστεφάνισα. a. 1. ind. act. verbi στεφανίζω, f. ίσω, vel ίξω. Th. στέφω, *corono.*

Ἐστεφανοῦτο, 3. sing. imperf. pass. &

Ἐστεφανώσατο, 3. sing. a. 1. m. &

Ἐστεφάνωται, *cinctum est*, 3. sing. perf. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. à στεφανόω, *corono.* Th. στέφω, idem.

Ἔστεφε, 3. sing. imperf. act. ejusd. th.

Ἑστεὼς, ῶτος, per Epenth. Poët. τοῦ ε. pro ἑστὼς, *stans*, per Crasin pro ἑστακὼς, perf. part. act. verbi ἵστημι, *sto.* f. στήσω, p. ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Ἔστη, *stetit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἑστήκ' pro ἕστηκα, ας, ε. perf. act. &

Ἑστήκαντι, Dor. pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. act. ab ἵστημι, *sto.*

Ἑστήκω, *sto*, præsens ortum à perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι. præt. m. εἱστήκειν. plusq. p. εἱστήκειν, & in 3. pl. ἑστήκεσαν, Att.

Ἑστηκὼς, ότος, part. perf. ab ἵστημι, *sto.* f. στήσω. p. ἕστηκα.

Ἔστην, a. 2. ind. act. vide ἔστη.

Ἑστήξει, & ἑστήξεται, 3. sing. f. 1. act. & m. verbi ἑστήκω, *sto*, facti more Syracusano ex perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

Ἐστηριγμένος, perf. part. &

Ἐστήρικται, 3. sing. perf. pass. à στηρίζω *statuo.* f. ξω. p. χα. perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, plusq. p. ἐστηρίγμην, ξο, κτο.

Ἔστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἐστησάμην, ω, ατο, a. 1. m. &

Ἔστησαν, 3. pl. a. 2. ἔστην, ab ἵστημι, *sto.*

Ἑστὼς, *qui stetit*, per Sync. pro ἑστηκὼς, ότος, perf. part. ejusd. verbi.

Ἐστὶ, 3. sing. præs. εἰμὶ, *sum.*

ἙΣΤΙ'Α, ας, ἡ, *focus*, *lar*, *domus*; item *VESTA.*

Ἑστιάθην, Ion. pro εἱστιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἑστιάω, *domo excipio.* quod vide. à præced.

Ἑστιὰς, άδος, ἡ, *vestalis.* &

Ἑστιάσων, f. 1. part. act. verbi ἑστιάω, *convivio excipio.* ab ἑστία, *domus*, *lar.*

Ἑστιατορία, ας, ἡ, *epulatio*: &

Ἑστιατόριον, ου, τὸ, *cœnaculum*: &

Ἑστιάω, *convivio excipio.* f. άσω. p. εἱστίακα. Sumit enim ε post ε loco augmenti: ab ἑστία, *lar.*

Ἔστιβεν, 3. sing. a. 2. verbi στείβω, *calco.* f. ψω.

Ἐστιχέτην, 3. dual. a. 2. act. à στείχω, *ordine eo.* f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστιχόωντο, *ordine ibant*, 3. pl. imperf. pass. Poët. pro ἐστιχῶντο, verb στιχάω, ab eod. them.

Ἕστο, *sederat*, seu *indutus erat*, Poët. seu Ion. pro εἷστο, vel εἶτο, 3. sing. plusq. p. εἵμην, verbi ἕω, seu ἕννυμι, *sedeo*, *induo*, f. ἕσω. perf. pass. εἷμαι.

Ἐστόβεον, imperf. act. verbi στοβέω, *maledico*, Æol. pro στομέω. Th. στόμα, *os.*

Ἐστομώθην, *apertus sum*, a. 1. pass. verbi στομόω, f. ώσω. *adaperio.* Th. στόμα, *os.*

Ἐστὸν, *sunt illi duo*, dual. num. præs. εἰμί. Sed

Ἔστον, est 2. dual. imperat. ἔσο, ἔστω. Ponitur & pro ἦτον, dual. num. imperf. ejusd. verbi.

Ἐστονάχιζεν, *suspirabat*, 3. sing. imperf. verbi στοναχίζω, f. ίσω, p. ἐστονάχικα. Th. στενὸς, *angustus.*

Ἔστοργα, *amavi*, perf. m. verbi στέργω, f. ξω, *amo*, *acquiesco.*

Ἐστοργὼς, ότος, part. præt. m. superioris verbi.

Ἐστόρεσα, *stravi*, a. 1. ind. act. verbi στορέω, *sterno.* f. έσω. a. 1. pass. ἐστορέσθην.

Ἐστόρεται, an ἐστόρεται, *stratus est*, Dor. pro ἐστόρεσται, 3. sing. perf. pass. à στορέω, *sterno.* Alii volunt ἐστόρωται, Dor. dici pro ἐστόρωται, 3. perf. à στορέννυμι, f. στορέσω, idem quod στορέω.

Ἔστραμμαι, ψαι, πται, *versus sum*, perf. pass. verbi στρέφω, *verto.* f. ψω.

Ἐστρατοπέδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi στρατοπεδεύω, *castra metor*, quod à στρατὸς, *exercitus*, & πέδον, *solum.*

Ἐστρατόωντο, Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. verbi στρατάομαι, *castra pono.* Th. στρατὸς, *exercitus.*

Ἐστράφατο, *aversi erant*, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐστραμμένοι ἦσαν. verbi στρέφω, *verto.* f. ψω, p. φα. perf. pass. ἔστραμμαι.

Ἐστράφην, a. 2. ind pass. ejusd. verbi.

Ἐστρέφθην, *versus sum*, a. 1. pass. &

Ἔστρεφον, ες, ε, imperf. act. à στρέφω, *verto.* f. ψω.

Ἐσπηνίασα, ας, ε, a.1.ind. act. verbi σπηνιάζω, *dissolutè vivo*: f. άσω. p. ἐσπηνίακα. Th. σπῆνος, *luxus*.

Ἔστροφα, *verti*, præt. m. verbi στρέφω.

Ἔστρωμαι, *constratus sum*, perf.pass. &

Ἐστρωμένος, perf.part.pass. verbi στρώννυμι, f. στρώσω, idem quod στορέω, *sterno*.

Ἔστρωσα, a.1.act. &

Ἔστρωτο, 3. sing. plusq. p. pass. à στρώννυμι, *sterno*, f. σω. quod vide.

Ἔστυγον, a.2. ind. act. verbi στυγέω, vel inusit. στύγω, *odio prosequor*. f. στύξω.

Ἐστυφέλιξεν, *dispulit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à στυφελίζω. f. ξω. *duriter tracto*. Th. στύφω, *adstringo*. f. ψω.

Ἔστω, *ESTO*, 3. sing. imperat. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐστωμύλησα, ας, ασε, a. 1. m. verbi στωμύλλω, idem quod στωμυλέω, *loquax sum*. Th. στόμα, *os*.

Ἔστων, 3.dual.imperat. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἔστωρ, ορος, ὁ, *clavus temonis*: ab ἕω, *mitto*: melius ἕκτωρ, ab ἔχω, quia continet.

Ἑστὼς, ῶτος, *stans*, in f. g. ἑστῶσα, perf. part. act. pro ἑστηκὼς, per Sync. ἑστηὼς, & per Crasin ἑστὼς, ῶτος, in gen.pl. ἑστώτων. ab ἵστημι, *sto*.

Ἔστωσαν, *sint*, 3. pl. imperat. præs. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἑστῶτες, nom. pl. ab ἑστὼς, quod vide.

Ἐσύθην, *commotus sum*, a.1. pass. à σύω, pro σεύω, *moveo*. Th. σείω, *agito*.

Ἐσύλα, *spoliavit*, 3. sing. imperf. verbi συλάω, f. ήσω. Th. σύλη, *præda*.

Ἐσύλευον, *prædati sunt*, imperf. act. verbi συλεύω, *spolio*. ab eod. th.

Ἐσυνῆκα, ας, ε, *intellexi*, a.1.ind.act. Att. pro συνῆκα, verbi συνίημι, *intelligo*. f. συνήσω ex σὺν & ἕω, *mitto*, &c.

Ἐσύστερον, *postea*: ex ἐς & ὕστερος, *posterior*.

Ἐσφάγην, ης, η, *jugulatus sum*. a.2. ind. pass. ab ἔσφαγον, ες, ε, a.2.ind.act. verbi σφάττω, seu σφάζω, f. ξω, *jugulo*. perf. pass. ἔσφαγμαι.

Ἐσφαγμένος, ejusd. perf.part.pass.

Ἔσφαζον, *mactabant*, 3.pl.imperf. act. verbi σφάζω, *macto*. f. ξω.

Ἐσφαίρωτο, 3.sing.plusq. p.pass. verbi σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio*. f. ώσω. Th. σφαῖρα, *globus*.

Ἐσφάλην, ης, η, *deceptus sum*, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαλον, ες, ε, a.2.ind act. verbi σφάλλω, *decipio*. f. αλῶ. p. ἔσφαλκα.

Ἔσφαλμαι, perf. pass. ab ἔσφαλκα, perf. act. ejusd. verbi.

Ἔσφαξαν, *trucidarunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi σφάζω, *jugulo*. f. άξω. p.m. ἔσφαγα.

Ἐσφαράγιζον, *sonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Them. σφάραγος, *sonus*.

Ἔσφηλα, *decepi*, a.1 ind. act. verbi σφάλλω. f. αλῶ.

Ἔσφιγγον, *stringebat*, 3. sing. imperf. act. &

Ἔσφιγξε, *adstrinxit*, 3. sing. a. 1. act. verbi σφίγγω, *stringo*. f. γξω.

Ἐσφράγισεν, *obsignavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*. f. ίσω, p. ἐσφράγικα. a. 1. pass. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, *sigillum*.

Ἐσφραγίσθητε, 2.pl.a.1.ind.pass. &

Ἐσφραγισμένος, perf.part.pass. ab eod. verbo & th.

ἘΣΧΆΡΑ, ας, η, *focus*, *ara*, *crusta ex adustione vulneri adhærens*. unde Angl. a scar.

Ἐσχαρεών, ῶνος, ὁ, Poet. idem.

Ἐσχαρὶς, ίδος, η, *focus*, *craticula*. Th. ἐσχάρα, *focus*.

Ἐσχατιὰ, ᾶς, η, *extremitas*: &

Ἐσχατίη, ης, η, Ion. pro eod. &

Ἔσχατον, ου, τὸ, *extremitas*, item adv. *ultimè*, ab

ἜΣΧΑΤΟΣ, η, ον, *extremus*, *ultimus*: &

Ἐσχατόωσα, pro ἐσχατόωσα, f. g. ab ἐσχατόεις, *extremus*: &

Ἐσχάτως, adv. *extremè*, *ad extremum*. Th. ἔσχατος, *extremus*.

Ἔσχε, 3.sing.a.2.act. verbi ἔχω, *habeo*. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a.2. ἔσχον. a.2.sub. σχῶ. perf. pass. ἔσχημαι.

Ἐσχέθην, ης, η, a.1.ind. pass. &

Ἔσχηκα, perf.act. ab ἔχω. vide ἔχω.

Ἐσχηματίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, *effingo*, à σχῆμα, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἔσχικα, perf. act. verbi σχίζω, *findo*. f. ίσω. perf. pass. ἔσχισμαι.

Ἐσχίσθην, ης, η, & in 3.pl. ἐσχίσθησαν, a.1.ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐσχόμην, a.2.m. &

Ἔσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*. imperf. εἶχον. vide ἔχω.

Ἔσω, f. 1. verbi ἕζω, *sedere facio*, vel ἕω, *induo*.

Ἔσω, *intrà*, adv. cum gen. &

Ἔσωθεν, *intrinsecus*: ab εἰς, *in*.

Ἐσώθην, *servatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi σώζω, *servo*. f. σω. perf. pass. σέσωσμαι.

Ἔσωσα, a.1.act.ejusd. verbi.

Ἐσωφρονίσθην, ης, η, a. 1. pass. verbi σωφρονίζω, *sapere doceo*. f. ίσω. p. σεσωφρόνικα, à σώφρων, *temperans*: ex σόος, seu σῶς, contractè σῶς, *sanus*, & φρὴν, *mens*.

Ἔτ' pro ἔτι, *adhuc*, *etiam*.

Ἐτάγην, *constitutus sum*, a. 1. ind. pass. à τάσσω, vel -ττω, *ordino*. f. ξω. p. χα. a. 2. ἔταγον.

ἘΤΆΖΩ, *examino*, *inquiro*, *scrutor*. f. άσω. & Dor. ξω.

Ἐτάθην, *extentus sum*. a.1.ind.pass. verbi τείνω, *tendo*. f. τενῶ. p. τέτακα. perf. pass. τέταμαι.

Ἔται, *familiares*, nom.pl. ab ἔτης, ου, ὁ, *socius*.

Ἑταίρα, ας, ἡ, *amica, meretrix* : &

Ἑταιρεία, ας, ἡ, *societas* : &

Ἑταιρέω, *prostituo me* : f. ήσω. ab ἑταῖρος, *sodalis*.

Ἑταιρηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταιρεία, *sodalitium* : &

Ἑταιρήϊος, Ion. pro ἑταιρεῖος, Jovis epith. *qui sodalitiis præest* : ab eod. th.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, *impudicitia* : ab ἑταιρέω, quod vide.

Ἑταιρία, ας, ἡ, *sodalitium* : &

Ἑταιρίζω, f. ίσω, *sodalis fio, opitulor* : &

Ἑταιρικὸς, ου, *sodalitius, meretricius* : ab

ἙΤΑΙ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *sodalis*.

Ἐτάκου, Dor. pro ἐτήκου, *tabescebas*, 2. sing. imperf. à τήκομαι, *liquesco* : &

Ἐτάκην, *liquefactus sum*, a. 2. ind. pass. verbi τήκω, & Dor. τάκω, *liquefacio* : f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Ἐταλάνιζεν, 3. sing. imperf. act. verbi ταλανίζω, *miserum & ærumnosum voco* : f. σω. à τάλας, ανος, *miser*. Th. ταλάω, f. άσω, *suffero*.

Ἔταμον, *scidi*, a. 2. act. verbi τέμνω, *scindo* : f. 2. ταμῶ.

Ἐτανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω, *tendo*. Th. τείνω, idem.

Ἔταξα, ας, ε, a. 1. ind. act &

Ἐταξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à τάσσω, vel -ττω, *ordino* : f. ξω. p. χα.

Ἐτάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo* : f. ξω. p. τετάραχα. præt. pass. τετάραγμαι. a. 1. pass. ἐταράχθην.

Ἐταράχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced. verbi.

Ἐταρίζω, Poët. pro ἑταιρίζω, quod vide.

Ἐταρίσσατο, 3. sing. a. 1. m. gem. σ Poët. à præced.

Ἕταρος, ου, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, *sodalis*. gen. pl. ἑτάρων.

Ἐτασμὸς, ου, ὁ, *inquisitio, tormentum* : ab ἐτάζω, *inquiro* : f. άσω.

Ἔτασον, ατω, a. 1. imperat. act. præced. verbi ἐτάζω.

Ἐτάφην, *sepultus sum*, a. 2. ind. pass. verbi θάπτω, *sepelio* : f. ψω.

Ἔταφον, *stupui, admiratus sum* a. 2. & τέθηπα. p. m. idem, vel *stupeo, admiror* : ab eod. verbo. Vide ἐτέθηπε.

Ἐτάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, *accelero*. Th. ταχὺς, *celer*.

Ἔτεα, nom. vel acc. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτεθήλει, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάλλω, *vireo* : f. αλῶ. p. m. τέθηλα.

Ἐτέθην, *positus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐτέθηπε, Ion. pro ἐτεθήπει. 3. sing. plusq. p. m. verbi θάπτω, *sepelio*. Alii à θήπω, *stupeo*, vel θήπτω. f. ψω. p. τέθηφα. p. m. τέθηπα.

Ἐτεθνήκειν, *obieram*, 1. sing. plusq. p. ind. act. verbi θνήσκω, *morior* : f. 2. m. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα. hinc inf. τεθνάναι.

Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, *perficio, facio*. a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεινα, *extendi*, a. 1. act. verbi τείνω, *tendo* : f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἔτειος, εία, ειον, *annuus, a, um*. Th. ἔτος, τὸ, *annus*.

Ἔτειρεν, *affligebat*. vide ἐτείρετο.

Ἐτείρετο, *confectus erat*, 3. sing. imperf. pass. à τείρω, *affligo, vexo*. f. τερῶ. p. τέταρκα. a. 1. ἔτειρα.

Ἔτεκ᾽, pro ἔτεκε, *peperit*, 3. sing. a. 2. ἔτεκον, ες, ε. verbi τίκτω, *pario*. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Ἐτεκνοποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*. ἐτεκνοποίει, 3. imperf. act. à τέκνον, *fœtus*, (quod à τίκτω, *pario*,) & ποιέω, *facio*.

Ἐτέκνωθεν, Bœot. pro ἐτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τεκνόω, *liberos procreo, gigno*.

Ἐτελείετο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. & Poët. pro ἐτελέετο, per Pleonasm. τοῦ, ι, verbi τελέω, *perficio*. Them. τέλος, *finis*.

Ἐτέλεσαν, *perfecerunt*, pro ἐτέλεον, imperf. act. ab eod. verbo & th.

Ἐτελείωσα, ας, ε, *consummavi*, a. 1. ind. act. verbi τελειόω, *perficio*. f. ώσω. ejusd. them.

Ἐτέλεσα, ας, ε, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, *finis*.

Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo & th.

Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, quod vide.

Ἐτελεύτα, 3. sing. imperf. act. à τελευτάω, *ad finem perduco, desino*. f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, *finis*.

Ἔτελλε, imperf. act. à τέλλω, *mando*. a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεμον, *incidi*, a. 2. verbi τέμνω, vel τάμνω, *seco*. f. τεμῶ & ταμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον, & ἔτεμον. p. m. τέτομα.

Ἐτεόκλειαι χάριτες, sic appellatæ ab Eteoclo Cephisi filio, qui primus Gratiis sacrificium fecisse fertur.

Ἐτεὸν, adverbialiter, *verùm, verè* : n. g. ab

Ἐτεὸς, οῦ, Poët. idem quod ἐτὸς οῦ, *verus*, unde etiam formatur per interposit. τοῦ ε Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ, ἡ, *dubius*, quasi *anceps robur*. Et sic dicitur *victoria*, quia alteri semper tribuit ἀλκὴν. ab ἕτερος, *alter*, & ἀλκὴ, *robur*.

Ἑτέρηφι, *aliter*, Poët. adv. pro nomine ἑτέρᾳ. Th. ἕτερος, *alter*.

Ἑτερόγλωσσος, ου, *qui diversæ linguæ est* : ab ἕτερος, *alter*, & γλῶσσα, ης, ἡ, *lingua*.

Ἑτεροδιδασκαλέω, -ῶ, *diversam doctrinam doceo*. f. ήσω. ab ἕτερος, *alius*, & διδάσκω, *doceo*.

Ἑτερο-

Ε'τεροδοξέω, -ῶ, *alterius sum opinionis, orthodoxiæ non assentior* : &
Ε'τεροδοξία, ας, ἡ, *opinio diversa*, vel *prava* : &
Ε'τερόδοξος, ου, ὁ, ἡ, *qui alterius est opinionis*, vel *sectæ* : Angl. **heterodox.** omnia ab ἕτερος, *alter*, & δόξα, *opinio* : quod a δοκέω, *censeo*.
Ε'τεροζήλως, adv. *iniquè* : ab ἑτερόζηλος, *qui alio zelo ducitur* ; ab ἕτερος, *alius*, & ζῆλος, *æmulatio*.
Ε'τεροζυγέω, -ῶ, *alteram jugi partem traho* : &
Ε'τερόζυγος, *altera libræ pars* : ex ἕτερος, *alius*, & ζυγὸς, *jugum*. Them. ζεύγνυμι, *jungo*.
Ε'τεροῖος, *diversus à reliquis*. & inde
Ε'τεροιόω, -ῶ, f. ώσω, *altero, immuto*. ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἕτερος, *alter*.
Ε'τερόκλιτος, *aliter declinatus* ; -κλιτον. sc. ὄνομα, *HETEROCLITON*. Th. κλίνω, *inflecto*.
Ε'τεροκωφῶ, *alii surdus sum*. Syrach. 19. 23. Sed rectius opinor, ἐθελοκωφῶν.
Ε'ΤΕΡΟΣ, α, ον, *alter, alius*, μηδέτερος, & οὐδέτερος, *neuter*. ἐν ἑτέρῳ, sc. τόπῳ, *alibi*.
Ε'τερότης, ητος, ἡ, *diversitas* : &
Ε'τερόω, *altero* : ab ἕτερος.
Ε'τέρωσις, εως, ἡ, *alteratio*: à præced. verbo.
Ε'τερπεν, *delectabat*, 3. sing. imperf. à τέρπω, *delecto*. f. ψω.
Ε'τερσε, a. 1. act. Æol. à τείρω, *affligo, vexo*. Vel ut alii volunt à τέρσω, *exsicco* unde τερσαίνω, idem.
Ε'τέρωθι, & θεν, adv. *ex altera parte*. Th. ἕτερος, *alter*.
Ε'τέρως, adv. *aliter*. ab eod. th.
Ε'τετάλμην, σο, το. *jussus eram*, plusq. p. pass. verbi τέλλω, *mando*. perf. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.
Ε'τεταπείνωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ταπεινόω, *humilio*. f. ώσω. perf. τεταπείνωκα. Th. ταπεινὸς, *humilis*.
Ε'τετάχατο, Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, in serto α, ante τὸ & κ, verso in aspirat. χ. verbi τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. τέταχα. perf. pass. τέταγμαι.
Ε'τετεύχατο, Ion. pro ἐτετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi τεύχω, *fabricor*. f. ξω. p. τέτευχα. perf. pass. τέτευγμαι & τέτυγμαι.
Ε'τετμεν, 3. sing. imperf. act. verbi τέτμω, *invenio*, quod derivatur a τέμνω, *seco, scindo*. f. τεμῶ p. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον, ες, ε & hinc per Pleonasm. literæ τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.
Ε'τετρήχειν, εις, ει, plusq. p. verbi τρήχω, *asper & salebrosus sum*. f. ξω. p. τέτρηχα. Th. τρηχὺς, εος, *asper, scaber*.
Ε'τετύχηντο, 3. pl. a. 2. m. verbi τυγχάνω, *assequor*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. a. 2. m. ἐτυχόμην, & per reduplic. Ion. & conversionem aspiratæ in tenuem, ἐτετυκόμην, ου, ετο.
Ε'τέτυκτο, *factus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐτετύγμην, ξο, κτο. verbi τεύχω, *fabricor*. quod vide.
Ε'τετύφεα, Ion. pro ἐτετύφειν, & ἐτετύφεις, pro ἐτετύφει, plusq. p. act. à τύπτω, *verbero*. f. ψω.
Ε'τεχ', pro ἔτεκε, ob sequent. aspirat. 3. sing. a. 2. act. verbi τίκτω, *pario*. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.
Ε'τέχθην, *natus sum*, a. 1. ind. pass. à τίκτω, *pario*.
Ε'τη, nom. & accus. pl. contractè ab ἔτος, εος, το, *annus*.
Ε'τήκετο, *liquescebat*, imperf. m. verbi τήκω, & Dor. τάκω, *liquefacio*. f. ξω. p. m. τέτηκα.
Ε'τήρουν, *servabam*, imperf. act. à τηρέω, *servo*. imperf. ἐτήρεον, ουν. f. ήσω. p. τετήρηκα.
Ε'ΤΗΣ, ου, ὁ, *socius, amicus*. ὦ 'ταν pro ὦ ἔταν, *ô amice*, vel *amici*, q. ab ἔθος, *cum quo nobis vitæ consuetudo*. vel ἔτος, ut sit coætaneus, vel ἐτεὸς, ut sit verus amicus.
Ε'τήσιος, ου, ὁ, ἡ, *annuus, anniversarius* : ab ἔτος, *annus*.
Ε'τητοίμακα, & ἐτητοίμακα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, *præparavi*. verbi ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτοιμος, *promptus & paratus*.
Ε'τήτυμος, per Anadipl. seu Epenth. Poët. pro ἔτυμος, ου, ὁ, ἡ, *verus* : ἔτυμον, & ἐτήτυμον, adv. *vere*.
Ε"ΤΙ, *adhuc, insuper, amplius, posthæc*.
Ε'τίθει, *ponebat*, 3. sing. imperf. act. q. à τιθέω, imperf. ἐτίθεον, ουν, εες, εις. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην, a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. m. ἐθέμην, σο, το, a. 2 inf. m. θέσθαι.
Ε'τίθευ, Dor. pro
Ε'τίθου, *ponebaris*, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐτίθεσο · ab ἐτιθέμην, το, imperf. ejusd. verbi.
Ε"τικτεν, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, *pario*. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τέκω, a. 1. pass. ἐτέχθην. præt. m. τέτοκα.
Ε'τίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, ω, ατο, & in 3. pl. ἐτιμήσαντο, a. 1. m. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τιμὴ, idem.
Ε'τινάσσετο, *concutiebatur*, imperf. pass. à τινάσσω, *quatio*. f. ξω. p. τετίναχα.
Ε'τιομεν, *honorabamus*, 1. pl. imperf. act. à τίω.
Ε"τισα, ας, ε, *colui*, a. 1. ind. act. verbi τίω, *honoro*. f. τίσω. p. τέτικα.
Ε'τιταίνετο, *extendebatur*, 3. sing. imperf. pass. à τιταίνω, quod à τείνω, *tendo*. f. τενῶ p. τέτακα.
Ε"τλην, ης, η, *sustinui*, a. 2. ind. act. à τλῆμι, *tolero*. f. τλήσω. p. τέτληκα. Them. ταλάω,

ταλάω, idem. hinc per Syncop. τλάω, & τλῆμι.

Ἔτμαγεν, *dissecti sunt*, Bœot. Sync. pro ἐτμάγησαν, 3.pl. a.2. ind. pass. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω, f.2. τμαγῶ. a.2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *seco*.

Ἔτμαγον, a. 2. ut & ἔτμαγον, ejusdem verbi.

Ἐτμήθην, *excisus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τέμνω, *seco*. f. μῶ. p. τέτμηκα.

Ἔτμηξα, *scidi*, a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, *seco*. f. ξω. Th. τέμνω, idem.

ἜΤΝΟΣ, εος, τὸ, *puls ex leguminibus*. q. ab ἔδω, *edo*.

Ἑτοῖμα, *parata*, nom.pl.n.g. vide ἕτοιμος.

Ἑτοιμάζω, *paro*. f. άσω. p. ἡτοίμακα. a. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι. a. 1. imperat. act. ἑτοίμασον, άτω. & in pl. ἑτοιμάσατε. perf. pass. ἡτοίμασμαι, σαι, & inde

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, *præparatio* : ab

ἝΤΟΙΜΟΣ, ου, ὁ, ἡ, sive ἑτοῖμος. Att. *promptus*, *paratus* : hinc

Ἑτοίμως, *prompte*, adv.

Ἠτόλμα, 3.sing. imperf. verbi τολμάω, *audeo*. imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας. f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

Ἕτον, ἕτην, dual. a.2. act. verbi ἵημι, *mitto*. a.2. ἧν.

ἜΤΟΣ, εος, τὸ, *annus* : hinc ἐτήσιος, *annuus* : δεκαέτης, *decennis*. διετής, *bimus*.

Ἐτὸς, ὁ, & ἐτεὸς, ὁ, *verus*, *bonus*. &

Ἐτὸς, adv. *frustra*, *temere* : ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔτραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, *rodo*. f. τρώξομαι.

Ἔτραπ', pro ἔτραπε, *evertit*, 3. sing. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω, *verto*. f. ψω p. φα. a. 2. pass. ἐτράπην. p. m. τέτροπα. a.2.m. ἐτραπόμην, & in 3. pl. ἐτράποντο.

Ἐτράπεον, *uvas calcabant*, 3. pl. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex fut.2. τραπῶ, verbi τρέπω, *verto*.

Ἐτράπετ', pro ἐτράπετο, 3. sing. a. 2. m. vide ἔτραπ'.

Ἐτράπην, ης, η, a. 2. pass. à τρέπω, *verto*. vide ἔτραπ'.

Ἐτραπόμην, ου, ετο, a.2. m. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω. vide ἔτραπ'.

Ἐτράφην, *educatus sum*, & in 3.pl. ἐτράφησαν, a.2.ind.pass. verbi τρέφω, *alo*. f. ψω. a.2. ἔτραφον.

Ἔτραφον, ες, ε, ejusd. a. 2. act. vide ἐτράφην.

Ἔτρεμε, *tremit*, 3.sing. imperf. act. à τρέμω, idem quod à τρέω, *tremo*.

Ἔτρεσα, ας, ε, *tremui*, a.1.ind.act. verbi τρέω, *tremo*, *trepido*. f. τρέσω.

Ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, 3.sing.imperf.pass. &

Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, *alo*. f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. p.m. τέτροφα.

Ἔτρησε, *perforavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi τετραίνω, seu τίτρημι, *terebro*. f. τρήσω, tanq. à τρέω.

Ἔτριζον, a.2. ind. act. verbi τρίζω, *strido*. p.m. τέτριγα.

Ἐτρύγων, *vindemiebant*, 3. pl. imperf. act. ἐτρύγαον, ων. verbi τρυγάω. Them. τρύγη, *vindemia*.

Ἐτρύπη, Dor. pro ἐτρύπα, & hoc Ion. pro ἐτρύπαε, 3. sing. imperf. verbi τρυπάω, *perforo*. Th. τρύπα, *foramen*.

Ἐτρύφην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi θρύπτω, *frango*, *frango luxu*. f. ψω. p. φα. perf. pass. τέθρυμμαι.

Ἐτρυφήσατε, 2.pl. a.1. act. verbi τρυφάω, *in delitiis vivo*. f. ήσω. p. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, *frango luxu*.

Ἔτρωσα, *vulneravi*, a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, *vulnero*, *lædo*. f. τρώσω tanq. à τρόω.

Ἐτύθην, *immolatus sum*, euphoniæ gratia, pro ἐθύθην, a. 1. ind. pass. à θύω, f. θύσω, *macto*, *sacrifico*.

Ἐτυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω, *perscrutor*. f. ξω. Them. τύλος, *callus*.

Ἔτυμα, *vera*, nom.pl.n.g. ab ἔτυμος, *verus*.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, ETYMOLOGIA, *originis verborum indicatio* : ab ἔτυμος, & λόγος, *sermo*, quod à λέγω, *dico*.

Ἔτυμον, ου, το, ETYMUM, *vera origo alicujus vocabuli*, *ejusque originis ratio* : item

Ἔτυμον, necnon ἐτήτυμον, adverbialiter, *vere*; n. g. ab

ἘΤΥΜΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *verus*. dat. pl. Ion. ἐτύμοισιν. ἐτήτυμος, ου, ὁ, ἡ, per Epenth. idem. ἐτύμως, *vere*, adv.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3.pl.a.1. ind. pass. à τυμπανίζω, *distendo*. f. ίσω. p. τετυμπάνικα à τύμπανον, seu τύμπανος, instrumentum, quo pulsato sonus cietur.

Ἐτύπην, Dor. pro ἐτύπην *sauciatus sum*, a.2 ind. pass. à τύπτω. ἐτύπεν, pro ἐτύπησαν, Bœot.

Ἐτύφθεν, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. pl. a.1. ind. pass. à τύπτω, *verbero*.

Ἔτυχε, 3. sing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, *nanciscor*. f. τεύξομαι. perf. pass. τέτυγμαι.

Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. pro ἐτεύχθην. à perf. pass. τέτυγμαι, pro τέτευγμαι, verbi τεύχω, *fabricor*.

Ἔτυχον, ες, ε, vide ἔτυχε.

Ἐτῶν, gen pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτώσια, *inania*, acc. pl. item adverbialiter, *frustra*. ab

Ἐτώσιος, ου, *iners*, *varius* : ab ἐτὸς, adv. *frustra*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἐτωσιοεργὸς *qui incassum laborat* : ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*.

Εὖ, *bene*, *belle*, *feliciter*, adv. in compos. plerumque *facile*; item *bene*, *feliciter*, *valde*. Th. ἐὺς, *bonus*.

Εὗ, Æol. & εὖ, Dor. pro οὗ, *sui*.

Εὔα, ας, ἡ, *EVA*, nomen primæ matris. Hebr. *vivificans.*

Εὐαγγελία, ας, ἡ, *nuntiatio*: vide εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελίζω, *EVANGELIZO*, *læta annuntio.* f. ίσω. & Att. εὐαγγελιῶ. p. εὐηγγέλικα. a. 1. εὐηγγέλισα. a. 1. inf. εὐαγγελίσαι. perf. pass. εὐηγγέλισμαι. a. 1. pass. εὐηγγελίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. εὐαγγελισθεὶς. imperf. pass. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο. f. 1. m. εὐαγγελίσομαι. a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ & ἀγγέλλω, *nuntio.*

Εὐαγγελικὸς, ὁ, *EVANGELICUS*: &

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, *EVANGELIUM*, *faustus ac lætus nuntius* ab εὖ & ἀγγελία, *nuntium.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, *EVANGELISTA*, *Evangelii præco.* à perf. pass. verbi εὐαγγελίζω, quod vide.

Εὐάγγελος, ου, ὁ, ἡ, *qui fausta nuntiat*: ab εὖ & ἄγγελος, *nuntius.*

Εὐαγέω, -ῶ, *sanctè ago, purus sum*: ab

Εὐαγὴς, έος, ὁ, ἡ, *sanctus, purus*: ab ἄγος, *veneratio*: item *agilis*, prout

Εὐάγητος, ου, ὁ, ἡ, *mobilis*: ab ἄγω, *duco.*

Εὐαγόρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐάγων τιμὴ, *honor qui sequitur aliquem ob certamina præclare certata.* Ex εὖ & ἀγών, ῶνος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectius putant hoc εὐάγων, esse gen. pl. qui cum ματρῴων jungendus. & duct. ab εὐαγος, ου, ὁ, ἡ, pro *rectè instituto in re aliqua.* hinc εὐαγωγία, *recta educatio & institutio*: παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὔαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. pro ἕαδε, Pleonasm. Æol. τοῦ υ, & mutato simul spiritu. ἕαδε verò per resolutionem Ion. pro ἧδε, a. 2. verbi ἀνδάνω, vel ἁδέω, *placeo.* Alii volunt esse præt. m. verbi ἅδω, *placeo.* p. m. ἧδα, & solutione ἕαδα. part. med. ἑαδώς.

Εὐαέϊ, dat. sing. ab

Εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, *salubriter spirans, qui bene à ventis perflatur*: ex εὖ, *bene*, & ἄω, vel ἄημι, *spiro.*

Εὐαιμονίδης, *EVÆMONIDES*, nomen propr.

Εὐαίνετος, ου, Poët. *benè vel valdè laudatus*: ex εὖ, *benè*, & αἰνέω, *laudo.*

Εὐαίρετος, ου, ὁ, ἡ, *qui facile capi potest*: ex εὖ, & αἱρέω, *capio.*

Εὐαισθησία, ας, ἡ, *sensuum vigor*: ex εὖ, *benè*, & αἰσθάνομαι, *sentio*, p. ᾔσθημαι.

Εὐαίων, ωνος, ὁ, *beatus, fælicis ævi*, *EVÆON*, accus. sing. Εὐαίωνα.

Εὐαλάκατος, Dor. pro εὐηλάκατος, ου, ὁ, ἡ, *qui bonam vel pulchram colum habet*: ex εὖ & ἡ ἠλακάτη, *colus.*

Εὐάλωτος, ου, ὁ, ἡ, *captu facilis*: ab εὖ & ἁλίσκομαι, *capio.*

Εὐαμερία, ας, ἡ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, *diei bonitas & serenitas.* Et pro *secundarum rerum statu & tranquillitate*: ex εὖ & ἡ ἡμέρα, *dies.*

Εὐάνεμος, Poët. & Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ, ἡ, *secundus ventus*: ex εὖ & ἄνεμος, *ventus.*

Εὐανθεῖς, *florentes*, nom. pl. ab εὐανθὴς, έος, ὁ, ἡ, pro εὐθαλὴς, *florens*, & τὸ εὐανθὲς: ab εὖ, & ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Εὐάνθεμος, ου, *floridus.* vide εὐανθεῖς.

Εὐανορία, ας, ἡ, Dor. pro Ion. εὐηνορία, ἡ, *strenuitas, fortitudo*: &

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poët. & Dor. pro Ion. εὐήνωρ: ex εὖ, *benè*, & ἀνὴρ, ὁ, *vir.*

Εὐαπάτητοι, *qui facile decipiuntur*: ex εὖ, & ἀπατάω, f. ήσω, *decipio.*

Εὐαφήγητος, ὁ, ἡ, Ion. pro εὐαφήγητος, *facilis narratu*: ex εὖ, ἀπὸ & ἡγέομαι, *duco, narro.*

Εὐαρεστέω, -ῶ, *placeo.* f. ήσω. p. εὐηρέστηκα. a. 1. εὐηρέστησα. a. 1. inf. act. εὐαρεστῆσαι præs. pass. εὐαρεστοῦμαι, *delector.* ab

Εὐάρεστος, ου, ὁ, ἡ, *acceptus*: ex εὖ, *benè*, & ἀρεστὸς, *placitus* Th. ἀρέσκω, *placeo.*

Εὐαρέστως, adv. *ad placitum*, ab eod.

Εὐάρματος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *qui bonum habet currum, & feliciter eo utitur.* Ex εὖ & ἅρμα, *currus*, quod vide.

Εὐαχὴς, έος, ὁ, ἡ, Poët. & Dor. pro εὐηχὴς, *qui bonum habet sonum, canorus.*

Εὔβοια, ας, ἡ, *EUBOEA*, est nomen loci: ex εὖ & βόω, *pasco.*

Εὔβοτος, ου, ὁ, ἡ, *benè pastus*: ex εὖ & βόω, *pasco.*

Εὐβουλία, ας, ἡ, *bonum consilium*: ex εὖ, *benè*, & βουλὴ, *consilium.*

Εὔβουλος, ου, ὁ, ἡ, *consultus, prudens*; *qui benè consulit alteri*, item propr. nomen *EUBULUS.* ex iisd. th.

Εὖγε, Lat. *EUGE*: laudantis & exultantis adverb.

Εὐγένεια, & Ion. εὐγενίη, ας, ἡ, *nobilitas*: &

Εὐγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *nobili genere ortus, generosus*: ex εὖ *benè*, & γένος, εος, τὸ, *genus.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Εὔγεως, ω, ὁ, ἡ, Atticè: &

Εὔγεων, ω, τὸ, pro εὔγειος, *fertilis.* Th. γῆ, *terra.*

Εὔγμαι, perf. pass. ab εὔχομαι, *precor*: f. εὔξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, *æquus, candidus*: ex εὖ & γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, *cognitor*: quod à γνώμη, *sententia.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

Εὐδαιμονέστατα, adverbialiter, *felicissimè.* n. g. ab

Εὐδαιμονέστατος, *felicissimus*, superl. &

Εὐδαιμονέστερος, ου, *felicior*, compar. ab εὐδαίμων, *felix*: quod vide.

Εὐδαιμονέω, *beatus sum, beatè vivo*: f. ήσω &

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, *beatum judico*: ab εὐδαίμων, quod ex εὖ & δαίμων, *deus, fortuna.*

Εὐδαιμονικὸς, ȣ, *ad felicitatem idoneus*, vel *pertinens*; *beatus*: &
Εὐδαιμονικῶς, adv. *beatè*: ab iisd.
Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, *felicitas*: &
Εὐδαιμονισμὸς, ȣ, ὁ, *beatitudinis existimatio*, vel *prædicatio*: à perf. pass. ver. εὐδαιμονίζω, quod vide.
Εὐδαιμόνως, adv. *fortunatè*, *feliciter*: ab
Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *beatus*: ab εὖ & δαίμων, *deus*, *fortuna*: hinc
Εὐδαιμονία, *felicitas*: ex iisd. them.
Εὖδε, 3. sing. imperf. Ion. pro ηὖδεν, ες, ε: εὕδει, 3. sing. præs. ind. εὕδειν, præs. inf. ab εὕδω, f. εὑδήσω, *dormio*.
Εὕδῃσι, *cessat*, Ion. pro εὕδῃ, 3. sing. præs. sub. act. ab εὕδω, *dormio*.
ΕΥ'ΔΙ'Α, ας, ἡ, *serenitas*: ex εὖ & δία, quod *aerem* significat: à Ζεὺς, *Jupiter*, *aër*: genit. Διός.
Εὐδιανὸς, ά, ὸν, Dor. pro
Εὐδιεινὸς, ȣ, idem quod
Εὔδιος, ȣ, ὁ, ἡ, *serenus*, *tranquillus*, *tepidus*: ab εὐδία, *serenitas*.
Εὔδμα(τ)ος, ȣ, ὁ, Dor. pro εὔδμητος, quod vide.
Εὔδμητος, ȣ, ὁ, ἡ, *benè ædificatus*: ex εὖ, *benè*, & δέμω, *struo*: f. μῶ. p. δέδμηκα.
Εὐδοκέω, ῶ, *acquiesco*, *oblector*, *volo*, *bona existimatione sum*: f. ήσω p. εὐδόκηκα a. 1. εὐδόκησα, & Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, *videor*: f. ήσω, & δόξω. Hinc εὐδοκία.
Εὐδοκία, ας, ἡ, *benevolentia*, *favor*, *beneplacitum*, *decretum*: ab εὐδοκέω.
Εὐδοκιμάζω, *benè exploro*: f. άσω. a. 1. part. εὐδοκιμάσας, ex εὖ & δοκιμάζω, *exploro*. Th. δοκέω, *videor*.
Εὐδοκιμέω *benè audio*; *clarus sum*: f. ήσω: ex εὖ & δόκιμος, *probatus*: quod à δοκέω, *videor*.
Εὐδοκιμηκότες, pl. num. perf. part. act. εὐδοκιμῆσαι, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, quod vide.
Εὐδόκιμος, ȣ, *probatus* & *laudatus*: ab eod. th.
Εὕδοντα, pro εὕδοντα, *dormientem*, acc. sing. part. præs. ab εὕδω, *dormio*: f. εὑδήσω.
Εὐδοξία, ας, ἡ, *celebritas*: ab εὖ & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.
ΕΥ'ΔΩ, *dormio*: f. εὑδήσω. p. κα. hinc καθεύδω idem.
Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὔεανος, ȣ, ὁ, ἡ, *decenter velatus*: ex εὖ & ἑανὸς, quod vide.
Εὕει, *torret* 3. sing. præs. ind. verbi εὕω, vel εὔω, *uro*: f. σω.
Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *speciosus*: ex εὖ & εἶδος, εος, τὸ *forma*. Th. εἴδω, *video*.
Εὐειδότος, *benè scientis*, genit. sing. perf. part. ab
Εὐειδὼς, ότος, per Crasin pro εὐειδηκὼς: ab εὖ & εἰδέω, *scio*: f. ήσω.
Εὔελπις, ιδος, ὁ, ἡ, & εὐέλπιστος, *benè sperans*: &

Εὐελπιστία, ας, ἡ, *bona spes*: ab εὖ & ἐλπὶς, *spes*.
Εὐεξία, ας, ἡ, *bona corporis habitudo*: ab εὖ & ἔχω, *habeo*.
Εὐεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *facundus*: &
Εὐεπία, & εὐέπεια, ας, ἡ, *facundia*: ab εὖ & ἔπος, *verbum*, quod ab ἔπω, *dico*.
Εὐεπίην, *facundiam*. ejusd. acc. sing. Ion.
Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ȣ, quod vide
Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, quod vide.
Εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*: ab εὖ & ἔργον, *opus*.
Εὐεργεσιάων, ejusd. gen. pl. Æol. pro εὐεργεσιῶν.
Εὐεργετέω, f. ήσω, *benefacio*. Th. ἔργον.
Εὐεργετηθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass. & εὐεργετῆται, 3. sing. præs. sub. pass.
Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, *beneficium*: à perf. pass. verbi εὐεργετέω.
Εὐεργέτης, ȣ, ὁ, *beneficus*. gen. pl. εὐεργετῶν, acc. pl. εὐεργέτας: ab εὖ & ἔργον, *opus*.
Εὐεργὴς, έος, ὁ, ἡ, *benè fabricatus*: &
Εὐεργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, Poët. pro εὖ εἰργασμένος, *benefactus*: ab iisd.
Εὐερίσησα, credo scribend. εὐηρέσησα, quod vide.
Εὐερκὴς, έος, ὁ, ἡ, *benè septus*, *benè munitus*: ab εὖ, *benè*, & ἕρκος, εος, τὸ, *septum*. Th. εἴργω, *includo*.
Εὐζωὰ, ᾶς, ά, Dor. pro εὐζωὴ, ἡ, *bona & beata vita*: ex εὖ & ζωὴ, *vita*. Th. ζάω, *vivo*.
Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab
Εὔζωνος, ȣ, ὁ, ἡ, *benè cinctus*, *formosus*, *expeditus*: ex εὖ & ζωννύω, *cingo*: f. ζώσω. hinc ζώνη, *zona*.
Εὐηγγέλλω, *nuntiatus sum*, a. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω: ex εὖ *benè*, & ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ. a. 1. ἤγγειλα.
Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi εὐαγγελίζω, *læta annuntio*, quod vide.
Εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejusd. verbi.
Εὐηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, per Pleonasm. τὸ, η, pro εὐγενὴς, *generosus*: ex εὖ & γίνομαι, *nascor*.
Εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia*, *stultitia*: &
Εὐήθης, εος, ὁ, ἡ, *bonis moribus præditus*, *simplex*; item, *stultus*: ex εὖ & ἦθος, εος, τὸ, *indoles*.
Εὐήθως, *simpliciter*, adv. ab eod.
Εὐήκης, εος, ὁ, ἡ, *valdè acutus*: ex εὖ & ἀκὴ, *mucro*.
Εὐήκτει, imperf. act. verbi εὐεκτέω, *sum corpore benè habito*: ab εὐέκτης. ex εὖ & ἔχω, *habeo*.
Εὐήλιος, ȣ, *apricus*: ex εὖ, *benè*, & ἥλιος, ȣ, ὁ, *Sol*.
Εὐηνίνη, ης, ἡ, *Euevi filia*: nomen proprium.
Εὔηνον, nomen fluvii.
Εὐήρατος, ȣ, ὁ, ἡ, Poët. *valdè amabilis*: ab εὖ,

εὖ, benè, & ἐράω, amo.

Εὐηρίςησα, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεςέω, libens acquiesco, placeo; ex εὖ & ἀρεςὸς, gratus. Th. ἀρέσκω, f. ἀρέσω, placeo.

Εὐθαλὴς, έ@, ὁ, ἡ, Poët. pro εὖ θάλλων, benè florens, floridus. Th. θάλλω, vireo.

Εὐθανασία, ας, ἡ, bona & facilis mors: ex εὖ, benè, & θάνατ@, mors. Th. θνήσκω, morior.

Εὐθείη, dat. sing. Ion. f. g. ab εὐθεῖα, ας, recta: ab εὐθὺς, rectus.

Εὐθηνέω, vide εὐθενέω.

Εὐθετέω, ῶ, aptus sum: & idem quod

Εὐθετίζω, f. ίσω, concinnè dispono: ex εὖ & τίθημι, pono.

Εὐθετίσας, άντ@, ejusd. a. 1. part. act.

Εὔθετ@, ε, ὁ, ἡ, appositus, aptus: ex εὖ, benè, & θετὸς, positus. Th. τίθημι, pono.

Εὐθέως, adv. statim. Th. εὐθὺς, rectus.

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum dispositio: ab

Εὐθήμων, ον@, ὁ, ἡ, concinnus, quod à τίθημι, pono.

Εὐθηνέω, ῶ, prospero successu utor: ab εὖ & θηνῶ, idem quod θὶν, θινὸς, cumulus, acervus.

Εὐθηνία, ας, ἡ, prosper successus: ab iisd.

Εὐθηνοῦντα, affluentem, acc. sing. part. præs. ab εὐθηνέω, quod vide.

Εὔθικτ@, ε, ὁ, ἡ, tactu facilis; item facetus, dicax, à θίγω, tango.

Εὔθρον@, ε, ὁ, ἡ, pulchrum thronum habens: ex εὖ & θρόν@, thronus. Th. θράω, sedeo: f. θρήσω.

Εὐθὺ, adv. rectà; vel pro εὐθὺς, statim, ab εὐθὺς, quod vide.

Εὐθύγλωσσ@, ε, Poet. qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus: ab εὐθὺς, & γλῶσσα, lingua.

Εὐθυδρομέω, ῶ, rectum cursum teneo: f. ήσω. p. εὐθυδεδρόμηκα. ab εὐθύδρομ@, qui recto cursu pergit, quod ex εὖ & δρόμ@, cursus. Th. τρέχω, curro. a. 2. ἔδραμον. præt. m. δέδρομα.

Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro εὐθυμάχης, ε, ὁ, qui rectà ad prælium tendit: vir fortis: ab εὐθὺς, & μάχομαι, pugno.

Εὐθυμέω, ῶ, bono animo sum, f. ήσω, p. εὐθύμηκα. a. 1. εὐθύμησα: ex εὖ & θυμὸς, animus.

Εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia, alacritas: εὐθυμοσύνη, idem: &

Εὔθυμ@, ε, ὁ, ἡ, qui est bono & hilari animo: &

Εὐθύμως, adv. alacriter: εὐθυμότερον, alacrius: compar. ab iisd.

Εὐθύνατε, 2. pl. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω, quod vide.

Εὐθύνη, ης, ἡ, disquisitio accusatio, pœna criminen: ab εὐθύνω, quod vide.

Εὐθυνόμ@ ὁδὸς, directa via: ab εὐθύνω.

Εὐθυντὴρ, ῆρ@, ὁ, & εὐθυντὴς, & εὔθυν@, director, corrector: ab

Εὐθύνω, complano, dirigo: item, rectus sum: εὐθύνειν λαοῖσι δίκας, rectè administrare jura populis: f. εὐθυνῶ. p. ηὔθυγκα. a. 1. εὔθυνα. a. 1. imperat. εὔθυνον, άτω. a. 1. ind. pass. ηὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην. Th. εὐθὺς, rectus.

Εὐθυπνόοιο Ζεφύροιο πομπαὶ, recta spirantis, seu secundi Zephyri flatus: ab εὐθὺς, & πνέω, spiro.

Εὐθυπομπ@ αἰὼν, recta deducens ævum: ab εὐθὺς & πέμπω, mitto.

Εὐθυπορεῖν, Poët. pro εὐθυνέειν, dirigere: hinc εὐθυπορεῖν ὁδὸν, rectà viam ire. εὐθυπορεῖν, rectà ire: ab εὐθὺς & πόρ@, transitus. Th. περάω, transeo.

ΕΥ'ΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, έ@, rectus, a, um. ἐπὶ εὐθεῖαν, ad rectam viam: hinc εὐθύνω, dirigo, corrigo. εὐθυντὴς, & εὔθυν@, director, corrector. εὐθυντὴρ, idem. εὐθύνη, inquisitio.

Εὐθὺς, etiam, adv. statim.

Εὐθύτερ@, rectior, compar. ab εὐθὺς, quod vide.

Εὐθύτης, ητ@, ἡ, rectitudo, & Metaph. æquitas: ab eod. th.

Εὐθύτον@, ε, Poët. in rectitudinem extensus: ab εὐθὺς & τείνω, tendo: p. m. τέτονα.

Εὐϊλατεύω, propitius sum: ab

Εὔϊλατ@, ε, ὁ, ἡ, propitius: ex εὖ, benè, & ἱλάω, propitius sum: f. ήσω.

Εὐκαιρέω, opportunitatem nanciscor, vacat mihi: impers. Att. ηὐκαίρεον, ευ. f. ήσω. a. 1. Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρὸς, occasio.

Εὐκαιρία, ας ἡ, opportunitas: &

Εὔκαιρ@, ε, ὁ, ἡ, opportunus: &

Εὐκαίρως, opportunè, adv. ex εὖ & καιρὸς, temporis opportunitas.

Εὐκάρδι@, & Poët. εὐκραδι@, ε, ὁ, ἡ, magnanimus; stomacho conveniens. Th. καρδία, cor.

Εὐκέατ@, ε, ὁ, ἡ, Poët. pro εὐκέας@, qui facilè scindi secarique potest: ex εὖ & κεάζω, findo. Th. κέω, idem.

Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix: ex εὖ & κηλέω, mulceo.

Εὔκηλ@, ε, ὁ, ἡ, Æolico Pleonasmo dicitur pro ἕκηλ@, quietus, mitis.

Εὔκλεα, inclytam, acc. sing. per Sync. pro εὐκλεέα, dat. εὐκλεῖ. Poët. pro εὐκλεέϊ ab

Εὐκλεὴς, έ@, ὁ, ἡ, gloriosus. Th. κλείω, celebro.

Εὐκλεία, splendor nominis, gloria: ex εὖ & κλέ@, seu κλεῖ@, το, gloria. Th. κλείω, celebro.

Εὐκλεῖξαι, a. 1. inf. Dor. pro κλεῖσαι. Vide κλεῖξαι.

Εὐκνήμις, ιδ@, ὁ, ἡ, bene ocreatus, vel armatus: ex εὖ, benè, & κνήμη, tibia: hinc κνημὶς, ιδ@, ἡ, ocrea.

Εὐκολία, ας, ἡ, facilitas: &

Εὔκολ@, ε, ὁ, ἡ, facilis, qui non est stomacho fastidioso: ex εὖ & κόλον, cibus.

Εὐκόλως, adv. expeditè: ab εὔκολ@, quod vide.

Εὐκο-

Εὐκομίσασθαι, benè recondere, a. 1. inf. m. ex εὖ & κομίζω, curo. Th. κομίω, idem.
Εὔκομος, Poët. ἠΰκομος, ου, ὁ, ἡ, benè vel pulchrè comatus: ex εὖ, benè; & κόμη, coma.
Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas: &
Εὔκοπος, ου, ὁ, ἡ, facilis: ex εὖ & κόπος, labor. Th. κόπτω, scindo: f. ψω. p.m. κέκοπα.
Εὐκοσμέω, ῶ, modestè me gero, officio fungor: &
Εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, modestia, mores compositi: &
Εὔκοσμος, ου, ὁ, ἡ, benè ordinatus, concinnus: &
Εὐκόσμως, adv. concinnè, rectè: ex εὖ & κόσμος, ordo.
Εὐκρατοῦς, gen. sing. ab
Εὐκρατής, έος, ὁ, ἡ, temperatus. Th. κεράννυμι, f. άσω, misceo; vel εὐκρατὴς, per Sync. pro εὐκερατής.
Εὐκράτη, ης, ἡ nomen mulieris.
Εὐκρινέες, nom pl. sunt venti Etesiæ, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ: ab
Εὐκρινής, έος, ὁ, ἡ, purus, liquidus, ordine collocatus. Th. κρίνω, discerno.
Εὐκτικός, οῦ, optativus: ab εὔχομαι, precor: f. εὔξομαι. p. εὖγμαι.
Εὐκτικῶς, optativè, adv. ab εὐκτικός.
Εὐκτιμένη, vel Poet. ἐϋκτιμένη, benè ædificata, perf. part. pass. f. g. pro εὐεκτισμένη, detracto augmento Ion. & abjecto σ, verbi εὐκτίζομαι. Alii scribunt ἐϋκτιμένος dici Æol. pro ἐκτισμένος, vel per Sync. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, fabricor: f. σω. p. κα.
Εὔκτιτος, ου, bene structus: ab εὖ & κτίζω, condo.
Εὐκτός, οῦ, optabilis, votivus: ab εὔχομαι, precor.
Εὔκυκλος, ου, ὁ, ἡ, rotundus: ex εὖ, benè, & κύκλος, circulus.
Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumspectio: ab εὐλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, qui benè res capessit, circumspectus: ab εὖ, benè, & λαμβάνω, capio: f. λήψομαι. a.2. ἔλαβον.
Εὐλαβέομαι, -οῦμαι, vereor, caveo, vito: ηὐλαβεῖτο, metuebat, 3. sing. imperf. Att. f. ήσομαι. p. εὐλάβημαι. a. 1. pass. εὐλαβήθην, Att. ηὐλαβήθην, ης, η. a. 1. part. εὐλαβηθεὶς, έντος, veritus. Them. λαμβάνω.
Εὐλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, circumspectus, timidus, religiosus, verecundus: vide εὐλάβεια.
Εὐλαβητέον, cavendum est, verbale ab εὐλαβέομαι, vereor.
Εὐλαβίης, cautionis, gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ. Vide εὐλάβεια.
Εὐλαβοῦ, præs. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, quod vide.
Εὐλαβῶς, adv. timidè, cautè, religiosè: ab εὐλαβὴς, quod ab εὖ & λαμβάνω, capio.

ΕΥΛΑΙ, ῶν, αἱ, vermes; propriè qui in corpore nascuntur.
ΕΥΛΑΚΑ, ης, ἡ, vomer, bidens, ligo: q. ab εὖ & λαχαίνω, fodio: vel potius ab αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus.
ΕΥΛΗΡΑ, τὰ, lora, habenæ.
Εὐλιμένη, ης, ἡ, nomen mulieris. q. bonus portus.
Εὐλογέω, benedico: cum acc. felicia precor, præsto; item celebro, laudo, gratias ago: f. ήσω. p. εὐλόγηκα. a. 1. Attic. ηὐλόγησα. perf. pass. εὐλόγημαι. part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, benedictus: ex εὖ & λόγος, sermo. Th. λέγω, dico: f. ξω. p.m. λέλογα.
Εὐλογηθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. &
Εὐλόγημαι, perf. pass. εὐλογημένος, perf. part. ab εὐλογέω.
Εὐλογητός, ἡ, όν, benedictus, a, um: à 3. pers. perf. pass. verbi εὐλόγηται.
Εὐλογία, ας, ἡ, benedictio, gratiarum actio, laus: ἐπ' εὐλογίαις, benignè: &
Εὔλογος, ου, ὁ, blandus sermo; item rationabilis: ab εὖ & λόγος, sermo, ratio: à λέγω, præt. m. λέλογα.
Εὐμαθής, έος, ὁ, ἡ, docilis, ingeniosus; item intellectu facilis: ab εὖ & μανθάνω, disco.
Εὐμάκης, εος, ὁ, ἡ, Dor. pro εὐμήκης, longus, &c. quod vide.
Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ου, ὁ, ἡ, pecorosus, bonas habens oves: ex εὖ, benè, & μῆλα, oves. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor.
Εὐμάρεια, seu -ρία, ας, ἡ, facilitas: &
Εὐμαρέως, & -ρῶς, adv. facilè: ab
Εὐμαρής, έος, ὁ, ἡ, facilis: ab εὖ & μάρη, manus: q. tractabilis.
Εὐμαρίν, pro secessu, quo itur, ut alvus exoneretur; q. d. Commoditates: vide in εὐμαρής.
Εὐμεθόδως, & εὐμεθοδικῶς, compendiosè: ex εὖ & μέθοδος, ου, ἡ, via, compendium: quod ex μετὰ & ὁδὸς, ου, ἡ, via.
Εὐμελίης, ου, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ου, ὁ, fraxini peritus; i.e. fraxineæ hastæ. Them. μελία, fraxinus.
Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia: vide εὐμενής.
Εὐμενέστερος, benignius, adv. compar. ab εὐμενὴς, quod adi.
Εὐμενέω, benevolus sum. εὐμενέοντος, gen. sing. part. præs. ab εὖ & μένος, εος, τὸ, animus.
Εὐμενής, έος, ὁ, ἡ, benevolus, benignus: compar. εὐμενέστερος. ab εὖ & μένος, εος, τὸ, animus.
Εὐμετάβλητος, ου, ὁ, ἡ, &
Εὐμετάβολος, ου, ὁ, ἡ, facilè mutabilis: ex εὖ, benè, μετὰ & βάλλω, jacio: f. λῶ. p.m. βέβολα.
Εὐμετάδοτος, ου, ὁ, ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, & vertitur, facilis ad impertiendum: ex εὖ & μεταδίδωμι, impertior. Th. δίδωμι, do.

Εὐμη-

Εὐμόλποι, nom. plur. ab
Εὐμήκης, εος, ὁ, ἡ, *bene longus*: ex εὖ & μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.
Εὔμηλος, ου, ὁ, ἡ, *ovibus abundans, pecorosus*: à μῆλον, *ovis*.
Εὐμνημόνευτος, *memoratu facilis*, adject. verbale ab εὖ, *benè*, & μνημονευτὸς, *qui memoria tenetur*: quod à μνημονεύω, *memoria teneo*. Th. μνάομαι, *recordor*: f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.
Εὔμολπος, ου, ὁ, *EUMOLPUS*, nomen proprium.
Εὔμορφος, ου, ὁ, ἡ, *formosus*: ab εὖ & μορφὴ, *forma*.
Εὔναζε, præs. imperat. act. εὐνάζῃ, *cubitum ieris*, 2. sing præs. sub. pass. ab
Εὐνάζω, *sopio, dormio*: f. άσω. Th. εὐνὴ, *cubile*.
Εὐναὶ, nom. pl. ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.
Εὐναιόμενος, η, ον, *benè habitatus, a, um*, præs. part. pass. ab εὖ, *benè*, & ναίω, *habito*.
Εὐνάτειρα, ας, ἁ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, *conjux*: ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.
Εὐνάω, -ῶ, f. ήσω, *sopio*. Th. εὐνὴ, *cubile*.
Εὐνείκη, ης, ἡ, nomen mulieris, *benè litigans*.
ΕΥ'ΝΗ', ῆς, ἡ, *cubile*.
Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, *sopio*: f. ήσω. Th. εὐνὴ.
Εὐνιέστερος, Ion. pro εὐνοέστερος, *benevolentior*, comparat. Vide in εὐνούστατος.
Εὐνίκη, ης, ἡ, & Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. *bona victoria*.
Εὖνις, ιος, ὁ, ἡ, *orbus, privatus*: accus. εὖνιν. ab εἷς, *unus*.
Εὐνοέω, *benevolus*, vel *benè affectus sum*: f. ήσω. p. εὐνόηκα &
Εὔνοια, ας, ἡ, *benevolentia*: ab εὔνοος, ου, ὁ, ἡ, *benevolus*: ex εὖ & νόος, νοῦ, ὁ, *mens, animus*.
Εὐνοϊκὸς, ῦ, *benevolus*: &
Εὐνοϊκῶς, adv. *benevolè*: compar. εὐνοϊκωτέρως, superl. εὐνοϊκώτατα ab iisd.
Εὐνομεῖν, *bonis legibus instituere*: hinc εὐνομεῖσθαι, *bonis legibus uti*. εὐνομήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. &
Εὔνομος, *qui bonis legibus utitur*: ex εὖ & νόμος, *lex*.
Εὐνομίην, accus. sing. ab Εὐνομίη, ης, ἡ, nomen mulier. *legitima*: ex εὖ & νόμος, *lex*.
Εὔνοος, & εὔνους, *benevolus*. εὐνοέστερος, compar. & εὐνούστατος, superl. &
Εὔνουν, *amicum*, acc. sing. ab εὔνοος, ου, *benevolus*: ex εὖ & νόος, *mens*.
Εὐνούστατος, *benevolentissimus*, superl. ab εὔνοος, *benevolus*. εὐνούστερος, *benevolentior*: ab eod. th.
Εὐνουχίας, ου, ὁ, *spado*: &
Εὐνουχίζω, *castro*: fut. ίσω. p. εὐνούχικα. perf. pass. εὐνούχισμαι. a. 1. pass. εὐνουχίσθην ab
Εὐνοῦχος, ου, ὁ, *EUNUCHUS*; item *dynasta*: à gynæceis custodiendis sic dictus, ab εὐνὴ, *cubile*, *lectus*, & ἔχω, *habeo*: *servo*.
Εὖντα, Dor. & per Crasin pro ἐόντα, sive ὄντα, acc. sing. part. præs. ab ὤν, verbi εἰμὶ, *sum*.
Εὔξαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, *oro*: f. εὔξομαι. a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο.
Εὐξάμενος, ου, a. 1. part. m. ab εὔχομαι, *precor*.
Εὔξεινος, vel -ενος, ου, *hospitalis*: &
Εὐξένως, adv. *hospitaliter, amicè*: ab εὖ & ξένος, *hospes*.
Εὔξεστος, ου, ὁ, ἡ, *benè rasus, politus*. Th. ξέω, *rado*.
Εὔξῃ, *oraveris*, 2. sing. a. 1. m. sub. εὔξωμαι, ῃ, ηται. ab εὔχομαι, *precor*.
Εὔξοον, *benè rasam, politam*, acc. sing. ab
Εὔξοος, idem quod εὔξεστος. Th. ξέω, f. ξέσω, *polio*.
Εὐοδέω, f. ήσω, *prosperè progredior*; & *prosperum iter præbeo*: &
Εὐοδία, ας, ἡ, *prosperum iter*; item propr. nomen mulier. Gr. *prosperè agens*: ab εὖ & ὁδὸς, *via*.
Εὔοδμος, ου, ὁ, Poët. Ion. & Dor. pro εὔοσμος, *odoratus*: ex εὖ & ὄζω, *oleo*.
Εὔοδος, seu εὔοσμος, ου, ἡ, *benè olens*: ex εὖ & ὀδμὴ, *odor*. Th. ὄζω, *oleo*; f. ὀζήσω, & έσω.
Εὐοδόω, -ῶ, *prosperum iter præbeo*: f. ώσω. p. εὐώδωκα. præs. pass. εὐοδόομαι, οῦμαι, *prosperum iter habeo, prosperor*: perf. pass. εὐώδωμαι. a. 1. pass. εὐωδώθην, ης, η, f. 1. pass. εὐοδωθήσομαι. ab εὔοδος, ου, ὁ, ἡ, *iter expeditum habens*: ex εὖ & ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.
Εὐώδωκα, ας, ε, ejusd. perf. act. Ion. pro εὐώδωκα.
Εὐόδωσον, a. 1. imperat. act. verbi εὐοδόω, quod vide.
ΕΥ'ΟΙ', *EVOE*, vox, quâ Baccho acclamabatur: inde Εὔϊος, ου, Bacchi cognomen.
Εὐόμενοι, *assati*, præs. part. pass. verbi εὕω, seu εὔω, f. σω, *uro*.
Εὐορκεῖν, *religiosè juro*: f. ήσω. præs. inf. εὐορκεῖν. Vide εὔορκος.
Εὐορκία, ας, ἡ, *jurisjurandi fides*: ab
Εὔορκος, ου, ὁ, ἡ, *qui jusjurandum religiosè colit*: ab εὖ & ὅρκος, *jusjurandum*.
Εὔορμος, ου, ὁ, ἡ, *tutus*: ab εὖ, *benè*, & ὅρμος, ου, ὁ, *statio navium*: q. ab εἴρω, *figo*.
Εὐπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, *benè compactus*: ex εὖ & πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*.
Εὐπάθεια, & -θία, ας, ἡ, pro quo Ion. -θείη & θίη, *natura quæ facilè affici potest, voluptas, beneficium*: &
Εὐπαθέω, -ῶ, *indulgeo voluptatibus, facilè afficior*, seu *beneficio afficior*. Th. πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον,

Εὐπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui facilè afficitur, injuriæ obnoxius* : ab eod. th.
Εὐπαιδία, ας, ἡ, *fælicitas quam boni liberi adferunt* : &
Εὔπαις, παιδος, ὁ, ἡ, *fælix multa prole*, vel *bonos habens liberos*. Th. παῖς, *puer*.
Εὔπακτος, ου, ὁ, Dor. pro εὔπηκτος, quod vide.
Εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ, ἡ, *intellectu facilis*; item *perspicax* : ab εὖ & παρακολουθέω, *assequor*. Them. ἀκόλουθος, *pedissequus*.
Εὐπάρηος, ου, ὁ, ἡ, Poët. & Dor. pro εὐπάρειος, *habens pulchras genas* : ex εὖ & παρειά, ἡ, *gena*.
Εὐπατέρειος, εια, ον, *claro patre natus*, *generosus* : ab εὐπάτηρ, vel εὐπάτωρ, *nobilis*. Th. πατὴρ, ἠρος, ὁ, *pater*.
ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, *EUPATORIUM*, herba quædam : ab Εὐπάτωρ. Vel potius ab ἧπαρ, dicitur enim & ἡπατώριον.
Εὐπαθεῖν, *obtemperare* : &
Εὐπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, *obsequens*. ex εὖ & πείθω, *persuadeo*.
Εὐπειθῶς, adv. *obsequiosè* : &
Εὔπιστος, ου, ὁ, ἡ, *facilè credens*, *moriger* : ab eod. th.
Εὐπένθερος, *qui nobilem socerum habet*. Th. πενθερὸς, οῦ, ὁ, *socer*.
Εὔπεπλος, seu εὐπέπλος, ου, ὁ, ἡ, *pulchrum habens peplum* : ab εὖ & πέπλος, *peplum*.
Εὐπερίστατος, ου, ὁ, ἡ, *ad circumcingendum proclivis* : ex εὖ & περιΐσταμαι, *circumsto*, *tango* : quod ex περὶ & ἵστημι, *sto*.
Εὐπέτεια, ας, ἡ, &
Εὐπετείη, ης, ἡ, Ion. *facilitas* : &
Εὐπετὴς, έος, ὁ, ἡ, *facilis* : comp. εὐπετέστερος, *facilius*, adv. ab εὐπετέστερος. ex εὖ & πίπτω, *cado*.
Εὐπετῶς, & -έως, adv. *facilè* : ab eod. th.
Εὔπηκτος, ου, ὁ, ἡ, *benè ædificatus* : ex εὖ, *benè*, & πήγνυμι, *compingo*, *ædifico*.
Εὐπλεκέων, genit. pl. ab
Εὐπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, *benè junctus*, *flexibilis*, *nexilis*; ex εὖ & πλέκω, *plecto*, *necto* : f. ξω.
Εὐπλοεῖν, Ion. pro εὐπλεῖν, *uti prospera navigatione*. Th. πλέω, *navigo*.
Εὐπλοΐα, ας, ἡ, &
Εὐπλοΐη, ης, ἡ, *bona navigatio* : ex εὖ & πλέω, *navigo*. f. πλεύσω.
Εὐπλοκαμίς, ίδος, ἡ, &
Εὐπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, *pulchros cincinnos*, vel *cirros habens* : ex εὖ, *benè*, & πλόκαμος, *cincinni* : quod à πλοκὴ, *implicatio*. Th. πλέκω, *plecto*, f. ξω. p.m. πέπλοχα.
Εὐπλυνὴς, έος, ὁ, ἡ, *benè lotus*, *mundus* : ab εὖ & πλύνω, *lavo*.
Εὔπνοος, & εὔπνους, *benè spirans*, *perflabilis*. Th. πνέω, *spiro*.
Εὐποιέω, ῶ, f. ήσω, *benefacio* : &
Εὐποιεῖ, 3. sing. præs. ind. verbi εὐποιέω, *benè facio*. Th. ποιέω, *facio*.
Εὐποίητος, ου, ὁ, ἡ, *benè factus*, *elegans* : ab εὖ & ποιέω, *facio*.
Εὐποιΐα, ας, ἡ, *beneficentia* : ab εὖ & ποιέω, *facio*.
Εὔπολις, ὁ, *EUPOLIS* : nomen propr.
Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐπορέω, ῶ, *abunde possum*, *est mihi facultas*; item, simpl. *possum* : f. ήσω. p. εὐπόρηκα & in 3. sing. imperf. pass. Att. ηὐπορεῖτο. ex εὖ, *bene*, & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo* : p m. πέπορα.
Εὐπορία, ας, ἡ, *facultas*, *copia* : &
Εὔπορος, ου, ὁ, ἡ, *expeditus* : ab eod. th.
Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod εὐπραξία : à præt. m. πέπραγα verbi πράσσω, *facio*.
Εὐπραξία, ας, ἡ, *res secundæ*, *prosperitas*, *pulchrum facinus*. Th. πράττω, *facio* : f. ξω. p. χα.
Εὐπρέπεια, ας, ἡ, *decor eximius*, *ornatus* : ab
Εὐπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *decore eximius*, *excellens* : ex εὖ & πρέπω, *decorus sum*.
Εὐπρεπῶς, adv. *decore*, *eleganter* : ab eod.
Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Ion. pro εὐπραξία, quod vide.
Εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ, ἡ, *acceptus* : à προσδέχομαι, *suscipio*, *probo* : ex πρὸς & δέχομαι, *capio* : f. δέξομαι.
Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ, ἡ, *aptè adhærescens*, & *assiduus in aliquo negotio* ex εὖ & πρόσεδρος, *assidue occupatus*; item, *assessor* quod ex πρὸς & ἕδρα, ας, ἡ, *sella*. Th. ἕζομαι f. ἑδοῦμαι, *sedeo*.
Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas* : ex εὖ & προσηγορέω, *compello* : quod ex πρὸς & ἀγορέω. Th. ἀγορὰ, *forum*.
εὐπροσήγορος, ου, *affabilis*; ab iisd.
Εὐπρόσιτα, *accessu facilia*, ab
Εὐπρόσιτος, ου, ὁ, ἡ, *accessibilis* : ex εὖ, πρὸς & εἶμι, *eo*.
εὐπρόσοδος, ου, ὁ, ἡ, idem. Th. ὁδὸς, *via*.
εὐπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, *speciosus appareo* : &
Εὐπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, *speciosus*, *pulchra* : ex εὖ & πρόσωπον, ου, τὸ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*. p.m. ὦπα.
Εὐπροσώπων, ejusd. genit. plur.
Εὔπρυμνος, ου, ὁ, ἡ, *pulchram puppim habens*. ex εὖ & πρύμνα, ης, ἡ, *puppis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*.
Εὔπυργος, ου, ὁ, ἡ, *pulchras turres habens*. Th. πύργος, *turris*.
Εὔπωλος, ου, ὁ, ἡ, *producens bonos equos* : ex εὖ & πῶλος, *pullus*.
Εὐραὶ, *ferramenta axi infixa*, ideo, ut à rota non atteratur. Th. εὐρὺς, *latus*.
Εὑράμην, *inveni*, per Sync. pro εὑρησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω.
Εὐρὰξ, *ex obliquo* : posita re in εὖρος, εος, id est, *latitudinem*. Alii volunt Ion. dici pro πλευρὰξ, per Aphæresin, à πλευ-

ἡ πλευρὰ, *latus, costa.*

Εὑρὲ, a. 2. imperat. act. Att. mutatum habens accentum pro εὗρε, ut εἰπὲ pro εἶπε, λαβὲ pro λάβε. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.

Εὗρε, *invenito tu*, a. 2. imperat. act. vide præced. vel *invenit*, 3. sing. a. 2. ind. ab eod.

Εὐρέα, Ion. pro εὐρεῖα, *lata*, quod vide.

Εὑρέθην, *inventus sum*, a. 1. ind. pass. &

Εὑρεθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. &

Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω, quod vide.

Εὐρεῖα, *lata*, f. g. ab εὐρὺς, έ⊙, *latus*, quod vide.

Εὕρεσις, εως, ἡ, *inventio* : &

Εὑρετὴς, ȣ, ὁ, *inventor* : ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.

Εὕρετο, 3. sing. a. 2. m. &

Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.

Εὕρημα, ατ⊙, τὸ, *inventum* : ab eod.

Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν, quod vide.

Εὑρήσεις, 2. sing. εὑρήσετε, 2. pl. f. 1. act. εὑρήσω. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.

Εὑρησιεπὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, Poet. pro εὑρεσιεπὴς, *verborum inventor* ; ab εὑρίσκω, *invenio*, & ἔπ⊙, τὸ, *verbum* ; ab ἔπω, *dico*.

Εὕρητε, 2. pl. a. 2 sub. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.

Εὔριν, ιν⊙, ὁ, ἡ, *sagax* : ex εὖ, *benè*, & ῥὶν, *nasus*.

ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ȣ, ὁ, *EVRIPVS, fretum reciprocum* ; i. e. sæpe undas absorbens & revomens : quasi ab εὖ & ῥίπτω, quia facile projicitur. Hinc Εὔριπ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, Proverbialiter ponitur, ut εὔριπ⊙ ἄνθρωπ⊙, εὔριπ⊙ τυχὴ, ob inconstantiam.

ΕΥ'ΡΙ'ΣΚΩ, *invenio, deprehendo* : f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 1. εὕρησα. a. 2. εὗρον. a. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι. a. 2 sub. εὕρω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εὑρεῖν. a. 2. part. εὑρών, όντ⊙. perf. pass. εὕρημαι. a. 1. pass. εὑρέθην, ης, η, *inventus sum* : f. 1. pass. εὑρεθήσομαι. a. 1. m. εὑράμην, ω, ατο, per Sync. pro εὑρησάμην, *acquisivi*.

Εὔροια, ας, ἡ, *facilis fluxus*, Metaph. *affluentia, prosperitas*. Th. ῥέω, *fluo*.

Εὑροίμην, *invenero*. a. 2. opt. m. &

Εὕροις, 2. sing. a. 2. opt. act. &

Εὕροισα, ας, ἁ, Dor. pro εὑροῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.

Εὐροκλύδων, ωνό⊙, ὁ, *Euroaquilo* : ex εὖρ⊙, *Eurus*, & κλύδων, *fluctus*. Th. κλύζω, *lavo*.

Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide

Εὗρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρών, όντ⊙, a. 2. part. ab eod.

Εὖρ⊙, ȣ, ὁ, *EVRVS.* Th. ῥέω, *fluo*.

Εὑροῦσα, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, quod vide.

Εὐρρείτης, ȣ, ὁ, ἡ, *pulchrè fluens*. εὐρρείταο, gen. Æol. pro εὐρρείτȣ. Ex εὖ & ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω.

Εὐρυάγυια, ας, ἡ, *latas vias habens* : ab εὐρὺς, *latus*, & ἀγυιά, *via*.

Εὐρυάλη, ης, ἡ, *EVRYALE*, nomen mulieris.

Εὐρύαλος, ȣ, ὁ, ἡ, *latus, amplus* : ex εὐρὺς, *latus*, & ἅλως, *area*.

Εὐρυβάτης, ȣ, ὁ, *EVRYBATES*, nomen propr.

Εὐρυβίης, Ion. pro εὐρυβίας, ȣ, ὁ, *cujus vis se latè extendit, latè potens* : ex εὐρὺς, *latus*, & βία, *vis*.

Εὐρυδάμας, αντ⊙, ὁ, *EVRYDAMAS*, nom. propr.

Εὔρυθμ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *numerosus, concinnus* : ex εὖ & ῥυθμὸς, *rhythmus, concinnitas*.

Εὐρυκρείων, *latè dominans* : ab εὐρὺς, *latus*, & κρείων, οντ⊙, ὁ, *regnator*. Th. κρείω, *impero*.

Εὐρυλείμων, ον⊙, ὁ, ἡ, *qui lata prata habet, spatiosus, amplus* : ab εὐρὺς, *latus*, & λειμὼν, *pratum*.

Εὐρυμέτωπ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *latam frontem habens* : ab εὐρὺς, *latus*, & μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι *video*.

Εὐρυνόμη, ης, ἡ, *EVRYNOME*, nomen mulieris.

Εὔρυναν, 3. pl. a. 1. act. εὔρυνα, ας, ε. &

Εὐρυνόωντι, *dilatant*, Dor. pro εὐρύνουσι, 3. pl. præs. ind. ab

Εὐρύνω, *dilato* : f. υνῶ. Th. εὐρὺ, *latus*.

Εὐρυοδείης gen. Ion. ab εὐρυοδεία, ας, ἡ, *spatiosa* : &

Εὐρυόδειος, ȣ, ὁ, ἡ, *habens latens vias* : ab εὐρὺς, *latus* & ὁδὸς, ἡ, *via*.

Εὐρυόπα, vocat. sing. ab εὐρυόπης ȣ, ὁ, *latè sonans*, vel *latè perspicuus* : ab εὐρὺς, *latus*, & th. ὄψ, *vox*. Vel ut alii volunt ab ὤψ, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*. Tum etiam εὐρύοπα, potest esse acc. casus ab εὐρύοψ, οπ⊙, & ωπ⊙, *latum habens oculum* : ab eod. ὤψ, *oculus*.

Εὐρύπυλ⊙, ȣ, ὁ, *EVRYPYLVS*, nomen propr.

ΕΥ'ΡΥ'Σ, έ⊙, ὁ, & in f. g. εὐρεῖα, *latus, a*.

Εὐρυσθενὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, *potens* : ab εὐρὺς, *latus*, & σθέν⊙, *robur*.

Εὐρυσθεὺς, έ⊙, ὁ, *EVRYSTHEVS, Rex Mycenorum*.

Εὐρυσθέως, gen. præcedentis Att. pro -έ⊙.

Εὐρυσθῆα, Poet. pro εὐρυσθέα, accus. sing. ejusd.

Εὐρύστερν⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *qui habet latum pectus* : ab εὐρὺς, *latus*, & στέρνον, *pectus*.

Εὐρυτίων, ων⊙, ὁ, *EVRYTION*, nomen propr.

Εὐρυχαίτας, α, ὁ, Dor. pro εὐρυχαίτης, ȣ, *latam comam habens, laticomus* : ab εὐρὺς & χαίτη, *juba, coma*.

Εὐρυχόροιο, *spatiosæ*, gen. Ion. ab εὐρύχορ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *in qua ampli chori duci possunt* :

sunt : ex εὐρὺς, *latus*, & χορὸς, *chorus*, *chorea*. Vel Poët. ponitur pro εὐρυχώρυ · ab

Εὐρύχωρος, ου, ὁ, ἡ, *latus*, *amplus* : ex εὐρὺς, *latus*, & χῶρος, *locus*.

Εὐρύοψ, -ωπος, & -οπος, *latè videns* : ab εὐρὺ, *latè*, & ὤψ, ὠπὸς, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Εὕρω, vide in εὕρωμεν.

Εὐρώδης, εος, ὁ, ἡ, *putris*, *situ obsitus* : &

Εὐρώεις, εντος, ὁ, *putris*, *obscurus* ; item *amplus* : acc. sing. εὐρώεντα, ab εὐρὼς, *situs*, *mucor*.

Εὕρωμεν, *invenerimus*, 1. pl. a 2. sub. act. εὕρω, ῃς, ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.

Εὑρὼν, ὄντος, όν, part. a. 2. ab eod.

Εὐρωπαῖος, έος, ὁ, & Εὐρωπαῖος, ου, ὁ, *EUROPÆUS*, *ex Europa*.

Εὐρώπη, ης, ἡ, *EUROPA*, nomen mul.

ΕΥΡΩ΄Σ, ῶτος, ὁ, *situs*, *mucor*, *caries*.

Εὐρώτας, ου, ὁ, *EUROTAS*, nomen propr. fluv. Laconiæ.

ΕΥ˘Σ, ἐέος, ὁ, *bonus*. Dicitur & ἠΰς.

Εὖσα, ας, ἡ, & in 3. pl. εὖσαν, a. 1. ind. act. verbi εὕω, seu εὕω, *uro*, *ustulo* : f. εὕσω. at

Εὖσα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro οὖσα, vel ἔσσα, ης, ἡ, *existens*, præs. part. f. g. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εὐσέβει, 2. sing. præs. imperat. vel 3. sing. imperf. ind. verbi εὐσεβέω, ῶ, *colo* : f. ήσω. p. ηκα. Ex εὖ & σέβω, *colo*.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas* : &

Εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, *pietatis officia* : &

Εὐσεβὲς, έος, τὸ, *pietas* : ab

Εὐσεβέω, *colo*, cum accus. item *in pietate instituo*, *informo* : f. ήσω. p. εὐσέβηκα. a. 1. εὐσέβησα. Ex εὖ *bene*, & σέβω, *colo*.

Εὐσεβέως, *piè*, adv. &

Εὐσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, *pius* : &

Εὐσεβῶς, *piè*, adv. contractè pro εὐσεβέως, ab eod. th.

Εὔσελμος, vide in εὐώσελμος.

Εὔσημος, ου, ὁ, ἡ, *benè significans* : ex εὖ & σῆμα, *signum*.

Εὐσθένεια, ας, ἡ, *virium integritas*, *robur* : &

Εὐσθενέω, *viribus polleo* : f. ήσω · &

Εὐσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, *validus* : ex εὖ & σθένω, *valeo*.

Εὐσκαρθμος, *benè saltans*, *agilis* : ex εὖ, *benè*, & σκαρθμὸς, *saltus*. Them. σκαίρω, *salto*.

Εὐσκίοπος, ου, ὁ, ἡ, per Dialysin pro εὔσκοπος, *qui scopum peritè assequitur* ; *providus*, *opportunus* : ex εὖ & σκοπὸς, *finis*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.

Εὔσοος, ου, ὁ, ἡ, *benè salvus*, *incolumis* : ex εὖ & σόος, *salvus*.

Εὔσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, *misericors* : ex εὖ & σπλάγχνον, *viscus*, *cor*.

Εὐώσελμος, seu εὔσελμος, Poët. pro εὔσελμος, *benè tabulatus* : ex εὖ, *bene*, & σέλμα, *transtrum*. Th. σελὶς, *spatium inter lineas*, vel *inter tabulata navis*.

Εὐσταθὴς, έος, ὁ, ἡ, *stabilis* : ab εὖ & ἵστημι, *sto*.

Εὐστέφανος, ου, ὁ, ἡ, *formosus*, *benè coronatus* : ex εὖ & στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono* : f. ψω.

Εὔστομος, ου, ὁ, ἡ, *qui pulchro ore est*, *disertus* : ex εὖ & στόμα, τὸ, *os*.

Εὐστοχέω, f. ήσω, *jaculandi peritus sum*, *solerter conjecto* : &

Εὐστοχία, ας, ἡ, *dexteritas in jaculando*, *solertia in conjiciendo* : &

Εὔστοχος, ου, ὁ, ἡ, *felix in jaculando*, *solers* : à th. στοχάζομαι, *collimo*.

Εὐστρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, & Poët. ἐϋστρεφὴς, *pulchrè tortus*, *flexilis* : ex εὖ & στρέφω, *flecto*, *verto*.

Εὐσύμβλητος, ου, ὁ, ἡ, *quod per conjecturas facilè cognosci potest* : ex εὖ & συμβάλλω, *conjicio*. Th. βάλλω, *jacio*.

Εὔσφυρος, ου, ὁ, ἡ, *cui est elegans pedum forma* : ex εὖ & σφυρὸν, *malleolus pedis*, *pes*. Th. σφῦρα, *malleus*.

Εὐσφύρω, pro εὐσφύρου, gen. Dor. præced.

Εὐσχημόνως, *decenter*, adv. &

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, *decor* : ab

Εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, *decens*, *spectabilis*, *honoratus* : ex εὖ & σχῆμα, τὸ, *gestus*, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.

Εὔσωτρος, ου, ὁ, ἡ, vel εὐώσωτρος, *bonas habens rotæ curvaturas ligneas* : ex εὖ & σῶτρον, *lignea circumferentia rotæ*. Them. σείω, *quatio*.

Εὖτ', pro εὖτε, *quando*, adv.

Εὐταξία, ας, ἡ, *bonus ordo* : ex εὖ & τάσσω, *ordino* : f. ξω. p. χα.

ΕΥ΄ΤΕ, *quando*, *quum*, *sicut*, adv. ἠΰτε, Ion. & Poët. Dialysi, *sicut*.

Εὐτείχεα, *benè munitam*, acc. sing. ab εὐτείχης, quod vide.

Εὐτείχεος, έος, ὁ, ἡ, *benè munitus* : ab

Εὐτείχης, έος, ὁ, ἡ, idem : ex εὖ & τεῖχος, τὸ, *murus*.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, *felicitas sobolis* : ex εὖ & τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.

Εὔτεκνος, ου, ὁ, ἡ, *prole felix*, *fœcundus* : ab iisd.

Εὐτελέστατα, ων, τὰ, superl. grad. ab

Εὐτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *frugalis* : ab εὖ & τέλος, *sumptus*, *finis*.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, *EUTERPE*, nom. Musæ : &

Εὐτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, *valde jucundus* : ab εὖ & τέρπω, *delecto*.

Εὔτμητος, ου, ὁ, ἡ, *benè sectus* & *paratus* : ex εὖ & τέμνω, *seco*.

Εὐτοκία, ας, ἡ, *fœcunditas* : ab

Εὔτοκος, ου, ὁ, ἡ, *fœcundus* : ab εὖ & τίκτω, *pario* : p. m. τέτοκα.

Εὐτονία, ας, ἡ, *firmitas tenoris* : &

Εὔτονος, ου, ὁ, ἡ, *validus*, *firmus*, *intensus* : &

Εὐτόνως, adv. *acriter*, *magna contentione* : ex εὖ & τείνω, *tendo*.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, *urbanitas* ; item *scurrilitas* : ab

Εὐτρα-

Εὐτράπελ☉, ου, ὁ, ἡ, *lepidus, urbanus* : qui sua verba potest εὖ τρέπειν, *scite vertere*. Th. τρέπω, a.2. ἔτραπον.

Εὐτρεπὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *paratus, æquus* : qui facile ad aliquid τρέπεται, *vertitur* : &

Εὐτρεπίζω, *paro* : ab eod. th.

Εὔτρητ☉, ου, ὁ, ἡ, *benè perforatus* : Poët. εὔτρητ☉ accipitur & pro εὐρύτρητ☉, *lato ore hians*. Them. τετράω, *perforo* : f. τρήσω.

Εὐτρίαιναν, acc. sing. Dor. 1. decl. ab εὐτριαίνης, ου, ὁ, *inclytus tridente* : ex εὖ & τρίαινα, *tridens*. Th. τρεῖς, *tres*.

Εὐτρόχαλ☉, ου, ὁ, ἡ, *rotundus, planus* : &

Εὔτροχ☉, ου, ὁ, ἡ, Poët. εὔτροχ☉, *benè currens, volubilis, agilis* : ex εὖ & τρέχω, *curro* : f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a.2. ἔδραμον.

Εὔτυκ☉, ου, ὁ, ἡ, metri gratia pro

Εὔτυκτ☉, ου, ὁ, ἡ, *benè fabricatus* : ab εὖ & τεύχω, *fabricor* : a.2. ἔτυχον. p. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτυχεῖν, *secunda fortuna uti*, inf. ab

Εὐτυχέω, *felix sum* : f. ήσω. Ex εὖ, *benè*, & τύχη, *fortuna*. Them. τυγχάνω, *assequor*.

Εὐτυχέως, Ion. & Poët. pro εὐτυχῶς, adv. *prospere* : ab iisd.

Εὐτύχηκα, *benè cessit mihi*, perf. act. ab εὐτυχέω, quod vide.

Εὐτύχημα, ατ☉, τὸ, *felicitas* : ab eod. quod vide.

Εὐτυχὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *fortunatus* : ab εὖ, *benè*, & τύχη, *fortuna*. Them. τυγχάνω, *assequor*.

Εὐτυχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσας, a.1. part. act. verbi εὐτυχέω, *felix sum* : quod &

Εὐτυχία, ας, ἡ, *secunda fortuna* : ab εὐτυχὴς, quod vide.

Εὔτυχ☉, ου, ὁ, *EUTYCHUS*, nom. propr. qu. à præced.

Εὔυδρ☉, ου, ὁ, ἡ, *aqua abundans* : ex εὖ & ὕδωρ, *aqua*.

Εὐφαμίας, ας, ἁ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, *fausta* vel *læta acclamatio* : &

Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, *bona verba dicendo* : vide εὐφημέω.

Εὐφαρέτρας, ου, & Dor. α, ὁ, Apollinis epith. *pulchram pharetram habens* : ex εὖ & φαρέτρα, *pharetra*.

Εὐφημέω, ῶ, έεις, εῖς, *celebro, laudo, gratulor* : f. ήσω. Ex εὖ & φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Εὐφημῆσαι, *fausta precari*, a.1. inf. act. præced.

Εὐφημία, ας, ἡ, *bona fama, laus, bonum omen* : &

Εὔφημ☉, ου, ὁ, ἡ, *boni nominis, boni ominis* : &

Εὐφημοσύνα, ας, ἁ, Poët. & Dor. pro

Εὐφημοσύνη, ης, ἡ, *admonitio, mandatum* : vide εὐφημέω.

Εὐφθογγ☉, ου, ὁ, ἡ, *benè sonans* : ex εὖ & φθόγγ☉, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *sono* : f. γξομαι. p. ἔφθεγμαι. p.m. ἔφθογγα.

Εὐφορέω, *exubero, fertilis sum* : f. ήσω. p. εὐφόρηκα. a.1. εὐφόρησα : ab

Εὔφορ☉, ου, ὁ, ἡ, *ferax*, *qui facile ferri tolerarique potest*. Them. φέρω, *fero* : f. οἴσω.

Εὐφραίνω, *exhilaro, oblecto* : f. εὐφρανῶ. p. ηὔφρηγκα. a. 1. ηὔφρανα, Att. ηνα. præs. pass. εὐφραίνομαι, *lætor, genio indulgeo* : a.1. pass. εὐφράνθην, ης, η, a.1. imperat. εὐφράνθητι. f. 1. pass. εὐφρανθήσομαι, *lætabor* : ex εὖ & φρὴν, *mens*.

Εὐφρανέαι, Ion. pro εὐφρανῇ, 2. sing. f.1. m. εὐφρανοῦμαι, à præced.

Εὐφρανέειν, Ion. pro εὐφρανεῖν, f.1. inf. act. ab eod.

Εὐφράνθην, ης, η, Att. ηὐφράνθην, Psa. 16.9. a.1. pass. εὐφράνθητι, -ήτω, a.1. imperat. εὐφρανθείην, a.1. opt. in 3. pl. θεῖησαν. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro*, quod vide.

Εὔφρονα, acc. sing. ab εὔφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *hilaris*. Th. φρὴν, *mens*.

Εὐφρόναι, *noctes*, nom. pl. ab εὐφρόνη, *nox*. παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, quia nox ad considerationem & consilia multum conferre putatur : ab eod. th.

Εὐφρονέω, *sapio* : f. ήσω. Ex εὖ & φρὴν, *mens*.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, & Dor. εὐφροσύνα, ας, ἁ, *lætitia* : ab

Εὔφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *hilaris* : Ex εὖ & φρὴν, *mens*.

Εὐφυὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *habilis, ingeniosus* : acc sing. εὐφυέα : dual. εὐφυέε. Ex εὖ, *benè*, & φύω, *nascor*.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, *bona indoles, ingenii dexteritas* : &

Εὐφυῶς, adv. *ingeniose, scite* : ab εὐφυὴς, quod vide.

Εὔφων☉, *benè sonans* : *canorus* : ex εὖ & φωνὴ, *vox*.

Εὐχαριστέω, ῶ, *gratias ago*, cum dat. f. ήσω. p. εὐχαρίστηκα. a. 1. εὐχαρίστησα. præs. pass. εὐχαριστοῦμαι, οῦμαι, *gratiarum actione celebror* : a.1. pass. εὐχαριστήθην, ης, η, a.1. sub pass. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. Them. χάρις, *gratia*.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, *gratiarum actio* : &

Εὐχάρις☉, ου, ὁ, ἡ, *gratus* : &

Εὐχαρίστως, adv. *placide* : à them. χάρις, *gratia*.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. Th. εὔχομαι, *precor*.

Εὔχεαι, Ion. pro εὔχῃ, 2. sing. præs. sub. verbi εὔχομαι, *precor* : fut. εὔξομαι. p. εὖγμαι.

Εὔχειρ☉, ου, ὁ, ἡ, *manu præstans* : *fortis* : ab εὖ & χεὶρ, *manus*.

Εὐχειρία, ας, ἡ, *artificium, dexteritas* : à præced.

Εὔχεο, Ion. pro εὔχου, 2. sing. imperf. vel præ-

præsentis imperat. verbi εὔχομαι, *precor.*

Εὐχέρεια, ας, ἡ, *facilitas* : &

Εὐχερὴς, έος, ὁ, ἡ, *facilis* : &

Εὔχερες, *facile* : ex εὖ & χεὶρ, *manus.*

Εὐχέσθω, *precetur*, 3.sing.præs.imperat.verbi εὔχομαι, quod vide.

Εὐχετάασθαι, Poët. pro εὐχετᾶσθαι, præs. inf. ab

Εὐχετάομαι, *preces fundo.* Th. εὔχομαι, idem.

Εὐχετοώμην, Poët. pro εὐχετῴμην, præs.opt. pass. εὐχεταοίμην, -ῴμην, à præced.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, *votum* : ab εὔχομαι, *precor.*

Εὔχθω, *dedicet*, 3.sing.perf.imperat.pass. εὔξω, εὔχθω · ab

ΕΥ'ΧΟΜΑΙ, *glorior, dico, precor, opto*, imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην. f. εὔξομαι. p. εὔγμαι. a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο. a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αιτο.

Εὖχος, εος, τὸ, *gloria, honor, decus* : à præced.

Εὐχρηστέομαι, *commode tractor* : &

Εὔχρηστος, ου, ὁ, ἡ, *utilis, valde utilis* : ex εὖ & χράω, *commodo, utendum do* : f. χρήσω.

Εὔχροος, *benè coloratus* : ex εὖ & χρόα, *color.*

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, *votum*, Poët. pro εὐχή. Th. εὔχομαι, *precor.*

Εὐχωλιμαῖος, ου, ὁ, *qui vota facit, vel facta exsequi conatur* : a præced.

Εὐψυχέω, *bono sum animo* : f. ήσω. p. εὐψύχηκα. · ex εὖ & ψυχὴ, *anima, vita.*

ΕΥ'Ω, seu εὕω, f. σω, *uro, ustulo.*

Εὐώδη, acc. sing. ab

Εὐώδης, εος, ὁ, ἡ, *benè olens* ; ab εὖ & ὄζω, *oleo* : f. ὀζήσω, & έσω, p. m. ὦδα, Att. ὄδωδα.

Εὐωδία, ας, ἡ, *fragrantia* : à præced.

Εὔωνος, ου, ὁ, ἡ, *vilis pretio.* Th. ὠνέομαι, *emo.*

Εὐώνυμος, ου, ὁ, ἡ, *fausti nominis ac ominis, clarus, sinister* : quod sinistra certis in rebus felicia habebantur : ex εὖ & ὄνομα, *nomen.*

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, *quæ pulchrum vultum, aut oculos habet* : ab εὖ & ὢψ, *vultus, oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Εὐωχέω, f. ήσω, *convivio accipio* : &

Εὐωχεῖτο, *convivans, lætus*, præs.part.act.præcedentis : ab

ΕΥ'ΩΧΙ'Α, ας, ἡ, *convivium, epulum* : q. ab εὖ & ὀχὴ, *cibus.*

Ἐφ', pro ἐπὶ, *in, super*, cum gen. & acc. Att.

Ἔφ', *dixit*, pro ἔφη, a.2. verbi φημὶ, *dico.*

Ἔφα, *dixit*, Dor. pro ἔφη, a.2. ejusd.

Ἐφαάνθην, *apparui*, Poët. pro ἐφάνθην. a.1. ind. pass. verbi φαίνω, f. ανῶ. præt.pass. πέφασμαι.

Ἐφαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, *puerilis*. Th. ἥβη, *pubes.*

Ἔφαβος, Dor. pro ἔφηβος, ου, ὁ, *adolescens* ; ab eod. th.

Ἔφαγον, ες, ε, & Dor. ἐφάγον, a. 2. verbi φάγω, *comedo* : f. 2. m. φάγομαι, a.2.inf. act. φαγεῖν.

Ἔφαθ', pro ἔφατο, 3. sing. a.2. m. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφαίνεο, *videreris*, 2.sing.imperf.pass.Ion.pro ἐφαίνου, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, *appareo* : f. ανῶ, a.1. ἔφηνα. p. πέφαγκα. f.2.pass. φανήσομαι.

Ἔφαινον, *ostendebant*, 3.pl.imperf. act. ejusd. verbi.

Ἐφάλλομαι, *insilio*, imperf. ἐφηλλόμην, ου, ετο, f. ἐφαλοῦμαι. a.1.m. ἐφηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, *salio.*

Ἔφαλος, ου, ὁ, ἡ, *maritimus* : ab ἐπὶ & ἅλς, *mare.*

Ἐφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, præs. part. act. verbi ἐφηλόω, *clavo affigo* : ex ἐπὶ & ἧλος, *clavus.*

Ἐφάμαν, Dor. pro ἐφάμην, quod vide.

Ἔφαμεν, 1.pl. imperf. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφαμέριος, ία, ον, Poët. & Dor. pro ἐφημέριος, *diurnus, temporarius.* Th. ἡμέρα, *dies.*

Ἐφάμην, a.2.m. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφάμιλλος, ου, ὁ, ἡ, *par, æqualis, æmulus.* Th. ἅμιλλα, *certamen.*

Ἔφαν, *dicebant*, Bœot.Sync. pro ἔφασαν, 3.pl. imperf. vel Dor.pro ἔφην, *dixi*, a.2. vel imperf. à φημὶ, *dico.*

Ἔφανε, a.2. ind.act. *apparuit* : &

Ἐφάνην, ης, η, *emersi*, a. 2. ind. pass. à φαίνω, *appareo* : f. ανῶ. a.2. ἔφανον. perf. pass. πέφασμαι. p.m. πέφηνα.

Ἐφάνθην, *apparui*, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Ἐφανίσθησαν, *apparuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φανίζω, f. ίσω, perf. pass. πεφάνισμαι. a. 1. pass. ἐφανίσθην. Th. φαίνω, *appareo.*

Ἐφάπαξ, *semel*, adv. ex ἐπὶ & ἅπαξ, idem.

Ἐφάπτειν τινὶ πότμον, Poët.q.d. *alligare alicui mortem*, pro θάνατόν τινι ἐπιφέρειν, *mortem alicui inferre.* Th. ἅπτω, *tango.*

Ἐφάπτομαι, *attingo, capesso* : ex ἐπὶ & ἅπτω, *tango* : f. ἅψω. p. ἧφα.

Ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, *convenientia, cohærentia* : ab

Ἐφαρμόζω, *accommodo*, vel ἐφαρμόττω, quod vide.

Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, *adaptare*, ab

Ἐφαρμόττω, *accommodo, quadro* : ex ἐπὶ & ἁρμόζω, seu ἁρμόττω, f. σω, *congruo.* Th. ἄρω, *apto.*

Ἐφάρξαντο, *obstruebantur*, 3. pl. a. 1. m. verbi φράσσω, vel ττω, *sepio, obstruo* : f. ξω. p. χα. a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, ατο, & in 3. pl. ἐφράξαντο, & per Metath. ἐφάρξαντο.

Ἐφα-

Ἔφασαν, & ἐφάσαν, dixerunt, Dor. pro ἔφησαν, 3.pl.a.2. ind. verbi φημὶ, *dico*, vel ἔφασαν, est 3.pl. imperf. Dor. ἐφάσαν.

Ἐφαύλισα, ας, ε, a.1.ind.act. verbi φαυλίζω, *flocci facio*. Th. φαῦλος, *vilis*.

Ἐφαψαμένη, ης, *amplexata*, a. 1. part. m. f. g. ab ἐφάπτομαι · ex ἐπὶ & ἅπτω, *tango*: f. ἅψω.

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3.sing.a.1.m.ab eod. verbo & th.

Ἐφέβοντο, 3.pl. imperf. verbi φέβομαι, *timeo*, *effugio*. præt.m. πέφοβα.

Ἐφεδρεύω, *insideo*, *insideor*. f. εύσω. p. κα. ab

Ἔφεδρος, ου, ὁ, ἡ, *qui in sella sedet*, *assessor*, *adversarius*: ex ἐπὶ & ἕδρα *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἐφέζετο, *insidebat*, 3.sing.imperf. &

Ἐφεζόμενος, *insidens*, præs.part. ab ἐφέζομαι, ab ἕζομαι, *sedeo*: f.2.m. ἑδοῦμαι.

Ἐφέηκα, ας, ε, Poët. seu Ion. pro ἐφῆκα, ας, ε, *immisi*: ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἐφεθεὶς, a.1.part.pass.ab ἐφίημι, *immitto*: ab eod. th.

Ἐφείδετο *parceret*, 3.sing.imperf. pass. à φείδομαι, *parco*: f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, *indutus*, perf. part. pass. Poët. ἐπειμένος, ab ἐπιέννυμι, ex ἐπὶ & ἕω, *induo*: sed

Ἐφειμένος, *immissus*, est a.2. part. m. ab ἐφίημι, *immitto*, assumpto ι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἐφεῖναι, a.2.inf. act. ab ἐφίημι, *immitto*: ex ἐπὶ & ἵημι, f. ἥσω. a.2. ἧν.

Ἐφεῖντο, *irruerant*, 3.pl.plusq.p.pass. ἐφείμην, σο, το, ab iisd.

Ἐφείσατο, 3.sing.a.1.m. verbi φείδομαι, *parco*: f. φείσομαι. p. πεφείσμαι.

Ἐφείσθω, 3. perf. imperat. pass. ab ἐφίημι, *immitto*: quod vide.

Ἐφεστήκειν, per Pleonasin. literæ ι, pro ἐφεστήκειν, plusq. p. verbi ἐφίστημι, *insto*: quod vide.

Ἐφείσω, *pepercisti*, 2. sing. a. 1. m. vide in ἐφείσατο.

Ἐφείω, Poët. pro ἐφῶ, a.2.sub.act. ab ἐφίημι, *immitto*: vide ἐφεῖναι.

Ἐφέλκομαι, *extrahor*: ex ἐπὶ & ἕλκω, *traho*: f. ξω.

Ἐφελκομένῳ, dat.sing.part.præs. præced.

Ἐφέμεν, Ion. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.a.2. ἧν.

Ἐφεξῆς, adv. *deinceps*: ab ἑξῆς, idem.

Ἐφέξω, *prohibebo*, *continebo*: f.1.act. ab ἐπέχω, *cohibeo*. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω.

Ἐφέπειν κρατερὸν ἔγχος, *tractare validam hastam*. Et pro *regere*, *gubernare*. Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Ion.pro ἐφεῖπον, ες, ε, imperf. ab

Ἐφέπω, *persequor*. Th. ἕπω, *sequor*: a.2. εἶπον.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam*, imperf. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a.1. ἤνεγκα.

Ἔφερσεν, 3. sing. a.1. Æol. verbi φέρω, *fero*: f. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, *immitte*, a.2.imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἔφεσις, εως, ἡ, *desiderium*, *appetitus*; item *provocatio* de judicio ad judicium, *appellatio*: ab iisd.

Ἔφεσος, ου, ἡ, *EPHESUS*, nomen urbis.

Ἐφέσπετο, *sequebatur*, 3. sing. imperf. Ion. ab ἐφέσπομαι, Poët. pro ἐφέπομαι. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἔφεσσαι, *colloca*, Poët. pro ἔφεσαι. a. 1. imperat. m. verbi ἐφέζω, vel ἐφέω. f. 1. ἐφέσω. a.1.m. ἐφεσσάμην, & Poët. ἐφεσσάμην, inde ἐφεσσάμενος, a. 1. part. m. Th. ἕω, *colloco*.

Ἐφέσσεσθαι, *imponere*, gem. σ. pro ἐφέσεσθαι, f.1. inf.m. vide in ἔφεσσαι.

Ἐφέστασαν, *instabant*, 3.pl.imperf.act. ab ἐφίστημι, pro ἐφίστημι, *insto*: alii volunt dici pro ἐφεστήκεισαν, per Sync. 3.pl.plusq.p. ab ἵστημι, *sto*.

Ἐφέστηκα, ας, ε, perf.act. verbi ἐφίστημι, *insto*, quod vide.

Ἐφέστιος, ου, ὁ, ἡ, *domesticus*, *civis*, *indigena*. Tum *qui domi est*, vel *qui domum rediit*: ab ἐπὶ & ἑστία, *focus*, *domus*.

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, *sagum*, *chlamys*, *vestimentum*. Th. ἕω, vel ἕννυμι, *induo*.

Ἐφεστῶτα, per Crasin, pro ἐφεστηκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, *insto*, quod vide.

Ἐφετμέων, *mandatorum*, gen.pl.Ion.pro ἐφετμῶν, ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, *mandatum*: ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*.

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ *inventor*: ab

Ἐφευρίσκω, *invenio*, vide in ἐφεύροι.

Ἐφεύροι, *inveniret*, 3.sing.a.2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ex ἐπὶ & εὑρίσκω, *invenio*: f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a.2. εὗρον.

Ἐφεψιόωντο, Poët.pro ἐφεψιῶντο, 3.pl.imperf. verbi ἐφεψιάομαι, *illudo*: ex ἐπὶ & ἑψιάομαι, seu ἑψιάομαι, *colloquor*, *ludo*: ab ἑψία, *colloquium*, *lusus*. Th. ἕπω, *dico*.

Ἐφεώρα, 3.sing.imperf.act. verbi ἐφοράω, *intueor*: ex ἐπὶ & ὁράω, *video*, imperf. ἑώρων, ων. f. άσω. p. ἑώρακα.

Ἔφη, *dixit*, 3.sing.a.2.act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφηβικὸν, οῦ, τὸ, *pubes puberum multitudo*: &

Ἔφηβος, ου, ὁ, *EPHEBUS*, *pubes*, *adolescens*. Th. ἥβη, *pubes*, *pubertas*.

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, *immitto*. f. ἐφήσω. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐφήλατο, 3.sing.a.1.m. verbi ἐφάλλομαι, *insilio*. Them. ἅλλομαι, *salio*. quod vide.

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, *fibula*: ab ἐπὶ & ἧλος, *clavus*.

Ἔφηλις, ιδος, & ιος, ἡ, *vitium faciei asperæ*: ex inflammatione vel ustione Solis, ab ἐπὶ & ἥλιος, *Sol*.

Ἐφη-

Ἐφήλ☉ς, ε, ὁ, *clavis affixus*: ab ἧλ☉ς, *clavus*. item *maculis solaribus affectus*, vel *Soli expositus*, ex ἐπὶ & ἥλι☉ς, *Sol*.

Ἐφήμεν☉ς, *insidens*, præs. part. ab ἐφήμαι, *insideo*: ex ἐπὶ & ἧμαι, *sedeo*.

Ἐφημερία, ας, ἡ, *series*, *classis*: &

Ἐφημερίαι, αἱ, *vices*: ab ἐφήμερ☉ς, *unicum diem durans*: ex ἐπὶ & ἡμέρα, *dies*.

Ἐφημέριοι βροτοὶ, *unius diei homines*. *qui* scil. *brevissimum vitæ tempus vivunt*: ab

Ἐφημέρι☉ς, ε, ὁ, ἡ, idem quod ἐφήμερ☉ς, quod vide.

Ἐφημερὶς, ίδ☉ς, ἡ, *EPHEMERIS*, libellus in quo acta quotidiana continentur: &

Ἐφήμερ☉ς, ε, ὁ, ἡ, *quotidianus*, *diurnus*. Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, *mandatum*: ex ἐπὶ & ἕω, *mitto*.

Ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi φαίνω, *ostendo*. f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Ἔφηνε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

Ἐφῆπται, 3. sing. perf. pass. ἐφῆμμαι, ψαι, πται. ab ἐφάπτομαι, *attingo*, *assequor*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπὶ & ἁρμόζω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto*.

Ἔφησα, a. 1. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφήσεις, *impelles*, 2. sing. f. 1. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἔφησθα, *dicebas*, Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφησθεῖεν, per Syncop. pro ἐφησθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἐφήδομαι, *delector super aliqua re*: ex ἐπὶ & ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἐφήσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, *immitto*, ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem. Vel etiam ab ἐφήδομαι, *delector super aliqua re*, quod ab ἥδομαι, *delector*. f. ἥσομαι. Them. ἡδὺς, *suavis*.

Ἔφθακα, *præveni*, perf. act. verbi φθάνω, *prævenio*. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Ἔφθαξα, Dor. pro ἔφθασα, quod vide.

Ἐφθάρην, *perii*, a. 2. pass. verbi φθείρω, *corrumpo*. f. φθερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα.

Ἔφθαρκα, *corrupi*, vide præced.

Ἐφθαρμέν☉ς, *interemptus*, part. præt. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.

Ἔφθασα, ας, ε, *præveni*, *perveni*. a. 1. à φθάνω. f. φθάσω, tanq. à φθάω.

Ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, *loquor*. f. φθέγξομαι. p. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.

Ἐφθέγξαο, Ion. pro ἐφθέγξω, 2. sing. a. 1. m. &

Ἐφθέγξατο, 3. sing. a. 1. m. ejusd. verbi.

Ἔφθην, *præveni*, a. 2. ind. verbi φθάνω, f. φθάσω. q. à φθῆμι.

Ἐφθίατ', pro ἐφθίατο, *corrupti erant*, 3. pl. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το, facta ex 3. sing. inserto α ante το. à φθίομαι, *corrumpor*. f. φθίσομαι. p. ἔφθιμαι. Th. φθίω, *corrumpo*.

Ἐφθίθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φθίνω, *pereo*. perf. pass. ἔφθιτμαι. Th. φθίω.

Ἔφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το· à φθίομαι, ab eod. th.

Ἔφθορα, *corrupi*, p. m. verbi φθείρω, *corrumpo*. Th. φθίω, idem.

Ἑφθὸς, *elixus*: ab ἕψω, *coquo*. f. ἑψήσω.

Ἐφιάλλω, seu ἐπιάλλω, *emitto*: ab ἐπὶ & ἰάλλω, *mitto*.

Ἐφιάλτης, ε, ὁ, *EPHIALTES*, nom. propr. item significat, *malum ubi aliquis noctu se grandi mole opprimi*, *invadique ab alio credit*, *incubus*; ex ἐπὶ & ἅλλομαι, *salio*.

Ἐφιᾶσι, 3. pl. præs. ind. verbi ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Ἐφιγμέν☉ς, perf. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, *attingo*, *assequor*: ex ἐπὶ & ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. p. ἶγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Ἐφίει, 3. sing. imperf. quasi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*.

ἘΦΙΕΛΙΣ, ίδ☉ς, ἡ, *caliculus*, vel *simile quid in corona*.

Ἐφίεμαι, *desidero*. imperf. ἐφιέμην. præs. part. ἐφιέμεν☉ς· ex ἐπὶ & ἵεμαι, pass. ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Ἐφιέμεν & ἐφιέμεναι, Dor. pro

Ἐφιέναι, præs. inf. verbi ἐφίημι, *immitto*. ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Ἐφίεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Ἐφιζάνω, *insideo*, *instituo*: ex ἐπὶ & ἱζάνω, *sedeo*. Th. ἵζω, idem.

Ἐφίζοισα, ας, ἁ, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, ἡ, *insidens*. ab eod. th.

Ἐφίημι, *immitto*, *remitto*, *permitto*. f. ἥσω p. ἧκα. ab ἐπὶ & ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Ἐφίησι, 3. sing. præs. ind. act. &

Ἐφίησι, 3. sing. sub. præs. pro ἐφίῃ, à præced. ἐφίημι.

Ἐφίητι, Dor. pro ἐφίησι, *permittit*, 3. sing præs. ind. act. ab ἐφίημι, quod vide.

Ἐφικέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio*. f. ἐφίξομαι. a. 2. m. ἐφικόμην, ε, ετο· ex ἐπὶ & ἱκνέομαι, *venio*.

Ἐφίκετο, 3. sing. a. 2. m. ab

Ἐφικνέομαι, -ῦμαι, *pervenio*, vide ἐφικέσθαι.

Ἐφικοντο, 3. pl. a. 2. m. præced.

Ἐφικτὸς, ε, *quem assequi possumus*: ὅσον ἐφικτὸν, vel ὡς ἐφικτὸν, *pro viribus*: ab ἐφικνέομαι, vide in ἐφικέσθαι.

Ἐφίλαθεν, Dor. pro ἐφιλήθεν, quod vide.

Ἐφίλασα, ας, ε, & in 3. pl. ἐφίλασαν, a. 1. Dor. pro ἐφίλησα, ας, ε. & ἐφίλησαν. à φιλέω, *amo*. Th. φίλ☉ς, *amicus*.

Ἐφίλατο, 3. sing. a. 1. m. qu. à φίλω, *diligo*. inde a. 1. imperat. m. φίλαι, a. 1. part.

part. φιλάμβ@, etiam posset esse imperf. pass. à φίλημι. Vel per Sync. potest dici à regulari a.1.m. ἐφιλησάμην,ω,ατο. Sic φίλαι, a.1.imperat.m. pro φίλησαι, à φιλέω, *amo.* Th. φίλ@, *amicus.*

Ε'φίλετο, *amabatur*, imperf. à φίλημι, pro φιλέω.

Ε'φίλεν, Dor. pro ἐφίλεν, 3.pl. imperf. verbi φιλέω, *diligo.* Th. φίλ@, *amicus.*

Ε'φίληθεν, Bœot.Sync.pro ἐφιλήθησαν, 3. pl. a.1.pass. ejusd. verbi & th.

Ε'φίλησα, ας, ε, a.1.ind.act. verbi φιλέω. Th. φίλ@.

Ε'φιλονείκουν, 3. pl. imperf. verbi φιλονεικέω, *rixor, contendo.* f. ήσω · ex φίλ@, *amicus*, & νεῖκ@, ε@, τὸ, *rixa, jurgium.*

Ε'φιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, *philosophor*: ex φίλ@, & σοφὸς, *sapiens.*

Ε'φιμείρω, idem quod simplex ἱμείρω, *desidero.* f. ερῶ. p. κα. a. 1. pass. ἱμέρθην, ης, ης.

Ε'φίμερ@, ε, ὁ, ἡ, *amabilis*: ab ἵμερ@, *desiderium.* Th. ἱμείρω, *desidero.*

Ε'φίσδει, *insidet, incubat*, Dor. pro ἐφίζει, 3. sing.præs. ab ἵζω, *sedeo.*

Ε'φίςη, 3. sing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐφίςασθι, *præfice*, præs. imperat. seq. verbi.

Ε'φίςημι, *insto, supervenio, sisto, præficio.* f. ἐπιςήσω. p. ἐφέςηκα. perf. part. ἐφεςηκώς, ότ@. & per Crasin ἐφεςώς. a. 2. ind. act. ἐπέςην, ης, η. *superveni.* cum dat. a.2.imperat. ἐπίςηθι, ήτω. a.2.sub ἐπιςῶ, ῇς, ῇ, a.2. part. ἐπιςὰς, άντ@, & in f.g. ἐπιςᾶσα, ης, ex ἐπὶ & ἵςημι, *sto.*

Ε'φλαδον, *obstrepui*, a 2.ind.act.verbi φλάζω, *inarticulate loquor.*

Ε'φλεξα, ας, ε, *excussi*, a. 1. ind. verbi φλέγω, *uro.* f. ξω. p. χα. perf. pass. πέφλεγμαι.a.1. pass. ἐφλέχθην.

Ε'φλέχθη, *flagravit*, 3. sing. a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ε'φόβηθεν, *territi fuerunt*, Bœot. Sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. pl. a.1. pass. ἐφοβήθην, ης, η verbi φοβέω, *metum incutio.* f. ήσω. p. πεφόβηκα. Them. φέβομαι, *timeo.* p. m. πέφοβα.

Ε'φόβησα, ας, ε, a.1.ind ejusd. verbi.

Ε'φοδεύσομεν, 1.pl.f.1.act. ab

Ε'φοδεύω, *iter facio.* f. εύσω · ex ἐπὶ & ὁδὸς, *via.*

Ε'φοδιάζω, f.άσω, *viaticum do, instruo*: ab

Ε'φόδιον, ε τὸ, *viaticum*, quod ab

Ε'φοδ@, ε ἡ, *via*, seu *ratio, apparatus, aditus, accessus, impetus*: ex ἐπὶ & ὁδὸς, *via.*

Ε'φοίτα, *ibat*, 3.sing. imperf. verbi φοιτάω, *eo.* f. ήσω.

Ε'φοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide. vel 3. sing imperf. a φοίτημι.

Ε'φόνευσε, *interfecit*, 3. sing. a. 1. act. verbi φονεύω. Them. φένω, *occido.* p. m. πέφονα.

Ε'φοπλίζω, *armo, apparo*, f. σω. p. κα. a. 1. ind. act. ἐφώπλισα, ας, ε, a.1.inf.act. ἐφοπλίσαι. &

Ε'φοπλισόμεσθα, *præparabimus*, ejusd. 1 pl.f.1. m. Poët. ex ἐπὶ & ὅπλον, *arma.*

Ε'φοράω, f.ἐπόψομαι. p. ἐφεώρακα *intueor, observo, visito*: ab ἐπὶ & ὁράω, *video.*

Ε'φορεία, ας, ἡ, *inspectio ephororum magistratus*: ab eod. th.

Ε'φόρεις, *ferebas*, imperf.act. verbi φορέω, *gesto.* Th. φέρω, *fero.*

Ε'φόρευν, *ferebant*, Dor. pro ἐφόρουν, verbi φορέω, quod à φέρω, f. οίσω.

Ε'φορμαθεὶς, ένΤ@, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, a.1. part. pass. ab

Ε'φορμάω, f. ήσω. p.ηκα. a.1.inf. pass. ἐφορμηθῆναι, *ruo in, impetum facio*: ex ἐπὶ & ὁρμάω, *irruo.* Th. ὁρμὴ, *impetus.*

Ε'φορμήσασθαι, *aggredi*, ejusd. a. 1. inf. m.

Ε'φορ@, ε, ὁ, *inspector, patronus*: ἔφοροι, *EPHORI*, magistratus Lacedæm. ab ἐφοράω, *intueor, observo*: quod ex ἐπὶ & ὁράω, *video.*

Ε'φόσον, pro ἐφ' ὅσον, *in quantum, quoad.*

Ε'φραδον, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi φράζω, *dico.* f. σω. 3. sing. a. 1. m. ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο.

Ε'φραθα, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. *fructifera.*

Ε'φραὶμ, ὁ, nomen filii secundi Josephi. item nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. *sese propagans.*

Ε'φραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel -ττω, *sepio, occludo.* f. ξω.

Ε'φράσαθ', pro ἐφράσατο, *cogitavit*, 3. sing. a.1. m. verbi φράζω, *cogito.* f. σω. a.2. ἔφραδον.

Ε'φρασε, 3. sing. a.1.ind.act. &

Ε'φράσαντο, *consultaverunt*, 3.pl.a.1.m Poët. gem. σ. ejusd. verbi φράζω.

Ε'φρυάττετο, 3.sing. imper. verbi φρυάττομαι, *fremo.*

Ε'φρυξα, ας, ε, a.1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, *torreo.* f. ξω.

Ε'φυ, 3.sing.a.2. verbi φύμι. Th. φύω, *nascor, sum.*

Ε'φυβρίζω, *contumelia afficio.* f ίσω p. ἐφύβρικα · ex ἐπὶ & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia.*

Ε'φυγον, ες, ε, *fugi*, a. 2. ind. act. verbi φεύγω, *fugio.* f. ξω. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Ε'φύγοσαν, 3.pl.a.2.Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi φεύγω, *fugio.*

Ε'φύη, *enatus est*, 3. sing. a.2. ind. pass. à φύω, vel φύμι, *nascor.*

Ε'φύλαξα, ας ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, vel -ττω, *custodio.* f. ξω. p. πεφύλαχα.

Ε'φυν, υς, υ, a. 2. & ἐφύην, per Syncop. pro ἐφυ-

Ἔφυσαν, 3. pl. a. 2. verbi φύμι, à φύω, *nascor*.
Ἐφύπερθε, & -θεν, *desuper* : quod ex ἐπὶ & ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, *super*.
Ἔφυρον, *rigabant*, 3. pl. imperf. verbi φύρω, *rigo*. f. ρῶ, & Æol. φύρσω.
Ἐφύσα, 3. sing. imperf. act. verbi φυσάω, *sufflo, inflo*.
Ἐφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi φυσιόω, *inflo*. f. ώσω. p. πεφυσίωκα. Th. φυσάω, *sufflo*.
Ἐφύσην, Dor. pro ἐφύσα, 3. sing. imperf. à φυσιάω, pro quo & φυσάω · vide in ἐφύσα.
Ἐφύτευσ', pro ἐφύτευσε, *plantavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto*. Th. φύω, *gigno*.
Ἔφφαθα, Syriacum verbum, vertitur, *aperitor*. Marc. 7. 37.
Ἐφωτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, *illumino*. f. ίσω. p. πεφώτικα. quod à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*.
Ἐφώνεεν, 3. sing. imperf. act. verbi φωνέω, *loquor*. Th. φωνὴ, *vox*.
Ἔχ', pro ἔχε, *contine*, præs. imperat. ab ἔχω, *habeo*.
Ἔχαδον, ες, ε, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω, *hio*.
Ἔχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, *gaudeo*. f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 1. m. ἐχηράμην.
Ἐχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαλάω, *demitto*. f. άσω. p. κεχάλακα.
Ἐχαλέπηνα, *difficilem me præbui*, a. 1. ind. act. verbi χαλεπαίνω, *irascor*. quod à χαλεπὸς, *difficilis, gravis*. Them. χαλέπτω, *lædo*.
Ἔχανον, *hiavi*, a. 2. ind act. verbi χαίνω *hisco*. f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. p. m. κέχηνα.
Ἐχαράκωσε, 3. sing. imperf. act. verbi χαρακόω, *vallum circumduco* : quod ex χάραξ, ακος, ὁ, *vallum*, seu *agger quo castra muniri solent*. Th. χαράσσω, *sculpo*. f. ξω.
Ἐχάρασσον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. verbi χαράσσω, f. ξω, *sculpo*.
Ἐχάρην, ης, η, & in 3. pl. ἐχάρησαν, *gavisi sunt*, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω, *gaudeo*, quod vide.
Ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, *gratificor*. f. ίσομαι Th. χάρις, *gratia*.
Ἔχε, *præbe*, præs. imperat. act. ἔχεν, imperf. Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. verbi ἔχω, *habeo*.
Ἔχεα, *effudi*, pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*. f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.
Ἔχειν ἐπ' ἔργοισιν, ἀμφί τε βουλαῖς, *habere se in operibus, & circa consilia*. Id est, *in factis & consiliis occupatum esse*. Et ἔχειν, pro εἶναι, *esse, versari*. Et pro διοικεῖν, *administrare*.
Ἐχειροτονήθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi χειροτονέω *per suffragia creo* : ex χεὶρ, & τείνω, *tendo*.
Ἐχέμεν, Ion. & Dor. ἐχέμεναι pro ἔχειν, præs. inf. act. ab ἔχω, *habeo*. f. ἕξω, & σχήσω, a. 2. ἔσχον.
Ἐχέμονα, acc. sing. ab Ἐχέμων, ονος, ὁ, nomen propr.
Ἔχεν, *habebat*, Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. vel Dor. pro ἔχειν, inf. verbi ἔχω.
Ἐχενηῒς, ίδος, ἡ, *ECHENEIS*, pisciculus, qui & *remora* appellatur; ab ἔχω, *detineo*, & ναῦς, *navis*.
Ἔχεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἔχου, ab eod. verbo.
Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἐχεπευκὲς, *amarus, mortifer* : ab ἔχω & πεύκη, ης, ἡ, *amaritudo picea*, quasi lacryma piceæ.
Ἔχεσκε, Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω.
Ἐχέστονος, ου, ὁ, ἡ, *qui gemitus ac suspiria affert* : *perniciosus* : quod ab ἔχω, *habeo*, & στόνος, *gemitus* : quod à στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.
Ἔχετ', pro εἴχετο, Ion. 3. sing. imperf. pass. verbi ἔχω, *teneo, habeo*. Vel ἔχετ' pro εἶχε, & τε, enclit.
Ἐχέτην, *tenebant*, pro εἰχέτην, dual. imperf. act εἶχον, verbi ἔχω.
Ἐχέτης, ου, ὁ, *dives* : ab ἔχω, *habeo*.
Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva* : παρὰ τὸ ἔχεσθαι, *quia manu tenetur*. Th. ἔχω, *teneo*.
Ἔχετος, ου, ὁ, nomen propr.
Ἔχευα, *effudi*, & in 3. pl. ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*. f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα.
Ἐχεύατο, *effudit*, 3. sing. a. 1. m. ab ἔχευα, a. 1. act. quod vide.
Ἐχέφρονες, nom. pl. ab
Ἐχέφρων, ονος, ὁ, ἡ, *cordatus* : ex ἔχω, *habeo*: & φρὴν, *mens*.
Ἔχηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, *gaudeo*, f. ρῶ.
Ἔχῃς, *habeas*, 2. sing. præs. sub. act. verbi ἔχω.
Ἔχθαιρ' pro ἔχθαιρε, *odio prosequere*, præs. imperat. act ab ἐχθαίρω. Them. ἔχθος, *odium*.
Ἐχθαίρῃ, *oderit*, 3. sing præs. sub. ejusd. verbi.
Ἐχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, *odio prosequuntur*, 3. pl. præs. ab
Ἐχθαίρω, f. αρῶ, a. 1. ἤχθηρα, *odio prosequor, odi*. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.
Ἔχθει, *oderit*, 3. sing præs. ab ἔχθω, *odio prosequor*. Th. ἔχθος, *odium*.
Ἐχθὲς, idem quod χθὲς, *heri*, adv. q. ab ἔχομαι, *adhæreo*. Hesternus enim dicitur ἐχόμενος hodierno, id est, *proximus, contiguus*.
Ἐχθήρειε, *inimicus sit*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω, quod vide.

Ἐχθήρω,

Ἔχθοιεν, *odio habeam*, a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ἐχθήσομαι, *inimicus ero*, f. 1. m. verbi ἐχθάνομαι, tanq. ab ἐχθέομαι. Th. ἔχθος, *odium*.

Ἔχθιστος, ίστη, ιστον, *inimicissimus*, superl. grad. ab ἐχθρὸς, *invisus*, comp. ἐχθίων. superl. ἔχθιστος. Th. ἔχθος, *odium*.

Ἐχθοδοπέω, -ῶ, f. ήσω, *altercor*, *invisus fio*, *sum odio*: ab

Ἐχθοδοπὸς, ὁ, *odiosus*, *invisus*: quasi ἐχθρόπος, Pleonasm. τοῦ δ. ab ἔχθος, *odium*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *visus*, seu *vox*, *quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum*. Th. ὄπτομαι, *video*. Quid si ab ἔχθος, & δουπέω, ut sit, *odium resonans*, abiens in convitia.

ἜΧΘΟΣ, εος, τὸ, *odium*, *inimicitiæ*. q. ab ἔχομαι, *absisto*, *desino*: ut amor ὁμιλίας mater, ita odium τοῦ χωρισμοῦ.

Ἔχθρα, ας, ἡ, *inimicitia*, &

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicus*, *a*, *um*: ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἐχθρότατος, ου, ὁ, *inimicissimus*, Poët. pro ἔχθιστος, superl. ab ἐχθρὸς, quod vide.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, *viperula*, seu *catulus viperæ*: dimin. ab ἔχις.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera* fœmina: ab ἔχις. Est & nomen mulieris.

ἘΧΙ῀ΝΟΣ, ου, ὁ, *ECHINUS*, qui terrestris est, & *erinaceus* etiam appellatur, &, marinus; à spinis quibus ἔχεται. Est & *venter medius in animalibus ruminantibus*, ob asperitatem echino similem: item *ollæ genus*.

Ἐχιόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, *morsus* (vel *ictus*) à *vipera*: ab ἔχις, & δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

ἘΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, *ANGUIS*, *vipera* mas, hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera* fœmina. ἐχίδνιον, ου, τὸ, *viperula*.

Ἔχμα, ατος, τὸ, *retinaculum*, *junctura*: idem quod ὄχυμα. Th. ἔχω, *teneo*.

Ἔχοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi ἔχω, *habeo*, quod vide.

Ἔχοισα, Dor. pro ἔχουσα, *habens*, præs. part. f. g. ab ἔχω.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω Th. χολὴ, *bilis*.

Ἔχομεν, 1. pl. præs. ind. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐχομένη, ης, ἡ, *dies perendinus*. q. d. *cohærens* crastino. Th. ἔχομαι, seu ἔχω

Ἔχον, pro εἶχον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἔχω, *habeo*.

Ἔχονθ' pro ἔχοντα, acc. sing. part. præs. ejusd. verbi ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, *habent*.

Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν. gen. pl. part. præs. act. pro 3. pl. præs. imperat. verbi ἔχω.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω, *herbis pasco*, *saturo*. f. άσω. p. κεχόρτακα. Th. χόρτος, *gramen*.

Ἔχουσ', pro ἔχουσι, *habent*, 3. pl. præs. ἔχω.

Ἔχραον, a. 2. act. verbi χραύω, *leviter saucio*. ut παύω, ἔπαον. Alii volunt esse imperf. à χράω. *polluo*, *commodo*, *vaticinor*. Vel per Tmesin pro ἐξέχραον.

Ἐχρῆν, imperf. à χρὴ, *oportet*, impersonale, inf. χρῆναι.

Ἐχρησάμεθα, 1. pl a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο. verbi χράομαι, *utor*. f. χρήσομαι. p. κέχρημαι. Th. χράω, *commodo*.

Ἐχρήσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐχρήσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi χράω, *oracula edo*.

Ἐχρῆτο, Ion. pro ἐχρᾶτο, 3. sing. imperf. χράομαι vide ἐχρησάμεθα.

Ἔχριεν, *unxit*, 3. sing. imperf. à χρίω, *ungo*. f. ίσω. p. κέχρικα.

Ἔχρισε, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.

Ἐχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, *moror*. quod vide.

Ἐχρέωντο, Poët. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*. Them. χράω.

Ἐχύθη, 3. sing. a. 2. pass. verbi χύω, vel χέω, *fundo*.

Ἐχύθην, ης, η, *effusus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐχύμην, & in 3. pl. ἔχυντο, 1. sing. & 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐκεχύμην, & ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω. f. χύσω. perf. pass. κέχυμαι.

ἘΧΥΡΟ῎Σ, ὁ, *munitus*, *firmus*, *tutus*: ὀχυρὸς, ὁ, idem. q. ab ἔχω, *firmiter teneo*.

Ἐχυρόω, ῶ, *munio*, *firmo*: &

Ἐχυρῶς, adv. *tutò*, *firmè*: ab ἐχυρὸς.

ἜΧΩ, *habeo*; *possum*; *ago*; *impetro*; *administro*, *guberno*; *affectus sum*. præs. opt. ἔχοιμι, & in 3. pl. ἔχοιεν. imperf. εἶχον, ες, ε. (ει recipiens loco augmenti.) f. ἕξω & σχήσω, ab inus. σχέω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε, a. 2. imperat. σχές. a. 2. sub. σχῶ, ῇς, ῇ. Hinc ἕξις, *habitus*. ἐχέτλη, *stiva*. σχῆμα, *habitus*, *species*, *forma*. σχηματίζω, *effingo*. σχέσις, *habitudo*, *affectio*. ἀνέχω, *sustollo*, *sustineo*, *retineo*. ἀνοχὴ, *tolerantia*. ἀπέχω, *abstineo*. ὑπέχομαι & ὑπισχνέομαι, *polliceor*. ὑπόσχεσις, *pollicitatio*. εὐεξία, *bona corporis habitudo*. καχεξία, *mala corporis habitudo*. πλεονεξία, *avaritia*. πλεονεκτέω, *plus habeo*, *superior sum*. πλεονέκτης. *avarus*. δᾳδοῦχος, *facem habens*. εὐνοῦχος, *eunuchus*. ἡνίοχος, *auriga*. ἐντελεχὴς, *perfectus*, *assiduus*. ἐντελέχεια, *perfectio*, *actus continuus*, *motio perennis*. εὐσχήμων, *decorus*. εὐσχημοσύνη, *decor*, &c. de quibus suis in locis.

Ἔχωντι, Dor. pro ἔχωσι, *habeant*, 3. pl. præs. sub. ab ἔχω.

Ἐχώρει, 3. sing. imperf. act. verbi χωρέω, *capio*, *accedo*, *eo*.

Ἐχώσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi χώομαι. f. χώσομαι. a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χολὴ, *bilis*.

Ε'χώσθην, ης, η *aggestus fui*, a. 1. ind. pass. verbi χόω, unde χώννυμι, vel χώννυμι. f. χώσω. Th. χέω, *terra aggesta exstruo*.

Ε'ψηλάφατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ψηλαφάω, *tracto, contrecto turpiter*. q. à ψάω, *tango*.

Ε'ψάλαται, Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ψάλλω, *psallo, tango leniter*. f. ψαλῶ. p. ἔψαλκα.

Ε'ψατο, *tetigit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅπτω, *tracto*.

Ε'ψεαι, pro ἕψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, *sequor, ago*.

Ε'ψῆν, & Ion. & Poet. ἑψεῖν, præs. inf. ab ἕψω, *coquo*, quod vide.

Ε'ψεται, 3. sing. f. 1. & ἕψεσθαι, f. inf. m. verbi ἕπομαι, *sequor*.

Ε'ψεύδετο, 3 sing. imperf. pass. à ψεύδομαι. Th. ψεύδω, *fallo*.

Ε'ψεύσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ψεύδω, *fallo*: f. σω. a. 1. ἔψευσα. hinc ἐψεύσω, 2. sing. a. 1. m.

Ε'ψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, *contrecto*: quod vide.

Ε'ψημα, ατος, το, *pulmentum*: &

Ε'ψησις, εως, ἡ, *coctio, elixatio*: &

Ε'ψητὴς, ȣ, ὁ, *coctor*: &

Ε'ψητὸς, ȣ, *coctus*; item subst. *pisciculus quidam*: omnia à perf. pass. verbi ἕψω, *coquo*.

Ε'ψία, ας, ἡ, *colloquium*. Th. ἕπω, *dico*.

Ε'ψιάασθαι, Poet. Pleonasm. pro ἑψιᾶσθαι, *dixisse*: verbi ἑψιάω, quod formant ab ἔψω, fut. verbi ἔπω, *dico*.

Ε'ψιθυρίσδομεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, *susurro*. Th. ψίθυρος, *susurrus*.

Ε'ψιόωντο, Poët. & Ion. pro ἐψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, *colloquor*. Th. ἔπω, *dico*.

Ε'ψυχαγώγει, 3 sing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, *animum flecto*, seu *allicio*: ex ψυχὴ, *anima*: & ἄγω, *duco*.

Ε'ψυχον, imperf. act. à ψύχω, *refrigero*: f. ξω.

Ε'ΨΩ, *coquo*: f. ἑψήσω. p. ηκα. inde ἕψησις, *coctio*: ἑψητὴς, *coctor*, &c.

Ε'Ω, f. ἕσω, *induo*; item, *mitto, colloco*: unde εἷμα, *indumentum*: ἱμάτιον, *vestis*. ἐσθὴς, idem: ἕννυμι, *induo*. ἀμφιέννυμι, *circum induo*. ἱέω & ἵημι, *mitto*. ἀφίημι, *dimitto*. ἄφεσις, *dimissio*. συνίημι, *committo*; item, *intelligo*. σύνεσις, seu ξύνεσις, *coitio*; item *intelligentia*.

Ε'Ω, f. ἔσομαι, *sum, eo*: εἰμὶ, *sum*, ȣσία, *essentia*. ἔξεστι, *licet*. μετȣσία, *communicatio, consortium*. πάρειμι, *adsum*. παρȣσία, *præsentia*. σύνειμι, *unà sum, conversor*. συνȣσία, *conversatio*: εἶμι, *eo*.

Ε'ω, ἕῃς, *miserim*, a. 2. sub. Poët. pro ὦ, ἧς, ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ε'ω, accus. sing. ab ἕως, *aurora*.

Ε'ω, ἕῃς, ἕῃ, *sim, sis, sit*, Poët. pro ὦ, ἧς, ᾖ, præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ε'ῷ, *suo*, dat. sing. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus, a, um*. Th. ὃ, *qui*.

Ε'ῶ, contractè pro ἐάω, *sino*: f. ἐάσω. p. εἴακα.

Ε'ωγα, *aperui*. p. m. Att. pro ὦγα, verbi οἴγω, *aperio*: f. ξω.

Ε'ωγμαι, *patefactus sum*, perf. pass. Att. ind. ἐωγμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ε'ωγυῖα, *aperta*, perf. part. m. f. g. ab ἔωγα, Att. pro ὦγα, præt. m. verbi οἴγω, p. m. part. Att. ἐωγώς.

Ε'ωθα, p. m. Æol. & Ion. pro εἴωθα, *solitus sum*: ab ἔθω, *soleo*. p. m. part. εἰωθὼς, υῖα, ὸς: & Ion. ἐωθὼς, ότος. Th. ἔθος, *mos*.

Ε'ωθεν, adv. *manè, diluculo*: ab ἕως, *aurora*.

Ε'ώθȣν, *pellebant*, imperf. act. Att. pro ὤθεον, ȣν· verbi ὠθέω, f. ὠθέσω & ὤσω.

Ε'ῴκειν, *similis eram*, plusq. p. Poët. ex Att. præt. m. ἔοικα verbi εἴκω. p. m. οἶκα & ἔοικα.

Ε'ΩΛΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, *hesternus, pridianus*, q. ex ἕως & ὀλλύω, quod est, *perditæ*, seu *præteritæ diei*: proprie dicitur de cibis relictis. per Metaph. pro *marcido*, & *obsoleto*.

Ε'ώλπειν, *speraveram*, plusq. p. Poët. & Att. pro ἠόλπειν, verbi ἔλπω, *sperare facio*. præt. m. ἔολπα.

Ε'ῶμεν, Poët. pro ὦμεν, 1. pl. a. 2. sub. ab ἵημι, pro ἕω, significante πληρόω, *impleo*.

Ε'ῷμι, *sinerem*, contractè pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, *sino*. p. εἴακα.

Ε'ὼν, *qui est*, Poët. vel Ion. pro ὤν, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ε'ων, contractè pro ἔαον, vel pro εἴων, Ion. *sinebam*, imperf. verbi ἐάω, *sino*. a. 1. εἴασα.

Ε'ώνημαι, *emi*, perf. Att. pro ὤνημαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

Ε'ωνȣ́μην, *emebam*, Att. pro ὠνȣ́μην, & ἐωνȣ̃ντο, 1. sing. & 3. pl. imperf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*: f. ὠνήσομαι.

Ε'ῳνοχόȣν, *vinum fundebam*, Att. pro ᾠνοχόȣν, imperf. verbi οἰνοχοέω. f. ήσω. ex οἶνος, *vinum*, & χέω, *fundo*: f. χεύσω.

Ε'ῷος, ȣ, EOUS, *matutinus, orientalis*: ἑῷα, *oriens*: ab ἕως, *aurora*.

Ε'ῳξα, *aperui*, Att. pro ᾦξα, a. 1. act. verbi οἴγω, *aperio*.

Ε'ώρα, *intuebatur*, 3. sing. imperf. Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, *video*: sic ἑώρακα, pro ὥρακα, perf. Att. ἑωρακὼς, perf. part. ἑωράκαμεν, 1. pl. perf. act.

Ε'ώρα, ας, ἡ pro αἰώρα *suspendium*; *vas pensile*. Th. αἰωρέω. *suspendo*.

Ε'ώργειν, *feceram*, plusq. p. m. Poët. & Att. à præt. m. ἔοργα, verbi ἔργω, seu potius,

... ῥέζω, *facio*: f. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω, præt. m. ἔοργα, & per Metath. ἔοργα.

Ἑώρταζον, *celebrabam festum*, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτή, *festum*.

Ἑώρων, pro ὥρων, *videbam*, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

Ἕως, & Poët. εἷος, idem quod ὡς· ex quo factum est per Att. Pleonasm. τῷ ι, *ut*, *dum*, *usque*, *interim*, cum genit. item sine casu.

Ἕως, ω, ἡ, *aurora*, in accus. ἕω· apud oratores pro ἠώς, όος, & contractè ἠῶς, idem.

Ἕωσα, *repuli*. Att. pro ὦσα, a. 1. act. &

Ἑωσάμην, & in 3. pl. ἑώσαντο, a. 1. m. Att. verbi ὠθέω, *pello*. f. ὤσω.

Ἑώσθην, *rejectus sum*, a. 1. Att. pro ὤσθην· ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι. verbi ὠθέω. f. ὤσω.

Ἔωσι, & ἔωσιν, Ion. pro ὦσι, *sint*, 3. pl. præs. sub. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἕωσται, Att. pro ὦσται, 3. sing. perf. pass. vide ἑώσθην.

Ἕωστε, pro ὥστε, *ut*, *ita ut*: ab ὡς & τε.

Ἑωσφόρος, ου, *lucifer*: ab ἕως, pro ἠώς, *aurora*: & φέρω, *fero*. f. οἴσω.

Ἑωυτοῦ, Ion. pro ἑαυτοῦ, *sui ipsius*: vel pro σεαυτοῦ, *tui ipsius*: &

Ἑωυτῷ, pro ἑαυτῷ. sic ἑωϋτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, *sibi*.

Z.

Z Nota sextæ apud Græcos literæ. In numeris est septenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε, & ζ, interponitur ϛ, pro senario. Septenarium millenarium denotat hoc mod, Ζ, ζ.

Ζ, Doricè, in plerisque nominibus ac verbis, in σδ, resolvitur: ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in composit. ἐπίτασιν significat, ut ἐρι, & ἄγαν, *valde*, *admodum*: Æolicè etiam ponitur pro διὰ, ut ζαβάλλειν, ζάβολος. pro διαβάλλειν, & διάβολος. Est etiam ζα, a ζέω, *ferveo*.

Ζαβαρεῖον, *repositorium*: vide *Zabaria*, in Lat. Etymol.

Ζάβη, ης, ἡ, *lorica*: ex ζαβοῖς, *annulis*, vide *Zaba*, in Lat. Etymol.

Ζαβὸς, *curvus*, ἀγκύλος, στρεβλός.

Ζαβουλὼν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *cohabitatio*.

ΖΑ'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos est, *falx*: per Syncop. dici volunt quasi ζάγκυλον, à ζα & ἀγκύλον. inde Angl. Sickle.

Ζαεὶς, præs. part. à ζάημι, Poët. idem ferè quod ἄημι, *flo*, *spiro*. Th. ἄω, idem.

Ζαὴς, έος, ὁ, ἡ, *vehementer flans*: ab ἄω, *flo*, *spiro*, & ζα, in compos. *valde*.

Ζαθέοιο, gen. Ion. vel Poët. à

Ζάθεος, ου, *valdè divinus*: in accus. fœm. gen. ζαθέην. pl. ζαθέας · ex ζα, particula intens. & θεὸς, *Deus*.

Ζαῖεν, *vixissent*, per Sync. pro ζαίησαν, 3. pl. præs. opt. ζαίην, ης, η. à ζῆμι, pro ζάω, *vivo*. inf. ζῆν, pro ζᾶν.

Ζάκανον, *adscriptio dati in literis*, Suid. vide *Sacanum*, in Latin. Etymolog.

Ζακελτίδες, vel ζεκελτίδες, *rapæ*, vel *cucurbitæ*: etiam ζακυνθίδες, ab insula Zacyntho.

Ζάκοτος, ου, ὁ, ἡ, *furiosus*, *valde iracundus*: ex ζα, & κότος, *ira vetus*.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ, nomen viri: Syriac. *justus*.

Ζαχαρίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *memoria Domini*.

Ζάκχος, ου, ὁ, *gazophylacium*: an γαζάκχος legend. vox ab Hebræis retenta.

ΖΑ'ΛΕΙΑ, ας, ἡ, *ZALIA*, *laurus Alexandrina*, an à θάλλω.

Ζαλεῦ, Dor. pro ζηλοῦ, præs. imperat. pass. verbi ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

ΖΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *turbo*, *procella*: à ζα & ἀέλλα. vel à ζέω.

Ζάλος, ου, ὁ, *agitata aqua & fluctuans*: à ζάλη.

Ζαλόω, Dor. pro ζηλόω, *æmulor*, *beatum prædico*. Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, *æmulandus*. quod vide.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, *oleum è baccis olivarum*. an à *samsa*, qui nucleus olivarum?

Ζαμενέω, f. ήσω, *magna vi ago*, *vires intendo*: à

Ζαμενὴς, έος, ὁ, ἡ, *vehemens*, *validus*. ὁ μέγα μένος ἔχων, *magnanimus*, *valdè iracundus*: ex ζα & μένος, τὸ, *mens*, *robur*.

Ζαμένησε, *vires intendit*. 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμενέω, quod vide.

Ζὰν, ζανὸς, Dor. pro ζὴν, quod pro Ζεὺς, *Jupiter*. gen. Διός. quasi à ζάω, *vivo*, qui dat omnibus vitam.

Ζανὼ, όος, οῦς, ἡ, *JUNO*. à Ζάν.

Ζάπλουτος, ου, ὁ, ἡ, *prædives*: à ζα & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ζαρὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *ortus*.

Ζαργάνη, vide σαργάνη.

Ζαροβοτάνη, ης, ἡ, *machina quædam bellica*.

Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præs. part. f. g. verbi ζητέω, *quæro*. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, *quæro*, Dor. pro ζητέω.

Ζατρεύω, *in pistrino torqueo*: ex ζα & τρέω, *timeo*, vel τείρω, *tero*.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *saginatus*, *pinguis*: ex ζα pitat. & τρέφω, *nutrio*. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, *genus lusus*. ζατρικίζειν, *ludere zatricium*. An ludus scacchorum, qui tremen-

tremendam militiam pingit. q. à ζα & τρέειν.
ZAΦΕΛΗ'Σ, ὁ, ἡ, *simplex, durus, agrestis, vehemens*: q. ex ζα, & ἀφελὴς, *simplex*.
Ζαφελῶς, adv. *valdè simpliciter, iracundè*. à præced.
Ζαφλεγὴς, ἐ͂ος, ὁ, ἡ, *valdè urens, florens*: ex ζα & φλέγω, *uro*.
Ζαχρειὴς, & ζαχρηὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *valdè utilis, vehemens, acris*. gen. pl. ζαχρειῶν ex ζα, *valdè*, & χρέω, *invado furiosè*, Vel ut alii volunt à χρεία, *necessitas, utilitas*.
Ζαχρεῖος, ου, *qui est valde egens*: ex ζα & χρεία, *necessitas*.
Ζάχρυσος, ου, ὁ, ἡ, *dives auri*: à ζα & χρυσὸς, *aurum*.
Ζαὶψ, *mare*. forte à fervore aquæ, à ζέειν.
ZA'Ω, *vivo, vigeo, reviviſco, lætus sum*. imperf. ἔζων. præs. part. ζάων, ζῶν, ζάουσα, ζῶσα, ζάον, ζῶν. f. ζήσομαι, ῃ, εται. a. 1. ἔζησα, ας, ε. a. 1. sub. ζήσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. ζήσας, ασα, αν. hinc ζωὸς, *vivus*. ζωὴ, *vita*. ζῶον, ου, τὸ, *animal*. ἀείζωος, ου, ὁ, ἡ, *immortalis*.
ZE'A, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, *ZEA, far, frumenti species, spelta*: forte à ζάω, quod inde fit victus.
Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *dos*, *dus*.
Ζεγέριες, nomen Libyc. quod Græcè sonat βουνοὶ, id est, *colles*. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur.
Ζείδωρος, ου, ὁ, ἡ, *fertilis*, pro ζήδωρος, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam, à ζῆν & δῶρον, *munus*.
Ζείουσα, pro ζέουσα, Ion. vel Poët. præs. part. f. g. verbi ζέω, *ferveo*. f. ἔσω. a. 1. part. ζέσασα.
ZEIPA', ᾶς, & Ion. ζειρὴ, ἡ, *vestis genus, catena*.
Ζειρέω, *aromata facio*. puto à ζειρός.
Ζειρὸς, ποικίλος, *varius*, an à ζα & εἴρω, *necto*, ut sit valdè nexus?
Ζείω, pro ζέω, *ferveo*, quod vide.
Ζέλκια, *olera* Phrygib. q. à ζάω, quod inde fit victus.
Ζέλλω, *jacio*. Hesych.
Ζεννύω, & ζέννυμι, *fervefacio*: à ζέω, *ferveo*.
Ζέσε, Ion. pro ἔζεσε, 3. sing. a. 1. act. &
Ζεσθεὶς, έντος, *fervefactus*, a. 1. part. pass. à ζέω, a. 1. pass. ἐζέσθην.
Ζέσις, εως, ἡ, *fervor*. &
Ζεστὸς, ἡ, όν, *fervidus, a, um*, à ζέω, *ferveo*.
Ζευγίτης, ου, ὁ, *jugalis, jugo astrictus*: &
Ζεύγλη, ης, ἡ, *jugum*: a ζεῦγος. Th. ζεύγνύω, *jungo*.
Ζεῦγμα, ατος, τὸ, *junctura, conjunctio*; item *ZEVGMA* figura apud Gram. *connexionem* plurium ad unum vocabulum significans: à 1. perf. perf. pass. verbi ζεύγνύω, *jungo*.
Ζεύγνῦσι, Ion, pro ζευγνῦσι, 3. pl. præs. ind. &
Ζεύγνυντι, Dor. pro ζεύγνυσι, 3. sing. præs. à ζεύγνυμι.
ZEΥΓΝΥ'Ω, vel ζεύγνυμι, *jungo, copulo*. f. ζεύξω. p. ἔζευχα. perf. pass. ἔζευγμαι. hinc compos. ὑποζευγνύω, *subjugo*. ὑπόζευξις, *subjunctio*. ὑποζύγιος, *subjugis*. δίζυξ, γος, ὁ, ἡ, *bijugis*. δίζυγος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Ζεῦγος, εος, τὸ, *jugum, par, bigæ, vehiculum*. Th. ζεύγνύω, *jungo*.
Ζευκτηρία, ας, ἡ, *vinculum*. &
Ζευκτὸς, ου, ὁ, ἡ, *conjugatus, junctus*: à perf. pass. verbi ζεύγνύω, *jungo*.
Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. ζευξάμενος, *jungens*, a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.
Ζεῦξις, εως, ἡ, *connexio*. à 2. perf. perf. pass. ejusd. verbi.
Ζεύξω, *jungam*, f. 1. act. à ζεύγνύω, tanq. à ζεύγω.
Ζευξὼ, όος, ἡ, nomen mul. q. d. *conjugans*: à ζεύγνυμι, *jungo*.
Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, *gusto*. apud Hesych. Th. γεύω. sic ζεύσασθαι, pro γεύσασθαι.
ZEΥ'Σ, *Jupiter*; *deus*, gen. Διὸς, dat. Διΐ, acc. Δία, voc. Ζεῦ. ponitur etiam pro *aëre*, hinc δῖος, ου, *divinus*.
ZE'ΦΥΡΟΣ, ου, & Ion. οιο, ὁ, *ZEPHYRVS, Favonius*. q. ζωηφόρος, *vitam ferens*, aut *ea quæ ad vitam attinent*. hinc ζεφυρίη πνοιὴ, *Zephyrius flatus*.
ZH'Ω, *ferveo, bullio, scateo*, f. ζέσω. p. ἔζεκα verbum fictitium à sono: hinc Angl. to seethe.
Ζῆ, *vive*, Dor. pro ζᾶ, præs. imperat. à ζάω, *vivo*, vel ζῆ, *vivit*, Dor. pro ζᾷ, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἔζη, à ζῆμι.
Ζῆθι, *vive*, præs. imperat. vel a. 2. imperat. act. à ζῆμι, ut στῆθι, ab ἵστημι. Alii ex ζάε, ζᾶ, formant præs. imperat. ζῆ, indeque ζῆθι, adjecta syllaba θι, à ζάω, *vivo*.
Ζῆθος, idem ac ζύθος, quod videas.
Ζηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, *invidus, zelotypus*, q. à ζηλέω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.
Ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος.
ZH'ΛΟΣ, ου, ὁ, *æmulatio, invidia, ZELVS, amor cultus divini*. q. à ζέω, *ferveo*. Est enim fervidus affectus. hinc ζηλόω, *æmulor*. ζηλωτὴς, *æmulus*. κακόζηλος, *malus & infelix æmulator*. κακοζηλία, *mala & infelix æmulatio*. & Angl. zeal, zealous, jealous, jealousy.
Ζηλοτυπέω, f. ήσω, *zelotypus sum, zelo ducor, æmulor, invideo*. &
Ζηλοτυπία, ας, ἡ, *ZELOTYPIA, æmulatio*: à
Ζηλότυπος, ου, *ZELOTYPVS, invidia percussus*. q. ζήλῳ τυπεὶς, ex ζῆλος & τύπτω, *percutio*.
Ζηλόω, *æmulor, ambio, probo, invideo*; item, depe-

depereo. cum acc. f. ώσω. p. ἐζήλωκα. Th. ζῆλ⊙.
Ζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio*, *zelotypia*: à perf. pass. superioris verbi.
Ζηλώσεσιν, 3.pl.f.1.ind. verbi ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλ⊙.
Ζηλωτέον, nomen verbale, à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλ⊙.
Ζηλωτὴς, ȣ, ὁ, *æmulator*, *accensus zelo*; Angl. **a zealot**. quod &
Ζηλωτὸς, ȣ, *æmulandus*, in compar. ζηλωτότερ⊙, (& in pl.f.g. ζηλωτοτέρων.) à perf. pass. verbi ζηλόω, *æmulor*.
ZHMI'A, ας, ἡ, *damnum*, *pœna*, *mulcta*: hinc
Ζημιόω, *damnum affero*, *mulcto*.f.ώσω. p.ἐζημίωκα. a.1.pass. ἐζημιώθην. à ζημία.
Ζημιωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusdem verbi.
Ζημίωμα, ατ⊙, τὸ, *mulcta*, *damnum*: &
Ζημίωσις, εως, ἡ, *mulctatio*: à perf.pass.verbi ζημιόω.
Ζῆν, pro ζῆν, Dor. præs. inf. verbi ζάω, *vivo*.
Ζὼ, ζῶος, pro Ζεὺς, *Jupiter*. accus. ζῶ. pro ζῶα. Item Ζὰν, Ζανὸς, & Dor. Δὼ, Δάν.
Ζωᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Jurisperiti. Gr. *Jovius*.
Ζῇς, pro ζᾷς, Dor. *vivis*. 2.sing.præs.à ζάω. a.1.inf.act. ζῆσαι.
Ζήσῃ, vide in ζήσομαι.
Ζήσομαι, ῃ, εται, *vivam*, f.1.m. ejusdem verbi ζάω
Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, ὁ, nomen proprium filii Boreæ.
Ζήτει, *quære*, præs. imperat. act. à ζητέω, *quæro*.
Ζητεύῃς, *quæras* præs. sub. à
Ζητεύω, *quæro*, Poët. pro ζητέω, quod vide.
ZHTE'Ω, ῶ, *quæro*, *studeo*, *requiro*. imperf. ἐζήτεν. f. ήσω. p. ἐζήτηκα. præs.pass. ζητέομαι, *quæror*. imperf. ἐζητεόμην, ȣμην, ές,ȣ̃, έετο, εῖτο. hinc
Ζήτημα, ατ⊙, τὸ, *quæstio*, *quæsitum*: &
Ζήτησις, εως, ἡ, *inquisitio*, *quæstio*: &
Ζητητικὸς, ȣ, *inquisitivus*; omnia à perf. pass. verbi ζητέω, *quæro*.
Ζητήσωμεν, *inquiramus*, 1. pl. a. 1. sub. act. &
Ζητȣ̃σιν, *quærunt*, 3. pl. præs. ind. à ζητέω, quod vide.
Ζητρεῖον, ȣ, τὸ, *locus in quo servi puniuntur*: à ζα & τρέω, *timeo*.
Ζήτω, Dor.pro ζήτω, *vivat*,præs.imperat.act. à ζάω, quod vide.
Ζητῶμεν, 1.pl.præs.sub. à ζητέω, *quæro*.
Ζιβύνη,ης,ἡ, idem quod σιβύνη. vide in Lat. Etym. *Sibyna*.
ZIΓΓΙ'BEPIΣ, εως, ἡ, *ZINGIBERIS*, planta. vide in Lat. Etymol. Angl. **ginger**.

Ζίζιγ⊙, ȣ, ὁ, *sonus apum*. à sono.
ZIZA'NION, ȣ, τὸ, *ZIZANIUM*, *lolium*, *corruptela* σίτȣ.
Ζίω, *quæro*.
Ζόη, ης, Ion. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.
Ζορκάδες, αἱ, Ion. pro δορκάδες, *capreæ*.
Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis. Hebr. *exulans in Babel*.
Ζώσθω, præs. imperat. pass. à ζόω, pro quo ζώννυμι, *cingo*.
Ζοφεροῖο, gen. Ion. à
Ζοφερὸς, ȣ, *caliginosus*. Th. ζόφ⊙, *caligo*.
Ζοφόεις, εντ⊙, *tenebrosus*: Poëticum est, à
ZO'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, *caligo*, *tenebræ*, *occasus*; q. ζάνοφ⊙ ex ζα, & νέφ⊙.
Ζοφόω, ῶ, f. ώσω, *obtenebro*: à ζόφ⊙.
Ζοφώδης, ε⊙, ὁ, ἡ, & ζόφι⊙, ȣ, idem quod ζοφόεις, & ab eod. th.
Ζόφωσις, εως, ἡ, *obscuratio*, *tenebræ*, *obscuritas*: à perf.pass. verbi ζοφόω.
Ζυγέντες, nom.pl.a.2.part.pass. verbi ζεύγνυμι, *jungo*. f. ζεύξω.
Ζυγίη, ης, ἡ, *conjugium*: ab eod. th.
Ζύγι⊙, ȣ, *jugalis*: à
Ζυγὸς, ȣ, ὁ, & ζυγὸν, τὸ, *JUGUM*. in pl. ζυγὰ & ζυγὰ, *statera*. αἱ ὑπὸ ζυγὸν, *nuptæ*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.
Ζυγόω, ῶ, f. ώσω, *jugo submitto*, *JUNGO*: à ζυγός.
Ζύγωμα, ατ⊙, τὸ, *jugamentum*: à perf. pass. præced. verbi.
ZY'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, vel ε⊙, τὸ, *ZYTHUS*, *potus ex hordeo*, *cerevisia*. quia fit ζέοντ αἴθȣς, *fervore ignis*, Est enim ζῦθ⊙, ζέμα *quoddam*, id est, *potus coctus*.
ZY'MH, ης, ἡ, *fermentum*, q. à ζέω, quia massam *fervere* facit. hinc ἄζυμ⊙, ȣ, ὁ, ἡ, *fermenti expers*, *non fermentatus*.
Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, p. ἐζύμωκα, *fermento*. à ζύμη.
Ζύμωμα, ατ⊙, τὸ, *fermentum*: &
Ζύμωσις, εως, ἡ, *fermentatio*; à perf. pass. v. ζυμόω.
Ζωγραφέω, & ζωγραφίζω, *depingo*: ζῶα γράφω.
Ζωγραψάμεν⊙, a. 1. part. m. ejusdem verbi.
Ζωάγριον, ȣ, τὸ, *præmium pro vita servata*: à ζωγρέω, *vivum capio*, *è cæde conservo*: à ζωὴ, *vita*, (quod à ζάω, *vivo*,) & ἄγρα, *captura*.
Ζωγραφέω, f. ήσω, *pingo*: &
Ζωγραφία, ας, ἡ, *pictura*: &
Ζωγράφ⊙, ȣ, ὁ, *pictor*: propriè qui ζῶα γράφει.
Ζώγρει, *vivum cape*, præs. imperat. à
Ζωγρέω, ῶ, q. ζωὸν ἀγρεύω, *vivum capio*, *vitæ parco*; item *vivifico*. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι quod ex ζωὸς, *vivus*, (quod à ζάω, *vivo*) & ἄγρα, *captura*.
Ζωγρία, & εία, ας, ἡ, idem quod ζωγρίον.

Ζωγρίας, ε, ὁ, *vivus*. in accus. ζωγρίαν· & hinc

Ζωγρία, ης, ἡ, q.d. *viva captio* : ab iisd. vide in ζωγρέω.

Ζωδιακὸς, ȣ, *ZODIACUS*; in quo ζώδια· à

Ζώδιον, ȣ, τὸ, *animalculum*, *signum cœleste*, in Zodiaco. Th. ζάω, *vivo*.

Ζῶε, *vivebat*, 3.sing.imperf. ζώειν, præs. inf. verbi ζώω, Poët pro ζάω, *vivo*.

Ζώειν, Ion. & Poët. pro ζῆν.

Ζώεσκον, imperf.Ion. & Poët. pro ἔζωον,verbi ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*.

Ζωὴ,ῆς,ἡ, *vita*, item *sumptus ad vitam sustentandam*. Th. ζάω, *vivo*.

Ζώῃ, *vivat*, 3.sing.præs.sub act. à ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*.

Ζῴην, *viverem*, præs. opt. Att. pro ζῴμι, contractè ex ζάοιμι, verbi ζάω, *vivo*.

Ζωῇσιν, dat. pl. Ion. pro ζωαῖς, à ζωὴ, *vita*. Th. ζάω, *vivo*.

Ζωθάλμιος, ȣ, *vividus*, *almus*, quia ζωὴν θάλπει, *vitam fovet*.

Ζωία, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.

Ζωϊκὸς, ȣ, *animalis* : à ζῶον, *animal*.Th.ζάω, *vivo*.

Ζῶμα, ατος, τὸ, *lorica*, *vestimentum quo cingimur* , idem quod ζωςήρ. Th. ζωννύω, *cingo*.

Ζῶμεν, *vivimus*, 1. plur. præs. ind. verbi ζάω.

Ζωμήρυσις,εως, ἡ, *trulla ad hauriendum jusculum* : à ζωμὸς, *jus*, & ἀρύω, *haurio*.

ΖΩΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *jus*, *jus esculentum*. inde ζωμίδιον, *jusculum*.

Ζῶν, præs. part. n. g. à ζάω, *vivo*. quod vide.

Ζώνη, ης, ἡ, *ZONA*, *cingulum*, *pera*. dat. pl. ζώνῃσι, pro ζώναις, Ion. Them. ζωννύω, *cingo*.

Ζώννυμι, idem quod ζωννύω. ibi vide.

Ζωννύσκετο, *cingebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, *cingo*. Alii volunt esse imperf. à ζωννύσκομαι.

ΖΩΝΝΥ'Ω, ζώννυμι, & ζωννύσκω,*cingo*. imperf. ἐζώννυον, ες, ε. f. ζώσω p. ἔζωκα.perf. pass. ἔζωσμαι. a.1.m. ἐζωσάμην,ω,ατο. hinc ζωςὴρ, & ζώνη, *zona*, *cingulum* : περίζωμα, *ventricle*.

Ζῶντα, *viventem*, acc.sing. ζῶντος, gen.sing. part.præs. verbi ζάω, *vivo*.

Ζώντειον, vel ζώντιον, ȣ,τὸ, *mola*. quia ibi esca ad ζωὴν, id est, *vitam*, paratur. vel q. ζωντεῖον, à ζέα, *spelta*.

Ζωογονέω, *vivifico*. f. ήσω. p. ἐζωογόνηκα· à

Ζωογόνος, ȣ, ὁ , ἡ, *vitalis*. à ζωὴ, *vita*, & γόνος, *generatio* , quod à γίνομαι, *nascor*.

Ζωογράφος, ȣ, ὁ , idem quod ζωγράφος, quod adi.

Ζώοιμι, *vivam*, præs. opt. act. à ζώω, Poet. pro ζάω.

Ζώοισι, *animalibus*, dat.pl.Ion. à

Ζῶον, ȣ,τὸ, *animal*. q. à ζωὴ, *vita*. Th. ζάω, *vivo*.

Ζώοντε, *vivos*, dual.num. Poët. pro ζῶντε. Sic ζώοντες, in pl. pro ζῶντες. præs. part. ζώοντι , Dor. pro ζῶσι. verbi ζώω, *vivo*.

Ζωοποιέω, *vivifico*. f. ήσω. p. ἐζωοποίηκα. a.1. pass. ἐζωοποιήθην. a.1.part. ζωοποιηθεὶς, *vivificatus* : ex ζωὸς, *vivus*, quod à ζάω, & ποιέω, *facio*.

Ζωὸς, ἡ, ὸν, *vivus*, *a*, *um*. Th. ζάω, *vivo*.

Ζωοτοκέω, ῶ, *animal genero*, seu *pario* : &

Ζωοτοκία, ας, ἡ, *animalis generatio* : à .

Ζωοτόκος,ȣ, ὁ, ἡ, *vivipara* : ex ζωὸς, *vivus*, & τίκτω, *pario*.

Ζωόφυτα, τὰ, *quæ mediæ sunt naturæ inter plantam & animal*. Th. φύω, *nascor*.

Ζωόω, *vivum reddo*, à ζωὸς,*vivus*, quod à ζάω, *vivo*.

Ζωπυρέω, f. ήσω, *ignem sopitum accendo suscito*, *ad vigorem pristinum revoco*, *refocillo*, *inaugeo*. à

Ζώπυρον, ȣ, τὸ, *reliquiæ ignis cineribus sopiti*, σπέρμα πυρὸς, unde ex mortuo, quasi vivus fieri potest : à ζῶν πῦρ, *ignis vivens*.2. *suscitabulum*. 3. *suscitandi vim habens*, ut follis, flabellum.

ΖΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *merus*, *efficax* : ut ζωρότερον, frequentius in compar. ζωρότερος, *meracior*. q. à ζέω.

Ζωρότερος, vide in ζωρός.

Ζὼς, *vivus*. pro ζωὸς, à ζάω, *vivo*.

Ζῶσαι, a. 1. inf. act. ζώσασθαι, a. 1. inf. m. à ζώννυμι, *cingo*. f. ζώσω. Potest & ζῶσαι, esse præs.part.act. f. g. pl.num. à ζάω, *vivo*.

Ζωσάμην,ω,ατο, a.1.m. Ion. pro ἐζωσάμην, à ζωννύω, *cingo*.

Ζῶσε, 3.sing.f.1.act.ejusd. verbi.

Ζώσεσθαι, f.1.inf.m. verbi ζωννύω, *cingo*.

Ζωσθεῖσα. *cincta*, a.1.part.pass.f. g. a ζώννυμι, *cingo*. f. ζώσω. perf.pass. ἔζωσμαι. a.1.pass. ἐζώσθην. part. ζωσθεὶς.

Ζωσθῆναι, *cinctum esse*, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Ζῶσι, *vixerint*, 3. pl. præs. ind. verbi ζάω, *vivo*.

Ζωςὴρ, ῆρος,ὁ, *cingulum*, *balteus* : accus.sing. ζωςῆρα, à ζώννυμι, *cingo*.

Ζῶστρον, ȣ, τὸ, *cinctus*, *vestis ad præcingendum idonea*. ab eod. th.

Ζώσω. *cingam* f. 1. act. à ζώννυμι.

Ζώω, Poët. pro ζάω. *vivo*. Sed ζωῷ, dat. sing. à ζωὸς, ȣ, *vivus* ; ab eod. th.

H.

H Est septima litera : in numeris octonarius. Declarat octo millia hoc modo, Ḥ, seu ͵η.

Ἡ, *hæc*, articul. præpos. ἥ, *quæ*, articul. postpos. ἢ, *vel*, *an*, & Poet. ἠέ. Tum ἤ, ἤ, *ha*, *ha*, vox desistere jubentis; item ᾖ, *miserit*, 3. sing. a. 2. sub. ab ἵημι, *mitto*. & ᾗ, dat. sing. ab ἥ, artic. postpos. ᾖ, *sit*, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum*. ἦ, *dixit*. a. 2. per Aphær. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. à φημὶ, *dico*. Tum etiam, ἦ, est adv. *sanè*, *profectò*. Et ἦ, *erat*, 3. sing. impert. ab εἰμί.

Ἦα, *eram*, imperf. Ion. pro ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. imperf. ἦν, Ion. ἔα, ectasi Poet. ἦα.

Ἤα, ᾔας, ε, *ivi*, perf. m. Att. pro εἶα, ας, ε. & solutione ᾔια, verbi εἶμι, εο.

Ἦα, *leguminum stipula*: ab αὖος, *aridus*. Th. αὔω, *sicco*.

Ἥατο, Ion. pro ἧντο, 3. plu. imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*. quod in 3. pl. ἧν), & Ion. ἕατ). Th. ἕω, *sedeo*.

Ἥβα, ας, ᾶ, Dor. pro ἥβη, quod vide.

Ἠβαιὸς, *parvus*: à βαιὸς, idem. &

Ἠβαιὸν, *paululum*: οὐδ' ἠβαιὸν, *ne tantillum quidem*: Pleonasmo τοῦ η.

Ἡβάω, vel ἡβάσκω, *adolesco*: fu. ἡβήσω. ab ἥβη, *pubes*, *pubertas*, *juventa*.

ἭΒΗ, ης, ἡ, *PUBES*: *pubertatis Dea*. *juventus*. Est enim vigor ætatis, in sene licet. Hinc ἡβάω, *pubesco*. ἔφηβος, ου, ὁ, *qui ad pubertatem pervenit*, *puer*, *ephebus*.

Ἡβηδὸν, adv. à *pubertate*: ab ἥβη.

Ἡβηκὼς, *adultus*, perf. part. act. verbi ἡβάω, *pubesco*. Th. ἥβη.

Ἡβήσαντε, *pubescentes*, nom. dual. a. 1. part. act. ab eod. verbo & th.

Ἡβήσαιε, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusd. verbi & th.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, *locus exercitii literarii adolescentum*. Sumitur & pro *loco amœno & conviviorum*. Th. ἥβη, *pubes*.

Ἡβουλήθην, *volui*, Att. pro ἐβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, *volo*. fu. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.

Ἡβῷμι, ης, η, *pubescerem*, Att. pro ἡβάοιμι, -ῷμι, præs. opt. act. verbi ἡβάω, *pubesco*. Th. ἥβη.

Ἡβώοιμι, ἡβώοις, *pubescerem*, *es*, præs. opt. act. ab ἡβάω. Poet. pro ἡβάω, quod vide.

Ἡβώωσα, Poet. pro ἡβῶσα, præs. part. f. g. ab ἡβάω

Ἦγ, pro ἦγε, *duxit*, 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, *duco*. f. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Ἠγάγετ' pro ἠγάγετο, *duxit*, 3. sing. a. 2. m. Att. pro ἤγετο. verbi ἄγω.

Ἤγαγον, ες, ε, Att. redupl. pro ἦγον, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠγαθέῃ, dat. sing. f. g. ab

Ἠγάθεος, ου, *valde divinus*, Ion. pro ἀγάθεος, qu. d. ἄγαν θεῖος. Them. θεός, *Deus*.

Ἠγαλλιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, *exulto* Th. ἀγάλλω, *orno*.

Ἠγάμην, *admirabar*, imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω, vel ἀγάομαι, *admiror*.

Ἠγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, *indignor*, *doleo*. f. ήσω. p. ηκα.

Ἠγάπα, 3. sing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

Ἠγάπευν, Dor. & Æol. pro ἠγάπων, *amabant*, 3. pl. imperf. act. q. ab ἀγαπέω, pro ἀγαπάω, *diligo*.

Ἠγάπησε, *dilexit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀγαπάω, *diligo*. f. ήσω. p. ἠγάπηκα.

Ἠγασάμην, ω, ατο, *admiratus sum*. a. 1. m. verbi ἀγάζομαι. f. άσομαι. p. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, *admiror*.

Ἠγάσθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi & Them.

Ἠγάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Poet. gem, σσ, verbi ἀγάζομαι. vide ἠγασάμην.

Ἠγγάρευσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀγγαρεύω. *cogo*. f. εύσω. p. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, *tabellarius regius*.

Ἠγγειλάμην, *nuntiavi*, a. 1. m. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*. fu. ελῶ. p. ἤγγελκα. aor. 1. ἤγγειλα.

Ἤγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Ἠγγέλθην, a. 1. ind. pass. ἠγγέλην, a. 2. ind. pass. ἤγγελμαι. perf. pass. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*. f. ελῶ. a. 2. ἤγγελον.

Ἠγγέλλετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἤγγικα, ας, ε, perf. act. ἤγγισα, a. 1. ind. act. verbi ἐγγίζω, *appropinquo*. fut. ίσω. Th. ἐγγὺς. *prope*.

Ἠγγυᾶτο, *sponsores accipiebat*. 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

Ἦγε, *abduxit*, 3. sing. a. 2. ind. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω. f. ἄξω, *duco*.

Ἤγειρα, *excitavi*, aor. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, fut. ερῶ. p. ἤγερκα. a. 1. pass. ἠγέρθην.

Ἡγεῖσθαι, *cogitare*, præs. inf. ab. ἡγέομαι, *duco*, *arbitror*.

Ἡγεῖται, 3. sing. præs. ἡγεῖτο, *ducebat*, 3. sing. imperf. verbi ἡγέομαι, *duco*. fu. ἡγήσομαι.

Ἡγεμόνευον, *præeo*, *sum dux*. imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε. Th. ἡγέομαι, *duco*.

Ἡγεμόνα, *ducem*, acc. sing. ab ἡγεμών, *dux*. ejusd. th.

Ἡγεμονία, ας, ἡ, *imperium*: &

Ἡγεμονίη, Ion. pro ἡγεμονία &

Ἡγεμονικὸς, οῦ, *imperatorius*: & substant. τὸ ἡγεμονικὸν, *principatus animi*: ab ἡγέομαι, *duco*.

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, *dux*, *præses*, *rector*. gen. pl. ἡγεμόνων. dat. pl. ἡγεμόσι ab

ἩΓΕΟΜΑΙ, -οῦμαι, *duco*, *dux sum*, *existimo*. imperf. ἡγούμην. fu. ἡγήσομαι. p. ἥγημαι.

q. ab ἄγω, *duco*: hinc ἡγεμονεύω, *dux sum*: διηγέομαι, *narro*: διήγησις, *narratio*.

Ἠγείροντο, *coibant*, 3. pl. imperf. paff. ab ἀγερέθομαι, Poet. pro ἀγείρομαι, *congregor*: hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, *congrego*. f. ερῶ. p. ἤγερκα.

Ἤγερθεν, *convenerunt*, Bœot. Sync. pro ἠγέρθησαν, 3. plu. a. 1. paff. ab ἀγείρω, *congrego*. vel ut alii, ab ἐγείρω, *excito*.

Ἠγέρθην, *sum excitatus*: & in 3. plu. ἠγέρθησαν. a. 1. ind. paff. verbi ἐγείρω, fin vero *collectus sum*, ab ἀγείρω.

Ἤγερκα, *collegi*, perf. act. ab ἀγείρω. fin *excitavi*, ab ἐγείρω.

Ἤγεσθε, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγόμην, verbi ἄγω, *duco*. ἤγετο, 3. fing. a. 2. m.

Ἡγέτης, ου, ὁ, idem ac ἡγεμὼν, quod videas.

Ἠγηγέρκειν, *excitaveram*, plufq. p. act. Att. verbi ἐγείρω, *excito*. f. ερῶ. p. ἤγερκα.

Ἡγηλάζω, f. άσω, *duco*, *praeeo*. ab ἄγειν & ἐλᾶν, ἀγηλᾶν, ex quo ἡγηλάζειν, formari vult Euft.

Ἤγην, & Att. ἐάγην, a. 2. ind. paff. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*. fu. ἄξω. a. 1. ἦξα & ἔαξα.

Ἥγησαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἡγέομαι, *duco*.

Ἡγησάμην, ω, ατο, *praeivi*, a. 1. m. verbi ἡγέομαι, *duco*. f. ἡγήσομαι.

Ἡγ[illegible]άσθω, *dux fit*, 3. fing. a. 1. imperf. [illegible]ufd. verbi.

[illegible], pro ἡγήσατο, 3. fing. a. 1. m. ἡγησάμην, quod vide.

Ἡγησίας, ου, ὁ, HEGESIAS, nomen Philofophi.

Ἡγῆτ', pro ἡγῆται, *redeat*, 3. fing. præf. fub. m. verbi ἡγέομαι, *duco*.

Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, *ductor*, in pl. ἡγήτορες.

Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, idem. Them. ἡγέομαι, *duco*.

Ἡγιασμένος, *fanctificatus*, perf. part. paff. ab ἁγιάζω, *fanctifico* f. άσω. Th. ἅγιος, *fanctus*.

Ἦγμαι, *actus fum*, perf. paff. verbi ἄγω, *ago*. f. ἄξω. p. ἦχα. perf. part. paff. ἠγμένος.

Ἡγνικότες, nom. pl. ab

Ἡγνικὼς, ότος, perf. part. act. &

Ἡγνισμένος, perf. part. paff. ab ἁγνίζω, *purifico*, *expio*. f. ίσω. p. ἥγνικα. Th. ἁγνὸς, *caftus*.

Ἠγνόηκα, *ignoravi*, perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω ex α. priv. & νόος, *mens*.

Ἠγνοίησε, *ignoravit*, Poet. & Dor. pro ἠγνόησε, 3. fing. a. 1. act. verbi ejufd.

Ἠγνόουν, 1. fing. vel 3. plu. imperf. act. verbi ἀγνοέω, *ignoro*. fu. ήσω. p. ἠγνόηκα ex α. & νόος, *mens*.

Ἤγξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. & ἦγχα, perf. act. ab ἄγχω, *ftrangulo*, *fuffoco*.

Ἤγομεν, 1. pl. imperf. vel a. 2. act. ἤγετε. Sed ἠγόμην, eft 1. fing. a. 2. med. verbi ἄγω, *duco*.

Ἦγον, *ducebam*, imperf. vel a. 2. act. ejufd. verbi.

Ἤγοντ', pro ἤγοντο, *ducebant*, 3. pl. imperf. vel a. 1. m. ejufd. verbi.

Ἠγόρασας, *emifti*, 2. fing. & ἠγόρασαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, *emo*. f. άσω. p. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἠγοράσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paff. ejufdem verbi.

Ἠγορασμένος, perf. part. paff. ejufd. verbi & th.

Ἠγορεύθησαν, *renunciati funt*, 3. pl. a. 1. paff. verbi ἀγορεύω, *verba facio*. Them. ἀγορὰ, *forum*.

Ἠγορόωντο, *concionabantur*, Poet. pro ἠγορῶντο, 3. pl. imperf. paff. verbi ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.

Ἡγούμενος, ου, ὁ, *dux*, *imperator*. Subftantivè à præf. part. verbi ἡγέομαι, -οῦμαι, *duco*. in 3. pl. ἡγοῦντ. f. ἡγήσομαι.

Ἤγουν, adv. idem quod ἤτοι, *five*; item *videlicet*: ab ἢ *five*.

Ἤγρετο, Poet. Sync. pro ἠγείρετο, 3. fingu. imperf. paff. verbi ἐγείρω, *excito*.

Ἠγρεύθην, a. 1. ind. paff. &

Ἤγρευκα, perf. act. & ἤγρευσα, ας, ε. a. 1. act, ab ἀγρεύω, fu. εύσω, *capto*, *venor*. Th. ἄγρα, *captura*.

Ἤγρευσεν, a. 1. vide in ἤγρευκα.

Ἠγρίωσαι, 2. fing. perf. paff. verbi ἀγριόω, *effero*, *efferatum reddo*: fu. ώσω. p. ἠγρίωκα. perf. paff. ἠγρίωμαι. perf. inf. paff. ἠγριῶσθαι. Th. ἀγρὸς, *rus*, *ager*.

Ἠγριῶσθαι, perf. inf. paff. vide ἠγρίωσαι.

Ἠγροικισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀγροικίζω, ab ἄγροικος, *rufticus*, *qui in agro vivit*. Th. ἀγρὸς, *rus*, & οἶκος. *domus*.

Ἦγχα, ας, ε, *ftrangulavi*, *fuffocavi*, præt. ind. act. verbi ἄγχω.

Ἠγωνίζετο, 3. fingu. imperf. paff. verbi ἀγωνίζομαι, *certo*: f. ίσομαι. p. ἠγώνισμαι. perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Ἠγώνισμαι, *certavi*, ejufd. perf. vide ἠγωνίζετο.

Ἤδ', pro ἤδε, &.

Ἧδα, & ἕαδα, Att. feu Ion. præt. m. verbi ἁνδάνω, feu ἅδω, *placeo*.

Ἠδάφωται, 3. fing. perf. paff. verbi ἐδαφόω, quod ab ἐδαφίζω, *profterno*, *folo æquo*: quod ab ἔδαφος, *folum*. Th. ἕζομαι, *fedeo*: f. ἐδοῦμαι.

ἨΔΕ', Poet. &: at ἥδε, *hæc*.

Ἤδεα, & ᾔδη, *cognoveram*, Ion. & Att. pro ᾔδειν, feu εἴδειν, plufq. p. verbi εἴδω, *fcio*: perf. εἴδηκα, & per Sync. οἶδα, in plufq. perf. εἴδειν, & Att. ᾔδειν, & Ion. ᾔδεα, εας, εε.

Ἡδέα, *fuaviter*, adv. ab ἡδὺς, quod vide. & in acc. pl. n. g. ἡδέα, ab ἡδύς.

Ἡδεῖα,

Ἡδεῖα, ας, f. g. ab ἡδύς, *suavis* : compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος.
Ἤδειμεν, pro εἰδειμεν, 1. pl. plusqu. p. vide ᾔδειν.
Ἤδειν, εις, ει, *noveram*, Att. εἰδειν, per Sync. pro εἰδήκειν, perf. act. verbi εἰδέω, *scio* : f. ἥσω. p.m. οἶδα.
Ἤδεισαν, ejusd. 3. plur. plusqu. p. vide ᾔδειν.
Ἤδεισθα, *noveras*, Æol. Paragoge pro εἴδεις, 2. sing. plusq. p. act. vide ᾔδειν.
Ἤδηκα, *comedi*, perf. act. Att. pro ἦκα, verbi ἔδω. Alii ab ἐδέω, formari volunt, & in perf. Attice dici ἐδήδοκα.
Ἡδέος, *jucundi*, genit. sing. ab ἡδύς, vel ἡδύ, *suavis*, e.
Ἤδεσαν, *noverant*, 3. plu. plusqu. p. pro ᾔδεισαν. Att. correpta penultima. Vide ᾔδειν.
Ἠδέσθην, *veritus sum*, a. 1. pass. verbi αἰδέομαι, *veneror* : fu. ἔσομαι, & ἥσομαι. perf. ᾔδεσμαι. Them. αἰδώς, όος, ῦς, ἡ, *pudor*.
Ἥδεται, 3. sing. præs. ind. ἥδετο, 3. sing. imperf. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδύς, *suavis*.
Ἡδέως, *libenter*, adverb. ab ἡδύς, *suavis* : comp. ἥδιον. superl. ἥδιστα, *libentissime*.
ἬΔΗ, adv. *jam*, *mox*, *protinus*. ἤδη ἐκ πολλοῦ, *jamdudum*.
Ἤδη, *noram*, vel *noverat*, Att. pro ᾔδειν, quod vide.
Ἠδίκησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, *lædo*, *injuria afficio* : perf. part. pass. ἠδικημένος. Ex α priv. & δίκη, *jus*.
Ἥδιον, *libentius*, *jucundius*, compar. n. g. ab ἡδύς.
Ἥδιστα, adverbialiter, *suavissime*, *libentissimè* : ab
Ἥδιστος, ου, *suavissimus*, superl. ab ἡδύς, έος, *suavis*.
Ἡδίων, ονος, *suavior*, *libentior* : compar. ab ἡδύς, *suavis*.
Ἥδομαι, f. ἥσομαι. p. ἧσμαι, *delector*, *lætor*. Th. ἡδύς, *suavis*.
Ἡδομένη, ης, part. præs. f. g. Hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præs. part. Them. ἡδύς, *suavis*.
Ἦδον, & Dor. ᾆδον, imperf. vel a. 2. verbi ᾄδω, contractè pro ἀείδω, *cano* : ἥδον, a. 2. verbi ἁνδάνω, *placeo* : f. ἁδήσω.
Ἡδονή, ῆς, ἡ, *voluptas*, *jucunditas* : ab ἥδω, *delecto*. Th. ἡδύς, *suavis*.
Ἧδος. εος, τὸ, *suavitas* : sed ἦδος, *acetum*. Th. ἡδύς, *suavis*.
Ἥδρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἑδράζω, *stabilio* : f. άσω. perf. pass. ἥδρασμαι. ab ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.
Ἡδρηκώς, ότος, *adultus*, perf. part. act. ab ἁδρέω. Th. ἁδρός, *multus*, *magnus*, *abundans*.
Ἡδρυνώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἁδρύνω, *crassum reddo* Th. ἁδρός, *crassus*.

Ἡδύ, *suaviter*, adv. est & n. g. ab ἡδύς, εῖα, ύ, *suavis*, e : comp. ἡδύτερον, & ἥδιον, *suavius*.
Ἡδυέπειαι, *suaviloquæ*. nom. plu. f. g. ab ἡδυεπής, *suaviloquus* : quod ab ἡδύς & ἔπω, *dico*.
Ἡδυεπής, vide ἡδυέπειαι.
Ἠδυναντο, Ion. pro ἐδύναντο, 3. plu. opt. Alii legendum censent ἠδυνέατο, pro ἐδύναντο, *poterant*, 3. pl. imperf. à δύναμαι, *possum*.
Ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην *poteram*, imperf. m. verbi δύναμαι, *possum* : f. δυνήσομαι. a. 1. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, & ἠδυνάσθην, quasi à δυνάζω.
Ἠδυνήθην, potui, & in 3. plu. ἠδυνήθησαν, a. 1. vide ἠδυνάμην.
Ἥδυνται, *edulcatus est*, 3. sing. perf. pass. ab
Ἡδύνω, *suave reddo* : fu. υνῶ. perf. pass. ἥδυσμαι. Th. ἡδύς, *suavis*.
Ἡδύοσμον, ου, τὸ, *menta*, herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμή, *suavis odor*.
ἩΔΥΣ, έος, ὁ, & in f. g. ἡδεῖα, & Ion. ἡδέη, & in n. g. ἡδύ, SUAVIS, *jucundus*, *lætus* : q. ab ἥδω, *delecto* : compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος, & ἡδύτερος, ἡδύτατος : hinc ἡδέως, *suaviter* : ἡδονή, *voluptas*.
Ἥδυσμα, ατος, τὸ, *suavitas*, *condimentum*. Th. ἡδύς, *suavis*.
Ἡδυφωνία, ας, ἡ, *vocis suavitas* : ab ἡδύς, *suavis*, & φωνή, *vox*.
Ἥδω, fu. ἥσω, a. 1. ἧσα, *delecto*. Th. ἡδύς, *suavis*.
Ἠδώ. Hesych. ἠδῶ ἴδε ἦγεν τόξον. Legitur ea vox Jobi 36. 30. an ἠδῶ legend. *lux* enim res suavis homini. Quid si scriptum esset ἠώ, quæ est *aurora* : aut εἰδῶ, quod est *oculus*, qui lumen.
Ἠέ, Poet. pro ἤ, *quam*, *aut*.
Ἦε, *erat*, 3. sing. imperf. verbi εἰμί, *sum* : imperf. ἦν. Ion. ἔα, ectasi Poet. ἦα, ας, ε.
Ἤει, *ivit*, 3. sing. præt. m. ἦα, pro εἶα, verbi εἶμι, *eo*.
Ἤεα, *iveram*, Ion. pro ᾔειν, plusq. p. m. verbi, εἶμι, *eo*.
Ἤει, 3. sing. plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.
Ἠείδειν, εις, ει, Pleonasmo τοῦ η, pro εἰδειν, plusq. p. ab εἰδέω : vel Attica Epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, plusq. p. & per Crasin εἴδειν, verbi εἰδέω,
Ἠείδης, pro εἴδης, plusq. p. sub. m. Pleonasm. τοῦ η, vel Att. Epenth. pro ᾔδης, ab ᾔδειν, plusq. p. m. verbi εἰδέω, *scio*
Ἤειν, ᾔεις, ᾔει, plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.
Ἤειρα, Pleonasmo τοῦ η, pro εἶρα. a. 1. act. verbi εἴρω, *necto* : vel est a. 1. act. verbi ἀείρω, *effero*, *attollo*.
Ἠέλιος, ου, ὁ, *Sol* : Poet. pro ἥλιος, gen. Ion. ἠελίοιο. dat. ἠελίῳ.
Ἦεν, *erat*, pro ἦν, vel ἦε, 3. sing. imperf. verbi εἰμί, *sum* : vide ἦε.

Ἤθα, est 3. sing. perf. m. verbi εἶμι, eo: vide ἦα.

Ἠΐθεος, & per Metath. ἠΐθεος, gen. sing ab ἐΰς, bonus, fortis: & per Poet. Ectasin ἠΰς.

Ἠέπερ, quam. idem quod ἤπερ. Them. ἤ, Poet. ἠέ.

Ἠέρα, nebulam, acc. sing. ab ἀήρ, Poet. pro ἀήρ, aer, caligo. Vide ἠέρι.

Ἠερέθονται, 3. plu. ind. præs. & ἠερέθοντο, 3. plu. impert. pass. verbi ἀερέθομαι, attollor, suspensus sum. Reperitur & ἀερέθομαι. Th. ἀείρω, attollo.

Ἠέρθην, & in 3. pl. ἠέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἀείρω, attollo.

Ἠέρι, dat. sing. Poet. pro ἀέρι, ab ἀήρ ἀέρος, ὁ, aer: & in f. g. caligo: hinc ἠερίη, ἡ, matutina.

Ἠερίβοια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Ἤερκα, ας, ε, sustuli, præt. ind. act. &

Ἤερμαι, σαι, ται, sublatus sum, præt. pass. ἠέρθην, ης, η, sublatus eram, plusq. perf. ind. pass. ab ἀείρω, attollo.

Ἠεροειδεῖ, obscuro, dat. sing. ab

Ἠεροειδής, έος, ὁ, ἡ, obscurus: ab ἀήρ, έρος, Poet. pro ἀήρ, aer, caligo: & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Ἤερτο, 3. sing. plusqu. perf. pass. verbi ἀείρω, attollo.

Ἠερόεις, εντος, tenebrosus: ab ἀήρ, έρος, pro ἀήρ, aer.

Ἠεροφοῖτις, per aerem means, vaga, vel quæ in tenebris vagatur: ab

Ἠεροφοῖτος, ου, ὁ, ἡ, aereus, vel aerea: quod ab ἀήρ, Poet. pro ἀήρ, aer: & φοιτάω, eo, ventito.

Ἤεσαν, iverant, Att. pro ᾔεσαν, 3. plur. plusq. p. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.

Ἠετίων, ωνος, ὁ, EETION, nom. propr.

Ἠζάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀζαίνω, i. e. quod ἄζω, sicco.

Ἤην, eram, seu erat. Poet. ἔην, & Att. ἦν, impert. verbi εἰμὶ, sum.

Ἠήρ, έρος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀήρ, aer, caligo.

Ἤθα, consuevi, Att. pro εἴωθα, seu εἶθα, p. m. verbi ἔθω, soleo.

Ἠθάδα, consuetam, acc. sing. ab ἠθὰς, άδος, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἦθος, mos.

Ἠθαῖος, ου, ὁ, Poet. pro συνήθης, εος, ὁ, familiaris. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Ἠθάνιον, ου, τὸ, poculi quoddam genus.

Ἠθὰς, άδος, ὁ, ἡ, familiaris, assuetus. Th. ἦθος, mos.

Ἤθε' pro ἤθεα, mores, sedes, domicilia: nom. vel acc. pl. ἤθεσι, dat. plu. ab ἦθος, εος, τὸ domicilium, indoles.

Ἠθεῖ pro ἠθεῖε, venerande, vox junioris ad seniorem, vocat. usit. ab

Ἠθεῖος, per Prosthes. pro θεῖος, venerandus, colendus, patruus. Th. θεός, deus.

Ἠθεῖν, vide ἤθω.

Ἤθελε, 3. sing. imperf. verbi θέλω, vel ἐθέλω, volo.

Ἠθέλησα, ας, ε, volui, & in 3. pl. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω. fu. θελήσω.

Ἤθελον, ες, imperf. ejusd. verbi.

Ἠθέω, f. ήσω, vide in ἤθω.

Ἤθη, pl. ab ἦθος, inibi videas.

Ἤθηκα, colavi, perf. act. verbi ἠθέω, seu ἤθω, colo: fu. ἠθήσω. perf. part. pass. ἠθημένος.

Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, ETHICUS, moralis: ab ἦθος, quod vide.

Ἠθικὸς οἶνος, vinum colatum: ab ἤθω, colo, as.

Ἠθικῶς, adv moraliter, modeste: ab ἠθικὸς, quod ab ἦθος.

Ἠθμὸς, ου, ὁ, ἡ, colum, cribrum: ab ἤθω, colo, as.

Ἠθοποιέω, ῶ, mores formo, vel fingo: &

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum fictio affectuum expressio: gen. pl. ἠθοποιϊῶν· ab ἦθος, mos: & ποιέω, facio.

Ἠθοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, mores instituens, vel exprimens: ab iisd.

ἮΘΟΣ, εος, τὸ, domicilium, consuetæ sedes, indoles, ingenium, morum proprietas, mores. Hinc ἤθη, ων, τὰ, mores: ἠθικὸς, moralis: εὐήθης, homo simplex: εὐήθεια, probitas morum. κακοήθης, qui est malis moribus, κακοηθες, mala consuetudo. κακοήθεια, morum pravitas. συνήθεια, consuetudo, &c.

Ἠθύμευν, Att. pro ἐθύμουν, imperf. act. verbi θυμόω, ad iram provoco. Them. θυμὸς, ira.

ἬΘΩ, f. ήσω, p. ἦκα, seu ἠθέω, f. ἠθήσω, colo, per colum mitto: hinc ἠθμὸς, colum.

Ἤϊ, pro ἤϊε, ivit, 3. sing. ab ἤϊα, perf. m. Ion. &

Ἠΐειν, per solutionem, pro ᾔειν, plusq. p. m. ab εἶμι, eo.

ἨΪΘΕΟΣ, ου, ὁ, adolescens, juvenis, cœlebs. q. ab αἴθω, quia calidioris sanguinis: vel ab ἀΐσσω, impetuose ruo.

Ἤϊκτο, similis erat, 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴκω, similis sum: fu. εἴξω. p. εἶγα, perf. pass. εἶγμαι, εἶξαι. & per solutionem, versoque ε in η, ἤϊξαι. Sic in plusq. p. ἠΐγμην, ἤϊξο, ἤϊκτο. Alii volunt esse 3. sing. plusqu. p. verbi ἀΐσσω, ruo: fu. ἀΐξω.

Ἠΐμεν, per solutionem diphthongi pro ᾖμεν, quod per Sync. pro ᾔειμεν, 1. pl. plusq. p. m. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.

Ἤϊξα, irrui, & in 3. plu. ἤϊξαν, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, irruo: f. ξω. p. ἦιχα.

Ἤϊξαι, similis factus es: 2. sing. perf. pass. vide ἤϊκτο.

Ἠϊόεις, εντος, per Syncop. pro ἠϊονόεις, habens magnas ripas: in dat. ἠϊόεντι. Th. ἠϊών, όνος, ἡ, ripa, littus.

Ἤϊον, ου, τὸ, viaticum, esca: ab ἴω, seu εἶμι, eo, quia eundi fine datur.

Ἤϊον, imperf. vel a. 2. ab εἴω, vel ἴω, inus. vado.

Ἠϊόν pro ἠϊόνα, acc. sing. ab ἠϊών, όνος, ἡ, *littus, ripa*.

Ἠϊόνεσι, dat. pl. Ion. ejusd. them.

Ἠϊόνη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Ἠϊνῆσαι, per solutionem diphthongi Ion. vel Poet. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αἰονάω, *aspergo, profundo*.

Ἤϊος, ου, ὁ, *jaculandi peritus*: ab ἵημι, *jacio*. Epitheton Apollinis & Bacchi.

Ἤις, pro ἧς, & hoc pro αἷς, dat. pl. ab ἥ, *quæ*.

Ἤισαν, *iverunt*, per Pleonasm. τοῦ ι, pro ἦσαν, 3. plu. imperf. ἦιν, verbi εἶμι, *eo*. Alii formant ab a. 1. εἶσα, & in 3. pl. εἶσαν, per solutionem diphthongi, & ε verso in η, quasi ab εἴω. Alii volunt esse 3. pl. plusq. p. m. dempto ε, pro ᾔεισαν, sed tunc ι deberet subscribi. Sunt qui velint, esse 1. sing. imperf. ἴσην Ion. ἴσαν, & Att. εἴσαν, & ε in η mutato, ᾔισαν, *sciebam*: ab ἴσημι, *cognosco*.

Ἤισκεν, *assimulabat*, 3. sing. imperf. verbi εἴσκω, *assimulo*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἠΐστωσα, ας, ε, *everti*, a. 1. ind. act. verbi ἀϊστόω, *memoriam alicujus aboleo, deleo*: ab ἄϊστος, ου, ὁ, ἡ, *de quo nihil sciri potest*: ex α priv. & εἴδω, *scio*.

Ἠΐχθην, ης, η, *excurri*, a. 1. ind. pass. verbi ἀΐσσω, *irruo*: f. ξω. p. ἤϊχα.

Ἤϊχα, pro ἦχα, quod vide.

ἨΙΏΝ, όνος, ἡ, *littus, ripa*: q. ab αἰονάω, *aspergo*. Alii ab ἀΐω, *audio*, quod resonet fluctibus.

Ἧκ' pro ἧκε, *misit*, 3. sing. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

ἮΚΑ, & ut alii etiam legunt, ἦκα, adv. *leniter, quiete, sensim*, q. ab ἀκήν, *quiete*: hinc ἥκιστος, *minimus*. ἥκιστα, *minime, nullatenus*.

Ἧκα, perf. act. verbi ἔδω, *comedo*: pro quo etiam ἐδήδοκα, dicitur. & verbi ἔθω, *soleo*: necnon verbi ἤθω, *colo*: ᾖκα, perf. act. ab ᾄδω, *cano*.

Ἧκα, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: & perf. ab ἥδω, f. ἥσω, *delecto*: necnon perf. m. ab ἥκω, *venio*.

Ἤκαζον, *assimilabam*, imperf. Att. η, pro ει, verbi εἰκάζω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἠκαλὸς, *quietus*. Them. ἦκα, *sensim, leniter*.

Ἤκαχον, aor. 2. ind. act. Att. pro ἦχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, *doleo*. Th. ἄχος, *dolor*.

Ἧκε, *immisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: fu. ἥσω. perf. εἷκα. a. 2. ἧν. Potest etiam esse 3. imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, *venio*.

Ἤκειν, εις, ει, plusq. p. Att. pro εἴκειν ab εἴκω, *similis sum*. Vel ut alii ab εἶμι, *eo*: perf. inusit. εἶκα.

Ἤκεν, vel ἢ κεν, adv. pro ἤ, *aut, an*: &

Ἦκεν, vel ἦ κεν, adv. *certe*.

Ἠκεσάμην, ω, ατο, *medicinam adhibui*, ἐθεράπευσα, Hesych. a. 1. m. ab ἀκέομαι, *sano*: f. ἀκέσομαι.

Ἠκηκόειν, *audieram*, pro ἀκηκόειν, & in 3. pl. ἠκηκόεσαν, Att. pro ἠκηκόεισαν, plusq. p. m. ab ἀκήκοα, perf. m. Att. verbi ἀκούω, *audio*: f. ούσω. p. ἤκουκα. p. m. ἦκοα, & Att. ἀκήκοα.

Ἠκισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἰκίζω, *contumeliose tracto, pulso*: f. ίσω. p. ᾔκικα, perf. part. pass. ᾐκισμένος. Th. αἰκία, *verbera, pulsatio*. perf. pass.

Ἥκιστα, adverbialiter, *minime*: ab

Ἥκιστος, ου, *minimus*: Th. ἦκα, *sensim*.

Ἠκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, *sequor*: fu. ήσω. p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus*.

Ἥκομεν, 1. pl. præs. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, *venio*: f. ξω.

Ἠκόνημαι, *sum acutus*, perf. pass. verbi ἀκονάω, f. ήσω. *acuo*. Th. ἀκόνη, *cos*.

Ἠκονημένος, η, ον, part. superioris perfecti.

Ἦκου, Ion. pro ἦπου, *certe*.

Ἤκουκα, perf. act. verbi ἀκούω, *audio*: fu. ούσω. p. m. ἦκοα, Att. ἀκήκοα.

Ἤκουσ', pro ἤκουσα, ας, ε, *audivi*, a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἠκριβωμένος, ου, *accuratus*: perf. part. pass. verbi ἀκριβόω, *plane cognosco*. Th. ἀκριβὴς, *diligens, accuratus*.

Ἠκριβωμένως, adv. idem cum ἀκριβῶς, *accurate*: à præced. part. & th.

Ἠκρίβωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, fu. ώσω, *exquiro*: p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβὴς, *exquisitus*.

Ἠκροάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀκροάομαι, f. άσομαι idem quod ἀκούω, *audio*.

Ἠκροτηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκροτηριάομαι, *audior*: ab eod. th.

Ἦκτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἦκται, 3. sing. perf. verbi ἄγω, *ago*: f. ἄξω. p. ἦχα. perf. pass. ἦγμαι.

Ἠκυρώσατε, 2. plu. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, *antiquo, irritum facio*: ex α priv. & κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.

ἭΚΩ, *venio, pertineo*: imperf. ἧκον, ες, ε, f. ἥξω. p. m. ἦκα, ας, ε, a. 1. ἧξα. a. 1. sub. ἥξω, ης, η, & in 3. plu. ἥξωσι. Hinc καθήκω, *pertineo*: καθήκει, *convenit, decet*. καθῆκον, οντος, τὸ, *decorum, officium*. προσήκω, *pertineo*. προσήκει, *decet*, &c.

Ἠλάθην, *ejectus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἠλαίνομαι, *stultesco, insanio*: ab ἠλεὸς, *stultus*.

Ἤλακα, *expuli*, perf. act. verbi ἐλαύνω, *agito*.

ἨΛΑΚΆΤΗ, ης, ἡ, *colus*: in pl. τὰ ἠλάκατα, *fusus, fila, stamina*. qu. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, *moveo*: vel ἠλάσκω, *vagor, circumeo*.

Ἠλάκα-

Η'λακατίω, ίω@, ὁ, *piscis quidam*, à similitudine coli.

Η'λάλαξα, ας, ε, & in 3. plu. ἠλάλαξαν, *clamarunt*, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, *clamo alala.* Th. ἀλαλὴ, *vox militum ante pugnam.*

Η'λάμίω, ω, ατο, *exilii*, & in 3. pl. ἥλαντο, a. 1. m. verbi ἅλλομαι, *salio.*

Η'λασ' pro ἤλασε, *percussit*, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα.

Η'ΛΑ'ΣΚΩ, & ἠλασκάζω, *vagor, erro, devito*: q. ab ἄλη, *error*, vel ἐλάω, *agito.*

Η'λάστεον, ευ, imperf. act. verbi ἀλαστέω, *indignor, mærore afficior*: ab ἄλαστ@, Dor. pro ἄληστ@, *cujus memoria erit perpetua*: ex α, priv. & λήθω, *lateo.*

Η'λάσρεις, *agebas*, 2. sing. imperf. act. verbi ἐλαστρέω, idem quod ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Η'λατο, *saltavit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι, *salio*: f. m. ἁλοῦμαι.

Η'λαττονεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐλαττονέω, *diminuo.* Th. ἐλαχὺς, *parvus*: compar. ἐλάττων, vel -σσων, superl. ἐλάχιστ@.

Η'λάττωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, *minuo*: f. ώσω. p. ἠλάττωκα. ab eod. them.

Η'λγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, *doleo*: f. ήσω. perf. part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγ@, *dolor.*

Η'λγεον, 1. sing. vel 3. plu. imperf. præced. verbi.

Η'λεγξα, ας, ε, *argui, argumentis* (vel *exemplis*) *demonstravi*: a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, *arguo*: f. ξω

Η'λειμμαι, *unctus sum*, perf. pass. verbi ἀλείφω, *ungo*: fu. ψω. p. φα. a. 2. ἤλιφον. a. m. ἠλειψάμίω, ω, ατο.

Η'λειφα, *unxi*, perf. act. &

Η'λειψα, ας, ε, a. 1. act. vide ἠλειμμαι.

Η'λεκάτης, ης, ἡ, idem quod ἠλακάτη, quod vide.

Η'λέκτρα, ας, ἡ, *ELECTRA*, nomen mul.

Η'λεκτρ@, ε, ἡ, & τὸ ἤλεκτρον, *ELECTRUM, succinum*: & μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρε. à λέκτρον, *lectus*: vel ab ἠλέκτωρ, *Sol*: quod referat fulgorem solis. Them. λέγομαι, *cubo.*

Η'λεκτρύων, ον@, ὁ, *ELECTRYON*, nomen viri.

Η'λεκτρυώνη, ης, ἡ, *ELECTRYONE*, nomen mul.

Η'λέκτωρ, ορ@, ὁ, *Sol*, quia homines ἀλέκτρες facit, *i. e.* non sinit in lectis jacere, sed excitat ad opera. Aut quia ipse est ἄλεκτρ@, i. e. non cubat, sed in perpetuo motu est: à λέκτρον, *lectus.* Th. λέγω, *cubare facio.*

Η'λέματ@, ε, ὁ, *vanus*: ex ἠλεὸς, *stultus*, & μάταιος, *vanus*

Η'ΛΕΟ'Σ, ε, ὁ, *stultus, stolidus*: q. ab ἄλη, *error.*

Η'λυξα, Poet. & Æol. pro ἤλυξα, *effugi*, a. 1. ind. act. verbi ἀλύω, per Epenth. τοῦ υ, pro ἀλέω, *vito*: ἠλυξάμίω, ω, ατο. a. 1. m. à præced.

Η'λευθέρωσα, ας, ε, *liberavi*, a. 1. ind. verbi ἐλευθερόω, *libero.* fu. ώσω. Th. ἐλεύθερ@, *liber.*

Η'λήλατο, *transfixus est*, &c. pro ἐλήλατο, 3. sing. plusq. p. Att. in 3. plu. ἠλήλαντο ab ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. p. ἤλακα. perf. pass. ἤλαμαι, & Att. ἐλήλαμαι, Poet. ἠλήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt esse imperf. pass. pro ἤλατο, simili redupl. ab ἄλημι, *erro, vagor.* Th. ἀλάομαι, ῶμαι, idem.

Η'ληλίμμίω, pro ἀληλίμμίω, plusq. p. pass. Att. redupl. & Syst. diphthongi: ab ἀλείφω, *ungo*: fu. ψω. p. ἤλειφα. p. Att. ἀλήλιφα.

Ἦλθ', pro ἦλθε, *venit*, 3. sing. ab

Η'λθον, ες, ε, *veni*, per Sync. pro ἤλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Η'λθοσαν, *venerunt*, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἦλθον, vide præced.

Η'λὶ, vox Hebraica. Lat. *Deus mi*: item *ELI*, nomen viri indeclinab. Hebr. *ascensus.*

Η'λιάζομαι, *apricor*, item in *Heliæa judico*: ab

Η'λιαία, ας, ἡ, *HELIÆA*, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλι@, *Sol.*

Η'λίας, ε, ὁ, *ELIAS*, nomen Prophetæ. Hebr. *Deus meus.*

Η'λίβατ@, ε, & Ion. ἠλιβάτοιο, ὁ, ἡ, *tam altus ut Soli uni sit pervius*: ab ἥλι@, *Sol*, Æol. ἤλι@ & βαίνω, *eo.* Alii formant ab ἠλιεῖν, *aberrare*, & βαίνω.

Η'λίευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, *piscor*: ab ἁλιεὺς, *piscator.* Th. ἅλς, *mare.*

Η'λίθια, adv. *frustra, copiose*: &

Η'λιθιάζω, *stulte ago*: ab

Η'ΛΙ'ΘΙΟΣ, ε, ὁ, *stultus, vecors.*

Η'λιθιότης, ητ@, ἡ, *stoliditas*: à præced.

Η'ΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, *statura, ætas, adolescentia, vigor*: q. ab ἡλίκ@, *quantus.*

Η'λικιώτης, ε, ὁ, & Dor. ἡλικιώτας, α, ὁ, *coætaneus*; à præced.

Η'ΛΙ'ΚΟΣ, ε, ὁ, *quantus*: sed ἥλικ@, gen. sing. ab ἧλιξ, intra.

Η'λινδῆσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀλινδέω, idem quod ἀλίω, *volvo.*

Η'λιξ, ικ@, ὁ, ἡ, *coætaneus, æqualis*: ab ἡλικία, *statura.*

Η'ΛΙΟΣ, ε, ὁ, *SOL*: q. ab ἕλη, *splendor.*

Η'λιοῦσθαι, *Sole aduri*, vel *illustrari*: à præced.

Η'λίσκοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἁλίσκω, *capio*: fu. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων.

Η'λιτεν, *peccavit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἀλιτέω, vel ἀλείτω, *pecco*: a. 2. ἤλιτον.

Ἤλιτό

Ἠλιτόμηνος, & ἀλιτόμηνος, ου, ὁ, ἡ, *natus ante completos menses*: ab ἀλιτέω, *aberro*, & μὴν, *mensis*.

ἬΛΙΨ, ιπος, ἡ, *calceus*: q. ab ἀλείφω, *ungo*, quia ex corio est, quod ungi solet.

Ἡλιωθεὶς, έντος, *Sole æstuans*: a. 1. part. pass. ab

Ἡλιώθην, a. 1. pass. verbi ἡλιόω, *insolo*. Th. ἥλιος, *Sol*.

Ἡλιῶσαι κόμαι, *aureæ & flavæ comæ*, nom. pl. part. præs. f. g. ab ἡλιάω, f. άσω, *colore radios Solis refero*: ab eod. th.

Ἧλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, *traho*.

Ἡλκωμένος, perf. part. pass. ab ἑλκόω, *exulcero*: f. ώσω. Th. ἕλκος, *ulcus*.

Ἠλλάγησαν, *mutati sunt*, 3. plu. a. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω, vel ττω, f. ξω. a. 2. ἤλλαγον. perf. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. pass. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, perf. part. pass. &

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. act. &

Ἠλλάχθαι, perf. inf. pass. ab ἀλλάσσω, vel ττω, *muto*: vide ἠλλάγησαν.

Ἠλλοίωμαι, *mutatus sum*, perf. pass. verbi ἀλλοιόω, *immuto*: fu. ώσω. p. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, *alius*.

Ἠλλοτρίωνται, *alienati sunt*, 3. pl. perf. pass. ab ἀλλοτριόω, *abalieno*: fut. ώσω. p. ἠλλοτρίωκα. ab ἀλλότριος, *alienus*. Th. ἄλλος, *alius*.

Ἠλοήθην, *contusus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοάω, *tritura*, *comminuo*: f. άσω, & ήσω.

Ἠλοίησεν, *amputavit*, 3. singu. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poet. pro ἀλοάω, *trituro*: f. ήσω.

Ἠλὸς, οῦ, ὁ, per Sync. pro ἠλεὸς, *stolidus*, quod vide.

ἭΛΟΣ, ου, ὁ, *clavus*: qu. ab ἕω, *mitto*: quia immittitur: inde fort. Angl. **an Awl.**

Ἤλπικα, perf. act. &

Ἤλπισα, a. 1. verbi ἐλπίζω, *spero*: f. ίσω. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἧλτο, *saltavit*, per Sync. pro ἥλατο, 3. singu. a. 1. m. mutato etiam spiritu, ab ἅλλομαι, *salio*.

Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, *tenebræ*, *umbra*. Th. λύγη, idem.

Ἤλυθ', pro ἤλυθε, 3. sing. aor. 2. ἤλυθον, quod vide.

Ἤλυθα, ας, ε, in 1. plu. ἠλύθαμεν, p. med. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον.

Ἤλυθον, ες, ε, & per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. ind. ejusd. verbi.

Ἤλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω, *evito*, *effugio*: f. ξω. tanqu. ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, *vito*.

Ἦλφον, ες, ε, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ἀλφάνω, vel ἄλφω. Th. ἄλφα.

Ἥλωκα, *captus sum*, Att. ἑάλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio*: fu. ἁλώσω. tanq. ab ἁλόω, vel ἅλωμι. a. 2. ἥλων, & Att. ἑάλων.

Ἠλώμην, imperf. verbi ἀλάομαι, *vagor*, *erro*.

Ἥλων, Att. ἑάλων, a. 2. &

Ἥλωσαν, 3. plur. a. 2. ἥλων· vide in ἥλωκα.

Ἧμα, ατος, τὸ, *telum missile*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Ἠμάθηνεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀμαθαίνω, *in ignorantia versor*: ab ἀμαθὴς, *indoctus*: ex α priv. & μανθάνω, *disco*: fu. μαθήσω. a. 2. ἔμαθον.

Ἠμαθίων, ωνος, ὁ, *EMATHION*, nomen regis.

Ἠμαθόεις, εντος, ὁ, *arenosus*: Ion. pro ἀμαθόεις, ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, idem quod th. ψάμμος, *arena*.

ἩΜΑΙ, σαι, ται, *sedeo*: q. ab ἕω, *colloco*.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, *dies*: in pl. ἤματα. Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἥμαρτες, 2. sing. a. 2. ἥμαρτον· &

Ἡμάρτημα, perf. ind. act. &

Ἡμαρτηκότα, acc. sing. part. perf. ab ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ἁμαρτήσω.

Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. præced. verbi.

Ἠμάτιος, ου, ὁ, *diurnus*: ab ἦμαρ, *dies*. Th. ἡμέρα, idem.

Ἡμάτωμαι, *cruentatus sum*, perf. pass. verbi αἱματόω, *cruento*: f. ώσω. Th. αἷμα, *sanguis*.

Ἤμβλακον, ες, ε, aor. 2. verbi Poet. ἀμβλακίω, forte ἀμπλακίω, *pecco*: quod à πλακία, *error*. Th. πλάζω, *errare facio*: f. πλάγξω.

Ἠμβλύνθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύνω, f. ύσω. Th. ἀμβλὺς, *obtusus*.

Ἤμβροτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Poet. tanq. ab ἀμβροτίω, pro ἁμαρτάνω, *pecco*.

Ἦμι παρῆμεν, Dor. pro ὥστε με παρεῖναι, *ut ego præsens adessem*.

Ἡμίας, acc. plu. Ion. pro ἡμᾶς, ab ἐγὼ, nom. pl. ἡμέες, pro ἡμεῖς.

Ἤμεθα, *fuimus*, 1. plu. a. 2. m. ἤμην, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἠμείβετο, *respondit*, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀμείβω, *permuto*: f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἠμείδηκα, ας, ε, perf. act. &

Ἠμειδηκὼς, perf. part. ab ἀμειδάω, quod ex α priv. & μειδάω, *rideo*: f. ήσω.

Ἡμεῖς, *nos*, nom. pl. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἡμείων, *nostrûm*, Ion. pro ἡμῶν, gen. pl. ejusd.

ἩΜΕΚΤΕΏ, *ægre fero*, *indignor*: forte ab ἐμέω & ἔχω, quasi vomitum & fastidium habeo.

Ἠμέληκα, *neglexi*, *contempsi*, perf. act. &

Ἠμελημένος, *neglectus*, perf. part. pass. ab ἀμελέω, *negligo*: vide ἠμέλει.

Ἤμελλ', pro ἤμελλε, 3. sing. imperf. Att. verbi μέλλω, *futurus sum*: f. μελλήσω.

Ἠμέλει,

Ἠμέλων, 3. pl. imperf. verbi ἀμελέω, *negligo* : f. ήσω. p. ἠμέληκα. quod ex α priv. & μέλει, *curæ est*, imperson.

ἨΜΕ'Ν, Poet. & , conjunct. copul. cui respondet. ἠδὲ. At ἦ μὴν, *sane, profecto*.

Ἦμεν, *eramus*, 1. plur. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. Est & ἦμεν, præs. inf. Dor. pro εἶναι, ejusd. verbi. Est & ἤμεν, per Sync. pro ᾔειμεν, *iveramus*, 1. pl. plusq. p.m. verbi εἶμι, *eo*.

Ἥμενος, η, ον, *sedens*, præs. part. ab ἧμαι, *sedeo*.

ἩΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, & Ion. ἡμέρη, *dies*, *lux* : veteres ἡμέραν ἱμέραν vocabant, ab ἱμείρω, *appeto*, quod appetibilis ob lucem. ἡμέρα κυριακὴ, *dies dominicus*.

Ἡμερεύω, f. σω, *diem transigo* : à præced.

Ἡμερέων, gen. plur. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, *dies*.

Ἡμερήσιος, ȣ, ὁ, *unius diei* : &

Ἡμερινὸς, ȣ, ὁ, *diurnus* : &

Ἡμέριος, ȣ, ὁ, ἡ, idem : ab ἡμέρα, *dies*.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, *mansueta*, *cicur*. Them. ἥμερος, *mansuetus*. Est & *species roboris* ; item *vitis*.

Ἡμερόβιος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui in diem vivit*, ut mendici omnes ; peculiariter sic dictus est Diogenes, qui quotidie victum mendicabat : item *insecti genus*, unicum diem vivens. ἐφήμερον etiam dict.

Ἡμεροδρόμος, q. d. *diurnus cursor*, *tabellarius* : ab ἡμέρα, *dies*, & τρέχω, *curro* : p. m. δέδρομα.

Ἡμερόκοιτος, ȣ, ὁ, *qui tota die dormit* : ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη *lectus*

Ἡμερολογέω, ῶ, *dies numero* : ab ἡμέρα, & λέγω, *lego*, *numero*.

ἭΜΕΡΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, *mansuetus*, *cicur* : q. ab ἡμέρα, quia *dies* jucunda.

Ἡμεροσκόπος, ȣ, ὁ, *speculator diurnus* : ab ἡμέρα, & σκοπὸς, *speculator*. Them. σκέπτομαι, *circumspicio*.

Ἡμερόω, f, ώσω, p. ωκα, *mansuefacio* : ab ἥμερος, *cicur*, quod vide.

Ἦμες, præs. inf. Dor. pro εἶ), *esse* : ab εἰμὶ, *sum* ; vel *eramus* : Dor. pro ἦμεν, 1.pl. a.2. ejusd. verbi.

Ἡμέτερος, gen. sing. Ion. f. g. ab

Ἡμέτερος, α, ον, *noster* : ab ἡμεῖς, *nos*. Th. ἐγώ.

Ἠμημένος, perf. part. pass. verbi ἀμάω, *meto*, *collego* : f. ήσω.

Ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram* vel *eram*, plusq. p. vel potius a.2. m. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἥμην, *sedebam*, imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἤμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμάω, *meto* : f. ήσω. p. ἤμηκα.

Ἠμὶ, *loquor*, Att. Aphæresi, pro φημί.

Ἡμίανδρος, ȣ, ὁ, *semivir* : ex ἥμισυς, *dimidius*, & ἀνὴρ, *vir*.

Ἡμιάρρην, ενος, ὁ, ἡ, *semivir* : ab ἥμισυς, *dimidius*, & ἄῤῥην, *mas*.

Ἡμίβρωτος, ȣ, ὁ, ἡ, *semesus* : ex ἥμισυ, *dimidium*, & βρωτὸς, *edulis*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Ἡμιγένειος, *semibarbatus* : ex ἥμισυς, *dimidius*, & γένειον, *barba*.

Ἡμιθανὴς, έος, ὁ, ἡ, *seminex*, *semimortuus* : ab ἥμισυς, *dimidius*, & ἔθανον, a. 2. verbi θνήσκω, *morior*.

Ἡμίθεοι, *SEMIDEI*, & in gen. plu. ἡμιθέων · ab ἥμισυς, *dimidius*, & Θεὸς, *Deus*.

Ἡμίνα, ης, ἡ, *HEMINA*, *dimidium sextarii*. Th. ἥμισυς, *dimidius*.

Ἡμίονος, ȣ, ὁ, ἡ, *mulus*, *a* : quasi *semiasinus*, dat. pl. Ion. ἡμιόνοισι · ab ἥμισυς, *dimidius*, & ὄνος, *asinus*.

Ἡμιπέλεκκον, ȣ, τὸ, *securicula*, *dimidiata securis* : ab ἥμισυς, *dimidius*, & πέλεκυς, *securis*.

Ἡμίπλεθρον, ȣ, τὸ, *dimidium jugeri* : ex ἥμισυς, *dimidius*, & πλέθρον, Poet. πέλεθρον, *jugerum*.

Ἡμιπλίνθιον, ȣ, τὸ, *dimidiatus later* : ab ἥμισυς, *dimidius*, & πλίνθος, *later*.

Ἡμίπνουν, acc. sing. ab ἡμίπνοος, ȣς, *semivivus* : ab ἥμισυς, *dimidius*, & πνέω, *spiro*.

Ἡμίσεια, ειας, ἡ, *dimidia*, Ion. ἡμίσεα · &

Ἡμίση, τὰ, contractè pro ἡμίσεα, nom. pl. n.g. &

Ἡμίσȣς, gen. contract. pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς, quod vide.

Ἡμιστίχιον, ȣ, τὸ, *HEMISTICHIUM*, dimidium versus : ex ἥμισυς, *dimidius*, & στίχος. *versus*. Th. στείχω, *eo*.

ἩΜΙΣΥΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, *dimidius*, *a*, *um* ; *SEMI* vel *SEMIS*.

Ἡμιτάλαντον, ȣ, τὸ, *SEMITALENTUM* : ex ἥμισυς & τάλαντον, *talentum*.

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *imperfectus*, *semiperfectus* : ab ἥμισυς, *dimidius*, & τέλος, *finis*.

Ἡμίτομον, ȣ, τὸ, *dimidiata pars* : &

Ἡμίτομος, ȣ, ὁ, ἡ, *dimidiatus* : ex ἥμισυς, & τέμνω, *seco* : p.m. τέτομα.

Ἡμιώριον, ȣ, τὸ, *SEMIHORA* : ab ἥμισυς, *dimidius*, & ὥρα, *hora*.

Ἧμμαι, *accensus sum*, perf pass. ind. &

Ἡμμένος, *incensus*, perf. part. pass. verbi ἅπτομαι. Th. ἅπτω, *tango*, *accendo*.

Ἤμειψα, ας, ε, *commutavi*, *permutavi*, *vices reddidi*, præt. ind. m. verbi ἀμείβω, *commuto*.

Ἠμοιρηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, *exors & expers sum* : ab ἄμοιρος, *expers*, quod ex α, priv. & μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

ἮΜΟΣ, adv. *quando*, *quum*, sine interrogatione cui respondet τῆμος, *tum*.

Ἠμπειχόμην, *induebar*, cum duplici augmento, sc. præter commune ει pro ε, habens etiam η pro α, pro ἀμπειχόμην, imperf. pass. verbi ἀμπέχομαι, vel ἀμπέχω, pro ἀμπιέχω, fu. ἀμφέξω, *circumdo*, *induo*,

ex

ex ἀμφὶ, *circum*, & ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Ἠμπεχόμην, itidem pro ἀμπεχόμην, a. 2. m. verbi ἀμπέχω. Vide præced.

Ἠμπεσχόμην, *induebar*, imperf. paſſ. verbi ἀμπίσχω, quod idem ἀμπέχω, vide ἠμπειχόμην.

Ἠμπόλησε, *vendidit*, 3. ſingu. a. 1. act. verbi ἐμπολέω, *vendo in aliquo loco*. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἤμυν pro ἤμυνε, *ultus eſt*, 3. ſing. imperf. vel a. 1. vel 2. verbi ἀμύνω, *auxilior*, item *ulciſcor*. f. νῶ. a. 1. ἤμυνα.

Ἠμύνατο, 3. ſing. a. 1. m. ejuſd. verbi.

Ἤμυσε, 3. ſing. a. 1. act. ab

ἨΜΥ'Ω, *inclino*, *cado*: f. ύσω. p. ἤμυκα. Att. ἐμήμυκα.

Ἠμφαγνόουν, imperf. act. verbi ἀμφαγνοέω, *ex parte ignoro*, ex ἀμφὶ, & ἀγνοέω, *ignoro*: ex α, priv. & νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, perf. part. paſſ. verbi ἀμφιέννυμι. fu. ἀμφιέσω, vel ἀμφέσω. perf. paſſ. ἠμφίεσμαι, utrinque aſſumpto augmento, η pro α, & ει ex ε, ἀμφὶ, *circum*, & ἕω, *induo*.

Ἠμφίβαλλον, *dubitabam*, imperf. act. extrinſecus aſſumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἠμφίγνουν, pro ἠμφιγνόουν, *dubitabam*, imperf. act. foris etiam ſumpto augmento, ab ἀμφιγνοέω, *ex parte cognoſco*, *dubito*, unde etiam a. 1. ind. ἠμφιγνόησα· ex ἀμφὶ, *circum*, & νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεννύμην, *indutus eram*, imperf. paſſ. foris aſſumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι· ex ἀμφὶ & ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*: f. ἕσω, Poet. ἕσσω. a. 1. εἷσα.

Ἠμφίεσα, *veſtivi*, pro ἀμφίεσα, a. 1. ind. ejuſdem verbi, ſumpto augmento ab initio.

Ἠμφίεσμαι, *indutus ſum*, perf. paſſ. ind. ab ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, part. præced. præt. paſſ. Pro eo ſupra habuimus ἠμφιεσμένος, quod vide.

Ἠμφισβήτουν, *contendebam*, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω, fu. ήσω, *contendo de re aliqua*.

Ἥμων, ονος, ὁ, ἡ, *jaculator*: ab ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*: Sed

Ἡμῶν, *noſtrûm*, gen. pl. ab ἐγὼ, *ego*.

ἨΝ, *ſi*, cum ſubjunct. ἢν μὴ, *niſi*.

Ἥν, *quam*, acc. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ.

Ἦν, *eram*, vel *erat*, 1. vel 3. ſing. imperf. Ponitur etiam per Sync. pro ἦσαν, *erant*, 3. plu. imperf. ab εἰμὶ, *ſum*; item pro ἐξῆν, *licebat*: at

Ἦν, ἦς, ἦ, Poet. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. verbi φημὶ, *dico*: Sed

Ἧν, ἧς, ἧ, *miſi*, a. 2. ind. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἠνάγκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ἠναγκάσθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀναγκάζω, *cogo*: imperf. ἠνάγκαζον, fu. άσω. perf. paſſ. ἠνάγκασμαι. perf. part. ἠναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, *neceſſitas*.

Ἠναιδηκότες, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναιδέω, *impudens ſum*: ab ἀναιδὴς, *impudens*: ex α priv. & αἰδὼς, *pudor*.

Ἠνάλωκα, pro ἀνήλωκα, perf. act. verbi ἀναλίσκω, *abſumo*, quod ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα.

Ἠνάλωσα, *conſumpſi*, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα, à præced. verbo, quod vide.

Ἠναντιώθην, *adverſatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. &

Ἠναντίωμαι, perf. paſſ. unde

Ἠναντιωμένος, perf. part. ab ἐναντιόομαι, *adverſor*, quod ab ἐναντίος, *adverſus*, *oppoſitus*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἤναξα, ας, ε, *imperavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, *regno*: f. ξω. p. χα. Th. ἄναξ, *rex*.

Ἤναρα, *interfeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, *occido*: f. αρῶ.

Ἤνασσεν, 3. ſing. imperf. verbi ἀνάσσω, *impero*: vide ἤναξα.

Ἥνδανον, ες, ε, *placebam*, imperf. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*.

Ἠνδραγαθηκέναι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, *viriliter ago*: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir*, & ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἠνδρώθην, *ad virilem perveni ætatem*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

Ἤνεγκα, ας, ε, *tuli*, & in 3. pl. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. &

Ἠνεγκάμην, ω, ατο, *tuli*, a. 1. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. q. ab ἐνέγκω. unde etiam.

Ἤνεγκον, a. 2. act. ἠνεγκόμην, a. 2. m. &

Ἤνεγμαι, perf. paſſ. &

Ἠνεγμένος, perf. part. à φέρω. Vide ἠνεγκάμην.

Ἠνέθην, *laudatus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ab αἰνέω, *laudo*: fu. έσω, & ήσω. p. ᾔνεκα. p. paſſ. ᾔνημαι. Th. αἶνος, *laus*.

Ἤνεικα, ας, ε, *tuli*, & in 3. plur. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα; a. 1. verbi φέρω, f. οἴσω. &

Ἠνείκαντο, 3. pl. a. 1. m. pro ἠνέγκαντο, vide præced.

Ἠνεῖπε, *edixit*, *vetuit*, 3. ſing. a. 1. vel 2. pro ἀνεῖπε, pro quo etiam ἀνείπατε dicitur Poetis, per Anadiplaſiaſmum. Them. ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον.

Ἠνείχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνειχόμην, *ſuſtinebam*, pro ἀνειχόμην, 1. ſing. imperf. duplici augmento: &

Ἠνείχοντο, 3. pl. ejuſd. ab ἀνέχομαι, *tolero*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον.

H'NEKH'Σ, έ@, ό, ή, *porrectus, continuus, perennis.*

H'νεμόεις, εντ@, ό, *ventosus, ventis expositus:* ab ἥνεμ@, Poet. pro ἄνεμ@, *ventus.*

H'νεπον, *dixi, allocutus sum,* a. 2. vel impert. ab ἐνέπω, præpositione sumente augmentum, quia nihil addit ad significatum: ex ἐν & ἔπω, *dico.*

H'νεσα, *laudavi,* a. 1. verbi αἰνέω, f. έσω, vel ήσω. p. ἤνεκα.

H'νεσχέθην, *sustinui,* a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, *attollo:* f. ἀνέξω, & ἀνασχήσω, tanq. à σχέω. a. 2. ἀνέσχον. p. ἀνέσχηκα. perf. pass. ἀνέσχημαι. a. 1. ind. pass. ἀνεσχέθην, & aucta præpositione, ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, *habeo.*

H'νεσχόμην, *sustinui;* itidem pro ἀνεσχόμην, a. 2. m. verbi ejusd.

H'νέχθην, ης, η, *delatus sum,* a. 1. ind. pass. verbi φέρω, *fero:* fu. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, qu. ab ἐνέγκω. perf. pass. ἤνεγμαι.

H'νέωγα, *aperui,* pro ἀνέωγα, quod Att. pro ἄνωγα, p. m. &

H'νέωγμαι, perf. pass. Att. &

H'νεώχθην, a. 1. pass. Att. ab ἀνοίγω, *aperio:* f. ξω. Th. οἴγω, idem.

H'νεώχθε, 3. pl. præced.

H'νήλωμαι, *consumptus sum,* cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. pass. &

H'νηλωμέν@, perf. part. pass. pro ἀνηλωμέν@, in a. 1. pass. ἠνηλώθην, pro ἀνηλώθην itidem in a. 1. act. ἠνήλωσα, pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω, *consumo.* Them. ἁλίσκω, *capio:* f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα.

H'νηνάμην, ω, ατο, *renui,* a. 1. m. &

H'νήναντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀναίνομαι, *recuso.*

H'νθε, seu ἦνθεν, Dor. pro ἦλθε vide ἦνθον.

H'νθισμέν@, *tinctus,* perf. part. pass. à perf. ἤνθισμαι, verbi ἀνθίζω, *floridum reddo.* Th. ἄνθ@, *flos.*

H'νθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, & in 1. pl. ἤνθομες, pro ἤλθομεν, a. 1. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι.

H'NI', *ecce,* quo pro & ἠνίδε.

H'NI'A, ας, ή, *habena:* q. ab ἐνόω, *colligo.*

H'νιάζω, f. σω, *fræno:* à præced.

H'νιγμαι, *obscure dixi,* perf. pass. unde ἠνιγμέν@, perf. part. ἠνιξάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἰνίττομαι, *obscure innuo:* f. ξομαι. Th. αἶν@, *apologus, dictum fabulosum.*

H'νίδε, *ecce,* pro ἠνὶ, idem.

H'ίνησαι, *mœrore confecta es,* 2. sing. perf. pass. verbi ἀνιάω. fu. ήσω. p. pass. ἠνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, *mœror.*

H'νίκ', per Apostrophen pro

H'NI'KA, *quum, quando,* adv. extra interrogationem: in interrogatione vero est πηνίκα, *quando?*

H'νίον, ου, τὸ, *habena:* ab ἠνία, idem.

H'νιοποιεῖν, *regere, moderari:* ab ἠνία, *habena,* & ποιέω, *facio.*

H'νιοχεῖν, *aurigari, aurigam esse:* ex ἡνία, *habena,* & ἔχω, *habeo.*

H'νιοχεὺς, *auriga:* vide ἡνιοχῆες.

H'νιόχη, ης, ή, *HENIOCHE,* nomen mul. q. *agitatrix.*

H'νιοχῆες, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεὺς, *auriga:* gen. έως, Att. & ῆ@, Ion. ex ἡνία, *habena,* & ἔχω, *teneo.*

H'νίοχ@, ου, ό, *auriga:* ab iisd.

H'νίπαπε, *dixit,* Pleonasmo Poet. pro

H'νιπεν, 3. sing. præt. m. vel a. 2. act. verbi ἐνίπτω, fu. ψω, idem quod ἐνίπω, *dico minitabundus.* Th. ἔπω, *dico.*

H'νις, ι@, ή, *annicula:* ab ἔν@, *annus.*

H'νισσάμην, ω, ατο, *obscure dixi,* pro ἠνιξάμην, a. 1. m. verbi ἐνίσσω, fu. ξω. p. ἤνιχα. Th. αἶν@, *apologus:* at

H'νισσάμην, *male dixi,* sine ι subscripto, est a. 1. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνίπτω, *objurgo.* Th. ἔπω, *dico.*

H'νίσσετο, *obscure dicebat,* 3. sing. ab

H'νισσόμην, imperf. verbi αἰνίσσομαι, *occulte innuo.* Th. αἶν@, *apologus.*

H'νίχθαι, *ænigmatice dicta sunt,* 3. sing. perf. imperat. pass. ἤνιξο, χθω ab eod. verbo & th.

H'νοθα, *florui,* p. m. interposito ο, pro ἦνθα, ab ἀνθέω, *floreo.* Th. ἄνθ@, *flos.*

H'νοίγην, ης, η, *apertus sum,* a. 2. ind. pass. cum augmento in initio more simplicium verb. pro ἀνοίγην, ab ἀνοίγω, *aperio:* f. ξω. Th. οἴγω, idem.

H'νοιξα, ας, ε, *aperui,* a. 1. act. ejusd. quod vide.

H'νοισται, 3. sing. perf. pass. verbi ἀναφέρω, vel ἐμφέρω, ab inusit. Them. οἴω, aucto extrinsecus.

H'νον, *perficiebam,* imperf. verbi ἄνω, Poet. pro ἀνύω, vel per Sync. pro ἤνυον, imperf. verbi ἀνύω, f. ύσω, *perficio.*

H'νορέα, ας, vel Ion. ἠνορέη, ης, ή, *virilitas, fortitudo.* Th. ἀνὴρ, *vir.*

H'νοχα, & Att. ἐνήνοχα, p. m. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

H'νοψ, οπος, ό, *sonorus, vocalis;* item *perspicuus.* Th. ὄψ, *vox.*

H'νται, 3. plur. præs. ind. verbi ἧμαι, *sedeo.*

H'ντεον, imperf. act. verbi ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, *occurro, obvius fio.* Them. ἀντὶ, *contra.*

H'ντετο, *occurrebat,* 3. sing. imperf. verbi ἄντομαι, pro ἀντάω, *occurro.* Them. ἀντὶ, *contra.*

H'ντησε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀντάω, *occurro:* f. ήσω. p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *contra.*

H'ντιβόλουν, *occurrebam,* imperf. verbi ἀντιβολέω, *occurro, supplico:* ab ἀντιβάλλω, *contra jacio.* Them. βάλλω, *jacio:* p. m. βέβολα.

'Hντιδίκουν,

Ἠντιδίκουν, *contradicebam*, imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, *adversarius*: ex ἀντὶ, *contra*, & δίκη, *jus*.
Ἥντιν', pro ἥντινα, *quam?* acc. sing. ab ἥτις, ἥστινος, *quæ?* Th. ὃς, *qui*, & τίς, *quis?*
Ἠντιώθην, ης, η, *adversatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀντιόομαι. Th. ἀντὶ, *contra*.
Ἧντο, *sedebant*, 3. pl. imperf. verbi ἧμαι.
Ἠνύσθην, ης, η, *perfectus fui*: a. 1. ind. pass. &
Ἤνυον, ες, ε, *perficiebam*, imperf. vel a. 2. act. &
Ἤνυσα, a. 1. act. ab ἀνύω, *perficio*: fu. ύσω. p. υκα.
Ἤνωγα, *mandavi*, p. m. &
Ἠνώγειν, εις, ει, *mandaveram*, plusq. p. m. verbi ἀνώγω, *jubeo*: f. ξω. p. ἤνωχα.
Ἤνωγον, *jubebam*, imperf. ejusd. verbi.
Ἥνωμαι, *unitus sum*, perf. pass. verbi ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, *unus*. gen. ἑνός.
Ἤνωξα, ας, ε, *jussi*, a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω. f. ξω.
Ἠνώρθουν, *corrigebam*, cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, *corrigo*: ex ἀνὰ & ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.
Ἠνώρθωσα, *emendavi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ἠνώχλουν, imperf. act. cum duplici augmento: ab ἐνοχλέω, *turbo*: fu. ήσω. a. 1. ἠνώχλησα, p. ἠνώχληκα, ab ἐν & ὄχλος, *turba*.
Ἦξα, ας, ε, *veni*, a. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio*: f. ἥξω.
Ἦξα, ας, ε, *duxi*, a. 1. ind. act. verbi ἄγω, f. ξω. *duco*: &
Ἦξα, *fregi*, Att. ἔαξα, a. 1. act. verbi ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango*: f. ξω. at
Ἦξα, *impetum feci*, a. 1. act. verbi αἴσσω, pro ἀΐσσω, *irruo*.
Ἠξίου, singul. imperf. act. contract. ab ἀξιόω, *dignum censeo*. Them. ἄξιος, *dignus*.
Ἠξιώθην, a. 1. ind. pass. ab ἀξιόομαι, οῦμαι, *dignus habeor*, quod ab iisd.
Ἠξίωσα, a. 1. act. verbi ἀξιόω, *dignum censeo*. Th. ἄξιος, *dignus*.
Ἠξίωται, *dignus habitus est*, 3. sing. perf. pass. à præced. verbo.
Ἥξουσι, *venient*, 3. pl. f. 1. ab ἥκω, *venio*. f. ἥξω.
Ἥξω, *veniam*, Dor. pro ἥξω, à præcedente.
Ἠοῖ, *auroræ*, dat. sing. ab ἠώς, gen. contr. ἠοῦς.
Ἤοιδα, *cecini*, p. m. verbi ἀείδω, fu. σω. *cano*.
Ἠοῖος, ου, ὁ, *orientalis*, *matutinus*: ab ἠώς, *aurora*.
Ἤομεν, 1. pl. a. 2. ἦον, ες. ε, Att. pro εἶον, ες, ε vulgariter, ἴον, ες, ε, ab εἶμι, *eo*.
Ἦον, ες, ε, vide præced.
Ἠόνα, acc. sing. ab ἠών, όνος, ἡ, *ripa*, pro ἠϊών, όνος, ἡ, *littus*.
Ἠονημένος, vide sequent.
Ἠόνησας, 2. sing. a. 1. act. verbi αἰονάω, *aspergo*, *perfundo*: fu. ήσω, p. part. pass. ἠονημένος.
Ἠοῦς, gen. sing. ab ἠόος, όος, & contracte ἠοῦς, ἡ, *aurora*.
Ἠπαλιώθην, a. 1. pass. ab ἀπαλιόω, *emollio*. Th. ἁπαλὸς, *mollis*.
Ἠπανία, ας, ἡ, *inopia*, & ἠπανεῖ, *eget*. Hesych. forte ab ἀπὸ & ἀνίημι, *remitto*, *desino*.
ἨΠΑΡ, ατος, τὸ, *HEPAR*, *jecur*. in pl. τὰ ἥπατα. qu. ab ἕπω, *operor*, & ἔαρ, *sanguis*, *ver*.
Ἠπατήθην, ης, η, *deceptus eram*, a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, *fallo*: f. ήσω.
Ἠπατοσκοπήσασθαι, *extra consulere*, a. 1. m. inf. ex ἧπαρ, *hepar*, & σκοπέω, *exploro*. Th. σκέπτομαι, *video*.
Ἤπαφε, 3. sing. a. 2. ἤπαφον, verbi ἀπαφίσκω, vel ἀπάφω, *decipio*, verb. Poet. deduct. ab ἀπατῶ, idem.
Ἠπάω, *perforo*, *sarcio*, hinc ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ὀπὴ, *foramen*.
Ἠπεδανὸς, qu. ἀπεδανὸς, *claudus*, *infirmus*, *stolidus*: ab α priv. & πεδανός, *humilis*, *firmus*; quod à πέδον, *solum*.
Ἠπείγετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐπείγω, *urgeo*, *festino*: f. ξω.
Ἤπειγμαι, *acceleratus sum*, perf. ind. pass. &
Ἠπειγμένος, perf. part. pass. ejusdem verbi.
Ἠπείθησα, ας, ε, & in 3. pl. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo*, *incredulus sum*. f. ήσω, ex α priv. & πείθω, *persuadeo*.
Ἠπείθουν, imperf. act. verbi ἀπειθέω, vide præced.
Ἠπείλησεν, *minatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, *minor*: f. ήσω.
Ἠπείροιο, gen. Ion. pro ἠπείρου. ab
ἨΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *terra continens ac mediterranea*: q. ἄπειρος, ex α, priv. & πέρας, *finis*: item *EPIRUS*, regio sic dicta, pars Græciæ.
Ἠπειρώτης, ου, ὁ, *EPIROTA*, *in continente natus*: à præced. quod vide.
Ἠπειρωτῶν, gen. pl. Superioris.
Ἤπειτα, Poet. pro ἔπειτα, *deinde*: & ἐπὶ & εἶτα, *postea*.
Ἤπερ, *aut*, conjunct. disjunct. Them. ἢ, *aut*.
Ἠπεροπεύσας, *qui decepit*, a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω, *decipio*: f. εύσω. Them. ὄψ, *vox*.
Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, *deceptor*, ab eodem verbo.
Ἠπεχθάνοντο, *offensi fuerunt*, 3. plu. imperf. pass pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι, *invisus sum*: ex ἀπὸ & ἔχθος, *odium*.

Ἠπίσαϑαι, a. 1. inf. m. ab ἠπίω, *sarcio*, quod vide.

Ἠπητὴς, ȣ͂, ὁ, *sartor* : ab eod.

ΗʹΠΙΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *EPIALUS*, *febris quotidianæ species* : q. ἤπιος, per Antiphrasin.

Ἠπιάω, *mitigo*, *placo* : fu. άσω & ήσω. Th. ἤπιος, *lenis*.

Ἠπιήϑην, ης, η, a. 1. ind. pass. præced.

Ἠπιόδωρος, ȣ, ὁ, *lenis*, *qui mitia dat* : ex ἤπιος, *mitis*, & δῶρον, *donum*.

ΗʹΠΙΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, *clemens*, *placidus*, *mitis sermone*, quasi ab ἔπος, *verbum*.

Ἠπιότης, ητος, ἡ, *lenitas* : à præced.

Ἠπίςατο, Ion. & Att. pro ἐπίςατο, 3. sing. imperf. verbi ἐπίςαμαι, idem quod simplex ἴσημι, *scio*.

Ἠπιςέατο, Ion. pro ἐπίςαντο, 3. pl. ejusd. imperf.

Ἠπιςήϑην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιςέω, *diffido*, *non credo* : f. ήσω. p. ἠπίςηκα. a. 1. ἠπίςησα, & in 3. pl. ἠπίςησαν. ex α priv. & πίςις, *fides*. Th. πείϑω, *persuadeo* : f. σω. a. 2. ἔπιϑον. Sunt qui velint ἠπιςήϑην, Att. dici pro ἐπιςήϑην, ab ἐπίςαμαι, *scio*.

Ἠπίςησαν, 3. plu. a. 1. act. verbi ἀπιςέω, vide ἠπιςήϑην.

Ἠπίςȣν, imperf. act. ejusd. verbi.

Ἠπόμην, & εἰπόμην, imperf. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, idem.

Ἠπορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. &

Ἠπόρȣν, 1 sing. & 3. pl. imperf. act. verbi ἀπορέω, *dubito* : ab α priv. & πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo* : p. m. πέπορα.

Ἤπȣ, *aut*, *profecto* : ab ἢ *aut*, & πȣ, *alicubi*, quod ab ὃς, *qui*, sed

Ἦπȣ, *utrum ? an ? certe* : ab ἢ idem. Th. ἤ, *vel* : vid. præced.

Ἧπται, *tactus est*, 3. sing. perf. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω, *tango* : f. ψω. p. ἧφα.

Ἤπυον, *clamabant*, 3. pl. imperf. verbi ἀπύω, vel ἠπύω, *sono* : fu. ύσω. qu. ab ἔπω, *loquor*.

Ἠπύτα, vocat. sing. ab

Ἠπύτης, ȣ, ὁ, *vociferator* : ab

Ἠπύω, pro ἀπύω, *clamo*, vide ἤπυον.

Ἦ ῥ', pro ἦ ῥα, *num quid* ? ex ἦ *certe* item, *an ?* & ῥα, enclit. particula, vel explet.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, *VER*, contract. ex th. ἔαρ, idem.

ἩʹΡΑ, ας, & Ion. ἥρη, ης, ἡ, *Juno*. Quidam per Metathesin ita dici volunt pro ἀὴρ. Vel q. ab ἐράω, *amo*.

Ἦρα, *tuli*, a. 1. ind. act. verbi αἴρω, *tollo* : f. ἀρῶ. p. ἦρκα. at

Ἦρα, sine ι subscripto est p. m. verbi ἄρω, *apto*, sed p. m. Att. ἄρηρα. est usitatius.

Ἤρα, *amabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo* : f. άσω.

Ἠρᾶϑ', pro ἠρᾶτο, 3. singu. imperf. verbi ἀράομαι, *imprecor* : imperf. ἠρεόμην, ἠρώμην. Them. ἀρὰ, *preces*, *imprecatio*.

Ἡρακλέης, & contracte Ἡρακλῆς, *HERCULES*, gen. ῆος, dat. ῆι, acc. ῆα. ab ἥρως, & κλέος, q. *heroum gloria*, vel ἥρας κλέος, quod à Junonis odio gloriam reportaret. Th. κλείω, *celebro*.

Ἡρακλείδης, ȣ, ὁ, *HERACLIDES*, nom. propr.

Ἡράκλεια, τὰ, *Herculis festa*, vel *sacrificia* : &

Ἡρακλειεὶν, ης, *Herculea* : ab Ἡρακλέης, quod vide.

Ἡράκλεις, *HERCLE*, *papæ* : adv. jurantis per Herculem.

Ἡρακλῆς, *HERCULES*. vide Ἡρακλέης.

Ἤραμαι, *amatus sum*, perf. pass. verbi ἐράω, *amo*.

Ἠράμην, ω, ατο, *extuli*, a. 1. m. verbi αἴρω, *tollo*. vide ἦρα.

Ἦραν, 3. pl. a. 1. ἦρα, verbi ejusd.

Ἤρανος, ȣ, ὁ, *rex*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἤραρε, *accommodavi*, pro ἄρηρα. p. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, *apto*. vid. ἠρήρειν.

Ἤρας, *amabas*, 2. sing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo*.

Ἠρασάμην, *devovi*, a. 1. m. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*. Alii volunt esse ab ἐράομαι, *amor* : vel ἐράζομαι, idem. Th. ἐράω, *amo*.

Ἠράσϑην, *adamatus sum*, a. 1. pass. verbi ἐράω, *amo*. f. άσω.

Ἠράσαο, Ion. & Dor. pro ἠράσω, *amâsti*, 2. sing. a. 1. m. verbi ἐράω, *amo*. f. άσω.

Ἠρᾶτο, *execrabatur*, 3. sing. imperf. verbi ἀράομαι, ῶμαι. Them. ἀρὰ, ἡ, *imprecatio*.

Ἤρατο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, *amo*. vel per Syncop. pro ἠράσατο, 3. sing. a. 1. m.

Ἤρατο, 3. sing. a. 1. m. ab αἴρω, *tollo*.

Ἠργάνϑην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀργαίνω, *albeo*. f. ανῶ. Th. ἀργὸς, *albus*.

Ἠργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. pass. ab ἐργάζομαι, *operor*, quod vide.

Ἦργμαι, *orsus sum*, perf. pass. & part. ἠργμένος, ab ἄρχω, *incipio*. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. part. pass. ἀρχϑείς.

Ἤρεαι, *interrogas*, 2. sing. Ion. pro ἤρη, verbi ἔρομαι, dicitur & εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

Ἡρέϑην, *delegi*, a. 1. ind. pass. verbi αἱρέω, *eligo*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἤρεϑον, 3. plu. imperf. verbi ἐρέϑω, *lacesso*.

Ἤρει, 3. sing. imperf. act. verbi αἱρέω, *eligo*, *capio*.

Ἠρείκει, 3. sing. plusq. p. verbi ἐρείδω, *firmo*, *fulcio* : f. σω. p. ἤρεικα. & in part. ἠρεικώς. a. 1. part. m. ἐρεισάμενος.

Ἤρεικον, ες, ε, *proscindebam*, imperf. act. verbi ἐρείκω, *frango*. f. ξω.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐρείδω, *fulcio*. f. σω.

Ἡρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi αἱρέομαι,

[...]. Them. αἱρέω, capio, eligo. a. 1. pass. ᾑρέθην.

Ἥρείψαντο, corripuerunt, 3. plu. a. 1. m. verbi ἐρείπω, everto: fu. ψω. a. 1. ἤρειψα. a. 2. ἤριπον.

Ἠρέμα, tacitè, sensim, paulùlum. adv. &

Ἠρεμαίως, idem. ab ἤρεμος.

Ἠρεμέω, -ῶ, f. ήσω, quiesco: &

Ἠρεμία, ας, ἡ, quies: ab

ἨΡΕΜΟΣ, ου, quietus, mitis, placidus: ab ἔρημος, vel ἥμερος, per. Metath. vel q. ab ἦρος, amabilis, quod ab ἐράω.

Ἦρεν, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi αἴρω, tollo. vide ἦρα.

Ἥρεον, capiebam, imperf. act. verbi αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Ἤρεπται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐρέφω, tego. f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, placui, a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω. placo, & placeo.

Ἡρέτισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἡρετισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἱρετίζω, eligo. fu. ίσω. p. ᾑρέτικα. Th. αἱρέω, capio.

Ἤρετο, 3. sing. imperf. Att. verbi ἔρομαι, interrogo, imperf. Ion. εἰρόμην, ου, ετο, Sunt qui velint esse a. 2. m. ἠρόμην. Tum ᾐρόμην, ε, subscripto, imperf. pass. est verbi αἴρω, tollo.

Ἥρευν, venabantur, Dor. imperf. pro ἐθήρευον, verbi θηρεύω, venor. Them. θήρ, fera.

Ἥρευν, imperf. Dor. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησα, scrutatus sum, a. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, f. ήσω, indago, scrutor.

Ἥρη, Ion. pro Ἥρα, ας, ἡ, Juno.

Ἥρημαι, elegi, perf. ind. pass. ᾑρημένος, qui deligit, ejusd. part. ab αἱρέω, eligo, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα, & in 3. pl. ᾑρήκασι.

Ἥρημεν, Varin. per Sync. dici tradit pro ᾑρήκαμεν, 1. pl. perf. ᾕρηκα. verbi αἱρέω, capio.

Ἠρημώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐρημόω, vasto. fu. ώσω. p. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, solitudo.

Ἠρημωμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠρήρειν, accommodaveram, plusqu. p. m. Att. verbi ἄρω, apto. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, Att. ἄρηρα. & cum adhuc novo augmento ἤρηρα. hinc plusq. p. ἠρήρειν.

Ἠρήρειστο, inhæserat, 3. sing. plusq p. pass. ἐρηρείσμην, σο, στο, verbi ἐρείδω, figo. f. σω. perf. pass. ἤρεισμαι, & Att. ἐρήρεισμαι, & cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

Ἠρήσαντο, optarunt, 3. plu. a. 1. m. verbi αἱρέω, seligo. f. ήσω. a. 1. ᾕρησα, inde a. 1. m. ᾑρησάμην.

Ἠρήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, precor. Th. ἀρά, ἡ, preces.

Ἤρθην, sublatus sum, a. 1. ind. pass. verbi αἴρω, tollo. perf. ἦρκα.

Ἤρθρωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, formo, fingo. fu. ώσω. Th. ἄρθρον, artus.

Ἦρι, mane, adv. vel vere: ab ἦρ, ἦρος, τὸ, ver, factum ex ἔαρ, ἔαρι.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, Aurora, quia ἦρι γίνεται, id est, mane existit, oriente Sole. &

Ἠριγενής, ῆς, ὁ, ἡ, vernus, matutinus: ab ἔαρ, & contracte ἦρ, ver, vel ἀὴρ, pro ἀὴρ aer, & γίγνομαι, sum.

Ἠριδανός, οῦ, & Ion. οῖο, ὁ, ERIDANUS, nomen fluvii.

Ἤριζεν, imperf. act. verbi ἐρίζω, contendo. f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, lis.

Ἠριθμημένοι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀριθμέω, numero. fu. ήσω. p. ἠρίθμηκα. a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, ε. perf. part. pass. ἠριθμημένος, η, ον. Th. ἀριθμός, numerus.

Ἠρίκει, 3. sing. plusq. p. act. verbi ἐρίζω, contendo, litigo. f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, lis.

Ἤρικον, ες, ε, secui, a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, frango. f. ξω.

Ἠρινεός, α, ον, vel potius ἐρίνεος, laneus, pro εἰρίνεος. Th. ἔριος, ου, τὸ, lana.

Ἠρινός, ή, όν, per Crasin pro ἐαρινός, vernus. Them. ἔαρ, ος, τὸ, ver. & contracte ἦρ.

ἩΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, monumentum, sepulchrum, q. ab ἔρα, in terra enim humantur mortui.

Ἤριπον, ες, ε, cecidi, lapsus sum, a. 2. act. ἠριπόμην, dirutus sum, a. 2. m. verbi ἐρείπω. everto. f. ψω.

Ἠριπώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐριπόω, idem quod ἐρείπω, everto.

Ἤρισα, ας, ε, contendi, a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, contentio.

Ἦρκα, tuli, perf. act. verbi αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ἤρκει, sufficiebat, 3. sing. imperf. act. ἠρκεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀρκέω, auxilior, sufficio.

Ἤρκεσα, ας, ε, sufficeci, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἦρκται, incepit, 3. sing. perf. pass. ἦργμαι, ξαι. verbi ἄρχομαι, incipio, seu ἄρχω, idem. Th. ἀρχή, initium.

Ἠρκώς, perf. part. act. verbi αἴρω, tollo. p. ἦρκα.

Ἦρμαι, sublatus sum, perf. ind. pass. verbi αἴρω, tollo. a. 1. ind. pass. ἤρθην, a. 1. part. pass. ἀρθείς.

Ἥρμοσε, 3. sing. imperf. act. ἥρμοσα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἁρμόζω, apto. f. όσω. Th. ἄρω, apto.

Ἠρνεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ἠρνησάμην - ε-μην verbi ἀρνέομαι, recuso. f. ήσομαι. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο.

Ἤρνυντο, 3. pl. imperf. verbi ἄρνυμαι, capio, consequor.

Ἠρξάμην, ω, ατο, a. 1. m. & in 3. pl. ἤρξαντο. verbi ἄρχομαι, incipio. fu. ἄρξομαι. Them.

Them. ἀρχὴ, *initium*, *imperium*.
Ἤρξαντο, & ἤρξατο, vide in ἠρξάμην.
Ἦρξε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἄρχω, *incipio*, *impero*. fu. ξω. Them. ἀρχὴ, *imperium*.
Ἡρόδοτος, ου, ω, ὁ, *HERODOTUS*, nomen propr.
Ἤρομαι, *aratro conscissus sum*, perf. pass. verbi ἀρόω, *aro*. f. όσω. perf. ἤροκα.
Ἠρόμην, *interrogavi*, imperf. vel a. 2. m. verbi Poet. ἔρομαι, *interrogo*.
Ἠρόμην, imperf. pass. verbi αἴρω, *tollo*.
Ἦρος, *amabilis*, *jucundus*, ἤρα, τὰ, *grata*: ab ἐράω, *amo*. ἔκτασιν habens τοῦ ε.
Ἤροσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀρόω, *aro*. f. όσω. p. ἤροκα.
Ἤρου, *interrogasti*, 2. sing. imperf. vel a. 2. m. verbi ἔρομαι, *interrogo*.
Ἤρου, 2. sing. imperf. pass. ἠρόμην, verbi αἴρω, *tollo*.
Ἡροῦ, 2. sing. imperf. pass. &
Ἡροῦντο, 3. plu. imperf. pass. ἡρούμην, ab αἱρέω, *capio*.
Ἡροῦς, gen. sing. ab Ἡρώ, gen. όος, οῦς, ἡ, *Ero*, nomen propr. virginis.
Ἥρους, gen. sing. ab Ἥρως, nomen proprium.
Ἤροτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀρόω, *aro*.
Ἥρπασεν, *rapuit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἁρπάζω, *rapio*. f. σω, & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 2. pass. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα.
Ἦρσα, a. 1. act. Æol. verbi ἄρω, *apto*, *congruo*. f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω.
Ἦρσαν, 3. plur. etiam a. 1. ab ἄρδω, *humecto*.
Ἦρται, 3. singu. perf. ἦρμαι. verbi αἴρω, *tollo*.
Ἤρτημαι, *appensus sum*, perf. pass. verbi ἀρτάω, *appendo*. fu. ήσω. hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠρτήσθω.
Ἦρτο. 3. sing. plusq. p. pass. ex ἤρμην, verbi αἴρω, *tollo*.
ΗΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, *ERYNGIUM*, *herba quædam aculeata*.
Ἤρυγγος, *villus dependens ex mento hircorum aut caprorum*, tanquam ἔριον, seu *lanugo*.
Ἤρυγε, *eructavit*. 3. sing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, *ructo*. f. ξω.
Ἠρύκακε, *inhibuit*, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρυκάκω, idem quod ἐρύκω, *inhibeo*.
Ἤρυκεν, 3. singul. imperf. vel a. 2. verbi ἐρύκω, *inhibeo*, *impedio*. f. ξω.
Ἤρυον, imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, *haurio*. f. ύσω.
Ἤρυτο, plusq. p. pass. 3. sing. verbi ἐρύω, *traho*, *custodio*. An pro ἠρύσατο, 3. sing. a. 1. m.
Ἦρχ' pro ἦρχε, *incepit*, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, *incipio*.
Ἠρχάατο, Ion. pro ἠργμένοι ἦσαν, 3. plu. plusq. p. pass. verbi ἔργω, idem quod εἴργω, *arceo*. Vel ab ἄρχω, *incipio*, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*, *initium*.
Ἦρχε, *præibat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, *incipio*.
Ἤρχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἄρχομαι. ab ἄρχω, *incipio*, *impero*. Them. ἀρχὴ.
Ἠρχόμην, ου, ετο, imperf. ab ἔρχομαι, *venio*.
Ἤρω, 2. sing. a. 1. m. ἠράμην, ω, ατο. verbi αἴρω, *tollo*.
Ἥρω, per Apocop. pro ἥρωα, acc. sing. & ἥρῳ dat. pro ἥρωϊ, ab ἥρως, *heros*.
Ἡρώ, όος, οῦς, ἡ, *ERO*. nomen propr. virginis.
Ἥρωας, & ἥρωες, acc. & nom. pl. ab ἥρως, ωος, ὁ, *heros*.
Ἡρώδης, ου, ὁ, *HERODES*, nomen regis, q. ab *heroe* oriundus.
Ἡρωδιανοὶ, οἱ, *Herodes ministri*: ab Ἡρώδης.
Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, *HERODIAS*, Herodis concubina.
Ἡρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri q. ab ἥρως & δύειν, *heroas profligans*.
Ἠρώησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐρωέω, *fluo*.
Ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *HEROICUS*. Them. ἥρως.
Ἡρώϊος, & κατὰ συναίρεσιν ἡρῷος idem.
Ἤρων, *amabam*, imperf. act. verbi ἐράω, *amo*. f. άσω.
ΗΡΩΣ, ωος, ὁ, *HEROS*. nom. pl. ἥρωες, *inde* ἡρωΐνη, ης, ἡ, *heroina*.
Ἠρώτα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*. f. ήσω.
Ἠρώτων, 1. sing. & 3. pl. imperf. act. ejusd. verbi.
Ἧς, *suæ*, gen. ab ἥ, *sua*, quod ab ὅς.
Ἧς, & ἧσιν, pro αἷς, dat. pl. Ion. ab ἥ. Th. ὅς, *suus*.
Ἦς, *eras*, 2. sing. imperf. & Dor. pro ἦσθα, 3. sing. Sed ἦς, *sis*, 2. singul. sub. ab εἰμί.
Ἦς, *dixisti*, 2. imperf. ab ἠμὶ pro φημὶ vel per Aphær. pro φῂς, quod pro ἔφης, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico*.
Ἦσα, & ἦσαν, 1. sing. & 3. plu. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contracte pro ἀείδω, *cano*.
Ἧσαι, 2. sing. præs. ind. ἧμαι, *sedeo*.
Ἡσαΐας, ου, ὁ, nomen Prophetæ, Hebr. *salus à Domino*.
Ἦσαν, *erant*, 3. plu. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ἦσαν, Att. pro ᾔεσαν, *iverunt*, 3. plu. a. 1. act. verbi εἶμι, vel εἴω, *eo*. Vel per Synær. pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. p. m. ᾔδειν. Potest etiam ἦσαν, esse 3. pl. a. 1. verbi ᾄδω, *cano*. Sunt qui velint ἦσαν, etiam dici pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. p. per Crasin pro εἰδήκεισαν, verbi εἰδέω, *scio*. f. ήσω. p. εἴδηκα.
Ἦσας, 2. singul. a. 1. ind. act. ἦσα, verbi

bi ἥδω, *delecto*. fut. ἥσω. Them. ἡδὺς, *suavis*.

Η῞σατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἥδομαι, *delector*. vide ἦσαις.

Η῞σατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἄδω, *cano*.

Η῾σαῦ, ὁ, nomen viri ἀκλιτον. Hebr. *factus*.

Η῾σέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀσεβέω, *impiè ago*. f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα· ex α priv. & σέβω, *colo*.

Η῞σει, *mittet*, 3. sing. fut. ind. verbi ἵημι, *mitto*. fu. ἥσω. p. εἷκα. Potest etiam esse fut. 1. verbi ἥδω, *delecto*.

Η῾σέλγημαι, *petulans fui*, perf. ind. pass. verbi ἀσελγέω, *petulanter ago*. f. ήσω. Them. ἀσελγὴς, *petulans*, *insolens*.

Η῾σέλγηνα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, idem quod ἀσελγέω, *petulanter ago*. vide ἠσέλγημαι.

Η῟σεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἕω, seu ἕζω, *sedeo*.

Η῟σεν, 3. sing. a. 1. ab ἄδω, *cano*.

Η῟σθα, *eras*, Paragoge Æol. τῦ θα, pro ἦς, 2. sing. imperf. Sed ἦσθα, *sis*, Æol. etiam pro ἦς, 2. sing. sub. verbi εἰμὶ, *sum*. Sunt etiam, qui ἦσθα per Syncop. poni credant pro ᾔδεισθα, *noveras*, & hoc pro ᾔδεις, θα Æol. paragoge, quod est 2. sing. plusq. p. ᾔδειν, pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, *scio*. f. ήσω. p. m. οἶδα.

Η῟σθαι, *sedere*, præs. inf. ab ἧμαι, *sedeo*.

Η῾σθείην, a. 1. opt. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Η῾σθένηκα, *elangui*, perf. act. verbi ἀσθενέω, *sum infirmis viribus*. fu. ήσω· ab ἀσθενὴς, *invalidus*, quod ex α priv. & σθένω, *valeo*, *possum*.

Η῾σθένειν, *languebam*, imperf. ejusd. verbi.

Η῾σθέντες, *gavisi*, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Η῞σθετο, 3. sing. a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο, verbi αἰσθάνομαι, *sentio*. f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι.

Η῾σθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Η῞σθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἄδω, *cano*.

Η῞σθημαι, *sensi*, perf. pass. ind. hinc in 3. sing. plusq. p. ᾔσθητο, & in perf. inf. ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, *sentio*. aor. 2. m. ᾐσθόμην.

Η῟σθην, ης, η, *lætatus sum*, & in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἡσθῆναι, a. 1. inf. verbi ἥδω, *delecto*. Them. ἡδὺς, *suavis*.

Η῾σθησάμην, ω, ατο, *sensi*, a. 1. ind. m. verbi αἰσθάνομαι. vide ᾔσθετο.

Η῾σθῆσθαι, *sensisse*, perf inf. pass. ejusd. verbi. vide ᾔσθημαι.

Η῾σθήσομαι, *lætabor*, f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector*, a. 1. ind. pass. ἥσθην. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Η῞σθητο, 3. sing. plusq. p. verbi inusit. ἐσθέομαι, pro ἕννυμαι, *induor*, perf. part. ἠσθημένος · ab ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω, seu ἕννυμι, *induo*.

Η῞σθητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi αἰσθάνομαι, *sentio*. vide ᾔσθημαι.

Η῞σθιον, ες, ε, *devorabam*, imperf. act. verbi ἐσθίω, *edo*, f. ίσω. p. ἤσθικα. Them. ἔδω, idem.

Η῞σθμηνα, ας, ε, *anhelavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, *anhelo*. fu. ανῶ. p. ἤσθμαγκα. Th. ἄσθμα, *flatus*.

Η῾σθόμην, & in 3. pl. ᾔσθοντο, a. 2. m. verbi αἰσθάνομαι, *sentio*. f. αἰσθήσομαι.

Η῟σι, *sit*, Ion. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum*.

Η῾σι, per Apocop. pro φησὶ, 3. sing. à φημὶ, *dico*.

Η῟σιν, per Peragog. Poet. pro ᾖ, 3. sing. sub. εἰμὶ, *sum*. Sed

Η῟σιν, *suis*, dat. pl. Ion. pro αἷς, *suis*, vel *quibus*: ab ὃς, ἣ, ὃν, *suus*, *a*, *um*.

Η῾σίοδος, ου, ὁ, *HESIODUS*, nomen propr. poetæ. qu. ex ἥσις, *delectatio*, & ὁδὸς, *via*.

Η῟σις, εως, ἡ, *voluptas*, *delectatio*: ab ἥδω, *delecto*.

Η῾σίτουν, *inedia premebar*, imperf. verbi ἀσιτέω · quon ex α priv. & σῖτος, *frumentum*, *panis*.

Η῞σκειν, Ion. vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκει, *exercebat*, 3. sing. imperf. verbi ἀσκέω, *exerceo*, *elaboro*, *orno*. fu. ήσω. p. ἤσκηκα. perf. pass. ἤσκημαι, σαι, ται.

Η῾σκήθην, *exercitatus sum*, a. 1. ind. pass. &

Η῞σκηκα, *exercui*, perf. act. ejusd. verbi.

Η῞σκησαν, *aptarunt*, 3. pl. a. 1. act. &

Η῞σκουν, *exercebam*, imperf. act. ejusdem verbi, ἀσκέω.

Η῟σμαι, *decantatus sum*. perf. pass. verbi ἄδω, *cano*.

Η῟σμαι, *lætatus sum*, perf. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*. Sunt qui ἧσμαι, *sedi*, velint esse perf. pass. verbi ἕζω, *sedeo*, perf. ἧκα.

Η῞σμεν, *sciveramus*, per Syncop. pro ᾔδειμεν, 1. pl. plusq. p. ᾔδειν, Att. pro εἰδήκειν, quod per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, *scio*.

῏Ησο, *eras*, vel *fueras*, 2. sing. imperf. vel plusq. p. ἤμην · verbi εἰμὶ, *sum*.

Η῟σο, 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Η῾σπάζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀσπάζομαι, *amplector*. fut. άσομαι. p. ἤσπασμαι.

Η῞σπικα, *tutatus sum*, perf. ind. act. hinc part. ἠσπικότες · verbi ἀσπίζω, *defendo*. Th. ἀσπὶς, *clypeus*.

Η῟σσα, seu ἧττα, ης, ἡ, *interiores partes*, *clades*: &

Η῾σσάομαι, vel ἡττάομαι, -ῶμαι, fu. ήσομαι, *inferior evado*, *vincor*, *superor*, *succumbo*, *frangor*. Th. ἥσσων, *minor*.

῾Ησε, pro ᾖσε, *cecinit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

act. ἦσα, verbi ᾄδω, cano.

Ἡσσήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἡσσάομαι, superor. Th. ἥσσων, minor.

Ἧσσον, minus, n. g. ab

ἩΣΣΩΝ, & ἥττων, ονος, ὁ, ἡ, minor, inferior, & in n. g. ἧσσον, vel ἧττον, minus, inde ἡσσάομαι, superor.

Ἧσται, 3. sing. perf. ab ἧσμαι, sedi, quod vide.

Ἧσταν, vide in ἦστε.

Ἡστάτουν, imperf. act. verbi ἀστατέω, instabilis sum, vacillo. ex α priv. & ἵστημι, sto.

Ἦστε, sciebatis, per Sync. pro ᾔδειτε, 2. pl. plusq. p. ᾔδειν, per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω, scio. Sic ᾖσαν, pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. p. &

Ἤστην, sciverant, 3. dual. plusq. p. per Syncop. pro ᾐδείτην, ejusd. verbi εἰδέω, scio.

Ἤστην, erant, dual. imperf. Poet. pro ἤτην, & in 2. pl. ἦστε, pro ἦτε, verbi εἰμὶ, sum.

Ἥστην, sedebant, 3. dual. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, sedeo.

Ἧστο, sedebat, Poet. pro ἧτο, 3. sing. imperf. verbi ἧμαι, sedeo. vel est plusq. p. ab ἵζω, sedeo.

Ἦσον, ἤστην, eratis, erant, Poet. pro ἦτον, ἤτην, dualis imperf. verbi εἰμὶ, sum.

Ἤστραπτε, illuminabat, 3. sing. imperf. act. verbi ἀστράπτω, fulguro: f. ψω. p. φα.

Ἠσυνθέτηκα, perf. act. verbi ἀσυνθετέω, non sto pactis: quod ex α priv. & συντίθημι, compono. Th. τίθημι, pono.

Ἡσυχάζω, quiesco, taceo: fu. άσω. p. ἡσύχακα. præs. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἥσυχος, quietus.

Ἡσυχαῖος, ου, ὁ, ἡ, ut th. ἥσυχος.

Ἡσυχία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, tranquillitas, otium, silentium: ab eod. th.

Ἡσύχιος, ου, ὁ, ἡ, idem quod.

ἭΣΥΧΟΣ, ου, ὁ, quietus: qu. ἦπιν ἔχων, Gall. qui est à son aise: ab ἥδω, delecto, inde ἦπις, voluptas.

Ἡσύχως, adv. quiete: ab ἥσυχος.

Ἠσφαλίσαντο, muniverunt, 3. plu. a. 1. m. verbi ἀσφαλίζω, firmo: fu. ίσω. p. κα. quod ab ἀσφαλὴς, tutus: hoc ex α priv. & σφάλλω, everto.

Ἤσχαλλον, 3. plu. a. 2. act. verbi ἀσχάλλω, moleste fero.

Ἠσχολήθησαν, operam dederunt, 3. plu. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχολέω, occupatus sum: quod ab ἄσχολος, cui otium non est: quod ex α, priv. & σχολὴ, otium.

Ἠσχύνετο, erubescebat, & in 3. pl. ᾐσχύνοντο, imperf. pass. verbi αἰσχύνομαι, perf. ᾔσχυμμαι. Th. αἶσχος, turpitudo.

Ἥσω, mittam, fu. 1. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.

Ἥσω, ibo, fu. 1. verbi εἶμι, ab ἴω, inus. eo.

Ἥτασεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐτάζω, examino: fut. άσω.

Ἧτ' pro ἥτοι, hæcque, articulus præpos. habetque accentum ob sequent. dict. enclitic. τε.

Ἦτε, eratis, 2. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, sum.

Ἦτε est 2. pl. sub. ejusd. verbi.

Ἤτει, & ᾔτεεν, sequente vocali, & contracte ᾔτει, 3. sing. imperf. verbi αἰτέω, peto: f. ήσω. p. ᾔτηκα.

Ἤτοι κε, certe, nimirum.

Ἠτεκνώθησαν, 3. plu. a. 1. ind. pass. verbi ἀτεκνόω, a. 1. ἠτέκνωσα, ας, ε, sterilem efficio: ex α priv. & τέκνον, filius. Th. τίκτω, pario.

Ἤτηκα, ας, ε, petii, perf. ind. act. &

Ἠτήκειν, accusaveram, plusq. p. verbi αἰτέω, peto.

Ἤτην, & ἦτον, erant, eratis, imperf. dual. verbi εἰμὶ, sum.

Ἠτήσασθε, 2. pl. ᾐτήσατο, 3. sing. a. 1. m. ab αἰτέω, f. ήσω. a. 1. ᾔτησα.

Ἢ τοι, vere certe, adv. Th. ἦ.

Ἠτιᾶτο, objurgabat, 3. sing. imperf. ab αἰτιάομαι, accuso Th. αἰτία, culpa

Ἠτιμάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω, quod vide.

Ἠτίμησ', pro ἠτίμησε, inhonoravit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀτιμάω, quod ex α priv. & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Ἤτοι, sive, seu, vel, certe. Th. ἤ, aut.

Ἡτοίμαζε, 3. sing. imperf. act. &

Ἡτοίμασα, ας, ε, & in 3. plu. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω. paro. f. άσω. p. ἡτοίμακα. perf. part. pass. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, paratus.

Ἡτοίμασται, 3. sing. perf. pass. ἡτοίμασμαι, vide ἡτοίμασα.

Ἦτον, eratis, dual. imperf. εἰμὶ, sum.

ἮΤΟΡ, ορος, τὸ, cor, animus. Sunt tamen qui indeclinabile esse dicant, qu. ab ἄω, fulgeo, unde αὔω, accendo. cor enim calet. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnanimus.

Ἠτοῦντο, 3. plu. imperf. pass. verbi αἰτέω, peto. f. ήσω. p. ᾔτηκα.

ἮΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, stamen, textum. Schol. Nicandri etiam ἦτριον affert pro epate, an à textura venarum?

ἮΤΡΟΝ, ου, τὸ, imus venter, pars umbilico subjecta: ubi scil. ἦτριον, intestinorum, aut ab ἴδω, quia ibi vasa cibaria.

Ἧττα, vel ἧσσα, ης, ἡ, clades: quod ab ἡττάομαι. Th. ἥττων, minor.

Ἡττᾶσθαι, præs. infin. ab ἡττάομαι, quod vide.

Ἡττάομαι, -ῶμαι, vel ἡσσάομαι, superor, inferior evado. perf. pass. ἥττημαι. a. 1. pass. ἡττήθην, ης, η. a. 1. part. ἡττηθεὶς, έντος, Th ἥσσων, minor.

Ἥττημα, ατος, τὸ, diminutio, defectus, clades. à p. perf. perf. pass. superioris verbi. Th. ἥσσων, minor.

Ἡττη-

Ἥττημένος, *victus*. perf. part. pass. verbi ἡττάομαι. quod vide.

Ἧττον, ονος, τὸ, *minus*; item *damnum*, εἰς τὸ ἧττον, *cum detrimento*: ab ἥσσων, vel ἥττων, *minor*.

Ἠτύχει, 3. sing. imperf. verbi ἀτυχέω, *adversa fortuna utor*. quod ex α priv. & τυχὴ, *fortuna*.

Ἤτω, *sit*, vel *esto*, pro ἔστω, 3. sing. imperat. ab εἰμὶ, *sum*: ab inus. ἔω, quod in imperat. ἔε, ἐέτω, & Crasi ἤτω.

Ηὔγει, 3. singu. imperf. act. verbi αὐγέω· credo ηὔχει· ab αὐχέω, *glorior*.

Ηὔδα, & ηὔδα, 3. sing. imperf. ηὔδαον, *dicebam*, verbi αὐδάω. f. ήσω. Them. αὐδὴ, *vox*.

Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi αὐδάζομαι, *loquor*. idem quod αὐδάω. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ηὐδηκὼς, *qui dixit*, perf. part. act. ab αὐδάω. f. ήσω, *vocem edo*. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. verbi εὐδοκέω, *volo*, quod vide.

Ηὗδον, *dormivi*, imperf. vel aor. 2. act. verbi εὕδω, *dormio*: f. εὑδήσω.

Ηὔηνα, *arefeci*, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *sicco*.

Ηὐθύνθην, ης, η, a. 1. ind. act. verbi εὐθύνω, *dirigo*: f. υνῶ. p. γκα. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Ηὐκαίρουν, imperf. Att. pro εὐκαίρειν, ουν, verbi εὐκαιρέω, *vacat mihi*: fu. ήσω· quod ex εὖ, *bene*, & καιρὸς, *occasio, tempus*.

Ἠΰκομος, ου, ὁ, ἡ, *habens pulchros crines*, *pulchricoma*: Poet. Diæresi pro εὔκομος, gen. Ion. ἠϋκόμοιο· ex εὖ & κόμη, *coma*.

Ηὔλει, 3. sing. imperf. act. ηὔλεον, ουν, verbi αὐλέω, *tibia cano*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ηὐλήσαμεν, 1. plu. a. 1. ind. act. ηὔλησα, verbi αὐλέω, *tibia cano*: f. ήσω. p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, *tibia*

Ηὐλίσθην, ης, η, & in 3. pl. ηὐλίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι, *stabulor, pernocto, excubo*: perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, *aula, stabulum*.

Ηὐλόγει, 3. sing. imperf. Att. verbi εὐλογέω, *benedico*: fu. ήσω. p. εὐλόγηκα. Ex εὖ & λόγος, *verbum*: quod à λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Ἠῢν, *bonum*, acc. sing. ab ἠῢς, *bonus*. Th. ἐῢς, έος, ὁ, idem.

Ηὔξανε, 3. singul. a. 2. vel imperf. verbi αὐξάνω, *augeo, invalesco*: fu. αὐξήσω p. ηὔξηκα. a. 1. pass. ηὐξήθην. Th. αὔξω, idem.

Ηὔξατο, 3. sing. a. 1. m. Att. verbi εὔχομαι, *oro*.

Ἤϋξεν, *ingemuit*, a. 1. ind. act. verbi αὔω, & per διάλυσιν, ἀΰω, f. ἀΰσω. Hinc præsens geminato σσ, ἀΰσσω, f. ξω. a. 1. ἤϋξα. Vel à comm. fut. ἀΰσω. Dor. αὔξω

Ηὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι. pro αὐξάνομαι, *augeo*: f. 1. m. αὐξήσομαι.

Them. αὔξω, idem.

Ηὐξήθην, *auctus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω. f. αὐξήσω. a. 1. ind. act. ηὔξησα. perf. pass. ηὔξημαι. &

Ηὔξησα, a. 1. ind. act. ejusd. Vide ηὐξήθην. Th. αὔξω.

Ηὐπορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. Att. verbi εὐπορέω, *abunde possum, est mihi facultas*: f. ήσω. p. εὐπόρηκα· quod ab εὔπορος, *pervius*. Th. πείρω, *transeo*: p. m. πέπορα.

Ηὑράμην, ω, ατο, *inveni*, per Syncop. pro ηὑρησάμην, Att. & Æol. pro εὑρησάμην, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, *invenio*: f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ηὑρῆσθαι, perf. inf. pass. Att. ejusd. verbi.

Ηὕρω, 2. singul. a. 1. m. ηὑράμην, quod vide.

Ἠῢς, Poetica Ectasi pro ἐῢς, *bonus, fortis*: gen. ἠέος.

Ἤϋσα, ας, ε, *clamavi*, dissolut. diphthong. pro ηὖσα, aor. 1. indic. act. verbi αὔω, *clamo*.

Ἠΰτ', pro ἠΰτε, *sicut, tanquam*: per Ectasin. & Dialysin Ion. pro εὖτε, adv.

Ηὔφρανα, ας, ε, & in 3. pl. ηὔφραναν, a. 1. ind. act. Att. pro εὔφρανα· &

Ηὐφράνθην, ης η, Att. pro εὐφράνθην, a. 1. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro*: quod ab εὖ & φρὴν, *mens*.

Ἧφα, perf. act. ab ἅπτω, *necto*: fut. ψω. a. 2. ἧφον. perf. pass. ἧμμαι. a. 1. pass. ἥφθην.

Ἥφαιστος, ου, *Vulcanus*: τὸ Ἡφαιστεῖον, sci. ἱερὸν, *Vulcani templum*: & τὰ Ἡφαίστεια, *Vulcanalia*: ab

ἩΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, *Vulcanus, ignis*: q. ab ἅπτω, *accendo*, & ἀϊστόω, *destruo*.

Ἠφανίσθην, ης, η, *disapparui*, a. 1. pass. &

Ἠφάνισμαι, σαι, ται, perf. pass. ab ἀφανίζω, fu. ίσω, *extinguo, obscuro*: ab ἀφανὴς, *obscurus*: quod ab α priv. & φαίνω, *appareo*.

Ἤφασα, *contrectavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω, *tracto*: quod ab ἁφὴ, *tactus*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἠφειδήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. ab ἀφειδέω, *non parco, contemno*: imperf. ἠφείδουν. perf. part. ἠφειδηκὼς, ab ἀφειδὴς, *qui non parcit*: ab α priv. & φείδομαι, *parco*.

Ἠφείθην, *concessi*, pro ἀφείθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, *demitto, permitto*: quod ex ἀπὸ & ἵημι, *mitto*. Them. ἕω, idem.

Ἠφηνιακὼς, aucta proposit. pro ἀφηνιακὼς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, *habenas detracto*: ex ἀπὸ & ἡνία, ας, ἡ, *habena*.

Ἥφθα, Dor. pro ἥφθη, 3. sing. a. 1. pass. &

Ἧφθαι, *attigisse*, perf. inf. pass. ab ἅπτω, *tango*: f. ψω. p. ἧφα. perf. pass. ἧμμαι.

Ἧφιε, *permisit*, a. 2. verbi ἀφίω, seu ἀφίημι, *permitto*: cujus a. 2. ἄφιον, & cum

augmento præpositionis ἤφιον, ιε, ε. Vel potius dicendum esse, a. 2. verbi ἀφιέω, dimitto: f. 2. ἀφιῶ. a. 2. ἤφιον.

Ἠφίει, emittebat, 3. sing. imperf. pro ἠφίη, ut ἐτίθη, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι. vel ut alii volunt ἐφίημι. Th. ἕω, mitto.

Ἠφυσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, haurio: f. ύσω. p. ἤφυκα.

Ἠφωρίσθαι, perf. inf. pass. Att. ab ἀφορίζω, termino, definio: f. ίσω. p. ἀφώρικα· quod ex ἀπὸ & ὅρος, terminus, limes.

Ἦχα, 3. sing. perf. act. verbi ἄγω, duco: f. ἄξω. p. ἦχα. perf. inf. pass. ἦχθαι. a. 1. pass. part. ἀχθείς.

Ἠχεῖ, 3. sing. ind. præs. verbi ἠχέω, sono: f. ήσω. Th. ἦχος, sonus.

Ἠχέτα, pro ἠχέτα, voc. sing. ab ἠχήτης, ου, ὁ, canorus. Th. ἦχος, sonus.

Ἠχέω, ῶ, f. ήσω, sono. Th. ἦχος, sonus.

Ἠχὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἦχος, quod vide.

Ἠχήεις. & in f. g. ἠχήεσσα, resonans, adject. ab ἠχὴ, idem ac th. ἦχος, sonus.

Ἠχθέσθην, ægre tuli, a. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι, ægre fero: fu. έσομαι· quasi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἤχθημαι, inimicus fui, perf. ind. pass. verbi ἐχθαίρομαι. quasi ab ἐχθέομαι. fu. 1. m. ἐχθήσομαι. a. 2. m. ἠχθόμην. Th. ἔχθος, odium. Sunt qui velint ab ἄχθομαι derivari. Tum th. est ἄχθος, onus.

Ἤχθην, ης, η, ductus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἄγω, duco: f. ἄξω.

Ἤχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, odio persequor: fu. αρῶ. p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἠχθόμην, odio fui, & in 3. plu. ἤχθοντο, a. 2. ind. m. verbi ἐχθάνομαι, odio sum: qu. ab ἐχθέομαι· vide ἤχθημαι. Vel est imperf. verbi ἄχθομαι, succenseo: fut. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἧχι, pro ᾗ, ubi, adv. Th. ὅς, ἥ, quis.

Ἤχλυσε, 3. sing. a. 1. verbi ἀχλύω, caligo, obtenebror: f. ύσω. Them. ἀχλὺς, ύος, ἡ, caligo.

Ἠχμαλώτευται, 3. sing. perf. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, captivum duco: a. 1. act. ᾐχμαλώτευσα, ας, ε, vide in αἰχμάλωτος.

Ἦχον, Dor. pro εἶχον, imperf. act. ab ἔχω, habeo: f. ἕξω, quod vide.

ἮΧΟΣ, ου, ὁ, sonus, sonitus: An ab ἄγω, frango? an potius ab ἕω, flo? unde αὔω, clamo. Hinc ἠχέω, sono. κατηχέω, sono, insono. κατήχησις, εως, ἡ, institutio, qua prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur. κατηχητὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit. κατηχούμενος, ου, qui prima elementa discit.

Ἠχρειώθην, & in 3. plu. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἀχρειόω, inutilem reddo: f. ώσω. p. ἠχρείωκα. Ex α priv. & χρεία, ας, ἡ, usus.

Ἠχῶ, όος, οῦς, ἡ, ECHO, sonus reciprocus, vox repercussa. Th. ἦχος, sonus.

Ἡψάμην, ω, ατο, attigi, aor. 1. m. verbi ἅπτομαι, seu ἅπτω, tango: fut. ψω. p. ἧφα.

Ἥψησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἕψω, coquo: fu. ἑψήσω· inde ἕψημα, pulmentum.

Ἠῶθ', pro ἠῶ τε. Vide ἠώς.

Ἠῶθεν, mane. Est & ἕωθεν, diluculo. Th. ἠὼς, aurora.

Ἠῶθι, adv. in aurora: ab ἠὼς, aurora.

Ἠωνίκει, 3. sing. plusq. p. act. verbi αἰωνίζω, æterno: f. ίσω. p. ἠώνικα. Them. αἰὼν, ῶνος, ὁ, ævum.

Ἠῷος, ου, EOUS, matutinus: ab ἠὼς, aurora.

Ἠωρεῖτο, 3. sing. imperf. verbi αἰωρέομαι, attollor, evehor, Them. αἰωρέω, sursum tollo.

Ἠώρουν, imperf. act. verbi αἰωρέω, in sublime attollo: f. ήσω. p. ᾐώρηκα.

ἨΩΣ, όος, οῦς, ἡ, aurora, diluculum, dies: acc. ἠόα, ἠῶ, & ἠῶθ', pro ἠῶ τε, vel ἠῶ τε. Hinc ἠῷος, ου, matutinus: qu. ab αὔω, splendeo.

Θ.

Θ, Octavæ literæ figura, novem denotat. Θ, θ, novies mille: sonum habet τοῦ τ, addita aspiratione. θ Ion. pro τ, δ in θ, θ in φ, Æol. ut φὴρ· interdum πλεονάζει, ut θαμὰ pro ἅμα.

Θ', pro τε, &, sequente aspiratione.

Θάασσεν, sedebat, 3. sing. imperf. verbi θαάσσω, idem quod θοάζω, sedeo, celeriter moveor. Th. θοὸς, celer, velox.

Θαγῇ, 2. sing. f. 2. m. θαγοῦμαι. verbi θάσσω, propero, pro θαάσσω, vide θάασσεν.

Θαδδαῖος, ου, ὁ, THADDÆUS, nomen Apostoli. Syr. uber.

Θαεῖτο, Dor. pro θηεῖτο, & hoc Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi θεάομαι. & Ion. θηέομαι, ῶμαι, specto.

Θάεο, Ion. pro θάου, vide, præs. imperat. pass. verbi θάομαι pro θεάομαι, specto. f. θάσομαι.

Θάημα, ατος, τὸ, Dor. pro θέαμα, τὸ, spectaculum, à θεάομαι, specto.

Θαητὸς, οῦ, ὁ, mirus, admirandus, conspicuus. Dor. pro θεατὸς, ab eod. verbo.

Θαίζω, agito, impello. Hesych. pro ἐλαύνω.

Θαιμὸς, οἰκία, σπόρος, Hesych. an corruptum à δόμος;

ΘΑΙΡΟΣ, οῦ, ὁ, cardo, axis: à θύρα, janua. Hesych.

Θακέω, f. ήσω, sedeo. &

Θακεύω, f. εύσω, idem: à

Θᾶκος, ου, ὁ, sedes. Th. θοὸς, celer.

Θάλαμος,

Θαλάμη, ης, ἡ, *cubile, piscium latibulum.* Th. θάλαμος, *cubile.*
Θαλαμήϊα δοῦρα, *ligna thalamo struendo apta.* ab eod. th.
Θαλαμηπόλος, ου, ὁ, ἡ, *cubicularius, circa cubiculum versans* : ex θάλαμος, *cubiculum,* & πολέω, *verso.*
Θαλαμίη, ης, ἡ, *navis foramen per quod remus in aquas exsertus exstat.* Th. θάλαμος, quod vide.
Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à
ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, *THALAMUS, cubiculum, cella, domus, nidus, pars navis inferior, nuptiarum locus & dies* : qu. à θάλλειν, *pullulare,* sc. γένος. vel à θάλπω, *foveo,* quoniam ibi θαλπόμεθα.
ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, seu θάλαττα, ης, ἡ, *mare.* quasi à θάλλω, *vireo,* quod *vitrei sit coloris.*
Θαλάσσιος, ου, ὁ, ἡ, *marinus.* à præced.
Θαλασσοκρατεῖν, *maris imperium obtinere.* &
Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, *qui maris imperio potitur* : ex θάλασσα, *mare,* & κρατέω, *fortiter impero.* Th. κράτος, *robur.*
Θαλασσοπόρος, ου, ὁ, ἡ, *per mare iter faciens* : à θάλασσα, *mare,* & πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo.*
Θαλάττιος, ου, ὁ, ἡ, *marinus,* à θάλαττα, ης, ἡ, *mare.*
Θαλαττοκρατεῖν, & θαλαττοκράτωρ. vide supra θαλασσ.
Θαλέει, 3. sing. præs. ind. verbi θαλέω, Poet. pro θάλλει, *floret.*
Θαλέθοντες, *florentes,* præs. part. verbi θαλέθω, idem quod θάλλω, *floreo.*
Θάλεια, ας, ἡ, *THALIA,* nomen. Musæ, Est &
Θαλεία, seu θαλία, ας, ἡ, *epulum solenne, dies festus, omnium rerum affluentia.* Th. θάλλω, *floreo.*
Θάλειος, εία, ον, *virens, floridus,* &
Θαλερὸς, ἡ, ὸν, *in flore existens, floridus* : ab eod. th.
Θαλερώτερον, ου, τὸ, *profusius,* comparat. præced.
Θαλέω, -ῶ. fu. ήσω. Poet. *floreo, vireo.* Metaph. *decoror, ornor.* Them. θάλλω, *vireo.*
Θαλῆς, ου, ὁ, & Θάλης, ητος, *THALES,* nom. propr. Philosophi civis Milesii.
Θάλησε, 3. sing. a. 1. Ion. verbi θαλέω. quod vide.
Θαλία, ας, Ion. θαλίη, ης, ἡ, *convivium,* vide θαλίη. item *frons oleagina,* vid. θαλλία, est etiam
Θαλία, Ion. θαλίη, ης, ἡ, nomen mul.
Θαλίαι, ῶν, αἱ, *convivia, solennitates.* &
Θαλίῃ, *convivio.* dat. sing. &
Θαλίῃσι, dat. pl. à θαλία, Ion. θαλίη, *convivium.* Th. θάλλω, *vireo.*
Θαλλία, seu θαλία, ας, ἡ, *ramus virens, germen.* ab eod. th.
Θάλλοισα, ας, ἁ, Dor. pro θάλλουσα, ης, ἡ, *florens,* præs. part. f. g. à θάλλω.
Θαλλὸς, οῦ, ὁ, *oleæ termes, omnis frons virens,* ab eod. th.
Θάλλουσιν, *florent,* 3. pl. ind. præs. à
ΘΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, *vireo, pullulo, floreo.* p. τέθαλκα.
Θάλος, εος, τὸ, *germen, proles, filius.* Et pro τιμὴ, δόξα, *honor, gloria, decus.* à præced.
Θάλπεαι, Ion. & Dor. pro θάλπῃ, *cremaris,* 2. sing. præs. sub. pass. à θάλπω, *foveo.*
Θάλπιος, ου, ὁ, *THALPIUS* : nomen propr. q. ab eod.
Θαλπιόων, pro θαλπιῶν, præs. part. Poet. à θαλπιάω, *calesco.* Them. θάλπω, *foveo.* f. ψω.
Θαλπιὼθ, Cantic. 4. 4. εἰς θαλπιὼθ, ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. *in propugnaculis.* Junius, *ad armaria.* Alii, *turres præaltas* vertunt.
Θαλπνὸς, οῦ, ὁ, *calidus, fervidus* ; item *splendidus* : &
Θάλπος, εος, τὸ, *calor, æstus* : à
ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, *foveo, calefacio.*
Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, *fomentum* ; item *solamen, spes,* quia calefacit : ut contra metus frigefacit. à præced.
Θαλύσια, ίων, τὰ, *festum post comportatas fruges* : *primitiæ frugum.* Them. θάλλω, *vireo.*
Θαλύσιος, α, ον, *ex novis frugibus factus* : ut panis θαλύσιος · vide præced.
Θαλφθεὶς, *calefactus,* a. 1. part. pass. &
Θαλφθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi θάλπω, f. ψω, *foveo.*
Θάλψις, εως, ἡ, *calefactio, calor, tepor, fomentum,* ab eod. verbo.
Θάλψωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. verbi θάλπω, *foveo.*
ΘΑΜΑ', adv. *crebro, frequenter.* q. ab ἅμα.
Θάμαρ, ἡ, *THAMAR,* nomen mul. indeclinab. Hebr. *palma.*
Θάμβεε, *obstupuit,* 3. sing. imperf. Ion. à
Θαμβέω, -ῶ, *obstupefacio, expavesco.* f. ήσω. p. τεθάμβηκα. præs. pass. θαμβέομαι, *expavesco, obstupefio.* imperf. pass. ἐθαμβούμην, -ούμην · & 3. pl. ἐθαμβέοντο, -οῦντο. a. 1. pass. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, *stupor.*
Θάμβησεν, *expavit,* 3. sing. a. 1. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verbi.
ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, *stupor, attonita admiratio.*
Θαμέες, & θαμέας, nom. & acc. pl. à θαμὴς, quod vide.
Θαμειὰ, ᾶς, ἡ, adject. f. g. à
Θαμειὸς, οῦ, ὁ, *frequens.* quod à
Θαμὴς, έος, ὁ, ἡ, *frequens, creber.* in nom. pl. θαμέες. à θαμὰ, *crebro.*
Θαμίζω, *frequento, frequens sum* : ab eod. them.
Θαμιμασάδης, Scythice *Neptunus* appellatur.

Θαμινά, *frequenter*, *crebro*. Poet. adv. à

Θαμινός, ου, ὁ, *creber*, *frequens*: à θαμά, *crebro*.

ΘΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *DUMUS*, *frutex*, *fruticetum*. quasi *creber ramis*: à θαμινός, supra.

Θαμνώδης, εος, ὁ, ἡ, *fruticosus*, à præced.

Θάμυρις, *solennis cœtus*, qui θαμά, id est, cum frequentia congregatur.

Θανάσιμος, ου, ὁ, ἡ, *lethalis*, *mortifer*: à θνήσκω, *morior*. quod vide.

Θανατηφόρος, ου, ὁ, ἡ, *lethifer*, *a*. à θάνατος, *mors*, quod à θνήσκω, *morior*, & φέρω, *fero*.

Θάνατος, ου, ὁ, *mors*. gen. Ion. θανάτοιο. à θνήσκω, *morior*. θανάτῳ πόρειν, *dare letho*.

Θανατοῦν, præs. inf. à

Θανατόω, -ῶ, *occido*. fu. ώσω. p. τεθανάτωκα. a. 1. ἐθανάτωσα. a. 1. sub. θανατώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. θανατῶσαι. a. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. pass. θανατωθείς, έντος, à θάνατος, *mors*. quod vide.

Θανατώδης, εος, ὁ, ἡ, *lethalis*. ab eod.

Θανατώσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi θανατόω, *occido*, quod vide.

Θανέειν, a. 2. inf. Ion. &

Θανέμεν, a. 2. inf. Ion. & Dor. pro

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. act. verbi θνήσκω, *morior*. fu. 2. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Θάνοιμι, a 2. opt. act. ejusd. verbi.

Θανοίσας, *mortuæ*, gen. Dor. pro θανούσης, a. 2. part. f. g. à θνήσκω, *morior*. a. 2. ἔθανον.

Θανόν, a. 2. part. n. g. &

Θανόντ', pro θανόντα, acc. sing. m. g. &

Θανόντων, gen. pl. a. 2. part. à θανών, όντος, verbi θνήσκω, *morior*, quod vide.

Θανοῦμαι, f. 2. m. θανοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ejusd.

Θανών, όντος, ὁ, a. 2. part. act. à θνήσκω, *morior*. quod vide.

Θάοντα, Dor. pro θεάοντα, acc. sing. part. præs. act. verbi θεάω, pro θεάομαι, *specto*.

Θάπεν, 3. sing. perf. Ion. à

ΘΑ'ΠΤΩ, *sepelio*, *admiror*. fu. ψω. p. τέταφα. a. 1. ind. ἔθαψα. a. 1. infin. θάψαι. a. 2. ind. ἔταφον. a. 2. ind. pass. ἐτάφην, ης, η, *sepultus fui*. a. 2. inf. pass. ταφῆναι. f. 2. pass. ταφήσομαι, p. m. τέθηπα. hinc τάφος, ου, ὁ, *sepulchrum*. ταφή, ῆς, ἡ, *sepultura*. ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἡ, *sepulchralis*, *funebris*. q. à θῶ, id est, *pono*.

Θάρα, ὁ, *THARA*, nomen viri indeclinab. Hebr. *spirans*.

ΘΑΡΓΗΛΙΑ, ας, ἡ, sc. ἑορτή. Vel θαργήλια, τὰ, sc. ἱερὰ, *sacra in honorem Apollinis & Dianæ*. cum pro primitiis sacra facerent. q. à θέρω, *calefacio*, & γῆ, *terra*. nam inde frugum maturitas.

Θαργηλιών, ῶνος, ὁ, *undecimus mensis Atheniensium*. quia θέρει τὴν γῆν, i. e. terram calefacit: Aprili enim respondet.

Θαῤῥαλέος, idem quod θαρσαλέος, *fidens*. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θαῤῥαλέως, *audacter*, *confidenter*, adv. à præced.

Θαῤῥεῖν, præs. inf. à

Θαῤῥέω, -ῶ, *confido*, *bono animo sum*. f. ήσω. p. τεθάῤῥηκα. a. 1. ἐθάῤῥησα. à θάῤῥος. idem quod θάρσος, *fiducia*. Hinc Angl. to Dare.

Θάῤῥος, εος, τὸ, *audacia*, idem quod θάρσος, quod vide.

Θαρσαλέος, ου, ὁ, *fidens*, *audax*. compar. θαρσαλεώτερος, *audacior*, *animosior*. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θαρσαλέως, *audacter*, adv. à præced.

Θάρσει, *confide*, præs. imperat. act. à θαρσέω, *fiduciam habeo*. præs. part. θαρσῶν, οῦντος, θαρσήσας. a. 1. part. τεθάρσηκα, perf. act. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θαρσεύς, έος, ὁ, *Tharsensis*. vide θάρσος, ου, ἡ.

Θαρσεῦσα, ας, ᾶ, part. præs. f. g. Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, *confidens*. vide in θάρσει.

Θαρσέω, f. ήσω. p. ηκα, *confido*, *animum sumo*. vide θάρσει.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. vide θάρσει.

ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ & per Metathes. θράσος, εος, τὸ, *fiducia*, *audacia*. qu. à θέρω, *calefacio*. calidi enim audaces: Hinc θαρσύς, έος, ὁ, *audax*. θαρσαλέος, ου, ὁ, idem. θαρσέω, *fiducia præditus sum*. θαῤῥέω, idem. θρασύς, έος, ὁ, *audax*. θρασέως, *audacter*. Sed

Θάρσος, ου, ἡ, *THARSUS*, nomen urbis, Apostoli Pauli patria. Actor. 9. 11. & 21. 39. Ponitur & pro *Oceano*. 1 Reg. 22. 48. Pro *gemma*. Exod. 28. 29. hinc θαρσεύς, *Tharsensis*.

Θαρσυνέσκω, imperf. θαρσυνέσκον, Poet. pro

Θαρσύνω, *fiduciam affero*. fu. υνῶ. præs. part. f. g. θαρσύνουσα. Them. θάρσος, *fiducia*.

Θᾶσαι, Dor. pro θέασαι, Poet. vel Ion. a. 1. imperat. m. verbi θεάομαι, *specto*, pro quo Poetæ θάομαι.

Θασεύς, έως, ὁ, Dor. pro Θησεύς, *Theseus*.

Θάσομαι, *ponam*. Dor. pro θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θασόμενος, Dor. & per Crasin pro θεασόμενος, f. 1. m. part. à θεάομαι, *specto*. vid. præced.

ΘΑ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *THASUS*, insula quædam maris Ægæi.

Θᾶσσον, *celerius*, *citius*, compar. pro τάχιον, ex ταχύς, *celer*.

Θάσσω, *sedeo*, contracte pro θαάσσω, idem quod θάζω, *celeriter moveor*; item, *sedeo*, proprie, *celeriter in sedile insilio*. Th. θοός, *celer*.

Θᾶσσον,

Θᾱσσων, *celerior*, qu. θᾶσσον, à θοός, *celer*. comparativus ex ταχύς, *celer*, ταχίων, θάσσων, vel θάττων.

Θἄτερος, *alteruter*, à τὸς pro ὁ, & ἕτερος, *alter*. Sic θατέρε, pro τῦ ἑτέρε. & sic porro. θάτερα, Dor. pro τὰ ἕτερα· ἐπὶ θάτερα, *in diversum*, *in alteram partem*.

Θάττων, *celerior*. vide θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, *res mira*. in pl. θαύματ', pro θαύματα. Th. θαυμάζω, *miror*.

Θαυμάζομεν, 1. pl. præs. ind. θαυμάζομεθα, 1. pl. f. 1. m. à

ΘΑΥΜΑΖΩ, *miror*, *admiror*, *colo*, *observo* imperf. ἐθαύμαζον, ες, ε. fut. άσω. a. 1. ἐθαύμασα, ας, ε, a. 1. sub. act. θαυμάσω, ῃς, ῃ. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην, ης, η, a. 1. inf. pass. θαυμασθῆναι, *admirationi esse*. f. 1. m. θαυμάσομαι, ῃ, εται. Hinc θαυμάσιος, ε, ὁ, *admirabilis*, θαυμασός, ε, ὁ, idem. θαῦμα, ατος, τὸ, *admiratio*, *miraculum*.

Θαυμαίνω, *admiror*, pro θαυμάζω, inde θαυμαίνοντες, f. 1. part. pl. num.

Θαύματος, gen. sing. à

Θαύμας, αντος, ὁ, *THAUMAS*, nomen propr.

Θαυμαστός, α, ον, *admiratione dignus*. Th. θαυμάζω, quod vide.

Θαυμαστός, ἡ, ὸν, *admirabilis* : ἐ θαυμαστὸν, *non est mirum* ab eod. th.

Θαφθεὶς, εῖσα, ἐν, *sepultus*, *a*, *um*. in dat. pl. ταφθεῖσι. a. 1. part. pass. à θάπτω, *sepelio*. a. 1. inf. pass. ταφθῆναι.

Θάψαι, a. 1. inf. act. verbi θάπτω, *sepelio*. f. ψω. a. 2. ἔταφον.

Θαψία, ας, ἡ, *herba quædam ferulacea*. à Thapso insula sic dicta.

ΘΑΨΟΣ, ε, ἡ, *lignum Scythicum*. Vel *herba ad tingendum apta* : quia lanam rubefacit. à Thapso flumine ubi nascitur.

Θάω, *video*, sc. cum stupore, contr. pro θεάω, idem quod θεάομαι, *specto*. Est & θάω, *nutrio*.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, *DEA*, θεᾶν, gen. plu. Dor. & θεάων, Æol. pro θεῶν. Th. θεός, *Deus*.

Θέα, ας, ἡ, *spectaculum*, accus. sing. θέαν. Th. θεάομαι, *specto*. Potest θέα etiam dici in præs. imperat. act. à θεάω, *specto*.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi θεάομαι, *specto*. quod vide.

Θέαινα, idem quod θεά, *Dea*.

Θέαμα, ατος, τὸ, *spectaculum*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θεανὼ, όος, ὲς, ἡ, *THEANO*, 4. Declin. contract.

ΘΕΑΟΜΑΙ, *specto*, *contemplor*. fu. 1. m. -άσομαι. perf. pass. τεθέαμαι. a. 1. pass. ἐθεάθην. a. 1. inf. pass. θεαθῆναι. a. 1. m. ἐθεασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. θεάσασθαι, a. 1. part. m. θεασάμενος. hinc θέαμα, τος, τὸ, *spectaculum*. θεατὴς, ε, ὁ, *spectator*. θέατρον, ε, τὸ, *locus in quo ludi spectantur*.

Θεάριον, ε, τὸ, pro *loco sacro*, vel *templo* : vide in θεωρός.

Θεασάμενος, a. 1. part. m. &

Θεάσασθαι, a. 1. inf. m. à θεάομαι, quod vide.

Θεατής, ε, ὁ, *spectator*, acc. pl. θεατάς, ab eod. verbo.

Θεατὸς, ε, *spectabilis*, *dignus spectatu*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam*, *in theatrum omnibus spectandum produco*. f. ίσω. p τεθεάτρικα. perf. pass. τεθεάτρισμαι, à

Θέατρον, ε, τὸ, *THEATRUM*, *spectaculum*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θέε, *discurrebat*, pro ἔθεε, 3. sing. imperf. Ion. verbi θέω, *curro*. f. θεύσομαι.

Θεὲ, legitur 1 Reg. 14. 29. Ezech. 4. pro *thalamo*. Symmachus vertit ἐδὰς. Aquila προθυρον.

Θέειον, Poet. & Ion. pro θεῖον, ε, τὸ, *sulphur*, q. θεῖόν τι, *divinum quid*. Th. θεός, *Deus*. inde θεειόω, *sulphure fumigo*.

Θέειος, Poet. pro θεῖος, α, ον, *divinus*.

Θεώμενος, Ion. pro θεώμενος, præs. part. à θεάομαι, -ῶμαι, *specto*.

Θεήϊος, ε, ὁ, Poet. pro θεῖος, quod pro θεῖος, *divinus*. Th. θεός, *Deus*.

Θεῆς, *deabus*, Ion. pro θεαῖς, à θεά, *dea*. Th. θεός.

Θεήσασθαι, *contemplari*, Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. m. &

Θεήσεαι, Ion. pro θεάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi θεάομαι, *specto*. f. θεάσομαι, & Ion. θεήσομαι, &c.

Θεητὸς, ε, ὁ, *cum admiratione spectandus*, à θεέω, verb. Ion. *cum admiratione specto*. Them. θεάομαι, *specto*. f. άσομαι. Ion. ήσομαι.

Θεῖα, ἡ, nomen mul. Sed θείαν, *divinam*. Ion. pro θείαν, à θεῖος, *divinus*. Th. θεός, *Deus*.

Θέει, Ion. vel Poet. pro θεῖ, *currit*, 3. sing. præs. à θέω, *curro*. f. θεύσομαι. Sic θείειν pro θεῖν.

Θείην, ης, η, a. 2. opt. act. Sed θείῃ cum ι subscripto, *ponat*, est 3. sing. præs. sub. à θέω, *pono*, pro quo Poetæ θείω, vel est a. 2. sub. Poet. pro θῇ, à τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθην. vide etiam in θεῖα.

Θειλοπεδεύω, *in loco Solis calori exposito exsicco*, *insolo*. à

Θειλόπεδον, ε, τὸ, fact. ex artic. τὸ & εἰλόπεδον, *locus Solis calori expositus*, *& ad insolandum aptus*, ex εἴλη idem quod ἕλη, *calor Solaris*, & πέδον, *solum*.

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθην.

ΘΕΙΝΩ, *ferio*, *percutio*. Poet. f. θενῶ. præs. pass. θείνομαι. *percutior*, *vapulo*. præs. part. pass. f. g. in acc. θεινομένην, *verberatam*.

Θείοιο, gen. Ion. pro θείε, à θεῖος, *divinus*. quod vide.

Θείομεν, *ponamus*, 1. plur. a. 2. sub. act. Poet. pro θῶμεν, verbi τίθημι. fu. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. sub. θῶ, Poet. θέω, & θείω, in

in pl. θείωμεν, & metri gratia θείωμεν, & Systole θείομεν.

Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*, quod à Deo sit, tanquam πῦρ κεραύνιον, *ignis fulmineus* : &

Θεῖον, ου, τὸ, *divinitas, numen* : à θεὸς. *Deus*.

Θεῖος, εία, εῖον, *divinus, a, um* : Poet. θεῖειος. Th. θεὸς, *Deus*.

Θειοτέρως, & θειότερον, *divinius*, adv. compar. à præced.

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majestas*. Th. θεὸς, *Deus*.

Θεῖτε, per Sync. pro θείητε, 2. plu. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono* : fu. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θείω, Poet. pro θέω, *curro* : fu. θεύσομαι : item Poet. pro θῶ. a. 2. sub. verbi τίθημι, *pono*. Vide θείομεν.

Θειώδης, εος, ὁ, *sulphureus* : à θεῖον, *sulphur*.

Θειῶσαι, *consecravi*, Ion. pro ἐθείωσα. a. 1. ind. act. verbi θειόω, *Deo consecro*. Them. θεὸς, *Deus*.

Θέλ', pro θέλε, præs. imperat. act. à θέλω, *volo* : fu. θελήσω. a. 1. part. θελήσας.

Θελγῖν, ῖνος, ὁ, *beneficus* : à θέλγω, *decipio*.

Θελγομένη, *gestiens*, præs. part. pass. f.g. à

ΘΕ'ΛΓΩ, *mulceo, delineo, decipio* : fu. ξω. qu. εἰς τὸ θέλειν ἄγω, *impello quocunque velim*. Hinc θελκτὴρ, *delinitor*. θελκτήριον, *illecebra*.

Θέλεις, *vis*, 2. sing. præs. ind. à θέλω, *volo*.

Θέλεμνον, & θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum* : à θέω, *pono*. Th. θέμηλον, idem.

Θέλημα, ατος, τὸ, *voluntas* ; in plur. τὰ θελήματα · &

Θέλησις, εως, ἡ, idem : à θέλω, *volo* ; quod ab ἐθέλω, idem.

Θελήσω, *volam*, fut. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, *qui vult, qui libenter facit* : à θέλω, idem quod ἐθέλω, *volo*.

Θελητὸς, οῦ, ὁ, *cupitus, expetitus* : ab eod.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, *delinitor* : &

Θελκτήριον, ου, τὸ, *illecebra* : à θέλγω, *mulceo*.

Θελξινόων, *permulcentium*, gen. pl. à θελξίνοος, *mentem demulcens* : à θέλγω, fu. ξω, *mulceo*, & νόος, *mens*.

Θέλοισα, Dor. pro θέλουσα, *volens*, præs. part. f.g. à θέλω, *volo*.

Θέλοντι, Dor. pro θέλουσι, *volunt*, 3. plu. præs. ind. act. &

Θέλουσα, *volens*, præs. part. f. g. à θέλω, *volo* : f. θελήσω.

Θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum* : qu. à θέω *pono*. Th. θέμηλον, *fundamentum*.

Θέλω, seu ἐθέλω, *volo, delector, opto* ; item *possum*. Att. imperf. ἤθελον, ες, ε. fu. θελήσω. p. τεθέληκα. a. 1. ἐθέλησα, ας, ε, & Att. ἠθέλησα. a. 1. sub. θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, *id quod ponitur, quæstio quæ pro fundamento dissertationis ponitur*. Est & θέμα, *sidus natalitium*, & *horoscopum* : à τίθημι, *pono*.

Θεμέθλοις, dat. pl. à

Θέμεθλον, ου, τὸ, idem quod θέμηλον, *fundamentum*.

Θεμείλιον, Poet. pro θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum*. Th. θέμηλον, idem.

Θεμέλιος, ου, ὁ, *fundamentum*. Vide præcedent.

Θεμελιόω, *fundamentum jacio* : fu. ώσω. p. τεθεμελίωκα. perf. pass. τεθεμελίωμαι plusq. p. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, Ion. τεθεμελίωτο, in 3. sing. à præced.

Θέμεν, Ion. pro θέμεναι, Dor. pro θεῖναι, *ponere*, a. 2. inf. act. θέμεν σπουδὴν ἅπασαν ἀμφί τινος πράγματος, *ponere omne studium circa rem aliquam*. Them. τίθημι, *pono*.

Θέμενος, ου, ὁ, a. 2. part. m. ab eodem verbo.

Θέμερος, ου, ὁ, *gravis, venerandus*. Them. θέμις, *jus*.

Θέμεθλον. Poet. idem quod θέμεθλον, ου, τὸ, *fundamentum* : quod à

ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ου, τὸ, *fundamentum* : qu. à θέω, *pono*. θεμέλιον, ου, τὸ, idem. θεμελιόω, *fundo, fundamentum pono*.

Θεμίπλεκτος, ου, ὁ, Poet. *à Themide contextus*, ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς, à πλέκω, *plico, necto*, & Θέμις, quod vide.

ΘΕ'ΜΙΣ, ιστος, vel ιδος, ἡ, *jus, lex, institutum, vectigal* : hinc θεμιστὸς, οῦ, ὁ, *legibus consentaneus*. ἀθέμιστος, ου, ὁ, ἡ, *nefarius*. Est & Θέμις, nomen Deæ.

Θεμισκέρων, οντος, ὁ, *juris studiosus, qui jura colit, & justitiam exercet* : ex Θέμις, *jus*, & κέρω, pro κεράω, vel κεράννυμι, *misceo*.

Θεμίσκοπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. *juris inspector & præses*. Ex θέμις, *jus*, & σκέπτομαι, *video*.

Θεμίσσω, fu. ίσομαι. a. 1. m. ἐθεμισσάμην, Poet. *juste judico, guberno*. Th. θέμις.

Θέμιστα, *justitiam*, acc. sing. θέμιστες, nom. pl. *vectigalia, oracula* : à θέμις, ιστος, ἡ, quod vide.

Θεμιστεῖος, α, ον, Poet. pro δίκαιος, *justus* : ab eod.

Θεμιστεύω, fu. εύσω, *vaticinor, do jura & leges*. Th. θέμις, ιστος, ἡ, *jus*.

Θεμιστέων, gen. plu. Ion. à θεμιστὴ, ῆς, ἡ, quod à θεμιστὸς, οῦ, ὁ, *legibus consentaneus*. Th. θέμις.

Θεμιστοκλῆς, ῆς, ὁ, gen. έος, έους, *THEMISTOCLES*.

Θεμιστοκλέους, gen. sing. præced.

Θεμιστονόη, ης, ἡ, nomen mul. qu. *quæ sapit ex legibus*.

Θεμιστὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul.

Θεμιτὸν, ῦ, τὸ, *consentaneum* θέμιδι, *licitum.* Th. θέμις, quod vide.

Θεμὸς, *dispositio, monitio.* Them. τίθημι, *pono.*

Θεμόω, *appropinquare facio, accedere cogo:* qu. à θέω, *pono:* ut sit ponere in conspectu. Alii à θέμις, quatenus est δαυ-ατόν.

Θὲν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco significans.

ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, *vola, cavitas manus & pedis:* qu. à θέσθ, quia in volam ponuntur, quæ dantur.

Θείνω, *cedo, pulso, tundo:* ut θείνω, f. ενῶ. a. 2. ἔθανον. Hinc θάνατος.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, *læsio deorum, impietas, dira stoliditas:* &

Θεοβλαβὴς, έος, ῦς, ὁ, ἡ, *cui Deus mentem eripuit:* ex θεὸς, & βλάπτω, *noceo:* f. ψω. a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνις, ιδος, ὁ, *THEOGNIS,* nomen propr. Poeta.

Θεοδίδακτος, ῦ, ὁ, ἡ, *à Deo doctus:* ex θεὸς, *Deus,* & διδάσκω, *doceo.*

Θεόδματος, Dor. pro θεόδμητος, ῦ, ὁ, ἡ, *divinitus ædificata, tributa.* Sic θεοδμάτα, ᾶς, ἁ, Dor. pro θεοδμήτη, *divinitus condita.* Ex θεὸς, *Deus,* & δέμω, *struo:* perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ῦ, ὁ, *THEODORUS,* nomen propr.

Θεόδοτος, ῦ, ὁ, ἡ, *divinitus & à Deo datus:* idem ac θεόσδοτος.

Θεοειδὴς, έος, ῦς, ὁ, *forma Deum referens:* ex θεὸς, & εἶδος, *forma.* Them. εἴδω, *video.*

Θεοείκελ', pro θεοείκελε, voc. sing. à

Θεοείκελος, ῦ, *Deo similis:* ex θεὸς, *Deus,* & εἴκελος, *similis.* Th. εἴκω, *assimilo.*

Θεόθεν, *divinitus, à Deo,* adverb. à θεὸς, *Deus.*

Θεοῖο, gen. Ion. pro θεῦ, à θεὸς, *Deus.*

Θέοισα, Dor. pro θέουσα, ης, ἡ, *currens,* præf. part. f.g. à θέω, *curro.*

Θέοιτο, θεῖτο, 3. sing. a. 2. m. opt. Ion. à θέω, ῶ pro communi θείμην, θεῖο, θεῖτο à τίθημι, *pono.*

Θεοκλυτέω, f. ήσω, *Deum invoco:* à θεὸς, *Deus,* & κλύω, *audio.*

Θεόκριτος, ῦ, ὁ, ἡ, *divino judicio electus;* item *Dearum judex,* Periphras. Paridis: à θεὸς, & κρίνω, *judico.*

Θεόκτιστος, ῦ, ὁ, ἡ, *à Deo conditus:* à θεὸς, & κτίζω, *condo, creo,*

Θεολογία, ας, ἡ, *THEOLOGIA, dissertatio de Deo:* à θεὸς & λέγω, *dico.*

Θεολόγος, ῦ, ὁ, ἡ, *THEOLOGUS, qui de Deo disserit.* Tribuitur Johanni Evangelistæ κατ' ἐξοχὴν· à θεὸς, *Deus,* & λέγω, *dico:* p.m. λέλεγμαι.

Θεομαχέω, *Deo repugno:* f. ήσω. p. τεθεομάχηκα. &

Θεομαχία, ας, ἡ, *Deorum pugna:* &

Θεομάχος, ῦ, ὁ, ἡ, *Deo repugnans:* ex θεὸς, & μάχομαι, *pugno.*

Θέομεν, Poet. pro θῶμεν, 1. pl. a. 2. subj. act. à τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θεομισὴς, έος, ῦς, ὁ, ἡ, *Deo invisus:* à θεὸς & μῖσος, τὸ, *odium:* at

Θεομίσης, ου, ῦς, ὁ, ἡ, *qui Deum odit:* ab iisd.

Θεόμοιρος, ῦ, ὁ, ἡ, Poet. ὁ θεόθεν μοῖραν ἔχων, *qui sortem divinitus est adeptus,* & hinc *præstantissimus.* Ex θεὸς, *Deus,* & μοῖρα, *fatum.* Th. μείρω, *divido, sortior.*

Θεόντων, gen. pl. part. præs. à θέω, *curro:* f. θεύσομαι.

Θεόπνευστος, ῦ, ὁ, ἡ, *divinitus inspiratus:* ex θεὸς, & πνέω, *spiro:* f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ῦ, ὁ, *THEOPOMPUS,* nom. propr.

Θεοπροπέω, *vaticinor:* f. ήσω. p. ηκα. &

Θεοπροπία, ας, ἡ, *vaticinatio:* &

Θεοπρόπιον, ῦ, τὸ, *vaticinium:* &

Θεοπρόπος, ῦ, ὁ, ἡ, *vates:* à θεὸς, *Deus,* & πρέπω, *excello, decorus sum.*

Θεοπρωτῶν, gen. plu. à Θεσπρωτοὶ, *Thesprotæ.*

Θέορτος, ῦ, ὁ, ἡ, Poet. *à Deo excitatus:* ex θεὸς & ὄρω, *excito.*

ΘΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, *DEUS,* & aliquando etiam f. g. pro *Dea:* q. à θέω, *pono, facio:* hinc θεότης, ητος, ἡ, *Deitas.* θεῖος, ῦ, ὁ, *divinus.* ἄθεος, ῦ, ὁ, ἡ, *impius.* ἀθεότης, ητος, ἡ, *impietas.* ἔνθεος, ῦ, ὁ, ἡ, *divinus, in quo Deus est.* ἐνθουσιάζω, *numine afflor.* ἐνθουσιασμὸς, ῦ, ὁ, *afflatus divinus.*

Θεόσδοτα, *divinitus data,* n.g. pl. à

Θεόσδοτος, ῦ, ὁ, ἡ, *à Deo datus:* ex θεὸς & δίδωμι, *do,*

Θεοσέβεια, ας, ἡ, *cultus Dei.* &

Θεοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, *Dei cultor, religiosus:* ex θεὸς, *Deus,* & σέβω, *colo.*

Θεοσεβῶς, adv. piè, à præced.

Θεοστυγὴς, έος, ὁ, ἡ, *Dei osor.* ex θεὸς & στυγέω, *odi.*

Θεόταυρος, ῦ, ὁ, *Deus taurus.* Epith. Jovis. ex θεὸς, & ταῦρος, *taurus.*

Θεότης, ητος, ἡ, *DEITAS.* Th. θεὸς, *Deus.*

Θεότιμος, ῦ, ὁ, *THEOTIMUS,* nom. prop. Vel *divinitus honoratus:* à θεὸς, & τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Θεοφανίη, ης, ἡ, Ion. *Dei apparitio:* ex θεὸς, & φαίνω, *appareo.*

Θεοφιλὴς, έος, ῦς, ὁ, ἡ, *pius, amans Deorum, Deo gratus:* à θεὸς, & φίλος, *amicus.*

Θεόφιν, *divinitus,* adv. interdum & dat. pl. pro θεοῖς · à θεὸς.

Θεόφραστος, ῦ, ὁ, *THEOPHRASTUS,* no. pr.

Θεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *Divina mente præditus, vates, propheta:* ex φρὴν, *mens,* & θεὸς.

Θεοφύλακτος, ῦ, ὁ, ἡ, *à Deo servatus, qui est in Dei tutela:* à θεὸς, & φυλάσσω, *custodio.* f. ξω.

Θεράπαινα,

Θεράπαινα, ης, ἡ, *ancilla* : &

Θεραπαινὶς, ίδ☉, ἡ, idem. Th. θεράπων, οντ☉, ὁ, *servus*, quod vide.

Θεραπεία, ας, ἡ, *sanatio*, *famulatus* : à θεραπεύω, quod vide.

Θεραπευθείσῃ, dat. sing. a. 1. part. pass. f. g. &

Θεραπεύσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. à θεραπεύω, *servio*, quod vide.

Θεραπευτὴς, ȣ, ὁ, *minister*, *medicus* : &

Θεραπευτικὸς, ȣ, ὁ, *obsequiosus* : &

Θεραπευτ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *sanabilis* : à

Θεραπεύω, *famulor*, *servio*, *curo*, *sano*. cum accus. in imperf. ἐθεράπευον, ες, ε. fu. εύσω. p. τεθεράπευκα. a. 1. imperat. act. θεράπευσον, άτω, imperf. pass. ἐθεραπευόμην, ȣ, ετο. perf. pass. τεθεράπευμαι. perf. part. τεθεραπευμέν☉, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐθεραπεύθην, ης, η. Th. θεράπων, *minister*, *servus*.

Θεραπηΐη, Ion. pro θεραπεία, *ministerium*, *famulatus*, *sanatio* : à praeced.

Θεράπνα, ας, ἁ, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ, nomen urbis, de qua consule Stephanum, in Θεράπναι.

Θεράποντα, acc. sing. θεράποντε, nom. dual. θεράπουσι, dat. pl. à

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντ☉, ὁ, *minister*, *famulus*, *servus* : q. à θέρω, *curo*. hinc θεράπαινα, ης, ἡ, *ministra*. θεραπεύω, *famulor*, *servio*, *curo*. θεραπεία, ας, ἡ, *ministerium*, *sanatio*. θεραπευτὴς, ȣ, ὁ, *minister* ; item *curator*, *medicus*. θεραπευτικὸς, ȣ, ὁ, *obsequiosus* : ἀθεράπευτ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *insanabilis*.

Θεραφεὶμ, Hebr. *imagines*, *idola*.

Θέρεια, ης, ἡ, Ion. pro θέρεια, vel θερεία, idem quod θέρ☉, *æstas*.

Θερειτάτη, per Syncop. pro θερειοτάτη, *fervidissima*, superl. f. g. à θέρει☉, *æstivus*. Th. θέρ☉, *æstas*.

Θέρευς, Dor. pro θέρȣς, gen. sing. à θέρ☉, ε☉, τὸ, *æstas*.

Θερίω, idem quod θέρω, *calefacio*.

Θερίζω, *æstatem traduco*, *meto*, cum accus. sæpe absolute ponitur. f. ίσω. p. τεθέρικα. a. 1. part. θερίσας, αντ☉, ὁ. perf. pass. τεθέρισμαι. a. 1. pass. ἐθερίσθην. Th. θέρ☉, *messis*.

Θερινὸς, ȣ, ὁ, *æstivus*, ab eod. th.

Θερίσδειν, Dor. pro θερίζειν, præs. inf. à θερίζω, *meto*. quod vide.

Θερισμὸς, ȣ, ὁ, *messis* : &

Θεριστήριον, ȣ, τὸ, *falx messoria* : &

Θεριστὴς, ȣ, ὁ, *messor* : &

Θέριστρον, seu θερίστριον, ȣ, τὸ, *vestis æstiva*. Th. θέρ☉, *æstas*.

Θερμὰ, nom. pl. n. g. à θερμὸς, *calidus*. Th. θέρω, *calefacio*.

Θερμαίνω, *calefacio*. f. ανῶ. a. 1. ἐθέρμανα. p. τεθέρμαγκα. præs. pass. θερμαίνομαι, *calefio*, & *calefacio me*. imperf. ἐθερμαινόμην, ȣ, ετο. perf. pass. τεθέρμασμαι. a. 1. pass. ἐθερμάνθην. Th. θέρω, *calefacio*.

Θέρμετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi Poet. θέρμομαι pro θερμαίνω, *calefacio*. ejusd. them.

Θέρμη, ης, ἡ, *calor*, *æstus*. Them. θέρω, *calefacio*.

Θερμολȣτέομαι, fu. ήσω, *lavor calida*, *calida perfundor* : à θερμὸς, *calidus*, & λȣ́ω, *lavo*.

Θερμόπυλαι, ῶν, αἱ, q. dicas, *calidæ portæ*, *THERMOPYLÆ*, locus quidam Græciæ, sic dictus quod prope eas Græciæ fauces calidæ sint aquæ.

Θερμὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *calidus*, *a*, in superl. θερμότατος. à th. θέρω, *calefacio*.

ΘΕ'ΡΟΣ, ε☉, τὸ, *messis*, *æstas* : q. à θέρω, quia calida ejus temperies : hinc θερινὸς, ȣ, ὁ, *æstivus*. θερίζω, *æstatem transigo*. θερισμὸς, ȣ, ὁ, *messis*. θεριστὴς, ȣ, ὁ, *messor*.

Θερσίτης, ȣ, ὁ, *THERSITES*, nom. prop.

Θέρσ☉, Æol. pro θάρσ☉, ε☉, τὸ, *fiducia*.

Θέρσω, f. 1. act. Æol. pro θέρω, & θερσόμεν☉, f. 1. part. m. à

ΘΕ'ΡΩ, *calefacio*, *medeor*, *curo*. f. θερῶ· & Æol. θέρσω· hinc θερμὸς, ȣ, ὁ, *calidus* : θερμότης, ητ☉, ἡ, *caliditas*, *calor*. θέρμη, *calor*, *æstus*.

Θὲς, pro θέτι, *pone*, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθην.

Θέσαν, *posuerunt*, Ion. pro ἔθησαν, 3. plur. a. 2. ind. ἔθην, ejusd. verbi.

Θέσθαι, a. 2. inf. m. θέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. à τίθημι, *pono*.

Θέσις, εως, ἡ, *THESIS*, *positio*, *depositio* : θέσις ἐπέων, *carminum compositio*. Th. τίθημι, *pono*.

Θέσκελ☉, ȣ, ὁ, ἡ, per Syncop. pro θεοείκελ☉, sic in pl. n. g. θέσκελα, *divina*, *Deo similia* : ex θεὸς, *Deus*, & εἴκελ☉, *similis*. quod ab εἴκω, *similis sum*.

Θέσμι☉, ȣ, ὁ, *legitimus* : à θεσμὸς, *lex*.

Θεσμοθέτης, ȣ, ὁ, *legislator* : à θεσμὸς, *lex*, & τίθημι, *pono*.

ΘΕΣΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *lex*, *strues lignorum*.

Θεσμοφορεῖον, ȣ, τὸ, *sacrum Cereris* : &

Θεσμοφόρια, *festa in Cereris honorem* : ex θεσμὸς, *lex*, & φέρω, *fero*.

Θεσπεσία, ας, ἡ, & Ion. θεσπεσίη, f. g. à

Θεσπέσι☉, ȣ, ὁ, ἡ, *divinus*. gen. Ion. θεσπεσίοιο. Th. θέσπις, ι☉, ὁ, ἡ, *vaticinus*, *divinus*.

Θεσπιδαὲς πῦρ, *ignis divinitus ardens* : à θέσπις, *divinus*, & δαίω, *uro*.

Θεσπίζασα, Dor. pro θεσπίσασα, a. 1. part. f. g. à

Θεσπίζω, *vaticinor* : f. ίσω. à

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ι☉, ὁ, ἡ, *vates*, *divinus* : qu. ex θεὸς & ἔπω, *loquor*.

Θέσπισμα, ατ☉, τὸ, *oraculum* : à præced.

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, *THESSALONICA*, nomen urbis : sic dict. Gr. à *victoria Thessalis reportata per Philippum*.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, *Thessalonicensis* : à præced.

Θέσσαν,

Θέσων, Ion. & Poet. pro ἔθεσαν, 3. plu. a.2. ind. act. à τίθημι, pono.

Θεστίης, ου, ὁ, *THESTIES*, nom. propr.

Θέστωρ, ορος, ὁ, *THESTOR*, Ænopis filius: hinc Θεστορίδης.

Θέσφατα τὰ, *responsa divina*: à

Θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, à *Deo dictus*: ex Θεὸς & φημὶ, *dico*.

Θετέον, *ponendum*, nomen verbale, à τίθημι, *pono*.

Θετικὸς, ἡ, ὸν, *positivus*, *a*, *um*, in pl. n. g. θετικά. ab eod. th.

Θετικῶς, adv. *affirmativè*, cui opponitur ἀποφατικῶς, *negative*: à præced.

Θέτις, ἡ, *THETIS*, nom. propr. Deæ.

Θέτο, *reposuit*, Ion. pro ἔθετο, 3. sing. a.2. m. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην, a.2. m. ἐθέμην.

Θετὸς, ἡ, ὸν, *positus*, *adoptivus*: ab eod. them.

Θετταλία, ας, ἡ, *THESSALIA*, nomen regionis: hinc Θετταλοὶ, οἱ, *Thessali*.

Θέτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. Θὲς. à τίθημι, *pono*: a.2. ἔθην.

Θεῦ, Dor. pro Θοῦ vel Θέσο, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Θευγενὶς, ίδος, ἡ, per Crasin pro Θεογενὶς, à *Deo nata*.

Θεύγεσθαι, Cretensium dialecto, pro Θέλγεσθαι. Hesych.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. declin. *THEUDAS*: nomen pseudoprophetæ. Gr. *torrens*.

Θευμερεῖ, Dor. pro Θεομερεῖ, quod Att. Θευμερῆ, dat. sing. à Θευμερὴς, έος, ὁ, ἡ, Att. pro Θεομερὴς, *divinus*: qu. ὑπὸ Θεοῦ μεμερισμένη, τουτέστι δεδομένη τῇ θείᾳ. à Θεὸς, *Deus*, & μερίζω, *partior*. Th. μείρω, *divido*.

Θεύμοιρος, ου, ὁ, ἡ, per Crasin & Dor. pro Θεόμοιρος, à *Deo datus*, *seu per distributionem alicui à Deo datus*: ex Θεὸς & μείρω, *partior*, præt. m. μέμορα. Poet. ἔμμορα.

Θεύσεαι, Ion. pro Θεύσῃ, 2. sing. fu. 1.m. &

Θεύσεσθαι, fu. 1. inf. m. verbi Θέω, *curro*: f. Θεύσομαι.

Θευσούμενος, Dor. pro Θευσόμενος, fu.1. part.m. ejusd. verbi.

Θευχαρίλα, Dor. pro Θεοχαρίλα, fœminæ nomen.

ΘΕ´Ω, f. Θεύσομαι, *curro*, *cursu contendo*, Est & Θέω, *pono*, *facio*, unde τίθημι.

Θέωμεν, pro Θῶμεν, Ion. 1. plu. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono*.

Θεώντων, gen. pl. part. præs. à Θεάω, exhibeo *me videndum*. Th. Θεάομαι, *specto*.

Θεωρεῖται, 3. sing. præs. pass. à

Θεωρέω, *specto*: f. ήσω, p. τεθεώρηκα. a. 1. sub. θεωρήσω, ης, η. Th. Θεωρός.

Θεώρημα, ατος, τὸ, &

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, vide in Θεωρός.

Θεωρία, ας, ἡ, *speculatio*, *contemplatio*. Th. Θεωρός, *spectator*.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, *nomen navis publicæ*, *qua Athenienses suos Θεωροὺς*, & *sacrorum publicos ministros*, *ad oraculum consulendum mittebant*.

ΘΕΩΡΟ´Σ, οῦ, ὁ, *spectator*, *contemplator*: qu. à Θεάομαι, *specto*: signif. etiam, *qui rerum divinarum curam gerit*. à Θεὸς, & ὤρα, *cura*: hinc Θεωρέω, *specto*, *contemplor*. Θεώρημα, ατος, τὸ, *quod contemplamur*; item *præceptum*: Θεωρητικὸς, οῦ, ὁ, *contemplativus*. Θεωρία, ας, ἡ, *contemplatio*, *meditatio*: hinc & Θεώριον, pro *loco sacro*.

Θήβα, Dor. pro Θήβησι, seu ἐν ταῖς Θήβαις, *Thebis*.

Θηβαγενὴς, έος, *ex urbe Thebarum oriundus*: ex Θήβη, & γείνομαι, *nascor*.

Θήβαζε, *Thebas*, adv. à Θήβη, quod vide.

Θηβαῖος, ου, ὁ, & in plu. Θηβαῖοι, οἱ, *Thebani*.

Θήβη, ης, ἡ, *THEBÆ*, nomen urbis: hinc Θήβηθεν, *Thebis*, adv.

Θηγάνη, ης, ἡ, *cos*: à Θήγω, *acuo*.

Θῆγει, *acuit*, 3. sing. præs. ind. à

ΘΗ´ΓΩ, *acuo*, *incito*, *instigo*: fu. ξω. p. τέθηχα. a. 1. ἔθηξα.

Θηεῖσθαι, Ion. pro Θεᾶσθαι, præs. inf. &

Θηεῖτο, *contemplabatur*, Ion. pro ἐθηεῖτο, & hoc pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. à

Θηέομαι, Ion. pro Θεάομαι, *specto*, quod vide.

Θηεύμενος, ου, Ion. & Dor. pro Θεώμενος, præs. part. à Θεάομαι.

Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηεῦντο, quod Ion. pro ἐθεῶντο, *intuebantur*, 3 pl. imperf. &

Θηήσαντο, *contemplati sunt*, Ion. pro ἐθεάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi Θηέομαι, pro Θεάομαι.

Θηήσασθαι, Ion. pro Θεάσασθαι, a. 1. inf. m. ejusd.

Θηητὸν, *mirandum*, verbale à Θηέομαι, Ion. pro Θεάομαι, *specto*.

Θήϊον, Ion. pro Θεῖον, τὸ, *sulphur*: quod vide.

Θηκαῖος, α, ον, q. *thecæ destinatus*, ad aliquid condendum vel recipiendum: à Θήκη, *theca*: quod vide.

Θηκάμενος, *ponens*, a. 1. part. m. à τίθημι, *pono*: fu. Θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a.2. ἔθην.

Θῆκαν, Ion. pro ἔθηκαν, 3. plu. a. 1. ind. act. &

Θήκατο, 3. sing. a.1. m. Ion. &

Θῆκε, *posuit*, Ion. pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. à τίθημι, *pono*: f. Θήσω. a. 1. ἔθηκα. p. τέθεικα.

Θήκη, ης, ἡ, *THECA*, *ubi aliquid reponitur*, *sepulchrum*: à τίθημι, *pono*.

Θηλάζω, *lacto*, *lac præbeo*: item *sugo*: f. άσω. p. τεθήλακα. Θηλάζων, ουσα, ον, præs. part. Th. Θηλὴ, *papilla*.

Θηλαμὼν, ὁ, ἡ, *nutritor*, *nutrix*: à Θηλάζω, *lacto*: quod vide.

Θηλάσαια, ας, ε, *suxerit*, aor. Æol. opt. act. à θηλάζω, quod vide.
Θήλεα & θηλέη, Ion. pro θήλεια, *fæmella*. acc. sing. θήλεαν. acc. pl. θήλεας, nom. pl. θήλειαι. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, *fæmineus*. & pro ἡ θῆλυς, dicitur θήλεια.
Θηλέω, Ion. pro θαλέω, idem quod θάλλω, *germino*, *pubesco*.
Θήλεας, gen. Att. à θῆλυς, quod vide.
ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, *papilla*, *mamma*, *uberis apex*, *ruma*: qu. à θάλλω, *pullulo*. hinc θηλάζω, *lacto*, *sugo*.
Θηλητήρ, κυνηγός, apud Hesych. forte legend. θηρητήρ, *venator*: à θήρ, *fera*.
Θηλυδρίας, ου, ὁ, ἡ, τεθηλυμμένος, *mollis*, *effæminatus*: qu. à θῆλυς, & δράω, ut sit *fœminam ago*.
Θηλυμανέω, *fœminarum more lascivire*: à
ΘΗ'ΛΥΣ, εος, ὁ, ἡ, & θήλεια, Ion. θήλεα, ας, ἡ, & τὸ θῆλυ, *fæmineus*, *a*, *um*. vel *fæmina*.
Θηλυτεράων, *mulierum*, gen. pl. Æol. à θηλύτεραι, compar. f. g. à θηλύτερος, *effæminatior*, *mollior*. à præced.
Θηλυτόκος, ου, ἡ, *fæmellipara*: ex θῆλυς, *fæmina*, & τίκτω, *pario*. præt. m. τέτοκα.
Θηλώ, Hesych. τροφός, τήθη, *altrix*, *nutrix*: à θηλή, *mamma*.
Θημών, ῶνος, ὁ, *acervus rerum simul positarum*, *cumulus*: à τίθημι, *pono*.
Θὶν, νὸς, ὁ, *acervus*, idem quod θίν. Est &
Θὴν, expletiva particula. & pro *quidem* sumitur, & *certe*.
Θήιον, *lac*, γάλα. Hesych. à θάω, *nutrio*, *lacto*.
Θήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à θήγω, *acuo*, f. ξω.
Θηοῖο, 2. sing. opt. præs. pass. à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto*, *video*.
Θήπω, *stupeo*, *cum stupore admiror*. q. à θηέω, *miror*.
ΘΗ'Ρ, ρὸς, ὁ, Æol. φήρ, *FERA*; item *leo*: gen. pl. θηρῶν. dat. plu. θηρσί. qu. à θέω, *curro*. Hinc θηρίον, ου, τὸ, *bellua*. θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, *ferinus*. θήρα, ας, ἡ, *venatio*, *tendicula*. θηράω & θηρεύω, *venor*, *sector*. θηρατὴς & θηρευτὴς, οῦ, ὁ, *venator*.
Θήρα, ας, ἡ, *venatio*; item *tendicula*. hinc θηράω, *venor*. Them. θήρ, *fera*. Est & Θήρα, ἡ, *THERA insula*.
Θήραιον ἔπος, *vaticinium in insula Thera redditum*. Th. θήρα.
Θηρᾶν, præs. inf. à θηράω, *venor*. Th. θήρ, *fera*.
Θηράομαι, f. άσομαι, *venor*, *capto*. &
Θηρατὴς, οῦ, ὁ, *venator*, *sectator*. &
Θηρατικὸς, οῦ, ὁ, *venaticus*: à θήρ, *fera*.
Θήρειον, πέπλον ποικίλον Atticis, inquit Hesych. q à θήρ, *bellua*: alii à θήρα, *Thera Insula*.
Θήρευε, præs. imperat. act. &

Θηρεύειν, præs. inf. θηρεῦσαι, a. 1. inf. act. à θηρεύω, *feras venor*. Th. θήρ, *fera*.
Θηρευέμεν, *venari*, *affectare*. præs. inf. Ion. pro θηρεύειν, quod vide.
Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, ac θηρευτήρ, ῆρος, ὁ, *venator*: &
Θηρευτικὸς, οῦ, *venaticus*, unde θηρευτική, *venandi scientia*, *venatio*; à
Θηρεύω, *feras venor*, *insidiose observo*, *capto*. f. εύσω. p. τεθήρευκα· à θήρ, *fera*.
Θήρης, gen. sing. Ion. à θήρα, ας, & Ion. ης, ἡ, *fera*. Th. θήρ, idem.
Θηρητήρ, ῆρος, ὁ, *venator*, Poet. pro θηρευτήρ· à θηρεύω, *venor*. Th. θήρ, *fera*.
Θηρήτωρ, ορος, ὁ, *venator*. ejusd. verbi & them.
Θηριακὰ, τὰ, sc. φάρμακα, *medicamenta*, *quæ venenatorum animalium morsus depellunt*. &
Θηριακὴ, sc. ἀντίδοτος, *THERIACA*, *antidotus adversus venena*, à θήρ, *fera*.
Θηριάλωτος, ου, ὁ, ἡ, *à feris captus*: à θηρίον *fera*, & ἁλίσκω, *capio*.
Θηριόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, *à feris comestus*: à θηρίον & βιβρώσκω, *comedo*.
Θηριομαχέω, *cum belluis pugno*. fu. ήσω. p. τεθηριομάχηκα. a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε. à θηριομάχος, ου, ὁ, ἡ, *qui cum feris pugnat*, compos. ex θηρίον, idem quod θήρ, *fera*, & μάχομαι, *pugno*.
Θηρίον, ου, τὸ, *fera*, *bestia*: apud medicos, *bestia venenata*. Th. θήρ, idem.
Θηριωδέστατοι, *feris refertissimi*. superl. à
Θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, *ferus*, *a*. Them. θήρ, *fera*.
Θηριωδῶς, adv. *ferino more*, à præced.
Θηροφόνη, ης, ἡ, *fericida*: ex θήρ, *fera*, & φένω, *occido*. p.m. πέφονα.
Θηρώμενος, præs. part. pass. à θηράω, *venor*. Th. θήρ, *fera*.
Θηρῶν, *captans*, præs. part. act. ab eod. verbo & th.
ΘΗ'Σ, τὸς, ὁ, *operarius*, *servus*, *mercenarius*: hinc θῆσσα, *ancilla*: q. à θέω, *facio*.
Θῆσαι, *lactasse*. a. 1. inf. act. verbi θάω, *nutrio*, *lacto*. vel per Sync. pro θηλάσαι. Sic θήσατο, *suxit*, à θάω, vel pro θηλάσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. à θηλάζω, *lacto*. Th. θηλή, *papilla*.
Θησαίατο, *contemplati sunt*, Ion. pro θεάσαιντο, εα in η, coalescentibus. & ν in α verso. à θεάομαι, *specto*. fu. άσομαι. a. 1. m ἐθεασάμην. a. 1. opt. m. θεασαίμην.
Θησαυρίζω, *thesauros extruo*, *congero*. f. ίσω. p. τεθησαύρικα. perf. pass. τεθησαύρισμαι· à
ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *THESAURUS*: à τίθημι εἰς αὔριον, *in crastinum repono*. Vel ab αὐρὸς, *dives*. ut sit *divitiarum repositio*.
Θησέα, acc. sing. à Θησεὺς, έος, ὁ, *Theseus*, nomen propr.
Θήσει, 3. sing. f. 1. act. &

Θήσειν, fut. 1. inf. act. à τίθημι, pono: f. θήσω, a. 2. ἔθlw.
Θησεῖμεν, Dor. pro θήσειν, fut. 1. inf. act. ejusd.
Θησεύμεσθα, Dor. & Æol. pro θησόμεθα, ponemus, 1. plur. fu. 1. m. verbi τίθημι, pono.
Θησεὺς, έ☉·, ὁ, *THESEUS*, nomen propr.
Θῆσθαι, lactare, Ion. pro θᾶσθαι, quod contracte pro θάεσθαι, præs. inf. pass. verbi θάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro θηλάζεσθαι, præs. inf. pass. à θηλάζω, lacto. Th. θηλὴ, papilla.
Θήσομαι, fu. 1. m. θήσω, f. 1. act. in pl. θήσομεν, verbi τίθημι, pono.
Θήσοντι, Dor. pro θήσουσι, 3. pl. f. 1. act. à τίθημι, pono.
Θῆσσα, ης, ἡ, & θῆττα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. Th. θὴς, servus mercenarius.
Θήσω, Dor. θησῶ, fut. 1. act. à τίθημι, pono.
Θῆτα, accus. sing. à θὴς, θητὸς, ὁ, servus, θῆσσα, vel θῆττα, ἡ, ancilla.
Θητεύω, mercede servio: f. εύσω. à θὴς, mercenarius.
Θῆττα, ης, ἡ, ancilla. Vide θῆσσα.
Θιαγὼν, -γόν☉·, panis, qui Diis proponebatur.
Θιάζω, choros duco, tripudio: à
ΘΙ'ΑΣΟΣ, ε, ὁ, cœtus & multitudo tripudiantium. παρὰ τὸ θεῖ ᾄσαι, quod divina canant. Sunt qui legant θύασ☉·, & si ad Bacchum respicias, θυάζω, est Bacchica orgia celebro.
Θιασῶται, τῶν, οἱ, Sodales qui simul choros exercent: frequentius dicitur de iis, qui sacrificiorum & cultus divini prætextu veluti sodales coibant festis diebus, epulisque indulgebant: à præced.
ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, fiscella è vimine plexa in modum arculæ.
ΘΙΒΡΟ'Σ, ά, όν, tostus sub carbonibus; item tener, venerabilis: forte à τέφρα, cinis, vel θύω, incendo: pro tenero, est q. à τρυφερός.
Θιγεῖν, a. 2. inf. act. &
Θιγέμεν, Ion. pro θίγειν, præs. inf. à θίγω, tango.
Θίγοισα, Dor. pro θίγουσα, tangens, præs. part. f. g. &
Θίγον, tange, Dor. pro θίγε, a. 2. imperat. act. à
ΘΙ'ΓΩ, *TANGO*, attingo: f. ξω. p. τέθιχα. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. Hinc θίξις, εως, ἡ, tactus.
ΘΙ'Ν, aut θὶς, θινὸς, ὁ, ἡ, acervus, cumulus; item littus. Est &
Θῖν', acc. sing. pro θῖνα, à θὶς, littus.
Θιὸς, Deus. Cretens. à θεός.
Θριπόβρωτ☉·, malus, pro θριπόβρωτ☉·, comestus à vermibus vel tineis, quæ θρίπες, & βιβρώσκω, comedo.
Θιασσάζω, conjicio, Hesych. puto à θίασος, ut sit vatis instar divinare.
Θλαδίας, eunuchus, proprie cui testes contusi: à θλάω, frango.
Θλασίας, ε, ὁ, pro eodem.
Θλάσπι, εως, τὸ, *THLASPI*, herba: à θλάω, quia semen habet quasi contusum.
Θλάσε, 3. sing. a. 1. act. Poet. pro ἔθλασε, à
ΘΛΑ'Ω, elido, frango: fu. σω. p. κα. Hinc θλάσμα, ατ☉·, τὸ, fractura.
Θλιβίας, θλαδίας, spado: cui testes τεθλιμμένοι, seu elisi: à
ΘΛΙ'ΒΩ, premo: f. ψω. p. φα. perf. pass. τέθλιμμαι. perf. part. τεθλιμμέν☉·, pressus, pro θλίβω, Æol. φλίγω, unde *AFFLIGO*.
Θλίψις, εως, ἡ, afflictio, anxietas: à θλίβω, premo.
Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, morior. θνασκόμεν, Dor. pro θνήσκομεν, & θνατὸς, Dor. pro θνητὸς, mortalis. Th. θνήσκω.
Θνατὰ μέλη, mortalia membra, nom. vel acc. pl. à θνατός. Vide præced.
Θνήξομαι, f. 1. m. à θνήσκω, morior.
Θνησιμαῖον, ε, τὸ, morticinum, cadaver: &
Θνῆσις, εως, ἡ, mors: ab eodem th.
Θνῆσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. plu. impert. &
Θνήσκοντες, nom. pl. præs. part. à
ΘΝΗ'ΣΚΩ, morior: fu. θνήξομαι, η, εται. fut. 2. m. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. q. à θνάω. plusq. p. ἐτεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε. quod à θείνω, percutio: p. m. τέθνηα. inf. p. m. τεθνάναι, contract. pro τεθναέναι. Hinc θνητὸς, ε, ὁ, mortalis. θάνατ☉·, ε, ὁ, mors; item pro capite, seu re capitali. θανατόω, morte afficio. ἀθάνατ☉·, ε, ὁ, ἡ, immortalis. ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. εὐθανασία, ας, ἡ, bona & facilis mors.
Θνητοῖο, gen. Ion. à θνητὸς, ε, ὁ, mortalis. dat. pl. θνητοῖσι. à præced.
Θνητῶν, gen. pl. à θνητός. Vide θνητοῖο.
Θοάζω, celeriter moveor: à θοὸς, celer.
Θοῇσι, velocibus, dat. plur. f. g. Ion. pro θοαῖς, à θοός.
Θοἰμάτιον, ε, τὸ, Att. pro τὸ ἱμάτιον, vestis. Th. ἕω, induo.
Θοίμlw, οῖο, οῖτο, a. 2. m. opt. Poet. pro θείμlw, εῖο, εῖτο. à τίθημι, pono.
Θοινάω, f. ήσω, p. ηκα, convivor, epulor: à
ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; item cibus: tanquam à θύω, epulor: vel potius ab οἶν☉·, vinum, aut ab utroque.
Θοινητικὸς, ε, ad epulationem idoneus: &
Θοινίζω, Ion. convivio excipio: à θοίνη.
Θοῖτο, vide in θεῖτο, & in θοίμlw.
Θολερὸς, ε, turbidus: à θόλ☉·, sordes.
Θολερῶς, turbide, adv. θολερῶς παρβαίνειν, titubanter incedere: à præced.
Θολία, ας, ἡ, pileus fastigiatus, umbella: à
ΘΟΛΟ'Σ, ε, ὁ, sordes, fæx, atramentum sepiæ: & adjective, turbidus. Hinc θολόω,

θολόω, *turbo*. θολερὸς, ᾶ, ὁ, *turbidus, sordidus*: at

Θόλος, ου, ὁ, *camera fastigiata*: hinc θολία, *pileus acutus*.

Θολοῦντα, acc. sing. part. præs. à

Θολόω, fu. ώσω, p. ωκα, *turbo*. Th. θολὸς, *fæx*.

ΘΟ'Σ, ά, όν, *celer, velox*; q. à θέω, *celeriter eo*.

Θόρε, *desiliit*, 3. sing. a. 2. act. Ion. à

Θορέω, vel θόρω, *salio*: fu. ήσω. a. 2. ἔθορον.

Θόρον, Ion. pro ἔθορον, imperf. vel a. 2. præced.

Θορὸς, & θορὴ, *semen genitale*. Th. θόρω, *salio*.

Θορύβῶσιν, Dor. pro θορυβῶσι, *tumultuantur*: à

Θορυβέω, *tumultuor, perturbo*: fu. ήσω. p. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβεον, ουν. Them. θόρυβος, *tumultus*.

Θορυβήσῃ, *obstrepat*, 3. sing. a. 1. sub. act. à præced.

ΘΟ'ΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, turba*: qu. à θορὸς & βοή. Hinc θορυβέω, *tumultuor*.

Θορυβοῦντες, *tumultuantes*, præs. part. plu. nu. m. g. à θορυβέω. quod vide.

Θορνύω, & θόρνυμι, *libidine agitor, coitum appeto*. πρὸς τὴν θορὴν ὀρνύεσθαι, *ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri*: à

ΘΟ'ΡΩ, sive θορέω, *salio*: qu. à θέω ῥᾷον. præs. part. θόρων.

Θοῦ καὶ θέσο, θέσθω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. m. ἐθέμην.

Θουκυδίδης, ου, ὁ, *THUCYDIDES*: in dat. Θουκυδίδῃ.

Θούριδος, *impetuosæ*, gen. sing. à θοῦρις, ιδος, ἡ, Th. θόρω, *salio*.

Θοῦρος, ου, ὁ, *impetuosus*: in f. g. θοῦρις· ab eod. th.

Θοῦρος, Συβαρίτης, *THURUS, Sybarita*, nomen viri.

Θόωκος, Poet. pro θῶκος, *sedile, solium*: à θοάζω, *sedeo*. Th. θοὸς, *celer*.

Θέωνα, accus. sing. à θέων, *Theon*, nomen propr.

Θοῶς, adv. *celeriter*. Th. θοὸς, *celer*.

Θρᾴκη, ης, ἡ. *THRACIA*.

Θρᾳκιστὶ, *Thracum more*: à Θρᾷξ, *Thrax*.

Θράμις, *aries*, Hesych. hinc verisimile per Aphær. Ang. ram.

Θρᾶνος, ου, ὁ, *sella*. Th. θράω, *sedeo*.

ΘΡΑ'Ξ, ακὸς; & Poet. Θρῆξ, ηκὸς, ὁ, *THRAX*. Hinc Θρᾴκιος, & Θρακικὸς, Ion. Θρηΐκιος, ου, ὁ, *Thracius*.

Θρασεῖα, ας, ἡ, f. g. à θρασὺς, έος, ὁ, *audax*. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θράσος, εος, τὸ, *audacia*: per Metath. pro θάρσος, idem.

Θράσσω, *perturbo, vellico*: Poet. pro ταράσσω, *turbo*, per Sync.

Θρασύγγυος, ου, ὁ, ἡ, Poet. *qui audacia habet membra*. ὁ θρασέα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, *audaci præditus corde*: à θρασὺς, *audax*, & καρδία, *cor*.

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων, à θρασύμαχος, ου, ὁ, ἡ, *audax in pugna*: quod vide.

Θρασυμάχανος, ω, ὁ, ἁ, Poet. & Dor. pro θρασυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, *audax machinator, qui consilium init audax*: ex θρασὺς, *audax*, & μηχανὴ, *machina*.

Θρασύμαχος, ου, ὁ, *THRASYMACHUS*, nomen propr. qu. *audax in bello*: ex θρασὺς & μάχη, *pugna*.

Θρασυμέμνονα, acc. sing. à

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ, ἡ, *audax, qui audacter irruentem hostem sustinet*: ex θρασὺς, *audax*, & μένω, *maneo, exspecto*.

Θρασυμήδεα, acc. sing. à

Θρασυμήδης, εος, ὁ, *THRASYMEDES*, nomen propr.

Θρασύνομαι, *audax fio*; item *audacter loquor*: à θρασὺς, *audax*, quod vide.

Θρασύπονος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασὺς, *qui labores audacter adit, & tolerat*.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, *audax*. Them. θάρσος, *fiducia*.

ΘΡΑΥ'Ω, *frango, ferio*: hinc θραυστὸς, ᾶ, *fragilis*: q. à θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑ'Ω, *sedeo*: f. ήσω. a. 1. m. ἐθρησάμην. a. 1. inf. m. θρήσασθαι.

Θρεῖσσα, ας, ἡ, Dor. pro θρῇσσα, legitur & θρᾷσσα, vel ττα, *Threissa*.

Θρέμμα, ατος, τὸ, *pecus, omne quod alitur*, pro θρέμμα à τρέφω, *alo*: f. θρέψω. perf. pass. τέθραμμαι.

Θρέξασκον, *cucurri*, vel *cucurrerunt*, 1. sing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poet. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Alii volunt esse imperf. act. verbi θρεξάσκω, idem quod τρέχω.

Θρέξω, fut. 1. act. verbi τρέχω. Vide θρέξασκον.

Θρεοκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, Poet. *cui præ metu cor in pectore trepidat & salit*: à θορέω, & per Sync. θρέω, *salio*, & καρδία, *cor*.

Θρέπτα, τὰ, per Sync. pro

Θρεπτήρια, τὰ, *educationis præmia*. Them. τρέφω, *alo*: f. θρέψω.

Θρέφθη, 3. sing. a. 1. pass. Ion. à τρέφω, *alo*: a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Θρέψαι, a. 1. inf. act. θρέψαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Θρεψάμενος, aor. 1. part. m. verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω.

Θρέψασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Θρέψε, pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. &

Θρέψον, *nutri*, a. 1. imperat. act. &

Θρέψω, *alam*: f. 1. ind. act. à τρέφω, *alo*.

ΘΡΕ'Ω, vel potius θρέομαι, *tumultuando clamo*, seu *loquor*: hinc θρόος, *clamor*.

Θρηΐκιος,

Θρηΐκι@, ου, ὁ, *Thracius*, à Θρῆξ, ϰὸς, Ion. pro Θρᾷξ.

Θρήϊξ, Ion. pro Θρῆξ, quod pro Θρᾷξ, *Thrax*.

Θρήκη, ης, ἡ, *THRACIA*, nomen regionis. Θρήκηθεν, adv. *ex Thracia*.

Θρηκῶν, gen. pl. Ion. pro Θρᾳκῶν· à Θρᾷξ, *Thrax*.

Θρήνει, præs. imperat. act. à

Θρηνέω, *lamentor, odas lugubres cano*. imperf. ἐθρήνεον, ουν. fu. ήσω. p. τεθρήνηκα. a. 1. imperat. act. θρήνησον, άτω, *plange*: à

ΘΡΗ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *luctus, planctus*: q. à θρέω, *tumultuando clamo*, vel *loquor*. alii παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν· quòd luctus animum frangat.

Θρηνοῦσι, 3. plu. præs. ind. act. à θρηνέω, quod vide.

Θρῆνυς, υ@, ὁ, *scabellum pedum*. Them. θράω, *sedeo*, f. ήσω.

Θρησκεία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, *religio, cultus Dei, veneratio, observantia*: à

ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, *superstitiosè Deum colo, veneror*. q. θεοῖς ἀρέσκειν. Vulgo à Θρᾷξ, Ion. Θρῆξ, Θρηκὸς, *Thrax*. quod apud Thraces Orpheus cultum Deorum invenerit. Hinc θρησκεία, *superstitiosus Deorum cultus*. ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, *cultus divinus, quem quis sua sponte elegit*.

Θρῆσκ@, ου, ὁ, *religiosus*. à præced.

Θρήσανον, ου, τὸ, *ea pars currus, cui onera imponuntur*: an à θρῆσαι, *sedere*?

Θριαὶ, αἱ, *calculi, quos sortilegi in urnam mittunt*. an à θραύω, *frango*, quia fragmenta lapidum? aut quod eis frangant dubitationem?

Θριαμβεύω, *TRIVMPHO de aliquo, triumphare facio*. cum accus. f. εύσω. a. 1. part. θριαμβεύσας, αν@· &

Θριαμβικὸς, οῦ, *triumphalis*: à

ΘΡΙ'ΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, *TRIVMPHVS*: θριαμβεύω, *triumpho*. Qui enim triumphabant, solebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum *foliis*, seu *festa fronde incedere*. Suidas ducit à θριάσις, id est, *Poetarum furor*.

ΘΡΙΓΚΟ'Σ, seu θριγγὸς, οῦ, ὁ, *pinna seu corona murorum*, & qu. *capillus, vallum, septum, templum*. à θρὶξ, quia ut *capillus muri*.

ΘΡΙ'ΔΑΞ, κ@, ἡ, *lactuca*, herba nota.

Θριμμὸς, γογγυσμὸς, Helych. an à τρίζω, *strido*?

Θρῖναξ ακ@, ὁ, *vannus, vannulus*. Alii leg. τρίναξ.

ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, *capillus, seta, villus*: dat. pl. θριξί· hinc τριχώδης, ε@, ὁ, ἡ, *pilosus*. τριχωτὶς οῦ, ὁ, idem. *capillus* ergo est, ut ἀθὴρ ἐξ, *arista*: à θερίζω, *meto*.

Θρῖον, *folium ficus, frons ficulnea*. qu. à θρέω, *sono*. Th. tamen est θριαί, quod vide.

Θρί@, ου, *extremus rudens*, qui laxatur primum in prora, vento favente: ab eod. Them.

Θρὶψ, πὸς, ὁ, *vermis qui lignis innascitur*. Th. τρίβω, *tero*.

Θρέω, *turbo*: *tumultuando clamo*, item *loquor*. fut. ήσω. p. τεθρέηκα. à θρό@, *clamor tumultuantium*, quod à p. m. τέθροα, verbi θρέω, vel potius θρέομαι, *tumultuando clamo*.

Θροηθῆναι, *turbatum esse*. ao. 1. inf. pass. θροηθεὶς, aor. 1. part. pass. à θροέω, *turbo*.

ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *grumus, sanguis coagulatus*.

Θρομβόομαι, *in grumos concresco*. inf. præs. θρομβοῦσθαι, a. 1. part. pass. θρομβωθεὶς, εῖσα, ἐν, *concretus*. à præced.

ΘΡΟ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *flos, pigmentum, rosa*: παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς.

Θρόν@, ου, ὁ, *THRONVS, solium, regnum*: q. θρᾶν@, à θράω, *sedeo*, vel à p.m. τέθροα unde θρό@, *clamor*. & per Epenth. τοῦ ν, θρόν@.

Θρό@, ου, ὁ, *tumultuantium clamor*: à θρέω, *clamo*, quod vide.

ΘΡΥΑΛΛΙ'Σ, ίδ@, ἡ, *ellychnium, herba cujus folia sunt apta ad ellychnia*. q. à θέρω, & ἅλλομαι, quod caleat ac surgat.

ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, *frico, scabo, scalpo*: q à θρύειν τῷ κνᾶν, *sonare radendo*.

Θρυλέω, idem quod θρυλλέω, vide in θρύλλ@, *susurrus*.

Θρυλλίζω, & θρυλλίζομαι, *susurro, murmuro*: à

ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, *susurrus, murmur, tumultus*: q. à θρέω, *sono*. hinc θρυλλέω & θρυλλίζω, *susurro, murmuro*. πολυθρύλλητ@, ου, ὁ, ἡ, *multum celebratus*.

Θρύμμα, ατ@, τὸ, *fragmentum*, à θρύπτω, *frango*.

ΘΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, *juncus, herba palustris, ulva*. q à θρύπτω, quia *fragilis*.

Θρυπτόμεν@, *contritus*, præs. part. pass. à

ΘΡΥ'ΠΤΩ, *frango, comminuo, frio, frango luxu*. f. 1. ψω. fu. 2. τρυφῶ pro θρυφῶ, θ in τ mutato Euphoniæ ergò. p. τέθρυφα. perf. pass. τέθρυμμαι. hinc θρύμμα, ατ@, τὸ, *fragmentum*. τρύφ@, ε@, τὸ, idem. τρυφὴ, ῆς, ἡ, *delitiæ*. τρυφάω, *delicate vivo*.

ΘΡΩ'ΣΚΩ, *salio, insilio*. hinc θρωσμὸς, οῦ, ὁ, *tumulus, locus eminulus*: qu. à θορέω, *salio*.

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, in præced.

Θύα, arbor quædam odora, *THYA* dicta. à θύω. *suffio*.

Θυάζω, *orgia celebro*. Th. θύω, *sacrifico*.

Θυάπαξ, *sacrilegus*. Hesych. legendum credo. θυάρπαξ.

Θύαρ@, *lolium*, Diosc. an quod cum impetu nascitur, & veluti currit inter fruges, à θύω, vel θέω; an quia eas θύει, *occidit*.

Θυὰς, άδ@, ἡ, *quæ furore percita fertur*.

Scribitur etiam θυάς & θυϊάς· q. à θύω, ὁρμῶ· item.
Θυὰς, *solennis.* q. à θύω, *sacrifico.* at
Θύας. Quod est Dan. 2. 27. τὸ μυςήριον ἐκ ἔςι σοφῶν γαζαρηνῶν. Symmachus vertit θυῶν.
Θύασος. Sic alibi scriptum pro θίασος.
Θυάτειρα, ων, τὰ, *THYATIRA*, nomen urbis. Gr. *victimas absumens.*
Θυάω, *subo*: à θύω, id est, ὁρμῶ.
ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, *filia, nata*, gen. ἕρος, ρὸς, acc. θυγατέρα, τέρα. voc. ὦ θύγατερ, dat. pl. θυγατέρσι. qu. à θύω & γάω, quod celeriter succrescat.
Θυγάτριον, ου, τὸ, *filiola*: à θυγάτηρ.
Θῦε, *æstuabat*, 3. singu. im erf. Ion. à θύω, *macto*, *impetu feror.* fu. θύσω. p. τέθυκα.
Θυέεσσι, *suffimentis*, dat. pl. Poet. à θύος, εος, τὸ· quod à θύω, *macto*, *sacrifico*, &c.
Θύει, *insanit*, 3. sing. præs. ind. à θύω, *impetu feror.* præs. inf. θύειν.
Θυεία, ας, ἡ, *mortarium, pila.* ἴγδη. Puto à θύω, *vehementer moveo.* aut ab odore aromatum, nam θύος, τὸ, est *odoramentum.*
ΘΥΈΛΛΑ, ης, ἡ, *procella.* q. à θύειν & εἰλεῖν· vel à θύω & ἄελλα, *procella*: an à θύω, *impetuose ruo?*
Θύεσσι, dat. pl. Poet. pro θύεσι. à θύος, εος, τὸ, *victima, suffimentum*: à θύω, *sacrifico.*
Θυέςα, pro θυέςα, vocat. sing. à θυέςης, ου, ὁ, *Thyestes.*
Θυέτω, *sacrificet*, præs. imperat. act. à θύω.
Θυήεις, εντος, ὁ, *redolens suffimentis.* à θύος, εος, τὸ, *victima, suffimentum.* quod à θύω, *sacrifico.*
Θυηκόος, ου, ὁ, *qui thura adolet, sacrificus*: à θύος, εος, τὸ, *suffimentum*, & κέω, id est, καίω, *uro.*
Θυηλὰ, an potius θυηλὴ, ῆς, ἡ, *libamenta, primitiæ sacrorum*: à θύω, *sacrifico.*
Θυηλαῖς, dat. pl. à
Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *aruspicium, libamenta, sacrificium*: à θύος, εος, τὸ, *victima.* Th. θύω, *sacrifico.*
Θυηπολέω, f, ήσω, *sacrifico, macto*: &
Θυηπόλος, ου, ὁ, ἡ, *sacrificus*: à θύος, εος, τὸ, *victima.* quod à θύω, & πολέω, *verso.*
Θύϊνος, ης, ον, *THYINUS*: à θύα, *thya*, arbor quædam odora. Them. θύω, *suffio.*
Θυΐσκη, ης, ἡ, *thuribulum, mortariolum*: ab eod. th.
Θύκος, ου, ὁ, *vas, in quod conjiciuntur θύη*, id est, *suffimenta.*
Θυλάκιον, ου, τὸ, & θυλακίσκος, ου, ὁ, idem quod
ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, vel θύλαξ, ακος, ὁ, *sacus, siliqua, folliculus, vagina seminis.* qu. φύλακος.
Θυλακοτρὼξ, *mus*, vel *locusta*, quia saccos escarios τρώγει, id est, *rodit*, vide præced.
Θύλαξ, ακος, ὁ, vide θύλακος.
Θύλημα, ατος, τὸ, *farina, quæ diis θύεται*, irrorato vino & oleo.
Θῦμα, ατος, *odoramentum, sacrificium, victima*: hinc deducitur θυμιάω, *suffio.* θυμίαμα, *suffimentum.* θυμιατήριον, *thuribulum.* Th. θύω, *sacrifico.*
Θυμαίνω, *succenseo.* vide in θυμήνας.
Θυμαλγέα, acc. sing. à θυμαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, *afferens dolorem animo*: ex θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, τὸ, *dolor.*
Θυμάλωψ, *titio ambustus*, à τύφω, *ustulo.* f. θύψω, unde θύψις, *ustio.*
Θυμαρέα, *gratam*, acc. sing. à
Θυμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, *gratus, placidus.* hinc θυμαρέω, *alicujus animo placeo*: ex θυμὸς, *animus*, & ἄρω, *apto.*
ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, *THYMBRA.* herba odorata, forte ἀπὸ τῦ θύειν, ob fragrantiam. hinc θυμβροφάγος, ου, ὁ, ἡ, *thymbrâ victitans, parcus, frugalis.*
Θύμβρις, ιδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe *Tiberis.* hinc θυμβριὰς, αὐδὴ, *Romana vox.*
Θυμέλη, ης, ἡ, *altare*, ubi θύεται. specialiter *ara Bacchi post orchestram.* tum *farina quæ in ara offertur*: *scena, theatrum.*
Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, *ad thymelen pertinens, in thymele versans, ludens, theatricus.* Isid. 18. Orig. cap. 44.
Θυμέομαι, fut. ήσομαι, *irascor.* Th. θυμὸς, *ira.*
Θυμηγερέω, *animum recolligo.* qu. θυμὸν ἀγείρω.
Θυμηδεῖν, Poet. præs. inf. *animo lætari.* Ex θυμὸς, *animus*, & ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*
Θυμηδὴς, έος, ὁ, ἡ, *animo gratus*: ex iisd.
Θυμήνας, & in f. g. θυμήνασα, a. 1. part. act. verbi θυμαίνω, *irascor.* fu. θυμανῶ. a. 1. act. ἐθύμηνα· à θυμὸς, *animus, ira.*
Θυμήρης & θυμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, *animo conveniens, gratus*, qu. θυμῷ ἄρων. ab ἄρω, *apto.*
Θυμιάζω, *suffitum facio, odores incendo.* f. άσω. p. act. τεθυμίακα. perf. pass. τεθυμίαμαι, σαι, ται. Them. θυμιάω, idem.
Θυμίαμα, ατος, τὸ. *suffitus*: ab eod. th.
Θυμιατήριον, ου, τὸ, *thuribulum, acerra*; item *altare, suffitus*: à
ΘΥΜΙΑ'Ω, *suffio, odores incendo*: qu. à θῦμα. inde θυμίαμα, *suffitus.* θυμιατήριον, *acerra.*
Θυμιῆται, Ion. & Dor. pro θυμιᾶται, 3. sing. præs. ind. pass. à præced.
Θυμοβορέω. *animum exedo tristitia*: ex θυμὸς, *animus, ira*, & βορὰ, *pabulum.*
Θυμοβόρος, ου, ὁ, ἡ, *animum vorans*: ex iisd.

Θυμο-

Θυμοδακής, έ@-, ὁ, ἡ, *molestus, animum mordens*: ex θυμὸς, *animus*, & δάκνω, *mordeo* a. 2. ἔδακον.
Θυμολέοντα, acc. sing. à
Θυμολέων, οντ@-, ὁ, *leonino animo præditus*: ex θυμὸς, *animus*, & λέων, *leo*.
Θυμομαχέω, *infenso animo bellum gero*: cum dat. fu. ήσω. p. τεθυμομάχηκα. Ex θυμὸς, *ira*, & μάχομαι, *pugno*.
Θυμοξάλμη, vide ὀξάλμη.
Θυμοραιστὴς & Poet. Dialysi θυμοραϊστὴς, ȣ, ὁ, *animum destruens*: scribitur etiam θυμοῤῥαίστης. Ex θυμὸς & ῥαίω, *destruo*.
ΘΥΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *animus, mens, ira*: qu. à θύω, *cum impetu feror*. Hinc θυμώδης, ε@-, ὁ, ἡ, *animosus*. θυμαίνω, & θυμόομαι, *irascor*. ἀθυμέω, *animum despondeo*. ἀθυμία, ας, ἡ, *animi dejectio*. ἐπιθυμέω, *cupio*. ἐπιθυμία, ας, ἡ, *cupiditas*. μακροθυμία, ας, ἡ, *tolerantia*. μεγαλόθυμ@-, ȣ, ὁ, ἡ, *magnanimus*. πρόθυμ@-, ȣ, ὁ, ἡ, *promptus*. ῥάθυμ@-, ȣ, ὁ, ἡ, *negligens*. ῥαθυμία, ας, ἡ, *negligentia, desidia*. θυμόω, *ad iram concito*.
Θύμος, ȣ, ὁ, sive θύμον, ȣ, τὸ, *THYMUS*, sive *THYMUM*, herba: q. à θύω, *suffio*, quia odorata. Sub th. θυμός.
Θυμȣμβροις, dat. plur. præs. part. pass. à θυμόω, quod vide.
Θυμοφθόρ@-, ȣ, ὁ, ἡ, *animum labefactans*: ex θυμὸς, *animus*, & φθείρω, quod à φθέω, *corrumpo*.
Θυμόω, ῶ, *ad iram provoco, concito, incito* f. ώσω. p. τεθύμωκα. præs. pass. θυμόομαι ȣμαι, *excandesco*. præs. part. pass. θυμȣμεν@-. præt. ind. pass. τεθύμωμαι. a. 1 pass. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς, *ira, animus*.
Θυμωθεὶς, a. 1. part. pass. &
Θυμώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à θυμόω, quod vide.
Θυμωθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi
Θῦνε, imperf. Ion. pro ἔθυνε, *currebat*. Potest etiam esse præs. imperat. à θυνέω, idem quod θύω, *cum impetu feror*.
ΘΥ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *THYNNUS piscis*: q. à θύω pro ὁρμῶ, quoniam circa ortum canis œstro agitatur: in fœm. gen. est θύννη, & θυννίς.
Θυννώδης, ε@-, ὁ, ἡ, *crassus & ineptus*: à præced.
Θυνοντ', pro θύνοντα, accus. singu. præs. part. à
Θυνέω, *cum impetu feror, propero, festino*. Th. θύω, idem.
Θυόεντ@-, gen. singu. à θυόεις, εντ@-, ὁ, *odorus*. Th. θύω, *suffio*.
Θύοισα, Dor. pro θύȣσα, *ruens, furens*, præs. part. à θύω, *cum impetu feror*.
Θύομαι, *sacrifico*, vel *sacrificor, mactor*: à θύω, quod vide.
Θῦον, *furens*, præs. part. n. g. à θύω, *cum impetu feror*.
Θύοντι, Dor. pro θύȣσι, *sacrificant*: à θύω, *sacrifico*.

Θύ@-, ε@-, τὸ, *sacrificium, suffimentum*; inde *THUS*; à θύω, *sacrifico*.
Θυοσκό@-, ȣ, ὁ, *aruspex, qui intelligit ea, quæ per ignita sacrificia significantur*: à θύ@-, τὸ, *sacrificium*, & κοέω, Ion. pro νοέω, *intelligo*: vel ut alii à καίω, *uro*.
ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *janua, ostium*: q. à θύω, *irruo*. Hinc θύραζε, *foras, extra*. πρόθυρον, ȣ, τὸ, *vestibulum*. ὀπισθόθυρον, ȣ, τὸ, *posticum*.
Θύραζε, adv. *foras*: & θύρηφι, *foris*: à præced.
Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. pl. à θύρα, *janua*.
Θυρεάζω, *extra fores ago*: ab eod. th.
Θυραυλέω, fu. ήσω, *excubo, ad fores pernocto*: &
Θυραυλία, ας, ἡ, *ante fores pernoctatio*: à θύρα, *janua*, & αὐλὴ, *atrium, stabulum*.
Θυρεῶν, gen. pl. Æol. pro θυρῶν, à θύρα, *janua*.
Θυρζανάω, Hesych. κρίνω, *judico*.
Θυρεὸς, ȣ, ὁ, *scutum*, à similitudine januæ. Est & *saxum claudens speluncæ ingressum*: apud LXX. Psal. 46. 9. videtur poni pro *curru*. Th. θύρα, *janua*.
Θύρετρον, ȣ, τὸ, *janua*, Poet. &
Θύρηφι, adv. aut dativus adverbialiter positus, addita particula φι, Poet. *foris, extra*: à th. θύρα, *janua*.
Θύριον, ȣ, τὸ, *ostiolum*: &
Θυρὶς, ίδ@-, ἡ, *ostiolum*; item *fenestra*: ab eod. th.
Θύρσ@-, ȣ, ὁ, *THYRSUS, hastula frondibus vestita*; *baculus Bacchicus*: à θύω, quia agitur à vento, vel manibus: in pl. θύρσα, Poet. pro θύρσοι at
Θυρσὸς, ȣ, ὁ, *nuptialis corona*.
Θύρωμα, ατ@-, τὸ, *janua*; item *tabulamentum ad januas faciendas*: à θύρα.
Θυρωρὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *januæ custos, janitor*, pro θυρȣρὸς ex θύρα & ȣ̓ρ@-, *custos*: Dor. ȣ mutat. in α. vel ab ὤρα, ας, ἡ, *cura*, & θύρα, *janua*.
Θῦσαι, *sacrificare*, a. 1. inf. act. à θύω.
Θυσανόεις, sive θυσσανόεις, in fœm. όεσσα, *fimbriatus*: à
ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, οἱ, *fimbriæ, villi seu nodi à crumenis dependentes*: qu. à θύσαι, *movere*: quod à θύω.
Θύσειν, f. 1. inf. act. à θύω, *macto*.
Θύσθλα, τὰ, *sacra, liba, thyrsi*, vel *rami*: à θύω, *sacrifico*.
Θυσιαστήριον, ȣ, τὸ, *altare*: ab eod. th.
Θυσιάων, gen. pl. Æol. pro θυσιῶν, à θυσία, ας, ἡ, *sacrificium*. Them. θύω, *sacrifico*.
Θύσιμ@-, ȣ, ὁ, ἡ, *qui sacrificari potest aut solet*: ab eod.
Θύσκη, ης, ἡ, *scapha*, recipiens τὰ θύματα, quæ Diis offeruntur: sed θυίσκη, *acerra, mortariolum*.
Θυσσανόεις, & in f. g. θυσσανόεσσα, *fimbriatus*,

θύσανος, ὁ. Them. θύσανος, *fimbria*.

Θύσσω, *quatio*, *moveo* : à θύω.

Θυσία, ας, ἡ, *sacrificium*, *sacrificatio* : &

Θύτης, ου, ὁ, *sacerdos*, *sacrificus* : à

ΘΥ'Ω, *mactio*, *sacrifico*, qu. à θέω, *facio*; item impetu *feror*, *furo* : qu. à θέω, *curro*; item *odores accendo*, *ferveo*, *suffio*, *epulor*. f. θύσω. p. τέθυκα. a. 1. imperat. act. θῦσον, ἄτω. perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐθύθην, ης, η. Hinc θυσία, ας, ἡ, *sacrificium*. θυμέλη, ης, ἡ, *altare*. εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, *idolis immolatum*.

Θύων, præs. part. act. à θύω, quod vide.

Θυώνα, ας, ἁ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ *Semele*. Vide Suidam.

Θυωρὸς, *mensa*, *quæ sacris usibus dicatur* : quia θύη ὠρεῖ, id est, φυλάττει.

ΘΩ, contractum ex θέω, est *pono*, *colloco* : unde τίθημι, item *curro*. Contractum ex θάω, significat, *nutrio*, *lacto*; item *cæno*, *epulor*.

Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθην.

ΘΩΗ', ῆς, ἡ, *mulcta*, *damnum* alicui impositum. q. à θῶ, *pono*. hinc ἀθῷος, ου, ὁ, ἡ, *impunis*.

Θῶκος, idem quod θᾶκος, ου, ὁ, *sedile*. Th. θοὸς, *celer*.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, *THOMAS*, nomen propr. Apostoli. Hebr. *geminus*. Est & δίδυμος, ἄζυγος.

Θῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. θῶ. à τίθημι, *pono*. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θώμιγξ, γγος, ὁ, *funiculus tenuis* : à

ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, *funiculis ligo*, *flagris cædo*.

Θώμισος, Hesych. μισθὸς· puto à θωμὸς, *acervus*; ut sit *congregatio nummorum*.

Θώμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, *dimidium*. ut θάτερον pro τὸ ἕτερον.

Θωπεία, ας, ἡ, *assentatio* : à θωπεύω, *assentor*.

Θωπεύοντες, nom. plur. præs. part. à θωπεύω, *adulor*, quod à

ΘΩ'ΨΤΩ, *assentor*, *colo*; item *cavillor*, *irrideo*. q. à θέω, *video*. Assentatoris enim est, alios respicere, suspicere, & admirari mendaciter. Vel potius à θῶ, *nutrio*, *epulor*. victûs enim causa blandiuntur κόλακες· hinc θωπεύω, *assentor*, *adulor* : θωπεία, ας, ἡ, *assentatio* : θὼψ, *assentator*.

ΘΩ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *THORAX*, *pectus*, *vestis qua tegitur pectus*, *lorica*. qu. à θορέω, *salio*. vel à θέρω, *calefacio*, quia ibi *Cor salit*, vel *calefacit*, hinc θωρακίζω, *thorace munio*, *armo*. θωρήσσω, idem. θωράκιον, ου, τὸ, *lorica*.

Θωρηκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Ion. pro θωρακοφόρος, *thoracem ferens* : ex θώρηξ, quod vide & φέρω, *fero*.

Θώρηξ, Ion. pro θώραξ, *pectus*. acc. sing. θώρηκα.

Θωρήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à θωρήσσω. f. ξω. *pectus lorica munio*. Th. θώραξ.

Θωρήσσετο, *armabatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Θωρήσσω, *armo*. f. ξω. p. τεθώρηχα. a. 1. pass. ἐθωρήχθην. Th. θώραξ, *thorax*.

Θωρηχθεὶς, έντος, ὁ, & in acc. θωρηχθέντ', pro θωρηχθέντα, a. 1. part. pass. &

Θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. à θωρήσσω, quod vide.

Θὼς, θωὸς, ὁ, *animal lupo simile*, *lynx* : à θέω, *curro*. vel à θοὸς, *celer*.

Θώτερον, Dor. pro τὸ ἕτερον, *alterum*.

Θωῦμα, ατος, τὸ, *miraculum*, Ion. pro θαῦμα. hinc θωυμάζω, *miror*. θωυμαστὸς, *admirandus*. θωυμαστὴς, *admirator*. θωυμαστὸς, *admirandus*. θωυτὸς, *mirabilis* : quod vide.

ΘΩΥ'ΣΣΩ, fu. ξω, *clamo*, *vociferor*, *latro*, *impetu belluino feror*. q. à θύσσω. q. à θύω, *impetu feror*.

Θωυτὸς, ἡ, ὸν, *mirabilis*, e. in pl. n. g θωυτὰ. pro θαυμαστὰ, Ion. q. à θωῦμα, Th. θαυμάζω, *miror*.

Θὼψ, θωπὸς, ὁ, *assentator*, *adulator*. Th. θώπτω, *assentor*, *colo*.

I.

I, Nonæ apud Græcos litteræ nota, in numeris est denarius.

Ι'α, *vox*. quasi ab αὔω, *clamo*. Ι'α, *vis*, ex ἴς, *robur*. Ι'α, *sola*, ex ὅια, vide οἶος & ἴος. Tum & Ι'α ex μία esse possit abjecto μ. Est & Ἰα, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait.

Ι'άειρος, ου, ὁ, *JAIRUS*, nemen viri Hebr. *illuminabit*.

Ι'άθην, ης, η, *sanatus fui*, a. 1. ind. pass. &

Ι'αθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. pass. ab ἰάομαι, *sano*, *medeor*.

Ι'αβοῖ, dolentis interjectio, ut αἰβοῖ.

Ι'αίνεται, *gaudet*. 3. sing. præs. pass. ab

Ι'ΑΙ'ΝΩ, *calefacio*, *liquefacio*, *perfundo*, *perfundo lætitiâ*, *exhilaro*, *floreo*; item, *ad iram concito*. Hesych.

Ι'ακχος, ου, ὁ, *IACCHUS*, *BACCHUS*: ab ἰάχω, *clamo*. hinc ἰακχάζειν, *Bacchari*.

Ι'ακὼβ, ὁ, *JACOB*, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *plantam tenens*.

ΙΑ'ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, *IALEMUS*, *vir in carmine ineptus ac frigidus* : *carmen lugubre* : *miser*. q. ab ἰάλλω, *projicio*.

Ι'αλλον, ες, ε, imperf. act. ab

Ι'Α'ΛΛΩ, f. λῶ, *mitto*, *emitto*, *volo*, *as*, *appeto*. q. ab ἰῶ, *mitto*.

Ι'άλμενος, ου, ὁ, *IALMENUS*, nomen propr. viri.

Ι'αμα, ατος, τὸ, *sanatio*, *remedium* : ab ἰάομαι, *sano*.

Ι'αμβίζω,

I'αμβίζω, *proscindo, maledictis & conviciis insector* : ab

I'AMBOΣ, ȣ, ὁ, *IAMBVS*, *pes metricus*, vel *carmen* : q. ab ἰὸν βάζειν, *jacula loqui* : hinc præced.

I'αμβρῆς, ȣ̃, ὁ, alias Μαμβρῆς, *JAMBRES*, nomen magi Ægyptii, q. *rebellans*.

I'αμβὼν, & ἴαμνος, idem quod εἰαμβὼν, *locus irriguus & herbosus*.

I'αμιδέων, Ion. pro Ἰαμιδῶν, gen. plu. ab

I'αμίδαι, ων, οἱ, *Iamidæ*.

I'άνθη, ης, ἡ, nomen mul. ab ἰαίνω, *exhilaro*.

I'άνθην, ης, η, *florui*, a. 1. ind. pass. verbi ἰαίνω, *floreo*, *exhilaro*.

I'ανθον, ȣ, τὸ, *flos quidam*, *color purpureus* : q. ab ἴον.

I'αννὰ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Luc. 3. 24.

I'αννῆς, ȣ̃, ὁ, *JANNES*, nomen magi Ægyptii : q. *respon∫ans*, 2 Tim. 3. 8.

I'αολκὸς, ȣ̃, ἡ, & per Crasin I'ωλκὸς, *IOLCVS*, nomen urbis Thessalicæ.

I'A'OMAI, ῶμαι, fu. ἰάσομαι, *medeor*, *sano*, *curo* : q. ab ἴα, *vis* : cum accus. impert. ἰαόμην, ώμην, ἀȣ, ῶ, ἀετο, ᾶτο. p. ἴαμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἰάθην, ης, η. f. 1. pass. ἰαθήσομαι. a. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. ἰάσωμαι, η, ηται. Hinc ἴαμα, ατος, τὸ, *medicamentum*, *remedium*. ἴασις, εως, ἡ, *sanatio*. ἰάσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *sanabilis*. ἰατρὸς, ȣ̃, ὁ, *medicus*. ἰατρεύω, *medeor*.

I'απετοῖο, gen. Ion. ab

I'απετὸς, *IAPETVS*, nomen viri, Cœli & Terræ filii : ab ἰάπτω, *mitto*, *maledictis lacesso*. Hinc I'απετιονίδης, ȣ, ὁ, *Iapeti filius* : vocat. I'απετιονίδη.

I'A'ΠΤΩ, *mitto*, ejusd. orig. cum ἰάλλω, sc. ab ἵημι, *mitto*; item *noceo* : qu. ab ἴπτω, *lædo*.

I'A'ΠΥΞ, υγος, ὁ, *IAPYX*, *ventus ex Apulia flans*, cujus pars Iapygia.

I'αρδανίη νύμφη, *Omphales* periphrasis.

I'αρὲδ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *dominabitur*.

I'άσασθαι, a. 1. inf. m. ἰάσῃ, 2. sing. f. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. m. ab ἰάομαι, *medeor*, quod vide.

I'ᾶσθαι, præs. inf. ejusd. verbi.

I'ᾶσι, *eunt*, 3. pl. præs. ind. Ion. pro ἴασι, verbi εἶμι, *eo*.

I'ᾶσι, *mittunt*, Att. contracte pro ἰέασι, & hoc Ion. pro ἱεῖσι, 3. pl. ind. præs. verbi ἵημι, *mitto* : a. 2. ἧκα.

I'ασις, εως, ἡ, *sanatio* : ab ἰάομαι, *sano*, *medeor*.

I'ασίῳ, dat. sing. ab I'άσιος, ȣ, ὁ, nomen viri. q. ab ἰάομαι.

I'ασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.

I'A'ΣΙΩ'NH, ης, ἡ, *olus quoddam sylvestre* : an ab ἴασις, id est, *medela* ?

I'AΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, *IASPIS*, *gemma*.

I'ασὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, Dea ἰάσεως, id est, *sanationis*.

I'άσων, ονος, ὁ, *JASON*, nomen viri. Gr. *sanaturus*.

I'ατέον, *curandum*, adject. verbale : ab ἰάομαι, *sano*.

I'ατὴρ, & Ion. I'ητὴρ, ῆρος, ὁ, *medicus* : Poet. pro ἰατρὸς : ab ἰάομαι, *sano*.

I'ατρικὴ, ῆς, ἡ, sub. τέχνη, *ars medendi*, *medicina* ; ab

I'ατρὸς, ȣ̃, ὁ, *medicus* : dat. pl. ἰατροῖς. Th. ἰάομαι, *sano*.

I'ATTATAI', *heu*, adverb. & ἰατταταιάξ, idem.

I'AY~, Interjectio indignantis.

I'αυον, *traduxi*, impert. act. ab

I'AY'Ω, *commoror*, *tempus tero*, *dormio* : f. σω. q. ab ἐάω, *sino*.

I'αφέτης, ȣ, ὁ, *qui sagittas emittit* : ab ἰὸς & ἀφίημι.

I'αφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἰάπτω, *mitto* : f. ψω.

I'αχῇσι, dat. pl. Ion. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. ἰάχω, *clamo*.

I'αχε, *resonabat*, 3. sing. imperf. ἴαχον, verbi ἰάχω, *clamo* : perf. ἴαχα.

I'αχὴ, ῆς, ἡ, *clamor*, *fremitus* : ab eod.

I'αχον, ες, ε, impert. ἰάχουσα, præs. part. act. f. g. &

I'αχυῖα, *resonans*, perf. part. act. fœm. g. ab

I'A'XΩ, f. ξω, χα, *vocifero*, *clamo* : qu. ab ἴα, *vox*, & χέω, *fundo*. Hinc ἰάχημα, ατος, τὸ, *vociferatio*, *clamor*. I'αχχος, ȣ, ὁ, *Bacchus*.

I'αχὼς, perf. part. act. præced.

I'αὼ, nomen Dei.

I'αωλκὸς, ȣ̃, ἡ, nomen urbis.

I'άων, ονος, ὁ, Poetic, pro I'ων, quod vide.

I'βδύω, *haurio* : ex ἴβυ, quatenus *multum* significat ; vel ex ἱμάω, β & μ commutantur. Hinc ἰβανατεὺς, *funis haustorius*.

I'ΓΔΗΣ, ȣ, ὁ, *clavus in fundo navis*, *quo educto aqua effluit*.

I'βηρ, ηρος, ὁ, *IBERVS*, gentile. Iberia una Orientalis circa Persiam : altera Occidua, quæ Hispania.

I'BHPIΣ, *IBERIS*, herba ; quæ & καρδαμαντική.

I'BIΣ, ιδος, seu ιος, ἡ, *IBIS*, avis serpentes devorans.

I'BI'ΣΚΟΣ, ȣ, ὁ, *HIBISCVS*. species malvæ sylvestris, *althæa*.

I'βυ, Ion. adverb. significans *multum* & *magnum*.

I'βύω, *verbero*, *clamo* : q. ab ἴβυ.

I'γδη, ης, ἡ, *mortarium*, *pila* : an ab ἄγω, *frango* ? an ab εἴκω, *cedo* ? an potius à μίγνυμι, *misceo*, abjecto μ ? Sub eo enim reperitur ; pharmaca sc. &c. ibi miscentur ac tunduntur.

I'γμένος, *profectus*, perf. part. pass. ab ἱκνέομαι, *venio* : f. ἵξομαι. p. ἷγμαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, *INGUEN*, *poples*, quod ibi sit ἲς γόνυος, *vis genu* : à γόνυ, *genu.* vel potius ab ἱκνέομαι. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι, *venio*, *supplico*. sub hoc th. invenitur.

Ἰδ᾽ pro ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, *&*, *atque*.

Ἴδα, ης, ἡ, *IDA*, *mons in Phrygia & Creta*. hinc Ἰδαῖος, *IDÆUS*.

Ἰδάλιμος, ου, ὁ, *æstuosus*. *sudorificus*. à th. ἴδος, εος, τὸ, *sudor*. idem quod ἱδρῶς, ῶτος, ὁ.

Ἰδανὸς, οῦ, *JOCUNDUS*. Hesych.

Ἴδε & Att. ἰδὲ, *aspice*, item *ecce* adverbialiter : a. 2. imperat. act. Est & ἴδε, 3. sing. a. 2. ind. verbi εἴδω, *video*. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον, ες, ε. a. 2. part. ἰδὼν, όντος, & in f. g. ἰδοῦσ᾽ pro ἰδοῦσα. Sed

Ἰδὲ, *&*, *atque*, ex ἠδέ. Illud Ion. hoc Att. ab ἠ, *vel*.

Ἰδέα, ας, ἡ, *visus*, *species*, *IDEA*. in pl. ἰδέαι· ab εἴδω, *video*.

Ἰδέειν, Ion. pro ἰδεῖν, *vidisse*. ab a. 2. ἴδον, verbi εἴδω, *video*. vide ἴδε.

Ἴδει, *æstu*, dat. singu. ab ἴδος, εος, τὸ, *sudor*.

Ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἴδω, *video*. vide ἴδε.

Ἰδέμεν, Ion. & Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. &

Ἰδεῖν, a. 2. inf. act. Dor. pro ἰδεῖν, quod vide.

Ἰδέρως, ὁ ἅμα τῷ εἰδεῖν ἐρῶν, *qui simul ac vidit*, *amat*. Suid.

Ἰδέσθαι, a. 2. inf. m. ab εἴδω, *video*. f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον, unde ἰδόμην. a. 2. m.

Ἴδεσκε, Ion. Paragoge pro ἴδε, *vidit*. 3. sing. a. 2. ἴδον, Poet. pro εἶδον, verbi εἴδω, *video*.

Ἰδεχθὴς, έος, ὁ, ἡ, *deformis*, *fœdus* : ab ἰδέα, & ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἰδέω, pro εἴδω, *video*. Sed Ἴδεω, gen. Ion. pro Ἴδου, ab Ἴδης, ὁ, *Ida*, nomen propr.

Ἴδη, Ion. pro Ἴδα, quod vide.

Ἴδῃ, *viderit*, 3. sing. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.

Ἴδηαι, Ion. pro ἴδῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi εἴδω, *video*. a 2. ἴδον.

Ἰδῆν, Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. quod vide.

Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab eod. verbo : sed

Ἴδης, gen. sing. ab Ἴδα, ης, ἡ, *mons Cretæ*.

Ἰδησῶ, Dor. pro ἰδήσω, f. 1 ab ἰδέω, *video*. quod vide.

Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. sub. verbi εἴδω, *video* a. 2. ἴδον.

Ἰδίᾳ, adv. *privatim*, cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, *proprius*.

Ἰδιάζω, f. άσω, *sum seorsum ab aliis*, *in secessu dego*. ab eod. th.

Ἰδίῃ, Ion. idem quod ἰδίᾳ, quod vide.

Ἰδιοβουλεῖν, *privato & suo consilio uti* : ab ἴδιος, *proprius*, & βουλὴ, *consilium*.

ἼΔΙΟΣ, α, ον, *proprius*, *a*, *um*, *privatus*, *suus*, *suæ speciei*. qu. ab ἰδέα, *species*. κατ᾽ ἰδίαν, *privatim*. Sæpe ponitur pro ἑαυτοῦ, ῆς. ut, τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτοῦ. sic ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, id est, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, *à se ipso*. οἱ ἴδιοι, *familiares*. Hinc ἰδιότης, ητος, ἡ, *proprietas*. ἰδίωμα, ατος, τὸ, idem. ἰδιώτης, ου, ὁ, *privatus*.

Ἰδιότητα, acc. sing. ab ἰδιότης, ητος, ἡ, *proprietas*. à præced.

Ἰδίω, *SUDO*. Th. ἴδος, εος, τὸ, *sudor*.

Ἰδίωμα, ατος, τὸ, *IDIOMA*, *proprietas linguæ*. Th. ἴδιος, *proprius*.

Ἰδίων, gen. pl. ab ἴδιος, ου, ὁ, *proprius*.

Ἰδίως, *proprie*, adv. ab ἴδιος.

Ἰδιοτευόντων, gen. pl. part. præs. ab

Ἰδιωτεύω, f. εύσω, *privatam vitam ago*. Th. ἴδιος, *privatus*.

Ἰδιώτης, ου, ὁ, *IDIOTA*, *privatus*, dat. pl. ἰδιώταις. ejusd. th.

Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, *privatus* : &

Ἰδιωτισμὸς, οῦ, ὁ, *loquendi genus è vulgo sumptum*. ab ἰδιώτης, *privatus*. Them. ἴδιος, idem.

Ἴδμεν, *scimus*, Dor. seu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, *scio*. Hinc ἴδμων, *peritus*, & ἰδμοσύνη, *peritia*, dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. Alii volunt ἴδμεν per Sync. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ἴδον, verbi εἴδω, *video*. Tum etiam per Sync. dicitur pro ἰδέμεν, Ion. seu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἴδω.

Ἴδμεναι, *scire*, per Sync. pro ἰδέμεναι, Dor. & Att. ut ἰδέμεν, Ion. pro ἰδεῖν, a. 1. inf. act. verbi εἴδω, *video*, f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, *scientia* : &

Ἴδμων, *sciens*. vide ἴδμεν· ab ἴσημι.

ἸΔΝΌΩ, *incurvo*, *inflecto*. q. ab ἲς, *nervus*. Vel ab ἲς & νεύειν, nervorum enim virtute fit ut flectamur, nuamus, &c. vel ab ἰνίον, *occiput*, quod ab ἲς, *nervus*.

Ἰδοίατο, *visi fuissent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἴδοιντο. ab εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.

Ἴδοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. ejusd. verbi.

Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, *quæ vidit*, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.

Ἰδόμην, a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Ἴδον, ες, ε, *vidi*, a. 2. ind. act. &

Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. ab εἴδω, *video*. a. 2. εἶδον, & Poet. ἴδον.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd. verbi.

ἼΔΟΣ, εος, τὸ, *sudor*. ἱδρῶς, ῶτος, ὁ, idem. ἱδρόω, & ἱδρώω, *sudo*,

Ἴδοσαν, Bœot. pro ἴδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video*.

Ἰδοῦ, *ecce*, adv. distinguitur accentu ab ἰδοῦ, a 2. imperat. m. verbi εἴδω, *video*

Ἰδουμαία, ας, ἡ, *IDUMÆA*, nomen regionis. Syr. *rufa*.

Ἰδοῦσα, *intuita*, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video* f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον. a 2. part. ἰδών.

Ἰδρεία,

Ἴδρεια, ας, & ἰδρεία, ἡ, *peritia* : ab ἴσημι, *scio*.
Ἴδρεις, *periti*, nom pl. ab ἴδρις, εως, ὁ, ἡ, &
Ἰδρείη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρεία vel ἰδρεία, *peritia* : ab ἴσημι, *scio*.
Ἴδρις, εως, ὁ, ἡ, *peritus*, *providus* : hinc ἄϊδρις, *imperitus*, πολυΐδρις, *multiscius* : ab eod. th.
Ἰδρόω, Poet. ἰδρώω, f. ώσω p. ωκα, *sudo*. ab ἱδρώς. *sudor*. Them. ἴδος, εος, τὸ, idem.
Ἵδρυμι, seu ἱδρυώω, idem quod ἱδρύω, quod vide.
Ἱδρυνθείς, εῖσα, ὲν, *collocatus*, *moribus receptus*, a. 1. part. pass. Ion. pro ἱδρυθείς &
Ἱδρυνθῆναι, Ion. pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. pass. ab
ἹΔΡΥ'Ω, seu ἵδρυμι, f. ύσω, *sedere facio*, *statuo*, *colloco*. q. ab ἵζω· hinc ἵδρυμα, ατος, τὸ, *firmamentum*. ἵδρυσις, εως, ἡ, *constitutio*, *fundatio*.
Ἱδρῶ, per. Apoc. pro ἱδρῶτι, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab
Ἱδρώς, ῶτος, ὁ. *SUDOR* : ab ἴδος, εος, τὸ, idem. q. ὑδρὼς ab ὕδωρ, *aqua*.
Ἱδρώω, fu. ώσω, *sudo*. Poet. vel Att. pro ἱδρόω, ab ἱδρώς, *sudor*. Th. ἴδος, idem.
Ἰδυῖα, *docta*, *sciens* : præt. m. part. f. g. ex præt. m. ἶδα, verbi εἴδω, *scio*. Alii formari posse credunt ex perf. part. act. εἰδὼς, in f. g. εἰδυῖα, abjecto ε, ἰδὼς, ἰδυῖα, Per Crasin pro εἰδηκώς, υῖα, ὸς; ejusd. verbi. est & Εἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. q. εἰδυῖα, *gnara*.
Ἴδωμαι, a. 2. sub. m. ab εἴδω, *video* a. 2. ἶδον.
Ἰδὼν, ὦσα, *intuens*, a. 1. part. act. ejusd. verbi.
Ἴδωσιν, 3. plur. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video*. a. 2. ἶδον.
Ἴε, *vade*, a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, *eo*. a. 2. ἶον, ες.
Ἰεζαβὴλ, ἡ, *JEZABEL*, nomen reginæ, ἄκλιτον. Syr. *in insula habitans*.
Ἵεθι, ἱέτω, *mitte*, *mittat*. præs. imperat. verbi ἵημι, *mitto*.
Ἵει, *mittebat*, 3. sing. imperf. pro ἵη, tanquam ab ἱέω, verbi ἵημι, *mitto*.
Ἱείην, ης, η, *mitterem*, præs. opt. act. verbi ἵημι.
Ἵεις, ἵει, *mittebas*, *bat*, 2. & 3. sing. imperf. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἱέω, *mitto*.
Ἱεὶς, ἱέντος, *mittens*, præs. part. &
Ἱεῖσαι, *emittentes*, nom pl. præs. part. f. g. ab ἵημι, *mitto*.
Ἱεῖσι, & Ion. ἱέασι, 3. pl. præs. ind. ab eod. verbo.
Ἵεμαι, & ἵημι, *eo*, ab ἵεω, idem. pro quo jam εἶμι.
Ἵεμαι, *mitto*, *cupio*. ab ἵημι, *mitto*.
Ἱέμεν, Ion. sed ἱέμεναι, Att. & Dor. pro ἱέναι, *mittere*, præs. inf. verbi ἵημι, *mitto*. præs. part ἱέμενος.
Ἱέμεν & ἱέμεναι, itidem Ion. & Dor. pro ἰέναι, præs. inf. act. ab εἶμι, *eo*.
Ἵεν, *mittebant*, Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, *mitto*. sed
Ἴεν, 3. sing. a. 2, ἶον, ες, ε, verbi εἶμι, *eo*. ν additur ob sequentem vocalem.
Ἱέναι, *mittere*, præs. inf. act. verbi ἵημι, *mitto* : at
Ἰέναι, *ire*, præs. inf. act. verbi ἴημι, vel εἶμι *eo*.
Ἵενται, 3. pl. præs. ind. pass. &
Ἱέντες, nom. pl. præs. part. act. ἱείς. &
Ἵεντο, 3. pl. imperf. pass ab ἵημι, *mitto*.
Ἱερὰ, τὰ, *sacra* : ab ἱερός, *sacer*. Est &
Ἱερὰ, ἡ, *medicamenti compositio*, & *serpentis* nomen ; item *major anchora*, *tutiorque*, *extremum navis subsidium*. ἱερὰ νόσος, *epilepsia*, *morbus comitialis*.
Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερός, *sacer*.
ἹΕ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *accipiter* : quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥαδίως, id est, *fertur in aere velociter*. vel quia *ales ἱερός*.
Ἱεράομαι, *sacerdos sum*. vide in ἱερᾶται.
Ἱεράπολις, εως, ἡ, *HIERAPOLIS*, nomen urbis. Gr. *sancta civitas*.
Ἱερᾶται, 3. sing. præs. ind. verbi ἱεράομαι, ῶμαι, *sacerdotio fungor*. Them. ἱερός, *sacer*.
Ἱερατεία, ας, ἡ, *functio sacerdotalis*, *sacerdotium*. Th. ἱερός, *sacer*.
Ἱερατεύω, *sacerdotio fungor*. f. εύσω. p. ἱεράτευκα. perf. pass. ἱεράτευμαι. unde ἱεράτευμα, ατος, τὸ, *sacerdotium*. ejusdem them.
Ἱεράων, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. f. g. ab ἱερός, *sacer*.
Ἱέρεια, ας, ἡ, & Ion. ἱερείη, *sacerdos*, in pl. ἱέρειαι, ad eod. th.
Ἱερεῖον, ου, τὸ, *victima* : ab ἱερός, *sacer*.
Ἱερεμίας, ου, ὁ, *HIEREMIAS*, nomen Prophetæ. Hebr. *exaltans Dominum*.
Ἱερεὺς, έως ὁ, *sacerdos* : qui τὰ ἱερὰ curat. hinc ἀρχιερεὺς, *pontifex maximus*, *summus sacerdos* : ab ἱερός, *sacer*.
Ἱερεύω, f. εύσω, *sacrifico*, *macto*, *dico*, *consecro*. ab. eod. th.
Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ. vide ἱερός.
Ἱερήϊον, ου, τὸ, *victima*. Ion. Dialysi pro ἱερεῖον. Th. ἱερός, *sacer*.
Ἱερὶς, ίδος, ἡ, *sacerdos* : ab eod. th.
Ἱεριχὼ, *HIERICHO*, nomen urbis.
Ἱερογλυφικὰ, τὰ, *sacra quædam monumenta apud Ægyptios*, *non literis*, *sed sculptis rerum*, *animaliumque figuris significantia* : ex ἱερός, *sacer*, & γλύφω, *sculpo*. Th. γλάφυ, idem.
Ἱεροῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἱερός, *sacer*.
Ἱερομηνία, ας, ἡ, *sacer festus*, *sacer mensis*. Vel *totus ille mensis*, *in quo Nemea celebrabantur* :

ται : ex ἱερὸς, *facer*, & μλω, μλωὸς, ὁ, *mensis*.

Ἱεροποιέω, f. ήσω, *dico*, *consecro* : ex ἱερὸς, *sacer*, & ποιέω, *facio*.

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *sanctimoniam decens* : ex ἱερὸς, *sanctus*, & πρέπω, *convenio*.

ἹΕΡΟ´Σ, ὰ, ὸν, *sacer*, *a*, *um*, *præstans*, *magnus* : τὰ ἱερὰ, *res sacræ*. q. ab ἵεμαι, *cupio*, quia sacra debent appeti. hinc ἱερὸν, ȣ, τὸ, *sacrificium*, *victima*, *templum*. ἱερόω, *sacro*, *dedico*.

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, & Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ & Ἱερȣσαλὴμ, ἡ. ἄκλιτον, *HIEROSOLYMA*. Hebr. *metuite Schalemum*.

Ἱεροσολυμίτης, ȣ, ὁ, *Hierosolymitanus*.

Ἱεροσυλέω, *sacrilegium committo*. f. ήσω. p. ἱεροσύληκα. &

Ἱεροσυλία ας, ἡ, *sacrilegium* : ab

Ἱερόσυλος, ȣ, ὁ, ἡ, *sacrilegus*, *a* : ex ἱερὸν, *sacrum*, & συλάω, *spolio*.

Ἱερȣργέω, *sacra celebro*, *operor sacris*, cum acc. f. ήσω. p. ἱερȣργηκα · ex ἱερὸν, τὸ, *sacrum*, & ἔργον, *opus*.

Ἱεροφαντέω, f. ήσω, *sacrorum antistes sum*, *sacra doceo* : &

Ἱεροφάντης, ȣ, ὁ, *qui sacra & ceremonias docet*, *sacrorum antistes* : &

Ἱεροφαντικὸς, ȣ, *sacerdotalis* : ab ἱερὸς, *sacer*, & φαίνω, *ostendo*

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, *sacerdotium*. Them. ἱερὸς, *sacer*.

Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ἵημι, ex ἵημι, *mitto*. a. 2. ἧκα.

Ἱέσθην, 3. dual. ἵεσθε, 2. plu. imperf. pass. verbi ἵεμαι, *cupio*.

Ἰεσσαὶ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *senex*.

Ἵετο, *cupiebat*, 3. sing. imperf. verbi ἵεμαι, *desidero*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἰέτα, *pater*, & *sylvestris caper*. qu. ab ἄττα.

ἸΕΥ˜, *HUI*, adv. irridendi.

Ἰεθὰς, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *apertor*.

Ἰεχονίας, ȣ, ὁ, nomen viri, Hebr. *præparatus à Domino*.

Ἰέω, *mitto*. ab ἕω. Sed ἰέω, & ἵημι. Ion. pro εἶμι, *eo*.

Ἱζάνω, f. ήζω, q. ab ἱζέω, idem quod ἵζω, *sed re facio*.

Ἵζε, *sede*, præs. imperat. act. &

Ἵζεο, Ion. pro ἵζȣ, præs. imperat. pass. ab ἵζω, *sedere facio*.

Ἵζευ, *sede*. Dor. pro ἵζȣ, præs. imperat. pass ejusd. verbi.

Ἵζημα, ατος, τὸ, *sedimentum*. Them. ἵζω, *sedeo*.

Ἱζήσας, a. 1. part. act. verbi ἱζάνω, f. ήσω, *sedere facio*, *instituo*. Th. ἵζω, idem.

Ἵζοισα, ας, ἁ. Dor. pro ἵζȣσα, ης, ἡ *sedens*, præs. part. f. g. &

Ἵζον ες, ε, *sedebam*, imperf. act. ab

ἽΖΩ, f. ἴσω, *sedere facio*, *sedeo*, *colloco*. qu. ab ἕω, *colloco*. Hinc καθίζω, idem.

ἸΗ˜, adv. seu Interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἰὴ παιὼν, &c. Alii aspirari volunt ἱὴ, & ducunt ab ἵεσθαι, *desiderare*. Hinc Ἰήιος, ȣ, ὁ, *Apollo*. q. ab ἰάομαι, *sano*. Est & ἰὴ. vox. Vide ἰά.

Ἰῇ, *æquali*, dat. sing. ab ἴος, ἴα, ἴον, *solus*, *a*, *um*, *unus*, *a*, *um*. Aristarchus scribit, gen. & dat. hujus nominis circumflecti. Nisi Ion. pro μιᾷ positum dicamus, à μία, μιᾶς, *una*. Vide ἴος.

Ἰήκοπος, *doloribus medens* : ab ἰάομαι, *medeor*, & κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *seco*, *tundo*. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Ἧλα, *injeci*, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto*. f. ἰαλῶ.

Ἵημι, *mitto*. imperf. ἵην, ης, η. vel ἵουν, ȣν, εις, εις. f. ήσω. p. εἶκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν, ἧς, ἧ. præs. pass. ἵεμαι, *mittor*, *desidero*, imperf. ἱέμην, σο, το, perf. εἶμαι, a. 1. pass. ἕθην. a. 2. m. ἕμην, ἕσο, ἕτο. a. 2. part. m. ἕμενος, Them. ἕω, *mitto*, sed

Ἵημι, *eo*, *vado*. ut εἶμι, ex ἴω, idem.

Ἰήσασθαι, *curare*, Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἰάομαι, *curo*. f. άσομαι · sic

Ἰήσατο, 3. singu. a. 1. m. Ion. ab eodem verbo.

Ἵησι, *mittit*, 3. sing. præs. ind. verbi ἵημι · sed

Ἵησι, *vadit*, 3. sing. verbi ἵημι, *eo*: ab εἶμι, seu ἴω, *eo*. at

Ἴῃσι, *eas*, Ion. Paragoge pro ἴῃς, 2. sing. a. 1. sub. verbi εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον. vel ut alii, Ion. & Poet. pro ἴῃ, *eat*. 3. sing. a. 2. sub. ejusd. verbi.

Ἰήσονι, dat. singul. ab Ἰήσων, ὁ, nomen viri.

Ἰησȣς, ȣ, ὁ, *JESUS*, nomen Salvatoris, Hebr. *Salvator*.

Ἰῆται, ων, οἱ, Sunt οἱ τὴν Ἴον νῆσον οἰκȣντες.

Ἰητὴρ, Ion. pro ἰατὴρ, ὁ, *Medicus*, ab ἰάομαι, *sano*.

Ἰθαγενὴς, *originalis*, *indigena* : *rectè & legitimè natus* ; ab ἰθὺ, *rectè*, & γείνομαι, *nascor*.

Ἰθάκη, ης, ἡ, *ITHACA*, nomen regionis, Ulyssis Patriæ.

Ἶθαρ, *celeriter*. q. ab ἰθὺ, *recta*.

Ἰθέα, Ion. pro ἰθεῖα, vide ἰθύς.

Ἰθεῖα, ας, ἡ, *recta*. nom. sing. f. g. &

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθυς, εια υ, *rectus*, *a*, *um*. dat. pl. Ion. ἰθείῃσι · ab ἰθεῖα, Ion. pro ἰθεῖα.

Ἰθέως, Ion. pro εὐθέως, *celeriter*.

Ἴθι, *vade*, præs. imperat. ab εἶμι, *eo*.

Ἴθματι, pro ἴθματι, dat. singu. ab ἴθμα, ατος, τὸ, *gressus*, *passus* : ab ἴω, vel εἶμι, *vado*.

Ἴθρεος, *vox incitantis & adhortantis*, qu. ab ἶθαρ, *celeriter*, vel ἴθι, *vade*, & ὀρίνω, *moveo*, vel ὄρω, *excito*.

Ἶθρις, *spado* : cui is πιθέρισται, *vis demessa*

messe est. sub them. Θέρος, *æstas.*

Ἰθὺ, adv. *rectà, obviam, statim.* Th. ἰθὺς, *rectus.*

Ἰθυδίκῃσι, dat. pl. Ion. ab

Ἰθυδίκης, ου, ὁ, *cujus judicia sunt recta* : ab ἰθὺς, *rectus*, & δίκη, *jus.*

Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, *qui rectos capillos habet* : ab ἰθὺς, *rectus*, & θρὶξ, ἡ, *capillus.*

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, *legitima pugna, quæ aperto Marte fit* : ex ἰθὺς, *rectus*, & μάχομαι, *pugno.*

ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, *genus carminis & saltationis ridiculæ, in honorem Liberi patris.* q. ab ἰθύειν βοῇ, *prorumpere clamore.*

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ab ἰθύνω, *dirigo.* Th. ἰθὺς, *rectus.*

Ἴθυνε, *direxit*, 3. sing. imperf. act. ab

Ἰθύνω, *dirigo.* fu. υνῶ. præs. pass. ἰθύνομαι, *dirigo, rego.* Th. ἰθὺς, *rectus.*

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ, ἡ, *rectà volans, qui recto cursu fertur* : ab ἰθὺς, *rectus*, & πέτομαι, *volo, as.*

ΙΘΥ'Σ, ύος, ὁ, *rectus*, & in f. g. ἰθεῖα. in compar. ἰθύτερος. hinc ἰθύνω, *dirigo.* qu. ab εὐθὺς. sed

Ἰθὺς, ύος, ἡ, *impetus* : ab ἰθύω, *rectà feror.* quod à præced.

Ἰθύτεραι, *rectiores*, nom. pl. f. g. ab

Ἰθύτερος, comparat. ab ἰθὺς, ύος, ὁ, *rectus.*

Ἰθύω, *rectà feror, impetu feror* : hinc ἰθὺς, ύος, ἡ, *impetus.* Th. ἰθὺς, ύος, ὁ, *rectus.*

Ἰΐζω, *æruginosus reddor*, ab ἰὸς, *ærugo.*

Ἵκανε vel ἵκανεν, *pervenit*, 3. sing. imperf. &

Ἱκάνετον, dual. imperf. verbi ἱκάνω, imperf. ἵκανον. opt. ἱκάνοιμι, οις, οι. Th. ἵκω, *venio.*

ΙΚΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *idoneus, sufficiens, congruus.* inde ἱκανότης, ητος, ἡ, *sufficientia* : ἱκανόω, *sufficientem reddo* : ἱκανῶς, *sufficienter, abundè* : ἐξ ἱκανῦ, sc. χρόνυ, *à multo tempore* : ἐφ' ἱκανὸν, *diu.*

Ἱκανότης, ητος, ἡ, *idoneitas, sufficientia* : à præced.

Ἱκανούσθω, *sufficiat, satis sit.* 3. sing. imperat. pass. ab

Ἱκανόω, *idoneum reddo.* fu. ώσω. p. ἱκάνωκα. Th. ἱκανὸς, *idoneus.*

Ἱκάνω, *convenio, adeo, assequor, supplico.* Hesych. Th. ἵκω, *venio.*

Ἱκανῶς, adv. *sufficienter, abunde, affatim, admodum, valde.* Th. ἱκανὸς, *sufficiens.*

Ἴκελος & εἴκελος, ου, ὁ, *similis* : ab εἴκω, *similis sum.*

Ἶκεν, *ibat*, imperf. act. verbi ἵκω, *venio.* f. ἵξω. a. 1 ἶξα.

Ἵκεο, *veni*, Ion. pro ἵκου, præs. imperat pass. verbi ἵκομαι, vel 2. sing. a. 2. m. ἱκόμην, ου, & Ion. εο, ετο. verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, *venio*

Ἱκέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἱκνέομαι, *venio.* f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Ἱκέσθην, 3. dual. a. 2. m. ejusd. verbi.

Ἱκεσία, ας, ἡ, *supplicatio, preces* : ab ἱκέτης, *supplex.*

Ἱκέσιος, ου, *supplex.* ἱκέσιος Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter.* per Syncop. pro ἱκετήσιος, idem. ab eod. th.

Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*, 3. sing. a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio.* quod vide.

Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex.* quod vide.

Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. act. &

Ἱκέτευσε, 3. sing. a. 1. act. ab

Ἱκετεύω, *supplico.* fu. εύσω. Them. ἱκέτης, *supplex.*

Ἱκετηρία, ας, ἡ, *supplicatio* : ab

ΙΚΕ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *supplex* : acc. sing. ἱκέτην. dat. pl. Ion. ἱκέτῃσι. Hinc ἱκετεύω, *supplico.* ἱκέτευμα, ατος, τὸ, *supplicatio* ἱκέτις, *quæ supplicat.* ἱκετήσιος Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter.*

Ἵκηαι, *venias*, Ion. pro ἵκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio* : fu. ἵξομαι, p. ἶγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

Ἵκηται, *veniat*, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

ΙΚΜΑ'Σ, άδος, ἡ, *humor, vapor.* inde ἰκμαλέος, *humidus.* ἰκμάζω, *humecto.*

Ἵκμενος, *fluens, secundus* : per Sync. pro ἱκόμενος, Euphoniæ causa spiritu mutato. Sunt tamen qui ἵκμενος, scribunt. Estque vel præs. part. verbi ἵκομαι vel a. 2. part. m. verbi ἱκνέομαι, *venio.* f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην. Sunt qui ἴκμενος, expon. *humidus*, à Th. ἰκμὰς, *humor.*

Ἱκνεῖσθαι, Ion. pro πρέπειν, *decere.*

ΙΚΝΕ'ΟΜΑΙ, -ῦμαι, *venio, advenio, supplico.* f. ἵξομαι. p. ἶγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο. Hinc ἷξις, εως, ἡ, *adventus.* ἐφικνέομαι, *assequor, consequor.* ἐφικτὸς, ῦ, *quem assequi possumus.* ὅσον ἐφικτὸν, *quantum licet, pro viribus.*

Ἱκνεύμενον, Ion. pro τὸ ἵκανον, *id quod sufficit & decorum est.* &

Ἱκνευμένως sive ἱκνυμένως, *ritè, congruè*, adv. ab ἱκνέομαι, *venio.*

Ἱκνευμένῳ χρόνῳ, *temporis progressu*, Ion. & Dor. pro ἱκνυμένῳ. &

Ἱκνεῦνται, Ion. & Dor. pro ἱκνοῦνται, *veniunt*, 3. pl. ab ἱκνέομαι.

Ἱκνύμενος, *veniens, congruens, justus* : ut ἱκνύμενον μέγεθος, *justa magnitudo.* part. præs. ejusd. verbi.

Ἵκοι, *occuparet*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἱκοίμην, ο ο, οιτο, a. 2. opt. m. ἱκοίμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi ἱκνέομαι, *venio.*

Ἱκοίμαν, Dor. pro ἱκοίμην, a. 2. opt. m. verbi ejusd.

Ἱκοίμην, a. 2. opt. m. vide in ἵκοι.

Ἵκομαι, *venio* : ab ἵκω, icem; quod usitatius.

Ἱκόμην, ου, ετο, *veni*, a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio.* f. ἵξομαι. p. ἶγμαι. a. 2. part. m. ἱκόμενος.

Ἱκόντων,

Ἰκόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, *ICONIUM*: nomen urbis. Gr. *imaguncula*.

Ἵκοντο, 3. plu. a. 2. ind. m. ἱκόμην, quod vide.

Ἵκου, præſ. imperat. verbi inuſitati ἵκομαι. Th. ἵκω, *venio*. Vel 2. ſing. a. 2. ind. m. ἱκόμην, verbi ἱκνέομαι. ſed

Ἱκοῦ, eſt a. 2. imperat. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*, a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

ἸΚΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *tabula*, *tabulatum*. qu. ἀκρίον, quod εἰς ἄκρα factum, vel ab ἱκνεῖσθαι, *ire*, ſuper tabulatis enim itur. Euſtath. ſcribit ἴκριον.

Ἰκρόφιν, nomen Poetic. indeclinab. pro præced.

Ἴκταρ, adv. *propè*, *celerrimè*. ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι.

Ἰκτάρα, ἐθνικῶς ἰχθὺς, Heſych. puto ab ἴκταρ, quia celeriter in aquis movetur.

Ἰκτερικὸς, οῦ, *ICTERICUS*: ab

ἼΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, *morbus regius*, *ICTERUS*: & pro ave *galbula*. Scribitur & ἰκτερός.

Ἱκτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, *ſupplex*: ab ἱκέτης, *ſupplex*.

Ἰκτιδεος, ου, & per Aphær. κτίδεος, *è muſtela confectus*: ab ἰκτὶς, *muſtela*, per Aphær. κτὶς, ίδος, ἡ.

ἸΚΤΙ'Ν, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ου, ὁ, *milvus*, q. ab ἴκταρ, *celerrime*.

ἸΚΤΙ'Σ, ἰδος, ἡ, *muſtela ſylveſtris*: eſt rapax: ut & ab ἰκτὶν eſſe poſſit.

Ἵκτο, 3. ſing. pluſq. p. verbi ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην. p. ἷγμαι. Vel per Syncop. dicitur pro ἵκετο. 3. ſing. a. 2. m. ejuſd. verbi.

ἽΚΩ, *venio*: f. ἵξω. a. 1. ἶξα. hinc ἱκάνω, Poet. idem.

Ἵκωμαι, a. 2. ſub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*. a. 2. ἱκόμην.

Ἵκωντι, Dor. pro ἵκωσι, 3. plu. a. 2. ſub. act. ab ἵκω, *venio*: f. ξω.

Ἰλαδὸν, *turmatim*, adv. ab ἴλη, *agmen turma*: quod & εἴλη. Them. εἰλέω, *congrego*.

Ἵλαθι, *propitius eſto*, præſ. imperat. ab ἵλημι, unde & part. ἱλάς. Alii vero volunt ἵλαθι, per Sync. dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imperat. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, *propitium reddo*. f. ἱλάσομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι, σαι, σται. Them. ἱλάω, vel ἵλημι. f. ήσω, *propitius ſum*.

Ἵλαος, ου, ὁ, & Att. ἵλεως, ω, *propitius*, *hilaris*. qu. ab ἕλη, *ſplendor*, qui ſe ſerenum exhibet. Th. ἱλάω.

Ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, *HILARIS*, *lætus*. &

Ἱλαρότης, ητος, ἡ, *HILARITAS*. ab eod. th.

Ἴλας, Dor. & per Sync. pro Ἰόλας, α, ὁ, *Jolas*, viri nomen.

Ἱλάσθητι, *propitius eſto*, & per Syncop. ἵλαθι, & Poet. Ectaſi ἵληθι, a. 1. imperat. paſſ verbi ἱλάσκομαι, *placo*. f. άσομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι. a. 1. ind. paſſ. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, *propitius ſum*.

Ἱλάσκεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἱλάσκομαι, *placo*. ἱλάσκοντο, 3. pl. imperf. f. ἱλάσομαι. præſ. part. f. g. ἱλασκομένη. Th. ἱλάω, *propitius ſum*.

Ἱλάσκομαι, *propitius fio*, *exhilaro*. fu. ἱλάσομαι, reperitur & ἱλάξομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι. a. 1. imperat. ἱλάσθητι, cum dat. ab eod. th.

Ἱλασκόμενος, η, ον, præſ. part. præcedentis.

Ἱλασμὸς, οῦ, ὁ, *propitiatio*. Th. ἱλάω, *propitius ſum*.

Ἱλάσομαι, *placabo*, f. 1. m. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάομαι. a. 1. m. ἱλασάμην. ab eod th.

Ἱλασάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. m. gem. σσ. ejuſd. verbi.

Ἱλάσσεαι, *places*, Ion. pro ἱλάσῃ, a. 1. ſub. m. in 2. ſing. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω.

Ἱλασσώμεθα, *placemus*, gem. σσ. 1. pl. a. 1. ſub. m. ejuſd. verbi & th.

Ἱλαστήριον, ου, τὸ, *propitiatorium*. Sic Chriſtus eſt vere ἱλαστήριον, qui ſuâ oblatione nobis placavit Deum. quod &

Ἱλαστήριος, α, ον, *propitiatorius*, *a*, *um*. habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι· ab

ἹΛΑ'Ω, & ἵλημι, *propitius ſum*: f. ήσω. p. ηκα. præſ. imperat. ἵλαθι, & per Ectaſin ἵληθι. Hinc ἱλάσκομαι, *propitium reddo*, *placo*. ἱλασμὸς, οῦ, ὁ, *propitiatio*. ἱλαστήριον, ου, τὸ, *propitiatorium*. ἵλαος, ου, ὁ, ἡ, *propitius*. ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. idem. ἱλαρὸς, οῦ, *hilaris*, *lætus*. ἱλαρόω, *exhilaro*.

ἸΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *foramen*, *ubi latet ſerpens*; aut *alicujus feræ cubile*. ab εἰλέω, ſignif. *coarcto*, *concludo*. Eſt & ἰλεὸς, *ILEUS*, *convolvulus*, *morbus inteſtinorum*: ab εἰλέω, *verſo*, *involvo*.

Ἱλεόω, *placo*, *propitium reddo*: ab ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλαος, *propitius*. Th. ἱλάω, *propitius ſum*.

Ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλαος. ab eod. them.

Ἴλη, pro εἴλη, ης, ἡ, *agmen*. Th. εἰλέω, *congrego*.

Ἵληθι, pro ἵλαθι, quod vide.

Ἱλήκῃσι, Ion. Paragoge pro ἱλήκῃ, 3. ſing. perf. ſub. act. verbi ἵλημι, ſeu ἱλάω, f. ήσω, *propitius ſum*.

Ἰλιάδας, α, ὁ, Dor. pro Ἰλιάδης, ου, ὁ, quod per Aphæreſin pro Οἰλιάδας, α, ὁ, *Ajax*, *Oilei filius*: ὁ τοῦ Ὀϊλέως παῖς.

ἸΛΙΑ'Σ, άδος, ἡ, *ILIAS*. *Poema Homeri de rebus Iliacis*: item *turdi ſpecies*; & pro *congerie*; ut ἰλιὰς κακῶν, *ilias malorum*. Ἰλίας μάχη, Poet. pro Ἰλιαχὴ μάχη, *Iliacum prælium*.

Ἰλιγγιᾶν, *vertigine laborare*: vide ſequent.

Ἴλιγξ, γγος, ἡ, *vortex*: inde ἰλιγγιάω, *vertigine laboro*, *hæſito*. qu. ab εἴλιγγος, ου, ὁ, *vortex*. Th. εἰλέω, *verſo*.

Ἴλιον, *ILIUM*, *Troja*: ab Ἶλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιο-

Ἰλιοπορθεύς, ῦ, ὁ, *Ilii populator*: ab Ἴλιον, & ῥαίω, *destruo*.

Ἰλλὰς, άδος, ἡ, *vinculum contortum*: ab ἴλλω, seu ἴλλω, quod ab εἰλέω, *contorqueo*.

ἼΛΛΟΣ, ου, ὁ, *oculus*. qu. ab εἰλέω, *verso*, quia oculi volubiles. inde ἴλλω, *oculis conniveo*. σιλλοὶ seu σίλλοι, ων, οἱ, *scomma*, *irrisorium Poema*. q. παρὰ τὸ διασείειν τοὺς ἴλλους, *motu oculorum addito*.

Ἰλλυρικὸν, ῦ, τὸ, *ILLYRICUM*, nomen regionis. inde Ἰλλύριοι, ων, οἱ, *Illyrii*.

ἼΛΥΣ, ύος, ἡ, *limus*, *cœnum*. q. ab ἕλος, *palus*, vel ἰλύω pro εἰλύω, *involvo*.

Ἰλύω, *oblimo*, *limo obduco*: à præced.

Ἱμαῖον ᾆσμα, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*, sive *quæ cani solibat ab iis*, *qui molas versabant*, *aut aquam è puteis hauriebant*. Eadem cantio & ἐπαντλητής dicta. sub th. ἱμὰς, *lorum*, *loreus funis*.

Ἱμαλία, *cumulata farinæ mensura*: ex ἱμάω, *haurio*, quod ex catillo hauriatur. Ideo & ἱμάλιος, est *abundans*, *copiosus*.

Ἱμαλὶς, pro *Cerere*, & *Deo farinæ*.

Ἵμασ', pro ἵμασε, *vorberavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω vel ἱμάσσω, *loris cædo*, *verbero*. f. άσω. ab

ἹΜΑ'Σ, άντος, ὁ, *lorum*, *funiculus ex loris bubulis*. dat. pl. ἱμᾶσι. qu. ab ἵημι, *mitto*. inde ἱμάω, ήσω, *loreo fune extraho*, *haurio*.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, *scutica*, *flagellum*. à præced.

Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, αντος, ὁ, *lorum*, quod vide.

Ἱμάσσας, Poet. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. ab

Ἱμάσσω, *loris cædo*, *verbero*. f. άσω. Th. ἱμὰς, *lorum*.

Ἱματίζω, *vestio*. f. ίσω. p. ἱμάτικα. perf. pass. ἱμάτισμαι. perf. part. ἱματισμένος, η, ον, *vestitus*: ab εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*. Them. ἕω, seu ἕννυμι, *induo*. perf. pass. εἷμαι.

Ἱμάτιον, ου, τὸ, *vestimentum*, pro εἱμάτιον, ab εἷμα. vide ἱματίζω.

Ἱματισμένος, ου, *vestitus*, *indutus*. vide ἱματίζω.

Ἱματισμὸς, ῦ, ὁ, *vestis*, *vestitus*: ab ἱματίζω, quod vide.

Ἱμάω, *loreo fune extraho*, *haurio*. fu. ήσω. ἱμαῖον μέλος, *cantilena quam canit ὁ ἱμῶν*, ὁ ὑδατηγός. vide ἱμαῖον.

ἹΜΕΙ'ΡΩ, *desidero*, *cupio*, cum gen. q ab ἵεμαι, *cupio*, & ἐράω, *amo*. hinc ἵμερος, ου, ὁ, *desiderium*.

Ἴμεν, ἴτε, *imus*, *itis*, 1. & 2. pl. præs. ind. εἶμι, *eo*. Dicitur & ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi: &

Ἴμεν, *ire*, Ion. sed Dor. ἴμεναι, pro ἰέναι, εἶναι & ἰέναι, præs. inf. ab εἶμι, vel ἴημι, *eo*.

Ἱμέρα, ας, ἡ, *Fluvii nomen*, ut & Ἱμέρας, α, ὁ, *Siciliæ Fluvius*.

Ἱμερόεις, έντος, ὁ, & inf g. ἱμερόεσσα, *desiderabilis*: in superl. ἱμερόεστατος · ab Ἵμερος, ου, ὁ, *desiderium*. Them. ἱμείρω, *desidero*.

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, *qui vocem habet optabilem ac dulcem*: ab ἱμείρω, *desidero*, & φωνὴ, *vox*.

Ἱμερτῶν, gen. pl. ab ἱμερτὸς, ῦ, ὁ, *desiderabilis*: ab ἱμείρω, *desidero*.

Ἵμπλω, *lædo*, *pungo*, *terreo*: ex ἴπτω. Tum ἵμπλω, *jungo*. qu. ab ἰν, pro ἐν, & ἅπλω, *alligo*.

ἽΝ, *mensuræ nomen*; item *fibra*, vide ἴς. Tum ἵν, *ipsum* vel *ipsam*, pro αὐτὸν & αὐτήν. Pro quo Poetæ, μὶν dicunt. Latinis olim etiam *im* & *em*, pro *eum*. Ἰν, *IN*, Præpositio, etiam pro ἐν, & in compositione.

Ἶν' pro ἶνα, *fortitudinem*, acc. sing. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *nervus*, *fibra*.

Ἵν' pro ἵνα, *ut*.

ἽΝΑ, *ut*, conjunct. causalis. regit sub. ἵνα μὴ, *nisi*. ἵνα τί, vel ἱνατί, *ut quid*, *propter quid*, *quare?* Ion. pro πῶς, *quomodo*.

Ἴναι, *ire*, præs. inf. verbi εἶμι, *eo*. Dicimus & εἶναι & ἰέναι.

Ἰνάω, & ἰνέω, *inanio*, *vacuo*, *expurgo*. Hesych.

Ἰνδάλλομαι, *similis videor*, *videor*, *appareo*: q. ἰδάλλομαι, inserto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem. ab εἶδος, *facies*, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, *simulachrum*: *species*: à præced.

ἸΝΔΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *INDICUM*, *piper*, vel *zingiber Indicum*.

Ἶνες, vide in ἴς, ἡ, *fibra*.

Ἰνδύω, *tendo*, Hesych. ab ἴς, in accus. ἶν, *nervus*, qui tendendi organum.

ἸΝΕ'Ω, *vacuo*, *expurgo*.

Ἰνίον, ου, τὸ, *occipitium*, *posterior colli pars*: ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *nervus*,

Ἶνις, ιος, *filius* Hesych.

Ἴννη, *filia*. ut & ἴννος, ου, ὁ, *filius*: ab ἴς, Hesych. vide præced.

Ἰννὸς, *pullus ex equo & mula*, aut *asina*, q. ab ἶνις. quod vide.

Ἰννύομαι, *fleo*, aut ab ἶνις, aut ab ἰνάω.

Ἰνόω, Poet. pro ἰνάω, *exhaurio*, *consumo*, *absorbeo*.

Ἰνὼ, όος, ἡ, *INO*, nomen mul. q. *valida*. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *fibra*, *robur*.

ἼΞ, ἰκὸς, ὁ, *vermiculus vites adedens*.

Ἴξαλος, ου, ὁ, *impetuosus*, *libidinosus* Hesych. ab ἰξὺς, *lumbus*, & ἅλλομαι, *salio*. capræ Epithet.

Ἶξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω, *venio* f. ἴξω. a. 1. ἶξα, ας, ε.

Ἴξεαι, *pervenies*. 2. sing. f. 1. m. pro ἴξῃ. verbi ἱκνέομαι, *venio*. f. ἴξομαι. perf. pass. ἶγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

Ἰξευτὴς, ῦ, ὁ, *qui visco aves captat*, *auceps*. Th. ἰξὸς, *viscum*.

Ἰξεύτρια, ας, ἡ, *viscatrix*, ab

Ἰξεύω, *visco aves capio, aucupor*. Th. ἰξὸς, *viscum*.
Ἰξία, ας, ἡ, idem quod ἰξὸς, quod vide.
Ἴξις, εως, ἡ, *adventus*. Th. ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι, p. ἷγμαι.
Ἰξίων, ονος, ὁ, *IXION*. quis ille fuerit & cur apud Inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2. p 204. &c.
Ἵξομαι, f. 1. m. verbi ἱκνέομαι.
Ἷξον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. pro ἷκον, Bœot. solent enim κ in ξ, mutare. vel a. 2. ind. act. verbi ἵκω, *venio*. f. ξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἵξω, quod à f. ἵξω, verbi ἵκω, formatum asserunt.
Ἰξὸν, *viscum*, acc. sing. ab
ἸΞΟ'Σ, ῦ, ὁ, Æol. βισκὸς, *VISCUM*. *arundo aucupatoria, pedica passerum, parcus, tenax*: item pro *varice*. ἰξία, ας, ἡ, idem. ἰξώδης, εος, ὁ, ἡ, *viscosus, tenax*. ἰξόεις, εντος, ὁ, *viscosus*. ἰξεύω, *visco aves capio*.
ἸΞΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus, dorsum*: qu. ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est.
Ἰοδνεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *purpureus*: ab ἴον, *viola*. & δνόφος, *tenebræ*.
Ἰοδόκος, ου, ὁ, ἡ, *sagittarum receptrix*, epithet. *pharetræ*. Dicitur etiam ἰοδόκη, ἡ, substantive, *pharetra sagittarum receptaculum*: ab ἰὸς, *jaculum*, & δέχομαι, *capio*.
Ἰοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *niger, rubiginosus*: ab ἰὸς, ῦ, ὁ, *telum, rubigo cujusque metalli*, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. vel ἰοειδὴς, *purpureus, violacei coloris*: ab ἴον, *viola*.
Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον.
Ἰοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, *profecta*, a. 2. part. f. g. ab εἶμι *eo*. a. 2. ἴον.
Ἰόλαος, ου, ὁ, quis fuerit *IOLAUS*, quando ex mortuis resurrexit, & cur, Pind. Pythior. Od. 9. p. 304, 305.
Ἴομεν, *eamus*, 1. plu. a. 2. ind ἴον. verbi εἶμι. *eo*. Alii volunt per Systol. Ion. dici pro ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub.
Ἰόμωρος, ου, ὁ, ἡ, *jaculator*, & *jaculis destinatus, mortem inferens jaculis*. Vel ὁ περὶ τὸν ἰὸν μεμορημένος, *telis male exceptus*: ab ἰὸς, *jaculum*, & μόρος, *fatum*, verso ο in ω. Th. μείρω, *partior*.
ἼΟΝ, ου, τὸ, *viola*; item *solum*. n. g. ab ἴος. inde ἰώδης, *violaceus* Est &
Ἴον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, *eo*.
Ἰόνθ', pro ἰόντα, acc. sing. a. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, *eo*.
Ἰονθὰς, άδος, ἡ, *lanuginosa, villosa, varis laborans*: exponitur & *velox*. &
ἼΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, *lanugo, primi pili*. qu. ab ἄνθος, quia flos juventæ. item *varus* in facie.
Ἰόντα, *euntem*, acc sing a. 2. part. εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰὼν, ὄντος, & in f. g. ἰοῦσα.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, *violaceos vel nigros capillos babens*: ex ἴον, *viola*, & πλόκαμος, *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.
Ἰόππη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. *pulchritudo*.
Ἰορδάνης, ου, ὁ, nomen fluvii. Hebr. oriens ex *Jor*, & *Dan*, qui sunt duo fontes, ad radices Libani.
ἼΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum genus. qu. δόρκοι, à visus acumine. à δέρκω, *video*.
ἸΟ'Σ, ῦ, ὁ, *missile, jaculum, sagitta*. q. ab ἵημι, *mitto*. item *venenum, rubigo, ærugo*. hinc ἰόω, *rubigine obduco*. ἰώδης, *rubiginosus*. sed
Ἴος, ἴα, ἴον, *solus, a, um*; item *unus*.
Ἰοστέφανος, *coronam è violis gestans*: ab ἴον, *viola*, & στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*.
Ἰότης, ητος, ἡ, *consilium, voluntas*: ab ἴω, vel ἵημι, *mitto*. Hinc ἵεμαι, *desidero*.
ἸΟΥ', adv. dolentis, *Hei, HEU*: hinc ἰύζω, *lamentor*. Est & exultantis adv.
Ἰουδαΐζω, *JUDAIZO*, *fio Judæus, Judaice vivo*. f. ίσω. p. ἰουδάϊκα. ab Ἰουδαῖος, *Judæus*. Th. Ἰούδας, α, ὁ, *Judas*.
Ἰουδαϊκὸς, ἡ, ὸν, *JUDAICUS, a, um*. hinc Ἰουδαϊκῶς, adv. *Judaice*.
Ἰουδαῖος, ου, ὁ, *JUDEUS*; item *Judaicus, a, um*. ut γῆ Ἰουδαία.
Ἰουδαϊσμὸς, ου, ὁ, *JUDAISMUS*.
Ἰούδας, α, ὁ, nomen viri. Hebr. *celebrationis filius*.
Ἰουλίας, α, ὁ, nomen viri. Gr. *barbatulus*.
Ἰούλιος, ου, ὁ, *JULIUS*, nomen viri. Gr. *barbatulus*.
Ἴουλος, ου, ὁ, *lanugo*, quæ ἰεῖ οὖλα, exit *mollis & crispa*. Them. οὖλος, *mollis, crispus*.
Ἴουν, *mittebam*, imperf. contract. ex ἴεον, ουν, qu. ab ἰέω, Them. ἕω, vel ἵημι, *mitto*.
Ἰοῦσα, ης, ἡ, & in acc. pl. ἰούσας, *accedentes*, a. 2. part. f. g. ab ἰὼν, quod ab εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον.
Ἰοῦστος, ου, ὁ, nomen viri, Lat. *JUSTUS*.
Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *quæ fundit sagittas*: vel *quæ sagittis gaudet*: ab ἰὸς, *sagitta*, & χέω, *fundo*, vel χαίρω, *gaudeo*. Epithet. Dianæ.
Ἰπνὸς vel ἶπνος, ου, ὁ, *furnus, caminus, culina*. Hinc Ἰπνοὶ, loca quædam sic dicta. Th. ἴπτω, *lædo*.
Ἶπος, ου, ὁ, *muscipula*, quæ ἰπνοῖ, id est, *opprimit* murem: sed ἶπος, *pressura*: ab ἴπτω, *lædo*.
Ἰπόω, *premo*, πιέζω· ut ἰπωθείη συμφορῆσι, *premi calamitatibus*. Th ἴπτω. *noceo*.
Ἱππαγωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, q. d. *equorum ductorius, a*. Epith. navis *quâ equi trajiciuntur*. Ex ἵππος, & ἄγω, *duco*
Ἱππάζεσθαι, *equitare*, ab ἵππος, *equus*.
Ἱππαιχμος, ου, ὁ, ἡ, Poet. *qui hasta vel lancea ex equo pugnat*. Ex ἵππος, & αἰχμὴ, *cuspis*.

Ἱππα-

Ι῾ππαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱππηγέτης, idem quod ἱππεὺς, έως, ὁ, *eques*.

Ι῾ππαρχέω, fu. ήσω, *sum magister equitum, præsum equitatui* : &

Ι῾ππαρχία, ας, ἡ, *præfectura equitum* : Ex ἵππος, & ἀρχὴ, *imperium*.

Ι῾ππαρχικὸς, ῦ, *ad magistrum equitum pertinens* : ex iisd.

Ι῾ππαρχος, ου, ὁ, *HIPPARCHUS*, nomen viri. Est & *Equitum præfectus, Magister equitum*. Et sic vocatur *Neptunus* : ex ἵππος, & ἀρχὴ, *principatus*.

Ι῾ππὰς, άδος, ἡ, Ion. pro ἱππικὴ, *equestris* ; hinc ἱππάσιμος, *equitabilis* : ab ἵππος, *equus*.

Ι῾ππεῖος, ου, ὁ, *equestris*. Them. ἵππος, *equus*.

Ι῾ππεὺς, έως, ὁ, *eques* : & in plu. ἱππεῖς, ejusd. th.

Ι῾ππευτὴς, ῦ, ὁ, *Equestris*, vel *equitandi peritus* : ab

Ι῾ππεύω, *equito* : f. εύσω. p. ἵππευκα. Th. ἵππος, *equus*.

Ι῾ππήεσσι, dat. plu. Ion. pro ἱππεῦσι, ab ἱππεὺς, *eques*.

Ι῾ππηλασίη, scil. ὁδὸς, *equestris via*, qua equi aguntur : ab

Ι῾ππηλάσιος, ου, *equestris, equitabilis, per quem equi agitantur* : ab ἵππος, *equus*, & ἐλαύνω, *impello* : f. ἐλάσω.

Ι῾ππηλάτα, vocat. sing. ab

Ι῾ππηλάτης, ῦ, ὁ, *equitator, agitator equorum* : ex ἵππος, & ἐλαύνω, *agito*.

Ι῾ππήλατος, scil. τόπος, *locus equitabilis* : ab iisd. th.

Ι῾ππικὸν, ῦ, τὸ, *equitatus* : ab

Ι῾ππικὸς, ῦ, *equestris*. Th. ἵππος, *equus*.

Ι῾πποβότοιο, gen. Ion. ab

Ι῾ππόβοτος, ου, ὁ, ἡ, *equos nutriens*. ex ἵππος, & βόσω, *pasco*.

Ι῾πποδάμοιο, gen. Ion. ab

Ι῾ππόδαμος, ου, ὁ, ἡ, *equorum domitor* : ex ἵππος, & δαμάω, *domo*. a. 2. ἔδαμον.

Ι῾ππόδασυς, *densus instar equi, hirsutus* : ex ἵππος, & δασὺς, *densus, pilosus*.

Ι῾πποδιώκτας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, *equorum agitator, eques* : ab ἵππος, *equus*, & διώκειν, *persequi*.

Ι῾πποδρομία, ας, ἡ, *cursus equestris* : &

Ι῾πποδρόμιος Ποσειδῶν, *Neptunus equestrium certaminum præses* : ab ἵππος, *equus*, & δρόμος, *cursus*. Th. τρέχω, *curro*. p. m. δέδρομα.

Ι῾ππόδρομος, ου, ὁ, *HIPPODROMUS*, *circus* : ab iisd.

Ι῾πποθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *celer instar equi, valde celer* : ex ἵππος, & θόω, *impetu feror*.

Ι῾πποιιν, pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dat. pl. Ion. ab ἵππος, *equus*, quod vide.

Ι῾πποκένταυρος, ου ὁ, ἡ, *HIPPOCENTAURUS*, ab ἵππος, *equus*, & κένταυρος, *centaurus*, quod à κεντέω, *pungo* & ταῦρος, *taurus*.

Ι῾πποκορυστὴς, ῦ, ὁ, *galeatus, eques bellicosus* : ex ἵππος, *equus*, & κορύσσω, *galea armo*. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Ι῾πποκρότος, ου, ὁ, ἡ, *equis perstrepens* : ab ἵππος, *equus*, & κρότος, *sonus*.

Ι῾ππολύτη, ης, ἡ, Poet. pro Ι῾ππολυτεια, *Hippolyti filia*.

Ι῾ππομανὲς, *an herba sit* : *an virus ex equarum inguinibus defluens* : *an caruncula* : vide notas nostras in Virgilium : ex ἵππος, *equus*, & μαίνομαι, *insanio*.

Ι῾ππομαχία, ας, ἡ, *equestre prælium* : ex ἵππος, & μάχομαι, *pugno*.

Ι῾ππόμητις, ιος, ὁ, ἡ, *rei equestris peritus* : ab ἵππος, & μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*.

Ι῾ππόνικος, ου, ὁ, *HIPPONICUS*, nomen viri. q. ex ἵππος, *equus*, & νίκη, *victoria*.

Ι῾ππονόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *valdè intelligens*.

Ι῾πποπείρης, ου, ὁ, Poet. ὁ τῶ ἵππου ἢ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, ἢ ταύτης ἔμπειρος. *qui equi ac artis equestris periculum fecit*.

Ι῾ΠΠΟΣ, ου, ὁ, *equus*, in f. g. *equa*, & *equitatus* : sed ἵππος, Dor. pro ἵππους, q. ab ἴπτω ποσὶν, est enim celerrimum animal. Vel quia humum ἰποῖ ποσὶ, *premit pedibus* admodum, unde *sonipes*. Hinc ἱππεὺς, έως, ὁ, *eques*. ἱππεύω, *equito*. ἐφίππιον, ου, τὸ, *sella equina*. Sed ἡ ἵππος, pro *substantia*, Gen. 14. 21.

Ι῾πποσόα, ας, ἡ, *equorum agitatrix*. ἡ τὰς ἵππους σόουσα, τουτέστι σεύουσα, ἢ κινοῦσα. Quod ab ἵππος, & σείω, *quatio*. Hinc &

Ι῾πποσόας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ἱπποσόης, ου, ὁ, *qui equos agitat* : vide præced.

Ι῾πποσύνη, ης, ἡ, *equitandi peritia* : gen. pl. Æol. ἱπποσυνάων, ab ἵππος, *equus*.

Ι῾ππότα, vocat. sing. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques* : sæpe vocat. pro nom. ponitur Att. ab ἵππος, *equus*.

Ι῾πποτοξότης, ου, ὁ, *eques sagittarius* : ab ἵππος, & τόξον, *arcus*.

Ι῾πποτροφέω, f. ήσω · *equos alo* : &

Ι῾πποτροφία, ας, ἡ, *equorum nutritio* : *sumptus in equos alendos factus* : ab ἵππος & τρέφω, *alo*.

Ι῾πποτρόφος, ου, ὁ, ἡ, *qui equos alit* : ex iisd.

Ι῾ππουκρήνη, q. *equi fons*. Nomen fontis in Bœotia : ex ἵππος & κρήνη, *fons*.

Ι῾ππουρις, ἡ, Epith. *galeæ cristam ex setis equinis habentis* : ex ἵππος & οὐρὰ, *cauda*.

Ι῾πποφόρβιον, ου, τὸ, *locus pascendis equis* : ex ἵππος, *equus* : & φέρβω, *pasco* : p. m. πέφορβα.

Ι῾πποχάρμας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποχάρμης, ου, ὁ, *equis gaudens* : ab ἵππος, & χαίρω, *gaudeo*.

Ι῾ππωνέω, *equos emo* : &

Ι῾ππωνία, ας, ἡ, *equorum emptio* : ex ἵππος, & ὠνέομαι, *emo*.

Ι῾ΠΤΑΜΑΙ, *volo, as* : præs. inf. ἵπτασθαι · fu. πτήσομαι. q. à πτάω. a. 2. m. ἐπτάμην, vel ἐπτάμην. Hinc πτῆμα, ατος, τὸ, *volatus* ;

tus: πτῆσις, εως, ἡ, idem. πτηνὸς, ȣ, *volucris*.

Ἰπτήσομαι, *volabo*, fu. 1. m. verbi ἴπταμαι, ut volunt nonnulli: vide præced.

Ἴπτω, Att. pro ἵπτασο, *volabas*, 2. sing. imperf. ἱπτάμην, ejusd. verbi.

ἼΠΤΩ, vel ἴπω, *nocco*, *lædo*: inde ἶψ, ἰπὸς, ὁ, *vermis cornua corrodens*: ἰπνὸς, seu ἴπνος, ȣ, ὁ, *furnus*: ἶπος, ȣ, ὁ, *muscipula*.

Ἱρὰ, *sacra*, pro ἱερὸν, Ion. pro ἱερὸν, *sacrum*, *sacrificium*: at

Ἱρὰ, ας, ἡ, *concio*, qu. ab εἴρω, *loquor*.

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. sing. præs. ἱεράομαι, *sacerdos sum*: præs. inf. ἱερᾶσθαι. Sic ἱράτω, pro ἱεράτω, 3. sing. imperat. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Ion. *sacerdos*: ab eod. them.

Ἱρέω, pro εἰρέω, *loquor*. Hesych.

Ἱρὴ, ῆς, ἡ, *HIRA*, nomen regionis.

Ἱρῆαι, Ion. pro ἱέρειαι, *sacerdotes*. &

Ἱρήιον, ȣ, τὸ, Ion. pro ἱερεῖον, *hostia*, *victima*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἵρηξ, Ion. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*.

ἹΡΙΓΓΕΣ, *arteriæ*: an qu. ἀέριγγες, quod aer ibi agitur?

ἾΡΙΣ, ιδος, ιος, εως, ἡ, *arcus cœlestis*, *IRIS*, *Dea*, in accu. ἶριν: qu. ab εἴρω, *dico prædico*, *nuntio*.

Ἴρισιν, pro ἴρισι, dat. plu. ab ἶρις, quod vide.

Ἱρὸς, Ion. pro Ἱερὸς, ȣ, ὁ, *sacer*: sed

Ἶρος, ȣ, ὁ, *IRUS*, nom. propr. cujusdam mendici apud Hom.

Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, *sacra*, *cæremoniæ*: ex ἱρὸς pro ἱερὸς, *sacer*: & ἔργον, *opus*.

Ἱροφάντης, ȣ, ὁ, Ion. pro ἱεροφάντης, qui & ἱεροφύλαξ, alias vocatur, *sacerdos*, *sacrorum antistes*: ab ἱερὸς, *sacer*, & φαίνω, *appareo*.

Ἱρῶν, Ion. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸν, *sacrum*.

Ἱροσύνη, ης, ἡ, Ion. pro ἱερωσύνη, *sacerdotium*: quod vide.

ἾΣ, ἰνὸς, ἡ, *fibra*, *robur*, *VIS*. Hinc ἰνίον, ȣ, τὸ, *occiput*.

Ἴσ', pro ἴσα, *æque*, adv. ab ἴσος, vel ἴσος, ȣ, ὁ, *æqualis*

Ἰσαὰκ, ὁ, nomen viri. Hebr. *ridebit*.

Ἰσάγγελος, ȣ, ὁ, ἡ, q.d. ἴσος τοῖς ἀγγέλοις, *par sanctis angelis*.

Ἰσάζω, *adæquo*, ut & ἰσόω. Th. ἴσος, *æqualis*.

Ἰσαίας, vide supra Ἡσαίας.

Ἰσαῖος, ȣ, ὁ, *ISÆUS*, nomen propr.

Ἴσαις, *paribus*, dat. pl. f. g. ab ἴσος, *par*, *æqualis*.

ἸΣΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *vestis è pelle caprina*, *rheno*: rectius ἰξάλη, vel ἰξάλη. vide ἴξαλος.

Ἴσαμι, *scio*, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, *ibant*, 3. plu. imperf. εἶν, verbi εἶμι, *eo* Tum &

Ἴσαν, *sciebant*, per Sync. dicitur pro ἴσασαν, ab ἴσην, imperf. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, *sciunt*, quod vide.

Ἰσάριθμος, ȣ, ὁ, ἡ, *par numero*: ex ἴσος, *æqualis*, *par*, & ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἴσασ', pro ἴσασι, *sciunt*, 3. pl. ind. præs. at

Ἴσας, αντος, præs. part. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴσασαι, pro quo & ἴσῃ, 2. sing. præs. ἴσαμαι, *scio*.

Ἴσασι & ἴσασιν, *sciunt*, 3. plu. ind. præs. verbi ἴσαμι, *scio*.

Ἰσαχὰρ, *Isaschar*, nomen viri. Hebr. *est merces*.

Ἴσατι, *scit*, Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. verbi ἴσαμι, *scio*.

ἸΣΑ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, herba *glastum*; valde exsiccat. qu. ab ἴσον, quia vim habet æquandi tumores.

Ἰσαυδὴς, έος, ὁ, ἡ, *cognominis*: ex ἴσος, *æqualis*, & αὐδὴ, *vox*.

Ἴση, *sciebat*, 3. sing. imperf. act. ab ἴσημι, *scio*: sed

Ἴσῃ, *scis*, Att. pro ἴσασαι, 2. sing. ind. verbi ἴσαμαι, *scio*.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, *æqua loquendi libertas*, *æqualitas*: ex ἰσηγορέω, *æquè liberè loquor*: quod ex ἴσος, *æqualis*: & ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἰσημερία, ας, ἡ, *æquinoctium*: ἰσημερία μετοπωρινὴ, *Æquin. autumnale*, ἐαρινὴ, *vernum*: ex ἴσος, *æqualis*, & ἡμέρα, *dies*: q.d. *æquidiarium*.

Ἰσημερινὸς, ȣ, *æquinoctialis*, q. d. *æquidialis*: ex iisd.

ἼΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσησι, *scio*: quasi ab εἴδω. f. εἴσω, idem. Hinc ἴδμων, ὁ, ἡ, *peritus*: ἰδμοσύνη, *peritia*: ἴδρις, εως, ὁ, ἡ, *sciens*, *peritus*: ἰδρεία, *scientia*, ἐπίσταμαι fu. ἥσομαι, *scio*: ἐπιστήμη, *scientia*: ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, *sciens*, *peritus*.

Ἰσήρης, εος, ὁ, ἡ, *æqualis*, *par*. ab ἴσος, idem: & ἄρω, *apto*.

Ἴσθι, *scias*, per Sync. pro ἴσαθι, præs. imperat. ab ἴσημι, *scio*: sed

Ἴσθι, *sis*, *esto*, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἰσθλὴ, corrupte pro ἰξάλη, *pellis capræ*.

Ἴσθμια, τὰ, scil. ἱερὰ, *sacra ISTHMIA in honorem Neptuni*, *ludi Isthmii*. Th. ἰσθμὸς, *isthmus*.

Ἰσθμιακοὶ ἀγῶνες, οἱ, *ludi ISTHMIACI* &

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, in pl. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, *Isthmiacus*: ut ἰσθμιὰς νίκη, *isthmiaci victoria*: ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἴσθμιον ἄν' pro ἀνὰ τὸν Ἰσθμόν. at

Ἴσθμιον, ȣ, τὸ, *collum*, *colli ornamentum*: ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἴσθμιος, ȣ, ὁ, *in Isthmo habitans*. *Neptunus*. Ἴσθμια, *sacra Isthmia*, *in honorem Neptuni*. ἰσθμιακὸς, *ad Isthmia pertinens*.

Ἰσθμιὰς,

ἰσθμιάζ, idem, & *de mala vita*, dicitur: ab eod. th.

Ἰσθμοῖ, Poet. adv. pro ἐν Ἰσθμῷ, *in Isthmo: apud Isthmum.*

ΙΣΘΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *ISTHMUS, terra angusta duplici mari interclusa:* item aliquid Isthmo simile, ut *fauces, pars inter os & gulam: collum clepsydræ, imbrex narium*: qu. ἰσθμὸς, ἀπὸ τῶ εἰσιέναι τὴν ψοφὴν δι' αὐτῶ.

Ἴσι, *eunt*, 3. pl. ind. præs. pro εἶσι, & Ion. ἴασι, ab εἶμι, *eo.*

ΙΣΙΚΟΣ, ȣ, ὁ, & ἰσίκιον, ȣ, τὸ, *lucanica*; edulii genus, è carne minutissime incisa.

Ἶσις, ιδος, ἡ, *ISIS*: nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.

Ἰσκαριώτης, ȣ, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. *quæstor ærarii.*

Ἴσκον, ες, ε, imperf. ab

Ἴσκω, *assimilo, comparo*, pro εἴσκω, idem. Th. εἴδω, *scio, video:* vel εἴκω, *similis sum.*

Ἴσμεν, *scimus*, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præs. ab ἴσημι, *scio.*

Ἰσμήνιον μαντεῖον, *ISMENIUM oraculum.*

Ἰσόθεος, ȣ, ὁ, ἡ, *Deo similis*: ab ἴσος, *similis*, & Θεός, *Deus.*

Ἰσοκρατής, έος, ὁ, ἡ, *pari potestate præditus*: ex ἴσος, *æqualis*, & κράτος, *robur:* hinc ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Ion. pro -ία, *æqualis potentia.*

Ἰσοκράτης, εος, ȣς, ὁ, *ISOCRATES*: nomen propr.

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, *æqualis matri:* ex ἴσος, & μήτηρ, *mater.*

Ἰσομοιρέω, f. ήσω, *æquam portionem capio*: ex ἴσος, *par*: & μοῖρα, *portio*. Th. μείρομαι, *partior.*

Ἶσον, adv. *æqualiter*: ab ἴσος, *par.*

Ἴσονται, *ibunt*, Poet. pro ἴξονται, 3. pl. f. 1. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. An potius scribendum ἵσονται, ab ἵω, *vado*, nam ἵσονται verius significat ἱδρύσονται, ab ἵζω, *colloco, sedeo.*

Ἰσοπαλής, έος, ὁ, ἡ, Ion. & ἰσόπαλος, *in lucta seu pugna æqualis:* ex ἴσος, & πάλη, *lucta.*

Ἰσόπεδον, ȣ, τὸ, *planities:* ab

Ἰσόπεδος, ȣ, *planus*, ex ἴσος, *æqualis*, & πέδον, *solum.*

Ἰσορροπία, ας, ἡ, *æquilibrium:* &

Ἰσόρροπος, ȣ, ὁ, ἡ, *par, æquivalens*: ex ἴσος, *par*, & ῥέπω, *propensus sum.*

ΙΣΟΣ, vel Ἴσος, ȣ, ὁ, *æqualis, par*. q. ab εἴδω, *assimilo*. Hinc ἴσως, *æqualiter*; item *fortasse*. ἰσότης, ητος, ἡ, *æqualitas*. ἰσόω, *æquo, adæquo*. ἄνισος, ȣ, ὁ, ἡ, *inæqualis, impar.*

Ἰσότης, ητος, ἡ, *par conditio, æquabilitas*. Th. ἴσος, *par.*

Ἰσότιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *æque pretiosus:* ex ἴσος, *par*, & τιμή, *pretium*. Them. τίω, *honoro.*

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. infin. pass. ab ἰσόω, *æquo*. Them. ἴσος, *par.*

Ἰσοφαρίζω, *adæquo, æquiparo:* q. ἰσοφερίζω: ab ἴσος, *æqualis*, & φέρω, *fero*: hinc ἰσοφόροι, *boves æquali ferendo oneri apti*: Vel ἰσοφαρίζω, *indutus sum paribus indumentis*: à φᾶρος, εος, τὸ, *pallium.*

Ἰσοφαρίσδεν, Dor. pro ἰσοφαρίζειν, inf. præced, quod vide.

Ἰσόω, *adæquo:* f. ώσω: hinc ἰσώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἴσος, *par.*

Ἰσόψυχος, ȣ, ὁ, ἡ, *unanimis, eodem vel pari animo præditus*: ex ἴσος, *par*, & ψυχή, *anima.*

Ἴσπω, *dico*, tempora sumit ab ἔπω, *idem.*

Ἰσραήλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, ἄκλιτον. Hebr. *princeps Dei*. Hinc

Ἰσραηλίτης, ȣ, ὁ, *Israelita* & ἰσραηλῖτις, f. g. *Israelitis*, à præced.

Ἵστα, *statue*, Att. contracte pro ἵσταθι, præs. imperat. act. verbi ἵστημι, vel pro ἵστη verbi ἱστάω. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ἵσταον, ων, αες, ας, αε, α. verbi ἱστάω seu ἵστημι, *sto*: sed

Ἱστᾷ, est 3. sing. præs. sub. ab ἵστημι. *sto.*

Ἵσταμαι, σαι, ται, sæpe pro ἴσαμαι, *scio*: in compos. ut ἐπίσταμαι, idem. Th. ἴσημι *scio.*

Ἱστάμενος, η, ον, *stans:* gen. Ion. ἱσταμένοιο ab ἵστημι, *sto:* in pass. ἵσταμαι.

Ἱστᾶντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. plu. ind. act. verbi ἵστημι, *sto.*

Ἵσταο, Ion. pro ἵστασο, *statuebas*, 2. sing. imperf. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

Ἵστασ', pro ἵστασο, præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto:* a. 2. ἔστην. f. στήσω.

Ἵστατο, 3. sing. imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἴστε, *scitis*, per Sync. pro ἴσατε, 2. plur. præs. ind. act. ab ἴσημι, *scio*. Et per Sync. dici potest in imperativo, ἴσθι, ἴστω, & in pl. ἴστε.

Ἱστέον, *sciendum*, verbale, pro εἰστέον, ab εἴδω, *scio*: perf. pass. εἶσμαι, εἶσαι, εἶσται.

Ἵστη, *sta, siste*, pro ἵσταθι, Att. imperat. fit à 3. sing. imperf. ἵστην, ης, η. est itaque etiam in 3. sing. imperf. ab ἵστημι, *sto*. Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. sing. imperf. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *sto*. Vel cum ι subscripto est 2. sing. præs. pass. Att. pro ἵστασαι. sed

Ἱστῇ, dicitur pro ἱστῇ, 3. sing. præs. sub. ab ἵστημι, *sto.*

ΙΣΤΗΜΙ, *statuo, erigo, colloco, cohibeo, SISTO, appendo*: q. à στάω. f. στήσω. p. ἕστηκα. perf. part. ἑστηκώς, & per Sync. ἑστώς, per Crasin ἑστώς, ῶτος, ὁ, *qui stetit*. Sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστηκέναι, (sed ἱστάναι est præs. inf. ab ἵστημι, pro ἴσημι.) a. 2. ἔστην, ης, η. perf. pass. ἕσταμαι. a. 1. pass. ἐστάθην, ης, η. a. 1. inf. σταθῆναι. a. 1. part. σταθείς fut. 1. pass. σταθήσομαι, η, εται. Hinc στάσις, εως, ἡ, *statio*. στάσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *stabilis*. στασιάζω, *factionibus contendo, dissideo*. στασιασμός, ȣ, ὁ, *seditio*. στάδιον, ȣ, τὸ, *stadium, mensura*

sura sexcentorum pedum. σταθμη, ης, ἡ, *amussis.* σταθμὸς, *stabulum, caula*; item *statera, libra.* στήμων, ονος, ὁ, *stamen.* ἱστὸς, ȣ̃, ὁ, *malum navis.* ἱστίον, ȣ, τὸ, *velum.* ἀνίστημι, *erigo.* ἀνάστασις, εως, ἡ, *resurrectio.* διάστημα, ατος, τὸ, *intervallum.* ἔνστασις, εως, ἡ, *instantia.* ἔκστασις, εως, ἡ, *dimotio alicujus rei è statu in quo erat.* καθίστημι, *constituo.* κατάστασις, εως, ἡ, *constitutio.* παραστάτης, ȣ, ὁ, *socius, auxiliarius, opitulator.* προστάτης, ȣ, ὁ, *præfectus.* προστατεία, ας, ἡ, *præfectura.* προστατέω, seu προστατεύω, *præsum.* συνίστημι, *constituo.* σύστημα, ατος, τὸ, *coagmentatio, compages.* ὑπόστασις, εως, ἡ, *subsistentia.* στατὴρ, ῆρος, ὁ, *stater.*

Ἱστίην, Ion. pro ἑστίαν, accu. sing. ab ἑστία, *Vesta, focus, domus.*

Ἱστιατόριον, ȣ, τὸ, Ion. pro ἑστιατόριον, *cœnaculum*: ab eod. th.

Ἱστίον, ȣ, τὸ, *navis velum*: in plu. τὰ ἱστία, ab ἱστὸς, *malum, navis.* Th. ἵστημι, *sto.*

Ἱστοβοῆϊ, *stivæ*, dat. sing. ab ἱστοβοεὺς, έως, ὁ, *temo, stiva*: ab ἱστὸς, *tela*, (quod ab ἵστημι, *sto*,) & βȣ̃ς, *bos.*

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali*: ab ἱστὸς, *malum navis*, & δέχομαι, *capio.*

Ἵστορα, acc. sing. ab ἵστωρ, ορος, ὁ, *sciens, gnarus.*

Ἱστορέω, fu. ήσω, p. ηκα, *inquiro, sciscitor, lustro, memoriæ trado*: à præced.

Ἱστορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium, lustratio locorum, inquisitio, rerum gestarum expositio, HISTORIA*: gen. pl. ἱστοριῶν. &

Ἱστορικὸς, ȣ̃, ὁ, *HISTORICUS*: à them. ἴσωρ, ορος, ὁ, ἡ, *sciens.*

Ἱστορȣ̃σι, 3. plur. præs. ind. verbi ἱστορέω, *cognosco, memoriæ trado*: perf. ἱστόρηκα. præs. part. pass. ἱστορȣμενος, η, ον. Th. ἴσωρ, *sciens.*

Ἱστὸς, ȣ̃, ὁ, *malum navis*: ab ἵστασθαι, quia erigitur. Th. ἵστημι, *sto.*

Ἴστρον, acc. singu. ab Ἴστρος, ȣ, ὁ, nomen fluv. Germanici, *Danubius, Ister.*

Ἴστω, *scito ille*, per Sync. pro ἰσάτω, præs. imperat. sic ἴστων, pro ἰσάτων, ibid. Th. ἴσημι, *scio*: sed

Ἵστω, contractè pro ἵστασο, quod Ion. pro ἵστασο, 2. sing. imperf. pass. vel præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto.*

Ἵστων, *stabam*, imperf. act. pro ἵστην, q. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *sto*: sed

Ἴστων, per Sync. pro ἰσάτων, 3. dual. imperf. vel pro ἰσάτωσαν, 3. plu. imperat. verbi ἴσημι, *scio.*

ἼΣΤΩΡ, ορος, ὁ, ἡ, *sciens, peritus, testis, arbiter*: q. ab ἴσημι, *scio.* Hinc ἱστορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium, historia.* πολυΐστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *multiplici doctrina præditus.*

Ἴσχ', pro ἴσχε, vel præs. imperat. vel 3. singul. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *habeo.*

Ἰσχανάᾳ, Poet. pro ἰσχανᾷ, *capit*, 3. sing. præs. ind. ab

Ἰσχανάω, *appeto, detineo*: ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo.*

Ἰσχάνει, *detinet*, 3. sing. præs. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *cohibeo, reprimo*, quod ab ἔχω, *habeo.*

Ἰσχανόωσα, pro ἰσχανῶσα, præs. part. f. g. verbi ἰσχανάω, *cohibeo*, quod ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo.*

Ἰσχανόωσιν, Poet. pro ἰσχανῶσιν, *reprimunt*, 3. pl. sub. præs. ejusd. verbi.

Ἰσχάνω, *comprimo, cohibeo*: vide in ἰσχάνει.

Ἰσχὰς, *carica*: quia ἰσχνὴ, siccando *gracilis* facta. Th. ἰσχνὸς.

Ἴσχε, *cohibet*, 3. sing. ind. &

Ἴσχειν, præs. inf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *cohibeo.*

Ἰσχέμεν, & ἰσχέμεναι, Ion. & Dor. pro præced. quod vide.

Ἴσχεο, Ion. pro ἴσχȣ, *contine*, præs. imperat. verbi ἴσχομαι. Th. ἔχω, *habeo.*

Ἴσχεν, Dor. pro ἴσχειν ejusdem temporis & verbi.

Ἰσχίον, ȣ, τὸ, vel ἴσχιον, *coxendix.* τὰ ἰσχία, *clunes*: ab

ἼΣΧΙΣ, εως, ἡ, *lumbus*: q. ab ἰσχὺς, in lumbis enim est *robur.* Vel lumbis nos ἴσχομεν, *sustinemus.* Hinc ἰσχίον, ȣ, τὸ, *coxa, coxendix.*

ἸΣΧΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *macer, gracilis*: qu. ab ἴσχω, *inhibeo.*

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, *macies, gracilitas*: à præced.

Ἴσχονται, *cohibent*, 3. plur. præs. ind. pass. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *contineo.*

Ἰσχυρίζομαι, *contendo viribus, nitor*; item *assevero, affirmo*: ab

Ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *robustus, a, um*: in compar. ἰσχυρότερος, superl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, *robur.*

Ἰσχυρῶς, adv. *valide, vehementer, enixè*: à præced.

ἸΣΧΥ'Σ, ύος, ἡ, *robur, vires*: dat. ἰσχύϊ. acc. ἰσχὺν, q. ab ἲς, *vis*, & ἔχω. Hinc ἰσχύω, *robustus sum, potentia valeo.* ἰσχυρὸς, *potens.*

Ἰσχύσει, *poterit*, 3. sing. f. 1. act. ab

Ἰσχύω, *possum*: f. ύσω. p. ἴσχυκα. Th. ἰσχὺς, *robur.*

Ἴσχω, εις, ει, *retineo, detineo.* Th. ἔχω, *habeo, contineo.*

Ἴσχωσ' pro ἴσχωσι, 3. plur. præs. subj. à præced.

Ἰσώνυμος, ȣ, ὁ, ἡ, Poet. pro ἰσώνυμος, *qui idem nomen habet, cognominis*: ab ἴσος, *par, æqualis*, & ὄνομα, *nomen.*

Ἴσωσι, *norunt*, 3. plu. a. 1. sub. ab εἴδω, *scio*: f. εἴσω, vel ἴσω. Sed vide an non legend. ἴσασι, 3. plur. præs. ind. verbi ἴσημι, *scio.*

Ἴτ', pro ἴτε, quod vide.

Ἰταλία, ας, ἡ, *ITALIA*, nomen peninsulæ nobiliss.

nobiliss. ab Italo rege sic dictæ. Ι'ταλός, ȣ, ὁ, *vitulus, Italus.* Ι'ταλικός, ἡ, όν, *Italicus, Latinus.*

Ι'ταλὸς, ȣ, ὁ, *taurus, bos* : q. ab ἴτης, quia *animosus.* Alii scribunt Ι'ταλός, ȣ, ὁ, *VITULUS, ITALUS.*

Ι'ταμὸς, ȣ, *temerarius, audax, animosus, magnanimus.* Th. ἴτης, ȣ, ὁ, idem.

Ι'τε, *accedite*, 2. pl. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, ab εἶμι, *eo.*

Ι'ΤΕ'Α, ας, & ἰτέη, ης, ἡ, *salix, hasta, saligna* : q. ab ἵεμαι, quia celeriter in altum excrescit.

Ι'τέον, *eundum*, verbale, ab εἶμι, *vado.*

Ι'την, *iverunt*, 3. dual. imperf. verbi εἶμι, *eo.*

Ι'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, *temerarius, audax, animosus.* ἰταμὸς, idem : qu. παρὰ τὸ ἵεσθαι, τὸ ὁρμᾶν.

Ι'τον, dual. præs. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, *eo.*

Ι'τυραία, ας, ἡ, nomen regionis. Syr. *montosa.*

Ι'ΤΡΙΑ, ων, τὰ, *ima pars ventris* : reperitur sub

Ι'τριον, ȣ, τὸ, *placentæ genus tenue* : est etiam

Ι'τερον, *iterum, iteratum.* Latin. Gr. barbar.

Ι'τρὺς, *virus.* Gl. Cyr. Lego ἴτυς.

Ι'ττω, apud Aristophan. pro ἴσω, *sciat*, quod vide.

Ι'τυν, acc. sing. ab

Ι'ΤΥΣ, υος, ἡ, *circumferentia & curvatura rotæ* : q. ab ἰέναι, quia currui est causa eundi. Homerus ἴτυν vocat, quæ ἀψίς. Tum ἴτυς, *est omnis extremitas rotundæ rei.*

Ι'τω, *ito ille*, 3. sing. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, *eo.*

Ι'υγὴ, ῆς, ἡ, *sibilus, clamor* : &

Ι'υγμὸς, ȣ, ὁ, *clamor* : ab ἰὺ, adverb. exultantis.

Ι'υγξ, γγος, ἡ, *torquilla*, aviculæ nomen sic dict. quia collum torquet. Alii appellant *frutillam. Frutis* autem est *Venus.* Ad philtra & incantationes in usu erat. Propterea etiam ἴυγξ, *illecebra quævis.* Th. ἰὺ, *heu.*

Ι'ύζω, *sibilum edo* ; item *fistulâ cano, clamo* : ab eod. th.

Ι'ύκτα, Macedonicè, pro

Ι'ύκτης, ȣ, ὁ, *sibilator* : ab ἰύζω, *clamo.* Th. ἰὺ, adv. exultantis.

Ι'φα, *læsi*, perf. act. verbi ἴπτω, seu ἴπω, *noceo.* f. ψω.

Ι'φθιμος, ȣ, ὁ, *robustus, animosus.* dat. sing. ἰφθίμῳ · ab ἶφι, *fortiter.* Th. ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur.* Alii derivari malunt ab ἶφι, *fortiter*, & θυμὸς, *animus.* hinc ἰφθίμη, ης, ἡ, *potens.*

Ι'φι, *fortiter*, adver. ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur.*

Ι'φια, μῆλα, *pingues*, & *vegetæ oves* : ab eod. th.

Ι'φιάνασσα, ης, ἡ, *IPHIANASSA* : nomen mulieris.

Ι'φικλείδην, nomen viri, in acc. sing.

Ι'φικλῆα, acc. sing. ab Ι'φικλέης, Ι'φικλῆς, nomen viri. q. d. *valde honoratus.*

Ι'φις, ἡ, *IPHIS*, nomen propr. mul.

Ι'χθυάοντες, *piscibus inhiantes.* nomin. plu. part. præs. ab.

Ι'χθυάω, *piscor.* Th. ἰχθὺς, *piscis.*

Ι'χθύδιον, ȣ, τὸ, *pisciculus.* diminut. ab ἰχθὺς, *piscis.*

Ι'χθυϊκὴ πύλη, *piscaria porta.* Ex 2. Paralip. 15.

Ι'χθυόεις, vide sequent.

Ι'χθυόεντα, acc. sing. ab ἰχθυόεις, εντος, ὁ, *piscosus.* in f. g. ἰχθυόεσσα · ab

Ι'ΧΘΥ'Σ, ύος, ὁ, *piscis.*

Ι'χεσιν, dat. pl. ab ἴχος, εος, τὸ, quod vide.

Ι'χνεύμων, *ICHNEUMON*, qui & ἰχνευτὴς, tanq. *vestigator* crocodili. ab

Ι'χνεύω, f. εύσω. *vestigo, per vestigia sequor* : &

Ι'χνέω, -ῶ, Poet. pro ἔρχομαι, εἶμι, *eo, accedo* : ab ἴχνος, *vestigium.*

Ι'χνη, nom. plu. ab ἴχνος, εος, τὸ, quod vide.

Ι'χνηλατέω, fu. ήσω, *indago, investigo* : ex ἴχνος, *vestigium*, & ἐλαύνω, *persequor.*

Ι'χνιον, ȣ, τὸ, *vestigium* : ab

Ι'ΧΝΟΣ, εος, τὸ, *vestigium, ima pedis pars, gressus.* Hinc ἰχνεύω, *vestigo.* ἰχνευτὴς, ȣ, ὁ, *vestigator.*

Ι'ΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *sanguis crudus, sanies, tabum.* Sumitur & pro *sero.* & pro *humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.*

Ι'ψ, ἰπὸς, *vermis qui ligna*, vel *cornua corrodit.* Th. ἴπτω, *noceo.*

Ι'ψαο, *læsisti*, Ion. pro ἴψω, 2. sing. a. 1. m. ἰψάμην, verbi ἴπτω seu ἴπω, *noceo.*

Ι'ΨΟΣ, *suber*, arbor. ἰψὸς, verò *bedera.* arbores quibus adhæret ἴπτει, id est, *lædit.*

Ι'Ω', *heu, eheu*, adv. dolentis, & exclamantis : sed

Ι'ῷ, dat. sing. ab ἰὸς, ȣ, ὁ, *sagitta*, item adject. *unus* : ut ἰῷ ἤματι, *uno die* : vide ἰὸς at

Ι'ῶ, ἰῇς, *mittam, as*, præs. sub. verbi ἵημι, *mitto* : &

Ι'ῶ, pro ἐγὼ, Scholiast. Aristoph.

Ι'ωάθαμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. à *Deo perfectus.*

Ι'ωάκειμ, nomen viri. Hebr. q. d. *Dominus excitabit ipsum.*

Ι'ωάν, nomen viri ἄκλιτον. Alii Ι'ωάν

Ι'ωάννα, ης, ἡ, Hebr. *gratiosa.*

Ι'ωαννᾶς, ᾶ, ὁ, idem. Vel Ι'ωαννᾶ, est ἄκλιτον.

Ι'ωάννης, ȣ, ὁ, nomen viri. Hebr. *gratiosus.*

Ι'ωβ,

Ἰώβ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *ejulans.*

Ἰώγα, Boet. pro ἐγώ, *ego.*

ἸΩΓΗ, ῆς, ἡ, *tegmen, diversorium, littus, clamor.*

Ἰωγμὸς, per Aphæresf. τῦ δ, pro διωγμὸς, *persecutio, tumultus bellicus.* Them. διώκω, *persequor.*

ἸΩΗ, ῆς, ἡ, *clamor, vox, flatus.* q. ab ἵημι, *mitto.*

Ἰωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. *acquiescit.*

Ἰωκὰς, acc. pl. ab

Ἰωκὴ, per Aphæresin, pro διωκὴ, idem quod δίωξις, *persecutio.* Th. διώκω, *persequor.*

Ἰωλκὸς, ῦ, ὁ, *urbs Thessaliæ.*

Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. verbi εἶμι, *eo.*

ἼΩΝ, ωνος, ὁ, *ION,* à quo Iones dicti: sed

Ἰὼν, ἰὼν, *eho, heus,* ex ἰώ. Est &

Ἰὼν, ἰῦσα, *profectus, a, prodiens, iturus.* a. 2. part. verbi εἶμι, *eo.*

Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *columbus.*

Ἰωνιὰ, *violetum,* ubi ἴα nascuntur. Th. ἴον, *viola:* sed

Ἰωνία, ας, ἡ, *IONIA,* regio. Them. Ἴων, *Ion.*

Ἰωνικὸς, ῦ, *IONICVS, Ionum proprius:* ab eodem th.

Ἰωνικῶς, adv. *Ionicè;* item *molliter* & *delicate:* à præced.

Ἰὼξ, ἰωκὸς, ἡ, apud Homer. idem quod ἰωκὴ, quod vide.

Ἰωρὰμ, ὁ, nomen regis ἄκλιτον. *ex Domino excelsus.*

Ἰωρεὶμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον.

Ἰωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, ἄκλιτον. Heb. *Dominus judicabit.*

Ἰωσῆ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *senex.*

Ἰωσὴφ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *addat.*

Ἰωσίας, ȣ, ὁ, nomen viri. Hebr. *qui est à Domino.*

Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos. ἄκλιτον.

Ἰωχμοῖο, *tumultûs,* gen. Ion. ex ἰωχμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἰωγμὸς, quod vide. Th. διώκω.

ἼΩΨ, ἴωπος, ὁ, piscis nomen.

K.

K, Decimæ literæ signum. viginti denotat. & κ' pro καὶ ponitur. κα, Dor. pro κὲ vel κὲν, com. ἄν.

ΚΑΒΑ'ΛΛΗΣ, ȣ, ὁ, *CABALLVS, equus clitellarius.*

Κάββαλ' & κάββαλε, *prostravit,* Dor. seu Poet. pro κατέβαλε, a. 2. ind. act. sic

Καββαλέειν, pro καταβαλέειν, a. 2. inf. act. &

Κάββαλετ', 3. singu. a. 2. m. κατεβάλετο, à καταβάλλω, *dejicio.* Them βάλλω, *jacio.* f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.

Καββὰς, ἀντος, ὁ, *descendens,* Poet. Sync. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, quod vide.

Κάβη, ης, ἡ, *cibus.* q. à κάπτω, *edo:* à

ΚΑ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, *frumentaceæ mensuræ genus.* Hinc κάβη, *cibus.*

Καγγόνυ, pro κατὰ γόνυ.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ȣ, τὸ, *lacryma Arabici ligni.*

Κάγκανος seu κάγκανος, ȣ, ὁ, *aridus:* à καγκαίνω, *calefacio.*

ΚΑΓΧΑ'ΖΩ, fu. άσω. p. ακα, *CACHINNOR, convitior.* inde καγχασμὸς, *cachinnus.*

ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, *calefacio, arefacio.* hinc κάγκανος, ȣ, *aridus, siccus.*

Καγχαλάω, *cachinnor, rideo.* vide seq.

Καγχαλόωσι, Poet pro καγχαλῶσι, 3. pl. præs. sub. verbi καγχαλάω, *exulto, rideo.* Th. χαλάω, *laxo, dimitto.*

Κάγὼ, pro καὶ ἐγὼ, & *ego.*

Κάδδ', pro κατὰ δέ. κάδδ' ἄρα. Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.

Κὰδ δ' ἔβαλε, pro κατέβαλε δέ. Sic κὰδ δ' ἔθορε, pro κατέθορέ δέ.

Καδδὲ, Poet. pro κατὰ δέ.

Καδδέπεσε, Æol. pro κατέπεσε δέ. a. 2. ind. à καταπίπτω, quod vide.

Καδδραθέτην, Dor. & Æol. pro καταδραθέτην, 3. dual. a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, seu καταδρήθω, *dormio.* Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδαρθον, & per Metath. ἔδραθον. f. δαρθήσομαι.

Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, *pro virili,* à δύναμις, εως, ἡ, *potentia.* Them. δύναμαι, *possum.*

Καδδῦσαι, pro καταδῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, *subeo, penitus ingredior.* Th. δύνω, & δύω, idem.

Καδμεῖος, ȣ, ὁ, *CADMÆVS,* dat. pl. Ion. Καδμείοισι à Κάδμος, quod vide.

Καδμείονας, acc. plu. à Καδμείων, ωνος, ὁ, *Cadmiensis:* &

Καδμηΐαν ἀπὸ Θηβᾶν, Dor. pro Καδμηΐαν ἀπὸ Θηβῶν, *Cadmæis à Thebis:* &

Καδμηΐς, ΐδος, ἡ, *Cadmæa:* à

Κάδμος, ȣ, ὁ, *CADMVS:* nomen viri.

Κᾶδος, εος, τὸ, Poet. pro κῆδος, εος, τὸ, *funus,* & *ipsa cadaveris elatio, funerisque pompa, affinitas:* at

ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ȣ, ὁ, *CADVS, vas vinarium:* & *situla pro suffragiis colligendis:* hinc κάδιον, *parvus cadus.*

ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ȣ, ὁ, herbula quædam Syriaca.

Καεὶς, έντος, ὁ, *deustus, crematus;* a. 2. part. pass. à καίω, *uro.* f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.

ΚΑ'ΖΩ, *orno.* fu. σω. verb. Poet. perf. pass. κέκασμαι. hinc ἐκέκαστο, 3. sing. plusq. p.

Καὶ,

Καῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. &

Καῆναι, a. 2. inf. paſſ. à καίω, uro. f. καύσω. a. 2. ἔκηον. a. 2. paſſ. ἐκάην, & Ion. κάην.

Καήσομαι, ardebo, f. 2. paſſ. verbi καίω, uro. vide præced.

Καθὰ, adv. ſicut: ex κατὰ & ἃ, ſecundum quæ.

Καθαγίζω, conſecro; item ſolvo juſta, perago exequias, adoleo, cremo: ex κατὰ & ἁγίζω, conſecro. Th. ἄγος, τὸ, veneratio; item purificatio, luſtratio.

Καθαγισμὸς, ȣ̃, ὁ, conſecratio; item parentatio, parentalia: à præced. quod vide.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, deſtructio, ſubverſio, cædes: à

Καθαιρέω, detraho, everto, deſtruo. fu. ήσω. f. 2. καθελῶ. perf. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, ες, ε. a. 2. part. act. καθελὼν, όντος. comp. ex κατὰ & αἱρέω, eligo. a. 2. εἷλον, ex ἕλω, inuſit.

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, purgo, mundo, luſtro, flagris cædo. fu. αρῶ. p. κεκάθαρκα. perf. paſſ. κεκάθαρμαι. perf. part. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. καθαρὸς, ȣ̃, purus. καθάρειος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.

Καθάλλομαι, deſilio. Th. ἅλλομαι, ſalio. f. ȣ̃μαι.

Καθάπαξ, omninò, adv. ex κατὰ & ἅπαξ, ſemel.

Καθάπερ, ſicut: ex κατὰ & ἅπερ, quod ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Καθάπτεσθαι, demulce, inf. præſ. pro imperat. more Att. à

Καθάπτομαι, f. ψομαι, demulceo, perſtringo, laceſſo, inceſſo. καθαπτόμενος, præſ. part. hinc καθαπτικοὶ λόγοι, mordacia dicta, ex κτ̀ & ἅπτομαι, tango. f. ψομαι.

Καθάπτω, contingo, alligo, invado, cum gen. f. ψω. p. κατῆφα. a. 1. καθῆψα· ex κατὰ & ἅπτω, tango.

Καθάρειος ſeu καθάριος, ȣ, ὁ, mundus. Th. καθαίρω, purgo.

Καθαρεύω, purgo, purus ſum. ab eod. th.

Καθάρθαι, purum factum eſſe, Ion. pro κεκαθάρθαι, perf. inf. paſſ. &

Καθαρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi καθαίρω, purgo. f. αρῶ. perf. paſſ. κεκάθαρμαι.

Καθαρίζω, purgo. fu. ίσω. a. 1. ind. ἐκαθάρισα. a. 1. imperat. καθάρισον, άτω. a. 1. ſub. καθαρίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καθαρίσαι. perf. act. κεκαθάρικα. perf. paſſ. κεκαθάρισμαι. a. 1. paſſ. ἐκαθαρίσθην. a. 1. imperat. paſſ. καθαρίσθητι. Them. καθαίρω, purgo.

Καθαρισμὸς, ȣ̃, ὁ, purgatio: ab eod. th.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. hinc

Καθάρματα, τὰ, dicuntur homines viles & abjecti; item ſacri vel piaculares, ſc. qui ad evertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, purgo.

Καθαρμὸς, ȣ̃, ὁ, purgatio: ab eod. th.

Καθαρὸς, ὰ, ὸν, purus, a, um. unde καθαρῶς, purè, adv. à καθαίρω, purgo.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas: ab eod. th.

Καθάρσιον, ȣ, τὸ, purgatio, expiatio: à

Καθάρσιος, ȣ, ὁ, ἡ, expiatorius, purgatorius. καθάρσιον ὕδωρ, aqua luſtralis. Them. καθαίρω, purgo.

Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio, expiatio, ab eod. them.

Καθαρῶ, Dor. pro καθαρȣ̃, gen. à καθαρὸς, purus.

Καθαρῶς, adverb. purè, item manifeſtè: à καθαρός.

Καθεδȣ̃μαι, ῇ, εῖται, ſedebo. fu. 2. m. verbi καθέζομαι, ſedeo. Them. ἕζω, ſeu ἕω, colloco.

Καθέδρα, ας, ἡ, ſuggeſtum, CATHEDRA, ſeſſio: à

Καθέζομαι, ſedeo. præſ. part. καθεζόμενος. imperf. ἐκαθεζόμην. f. 2. m. καθεδȣ̃μαι. hinc καθέδρα, ſella: ex κατὰ & ἕζω, ſeu ἕω, colloco.

Καθεικέναι, perf. inf. act. à καθίημι, demitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto. p. εἷκα.

Καθεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, deſtruo, quod vide.

Καθειμένος, demiſſus, perf. part. paſſ. verbi καθίημι, demitto. Th. ἕω, mitto.

Καθεῖναι, a. 2. inf. act. à καθίημι, demitto, quod vide.

Καθεῖντο, 3. plu. pluſq. p. paſſ. à καθίημι, demitto. perf. paſſ. καθεῖμαι: ex κατὰ & ἵημι, mitto. fut. ἥσω. a. 1. ἧκα. perf. εἷκα.

Καθείργνυμι, idem quod καθείργω, vide in ſequent.

Καθεῖρκται & καθεῖρκτο, 3. ſing. perf. & pluſ. p. paſſ. verbi καθείργω, concludo, coerceo: quod ex κατὰ & εἴργω, includo. f. ξω.

Καθεὶς, ἕντος, ὁ, a. 2. part. act. à καθίημι, demitto. a. 2. καθῆν. Them. ἵημι, mitto. ſed

Καθεῖς, vel καθ' εἷς, alius poſt alium, ſigillatim. καθ' pro κᾆθ' ex καὶ εἶτα, & deinde.

Καθεῖσεν, 3. ſingu. a. 1. act. verbi καθίζω, ſedere facio. ex κατὰ & ἕζω, a. 1. εἷσα.

Καθεστήκεισαν, 3. plu. pluſq. p. act. verbi καθίστημι, conſtituo, quod vide.

Καθεῖτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. à καθίημι, vide καθεῖντο.

Καθέκαστος, ȣ, unuſquiſque: ex κατὰ vel κατὰ, & ἕκαστος, quiſque.

Καθεκούσιος, ȣ, ὁ, ἡ, voluntarius: ex κατὰ & ἑκούσιος, idem quod ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius.

Καθεκτὸς, ȣ̃, qui detineri poteſt, qui poteſt ferri: à κατέχω, detineo. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω.

Καθέλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. à καθαιρέω, quod vide.

Καθέλκειν τὴν ὁλκάδα, ſubducere navem. Th. ἕλκω, traho. f. ξω.

Καθελῶ, εῖς, εῖ, fut. 2. ind. act. verbi καθαιρέω,

καθαιρέω, *destruo*, quod vide.

Κάθεμα, ατ☉, τὸ, *monile* ex variis gemmis in pectus mulierum *descendens*, *ornamentum collare*. Isa. 3. & Ezech. 16. à καθίημι, *demitto*. Them. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Καθειμένος, a. 2. part. m. verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*. a. 2. m. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Καθεξῆς, adv. *ordine*, *deinceps*: ex κατὰ & ἑξῆς, idem.

Καθέξω, fut. 1. act. verbi κατέχω, *detineo*, *retineo*. Th. ἔχω, *habeo*. f. ἕξω.

Κάθεο, *demittito*, Ion. pro κάθεσο, vel κάθου. a. 2. imperat. m. verbi καθίημι. Th. ἵημι, *mitto*. a. 2. ἧκα. a. 2. m. ἕμην.

Κάθες, *demitte*, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi & th.

Κάθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. κάθην, verbi καθίημι, *demitto*, quod vide.

Καθείσαντο, Ion. & Poet. pro καθείσαντο, *collocarunt*, 3. pl. a. 1. m. ind. verbi καθίζω, *colloco*: ex κατὰ & ἵζω. a. 1. εἷσα.

Καθεσαμένος, perf. part. pass. verbi καθίστημι, *constituo*, *statuo*: perf. pass. καθέσαμαι. Ex κατὰ & ἵστημι, *sto*.

Καθέστηκα, ας, ε, perf. ind. act. in 3. plu. καθεστήκασι. & hinc

Καθεστηκώς, perf. part. à καθίστημι, *constituo*, quod vide.

Καθεστὼς, ῶτ☉, per Sync. pro καθεστηκὼς, perf. part. verbi καθίστημι, quod vide.

Κάθετ☉, ου, ἡ, *perpendiculum*, *linea perpendicularis*: à καθίεμαι, quia *deorsum mittitur*.

Κάθευδε, *dormivit*, pro ἐκάθευδε, 3. sing. imperf. Ion. vel præs. imperat. act. verbi καθεύδω. καθεύδοντα, acc. sing. part. præs. καθεύδωμεν, *dormiamus*, præs. sub. Th. εὕδω, f. ήσω, *dormio*.

Καθεώρων, *despiciebant*, 3. pl. imperf. Att. à καθοράω · est & 1. sing. Them. ὁράω, *video*.

Κάθῃ, *sedes*, Att. pro κάθησαι, & Ion. κάθηαι, 2. sing. præs. verbi κάθημαι, idem quod ἧμαι, *sedeo*.

Καθηγέομαι, -οῦμαι, *dux sum viæ*, *duco*, *præeo*: vide καθηγητής.

Καθηγεμὼν, όν☉, ὁ, ἡ, *dux viæ*, *suasor*, *præceptor*: &

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, *dux viæ*; item *institutor*, *præceptor*: à καθηγέομαι, οῦμαι, *præeo*, *præceptor sum*: ex κατὰ & ἡγέομαι, *duco*.

Καθηδυπαθέω, *per luxum & voluptatem absumo*: ex κατὰ & ἡδὺς, *suavis*, & πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

Καθῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καθίημι, *demitto*, quod vide.

Καθήκω, *convenio*, *pertineo*. καθήκει, *convenit*, cum dat. Hinc καθήκων, ουσα, ῆκον unde καθῆκον, *officium*, quod convenit alicui: καθήκων, *officiosus*: ἀκαθήκων, *inofficiosus*.

Καθηλόω, *clavo defigo*, vel *configo*: ab ἧλ☉, *clavus*.

Κάθημαι, *sedeo*: imperat. κάθησο. imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Καθήμεν☉, η, ον, *insidens*, præs. part. à præced.

Καθημέραν, *quotidie*: ponitur adverbialiter, & sæpe præponitur τό. &

Καθημερινὸς, ή, όν, *quotidianus*: ex κατὰ & ἡμέρα, *dies*.

Κάθηρε, *abstersit*, Ion. 3. sing. a. 1. act. verbi καθαίρω, *purgo*: f. αρῶ.

Καθηρέθην, per Systolen pro καθῃρέθην, a. 1. ind. act. verbi καθαιρέω, *destruo*, quod vide.

Καθήρητο, 3. sing. plusqu. p. pass. ejusd. verbi.

Καθῆσθαι, *sedisse*, præs. inf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, idem.

Κάθησο, *sede*, præs. imperat. ejusd. verbi.

Καθήσομαι, *sedebo*, f. 1. m. à κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Καθῆστο, *sedebat*, Poet. pro καθῆτο, penultima circumflexa, Ion. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt esse 3. sing. plusq. p. ab ἕζω. perf. pass. ἧσμαι. plusq. p. ἥσμην, ἧσο, ἧστο.

Καθῆψεν, *annexuit*, 3. sing. a. 1. act. verbi καθάπτω. Them. ἅπτω, *necto*: f. ψω. p. ἧφα.

Καθιδρ☉, ου, ὁ, *lassus*, & *fessus ad sudorem usque*: ex κατὰ & ἱδρὼς, *sudor*. Est & δέος ἕως τοῦ ἱδροῦ.

Καθιδρυθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à

Καθιδρυάω, pro καθιδρύω, *sedeo*, *colloco*. Th. ἱδρύω, *sedere facio*.

Καθιδρύω, f. ύσω, p. υκα, *colloco*, *construo*: ad eod. th.

Καθίει, *demittebat*, 3. singu. imperf. qu. à καθιέω, verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Καθιερόω, ῶ, *consecro*, *dedico*, *devoveo*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. καθίην, à καθίημι, quod vide.

Καθιζάνω, *sedeo*, *insideo*: ex κατὰ & ἱζάνω, idem quod ἵζω, *sedere facio*, *sedeo*.

Καθίζευ, *sede*, Dor. pro καθίζου, præs. imperat. pass. à καθίζω, quod vide.

Καθίζουσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à

Καθίζω, εις, ει, *sedeo*, *colloco*: f. ίσω. a. 1. ἐκάθισα. Hinc a. 1. imperat. κάθισον, άτω, & in pl. καθίσατε. a. 1. part. act. καθίσας. a. 1. sub. καθίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καθίσαι. perf. act. κεκάθικα. præs. med. καθίζομαι. a. 1. m. ἐκαθισάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. καθίσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. plu. καθίσησθε. Ex κατὰ & ἵζω, *sedere facio*.

Καθίημι, *demitto*: f. ήσω. a. 1. ind. καθῆκα. a. 2. κάθην. præs. pass. καθίεμαι, *demittor*. præs. part. καθιέμεν☉, η, ον. Ex κατὰ & ἵημι, *mitto*.

Καθίκεο, Ion. pro καθίκου, 2. sing. a. 2. m. verbi

verbi καθικνέομαι, *contingo, percutio, assequor.* Ex κατὰ & ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.
Καθικέτευε, 3. sing. imperf. act. à
Καθικετεύω, fu. εύσω, p. ευκα, idem quod ἱκετεύω, *supplico.* Th. ἱκέτης, *supplex.*
Καθικνέομαι, *contingo, assequor*: ab ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην.
Καθίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας, à καθίζω, *sedeo*: f. ίσω.
Καθίξῃ, forte scribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω, *sedeo*: vel legend. καθιξεῖ, 3. sing. f. 1. Dor. καθιξῶ, εῖς, εῖ, pro καθίσω, εις, ει. Vel lege καθίξοι, ut in Crispini codice.
Καθίξω, Dor. pro καθίσω, fu. 1. verbi καθίζω, *sedeo*, quod vide.
Καθιοῦμαι, *sedebo*, Att. pro καθίσομαι, f. 1. m. ejusd. verbi.
Καθίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. &
Καθίσατε, *considite*, 2. plu. a. 1. imperat. act. verbi καθίζω, quod vide.
Καθίσει, 3. sing. f. 1. act. &
Καθίσεσθε, 2. pl. f. 1. m. ejusd. verbi.
Καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. & in 3. plu. καθίσωσι à καθίζω, fu. ίσω, *sedeo*, quod vide.
Καθίστα, *appone*, per Apocopen pro καθίστασθι, præs. imperat. &
Καθιστάναι, præs. inf. verbi καθίστημι, quod vide.
Καθίσταμαι, *constituo*; item *instituo*: & pass. *constituor, collocor, componor*: item *venio, sum, fio.* Th. ἵστημι, *statuo, sisto.*
Καθίστη, 3. sing. imperf. act. à
Καθίστημι vel καθιστάω, *constituo*: fu. καταστήσω. p. καθέστηκα. plusq. p. καθεστήκειν. a. 1. κατέστησα. a. 2. κατέστην, ης, η. præs. pass. καθίσταμαι, σαι, ται, α. 1. ind. pass. κατεστάθην, ης, η. Ex κατὰ & ἵστημι, *statuo.*
Καθίστησι, 3. sing. præs. ind. act. à καθίστημι, ης, ησι.
Καθιστῶσα, Att. pro καθιστᾶσα, præs. part. f. g. q. à καθιστάω, ab eod. verbo.
Καθὸ, *sicut, quòd, in quantum, in hoc*, adv. ex κατὰ & ὅ, *quod.*
Καθολικὸς, ἡ, ὸν, *generalis, e*: ex κατὰ & ὁλικὸς, *universalis.* Th. ὅλος, *totus.*
Καθόλου, adver. *prorsus, in universum, in summa, in genere*: ab eod. th.
Καθομαλίζω, f. ίσω, *complano*: & Metaph. *à ferocia in mansuetudinem redigo.* The. ὁμαλὸς, *planus.*
Καθομολογέω, *confiteor*; item *paciscor, despondeo.* præs. pass. καθομολογοῦμαι, *despondeo*; item pass. *desponsor, promittor*: ex κατὰ, ὁμοῦ, *simul*, & th. λέγω, *dico.*
Καθοπλίζω, f. ίσω, *armo*: præs. pass. καθοπλίζομαι, *armor*: præs. inf. καθοπλίζεσθαι. perf. pass. καθώπλισμαι. perf. part. καθωπλισμένος, η, ον. Ex κατὰ & ὁπλίζω, *armo.* Th. ὅπλον, *arma.*
Καθορᾷ, *intuetur*, 3. sing. ind. act. à
Καθοράω, fu. άσω, p. καθεώρακα, Att. καθεώρακα. Th. ὁράω, *video.*
Καθορμίζω, f. ίσω, *stationem subeo, in portum appello.* Th. ὅρμος, *statio navium.*
Καθόρμιον, ου, τὸ, *monile*, Hos. 2. 13. ex κατὰ & ὅρμος, idem.
Καθόσον, & καθ' ὅσον, *quantum*: ex κατὰ & ὅσος, *quantus.*
Καθότι, *eò quod*: ex κατὰ & ὅ, τι.
Κάθου, *demitte*, a. 2. imperat. m. κάθεσο, κάθεο, & κάθου, verbi καθίημι, quod vide, Item
Κάθου, *sede*, pro κάθησο, unde κάθησο, & per Systol. κάθεσο, sublato σ, & Crasi facta κάθου, à κάθημαι, *sedeo*: quod ex κατὰ & ἧμαι, idem.
Καθυβρίζω, f. ίσω, *insolenter afficio injuriis, injuria lacesso, dedecore afficio*: ex κατὰ & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, *injuria.*
Κάθυγρος, ου, *aquosus*: ex κατὰ & ὑγρὸς, *humidus.*
Καθύπερθεν, *in summo loco, supra*, adv. ex κατὰ & ὕπερθεν, *supra.* Th. ὑπὲρ, *super.*
Καθυφεὶς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι, *subtraho*: hinc
Καθυφέσθαι, a. 2. inf. m. ejusd. verbi. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.* a. 2. ἧν.
Καθώς, *sicut, quum*: ex κατὰ & ὡς, idem.
ΚΑΙ`, *&, etiam, æque, nam, igitur, aut*, conjunct. copul. καίπερ, *quamvis.*
ΚΑΙΆΔΑΣ, ου, ὁ, *carcer subterraneus, in quem sontes conjiciebant Spartani; barathrum seu fossa, in quam cadavera eorum, qui publico supplicio fuerant affecti, projiciebant.* Laconum vox. Aliter καιάτας, Hesych.
Καϊάφας, α, ὁ, nomen Pontificis. Hebr. q. d. *circuitor*, vel *blasphemans.*
Καίγε, *& quidem*: ex καὶ, *&*, & γε, dictione enclitica.
Καῖε, pro ἔκαιε, *adolebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi καίω, *uro*: fut. καύσω. a. 2. ἔκαον.
ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *CÆCIAS, ventus ab ortu æstivo spirans*; à Caico fl. Mysiæ sic dictus.
Καΐν, nomen primi fratricidæ. Hebr. *acquisitus.*
Καϊνὰν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *possessor.*
Καινέα, acc. sing. à
Καινεὺς, έως, ὁ, nomen propr. regis.
Καινὶς, vide in καίνω.
ΚΑΙΝΟΣ`, ἡ, ὸν, *novus, a, um*: q. à καινύω. compar. καινότερος, α, ον. superlat. καινότατος.
Καινοτέραις, *novis*, dat. pl. compar. grad. f. g. à præced. quod vide.
Καινότης, ητος, ἡ, *novitas.* Them. καινὸς, *novus.*
Καινοτομέω, f. ήσω, *innovo, res novas mo-*

lior : ex καινὸς, novus, & τέμνω, seco : p.m. τέτομα.

Καινεργέω, rebus novis studeo, res novas molior : ex καινὸς & ἔργον, opus.

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum : ex καινὸς, novus, & φωνὴ, vox.

Καίνυμι, vinco : unde καινία, ας, ἡ, victoria. Hesych. à καίνω.

ΚΑΙ'ΝΩ, perimo, occido. qu. à κίω, findo, vel à κνάω, seco. inde καινὶς, ίδος, ἡ, mors.

Καιομβρῄσι, incensis, dat. pl. Ion. f. g. præs. part. pass. à καίω, uro. f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.

Καίοντο, incendebantur, Ion. pro ἐκαίοντο, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi

Καίουσ', pro καίουσα, præs. part. f. g. à καίω, uro. quod vide.

Καίπερ, etsi, quamvis : ex καὶ & περ, particula expletiva.

Καίριος, ου, ὁ, ἡ, tempestivus, opportunus, lethalis : à

ΚΑΙΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, occasio, opportunitas, tempus ; εἰς καιρὸν, ἐν καιρῷ, in tempore, opportune : hinc καίριος, ου, ὁ, ἡ, tempestivus. εὔκαιρος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἄκαιρος, ου, ὁ, ἡ, intempestivus. πρόσκαιρος, ου, ὁ, ἡ, temporarius. q. à κυρεῖν, accidere : at

ΚΑΙ῀ΡΟΣ, ου, ὁ, licium. q. à κείρω, tondeo : hinc καιρόω, stamen connecto.

Καιροσέων, gen. plu. f. g. pro καιροεσσῶν, per Metath. à καιρόεις, bene textus : in fu. καιρώσεται. à præced.

Καίρω, τρέχω, Etymol. an propter verbum καιρόω, -ῶ, ut sit percurrere pectine telas ?

Καῖσαρ, αρος, ὁ, CÆSAR, nomen primi Imperatoris inter Romanos. Latin. à cædendo.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis Latin. CÆSAREA.

Καίτοιγε, quanquam, conjunct. cum Ind. ex καὶ, τοι, & γε.

ΚΑΙ'Ω, uro, accendo, cremo : f. καύσω. p. κέκαυκα. perf. pass. κέκαυμαι. a. 1. pass. ἐκαύθην. a. 2. pass. ἐκάην. f. 1. pass. καυθήσομαι. a. 1. sub. pass. καυθήσωμαι, ῃ, ηται, 1 Corinth. 13. 3. Hinc καῦσις, εως, ἡ, ustio. καῦσος, ου, ὁ, ardor, æstus. καυστικὸς, οῦ, urendi vim habens. καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cauter, instrumentum quo stigmata inuruntur. καυτήριον, ου, τὸ, cauterium ; quod urendi vim habet. ἔγκαυστος, οῦ, inustus. ὁλόκαυστον, ου, τὸ, sacrificii genus, quo tota victima cremabatur.

Κάκ', pro κακὰ, nom. vel acc. pl. n g. & κακὰ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, improba : à κακὸς, malus.

Κακάγγελος, ου, ὁ, ἡ, malus nuntius, mala nuntians : ex κακὸς & ἄγγελος. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Κακαγορία, ας, ᾶ, Dor. pro κακηγορία, ἡ maledicentia. Vide in κακηγορέω. Sic & κακάγορος. Dor. pro κακήγορος.

Κακκανεῖν, excitare, acuere. Lacon. ab ἀκκανᾶν, idem.

Κἀκεῖ, & illic : ex καὶ & ἐκεῖ. Th. ἐκεῖνος, ille.

Κἀκεῖθεν, & illinc : ex καὶ & ἐκεῖθεν, quod ab eod. th.

Κἀκεῖνος, & ille : ex καὶ & ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, ex καὶ & ἐκεῖσε, illuc, eò. Th. ἐκεῖνος, ille.

Κακέφατος, ου, ὁ, ἡ, de quo κακῶς φασὶν, inglorius, ignobilis. τὸ κακέφατον, apud Hesych. est figura, cum junctura vocum insuaviter sonat, quod & κακέμφατον.

Κακηγορέω, maledico. κακήγορος, maledicus. κακηγορία, maledicentia : ex κακὸς, malus, & ἀγορεύω, dico. Th. ἀγορὰ, forum.

Κακηπελέω, male affectus sum, male valeo, κακῶς πέλω.

Κακῇς, dat. pl. f. g. Ion. pro κακαῖς, à κακὸς, ἡ, ὸν, malus, a, um.

Κακία, ας, ἡ, malitia, vitium, ignavia, molestia. Th. κακὸς, malus.

Κακίζω, vide in κακίσαι.

Κάκιον, pejus, n. g. & κακίων, pejor, ὁ, ἡ, compar. à κακός.

Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, vitupero, labefacto, improbo. præs. pass. κακίζομαι, vituperor ; item ignave me gero, ignavus fio, præs. part. pass. κακιζόμενος. Th. κακὸς, quod vide.

Κάκιστος, ου, ὁ, pessimus, superl. à κακός.

Κακίων, ονος, ὁ, ἡ, deterior. vide κάκιον.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, perdix. κακκαβὶς, ίδος, ἡ, idem. à sono.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, CACABUS, olla testacea.

Κακκείειν, Æol. Syncop. pro κατακείειν, dormiturire : &

Κακκείοντες, pro κατακείοντες, præs. part. à κατακείω, dormiturio. quod ex κατὰ & κείω, cubare cupio. Th. κεῖμαι, jacio.

Κακκεφαλῆς, compos. ex κατὰ & κεφαλῆς, capitis. κἀκκεφαλᾶς, Dor. & Æol. pro καὶ ἐκ κεφαλῆς, & ex capite.

Κακκῆαι, a. 1. inf. Æol. per Syncop. pro κατακῆαι, seu κατακαῦσαι. nam καίω, uro, facit a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, in galeam : à κόρυς, υθος, ἡ, galea : in accus. κόρυθα & κόρυν.

Κακκορυφὴν, id est, κατὰ κορυφὴν, in vertice.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, præs. part. verbi κατακρύπτω, occulto, dissimulo, Them. κρύπτω, abscondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυφον.

Κακοδοξέω, -ῶ, sum pravæ opinionis ; item infamia laboro : &

Κακόδοξος, ου, ὁ, ἡ, ignobilis : à κακὸς, malus, & δόξα, opinio, fama. Them. δοκέω, videor.

Κακοεργὸς, οῦ, maleficus : ex κακὸς & ἔργον, opus.

Κακο-

Κακοζωΐα, ας, ἡ, *misera vita*, Poet. pro κακὴ ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, *prava consuetudo, malignitas*: à

Κακοήθης, εος, ὁ, ἡ, *malignus, a.* ex κακὸς, *malus*, & ἦθος, τὸ, *mos, consuetudo*. in pl. ἤθεα.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, *ignavia*: ex κακὸς, *malus*, & θήμων, ονος, ὁ, *acervus rerum simul congestarum*. Th. τίθημι, *pono*.

Κακοΐλιον, *infœlix Ilium*. ex κακὸς, & Ἴλιον, quod vide.

Κακοῖο, gen. Ion. & κακοῖσι, dat. pl. vide κακός.

Κακοκερδείῃσιν, dat. plu. Ion. pro κακοκερδείαις, à κακοκέρδεια, ας, ἡ, *turpis quæstus*: à κακὸς, *malus*, & κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κακόκναμος. Dor. pro κακόκνημος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui crura habet exilia*: ex κακὸς & κνήμη, *tibia*.

Κακολογέω, -ῶ, *maledico*, cum acc. à κακολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, *maledicus*. f. ήσω. p. κεκακολόγηκα. a. 1. ἐκακολόγησα. a. 1. inf. act. κακολογῆσαι· ex κακὸς, *malus*, & λέγω, *dico*. p. m. λέλογα.

Κακομήχανος, ȣ, ὁ, ἡ, *malorum machinator*: ex κακὸς, & μηχανὴ, *machina*.

Κακόνομος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui malis legibus utitur*: à νόμος, *lex*.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, *vexatio, molestia*: à κακοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *ærumnosus*: quod ex κακὸς & πάθος, τὸ, *passio*. Th. πάσχω, *patior*. in a. 2. ἔπαθον.

Κακοπαθέω, *patior mala, æger sum animo, tolero adversa*. fu. ήσω. p. κεκακοπάθηκα. a. 1. ἐκακοπάθησα. a. 1. imperat. κακοπάθησον, άτω. ex iisd. th.

Κακόπατρις, *malo patre ortus*, in acc. κακόπατριν· ex κακὸς, *malus*, & πατὴρ, *pater*.

Κακοποιΐα, ας, ἡ, *maleficium*: ex κακὸς, & ποιέω, *facio*.

Κακοποιέω, *malefacio*: f. ήσω. p. κεκακοποίηκα. a. 1. ἐκακοποίησα. a. 1. inf. act. κακοποιῆσαι. ex iisd. them.

Κακοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *maleficus, a.* ex κακὸς, & ποιέω, *facio*.

Κακόπους, οδος, ὁ, ἡ, *qui infirmis est pedibus*: ex κακὸς, & πȣ̃ς, *pes*.

Κακοπραγέω, -ῶ, *conflictor malis, infelix sum*: ex κακὸς & πράσσω, *facio* f. ξω. p. m. πέπραγα.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ, *maleficus*: ex iisd. them.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, *malorum machinatio, insidiæ*: ex κακὸς, & ῥάπτω, *consuo*. f. ψω. p. ἔῤῥαφα. a. 1. pass. ἐῤῥάφθην.

ΚΑΚΟ'Σ, ȣ̃, & Ion. οῖο, ὁ, *malus, improbus, ignobilis, imperitus, ignavus, timidus*, q. à χάζω, *recedo*. utpote qui à certamine *pedem refert* ignavè, aut quem omnes *fugiunt*. Hinc κακότης, ητος, ἡ, *improbitas, vitium*. κακία, ας, ἡ, idem. κακόω, *male, seu damno afficio*. ἀλεξίκακος, ȣ, ὁ, ἡ, *depulsor malorum*. πάγκακος, ȣ, ὁ, ἡ, *omnino malus, pessimus*. χαιρέκακος & ἐπιχαιρέκακος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui gaudet malis alienis*.

Κακότας, ατος, ἁ, Dor. pro κακότης, ητος, ἡ, *calamitas, malum*. à præced.

Κακοτεχνέω, *malis artibus utor & maleficio, malis artibus depravo*: &

Κακοτεχνία, ας, ἡ, *mala ars, maleficium*: &

Κακότεχνος, ȣ, ὁ, ἡ, *malis artibus deditus, malignus*: ex κακὸς, & τέχνη, *ars*.

Κακότητι, dat. sing. κακότητα, acc. sing. à κακότης, ητος, ἡ, *improbitas, malitia*. Th. κακὸς, *malus*.

Κακουργέω, -ῶ, *maleficus sum & fraudulentus, damno afficio*: &

Κακουργία, ας, ἡ, *improbitas*: à

Κακοῦργος, ȣ, ὁ, ἡ, contracte pro κακοεργὸς, *maleficus, improbus*: ex κακὸς, *malus*, & ἔργον, *opus*.

Κακουχέω, *male tracto, male habeo aliquem*. f. ήσω. p. κεκακούχηκα· ex κακὸς & ἔχω, *habeo*: hinc κακουχȣ̃μαι, *male vexor*.

Κακοφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, *malum cogitans, aut machinans*: ex κακὸς, & φράζω, *dico, meditor*. a 2. ἔφραδον.

Κακόχαρτος, ȣ, ὁ, ἡ, *alienis malis gaudens*: ex κακὸν, *malum* & χαίρω, *gaudeo*.

Κακοχρήσμων, *improbus*: ex κακὸς & χρῆσθαι. *utor*. Th. χράω, *do mutuo*.

Κακοχυμία, ας, ἡ, *redundantia vitiosorum humorum*: ex κακὸς, & χυμὸς, *succus*. Th. χέω, *fundo*.

Κακόψογος, ȣ, ὁ, ἡ, *maledicus*: ex κακὸς & ψέγω. fu. ξω, *reprehendo, vitupero*. p. m. ἔψογα.

Κακτάμεναι, *occidere*, Dor. pro κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτεῖναι. a. 1. inf. act. à κατάκτημι, pro κατακτείνω, *occido*. Th. κτείνω, idem. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Κάκτανε, Syncop. Dor. pro κατάκτανε, 2. 2. imperat. act. Alii volunt esse pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. vide præced.

Κάκτεινε, per Syncop. pro κατέκτεινε, 3. singu. imperf. vel a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ȣ, ἡ, *spinosa quædam planta, carduus*: q. à καίω, quia *urit*.

Κὰκ τȣ́τω, Dor. pro καὶ ἐκ τȣ́τȣ, sc. χρόνȣ, *ex hoc tempore*.

Καχχεῦαι, *effudisse*, per Syncop. Æol. pro καταχεῦαι, a. 1 inf. verbi καταχέω. Th. χέω, *fundo*. f. χεύσω.

Κακῶς, *malè, improbè, perperam*. adv. à κακὸς, *malus*.

Κακώτερος, Poet. pro κακίων, *pejor*.

Κακώσȣσι, 3. plu. fu. 1. ind. act. verbi κακόω, vide in κακός.

Κακώτερος, vide in κακῶς.

Κᾶλα, *ligna*, à nom. τὸ κᾶλον, ȣ, *lignum*: sed

Κᾳλᾶ, opportunè, adv. à καλὸς, pulcher.
Καλαβρίζω, Calabros imitor. Hesych.
ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, CALATHUS, quasillum q. à κάλον & θεῖν, quod in ejus structura ligna in orbem currant.
ΚΑ'ΛΑΙΣ, nomen lapidis cujusdam. item velum, Hesych. q. à κάλως, funis nauticus, eo enim & velum tenditur.
Καλαμαία, ας, ἡ, alii καλαμαῖον, cicada minima, ἀπὸ τῆς καλάμης, quia inter calamos, stipulasque versatur.
Καλαμάομαι, -ῶμαι, stipulas lego, item spicas colligo post messores, item racemo: & Metaph. spolio post alium. Th. κάλαμος, arundo.
Καλαμεύτας, ᾶ, ὁ, Dor. pro
Καλαμεύτης, ου, ὁ, messor: à καλαμεύειν, metere. Th. κάλαμος, arundo.
Καλάμη, ης, & Dor. καλάμα, ας, ἡ, stipula; item Metaph. corpus senectute confectum, & quasi arescens, expon. etiam cadaver hominis interempti: à κάλαμος, arundo.
Καλαμίνθη, ης, ἡ, CALAMINTHA, nepeta. similis menthæ agresti. Th. μίνθα, mentha.
Καλαμίνθιος, nomen Ranæ: à καλαμίνθη, herba, quod vide: vel à
ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, & Dor. καλάμω, ὁ, CALAMUS, CULMUS, arundo, virga geometrica. Hinc καλαμίς, ίδος, ἡ, arundo piscatoria; item calamaria theca. καλάμη, stipula, culmus.
Καλαμοστεφέων, gen. plur. à
Καλαμοστεφής, έος, ὁ, ἡ, calamis circumdatus: ex κάλαμος & στέφω, corono.
ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, vestis linea, ad talos demissa, Ægyptiis & Persis in usu: q. à χαλάω, demitto: aut à καλὸν & σύρω, quod elegans syrmate: est enim fimbriata.
ΚΑΛΑΥΡΓΙΤΙΣ, spuma argenti, à Calabria.
Καλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum in summo repandum: q. κάλον αὖ ῥέπον. à ῥέπω, vergo, propendeo.
Καλέεσκον, ες, ε, Ion. Epenth. τοῦ εσκ, pro ἐκάλεον, εες, εε, impert. act. verbi. καλέω, voco.
Καλήμεναι, vocare, inf. Poet. pro καλέμεναι, quod Ion. pro
Καλεῖν, vocare, præs. inf. à καλέω, quod vide.
Καλεοίμην, præs. opt. pass. &
Καλέοισι, Dor. pro καλέουσι, vocant, 3. plu. præs. ind. act. à καλέω, quod vide.
Κάλεον, Ion. pro ἐκάλεον, imperf. act. ejusd. verbi.
Καλέοντες, οντων, οἱ, sic dicti ἀπὸ τῶν κάλων, κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. Pollux κέλοντας appellat, & οἱ ἱστόποδες καλοῦνται, recta ligna quæ telas sustinent, telæ jugum.
Καλέοντι, Dor. pro καλέουσι, ουσι, vocant, 3. pl. præs. verbi καλέω, quod vide.
Καλέσαντο, vocarunt, Ion. pro ἐκαλέσαντο, 3. plur. a. 1. m. ejusd. verbi.
Καλέσας, pro καλέσασα, a. 1. part. act. f. g. à καλέω, voco, quod vide.
Καλέσσατο, vocavit, 3. sing. a. 1. m. gem. σσ. & Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m. gem. σσ. à καλέω, voco.
Καλεῦνται, dicuntur, Dor. pro καλοῦνται, 3. pl. præs. pass. &
Καλεῦντο, Dor. pro ἐκαλοῦντο, 3. plu. imperf. pass. verbi καλέω. Sic καλεῦμαι, Dor. pro καλοῦμαι, καλεῦσα, Dor. pro καλοῦσα.
ΚΑΛΕ'Ω, voco, accerso, imploro, nomino. f. έσω. p. κέκληκα. a. 1. ἐκάλεσα. a. 1. imperat. κάλεσον, άτω. a. 1. inf. καλέσαι. a. 1. part. καλέσας, αντος, ὁ, perf. pass. κέκλημαι. a. 1. pass. ἐκλήθην. fu. 1. pass. κληθήσομαι, ῃ, εται. Hinc κλῆσις, εως, ἡ, vocatio. κλητὸς, ου, ὁ, vocatus. ἐγκαλέω, accuso. ἔγκλημα, ατος, τὸ, accusatio, actio. ἐκκαλέω, evoco. ἐκκλησία, ας, ἡ, cætus vocatorum, ecclesia. ἐκκλησιαστής, οῦ, ὁ, concionator. παρακαλέω, accerso; item hortor, oro, rogo. παράκλησις, εως, ἡ, adhortatio; item precatio: hinc forte Angl. to call.
Καλήμεναι, Dor. & Poet. pro καλεῖν, præs. inf. act, qu. à κάλημι, idem quod καλέω, voco.
Καλήμενος, Æol. pro καλούμενος, quod est præs. part. pass. à καλέω, vel præs. part. pass. à κάλημι, pro καλέω, voco.
Καλήτωρ, ορος, ὁ, vocalis, canorus. Epithet. præconis. Th. καλέω, voco.
Καλιά, ᾶς, ἡ, nidus. acc. Ion. καλιήν. hinc καλιαί, horrea. Th. κᾶλον, lignum.
Καλιάς, άδος, ἡ, tugurium, domuncula, sacellum: à præced. quod vide.
Καλιῆς, gen. sing. Ion. καλιήν, acc. sing. à καλιά, nidus, quod vide.
Καλινδέω, volvo, verso: à κυλίω, idem.
Κάλλαιον, τὸ, barba galli gallinacei. Hesych.
Κάλλεα, nom. pl. à κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.
Καλλείπω, Poet. pro καταλείπω, relinquo. f. καλλείψω, pro καταλείψω, ex κατὰ & λείπω, linquo f. ψω.
Καλλία, ας, ἡ, nomen propr.
Καλλιβόας, ου, ὁ, qui pulchram & suavem vocem habet: ὁ καλὴν βοὴν, εἴτε φωνὴν ἔχων· ex καλὸς, pulcher, & βοάω, clamo.
Καλλιγύναικα, acc. sing. à
Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, pulchris mulieribus abundans: ex καλὸς, pulcher, & γυνὴ, mulier.
Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea. qu. καλὴ ἐλαία, pulchra olea. Ei opponitur ἀγριέλαιος, oleaster.
Καλλιεπέω, fu. ήσω, ornate & eleganter dico: ex κάλλος, τὸ, pulchritudo, vel καλὸς, pulcher, & ἔπω, dico.

Καλλιερέω, *lito*, qu. *felici eventu sacrifico*. καλῶς ἱερέω. καλλιερεῖσθαι, idem. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ, ἡ, *pulchre fundata*: ex καλὸς, *pulcher*, & θέμεθλον, idem quod θέμηλον, ου, τὸ, *fundamentum*.

Καλλίθριξ, καλλίτριχος, *habens pulchros pilos*: ex καλὸς, & θρὶξ, τριχός.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, *locus quidam amœnissimus*. proprie *pulcher collis aut tumulus*: ex καλὸς, *pulcher*, & κολωνὸς, *tumulus*.

Καλλικόμοιο, *pulchricomæ*, gen. sing. Ion. à καλλίκομος, ου, ὁ, ἡ, *pulchram comam habens*; ex καλὸς, *pulcher*, & κόμη, *coma*.

Κάλλιμος, ου, ὁ, ἡ, apud Poet. pro καλὸς, *pulcher*.

Καλλίνικον, ου, τὸ, Poet. *præclara victoria*, ἡ καλὴ νίκη. Et inter *saltationum* genera ponit Pollux. item *carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solebat*: ex καλὸς, & νικάω, *vinco*.

Καλλίνικος, *victor egregius*: ex iisd.

Κάλλιον, *melius*, compar. n. g. vel adv. à καλὸς, *pulcher*.

Καλλιόπη, ης, & Dor. Καλλιόπα, ας, ἡ, *CALLIOPE*, nomen Musæ: ex κάλλος, τὸ, *pulchritudo*, quod à καλὸς, *pulcher*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Καλλιπάρῃος, Æol. pro καλλιπάρειος, *pulchras habens genas*: ex καλὸς, *pulcher*, & παρειὰ, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala, gena*.

Καλλίπεπλος, ου, ὁ, ἡ, *qui pulchrum peplum*, vel *vestem habet*. ὁ ἔχων καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, *pulchricomus, pulchras comas vel cincinnos habens*: ex καλὸς & πλόκαμος, *cincinnus*. Them. πλέκω, *necto*.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ, ἡ, *qui præclaras opes habet*: ex καλὸς, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Κάλλιπον, Æol. Syncop. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπωλος, ου, ὁ, ἡ, *qui pulchros equos habet*: ex καλὸς, & πῶλος, *pullus equinus*.

Καλλιρέεθρον, *pulchrifluum*: à καλὸς, *pulcher*, & ῥέεθρον Poet. *fluentum*: quod à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω. p. ἔρρευκα.

Καλλιρόη, ης, ἡ, *CALLIRHOE*, nomen mulieris.

Καλλιρόῳ, *pulchrifluo*, dat. singu. à καλλίρροος, ου, ὁ, ἡ, ex καλὸς, *pulcher*, & ῥέω, ῥεύσω, *fluo*. hinc *fluentum*.

Καλλίρροον, acc. sing. à καλλίρροος, *limpidus*: ex iisd.

Καλλίστα, ας, ἡ, Dor. pro καλλίστη, *pulcherrima*. Sed κάλλιστα, adv. superl. *pulcherrime, optime*, καλλίστη νῆσος, sic dicta *Thera insula*: à καλὸς, *pulcher*, καλλίων, κάλλιστος.

Καλλιστεύειν, *pulchritudine excellere*: *fortissime rem gerere*, idem quod ἀριστεύειν. Th. καλός.

Κάλλιστος, η, ον. superl. à καλὸς, *pulcher*, compar. καλλίων.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ, ἡ, *pulchros talos habens*: ex καλὸς & σφυρὸν, *malleolus pedis*. Them. σφυρὰ, *malleus*.

Καλλιτρίχας, *pulchricomas*, acc. pl. à καλλίθριξ, τριχὸς, *pulchros crines habens*: ex καλὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Καλλιφ', ob sequentem aspiratam pro κάλλιπε, Æol. Sync. pro κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Them. λείπω, *linquo*. fu. ψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Καλλίχορος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro καλλίχωρος, *qui pulchram regionem, aut locum habet*. ὁ καλλὴν χώραν ἔχων.

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, Ion. idem quod .

Κάλλος, εος, & contracte κάλλους, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Κάλλυντρον, ου, τὸ, *id, quo aliquid ornatur*; *scopæ*: à

Καλλύνω, f. υνῶ, *pulchrum reddo, como, orno*; item *verro*, præs. pass. καλλύνομαι, *ornor, pulcher reddo*; item *eleganter me habeo, glorior mihique ipsi placeo*: à κάλλος, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Καλλωπίζω, *decoro*, proprie *pulchros oculos facio*: præs. pass. καλλωπίζομαι, *effingor*: à καλὸς, *pulcher*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, *nimis pulchritudini & elegantiæ addictus*: ex iisd. th.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *honestatis magister*, *honesta docens*: ex καλὸς, *pulcher*, & διδάσκαλος, *magister*: quod à διδάσκω, *doceo*.

Καλοκἀγαθία, ας, ἡ, *probitas*: ex καλὸς & ἀγαθὸς, *bonus*.

Καλοκἀγαθος, *probus, integer*: ab iisd.

ΚΑ´ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum*: hinc καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus*. Sed καλὸν, Poet. *pulchre*. à καλὸς, quod vide.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ, *lignea compedes*. τὰ ἐκ ξύλων πεποιημένα ξύλινα πέδιλα. Th. πέδιλον, τὸ, *calceus*.

Καλοποιέω, *benefacio*: ex καλὸς, & ποιέω, *facio*.

Καλόπους, *pulchros pedes habens*, *pulcher*: à καλὸς, & ποὺς, ποδὸς, *pes*: item *ligneum pedem habens*: *ipse pes ligneus*; à κᾶλον, *lignum*. Est & nomen animalis Indici.

ΚΑΛΟ´Σ, ἡ, ὸν, *pulcher, honestus, bonus, decens*. καλὸς, Dor. pro καλοὺς, acc. plur. compar. καλλίων, superl. κάλλιστος. Sed τὸ καλὸν, substantive, *decus, commodum, honestas*: hinc καλῶς, adv. *bene, recte*, compar. κάλλιον, *melius*. hinc κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*. φιλόκαλος, ὁ, ἡ, *amans pulchritudinis, honestatis studiosus*.

Καλοῦμαι, præs. ind. pass. καλούμενος, η, ον, præs. part. pass. καλοῦμεν, 1. pl. præs. act.

καλοῦν,

καλῶσι, 3. plu. præs. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλπάζειν, vide in κάλπις.

ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, & κάλπις, *urna*, *situla*, *hydria*: q. à κόλπος, quod sit *sinuosa*: aut à καλύπτω, quod *occultet liquorem*.

Κάλπις, ιδος & εος, ἡ, *urna*. à præced. item *equus tolutarius*, *tolutim currens*, *cursor*, *cursus species*. Hesych. hinc καλπάζειν, *equum ad ingressum exultantem urgere*. Hinc forte Angl. to **gallop**.

Καλύβη, ης, ἡ, *tugurium*: à καλύπτω, *abscondo*.

Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, *CALYDON*, urbis nomen.

Καλύκων, gen. pl. à κάλυξ, κος, ἡ, *theca*.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: à καλύπτω.

Κάλυξ, υκος, ἡ, *rosa clausa*, *theca*, *CALYX*: *id quo aliquid includitur*, ut *folliculus*, *putamen*. &c. numeratur etiam in *mundo muliebri*. à καλύπτω, *tego*.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, *tegmen*, *operculum*: ab eod.

Καλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*: à

ΚΑΛΥ'ΠΤΩ, *tego*, *velo operior*, f. ψω. a. 1. ἐκάλυψα. a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, & in pl. καλύψατε. perf. act. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον, perf. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται. perf. part. κεκαλυμμένος, η, ον. Hinc κάλυμμα, ατος, τὸ, *tegmen*, *velum*. καλυπτήριον, ου, τὸ, *operimentum*. καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*. καλύβη, ης, ἡ, *tugurium*. κάλυξ, υκος, ἡ, *rosa clausa*, *calyx rosæ*. κέλυφος, εος, τὸ, *cortex*. ἀποκαλύπτω, *revelo*. ἀποκάλυψις, εως, ἡ, *revelatio*.

Καλύστριοι, nomen Judicum.

Καλύψαι. a. 1. inf. act. καλύψας, *tegens*, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. m. καλύψῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à καλύπτω, *tego*.

Καλυψοῖ, dat. sing. à

Καλυψὼ, όος, οῦς, ἡ, *CALYPSO*. Dea, quæ καλύπτει τὸ διανοούμενον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis propr. à καλχαίνω, *alta mente cogito*, quod à

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, *flos*, vel *animal*, *quo tingitur purpura*.

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. Att. pro καλέσω. verbi καλέω. *voco*.

ΚΑ'ΛΩΣ, ω, vel ωος, ὁ, *rudens*, *funis nauticus*: hinc καλώδιον, ου, τὸ, *funiculus nauticus*.

Καλῶς, adv. *pulchrè*, *rectè*: à καλός.

ΚΑ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *vitis pedamentum*, *palus*, *pertica*. dat. plu. κάμαξι. q. à κάμνω, quia velut *laborat* gestando onere.

ΚΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CAMERA*, *fornix*, *testudo*: quia pondere quasi κάμνει, *laborat*.

ΚΑΜΑΣΗ'ΝΕΣ, οἱ, *pisces marini*. Alii καμασῆνες.

Καμάσσω, *moveo*, Hesych.

Καματηρὸς, ὰ, ὁ, *laboriosus*, *defessus*. Th. κάμνω, *lassesco*.

Κάματος, ου, ὁ, *labor*: καμάτοις, pro καμάτους, acc. pl. hinc καματηρὸς, ου, & καματώδης, εος, ὁ, ἡ, *laboriosus*, *ærumnarum plenus*. Them. κάμνω, fu. μῶ. p. κέκμηκα, *lassesco*.

Καματώδης, εος, ὁ, ἡ, *gravis*, *laboriosus*: vide præced.

Καμβαίνω, *cesso*: an pro καταβαίνω, *descendo*?

Κάμβαλον, *deposui*, per Sync. pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi κατεμβάλλω, ex κατὰ, ἐν & βάλλω, *jacio*: fu. λῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Καμβρίζω, *cessator sum*: Æol. Sync. pro καταβρίζω. Hesych.

Καμβύσης, ου, ὁ, *CAMBYSES*, nomen propr.

Κάμε, vel κάμεν, *elaboravit*, *affligebatur*, 3. sing. a. 2. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor*: f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. sing. f. 2. m. καμοῦμαι· καμεῖσθε, 2. pl. ejusd. temporis. Ab eod.

Καμηλαύκιον, vel καμελαύκιον, ου, τὸ, *pileus*, quia καῦμα, ἐλαύνει, *æstum cohibet*.

Καμηλίτης, ου, ὁ, *cameli agitator vel curator*: à κάμηλος, *camelus*.

Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ, *CAMELOPARDALIS*, animal de genere Camelorum: à κάμηλος & πάρδαλις. Th. πάρδος, *pardus*.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *CAMELUS*, Angl. **Camel**, παρὰ τὸ κάμνειν, quod sit animal ferendis *laboribus* idoneum: at κάμιλος, ου, ὁ, *funis crassus*.

Κάμητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Καμινιαῖος, ου, *caminarius*, *ad caminum pertinens*: à

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *CAMINUS*, *fornax*, *ignis flamma*, *ardor*: q. καύμινος, ab inusit. καύω, pro καίω, *uro*.

Καμινὼ, οῦς, ἡ, ut γραῦς καμινώ, *anus camini fuligine oppleta*: dat. καμινοῖ· à præced.

Καμμάρψαι, per Syncop. pro καταμάρψαι. Hesych.

Καμμὲν, pro κατὰ μὲν, *utique*.

Καμμένειν, per Syncop. pro καταμένειν, præs. inf. à μένω, *maneo*.

Κάμμες, Æol. pro καὶ ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.

Καμμονίη, Ion. per Sync. pro καταμονία, *perseverantia*, *victoria*: à καταμένω, *constanter permaneo*. Th. μένω, *maneo*.

Κάμμορος, ου, ὁ, ἡ, *infelix*: Poet. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος, *malum fatum*. Th. μείρω, *divido*.

Καμμύω, per Sync. pro καταμύω, *conniveo*, *claudo oculos*: fu. ύσω. a. 1. ἐκάμμυσα. p. κεκάμμυκα, pro κατεμέμυκα. Ex κατὰ & μύω, *claudo*: f. μύσω. p. μέμυκα.

Κάμνε, *elaborabat*, 3. sing. imperf. Ion. à

ΚΑ'ΜΝΩ,

ΚΑ'ΜΝΩ, *lassesco, fatigor, deficio, laboro, ægroto* : f. καμῶ, vel καμοῦμαι. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον. a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ. & in 2. pl. κάμητε. Hinc κάματος, *labor*.

Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. ind. &

Καμόντες, *mortui*, nom. plur. a. 2. part. à κάμνω, *ægroto*, quod vide.

Καμοῦσα, *laborans*, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Καμπανὸς, *statera*. Gl. Cyr.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura* ; item *articulus* : à κάμπτω, *flecto* : sed

Κάμπη, ης, ἡ, *eruca*, Gl. Cyr. Sub eod. th.

Κάμπτρα, ας, ἡ, *capsa*, quæ fiebat ex lignis flexis : à

ΚΑ'ΜΠΤΩ, *flecto, inflecto* : fu. ψω. p. κέκαμφα. Hinc καμπύλος, ου, *curvus, inflexus* : & forte Angl. Kammock.

Καμπύλος, ου, ὁ, *curvus, inflexus*. Them. κάμπτω.

Κάμφιςτλομβία, Dor. pro καὶ ἀμφιςτλομβίη, *superinduta*. Th. στέλλω, *orno*.

Κάμψα, ης, ἡ, *theca*, CAPSA. καμψάκης, ου, ὁ, *vas olearium*. Th. κάμπτω.

Καμὼν, οῦσα, όν, *fatigatus, a, um* ; *mortuus*. a. 2. part. act. à κάμνω, *fatigor* : fu. μῶ. a. 2. ἔκαμον.

Κὰν, *etsi, quamvis*, pro καὶ ἄν.

Κανὰ, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. *possessio* : at

Κανὰ, *canistra*, Gen. 40. vers. 16. pro κάνεα, vide κάνεον.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *lignum tenue cui fictores ceram vel linum circumlinunt* : q. à κάνη, *arundo*. Κάναβοι, οἱ, *fontes rivo multiplici sparsi*.

Κάναθρον, ου, τὸ, *currus ex storea* : à κάννη, *storea*.

Καναναῖος, ου, ὁ, nomen gentile. Hebr. *æmulator*.

Κάναστρον, ου, τὸ, CANISTRUM ; scribitur & κάνιστρον. Th. κάνης, idem.

Κανηφόρος, ου, ἁ, Dor. pro κανηφόρος, *canistrifera puella* : ex κάνης, ητος, ὁ, *canistrum*, & φέρω, *fero*.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, *crepitatio, sonitus*. καναχῇσι, dat. pl. Ion. Hinc

Καναχηδὸν, & καναχηδὸν, adv. *cum strepitu*. Th. ἦχος, *sonus*.

Κανάχιζε, *substrepebat*, 3. sing. imperf. act. à

Καναχίζω, f. ίσω, idem quod καναχέω, *resono*. ἀπὸ τοῦ κενὸν ἠχεῖν. Th. ἦχος, *sonus*.

Κανδάκη, ης, ἡ, *nomen commune omnibus Æthiopum reginis*.

Κανδαύλης, ου, ὁ, CANDAULES, nomen propr.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, *edulii genus, ex amylo, caseo, lacte, melle*.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, *indumentum Persicum*.

Κανεῖν, a. 2. inf. act. à καίνω, *perimo* : a. 2. part. κανών.

Κανέοιο, gen. Ion. pro κανέου, à κάνεον. contracté κανοῦν, τὸ, *canistrum*. Them. κάνης, ητος, ὁ, idem.

Κάνεον, ου, τὸ, *canistrum* : ejusd. th.

Κανῆν, Dor. & Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, *perimo* : fu. κανῶ. a. 2. ἔκανον.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, CANISTRUM, *calathus* : q. ex κάννη, *canna*, ex qua plectitur : vide κάναστρον.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, *scarabæus* ; in acc. pl. κανθάρος, Dor. sic dict. quia nascitur ex stercore κάνθωνος, id est, *asini*. Est & κάνθαρος, *poculum*, CANTHARUS ; item *navigii* cujusdam genus.

Κανθήλιος, ου, ὁ, *asinus* : à κάνθων· inde κανθήλια, *clitellæ*.

ΚΑΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *oculi angulus, hirquus*, CANTHUS, *ferrum quo rotæ vinciuntur*.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, *asinus*. κανθήλιος, ου, ὁ, idem. κανθήλια, ων, τὰ, *clitellæ*.

ΚΑ'ΝΝΑ, seu κάννη, ης, ἡ, *storea*, CANNA. Hinc Angl. a Cane, a Cann.

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ, & κάναβις, CANNABIS. Hinc καννάβινος, ου, ὁ, *ex cannabe factus*.

Καννεύσας, pro κατανεύσας, *annuens*, a. 1. part. act. Th. νεύω, *annuo*.

Κάννη, vide κάννα.

Κάννομος, ου, ὁ, ἡ, per Crasin pro καὶ ἔννομος, *eaque legitima* : ab ἐν & νόμος, quod vide.

Κανοῦν, vide κανέοιο.

Κανυπόδατος, ω, ὁ, ἡ, Dor. pro καὶ ἀνυπόδητος, ου, ὁ, ἡ, *discalceatus, & nudis pedibus* : ex α priv. & ὑποδέω, *subligo*. Th. δέω, *ligo*.

ΚΑΝΩ'Ν, όνος, ὁ, CANON, *regula*, in libra, mensura & aliis. Hinc κανονικὸς, οῦ, ὁ, *regularis* : q. à κάνη.

ΚΑ'ΝΩΠΟΝ, ου, τὸ, *sambuci flos*.

Κἄξ, Dor. & per Crasin pro καὶ ἐξ.

Καξήγειρε, *excitavit quoque*, Dor. & Att. per Crasin pro καὶ ἐξήγειρε. Them. ἐγείρω, *excito*.

Καπανήϊος, Ion. pro Καπανεῖος, & hoc pro Καπανέως, gen. à Καπανεύς, CAPANEUS, gen. Ion. item Καπανῆος. Hinc

Καπανηϊάδης, patronymic. qu. à κάπτω, *comedo*.

Κἄπειτα, pro καὶ ἔπειτα, *& deinde*.

Καπερναοὺμ, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. *vicus consolationis*.

Κάπετος, ου, ὁ, ἡ, *fossa*, per Aphæresin pro σκάπετος· à σκάπτω, *fodio*.

Κάπη, ης, ἡ, *præsepe* ; item *pabulum equis in præsepi appositum* : à κάπτω, *avide comedo*.

Καπηλεύω, fu. σω, *cauponor, cauponariam exerceo* : sæpe etiam ponitur Metaph. 2 Cor 2. καπηλεύοντες, i. e. *callide, avare, fraudulenter tractantes* : à

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ου, ὁ, CAUPO, *institor* : qu. καπύοντων πηλὸν, id est, οἶνον, *vinum corrumpens*. Hinc καπηλεύω, *cauponor*. καπηλεῖον,

πηλεῖον, ου, τὸ, *caupona.*
Κἀπὶ, pro καὶ ἐπὶ.
Καπνιζόμενος, *fumans*, præs. part. pass. à
Καπνίζω, f. ίσω, *fumo denigro.* Apud Hom. *ignem succendo* convivii gratia. Th. καπνὸς, *fumus.*
Καπνοδόχη, ης, ἡ, vel καπνοδόκη, Ion. *fumarium, caminum.* παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.
ΚΑΠΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fumus*, & pro *igne* Poet. q. à κάπτω, *spiro*: hinc κάπνη, ης, ἡ, *caminus, fumarium.* καπνία, ας, ἡ, *fuligo.* καπνώδης, εος, ὁ, ἡ, *fumosus.* καπνίζω, *fumum excito.* καπνόω, fu. ώσω, *fumo denigro.*
Καπνοῦχος, ου, ὁ, *tubulus, per quem fumus exit*: à καπνὸν ἔχειν.
Κᾶπος, ω, ὁ, Dor. pro κῆπος, ου, *hortus.*
Καππαδοκία, ας, ἡ, *nomen regionis*, ab amne Cappadoce.
ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, *CAPPARIS, frutex spinosus.*
Καππαύει, per Sync. pro καταπαύει, *sedat*: vide καταπαύω.
Καππεδίον, pro κατὰ πεδίον, *per campum.* Th. πέδον, *solum, terra.*
Κάππεσε, *decidit*, Æol. Sync. pro κατέπεσε, 3. sing. a. 2. act. in 3. dual. καππεσέτην.
&
Κάππεσον, pro κατέπεσον, 1. sing. vel 3. plur. a. 2. verbi καταπίπτω. Them. πίπτω, *cado*: fu. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Καππαφόρος, ου, ὁ, ἡ, Lucian. equi epith. *ferens κάππα literam*, quæ erat nota generosi equi. Th. φέρω.
Καππυρίσασα, Dor. & Poet. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, *inflammo*: fu. ίσω. a. 1. κατεπύρισα. Ex κατὰ & πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*
Κάπρειος, *aper*; item *qui apri instar rostrum habet*; & pro *navi rostrata*: à
ΚΑ'ΠΡΟΣ, ου, ὁ, *APER, verres*: q. à
ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avidè, spiro, flo*: fu. ψω. p. φα. Hinc κάψα, ης, ἡ, *caspa, cista.*
Καπυρὸς, ὰ, ὸν, *torridus, adustus*: q. à καίω & πῦρ. Gl. Cyr. κάπυρον, *crustum*, ἐκ τοῦ καταπυροῦν. Hinc καπυρίζειν, *gulæ indulgere, & torrefacere.*
Καπύω, *flo, expiro*: fu. ύσω. a. 1. ἐκάπυσα, ας, ε Th. κάπτω, idem.
Καπφάλαρ', pro κατὰ φάλαρα, Æol. & Poet Sync. quæ sunt *ornamenta equorum.* Th φαιδὸς, *splendidus.*
Κάπω, *spiro*, pro κάπτω, quod vide.
Κάπων, *capo, gallus castratus.*
Κὰρ, *CAR*, gentile nomen, *homo nihili*: Nam Cares serviles & barbari: at
Κὰρ, pro κάρη, τὸ, per Apocop. idem quod κάρηνον, *caput.* Sumitur etiam pro κὴρ *mors.*
Κάρα, τὸ, & κάρη, *caput, vertex*: q. à κείρω, *tondeo*: vel à κρείω, *impero*, quia est *princeps pars corporis.* Th. κάρηνον, idem: hinc Angl. Garret.
ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, *CARABUS, animal marinum, è cancrorum genere*: q. τῷ κάρᾳ βαίνει, *capite incedit.* Hinc Angl. Crab.
Καραδοκέω, f. ήσω, p. ηκα, *expecto*: qu. capite exserto ad videndum: à κάρα, quod vide, & δοκέω, *video.*
Καρακάλλιον, *cucullæ*: q. τῆς κάρα κάλλος.
ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vile & rusticum calceamentum.*
Κάρδα, *virile* & *bellicosum* est Persis: q. à καρδία, *cor.*
ΚΑΡ'ΔΑΜΟΝ, ου, τὸ, *nasturtium*, herba: qu. καρήδαμον, à δαμάω, quia calore & acrimoniâ suâ caput tenret.
Καρδαμύλη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.
Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etymolog.
Καρδάμωμον, *CARDAMOMUM*: à κάρδαμον, & ἄμωμον, habens cum *cardamo* & *amomo* similitudinem.
ΚΑΡΔΙ'Α, ας, ἡ, *cor, animus, os ventriculi*: q. à κέαρ· inde καρδιακὸς, *cardiacus.* καρδιόω, *cordis dolorem sentio.* Hinc forte Angl. Heart, Hardy.
Καρδιογνώστης, ου, ὁ, *cordium cognitor*: ex καρδία & γνώστης, *cognitor.* Th. γινώσκω, *cognosco.*
Καρδιουλκέω, f. ήσω, *cor revello*: ex καρδία & ἕλκω, *traho.*
ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ου, ἡ, *mactra, alveus in quo farina subigitur*: q. à κεράω & δέφω, quia ibi aqua & farina *miscetur ac subigitur.*
Κάρη, τὸ, indeclinab. *caput*: per Apocop. pro th. κάρηνον· & κάρηαρ, ατος, τὸ, per Sync. κάρητος, idem.
Καρῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à κείρω, fu. κερῶ, *tondeo*: a. 2. act. ἔκαρον. a. 2. pass. ἐκάρην.
Κάρηατι, dat. sing. à κάρηαρ, *caput*: vide κάρη.
Καρηκομόωντες, *comati*, Poet. pro καρηκομῶντες, præs. part. à καρηκομάω, fu. ήσω. Ex κάρη, vel κάρηνον, *caput*, & κόμη, *coma.*
Καρῆναι, *detonsum esse*, a. 2. inf. pass. verbi κείρω, *tondeo*: a. 2. ἔκαρον. f. 2. κερῶ. a. 2. pass. ἐκάρην.
ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, *caput, vertex.* κάρη, τὸ, indeclin. idem. κρανίον, ου, τὸ, *cranium, sedes cerebri.* ἡμικράνιον, ου, τὸ, *dimidia capitis pars.*
Κάρητος, per Syncop. pro καρήατος, gen. sing. à κάρηαρ, ατος, τὸ, *caput*: idem quod th. κάρηνον.
Καρικοὶ, *Carici*, nom. pl. à
Καρικὸς, οῦ, ὁ, *CARICUS.* Th. Κὰρ, *Car*, gentile nomen.
Καρῖναι, αἱ, *præficæ*: à κὴρ, *mors*; vel quod è Caria esse solent.
Καρὶς, ίδος, ἡ, *squilla*, piscis genus: qu. à κάρα, quia maxima pars corporis ejus *caput* est. Th. κάρηνον, *caput.*

ΚΑΡ-

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, *resono, tremo.*

ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, seu καρκῖνος, ου, ὁ, *CANCER*, piscis, signum cœleste, & morbus: à κάρα κινεῖν, *caput movere.*

Καρκινόω, *quasi cancro assimilo, obliquè moveo.* καρκινοῦσθαι dicuntur plantarum radices, quæ cancri instar divaricatis, & *in latera dispersis fibris terram apprehendunt.* à præced.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, *CARCINOMA, cancer, morbus.* Th. καρκίνος, idem.

Κάρνος, τὸ, *pediculus, ovis, pecus.* Hesych.

ΚΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *sopor cum gravedine, marcor.* q. à κάρα, *caput,* cui accidit. Καρόω, *soporem talem affero:* sed

Καρὸς, pro κηρὸς, gen. Dor. à κὴρ, *parca, mors:* vel καρὸς, ὁ, Dor. pro κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera.*

Καρούχιον, ου, τὸ, *rheda.*

ΚΑΡ'ΠΑΙ, ῶν, αἱ, vel κάμπαι, *vermes, qui oleis innascuntur:* qu. à *flecto.*

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, *saltationis quoddam genus:* ὄρχησις ἐν τοῖς ὅπλοις ... manus, qua re complecterentur ...

Καρπάλιμος, ου, ὁ, *celer.* qu. ... hinc

Καρπαλίμως, *citò, raptim,* qu. ἁρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, *rapio.*

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, *venenatum quoddam medicamentum.*

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARPESIUM*, festuca tenuis: q. à κάρφος, *festuca.*

Καρπίζω, *fructum decerpo, defrugo:* à καρπὸς, *fructus.* καρπίζομαι, *fructum colligo;* item *in libertatem assero.* καρπισις, *vindicta, assertio.* καρπιστής, *adsertor, vindex.* καρπιστεία, *adsertio,* quod manus brachiale caperetur, qui *carpus* dicitur. Gell. lib. 20. cap. 9.

Κάρπιμος, ου, ὁ, *frugifer.* Them. καρπὸς, *fructus.*

Καρπόβρωτος, & ον, id unde καρπὸν βρώσκειν licet.

Καρποῖσιν, dat. pl. à καρπὸς, quod vide.

Καρπόομαι, οῦμαι, *fructum percipio, fruor, consequor;* item *exhaurio, consumo.* vide καρπόω.

ΚΑΡΠΟ'Σ, ου, ὁ, *fructus, semen, fœtus, utilitas.* καρπὸς φρενῶν ... *mentis,* id est, *prudentia.* Est & *pars manus ubi pulsum explorant, CARPUS.* Hinc ἄκαρπος, ου, ὁ, ἡ, *infructuosus.* ἔγκαρπος, ου, ὁ, ἡ, *fructus in se habens.* εὔκαρπος, ου, ὁ, ἡ, *fructibus abundans.* est &

Κάρπος, ου, ὁ, nomen viri.

Καρποφορέω, *fructum fero.* f. ήσω. p. κεκαρποφόρηκα. a. 1. ἐκαρποφόρησα. à

Καρποφόρος, ου, ὁ, ἡ, *frugifer, a:* ex καρπὸς, & φέρω, *fero.*

Καρπόω, *fructum colligo, CARPO ad fruendum. sacrifico.* a. 1. ἐκάρπωσα. Them. καρπός.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, *fructus, quæstus; item, victima, oblatio, bestia:* &

Κάρπωσις, εως, ἡ, *fruitio, usus rei fructuosus:* à καρπόω. Th. καρπὸς, *fructus.*

Καρπωτὸς, ἡ, ὸν, qu. *fructibus affectus,* vel *variorum fructuum figuras habens intextas.* Vel ut H. Steph. exponit, *manuleatus.* Epith. vestis. ab eod. th.

Καρρέζειν, Æol. Syncop. pro καταρρέζειν, præs. inf. &

Καρρέζουσα, *demulcens,* præs. part. f. g. pro καταρρέζουσα ex κατὰ & ῥέζω, f. ξω, *facio.*

Κάρρον, ου, τὸ, *rheda, carrus.*

Κάρρων, Dor. pro κρείσσων, *fortior, melior:* qu. κάρτων, à κάρτος, pro κράτος, *robur.*

Κάρρατος, ου, ὁ, quis iste fuerit, docet Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ου, *obliquus,* πλάγιος, unde ἐγκάρσιος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Κάρτα, *valde,* à κάρτος, pro κράτος, *robur.* ἢ κάρτα, *maxime,* modus affirmandi.

Καρταλάμιον, parvus κάρταλλος.

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, *cophinus* seu *corbis in angustum desinens.* Ducamus à καρτὸς, *tonsus, scissus,* quia ex *scissis* virgulis contexi solet.

Κάρτεϊ, dat. sing. à κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, *robur.*

Καρτεραίχμας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro

Καρτεραίχμης, ου, ὁ, *hastipotens, qui bellicis armis est potens.* Ex καρτερὸς, *robustus,* quod vide, & αἰχμὴ, *cuspis.*

Καρτερέω, -ῶ, *forti animo sum.* f. ήσω. p. κεκαρτέρηκα. a. 1. ἐκαρτέρησα. a. 1. opt. Æol. καρτερήσεια, ας, ε. à καρτερὸς, *validus,* quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Καρτερία, ας, ἡ, *tolerantia, patientia:* &

Καρτερικὸς, οῦ, *qui patientia præditus est:* à καρτερὸς, quod vide.

Καρτερόθυμω, dat. sing. à καρτερόθυμος, ου, ὁ, ἡ, *pertinax, qui toleranti animo est:* ex κάρτος, per Metathes. pro κράτος, εος, τὸ, *robur,* & θυμὸς, *animus.*

Καρτερεῖν τινὸς, pro κρατεῖν τινὸς, *vincere aliquem:* à

Καρτερὸς, οῦ, *robustus, potens, vehemens:* hinc καρτερέω, *fortis sum.* & καρτερὸν pro καρτερῶς, *fortiter;* à κάρτος, quod per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Καρτερόφρονα, acc. sing. à

Καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *præfractus, magnanimus:* à κάρτερος, quod vide, & φρὴν, *mens.*

Κάρτιστος, ου, *præstantissimus,* per Metathes. pro κράτιστος, superlat. ab ἀγαθὸς, *bonus.* comp. κρείσσων. Th. κράτος, *robur.*

Κάρτος, εος, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, *vires, robur.*

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. à

 Καρτύνω,

Καρτιωώ, pro κρατυνω, *firmum reddo, corroboro*. Th. κρατος, *robur*.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, *nux juglans*, arbor. κάρυον, ου, τὸ, *nux juglans*, fructus, q. à κάρα, quia est fructus rotundus, instar capitis.

Καρυινα, *amygdalina* : à καρύα.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *intritum quoddam seu condimentum Lydorum*.

Κᾶρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κῆρυξ, ὁ, *præco*.

Καρύξαισα, Æol. pro κηρύξασα, *quum præconio promulgasset*, aor. 1. part. act. f. g. verbi κηρύσσω, *prædico*. Them. κῆρυξ, *præco*.

Κάρυξε, Dor. pro κήρυξε, quod Ion. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κάρυον, ου, τὸ, *nux juglans*. vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, quod vide.

Καρυωτὰ, τὰ, Exod. 36. *cyphi in nucis modum* : à καρύα, quod vide.

Καρφαλέος, ου, *siccus, aridus*. Them. κάρφω, *sicco*.

Κάρφος, εος, τὸ, *palea* : à

ΚΑ'ΡΦΩ, *sicco, arefacio*. f. ψω. p. κέκαρφα hinc κάρφος, τὸ, *palea*.

Καρχαλέος, ου, apud Homerum pro καρφαλέος. quod vide.

Καρχαρόδοντα, *dentibus asperum*, accusa. sing. à

Καρχαρόδους, οδοντος, ὁ, ἡ, ex κάρχαρος, *asper*, quod à χαράσσω, *sculpo*, & ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens*.

Κάρχαρος, ου, ὁ, *asper*. Them. χαράσσω, *sculpo*.

Καρχάσιον, Dor. pro καρχήσιον. quod vide.

Καρχηδόνιος, ου, *Carthaginensis* : à

Καρχηδὼν, όνος, CARTHAGO.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, CARCHESIUM, *summa pars mali nautici, navis, poculum quoddam oblongum*.

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. sing. à κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera*.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, & κασαλβὰς, άδος, ἡ, *meretrix, scortum*. qu. ἀπὸ τοῦ καλεῖν καὶ σοβεῖν. Sed & κάσα est πόρνη, finem vocis velim à λώβη, *injuria*.

ΚΑ'ΛΑΣ, ου, ὁ, *tapes utraque parte villosus*.

Κασαύρα, & κασωρὶς, πόρνη, Hesych. ex κάσα & ὥρα, *cura*.

Κάσθλοῖσιν, *& in bonis*, dat. pl. Ion. à κἀσθλὸς, pro καὶ ἐσθλὸς, *& bonus*.

Κασία, ας, ἡ, CASIA, *frutex lauro similis*, cujus cortex abraditur. Κασία μέλαινα, *cassia fistularis*. vide κασσία.

Κασίγνητ' pro κασίγνητε, voc. à κασίγνητος, ου, & Ion. οιο, ὁ, *frater* : &

Κασιγνήτη, ης, ἡ, *soror* : ex κάσις, ιος, ὁ, ἡ, *frater, soror*, & γείνομαι, *nascor*.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, *frater, vel soror: coætaneus*: q. γάσις, à γάω, *genero*.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, *meretrix*, quæ se illecebrose κάζει, id est, *ornat & fucat*, aut κάζει ὑδει ἆσσον, *prope urit*.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, CASSIA, *frutex aromaticus* : vide κασία.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, & Att. καττίτερος, *stannum*. qu. à κάσσα, *meretrix*. videtur enim argentum, nec est.

ΚΑΣΣΥ'Ω, & Att. καττύω. fu. ύσω, *suppingo, consuo*. ut ea quæ subtus suuntur, usu conterenda. unde κάττυμα, *solea*.

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, CASTANA, urbs Thessaliæ, & Ponti : unde & κασταναϊκὸν κάρυον, *nux castanea*, quæ &

Κάστανον, ου, τὸ, CASTANEA. à præcedente.

Καστόρειον μέλος, Καστόρειος ὕμνος, vide Pindar. Isthmior. Od. 1. 437. 5. erat cantilena, quâ utebantur in præliis Spartani, ut fortiter agerent, mortemque contemnerent.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, CASTOR, *fiber*, animal ventriosum. ideo ducunt à γαστὴρ, *venter*.

Κάσχεθε, *detinebat*, 3. sing. imperf. Æol. Syncop. pro κατέσχεθε, verbi κατασχέθω, pro κατέχω, *inhibeo*. Sic &

Κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. singu. a. 2. m. verbi κατασχέω, vel κατέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

ΚΑΤΑ', Præposit. cum gen. *contrà, per, de, è, super, in*. cum accus. *secundùm, versus, cum, propter, apud, in*. κατ' οἶκον, *domi*. καθ' ὥραν, *ad tempus*. In compos. valet *contrà, de, ad, valde, & deorsum*.

Κατάβα, *descende*, per Apocop. pro κατάβηθι, vel κατάβαθι, a. 2. imperat. act. Att. à

Καταβαίνω, *descendo*, imperf. κατέβαινον. f. καταβήσομαι. p. καταβέβηκα. a. 2. κατέβην, ης, η. a. 2. imperat. κατάβηθι, & κατάβαθι, καταβάτω, & per Apocop. κατάβα. a. 2. sub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. καταβῆναι. a. 2. part. καταβὰς, ἀντος · ex κατὰ in compos. *deorsum*, & βαίνω, *eo*.

Καταβάλλω, *dejicio, everto, conjicio, prosterno*. f. αλῶ. p. καταβέβληκα. præs. m. καταβάλλομαι, *fundamentum jacio*. perf. pass. καταβέβλημαι. a. 1. pass. κατεβλήθην. præt. m. [illegible]βολα. Them. βάλλω, *jacio*.

Καταβαπτίζομαι, *immergor*. f. ίσομαι. p. καταβεβάπτισμαι. a. 1. pass. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, *intingo*.

Καταβαρέω, *degravo, onero*. f. ήσω. p. καταβεβάρηκα. a. 1. κατεβάρησα. Th. βάρος, τὸ, *pondus*.

Καταβαρύνω, *onero, degravo*. ab eod. th.

Καταβὰς, άντος, & in f. g. καταβᾶσα. a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, *descendo*, quod vide.

Κατάβασις, εως, ἡ, *descensus* : ab eodem verbo.

Καταβάτω, *descendat*, 3. singul. a. 2. imperat.

perat. act. κατάβαθι; à καταβαίνω, quod vide.

Καταβαυκαλάω, *jucunda cantillatione sopio, ut solent nutrices.* idem quod βαυκαλάω à βαυκὸς, *jucundus* : vel βαυβάω, *dormio.*

Καταβεβαιόομαι, -ȣμαι, *affirmo, assevero.* Th. βέβαιος, *firmus, stabilis.*

Καταβεβλημένας, acc. pl. perf. part. pass. f.g. à καταβάλλω, quod vide.

Καταβεβρίθασι, *onustæ sunt*, 3. pl. perf.m. ex κατὰ & βρίθω, *onero, sum gravis.* f. σω. p. κα.

Καταβῇ, *descenderit*, 3. sing. a. 2. sub. act. à καταβαίνω, quod vide.

Κατάβηθι, aor. 2. imperat. act. ejusdem verbi.

Καταβήσεο, *descende*, Ion. pro καταβήσȣ, præs. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à f. 1. m. verbi καταβαίνω, *descendo.* Th. βαίνω, *eo.*

Καταβήσεται, 3. sing. fu. 1. m. verbi καταβαίνω, *descendo*, quod vide. adi etiam præced.

Καταβιβάζω, *facio descendere, deturbo, dejicio, deprimo*, fu. άσω. a. 1. act. κατεβίβασα. a. 1. pass. κατεβιβάσθην. f. 1. pass. καταβιβασθήσομαι, ῃ, εται· ex κατὰ & βιβάζω, *admissario admoveo.* Th. βαίνω, *eo.*

Καταβιβρώσκω, *comedo*, præs. inf. pass. καταβιβρώσκεσθαι· ex κατὰ & βιβρώσκω, idem quod βρώσκω, *comedo.* f. βρώσω.

Καταβίȣ, *vive*, præs. imperat. &

Καταβιώσας, *vita defunctus* : a. 1. part. à καταβιόω, f. ώσω. Th. βίος, *vita.*

Καταβληχᾶσθαι, *balare.* Them. βληχάομαι, idem.

Καταβοάω, -ῶ, f. ήσω, *vociferor, reclamo, clamore persequor.* καταβοᾶσθαι, præs. inf. m. *magnis clamoribus invehi in aliquem.* Th. βοάω, *clamo.*

Καταβολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, *fundamentum* : à καταβάλλω, quod vide.

Καταβόσκειν, *depascere.* Them. βόσκω, *pasco.*

Καταβοσκομενάων, *depascentium*, gen. plu. Æol. pro καταβοσκομένων, præs. part. pass. à κατὰ & βόσκω, f. ήσω, *pasco.* Th. βόω, idem.

Καταβραβεύω, *debito præmio privo, imperiose ago* : f. εύσω. a. 1. κατεβράβευσα· ex κατὰ & βραβεῖον, *præmium.* Th. βραβεὺς, έως, ὁ, *qui dat præmium certaminis.*

Καταβρέχειν, *irrigare*, Metaph. *laudare.* καταβρέχειν σιγῇ, *rigare silentio*, pro *silentio premere, tegere.* Th. βρέχω, *irrigo.*

Καταβρίθειν, Att. *gravari.* Poet. *longe superare.* Th. βρίθω, *gravis sum.*

Καταβρόξας, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. à καταβρώσκω, *devoro.* Th. βρώσκω, *comedo.*

Καταβώσομαι, Ion. pro καταβοήσομαι, f. 1. m. καταβοᾶσθαι τινὸς, *magnis clamoribus in aliquem invehi.* Them. βοάω.

Καταγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. Att. à κατάγω, *deduco*, quod vide.

Κατάγαιος, ȣ, ὁ, ἡ, & καταγειος, α, ον, *subterraneus.* Th. γαῖα, *terra.*

Καταγγελεὺς, έος, ὁ, *annuntiator* : à

Καταγγέλλω, *annuntio, celebro* : fu. ελῶ. p. κατήγγελκα. a. 1. κατήγγειλα. a. 2. κατήγγελον. Hinc a. 2. pass. κατηγγέλην, ης, η. p. m. κατήγγελα. Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Κατάγειν, *deducere*, præs. inf. à κατάγω, quod vide.

Καταγελασθήσῃ, *irrideberis*, 2. sing. fut. 1. pass. à καταγελάω, quod vide.

Καταγέλαστος, ȣ, *ridiculus*, adject. verbale : à

Καταγελάω, ῶ, *derideo*, cum gen. imperf. κατεγέλαον, ων, αες, ας, αε, α. fu. άσω. p. καταγεγέλακα. a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω, *rideo.*

Κατάγελως, ωτος, ὁ, *irrisio, risio* : à præced.

Καταγηράσκȣσι, 3. pl. ind. præs. à

Καταγηράσκω, *senesco* : f. άσω. Th. γῆρας, αος, τὸ, *senectus.*

Καταγίζω, *consecro*, Ion. pro καθαγίζω· ab ἁγίζω, idem. Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio.*

Καταγινέειν, Ion. pro κατάγειν, *deducere, reducere.*

Καταγινώσκω, *decerno adversus aliquem, condemno* : f. καταγνώσομαι. p. κατέγνωκα. a. 2. κατέγνων, ως, ω. perf. pass. κατέγνωσμαι. perf. part. pass. κατεγνωσμένος, *damnandus*, pro καταγνωστέος. Th. γινώσκω, *nosco.*

Καταγνοίην, ης, η, aor. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, *damno*, quod vide. a. 2. sub. καταγνῶ. a. 2. imperat. κατάγνωθι.

Καταγνύω, *frango* : vide κατάγω.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. ejusd. verbi.

Καταγορεύειν, *accusare*, vel *exponere.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Καταγόρευσις, εως, ἡ, *expositio* : à præced.

Καταγράφω, *describo, delineo* ; ab Herodoto pro *dilaniare.* Th. γράφω, *scribo* : f. ψω.

Κατάγω, κατάγνυμι, vel καταγνύω, *confringo* : f. κατάξω· legitur etiam Att. κατεάξω. a. 1. Att. κατέαξα. præs. pass. κατάγνυμαι, *confringor.* a. 2. pass. κατεάγην, ης, η. a. 2. sub. pass. κατεαγῶ, ῇς, ῇ: & in 3. pl. κατεαγῶσιν. Ex κατὰ & ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango.*

Κατάγω, *deduco* : fu. κατάξω. p. καταγήοχα, Att. a. 2. κατήγαγον. Att. a. 2. sub. act. καταγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. καταγαγεῖν. a. 2. part. act. καταγαγὼν, ȣσα, όν. perf. act. κατῆχα. perf. pass. κατῆγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. κατήχθην, ης, η, *devectus fui* : ex κατὰ *deorsum*, & ἄγω, *duco.*

Καταγωγὴ, & καταγώγιον, *diversorium* : à κατάγομαι, *diversor.* Th. ἄγω, *duco.*

Καταγωνίζομαι, *debello*: fu. ίσομαι. p. pass. κατηγωνισμαι a. 1. m. κατηγωνισάμην, ω, ατο Ex κατὰ & ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Καταδάιομαι, *devoro, comedo*: à δάιω, *epulum præbeo*.

Καταδάκνω, *mordeo*, præs. ind. ex κατὰ & δάκνω, idem: f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον.

Καταδεέστερος, α, ον, *minor, inferior*, comparat. à

Καταδεὴς, έος, ὁ, ἡ, *cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris, imperfectus*. Th. δέω, vel δέομαι, *egeo*.

Καταδεῖ, pro δεῖ, *indiget*, ab eod. th.

Καταδέξαι, Ion. pro καταδεῖξαι, *ostendere*, a. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, *ostendo*: f. δείξω.

Καταδεύῃ, sc. ὁ ὑετὸς, apud Hesiod. 3. sing. præs. sub. à

Καταδεύω, *madefacio*. Th. δεύω, *rigo*: f. δεύσω.

Καταδέω, *obligo*: f. ήσω. a. 1. κατέδησα. p. καταδέδεκα, & ηκα. Th. δέω, *ligo*.

Κατάδηλος, ου, ὁ, ἡ, *valde manifestus*: ex κατὰ & δῆλος, *manifestus*.

Καταδημαγωγέω, f. ήσω, *blande & populariter loquor, populum demulceo*: ex κατὰ & δημαγωγέω, idem: quod ex δῆμος, *populus*, & ἄγω, *duco*.

Καταδημοβορέω, *populum devoro, quæ sunt Reip. devoro*: ex δῆμος, *populus*, & βορὰ, *pabulum, esca*.

Καταδιαιτάω, *condemno*. Th. δίαιτα, *vivendi mos*.

Καταδιδεῦν, Ion. pro καταδιδόναι, *influere*, præs. inf. à

Καταδίδωμι, f. καταδώσω, *distribuo*; item *influo*. Th. δίδωμι, *do*.

Καταδικάζω, *judico contra aliquem, condemno*: f. άσω. a. 1. pass. κατεδικάσθην. f. 1. pass. καταδικασθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ & δικάζω, *judico*. Th. δίκη, *jus*.

Καταδιώκω, *prosequor*: f. ξω. a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, *prosequor*.

Καταδοκεῖν, *opinari*: Th. δοκέω, *videor*.

Καταδόομαι, *cantu aures meæ feriuntur & personant*: ab ᾄδω, *cano*. Them. ἀείδω, idem.

Καταδουλόω, *in servitutem adigo*: fu. ώσω. p. καταδεδούλωκα. a. 1. m. κατεδουλωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. καταδουλώσωμαι, ῃ, ηται, & in 3. pl. καταδουλώσωνται. præs. part. pass. καταδουλούμενος. Ex κατὰ & δοῦλος, *servus*.

Καταδρέπω, idem quod δρέπω, *decerpo*.

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursio* vel *incursus, decursus*: à κατατρέχω, quod à τρέχω, *curro*: a. 2. ἔδραμον.

Καταδρύπτομαι, *dilanio*. Th. δρύπτω, *lanio*: f. ψω.

Καταδύμεναι, Dor. vel Att. pro

Καταδῦναι, *ingredi*, a. 2. inf. act. verbi καταδύω, vel καταδύμι, *demergo*: a. 2. act. κατέδυν. Th. δύω & δύω vel δύμι, *subeo*.

Καταδυναστεύω, *sub potestatem redigo, tyrannidem exerceo in aliquem*: f. εύσω. p. καταδεδυνάστευκα. Ex κατὰ & δυναστεύω, *sum princeps*. Th. δύναμαι, *possum*.

Καταδύνειν, præs. inf. vide καταδῦναι.

Καταδύντα, *occidentem*, accus. sing. a. 2. part. act. à καταδὺς, ύντος, à καταδύμι. a. 2. κατέδυν. Th. δύω, *subeo*.

Καταδύω, vide καταδῦναι.

Καταδὺς, ύντος, a. 2. part. vide præced. καταδύντα.

Καταδύσεο, Ion. pro καταδύσου, præs. imperat. pass. à καταδύσομαι, *submergor, abdo me*: quod ex futuro in præsens abiit: ex κατὰ & δύσομαι, Poet. δύσομαι, *mergor*. Th. δύω, *subeo*.

Καταείδειν, idem quod κατᾴδειν, *incantare*. Th. ἀείδω, *cano*.

Καταειμένος, *tectus, densus*, Poet. pro καθειμένος, perf. part. pass. verbi καθέννυμι, seu καθέω, quod ex κατὰ & ἕω, *induo*: a. 1. ἕσα. perf. pass. εἷμαι.

Καταείνυον, *tegebant*, 3. pl. imperf. act. ex καταεινύω, quod ex κατὰ & εἰνύω, idem quod ἕω, *induo*.

Καταείσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi καταείμι, pro κάτειμι, *descendo, proficiscor*. Th. εἶμι, seu ἴω, *eo*.

Καταθαμβέω, vel καταθαμβέομαι, *demiror cum stupore*: ex κατὰ & θαμβέω, *admiratione attonitâ stupeo*. Them. θάμβος, τὸ, *stupor*.

Καταθεῖναι, *deponere, solvere*, a. 2. inf. act. &

Καταθεῖο, *poneres*, 2. sing. a. 2. opt. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην. a. 2. opt. m. θείμην, θεῖο.

Καταθέσθαι, *reponere*, a. 2. inf. m. &

Κατάθεσο, *reconde*, Poet. κάτθεο, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Καταθήῃ, *deposueris*, Ion. pro καταθῇς, 2. sing. a. 2. sub. m. à κατατίθημι. a. 2. κατέθην. Th. τίθημι, *pono*.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσῃ, *repones*, 2. sing. f. 1. m. ab eod. verbo.

Καταθλάω, ῶ, f. άσω. *confringo*. Th. θλάω, *frango*.

Καταθλέω, f. ήσω, *athleticis exercitationibus operam do*; item *vinco*: ex κατὰ & ἀθλέω, *certo*. Th. ἄθλος, *certamen*.

Καταθνητὸς, ῦ, *mortalis*: dat. plu. καταθνητοῖς. Ex κατὰ & θνητὸς, quod à θνήσκω, *morior*.

Καταθραύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Καταθραύω, *effringo*. Th. θραύω, *frango*: f. σω.

Καταθύμιος, α, ον, *gratus, a, um*: ex κατὰ & θυμὸς, *animus*.

Καταθυμοβορέσῃς, *animi affectibus devores*, 2. sing. a. 1. sub. ex κατὰ & θυμοβορέω, *animum*

animum exedo tristitia: quod à θυμὸς, *animus,* & βορὰ, *pabulum, esca.*

Καταθύσαι, a. 1. inf. act. à

Καταθύω, *occido.* Them. θύω, *macto:* fu. θύσω.

Καταθώμεθα, *deponamus,* 1. plu. a. 2. sub. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, *procella:* ex κατὰ & αἰγὶς, idem; quod ab ἀΐσσω, *ruo.*

Καταιδεῖσθαι, *revereri:* ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, ἡ, *pudor.*

Καταιθύσσειν, Poet. *cum splendore emittere:* ab αἰθύσσω, *splendeo.* Them. αἴθω, *uro, fulgeo.*

Καταίθω, Poet. *comburo.* Th. αἴθω, *accendo.*

Καταινεῖν, Ion. *comprobare, collaudare; annuere:* ab αἰνέω, *laudo.* Th. αἶνος, *laus.*

Καταιρεθεῖσα, *eversa,* a. 1. part. pass. &

Καταιρεόμενος, Ion. pro καθαιρεόμενος, præs. part. pass. à

Καταιρέω, Ion. pro καθαιρέω, *everto, feliciter conficio.* Th. αἱρέω, *capio.*

Καταίρω, (de navigantibus) *appello, applico, deferor, descendo, advenio.* Th. αἴρω, *tollo:* f. ἀρῶ. p. ἦρκα.

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act. à

Καταισχύνω, *pudefacio, dedecoro;* fu. καταισχυνῶ. p. κατῄσχυγκα. aor. 1. κατῄσχυνα. præs. pass. καταισχύνομαι, *pudefio:* imperf. κατῃσχυνόμην, ου, ετο, a. 1. ind. pass. κατῃσχύνθην, ης, η. a. 1. imperat. καταισχύνθητι. a. 1. opt. καταισχυνθείην. a. 1. sub. pass. καταισχυνθῶ, ῇς, ῇ. fu. 1. pass. καταισχυνθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ & αἰσχύνω, *pudefacio.* Th. αἶσχος, τὸ, *turpitudo.*

Καταιτιᾷ, 3. sing. præs. à

Καταιτιάω, fu. άσω, *accuso, criminor.* Th. αἰτία, *crimen, causa.*

ΚΑΤΑΙΤΥΞ, υγος, ἡ, *cassis, galea sine crista, & depressa.* παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

Καταιωρέομαι, οῦμαι, *dependeo.* Th. αἰωρέω. f. ήσω, *in sublime tollo.*

Κατακαεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. pass. &

Κατακαήσομαι, ῃ, εται, fu. 2. pass. à κατακαίω, *exuro,* quod vide.

Κατακαίριος, ου, ὁ, ἡ, *lethalis, lethifer:* à καιρὸς, *occasio.*

Κατακαίω, *exuro:* imperf. κατέκαιον. f. κατακαύσω. a. 1. κατέκαυσα. a. 1. inf. κατακαῦσαι. a. 2. κατέκαον. perf. κατακέκαυκα. a. 1. ind. pass. κατεκαύθην, *exustus sui* f. 1. pass. κατακαυθήσομαι. a. 2. ind. pass. κατεκάην, ης, η. f. 2. pass. κατακαήσομαι. Ex κατὰ & καίω, *uro.*

Κατακαλέω, f. ήσω, *advoco, accerso, exquiro, invoco, imploro.* κατακαλέομαι, οῦμαι, idem. Th. καλέω, ῶ, *voco.*

Κατακαλύπτω, *obtego:* fu. ψω. p. κατακεκάλυφα. a. 2. κατεκάλυβον. Them. καλύπτω, *tego.*

Κατακαύσει, *exuret,* fu. 1. ind. act. verbi κατακαίω, quod vide.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, *glorior adversus aliquem.* Th. καυχάομαι, *glorior:* f. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, *jaceo, decumbo, accumbo:* imperf. κατεκείμην, σο, το. præs. inf. κατακεῖσθαι. præs. part. κατακείμενος, η, ον. f. κατακείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Κατακείρω, *detondeo:* Metaph. *absumo.* Th. κείρω, f. κερῶ, *tondeo.*

Κατάκεισ', pro κατάκεισο, *recumbe,* præs. imperat. verbi κατάκειμαι, quod vide.

Κατακεκλιμένος, perf. part. pass. verbi κατακλίνομαι, *inclinor.* Th. κλίνω, *inclino:* f. νῶ. p. κέκλικα.

Κατακέκριται, *condemnatus est,* 3. sing. perf. pass. à κατακρίνω, *condemno, judico:* f. νῶ. a. 1. κατέκρινα. Them. κρίνω, *judico.*

Κατακερτομεῖν, *verbis mordacibus insectari:* vide in κέρτομος.

Κατακεχύαται, Ion. pro κατακέχυνται. Vide in κέχυνται.

Κατακήμεναι, *cremare,* Ion. pro κατακῆαι, a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, *cremo:* quod à καίω, idem: fu. καύσω. a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, *cera tego:* ex κατὰ & κηρὸς, *cera.*

Κατακλάω, *frango:* f. άσω. a. 1. κατέκλασα, ας, ε. Th. κλάω, *frango.*

Κατακλείω, *includo:* f. είσω. a. 1. κατέκλεισα, ας, ε. Th. κλείω, *claudo.*

Κατακληροδοτέω, *sorte distribuo,* à κληροδότης, ου, ὁ, *testator:* quod ex κλῆρος, *sors,* & δότης, *dator.* Th. δίδωμι, *do.*

Κατακληρονομέω, f. ήσω, *hæreditatem adeo, hæres fio;* item *hæredem facio,* & *sorte distribuo:* à κληρονόμος, *hæres,* quod à κλῆρος, *sors,* & νέμω, *distribuo.*

Κατακληροῦμαι, *sortitò accipio: sortior:* ex κατὰ & κληρόω, *sorte lego.* Them. κλῆρος, *sors.*

Κατακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Κατακλῖναι, *dejicere,* a. 1. inf. act. à

Κατακλίνω, *facio discumbere, discumbo:* fu. νῶ. p. κατακέκλικα. a. 1. κατέκλινα. a. 1. imperat. κατάκλινον, άτω. a. 1. ind. pass. κατεκλίθην. a. 1. sub. pass. κατακλιθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. κατακλιθῆναι. Ex κατὰ & κλίνω, *reclino.*

Κατακλύζω, *inundo, submergo:* f. ύσω. p. κατακέκλυκα, perf. pass. κατακέκλυσμαι. a. 1. pass. κατεκλύσθην. a. 1. part. pass. κατακλυσθεὶς, *submersus:* ex κατὰ & κλύζω, *lavo.*

Κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, *diluvium:* à præced.

Κατακλώθω, *fila deduco, deduco stamina;* peculiariter *fatalia stamina duco.* Them. κλώθω, *neo.*

Κατακνίζω, *concido;* item *carpo, obtrecto;* item *titillo, pruritum excito:* ex κατὰ & κνίζω, *rado.* Th. κνάω, idem.

Κατακοιμάω, *edormio:* vide in sequent.

Κατακοι-

Κατακοιμηθήτω, *cubet*, a. 1. imperat. paff. verbi κατακοιμάω, f. ήσω. Th. κοιμάω, *cubare facio*.

Κατακοιμίζω, idem quod κατακοιμάω. Vide præced.

Κατακοιρανέουσιν, *administrant*, 3. plu. ind. præf. act. ex κατὰ & κοιρανέω, *impero*. Th. κοίρανος, *princeps*.

Κατάκοιτος, ε, ὁ, ἡ, *qui in cubili est, jacet aut dormit*: ex κατὰ & κοίτη, *cubile*:

Κατακολουθέω, ῶ, *subsequor*: cum dat. fu. ήσω. a. 1. κατηκολούθησα. a. 1. part. act. κατακολουθήσας, αντος, in f. g. ασα. perf. act. κατηκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, ε, ὁ, ἡ, *comes*.

Κατακοντίζειν, *telis confodere*. Them. ἄκων, οντος, ὁ, *jaculum*.

Κατακοπεὶς, εῖσα, ὲν, *concisus, a, um*. à κόπτω, *scindo*. a. 2. ἔκοπον. p. m. κέκοπα.

Κατάκοπος, ε, ὁ, ἡ, *furiosus, insanus*; item *defessus, labore confectus*. ab eod. th.

Κατακόπτω, *concido*. f. ψω. p. κατακέκοφα. præf. part. fu. g. κατακόπτουσα. Th. κόπτω, *scindo*.

Κατακόρης, ε, ὁ, ἡ, *satur*: &

Κατακόρως, adv. *abunde, crebrius*: Th. κορέω, *satio*.

Κατακοσμέω, fu. ήσω, *compono, orno, digero in ordinem, colo*: ex κατὰ & κοσμέω, *orno, ordino*. Th. κόσμος, *ordo, ornatus*.

Κατακούειν, pro ὑπακούειν, *obtemperare*. Th. ἀκούω, *audio*.

Κατακρατέω, f. ήσω, *vinco, supero*. Them. κράτος, τὸ, *robur*.

Κατακράτος νικᾶν, *per vim vincere*, disjuncte κατὰ κράτος.

Κατακρεουργεῖν, *laniorum more concidere*. Ex κρέας, ατος, τὸ, *caro*, & ἔργον, *opus*.

Κατακρημνίζω, *præcipitem deorsum ago, præcipito*. fu. ίσω. a. 1. κατεκρήμνισα. a. 1. inf. κατακρημνίσαι. perf. act. κατακεκρήμνικα. perf. paff. κατακεκρήμνισμαι· ex κατὰ & κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατάκρημνος, ε, ὁ, ἡ, *præceps*: à κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατακριδδίω, *loquacitate obtundo*, f. σω. p. κα· à κατὰ & ἀκρὶς, *locusta*: garrula nempe illa est, unde à *locutione* Latinè dicta, non (ut nonnulli volunt) à *locis ustis*.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, *condemnatio*: à

Κατακρίνω, *judico, fero sententiam contra aliquem, condemno*. fu. νῶ. a. 1. κατέκρινα, ας, ε. perf. act. κατακέκρικα. perf. paff. κατακέκριμαι, σαι, ται. a. 1. paff. κατεκρίθην, ης, η, a. 1. fub. paff. κατακριθῶ, ῇς, ῇ. & in pl. ῶμεν, ῆτε, ῶσι. f. 1. paff. κατακριθήσομαι, ῃ, εται. Th. κρίνω, *judico, discerno*.

Κατάκρισις, εως, ἡ, *condemnatio*: à præcedente.

Κατακρύπτω, *occulto, tego*. Th. κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Κατακρύψας, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. &

Κατακρύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κατακρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. p. φα.

Κατακτάμεναι, *interficere*, a. 1. inf. Dor. pro κατακτεῖναι· quod ex κατὰ & κτείνω, *occido*. f. νῶ. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

Κατακτανέεσθαι, Ion. pro κατακτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. à f. 2. m. κατακτανοῦμαι, verbi κτείνω, *occido*. f. 2. κτανῶ. perf. ἔκτακα, & Poet. ἔκταγκα.

Κατακτὰς, άντος, *qui interfecit*, a. 2. part. act. à κατάκτημι, pro κατακτείνω. a. 2. κατέκτην. Th. κτείνω, *occido*.

Κατακυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

Κατακυλίω, *devolvo*. fut. ίσω. Th. κυλίω, *volvo*.

Κατακύπτουσαν, acc. fing. part. præf. act. f. g. à

Κατακύπτω, *incurvo me, decumbo*. Th. κύπτω, *pronus sum*. f. ψω.

Κατακυριεύω, *dominor*, cum gen. fu. εύσω. a. 1. κατεκυρίευσα. a. 1. part. κατακυριεύσας, αντος, à κύριος, *dominus*. Them. κῦρος, εος, τὸ, *authoritas*.

Καταλαβέσθαι, a. 2. inf. m. καταλάβητε, 2. pl. a. 2. fub. act. καταλαβόμενος, a. 2. part. m. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*, quod vide.

Καταλαβέω, pro καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλαβόμενος, a. 2. part. m. καταλαβοῦσα, ης, a. 2. part. act. f. g. à καταλαμβάνω, *deprehendo*, quod vide.

Καταλαζονεύομαι, f. εύσομαι, *jactabunde aliquid dico vel facio, arroganter & vane commemoro*: ex κατὰ & ἀλαζονεύομαι, *me vendito, glorior*. Them. ἀλαζὼν, *ostentator*.

Καταλαλέω, *obloquor, loquacitate obruo, certo, detraho*, cum gen. f. ήσω. p. καταλελάληκα. Th. λαλέω, *loquor*.

Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, *obtrectatio, obloquutio*: &

Κατάλαλος, ε, ὁ, ἡ, *obloquutor, maledicus*: à λαλέω, *loquor*.

Καταλαμβάνω, *deprehendo*. f. καταλήψομαι. p. κατείληφα. perf. inf. κατειληφέναι. a. 2. act. κατέλαβον. a. 2. part. καταλαβὼν, οῦσα, όν. perf. paff. κατείλημμαι. perf. part. paff. κατειλημμένος, η, ον. a. 1. paff. κατελήφθην, ης, η. a. 2. m. κατελαβόμην, ε, ετο, *assecutus sum*. a. 2. inf. m. καταλαβέσθαι. a. 2. part. m. καταλαβόμενος· ex κατὰ & λαμβάνω, *capio*.

Καταλαμπτέος, Ion. pro καταληπτέος, *deprehendendus*: à præced.

Καταλέγω, *deligo, allego*. fu. ξω. perf. καταλέλεχα. præf. paff. καταλέγομαι, *allegor*. Th. λέγω, *lego, colligo*.

Καταλείβομαι, ῃ, εται, *destillo*. f. ψομαι. perf. λέλειμμαι. Th. λείβω, *libo*. f. ψω.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ*: à

Καταλείπω, εις, ει, *relinquo*. f. ψω, p. καταλέλειφα. a. 1. κατέλειψα. a. 2. κατέλιπον. a. 2. part. act. καταλιπὼν, οντος, perf. paff.

pass. καταλέλειμμαι. perf. part. pass. καταλελειμμένος. p. m. καταλέλοιπα. ex κατὰ & λείπω, linquo.

Καταλελειμμένος, perf. part. pass. à præced. quod vide.

Καταλέλοιπα, p. m. verbi καταλείπω, quod vide.

Καταλέξεται, cubat, f. 1. m. 3. sing. à λέγομαι, cubare facio.

Καταλεξῶ, Dor. pro καταλέξω, recensebo, f. 1. verbi καταλέγω.

Καταλεῦσαι pro καταλιθοῦν, lapidibus obruere, a. 1. κατέλευσα. ex κατὰ & λεύω, lapido. Th. λᾶας, λάαος, ὁ, lapis.

Καταλέω, ex κατὰ & ἀλέω, molo. f. έσω, & ήσω.

Καταλιθάζω, lapido, cum acc. f. άσω. perf. καταλελίθακα. a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, ου, ὁ, ἡ, lapis.

Καταλιμπάνειν, Ion. pro καταλείπειν, delinquere.

Καταλιπαρέω, -ῶ, f. ήσω. impensè rogo, obtestor: ex κατὰ & λιπαρέω, assiduus sum, assidue rogo, efflagito, oro. Th. λιπαρὴς, assiduus.

Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, οις, οι, a. 2. opt. καταλιπὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. act. à καταλείπω, relinquo, quod vide.

Καταλείπων, vide in καταλιπεῖν.

Καταλλαγεὶς, έντος, a. 2. part. pass. καταλλάγηθι, ήτω, & in pl. καταλλάγητε, a. 2. imperat. à καταλλάσσω, quod vide.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, reconciliatio: à

Καταλλάσσω, reconcilio. fu. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. καταλλάξας, αντος. a. 2. ind. pass. κατηλλάγην, ης, η. Th. ἀλλάσσω, vel -ττω, muto.

Καταλογάδην, adv. prosa oratione: à καταλέγω, sigillatim enarro. Th. λέγω, dico.

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, annumero, ascribo: à

Κατάλογος, ου, ὁ, CATALOGUS, enumeratio: à καταλέγω, conscribo. Th. λέγω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ, ἡ, reliquus: à καταλείπω, relinquo, quod vide.

Καταλοφάδια, adv. supra cervicem, super humeros. Th. λόφος, cervix.

Καταλοχίζω, decurio, in decurias vel cohortes distribuo, distribuo in classes. Th. λόχος, cohors.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, diversorium: à καταλύω, diverto, hospitium capio. Th. λύω, solvo.

Καταλύουσι, 3. pl. præs. ind. à καταλύω, quod vide.

Κατάλυσις, εως, ἡ, destructio: à

Καταλύω, dissolvo, destruo; item diversor. f. ύσω. a. 1. κατέλυσα. a. 1. sub. καταλύσω, ης, η. a. 1. inf. καταλῦσαι. a. 1. ind. pass. κατελύθην. a. 1. sub. pass. καταλυθῶ. f. 1. pass. καταλυθήσομαι. Th. λύω, solvo.

Καταμάθετε, discite, 2. pl. a. 2. imperat. act. κατάμαθε, à

Καταμανθάνω, disco, considero. f. καταμαθήσω. p. καταμεμάθηκα. a. 2. κατέμαθον, a. 2. imperat. act. κατάμαθε, & in 2. pl. καταμάθετε. a. 2. inf. καταμαθεῖν. part. καταμαθών. ex κατὰ & μανθάνω, disco.

Καταμαρπτέειν pro καταμάρπτειν, comprehendere, manu tangere. Them. μάρπτω, capio. f. ψω.

Καταμαρτυρέω, testor contra aliquem. f. ήσω. p. καταμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, testis.

Καταμάρψαισα, Dor. pro καταμάρψασα, corripiens, a. 1. part. act. f. g. vide καταμάρψῃ.

Καταμάρψας, αντος, a. 1. part. act. &

Καταμάρψῃ, opprimat, 3. sing. a. 1. sub. act. à καταμάρπτω, comprehendo. Th. μάρπτω, capio. f. ψω.

Καταμάω, accumulo, sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, qui metunt. Th. ἀμάω, meto.

Καταμεθύσκω, vide in μεθύσκω, ebrium reddo.

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, commoror. Them. μένω, maneo. aor. 1. ἔμεινα.

Καταμελέω, f. ήσω, negligo. vide sequent.

Καταμελοῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi καταμελέω, negligo: ex κατὰ & μέλει, curæ est. Impersonale.

Καταμέμφομαι, increpo, conqueror: vide sequent.

Καταμεμφόμεθα, 1. pl. præs. ind. à καταμέμφομαι, conqueror. Th. μέμφομαι, expostulo. f. μέμψομαι. perf. μέμεμμαι. a. 1. m. ἐμεμψάμην.

Καταμένω, commoror. f. νῶ. p. καταμεμένηκα. a. 1. κατέμεινα. a. 1. imperat. κατάμεινον. Th. μένω, maneo.

Καταμεμβλέω, idem quod μεμβλέω.

Καταμήκης, εος, ὁ, ἡ, longus. Th. μῆκος, τὸ, longitudo.

Καταμιαίνεσθαι, luctu fœdari. Th. μιαίνω, inquino.

Καταμιάναις, polluens, Æol. pro καταμιάνας, a. 1. part. act. à καταμιαίνω, f. ανῶ. a. 1. κατεμίανα. Th. μιαίνω, polluo.

Καταμόνας, adv. privatim: ex κατὰ & μόνος, unus, solus.

Καταμονομαχέω, f. ήσω, singulari certamine devinco: ex κατὰ & μόνος, solus, & μάχομαι, pugno.

Καταμύξατο, laceravit, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi καταμύσσω. Th. ἀμύσσω, lacero. f. ξω. p. ἤμυχα.

Καταμῦσαι, nictare, a. 1. inf. act. verbi καταμύω. Th. μύω, claudo. f. μύσω.

Καταμύσσειν, vide in καταμύξατο.

Καταναγκάζω, εις, ει, cogo, adigo, idem quod ἀναγκάζω, fu. σω. Them. ἀνάγκη, necessitas.

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, anathema adversus

fus quempiam: ex κατὰ & ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, *sepono*.

Καταναθεματίζω, *devoveo*: fu. ίσω. à præced. quod vide.

Καταναλίσκω, *consumo*: f. καταναλώσω. a. 1. κατανήλωσα. perf. κατανήλωκα. Ex κατὰ & ἀναλίσκω *absumo*: quod ex ἀνὰ & ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. p. ἥλωκα. a. 2. ἥλων.

Καταναρκάω, ῶ, *obtorpeo*, *torpidum reddo*: fu. ήσω. a. 1. κατενάρκησα. cum gen. Ex κατὰ & ναρκάω, *torpore afficior*. Th. νάρκη, *torpor*, *veternus*.

Καταναίω, inusitat. unde a. 1. κατένασσα, *habitare feci*, *habitandum dedi*: ex κατὰ & ναίω, quod pro νάω, *habito*.

Κατανέμω, *distribuo*, *partior*; item *centurio*, *decurio*, *in numeros militares refero*. Th. νέμω, f. μῶ. a. 1. ἔνειμα. p. νενέμηκα.

Κατανεῦσαι. a. 1. inf. act. &

Κατάνευσον, *annue*, a. 1. imperat. act. à

Κατανεύω, *annuo*: a. 1. κατένευσα. p. κατανένευκα. Th. νεύω, *annuo*.

Κατανοεῖν, præs. inf. κατανοήσας, a. 1. part. act. à

Κατανοέω, *animadverto*, *considero*: imperf. κατενόουν, ουν. f. ήσω. p. κατανενόηκα. a. 1. κατενόησα. a. 1. imperat. act. κατανόησον, άτω. a. 1. inf. κατανοῆσαι. a. 1. part. act. κατανοήσας, αντος. Ex κατὰ & νοέω, *cogno*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Κάτανος, CATINUS.

Κάταντα, τὰ, *declivia*, Poet. pro κατάντη. à κατάντης, εος, ὁ, ἡ, *declivis*. Est & κάταντα, adv. *sursum*, *deorsum*: ex κατὰ & ἀντὶ, *pro*, *contra*.

Καταντάω, *pervenio*: fu. ήσω. p. κατήντηκα. Ex κατὰ & ἀντάω, *obviam venio*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Καταντημα, ατος, τὸ, *circuitus*: à præc.

Καταντίον, Ion. *è regione*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Κατανυγῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass. κατενύγησαν, 3. plu. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω, quod vide.

Κατανύγηθι, a. 2. imperat. pass. ejusd. verbi.

Κατάνυξις, εως, ἡ, *compunctio*, *molestia*, *dolor*, quo quis q. lancinatur; item *sopor*, *stupor*: à

Κατανύσσω, *compungo*: fu. ξω. a. 1. κατένυξα. a. 2. act. κατένυγον. a. 2. pass. κατενύγην, ης, η, *compunctus fui*, & in 3. pl. κατενύγησαν. a. 2. inf. pass. κατανυγῆναι. perf. pass. κατανένυγμαι, ξαι, κται. Ex κατὰ & νύσσω, *pungo*.

Κατανυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi præced.

Κατανύω, *conficio*, *perago*. Th. ἀνύω, f. σω, *perficio*.

Καταξέμεν, Ion. pro κατάξειν, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, *deduco*, *reduco*. Th. ἄγω, *duco*: f. ἄξω.

Καταξέω, *derado*, *deradendo & scalpendo polio*. Th. ξέω, f. ξέσω.

Καταξιόω, ῶ, *dignum judico*: f. ώσω. p. κατηξίωκα. a. 1. pass. κατηξιώθην, ης, η, *dignus habitus fui*: a. 1. sub. pass. καταξιωθῶ, a. 1. inf. pass. καταξιωθῆναι. a. 1. part. καταξιωθεὶς, έντος. Ex κατὰ & ἄξιος, *dignus*.

Καταξύω, *derado*, *abrado*; item *incido*, & *scarifico*: ex κατὰ & ξύω, f. ύσω, quod pro ξέω, *rado*.

Καταπακτὸς, Ion. pro καταπηκτὸς, *compactus*: à πηγνύω, *compingo*.

Καταπατέω, *conculco*: f. ήσω. p. καταπεπάτηκα. a. 1. κατεπάτησα. a. 1. part. καταπατήσας, αντος. a. 1. ind. pass. κατεπατήθην, ης, η. Th. πατέω, *calco*.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ, idem quod

Κατάπαυσις, εως, ἡ, *requies*: à καταπαύω, quod vide.

Καταπαύσομεν, 1. pl. f. 1. act. à

Καταπαύω, *compesco*, *requiesco*: f. αύσω, a. 1. κατέπαυσα. a. 2. κατέπαον. perf. καταπέπαυκα. perf. pass. καταπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, *cesso*.

Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, *nauticum instrumentum*, quo nautæ maris altitudinem explorant: à καταπειράω, *tento*. Th. πεῖρα, *conatus*.

Καταπέλτης, ου, ὁ, CATAPULTA, machina bellica: ex κατὰ & πέλτη, *scutum*. Vel ut alii à πάλλω, *vibro*.

Καταπεπληγῖα, *exterrita*, perf. part. act. fœm. gen. per Sync. pro καταπεπληγυῖα, à verbi καταπλήσσω, idem quod καταπλήσσω, *perterrefio*. Th. πτοέω, *exterreo*. Alii volunt per Sync. dici pro καταπεπληχυῖα, à καταπλήσσω, f. ξω. p. καταπέπληχα ejusd. them.

Κατάπερ, Ion. pro καθάπερ, *quemadmodum*.

Καταπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. à καταπίπτω, *decido*, quod vide.

Καταπετάζω, καταπετάννυω, vel καταπετάννυμι, f. άσω, *expando*, *explico*, *extendo*: item *obtego*, *velo*. Th. πετάω, *pando*.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, *aulæum*, *velum quod rei cuipiam obtenditur*: à καταπετάννυμι, *expando*: quod à πετάω; seu πετάννυμι, *pando*: f. πετάσω.

Καταπεφεύγασι, 3. pl. perf. m. verbi καταφεύγω, *fugio*. Th. φεύγω, idem: f. ξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Καταπέφνω, *occido*: ex κατὰ & πέφνω, idem: quod est verbum Poet. Th. φένω, *occido*.

Καταπέψῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταπέπτω, idem quod πέπτω, *coquo*. fu. ψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, *concoquere magnam felicitatem*, id est, *frui magna felicitate ita ut in officio contineamur*.

Καταπημήνειεν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. καταπημήνειας, ας, ε, verbi καταπημαίνω, idem quod πημαίνω, *noceo*. Th. πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*.

Καταπιμπρημι, f. ήσω, *incendo*, *inflammo*, *comburo*: ex κατὰ & πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.

Καταπινὼ

Κατάπινε, *deglutiebat*, 3. sing. imperf. act. à
Καταπίνω, *deglutio*, fu. m. καταπίομαι, pro -πιῦμαι. a. 2. act. κατέπιον. a. 2. sub. act. καταπίω, ῃς, ῃ, perf. act. καταπέπωκα. a. 1. pass. κατεπόθην, ης, η, a. 1. sub. pass. καταποθῶ. a. 1. inf. καταποθῆναι · ex κατὰ & πίνω, *bibo*, quod vide.
Καταπίομαι, ῃ, εἶται, f. 1. m. ejusd. verbi.
Καταπίπτω, *decido*: inf. præs. καταπίπτειν. a. 2. act. κατέπεσον. a. 2. part. καταπεσών. Th. πίπτω, *cado*. f. 2. m. πεσῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Καταπλαγείς, έντος, aor. 2. part. pass. verbi καταπλήσσω, *percello*. Th. πλήσσω, *percutio*, f. πλήξω. a. 2. ἔπληγον & ἔπλαγον. p. m. πέπληγα.
Καταπλέκειν τὴν ζωὴν, *vitam finire*. Th. πλέκω, *complico*. Sic καταπλέκειν ῥῆσιν, *concionem habere*.
Καταπλέω, *navigo*: f. εύσω. a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem,
Καταπληκτικὸς, ῦ, *formidabilis*: &
Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, *perculsus*, *consternatus*, *pavidus*, *attonitus*, *stolidus*: à
Καταπλήσσω, *percello*, *obstupefacio*: f. ξω. Th. πλήσσω, quod vide.
Καταπλώειν, Ion. pro καταπλέειν, *navigare*.
Καταπνοὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*. Th. πνέω, *spiro*.
Καταποθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπίνω, *deglutio*, quod vide.
Καταπονέω, *labore conficio*, *fatigo*: f. ήσω. p. καταπεπόνηκα. præs. ind. pass. καταπονέομαι, *opprimor*: ex κατὰ & πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*. p. m. πέπονα.
Καταποντίζω, *demergo*: fu. ίσω. p. καταπεπόντικα. præs. pass. καταποντίζομαι, *demergor*: a. 1. pass. κατεποντίσθην, a. 1. sub. pass. καταποντισθῶ, ῇς, ῇ. Th. πόντος, *mare*, *pontus*.
Καταποντισμὸς, ῦ, ὁ, *demersio*: à præced.
Καταπορνεύειν, *prostituere*: à πορνεύω, *scortor*: quod vide.
Καταπότιον, ου, τὸ, *CATAPOTIUM*, *medicamentum quod deglutiendo sumitur*: à καταπίνω, *deglutio*, quod vide.
Καταπραΰνω, *mitigo*, *lenio*, *demulceo*, *compesco*: ex κατὰ & πραΰνω, *mitigo*. Th. πρᾶος, *lenis*.
Καταπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod πρηνὴς, *pronus*.
Καταπρησθῇ, 3. singu. a. 1. pass. à καταπρήθω, *comburo*, *incendo*. Th. πρήθω. f. σω, idem.
Καταπροδιδέναι, *prodere*, præs. inf. ex κατὰ & προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.
Καταπροήσεσθαι, fu. 1. inf. m. verbi καταπροΐημι, *projicio*, *elabi sino*: a. 2. inf. m. καταπροέσθαι · ex κατὰ, πρὸ & ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.
Καταπροΐξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à καταπροΐξομαι, *impunè relinquo*: f. ίξομαι · ex κατὰ & προὶξ, κὸς, ἡ, *dos*.
Καταπτὰς, άντος, aor. 2 part. act. καταπτῆναι, a. 2. inf. act. verbi καθίπτημι, *devolo*. Th. ἵπταμαι, *volo*.
Καταπτέσθαι, Ion. pro καθάπτεσθαι, *perstringere*, *leviter attingere*: ex κατὰ & ἅπτομαι, *tango*.
Καταπτήσομαι, *devolabo*: f. verbi καθίπταμαι · vide in sequent.
Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à κατέπτην, verbi καθίπτημι, seu καθίπταμαι, *devolo*: quod ex κατὰ & ἵπτημι, seu ἵπταμαι, *volo*, *as*, f. πτήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἐπτάμην.
Καταπτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, *sinuosus*, *& multas plicas habens*; ex κατὰ & πτύσσω, *plico*.
Καταπτύω, *despuo*, *respuo*, *rejicio*. Th. πτύω, *spuo*. f. σω.
Καταπτώσσειν, *timere*, præs. inf. act. καταπτώσσουσι, 3. pl. præs. act. à πτώσσω, *expavesco*. Th. πτοέω, *terrefacio*.
Καταπύγων, *obscœnus*, ex κατὰ & πυγὴ, *nates*.
Κατάρα, ας, ἡ, *execratio*: ex κατὰ & ἀρὰ, *diræ*, *preces*.
Καταράκτης, ου, ὁ, *CATARACTA*. *locus abruptus & præceps in flumine*, *unde aqua ruit potius quam fluit*: item *vectis*, *porta*. Est etiam nomen *avis* cujusdam. à καταῤῥάσσω, *impetuose deturbo*. Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido*, *dejicio*.
Καταράομαι, ῶμαι, *execror*, *devoveo*: perf. pass. κατήραμαι. perf. part. κατηραμένος. a. 1. m. κατηρασάμην, ω, ατο, καταρᾶσθαι, præs. inf. pass. Th. ἀρὰ, *preces*, *diræ*.
Καταράσσω vel -ττω, vel καταῤῥάσσω · *frango*, *rumpo*, *impetuose deturbo*, *erumpo*, *defluo*. Th. ῥάσσω, f. ξω · *allido*.
Καταργέω, *inanem & inutilem reddo*, *aboleo*, *facio cessare*, fu. ήσω. p. κατήργηκα. a. 1. act. κατήργησα. præs. ind. pass. καταργέομαι, *destruor*, *aboleo*: perf. pass. κατήργημαι. a. 1. pass. κατηργήθην, *evanui*, *liberatus sum*, f. 1. pass. καταργηθήσομαι, ῃ, εται · ex κατὰ & ἀργέω, *cesso*: hoc ab ἀργὸς, per Crasin pro ἄεργος, *otiosus*, quod ab α, priv. & ἔργον, *opus*.
Καταργυροῦν, *inargentare*: ab ἀργυρόω, *argento abduco*. Th. ἄργυρος, *argentum*.
Καταρέζω, *demulceo*, *manibus tracto*: f. ξω. pro quo & καῤῥέζω dicimus. Th. ῥέζω, *facio*.
Καταρθεὶς, Ion. pro καθαρθεὶς, έντος, *purgatus*. a. 1. part. pass. à καθαίρω, *purgo*: f. ἀρῶ
Καταριθμέω, *annumero*: fu. ήσω. p. κατηρίθμηκα. perf. pass. κατηρίθμημαι. perf. part. κατηριθμημένος, η, ον, *annumeratus*. a. 1. m. καταριθμησάμην. a. 1. opt. m. καταριθμησαίμην, & in 1. pl. καταριθμησαίμεθα. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.
Καταρκέω, idem quod ἀρκέω, *sufficio*.
Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi καταῤῥήγνυμι, *cum impetu defero*. Th. ῥήσσω, *frango*: fut. ξω. a. 2. ἔρραγον. p. m. ἔῤῥηγα.

Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, vide καταῤάκτης.

Καταῤῥέον, *defluens*, præf. part. n. g. &

Καταῤῥεύσαν, *defluens*, a. 1. part. act. g. à καταῤῥέω, *defluo*. Th. ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω.

Καταῤῥήγνυμι, *decido*, *delabor*, *ruo cum impetu* : ex κατὰ & ῥήγνυμι, idem quod ῥήσσω, *frango*. f. ξω.

Κατάῤῥοος, όου, ὁ, contracte κατάῤῥους, *defluxus*, *distillatio*, *CATARRHUS* : &

Κατάῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, *irriguus* : à καταῤῥέω, *defluo*. Th. ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω.

Καταῤῥωδέω, *non metuo* : ex κατὰ & ἀῤῥωδέω, idem, cum α priv. vel pro ὀῤῥωδέω, *metuo*. Th. ὄῤῥος, *linea*, *quæ scrotum intersecat*.

Καταρτᾶν, *aptare* : ab ἀρτάω, *appendo*.

Καταρτίζω, proprie, *luxata membra in suum locum repono* ; item *perficio*, *sarcio*, *coagmento* : fu. ίσω. a. 1. ind. act. κατήρτισα, ας, ε, a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι. a. 1. inf. καταρτίσαι, perf. pass. κατήρτισμαι. perf. inf. pass. κατηρτίσθαι. perf. part. κατηρτισμένος, η, ον, *coagmentatus*. a. 1. m. κατηρτισάμην, ω, ατο, *aptavi*. Them. ἄρτιος, ου, ὁ, ἡ, *par*, de numero.

Κατάρτισις, εως, ἡ, *instauratio* : &

Καταρτισμὸς, ου, ὁ, *coagmentatio* : à καταρτίζω, quod vide.

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, *compositor*, *moderator*, ab eod.

Κατάρχουσα, præf. part. f. g. à

Κατάρχω, *primus facio*, *imperito* : fu. ξω. Th. ἀρχὴ, *principatus*, *initium*.

Καταρώμενος, ου, *execrans*, præf. part. &

Καταρῶνται, *imprecantur*, 3. pl. ind. pass. à καταράομαι, quod vide.

Κατασείω, propriè, *deorsum moveo*, *manu silentium facio*, *signum do manu* : f. είσω. p. κατασέσεικα. a. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε. a. 1. part. act. κατασείσας, αντος. Th. σείω, *quatio*.

Κατασημαίνω, *annoto*, *observo* : item *obsigno sigillo* : ex κατὰ & σημαίνω · f. ανῶ, *significo*. Th. σῆμα, τὸ, *signum*.

Κατασιωπᾶτε, 2. pl. præf. ind. vel imperat. act. à

Κατασιωπάω, *conticesco* · Th. σιωπάω, *sileo* : f. ήσω.

Κατασκάπτω, *diruo* : f. ψω. a. 1. κατέσκαψα. p. κατέσκαφα, perf. pass. κατέσκαμμαι. perf. part. pass. κατεσκαμμένος, *dirutus* : τὰ κατεσκαμμένα, *ruinæ*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Κατασκαφὰς, acc. pl. à

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, *eversio* : à κατασκάπτω, quod vide.

Κατασκεδάζω, f. άσω, *dispergo*, *dissipo* : à σκεδάζω, idem.

Κατασκέπτομαι, fu. ψομαι, *speculor*, *provideo*. Th. σκέπτομαι, *video*.

Κατασκευάζω, *præparo* : fu. άσω. p. κατεσκεύακα. a. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε, a. 1. inf. act. κατασκευάσαι. a. 1. part. κατασκευάσας, αντος. perf. pass. κατεσκεύασμαι. perf. part. pass. κατεσκευασμένος. a. 1. ind. pass. κατεσκευάσθην, ης, η. Th. σκεῦος, τὸ, *vas*.

Κατασκευαῖς, dat. pl. à κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *extructio*, *apparatus* : præced. verbi & them.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ *præparatio* : ab eod. &

Κατασκευαστικὰ, τὰ, *ad assertionem facientia*, nom. pl. n. g. à

Κατασκευαστικὸς, οῦ, *astruendi vim habens* : à κατασκευάζω, quod vide.

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *exstructio*, *apparatus descriptio*. gen. pl. κατασκευῶν, à κατασκευάζω, quod vide.

Κατασκηνόω, *nidulor*, *nidum struo*, *habito* : f. ώσω. a. 1. κατεσκήνωσα. &

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, *nidus*. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.

Κατασκήπτειν, *ingruere*, *grassari*. Th. σκήπτω, *ruo* : f. ψω.

Κατασκιάζω, *obumbro* : f. άσω. p. κατεσκίακα. Hinc.

Κατάσκιος, ου, ὁ, ἡ, *opacus*, *obscurus*. Th. σκιὰ, *umbra*.

Κατασκοπέω, ῶ, & κατασκοπεύω, *exploro* : f. ήσω. p. κατεσκόπηκα. a. 1. inf. act. κατασκοπῆσαι. Ex κατὰ & σκέπτομαι, *circumspicio* : fut. ψομαι. perf. pass. ἔσκεμμαι. p. m. ἔσκοπα.

Κατάσκοπος, ου, ὁ, ἡ, *explorator* : à κατασκέπτομαι, *speculor* : vide κατασκοπέω.

Κατασκώπτω, idem quod σκώπτω, *cavillor*.

Κατασμύξαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à

Κατασμύχω, *comburo* : fu. ξω. Th. σμύχω, *attero*.

Κατασοφίζω, *sophismatis & argutiis fallaciis utor adversus aliquem* : fu. ίσω. perf. κατασεσόφικα. præf. part. pass. κατασοφιζόμενος. a. 1. m. κατεσοφισάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. κατασοφισάμενος. Ex κατὰ & σοφὸς, *sapiens*.

Κατασπείρω, *spargo* : ex κατὰ & σπείρω, *semino* : f. ερῶ.

Κατασπεύδω, *accelero*, *urgeo*. Th. σπεύδω, *festino*.

Κατασπουδάζειν, *rebus seriis operam dare* : à σπουδάζω, *sedulo ago* : ab eod. th.

Κατασταζω, *distillo*, *instillo*. Th. στάζω, fu. ξω, *stillo*.

Κατασταθεὶς, a. 1. part. pass. &

Κατασταθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, *constituo*, quod vide.

Καταστάντος, gen. sing. à

Καταστὰς, a. 2. part. f. g. καταστᾶσα, n. g. -ὰν, à καθίστημι, *constituo* : fu. καταστήσω. a. 1. inf. act. καταστῆσαι. a. 2. inf. act. καταστῆναι. Th. ἵστημι, *sto*.

Καταστασιάζω, f. άσω, *seditione opprimo & affligo*, *seditione circumvenio* ; præf. pass. καταστασια-

…σιάζομαι, *factione vincor*, *seditionibus premor* : à στάσις, *factio*, quod ab ἵστημι.*sto*.
Κατάστασιν, acc. sing. à
Κατάστασις, εως, ἡ, *constitutio* : à καθίστημι. Vide in κατάστας.
Καταστεγάζω, idem quod th. στέγω, *tego*.
Καταστεῖλαι, a. 1. inf. act. &
Καταστείλας, *quum repreßißet*, a. 1. part. act. à
Καταστέλλω, *reprimo*, *sedo*, *compono*, *orno*: cum acc. f. 1. καταστελῶ. f. 2. καταστάλῶ. a. 1. κατέστειλα. a. 1. part. καταστείλας. p. κατέσταλκα. perf. pass. κατέσταλμαι. perf. part. pass. κατεσταλμένος, *sedatus* : p. m. κατέστολα, *demisi*, *ornavi*. Th. στέλλω.
Κατάστημα, ατος, τὸ, *habitus*, *status*, *constitutio* : à καθίστημι, *constituo*, quod vide.
Καταστῆναι, *evadere*, *exitum habere*, *fieri*, a. 2. inf. act. καταστῆσαι, a. 1. inf. act. καταστήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.
Καταστολὴ, ῆς, ἡ, *vestis promissa* : proprie verò *actus* τοῦ καταστέλλειν, id est, *demittendi*, *sedandi*, *cohibendi*. Tum *modestia in vestitu* : à καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, *amicio* : p. m. κατέστολα.
Καταστορέω, *sterno humi* ; item *obfirmo* : a. 1. κατεστόρεσα. Th. στορέω, *sterno* : f. έσω, & ήσω.
Καταστρατηγέω, fu. ήσω, *stratagemate supero*, *bellicâ astutiâ decipio* : ex κατὰ, στρατὸς, *exercitus*, & ἄγω, *duco*.
Καταστρέφω, *subverto* : fu. ψω. p. κατέστροφα. a. 1. κατέστρεψα. p. m. κατέστροφα. Th. στρέφω, *verto*.
Καταστρεψάμενος, a. 1. part. m. &
Καταστρέψασθαι, a. 1. inf. m. à καταστρέφω, *subigo*, quod vide.
Καταστρέψοντι, Dor. pro καταστρέψουσι, 3. pl. f. 1. ejusd. verbi.
Καταστρηνιάζω, *lascivio* : fu. άσω. p. κατεστρηνίακα. a. 1. sub. act. καταστρηνιάσω, ῃς, ῃ. Th. στρῆνος, τὸ, *luxus*, *delitiæ* ; inde στρηνιάω, *luxurior*.
Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, *CATASTROPHE*, *subversio* : à καταστρέφω, quod vide.
Καταστρώννυμι, *prosterno* : f. στρώσω. p. κατέστρωκα. a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. Th. στορέω, *sterno*.
Καταστυγέω, *aversor*, *odio prosequor* : a. 2. κατέστυγον. Them. στυγέω, *odi* : f. ξω. q. à στύγω.
Καταστύφελος, *valde durus* : à στυφελὸς, *durus*, *asper*. Th. στύφω, *adstringo* : f. ψω.
Κατασύρω, *pertraho* : fu. συρῶ. p. κατασέσυρκα. Th. σύρω, *traho*.
Κατασφάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à
Κατασφάττω, *jugulo* : fut. ξω. a. 1. κατέσφαξα. a. 1. imperat. act. κατάσφαξον, άτω. Them. σφάζω, seu σφάττω, *jugulo*, *macto*.
Κατασφραγίζω, *obsigno* : fut. ίσω. p. κατεσφράγικα. perf. pass. κατεσφράγισμαι. perf. part. pass. κατεσφραγισμένος, *obsignatus*. Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *sigillum*.
Κατασχεῖν, *occupare*, *appellere*, a 2. inf. verbi κατέχω, quod vide. Alii volunt esse præs. inf. verbi κατασχέω. Th. ἔχω, *habeo*.
Κατασχεθήτω, 3. singu. a. 1. imperat. pass. verbi κατέχω, quod vide.
Κατάσχεσις, εως, ἡ, *possessio*, *occupatio* : à κατέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.
Κατάσχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. κατάσχω, ῃς, ῃ, ab eod. verbo & th.
Κατασχοῖσα, ας, ᾶ, Dor. pro κατασχοῦσα, ης, ἡ, *quæ cohibuit & retinuit*, a. 2. part. act. f.g. verbi κατέχω, quod vide.
Κατασχόμενος, Poet. pro θελγόμενος, *delinitus*, a. 2. part. m. ejusd. verbi.
Κατάσχωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. &
Κατασχὼν, aor. 2. part. act. verbi κατέχω, quod vide.
Καταταξεῖς, Dor. pro κατατήξεις, *contabefacies*, 2. sing. f. 1. act. verbi κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio*.
Κατατάττω, *in ordinem refero*, *colloco*, *deligo*, *comparo*, *instruo*. Th. τάττω, *ordino* : f. ξω. a. 2. ἔταγον.
Κατατείνω, *extendo*. Them. τείνω, *tendo*. f. νῶ.
Κατατέμνω, *concido*, *seco*. Th. τέμνω, fu. μῶ, idem.
Κατατίθεσθαι κλέος, *gloriam adipisci* : Herodot. à
Κατατίθημι, *depono* : fu. θήσω. p. καταθέθεικα. a. 1. κατέθηκα. a. 2. m. κατεθέμην, σο, το. a. 2. inf. m. καταθέσθαι. Th. τίθημι, *pono* : a. 2. ἔθην.
Κατατομὴ, ῆς, ἡ, *concisio* : à p. m. κατατέτομα, verbi κατατέμνω, *concido*. Them. τέμνω, *seco*.
Κατατοξεύω, *sagitta trajicio*, *telo configo* : f. εύσω. p. κατατετόξευκα. fu. 1. pass. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, *arcus*.
Κατατρέχω, *incurro*, *insector* : a. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, *curro* : fu. θρέξω. p. δεδράμηκα. p.m. δέδρομα.
Κατατρίβω, *tero*, *attero*, *consumo* : vide in sequent.
Κατατρίψεις, 2. sing. fu. 1. act. verbi κατατρίβω, *contero*. Them. τρίβω, *tero* : f. ψω. p. φα.
Κατατρύχω, *exhaurio*, *affligo*. Th. τρύχω, idem quod τρύω, *tero*, *attero*.
Καταυλέω, f. ήσω, *tibiâ modulor* : ex κατὰ & αὐλέω, idem. Th. αὐλὸς, *tibia*.
Καταυτίκα, pro αὐτίκα, *statim*.
Καταφάγω, *devoro* : f. 2. m. καταφάγομαι, pro καταφαγοῦμαι. a. 2. act. κατέφαγον. a. 2. part. act. καταφαγὼν, όντος. Th. φάγω, *comedo*.
Καταφαίνομαι, ἡ, εται, *videor esse*. καταφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Th. φαίνω, *ostendo* : f. νῶ.
Καταφαμίζω, & καταφαμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, *divulgo*, *celebro* : fu, ίσω, & ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανῆ, acc. sing. à καταφανὴς, *conspicuus*. vel ι subscripto, est 3. sing. a. 2. sub. pass. à καταφαίνομαι, quod vide.

Καταφανὴς, έος, ὁ, ἡ, *conspicuus*, *apertus*. in nom pl. καταφανεῖς • ex κατὰ & φαίνω, *appareo*.

Καταφέρω, fu. 1. κατοίσω. a. 1. κατήνεγκα, *tuli*, præs. pass. καταφέρομαι, *deorsum feror*, *mergor*. a. 1. ind. pass. κατηνέχθην. a. 1. part. pass. κατενεχθείς. Them. φέρω, *fero*.

Καταφεύγω, *perfugio*, *aufugio*, *perfugium habeo ad aliquem*. f. φεύξομαι. a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio*.

Καταφευξις, εως, ἡ, *perfugium*. ab eod.

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 2. pass. à seq.

Καταφθείρω, *corrumpo*, *depravo*. fu. καταφθερῶ. p. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι. a. 2. pass. κατεφθάρην. fu. 2. pass. καταφθαρήσομαι, ῃ, εται, *corrumpar*. καταφθεῖραι, aor. 1. inf. act. comp. ex κατὰ & φθείρω, *corrumpo*. Th. φθέω, idem.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. pass. Ion. verbi φθίω, *corrumpo*. f. ίσω. p. ἔφθικα. perf. pass. ἔφθιμαι. hinc perf. part. φθίμενος, pro ἐφθιμένος. Vel per Sync. dicitur in præs. part. pass pro φθιόμενος. Sic φθίσθαι, perf. inf. pass. pro ἐφθίσθαι, Ion. Vel per Sync. pro φθίεσθαι. à φθίω. Th. φθέω, *corrumpo*.

Καταφιλέω, *deosculor*. imperat. κατεφίλεον, ουν, εες, εις. præs. part. καταφιλέων, ῶν, έουσα, οῦσα, fu. καταφιλήσω. a. 1. ind. act. κατεφίλησα. perf. act. καταπεφίληκα quod à φιλέω, idem. Th. φίλος, *amicus*.

Καταφλέγω, fu. ἔξω. p. εχα, *comburo*: ex κατὰ & φλέγω, *uro*.

Καταφλέξαι, *combußisset*, ejusd. 3. sing. a. 1. opt. act.

Καταφλεξις, εως, ἡ, *conflagratio*, à perf. pass. superioris καταφλέγω.

Καταφλογίζω, f. ίσω, a. 1. κατεφλόγισα, *comburo*: à φλογίζω, *ustulo*. Them. φλέγω, idem.

Καταφοιτέειν, -εῖν, Ion. pro καταφοιτᾶν, *venire*, *discedere*: ex κατὰ & φοιτάω, *ventito*.

Καταφονεύω, *trucido*, idem cum φονεύω. Th. φένω, *occido*.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, *lapsus*, *ictus*, *gravis somnolentia*, *invectiva*: à κατὰ & φέρω.

Καταφράσσω, vel -ττω, *munio*. Th. φράσσω, idem.

Καταφορεῖν, Ion. pro καταφέρειν, *deferre*; quod vide.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præs. imperat. pass. à

Καταφράζομαι, *considero*. Th. φράζω, *dico*. f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Καταφρονέω, propriè, *sentio contra aliquem*; item *despicio*, *sperno*. cum gen. præs. imperat. καταφρόνεε, ει, & in 3. pl. -εέτωσαν, είτωσαν. fu. ήσω. a. 1. act. κατεφρόνησα. a. 1. sub. καταφρονήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καταφρονῆσαι. perf. act. καταπεφρόνηκα. Them. φρὴν, *mens*.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, *contemptus*: &

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, *contemptor*: à perf. pass. verbi καταφρονέω, quod vide.

Καταφρονοῦντας, acc. plu. præs. part. act. verbi καταφρονέω, quod vide.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, *refugium*. Them. φεύγω, *fugio*.

Καταφυγοῦσαν, accu. sing. f. g. part. a. 2. act. verbi καταφεύγω, *perfugio*, quod vide.

Καταφυλλοροεῖν, vel καταφυλλορροεῖν, proprie *de arboribus*, *quarum folia humi fluunt*, id est, cadunt, & delapsa marcescunt. Ex κατὰ & φύλλον, *folium*, & ῥέω, *fluo*

Καταχαλάω, f. άσω, *demitto per funem*: Th. χαλάω, *laxo*.

Κατάχαλκος, *æratus*: &

Καταχαλκοῦν, *ære* vel *ferro tegere*, præs. inf. à χαλκὸς, *æs*.

Κατάχαρμα, ατος, τὸ, *ludibrium*: à χάρμα, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Καταχεύετ' pro καταχεύετο, 3. sing. imperf. Ion. à

Καταχεύομαι, *effundo*. Th. χέω, fu. χεύσω, *fundo*.

Καταχέω, *effundo*. fu. εύσω. a. 1. act. κατέχεα, ας, ε. Th. χέω, *fundo*.

Καταχήνῃ, 3. singu. a. 1. sub. act. verbi καταχαίνω, *hisco*, *derideo*. Th. χαίνω, *hisco*. f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα.

Καταχὴς, έος, ὁ, ἡ, *resonans*: ex κατὰ & ἦχος, *sonus*.

Κατάχθομαι, *rei alicujus molestiâ afficior*: quod ab ἄχθομαι, *ægre fero*. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*.

Καταχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, *subterraneus*, *infernus*: à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Καταχορδεύω, *rescindo*, *lanio*. Th. χορδὴ, *intestinum*, *chorda*.

Καταχοῦν, præs. inf. καταχῶσαι, a. 1. inf. *humo congesta tegere*, verbi χόω seu χώννυμι, f. χώσω. vice in χῶσαι.

Καταχρᾶν, *satis esse alicui*. vide ἀποχρᾶν.

Καταχράομαι, -ῶμαι, *abutor*. f. ήσομαι. a. 1. m. κατεχρησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. καταχρήσασθαι, *abuti*, cum dat. Th. χράομαι seu χράω, *commodo*.

Καταχρῆσθαι, *interficere*, præs. inf. Sic καταχρήσασθαι, *interfecisse*, a. 1. inf. m. à καταχράομαι, quod vide. καταχρηθῆναι, a. 1. inf. pass.

Κατάχρησις, εως, ἡ, *abusio*, *abusus*; item *CATACHRESIS*, figura: &

Καταχρηστικὸς, οῦ, *abusivus*: &

Καταχρηστικῶς, adv. *abusive*. à καταχράομαι, quod vide.

Κατάχρισις, εως, ἡ, *inunctio*: &

Κατάχρισμα, ατος, τὸ, *unguentum*: &

Κατάχριστος, ου, ὁ, ἡ, *inunctus*: à

Κατα-

Καταχείω, *inungo*, *illino*. Them. χείω, *ungo*.

Κατάχρυσος, ου, ὁ, ἡ, *inauratus* : &

Καταχρυσοῦν, *inaurare*, præſ. inf. à χρυσόω. Th. χρυσός, *aurum*.

Καταχῶσαι, vide in χῶσαι.

Καταψᾶν, *attrectare*. Them. ψάω, *leniter tango*.

Καταψεύδομαι, ῃ, εται, *mentior*. fu. σομαι. p. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, *fallo*.

Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, *damno* ; *cenſeo*, *ſententiam fero negativam* : ex κατὰ & ψηφίζομαι. Th. ψῆφος, *lapillus*.

Καταψύξῃ, 3. ſingu. a. 1. ſub. act. καταψύξατε, a. 1. imperat. ſeq.

Καταψύχω, *refrigero*. fu. ύξω. p. κατέψυχα. a. 1. κατέψυξα. a. 1. ſub. καταψύξω, ῃς, ῃ. Th. ψύχω, *frigefacio*.

Καταγείς, a. 2. part. paſſ. &

Κατεαγῆναι, perf. ind. m. à κατάγνυμι, *frango*. Th. ἄγνυμι, vel ἄγω, idem. f. ἄξω. p. m. ἦγα, & per ſolut. ἔαγα. Sic a. 1. ἦξα & ἔαξα. a. 2. paſſ. ἤγην & ἐάγην. hinc καταγείς, part.

Κατεαγώς, υῖα, ός, ότος, *fractus*. part. præt. m. ſuperioris verbi.

Κατέαξα, ας, ε. a. 1. ind. &

Κατεάξω, εις, ει, fu. 1. ind. act. per Att. ſolut. pro κατάξω, à κατάγω, quod vide ; vel in κατεαγῆναι.

Κατέαται, *ſedent*, Ion. pro κάθηνται, 3. pl. à κάθημαι, *ſedeo*.

Κατέβα, Dor. pro κατέβη, 3. ſingu. a. 2. act. verbi καταβαίνω, *deſcendo*, quod vide.

Κατεβάλλευ, Dor. pro κατεβάλλε, *conjiciebaris*, 2. ſing. imperf. paſſ. à βάλλω, *jacio* ; quod vide.

Κατέβην, ης, η, *deſcendi*, a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, *deſcendo*. fu. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. imperat. κατάβηθι. a. 2. part. act. καταβάς, άντος : ex κατὰ pro κάτω, *deorſum*, & βαίνω, *eo*.

Κατεβιάσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi βιάζω, quod vide.

Κατεβλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταβάλλω, *dejicio*. f. βαλῶ. p. βέβληκα. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Κατεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, *vadimonio*, vel *ſponſione*, vel *ſatiſdatione obſtringo*. Th. ἐγγύη, *ſponſio*.

Κατεγέλων, imperf. act. κατεγέλαον, αν, αες, ας. à καταγελάω, *derideo*. fu. ήσω. quod vide.

Κατέγνωσαν, 3. pl. a. 2. act. &

Κατεγνώσθην, ης, η, *damnatus ſum*, aor. 1. ind. paſſ. κατεγνῶσθαι, perf. inf. paſſ. à καταγινώσκω, *condemno*. Th. γινώσκω, *cognoſco*. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. paſſ. ἐγνῶσθαι.

Κατεδάην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. à κατὰ & δαίω, *divido*, *diſco*.

Κατεδαίσατο, 3. ſingu. a. 1. m. à καταδαίομαι. quod vide.

Κατέδαρθον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθέω, *obdormio*. Th. δαρθάνω, *dormio*. fu. δαρθῶ. a. 2. ἔδαρθον.

Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à δείκνυμι, *oſtendo*. f. δείξω. p. δέδειχα.

Κατέδευσας, *irrigaſti*, 2. ſingu. a. 1. act. verbi καταδεύω. Them. δεύω, *rigo*. fu. δεύσω.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Att. pro κατῆκα, perf. act. hinc

Κατεδηδοκώς, ότος, part. act. &

Κατεδηδεσμένος, part. paſſ. ejuſd. temporis. Th. ἔδω, *edo*.

Κατεδιώκετο, 3. ſing. imperf. paſſ. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, *perſequor*.

Κατεδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi καταδιώκω, *perſequor*. Th. διώκω, idem. f. ξω.

Κατεδόκεον, imperf. verbi δοκέω, *videor*.

Κατεδουλοῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. à καταδουλόω, idem quod δουλόω, *in ſervitutem redigo*. Th. δοῦλος, *ſervus*.

Κατέδραθες, 2. ſing. a. 2. act. per Metath. pro κατέδαρθες, vide κατέδαρθον.

Κατέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, *decurro*, quod vide.

Κατέδυ, *occidit*, 3. ſing. a. 2. act. κατέδυνε, 3. ſing. imperf. verbi καταδύω, δῦμι, vel δύω, *ſubeo*. fu. δύσω. a. 2. ἔδυν, υς, υ.

Κατεηγώς, ότος, *fractus*, Ion. pro κατεαγώς, perf. part. m. vide in κατεαγῆναι.

Κατεθάρρησεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταθαρρέω, *fidenti animo ſum*. fu. ήσω. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Κατέθετο, 3. ſing. a. 2. m. verbi κατατίθημι, *depono*, quod vide.

Κατεθοινήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi καταθοινάω, *abſumo*, *comedo*. Them. θοίνη, *epulum*.

Κατείβω, Æol. & Ion. pro καταλείβω, *effundo* Th. λείβω, *libo*, *fundo*. f. ψω.

Κατεῖδε, *vidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab εἴδω, *video*. f. εἴσομαι a. 2. εἶδον & ἴδον.

Κατείδωλος, ου, ὁ, ἡ, *idolis refertus* : ab εἴδωλον, *idolum*. quod ab εἶδος, εος, τὸ, *ſpecies*. Th. εἴδω, *video*.

Κατεῖεν, *deſcendebat*, 3. ſing. perf. m. κατεῖμι, ας, ε· à κάτειμι· quod ex κατὰ pro κάτω, *deorſum* : & εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον. p. m. εἶα.

Κατεικάζειν, idem quod εἰκάζειν, *conjecturis aſſequi*. Th. εἴκω, *ſimilis ſum*.

Κατειλέω, idem ferè quod εἰλέω, *involvo*.

Κατειλημμένος, η, ον, *deprehenſus*, perf. part. Att. à καταλαμβάνω, *deprehendo*. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. p. εἴληφα, inde καθειληφέναι. perf. inf.

Κατειλίσσω, Ion. & Æol. pro καθειλίσσω, *involvo* : ab εἰλίσσω, vel -ττω, idem quod εἰλέω.

Κατειλίχατο, Ion. pro καθειλίχατο, vide in εἰλίχατο.

Κατείλοχε, *recenſuit*, Att. pro κατελέλεχε, 3. ſing.

3. sing. perf. act. ex κτ̀ & λέγω, *dico*.
Κάτειμι, *descendo*, *revertor*. Th. εἶμι, eo.
Κατεῖναι, *demisisse*, Ion. pro καθεῖναι, a. 2. inf. verbi καθίημι, quod vide.
Κατεῖπαι, *accusare*, a. 1. inf. κατειπεῖν, *denuntiare*, aor. 2. inf. ex κατὰ & ἔπω, *dico*.
Κατειργάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεργάζομαι, *operor*. f. άσομαι. a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.
Κατειργνύναι, *coercere*, *concludere*, præs. inf. ab εἴργνυμι. Th. εἴργω, *arceo*.
Κατείρεικον, *rescindebant*, imperf. verbi κατερείκω. Th. ἐρείκω, *frango*.
Κατείρυσε, *deduxit*, a. 1. ind. &
Κατειρύσθαι, *deduci*: à κατερύω, *deduco*. Th. ἐρύω, *traho*.
Κάτεισιν, 3. sing. vel plu. ind. præs. à κάτειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*.
Κατεκάην, ης, η, *exustus fui*, aor. 2. pass. verbi κατακαίω, *exuro*. Them. καίω, *uro*. f. καύσω.
Κατέκανε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, *perimo*, *occido*.
Κατέκαυσα, ας, ε, *exussi*, a. 1. ind. act. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.
Κατεκείμην, *jacebam*, imperf. ex κτ̀ & κεῖμαι, *jaceo*.
Κατέκηε, 3. singul. a. 1. act. à κατακαίω, *exuro*. Them. καίω, *uro*. fu. καύσω. a. 1. ἔκηα.
Κατέκηλε, 3. singul. a. 2. ind. act. verbi κατακηλέω, idem quod κηλέω, *permulceo*. f. ήσω.
Κατεκλάξατο, *conclusit*, Dor. pro κατεκλείσατο, a. 1. m. &
Κατακλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, 2. sing. a. 1. pass &
Κατεκλασθῇς, Dor. pro κατεκλεισθῇς, *inclusus eras*, 2. singu a 1. sub. pass. à κατακλείομαι. Th. κλείω, *claudo*. quod vide.
Κατεκόπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. &
Κατέκοψαν, 3. plu. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, *amputo*, *concido*. Th. κόπτω, f. ψω, *scindo*.
Κατεκρίθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, *condemno*. Them. κρίνω, *judico*. f. νῶ.
Κατέκρινα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.
Κατεκρύβην, ης, η, *absconditus est*, a. 2. pass. à κατακρύπτω. Th. κρύπτω, *abscondo*. a. 2. ἔκρυβον.
Κατέκτα, 3. singu. a. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, *interficio*. quod à κτῆμι. a. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α. a. 2. m. ἐκτάμην. part. κτάμενος, Th. κτείνω, *interficio*. Alii volunt per Apoc. dici pro ἀπέκταν ε. 3. sing. a. 2. ejusd. verbi.
Κατέκταθεν, *interfecti sunt*, Ion. seu Bœot. pro κατεκτάθησαν. 3. plu. a. 1. pass. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, *occido*. fu. νῶ. p. ἔκτακα, & Poet. ἔκταγκα. a. 2. ἔκτανον.
Κατέκτανθεν, Bœot. Sync. pro κατεκτάνθησαν, 3. plu. a. 1. pass. ex κατὰ & κτείνω, *occido*. fu. νῶ. p. ἔκτακα. & Poet. ἔκταγκα. hinc perf. pass. ἔκταμμαι, ανσαι, αν). a. 1. pass. ἐκτάνθην.
Κατέκτανον, ες, ε, aor. 2. ind. act. ejusdem verbi.
Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι. p. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
Κατελάλεις, 2. singu. imperf. act. à καταλαλέω, *obloquor*; imperf. εον, ουν, &c. Th. λαλέω, *loquor*.
Κατελαύνω, *depello*, *comminuo*. Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.
Κατελεγχέτω, *redarguat*, 3. sing. præs. imperat. act. à
Κατελέγχω, *redarguo*, *convinco*. Th. ἐλέγχω, *arguo*. f. ξω.
Κατελεῖν, *demoliri*, Ion. pro καθελεῖν, a. 2. inf. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*. a. 2. εἷλον.
Κατελείφθην, ης, η, *relictus sum*, a. 1. ind. pass. verbi. καταλείπω. Th. λείπω, *linquo*. f. ψω.
Κατέλεκτο, Ion. pro κατελέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λέγομαι, *cubare facio*. Th. λέγω.
Κατελέλειπτο. 3. sing. plusqu. p. pass. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Κατελέξάμην, ω, ατο, *cubuit*; a. 1. m. à λέγομαι, *cubare facio*. κατέλεξας, 2. sing. a. 1. act. Th. λέγω, *dico*.
Κατέλεξε, *recensuit*, 3. singu. a. 1. act. à καταλέγω. Th. λέγω, *dico*. f. ξω.
Κατελήφθην, ης, η, a. 1. ind. pass. καταλαμβάνω, *deprehendo*. quod vide.
Κάτελθε, *descende*. a. 2. imperat. &
Κατελθέμεν, *descendere*, a. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Them. ἔρχομαι, *venio*. fu. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.
Κατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. &
Κατελθών, a. 2. part. act. ejusd. verbi.
Κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. f. ψω. Them. λείπω, *linquo*. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
Κατελίσσω, idem quod κατειλίσσω, quod vide.
Κατελόμενος, Ion. pro καθελόμενος, *qui detraxit*, a. 2. part. m. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*. a. 2. εἷλον.
Κατελῶσι, Ion. pro καθελοῦσι, dat. pl. a. 2. part. ejusd. verbi.
Κατελπίζω, idem quod ἐλπίζω, *spero*. quod vide.
Κατέλυεν, 3. sing. imperf. κατέλυσε, *dissolvit*. 3. sing. a. 1. act. Th. λύω, *solvo*.
Κατεμάνθανον, ες, ε, imperf. act. à μανθάνω, *disco*.

Κατέμαρπτε, *cepit*, 3. sing. imperf. κατέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. ex κατὰ & μάρπτω, *capio*: f. ψω. a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, *excogitavit*, 3. singul. aor. 1. m. verbi καταμήδομαι. fu. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. Alii exponunt per *accumulabant*, & volunt esse a. 1. m. verbi καταμάομαι, *accumulo*. Th. ἀμάω, f. ήσω, *meto*.

Κατεμματέω, *manum immitto in guttur, vomitus ciendi causa*: tanquam ab ἐμέω, *vomo*.

Κατέναντι, κατεναντία & κατεναντίον, vel κατ' ἐναντίον, adv. cum genit. *ex adverso*, è *regione*, *coram*, *in conspectu*, *adversus*: ex κατὰ, ἐν & ἀντὶ, necnon à n. g. ἐναντίος, pro ἀντίος, *oppositus*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Κατένασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. pro κατένασε, ab inusit. verbo καταναίω, *habitandum do*. Th. ναίω, *habito*.

Κατένεικε, *detulit*, 3. sing. a. 1. act. Poet. & Ion. pro κατήνεγκα, ας, ε. verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero*. fu. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένευσε, *annuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, *innuo*: f. νεύσω.

Κατενεχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi καταφέρω.

Κατενήνεκται, 3. sing. perf. pass. per Att. reduplic. pro κατήνεκται, ejusd. verbi καταφέρω.

Κατενήνοθεν, *constraverat*, 3. singul. præt. m. à κατενθέω, quod ab ἐνθέω, per Metath. pro ἐνέθω, præt. m. ἤνοθα, & per reduplic. Attic. ἐνήνοθα. Alii dicunt κατενήνοθα esse præt. m. & carere præsenti. Scotus dicit, quod ἀνέθω per Metath. fiat ex ἀνθέω, *floreo*, quamvis sit trisyllabum, tamen mutet penultimam ε in ο, ἤνοθα.

Κατενήρατο, 3. singu. a. 1. m. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, f. αρῶ, *occido*.

Κατενθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, *descendere*, a. 2. inf. à κατέρχομαι.

Κατενύγην, ης, η, *compunctus est*; & in plu.

Κατενύγησαν, 3. plu. a. 2. pass. verbi κατανύσσω, *compungo*: f. ξω. Th. νύσσω, *pungo*. a. 2. ἔνυγον.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, per Syncop. pro κατενώπια, à κατενώπιον, idem quod ἐνώπιον, *in conspectu*, *coram*: ex κατὰ ἐν & ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Κατεξουσιάζω, cum genit. *potestatem exerceo in aliquem*: quod ab ἐξουσία, *potestas*: hoc ab ἔξεστι, *licet*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Κατεπαγγέλλομαι, *promitto*: ex κατὰ, ἐπὶ & ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ. p. ἤγγελκα

Κατεπάλμενος, *insiliens*: ex κατὰ & ἐπάλμενος, Poet. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ, & ἄλλομαι, *salio*.

Κατεπατήθην, ης, η, *conculcatus est*: a. 1. pass. &

Κατεπάτησεν, 3. singul. a. 1. act. verbi καταπατέω, *conculco*: fu. ήσω. Th. πατέω, *calco*.

Κατέπαυσε, *diremit*, *sedavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, *cesso*: f. σω. a. 2. ἔπαυον.

Κατεπείγοντα, τὰ, *negotia urgentia*: &

Κατεπείγοντος, gen. sing. part. præs. à

Κατεπείγω, fu. ξω, *urgeo*, *incito*, *festino*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

Κατέπεσεν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, *decido*. Th. πίπτω, *cado*: fu. 2. m. πεσοῦμαι.

Κατεπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi κατεφίστημι, *insurgo*: ex κατὰ, ἐπὶ & ἵστημι, *sto*, f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνεν, *occidit*, per Sync. pro κατεπέφονε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιφονέω. Alii formant à φένω, τὸ κτείνω, fit φένω, per reduplic. πεφένω, & per Sync. πέφνω, unde a. 2. ἔπεφνον. Vel à φένω est a. 2. ἔφενον, & per Sync. ἔφνον, per Anadiplasiasm. ἔπεφνον. Vel est imperf. à πέφνω, idem quod φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πηδάω, *salio*.

Κατέπηξεν, *defixit*, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπήγνυμι. fu. ξω. p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*, *struo*.

Κατεπιάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω, idem quod πιαίνω, *pinguefacio*: f. ανῶ. Th. πίων, ονος, *pinguis*.

Κατέπλευσα, ας, ε, & in 3. plu. κατέπλευσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, *navigo*: f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, *deglutio*: perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, *bibo*.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, *demulceo*. Th. πρᾶος, *mitis*.

Κατεράσσαι, *defundere*, *decapulare*: ab ἐράω, *depleo*. ἔρα, *terra*.

Κατεργάζομαι, *efficio*, *operor*, *confero*, *interficio*: f. άσομαι. a. 1. m. κατειργασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. κατεργάσασθαι. a. 1. part. m. κατεργασάμενος, qui *confecit*, *superavit*, a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, ης, η. ex κατὰ & ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Κατεργασία, ας, ἡ, *confectio*, *opificium*, *cultura*, *concoctio*: à super. verbo & them.

Κατεργασμένος, η, ον, Ion. pro κατειργασμένος, *confectus*, *paratus*: perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργειν, Ion. pro καθείργειν, *coercere*, *concludere*. Th. εἴργω, *includo*.

Κάτεργος, ου, ὁ, ἡ, *excultus*: ab ἔργον, *opus*.

Κατέρεζεν, *demulcebat*, a. 1. ind. act. verbi καταρέζω. fut. ξω. Them. ῥέζω, *facio*: p. ἔρρεχα.

Κατερέφω, idem quod th. ἐρέφω, *tego*: f. ψω.

Κατε-

Κατερέω, ῶ, *obloquor*, *accusabo*, *dicam*: ab ἐρέω, quod ab εἴρω, *necto*, *dico*.

Κατερήτυον, 3. pl. imperf. à

Κατερητύω, *detineo*. Th. ἐρητύω, f. ύσω, *inhibeo*.

Κατεῤῥύω, pro κατερύω, *detraho*. Th. ἐρύω, *traho*: f. ύσω.

Κατεῤῥαγὼς, ότος, *ruptus*: part. præt. m. à κατεῤῥήγνυμι, *confringo*. p. m. κατέῤῥωγα. Th. ῥήσσω, *frango*.

Κατέρυκε, 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. ex κατὰ & ἐρύκω, *inhibeo*, *contineo*: f. ξω.

Κατέρχομαι, *descendo*: fu. κατελεύσομαι. a. 2. κατῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Κατέσβη, 3. sing. a. 2. verbi κατασβέννυμι, *exstinguo*. Th. σβέννυμι, idem. f. σβέσω. a. 2. ἔσβην, tanquam à σβῆμι.

Κατέσειε, 3. sing. imperf. act. verbi κατασείω, *decutio*. Th. σείω, *moveo*.

Κατεσθίω, *devoro*: imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεσθίοντα, accus. sing. præs. part. Th. ἐσθίω, *edo*.

Κατεσκαμμένα, *ruinæ*, perf. part. pass. neg. &

Κατέσκαψα, ας, ε, aor. 1. indic. act. verbi κατασκάπτω. fu. ψω, *diruo*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Κατεσκεύασε, 3. sing. a. 1. ind. act. &

Κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi κατασκευάζω, *instruo*, *assero*: f. άσω. p. κατεσκεύακα. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Κατέσταθεν, *oppositi sunt*, pro κατεστάθησαν, Æol. 3. plu. a. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, *constituo*. Th. ἵστημι, *sto*. f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 1. ind. pass. ἐστάθην.

Κατεστάθην, vide in κατέσταθεν.

Κατέστασαν, Ion. pro κατέστησαν, 3. pl. a. 2. vide κατέστην.

Κατεστεὼς, ῶτος, Ion. pro καθεστηκὼς, *constitutus*, perf. part. act. verbi καθίστημι, quod vide.

Κατεστήκει, Ion. pro καθεστήκει, *institutum est*, 3. sing. plusq. perf. act. &

Κατεστηκέναι, Ion. pro καθεστηκέναι, *constitui*, perf. inf. &

Κατέστην, ης, η, & in 3. pl. κατέστησαν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, *constituo*. Th. ἵστημι.

Κατεστράφατο, Ion. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, 3. plu. plusqu. p. pass. verbi καταστρέφω, *subigo*. Th. στρέφω, *verto*.

Κατεστρέφετο, 3. singu. imperf. pass. verbi καταστρέφω, *subverto*. Th. στρέφω, *verto*. fu. ψω. a. 2 ἔστραφον. p. m. ἔστροφα.

Κατέστρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Κατεστρώθησαν, *prostrati fuerunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi καταστρώννυμι, *prosterno*: fu. ώσω. p. κατέστρωκα. a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. ex κατὰ & στρώννυμι, *sterno*. Th. στορέω, idem.

Κατέστυγε, 3. singu. a. 2. act. verbi καταστυγέω, idem quod στυγέω, *horresco*, *odio prosequor*: f. ξω, tanq. à στύγω.

Κατίσχεθε, *tenebat*, 3. singu. imperf. verbi κατασχέω, pro κατέχω, quod vide. &

Κάτεσχεν, 3. singu. a. 2. act. verbi κατέχω, *retineo*. Th. ἔχω, *teneo*: f. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Κατετάκετο, *contabescebat*, Dor. pro κατετήκετο, 3. singu. imperf. à κατατήκομαι. Th. τήκω, *liquefacio*.

Κατετόξευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, *sagitta trajicio*: fu. εύσω. p. κατατετόξευκα. Th. τόξον, *arcus*.

Κατέτριβον, *atterebant*, 3. plu. imperf. act. verbi κατατρίβω. Th. τρίβω, *tero*: fu. ψω. p. τέτριφα.

Κατέτριζε, *stridebat*, imperf. à κατατρίζω. Th. τρίζω, *strido*.

Κατέτρωξαν, *comederant*, 3. plu. a. 1. act. à τρώγω, *comedo*: f. ξομαι. a. 2. ἔτραγον.

Κατετρώσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατατιτρώσκω, *vulnero*. Th. τιτρώσκω, idem. fu. τρώσω.

Κατευθὺ, vel κατ᾽ εὐθὺ, adv. *rectà*.

Κατευθύνω, *dirigo*, *rego*, *constituo*, *mulcto*: fut. υνῶ. a. 1. κατεύθυνα. a. 1. opt. act. κατευθύναιμι. a. 1. inf. act. κατευθῦναι· ex κατὰ & εὐθύνω, *dirigo*, *corrigo*. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Κατευοδοῖ, *prosperè succedat*: præs. opt. act. &

Κατευοδόομαι, οῦμαι, fu. ώσομαι, *prosperor*: ex κατὰ, & εὐοδοῦμαι, quod ab εὖ & ὁδοῦμαι. Th. ὁδὸς, *via*.

Κατεύχομαι, *imprecor*, *precor*, *opto*, *insulto*. Th. εὔχομαι, quod vide..

Κατευωχεῖσθαι, *epulari*, præs. inf. ab εὐωχέω, Th. εὐωχία, *convivium*..

Κατέφαγον ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, *devoro*, quod vide.

Κατεφαίνετο, 3. singul. imperf. pass. verbi καταφαίνομαι, *videor*. a. 2. ind. pass. κατεφάνην, ες, η. ex κατὰ & φαίνω, *ostendo*.

Κατεφάμιξα, Dor. pro κατεφήμιξα, 3. singu. a. 1. act. verbi καταφαμίζω, quod vide.

Κατεφάνην, ης, η, a. 2. ind. pass. vide κατεφαίνετο.

Κατεφθαρμένοι, perf. part. pass. à καταφθείρω, *corrumpo*: f. φθερῶ. p. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι· ex κατὰ & φθείρω. Th. φθέω, *corrumpo*.

Κατέφθειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταφθείρω, *corrumpo*: vide κατεφθαρμένοι.

Κατεφίστημι, *insurgo*: fu. κατεπιστήσω. p. κατεφίστηκα. a. 2. act. κατεπέστην, ης, η. quod ex κατὰ, ἐπὶ & ἵστημι *sto*.

Κατεφόνευσε, 3. sing. a. 1. act. verbi καταφονεύω, *trucido*: f. εύσω. p. καταπεφόνευκα. Th. φένω, *occido*.

Κατέφυγον, ες, ε, a. 2. ind act. verbi καταφεύγω, *perfugio*: fu. εύξομαι. a. 2. part. κατα-

καταφυγὼν, όντ☉. Th. φεύγω, *fugio*.

Κάτεχε, 3 sing. impers. act. Ion. verbi κατέχω, *detineo*. hinc κατέχῃ, 3. sing. præs. sub. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατέχεεν, 3. sing. a. 1. act. κατέχεα, verbi καταχέω, *effundo*. Th. χέω, *fundo* : f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα.

Κατέχευα, ας, ε, a. 1. act. Vide κατέχεεν.

Κατέχευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κατεχόμεν☉, ου, præs. part. pass. à seq.

Κατέχω, *retineo, obsto, detineo*, imperf. κατεῖχον. f. καθέξω. p. κατέσχηκα. a. 2. act. κατέσχον, ες, ε. a. 2. sub. κατάσχω, & in 1. pl. κατάσχωμεν. imperf. pass. κατειχόμην, ου, ετο. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατήγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, *reduco*. Th. ἄγω, *duco*. f. ξω. a. 2. ἦγον, & Att. ἤγαγον.

Κατηγεμὼν, όν☉, ὁ, ἡ, *dux viæ, autor, præceptor*. Ion. pro καθηγεμὼν. à

Κατηγέομαι, Ion. pro καθηγέομαι, *viæ dux sum* ; *narro*. Th. ἡγέομαι, *duco*.

Κατηγορεῖν, præs. inf. act. κατηγορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. à seq.

Κατηγορέω, -ῶ, *accuso, reprehendo*, cum genit. item *indico, arguo* ; *dico* vel *prædico*. f. ήσω. p. κατηγόρηκα. imperf. act. κατηγόρεον, ουν, a. 1. inf. κατηγορῆσαι · ex κατὰ, *contra*, & ἀγορεύω, seu ἀγοράζω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Κατηγορηθὲν, a. 1. part. pass. n. g. ab eod. verbo & th.

Κατηγόρημα, ατ☉, τὸ, *accusatio, prædicatum*. à 1. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Κατηγορία, ας, ἡ, *accusatio, prædicamentum*. gen. pl. κατηγοριῶν. ejusd. verbi.

Κατηγορικὸς, ὃ, *accusatorius* ; item *delator* : &

Κατήγορ☉, ου, ὁ, ἡ, *accusator* : à κατηγορέω, quod vide.

Κατηγορούμεν☉, ου, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Κατηγωνίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi καταγωνίζομαι, *debello*. f. ίσομαι. quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Them. ἀγὼν, ῶν☉, ὁ, *certamen*.

Κατῄδεσα, ας, ε, a. 1. act. verbi καταιδέω, *erubescere facio* : ex κατὰ & αἰδὼς, *pudor*.

Κατῃθαλωμένη, perf. part. pass. f. g. à καταιθαλόω, idem quod αἰθαλόω, *uro*. f. ώσω. Th. αἴθω, *incendo*.

Κατῄειν, *descendit*, 3. sing. præt. m. Att. pro κατεῖε, ab εἶμι, *eo*. p. m. εἶα, ας, ε.

Κατήκει, Ion. pro καθήκει, *convenit* : à καθήκω, *pertineo* : &

Κατῆκον, οντ☉, Ion. pro καθῆκον, *id quod ad nos pertinet* : ex κατὰ & ἥκω, *venio*. f. ξω.

Κατῄκιζον, imperf. act. verbi καταικίζω, *contumeliosè fœdo*. Them. αἰκία, *indigna verbera, injuria*.

Κατήκο☉, ὁ, *morigerus, attentus* : *explorator, subditus* : ex κατὰ & ἀκούω, *audio*. præt. m. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.

Κατήκω, *pertingo*. Ion. pro καθήκω · ab ἥκω, *venio*.

Κατήλασα, *subegi, percussi*. a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, f. άσω. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Κατῆλθον, ες, ε, a. 2. act. verbi κατέρχομαι, *descendo*. Them. ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι.

ΚΑΤΗ'ΛΙΨ, ιπ☉, vel ιφ☉, ἡ, *tabulatum, trabs, scalæ*.

Κατηλλάγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi καταλλάσσω, *reconcilio*. f. ξω. a. 1. κατήλλαξα, a. 1. part. act. καταλλάξας, αντ☉ · ex κατὰ & ἀλλάσσω, seu -ττω, *muto*.

Κατηλογέω, *contemno, nihili facio*. in compositione α in η vertitur, ut κατηγορέω · ex κατὰ & ἀλογέω, *contemno*.

Κατηλοκίζω, f. ίσω. idem quod ἀλοκίζω, seu αὐλακίζω, *sulco*. Them. αὖλαξ, ακ☉, ἡ, *sulcus*.

Κατηλόκισται, 3. sing. perf. pass. ejusdem verbi.

Κατηλωκυῖα, Ion. pro καθηλωκυῖα, perf. part. act. f. g. à καθαλίσκω, quod ex κατὰ & ἁλίσκω, *capio*. f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, a. 2. ἥλων. q. ab ἄλωμι

Κατημύχθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi καταμύσσω, *lacero*. Them. μύσσω, f. ξω. *mungo*.

Κατηναλωμένη, perf. part. pass. n. g. à καταναλίσκω : *absumo*, ex κατὰ & ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω. p. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα. hinc perf. pass. ἀνάλωμαι, σαι, ται Th. ἁλίσκω, *capio*. f. ἁλώσω.

Κατήνεγκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταναίρω, idem quod ἐναίρω, *interficio*. f. ἐναρῶ. a. 1. ἤναρα.

Κατήνεγκα, ας, ε, *detuli*, a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. præt. m. Att. ἐνήνοχα.

Κατενήνοχα, præt. m. verbi καταφέρω. vide κατήνεγκα.

Κατήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταντάω, *pervenio*. f. ήσω. ex κατὰ & ἀντάω, *obviam venio*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Κατηξιώθησαν, *digni sunt habiti*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταξιόω. f. ώσω. p. κατηξίωκα. Th. ἄξι☉, *dignus*.

Κατηόνων, imperf. act. verbi καταιονάω, idem quod them. αἰονάω, *aspergo, perfundo*.

Κατηπιάω, *mitigo, placo*. f. άσω, vel ήσω. Th. ἤπι☉, ου, ὁ, ἡ, *clemens, mitis*.

Κατηπιόωντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi. Poët. pro κατηπιῶντο.

Κατηρᾶτο, *imprecatus est*, 3. sing. imperf. & Κατηρασάμην, ω, ατο · a. 1. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *preces, diræ*.

Κατήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταργέω, *inanem reddo, aboleo*. f. ήσω. p. κατήργηκα: ab ἀργὸς, idem quod ἀεργὸς, *otiosus*. Th. ἔργον, *opus*.

Κατῆρε, 3. sing. a. 1. act. verbi καταίρω, *appello, advenio*. Them. αἴρω, *tollo*. f. ρῶ. p. ἦρκα.

Κατήρεε, Ion. pro καθήρεε, 3. sing. imperf. verbi καθαιρέω, *dejicio, everto*. Them. αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Κατηρέθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi κατερέθω. Th. ἐρέθω, *irrito, lacesso*.

Κατηρεφέ' pro κατηρεφέα, acc. sing. κατηρεφέεσι, dat. pl. Ion. à

Κατηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *tectus*. Th. ἐρέφω, f. ψω, *tego*.

Κατήρειπε, *diruit*, 3. sing. a. 2. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, *everto*. f. ψω.

Κατήρραξαν, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταῤῥάσσω. *impetuosè dejicio*. ex κατὰ & ῥάσσω, seu ἀράσσω, *dejicio*. f. ξω.

Κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. m. &

Κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi καταρτίζω, *luxata membra in suum locum repono, perficio*. f. ίσω. perf. pass. κατήρτισμαι. Th. ἄρτιος, ου, ὁ, ἡ, *par*, propriè de numero.

Κατηρτισμένος, η, ον, part. perf. pass. superioris verbi.

Κατηρτίσω, 2. sing. a. 1. m. verbi καταρτίζω. vide κατηρτίσθαι.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, *comedo*. Th. ἔσθω, *edo*. hinc ἐσθίω, idem. f. ίσω.

Κατῃσχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταισχύνω, *pudefacio*. f. υνῶ. p. κατῄσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τὸ, *turpitudo*.

Κατῄσχυνον, ες, ε, imperf. act. ejusdem verbi.

Κατήφεια, ας, ἡ, & Ion. κατηφείη, *vultus demissus, seu pudor cum mœrore*: à

Κατηφὴς, έος, ὁ, ἡ, *subtristis, qui est vultu demisso ex pudore*, ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν. Th. φάω, *luceo*.

Κατηφήσας, *mæstus*, a. 1. part. act. à κατηφέω, *sum vultu demisso*, a κατηφὴς, quod vide.

Κατηφόνες, *infames*: à κατηφάω, *increpo, taxo*.

Κατηχέω, *instituo*, f. ήσω. p. κατήχηκα. perf. pass. κατήχημαι, σαι, ται, cum accus. hinc κατήχησις, *institutio*: ex κατὰ & ἦχος, *sonus*.

Κατηχέων, ῶν, ἔοντος, οῦντος, *qui tradit elementa religionis*: κατηχούμενος, ούμενος, *qui ea discit*, CATECHUMENUS: part. præs. superioris verbi.

Κατήχησις, εως, ἡ, CATECHESIS, *institutio*. à 2. pers. perf. pass. κατηχέω, quod vide.

Κατήχθην, ης, η, & in 1. pl. κατήχθημεν. a. 1. ind. pass. verbi κατάγω, *deduco*. f. ξω. p. κατῆχα, a. 2. ind. act. κατήγαγον. a. 2. inf. καταγαγεῖν. perf. pass. κατῆγμαι, ξαι, κται. Th. ἄγω, *duco*.

Κατηχίζω, idem quod κατηχέω, & ab iisd. f. ίσω. perf. pass. κατηχισμαι. Angl. to catechise.

Κατηχισμὸς, οῦ, ὁ, CATECHISMUS, idem quod κατήχησις &

Κατηχιστὴς, οῦ, ὁ, CATECHISTA, idem quod κατηχέων a perf. pass. superioris verbi.

Καταιωρεῦντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατῃωρεῦντο, verbi καταιωρέομαι, *dependeo*: ex κατὰ & αἰωρέω, *in sublime tollo*. f. ήσω.

Κάτθαν' & κάτθανε, *mortuus est*, per Sync. Æol. pro κατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω. Them. θνήσκω, *morior*, f. 2. m. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Καθθέμεν, Æol. Syncop. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, *depono*. Them. τίθημι, *pono*. f. θήσω, p. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Κάτθεο, *depone*, itidem pro κατάθεο. Ion. pro κατάθεσο, vel κατάθου, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Κατίασι, *descendunt*, 3. pl. ind. præs. verbi κάτειμι. Them. εἶμι, *eo*. At καθιᾶσι, *dimittunt*, 3. pl. ind. à καθίημι. ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω.

Κατιδεῖν, a. 2. inf. act. à κατείδω, *perspicio*. Them. εἴδω. *scio*. f. εἴσομαι a. 2. εἶδον & ἴδον.

Κατιδόντες, nom. pl. a. 2 part. κατιδὼν, όντος, ab eod. verbo.

Κατιέναι, *redire*, præs. inf. ex κατὰ & ἴημι, pro εἶμι, *eo*.

Κατίζειν, Ion. pro καθίζειν, *collocare*. Th. ἵζω, *sedere facio*. hinc κάτισεν, *collocavit*, a. 1. ind. act.

Κατιθὺ, *rectà, è regione*. Th. ἰθὺς, *rectus*.

Κατικετεύειν, Ion. pro καθικετεύειν, idem quod ἱκετεύω, *supplico*. Them. ἱκέτης, *supplex*.

Κατιόντα, acc. sing. vel pl. n. g. part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον.

Κατιόω, *rubigine vitio & consumo*. f. ώσω. p. κατίωκα. perf. pass. κατίωμαι, σαι, ται. Th. ἰὸς, οῦ, ὁ, *rubigo*.

Κατιππάζεσθαι, Ion. pro καθιππάζεσθαι, *perequitare*. Th. ἵππος.

Κατιρεῦν, Ion. pro καθιερεῦν, *consecrare*, ab ἱερόω, idem. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Κατίστασθαι, Ion. pro καθίστασθαι, *constitui, esse*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Κατιστέατο, Ion. pro καθίσταντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καθίστημι, quod vide.

Κατίσχειν, Ion. pro κατασχεῖν, *appellere*. quod vide.

Κατισχύσουσι, 3. pl. f. 1. act. à seq.

Κατι-

Κατισχύω, *invalesco, prævaleo*, cum gen. imperf. κατίσχυον, ες, ε. f. ύσω. p. κατίσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύ@, ἡ, *robur*.

Κατιὼν, οντ@, *descendens, revertens*. part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo*. a. 2. ἴων.

Κατίωται, 3. sing. perf. pass. verbi κατιόω, quod vide.

Κάτοδ@, ε, ἡ, Ion. pro κάθοδ@, *reditus*. Th. ὁδὸς, ἡ, *via*.

Κατοικέω, *habito, commoror*. f. ήσω. p. κατῴκηκα. a. 1. κατῴκησα. a. 1. inf. act. κατοικῆσαι. cum accus. vel seq. ἐν, ἐπί. κατοικησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. ab οἰκέω. Th. οἶκ@, *domus*.

Κατοικῶ, Dor. pro κατοικεῖν, *incolere*, ejusd. præs. inf.

Κατοίκησις, εως, ἡ, *domicilium*: à κατοικέω, quod vide.

Κατοικητήριον, ε, τὸ, *domicilium*: &

Κατοικία, ας, ἡ, *habitatio*: ab eod. verbo & them.

Κατοικίδι@, *domesticus*: ab eod. th.

Κατοικίζω, f. ίσω, *habitare facio*. ab οἰκίζω, idem. Th. οἶκ@, *domus*.

Κάτοικ@, ε, ὁ, ἡ, *incola*, ab eod. th.

Κατοικτείρω, idem quod οἰκτείρω, *misereor*. Th. οἶκτ@, *misericordia*.

Κατοικτίζω, idem quod κατοικτείρω, & ab eod. th.

Κατοίομαι, *arroganter de me sentio*. Th. οἴω, *puto*.

Κατοίχομαι, *morior*. Th. οἴχομαι, *abeo*. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Κατοιχόμεν@, ε, *mortuus*, ejusd. præs. part.

Κατόκνει, præs. imperat. act. à seq.

Κατοκνέω, *tergiversor, piget me, timeo*. Th. ὄκν@, *pigritia*.

Κατόμνυμι, *dejero*. Them. ὄμνυμι, f. ὀμόσω, *juro*.

Καταπάζω, *persequor, expello*. κατοπάζῃ, 3. sing. sub. ab ὀπάζω, *persequor*. f. σω.

Κατόπιν, adv. *in posterum, à tergo, post*. Th. ὀπίσω, *retrorsum*.

Κατόπισθεν, & -θε Poëtis etiam, *à tergo, post*. ab eod. th.

Κατοπτεύω, *aspicio, animadverto*: &

Κατόπτης. ε, ὁ, *speculator, explorator*. ab ὄπτομαι, *video*.

Κάτοπτ@, *conspicuus*; ab eod. th. sed *pertostus*, ab ὀπτὸς *assus*: cujus them. ὀπτάω, *torreo*.

Κατοπτρίζω, *imagines seu reflectiones facio in modum speculi*. f. ίσω. p. κατώπτρικα. præs. m. κατοπτρίζομαι, *intueor tanquam in speculo*. cum acc. &

Κατοπτρικὸς, ε, *specularis*, κατοπτρικὴ (sc. τέχνη) *CATOPTRICA*, pars optices, quæ reflectiones deprehendit, à seq.

Κάτοπτρον, ε, τὸ, *Speculum*. Them. ὄπτομαι, *video*.

Κατορθοῦσαν, acc. sing. f. g. part. præs. act. κατορθοῦν, præs. inf. act. κατορθοῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. à

Κατορθόω, *erigo, cum virtute aliquid gero, corrigo*. f. ώσω. p. κατώρθωκα. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Κατόρθωμα, ατ@, τὸ, *officium, præclarum aliquod facinus*. in dat. pl. κατορθώμασι quod &

Κατόρθωσις, εως, ἡ, *recta effectio; correctio*: à perf. pass. superioris κατορθόω.

Κατορρωδέω, *vehementer timeo*: ab ὀρρωδέω, *metuo*. Th. ὀῤῥὸς, *serum lactis*.

Κατορύττω, *perfodio, defodio, obruo*. Th. ὀρύσσω *fodio*. f. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.

Κατορωρύχθαι, ejusd. plusq. pl. inf. pass. Att.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, *detentio*: à κατέχω, quod vide.

Κατίτερ@, ε, ὁ, Att. pro κασσίτερ@, *stannum*: à κάσσα, *meretrix*, argentum enim videtur & non est.

Κατθύπτεσθαι, *plangere*. & *præ mærore corpus percutere*. Poët. Sync. pro κατατύπτεσθαι. Th. τύπτω, *verbero, pulso*.

Κατῶ. Dor. pro κατὰ τῶ, *contrà*, &c.

Κατύπερθε, Ion. pro καθύπερθε, *super, suprà*, quod vide. hinc κατυπέρτερ@, Ion. pro καθυπέρτερ@, *superior*.

Κατυπνῶσαι, *obdormivisse*, a. 1. inf. verbi κατυπνόω, Ion. pro καθυπνόω. Th. ὕπν@, *somnus*.

ΚΑ'ΤΩ, adv. *infra, deorsum, infernè*: cum articulo per nomen exponitur, ut ἡ κάτω, *inferior*. compar. κατωτέρω, *inferius*. Hinc adject. κατώτερ@, α, ον, *infimus, a um*.

Κατώδυν@, ε, ὁ, ἡ, *dolore affectus, tristis*. Th. ὀδύνη *dolor*.

Κάτωθεν, *ab imo*. Th. κάτω.

Κατωκάρα, adv. *in caput*.

Κατῴκει, 3. imperf. κατῴκησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. κατῴκουν, 3. pl. imperf. act. verbi κατοικέω, *habito*. quod vide. &

Κατῴκισθεν, Bæot. Syncop. pro κατῳκίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατοικίζω, *condo*. f. σω. p ᾤκικα. Th. οἶκ@, *domus*.

Κατῳκοδομημένοις, dat. plur. f. g. perf. part. pass. verbi κατοικοδομέω vide οἰκοδομέω.

Κατωμαδὸν, adv. *humeris*. q. κατὰ τὸν ὦμον ab ὦμ@, *humerus*.

Κατώμνυσθαι, vel κατόμνυσθαι, *dejerare*: ab ὄμνυμι, *juro*.

Κατωμοσία, ἡ, *jusjurandum*: ab ὄμνυμι, *juro*.

Κατωνάκη, ης ἡ, vel κατωνάκης ε, ὁ, *vestis servilis, cui assutus erat limbus è pelle ovilla*: à κάτω, & νάκ@, *ovilla pellis*.

Κατώνοντο, 3. pl. imperf. verbi ὄνομαι, *vitupero, carpo*. Th. ὄνημι, *juvo*, &c. quod vide.

Κατώρα, *aspiciebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro καθεώρα, verbi ὁράω, *video*.

Κατώρυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi κατορύσσω, terra obruo. f. ξω. p. χα. Th. ὀρύσσω, fodio.

Καλωρχέοντο, saltabant, 3. sing. imperf. verbi ὀρχέομαι, salto.

Κατώτατος, ου, infimus: superl. &

Κατώτερος, ου, inferior: &

Κατωτέρω, adv, inferius, comparat. à κάτω, quod vide.

Καύαξ, vel καύηξ, larus. Est & κάβηξ.

Καυάξαις, confregeris, 2. sing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις, sublato τ, & adjecto υ, Æol. (ut in αὐὴρ, pro ἀήρ.) verbi κατάγνυμι, f. άξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, frango. Alii à καυάζω, contero, formant.

Καυθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. verbi καίω, uro. f. καύσω. perf. pass. κέκαυμαι. a. 1. pass. ἐκαύθην. a. 2. pass. ἐκάην. f. 1. pass. καυθήσομαι

Καυκάλιον, vas quoddam: q. à καυκίον.

ΚΑΥΚΑΛΙ'Σ, ιδος, ἡ, CAUCALIS, herba quædam, daucus sylvestris. An ergò quasi δαυκαλίς;

Καυκίον, ου, τὸ, calix.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ιδος, ἡ, calceamenti genus, aliter βαυκός.

ΚΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, CAULIS. scapus in herba: hastæ extremitas, quæ cuspidi immittitur: & ensis pars quæ manubrio inditur. penis.

Καῦμα, ατος, τὸ, æstus, incendium: à καίω, f. καύσω, uro.

Καυματίζω, torrefacio. f. ίσω. a. 1. ἐκαυμάτισα. a. 1. inf. act. καυματίσαι. a. 1. ind. pass. ἐκαυματίσθην, ης, η, torrefactus sum. Th. καίω.

Καυνάκη, ης, ἡ, vestis stragula, vel vestimentum ab altera parte villosum. Alii leg. καυνδάκη. Them. νάκος, pellis cum suo villo.

ΚΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, sors: κλῆρος. sed

Καυνὸς malus, q. à κενὸς, vanus.

Καυρὸς, οῦ, ὁ, malus: q. a. καυνός.

Καυσία, ας, ἡ, CAUSIA; pileus latos margines habens ad prohibendum solis æstum: &

Καῦσις, εως, ἡ, exustio. Them. καίω, uro, f. καύσω.

Καῦσος, ου, ὁ, æstus; febris ardens: & inde

Καυσόω, -ῶ, inflammo. f. ώσω. p. κεκαύσωκα. præs. pass. καυσόομαι, -οῦμαι. Th. καίω, uro.

Καυστηρὸς, ardens, fervens: à καίω, uro.

Καυστικὸς, οῦ, urendi vim habens, CAUSTICUS Plin. &

Καυστὸς, οῦ, cremabilis, crematus: ab eod. them.

Καύσω, incendam, f. 1. act. à καίω, uro.

Καύσων, ωνος, ὁ, æstus. ab eod. th.

Καύτας, α, ὁ, Dor. pro καύτης, ου, ὁ, combustor. Th. καίω uro.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, CAUTER, cremator. à καίω, uro.

Καυτηριάζω, cauterio amputo, reseco. f. άσω. p. κεκαυτηρίακα. perf. pass. κεκαυτηρίασμαι. perf. part. pass. κεκαυτηριασμένος, cauterio resectus: à

Καυτήριον, ου, τὸ, CAUTERIUM. Th. καίω, f. καύσω, uro.

Καὐτὸς, pro καὶ αὐτὸς, & ipse.

Καύχα, ας, ἁ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, jactantia, gloriatio. Th. καυχάομαι.

Καυχάεσαι, ᾶσαι, gloriaris, pro καυχάῃ, καυχᾷ, 2. sing. præs. pass. seq.

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, glorior: καυχᾶσαι, 2. sing. præs. ad formam ἵσταμαι, σαι, f. καυχήσομαι. a. 1. m. ἐκαυχησάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. καυχήσωμαι, ῃ, ηται.

Καυχᾶσαι, gloriaris, 2. sing. præs. ejusd. verbi.

Καὐχένα, cervicem. accus. sing. pro καὶ αὐχένα· ab αὐχὴν, ένος ὁ, cervix.

Καυχέομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Καύχημα, ατος. τὸ, gloriatio; item id de quo gloriatur quispiam: &

Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, ostentatio: à perf. pass. verbi καυχάομαι.

Καφέω, spiro: f. ήσω. à κάπτω, flo: f. ψω. p. κέκαφα, inde καφέω. perf. part. κεκαφηκὼς, & per Crasin κεκαφηὼς, ότος, spirans. Inde Angl. to gape.

Καφήσιος, ου, ὁ, Dor. pro Κηφήσιος, ὁ, CEPHESIUS: à Κηφισὸς, τῆς Ὀρχομενοῦ ποταμός.

Καφισὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro Κηφισὸς, οῦ, ὁ, Bœotiæ fluvius.

Κάφουρα, ας, ἡ, CAPHURA: quæ vulgò camfora: ab Heb. כפר idem.

Καχάζω, f. σω, & Dor. ξω, CACHINNOR: idem quod καγχάζω, extrito γ, per onomatopœam factum.

Καχαξῶ, Dor. pro καχάξω, cachinnos edam: f. 1. ejusd. verbi.

Καχεκτέω, malo corporis habitu laboro: &

Καχέκτης, ου, ὁ, & κάχεκτος, ου, ὁ, ἡ, malè habitus, tabidus: &

Καχεξία, ας, ἡ, mala corporis habitudo: à κακὸς, malus, & ἕξις, habitus, cujus th. ἔχω, habeo.

Καχεταιρεία, ας, ἡ, malum consortium: ex κακὸς, malus, & ἑταιρεία, sodalitas. Th. ἑταῖρος, sodalis.

Καχεταιρείης, ejusd. gen. sing. Ion.

Καχλάζοισα, ας, ἁ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, bulliens, præs. part. f. gen. à

Καχλάζω, strepito, resono: unde Angl. to cackle: à seq. th.

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus.

ΚΑ'ΧΡΥΣ, seu κάγχρυς, υος, ἡ, hordeum in furno tostum; item rorismarini semen. quasi à καίω & χρόα, ob ustum colorem. Est & κάχρυς, quod pilulæ ferè forma, in quibusdam nascitur arboribus: ut robore, abiete, nuce, &c.

Κάψα, ης, ἡ, capsa, quod Græci posteriores à Latinis acceperunt: q. κάμψα, à κάμπτω, quod

quod ex flexis lignis fiat.
Κεκλάχω, ης, ἡ, idem.
Κέω, (unde a. 1. ἔκηα, & a. 2. pass. ἐκάην, & f. 2. κεκήσομαι,) idem quod καίω, *uro*.
ΚΕ, & sequente vocali κεν, in carmine idem valet, quod in prosa ἂν potentiale.
Κεάζω, *findo*: f. άσω· hinc κέασε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἐκέασε. Th. κέω, *findo*.
ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, *spina quædam*: an quia κεῖ ἄνωθεν, suprema parte pungit?
ΚΕ'ΑΡ, αρ@, τὸ, *cor*, *animus*: contractè κῆρ, quasi à καίω· quia cor fons caloris.
Κέασε, Ion. pro ἐκέασε, 3. sing. a. 1. ind. activ. verbi κεάζω, *findo*: hinc κεάσας, a. 1. part. act. gem. σ. Th. κέω, idem.
Κέαται, seu κείαται, *jacent*, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præs. κεῖμαι, unde κέατο, pro ἔκειντο, 3. pl. imperf.
Κέατο, *jacebant*, *erant*, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. à κεῖμαι, *jaceo*: sic κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*, 3. sing. præs.
Κεβλὴ, ης, ἡ, *caput*: Maced. pro κεφαλή.
ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, *avis nomen*. Est & *nomen gigantis*.
Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portus Corinthiaci. Gr. κέγχρος, *milium*.
ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, *milium*, dat. pl. Ion. κέγχροισι, κεγχρώδης, εος, ὁ, ἡ, *milio similis*: q. à κέρχνον, *siccum*.
Κεδασθέντες, a. 1. part. pass. à κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, *dispergo*.
Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.
ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, *diuturni ex defluxione affectus*.
Κεδνῇ, *castæ*, *prudenti*, dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὀν, *dignus cujus cura habeatur*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*.
Κεδνὸς, ἡ, ὀν, *venerandus*, *inclytus*: superl. κεδνότατος. Th. κῆδος.
Κέδρινος, ου, *CEDRINUS*; à
ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, *CEDRUS*, qu. à κέω, *uro*: & ἱδρόω, *sudo*: quod inter urendum sudet.
Κέδρων, ὁ, nomen torrentis ἄλκιτον. Hebr. *opacus*.
Κεδρωσὶς, εως, ἡ, *vitis alba*, quæ *bryonia*.
Κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*.
Κέηται, 3. sing. præs. sub. à κέαμαι, κέῃ, à κέομαι, inus. pro κεῖμαι· *jaceo*.
Κείαντες, a. 1. part. act. pro καύσαντες, dici volunt: ut & κειάμενος, pro καυσάμενος, a. 1. part. m. à καίω, *uro*.
Κέαται, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. ind. præs. κείατο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. verbi κεῖμαι, *jaceo*.
Κεῖη, Dor. pro κε εἴη.
Κεῖθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc*.
Κεῖθι, *illic*, & κεῖσε, *illuc*, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille*.
ΚΕΙ'ΜΑΙ, σαι, ται, *jaceo*, *positus sum*, *pendeo*, *desideo*: f. κείσομαι, imperf. ἐκείμην, σο, το, præs. part. κείμενος, η, ον.
Κείμενος, η, ον, præs. part. κείμενα, τὰ, pl. n. g. à κεῖμαι, quod vide.
Κειμηλιαρχεῖον, *locus*, *in quo res pretiosæ reconduntur*: à
Κειμήλιον, ου, τὸ, *supellex deposita*, *pretiosa supellex*. Th. κεῖμαι.
Κείνῃ, Poët. adv. *illo modo*, pro ἐκείνῃ, *illic*.
Κεῖνος, contract. Ion. pro ἐκεῖνος, *ille*. in dat. pl. κείνοισι. Sic κείνῳ, pro ἐκείνῳ, dat. sing.
Κεινὸς, ου, Poët. pro κενὸς, *vacuus*.
Κείνῳ, *illi*, pro ἐκείνῳ, dat. sing. à κεῖνος, quod vide.
Κείνως, Ion. pro ἐκείνως, *illo modo*.
Κειράμεναι, *detonsæ*, nom. pl f. g. a. 1. part. m. à κείρω, *tondeo*: f. κερῶ. p. κέκαρκα. a. 1. ἔκειρα.
Κειράς, άδος, Jerem. 48. 36. ἄνδρας κειράδας, *viros tonsos*. Sed meliores editiones habent, Κεὶρ αἶρας.
Κεῖρε, *tonde*, præs. imperat. act. κείρεν Dor. pro κείρειν, *tondere*, præs. inf. κείρεται, 3. sing. præs. pass. à κείρω, *tondeo*.
Κειρία, ας, ἡ, *fascia*, *cui mortuus involvitur*: *fascia sepulchralis*. Ea & κηρεία. à κὴρ, *mors*, *fatum*.
ΚΕΙ'ΡΩ, *tondeo*, *abscindo*, *vasto*, præs. part. κείρων, *tondens*, *tonsor*: f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. hinc a. 1. inf. act. κεῖραι. a. 1. m. ἐκειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. κεῖραι, άσθω. a. 1. inf. m. κείρασθαι, *tonderi*. κεκάρθαι, perf. inf. pass. Hinc κουρά, ας, ἡ, *tonsura*: κουρεὺς, έως, ὁ, *tonsor*: κουρεῖον, ου, τὸ, *tonstrina*.
Κεὶς, Dor. pro καὶ εἰς.
Κεῖσε, *illuc*, adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖνος.
Κεῖσθαι, præs. inf. a κεῖμαι, *jaceo*.
Κείσῶμαι & κεισοῦμαι, Dor. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.
Κεῖτ' & κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. κεῖται, *jacet*, 3. sing. præs. ejusd. verbi.
Κείω, *jacere cupio*: ex κέω, unde κεῖμαι.
Κεκαδήσομαι, & in 1. pl. κεκαδησόμεθα, f. 2. pass. à κεκάδην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi χάζω, *concedo*, *capio*, *anxiè sollicitus sum*: f. σω. a. 2. ἔχαδον, Poët. κέχαδον, & Ion. κέκαδον, *privavi*. a. 2. part. κεκαδὼν. a. 2. m. κεκαδόμην. Alii dici volunt; κεκαδήσομαι, pro κεκηδήσομαι, *curabo*, paulo post fut. verbi κήδομαι, *curo*. Sunt qui per reduplicat. pro κηδήσομαι, positum dicant, & correpta prima syllaba κεκαδήσομαι, q. à καδέω, verbo facto ex ἔκαδον. a. 2. verbi χάζω.
Κεκασμένον, *exornatum*, Dor. pro κεκασμένον perf. part. pass. à κάζω, *orno*: f. σω.
Κέκαδον, *privavi*, a. 2. Ion. pro ἔχαδον· & Κεκάδοντο, pro ἐχάδοντο, 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi χάζω, *recedo*.
Κεκαθαρμένος, η, ον, part. perf. pass. à καθαρίζω, *purgo*: &
Κεκαθαρμένος, part. perf. pass. à th. καθαίρω, *purgo*.
Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, *colloco*, quod

quod vide. Th. ἵζω, *sedere facio*.

Κεκάλυμμαι, *tectus sum*, perf. pass. inde & κεκαλυμμένος, η, ον, ejusd. perf. pass. part. verbi καλύπτω, *operio, tego*: f. ψω. p. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον.

Κεκάμω, *laboraverim*, per redupl. pro κάμω, a. 2. sub. act. verbi κάμνω, f. μῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. pass. à κείρω, *tondeo*.

Κέκαρκα, *totondi*, perf. act. κεκάρκει, Ion. pro ἐκεκάρκει, 3. sing. plusq. p. à κείρω, f. ερῶ, perf. pass. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi καρόω, *veternum induco*: f. ώσω, Th. κάρος, *sopor profundus*.

Κεκάσθαι, perf. inf. pass. à καζω, *orno*: f. σω. perf. pass. κέκασμαι. perf. part. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦθαι, perf. inf. pass. verbi καίω, *uro*: f. καύσω. p. κέκαυκα a. 2. ἔκαον

Κεκαυμένῳ, dat. sing. perf. part. pass. ejusd. verbi.

Κεκαφηὼς, ότος, qui *exspiravit*, Ion. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. q. a καφέω, Th. κάπτω, *spiro*. f. ψω. p. κέκαφα.

Κεκέρακα, *miscui*: &

Κεκερασμένος, *mixtus*: part. perf. pass. à κεράννυμι, *misceo*.

Κέκευθα, ας, ε, *texi*, perf. m. Sic κεκεύθει, *occultabat*, 3. sing. plusq. p. m. Ion. verbi κεύθω, *occulto*. f. σω. perf. κέκευκα. Sunt qui κέκυθε, a. 2. esse velint pro ἔκυθε, Ion. reduplicat.

Κέκηα, *accendi*, p. m. verbi καίω, *uro*. f. καύσω. a. 2. ἔκαον.

Κεκήρυκται, 3. sing. perf. pass. verbi κηρύσσω, *prædico*. f. ξω. p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, *præco*.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, *facinus cum periculo*, perf. part. pass. à κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ου, ὁ, *periculum*.

Κεκινέαται, *moti sunt*, Ion. pro κεκίνηνται, 3. pl. perf. pass. verbi κινέω, *moveo*. f. ήσω. p. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poëtica reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, *clamo*. a. 2. ἔκλαγον. p.m. κέκληγα.

Κέκλαμμαι, *furto sum sublatus*, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, *furor*. f. ψω. p. φα.

Κεκλαμένων, Varin. affert. pro κεκλασμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi κλάω *frango*.

Κέκλαστο, *fracti erant*, Ion. pro ἐκέκλαστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Κεκλειμένος, *clausus*, pro κεκλεισμένος, perf. part. pass. verbi κλείω *claudo*. f. σω. p. κα perf. pass. κέκλειμαι & κέκλεισμαι. Malim tamen à κλείω, *celebro*, formare: unde & κλειτός.

Κεκλεμμένον, *furto ablatum*, perf. part. pass. à κλέπτω, *furor*. f. ψω.

Κέκλεο, Ion. pro κέκλου, præs. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor*.

Κεκλήαται, & κεκλήατο, Ion. pro κέκληνται & κέκληντο, quorum illud 3. pl. perf. pass. hoc plusq. p. verbi καλέω, *voco*. perf. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι.

Κέκληγα, *clanxi*, p. m. verbi κλάζω, *clango*. f. γξω. a. 2. ἔκλαγον· hinc κεκληγυῖα, perf. part. m. f. g.

Κεκλήγοντες, *clamantes*. Sunt qui velint Æol. poni pro κεκληγότες nom. pl. part. p. m. verbi κλάζω, *clamo*. Alii verò statuunt esse præs. part. act. sequentis

Κεκλήγω, *clango, fremo*, ex præt. m. κέκληγα, verbi κλάζω, *clamo*. Sed κεκληγὼς, ότος, *vociferans*, part. præt. m. κέκληγα, quod vide.

Κέκληκα, *vocavi*, perf. act. κεκληκὼς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. pass. & hinc

Κεκλημένος, η, ον, *vocatus*. perf. part. pass. &

Κεκλῆσθαι, *vocari*, perf. inf. pass. à καλέω, *voco*.

Κεκλήσομαι, paulo post fut. ind. pass. ejusd. verbi.

Κεκλίαται, *inclinati sunt*, Ion. pro κέκλινται, 3. pl. perf. pass. verbi κλίνω, *inclino*. Sic κεκλίατο, Ion. pro ἐκέκλιντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi. Sunt qui velint κεκλίαται per Systolen dici pro κεκλείαται, *inclusi sunt*, idque Ion. pro κέκλεινται, 3. pl. perf. pass. verbi κλείω, *claudo*. Sic & κεκλιμένος, pro κεκλειμένος, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. part. pass. f. g. à κλίνω, *inclino*. f. νῶ. p. κέκλικα.

Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor*. inde κεκλόμενος. præs. part.

Κέκλοφα, *furatus sum*, (unde κεκλοφὼς, part. *furatus*,) Att. pro κέκλεφα, perf. act. verbi κλέπτω, *furor*. f. ψω. perf. pass. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Dor. vel Poët. pro κλῦθι, *audi*, præs. imperat. act. à κλῦμι, seu κλύω, *audio*. Sunt qui velint perf. imperat. esse pro κέκλυκε

Κεκλυσμένος, ου, *collutus, oblitus*, perf. part. pass. à κλύζω, *eluo*.

Κέκλυτε, *audite*, Poët. reduplic. pro κλῦτε, 2. pl. præs. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, seu κλύω, *audio*.

Κέκλωσμαι, *fatatus sum*, perf. pass. verbi κλώθω, *neo*. f. σω.

Κεκμακὼς, Dor. pro κεκμηκὼς *defessus, defunctus*. perf. part. act. verbi κάμνω, *laboro, ægroto*. f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκμηῶτι, *lasso*; Poët. metri gratia pro κεκμηότι, dat. sing. Ion. perf. part. κεκμηκότος, & sublato κ, Ion. κεκμηὼς, ότος, verbi κάμνω, *laboro*.

Κεκνισμαι, *excitatus sum*, perf. pass. verbi κνάω, idem quod κνάω, *scindo*.

Κεκοίμηται, 3. sing. perf. pass. verbi κοιμάω, *sopio*. f. ήσω, p. κεκοίμηκα.

Κεκολάσθαι, perf. inf. pass. verbi κολάζω, *punio*. f. άσω. p. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo*. f. ψω. p. κέκοφα. præt. m. κέκοπα.

Κέκονα, *occidi*, Poët. pro ἔκτονα, præt. m sublato primum τ, & præposito κ, à κτείνω, *occido*. f. κτενῶ. p. m. ἔκτονα ἔκονα & κέκονα.

Κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*, perf. part. pass. à κονιάω, *dealbo*. f. άσω. à κονία, *calx*. Th. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*.

Κεκονιμένος, *pulverulentus* Att. pro κεκονισμένος, perf. part. pass. à κονίζω, *pulvere impleo*. Th. κόνις, *pulvis*.

Κεκονισμένος, per Syncop. pro κεκονιαμένος, quod vide: vel κεκονιμένος.

Κεκόπακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπάζω, *quiesco*. quod vide.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, *laboro*. f. άσω. Th. κόπτω, *scindo*.

Κεκοπώς, perf. part. m. verbi κόπτω, *tundo*, *scindo*. f. ψω. p. κέκοφα. præt. m. κέκοπα.

Κεκορεσμένος, perf. part. pass. à κορέννυμι, *satio*. f. κορέσω. Th. κορέω, idem.

Κεκορημένος, *satiatus*, perf. part. pass. à κορέω, *satio*. f. έσω & ήσω, p. κεκόρηκα.

Κεκορηώς, Ion. pro κεκορηκώς, perf. part. act. ejusd. verbi.

Κεκορυθμένος, *galea armatus*, per Syncop. pro κεκορυθωμένος, verbi κορυθόω. Them. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eod. th.

Κεκοτηότα, *iratum*, acc. sing. perf. part. act. Ion. verbi κοτέω, *irascor*. f. ήσω. p. κεκότηκα. hinc perf. part. κεκοτηκώς, ότος, & Ion. κεκοτηώς. Them. κότος, *simultas*, *ira vetus*.

Κεκόφθαι, *scissum esse*, perf. inf. pass. à κόπτω, *scindo*. f. ψω. perf. pass. κέκομμαι.

Κεκράαντο, *absoluti fuerant*, Poët. & Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κραίνω, *efficio*. f. ανῶ. p. κέκρακα. perf. pass. κέκραμαι.

Κέκραγα, ας, ε, *clamavi*, perf. m. verbi κράζω, f. ξω. *clamo*.

Κεκράγω, *clamo*, f. άξω, a. 1. ἐκέκραξα. quod formant à κέκραγα, p. m. verbi κράζω.

Κέκρακα, *miscui*, per Syncop. pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, *misceo*. f. κεράσω, & per Syncop. κράσω. perf. pass. κέκραμαι. perf. part. pass. κεκραμένος, a. 1. part. κραθείς.

Κεκράξομαι, *mox clamabo*, paulo post fut. verbi κράζω, *clamo*. f. ξω. p. m. κέκραγα.

Κεκράχαται, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ejusd. verbi.

Κέκραχθι, *clamato*, per Syncop. pro κεκράγηθι, imperat. verbi κεκράγομαι, idem quod κράζω, *clamo*. Alii pro κέκραχε, dici volunt.

Κέκρηγα, pro κέκραγα, præt. m. verbi κράζω, *clamo*.

Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. sing. plusq. p. verbi κεράω, *misceo*. f. κεράσω, & per Sync. κράσω. p. κέκρακα.

Κεκριγῶτες, *incerte loquentes*, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, *strido*. f. ξω. p. m. κέκριγα. hinc κεκριγώς. p. m. part. f. g. & in a. 2. act. ἔκριγον pro ἔκριζον.

Κεκριμένην, *diversam*, accus. sing. perf. part. pass. à κρίνω, *secerno*. f. νῶ. p. κέκρικα.

Κέκριται, *judicatum est*, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Κεκροταμένος, Dor. pro κεκροτημένος, perf. part. pass. verbi κροτέω, *pulso*. f. ήσω. Th. κρότος. *pulsus*.

Κέκροψ, οπος, ὁ, *impostor*; aut *simia*, per Metathes. à κέρκωψ, quod vide.

Κέκρυφα, præt. m. verbi κρύπτω, *occulto*: f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, *occultus*, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, *reticulum*, *quo mulieres crines compescunt*, aut simile quid, à κρύπτω, cujus præt. κέκρυφα.

Κεκρύφαται, *latent*, Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κέκτημαι, *possedi*, perf. pass. κεκτῆσθαι, perf. inf. &

Κεκτημένος, perf. part. pass. à κτάομαι, *acquiro*: f. κτήσομαι. a. 1. m. ἐκτησάμην.

Κεκλῆσθαι, vide in κέκλημαι.

Κεκύθωσι, Ion. & Poët. reduplic. pro κύθωσι, 3. pl. a. 2. sub. verbi κεύθω, *occulto*: f. σω.

Κελαδεῖν, Poët. pro ὑμνεῖν, *celebrare*, *carminibus cantare*. κελαδεῖσθαι, idem, Att. Th. κέλαδος, quod vide.

Κελαδεινός, η, ον, *obstreperus*, *tumultuosus*. Th. κέλαδος *strepitus*.

Κελαδεινός, ὁ, *canorus*, *clarus*: Poët. pro præced. Hinc gen. pl. κελαδεινᾶν, Dor. pro κελαδεινῶν

Κελαδέοντι, *resonant*, Dor. pro κελαδέουσι, 3. pl. præs. act. à

Κελαδέω, *strepo*, *clamo*, *resono*: f. ήσω. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδῆτις, ιδος, ἡ, *decantatrix*, *celebratrix*: à κέλαδος.

Κελάδοιο, gen. Ion. pro κελάδου, à

ΚΕ'ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, *strepitus*, *tumultus*, *clamor*: qu. à καλέω, vel κέλω ᾄδω.

Κελάδων, οντος, Poët. idem ac κελαδέων, præs. part. à κελαδέω, *strepo*: quod à præced.

Κελα-

Κελαινέγχης, εος, ὁ, ἡ, *qui nigram ac funestam hastam habet*: Epith. Martis, qui propter cædes quas facit, homines *atratos* incedere cogit. Ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & ἔγχος, τὸ, *hasta*.

Κελαινεφέϊ, dat. sing. à

Κελαινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *nubium obfuscator*: ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & νέφος, τὸ, *nubes*.

Κελαινῇ, *nigræ*, dat. sing. f. g. à

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, *niger*: qu. μελαινὸς, ἡ, όν. Th. μέλας, *niger*.

Κελαινότης, ητος, ἡ, *nigredo*: à præced.

Κελαινώψ, ωπος, ὁ, *qui nigrum vultum*, vel *corpus habet*: vel *formidabilem aspectum*. Ex κελαινὸς, *niger*. & ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΕΛΑΡΥ´ΖΩ, *cum strepitu fluo*: f. σω. p. κα. qu. à κέλαδος, *strepitus*, & ῥύω, seu ῥέω, *fluo*: hinc κελάρυξις, εως, ἡ, *murmur*, *strepitatio*.

Κελαρύσδεν, Dor. pro κελαρύζειν, *murmurare*, præs. inf. præced.

Κέλεαι, *jubes*, Ion. pro κέλῃ, 2. sing. præs. κέλομαι, hortor: f. κελήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, & Dor. κελέβα, *poculum*: an à χέειν λοιβὴν, id est, *libamen fundere*?

ΚΕΛΕΟ´Σ, ȣ, ὁ, *avis pernicissima*; *galgulus*: qu. à κέλλω, *celeriter curro*.

Κέλεσθε, *jubete*, 2. pl. præs. imperat. verbi κέλομαι.

Κέλευ', pro κέλευε, *jube*, præs. imperat. act. vel 3. sing. impert. Ion. verbi κελεύω quod vide.

Κέλευθα, in pl. pro κέλευθοι, *viæ*, Poët. per Metaplasm. à

ΚΕ´ΛΕΥΘΟΣ, ȣ, ἡ, *via*: qu. ab ἐλεύθω, *venio*.

Κέλευσε, 3. sing. a. 1. act. à κελεύω, *jubeo*, quod vide.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, CELEUSMA, *clamor hortatorius nautarum*: &

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, *mandatum*: à κελεύω, quod vide.

Κελευστὴς, ȣ, ὁ, *hortator*; peculiariter *qui* κέλευσμα *canit*: ab eod. verbo.

Κελευτιάω, Poët. pro κελευστιάω, idem quod sequens.

Κελεύω, *jubeo*, *hortor*: f. εύσω. p. κεκέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα. a. 1. imperat. κέλευσον, άτω. a. 1. part. act. κελεύσας, αντος. Th. κέλω, *hortor*.

ΚΕ´ΛΗΣ, ητος, ὁ, (scil. ἵππος,) CELES, *equus desultorius*. Est & *navis minoris* genus, CELOCEM vocant: utrumque qu. à κέλλω, *celeriter moveo*.

Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi inus. κελέομαι, idem quod κέλω, *jubeo*.

Κελήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd. verbi.

Κελητίζω, *equito*, *celere equo vehor*, *equum desultorium ago*. Them. κέλης, ητος, ὁ, *equus desultorius*.

ΚΕ´ΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω, *appello*, *pervenio ad portum*: a. 1. ἔκελσα, Æol. pro ἔκηλα, sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κῆλαι.

Κελοίμην, *hortarer*, præs. opt. &

Κελόμην, imperf. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, *hortor*.

Κέλοντ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κέλσαι, *appulisse*, a. 1. inf. act. Æol. verbi κέλλω, quod vide.

Κελύφη, τὰ, nom. plur. à

Κέλυφος, εος, τὸ, *putamen*, *cortex*. Th. καλύπτω, *tego*.

ΚΕ´ΛΩ, seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor*: f. κελήσομαι, ab inusit. κελέομαι. qu. à καλῶ, *voco*. Hinc κελεύω, *jubeo*. κέλευσμα, ατος, τὸ. *clamor adhortatorius nautarum*, *mandatum*.

Κεμὰς, άδος, ἡ, *hinnulus cervi*: qu. ἀπὸ τȣ̃ κοιμᾶσθαι, *quod adhuc in spelunca dormiat*.

ΚΕ´ΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, *incurva securis ad naves fabricandas*: qu. à κείειν, *secare*.

Κεναυχὴς, έος, ὁ, ἡ, *vana jactans*: à κενὸς, *vacuus*, & αὐχέω, *glorior*.

Κενεὴν, Poët. pro κενὴν, acc. sing. f. g. à

Κενεὸς, Poët. & Dor. pro κενὸς, ȣ̃, *inanis*. κενεὰ πνεῖν, *inania spirare*; id est, *inanem & gloria vacuam vitam degere*.

Κενεόφρονι, dat. sing. à

Κενεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *stultus*: à κενὸς, *inanis*, & φρὴν, *mens*.

Κενεῶνα, acc. sing. à κενεὼν, ῶνος, ὁ, *venter*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Κενεώτερον, *vanius*, comparat. à κενὸς, *vanus*.

Κενοδοξία, ας, ἡ, *vana gloria*: &

Κενόδοξος, ȣ, ὁ, ἡ, *inanis gloriæ cupidus*: ex κενὸς, *inanis*, & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

ΚΕΝΟ´Σ, ἡ όν, *vacuus*, *inanis*. εἰς κενὸν, *frustra*: qu. ab ἰνέω. Hinc κενόω, *vacuo*, *exinanio*.

Κενοτάφιον, ȣ, τὸ, CENOTAPHIUM, *inane sive honorarium sepulchrum*: expon. etiam *simulachrum* seu *imago*, 1 Reg. c. 19. Ex κενὸς, *inanis* & τάφος, *sepulchrum*. Th. θάπτω, *sepelio*: f. ψω. a. 2. ἔταφον.

Κενότης, ητος, ἡ, *vanitas*: f. à κενὸς, *vacuus*.

Κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Poët. *vana cogitans*, ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, *mens*.

Κενοφωνία, ας, ἡ. *clamor de rebus inanibus*: à κενὸς, *vanus*, & φωνὴ, *vox*.

Κενόω, ῶ, *exinanio*: ώσω. a. 1. ἐκένωσα. perf. pass. κεκένωμαι. a. 1. pass. ἐκενώθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, *inanis*.

Κένσαι *stimula*, per Sync. pro κέντησαι, a. 1. imperat. m. verbi κεντέω. Sic & κένσαι, *stimulare*, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κέντησαι poni a. 1. im-

a. 1. imperat. m. à κωλίζω, idem quod κεντέω. Alii à κέντω formant: f. κέντω. a. 1. ἔκεντσα, idem quod κεντέω.
Κένταισι, Dor. & Ion. pro ἐκέντησε, *punxit*. Th. κεντέω, *pungo*: f. ήσω.
Κένταυρος, ου, ὁ, ἡ, *CENTAURUS*; item *signum cœleste*: ex κεντέω, *pungo*, & ταῦρος, *taurus*.
ΚΕΝΤΕ'Ω, *pungo*, *stimulo*: f. ήσω. p. κεκέντηκα. Dicitur & κεντόω· qu. à κέω, *findo*, & ἐντὸς, *intus*. Hinc κέντρον, ου, τὸ, *stimulus*. κέντρων, ωνος, ὁ, *cento*.
Κέντορες, *stimulatores*: à κέντωρ, ορος, ὁ, à præced.
Κεντρηνεκέας, acc. pl. à
Κεντρηνεκής, έος, ὁ, ἡ, *stimulis agitatus*: ex κέντρον, *stimulus*, quod à κεντέω, *pungo*, & εἴκω, *cedo*.
Κέντρον, ου, τὸ, *stimulus*, *calcar*; item *CENTRUM*. Th. κεντέω, *pungo*.
Κέντρων, ωνος, ὁ, *CENTO*, *vestis è variis panniculis*, *ac diversis coloribus consarcinata*: ab eod. th.
Κεντυρίων, ωνος, ὁ, *centurio*, vox origine Lat. à *centum* dicta.
Κεντῶν, *pungens*, præs. part. act. à κεντέω, quod vide.
Κέονται, *jacent*, Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præs. Sic κέοντο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. & κέοιτο, 3. sing. opt. q. à κέομαι, pro κεῖμαι, *iacio*.
ΚΕ'ΠΦΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam marina levissima*; item *homo levis*, *stolidus*.
Κεράατα, τὰ, Ion. pro κέρατα, *cornua*. Th. κέρας.
Κεράασιν, *cornibus*, dat. pl. Ion. pro κέρασι. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu*.
Κεραία, ας, ἡ, *cornu*; *antenna*; item *virgula inflexa*: tum *punctulum supra literam*. κεραῖαι etiam sunt *apices eminentes in aliqua re*. Th. κέρας, *cornu*.
Κεραΐζετον, *scindebant*, 2. dual. imperf. Ion. à
Κεραΐζω, f. ίσω, *cornibus dissipo*; item *vasto*, *exscindo*, *deleo*. Them. κέρας, quod vide.
Κέραιρε, *misce*, præs. imperat. à
Κεραίρω, idem quod κεράννυμι, *misceo*: f. κεράσω.
Κεραΐς, ΐδος, ἡ, *perditrix*, *vastatrix*; peculiariter verò *vermis cornu infestans*: à κεραΐζω, quod vide.
Κεραμεῖ, dat. sing. à κεραμεὺς, quod vide.
Κεραμεία, ας, ἡ, subintell. τέχνη, *ars figuli*, *figlina*. Th. κέραμος, quod vide.
Κεραμεὺς, έος & Att. έως, ὁ, *figulus*: hinc κεραμεικὸς, *figulinus*. Th. κέραμος, quod vide.
Κεραμήϊος, Ion. pro κεράμειος, *figulinus*: ab eod. th.
Κεραμικὸς, ἡ, ὸν, *fictilis*, *e*: &
Κεράμιον, ου, τὸ, *amphora*; *urceus fictilis*: à
ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, *terra figularis*; *testa*, *tegula*; *vas fictile vel aliud*; *crater lapideus*: qu. à κέω, *uro*, & ἔρα, *terra*. Hinc κεράμιον, ου, τὸ, *vas fictile*. κεραμὶς ἰδος, ἡ *tegula*. κεραμεὺς, έος, ὁ, *figulus*. κεραμεῖον ου, τὸ, *figuli officina*. κεραμεύω, *fingo*.
Κεράμῳ dat. sing. à præced.
ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, seu κεραννύω & κεράω, *misceo*: f. άσω. præs. part. κεραννὺς, ῦντος. p. κεκέρακα. a. 1. ἐκέρασα. a. 1. imperat act. κέρασον, άτω. perf. pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι. a. 1. pass. ἐκεράσθην, & ἐκράθην. f. 1. pass. κεκεράσθήσομαι & κραθήσομαι. Hinc κρᾶσις, εως, ἡ, *mixtio*, *mixtura*. κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *crater*. κιρνάω, Poët. *misceo*. ἀκέραιος, ου, ὁ, ἡ, *sincerus*, *purus*. σύγκρασις, εως, ἡ, *commixtio*. ἀκρασία, ας, ἡ, *intemperies*. ἄκρατος, ου, ὁ, ἡ, *purus*, *impermixtus*. εὐκρασία, ας, ἡ, *bona temperies*. Eustath. à κέρας derivat.
Κεραοί, *cornutæ*, nom. pl. à
Κεραὸς, ου ὁ, ἡ, *cornutus*: à
ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *cornu*: qu. à κάρα, *caput*, cujus est ornamentum. Hinc κερατώδης, εος, ὁ, ἡ, *cornutus*. κεράτινος, ου, *corneus*, *ex cornu factus*. κεράτινη, ης, ἡ, *buccina*. κεράτιον, *corniculum*; item *siliqua*. βούκερως, ω, καὶ ωτος, ὁ, ἡ, *bubulis cornibus præditus*. μονόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, *unum cornu habens*.
Κέρασμα, ατος, τὸ, *mixtura*. Th. κεράννυμι, *misceo*.
ΚΕ'ΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, *CERASUS arbor*, à Cerasunte urbe. τὰ κεράσια, *fructus cerasi*. Hinc Angl. Cherries.
Κεράστης, ου, ὁ, *CERASTES*, *serpentis genus*: à *cornibus* dictum; item *vermiculus ficus infestans*. Th. κέρας, *cornu*.
Κεράσω, *miscebo*, & per Sync. κεράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, *misceo*.
Κεράτιον, ου, τὸ, *siliqua*: à κέρας, quia est corniculata. Sic κεράτια, ων, τὰ, *siliquæ*, seu *folliculi fabarum*, &c.
Κερατίζωμεν, Att. pro κερατίσωμεν, 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, *cornu peto*: f. ίσω. Th. κέρας, *cornu*.
Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu*.
Κεραυνόβλητος, ου, ὁ, ἡ, *fulmine ictus*: à κεραυνὸς, *fulmen*, & βλητὸς, quod à βάλλω, *jacio*.
ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, ου ὁ, *fulmen*: qu. à κείρειν καὶ αὔειν, quia *scindit* & *urit*. Hinc κεραυνόω, *fulmino*. τερπικέραυνος, ου, ὁ, *fulmine gaudens*.
Κεραυνόω, f. ώσω, *fulmino*: à præced.
Κεραυνωθέντος gen. sing. ejusd. a. 1. part. pass.
Κεράω, *misceo*: vide κεράννυμι.
Κέρβερος, ου, ὁ, *CERBERUS*, *canis infernus*: q. κρεοβόρος, à κρέας, *caro*, & βορὸς *vorax*.
Κερδαίνω, *lucror*, *lucrifacio*: præs. part. κερδαίνων, όντος. f. κερδανῶ. & κερδήσομαι. perf.

perf. κεκέρδηκα. a. 1. ἐκέρδησα. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. a. 1. ind. pass. ἐκερδήθην, ης, η. f. 1. pass. κερδηθήσομαι. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*

Κερδαλέη, ης, ἡ, *vulpina pellis* : à κερδὼ, *vulpes*, quod vide : sed

Κερδαλέος, ου, *lucrosus*, *utilis*. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *vulpina mente praeditus* : à κερδαλέος, *astutus*, & φρὴν. Vel à κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes*, & λέων, *leo*, & φρὴν, *mens.*

Κερδαλεώτερον, *quaestuosius*, *utilius*, compar. à κερδαλέος, ου, *lucrosus*, quod vide.

Κερδανέομεν, Ion. pro κερδανοῦμεν, *quaestum faciemus*, 1. pl. f. verbi κερδαίνω, *lucror* : f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. &

Κερδήσῃς, 2. sing. f. 1. m. verbi κερδαίνω. *lucror*, quod vide.

Κέρδιον, *utilius* : à

Κερδίων, ονος, ὁ, ἡ, *quaestuosior*, *utilior*; item *versutior* : &

Κέρδιστος, ου, superlat. *utilissimus*; item *versutissimus* : à

ΚΕ'ΡΔΟΣ εος, τὸ, *lucrum* : q. κέαρ ἥδει, *cor oblectat* : item *astutia*, *versutia*. Hinc κερδαλέος, ου, *lucrosus*, *quaestuosus*. κερδαίνω, *lucror*, *quaestum facio*. αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, *turpi lucro deditus.*

Κερδοσύνη, ης, ἡ, *astutia*, *calliditas*, *dolus* : à praeced.

Κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes* : ab eod. th.

Κέρεα, Ion. pro κέρατα, vel κέρα, *cornua* : &

Κέρεος, Ion. pro κέρως, gen. à κέρας, ατος, αος, ως, τὸ, *cornu.*

Κερθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à κείρω, *tondeo* : f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα.

Κερκηΐς, ἡ, nomen mulieris.

ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ *radius textorius*, vel *tela*; quia ad *pulsandum* idonea, qu. à κέρκω.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, *CERCOPITHECUS*, *simia caudata*. πίθηκος κέρκον ἔχων, *cluna simia* : à clunibus tritis sic dicta.

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ου, ἡ, *cauda*; item *membrum virile*. Hinc κέρκωψ, ωπος, ὁ, *caudatus*; item *astutus.*

Κερκυραῖος, ου, *CORCYRAEUS.*

Κέρκουρος, ου, ὁ, *genus navigii brevioris*; dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας à *Corcyra* insula : vel pro κέρκουρος, ut potius scribitur : q. d. *caudata navis* : ex κέρκος, & οὐρὰ, *cauda.*

Κέρκω, idem quod κρέκω.

Κέρκωψ, ὁ, *caudatus*, *versutus*. Κέρκωπας, enim improbos homines fuisse aiunt. Th. κέρκος. *cauda.*

Κέρμα, ατος, τὸ, *segmentum aeris*, *numulus* : à κείρω *seco.*

Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, *numularius*, *collibysta* : à praeced.

Κέρνος, *vas fictile*, multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, & ex religionis avitae ritibus ad sacra deferebant : quos ob id *cernophoros* vocabant. Ergo κέρνος dici potuit, à κεραννύω, quod varia in eo *miscerentur.*

Κεροίαξ, ακος, ὁ, *antennae extremitas*, *antennae cornu* : ex κέρας, *cornu*, & οἴαξ, *temo navis.*

Κερουχὶς, ίδος, ἡ, *cornigera*. ἡ κέρατα ἔχουσα.

Κερόωντο, *miscebant*, Ion. & Poët. pro ἐκεράοντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, *misceo* : f. κεράσω.

Κέρσαι, *totondisse*, a. 1. inf. Æol. à κείρω, *tondeo* : f. κερῶ, & Æol. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, & Æol. ἔκερσα. perf. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔκερσε. Vide κέρσαι.

Κέρτομα, *convitia*, nom. pl. n. g. à κέρτομος, ου, ὁ, ἡ, *mordax*, *cavillatorius* : &

Κερτομέω, f. ήσω, *convitior* : ex κείρω *tondeo*, vel potius κέαρ, *cor*, & τέμνω *scindo* : p. m. τέτμημαι.

Κερτομίοισι, dat. pl. Ion. à

Κερτόμιος, ου, *cor scindens*, *mordax* : vide κερτομέω.

Κέγχρος, ου, ὁ, *asperitas quaedam gutturis quae instar granorum milii sentitur*, item apud Ion. *milium* : vide κέγχρος. At

Κερχνὸς, ἡ, ὸν, *durus*, *asper* : qu. à

ΚΕ'ΡΧΩ, *exaspero*. κέρχνος, ου, ὁ, *asperitas gutturis*; item *milium*. κέρχνη, *puls è milio.*

Κερῶ, *tondebo*, f. verbi κείρω · unde inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κέρσαι.

Κέσκετο, Ion. & Poët. pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. à κέσκομαι, pro κεῖμαι, *jaceo.*

Κεστὸς, οῦ, *acu pictus* : à κεντέω, *pungo.*

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, est *genus teli militaris*, *sudes* : qu. à κέω, *uro*; item *sudis* piscis. Sunt qui exponunt *malleum.*

Κεστρεὺς, *mugil* : quod teli modo intret adulteros : qu. à κέστρα. Juvenal. Satyr. x.

ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *herba quaedam*, *betonica.*

Κεστρωτὸν ξύλον, *lignum urendo acuminatum sine ferrea cuspide* : an à κέω, *uro*? Th. κέστρα, *teli genus.*

Κευθάνω, idem quod κεύθω, *occulto*, *tego* : in imperf. ἐκεύθανον.

Κεῦθε, praes. imperat. κεύθει, 3. sing. praes. à κεύθω, *occulto.*

Κεύθεα, acc. pl. κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda*, *penetrale* : ab eod. th.

Κεύθῃς, 2. sing. praes. sub. à κεύθω, *occulto.*

Κεύθμασι, *latebris*, dat. pl. à κεῦθμα, ατος, τὸ, ejusd. th.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat*; *latibulum*, *latebra* : à

ΚΕΥ'ΘΩ,

ΚΕΥ'ΘΩ, *occulto*, *abscondo*. f. σω. p. κέκευθα. q. à κέω, jaceo. hinc κευθμὸς, *latebra*, *latibulum*: κεῦθος, τὸ idem.

Κεφάλαιον, ου, τὸ *caput*: item *summa*, *vertex*. Th. κεφαλὴ, *caput*.

Κεφαλαιόω, ῶ, *summatim repeto*: item *caput ferio*, *vulnero*: f. ώσω. p. κεκεφαλαίωκα. a. 1. ἐκεφαλαίωσα &

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, *summa*: à

ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, *caput*: gen. pl. Ion. κεφαλέων. dat. pl. κεφαλῆσι. Hinc κεφάλαιον, *caput*, *capitulum*: κεφαλαιώδης, εος, ὁ, ἡ, *summarius*, *capitalis*. κεφαλαιωδῶς, *summatim*. κεφαλαιόω, ώσω, *summatim attingo*, *in summas redigo*: ἀνακεφαλαιόω, *summatim repeto*. ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, *summaria repetitio*. περικεφαλαία, ας, ἡ, *galea*, *cassis*. ἀκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, *sine capite*, *sine principio*, *imperfectus*. βουκέφαλος, ου, ὁ, *equus Alexandri magni*.

Κεφαλὶς, ίδος, idem quod εἴλημα, ατος, τὸ, *volumen*: à præced.

Κέφαλος, ου, ὁ, *CEPHALUS* piscis, à capitis magnitudine. Th. κεφαλὴ, *caput*.

Κεφάλῳ. dat. sing. à Κέφαλος, ου, ὁ, nomen viri.

Κέχαδα, ας, ε, perf. m. verbi χάζω, *recedo*. item *hio*, *capax sum*. a. 2. ἔχαδον. f. 2. χαδῶ.

Κεχάδοντο, Ion. Diaplasiasm. pro ἐχάδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd. verbi.

Κεχανδότα, *hiantem*, *capientem*, acc. sing. præt. m. Poet. Pleonasm. à κέχανδα, præt. m. pro κέχαδα. p. m. part. κεχανδὼς, pro κεχαδὼς, verbi χάζω. quod vide.

Κέχαρα. *gavisus sum*, præt. m. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. χαρῶ. p. κεχάρηκα. a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, ου, *infensus*, perf. part. pass. à χαράσσω, *sculpo*: f. ξω. p. χα.

Κεχάρηκα. *gavisus sum*, perf. act. nam à χαίρω, f. χαρῶ, fit præsens χαρέω, f. ήσω. perf. part. pass. κεχαρημένος, *lætus*.

Κεχαρηότα, *gavisum*: q. à χαρέω, f. ήσω. p. κεχάρηκα unde fit part. κεχαρηκὼς, & per Crasin Ion. κεχαρηὼς, ότος. refertur ad χαίρω.

Κεχαρησέμεν, Ion. Diaplasiasm. pro χαρήσειν, f. 1. inf. act. à χαρέω, pro χαίρω, *gaudeo*.

Κεχάρητο, *lætatus est*, 3. sing. plusq. p. Ion. ab ἐκεχαρήμην, σο, ητο, à χαρέω pro χαίρω.

Κεχαρηὼς, ότος, *gavisus*. vide κεχαρηότα.

Κεχαρισμένος, ου, perf. part. pass. unde κεχαρισμένε, *charissime*, vocat. sing. à χαρίζομαι, *gratificor*: f. ίσομαι, perf. pass. κεχάρισμαι. Th. χάρις, *gratia*.

Κεχαρισμένως, adv. *grate*, *accepte*, *jucunde*. vel *ad gratiam*, *ad voluptatem*, à præced.

Κεχάρισται, 3. sing. perf. pass. vide κεχαρισμένος.

Κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiâ donatus*, *gratiâ ornatus*: à χαριτόομαι, *gratia afficior*, *gratiam accipio*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*

Κεχαροίατο, *gavisi fuissent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro χάροιντο. Tum Poëtæ etiam perfecti augmentum aoristis secundis præcipue tribuunt: & formant Iones 3. pl. à 3. sing. ante το, vel ται, α inserentes. Estque à χαίρω *gaudeo*: f. χαρῶ. a. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κεχαρόμην, *gavisus sum*: a. 2. m. Ion. pro ἐχαρόμην. vide præced.

Κεχείμανται, *fluctuant*, 3. pl. perf. pass. verbi χειμαίνω, *fluctibus agito*, *jacto*: f. ανῶ. p. κεχείμαγκα, perf. pass. κεχείμασμαι, νσαι, νται.

Κέχηνα, *hiavi*, præt. m. ind. & hinc

Κεχηνὼς, ότος, part. præt. m. *hians*, *hiscens*, *os aperiens*, in nom. pl. κεχηνότες, *hiantes*, sive *stulti*, qui frequenter *hiare* solent: à χαίνω, *hisco*: quod vide.

Κέχλαδα, præt. m. &

Κεχλαδὼν, όντος, a. 2. part. act. à χλάζω, *sibilo*: f. σω. a. 2. ἔχλαδον, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίαγκα, perf. act. ind. verbi χλιαίνω, *tepefacio*: f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, ότος, *delitiis abundans*, perf. part. m. verbi χλιδάω, *luxui deditus sum*. Th. χλίω, *delitiis frango*.

Κεχολωμένος, *iratus*, perf. part. vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, *mox succensebis*, Ion. pro κεχολώσῃ, 2. sing. paulo post f. &

Κεχολώσεται, *mox succensebit*, 3. sing. paulo post f. verbi χολόω, *irascor*: f. ώσω. p. κεχόλωκα. perf. pass. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολὴ, *bilis*.

Κεχολῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. pass. ejusd. verbi.

Κέχρημαι, σαι, ται, *mutuatus sum*, perf. ind. pass. &

Κεχρημένος, ου, perf. part. pass. *ab oraculo prædictus*: *egens*. à χράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, *utor*, *oraculum consulo*: Th. χράω, *commodo*, *oracula edo*.

Κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitus promissus*, perf. part. pass. à χρηματίζω, *Dei nomine loquor*, *divinitus admoneo*: f. ίσω. a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, *nominatus fui*. a. 1. inf. act. χρηματίσαι, perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, σται. a. 1. ind. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. χρηματισθεὶς, έντος. Th. χρῆμα, τὸ, *res*, *negotium*, *oraculum*.

Κεχρήσεται, 3. sing. paulo post fut. à χρήζω, *indigeo*: f. σω. perf. pass. κέχρησμαι, σαι. Th. χρεία, *indigentia*.

Κέχρησθε, 2. pl. perf. pass. verbi ejusd. & th.

Κέχρισμαι, perf. pass. à χρίω, *ungo*: f. ίσω. p. κέχρικα.

Κέχυμαι, 1. sing. & κέχυνται, *confunduntur*, 3. pl. perf. pass. κέχυαται. Ion. pro ἐκέχυντο 3. pl. plusq. p. pass. κεχυμένος, ου *effu-*

ϰυ, *effusus*, perf. part. pass. à χυύω, vel χύω, *fundo*. Th. χέω, idem.

Κέχυτ' pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel pro

Κέχυτ), 3. sing. perf. vide κέχυμαι.

Κεχωρήκεισαν, *cesserant*, Att. pro ἐκεχωρήκεσαν, 3. pl. plusq. p. act. verbi χωρέω, *cedo, eo*: f. ήσω. p. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, *sejuncti sunt*, Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. à κεχωρισμαι, verbi χωρίζω, *separo*, Th. χωρὶς, *seorsum*.

Κεχωρισμένος, η, ον, *separatus, distans*, perf. part. pass. ab eod. verbo & th.

Κεχωσμένος, η, ον, *aggestus, defossus*, part. præt. pass. verbi χώννυμι.

ΚΕ'Ω, & per Epenth. κείω, *findo, jacere cupio*: unde & κεῖμαι, *jaceo*. Est & κέω, *uro*, vide καίω.

Κῆ, Ion. pro πῆ, *quo*.

Κῆαι, *accendisse*, a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, *uro*, quod vide.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. m. κήας, a. 1. part. act. κηάμενος, 1. a. part. m. ejusd. verbi.

ΚΗ͂ΒΟΣ, ου, ὁ, *animal è simiarum genere*.

Κἠγὼ, ut & κἠγὼν Dor. pro καὶ ἐγώ.

Κηδὰρ, locus in Arabia deserta, ubi *Cedar* Ismaelis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, *torquebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi κήδω, quod vide.

Κῆδε pro κήδεα, κήδη, nom. pl. à κῆδος, *cura*.

Κήδει, *lædit*, 3. sing. præs. act. à κήδω, *ango*. præs. inf. κήδειν. Th. κῆδος, τὸ, *cura*.

Κηδεία, ας, ἡ, *funeratio, parentatio, sepultura*. Th. κῆδος, *exequiæ, cura*.

Κήδειος, ου, *cujus curam gerimus, charus, amicus*: ab eod. th.

Κηδεμόνας, acc. pl, à

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, *curator, sollicitus*. Th. κῆδος, τὸ, *cura*.

Κηδεὸς, ου, idem quod κήδειος, quod vide.

Κήδεσθε, 2. pl. præs. à κήδομαι, *curam gero*. κήδετο, pro ἐκήδετο, 3. sing. imperf. ejusd.

Κήδεσι, dat. pl. à κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Κηδεστὴς & κηδεστὴς, ου, ὁ, *qui curam alicujus gerit*, item *gener, socer, frater uxoris*. Th. κῆδος, τὸ, *cura, affinitas*.

Κηδεύω, f. εύσω, *curo, funero*: &

Κηδέω, *curo, curam gero*. f. έσω, & ήσω. Th. κῆδος, *cura, exequiæ*.

Κήδιστος, ου, *familiarissimus*, superl. à κῆδος.

Κήδομαι, f. ήσομαι, *curo, sollicitus sum de aliquâ re, satago*. item *mæreo*, *molestia afficior*: item *exequias alicujus curo*. Th. κῆδος, *cura, mæror, funus*.

Κηδομένη, *curans*, præs. part. f. g. præced.

ΚΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, sollicitudo*: hinc κηδέω, *curo, curam gero*. κήδομαι, idem. κηδαλέος, ου, *sollicitus, anxius*. ἀκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, *nullam curam gerens*.

Κήδω, *mœrore afficio, ango, lædo*: inde κήδων, *affligens*, præs. part. à præced.

Κήδωκε, & *dedit*, pro καὶ ἔδωκε.

ΚΗΘΙ'ΟΝ & κηθάριον, ου, τὸ, *vasculum, in quod suffragia seu sortes conjiciebantur*. Ion. pro χήτιον à χείτων, sic κιθὼν, Herodot. pro χιτὼν, &c. Est ergo à χέω, *capio*.

Κὴκ, Dor. pro καὶ ἐκ.

Κὴν καὶ μὴ ποθάνω, Dor. pro καὶ εἰ καὶ μὴ ἀποθάνω, *etsi non moriar*.

Κήκιε, Poët. Anadiplasiasmo pro κίκιε, & hoc pro ἔκιε, verbi κιέω, vel κίω, a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt esse imperf. à κηκίω, *salio*. Th. κίω, *eo, vado*.

Κηκὶς, ίδος, ἡ, *nidor*, in altum velut saliens, item *galla*, quia è quercu subito κηκίει, id est, *prosilit*: ab eod. th.

Κῆλα, nom. pl. à κῆλον, ου, τὸ, *telum*. Ion. pro κᾶλον, *lignum*.

Κηλὰς, *biberna dies, nubes, capra, vulpes*.

ΚΗ'ΛΑΣΤΡΟΣ, *arbor, ex iis quæ tardissimè suos fructus perficiunt*: ut Juniperus, ilex, &c. κηλάστραι, *arbores quædam agrestes*; item *vasa pastoralia*.

Κήλειος & κήλαος, *urens, splendens*: q. à καίω, *uro*.

ΚΗΛΕ'Ω, *mulceo, decipio*. f. ήσω. sed

Κηλέῳ, dat. sing. à κήλεος, ου, *calidus*. Th. καίω, *uro*.

ΚΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *tumor scroti, ramex*.

ΚΗΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *macula, nævus, ulcus*: q. *ustione facta macula*: à καίω, *uro*.

Κῆλον, ου, τὸ, *jaculum è ligno*, Ion. pro κᾶλον. sed

Κηλὸν, *siccum*: à κάω, *uro*.

Κηλέω, *præcor*. Puto Poëticum esse pro κηλέω, ut sit *Deum mulcere præcibus*.

Κηλώνειον, ου, τὸ, *instrumentum, quo aqua è puteis hauritur*.

Κἠμαυτὸν, Dor. pro καὶ ἐμαυτὸν, & *me ipsum*.

Κἠμὲ, Dor. pro καὶ ἐμέ.

ΚΗΜΟ'Σ, ου, ὁ, *CAMUS, fræni genus, fiscella è viminibus plexa*. Haud male à κάμπτω, quia est *flexilis*.

Κἠν, Dor. pro καὶ ἐν. sed κ' ἦν, pro καὶ ἦν.

Κῆνσος, ου, ὁ, *census*, hoc est, æstimatio bonorum: vox origine Latin.

ΚΗ͂Ξ vel κήϋξ, *avis quædam, larus*. quidam κέπφον, exponunt.

Κἠξαπίνης, Ion. & Dor. ex καὶ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, repente.

Κἠπε, Dor. pro καὶ εἶπε.

Κἠπεὶ, Dor. pro καὶ ἐπεὶ, & *postquam*.

Κἤπειτα, Dor. pro καὶ ἔπειτα, & *postea*.

ΚΗ͂ΠΟΣ, ου, *hortus, pecten, pubes muliebris*. Hinc κηπουρὸς, *hortulanus*. κηπουρέω, *hortum colo*: ex οὖρος, *custos*, & κῆπος. Est & κῆπος, *animal simile simiæ*.

Κηπουρὸς, vide in præced.

ΚΗ'Ρ, ρὸς, ἡ, *sors, fatum, mors fatalis*. Hinc ἀκήρατος, & ἀκήρατος, ου, ὁ, ἡ, *immortalis, incorruptus*: at

Κῆρ, contract. pro κέαρ, ατ☉, τὸ, *COR.*
Κῆρα, acc. sing. &
Κῆρας, acc. pl. à κὴρ, *sors.*
Κηρεία ας, ἡ, *fascia* propriè *sepulchralis*, quæ & κειρία & κηρεία · à κὴρ, *mors.*
Κηρεσσιφόρητ☉, ου, ὁ, ἡ, *fatis agitatus*, vel *advectus* : à φορέω, *agito*, *fero*, & κὴρ, *sors.*
Κηρίον, ου, τὸ, *favus* ; a κηρὸς, *cera.*
Κηριτρεφέων, gen. pl. à
Κηριτρεφὴς ἑ☉, ὁ, ἡ, *morti obnoxius*, q. d. *fato nutritus* : à κὴρ, *fatum*, & τρέφω, *alo.*
Κηρόδετ☉, ου, ὁ, ἡ, *cera ligatus & compactus* : ex κηρὸς, *cera*, & δέω, *ligo.*
Κηροδομοῦσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à κηροδομέω, *cellas cereas struo.* quod ex κηρὸς, *cera*, & δομέω, idem quod th. δέμω, *struo.*
Κηρόθι, *ex corde*, adv. à κέαρ contract. κῆρ, *cor.*
ΚΗΡΟ'Σ, ου, ὁ, *CERA.* quia καιόμεν☉ ῥεῖ. Hinc κηρόω, *cerâ obduco.* κηρωτὸς, ου, *ceratus* : κήριν☉, ου, *cereus.* κηρίον, ου, τὸ, *favus.*
ΚΗΡΥ'ΒΙΑ, ων, τὸ, *folliculi fabarum.* q. à κείρω, quia *resecantur.*
Κήρυγμα, ατ☉, τὸ, *prædicatio* : à 1. perf. perf. pass. verbi κηρύσσω. Th. κήρυξ, *præco.*
Κήρυκε, nom. dual. κηρύκεσσι, dat. pl. Ion. à κήρυξ, υκ☉, ὁ, *præco.*
Κηρύκει☉, ου, *ad præconem pertinens.* Th. κήρυξ, *præco.*
Κηρυκηΐη, ἡ, Ion. pro κηρυκεία, ἡ, *præconis munus* : à præced.
Κήρυνθ☉, *CERYNTHUS*, nomen propr.
ΚΗ'ΡΥΞ, υκ☉, ὁ, *præco.* q. à κράζω, *clamo.* vel à γῆρυς, *vox.* Hinc
Κηρύσσω, *prædico*, *publico*, *celebro.* imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε. f. ύξω. p. κεκήρυχα. a. 1. ἐκήρυξα. perf. pass. κεκήρυγμαι, ξαι, κ. τ. λ. a. 1. pass. ἐκηρύχθην. a. 1. part. pass. κηρυχθεὶς, ένί☉. f. 1. pass. κηρυχθήσομαι, ἡ, ε. τ. λ. Th. κήρυξ, *præco.*
Κηρυχθῇ, 3 sing. a. 1. sub. pass. &
Κηρυχθῆναι, a. 1. inf. pass. à κηρύσσω, quod vide.
Κηρῶ, gen. Dor. pro κηροῦ · à κηρὸς, ὁ, *cera.*
Κήτει☉, ου, *cetaceus*, exponitur & *magnus* : à
ΚΗ'ΤΟΣ, ε☉, τὸ, *CETUS*, *balæna* : q. à κεῖμαι, quia *jacet* ut moles. κητεία, *locus ubi tales pisces capiebant.*
Κηϊὼ, ό☉, ἡ, nomen mul.
Κηῦ, Dor. pro κὴ εὖ, & *bene.*
Κήϋκα, acc. sing. à
Κήϋξ, υκ☉, ὁ, nomen regis.
Κἠφ' ὅτι, Dor. pro κὴ ἐφ' ὅτι, & εἶφ' pro εἶπε, *dixit.*
Κἦφα, Dor. pro κὴ ἔφη. vel κὴ εἶπα.
Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apostoli. Syr. *Petrus.*
ΚΗΦΗ'Ν, ῆν☉, ὁ, *fucus* : ex apum genere. dat. pl. κηφήνεσσι pro κηφῆσι.
Κἤφθη, Dor. Ion. & Æol. pro κὴ ἤφθη, *accensa est*, 3. sing. a. 1. pass. verbi ἅπτω : *accendo.* quo vide.
Κηφισίδι, dat. sing. à Κηφισὶς, ίδ☉, ἡ, *Cephisis*, lacus.
Κῆχες, Dor. pro πῆχες, à πῆ, *quo?*
Κηώδης, ε☉, ὁ, ἡ, &
Κηώεις, εντ☉, *bene olens*, *fragrans* : à καίεσθαι, quia odoris causa *accenduntur*,
ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *cui scoria immixta est.* Metaph. *non sincerus*, *fucatus.* q. à κίβδης, quod vide. superlat. κιβδηλότατ☉. ἀκίβδηλ☉, ου, ὁ, ἡ, *purus*, *sincerus.*
Κίβδης, *lutum*, nempè *metallorum scoria*, item *improbus.*
ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, ι☉, ἡ, *pera*, *sacculus* : ubi κεῖται βιός, ubi *victus reconditur.* Hinc & κιβ☉, *arca.*
ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fructus fabæ Ægyptiacæ*, & *genus poculi*, quod ex illo fructu fieri cœptum.
ΚΙΒΩΤΟ'Σ, ου, ἡ, *arca*, *cista*, *capsa.* q. à κίβ☉, vide in κίβισις.
Κιγκλίζου, 2. sing. imperf. Dor. pro ἐκιγκλίζου, *movebaris*, à
Κιγκλίζω, *agito*. Dor. pro κινέω · à κίγκλ☉, quod vide.
Κιγκλὶς, ίδ☉, ἡ, *cancelli*, vel *foramen per quod imittitur clavis.* Them. κλείω, *claudo.*
ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam*, quæ & κιγκαλ☉ dicitur ex eo, quia crebro caudam κινεῖ, *movet.* hinc κιγκλίζω, *agito.*
ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *pileus regius* : scribitur & κίταρις.
ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, *vulpes* : aliter κίδαφ☉ · vide κίναδ☉.
Κίε, Ion. pro ἔκιε, imperf. vel a. 2. verbi κίω, *eo*, *accurro*, per Metath. pro ἵκω.
ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CITHARA.* κίθαρις, εως, ἡ. idem. *lyra.* κιθαρίζω, *cithara ludo.* κιθαριστὴς, ου, ὁ, *citharista.* & Hinc Angl. **Cittern**, & **Cittern.**
Κιθάριζεν, *personabat*, 3. sing. imperf. Ion. à
Κιθαρίζω, *cithara cano.* f. ίσω. a. 1. imperat. κιθάρισον. Th. κιθάρα, *cithara.*
Κίθαρις, vide in κιθάρα, *cithara.*
Κιθαριστὴς, ου, ὁ, *CITHARISTA.* in pl. οἱ κιθαρισταὶ, &
Κιθαριστὺς, ύ☉, ἡ, *ars pulsandi citharam* : à κιθάρα, *cithara.*
Κίθαρ☉, ου, ὁ, *piscis citharus*, Apollini sacer. q. à κιθάρα.
Κιθαρῳδὸς, ου, ὁ, *CITHAROEDUS* : ex κιθάρα, & ᾠδὸς, *cantor.* Them. ἀείδω, *cano.*
Κιθάω, *citharœdum facio.* Comicè ficta vox à κιθάρα.
Κιθὼν, ῶν☉, ὁ, Ion. pro χιτὼν, ῶν☉, quod vide.
ΚΙ'ΚΙ, εως, τὸ, *CICI*, plantæ nomen. Lat. *ricinus.*
ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, *CINCINNUS*, *cirrus* : q. à κυκᾶν, *confundere.*

KIKKABAΥ, *vox noctuarum.*
Κικκάβη, κίκκη, *noctua*, *CICUMA*: à præced.
Κικκὸς, ȣ, ὁ, *gallus*: videtur à sono ita dici. & Angl. chick.
Κικλήσουσ', pro κικλήσκουσα, *vocans*, præs. part. f. g. à
Κικλήσκω, Poët. pro καλέω, *voco.*
ΚΙ'ΚΥΣ, υ☉, ἡ, *vires*, *robur*. qu. à κίω, *moveo.*
Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, à *Cilice*, filio Phœnicis: &
Κιλίκιον, ȣ, τὸ *CILICIUM*, *vestis ex hircis Ciliciæ villosioribus*: à
ΚΙ'ΛΙΞ, ικ☉, ὁ, ἡ, *Cilicia oriundus.*
Κίλλα, ης, ἡ, nomen propr. regionis.
ΚΙΛΛΙ'ΒΑΝΤΕΣ, *ligna*, *quibus defessi clypeos sustentabant*: à κιλλὸς quod vide, & βάσις, *asinina basis*, quæ aliquid sustinet instar asini.
ΚΙΛΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *asinus* apud Dores.
ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, vel ut alii κιμβαρικὸν, & κιμβερικὸν, *vestimenti pretiosi genus*: an à *Cimbria* aut *Cimerio* oppido Asiæ?
ΚΙ'ΜΒΗΞ, seu κίμβιξ, κ☉, ὁ, *animalculum è vesparum*, vel *apum genere*; item *parcus*, *sordidus.*
ΚΙΜΩΛΙ'Α, ας, ἡ, *CIMOLIA terra*, ex insula Cimole.
ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, *canum cibus*; item *fœtor quem caprarum alæ reddunt*, & generaliter, *fœtor*. qu. κυνῶν βορᾶς.
Κιναβράω, *oleo*, *fœteo*. à præced.
ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, ε☉, τὸ, & ȣ, ὁ, *vulpes*, apud Siculos; *astutus*. qu. à κινεῖσθαι ἀδίω. Est & κίνδαφ☉, *vulpes*: & κιδάφη, & κίδαφ☉.
Κινάμωμον, ȣ, τὸ, *cinamomum* vide κιννάμωμον.
ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *clavus*, *paxillus*: q. à κινεῖν, quoniam *mobilis.*
Κινδαξ, *agilis*, *mobilis*: à κινέω *moveo.*
Κινδύνευμα, ατ☉, τὸ, *periculum*, *facinus audax*: à perf. pass. seq.
Κινδυνεύω, *periclitor*: f. εύσω. p. κεκινδύνευκα. à
ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ȣ, ὁ, *pericu'um*: q. à κινῶ & δέ☉ vel δύω, *movet* enim *metum* & *mergi* facit; vel ἀπὸ τȣ κινεῖν τὰς ὀδύνας, *dolores* sc. *excitans*. Hinc κινδυνεύω, *periclitor* κινδυνώδης, ε☉, ὁ, ἡ, *periculosus*. ἀκίνδυν☉, ȣ, ὁ, ἡ, *vacuus à periculis*. φιλοκίνδυν☉, ȣ, ὁ, ἡ, *qui se in pericula præcipitat.*
Κινείσθω, *moveatur*, 3. sing. præs. imperat. pass. à κινέω, *moveo.*
Κινεῦ, Dor. & Æol. pro κινȣ̃, *move*, præs. imperat. pass. à
ΚΙΝΕ'Ω, *moveo*. f. ήσω. p. κεκίνηκα. a. 1. ἐκίνησα. a. 1. pass. ἐκινήθην, ης, η, Hinc κίνησις, εως, ἡ, *motus*. κινητὴς, ȣ̃, ὁ, *motor*. ἀκίνητ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *immobilis.*

Κινηθέντ☉, gen. sing. a. 1. part. pass. præced.
Κινηθμὸς, ȣ, ὁ, *motus*. Poët. pro κίνησις, Th. κινέω, *moveo.*
Κινήσας, αντ☉, a. 1. part. act. ejusdem verbi.
Κινητὴρ γαίας, *quassator terræ*: Periphrasis Neptuni.
Κινητικώτατα, pl. num. n. g. superl. grad. à κινητικὸς, ȣ̃, *movendi vi præditus*. Th. κινέω.
ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *genus graminis in Cilicia.*
ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως τὸ, *CINNABARI*; item *coloris genus*, vulgo κόκκινον, *rubia.*
ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, *exemplar*, *proplasma recens editum.*
ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ȣ, τὸ, *CINNAMOMUM.*
Κινȣ̃σης, gen. sing. f. g. præs. part. act. à κινέω, *moveo*, f. ήσω. præs. part. κινέων, ȣ̃σα, ȣ̃ν.
Κίνυμαι, idem quod κινέω, *moveo*, *agito*: in præs. pass. κίνυμαι, *moveor*: unde κινύντο, in 3. pl. imperf. Ion.
Κινύρα, ας, ἡ, *cithara*: qu. ἀπὸ τȣ̃ κινεῖν τὰ νεῦρα. à
ΚΙΝΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor*, *lugubri voce queror.*
Κινυρὸς, ὰ, ὸν, *lamentabilis*, *querulus*, *funestus*: à præced.
Κιοίτην, *irent*. 3. dual. opt. à κίω, *vado.*
Κίον', pro κίονα, acc. sing. &
Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. à κίων, ον☉, ὁ, ἡ, *columna.*
Κιȣ̃σαι, *euntes*, nom. pl. part. præs. f. g. à κίω, *eo*. Sunt qui a. 2. esse velint pro ἰȣ̃σαι, ἴȣσαι, ab εἶμι, *eo.*
ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.
Κίρκη, ης, ἡ, & Dor. Κίρκα, *CIRCE*, nomen sagæ.
ΚΙ'ΡΚΟΣ, ȣ, ὁ. *CIRCUS*, *CIRCULUS*, *locus in orbem rediens*. Est & *species accipitrum*: unde fortasse Angl. Quirk.
Κίρνα, Ionicè, pro ἐκίρνα, 3. singul. imperf. à
Κιρνάω, *misceo*: f. ήσω. Th. κεράννυμι, seu κεράω, idem.
Κίρνη, pro ἐκίρνη, 3. sing. imperf. à κίρνημι, quanquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα, verbi præced.
Κιρνῶν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. verbi κιρνάω, quod vide.
Κιρραθεν, ἐκ τῆς Κίρρας, è *Cirrha.*
Κιρρὶς, *species accipitris* & *piscis*: à κιῤῥὸ colore.
ΚΙ'ΡΡΟΣ, ȣ̃, *fulvus* seu *gilvus*: qu. à καίω, *uro.*
ΚΙΡΣΟ'Σ, ȣ, ὁ, *varix*, *cum vena à multo sanguine dilatatur*: qu. à κιῤῥῷ colore: dicitur & κιρσός.
ΚΙ'Σ, κιὸς ὁ, *vermis*, *qui in ligno*, *frumentove*

tove nascitur. Hinc ἄκιϛ, *non corrosus à vermibus*. Est &

Κὶς, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *durus*.

ΚΙ'ΣΣΑ & Att. κίττα, ης, ἡ, *pica, avis garrula, gulosa*, &c. Et sumitur pro *fastidio ciborum & appetitu absurdorum*, & pro *malacia*.

Κισσάω, f. ήσω, *picâ laboro, cupio, concipio*: à præced.

Κίσσηρις, εως ἡ, *pumex*, lapis tanquam à *verme* perrosus. Th. κὶς, *vermis*.

ΚΙΣΣΟ'Σ, & Att. -ττὸς, ȣ, ὁ, *hedera*: hinc κισσήρης *hedera redimitus*.

Κισσοφόρης, έος, ὁ, ἡ, *qui capite gestat hederam*: à præced.

Κισσύβιον ȣ, τὸ, *poculum è ligno hederaceo*. Th. κισσὸς, *hedera*.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, *CISTA, capsa*, ex *vimine* proprie: qu. à κεῖσθαι.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ȣ, ὁ, vel κίσθος, *fruticis genus*.

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, *CITRIA arbor*, seu *malus Medica*.

Κίτριον, sc. μῆλον, *pomum citrium*: à præced.

Κιττὸς, *hedera*: vide κισσός. at

Κιττὸς, ἡ, ὀν, *bonus, a, um*, Laconicè.

Κιτῶνα, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα, à χιτὼν, quod vide.

Κιχάνω, idem quod κιχέω, *invenio, assequor*: f. ήσω. a. 2. ἔκιχον, ες, ε. a. 2. inf. κιχεῖν.

Κιχείη, *deprehendet*, 3. sing. præs. opt. à κίχημι, ut τιθείη, a τίθημι· unde & κιχεί. Sunt qui velint esse 3. sing. sub. à κιχείω, Poët. pro κιχέω, *deprehendo*: sed tum ι deberet subscribi.

Κιχεῖμεν, εῖτε, εῖεν, in pl. præs. opt. per Syncop. Att. pro κιχείημεν, είητε, είησαν, verbi κίχημι, *assequor*.

ΚΙΧΕ'Ω, κιχάνω, & κίχημι, *invenio, assequor, comprehendo*: qu. à χῶ, *capio*, & κίω, *eo*. f. ήσω. p. ηκα. a. 2. ἔκιχον. Hinc ἀκίχητος, ε, ὁ, ἡ, *quem assequi & comprehendere non possumus*.

Κίχῃ, *apprehendat*, 3. sing. a. 2. sub. à κιχέω, *assequor*.

Κιχήμεναι, a. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio*: f. κιχήσω. a. 2. ind. ἔκιχον, a. 2. inf κιχεῖν, Dor. κιχέμεναι. & Ectasi Poët. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, *assecutus*, præs. part. pass. verbi κίχημι, idem quod κιχέω.

Κιχήσας, *assecutus*, a. 1. part. act. &

Κιχήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi κιχέω, *assequor*.

Κιχήσομαι, *assequar, deprehendam*: f. à κιχέομαι, idem quod κιχέω.

Κιχήτην, per Sync. & Ion. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi κιχέω.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ *turdus*, avis: Dor. κιχήλα.

Κιχλίζω, *pinguibus* κίχλαις seu *turdis vescor*: hinc *delicior, immoderatè rideo*: affine est καχλάζω.

Κιχράω, & κίχρημι, *commodo, utendum do*: à χράω, idem.

Κιχὼν, *assecutus, nactus*: a. 2. part. act. à κιχέω, *assequor, deprehendo*: a. 2. ἔκιχον.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vel

Κιχώριον, ȣ, τὸ *intubum, CICHORIUM*: qu. à κίω & χωρίον. quod *per agros serpat*.

ΚΙ'Ω, *vado, eo*: qu. ab ἴω, quod ex ἴω, seu εἶμι, *eo*.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, *columna, columella*, dict. quòd in altum κίει· at

Κιὼν, ȣσα, *vadens*, dicitur præs. part. licet in ultima acuatur, à κίω. vel a. 2. pro ἰὼν, ab εἶμι, *eo*.

Κλαγγεῦντι, Dor. & Æol. pro κλαγγέουσι, 3. pl. præs. q. à κλαγγέω, ῶ. Th. κλάζω, *clamo*: f. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, *CLANGOR*: à κλάζω, f. κλάγξω, *sono, clango*.

Κλάγξω, f. 1. a κλάζω, *clango*: a. 1. ἔκλαγξα.

Κλάδα, --- & Æol. κλάδα, *CLAVA*.

Κλᾶδας, Dor. pro κλεῖδας.

Κλαδὶ, per Metaplasm. pro κλάδῳ, dat. sing. a

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ȣ, ὁ, *ramus tener*. q. à κλάω, *frango*. Hinc *CLADES*, Metaph. &

Κλάειν, Att. & Dor. pro κλαίειν, à κλαίω, *ploro*. f. κλαύσω.

Κλάζοντε, dual. num. part. præs. à

ΚΛΑ'ΖΩ, *CLAMO, clango*, de anseribus, gruibus, &c. f. κλάγξω a. 2. ἔκλαγον. p. κέκληγα· hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor*. Dicitur &

Κλάζω pro κλάω, *frango*. Et.

Κλᾷζω, Dor. *claudo*, pro κλείζω· à κλαῒς, id est, κλεὶς, *clavis*.

Κλαῖ· pro κλαῖε. quod Ion. pro ἔκλαιε, 3. sing. imperf. &

Κλαίεσκε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, *ploro*. f. κλαύσω· p. κέκλαυκα.

Κλαίοισθα, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. sing. opt. act. ejusd. verbi.

Κλαίοντα, *flentem*, accus. sing. part. præs. &

Κλαίουσι, 3. pl. præs. ind. verbi κλαίω, quod vide.

Κλαῒς, ίδος, ἡ, Dor. pro κλεὶς, *CLAVIS*. nam hinc Ion. κληῒς, unde Dor. κλαΐς.

Κλαῖστρον, ȣ, τὸ, Dor. & Æol. pro κλεῖθρον, ȣ, τὸ, *CLAUSTRUM*. Th. κλείω, *claudo*.

ΚΛΑΙ'Ω, *lachrymor, ploro, fleo*, imperf. ἔκλαιον. f. κλαύσω. p. κέκλαυκα. q. à κλάω, *frango*. luctu enim & lacrymis *frangitur* animus. Hinc κλαυθμὸς, *ploratus*.

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ȣ, *mutilatus*. q. à κλάω, *frango, mutilo*.

Κλάσιον, βραχιόλιον γυναικὸς, *armilla*.

Κλᾶξ, ᾶ, Dor. pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *clavis*.

Κλάξω;

Κλάξω, vel ut alii κλαξῶ, f. 1. Dor. pro κλείσω· ex κληΐζω, claudo. Th. κλείω, claudo. f. κλείσω, & Dor. κλάξω, ει verso in α. hinc a. 1. ἔκλαξα. Sic κλᾶξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.
Κλάοισα, Dor. pro κλαίουσα, præs. part. f. g. verbi κλαίω, fleo.
Κλαπείς, έντ☉, a. 2. part. pass. verbi κλέπτω, furor: f. ψω. a. 2. ἐκλαπον,
Κλαρονόμως, acc. pl. Dor. pro κληρονόμους, hæredes.
Κλᾶρ☉, Dor. pro κλῆρ☉, ου, ὁ, sors, hæreditas.
Κλαρῶσε, conciliavit, Ion. & Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. verbi κλαρόω, pro κληρόω. Th. κλῆρ☉. sors.
Κλάσας, αντ☉, a. 1. part. act. & κλάσαι, a. 1. inf. &
Κλασθείσης, gen. sing. a. 1. part. pass. f. g. à κλάω, frango: f. άσω. a. 1. pass. ἐκλάσθην.
Κλάσις, εως, ἡ, fractio: f. &
Κλάσμα, ατ☉, τὸ, fragmentum: à perf. pass. v. κλάω, frango.
Κλασῶ, claudam, Dor. pro κλείσω, f. 1. à κλείω, claudo.
Κλαύδη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. vox fracta.
Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mul. Latin. q. clauda.
Κλαυθμὸς, ου, ὁ, fletus: à κλαίω, fleo. f. κλαύσω.
Κλαυθμυρίζω, f. ίσω. fleo, vagio, & in fletum adduco: ab eod. them.
Κλαυθμυρισμὸς, ου, ὁ, ejulatus: à præced.
Κλαυθμὼν, fletus, locus fletus, Th. κλαίω, fleo, f. κλαύσω.
Κλαυσεῖται, 3. sing. f. 1. m. Dor. verbi κλαίω, fleo, f. κλαύσω, Dor. κλαυσῶ, f. 1. m. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.
Κλαύσετε, 2. pl. f. 1. act. verbi κλαίω, fleo.
Κλαυσῶ. f. 1. Dor. pro κλαύσω· vide κλαυσεῖται.
ΚΛΑ'Ω, frango: f. 1. κλάσω. p. κέκλακα. a. 1. ἔκλασα a. 1. inf. κλάσαι. a. 1. part. κλάσας, αντ☉, perf. pass. κέκλασμαι. a. 1. pass. ἐκλάσθην. præs. part. pass. κλαόμεν☉, η, ον. Hinc κλάσις, εως, ἡ, fractio, & hinc Angl. Clash, & Crash, (l in r liquescente) & to Claw.
Κλεάρισε, vocat. sing. à Κλεάρισ☉, ου, ὁ, proprium nomen.
Κλεεννὸς, ου, inclytus, gloriosus. Th. κλείω, celebro.
Κλεηδὼν, όν☉, ἡ, vide in κληδών.
Κλεηθήσεται, f. 1. verbi καλέω. Genes. 32. vers. 28. mel. edit. κληθήσεται.
Κλεῖα, pro κλέα & hoc ex κλέεα, res præclare gestæ, à κλέ☉, ε☉, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.
Κλειδόω, CLAUDO, obsero, à κλεὶς, δὸς, ἡ, clavis. Th. κλείω, claudo.

Κλείετε, celebrate, 2. pl. præs. imperat. act. verbi κλείω, celebro.
Κληθρία, ας, ἡ, rima: &
Κλεῖθρον, ου, τὸ, claustrum, sera: CLATHRUM: à κλείω, claudo.
Κλεινὸς, ἡ, ὸν, Poët. celebris: à κλείω, celebro.
Κλεῖξαι, Dor. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. à κλείω, celebro, glorifico. Vel à κλείζω, f. ίσω, Dor. κλείξω. Sic κληΐξαι, f. 1. inf. Dor. pro κλεῖσαι.
Κλείουσαι, celebres, nom. pl. præs. part. f. g. à κλείω, celebro. Sunt, qui velint Ion. & Poët. dici pro κλέουσαι. à κλέω, pro κλείω.
Κλεὶς, ειδὸς, ἡ, CLAVIS, acc. pl. κλεῖδας, & per Sync. κλεῖς. Th. κλείω, claudo.
Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. &
Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à κλείω, claudo, quod vide.
Κλειστὰς, acc. pl. κλειστήν, acc. sing. f. g. à
Κλειστὸς, ου, celebris. Th. κλείω, celebro.
Κλειτορὶς, ίδ☉, ἡ, myrtus in natura muliebri. à κλείω, claudo.
Κλειτὸς, ἡ, ὸν, celebris: à
ΚΛΕΙ'Ω, claudo; item celebro; memoro: f. σω. p. κέκλεικα. a. 1. ἔκλεισα. a. 1. sub. κλείσω, ης, ῃ, a. 1. inf. κλεῖσαι. perf. pass. κέκλεισμαι, & κέκλειμαι, perf. part. pass. κεκλεισμέν☉, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐκλείσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κλεισθῶ, ῇς, ῇ. Hinc κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis: κληΐζω, vel κλῄζω, claudo, celebro, κλειτὸς, ου, inclytus: κληηδὼν & κλεηδὼν, όν☉, ἡ, gloria, ὀπικλεὴς, έ☉, ὁ, ἡ, gloriosus, celeber. Ἡρακλέης, ῆς, gen. έ☉, ους, Hercules: at
Κλειὼ, ό☉, ἡ, nomen mul. & Musæ.
Κλέμμα, ατ☉, τὸ, furtum: a κλέπτω, furor: perf. pass. κέκλεμμαι.
Κλεμμὺς χελώνη, testudo: quia se sub testa veluti κλέπτει, i. e. occulit.
Κλέοβιν, nomen propr. accus. sing. Κλέοβιν.
Κλέομαι, Poët. pro κλείομαι, celebror. Th. κλείω, idem.
Κλεόπας, α, ὁ, CLEOPAS, nomen viri. Gr. omnis gloria.
Κλεοπάτρῃ, dat. sing. Ion. à Κλεοπάτρα, ας, ἡ, nomen mul.
Κλέ☉, & κλέ☉, ε☉, τὸ gloria. Th. κλείω, celebro.
Κλέπτας, α, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, fur.
Κλέπτε, falle. præs. imperat. act. &
Κλέπτειν, præs. inf. à κλέπτω, quod vide.
Κλέπτης, ου, ὁ, fur. ab eod. th.
Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars furandi. Th. κλέπτω. furor, quod vide.
Κλέπτοισα, Dor. pro κλέπτουσα, celans, occultans, præs. part. f. g. ab eod. verbo.
Κλεπτόμεν☉, præs. part. pass. à
ΚΛΕ'ΠΤΩ, furor, CLEPO, occulo, clam facio: f. ψω,

f. ψω. p. κέκλεφα. a. 1. ἔκλεψα. a. 1. sub. κλέψω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. κλέψωσι. a. 2. ἔκλαπον. perf. pass. κέκλεμμαι. præt. m. κέκλοπα. Hinc κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum*: κλέπτης, ου, ὁ, *fur*: κλέπτεια, ας, ἡ, idem. f. g. κλέμμα, ατος, τὸ, *furtum*. quidam à καλύπτω, κλέπτω dict. volunt. Hinc Angl. to Clip, i. e. *numismati*, &c. quidpiam præcidendo *suffurari*.

Κλίτας, τὸ, *rupes*: q. à. κλίνω, quia scil. *acclivis*.

Κλεόνικος, ου, Dor. pro κλεόνικος ex κλέος, *gloria*, & νίκη *victoria*. Th. νικάω *vinco*.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. act. &

Κλέψεις, 2. sing. f. 1. Κλέψωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi κλέπτω, *furor*, quod vide.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, *CLEPSYDRA*, instrumentum horologicum: ex κλέπτω, *furor*, & ὕδωρ, *aqua*.

Κλέων, ωνος, ὁ, *CLEON*, nomen propr.

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *belenium*, herba.

Κλήδην, *nominatim*, adv. à καλέω, *voco*.

Κλῆδος, ους, τὸ, *sepes*: à κλείω, quia horti iis *clauduntur*.

Κληδὼν, όνος, ἡ, *fama bona*, *gloria*, *omen bonum*. Poët. κλεηδὼν ex κληίζω. Th κλείω, *celebro*, Peculiariter κληδονίζεσθαι, *de augurio* dicitur, *hariolari*: at

Κληδὼν, 2. Reg. 1. 10. exponitur *armilla*. Sed pro τὴν κληδόνα, rectius legitur χλιδῶνα.

Κλήειν, Ion. pro κλείειν, *claudere*.

Κληθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. &

Κληθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. &

Κληθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à καλέω, *voco*, *cito*: quod vide.

Κλήθρα & κλῆθρος, ου, ἡ, *alnus*: q. à κλάω, *frango*.

Κληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi καλέω, *voco*.

Κληΐζω, f. ίσω, *claudo*, item *celebro*. Th. κλείω, idem.

Κληῒς, ῖδος, ἡ, *clavis*, ut κλεὶς· vel *aliquid clavi simile*, *sedes nautica*, *transtrum*. Th. κλείω, *claudo*.

Κληΐσαι, Ion. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. verbi κληΐζω, vel κληΐω, pro κλείω, *claudo*, *celebro*.

Κληΐω, Ion. pro κλείω, vide præced.

ΚΛΗ῀ΜΑ, ατος, τὸ, *palmes*, *virga vitea*, quia fragilis, à κλάω, *frango*. Hinc κληματὶς, ίδος, ἡ, & κλημάτιον, τὸ, pro *vite* & pro *sarmentis aridis*: κληματόομαι, *pampinis* & *sarmentis opacor* & *silvesco*. Et κλῆμα, est ὑπόδημα, Hesych.

Κλήμης, εντος, ὁ, nomen viri. Lat. *clemens*.

Κληροδότης, ου, ὁ, *qui per sortem dat*, quod est, διδόναι ἐν κλήρῳ. Hinc κληροδοσία, ας, ἡ, *hæreditatis divisio*: κληροδοτέω, *sorte divido*.

Κληρονομέω, ῶ, *hæreditatem adeo*, *hæreditatis jure obtineo*, *possideo*: f. ήσω, p. κεκληρονόμηκα. a. 1. sub. act. κληρονομήσω, ῃς, a. 1. inf. κληρονομῆσαι. ex κλῆρος, *sors*, & νέμω, *tribuo*.

Κληρονομησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἡ, *hæreditas*: actio κληρονόμου· ab eod.

Κληρονόμος, ου, ὁ, *hæres*, qui κλῆρον νέμει, *dividit*.

ΚΛΗ῀ΡΟΣ, ου, ὁ, *sors*, *patrimonium*, *sortitio*. qu. ἀπὸ τοῦ κλάειν τὰς ἔρεις *frangit*, sive *dirimit lites*. Hinc κληρόω, & οῦμαι, *sortior*: ναύκληρος, ου, ὁ, *navis dominus*, *nauclerus*: ὁλόκληρος, ου, ὁ, ἡ, *integer*, *universus*. Est & κλῆρος, *vermiculus*, *qui in favo nascitur*. Plin. lib. 11. 16.

Κληροῦχος, ου, ὁ qui κλῆρον ἔχει, *aliquid sorte sibi attributum tenet*. κληρουχία, *actio illa*, *hæreditatis aditio*.

Κληρόω, *sorte lego*, *sorte deligo*: f. ώσω. p. κεκλήρωκα. præs. pass. κληρόομαι, οῦμαι, *in sortem adscisor*: a. 1. pass. ἐκληρώθην, *in sortem adscitus sum*. Them. κλῆρος, *sors*.

Κληρώσομαι, *sortiar*, f. 1. m. verbi præced.

Κληρωτὶ, *sortitò*, *in sorte*, adv. Th. κλῆρος, *sors*.

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio*, *officium*. Th. καλέω, *voco*.

Κλῆσον, pro κλήϊσον, per Synær. a. 1. imperat. act. verbi κληΐζω, *claudo*, *celebro*. Th. κλείω, idem. At

Κλῆσον, sine ι subscripto, per Syncop. pro κάλεσον. a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco*: a. 1. ἐκάλεσα.

Κλητέος, ου, adject. verbal. *vocandus*: à 3. pers. sing. præt. pass. verbi καλέω, *voco*.

Κλητεύω, *in jus voco*: à καλέω.

Κλητικῆς, gen. sing. f. g. à

Κλητικὸς, ἡ, ὸν, *appellativus*, *a*, *um*: à καλέω, *voco*.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, *vocatus*, *a*, *um*; *inclytus*: ab eod. th.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus*.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *CLIBANUS*, qui & κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κριθὴ, *hordeum*, & βαῦνος, *fornax*.

Κλίμα, ατος, τὸ, *regio*, *plaga*, *tractus*, *CLIMA*: à κλίνω, *clino*.

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *scala*, *gradus*, *CLIMAX*: qu. à κλίνω. Hinc κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *scalæ gradus*; *annus scansilis*: & hinc Angl. to clime.

Κλίνη, ης, ἡ, & Dorice κλίνα, *lectus*: à κλίνω, *reclino*. Hinc κλινοποιὸς, *lectorum faber*.

Κλινθήτην, Ion. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ου, τὸ, *lectulus*: ab eod. th.

Κλινικὸς, οῦ, *CLINICUS*, *in lecto decumbens*. Th. κλίνω, *reclino*.

Κλίνομεν, 1. pl. præs. ind. act. &

Κλινόμενος, *inclinans*, præs. part. pass. à κλίνω, quod vide.

Κλινοῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à

ΚΛΙ'ΝΩ, *inCLINO, reclino*: f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται. unde est κλίμα, τος, τὸ, *regio, cœli inclinatio, tractus*: p. m. κέκλινα, unde κλίνη, ης, ἡ, *lectus*. Hinc & κλισία, ας, ἡ, *locus in quo discumbitur, discubitus, tentorium*. κλινικὸς. ȣ ὁ, *ægrotus lecto affixus*. τρικλίνιον, ȣ, τὸ, *triclinium, conclave discubitorium tribus lectis instructum*.

Κλισία, ας, ἡ, locus ubi κλίνεται, *tabernaculum, tentorium, casa*: &

Κλισιάδες, αἱ, *januæ bifores*. Them. κλίνω, quod vide.

Κλισίη, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide: &

Κλισίηθεν, *ex tentorio*, adv. de loco. κλισίηνδε, *ad tentorium*: à præced.

Κλίσιον, ȣ, τὸ, idem quod κλισία, vel *ovile, caula, stabulum*. Th. κλίνω, *reclino*.

Κλίσις, εως, ἡ, *flexio*: acc. κλίσιν. ab eod.

Κλισμὸς, ȣ, ὁ, *torus discubitorius, sella recubitoria*: dat. pl. Ion. κλισμοῖσι. Them. κλίνω.

Κλισμῷ, *solio*: dat. sing. à præced.

Κλίτος, εος, τὸ, *devexitas*, latus in quod res aliqua κλίνεται. Them. κλίνω, quod vide.

Κλιτὺς, ύος, ἡ, *vallis, declivitas*: ab eod. them.

Κλοιὸς, *collare, vinculum*, quo collum κλείεται. Th. κλείω, *claudo*.

Κλονέοντο, *turbabantur*, 3. pl. imperf. Ion. à κλονέομαι, *turbor, concutior*. Th. κλόνος, *tumultus*.

Κλονιςὴρ, *gladiolus ad femora suspensus*: à κλόνιον, *spina dorsi, coxendix*: q. à.

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *tumultus, strepitus, perturbatio*. Hinc κλονέω, *commoveo, concutio*: q. à κλᾷν, *frangere*: hinc derivetur Angl. a clown.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum*: à p. m. κέκλοπα, verbi κλέπτω, *furor*.

Κλόπιμος, η, ον, *furtivus, a, um*: ab eod. them.

Κλοπίμως, adv. *furtivè*: à præced.

Κλοτοπεύειν, *verba dare, decipere*: q. κλυτὰ ἔπεα λέγειν, *elegantia verba dicere*, id est, *tempus inaniter producere*. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Κλȣβὸν, *sigillum*: vide περικλȣβίζω.

Κλύβατις, *herba* quæ ἑλξίνη, Latinis *parietaria*.

Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, unda, æstus*. Th. κλύζω, *abluo*.

Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor, fluctuo*: f. ίσομαι. a. 1. pass. ἐκλυδωνίσθην, ης, η. Th. κλύζω. *abluo*.

Κλύεν, *audivit*, 3. sing. imperf. Ion. à κλύω, *audio*.

Κλύζεσκεν, *abluebat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκλυζε, verbi κλύζω, *abluo*.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, dat. sing. part. præs. pass. à

ΚΛΥ'ΖΩ, *abluo, eluo, purgo*. Hinc κλυςὴρ, ῆρος, ὁ, *clyster, medicamenti genus, quo alvus eluitur*. κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus*, κατακλύζω, *proluo, inundo*. κατάκλυσις, εως, ἡ, & κατακλυσμὸς, ȣ, ὁ, *diluvium, inundatio*.

Κλῦθι, *audi*, præs. imperat. à κλῦμι: vel ut alii volunt, pro κλύε, à κλύω, *audio*.

Κλυμένη, ης, ἡ, nomen mulieris: à

Κλύμενος, ȣ, *clarus*. Th. κλύω, *audio*.

Κλύοιμι, *audirem*. præs. opt. à κλύω, quod vide.

Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audiverunt*, 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κλυςὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER, id quo alvus eluitur*; item *ipsum instrumentum, quo medicamentum injicitur*. Them. κλύζω, *abluo*.

Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus*. Th. κλύω, *audio*.

Κλυταιμνήςρη, ης, ἡ, *CLYTEMNESTRA*, nom. mulieris.

Κλυτόκαρπος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui fert inclytum fructum*: ex κλυτὸς, *inclytus*, & καρπὸς, *fructus*.

Κλυτοπώλῳ, dat. sing. à κλυτόπωλος, ȣ, ὁ, ἡ, *inclytus equis*: à κλυτὸς, *inclytus*, & πῶλος, *pullus equinus*.

Κλυτὸς, ȣ, *inCLYTUS*. κλυτὴ, *alma*: à κλύω, *audio*.

Κλυτοτέχνης, ȣ, ὁ, *inclytus artifex*: ex κλυτὸς, *inclytus*, quod à κλύω, *audio*, & τέχνη, *artificium*.

ΚΛΥ'Ω, *audio, morem gero*. Hinc κλυτὸς, ȣ, *qui auditur*; item *inclytus*. ἐπίκλυτος, ȣ, *celebris*.

ΚΛΩΒΟ'Σ, ȣ, ἡ, *cavea avium*.

ΚΛΩ'ΖΩ, f. ξω, *clamo, more graculorum*; item *explodo è theatro*. Hinc Angl. to cluk, sive clock, gallinarum vox.

ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, *neo, glomero, torqueo*; & *fataliter destino*: unde κεκλωσμένα dicuntur *fato destinata*. κλωςὴρ, *fusus*. Hinc Angl. to cloath, cloth, &c.

Κλωθὼ, όος, ἡ, *CLOTHO*, una è Parcis.

Κλωμακόεις, εντος, *asper*: locus in quo sunt κλώμακες. à κλῖμαξ, q. κλιμακόεις, *scala egens, ascensu difficilis*: vel à κλάω, *frango*.

ΚΛΩ'Ν, ωνὸς, ὁ, *ramus*, vel *surculus*, qui deputari solet: acc. sing. κλῶνα. acc. pl. κλῶνας. Hinc κλωνίον, *ramulus*: qu. à. κλάω, *frango*.

Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, contract. ex Κλεόπας, *gloria patris*.

Κλῶπες, *fures*, nom. pl. à κλὼψ, κλωπὸς, ὁ, *fur*. Th. κλέπτω, *furor*.

Κλωπεύω, f. εύσω. *furor*: à præced.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, *ex fure patre natus*: ex κλὼψ, *fur*, & πατὴρ, *pater*.

Κλωςὴρ, ῆρος, ὁ, *fusus*: à κλώθω, *neo*.

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur*: vide κλῶπες.

Κμέλεθρα. *trabes*: αἱ δοκοί.

Κμητὸς,

Κμητὸς, ὴ, ὸν, *elaboratus, factus* : à κάμνω, *laboro, facio*.
Κνακὸς, Dor. pro κνηκὸς, *flavus, albus*. Th. κνῆκ⊙, ου, ἡ, *species seminis*.
Κνάκων, *caper*, à colore κνακῷ.
Κνάμα, ας, ἁ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, *crus*.
Κνάμπτω, idem quod γνάμπτω, seu κάμπτω, *flecto*.
Κναμὼς, acc. pl. Dor. pro κνημοὺς, *colles* : vide κνημός.
ΚΝΑ'ΠΤΩ, seu γνάπτω, f. ψω, p. φα, *carmino, carpo* : proprium fullonum : unde κνάφ⊙ seu γνάφ⊙, ου, ὁ, *carduus fullonius*. κναφεὺς, seu γναφεὺς, έ⊙, ὁ *fullo* : Angl. **the nap of Cloth**, & **to knap**, id est, arrodere.
Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κνάω, *scindo, rado*.
Κναφήϊον, ου, τὸ, Ion. pro κναφεῖον, *officina fullonica*. Th. κνάπτω, quod vide.
ΚΝΑ'Ω, κνέω, item κνῆμι, *scindo, rado, scalpo, pruritum excito*. Hinc κνήθω, σω, κα, *frico, scalpo* : item *titillo, prurire facio, uro*. κνίζω, idem. κνίδη, ης, ἡ, *urtica*. κνύω & κνύζω, *scalpo, rado*. κνὶψ, ιπὸς, ἡ, *culex* : & hinc Angl. **Gnaw**, & **gnash**.
ΚΝΕ'ΦΑΣ, α⊙, τὸ, *caligo, tenebræ, crepusculum*. κνεφαῖ⊙, ου, *tenebrosus, obscurus*.
Κνέωρον, herba quædam quæ & κνῆστρον. Plin. lib. 13. 21. q. à κνέω, *rado* : nam linguam mordet.
Κνῆ, *scalpsit*, Ion. pro ἔκνη, 3. sing. a. 2. vel impert. verbi κνῆμι. Them. κνάω, *scindo*.
Κνήθω, *scalpo, frico* ; *pruritum moveo* : f. κνήσω. p. κέκνηκα. præs. pass. κνήθομαι, *prurio*. Th. κνάω, *scindo*.
Κνηκίας, *lupus* : à κνηκὸς, *flavus*, quia tali colore.
Κνηκὶς, ίδ⊙, ἡ, *parva nubecula* : quia κνηκή, vnde κνηκός.
ΚΝΗ'ΚΟΣ, ου, ἡ, *species quædam seminis*, vel *herba croco similis*. Hinc
Κνηκὸς, ὴ, ὸν, *flavus, inclinans in candidum*. à præced.
Κνῆμα, α⊙, τὸ, *ramentum* ; item *pruritus*. Th. κνάω, *rado*.
Κνήμαργ⊙, ου, ὁ, ἡ, *cruribus albis præditus* : ex κνήμη, *tibia*, & ἀργὸς, *albus*.
ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *tibia, crus*. Hinc Angl. **Knee**. Ejus prior pars ἀντικνήμιον, posterior γαστροκνήμιον. q. à κινεῖν, *movere*, quia est motus causa. Et *rotæ radius*. Hinc εὐκνημις, ιδ⊙, ὁ, ἡ, *bene ocreatus*.
Κνημιδοφόρ⊙, ου, ὁ, ἡ, *ocreis armatus* : ex κνημὶς, ιδ⊙, ἡ, *ocrea*, quod à κνήμη, & φέρω, *fero*.
Κνήμῃσι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, *tibia*.
Κνημία, ας, ἡ, *radius rotæ*. Th. κνήμη.
Κνημῖδας, acc. pl. à κνημὶς, ίδ⊙, ἡ, *ocrea* : ejusd. th.
Κνημὶς, ίδ⊙, ἡ, *tibiale, ocrea* : &
Κνημὸς, ου, ὁ, *pars montis, quæ à pede ipsius ascendit*. Th. κνήμη, *tibia*.
Κνησία, ας, ἡ, *pannus rarus, per quem aliquid colatur*, & qu. raditur, à κνάω, *rado*.
Κνηθεῖλω, a. 1. ind. pass. verbi κνάω, *scalpo, frico* : fut. σω. p. κα. Them. κνάω, *scindo*.
Κνηστὴρ, ῆρ⊙, ὁ, *qui radit, occisor* ; *radula* : ab eod. th.
Κνηστήριον & κνῆστρον, *instrumentum quo raditur* ; *radula* ; a præced.
Κνῆστις, εως, ἡ, *culter*. Th. κνάω, *scindo*.
Κνήφη, ης, ἡ, *urtica*, quia κνᾷ. Vide κνίδη.
Κνίδει⊙ κόκκ⊙, *granum CNIDIUM* : fructus thymeleæ. Theophrast. l. 9. c. 22. Th. κνίδιον, ου, τὸ. idem.
Κνίδη, ης, ἡ, *urtica*, quia κνίζει, cum *pruritu* qu. *mordet*. Th. κνάω.
ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *grani species*.
Κνίδ⊙, *quædam regio in Doride*, & nomen fluvii.
Κνιζομβία, ας, ἁ, præs. pass. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, *puncta, dolore affecta* : à
Κνίζω, *seco, rado* ; *pruritum excito* ; *perdo*. Th. κνάω, *rado*.
Κνιπολόγ⊙, avis quæ κνίπας λέγει, id est, *legit & edit vermes qui ligna erodunt*. Alii scrib. κνιπολόχ⊙, quod κνιψὶν *insidietur*, à λοχᾶν, *insidiari*.
Κνιπὸς, *parcus*, qui de necessariis quoque aliquid κνᾷ. &
Κνιπότης, *pruritus* : à κνάω.
Κνὶς, κνιδὸς, *urtica*, pro κνίδη, quod vide.
Κνισᾶντι, Dor per Crasin ex κνισάεντι, pro κνισσήεντι, à κνισήεις, ε⊙, *nidore plenus*. Th. κνίσσα, seu κνίσα, *nidor*.
Κνίσδειν, Dor. pro κνίζειν, *pungere* : vide κνίζω.
Κνισμὸς, ου, ὁ, *pruritus, prurigo* : à κνίζω, *pruritum excito*. Th. κνάω, idem.
ΚΝΙ'ΣΣΑ, seu κνίσα, ης, ἡ, *nidor, pinguedinis incensæ fumus* : quia nares κνίζει, i. e. *pruritum excitat*. Hinc κνισσοτὶς, ου, ὁ, *catillo*, qui κνίσσαν sectatur.
Κνίσαι, *pupugisse*, Poët. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, *scalpo*. f. ίσω. Th. κνάω, *scindo*.
Κνισσόω, f. ώσω, *nidore inficio* seu *repleo* ; item *vaporo, suffio*. Th. κνίσσα, *nidor*.
Κνισσοδιώκτης, ου, ὁ, *nomen muris* : ex κνίσσα, *nidor*, & διώκω, *persequor*.
Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, *vermiculus ex iis qui lignum vorant*, quia illud κνᾷ.
Κνῦς, *gemitus axis in rota*, quum scil. κνᾶται.
Κνόφ⊙, idem quod γνόφ⊙ & κνέφας, quæ vide.
Κνῦ, *res minima*, q. κνόν τι.
Κνύζα, ης, ἡ, *scabies, prurigo* : à κνύζω, idem quod κνάω, *scabo, scalpo, rado*.
Κνυζάομαι, ῶμαι, *gannio* : à κνύω, idem quod th. κνάω, *rado*.

Κνυζῶνται, Dor. pro κνύζωνται, 3. pl. præs. pass. à

Κνυζέω, *gannio*: f. ήσω. dict. de canibus. Th. κνάω, *scindo*.

Κνύζω, *rado*, *scalpo*: ab eod. th.

ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, *bestia*, *animans*, à κινεῖσθαι ἐν ἁλὶ, si intelligas *marina*: vel à κνώσσειν ἐν θαλλοῖς, si *aves*: vel à κυσὶν ἁλίσκεσθαι, si *terrestria*.

Κνώδων, οντος, vel κνώδους, ὁ, *mucro*, seu *acies gladii*. παρὰ τὸ κνίνειν ὡς ὀδοὺς. Th. ὀδοὺς, *dens*.

Κνώσσω, *profunde dormio*, *sterto*: qu. à κενὰ & ὄσσε, *quum vacui sunt oculi*, *nec occupati videndo*: derivatur ex ὄσσομαι, pro ὄπτομαι, *video*.

Κνώψ, *cæcus*: qu. κενὸς ὀπὶ, *vacuus visu*: ponitur per Pleonasm τοῦ κ, pro νώψ, quod ex νὴ part. negativa, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, ου, *stolidus*, *amens*.

ΚΟ'ΑΞ, *rana*: à sono κοὰξ, *quæ vox ranæ*.

Κοέω, *audio*: ex ἀκούω· aut à κοίω, quod vide.

ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ου, *vafer*, *maledicus*, *loquax*, *adulator*: qu. ex κακόβουλος.

Κόβειρος, ου, *ridiculus*.

ΚΟ'ΒΥΛΙΣ, εως, ἡ, *radula*, *qua caseus raditur*.

ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, CONCHA. κόγχος, ου, ὁ, ἡ, idem. κογχύλιον, ου, τὸ, idem. κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum*, *purpura*.

Κογχίτης, *lapis albus & mollis*: in quo κόγχοι. à præced.

Κόγχος, ου, ὁ, ἡ, *concha*, propriè *turbinata*; item quod κόγχῳ simile, ut *umbo clypei*, *cavitas oculi* &c.

Κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum*, *purpura*: &

Κογχύλιον, ου, τὸ, CONCHYLIUM, *conchylii cruor*, *qui expetitur ad infecturas*: & *ipsa lana aut vestis eo cruore infecta*. Th. κόγχη.

Κόδιαλον *piscis mugil*, κεστρεὺς. Puto à κίω, *seco*.

ΚΟΔΟΜΕΥ'Ω, *hordeum frigo*, seu *torreo*: qu. à καίω, *uro*.

Κοδράντης, à *quadrante* Latino factum est, *quarta pars assis*.

Κοέω, *intelligo*, *sentio*, pro νοέω· aut ex κοίω, pro καίω. quod vide.

ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, COTHURNUS, *calceus utrique pedi aptus & altus*.

Κόθουρις, *vulpes*: &

Κόθουρος, *fucus*; *fur*, *iners*. παρὰ τὸ κολούειν τὴν οὐρὰν. *quod occulat caudam*, nec aculeum exserat, ut aliæ apes.

ΚΟΙ', κοῒ, *vox porcellorum*.

Κοίῃ, Ion. pro ποίᾳ; sc. ὁδῷ, *qua via*, *qua ratione?* Sic & κοῖος, η, ον, Ion. pro ποῖος, *qualis?*

Κοικύλλω, *circumspicio*: ut sit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλάδος, gen. sing. à κοιλὰς, quod vide.

Κοιλαίνω, vide in sequent.

Κοιλᾶναι, a. 1. inf. act. verbi κοιλαίνω, *cavo*, *exentero*, *detraho*: a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus*.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, *vallis*, quia cavi inter montes. Th. κοῖλος, *cavus*.

Κοίλη, ης, ἡ, *concavum*, *pars navis*: à præced. Hinc Angl. a Keel, & the Keel.

Κοιλήναντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, *cavo*: vide in κοιλᾶναι.

Κοίλῃς, & κοίλῃσιν, dat. pl. Ion. pro κοίλαις, à κοῖλος, η, ον, *cavus*, *a*, *um*.

ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, *venter*, *uterus*: qu. à κοῖλος, *cavus*. Tum & *canalis*, *per quem aqua ducitur*.

Κοιλιακὸς, *laborans morbo fluidæ* κοιλίας, COELIACUS: à præced.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *parasitus*, qui κοιλίᾳ servit, ut δαίμονι, cujus *venter Deus* est.

Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, *ventrale*: qu. *vinculum ventris*. quod supra κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος, ου, ὁ, ἡ, Epithetum loci, *qui cavam planitiem habet*. ὁ κοῖλον πεδίον ἔχων.

ΚΟΙ'ΛΟΣ, ου, *cavus*, *concavus*, *depressus*. κοῖλος ἄργυρος, *argentum vivum*, quia tangenti se aperit & *cavum* exhibet; nisi potius sit *argentum excavatum sive cælatum*. κοῖλον, *vola*, *cavum pedis*. Hinc COELUM, apud Lat. à concavitate: & hinc Angl. to coil up, i. e. ita convolvere ut in medio relinquatur κοιλότης. Id quod in funibus nauticis & anguibus convolutis videre est.

Κοιλοσταθμέω, *facio* κοιλόσταθμον, *fornico*, *camero*: ήσω. a. 1. ἐκοιλοστάθμησα, ας, ε. Ex κοῖλος, *cavus*, & σταθμὸς, *stabulum*, *mansio*, Th. ἵστημι, *sto*.

Κοιλοστομία, ας, ἡ, *vitium illud quo vox in ore qu. in specu obscuratur & velut in recessu auditur*. Quintil. l. 1. c. 9. Ex κοῖλος, *concavus*, & στόμα, τὸ, *os*.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, COELOSYRIA, regio sic dicta, Syriæ pars.

Κοιμᾶτο, pro ἐκοιμᾶτο, *dormiebat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

ΚΟΙΜΑ'Ω, ῶ, *facio dormire*, *sopio*: f. ήσω. p. κεκοίμηκα. præs. pass. κοιμάομαι, *dormio*: præs. part. κοιμαόμενος, ώμενος. perf. pass. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, η, ον, *qui obdormiit*: a. 1. pass. ἐκοιμήθην, ης, η. f. 1. pass. κοιμηθήσομαι. Hinc κοιμητήριον, ου, τὸ, *locus in quo dormitur*.

Κοιμηθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. &

Κοιμηθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Κοιμήθητι, a. 1. imperat. pass. verbi κοιμάω, quod vide.

Κοιμήσαιντο, 3. pl. pass. Ion. pro a. 1. m. &

Κοιμήσασθε, *cubate*, 2. pl. a. 1. imperat. m. ejusd. verbi.

Κοίμησις,

Κοίμησις, εως, ἡ, *dormitio*: &

Κοιμητήριον, ου, τὸ, COEMETERIUM: à κοιμάω, *dormire facio*.

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω, quod vide.

Κοινάομαι, ῶμαι, Pind. pro κοινόομαι. Th. κοινὸς, *communis*.

Κοινάξτις, Dor. pro κοινώξτις, vel pro κοινήξτις, ut alii: nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινέω vel κοινόω, *communico*: f. ώσω. Th. κοινὸς, *communis*.

Κοινῆ, *communiter*, adv. à κοινός.

Κοινοῖ, dicitur in 3. sing. præs. ind. act. & in 3. sing. præs. opt. & sub. act. Et in 2. sing. præs. ind. pass. & in 2. sing. præs. sub. pass. verbi κοινόω, quod vide.

Κοινολογεῖσθαι, *aliquid cum aliquo communicare*: ex κοινὸς, & λέγω, *dico*.

Κοινολογία, ας, ἡ, *collocutio*: expon. & *conjuratio*: ex iisd. th.

ΚΟΙΝΟ'Σ, ῦ, *communis*; *pollutus*, *impurus*. Hinc κοινῆ, *communiter*, adv. κοινῶς, idem. κοινότης, ητος, ἡ, *communitas*. κοινόω, *communico*. κοινωνὸς, *particeps*, *consors*. κοινωνέω, *particeps sum*. κοινωνία, ας, ἡ, *communio*. ἐπίκοινος, ου, ὁ, ἡ, *communis*, *promiscuus*.

Κοινότης, ητος, ἡ, *communitas*, *participatio*: à præced. quod vide.

Κοινόω, ῶ, *communico*, *commune reddo*; item *polluo*, *inquino*, *pro impuro habeo*: f. ώσω. p. κεκοίνωκα. a. 1. ἐκοίνωσα. a. 1. inf. act. κοινῶσαι. Th. κοινός.

Κοινῷ, dat. sing. à κοινός.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνὸς, *socius*, quod vide.

Κοινωνέω, ῶ, *communico*, *impertio*: f. ήσω. perf. κεκοινώνηκα. a. 1. ἐκοινώνησα. Th. κοινὸς, *communis*.

Κοινωνήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, verbi præced.

Κοινωνία, ας, ἡ, *communio*; *beneficentia*; *eleemosyna*. Th. κοινός.

Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, *sociabilis*, *non difficilis*, *non fastuosus*, *qui est facilis convictus*: à

Κοινωνὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *socius*, *particeps*: in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινός.

Κοινωνῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi κοινωνέω, quod vide.

Κοινότερος, ου, comparat. grad. à κοινὸς, *communis*.

ΚΟΙ'Ξ, ικος, ὁ, *palmæ arboris quædam species*.

Κοιόλης, *sacerdos*, qui & κοίης.

Κοῖος, *qualis*, Æol. pro ποῖος. Est &

Κοῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κοιοφόρος, *gravida*: quia κοῖος, i. e. κύος φέρει.

Κοιρανέοντα, acc. sing. part. præs. verbi κοιρανέω, quod vide.

Κοιρανέοντι, Dor. pro κοιρανέουσι, *regunt*, *gubernant*: à

Κοιρανέω, *impero*; *princeps sum*: f. ήσω. p. κεκοιράνηκα. à

ΚΟΙ'ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *princeps*, *dominus*: qu. à κῦρος, *auctoritas*, quam dominator habet in subditos: hinc κοιρανέω *dominor*, *impero*. Est &

Κοίρανος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

ΚΟΙΣΥ'ΡΑ, *uxor Alcmæonis Atheniensis*, *nobilis ea & opulenta*, *sed luxuriosa*.

Κοιταῖος, ου, *qui it cubitum*, *qui lectum petit*. κοιταῖον γίνεσθαι, *cubare*, *noctu jacere*. Th. κοίτη, *lectus*.

Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, *dormio*: f. σω, & Dor. ξω. Hinc a. 1. ἐκοίταξα. à

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *cubile*, *lectus*; *proles*. κοῖται, ῶν, αἱ, *libidines*: qu. à κεῖμαι, *cubo*. Hinc κοῖτος, ου, ἡ, idem quod κοίτη. κοιτίον, ου, τὸ, *dormitorium*, *cubiculum*. κοιτὼν, ῶνος, ὁ, *cubiculum*. ἀκοίτης, ου, ὁ, *maritus*. ἄκοιτις, ιδος, & -ιος, ἡ, *uxor*, Poët. παρακοίτης, ου, ὁ, & παράκοιτις, ιος, ἡ, idem quod ἀκοίτης & ἄκοιτις.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, *parva* κοίτη, *lectulus*; specialiter *capsula in qua mundus muliebris servatur*: à præced.

Κοῖτον, acc. sing. à

Κοῖτος, ου, ὁ, *cubile*; *somnus in cubili*. Th. κοίτη, item.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, *cubiculum*: &

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, *cubicularius*: ab eod. th.

Κόκαλον, os. Corona pretiosa κόκαλα ὀστέα.

Κόκκινος, η, ον, COCCINUS, *cocco tinctus*: à

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, *granum*, *bacca*, COCCUS, *color* ex cocco factus *puniceus*, unde etiam pro *purpura* sumitur.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, & κοκύαι, ῶν, οἱ ἢ αἱ, *avi*, *majores*.

Κοκκύζει, *canit*, 3. sing. præs. ind. à

Κοκκύζω, COCCYZO; *canto ut cuculus vel gallus*: à κόκκυξ, quod vide.

Κοκκύμηλον, *prunum præcox*, *malum quod coccygis vocant*: ex κόκκυξ, quod vide, & μῆλον, *malum*. Th. μηλέα, *malus* arbor.

ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, CUCULUS, à sono, unde & κῦκκος. Ang. Cuckow. vel quod sit κόκκινος colore: hinc κοκκύζειν, *cucurire*.

Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν, *cucurire*. Th. κόκκυξ, υγος, *cuculus*.

Κόκη, *celeriter*, Attic. unde forte Angl. quick.

Κόλα, ἡ, *venter*, Suid. sive quia κόλον, id est, *escam* capit: sive quia κοίλη.

Κόλαβος, *offula*, *buccea parva*: à κοῖλον, *cibus*.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, *lasciviè salto*. Inde genus saltationis petulantis & lascive κολαβρισμὸς est dictus. Sic Job. 5. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur κατεκλάσθησαν, à Sym. ταπεινωθήτωσαν.

Κόλαβρος, *obscœna cantio*.

ΚΟΛΑ'ΖΩ, *punio*, *castigo*: f. σω. p. κεκόλακα. præs. pass. κολάζομαι, *punior*, *pœnas do*: a. 1. m. ἐκολασάμην, ω, ατο. a. 1. sub.

sub. m. κολάσωμαι, ῃ, ται. perf. pass. κεκόλασμαι, σαι, σται. Hinc κολαστήριον, ου, τὸ, *carcer*. κόλασις, εως, ἡ, *punitio*. ἀκόλαστος, ου, ὁ, ἡ, *intemperans*, *protervus*.

Κόλακας, acc. pl. à κόλαξ, ακος, ὁ, *adulator*.

Κολακεία, ας, ἡ, *adulatio*: à κολακεύω, *adulor*. Th. κόλαξ, quod vide.

Κολακεύσῃ, 2. sing. a. 1. sub. act. à κολακεύω, quod vide.

Κολακευτικὸς, adject. verbale, à

Κολακεύω, *adulor*, *assentor*: f. εύσω. p. κεκολάκευκα. a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ, *adulator*.

Κολακρέται, vel κολακρέται, & κωλακρέται, *civilium pecuniarum quæstores*.

ΚΟ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, *adulator*, *parasitus*: à κόλον, *cibus*, quem quærit. Hinc κολακὶς, ίδος, ἡ, *assentatrix*. κολακεία, ας, ἡ, *assentatio*. κολακεύω, *adulor*, *assentor*.

ΚΟΛΑ'ΠΤΩ, *tundo*, *tundendo excavo*: qu. à κοῖλος, *cavus*. Hinc κόλαφος, ου, ὁ, *colaphus*, *alapa*. κολαφίζω, *colaphum incutio*.

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, *animal ululæ inimicum*.

Κόλασις, εως. ἡ, *supplicium*, *cruciatus*: à κολάζω, *punio*.

Κόλασμα, ατος, τὸ, *animadversio*, *cruciatus*, *pœna*: &

Κολασμὸς, οῦ, ὁ, *pœna*, *punitio*: &

Κολαστήριον, ου, τὸ, *carcer*, *locus supplicii*, *tormentum*: à κολάζω, *punio*.

Κολάσωνται, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi κολάζω, *punio*, quod vide.

Κολαφίζω, *alapam alicui infringo*, *colaphum infligo*: f. ίσω. p. κεκολάφικα. Hinc præs. pass. κολαφίζομαι, *colaphis cædor*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Κόλαφος, ου, ὁ, *COLAPHUS*. Th. κολάπτω, quod vide.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν à κολεὸς, οῦ, ὁ, *vagina*.

Κολεοῖο, gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, & Ion. κουλεὸς, *vagina*, *CULEUS*: qu. κοιλεὸς, à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟΛΕΡΟ'Σ, οῦ, *glaber*: hinc κολεραὶ, ῶν, αἱ, *glabræ*.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, *proculco*.

Κολία, *saltatio quædam*. Puto à ventris circumactu: vide κοιλία.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, οῦ, ὁ, *piscis quidam*: sic dictus, quod κοιλίαν habeat notabilem.

Κολιάω, *salto*: Hesych.

ΚΟ'ΛΛΑ, & κόλλη, ης, ἡ, *gluten*: qu. à κλείω, *claudo*. Hinc κολλάω, *glutino*. κολλητὴς, *glutinator*. χρυσοκόλλα, ης, ἡ, *auri glutinum*.

Κόλλαβος, ου, ὁ, *epitonium chordarum*; *verticillus cytharæ*, *lyræ*, &c. qui est clavicula, qua fides vertuntur & intenduntur. Est &

Κόλλαβος, ου, ὁ, *panis genus*.

Κολλάω, *glutino*: f. ήσω. p. κεκόλληκα. præs. pass. κολλάομαι, ῶμαι, *agglutinor*, *adhæreo*, cum dat. a. 1. pass. ἐκολλήθην, ης, η. a. 1. part. pass. κολληθεὶς, εῖσα, έν. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλέψης, qui κόλλαν ἕψει, *glutinum coquit*.

Κόλλη, ης, ἡ, *gluten*: vide κόλλα.

Κολλήεντα, *ferruminata*, nom. pl. n. g. à κολλήεις, εσσα, εν, *glutinatus*. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλήθητι, *adjunge*, a. 1. imperat. pass. verbi κολλάω, quod vide.

Κόλλησις σιδήρου, *ferruminatio*: à κόλλα, ἡ, *gluten*.

Κόλλιξ, *panis Ægyptiis*.

Κολλητὸς, οῦ, *conglutinatus*, *bene compactus*: acc. pl. f. g. κολλητάς. à κόλλα, *gluten*.

Κόλλιξ, quod & κόλιξ, *panis rotundus*, *pastillus*: à κόλον, *esca*.

Κολλούριον, ου, τὸ, *collyrium*, idem quod κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, *corium durius*, *in cervicibus & dorsis boum*, &c. quia inde κόλλα ἕψεται. in pl. κόλλοπες dicuntur *verticilla citharæ*, quibus chordæ intenduntur. Hinc κόλλαβος, *verticillus in cithara*, item *species panis*. κόλαβος, ου, ὁ, idem: & Angl. **Collops**.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, *numularius*, *trapezita*: à

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ου, ἡ, *COLLYBUS*; *species numismatis*: bos in numismate parvo sculptus, quasi κολλώμενος βοῦς. Sumitur & pro *permutatione*: hinc vox præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *panis parvus*, *crustum*, *COLLYRA*.

Κολλυρίζειν, *opus pistorium facere*, 2 Reg. c. 13. à præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, sive κολλούριον, ου, τὸ, *COLLYRIUM*, *genus medicamenti*: qu. à κωλύειν τὸ ῥεῖν, quod oculorum *fluxum sistat*. Sed vox generalis & nomen à figura inditum: qu. κολοβούριον, h. e. κολοβὸν τὴν οὐρὰν, quia sit instar *caudæ mutilatæ*.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, *avis nomen*.

Κολοβόκερκος, *cauda truncatus*: ex κολοβὸς, *mutilus*, & κέρκος, ου, ἡ, *cauda*.

Κολόβιον, ου, τὸ, *COLOBIUM*, *subucula*: quia κολοβὸν, *sine manicis*.

Κολοβὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *mutilus*: hinc κολοβόω, *mutilo*, *brevio*. Th. κολούω, *amputo*.

Κολοβόω, ῶ, *contraho*, *decurto*: f. ώσω. p. κεκολόβωκα. a. 1. pass. ἐκολοβώθην, ης, η. f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται. à κολοβὸς, *mutilus*. Th. κολούω, *amputo*.

Κολοβωθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. verbi præc.

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *graculus*, *monedula*: hinc κολοιάω, *graculorum more vocem edo*. κολῳὸς, *tumultus*.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, &

Κολοκάσιον, ου, τὸ *fabæ Ægyptiæ radix*.

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, sive κολοκύντη, ης, ἡ, *cucurbita*.

Κολοκυνθὶς, *cucurbita caprina*, vel *Alexandrina*, vel *cucumer amarus*: à præced.
Κολοκύντη, ης, idem quod κολοκυνθη.
ΚΟ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *cibus*. Hinc βουκόλος, ου, ὁ, *bubulcus*. βουκολικὸς, ου, *pastoralis*, βουκολεῖον, ου, τὸ, *locus* seu *sedes boum*. βουκολέω, *pasco boves*. δύσκολος, ου, ὁ, ἡ, *morosus*, *difficilis*. δυσκόλως, adv. *morosè*.
Κόλος, ου, ὁ, ἡ, *mutilus*, *truncatus*: à κολούω, *amputo*. Est etiam κόλος Athenæo *facilis*: unde εὔκολος, & δύσκολος.
Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, nomen civitatis. Gr. *Colossus*: &
Κολοσσαῖος, ου, *qui Colossum æquat*, *Colosso par*: à
ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, οῦ, COLOSSUS, *statua immensæ magnitudinis*.
Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, *strepitus sarmentorum quum trahuntur*: ex σύρω, *traho*, & ξύλον, *lignum*, seu potius κόλος, *mutilus*. Est enim sarmentum lignum *defractum*.
Κόλουροι, οἱ, COLURI, sic in sphærica doctrinâ vocantur *duo circuli majores*, *quorum alter transit puncta Æquinoctiorum*, *alter Solstitiorum*, *mutuo se secantes in polis mundi ad angulos rectos sphæricos*: ita dicti quod semper altera eorum pars sub horizonte lateat: à
Κόλουρος, *cauda mutilus*, *truncus*: qu. κόλος οὐρὰν.
ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, COLUTEA *arbor*. Si quis eam *mutilet*, ipsa moritur: ergò à
ΚΟΛΟΥ'Ω, *amputo*, *decurto*: f. σω. p. κα. Hinc κόλος, ου, ὁ, ἡ, *mutilus*. κολοβὸς, οῦ, ὁ, ἡ, idem. κολοβόω, *mutilo*. κολόβιον, ου, τὸ, *tunica*.
ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *fastigium*, *summa manus*, *finis*. Hinc κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, COLOPHONEM *seu ultimam manum imponere*.
ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, ὁ, *sinus*, *gremium*: à κοῖλος, quia *cavus*: hinc ἐγκολπίζω, *in sinum recipio*: & Angl. 𝔊𝔲𝔩𝔣, de maris *sinu*.
Κόλπω, Dor. pro κόλπου, gen. sing. à κόλπος.
ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, ῶ, *nato*, *aquas subeo*: f. ήσω. p. κεκολύμβηκα. qu. κολυμφάω, à κόλος, *mutilus*, & φάω, *appareo*: nantes enim *mutili apparent*. Hinc
Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piscina*, *locus ubi natare possumus*: à præced.
ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa*, diversa à κολουτέα, de qua suprà.
ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, COLCHICUM, *herba quædam venenata*, à regione *Colchorum*.
Κολχοὶ, ῶν, οἱ, COLCHI, Asiæ populi.
Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *Colonia*.
Κολώνη, ης, ἡ, idem quod.
ΚΟΛΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tumulus*, *collis*: qu. κολυωνὸς, à κολύω, quia celeriorem progressum itinerantium *impedit*.
Κολωὸς οῦ, ὁ, *strepitus*, *tumultus*. Th. κολοιὸς, *parva cornix*.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *arbutus*. Est & κόμμαρος, vel κόμμαρος, pro κάμμαρος, *piscis*.
Κομάσαι, Dor. pro κομήσαι, *comam ferat*, 3. sing. a. 1. opt. act. à
Κομάω, ῶ, *comatus sum*, *comam alo*: f. ήσω. p. κεκόμηκα. Hinc κομᾷν ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem affectare*: Herodot. Th. κόμη, *coma*.
Κομβέω, *sonum edo*, puto crepitu molarium.
ΚΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *nodus*: hinc
Κομβόω, *nodum necto*: à præced.
Κομεῖν, præs. inf. verbi κομέω, quod vide.
Κομεῖτην, Ion. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. à
ΚΟΜΕ'Ω, *curam gero*; *nutrio*, *alo*. κομίζω, idem: & *porto*, *fero*, *eo*. Hinc κομιδὴ, ῆς, ἡ, *cura*. νοσοκόμος, ου, ὁ, ἡ, *qui* vel *quæ ægrotos curat*. νοσοκομέω, *ægrotos curo*. νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus*, *in quo ægroti curantur*.
ΚΟ'ΜΗ, ης, & Dor. κόμα, ἡ, COMA, *cæsaries culta*: qu. à κόπτω, *seco*: ut *cæsaries* dicitur à *cædendo*: vel à κομέω, *curam gero*, *alo*, *orno*: hinc Angl. **a Comb, to comb**, &c.
Κόμης, *comes*, *præfectus*: à Latin. *comes*.
Κομήτης, ου, ὁ, *comatus*, *crinitus*, dicitur κομήτης subaud. ἀστὴρ, *stella crinita*, COMETA. Th. κόμη, *coma*.
Κομιδὴ, ῆς, ἡ, *actio* τοῦ κομίζοντος, *cura*, *diligentia*, *advectio*; *receptio*: à κομίζω, quod vide.
Κομιζόμεσθα, Ion. & Dor. pro κομιζόμεθα, 1. pl. f. 1. m. Att. Vide in κομίζω.
Κομίζω, *curo*, *fero*, *repeto*: præs. imperat. κόμιζε. f. ίσω. κομίζειν τινὰ ἐκ θανάτου, *aliquem à morte reducere*: p. κεκόμικα, a. 1. ἐκόμισα. præs. m. κομίζομαι, *reporto*, *proficiscor*: imperf. ind. pass. ἐκομιζόμην, ου, ετο, *ferebar*, *aris*, *atur*: f. 1. m. κομίσομαι, & Att. κομιοῦμαι. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, *obtinui*: a. 1. m. imperat. κόμισαι. Th. κομέω, *curo*.
Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, *reducere*, a. 1. inf. act. &
Κομίξας, αντος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω, quod vide.
Κομιοῦμαι, ῇ, εῖται, f. 1. m. Att. pro κομίσομαι, & κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi κομίζω, *curo*, *fero*, quod vide.
Κόμισαι, κομισάσθω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομισάσθωσαν. &
Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. &
Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω, quod vide.
Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusdem verbi.
Κομισθῆναι, *allatum fuisse*. a. 1. pass. inf. verbi κομίζω, *fero*, quod vide.
Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejusdem verbi.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, *GUMMI*, *lacryma arborum quarundam ſiccata.*

ΚΟΜΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *ornatus accuratior & fucatus*: qu. à κομέω, *orno*. Hinc κομμόω, *fuco*. κομμώτης, ȣ, ὁ, *comptor*, *mango*: & forte Angl. comely.

Κομμὸς, ȣ̃, ὁ, *planctus*: ſed κόμμος, *dens molaris*: utrumque à κόπτω, quia præcipuè *cædit* & molit cibum.

Κομέοντι, *comam habent*, Dor. pro κομῶσι, 3. pl. præſ. verbi κομάω, quod vide.

Κομπαςὴς, ȣ̃, ὁ, *jactator*: à κομπάζω, *jactito*, *crepito*: quod a

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ȣ, ὁ, *crepitus*, propriè *apri dentes acuentis*; *ſonitus*, *jactantia*. Hinc κομπέω, & κομπάζω, *crepito*, *glorior*. κομπασμὸς, ȣ̃, ὁ, *jactantia*.

Κόμψευμα, ατος, τὸ, *ſcitamentum*, *ſpecioſus ſermo*: à

Κομψεύω, vel potius κομψεύομαι, *ſcite dico aut facio*, *ſcite cavillor*: à

ΚΟΜΨΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *ſcitus*, *elegans*; *loquaculus*; *vafer*: compar. κομψότερος, α, ον, *elegantior*. Hinc κομψότης, ητος, ἡ, *elegantia*. κομψεύω, *ſcitè aliquid dico aut facio*: qu. à κομέω, *orno*.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. 1. ind. act. Ion. verbi κοναβέω, *reſono*: à

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, *ſonitus*, *ſtrepitus*. παρὰ τὸ βολὼ κινεῖν. Hinc κοναβέω, & κοναβίζω, *ſtrepitum facio*.

Κονδὸς, *curtus*, *parvus*. Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, *poculum Perſicum*, vel *Aſiaticum*.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, *digiti articulus & junctura*, *pugnus*. κονδύλη, ης, ἡ, *ictus* κονδύλῳ *factus*. κονδυλίζω, κονδύλῳ, *cædo*.

ΚΟΝΕ'Ω, *feſtino*, *curro*; *miniſtro*, *famulor*: q. à κόνις, *pulverem* ſc. excitans currendo. Hinc διακονέω, *miniſtro*. διάκονος, ȣ, ὁ, ἡ, *miniſter*, & -*ra*. διακονία, ας, ἡ, *miniſterium*.

Κονία, ας, ἡ, *pulvis*, *calx*. Hinc κονιάω, *dealbo*: f. άσω. p. κεκονίακα. perf. paſſ. κεκονίαμαι. perf. part. paſſ. κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*. Th. κόνις, *pulvis*.

Κονία, ας, ἡ, adjectivè poſitum Att. & Poët. pro κονιακὴ, ῆς, ἡ, pro κονιώδης, εος, ἡ, *pulverulenta*: ab eod. them.

Κονιάω, *dealbo*; *pulvere impleo vel aſtergo*. vide in κονία, *pulvis*.

Κονίῃσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονία, ας, ἡ *pulvis*. Th. κόνις, idem.

Κονίζω, ſeu κονίω, *pulvere impleo*. Them. κόνις.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *CUNILA herba*, *thymbra*.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, præſ. part. act. à κονίω. Th. κόνις, *pulvis*.

Κονίπους, οδος, ὁ, ἡ, *calceamentum multifidum*, quod totum pedem non tegit, ſed à pulvere aſpergitur: ex κόνις & πȣ̃ς.

Κονιορτὸς, ȣ̃, ὁ, *pulvis*: ex κόνις, *pulvis*, & ὄρω, *excito*.

Κονίπους, idem quod κονιόπους, quod vide.

ΚΟ'ΝΙΣ, ιος, ἡ, *pulvis*, *cinis*. κονία, idem. κονίω & κονίζω, *pulvere impleo*. ſed

Κόνις, ιδος, ἡ, *lens* aut *furfures capitis*.

Κονίσαλος, ȣ, ὁ, *pulvis motus*, κόνις σαλευομένη. vel ab ἅλλομαι, *ſalio*.

Κονίω, *pulvere impleo*, *pulvere fœdo*, *pulverem moveo* vel *excito*. Th. κόνις, *pulvis*.

Κονιώδης, εος, ὁ, ἡ, *pulverulenta*. Them. κόνις.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, *arbor apud Alexandrinos*. Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, *CONNIS*. nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *barba*. hinc κοννοφόρος, qui κόννον, ſeu *villoſam barbam* φέρει, Sic κοννόφρων, *qui barba ſapiens eſt*.

ΚΟΝΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *CONTUS*, *nautica haſta longa & robuſta*: qu. à κεντέω, *pungo*.

Κόνυζα & κνύζα, *herba quædam coronaria*. Plin. lib. 21. cap. 9, 10.

Κόνωνα, acc. ſing. à Κόνων, ωνος, ὁ, *CONON*, Athenienſis.

Κοπάζω, *deſino*, *quieſco*. f. άσω. p. κεκόπακα· à κόπος, *labor*, *laſſitudo*. Th. κόπτω, *ſcindo*, &c. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Κόπανον, ȣ, τὸ, *piſtillum*, quo aliquid κόπτομεν, id eſt, *tundimus* in mortario. Th. κόπτω, *pulſo*.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. à κόπτω, *ſcindo*. f. ψω. a. 2. ἔκοπον. a. 2. part. paſſ. κοπεὶς, *cæſus*. p. m. κέκοπα.

Κόπιον, vel κόπαιον, ȣ, τὸ, *fruſtum ab aliquo integro deſectum*. Th. κόπτω, *cædo*.

Κοπετὸς, ȣ̃, ὁ, *planctus*: à κόπτομαι, *plango*. Th. κόπτω, *cædo*.

Κοπεὺς, έος, ὁ, *cælum*, *quo lapides*, &c. *calamus*: &

Κοπὴ, ῆς, ἡ, *ſectio*, *inciſio*, *cædes*, *ſtrages*. à p. m. κέκοπα, verbi κόπτω, *cædo*.

Κοπῆναι, a. 2. inf. paſſ. à κόπτω, *ſeco*. quod vide.

Κοπιάω, *laboro*. f. άσω. p. κεκοπίακα. perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, *defatigatus*: à κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *ſeco*.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, *gladius* ſeu *culter aptus ad cædendum*, item *ſecuris*: ab eod. th.

Κοπιῶντες, præſ. part. act. pl. num. κοπιώντων, in gen. pl. à κοπιάω.

Κόπος, ȣ, ὁ, *labor*, *negotium*, *moleſtia*. Th. κόπτω, *ſeco*. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Κοπόω, *laſſo*. hinc κόπωσις· à præced.

Κοπρεύω, *ſtercoro*. hinc *plunto*, quia id fit *letamine* adhibito.

Κοπρία, ας, ἡ, *ſtercus*. Them. κόπρος, ἡ, idem.

Κοπρεαὼν, ῶνος, ὁ, *ſcarabæus quidam*, ita dictus quod ſtercoreas pilas provolvat: à

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ȣ, ἡ, *ſtercus*, *fimus*: hinc κοπρὼν, ῶνος, ὁ, *ſterquilinium*. κοπρέω, ίσω & κοπρίζω, *ſtercoro*.

Κοτλὴ,

Κοπὶς, ῖτε, ἡ, COPTA, placenta, tundendo facta: à κόπτω, tundo.

Κόπτοισα, Dor. pro κόπτουσα, cædens, tundens. Th. κόπτω.

Κοπτομένη, excitata, præs. part. pass. f. g. a

ΚΟ'ΠΤΩ, cædo, scindo; pulso, plango. imperf. ἔκοπτον, ες. f. κόψω. p. κέκοφα. præs. m. κόπτομαι, plango. cum acc. a. 1. m. ἐκοψάμην, ω, ατο. præt. m. κέκοπα. hinc κόπος, labor. κοπὴ, strages, sectio. κοπὶς, ίδος, ἡ, culter. κόμμα, ατος, τὸ, segmen: κόπανον, ε, τὸ, pistillum. κοπιάω, laboro. ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, incisio, incisura. προκοπὴ, ῆς, ἡ, progressus. hinc etiam Angl. a Copse. i. e. Sylva cædua.

Κόρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ἡ, puella.

Κοράκεσσι, dat. pl. Ion. pro κόραξι, à κόραξ, ακος, ὁ, corvus.

Κόρακι, dat. sing. ab eod.

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, seu κουράλιον, τὸ, CORALLIUM sive CURALIUM, lapis marinus rubens.

Κοράμβλη, ης, ἡ, brassica, quia κόρας ἀμβλύνει, pupillas hebetat.

ΚΟ'ΡΑΞ, κος, ὁ, CORVUS: dat. pl. κόραξι, & Ion. κοράκεσσι. Sic dictus quia κόρος, ater colore. Hinc Angl. a Crow, to Croke, &c.

Κοράξαι, efflagitasse, a. 1. inf. act. verbi κοράσσω, vel -ττω, precibus insto. f. ξω. Th. κόραξ, corvus.

Κοράσιον, ε, τὸ, puella: à κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro, purgo.

Κορβᾶν, Hebr. oblatio, donum. Syriacè κορβανᾶν

ΚΟ'ΡΔΑΞ, κος, ὁ, saltatio quædam ridicula, q. χόρδαξ, à χορέω, salio.

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, clavæ caput, quæ pars crassior. ipsa clava & quicquid simile, tuber: κόρδυλος, piscis nomen.

Κορὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. Calvus.

Κορέσαι, pro κορέσαι, per Sync. κορέσεις pro κορέσεις, f. 1. Th. κορέω, satio.

Κορέννυμι, f. κορέσω, saturo. idem quod κορέω, satio.

Κορέσασθαι saturato, a. 1. inf. m. pro imperat. κορέσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. à κορέννυμι, seu κορέω, quod vide.

Κορέσαι, saturaverit, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ab eod.

Κορεσθεὶς, satiatus, a. 1. part. pass. &

Κορεσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab a. 1. ind. ἐκορέσθην, verbi κορέννυμι, seu κορέω.

ΚΟΡΕ'Ω, verro, purgo; item satio. f. έσω & ήσω. Hinc κόρος, ε, ὁ scopæ; item puer, juvenculus: & satietas: & hinc

Κόρη, ης, ἡ, pupa, pupilla oculi, puella, pulchra mulier. Th. κορέω, purgo.

Κόρηθρον, ε. τὸ. scopæ. ab eod. th.

Κορθύεται, fastigiatur. 3. sing. præs. κορθύομαι, in acervum colligor. Th. κόρθυς, υος, ἡ, acervus.

Κόρθυνεν, collegit, 3. sing. imperf. act. Ion. à

Κορθύνω, vel κορθύω, coacervo, colligo: à

ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, acervus, agger, tumulus. Hinc κορθύνω, coacervo.

Κορθύω, accumulo, elevo. vide κορθύνω.

Κορίαννον, ε, τὸ, CORIANDRUM. Idem & κορίαννον & κόριον. Them. κόρις, cimex.

Κορίζομαι, blandior, blande appello κόρην aut κόρον. Th. κορέω, purgo.

Κορινεὺς, ε, è clanculario concubitu conceptus: ex ea scil. quæ κόρη, seu virgo esse putabatur.

Κορίνθιοι, ων, οἱ, CORINTHII: à

Κόρινθος, ε, ἡ, CORINTHUS, urbs Achaiæ.

Κόριον, ε, τὸ, parva κόρη, puellula; item sacrificium, pro κόροις, pueris: &

Κόριον, ε, τὸ, est Coriandrum. vide κορίαννον.

ΚΟ'ΡΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, cimex: q. à κείρω, scindo, tondeo.

Κορμὸς, ε, ὁ, truncus: κορμὸς ξύλε, caudex. ab eod. th.

Κορνήλιος, ε, ὁ, nomen viri. Lat. à cornu dictus.

Κόροιβος, ε, ὁ, stultus: à quodam Corœbo, stulto viro.

Κόροιο, satietatis. gen. Ion. à κόρος, quod vide.

Κοροπλάθος, ε, ὁ, ἡ, qui pupas fingit: ex κόρος, & πλάσσω, fingo.

Κόρος, ε, ὁ, puer, pullus. scopæ. satietas. Et pro insolentia, & petulantia, quæ à satietate. item CORUS, mensura aridorum. sub. th. κορέω, purgo, curo, & satio.

Κόῤῥα, κ κόρσα, ας, ἁ, Dor. pro

Κόρση, & Att. κόῤῥη, ης, ἡ, crinis, item caput. Th. κείρω, tondeo.

Κορυβαντιάω, insanio more Corybantum. vide in sequent.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, CORYBAS, sacerdos Rheæ seu Vestæ. ἀπὸ τῶ κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς. Hinc κορυβαντιάω, insanio more Corybantum. κορυβαντισμὸς, ε, ὁ, lustratio, seu expiatio, quæ fit à Corybante ære canoro: insanus furor.

Κορυδαλλὶς, herba, fumaria bulbosa, alauda. Them. κόρυς, galea, item galerita.

Κορυδαλλῶ, Dor. pro κορυδαλλε, gen. à κορυδαλλὸς, alauda. ab eod. th.

Κορυδὸς & κορυδαλὸς, alauda, avis galerita, cassita: à κόρυς, galea. item galerita.

ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humor ex capite fluens: mucus. qu. ex κάρα & ζέω, quia velut ebullit è capite.

Κορυθάϊξ, qui κόρυθα ἀΐσσει, galeam movet; bellator.

Κορυθαίολος, ε, ὁ, ἡ, qui habet galeam variegatam. lege κορυθαίολος. Ex κόρυς, υθος, ἡ, galea, & αἰόλος, varius.

Κόρυθος, gen. sing. à κόρυς, υθος, ἡ, galea. Est &

Κόρυθος, frustum massæ: q. à κορεῖν, satiare.

Κόρυκ©, ε, ὁ, vide in κώρυκ©.
ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, ε, ὁ, & κόρυμβον, ε, τὸ, *vertex*, *cacumen*, *cincinnus*: hinc κόρυμβα, *rostra*.
ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *clava*, quia *capitatus* fustis, à κάρα, *caput*.
Κορυνήτης, ε, ὁ, *qui clava pugnat*. à præcedente.
Κορυνηφόρ©, ε, ὁ, ἡ, *satelles clavam gestans*: ex κορυνη, & φέρω, *fero*.
Κορυπτίλ©, ε, ὁ, *cornupeta*: à
Κορύπτω, *caput jacto*, *cornu ferio*. Them. κέρας, *cornu*.
ΚΟ'ΡΥΣ, υθ©, ἡ, *galea*, *cassis*. acc. sing. κόρυθα & κόρυν, q. à κάρα, quia *capiti* tuendo imponitur. Est & κόρυς, *alauda*, *galerita*. hinc κορύσσω, *armo*. κορυςὴς, ε̃, ὁ, *armiger*.
Κορυσσέμεν, Ion. & Dor. pro κορύσσειν, præs. inf. à.
Κορύσσω, *galea armo*. *armo*. *orno*. *urgeo*. *augeo*. præs. inf. κορύσσειν. præs. part. f. g. κορύσσεσα. Th. κόρυς, *galea*.
Κορυςὸς, ἡ, ὸν, *auctus*: à præced. quod vide.
Κορυφαῖ©, ε, ὁ, *verticalis*, *supremus*, *præcipuus*, *CORYPHÆUS*:
ΚΟΡΥΦΗ', ῆς, ἡ, *vertex*, *summum in quavis re*. dat. pl. Ion. κορυφῆσιν. hinc κορυφόω, *erigo*, *attollo*, *impleo*.
ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ε, ὁ, *olus quoddam sylvestre*, *vile*. Scribitur & κόρκορ©.
ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *CORNIX*: Angl. 𝔆𝔯𝔬𝔴. item *marculus ferreus quo fores pulsantur*, vel *annulus quo fores attrahuntur*. item *summitas in curvamine arcus*, & generaliter, quævis *summitas*. Hinc κορωνίζω, *cornici stipem collige*. κορωνὶς, ίδ©, ἡ, *navis cum puppi inflexa*.
Κορωνιάω, vide in sequent.
Κορωνιόωντα, pro κορωνιῶντα, acc. sing. part. præs. Poët. verbi κορωνιάω. *incurvus & lunatus sum*. Th. κορώνη, quod vide.
Κορωνὶς, ίδ©, ἡ, *navis rostrata*. dat. pl. κορωνίσι. Item *fastigium*, *summitas & apex in re aliqua*, *finis*.
Κορωνόπες, οδ©, ὁ, ἡ, *herba*, quæ & κορωνόπες, à *cornicis pede* sic dicta. Th. πε̃ς, *pes*.
Κορωνὸς, ε̃, *altus*, *cervicem attollens*, *elatus*. Th. κορώνη, *summitas*.
Κόσιοι, αι, α. est μετάληψις, seu *finis numeri post centum usque ad mille*. ut διακόσιοι, αι, α, id est, δὶς ἑκατὸν, &c. & videtur κόσιοι dici, qu. ἑκατόσιοι.
Κοσκινόμαντις, ι©, ὁ, ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum*. Ex κόσκινον, *cribrum*, & μάντις, εως, ὁ, *vates*.
ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ε, τὸ, *cribrum*. κοσκινοποιὸς, ε, *cribrarius*.
ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, τὰ, *corii minuta præsegmina*, quæ abjiciuntur. An à κύος, *pellis*, & κολούω, *mutilo*?

Κοσμέω, *orno*. f. ήσω. p. κεκόσμηκα. a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. & Ion. κόσμησα, ας, ε, a. 1. part. κοσμήσας, αντ©. perf. pass. κεκόσμημαι. a. 1. pass. ἐκοσμήθην. Th. κόσμ©, *ordo*.
Κόσμηθεν, *ornati sunt*, Bœot. Syncop. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi præced.
Κόσμημα, ατ©, τὸ, *ornamentum*: à κοσμέω, *orno*.
Κοσμῆν, Dor. pro κοσμεῖν, *ornare*, *instruere*. vide κοσμέω.
Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντ©, a. 1. part. act. à κοσμέω, *orno*, quod vide.
Κοσμήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. &
Κόσμησε, 3. sing. a. 1. Ion. ejusdem verbi.
Κοσμήτορε, *principes*, nom. dual. à
Κοσμήτωρ, ορ©, ὁ, *dux*, *princeps*. Th. κόσμ©, *ordo*.
Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, *mundanus*, *a*, *um*. à κόσμ©, *mundus*, *ordo*.
Κόσμι©, ε, *bene compositus*: unde κόσμιον, ε, τὸ, *dignitas*, *æquitas*, *modestia*: &
Κοσμιότης, ητ©, ἡ, *moderatio*, *modestia*, *venustas*. Th. κόσμ©, *ordo*, *ornatus*.
Κοσμίως, adv. *composite*, *decenter*, *rite*, *modeste*: à κόσμι©, *ornatus*. Th. κόσμ©, *ornamentum*.
Κοσμοκράτωρ, ορ©, ὁ, *princeps mundi*, pro Satana. Ex κόσμ©, *mundus*, & κρατέω, *imperium obtineo*. Them. κράτ©, τὸ, *robur*.
Κόσμον, *jumentum*, Græcis barbaris.
ΚΟ'ΣΜΟΣ, ε, ὁ, *ordo*; item *mundus*, *ornatus*, *pulchritudo*. Hinc κόσμι©, ε, *moderatus*, *modestus*. κοσμέω, *ordino*, *compono*, *orno*. κοσμητὴς, ε̃, ὁ, *ornator*; item *moderator*, *ordinator*. κοσμήτωρ, ορ©, ὁ, *princeps*, *dux*.
Κόσμῳ φέρειν τι, Poët. loquendi genus, pro κοσμίως καὶ μετρίως φέρειν τι, *aliquid moderate ferre*.
Κόσ©, *quantus*, pro πόσ©, Ionicè.
ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, & Att. κόψιχ©, ε, ὁ, *merula*.
Κόςη ἀκόςη, *hordeum*.
ΚΟ'ΣΤΟΣ, ε, ὁ, *COSTUS*, *planta aromatica*, cujus radix eximio odore.
Κόσυμβ©, ε, ὁ, *nodus*. q. à κόμβ©. Legitur & κοσύμβη & κασύμβη.
Κοτὲ, Ion. pro ποτὲ, *quondam*, *interdum*. κότερα, Ion. pro πότερα.
Κοτεῖ, *infestus est*, 3. sing. præs. à κοτέω, *irascor*. Th. κότ©, *ira vetus*.
Κοτέσσεται, *irascetur*, f. 1. m. gem. σ. à
Κοτέω, *irascor*. f. έσω & ήσω. p. κεκότηκα, & -ηκα. præs. part. f. g. κοτέεσα. κοτέοντε, nom. dual. part. præs. κοτέων, οντ©. Th. κότ©, *ira vetus*.
Κοτήεις, εντ©, *iratus*. ab eod. th.
Κοτινηφόρ©, ε, ὁ, ἡ, *qui fert oleastros*: ex κότιν©, & φέρω, *fero*.

ΚΟ'ΤΙ-

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *oleaster* : & *corona ex oleastro.*

Κοτὶς, ίδ☉-, ἡ, *occiput* : à κόπτη, *caput.*

ΚΟ'ΤΟΣ, ου. ὁ, & τὸ, κότον, *vetus ira*, q. à κεῖμαι, *jaceo.* Hinc κοτέω, f. ήσω & έσω, *irascor.*

Κοτταβισμὸς, ιος, ἡ, *lusus cottabi, actio ludendi cottabo* : à

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, & κόσσαβ☉-, ου, ὁ, *genus lusus convivalis*, reliquiarum sc. vini elegans cum sonitu effusio : à κοττεῖν. quod vide.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, *caput.*

Κοττεῖν, *vehementer verberare*, *pro* κόπτειν.

Κότταβ☉-, *alea*, forte à κοττεῖν, *jacere.* κοττίζω, *alea ludo.* κοττιστὴς, *aleator.* Est & κόττ☉-, *gallus.* item *nomen viri seu gigantis.*

ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *cavitas*; *acetabulum*; *cavitas coxæ, in qua femoris cavitas vertitur. hemina.*

Κοτυληδὼν, όν☉-, ἡ, idem quod κοτύλη. hinc κοτυληδονόφιν, idem. indeclinab.

Κοτυλήρυτ☉-, ου, ὁ, ἡ, *in poculum fluens* : à κοτύλη, *poculum*, & ῥέω, *fluo.*

Κότυλ☉-, ου, ὁ, *poculum capiens quantum* κοτύλη, mensura unciarum quatuor.

Κότυς, υ☉-, ἡ, *COTYS, dæmon turpitudinis præses.* Hinc *sacra turpia* κοτύττια.

Κοῦ, Ion. pro ποῦ.

Κούαρτ☉-, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Quartus.* Sic κουαίστωρ, ωρ☉-, ὁ. *quæstor.*

Κουβαλὶς, *asellus qui sub aquariis vasis stabulatur, cutio* : animalculi genus.

Κοὐκ, pro καὶ οὐκ, *&* *non.*

Κοὐκέτ', pro καὶ οὐκέτι, *nec jam.* Th. ἔτι, *adbuc.*

Κοῦκι, *fructus arboris.*

Κουλεὸς, *vagina*, Ion. pro κολεὸς, quod vide.

Κοῦμι, est verbum Hebræum. Marc. 5. 41. *surge.*

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, *tonsura.* q. à κείρω, *tondeo.* hinc κουρεῖον, *tonstrina.*

Κουρεύτρια, ας, ἡ, *tonstrix* : ab eod. verbo.

Κούρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κόρη, dat. pl. Ion. κούρῃσι. Th. κορέω, *verro.*

Κουρῆτες, ων, οἱ, *CURETES, Corybantes.* dat. pl. Ion. κουρήτεσσιν.

Κουρίας, ου, ὁ, *tonsus.* Th. κείρω, *tondeo.*

Κουρίδιης, gen. sing. Ion. à κουριδία. vide in κουρίδι☉-.

Κουρίδι☉-, ου, *qui juvenili ætate uxorem duxit*, κουριδία, ας, ἡ, *quæ sic virum*, seu *quæ virgo nupsit.* à κοῦρ☉- pro κόρ☉-, *juvenculus.* Th. κορέω, *verro.*

Κουρίζουσι, *à teneris educant*, 3. pl. præs. act. à

Κουρίζω, *juvenilem ætatem ago, juvenilia sapio*; item *à puerili ætate educo* : à κοῦρ☉-, quod vide.

Κουρὶξ, adv. *per comam, comâ.* Them. κείρω, *tondeo.*

ΚΟΥ'ΡΜΙ, *CURMI, potionis genus*, ut *cerevisia.* Ducamus à κεράω, *misceo.*

Κοῦρ☉-, Ion. pro κόρ☉-, *juvenculus* : ut & κούρη, pro κόρη, *juvencula.* Th. κορέω, *purgo.*

Κουρότερ☉-, *junior* : à κοῦρ☉- pro κόρ☉-, *juvenculus.* Th. κορέω, *verro.*

Κουροτρόφ☉-, ου, ὁ, ἡ, *juvencularum nutritor* : à κούρη pro κόρη, *juvencula*, quod à κορέω, & τρέφω, *alo.*

Κουστωδία, ας, ἡ, *custodia* : vox origine Latina.

Κοῦφα pro κούφως *leviter*, adv. à κοῦφ☉-, *levis.*

Κουφίζουσαν, accus. sing. f. g. præs. part. act. à

Κουφίζω, *levo, allevo, sublevo*, imperf. ἐκούφιζον. f. ίσω. p. κεκούφικα. a. 1. ἐκούφισα. à

ΚΟΥ'ΦΟΣ, ου, *levis, facilis, inanis.* hinc κούφως, adv. *leviter*, κουφότερ☉-, compar. *levior.* κουφόω & κουφίζω, *levo, sublevo.*

ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, *COPHINUS, corbis, vas vimineum.* Hinc forte Angl. Coffin.

ΚΟ'ΧΛΑΞ, ακ☉-, ὁ, *calculus, lapillus.*

Κοχλιάριον, ου, τὸ, *COCALEARE* : à κόχλος, *gyro.*

Κοχλίας, ου, ὁ, *COCHLEA.* gen. p. κοχλιῶν. ab eodem th.

Κόχλ☉-, ου, ὁ, *concha.* Angl. a Cockle. à

ΚΟ'ΧΛΩ, *gyro, roto.* Hinc κόχλ☉-, *concha*, κοχλίας, ου, ὁ, idem. κοχλιάριον, *cochleare.*

ΚΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *humor abunde fluens.*

Κοχύδεσκεν, Ion. pro ἐκοχύδευε, imperf. verbi κοχυδέω, *superfundo.* à præced.

Κοχύεσκεν, *stillabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκόχυε, per Epenth. τῦ εσκ. verbi κοχύω, *magna cum copia defluo.* Them. κόχ☉-, quod vide.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, &

Κοχώνιον, ου, τὸ, *coxendicis commissura.*

Κόψας, αντ☉-. a. 1. part. &

Κόψεν, Ion. pro ἔκοψεν, 3. sing. a. 1. act. à κόπτω, *scindo.* f. ψω. κόψασθαι, a. 1. inf. m.

ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ου, ἡ, *arbor mespilo similis.*

ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, seu κόψυχ☉-, ου, ὁ, *avis quædam, merula.* idem quod κόσσυφ☉-.

Κράανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, a. 1. imperat. verbi κραίνω, *perficio.* f. κρανῶ. a. 1. act. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα. hinc a. 1. imperat. κρῆνον & κρήηνον.

Κράατ' pro κράατα, nom. pl. à κράας, ατος, τὸ, *caput.* Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, seu κράββατ☉-, ου, ὁ, *GRABATUS, lectus humilis.* q. à κάρα & βάω.

Κράγγη, κραγγῶν, vel κραγγών, *piscis è squillarum genere.*

Κραγεὶς, *clamatus*, a. 2. part. pass. κραγῆναι. a. 2. inf. pass. verbi κράζω, *clamo.* f. ξω. a. 2. act. ἔκραγον. a. pass. ἐκράγην.

Κραγέτης, ου, ὁ, *vociferator, clamator.* Th. κράζω, *clamo.* p. m. κέκραγα.

Κραδαίνω, seu κραδάω, *vibro, quatio* : à

ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, *ramus ficulnus, folium*; *ficus*,

cus silvestris. q. à κλάδος, λ in ρ mutatâ. Hinc κράδος, ου, ὁ, idem. κραδάω & κραδαίνω, *vibro, crispo*.

Κραδηφορία, ας, ἡ, *gestatio ramorum*, propriè *ficulnorum*: à κράδη, quod vide. & φέρω, *fero*.

Κραδία, ας, ἡ, *cor*, pro καρδία, per Metathesin. sic

Κραδίη, ης, ἡ, *cor*. Ion. pro præced.

Κραδίην, accus. præced.

ΚΡΑ'ΖΩ, *clamo*, CROCIO. imperf. ἔκραζον. f. 1. κράξω, a. 1. ἔκραξα, & per redupl. ἐκέκραξα. paulò post fut. κεκράξομαι. p. m. κέκραγα. hinc per Epenth. τῷ υ, κραυγὴ, *clamor*. κραυγάζω, *clamo*. & hinc Angl. Crack & Crash.

Κραθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à κεράννυμι, *misceo*. f. κεράσω, & per Syncop. κράσω, perf. pass. κέκραμαι. a. 1. pass. ἐκράθην.

Κραθῆναι, *vinci*, per Syncop. pro κρατηθῆναι. a. 1. inf. pass. verbi κρατέω. f. ήσω, *vinco*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

ΚΡΑΙ'ΝΩ, *perficio, effectum reddo*, CREO. f. ανῶ. Hinc κραντὴρ, ῆρος, ὁ, *effector*. κραντὴρ, ῆρος, ὁ. *rex, princeps*.

ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, CRAPULA, *commessatio*. hinc κραιπαλίζω, *crapulor*. q. ex κάρα, τὸ, *caput*, & πάλος, *agitatio*, quod à πάλλω, *vibro*. p. m. πέπαλα.

Κραιπαλίζω f. ίσω. *crapulor*. vide in præcedente.

Κραιπνὰ, *velociter*, adv. pro κραιπνῶς à

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ὲ, *velox, celer*.

ΚΡΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *caput*. q. à κάρα. & aliquando idem est quod κεραία, *antenna*.

Κραίλης, *rex*. κραίλαινα, *regina*.

Κρᾶμα, ατος, τὸ, *mixtura, mixtum*. peculiariter *vinum aqua mixtum*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, *brassica, caulis*, CRAMBE. gen. pl. κραμβῶν. q. à κάρα, quia *capitata*. vel per Sync. pro καράμβλη vel καράμβη, quod vide.

Κραμβὸς, ὲ, *aridus, torridus*. & Subst. *vitium in uvis ex adustione*: ex καίω, *uro*.

Κραμβοφάγος, ὲ, ὁ, ἡ, nom. Ranæ. ex κράμβη, *brassica*, & φάγω, *comedo*.

Κράνα, ας, Dor. pro. κρήνη, ης, ἡ, *fons*. hinc κρανιάδες, αν, ταῖς, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, *fontium Deæ*, quæ & *Naiades*, & *Nymphæ* vocantur. etiam κρανίδες, dictæ pro κρηνίδες.

Κραναὸς, ὲ, *asper, sterilis, montanus*: à κάρηνον, *vertex, caput*.

Κρανέεσθαι, *absolutum iri*, pro κρανεῖσθαι, verbi κραίνω, *perficio*. f. κρανῶ. f. 2. m. κρανοῦμαι, f. 2. inf. m. κρανεῖσθαι, & Dialysi Poët. seu Ion. κρανέεσθαι.

ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, CORNUS, *arbor*: à κράνον. quia *capitatum* fructum fert.

Κρανιάδων, gen. pl. Dor. pro κρανιάδων. Νυμφῶν κρηνιάδων. Th. κρήνη, *fons*.

Κρανίον, ὲ, τὸ, *galea*: à κράνον, quia *capitis* tegumentum.

Κρανίον, ὲ, τὸ, CRANIUM, *calvaria, caput*. item *poculi genus*. Them. κάρηνον, *caput*.

Κράνον, ὲ, τὸ, *caput*. &

Κράνος, εος, τὸ, *galea*, ab eod. th.

Κράξας, αντος, a. 1. part. act. à κράζω, *clamo*. f. κράξω. p. m. κέκραγα.

Κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, vel κάρας, κάρατος, ὁ, vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Κρᾶσις, εως, ἡ, CRASIS, *mixtura, temperamentum*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

Κράσπεδον, ὲ, τὸ, *fimbria*. q. à κεράω πέδῳ, quia *miscetur* velut *solo*. deorsum pendens, vel à κρέμαμαι, *pendeo*, & τὸ πέδον, *solum*. Hinc ducamus Angl. to grasp. i. e. circuire ut *fimbria*. à præced.

ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, *gramen, fœnum*. idem quod γράστις. Hinc Angl. grass.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, ὲ, ὁ, seu κραταιγὼν, όνος, ὁ, *arboris species*.

Κραταιγύαλος, pro κραταιογύαλος, *firmus, fortis*: à κραταιὸς, *fortis*, & γύαλον, *cavitas, vola*.

Κραταιὸς, ά, όν, *potens, fortis, robustus*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Κραταιότης, ητος, ἡ, *vis, robur, fortitudo*. à præced.

Κραταιόω, -ῶ, *corroboro*. f. ώσω. p. κεκραταίωκα. imperf. pass. ἐκραταιούμην, οὔμην, όυ, ῦ, όετο, ῦτο, præs. imperat. pass. 2. pl. κραταιοῦσθε, *fortes estote*. a. 1. ind. pass. ἐκραταιώθην, inf. κραταιωθῆναι. Them. κράτος, *robur*.

Κραταίποδες, ων, οἱ, *qui pedes robustos habent*. nom. pl. à

Κραταίπους, οδος, ὁ, ἡ, per Sync. pro κραταιόπους, Epith. *tauri*, qui *validos* & *firmos pedes habet*: ex κραταιὸς, *validus*, & πῦς, *pes*.

Κραταίωμα, ατος, τὸ, *firmamentum*: à κραταιὸς, *firmus*. Th. κράτος, *robur*.

Κρατεῖ, *dominatur*, 3. sing. præs. ind. verbi κρατέω, quod vide.

Κράτει, *imperio*, dat. sing à. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Κράτει 2. sing. imperat. præs. sed

Κρατεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρατερέων, pro κρατερῶν, gen. pl. Æol. f. g. à

Κρατερὸς, ά, όν, *fortis, validus*. in dual. κρατερώ. Them. κράτος, *robur*.

Κρατερόφρονι, dat. vel, acc. sing. à

Κρατερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *infracto animo sum*, ex κρατερὸς, *validus*, & φρὴν, *animus*.

Κρατερώνυχας, *solidas ungulas habentes*, acc. pl. à κρατερώνυξ, υχος, Ex κρατερὸς, *fortis*, quod à κράτος, & ὄνυξ, *unguis*.

Κρατερῶς, adv. *valide, fortiter, strenue, totis viribus*; à κρατερὸς, *validus*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Κραταιβάταν, gen. pl. Æol. pro ῶν, à κραταιβά-

τῆ, αἱ, *verum fulcra ac bases*: ab eodthem.

Κρατέω, ῶ, *teneo, apprehendo*; *fortiter impelo*: f. ήσω. a. 1. ἐκράτησα, a. 1. imperat. κράτησον, άτω, a. 1. sub. κρατήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κρατῆσαι. a. 1. part. κρατήσας, αντος. perf. act. κεκράτηκα. perf. inf. act. κεκρατηκέναι, cum gen. *fieri compotem*: imperf. pass. ἐκρατούμην, οῦμην. 3. pl. οῦντο, ῦντο. perf. pass. κεκράτημαι, & in 3. plur. κεκράτηνται. Them. κράτος, *robur*.

Κρατηθεὶς, a. 1. part. pass. præced.

Κρατὴρ, & Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, *CRATER*: à κεράννυμι, *misceo*.

Κρατῇς, κρατῇ, 2. & 3. sing. præs. sub. κρατήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. κρατήσουσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρατῆσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.

Κρατησίμαχος, ου, ὁ, ἡ, *qui victoriam in præliis obtinet*: ex κρατέω, & μάχομαι, *pugno*.

Κρατησίππος, ου, ὁ, ἡ, *qui vicit equis*. ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κρατησίπους, οδος, ὁ, ἡ, *qui pedibus, cursuque pedum vicit*. ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατὶ, *capiti*, dat. sing. à κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιστα, *optime*: à

Κράτιστος, η, ον, *validissimus, a, um, præstantissimus*, superl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, & per Metath. κάρτος, *robur, potentia, imperium*. Hinc κρατερὸς, ὁ, *validus*. κράτιστος, *fortissimus*. κρατέω, *impero, imperium obtineo*. καρτερέω, f. ήσω, *tolero, patior*. ἀκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, *impotens, incontinens*. ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, *compos, rerum potens*. ἐγκράτεια, *continentia, temperantia*. ἀριστοκρατία, *Status seu forma Reipub. quæ gubernatur ab optimatibus*. δημοκρατία, *imperium populare*. παντοκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, & παντοκράτωρ, ορος, *omnipotens*.

Κρατὸς, *capitis*, gen. sing. à κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Κρατοῦντας, acc. pl. part. præs. verbi κρατέω, *impero*, quod vide.

Κραταιόω, *confirmo, munio*: à

Κρατὺς, έος, *fortis*: à κράτος, *robur*.

Κραυγάζω, *vociferor*; *vagio*: f. άσω. p. κεκραύγακα. à κραυγὴ, *clamo*. Th. κράζω, *clamo*: f. ξω.

Κραυγασίδης, ου, ὁ, nomen Ranæ: à

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. κέκραγα. præt. m. κέκραγα. unde per Pleonasm. τοῦ υ, fit κραυγή.

Κραυγάνομαι, pro κραυγάζομαι, quod vide.

ΚΡΑΥ'ΡΟΣ, ου, *aridus, siccus*: q. καυαρὸς, à καίω *uro*.

Κρέα, nomin. vel accus. plur. contractè pro κρέατα· à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, *fuscina, harpago*: ex κρέας, & ἄγρα, *captura*.

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, (& Ion. κρέαος, & Att. κρέως,) τὸ, *CARO*: in pl. κρέατα, κρέαα, κρέα, gen. pl. κρεάτων, & κρεῶν. Inde κρεωπώλιον, *macellum, laniena*. κρεωπώλης, *macellarius, lanio*.

Κρέουσα, Dor. pro κρείουσα, *regina*, præs. part. à κρείω, *impero*: Poët. κρείω.

Κρεῖον, ου, τὸ, *vas carnarium, ahenum*: à κρέας, *caro*. Est & Κρεῖον, acc. sing. à

Κρεῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κρείοντα, acc. sing. à Κρείων, οντος, ὁ, nomen viri: qu. à κραίνω, *impero*.

Κρείσσονα, nom. pl. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. & f. g. &

Κρείσσοσι, *præstantioribus*, dat. pl. à

Κρείσσων, vel ττων, gen. ονος, ὁ, ἡ, *præstantior, potentior, melior*, & τὸ κρεῖσσον. comparat. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Κρείττοσι, dat. plur. à

Κρείττων, ονος. Vide κρείσσων.

Κρείω, Poët. pro κρέω, *impero*: hinc

Κρείων, οντος, ὁ, *regnator*: à κραίνω, *impero*. Est &

Κρείων, οντος, ὁ, nomen propr.

Κρειῶν, Poët. pro κρεῶν, gen. pl. à κρέας, ατος, τὸ, *caro*.

ΚΡΕ'ΚΩ *pectine seu radio pulso*; *pulso*; item *strepitum*, seu *stridulum edo sonum*: f. ξω. p. χα. qu. à κρούω, *pulso*: vel à sono factum. κρέκειν ἱστὸν, *texere telam*: hinc Angl. to **creak**, **screak**, & a **creek**, ibi quippe aquæ strepitum faciunt.

Κρεμάσασθαι, a. 1. inf. m. à κρέμαμαι. Th. κρεμάω, *suspendo*: a. 1. part. κρεμάσας, αντος.

Κρεμασθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. κρεμασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. pass. à κρεμάω.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui suspendit*: &

Κρεμαστήριος, ου, ὁ, ἡ, *pensilis*: &

Κρεμαστὸς, ὁ, idem: omnia à seq.

ΚΡΕΜΑ'Ω, ῶ, κρεμάννυω, & κρεμάννυμι, *suspendo*: f. άσω. a. 1. ἐκρέμασα. præs. pass. κρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo, suspendor*: part. κρεμάμενος, *pendens*: a. 1. pass. ἐκρεμάσθην. a. 1. sub. pass. κρεμασθῶ. a. 1. part. κρεμασθεὶς.

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *CREMBALUM, crepitaculum*.

ΚΡΕ'ΜΥΣ quidam piscis: vide Athen. lib. 7. cap. 15.

Κρὲξ, κὸς, ἡ, *CREX, avis pugnax*: eadem & κρέκας, à κρέκω, *sono*: est & κρὲξ, *capillus*.

Κρέουσα, ας, ἡ, Dor. pro Κρείουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium, *CREUSA*: vel *Regina*.

Κρεουργηδὸν, adv. *in parva frusta dissectum*: à κρεουργὸς, *lanius*: quod à κρέας, *caro*, & ἔργον, *opus*.

Κρέσσονες,

Κρέασονες, *præstantiores*, nom. pl. gen. pl. κρεασόνων, à

Κρέασον, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, *præstantior*. Th. κράτος, *robur*.

Κρέω, *impero*, *regno*. Poët. κρείω.

Κρέων, οντος, ὁ, *Rex*: à κρέω, *impero*. hinc κρέουσα, *Regina*.

Κρεοπώλης, ου, ὁ, *lanio*: &

Κρεοπώλιον, ου, τὸ, *macellum*, *lanjena*: à κρέας, *caro*, & πωλέω, *vendo*.

Κρεωφάγος, ου, ὁ, ἡ, *qui carnes edit*: ex κρέας, *caro*, & φάγω, *edo*.

ΚΡΗΓΥΟΣ, ου, *bonus*, *placidus*, *jucundus*: q. κηρὶ ἡδύ, *cordi jucundum*, unde κηρήδυον, & per Sync. κρῆδυον, & δ in γ mutato κρήγυον.

ΚΡΗΔΕΜΟΝ, ου, τὸ, *capitis ligamentum*, *vitta*, item *pinnæ murorum*. item *vasis operculum*. q. κρηδέσμιον· ex κάρα, *caput*, & δέω, *ligo*.

Κρηήνατε, *perficite*, 2. pl. &

Κρήηνον, *perfice*, 2. sing. a. 1. imperat. act. κρηῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, *perficio*. f. κρανῶ. a. 1. ἔκρηνα. à quo a. 1. imperat. κρήηνον, Poët. Pleonas. tanq. à κραιαίνω.

Κρηθείδας, α, ὁ, Dor. pro Κρηθείδης, ου, ὁ. ὁ Κρηθέως παῖς Αἴσων, *Crethei filius Æson*.

Κρῆθεν, adv. à *capite*: ex κρὰς, ατὸς, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΗΘΜΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus*.

Κρήθων, ὁ, *CRETHON*. nom. propr.

Κρήϊον, *placenta quæ carnes immistas habet*: à κρέας & κρῆς. *caro*.

Κρημνάω, & κρήμνημι, *præcipito*, præs. inf. κρημνᾶναι· part. κρημνάς, ἄντος, &

Κρήμνη, *præcipita*, per Apoc. pro κρήμνηθι, præs. imperat. verbi κρήμνημι. imperf. ἐκρήμνην, ης, η. ita ut κρήμνη, possit esse imperf. Ion. Them. κρημνὸς, *præcipitium*.

Κρημνίζω, *præcipito*: à

ΚΡΗΜΝΟΣ, ου, ὁ, *præcipitium*. qu. κρεμάμενος, id est, *pendens locus*, à κρεμάω, *suspendo*.

Κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ, *præruptus*, *arduus*: à κρημνός.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον. *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω, quod vide.

Κρηνάων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν· à seq.

ΚΡΗΝΗ, ης, ἡ, *fons*. q. à κεράω, κερῶ, *misceo*, & per Sync. κρῶ.

ΚΡΗΠΙΣ, ῖδος ἡ, *CREPIDA*, *basis*, *fundamentum*. q. à κρεμῶ & πούς, ut sit pes, qui aliquid sustinet supra se pendens.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, *caro*.

Κρής, ητὸς, ὁ, *CRES*, *Cretensis*. οἱ Κρῆτες, *Cretenses*. &

Κρῆσσα, ης, ἡ, *Cretensis fæm*. &

Κρητίζειν. *Cretissare*. *Cretenses imitari*.

ΚΡΗΣΕΡΑ, ας, ἡ, *cribrum* seu *lineus sacculus per quem aliquid colatur*. Ducamus à κρίνω, *secerno*.

Κρήσκης, ητος, ὁ, nomen viri. Lat. *Crescens*.

Κρησφύγετον, ου, τὸ, *asylum*, *refugium*. q. à Κρὴς, *Cretensis*, sc. Minois, & φεύγω.

Κρήτη, ης, ἡ, *CRETA*. nomen Insulæ. Inde Κρῆτες.

Κρητῆρος, gen. sing. κρητῆρσι, dat. pl. à κρητήρ, Ion. pro κρατήρ, ῆρος, ὁ, *crater*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.

Κρῖ, contract. ex κριθή, ῆς, ἡ, *hordeum*. Alii per Apoc. pro κρίμνον, dici volunt.

Κριαδέω, *video*, Hesych. q. κῆρι ἀδεῖν, *cordi placere*.

Κρίγε, Ion. pro ἔκριγε, 3. sing. a. 2. verbi κρίζω, *strideo*.

Κριγμὸς, οῦ, ὁ, & κριγὴ, ῆς, ἡ, *stridor*: à

ΚΡΙΖΩ, *strideo*, *stridorem edo*. f. ξω. p. [illegible]. præt. m. κέκριγα. à sono fictitium.

Κρίθεν, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, *alii ab aliis separati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κρίνω, *secerno*.

ΚΡΙΘΗ, ῆς, ἡ, *hordeum*. κρίθινος, ου, *hordeaceus*. κριθώδης, εος, ὁ, ἡ, idem.

Κριθῆναι, a. 1. inf. pass. κριθήσομαι, f. 1. ind. pass. à κρίνω, *judico*, *decerno*.

Κρίθινος, ου, *hordeaceus*: à κριθή, *hordeum*.

Κριθώδης, εος, ὁ, ἡ, idem, & ab eod. th.

Κριθῶν, gen. pl. à κριθή, quod vide.

Κρίκεν, *resonuit*, *stridebat*, vel est perf. Ion. pro κέκρικε. verbi κρίζω, *strideo*, f. σω, & ξω vel est a. 2. Ion. & Poët. pro ἔκριγεν, ες, ε. Si cum sensu conveniret, posset etiam esse perf. Ion. verbi κρίνω, *discerno*.

Κρίκος, idem quod κίρκος, *circus*, *annulus*.

Κρίμα, vel κρῖμα, ατος, τὸ, *judicium*, *pœna*, *damnatio*, *vindicta*. τὰ κρίματα, *lites*. inde Lat. *CRIMEN*, & Angl. a **crime**, quia ob crimen aliquis judicatur & damnatur. Th. κρίνω, *judico*.

ΚΡΙΜΝΟΝ, ου, τὸ, *farina crassior*, *mica*.

Κρῖναι, a. 1. inf. κρίνας, a. 1. part. act. à κρίνω.

Κρινάμενος, *qui delegit*, a. 1. part. m. κρίναντο, 3. pl. a. 1. m. κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω, quod vide.

Κρῖνε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκρινε. κρίνετε, 2. pl. imperat. præs. ejusd. verbi.

Κρινέουσι, Poët. pro κρίνουσι, 3. pl. præs. sub. verbi κρίνω.

ΚΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, *lilium*. Dicitur & κρῖνος, εος, τὸ, *lilium*. est &

Κρῖνον, *judicavi*, imperf. vel a. 2. Ion. κρῖνον, a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, *judico*.

ΚΡΙΝΩ, *judico*, *CERNO*, *discerno*, *sentio*, *accuso*, *examino*, *punio*, *culpo*, *condemno*. f. κρινῶ. a. 1. ἔκρινα. a. 1. imperat κρῖνον, άτω. a. 1. inf. act. κρῖναι. a. 1 part. κρίνας, αντος. præt. act. κέκρικα. præs. pass. κρίνομαι, *in judicium vocor*. perf. pass. κέκριμαι. a. 1. pass. ἐκρίθην. a. 1. sub. pass.

pass. κρίθῶ, ῆς, ῆ. f. 1. pass. κριθήσομαι. Hinc κρίμα, ατος, τὸ, *judicium*. κρίσις, εως, ἡ idem. κριτὴς, ῦ, ὁ, *judex*. κριτήριον, ου, τὸ, *instrumentum judicandi*, & *nota ex qua judicium facimus*. ἀποκρίνομαι, *respondeo*. ἀπόκρισις, εως, ἡ, *responsum*. διακρίνω, *discerno*. διάκρισις, *discretio*. κατακρίνω, *condemno*. κατάκριτος, *damnatus*. συγκρίνω, *coagmento*, item *comparo*. σύγκριμα, ατος, τὸ, & σύγκρισις, εως, ἡ, *comparatio*. ὑποκρίνομαι, *fingo*, *simulo*. ὑποκριτὴς, ῦ, ὁ, *simumulator*, *hypocrita*. ὑπόκρισις, *simulatio*.

ΚΡΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *aries*. q. à κέρας, quia *cornutus*. κριοπρόσωπος, *arietis vultu praeditus*.

Κρισίη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κρίσις, εως, ἡ, *judicium*, *damnatio*, *accusatio*, *disceptatio*. Th. κρίνω.

Κρισιοραγνα, ων, τὰ, *regis scrinia*. Ctesias.

Κρίσπος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. origine, Crispus.

Κριτήριον, ου, τὸ, *vis judicandi*, *tribunal*, *controversia*: à κρίνω, judico. sub quo vide.

Κριτὴς, ῦ, ὁ, *judex*: &

Κριτικὸς, ῦ, ὁ, CRITICUS, *aptus ad dijudicandum*; item *qui dijudicat*. &

Κριτὸς, ῦ, Poët. pro ἔκκριτος, *eximius*: à 3. pers. perf. pass. th. κρίνω, *secerno*.

Κρίω, ἡ, nomen mulieris.

Κρεαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *pulso pedibus*, *cum strepitu cano*. q. κρουαίνω. Them. κρούω, *pulso*.

Κρόβυλος, idem quod κρώβυλος.

Κροῖσος, ου, ὁ, CROESUS, *Lydorum rex*.

Κρόκα, *tramam*, per Syncop. pro κροκίδα, acc. sing. à κροκὶς, ίδος, ἡ. vel tanq. à κρόξ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*.

ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, *trama*, *subtegmen*, id quod stamini inseritur τῷ κρέκειν *pulsando*. Est & κρόκη, *littus*, quod κρέκῃ vel κρούῃ, *fluctus*.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, idem quod κρόκη. *trama*.

ΚΡΟΚΟ'ΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, CROCODILUS: qui κρόκον δειλιᾷ, *crocum metuit*. Vel quia est animal timidum, δειλὸν: & colore κρόκον, imitatur.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, *croceo peplo*: à κρόκος, ου, ὁ, *crocus*, & πέπλον, ου, τὸ, *vestis muliebris*.

ΚΡΟ'ΚΟΣ, ου, ὁ, & τὸ κρόκον, CROCUS, & CROCUM. hinc κροκόεις, όεσσα, εν, *croceus*, *a*, *um*.

Κρόμμυον, & Poët. κρόμυον, ου, τὸ, *cepa*. q. à κάρα, *caput*.

Κρονίδης, ου, ὁ, filius τῦ Κρόνυ, seu *Saturni*, *Jupiter*. genit. Ion. Κρονίδεω. vocat. ὦ Κρονίδη.

Κρονικὸς, ῦ, *Saturnius*, *prae senio delirus*: &

Κρόνιος, ου, idem, à Κρόνος.

Κρονίων, ωνος, ὁ, idem quod Κρονίδης, à

ΚΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *Saturnus*. q. χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo suo orbe: vel quod author sit temporis.

Κροσσαὶ, *sunt pinnae murorum & turrium*. Alii κρόσσας legunt, & pro *scalis* accipiunt. Th. κροσσὸς, *fimbria*.

ΚΡΟΣΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, *extrema vestis ora*, *fimbria*, *limbus*, *villus*.

Κροσσωτὸς, ῦ, (sub. χιτὼν,) *tunica fimbriata*, seu *villis praetexta*: à κροσσός.

ΚΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, *cuspis ferrea*, *pilum*: vide γρόσφος.

Κροταλίζω, f. ίσω, *pulso*, *crepitare facio*: à κρόταλον, quod à κροτέω, *pulso*. Th. κρότος, *pulsus*.

Κρόταλον, ου, τὸ, CROTALUM, *crepitaculum*, quod &

Κρόταλος, ου, ὁ, *homo garrulus*: ab eod. them.

ΚΡΟ'ΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, *tempus*, *pars capitis*, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφὴν, *quod ibi evidens sit venarum pulsus*. dat. pl. κροτάφοισιν· κροτάφοις, acc. pl. Dor.

Κροτέω, *pulso*, *verbero*, *plaudo*, f. ήσω. p. ηκα, à seq.

ΚΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *pulsus*, *plausus*: qu. à κρούω.

ΚΡΟ'ΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus*, *musca canina*.

ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *vitium in olea arbore*. tanq. κρότων.

ΚΡΟΥΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *scatebra*, *saliens fons*. q. à κρούειν.

Κρούπαλα, *lignei calcei*. quasi à κρούω & πάλλω, quod *vibrent* quae illis *pulsantur* calcata. Eadem & κρούπεζα, tanq. κρούουσα πέζα.

Κρούσας, a. 1. part. act. à κρούω. *pulso*.

Κροῦσις, εως, ἡ, *pulsatio*, à 2. pers. perf. pass. seq.

ΚΡΟΥ'Ω, *pulso*. f. κρούσω. p. κέκρουκα. a. 1. ἔκρουσα. hinc κροῦμα, ατος, τὸ, *sonitus ex pulsatione instrumentorum*.

Κρύβδα, & κρύβδην, & Dor. κρύβδαν, *clam*. adv. à κρύπτω, *occulto*.

Κρυβεὶς, έντος, *absconditus*, a. 2. part. pass. κρυβῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον. f. 2. pass. κρυβήσομαι. a. 2. pass. ἐκρύβην.

Κρυερὸς, ῦ, & Ion. κρυερεῖος, *frigidus*. Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus*.

Κρυόεις, εντος, Poetis idem, & ab eod. them.

Κρυμὸς, ῦ, ὁ, *frigus*, *glacies*. Them. κρύος, idem.

Κρυόεσσα, ης, ἡ, *horribilis*, foem. gen. à κρυόεις, εντος, *formidandus*. à seq.

ΚΡΥ'ΟΣ, εος, τὸ, *frigus*, *algor*.

Κρυπτάδιης, gen. sing. f. g. à

Κρυπτάδιος, ου, apud Poetas idem quod κρυπτὸς, *clandestinus*. à κρύπτω, *abscondo*.

Κρυπτάζω, *cooperio*: à κρύπτω, idem.

Κρύπτε, imperf. Ion. vel praes. imperat. verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κρυπτι-

Κρυπτικὸς, ῦ, *CRYPTICUS*, *occultativus*, *celandi peritus* : &

Κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *occultus*, *a*, *um*. ἐν κρύπτῳ, *in occulto*. Th. κρύπτω.

Κρύπτεσ' pro κρύπτουσι, *occultant*, 3. pl. ind. præs. verbi κρύπτω.

ΚΡΥ'ΠΤΩ, *abscondo*, *occulo* ; *tego* ; *celo* : q. à κεκαλύπτω, f. ψω. a. 1. ἔκρυψα. hinc κρύψῃς, 2. sing. a. 1. sub. κρύψας, αντ☉, & in f. g. κρύψασα. a. 1. part. act. perf. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυφον. perf. pass. κέκρυμμαι. a. 1. pass. ἐκρύφθην. a. 2. pass. ἐκρύβην. a. 2. inf. pass. κρυβῆναι. a. 2. part. κρυβείς. Hinc κρύψις occultatio. κρυπτὸς, *abditus*. κρύβδην & κρύφα, *occulte*.

Κρυσταλλίζω, *instar crystalli splendeo* : à κρύσταλλ☉.

Κρυστάλλιν☉, ῦ, *CRYSTALLINUS* : à

ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ῦ, ὁ, vel ἡ, *glacies*, *gelu* ; item *CRYSTALLUS* lapis. q. κρύει στέλλε), *frigore contrahitur*.

Κρυφᾶ, *latenter*, *clam*, Dor. pro κρύφα, à κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. p. κέκρυφα.

Κρυφαῖ☉, αία, αῖον, Poët. idem ac κρύφι☉, ῖα, ιον, *occultus*, *a*, *um*. ab eod.

Κρυφῆ, *occultè*, adv. à κρυφὸς, *occultus*. Th. κρύπτω, *occulto*.

Κρυφηδὸν, idem, & ab eod.

Κρύφι☉, ῦ, *occultus*, dat. pl. Ion. κρυφίοισι. κρύφιον. κρυφίως, *occultè*, *clam*. Th. κρύπτω, *abscondo*. f. ψω.

Κρύο☉, ῦ, ὁ, Poët. pro κρύψις, εως, ἡ, *occultatio*, *tenebræ*. ab eod th.

Κρύψαι, *celare*, a. 1. inf. act. κρύψας, αντ☉, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. &

Κρύψε, 3. sing. a. 1. act. Ion. pro ἔκρυψε. κρύψῃς, ῃ, 2. & 3. sing. a. 1. sub. act. verbi κρύπτω, *occulto*.

Κρύψις, εως, ἡ, *occultatio*, à 2. perf. perf. pass. ejusd. verbi.

ΚΡΩΒΥΛΟΣ, ῦ, ὁ, *crinis retortus*, *cincinni puerorum*. Scribitur & κρώβυλ☉.

ΚΡΩ'ΖΩ, *crocito*, *garrio*. κρώζῃ, 3. sing. sub. q. à. κράζω. vel a sono corvi factum; ut plerumque aliarum avium propria. hinc κρωγμὸς, ῦ, ὁ, *crocitatio*.

ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακ☉, ὁ, *acervus lapidum*. aliter, κλώμαξ.

ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ῦ, τὸ, *falx*.

ΚΡΩΣΣΟΣ, ῦ, ὁ, *hydria*, *urceus*.

Κτᾶ, Ion. pro ἔκτα, quod per Apocop. pro ἔκτανε. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτην, ὥσπερ τῷ ἦ, ut ἔβα pro ἔβη. verbi κτείνω, *occido*, vel κτῆμι.

Κτάμεν, Ion. & Dor. κτάμεναι, pro κτεῖναι, a. 1. inf. act. à κτείνω, *occido*. vel κτάμεν, Ion. & Dor. κτάμεναι, pro κτᾶναι, à κτῆμι, idem cum κτείνω.

Κταμένοιο, gen. Ion. à

Κτάμεν☉, *qui interemit*, *aut interemtus est*, a. 2. part. m. verbi inus. κτῆμι, idem quod κτείνω, *interficio*. a. 2. ἔκτην, a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμεν☉ dici pro κτεινάμεν☉ sic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.

Κτᾶν, *possederunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, *possideo*. a. 2. ἔκτην, & in 3. pl. ἔκτησαν & per Syncop. ἔκταν, & deposito augmento κτᾶν. Th. κτάομαι. Posset etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτείνω, *occido*. a. 2. ἔκτην.

Κταίη, Ion. pro ἐκτάνοι, *interfecisset*, 3. sing. a. 2. act. verbi κτείνω, f. κτενῶ. p. ἔκτονα. a. 1. ἔκτεινα a. 2. ἔκτανον.

Κτανέεσθαι, per Dialysin pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, *interficio* : f. 2. m. κτανοῦμαι.

Κτανέοντες, Ion. Dialysi pro κτανοῦντες, nom. pl. f. 2. part. act. ejusd. verbi.

Κτανέεσι, pro κτανοῦσι, 3. pl. f. 2. act. ejusd. verbi.

Κτάνθεν, Bœot. Syncop. & simul Ion. pro ἐκτάνθησαν. 3. pl. a. 1. pass. verbi κτείνω, *interficio*.

Κτάντας, α, ὁ, Dor. pro κτάντης, ὁ, *interfector*. Th. κτείνω.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *acquiro*, *comparo* : *possideo* : f. κτήσομαι. p. κέκτημαι (pro quo & ἔκτημαι.) part. κεκτημέν☉, *possessor*, *dominus*, & --ένη, *domina*. a. 1. ἐκτήσάμην, ω, ατο. a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο. Hinc κτῆμα, ατ☉, τὸ, *possessio*, κτήματα, ων, τὰ, *bona*, *facultates*, *opes*. κτῆσις, εως, ἡ, *possessio*. κτητὸς, ῦ, *acquisitus*.

Κτᾶσθαι, præs. inf. verbi κτάομαι, *possideo*.

Κτάσθαι, a. 2. inf. m. verbi κτῆμι pro κτείνω, *interficio*. a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην.

Κτᾶτο, Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. sing. imperf. verbi κτάομαι, *possideo* : sed

Κτάτο, Ion. pro ἔκτατο, 3. sing. a. 2. m. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, *interficio*.

Κτάω, *cædo*, *occido*. Sic & κτάω, pro κτάομαι, *possideo*.

Κτέανον, ῦ, τὸ, *possessio*, Poët. idem quod κτῆμα, ατ☉, τὸ. Th. κτάομαι, *possideo*.

Κτεάνων, & κτεάνοις, ejusd. gen. & dat. pl.

Κτέαρ, κτέατ☉, τὸ, idem, & ab eod th.

Κτεάτεσσι, *possessionibus*, dat. pl. Ion. & Poët. pro κτέασιν, & κτέασιν, à κτέαρ, ατ☉, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, *possideo*.

Κτεατίζω, *acquiro*, *possideo*, f. ίσω. Poëticum : à κτέατ☉, gen. à κτέαρ. Th. κτάομαι, idem.

Κτεάτισσε, Ion. & Poët. pro ἐκτεάτισε, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. &

Κτείνας, κτείνασα, αν, αντ☉, & in acc. κτείναντα, a. 1. part. act. verbi κτείνω, *occido* : f. κτενῶ. a. 1. ἔκτεινα. p. ἔκταγκα. a. 2. ἔκτανον.

Κτεῖνε, præs. imperat. act. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præs. inf. κτείνεσθαι, præs. inf. pass. ejusd. verbi.

Κτεινό-

Κτεινόμενος, ου, *occisus*, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Κτείνοντ' pro κτείνοντα, acc. sing. præs. part. act. κτείνουσι, 3. pl. præs. verbi κτείνω.

ΚΤΕΙ'ΝΩ, *interficio*, *occido*: f. κτενῶ. p. ἔκτονα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον, præt. pass. ἔκταμαι, a. 1. pass. ἐκτάνθην, f. 1. pass. κτανθήσομαι, præt. m. ἔκτονα. Ἀποκτείνω, idem ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ, ἡ, *homicida*. πατροκτόνος, ου, ὁ, *parricida*. Legitur & κτένω & κτίννυμι.

ΚΤΕΙ'Σ, ενὸς, ὁ, *pecten*: hinc

Κτενίζω, *pecto*: f. ίσω. à κτείς.

Κτενῶ, fut. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρας, αος, τὸ, *res possessa*, *donum*. Th. κτάομαι, *possideo*.

ΚΤΕ'ΡΕΑ, ων, τὰ, *exequiæ*, *inferiæ*, *justa*. q. à κτείνω, *occido*: hinc

Κτερεΐζω, & κτερίζω, *exequias celebro*.

Κτερίσειαν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. &

Κτεριοῦσι, pro κτερίσουσι, Att. 3. pl. f. 1. verbi κτερίζω, à κτέρεα, quod vide.

Κτέω, idem quod κτείνω, *occido*. hinc

Κτέωμεν, *possideamus*, Ion pro κτῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτῆμι, pro κτείνω, *occido*. eodem tempore & modo.

Κτηδὼν, όνος, ἡ, *venarum cursus in arboribus*, *quasi pectines*: à κτείς, *pecten*.

Κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio*, κτήματα, των, τὰ, *bona*, *facultates*, *opes*. dat. pl. κτήμασ' pro κτήμασι. Th. κτάομαι. *possideo*.

Κτῆμι, *occido*, inus. cujus f. κτήσω, p. ἔκτηκα. a. 2. ἔκτην. a. 2. part. κτάς. Th. κτείνω, idem.

Κτηνῶν, κτηνῶν, nom. & gen. pl. à

ΚΤΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *jumentum*, *pecus*. qu. possessio, à κτάομαι. hinc κτηνηδὸν, *pecudum more*, adv. & Angl. neat, de pecore.

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ, *jumentorum pastor*, à κτῆνος, & τρέφω, *alo*.

Κτήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. κτήσασθαι, a. 1. inf. κτήσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. sed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. sub. m. verbi κτάομαι.

Κτησίας, ου, ὁ, *CTESIAS*, nomen propr.

Κτῆσις, εως, ἡ, *possessio*. Th. κτάομαι.

Κτήσομαι, ῃ, εῖ, f. 1. m. ejusd. verbi.

Κτητὰ, n. g. nom. pl. à κτητὸς, ου, *acquisibilis*. Th. κτάομαι.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, *famula*: ab eod. κτητὸς, & them.

Κτητικὸς, ου, *acquirendi peritus*; *possessivus*: &

Κτητὸς, ου, *acquisibilis*, *acquisitus*: &

Κτήτωρ, ορος, ὁ, *possessor*: a 3. pers. perf. pass. verbi κτάομαι.

Κτιδέος, ὁ, per Aphæres. pro ἰκτίδεος, è *mustela confectus*: à κτὶς, ίδος, ἡ, *mustela*.

ΚΤΙ'ΖΩ, *condo*, *creo*, *fabricor*. f. κτίσω. a. 1. ἔκτισα, a. 1. imperat. κτίσον, άτω, a. 1. inf. κτίσαι. a. 1. part. κτίσας, αντος, p. ἔκτικα. perf. pass. ἔκτισμαι. a. 1. pass. ἐκτίσθην. & part. κτισθεὶς, έντος, *conditus*. Hinc κτίσμα, ατος, τὸ, *opus*, *structura*. κτίσις, εως, ἡ, *creatio* & *creatura*. κτιστὴς, ου, ὁ, *creator*, *conditor*.

ΚΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *aries*. q. à κτίλλω, *vello*. & pro *familiari*, & *cum quo quis nutritus est*. hinc κτιλόω, *demulceo*.

Κτίμενος, Poët. pro ἐκτισμένος, perf. part. pass. à κτίζω, *condo*, *creo*.

Κτὶς, idem quod ἰκτὶς, *viverra*, quæ est ex mustelis sylvestribus.

Κτισσάσθαν, Dor. & Ion. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. m. verbi κτίζω, *condo*. f. ίσω.

Κτίσις, εως, ἡ, *creatio*, *creatura*, *structura*, *res conditæ*, & pro *quovis opere*. *magistratus*, *homo*. quod &

Κτίσμα, ατος, τὸ, *creatura*: à perf. pass. verbi. κτίζω, *condo*.

Κτίσον, *crea*, a. 1. imperat. vide in κτίζω.

Κτιστὴς, ου, ὁ. *creator*. & κτίστης, ου, ὁ, idem, extrito σ & retracto accentu: quod &

Κτιστὸς, ου, *creatus*, *conditus*: &

Κτιστὺς, ύος, ἡ, *ædificatio*: à 3. pers. perf. pass. verbi κτίζω, *creo*.

Κτυπέω, *strepo*, *strepito*, f. ήσω. Them. τύπτω, *pulso*.

Κτύπημα, ατος, τὸ, &

Κτύπος, ου, ὁ, *sonitus*, *strepitus*: à κτυπέω, cujus th. τύπτω.

ΚΥ'ΑΘΟΣ, *CYATHUS*, *cotula*. q. à χύω, *fundo*.

Κυαμευτὴς, ου, ὁ, *qui fabis eligit*; *sortilegus*: &

Κυαμευτὸς, ου, *fabis* vel *sorte electus*: à perf. pass. seq.

Κυαμεύω, *fabis eligo*; *sortior*. à seq. th.

ΚΥ'ΑΜΟΣ, ου, ὁ, *faba*; *calculus*. hinc κυαμοβόλος, *judex*. κυαμοτρὼξ, quia κυάμους τρώγει, *judex*.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, Poët. *nigram ac formidabilem ægidem gestans*: ex κύανος, *ceruleus*, & αἰγὶς. Them. αἶξ, ἡ, *capra*.

Κυανεᾶν, Dor. pro κυανεῶν, sc. νήσων, *CYANEÆ insulæ*.

Κυανέη, ης, ἡ, *nigra*, dat. pl. Ion. κυανέῃσι, gen. pl. Æol. κυανεάων, a

Κυάνεος, ου, idem (exempto ι,) quod

Κυάνειος, ου, *CYANEUS*, *cæruleus*, *niger*. Them. κύανος, seu κυανὸς, *color cæruleus*.

Κυανόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, *cæruleos habens pilos*. equi Epithet. ex κύανος, & θρίξ.

Κυανόπεζα, de mensa. & κυανόπεζος, *nigros pedes habens*: ex κύανος, *niger*, & πούς, *pes*.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, *cæruleo peplo utens*: à κύανος, *cæruleus*, & πέπλον, *peplum*.

Κυανόπρῳρος, *cæruleam habens proram*: ex κύανος, & πρῷρα, ας, ἡ, *anterior pars navis*.

ΚΥ'ΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, & κυανὸς, ȣ, ὁ, *color cæruleus*, hinc κυάνεος & κυάνεος, ȣ, *cæruleus, niger.*

Κυανόφρυς, υος, ὁ, ἡ, *nigrum habens supercilium*: ex κύανος & ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium.*

Κυανοχαίτης, ȣ, ὁ, *qui est nigricantibus setis*: ex κύανος, *niger*, & χαίτη, *juba, coma.*

Κυανῶπιν, *nigroculam*. acc. sing. à

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, *cerulea aspectu*: ex κύανος, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. p. m. ὦπται.

ΚΥ'ΑΡ, ατος, τὸ, *foramen acus*; item *pars auris interna*. q. à κλάω, *findo.*

Κύββα, *poculum, CUPPA*. quia κυφόν.

Κύβδα, *inclinato capite*: à κύπτω.

Κυβεία, ας, ἡ, *lusus aleæ*; item *astutia*: à κύβος, *tessera*. hinc κυβεύω, *alea lusito.*

Κυβέλη, ης, ἡ, *CYBELE*, mater Deûm.

Κυβέρνασις, ἡ, Dor. pro Κυβέρνησις. quod vide.

Κυβερνάτας, α, ὁ, Dor. pro Κυβερνήτης, quod vide. sic.

Κυβερνατὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνάτωρ, & comm. κυβερνήτωρ, *GUBERNATOR.*

ΚΥΒΕΡΝΑ'Ω, -ῶ, ᾷς, ᾶς, ᾷ, ᾶ, *GUBERNO*, propriè *navem rego*. f. ήσω. q. κῦμα ἐρευνῶ, *fluctus scrutor*. vel à גבר, *prævalere, gubernare*. Hinc Angl. to govern.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, *gubernatio*. Th. κυβερνάω, quod vide.

Κυβερνήσοντος, gen. sing. f. 1. part. act. verbi κυβερνάω.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, *gubernatrix*: &

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Κυβερνήτης, ȣ, ὁ, *gubernator*. quod &

Κυβερνητικὸς, ȣ, *ad gubernatorem pertinens*: κυβερνητικὴ, (sub τέχνη,) *gubernandi facultas*: à perf. pass. verbi κυβερνάω.

Κυβευτὴς, ȣ, ὁ, *aleator*: &

Κυβευτικὸς, ȣ, *aleatorius*; *peritus aleator*: à perf. pass. seq.

Κυβεύω, f. εύσω, *alea* seu *tesseris ludo*; *periclitor*. Th. κύβος, *tessera.*

ΚΥ'ΒΗ, ης, ἡ, *caput*. quia κυφὴ, *curva*: à κύπτω. Hinc κυβιστάω, *in caput me dejicio.*

Κυβήβη, ης, ἡ, *Cybele*, quæ suos ministros facit κυβήβειν, id est, κύπτειν vel κυβιστᾶν.

ΚΥ'ΒΗΛΙΣ, ιδος, ἡ, *securis*. Hinc κυβηλίσαι, *securi percutere.*

Κυβικὸς, ȣ, *CUBICUS*. à κύβος.

Κυβιστάω, f. ήσω, *in caput me conjicio, in caput salto*: à κύβη, *caput.*

Κυβίστημα, ατος, τὸ, & κυβίστησις, εως, ἡ, *saltatio in caput*: &

Κυβιστὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator, qui se in caput dejicit*: à præced. κυβιστάω.

ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, ȣ, τὸ, *CUBITUS, nodus brachii*. κύβαλον, ȣ, τὸ, idem q. à κυβῶ, *converto*. Vel ut alii à κύπτω, *inclino.*

ΚΥ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, *CUBUS, tessera*, vel *aliquid habens figuram quadratam*. Hinc κυβικὸς, ȣ, *cubicus*, κυβεύω, *alea*, seu *tesseris ludo*. κυβεία, ας, ἡ, *lusus aleæ*; item *fraus, dolus.*

ΚΥΓΧΝΙ'Σ, ἰδος, ἡ, *crater magnus*. Martinius ex Galeno probat esse *parvum calicem* & *doliolum medicum.*

ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, *CYNCRAMUS*, *dux coturnicum.*

Κυδάζω, f. άσω, *convitior, maledico*: à κύδος, ὁ, *convitium.*

Κυδαίνω, *celebro, decoro, laudo*. imperf. Ion. κύδαινον. f. ανῶ. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria, decus.*

Κυδάλιμος, ȣ, idem quod κύδιμος, *gloriosus*. Th. κῦδος.

Κυδηθῆναι, *decoratum esse*, a. 1. inf. pass. ab ἐκυδήθην, a. 1. ind. pass. verbi κυδάω. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria.*

Κυδιάνειρος, α, ον, *honestans viros, claros viros continens*: à κῦδος, & ἀνὴρ, *vir.*

Κυδιάω, *glorior, jactito*: à κῦδος, εος, τὸ, *gloria.*

Κύδιμος, ȣ, *gloriosus*. Th. κῦδος, *gloria.*

Κυδιόων, *exultans*, Poët. pro κυδιῶν, præs. part. à κυδιάω, quod vide.

Κύδιστος, η, ον, *gloriosissimus, a, um*, superl. &

Κυδίων, & κυδρότερος, *gloriosior*: comp. à κῦδος, *gloria.*

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, *inclytus*. Th. κῦδος.

Κυδοιδοπᾶν, *tumultuari*. q. à κυδοιμὸς & δουπεῖν.

Κυδοιμέω, -ῶ, *turbas excito*: à

ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *turba, tumultus*. q. à κύειν δεῖμα, *parere timorem.*

ΚΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *gloria, decus*. At κύδος, ȣ, ὁ, *convitium, probrum*: à κῦδος, κυδήεις, εντος, *gloriosus*. κύδιμος, & κυδάλιμος, ȣ, idem. κυδαίνω, ανῶ, *celebro, laudo*. κυδιάω, *glorior.*

Κυδρὸς, ȣ, *gloriosus*. à Th. κῦδος.

Κύδων, ωνος, ἡ, *CYDON*, urbs Cretiæ.

ΚΥΔΩ'ΝΙΟΣ μηλέα, vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, *cotonea malus*. κυδώνιον μῆλον, ȣ, τὸ, *cotoneum*, seu *CYDONEUM malum*. à κύδων, unde istiusmodi mala.

Κύει, *uterum fert*, 3. sing. præs. verbi κύω.

Κυεὶς, *conceptus*, a. 2. part. pass. ab ἐκύην, a. 2. ind. pass. verbi κύω, f. σω. *in utero gesto.*

Κυέω, idem quod κύω, quod vide.

Κύημα, ατος, τὸ, *quod in utero gestatur, fœtus*: &

Κύησις, εως, ἡ, *graviditas, prægnatio, conceptus*: à perf. pass. verbi κυέω, idem quod κύω, *in utero gesto.*

Κυθέρεια, *CYTHEREA, Venus*, ὅτι κεύθει τοὺς ἔρωτας, *occultat amores* venereos.

Κυθήρεσσι, dat. pl. Ion. à κύθηρος, ȣ, ὁ. Th. Κυθήρα, urbs Cypri.

ΚΥ'ΙΞ, κος, *CYIX, bulbosa quædam planta* Theophr. lib. 7. 13.

ΚΥ'ΚΑΣ, *Æthiopicum palmarum genus.* Theophr. lib. 2. 8.

ΚΥΚΑ'Ω, f. ήσω. *misceo.* propriè de liquoribus. *perturbo.* Hinc

Κυκεία, ας, ἡ, & κύκημα, ατος, τὸ, *permixtio, confusio.* à præced.

Κυκεῶ, per Apocop. pro κυκεῶνα, accuſ. ſing. à

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, *miſcellanea potio; cinnus.* Th. κυκάω.

Κυκηθήτην, Ion. pro ἐκυκηθήτην, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. verbi κυκάω, *miſceo.* f. ήσω.

Κύκλα, per Metapl. pro κύκλοι, *rotæ,* à κύκλος, quod vide.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, *CYCLAS,* veſtis genus, vel *libus*; item adject. *orbiculata.* Th. κύκλος.

Κυκλεύω, idem quod κυκλόω.

Κυκλέω, *verſo, duco,* vel *rotâ veho.* à κύκλος, *circulus.*

Κυκληδὸν, adv. *inſtar circuli; undequaque*: &

Κυκλικὸς, ῆ, & κύκλιος, & κυκλωτὴς, item

Κυκλόεις, εντος, *orbiculatus*: à κύκλος.

Κυκλόθεν, adv. *in circuitu.* Th. κύκλος.

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, *circulus, orbis*: item *corona hominum.* κύκλῳ pro ἐν κύκλῳ, *in circuitu.* hinc κυκλόω, *in orbem roto.* ἔγκυκλος & ἐγκύκλιος, ου, ὁ, ἡ, *circularis.* ἐγκυκλοπαιδία, ας, ἡ, *orbis diſciplinarum.*

Κυκλόσε, adv. *circulatim*: à κύκλος.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ, ἡ, *tornando rotundus factus*: ex κύκλος, *circulus,* & τερέω, *terebro.*

Κυκλόω, *cingo, circumdo; in orbem ago*: f. ώσω. p. κεκύκλωκα. a. 1. paſſ. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος, *circulus.*

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, & οἱ Κύκλωπες, *CYCLOPES*: ex κύκλος, *orbis, circulus,* & ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

ΚΥ'ΚΝΟΣ, ου, ὁ, *CYGNUS, olor.* Eſt & propr. nom.

Κυκόωντι, Poët. pro κυκῶντι, *miſcenti,* dat. ſing. part. præſ. à κυκάω, f. ήσω, *miſceo.*

ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, *cavitates oculorum.*

Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἡ, *calix.* Th. κυλίω, *volvo.*

Κυλίνδεται, 3. ſing. præſ. paſſ. κυλίνδετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à κυλίνδω, idem quod κυλίω, *volvo.*

Κύλινδρος, ου, ὁ, *CYLINDRUS,* lapis teres in modum columnæ: à ſeq.

Κυλίνδω, idem ac them. κυλίω, *volvo.*

Κύλιξ, ικος, ἡ, *CALIX.* Them. κυλίω, *volvo.*

Κύλισις, εως, ἡ, *volutatio*: &

Κύλισμα, ατος, τὸ, *volutabrum*: à perf. paſſ. verbi κυλίω.

Κυλίχναι, αἱ, *caliculi,* ſeu *parva vaſa potoria oris compreſſioris*; item *cucurbitulæ*: à κύλιξ.

ΚΥΛΙ'Ω, *volvo, voluto*: f. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω, & καλινδέω, idem. κύλιξ, ικος, ἡ, *calix.*

Κυλλοποδίων, *qui diſtortis pedibus eſt, loripes*: Vulcani Epith. à κυλλὸς, *claudus,* & πoῦς, *pes.*

ΚΥΛΛΟ'Σ, ου, *claudus, curvus*: qu. à κόλος, *mutilus.*

Κυλοιδιάω, *ſum oculis tumentibus*: à κῦλον & οἰδάω, *tumeo.*

Κυλοιδιόωντες, nom. pl. part. præſ. à κυλοιδιάω, quod vide.

Κύλων, ωνος, ὁ, *CYLO.* Κυλώνειον, *CYLONIUM.*

ΚΥ῀ΜΑ, ατος, τὸ, *fluctus, unda; magna lues*: qu. κύκημα, à κυκάω, *miſceo.* Eſt & κῦμα, pro κύημα, τὸ, *fœtus*: à κύω, *in utero geſto*: à κῦμα, *fluctus*: κυματίας, ου, ὁ, *undoſus.* κυματώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. κυματίζω, & κυματόω, *undis agito.* κυματίνη, ης, ἡ, *tempeſtas.* κυμαίνω, ανῶ, *fluctuo. æſtuo.*

Κυμαίνοντος, gen. ſing. part. præſ. act. κυμαίνων, & in f. g. κυμαίνουσα à

Κυμαίνω, *fluctuo*; & *ferveo, turgeo*: f. ανῶ. p. γκα. Th. κῦμα.

Κύματ', pro κύματα, nom. pl. κύμασι, dat. pl. à κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus.*

Κυματίης, ου, Ion. pro κυματίας, ου, ὁ, *undoſus.* Vide in κῦμα, τὸ, *fluctus.* Hinc κυματίης ἄνεμος, *ventus impetuoſus.*

Κυματίζω, f. ίσω, *undis agito*; *fluctuare facio.* Th. κῦμα.

Κυματολήγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυματωγὴ, ης, ἡ, & legitur κυματωγὴ, *littus,* ad quod undæ feruntur ac franguntur: ex κῦμα, & ἄγω, ſeu ἄγνυμι, *frango.*

Κυματώδης, εος, ὁ, ἡ, *fluctuoſus*: ab eod. th.

Κυματωθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. f. g. à κυματόομαι, *reſtagno.* Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus.*

Κυμβαλίζω, *cymbalum pulſo*: à κύμβαλον, *cymbalum.* Th. κύμβος, ου, ὁ, *cavus receſſus.*

Κύμβαλον, ου, τὸ, *CYMBALUM*: &

Κύμβη, ης, ἡ, *CYMBA*; item poculi genus: à κύμβος, *cavitas.*

Κύμβαχος, ου, ὁ, *pronus in caput*: à κύμβη, *caput*: quod à ſeq.

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *cavus receſſus*; *ollæ fundum*: qu. à κυφὸς, *curvus.* Hinc κύμβιον, & κυμβίον, ου, τὸ *acetabulum.* κύμβη, ης, ἡ, *cymba.* κύμβαλον, ου, τὸ, *cymbalum.*

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis.

ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *avis quædam nocturna.*

ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *CYMINUM,* herba & ſemen.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κυμώ, nomen mulieris.

Κυναγέτας, α, ὁ, Dor. pro κυνηγέτης, quod vide.

Κυνάγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἄγχος, *canum suffocatio*; *angina*.
Κυναγὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro κυνηγὸς, ῦ, *venator*: ex κύων, *canis*, & ἄγω, *duco*.
Κυνάδες, ων, αἱ, *canum pili*: à κύων, *canis*.
Κυνάμυια, vide in κυνόμυια.
Κυνάνθρωπος, *versipellis*, *impudens*: qu. canis: ex κύων, *canis*, &c.
Κυνάριον, ου, τὸ, *catellus*, diminut. à κύων, *canis*.
Κύνας, accus. pl. κύνες, nom. pl. à κύων, κυνὸς, ὁ vel ἡ, *canis*.
Κυνέη, ης, ἡ, *galea*. Th. κύων, *canis*.
Κύνειος, ου, *caninus*: ab eod. them.
Κυνέεσκεν, Ion. & Poët. Pleonasm. ε, pro ἐκύνεεν, imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κύω, *osculor*.
Κύνες, nom. pl. κύνεσσι, *canibus*, dat. pl. Ion. pro κυσὶν, à κύων, κυνὸς, *canis*.
Κυνέω, *osculor*, *blandior*, *adoro*, προσκυνέω. Th. κύω, idem.
Κυνηγέσιον, ου, τὸ, *canes venatores*, & *instrumenta venationis*: ex κύων & ἄγω.
Κυνηγέτης, ου, ὁ, *venator*: &
Κυνηγέω, *venor*: f. ήσω. &
Κυνηγὸς, ῦ, ὁ, *venator*: à κύων & ἄγω.
Κυνίδιον, ου, τὸ, *catellus*. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, *canis*.
Κυνικὸς, ῦ, ὁ, *CYNICUS*: ab eod. th.
Κυνόδους, οντος, ὁ, *dens caninus*: à κύων, κυνὸς & ὀδοὺς.
Κυνοθαρσὴς, έος, *impudens*: à κύων, *canis*, & θάρσος, *fiducia*.
Κυνόμυια, ας, ἡ, *musca canina*: Metaph. pro *impudente*: à κύων & μυῖα, *musca*. Alii leg. κυνάμυια.
Κυνοπρόσωπος, ου, *qui canina facie est*: ex κύων, κυνὸς, *canis*, & πρόσωπον, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Κυνόσουρα, *CYNOSURA*: qu. κυνὸς οὐρὰ, *cauda canis*: pro *astro* sumitur.
Κυντερος, ου, *impudentior*. Superl. κύντατος. Th. κύων, *canis*.
Κυνῶπα, vocat. sing. à
Κυνώπης, ου, ὁ, ἡ, *habens canis vultum*: ex κύων, *canis*, & ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Κυνώπιδος, gen. sing. à
Κυνῶπις, ιδος, ἡ, *inverecunda*: vide κυνώπης.
Κύος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. κύω, *in utero gesto*.
Κυόμενα, nom. pl. n. g. part. præs. pass. à κύω, idem quod κύω, quod vide.
Κυοφορέω, f. ήσω, *in utero fero*, *prægnans sum*; à κύος, *fœtus*, & φορέω, idem quod φέρω, *fero*.
ΚΥΠΑ'ΡΙΣΣΟΣ, ου, ἡ, *CYPRESSUS*, arbor: hinc κυπαρίσσινος, *ex cupresso factus*.
ΚΥ'ΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, *vas magnum concavum & capax*.
ΚΥΠΑ'Σ, άδος, ἡ, *pallium* & *lecti stragulum*.
ΚΥΠΑΣΣΙ'Σ, & κύπασσις, εως, ὁ, ἡ, *supparum*, *species tunicæ*.

ΚΥΠΕΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *cyperus*, herba ex juncorum genere.
ΚΥ'ΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, *poculi genus*: deflexum à κύφελλον, quia *cavum*.
Κύπριδα, acc. sing. à Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus*.
Κυπρίζω, *germino venuste*. Th. Κύπρος, *Cyprus*.
Κυπρῖνος, *CYPRINUS*: &
Κύπριος, ου, *CYPRIUS*: ab eod. th.
Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus*: acc. Κύπριδα, & Κύπριν. Th. Κύπρος, *Cyprus*.
Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epithet. *Veneris*, quæ *nata* dicitur in insula *Cypro*. Dicitur &
Κυπρογενὴς, έος, ὁ, ἡ, idem: à κύπρος, & γίνομαι, *nascor*.
ΚΥ'ΠΡΟΣ, *CYPRUS*, arbor & insula: unde Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus*. κύπρινον, τὸ, *unguentum Cyprinum*.
Κυπτάζω, f. άσω, *immoror*, *cunctor*, *tempus tero*: à
ΚΥ'ΠΤΩ, *pronus sum*, *incurvo me ad videndum*: f. ψω. a. 1. ἔκυψα. a. 1. part. κύψας, αντος. Hinc κυφὸς, ῦ, *inclinatus*, *supplex*. κυφὸς, ῦ, *incurvus*, *gibbosus*. κῦφος, εος, τὸ, *gibbus*. ἐγκύπτω, *inclino ad videndum aliquid*.
Κυράνα, ας, ἁ, Dor. pro Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*. Vide Pindar. Pithior. Od. 9. 298. &c.
Κυρβαῖος, αία, ον, *sublimis*, e: à κύρβις, quod vide.
ΚΥΡΒΑΣΙ'Α, ας, ἡ, *crista gallinacei*; *tiara*: à κάρα & βαίνω.
ΚΥ'ΡΒΙΣ, εως, ἡ, *tabula triangula*, *cui leges inscribebantur*.
Κύρε, Ion. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, *incido*, *nanciscor*.
Κυρέω, f. ήσω, *incido*, *assequor*. Th. κύρω, idem.
Κύρη, ἡ, *Ceres*: sic dicta, quia κυρία τῆ ζῆν, *domina vitæ*.
ΚΥΡΗΒΑ'Ω, *cornibus pugno*: f. άσω. qu. à κέρας, *cornu*.
ΚΥΡΗ'ΒΙΑ, ων, τὰ, *acera* & *glumæ hordei*. Vide κυρύβια.
Κύρημα & per Sync. κύρμα, ατος, τὸ, *id in quod aliquis incidit*, *præda*. Th. κύρω, *incido*.
Κυρήνη, ἡ, *CYRENE* urbs. Hebr. *murus*.
Κυρήνιος, ου, ὁ, *Quirinus*, nomen viri.
Κυρῆσαι, a. 1. inf. &
Κυρήσας, αντος, a. 1. part. act. à κυρέω, idem quod κύρω, *incido*.
Κυρθεὶς, *adeptus*, a. 1. part. pass. verbi κύρω a. 1. ind. pass. ἐκύρθην.
Κυρία, ας, ἡ, *domina*: &
Κυριακὸς, ἡ, ὸν, *dominicus*, *a*, *um*. Th. κύρος, εος, τὸ, *authoritas*.
Κυριεύω, *dominor*, cum gen. f. εύσω. p. κεκυρίευκα. à κύριος, *dominus*. Th. κῦρος.
Κυρίζω, vel κυρίσσω, *cornibus peto*: qu. à κέρας, *cornu*.
Κύριος, ου, ὁ, *dominus*, *herus*, *qui auctoritate*

tate valet, præstans; item proprius. Th. κῦρ☉, authoritas.
Κυρλοσω, vide κυρίζω.
Κυριότης, ητ☉, ἡ, dominatio: à κῦρ☉.
Κυρκανᾶν, miscere: q. à κυκᾶν, ρ interjecto.
Κύρμα, ατ☉, τὸ, per Sync. pro κύρημα, id in quod aliquis incidit, præda: à κυρέω, vel κύρω, quod vide.
Κύρν', pro Κύρνε, vocat. à
Κύρν☉, ου, ὁ, CYRNUS, nom. propr.
ΚΥ'ΡΟΣ, εο☉, τὸ, authoritas, edictum, cardo rei: hinc κυρόω, authoritatem do. κύρι☉, ου, ὁ, dominus. κυριεύω, dominor. Est &
Κῦρ☉, ου, ὁ, CYRUS, Persarum rex.
Κυρῦν, præs. inf. act. &
Κυρῦσα, præs. part. f. g. à
Κυρόω, ῶ, sancio, ratum facio: f. ώσω. p. κεκύρωκα. perf. pass. κεκύρωμαι. Th. κῦρ☉, τὸ, authoritas.
Κύρσαι, incidere, a. 1. inf. &
Κύρσας, a. 1. part. act. à κύρω, incido: f. Æol. κύρσω.
Κύρσω, adipiscar: vide in præced.
ΚΥΡΤΟ'Σ, ῦ, Æol. κυρπὸς, CURVUS, gibbosus. Hinc κυρτόω, curvo, incurvum reddo. ἀμφίκυρτ☉, ου, ὁ, ἡ, utrinque incurvus. At
Κύρτ☉, ου, ὁ, sagena, nassa: dicitur & κύρτη, & κυρτὶς, quia cava seu gibbosa: sub præc.
Κύρτωμα, ατ☉, τὸ, quod est incurvatum, gibbus; item tumor omnis præter naturam. Th. κυρτὸς, curvus.
ΚΥ'ΡΩ, sum, incido, consequor: f. 1. Æol. κύρσω. κυρέω, idem quod κύρω.
Κύσας, αντ☉, osculatus, a. 1. part. act. à κύω, osculor.
Κῦσε, seu κύσεν, Ion. pro ἔκυσεν, 3. sing. a. 1. act. κῦσον, a. 1. imperat. act. ejusd. verbi. inf. κύσαι. unde Angl. to kiss.
ΚΥ'ΣΘΟΣ, & κύσ☉, ου, ὁ, & κυσὸς, ῦ, ὁ, nates, podex; item pro muliebri pudendo.
Κυσὶ, dat. pl. à κύων, canis, quod vide.
Κυσαμένη, a. 1. part. m. f. g. pro κυσαμένη, quæ concepit, verbi κύω, quod vide.
Κύσε, Ion. & Poët. pro ἔκυσε, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.
ΚΥ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, vesica: acc. κύστιν.
ΚΥ'ΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, flores mali Punici.
ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, CYTISUS, nomen herbæ.
ΚΥ'ΤΟΣ, εο☉, τὸ, cavitas, sinus: ubi aliquid κεῖται.
Κύτραν, Dor. pro χύτραν, accus. sing. à χύτρα, olla: idem quod χύθρος, quid vide.
Κύταρ☉, ου, ὁ, loculamentum apum & vesparum: à κύτ☉, cavitas.
Κύφελλα, τὰ, nubes, & omnia cava: qu. à κυφὸς, incurvus.
ΚΥ'ΦΙ, suffimenti genus.
Κυφὸς, ῦ, incurvus, GIBBUS: q. à κύπτω, flecto.
Κύφων, ων☉, ὁ, locus testudinatus, baculus incurvus, stiva; item instrumentum quo vinciebantur nocentes aut torquebantur, catasta, numella: à κυφὸς, curvus. Them. κύπτω, pronus sum.
Κύφων', pro κύφωνα, acc. sing. præced.
Κύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κύπτω, f. ψω, incurvo me. κύψαι, a. 1. inf.
ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, alveare apum: hinc κυψελὶς, ίδ☉, ἡ, alveus. Est & κυψέλη, auris foramen, ejusque sordes.
Κυψελλίζων, nom. propr.
Κύψελ☉, ου, ὁ, CYPSELUS, hirundinum species sic dicta ἀπὸ τῶν κυψελίδων, ab alveolis, quos è luto sibi construit. Item nom. propr. Eetionis filii ἀπὸ τῆς κυψέλης, in qua latens ex periculo mortis evaserat.
ΚΥ'Ω, in utero gesto; osculor: f. σω. p. κε. κυέω, idem. κύημα, ατ☉, τὸ, fœtus, κύησις, εως, ἡ, graviditas. κυνέω, osculor. προσκυνέω, adoro, veneror. προσκύνημα, ατ☉, τὸ, & προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio.
ΚΥ'ΩΝ, κυνὸς, ὁ, ἡ, CANIS: acc. κύνα. dat. pl. κυσί. Hinc κυνικὸς, ῦ, & κύνει☉, ac κύνε☉, caninus. κυνάριον, ου, τὸ, catellus. προκύων, ον☉, ὁ, Procyon sidus, quod ante majorem canem exoritur.
Κώας, an κῶας, τὸ, pellis ovilla: vide κῶς.
ΚΩΒΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, GOBIUS seu GOBIO piscis: & Angl. Gudgeon.
ΚΩ'ΔΕΙΑ, & κωδία, ας, ἡ, caput papaveris; globulus. κώδη, fructus papaveris.
Κώδιον, ου, τὸ, CORIUM, ovium vellus: contract. pro κωίδιον. Th. κῶς, τὸ, pellis ovina villosa.
ΚΩ'ΔΩΝ, ων☉, ὁ tintinnabulum, nola.
Κῶεα, nom. pl. à κῶς, εο☉, τὸ, pellis agnina, stragulum.
ΚΩ'ΘΩΝ, ων☉, ὁ, poculum quoddam, compotatio; ebriosus.
Κωθωνίζω, poto, compoto: à præced.
ΚΩΚΑ'ΛΙΑ, ων, τὰ, animalia quædam testis tecta. An qu. κοχλίαι.
Κωκαλὸς, ῦ, ὁ, Rex Sicanorum.
ΚΩΚΥ'Ω, f. ύσω, fleo, ploro: hinc κώκυμα, ατ☉, τὸ, & κωκυτὸς, ῦ, ὁ, fletus, ululatus.
ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, quæ ex sacrificiis supererant, sacerdotibus distribuebant; quæstores.
Κωλεὸς, idem quod κῶλον, quod vide.
Κωλῆψ, ηπ☉, ἡ, talus, sura. Th. κῶλον.
Κωλικὸς, ῦ, COLICUS, ad Coli dolorem pertinens: à
ΚΩ'ΛΟΝ, ου, τὸ, membrum; periodi pars; intestinum crassum, COLON seu COLUM. Hinc μακρόκωλ☉, ου, ὁ, ἡ, membra longa habens.
Κωλυέτω, castiget, 3. sing. imperat. act. à κωλύω, quod vide.
Κώλυμα, ατ☉, τὸ, impedimentum, prohibitio: à
ΚΩΛΥ'Ω, prohibeo, impedio, arceo: f. ύσω. p. κεκώλυκα. a. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. pass. ἐκωλύθην. Hinc κώλυσις, εως, ἡ, impedimentum. κωλυτὴρ, ῆρ☉, ὁ, qui impedit

ΚΩΛΩΤΗΣ

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ε, ὁ, *stellio*.

ΚΩ'ΜΑ, ατ☉, τὸ, *somnus profundus. veternus*. q. à κῶ pro κέω, *jaceo*.

Κώμαζον, imperf. Ion. &

Κωμάζοντα, acc. sing. part. præs. à

Κωμάζω, *COMMESSOR. hymnis celebro*; item *salto, choreas ago*. κωμάζειν εἴς τινα, *hymnum in alicujus laudem canere*. Th. κῶμ☉, *commessatio*.

ΚΩΜΑΚΟ'Ν, ε, τὸ, *fructus quidam aromaticus*.

Κωμάξατε, Dor. pro κωμάσατε, *hymno celebrate*, a. 1. imperat. act. à κωμάζω, quod vide.

Κωμάσδειν, Dor. pro κωμάζειν, *comessari*. inf. ejusd. verbi.

Κωμασία, ας, ἡ, à κῶμ☉, *comessatio*.

ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, *pagus, vicus*. hinc κωμηδὸν, *vicatim*. κωμήτης, ε, ὁ, *paganus*.

Κωμόπολις, εως, ἡ, *oppidulum*. q. ex κώμη, & πόλις, *urbs*.

ΚΩ'ΜΟΣ, ε, ὁ, *COMESSATIO. lascivum convivium, lascivia*. q. *luxuria soporifera*, à κῶμα, *somnus*; item *genius comessationum præses*. hinc κωμάζω, *comessor*. κώμαξ, ακος, ὁ, *petulans, nugator*. Κώμε διαπότης appellatur is, *in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus*.

ΚΩ'ΜΥΣ, υθ☉, ἡ, *laurus quæ ante fores statuitur. fasciculus fœni*.

Κώμω, dat. sing. à κῶμ☉.

Κωμῳδία, *COMOEDIA*, &

Κωμῳδὸς, ε, ὁ, *COMOEDUS*, qui διὰ τὰς κώμας ἄδει, *per vicos canit*: ex κώμη, *pagus*, & ἀείδω, *cano*.

Κώνειον, ε, τὸ, *cicuta. venenata potio*: à

ΚΩ'ΝΟΣ, ε, ὁ, *CONUS, turbo, involucrum nucis pineæ*.

Κωνωπεῖον, ε, τὸ, *CONOPEUM ad culices arcendos, velum tentorii militaris*. Th. κώνωψ, *culex*. vel κῶν☉, ob similitudinem figuræ. Angl. **canopy**.

Κώνωπες, nom. pl. à

ΚΩ'ΝΩΨ, ωπ☉, ὁ, ἡ, *culex*.

Κωπῆες, οἱ, *remiges*. nom. pl. à

Κωπεὺς, έ☉, ὁ, *remex*. à

ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, *remus. manubrium*. q. à κόπτω, quia *tundit* aquam. Hinc κωπητὴρ, ῆρ☉, ὁ, *scalmus, cui alligantur remi*. κώπιον, ε, τὸ, *remulus*.

Κώρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, sive κέρη, *puella, oculi pupilla*.

Κῶρον, Dor. pro κε͂ρον, quod vide.

Κωροσύνα, ας, ἁ, Dor. pro κεροσύνη, ης, ἡ, *pueritia*. à κόρ☉ in κορέω.

Κωρύκιον, ε, τὸ, *crumenula, sacculus, folliculus*. diminut. à

ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, ε, ὁ. *pera, saccus coriaceus*.

ΚΩ'Σ, ωὸς, τὸ, *ovium vellus, stragulum*. κῶ☉, ε☉, τὸ, idem. q. à κέω, *jaceo*. Est &

Κῶς, ῶ, ἡ, *COS*, nomen insulæ.

Κωσὰμ, ὁ, nomen viri. Hebr. *divinans*.

Κώταλις, hodiè κοτάλι, *tudicula, cochleare majus*. An à κοτύλη, quia *cava*.

ΚΩΤΙ'ΛΛΩ, f. ιλῶ, p. ιληκα. *fabulor, garrio*. hinc κωτίλλοντα, acc. sing. part. præs. κωτίλλεσα, præs. part. f. g.

Κωτίλ☉, ε, *loquax, garrulus*: à κωτίλλω.

ΚΩΦΟ'Σ, ε, *surdus*; item *fatuus, mutus*. hinc κωφόω, άω, & έω, *exsurdo, surdum reddo. surdeo*.

Κὤχεθ' pro καὶ ᾤχετο, & *abiit*, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo*.

Κωχεύω, *sustollo*. Hesych.

Λ.

Λ Est undecima litera Græcorum, triginta designat.

Λα, particula, per se nihil significans, verum in compositione auget significationem.

ΛΑ͂ΑΣ, λᾶα☉, ὁ, *LAPIS, saxum*. q. ex λα & ἄζω, *sicco*. λᾶς λᾶ☉, idem quod λᾶας. λάϊν☉, ε, *lapideus*. λεύω, f. λεύσω, *lapido*.

Λάβα, Dor. pro Λάβε, gen. à Λάβας pro Λάβης, Viri nomen.

Λάβε, Ion. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. sed

Λαβὲ, *cape*, & in pl. λάβετε, est a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 2. inf. λαβεῖν. perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. inf. m. λαβέσθ.

Λαβὲν, Dor. pro λαβεῖν, vide in præced.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, *prehensio, ansa, manubrium, occasio*. hinc λαβὶς, diminut. Th. λαμβάνω, *capio*.

Λαβῆν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf. act. vide in λαβέ.

Λάβῃς, 2. sing. & λάβῃσι, Ion. Paragoge pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. à λαμβάνω, *capio*. a. 2. ἔλαβον.

Λάβιρ☉, *fovea*. Hesych.

Λαβὶς, ίδ☉, ἡ, *ansa, manubrium*. diminut. à λαβὴ, quod vide.

Λάβοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι. verbi λαμβάνω, a. 2. ἔλαβον.

Λαβοῖσα, Dor. pro λαβε͂σα, a. 2. part. f. g. ab eod. verbo.

Λαβόμην, Ion. pro ἐλαβόμην, ε, ετο. a. 2. m. λαβόμεν☉, a. 2. part. m. à λαμβάνω, *capio*. a. 2. ἔλαβον.

Λάβον, Dor. pro λάβε, a. 2. imperat. act. &

Λαβε͂σα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λαβραγόρης, ε, ὁ, *procaciter loquax*: à λάβρ☉, *vorax*, & ἀγορέω, *loquor*. Th. ἀγορά, *forum*.

Λαβρεύομαι, *præceps sum in loquendo*. à

ΛΑ'ΒΡΟΣ, ε, *valde vorax, avidus*. q. ex λα

λα vel λίαν, & βορὸς, *vorax*. hinc λάβραξ, *lupus piscis*. λαβρότης, *voracitas*.

Λαβρώνιον, *poculum quoddam latum*. q. à λάβρ☉.

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *LABYRINTHUS*, *locus multis viarum ambagibus inflexus*.

Λαβυρινθώδης, ε☉, ὁ, ἡ, *labyrintheus*, *tortuosus*, *flexuosus*. à præced.

ΛΑ'ΓΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, *LAGANUM*, *placentæ genus*.

Λαγαρὸς, ὰ, ὸν, *laxus*, *non distentus*, *non plenus*. in quo sc. est λαγὼν, seu κενότης. hinc λαγαροὶ, *homines graciles*, *non ventricosi*.

Λαγδίω, *fugio*. ἀπειφεύγω.

Λαγγάζω, *pigror* ex fatigatione. hinc Lat. *LANGUEO*.

Λαγέτας, α, ὁ, Dor. pro

Λαγέτης, *dux & ductor populi*. q. λαȣ ἡγέτης.

ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, ȣ, ἡ, *LAGENA*, poculi genus, à civitate, quæ λαγών. Scribitur & λάγυνος. Angl. flaggon.

Λαγνεία, ας, Ion. ης, ἡ, *salacitas*. Th. λάγνης, *libidinosus*.

ΛΑ'ΓΝΗΣ, sive λάγν☉, ȣ, ὁ, *libidinosus*, *lascivus*: superl. λαγνίστατ☉: q. λάγυν☉, *valde mulierosus*: ex λα & γυνὴ. vel à λέγω, *cubo*.

Λαγόνεσσιν, *ilibus*, dat. pl. Ion. à λαγὼν, ον☉, *ilia*.

Λ[illegible]☉, ȣ, ὁ, *LAGUS*, propr. nom.

Λαγὼς, accus. pl. Dor. pro λαγὼς, *lepores*: &

Λαγὸς, ȣ, ὁ, Ion. pro λαγωὸς. à λαγωὸς, ȣ, ὁ, *lepus*, Att. λαγὼς, ὡ. Ex λα & ȣ̃ς, *auris*.

ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, *sortior*, *sorte accipio*, *consequor*, *tribuo*; cum gen. & accus. f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. εἴληχα, & λέλογχα, pro λέληχα. part. εἰληχὼς, & λελογχὼς. a. 2. ἔλαχον, a. 2. sub. λάχω, ης, η. a. 2. part. λαχὼν, όντ☉, præt. m. λέλογχα. a. 1. m. inf. λήξασθαι, perf. pass. εἴλημμαι. part. εἰλημμέν☉. hinc λαχμὸς, ȣ̃, ὁ, *sors*. λάχ☉, ε☉, τὸ, idem. λάξις, & λῆξις, εως, ἡ, *sortitio*. Λάχεσις, ε☉, ἡ, *Lachesis*, *una ex Parcis*. λόγχη, *lancea*.

ΛΑΓΩ'Ν, όν☉, ἡ, *ilia*, *lateris cavitas laxior & exossis*. Hinc λαγαρὸς, ȣ̃, *laxus*. *vacuus*.

ΛΑΓΩΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, & λαγὼς, ὼ, ὁ, *lepus*. q. ex λα & ȣ̃ς, *auris*. Alii à λα & γάω, q. multum *gemere*.

Λαγῷ☉, ȣ, *leporinus*, à præced. th.

Λάδων, ων☉, ὁ, *pater Daphnes*. acc. Λάδωνα. Est & nomen fluvii.

Λαέρτης, ȣ, ὁ, *LAERTES*, pater Ulyssis.

Λαερτιάδης, ȣ, ὁ, *LAERTIADES*. nomen propr. filius vel nepos Laertis.

Λᾶες, ων, οἱ, *lapides*: à λᾶς, λᾶ☉, idem quod λᾶας, ὁ, *lapis*:

Λάζαρ☉, ȣ, ὁ, per Aphær. pro Ἐλεάζαρ.

Λάζεο. Ion & λαζεῦ, Dor. pro λάζȣ, præs. imperat. pass. λάζετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, *capio*.

Λαζεῦ, Dor. pro λάζȣ, vide λάζεο.

Λαζοίατο, Ion. pro λάζοιντο, 3. pl. opt. pass. ejusd. verbi.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, *capio*, *prehendo*. (Poeticum est, idem quod in prosa λαμβάνω.) q. à λαβὴ, aut λαβάζομαι. Dicitur & λάζυμαι.

Λαζὼν abjecto α, pro ἀλαζὼν, *mendax*, *vanus*, *superbus*.

Λαήμεναι, Dor. pro λάειν. Hesych. exponit φθέγγεσθαι. Sic λάε, Ion. pro εἶλε, verbi λάω, quod tamen & alias habet significationes.

Λάθα, ας, ἁ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, *oblivio*.

Λάθαργ☉, q. λαθοδάκν, seu λάθρα ἀργὸς, *clam malus & mordens*, *clandestinus*.

Λάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. λάθεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. verbi λανθάνω, *obliviscor*, seu λήθω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον. a. 2. inf. λαθεῖν. perf. pass. λέλησμαι. præt. m. λέληθα.

Λαθέμεν, Ion. & Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. vide λάθε.

Λάθετ', seu λάθετο, 3. sing. a. 2. m. Ion. ejusd. verbi.

Λαθίκηβος, ȣ, ὁ, *immemor juventæ*, *senex*: ex λήθω, a. 2. ἔλαθον, & ἥβη, *juventus*.

Λάθητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, *obliviscor*. a. 2. ἔλαθον.

Λαθικηδὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *curas oblivione tegens*: à λήθω, & κῆδ☉, ε☉, τὸ, *cura*.

Λαθιφθόγγοιο, gen. Ion. à

Λαθίφθογγ☉, ȣ, *vocis oblivionem inducens*: ex λήθω, *lateo*, & φθόγγ☉, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Λαθόμεσθα, *obliviscimur*, Dor. pro ληθόμεσθα, 1. pl. præs. à λάθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod à λήθω, *lateo*.

Λάθ☉, ε☉, Dor. pro λῆθ☉, ε☉, τὸ, idem quod λήθη, *oblivio*.

Λάθρα, adv. *clam*, *latenter*: &

Λαθραῖ☉, ȣ, *clandestinus*: &

Λαθραίως, *clam*, adv. à λήθω, Dor. λάθω, *lateo*.

Λάθρη, Ion. pro λάθρα, *clam*, quod vide.

Λαθριδίοισιν, dat. pl. Ion. à

Λαθρίδι☉, ȣ, *occultus*. poeticum. Th. λήθω, *lateo*.

Λάθρι☉, *occultus*: ab eod. th.

Λαθυρὶς, *herba è genere tithymallorum*. Plin. 27. 11.

ΛΑ'ΘΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, *cicerula*, genus leguminis.

Λαθὼν, *qui latuit*, a. 2. part. act. verbi λήθω, seu, λανθάνω, *lateo*, *obliviscor*. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λαιὰ, ᾶς, ἡ, *LEVA*; à λαιὸς, quod vide.

ΛΑΙΔΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *sinister*, *impudens*, *procax*.

Λαικάζω, *dicipio*. Puto ex λαι, pro λαιῶς, *sinistrè*, & κάζω, *orno*.

ΛΑΙ'ΛΑΨ, απος, ἡ, *LÆLAPS*, *turbo*, *ventus*

tus procellosus, à λα, vel λα & λάπτω, *lambendo bibo*. hinc λαιλαπίζω.

Λαίμαργος, *glutto*, *gulosus*: ex λαὶ & μάργος.

Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω, Suidas. à λαιμός.

ΛΑΙΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *guttur*, *gula*. q. à λαύω, *fruor*. Sic & *frumen*, tractus gulæ à *fruor*. unde Metaph. *LAMA*, & *LAMIÆ*, i. e. puerorum voratrices.

Λαιμοτομέω, *jugulo*: à λαιμὸς, *jugulus*, & τέμνω, *scindo*.

Λαιμῆ χάριν, præmium ob λαιμȣ̃ χάσιν, *merces athletici homicidii*.

Λάϊνος & λάϊνος, ȣ, *lapideus*. Them. λᾶς, *lapis*.

Λάϊγξ, ιγγος, ἡ, *lapillus*, *calculus*: ab eod. them.

Λαῖον, ȣ, τὸ, *seges*, qua frui possumus, à λαύω. sic *fruges*, à fruendo. Vide λεῖον & λήϊον.

ΛΑΙΟ'Σ, ȣ̃, *LÆVUS*, *sinister*.

Λαιοτομεῖν, *segetem secare*: à λαῖον, ȣ, τὸ, *seges*, & τέμνω, *seco*.

Λαίσπος, *impudicus*. An ex λαὶ & πῶς;

Λαισήϊον, ȣ, τὸ, *breve scutum*, *parmula*: à λάσιος, *hirsutus*, quia ex crudo corio: Vel à λαιὸς, *sinister*, quia in sinistra gestabatur.

Λαίσθη, ης, ἡ, *turpitudo*. q. à λάζω.

Λαισὸν, *onerosum*, *molestum*. an a λα & οἰστὸν; quod in eo ferendo valde laborandum?

Λαῖτμα, ατος, τὸ, *trajectus*, *latitudo*, *æquor*, poëticum. à λα & ἰέναι, *quod in amplum eat seu extendatur*: vel q. λαίτμητα, i. e. λαιὸν τμῆμα.

ΛΑΙ̃ΦΟΣ, εος, τὸ, *vestis*, *velum*. Dicitur & λαίφη. q. λεῖον ὕφος.

Λαιψηροκέλευθος, ȣ, ὁ, ἡ, *rapidus*: ex λαιψηρὸς, &, κέλευθος, ȣ, ἡ, *via*.

Λαιψηρὸς, ȣ, *velox*: ex λα & αἰψηρὸς, *celer*, *rapidus*, *velox*. Them. αἶψα, *statim*.

ΛΑΚΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *LACATHA*, *arbor campestris*.

Λάκαινα, *LACÆNA*, nom. propr.

ΛΑ'ΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, *species quædam aromatis*.

Λάκε, *crepitabat*, 3, sing. a. 2. act. Ion. pro ἔλακε, verbi ληκέω, *crepitum cieo*. a. 2. ἔλακον. p. m. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, *LACEDÆMON*. nom. propr. Hinc Λακεδαιμόνιοι, ων, οἱ, *LACEDÆMONII*.

ΛΑΚΕ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *loquax*, *garrula*: hinc λακερύζομαι, *garrio*. q. ex λα & κεράζω, *clamo*.

Λακέω, vide in ληκέω. inde *LOQUOR*.

Λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura*. propriè cum crepitu facta, à ληκέω, *crepo*. hinc λακίζω, *findo*.

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ȣ, ὁ, *fossa*, *fovea*, *LACUS*.

Λακτίζοισα, Dor. pro λακτίζȣσα ᾗ πλήττȣσα, præs. part. f. g. à λακτίζω, quod vide.

Λακτίζω, *calcitro*. f. ίσω. p. λελάκτικα. præs. pass. λακτίζομαι, *calcibus petor*. Them. λὰξ, adv. *calce*. hinc λακτιστὴς, *calcitrosus*.

Λάκων, *LACON*, *qui è Laconia*. unde Λακωνικὴ, *regio Peloponesi*. Λακωνικῶς, *Laconicè*, *breviter*. &

Λακωνισμὸς, ȣ, ὁ, *LACONISMUS*, *breviloquentia*: à præced.

Λάλα, *LALA*, unde *lallare* dicuntur infantes, quos nutrix carmine sopit.

Λαλαγεῦντες, *canentes*, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγεῦντι pro λαλοῦσι, *garriunt*. 3. pl. præs. à

Λαλαγέω, *vociferor*, *cano*, *tumultuor verbis*: à λάλαξ, αγος. Th. λαλέω, *loquor*, *profero*, *narro*.

Λαλάζω, *vociferor*: à λαλέω.

Λάλαξ, αγος, *clamor*, *sonitus*, λαλαγή. Th. λαλέω, *loquor*.

Λαλέοντι, Dor. pro λαλȣ̃σι, *loquuntur*: à λαλέω.

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλȣ̃μεν, 1. pl. ab eod. verbo.

Λαλεῦνται, Dor. pro λαλȣ̃σι, 3. pl. præs. à sequente.

ΛΑΛΕ'Ω, -ῶ, *loquor*. f. ήσω. p. λελάληκα. a. 1. ἐλάλησα. a. 1. sub. act. λαλήσω. perf. pass. λελάλημαι, *dictus fui*. a. 1. pass. ἐλαλήθην. f. 1. pass. λαληθήσομαι. Hinc λάλος, ȣ, ὁ, ἡ, *loquax*, *vocalis*. compar. λαλίστερος. superl. λαλίστατος, *loquacissimus*. μογιλάλος, ȣ, ὁ, *balbus*, *linguæ impeditæ*. μογιλαλία, ας, ἡ, *hæsitantia in verbis*.

Λάλημα, ατος, τὸ, *sermo*, *loquacitas*: à 1. pers. perf. pass. superioris verbi.

Λάλησον, a. 1. imperat. act. verbi λαλέω, quod vide.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, *loquela*, *ipsa pronuntiatio*. Th. λαλέω.

Λαλίστατος, ȣ, *loquacissimus*, superl. à λάλος, quod vide in λαλέω.

Λάλος, ȣ, ὁ, ἡ, *loquax*. vide λαλέω.

Λαμα, adv. interrogandi Hebr. vertitur Græcè, ἱνατί; Lat. *quare?*

ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, *capio*, *consequor*. *convinco*, *damno*. f. λήψομαι. p. λέληφα, Att. εἴληφα. cujus inf. εἰληφέναι, & part. perf. λεληφὼς, υῖα, ὸς, & Att. εἰληφὼς. a. 2. ind. ἔλαβον. a. 2. imperat. λάβε, & Att. λαβὲ, & in 2. pl. λάβετε. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι. a. 2. sub. λάβω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. λαβεῖν, a. 2. part. λαβὼν, όντος. perf. pass. Att. εἴλημμαι, ψαι, πται & part. εἰλημμένος, pro quo apud Poët. λελημμένος, a. 1. pass. ἐλήφθην, ης, η. inf. ληφθῆναι, & part. ληφθεὶς. Hinc λῆμμα, *res quæ accipitur*. λῆψις, *acceptio*. λαβὴ, *prehensio*. προσωποληψία, *personæ acceptio*. προσωπολήπτης, ȣ, *personarum acceptor*. ἀλαβὴς,

Λαλαβὴς, έ@, ὁ, ἡ, *timidus, religiosus, pius.* Λαλάβεια, *timiditas, religio, pietas.* Λαλαβέομαι, *timeo, vereor.*

Λάμαχ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *pauper.*

ΛΑ´ΜΙΑ, seu λαμία, ας, ἡ, *piscis quidam galeorum maximus*: dictus à λαιμῶν, id est, *gulæ amplitudine.* Significat & *dæmonium* *alios vorare existimatum.*

Λάμνα, lamella. Ex Lat. *lamina.*

Λαμνιὰς, άδ@, Dor. pro Λημνιὰς, ἡ, *Lemniaca.* Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν, ex *Lemno.* Vel ἀντὶ τῦ Λημνόθεν.

Λαμπαδηφορία, ας, & Ion. ίη, ίης, ἡ, *lampadum gestatio*: ex λαμπὰς, *fax*, (quod à λάμπω, *luceo*,) & φέρω, *fero.*

Λαμπάδιον, ιε, τὸ, *facula*, dimin. à

Λαμπὰς, άδ@, ἡ, *LAMPAS*, *fax*: à λάμπω, *luceo*, Angl. *a Lamp.*

Λάμπεν, *collucebat*, imperf. Ion. act. λάμπετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi λάμπω, *luceo.*

Λαμπετάω, ῶ, idem quod th. λάμπω, *luceo.*

Λαμπετόωντα, *fulgentia*, pro λαμπετῶντα, Poët. acc. sing. præs. part. Sic λαμπετόωντι, Poët. pro λαμπετῶντι, dat. sing. part. præced. verbi.

Λαμπήνη, ης, ἡ, *vehiculi genus regium* & *tectum*: q. à λάμπω, *splendeo.*

Λαμπομένοισι, dat. pl. Ion. part. præs. pass. à λάμπω, *luceo.*

Λαμπρίδαο, gen. Dor. à Λαμπρίδης, ε, ὁ, nomen prop.

Λαμπρὸς, ά, ὸν, *splendidus, a, um, clarus*: compar. λαμπρότερ@: superl. λαμπρότατ@, à them. λάμπω.

Λαμπρότης, ητ@, ἡ, *splendor*, ejusd. th.

Λαμπρύνω, f. υνῶ, *clarum reddo.* Th. λάμπω, *luceo.*

Λαμπρῶς, *splendide, clare*, adv. à λαμπρὸς, quod vide.

Λαμπτὴρ, ῆρ@, ὁ, *fax fulgens*, à 3. pers. perf. pass. seq.

ΛΑ´ΜΠΩ, *luceo, splendeo*, qu. à λίαν φῶ. f. λάμψω. p. ρα. a. 1. ἔλαμψα. a. 1. imperat. λάμψον, άτω, a. 1. inf. λάμψαι.

Λαμυρία, ας, ἡ, *facundia, lepores*; *loquacitas*; *impudentia*; *limpiditas*: à seq.

ΛΑΜΥΡΟ´Σ, vel λάμυρ@, *disertus, facetus, scurrilis*: q. ex λα & μύρω, *cui valde fluit oratio.* Vel à λαιμὸς, *qui valet gutture.*

Λαμφθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. Ion. pro ληφθείην. Sic λαμφθῆναι, pro ληφθῆναι a. 1. inf. λαμφθεὶς pro ληφθεὶς, a. 1. part. pass. Ion. qu. à λάμβω, pro λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι.

Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi λάμπω, *luceo.*

Λάμψακον, *LAMPSACUM*, nomen urbis.

Λάμψις, εως, ἡ, *splendor*: à 2. pers. perf. pass. verbi λάμπω, *luceo.*

Λάμψομαι, η, εται, Ion. & Dor. λαμψεῦμαι, pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, *capio.*

Λανθάνεμ@ ὥρα, *anni tempestas tranquilla, qua latet siletque ventus.* Ex seq. λανθάνω, & ἄνεμ@, *ventus.*

Λανθάνω, seu λήθω, Dor. λάθω, *LATEO, ignotus sum*: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. perf. activ. caret: sed format pass. λέλησμαι. a. 1. pass. ἐλήσθην, & ἐλήθην. p. m. λέληθα. videas th. λήθω.

Λανὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro ληνὸς, ῦ, ὁ, *torcular.*

ΛΑ´Ξ, adv. *calce, seu calcibus.* Hinc λακτίζω, *calce pulso.* λακτιστὴς, ῦ, ὁ, *calcitro*: & Lat. *CALX* addendo. c.

Λαξεῦμαι, Dor. pro λήξεσθαι, a. 1. inf. m. ab inusit. λήχω, pro λαγχάνω, *sortior.* a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λαξευτὴς, *lapicida*: &

Λαξευτὸς, ἡ, ὸν, *in saxo incisus*: à

Λαξεύω, *lapides polio*: ex λᾶς, λαὸς, *lapis*, & ξέω, *polio, sculpo.*

Λάξις, ε@, ἡ, *sors, portio*, pro λῆξις, vel à λάχησις, per Sync. λῆξις, vide in λαγχάνω, *sortior.*

Λαοδίκεια, ας, ἡ, *LAODICEA*, nomen urbis. Gr. *jus populi.* Hinc

Λαοδικεὺς, έ@, ὁ, *Laodicensis*: à præced.

Λαοδίκη, ης, ἡ, *Laodice*, nomen virginis.

Λαοὶ, nomen pl. à λαὸς, quod vide.

Λαομέδεια, nomen propr. mulieris.

Λαομεδοντιάδης, ε, ὁ, *filius* seq.

Λαομέδων, οντ@, ὁ, *LAOMEDON*, nomen propr.

ΛΑΟ´Σ, ῦ, ὁ, Attic. λεὼς, ώ, ὁ, *populus, turba.*

Λαοσεβὴς, έ@, ὁ, ἡ, *à populo cultus.* Ex λαὸς, *populus*, & σέβομαι, *colo.*

Λαοσό@, *populorum defensor*, vel *agitator.* Ex λαὸς, *populus*, & σώζω, *servo.* Th. σό@, *salvus.* Vel à σείω, *moveo.*

Λαοτρόφ@, ε, ὁ, ἡ, *qui populum alit.* Et

Λαότροφ@, ε, *à populo nutritus*: ex λαὸς & τρέφω, *alo*: ψω. præt. m. τέτροφα.

Λαοφθόρ@, ε, ὁ, ἡ, *populi corruptor*: ex λαὸς, *populus*, & φθείρω, *corrumpo.* p. m. ἔφθορα.

Λαοφόν@, ε, ὁ, Poët. pro λαοκτόν@, *populum cædens*: ex λαὸς & φένω, *occido.*

ΛΑΠΑ´ΖΩ & λαπάσσω, sive -άττω, f. ξω, *evacuo, mollio*: hinc

Λάπαθ@, ε, ἡ, & λάπαθον, ε, τὸ, *fossa, terræ sulcus*: item *LAPATHUM* herba: à præced. th.

Λαπάρη & λάπαρον, *pars inter costas nothas & ossa, quæ ad ilia pertinent*, quia λαπαρά, id est, *inania*: à

Λαπαρὸς, ε, *vacuus, inanis.* Th. λαπάζω, *evacuo.*

ΛΑ´ΠΗ, ης, ἡ, *pituita*: quæ λαπάζεται è corpore.

Λαπῆναι, a. 2. inf. pass. à λάπτω f. ψω: *lambendo bibo.*

ΛΑΠΙ´ΖΩ, f. ίσω, *insolentius me effero, jacto me.* q. ex λα & ἵππ@. Hinc λαπιστὴς, ῦ, ὁ, *jacta-*

jactator, *nugax*.

Λαπιθάων, gen. pl. Dor. pro Λαπιθῶν, à

Λαπίθης, ου, ὁ, *LAPITHA*: qui cum Centauris congressi.

Λάπισμα, ατος, τὸ, *jactantia*: à 1. perf. perf. pass. verbi λαπίζω.

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, p. φα, *lambendo bibo*, *mare canum*; *ingurgito me*. unde per Apocopen fit Angl. to lap.

Λάρδος, *lardus*. Gloss. Cyr. Vide *laridum*.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ὁ, *saginatus*: λαρινόω, *sagino*.

ΛΑΡΚΟ'Σ, ὁ, ὁ, *corbis è vimine plexus*.

Λαρνακόγυιος, ου, ὁ. quid significet, & ut Pani tribuatur, vide notas Theocr.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ἡ, *capsa*, *loculus*, in quo λαρινὰ seu *pinguia* reponuntur.

ΛΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *LARUS*, avis vorax. q. à λάω, *appeto*. Sed

Λαρὸς, ὁ, *jucundus*, *gratus*, comparat. λαρώτερος, & superl. λαρώτατος, παρὰ τὸ ἱλαρόν.

Λαρυγγίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, *vocem dilato*: à

ΛΑ'ΡΥΓΞ, ὁ, *guttur*, *gula*.

Λαρύζω, *clamo*: à λάρυγξ, quod clamoris organum.

Λᾶς, αὸς, ὁ, *lapis*, contractè à λάας.

Λασαία, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. *hirsuta*, *herbida*.

Λασάμενος, Dor. pro λησάμενος, η, ον, *oblitus*, *a*, *um*, a. 1. part. m. verbi λήθω seu λανθάνω, *lateo* f. λήσω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, *LASANUM*, *vasculum*, *olla*; item *cloaca*, *sella familiaris*.

Λάσδεο, *accipe*, Dor. pro λάζου, præs. imperat. λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio*, quod vide.

Λασθόμεθα, Dor. pro λησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi λανθάνω, *obliviscor*: f. m. λήσομαι, & Dor. λασεῦμαι, & λασεῦμαι, ἢ, εῖται.

Λαθῆμεν, a. 1. inf. Dor. pro λαθῆναι, verbi λήθω, & Dor. λάθω, *lateo* perf. pass. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι, a. 1. pass. ἐλάσθην.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *sanguis*, *contumelia*, *subsannatio*, *irrisio*.

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *hirsutus*, *hispidus*, *callidus*, *animosus*. q. ex λα & σείω, pro ὁρμῶ.

Λασιόκωφος, *qui surdus ex hirsutie*, κωφὸς, διὰ τὸ λάσιον.

ΛΑ'ΣΚΩ, *loquor*: q. à λαλῶ.

Λάσταυρος, *hirsutus parte virili*: cujus σταῦρος est λάσιος.

Λασῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. à λήθω, *lateo*.

ΛΑ'ΤΑΞ, αγος, ἡ, *humor excidens è poculo*, & *strepitus ille*. Est & *nomen animalis quadrupedis*.

Λατῖνος, ὁ, *LATINUS*, nomen viri.

Λατοΐδας, ου, ὁ, Dor. Λητοΐδης, ου, ὁ, *LATOÏDES*, *Apollo Latonæ filius*: à Λατώ.

Λατομέω, *exscindo*, *excido*; cum accus. f. ήσω. a. 1. ἐλατόμησα, perf. λελατόμηκα. perf. pass. λελατόμημαι. perf. part. λελατομημένος, η, ον. à

Λατόμος, ου, ὁ, ἡ, *lapicida*: quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, & τόμος, *frustum abscissum*, ex præt. m. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo*.

ΛΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *LATUS*, *nomen piscis delicati*, Athen. lib. 6. 17.

Λατρεία, ας, ἡ, *servitus*, *cultus*. Et pro δούλη, *serva*. Th. λάτρις.

Λατρευτὴς, ου, ὁ, *cultor*: à 3. perf. perf. pass. seq.

Λατρεύω, *servio*, *famulor*, *religiosè colo*, *sacrifico*, cum dat. f. σω. p. λελάτρευκα. a. 1. ἐλάτρευσα: à λάτρις, alii à λα partic. intens. & τρέω, *tremo*.

Λάτριν, acc. sing. λάτρισι, dat. pl. à λάτρις, ιος, *servus*.

Λάτρειος, α, ον, *famularis*, Th. λάτρις, *servus*.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, *servus*, *famula*, qui pro mercede servit, q. à λάτρον, *merces*. Hinc λατρεύω, *servio*, *famulor*. λατρεία, *servitus*; item *cultus religiosus*. εἰδωλολάτρης, *idololatra*. εἰδωλολατρεία, *idololatria*.

Λάτρον, ου, τὸ, *merces*, quæ servienti datur. quasi à λαύω, *fruor*. Est enim id quo quis fruitur pro labore.

Λαύριον, ου, τὸ, nomen montis.

ΛΑΥΚΑΝΙ'Α, vel λευκανία, ας, ἡ, *guttur*, *gula*. q. à λαύω, *fruor*.

Λαύρα, ας, ἡ, *platea lata*, *vicus*. q. λαῦρα ὁδὸς. à

ΛΑΥ'ΡΟΣ, ου, *LARGUS*, *latus*, *multus*, *copiosus*. q. à λα & εὐρὺς, *latus*.

Λαύρως. adv. *latè*, *abundè*: à præced.

Λαύω, *fruor*: unde usitatum ἀπολαύω, in λάω, *volo*.

Λάφυρα, τὰ, *spolia quæ vivis detrahuntur*. Th. λαφύσσω.

ΛΑΦΥ'ΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, *avidè deglutio*, *helluor*, *evacuo*: q. à λάπτω.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, *fodio*: f. ανῶ. p. ακα. Hinc

Λάχανον, ου, τὸ, *olus*: à præced.

Λαχεῖα, ας, ἡ, *fossu facilis*: item nomen insulæ: à λαχαίνω, *fodio*.

Λαχεῖν, *sortiri*, a. 2. inf. act. λάχε. a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, *sortior*: f. λήξω. p. λέληχα, & Att. εἴληχα. a. 2. λαχον. p. m. λέλογχα. λαχεῖν αἴδην, *mori*, Pindar.

Λάχεσις, εως, ἡ, *LACHESIS*, nomen Parcæ, à λαγχάνω, *sortior*.

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λάχος, εος, τὸ, *sors*: à λαγχάνω, *sortior*.

Λαχήνας, a. 1. part. act. à λαχαίνω, *fodio*: f. ανῶ. a. 1. ἐλάχηνα.

Λαχμὸς, ὁ, ὁ, *micatio*, *sors*: à λαγχάνω, *sortior*, *mico*.

Λαχνάεις, εσσα, Dor. pro λαχνήεις, *villosus*, *hispidus*: à seq.

ΛΑ'ΧΝΗ,

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *lanugo*: ex λα & χνῦς. Hinc
Λαχνήεις, εντος, *pilosus*: à præced.
Λαχοίην, ης, η, *sortiar*, Att. pro λάχοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. à λαγχάνω, *sortior*, a. 2. ἔλαχον.
Λάχος, εος, τὸ, *sors*: à λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον.
Λαχοῦσα, *sortita*, a. 2. part. act. f. g. à
Λαχὼν, οῦσα, ὸν, *sortitus*, *sortis particeps*. a. 2. part. verbi λαγχάνω, *sortior*: quod vide. a. 2. ἔλαχον.
Λαψάνη, ης, ἡ, *LAPSANA*, Sylvestris brassicæ genus, à λάπτω.
Λαψεῦμαι seu λαψοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 1. ἔλαβον.
Λαψῆ, *sumes*, Dor. pro λήψῃ, 2. sing. f. 1. m. vide λαψεῦμαι.
Λαψοῦμαι, vide in λαψεῦμαι.
ΛΑ'Ω, *video*, *fruor*, *volo*. Hinc Λαύω, Pleonasmo τοῦ υ, unde usitatum ἀπολαύω, idem; quod vide.
Λαώδης, εος, ὁ, ἡ, *popularis*: à λαὸς, *populus*.
Λεία, *lapis*, *quem textor staminі inter texendum appendit*: à λᾶας, contracte pro λᾶας, ὁ, *lapis*.
Λέαινα, ας, ἡ, *LEÆNA*: à λέων, *leo*.
Λεαίνω, idem quod λειαίνω, *lævigo*; item *comminuo*: f. ανῶ. a. 1. ἐλέηνα. Th. λεῖος, *lævis*, *non asper*.
Λεῆναι, a. 1. inf. act. præced. verbi
Λέανδρος, ου, ὁ, *LEANDER*, nomen proprium.
Λεββαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. *cordatus*.
ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *exuviæ*, *pellis deposita*: q. à λέπω, *exuo*.
ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, *LEBES*, *pelvis*, q. a. λείβω, *fundo*, *libo*.
Λεβωνά, nomen oppidi. Jud. 21. 19.
Λέγειν, præs. inf. à λέγω, *dico*.
Λεγεὼν, ὁ, *legio*: à Latinis sumpta vox.
ΛΕΓΝΟΝ, ου, τὸ, seu λέγνη, ης, ἡ, *fimbria*, *quæ assuitur extremæ vestis oræ*.
Λεγόμεθεν, *dicimur*, Æol. pro λεγόμεθα, 1. pl. præs. pass. verbi λέγω, *dico*.
Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, *dicimus*: &
Λέγοντι, *dicunt*, Dor. pro λέγουσι: à
ΛΕ'ΓΩ, *LEGO*, *colligo*; *numero*; *dico*, *loquor*; *cubare facio*. f. λέξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. a. 2. ἔλεγον. perf. pass. λέλεγμαι. p. m. λέλογα. Hinc ἐκλεκτὸς, *selectus*. ἐκλογὴ, *electio*. Συλλογὴ, *collectio*. λέξις, *dictio*. λόγος, *verbum*. ἀντιλογία, *contradictio*. ἀπολογία, *defensio*, *excusatio*. διαλέγομαι, *dissero*, διάλεκτος, ου, ἡ, *sermo unicuique genti peculiaris*. διαλεκτικὴ, *ars disserendi*. διάλογος, *colloquium*. ἐπίλογος, *conclusio*, *peroratio*. αἰτιολογία, *causæ redditio*. γενεαλογία, *generis recensio*. ταυτολογία, *ejusdem rei repetitio*. λογίζομαι, *rationem ineo*, seu *subduco*. λογιστὴς, *calculator*. λογιστικὸς, *calculatorius*. παραλογίζομαι, *subdola supputatione fallo*. παραλογισμὸς, *falsa ratiocinatio*. Συλλογίζομαι, *ratiocinando colligo*. Συλλογισμὸς, *collectio*, *quæ fit ratiocinando*, *syllogismus*. ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, *conjux*; item *gallus gallinaceus*.
Λεηλασία, ας, ἡ, *prædatio*: actio ejus qui ληλατεῖ, id est, *prædam agit*: q. λείαν ἐλαύνει.
Λεηλατέω, f. ήσω, *depopulor*, *prædor*: q. λαολατέω: à λαὸς pro λαὸς, & ἄτω, *noceo*.
ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, *præda*: q. à λίω, *cupio*. Sed λεία *lævigata*, vide in λεῖος, ληΐζω & ληΐζομαι, *prædor*. ληστὴς, οῦ, ὁ, *prædo*. ληστικὸς & ληστρικὸς, οῦ, *prædatorius*, *ex rapto vivens*.
Λειαγόρη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris: *suaviloqua*: ex λεῖος, *lævis*, & ἀγορεύομαι, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.
Λειαίνω, *LINO*, *lævigo*, *polio*: f. ανῶ. a. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, *lævis*.
Λείβεται, *stillat*, 3. sing. præs. pass. à seq.
ΛΕΙ'ΒΩ, *LIBO*, *fundo*: f. ψω. p. λέλειφα. Dicitur & εἴβω, Ion. & Æol.
Λειεῦμαι, Dor. pro λειοῦμαι, præs. pass. verbi λειόω, f. ώσω, *lævigo*. Th. λεῖος. *lævis*.
Λείηναν, *explanarunt*, 3. pl. Ion. a. 1. act. verbi λειαίνω, quod vide.
Λεῖκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, *ventilabrum*: hinc λεικνίζω, *vanno*.
Λεῖμμα, ατος, τὸ, *reservatio*, *reliquiæ*: idem quod λείψανον, ου, τὸ. Th. λείπω, *linquo*.
ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ῶνι, ὁ, *pratum*: quasi λείβω, quia *rigatur*: hinc
Λειμώνιος, ου, ὁ, *pratensis*: &
Λειμωνόθεν, *ex prato*: à λειμών.
Λειογένειος, ου, ὁ, ἡ, *læves malas habens*: ex λεῖος, *levis*, & γένειον, mentum.
ΛΕΙ'ΟΣ, εία, εῖον, *LÆVIS*, *non asper*; item *planus*, *a*, *um*, *lubricus*: *lenis*, *perfectus*. Duci possit à λα & ἶσος, *æqualis*: hinc
Λειότης, ητος, ἡ, *levitas*: à præced.
Λειόω, f. ώσω, *lævigo*. Th. λεῖος.
Λείουσιν, *leonibus*, pro λέουσιν, per Ectasin Poet. dat. pl. à λέων, οντος, ὁ, *leo*.
Λείπ' & λεῖπε, Ion. pro ἔλειπε, 3. sing. imperf. act. vel præs. imperat. λείπεσθ', pro λείπεσθαι, præs. inf. pass. λείπεθ', pro ἐλείπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi λείπω, *linquo*.
Λείπεσθ', vide in λεῖπ'.
Λείπομαι, ῃ, εται, præs. ind. pass. λειπόμενος, præs. part. pass. ejusd. verbi.
Λειποστρατία, ας, ἡ, *militiæ desertio*: ex λείπω & στρατὸς, *exercitus*.
Λειποψυχέω, *animam linquo*: f. ήσω. ex λείπω & ψυχὴ, ἡ, *anima*.
Λειποψυχοῦντα, acc. sing. part. præs. ejusd. verbi.

ΛΕΙ'ΠΩ, *LINQUO*, *relinquo*; *desum*, *deficio*: f. ψω. p. λέλοιπα. a. 1. ἔλειψα. a. 2. ἔλιπον. perf. pass. λέλειμμαι. præt. med. λέλοιπα. hinc λοιπὸς, *reliquus*. ἀπολείπω, *relinquo*, *derelinquo*. ἐκλείπω, idem, & *deficio*. ἔκλειψις, *defectio*. ἐλλείπω, *prætermitto*. ἔλλειψις, *omissio*.

Λείπωσα, Dor. pro λείπουσα, præs. part. f. g. à λείπω, *linquo*.

Λείριν⊙, necnon λίριν⊙, idem quod seq.

Λειριόεις, εντ⊙, & in f. g. λειριόεσσα, ης, *liliaceus*; *suavis*; *florida*. Th. λείριον, *lilium*.

Λειριοέσσῃ, dat. sing. f. g. à λειριόεις, quod vide.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *LILIUM*, pro quo & λίριον, Est folio λείον· hinc λειριόεις, *liliaceus*.

Λεῖος, *gracilis*, *pallidus*: q. à λεῖ⊙, *minutus*.

Λεϊςὸς, ἡ, ὸν, *prædabilis*, *prædativus*, *a*, *um*: à λεία, ας, ἡ, *præda*.

Λειτὸς, ἡ, ὸν, *publicus*, *a*, *um*: à λαὸς, & λεὼς, *populus*. Ion. resolut. ληΐτ⊙ pro λειτός.

Λειτεργέω, ῶ, *ministro*: f. ήσω. p. λελειτούργηκα. a. 1. ἐλειτούργησα. a. 1. inf. act. λειτουργῆσαι. Ex λήϊτ⊙, *publicus*, & ἔργον, *opus*.

Λειτεργία, ας, ἡ, *ministerium publicum*; *LITURGIA*: & hinc

Λειτεργικὸς, ἡ, ὸν, *ministratorius*, *a*, *um*: ab iisd. th.

Λειτεργὸς, ῦ, ὁ, pro ληϊτεργὸς, & hoc pro ληϊτεργὸς, *minister publicus*: ab iisd. them.

ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆν⊙, ὁ, *LICHEN*, *summæ cutis asperitas*. Est etiam herbæ species.

Λειχήνωρ, nomen muris, à λείχω, & ἀνήρ.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen prop. muris: ex λείχω, *lambo*, & μύλη, *mola frumentaria*.

Λειχοπίναξ, nomen muris: a λείχω, *lambo*. & πίναξ, *tabula*.

ΛΕΙ'ΧΩ, *lambo*, *LINGO*: f. ξω. p. χα. Hinc λιχμάω & λιχμάζω, idem.

Λεῖψαν, Ion. pro ἔλειψαν, 3. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω.

Λείψαν' pro λείψανα, τὰ *reliquiæ*, nom. pl. à

Λείψανον, ου, τὸ, *reliquiæ*. Th. λείπω, *linquo*.

Λεῖψω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Λέων, Poët. pro λέων, οντ⊙, ὁ, *leo*.

Λείωσις, εως, ἡ, *levigatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi λειόω. Th. λεῖ⊙, *levis*.

ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *pelvis*, *catinus*, *patina*: Att. pro λακάνη. Ex λα & χαίνω, quod valde pateat.

Λεκάνιον, ου, τὸ, *parva pelvis*; præc. dimin.

ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ἡ, *vitellus*, *ovi luteum*: at m. g. *pisum*.

Λεκὸς, *scutella*: inde λεκὶς & diminut. λεκίσκι⊙.

Λεκτέον, *legendum*, adject. verbale, à λέγω, *lego*.

Λέκτο, Poët. pro λέλεκτο, Ion. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λέγω.

Λεκτὸς, ῦ, *dicendus*, *dictus*, *selectus*: à 3. pers. perf. pass. v. λέγω.

Λέκτρον, ου, τὸ, *LECTUS*. Th. λέγω, *cubare facio*.

Λέκτρ⊙, idem ac λέκτρ⊙, quod vide.

Λελαβέσθαι, Poët. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελάβησι, Ion. Anadiplasiasmo & paragoge τῦ σι, pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Λελαβόμην, Poët. pro ἐλαβόμην, a. 2. m. ejusd. verbi.

Λέλαθα, Dor. pro λέληθα, præt. m. verbi λήθω seu λανθάνω, *lateo*: f. λήσω, a. 2. ἔλαθον.

Λελαθέσθαι pro λαθέσθαι, a. 2. inf. m. &

Λελάθῃ pro λάθῃ, a. 2. sub. m. &

Λέλαθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind. act. &

Λελαθόμην, Anadiplas. Ion. pro ἐλαθόμην, a. 2. m. ejusd. verbi.

Λέλακα, ας, ε, *strepo*, præt. m. sed præsentis significationem habet: hinc, λελακυῖα, præt. part. m. f. g. verbi λακέω, *resono*, *crepo*, a. 2. ἔλακον.

Λελακυῖα, vide in λέλακα. Alii formant à λαλέω, *vociferor*: perf. part. λελαληκὼς, υῖα. & per Syncop. λελακὼς, λελακυῖα.

Λελάληκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi λαλέω, *loquor*.

Λελάμπρυνται, *resplenduit*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω, f. υνῶ. p. λελάμπρυγκα, perf. pass. λελάμπρυμμαι, à λαμπρὸς, *splendidus*. Th. λάμπω, *luceo*.

Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. pass. Sic λελασμέν⊙, Dor. pro λελησμέν⊙, perf. part. verbi λανθάνω seu λήθω, *lateo*.

Λέλασται, *oblitus est*, Dor. pro λέλησται, 3. sing. perf. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λελάχοιμι, pro λάχοιμι, a. 2. opt. &

Λελάχωσι, *sortiti fuerint*, Ion. Anadiplasiasm. pro λάχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi λαγχάνω, *sortior*. a. 2. ἔλαχον.

Λέλειπται, *relicta est*, 3. sing. perf. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται· à λείπω, *linquo*. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, *lambentes*, perf. part. act. per Sync. & Epenth. τῦ ε, pro λελιχμηκότες, verbi λιχμάω. Th. λείχω, *lingo*. f. ξω. p. λέλειχα, à quo etiam præterito formari possit.

Λελέχθαι, perf. inf. pass. à λέγω, *dico*. a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέληθα, ας, ε, *latui*, præt. m. verbi λανθάνω, seu λήθω, f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λέληκα, *locutus sum*, perf. act. verbi λαλέω, f. ήσω. p. λελάληκα. & per Syncop.

λέλη-

λέληκα. An potius dicendum esse p.m. verbi λήθω, pro λέληθα. unde p. m. λέλησμαι, &
Λελησμένος, ὄτος, ejusdem praet. part.
Λέλημμαι, captus sum, perf. pass. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Λελημμένος, ejusd. perf. part.
Λελῆσθαι, oblitum esse, perf. inf. pass. verbi λήθω seu λανθάνω, lateo. perf. pass. λέλησμαι. sed
Λελῄσθαι, cum ι subscripto, est à verbo ληΐζομαι seu λῄζομαι, praedor. Them. λεία, praeda.
Λέλησμαι, perf. ind. pass. λελησμένος, perf. part. verbi λήθω seu λανθάνω.
Λέληφα, cepi, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, capio. quod vide.
Λελιημένος, charus, promptus, perf. part. pass. verbi λιλαίω, -ῶ, volo. perf. λελίληκα. perf. pass. λελίλημαι, & Euphoniae gratia λελίημαι.
Λέλογα, p. m. verbi λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.
Λελογίσμεθα, reputatae sumus, 1. pl. perf. pass. verbi λογίζομαι, quod vide.
Λελογισμένως, prudenter, adv. ab eod.
Λέλογχα, ας, ε, sortitus sum, praet. m. &
Λελογχώς, perf. part. m. verbi λαγχάνω, sortior. f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον.
Λέλοιπα, ας, ε, reliqui, p. m. &
Λελοιπώς, ότος, p. m. part. verbi λείπω, linquo.
Λελουμένος, lotus, perf. part. pass. verbi λούω, lavo. f. λούσω. perf. λέλουκα.
Λέλοχα, vel εἴλοχα. perf. ind. act. Att. pro λέλεχα. hinc λελοχυῖα, enixa. perf. part. f. g. verbi λέγω, dico. quod tamen à λέχομαι, peperi, derivatum volunt.
Λέλυκα, ας, ε, solvi. praet. ind. act. verbi λύω.
Λελύμασμαι, perf. pass. Att. pro λελύμαμμαι. & hinc
Λελυμασμένος, labefactus. perf. part. pass. Att. verbi λυμαίνω, corrumpo. f. ανῶ. p. λελύμαγκα. Th. λύμη, lues, noxa.
Λελυμένος, ου, solutus: part. perf. pass. &
Λέλυνται, 3. sing. perf. pass. λέλυντο. 3. pl. plusq. p. pass. Ion. verbi λύω, solvo. f. σω. p. λέλυκα. perf. pass. λέλυμαι. perf. inf. pass. λελύσθαι.
ΛΕ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, LEMBUS, parvum navigium.
Λέμιφος, mucus concretus. Sed λέμφος, adject. mucosus, stultus.
Λέντιον, ου, τὸ, linteum. vox Lat. Graecè, ὀθόνιον, ου, τό.
Λέξατο, recensuit, numeravit, Ion. pro ἐλέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγω, dico:
Λέξεο, cubato, Ion. pro λέξου, praes. imperat. pass. verbi λέξομαι, quod à fut. formatum, verbi λέγω, dico. f. ξω.
Λεξίδιον, ου, τὸ, dictiuncula. dim. à λέξις. Th. λέγω.
Λεξικὸν, οῦ, τὸ (sub. βιβλίον) LEXICON, dictionarium. ab eod. nom. & th.
Λέξις, εως, ἡ, dictio. acc. λέξιν. Th. λέγω, dico.
Λεξοῦντι, dicunt, Dor. pro λέξωσι, 3. pl. f. 1. act. verbi λέγω.
Λέοντα, acc. sing. à λέων, οντος, ὁ, leo. in pl. λέοντες. dat. pl. λέουσι.
Λεοντέη & λεοντῆ, ῆς, ἡ, pellis leonis. à λέων, leo.
Λέπαδνον, ου, τὸ, lorum latum jumentarium; capistrum. in pl. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω. decortico.
Λέπαργος, ου, ὁ, ἡ, albus. Eustath. q. ex λεπὶς & ἀργὸς, albus.
Λέπας, τὸ, rupes, promontorium. Them. λέπω.
Λεπὰς, άδος, ἡ, LEPAS, concha petrae adhaerens; à super. λέπας. &
Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, LEPISTA, genus calicis instar conchae: à λεπὰς.
Λεπίδιον, parva λεπίς.
Λεπίζω, f. ίσω, decortico: à λέπος, cortex. Them. λέπω.
Λεπὶς, ίδος, ἡ, squama, cortex; &
Λέπισμα, ατος, τὸ, idem; & decorticatio: &
Λέπος, εος, τὸ, cortex, squama. Th. λέπω, decortico.
Λέπρα, ας, ἡ, LEPRA, vitiligo. Th. λεπρὸς, scaber.
Λεπράς, άδος, ἡ, aspera. petrae Epithet. &
Λεπράς, acc. pl. f. g. à λεπρὸς, scaber.
ΛΕΠΡΟ'Σ, οῦ. scaber; item leprosus. hinc λέπρα, ας, ἡ, lepra.
Λεπταλέος, idem quod λεπτός.
Λεπτῇ, macilentae, dat. sing. f. g. à λεπτός.
Λεπτὸν, οῦ, minutum quoddam nummi genus. n. g. seq.
ΛΕΠΤΟ'Σ, οῦ, tenuis, gracilis, rarus. in f. g. λεπτή. hinc
Λεπτολογία, ας, ἡ, tenuis & inanis sermo: à λόγος.
Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas: à λεπτός.
Λεπτύνω, f. υνῶ. attenuo, extenuo: à λεπτός.
Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, corticosus, squamâ tectus. λεπύριον, parvus cortex, λεπυρὸν, οῦ, τὸ, putamen ovi, testa: à λέπος, cortex. Them. λέπω.
ΛΕ'ΠΩ, f. ψω, decortico, exuo. λεπίζω, idem. λέμμα, ατος, τὸ, cortex. λέπος, εος, τὸ, idem. λεπὶς, ίδος, ἡ, idem. λοπὸς, cortex.
Λερία, LERIA, insula: cujus incolae Λέριοι male audiebant ob malitiam.
Λερναίη, ης, ἡ, nomen hydrae, à Λέρνῃ, palude, in qua versata fuerit.
ΛΕ'ΡΝΗ, ης, ἡ, palus Argivorum, ubi sordium confluges. hinc Λέρνη κακῶν, LERNA malorum.

Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβὶς ίδος, ἡ, *Lesbis*.
ΛΕ'ΣΒΟΣ, *LESBUS*, insula. hinc Λεσβόθεν, adv. è *Lesbo*. Λεσβὶς, *Lesbis fœm*. Λεσβίζειν & Λεσβιάζειν, *Lesbios imitare*, obscœnis moribus.
Λεσχάζοντες, *garrientes*. nom. pl. præs. part. verbi λεσχάζω. quod à
ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, *sermocinatio, confabulatio*. hinc λεσχηνεύειν, *celebrare*. ἀδόλεσχος, ου, ὁ, ἡ, *loquax, garrulus*. ἀδολεσχία, ας, ἡ, *garrulitas*.
Λευγαλέης, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλέαις &
Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. m. g. pro λευγαλέοις, à
Λευγαλέος, ου, *pernitiosus, gravis, tristis*. q. λοιγαλέος. à Th. λοιγὸς, *pernities*.
Λευῒ & Λευῒς, ὁ, *Levi*, nomen viri. gen. τοῦ Λευῒ, acc. Λευῒν. Hebr. *additus*.
Λευΐτης, ου, ὁ, *Levita*. &
Λευϊτικὸς, ἡ, ὸν, *Leviticus*: à Λευΐ.
Λευκ' pro λευκὰ, *alba*: à λευκός.
Λευκαίνω, *dealbo*. f. ανῶ. a. 1. ἐλεύκηνα. a. 1. inf. λευκᾶναι, a. 1. ind. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, *albus*.
Λευκᾶναι a. 1. inf. act. &
Λευκάνας, a. 1. part. a λευκαίνω, *dealbo*. quod vide.
Λευκανθέα, legitur apud Pindar. *candore florentem*, an λευκανθέι legend. an à λευκαίνω. Th. λευκὸς, *albus*, an etiam ab ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.
Λευκανθεὶς, a. 1. part. pass. à λευκαίνω, quod vide.
Λευκανθίζω, *albico, candidus sum*. Th. λευκὸς, *albus*.
Λεύκη, ης, ἡ, *populus alba*; item *vitiligo alba*. ab eod. th.
Λεύκιππος, ου, ὁ, ἡ, *qui candidos equos habet*. q. λευκίππος. ex λευκὸς, *albus*, & ἵππος, *equus*.
Λευκίτας, α, ὁ, Dor. pro λευκίτης, idem quod λευκὸς, *candidus*.
Λευκίτη, *creta*. ejusd. th.
Λευκόγειον, ου, *creta, cretifodina*: ex λευκὸς, *albus*, & γῆ, *terra*.
Λευκοθέα, *LEUCOTHEA*, *Albunea mater, Matuta*. q. λευκὴ θεὰ, lux enim est alba.
Λευκόϊον, *caltha, viola*. q. λευκὸν ἴον, *alba viola*.
Λευκοῖσιν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, *albus*.
Λευκόλινον, ου, τὸ, *album linum*; ex λευκὸς & λίνον, *linum*.
Λευκομέτωπος, ου, ὁ, ἡ, *candidus, habens frontem albam*: ex λευκὸς, & μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Λευκοπάρηος, ου, ὁ, ἡ, *candida genas, alba genas*: ex λευκὸς, *albus*, & παρειὰ, Æol. παρηΐα, ἡ, *gena*.
Λευκόπωλος, ου, ὁ, ἡ, *qui albis equis utitur*, vel *vehitur*. Ex λευκὸς, *albus*, & πῶλος, *pullus equinus*.
ΛΕΥΚΟ'Σ, ὁ, *albus, candidus, serenus*. q. à λεύσσω, *video*. Hinc λευκότης, ητος, ἡ, *albedo*. λευκόω & λευκαίνω, *dealbo*.
Λευκότερος, έρα, ον, *candidior*, compar. à λευκὸς, *albus*.
Λευκόφρυς ἀγορὴ, *cana fori facies*: ex λευκὸς, & ὀφρὺς, *supercilium*.
Λευκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, *candidam tunicam gerens*: ex λευκὸς, *albus*, & χιτὼν, *tunica*.
Λευκόχροος, *albicans, albus colore*: ex λευκὸς, & χρόα.
Λευκόχρως, ωτος, *candido corpore decorus*: ex λευκὸς, & χρὼς, χρωτὸς, ὁ, *corpus*. Th. χρόα, *color*.
Λεῦκτρα, pl. tantum, *LEUCTRA*, urbs Bœotiæ.
Λευκώλενος, ου, ὁ, ἡ, *pulchris ulnis* seu *brachiis*: ex λευκὸς, *albus*, & ὠλένη, *ulna*.
Λεύκωμα, ατος, τὸ, *tabula albo colore inducta, album*. Th. λευκὸς, *albus*.
Λευρὸς, οῦ, Poët. pro ὁμαλὸς, *æqualis, planus*.
Λεύσσετε, *videtis*, 2. pl. præs. ind. act. à
ΛΕΥ'ΣΣΩ, *video*, Poët. pro βλέπω. in 3. pl. λεύσσουσιν.
Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, *dignus qui lapidibus obruatur*: à λεύω, *lapido*, quod vide.
Λευχείμων, ονος, ὁ, ἡ, *candidatus*, qui λευκὸν εἷμα gestat.
Λεύω, *lapido*: à λᾶας, *lapis*.
Λεχέεσσιν, dat. pl. Ion. a λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod vide.
Λεχεποίης, ου, ὁ, *herbosus*; à ποία, Ion. ποίη, *herba*, & λέχος, εος, τὸ, *lectus*. Th. λέγω, *cubo*.
Λεχθὲν, *dictum*, a. 1. part. pass. n. g. à λέγω, *dico*. f. ξω. a. 1. pass. ἐλέχθην.
Λέχος, εος, τὸ, *lectus*. gen. pl. λεχέων. dat. p. λέχεσι. Th. λέγω, vel λέγομαι, *cubo, cubare facio*.
Λεχόωντο, Ion. & Poët. pro ἐλεχῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi λεχάομαι, apud Hesych.
ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ου, *obliquus*.
Λεχὼ, ἡ, *puerpera*: à λέχος, εος, τὸ, *lectus* quo decumbit. Them. λέγω, *cubare facio*.
Λεωδάμας, αντος, ὁ, *LEODAMAS*, nomen Philosophi.
ΛΕ'ΩΝ, οντος, ὁ, *LEO*, λέαινα, ης, ἡ, *LEÆNA*. q. à λάω, quia *visu* valet. hinc χαμαιλέων, οντος, ὁ, *leo pumilus*.
Λεῴμι, *vellem*, præs. opt. act. à λεῶ, -ῶ, pro θέλω.
Λεωπέτρα, an λειοπέτρα, *lævis* seu *plana petra*.
Λεωργὸς, οῦ, *audax, temerarius*.
Λεωσφέτερος, ου, *quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt*: ex λαὸς, & λεὼς, ὁ, Att. *populus*, & σφέτερος, *suus*. Th. ἕ, *se*.
Λεωφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁδὸς, Ion. & Att. pro λαοφόρος, *via publica*: ex λεὼς pro λαὸς, *populus*,

θέλω & λῶ, *facio*.

Λῇ, *velit*, Dor. pro θέλῃ, 3. sing. præs. sub. θέλω, ut volo. Dores dicunt λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt à λάω, deducere in subjunct. λάω, λάῃς, λάῃ, Crasi λῶ, λῇς, λῇ, & Dor. λῶ, λῇς, λῇ, *velim, is, it*.

Λάζω, inusit. pro λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι.

Λῆγε, pro λῆγε, *quiesce*, præs. imperat. &

Λαγέμεν, Dor. pro λήγειν, præs. inf. verbi λήγω, *cesso*.

Λήγοιμεν, 1. pl. opt. præs. à

ΛΗ'ΓΩ, εις, ει, *cesso*, *desino*, *quiesco*. hinc λῆξις, *cessatio*.

ΛΗ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *frutex*, cisti species.

ΛΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *vestis ex panno raro ac detrito*.

Ληθαῖος, & λήθαιος, LETHÆUS, adiect. à λήθη, *oblivio*. Them. λήθω, *lateo*.

Λήθαργος, ου, ὁ, LETHARGUS, *veternus morbus*, *marcor*, & *inexpugnabilis pene dormiendi necessitas*: ex λήθη, *oblivio*, & ἀργὸς, *ignavus*, item *velox*. Th. ἐργάζομαι, *operor*.

Λήθεαι, *oblivisceris*, Ion. pro λήθῃ, 2. sing. præs. verbi λήθομαι, seu λήθω, quod vide.

Λήθει, *latet*, 3. sing. præs. act. verbi λήθω, quod vide.

Λήθετο & ... *oblita est*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐλήθετο, ejusd. verbi.

Λήθη, ης, ἡ, *oblivio*. Hinc Lat. LETHUM. Th. λήθω, *lateo*.

Λήθουσα, præs. part. f. g. à

ΛΗ'ΘΩ, seu λανθάνω, Dor. λάθω, LATEO, *celo*. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα. Hinc λήθη, *oblivio*. λάθρα, adv. *clam*, *clanculum*. vide λανθάνω.

Ληΐδ' pro ληΐδα, acc. sing. à ληΐς, ΐδος, ἡ, *pecus*. Th. λεία, *præda*.

Ληΐζετ' pro ληΐζετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi ληΐζομαι, *sortior*, *nanciscor*. f. ίσομαι. perf. pass. λελήϊσμαι. Them. λεία, *præda*.

Ληΐζομαι, *prædor*, vide in ληΐζετ'.

Ληΐη, Ion. Dialysi, pro λεία, ας, ἡ, *præda*.

ΛΗ'ΙΟΝ, ου, τὸ, *seges*, in pl. τὰ λήϊα.

Ληΐς, ΐδος, ἡ, idem quod λεία, *præda*.

Ληΐσσατο, Poët. & Ion. pro ἐληΐσατο, 3. sing. a. 1. m. &

Ληΐσσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ληΐζομαι, *nanciscor*, f. ίσομαι. Th. λεία, *præda*.

Ληϊστὸς, οῦ, *bello captus*, *prædativus*: à ληΐη, Ion. pro λεία, ας, ἡ, *præda*.

Ληΐστωρ, ορος, ὁ, *prædator*, *prædo furtivus*: à ληΐζομαι, *prædor*. Th. λεία, *præda*.

Ληΐτις, *prædatrix*. Epithet. Minervæ. Th. λεία, *præda*.

Λήϊτος, *publicus*, Ion. Dialysi pro λεῖτος. hinc λήϊτον, ου, τὸ, *curia*.

ΛΗΚΕ'Ω, vel Dor. λακέω, *sono*, *crepo*, LACERO: f. ήσω. a. 1. ἐλάκησα. a. 2. ἔλακον, ες, ε. p. m. λέλακα & λέληκα. Hinc λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura*, seu *scissura cum crepitu*. λακίζω, *lacero*.

ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, LECYTHUS, *ampulla olearia*.

Λήλαντος, ου, ὁ, nomen prop.

ΛΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *propositum animi*, *virilis fortisque animus*. q. à λάω, *volo*.

Λημαλέος, α, ον, *gramiosus*, *lippus*. Th. λήμη, *gramiæ*, *lippientes oculi*.

Λημάω, ῶ, *lippio*, *gramiosos oculos habeo*: à

ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *lippientes oculi*, *fordes oculorum*, idem quod γλήμη. q. à λάω & μύω.

Λῆμμα, ατος, τὸ, *res quæ accipitur*; item *munus quo aliquis corrumpitur*. *lucrum*, *reditus*, *sumptio*, *assumptio*, *argumentum*. Th. λαμβάνω, *sumo*.

Λήμνια ἔργα, *Lemnia facinora*: &

Λημνιάν, Dor. pro Λημνίων, *Lemniarum*. vide in χήμνια.

ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, LEMNISCUS, *fasciola è coronis dependens*.

Λήμνῳ, dat. sing. à Λῆμνος, LEMNUS, insula.

Ληναὶ, ῶν, αἱ, Poët. pro βάκχαι. Alii scribunt Λῆναι, quas dicunt esse *Nymphas torcularium*. vide ληνός.

Ληναῖος, ου, LENÆUS, cognomen *Bacchi*: à ληνὸς, quod vide.

Ληναιῶνα, acc. sing. à

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ *Januarius*, quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνὸς, *lacus torcularii preli*.

ΛΗΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lacus preli torcularii*, ubi uvæ prelo exprimuntur. q. à λεαίνω, *comminuo*: sed

Λῆνος, εος, τὸ, *lana*, quia λεῖον, id est, *molle*.

Λῆξαν, Ion. pro ἔληξαν, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι, *desiisse*, a. 1. inf. λήξασθαι, a. 1. inf. m. &

Λήξεια, ας, ε. a. 1. opt. act. Æol. verbi λήγω, *cesso*. f. ξω.

ΛΗ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, *nugæ*, *ineptiæ*, *tricæ*. hinc ληρέω, *nugo*. q. à λα & ῥέω.

Λῇς, Dor. pro θέλῃς, *velis*. vide in λῇ.

Λήσεις, 2. sing. f. 1. act. &

Λήσετε, 2. pl. f. 1. m. verbi λήθω seu λανθάνω, *lateo*. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ, *qui ludi oblivionem inducit*. Epith. *Bacchi*. ex λήθω, *lateo*, & παῖγμα. Sunt qui legunt λυσιπαίγμων, à λύω, *solvo*, & τὸ παῖγμα, *ludus*.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*: à λήθω, *lateo*.

Λήσομαι, *oblivisçar*, f. 1. m. &

Λήσομεν, 1. pl. f. 1. act. à λήθω, seu λανθάνω, *lateo*. f. λήσω.

Ληστὴς, οῦ, ὁ, pro ληϊστὴς, *latro*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

Λήστρον, *latrina*. puto, ubi latent λησταί.

Λνεῦ, Dor. pro λήσω. f. 1. act. à λάω, volo, vel à λήθω, lateo.

Λητοΐδης, ου, ὁ, Latonæ filius: à

ΛΗΤΩ', όος, ῦς, ἡ, LATONA, mater Apollinis. acc. Λητόα, ώ.

Ληφθεὶς, εῖσα, ὲν, captus, a. 1. part. pass. ληφθέντα, acc. sing. m. g. &

Ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. à λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἐλήφθην. a. 1. ind. pass. ἐλήφθην. a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Ληφθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. ab eod. verbo.

Λήων, inusit. pro λωΐων, fortior.

Λήψομαι, ῃ, εται, & in 1. pl. ληψόμεθα, f. 1. m. verbi λαμβάνω, quod vide. f. 1. m. inf. λήψεσθαι.

Λία, pro λεία, præda. Gl. Cyril.

ΛΙΑ'ΖΩ, agito, jacto, separo, turbo. f. σω. p. κα. q. à λίαν. v. ἀλίαστος.

ΛΙ'ΑΝ, valde, admodum: q. à λῶ, volo.

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, tepidus, pro χλιαρός.

ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, LIBANUS, Syriæ mons. thus.

Λιβανωτὸς ῦ, ὁ, & λιβανωτὶς, ίδος, τὸ, thus, thuribulum. à præced.

Λιβὰς, άδος, ἡ, gutta: à λείβω, fundo.

Λιβερτῖνος, ου, ὁ, libertinus, nomen sectæ.

Λιβόνοτος, ου, ὁ, LIBONOTUS, ventus qui spirat inter Africum & Austrum: ex λίψ, βὸς, ὁ, libs. quod à λείβω, fundo, & νότος, notus.

Λιβύηθεν, adv. ἀπὸ τῆς Λιβύης. Dor. pro Λιβύηθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, LIBYA. Λίβυσσα, LIBYSSA.

Λίβυς ἀνὴρ, vir ex Libya, Afer, Pœnus.

Λίβυρνον, ου, τὸ, Liburnum, species navigioli: à Liburnis, Illyridis populo.

Λιγα, stridule, argute, pro λιγέα. Hesychius.

Λιγραίνω, oblecto, propriè arguto sono. vocis acutum edere sonum. à λιγύς.

Λίγδα, cos, pulvis. q. à λεῖος, glaber.

ΛΙ'ΓΩ, strideo, stridorem edo. f. ξω. hinc λιγὺς, ύος, stridulus, argutus. λιγυρὸς, ὁ, idem.

ΛΙ'ΓΔΗΝ, strictim, adv. q. à λίγδω.

ΛΙ'ΓΔΟΣ, pila, mortarium. item fornacula, in qua conflant metalla.

Λιγέα, acc. pl. n. g. à λιγὺς, εῖα, ύ.

Λιγειᾶν, Dor. pro λιγειῶν, gen. pl. &

Λιγείη, canoræ, dat. sing. f. g. à λιγὺς, εῖα, ὺ, stridulus, a, um. Them. λίγω, strideo.

Λιγέως, stridule, adv. à λιγύς. quod vide.

ΛΙΓΝΥ'Σ, ύος, ἡ, fuligo, fumus, flamma.

ΛΙΓΝΥΩΔΗΣ, ὁ, pingui similis.

Λίγξε, sonuit, pro ἔλιγξε, 3. sing. a. 1. act. verbi λίγγω, strideo. f. ξω.

Λιγυρ' pro λιγυρῇ, suavi, dat. sing. f. g. &

Λιγυρῇσι, dat. pl. f. g. Ion. à

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λιγὺς, stridulus. Th. λίγω, strideo.

ΛΙ'ΓΥΣ, υος, ὁ, ἡ, Ligur, qui ex Liguria. Hinc Λιγυστικὸς, ῦ, Ligusticus. Sed

Λιγὺς, εῖα, ὺ, stridulus, a, um, sonorus, suavis: à λίγω, strideo.

Λιγυφθόγγοισι, sonora voce præditis, dat. pl. Ion. à

Λιγύφθογγος, ου, ὁ, ἡ, stridulam vel suavem vocem habens, argutus: ex λιγὺς, stridulus, quod à λίγω, strideo, & φθόγγος, sonus. Them. φθέγγομαι, loquor. p. m. ἔφθογγα.

Λιγύφωνος, ου, ὁ, ἡ, argutus: ex λιγὺς, stridulus, & φωνὴ, vox.

Λίην, Ion. pro λίαν, valde, adv.

Λιθάζω, lapido, cum acc. f. άσω. a. 1. ἐλίθασα. a. 1. sub. λιθάσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. λιθάσαι. perf. act. λελίθακα. perf. pass. λελίθασμαι. a. 1. pass. ἐλιθάσθην. Th. λίθος, lapis.

Λίθαξ, ακος, ὁ, lapillus, petra aspera. item adjective, lapidosus: &

Λιθάριον, ου, τὸ, lapillus, lapis. Th. λίθος, idem.

Λιθάσας, ασα, a. 1. part. act. &

Λιθασθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi λιθάζω, quod vide.

Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Λιθεία vel λιθία, massa auri, preciosum auri. &

Λίθην [illegible] luxus, luxuries, uber[illegible] q. ex λίαν & θὶς, acervus.

Λίθινος, η, ον, lapideus, a, um. Th. λίθος, lapis.

Λιθοβολέω, lapido, cum acc. imperf. ἐλιθοβόλουν, ουν. f. ήσω. a. 1. ἐλιθοβόλησα. a. 1. inf. λιθοβολῆσαι, a. 1. part. act. λιθοβολήσας, ασα, αν. perf. act. λελιθοβόληκα. f. 1. pass. λιθοβοληθήσομαι. ex λίθος, lapis, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Λιθόλευστος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus obrutus: ex λίθος & λεύω, lapido. Th. λᾶας, lapis.

Λιθοξόος, ου, ὁ, lapicida, statuarius, qui lapides polit: ex λίθος, & ξέω, rado, polio.

ΛΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, lapis, saxum. dat. pl. Ion. λίθοισι. Hinc λίθινος, lapideus. λιθάζω, lapido.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus stratus: ex λίθος, lapis, & στρωτὸς, stratus, quod à στρώννυμι. Th. στόρω, sterno.

Λιθοτομίαι αἱ, lapicidinæ: ex λίθος, & τέμνω, seco. p. m. τέτομα.

Λιθωμότης, ου, ὁ, qui ad lapidem jurat: ex λίθος & ὄμνυμι seu ὀμόω, juro.

Λίθωσις, εως, ἡ, mutatio in naturam saxeam: à λιθόω, in lapidem verto. Th. λίθος, lapis.

Λικερτίζω, salto immodestè: ex λίαν & σκιρτῶ.

ΛΙ'ΚΙΓΞ, minima & exilissima avis vox. q. à λίγγω, strideo.

Λικ-

Λικμάω, ventilo, dissipo: f. ήσω. p. λελίκμηκα. Th. λικμὸς, ventilabrum.

Λικμῶσι, 3. sing. f. 1. verbi praeced.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, & λικμήτης, ου, ὁ, ventilator: à λικμάω.

ΛΙΚΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, ventilabrum, vannus.

Λικμώντων, gen. pl. part. praes. act. verbi λικμάω, ventilo: quod vide.

Λίκνον, ου, τὸ, idem quod λικμὸς, vannus: q. κοῖον κανῦν, plana corbis. Vel à λίαν κινεῖν, quia valdè agitatur.

Λικριφὶς, adv. obliquè: à λέχριος, obliquus.

Λικροὶ, οἱ, rami cervinorum cornuum. q. à λὶξ & κέρας.

Λίκτης, linctor: qu. λείκτης, à λείχω, lingo.

ΛΙΛΑΙ'ΟΜΑΙ, Poët. cupio, festino, λιλαίεαι, Ion. pro λιλαίῃ.

Λιμαγχονάω & έω, fame neco, ango, & affligo fame: ex λιμὸς, fames, & ἀγχονάω, Th. ἄγχω strangulo.

Λιμαίνω. f. ανῶ. fame laboro. Th. λιμὸς, fames.

ΛΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, portus: acc. λιμένα. q. λίαν μένει, quod ibi naves tutae conquiescant: hinc λιμενάρχης, portitor, qui portui praeest.

Λιμηρὸς, ῦ, famelicus, à λιμὸς, fames.

Λιμναῖος, αία, ον & λιμνήτης, ου, ὁ, lacustris, palustris. Th. λίμνη, palus.

Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνήτης, vide in praeced.

ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, stagnum, palus: q. à λίαν μένει, scil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua manet, & non movetur.

Λιμνήσιος, ου, ὁ, nomen Ranae: à λίμνη, lacus.

Λιμνόχαρις, nomen Ranae: ex λίμνη & χαίρω, gaudeo.

ΛΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, & Dor. ἡ, fames: homo sordidus: qu. à λείπω, deficio. Hinc λιμαίνω, esurio. λιμώττω, idem. βούλιμος, ου, ὁ. & βουλιμία, ας, ἡ, ingens fames.

Λιμπάνω, linquo: à λείπω, idem.

Λιμφεύειν, decipere: à

Λιμφὸς, sycophanta.

Λιμώττω, f. ώξω, p. ωχα, esurio. Th. λιμὸς, fames.

Λιμώττων, οντος, praes. part. praeced.

Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ, ἡ, thoracem habens lineum: ex λίνον & θώρηξ, Ion. pro θώραξ, thorax, pectus.

Λινοκαλάμη, lini stipula. λίνε καλάμη, Jos. 2. 6.

ΛΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, LINUM, chorda: q. λεῖον, hinc λίνεος, ου, λινέη, ῆ, λίνεον, ου. LINEUS, A, UM. λινουργὸς, lini textor: & hinc Angl. Line & Linen.

Λῖνος, ου, ἡ, LINUS: nomen viri.

Λὶξ, obliquus. Hesych. à λέχω.

Λίπ' pro Λίπα, indeclinabile. Alii ex λιπαρῷ per Apocopen factum tradunt. Sunt qui pro λίπα, indeclin. ponant, & hoc pro λιπαρῷ. Th. λίπος, adeps. Ponitur &

Λίπ' pro λίπε, 3. sing. a. 2. ind. Ion. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, linquo: a. 2. ἔλιπον

Λιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio. a. 1. ἐλίπηνα, & apud 72. ἐλίπανα, ας, ε. Th. λίπος, pinguedo.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, qui splendidis vittis est ornatus: ὁ λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.

Λιπαρὰς, abundantes, acc. pl. f. g. à λιπαρὸς, ὰ, ὸν, quod vide.

Λιπαρέω, f. ήσω, assiduus sum, persto, persevero: item assidue rogo, & instanter rogo: Vide in λιπαρὴς.

Λιπαρῇσι, Ion. pro λιπαραῖς, splendida, λιπαροῖσι, dat. pl. Ion. à λιπαρὸς, pinguis, quod vide.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, assiduus, sedulus, λιπαρῶς & έως, assidue, jugiter. λιπαρία, assiduitas. λιπαρέω, assiduus sum. q. à λίαν παρεῖναι, valde adesse.

Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ, ἡ, pulchram habens vittam: à λιπαρὸς, splendidus: quod vide: & κρήδεμνον, vitta.

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, pinguis, obesus, nitidus. Th. λίπος, τὸ, pinguedo: hinc ἀλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, macilentus.

Λιπαρόχροος, ου, όε, ῦ, ὁ, ἡ, nitido corpore praeditus. λιπαρόχροον, acc. Dor. à λιπαρόχροος, pro λιπαρόχρους, quod ex λιπαρὸς, pinguis, & χρὼς, corpus. Th. χροιὰ, color.

Λίπε, pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, linquo: f. λείψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Λιπέειν, Dialysi Poët. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Λιποερνὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ex agro in urbem fugit: ὁ λιπὼν τὰ ἔρνη.

Λιπεσάνορας κούρας Stesichorus vocat, τὰς νεογάμους παῖδας τὰς λιπούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, id est, puellas recens nuptas, quae suos maritos deseruerant.

Λιπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λίποι, 3. sing. a. 2. opt. act. λιποίην, a. 2. opt. m. λιποῖσα, Dor. pro λιποῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λίποιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. λίποιμι, verbi λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον.

Λίπον. pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ejusdem verbi.

Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ου, ὁ, navis desertor: ex λείπω, linquo, & ναῦς, navis.

ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, pinguedo, adeps. Hinc λιπάω. pinguis sum. λιπαίνω, pinguefacio. λιπαρὸς, ῦ, pinguis.

Λιποφεγγέα, acc sing. à

Λιποφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, linquens lucem: ex λείπω, linquo: & φέγγος, τὸ, lumen.

Λιπόων, Poët. pro λιπὼν, praes. part. verbi

λιπάω, *pinguis sum*. Th. λίπ☉, ε☉, τὸ, *pinguedo*.

Λιπὸν, ἔσα, ὀν, a. 2. part. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

ΛΙ'ΤΤΩ, *cupio, desidero*: qu. à λάω, *volo*.

ΛΙ'ΡΟΣ, seu λιεϱὸς, ἔ, *impudens, audax*: q. à λίαν ὁρᾷν, *valde videre*.

ΛΙ`Σ, λιτὸς, ὁ, *tenue* & *subtile linteum*. Est etiam

Λῖς, *leo*, Poët. cujus acc. λῖν. Th. λέων, *leo*. Est &

Λῖς per Apocop. pro λισσὴ, *lævis*.

Λίσαι, *precare*, a. 1. imperat. m. verbi λίσσομαι, *supplico*: f. λίσομαι.

ΛΙ'ΣΠΗ, ης, ἡ, *animalculum quoddam gracile*. q. à λῖς pro λισσή.

Λίσπος, ε, *attritus usu, gracilis*. Th. λίσπη.

Λίσσεσθ, præs. inf. verbi λίσσομαι.

Λισσέσκετο, *supplicabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐλίσσετο, verbi λίσσομαι.

Λίσσομ' pro λίσσομαι, *precor*, præs. ind. vel f. 1. Poët. pro λίσομαι. quod à

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, *supplico, precor, oro*: hinc part. λισσόμεν☉, ε, Dicitur etiam λίτομαι. Hinc λιτὴ, *supplicatio, preces*. λιτανεία, idem.

ΛΙΣΣΟ`Σ, ἔ, *lævis, glaber*: q. λίαν ἴσ☉.

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, *scaphula seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum*.

Λῖτα, acc. sing. à λῖς, λιτὸς, ὁ, *tenue linteum*. Alii volunt esse pl. ex sing. λῖτον, τὸ.

Λιταὶ, αἱ, *preces, Deæ præsides supplicationum*. Th. λίσσομαι, *precor*.

Λιτῇσι, *frugalibus*, dat. pl. f. g. à λιτὸς, ἔ, *vilis, tenuis*.

Λιτανεία, ας, ἡ, *supplicatio, supplices preces, preces*: à λίτομαι, pro λίσσομαι, *supplico*. Inde Angl. Litany.

Λιτάνευε, 3. sing. imperf. Ion. &

Λιτάνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Λιτανεύω, f. εύσω, idem quod λίσσομαι, *precor, oro*.

Λιτάων, *precum*, gen. pl. Æol. pro λιτῶν, à λιτὴ, *preces*. Th. λίσσομαι, *oro*.

Λιτοίμην, 1. sing. præs. opt. à

Λίτομαι, idem quod λίσσομαι *oro*.

ΛΙΤΟ`Σ, ἔ, *simplex, nudus, vilis*: &

Λιτὸς, ἡ, ὀν, *supplex*. q. à λίσσομαι, *supplico*.

ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *LIBRA, mensuræ* & *ponderis nomen*.

Λίτρον, pro νίτρον, Att.

ΛΙΧΑΝΟ`Σ, ἔ ὁ, *index digitus*: q. à λίαν χαίνειν, nam inter hunc & pollicem *magnus* est *hiatus*, sive intervallum: vel à λείχω, *lingo*: hinc λιχὰς, mensura interstitii inter pollicem & indicem distentos. λίχν☉, ε, ὁ, *liguritor*: λιχνεύω, *ligurio*. f. σω.

Λίχμαζον, imperf. Ion. à

Λιχμάζω, *lingo, lambo*. Th. λείχω, idem. f. ξω.

Λιχμάομαι, ῶμαι, *lingo*: ab eod. th.

Λιχνεία, ας, ἡ, *liguritio, gulositas*. Th. λιχανὸς, quod vide.

Λὶψ, λιβὸς, ἡ, *petra*, unde aqua stillat: à λείβω, *stillo*. Est & *venti* nomen, masc. gen. *LIBS*.

Λίω, *promptus sum, cupio*.

ΛΟΒΟ`Σ, ἔ, ὁ, *ima auris pars*, quæ *prehendi* potest, *LOBUS*; q. à λήβω pro λαμβάνω.

Λογὰς, άδ☉, ὁ, ἡ, *electus*. οἱ λογάδες, *delecti*; à λέγω, *eligo*. Est & *album in oculo*.

Λογία, ας, ἡ, *collectio, collecta*: à λέγω, *colligo*. p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præs. inf. à

Λογίζομαι, *colligo, statuo, cogito*: imperf. ἐλογιζόμην, f. ίσομαι. p. λελόγισμαι. a. 1. pass. ἐλογίσθην. f. 1. pass. λογισθήσομαι. Th. λέγω, *dico*.

Λογικὸς, ἡ ὀν, *rationalis, verbalis*, dat. pl. f. g. λογικαῖς ab eod. th.

Λόγιμ☉, ε ὁ, ἡ, idem quod λόγι☉.

Λόγιον, ε, τὸ, *oraculum, responsum divinum*. τὰ λόγια, *eloquia*: à λέγω, *dico*.

Λόγι☉, ε, *disertus, facundus, eloquens*, & *orationis solutæ scriptor*: à λόγοι, quod vide.

Λόγισαι, *consulta*, a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι, *rationem ineo*. Th. λέγω, *dico*.

Λογισμὸς, ε, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio*: ab eod. verbo & th.

Λογογραφέω, f. ήσω. *scribo orationes forenses, scribo historiam*: ex λόγος, & γράφω.

Λογογράφ☉, ε, ὁ, *qui orationes conscribit, orator*: item *rabula*: ex iisd.

Λόγοισι, dat. pl. Ion. à λόγ☉, *verbum*, quod vide.

Λογομαχέω, *verbis pugno*: f. ήσω. p. λελογομάχηκα ex λόγ☉, *verbum*, quod à λέγω, & μάχομαι, *pugno*.

Λογομαχία, ας, ἡ, *verborum pugna*: à λογόμαχ☉, *qui verbis pugnat*: ab iisd. th.

Λόγον ἑαυτῷ διδόναι, *secum aliquid reputare*.

Λογοποιέω, f. ήσω, *fabulas condo*: &

Λογοποιὸς, ἔ, ὁ, ἡ, *fabularum* & *historiarum conditor*: ex λόγ☉ & ποιέω, *facio*.

Λόγ☉, ε, ὁ, *verbum, ratio*; *jussum*; *negotium*; *rumor, versus*; *carmen*, &c. κατὰ λόγον, *quantum æquum est*: a p. m. λέλογα, verbi λέγω, *dico*.

Λόγχαισι, dat. pl. Ion. à

Λόγχη, ης, ἡ *sors, LANCEA*: à λαγχάνω, *sortior*, & *assequor*. a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

Λογχωτὰ ἔγχεα, *hastæ cuspidem habentes*: à λογχόω, *cuspide munio*: quod à λόγχη.

Λόγω, Dor. pro λόγε

Λοεσσάμεν☉, η, ον, *lotus*, a. 1. part. m. Poët. pro λεσάμεν☉, q. à λοέω, pro λέω, Dialysi ε in εο. Hinc λόεσσαν, a. 1. ind. act. Ion. abiecto augmento, & Poët. gem. σ. a. 1. inf. act. λοέσαι, & sic porro.

Λόετρον pro λετρὸν, ε, τὸ, *lavacrum, balneum*: à λέω, *lavo*.

Λοετροχό☉, ε͂ς, όε, ε͂, ὁ, ἡ, *aptus ad lavacrum*: ex præced. & χέω, *fundo*.

Λοέω, Poët. pro λέω, *lavo*.

Λοιβῇ, libamine, dat. sing. à
Λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio. Them. λείβω, libo, stillo.
Λοίγια, exitialia, nom. pl. n. g. à λοίγιος, perniciosus, quod à
ΛΟΙΓΟ'Σ, ȣ, ὁ, pernicies, exitium. q. à λήγω, destino. Hinc λοίγιος, λοιγήεις & λοιγαῖος, perniciosus.
Λοιδορέω, -ῶ, convitior, maledico. f. ήσω. p. λελοιδόρηκα. præs. inf. pass. λοιδορεῖσθαι. a. 1. part. pass. λοιδορηθεὶς, έντος. præs. part. pass. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, convitiator.
Λοιδόρημα, ατος, τὸ, probrum, convitium, à præced.
Λοιδορία, ας, ἡ, convitium: à
ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, convitiator, maledicus. qu. λαὸν δέρων. hinc λοιδορία, convitium, λοιδορέω, convitior.
Λοιμοῖο, gen. Ion. à
ΛΟΙΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, pestis, contagium. per Metaph. de re aut homine pestilente & exitiali dicitur.
Λοιμώττειν, peste laborare, peste infestari: à præced.
Λοιπὸς, ἡ, ὸν, reliquus, a, um. τὸ λοιπὸν, quod superest. λοιπὸν, alioquin. τȣ̃ λοιπȣ̃, de cætero. Them. λείπω, linquo. p. m. λέλοιπα.
ΛΟΙ'ΣΘΙΟΣ, & λοῖσθος, ȣ, ultimus, postremus. q. à λείπω, relinquo. Hinc λοισθήϊα, præmia quæ ultimo dantur. τὰ λοίσθια, postremò, tandem.
Λοισθοτάτην, postremam, acc. sing. f. g. superl. grad. à λοῖσθος, postremus.
Λοκροὶ, LOCRI, nomen nationis.
Λοξὰ, obliquè, adv. à λοξός.
Λοξίης, Ion. pro Λοξίας, ȣ, ὁ, Apollo. Th. λοξός.
Λοξοβάται, obliquè ingredientes, nom. pl. à
Λοξοβάτης, ȣ, ὁ, obliquè incedens: ex λοξὸς, obliquus, & βαίνω, eo.
ΛΟΞΟ'Σ, ȣ, obliquus.
Λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas: à præced.
Λοπὰς, άδος, ἡ, patella, patina. q. à λέπω.
Λόπιμος, ȣ, ον, quod potest λέπεσθαι, id est, decorticari.
Λοπὸς, ȣ, ὁ, cortex: à λέπω, decortico.
ΛΟΡΔΟ'Σ, ȣ, curvus, cernuus.
Λȣγὸς, corvus, Celtis.
Λȣδοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, lanista. q. λȣ̃δον τρέφων, ludum alens.
Λȣκᾶς, ᾶ, Lucas, nomen viri. &
Λȣ́κιος, ȣ, ὁ, Lucius, nomen Prophetæ. à luce sic dictum.
Λȣ̃μαι, Att. Sync. pro λȣ́ομαι, lavor. imperf. ἐλȣ́μην pro ἐλȣόμην. præs. inf. λȣ̃σθαι pro λȣ́εσθαι. Th. λȣ́ω.
Λȣνὸς, ἡ, ὸν, splendidus, a, um. Hesych.
Λȣ̃σεν, pro ἔλȣσεν, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi λȣ́ω, lavo. f. σω.
ΛΟΥ'ΣΣΟΝ, LUSSUM, album quiddam in abiete nascens: an à λȣ́σσω, video?

Λȣσῶ, lavabo, Dor. pro λȣ́σω, f. 1. à λȣ́ω.
Λȣτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum: ab eod. th.
Λȣτρὸν, ȣ, τὸ, balneum, lavacrum. sed
Λȣ̃θρον, ȣ, τὸ, aqua sordida, qua nos lavimus. Th. λȣ́ω lavo.
Λȣτρῷ, dat. sing. à λȣτρὸν, balneum.
ΛΟΥ'Ω, f. σω, LAVO. p. λέλȣκα. a. 1. ἔλȣσα, a. 1. part. act. λȣ́σας, αντος. perf. part. pass. λελȣμένος, η, ον. a. 1. m. ἐλȣσάμην, ω, ατο. hinc λȣτρὸν, lavacrum. λȣτρεὼν, ῶνος, ὁ, balneum. ἀπολȣ́ω, abluo.
Λοφιῇ, dorso, Ion. pro λοφιᾷ, dat. sing. à λοφιὰ, ᾶς, ἡ, cervix; jubæ leonum, &c. Th. λόφος, idem.
Λοφνία, ας, ἡ, & ἡ λοφνὶς, ίδος, fax monoxyla, tanq. sit fax ex arboreo cacumine: à
ΛΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, cervix in jumentis; item crista galeæ. item λόφοι, colles, tumuli. & Ang. loft.
Λόφȣρα, τὰ, animalia, quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ: à λόφος & ȣ̓ρὰ, cauda.
Λόφυρος, cristâ insignis, superbus. Them. λόφος.
Λοχαγωγὸς, ȣ, ὁ, ductor λόχȣ, i. e. turmæ. Th. ἄγω, duco.
Λοχᾶν & λοχᾶσθαι, insidias collocare. hinc ἐλοχήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Th. λόχος.
Λοχεοῖο, gen. Ion. à λοχεὸς, ȣ, ὁ, idem quod λόχος, insidiæ.
Λοχεύομαι, seu λοχεύω, parturio. Th. λοχὸς, ἡ, gravida.
Λοχηγεῖν pro Λοχαγεῖν, cohortis ducem esse: ex λόχος, cohors, & ἄγω, duco.
Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάομαι, insidias pono, insidiis peto. Th. λόχος, insidiæ.
Λοχίζειν, pro εἰς λόχȣς διαιρεῖν, in cohortes dividere. item pro dividere: à
ΛΟ'ΧΟΣ, ȣ, ὁ, cohors, agmen: item insidiæ. q. à λέγομαι, cubo, insideo. hinc λοχάω & λοχάζω, insidior.
Λοχὸς, ȣ, ἡ, puerpera, gravida: sub præcedente.
Λύα, Dor. vel λύη, ης, ἡ, seditio, LUES: à λύω, solvo.
Λυγγάνω, singultio: à λύζω.
Λυγγȣ̃ος, gen. à λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis.
Λύγδινος, ȣ, lævis, politus, candidusque marmoris Parii instar: à
ΛΥ'ΓΔΟΣ, ȣ, ἡ, lapidis genus, candoris eximii.
ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, obscuritas, tenebræ. q. à λύκη. Hinc Λυγαῖος, obscurus, tenebrosus. ἠλυγαῖος ȣ, umbrosus, opacus. ἠλυγάζω & ἠλυγίζω, obumbro.
Λυγίζω. f. ίσω. flecto, torqueo, circumago; item supero, vinco. Th. λύγος.
Λυγιξεῖν, Dor. pro λυγίσειν, f. 1. inf. act. verbi præced.

Λυγκεὺς, έως ὁ, *LYNCEUS.* Hic fertur acutissima oculorum acie præditus fuisse. à

ΛΥΞ, υγκὸς, ὁ, ἡ, *LYNX, acutissimi visus*: sed

Λὺγξ, λυγγὸς, ἡ, *singultus*: à λύζω

ΛΥΓΟΣ, ου, ἡ, *vitex, virga, bacillus.* Hinc λυγόω & λυγίζω, *flecto.* sed

Λυγὸς, *prelum quoddam*, quia λυγίζεσθαι, seu *torqueri* potest.

Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro λυγρὰ, *tristis, odiosa*: à

ΛΥΓΡΟ'Σ, ὸ, *gravis, difficilis, funestus.*

Λυγρῶς, adv. *graviter*, à præced.

Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæa.

Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris è Lydia regione. Λυδία μίτρα, *præclarus hymnus*, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.

Λυδοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui Lydorum more deliciis & voluptatibus indulget.* qu. ἡδυπαθής.

Λυδὸς, οῦ, ὁ, *LYDUS.* pl. Λυδοί.

Λύειν, *solvere*, præs. inf. à λύω.

ΛΥ'ΖΩ, *singultio.* f. ξω. hinc λυγμὸς, *singultus.* λύγξ γγὸς, ἡ idem.

Λύθεν, *soluti sunt*, Bœot. Syncop. & Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λύω, *solvo.* f. λύσω. a. 1. pass. ἐλύθην.

Λύθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. vide λύθεν

ΛΥ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *cruor, sanguis pulverulentus*: q. à λύω, quia indiget purgatione.

Λυθρόω. f. ώσω. p. ωκα. *cruento, sanguine cum pulvere permisto fœdo.* à præced.

ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus*: à λύκη, id est, *solis*, βῆσις.

Λυκαῖος Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara.*

Λυκαονία, ας, ἡ, nomen regionis in Asia. Gr. *lupina.*

Λυκαυγὲς, τὸ, *crepusculum matutinum.* Th. αὐγὴ, *splendor.*

Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON.* nomen proprium.

Λύκη, ης, ἡ, *LUX.* quia lux λευκὴ, id est, *alba.* hinc λυκόφως, *crepusculum.*

Λυκιδεῖς, οἱ, *luporum catuli.* Th. λύκος, *lupus.*

Λυκίηθεν, adv. *ex Lycia*: à Λυκία, *Lycia.*

Λύκιοι, *LYCII.* acc. pl. Λυκίους. Them. Λυκία.

Λυκοεργὴς, έος, παρὰ τοῦ λύκους εἴργειν seu εἴργειν, à lupis arcendis.

Λυκομήδεα, acc. sing. à Λυκομήδης, εος, ὁ, *LYCOMEDES.* nomen viri.

ΛΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *LUPUS.* est & λύκοιο, acc. pl. Dor. hinc λύκειος, *lupinus.* Est & λύκος, *Sol*; à λύκη, *lux.*

Λυκοῦργος, ου, ὁ, *LYCURGUS.* nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, *qui est lupini animi*: ex λύκος, *lupus*, & φρὴν, *animus.*

Λύκτος, ου, ἡ, nomen urbis in Creta.

ΛΥ'ΜΑ, ατος τὸ, *purgamentum, sordes.* q. à λύω, *eluo.*

Λυμαίνω, *purgo*, à λῦμα. item *perniciem affero, vasto, corrumpo.* f. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. præs. m. λυμαίνομαι, idem. f. λυμανοῦμαι. a. 1. m. ἐλυμηνάμην, ω, ατο. cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, *exitium.*

Λύματ' pro λύματα, nom. pl. à λῦμα, quod vide.

ΛΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *lues, noxa, exitium.* q. à λύω.

Λύμην, λύω, λύει. *redimerer.* Poët. pro λελυμένος, είην, plusq. p. opt. pass. à λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. m. à λύμι.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. m. verbi λυμαίνω, *purgo, vasto.* quod vide.

Λελύντο, Ion. & Poët. pro ἐλέλυντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi λύω, *solvo.*

Λύομαι, *solvor.* præs. pass. à λύω.

Λυπέω, *tristem reddo, dolore afficio.* f. ήσω. p. λελύπηκα. a. 1. ἐλύπησα. præs. pass. λυπέομαι, *contristor.* a. 1. pass. ἐλυπήθην. ης, η, a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. λυπηθῆναι. a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, έντος. Th. λύπη, *dolor.*

ΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, *dolor, ægritudo.* hinc

Λυπηρὸς, ὸ, *molestus, tristis.* comparat. λυπηρότερος, & superl. λυπηρότατος. & inde

Λυπηρῶς, adv. *molestè*: à λύπη.

Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.

Λυπῇς, *molestus sis*, 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, quod vide. f. λυπήσω, ες, ει.

Λυποῦ, *luge*, præs. imperat. pass. λυπουμένοις, dat. pl. part. præs. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor.*

Λυπρὸς, ἡ, ὸν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit,) *molestus, a, um.* Est & *gracilis, jejunus, asper.* Them. λύπη, *dolor.*

ΛΥ'ΡΑ, ας, & Ion. ης ἡ, *LYRA.* inde

Λυρίζω, f. ίσω, *lyra cano*, & *ludo.* & λυριστὴς item.

Λυρικὸς, ὸ, *LYRICUS.* à λύρα.

Λυροκτύπης ου, ὁ, *Lyricus*, qui *Lyram pulsat.* λυρόκτυπος, ὁ, usitatius est: ex λύρα, *lyra*, & τύπτω, *pulso.*

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσαιτ' pro λύσαιτο, a. 1. part. act. f. g. λύσῃ pro ἔλυσε, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσαιτο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi λύω, *solvo.* unde forte Angl. to loose.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui solvit, liberavit*, a. 1. part. act. m. g. à λύω, *solvo.*

Λυσανίας, ου, ὁ, *qui solvit dolores*: à λύω & ἀνία, ας, ἡ, *mœror.* Est & nomen Præfecti Rom.

Λῦσε, pro ἔλυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. λύσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω, *solvo.*

Λύσει, dat. sing. à λύσις, quod vide.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὁ, *LYSIAS*, nomen viri. Gr. *dissolvens*: à λύω.

Λυσίζωνος, ου, ὁ, ἡ, *qui vel quæ solvit zonam*; ex λύω, *solvo*, & ζώνη, *zona.* Them.

Them. ζωννύω, cingo.

Λυσίκακος, *sedator malorum*: ex λύω, *solvo*, & κακὸν, *malum*.

Λυσιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, *solvens membra*, somni epitheton est. Hinc Λυσιμέλεια, fuit palus in Sicilia: à λύω, *solvo*, & μέλος, εος, τὸ, *membrum*.

Λύσιν, *solutionem*, acc. sing. à λύσις, εως, ἡ, Th. λύω.

Λύσιος, ου, *solvendi vim habens*, pro Baccho. ab eod. th.

Λυσίπονος, ου, ὁ, ἡ, *solvens labores*. λυσίπονοι θεράποντες, *famuli, qui labores dominorum absolvunt, hisque dominos liberant*: ex λύω, *solvo*, & πόνος, *labor*. quod à πένομαι, *laboro*. p. m. πέπονα.

Λύσις, εως, ἡ, *solutio*, *dissolutio*. acc. λύσιν. Th. λύω, *solvo*.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, *utilitas*. vide λυσιτελέω.

Λυσιτελέω, f. ήσω, *utilis sum*, *prosum*. cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit*: à λύω, *solvo*, & τέλος, *vectigal*.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *utilis*, *frugifer*. in comp. λυσιτελέστερος, superl. λυσιτελέστατος ab iisd. th.

Λῦσον, άτω, a. 1. imperat. act. λύσονται, 3. pl. f. 1. m. λυσόμενος, f. 1. part. m. verbi λύω.

ΛΥ'ΣΣΑ, sive λύττα, ης, ἡ, *rabies*, propriè canum. q. à λύω. hinc

Λυσσάω seu ττάω, *furo*. λυσσώω, Poët. *in rabiem ago*. à λύσσα.

Λυσσῆν, Dor. pro λυσσᾷν, præs. inf. act. verbi λυσσάω, *furo*. Th. λύσσα.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *rabidus*, *rabiosus*. à perf. pass. verbi λυσσάω. Th. λύσσα.

Λυσσῶν, Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præs. part. act. verbi λυσσάω, quod vide.

Λυσσώδης, έος, ὁ, ἡ, *rabidus*, *rabiosus*. Th. λύσσα.

Λυσσωθείης, *rabiosus fias*, 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσόω, quod vide in λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. act. verbi λυσσάω, *furo*. Them. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ, *LYSTRA*, nomen urbis. Λύστρα, ων, τὰ, idem. Hinc Λύστριος, *Lystrensis*.

Λύστριος, vide in Λύστρα.

Λυτήριον, ου, *remedium, quod aliquo malo nos liberat*. n. g. à

Λυτήριος, ου, *liberatorius*, *expiatorius*: à λύω, *solvo*.

Λῦτο. Ion. & Poët. pro ἐλέλυτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λύω, *solvo*.

Λυτὸν, *justitium*, quum λύεται dictio juris.

Λύτρον, ου, τὸ, *redemptionis* seu *solutionis pretium*. Angl. *ransom*. Them. λύω, *solvo*.

Λυτρόω, *redimo*. f. ώσω. p. λελύτρωκα. perf. pass. λελύτρωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. m. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται. Th. λύω.

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio*: &

Λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, *redemptor*: à perf. pass. superioris λυτρόω.

Λυττάω, vide in λυσσάω.

Λυχνεῖον, ου, τὸ, & λυχνίον, necnon

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum*: à λύχνος.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, *lucernula*: à λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. λύχνος.

Λυχνοκαΐα, *dies festus, in quo noctu lampades accenduntur*: ex λύχνος, & καίω, *uro*.

ΛΥ'ΧΝΟΣ, ου, ὁ, *LYCHNUS*, *lucerna*: q. à λύειν νύχος, *solvere noctem*. hinc Angl. a Link.

ΛΥ'Ω, *SOLVO*, imperf. ἔλυον, ες, ε. f. λύσω. p. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. a. 1. sub. λύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. λῦσαι. imperf. pass. ἐλυόμην, ου, ετο. perf. pass. λέλυμαι. a. 1. pass. ἐλύθην, ης, η. f. 1. pass. λυθήσομαι. Hinc λύσις, *solutio*. λύτρον, *redemptionis pretium*. λυτρόω, *redimo*. ἀπολυτρόω, *redimo*. ἀπολύτρωσις, *redemptio*. παραλύω, *resolvo*. παράλυσις, *resolutio*. peculiariter *resolutio membrorum*.

ΛΩ͂, λῇς, *volo*. Dor. pro θέλω. hinc λωΐων, *melior*, quem magis volumus. λώϊστος & λῷστος, ου, *optimus*. Inde forte Angl. I list.

Λωβάομαι, *injuriam infero*, *contumelia afficio*. f. λωβήσομαι. inde λωβάσησθε, Dor. pro λωβήσησθε. 2. pl. a. 1. sub. m. ἐλωβήθην. a. 1. pass. Them. λώβη, *injuria*.

Λωβεύω, f. εύσω. idem, & ab eod. th.

ΛΩ'ΒΗ, ης, ἡ, *injuria*, *contumelia*, *dedecus*.

Λωβηθεὶς, *læsus*, a. 1. part. pass. verbi λωβάομαι, quod vide.

Λωβήσαι, 2. sing. a. 1. opt. m. λώβησον, a. 1. imperat. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, *injuriam affero*. Them. λώβη.

Λωβητὴς, οῦ, ὁ, & λωβητὴρ, ῆρος, & λωβήτωρ, ορος, ὁ, *contumeliosus*. &

Λωβητὸς, οῦ, *infamia notatus*. à 3. perf. perf. pass. ejusd. verbi. Th. λώβη.

Λώϊον, *melius*, compar. n. g. à

Λωΐων, & contract. λῴων, ονος, ὁ, ἡ, *melior*, comparat. & λώϊστος vel λῷστος, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. λῶ, *volo*.

Λωΐς, ίδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. *melior*.

Λώϊστος, & contractè λῷστος, *optimus*. vide in λωΐων.

Λωΐτερος, idem ac λωΐων, & ab eod. th.

Λωλὸς, *stultus*, Græcis barbaris.

ΛΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *fimbria*, *instita*. An q. κλῶμα, à κλώθω, *glomero*.

Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, *volo*. præs. part. f. g. λῶσα.

Λώονα, acc. pl. à λώων, contractè pro λωΐων, quod vide.
ΛΩ͂ΟΣ, vel λῷος, *mensis Augustus.*
Λωποδυτέω, f. ήσω, *furor, veste exuo*: &
Λωποδύτης, ου, ὁ, *fur vestium, grassator*: q. à λῶπος & δύω, *induo.*
Λῶπος, εος, τὸ, & λώπη, ης, ἡ, & λωπὶς, ίδος, ἡ, *vestimentum tenue*: à λοπὸς *cortex* per ἔκτασιν factum vult Eustath. Th. λέπω, *decortico.*
Λῷστα, *optima*, superl. n. g. pl. num. vide λῷστος.
Λὼτ, ὁ nomen viri ἄκλιτον, *absconditus.*
Λωτεῦντα. acc. sing. Dor. pro λωτόεντα, Att. λωτοῦντα. à λωτόεις, εντος, *loto abundans.* Th. λωτὸς, *lotus.*
Λωτίζω, *lotum carpo, decerpo.* Th. λωτός.
ΛΩΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *LOTUS*, arbor, cujus fructus adeo dulcis, ut externi eo degustato, patriæ suæ obliviscantur: unde proverb. λωτὸν φαγεῖν, *de iis dicitur, qui regionem externam præponunt suæ.* Est etiam herbæ genus: λωτῶ, Dor. pro λωτοῦ, genit.
Λώφαρ, λώφημα, *laxamentum*: à
ΛΩΦΑ'Ω, *respiro, interquiesco, cesso*: item transitive *sedo*: f. ήσω. q. à λόφος, *collum*: proprie de jumentis è quorum collo jugum deponitur.
Λώφησις, εως, ἡ, *quies, respiratio*: à perf. pass. super. verbi.
Λώων, ονος, ὁ, ἡ, contractè pro λωΐων, *melior*, quod vide sis.

M.

M Est duodecima littera, μῦ dicta, & in numeris quadraginta denotat. Et μ, pro μὲ vel ἐμὲ ab ἐγὼ, *ego.*
MA', *jurandi* adv. fere negare solent: nonnunquam affirmat: unde ναὶ & οὐ adv. jungitur.
Μααθ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Heb. *vacillans.*
Μάγαδις, ἡ, & μάγαδος, ου, ὁ, *instrumentum musicum quoddam.* Th. μαγάς.
ΜΑΓΑ'Σ, άδος, ἡ, *tabulatum, citharæ vel testudinis chordas sustinens*: hinc μαγάζω, *fides pulso.*
Μαγγανεία, ας, ἡ, *veneficium*: &
Μαγγανεύω, f. εύσω, *præstigiis utor*: à seq. them.
ΜΑ'ΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *machinamentum*; *pessulus seræ*; *venenum*, quo quis mortem machinatur, à μηχανὴ, vel μάγος quatenus veneficus.
Μαγδαλὰ, nomen loci. Heb. *turris.*
Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris Syr. *magnifica.*

Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, è *Magdalo*, *Magdalensis.*
Μαγεία, ας, ἡ, *MAGIA, ars Magica, incantatrix*: à μάγος, ου, ὁ.
Μαγειρεῖον, ου, τὸ, *culina*: à seq.
ΜΑ'ΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, *coquus*, qui cibos μάσσει.
Μαγεύω, *artem magicam exerceo, sum magus*: f. εύσω. p. μεμάγευκα. Th. μάγος.
Μαγικὸς, οῦ, *MAGICUS, veneficus*: ab eod. them.
Μαγὶς, ίδος, ἡ, *vas subigendæ farinæ, lanx*: à μάσσω, *subigo.*
ΜΑ'ΓΝΗΣ, ητος, ἡ, *MAGNES.* Est & *Magnes, Magnesiæ habitator*, ea est urbs Asiæ ad Mæandrum. Hinc Μαγνησία, ας, ἡ, *Magnesia.*
Μάγνητας, acc. pl. à μάγνης, ητος, ὁ, quod vide.
ΜΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *MAGUS, sapiens, præstigiator*: vocabulum Persicum.
ΜΑΓΥ'ΔΑΡΙΣ, ιος, ἡ, *radix laserpitii.*
Μαγὼγ, ὁ, nomen propr. Hebr. *munimentum.*
Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis ἄκλιτον, Hebr. *judicium.*
Μαδμαρίτις, *ad desertum*, Josuæ 18. 12. alii Μαβδαρίτις legunt.
ΜΑΔΟ'Σ, οῦ, *lævis, glaber*: μαδαρὸς, οῦ, idem. Hinc μαδάω & μαδίζω, *depilem reddo.*
ΜΑ'ΖΑ, ης, ἡ, *MAZA, libum*: q. à μάσσω, *subigo*: hinc Lat. *massa.*
ΜΑΖΟ'Σ οῦ, ὁ, *mamma, nutrix*: μασὸς, οῦ, ὁ, *mamma, tumulus.*
Μαζουρὼθ, *signa cœlestia*, Job 38. 32.
Μάθε, έτω, *scias*, 2. sing. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. inf. verbi μανθάνω, *disco.* f. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.
Μαθεῦμαι f. 2. m. Dor. pro μαθοῦμαι, verb. μανθάνω *disco*: f. μαθήσομαι.
Μάθημα, ατος, τὸ, *disciplina*: *documentum*: τὰ μαθήματα, *doctrinæ*: &
Μαθηματικὸς, οῦ, (q. d. *disciplinarius*,) ad *disciplinas pertinens*, seu *aptus*; *MATHEMATICUS*: item
Μάθησις, εως, ἡ ipsa *discendi actio, cognitio*: à perf. pass. verbi μανθάνω, *disco.*
Μαθήσεαι, *disces*, Ion. pro μαθήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi μανθάνω. f. 1. m. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Μαθητεύω, *doceo*, cum acc. *sum discipulus*: f. εύσω. p. μεμαθήτευκα. a. 1. part. pass. μαθητευθεὶς, έντος, à seq.
Μαθητὴς, οῦ, ὁ, *discipulus.* Th. μανθάνω, *disco.*
Μαθοῖσα, Dor. pro μαθοῦσα, *quæ didicit*, a. 2. part. act. f. g. verbi. μανθάνω. a. 2. ἔμαθον.
Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, ἄκλιτον. Heb. *mortem pellens.*
Μάθυια, ας, ἡ, *maxilla.* Hesych. μάθυιας legend. censeo pro μαθυίας, ps. 3. sub finem.

Μαθὼν,

Μαθὼν, όντ☉-, & in nomin. pl. μαθόντες, a. 2. part. act. verbi μανθάνω, disco, a. 2. ἔμαθον.

ΜΑΙ͂Α, ας, ἡ, obstetrix, nutrix, avia : hinc μαιεύω, obstetricem ago. μαιεύομαι, idem.

ΜΑΙ'ΑΝΔΡΟΣ, ȣ, ὁ, MÆANDER, vel MÆANDRUS, Phrygiæ fluvius sinuosus ; flexus.

Μαίη, Ion. pro Μαῖα, quod vide. Est & soror Atlantis.

Μαιμάω, vehementer cupio : f. ήσω pro quo Poëtæ μαιμώω. Th. μάω, idem.

Μαίμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi Ion.

Μαιμώωσα, prompta, præs. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poët. pro μαιμάω, quod vide.

Μαϊνὰν, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. præparatus.

Μαινὰς, άδ☉-, ἡ, furiosa, insana. Vel quæ facit alios insanire. Th. μαίνομαι.

Μαινόλης, q. ὁ μαινόμεν☉- ὅλ☉-, qui totus insanit ac furit.

ΜΑΙ'ΝΟΜΑΙ, insanio, furo, f. μανῦμαι. præs. part. μαινόμεν☉-, ȣ, præt. m. μέμηνα. hinc μανία, ας, ἡ, furor. ἱππομανὲς, ἐ☉-, τὸ, equina cupido coïtus.

Μαίομαι, cupio, quæro. præs. part. μαιόμεν☉-, inquirens : ex μάω, idem.

Μαῖρα, canicula, sidus : æstus intensissimus : à μαίρω, luceo.

ΜΑ'ΚΑΡ, αρ☉-, ὁ, ἡ, & μάκαιρα, Poët. beatus, felix : in no. pl. μάκαρες, dat. pl. μάκαρσι, & Ion. μακάρεσσι. Hinc μακάρι☉-, idem. μακαρίτης, ȣ, ὁ, ἐν τοῖς ἁγίοις. μακαριότης, ητ☉-, ἡ, beatitudo.

Μακαρίζω, beatum prædico : f. ίσω, & Att. μακαριῶ. p. μεμακάρικα. perf. pass. μεμακάρισμαι. unde μακαρισμὸς, beatitudo. Th. μάκαρ.

Μακάρι☉-, α, ον, beatus, a, um : comp. μακαριώτερ☉-, α, ον. Th. μάκαρ, beatus.

Μακαριότης, ητ☉-, ἡ, beatitudo : ab eodem them.

Μακαρισμὸς ȣ, ὁ, beatitudo : &

Μακαριστὸς, ȣ, beatus : à perf. pass. verbi μακαρίζω. Th. μάκαρ.

Μακαρίτης, ȣ, ὁ, & ἡ, μακαρῖτις, felix, de vita functis, qu. beatis. ab eod. th.

Μακαριῶ, Att. pro μακαρίσω. f. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. Th. μάκαρ.

Μακαρτάτη, ης. ἡ, felicissima, f. g. à

Μακάρτατ☉-, beatissimus, superl. à μάκαρ, felix : comp. μακαριώτερ☉- & μακάρτερ☉-.

Μακεδονία, ας, ἡ, nomen regionis.

Μακεδὼν, όν☉-, ὁ, MACEDO : in pl. Μακεδόνες. hinc Μακεδονικὸς, ἡ, ὸν, MACEDONICUS : q. ex μᾶκ☉-, Dor. pro μῆκ☉-, ε☉-, τὸ longitudo, & ἕδ☉-, ε☉-, τὸ, sedes : quod regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo Poët. & Ion. pro μάκελλα seu μάκελλα, quod vide.

Μάκελλα, ης, ἡ, ligo : à μία & κέλλω, moveo.

Μάκελλον, ȣ, τὸ, macellum : vox Lat. Græce κρεωπώλιον, ȣ, τό.

ΜΑ'ΚΕΡ, cortex, qui ex India advehitur.

ΜΑΚΚΟΑ͂Ν, desipere, fatuè & stultè se gerere : q. μὴ κοεῖν, non sapere.

Μᾶκ☉-, Dor. pro μῆκ☉- adverbialiter positum, pro in longitudinem, longè, procul.

Μακραγορία, ας, ἁ, Dor. pro μακρηγορία, ἡ, prolixitas orationis. à μακρὸς, longus, (quod à μῆκ☉-, longitudo,) & ἀγορὰ, forum, concio.

Μακρὰν, adv. longè, procul : à μακρός. Th. μῆκ☉-, ε☉-, τὸ, longitudo.

Μακρὴν, accus. Ion. pro Μακράν. μακρῇσι, dat. pl. Ion. pro μακραῖς : à μακρός.

Μακρόθεν, adv. eminus, procul. à μακρὸς, cujus th. μῆκ☉-.

Μακροθυμέω, ῶ, iram differo, patienter fero : f. ήσω, p. μεμακροθύμηκα. a. 1. ἐμακροθύμησα. a. 1. imperat. act. μακροθύμησον. Ex μακρὸς, longus, (quod à μῆκ☉-, longitudo,) & θυμὸς, animus.

Μακροθυμία, ας, ἡ, lenitas : à

Μακρόθυμ☉-, ȣ, longanimis : & inde

Μακροθύμως, adv. patienter : ab iisdem them.

Μακρολογέω, f. ήσω, prolixè loquor : hinc μακρολογῶμεν, 1. pl. præs. sub. ex μακρὸς, quod vide, & λέγω, dico.

Μακρολογία, ας, ἡ, sermonis prolixitas : &

Μακρολόγ☉-, prolixus in sermonibus : ab iisd. th.

Μακροπτόλεμ☉-, ȣ, ὁ, idem ac Τηλέμαχ☉-, ȣ, ὁ, Telemachus, Ulyssis filius.

Μακρὸς, ά, ὸν, longus, a, um. Sed μακρὸν, & μακρῷ, dat. & μακρὰ, n. g. pl. num. sæpe sumuntur adverbialiter pro longè, multò. comp. μακρότερ☉-, α, ον. Th. μῆκ☉-, & Dor. μᾶκ☉-, ε☉-, τὸ, longitudo.

Μακροχρόνι☉-, ȣ, ὁ, ἡ, longævus : ex μακρὸς longus, (Th. μῆκ☉-,) & χρόν☉-, tempus.

Μακρυνῶ, f. νῶ, p. κα. longè summoveo : à μακρὸς, longus ; quod à μῆκ☉-, longitudo.

Μακρῷ, longè, vide in μακρός.

Μακρῶς, adv. longè, prolixè : à μακρὸς, quod vide.

Μακύνω, Dor. pro μηκύνω, produco : à μῆκ☉-, quod vide.

Μακὼν, in longum protensus, vociferatus, a. 2. part. act. à μηκάω vel μυκάω. Th. μῆκ☉-, Dor. μᾶκ☉-, ε☉-, τὸ, longitudo.

Μάκων, ων☉-, ἁ, Dor. pro μήκων, ἡ, papaver.

ΜΑ'ΛΑ, adv. valdè, multum, admodum. comp. μᾶλλον, superl. μάλιστα.

Μάλαγμα, ατος, vide in μαλάσσω.

Μαλα-

Μαλακόπους, ποδος, ὁ, ἡ, *molles & teneros pedes habens*. Metri causâ pro μαλακόπους ex μαλακὸς, *mollis*, (quod à μαλάσσω, *mollio*,) & πȣ̃ς, *pes*.

Μαλακευ̃ν, dat. sing. μαλακευ̃σι, dat. pl. Ion. f. g. à μαλακὸς, ἡ, ὸν, *mollis*. Th. μαλάσσω, *mollio*.

Μαλακία, ας, ἡ, *mollities, languor corporis*. Sumitur & pro κίσσα, ης, ἡ, *pica*, stomachi ignavia. &.

Μαλακίζω, f. ίσω, *mollio*. à μαλακὸς quod à μαλάσσω.

Μαλακισθῆναι, ejusd. a. 1. inf. pass.

Μαλακὸς, ἡ, ὸν, *MOLLIS*, comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω, *mollio*.

Μαλακότης, ητος, ἡ, *mollities*. ab eod.

Μαλακόχειρ, ρος, Poët. *qui mollem habet, vel admovet manum*: à μαλακὸς, *mollis*, (Them. μαλάσσω, *mollio*,) & χεὶρ, ἡ, *manus*.

Μαλακοῦ, gen. Dor. pro μαλακȣ̃.

Μαλακῶς, adv. *quantumlibet*. Th. μάλα, *valde*.

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, seu μαλάττω, *mollio*. f. άξω. p. χα. perf. pass. μεμάλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, *quod ad molliendum adhibetur*. μαλακὸς, *mollis*. μαλακία, *mollities*: &

Μαλάχη, ης, ἡ, *MALVA*. quia alvum mollit. gen. pl. μαλαχῶν. Them. μαλάσσω.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri. Hebr. *laudans Deum*.

Μαλερὸς, ȣ̃, *ustivus, pernitiosus*. dat. sing. μαλερῷ. Them. μαλὸς, *tener*. idem quod ἀμαλός.

ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla*. vide μασχάλη.

Μάλθα, ης, ἡ, *cera emollita*. Them. μαλάσσω.

Μαλθακὸς, ȣ̃, *mollis*: à μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui mollem ac suavem habet vocem*: ex μαλθακὸς, quod vide. & φωνὴ, *vox*.

Μάλιμνον, ȣ, τὸ, proprium loci nomen videtur: vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum censet, ςομάλιμνον· ex ςόμα, & λίμνη.

ΜΑ'ΛΙΣ, & μαλὶν, *morbus jumentorum*.

Μαλὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod & μηλέα, ας, *MALUS arbor*. est &

Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιςα, *maximè*, adv. superlat. grad. à μάλα, *valdè*. comp. μᾶλλον.

Μαλκέω, -ῶ, & μαλκείω, Ion. & Poët. *frigore contrahor*: à seq.

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, *manuum pedúmve contractio & stupor ex frigore*.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dat. pl. à μαλλὸς, *vellus*.

Μᾶλλον, *magis*, comp. à μάλα *valde*. superl. μάλιςα.

ΜΑΛΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *vellus, lana promissa*.

Μαλλωτὸς, ȣ̃, *villosus*, à præced.

Μᾶλον, ω, τὸ, Dor. pro μῆλον, ȣ, τὸ, *ovis*: &

Μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ȣ, τὸ, *MALUM, pomum*.

Μαλοπάρηος, ȣ, ὁ, ἡ, *teneras ac molliculas genas habens*. Ex μαλὸς, ȣ̃, *tener*, & παρειὰ, *gena*. Vel derives ex μᾶλον pro μῆλον, τὸ, *pomum*, (quod à μηλέα, *malus arbor*,) & παρειὰ, *gena*. quod de rotunditate & de colore pomorum intelligendum.

ΜΑΛΟ'Σ, ȣ̃, *tener*. q. ἀμαλὸς. & pro μαλλωτὸς, *villosus*.

Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, *poma fero*: ex μῆλον, *malum*, & φέρω, *fero*.

Μάλχος, ȣ, ὁ, nomen servi. Hebr. *regius*.

ΜΑΜΗΡΑ', seu μαμηρὰ aut μαμηρὰς, *medicamenti genus*.

Μαμία, ας, ἡ, *mater*, & *avia*: à seq.

ΜΑ'ΜΜΑ, & μάμμη, ης, ἡ, & μαμμαία, ας, ἡ, *voces puerulorum ad matrem. avia*.

Μαμμάκυθος, ȣ, ὁ, ἡ, *stultus*. q. à μάμμη, *avia*, & κεύθω, *occulo*.

ΜΑΜΜΑ'Ν, vox est puerilis, significans *panem*. hinc μαμμάω, *panem peto*.

Μαμμωνᾶ, *Mammôna*, τὸ, ἄκλιτον. vox Syr.

Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*: &

Μὰν pro μάννα, *manna*: &

Μὰν, Dor. pro μὴν, *tamen, certè*: ut ἦ μὰν μὴν, &c.

Μαναὴν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Syr.

Μανασσῆς, filius primogenitus Josephi. Heb. *faciens oblivisci*.

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *corium, pellis*.

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, *osculi genus immodestum*.

ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *stabulum, caula*.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ȣ, ὁ, *planta, cui inest vis somnifica*.

Μανδύη, ἡ, aut μανδύας, ὁ, *vestimenti militaris genus apud Persas*.

Μανεῖσα, *furore percita*, a. 2. part. pass. g. g. verbi μαίνομαι, *insanio*. f. μανȣ̃μαι, a. 2. pass. ἐμάνην. hinc μανεὶς.

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, *disco, intelligo*. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον. a. 2. imperat. μάθε, ἐτω, & 2. pl. μάθετε. a. 2. part. act. μαθὼν, όντος, perf. ind. act. μεμάθηκα. perf. pass. μεμάθημαι. inde μάθημα, *disciplina*, μαθητὴς, *discipulus*. μάθησις, *cognitio, discendi actio*. ἀμαθὴς, *indoctus*. ὀψιμαθὴς, *qui sero discere cepit*. φιλομαθὴς, *discendi cupidus*.

Μανία, ας, & Ion. μανίη, ης, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio*.

Μανιάκης, ȣ, ὁ, *torques*. Gl. Cyr. μανιάκης, *tortile, circulus*. Dan. 5. 7. 31. q. à μὴν, *Luna*, Dor. μάνα.

Μᾶνις, ιδος, ἁ, Dor. pro μῆνις, ιος, ἡ, *ira permanens & diuturna*.

ΜΑ'ΝΝΑ,

ΜΑ'ΝΝΑ, τό, *manna*, ἄκλιτον. vox Hebr. q. d. *cibus paratus*.

ΜΑ'ΝΝΟΣ, seu μάννος, ου, ὁ, *ornamentum colli vel manuum*. q. à μήνη, Dor. μάνα, *luna*.

ΜΑΝΟ'Σ, ῦ, *rarus*, *laxus*. hinc μανάκις, *rarò*.

Μανότης, ητος, ἡ, *raritas*, *laxitas* : à præcedente.

Μανῦμαι, fut. verbi μαίνομαι, *insanio*.

Μαντεία, ας, ἡ, *divinatio*, *vaticinium* : &

Μαντεῖον, ου, τό, *vaticinium* : *locus ubi editur oraculum* : &

Μαντεῖος, α, ον, *vaticinans*, *fatidicus* : à th. μάντις, *vates*.

Μάντεσιν, *vatibus*, dat. pl. à μάντις, εως, ὁ, *hariolus*.

Μαντεύομαι, *vaticinor*, *auguror* ; *conjicio* : *oraculum consulo*. præs. inf. μαντεύεσθαι. f. μαντεύσομαι. a. 1. m. ἐμαντευσάμην, ω, ατο. Th. μάντις, *vates*.

Μαντήϊον, ου, τό, Ion. pro μαντεῖον, τό, *oraculum*. Sic μαντήϊος, pro μαντεῖος. Th. μάντις.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, (sub. τέχνη,) *ars divinandi*. ab eod. them.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, *vates*, *hariolus*. q. à μαίνομαι. hinc μαντεύομαι, *vaticinor*. μαντεία, *vaticinatio*. Θεόμαντις, εως, ὁ, ἡ, *qui Dei instinctu vaticinatur*. νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinium evocatis mortuis*.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, *vaticinium*. Them. μάντις.

Μάνυε, Ion. & Dor. pro ἐμήνυε, 3. sing. imperf. sic μανύει, Dor. pro μηνύει, *indicat*. verbi μηνύω, *indico*.

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, *indico*. f. ύσω.

Μανυτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, ῦ, ὁ, *index*, *qui rem aliquem indicat*. Th. μηνύω, *indico*.

Μαπέειν, *apprehendere*, per Syncop. τῦ ρ, pro μαρπεῖν, & Poët. μαπεῖν, Ionicáque Diæresi μαπέειν, & Poët. reduplic. μεμαπέειν. a. 2. verbi μάρπτω, *capio*. p. m. μέμαρπα.

Μὰ 'ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω. præstaret scribere μ' ἀποθάνω.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ῦ, ὁ, *gemma*, quæ & Σμάραγδος, appellatur.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, *flagellum*, *scutica*.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τό, *MARATHRUM*, *fœniculum*.

Μαραθὼν, ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὴ, *MARATHON opulenta*.

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, *marcescere facio*, *flaccidum reddo*. p. αγκα. μαραίνομαι, *marcesco*, perf. pass. μεμάραμμαι, ανσαι, ανται. Att. μεμάρασμαι, (unde μαρασμὸς, ῦ, ὁ, *marcor*, *tabefactio*,) a. 1. pass. ἐμαράνθην. f. 1. μαρανθήσομαι. Hinc ἀμάραντος, & ἀμαράντινος, ὁ, ἡ, *immarcessibilis*.

Μαρὰν ἀθὰ, Hæc sunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλήλυθε, *Dominus venit ad judicium*.

Μαρανθῆναι, *tabefactum esse*, a. 1. inf. pass. μαρανθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. verbi μαραίνω, quod vide.

Μάρανσις, εως, ἡ, &

Μαρασμὸς, ῦ, ὁ, *tabes*, *MARASMUS senilis* vide in μαραίνω. Angl. murrein.

Μαργαίνω, f. ανῶ, *insanio*. Th. μάργος, *insanus*.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, *MARGARITA*, *unio* ; à seq.

ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ου, τό, *unio*. pl. τὰ μάργαρα.

Μαργέλλη, *coralium*, species anagallidis, *lapis corallium*.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, ου, *insanus*, *stolidus*, *vecors*. q. ab ἀργὸς, *otiosus*. hinc μάργη ; &

Μαργοσύνη, ης, ἡ, *insania* : à præced.

Μαρδόνιος, ου, ὁ, *Mardonius Persa*.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, vel. pl. μάραι, antiqua voce *manus*. quibus dividimus & componimus ; q. à μείρω. hinc δυσμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, *difficilis*. εὐμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, *facilis*.

Μάρθα, ης, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *magistra*.

Μαρία, ας, ἡ, nomen beatæ virginis : &

Μαριὰμ, ἡ, nomen ἄκλιτον. Hebr. *amara*.

Μαριανδυνοὶ, *mancipia* à gente subacta.

ΜΑΡΙ'ΛΑ, seu μαρίλη, ης, ἡ, *pulvis carbonum* ; *favilla*. q. à μαραίνω.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ὁ, *MARIS*, *mensura quædam cotylarum sex capax*.

Μάρκος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, *rutilo*, *resplendeo*. μαρμαίρουσα, præs. part. f. g. q. à μαίρω.

Μαρμαίρεαι, *splendidæ*. f. g. pl. num. à

Μαρμάρεος, necnon μαρμάρειος, ου, *MARMOREUS* : & *marmoris more candens* : item

Μαρμάρινος, ου, & μαρμαρόεις, εντος, idem. à μαρμαίρω.

Μάρμαρον, ου, τό &

Μάρμαρος, ου, ὁ, substantivè pro μάρμαρος λίθος, *MARMOR* ; item

Μάρμαρος, ου, *albus*, *candidus* : à μαρμαίρω.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor*. ejusd. th.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, *pugno*. Poët. & in 1. pl. μαρνάμεθα. q. à μάρη, *manus*, quia manu fit pugna.

Μαρναμένοιϊν, *depugnantes*. Ion. pro μαρναμένοιν. gen. dual. part. præs. μαρναμένων, gen. pl. verbi μάρναμαι.

Μάρναντ', Ion. pro ἐμάρναντο, 3. pl. imperf. μάρνασθαι, præs. inf. ejusd. verbi

Μαρνάμεθ' seu μαρνώμεθα, Ion. pro μαρνάμεθα, 1. pl. præs. sub. verbi μάρναμαι, *pugno*.

Μάρον, *MARUM*, herba : ab Heb. מר, *amarus*.

Μαρπτέειν, Ion. resol. pro μαρπτεῖν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *prehendo*.

Μαρπήσση, ης, ἡ, nomen mulieris.

ΜΑ'ΡΠΤΩ, *capio, prehendo, assequor, attingo scopum*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα. q. μάρη ἅπτομαι, *manu tango*. μάρπτειν σθένος, *vires assumere*.

ΜΑ'ΡΣΥΠΟΣ, μάρσιππος, & μάρσιππος, ου, ὁ, item μαρσύπιον, & -ίπιον, ου, τὸ, *MARSUPIUM, crumena*. q. μάρης σιπύη, *manus arcula*.

Μαρτιχόρας, nomen Indicum, animal esse ex Ctesia videtur.

ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ καὶ ἡ, *testis, MARTYR*, hinc μαρτυρία, *testimonium*. μαρτυρέω, *testor*.

Μάρτυρα, præcedentis acc. sing.

Μαρτυρέω, -ῶ, *testor*. imperf. ἐμαρτύρεον, ουν. f. ήσω. p. μεμαρτύρηκα. perf. pass. μεμαρτύρημαι, *testimonium obtinui*. Them. μάρτυρ, *testis*.

Μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*. ejusd. th.

Μαρτυρίῃσι, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, & Ion. μαρτυρίη, ης, ἡ, *testimonium*.

Μαρτύριον, ου, τὸ, *testimonium*; *MARTYRIUM*. Th. μάρτυρ.

Μαρτύρομαι, *testor, obtestor*, ejusd. th.

Μάρτυρος, ου, ὁ, Poëticum, idem ac them. μάρτυρ, *testis*.

Μάρτυς, υος, ὁ, idem cum præc. (ex quo per Sync. fit,) accus. μάρτυν, dat. pl. μάρτυσι.

Μαρύεται, Dor. pro μηρύεται, *innectitur*, 3. sing. præs. pass. verbi μηρύω, *revolvo, glomero*. hinc inf. Dor. μαρύεσθαι, *volvi*.

Μαρυκᾶται, *ruminat*. Dor. pro μηρυκᾶται, 3. sing. à μηρυκάομαι. Vide μηρύκω.

Μάρψαις, *corripiens*, a. 1. part. act. pro μάρψας. verbi μάρπτω, quod vide.

Μάρψῃς, *corripueris*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi μάρπτω, quod vide.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, seu μασσάομαι, -ῶμαι, *mando, manduco*. imperf. ἐμασσαόμην, -ώμην, & in 3. pl. άοντο, ῶντο, q. à μάσσω, *subigo*. hinc μάσταξ, ακος, ἡ, *mandibula, os*.

Μάσσα, ας, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, *placenta*.

Μασδὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma, sinus*.

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, *lorum emollitum, pellis*. q. à μάσσω, *subigo*.

ΜΑ'ΣΠΕΤΑ, ων, τὰ, *prima silphii folia*.

Μασσαγέτης, *Massagetis*, nomen propr.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, p. χα. *pinso, subigo*; *abstergo*. item *tango*, in qua signif. format. fut. in σω. hinc μάκτρα, ας, ἡ, *vas, in quo subigitur farina*. μαγὶς, ίδος, ἡ, idem. μαγεὺς, έος, ὁ, *pistor*.

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, idem ac μακρότερος, *longior*; *major*. (& μᾶσσον, *plus*, Hesych.) q. à μακρὸς, *longus*, compar. μακρότερος, μακίων & μάσσων, super. μακρότατος & μάκιστος, hinc μήκιστος. Them. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Μάσταξ, pro μάστακα, *escam*, acc. sing. à

Μάσταξ, ακος, ἡ *mandibula, os*; *esca*. Th. μασάομαι, *mando*.

Μαστεύης, vide in seq.

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω, *quæro, indago*: à μάω, *quæro*. hinc μαστευτὴς, οῦ, ὁ, *inquisitor*. μαστήρ, ῆρος, & μάστωρ, ορος, ὁ, idem.

Μάστιγα, accus. sing. à μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum*.

Μαστιγεῖν, Ion. pro μαστιγοῦν, præs. inf. vide μαστιγόω.

Μαστιγεὺς, έως, ὁ, *flagellator*. vide in μάστιξ.

Μαστιγίας, ου, ὁ, *MASTIGIA, flagrio*. Th. μάστιξ.

Μαστιγούσθω, *flagelletur*, 3. sing. præs. imperat. pass. à seq.

Μαστιγόω, *flagello*. ώσω. p. μεμαστίγωκα. a. 1. ἐμαστίγωσα. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ.

Μαστιέτην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi μαστίω, Poët. pro μαστιγόω, *flagello*. hinc μαστιόων, per Syncop. pro μαστιγόων. Them. μάστιξ, *flagellum*.

Μαστίζω, *flagello*. f. ξω. p. μεμάστιχα. hinc μαστίζοντες, nom. pl. part. præs. à seq.

ΜΑ'ΣΤΙΞ, γος, ἡ, *flagrum, scutica*. & per Mataph. *morbus*. hinc μαστιγίας, *flagrio*. μαστιγόω, *flagello*. μαστιγεὺς, έος, ὁ *flagellator*. Ὁμηρομάστιξ, *sic dictus fuit Zoilus, quod Homeri carmina reprehenderet*.

Μάστιξεν, *flagellavit*, 3. sing. a 1. ind. act. Ion. verbi μαστίζω, f. ξω. quod vide.

Μαστίσδειν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσδοιεν, Dor. pro μαστίζοιεν, 3. pl. præs. opt. ejusd. verbi & th.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, *MASTICHE*, lentiscina resina.

Μαστιχόωντι, *mandenti*, Poët. pro μαστιχῶντι, dat. sing. part. præs. verbi μαστιχάω, -ῶ. Sed de hac voce altum silentium in Lexicis.

Μαστὸς, οῦ, ὁ, vel μασθὸς, *uber, mamma*. Eam fætus μάττει & μάσσει. Them. μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma*.

Μαστροπεία, ας, ἡ, *lenocinium*: &

Μαστροπεύω, seu -οπεύω, f. εύσω. *perduco* seu *produco, prostituo*: à seq.

ΜΑΣΤΡΩΠΗ'Σ, seu μαστροπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *leno, lena*. q. μαλερὸς ὦπα habens blandiendo. inde forte per Metath. Ang. strumpet.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla*.

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Μάταια, *vana*, n. g. pl. à μάταιος, quod vide.

Ματαιοβουλία, ας, ὁ, *inane consilium*. Ex μάταιος, quod vide, & βουλὴ, *consilium*.

Ματαιολογία, ας, ἡ, *vaniloquentia*: à

Ματαιολόγος, ου, ὁ, ἡ, *vaniloquus*: ex μάταιος, *vanus*, quod à μάτην, *frustra*, & λέγω, *dico*. p. m. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, & μάταιος, ου, ὁ, ἡ, *vanus, a, um*. Th. μάτην.

Ματαιοτάτη, ἡ, *vanissima*, superlat. à μάταιος, *vanus*: compar. ματαιότερος. superl. ματαιότατος. ejusd. th.

Ματαιότης, ητος, ἡ, *vanitas*: ab eod. th.

Ματαιόω, *vanum reddo*: f. ώσω. p. μεματαίωκα. præs. pass. ματαιόομαι, οῦμαι, *vanus fio*: a. 1. pass. ἐματαιώθην. Th. μάτην, *frustrà*.

Μάταν, Dor. pro μάτην, *frustra*.

Ματάω, *torpesco, vanè tempus contero*: f. ματήσω. th. μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, *quæro, indago*, per Ellipsin pro μαστεύω, idem.

ΜΑ'ΤΗΝ, adv. *frustrà, incassum*. hinc μάταιος, ου, *vanus, inanis*. ματαιότης, ητος, ἡ, *vanitas*.

Μάτηρ, έρος, ἁ, Dor. pro μήτηρ.

Ματῇς, Æol. & Dor. pro ματεῖς, 2. sing. verbi ματέω, unde Poët. inserto υ, ματεύω, & inserto σ, μαστεύω, *quæro, investigo*: quod vide.

Ματήσετον, *inertes sunt*, dual. f. 1. verbi ματέω, quod vide.

Ματθαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. *à Deo datus*.

Ματθὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *donum*.

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. *donum Dei*.

Ματία, ας, ἡ, *vanitas*. Th. μάτην.

Μάτος, *inquisitio*: à μάω, *quæro*.

Ματραδελφεὸς, οῦ, ὁ, Poët. & Dor. pro μητράδελφος, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *matris frater, avunculus*.

Ματροδόκος, ου, ὁ, & ἡ, Poët. & Dor. pro μητροδόκος, pro *semine quod mater à viro in matricem recepit*. Vel *qui matrem suam recipit ac fovet*: à μήτηρ, & δέχομαι, *accipio*.

Ματρομάτωρ, ορος, ἁ, Dor. pro μητρομήτωρ, à μητρὸς μήτηρ, *matris mater, avia*.

Ματρόπολις, ιος, ἁ, Dor. pro μητρόπολις, *Metropolis*, q.d. *mater urbs*: à πόλις, *urbs*.

Ματροπόλος, ου, ἁ, Dor. pro μητροπόλος, *quæ cum matribus versatur*, ἡ σὺν ταῖς μητράσι πολεῦσα.

ΜΑΤΡΥ'ΛΛΗ, ης, ἡ, *lena*: quæ se *matrem* fingit: à μήτηρ. Hinc ματρυλλεῖον, *lupanar*: & Angl. per Aphær. Trull.

Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μήτρωες, *matris fratres, avunculi*; item *majores*, nom. pl. à

Μάτρως, ωος, ὁ, Dor. pro μήτρως, *maternus avunculus, maternus avus*.

Μάτταβος, ου, *stultus, fatuus*: à μάτην & βοᾶν, *inaniter clamare*.

Ματταθᾶ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *donum Dei*.

Ματταθίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *donum Dei*.

Ματτύα, vel η, ἡ, *lautitia*: à μάσσω, *pinso*.

Μάττω, *pinso, subigo*; idem quod μάσσω, quod vide.

Μαυλίας, ου, ὁ, pro μάχαιρα, *gladius*. Th. αὐλὴ, *stabulum*.

Μαυλὶς, ίδος, ἡ, *culter*, qu. à μαυλίας· item *quæ mercede aliquid facit*. μαυλίζω, *mercede prostituo*.

Μαυροῦσι, *obscurant*, 3. pl. præs. ind. act. per Aphæres. pro ἀμαυροῦσι. Sic μαυροῦσθαι, præs. inf. ab ἀμαυρόω, *obscuro*. Th. ἀμαυρὸς, *obscurus*.

Μάχαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, *pugna*. Th. μάχομαι.

Μάχαιρα, ας, ἡ, *MACHÆRA, gladius, sica, culter*: &

Μαχαιρίδιον, ου, τὸ, *gladiolus*: &

Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, *novacula, culter tonsorius*: à μάχομαι, *pugno*.

Μαχανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μηχανὴ, ῆς, *MACHINA, molimen*; *Res, opus*; *facultas, vires*.

Μαχατὰς, α, ὁ, Dor. pro μαχητὴς, οῦ, *pugnax, bellicosus*. Th. μάχομαι.

Μαχεόμενος, ου, præs. part. verbi μαχείομαι, Poët. Ephenthesi pro μαχέομαι, idem quod μάχομαι, *pugno*.

Μαχέοιτο, præs. opt. in 3. pl. μαχέοιντο, verbi μαχέομαι, Poët. pro μάχομαι, *pugno*.

Μαχεσαίμην, a. 1. opt. m. &

Μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μάχομαι, seu μαχέομαι. f. 1. m. μαχέσομαι, & ήσομαι.

Μάχεσθαι, præs. inf. μαχέσθην, 3. dual. imperf. Ion. μάχεσθε. 2. pl. præs. imperat. verbi μάχομαι, *pugno*.

Μαχέσομαι, & ήσομαι, f. 1. m. vide in μαχέσασθαι.

Μαχέσσασθαι, *pugnare*, a. 1. inf. m. gem. σ. Sic μαχεσσαμένω, nomen dual. a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna*: in pl. μάχαι. Them. μάχομαι, *pugno*: inde forte Angl. Match.

Μαχήμων, ονος, ὁ, ἡ, *pugnax*: ab eod. th.

Μαχήσομαι, f. 1. m. in 1. pl. μαχησόμεθ', pro μαχησόμεθα· &

Μαχησόμενος, f. 1. part. m. à μάχομαι, *pugno*: f. μαχήσομαι, vel έσομαι, tanqu. à μαχέομαι.

Μαχητὴς, οῦ, ὁ, *pugnax, bellator*: accus. pl. μαχητάς. Th. μάχομαι.

Μάχιμος, ου, *pugnax*: ab eod. th.

ΜΑ'ΧΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *incontinens, libidinosus*.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, *lascivia*: à præced.

Μαχλόταται, *salacissimæ*, superl. à μάχλος.

Μάχοιτο, 3. sing. præs. opt. à

ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, *pugno, rixor, litigo*: f. 1. μαχήσομαι, & έσομαι. f. 2. m. μαχοῦμαι. imperf. ἐμαχόμην, ου, ετο. perf. μεμάχημαι. a. 1. m. ἐμαχεσάμην, ω, ατο. Hinc μάχη, *pugna*. μάχαιρα, *culter, gladius, sica*. πρόμαχος, ου, ὁ, ἡ, *antesignanus*. σύμμαχος, ου, ὁ, ἡ, *belli socius, commilito*.

Μαχόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. Ion. μαχόμεθα,

χόμεθα, Poet. pro μαχόμεθα, 3. pl. præf. ind. verbi μάχομαι, pugno.
Μάχος, ου, τὸ, Dor. pro μῆχος, & hoc pro μηχανὴ, machina.
Μαχοῦμαι, f. 2. m. à μάχομαι.
ΜΑ´Ψ, *frustrà*, Poët. pro μάτην. Hinc μαψίδιος, *ſtultus*. μαψιδίως, *ſtultè*.
Μαψαῦραι, αἱ, *leves venti*, *auræ leves*: ex μὰψ & αὖρα, *aura*.
Μαψιδίως, *incaſſum*, *ſtultè*: vide in μάψ.
Μαψιλάκας, α, ὁ, ſeu μαψυλάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ου, ὁ, *garrulus*, *qui nugas effutit*, *qui fruſtrà garrit*: ex μαψιδίως, *ſtultè*, quod à μὰψ, *fruſtrà*, & λακέω, Dor. pro ληκέω, *ſono*, *crepo*.
ΜΑ´Ω, ῶ, *vehementer cupio*, *quæro*.
Μὲ, & μ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, *ego*.
Μέγα, vel n. g. à μέγας, *magnus*: vel Ion. adv. *valde*, *vehementer*, *magnopere*, *multùm*, pro μεγάλως.
Μεγαθαρσεῖ, dat. ſing. à
Μεγαθαρσὴς, ἑος, ὁ, ἡ, *magna fiducia præditus*: ex μέγας, *magnus*, & θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.
Μεγάθεες, Ion. pro μεγάλοι, *magni*.
Μέγαθος, Ion. pro μέγεθος, quod vide.
Μεγάθυμος, ου, ὁ, ἡ, *magnanimus*: gen. pl. μεγαθύμων. Ex μέγας & θυμὸς, *animus*.
Μέγαιρα, ας, ἡ, *MEGÆRA*, una ex Furiis: à
ΜΕΓΑΙ´ΡΩ, *invideo*; item *curo*, *reſpecto*: qu. παρὰ τὸ μέγα, quia *magnis* invideri ſolet.
Μεγακήτης, εος, ὁ, ἡ, *magnus*, *inſtar ceti*: acc. ſing. μεγακήτεα. Ex μέγας & κῆτος, τὸ, *cetus*, vel *cete*.
Μεγάλα, adverbialiter, *abunde*, *valde*; vel *magna*, nomen pl. n. g. à μέγας, *magnus*, μεγάλη, *magna*, μέγα, *magnum*.
Μεγάλαν, Dor. pro μεγάλην· ab eod.
Μεγαλανορία, ας, α, Dor. pro μεγαληνορία, *ſuperbia*: à
Μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ, *magna fortitudine præditus*: ex μέγας, *magnus*, & ἀνὴρ, *vir*.
Μεγαλαυχέω, ῶ, *magnificè me effero*, *jactito me*: à
Μεγαλαυχὴς, ἑος, ὁ, ἡ, vel μεγάλαυχος, ου, ὁ, ἡ, *qui valde gloriatur*; *oſtentator*: ex μέγα, in plur. μεγάλα, *magna*, & αὐχέω, *glorior*.
Μεγαλεῖος, ου, *magnificus*. μεγαλεῖα, τὰ, *magnifica*: à μέγας.
Μεγαλειότης, ητος, ἡ, *majeſtas*, *magnifica Dei virtus*: &
Μεγαλείωμα, ατος, τὸ, *magnificentia*: à μέγας.
Μεγαληγορίῃ, dat. Ion. à μεγαληγορία, ας, ἡ, *grandiloquentia*: ex μέγα & ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.
Μεγαληγόρος, ου, ὁ, ἡ, *grandiloquus*, *jactabundus*: ex iiſdem.
Μεγαλήτορα, acc. ſing. à
Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, *magnanimus*, *ſuperbus*: ex μέγα & ἦτορ, *cor*, *animus*.
Μεγαλίζου, pro ου, præſ. imperat. paſſ. Ion. à
Μεγαλίζω, f. ίσω, *magnificè effero*. Them. μέγας, *magnus*.
Μεγαλόδοξος, ου, ὁ, ἡ, *magnam habens*, vel *afferens gloriam*: ex μέγας, άλη, α, *magnus*, *a*, *um*, & δόξα, *gloria*. Them. δοκέω, *videor*.
Μεγαλοδωρεὰ, ᾶς, ἡ, *magnifica donatio*, *largitio*: ex μέγας, & δωρεὰ, *donum*. Them. δῶρον, idem.
Μεγάλοιτος, ου, ὁ, ἡ, *valde miſer*, *infelix*: ex μέγας, & οἶτος, *ærumna*.
Μεγαλοκευθὴς, ἑος, ὁ, ἡ, *qui magna penetralia ſeu latibula habet*: ex μέγας, & κεῦθος, τὸ, *latibulum*. Th. κεύθω, *occulto*.
Μεγαλόμισθος, ου, ὁ, ἡ, *magna conductus mercede*: ex μέγας, & μισθὸς, *merces*.
Μεγαλόνοια, ας, ἡ, *ingens animus*; *ſuperbia*; ex μέγας, *magnus*, & νόος, νοῦ, *animus*.
Μεγαλοπόλιες Συρήκουσαι, *grandiurbes Syracuſæ*: ex μέγας & πόλις, *urbs*.
Μεγαλοπρεπὴς, ἑος, ὁ, ἡ, *magnificus*. Hinc μεγαλοπρέπεια, *magnificentia*: ex μέγας, *magnus*, & πρέπω, *convenio*.
Μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ, ἡ, *magniloquus*: ex μέγας & ῥέω, *loquor*.
Μεγάλους, acc. pl. m. g. à μέγας, *magnus*: gen. μεγάλου.
Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, vide in ſequent.
Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *magnanimus*: acc. plur. μεγαλόφρονας. Hinc μεγαλοφροσύνη, *animi magnitudo*: ex μέγας & φρὴν, *mens*: hinc adv. μεγαλοφρόνως.
Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, *magnanimitas*: à
Μεγαλόψυχος, ου, ὁ, ἡ, *magnanimus*: ex μέγας & ψυχὴ, *anima*.
Μεγαλυνθήτω, vide in ſeq.
Μεγαλύνω, *prædico*, *verbis extollo*: imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε. f. μεγαλυνῶ. a. 1. ἐμεγάλυνα. p. μεμεγάλυκα. p. paſſ. μεμεγάλυμμαι. a. 1. paſſ. ἐμεγαλύνθην. & imperat. μεγαλύνθητι, ήτω. f. 1. paſſ. μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.
Μεγάλως, *magnopere*, adv. &
Μεγαλωστὶ, Ion. pro μεγάλως, *valde*: à μέγας.
Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, *majeſtas*: ejuſd. th.
Μεγάνωρ, ορος, ὁ, *ſuperbus*: ex μέγας & ἀνὴρ, *vir*.
Μεγάρεσσιν, pro Μεγάροισιν, dat. pl. à Μέγαρα, ων, τὰ, *Megara* urbs.
Μεγαρέως, *Megarenſis*.
Μεγάροισιν, *domibus*, dat. pl. à
Μέγαρον, ου, τὸ, *ædificium magnum*, tanquam *invidiæ* obnoxium, à μεγαίρω, vel à μέγας, *magnus*.
ΜΕ´ΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *MAGNUS*, *a*, *um*: gen. μεγάλου, acc. μέγαν, in pl. οἱ μεγάλοι, *magnates*: in comp. μείζων, & μέζων,

μάσσων, *major*: superl. μέγιστος, *maximus*. Hinc μεγαλύνω, *magnifico, prædico*. μεγαλεῖος, ου, *magnificus*. μεγαλεῖα, ων, τὰ, *magnifica*. μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. μέλαθρον, *domus, domicilium*.

Μεγαδυνὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui magnam potentiam habet, præpotens*: ex μέγα & δύνος, τὸ, *robur, potentia*. Th. δύνω, *valeo*.

Μεγαφρονέω, seu μεγαλοφρονέω, *magnificè de me sentio*: ex μέγας & φρὴν, *mens*.

Μέγεθος, εος, ες, τὸ, *magnitudo*: dat. sing. μεγέθει. Th. μέγας.

Μεγάρα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, *Megara* Creontis filia.

Μεγήρατα τέκνα, *perquam amabiles liberi*: ex μέγα, *valde*, & ἐράω, *amo*. Sunt qui legunt μεγήρατα.

Μέγης, *MEGES*, nomen propr.

Μεγιστὰν, ᾶνος, ὁ, *magnas, atis*: &

Μεγιστᾶνες, ων, οἱ, *proceres*; dat. pl. μεγιστᾶσι, à μέγιστος, quod vide.

Μεγιστόπολις ἡσυχία, *pax, quæ reddidit urbes maximas*. Concordia enim res parvæ crescunt, &c.

Μέγιστος, η, ον, *maximus, a, um*: superl. à μέγας, *magnus*: comparat. μείζων, vel μάσσων.

Μεδέουσα, præs. part. f. g. à μεδέω, pro μέδω, *impero*: hinc μεδέων, Poët. cum dat.

Μεδέσθω, 3. sing. Præs. imperat. pass. verbi μέδω, *curam gero, impero*.

Μεδέω, *rego, curo*: vide in μεδέουσα.

Μεδήσομαι, *curabo*, f. 1. m. verbi μεδέομαι, seu μέδομαι. Th. μέδω. *curo, impero*.

ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, *MEDIMNUS*, mensuræ genus.

Μεδοίατο, Ion. pro

Μέδοιντο, *curarent*, 3. pl. præs. opt. m. verbi μέδομαι, *curo, impero*.

Μέδουσα, ας, ἡ, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, *Medusa*.

Μέδοντες, *principes*, pl. part. præs. act. à μέδω, *impero*.

Μέδουσα, ης, ἡ, *MEDUSA*, nomen mulieris: à μέδω, *curo*.

Μεδώμεθα, *curemus*, 1. pl. præs. sub. pass. à

ΜΕ'ΔΩ, *impero, curam gero*. μεδέω, idem: ut & μέδομαι.

Μέζεα, τὰ, *genitalia*: à μέσον, quia in medio corpore.

Μεζόνως, *prolixius, majorem in modum*; à

Μέζων, Ion. pro μείζων, *major*, quod vide.

Μεθ', sequente aspirat. & μετ', seq. leni, pro μετὰ, *trans, cum, post*.

Μεθαρμόζω, vel μεθαρμόττω, f. σω, *transmuto adaptando aliter, apto, accommodo, commuto, transfero*; item *emendo*: ex μετὰ & ἁρμόζω, vel -ττω, *adapto*. Them. ἄρω, *apto*.

Μεθέηκεν, Ion. pro μεθῆκεν, 3. sing. a. 1. verbi μεθίημι, *dimitto*: vide μεθείς.

Μεθεῖλε, 3. sing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω, quod ex μετὰ & αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Μεθειμένος, perf. part. pass. verbi μεθίημι, *dimitto*: perf. pass. μεθεῖμαι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθεὶς, *relinquens*, a. 2. part. act. verbi μεθίημι: ex μετὰ & ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Μεθεῖτε, per Sync. pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi μεθίημι, *dimitto*: ex μετὰ & ἵημι seu ἕω.

Μεθείω, Ion. vel Poët. pro μεθῶ, a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, inusitat. quod ex μετὰ & αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Μεθέμεν, *prætermisisse*, a. 2. inf. act. Ion. pro μεθεῖναι, Dor. μεθέμεναι, verbi μεθίημι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Μεθέξομαι, *partem capiam*, f. 1. m. verbi μετέχω, *particeps sum*: f. μεθέξω. Th. ἔχω, *habeo*.

Μεθέπε, *investigabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro μετεῖπε: à

Μεθέπω, *investigo*: ex μετὰ & ἕπω seu ἕπομαι, *sequor*.

Μεθερμηνεύω, *interpretor*: f. εύσω. p. μεθηρμήνευκα. Ex μετὰ & ἑρμηνεύω, quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Μέθες, *dimitte*; & in 2. pl. μέθετε, a. 2. imperat. act. verbi μεθίημι, *prætermitto*: quod ex μετὰ & ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Μεθεστάναι, per Sync. pro μεθεστηκέναι, perf. inf. act. verbi μεθίστημι, *amoveo*: ex μετὰ & ἵστημι, *sto*.

Μεθέστηκα, perf. ind. act. &

Μεθεστηκὼς, ότος, per Crasin μεθεστὼς, ab eod. verbo & th.

Μέθη, ης, ἡ, *ebrietas, vinolentia*. Th. μέθυ, τὸ, *vinum*.

Μεθῆκα, *dimisi*, a. 1. ind. act. verbi μεθίημι, f. μεθήσω. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Μεθημερινὸς, ῦ, *diurnus*: ex μετὰ & ἡμέρα, *dies*.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, *cessatio, negligentia*: &

Μεθήμων, ονος, ὁ ἡ, *remissus, negligens*: à μεθίημι, *prætermitto*. Them. ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Μεθημερινῶν, *diurnis*, gen. pl. à μεθημερινὸς, pro μεθημερινὸς, ex μετὰ & ἡμέρα, *dies*.

Μεθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. μεθήσω, εις, ει, *dimittam*, f. 1. ind. act. verbi μεθίημι quod ab ἵημι seu ἕω, f. ἥσω. p. εἷκα, a. 2. ἧν.

Μεθιέμεν, Ion. pro μεθιέναι, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίει, pro μεθίη, 3. sing. imperf. qu. à μεθιέω, verbi μεθίημι, quod vide.

Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίεν, *prætermittebant*, Bœot. Sync. pro μεθίεσαν, 3. plur. imperf. μεθίημι: à

Μεθίημι, *cesso, negligens sum*; *dimitto*: f. μεθήσω. Ex μετὰ & ἵημι seu ἕω, *mitto*: p. εἷκα. a. 2. ἧν.

Μεθιστάναι,

Μεθιςάνω, *transfero, loco moveo, traduco*: f. μεταςήσω. p. μεθέςηκα. a. 1. μετέςησα. a. 1. pass. μετεςάθην, ης, η, a. 1. sub. pass. μεταςαθῶ. ab ἱςάνω, idem quod ἵςημι, *sto*.

Μεθίςημι, *amoveo*: f. μεταςήσω. p. μεθέςηκα. a. 1. μετέςησα. a. 2. μετέςην. a. 1. ind. pass. μετεςάθην, *amotus fui*: ex μετὰ & ἵςημι, *sto*.

Μεθοδεία, ας, ἡ, *fraudulenta circumventio*; *insidiæ*: à

Μεθοδεύω, *machinor*: f. εύσω. p. μεθώδευκα. Hinc μεθοδεύοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. deriv. à

Μέθοδος, ου, ἡ, *METHODUS, via, compendium, ratio & via docendi & discendi*; *ratio tractandi de re aliqua*: ex μετὰ & ὁδὸς, οῦ, ἡ.

Μεθομίλεον, ευν, *conversabar*, imperf. act. Ion. à

Μεθομιλέω, f. ήσω, *conversor, commercium habeo cum*: ex μετὰ & ὅμιλος, *turba*.

Μεθόριος, ου, ὁ, ἡ, *conterminus*. μεθόριον, ου, τὸ, *confinium*; & in pl. μεθόρια, ων, τὰ, *confinia*: ex μετὰ *cum*, & ὅρος, *terminus*.

ΜΕ'ΘΥ, τὸ, *vinum*: à μεθίημι, quod nos μεθήμονας, id est, *negligentes* reddat. Hinc μέθη, ης, ἡ, *ebrietas*. μεθύω, *ebrius sum*. μεθύσκω, *ebrium reddo, inebrio*.

Μεθυδότας, α, ὁ, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, *vini dator*: Bacchi epith. Ex μέθυ, τὸ, *vinum*, & δίδωμι, *do*.

Μεθύοντα, acc. sing. part. præs. &

Μεθύουσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. verbi μεθύω, *ebrius sum*. Th. μέθυ, *vinum*.

Μεθυσθεὶς, a. 1. part. pass. à

Μεθύσκω, *ebrium reddo*: f. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα. præs. pass. μεθύσκομαι, *inebrior*: a. 1. pass. ἐμεθύσθην. a. 1. sub. pass. μεθυσθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τὸ, *vinum*.

Μέθυσος, ου, ὁ, ἡ, *ebrius*. μέθυσις, *inebriatio*: ejusd. th.

Μεθύω, *ebrius sum*: à μέθυ, *vinum*.

ΜΕΙΔΑ'Ω, seu μειδέω, *rideo, subrideo*: f. ήσω a. 1. ἐμείδησα. p. μεμείδηκα. Hinc μειδιάω, seu μειδιόω, Poët. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, & in pl. μειδήματα, *risus*. Th. μειδάω.

Μείδησα, ας, ε, & in 3. pl. μείδησαν, a. 1. ind. act. Ion. &

Μειδήσας, in f. g. μειδήσασα, a. 1. part. act. verbi μειδάω, *rideo*.

Μεῖζον, n. g. à μείζων, *major*, quod vide: dicitur &

Μειζότερος, ου, idem quod μείζων, Joh. ep. 3. 4.

Μείζω, nom. vel accus. pl. n. g. μείζονα, μείζοα, μείζω.

Μείζων, ονος, ὁ, ἡ, & τὸ μεῖζον, *MAJOR*, & *majus*, compar. à positivo μέγας, *magnus*: superl. μέγιςος.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nomen propr.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, *lenimentum, placamentum*. Th. μειλίσσω, *verbis demulceo*.

Μείλινος, ου, *fraxineus*, Poët. pro μέλινος· à μελία, *fraxinus*.

Μειλισσέμεν, præs. inf. Ion. pro μειλίσσειν. &

Μειλίσσεο, præs. imperat. pass. Ion. pro μειλίσσου· à

ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ, f. ξω, *mellitum reddo, gratificor, verbis demulceo*: qu. à μέλι, *mel*.

Μειλιχίοισιν, dat. pl. Ion. à

Μειλίχιος, ου, ὁ, ἡ, idem cum μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, *blandus, mellifluus, suavis, jucundus*: à μειλίσσω, *verbis demulceo*.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. &

Μείνας, αντος, in pl. μείναντες, a. 1. part. act. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. &

Μεινάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. à μένω, *maneo*: f. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μείνῃς, ῃ, *maneas, at*, 2. & 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Μείονα, acc. ex μείων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*, & τὸ μεῖον, compar. irregularis à μικρὸς, *parvus*.

Μειονεκτέω, f. ήσω, *minus habeo, deteriore sum conditione, inferior sum*: ex μεῖον, *minus*, quod à μείων & ἔχω, *habeo*.

Μειράκιον, ου, τὸ, *adolescens*: à

ΜΕΙ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, ἡ, *adolescens, puer, puella*: qu. ab ἱμείρω, quia ea ætate *concupiscit*.

Μείρεο, *partire*, præs. imperat. pass. Ion. pro μείρου. verbi μείρω seu -ομαι.

Μείρεται, *partitur*, 3. sing. præs. verbi μείρομαι, idem quod μείρω. Dicitur &

Μείρεται, *desideratur*, per Aphæresin pro ἱμείρεται, 3. sing. præs. pass. verbi ἱμείρω, *desidero*.

Μειρόμεναι, plur. num. f. g. part. præs. pass. à

ΜΕΙ'ΡΩ, vel potius μείρομαι, *divido*; *partior, privor*: perf. pass. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. p. m. ἔμμορα. Hinc μερὶς, ίδος, ἡ, *pars, portio*. μερίζω, *divido, distribuo*. μερισμὸς, *partitio*. μέρος, εος, τὸ, *pars*. μόρος, *portio*, item *fatum, mors*. μοῖρα, *pars, portio*; item *fatum*.

Μεὶς, μηνὸς, ὁ, *mensis*, Æol. pro μὴν, idem.

ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, *MINOR*; compar. irregularis à μικρὸς, *parvus*: hinc μειόω, *minuo*.

Μείωσις, εως, ἡ, *imminutio*; *extenuatio*: à præced.

Μελάγγαιος, ου, ὁ, ἡ, *qui nigram habet terram*: ex μέλας, *niger*, & γαῖα seu γῆ, *terra*.

Μελαγχαίτην, acc. sing. à

Μελαγχαίτης, ου, ὁ, ἡ, *nigram cæsariem habens*: ex μέλας, μέλαινα, *niger, -ra*, & χαίτη,

χαίτη, *juba*, *cæsaries*.

Μελαγχολία, ας, ἡ, *MELANCHOLIA*, *atra bilis*: ex μέλας, αινα, αν, *niger*, *a*, *um*, & χολὴ, *bilis*, *fel*.

Μελάγχροος, ου, όυ, ου, ὁ, ἡ, *qui nigri coloris est*: ex μέλας, *niger*, & χρόα, *color*.

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *domus*, Poët. & *medium tecti lignum*.

Μέλαινα, ης, ἡ, *nigra*: gen. pl. Æol. μελαινάων. dat. pl. μελαίνῃσι. Ion. in m. g. μέλας, *niger*, quod vide.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μελαίνομαι, *nigresco*: à

Μελαίνω, *nigrum reddo*. Them. μέλας, *niger*.

Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, *niger*. Et sumitur pro *atramento*.

Μέλαμπος, οδος, ὁ, Poët. pro Μελάμπους, οδος, ὁ, propr. viri nomen.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ, ἡ, *qui nigra folia habet*: ex μέλας, *niger*, & φύλλον, *folium*.

Μελάνδετον, ου, τὸ, *vagina inclusum nigra*: ex μέλας, *niger*, & δέω, *ligo*.

Μελάνθησαν, *nigrescebant*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi μελαίνω, *denigro*: f. ανῶ. Th. μέλας.

Μελανόχροος, οος, vel μελανόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, *nigrum habens corpus*, vel potius *fusco colore præditus*; *niger*: ex μέλας, *niger*, & χρὼς, ὁ, *corpus*. Th. χρόα, *color*.

Μελανοτειχὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui nigrum murum habet*: ex μέλας & τεῖχος, τὸ, *murus*.

Μελάνυδρος, ου, ὁ, ἡ, *profundus*: ex μέλας, *niger*, & ὕδωρ, ατος, τὸ, *aqua*.

ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ, *niger*, *ater*: Metaph. *MALUS*: in f. g. μέλαινα. n. g. μέλαν Hinc μελανότης, ητος, ἡ, *nigredo*, μελαίνω, *denigro*. μελάνθιον, ου, τὸ, *herbæ nomen*.

Μελδόμενος, *tabescens*, præs. part. pass. à

ΜΕ'ΛΔΩ, *liquefacio*: qu. μέλη ἔδω, *membra edo*: unde Angl. to melt.

Μελεὰ, ἡ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *plenus*.

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, *MELEAGRIDES*, *gallinarum Africanarum genus*.

Μελέαγρος, ου, ὁ, *MELEAGER*, nomen viri.

ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, εις, ει, *curo*, *desidero*: qu. à μέλει.

Μελέδημα, ατος, τὸ *cura*: à præced.

Μελεδὼν, ῶνος, ἡ, *cura*: &

Μελεδώνη, ης, ἡ, idem: à μελεδαίνω.

Μελέεσσιν, & μέλεσιν, *membris*, dat. plur. Ion. & Poët. à μέλος, εος, τὸ, *membrum*.

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *pedica*, *funis*: an à μέλος, *membrum*?

ΜΕ'ΛΕΙ, (imperf.) *curæ est*: imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε. præs. imperat. μελέτω. f. μελήσει. perf. act. μεμέληκε. perf. m. μέμηλε. Hinc μέλομαι, *curo*. μελετάω, idem μελέτη, *cura*. ἀμελὴς, έος, ὁ, ἡ, *negligens*. ἀμέλεια, *negligentia*. ἀμελέω, *negligo*. μεταμέλεια, *pœnitentia*.

Μελεϊστὶ, *membratim*, adv. à μέλος, τὸ, *membrum*.

ΜΕ'ΛΕΟΣ, ου, *inanis*, *stultus*; *infelix*: dat. pl. μελέοισι. qu. μὴ λάων, id est, ὁρῶν.

Μέλεται, *oneri est*: à μέλομαι, *curo*. Them. μέλει, *curæ est*.

Μελετᾷς, 2. sing. præs. ind. à

Μελετάω, *MEDITOR*, *curo*: præs. imperat. μελέτα, α. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. a. 1. ἐμελέτησα. Th. μέλει.

Μελέτη, ης, ἡ, *meditatio*, *cura*: ab eodem them.

Μελέτημα, ατος, τὸ, *meditatio*: à μελετάω, quod vide.

Μελέτω, 3. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est*.

Μέλημα, ατος, τὸ, *cura*, *solicitudo*: à th. μέλει.

Μελήσει, *curæ erit*, f. 1. impersonale, à μέλει.

Μελήσεται, f. 1. m. μελήσουσι, *curæ erunt*, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, *qui curæ est mortalibus*: à f. μελήσει, verbi μέλει, *curæ est*, & βροτὸς, *mortalis*, quod vide.

Μέληται, *curæ est*, Poët. pro μέλει. vel est 3. sub. à μέλομαι, ῃ, ηται· vel est 3. præsentis à μέλημαι.

ΜΕ'ΛΙ, ιτος, τὸ, *MEL*: hinc μελιτόεις, εντος, ὁ, *melleus*.

ΜΕΛΙ'Α, ας, ἡ, *fraxinus*; *hasta fraxinea*: hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιαδὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, quod vide.

Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, *fraxinus*.

Μελίγηρυς, υος, ὁ, ἡ, Poët. & Dor. *suaviloquus*, *mellis instar vocem fundit*: ex μέλι, *mel*: & γῆρυς, υος, ἡ, *vox*: Dor. γᾶρυς. Hinc μελιγάρυες ὕμνοι, *suaviloqui hymni*.

Μελίδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *dulcistrepus*: ex μέλι, *mel*, & δοῦπος, *strepitus*.

Μελίγηρυς, υος, ὁ, ἡ, *suaviloquus*: vide μελίγηρυς.

Μελιδὼν, όνος, ἡ, Poët. pro μελεδὼν, quod vide.

Μελιζέμεν, Ion. & Dor. pro μελίζειν, *modulari*, *celebrare*, *canere*, præs. inf. vide μελίσδεις.

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. sing. &

Μελιηδέϊ, dat. sing. à

Μελιηδὴς, έος, ὁ, ἡ, *dulcis instar mellis*: ex μέλι, *mel*, & ἡδὺς, *suavis*.

Μελίκηρον, ου, τὸ, & in pl. μελίκηρα, *favus*: à μέλι, *mel*, & κηρὸς, *cera*,

Μελίκομπος, ου, ὁ, ἡ, *qui mellis instar suavem vocem habet*: vel *qui voce mellis instar dulci gloriatur*: ex μέλι, τὸ *mel*, & κόμπος, *crepitus*, *jactantia*.

Μελικὸς,

Μελικὸς, ὁ, *qui cantilenas scribit*, Epithet. Poët. præsertim Lyrici. Th. μέλος, τὸ, *carmen.*

Μελικτάς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Μελικτὴς, ᾶ, ὁ, *suavis cantor*. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μελίνη, ης, ἡ, *panicum* : à μέλι, *mel*.

Μελίπνοος, ου, ὁ, ἡ, *suaviter spirans* : ex μέλι, *mel*, & πνέω, *spiro*.

Μελίσδεις, 2. sing. præs. ind. Dor. pro μελίζεις. μελίσδετο, 2. sing. imperf. Dor. & Ion. pro ἐμελίζετο. μελίσδετο, *modulatur*, pro μελίζεται, à μελίζω, *modulor*. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μέλισμα, ατος, τὸ, *cantus* : à μελίζω. vide in μελίσδεις.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, seu μέλιττα, ης, ἡ, *apis*. gen. pl. Dor. μελισσᾶν. μελισσᾶν, Dor. pro μελισσῶν. q. à μέλι, cujus effectrix.

Μελισσεὺς, ου, ὁ, *apiarius* : à præced.

Μελιστὴς, ου, ὁ, Poët. pro ἀοιδὸς, vel λυρικὸς, *cantor*, vel *Lyricus Poëta*, à μελίζω, *modulor*. quod vide.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen insulæ, & mulieris. Gr. *melliflua*.

Μελιτόεσσα, ης, ἡ, *mellea*, *mellita*, & Ion. per contract. μελιτοῦττα, *placentæ genus melle conditæ* : à μελιτόεις, εσσα. *melleus*, *a*, Th. μέλι.

Μέλιτος, gen. sing. à μέλι, ιτος, τὸ, *mel*. hinc μελιτώδης, *dulcis*, *gratus*.

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, *alveare* : ab ἔργον, & μέλι, *mel*.

Μελιτουργὸς, ου, ὁ, *mellarius* : ex iisd.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, *dulciarium*. Th. μέλι, *mel*.

Μελίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, *mellisonus*, *dulcia verba fundens* : ex μέλι, *mel*, & φθόγγος *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à

Μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui mellea dulcedine animum perfundit* : à μέλι, *mel*, & φρὴν, *animus*.

Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *mellis instar*, *flavus* : ex μέλι, *mel*, & χρόα, *color*.

Μελίχλωρος, ου, ὁ, ἡ, *pallidula instar mellis* : ex μέλι, & χλωρὸς, *mollis*, &c.

Μέλκα, *lac*. q. ab ἀμέλγω, *mulgeo*. Hinc fortè Angl. 𝔐𝔦𝔩𝔨.

Μέλλησα, a. 1. ind. Ion. an potius legend. μέλλουσα, præs. part. f. g. à μέλλω, f. μελλήσω, *futurus sum*.

Μελλήσω, f. 1. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ου, ὁ, ἡ, *qui vel quæ brevi nuptias contrahet* : ex μέλλω & γαμέω, *uxorem duco*.

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

ΜΕ'ΛΛΩ, *futurus sum*. *cunctor*. imperf. ἔμελλον. f. μελλήσω, vel -σομαι. præs. part. μέλλων ουσα, ον. τὰ μέλλοντα, *futura*. μελλόντων, gen. pl.

Μελόντων, *curæ sint*, Att. pro μελέτωσαν, 3. pl. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est*.

ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *membrum*; item *MELOS*, *carmen*, suis membris constans. hinc πλημμελὴς, έος, ὁ, ἡ, *inconcinnus*, *immoderatus*. πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitiositas*, *peccatum*, *error*. πλημμελέω, *immoderatè vel improbè me gero*, *delinquo*, *erratum admitto*.

Μέλουσι, *curæ sunt*, 3. plur. præs. ind. μέλει.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, *ludibrium* : à μέλπω, *ludo*, *tripudio*.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen Musæ. hinc Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. pl. à μέλπομαι, *cano*.

Μέλποντι, dat. sing. part. præs. à μέλπω, *canto*. hinc part. μέλπων, οντος. Sed & μέλποντι, Dor. pro μέλπουσι, *canunt*, præs. ind. act.

ΜΕ'ΛΠΩ, *canto*, *cantu celebro*. f. ψω. p. φα. p. m. μέμολπα, hinc μολπὴ, *cantus*. q. μέλος ἔπω, *carmen dico*.

Μελύδριον, ου, τὸ, diminut. à μέλος, *carmen*.

Μέλχι, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *rex meus*.

Μελχισεδὲχ, ὁ, nomen filii Dei ἄκλιτον. Heb. *rex justitiæ*.

Μελῳδία, ας, ἡ, *MELODIA*, *harmonia*, *modulatio* : ex μέλος *carmen*, & ᾠδὴ, *cantilena*. Th. ἀείδω, *cano*.

Μελῳδὸς, ου, ὁ, *modulator* : ex iisd.

Μέμαα, *promptus fui*, perf. act. Ion. Sync. pro μεμάηκα. Siquidem Iones è præteritis subtrahunt κ, & penultimam corripiunt. Sic μέμαμεν, pro μεμαήκαμεν, 1. pl. perf. act. & in 3. pl. μεμάασι. verbi μάω, *cupio*.

Μεμάθηκα, *didici*, perf. act. verbi μανθάνω, *disco*. f. μαθήσω a. 2. ἔμαθον.

Μεμακυῖα, Dor. pro μεμηκυῖα, part. perf. m. f. g. à μηκάομαι. vide μέμηκα.

Μεμαλὼς, ότος, Dor. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμαλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, *cupimus*, 1. pl. perf. act. per Sync. pro μεμαήκαμεν. verbi μάω, *cupio*. vide μέμαα.

Μεμάνημαι, perf. pass. à μαίνομαι, *insanio*. f. ήσομαι. Th. μαίνομαι, *insanio*.

Μεμάποιεν, *corripuissent*, 3. pl. a. 2. opt. act. Poët. redupl. pro μάποιεν, & hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω, *apprehendo*. f. ψω. à 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα. vide & μαρπτεῖν.

Μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι, perf. pass. verbi μείρω, *divido*.

Μέμαρπον, Ion. pro ἔμαρπον, a. 2. act. &

Μεμαρπὼς, ότος, p. m. part. verbi μάρπτω, *corripio*. vide in μεμάποιεν.

Μέμασαν, per Syncop. Ion. pro μεμαήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. Ion. verbi μάω, *cupio*. vide μέμαα.

Μεμαῶτ' pro μεμαυῖα, ας, ἡ, & in m. g. μεμαὼς, ότος & ῶτος, perf. part. act. Ion. pro

pro μεμαῶς, ῶα, verbi μάω, incito. vide & μέμαα.

Μεμαῶς, ότ☉-. Poët. ῶτ☉-, & in dual. μεμαῶτε, prompti. vide in præced.

Μέματον, per Syncop. pro μεμάκατον, dual. perf. act. μέμακα. verbi μάω, promptus sum.

Μέμβλετ), pro μεμέλῃ). &

Μέμβλετο, pro μεμέλητο, per Syncop. & Pleonasm. τȣ β. aut ex μέμβλομαι, idem quod μέλομαι, curo.

Μεμβλωκα, ας, ε, veni, curavi, sti, it, per Syncop. pro μεμόληκα, perf. act. à μολέω vel pro μεμέληκα à μελέω, idem quod μέλω, curo.

Μεμβρᾶνα, ης, ἡ, Membrana. ex Lat.

Μεμβρὰς, άδ☉-, ἡ, apuæ species quædam.

Μεμέληκε, curæ fuit. 3. sing. præt. act. à μέλει, curæ est. q. à μελέω, inusit.

Μεμένηκα, mansi, perf. act. &

Μεμενήκεισαν, 3. pl. plusq. p. Ion. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μεμεςωμένοι, pleni sunt, perf. part. pass. verbi μεςόω, impleo. Them. μεςὸς, plenus.

Μεμετιμένος, ȣ, Ion. pro μεθειμένος, dimissus: à μετίεμαι, Ion. pro μεθίεμαι, dimittor. vel à μετίω, pro μεθίω, dimitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Μεμετρέαται, mensurati sunt, 3. pl. perf. pass. Ion. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω, f. ήσω. p. μεμέτρηκα. Them. μέτρον, mensura.

Μέμηκα, ας, ε, perf. m. verbi μηκάομαι, balo. perf. part. m. μεμηκὼς & μεμακώς.

Μέμηλε vel μέμηλεν, curæ est, perf. act. per Syncop. pro μεμέληκε. Alii volunt esse præt. m. Hinc μεμηλὼς, ότ☉-. acc. μεμηλότα, pro μεμεληκὼς, perf. prat. à μέλει, curæ est.

Μεμήλῃ, curæ fuerit, perf. sub. act. &

Μεμηλὼς, ότ☉-, per Sync. pro μεμεληκώς. Vide μέμηλε.

Μέμηνα, ας, ε, præt. m. verbi μαίνομαι, insanio.

Μεμηχανημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi μηχανάω, molior, struo. f. ήσω. Th. μηχανὴ, artificium.

Μεμίασμαι, conspurcatus sum, perf. pass. verbi μιαίνω, conspurco, fœdo. f. ανῶ. perf. part. pass. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, mixtus sum, perf. ind. pass. [illegible]

Μεμιγμένος, ȣ, perf. part. pass. ve[illegible] μίγνυμι, misceo. f. μίξω. p. χα.

Μεμιμημένος, effictus sum, perf. part. pass. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι. p. μεμίμημαι.

Μεμίξετ), 3. sing. paulò post. f. verbi μίγνυμι, misceo. f. ξω. p. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμίσθωμαι. perf. ind. pass. verbi μισθόω, mercede loco. hinc μεμισθωμένος, perf. part. Them. μισθὸς, merces.

Μεμισημένος, ȣ, invisus, exosus: part. præt. pass. à μισέω, odi. f. ήσω.

Μεμίχθαι, perf. inf. pass. à μίγνυμι, misceo. f. ξω, p. χα.

Μέμναμαι, Dor. pro μέμνημαι, perf. pass. à μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Μεμναμένος, memor. Dor. pro μεμνημένος, ȣ, part. præced. præt. pass. μεμναμένω, gen. Dor.

Μέμναντ), meminerunt, Dor. pro μέμνηνται, 3. pl. perf. vide μέμναμαι.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. sing. perf. ejusd. verbi.

Μεμνέωτο, memor esset, pro μεμνέοιτο, per Ectasin: hoc autem per Dialysin pro μεμνοῖτο, quod pro μεμνῷτο, 3. sing. perf. opt. pass. pro quo etiam legitur μεμνέωτο, & Dor. μεμνάατο, verbi μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. perf. pass. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνῄμην, μεμνῇο, μεμνῇτο.

Μέμνῃ, meministi, 2. sing. perf. pass. Att. pro μέμνησαι, & Ion. μέμνηαι & μέμνεαι, à μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην.

Μέμνηκα, mansi, per Syncop. pro μεμένηκα. perf. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι,), perf. pass. hinc μέμνησο, perf. imperat. pass. μεμνημένος, perf. part. verbi μνάομαι. vide μέμνῃ.

Μεμνῇο, ῇτο, memor esses, esset. 2. & 3. sing. perf. opt. pass. μεμνῄμην. verbi ejusd.

Μέμνησο, recordare, perf. imperat. pass. vide μέμνημαι, perf. inf. pass. μεμνῆσθαι.

Μεμνηςευμένῃ, perf. part. pass. f. g. dat. cas. à μνηςεύω, quod vide.

Μέμνονα, acc. sing. à Μέμνων. nomen viri. Est & μέμνων, almus. q à μίμνω, maneo.

Μέμνῃ, Ion. pro μέμνησο, quod vide.

Μέμνων, vide in Μέμνονα.

Μεμνῷτο, Att. pro μεμνῇτο, memor esset, perf. opt. pass. vide μεμνῇο.

Μεμοίρα), 3. sing. perf. pass. verbi μοιράομαι, sortitò partem capio. hinc perf. part. μεμοιραμένος à μοῖρα, portio. Th. μείρω, divido.

Μέμον pro μέμονα, mansi, cupio, volo, p. m. verbi μέμνω vel μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, partitus sum, p. m. verbi μείρω, divido. f. ερῶ.

[illegible]ρομαι, σαι,), Æol. pro μέμαρμαι, σαι, sortitus sum, perf. ind. pass. verbi μείρω, pa[illegible]tior. f. ερῶ.

Μεμπτὸς, ȣ, incusandus. pl. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, accuso. f. ψομαι. p. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκασιν, 3. pl. perf. act. verbi μυθολογέω, fabulor. f. ήσω ex μῦθ☉-, fabula, & λέγω, dico.

Μέμυκα, ας, ε, mugii, p. m. verbi μυκάω, -ῶ, mugio. a. 2. ἔμυκον.

Μέμψαι, *accusas*, 2. sing. Ion. pro μέμψη, verbi μέμφομαι.
ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, *conqueror*, *expostulo*, *incuso*, *vitupero*, cum dat. f. μέμψομαι. perf. pass. μέμεμμαι, ψαι, a. 1. m. ἐμεμψάμην, ω, ατο. Hinc μεμψωλή, *quæstus*, *querimonia*. μέμψις, idem. μεμπτὸς, *incusandus*. μεμψίμοιρος, *querulus*.
Μεμψάμενος, ου, a. 1. part. m. &
Μέμψη, 2. sing. a. 1. sub. m. verbi μέμφομαι.
Μεμψιμοιρέω, f. ήσω. *conqueror*. &
Μεμψίμοιρος, ου, ὁ, ἡ, *querulus*. Ex μέμψις, εως, ἡ, *querela*, & μοῖρα, *fatum*. Th. μείρω, *sortior*.
Μεμαὼς, ῶτος, *incitatus*, per Sync. pro μεμαηκὼς, & Ion. μεμαὼς, perf. part. act. verbi μάω, *promptus sum*.
ΜΕ`Ν, *quidem*, Conjunct. discr. Solet hanc particulam excipere δέ. μὲν νυν, *tamen*.
Μένανδρος, ου, ὁ, *MENANDER*, nomen Poëtæ.
Μένγαρ, *enim*. Ex μὲν, *quidem*, & γὰρ, *enim*.
ΜΕ'ΝΔΗΣ, *hircus*, seu *caper* Ægyptiorum lingua. Et *capripes Pan*.
Μενεαινέμεν, Ion. pro μενεαίνειν, præs. inf. à
Μενεαίνω, *cupio*, *iratus sum*. f. ανῶ. a. 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, τὸ, *animus*.
Μενεδήϊος, ου, ὁ, ἡ, *audax*, *bellicosus*. qu. μένων ἐν τῇ δηΐδι, *in pugna perseverans*. Vel à μένος, εος, τὸ, *animus*, & δήϊος, *hostilis*, à δαίω, *vasto*.
Μενέηνα vel μενέαινα, & in pl. μενεήναμεν, a. 1. ind. act. Ion. verbi μενεαίνω, quod vide.
Μένει, 3. sing. ind. præs. μένειν, præs. inf. μένῃ, 3. sing. præs. sub. verbi μένω, *maneo*. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.
Μενέλας, α, ὁ, Dor. pro Μενέλαος, ου, ὁ, *Menelaus*.
Μενέμεν, Ion. pro μένειν, præs. inf. ejusd. verbi.
Μένεος, gen. sing. à μένος, τὸ, *animus*, *ira*.
Μενεπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, *constans in bello*, *fortis*: à μένος, εος, τὸ, *animus*, & πόλεμος, *bellum*.
Μενέσθην, acc. sing. à
Μενέσθης, ου, ἡ, nomen propr.
Μενεσθὼ, όος, οῦς, ὁ, nomen mul.
Μενεχάρμαι, *pugnaces*, nom. pl. à
Μενεχάρμης, ου, ὁ, & μενέχαρμος, ου, ὁ, ἡ, *promptus in bello*. Ex μένος, εος, τὸ, *animus*, & χαίρω, *gaudeo*. f. αρῶ. perf. pass. κέχαρμαι, unde χάρμα, *gaudium*.
Μενέω, Ion. Dialysi pro μενῶ, f. verbi μένω, *maneo*.
Μενέππη, ης, ἡ, nomen mul.
Μενοεικέα, acc. sing. à
Μενοεικής, έος, ὁ, ἡ, *animo gratus*; à μένος, εος, τὸ, *animus* & εἴκω, *cedo*.
Μενοινάω, ῶ, άεις, ᾷς, άει, ᾷ, *impetu quodam animi concitatus cupio*. μενοίνα, præs. imperat. act. Dicitur & μενοινέω, & ώω. à
Μενοινὴ, ῆς, ἡ, *impetus animi*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.
Μενοιτιάδης, ου, ὁ, *MENOETIADES*, à
Μενοίτιος, ου, ὁ, nomen propr.
Μένοντε, nom. dual. part. præs. à μένω, *maneo*. præs. part. μένων, οντος.
Μένοντι, Dor. pro μένουσι, 3. pl. præs. ind. act. vel dat. sing. part. præs. verbi μένω, *exspecto*.
Μενοπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, nomen propr. Est & *bellicosus*, *constans in bello*: ex μένος, & πόλεμος, *bellum*.
ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *animus*, *ardor animi*, *ira*; item *vis*, *robur*. unde Angl. **man**. q. à μένω, *maneo*. hinc δυσμενὴς, έος, ὁ, ἡ, *malevolus*, *inimicus*. εὐμενὴς, έος, ὁ, ἡ, *benevolus*. εὐμενῶς, *benevolé*.
Μενουν, *imò verò*: ex μὲν, *quidem*, & οὖν, *igitur*.
Μενοῦνγε, *imò verò*, ex iisd.
Μένουσα, præs. part. f. g. à μένω, *maneo*. in 3. pl. μένουσι.
Μέντοι, *tamen*, Conjunct. discr.
ΜΕ'ΝΩ, *MANEO*, *habito*, *expecto*. imperf. ἔμενον, ες, ε. f. μενῶ. p. μεμένηκα. plusq. p. ἐμεμενήκειν, & in 3. pl. Ion. μεμενήκεισαν. a. 1. ἔμεινα, ας, ε. a. 1. imperat. μεῖνον, άτω. a. 1. sub. μείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. μεῖναι. a. 1. part. μείνας, αντος. p. m. μέμονα. Hinc μονὴ, *mansio*. ὑπομένω, *exspecto*, *sustineo*, *profero*. ὑπομονὴ, *patientia*, *tolerantia*.
Μεράρχης, ου, ὁ, *qui parti imperat*, μέρους ἄρχει.
ΜΕ'ΡΔΩ, f. σω, *privo*; item *intueor*, *video*. Hinc σμερδνὸς, *terribilis*. σμερδαλέος, idem.
Μερίδα, acc. sing. à μερὶς, quod vide.
Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ, ἡ, nomen muris: à μερὶς, ίδος, ἡ, *pars*, vel μερίδες, *fercula*, quod à μείρω, *divido*. & ἅρπαξ, *rapax*. Th. ἁρπάζω, *rapio*.
Μεριδάρχης, ου, ὁ, *qui particeps est principatus*: à μερὶς, ίδος, ἡ, *pars*, quod à μείρω, *divido*. & ἀρχὴ, *imperium*.
Μερίζεν, Dor. pro μερίζειν · à
Μερίζω, *partior*, *divido*. f. ίσω. p. μεμέρικα. a. 1. ἐμέρισα. præs. pass. μερίζομαι, *dissideo*. perf. pass. μεμέρισμαι. a. 1. pass. ἐμερίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. μερισθεὶς, εῖσα, έν. a. 1. m. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, *divido*.
ΜΕΡΙ'ΜΝΑ, ης, ἡ, *cura*, *solicitudo*, quia μερίζει νοῦν. gen. pl. Æol. μεριμνάων.
Μεριμνάω, *curo*, *sollicite cogito*, *sollicitus sum*. f. ήσω. p. μεμερίμνηκα. a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε. a. 1. sub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ. à præced.
Μεριμνήσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi μεριμνάω.

Μερὶς, ίδος, ἡ, *pars, communio* : acc. μερίδα. Th. μείρω, *divido.*

Μερίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μερίζω, *divido*, quod vide.

Μερισμὸς, οῦ, ὁ, *divisio, distributio* : à μερίζω, f. ίσω. perf. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, *divido.*

Μεριστὴς, οῦ, ὁ, *partitor* : ab eod. verbo & them.

ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, μερμαίρω & μερμηρίζω, *anxiè cogito, curo.* Hinc μέρμερος, ου, *curiosus, anxius percunctator* : μέρμηρα, *cura.*

Μέρμερα, *sollicita.* acc. pl. à

Μέρμερος, ου, *anxius.* Th. μερμαίρω, *curo.*

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ας, ἡ, *cura.* Th. μερμαίρω.

Μερμηρίζω, *cogito*, vide in sequent.

Μερμήριξεν, *cogitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi μερμηρίζω, f. ξω. idem quod μερμαίρω, *curo.*

ΜΕ'ΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, *funiculus, filum.*

Μερόπεσσιν, *hominibus*, dat. pl. Ion. pro μέροψι, à μέροψ, οπος, *divisam vocem habens* : gen. pl. μερόπων · ex μέρος, *pars.* Th. μείρω, *divido* : & ὄψ, *vox.*

Μερόπων, vide in μερόπεσσιν.

Μέρος, εος, τὸ, *pars.* ἀπὸ μέρους, *ex parte.* ἀνὰ μέρος, *vicissim.* κατὰ μέρος, *singulatim.* Th. μείρω, *divido.*

Μέροψ, οπος, ὁ, *homo* : à μείρω, *divido*, & ὄψ, *vox*, quia *vocem* habet in diversos articulatos & significantes sonos *divisam.*

Μέσαβον, ου, τὸ, *medium lignum inter boves* : dat. sing. μεσάβῳ · ex μέσος, *medius*, & βοῦς, *bos.*

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ, ἡ, *semicanus, qui medium canæ ætatis attigit* : ex μέσος, *medius* : & πολιὸς, *canus.*

Μεσαίτατος, η, ον, *maximè medius.* superl. pro inusitato μεσώτατος. Th. μέσος, ου, *medius.*

Μεσαμβρινὸς, Dor. pro μεσημβρινὸς, quod vide.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, & hoc pro μεσημβρινὸς, *meridianus* : quod vide.

Μεσάραιον, ου, τὸ, *mesenterium* : à μέση, *media*, & ἀραιὰ, *venter.*

Μέσατος, η, ον, Poët. per Sync. pro μεσώτατος, superl. à μέσος, *medius.*

Μέσαυλος, ου, ὁ, vel μέσαυλον, ου, τὸ, *locus in medio stabulo vel caula, locus in media casâ* : aliàs *janua media inter duas aulas* : ex μέσος & αὐλὴ, *aula, stabulum.*

Μεσεγγυάομαι, ῶμαι, *apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor, vel contendo* : item pass. *apud sequestrem deponor* : ex μέσος, & ἐγγύη, *sponsio.*

Μεσηγὺς, & μεσηγὺ, adv. *in medio, inter* : à μέσος, *medius.*

Μεσήεις, εντος, Poët. *mediocris* : ab eod. them.

Μεσημβρία, ας, ἡ, *meridies* : q. medius dies à μέση ἡμέρα.

Μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, *meridianus* : à præced.

Μεσιτεύω, *sum mediator, intervenio, fidejubeo* : f. εύσω. perf. μεμεσίτευκα · à

Μεσίτης, ου, ὁ, *mediator, internuntius* : th. μέσος, *modus.*

Μεσόγαια, ας, ἡ, *loca mediterranea* : ex μέσος, & γαῖα, *terra.*

Μεσόγειος, α, ον, *mediterraneus, a, um.* μεσόγειον, *mediterraneum mare* : 2 Mac. 8. 35. mendosè legitur μεσόδειον · ex iisd. cum præced.

Μεσόδμη, ης, ἡ, *trabs per mediam domum trajecta* : accipitur etiam pro *foramine in media navi cui malus inseritur*, aut potius *trabs transversa pertusa per quam demittitur, & à quâ retinetur* : à μέσος, & δόμος, *domus* quod à δέμω, *struo.*

Μεσόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, *umbilicum in medio habens* : ex μέσος, *medius*, & ὀμφαλὸς, *umbilicus.*

Μεσονύκτιον, ου, τὸ, *media nox* : q. d. μέση νύξ.

Μεσοπορεῖν, *medium iter tenere* : ex μέσος, *medius*, & πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo* : p. m. πέπορα.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, *MESOPOTAMIA*, nomen regionis. Gr. *interamnis.*

ΜΕ'ΣΟΣ, ου, *MEDIUS* : in f. g. μέση. Sed μέσον, ου, τὸ, substantivè, *medietas, dimidium.* Hinc μεσότης, ητος, ἡ, *medietas, medium.* μεσόω, *sum in medio.* μεσίτης, ου, ὁ, *mediator.*

Μεσότοιχον, ου, τὸ, *intergerinus paries* : ex μέσος, *medius*, & τοῖχος, *paries.*

Μεσουράνημα, ατος, τὸ *medium cœli* : à μεσουρανέω, *sum in medio cœli* : ex μέσος, & οὐρανὸς, *cœlum.*

Μεσούσης. gen. sing. præs. part. f. g. à

Μεσόω, *sum medius* : præs. part. μεσόων, ῶν, όωσα, οῦσα, όον, οῦν. Th. μέσος.

ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *MESPILUS arbor.*

Μέσπιλον, ου, τὸ, *MESPILUM, fructus mespili* : à præced.

Μεσσάνιος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ου, ὁ, *Messenius.*

Μέσσατος, pro μέσατος, Poët. idem quod μέσος, *medius.*

Μεσσηγὺς, vel μεσσηγὺ, *inter.* Th. μέσος.

Μεσσίας, ου, ὁ, *Messias* : vox Hebr. Latinè *unctus*, Gr. χριστός.

Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. & Poët. à

Μέσσος, Poët. pro μέσος, ου, *medius* : dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.

Μεστῇ, dat. sing. f. g. à

ΜΕΣΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *plenus, a, um, refertus*, cum gen.

Μεστόω, ῶ, *repleo, refercio* : f. ώσω. p. μεμέστωκα. præs. pass. μεστόομαι, οῦμαι, *plenus sum, impleor* : perf. pass. μεμέστωμαι. perf. part. pass. μεμεστωμένος. Th. μεστὸς, *plenus.*

ΜΕ'ΣΦΑ, Poët. pro μέχρι, *dum, donec.*
Μέσως, adv. *mediocriter, intra modum.* Th. μέσος, *medius.*
Μετ' pro μετὰ, quod vide.
ΜΕΤΑ', cum gen. *cum, per, inter.* cum acc. *post, secundum, in, propter*: cum acc. Poët. pro πρὸς, vel ἐπὶ. Μετὰ sine casu apud Poetas est *postea, deinde.* Æolicum est, κατὰ usurpare pro μετὰ. In compositione significat mutationem: interdum otiosum est. Notetur Metathesis Luc. 15. 3. μετ' ὀ, pro ὀ μετὰ. at
Μέτα, retracto accentu est μέτεστι, *simul est.*
Μεταβαίνω, *digredior*: f. μεταβήσομαι. perf. μεταβέβηκα. a. 2. μετέβην, ης, η. a. 2. imperat. μετάβηθι, a. 2. sub. μεταβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. μεταβὰς, άντος, *digressus*: ex μετὰ & βαίνω, *eo.*
Μεταβαλεῖν, a. 2. inf. act. à
Μεταβάλλω, *muto*: f. μεταβαλῶ. p. μεταβέβληκα. a. 2. μετέβαλον. p. m. μεταβέβολα, unde μεταβολὴ, *mutatio*, εὐμετάβολος, ου, ὁ, ἡ, *facilis mutatu.* Th. βάλλω, *jacio.*
Μεταβὰς, άντος, *digressus*, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*: quod vide.
Μεταβᾶσαι, Dor. pro μεταβῆσαι, a. 1. inf. act. verb. μεταβαίνω, *digredior.* f. ήσω, à βαίνω *eo*: Vel Poët. à μεταβιβάζω, *transfero*: f. άσω.
Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*, quod vide.
Μεταβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. &
Μετάβηθι, a. 2. imperat. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*: quod vide.
Μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. m. ejusd. verbi.
Μεταβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, *damnosus*: à βλάπτω, *noceo*: f. ψω.
Μεταβληθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi μεταβάλλω, *muto*, quod vide.
Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, *mutatio*: à μεταβάλλω, *muto*, p. m. μεταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio.*
Μεταβουλεύεσθαι, *consilium vel sententiam mutare*: ex μετὰ & βουλεύω, *consulto.* Th. βουλὴ, *consilium.*
Μετάγγελος, ου, ὁ, ἡ, *internuntius, nuntius.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*
Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis secundus Atheniensium*, in quo Apollini μεταγειτνίῳ, sacrificabant. γειτνία, est *vicinia.*
Μεταγινώσκειν, *pœnitentia duci*: & *sententiam mutare*: ex μετὰ & γινώσκω, *cognosco*: f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.
Μετάγνωσις, εως, ἡ, *pœnitentia*: à præced.
Μεταγράφω *muto scriptum*: *exscribo, transcribo*: ex μετὰ & γράφω *scribo*: f. ψω. p. φα.
Μετάγω, *circumago*: f. μετάξω, præs. pass. μετάγομαι, ῃ, εται. Th. ἄγω, *duco.*
Μεταδήμιος, ου, ὁ, ἡ, *qui in populo versatur, præsens in populo.* Th. δῆμος, *populus.*
Μεταδίδωμι, *impertio.* f. μεταδώσω p. μεταδέδωκα. a. 2. μετέδων, ως, ω, a. 2. imperat. μετάδος, ότω. a. 2 sub. act. μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. μεταδοῦναι a. 2. part. μεταδοὺς, όντος, præs. inf. μεταδιδόναι præs. part. act. μεταδιδοὺς, όντος. Th. δίδωμι, *do.*
Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. præced. verbi.
Μεταδοκεῖν, *sententiam mutare.* Th. δοκέω, *censeo.*
Μεταδοῦν', pro μεταδοῦναι, *participem facere*, a. 2. inf. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.
Μετάδουποι, *intermediæ, incertæ*: nom. pl. à
Μετάδουπος, ου, ὁ, ἡ, *intercidens*, i. inter alios medius cadens: ex μετὰ & δοῦπος, *sonus aquarum.*
Μεταδρομάδην, *cursim*, adv. &
Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursio, transcursus*: à μετατρέχω, *transcurro.* Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.
Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.
Μεταείσεσθαι, Poët. pro μετείσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi μέτειμι, *intersum*, quod vide.
Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. μεταθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, *transfero*, quod vide.
Μετάθεσις, εως, ἡ, *mutatio, translatio, amotio, METATHESIS* seu *transpositio* figura: ab eod. verbo.
Μεταΐξας, a. 1. part. act. μεταΐσσω, *irruo.* Th. ἀΐσσω, *ruo.*
Μεταίρω *solvo, navi proficiscor*: f. μεταρῶ. a. 1. act. μετῆρα, ας, ε. ex μετὰ & αἴρω, *tollo.*
Μεταιτέω, *aliquid affecto, unà cum alio vel aliis peto.* Th. αἰτέω, f. ήσω, *peto.*
Μεταίτιος, ejusdem *caussæ culpæve particeps*: vel *auctor.* Th. αἰτία, *causa.*
Μεταίχμιον, ου, το, *campus* seu *spatium inter duas acies.* Th. αἰχμὴ, *cuspis, bellum.*
Μετακαλέομαι, οῦμαι, *accerso*: cum acc. f. 1. m. καλέσομαι, ῃ, εται a. 1. m. μετεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. μετακάλεσαι, *accerse*: ex μετὰ & καλέω, *voco.*
Μετακιάθω, *abeo inde ad, transeo*: imperf. μετεκίαθον, ες, ε. ex μετὰ & κίω, *eo.*
Μετακινέω, *dimoveo*: f. ήσω. p. μετακεκίνηκα. a. 1. μετεκίνησα ex μετὰ & κινέω, *moveo.*
Μετακλαίω, *lacrymis & fletu prosequor*: f. 1. inf. m. μετακλαύσεσθαι. Th. κλαίω, *fleo.* f. κλαύσω.
Μετακλαύσεσθαι, in μετακλαίω.
Μετακυλινδεῖν *inflectere*, præs. inf. act. ex μετὰ & κυλινδέω. Th. κυλίω, *volvo.*
Μεταλαβεῖν, a. 2. inf. act. μεταλάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. sequentis.
Μεταλαμβάνω, *capio, percipio, particeps sum, commuto*, cum gen. imperf. μετελάμβανον, ες, ε. f. μεταλήψομαι. a. 2. μετέλαβον, ες, ε, *nactus sum*, cum acc. Th. λαμβάνω, *capio.*
Μεταλλήξαντι, *cessanti*, dat. sing. a. 1. part. act. verbi μεταλλήγω. Th. λήγω, *cesso*: f. ξω.

Μετάληψις, εως, ἡ, *participatio*; *commutatio*; *transumptio*; item *METALEPSIS* figura: ex μεταλαμβάνω, quod vide.

Μετάλλα, *perscrutare*, præs. imperat. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, &

Μετάλλαξις, εως, ἡ, *mutatio*, *immutatio*: à μεταλλάττω, quod vide.

Μεταλλάσοντας, Dor. pro μεταλλήσοντας; acc. pl. f. 1. part. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλατὸς, ῦ, Dor. pro μεταλλητὸς, *qui indagari potest*: à μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλάττω, *transmuto*: f. ξω. p. μετήλλαχα. a. 1. μετήλλαξα, ας, ε. Th. ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*: f. ξω.

Μεταλλάω, *scrutor*, *diligenter inquiro*: f. ήσω. μετάλλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.

Μεταλλευτικὸς, ῦ, *metallicus*: à seq.

Μεταλλεύω, f. εύσω, *metalla eruo*; & per Metaph. *scrutor*. Th. μέταλλον.

Μεταλλικὸς, ῦ, *METALLICUS*: à seq.

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, *METALLUM*; *fodina*: à μετὰ & ἄλλα, *quia aliud post aliud eruitur*: hinc μεταλλάω, *scrutor*, *inquiro*.

Μετάλμενος, *transiliens*, per Syncop. pro μεθαλλόμενος, præs. part. ex μετὰ & ἄλλομαι, *salio*.

Μεταμάζιος, ου, *quod medium est inter mamillas*, μεταμάζιον, n. g. *pectus*: ex μετὰ, *inter*, & μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamilla*.

Μεταμαίεσθαι, Poët. pro μεταζητεῖν. Vide simplex μαίομαι, *quæro*, *vestigo*.

Μεταμανθάνω, *addisco*, vel *relicto priore aliud disco*; *dedisco*: præs. part. μεταμανθάνων, οντος. Th. μανθάνω, *disco*: f. μαθήσω. p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Μεταμέλει, *pœnitet*, imperson. à μέλει, *curæ est*.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, *pœnitentia*, *mutatio consilii*: à præced.

Μεταμεληθεὶς, έντος, *pœnitentia ductus*, a. 1. part. pass. μεταμεληθῆναι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι, quod vide.

Μεταμελίη, Ion. pro μεταμέλεια, *pœnitentia*.

Μεταμέλομαι, & -έομαι, -ῦμαι, *pœnitentia ducor*, *pœnitet me*: imperf. μετεμελόμην, & -εόμην, -ύμην. perf. pass. μεταμεμέλημαι. a. 1. pass. μετεμελήθην. a. 1. part. pass. μεταμεληθεὶς. f. 1. pass. μεταμεληθήσομαι, ῃ, εται, *pœnitebit me*: ex μετὰ, *post*, & μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μεταμορφόω, *transformo*: f. ώσω. p. μεταμεμόρφωκα. a. 1. pass. μετεμορφώθην, ης, η. Ex μετὰ, *trans*, & μορφὴ, *forma*.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, *METAMORPHOSIS*, *transformatio*: à 2. pers. perf. pass. præced.

Μεταμώλιος, ου, ὁ, ἡ, Atticè pro

Μεταμώνιος, ου, ὁ, ἡ, *vanus*, *irritus*: q. ab ἄνεμος, *ventus*: vel à μετὰ, particula negat. μὴ & ὀνῶ, *juvo*.

Μεταναιέτας, *cohabitatores*, acc. pl. à

Μεταναιέτης, ου, ὁ, *incola*; & idem quod μετανάστης. Th. ναίω, *habito*.

Μετανασεύω, f. εύσω, *migro*, *migrare facio*: à seq.

Μετανάστης, ου, ὁ, quod & μετανάστιος, *pulsus patria*, *exul*, *peregrinus*: à μετὰ & ναίω seu ναίω, *habito*.

Μετανείσομαι, *mutato loco vado*, *transeo*: à νείσομαι seu νέσομαι, idem quod νέομαι, *eo*, *redeo*. Th. νέω, idem.

Μετανεύμενος, Dor. pro μετανεόμενος, *accedens*, præs. part. verbi μετανέομαι· à νέομαι seu νέω, *eo*, *redeo*.

Μετανίσεαι, Ion. pro μετανίσῃ, *adis*, *persequeris*, *exerces*, 2. sing. præs. ind. à μετανίσομαι. Vide μετανείσομαι.

Μετανίστημι, *sedibus pello*, *migrare facio*: ex μετὰ, ἀνὰ & ἵστημι.

Μετανοέω, *post factum sapio*; *resipisco*: f. ήσω. p. μετανενόηκα. a. 1. μετενόησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω. a. 1. sub. μετανοήσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. μετανοήσωσι· ex μετὰ & νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

Μετάνοια, ας, ἡ, *resipiscentia*, *pœnitentia*: ab iisd. th.

Μετανοῦντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi μετανοέω, quod vide.

ΜΕ'ΤΑΞΑ, ης, ἡ, *sericum*.

Μεταξὺ, *inter*, cum gen. Th. μετὰ, præpos.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, *interloquutio*: à μεταξὺ, *inter*. Th. μετὰ & λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Μεταπειθοῖεν, 3. pl. a. 1. opt. pass. per Sync. pro μεταπεισθείησαν, verbi μεταπείθομαι, *in diversam sententiam traducor*. Th. πείθω, *persuadeo*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπιθον. perf. pass. πέπεισμαι. p. m. πέποιθα.

Μεταπέμπομαι, *accerso*, cum acc. f. ψομαι. a. 1. m. μετεπεμψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. μετάπεμψαι. a. 1. sub. m. μεταπέμψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. μεταπέμψασθαι. a. 1. ind. pass. μετεπέμφθην, a. 1. part. pass. μεταπεμφθεὶς, έντος, *accersitus*: ex μετὰ & πέμπω, *mitto*.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ, ἡ, *accersitus*: à μεταπέμπομαι.

Μεταπηδάω, f. ήσω, *transilio*: à πηδάω, *salio*.

Μεταπίπτω, *recido*; *dilabor*; *transeo*. Th. πίπτω, f. m. πεσῦμαι, *cado*.

Μεταπλασμὸς, ῦ, ὁ, *transformatio*; *METAPLASMUS* figura: à 1. pers. perf. pass. seq.

Μεταπλάσσω, *transformo*: præs. part. μεταπλάσσων, οντος. Th. πλάσσω, seu -ττω, *fingo*: f. ξω. p. χα.

Μεταπρέπει, *eminet*, 3. sing. præs. à seq.

Μεταπρέπω, *decorus sum inter*. μετέπρεπον, imperf. Th. πρέπω, *decorus sum*.

Μεταρρυθμίζω, f. ίσω, *apto*; *corrigo*. Th. ῥυθμὸς, *rythmus*.

Μετάρ-

Μετάρσιος, ου, ὁ, ἡ, *sublimis, in alto stans*: & hinc

Μεταρσιόω, *in altum elevo*: à μεταίρω, *transfero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Μετάστασις, εως, ἡ, *transmutatio*; *migratio*; *exilium*; *mors*: à verbo seq.

Μεταστῆναι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, a. 1. inf. act. μεταστήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amoveo*: f. μεταστήσω. Th. ἵστημι, *sto*.

Μεταστένω, f. νῶ, *ingemisco ob*: ex μετὰ & στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Μεταστοναχίζετ', *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. m. à

Μεταστοναχίζομαι, idem quod μεταστένω, *ingemisco*. Th. στενὸς, *angustus*.

Μεταστρέφω, *converto, muto*: f. ψω. p. μετέστρεφα. a. 1. μετέστρεψα. a. 2. μετέστραφον. a. 2. pass. μετεστράφην, ης, η. a. 2. imperat. pass. μεταστράφηθι, ήτω. f. 2. pass. μεταστραφήσομαι. Ex μετὰ & στρέφω, *verto*.

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, *particeps sum*: f. μεθέξω, a. 2. μετέσχον. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετασχηματίζω, *transfiguro*: f. ίσω. a. 1. μετεσχημάτισα. p. μετεσχημάτικα. Ex μετὰ & σχηματίζω, *effingo*, quod à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*. Th. ἔχω, *habeo*.

Μετασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, *transfiguratio*: à præced.

Μετατίθημι, *transfero*: præs. part. μετατιθεὶς, έντος. f. 1. μεταθήσω. p. μετατέθεικα. a. 1. μετέθηκα. a. 1. pass. μετετέθην, ης, η, *translatus fui*. Th. τίθημι.

Μετατρέπεται, *commovetur*, 2. & 3. sing. præs. pass. à

Μετατρέπω, *converto*. Th. τρέπω, *verto*: f. ψω.

Μετατροπαλίζω, idem quod μετατρέπω, *converto*.

Μετατροπία, ας, ἡ, *mutatio*: vide μετάτροπος.

Μετάτρεπτος, ου, ὁ, ἡ, *qui potest converti, mutabilis*: hinc μετάτρεπτα ἔργα τελοῦσι, *res in integrum restituunt*. Them. τρέπω, *verto*.

Μεταυδάω, f. ήσω, *interloquor, alloquor*: ex μετὰ & αὐδὴ, *vox*.

Μεταυτίκα, idem quod αὐτίκα, *statim*; *post*. Th. αὐτός.

Μεταύριον, adv. *perendie*. Them. αὔριον, *cras*.

Μεταῦτις, Ion. pro μετὰ ταῦτα, *postea*.

Μεταφερόμενος, *transpositus*, præs. part. à

Μεταφέρω, εις, ει, *transfero, traduco*: f. μετοίσω. a. 1. μετήνεγκα. Th. φέρω, *fero*.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio*, *METAPHORA* tropus Rhetor. & inde

Μεταφορικὸς, ῦ, *METAPHORICUS*, *tralaticius*: & inde

Μεταφορικῶς. adv. *METAPHORICE*: omnia à præced. μεταφέρω.

Μεταφράζομαι, *post delibero*: &

Μεταφράζω, f. άσω, *transfero, interpretor*. Th. φράζω, *dico*.

Μετάφρασις, εως, ἡ, *METAPHRASIS*, *translatio, interpretatio*: à 2. pers. perf. pass. pl. f. m. verbi.

Μεταφρασσόμεσθα, Dor. pro μεταφρασσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζομαι, *post delibero*; vel à μεταφράζω, *interpretor*. Th. φράζω, *dico*: a. 2. ἔφραδον.

Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, *interpres*: &

Μεταφραστικὸς, ῦ, *qui habet metaphrasin*: à 3. pers. perf. pass. verbi μεταφράζω.

Μετάφρενον, ου, τὸ, *tergum, interstitium quod est inter lumbos & scapulas*: in dat. μεταφρένῳ. Ex μετὰ, *post*, & φρὴν, ἡ, *mens*.

Μεταφωνέω, *interloquor, compello*: quod ex μετὰ & φωνέω, *loquor*. Th. φωνὴ, *vox*.

Μεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, *administro, gero, rego*: ex μετὰ & χειρίζω, *tracto*. Th. χεὶρ, *manus*.

Μεταχθόνιαι, *in cœlo degentes*: à μεταχθόνιος, quod à μετὰ, *trans*, & χθὼν, *cœlum*; *tempus*.

Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, *muto*: f. μεταβαλῶ. p. μεταβέβληκα. Th. βάλλω, *jacio*.

Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*: f. μεταβήσομαι. Them. βαίνω, *eo*.

Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπε, *interlocutus est*, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi μετέπω. Ex μετὰ, *inter*, & ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Μετέησι, Ion. & Poët. pro μετῇσι, *interfuerit*, Poët. Paragoge pro μετῇ, 3. sing. sub. præs. verbi μέτειμι, quod ex μετὰ & εἰμὶ, *sum*.

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, *transpono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Μετείην, ης, η, *interessem*, præs. vel a. 2. opt. verbi μέτειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

Μετείληφα, *accepi*, perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μέτειμι, *eo post*; *persequor*; *molior*; *transeo*; *redeo*: ex μετὰ & εἶμι, *eo*.

Μέτειμι, *intersum*: ex μετὰ & εἰμὶ, *sum*.

Μετεῖναι, *interesse*, præs. inf. cum dat. μέτεστι, *adest*, 3. sing. verbi μέτειμι.

Μετεὶς, Ion. pro μεθεὶς, a. 2. part. à μεθίημι.

Μετεῖχες, *adeptus es*, 2. sing. imperf. act. verbi μετέχω, quod vide.

Μετεκίαθεν, *adibat*, 3. sing. imperf. verbi μετακιάθω. Ex μετὰ & κίω, *vado*.

Μετελάμβανεν, 3. sing. imperf. act. verbi μεταλαμβάνω, *particeps sum*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, *capio*.

Μέτελθε, *persequere*, a. 2. imperat. act. μετελθὼν, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. μετεμελήθην,

λήδηλω, verbi μεταμέλομαι seu -ἔομαι, pœnitet me: imperf. μετεμελόμην, quod ex μετὰ & μέλομαι, curo. Th. μέλω, cura est.
Μετέμμεναι, Ion. & Dor. pro μετεῖναι, conversari, præs. inf. ab εἰμὶ, sum.
Μετεμόρφωσε, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, transformo: f. ώσω. Th. μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.
Μετεμψυχόω, f. ώσω, animam ex uno corpore in aliud traduco: ex μετὰ, ἐν, & ψυχόω, animo. Th. ψυχή.
Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, animæ ex uno corpore in aliud transmigratio: à præced.
Μετενήνοχα, ας, ε, perf. m. verbi μεταφέρω, traduco. Them. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. Att. ἐνήνοχα.
Μετεξέτεροι, Ion. pro ἔνιοι, nonnulli: à μετὰ, ἐξ & ἕτερος, alter.
Μετεὸν, Ion. pro μετὸν, ὄντος, τό.
Μετέπειτ', & μετέπειτα, postea, adv. ex. μετὰ, ἐπὶ & εἶτα, deinde.
Μετέρχεο, exerce, præs. imperat. Ion. pro μετέρχου, à
Μετέρχομαι, adeo; transeo; accerso; obsecro; alloquor; ulciscor; consector. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.
Μετεστεῶσης, conversæ, Ion. pro μεθεστώσης, genit. sing. perf. part. act. f. g. per Crasin, ab ἵστημι, sto: f. στήσω. perf. part. ἑστηκώς.
Μέτεστι, adest, 3. sing. à μέτειμι. Th. εἰμὶ, sum.
Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, particeps sum, cum gen. f. μεθέξω. a 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.
Μετετέθην, ης, η, & in 3. pl. μετετέθησαν, a. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι, transfero. Th. τίθημι, pono: f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.
Μετετίθη, 3. sing. imperf. qu. à τιθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, transfero.
Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, interloquor: ex μετὰ & φημὶ seu φάω, dico.
Μετεφώνεεν, allocutus est, 3. sing. imperf. act. verbi μεταφωνέω. Th. φωνὴ, vox.
Μέτεχε, præs. imperat. μετέχειν, præs. inf. à
Μετέχω, particeps sum, cum gen. f. μεθέξω. p. μετέσχηκα. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.
Μετεωρίζω, in sublime tollo: f. ίσω. p. μεμετεώρικα. Th. μετέωρος, sublimis.
Μετεωρισμὸς, ῦ, ὁ, elevatio in sublime; sublimitas: à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.
ΜΕΤΕΏΡΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, sublimis, editus, erectus. μετεωρότερος, sublimior. μετεωρότατος, altissimus. μετέωρα, ων, τὰ, METEORA, quæ in aëre fiunt: qu. ex μετὰ & ἀείρω, tollo: q. d. εἰς ἀέρα αἴρω, in aërem tollo.

Μετῄεσαν, Ion. pro μετῄεσαν, prosecuti sunt, 3. pl. a. 1. act. ex μετὰ & εἶμι, eo: a. 1. εἶσα, Att. ᾖσα, Ion. ἤισα.
Μετῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, quod vide.
Μετήλλαξαν, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, transmuto, quod vide.
Μετήλυθεν, adivit, 3. sing. a. 2. verbi ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Sync. ἦλθον, ες, ε.
Μετήορος, Poët. pro μετέωρος, idem quod μετέωρος.
Μετῆρεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταίρω, solvo, navi proficiscor: f. αρῶ. Ex μετὰ & αἴρω, tollo.
Μετήσεσθαι, Ion. pro μεθήσεσθαι, f. 1. inf. m. à μεθίημι, dimitto.
Μετηύδα, 3. sing. imperf. verbi μεταυδάω, f. ήσω, quod vide.
Μετιεῖν, Ion. pro μεθιέν & μεθιέναι, remittere, emittere, relinquere, præs. inf. à μεθίημι, fiuo.
Μετιέναι, Ion. pro μεθιέναι, præs. inf. ut & μετίεσθαι pro μεθίεσθαι & μεθιέναι, remittere: à
Μετίημι, pro μεθίημι, dimitto; permitto; emitto: ex μετὰ & ἵημι, idem quod them. ἕω, mitto.
Μέτιθι, præs. imperat. à μέτειμι, persequor, transeo: quod ex μετὰ & εἶμι, eo: præs. imperat. ἴθι, ἴτω.
Μετίσχειν, pro μετέχειν, quod vide.
Μετοικεσία, ας, ἡ, deportatio, transmigratio: ex μετὰ & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.
Μετοικέω, ῶ, f. ήσω, incolo, sum inquilinus: ab iisd. th.
Μετοίκησις, εως, ἡ, incolatus, migratio: à perf. pass. præced. verbi.
Μετοικία, ας, ἡ, colonia: &
Μετοικίζω, transfero: f. ίσω, & Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα. p. μετῴκικα. Ex μετὰ & οἰκίζω, coloniam in aliquem locum mitto; item struo. Th. οἶκος, domus.
Μέτοικος, ȣ, ὁ, inquilinus: ab eod. th.
Μετοκλάζω, flexis genubus succumbo: ex μετὰ & ὀκλάζω, in genua procumbo.
Μετονομάζεσθαι, mutato nomine priori, alio nomine nominari, præs. inf. ab ὄνομα, nomen.
Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, ultio.
Μετόπισθε & -θεν, postea, pone, post, adv. ex μετὰ & ὀπίζω, retrorsum.
Μετοπωρινὸν, adverbialiter, in autumno: &
Μετοπωρινὸς, ȣ, autumnalis: à
Μετόπωρον, ȣ, τὸ, ultima pars autumni: ex μετὰ & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.
Μετοχὴ, ῆς, ἡ, communio, consortium; & participium apud Grammat. à μέτοχος, particeps, quod a μετέχω, quod vide.
Μετοχλίζω, refero, transmoveo, transfero. Th. ὀχλίζω, moveo.

Μέτοχος,

Μέτοχος, ου, ὁ, ἡ, *socius, consors*: à μετέχω, *particeps sum*, quod vide.
Μέτρα, τὰ, nom. plur. à μέτρον.
Μετρεῖ, 3. sing. præs. ind. act. μετρεῖσθαι, præs. inf. pass. à μετρέω, quod vide.
Μετρέω, ῶ, *METIOR*: f. ήσω. p. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα. a. 1. imperat. act. μέτρησον, άτω, *metire*: perf. pass. μεμέτρημαι. a. 1. pass. ἐμετρήθην, ης, η. f. 1. pass. μετρηθήσομαι. Them. μέτρον, *mensura*.
Μέτρημα, ατος, τὸ, *dimensum*: &
Μέτρησις, εως, ἡ, *mensio*: &
Μετρητὴς, οῦ, ὁ, *mensor*; item *amphora Attica*, continens tres urnas: urnæ viginti, constituunt culeum: à perf. pass. verbi μετρέω.
Μετριάζω, *sum μέτριος*. Th. μέτρον.
Μετρικὸς, οῦ, *METRICUS*: ab eod. th.
Μετριοπαθέω, ῶ, idem quod συμπαθέω, *condoleo*; vel *condoleo quantum satis est*. f. ήσω. p. μεμετριοπάθηκα. à
Μετριοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *modum tenens in affectibus, moderatus*: ex μέτριος, *modicus*, quod à μέτρον, *mensura*, & πάθος, εος, τὸ *affectus*. Th. πάσχω, *patior*.
Μέτριος, ου, *mediocris, moderatus*: μετρίαις, dat. pl. f. g. & inde μετρίως, *mediocriter, moderatè*, adv. Th. μέτρον.
Μετριότης, ητος, ἡ, *moderatio, mediocritas*: ab eod. th.
Μετριοφρονέω, *modestè sentio*: ex μέτρον, *modus*, & φρονέω, *sentio*. Them. φρὴν, *mens*.
Μετρίως, vide in μέτριος.
ΜΕ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, *mensura, modus*; *METRUM*, forte ab Hebr. מדה. Hinc μετρέω, *metior*. μετρητὴς, *mensor*. μέτριος, *mediocris*. μετρίως, *modicè*. μετριότης, *mediocritas, modestia*. διάμετρος, ἡ, *diameter*. ἐπίμετρον, *auctarium*. συμμετρία, *apta compositio membrorum, modus*, & *proportio*. γεωμέτρης, *geometra*. γεωμετρία, *geometria*: *terram dimetiendi scientia*.
Μετωνομάζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μετονομάζομαι, *vocor*. f. άσομαι· ex μετὰ & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.
Μετωνυμία, ας, ἡ, *transnominatio*, *METONYMIA* Tropus Rhetoric. & inde.
Μετωνυμικὸς, *ad Metonymiam pertinens*: &
Μετωνυμικῶς, adv. *METONYMICE'*: ex μετὰ, & ὄνομα, *nomen*.
Μετωπηδὸν, ven. *adversa fronte*: à μετὰ & ὄπτομαι, *video*.
Μέτωπον, seu μετώπιον, ου, τὸ, *frons, pars faciei quæ post seu suprà oculos*. μετώπω, gen. sing. Dor. ex μετὰ & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Μετωποσκόπος, ου, ὁ, ἡ, *frontis inspector*, indeque futura augurans, *METOPOSCOPUS*: ex μέτωπον & σκοπὸς, quod à σκέπτομαι, *video*, perf. m. ἔσκοπα.

Μετῴχετο, *cursu petebat*, 3. sing. imperf. μετοίχομαι, ου, ετο· ex μετὰ & οἴχομαι, *abeo*. f. οἰχήσομαι.
Μεῦ, pro μοῦ, *mei*, gen. Dor. ab ἐγὼ, *ego*.
ΜΕ'ΧΡΙ seu μέχρις, sequente vocali, *usque ad*. adv. cum gen. Aliquando sine casu, *donec*. Α'χρι seu ἄχρις, idem.
ΜΗ', adv. prohibendi *ne*; *non*; *nisi*; *numquid?* οὐ μὴ, *nequaquam*. εἰ μὴ, *nisi*. μὴ δῆτα, *absit*.
Μήγε, *alioquin*. ex μὴ, *non*, & γε, *quidem*. εἰ δὲ μήγε, *cæteroquin*.
Μηδαμῆ, & Ion. μηδαμᾶ, *nusquam*, & inde μηδαμῆγε, idem: item
Μηδαμόθεν, adv. *nulla ex parte*: &
Μηδαμόθι, & μηδαμόσε, *nusquam*: à seq.
Μηδαμὸς, *nullus*: ex μὴ, *non*, ὃ & ἀμὸς, *aliquis*.
Μηδαμοῦ, adv. *nusquam*, &
Μηδαμῶς, adv. *nequaquam, nullatenus*: à μηδαμός.
Μηδ', μηδὲ, *neque, ne quidem*. Conjunct. Th. μὴ, *non*.
Μήδεα, *consilia, genitalia*: à μῆδος, εος, τό.
Μηδεία, ας, ἡ, *MEDEA*, nomen propr. mulieris.
Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, *MEDI*.
Μήδειος, ου, ὁ, *MEDEUS*, filius Jasonis & Medeæ.
Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus, nemo*. μηδεμία, ᾶς, ἡ, *nulla*. μηδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*; *nihil*. q. μηδὲ εἷς, ex μὴ, ὃ & εἷς, *unus*.
Μηδεμία, ᾶς, & Ion. ῆς, ἡ, *nulla*. vide in μηδείς.
Μηδὲν, n. g. à μηδεὶς quod vide. μηδὲν ἀλλὰ, *duntaxat*. μηδὲν ἧττον, *nihilo minus*. μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*. μηδὲν ὅτι, *nihil nisi*.
Μήδεο, Ion. pro μήδου, præs. imperat. verbi μήδομαι, *curam gero*.
Μηδέποτ' & μηδέποτε, *nunquam*, adv. ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Them. ὅτε, *quando*.
Μηδέπω, *necdum*, *nondum*: ex μὴ, *non*, & πω, enclitic *aliquatenus*. Them. ὅς, *qui*.
Μηδέτερος, έρα, ερον, *neuter, a, um*, q. μηδὲ ἕτερος· ex μὴ, ὃ, & ἕτερος, *alter*.
Μήδετο, pro ἐμήδετο, 3. sing. imperf. verbi μήδομαι, *curo*. f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.
Μηδόλως, μηδὲ ὅλως, *haudquaquam*. Th. ὅλος.
Μήδομαι, *curam gero, delibero, meditor*. f. μήσομαι. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο. cum dat. Poët. *provideo, prospicio*. Th. μῆδος, τό.
ΜΗ῀ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, consilium. pudenda*. Hinc μήδομαι, *curam gero. consulo*. ἐπιμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, *prudens*. προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, *providus, circumspectus*. προμήθεια, ας, ἡ, *prudentia*.

Μῆδος,

Μῆδος, ου, ὁ, *MEDUS*, nomen gentile. Hebr. *dimensio*.

Μηδαμῶς, adv. *nullo pacto* : ex μηδὲ ὅσις & ὅιω.

Μήθ' pro μήτε, *neque*. Th. μή.

Μηθείς, *nullus*. Ex μήτε & εἷς, *unus*.

ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, *balo*, μηκάζω, idem. propriè est, caprarum. à sono.

Μηκάς, άδος, ἡ, *capra* : à præced.

Μηκέτι, *non amplius*, *ne posthac*. Ex μή, *non*, & ἔτι, *adhuc*.

Μήκιστα, *longissimè* ; *tandem* ; à

Μήκιστος, ου, ὁ, ἡ, *longissimus*, *procerissimus*, superl. à μῆκος.

ΜΗ'ΚΟΣ, εος, τό, *longitudo*, *prolixitas*, *proceritas*. q. à μέγα, *magnum*. Et μῆκος, Ion. pro μῆχος, *remedium*. Hinc μακρός, *longus*, *prolixus* : &

Μηκύνω, *prolongo*, *produco*, f. υνῶ. a. 1. ἐμήκυνα. præs. pass. μηκύνομαι, *prolongor*, *succresco*. Th. μῆκος.

ΜΗ'ΚΩΝ, ωνος, ἡ, *papaver*. fortè à capitis μήκει.

Μῆλα, *oves*, *mala*, nom. pl. à μῆλον, ου, τό. Sic & μῆλον, Dor. μᾶλον, τό, *pomum*. item *malæ* seu *genæ*. Th. μηλέα, *malus arbor*.

ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, *malus arbor*. μῆλον, ου, τό, *pomum* ; *pecus*. χρυσόμηλον, τό, *malum aureum*.

ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *specillum*. instrumentum chirurg. hinc μηλόω, *specillum demitto*, *specilli demissione pertento*. Puto à μάω, *quæro* : quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ου, ὁ, *MELIUS*, qui est ex insula quæ μῆλος, dicitur. v. μῆλος. & Ion. pro προβάτειος, *ovillus*.

Μηλόβοσις, ἡ, nomen mul. q. d. *ovium custos*.

Μηλοβότας, α, ὁ, Dor. pro

Μηλοβότης, ου, ὁ, & μαλοβοτήρ, ῆρος, ὁ, *ovium pastor*, *opilio* : ex μῆλον, *ovis*, & βόσκω, *pasco*.

Μηλόβοτος χώρα, *regio quæ pecudes alit* : ab iisd.

Μηλοδόχος, ου, ὁ, ἡ, *qui oves recipit*. Ex μῆλον, *pecus*, & δέχομαι, *capio*.

Μῆλον, ου, τό, Dor. μᾶλον, *MALUM*, *pomum* ; item *ovis*, *pecus*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*.

ΜΗ'ΛΟΣ, ου, ἡ, *MELUS*, *insula una ex Cycladibus*.

Μηλωτή, ῆς, ἡ, δορά, sc. *ovina pellis* : à μῆλον, *ovis*.

Μηλωτρίς, *auriscalpia*, Gl. Cyr.

Μήλοψ, *pomacei coloris* : à μῆλον, *pomum*, quod vide.

ΜΗ'Ν, *tamen*, *quidem*. aliis particulis jungitur.

ΜΗ'Ν, μηνός, ὁ, *mensis* : à μήνη quæ mensem describit cursu suo. acc. pl. μῆνας. Hinc δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, *qui decem mensium est*. ἑξάμηνος, ου, ὁ, ἡ, *sex mensium*, *semestris*.

Μήνατο, Ion. pro ἐμήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio*. f. μανῦμαι. perf. m. μέμηνα.

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *Luna*, Dor. μάνα. Hinc νουμηνία, *nova Luna*, vel *novus mensis*. διχομηνία, *plenilunium*. & forte Angl. 𝔐𝔬𝔬𝔫, 𝔐𝔬𝔫𝔱𝔥, &c.

Μήνιε pro μηνίειν, *irascere*, præs. imperf. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, *ira*.

ΜΗ'ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *membrana*, *maximè quæ cerebrum ambit*, dicta *pia mater*.

Μηνιθμός, ου, ὁ, *ira divina*, *ira*. Th. μῆνις, idem.

Μήνιμα, ατος, τό, idem [illegible]

ΜΗ'ΝΙΣ, ιος, ἡ, *ira pe*[illegible] acc. sing. μῆνιν. q. à μένω, *maneo*.

Μηνίσας, αντος, a. 1. part. act. à μηνίω, *irascor*. Th. μῆνις.

Μηνίσκος, *lunula*, ornamentum : à μήνη, *luna*.

Μηνίω, *irascor*, *iram exerceo*, f. ίσω. p. κα. Th. μῆνις

Μηνοειδής, έος, ὁ, ἡ, *lunatus* : ex μήνη, *luna*, & εἶδος, *Species*. Th. εἴδω, *video*.

ΜΗΝΥ'Ω, *indico*, *significo*. f. ύσω p. μεμήνυκα. a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. sub. act. μηνύσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. μηνύσας, αντος, a. 1. pass. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. pass. μηνυθείς, εῖσα, έν. Hinc μήνυσις, εως, ἡ, *significatio*.

Μὴ 'πιβάλλῃς, pro μὴ ἐπιβάλλῃς.

Μὴ 'πιτάμῃς, pro μὴ ἐπιτάμῃς, *ne incidas*, a. 2. sub. act. à τέμνω, *seco*.

Μήποτε, *ne quando*, *si fortè* : ex μή, *ne*, & ποτέ, *aliquando*. Th. ὅτε.

Μήπω, *nondum*. μή πως, *ne quando*. Ex μή, *ne*, & πῶς, *quomodo* ?

Μῆρ' pro μηρά, nom. pl. à μηρός, quod vide.

Μηρί' pro μηρία, nom. pl. à μηρίον, *femur*. Th. μηρός idem.

ΜΗ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, *funiculus*. q. à μηρύω, *glomero*.

Μηρίον, ου, τό, idem quod th. μηρός.

Μηριόνης, ου, ὁ, *MERIONES*, nomen propr.

ΜΗΡΟ'Σ, ου, ὁ, *femur crus*, *coxa*. in pl. μηροί, & τὰ μηρά.

Μηρυκάω, μηρυκάζω & μηρυκάομαι, *rumino*, q. μηρύω, quia *ruminare* est revolvere cibum. aut a μείρω, *divido*, *seco*.

Μήρυμα, vide in μηρύω.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μηρύω, quod vide.

ΜΗΡΥ'Ω, *revolvo*, *glomero*. f. ύσω. p. κα. Hinc μήρυμα, ατος, τό, *filum agglomeratum*. q. à μείρω.

Μήσαο, Ion. pro μήσω, 2. sing. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο & Ion. μήσαο, μήσατο, verbi μήδομαι, *struo*, *curo*. f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τό, *cura*.

Μήσεαι, Ion. pro μήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi μήδομαι. vide in μήσαο.

Μῆστι, Dor. pro μή ὅτι.

Μῆςο, Ion. pro μέμνηςο, seu ἐμέμνηςο, 3. sing. plusq. p. verbi μνάομαι.
Μήςωρ, ωρος, ὁ, *consultor, consiliarius : peritus*. Them. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.
Μήςωρε, ejusd. nom. dual.
Μήτ' & μήτε, *neque*, Conjunct. ex μὴ, *non*, & τε, *que*.
ΜΗ'ΤΗΡ, & Dor. μάτηρ, ἡ, *MATER*. gen. ερος, & per Syncop. τρός. acc. μητέρα, tantum. dat. pl. μητέρασι. voc. sing. ὦ μῆτερ. Hinc μητρῷος, *maternus*. μήτρως, ω, & ωος, ὁ, *avunculus maternus*. μητρυιά, ᾶς, & Ion. ῆς, ἡ, *noverca*. μήτρα, ας, ἡ, *matrix. uterus*.
Μήτι, *num?* & μήτι, *nequid* : à μὴ, *non*, & τὶς, *aliquis*. Μήτιγε, *nedum*.
Μητιάασθε, pro μητιᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à seq.
Μητιάω, *consulto, delibero*. verb. Poët. Th. μῆτις, ἡ, *consilium*.
Μητίετα, voc. sing. à
Μητιέτης, ου, ὁ, *consiliarius, prudens, consultor*. Th. μῆτις, ιδος, ἡ, *consilium*.
Μητίζομαι, & μητίομαι, *machinor. concito*. Th. μῆτις.
Μῆτιν, acc. sing. à μῆτις, *consilium*. Est & nomen propr. mulieris.
Μητιόεις, εντος, *consultus*. Th. μῆτις.
Μητιόωσι, Poët. pro μητιῶσι, 3. pl. præs. act. verbi μητιάω, *consulto, delibero*. ab eod. them.
ΜΗ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *consilium, prudentia*. hinc μητιάω, *consulto*. μητιέτης, *consultus, prudens, consiliarius*. ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, & ἀγκυλόμητις, ιος, ὁ, ἡ, *versutus*. πολυμήτης, ου, ὁ, & πολύμητις, ιος, ὁ, *abundans consilio*.
Μήτρα, ας, ἡ, *matrix, uterus, vulva*. Th. μήτηρ, *mater*.
Μητραλοίης, ου, ὁ, Att. pro μητραλοίας, ου, ὁ, *matricida* : ex μήτηρ, *mater*, & ἀλοάω, -ῶ, *percutio*. Sic πατραλοίας, *patris percussor*, dicitur.
Μητρόθεν, adv. *materno genere*. Them. μήτηρ, *mater*.
Μητροκτονέω, -ῶ, *matrem occido* : &
Μητροκτονία, ας, ἡ, *matris cædes* : &
Μητροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, *matricida* : à μήτηρ & κτείνω, *occido*, præt.m. ἔκτονα.
Μητροπάτωρ, *matris pater, avus maternus* : ex πατὴρ & μήτηρ.
Μητρόπολις, εως, ἡ, *METROPOLIS*. q.d. μήτηρ τῶν πόλεων, *mater urbium*. quia sic se habet ad coloniam ex ea deductam, ut mater ad filiam.
Μητροπολίτης, ου, ὁ, *qui ex matrice urbe est*; & *METROPOLITANUS* : à præced.
Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ, *à matre abjectus*, de Paride dicitur : ex μήτηρ & ῥίπτω, *projicio*.
Μητρυιά, ᾶς, & Ion. μητρυιῆς, ἡ, *noverca*. Th. μήτηρ.
Μητρῷος, ου, *maternus* : &
Μήτρως, ω, & ωος, ὁ, *avunculus maternus* : ab eodem th.

Μηχανάαται, Poët. pro μηχανᾶται, *machinatur*, 3. sing. ind. pass. à
Μηχανάω, f. ήσω, *machinor*. Th. μηχανή.
ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, *artificium, solertia, MACHINA*. hinc μηχανάω, & Ion μηχανέω, *machinor, molior*. ἀμήχανος, ου, ὁ, ἡ, *simplex, minime solers*. πολυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, *versutus ad omnia*.
Μηχάνημα, ατος, τὸ, *machinamentum, fraus*. &
Μηχανικός, ου, *MECHANICUS, opifex* : à μηχανή.
Μηχανοίατο, Ion. pro μηχανοῖντο, 3. pl. præs. opt. à μηχανέομαι, pro μηχανάομαι. Th. μηχανή.
Μηχανώμενος, præs. part. pass. verbi μηχανάομαι, *machinor*. Th. μηχανή.
Μῆχος, εος, τὸ, *consilium, remedium, commentum*. Th. μηχανή, *artificium*.
Μήων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. & Æol. pro μείων, *minor*. quod vide.
Μήων, ονος, ὁ, nomen propr. viri.
Μία, ᾶς, ἡ, *una*. dat. μιᾷ, & Ion. μιῇ, à masc. εἷς, *unus*.
ΜΙΑΙ'ΝΩ, *inquino, polluo, conspurco*. f. ανῶ. a. 1. ἐμίηνα. p. μεμίαγκα. perf. pass. μεμίαμμαι, & Att. μεμίασμαι. perf. part. pass. μεμιασμένος. a. 1. pass. ἐμιάνθην, ης, η, a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῇς, ῇ. Hinc μιαρὸς, ου, *pollutus*. ἀμίαντος, ου, ὁ, ἡ, *impollutus*.
Μιαιφονέω, *cæde me polluo*, f. ήσω, à seq.
Μιαιφόνος, ου, ὁ, *homicida*, qui cæde se polluit. in voc. ὦ μιαιφόνε· ex μιαίνω, *polluo*, & φόνος, *cædes*. Th. φένω, *occido*. p.m. πέφονα.
Μιάνθην, Poët. pro ἐμιάνθησαν, Bœot. pro ἐμιάνθησαν. 3. pl. a. 1. ind. pass. Vel per Sync. pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, *polluo*. hinc a. 1. sub. pass. μιανθῶ. & in 3. pl. μιανθῶσι.
Μίανσις, εως, ἡ, *pollutio* : à μιαίνω.
Μιανῶ, f. 1. act. verbi ejusd.
Μιαρὸς, ου, *pollutus, scelestus*. Th. μιαίνω, *polluo*.
Μίασμα, ατος, τὸ, *inquinamentum, scelus* : &
Μιασμὸς, ου, ὁ, *impuritas* : &
Μιάςωρ, ορος, ὁ, *contaminator* : à perf. pass. v. μιαίνω.
Μιγὰς, άδος, ὁ, ἡ, *mistus* : &
Μίγδα, *mixtim, promiscue*, adv. pro
Μίγδην, idem. à μίγνυμι, *misceo*.
Μιγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. μιγεὶς, έντος, & in f. g. μιγεῖσα, a. 2. part. pass. ab a. 2. pass. ἐμίγην, verbi μίγνυμι, *misceo*. f. μίξω.
Μίγεν, Bœot. Syncop. pro ἐμίγησαν, 3 pl. a. 2. ind. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*. f. ξω.
Μιγέωσι, per Ectasin Ion. pro μιγῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. ejusd. verbi.
Μίγη, pro ἐμίγη. 3. sing. a. 2. pass. Ion. &
Μιγήμεναι, Att. & Dor. pro μιγῆναι, *con-*

gressum fuisse, a. 2. inf. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*.
Μιγήσομαι. f. 2. pass. verbi ejusd.
Μῖγμα, ατ☉, τὸ, *mixtura*, à 1. pers. perf. pass. seq.
ΜΙΓΝΥΜΙ, seu μιγνύω, *misceo*. f. ξω. p. μέμιχ. a. 1. ἔμιξα. perf. pass. μέμιγμαι. perf. part. μεμιγμέν☉, η, ον. a. 2. pass. ἐμίγην. a. 2. inf. μιγῆναι, Dor. μιγήμεναι. a. 1. pass. ἐμίχθην. paulo post f. μεμίξομαι. Hinc μίγμα, *mixtura*. μίξις, *mistio*. ἄμικτ☉, ου, & ἀμιγής, έ☉, ὁ, ἡ, *immixtus*. μίγδην, *mixtim*. ἴγδη, ης, ἡ, *mortarium*, *pila*.
Μιγνύναι, præs. inf. act. à μίγνυμι, *misceo*.
Μίδας, *bestiola*, *quæ fabas peredit*. q. à μύω, *edo*. Est & *jactus tesserarii*. Fuit & rex Phrygiæ ditiss. istius nominis.
Μιβεχαθὸθ, *crater*, Jerem. 52. 19. μασμαρὼθ, legend. ex nonnullis Editionibus.
Μιθριδάτης, ου, ὁ, *MITHRIDATES*, Ponti & Bithiniæ rex : à quo, excogitatum est, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur mithridatium.
Μικκὸς, ή, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ά, όν. hinc μικκύλ☉, diminut. à μικκὸς, *parvulus*.
Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à μικρός.
Μικροθυμέω, f. ήσω, *animo sum pusillo* : &
Μικροθυμία, ας, ἡ, *pusillanimitas* : à
Μικρόθυμ☉, ου, ὁ, ἡ, *pusillanimus* : à μικρὸς, & θυμὸς, *animus*.
Μικρολόγ☉, ου, ὁ, *restrictus*; *sordidus* : à μικρὸς, & λόγ☉, *verbum*, *ratio*.
ΜΙΚΡΟΣ, ά, ὸν, & Att. σμικρὸς, *parvus*. compar. μικρότερ☉, superlat. μικρότατ☉. vel irregular. ἐλάσσων, ἐλάχιστ☉. μετὰ μικρὸν, *paulò post*. μικρὸν, *parum*, μικροῦ, *ferè*.
Μικρότης, vel σμικρότης, ητ☉, ἡ, *parvitas*; à præced.
Μικρόψυχ☉, ου, ὁ, ἡ, *pusillanimis*. Them. ψυχή.
Μίκτο, Ion. vel Poët. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*.
Μικτὸς, οῦ, *mixtus*. in pl. n. g. τὰ μικτά, ab eod. th.
Μίλητον, ου, τὸ, & ☉, ἡ, nomen urbis. Gr *coccinea* : a μίλτ☉, *minium*.
ΜΙΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, *instrumentum quoddam artis plasticæ*.
Μίλιον, ου, τὸ, *milliare*, spatium mille passuum. vox Lat.
Μιλτηλιφὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *minio tinctus*, *miniatus* : quod à μίλτ☉, ου, ἡ, *minium*, & ἀλείφω, *ungo*.
Μιλτοπάρη☉, ου, ὁ, ἡ, *rubras habens proras* : à μίλτ☉, ου, ἡ, *minium*, & παρηὰ, pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena*. Poët. *prora navis*.
ΜΙΛΤΟΣ, ου, ἡ, *minium*. An à *mullo* pisce, qui istius coloris?
Μιλτόω, -ῶ, *minio inficio*, à præced.
ΜΙΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, & μιλφώσις, *defluvium pilorum palpebræ*.

Μίλω. Dor. per Apocop. pro Μίλωνι, *Miloni*.
ΜΙΜΑΙΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, *fructus arbuti*.
Μίμαντα, acc. sing. à Μίμας, αντ☉, ὁ, nomen viri.
ΜΙΜΑΡΚΙΣ, *farciminis genus*.
ΜΙΜΕΟΜΑΙ, οῦμαι, *imitor*, cum acc. præs. inf. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. p. μεμίμημαι, σαι, ται. Hinc μίμησις, *imitatio*. μιμητὴς, *imitator*. μῖμ☉ *imitator histrionicus*.
Μιμήσαιντο, *imitentur*, 3. pl. a. 1. opt. m. μιμήσασθαι. a. 1. inf. m. verbi μιμέομαι. f. 1. μιμήσομαι, & in 1. pl. μιμησόμεθα.
Μίμημα, ατ☉, τὸ, *imitamentum* : &
Μίμησις, εως, ἡ, *imitatio* : &
Μιμητὴς, οῦ, ὁ, *imitator* : &
Μιμητικὸς, οῦ, *imitandi peritus* : &
Μιμητὸς, οῦ, *imitabilis* : omnia à perf. pass. v. μιμέομαι.
Μιμνάζω, idem cum μίμνω seu μένω, *maneo*.
Μιμνάσκετο, Dor. pro ἐμιμνήσκετο, *recordabatur*, 3 sing. imperf. pass. verbi μιμνήσκω, quod vide.
Μίμνει, *manet*, 3. sing. præs. ind. μίμνω, Poët. pro μένω, *maneo*.
Μιμνήσκω, *facio recordari*, *moneo*. præs. imperf. μιμνήσκω, mutuatur sua tempora à them. μνάομαι, f. μνήσω. p. μέμνηκα. præs. pass. μιμνήσκομαι, *recordor*. perf. pass. μέμνημαι, *memini*. a. 1. pass. ἐμνήσθην, & in 1. pl. ἐμνήσθημεν. a. 1. m. ἐμνησάμην, ω, ατο. Hinc ἀναμιμνήσκομαι, *recordor*. ἀνάμνησις, εως, ἡ, *recordatio*. ὑπόμνημα, τ☉, τὸ, *monumentum*, *admonitio*. μνηστὸς, οῦ, *desponsatus*. μνηστὴ, *sponsa*. μνηστὴρ, ῆρ☉, ὁ, *procus*. μνηστεύω, *ambio nuptias*. μνηστεύω, idem.
Μίμνον, *manebant*, 3. pl imperf. act. Ion. μίμνοντι, Dor. pro μίμνουσι, 3. pl. præs. verbi μίμνω, idem quod μένω, *maneo*. præs. part. μίμνων.
Μιμνόντεσσι, dat. pl. Poët. & Ion. pro μίμνουσι, præs. part. μίμνων, οντ☉, à
Μίμνω, idem quod μένω, *maneo*.
Μῖμ☉, ου, ὁ, *MIMUS*, *imitator*, *histrio*. Th. μιμέομαι, *imitor*.
Μιμὼ, οῦς, ἡ, *simia*, quia μιμεῖται *actiones hominum*.
ΜΙΝ, *ipsum*, *am*. acc. Dor. pro αὐτὸν, αὐτὴν, vel ὅ. Sic αὐτὸν μιν, pro ἑαυτὸν, *se ipsum*. Interdum significat αὐτοῦ, vel αὐτῆς.
ΜΙΝΘΑ, seu μίνθη, ης, ἡ, *MENTHA*, herba. An quia ἐν μίνθῳ, *in stercore* nascitur ? at
Μίνθ☉ & μίνθη, *stercus*.
Μινυᾶν, gen. Dor. pro Μινυῶν, à Μινύα nom. propr. *Urbis Thessaliæ*. Et *Minyæ* Argonautæ dicuntur.
Μινυεῖα, ας, ἡ, eadem quæ & Μινύα, vide præced.
Μινύθει, *minuit*, 3. sing. ind. præs. &

Μινύθη, 3. sing. sub. præs. à
Μινύθω, *minuo*. Them. μινυός, ὔ; *parvus*.
Μίνυνθα, adv. *paululum*: & hinc
Μινυνθάδιος, ὔ, ὁ, ἡ, *brevi tempore durans*: à
ΜΙΝΥΟ´Σ, ὔ, Eusthath. Atticè dici vult pro μικρὸς, *parvus*, *exilis*: hinc μινύθω, *minuo*.
Μινύριζε, præs. imperat. act. à
Μινυρίζω, *exili voce lamentor*. à μινυρὸς, idem quod th. μινυὸς, *parvus*.
Μινύρομαι, *querula voce cantillo*: ab eod. them.
Μινυώριος, ὔ, ὁ, ἡ, *qui brevis est temporis*, *fluxus*: ex μινυὸς, *parvus*, & ὥρα, *tempus*.
Μίνως, ωος, ὁ, *MINOS*, nomen viri.
Μίξις, ιος, ἡ, *concubitus*, *mistio*. Th. μίγνυμι, *misceo*.
Μιξοπάρθενος, ὔ, ὁ, ἡ, *naturam habens virginis & animalis*: à μίγνυμι, *misceo*, & παρθένος, ἡ, *virgo*.
Μίξω, *miscebo*, f. 1. act. verbi μίγνυμι, quod vide.
Μισάνθρωπος, ὔ, ὁ, ἡ, *osor hominum*, *inhumanus*: ex μισέω, *odi*, & ἄνθρωπος, *homo*.
Μισγάγκεια, ας, ἡ, *locus in convalle*, *in qua fit mistio aquarum*: à μίσγω seu μίγνυμι, *misceo*, & ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*.
Μίσγηαι, Ion. pro μίσγῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.
Μίσγειν, præs. inf. à μίσγω, *tempero*. Them. μίγνυμι.
Μίσγετο, *miscebatur*, 3. sing. imperf. Ion. verbi μίσγομαι, ἡ, εται. Th. μίγνυμι.
Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγουσαι, *miscentes*, præs. part. f. g. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.
Μισγόμενος, η, ον, præs. part. pass. ejusd. verbi & th.
Μισεῖ, 3. sing. præs. act. sed
Μίσει, præs. imperat. act. à
Μισέω, -ῶ, *odi*, *minus amo*. imperf. ἐμίσεον, ουν. f. ήσω. p. μεμίσηκα. a. 1. act. ἐμίσησα. a. 1. sub. μισήσω, ῃς, ῃ. & in 3. pl. μισήσωσι, præs. pass. μισέομαι, *odio habeor*. perf. pass. μεμίσημαι. perf. part. μεμισημένος, η, ον, *exosus*, *a*, *um*. Th. μῖσος, εος, τὸ, *odium*.
Μισηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi præced.
Μισήσῃ, *oderit*, 3. sing. a. 1. sub. act. à μισέω, quod vide.
Μισητὴ, ῆς, ἡ, *odiosa*, *libidinosa*, *salax*: à
Μισητὸς, ὔ, *odiosus*, *libidinosus*. Th. μῖσος, τὸ, *odium*.
Μισθαποδοσία, ας, ἡ, *mercedis persolutio*, *præmii retributio*, *pœna*. Ex μισθὸς, *merces*, & ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι, *do*.
Μισθαποδότης, ὔ, ὁ, *qui mercedem persolvit*, *præmiorum largitor*. ab iisd. th.

Μίσθιος, ὔ, *mercenarius*. Th. μισθός.
Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro
Μισθοδότης, ὔ, ὁ, *mercedis dator*; ex μισθὸς, *merces*, & δίδωμι, *do*.
Μισθοδοτῶ, f. ήσω, *do mercedem*. ex iisd. them.
ΜΙΣΘΟ´Σ, ὔ, ὁ, *merces*, *præmium laborum*. hinc μισθόω, *mercede loco*. μισθοῦμαι, *mercede conduco*. μισθωτὸς, ὔ, *mercede conductus*; *mercenarius*. ἀντιμισθία, *remuneratio*.
Μισθοφόρος, ὔ, ὁ, ἡ, *miles*: ex μισθὸς, *merces*, & φέρω, *fero*.
Μισθόω, f. ώσω, *mercede loco*. Them. μισθὸς, *merces*.
Μίσθωμα, ατος, τὸ, *merces*, *sumptus*. Th. μισθός.
ΜΙ´ΣΚΟΙ, ων, οἱ, *frusta & rejectamenta cœnarum*, *quæ everri solent*. hinc μίσκελος, ὔ, *sordidus*, *præparcus*, *qui frusta etiam colligit*. μίσκελος, ὔ, ὁ, sc. οἶνος, *vile & nigrum vinum*.
Μισολογέω, *bonas literas odi*, per consequens *imperitus sum*: ex μῖσος, τὸ, *odium*, & λόγος, in pl. λόγοι, *studia literarum*. Th. λέγω.
Μισολογία, ας, ἡ, *odium literarum*; ex iisd.
ΜΙ´ΣΟΣ, εος, ους, τὸ, *odium*. q. à μὴ ἴσον, quia *odium* est quædam *inconvenientia*. Hinc μισέω, *odi*, *odio prosequor*. μισάνθρωπος, *inhumanus*.
Μίστυλλον, ες, ε, imperf. Ion. à
ΜΙΣΤΥ´ΛΛΩ, *in minutas partes seco*.
ΜΙ´ΣΥ, *succus in metallis concretus*.
ΜΙ´ΣΧΟΣ, ὔ, ὁ, *pediculus*, *quo fructus & folia plantæ appensa sunt*. qu. ab ἴσχω, *teneo*.
ΜΙ´ΤΟΣ, ὔ, ὁ, *licium*, *filum quod stamini implicatur*.
ΜΙ´ΤΡΑ, ας, ἡ, *MITRA*, *cingulum*, *balthens*. acc. Ion. μίτρην.
Μιτροχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, *mitra tunicam cingens*: ex μίτρα & χιτὼν, *tunica*.
ΜΙ´ΤΥΛΟΣ & μίτυλος, ὔ, ὁ, *MUTILUS*, *cornibus carens*. q. qui μεῖον τύλος.
Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. μίτυλος, *mutilus*.
ΜΙ´ΤΥΣ, υος, ἡ, *purgamentum ceræ*. vox rei apiariæ.
Μιχαὴλ, nomen angeli ἄκλιτον. item viri; item *Christi*.
Μιχθεὶς, a. 1. part. pass. à μίγνυμι, *misceo*. quod vide.
ΜΝΑ῀, ᾶς, ἡ, *MINA*, *libra*. varii ponderis apud diversos.
Μναᾶ, *frondes*, Poët. Pleonasm. τὸ α, pro μνᾶ, 2. sing. ind. verbi μνάομαι, *memoro*, *recordor*.
Μναμήϊον, ὔ, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.
Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. verbi μνημονεύω, *memini*. Th. Μνάομαι.

Μναμοσυνα, ας, ἁ, Dor. pro μνημοσύνη, ης, ἡ, quod vide.

MNA'OMAI, *memoro, mentionem facio, recordor, memor sum*: f. 1. μνήσομαι. a. 1. ἐμνησάμην, ω, ατο. perf. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην, ης, η. Hinc μνήμη, ης, ἡ, *memoria*. μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, *memor*. μνημονικὸς, ȣ, *memoria valens*; item *ad memoriam pertinens*. μνημονεύω, *memoria teneo, memini*. μιμνήσκομαι, recordor. ἀναμιμνήσκομαι, idem. ἀνάμνησις, *recordatio*. ὑπόμνημα, ατος, τὸ, *monumentum*. μνηστὸς, ȣ, *desponsatus*. μνηστὴ, *sponsa*. μνηστὴρ, *procus*. μνηστεύω, *ambio nuptias*. μνηστέω, idem.

Μνάσειεν, *in memoriam reduceret*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. & Dor. pro μνήσειεν, & hoc pro μνήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω, seu μνάομαι, *recordor*.

Μνάσῃς, *memores*, 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήσῃ. à μιμνήσκω, f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, *ambire*: præs. inf. Ion. à μνάομαι.

Μνάστειρα, ας, ἁ, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, *monitrix*: à μνηστὴρ, *monitor*. Th. μνάομαι, *memor sum*. Sic & μναστὴρ, pro μνηστὴρ, *qui memor est alicujus rei, studiosus*.

Μναστέω, Dor. pro μνηστέω, quod pro μνηστεύω, quod vide.

Μναστήσας, αντος, a. 1. part. Dor. pro μνηστήσας· à μναστέω.

Μνᾶστις, ιος, ἁ, Dor. pro μνῆστις, quod pro μνήμη, *memoria*.

Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Μνάω, *meminisse facio*: sub. μνάομαι.

Μνέεσθαι, Ion. pro μνᾶσθαι, *commemorare*, μνεώμενος, *ambiens*. præs. part. Ion. à μνάομαι.

Μνεία, ας, ἡ, *mentio, memoria*. Th. μνάομαι.

Μνῆμα, ατος, τὸ, *monumentum, sepulchrum*. à præt. pass. μέμνημαι. Th. μνάομαι, recordor.

Μνημεῖον, ȣ, τὸ, idem quod μνῆμα, quod vide.

Μνήμη, ης, ἡ, *mentio*: à perf. μέμνημαι, verbi μνάομαι, *recordor*.

Μνημονεύω, *memoria teneo*: f. εύσω. μνημονεύῃς, 2. sing. præs. sub. μνημονεύομαι, *memoror*. Th. μνάομαι.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, *memoria*. Est & nomen Deæ. Th. μνάομαι.

Μνημόσυνον, ȣ, τὸ, *quod nobis alicujus rei memoriam renovat, monimentum, recordatio, memoria*: ab eod. th.

Μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, *memor*. Th μνάομαι, recordor.

Μνησαίατο, Ion. pro μνήσαιντο, 3. pl. a. 1 opt. m. verbi μνάομαι, *recordor*.

Μνήσασα, *recordata*, a. 1. part. act. f. g. verbi μνάω, seu μνάομαι.

Μνησάσκετο, Ion. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. ejusd. verbi.

Μνήσεαι, *memineris*, Ion. pro μνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi μνάομαι.

Μνησθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐμνήσθην, verbi μνάομαι, *recordor*.

Μνησθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. μνήσθητε, & in pl. μνήσθητε, a. 1. imper. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι, f. 1. pass. verbi ejusd.

Μνησικακεῖν, *mali*, vel *injuriarum acceptarum memorem esse*: ex μνάομαι, *recordor*. f. μνήσω· & κακὸς, *malus*.

Μνησικακία, ας, ἡ, *injuriarum memoria*: ex iisd.

Μνήσομαι, *memor ero*: f. 1. m. &

Μνησόμεθ' pro μνησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μνάομαι.

Μνηστεύω, *nuptias ambio, sum procus*: f. εύσω. p. μεμνήστευκα. præs. pass. μνηστεύομαι, *despondeor*, quod est mulieris, cum dat. perf. pass. μεμνήστευμαι. perf. part. f. g. μεμνηστευμένη, ης, ἡ, *desponsata*. a. 1. pass. ἐμνηστεύθην a. 1. part. pass. μνηστευθεὶς, εῖσα, έν. à μνηστὸς, *sponsus*. Th. μνάομαι, *ambio*.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, *sponsa*: in dat. μνηστῇ· &

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ. *procus*: acc. pl. μνηστῆρας. Th. μνάομαι, *ambio*.

Μνῆστις, ιος, ἡ, Ion. pro μνήμη, *memoria*: quod vide.

Μνηστὸς, ȣ, *desponsatus*: &

Μνηστὺς, ύος, ἡ, *petitio mulieris in uxorem*: th. μνάομαι, *ambio*.

ΜΝΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, *muscus, alga*.

Μνίω, vel μίω, *edo*.

ΜΝΟΥ'Σ, μνȣ̃, *prima lanugo, pilus tener*: à μνίον, quia est ut *muscus*.

Μνώεο, Ion. pro μνάȣ, præs. imperat. pass. à

Μνώομαι, Poët. pro μνάομαι, *recordor*.

Μνώοντο, Ion. & Poët. pro ἐμνῶντο, 3. pl. imperf. verbi præced.

ΜΟΓΓΟ'Σ, ȣ, *qui obtusa est voce*.

Μογέομες, Dor. pro μογȣ̃μεν, *laboramus*, 1. pl. præs. à

Μογέω, *ærumnas patior*: f. ήσω. Th. μόγος, *labor*.

Μογήσας, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

Μογιλαλία, ας, ἡ, *difficultas loquendi*: &

Μογιλάλος, ȣ ὁ, ἡ, *difficulter loquens*: ex μόγις, *ægre*, & λαλέω, *loquor*.

Μόγις, adv. *vix, ægre*. Th μόγος.

ΜΟ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, *labor, ærumna*, Poët. Hinc μογερὸς, ȣ̃, *laboriosus, ærumnosus*: μογέω, & έω, *laboro*. μόγις, *vix, ægre*.

Μογοστόκος, ȣ, ὁ, ἡ, *partus laborem suscipiens, circa partum laborans*. Epith. Lucinæ, circa τόκȣς μογȣ̃σα, *ut quæ parturientibus adsit*: à μόγος, & τίκτω, *pario*.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ȣ, ὁ, *modius*: mensura aridorum: à Lat. *modius*.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, *verna*· μόθων, ωνος, ὁ, idem; quia ad μόθον, adhibetur.

ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *labor*; item *bellum*, *pugna*, *tumultus*.

Μόθων, ωνος, ὁ, *verna*: vide in μόθαξ.

Μοθωνικὸς, ου, *insolens*, *superbus*: à præced.

Μοὶ, pro ἐμοὶ, *mihi*, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

Μοιμυᾷν & μοιμύλλειν, *contrahere labia*: à μύω.

Μοῖρ', pro μοῖρα, ας, & Ion. ης, ἡ, *pars*, *portio*, *fatum*: gen. pl. Æol. μοιρᾶν. Th. μείρω, *divido*, *sortior*. p.m. μέμορα.

Μοιράω, f. ήσω · *distribuo*, *partior*: à præced.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *felici fato natus*: à μοῖρα, *fatum*, *felicitas*, & γίνομαι, *nascor*.

Μοιρίδιος, ία, ον, Poët. pro εἱμαρμένος, pro quo & πεπρωμένος, *fatalis*. à μοῖρα, quod vide.

Μοῖσα, ας, ᾶ, Dor. pro μοῦσα, ης, ἡ, *Musa*.

Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.

Μοισαῖος, α, ον, Poët. & Dor. pro Μουσαῖος, à *Musis factus* & *paratus*: hinc Μοισαίαισι, dat. pl. f. g. Dor.

Μοιχάγρια, τὰ, *quæ persolvit qui in adulterio est comprehensus*; vel *quæ pro comprehensione mæchorum persolvuntur*: ex μοιχὸς, & ἄγρα, *captura*.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, *adultera*, *adulterium*. Th. μοιχός.

Μοιχάομαι, ῶμαι, *sum adulter*, *adulterium committo*: f. ήσομαι. p. μεμοίχημαι. Th. μοιχός.

Μοιχεία, ας, ἡ, *adulterium*: ab eod. th.

Μοιχευθεὶς, έντος, *adulteratus*, a. I. part. pass. à

Μοιχεύω, *stupro*, *vitio*, *sum adulter*, *mæchor*: f. εύσω. p. μεμοίχευκα. a I. ἐμοίχευσα. Th. μοιχός.

Μοιχίδιος, ου, *adulterinus spurius*: &

Μοιχικὸς, ου, *adulterinus*: à

ΜΟΙΧΟ'Σ, ου, ὁ, *MOECHUS*, *adulter*: q. à μὴ & εἴκω. Hinc μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera*: μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, idem. μοιχεύω, *mæchor*, *adulter sum*. μοιχεία, *adulterium*.

ΜΟΛΓΟ'Σ, ου, ὁ, Æol. βολγὸς, *BULGA*, *saccus coriaceus*.

ΜΟΛΕ'Ω, seu μόλω, *venio*, *vado*, *curro*. hinc μολὼν, a. 2. part. act.

Μολίβδαινα, seu μολύβδαινα, ης, ἡ, *pila*, seu *massa plumbea*: à

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ, seu μόλυβδος, ου, ὁ, *plumbum*: q. à μολεῖν εἰς βάθος. Hinc μολίβδινος & μολίβδινος, seu μολύβδινος, ου, *plumbeus*.

Μόλιβος, seu μόλυβος, ου, ὁ, idem quod μόλιβδος.

Μόλις, adv. *vix*. idem quod μόγις. Th. μόλος, *labor*.

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ου, *vorax*, *gulosus*: q. μολῶν ἐπὶ βορὰν.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, herbæ nomen.

Μολοῖσα, *profecta*, Dor. pro μολοῦσα, a. 2. part. f. g. à μολέω, quod vide.

ΜΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *labor*, *pugna*, *fremitus*.

ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, *MOLOSSUS*, pes metricus, tribus syllabis longis constans.

Μολὸχ, ὁ, nomen idoli ἄκλιτον. Hebr. *regnans*.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantilena*: dat. sing. μολπῇ. à μέλπω, *cano*: præt. m. μέμολπα.

Μολύβδαινα & μόλυβδος, vide in μολίβδαινα.

ΜΟΛΥ'ΝΩ, *inquino*, *contamino*, *polluo*: f. υνῶ. a. I. ἐμόλυνα. p. μεμόλυγκα. perf. pass. μεμόλυμμαι, & Att. μεμόλυσμαι. a. I. pass. ἐμολύνθην, ης, η.

Μολυσμὸς, ου, ὁ, *contaminatio*: à μολύνω.

Μόλω, *venio*: &

Μολὼν, vide in μολέω.

Μομφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querela*, *reprehensio*: à præt. m. μέμομφα, verbi μέμφομαι, *incuso*.

Μοναμπυκία, ας, ἡ, Poët. *unicum equi frenum*: ex μόνος, *solus*, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, *reticulum muliebre*.

Μοναρχέω, *Monarchiam obtineo*, *regno*: &

Μοναρχία, ας, ἡ, *MONARCHIA*, *unius dominatus*: à μόνος, *solus*, & ἀρχὴ, *imperium*.

Μόναρχος, ου, ὁ, Poët. pro Μοναρχικὸς, *MONARCHICUS*, *ad monarchiam pertinens*: ex iisd.

Μοναχὸς, ἡ, ὸν, *solitarius*, *MONACHUS*, Angl. contracte Monk. Th. μόνος, *solus*.

Μονὴ, ῆς, ἡ, & Dor. μόνα, *mansio*, *habitatio*. Th. μένω. sed.

Μόνη, ης, ἡ, *sola*, μόνος.

Μόνιμος, ου, ὁ, ἡ, *stabilis*, à μένω, *maneo*. p.m. μέμονα.

Μονιὸς, ου, *solitarius*, *solitudinas captans*: & sumitur pro *porco agresti*. Th. μόνος, *solus*.

Μονοβάμων, ονος, Dor. pro μονοβήμων, ὁ, ἡ, *qui singularem habet incessum*: ex μόνος, & βαίνω, *eo*.

Μονογενὴς, έος, ὁ, ἡ, *unigenitus*: ex μόνος, *solus*, & γένος, *familia*. Th. γείνομαι, *nascor*.

Μονόδρεπτον φυτὸν, *planta unicum habens truncum*. Ex μόνος, & δρέπω, *decerpo*.

Μονοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *uniformis*, *uniusmodi*: ex μόνος, *unus*, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Μονοήμερος, ου, ὁ, ἡ, *uno die durans*: ex μόνος, *unus*, & ἡμέρα, *dies*.

Μονοκρηπὶς, ίδος, ὁ, ἡ, *qui unicam crepidam seu calceum habet*. ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων. à κρηπὶς, ἡ, *basis*, *pes*, &c.

Μονομαχέω, f. ήσω, *singulari certamine pugno*: &

Μονομαχία, ας, ἡ, *singulare certamen*, *duellum*, *gladiatoris cum gladiatore congressus*: à

Μονομάχος, ου, ὁ, ἡ, *singulari certamine pugnans*,

gnans, gladiator: ex μόνος, solus: & μάχομαι, pugno.
Μόνον, adv. solum, solummodo: à
ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, solus, a, um: q. à μένω. hinc μονὰς, άδος, ἡ, unitas: μοναχὸς, ε, unicus; item homo solitarius. μοναστήριον, monasterium.
Μονότροπος, ε, ὁ, ἡ, qui vitam solitariam degit: ex μόνος, solus: & τρέπω, verso.
Μονόφθαλμος, ε, ὁ, ἡ, luscus, altero oculo captus: ex μόνος, unus, & ὀφθαλμὸς, oculus. Th. ὄπτομαι, video.
Μονόψαφος, Dor. pro μονόψηφος, ε, ὁ, ἡ, qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet. Th. ψῆφος, ε, ἡ, calculus, suffragium.
Μονόω, solum relinquo, destituo: f. ώσω. p. μεμόνωκα. perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, sola relicta. a. 1. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος, solus.
Μονωθεὶς, έντος, solus relictus, a. 1. part. pass. &
Μονωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi μονόω.
Μώνυξ, χος, sive μώνυξ, ὁ, ἡ, solidas habens ungulas: ex μόνος, solus, & ὄνυξ, unguis, ungula.
Μονώτατος, ε, maximè solus: superl. à μόνος.
ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, MORUS, arbor. μόρον, ε, τὸ, morum, fructus: συκόμορος, ε, ἡ, & συκομορέα, ας, ἡ, ficus Ægyptia, arbor. συκόμορον, fructus sycomori.
Μορέω, f. ήσω, Poët. pro interficio: à μόρος, mors: quod vide.
Μόριμος, idem quod μόρσιμος, ε, ὁ, ἡ, fatalis, quod vide.
Μόριον, ε, τὸ, particula, portiuncula; item membrum genitale, seu pars quæpiam corporis: à μόρος, portio. Th. μείρω, divido. p.m. μέμορα.
Μορμολύκιον, ε, τὸ, larva. Th. μορμὼ, ὄς, ἡ, mulier horrenda.
Μορμὸς, terrificus, terror inanis. Hes.
Μορμύροντα, fervescentem, acc. sing. part. præs. à
ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, MURMURO, inundo: qu. a μύρω, fluo.
ΜΟΡΜΩ', ὄς, ἡ, strix, mulier horrenda facie, larva. Est etiam μορμὼ, adv. pro φεῦ. Hinc μορμολύττομαι, terreo. μορμολύκειον, seu -εῖον, ε, τὸ, larva.
Μόρξαι, a. 1. inf. act. &
Μόρξω, abstergam, f. 1. act. verbi μοργνύω, seu μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, abstergo.
Μορόεις, εντος, fatalis, exitiosus: à
Μόρος, ε, ὁ, portio, fatum, morbus, MORS. Th. μείρω, divido; sortior: præt. m. ἔμμορα. Μόρον διδόναι τινι, necem alicui inferre.
ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, ε, ὁ, lapis quidam Ægyptius ad vestes dealbandas.
Μόρσιμος, ε, ὁ, ἡ, fatalis. Legitur & μόριμος. à μόρος, fatum. Th. μείρω, sortior, divido.

ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, inquino, fœdo: f. ξω. p. χα. qu. à μολύνω.
Μορφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μορφὴ: &
Μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, formosus: à
ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, & Dor. μορφὰ, ἁ, FORMA, species, statura corporis. Hinc μορφόω, formo. μόρφωσις, εως, ἡ, formatio. μεταμορφόω, transformo. μεταμόρφωσις, εως, ἡ, transfiguratio. σύμμορφος, ε, ὁ, ἡ, conformis.
Μορφνοῖο, gen. Ion. à
Μορφνὸς, ε, idem quod ὀρφνὸς, obscurus, tenebrosus. Th. ὄρφνη, tenebræ, obscuritas.
Μορφόω, ῶ, FORMO: f. ώσω. p. μεμόρφωκα, perf. pass. μεμόρφωμαι. a. 1. pass. ἐμορφώθην a. 1. sub. pass. μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφὴ, forma.
Μόρφωσις, εως, ἡ, informatio, species: à præced.
ΜΟ'ΣΣΥΝ, υνος, ὁ, turris, propugnaculum.
Μόσχειος, ε, ὁ, ἡ, vitulinus: &
Μοσχίον, ε, τὸ, diminut. à μόσχος, vitulus.
Μοσχοποιέω, ῶ, vitulum conflo: f. ήσω. præt. μεμοσχοποίηκα. a. 1. ἐμοσχοποίησα. Ex μόσχος, vitulus, & ποιέω, facio.
ΜΟ'ΣΧΟΣ, ε, ὁ, ἡ, vitulus; item ramus novellus; item MOSCHUS, vel MUSCUS, odoramenti genus. μόσχω, Dor. pro μόσχε & μόσχως, Dor. pro μόσχος. Est &
Μόσχος, ε, ὁ, MOSCHUS, nom. propr.
ΜΟΤΟ'Σ, ε, ὁ, linteum quod vulneribus inditur.
Μοτόω, indo linamentum vulnerarium: à præced.
Μουνὰξ, adv. seorsum, singulatim, solùm: ex μοῦνος, pro μόνος, solus.
Μούναρχος, ε, ὁ, pro μόναρχος, qui solus imperat: hinc μουναρχία, & Ion. η, monarchia: ex μόνος, solus, & ἄρχω, impero. Th. ἀρχὴ, imperium.
Μουνογενὴς, έος, ὁ, ἡ, unicus, unigenitus: à μοῦνος, pro μόνος, solus, & γείνομαι, nascor.
Μουνόκωλον οἴκημα, domus unius contignationis: ex μοῦνος, & κῶλον, membrum.
Μουνόλιθος, ε, ὁ, ἡ, ex unico saxo factus. Th. λίθος, lapis.
Μουνομαχέω, singulari prælio dimico. Th. μάχομαι, pugno.
Μοῦνος, ε, Poët. pro μόνος, solus: nom. pl. μοῦνοι.
Μουνοφυὴς, έος, ἐς, ὁ, ἡ, qui unius est naturæ, simplex: ex μοῦνος, quod vide, & φύω, nascor.
Μουνόω, ῶ, ad unum solum redigo: à μοῦνος, Poët. pro μόνος, solus.
ΜΟΥΝΥΧΙ'Α, ας, ἡ, MYNICHIA, portus Atheniensium: à Munychia, quod Dianæ cognomen.
Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, mensis primus vernus Atheniensibus; quia in eo sacra fiebant Dianæ:

Dianæ : à præced.

ΜΟΥ'ΣΑ, ης, ἡ, *MUSA* : qu. à μάω, *inquiro*. μουσάων, gen. pl. Æol. & μουσᾶν, Dor. pro μουσῶν. Hinc ἄμουσος, ου, ὁ, ἡ, *cantandi imperitus ; indoctus*. φιλόμουσος, ου, ὁ, ἡ, *Musarum amans*.

Μουσεῖον, ου, τὸ, *MUSÆUM, locus musis & studiis destinatus* : à præced.

Μουσικὴ, ῆς, ἡ, *MUSICA*, sc. τέχνη, *ars* : à

Μουσικὸς, οῦ, *MUSICUS*. Th. μοῦσα.

Μουσικῶς, *musicè*, *eleganter* : à præced.

Μουσίσδειν, Poët. & Dor. pro μουσίζειν, *canere*. Th. μοῦσα.

Μοῦστιν, Attici dicunt pro μοῦ ἐστιν.

Μοχθεῦντας, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. pl. part. præs. à

Μοχθέω, *laboro* : f. ήσω. præs. inf. μοχθεῖν. Th. μόχθος, *labor*.

Μοχθηρὰ, plur. num. n. g. à μοχθηρὸς, οῦ, quod vide.

Μοχθηρία, ας, ἡ, *malitia*, *improbitas*. Th. μόχθος, *labor*.

Μοχθηρὸς, οῦ, *laboriosus*, *calamitosus*, *malus*, *improbus* : ab eod. th.

Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi μοχθέω, *laboro*, quod vide.

Μοχθίζοντι, *laborant*, Dor. pro μοχθίζουσι, 3. pl. præs. ind. à

Μοχθίζω, idem quod μοχθέω, *laboro*. Th. μόχθος.

ΜΟ'ΧΘΟΣ, ου, ὁ, *labor*, *molestia* : hinc μοχθηρὸς, οῦ, *laboriosus*, *ærumnosus*.

Μοχλεύω, μοχλέω & -όω, *vectibus avello*, vel *moveo* : à

Μοχλὸς, οῦ, ὁ, *vectis*, idem quod ὀχλεύς. Th. ὀχλεύω, *moveo*.

Μόψος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΥ', *flebilis vocula*.

Μύαξ, ακος, *mytilus*. Th. μῦς, μυὸς, ὁ, *mus*.

Μύας, acc. pl. à μῦς, *mus*.

Μυγαλέη, vel μυγαλῆ, vel μυογάλη, ἡ, *mus araneus*, qui ἐκ μυὸς καὶ γαλῆς γίνεται. Th. γαλέη vel γαλῆ, *felis* ; item *mustela*.

ΜΥΔΑ'ΖΟΜΑΙ, *aversor*, *abhorreo* : qu. claudendo oculos : à μύω.

Μυδαλέος, ου, *madidus* : à

ΜΥΔΑ'Ω, *MADEO*, *nimio madore & uligine vitior*, *putresco* : f. ήσω. p. κα. Hinc per Apocopen fit Angl. Mud.

Μύδησις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore* : à præced.

Μύδος, *MUTUS* : à μύω, *labra claudo*.

Μυδῶσαν, Poët. pro μυδῶσαν, acc. sing part. præs. f. g. verbi μυδάω, quod vide.

ΜΥΔΡΙΑΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vitium* : ducamus à μυδάω.

ΜΥ'ΔΡΟΣ, ου, ὁ, *ferrum ignitum*.

ΜΥΔΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *caro fungosa in ulcere fistuloso* : à μυδᾶν, *putrescere* : sed

Μύδων, ωνος, ὁ, *MYDON*, nom. propr. acc. [illegible]

ΜΥΕΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *MEDULLA*. μυελόεις, *medullosus*.

Μύες, nom. pl. à μῦς, ὸς, ὁ, *mus* : voc. ὦ μῦ, gen. pl. μυῶν. dat. pl. μύεσσιν.

ΜΥΕ'Ω, *instituo in sacris*, *initio* : f. ήσω. p. κα. Hinc μύστης, ου, ὁ, *mysta*, *qui initiatus est sacris*. μυστήριον, *mysterium*. μυστικὸς, οῦ, *mysticus*, *cui subest mysterium*.

ΜΥ'ΖΩ, f. ήσω, *MUSSO*, *clausis labris sonum è naribus emitto* ; item *sugo*. Hinc μυγμὸς, οῦ, ὁ, *sonus qui labris occlusis è naribus emittitur*. μυχθίζω, *suspiro*, *ingemisco*. μυζέω & μυζάω, *sugo*.

Μύθεαι, Ion. pro μύθῃ, 2. sing. præs. sub. verbi μυθοῦμαι, pro μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθεῖσθε, 2. pl. μυθεῖται, 3. sing. præs. m. μυθεῖσθαι, præs. inf. à

Μυθέομαι, *loquor*. Th. μῦθος, *sermo*.

Μυθεύω. f. εύσω, *fabulosè narro*, *fingo* : ab eod. th.

Μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. opt. m. &

Μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. &

Μυθήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi μυθέομαι, *loquor*, quod vide.

Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζουσα, *dicens*, præs. part. f. g. à

Μυθίζω, *dico* ; item *mussito*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθικὸς, ἡ, ὸν, *fabulosus*, *a*, *um* : ab eod. them.

Μυθογράφος, ου, ὁ, ἡ, *fabulæ auctor* : ex μῦθος & γράφω, *scribo*.

Μυθολογεύω, *fabulor*, *loquor* : &

Μυθολογέω, f. ήσω, *fabulas narro*, *fabulosè narro* : &

Μυθολογία, ας, ἡ, *fabula* : ex μῦθος, *verbum*, *fabula*, & λόγος, *sermo*, quod à λέγω, *dico* : p. m. λέλογα.

Μυθοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *fabulæ conditor* : ex μῦθος, *fabula*, & ποιέω, *facio*.

ΜΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *verbum*, *oratio*, *sermo* ; *fabula* ; *seditio* : qu. à μυέω. Hinc παραμυθέω, *hortor*, *commonefacio* ; item *consolor*. παραμυθία, ας, ἡ, *exhortatio* ; item *consolatio* : & hinc etiam Angl. Mouth.

Μυθωδέστατος, ου, superl. grad. à

Μυθώδης, εος, ὁ, ἡ, *fabulosus*. μῦθος, *fabula*.

ΜΥΙ'Α, ας, ἡ, *MUSCA* : q. à μύζω, *murmuro* : gen. pl. μυιάων, Dor. pro μυιᾶν.

ΜΥΚΑ'Ω, *MUGIO*, *boo* : f. άσω, & ήσω. a. 2. ἔμυκον, & Ion. μύκον à sono boum factum, qui est μῦ. Hinc μύκημα, ατος, τὸ, *mugitus*. μύκησις, μυκηθμὸς, idem.

Μύκε, pro ἔμυκε, 3. sing. a. 2. Ion. à μυκάω, quod vide.

Μύκησε, vide in μυκάω, *mugio*.

Μυκήνηθεν, adv. *ex Mycenis*.

Μύκηρος, vel μύκηρος, *amygdala*.

ΜΥ'ΚΗΣ, ητος, vel ου, ὁ, *fungus* ; vel *summa gladii pars*, *qui est in ipso manubrio*.

Μυκητᾶν, *mugientium*, gen. Dor. pro μυκητῶν,

κυητῆρ, vel à μυκητὸς, ῦ, vel à μυκητὸς, ῦ. Th. μυκάω.

ΜΥ'ΚΛΑΙ, ῶν, αἱ, seu μύκλοι, οἱ, *lineæ nigræ, quæ in asinorum collis & pedibus sunt.*

Μύκον, Ion. pro ἔμυκον, *crepuerunt*, 3.pl.a.2. act. verbi μυκάω, quod vide.

ΜΥΚΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *naris, nasus, proboscis.* q. à μύσσω, *emungo.* hinc μυκτηρισμὸς, ῦ, ὁ, *subsannatio.* μυκτηριστὴς, ῦ, ὁ, *subsannator.*

Μυκτηρίζω, *nares attraho, irrideo.* f. ίσω. p. μεμυκτήρικα. a.1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτὴρ, *nasus.*

Μύλαξ, ακος, ὁ, *lapis molaris.* Th. μύλη.

ΜΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *MOLA.* μύλος, ου, ὁ, idem. q. à μειοῦν λίαν, *quod valde minuat.* hinc μύλων, ωνος, ὁ, *pistrinum.* μυλωθρὸς, ῦ, ὁ, *molitor, pistor.* & Angl. mill.

Μυλιάω, *dentes concutio præ frigore, strido dentibus:* à præced.

Μυλικὸς, ὴ, ὸν, *molaris, e.* Them. μύλη, *mola.*

Μυλιόωντες, Poët. pro μυλιῶντες. nom. pl. præs. part. act. verbi μυλιάω, quod vide.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, *meretrix.* q. à μύλλω, *permolo.*

ΜΥΛΛΟ'Σ, ῦ, *curvus, tortuosus.* q. à κυλλός. Est verò

Μύλλος, ου, ὁ, *MULLUS*, piscis, qui & τρίγλα.

Μύλλω, *ore aliquid significo & velut innuo.* & Poët. pro *molo*, & *subagito*, sumitur. Th. μύλη.

Μυλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *similis lapidi molari:* à μύλος vel μύλη, *mola*, & εἶδος, τὸ, *species.* Th. εἴδω, *video.*

Μύλος, ου, ὁ, idem quod μύλη, *mola.* in pl. μύλοι, *dentes molares.*

Μύλων, ωνος, & μυλὼν, ῶνος, ὁ, *pistrinum.* Th. μύλη.

Μῦμα, ατος, τὸ, *edulium ex carnibus & sanguine.*

Μυῶ, *murem*, accus. sing. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus.*

Μυωδὸς, ῦ, *mutus.* ὁ μὴ ᾄδων. Etym. malim à μύω.

Μυώη, ης, ἡ, πρόφασις, *excusatio, prætextus, mora:* à

ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, *prætexto, prætendo.*

ΜΥ'ΞΑ, ης, ἡ, *MUCUS, MUCOR:* nom. pl. αἱ μύξαι. quia μύσσεται è naribus.

Μυοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, *murium occisor:* ex μῦς, *mus*, & κτείνω, *interficio.*

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. *fundens:* à μύρω, *stillo, fundo.*

Μύραινα, ης, ἡ, *MYRÆNA* piscis. Th. μύρος, quod vide.

Μύρετο, *lugebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi μύρομαι, *lugeo.* Th. μύρω, *fluo.*

Μυρί pro μυρία, nom. vel accus. pl. n.g. à μυρίος, ῦ, *innumerus, infinitus.*

Μυριάδες, nom. pl. à

Μυριὰς, άδος, ἡ, *decem millium numerus:* hinc μυριάκις, *sæpius.* Th. μυρίος.

Μυρίζω, *ungo.* f. ίσω. p. μεμύρικα. a.1. ἐμύρισα. a 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον, *unguentum.*

ΜΥΡΙ'ΚΗ, ης, ἡ, *MYRICA* arbor.

Μυρίκινος, ου, *MYRICINUS*, à præced.

ΜΥΡΙ'ΟΣ, ῦ, *infinitus, ingens, extremus:* in pl. μυρίοι, *innumerabiles.* Sed μύριοι, αι, α, *decem mille.* qu. à μείρω, *divido.* Hinc μυριὰς, άδος, ἡ, *decem millium numerus.*

Μυριότητα, acc. sing. à μυριότης, ητος, ἡ, *infinitus numerus.* Th. μυρίος. Quidam hic, sed malè legunt μυριότριπτα.

Μύρμαξ, Dor pro

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος, & Æol. βύρμαξ, unde *FORMICA.*

Μυρμιδόνεσσιν, dat.pl.Ion. & Poët. à

Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, unde pl. Μυρμιδόνες *MYRMIDONES*, nomen propr. militum Achil. fortiss. gen. pl. Μυρμιδόνων. q. à

ΜΥ'ΡΜΟΣ, ῦ, ὁ, & μύρμηξ, ηκος, ὁ, *formica.* μυρμηκιὰ, ιᾶς, ὁ, *formicarum contubernium.*

Μῦρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. pl. imperf. verbi μύρω, *fluo, stillo.*

ΜΥ'ΡΟΝ, ῦ, τὸ, *unguentum liquidum.* q. à μύρω, *fluo.* hinc μυρίζω, *inungo.* μυρόω, idem. & Angl. myre, smeer, &c.

ΜΥ'ΡΟΣ, ῦ, ὁ, vel μύραινος, *MURUS* piscis. μύραινα, *muræna.*

Μύῤῥα, ας, ἡ, *MYRRHA.* Them. μύρον, *unguentum.*

ΜΥ'ΡΤΟΣ, ῦ, ἡ, *MYRTUS:* μυρτίνη, ης, ἡ, idem.

ΜΥ'ΡΩ, *fluo, stillo, fundo.* μύρομαι *fluo, ploro.*

ΜΥ͂Σ, μυὸς, ὁ, *MUS.* voc. ὦ μῦ. dat. pl. Ion. μύεσσι.

Μῦσαν, *clauserunt*, Ion. pro ἔμυσαν, 3.pl.a.1. ind.act. verbi μύω, *claudo.*

Μυσάττομαι, *abominor:* vide μύσος.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. μῦσος, τὸ, *scelus.*

ΜΥ͂ΣΟΣ, εος, τὸ, *scelus.* μυσαρὸς, ῦ, *detestandus, abominandus.* μυσαρὲς, ῦ, idem. μυσάττομαι. f. ξομαι. perf. μεμύσαγμαι, *abominor, aversor.*

ΜΥ'ΣΣΩ, vel -ττω, Att. *MUNGO, emungo.*

Μύσταξ, ακος, ἡ, *MYSTAX, superius labrum, & in eo nati pili.* Angl. mustaches. pro μάσταξ, *mandibula*, &c. quod à μασάομαι, *manduco.*

Μυστήριον, ου, τὸ, *MYSTERIUM*, *res arcana:* à

Μύστης, ου, ὁ, *sacris initiatus, MYSTA.* Th. μυέω, *instituo in sacris.*

ΜΥΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *buccea panis excavata, qua pulmentum aut jus hauritur, cochlear.* μύστρον, ου, τὸ, idem.

Μυστίλλω, *in parva seco.* q. εἰς μικρὰ τίλλω. vide μυστίλη.

Μύςρον, ου, τὸ, *cochlear.* vide μυςίλη.
ΜΥΊΣ, ιδ@, ἡ, *nasus*, propriè de magnis piscibus.
Μυτὸς, ου, quod & μύτης, *mutus.* q. à μύω. quia *os ei clausum.*
Μύτλω, idem quod μύσσω.
Μυτλωτὸν, ου, τὸ, *edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum.*
Μύχατ@, ου, Poët. idem quod μυχι@, *abstrusus.* Th. μυχὸς, *penetrale.*
Μυχοίτατ@, ου, *penitissimus*, superl. à
ΜΥΧΟ'Σ, ου, ὁ, *penetrale, locus intimus.* ἐνδόμυχ@, ου, ὁ, ἡ, *abditus, occultus.*
ΜΥ'Ω, *claudo, occludo*; *conniveo oculis.* f. σω. a. 1. ἔμυσα.
Μυὼν, ῶν@, ὁ, *musculus*; item *pars quæ præcipuè habet musculos.* Th. μῦς, *mus.*
Μυωπάζω, f. άσω, *nihil procul cerno*: à
Μύωψ, ωπ@, ὁ, ἡ, *connivens.* q.d. μύων ὦπας, *claudens oculos, lusciosus.*
ΜΩ~ΚΟΣ, ου, ὁ, *fatuus, irrisor.* q. à μῶ, *quæro*, quod in aliena semper *inquirat.* Hinc μωκάω & μωκίζω, *irrideo, illudo.* & hinc Angl. Mock.
ΜΩ~ΛΟΣ, ου, ὁ, *bellum, pugna, tumultus*, hinc μωλέω, *pugno*: & Angl. moil.
ΜΩ~ΛΥ, υ@, τὸ, *MOLY.* herbæ nomen.
ΜΩ'ΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput allii.*
ΜΩ'ΛΥΣ, υ@, seu μώλυξ, υκ@, *indoctus*, μωλύω, seu μαλκιόω, *hebeto.*
ΜΩ'ΛΩΨ, ωπ@, ὁ, *vibex*, verberum in cute vestigium.
Μωμάσατο, Dor. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. a. 1. m. sequentis.
Μωμέομαι, vel μωμάομαι, *vitupero, reprehendo, derideo.* f. ήσομαι. a. 1. m. ἐμωμησάμην. a. 1. inf. m. μωμήσασθαι. a. 1. pass. ἐμωμήθην. a 1. sub. μωμηθῶ, ῇς, ῇ a. 1. sub. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται. Th. μῶμ@, *dedecus.*
Μωμεύμεν@, *invidus*, præs. part. pass. Dor. pro μωμούμεν@. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi μωμέομαι, quod vide.
Μωμεύω, f. εύσω, *carpo, reprehendo*; idem cum μωμέομαι, & ab eod. th.
Μώμημα, ατ@, τὸ, *dictum, quo reprehendimus* seu *irridemus*; *reprehensio, irrisio*: à 1. pers. perf. pass. verbi μωμέομαι.
Μωμήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. μωμήσασθαι, a. 1. inf. m. μωμήσομαι, ῃ, ηται. a. 1. sub. m. verbi μωμέομαι.
Μωμητὴς, ου, ὁ, *vituperator, reprehensor, irrisor*: &
Μωμητὸς, ου, *vituperabilis*: à 3. pers. perf. pass. v. μωμέομαι.
ΜΩ~ΜΟΣ, ου, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia.* Item *MOMUS*, deus quidam, reliquorum deorum irrisor: & pro *homine cavillatore.* Hinc μωμέομαι seu μωμάομαι, *vitupero.*
ΜΩ~Ν. *num, nunquid, an, utrum*, & sequente, μὴ vel ου, *nonne, annon?*

Μῶν@, α, ον, Dor. pro μόν@, η, ον, *solus.*
Μώνυξ, υχ@, per Sync. pro μονώνυξ, *solidas ungulas habens*: ex μόν@, *solus*, & ὄνυξ, υχ@, ὁ, *ungula.*
Μώνυχας, ejusd. acc. pl.
Μωραίνω, *infatuo, stultè ago.* f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα. Att. ἐμώρηνα. p. μεμώρακα. præs. pass. μωραίνομαι, *infatuor, stultus fio.* perf. pass. μεμώραμμαι. a. 1. pass. ἐμωράνθην, ης, η. & in subj. μωρανθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. pass. μωρανθείς.
Μωρανθείς, a. 1. part. pass. μωρανθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. superioris verbi.
Μωρία, ας, ἡ, *stultitia.* Th. μωρὸς, *stultus.*
Μωρολογία, ας, ἡ, *stultiloquium*: à
Μωρολόγ@, ου, ὁ, ἡ, *stulta loquens*: ex μωρὸς & λόγ@, *sermo.* Th. λέγω, *dico.*
Μωρὸν, τὸ, substantivè *stultitia*: à
ΜΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, vel μῶρ@, Att. *stultus, fatuus.* q. μὴ ὁρῶν, *nihil videns.* Hinc μωραίνω, *stultè ago.* μωρία, *stultitia.*
Μωρῶς, adv. *stultè*, à præced.
Μῶσα, ας, ἁ, Dor. pro Μοῦσα, ης, ἡ, *Musa.*
Μωσῆς, ου, ὁ, & Μωσεὺς, έως, ὁ, dat. Μωσῇ & Μωσεῖ. accus. Μωσῆν, Nomen Prophetæ.
Μῶσθαι, per Syncop. pro μώεσθαι, dicitur esse Laconicum pro ζητεῖν. à μάω, *quæro.*
Μῶυ, τὸ ὕδωρ, Hesych.
Μωϋσῆς, ου, & Μωϋσεὺς, έ@, ὁ, idem quod Μωσῆς, *Moses*, nomen Prophetæ.

N.

N, Est litera decima tertia, in numeris est quinquaginta.
Ναασσὼν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *illustrans.*
NA'ΒΛΑ, ων, τὰ, *NABLIA*, instrument. musìc.
Ναγγαὶ, οἱ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *illustrans.*
Νᾶες, Dor. & Ion. pro νῆες, nom. pl. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis.*
Ναιέτης, seu ναιέτης, ου, ὁ, *incola.* Them. ναίω, *habito.*
Ναζαραῖ@, ου, & Ναζαρηνὸς, ου, *NAZARENUS*; item Ναζωραῖ@, ου, Actor. 25. 5.
Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. *surculus.*
Ναζωραῖ@, *NAZARÆUS.*
Ναθὰν, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. *dedit.*
Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *Deus dedit.*
NAI', adv. *NÆ, profectò, imo, etiam.* ναὶ μὰ τὸν, &c. *certe per*, &c.

Ναῖε, pro ἔναιε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito*.

Ναίει, *incolit*, 3. sing. ind. præs. verbi ναίω, quod vide.

Ναίεσκε, *habitabat*, Poët. vel Ion. Epenth. pro ἔναιε, 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito*.

Ναιετάεσκον, ες, ε, per Epenth. Ion. pro ἐναιέταον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, *habito*.

Ναιετάωσα, præs. part. f. g. ejusd. verbi & them. sic ναιετάωσ' pro ναιετάωσι, 3. pl. ind. præs. act.

Ναιετάω, idem quod ναίω, *habito*.

Ναιετάωσι, Poët. vel Ion. pro ναιετῶσι, 3. pl. præs. ind. vel ut alii. Dor. pro ναιετάουσι. ejusd. verbi.

Ναΐν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Syr. *amæni*, sc. *agri*.

Ναίοισα, Dor. pro ναίουσα, *habitans*, præs. part. à ναίω. ναίοισι, Dor. & Æol. pro ναίουσι, *habitant*, 3. pl. præs.

Ναῖον, Ion. pro ἔναιον, *habitabant*, 3. pl. imperf. act. verbi ναίω.

ΝΑΙ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *odoramentum quoddam*, quod immiscent unguentis. an à ναίω, *fluo?*

ΝΑΙ'Ω, *habito*, *incolo*, *fluo*: ναιετάω, -ῶ, idem.

Νάκη, ης, ἡ, idem cum seq. th.

ΝΑ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *pellis cum suo villo*, *vellus*. q. à νάσσω, quia est aliquid ναστὸν, id est, *densè compactum*.

Νᾶμα, ατος, τὸ, *fluentum*, *latex*. dat. pl. νάμασι à νάω, seu ναίω, *fluo*.

Νᾶν, Dor. pro ναῦν, *navem*.

ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, *patris*, *matrisve soror*.

ΝΑΝΟ'Σ, ου, ὁ, *NANUS*, *pumilio*. q. à νὴ & ἄνω, *sursum non crevit*. hinc

Νανώδης, εος, ὁ, ἡ, *pumilionis formam habens*: à præced.

Ναοί, nom. pl. à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*.

ΝΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, & Att. νεὼς, ὁ, *templum*. q. à ναίω, *habito*. hinc πρόναος, ου, ὁ, *templi vestibulum*.

Ναοὺμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *verbum majestatis*.

ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, seu νάπη, ης, ἡ, *saltus*, *clivus montis*, *locus cavernosus*. q. ex νὴ & φάος, quod *locus tenebricosus sit*. Vel à νάω, *fluo*.

ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, *sinapi*, q. à νὴ & πάω, quod *parum pascat*.

ΝΑ'ΡΔΟΣ, ου, ἡ, *NARDUS*, frutex.

Νάρη, *stulta*. ἡ ἄφρων καὶ μωρά.

Ναρθήκιον, ου, τὸ, *NARTHECIUM*, *liber medicamentarius*, vas *medicamentarium*: à seq.

ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ *arbor quædam*, *ferula*, *bacillus*. dat. sing. νάρθηκι.

ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, *odoramenti genus*. q. à νάρδος & καίω.

Ναρκάω, & έω, f. ήσω, *torpeo*, *obtorpesco*. à seq. th.

ΝΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo*, piscis genus. item *torpor veternus*.

Νάρκημα, ατος, τὸ, &

Νάρκησις, εως, ἡ, *torpor*. à perf. pass. verbi ναρκάω, quod videas.

Νάρκισσος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *NARCISSUS*. & in f. g. pro *flore*, sumitur. à νάρκη, i.e. *torpore*. quem suo odore affert.

Ναρκόω, f. ώσω, *torpore*, *afficio*. Th. νάρκη, *torpor*.

Ναρκώδης, εος, ὁ, ἡ, *torpidus*: ab eod. th.

Νάρκωσις, εως, ἡ, *torpefactio*: &

Ναρκωτικὸς, οῦ, *torpefaciendi vim habens*: à perf. pass. verbi ναρκόω, quod vide.

ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vasis genus*.

ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, *NARTA*, *planta odorata*. an à νάρδος;

Νάσατο, Ion. & νάσσατο, Poët. 3. sing. a. 1. m. pro ἐνάσατο, verbi νάω, *habito*. a. 1. inf. m. νάσασθαι. Th. ναίω, idem.

Νάσθην, ης, η, Ion. pro ἐνάσθην, &c. a. 1. ind. pass. verbi νάω, pro ναίω, *habito*.

Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, *insulanus*, *insulæ incola*. Th. νῆσος, ου, ἡ, *insula*.

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, *insula*.

Νάσσε, Ion. & Poët. pro ἔνασσε, a. 1. ind. act. verbi νάω pro ναίω, *habito*.

Νάσσατο, vide in νάσατο.

ΝΑ'ΣΣΩ, f. νάσω & νάξω, *æquo*, *complano*, *premo*.

Ναστὸς, οῦ, *confertus*, *densus*: à præced.

Ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγω, *navem frango*. f. ήσω. p. νεναυάγηκα. a. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγήσασι, *naufragis*, dat. pl. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, verbi ναυαγέω.

Ναυαγία, ας, ἡ, *naufragium*: &

Ναυάγιον, ου, τὸ, idem. & *fragmentum navis*, *tabulæ ex naufragio*: quod &

Ναυαγὸς, οῦ, *naufragus*: ex ναῦς, *navis*, & ἄγω, *frango*.

Ναυαρχεῖν, *classi præesse*: ex ναῦς, *navis*, & ἀρχὴ, *imperium*.

Ναυαρχία, ας, ἡ, *præfectura classis*: &

Ναύαρχος, ου, ὁ, *NAVARCHUS*: ex iisd. th.

Ναυάτης, ου, ὁ, *NAVITA*, vide in ναύτης, & seq.

Ναυβάτης, Ion. & Poët. pro quo & ναυάτης & ναύτης, *nauta*, *vector*. q. ex ναῦς & βαίνω, *eo*.

Ναυηγεῖν, Ion. pro ναυαγεῖν, &

Ναυηγίη, Ion. pro ναυαγία, *naufragium*, *calamitas*: &

Ναυήγιον, Ion. pro ναυάγιον: &

Ναυηγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, *naufragus*: ex ναῦς, *navis*, & ἄγω, *frango*.

Ναύκληρος, ου, ὁ, *NAUCLERUS*, *navis dominus*: ex ναῦς, *navis*, & κλῆρος, *sors*, *hæreditas*.

Ναυκράρων, gen. pl. à Ναύκραρος, *Reipubl.*

principes & magistratus. q.d. οἱ τὴν κέρων ἢ τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ νηὶ ἄρχοντες.
Ναυκράτης, ους, ὁ, ἡ, & ναυκράτωρ, idem. qui scil. classe pollens maris imperium obtinet. καὶ ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν.
Ναύλη, idem quod νάβλα.
Ναῦλον, ου, τὸ, NAULUM, merces quæ pro navigatione persolvitur. Th. ναῦς.
Ναυλοχέω, f. ήσω, in portu maneo: à seq.
Ναύλοχος, ου, ὁ, ἡ, portuosus, naves continens: ex ναῦς, navis, & λέχος, lectus; (quod à λέγω, cubo.) vel λόχος, insidiæ.
Ναυμαχέω, navale prælium committo: &
Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium: &
Ναύμαχος, ου, ὁ, navali prælio aptus: ex ναῦς, & μάχομαι, pugno.
Ναῦν, navem, acc. sing. & Poët. νηῦν, νῆα vel νέα, à ναῦς, navis.
Ναύπακτος, ου, ἡ, NAUPACTUS, urbis nomen.
Ναυπηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, præs. part. pass. à seq.
Ναυπηγέω, f. ήσω, naves fabricor: &
Ναυπηγήσιμος, ου, fabricandis navibus aptus: &
Ναυπηγία, ας, ἡ, navium fabricatio: item
Ναυπηγικὸς, ῦ, ad navium fabricationem pertinens: &
Ναυπήγιον, ου, τὸ, locus ubi naves compinguntur: à seq.
Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, navium fabricator: ex ναῦς, navis, & πηγνύω, seu πήγνυμι, compingo, præt. m. πέπηγα.
ΝΑΥ͂Σ, ναὸς, ἡ, NAVIS Ion. νηὸς, νεὸς, dat. νηί. q. à νέω, fluo. hinc ναύτης, nauta. ναυτικὸς, nauticus. ναυτίλος, idem. ναυτιλία, navigatio. ναυτία, ας, ἡ, nausea. ναυτιώδης, εος, ὁ, ἡ, nauseam faciens, fastidiosus. ναῦλον, naulum.
Ναυσίθοος, ου, ὁ, nomen viri, q. qui navi currit: ex ναῦς & θέω, curro.
Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri, q. cujus animus est in navibus: ex νόος, mens, & ναῦς, navis.
Ναυσίστονος ὕβρις, ignominia quæ propter cladem acceptam classis gemitum & luctum adfert: à ναῦς, navis, & στόνος, gemitus. Th. στενὸς, arctus.
Ναυσιπόρητος, ου, ἡ, Pind. qui navibus vehitur: ex ναῦς & φέρω, fero.
Ναύσταθμον, ου, τὸ, necnon
Ναύσταθμος, ου, ὁ, navium statio, navale, navales copiæ; à ναῦς, navis, & σταθμὸς, statio, quod ab ἵσημι, statuo.
Ναυστολεῖν, navem mittere, ducere, ferre. q. τὰς ναῦς στέλλειν, à στέλλω, mitto.
Ναύτης, ου, ὁ, NAUTA; pro quo Poëtæ, præsertim Tragici ναυβάτης ου, ὁ, NAVITA. Th. ναῦς, ναὸς, ἡ, navis.
Ναυτία, & Ion. ναυτίη, ας, ἡ, NAUSEA. ναυτίασις, & ναυτίασις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, navis.
Ναυτιάω, & ναυσιάω, & ιόω, NAUSEO à præced.
Ναυτικὸς, ῦ, NAUTICUS; rei nauticæ peritus: τὸ ναυτικὸν, res nautica; classis. Th. ναῦς, navis.
Ναυτιλία, ας, & Ion. ης, ἡ, navigatio: ab eod. them.
Ναυτίλλεσθαι, Ion. & Poët. pro πλεῖν, navigare.
Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, ῦ, ὁ, nauticus, vel nauta. item NAUTILUS piscis. Th. ναῦς.
ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, NAPHTHA, oleum Medeæ, bitumen.
Νάω pro ναίω, habito. a. 1. ἔνασα, & Poët. ἔνασσα. a. 1. pass. ἐνάσθην · a. 1. m. ἐνασσάμην, Poët. Est & νάω, fluo.
Ναῦν μάχη, ἡ, Poët. pro ναυμαχία, ἡ, navalis pugna.
Νὴ, in compositione negat. NE brevis Lat.
Νέα & νῆα, Ion. Poët. pro ναῦν, acc. sing. à ναῦς, ναὸς, ἡ, navis. est etiam
Νέα, f. g. à νέος, quod vide.
Νεάζει, juvenis est, 3. sing. ind. præs. à
Νεάζω, f. άσω, juvenesco. The. νέος, novus, juvenis.
Νεὰν, ᾶνος, ὁ · item
Νεανίας, ου, ὁ, adolescens, audax, validus. Th. νέος, novus, juvenis.
Νεανικὸς, ῦ, juvenilis; strenuus; audax; vehemens. comparat. νεανικώτερος, superl. ·ώτατος · & inde
Νεανικῶς, adv. juveniliter; strenuè; lautè, Th. νέος, juvenis.
Νεανισκεύω, juvenesco: à νεάνισκος. Th. νέος, juvenis.
Νεᾶνις seu νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula: &
Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adolescentulus: ab eod. th.
Νεάπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. nova urbs.
Νεαρὸς, ῦ, juvenis, juvenilis. Them. νέος, novus.
Νέας, naves, pro νῆας, accus. plur. Ion. à ναῦς.
Νέαται, habitantur, structa sunt, detracto augmento pro νενέαται, Ion. pro νένηνται, 3. pl. perf. pass. verbi νέω, struo. vel à νέω, Ion. pro νάω, vel ναίω, habito.
Νέατος, Ion. Sync. pro νεώτατος, novissimus. Th. νέος, novus.
Νέβελ, uter, amphora. Vox Hebræa, retenta à LXX. 1 Sam. 1. 24.
Νεβρὸς, ῦ, ὁ, hinnulus, pullus cervi. νεβρῶ, Dor. pro νεβροῦ. & νεβρὸς pro νεβρός.
Νεβρὶς, ίδος, ἡ, NEBRIS, hinnuli aut cervi pellis: & inde
Νέβρισσα, serpentis genus à maculis sic dictum: à præced. th.
Νέελασα, exultat, læta est. vox Hebr. Job 39. 13.

Νεμὼρ, nomen viri, ἄκλιτον. Syriac. *amicus.*

Νέεσθαι, *redire*, præf. inf. à νέομαι, vel νέω, *eo, redeo.*

Νέηαι, Ion. pro νῇ, eas, 2.sing.præf.sub.verbi νέομαι, vel νέω, *eo, redeo.*

Νεήκεσσι, dat. pl. Poët. à

Νεήκης, εος, ὁ, ἡ, *recenter acutus* : à νέος, *novus*, & ἀκὴ, *cuspis.*

Νέηλυς, υδος, ὁ, ἡ, *qui nuper advenit* : à νέος, *novus*, & ἐλεύθω, seu ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι, a.2. ἤλυθον.

Νεηνίας, Ion. pro νεανίας, *juvenis* : &

Νεήνις, Ion. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula.* Th. νέος, *novus.*

Νεῖ, *net*, 3. sing. ind. præf. à νέω, *neo* : f. νήσω.

Νειαίρη, ης, ἡ, *pars extrema ventris, venter inferior* : à

Νειαρὸς, vel νεαρὸς, *novus, ultimus.* Th. νέος, idem.

Νείατος, *infimus, ultimus*, per Sync. pro νεώτατος, superl. à νέος, pro νέος, *novus, recens.*

Νείκεα, ut & νείκη, acc.pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *rixa.*

Νεικεῖ, *contendit*, 3.sing.præf.ind. νεικέω. Th. νεῖκος.

Νεικείεσκον, Ion. Paragoge pro ἐνείκεε, 3.sing. imperf.act. verbi νεικέω, Poët. pro νεικέω, *rixor.* Th. νεῖκος.

Νεικείῃ, & Ion. Paragoge νεικείῃσι, *vincat, probris affecerit*, 3.sing.sub.præf.act.ejusd. verbi & th.

Νεικεστὴρ, ῆρος, ὁ, *objurgator, convitiator* : à 3 perf. perf. pass. seq.

Νεικέω, & Poët. νεικείω, *rixor, objurgo* : f. ήσω & έσω. Th. νεῖκος.

Νείκησεν, & νείκεσεν, Ion.pro ἐνείκησεν, 3.sing. a.1.ind.act.ejusd. verbi.

ΝΕΙ΄ΚΟΣ, εος, τὸ, *rixa, jurgium, contentio*; *bellum* qu. à νὴ & εἴκω. Hinc νεικέω, & -είω, *rixor, objurgo.* φιλόνεικος, ου, ὁ, ἡ, *contentiosus.* φιλονεικία, ας, ἡ, *rixa, contentio.* φιλονεικέω, *rixor, contendo.*

Νεῖλος, ου, ὁ, *NILUS*, Ægypti fluvius.

Νείμας, αντος, *qui tribuit*, a.1.part.act. νείμαντο, 3.sing.a.1.m.Ion. verbi νέμω, *tribuo* : a.1. ἔνειμα.

Νεῖμεν, vel νεῖμε, *tribuit*, 3.sing.a.1. Ion. pro ἔνειμεν, verbi νέμω.

Νειόθεν, per Sync. pro νειατόθεν, adv. *ex imo* : &

Νειόθι, adv. per Sync. pro νειατόθι, *in imo fundo* : à νεῖος, *novellus.* Them. νέος, *novus.*

Νειὸν, ου, τὸ, Ion. pro νέον, ου, τὸ, *novale*; item adv. pro *nuper.* Th. νέος.

Νειὸς, ου, ὁ, & νειὸς, ου, ἡ, Ion. pro νέος (sub. ἀγρὸς) & νεὸς, *ager renovatus* : &

Νεῖος, ου, Ion. pro νέος, *recens, novellus.* superl. νειότατος, *novissimus, infimus.* Th. νέος, *novus.*

Νείσσεαι, Ion. pro νείσσῃ, 2. sing. præf. sub. νείσσεο, Ion. pro νείσσου, præf. imperat. à

Νείσσομαι, *eo, navigo.* Th. νέω, *eo.*

Νείσσονται, 3.pl.præf.ind. præced. verbi.

Νεῖται, *redit*, 3.sing.præf.verbi νέομαι. Th. νέω, *eo, redeo.*

Νειχθεὶς, *reversus*, a. 1. part. pass. à νείσσομαι, *redeo.* Th. νέω. Verum vix verisimile inde derivari posse, & potius ad ἐνείκω, vel φέρω, referendum. Vide Scoti Grammat. Gr.

Νεκάδεσσιν, dat.pl.Ion. à

Νεκὰς, άδος, ἡ, *cadaverum acervus.* Th. νεκρὸς, *mortuus.*

Νεκρικὸς, οῦ, *mortualis, funebris* : à νεκρὸς, *mortuus.*

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinatio quæ fit evocatis mortuis, NECROMANTIA*, barbarè *nigromantia*, quo vocabulo nos perinde ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus Black Art : à νεκρὸς, *mortuus*, & μάντις, *vates.*

Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium ex evocatis mortuis* : ab iisd. th.

ΝΕΚΡΟ'Σ, οῦ, ὸν, *mortuus, cadaver ipsum*: inde νεκρόω, *eneco.* νέκυς, υος, ὁ, *mortuus, defunctus* : unde Lat. *NEX, NECO.*

Νεκρόω, *mortifico, interimo* : f. ώσω. p. νενέκρωκα. a. 1. ἐνέκρωσα. a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω. perf. pass. νενέκρωμαι. perf. part. pass. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρὸς.

Νεκρωθεὶς, ένος, *neci datus*, a. 1. part.pass. ab ἐνεκρώθην, a. 1. pass. verbi νεκρόω, quod vide.

Νέκρωσις, εως, ἡ, *mortificatio* : à 2. perf. perf. pass. verbi νεκρόω, quod à νεκρὸς, *mortuus.*

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, *NECTAR, potus Deorum.*

Νεκτάρεος, ου, ὁ, ἡ, *NECTAREUS, nectaris suavitatem referens* : à præced. th.

ΝΕΚΥ'ΔΑΛΟΣ *insectum quoddam.*

Νέκυες, *defuncti*, *manes.* νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, υος, idem cum νεκρὸς, *mortuus.*

Νεκυομαντεία, ας, ἡ, idem cum νεκρομαντεία &

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, &

Νεκυομαντήιον, ου, τὸ, Ion. pro νεκυομαντεῖον, idem ac νεκρομαντεῖον, *oraculum, in quo mortui de re aliqua consuluntur* : à νέκυς & μάντις, *vates.*

Νέκυς, υος, *defunctus* : gen. pl. νεκύων. Th. νεκρὸς.

Νεμεὰς, άδος, ἡ, Poët. pro Νεμεαία, *NEMEÆA.*

Νέμει, *tribuit*, 3. sing. præf. νέμειν, præf. inf. à νέμω, quod vide.

Νεμεαῖος, ου, *NEMEÆUS* : à Νεμεία, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμείη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμεία, ἡ, nomen regio-

regionis: à νέμ☉, ε☉, τό, *nemus*. Th. νέμω, *pasco*.

Νέμειον ἄγαλμα, *Nemeæum ornamentum*.

Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi νεμεσάω, quod vide.

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, ῶ, *indignor, irascor; invideo*: f. ήσω. p. νενεμέσηκα. a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην. Hinc νέμεσις, ἡ, *indignatio, cum quadam invidia*.

Νεμεσητικὸς, *ad indignationem propensus*: &

Νεμεσητὸς, ῦ, *reprehensibilis*, Poët. νεμεσητὸς · à νεμεσάω, *irascor*.

Νέμεσθαι, præs. inf. pass. à νέμω, *pasco*.

Νεμεσίζῃ, *vitio vertes*, 2. sing. præs. sub. pass. à

Νεμεσίζω, vel -ομαι, *indignor, revereor*. Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio, reprehensio; ultio*; item *NEMESIS*, nomen Deæ, insolentiam hominum reprimentis. Th. νεμεσάω.

Νεμεσσᾷ, Poët. pro νεμεσᾷ, *indignè fert*, 3. sing. præs. ind. verbi νεμεσσάω, *indignor*.

Νεμεσσατὸς, Dor. pro νεμεσσητὸς, quod vide.

Νεμέσσηθεν, pro νεμεσσήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic νεμεσσήθην, Ion. pro ἐνεμεσσήθην, a. 1. pass. verbi νεμεσσάω, *indignor*.

Νεμεσσητὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *reprehendendus, a, um*. Th. νεμεσσάω, *indignor*.

Νεμηθεὶς, *tributus*, a. 1. part. pass. verbi νέμω, *tribuo*: f. νεμῶ. perf. pass. νενέμημαι. a. 1. pass. ἐνεμήθην.

Νέμονται, *fruuntur*, 3. pl. præs. ind. pass. νέμομαι. Th. νέμω, *possideo, tribuo*: f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νέμ☉, ε☉, τὸ, *NEMUS, locus arboribus densus*: à νέμω, *pasco*.

ΝΕ'ΜΩ, *tribuo, distribuo; colo, habito; pasco; rego; guberno*: f. νεμῶ p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα. p. m. νένομα. Hinc νομὴ, *distributio; pastus*. κληρονόμ☉, *hæres*. κληρονομέω, *hæreditatem adeo*. νέμ☉, ε☉, τὸ, *nemus*. νομεύω, *pasco*. νομεὺς, *pastor*. νομαδ☉, *in pascuis degens*. νομὰς, ἀδ☉, ὁ, idem. οἰκονόμ☉, ε, ὁ, *rei familiaris dispensator*. οἰκονομία, *dispensatio rei familiaris*. οἰκονομέω, ῶ, *rem familiarem administro*.

Νένασται, Dor. pro νένησται, perf. ind. pass. verbi νάω, *scaturio*: q. à νέω.

Νενέαται, Ion. pro νένηνται, *collecti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi νέω, vel νάω, *struo, habito*: f. ήσω. p. νένηκα. perf. pass. νένημαι, σαι, ται.

Νενέμηκα, *distribui*, perf. act. verbi νέμω. f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νένηκα, *nevi*, perf. act. verbi νήθω *neo*: f. νήσω. perf. pass. νένημαι, & νένησμαι. perf. part. pass. νενημέν☉, & νενησμέν☉. Them. νέω, *neo*.

ΝΕΝΙ'ΗΛΟΣ, ε, *cæcus, attonitus, vecors*; qu. à νενιος.

Νενίκανται, Dor. pro νενίκηνται, 3. pl. perf. pass. verbi νικάω, *vinco*.

Νενίκημαι, perf. pass. νενικημέν☉, perf. part. pass. verbi νικάω, *vinco*: f. ήσω. p. νενίκηκα.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ε, ὁ, *patruus, avunculus*.

Νεννὸς, ἡ, ὸν, *stolidus*: qu. à νὴ & νό☉, *mens*.

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. &

Νενομισμέν☉, η, ον, perf. part. pass. verbi νομίζω, *puto, moribus instituo*: hoc à νόμ☉, *lex*. Th. νέμω.

Νενοσσευμένα, legend. νενεοσσευμένα, perf. part. pass. à νεοσσεύω, *nidifico*. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νένοται, per Sync. pro νενόηται, *excogitatum est*, 3. sing. perf. pass. à νοέω, *cogito*. Th. νό☉, νῦς, ὁ, *mens*.

Νένοφα, perf. m. verbi νέφω.

Νενώμεθα, per Synæresin Ion. pro νενοήμεθα. Et νένωται, pro νενόηται, 1. pl. & 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, *cogito*. Th. νό☉, ῦς, ὁ, *mens*.

Νεοαρδὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *nuper irrigatus*: ex νέ☉, *novus*, & ἀρδω, *irrigo*: f. σω.

Νεόγαμ☉, ε, ὁ, ἡ, *qui recens uxorem duxit*; vel *recens nupta*. Them. γαμέω, *uxorem duco*.

Νεογνὴς, έ☉, ὁ, ἡ, item

Νεογιλὴς, έ☉, ὁ, ἡ, &

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, *recens natus*: qu. νεογνός. Ex νέ☉ & γείνομαι, *nascor*.

Νεόγραπτ☉, *nuper pictus*: à γράφω, *scribo*.

Νεόγυι☉, ε, ὁ, ἡ, *qui juvenilia membra habet, juvenis*: ex νέ☉, *juvenis*, & γυῖον, ε, τὸ, *membrum*.

Νεόδματ☉, α, ὁ, Dor. pro

Νεόδμητ☉, ε, ὁ, ἡ, *recens structus*; item *nuper domitus, recens nupta*; i. e. νεοδάμαστ☉. Ex νέ☉, *novus*, & δέμω, *struo*: f. μῶ. perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται· item à δαμάω, *domo*.

Νεόδρεπτ☉, ε, ὁ, ἡ, *recens decerptus*. Th. νέ☉, *novus*, & δρέπω, *decerpo*: f. ψω.

Νεοθαλὴς, & νεοθηλὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *nuper virens & pullulans*; item *recens*: ex νέ☉ & θάλλω, *floreo*.

Νεοίη, ης, ἡ, *juvenilis ætas*: à νέ☉, *juvenis*.

Νέοικ☉, ε, ὁ, ἡ, *recens conditus & habitatus*: ex νέ☉ & οἶκ☉, ε, ὁ, *domus*.

Νεοκηδὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *recentem dolorem habens*; dat. sing. νεοκηδέϊ. Ex νεὸς, *novus*, & κῆδ☉, ε☉, τὸ, *cura*.

Νεόκλωστ☉, ε, ὁ, ἡ, *recens contextus*: ex νέ☉, *novus*, & κλώθω, *neo*.

Νεόκτιστ☉, ε, *recens conditus*. νεοκτίστα, Dor. pro νεοκτίστη, ης, ἡ, ex νέ☉ & κτίζω, *condo, creo*.

Νεόκτατ☉, ε, ὁ, ἡ, Poët. *recens interfectus*: ex

ex νέ☉, *novus*, & κλείνω, *interficio* : p. m. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, *juvenum cætus*, idem cum νεότης. Th. νέ☉, *juvenis*.

Νέομαι, *neo, nato, vado*. Th. νέω idem.

Νεομηνία, & contractè νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna*; vel *novus mensis*, aut *prima dies mensis, calendæ* : à νέ☉, *novus*, & μήνη, *luna*; item à μὴν, *mensis*.

Νέον, *nuper*, adv. νεωστὶ, Att. idem. Th. νέ☉, *novus*.

Νεόπηκτ☉, ου, ὁ, ἡ, *nuper pressus* : ex νέ☉, *novus*, & πήγνυμι, *compingo*.

Νεόπλυτ☉, & νεόπλυντ☉, ου, ὁ, ἡ, *recens lotus* : ex νέ☉, *novus*, & πλυνω, *lavo*.

ΝΕ'ΟΣ, νέα, νέον, *NOVUS*; *juvenis* : q. à νυῦ, *nunc* : comparat. νεώτερ☉, α, ον, *junior* : pl. num. αἱ νεώτεραι, *juvenculæ, minores natu*. Hinc νεόω, *novo*. νεωτερίζω, *res novas molior*. νεανίσκ☉, ου, ὁ, *juvenis* : & Angl. new.

Νεοσίγαλ☉, ου, ὁ, Dor. pro νεοσίγηλ☉, ὁ, *modus propter rei novitatem & excellentiam admirandus* : adeo ut eum audienti silentium præ admiratione pariat. Homerus σιγαλόεν, appellaret. Ex νέ☉, *novus*, & σιγάω, *sileo*.

Νεόσμηκτ☉, ου, *nuper tersus*, vel *politus* : ex νέ☉, & σμάω, vel σμήχω, *abstergo*, *purgo*.

Νεοσσεύω, & Att. νεοττεύω, *nidifico*. Them. νεοσσὸς, ου, ὁ, *pullus*.

Νεοσσιά, ᾶς, ἡ, *nidus avium* : gen. pl. Ion. νεοσσιέων. Th. νεοσσός.

ΝΕΟΣΣΟ'Σ, & Att. νεοττὸς, οῦ, ὁ, *pullus*; *avicula*; *vitellus* : dat. pl. νεοσσοῖσι. Hinc νεοσσιά, ας, ἡ, *nidus*.

Νεοσσὼς, Dor. pro νεοσσὸς.

Νεότας, ατ☉, ἁ, Dor. pro νεότης, quod vide.

Νεοτευχὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *nuper factus* : ex νέ☉ & τεύχω, *fabricor*.

Νεότης, ητ☉, ἡ, *juventus* : acc. sing. νεότητ', pro νεότητα. Th. νέ☉, *juvenis*.

Νεοτήσι☉, ου, ὁ, ἡ, *juvenilis* : ab eodem them.

Νεότμαγ☉, Dor. pro νεότμητ☉, ου, *recens sectus* : ex νέ☉ & τέμνω, *seco* : perf. pass. τέτμημαι.

Νεοτριβὲς, έ☉, τὸ, *recens extritum* : ex νέ☉ & τρίβω, *tero*.

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία. Vide in νεοσσός.

Νεοττοποιέομαι, οῦμαι, *pullos gigno* : f. ήσομαι. Hinc a. 1. part. m. νεοττοποιησάμεν☉, ου. Ex νεοσσὸς seu -ττὸς, ὁ, *pullus*, & ποιέω, *facio*.

Νεοττὸς, οῦ, ὁ, Atticè pro νεοσσὸς, quod vide.

Νευρίω, *secundo vento utor* : à ναῦς & οὖρ☉, *ventus secundus*.

Νεούτατ☉, ου, *recens vulneratus* : ex νέ☉, *novus*, & οὐτάω, f. ήσω, *vulnero*.

Νεόφυτ☉, *nuper consitus*, seu *plantatus*. q. d. νεὸν φυτὸν, *nova planta*. per Metaph. pro *novitio*.

Νεοχμὸς, οῦ, *novus, qui integris est viribus* : & hinc

Νεοχμόω, *res novas molior*. Them. νέ☉, *novus*.

Νεόω, -ῶ, f. ώσω, *novo, innovo*. Th. νέ☉, *novus*.

Νέπους, οδ☉, ὁ, ἡ, *pedibus carens. piscis*. NEPOS : à νε & πους, *pes*.

Νέρθε & νέρθεν, per Aphær. pro ἔνερθεν, *infra* : adv. & hinc

Νέρτερ☉, *inferior*, pro ἐνέρτερ☉· ab ἔρα, ας, ἡ, *terra*.

Νέστορα, acc. sing. à Νέστωρ.

Νεστορίδης, ου, ὁ, *NESTORIDES*, patrony. à

Νέστωρ, ορ☉, ὁ, *NESTOR*, nomen prop.

Νεῦμα, ατ☉, τὸ, *nutus, gressus*. dat. pl. νεύμασι. Th. νεύω, *innuo*, vel à νέω, νεύσω, *nato*.

Νεῦμαι, Dor. vel Ion. pro νέομαι, -οῦμαι, pro fut. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, *redibimus* : à νέω, *redeo*.

Νεύοιεν, *nutabunt*, *vergent*, 3. plur. opt. præs. verbi νεύω, *innuo*. præs. part. νεύων, ουσα, ον.

Νευρά, ᾶς, ἡ, & Ion. ῆς, *nervus arcus*. Th. νεῦρον, ου, τὸ, *nervus*.

Νευρειή, ῆς, ἡ, Poët. pro νευρά, ᾶς, ἡ, *nervus*.

Νευρῆς, gen. Ion. à νευρὰ, quod vide.

Νευρὶς, ίδ☉, ἡ, idem cum seq.

ΝΕΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *NERVUS, robur*. νευρὰ ᾶς, ἡ, idem.

Νευρόσπαστα ἀγάλματα, *simulachra quæ nervis occultis trahuntur* : ex νεῦρον, *nervus*, & σπάω, *traho*.

Νεῦσ' & νεῦσε, Ion. pro ἔνευσε, *annuit*, 3. sing. a. 1. act. verbi νεύω, *innuo*. f. σω. p. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, αντ☉.

Νεῦσις, εως, ἡ, *nutus*. à 2. pers. perf. pass. v. νεύω.

Νευστάζω, f. άσω, *nuto, caput concutio*. Th. νεύω, *innuo*.

Νευστικὸς, οῦ, idem cum seq.

Νευστὸς, οῦ, *natatilis*. Th. νέω, f. νεύσω. *no*.

ΝΕΥ'Ω, *NUO, innuo, annuo*; *promitto, vergo*. f. σω. p. κα. Hinc νεῦμα, *nutus*. νεῦσις, idem. ἀπονεύω, *abnuo*.

Νέφεα, nom. pl. νεφέεσσι, dat. pl. Ion. à νέφ☉, ε☉, τὸ, *nubes*.

Νεφέλη, ης, ἡ, & Dor. νεφέλα, *NEBULA*, *nubes*. Th. νέφ☉.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol à

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, *nubicogus*, Jovis Epith. voc. ὦ νεφεληγερέτα· ex νέφ☉, *nubes*, & ἐγείρω, *excito*.

Νεφέλιον, ου, τὸ, *nubecula*, dimin. à νεφέλη. Th. νέφ☉.

Νεφέλῃσιν, dat. pl. Ion. à νεφέλη, *nubes*.

Νεφθαλείμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Heb. *lucta*.

ΝΕ'ΦΟΣ,

ΝΕ'ΦΟΣ, ε☉, τὸ, NUBES, nebula. per Metaph. magna multitudo. νεφέλη, ης, ἡ, idem.

Νεφρῖτις, ιδ☉, ἡ, morbus, seu affectus renum: à seq.

ΝΕΦΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ren. q. à νέω, fluo, & φέρω. renes enim deferunt humores quosdam.

ΝΕ'Ω, νήθω & νήχω, NO, nato; item eo, redeo. neo. hinc νήχω, nato. νῆξις, εως, ἡ, natatio.

Νεωκόρ☉, ȣ, ὁ, æditus. Ex νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, ȣ̃, ὁ, templum, & κορέω, scopis purgo.

Νεώμεθ' pro νεώμεθα, redeamus, 1. pl. sub. pass. νέομαι, seu νέω, redeo.

Νεωμένη, iterata, scil. γῆ, præs. part. f.g. à νεάω, renovo. Th. νέ☉, novus.

Νέως, adv. nuper. Th. νέ☉, novus.

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, ȣ̃, ὁ, templum. hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, navalia, q. d. navium ædes: ex ναῦς, navis, in gen. Ion. νεὸς, Att. νεὼς, & οἶκ☉, ȣ, ὁ, domus.

Νεωστὶ, adv. nuper. Th. νέ☉, novus.

Νεωτερίζεσθαι, renovari, instaurari, refici, præs. inf. à νεωτερίζω. Th. νέ☉, novus.

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis. Them. νέ☉, novus.

Νεώτερ☉, ȣ, junior, minor natu. superlat. νεώτατ☉. Th. νέ☉, juvenis.

ΝΗ', per, adv. affirmantis & jurandi vim acc. νὴ Δία, per Jovem. in compos. privativa est particula; interdum intensiva.

Νῆ' pro νῆα, acc. Poet. pro ναῦν, navem. à nom. ναῦς, Ion. νηῦς, νηὸς. dat. pl. νήεσσι.

Νήαιθ☉, ȣ, ὁ, NEÆTHUS, nomen fluvii.

ΝΗΓΑ'ΤΕΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, novus, nuper factus. q. à νέον, nuper, & γάω, fio.

Νήγρετ☉, ȣ, ex quo quis excitari nequit: ex νὴ & ἐγείρω, excito.

Νηδύια, τὰ, intestina: à νηδὺς, ύ☉, ἡ, venter.

Νήδυμ☉, ȣ, suavis, per Pleonasm. litera ν, pro ἥδυμ☉. Th. ἡδὺς, suavis.

Νηδύοφιν, Poët. adv. ex utero. Th. νηδὺς, ύ☉, ἡ, venter.

ΝΗΔΥ'Σ, ύ☉, ἡ, venter, uterus. hinc νηδύια, intestina.

Νήεσσι, pro νήεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à ναῦς, & Ion. νηῦς, navis.

Νηέω, congrego, accumulo. f. ήσω. hinc νηησάσθω, a. 1. imperat. m. Th. νέω, glomero, neo. f. νήσω. a. 1. part. νήσας, & Pleonasmo lit. η, νηήσας.

Νηήσας, onerans, a. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. m. νηησάσθω, a. 1. imperat. m. Sic νήσασθαι, pro νηήσασθαι, a. 1. Ion. superioris verbi νηέω.

Νήθω, neo, filum è colu duco. f. νήσω. p. νένηκα. perf. pass. νένησμαι. Them. νέω, neo, glomero.

Νηῒ, dat. sing. à ναῦς, navis, Ion. νηῦς, νηός.

Νήϊα, navalia, τὰ, à

Νήϊ☉, ȣ, navalis. Them. ναῦς, Ion. νηῦς, navis.

Νῆϊς, ιδ☉, ὁ, ἡ, inscius, rudis, timidus: à νὴ, priv. & εἰδῶ, scio.

Νηκεστον, insanabiliter, adv. ex νὴ, negandi particula, & ἀκέω, sano.

Νηκουστέω, pro ἀνηκουστέω, non audio: ex νὴ & ἀκούω, audio.

Νηλεγὴς, έ☉, ὁ, ἡ, sævus: ex νὴ & ἀλέγω, curo.

Νηλεὴς, έ☉, ὁ, ἡ, & τὸ νηλεὲς, crudelis, e, sævus, immisericor, firmus. Dicitur & νηλειὴς, & νηλὴς, έ☉, dat. sing. νηλεῖ· ex νὴ priv. & ἐλεέω, misereo. Alii ab ἵλα☉, propitius.

Νηλεῖ, immiti, dat. sing. à νηλεὴς, έ☉, ὁ, ἡ, immitis, vel per Sync. pro νηλεέϊ. dat. à νηλεὴς, quod vide.

Νηλειὴς, idem quod νηλεὴς, quod vide.

Νηλεόποιν☉, ȣ, ὁ, ἡ, immitis, crudeli supplicio puniens: à νηλεὴς, immitis, & ποινὴ, ης, ἡ, pœna.

Νήλεστ☉, ȣ, ὁ, ἡ, pro νήλευστ☉, invisibilis: ex νὴ & λεύσσω, video.

Νηλήϊ☉, possessivum à Νηλεὺς. vide Γηληΐδης.

Νηλὺς, έ☉, ὁ, ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νήλιπ☉, discalceatus: ex νὴ & ἤλιψ, calceus.

Νηλιτὴς, έ☉, ὁ, ἡ, peccati expers: à νὴ & ἀλιτέω, pecc[illegible]

Νῆμα, ατ[illegible]lum. in pl. νήματ', pro νήματα. Th. [illegible]

Νημερτὴς, έ☉, ὁ, ἡ, verus: ex νὴ & ἁμαρτάνω, pecco. f. ήσω. a. 2. ἥμαρτον. Est &

Νημερτὴς, nomen propr. mulieris.

Νηνεμία, ας, ἡ, tranquillitas ventorum: à νήνεμ☉, ventos non habens: quod à νὴ & ἄνεμ☉, ventus.

Νηνεμίης, gen. Ion. à præced.

Νήξει, dat. sing. νήξεις, acc. pl. à

Νῆξις, εως, ἡ, natatio. Them. νέω, vel νήχω, nato.

Νήξομαι, navigabo, f. 1. m. verbi νήχομαι. Th. νέω, no. f. νήσω & νεύσω.

Νηοῖς, templis, Ion. pro ναοῖς, à ναὸς, ȣ̃, ὁ, templum. Sic νηὸν, pro ναόν.

Νηοπόλ☉, ȣ, ὁ, æditus, qui circa templum versatur: à νηὸς, Ion. pro ναὸς, templum, & πολέω, versor.

Νηὸς, navis, gen. Ion. pro νεὸς, à ναῦς, ἡ, dat. pl. νηυσὶ· &

Νηὸς, Ion. pro ναὸς, ὁ, templum.

Νηπεδανὸς, ȣ̃, firmus: à νὴ & ἠπεδανὸς, debilis, infirmus. q. ἀπεδανός. ex α, priv. & πέδον, ȣ, τὸ, solum, terra.

Νηπιέα, ας, ἡ, infantia, stultitia: &

Νηπιάζω, infantiliter ago, infans sum. f. άσω. p. νενηπίακα a. 1. ἐνηπίασα. Th. νήπι☉, infans.

Νηπιαχεύω, pueriliter me gero, instar vagientis doleo: ex νήπι☉, infans, & ἀχεύω, doleo. Th. ἄχ☉, ε☉, τὸ, dolor.

Νηπί-

Νηπίαχος, ου, ὁ, idem quod νήπιος, ου, *infans*.

Νήπιε, voc. sing. à νήπιος.

Νηπιίη, ης, ἡ, *infantia*, dat. sing. νηπιίῃ. Th. νήπιος, *infans*.

Νήπιον, ου, τὸ, *infans*, *infantia* : à seq.

ΝΗ'ΠΙΟΣ, ου, *infans*. per Metaph. *imprudens*, *stultus*. qu. ex νὴ, priv. & ἔπος, *verbum*.

Νήπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, *incomptus*, *inornatus* : ex νὴ, & πλέκω, *plico*.

Νήποινος, ου, ὁ, ἡ, *impunitus*. interdum ἄμοιρος. ἀτιμώρητος· Ex νὴ, στερητικὴ particula, & ποινὴ, *pœna*.

Νηπύτιος, ου, *stultus*, *infans*. Th. νήπιος, *infans*.

Νηρεὺς, έως & ῆος, ὁ, nomen viri. Gr. νηρὸς, *humilis*.

Νηρὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *lucerna*.

Νήριθμος, ου, *innumerabilis* : ex νὴ & ἀριθμὸς, ου, ὁ, *numerus*.

ΝΗ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ *fruticis species*, circa amnes nascens. q. à νηρὸς, *humidus*.

Νηρίτης, ὁ, *NERITA*, *concha quædam natatilis* : à νέω, *no*. Vide Ἀνηρίτης.

Νήριτος vel νήριστος, ου, *de quo non contentio*: ex νὴ & ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*.

ΝΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus*, *cavus*. q. à νέω, *no*. Est & νηρὸς pro νεαρὸς, *recens* : à νέος, *novus*.

Νῆσαι, *cumulare*, a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi νήθω, seu νέω, *glomero*, *neo*.

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mulieris : à νῆσος, *insula*.

Νησίον, ου, τὸ, *parva insula*. Th. νῆσος.

ΝΗ῀ΣΟΣ, ου, ἡ, *insula*, dat. pl. νήσοισι. q. à νέω, *no*.

ΝΗ῀ΣΣΑ seu νῆττα, ης, ἡ, *ANAS*. q. à νέω, *natare* amat.

Νηστεία, ας, ἡ, *jejunium*, *inedia* : à νῆστις, *jejunus*.

Νηστεύω, *jejuno*. f. εύσω. p. νενήστευκα. a. 1. ἐνήστευσα. a. 1. part. νηστεύσας, αντος. Th. νῆστις.

ΝΗ῀ΣΤΙΣ, εως, ὁ, ἡ, *jejunus*. q. ex νὴ, priv. & ἐσθίω, *edo*.

Νησὼ, ἡ, nomen mulieris.

Νήτλω, adv. *frustrà*, *inutiliter*. q. à

Νῆτος, *ultimus*, contract. à νέατος, ου, *novissimus*. Th. νέος, *novus*.

Νητρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, *verus*, *certus* : ex νὴ, *valdè*, & ἀτρεκὴς, *verus*.

Νηῦν, acc. Ion. pro ναῦν, *navem* : à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis*.

Νηυσὶ, dat. pl. Ion. à ναῦς, *navis*, Ion. νηῦς.

Νήϋτμος, ου, ὁ, ἡ, *animæ expers* : ex νὴ priv. & ἀϋτμὴ, *spiritus*.

Νηφάλιος & νηφάλαιος, ου, ὁ, ἡ, *sobrius*. Th. νήφω.

Νήφουσι, dat. pl. part. præs. act. vel 3. pl. præs. ind. à

ΝΗ'ΦΩ, *sobrius sum*, *vigilo*. f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 1. imperat. νῆψον, άτω & in pl. νήψατε. q. ex νὴ & πίω, *non bibo*. Hinc νηφαλιεύω, *sobrius sum*. νηφάλιος, *sobrius*. νηφαλιότης, ητος, ἡ, *sobrietas*.

Νήχετο, *natabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi νήχομαι, seu νήχω. Th. νέω. *nato*.

Νῆχον, *natabant*, 3. pl. imperf. act. Ion. verbi νήχω, *nato*. νηχόμενος, præs. part. m. Th. νέω, *nato*.

Νήχυτος, ου, ὁ, ἡ, *latè fluens*, *effusus* : à νὴ & χύω seu χέω, *fundo*.

Νήχω, *nato*, f. νήξω· idem cum νέω.

Νέω, *accumulo*. Th. νέω, idem.

Νηὰς, Dor. & Ion. νηὰς, pro ναὰς, acc. pl. à ναὸς, *templum*.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. *niger*.

ΝΙ'ΓΛΑΡΟΣ, *musici modulaminis genus* ; *musicus*.

Νίζω, Tarentinorum lingua pro νίπτω, *lavo*, proprie de manibus.

Νικᾷ, 3. sing. præs. sed

Νίκα, *vince*, præs. imperat. act. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶν, præs. inf. ab eod.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. *vir victoriæ*.

Νικαξῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro νικασῶ, & hoc pro νικήσω, *vincam*, f. 1. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. &

Νικάσαις, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit*, *victor*. Sic &

Νικάσας, Dor. pro νικήσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco*.

Νικασεῖν, f. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejusdem.

Νικάτω, *vincat*, 3. sing. præs. imperat. act. à νικάω, quod vide.

Νικαφορία, ας, ἁ, Dor. pro νικηφορία, ἡ, *victoriæ reportatio* vel *adeptio*. Sic

Νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ου, ὁ, ἡ, *victor*. Ex νικάω, *vinco*, unde νίκη, *victoria*, & φέρω, *fero*.

ΝΙΚΑ'Ω, *VINCO*, *supero*. qu. ex νὴ & εἴκω, *cedo*. f. νικήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. a. 1. sub. νικήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. νικῆσαι.

Νίκη, ης, ἡ, *victoria* : à νικάω.

Νικῇ, Dor. pro νικᾷ, *vincit*, 3. sing. præs. act. verbi νικάω.

Νικηθεὶς, έντος, *victus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Νίκημι pro νικάω, *vinco*.

Νικήσας, νικήσασα, *superans*, a. 1. part. act. mas. & f. g. à νικάω.

Νικητήριον, ου, τὸ, *victoriæ præmium*, *palma* : &

Νικητὴς, οῦ, ὁ, *victor* : &

Νικητικὸς, οῦ, *vincendi peritus* ; *cui sæpe contingit vincere* ; *qui magni est ad victoriam momenti*. Th. νικάω, *vinco*.

Νικόδημος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *populi domitor*.

Νικόκλης, έος, ὁ, nomen prop.
Νικολαΐτης, ου, ὁ, *NICOLAITA*, assecla Nicolai, à
Νικόλαος, ου, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri. Gr. *populi victor*.
Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. *civitas victrix*.
Νῖκος, εος, τὸ, *victoria*; *æternitas*. εἰς νῖκος, *in perpetuum*. Th. νικάω, *vinco*.
Νικῷεν, Att. contract. pro νικῴοιεν, 3. pl. præs. opt. à. νικάω, *vinco*.
Νὶν, Poet. & Dor. *ipsum*, *am*, *um*, pro ἓ vel αὐτὸν, ut μὶν, quod vide. Alii νὶν, sumunt pro αὐτῇ.
Νινευὴ, ἡ, *Ninive*, nomen urbis ἄκλιτον. Heb. *amœna habitatio*.
Νινευΐτης, ου, ὁ, & in pl. Νινευΐται, οἱ, *Ninivitæ*. à præced.
Νιόβη, ης, ἡ, *NIOBE*, nomen mul.
Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis malluvium*: à
ΝΙ'ΠΤΩ, *lavo*, propriè de manibus. f. ψω. p. νένιφα. a. 1. ἔνιψα. a. 1. sub. νίψω, ῃς, ῃ. præs. m. νίπτομαι, *abluo*. f. 1. m. νίψομαι. a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. νίψαι, άσθω. a. 1. sub. m. νίψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι. a. 1. part. m. νιψάμενος. Hinc χερνίπτω, *manus lavo*.
Νίσσομαι vel νείσσομαι, *eo*, *vado*. Them. νέω, *eo*.
Νισσομένης, gen. sing. part. præs. f. g. à præced.
Νίσσοντ' pro νίσσοντο, *revertebantur*, 3. pl. imperf. Ion. verbi νίσσομαι, quod vide.
ΝΙ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, *NITRUM*, sali simile.
Νίφα, per Apocopen pro νιφάδα, accus. sing. &
Νιφάδεσσι, dat. pl. Ion. pro νιφάσι, à
Νιφὰς, άδος, ὁ, *nix*, *acervatim & cum vehementi impetu decidens*. Th. νίφω, *ningo*.
Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem quod præced.
Νιφόεις, εντος, *nivosus*: à
ΝΙ'ΦΩ, & νείφω, *NINGO*, *madefacio*. hinc νιφὰς, άδος, ἡ, *nix acervatim decidens*: νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem.
Νίψαι, a. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo*, f. ψω.
Νιψάμενος, ου, *lotus*, a. 1. part. m. ejusd. verbi.
Νιψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo*.
Νοέῃ, νοῇ, *sapit*, 3. sing. præs. sub. à νοέω, *cogito*. Th. νόος.
Νόει, *cogita*. præs. imperat. act. à νοέω.
Νόεις, præs. part. pro νοεὶς, Æol. retracto accentu à νόημι, pro νοέω, *cogito*.
Νοέοντι, Dor. pro νοέουσι, *cogitant*. vide νοέω.
Νοέουσ' pro νοέουσι, 3. pl. præs. ind. act. à νοέω, *cogito*.
Νοεούσῃ, dat. sing. part. præs. f. g. à νοέω, *cogito*. præs. part. νοέων, ῶν, νοέουσα, οῦσα. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Νοεῦντες, Dor. pro νοοῦντες, *cogitantes*, nom. pl. præs. part. act. à
Νοέω, *cogito*, *intelligo*: præs. imperat. νόει, νόει, νοείτω, νοείτω. f. νοήσω. p. νενόηκα. a. 1. ἐνόησα. a. 1. sub. νοήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. νοῆσαι. perf. pass. νενόημαι. Th νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
Νοηθὲν, έντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. à præced.
Νόημ', pro νόημα, ατος, τὸ, *intellectus*, *cogitatio*: à νοέω. Th. νόος.
Νοήμων, ονος, ὁ, ἡ, *mentis compos*, *prudens*: Poët. item nomen propr. acc. sing. Νοήμονα.
Νοήσας, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω, *cogito*. Th. νόος.
Νόησε, Ion. pro ἐνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. &
Νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à νοέω, f. ήσω, quod vide.
Νοητικὸς, οῦ, *intelligendi facultate* seu *vi præditus*: à νοέω, *intelligo*. Them. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
ΝΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *NOTHUS*, *spurius*, *non legitimus*: inde νοθεύω, *adultero*, *corrumpo*. νοθεία, ας, ἡ, *spuritas*.
Νομαδικὸς, οῦ, *pascuis vivens*, *pastoralis*. Th. νέμω, *pasco*.
Νόμαιον, ου, τὸ, Ion. pro νόμος, *mos*, *ritus*.
Νομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*: ex νομὸς, *præfectura*, quod à νέμω, *regno*, *administro*, & ἄρχω, *impero*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.
Νομέες, έων, οἱ, pro *navium costis*: Herodot.
Νομέεσθαι, pro νέμεσθαι, *dilaniare*.
Νομεὺς, έως, ὁ, *pastor*, *dator*, *tributor*. Th. νέμω, p. m. νένομα. *pasco*, *tribuo*.
Νομευσῶ, Dor. pro νομεύσω, *pascam*, f. 1. ind. act. verbi νομεύω, *pasco*. Th. νέμω, idem.
Νομὴ, ῆς, ἡ, *pabulum*; *distributio*, *possessio*: à νέμω, *pasco*, *tribuo*.
Νομίζω, *lege sancio*; item *existimo*: imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. f. ίσω. perf. νενόμικα. a. 1. ἐνόμισα. a. 1. sub. νομίσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. act. νομίσας, αντος. imperf. m. ἐνομιζόμην, ου, ετο, *putabar*, *solebam*: à νόμος, *lex*. Th. νέμω, *tribuo*.
Νομικὸς, οῦ, *legis interpres*, *jureconsultus*, *legalis*: &
Νόμιμος, ου, ὁ, ἡ, *legitimus*: à νόμος, *lex*.
Νομίμως, adv. *legitimè*: à præced.
Νομιοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. vide νομίζω.
Νομίσαι, a. 1. inf. act. &
Νομίσας, αντος. a. 1. part. &
Νομίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi νομίζω, *existimo*, quod vide.
Νόμισμα, ατος, τὸ, *NUMISMA*. *nummus legitimus*, cujus valor νενόμισται, hoc est, *lege sancitus est*. Th. νόμος, *lex*.

Νομιῶ,

Νομιῶ, *existimabo*, f. Att. pro νομίσω, verbi νομίζω, *puto*. Th. νόμος, *lex*.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *legis doctor*, *professor juris*: à διδάσκω, *doceo*, & νόμος, *lex*.

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis constitutio*; *legislatio*: &

Νομοθέσμως, adv. *legitimè*: ex νόμος & τίθημι, *pono*.

Νομοθετέω, *legem fero*, *sancio*, *instruo*: f. ήσω. p. νενομοθέτηκα. a. 1. ἐνομοθέτησα perf. pass. νενομοθέτημαι, *sancitus fui*: plusq. p. ind. pass. ἐνενομοθετήμην, σο, το, & Att. abjecto ε, νενομοθετήμην, *leges acceperam*: ex νόμος & τίθημι, *pono*.

Νομοθέτης, ου ὁ, *legislator*: ex iisd.

Νομοθετήσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi νομοθετέω, *leges sancio*, quod vide.

ΝΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *lex*, quia suum cuique νέμει, *consuetudo*; *cantilena*. Hinc νομικὸς, *legalis*. νομίζω, *lege sancio*; *existimo*. ἄνομος, *exlex*. ἀνόμως, *iniquè*. αὐτόνομος, *qui suis legibus vivit*. παράνομος, ου, ὁ, ἡ, *contra leges faciens*: at

Νομὸς, οῦ, ὁ, idem quod νομὴ, *pabulum*; *regio*, *præfectura*, *provincia*.

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *legum custos*: in pl. νομοφύλακες, *legum custodes* seu *præsides*: à νόμος, *lex*, & φύλαξ, *custos*. Th. φυλάσσω, *custodio*.

ΝΟ'ΟΣ, νοῦς, ὁ, *mens*, *cogitatio*, *prudentia*: gen. νόου, νοῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, νοῦν. voc. νόε, νοῦ. nom. Att. νοῦς. gen. νοὸς. dat. νοΐ. Hinc νοέω, *cogito*. νόημα, ατος, τὸ, *cogitatum*, *cogitatio*. νόησις, εως, ὁ, *cogitatio*, *intelligentia*. νοητὸς, οῦ, *intelligibilis*. ἀγνοέω, *ignoro*. ἄγνοια, ας, ἡ, *ignorantia*. ἀγχίνοος, ου, ὁ, ἡ, *ingeniosus*, *perspicax*. ἀγχίνοια, ας, ἡ, *solertia*, *sagacitas*. ἄνοος, ου, gen. όου, οῦ, ὁ, ἡ, *amens*. ἄνοια, ας, ἡ, *amentia*. ἀνόητος, ου, ὁ, ἡ, *qui intelligi non potest*. ἀνοήτως, *stultè*, *insipienter*. διάνοια, ας, ἡ, *cogitatio*, *mens*. μετάνοια, ας, ἡ, *resipiscentia*, *pœnitentia*. ὁμόνοια, ας, ἡ, *concordia*, *unanimitas*. ὑπόνοια, ας, ἡ, *suspicio*.

Νοσέοντι, *laborant*, *ægrotant*, Dor. pro νοσοῦσι, 3. pl. à

Νοσέω, *ægroto*; *insanio*: præs. inf. νοσεῖν. f. ήσω. p. νενόσηκα. a. 1. part. νοσήσας, αντος. Th. νόσος.

Νοσηλεύω, f. εύσω, *ægrotantem curo*. νοσηλεία, ας, ἡ, *ægrotatio*, *morbus*: à νόσος, *morbus*.

Νόσημα, ατος, τὸ, *ægritudo*: &

Νοσηματικὸς, οῦ, *valetudinarius*, *morbosus*: à νοσέω, *ægroto*: quod à

ΝΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus*, *vitium*, *pestis*: qu. à νη & σόος, *sanus*. Hinc νοσέω, *ægroto*. νοσερὸς, οῦ, *morbidus*, *morbosus*.

Νοσσάδας ὄρνις, pro νεοσσάδας ὄρνιθας. Vide νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *pullities*, *mansiuncula*, per Sync. pro νεοσσιά. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullulus*, à νοσσὸς, per Sync. pro νεοσσὸς, *pullus*: unde νεοσσίον, ου, τὸ, idem.

ΝΟΣΤΕ'Ω, *redeo*, *eo*, *proficiscor*: hinc ἀνόστητος, *unde rediri nequit*. ἀπονοστέω, *redeo alicunde*.

Νοστήσω, *redibo*, f. 1. à νοστέω, *redeo*: hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

Νόστιμος, ου, ὁ, ἡ, *rediturus*, vel *qui redire potest*. νόστιμον ἦμαρ, *dies reditus*. Them. νοστέω, *redeo*.

Νόστος, ου, ὁ, *reditus*; item *dulcedo*: ab eod. th.

ΝΟ'ΣΦΙ, *seorsum*, *sine*. νόσφι θεῶν, *exceptis Diis*: hinc νοσφίζω, *separo*, *segrego*.

Νοσφίζομαι, *interverto*, *surripio*: f. ίσομαι. a. 1. m. ἐνοσφισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι. Th. νόσφι.

Νοσφισθεὶς, ένος, *separatus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi & th.

Νοσῶν, *ægrotans*, præs. part. act. à νοσέω. Th. νόσος, *morbus*.

Νοτία, ας, ἡ, idem qud νοτὶς, ίδος.

Νοτίζω, *humecto*; item *humore madeo*: à νοτὶς, *humor*.

Νότιος, ου, *humidus*: à νοτὶς, *humiditas*; item *Australis*, *austrinus*: à νότος, *Auster*.

ΝΟΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *humor*, *humiditas*: qu. à νέω, *no*, *fluo*. Hinc νοτερὸς, οῦ, *humidus*.

Νότοιο, gen. Ion. à

ΝΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *NOTUS*, *auster*: qu. à νέω, *fluo*.

Νουβυστικὸς ἡ, ὸν, *prudens*, *mentis plenus*; vox jocularis: à νοῦς, *mens*, & βύω, *impleo*.

Νουθεσία ας, ἡ, *admonitio*: ex νόος, νοῦς, ὁ, *mens*, & τίθημι, *pono*: f. θήσω.

Νουθετέω, *admoneo*, *commonefacio*: f. ήσω. p. νενουθέτηκα. a. 1. ἐνουθέτησα. a. 1. inf. act. νουθετῆσαι. ab iisd. th.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, *admonitorius*, *a*, *um*: à præced.

Νουμηνία, ας, ἡ, *novilunium*, qu. νεομηνία. Ex νέος, *novus*, & μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Νοῦμμος, ου ὁ, *nummus*: Lat.

Νουνεχὴς, *cordatus*, *intelligens*, qui νοῦν ἔχει.

Νουνεχῶς, adv. *cordatè*, *sapienter*. νουνεχόντως, idem: à præced.

Νοῦς, vide νόος.

Νοῦσος, Poët. pro νόσος, ου, ἡ, *morbus*, *pestis*.

Νὺ, expletiva particula Poët.

Νυγεὶς, a. 2. part. pass. verbi νύσσω, *pungo*: f. ξω. a. 1. ἔνυξα a. 2. pass. ἐνύγην.

Νύκτ', pro νύκτα, *noctem*, acc. sing. à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Νυκτερινὸς, οῦ, *nocturnus*: &

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, *vespertilio*. Th. νὺξ, *nox*.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui noctu lucet*: ex νὺξ, *nox*, & λάμπω, *luceo*.

Νυκτινόμος, & νυκτινόμος, ου, ὁ, ἡ, *qui noctu pascitur*: ex νύξ, & νόμος, à νέμω, *pasco*.
Νυκτομαχία, ας, ἡ, *prælium nocturnum*: ex νύξ & μάχομαι, *pugno*.
Νύκτωρ, adv. *noctu*. Th. νύξ.
Νυμφαγωγὸς, ου, ὁ, ἡ, *dux Sponsæ*: ex νύμφη, *Sponsa*, & ἄγω, *duco*.
Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *Sponsus*.
Νυμφεῖος, εία, ειον, *Sponsalis*, *ad Sponsam pertinens*. Th. νύμφη.
Νυμφεύειν τινὶ τὴν θυγατέρα τινὸς, *alicujus filiam alicui despondere*, *Sponsam dare*. Th. νύμφη.
ΝΥ΄ΜΦΗ, ης, ἡ, *Sponsa*, *nova nupta*, *NYMPHA*: gen. pl. νυμφέων, Ion. pro νυμφῶν. Hinc νυμφίος, ου, ὁ, *Sponsus*: sed νύμφιος, seu νυμφικὸς, ου, *Sponsalis*. νυμφεύω, f. σω, *nuptum do*. νυμφαῖος, ου, *ad nymphas pertinens*. παράνυμφος, ου, ὁ, *pronubus*.
Νυμφίδιος, ία, ιον, Poët. *Sponsalis*, *ad Sponsam pertinens*: &
Νυμφίος, ου, ὁ, *Sponsus*. Th. νύμφη.
Νυμφοκόμοιο, gen. Ion. à
Νυμφοκόμος, ου, ὁ, ἡ, *Sponsam ornans*: ex νύμφη, *Sponsa*, & κομέω, *orno*, *curam gero*.
Νυμφόληπτος, ου, ὁ, ἡ, *lymphatus*, *nympharum Spiritu correptus*, *fanaticus*: qu. qui speciem nymphæ in fonte viderit: ex νύμφη & λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι
Νυμφοστόλος, ου, ὁ, ἡ, *Sponsam ornans*: à νύμφη, *Sponsa*, & στέλλω, *orno*.
Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, *thalamus*, *cubile Sponsi*. Th. νύμφη.
ΝΥ΄Ν, vel Att. νυνὶ, *NUNC*: ὁ, ἡ, τὸ νῦν, sc. ὢν, οὖσα, ὂν, *præsens*. ἄχρι τοῦ νῦν, sc. καιροῦ, *ad hoc usque tempus*. ἀπὸ τοῦ νῦν, sc. χρόνου, *ab hoc tempore*, *post hoc tempus*: at
Νυν, *igitur*, enclit. Idem quod νύ.
ΝΥ΄Ξ, νυκτὸς, ἡ, *NOX*: acc. νύκτα. Et Metaph. pro *tempore ignorantiæ*. Hinc νύκτερος, ου, ὁ, ἡ, *nocturnus*. νύκτωρ, & νύχα, adv. *noctu*. μεσονύκτιον, *media nox*. πάννυχος, seu παννύχιος, ου, ὁ, ἡ, *pernox*: at
Νύξ, pro νύξε, Ion. pro ἔνυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi νύσσω, *pungo*, *vulnero*: f. ξω p. νένυχα. a. 1. inf. νύξαι. part. νύξας.
Νύξω, *pungam*, f. 1. act. ejusd.
ΝΥΟ΄Σ οῦ, ἡ, *NURUS*, *Sponsa*: à νέος, qu. *nova filia*.
Νῦσος, *claudus*, χωλὸς, Syracus.
Νύσσα, ης, ἡ, *meta*, ad quam νύσσοντες equi.
Νύσσοντες, nom. pl. præs. part. act. à
ΝΥ΄ΣΣΩ, seu -ττω, *pungo*, *fodico*: f. ξω. p. νένυχα. a. 1. ἔνυξα. perf. pass. νένυγμαι. Hinc νυγμὴ, & νυγμὸς, *punctus*, *stimulus*. κατανύττω, *compungo*. κατάνυξις, εως, ἡ, *compunctio*.
ΝΥΣΤΑ΄Ζω, *dormito*, *præ somno capite nuto*: f. ξω. p. νενύσταχα. a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυστάζω, pro νευστάζω, à νεύω, *nuo*.

Νῶττω, vide in νύσσω, *pungo*.
Νυχεία, ας ἡ, Nymphæ nomen.
Νυχθήμερον, *Spatium 24 horarum*, *ex die & nocte*: ex νύξ, *nox*, & ἡμέρα, *dies*: κτ mutantur in χθ, ob sequentem aspiratam.
Νύχιος, α, ον, *nocturnus*, *a*, *um*. Them. νύξ.
Νύχος, εος, τὸ, *nox*, *tenebræ*. Th. νύξ.
ΝΩ΄ΓΑΛΑ, ων, τὰ, *edulia suavia & delicata*: qu. νέον γάλα.
Νωδὸς, οῦ, *edentulus*: ex νὴ & ὀδοὺς, *dens*.
Νώδυνος, ου, ὁ, ἡ, *expers doloris*: ex νὴ & ὀδύνη, *dolor*. Hinc νωδυνία, *indolentia*.
Νῶε, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *requiescere*.
Νῶθ', pro νῶτα, ob seq. aspirat. nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*: in pl. τὰ νῶτα.
Νωθεία, ας, ἡ, & Ion. νωθείη, *tarditas*, *segnities*: à
ΝΩΘΗ΄Σ, έος, ὁ, ἡ, *tardus*, *piger*. νωθρότης, ητος, ἡ, *tarditas*, *segnities*: ex νῶ, part. priv. & θέω, *curro*.
Νώησαι, Synæresi Ion. pro νοήσαι, a. 1. imperat. pass. à νοέω, *cogito*, Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
Νωθρὸς, οῦ, *tardus*, *piger*. Th. νωθής.
Νῶϊ, νῶ, *NOS*: & νῶϊν, νῷν, nom. & dat. dual. ab ἐγὼ, *ego*.
Νώκαρ, *torpor*: à νὼ, pro νὴ, & σκαίρω, *salto*.
ΝΩΛΕΜΗ΄Σ, έος, ὁ, ἡ, & τὸ νωλεμὲς, *indefinens*, *assiduus*: qu. ex νὴ & λείπω, seu λεῖμμα. Hinc νωλεμέως, *indesinenter*, adv.
Νωμᾶν, Poët. *regere*, *gubernare*, præs. inf. act. à νωμάω. Hinc
Νωμάσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. &
Νωμάσοντι, Dor. pro νωμήσουσι, 3. pl. f. act. verbi ejusd.
Νωμάω, *distribuo*, *moveo*, *vibro*; *considero*. Th. νέμω, *divido*, *pasco*.
Νώμησαν, *distribuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. &
Νωμήσας, αντος, *vibrans*, a. 1. part. act. à νωμάω, quod vide.
Νωμῶ, Dor. pro νέμω.
Νώνυμος, & νώνυμνος, Poët. pro ἀνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, *obscurus*, *ignobilis*, *nomine carens*: ex νὴ & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.
Νώροψ, οπος, ὁ, ἡ, *Splendidus*: ex νὼ, pro νὴ, & ὄψις, εως, ἡ, *visus*, hoc ab ὄπτομαι, *video*, quod *obscuret visum*.
Νῶσαι, Synæresi Ion. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. &
Νώσατο, *excogitavit*, pro νοήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. m. & sic in aliis: à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.
Νῶτ', pro νῶτα, nom. plur. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*.
Νωτάκμονες, nom. pl. à

Νωτάκμων, ονος, ὁ, ἡ, *incudem gerens in tergo*: ex νῶτος, *tergum*: & ἄκμων, ονος, ὁ, *incus*, qu. ἀκάμων, quod nullis ictibus *fatigetur*; ex α, priv. & κάμνω, *lassesco*.
ΝΩΤΟΣ, ȣ, ὁ, *dorsum*, *tergum*: in pl. τὰ νῶτα. dat. pl. νώτοισι. gen. pl. νώτων, q. à νέω, *moveo*.
Νωχελὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ, ἐς, *tardus*, *segnis*: ex νὴ & κέλλω, *moveo*, *curro*.
Νωχελία, ας, ἡ, *ignavia*: à præced.

Ξ.

Ξ, Decima quarta est litera, & apud Græcos sexaginta significat. ξ. pro σ, Dor. in. f. & a. 1.
ΞΑΙ'ΝΩ, *carmino*, *carpo*, *cædo*, *percutio*. f. ξανῶ. p. ἔξαγκα. Hinc ξάνιον, τὸ, *pecten*.
Ξάνθη, ης, ἡ, nomen mul.
Ξανθῇσιν, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus*.
Ξανθίζω. f. ίσω. *flavum reddo*, *seu fulvum*: Item *flaveo*, *flavus sum*. Th. ξανθὸς, *flavus*.
Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, *flavicomus*: ex ξανθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.
Ξανθοκομᾶν, gen. pl. Dor. à
Ξανθοκόμης, ȣ, ὁ, ἡ, *flavicomus*: &
Ξανθοκόμος, ὁ, ἡ, *flavicomus*: ex ξανθὸς & κόμη, *coma*.
ΞΑΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, *flavus*, *a*, *um*: *luteus*; qu. ab ἄνθος, εος, τὸ, *flos*. Est & Ξάνθος, ȣ, ὁ, nomen propr. fluvii.
Ξανθόχροος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui flavam cutem habet*: ex ξανθὸς & χρόος, *cutis*. Th. χρόα, *color*.
Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθȣ̃ à ξανθός.
Ξανῶ, f. 1. act. verbi ξαίνω, quod vide.
Ξεινήϊα, *hospitalia*, nom. pl. à
Ξεινήϊον, vel ξείνιον, Poët. pro ξένιον, ȣ, τὸ, *munus quod datur hospiti*. Th. ξένος, *hospes*.
Ξεινίζω, *hospitem excipio*: à ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes*.
Ξεινικὸς, *peregrinus*, Ion. pro ξενικὸς, ȣ̃. Th. ξένος, *hospes*.
Ξείνιος, pro ξένιος, ȣ, *hospitalis*, *ad hospites pertinens*: ab eod. th.
Ξεινοδόκος, & ξεινοδόχος, ȣ, ὁ, ἡ, *hospitium præbens*, dat. ξεινοδόκῳ, *hospiti*: at
Ξεινόδοχος, ȣ, ὁ, ἡ, *cui hospitium præbetur*: à ξεῖνος, pro ξένος, *hospes*, & δέχομαι, *accipio*.
Ξεινοκτονέω, Ion. pro ξενοκτονέω, *peregrinos interficio*: ex ξένος, & κτείνω, *interficio*.
Ξεῖνος, Ion. pro ξένος, *hospes*.
Ξεναγέτης, ȣ. ὁ, *qui est hospitum dux & exceptor*. Ex ξένος, *hospes*, & ἄγω, *duco*.
Ξεναγέω. f. ήσω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt*: ex ξένος, *hospes*, & ἄγω, *duco*.
Ξεναγωγέω, ῶ, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt*: item *hospitio suscipio*: Ex iisdem.
Ξεναπάτας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro
Ξεναπάτης, ȣ. ὁ, *hospitum deceptor*: Ex ξένος, *hospes*: & ἀπατάω, *decipio*.
Ξεναρκὴς δίκη, *hospitalium jus*. Sed ita vocatur ἡ δίκη ἡ τοῖς ξένοις ἀρκȣ̃σα κ̀ βοηθȣ̃σα, κ̀ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθȣ̃σα: Id est, *justitia*, *quæ peregrinis & hospitibus opem fert*, *&c*.
Ξενία, ας, & Ion. ης, ἡ, *hospitium*. Th. ξένος, *hospes*.
Ξενίζω, *hospitio excipio*; item, *novitate quasi peregrina turbo*: hinc part. præs. τὰ ξενίζοντα, *peregrina*, *à vulgi sententia abhorrentia*: f. ίσω. p. ἐξένικα. a. 1. ἐξένισα. præs. pass. ξενίζομαι, ῃ, εται, *diversor*; item, *re peregrina percellor*. a. 1. pass. ἐξενίσθην. a. 1. sub. pass. ξενισθῶ. Th. ξένος, *hospes*.
Ξενικὸς, ȣ̃, *peregrinus*, *exterus*: item, *hospitalis*: ab eod. th.
Ξενισθεὶς, *hospitio susceptus*, a. 1. part. pass. &
Ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. à ξενίζω, quod vide.
Ξενιτεύω. f. εύσω. *peregre dego*, *peregrinor*. præs. m. ξενιτεύομαι, idem, expon. & *in alieno solo mercede milito*. Th. ξένος, *hospes*.
Ξενοδοχέω, ῶ, *hospitalis sum*: *hospitio alios excipio*: ex ξένος, & δέχομαι, *recipio*: p. m. δέδοχα, unde δοχὴ, ῆς, ἡ, *convivium*.
Ξενόλογος, ȣ, ὁ. *Xenologus*, nomen. propr.
ΞΕ'ΝΟΣ, & Poët. ξεῖνος, ȣ, *hospes*, *peregrinus*. Hinc ξένιος, vel ξεινίος, *hospitalis*. ξένιον, *munus*, seu *donum quod datur hospiti*. ξενόω, & ξενίζω *hospitio accipio*. πρόξενος, ȣ, ὁ, ἡ, *publicus hospes*. προξενέω, *sum publicus hospes*, *hospitio excipio nomine civitatis*. προξενητὴς, ȣ̃, ὁ, *proxeneta*, *pararius conciliator*. ἄξενος, ȣ, ὁ, ἡ, *inhospitalis*. πολύξενος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui multos excipit hospitio*.
Ξενȣ̃μαι, *hospitio sive hospitii necessitudine jungor*: à præced.
Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, *XENOPHON*.
Ξένως, adv. *peregrine*, *peregrinorum more*. Th. ξένος, *peregrinus*.
Ξέρξης, *Xerxes*. Persicum est nomen. Gr. Ἀρήϊος, *Martius*.
Ξεσθεὶς, *rasus*, a. 1. part. pass. à ξέω, *rado* quod vide.
Ξέστης, ȣ, ὁ, *sextarius*, nomen mensuræ. gen. pl. ξεστῶν. Ex Latina voce *sextus*.
Ξεστὸς, ȣ̃, & Ion. ξεστοῖο, *rasus*, *scalptus*, *dolando politus*: in pl. ξεστοί. à
ΞΕ'Ω, *rado*, *polio*, *scalpo*, *dolo*: f. έσω. perf. pass. ἔξεσμαι. a. 1. pass. ἐξέσθην. Hinc ξέσις, εως, ἡ, *rasura*. ξεστὸς, *rasus*, *scalptus*, ξύω,

ξύω, idem quod ξέω. ξύςρα, *strigilis*. ξυήλη, *radula*. ξυρὸς, *acutus*. ξυρὰω, *novacula rado*.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, *terra*: à ξηρὸς, *aridus*.

Ξηραίνω, *arefacio*: f. ανῶ. p. ἐξήρακα. a. 1. ἐξήρανα. perf. pass. ἐξήραμμαι. perf. part. pass. ἐξηραμμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐξηράνθην, ης, η. f. 1. pass. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, *aridus*.

Ξηρανθεὶς, *siccatus*, a. 1. part. pass. &

Ξηρανθῶ, a. 1. sub. pass. à ξηραίνω, quod vide.

ΞΗΡΟ'Σ, ᾶ, *aridus*, *siccus*, *tabidus*: q. à ξέω. Hinc ξηραίνω, *sicco*. ξηρότης, ητος, ξήρανσις, εως, & ξηρανσία, ας, ἡ, *siccitas*.

ΞΙ'ΡΙΣ, seu ξυρὶς, *herba quædam*.

Ξιφιςὴρ, ῆρος, ὁ, *balteus*: item *vagina*: à

ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *ensis*, *gladius*: dat. τῷ ξίφει. hinc ξιφίδιον, ȣ, τὸ, *gladiolus*, *pugio*. ξιφίας, ȣ, ὁ, piscis nomen. & Angl. Knife.

Ξȣθὸς, ᾶ, *flavus*, *albus*, *rufus*, *celer*, *dulcis*.

Ξυγκάτθανε, Poët. Sync. pro συγκατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. ex σὺν, κατὰ & θνήσκω, *morior*. a. 2. ἔθανον, ες, ε.

Ξύλα, τὰ, *ligna*: à ξύλον.

Ξύλινος, η, ον, *ligneus*, *a*, *um*: à ξύλον.

Ξυλλαμβάνω, *corripio*, item *opem fero*: pro συλλαμβάνω. Th. λαμβάνω. f. λήψομαι. *capio*.

ΞΥ'ΛΟΝ, ȣ, τὸ, *lignum*: q. à ξύω, *rado*. Hinc ξυλεύομαι, *lignor*, *ligna conveho*.

Ξυλȣργέω, *artem fabrilem exerceo*. Ex ξύλον & ἔργον, *opus*.

Ξυλȣργικὰ, τὰ, *fabrilia*. Ex iisd.

Ξυλοχίσδεσθαι, Dor. & Poët. pro ξυλοχίζεσθαι, idem fere quod ξυλεύεσθαι, *ligna secare & findere*, *vel colligere*, &c. à

Ξύλοχος, ȣ, ὁ, *locus arboribus consitus*, *sylva*: à ξύλον, *lignum*, *materia*, & ἔχω, *habeo*.

Ξυμβαίη, *contingat*, Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.

Ξυμβάλλειν, *obviam ire*, præs. inf. &

Ξύμβλητο, Ion. & Att. pro συνεβέβλητο, *occurrebat*, 3. sing. plusq. p. pass. verbi συμβάλλω, *conjicio*, *committo*: ex σὺν & βάλλω, *jacio*.

Ξύμπαντας, *universos*, acc. pl. m. g. Att. &

Ξύμπασα, f. g. Att. à σύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*.

Ξὺν, Att. & Ion. pro σὺν, *cum*. præposit. regens dat.

Ξυνάγον, *coëgerunt*, 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. & Att. à

Ξυνάγω, *congrego*, *committo*, *ineo*, Att. pro συνάγω. ξυνάγοντες, nom. pl. part. præs. à σὺν & ἄγω, *duco*.

Ξυνάειδε, *concine*, præs. imperat. act. Att. à συναείδω. Th. ἀείδω, *cano*.

Ξυνᾶν παναγυρίαν, Dor. pro ξυνᾶν, εἴτε κοινᾶν πανηγυρίαν.

Ξυνάων, ονος, ὁ, ἡ, Poët. pro κοινωνὸς, q. d. ξυνῶν, όντος, *qui cum aliquo est & versatur*: *socius alicujus*, *particeps*.

Ξυνδέδετο, Ion. & Att. pro συνδέδεντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συνδέω, *constringo*. Th. δέω, *ligo*.

Ξυνδῆσαι, *colligare*, a. 1. inf. Att. ejusd. verbi & th.

Ξυνεείκοσι, *simul viginti*: à ξὺν pro σὺν Att. & ἐείκοσι, Poet. Pleonas. pro εἴκοσι *viginti*.

Ξυνέηκα, ας, ε, Ion. dissolutione & Att. pro συνῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *committo*; item *intelligo*: ex σὺν & ἵημι, seu ἱέω, *mitto*: impert. ἵην. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. a. 2. imperat. ἕς. f. ἥσω.

Ξυνέεργε, *contrahebat*, 3. sing. imperf. Ion. & Att. pro συνεῖργε, verbi συνείργω, ex σὺν, & εἴργω, *includo*. f. ξω.

Ξυνέες, *intellige*, a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξυνέετο, 3. sing. a 2. m. Att. vide ξυνέηκα.

Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. à

Ξυνετὸς, ᾶ, *intelligibilis*, Att. à συνίημι, *intelligo*. Th. ἕω.

Ξυνευνὰ, ης, ἡ, σύν τινι εὐναζομένη, *quæ cum aliquo dormit*. ἡ συνευνέτις, ιδος, ἡ, ἄκοιτις, ἄλοχος, *ejusdem cubilis & lecti consors*, *uxor*.

Ξυνήϊος, ȣ, ὁ, ἡ, *communis*: à ξυνὸς, *communis*.

Ξυνήονας, acc. pl. à

Ξυνήων, ονος, ὁ, ἡ, *particeps*. Th. ξυνὸς, *communis*.

Ξυνίασι, 3. pl. præs. ind. à ξύνειμι, Att. *convenio*, *congredior*: ex σὺν & εἶμι, *eo*.

Ξυνίεν, pro ξυνίειν, quod pro ξυνίεσαν, 3. pl. imperf. Att. verbi συνιέω, vel συνίημι, *intelligo*. vide ξυνέηκα.

Ξυνιόντων, *confligentium*, gen. pl. a. 2. part. act. à ξυνίημι, vel ξύνειμι, *congredior*: quod ex σὺν & ἵημι, vel εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον, ες, ε.

Ξυννενοφυῖαν, acc. sing. perf. part. act. f. g. Att. verbi ξυννέφω, quod in perf. Att. ξυννένοφα, Attica mutatione ε, in ο. Th. νέφος, τὸ, *nubes*.

Ξυνοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi ξυμφέρω, *simul fero*, *confero*: ex σὺν & φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ξυνομήλικι, *æquali*. dat. sing. à

Ξυνομῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, *coætaneus*: ex ξὺν, Att. pro σὺν & ὁμῆλιξ, idem; quod ex ὁμὸς *similis*: & ἡλικία, *statura*.

Ξυνὸς, ᾶ, *communis*, Att. pro κοινός. Hinc ξυνόω, ῶ, *conjugo*, *consocio*.

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχή. *coarctatio*, *in angustum contractio*: à συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω.

Ξυνὼν, præs. part. Att. pro συνὼν, όντος à σύνειμι, *sum cum alio*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ξυομένη, ης, ἡ, præs. part. pass. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, *rado*, *sculpo*.

Ξυρέω,

Ξυρέω, seu -ίω, *rado, tondeo ad cutem.* præs. pass. ξυρέομαι, ῦμαι, *tondeor.* præs.inf. ξυρεῖσθαι, perf. pass. ἐξύρημαι, unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, *tonsus, a, um.* a. 1. m. ἐξύρησάμην, ω, ατο, a. 1. m. sub. ξυρήσωμαι, ῃ, ηται. & in 3. pl. ξυρήσωνται à ξυρὸς, *novacula*, quod à ξύω, pro ξέω, *rado.*

Ξυρέομαι, *rador*, vel *me rado*, propriè, *novacula*, a

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, *acutus, a, um.* Substantivè pro *novacula*: à ξύω, *seco, rado.* Them. ξέω, idem.

Ξυσθεὶς, *rasus*, a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐξύσθην, verbi ξύω, *rado novacula.* Th. ξέω, idem.

Ξυστὸς, ῦ, *rasus, scalptus.* ξυστὰ, τὰ, *hastilia radendo polita.* Est &

Ξυστὸς, ῦ, ὁ, seu ξυστὸν, ῦ, τὸ, *locus ubi athletæ exercentur*: à ξύω, quia *rasus & planus.* Th. ξέω, *rado.*

Ξύστρον, vel ξύστρα, *pala ferrea ad radendum*: à

Ξύω, idem quod ξέω, *rado.*

O.

O Decima quinta litera, in numeris est, septuaginta. Veteres autem ȣ pro ο, dicebant. Doricè vertitur in ε, Æolicè in υ. ut Α'πέλλων, pro 'Απόλλων, ὄνυμα, pro ὄνομα.

Ο', ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*, articuli præpositivi: sic dicti quod nominibus præponantur. Sed ὅ, neutrum ex ὅς.

Ο'α, *pellis ovilla*, ab ὄϊς, *ovis.* Est &

Ο'α, *sorbus*, & ὄον, *sorbum*, q. ab ἐάω, *linquo*, quod ob insuavitatem *relinquatur.*

Ο"ΑΡ, αρος, ἡ, *uxor.* in pl. ὄαρες, & contract. ὦρες. gen. pl. ὀάρων. dat. pl. ὤρεσσι, Poët. pro ὦρσι. Dictum ὄαρ, p. ὁμόαρ, ab ὁμῦ ἄρειν, quod *conveniat* viro. Hinc ὀαρίζω, *colloquor familiariter, sicut cum conjuge.* ὀαριστὴς, *confabulator, familiaris.* ὀαριστὺς, ἡ, *confabulatio, commercium.*

Ο'αρίζω, ὀαριστὴς, ὀαριστὺς, vide in ὄαρ.

Ο'αρισμὸς, ῦ, ὁ, *confabulatio, colloquium.* Th. ὄαρ.

Ο'άρυς, *confabulationes*, accus. pl. ὀάρων, gen. pl. ab ὄαροι, pro ὄαρες, ex ὄαρ, αρος, ἡ, *uxor.*

Ο'βελίσκος, ȣ ὁ, *OBELISCUS, lapis pyramidis forma, veruculum.* Them. ὀβελός.

Ο'βελοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

ΟΒΕΛΟ'Σ, ῦ *veru*; item *nota, certis scriptorum locis apponi solita.* q. βέλος, *telum.* Hinc ὀβελίζω, *obelo noto.*

Ο'ΒΟΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *OBOLUS*: *sexta pars drachmæ.* Hinc τριώβολον, ȣ, τὸ *tres oboli.*

Ο"βρια & ὀβρίκαλα, *leonum, luporum*, &c. *catuli.* fortè quia ὄβριμα ex ὀβρίμοις nata, i. e. *fortibus.*

Ο'βριμοεργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *fortium facinorum patrator, ardua patrans*: ex ὄβριμος, *robustus, potens*, & ἔργον, *opus.*

Ο'βριμόθυμος, ȣ, ὁ, ἡ, *forti animo præditus*: ab ὄβριμος, *fortis.* Th. βριάω, *robustum reddo*, & θυμὸς, *animus.*

Ο'βριμοπάτρη, ης, ἡ, *forti patre genita*: ab ὄβριμος, *fortis.* Th. βριάω, *robustum reddo*, & πατὴρ, *pater.*

Ο"βριμος, ȣ, ὁ, *fortis, potens.* Th. βριάω, *robustum reddo.*

Ο"ΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ȣ, τὸ, *aurum OBRYZUM, purum.*

Ο'γδοὰς, άδος, ἡ, *numerus octonarius.* Th. ὀκτὼ, *octo.*

Ο'γδοάτῃ, dat. f. g. ab

Ο'γδόατος, ȣ, Poët. pro

Ο"γδοος, ȣ, *OCTAVUS.* Them. ὀκτὼ, *octo.*

Ο'γδώκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, *OCTOGINTA*: οἱ, αἱ, τὰ, ἄκλιτον. à præced.

Ο"γε, masc. gen. ab ὁ, ἡ, τό.

Ο'ΓΚΑ'ΟΜΑΙ, *rudo.* propriè de asinis. ὀγκωμένȣ, gen. sing. præs. part. hinc ὀγκηθμὸς, ȣ, ὁ, *ruditus.*

Ο'γκίον, ὄγκαιον, ȣ, τὸ, *vas in quo aliqua reponuntur*: ab

Ο"ΓΚΟΣ, ȣ, ὁ, *tumor, fastus*: item *gravitas, pondus, moles, eminentia.* Hinc ὀγκηρὸς, ῦ, *tumidus.* ὀγκόω, *tumidum reddo.* ὑπέρογκος, ȣ, ὁ, *suprà modum tumidus.*

Ο"ΓΜΟΣ, ȣ, ὁ, *sulcus, via.*

Ο'γχήστιος, ια, ον, nomen adject. à Substantivo Ο'γχηστὸς, ῦ, ὁ, *Onchesti urbis incola.* Apud Pindar. Isthm. Od. 1. 439. 3. vitiosè legitur Ο'ρχηστίοις pro Ο'γχηστίοις.

Ο"ΓΧΝΗ, vel ὄχνη, *pyrum sylvester.*

Ο"δ' pro ὅδε, *hic*, quod vide.

Ο'δαῖος, ȣ, *venalis*, item *ad iter conficiendum idoneus.* Th. ὁδὸς, *via.*

Ο'δὰξ, adv. *mordicus*: ab ὀδȣ̀ς, *dens.*

Ο"ΔΕ, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc.* hinc ὧδε, adv. *hoc modo.* Ex ὁ & δὲ.

Ο'δελὸς, Dor. pro ὀβελός.

Ο'δεύω, *iter facio, eo.* præs. part. ὁδεύων, οντος. f. εύσω. p. ὥδευκα. Them. ὁδὸς, ῦ, ἡ, *via.*

Ο'δήγει, *in viam duc.* præs. imperat. act. ab

Ο'δηγέω, *sum dux itineris.* f. ήσω. perf. ὡδήγηκα. Ex ὁδὸς, *via*, & ἄγω, *duco.*

Ο'δηγὸς ῦ, ὁ, ἡ, *dux viæ.* ab iisd. th.

Ο'δίος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.

Ο'δίτας, α, ὁ, Dor. pro

Ο'δίτης, ȣ, ὁ, *viator.* Th. ὁδός.

Ο'δμὴ, ῆς, ἡ, *odor.* Th. ὄζω, *oleo.*

Ὁδοιπορέω, -ῶ, *iter facio, viam emetior*: ex ὁδὸς, *via.* & περάω, *transeo.* p. m. πεπόρα.
Ὁδοιπορία, ας, ἡ, *iter*, &
Ὁδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, *viator*, ab iisd. th.
Ὀδόντα, *dentem*, acc. sing. ab ὀδοὺς, ὄντος, ὁ, *dens.*
Ὁδοποιέω, f. ήσω, *viam facio seu munio*: *viam seu aditum patefacio*: item *ad methodum redigo*: ex ὁδὸς, & ποιέω.
ὉΔΟ'Σ, οῦ, ἡ, *via. auxilium. insidiæ.* Hinc ὁδεύω, *iter facio, proficiscor.* ἐπάνοδος, ου, ἡ, *reditus.* εἴσοδος, ου, ἡ, *ingressus.* ἔξοδος, ου, ἡ, *exitus, egressio.* ἔφοδος, ου, ἡ, *aditus.* ἐφόδιον, ου, τὸ, *viaticum.* μέθοδος, ου, ἡ, *ratio & via discendi ac docendi.* περίοδος, ου, ἡ, *circuitus.* πρόσοδος, ου, ἡ, *adventus, accessus.* πρόσοδοι, *supplicationes ad Deorum templa.* σύνοδος, ου, ἡ, *conventus, congressus.* συνόδιον, ου, τὸ, *coitus Lunæ cum Sole*: *interlunium.*
Ὁδοῦν, *viam ostendere, ducere*, præs. inf. verbi ὁδόω. Th. ὁδός.
ὈΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, *DENS.* accus. sing. ὀδόντα. dat. pl. ὀδοῦσι.
Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, vel ὁδοφύλακος, ου, ὁ, ἡ, *viarum custos*: ab ὁδὸς, & φυλάσσω, *custodio.*
Ὀδυναρὸς, ᾶ, ὁ, Dor. pro ὀδυνηρὸς, οῦ, *dolorificus, dolorem adferens*, ὁ ὀδύνην καὶ λύπην φέρων.
Ὀδυνᾶσαι, *cruciaris*, contractum, pro ὀδυνάεσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾷ. 2. sing. ind. pass. verbi ὀδυνάομαι, *crucior.* Them. ὀδύνη, *dolor.*
Ὀδυνάων, gen. pl. Æol. pro ὀδυνῶν, ab
ὈΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *dolor.* gen. pl. Æol. ὀδυνάων. dat. pl. Ion. ὀδύνῃσιν. q. ab ἔδω, *rodo.* Hinc ὠδὶν, seu ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor parturientis.* ἀνώδυνος, ου, ὁ, ἡ, *nullum dolorem sentiens*; item, *dolorem sedans.*
Ὀδυνήφατος, ου, ὁ, ἡ, *dolorem mitigans.* in pl. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ab ὀδύνη, *dolor*, & φάω, *occido.*
Ὀδύρεο, *luge*, Ion. pro ὀδύρου, præs. imperat. ab ὀδύρομαι.
Ὀδυρμὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio*: ab
ὈΔΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor, ploro.* ὀδύρονται 3. pl. præs. sub. Præs. part. ὀδυρόμενος. f. ὀδυροῦμαι. p. ὤδυρμαι. Hinc ὀδυρμὸς, οῦ, ὁ, *lamentatio.* ὄδυρμα, ατος, τὸ, *luctus, lamentum.* Angl. a Dirge.
Ὀδυσσῆϊ, dat. sing. ab Ὀδυσσεὺς, έως, ὁ, *Ulysses.*
Ὀδυσσάμενος, ου, *iratus*, a. 1. m. part. &
Ὀδύσσατο, *iratus fuit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύζομαι. f. ὀδύσομαι. a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *irascor.*
Ὀδυσσεὺς, έος, ὁ, & Æol. Ὀδύσης, *ULYSSES.* acc. sing. Ὀδυσσέα, vel ῆα. Hinc
Ὀδυσσεία, ας, ἡ, *ODYSSEA.*

ὈΔΥ'ΣΣΩ, *irascor, succenseo.* q. ab ὀδύνη, *dolor.*
Ὄδωδα, Att. pro ὦδα, *olui*, perf. m. verbi ὄζω, *oleo.* f. ὀζήσω. p. m. inf. ὀδωδέναι. perf. part. m. ὀδωδώς.
Ὀδώδει, *oluerat*, Att. & Ion. pro ὠδώδει, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusdem.
Ὀδώδυσται, Att. redupl. pro ὤδυσται, 3. sing. perf. pass. verbi ὀδύσσω, *irascor.* f. ύσω.
Ὄεσσι, Ion. & Æol. pro ὄϊσι, ab ὄϊς, contractè οἶς, *ovis.* gen. οἰὸς, vel ὄϊος.
Ὄζειν, *olere*, præs. inf. ab ὄζω.
Ὀζήσω, *olebo*, f. 1. verbi ὄζω.
Ὀζίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *robur à Domino.*
ὈΖΟΣ, ου, ὁ, *nodus arboris, ramus.* Metaph. *homo bellicosus.*
ὈΖΩ, *OLEO.* f. ὀζήσω & έσω. p. ὤζηκα. p. m. ὦδα, & Att. ὄδωδα. Hinc ὀσμὴ, *ordor.* ὀζώδης, εος, ὁ, ἡ, *olidus, fœtidus.* ὄζη, ης, ἡ, *fœtor.* εὐοσμέω, *bene oleo.* εὔοσμος, ου, ὁ, ἡ, *bene olens.* εὐοσμία, *bonus odor.*
Ὅθ', pro ὅτε, *quando, quum.*
Ὅθεν, *unde*, *ex qua causa*, adv. ab ὅς, *qui.*
Ὄθετ' pro ὄθετο, *curabat*, 3. sing. imperf. m. Ion. verbi ὄθομαι. ab
ὌΘΗ, ης, ἡ, *cura, ratio.* q. cura consueta, ab ἔθω, *consuevi.*
Ὅθι, *ubi*, adv. ab ὅς.
Ὀθνεῖος, *peregrinus*, pro νοθεῖος, hinc gen. pl. ὀθνείων. Th. νόθος, *spurius.*
Ὄθομαι, curo. Th. ὄθη, *cura.*
ὈΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *linteum*; item *velum nauticnm.*
Ὀθόνιον, ου, τὸ, *linteolum*, diminut. ab ὀθόνη.
Ὀθόννα, ης, ἡ, *herba quadam & succus, oculis conveniens.*
Ὄθριξ, ὄτριχος, ὁ, ἡ, per Syncop. pro ὁμόθριξ, *qui est ejusdem capilli*: ab ὁμὸς, *similis*, & θρίξ.
Ὀθρὺς, ύος, ἡ, nomen montis. q. ab ἀθρέω, *conspicor.*
Ὄθω, *moveo*, vide ὠθέω.
ΟΙ', *hei, heu*, lamentandi vocula. hinc οἰμώζω, f. ξω. *ploro, ejulo.*
Οἱ, *hi*, artic. præposit. vide in ὁ. at
Οἵ, *qui*, vide in ὅς.
Οἷ, adv. *quo, ubi*, vide in ὅς. &
Οἷ. Pronomen dat. cas. vide in ἕ. Ion. οἱ, pro ἑαυτῷ.
Οἷ, pro οἷα, *qualia*, ab οἷος, ου, *qualis*: &
Οἷα, adv. *ceu, tanquam*, ab eod.
Οἰακίζω, f. ίσω, *guberno, rego*, propriè *navem*: ab
ὈΙΑΞ, ὁ, *gubernaculum, clavus navis.* q. ab οἴω, *fero.*
Οἶγε, *aperi*, præs. imperat. act. ab οἴγω, quod vide.
Οἰγήσομαι, *aperiar*, f. 2. pass. ab
ὈΙΓΩ seu οἰγνύω & οἴγνυμι, *aperio.* f. οἴξω. perf. ὦχα, & ἔωχα. p. m. ἔωγα. Hinc

Hinc ἀνοίγω, *adaperio*. ἄνοιξις, εως, ἡ, *apertio*.

Οἶδ' pro οἶδα, vel οἶδε, vide seq.

Οἶδα, ας, ε, *novi*, & in pl. οἴδαμεν, οἴδατε, οἴδασι, perf. m. verbi εἴδω, *scio*.

Οἰδαίνω seu οἰδάνω & οἰδέω, *tumefacio*. præs. pass. οἰδαίνομαι, ῃ, εῖ, *tumefio*. Th. οἰδέω, *tumeo*.

Οἴδαθα, *nosti*, Æol. Paragoge & per Sync. οἶσθα pro οἶδας, 2. sing. p. m. verbi εἴδω vel εἴδημι, *scio*.

ΟΙΔΕΩ & οἰδάω, *tumeo*, *inflatus sum*. an ab εἴδω, *video*, quia *tumida* depressis *visibiliora*?

Οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor*. à præced.

Οἰδιπόδας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰδιπόδης, ου, ὁ, *OEDIPUS*, *Thebarum Rex*. Dicimus & Οἰδίπους, οδος, ὁ, & Οἴδιπος, ου, ὁ.

Οἶδμα, ατος, τὸ, per Sync. pro οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor*. Th. οἰδέω, *tumeo*.

Οἴεαι, Ion. pro οἴῃ, *putas*, 2.sing.præs. verbi οἴομαι, *puto*. f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. Th. οἴω, *puto*, seu οἴα.

Οἴῃ, *putas*, Att. pro οἴῃ, 2. sing. præs. ind. &

Οἴεσθαι, præs. inf. verbi ejusd.

Οἴεσσι, dat. pl. Ion. ab οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ἡ, *ovis*.

Οἰέτης, ου, ὁ, ἡ, *ejusdem ætatis*, pro ὁμοιέτης ex ὅμοιος, *similis*, & ἔτος, *annus*.

Ὀϊζυρὸς, ου, *miser*, *calamitosus*. Them. ὀϊζύς.

Οἰζυρῇ, dat. sing. Ion. f. g. ab

Οἰζυρὸς, ά, ὸν, *calamitosus*: ab

ΟΙΖΥΣ, ύος, ἡ, *ærumna*, *miseria*. acc. sing. οἰζύν. q. ab οἶ, *hei*.

Ὀϊζύω, f. ύσω, *ærumnas & miserias perpetior*: à præced.

Οἴῃ, *soli*, dat. sing. f. g. ab οἶος, ου, *solus*.

Οἰηθῆναι, *putasse*. a. 1. inf. pass. ab οἴω, seu οἴομαι, *puto*. f. οἰήσομαι, perf. pass. ᾤημαι. a. 1. pass. ᾠήθην.

Οἰήϊον, ου, τὸ, *gubernaculum*, *clavus navis*: ab οἴαξ, idem.

Οἰήκες, vide οἴηξ.

Οἰηκίζειν, Ion. pro οἰακίζειν, *gubernaculum regere*, *regere*. Th. οἴαξ.

Οἴηξ, Ion. pro οἴαξ, ακος, ἡ, *gubernaculum*. οἴηκες, etiam dicuntur *annuli*, *per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur*.

Οἰήσομαι, *putabo*. f. 1. m. verbi οἴομαι seu οἶμαι. Th. οἴω, *puto*.

Οἴϊδα, acc. sing. ab ὄϊς, ιδος, ἡ, vel οἶς οἰΐδος, *ovicula*. Th. ὄϊς, *ovis*.

Οἶκα, præt. m. verbi. εἴκω, *cedo*, *similis sum*. sed frequentius pro eo usurpatur ἔοικα.

Οἴκαδ' pro οἴκαδε, & Dor. οἴκαδις, *domum*, adv. ad locum. ab οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Οἴκατι, & Att. ἐοίκατι, *videntur*, 3. pl. perf. m. Sic οἴκατι, Att. ἐοίκατι. verbi εἴκω, *similis sum*.

Οἶκε, & Att. ἔοικε, *videbatur*, 3. sing. perf. m. ejusd. verbi.

Οἰκεῖν, *vivere*, præs. inf. act. verbi οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, *domesticus*, *a*, *um*; item *proprius*. οἱ οἰκεῖοι, *domestici*. in superlat. οἰκειότατος, *familiarissimus*. ab eod. them.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, *domesticus usus & consuetudo*, *familiaritas*, *amicitia*: item *propinquitas*, *cognatio*: à præced.

Οἰκειοφώνως, *sua voce*: ex οἰκεῖος, *proprius*, & φωνὴ, *vox*.

Οἰκειόω, *mihi vendico*. Them. οἶκος, *domus*.

Οἰκείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito*.

Οἰκείων, *habitans*, Poët. pro οἰκῶν, præs. part. act. verbi οἰκέω, *habito*. f. ήσω. p. ᾤκηκα. Th. οἶκος.

Οἰκείως, adv. *domesticè*, *propriè*, ab eod. them.

Οἴκεντι, *habitant*, Æol. pro οἰκεῖ, 3. pl. præs. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, *habito*. Them. οἶκος.

Οἰκέοντι, Dor. & Æol. pro οἰκέουσι, *habitant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.

Οἰκέοιτο, Ion. pro οἰκεῖτο, 3. sing. præs.opt. pass. ejusd. verbi.

Οἰκέτης, ου, ὁ, *domesticus*; item *servus*. gen. pl. οἰκετῶν. in nom. pl. οἰκέται &

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, *domestica*. Them. οἶκος, *domus*.

Οἰκεῦντες, *habitantes*, Dor. pro οἰκοῦντες, præs. part. verbi οἰκέω. quod vide.

Οἰκεὺς, έως, ὁ, *domesticus servus*. acc. pl. οἰκῆας. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκέω, -ῶ *habito*. f. ήσω. p. ᾤκηκα. a. 1. ᾤκησα. præs. pass. οἰκέομαι, οῦμαι, *incolor*. præs. part. pass. οἰκεόμενος, ούμενος, οἰκουμένη, ης, ἡ, *orbis terrarum habitabilis*, οἰκουμένη, sc. γῆ, *terra quæ incolitur*. Them. οἶκος.

Οἰκῆας, acc. pl. ab οἰκεὺς. quod vide.

Οἰκήϊα, τὰ, *res domesticæ*: &

Οἰκηΐη, ης, ἡ, *familia*: ab

Οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, ου, *domesticus*. Th. οἶκος.

Οἰκηιοῦσθαι, Ion. pro οἰκειοῦσθαι, *suum facere*: ab οἰκειόω, quod vide.

Οἴκημα, ατος, τὸ, *habitaculum*, *carcer*: ab οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.

Οἰκημένος Ion. pro ᾠκημένος, ου, *qui habitat*, perf. part. pass. &

Οἰκῆσαι, *habitasse*, a. 1. inf. act. οἴκησον, a. 1. imperat. ab οἰκέω. f. ήσω. a. 1. ᾤκησα. Th. οἶκος, *domus*.

Οἴκησις, εως, ἡ, *sedes*: ab οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, *domicilium*. &

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, *habitator*: ab οἶκος, *domus*.

Οἰκία, ας, ἡ, *domus*, ab eod. th.
Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, *domesticus, a, um*, à præcedente.
Οἰκίζω, vide in οἰκίσαι.
Οἰκίον, ου, τὸ, idem quod οἶκος.
Οἰκίσαι, *habitare fecisse*, a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω, f. ίσω. a. 1. ᾤκισα. Them. οἶκος.
Οἰκισταὶ, nom. pl. ab οἰκιστὴς, quod vide.
Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac
Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator, conditor, coloniæ deductor*. Th. οἶκος, *domus*.
Οἰκογενεῖς, nom. vel acc. pl. ab
Οἰκογενὴς, έος, ὁ, ἡ, *vernaculus*: ab οἶκος, *domus*, & γείνομαι, *nascor*.
Οἰκοδεσποτέω, *domum administro*. f. ήσω. p. ᾠκοδεσπότηκα· ab οἶκος, *domus*, & δεσπότης, *dominus*. Them. δεσπόζω, *dominor*.
Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, *herus, paterfamilias*. οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, *hera, materfamilias*: ex iisd. th.
Οἰκοδομέω, -ῶ, *ædifico; doceo, emendo*. f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. a. 1. ᾠκοδόμησα. perf. pass. ᾠκοδόμημαι. plusq. p. pass. ᾠκοδομήμην, σο, το. a. 1. pass. ᾠκοδομήθην, ης, η. f. 1. pass. οἰκοδομηθήσομαι, *instruar*: ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *struo*. p. m. δέδομα.
Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, structura*; item *emendatio*: &
Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, idem ab οἶκος & δέμω, *struo*.
Οἰκοδομία, ας, ἡ, *ædificatio; incrementum in cognitione Dei*: &
Οἰκοδόμος, ου, ὁ, *ædificator*. ab iisd. th.
Οἴκοθεν οἴκαδε, *de domo in domum*.
Οἴκοθι, *domi*. οἴκοι, idem. Them. οἶκος.
Οἴκοισιν, dat. plur. Ion. ab οἶκος, ου, ὁ, *domus*.
Οἶκόνδε, *domum*, adv. ab οἶκος.
Οἰκονομέω, *sum dispensator*. f. ήσω. p. ᾠκονόμηκα· ex οἶκος, *domus*, & νέμω, *tribuo, rego, pasco*. p. m. νένομα.
Οἰκονομία, ας, ἡ, *dispensatio*: &
Οἰκονόμος, ου, ὁ, *dispensator*: ab iisd. them.
ΟἾΚΟΣ, ου, ὁ, *domus, familia*. οἰκία, ας, ἡ, idem. hinc οἴκαδε & οἶκόνδε, *domum*. οἴκοθι, οἴκοι, *domi*, adv. οἴκοθεν, *domo*. οἰκέτης, ου, ὁ, *domesticus*. οἰκέω, *habito*. οἰκουμένη, ης, ἡ, *orbis terrarum*. οἴκησις, εως, ἡ, *habitatio*. οἰκίζω, *ædifico*. οἰκεῖος, ου, *domesticus*, διοικέω, *administro*. διοίκησις, εως, ἡ, *administratio*. πάροικος, ου, ὁ, *accola*. παροικέω, *accolo*. σολοικίζω *vitiosè loquor*. σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, *solœcismus, vitiosa locutio aut actio*. σύνοικος, ου, ὁ, ἡ, *contubernalis*. συνοικία, ας, ἡ, *contubernium*.
Οἰκόσιτος, ου, ὁ, ἡ, *qui suo cibo vescitur, & ex suis facultatibus vivit*: ab οἶκος, *domus*, & σῖτος, *frumentum*.
Οἰκοτρίβης, ου, ὁ, *verna, servus vernaculus diu domi nostræ versatus, aut ex parentibus servis natus*: ex οἶκος & τρίβω, *tero*.
Οἰκουμένη, ης, ἡ, (subaudi γῆ) *terra habitabilis*.
Οἰκουρέω, f. ήσω, *domum custodio, domi me contineo*; item *domi latito vel desideo*: ex οἶκος, *domus*, & οὖρος, *custos*.
Οἰκουρεῶν, gen. pl. 2. declin. pro οἰκουρίων, ab
Οἰκούριος, ια, ιον, ὁ τοῦ οἴκου οὖρος καὶ φύλαξ, *domus custos, domesticus*.
Οἰκουρὸς, οῦ, ὁ, *domi manens, domus custos*. q. d. οὖρος τοῦ οἴκου. Them. οὖρος, *custos*.
Οἰκοφθορεῖν, *rem familiarem perdere*: ab οἶκος & φθείρω, *corrumpo*.
Οἰκοφυλακέω, *domum custodio*: ex οἶκος, & φυλάσσω, *custodio*. f. ξω.
Οἰκτείρας, αντος, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, *miseror*. quod vide.
Οἰκτειρήσω, f. 1. ind. act. ab
Οἰκτείρω, *miseror, commiseror*. f. οἰκτερῶ, & οἰκτειρήσω. a. 1. ᾤκτειρα. a. 1. imperat. act. οἴκτειρον, *miserere*. Th. οἶκτος, *misericordia*.
Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, *commiseratio*: ab eodem them.
Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, ἡ, *misericors*, sed
Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμὸς, οῦ. Th. οἶκτος.
Οἴκτιστος, ου, superl. *valde miserabilis, miserrimus*. vide οἰκτρός.
Οἰκτιῶ, *miserebor*. f. 1. Att. pro οἰκτίσω. verbi οἰκτίζω. Th. οἶκτος.
ΟἾΚΤΟΣ, ου, ὁ, *misericordia, commiseratio*. hinc οἰκτίζω, *miseror, commiseror*. οἰκτείρω, idem οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, *miseratio*. οἰκτίρμων, ονος, ὁ, *misericors*. οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, *miserabilis, e*.
Οἰκτότερος, Ion. pro οἰκτρότερος, *miserabilior*, comp. ab
Οἰκτρὸς, οῦ, *miserabilis*. in superl. οἰκτρότατος & οἴκτιστος. Th. οἶκτος.
Οἰκῶ, præs. ind. contractè pro οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.
Οἰκὼς, ότος, & Att. ἐοικὼς, *similis*. perf. part. m. ab εἴκω.
Οἰκωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui domum & rem domesticam juvat*: ex οἶκος, *domus*, & ὠφελέω, *juvo*.
Οἰκωφελία, ας, ἡ, Ion. οἰκωφελίη, *frugalitas toti familiæ utilitatem afferens*: ex iisd.
Οἶμα, ατος, τὸ, *impetus*. per Syncop. pro οἴμημα. ab οἰμάω, *impetu feror*. Them. οἴμη, *via*.
Οἶμαι, *puto*, contractum ex οἴομαι. f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι.
Οἰμάω, f. ήσω. *impetum do, irruo*, propriè *recta via*. Them. οἴμη, *via*.
Οἰμεῖν, Ion. pro ἐλθεῖν, *venire*.
ΟἼΜΗ, ης, ἡ, *via, semita. cantus, vox*. οἶμος, ου, ὁ, ἡ, idem. οἰμάω, *impetum do*. παροιμία, ας, ἡ, *proverbium*. παροίμιον, ου, τὸ, *exor-*

exordium. οἴμη, ergo, q. ab οἴω, fero. via fert euntes.
Οἴμοι & ἄμοι, heu mihi, adv. dolenti.
Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, semita. virga. Them. οἴμη.
Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus: ab
Οἰμώζω, ploro, ejulo, f. ξω. Th. οἴ, hei, heu, adv. ægrè ferentium.
Οἰμώξας, plorans, a. 1. part. act. à præcedente.
Οἰμωχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab eod. verbo.
Οἶν, ovem. acc. sing. ab οἶς, ἡ, ovis.
Οἰνάνθα, ας, ἁ, Poët. & Dor. pro οἰνάνθη, ης, ἡ, vitis florens. Sic οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάνθη, οἴνη ἡ ἀνθοῦσα, vitis. Apud priscos οἴνη, ης, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος. Them. ἄνθος, flos.
Οἰνάρεον, ου, τὸ, idem ac οἴναρον, pro quo & οἰναρὶς, ίδος, ἡ, vitis pampinus. Th. οἶνος.
Οἰνάρεος, ου, pampineus. ab eod. th.
Οἰνείδαο, gen. Ion. pro Οἰνείδου, ab
Οἰνείδης, ου, ὁ, nom. propr. Patronymic. ab Οἰνεὺς, έος, ὁ, Oeneus.
Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν, ab
Οἴνη, ης, ἡ, vitis. Th. οἶνος, vinum.
Οἰνηραὶ φιάλαι, vinariæ phialæ. ab eod.
Οἰνήρυσις, εως, ἡ, trulla vinaria: ab οἶνος & ἀρύω, haurio.
Οἰνεῖδαι, ῶν, οἱ, Oenidæ τυδεῖς τιν οἱ τοῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς, Οἰνείδης, & inserto ι, Οἰνεΐδης, ου, ὁ.
Οἰνίζω, vinum emo, vel vinosum saporem refero: ab οἶνος, vinum.
Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, vino gravis, in voc. sing. οἰνοβαρές· ab οἶνος, vinum, & βαρὺς, gravis.
Οἰνοδόκος, ου, ὁ, ἡ, vini exceptrix. Ion. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.
Οἰνοδότας, α, ὁ, Dor. pro
Οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator. Bacchi Epithet. ab οἶνος, vinum, & δίδωμι, do.
Οἰνόμαος, ου, ὁ, nomen propr. viri.
Οἴνοπα, acc. sing. οἴνοπι, dat. sing. ab οἶνοψ. quod vide.
Οἰνοπέδοιο, gen. Ion. pro ου, ab
Οἰνόπεδος, ου, ὁ, ἡ, vinifer: ab [illegible] ... πέδον, solum, terra.
Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nomen propr.
Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, vino plenus, vini ferax: ex οἶνος, & πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.
Οἰνοποτάζω, idem quod
Οἰνοποτέω, vinum bibo: ex οἶνος, vinum, & πίνω, bibo.
Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor. ex iisd.
ΟἿΝΟΣ, ου, ὁ, VINUM, q. ab ὀνῶ, juvo. hinc πάροινος, ου, ὁ, ἡ, vinolentus, ebrius.
Οἰνοφλυγέω, -ῶ, vinosus sum, vino me ingurgito, inebrior: &
Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, compotatio: ab

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, ἡ, vinosus. qui οἴνῳ φλύζει, vino fervet. vel à φλύσσω, eructo. f. ξω. Th. φλέω, nugor.
Οἰνοχοείτω, misceat, 3. sing. præs. imperat. act. ab
Οἰνοχοέω, seu οἰνοχοεύω, infundo vinum. potum ministro: ab οἰνοχόος, pincerna, quod ab οἶνος, vinum, & χέω, fundo.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, patina libatoria: ex οἶνος & χέω, fundo.
Οἶνοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, vinei coloris. dat. pl. οἴνοψι· ab οἶνος, vinum, & ὄψις, visus. Th. ὄπτομαι, video.
Οἰνώνη, ης, ἡ, ἡ Αἴγινα πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.
Οἴξασα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.
Οἶοθεν, adv. seorsum, οἶοθεν οἶος, cum solo solus. Th. οἶος, solus.
Οἴομαι vel οἶμαι, opinor, existimo. præs. imperat. οἴου, οἰέσθω. f. οἰήσομαι. perf. pass. ᾤημαι. a. 1. pass. ᾠήθην. q. ab οἰέομαι. Th. οἴω, puto.
Οἶον, adv. solùm: vide in οἶος.
Οἷον, adv. sicut, ferme: ab οἷος.
Οἰονόμος, ου, ὁ, ἡ, Poët. ὁ οἶος καὶ μόνος νεμόμενος, qui solus pascitur. Vel ὁ τὰς ὄϊας νέμων, τουτέστιν ὁ ποιμὴν, id est, qui oves pascit.
Οἷόν τε, cum infinitivo idem quod δυνατὸν, possibile: ab οἷος, quod vide.
Οἰοπόλος, ου, ὁ, ἡ, Poët. ὁ οἶος καὶ μόνος πολῶν, εἴτε πολεύμενος ἔν τινι τόπῳ, qui solus vagatur, & in aliquo loco versatur; item qui circa oves versatur: ab οἶς ovis. Th. πολέω, verso.
ΟἿΟΣ, ου, solus. in f. g. οἴη. neut. οἶον, solum, quod & adverbialiter sumitur. Hinc οἰόω, solum reddo, desolo.
ΟἿΟΣ, ου, qualis; item pro ὅμοιος, similis; item pro δυνατὸς, potens, possibilis: οὐχ οἷόν τε, pro δυνατὸν, non possibile. hinc ποῖος, ου, qualis? interrog. ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. τοῖος, ου, talis.
Οἰὸς vel ὄϊος, gen. sing. ab οἶς, vel ὄϊς, ἡ, [illegible] indutus unica tunica, [illegible] :ex οἶος, solus, vel οἶς, οἰὸς, ὁ, [illegible] χιτὼν, tunica.
Οἰόω, desolo, vasto; solum facio. [illegible] solus.
ΟἿΣ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, OVIS, vel ὁ, aries.
Ὄϊς, ιδος, ἡ, ovicula: à præced.
Οἴσατο, & ὀΐσατο, putavit, 3. sing. a. 1. m. Poët. pro ᾠήσατο, facta Syncope & rejecto augmento, verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto. f. οἰήσομαι. a. 1. m. ᾠησάμην, ω, ατο.
Οἶσε, ferto, præs. imperat. verbi οἴσω, factum ex f. verbi οἴω, pro φέρω, fero. f. οἴσω. hinc οἴσετον, ferent, dual. f. 1. act. οἴσει, 3. sing. f. 1.

Οἴσεσθαι, f. 1. inf. m. ab οἴω, pro φέρω, *fero*. f. οἴσομαι, ἢ, ἐ).
Οἰσεῦμες, *feremus*, Dor. & Æol. pro οἴσομεν, 1. plur. f. 1. act. verbi φέρω, *fero*. f. οἴσω.
Οἰσῆ, Dor. pro οἴσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσομαι.
Οἶσθα, *nosti*, per Sync. pro οἴδασθα, 2. sing. præt. m. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, *scio*. p. m. οἶδα, ας, ε.
Οἰσθεὶς, *suspicatus*, *indignatus*, a. 1. part. pass. Poët. verbi οἴομαι, a. 1. pass. ᾠσθην. Alii volunt esse a. 1. part. pass. ab οἴω, *fero*. f. οἴσω.
Οἰσία, ας, ἡ, *salix*. q. ab ἴω, *eo*, quia *it* celeriter crescendo.
Οἴσομαι, & Dor. οἰσεῦμαι, f. 1. m. verbi φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Οἰσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. vide οἴσομαι.
Οἶσον, ου, τὸ, *funis*. q. ab οἴω, quia fit ad *ferendum* aliquid.
Οἴσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi φέρω, *fero*.
Οἰσάμενος, ου, *ratus*, a. 1. part. m. &
Οἴσατο, 3. sing. a. 1. m. gem. σ & Poët. verbi οἴομαι f. οἴσομαι, *puto*, pro οἰόμαι, f. οἰήσομαι. Th. οἴω, *puto*.
Οἰστέον, *ferendum*. verbale ab οἴω, pro φέρω, *fero*. f. οἴσω.
Οἰστεύω, *sagitta peto*: ab
Οἰστὸς, οῦ, ὁ, *sagitta*. in pl. οἰστοὶ, οἱ. ab οἴω, *fero*. f. οἴσω.
Οἰστρηθεὶς, *furore percitus*, a. 1. part. pass. verbi οἰστρέω, f. ήσω, *œstro agitor*. a. 1. pass. ᾠστρήθην. ab
ΟΙ'ΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, *OESTRUS*, *tabanus*, *stimulus*. hinc οἰστρήεις, εντος, *furiosus*, *œstro percitus*. οἰστράω & -έω, *œstro agitor*. οἴστρημα, ατος, τὸ, *stimulus*. & Angl. to stir.
ΟΙΣΥ'Α, ας, ἡ, *salix*. vide οἰσία. hinc Ang. Osyer.
Οἴσυπος, ου, ὁ, *sordes ovium*. q. ab οἶς, *ovis*, & σήπω, *putrefacio*. Sub them. ῥύπος, *sordes*.
Οἴσω, *feram* f. 1. act. verbi φέρω, *fero*. a. 1. ἤνεγκα.
Οἰσῶ, *feram*. Dor. pro præced.
Οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, *allaturus*, f. 1. part. verbi φέρω.
Οἵτ' pro οἵτε, *qui*, nom. pl. ab ὅς & τέ.
Οἴτη, ης, ἡ, *OETA*, *mons Thessaliæ*.
Οἵτινες, *quicunque* nom. pl. ab ὅστις, gen. οὗτινος. in f. g. ἥτις. neut. ὅ, τι.
ΟἿΤΟΣ, ου, ὁ, *ærumna*, *calamitas*. qu. ab ἴ.
Οἰτόσυρος, Scythicè vocatur *Apollo*.
ΟΙΦΕ'Ω, seu -άω, *coëo*.
Οἰχέοντι, Dor. pro οἰχέουσι, ουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi. οἰχέω, *veho*, *fero*. pro quo usitat. οἴχομαι. Alii formant ab ὄχος, ου, ὁ, vel ὄχος, εος, τὸ, *currus*.
Οἴχεσθαι, *abire*, præs. inf. ab οἴχομαι, ἢ, ἐ). f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.
Οἰχέαται, Ion. pro ᾤχηνται, 3. plur. perf. pass. &
Οἰχήσομαι, *abibo*, f. 1. m. verbi οἴχομαι.
Οἰχθεὶς, *apertus*, a. 1. part. pass. verbi οἴγω, *aperio*, f. ξω. a. 1. pass. ᾤχθην.
Οἰχνεσκον, Ion. inserto σκ, pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*. Alii ab οἰχνέσκω, pro οἰχνέω, derivari malunt.
Οἰχνεῦντι, Dor. pro οἰχνέουσι, 3. plur. præs. ind. ab
Οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*.
Οἰχοίατο, Ion. pro οἴχοιντο, 3. plur. præs. opt. ab
ΟἼΧΟΜΑΙ, ἢ, ἐ), *abeo*, *discedo*, *proficiscor*, *pereo*. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι. a. 1. pass. ᾠχήθην. præs. part. οἰχόμενος.
Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾤχωκα, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, *abeo*.
Οἰχώκεε, *ivit*, Ion. Dialysi & Att. pro ᾠχώκει, 3. sing. plusq. p. act. &
Οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. Att. verbi οἴχομαι, *abeo*, vide οἴχωκα.
ΟἾΩ seu οἴω *puto*, *existimo*; idem *fero*, *porto*, f. οἴσω. Sic οἴομαι & οἶμαι, *puto*. οἴησις, εως, ἡ, *opinio*.
Οἰῶν, *ovium*, gen. pl. ab ὄϊος, seu οἶς, ἡ, *ovis*.
Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. m. verbi οἰωνίζομαι, *auguror*. Th. οἰωνὸς, *avis*.
Οἰώνισμα, ατος, τὸ, *augurium*. &
Οἰωνισμὸς, οῦ, ὁ, *auspicium*: &
Οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, *augur*: ab οἰωνὸς, *avis*; item *augurium*.
Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, ἡ, *vates per cantum avium*: ab οἰωνὸς, *avis*, & πολέω, *versor*.
ΟἸΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *avis*, *volucris*; propriè *vultur*, vel *avis carnivora*; item *augurium*, *omen*. hinc οἰωνίζομαι, *auguror*.
Οἷος, adv. *qualiter*, *quemadmodum*, *quomodo*. Th. οἷος, *qualis*.
Ὄκα, Dor. pro ὅτε, *quando*.
Ὀκέλλαντες, *appellantes*, nom pl. a. 1. part. act. ab
Ὀκέλλω, *appello*, *accedo*. f. ελῶ. a. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω, idem.
Ὄκκα, Dor. pro ὅτε, *quando*. &
Ὄκκα, pro ὁπότε. Dor.
Ὄκκος, *OCULUS*, Dor. ab ὄπτομαι.
ΟΚΛΑ'ΖΩ, *in genua succumbo*, *labasco*, *deficio*. q. à κλάω, genua *frango*.
Ὀκναλέως, *pigre* adv. ab ὄκνος, *pigritia*.
Ὀκνείω, idem quod ὀκνέω, *pigresco*.
Ὀκνέω, *piger & segnis sum*, *cunctor*, *tergiversor*. f. ήσω. p. ὤκνηκα. a. 1. ὤκνησα. a. 1. inf. ὀκνῆσαι. f. 1. inf. ὀκνήσειν. Them. ὄκνος.
Ὀκνηρὸς, οῦ, *cunctator*, *timidus*: in neut. gen. ὀκνηρὸν, *molestum*, *tædiosum*: ab
ὈΚΝΟΣ, ου, ὁ, *pigritia*, *metus*, *ignavia*. q. ab οὐ κινεῖν, *non movere*. hinc ὀκνέω, *piger &*

ὦ segnis sum. ἄοκνος, ου, ὁ, ἡ, *impiger.*

Ὀκνεῦσιν, *tergiversantur*, 3. plur. præs. ind. &

Ὀκνῶσιν, 3. pl. præs. sub. verbi ὀκνέω, quod vide.

Ὄκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, *qualia, qualiter.* vide ὁποῖος.

Ὄκριας, *summa cacumina*, acc. pl. à nom. ὄκρις, quod vide.

ὈΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *pulpitum, scala:* q. ab ἄκρον & βάω.

Ὀκριόεις, εντος, *longas prominentias habens*: ab

Ὄκρις, εος, ἡ, idem quod ἄκρις, *summitas montis, cacumen.* Th. ἄκρος, *summus.*

Ὀκρυόεις, εντος, *horrendus, dirus.* pro κρυόεις, Poët. idem quod κρυερός, ᾶ, *frigidus, horrendus.* Them. κρύος, εος, τὸ, *frigus.*

Ὀκρυοέσσης, gen. sing. f. g. ab adject. præced. nom. f. ὀκρυόεσσα.

Ὀκτάβλωμος, ου, ὁ, *octo morsuum, ex octo quadris*: ex ὀκτὼ, *octo*, & βλωμὸς, *buccella.*

Ὀκταήμερος, ου, ὁ, ἡ, *octo dies natus, qui fit octavo die*: ex ὀκτὼ & ἡμέρα, *dies.*

Ὀκτάκνημος, ου, ὁ, ἡ, *octo radios habens.* proprium rotæ: ex ὀκτὼ & κνήμη, *radius rotæ.*

Ὀκταπόδην, *octopedalem*, acc. sing. ab

Ὀκταπόδης, ου, ὁ, idem quod ὀκτάπους, *octipes*: ex ὀκτὼ, *octo*, & πους, *pes.*

ὈΚΤΩ', *OCTO*, οἱ, αἱ, τὰ, ἄκλιτον. Hinc ὄγδοος, ου, *octavus.* ὀκτάκις, *octies.*

Ὄκχ' ἀ, Dor. pro ὅτε ἡ, *quum*, &c. ὄκχ' pro ὄκκα. quod vide.

Ὄκχος, ου, ἡ, Poët. metri gratia pro ὄχος, *vehiculum, currus.*

Ὄκως, *ut, postquam.* pro ὅπως, Ion.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *felix*: ab ὄλβιος, *felix, dives.* Th. ὄλβος, *felicitas*, & δαίμων, *felix.*

Ὄλβιος, ου, *beatus, dives, locuples*: ab

ὌΛΒΟΣ, ου, ὁ, *felicitas, opes.* ὄλβω, gen. Dor. q. ὅλος βίος. hinc παντόλβιος, ου, *omni ex parte beatus.*

Ὀλέεσκον, pro ὄλεσκον, Pleonasmo τοῦ ε, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, *perdo.* Th. ὄλλυμι, idem.

Ὀλέθριος, ου, ὁ, ἡ, *exitialis, perniciosus, lethalis*: ab

Ὄλεθρος, ου, ὁ, *pernicies, interitus, pestis, mors.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλεῖται, *peribit*, 3. sing. f. 2. m. verbi ὄλλυμι, f. 2. m. ὀλοῦμαι, ὀλῇ, εῖται.

Ὄλεκον, *peribam*, imperf. act. Ion. &

Ὀλέκοντας, acc. pl. part. præs. act. &

Ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. pass. ab

Ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλέσαιε, *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, *perdo.* f. ὀλέσω.

Ὀλεσήνορας, acc. pl. ab

Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, *viros perdens*: ab ὄλλυμι, *perdo*, & ἀνὴρ, *vir.*

Ὀλέσῃς, *perdas*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄλλυμι. f. ὀλέσω.

Ὀλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.

Ὄλεσα, ας, ε, *perdidi*, a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro ὤλεσα. &

Ὀλέσαι, a. 1. inf. Poët. &

Ὀλέσαντος, αντος, *qui destruxit*, a. 1. part. act. Poët. verbi ὄλλυμι. f. ὀλέσω.

Ὀλέσῃ, *perdat*, Poët. pro ὀλέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ὀλέσω, f. 1. ind. act. vel a. 1. sub. Poët. ab ὄλλυμι.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, *perditrix*: &

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, *perditor, interfector*: ab ὄλλυμι, *perdo.*

Ὄληαι, *pereas*, Ion. pro ὄλῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὄλωλα.

Ὀλίγα, pl. n. g. &

Ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, *paucus.*

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, *paucitas raritásque hominum, hominum infrequentia*: &

Ὀλιγάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, *paucos homines habens, non frequens hominibus*: ex ὀλίγος, *paucus*, & ἄνθρωπος.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, *OLIGARCHIA, paucorum potentia*, gen. plur. ὀλιγαρχιῶν· ab ὀλίγος, *paucus*, & ἀρχὴ, *imperium.*

Ὀλιγαρχούμενος, η, ον, *paucorum dominatui subditus*: ab ὀλίγος, *paucus*, & ἄρχομαι *impero.* Th. ἀρχή.

Ὀλιγαχόθεν, adv. *ex paucis locis, alicunde.* q. ἐξ ὀλίγων τόπων.

Ὀλιγηπελέω, idem quod ὀλιγοπελέω, quod vide.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *virium defectus, imbecillitas*, Poët. pro ὀλιγοπελία. ex ὀλίγος, *parvus*, & πέλω, *sum.*

Ὀλίγιστος, ου, *paucissimus*, superl. ab ὀλίγος, *paucus.*

Ὀλιγόγονος, ου, ὁ, ἡ, *qui parum est fætuosus*: ex ὀλίγος, *paucus*, & γόνος *soboles.* Th. γείνομαι, *nascor.* p. m. γέγονα.

Ὀλιγοδρανέω, *langueo*: ab

Ὀλιγοδρανὴς, idem quod ἀδρανής, έος, ὁ, ἡ, *faciendi facultate destitutus*: ab ὀλίγος & δράω, *facio.*

Ὀλίγον, adv. *parum, propemodum.* Them. ὀλίγος.

Ὀλιγοπελέω, & ὀλιγηπελέω, *parva res sum, infirmus sum & fere mortuus*: ex ὀλίγος & πέλω, *sum.*

Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ, ἡ, *exigua fide præditus*: ex ὀλίγος, & πίστις, *fides.* Them. πείθω, *persuadeo.*

ὈΛΙ'ΓΟΣ, ου, *paucus, parvus.* ὀλίγον, *pauxillum*, adv. in superl. ὀλίγιστος.

Ὀλιγότητι, dat. sing. ab ὀλιγότης, ητος, ἡ, *paucitas.* Th. ὀλίγος.

Ὀλίγου, adverbialiter, *fere, propemodum*: ab eod. th.

Ὀλιγοχρόνιος, ου, *brevis temporis, exiguo temporis*

poris spatio durans: ex ὀλίγος & χρόνος, *tempus*.

Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, *pusillanimitas*: &

Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ, ἡ, *pusillanimis*: ex ὀλίγος, *exiguus*, & ψυχὴ, *anima*.

Ὀλιγωρέω, *parvi pendo, negligo*, cum gen. præs. inf. ὀλιγωρεῖν · ab

Ὀλίγωρος, ου, ὁ, ἡ, *negligens*: ab ὀλίγη ὥρα, id est, *parva cura*.

Ὀλιγώρως, adv. *negligenter, contemptim*: à præced.

Ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*: ab ὀλίγος.

Ὄ'ΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, *penis coriaceus*.

Ὀλισθαίνει, *delabitur*, 3. sing. præs. ind. act. ab

Ὀλισθαίνω, vel -αίνω, *labor, prolabor, cado*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

Ὀλισθέω, *cado, labor*. Hinc ὀλισθεῖν, præs. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, & Ion. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapsus, casus*.

Ὀλισθηρᾶς, gen. sing. f. g. ab

Ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν, *labilis, lubricus*: ab eod. them.

Ὀλισθήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, quod vide.

Ὄ'ΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, *lapsus, casus*: qu. ab ὀλέω, *perdo*, & θέω, *curro*: hinc ὀλισθέω, *cado*.

Ὀλκὰς, άδος, ἡ, *navis oneraria*: Angl. Hulk: ab

Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, *tractio, tracti inclinatio, pondus inclinatum*. Th. ἕλκω, *traho, pendeo*

Ὁλκοὶ, οἱ, *instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur, & ex terra in mare deducuntur*: ab ἕλκω, *traho*.

Ὁλκὸς, οῦ, ὁ, *tractus*, SULCUS: ab eod. them.

Ὄλλυαι, Ion. pro ὄλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. ὄλλωμαι, ab ὄλλω, pro ὄλλυμι, *perdo*. Sic ὄληαι, Ion. pro ὄλῃ, a. 2. sub. m. ab ὄλλυμι, quod vide.

Ὀλλυμένοιο, *pereuntis*, gen. sing. Ion. part. præs. pass. ab

Ὄ'ΛΛΥΜΙ, seu ὀλλύω, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. inf. m. ὀλέσθαι. Hinc ὄλεθρος, ου, ὁ, *perditio, pernicies*. ὀλοὸς, οῦ, *perniciosus*. ἀπόλλυμι, *perdo*. πανώλεθρος, seu πανόλεθρος, *prorsus exitialis*. πανωλεθρία, *internecio*. ἀνεμώλιος, ου, ὁ, ἡ, *ventosus, inanis*.

Ὁλμειὸς, οῦ, ὁ, *fluvius in Helicone Bœotiæ*: ab *Holmeio* Sisyphi filio sic dictus.

Ὄ'ΛΜΟΣ, ου, ὁ, *mortarium; tripus; truncus corporis*.

Ὁλογραφέω, f. ήσω, *integrum scribo*: ex ὅλος & γράφω, *scribo*.

Ὀλοῆς, ῆς, ἡ, *perniciosa*, dat. pl. ὀλοῇσι. ab ὀλοὸς, ὴ, όν. Hinc & ὀλοίϊος, idem. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀ'ΛΟΘΟΥ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *species marinorum piscium*.

Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, *exterminator*: ab

Ὀλοθρεύω, pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, quod vide: f. εύσω, *exitium affero, vasto, perdo*. p. ὠλόθρευκα. perf. pass. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλοίατο, *pereant*, Ion. pro ὄλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο. p. m. ὦλα, & Atticè ὄλωλα.

Ὀλοίτροχος, *omni ex parte rotundus*: ab ὅλος & τροχὸς, *rota*. Th. τρέχω, *curro*.

Ὁλοκαρπόω, *totum adoleo*: &

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, *holocaustum*: ex ὅλος, *totus*, & καρπὸς, *fructus*.

Ὁλοκαυτόω, *totum comburo*: vide in sequent.

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, *victima, seu hostia quæ tota comburebatur, holocaustum*: à verbo ὁλοκαυτόω, ῶ, *totum comburo, cremo*: f. ώσω. p. ὡλοκαύτωκα. perf. pass. ὡλοκαύτωμαι. Dicitur verò ὁλοκαυτόω, pro ὁλοκαυστόω, ab ὁλόκαυστον, ου, τὸ, *genus sacrificii, ubi tota hostia cremabatur*: ex ὅλος, *totus*, & καυστὸν, *combustum*: à th. καίω, *uro, comburo*: f. καύσω. perf. pass. κέκαυμαι, σαι, ται.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, *integritas, sanitas*: ab

Ὁλόκληρος, ου, ὁ, ἡ, propriè, *hæres ex asse, qui omnia possidet, quæ sortitò ei obtigerunt*; item *integer, totus*: ex ὅλος, *totus*, & κλῆρος, *sors, sortitio*.

Ὀ'ΛΟΚΩΝΙ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *olus quoddam sylvestre*.

Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus*: &

Ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab

Ὀ'ΛΟΛΥ'ΖΩ, ULULO, *ejulo, ploro*: f. ξω. a. 1. ὠλόλυξα. a. 1. imperat. ὀλόλυξον, άτω. perf. ὠλόλυχα. perf. pass. ὠλόλυγμαι

Ὄλοντο, *perierunt*, 3. pl. a. 2. m. Ion. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. a. 2. m. ὠλόμην.

Ὀλοοίτροχος, Poët. pro ὀλοίτροχος, *omni ex parte rotundus*: ab ὅλος, *totus* & τροχὸς, *rota*. Th. τρέχω, *curro*: aut ὀλοοίτροχος, *perniciosus currenti*, ab ὀλοὸς, quod ab ὄλλυμι.

Ὀλοὸς, ἡ, ὸν, *perniciosus, a, um*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλοόφρονα, *perniciosum*, acc. sing. ab

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *cui mens est perniciosa, perniciosus*: ab ὀλοὸς & φρὴν, *mens*.

Ὀ'ΛΟ'ΠΤΩ, *vello, decortico*: qu. à λέπω, *decortico*. Hinc forte Angl. to lop.

Ὁλόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, *cum tota radice*: ex ὅλος & ῥίζα, *radix*.

Ὅ'ΛΟΣ, ου, *totus, solidus, universus*: Angl. whole. Hinc καθόλου, adv. *in universum, in genere*: sed.

Ὄλος, ου, ὁ, idem quod θολὸς, *atramentum sepiæ*.

Ὁλοσχερὴς, έος, ὁ, ἡ, *integer, perfectus*: qu. ὅλη

ὅλη χεὶρ factus: ex ὅλος & χείρ, ἡ, manus.

Ο'ΛΟΣΧΟΙ, pediculi pomorum: quia ab ὅλων ἔχονται, quem decerpuntur.

Ὁλοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, totus, perfectus: ex ὅλος, totus, & τελέω, absolvo. Th. τέλος, τὸ, finis.

Ὄλεμαι, f. 2. m. verbi ὄλλυμι, perdo: f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην.

Ὀλοφυγδὼν, όνος, ἡ, pustula; à φλύω, ferveo. Th. φλέω, nugor.

Ὀλοφυδνὸς, ȣ̃, luctuosus, lugubris ab

Ο'ΛΟΦΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, ejulo: qu. ὅλως φέρομαι. præs. part. ὀλοφυρόμενος, η, ον. Hinc ὀλοφυρμὸς, ȣ̃, ὁ, & ὀλόφυρσις, εως, ἡ, lamentatio, ejulatus, luctus.

Ὀλοφώϊος, exitialis: qu. ὀλλύων φῶτας.

Ο'ΛΠΗ, ης, ἡ & Dor. ὄλπα, lecythus, ampulla olearia; vas: qu. ab ἐλαίω ὀπὸς, olei succo. ὀλπὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ὄλπις, Dor. idem quod ἀλιεὺς.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. cœlestis.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, OLYMPIA, urbs Achaiæ: at

Ὀλύμπια, τὰ, Olympiaca certamina: vide ὄλυμπος.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, Musæ, tanquam Olympias domos inhabitantes: ab Ὄλυμπος. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, Olympiacas oleas.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, OLYMPIAS, quadriennium, quatuor annorum spatium, vel Olympici certaminis victoria. Th. Ὄλυμπος. in plur. Ὀλυμπιάδες. Ὀλυμπιάδι προτέρα & ἐν Ὀλυμπιάδι, pro ἐν τῇ προτέρῃ Ὀλυμπιάδι.

Ὀλυμπικὸς, ȣ̃, OLYMPICUS. Them. Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Ὀλυμπιονίκης, ȣ, ὁ, victor in Olympicis ludis: &

Ὀλυμπιόνικος, ȣ, ὁ, idem: ex νικάω, vinco, & Ὀλύμπια.

Ο'ΛΥΜΠΟΣ, ȣ, ὁ, OLYMPUS, Thessaliæ vel Macedoniæ mons altissimus; item cœlum: qu. ab ὅλος & λάμπω, luceo. Hinc ὀλύμπιος, ȣ, Olympum incolens, cœlestis. ὀλύμπια, ων, τὰ, Olympiaca certamina, in honorem Jovis celebrari solita. Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, Olympiaci cetaminis victoria item spatium quatuor annorum.

Ο'ΛΥΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, grossus, ficus immatura.

Ο'ΛΥΡΑ, ας, ἡ, species frumenti, affinis zeæ.

Ὀλώϊος, perniciosus, exitialis, noxius. Th. ὄλλυμι.

Ὄλωλα. ας, ε, perdidi, Att. pro ὦλα, p. m. Hinc ὀλώλῃ, 3. sing. sub. p. m. verbi ὄλλυμι perdo: f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην.

Ὅλως, adv. omnino, in summa; item sane. Th. ὅλος.

Ὁμὰ, similia, nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, ȣ̃, similis.

Ὁμάγυρις, ιος, ἡ, Dor. pro ὁμήγυρις, congregatio, concilium, quod vide.

Ὁμαδέω, congrego. &

Ὁμαδέω, f. ήσω, tumultuor: ab

Ὅμαδος, ȣ, ὁ, multitudo. Th. ὁμὸς, similis.

Ὁμαίμιος, seu ὁμαίμιος, ȣ, ὁ, ἡ, &

Ὁμαίμων, ονος, ὁ, ἡ, qui est ejusdem sanguinis, consanguineus ex ὁμὸς & αἷμα, τὸ, sanguis.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, belli societas: ab ὁμὸς & αἰχμὴ, cuspis.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, planum reddo, ad æqualitatem redigo, adæquo. ὁμαλίζομαι, ad æqualitatem redigor: ab.

Ὁ'ΜΑΛΟ'Σ, ȣ, planus, lævis; item SIMILIS, æqualis, æquabilis. ὁμαλὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀνώμαλος, ȣ, ὁ, ἡ, asper, inæqualis. ἀνωμαλὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas.

Ὁμάρτει, sequere, præs. imperat. act. ab

Ὁμαρτέω, sequor: f. ήσω. ab.

Ο'ΜΑΡΤΗ, Poët. idem quod ὁμȣ̃, simul, unà.

Ὁμαρτήσας, αντος, secutus, a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, sequor, quod vide.

Ὁμὰς, άδος, ἡ, universitas, multitudo. Th. ὁμὸς, similis, par.

Ὀμβρέω, pluo: vide in ὄμβρος.

Ὀμβρηρὸς, ȣ̃, seu

Ὀμβρηρὸς, ȣ̃, pluviosus. Them. ὄμβρος, imber.

Ὀμβρήσαντος, gen. sing. a. 1. part. ab ὀμβρέω, pluo. Th. ὄμβρος, imber.

Ὀμβριμοπάτρης, ȣ, ὁ, ἡ, forti patre genitus: ex ὄμβριμος, pro ὄβριμος, robustus, quod vide, & πατὴρ, pater.

Ὄμβριμος, ȣ, ὁ, ἡ, robustus: ex ὄβριμος, idem. Them. βριάω, robustus sum: vide ὄμβρος.

Ὄμβριος, ȣ, ὁ, ἡ, pluvius, pluvialis: ab

Ο'ΜΒΡΟΣ, ȣ, ὁ, IMBER, pluvia: qu. ab ὁμȣ̃ ῥεῖν, simul fluere. Hinc ὀμβρέω, pluo: a. 1. part. ὀμβρήσας, αντος. ὄμβριμος, vel ὄβριμος, ȣ, ὁ, ἡ, impetuosus, vehemens.

Ὀμεῖται, jurabit, 3. sing. f. 2. m. verbi ὄμνυμι, juro: f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. f. 2. m. ὀμȣ̃μαι, ῇ, εἶται.

Ὀμευνέτης, ȣ, ὁ, maritus: &

Ὀμευνέτις, ιδος, ἡ, uxor: &

Ὅμευνος, & ὁμευναῖος, ȣ, ὁ, ἡ, conjux, eodem cubili utens; ab ὁμὸς & εὐνὴ.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ, ἡ, simul congregatus: in nom. pl. ὁμηγερέες. ab ὁμȣ̃, simul. Them. ὁμὸς, similis, & ἀγείρω, congrego.

Ὁμηγυρὴς, έος, ὁ, ἡ, Poët. & Æol. pro præced.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, multitudo hominum congregatorum: ab ὁμȣ̃, simul, & ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus.

Ὁμήλικας, coætaneos, acc. pl. ab ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ex ὁμὸς, similis, & ἡλικία, statura.

Ὁμηλικία,

Ὁμηλικία, ας, & Ion. ης, ἡ, *ætatis æqualitas*: ex iisd.
Ὅμηρευμα, ατος, τὸ, *pignus, obses*. Them. ὅμηρος, *obses*.
Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρεῦσαι, nom. pl. præs. part. f. g. ab
Ὁμηρέω, *in unum convenio*: f. ήσω. Th. ὅμηρος, *obses*.
Ὁμηρίδαι, ῶν, οἱ, *HOMERIDÆ*. Quinam dicerentur consule Græca scholia Pind. Nem. Od. 2. 341. 1.
ὍΜΗΡΟΣ, ου, ὁ, *obses*: qu. ab ὁμοῦ εἴρειν, *simul nectere*. Est &
Ὅμηρος, ου, ὁ, *HOMERUS*, nomen Poëtæ celeberrimi.
Ὁμίλει, *conversare*, præs. imperat. act. &
Ὁμιλεῖν, *conversari*: ὁμιλεῖν τισι τύχαις, *in aliquos casus incidere, variam fortunam experiri*, præs. inf. act. ab
Ὁμιλέω, ῶ, *colloquor, conversor*, cum dat. imperf. ὡμίλεον, ουν. 3. sing. opt. præs. ὁμιλέοι. f. ήσω. p. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος. præs. part. act. ὁμιλῶν. ab ὅμιλος, *turba, cætus*.
Ὁμιληδὸν, adv. *turmatim*. Th. ὅμιλος, *turba*.
Ὁμιλητικὸς, οῦ, *qui bene scit conversari*: ab eod. th.
Ὁμιλία, ας, ἡ, *commercium, conversatio, colloquium*: ab
ὍΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, *cætus, turba*: qu. ab ὁμοῦ εἰλεῖσθαι, *quod unà cogatur*.
ὈΜΙΧΕ'Ω, *meio, mingo*: qu. ὁμοῦ χέω, *simul fundo*.
ὉΜΙ'ΧΛΗ, & Ion. ὁμίχλη, ης, ἡ, *nebula; suffitus*; qu. ab ὁμοῦ & ἀχλὺς, *caligo*.
Ὄμμα, ατος, τὸ, *oculus, aspectus, facies*: nom. pl. ὄμματα. dat. pl. ὄμμασι. ab ὄπτομαι, *video*. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.
Ὀμμαῖ, pro ὄμματα. Vide in præced.
Ὄμνυ, *jura*, præs. imperat. act. pro ὄμνυθι, verbi ὄμνυμι, *juro*.
Ὀμνύεις, 2. sing. ind. præs. ab
ὈΜΝΥΜΙ, seu ὀμνύω, *juro*: f. ὀμόσω. præt. ὤμοκα, & Att. ὀμώμοκα. a. 1. ὤμοσα. a. 1. sub. ὀμόσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. ὀμόσας, αντος.
Ὁμογάστριος, ου, ὁ, *frater qui ex eodem ventre prodiit, uterinus*: ab ὁμοῦ, *simul*, (th. ὁμὸς, *similis*) & γαστὴρ, *uterus*.
Ὁμογενὴς, έος, ὁ, ἡ, vide ὁμόγονος.
Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, *qui eadem lingua utitur*: ex ὁμὸς, *similis*, & γλῶσσα, *lingua*.
Ὁμογνωμονέω, *ejusdem sum sententiæ*: ab ὁμὸς, *similis*, & γνώμη, *sententia*. Them. γινώσκω, *cognosco*.
Ὁμόγονος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ὁμογενὴς, *consanguineus, cognatus*: ex ὁμὸς, *similis*, & γείνομαι, *nascor*: part. m. γέγονα.
Ὁμόδαμος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro
Ὁμόδημος, ου, ὁ, ἡ, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου ὢν, *qui est ex eodem populo*: ex ὁμὸς, *similis*, & δῆμος, *populus*.
Ὁμοδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, *qui eodem victu, seu vitæ genere utitur*; item *convictor, contubernalis, sodalis* ex ὁμὸς, *similis*, & δίαιτα, *vivendi mos*.
Ὁμοδρομέω, ῶ, *simul curro, concurro*: ex ὁμοῦ, *simul*, quod ab ὁμὸς, *similis*, & τρέχω, *curro*: a. 2. ἔδραμον. præt. m. δέδρομα.
Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ, ἡ, ὁμοῦ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, *qui simul & in eodem thalamo habitat*.
Ὁμόθεν, *simul*: ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, *similis*.
Ὁμόθρονος, ου, ὁ, ἡ, *qui eidem solio insidet, & ejusdem particeps est*: ex ὁμὸς & θρόνος, *thronus*, quod vide.
Ὁμοθυμαδὸν, adv. *concorditer, uno animo*: ab
Ὁμόθυμος, ου, ὁ, ἡ, *unanimus, concors*: ex ὁμὸς, *similis*, & θυμὸς, *animus*.
Ὅμοια, pl. num. n. g. ὁμοίας, gen. sing. f. g. ab ὅμοιος.
Ὁμοιάζω, *similis sum*: f. άσω. p. ὡμοίακα. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis*.
Ὁμοίην, acc. sing. Ion. f. g. ab ὅμοιος.
Ὁμοῖος, Poët. pro ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.
Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *iisdem affectibus obnoxius*: ab ὅμοιος, *similis*, & πάθος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω, *patior*.
Ὅμοιος, οία, ον, *similis, e*. Th. ὁμὸς, idem: hinc ὁμοίως, *similiter*, adv.
Ὁμοιότης, ητος, ἡ, *similitudo*: à præced.
Ὁμοιόω, ῶ, *assimilo, comparo*: f. ώσω. p. ὡμοίωκα, a. 1. ὡμοίωσα. a. 1. sub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, & in pl. ὁμοιώσωμεν. perf. pass. ὡμοίωμαι, a. 1. pass. ὡμοιώθην. a. 1. sub. pass. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. ὁμοιωθῆναι. a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, έντος. ab ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.
Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. pass. &
Ὁμοιωθησόμεθα, 1. pl. f. 1. pass. ab ὁμοιόω, *assimilo*, quod vide.
Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, *similitudo*: &
Ὁμοίως, adv. *similiter, perinde*: ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis*.
Ὁμοίωσις, εως, ἡ, *ipsa assimilatio, similitudo*: ab eod.
Ὁμόκλαρος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, *qui ejusdem sortis cum aliquo est particeps, consors*: ex ὁμοῦ, *simul*, & κλῆρος, *sors*.
Ὁμοκλάω, seu -έω, *hortor vociferando, increpo*: ab ὁμοκλὴ, *increpatio*, quod ab ὁμοῦ, *simul*, & κέκλομαι, idem quod κέλομαι seu κέλλω, *hortor*.
Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, *hortamentum, comminatio*: hinc ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, *increpator, objurgator*: vide ὁμοκλάω.
Ὁμοκλήσας, αντος, *minans*, a. 1. part. act. ab ὁμοκλάω vel -έω, quod vide.

Ὁμόκλινος, ου, ὁ, ἡ, *qui est in eodem lecto, vel toro*: ex ὁμὸς & κλίνη. Th. κλίνω, *reclino*.

Ὁμολογέω, ῶ, *consentio, assentior, confiteor, profiteor, spondeo*: f. ήσω. p. ὡμολόγηκα. a. 1. ὡμολόγησα. Ex ὁμὸς, *similis*, & λόγος, *verbum*. Them. λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Ὁμολογηθέντα, accus. sing. a. 1. part. pass. &

Ὁμολογήσαντα, σαντος, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, quod vide.

Ὁμολογία, ας, ἡ, *confessio, consensus, assensus*; item *conventientia, pactum, pactio, compositio*: ab

Ὁμόλογος, ου, ὁ, ἡ, *iisdem verbis utens, consentiens*: ab ὁμὸς & λέγω.

Ὁμολογουμένως, adv. *ex confesso, sine controversia*: à præs. part. pass. ὁμολογούμενος, -ουμένου, verbi ὁμολογέω, quod vide.

Ὁμολόγως, *congruenter*; item *aperte, sine ulla dubitatione*: ab ὁμόλογος, quod vide.

Ὁμομήτριος, ου, ὁ, ἡ, *qui est ex eadem matre natus*: ex ὁμὸς & μήτηρ, *mater*.

Ὁμὸν, *eundem, similem*, accus. sing. ab ὁμός.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, *concordia*: ab ὁμὸς, *similis*, & νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Ὁμοούσιος, seu ὁμούσιος, *ejusdem essentiæ, consubstantialis*: ab ὁμὸς, *similis*, & οὐσία, *essentia*, quod ab ὤν, οὖσα, ὄν, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ὀμόργνυ, *absterſit*, 3. sing. imperf. act. Ion. ab

ὈΜΌΡΓΝΥΜΙ, & μόργνυμι, *abstergo, imprimo, inuro*: f. ὀμόρξω a. 1. ind. act. ὤμορξα. a. 1. ind. m. ὠμορξάμην. p. ὤμορχα.

Ὀμόρξω, *tergam*, f. 1. act. verbi præced.

Ὅμορος, ου, ὁ, ἡ, *finitimus, confinis*; *adfinis, amicus*: gen. pl. ὁμόρων. &

Ὁμορέω, *confinis sum* ex ὁμὸς & ὅρος, *terminus*.

ὉΜῸΣ, οῦ, *similis, par*. Hinc ὁμόω, *unio, in unum coire facio*. ὅμαδος, ου, ὁ, *multitudo*. ὁμῶς, *similiter, æquè, pariter, tamen*. ὁμοῦ, *unà, simul*. ὅμοιος, ου, *similis*. ὁμοιότης, ητος, ἡ, *similitudo*. ὁμοιόω, *similem efficio*. ὁμοίωμα, ατος, τὸ, *similitudo, simulacrum*.

Ὁμόσε, adv. *eundem in locum, eodem*: à præced. at

Ὥμοσε, 3. sing. a. 1. Ion. ab ὁμόω, *unio*: f. ὁμώσω. Th. ὁμός.

Ὀμόσαι, *jurare*, a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω. p. ὀμώμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὀμόσῃς, ῃ, 2. & 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ὁμοσιτέω, *simul edo*: &

Ὁμόσιτος, ου, ὁ, ἡ, *qui cum aliquo edit*: ex ὁμὸς, *similis*, & σῖτος, *frumentum*.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ, ἡ, *qui est ex eodem semine & genere*: ex ὁμὸς, *similis*, & σπείρω, *semino*.

Ὀμόσσῃ, *juraverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. gem. σσ. ut & ὀμόσσας, pro ὀμόσας, a. 1. part. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὄμοσσον, *jurato*, a. 1. imperat. act. gem. σσ, ejusd. verbi.

Ὁμοστιχάω, seu έω, *simul procedo, unà eo, comitor*: ex ὁμὸς & στείχω, *eo*.

Ὁμόστιχος, ου, ὁ, ἡ, *in eodem versu seu ordine locatus, comes*: ex ὁμὸς *similis*: & στοῖχος, *ordo, versus*. Th. στείχω, *eo, vado*.

Ὀμόσω, *jurabo*, f. 1. ind. act. verbi ὀμόω, seu ὄμνυμι. a. 1. ὤμοσα.

Ὁμότεχνος, ου, ὁ, ἡ, *qui ejusdem est artificii*: ex ὁμὸς, *similis*, & τέχνη, *ars*.

Ὁμότιμοι, *qui sunt in pari honore*: ex ὁμὸς, *similis*, & τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, *commensalis*: ab ὁμὸς, & τράπεζα, *mensa*.

Ὁμότροπος, ου, ὁ, ἡ, *similis*, tam de ingenio, quam moribus; item *consentaneus*: ex ὁμὸς, *similis*, & τρόπος, *mores, ingenium*. Th. τρέπω, *verto*.

Ὁμοῦ, *simul*: ab ὁμὸς, *similis*.

Ὀμοῦμαι, *jurabo*, f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὁμουρέω, *finitimus sum*: ab ὅμουρος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus*, quod vide.

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, *comes, qui cum aliquo it*: ex ὁμοῦ, *simul*, & φοιτάω, *eo*.

Ὁμόφρονα, & ὁμόφρονας, acc. sing. & pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

Ὁμοφρονέω, *consentio, concors sum*: &

Ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *concors*: ex ὁμὸς, *similis*, & φρὴν, *animus, mens*.

Ὁμοφωνέω, *eadem voce vel lingua utor*: ab ὁμὸς & φωνὴ, *vox*.

Ὁμόφωνος, ου, ὁ, ἡ, *qui eadem lingua utitur, cujus eadem vox est seu idem sonus, consonus, consentiens*: ex iisd. th.

Ὁμοχροίη, Ion. pro ὁμοχροία, *coloris similitudo*: ab ὁμὸς, *similis*, & χρόα, *color*.

Ὁμόψηφος, ου, ὁ, ἡ, *suffragii ferendi socius*: ex ὁμὸς & ψῆφος, *calculus*.

Ὁμόω, *unio, coire facio*: ab ὁμὸς, *similis, par*: sed

Ὀμόω, *juro*, idem quod ὄμνυμι, f. ὀμόσω.

Ὄμφακες, nom. plur. ab ὄμφαξ, quod vide.

Ὀμφακίας, ου, ὁ, *acerbus, acerbitate sua uvas immaturas referens*, seu *ex uvis immaturis confectus*. Th. ὄμφαξ, *uva acerba*.

Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, *umbilicatus, a, um*, Epith. *scuti*: ab

ὈΜΦΑΛΌΣ, οῦ, ὁ, *UMBILICUS, umbo*; *media pars agminis*: qu. ab ἀμφειλεῖσθαι, *circumvolvo*.

ὌΜΦΑΞ, ακος, ἡ, *uva acerba, necdum matura*: quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, *crudus ad vescendum*. Hinc ὀμφάκιον, ου, τὸ, *om-*

Phacium, *succus uvæ acerbæ*.

Ο'ΜΦΗ', ῆς, ἡ, *vox divina*, *responsum à Deo datum*.

Ο'μωθῆναι, *similem factum esse vel unitum*, a. 1. inf. pass. ab ὁμόω, *unio*. Alii volunt per Sync. dici pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, *similem facio*, quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis*.

Ο'μώμοκα, Att. pro ὤμοκα, *juravi*, perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro* : f. ὀμόσω.

Ο'μώνυμος, ου, ὁ, ἡ, *idem nomen habens*, *cognominis* : ex ὁμῶς & ὄνομα, *nomen*.

Ο"μως, *tamen*, conjunct. discr. ὅμως μὲν τοι, *veruntamen* : sed

Ο'μῶς, *simul*, Poët. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, *similis*.

Ο"ν, ὅντινα, *quem*, acc. sing. ab ὅς, *qui*.

Ο"ν, præs. part. n. g. ab ὤν, οὖσα, ὄν, ab εἰμὶ. *sum*.

Ο"ναγρος, ου, ὁ, ἡ, ὄνος ἄγριος, *ONAGER*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

Ο'ναίμην, αιο, αιτο, *adjutus fuerim*, per Sync. pro ὀνησαίμην, a. 1. opt. m. verbi ὄνημι, *juvo*, *prosum* : f. ὀνήσω. a. 1. m. ὠνησάμην.

Ο"ναμαι, *vitupero* : ab ὄνημι, quod vide.

Ο'νάμενος, ου, *qui fructum percepit*, pro Sync. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. m. verbi ὄνημι, *juvo*. Alii volunt esse præs. part. ab ὄναμαι, præced.

Ο"ΝΑΡ, τὸ, *somnium*. ἄκλιτον. κατ' ὄναρ, *in somnio*. ὄνειρος, ου, ὁ, idem.

Ο'νάριον, ου, τὸ, *asellus*, diminut. ab ὄνος, *asinus*.

Ο'νασεῖ, *juvabit*, Dor. seu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνησῶ· deinde ὀνασῶ, verbi ὄνημι, *prosum*.

Ο"νασθαι, *frui*, præs. inf. ab ὄναμαι, quod vide : vel a. 1. inf. m. per Sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, *juvo*.

Ο"νασις, εως, ἡ, Dor. pro ὄνησις, *usus*, *utilitas* : ab ὄνημι, *juvo*.

Ο'νάσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄνημι, *juvo*.

Ο'νείαθ', pro ὀνείατα, τὰ, *cibaria*, *commoda* : ab

Ο"νειαρ, ατος, τὸ, *utilitas*, *emolumentum*. Th. ὄνημι, *prosum*.

Ο'νείδεα, & contractè ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

Ο'νείδειος, ου, *probrosus*, *contumeliosus*. Th. ὄνειδος, *probrum*.

Ο'νειδίζω, *exprobro*, *convitior* : imperf. ὠνείδιζον. f. 1. ίσω. p. ὠνείδικα. a. 1. ὠνείδισα. a. 1. sub. ὀνειδίσω, ῃς, ῃ. præs. pass. ὀνειδίζομαι, *convitiis laceror* : præt. pass. ὠνείδισμαι. Them. ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

Ο'νειδίσας, αντος, a. 1. part. act. at

Ο'νείδισας, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. ὀνείδισον, a. 1. imperat. act. ab ὀνειδίζω, quod vide.

Ο'νειδίσεις, 2. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ο'νείδισμα, ατος, τὸ, *contumelia*, *probrum* : &

Ο'νειδισμὸς, οῦ, ὁ, *convitium* : ab ὀνειδίζω, *exprobro*. Th. ὄνειδος, τὸ, *probum*.

Ο'νειδίσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. &

Ο'νειδιῶ, f. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, *exprobro* : f. ίσω. ab

Ο"ΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*.

Ο'νείρατα, ων, τὰ, *insomnia* : in prosa pro ὄνειρα· ab ὄνειρον, idem quod ὄναρ, *somnium*.

Ο'νείρειος, ου, ut ὀνείρειαι πύλαι, *somni vel insomniorum portæ* : ab ὄνειρος, quod vide.

Ο'νειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro

Ο'νειροκρίτης, ου, ὁ, *somniorum interpres* : ab ὄνειρος, quod vide, & κρίνω, *judico*.

Ο'νειροπόλος, ου, ὁ, ἡ, *somniorum interpres* : ab ὄνειρος, *somnus*. Th. ὄναρ, *somnium*, & πολέω, *versor*.

Ο"νειρος, ου, ὁ, *somnium*. Them. ὄναρ, idem.

Ο'νείρῳ, dat. sing. ὀνείρων, gen. pl. præced.

Ο'νηθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Ο'νήμενος, ου, præs. part. pass. ab ὄνημαι, quod ab

Ο"ΝΗΜΙ, sive ὀνίνημι, *juvo*, *prosum* ; item *vitupero*, cum acc. f. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. p. ὤνηκα. præs. pass. ὄνημαι, seu ὄναμαι, *juvor*, *fruor* : cum gen. f. 1. ὀνήσομαι. a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο. a. 1. m. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, & contract. ὀναίμην. Hinc ὄνειαρ, ατος, τὸ, *utilitas*. ὄνειος, ου, *utilis*. ὀνητὸς, οῦ, *vituperabilis*.

Ο"νησα, Ion. pro ὤνησα, a. 1. ind. act. &

Ο"νησαι, *fruere*, a. 1. imperat. m. verbi ὄνημι. *juvo*, *prosum*.

Ο'νήσεαι, *juvaberis*, Ion. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ὀνήσομαι, verbi ejusd.

Ο'νήσει, *erit emolumento*, 3. sing. f. 1. act. Sunt qui exponnnt per *reficieris*, & volunt Att. dici pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ab ὄνημαι. Th. ὄνημι.

Ο'νήσιμος, ου, ὁ, propr. nom. Gr. *utilis* : ab ὄνημι.

Ο"νησις, εως, ἡ, *fructus*, *utilitas*. Th. ὄνημι, *juvo*.

Ο'νησιφόρος, ου, ὁ, nomen propr. Lat. *ferens opem*, *opitulator*.

Ο"νησο, præs. imperat. pass. ab ὄνημαι, *fruor*.

Ο'νήτωρ, ορος, ὁ, *ONETOR*, nom. propr.

Ο"ΝΘΟΣ, ου, ὁ, *stercus*, seu *fimus jumentorum*. Hinc ὀνθυλεύω, *stercore bovino inquino*, *fimo jumentorum abstergo*. ὀνθυλεύω, *cibos condio exquisitè*, *indo impensam sive farctum*, à colore ὄνθου.

Ο'νικὸς, ἡ, ὸν, *asinarius*, *a*, *um* : ab ὄνος, *asinus*.

Ο'νίνησιν, *juvat*, 3. sing. ind. præs. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι, f. ὀνήσω.

Ο"νοιτο, 3. sing. præs. opt. verbi ὄνομαι, quod vide : vel ut ut alii volunt a. 2. opt. m. verbi

verbi ὀνόομαι, *vitupero*, *carpo*. Th. ὄνημι, *vitupero*.

Ὄνομ', pro ὄνομα, quod vide.

ὌΝΟΜΑ, Poët. οὔνομα, Æol. ὄνυμα, ατος, τὸ, *NOMEN*, *fama*, *celebritas*, *prætextus*. κατ' ὄνομα, *nominatim*, adv. τοὔνομα, *nomine*. Hinc ὀνομάζω, *nomino*. ὀνομαστὸς, ὁ, *celebris*, *clarus*. ἀνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, *obscurus*, *ignotus*. μετωνυμία, ας, ἡ, *transnominatio*, *nominis pro nomine positio*. ὁμώνυμος, ου, ὁ, ἡ, *idem nomen habens*. παρώνυμος, ου, ὁ, ἡ, *ab alio denominationem habens*. συνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, *nomen commune habens*. συνωνυμία, ας, ἡ, *æquivalentia*. ψευδώνυμος, ου, ὁ, ἡ, *nomen habens rei non spondens*. ἐπονομάζω, *cognomino*.

Ὀνόμαζε, *nominabat*, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. act. ab

Ὀνομάζω, *nomino*: 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι. præs. inf. ὀνομάζειν. f. άσω. p. ὠνόμακα. præs. pass. ὀνομάζομαι, *nominor*: perf. pass. ὠνόμασμαι. a. 1. pass. ὠνομάσθην, ης, η. præs. part. pass. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Ὄνομαι, *vitupero*: f. ὀνόσομαι. a. 1. ὠνοσάμην. ab ὄνημι, idem.

Ὀνομαίνω, *nomino*: f. ανῶ. a. 1. ὠνόμηνα. a. 1. sub. act. ὀνομήνω, quod quidam Att. dici credunt pro ὀνομαίνω. Them. ὄνομα, *nomen*.

Ὀνομάκριτος, ου, ὁ, nomen propr.

Ὀνόμασθεν, Æol. & Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ὀνο[illegible]ω, quod vide.

Ὀνόμασι, dat. pl. ab ὄνομα, quod vide.

Ὀνομαστὶ, adv. vide in ὀνομαστός.

Ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, *nominativus*: &

Ὀνομαστὸς, ὁ, *celebris*: in pl. ὀνομαστοί. ὀνομαστὶ, Poët. adv. *nominatim*. Th. ὄνομα, *nomen*.

Ὀνόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion. &

Ὀνομήνω, a. 1. sub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.

ὌΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *asinus*, *a*: qu. ab ὄνημι, *juvo*; item bestiola multipes dicta *multipeda*, *porcellio*; item *superior molæ lapis*. Hinc ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, *mulus*, *a*.

Ὀνόσεται, *vituperabit*, 3. sing. f. 1. m. gem, αι, verbi ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.

Ὀνοστὸς, ὁ, *vituperandus*: in pl. n. g. ὀνοστὰ, ab ὄνημι, *vitupero*.

Ὀνοτάζω, *carpo*, *convitior*: ab ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.

Ὀνοτὸς ὁ, Poët. *vituperabilis*, *contemptibilis*: ab eod.

Ὀνοφορβὸς, ὁ, ὁ, ἡ, *qui asinos pascit ac nutrit*: ab ὄνος & φέρβω, *pasco*: p. m. πέφορβα.

Ὀνόω, f. όσω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.

Ὄντα, *existentem*, acc. sing. part. præs. ὤν, ὄντος, ab εἰμὶ, *sum*.

Ὄντινα, *quemcunque*, acc. sing. ab ὅστις, ὅτινος, ὅτινι. ab ὃς & τὶς, *quis*.

Ὄντως, *verè*, adv. ab ὤν, ὄντος, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ὄνυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, *nomen*.

Ὀνύμαξα, ας, ε, Æol. & Poët. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, *nomino*, quod vide.

Ὀνυμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.

ὌΝΥΞ, υχος, ὁ, *UNGUIS*, *uncus*; *ONYX*, gemma: in dat. pl. ὄνυξι. Hinc ὀνυχίζω, *ungues reseco*. σαρδόνυξ, υχος, ὁ, *sardonyx*, gemma.

Ὄνυχες, *ungues*: nom. pl. &

Ὀνύχεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*.

Ὀνύχιον, ου, τὸ, *unguiculus*; item pro *lapide onychite*. Th. ὄνυξ.

ὈΝΩΝΙΣ, ἡ, *herbæ genus*.

Ὀξάλμη, ης, ἡ, *muria acida*, ὀξεῖα ἅλμη.

Ὀξεῖα, ας, ἡ, *acuta*, nom. f. g. ab ὀξὺς, at

Ὀξεῖα exponitur per *acutum*, in pl. n. g. pro ὀξέα, metri gratia, quod pro ὀξέως, ab eod.

Ὀξέϊ dat. sing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, *acutus*.

Ὀξειᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξειῶν· &

Ὀξείῃσι dat. pl. Ion. pro ὀξείαις, ab ὀξεῖα, f. g. ab ὀξὺς, *acutus*.

Ὄξος, εος, τὸ, *acetum*: & pro *viro iracundo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.

Ὀξὺ, substantive *acumen*, *mucro*, *acies*; item *celeritas*: adv. etiam *acutè*, *celeriter*. Th. ὀξύς.

Ὀξυβελὴς, έος, ὁ, ἡ, *acutam cuspidem habens*, *acutus*, *celeriter emissus*: ab ὀξὺς, *acutus*, & βέλος, τὸ, *telum*.

Ὀξύγγιον, ου, τὸ, *axungia*, *arvina*. Græc. à Lat.

Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, *auditus acumen*: ex ὀξὺς, *acutus*, & ἀκοὴ, *auditus*. Th. ἀκούω, *audio*.

Ὀξύθυμος, ου, ὁ, ἡ, *qui acerbo est animo*, *iracundus*. Hinc ὀξυθυμία, *animi acerbitas*; *sordes*: ab ὀξὺς, & θυμὸς, *animus*.

Ὀξυκίνητος, ου, ὁ, ἡ, *ad motum subitus* & *præceps*, *qui subito vel celeriter movetur*; item ὀργίλος, *qui subitò ira commovetur*: ab ὀξὺς & κινέω, *moveo*.

Ὀξύνω, *acuo*; item *acidum reddo*: f. υνῶ. p. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξύς.

Ὀξυόεντι, dat. sing. ab ὀξυόεις, εντος, *acutus*, *spinosus*. Th. ὀξύς.

Ὀξυπετὴς, έος, ὁ, ἡ, vel ὀξυῤῥεπὴς, &

Ὀξύῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, *qui celeriter repit ac movetur*; *celer*, *velox*: ab ὀξὺς, *velox*, & ῥέπω, *repo*, *vergo*.

ὈΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, *acutus*, *a*, *um*, *velox*: gen. ὀξέος. Hinc ὀξύνω, *acuo* ὄξος, εος, τὸ, *acetum*. παροξύνω, *acuo*; item *ad iram concito*. παροξυσμὸς, ου, ὁ, *irritatio*, *exacerbatio*.

Ὀξύσχοινος, ου, ὁ, *acutus juncus*: ex ὀξὺς, *acutus*, & σχοῖνος, ου, ὁ, ἡ, *juncus*.

Ὀξύτερος, ου, & in f. g. Ion. ὀξυτέρη, *acutior*,

τιον, compar. ab ὀξὺς, *acutus*.

Ὀξύτης, ητος, ἡ, *acumen, acies, acrimonia*; item *celeritas*. Th. ὀξύς.

Ὀξύτομος, ου, ὁ, ἡ, *acutè secans, acutus*: ab ὀξὺς & τέμνω, *seco*: p. m. τέτμηκα.

Ὀῦ, Poët. pro οὗ, *cujus*: ab ὃς, *quis*.

Ὄπα, pro ὄπα, *vocem, sonum*, acc. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Ὀπᾶ, Dor. pro ὅπη, vel ὅπως, *ubi*; quod vide.

Ὀπαδέω, pro quo Hom. ὀπηδέω, *sequor*; *adsum, procedo, opitulor*: &

Ὀπαδὸς, ου, ὁ, *assecla, comes*; quod & ὀπηδός. ab

ὈΠΑ'ΖΩ, *persequor, sequi jubeo, comitem do*; *præbeo*: qu. ab ἕπομαι, *sequor*. ὀπάζομαι *à persequente urgeor*; *comitem accipio*. Hinc ὀπαζόμενος, ου, *auctus*, præs. part. pass.

Ὀπαῖον, ου, τὸ, *foramen ollæ*: item *foramen per quod fumus è furno aut camino exit*. Th. ὀπή, *foramen*.

Ὀπανίκα, Dor. pro ὁπηνίκα, quod vide.

Ὄπασσα, ας, ε, Ion. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. &

Ὀπάσαι, a. 1. inf. act. &

Ὀπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. ab ὀπάζω, *præbeo*.

Ὀπάσσαις, *præbeas*, a. 1. opt. act. gem. σ, sic ὀπάσσει, 3. sing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ὀπάζω.

Ὀπάτρος, ου, ὁ, ἡ, per Sync. pro ὁμόπατρος, *eodem patre genitus*: ab ὁμὸς, *similis*, & πατήρ.

Ὀπάων, ονος, ὁ, ἡ, *minister, assectator, comes*. Th. ὀπάζω, *sequi jubeo*. Alii ὀπάων leg. qu. ab ἕπω, *sequor*.

Ὅπερ, *quod*: ex ὃ & περ.

Ὀπέων, ονος, ὁ, Ion. por ὀπάων, quod vide.

ὈΠΗ', ῆς, ἡ, *foramen*, per quod *videri* potest: qu. ab ὄπτομαι, *video*.

ὍΠΗ, *ubi, quo? quomodo?* qu. ab ὃς, *qui*.

Ὀπηδεῖ, *comitatur*, 3. sing. præs. act. ab

Ὀπηδέω, *comitor, comes sum, assector*. Th. ὀπάζω, *comitem do*.

Ὁπηνίκα, *quando*: ex ὅπη & ἡνίκα, *quum, quando*.

Ὀπὶ, *voci*, dat. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Ὀπίζετο, *curabat*, 3. sing. imperf. Ion. ab

Ὀπίζομαι, *curo, revereor*; item *caveo, rependo*. Hinc ὀπιζόμενος, præs. part. Th. ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, cura*.

Ὄπιθεν, *retrò, post*, Ion. & Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, *retrorsum*.

Ὄπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*.

Ὄπιον, ου, τὸ, *OPIUM, succus lacteus qui papaveris scapo inciso emanat*. Th. ὀπὸς, *succus*.

Ὀπιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύοντα, *spectantem*, acc. sing. part. præs. ab

Ὀπιπτεύω, *circumspicio*, per reduplic. ab inusitat. ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, *video*.

ὈΠΙΣ, ιδος, ἡ, *ultio, vindicta divina*; *cura*: qu. ab ἕπομαι, *sequor*. Hinc ὀπίζομαι, *curo, revereor*; item *caveo, rependo*. ὀπιστέος, *reverendus*.

Ὀπισθαμβία, *itio retrograda*: ab ὄπισθεν ἀμβαίνειν, id est, ἀναβαίνειν.

Ὄπισθεν, *ponè, à tergo*, adv. Them. ὀπίσω, *retrò*.

Ὀπισθόδετος, ου, ὁ, ἡ, *à tergo revinctus*: ex ὄπισθεν & δέω, *ligo*.

Ὀπισθόμβροτον αὔχημα δόξας, *retrò mortales sequens gloriatio laudis*. Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.

Ὀπισθονόμοι βόες, *boves præposterè pascentes*: ab ὄπισθεν & νέμω, *pasco*.

Ὀπισθοφανῶς, *retrorsum*, adv. ex ὀπίσω & φαίνω.

Ὀπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrò*.

Ὀπίστερος, ου, *posterior*. ὀπίστατος, *postremus*.: ab

ὈΠΙ'ΣΩ, *retrorsum, retrò, post*, adv. cum gen. item sine casu. τὰ ὀπίσω, scil. ὄντα, *quæ retrò sunt*. ὄπισθεν, *à tergo*.

Ὅπλα, τὰ *instrumenta*: ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma*.

Ὀπλέα, acc. sing. ab Ὀπλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.

Ὁπλεῖσθαι, præs. inf. ab ὁπλέομαι, *armor*. Th. ὅπλον, *arma*.

Ὁπλέων, Ion. pro ὁπλῶν, gen. pl. ab

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, *ungula*. Th. ὅπλον.

Ὁπλίζω, *armo*: f. ίσω. p. ὥπλικα. præs. pass. ὁπλίζομαι, *armor*; item active *instruo*, ὁπλίζου præs. int. ὁπλίζεσθαι. a. 1. m. ὡπλισάμην. ω, ατο. a. 1. imperat. m. ὅπλισαι, άσθω, & in 2. pl. ὁπλίσασθε. Them. ὅπλον.

Ὁπλισόμεσθα, *armemur*, 1. plur. f. 1. m. Poët. à præced.

Ὁπλίτης, ου, ὁ, Poët. pro ὁπλιτικὸς, ου, vel ὡπλισμένος, *armatus*. Th ὅπλον.

Ὁπλομαχέω, f. ήσω, *armis decerto vel pugno*: &

Ὁπλομαχία, ας, ἡ, *pugna seu certamen quo armis decertatur*: &

Ὁπλομάχος, ου, ὁ, ἡ, *qui armis pugnat*; ex ὅπλον & μάχομαι, *pugno*.

ὍΠΛΟΝ, ου, τὸ, vel τὰ ὅπλα, *arma, instrumenta quævis*. Hinc ὁπλέω & ὁπλίζω, *armo, instruo*. ὁπλισμὸς, ου, ὁ, & ὅπλισμα, ατος, τὸ, *armatura*. ὁπλίτης, ου, ὁ, & ὁπλιστής, ου, ὁ, *armatus*. ὁπλὴ, ῆς ἡ *ungula*. πάνοπλος, ου, ὁ, ἡ, *omni ex parte armatus*. πανοπλία, ας, ἡ, *armatura, totum corpus militis tegens*.

Ὁπλοτεράων, *juvenum*, gen. pl. f. g. Æol. pro ὁπλοτέρων, ab

Ὁπλότερος, ου, *junior, posteri*. ὁπλότατος, *minimus natu*. Dicitur de iis qui arma ferre possunt. Th. ὅπλον, *arma*.

Ὁπλοφορέω, *arma gesto*; item *armatus stipo alicujus latus*: in pass. ὁπλοφορέομαι, ab *armatis stipor*: &

Ὁπλοφό-

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui arma gestat, armiger*: ex ὅπλον & φέρω.

Ὁποδαπὸς, ου, *cujas, ex qua regione*: ex ὅπου, *ubi*, & δάπεδον, *solum*.

Ὁπόθεν, Poët. ὁππόθεν, *unde?* à πόθεν, idem. Th. ὅς, *qui*.

Ὅποι, *quo*: vide ποῖ.

Ὁποῖος, οἷα, οἷον, *qualis, e*: idem quod οἷος, citrà interrogationem.

ὈΠΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *succus, humor; coagulum*: qu. ab ὀπῇ, unde fluit. Est autem ὀπὸς, *succus sponte manans*: χυλὸς, *expressus succus*. Hinc ὄπιον, ου, τὸ, *opium, succus lacteus ex scapo papaveris*.

Ὁπόσην, accus. sing. f. g. ὁπόσου, plur. n. g. ab

Ὁπόσος, & Poët. ὁππόσος, ου, *quantus*: à πόσος, & hoc ab ὅσος, *quantus*.

Ὁπόταν, *quum*, pro ὁπότε & ἂν, *ubi*.

Ὁπότε, & Poët. ὁππότε, *quando*, citrà interrogationem, adv. idem quod ὅτε.

Ὁπότερος, ου, *uter*, infinitè; ut πότερος, *uter*, interrogativè: à πῶς, *quomodo?* Hoc ab ὡς, quod ab ὅς, *qui*.

Ὅπου, *ubi*, infinitè, idem quod οὗ, *ubi, quo, quum*: ab eod.

Ὅππα, Dor. pro ὅππη, & hoc pro ὁπόθεν, *unde*. Th. ὅτε, *quando*.

Ὅππη, Poët. pro ὅπῃ καὶ ὅπου, *quo*. Vide præced.

Ὁππόκα, Dor. pro ὁππότε, *quando*; quod vide.

Ὁππόσε, adv. *quocunque*.

Ὁππότ', pro ὁππότε: vide ὁπότε.

Ὁπποτέρην, *utram*, acc. sing. f. g. Ion. &

Ὁπποτέροισι, dat. pl. Ion. & Poët. ab

Ὁππότερος, ου, *uter*; Poët. pro ὁπότερος. Th. πότερος, *uter*.

Ὀπταλέος, ου, *assatus*. Th. ὀπτάω, *asso*.

Ὀπτανόμενος, ου, *visus, versans in conspectu*, part. præs. pass. ab

Ὀπτάνω, *video*: ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, *apparitio*, quæ fit καθ' ὕπαρ vigilanti: à præced.

ὈΠΤΑ΄Ω, *torreo, asso*: f. ήσω. p. ὤπτηκα. perf. pass. ὤπτημαι, σαι. Hinc ὄπτησις, εως, ἡ, *ipsa torrendi actio*. ὀπτὸς, ου, *assus, tostus*.

Ὀπτεύμενος, Dor. pro ὀπτεόμενος, qu. ab ὀπτέομαι pro ὀπτάομαι, præs. part. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτῇ, Dor. pro ὀπτᾷ, 3. sing. præs. ind. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, *Speculator*. Them. ὄπτομαι.

Ὀπτήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. verbi ὀπτάω, quod vide.

Ὄπτιλος, ου, ὁ, *oculus*: ab

ὌΠΤΟΜΑΙ, *video*: f. ὄψομαι. p. ὦμμαι, ψαι, πται. a. 1. pass. ὤφθην, ης, η. f. 1. pass. ὀφθήσομαι. a. 1. m. ὠψάμην. a. 1. sub. m. ὄψωμαι. Hinc ὄμμα, ατος, τὸ, *visum, spectaculum*; item *oculus*. ὄψις, εως, ἡ, *visus*. ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. ὀπτικὸς, ου, *visorius*. ὀπτασία, ας, ἡ, *visio*. ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, *conspectus, visus*. ὀφθαλμὸς, ου, ὁ, *oculus*. ὄσσομαι, *video*. ὄσσος, ου, ὁ, & ὄσσος, τὸ, *oculus*. διόπτρα, ας, ἡ, *instrumentum ad explorandas dimensiones*. ἐπόπτης, ου, ὁ, *inspector*. ἐπόψις, εως, ἡ, *inspectio*. αὐτόπτης, ου, ὁ, *qui suis oculis aliquid vidit*. αἴθοψ, οπος, ὁ, ἡ, *niger, seu rutilus*. μέτωπον, ου, τὸ, *frons*. μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, *luscio-sus*. πρόσωπον, ου, τὸ, *vultus, facies*, item *persona*. ὕδρωψ, ωπος, ὁ, *hydrops, aqua intercus*.

Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, *assus, a, um; tostus*. Them. ὀπτάω, *asso*.

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. sing. ab ὀπτός.

Ὀπυίω, *ineo, coëo, uxorem habeo*: imperf. ὤπυιον, ες, ε. præs. pass. ὀπυίομαι, *ineor, in matrimonio habeor*.

Ὄπωπα, *vidi*, p. m. Att. pro ὦπα. Hinc ὀπώπειν, εις, ει, plusq. p. m. ab ὄπτομαι, *video*.

Ὀπώπει, Ion. pro ὀπώπει, 3. sing. plusq. p. m. Vide ὄπωπα.

Ὀπώπεσαν, Ion. pro ὀπωπείσαν, 3. plur. plusq. p. m. ὀπώπειν. Vide in ὄπωπα.

Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, *conspectus, aspectus, visus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *Speculator*; à præced. quod vide.

ὈΠΩ΄ΡΑ, ας, ἡ, *autumnus; fructus autumnales; ætas maturior*: qu. ὀπὸς ὥρα, seu ὤρα, *tempus & cura fructuum*. Hinc ὀπωρινὸς, ου, *autumnalis*.

Ὀπωριεῖ, Att. pro ὀπωριεῖ, 3. sing. f. 1. act. ab ὀπωρίζω, *fructus autumnales seu poma colligo*. Th. ὀπώρα.

Ὀπωρίζοντες, Dor. seu Æol. pro ὀπωρίζοντες, quod Atticum est pro ὀπωριοῦντες, nom. pl. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ὀπωρίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, *fructus autumnales seu poma decerpo & colligo; pomis vescor seu fructibus autumnalibus*. Th. ὀπώρα, *fructus autumnales, autumnus*.

Ὀπωρινὸς, ου, *autumnalis*: ab ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*.

Ὅπως, *ut, quomodo*: Conjunct. ex them. πῶς, adv. *quomodo?*

Ὁπωσοῦν, *quomodocunque*: à præced.

Ὁρᾷ, *videt*, 3. sing. præs. ab ὁράω. sed

Ὅρα, præs. imperat. act. ὁρᾶν, præs. inf. ὁρᾶσθαι, præs. inf. pass. ab eod.

Ὅραμα, ατος, τὸ, *visio*, quæ fieri solet καθ' ὄναρ, *Spectaculum*: ab ὁράω, *video*.

Ὀρ[ά]μνος, *frons, RAMUS*: qu. contractè pro ὀροθάμνος. Th. ῥάμνος, ου, ἡ, *Spinosus frutex*.

Ὁρᾶν ἀλκὰν, Dor. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἤγουν βλέπειν ἀνδρείαν, *Spectare fortitudinem*. Pro quo in prosa diceretur, πόλεμον ἀνδρεῖον ἔχειν, *bellicum robur adspectu præ se ferre, oculis vultuque Martem spirare*.

Ὀρανὸς, -ῶ, ὁ, Æol. pro οὐρανὸς, ῦ, ὁ, *cœlum*.
Ὀρᾶται, *spectat*, 3. sing. præs. m. &
Ὀρᾶτο, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω, *video*.
Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, *visibilis*, *e*. ab
ὉΡΑ'Ω, *video*, *cerno*, *intelligo*. præs. imperat. ὅρα, ὅρα. imperf. Att. ἑώρων, ἑώρων. f. ἁσω. p. ὥρακα. & Att. ἑώρακα. perf. inf. ἑωρακέναι. plusq. p. ind. act. ἑωράκειν, εις, ει. perf. pass. ἑώραμαι, σαι, ται. Hinc ὅραμα, ατ☉, τὸ, *visus*, *spectaculum*. τιμωρία, ας, ἡ, *ultio*, *vindicta*. τιμωρέω, *punio*, *ulciscor*.
Ὀργᾶ, ᾶς, ᾷ, Dor. pro ὀργὴ, quod vide.
Ὀργάζω, vide in ὀργάω.
Ὀργάνη, ης, ἡ, *Minerva*, quæ & ἐργάνη, ab ἔργον, quia *textrix*.
ὈΡΓΑΝΟΝ, ῦ, τὸ, *instrumentum*, vel *opus*, *ORGANUM*. qu. ἔργανον, ab ἔργον, *opus*, seu ab ἔοργα, p.m. verbi ῥέζω, *facio*. Hinc ὀργανικὸς, ῦ, *instrumentalis*.
ὈΡΓΑ'Σ, άδ☉, ἡ, *locus*, vel *lucus Deo sacer*, *vinea*.
ὈΡΓΑ'Ω. *appeto impatienter*. f. ήσω. q. ab ὀργὴ, *impetus*. Hinc ὀργάζω, *instigo*, *incito*; item *subigo*, *mollio*.
ὈΡΓΗ', ῆς, ἡ, *ira*, *pœna*. *animi inclinatio*, *studium* q. ab ὄρω, *incito*, & ἄγω, *impello*, quia est *impulsus* quidam animi. Hinc ὀργίλ☉, ῦ, *iracundus*. ὀργίζω, *irrito*. ὀργίζομαι, *irascor*: &
Ὀργὴ, etiam Ionibus significat *picem*.
ὌΡΓΙΑ, ων, τὰ, *sacra Liberi*, & *cujusvis Dei*, *ORGIA*. q. ab ὀργὴ, *impetus*.
Ὀργιάζω, *orgia celebro*: à præced.
Ὀργίζω, *ad iram incito*, *lacesso*, *facio irasci*. f. ίσω. p. ὤργικα. præs. pass. ὀργίζομαι, *irascor*, cum dat. præs. inf. ὀργίζεσθαι, a. 1. pass. ὀργίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. ὀργισθεὶς, έντ☉. f. 1. pass. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, *ira*.
Ὀργιζώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. à præcedente.
Ὀργίλ☉, ῦ, *iracundus*: &
Ὀργιλότης, ητ☉, ἡ, *iracundia*. Th. ὀργὴ.
Ὀργισθῇς, *iratus fueris*, 2. sing. a. 1. sub. pass. ab ὀργίζομαι, *irascor*. perf. ὤργισμαι. Th. ὀργὴ, *ira*.
ὈΡΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, *mensura sex pedum*, *passus*, *ulna*. qu. ab ὀρέγω. *extendo*, & γυῖον, *pes*. Est enim *extensorum pedum mensura*.
Ὀρέγεσθαι, præs. inf. pass. ὀρεγόμεν☉, præs. part. pass. ab ὀρέγω, *extendo*.
Ὄρεγμα, ατος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur*, item *passus*: ab ὀρέγω, *extendo*.
Ὀρεγνὺς, ύντος, *porrigens*, præs. part. act. ab ὀρέγνυμι, seu ὀρέγω, *porrigo*.
ὈΡΕ'ΓΩ seu ὀρέγνυμι, *porrigo*, *extendo*. f. ξω. p. ὤρεχα. a. 1. ὤρεξα. præs. m. ὀρέγομαι, *appeto*, cum gen. f. 1. m. ὀρέξομαι. a. 1. pass. ὠρέχθην, ης, η. a. 1. m. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc ὄρεξις, εως, ἡ, *appetentia*, *appetitus*. & Angl. to **reach**, **stretch**.
Ὀρεᾶν, Dor. pro ὀρείων, gen. pl. ab ὄρει☉, εία, ειον. vel ab ὀρεῖ☉, εία, εῖον, *montanus*: ab ὄρ☉, ε☉, τὸ, *mons*.
Ὀρειβατέω, *montes scando vel pererro*: &
Ὀρειβάτης, ῦ, ὁ, *montes scandens*: ex ὄρ☉, ε☉, τὸ, *mons*, & βαίνω, *vado*.
ὈΡΕΙ'ΓΑΝΟΝ seu ὀρίγανον, ῦ, τὸ, *ORIGANUM*, herbæ nomen. q. ab ὄρ☉, *mons*, & γάν☉, *gaudium*.
Ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, *montanus*, *a*, *um*. hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *montana regio*. Th. ὄρος, ε☉, τὸ, *mons*.
Ὀρεῖται, 3. sing. f. 2. m. ὀρῦμαι, ῆ, εῖται. ab ὄρω, *excito*. f. ὀρῶ, & Æol. ὀρσω.
Ὀρειχάλκοιο, gen. Ion. ab
Ὀρείχαλκος, ῦ, ὁ, *ORICHALCUM*, *æs montanum*. interdum adjectivè significat. *confectus ex orichalco*, ὁ, ἡ. ab ὄρος, ε☉, τὸ, *mons*, & χάλκος, *æs*.
Ὀρεκτὸς, ῦ, *porrectus*. Th. ὀρέγω, *porrigo*.
Ὀρέξαι, *porrigere*, a. 1. inf. act. &
Ὀρέξασθαι, a. 1. inf. m. ὀρεξάμεν☉, η, ον, a. 1. part. m. &
Ὀρέξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. Them. ὀρέγω, *porrigo*.
Ὄρεξις, εως, ἡ, *libido*, *appetitus*, *OREXIS*, Th. ὀρέγομαι, seu ὀρέγω, quod vide.
Ὀρέοντο, *ruebant*, Ion. & Poët. Pleonasm. τῦ ε, pro ὤροντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὄρω, *excito*.
Ὀρεοπολέω, -ῶ, *in montibus versor vel erro*: ex ὄρος, ε☉, τὸ, *mons*, & πολέω, *verso*.
Ὄρε☉, gen. sing. ab ὄρος, ε☉, τὸ, *mons*.
Ὀρεσκῴοισι, *montanis*. dat. pl. ab
Ὀρεσκῷ☉, per Sync. pro ὀρεσίκοι☉, ῦ, *in montibus degens*: ab ὄρος, ε☉, τὸ, *mons*, & κέω, seu κεῖμαι, *jaceo*.
Ὄρεσι, *montibus*, dat. pl. Poët. ab ὄρος, ε☉, τὸ, *mons*.
Ὀρεσινόμ☉, ῦ, ὁ, ἡ, *in montibus pascens*, *monticola*: ex ὄρος, ε☉, τὸ, *mons*, & νέμω, *pasco*. p. m. νένομα.
Ὀρέστης, ῦ, ὁ, *ORESTES*, nom. propr. acc. sing. Ὀρέστην.
Ὀρεστιὰς, άδος, ἡ, *montana*, *monticola*. Th. ὄρος, τὸ, *mons*.
Ὀρεὺς, Ion. οὐρεὺς, έ☉ ὁ, ἡ, *mulus*, *mula*: ab ὄρ☉, *mons*, quod ad opera *montana* sit idoneus: sed
Ὄρευς, Dor. pro ὄρυς, τῦ, ab ὄρ☉, τὸ, *mons*.
Ὀρέω, Ion. pro ὁράω. *video*. sic ὀρέῃ, pro ὁρᾷ, 3. sing. ind. præs.
Ὄρη, Dor. pro ὅρα, *vide*, præs. imperat. ab ὁράω.
Ὄρηαι, *movearis*, Ion. pro ὄρῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi ὄρομαι. in sub. ἐὰν ὄρωμαι. Them. ὄρω, *excito*.
Ὁρῇς. Dor. pro ὁρᾷς, sic ὁρῆτε, pro ὁρᾶτε, 2. sing. & pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

Ο'ρηϑῇ, *orta fuerit*, 3. sing. sub. pass. vel ut alii a. 2. sub. m. verbi ὀϱμαι. Them. ὄϱω, *excito*.

Ο'ρῆτε, *videtis*, Dor. pro ὁϱᾶτε, 2. pl. præs. ind. verbi ὁϱάω, *video*.

Ο'ρϑαι, *motum esse*, per Systolen Ion. pro ὦρϑαι, perf. inf. pass. verbi ὄϱω, *excito*. f. ὀϱῶ. perf. pass. ὥρμαι, σαι,). at

Ο'ρϑαί, nom. pl. f. g. ab ὀρϑὸς, ἡ, ὸν, *rectus*, *a*, *um*.

Ο'ρϑειῦ, Dor. seu Æol. pro ὀρϑοῦν, præs. inf. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Them. ὀρθὸς, *rectus*.

Ο'ρϑιᾶν, Dor. pro ὀρϑίων, *procerorum*, gen. pl. ab

Ο'ρϑιος, ου, *arduus*, *in altum tendens*. hinc ὄρϑιον φωνεῖν, *altum clamare*. ὄρϑιον ὠρύσασϑαι, *vehementer vociferari*. Them. ὀρθός.

Ο'ρθόβουλος, ου, ὁ, ἡ, *qui rectum consilium suppeditat*. Ab ὀρθὸς, *rectus*, & βουλὴ, *consilium*.

Ο'ρθογραφέω, -ῶ, *recte scribo*: &

Ο'ρθογραφία, ας, ἡ. *ORTHOGRAPHIA*, *recta scriptura seu rectè scribendi scientia*: ex ὀρθὸς, & γράφω, *scribo*.

Ο'ρθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro

Ο'ρθοδίκης, ου, ὁ, *recta judicia dans*. *veridicus*. ex ὀρθὸς, & δίκη, *jus*.

Ο'ρθόθριξ, ὁ, ἡ, gen. ὀρθότριχος, *qui erectos habet crines*: ex ὀρθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Ο'ρθοκραιράων, gen. plur. f. g. Dor. pro ῶν. ab

Ο'ρθόκραιρος, α, ον, *cornua erecta habens*: ex ὀρθὸς *rectus*, & κεραία, ας, ἡ, *caput*, *antenna*, *cornu*.

Ο'ρθολογέω, -ῶ, *recte loquor & proprie*: ex ὀρθὸς, & λέγω.

Ο'ρθόμαντις, εως, ὁ, ἡ, *qui vera vaticinatur*: *veridicus vates*: ab ὀρθὸς, & μάντις, *vates*.

Ο'ρθοποδέω, -ῶ, *recto pede incedo*, *non claudico*: ab ὀρθόπους, οδος, ὁ, ἡ, *recto pede progrediens*: ex ὀρθὸς, *rectus*, & πȣ̃ς, *pes*.

Ο'ρθόπολις, ιος, ὁ, *erigens urbes*, *vel erectas incolumésque conservans*. Epithet. boni Principis, *quia sua sapientia servat civitates*: ex ὀρθὸς, & πόλις, *civitas*.

Ο'ΡΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, *rectus*, *a*, *um*. *erectus*. q. ab ὄρω, *excito*. Hinc ὀρθῶς, *rectè*. ὀρθόω, *erigo*; item *rectum facio*. κατορθόω, *erigo*, *instauro*; item *feliciter rem gero*. κατόρθωμα, ατος, τὸ, *res feliciter gesta*. κατόρθωσις, εως, ἡ, *felix rei susceptæ administratio*.

Ο'ρθοτομέω, -ῶ, *recte seco*, *divido*, *distribuo*. f. ήσω. p. ὠρθοτόμηκα· ab

Ο'ρθοτόμος, ου, ὁ, ἡ, *rectè secans*: ab ὀρθὸς, *rectus*, & τέμνω, *seco*. præt. m. τέτομα.

Ο'ρθοτριχία, ας, ἡ, *affectio qua quis erectos habet crines*: ex ὀρθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ο'ρθοῦν ὕμνον, *erigere hymnum*. pro, Carmen in alicujus laudem componere, quod *alta voce canatur*.

Ο'ρθόω, f. ώσω, *erigo*, *dirigo*, *rectum facio*. Th. ὀρθός.

Ο'ρθρεύω, *mane surgo*: ab ὄρθρος, *diluculum*. ὀρθρευοίσα, Dor. pro ὀρθρευούσῃ, *manè vigilanti*, dat. sing. part. præs. f. g.

Ο'ρθρίζω, *diluculo venio*. imperf. ὤρθριζον. f. ίσω. p. ὤρθρικα. a. 1. ὤρθρισα, a. 1. imperat. ὄρθρισον, *surge mane*. Th. ὄρθρος *diluculum*.

Ο'ρθρινὸς, ἡ, ὸν, *matutinus*, *a*, *um*. &

Ο'ρθριος, α, ον, *matutinus*, *summo mane veniens*: ejusd. th.

Ο'ρθρίσαντες, a. 1. part. verbi ὀρθρίζω. quod vide.

Ο'ρθριῶ, *vigilabo*, Att. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind act. verbi ejusd.

Ο'ρθρογόη, ης, ἡ, *manè lugens*: ab ὄρθρος, *tempus matutinum*, & γοάω, f. ήσω, *gemo*.

Ο'ΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, *diluculum*, quia nos ad opera ὀρθοῖ, *erigit*. Hinc ὀρθρινὸς, ȣ̃, & ὄρθριος, ου, *matutinus*.

Ο'ρθῳ, dat. sing. ab Ο'ρθος, ου, ὁ, nomen viri.

Ο'ρθωθῇ, *feliciter succedat*, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ὀρθόω, quod vide.

Ο'ρθῶς, adv. *recte*, *ut par est & decet*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Ο'ρθώσαις, Æol. pro

Ο'ρθώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Ο'ρθωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *erector*, qui jacentem erigit. ab ὀρθόω, *erigo*. Them. ὀρθὸς, *rectus*.

Ο'ριγνάομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγομαι, *desidero*; item *pugno*, *decerto*. Them. ὀρέγω, *porrigo*.

Ο'ρίζω, *definio*. f. ὁρίσω, & Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρισα, *constitui*. præs. pass. ὁρίζομαι. perf. pass. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, *definitus*, *decretus*. a. 1. pass. ὡρίσθην. a. 1. part. pass. ὁρισθεὶς, έντος, *declaratus*. Th. ὅρος, *terminus*.

Ο'ρίκτιτος, ου, ὁ, ἡ, pro ὀρείκτιτος, *in monte constructus*, sive ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, *in montibus enutritus*: ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*: & κτίζω, *condo*.

Ο'ριμαλίδες, ων, αἱ, *montana poma*: ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. & μᾶλα, Dor. pro μῆλα, *poma*. Th. μηλέα, *malus*.

Ο'ρίναις, *moveres*, 2. sing. a. 1. opt. act. &

Ο'ρίνετον, *commovent*, dual. præs. ind. act. ab

Ο'ρίνω, *excito*, *commoveo*. f. νῶ. præs. inf. ὀρίνειν. Them. ὄρω, *excito*. f. ὀρῶ & ὄρσω, Æol.

Ο'ριον, ου, τὸ, *finis*, *terminus*. in pl. τὰ ὅρια, ων, *fines*. Th. ὅρος, *terminus*.

Ο'ριος, ου, *terminalis*. ab eod. th.

Ο'ρίσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, *definio*. quod vide.

Ὁρισμὸς, ȣ, ὁ, finitio, definitio: &c.
Ὁριστὴς, ȣ, ὁ, finitor, constitutor finis & arbiter conditionum; ab ὁρίζω, termino, definio. Th. ὅρος, terminus.
Ὀρέχομαι, appeto; ab ὀρέγομαι.
Ὁριῶ, definiam, Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω, quod vide. Sed
Ὁρίων, gen. plur. ab ὅριον, finis, quod vide.
Ὁρκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, septum: ab εἴργω, includo.
Ὄρκη, ης, ἡ, vas olearium: ab eod.
Ὀρκήσομεν, Gen. 34. vers. 16. leg. ἀρκήσομεν. vide ἀρκέω. an οἰκήσομεν, f. 1. ab οἰκέω, habito.
Ὁρκίζω, jurejurando obstringo. f. ίσω. p. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα. Them. ὅρκος, juramentum.
Ὅρκιον, ȣ, τὸ, fœdus juramento sancitum: ab
ὍΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, jusjurandum. q. ab εἴργω, coërceo. Hinc ὁρκίζω, jurejurando obstringo. ἐπιορκέω, pejero. ἐπίορκος, ȣ, ὁ, ἡ, perjurus. ἐπιορκία, ας, ἡ, perjurium.
Ὁρκόω, f. ώσω, p. ωκα, ad jusjurandum adigere, jusjurandum exigo. Them. ὅρκος.
Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum. q. d. ὅρκȣ ὄμοσις, juramenti juratio. Th. ὄμνυμι, juro.
Ὁρκωμότης, ȣ, ὁ, jurejurando adstrictus: vide præced.
Ὁρκωτὴς, ȣ, ὁ, qui jurejurando alium astringit. ὁρκωταὶ, dicebantur legati qui ad exigendum jusjurandum missi sunt: à præcedente.
ὉΡΜΑΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, ordo, series, catena, latibulum. q. ab ἁρμόζω, apto.
Ὁρμαίνω, in animo cogito, impetu feror, ruo. f. ανῶ. p. ὥρμαγκα, Them. ὁρμὴ, impetus.
Ὁρμᾶν ποτὶ πελώριον κῦδος, θεȣ̃ σὺν παλάμᾳ, evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio. Pindar. loquendi genus.
Ὁρμάομαι, idem fere quod ὁρμάω. & significat proficiscor.
Ὅρμασται, adaptatum est, 3. sing. perf. pass. per Metath. pro ἅρμοσται, Ion. pro ἥρμοσται, verbi ἁρμόζω, f. σω, quadro, convenio, apto. p. ἥρμοκα. perf. pass. ἥρμοσμαι, σαι, σται. Th. ἄρω, apto.
Ὁρμάω, -ῶ, ruo, irruo, impetu feror, prorumpo. f. ήσω. p. ὥρμηκα. a. 1. ὥρμησα. perf. pass. ὥρμημαι. Th. ὁρμή.
Ὁρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμάω, quod vide: sic ὁρμεώμενος, ruens, Ion. pro ὁρμώμενος, præs. part. pass.
Ὁρμίδαο, gen. Æol. pro ȣ. ab
Ὁρμίδης, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.
Ὅρμενος, per Syncop. pro ὀρόμενος, qui citato impetu fertur, concitatus, præs. part. pass. verbi ὄρω, excito. item caulis brassicæ.
ὉΡΜΗ', ῆς, ἡ, impetus, appetitus animi, q. ab ὄρομαι, cum impetu feror. Hinc ὁρμάω, f. ήσω, impetu feror, irruo.
Ὁρμηθεὶς, ένος, a. 1. part. pass. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. pass. Ion. &
Ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμή.
Ὅρμημα, ατος, τὸ, impetus. Them. ὁρμή.
Ὁρμήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω, impetu feror. f. ήσω. ejusd. th.
Ὁρμητήριον, ȣ, τὸ, incitamentum, suscitabulum; item locus è quo prodimus ad bellum inferendum, & quem pro perfugio habemus, sedes belli. Them. ὁρμὴ, impetus, motus bellicus.
ὉΡΜΙΑ', ᾶς, ἡ, tenuis funiculus. linum, hamus. arundo piscatoria.
Ὁρμίζω, naves in stationem subduco. hinc ὅρμισις, εως, ὁ, quies in portu: ab ὅρμος, statio navium, monile.
ὍΡΜΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, herba marubio similis.
Ὅρμισις, εως, ἡ, quies in portu. vide in ὁρμίζω.
Ὁρμίσκος, ȣ, ὁ, parvum monile: ab
ὍΡΜΟΣ, ȣ, ὁ, monile, colli ornamentum; item statio navium. q. ab εἴρω, necto, vel ab ἕρμα, stabilimentum. Hinc ὁρμέω, stationem habeo; item appello. ὁρμίζω, navem in stationem subduco.
Ὄρνεον, ȣ, τὸ volucris, avicula, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.
Ὄρνιθας, acc. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis. acc. sing. ὄρνιθα.
Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium, venatio avium: ab ὄρνις, & θήρα, venatio. Them. θὴρ, fera.
Ὄρνιξ, χος, ὁ, ἡ, Dor. pro
ὌΡΝΙΣ, ιθος, ὁ, ἡ, avis, ales gallina: item augurium.
Ὄρνισι, dat. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.
Ὄρνιχα, Dor pro ὄρνιθα, acc. sing. ab ὄρνιξ. quod vide.
Ὀρνιχολόχος, ȣ, ὁ, ἡ, Poët. & Dor. pro ὀρνιθολόχος, qui avibus insidias struit. ὁ ταῖς ὄρνισι λόχον ἵζων. Ab ὄρνις, avis. & λόχος, insidiæ.
Ὄρνυμαι, excitor, surgo: ab ὄρνυμι, idem quod ὄρω, excito.
Ὀρνύμεν, & ὀρνύμεναι, movere, Dor. pro ὀρνύναι, præs. inf. act. &
Ὀρνυμένοιο, pro ȣ, gen. Ion. part præs. pass. verbi ὄρνυμι, idem quod ὄρω, excito.
Ὄρνυσθε, concitamini, 2. pl. præs. imperat. pass. ὄρνυσο, verbi ὄρνυμι, idem quod ὄρω, excito.
Ὀρνύω, Poët. moveo, incito. idem quod ὄρω.
ὈΡΟΒΟΣ, ȣ, ὁ, ERVUM, leguminis genus. q. ab ἐρέπτω, edo.
Ὀρωρυῖα, quæ porrexit, perf. part. m. f. g. verbi ὀρέγω, porrigo. p. m. ὤρεγα. perf. part. m. ὠρεγὼς, υῖα, & Systol. Ion. ὀρεγυῖα.

ΟΡΟΔΑΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, *surculus, ramusculus.* hinc & ὀροδαμνίς, ίδ☉, ἡ, idem.

Ὀροδαμνιάδες, *nymphæ & apes*; quia ἐν ὀροδάμνιοι habent. aut ab ὀρόδαμνοι.

Ὀροθεσία, ας, ἡ, *terminus positus.* q. θέσις τῶ ὄρȣ, *positio termini.*

Ὀροθύνω, idem quod ὄρω.

Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα.

ΟΡΟΝΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, *herbæ nomen.* an quod amet ὄρη, *montes?*

ΟΡΟΣ, ε☉, τὸ, *mons.* q. ab ὄρω, *excito, erigo*: est enim erecta in tumorem terra. Hinc ὀρεινὸς, ȣ, & ὄρει☉, ȣ, ὁ, ἡ, *montanus, montosus*: at

ΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, *terminus, limes, meta*: ab ὁρῶ, *video.* Termini enim signari solent, ut sint ὁρατοί. Hinc ὁρίζω, *termino, definio.* ὁρισμὸς, ȣ, ὁ, *definitio.* ἀφορίζω, *termino, circumscribo.* ἀφορισμὸς, ȣ, ὁ, *determinatio, distincta rerum explicatio.*

Ὀροσάγγαι, Persarum lingua vocantur *homines de rege bene meriti.*

Ὄρουσαν, *irruerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ὥρμησαν. Sed ὀρούσας, *præcipitans*, pro ὁρμήσας, a. 1. part. act. f. g. ab

Ὀρούω, *IRRUO, gradu concitato fero.* f. ύσω. p. ὀρούκα. Th. ὄρω, *concito.*

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, *fastigium, culmen, lacunar, contignatio, tectum*: hinc Angl. roof. &

Ὄροφ☉, ȣ, ὁ, *tectum.* Them. ἐρέφω, *tego.* f. ψω.

Ὁρόων, Poët. pro ὁρῶν, & in pl. ὁρόωντες pro ὁρῶντες, præs. part. act. verbi ὁράω, *video.* f. άσω. p. ὥρακα & Att. ἑώρακα.

Ὁρόωντι, Dor. pro ὁρῶσι, seu ὁρῶντι, *vident.* 3. plur. præs. ind. act. ejusdem verbi.

Ὁρόωτε, *videretis*, Poët. pro ὁρῷτε, 2. pl. præs. opt. act. verbi ὁράω præs. opt. ὁράοιμι, ῷμι.

Ὄρπετον, ȣ, τὸ, idem ac ὄρνεον, *avis.*

Ὄρπηκα, *stimulum*, acc. sing. ab

ΟΡΠΗΞ, ηκ☉, Dor. ὄρπαξ, ὁ, *stolo, ramus, surculus ex radice arboris enatus.* q. ab ἕρπω, quia ex arbore proserpit.

Ὅῤῥ' οἱ, Poët. pro ὅ ῥα αὐτῷ.

Ὀῤῥοπύγιον, vel ὀῤῥοπύγιον, vel ὀῤῥοπύγιον, ȣ, τὸ, *ultima pars spinæ.* ex ὄῤῥ☉, quod vide, & πυγὴ, *nates.*

ΟΡΡΟΣ, ȣ, ὁ, *serum lactis.* Dicitur & ὀῤῥὸς, ȣ, ὁ, qu. ab ἐῤῥύη, seu ῥέω, *fluo.* Sed

Ὄῤῥ☉, ȣ, ὁ, *linea, quæ scrotum medium interfecat.* Et *sacri ossis extremum.* scribitur & ὄρ☉.

Ὀῤῥωδέω, *metuo.* Sumpta Metaph. ab animalibus, quæ in metu caudam subter femora contrahunt. Th. ὄῤῥ☉, quod vide. Scribitur & ὀρῥωδέω.

Ὀῤῥωδία, ας, ἡ, *timor, metus.* vide præcedent.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄρσαι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, *concito.* f. ὄρσω. Æol. ὄρσω.

Ὄρσο, *surge*, Ion. pro ὄρσȣ, præf. imperat. verbi ὄρσομαι, quod Poëtæ finxerunt à f. Æol. ὄρσω verbi ὄρω, *excito.*

Ὄρσης, *provoces*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄρω f. Æol. ὄρσω.

Ὀρσίκτυπ☉, ȣ, ὁ, ἡ, Poët. *horrisonus.* vel *qui strepitum excitat*, ὁ ὄρων κτύπον· ab ὄρω, *excito*, & κτύπ☉, *sonitus.* Them. τύπτω.

Ὀρσίλοχ☉, ȣ, ὁ, *ORSILOCHUS*, nomen propr.

Ὀρσινεφὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *excitator nubium.* Jovis Epithet. ab ὄρω, *excito.* f. Æol. ὄρσω & νέφ☉, *nubes.*

Ὀρσόπεδ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *quatiens solum*: ab ὄρω, *quasso*, f. Æol. ὄρσω, & πέδον, *solum.*

Ὄρσο, per Sync. pro ὄρσεο, & hoc Ion. pro ὄρσȣ, præf. imperat. paff. à præf. act. ὄρσω, quod a. f. 1. formatum verbi ὄρω, *excito.*

Ὀρσοθύρα, ας, ἡ, & Ion. ὀρσοθύρη, *magna & alta janua*: ex ὄρω, f. ὄρσω. Æol. ὄρσω, *excito*, & θύρα, *janua.*

Ὀρσοτριαίνα, nom. Æol. pro comm. ὀρσοτριαίνης, & Dor. ὀρσοτριαίνας, gen. ὀρσοτριαίνα, pro comm. ὀρσοτριαίνȣ, *agitator tridentis.* Epithet. Neptuni. ab ὄρω, *excito*, & τρίαινα, ης, ἡ, *tridens.* Them. τρεῖς.

Ὄρσω, *concitabo*, f. Æol. verbi ὄρω. f. ὄρσω.

Ὀρτάζω, Ion. pro ἑορτάζω, *diem festum celebro.* Th. ἑορτή.

ΟΡΤΑΛΙΣ, ίδ☉, ἡ, *pullastra, gallina.* q. ab ὄρω, *in altum erigo.* Hinc ὀρταλίζω, *incipio alas quatere & volatum tentare.* ὀρτάλιχ☉, ȣ ὁ, *avis pullus.*

Ὀρτὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἑορτὴ, *dies festus.*

Ὀρτυγία, ας, ἡ, olim insula, postea facta continens.

ΟΡΤΥΞ, υγ☉, ὁ, *COTURNIX.* qu. ab ὄρω, quod facile ad pugnam *concitetur.*

ΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, *ORYZA.* Angl. Rice.

Ὀρυκτὸς, ἡ, όν, *defossus, a, um*: ab ὀρύσσω, *fodio.*

ΟΡΥΜΑΓΔΟΣ, ȣ, ὁ, *strepitus, fragor, tumultus.*

Ὄρυξ, *capra quædam silvestris*: ab ὀρύσσω, quia pedibus prioribus terram effodit.

ΟΡΥΣΣΩ, seu ὀρύττω, f. ξω, *fodio.* p. ὤρυχα a. 1. ὤρυξα. a. 1. ὤρυχον. perf. paff. ὤρυγμαι, ξαι. Hinc ὄρυγμα, ατ☉, τὸ, *fossa, fovea.* ὄρυξις, εως, ἡ, *fossio, fossura.* ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, idem: ὀρυκτὴρ, ῆρ☉, ὁ, *fossor.*

Ὀρφανὰ τέκνα, *orphani*, ab ὀρφανὸς, *pupillus.*

Ὀρφανία, ας, ἡ, *orbitas liberorum* &

Ὀρφανίζω, *orbo, privo.* cum gen. ὀρφανίζεσθαι *parentibus orbari, orbum esse.* Th. ὀρφανὸς, *pupillus.*

Ὀρφανικὸς, ȣ, *pupillaris*: ab

Ο'ΡΦΑΝΟ'Σ, ῦ, *ORPHANUS*, *pupillus*, *orbus parentibus*, *desertus*, *privatus*. q. ab ὀρφνὸς, *obscurus*, negligitur enim & veluti in tenebris versatur.

Ο'ρφεὺς, έως, ὁ, *ORPHEUS*. Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. 4. 253.

Ο'ρφναία, seu -αίη, substantivè pro ὄρφνη. f. g. a seq.

Ο'ρφναῖος, α, ον, item ὀρφνινὸς, ῦ, & ὀρφνὸς, ῦ, *tenebrosus*, *a*, *um*, *obscurus*, *ater*: à seq. them.

Ο'ΡΦΝΗ, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, *tenebræ*, *obscuritas*: q. ab ὀρφὸς. *lucis expers.*

Ο'ΡΦΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lucis expers*, *orbus aliis quoque rebus.* Est & ὀρφὸς, vel Att. ὀρφὼς, ὁ, *ORPHUS* piscis.

Ο'ρχαμος, *princeps*, pro ἀρχὸς, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, *principatus*.

Ο'ρχατος, ῦ, idem quod ὄρχος, ῦ, ὁ.

Ο'ΡΧΕ'ΟΜΑΙ, *salto*, *tripudio*: f. ήσομαι. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. ὀρχησάμενος, η, ον. q. ab ἔρχομαι, *incedo*. Hinc ὀρχηστὴς, ῦ, & ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator*.

Ο'ρχεῦνται, *tripudiant*, Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. pl. præs. ind. superioris verbi.

Ο'ρχηδὸν, vel ὀρχειδὸν, *viritim*, adv. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus*.

Ο'ρχηθμὸς, ῦ, ὁ, *saltatio*. genit. Ion. ὀρχηθμοῖο Th. ὀρχέομαι.

Ο'ρχησις, εως, ἡ, idem, & ab eod. th.

Ο'ρχήσομαι, f. 1. m. verbi ὀρχέομαι, *salto*, quod vide.

Ο'ρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, necnon

Ο'ρχηστὴς, ῦ, ὁ, *saltator*: &

Ο'ρχηστικὸς, ῦ, *saltatorius*: ab ὀρχέομαι, *salto*.

Ο'ρχήστρα, ας, ἡ, *ORCHESTRA*, *locus in theatro*, *ubi chorus saltabat*, vel senatorum erant subsellia: quod &

Ο'ρχηστὺς, ύος, ἡ, *saltandi ars*: ab eod. them.

Ο'ΡΧΙΣ, εως, ὁ, *testis*, *testiculus*; item nomen herbæ, & piscis, q. ab ὀρέγομαι, *appeto*. hinc τριόρχης, ῦ, ὁ, *habens tres testiculos*.

Ο'ρχομενος, ῦ, ὁ, nomen propr. viri.

Ο'ΡΧΟΣ, ῦ, ὁ, *plantarum series*, *vitium ordo*; *hortus*: hinc ὄρχως, accus. pl. Dor. ex quo componi videtur unà cum **Yard**, Angl. **Orchard**.

Ο'ΡΩ, *excito*, *concito*: f. ὀρῶ, & ὄρσω. p. ὦρκα. p. m. ὄρωρα. hinc ὀρόρω, *excito*. κονιορτὸς, *pulvis excitatus*.

Ο'ρῶ contract. ex ὁράω. *video*.

Ο'ρῷατο Ion. pro ὁρῷντο, 3. pl. opt. ab ὁράομαι, *video*.

Ο'ρῴην, ῴης, ῴη, *videam*, præs. opt. Att. pro ὁράοιμι, ῷμι. verbi ὁράω, quod vide.

Ο'ρῶμαι, contracte ab ὁράομαι· sic in pl. ὁρώμεθα. præs. ind. pass. ὁρῶντες, pl. part. præs. act.

Ο'ρῶμεν, 1. pl. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

Ο'ρῶν, gen. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Sed ὁρῶν, præs. part. ab ὁράω.

Ο'ρωρα, Att. pro ὦρα, p. m. verbi ὄρω, *excito*. plusq. p. m. ὀρώρειν, & ὠρώρειν, εις, ει.

Ο'ρωρέχατο, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro Ο'ρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, *porrigo*, *extendo*: f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ο'ρώρη, *moveatur*, 3. sing. præt. sub. m. vide ὄρωρα.

Ο'ρώρηκα, perf. act. Att. redupl. pro ὤρηκα, verbi ὀρέω, ῶ. f. ήσω. unde perf. pass. ὀρώρηται. Nisi malis esse præs. sub. pass. 3. sing. verbi ὀρώρω, quod factum ex præt. m. ὄρωρα verbi ὄρω, *excito*, quod vide.

Ο'ρωρον, *extuli*, Att. pro ὦρον, a. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω, *concito*.

Ο'ρώρυχα, *fodi*, Att pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, *fodio*: f. ξω.

Ο'ρῶσαι, *videntes*, præs. part. f. g. plur. num. contract. verbi ὁράω, *video*.

Ο'ς, ἡ, ὁ, *qui*, *quæ*, *quod*. artic. postpos. variis partic. jungitur, ut ὅσδε, ὅσπερ, ὅστε, ὅσγε, interdum usurpatur pro τὶς, *quis?* & pro τὶς, *aliquis*, item pro οὗτος vel ἐκεῖνος, *hic* vel *ille*. Hinc ῦ, *ubi*, πῦ, *ubi? ubinam?* ὅθεν, *unde?* πόθεν, *unde?*

Ο'σα, *quanta*, nom. plur. n. g. ab ὅσος, *quantus*: adverbialiter, *quantum*.

Ο'σάκις, & ὁσάκι, *quoties*, adv. citrà interrog. Th. ὅσος, *quantus*.

Ο'σαπλάσιος, ῦ, & ὁσοπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, *quantuplus*, *quotuplex*, (indefin.) ab eod. them.

Ο'σαχῦ, adv. *ubicunque*. Them. ὅσος, *quantus*.

Ο'σγε, ἥγε, ὅγε, *qui quidem*, *quæ quidem*, &c. ab ὃς, *qui* & γε.

Ο'σδοντι, *olent*, Dor. pro ὄζωσι, 3. pl. præs. ind. verbi ὄζω, *oleo*: f. ήσω. Sic ὀσδω pro ὄζω.

Ο'σημέραι, *quotidie*. pro ὅσαι ἡμέραι.

Ο'σια, ων, τὰ, *justa*, *parentalia*: item *beneficentiæ*: &

Ο'σίη, ας, Ion. ὁσίη, ης, ἡ, *fas*, *expiatio*, *justa funebria*: &

Ο'σίην, acc. sing. Ion. f. g. ab ὅσιος.

Ο'ΣΙΟΣ, ία, ον, *sanctus*, *a*, *um*; *justus*. dat. pl. ὁσίοισι. Hinc

Ο'σιότης, ητος, ἡ, *sanctitas*, *pietas*: &

Ο'σιόω, ῶ, f. ώσω, *sanctum reddo*; item *pio*, *expio*: ab ὅσιος, *sanctus*.

Ο'σίως, adv. *sanctè*: ab eod th.

Ο'σκεν, *quicunque*, Poët. pro ὃς ἄν.

Ο'σμὴ, ῆς, ἡ, *odor*: ab ὄζω, Dor. ὄσδω, *oleo*.

Ο'σον, adverbialiter, *quantum*, *quatenus*; &

Ο'σοντπερ, idem ac ὅσοντε, *circiter*, *ferme*: &

Ο'σονῦν, Ion. pro ὁσονῦν, *quantulumcunque*: ab

Ο'ΣΟΣ,

ὍΣΟΣ, η, ον, & Poët. ὅσσος, *quantus*, *a*, *um*, citra interrog. in plur. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *quicunque*, &c. ἐφ' ὅσον, *quamdiu*. καθ' ὅσον, *quatenus*. Hinc & ὁσάκις, *quoties*. πόσος, *quantus?* ποσάκις, *quoties?* ποσός, *aliquantus*. τόσος, *tantus*. τοσοῦτος, idem.

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui*, *quæ*, *quod*. Th. ὅς, idem.

ὌΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, *legumen*. q. à σπείρω, *semino*.

Ὄσσ', *oculos*, dual. num. pro ὄσσε, vel ὄσσεε, ab ὄσσος, ου, τὸ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*, vide ὄσσε.

Ὅσσ' pro ὅσσα, *quæcunque*: ab ὅσος, & Poët. ὅσσος, *quantus*.

ὌΣΣΑ, ης, ἡ, *vox*, *fama*, *rumor*. *omen*. q. ab ὄψ, *vox*. Hinc ὄσσομαι, *auguror*, *vaticinor*; item *video*.

Ὅσσα, Poët. pro ὁσάκις, *quoties*: &

Ὅσσαι, Poët. pro ὅσαι, *quotquot*. pl. num. f. g. ab ὅσος, & Poët. ὅσσος, *quantus*.

Ὁσσάτιον, pro ὅσον, *quantum*.

Ὄσσε, τὼ, *oculos*, dual. num. pro ὄσσεε, per Apocopen τοῦ ε, vel per Metaplasm. pro ὄσσω, ab ὄσσος, ου, ὁ. vel ὄσσος, ου, τὸ, *oculus*: ab ὄσσομαι, quod pro ὄπτομαι, *video*.

Ὄσσετο, *prævidebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi ὄσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ὄσση, ης, ἡ, *OSSA*, mons Thessaliæ.

Ὁσσίχον, Dor. pro ὅσον, *quantum*.

Ὅσσοι, Poët. pro ὅσοι, *quicunque*: ab ὅσος.

Ὄσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι. hinc ὀσσόμενος, præs part. Est & ὄσσομαι, *prædico*, *auguror*: ab ὄσσα, *omen*.

Ὅσσον & ὅσσον τ', pro ὅσον, *quantum*.

Ὄσσος, ου, ὁ, & ὄσσος, ου, τὸ, *oculus*: in dual. τὼ ὄσσε, per Apocop. pro ὄσσεε, vel per Metaplasm. pro ὄσσω. in dat. plur. ὄσσοις. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, *video*.

Ὀστᾶ, pl. ab ὀστέον, οῦ. τὸ *testa*. Sed ὀστᾶ, contractè pro ὀστέα, *ossa*, plur. num. ab ὀστέον, οῦ, *os*.

Ὀστακὸς, idem quod ἀστακὸς, quod vide.

Ὀστέα, ᾶ, *OSSA*, pl. num. ab ὀστέον, *os*, *ossis*.

Ὀστέινος, & ὄστινος, item ὀστώδης, εος, ὁ, ἡ, *osseus*: ab

ὈΣΤΕ'ΟΝ, ου, gen. έου, οῦ, τὸ, *os*, *ossis*. q. ab ἱστῶ, quia *stabilit* corpus: unde *costa*.

Ὅστις, ἥτις, ὅ τι, gen. οὗτινος, ἧστινος, &c. *quis*, *quisnam*, *quicunque*: ab ὅς, *qui*, & τις.

ὈΣΤΛΙΓΞ, γγος, ἡ, *scintilla*: item *circus*, *cincinnus*.

Ὀστοφυεῖς, nom. vel acc. pl. ab

Ὀστοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *osseus natura*: ab ὀστέον, οῦ, τὸ, *os*, & φύσις, *natura*. Th. φύω, *nascor*.

Ὀστρακίζειν, quid? vide in ὄστρακον.

Ὀστράκινος, η, ον. *testaceus*, *a*, *um*: ab ὄστρακον, ου, τὸ, *testa*.

Ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ, *OSTRACISMUS*, *relegatio per testulas in urnam missas*: ab eod. them.

Ὀστρακόδερμος, ου, ὁ, *ostripellis*. ab ὄστρακον, ου, τὸ, *testa*, & δέρμα, ατος, τὸ, *pellis*, quod à δέρω, *excoria*. Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis*.

ὌΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, *testa*, etiam *ea*, *quæ de pisce dicitur*: qu. ab ὀστέον, *os*. Hinc ὀστράκινος, *testaceus*. ὀστρακίζω, *testulis in urnam conjectis damno*, *relego*. ὀστρακισμὸς, *relegatio*.

ὌΣΤΡΕΟΝ, seu ὄσπριον, ου, τὸ, *OSTREUM*: & *OSTRUM* color ostrinus: q. ab ὀστέον, *os*.

ὈΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, *OSTRYA*, vel *OSTRYS*, arbor.

ὈΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. ανοῦμαι, *odoror*, *olfacio*, ὀσφραίνομαι, idem. f. ὀσφρήσομαι. perf. pass. ὤσφρημαι, σαι, ται.

Ὀσφρασία, ας, ἡ, *odor*: &

Ὄσφρησις, εως, ἡ, *odoratus*: à præced. ὀσφραίνομαι.

Ὀσφρόμενος, *qui odoratur*, per Syncop. pro ὀσφραινόμενος, præs. part. ab ὀσφραίνομαι quod vide.

ὈΣΦΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus*, *ilia*: accus. ὀσφύν. Alii ὀσφῦος, ὀσφῦν.

Ὄσχος, ου, & ὄσχεος, ου, ὁ, & ὄσχεον, ου, τὸ, item ὀσχέα, ας, ἡ, necnon ὄσχη & ὤσχη, ης, ἡ, *ramus*, *novellus palmes*: & pro *scroto* sumitur. Th. μόσχος, *vitulus*, *ramulus*.

Ὅτ' ut & ὅθ' pro ὅτε, *quando*.

Ὅταν, seu ὅτ' ἂν, *quum*, conjunct. item *quamdiu*: ex ὅτε, & ἄν.

ὍΤΕ, *quando*, *quum*; *quandoque*; *quoniam*. Poët. ὅτις, Dor. ὅκκα. Sed πότε, *quando?* τότε, *tunc*. ὅτε οὖν, *quandoquidem*.

Ὅτεο, Ion. & Dor. ὅτευ, pro οὗτινος, quod vide.

Ὅτεῳ τρόπῳ, Ion. pro ᾧτινι τρόπῳ, *quo modo*.

Ὁτεῳδή. Ion. pro ᾡτινιδή, *cuicunque*. Sic ὅτεων, pro ὧν τινων, *quorum*.

ὍΤΙ, & Poët. ὅττι, *quod*, *quia*, conjunctio. Sed ὅ, τι, *quicquid*, pronomen n. g. ab ὅστις. Sed διότι, *quare*, *quamobrem*.

Ὁτιοῦν, *quis igitur?* ab ὅς, *quis*, & οὖν, *ergò*.

Ὀτλέω, f. ήσω, & ὀτλεύω, f. εύσω, *ærumnas fero*; *sustineo*: à seq. ὄτλος. Inde nonnulli Angl. toyl, ortum ducunt.

Ὄτλος, ου, ὁ, *ærumna*: à τλάω. per Pleonasm. τοῦ ο. quod à ταλάω, *suffero*: ex quo per Syncop. fit τλάω.

Ὀτοβέω, & ὀτοβίζω, ῶ, *strepito*: à seq. th.

ὌΤΟΒΟΣ, & ὄτοβος, ου, ὁ, *strepitus*, *tumultus*, *sonitus*: q. ab ὠθῶ, *moveo*, & βοή, *clamor*.

Ὅτου, Atticè pro οὗτινος, gen sing. ab ὅστις, *qui*: quod ab ὅς, & τις.

Ὀτραλέως, *celeriter*, *ocyssime*, *accurate*, adv. Th. ὀτρύνω. f. ύνῶ, *incito*.
Ὀτρηρὸς, ȣ̃, *celer*, *citatus*, *impiger*. in nom. dual. ὀτρηρὼ, ab ὀτρύνω, *incito*, *hortor*.
Ὄτριχες, pro ὁμότριχες, *ejusdem pili*. nam ὅμοιος, patitur hanc Syncopen, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.
Ὀτρυνόμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ὀτρύνω, quod vide.
Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, *hortatio*, *instigatio*. Th. ὀτρύνω.
ΟΤΡΥ'ΝΩ, *incito*, *instigo*, *adhortor*, f. υνῶ, & Ion. ὀτρυνέω. in pass. ὀτρυνόμενος, *incitor*. Hinc ὀτρηρὸς, ȣ̃, *celer*, *diligens*.
Ὅττα, vide ὅσσα.
Ὅττι, *quia*, *quoniam*, Poët. pro ὅτι, *quod*.
Ὅττικεν, Poët. pro ὅ, τι & κεν, *quodcunque*.
Ὅττοβος, vide in ὄτοβος.
Ὀτοτοῖ, *hei*, *heu*, *ah!* hinc ὀτοτύζω, *lamentor*.
Ὅτῳ, Att. pro ᾧτινι, *cui*: ab ὅστις, *quicunque*: ex ὃς & τὶς, *quis*.
ΟΥ', seq. conson. οὐκ, seq. vocali tenui, & οὐχ' seq. vocal. aspirat adv. *non*. Duplex negatio apud Græcos fortius negat, & vertitur *nequaquam*.
Οὗ pro ὅπου, *ubi*, adv. Sed πȣ̃, *ubi?*
Οὗ, *sui*, gen. vel ab ὃς, ȣ̃, *quis*, *cujus*: &
Οὗ, pro οἷ, *quò*, Jos. 1. vers. 9. 16.
Οὗ, *misisti*, pro ἕσο vel ἕο, contract. ȣ̃, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἧν.
Οὐὰ, *vah!* adv. Marc. 15. 29.
Οὐαὶ, *VÆ*, adv. cum dat. ἡ οὐαὶ, *miseria*.
ΟΥ'ΑΣ, ατος, τὸ, *auris*. Poët. pro ȣ̃ς, ὠτὸς, τὸ, idem. dat. plur. οὔασιν.
Οὔατα, *aures*, *vasorum ansæ*. nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, *auris*, & contracte ȣ̃ς, ὠτὸς, τὸ, idem.
Οὐγγία, vel οὐγκία, *UNCIA*, *pars una assis*: q. ab ἑνὸς. vocab. Siculum.
Οὐδαμῆ, & Dor. οὐδαμᾶ, *nusquam*, *nullatenus*. adv. ab οὐδαμός.
Οὐδαῖος, ȣ, *humilis*, *terrestris*: ab οὖδος, *solum*.
Οὐδαμινὸς, *nihili*, *nugatorius*, *gerro*: ab
Οὐδαμὸς, *nullus*: quod ex οὐδὲ, *neque*, & ἀμὸς, *unus*, *aliquis*. Dor. *noster*. q. d. οὐδ' ἀμὸς, *ne unus quidem*.
Οὐδαμῶς *nequaquam*, adv. à præced.
Οὖδας, εος, τὸ, *pavimentum*, idem quod οὖδος, ȣ, τὸ, *solum*.
Οὐδὲ, *neque*, conjunct. ex οὐ, *non*, & δὲ, *vero*.
Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*. οὐδεμία, ας, ἡ, *nulla*. οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*: ex οὐδὲ, *neque*, & εἷς, *unus*.
Οὐδέκοτε, Ion. pro οὐδέποτε.
Οὐδεμιᾷ, dat. sing. f. g. ab οὐδεμία. vide in οὐδεὶς.
Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*, *nihil*: οὐδὲν ἧττον *nihilominus*; οὐδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*. Vide οὐδεὶς. Sic οὐδένες, *nulli*, nom. pl. m. g.
Οὐδενόσωρος, *nulla cura dignus*, *contemnendus*: ab οὐδεὶς, & ὤρα *cura*. Vel *qui ne quidem momento durat*, quod ab ὥρα, *tempus*.
Οὐδέποτ', pro οὐδέποτε, *nunquam*, adv. ex οὐδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*.
Οὐδέπω, *nondum*, *nunquam*, adv.
Οὐδέτερος, ȣ, *neuter*: ex οὐδὲ & ἕτερος, *alter*.
Οὐδὲν, *neque ullum*: ex οὐ, *non*, & τὶ, *quid*.
Οὐδετέρωθεν, adv. *neutra ex parte*: &
Οὐδετέρωσε, *neutram in partem*: ab
Οὐδετέρως, *neutro modo*, quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, *neuter*, *neque alter*.
ΟΥ'ΔΟΣ, ȣ, τὸ, *solum*, *pavimentum*. q. ab ὁδὸς, ἡ, *via*. Sed οὐδὸς, ȣ̃, ὁ, *limen*. Hinc οὖδας, αος, τὸ, *pavimentum*. οὐδαῖος, *humilis*, *terrestris*. Sed οὐδὸς, ȣ̃, ἡ, Ion. pro ὁδὸς, *iter*.
Οὐδὸν οὖν, *nemo igitur*: item *nequaquam*: ex οὐδεὶς, *nullus*, & οὖν, *igitur*.
ΟΥ'ΘΑΡ, ατος, τὸ, *UBER*, *mamma*; *abundantia*, *ubertas*: hinc Angl. **udder**.
Οὐθεὶς, οὐθεμία, οὐθὲν, *nullus*, *a*, *um*: ex οὔτε & εἷς, *unus*.
Οὔθην, *non equidem*. Th. οὐ, *non*.
Οὐκ, *non*, sequente tenui. vide οὐ.
Οὐκέτι, *non amplius*: ex οὐκ, *non* & ἔτι, *adhuc*.
Οὐχὶ, Poët. pro οὐχί, hoc autem pro οὐκ.
Οὐκοῦν, *nonne igitur?* ex οὐκ & οὖν, *ergò*.
Οὔκω, Ion. pro οὔπω, *nondum*: sic οὐκῶν, Ion. pro οὐκ vel οὐκοῦν, *non igitur*.
Οὔκως, Ion. pro οὔπως, *nullo modo*.
Οὐλαὶ, *hordeum*, quod ὅλον, id est, *integrum* ederetur cum sale, ante molas inventas.
Οὐλαμὸς, ȣ̃, ὁ, *confertum agmen*, *cohors*, q. ab ὅλος, *integer*: vel ex ὁμȣ̃, & εἰλεῖσθαι, *simul cogi*.
Οὐλαφὸς, *mortuus*: ab ὅλον, seu ὀλοὸν ἀφῇ, *quem res mortifera tetigit*.
Οὐλὴ, ῆς, ἡ, *cicatrix*: q. ex οὔλω, *valeo*. Th. ὅλος, *integer*.
Οὔλιος, οὐλόμενος, & οὐλοὸς, idem quod ὀλοὸς, *perniciosus*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.
Οὐλίας, α, ὁ, Dor. pro Οὐλίας, ȣ, ὁ, nomen viri proprium.
Οὐλοδέτης, *merges*, *fasciculus hordei collecti*: ab οὖλος, *fascis*, & δέω, *ligo*: vel ab οὐλαὶ, *hordea*. Hinc
Οὐλόδετον, *funis*, quo οὖλος δεῖται, id est, *fasciculus colligatur*.
Οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, τὸ, *qui crispos habet capillos*: ex οὖλος, *crispus*: & θρὶξ, *capillus*.
Οὐλοθυλέω, *immolo*. q. οὐλὰς θύω.
Οὐλοκάρηνος, *crispo capite*: ex οὖλος, *contortus*, q. ab εἴλω, *contorqueo*, & κάρηνον *caput*.

Οὐλομένη, ης, *perniciosa*, Poët. Pro ὀλομένη, a. 2. part. m. f. g. &

Οὐλομένοιο, gen. Ion. m. g. ejusd. temporis & modi, verbi ὄλλυμι, *perdo*. f. ὀλέσω. p.m. ὄλωλα. Att. ὄλωλα. a. 2. m. ὠλόμην. hinc a. 2. part. m. ὀλόμενος, η, ον.

Οὖλον, ου, τὸ, *gingiva*: ab οὖλος, *tener*.

Οὐλόπους, *integer pedibus*: ab οὖλος, *integer*, & ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

ΟΥ᾽ΛΟΣ, ου, *integer*, *sanus*, *perfectus*, *mollis*, *tener*, *crispus*; item *manipulorum collectorum fascis*. Tum etiam οὖλος pro ὀλοὸς, *perniciosus*, quod vide in ὄλλυμι. Ab οὖλος, *tener*, est οὖλον, *gingiva*. ἴουλος, *prima lanugo ex puberum genis efflorescens*: οὖλος, per Epenth. Ion. τοῦ υ pro ὅλος, unde Angl. **whole**, pro integro & sano manasse videatur.

Οὐλοχύτας, acc. pl. ab

Οὐλοχύτης, ου, ὁ, *mola*. q. ab οὐλαὶ, *hordeum*: hoc ab οὖλος pro ὅλος, *integer*, & χέω seu χύω, *fundo*.

Οὐλύμπιος, ου, Poët. pro ὀλύμπιος, *OLYMPIUS*, *celestis*: à seq.

Οὔλυμπος, ου, & Ion. οὐλύμποιο, ὁ, Poët. pro ὄλυμπος, *OLYMPUS*, q. ὁλόλαμπος, *totus lucens*. Οὐλυμπόνδε, *ad Olympum*. q. εἰς Οὔλυμπον.

Οὔλω, *VALEO*, *sum sanus*. Th. οὖλος, *integer*. inde Angl. to **avail**.

Οὑμὸς, per Synæresin, pro ὁ ἐμὸς, *meus*. Sic τοὐμὸν, pro τὸ ἐμόν.

ΟΥ᾽Ν, *igitur*, *itaque*, *ergò*, Conjunct.

Οὕνεκα, & οὕνεκ᾽, pro οὗ ἕνεκα, *cujus rei gratia*, *propter*, *quoniam*. Sic τοὐνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poët. pro ὄνεσθε, 2. pl. ind. pass. verbi ὄνομαι, idem quod ὀνόω, *vitupero*. Th. ὄνημι. idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poët. pro ὄνομα, *nomen*: &

Οὐνομάζω, pro ὀνομάζω, itidem.

Οὐνομαίνειν, Ion. pro ὀνομαίνειν, *nominare*.

Οὐνομάκλυτος, ου, Poët. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, *nomine clarus*, *inclytus*.

Οὐνομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*. Ion. pro ὁ νομάρχης· ex νόμος, (à νέμω, *rego*,) & ἀρχὴ, *imperium*.

Οὐνομαστὸς, *celebris*, Ion. pro ὀνομαστὸς, quod vide.

Οὖξ. Dor. pro ὁ ἐξ.

Οὗπερ, gen. sing. ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui*, *quæ*, *quod*.

Οὔποτε, *nunquam*: ex οὐ & πότε, & hoc ab ὅτε, *quando*.

Οὔπω, *nondum*: ex οὐ & πω, (enclit.) *quodammodo*. hoc ab ὅς.

ΟΥ᾽ΡΑ᾽, ᾶς, ἡ, *cauda*, *extremum agmen*, *prora*. q. ab ὅρος, *terminus*. hinc οὐραῖος, *ad caudam pertinens*. αἴλουρος, *catus*, *felis*. ἄρκτουρος, *stella post caudam majoris ursæ*: *Arcturus*. μείουρος seu μύουρος, *cui cauda truncata est*, *mutilus*. μελάνουρος, *nigram caudam habens*. σκίουρος, *sciurus*, cui cauda loco umbræ est.

Οὐραγία, ας, ἡ, *extremum agmen*: &

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, *extremi agminis dux*: ab οὐρὰ & ἄγω, *duco*.

Οὐραῖος, ου, *caudatus*, *ad caudam pertinens*; *postremus*: ab οὐρά.

Οὐράνη, ης, ἡ, & οὐρήθρα, ας, ἡ, *meatus*, *per quem urina defertur e renibus in vesicam*: ab οὖρον, *urina*.

Οὐρανία, ας, ἡ, & Ion. Οὐρανίη, ης, ἡ, *URANIA*, una ex Musis.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Dor. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ οὐρανοῦ παῖς, *Cæli filius*.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, ἡ, *cælestis*. in nom. pl. οὐρανίδαι. Th. οὐρανὸς, *cælum*.

Οὐράνιος, ου, ὁ, ἡ, *cælestis*, ab eod. th.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, *cælicola*, *cælestis*. in nom. pl. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανιώνων. Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cælum*.

Οὐρανόθεν, adv. *è cælo*, *cælitus*: &

Οὐρανόθι, adv. *in cælo*. Them. οὐρανὸς, *cælum*.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ, ἡ, *altissimus*: ab οὐρανὸς, *cælum*, & μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

ΟΥ᾽ΡΑΝΟ᾽Σ, οῦ, & Dor. ὠρανὸς, οῦ, ὁ, *cælum*; *aër*; *palatum*; q. ab ὅρος, *terminus*, vel ὁράω, *video*. Hinc οὐράνιος, *cælestis*, οὐρανόθεν, *cælitus*.

Οὐρανόσε, *in cælum*. adv. à præced. th.

Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ, *cæli contemplator*; item piscis sic dictus ab oculo in capite, quem dum natat, sursum tollit. Ab οὐρανὸς, & σκοπὸς, quod à præt. m. verbi σκέπτομαι.

Οὐρανῶ, gen. Dor. & Æol. pro οὐρανοῦ. ab οὐρανὸς, *cælum*.

Οὐρὰς, acc. pl. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὔρβανος, οῦ, ὁ, *Urbanus*, nomen viri Lat.

Οὔρεα, Ion. pro ὄρεα, vide οὖρος.

Οὐρεῖν, præs. inf. pro imperat. ab οὐρέω, *urinam reddo*. Th. οὖρον, *urina*.

Οὔρεος, Poët. pro ὄρεος, *montis*, gen. sing. Sic οὔρεα pro ὄρεα, nom. pl. οὔρεσι, dat. pl. ab οὖρος, εος, *mons*.

Οὐρεὺς, έος, ὁ, Ion. pro ὀρεὺς, *mulus*. q. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Est οὐρεὺς, *custos*, ab οὖρος.

Οὐρέω, f. ήσω, *urinam reddo*, *meio*. Them. οὖρον, *urina*.

Οὐρῇ, Ion. pro οὐρᾷ, dat. sing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl. Ion. ab οὐρεὺς, έος, & Ion. ῆος, ὁ, *mulus*.

Οὐρήθρα, vide in οὐράνη.

Οὔρημα, ατος, τὸ, *urina*: à 1. perf. perf. pass. verbi οὐρέω, *meio*.

Οὐρὴν, acc. sing. Ion. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρήσεις, *meias*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi

verbi οὐρέω, *meio.* f. ήσω. Them. οὖρον, *urina.*

Οὔρησις, εως, ἡ, *mingendi actus* ; *urina* : &

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, *URETER*, *meatus urinarius* : &

Οὐρητικὸς, οῦ, *urinarius*, *urinam ciens* ; *meiendi facultatem habens* : omnia à perf. pass. v. οὐρέω, *meio.*

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *lux Domini.*

Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, *conterminus sum*, *finio.* Sic οὔρισμα, Ion pro ὅρισμα.

Οὐρία, (sub. πνοὴ,) f. g. ab

Οὔριος, ου, *secundus*, *prosper* : ab οὖρος.

Οὔριος, ου, ὁ, nomen propr viri.

ΟΥ῏ΡΟΝ, ου, τὸ, *URINA.* quia ὀρεῖ, ex vesica. hinc οὐρέω, *urinam reddo.* hinc δυσουρία, ας, ἡ, *urinæ difficilis excretio.*

ΟΥ῏ΡΟΣ, ου, ὁ, *ventus secundus*, *prosper successus* ; item *custos*, *inspector.* q. ab ὄρω, *incito*, vel ὁράω, *video.* (Est & οὖρος, Ion. pro ὅρος, *finis*, *terminus.* & pro ὄρος, *mons.*) Hinc οἰκουρὸς, *domus custos.* οἰκουρέω, *domum custodio.* φρουρὸς, οῦ, ὁ, *custos.* φρουρὰ, ᾶς, ἡ, *præsidium.* φρούριον, *locus aut munitio cui præsidia imponuntur.* φρούρια, ων, τὰ, *oppida*, *castella.* φρουρέω, *in præsidio sum*, *custodio* & Angl. a ward, warden, &c.

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, *alveus seu fossa per quam deducitur navis in mare.* à præced. Est οὖρος, *serum lactis & sanguinis* : ex ὀῤῥός.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, in pl. τὰ ὦτα, *aures.* Th. οὖας, ατος, τὸ. idem.

Οὖσαν, acc. sing. ab οὖσα, ης, præs. part. ab εἰμὶ, *sum.*

Οὓς, *quos*, acc. pl. ab ὃς, ἣ, ὅ. At οὕς, *suos*, ab ὅς, ἥ, ὅν.

Οὐσία, ας, ἡ, *essentia*, *natura*, *substantia*, *facultates* : ab ὢν, οὖσα *ens.* præs. part. verbi εἰμὶ, *sum.*

Οὐσιωδῶς. adv. *substantialiter*, *essentialiter* : à præced.

Οὔτ᾽ ἄρ᾽, pro οὔτε ἄρα, *neque.*

Οὖτα, *vulneravit*, per Apocop. pro οὔτασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, *vulnero.* f. άσω. Alii volunt esse 3. sing. imperf. act. verbi οὐτάω, imperf. οὔταον, αον, αες, ας, αε, α.

Οὐτάζω, f. άσω, idem cum them. οὐτάω, *vulnero.*

Οὐτάμεναι, Ion. pro οὐτάναι, Dor. οὐτάμεναι, præs. inf. act. verbi οὔτημι, idem quod οὐτάω, *vulnero.*

Οὐτάμενος, *vulneratus.* præs. part. pass. ab οὔταμαι, quod ab οὔτημι, pro οὐτάω. vel per Sync. pro οὐτασάμενος, a. 1. part. m. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.

Οὔτασ᾽ pro οὔτασε, *vulneravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi. οὐτάζω. Them. οὐτάω, *vulnero.*

ΟΥ᾽ΤΑ΄Ω, *vulnero*, *vulnus infligo.* f. ήσω. p. ηκα. Hinc οὐτάζω, οὐτάσκω & οὔτημι, idem.

Οὔτε & οὔτ᾽, ut & οὔθ᾽, *neque* : ex οὐ & τὲ, *que.*

Οὕτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, *alter.*

Οὔτησις, εως. ἡ, *vulneratio* : à 2. pers. perf. pass. v. οὐτάω.

Οὐτιδανὸς, οῦ, *vilis*, *nullius pretii* : q. οὔτινος, gen. ab οὔτις, per Pleonasm. δα. vel ab οὔτις, *nullus*, & δάνος, εος, τὸ, *munus.*

Οὔτιν᾽ pro οὔτινα, acc. sing. ab οὔτις, *nullus.* gen. οὔτινος ex οὐ, *non*, & τὶς, *quis.*

Οὕτινος, gen. sing. ab ὅστις, *quicunque.* Pro οὕτινος, Attici dicunt ὅτου, Iones ὅτεο, Dor. ὅτευ. Æol. & Poët. ὅττεο & ὅττευ. Pro ᾧτινι, Attici ὅτῳ. Ion. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Attici ὅτων, Iones ὁτέων. Pro οἷστισι, Attici ὅτοις, Ion. ὁτέοις & ὁτέοισι. Ex ὃς, & τὶς, *quis.*

Οὔτιπω, Dor. pro οὐδαμῶς, *nullo modo.*

Οὔτις, *nullus.* gen. οὔτινος. acc. οὔτιν᾽ & οὔτινα᾽ ex οὐ, *non*, & τὶς, *quis.*

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc.* gen. τούτου, ταύτης, nom. pl. οὗτοι, αὗται ταῦτα. gen. pl. τούτων. q. ex ὁ, & αὐτός. Sic οὗτος in voc. casu, pro *heus tu.*

Οὑτοσὶ, Att. pro οὗτος.

Οὕτω, & οὕτως, seq. vocali, *sic*, *itane ? tantopere.* Att. οὑτωσί.

Οὐχ, ante asperam. οὐκ ante vocalem. οὐ, ante consonantem, *non.*

Οὐχὶ, *nonne ?* adv. interrogandi. item Attice *non*, adv. negandi. Th. οὐ.

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, *debitor*, acc. pl. ὀφειλέτας᾽ ab ὀφείλω, *debeo.*

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, &

Ὀφείλημα, ατος, τὸ, *debitum*, à seq. th.

Ὀ'ΦΕΙ'ΛΩ, *debeo*, *reus sum.* imperf. ὤφειλον. f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα. a. 2. ὤφελον. præs. pass. ὀφείλομαι. præs. part. pass. ὀφειλόμενος, η, ον, *debitus*, *a*, *um.* perf. pass. ὠφείλημαι.

Ὄφελες, vide in ὄφελον, *utinam.*

Ὄφελλεν, Poëticè pro ὄφελεν, quod Ionicè pro ὤφελεν, 3. sing. a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.*

Ὀ'ΦΕ'ΛΛΩ, εις, ει, *augeo* ; *adjuvo.* (usurpatur. & pro ὀφείλω, *debeo*) f. ὀφελῶ. p. ὤφελκα. a. 2. ὤφελον.

Ὀφέλλωσιν, *augeant*, 3. pl. præs. sub. verbi ὀφέλλω, *augeo.*

Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.* Et usurpatur ut adverb. optandi *utinam*, in prima, secunda & tertia persona ; ut αἴθ᾽ ὄφελες ἧσθαι, *utinam sederes.* αἴθ᾽ ὄφελον ἄγαμός τε μένειν. *utinam cælebs essem.* ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν, *utinam mihi mors placuisset.*

Ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas*, *usus* ; ab ὀφέλλω, *juvo*, *mulctor*, *persolvo.*

Ὄφεως, gen. Ion. ab ὄφις, εος, ὁ, *anguis.*

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, *oculorum morbus* : & inde.

Ὀφθαλμιάω, *oculorum morbo laboro* : ab ὀφθαλμὸς, quod vide.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, *obsequium ad oculos exhibitum*: ab

Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ, ἡ, *servus qui instante hero se gnavum præstat*: ab ὀφθαλμός, *oculus*, (quod ab ὄπτομαι, *video*,) & δοῦλος, *servus*.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*, per Metaph. *vir illustris*. vel *qui res futuras sua prudentia prævidere potest*. dat. pl. Ion. ὀφθαλμοῖσιν. ὀφθαλμῶς, Dor. pro ὀφθαλμούς. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθεὶς, έντος, *visus*. a. 1. part. pass. ὀφθῆναι. a. 1. inf. pass. ὀφθήσῃ, 2. sing. f. 1. pass. verbi ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθῶσαι, ὁ. 3ητῇ, vide in ὀφθείς.

Ὀφιόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, *à serpente morsus*: ab ὄφις & δηκτὸς quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

Ὄφιος, gen. sing. ab ὄφις, ὁ, *serpens*. acc. ὄφιν.

ὌΦΙΣ, ιος & εως, ὁ, *serpens*, nom. pl. ὄφιες, ὄφεις, ὄφις. qu. ab ὄπτω, pro βλέπω, *video*. Hinc Angl. a fiend.

Ὀφιώδης, εος, ὁ, ἡ, *serpentinus*, *anguinus*: à præced.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφελεῖν, verbi ὀφείλω, *debeo*, & per Syncop. ὄφλω. f. ὀφειλήσω, & per Syncop. ὀφλήσω. præt. ὤφληκα. a. 2. ὦφλον.

Ὄφλημα, ατος, τὸ, *mulcta imposita*; *debitum*.

Ὀφλήσω, per Syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. vide ὀφλεῖν.

Ὄφλω, f. ήσω, idem quod ὀφείλω, (ex quo per Syncop. fit) *mulctor*.

ὈΦΡΑ, & ὄφρ᾽, *ut*, *quo*, adv. Poët. pro ἵνα, ὅπως· ei respondet, τόφρα, *tunc*.

Ὀφρυὴ, idem quod ὀφρύς.

Ὀφρυόεις, εντος, & in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, *excelsus*, *a*. *superciliosus*. à seq. th.

ὈΦΡΥ'Σ, ύος, ἡ, *supercilium*; *fastus*, *tumulus*. dat. pl. ὀφρύσι.

Ὄχ᾽ pro ὄχα, *valde*, *præ cæteris*, *longè*, ponitur pro superl. ab ἔχω, *habeo*. usitatius est ἔξοχον & ἔξοχα, ab ἐξέχω, *emineo*.

Ὀχάνη, ης, ἡ, &

Ὄχανον, ου, τὸ, *ansa clypei*, qua ille tenetur: ab ἔχω, *teneo*.

Ὀχέεσκον, Ion. pro ὤχεον, imperf. act. verbi ὀχέω, *veho*, *porto*. f. ήσω.

Ὄχεσφιν, *curribus*, dat. pl. Ion. pro ὄχεσιν, dicitur & ὀχέεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄχος, ιος, τὸ, *currus*.

Ὀχετηγὸς, οῦ, ὁ, *aquæ ductor*: ab ὀχετὸς, *canalis*.

Ὀχετεύω, f. εύσω, *rivos duco*; *diduco*: à seq.

ὈΧΕΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *canalis*, *aquæ ductus*; item *cloaca*: qu. ab ὀχέω, *veho*. ὀχετὸς ἄτης, *canalis calamitatis*, pro *perpetua calamitate*.

Ὀχεὺς, έος, ὁ, *retinaculum*; *vectis*. in pl. ὀχῆες· ab ἔχω, *teneo*.

ὈΧΕΥ'Ω, *admissarium admitto*. f. εύσω p. ὤχευκα. hinc ὀχεία, ας, ἡ, *coitus*. q. ab ὀχέω, *veho*.

Ὀχέω, f. ήσω, *veho*, *porto*. præs. part. ὀχέων, *moderans*. Th. ὄχος, *currus*.

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, *cibus*: ab ἔχω, *sustento*.

Ὄχημα, ατος, τὸ, *vehiculum*. à 1. pers. perf. pass. verbi ὀχέω, *veho*.

Ὀχήσιος, ου, ὁ, *OCHESIUS*, nomen proprium.

Ὀχθέομαι, *ingemo*. Hesych.

Ὄχθας, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, *ripa*. dat. plur. ὄχθαις, & Ion. ὄχθῃσιν, & ὄχθῃσι, Poët.

ὈΧΘΕ'Ω, f. ήσω, *indignor*, *gravatè fero*. q. ab ἄχθομαι.

ὌΧΘΗ, ης, ἡ, *ripa*, intrà quam ἔχεται, seu ὀχεῖται, *aqua*. ὄχθος, ου, ὁ, *ripa*. *tumulus*. *labor*.

Ὀχθήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθέω, *gravatè fero*.

Ὄχθῃσιν, dat. pl. Ion. ab ὄχθη.

Ὄχθοιβος, *limbus*, *fimbria*. Suidæ est ὀχθοιβος. q. ab ὄχθη, *ripa*.

Ὄχθος, vide in ὄχθη.

Ὀχλεῦνται, *turbantur*. Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

ὈΧΛΕΥ'Ω, *moveo*. f. εύσω. ὀχλεὺς, έος, ὁ, *vectis*. μοχλὸς, οῦ, ὁ, idem. μοχλεύω, *vecte moveo*.

Ὀχλέω, *turbo*, *commoveo*; *molestia afficio*. f. ήσω p. ὤχληκα. præs. pass. ὀχλέομαι, οῦμαι, *vexor*.

Ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, *turbulentus*, *a*, *um*, *molestus*: &

Ὄχλησις, εως, *molestia*, *perturbatio*: ab ὀχλέω. Th. ὄχλος, *turba*.

Ὀχλικὸς, οῦ, *popularis*; *turbulentus*: ab eod. th.

Ὀχλοποιέω, -ῶ, *cogo turbam*. f. ήσω. p. ὠχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα. ab ὄχλος, *turba* & ποιέω, *facio*.

ὌΧΛΟΣ, ου, ὁ, *turba*, *motus*, *multitudo*, *populus*; *molestia*. Hinc ὀχληρὸς, *turbulentus*. ὀχλέω, *turbo*. ἐνοχλέω, idem. παρενοχλέω, *obturbo*, *molestiam exhibeo*.

Ὄχμα, ατος, τὸ, & ἔχμα, *retinaculum*. πρόσπημα. ab ἔχω, *retineo*. hinc

Ὀχμάζω, *inhibeo*, f. άσω. à præced.

Ὄχμος, *series*, *ordo*. ubi una res ἔχεται ἄλλης, id est, *adhæret alii*.

Ὀχοῦσα, ας, ἡ, Poët. & pro ὀχοῦσα, ἡ, *vehens*, *ferens*, præs. part. f. g. ab ὀχέω, *veho*, *sustineo*. Th. ὄχος, *currus*.

ὌΧΟΣ, ου, ὁ; & ιος, τὸ, *currus*, *vehiculum*. q. ab ἔχω, *contineo*, vel ἄγω, *impello*. Hinc ὀχέω, *veho*, *porto*. ἐποχέω, *inveho*. παράοχος, ου, ὁ, *qui à latere alterius vehitur*.

Ὀχυρὸς, idem quod ἐχυρὸς, *munitus*, *firmus*. ἐχυρόω, *munio*, *fulcio*.

Ὀχυρόω, f. ώσω, *munio*: ab ὀχυρὸς, *munitus*. Th. ἐχυρὸς, idem.

Ὀχύ-

Ο'ψαγόρημα, ατ☉, τό, multiloquium. a. 1. perf. perf. pass. praeced. verbi.

ΟΨ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, q. ab ἔπω, loquor. Sed ὄψ, oculus, ab ὄπτομαι, video. Ab ὄψ, vox, est ἔλλοψ, οπος, mutus; item piscis acipenser, ἀπατάω, decipio. μέροψ, οπος; divisam, seu articulatam vocem habens. Epithet. hominis. Est & avis nomen. σκὼψ, ωπὸς, ὁ, avis nomen ex genere noctuarum.

Ο'ψαμήτης, ου, ὁ, qui serò metit: ex ὀψὲ, sero, & ἀμάω, meto.

Ο'ψάριον, ου, τὸ, pisciculus. Them. ὄψον, ου, τὸ, quicquid cum pane comeditur. per Synech. gen. piscis.

Ο'ψαρότης, ου, ὁ, qui serò arat: ex ὀψὲ, serò, & ἀρόω, aro.

ΟΨΕ, serò; vesperi; post. q. ab ὀπίσω, post. in commpositione ε in ι mutatur. Hinc ὄψιμος, ου, ὁ, ἡ, serus, serotinus. ὀψίζω, serò aliquid facio. ὀψίγονοι, posteri.

Ο'ψεαι, videbis. Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι. a. 1. ὤφθην.

Ο'ψῃ, videbis, Att. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. ejusd. verbi. Est & ὄψῃ dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, vultus. Them. ὄπτομαι, video.

Ο'ψείω, videre cupio, desidero. Th. ὄπτομαι, video.

Ο'ψεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι, in 3. pl. ὄψονται.

Ο'ψία, ας, ἡ, vespera, serum diei. Them. ὀψέ.

Ο'ψίγονος, ου, serò natus, posteri: ab ὀψὲ, serò, & γείνομαι, nascor. p. m. γέγονα.

Ο'ψίζω, f. ίσω, serò aliquid facio, vel sub vesperam facio Th. ὀψὲ, serò.

Ο'ψιμαθῆ, acc. sing. ab

Ο'ψιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, serò doctus: ex ὀψὲ, serò, & μανθάνω, disco.

Ο'ψιμος, ου, ὁ, ἡ, serotinus, serus. Th. ὀψέ.

Ο'ψίνοος, ου, qui serò sapit: ab ὀψὲ, serò, & νόος, mens.

Ο'ψις, εως, ἡ, vultus, facies, species, visus: ex 2. sing. perf. pass. ὦψαι, verbi ὄπτομαι, video.

Ο'ψίζει, advesperascit, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὀψίζω. Th. ὀψέ.

Ο'ψιτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, imperfectus: ab ὀψὲ, serò, & τελέω, perficio.

Ο'ψομαι, ῃ, ται, fut. 1. m. verbi ὄπτομαι, video. perf. pass. ὦμμαι. a. 1. pass. ὤφθην.

ΟΨΟΝ, ου, τὸ, opsonium, quicquid cum pane comedimus. piscis. Hinc ὀψωνέομαι, opsonior, vescor cum pane. Ducunt alii ab ἕψω, coquo, ut sit coctum quid cum pane. Alii ab ὀπτάω, asso. Alii ab ὀψὲ, serò, quod non mane, sed vesperi ea alimenta sumerent.

Ο'ψοφάγος, ου, gulosus, edax: ab ὄψον, & φάγω, comedo.

Ο'ψώνιον, ου, τὸ, OPSONIUM, stipendium: ab ὀψώνης, ου, ὁ, opsonator. quod ex ὠνέομαι, ὠνοῦμαι, emo, & ὄψον, ου, τὸ quicquid cum pane comeditur.

Π.

Π Est decima sexta Graecorum litera, & octoginta denotat; majusculum Π, significat quinque.

Πα, nullo accentu notata, enclitica est.

Πᾶ, Dor. pro πῆ. & saepè πᾷ, quod & πόθι dicitur, ubi? Et πᾶ pro ποῖ, quonam? quem in locum?

Παγάν, Dor. pro πηγὴν, acc. sing. sed παγᾶν, gen. pl. Dor. pro πηγῶν. à πηγὴ, ῆς, ἡ, fons. παγαῖσι, Dor. dat. pl.

Παγασαΐδα, gen. sing. Dor. pro Πηγασαΐδος. à

Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, PEGASUS, alatus Persei equus. Them. πηγὴ, ῆς, ἡ, fons.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, pro λαλία, nimia loquacitas, παρὰ τὸ πᾶν καὶ τὴν γλῶσσαν.

Παγεὶς, έντος, concretus, a. 2. part. pass. παγείην, a. 2. opt. pass. à πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo, concrescere facio. f. ξω. p. πέπηχα. a. 1. pass. ἐπάγην. fut. 2. pass. παγήσομαι. praet. m. πέπηγα.

Πάγην, Ion. pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, compingo.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, compacta aqua. à πηγνύω, compingo.

Πάγη, defixum est, Ion. pro ἐπάγη. 3. sing. a. 2. ind. pass. hinc παγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi πηγνύω.

Πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum: ab eod. them.

Παγιδεύω, illaqueo, irretio. f. εύσω. p. πεπαγίδευκα, à παγὶς, quod vide.

Πάγιος, ου, firmus, stabilis: à πηγνύω, compingo.

Παγὶς, ίδος, ἡ, laqueus in terram depactus, decipulum. accus. sing. παγίδα. ab eod. them.

Πάγκακος, ου, omnino malus, infaustissimus: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & κακὸς, malus.

Πάγκαλος, ου, perpulcher; honestissimus: & inde

Παγκάλως, pulchrè, honestissimè; adv. à πᾶς, & καλὸς, bonus, pulcher.

Παγκάρπος, ου, ὁ, ἡ, qui fructuum omne genus fert. Ex πᾶς, omnis, & καρπὸς, fructus.

Πάγκοινος, ου, omnibus communis. Ex πᾶς, omnis, & κοινὸς, communis.

Παγκρατὲς πῦρ, ignis omnia vincens & absumens: ex πᾶν & κρατέω, vinco. Th. κράτος, τὸ, robur.

Παγ-

Παγκράτιον, ου, τὸ, *athletici certaminis genus*, ad quod πᾶν κράτος adhibendum erat. *pugillatus & lucta*.
Παῖδος, ου, ὁ, *tumulus, collis. glacies. sal.* Th. πηδύω, *compingo*.
Παγχάλκεος, ου, *ex solido ære*: ex πᾶς, *omnis*, & χαλκὸς, *æs*.
Παγχρύσεα, *prorsus aurea*. q, πάντως χρύσεα, à χρυσὸς, *aurum*.
Πάγχυ, *penitus*, adv. poët. pro πάνυ, à πᾶς, *omnis*.
Παδῆτε, *saltatis*, Dor. pro πηδᾶτε, 2. pl. præs. verbi πηδάω, *salio*.
Πάθα, ας, ἁ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poët. *casus, clades*; à πάθος, τὸ, *passio*. Th. πάσχω, *patior*.
Παθαίνομαι, *afficior vehementer & concitor*; item *afficior morbis animi*: à πάθος, quod vide.
Πάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. pro ἔπαθε · &
Παθέειν, Ion. resolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, *patior*. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Πάθει, dat. sing. à πάθος, εος, τὸ, *affectus, passio*. Th. πάσχω, *patior*.
Παθεῖν, a. 2. inf. act. vide παθέειν.
Πάθεσιν, dat. pl. à πάθος, εος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω.
Πάθη, *passiones*, nom. pl. ejusd. at
Πάθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. vel 3. sing. a. 2. sub. act. verbi πάσχω, *patior*. a. 2. ἔπαθον.
Πάθημα, ατος, τὸ, *afflictio. vitiosus affectus*. in pl. τὰ παθήματα, *passiones*: &
Παθητικὸς, ἡ, ὸν, *passivus, a, um*: à πάθος. Th. πάσχω, *patior*.
Παθητὸς, ου, *passibilis, qui pati potest*. ejusd. them.
Πάθον, *passus sum*, Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. &
Παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, *patior*. a. 2. ἔπαθον f. πείσομαι.
Παθοποιΐα, ας, ἡ, *commotio affectuum*: ex πάθος, εος, τὸ, *affectus*, quod vide. & ποιέω, *facio*.
Πάθος, εος, ους, τὸ, *affectus. passio. morbus. mollities*. dat. pl. πάθεσι. à πάσχω, *patior*. a. 2. ἔπαθον.
Παθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. à
Παθὼν, όντος, a. 2. part. act. Th. πάσχω, *patior*. f. πείσομαι a. 2. ἔπαθον.
Παῖ, voc. sing. à παῖς, *puer*.
ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, *PÆAN, hymnus in laudem Apollinis. pes metricus. Apollo* ipse sic dictus, à παύω, quia mala *sedat*; vel à παίω, *ferio*. hinc Παιανιεὺς δῆμος, *Pæaniensis populus*.
Παιανίζω, f. ίσω, *pæanem seu pæanas cano*. à præced. quod vide.
Παιάνων, gen. pl. à παιὰν, quod vide.
Παιγμοσύνη, ης, ἡ, *lusus, oblectatio*. Th. παίζω, *ludo*.
Παιγνιήμων, ονος, ὁ, ἡ, *vir, qui jocis delectatur, jocosus*: &
Παίγνιον, ου, τὸ, & παιγνίη, ης, ἡ, Ion. gen. pl. παιγνιέων, *ludus. res ludicra*: à παίζω, *ludo*.
Παῖδα pro παῖδα, acc. sing. à παῖς, παιδὸς, παιδὶ, *puer*.
Παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, *Schola, ludus literarius*: &
Παιδαγωγέω, f. ήσω, *instituo pueros*, vel *tanquam puerum. moderor, rego*: &
Παιδαγωγὸς, ου, ὁ, *PÆDAGOGUS, puerorum custos & informator*: ex παῖς, *puer*, & ἀγωγὸς, *dux*. Th. ἄγω, *duco*.
Παιδάριον, ου, τὸ, *puerulus*, diminut. à παῖς, *puer*.
Παιδεία, ας, ἡ, *institutio, castigatio*: à παιδεύω, *erudio*. Th. παῖς.
Παίδειος ὕμνος, *Hymnus pueris conveniens, vel qui in pueros canitur*: à παῖς, *puer*.
Παιδέρως ἄκανθος, *acanthus sativus*. q. παίδων ἔρως. Th. ἐράω, *amo*.
Παιδεύετε, 2. pl. præs. ind. act. verbi παιδεύω, quod vide.
Παίδευσις, εως, ἡ, *institutio, disciplina, ipsa actio docendi*: &
Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, *eruditor, præceptor, magister, castigator*: à
Παιδεύω, *erudio, doceo. castigo*. imperf. ἐπαίδευον. f. εύσω. perf. πεπαίδευκα. a. 1. ἐπαίδευσα, perf. pass. πεπαίδευμαι. hinc perf. part. πεπαιδευμένος, ου, *institutus*. a. 1. pass. ἐπαιδεύθην, ης, η. a. 1. sub. pass. παιδευθῶ, ῇς, ῇ. Th. παῖς, *puer*.
Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, *lusus*. Th. παίζω, *ludo*. at
Παιδία, ας, ἡ, *pueritia, puerilis ætas*. Th. παῖς, παιδὸς, ὁ. ἡ. *puer*.
Παιδιόθεν, adv. *ab incunabilis, ab ineunte ætate*, seu à *pueritia*: à παῖς.
Παιδίον, ου, τὸ, *infans, puerulus*, dimin. à παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer*.
Παιδίσκη, ης, ἡ, *ancilla*: &
Παιδίσκος, ου, ὁ, *puellus*, dim. & παῖς.
Παιδογόνος, ου, ὁ, ἡ, *liberorum procreator*: ex παῖς, *puer*, & γείνομαι, *fio*.
Παιδόθεν, adv. ἀπὸ τῆς vel ἐκ παιδὸς, à *puero*, à *pueritia*. Th. παῖς.
Παιδοποιέω, *liberos procreo*. hinc παιδοποιητέον, verbale: ex παῖς & ποιέω, *facio*.
Παιδοποιΐα, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: ex iisd. th.
Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *liberos procreans*: vide παιδοποιέω.
Παιδὸς, gen. sing. à παῖς, *puer*. dat. plur. παισί.
Παιδοτριβέω, *pueros exerceo, pueros instituo, educo*: &
Παιδοτρίβης, ου, ὁ, *ludimagister*: ex παῖς, *puer*, & τρίβω, *tero*.
Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. pl. à παῖς, παιδὸς, ὁ, ἡ, *puer*.
ΠΑΙ'ΖΩ, qu. contracte pro παιδίζω, *more*

puerorum

puerorum lusito; *ludo*, *salto*: f. παίξω & σω. p. πέπαιχα. a. 1. ἔπαιξα. Hinc παίγνιον, ου, τὸ, *ludus*. παιδιά, ᾶς, ἡ, *ludus*; item *jocus*. τεχνοπαίγνιον, ου, τὸ, *artificium ludicrum*.

Παιήονα, *hymnum*, acc. sing. à

Παιήων· ονος, ὁ, idem quod παιὼν, ῶνος, ὁ, quod vide. Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, *hymnus*.

Παίονες, οἱ, *Macedones*.

ΠΑΙΠΑΛΑ, ων, τὰ, *loca prærupta* & *salebrosa*, ob παιπάλην, hoc est, *pulverem*, euntium remoram: hinc παιπαλόεις, *præruptus*.

Παιπάλη, ης, ἡ, *farina tenuissima*; *pulvis*: qu. à παιπάλλω, *concutio*. Th. πάλη, ης, ἡ, idem.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem quod præced.

Παιπάλλω, f. αλῶ, *quatio*, idem quod σείω.

Παιπαλόεις, εντος, ὁ, in f. g. παιπαλόεσσα, *præruptus*, *salebrosus*, *asper*: à παίπαλα, τὰ, quod vide: expon. & *pulverulentus*: à παιπάλη, *pulvis*, *flos farinæ*, Th. πάλη, *lucta*: item *tenuissima farina*, *cinis*.

Παιπαλοέσσῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλοέσσαις, a præced. quod vide.

ΠΑΙΣ, παιδὸς, ὁ, ἡ, *puer*, vel *puella*; *servus*, *filius*: q. à πάομαι, *acquiro*: vel παίω, *expeditè facio*: pro παῖς, Cret. & Lacon. πόϊρ, unde *PUER*. Hinc παιδίον, ου, τὸ, *puerulus*. παιδάριον, ου, τὸ, idem. παιδεύω, f. σω, *doceo*, *instituo*. παιδεία, ας, ἡ, *institutio*. παίδευσις, εως, ἡ, idem. παιδευτὸς, ου, *doctus*, *eruditus*. ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἡ, *indoctus*. ἄπαις, αιδος, ὁ, ἡ, *liberis carens*. ἔφηβος, αιδος, ὁ, ἡ, *puer adultus*.

Παίσας, αντος, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. à παίω, *percutio*. f. παίσω, p. πέπαικα.

Παίσατε. 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, *ludo*. f. ξω, & σω. a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, *puer*.

Παῖσδα, Dor. pro παῖδα, acc. sing. à παῖς, *puer*.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi παίσδω, pro παίζω, *ludo*.

Παίσῃς, vide in παίσας.

Παιστὸς, ου, ἡ, dat. Παιστῷ, nomen regionis.

Παιφάσσω, *oculos circumquaque verto*: qu. à παίω φάη, *quatio*, seu *vibro oculos*.

Παιχθείς, εντος, *illusus*, a. 1. part. pass. à παίζω, *ludo*: f. ξω. perf. pass. πέπαισμαι. a. 1. pass. ἐπαίχθην.

ΠΑΙΩ, f. αίσω. p. αικα. *percutio ferio*, *pulso*. hinc Angl. **to pap**, i. e. ferire.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, *Deus Medicinæ*; *hymnus*. Th. παιὼν, ᾶνος, ὁ, *hymnus*.

Πακτίς, vide in πακτός.

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, ου, *compactus*. πακτὶς, ίδος, ἡ, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, *pectis*, musicum instrumentum: hinc πακτόω, *compingo*. Th. πήγνυμι, idem.

ΠΑΛΑΘΗ, ης, ἡ, *massa ficorum*, *aut caricarum*.

ΠΑΛΑΙ, adv. *olim*, *quondam*, *pridem*. Hinc παλαιὸς, οῦ, *vetus*, *antiquus*. παλαιότης, ητος, ἡ, *vetustas*, *antiquitas*.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *senex*, *annosus*, *vetulus*, *olim genitus*: gen. pl. παλαιγενέων· ex πάλαι, *olim*, & γείνομαι, *nascor*.

Παλαίγονος, ου, ὁ, ἡ, idem ac παλαιγενής. in pl. παλαίγονοι, *majores*. Παλαιγόνον ergò accipe pro eo, *qui aliquem olim genuit* & *procreavit*: Παλαίγονον verò pro eo *qui olim est genitus*, & *qui est antiquus*. Ex πάλαι, *olim*, & γείνομαι, *nascor*.

Παλαίει, *luctatur*, 3. sing. præs. ind. act. à παλαίω, *luctor*. Sic παλαίειν φόνῳ, *cum cæde luctari*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαιμονεῖν, Poët. pro παλαίειν, *luctari*, *certare*: vide præced.

Παλαίμων, *PALÆMON*; *Portumnus*.

Παλαιομάσλωψ, *veterator*, *verbero*.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, *antiquus*, *a*, *um*; *vetus*: in compar. παλαιότερος, ερα, ον, *antiquior*. Th. πάλαι, *olim*, adv.

Παλαιοτέρα, ας, ἡ, *vetustior*, comparat. f. g. &

Παλαιότης, ητος, ἡ, *vetustas*: à παλαιὸς, quod vide.

Παλαιόω, ῶ, *antiquo*, *aboleo*: f. ώσω, p. πεπαλαίωκα. præs. pass. παλαιόομαι, οῦμαι, *veterasco*: f. 1. pass. παλαιωθήσομαι, ἡ, ἐθ. ab eod.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, *lucta*, *artificiosa luctatio*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαισμάτεσσι, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præced.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, *lucta*.

ΠΑΛΑΙΣΤΗ, ῆς, ἡ, *palmus*, *mensura quatuor digitorum*: q. à παλαίω, *luctor*; opus enim est παλαιστῇ, in lucta: aut à πάλλω, *vibro*, *quatio*: unde & παλάμη, *palma manus*.

Παλαιστιαῖος, α ον, *unius palmi longitudinem*, vel *crassitiem habens*: à præced.

Παλαίστρα, ας, ἡ, *PALÆSTRA*, *lucta*, *luctæ locus*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαίτερος Ion. & Att. pro παλαιότερος, ου, *antiquior*. vide παλαιός.

Παλαίφατον, Poët. pro παλαίφατος *secundum priscam famam*. Ex πάλαι, *olim*, & φάτις, seu φάσις, ἡ, *rumor*. Th. φάω, seu φημὶ, *dico*.

Παλαίφατος, ου, ὁ, *PALÆPHATUS* Peripateticus: in dat. sing. Παλαιφάτῳ. Significat & *antiquitus celebratus*, *priscus*, *antiquus*. Vide παλαίφατον.

Παλαίω, *luctor*: à πάλη, *lucta*.

Παλάμαις, *manibus*, dat. pl. παλαμάων, gen. pl. Æol. pro παλαμῶν. à

ΠΑΛΑΜΗ, ης, & Dor. παλάμα, ἡ, *manus*, *PALMA*; *ars*, quia palma *exercetur*. qu. à πάλλω, *vibro*, *agito*: παλάμῃσι, dat. plur.

plur. Ion. pro παλάμαις. Hinc παλαμάομαι, *manu tracto, struo, molior.*

Παλαμήδης, ου, ὁ, *PALAMEDES*, filius Nauplii.

Παλαξέμεν, Ion. seu Æol. pro παλάξειν, f. 1. inf. &

Παλάσσετο, *polluebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Παλάσσω, *sortior*; item *inquino*, *fœdo*, *contamino*; *contundo*: f. ξω. p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro*, *quatio.*

ΠΑΛΕΥ'Ω, *allicio*, *fallo*, *pertraho in retia*: f. σω. hinc παλεύτρια, *illex columba*: qu. à πάλλω, *agito.*

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *lucta*, quæ fit τῷ πάλλειν *commovendo* manus, & *POLLEN*. Hinc παλαίω, *luctor*. παλαιστὴς, οῦ, ὁ, *luctator*. παλαίστρα, ας, ἡ, *palæstra*, *lucta*. παιπάλη, ης, ἡ, *farina tenuissima*, *flos farinæ*, ἀντίπαλος, ου, ὁ, ἡ, *obluctator*, *adversarius.*

Παλήσειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. à παλέω, pro παλαίω, *luctor*. Sed verbum de mendo suspectum. Vide Æ. Porti Dictionar. Æol.

Πάλι, pro πάλιν, *rursus*, adv.

Παλία, *secundus nuptiarum dies*, *repotia*. q. à πάλιν ἰέναι, quod tunc *redeant* ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, *regeneratio*: ex πάλιν, *rursus*, & γένεσις, *generatio*. Th. γείνομαι, *nascor.*

Παλίγγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, *diversilinguis*. παλίγγλωσσος πόλις, *urbs quæ lingua contraria utitur*. Ex πάλιν, *rursus*, *è diverso*, *è contrario*: & γλῶσσα, *lingua.*

Παλίγκοτος, ου, ὁ, ἡ, *qui vicissim alicui irascitur*, *iracundus*: &

Παλιγκότως, *animo vicissim irato*, *iracundè*, adv. ex πάλιν, *iterum*, & κότος, *ira vetus.*

Παλίλλογος, ου, ὁ, ἡ, *rursus numeratus*, vel *collectus*. hinc παλιλλογέω, *iterum narro*: ex πάλιν, *rursus*, & λέγω, *colligo*. p. m. λέλογα.

Παλίμβαμος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro παλίμβημος, *retrogradus*, *reciprocus*. ὁδὸς παλίμβαμος, ἡ πάλιν βαίνουσα καὶ πορευομένη. Est *itus reditusque manuum & textorii instrumenti*, *quo mulieres in texendis telis utuntur*. Ex πάλιν, *rursus*: & βαίνω, *eo.*

Παλιμπετὲς, adv. *retro*: vide seq.

Παλιμπετὴς, έος, ὁ, ἡ, *relapsus*: ex πάλιν, *rursus*, & πίπτω, *cado*. παλιμπετὲς, adv. *retorsum*, *retro.*

Παλιμπλαγχθεὶς, έντος, *errans*, a. 1. part. pass. à

Παλιμπλάζομαι, *aberro*, *vagis erroribus retrò agor*: à πάλιν, *rursus* & πλάζω, *errare facio*, *seduco*. f. γξω.

ΠΑ'ΛΙΝ, adv. *iterum*, *rursus*; *è contrario*. q. à πάλλω, *moveo*. Hinc ἀνάπαλιν, *è contrario*: item *vice versa.*

Παλιναγρετος, ου, ὁ, ἡ, pro παλιναγέρετος, *revocabilis*, *rursus congregatus*: ex πάλιν, *rursus*: & ἀγείρω, *congrego.*

Παλινδρομεῖν, *recurrere*: ex πάλιν, *rursus*: & τρέχω, *curro*: f. θρέξω. perf. m. δέδρομα.

Παλίνορσος, ου, ὁ, ἡ, *resiliens*: ex πάλιν, *rursus*: & ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Παλίντιτος, ου, ὁ, ἡ, *qui rependitur vicissim punitus*: ex πάλιν *vicissim*; & τίω, *punio.*

Παλίντονος, ου, ὁ, ἡ, *reflexus*: ex πάλιν, *rursus*: & τείνω, *tendo.*

Παλινῳδέω, ῶ, *recanto*, *retracto*: &

Παλινῳδία, ας, ἡ, *retractatio*, *recantatio*, *PALINODIA*: ex πάλιν, *iterum* & ᾠδὴ, *cantus*. Th. ἀείδω, *cano.*

Πάλιον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, *Thessaliæ mons.*

Παλιρρόθιος, ου, *refluentes seu reciprocantes habens fluctus*. Κῦμα παλιρρόθιον, *unda refluа*: ex πάλιν, *rursus*, *vicissim*; & ῥόθος, *undarum strepitus.*

Παλίουρος, *PALIURUS*; frutex spinosus.

Παλίωξις, pro παλιδίωξις, εως, ἡ, *insecutio*: ex πάλιν, *rursus*, & διώκω, *persequor.*

Πάλλα, *PILA*: idem quod σφαῖρα. Hinc forte Angl. a **Ball.**

Παλλάδα, pro Παλλάδα, acc. sing. à Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas*, *Minerva.*

Παλλάθη, idem quod παλάθη, quod vide.

Παλλακεύεσθαι, *pellicem habere*: &

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, -ίς, *PELLEX*, *puella*, *concubina*. Th. πάλλαξ, *juvenis.*

Παλλακίδεσσι, dat. pl. Ion. à

Παλλάκιον, ου, τὸ, *adolescentulus*. Th. πάλλαξ, *juvenis.*

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem quod παλλακή.

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, *juvenis*, *adolescens*: qu. jam idoneus ad τὸ πάλλειν hastam. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ίδος, ἡ, *puella*, *pellex*, *concubina.*

Παλλὰς, άδος, ἡ, *PALLAS*, Sapientiæ Dea, quæ & *Minerva* dicitur, à πάλλω, quod scil. hastam *vibret* ut bellicosa.

Πάλλε, *jactabat*, Ion. pro ἔπαλλε, 3. sing. imperf. act. &

Πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πάλλω, *vibro.*

Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE*, nomen propr.

Παλλομένων, gen. pl. part. præs. pass. à πάλλομαι, *sortior*, *moveo sortes*: quod à

ΠΑ'ΛΛΩ, *vibro*, *agito*, *quatio*, *PELLO*; *PALPITO*, *sortior*. f. παλῶ. p. πάλκα. perf. pass. πέπαλμαι, σαι, ται. hinc πάλος, *concussio*; *sors*: & hinc forte Angl. **to Pelt.**

Παλτὸν, οῦ, τὸ, *telum*, quòd πάλλεται.

Πάλτο, *impactus*, *fuerat*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐπεπάλμην, σο, το. & Ion. iubi-

to utroque augmento πάλτο. verbi πάλλω, *agito*: f. αλῶ. p. αλκα. perf. pass. πέπαλμαι.

Παλυωλη, & Æol. πολυωτη, ῆς, ἡ, *POLENTA*: à

Παλύνω, *aspergo, albefacio*: propriè de *farina*: à πάλη, *tenuissima farina*.

Παμβίας, ου, ὁ, Poët. *qui vim adversus omnia habet. Adversus omnia violentus*. Ex πᾶς, *omnis*, & βία, *vis*.

Παμβότανον τοῦ ἀγροῦ, expon. *herba agri*: ex πᾶς, & βοτάνη, *herba*. Th. βόω, *pasco*.

Πᾶμα, ατος, τὸ, *possessio*: πάω, *possideo*.

Παμμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, *omnino magnus*. in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶν, *omne*, & μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας, μεγάλου, *magnus*.

Πάμπαν, adv. *prorsus*: q. d. πάντας. Th. πᾶς, *omnis*. gen. παντός.

Παμπειθής, έος, ὁ, ἡ, *qui omnia persuadet*. Ex πᾶν, *omne*, & πείθω, *persuadeo*.

Παμπήδην, *funditus, omnino*, Poët. adv. &

Παμπησία, ας, ἡ *universa possessio*. Ex πᾶς, *omnis*, & πάω, seu πάομαι, *possideo*. perf. πέπαμαι.

Παμπληθεί, adv. quod fit *à toto populo*: ex πᾶς, *omnis*, & πλῆθος, τὸ, *multitudo*. Th. πλέος, *plenus*.

Παμποίκιλος, ου, ὁ, ἡ, *variè pictus*: ex πᾶς, *omnis*, & ποικίλος, *varius*.

Πάμπολλα, pl. n. g. &

Πάμπολλοι, pl. m. g. παμπόλλων, gen. pl. à

Πάμπολυς gen. παμπόλλου, *omnino multus, permultus*: ex πᾶς, *omnis*, & πολύς, *multus*.

Παμπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, Poët. παντελῶς πορφύρεος, *omnino purpureus*: ex πᾶς, *omnis*, & πορφύρα, *purpura*.

Πάμπρωτος, ου, *omnium primus*: ex πᾶς *omnis*. & πρῶτος, *primus*. Th. πρό, *antè*.

Παμφαίνῃσι, *totus splendeat*, 3. sing. præs. sub. act. Ion. à

Παμφαίνω, idem quod seq.

Παμφανάω, *undecunque appareo, totus luceo*: hinc παμφανόωντα, pro παμφανῶντα, pl. n. g. præs. part. act. ut & παμφανόωσα, pro παμφανῶσα, acc. sing. part. præs. f. g. Ex πᾶς, *omnis*, & φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. p. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Παμφανόωντα, & παμφανόωσα, vide in παμφανάω.

Παμφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, ὁ πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, *omnium venenorum peritus*. Ex πᾶς, & φάρμακον, *venenum*.

Παμφόρος, ου, ὁ, ἡ, *omnia rapiens ac trahens*. Ex πᾶς, *omnis*, & φέρω, *fero*.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. *cujuslibet gentis*, seu *nationis*: ex πᾶν & φῦλον, *gens, natio*.

ΠΑ'Ν, πανός, ὁ, *PAN, pastorum Deus*, q. à πάω, *pasco*: hinc πανικὸς φόβος, vel θόρυβος, *panicus terror*: at

Πᾶν, *omne*, n. g. à πᾶς, πᾶσα; quod vide & τὸ πᾶν, *vulgus*.

Πανάγριος, ου, ὁ, ἡ, *ferox*: ex πάνυ, *omnino* quod à πᾶς, *omnis*, & ἄγριος, *ferus*. Th. ἀγρός, *rus*.

Πάναγρον, ου, τὸ, *rete*, quòd *omnia capiat*: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, e*, & ἄγρα, *præda*.

Πανάγυρις, ιος, ἁ, Dor. pro πανήγυρις, quod vide.

Πανάθλιος, ου, *omninò miser, miserrimus*: ex πᾶς, *omnis*, & ἄθλιος, *miser*. Th. ἄεθλος, *certamen*.

Πανάλαθος, ου, ὁ, ἡ, *totus lucidus, splendidus*: ex πᾶς, *omnis*, & αἴθω, *luceo, uro*.

Παναίολος, ου, ὁ, ἡ, *omninò varius*: ex πᾶς, *omnis*, & αἰόλος, *varius*.

Πανάκεια, ας, ἡ, *omnium morborum curatio*: item *PANACEA*, herba sic dicta qu. *omnia sanans*: à πᾶς in n. πᾶν & ἀκέομαι *sano*.

Πανάκης, εος, ὁ, ἡ, *omnia sanans, omnibus morbis medens*: ex iisd.

Πανάπαλος, *totus tener*: ex πᾶς, in n. πᾶν & ἀπαλὸς *tener*.

Πανατήμων, ονος, ὁ, ἡ, *prorsus innoxius* vel -*ia*: ex πᾶς & ἀπήμων, *illæsus*. Th. πῆμα, τὸ, *damnum*.

Πανάποτμος, ου, ὁ, ἡ, *miserrimus*: ex πᾶς, *omnis*, & ἄποτμος, *miser*: quod ab α, & πότμος, *sors, fatum*.

Πανάριστος, ου, *longè præstantissimus*: ex πᾶς, & ἄριστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθός, *bonus*. Th. Ἄρης, *Mars*,

Πανάφηλιξ, ικος, ὁ, ἡ, *qui caret æqualibus & sociis*: ex πᾶν, & ἀφῆλιξ, *impuber*, quod ab ἧλιξ, *coætaneus*. Th. ἡλικία, *statura*.

Πανάωρος, ου, ὁ, ἡ, *omnino intempestivus*; *qui immatura morte moriturus est*. Ex πᾶς, & ἄωρος, idem quod ἄωρος, *intempestivus, præcox*: quod ab α, priv. & ὥρα, *hora*.

Πανδαισία, ας, ἡ, *lautum convivium*: ex πᾶς *omnis*, & δαίς, ἡ, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *omnidomitor*: ex πᾶς, *omnis*, & δαμάω *domo*.

Πάνδαρος, ου, ὁ, *PANDARUS*, nomen proprium.

Πάνδεινος, ου, *omnino* sive *omnibus modis gravis, gravissimus*: ex πᾶς in n. πᾶν & δεινός, *gravis*.

ΠΑΝΔΕΛΕ'ΤΕΙΟΣ, ου, *improbus, veteratorius*: à Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημεί, adv. *cum omni populi totius frequentia*. Th. δῆμος, *populus*.

Πανδήμιος, ου, ὁ, ἡ, *popularis, publicus*: ex πᾶς, *omnis*, & δῆμος, *populus, plebs*.

Πάνδημος, ου, ὁ, ἡ, *ad universum populum pertinens, publicus*: ex iisd.

Πανδιονίς, *fabula de filia Pandionis*.

Πανδοκεύω, *cauponor*: q. d. *omnes excipio*: à παν-

à πανδοχεὺς, Ion. pro πανδοχεὺς, *caupo* : &

Πάνδοκ☉, seu πανδόκ☉, ου, ὁ, ἡ, Poët. ὁ πάντας δεχόμεν☉, *omnes excipiens* : ex πᾶς, *omnis*, & δέχομαι, *capio*.

ΠΑΝΔΟΥΡΑ, ας, ἡ, seu πανδουρὶς, ίδ☉, ἡ, *PANDURA*, Musicum instrumentum.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, *diversorium*, *publicum hospitium* : ex πᾶς, *omnis*, & δέχομαι, *excipio* : præt. m. δέδοχα, (quod tamen inusitat.) unde δοχεῖον, *receptaculum*.

Πανδοχεὺς, έ☉, ὁ, *publicus hospes* : ab iisd. them.

Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris : videtur etiam Epitheton telluris, *quæ omnis generis fruges profert* : ex πᾶν & δῶρον.

Πανέλλανες, Dor. pro Πανέλληνες • &

Πανελλήνεσσι, *omnibus ad unum Græcis*, dat. pl. Ion. à πανέλληνες, quod ex πᾶς & ἕλλην, ην☉, ὁ, *Græcus*.

Πανέστι☉, ου, ὁ, ἡ, *cum tota domo seu familia* : ex πᾶς, & ἑστία, *focus*.

Πάνετες, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτ☉, κατὰ πᾶν ἔτ☉, *per totum annum*.

Πανευδαίμων, ον☉, ὁ, ἡ, *omni ex parte beatus*, *felicissimus* : ex πᾶς, n. g. πᾶν, & εὐδαίμων, *felix*. Th. δαίμων, *Deus*.

Πανέφθου, gen. sing. à πάνεφθ☉, ου, ὁ, ἡ, *omni ex parte coctus*. Them. ἕψω, *coquo*, *elixo* : f. ἑψήσω.

Πανηγυρικὸς, οῦ, *PANEGYRICUS*, *celebris*, *festus* : & inde.

Πανηγυρικῶς, adv. *panegyricè*, *pomposè*, *splendidè* : à

Πανήγυρις, εως, ἡ, *conventus universalis* ; *solennitas* ; *cœtus* : ex πᾶς & ἄγυρις, *cœtus*.

Πανηγυρισμὸς, οῦ, ὁ, *festi panegyrici celebratio* ; *panegyrica pompa* : à præced.

Πανημέρι☉, ου, ὁ, ἡ, *per totam diem*, *toto die* : ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & ἡμέρα, *dies*.

Πανημερὸν, seu πανήμερον, idem quod τὸ πανῆμαρ, *toto die* : ex iisd.

Πανίσδεται, Dor. pro πηνίζεται, *conglomerat*, 3. sing. f. 1. m. verbi πηνίζω. Th. πῆν☉, seu πήνη, *tela*.

Πανιώνιον, τὸ, *locus erat*, *in quem omnes Iones communiter de rebus communibus consultaturi conveniebant*, *PANIONIUM*. Fanum erat à 12 Ioniæ civitatib. extructum & denominatum : ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & Ἴων, nomen propr. viri, à quo Ἴωνες dicti.

Παννύχι☉, & πάννυχ☉, ου, ὁ, ἡ, *per totam noctem* ; *pernox* : ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*, & νὺξ, *nox*.

Παννυχὶς, ίδ☉, ἡ, *festum quod per totam noctem celebratur* ; *vigiliæ* ; qu. δι' ὅλης πᾶσαν νύκτα. Hinc παννυχίζω, *lucubro*, *pernocto*.

Πανοικεὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, *cum tota domo*. Scribitur & πανοικεί.

Πανόλβι☉, ου *ex omni parte beatus* : ex πᾶς, *omnis*, & ὄλβι☉, *beatus*. Th. ὄλβ☉, *beatitudo*.

Πανομφαῖ☉, ου, ὁ, *PANOMPHÆUS*, epithet. Jovis : à πᾶς, *omnis*, & ὀμφὴ, *divina vox*, *responsum à Deo datum* : vel sic dictus, *quod omni voce & lingua colatur*.

Πανόπη, ης, ἡ, nomen mulieris : q. d. *pro omnibus loquens*.

Πανοπλία, ας, ἡ, *universa armatura* : ex πᾶν, *omne*, & ὅπλον, *arma*.

Πανὸς, *PANIS*, Messapiis : qu. à πάω, *pasco*. Est &

Πανὸς, οῦ, ὁ, *lucerna*, pro φανὸς, & à φαίνω • &

Πᾶ☉, *FAUNUS*, pro Πὰν, Æol.

Πανουργία, ας, ἡ, *calliditas* : à

Πανοῦργ☉, ου, ὁ, ἡ, *callidus*, *astutus*, q. d. παντόεργ☉, per Sync. τοῦ τ, πανόεργ☉, & facta Crasi, πανοῦργ☉, ex πᾶν, *omne*, & ἔργον, *opus*.

Πανούργως, adv. *versutè*, *dolosè*, *callidè* : à præced.

Πανόψι☉, ου, *qui ominium oculis cernitur* : ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & ὄψις, *aspectus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Πανσέληνο☉, ου, ὁ, ἡ, sub. σελήνη • q. d. *plenilunis luna*, *cum est in plenilunio* : ex πᾶς, in n. πᾶν & σελήνη, *luna*. Them. σέλας, *lumen*.

Πανσπερμία, ας, ἡ, *omnifaria seminum mixtio*, *semina omnis generis permixta* : ex πᾶς, in n. πᾶν, & σπέρμα, *semen*. Them. σπείρω, *semino*.

Πανστρατιῇ, Ion. *cum frequentibus copiis* : ex πᾶς, *omnis*, & στρατὸς, *exercitus*.

Πανσυδὶ, & πανσυδεὶ, *omni impetu*, *festinantissimè* ; vel *cum toto exercitu* : ex πᾶν & σύδην, *celeriter* ; quod à σεύω, *concito* ; *impello*. Th. σείω, *quatio*.

Πάντ', pro πάντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e* : gen. παντὸς.

Πανδᾶ, Dor. pro πανταχόσε, vel πανδῆ, *quoquoversum*, *in omnes partes*, *ubique*. Th. πᾶς, *omnis*.

Πανταχῆ, Ion. pro πανταχῆ, adv. *quoquoversus*. Th. πᾶς.

Παντάπασιν, dat. pl. à πάντάπας, *universus*. Th. πᾶς, *omnis*.

Πανταχόθεν, adv. *undique* : &

Πανταχόσε, idem : &

Πανταχοῦ, *ubique*, *ubivis terrarum*, adv. Th. πᾶς, *omnis*.

Παντελὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *plenus*, *ad finem perductus*. εἰς τὸ παντελὲς, *in perpetuum*, *prorsus* : q. d. πᾶν τέλ☉ ἔχων, *omnem adeptus finem*.

Παντελῶς, & παντελέως, Ion. *totaliter*, adv. à præced.

Πάντεσσι, dat. pl. & Ion. & Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, *omnis*, gen. παντὸς.

Πάντη, adverb. *prorsus*, *semper* : à πᾶς, *omnis* : at

Πανδῆ, πανταχοῦ, *ubique* : ab eod.

Παντοδαπὴ, ἡ, *omnis generis*, nom sing. f. g. &

Παντοδαπαῖσι, *omnigenis*, dat. pl. m. g. à

Παντοδαπὸς, ὖ, *quod est ex omni solo*: ex πᾶς & δάπεδον, *solum*.

Πάντοθεν, *ubique*, *undiquaque*, adv. à πᾶς, *omnis*.

Παντοίην, acc. sing. f. g. Ion. à

Παντοῖος, ου, *omnigenus*, *varius*. Th. πᾶς, *omnis*.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *omnipotens*: ex πᾶς, παντὸς, *omnis*, & κράτος, τὸ, *robur*, *potentia*.

Παντορέκτης, ου, ὁ, Poët. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, *omnium appetens*, *qui res omnes concupiscit*: ex πᾶς, *omnis*, & ὀρέγω, *porrigo*.

Παντὸς, παντὶ, gen. & dat. à πᾶς, *omnis*.

Πάντοσ', pro πάντοσε, *undique*, adv. &

Πάντοτε, adv. *semper*. Th. πᾶς, *omnis*.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, *omnis*.

Πάντως, adv. *omnino*: &

Πάνυ, adv. *omnino*: ejusd. th.

Πάνυσσα, *nutrix*, Hesych. Puto à πάω, *pasco*.

Πανωλέθρως, *omnino*, *prorsus*: qu. dicas, *penitus cum pernicie*: idem cum παντολεθρως. Ex πᾶς, in n. g. πᾶν, & ὄλεθρος, *pernicies*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Πάξ, *mirantis* & *interpellantis*, adv.

Πᾶξαι, Dor. pro πῆξαι, *premere*, a. 1. inf. Sic πάξαιμι, pro πήξαιμι, a. 1. opt. act. πᾶξε, Dor. & Ion. pro ἔπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, *figo*: f. ξω.

Πάξαιθ', Dor. pro πήξαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. Vide πᾶξαι.

Πάομαι, seu πάω, *possideo*, *gusto*, *vescor*.

Παὸς, ὖ, ὁ, *affinis*, *acquisitus affinitate*: à πάομαι, *acquiro*.

Παπαὶ PAPÆ, *atat!* an à πόποι;

Παπαῖος, Scythicè, *Jupiter* appellatur.

Πάποχ' ὅλως, pro πάποκα ὅλως, Dor. pro πώποτε ὅλως, *nullibi unquam omnino*.

Παππάζουσιν, *patrem appellant*, 3. pl. præs. ind. à

Παππάζω, *adblandior patri vocando pappam*. Th. πάππας, ου, ὁ, *pater*.

ΠΑ'ΠΠΑΞ, *vox imitans crepitantem alvum*.

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ου, ὁ, *PAPPA*, *pater*; vox liberorum.

Πάππος, ου, ὁ, *avus*; item *flos lanuginosus*: à præced.

Παπποφόνος, ου, ὁ, ἡ, *avi interfector*: ex πάππος, *avus*, quod vide, & φόνος, *cædes*. Th. φένω, *occido*.

Παππῷος, ου, *avitus*: à πάππος, *avus*. Th. πάππας, *pater*.

Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνουσα, præs. part. à

ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, *circumspicio*, *oculis lustro*: fut. ανῶ. a. 1. ἐπάπτηνα a. 1. part. act. παπτήνας.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *PAPYRUS*, *charta*. Res & vox Ægyptiaca.

Παρ', per Apocop. Poët. pro παρὰ, *a*, *ab*, *juxtà*, *propè*, &c. sed

Πάρ', pro πάρα, seu πάρεστι, *adest*: ex παρὰ & εἰμὶ, *sum*. Et

Πὰρ, Dor. pro παρὰ, cum gen. à, *ab*, *ante*: cum acc. *juxta*, *prope*.

ΠΑΡΑ', præposit. cum gen. à, *ab*; cum dat. *apud*; cum acc. *præter*, *contra*, *juxta*, *supra*. In compositione valet *trans*, *præter*, *apud*. Et sæpe in malam partem accipitur, & vertitur *perperam*, *vitiosè malè*: at

Πάρα, pro πάρεστι, vel πάρεισιν, *adest*, vel *adsunt*: à πάρειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παραβαίνω, *transgredior*, *transcendo*, *violo*: præs. part. act. παραβαίνων, οντα. f. παραβήσομαι. p. παραβέβηκα. a. 2. παρέβην. perf. pass. παραβέβημαι, σαι, ται. Ex παρὰ & βαίνω, *eo*.

Παραβαλεῖ, 3. sing. f. act. verbi παραβάλλω, quod vide.

Παραβαλλόμενος, *trajiciens*, *conferens*, præs. part. pass. à

Παραβάλλω, *confero*, *adjicio*, *objicio*: f. παραβαλῶ. p. παραβέβληκα. a. 2. παρέβαλον, *appuli*: a. 2. sub. παραβάλω, ῃς, ῃ. p. m. παραβέβολα. Ex παρὰ & βάλλω, *jacio*.

Παραβαλόμενος, ου, a. 2. part. m. à præcedente.

Παράβασις, εως, ἡ, *transgressio*: à παραβαίνω, quod vide.

Παραβάσκω, *pugno ex curru*, pro παραβάτης εἰμὶ. Ex παρὰ & βάσκω, idem quod βαίνω, *eo*.

Παραβάτης, ου, ὁ, *transgressor*, *violator legis*; item *qui è curru pugnat*: pro quo legitur & παραιβάτης. Ex παραβαίνω, quod vide.

Παραβῇς, *transilias*, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi παραβαίνω, quod vide.

Παραβιάζομαι, *adigo*, *cogo*: f. άσομαι. a. 1. m. παρεβιασάμην, ω, ατο. Ex παρὰ & βιάζω, *vim affero*. Th. βία, *vis*.

Παραβλέπω, *limis intueor*, strabonum more; item *negligenter aspicio*: ex παρὰ & βλέπω, *video*.

Παραβλήδην, adv. *comparatè*, *simulatè*: à παραβάλλω, *comparo*, quod vide.

Παράβλημα, ατος, τὸ, *quod comedendum objicitur*, *pabulum*: ab eod. verbo.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ, ἡ, *strabus*: in pl. παραβλῶπες. à παραβλέπω, *oculis obliquis aspicio*. Th. βλέπω, *video*.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, *PARABOLA*, *obscura sententia*, *typus*, *exemplar*, *adagium*; *similitudo*: &

Παράβολος, ου, ὁ, ἡ, *qui temerè cuivis periculo caput objicit*, *præceps*, *incautus*: ex παραβάλλω, quod vide.

Παραβουλεύομαι, *perperam consulo*: a. 1. m. part. παραβουλευσάμενος, ου, *non habita ratione*:

tione: ex παρὰ & βουλεύω, delibero. Th. βουλὴ, consilium.

Παραβώμιος, ου, ὁ, ἡ, qui apud aram est, qui à latere aræ est: ex παρὰ & βωμὸς, ara.

Παραγαγεῖν, producere, a. 2. inf. Att. &

Παραγαγοῦσα, Att. a. 2. part. f. g. à

Παραγαγὼν, όντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, traduco, quod vide.

Παραγγελία, ας, ἡ, mandatum: à

Παραγγέλλω, præcipio, denuntio, accerso: imperf. παρήγγελλον. f. παραγγελῶ. p. παρήγγελκα. a. 2. ind. act. παρήγγειλα. a. 1. part. παραγγείλας, αντος. præt. m. παρήγγελα. Ex παρὰ & ἀγγέλλω, nuntio.

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum: à præcedente.

Παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum, præceptio: ab eod.

Παραγέγονα, ας, ε, præt. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παράγει, protrudit, 3. sing. præs. ind. verbi παράγω, quod vide.

Παραγενόμενος, ου, a. 2. part. m. &

Παραγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παραγεύω, gustum aliquem præbeo, obiter gustare facio: ex παρὰ & γεύω, gustum præbeo.

Παραγηράω, deliro præ senectute. παράγηρμα, delirus, silicernium: ex παρὰ & γῆρας, αος, τὸ, senectus.

Παραγίνομαι, ῃ, εται, advenio, adsum: imperf. παρεγινόμην, ου, ετο. f. 2. pass. παραγενήσομαι. a. 2. m. παρεγενόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. παραγένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. part. m. παραγενόμενος, η, ον. Ex παρὰ & γίνομαι, sum, fio. Them. γείνομαι, nascor.

Παραγινώσκω, præter jus & æquum statuo, perperam judico: ex παρὰ & γινώσκω, cognosco.

Παράγοισα, ας, ᾶ, Dor. pro παράγουσα, ης, ἡ, abducens, præs. part. f. g. à παράγω, quod vide.

Παραγόρεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, consolabatur, 3. sing. imperf. pass. verbi παρηγορέω, quod vide.

Παραγυμνόω, denudo. Th. γυμνὸς, nudus.

Παράγω, produco, profero, in medium adduco; deduco; item differendo fallo, à proposito subdola oratione abduco, traduco, progredior, prætereo: f. παράξω. præt. παρῆχα. a. 2. act. παρήγαγον, ες, ε, & Att. παρήγαγον· cujus part. παραγαγὼν, οῦσα. præs. m. παράγομαι, idem: ex παρὰ & ἄγω, duco.

Παραδαρθάνω, concumbo: à δαρθάνω, dormio: a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον· unde f. 2. δραθῶ, per Metathes. lit. qu. à δαρθέω.

Παραδεδώκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. &

Παραδεδώκειν, plusq. p. act. &

Παραδέδομαι, perf. ind. pass. à παραδίδωμι, trado, quod vide.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar: in dat. pl. παραδείγμασι· à παραδείκνυμι, juxta ostendo, confero: ex παρὰ & δείκνυμι, ostendo: f. δείξω. p. χα.

Παραδειγματίζω, ignominiæ expono: f. ίσω. perf. παραδεδειγμάτικα. Ex παρὰ & δειγματίζω, ostendo in exemplum. Th. δείκνυμι, ostendo.

ΠΑΡΑ´ΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, hortus, viridarium; PARADISUS; locus beatorum: Angl. Paradise.

Παραδέχομαι, excipio, recipio: f. παραδέξομαι. perf. pass. παραδέδεγμαι. Ex παρὰ & δέχομαι, capio.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, perversa exercitatio, perversa litigia, in quibus tempus præpostere teritur: ex παρὰ, perperam, & διατριβὴ, opera, quæ alicui rei impenditur; à διατρίβω, versor. Th. τρίβω, tero.

Παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. &

Παραδιδοὺς, όντος, præs. part. act. à

Παραδίδωμι, trado: imperf. παρεδίδουν, tanq. à παραδιδόω. f. παραδώσω. f. part. act. παραδώσων. a. 1. ind. act. παρέδωκα. a. 2. παρέδων, ως, ω, a. 2. sub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. παραδοῦναι. a. 2. part. παραδοὺς, όντος. perf. pass. παραδέδωκα. plusq. p. παραδεδώκειν, εις, ει, pro παρεδεδώκειν, Att. Marc. 15. 10. præs. pass. παραδίδομαι prodor: perf. pass. παραδέδομαι, traditus sum ac commendatus: a. 1. pass. παρεδόθην, ης, η. f. 1. pass. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. sing. a. 2. part. act. παραδοὺς, όντος, verbi præced.

Παραδοξάζω, f. άσω, dehonesto, defamo; item contr. valde honoro, illustro, mirabile reddo: à

Παράδοξος, ου, ὁ, ἡ, quod est παρὰ δόξαν, præter opinionem; inopinatus; item admirabilis, incredibilis. Them. δοκέω, videor.

Παράδοσις, εως, ἡ, traditio: à παραδίδωμι, quod vide.

Παραδοῦναι, a. 2. inf. act. &

Παραδοὺς, όντος, a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραδρομέω, administro: ex παρὰ & δρομέω, famulor.

Παραδύω, & παραδύομαι, irrepo, obrepo: ex παρὰ & δύω, subeo.

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. &

Παραδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραείδω, cano prope vel apud aliquem. Th. ἀείδω, cano.

Παραζηλόω, ῶ, ad æmulationem provoco: f. ώσω. p. παρεζήλωκα. Ex παρὰ & ζῆλος, æmulatio.

Παραζώνη, ης, ἡ, balteus: à ζώνη, cingulum. Th. ζωννύω, cingo.

Παραθαλάσσιος, ου, ὁ, ἡ, *maritimus*, & ἡ παραθαλασσία. Ex παρὰ, & θάλασσα, vel ττα, *mare*.

Παραθαῤῥύνω & παραθαρσύνω, *fiduciam addo, confirmo*: ex παρὰ, & θαῤῥύνω, vel θαρσύνω, *animum addo*. Th. θάρσος, τὸ, *fiducia*.

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Παράθεμα, ατος, τὸ, *depositorium, repositorium*, à παρατίθημι, *appono*. Them. τίθημι, *pono*.

Παραθέμενος, η, ον, a. 2. part. m. &

Παραθέσθαι, a. 2. inf. m. ab eod. verbo & them.

Παράθεσις, εως, ἡ, *appositio*: &

Παραθέτης, ου, ὁ, *structor, infertor*, qui dapes apponit. a παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παραθέω, *juxta curro, cominus sequor*; item *prætercurro*: ex παρὰ & θέω, *curro*, f. θεύσομαι.

Παραθεωρέω, ῶ, *despicio*, f. ήσω p. παρατεθεώρηκα, imperf. pass. παρεθεωρούμην, οῦμην · ex παρὰ & θεωρέω, *specto*. Them. θεωρὸς, *spectator*.

Παραθήγειν, *incitare, movere*, præs. inf. ex παρὰ & θήγω, *instigo*.

Παραθήκη, ης, ἡ, *depositum*: à παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Παραθήσει, 3. sing. f. 1. act. &

Παραθήσομαι, f. 1. m. &

Παραθησόμενος, ου, f. 1. part. m. à παρατίθημι, *appono*, quod vide.

Παράθου, καὶ παράθεσο, a. 2. imperat. m. verbi ejusd

Παραθύρα, ας, ἡ, *posticum*. qu. *falsa* θύρα, *janua*. ita ut παρὰ notet *perversionem*.

Παραὶ, per Ectasin Poët. pro παρὰ, quod vide.

Παραιβασία, ας, ἡ, *delictum, transgressio*, idem quod παράβασις · ex παραβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, *eo*.

Παραιβάτης, ου, ὁ, pro παραβάτης, *transgressor legis*. tum *qui è curru pugnat*. in plur. παραιβάται · ex παρὰ & βαίνω, *eo*.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, *mulier mercede conducta*: ex iisd.

Παραιθύσσειν, præs. inf. à παραιθύσσω, *excito, incendo, moveo, prorumpo*. ex παρὰ & αἰθύσσω, *moveo, quasso*. Them. αἴθω, *uro*.

Παραίνεσις, εως, ἡ, *admonitio*. acc. sing. παραίνεσιν · &

Παραινετικὸς, ῦ, *admonitorius, adhortatorius, suasorius*: à

Παραινέω, -ῶ, *admoneo*. imperf. παρῄνεον, ουν, εες, εις. f. έσω. p. παρῄνεκα. a. 1. παρῄνεσα. ex παρὰ & αἰνέω, *laudo*. Th. αἶνος, *laus*.

Παραινοῦντος, gen. sing. παραινοῦντας, acc. pl. part. præs. verbi præced.

Παραιρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Παραιρέομαι, *adimo, aufero*: ex παρὰ & αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Παραισθάνομαι, *in sensu fallor, non sum satis compos exacti sensus*; item *percipio*: ex παρὰ, *perperam*, & αἰσθάνομαι, *sentio*.

Παραίσιος, α, ον, *dirus, a, um. infaustus*: ex παρὰ, *perperam* & αἶσα, *fatum, sors*.

Παραΐσσω, *prætereo, proripio me raptim*: ex παρὰ & ἀΐσσω, *ruo*. f. ξω. p. ἦιχα.

Παραιτεῖσθαι, præs. inf. m. à

Παραιτέομαι, -οῦμαι, *recuso, excuso*. præs. imperat. παραιτοῦ, ῦ, *aversare*. f. ήσομαι. a. 1. m. παρῃτησάμην, α, ατο, *deprecatus sum*. a. 1. part. m. παραιτησάμενος, *aversatus*. perf. pass. παρῄτημαι, unde part. παρῃτημένος, ου, *excusatus*. Ex παρὰ & αἰτέομαι, seu αἰτέω, *peto*.

Παραίτησις, εως, ἡ, *deprecatio, veniæ petitio, venia, excusatio*: à præced.

Παραιτητέον, *fugiendum*, verbale ab eod.

Παραιτούμεθα, 1. pl. præs. ind. m. verbi παραιτέομαι, quod vide.

Παραιφάμενος, ου, *admonens, appellans*, a. 2. part. m. per Epenthesin Poet. à παράφημι, *hortor*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.

Παραίφασις, εως, ἡ, *admonitio, consilium, adhortatio, consolatio*: ab eod. verbo & them.

Παραιφρονεῖν, *examinatum esse*. vide in παραφρονέω.

Παραιωρούμενος, Ion. pro παραιωρούμενος, ου, *juxta pendens*, præs. part. à

Παραιωροῦμαι, *juxta pendeo*: ex παρὰ & αἰωρέω, *sursum tollo*.

Παρακαθίζω, *sedeo, assideo*. præs. part. παρακαθίζων, ουσα, ον. f. ίσω. perf. παρακεκάθικα. Ex παρὰ & καθίζω, *sedere facio*: quod ex κατὰ & ἵζω, idem. f. ἵσω.

Παρακαθίστημι, *juxta colloco, altrinsecus colloco*: ex παρὰ, κατὰ & ἵστημι, *colloco*. f. στήσω.

Παράκαιρος seu παράκαιρος, ου, ὁ, ἡ, *intempestivus*: ex παρὰ & καιρὸς, *opportunitas temporis, occasio*.

Παρακαίρως, adv. *intempestive*, vide præcedent.

Παρακαλέω, -ῶ, *rogo, precor, hortor, consolor, advoco*. imperf. παρεκάλεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. έσω. p. παρακέκληκα. a. 1. ind. act. παρεκάλεσα. præs. pass. παρακαλέομαι, οῦμαι, *consolatione erigor, fruor*. a. 1. pass. παρεκλήθην, *rogatus sum*. a. 1. inf. pass. παρακληθῆναι, *consolationem admittere*. f. 1. pass. παρακληθήσομαι, ῃ, εται, *consolatione reficiar*: ex παρὰ & καλέω, *voco*.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ *quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam, velum, auleum*; item Metaph. *obtentus, prætextus*: à

Παρακαλύπτω, *occulto*. f. ψω. p. παρακεκάλυφα. perf. pass. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται. Th. καλύπτω, idem.

Παραγκα-

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, *depositum*. Ex παρὰ, κατὰ & τίθημι, *pono*.

Παρακαταλέγομαι, *adcubo*, *cubo*: ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, *cubo*.

Παρακατατίθημι, vide in seq.

Παρακατατιθώμεθα, *committamus*, 1. plur. præs. sub pass. verbi παρακατατίθημι, *depono apud*, *fidei alicujus committo*, *custodiendum trado*: *depono tanquam apud sequestrem*. Ex παρὰ, κατὰ & τίθημι, *pono*.

Παρακατέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο verbi παρακαταλέγομαι, quod vide.

Παράκειμαι, σαι, ται, *adjaceo*. f. είσομαι· ex παρὰ & κεῖμαι, *jaceo*.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, perf. pass. verbi παρακαλέω, *hortor*, quod vide.

Παρακεκριμένος, ου, *dispositus*, perf. part. pass. verbi παρακρίνω, *comparo*; item *perperam judico*: ex παρὰ & κρίνω, *judico*.

Παρακεκρόαται, *insaniverunt*, 3. pl. perf. pass. Ion. pro παρακεκρουσμένοι εἰσὶ, verbi παρακρούομαι, *decipio*. Them. κρούω, *pulso*.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, *adhortatio*. acc. sing. παρακέλευσιν· à

Παρακελεύω, *adhortor*. f. εύσω. παρακελεύομαι, idem. ex παρὰ, & κελεύω, *jubeo*, *hortor*. Th. κέλω, idem.

Παρακεχειμακότι, dat. sing. perf. part. act. verbi παραχειμάζω, idem quod χειμάζω, *hyberno*. f. άσω. Them. χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems*.

Παρακιώμεθα, 1. pl. præs. sub. verbi παρακίομαι, *adjaceo*, *accubo*: ex παρὰ & κίομαι, pro κεῖμαι, *jaceo*.

Παρακλαίοντι, *juxta flenti*, dat. sing. part. præs. à

Παρακλαίω, *sine causa fleo*, *juxta fleo*: ex παρὰ & κλαίω. *ploro*. f. κλαύσω.

Παρακληΐειν, *excludere*, Ion. pro παρακλείειν, præs. inf. verbi παρακλείω, quod ex παρὰ & κλείω, *claudo*.

Παράκλησις, εως, ἡ, *consolatio*, *exhortatio*: à παρακαλέω, quod vide.

Παρακληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. à παρακαλέω, quod vide.

Παράκλητος, ου, ὁ, ἡ, *advocatus*. item *Consolator*. Sic vocatur *Christus*, & *Spiritus Sanctus*. à παρακαλέω, quod vide.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ *exhortator*, *deprecator*, *consolator*: ab eod. verbo.

Παρακλῶν, præs. part. act. verbi παρακλάω, *confringo*: ex παρὰ & κλάω, *frango*.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, *contemptus*, *inobedientia*: ex παρακούω, quod vide.

Παρακοίτης, ου, ὁ, *maritus*: &

Παράκοιτις, ιδος, ἡ, *uxor*: ex παρὰ, *juxta*, & κοίτη, *cubile*, *lectus*.

Παρακολουθέω, ῶ, εῖς, εῖ, *sequor*, *comitor*, cum dat. f. ήσω. p. παρηκολούθηκα, ας, ε, *secutus sum*, *perscrutatus sum*. Ex παρὰ & ἀκολουθία, *sequor*. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus*, *comes*.

Παρακούσας, αντος, a. 1. part. act. à

Παρακούω, *negligo audire*, *perperam audio*, *oscitanter seu negligenter audio*, qu. *non audierim*; item *dicto audiens non sum*. & *clam audio*. f. ούσω. p. παρήκουκα. a. 1. παρήκουσα. a. 1. sub. act. παρακούσω, ης, η. p. m. παρήκοα. Ex παρὰ & ἀκούω, *audio*.

Παρακτᾶσθαι, *asciscere*, præs. inf. verbi παρακτάομαι, quod ex παρὰ, & κτάομαι, *possideo*.

Παρακύπτω, *incurvo me ut videam*. f. ψω, p. παρακέκυφα. a. 1. παρέκυψα. a. 1. inf. act. παρακύψαι, *introspicere*. a. 1. part. act. παρακύψας, αντος· ex παρὰ & κύπτω, *pronus sum*, *inclino me*.

Παρακύψας, αντος, a. 1. part. à παρακύπτω, quod vide.

Παράλαβε, a. 2. imperat. act. παραλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, *assumo*, quod vide.

Παραλαβὼν, όντος, a. 2. part. act. seq.

Παραλαμβάνω, *accipio*, *assumo*, *adduco*, & cum εἰς. f. παραλήψομαι. p. παρείληφα. a. 2. παρέλαβον, ες, ε, *accepi*. a. 2. part. act. παραλαβὼν, όντος, a. 1. ind. pass. παρελήφθην. f. 1. pass. παραληφθήσομαι, *assumar*. Ex παρὰ & λαμβάνω, *capio*.

Παραλέγεσθαι, Poët. pro παρακοιμᾶσθαι, *juxta dormire*, *concumbere*.

Παραλέγομαι, *prælego*, *præternavigo*. imperf. παρελεγόμην, ου, ετο· ex παρὰ & λέγω, *lego*, *colligo*.

Παραλείπω, *prætermitto*, *omitto*: *silentio prætereo*, cum accus. Hinc τὰ παραλειπόμενα, *prætermissa*. Ex παρὰ, & λείπω, *linquo*. f. ψω. p. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Παραλελειμμένος, η, ον, perf. part. pass. παραλέλειπται. 3. sing. perf. ind. pass. παραλελεῖφθαι, perf. inf. pass. verbi παραλείπω, quod vide.

Παράλιος, ου, ὁ, ἡ, *maritimus*: ex παρὰ, *apud*, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. παραλίπη, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi παραλείπω, quod vide.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, *transmutatio*; &

Παραλλὰξ, *vicissim*, *alternatim*: &

Παράλλαξις, εως, ἡ, *differentia*, à seq.

Παραλλάττω, f. ξω, *transmuto*, *differo*; *prætereo*; p. m. παρήλλαγα· ex παρὰ & ἀλλάττω, *muto*.

Παράλληλα, *inter se ex adverso posita*, n. g. pl. num. à

Παράλληλος, *æquidistans*: ex παρὰ & ἀλλήλων, *invicem*. Th. ἄλλος, *alius*.

Παραλογίζομαι, *argumentando fallo*. f. ίσομαι. a. 1. m. παρελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. παραλελόγισμαι· ex παρὰ, *perperam*, & λογίζομαι. Th. λέγω, *dico*. præt. m. λέλογα.

Παραλογισμὸς, ῦ, ὁ, *falsa ratiocinatio* : &
Παραλογιστὴς, ῦ, ὁ, *fallax ratiocinator, deceptor* : &
Παραλογιστικὸς, ῦ, *fallacibus rationibus decipiendi peritus, captiosus* : à perf. passſ. v. παραλογίζομαι.
Παράλογος, ῦ, *inopinatus, inexpectatus, absurdus* : ex παρὰ, & λόγος · quod à λέγω. p. m. λέλογα.
Πάραλοι, οἱ, *qui maritimam incolunt oram* : à πάραλος, ὁ, ἡ, *marinus* : ex παρὰ & ἅλς, *mare*.
Παραλύειν δυσφρόνων, Poët. & Pindar. pro δυσκόλων φροντίδων ἀπολύειν, *molestis curis liberare*. vide παραλύω.
Παράλυσις, εως, ἡ, *resolutio, laxatio* : *PARALYSIS*, ſeu *resolutio nervorum* : quod &
Παραλυτικὸς, ῦ, *PARALYTICUS* : à perf. paſſ. ſeq
Παραλύω, *resolvo*; *diſſuo*; *debilito*. f. ύσω. p. παραλέλυκα. perf. paſſ. παραλέλυμαι, unde perf. part. paſſ. παραλελυμένος, η, ον, propriè *resolutus*; item *laborans paralysi*, à λύω.
Παραμείβηται, *prætereat*, 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. à
Παραμείβω, *prætereo*; *permuto*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.
Παραμείψηται, *transierit*, 3. ſing. f. 1. m. præced. verbi.
Παραμελέω, *negligo, contemno* : ex παρὰ & ἀμελέω, *curam non habeo*. quod ex α priv. & μέλει, *curæ est*.
Παραμέμνημαι, vide in μέμνημαι.
Παραμένω, *permaneo*. f. παραμενῶ. p. παραμεμένηκα. a. 1. παρέμεινα · ex παρὰ & μένω, *maneo*.
Παράμερος, ῦ, ὁ, Dor. pro παρήμερος, *quotidianus* : ut τὰ παράμερα πρήγματα, *res quæ ſingulis diebus geruntur*. Ex παρὰ & ἡμέρα, *dies*.
Παραμεύομαι, Poët. pro παραμείβομαι, *prætereo, ſupero*. Them. ἀμεύω, *vado, vinco*.
Παραμικρὸν, *propemodum, ferè* : ex παρὰ & μικρὸς.
Παραμυθέομαι, ῦμαι, *conſolor*; *hortor*. f. ήσομαι, a. 1. m. παρεμυθησάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. m. παραμυθήσωμαι, ῃ, ηται. & in 3. pl. παραμυθήσωνται. Ex παρὰ & μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.
Παραμυθησαίμην, *conſulero*, a. 1. opt. m. παραμυθήσασθαι, a. 1. inf. m. ſuperioris verbi.
Παραμυθητικὸς, ἡ, ὸν, *conſolationem adferens* : à παραμυθέομαι, quod vide.
Παραμυθία, ας, ἡ *conſolatio*; *exhortatio* : ex παρὰ & μῦθος, *ſermo*.
Παραμύθιον, ῦ, τὸ, *conſolatio* : ex iiſdem them.
Παραμυθουμένοις, dat. pl. paſſ. præſ. παραμυθοῦνται, 3. pl. præſ. ind. verbi παραμυθέομαι, quod vide.
Παρανομέω, -ῶ, *legem tranſgredior*. f. ήσω. p. παρανενόμηκα. Ex παρὰ, *contra*, & νόμος, *lex*.
Παρανομία, ας, ἡ, *tranſgreſſio* : a ſeq.
Παράνομος, ῦ, ὁ, ἡ, *impius, violator legis* : & hinc
Παρανόμως, adv. *impiè*. à παρὰ, *contra*, & νόμος, *lex*.
Παραπειρᾶσθαι τινὸς, *periculum alicujus rei facere, explorare aliquid*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.
Παραπέμπω, f. ψω. *prætermitto*; *tranſmitto*; *deduco*; *comitor*; *importo*; *ſperno*. Th. πέμπω, *mitto*.
Παραπεπήχασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι, *configo*. f. ξω. Ex παρὰ & πήγνυμι, *figo*.
Παραπεσόντας, acc. pl. a. 2. part. act. verbi παραπίπτω, *prolabor*, quod vide.
Παραπικραίνω, *exacerbo*, f. ανῶ. a. 1. παρεπίκρανα · ex παρὰ & πικραίνω, *amarum reddo*, *exacerbo*. Them. πικρὸς, ῦ, ὁ, *amarus*.
Παραπικρασμὸς, ῦ, ὁ, *exacerbatio* : à 1. perſ. perf. paſſ. ſuperioris verbi.
Παραπίπτω, *prolabor*; *incido*; *accido*; *pecco*; *interſero*. f. παραπτώσω. p. παραπέπτωκα. a. 2. παρέπεσον. a. 2. part. παραπεσὼν, όντος, *prolapſus*. Ex παρὰ & πίπτω, *cado*.
Παραπλάζω, *ſeduco*. hinc a. 1. part. act. παραπλάγξας. in 3. ſing. opt. præſ. paſſ. παραπλάζοιτο. Ex παρὰ & πλάζω, *errare facio*. f. πλάγξω.
Παραπλέοντες, & in acc. pl. παραπλέοντας, præſ. part. act. ſeq. verbi.
Παραπλέω, *præternavigo*. f. πλεύσω. a. 1. παρέπλευσα. a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι · ex παρὰ & πλέω, *navigo*. f. πλεύσω.
Παραπλήσιον, adverbialiter, *proximè, tantundem* : à ſeq.
Παραπλήσιος, ῦ, *proximè ad aliquem accedens, affinis, ſimilis*. in pl. n. g. παραπλήσια, *ſimilia* : & hinc
Παραπλησίως, adv. *ſimiliter*. Ex παρὰ & πλησίος, *propinquus*. Th. πέλας, *propè*.
Παραποιέω, *falsò aſſimulo, adultero* : ex παρὰ & ποιέω.
Παραπορεύομαι, *tranſeo, prætereo, ad latus incedo*. imperf. παρεπορευόμην, ε, ετο. f. εύσομαι · quod ex παρὰ & πορεύομαι, *eo, proficiſcor*. Them. πείρω, *tranſeo*. p. m. πέπορα.
Παραπρεσβεία, ας, ἡ, *malè geſta legatio* : ex παρὰ, *perperam*, & πρεσβεία, quod à πρέσβυς, υος, ὁ, *legatus, ſenex*.
Παραπρεσβεύειν, & -εύεσθαι, *falſam legationem obire* : ab iiſd. th.
Παραπροσποίησις, εως, ἡ, *diſſimulatio* : à 2. perſ. perf. paſſ. ſeq. verbi.
Παραπροσποιέομαι, *diſſimulo, cohibeo* : ex παρὰ, πρὸς, & ποιέω, *facio*.
Παράπτωμα, ατος, τὸ, *lapſus, offenſio, delictum* : à παραπίπτω, *offendo*. quod vide.

Παραπύ-

Παραπύλιον, ου, τὸ, *portella*. q. portula juxta portam, à πύλη, *porta*.

Πάραρος, ου, *qui non est mentis compos*; *inutilis*: ex παρὰ, quæ & vim privationis habet, & ἄρω pro ἁρμόζω, *apto*.

Παραῤῥέοντος, gen. sing. part. præs. act. à

Παραῤῥέω, *præterfluo*. Th. ῥέω, *fluo*. f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα.

Παραῤῥητὸς, οῦ, *qui verbis flecti potest*, *adhortatorius*: ex παρὰ & ῥέω, *dico*. f. ῥήσω. p. εἴῤῥηκα.

Παραῤῥύω, vel παραῤῥέω, *præterfluo*. ab illo est a. 2. act. παρέῤῥυον, & hinc a. 2. pass. παρεῤῥύην, ης, η. a. 2. sub. pass. παραῤῥυῶ, ῇς, ῇ. & in 1. pl. παραῤῥυῶμεν, quod ex παρὰ & ῥύω. Th. ῥέω, *fluo*.

Παραρτέειν, εῖν, Ion. pro παραρτᾶν, *parare*, *instruere*. Th. ἀρτάω, *suspendo*. vel ἀρτέομαι, *paro*.

ΠΑΡΑΣΑ'ΓΓΑΣ, seu παρασάγγης, ου, ὁ, *PARASANGA*. *apud Persas mensura est viarum*, *triginta stadia continens*.

Παρασημαίνω, f. ανῶ, *obsigno*, *adnoto*, *ascribo*: item

Παράσημον, ου, τὸ, *insigne*: &

Παράσημος, ου, ὁ, ἡ, *insigni notatus*: ex παρὰ & σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Παράσιτος, ου, ὁ, *PARASITUS*. Th. σῖτος, *frumentum*.

Παρασιωπάω, f. ήσω, *reticeo*. Them. σιωπάω, *sileo*.

Παρασιώπησις, εως, ἡ, *reticentia*: à 2. pers. perf. pass. super. verb.

Παρασκευάζω, *præparo*, *apparo*, *compono*; f. άσω. p. παρεσκεύακα. perf. pass. παρεσκεύασμαι, *paratus sum*: f. 1. m. παρασκευάσομαι· ex παρὰ & σκευάζω, *paro*. Them. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, *præparatio*, *PARASCUE*. ab. eod. th.

Παρασπονδέω, *fædus frango*. f. ήσω. p. παρεσπόνδηκα. Ex παρὰ, *contrà*, & σπονδαὶ, *fædera*. Th. σπένδω, *libo*. f. σπείσω. perf. pass. ἔσπεισμαι. a. 1. pass. ἐσπείσθην. p. m. ἔσπονδα.

Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. a. 1. part. pass. παρασπονδοῦντες, nom. pl. part. præs. act. superioris verbi.

Παρασταδὸν, *adstando*. verbale à παρίστημι, *sisto propè*: quod ex παρὰ & ἵστημι, *sto*.

Παρασταθμίζω, *perpendo*, *interrado*, *præpondero*: quod ex παρὰ & σταθμὸς, οῦ, ὁ, *statera*, *libra*. Them. ἵστημι, *appendo*, *sto*.

Παραστὰς, άδος, ἡ, *postis*; *porticus*: &

Παράστασις, εως, ἡ, *representatio*; *animi præsentia*; *exilium & fuga* extorris: à παρίστημι, quod ex παρὰ & ἵστημι, *statuo*.

Παραστατέω, f. ήσω, *adsisto*, *adsum*, *auxilior*: &

Παραστάτης, ου, ὁ, *qui à latere stat*; *opitulator*: ab iisd.

Παραστῆναι, *adesse*, *opem ferre*, *se dedere*, a. 2. inf. à παρίστημι.

Παραστῆσαι. a. 1. inf. act. &

Παραστησάμενος, a. 1. part. m. &

Παραστήσεται, 3. sing. f. m. verbi παρίστημι, *asto*, quod vide.

Παραστήσασθαι, *adstare*; *opitulari*; *astipulari*. a. 1. m. παρίστημι, quod vide.

Παραστῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. παραστῶ, ῇς, ῇ. ejusd. verbi.

Παραστρέφω, *perverto*, *reddo*. f. ψω. Ex παρὰ & στρέφω, *verto*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔστραφον.

Παρασύνθετον, (sc. ὄνομα) *decompositum*: ex παρὰ, σὺν & τίθημι

Παρασύρω, f. υρῶ, *distraho*, *distorqueo*. Th. σύρω, *traho*.

Παρασφάλλω, *errare facio*, *diverto*. ex παρὰ & σφάλλω, *everto*, *supplanto*. f. αλῶ. p. ἔσφαλκα.

Παρασφραγίζω, *præsigno*. *adulterino signo noto*: ex παρὰ & σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *signum*.

Παρασχεῖν, *effecisse*, *præstitisse*, *exhibuisse*, *præbuisse*, a. 2. inf. à παρέχω. παρεῖχον, impert. act. ex παρὰ & ἔχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Παράσχοις, *præbueris*, 2. sing. a. 2. opt. act. παράσχου, *exhibe*, a. 2. imperat. m. ab eod. verbo & th.

Παράσχου, vide in παράσχοις.

Παρασχὼν, όντος, *qui præbuit*, vel *præstitit*, part. a. 2. verbi παρέχω, quod vide.

Παράταξις, εως, ἡ, *instructio aciei*; *instructa acies*: à παρατάσσω, *aciem instruo*: ex παρὰ & τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. χα.

Παράτασις, εως, ἡ. *extensio*, *productio*: à παρατείνω, *protendo*. Th. τείνω, *tendo*. f. τενῶ. p. τέτακα. a. 2. ἔτεινα.

Παρατατικὸς, *extensivus*; παρατατικὸς, scil. χρόνος, *imperfectum tempus*, quod adhuc παρατείνεται, *protenditur* in futurum. Th. τείνω.

Παρατατικῶς, adv. *extensivè*; *laxè*, *solutè*. à præced.

Παρατάττω, vel -άσσω, *in acie colloco*, *aciem instruo*: ex παρὰ, & τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Παρατείνω, *produco*, *extendo*, *prorogo*, *detineo*, *conficio*. f. ενῶ. p. παρατέτακα. a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, *tendo*.

Παρατηρέω, -ῶ, *observo*. impert. παρετήρεον, ουν. f. ήσω. p. παρατετήρηκα. a. 1. παρετήρησα. a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, & in f. g. παρατηρήσασα. præs. m. παρατηρέομαι, idem. Them. τηρέω, *servo*.

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Παρατήρησις, εως, ἡ, *observatio*: ab eodem verbo.

Παρατίθημι, *appono*, *propono*, *commendo*, *confero*. f. παραθήσω. a. 1. παρέθηκα. a. 2. act. παρέθην, ης, η. a. 2. sub. παραθῶ, ῇς, ῇ a. 2. inf. παραθεῖναι. perf. παρατέθηκα. præs. pass.

pass. παρατίθεμαι, apponor; item in media forma, ob oculos pono, demonstro, commendo. f. 1. m. παραθήσομαι. a. 2. m. παρεθέμην, σο, το, commendavi. a. 2. imperat. m. παράθου, pro παράθεσο, committe: ex παρὰ & τίθημι, pono.

Παρατίλλω, depilo, volsella pilos extraho. παρατίλτρια, tricula. quae τρίχας evellit.

Παρατρέπω, diverto, deflecto. Them. τρέπω, f. ψω. verto.

Παρατρέχω, à latere curro; prætercurro; prætereo, præterlabor. Th. τρέχω, curro. a. 2. ἔδραμον.

Παρατρίβομαι, atteror, præs. ind. pass. ex παρὰ & τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio: &

Παράτροπος, ου, ὁ, ἡ, qui à recta via est aversus: Metaph. pro illicito: ex παρὰ & τρόπος, mores, ratio. Th. τρέπω, verto.

Παρατρωπάω, diverto, deflecto: ex παρὰ & τρωπάω, quod à τρέπω, verto.

Παρατρωπῶσι pro παρατρωπῶσι, convertunt, 3. pl. præs. ind. vel sub. superioris verbi.

Παρατυγχάνω, obvius fio; adsum, intervenio. f. παρατεύξομαι. a. 2. παρέτυχον. a. 2. part. act. παρατυχὼν, όντος, obvius quilibet. Th. τυγχάνω, sum.

Παρατυχὸν, oblatum, quum liceat. part. a. 2. act. præced. verbi.

Παρατυχόντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. à παρατυγχάνω, obvius fio, quod vide.

Παραυλος, ου, male sonans ad tibiam: ex παρὰ, male, & αὐλὸς, tibia.

Παραυτίκα, adv. confestim, in præsentia: ex παρὰ & αὐτίκα, statim.

Παραφέρω, transfero, profero, prætereo. f. παροίσω. a. 2. παρώνεγκον. a. 2. imperat. act. παρένεγκε. a. 2. inf. παρενεγκεῖν. quod ex παρὰ & φέρω, fero.

Παράφημι, persuadeo, hortor. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Παραφθαίησι, superet, prævertat, 3. sing. a. 2. o. t. act. per Peragogen, σι, pro παραφθαίη, à

Παραφθάνω, præcurro, prævenio, vinco. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. q. à φθῆμι. Th. φθάνω, prævenio.

Παραφορέω, Ion. & Poët. pro παραφέρω, affero.

Παραφράζω, interpretor; quod ex παρὰ & φράζω, dico. f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Παράφρασις, εως, ἡ, PARAPHRASIS, cicumlocutio, dat. παραφράσει, ab eod. ver. & them.

Παραφραστὴς, ου, ὁ, PARAPHRASTES, interpres: &

Παραφραστικὸς, ου, expositorius: à παραφράζω, quod vide.

Παραφρονέω, -ῶ, demens sum, deficio. f. ήσω. p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, contra, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Παραφρονία, ας, ἡ, dementia: à

Παράφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens. q. d. παρὰ τὴν φρένα, contra mentem.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, propago, stirps: nom. plur. παραφυάδες: à παραφύω. Them. φύω.

Παραφυλακτέον, cavendum: verbale: à

Παραφυλάττω, idem quod th. φυλάσσω, custodio, observo. f. ξω. p. χα.

Παραχειμάζω, hyberno. f. άσω. p. παρακεχείμακα. a. 1. παρεχείμασα. a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Them. χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Παραχειμασία, ας, ἡ, hybernatio, hyematio: à παραχειμάζω, quod vide.

Παραχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. sing. f. 1. act. à seq.

Παραχορδίζω, à chorda aberro. Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, chorda, fides.

Παραχρῆμα, adv. actutùm, ex tempore, ilico. q. d. in ipsa re. à παρὰ & χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Παραχρῆσθαι, abuti, contemnere, cum dat. gen. & accus. Them. χράω, vel χράομαι, utor.

Παραχύτης, ου, ὁ, mediastinus, perfusor. Hic est servus in balneis, qui aqua aut oleo lavantes perfundit. à χέω, fundo.

Παραχωρέω, f. ήσω, cedo, concedo. Th. χωρέω, eo.

Παραψυχάσθαι, Poët. pro παραμυθεῖσθαι, consolari. Th. ψυχὴ, anima.

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ου, humidus, uvidus. q. ab ἄρδω, irrigo. aut potius à παρὰ & δεύω.

Παρδαλῆ, & Dor. παρδαλέα, scil. δορὰ, pantherina pellis: à

Παρδάλειος, quod & παρδάλειος, pantherinus, quod à πάρδαλις, pardalis, seu panthera. Th. πάρδος, pardus, fera.

Πάρδαλις, vide in πάρδος.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ. PARDUS, fera. Græcis est πάρδαλις, εως, ἡ. PARDALIS, mas; femina πάνθηρ, PANTHERA.

Παρέασι, adsunt, Ion. pro πάρεισι, 3. pl. præs. ind. πάρειμι, adsum. Them. εἰμὶ, sum.

Παρεβάλομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παραβάλλω, confero, adjicio. Th. βάλλω, jaceo. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρέβασκον, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, transgredior: ex παρὰ & βάσκω, Poët. pro βαίνω, eo.

Παρέβην, transgressus sum, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, transgredior. f. βήσομαι. Th. βαίνω, eo. a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi παραβιάζομαι, vi adigo. f. άσομαι. Ex παρὰ & βιάζω, vim adfero. Th. βία, vis.

Παρέγγραμμος, παρέγγραπτος, & παρέγγραφος, ου, ascriptitius. Th. γράφω, scribo.

Παρεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, per manus trado, adhor-

adhortor; *jubeo*; *nuntio*: ab ἐγγυάω, *in manus trado*. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. &

Παρέδοσαν, 3. pl. a. 2. act. verbi παραδίδωμι, *trado*, quod vide.

Παρέδραμον, ες, ε, a. 2. act. à παρατρέχω, *prætereo*, quod vide.

Παρεδρεύω, εις, ει, *assideo*, *assiduus sum in aliqua re*: ex παρὰ & ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*: f. ἐδοῦμαι.

Πάρεδρος, ου, ὁ, ἡ, *assessor*: vide in παρεδρεύω.

Παρέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*: a. 2. παρέδων. Th. δίδωμι, *do*: f. δώσω.

Παρέζεσθαι, *sedere*, præs. inf. &

Παρέζεο, *asside*, Ion. pro παρέζου, præs. imperat. &

Παρέζετο, 3. sing. imperf. à seq.

Παρέζομαι, *assideo*: ex παρὰ & ἕζομαι, *sedeo*: f. ἐδοῦμαι.

Παρεζόμενος, præs. part. ejusd. verbi.

Παρεθέμην, σο, το, & in 3. pl. παρέθεντο, a. 2. ind. m. verbi παρατίθημι, *appono*; quod vide.

Παρεθεὶς, έντος, *labefactatus*, a. 1. part. pass. à παρέθην, seu παρείθην a. 1. pass. verbi παρίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Παρεθεωροῦντο, *despiciebantur*, 3. pl. imperf. à παραθεωρέομαι, οῦμαι, *despicior*; quod ex παρὰ & θεωρέω, *specto*. Them. θεωρὸς, *spectator*.

Παρέθην, vel a. 2. ind. act. à παρατίθημι, *appono*; vel a. 1. pass. à παρίημι. Vide in παρεθεὶς.

Παρέθερσε, per Sync. pro παρεθέρισε, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, *demeto*, *amputo*: ex παρὰ & θέρος, εος, τὸ, *æstas*, *messis*.

Πάρεξ, *ades*, præs. imperat. Est & πάρεξ, 2. sing. ind. verbi πάρειμι. Them. εἰμὶ, *sum*: præs. imperat. ἴσθι, pro quo & εἶ invenitur.

ΠΑΡΕΙΑ', & Æol. παραυα, ᾶς, ἡ, *gena*; *maxilla*: gen. pl. παρειῶν. Hinc παρειὸς, οῦ, *genis laxioribus præditus*.

Παρείατο, *assidebant*, Ion. pro παρεῖντο, 3. pl. plusq. p. ex præt. παρεῖμαι. Th. ἕω, *sedeo*, *induo*: perf. pass. εἶμαι.

Παρείθην, ης, η, *dimissus sum*, a. 1. ind. pass. à παρίημι, quod vide in παρεθεὶς.

Παρεῖκα, *dimisi*, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Παρείκω, *cedo*, *concedo*: ab εἴκω, *cedo*.

Παρεῖμαι, perf. pass. unde part. παρειμένος. à παρίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Παρεῖλον, ες, ε, a. 2. act. &

Παρείλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi παραιρέω, *diruo*, *adimo*. Them. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. a. 2. εἷλον. p. ᾕρηκα.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. act. verbi παραλαμβάνω, idem quod λαμβάνω, *accipio*: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Παρειληφὼς, ότος, part. perf. act. ejusd. verbi.

Παρειμένος, η, ον, *remissus*, *dimissus*, perf. part. pass. Hinc παρειμένας, acc. pl. f. g. ejusdem temporis, verbi παρίημι, quod vide.

Πάρειμι, *adsum*, πάρεξ, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι. præs. inf. παρεῖναι. part. παρὼν, όντος, *præsens*: imperf. παρῆν, *aderam*: f. παρέσομαι, ῃ, εται, & παρέσσομαι. Ex παρὰ, & εἰμὶ, *sum*.

Πάρειμι, *advenio*, *prodeo*, *progredior*: in 2. & 3. sing. πάρεις, πάρεισι. a. 2. act. παρῆν, ῆς, ῆ, a. 2. part. παρὼν, όντος, quod ex παρὰ & εἶμι, seu ἵημι, *vado*, *eo*.

Παρεῖναι, præs. inf. à πάρειμι, *adsum*; quod vide.

Παρείπῃ, *persuadeat*, *seducat*, 3. sing. a. 2. vel 1. sub. act. à παρέπω, *moveo*, *seduco*. Th. ἔπω, *dico*; quod videas.

Παρεὶς, έντος, a. 2. part. act. verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

Παρεισάγω, *introduco*: f. άξω. p. παρεισῆχα. perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, κτλ. Ex παρὰ, εἰς, & ἄγω, *duco*.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*: à παρεισάγω, quod vide.

Παρεῖται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι, quod vide.

Παρείσακτος, ου, ὁ, ἡ, *irreptitius*, *clam se insinuans*: à παρεισάγω, quod vide.

Παρεισδύω, *subrepo*: f. ύσω. a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς vel ἐς, & δυάω vel δύω, *subeo*: f. δύσω.

Παρεισενέγκαντες, *conferentes*, a. 1. part. à παρεισφέρω, quod vide.

Παρεισέρχομαι, *irrepo*, *prætereo*, *introeo*: f. παρεισελεύσομαι. a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, & ἔρχομαι, *venio*.

Παρείσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. πάρεισο, σθω, verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

Πάρεισι, 3. sing. à πάρειμι, *advenio*; quod ab εἶμι, *eo*: & 3. pl. à πάρειμι, *adsum*; quod ab εἰμὶ, *sum*.

Παρεισφέρω, *confero*: f. παρεισοίσω. a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα. a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος, quod ex παρὰ, εἰς, & φέρω, *fero*: f. οἴσω.

Παρεῖχε, 3. sing. imperf. act. verbi παρέχω, *exhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον. f. ἕξω, & σχήσω.

Παρὲκ, vel παρὲξ, *extrà*, *foris*: à παρὰ & ἐκ vel ἐξ, regit gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. verbi παρακάθημαι, *assideo*: ex παρὰ & κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, *hortor*, *consolor*: f. έσω. p. κέκληκα. Th. καλέω, *voco*.

Παρεκάλουν, contractè pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejusd.

Παρεκβαίνουσι, *exorbitant*, 3. pl. ind. præs.

Παρεκβαίνω,

Παρεκβαίνω, *digredior*; *transgredior*; *degenero*: ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, & βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Παρέκβασις, εως, ἡ, *digressio*; *transgressio*: dat. pl. παρεκβάσεσι. à παρεκβαίνω, quod vide.

Παρεκελεύετο, *admonebat*, 3. sing. imperf. m. Ex παρὰ & κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

Παρεκλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παρακαλέω, *rogo*, *hortor*, *consolor*. Th. καλέω, *voco*: f. έσω. p. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι. a. 1. pass. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi παρακρίνω, *discerno*.

Παρεκρούσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi παρακρούω, *decipio*. Th. κρούω, *pulso*.

Παρεκτικὸς, ή, όν, *suppeditans*, adject. verbale, à παρέχω, *præbeo*; quod ex παρὰ & ἔχω, *habeo*.

Παρέκτοπος, *devius*: à παρὲκ & τόπος, *locus*.

Παρεκτὸς, *extrà*, *excepto*, *extrinsecus*, cum genit. Ex παρὰ & ἐκτὸς, *extrà*. Th. ἐκ vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, *incurvo me*. Th. κύπτω, *pronus sum*, *inclino me*: f. ψω. p. κέκυφα.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, *assumo*. Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, *aveho*, *prætervehor*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. p. ἤλακα.

Παρελέξατο, *concubuit*, 3. sing. a. 1. m. Ex παρὰ & λέγομαι, *cubo*: f. λέξομαι.

Παρελεύσεαι, *præteribis*, Ion. resolut. pro παρελεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi παρέρχομαι. Them. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Παρεληλυθέναι, inf. præt. m. &

Παρεληλυθὼς, ότος, & in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. m. Att. Hinc παρεληλυθότα, acc. sing. m. g. ejusd. temporis; verbi παρέρχομαι, *prætereo*: vide in παρελεύσεαι.

Παρελθεῖν, a. 2. inf. act. &

Παρελθέτω, a. 2. imperat. ejusd. verbi.

Παρελθόντας, accus. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθοῦσαν, accus. sing. f. g. ejusd. temp. à

Παρελθὼν, όντος, part. a. 2. à παρέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον.

Παρέλθωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, acc. sing. part. præs. à παρέλκω, *attraho*. Th. ἕλκω, *traho*: f. ξω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, *protractio*: &

Παρέλκυστὴς, ȣ, ὁ, *procrastinator*; & in f. g. παρελκύστρια. à

Παρελκύω, *remoror*. Th. ἕλκω, *traho*.

Παρέλκω, *protraho*; & freq. pro *abundare*, *supervacaneum esse*. Th. ἕλκω, f. ξω, *traho*.

Παρελογίσω, 2. sing. a. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.

Παρεμβάλλω, *immitto*, *clam immisceo*; *ordine colloco*; *castra loco*. Hinc παρεμβάλλωμεν, 1. pl. præs. sub. act. perf. παρεμβέβληκα. a. 2. παρενέβαλον. p. m. παρεμβέβολα. Ex παρὰ, ἐν, & βάλλω, *jacio*: p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβεβληκυῖαν, accus. sing. f. g. perf. part. act. παρεμβάλλω, *immitto*; quod vide.

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, *interjectio*; *castra*; item *exercitus*: à παρεμβάλλω, quod vide.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, quod vide.

Παρένεγκε, a. 2. imperat. &

Παρενεγκεῖν, a. 2. inf. à παραφέρω, *transfero*. Th. φέρω, f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον.

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, a. 2. inf. & παρένθῃς, Dor. pro παρέλθῃς, *prætereas*, a. 2. sub. act. à παρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, *insertio*, *PARENTHESIS*: &

Παρενθήκη, ης, ἡ, *interjectio*; *additamentum*: à παρεντίθημι, *intersero*: ex παρὰ, ἐν, & τίθημι, *pono*.

Παρενοχλέω, *obturbo*; cum dat. f. ήσω. p. παρενώχληκα. Ex παρὰ, ἐν, & ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

Παρεντίθημι, *intersero*: ex παρὰ, ἐν, & τίθημι.

Παρὲξ, vel παρὲκ, *extrà*, *foris*; *præter*: ex παρὰ & ἐξ vel ἐκ.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. à παρέχω, *præbeo*: f. ξω. Ex παρὰ & ἔχω.

Παρεξεληλάκει, Ion. pro παρεξηλάκει, & Att. παρεξεληλάκει, 3. sing. plusq. p. act. verbi παρεξελαύνω, *prætereo*. Th. ἐλαύνω.

Παρεξῄεις, 2. sing. perf. m. Ion. verbi παρέξειμι, *prætereo*. Th. εἶμι, *eo*.

Παρεξῆκε, *supersedit*, 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι, quod ex παρὰ, ἐξ, & ἵημι, *mitto*.

Παρεξιέναι, *præterire*, præs. inf. Ex ἵημι, pro εἶμι, *eo*.

Παρέξομεν, *dabimus*, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Παρεοῖσα, Dor. pro παρεοῦσα, Ion. pro παροῦσα, *præsens*; quod ex παρὰ & εἰμὶ, *sum*.

Παρεόντα, acc. sing. part. præs. à παρεὼν, όντος, Ion. pro παρὼν, verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρεοῦσι, *præsentibus*, dat. pl. part. præs. pro παροῦσι, Ion. à παρεών. Vide παρεόντα.

Παρέπεισεν, *persuasit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, *persuadeo*: f. σω. p. κα. a. 2. ἔπιθον.

Παρεπίδημος, ȣ, ὁ, *advena*, *hospes*: ex παρὰ & ἐπίδημος, ȣ, ὁ, *versans in populo*; quod ex ἐπὶ & δῆμος, *populus*.

Παρεπίκρανα, a. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω, *exacerbo*: f. ανῶ. Ex παρὰ & πικραίνω,

παρραίνω, idem quod πικραίνω, exacerbo; amarum reddo. Th. πικρὸς, amarus.

Παρέπλαξαν, Dor. pro παρέπληξαν, in errorem impulerunt, 3. pl. a. 1. act. verbi παραπλήττω, fut. ξω. Vide πλήττω, percutio.

Παρέπτην, ης, η, a. 2. act. verbi παρίπτημι, prætervolo: ex παρὰ & ἵπταμαι, volo: f. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτέμην.

Πάρεργον ου, τὸ, accessio, appendix; perfunctoriè factum: ex παρὰ & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Παρέρπειν, dolosè subire. Th. ἕρπω, serpo.

Παρέῤῥυηκα, ας, ε, perf. ind. act. à seq.

Παραῤῥέω, præterfluo; ex παρὰ & ῥέω, fluo: f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα.

Παρέρχομαι, prætereo, prodeo; progredior: f. παρελεύσομαι. a. 2. παρῆλθον. a. 2. imperat. πάρελθε. a. 2. sub. παρέλθω, ης, η, & in 3. plur. παρέλθωσι. a. 2. inf. act. παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθὼν, όντος, adveniens: præt. m. παρελήλυθα. Hinc παρεληλυθὼς χρόνος, tempus præterlapsum.

Πάρες, remitte, dimitte, permitte: a. 2. imperat. à παρίημι. Th. ἵημι, mitto.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. plur. a. 1. m. verbi παρασημειόομαι, annoto: ex παρὰ & σημειόω, noto: f. ώσω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, signum, nota.

Πάρεσις, εως, ἡ, remissio: à παρίημι, prætermitto: ex παρὰ & ἵημι, seu ἕω, mitto.

Παρεσιώπα, 3. sing. imperf. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, sileo.

Παρεσκευάδατο, Ion. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. &

Παρεσκευάζοντο, 3. pl. imperf. pass. à παρασκευάζω, præparo: f. άσω. a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε. Ex παρὰ & σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Παρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo & th.

Παρέσπαρται, 3. sing. perf. pass. à παρασπείρω, semino juxta. Them. σπείρω, sero, semino: f. ερῶ. a. 1. ἔσπειρα. p. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπορα.

Παρέσση, aderis, Poët. pro παρέσῃ, 2. sing. f. 1. Sic παρέσσεται, pro παρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ & εἰμὶ, sum: f. ἔσομαι, ῃ, εται, & per Sync. ἔσται.

Παρέσται, aderit, 3. sing. f. ejusd. verbi. Vide præced.

Παρεστάμεναι, adesse, adstare, Ion. pro παρεστάναι, præs. inf. act. à παρίστημι, pro παρίστημι. Ex παρὰ & ἵστημι, seu ἵστημι. f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Παρέσταν, adstiterunt, Poët. Syncop. pro παρέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, adsto. Th. ἵστημι, sto.

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, sisto, quod vide.

Παρεστήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusdem.

Πάρεστιν, adest; & cum infin. licet, 3. sing. à πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παρεστὼς, ῶτος, adstans, qui præsto est, part. perf. act. contractè pro παρεστηκὼς, ότος, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεστῶτες, adstantes, ejusd. nom. pl.

Παρέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, obtineo.

Παρέσχεθεν, apposuit, 3. sing. imperf. act. à παρασχέθω, idem quod παρέχω, præbeo. Th. ἔχω, habeo: imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi παρατάσσω, aciem instruo. Them. τάσσω, ordino.

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, produco: f. ενῶ. p. παρατέτακα. Th. τείνω, tendo.

Παρέτραπε, deflexit, 3. sing. a. 2. ind. act. à παρατρέπω, diverto: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροφα. Them. τρέπω, verto.

Παρέτρεσαν, trepidarunt, 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, verbi παρατρέω. Th. τρέω, tremo: f. τρέσω.

Παρευρίσκειν, excogitare. Th. εὑρίσκω, invenio.

Παρεύσας, Dor. pro παρούσης, gen. sing. præs. part. f. g. à πάρειμι, adsum.

Παρεχάλκευσε, 3. sing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, ago fabrum ferrarium, cudo; quod à χαλκεύω, ærariam artem tracto. Th. χαλκὸς, æs.

Παρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, præs. inf. verbi παρέχω, exhibeo; quod vide.

Παρέχοντι, Dor. pro παρέχουσι, permittunt, præbent, 3. pl. præs. verbi παρέχω.

Παρέχου, præbe, præs. imperat. pass. à παρέχω, quod vide.

Παρέχω, exhibeo, præbeo: imperf. παρεῖχον. f. παρέξω. p. παρέσχηκα. a. 2. παρέσχον. a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος. præs. med. παρέχομαι, præbeo: imperf. παρειχόμην, ου, ετο. Ex παρὰ & ἔχω, habeo.

Παρεὼν, præsens, Poët. vel Ion. pro παρὼν, præs. part. à πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παρῇ, 3. sing. præs. sub. verbi πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παρήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, præcipio: f. ελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. παρήγγειλα, ας, ε. a. 2. παρήγγελον, ες, ε. p. m. παρήγγελα. Ex παρὰ & ἀγγέλλω, nuntio.

Παρηγορέεσκε, conciliabat, 3. sing. imperf. Ion. pro παρηγόρει à seq.

Παρηγορέω, consolor; hortor; lenio: præs. part. παρηγορέων. παρηγορεῦμεν, 1. plur. præs. ind. παρηγορέατο Ion. pro παρηγόρηντο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ex παρὰ & ἀγορέω, f. ήσω, idem cum ἀγορεύω, verba facio pro concione. Them. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηγορία,

Παρηγορεία, ας, ἡ, *solatium*: à
Παρήγορος, ου, ὁ, ἡ, *consolator*; *consolatorius*: à παρηγορέω, *consolo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.
Παρηέρθη, *suspensum est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. à παραείρομαι. Ex παρὰ & ἀείρω, *attollo*: f. ἀερῶ. p. ἤερκα. a. 1. pass. ἠέρθην. a. 1. sub. pass. ἀερσῶ.
Παρήϊξε, *perrexit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, *prætereo*. Them. ἀΐσσω, *ruo*: f. ξω.
Παρήϊον, ου, τὸ, Poët. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena*: &
Παρήϊον, ου, τὸ, *ornamentum equorum maxillis apponi solitum*: à
Παρήϊος, *ad genam pertinens*. Th. παρειὰ, *gena*, *maxilla*.
Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.
Παρηκολούθηκα, ας, ε, *sectatus sum*, perf. ind. act. verbi παρακολουθέω, *sequor*: f. ήσω. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus*.
Παρήκω, f. ήξω, p. ηχα, *pertineo*, *pertranseo*, *pervenio*. Th. ἥκω, *venio*.
Παρῆλθον, a. 2. verbi παρέρχομαι, quod vide: &
Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, *prætereo*: quod vide.
Παρήλιος, ου, ὁ, *sol geminatus*, *gemini soles*. Th. ἥλιος, *sol*.
Παρημελήκει, Ion. pro παρημελήκει, *neglexit*, 3. sing. plusq. p. act. verbi παραμελέω, quod vide.
Παρῆμεν, Dor. pro παρεῖναι, *adesse*, præs. inf. à πάρειμι, *adsum*.
Πάρημαι, *assideo*. ex παρὰ & ἧμαι, *sedeo*.
Παρήμενος, *assidens*, ejusd. præs. part.
Παρήνει, 3. sing. imperf. act. verbi παραινέω, *admoneo*. perf. ᾔνεκα. f. ήσω & έσω. Th. αἶνος, ου, ὁ, *laus*.
Παρήορος, *protensus*, *extensus*; *ad jugum devinctus*: ex παρὰ & ἀείρω, *ligo*, vel ἀείρω, *attollo*. Item *stolidus*: ex παρὰ, *malè*, & ἄρω, *congruo*. Hinc παρηορία, *lorum exterius*. παρηορίαι, *habenæ*.
Παρήπαφε, a. 2. ind. act. à παραπαφω, *decipio*: ex παρὰ & ἀπάφω, Poët. idem quod ἀπατάω.
Παρηρημένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. verbi παραιροῦμαι, *adimo*, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.
Παρήρτητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀρτάω, *suspendo*. vel ἀρτέομαι, *apparo*.
Παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*; imperf. ἦν.
Παρῄσθευ, *sensisti*, Dor. pro παρῄσθου, 2. sing. a. 2. m. ex παρὰ & αἰσθάνομαι, *sentio*: f. αἰσθήσομαι. a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.
Παρήσονται, 3. pl. f. 1. m. verbi παρίημι, *omitto*. Alii leg. παρέσονται, *aderunt*: à πάρειμι, *adsum*.
Παρήσωσι, si codex mendo caret, est 3. pl. a. 1. sub. verbi παρίημι, *permitto* ut intret: f. παρήσω. Forte legendum παρῶσι, 3. pl. f. ejusd.
Παρῃτημένος, *excusatus*, perf. part. pass. à παραιτέομαι, οῦμαι, *excuso*: f. -ήσομαι. p. παρῄτημαι. Th. αἰτέω, *peto*.
Παρθέμενος, *apponens*, Poët. seu Ion. Sync. pro παραθέμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, *appono*: f. παραθήσω. a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, *pono*.
Παρθενεία, τὰ, *status virginitatis*. Th. παρθένος, *virgo*.
Παρθενεών, ῶνος, ὁ, Ion. pro παρθενών, *conclave virginum*: ab eod. th.
Παρθένια, τὰ, *signa virginitatis*: &
Παρθενία, ας, ἡ, *virginitas*: à παρθένος, ου, ἡ, *virgo*.
Παρθενικάων, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. Ion. παρθενικῇσιν. à
Παρθενικὸς, ἡ, ὀν, *virgineus*, *a*, *um*. Th. παρθένος, ου, ἡ, *virgo*.
Παρθενιών, ῶνος, vel παρθενεὼν, Ion. pro παρθενὼν, ῶνος, ὁ, *conclave virginum*: ab eod. th.
Παρθενοπίπης, ου, ὁ, *virginum nimis avidus inspectator*, *aut observator*: à παρθένος, ου, ἡ, *virgo*, & ὀπιπεύω, quod ab inusit. ὀπτεύω, *inspicio*, *observo*. Th. ὄπτομαι, *video*.
ΠΑΡΘΕ´ΝΟΣ, ου, ἡ, *virgo*. interdum adject. ὁ, ἡ. & παρθένος, acc. pl. Dor. pro παρθένους. hinc παρθένιος, seu παρθένιος, & παρθενικὸς, *virgineus*.
Παρθενών, ῶνος, ὁ, vide παρθενιών.
Πάρθος, ου, ὁ, *Parthus*: nomen gentile.
Παριαύων, *fruens*, *juxtà dormiens*, præs. part. à παριαύω. Th. ἰαύω, *commoror*, *diversor*.
Παριέναι, *transire*, *introire*, *permittere*, *exporrigere*, præs. inf. ex παρὰ & ἵημι, pro εἶμι, *eo*: vel ab ἵημι, *mitto*.
Παρίεσαν, *præteribant*, 3. pl. imperf. à παρίημι, quod ab ἵημι, pro εἶμι, *eo*: imperf. ἵην, ης, η.
Παρίζειν, Ion. & Poët. pro παρίζεσθαι, *assidere*: ex παρὰ, & ἵζω, *sedere facio*.
Παρίημι, *omitto*, *prætermitto*, *admitto*, *dimitto*, *permitto*, *remitto*, *laxo*, *languidum reddo*: f. παρήσω. perf. παρεῖκα. præs. pass. παρίεμαι, *remissus fio*: perf. παρεῖμαι, σαι, ται, perf. part. παρειμένος, η, ον, *remissus*: ex παρὰ. & ἵημι, seu ἕω, *mitto*.
ΠΑ´ΡΙΟΣ, & πάρειος, ου, *PARIUS lapis*: à *Paro* insula.
Πάρις Σιμιχίδας, *PARIS*, q. *Simichi filius*.
Παρισόω, *adæquo*; *æquiparo*: ex παρὰ, & ἰσόω, *æquo*. Th. ἴσος, *par*, *æqualis*.
Παριστάνω, seu παρίστημι, *sisto*: f. παραστήσω. Th. ἵστημι, *sto*.
Παριστὰς, ἀντος, præs. part. act. &
Παρίστασο, præs. imperat. pass. &
Παρίστατο, 3. sing. imperf. pass. à
Παρίστημι, *sisto*, *in medium produco*, *exhibeo*,

beo, *imbibeo*; *confero res inter se*: f. παραστήσω. p. παρέστηκα. perf. part. act. παρεστηκὼς, ότος, & contracte παρεστὼς, ῶτος, *adstans*. plusq. p. ind. act. παρειστήκειν. a. 1. act. παρέστησα, *stiti*. a. 1. imperat. act. παράστησον. & in pl. παραστήσατε, *sistite*. a. 1. inf. act. παραστῆσαι, *probare*. a. 2. παρέστην, ης, η, *adstiti*. f. 1. m. παραστήσομαι, *sistar*: ex παρὰ & ἵστημι, *sto*.

Παρέχειν, praes. inf. pro παρέχειν · &

Παρέχομεν, 1. pl. praes. ind. à παρέχω, *praebeo*, idem quod παρέχω. ex παρὰ, & ἔχω, *habeo*.

Παριὼν, όντος, & in acc. plur. παριόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, *praetereo*, *pervenio*: ex παρὰ & εἶμι, eo. a. 2. ἴον, ες, ε, a. 2. part. ἰών.

Παρκατέλεκτο, *accubabat*, 3. sing. plusq. p. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, seu λέγω, *cubare facio*.

Παρκείμενος, per Sync. Poët. pro παρακείμενος, *adjacens*, *vicinus*: vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, *deflectunt*, per Sync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. praes. ind. verbi παρακλίνω. Th. κλίνω, *reclino*. f. νῶ. p. κα.

Παρκύπτοισα, *procumbens*. Dor. & Poët. pro παρακύπτουσα, praes. part. f. g. à παρακύπτω. Th. κύπτω, *incurvo me*.

Παρμέμβλωκε, Æol. Sync. pro παραμέμβλωκε, *curavit*, *advenit*, *adstitit*, 3. sing. perf. act. ex παρὰ, & μέμβλωκε, fact. ex μεμόληκε, 3. sing. perf. per Sync. τοῦ ο, & euphoniae gratia inserto β, & η verso in ω, à Th. μολέω, *venio*, *advenio*: f. ήσω. p. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμένας, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi.

Παρμονώτερος, ου, Poët. Sync. pro παραμονιμώτερος, *durabilior* & *constantior*, quod à positivo παραμόνιμος deductum, hoc à παραμένω, *persevero*, *constans sum*. Th. μένω, *maneo*.

Παρνήσσοιο, gen. Ion. & Poët. à Παρνασσὸς, ου, ὁ, nomen *montis* in Delphis.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, *genus locustarum*.

Παροδεύω, f. εύσω, *praetereo*, *praetergredior*: à

Πάροδος, ου, ἡ, *aditus*, *ingressus*, *transitus*: ὡς ἐν παρόδῳ, *velut in transitu*; prov. ex παρὰ & ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.

Πάροιθε & πάροιθεν, *ante*, *antea*, *coram*: cum gen. Th. πάρος, Poët. *ante*.

Παροικέω, ῶ, *commoror*, *habito*: f. ήσω. p. παρῴκηκα. a. 1. παρῴκησα. παροικῆσαι, a. 1. inf. act. ex παρὰ, & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Παροικία, ας, ἡ, *commoratio*, *cohabitatio*: &

Πάροικος, ου, ὁ, ἡ, *advena*: ex iisd. th.

Παροιμία, ας, ἡ, *proverbium*: ex παρὰ, *apud*, & οἴμη, seu οἶμος, ου, ὁ, ἡ, *via*.

Παροιμιώδης, εος, ὁ, ἡ, *proverbialis*: à praec.

Παροινίου, ῶ. vide in παροινούμενος.

Παροινία, ας, ἡ, *abusus vini*, *petulantia quae abusum vini comitatur*: &

Πάροινος, ου, ὁ, ἡ, *vinosus*, *ebrius*: ex παρὰ, *apud*, & οἶνος, *vinum*.

Παροινούμενος, ου, praes. part. pass. à παροινοῦμαι *inebrior*, quod à παροινέω, *pecco per vinolentiam*: ex iisd. th.

Παροισθέντι, dat. sing. a. 1. part. pass. verbi παραφέρω, *transfero*: f. 1. παροίσω. Th. φέρω, *fero*.

Παροίτερος, ου, *prior*, ratione *temporis* vel *loci*: à πάρος, *ante*.

Παροίχομαι, *praetereo*, imperf. παρῳχόμην, ου, ετο. f. παροιχήσομαι. p. pass. παρῴχημαι, *praeterivi*. perf. part. pass. παρῳχημένος, η, ον, *praeteritus*: ex παρὰ, *praeter*, & οἴχομαι, *eo*, *abeo*: f. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοισι, *praeteritis*, dat. pl. praes. part. &

Παρῴχωκε, Ion. & Poët. pro παρῴχηκε, *praeterierat*, 3. sing. plusq. perf. activ. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παρολισθαίνω, *prolabor*, *lubrice oberro*: ex παρὰ, & ὀλισθαίνω, *labor*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

Παρομαρτέω, *comitor*, *assequor*: ex παρὰ & ὁμαρτέω, *unà eo cum*, *sequor*. Th. ὁμαρτῆ, *simul*, adv.

Παρομαρτοῦντα, acc. sing. part. praes. verbi praeced.

Παρομοιάζω, *similis sum*, *assimilo*: f. άσω. p. παρωμοίακα · à

Παρόμοιος, α, ον, *similis*: ex παρὰ, *ad*, & ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. &

Παροξυνθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. à

Παροξύνω, εις, ει, *exacerbo*: f. υνῶ. a. 1. παρώξυνα. perf. παρώξυγκα. imperf. pass. παρωξυνόμην, ου, ετο. perf. pass. παρώξυμμαι, & Att. παρώξυσμαι. Ex παρὰ & ὀξύνω, *acuo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.

Παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, *exacerbatio*, *incitamentum*: à praeced.

Παροράω, *limis oculis aspicio*, *transversum intueor*, item *videre me dissimulo*, *contemno*, *negligo*; *perperam video*: ex παρὰ, *perperam*, & ὁράω, *video*. f. m. ὄψομαι, perf. act. Att. ἑώρακα.

Παροργίζω, *ad iram provoco*: f. ίσω, & Att. ιῶ. praet. παρώργικα. perf. pass. παρώργισμαι. Ex παρὰ & ὀργὴ, *ira*.

Παρόργισμα, ατος, τό. &

Παροργισμὸς, οῦ, ὁ, *irritatio ad iram*, *iracundia*: à παροργίζω, quod vide.

ΠΑ'ΡΟΣ, *ante*, adv. cum gen. hinc πάροιθε & προπάροιθε, idem.

Παροτρύνω, *exstimulo*: f. υνῶ. p. παρώτρυγκα. a. 1. παρώτρυνα. Ex παρὰ & ὀτρύνω, *instigo*, *incito*.

Παρούσης, gen. sing. à παροῦσα, praes. part. f. g. à πάρειμι, *adsum*: quod ex παρὰ, & εἰμὶ, *sum*. praes. part. ὢν, οῦσα, ὄν.

Παροῦσι, vel παροῦσιν, *praesentibus*, dat. pl. praes.

præf. part. παρὼν, όντ☉-, ejusd. verbi & them.

Παρεσία, ας, ἡ, *adventus*, *præsentia* : à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παροχετεύω, *per alios canales deduco*, *mutatis canalibus derivo* : ex παρὰ, & ὀχετεύω, *derivo*. Th. ὀχετὸς, *canalis*.

Παροψὶς, ἰδ☉-, ἡ, *PAROPSIS*, *patina* in qua *opsonia apponuntur*. Ex παρὰ, *apud*, & ὄψον, *opsonium*.

Παρπεπιθεῖν & παρπεπιθὼν, per Sync. pro παραπεπιθεῖν & παραπεπιθὼν, quæ Anadiplasiasmo Ion. dicuntur pro παραπιθεῖν, & παραπιθὼν, a. 2. inf. & part. verbi παραπείθω, *arte pellicio*, *fallo*. Th. πείθω, *persuadeo* : f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδι☉-, ια, ιον, *ante pedes existens*, Poët. pro ὁ παρὰ ποσὶ ὤν.

Παῤῥησία, ας, ἡ, *libertas*, *loquendi fiducia* : hinc παῤῥησίᾳ, *apertè*, *palam* : ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, *celebrem esse & in omnium ore versari* : q. d. πανρησία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, *dico*.

Παῤῥησιάζομαι, *liberè loquor*. imperf. ἐπαῤῥησιαζόμην, ου, ετο. f. άσομαι. f. inf. m. παῤῥησιάσεσθαι. a. 1. m. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο. à præced.

Παρτιθεῖ, *apponit*, Sync. Æol. pro παρατιθεῖ, 3. sing. præs. qu. à παρατιθέω, pro παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παρτιθέτω, Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. sing. imperat. præs. verbi παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παρυφαίνω, *attexo* : ex παρὰ, & ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

Παρυφάω, *attexo* : ex παρὰ & ὑφάω, *texo*.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, *præclava*, *prætexta* : à præced.

Παρφάμενος, Æol. Sync. pro παραφάμενος, quod Ion. pro παραφάμενος, a. 2. inf. act. &

Παρφάμεν☉-, ου, *male suadens*, pro παραφάμεν☉-, a. 2. part. m. παρφαμένα, Dor. pro παρφαμένη, *adhortans* : &

Παρφάσθαι, a. 2. inf. m. verbi παράφημι, *suadeo*, *hortor* : ex παρὰ, & φημὶ, *dico*. a. 2. act. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.

Πάρφασις, εως, ἡ, per Sync. pro παράφασις, *oratio*, *qua quis decipitur*, *impostura*, *fraus* : ab eod. verbo & th.

Πάρφυκτον, ου, τὸ, Poët. Sync. pro παράφυκτον, *quod vitari potest*. Ex παρὰ & φεύγω, *fugio*.

Παρωθέω, *expello*, *ejicio*, *domo expello* : item *rejicio*, *aspernor*, *negligo* ; *procrastino* : ex παρὰ, & ὠθέω, *pello*.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, *commoror* f. ήσω, p. παρῴκηκα. Ex παρὰ & οἰκέω, *habito*. Th. οἶκ☉-, *domus*.

Παρῴκισμαι, perf. ind. pass. verbi παροικίζω, *juxta habitare facio* f. ίσω. Ex παρὰ & οἰκίζω, *condo*, *loco*. Th. οἶκ☉-, *domus*.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi παροικοδομέω, *ædifico juxtà*. ex παρὰ, *juxta*, & οἰκοδομέω, *ædifico*, f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. ab οἶκ☉-, *domus*, & δέμω, *struo*. p. m. δέδομα.

Πάρρο☉-, ου, *præditus colore inter cinereum & rufum medio* : à πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Παρῶπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi παρόπτομαι, *negligo*. Th. ὄπτομαι, *video* : f. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι.

Παρωτὶς, ίδ☉-, ἡ, *tumor glandularum sub auribus*, quia παρὰ ὦτα.

Παρώτρυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, *exstimulo* : f. υνῶ. perf. παρώτρυγκα. Ex παρὰ & ὀτρύνω, *instigo*.

Παρῴχηκε, *præteriit*, perf. ind. act. &

Παρῳχηκὼς, ότ☉-, *præteritus*, part. perf. act. &

Παρῳχημέν☉-, ου. part. perf. pass. verbi παροίχομαι, *prætereo*. f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo*. perf. act. ᾤχηκα.

ΠΑ͂Σ, πᾶσα, πᾶν. gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, *omnis*, *e* ; *quivis*, *totus*. in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. gen. pl. f. g. Ion. πασέων, pro πασῶν. dat. pl. πᾶσι, & Ion. πάντεσσι, & in f. g. Ion. πάσῃσιν, pro πάσαις. Hinc πάντως, *omnino*, πάνυ, idem, πανταχῆ, & πανταχοῦ, *ubique*, ἅπας, αὐτ☉-, *universus*, *totus* : est &

Πᾶς, *pater*, vocula infantum ; qu. à πάω, *pasco*.

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, *omnium*, gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, *gustasse*, a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo*, *gusto* : hinc πασσάμεν☉-, a. 1. part. m. Poët.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mul.

Πασιθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *quæ ad omnes currit*.

Πάσσαλα, acc. sing. à

Πάσσαξ, κ☉-, ὁ, *paxillus*, diminut : à

ΠΑ'ΣΣΑΛΟΣ, & Att. πάτταλ☉-, ου, ὁ, *PESSULUS*, *clavus ligneus*, *PAXILLUS* : à Dor. πάσσω pro πήσσω, *figo*, *infigo*.

Πασσάμεν☉-, ου, *adeptus*, a. 1. part. m. gem. σσ. à πάομαι, *possideo*, perf. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσε, Ion. pro ἔπασσε, *conspergebat*, 3. sing. imperf. act. verbi πάσσω. est & præs. imperat.

Πασσυδὶν, idem quod πανσυδὶν, *omni impetu*, *catervatim*, adv. invenitur & πασσυδεὶ, *funditus* : ex πᾶς, πᾶσα, *omnis*, & σεύομαι, inusit. idem quod Th. σείω, *quatio*.

ΠΑ'ΣΣΩ, vel ττω, *inspergo*, *conspergo* ; *superinjicio*, item *variego* : f. άσω. p. ακα. Dicitur &

Πάσσω, pro πήσσω Dor. *infigo*.

Παστὰς, άδ☉-, ἡ, *thalamus* : à πάσσω, *variego*, quia *variegatus* : & artificiose factus : exponitur etiam *porticus*, *atrium*, *locus*

locus convivii. q. ἀ πάομαι, *edo.*

Παςὸς, ᾶ, *conspersus* : item subst. *thalamus*, Ps. 19. 5. ἀ πάσσω, *conspergo.*

Πάσχα, τὸ, ἄκλιτον, *pascha.* vox origine Hebræa. Lat. *transitus.*

Πασχέμεν, Ion. pro πάσχειν, præs. inf. ἀ

ΠΑ'ΣΧΩ, εις, ει, *PATIOR*, *afficior* : f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. a. 2. inf. παθεῖν, a. 2. part. παθών. perf. act. πεπάθηκα. p. m. πέπονθα. Hinc πάθημα, ατος, τὸ, *casus*, *afflictio.* πάθος, εος, τὸ, *animi perturbatio*, *affectus concitatus.* ἀντιπάθεια, ας, ἡ, *repugnantia*, *contraria affectio.* Συμπάθεια, ας, ἡ, *convenientia affectuum*; item *commiseratio.*

Παπαὶ, Scythicè, quod Græcè, κτείνειν, *interficere.*

Πάταγος, ᾶ, ὁ, *stridor*, *fragor* : ἀ πατάσσω, quod vide.

Πάταικοι, *simulacra Deorum in puppibus navium*, *Phœnicibus.*

Πατάνη, ης, ἡ, *PATINA*, *patella* : ἀ πετάω, *pando*, *aperio.*

Πατάξαι, a. 1. inf. act. &

Πατάξας, αντος, *percutiens*, a. 1. part. act. &

Πατάξεις; 2. sing. f. 1. act. verbi πατάσσω, *percutio.* πατάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act.

Πάταρα, ων, τὰ, *nomen urbis Lyciæ in Asia* : à *Pataro* conditore sic nominata.

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, *cum strepitu palpito*, *percutio* : f. ξω. p. πεπάταχα. a. 1. ἐπάταξα· hinc πάταγος, *fragor*, *strepitus.*

Πατέεσθαι, idem quod πάσασθαι, *gustasse.* Herodot. ἀ πάομαι, *gusto.*

Πατέοντι, Dor. pro πατέουσι, *calcant*, 3. pl. præs. ind. à πατέω.

Πάτερ, vocat. sing. sed

Πατῆρ', pro πατέρα, acc. sing. à πατὴρ, quod vide.

ΠΑΤΕ'Ω, *calco*, *conculco*, *protero* : f. ήσω. p. πεπάτηκα. a. 1. pass. ἐπατήθην. Hinc περιπατέω, *obambulo.*

ΠΑΤΗ'Ρ, έρος, ρὸς, ὁ, *PATER*, *tutor*, *curator*, πατέρι, ρὶ, acc. πατέρα, tantum. voc. ὦ πάτερ. Hinc πατρὶς, ίδος, ἡ *patria.* πατρῷος, ᾶ, ὁ, ἡ, & πάτριος, ᾶ, *paternus*, πατριώτης, ᾶ, ὁ, *conterraneus*, *popularis*, πατριὰ, ᾶς, ἡ, *familia.* ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *carens patre.* q. à πάω, *pasco.*

Πατήσας, αντος, a. 1. part. act. &

Πατησεῖς, Dor. pro πατήσεις, 2. sing. f. 1. à πατέω, *calco.*

Πάτμος, ᾶ, ἡ, nomen *insulæ* in Ægeo mari.

Πάτος, ᾶ, ὁ, *calcata seu trita via*, *callis.* Angl. a Path. à πατέω, *calco.*

Πάτρα, ας, & Ion. πάτρη, ης, ἡ, *familia*, & idem quod πατρὶς, *patria.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πατραδελφεὸς, ᾶ, ὁ, Poët. pro

Πατράδελφος, ᾶ, ὁ, *patris frater*, *patruus*, ὁ τᾶ πατρὸς ἀδελφός.

Πάτραθε, ex *familia*, ἐκ τῆς πάτρας καὶ φρατρίας. Vide πάτρα.

Πατραλοίας, ᾶ, ὁ, vel

Πατραλῴης, ᾶ, ὁ, *parricida* : ex πατὴρ & ἀλοάω, seu ἀλοιάω, ῶ, *trituro*, *multis ictibus contundo*, *verbero.*

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, *familia*, *parentela*, *tribus.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πατριάρχης, ᾶ, ὁ, *PATRIARCHA.* q. τῆς πατριᾶς ἄρχων, *familiæ princeps.*

Πατρικὸς, ἡ, ὸν, *paternus*, *a*, *um* : &

Πάτριος, ᾶ, ὁ, ἡ, *PATRIUS*, *hæreditarius*, à *patre* vel *patribus traditus.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πατρὶς, ίδος, ἡ, *PATRIA.* in acc. πατρίδα. ab eod. th.

Πατριώτης, ᾶ, ὁ, *qui ejusdem est patriæ*, *conterraneus*, *popularis* : &

Πατριῶτις, in fœm. g. idem. Th. πατὴρ, *pater.*

Πατροβόας, α, ὁ, nomen viri.

Πατροκασίγνητος, ᾶ, ὁ, *patruus* : ex πατὴρ, *pater*, & κασίγνητος, *frater* : quod ex κάσις, *frater*, & γείνομαι, *nascor.*

Πατροκλέης, ῆς, gen. έεος, έος, ᾶς. dat. έεϊ, έϊ, εῖ, acc. έεα, έα, ῆ, voc. εις, εις. Dicitur &

Πάτροκλος, ᾶ, ὁ, *PATROCLUS* : ex πατὴρ, & κλέος, εος, τὸ, *gloria.* quod à κλείω, *celebro.*

Πατροκτόνος, ᾶ, ὁ, ἡ, *parricida*, *patris interfector* : ex πατὴρ & κτείνω, *neco.*

Πατροπαράδοτος, ᾶ, ὁ, ἡ, à *parentibus traditus.* Ex πατὴρ, *pater*, παρὰ & δίδωμι, *do.*

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, *patris pater*, *paternus avus.*

Πατροτύπτης, ᾶ, ὁ, *qui patrem verberat* : ex πατὴρ, *pater*, & τύπτω, *verbero.*

Πατροῦχος, ᾶ, ὁ, ἡ, *patris bona possidens* : ut πατροῦχος παρθένος, *virgo pupilla*, *ad quam solam patris hæreditas pertinet* : à πατὴρ, & ἔχω, *habeo.*

Πατροφονεὺς, έος, ὁ, *parricida* : item, *qui alterius patrem occidit* : ex πατὴρ, & φονεὺς, *homicida.* Th. φένω, *interficio.*

Πατρῴα, ας, ἡ, *paterna* : vide πατρῷος.

Πατρῷος, ᾶ, ὁ, ἡ, seu

Πατρῷος, ῴα, ῷον, *patrius*, *a*, *um.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πάτταλος, ᾶ, ὁ, vide in πάσσαλος.

Παῦε, *cessa*, *desiste*, præs. imperat. act. &

Παύθη, *remisit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύθη, ης, η. verbi παύω, *cesso*, quod vide.

Παῦλος, ᾶ, ὁ, nomen Apostoli Lat. *pusillus.*

Παυρίδιος, ᾶ, *pauxillus*, *pauculus* : &

Παῦρον, adv. *PARUM* : &

Παῦρον τι, *PARUMPER* : à

Παῦρος, ᾶ, Poët. *paucus*, *non multus*,

PARVUS, in comp. παυρότερος. Th. παύω, *cesso*.
Παῦσαι a. 1. inf. act. &
Παυσάμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m. παύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. m. &
Παύσασαι, a. 1. part. act. f. g. pl. num. à παύω, *cesso*. f. σω.
Παύσειεν, *sedaret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab eod. th.
Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *cessatio*. Them. παύω, *cesso*.
Παυσώμεθα, Poët pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. à
ΠΑΥ'Ω, *facio cessare, finio, coërceo, cesso*. Angl. to **Pause**. f. παύσω. p. πέπαυκα. a. 1. ἔπαυσα. a. 1. imperat. παῦσον, άτω. a. 2. ἔπαυον. a. 2. pass. ἐπάην. præs. m. παύομαι, *cesso, desisto*. imperf. ἐπαυόμην, ου, ετο, & & in 3. pl. ἐπαύοντο. a. 1. m. ἐπαυσάμην, ω, ατο. perf. pass. πέπαυμαι, *destiti*. hinc παῦσις, εως, ἡ, *cessatio, requies*. παῦρος, ε, *paucus, parvus*. ἀνάπαυσις, εως, ἡ, *requies*.
Παφλαγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon*, nomen propr. gent. Παφλαγόνων, gen. pl.
Παφλαζεν, *fervebat*, 3. sing. imperf. Ion. &
Παφλάζοιτο, 3. sing. opt. præs. pass. à
Παφλάζω, *ferveo, æstuo*: ex them. φλάζω, *ferveo*.
Πάφος, ε, ἡ, nomen urbis. Gr. sic vocata à *Papho* conditore.
Παχεῖα, ας, ἡ, *densa*, nom. sing. f. g. &
Παχέῃ, dat. f. g. Ion. à παχὺς, έος, ὁ, *crassus*. παχέες, οἱ, *crassi, locupletes*.
Παχθῇ, Dor. pro παχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à πήγνυμι, *compingo*. quod vide.
ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina, ros glaciatus*: q. à πήγνυμι, *compingo*.
Παχνήεντος, gen. sing. à παχνήεις, εντος *pruinosus*. Th. πάχνη.
Παχνόω, *congelo, gelu constringo*. expon. & *contristo*. à πάχνη, *pruina*.
Παχύδερμος, ε, ὁ, ἡ, *crassipellis, crassam cutem habens*: item *fatuus, rudis*: ex παχὺς, *crassus* & δέρμα, *cutis*. Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis*.
Παχυνθεὶς, έντος, *pinguefactus*, a. 1. part. pass. à
Παχύνω, *pinguefacio*. f. υνῶ. p. πεπάχυγκα. part. pass. πεπαχυσμένος. a. 1. pass. ἐπαχύνθην, ης, η, *pinguefactus sum*: à
ΠΑΧΥ'Σ, έος, ὁ, *crassus, spissus, densus*, *PINGUIS, dives*. in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, in n. g. παχύ. q. à πήγω, *compingo*.
Παχύτης, ητος, ἡ, *crassities*, à præced.
ΠΑ'Ω, vel potius πάομαι, *gusto, vescor, PASCO*; item *possideo, acquiro*. f. άσομαι. perf. πέπαμαι. hinc παῖς, *affinis, propinquus*.
Πέδα, Præpos. Æol. pro μετὰ, *post*. acc. regit. q. à πὲς. hinc πεδαμείβομαι, pro μεταμείβομαι.
Πεδάα, Ion. Pleonasmo pro πεδᾷ, 3. sing. præs. ind. act. &
Πεδάαν, pro πεδᾶν, inf. act. Ion. verbi πεδάω, *irretio, compedibus adstringo*. Th. πέδη, *pedica*.
Πεδάασκον, *impediebant*, Ion. pro ἐπέδαον, ων, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.
Πεδάγρετος, ε, ὁ, ἡ, *reprehensus ex fuga*, à persequentibus qu. à πέδα, quod vide pro μετὰ & ἀγρέω, *venor*, vel ἀγείρω, *congrego*.
Πεδαίρω, è *solo in sublime tollo*: à πέδα, Æol. pro μετὰ & αἴρω, *tollo*.
Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν. Ex πέδα, Æol. pro μετὰ & ἀμείβειν, *mutare*.
Πεδαιὸς, ε, *firmus, humilis*. Th. πέδον, *solum, terra*.
Πεδάρσιος, ε, ὁ, ἡ, Poët. pro μετάρσιος, *sublimis*, quod vide. πέδα, Æol. pro μετὰ.
Πέδας, acc. pl. à πέδη, ης, ἡ, *pedica*.
Πεδᾶσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act. &
Πέδασον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act. à πεδάω, *impedio, vincio pedicis*. Th. πέδη, *pedica*.
Πεδάφρων, ονος, ὁ, ἡ, *mentem victam habens, mente captus, stultus*: ex πέδη, *pedica*, & φρὴν, *mens*.
Πεδάω, *pedicis vincio*. Th. πέδη, *pedica*.
Πεδέρχομαι, Æol. pro μετέρχομαι. ex πέδα, Æol. pro μετὰ & ἔρχομαι, *accedo*.
ΠΕ'ΔΗ, ης, ἡ, *pedica, compes*. q. à πὲς, *pes*. hinc πεδάω, *pedicis vincio*.
Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πεδάω, quod vide.
ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ε, τὸ, *calceus, talare*, q. à πὲς & εἱλέω, quia circa *pedem volvitur*.
Πεδινὸς, ἡ, ὸν, *campestris, e*. Th. πέδον, *solum, terra*.
Πεδίον, ε, τὸ, *campus*. gen. Ion. πεδίοιο. Th. πέδον, *solum*. sed
Πέδιον, ε, τὸ, *parvum vinculum*. Th. πέδη, *pedica*.
Πεδόθεν, adv. *ex fundo, è terra*. à
ΠΕ'ΔΟΝ, ε, τὸ, *solum, terra, humus*. q. à πὲς, quia *pede* calcatur. Hinc πεδίον, ε, τὸ, *campus, planities*. ἔμπεδος, ε, ὁ, ἡ, *stabilis, firmus*. κράσπεδον, ε, τὸ, *fimbria, limbus*. στρατόπεδον, ε, τὸ, *castra, exercitus*. στρατοπεδεύω, *castra metor*.
ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, *malleolus*, seu *planta pedis, fimbria*. q. à πὲς, quia pars *pedis*. Hinc πεζὸς, ε, *pedes, pedibus iter faciens*. πεζῇ, *pedestri itinere*.
Πεζεύω, *pedibus iter facio*. f. εύσω. p. πεπέζευκα. Th. πεζὸς.
Πεζῇ, *pedibus*, πεζῇ sc. ὁδῷ *pedestri itinere*. ab eod. th.
Πεζικὸν, ε, τὸ, *peditatus, exercitus terrestris*: à
Πεζικὸς, ε, *pedestris*. πεζικὴ δύναμις, *peditatus*,

tatus, *pedestris exercitus*. Th. πέζα, *planta pedis*.

Πεζοβόας, ου, ὁ, *qui pedestrem pugnam committit*. *pedes*. Poët. ex πεζὸς, *pedestris*, & βοὴ, *clamor*, *bellum*.

Πεζομάχας, α, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ου, ὁ, vel πεζομάχος, ου, ὁ, ἡ, *qui pedestre prælium committit* : &

Πεζομαχέω, *pedestre prelium committo* : &

Πεζομαχία, ας, ἡ, *pedestre prælium* : ex πέζα, *planta pedis*, & μάχομαι, *pugno*.

Πεζὸς, ῦ, ὁ, *pedes*. item adjectivè *pedestris*. Th. πέζα, *planta pedis*.

Πεῖ, Dor. pro πῦ, *ubi*.

Πεῖθ' pro ἔπειθε, *persuasit*, 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πείθω, *persuadeo*.

Πειθαρχέω, *principi obedio*, *obtempero*, *pareo*. f. ήσω. p. πεπειθάρχηκα. a. 1. ἐπειθάρχησα, q. d. πείθομαι ἄρχοντι. Th. ἄρχω, *impero*.

Πειθαρχία, ας, ἡ, *obtemperatio magistratui* : à præced

Πεῖθι, forte legend. πρῦθι.

Πειθέμεν, *persuadere*, Ion. & Dor. pro πείθειν, præs. inf. act. verbi πείθω, quod vide.

Πείθεο, *obtempera*, Ion. pro πείθε, præs. imperat. pass. &

Πείθεσθαι, præs. inf. pass. πείθηται, 3. sing. præs. sub. pass. à πείθω, *persuadeo*.

Πειθέω, -ῶ, Poët. & Att. pro quo & πιθέω, pro

Πείθομαι, *pareo*, *morem gero*. quod &

Πειθόμενος, ου, præs. part. pass. &

Πείθοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à πείθω, *persuadeo*.

Πειθὸς, ἡ, όν, pro πιθανὸς, *persuasorius*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πείθου, præs. imperat. pass. à πείθω.

Πειθοῦς, *persuasionis*, gen. sing. à

Πειθὼ, όος, οῦς, ἡ, *Suada*, *suadela*, à

ΠΕΙ'ΘΩ, *persuadeo*, cum acc. imperf. ἔπειθον. f. πείσω, *securum reddam*. a. 1. ἔπεισα. a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικα. præs. m. πείθομαι, *persuadeor*, *assentior*; item cum dat. *obedio*, *pareo*, *credo*. imperf. ἐπειθόμην, ου, ετο. perf. pass. πέπεισμαι, *persuasus sum*. perf. part. πεπεισμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, *assensus sum*. *credidi*. f. 1. pass. πεισθήσομαι. p. m. πέποιθα. *confido*. præt. inf. m. πεποιθέναι, *confidere*. perf. part. m. πεποιθὼς, ότος, *fretus*. plusq. p. m. ἐπεποίθειν, εις, ει. Hinc πίστις, εως, ἡ, *fides*. πιστεύω, *fidem habeo*, *credo*. πιστὸς, ῦ, *fidus*, *fidelis*. ἀπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, *inobediens*. εὐπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui facile paret*. ἀξιόπιστος, ου, ὁ, ἡ, *fide dignus*. ἄπιστος, ου, ὁ, ἡ, *incredulus*; item *infidus*. ἀπιστία, ας, ἡ, *infirmitas fidei*.

Πειθώμεθα, *pareamus*, 1. pl. præs. sub. m. à πείθω.

ΠΕΙ'ΚΩ, vel πέκω, *PECTO*, *carmino*, *carpo*. f. ξω. p. πέπεχα. a. 1. pass. ἐπέχθην. p. m. πέποκα. Hinc πόκος, ου, ὁ, *vellus*.

ΠΕΙ~ΝΑ, & Ion. πείνη, ης, ἡ, *fames*, *esuritio*. q. à πένομαι, *pauper sum*. Hinc πεινάω, vel πεινέω, f. άσω, vel ήσω. p. πεπείνηκα, *esurio*, *fame premor*. Hinc Angl. to **pine**.

Πειναλέος, ου, *famelicus*. Th. πεῖνα.

Πεινᾶντι, *esurienti*, Dor. pro πεινῶντι, dat. sing. part. præs. &

Πεινάσαι, a. 1. inf. act. à

Πεινάω, vide in πεῖνα.

Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, inf. à πεινάω, *esurio* : & πεινήμεναι, Dor. & Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινῆναι. qu. ex πείνημι, idem quod πεινάω, quod vide.

ΠΕΙ~ΡΑ, ας, ἡ, *conatus*, *inceptum*, *tentatio*, *experientia*, *dolus*. qu. à πείρω, *transeo*. Hinc πειράω, f. άσω, & ήσω, *conor*, *nitor*; item *tento*. πείρασις, εως, ἡ, *tentatio*. πειρασμὸς, ῦ, ὁ, idem. πειραστὴς, ῦ, ὁ, *tentator*. πρωτόπειρος, ου, ὁ, ἡ, *primum sese exercens*.

Πειράζω, *tento*, *exploro*. f. άσω. p. πεπείρακα. a. 1. ἐπείρασα. a. 1. inf. πειράσαι. præs. pass. πειράζομαι, *tentor*, *ad peccandum sollicitor*. perf. pass. πεπείρασμαι. a. 1. pass. ἐπειράσθην. a. . sub. pass. πειρασθῶ. a. 1. inf. pass. πειρασθῆναι, *tentari*. Th. πεῖρα.

Πειρασθείην, ης, η. a. 1. opt. pass. &

Πειρασθῶ, in 3. pl. πειρασθῶσιν, a. 1. sub. pass. verbi πειράζω, quod vide.

Πειραίνειν δίκας τισὶ, *lites aliquibus finire*, *jus aliquibus dicere*. Πειραίνω, ductum à περαίνω, quod à περάω, *supero*.

Πεῖραρ, seu πεῖρας, ατος, τὸ, *finis*. Th. πέρας, ατος, τὸ, idem.

Πείρας, αντος, *qui figit*, a. 1. part. act. à πείρω, *transadigo*, *transfigo*. f. περῶ. a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. &

Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. &

Πείρασαι, a. 1. imperat. m. verbi πειράζω, *tento*. Th. πεῖρα.

Πειρασθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Πείρασις, εως, ἡ, *tentatio*, *solicitatio* : &

Πειρασμὸς, ῦ, ὁ, *tentatio* : à πειράζω, quod vide.

Πειραστικὸς, ῦ, *tentandi peritus*; item *qui inani conatu utitur*. ab eodem verbo.

Πείρατ', pro πείρατα, nom. plur. à πεῖρας, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, *terminus*, *finis*.

Πειρατέον, nomen verbale, à πειράω, *conor*. Th. πεῖρα.

Πειρατεύω, f. εύσω. *piraticum exerceo*. Gen. 49. expon. *apprehendo* : à πειρατὴς, quod vide.

Πειρατήριον, ου, τὸ, *sedes piratarum*, *locus piratis infestus* : à

Πειρατὴς, ῦ, ὁ, *prædo marinus*, *PIRATA*, Angl.

Angl. Pirate. dat. pl. πειρατοῖς. Th. πεῖρα, dolus.

Πειράτω, tentet, 3. sing. præs. imperat. act. à

Πειράω, -ῶ, conor, nitor. f. άσω. vel ήσω. p. πεπείρακα. imperf.m. ἐπειρώμην, ώμην, ῶ, ᾶτο, ᾶτο. 3. pl. ώντο, ῶντο. Th. πεῖρα, experientia, conatus.

Πειραθῆναι, periculum fecisse, a. 1. inf. pass. &

Πείρασαι, experire, a. 1. imperat. m. verbi πειράω, quod vide.

Πειράζω, experior, periculum facio: à πειράω, idem. Th. πεῖρα.

Πειρίθοος, ου, ὁ, nomen viri.

Πείρινς, θος, ἡ, crates, vel alveus ex viminibus in curru.

ΠΕΙ'ΡΩ, transadigo, transfodio; item transeo. f. ρῶ. p. κα. a. 1. ἔπειρα. a. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. a. 1. pass. ἐπάρθην. p. m. πέπορα. Hinc πόρος, ου, ὁ, transitus, trajectus; item meatus. πορθέω, σω, κα, trajicio. πορεύομαι, eo, proficiscor. πορεία, ας, ἡ, profectio, iter. πορθμός, ῦ, ὁ, fretum, sinus maris; item trajectus. πορθμεὺς, έως, ὁ, portitor, qui aliquem lintre per fretum transportat. πορθμεύω, transfreto, fretum trajicio. ἔμπορος, ου, ὁ, mercator, negotiator. ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium. ὁδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, per viam incedens. ὁδοιπορέω, iter facio. ἀπορέω, dubito; item indigeo. ἀπορία, ας, ἡ, anxietas, angustia; item inopia, εὐπορέω, abundo aliqua re. εὐπορία, ας, ἡ, copia, abundantia.

Πειρῶ, tenta, præs. imperat. pass. πειράου, ῶ, &

Πειρῴατο, Ion. pro πειρῷντο, 3. plur. opt. pass. à πειράω, conor. Them. πεῖρα, conatus.

Πειρώμεθα, experimur, 1. pl. præs. ind. m. &

Πειρώμενος, ου. præs. part. verbi πειράομαι, conor, periculum facio; item passivè tentor, exerceor. Them. πεῖρα, conatus, tentatio.

Πεῖσαι pro πῖσαι, irrigare, a. 1. inf. act. à πίω, potum do. inusit.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, quod vide. &

Πείσαισα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. à πείθω, vide præced.

Πείσας, αντος, persuadens, a. 1. part. act. à πείθω, persuadeo. f. σω.

Πεισιχάλινα δώματα, currus habenis obedientes. τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virgil. Fertur equis auriga, neque audit currus habenas: ex πείθω, & χαλινὸς, ῦ, ὁ, frænum.

Πείσεαι, obedies, Ion. pro πείσῃ, 2. sing. f. 1. m. &

Πείσεις, 2. sing. f. 1. act. &

Πεισέμεν, persuasurum esse, Ion. pro πείσειν, f. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, persuadeo. πείσθαι, f. 1. inf. m. &

Πείσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. f. m. à πείθω, persuadeo. f. σω.

Πεισθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à πεισθεὶς, έντος, έντι. ab eod. verbo.

Πεισθῆναι, a. 1. inf. pass. &

Πεισθήσομαι, f. 1. ind. pass. à πείθω, quod vide.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, persuasio. ab eod. th.

Πείσομαι, patiar, vel parebo, f. 1. m. à πάσχω, patior. vel πείθω, pareo.

Πεῖσος vel πῖσος, ους, τὸ, locus humectus, hortus, pratum. qu. qui possit πῖσαι, id est, potum præbere: à πιπίσκω, potum præbeo, f. πίσω. Them. πίνω, bibo.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens, persuasor: à πείθω.

Πέκω, idem quod πείκω, quod vide.

Πελάγεσσι, dat. pl. Ion. à

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, PELAGUS, mare. in nom. plur. πελάγη. qu. πλοῖα ἄγον, naves ducens. Hinc πελαγίζω, inundo, restagno.

Πελάγων, Pelagon, nomen viri.

Πελάζω, appropinquo, accedo; item appropinquare facio, admoveo, pertingo. f. άσω. p. κα. præs. inf. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, admovere victoriæ. dare victoriam. Sic κράτει πέλασσον, victoriam mihi largire, a. 1. imperat. act. Poët. Them. πέλας, propè.

ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, libum è polline farinæ. q. à πάλη, farina tenuis. vel παλύνω, misceo.

ΠΕΛΑΡΓΟ'Σ, ῦ, ὁ, ciconia. q. à πελὸς & ἀργὸς, quia nigris & albis pennis. Hinc ἀντιπελαργέω, gratiam refero, beneficium rependo. ἀντιπελαργία, ας, ἡ, mutua gratiarum actio.

ΠΕ'ΛΑΣ, adv. propè. q. à πέλω, appropinquare facio. Hinc πελάω & πελάζω, propinquo. πλησίος, ου, propinquus, proximus. πλησίον, adv. propè. πλησιάζω, propinquo. ἐμπελάζω, pervenio ad aliquem locum. ἐρυσίπελας, ατος, τὸ, ignis sacer.

Πέλασαν, applicarunt, Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. a. 1. act. &

Πελάσας, αντος, accedens. a. 1. part. act. πελάσαι. a. 1. inf. à πελάζω admoveo. f. σω. p. πεπέλακα. Th. πέλας, propè.

Πελασθεὶς, έντος, accedens, a. 1. part. pass. &

Πελάσθη, infixa est, Ion. pro ἐπελάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo & them.

Πελάσαισι, Æol. pro πελάσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σ. verbi πελάζω, quod vide.

Πελάτης, ου, ὁ, qui appropinquat; item incola, cliens: &

Πελάτις, ιδος, ἡ, cliens, famula. Th. πέλας, propè.

Πελάω, idem quod πελάζω, quod vide.

Πέλεθος, vide in σπέλεθος.

Πίλαθρον, pro πλάθρον, ου, τὸ, *jugum*.
Πίλ\{, *est*, *contigit*, à πέλω, *sum*.
Πέλεια, ας, ἡ, &
Πελειάς, άδ☉, ἡ, *columba*. in seq.
Πελειάσιν, *columbis*, dat. pl. à πελειὰς, άδος, ἡ, vel πέλεια, *columbarum quædam species*: à πελὸς, *niger*. quia *nigro* erant colore.
Πελεκὰν, *PELECANVS*. Gl. πελεκάν☉ θαλάσσειον ὄρνεον. Dicitur πελεκὰν, ᾶν☉, & ἄντ☉, & πελεκᾶς, ᾶ. à πελεκάω, *seco*. quòd rostrum habeat magnum & latum, *dolationi* aptum. Them. πέλεκυς, *securis*.
Πελεκάω, *seco*, *securi incido*: &
Πελέκημα, ατ☉, τὸ, *fomes*, *id quod inter dolandum excidit*, *scobs*, *ramentum*, quod pro fomite esse potest. Them. πέλεκυς.
Πελεκίζω. *securi ferio*. f. ίσω. p. πεπελέκικα. perf. pass. πεπελέκισμαι. perf. part. πεπελεκισμέν☉, η, ον, *securi percussus*. Th. πέλεκυς, *securis*.
Πελεκῖν☉, *securidaca*, herba, cujus semen est ut πέλεκυς, *securis*.
Πελέκκησεν, Ion. & Poët. pro ἐπελέκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, *seco*. quod vide.
Πέλεκκον, ου, τὸ, *manubrium*, *seu capulus bipennis*: à
ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, *securis*, *bipennis*. in acc. πέλεκυν hinc πέλυξ, υκ☉, ὁ, seu πέλυς, εως, ἡ, idem. & *pelvis*.
Πελεμίζετ', Ion. pro ἐπελεμίζετο, *contremuit*, *quassatus fuit*, 3. sing. imperf. pass. à
ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, *moveo*, *commoveo*. f. ξω. p. πεπελέμικα. perf. pass. πεπελέμισμαι. a. 1. pass. ἐπελεμίσθην, ης, η.
Πελεμίχθη, *reversus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à πελεμίζω, quod vide.
Πέλεν, Ion. pro ἔπελεν, *exstabat*, 3. sing. imperf. &
Πέλεσκε, Ion. pro ἔπελε, 3. sing. imperf. verbi Poët. πέλω, *sum*.
Πέλευ, Dor. pro πέλου, præs. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, *sum*.
Πελιδνὸς, ᾶ, vel πελλιδνὸς, *nigrorem plumbeum habens*, *sanguine suffusus*, *lividus*: &
Πελιδνόω, -ῶ, *lividum reddo*, *sugillo*. Th. πελὸς, *niger*.
Πέλι☉, ου, *niger*. ab eod. th.
Πέλοντο, *erant*, 3. pl. imperf. Ion. verbi πέλομαι, *sum*: à πέλω, idem.
ΠΕ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *mulctra*. πελλὶς, ίδ☉, ἡ, idem. q. à πλέ☉, *plenus*, quod sæpe lacte *impleri* soleat. Inde Angl. a Pail, i. e. mulctrale.
Πέλλη, ης, ἡ, *PELLA*, urbs Macedoniæ. unde Alexander Magnus, *Pellæus* dictus.
Πέλλ☉, ου, sive πελλὸς, idem quod πελὸς, *niger*.
ΠΕ'ΛΜΑ, ατ☉, τὸ. *planta pedis*; item *solea*. q. à πελὸς, quia *nigra*. aut à πηλὸς, *lutum*, quod est calcamus.
Πέλομαι, *sum*, idem quod πέλω.
Πελόμεσθα, Dor. pro πελόμεθα. 1. pl. præs. ind. præced. verbi.
Πελοπηϊάδαι, & Πελοπηΐδαι, Ion. Dor. & Poët. pro Πελοπίδαι, οἱ, nom. pl. à
Πελοπίδης, ου, ὁ, *Pelopis filius*: à Πέλοψ, πος, nomen propr.
Πελοπόννησ☉, ου, ἡ, *regio Græciæ*, *infrà mare Ionium & Ægæum*. Hinc Πελοποννησιακὸς, ᾶ, & Πελοποννησιστὶ, adv. *Peloponnesiacè*.
Πέλοπ☉, gen. sing. à Πέλοψ, οπ☉, ὁ, *Pelops*, nomen propr.
ΠΕΛΟ'Σ, ᾶ, *niger*. πέλει☉, ου, idem.
Πελταστὴς, ᾶ, ὁ, *PELTASTA*, *peltatus*, *cetratus*: &
Πελταστικὸς, ᾶ, *ad peltastam pertinens*; item *qui peltâ se tueri in pugna novit*: à
ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, *PELTA*, *scutum brevius*. q. παλτὸν, quod *vibrari* possit. hinc καταπέλτης, ου, ὁ, *catapulta*.
Πέλυξ, υκ☉, ὁ, vel πέλυς, *PELVIS*: propriè *lignea*; facta τῷ πελεκᾶν.
ΠΕ'ΛΩ. & πέλομαι, *sum*, *venio*, *verto*, *admoveo*, *appropinquare facio*.
ΠΕ'ΛΩΡ, ωρ☉, τὸ, *monstrum*.
Πελώρη, *vasta*, f. g. à πέλωρ☉, ου, *monstrosus*, *portentosus*; item *ingens*, *immanis*: &
Πελώρι☉, ου, *monstrosus*: item *admirandus*, *suspiciendus*, *mirus*, & *immanis*, *ingens*. q. à πέλας ὄρους, *propè accedens* ad magnitudinem *montis*. Th. πέλωρ.
Πέμμα, ατ☉, τὸ, *coctura*, *coctum aliquid*, peculiariter *genus quoddam placentæ*: à πέπτω, *coquo*.
Πεμπάζω, seu πεμπάζομαι, f. άσω, & άσομαι, per πεμπάδας *numero* à
Πεμπὰς, άδ☉, ἡ, idem quod πεντὰς, άδ☉, *numerus quinarius*, *quinque*: à
Πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*: &
Πέμπε pro ἔπεμπε, Ion. 3. sing. imperf. verbi πέμπω, *mitto*. f. ψω.
Πέμπελ☉, ου, ὁ, *senex*. q. jam *mittendus in* sepulchrum: à πέμπω, *mitto*.
Πέμποισα, ας, ἁ, Dor. pro πέμπουσα, ης, ἡ, *mittens*, præs. part. f. g. à πέμπω, *mitto*. f. ψω.
Πέμπον, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejusd. verbi.
Πεμπταῖον βρέφ☉, *infans quinque dies natus*: à πέμπτ☉, *quintus*. Them. πέντε, *quinque*.
Πεμπτάμερ☉, ου, ὁ, ἡ, Ion. & Dor. pro πεμπθήμερ☉, vel πενθήμερ☉, *quinque dies durans*, seu *à quinque diebus*: ex πέμπτ☉, ου, *quintus*, vel πέντε, *quinque*, & ἡμέρα, *dies*.
Πέμπτης, ης, gen. & dat. sing. f. g. à
Πέμπτ☉, η, ον, *quintus*, *a*, *um*. dat. pl. πέμπτοισι à πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*: at

Πεμπτὸς, ὴ, ὸν, *missus, a, um*: à

ΠΕ´ΜΠΩ, *mitto, amando, dimitto, veho, trajicio*: f. ψω. p. πέπεμφα. a. 1. ἔπεμψα. a. 1. imperat. act. πέμψον, άτω. a. 1. sub. πέμψω, ης, η. a. 1. inf. πέμψαι. a. 1. part. πέμψας, αντος. præs. pass. πέμπομαι, *mittor*: a. 1. pass. ἐπέμφθην. f. 1. pass. πεμφθήσομαι. præt. m. πέπομπα. Hinc πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio*; item *pompa*. ἀποπέμπω, *dimitto*. προπέμπω, *mitto ante*; item *prosequor, comitor*.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, *veru cum quinque cuspidibus*: à πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*, & ὀβελὸς, *veru*.

ΠΕ´ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, *flatus*; item *gutta, nubes, bulla*: qu. à πέμπω, ut sit quod *emittitur* è re aliqua.

ΠΕΜΦΡΗΔΩ`Ν, όνος, ἡ, *insectum è vesparum genere*.

Πέμψαν, Ion. pro ἔπεμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. &

Πέμψας, αντος, a. 1. part. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέμψει, 3. sing. &

Πέμψουσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, f. 1. verbi πέμπω, quod vide.

Πέμψωμεν, *mittamus*, 1. pl. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Πένεσθαι, præs. inf. à πένομαι, *laboro, ago*, quod vide.

Πενέστης, ου, ὁ, *servus, famulus*: à πένομαι, *laboro*.

Πένηαι, Ion. pro πένῃ, 2. sing. sub. verbi πένομαι, *laboro, pauper sum*.

Πένης, ητος, ὁ, *qui labore victum quærit, pauper*: dat. pl. πένησι, à πένομαι, *laboro, egeo*.

Πένθει, *luge*, præs. imperat. à πενθέω, *lugeo*: sed

Πένθεϊ, dat. sing. à πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

ΠΕΝΘΕΡΟ`Σ, οῦ, ὁ, *socer, uxoris meæ pater*. πενθερὰ, ᾶς, ἡ, *socrus, uxoris mater*: ut ἑκυρὸς, & -ρὰ, *socer*, & *socrus*, mariti pater, & mater.

Πενθέω, ῶ, *lugeo*: f. ήσω. p. πεπένθηκα. a. 1. ἐπένθησα. a. 1. inf. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πενθήμεναι, Dor. pro πενθεῖναι, præs. inf. à πένθημι, pro πενθέω. Alii pro πενθεῖν, præs. inf. verbi πενθέω, *lugeo*. Them. πένθος.

ΠΕ´ΝΘΟΣ, εος, τὸ, *luctus, mæror*: qu. πένθος, à præt. m. πέπονθα, verbi πάσχω, *patior*. Hinc πένθιμος, ου, ὁ, ἡ, *lugubris*. πενθέω, *lugeo*.

Πενία, ας, ἡ, & Ion. η, ης, *paupertas*: à πένης, *pauper*. Th. πένομαι, *laboro, inops sum*.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *pauperculus, a, um*: à

ΠΕ´ΝΟΜΑΙ, *facio, efficio*; *pauper sum*. πενόμενος, præs. part. πέπονα, præt. m. Hinc πένης, ητος, ὁ, *pauper*. πενία, *paupertas*. πόνος, *labor*. πονέω, *laboro*. πονηρὸς, *improbus, scelestus*. φιλόπονος, ου, ὁ, ἡ, *amans laborum, gnavus*. μισόπονος, ου, ὁ, ἡ, *fugiens laborum*.

Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. verbi præced.

Πεντάεθλος ἀνὴρ, *quinquertio*. πεντάεθλον, ου, τὸ, *quinquertium*: ex πέντε, *quinque*, & ἄεθλος, *certamen*.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, *quinquennium, lustrum*: vide πενταέτηρος. Sed Att. πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo πενταετηρικὴ, *quinquennalis*.

Πενταέτηρος, ου, ὁ, ἡ, *quinquennis, quinquennalis*: &

Πενταέτης, sive πενταετὴς, έος, ὁ, ἡ, idem: à πέντε, *quinque*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πένταθλον, ου, τὸ, *quinquertium, quinque certamina*: &

Πένταθλος, ου, ὁ, *quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit*: ex πέντε, *quinque*, & ἆθλος, *certamen*. Them. ἄεθλος, idem.

Πεντάκις, *quinquies*, adv. à πέντε.

Πεντακόσιοι, αι, α, *quingenti, æ, a*: ex πέντε, *quinque*, & κόσιοι, quod vide.

Πενταπλήσιος, Ion. pro πενταπλάσιος, ου, *quinquies major*. Th. πέντε, *quinque*.

Πένταχα, & πενταχῆ, *quinquefariam, quinque modis*: à

ΠΕ´ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, *quinque*. πεντάκις, *quinquies*. πεντήκοντα, *quinquaginta*. πεντηκοστὸς, ὴ, ὸν, *quinquagesimus*. πεντακόσιοι, αι, α, *quingenti, æ, a*.

Πεντεκαιδέκατος, η, ον, *decimus quintus, a, um*: ex πέντε & δέκατος, *decimus*. Th. δέκα, *decem*.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quinquaginta*: ex πέντε, *quinque*.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, *quinquaginta annorum*: ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πεντηκόντερος, ἡ, *navis, quæ quinquaginta remis agitur*. πεντηκόντορος, ἡ, idem.

Πεντηκοντόγυος, ου, ὁ, ἡ, *qui quinquaginta jugerum est*: ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, quod vide, & γύα, seu γύη, *arvum*; *jugerum*.

Πεντηκοντακάρηνος, ου, ὁ, ἡ, *qui habet quinquaginta capita*: ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, quod vide, & κάρηνον, ου, τὸ, *caput*.

Πεντηκοστὸς, ὴ, ὸν, *quinquagesimus, a, um*. Hinc πεντηκοστὴ, sc. ἡμέρα, *dies quinquagesimus*, à resurrectione Domini: Angl. Pentecost. Th. πέντε.

Πεντόζοιο, gen. Ion. à

Πέντοζος, ου, ὁ, ἡ, *qui in quinos ramos dispergitur*. Sic vocatur etiam *manus*: ex πέντε, *quinque*, & ὄζος, *ramus*. Digiti sunt veluti *quinque ramusculi*.

Πέξαιτ', pro πέξαιτο, *tondeatur*, 3. sing. a. 1. opt.

opt. m. verbi πέκω, seu πείκω, pecto: f. ξω.

Πεξῶ, Dor. pro πέξω, f. 1. verbi ejusd.

ΠΕ'ΟΣ, πέεος, τὸ, penis.

Πεπάγασι, Dor. pro πεπήγασι, 3. pl. perf. m. verbi πήγνυμι, compingo: f. ξω. a. 2. ἔπαγον. perf. m. πέπηγα.

Πεπαθυῖα, passa, per Syncop. pro πεπαθηκυῖα, perf. part. act. f. g. verbi παθέω, f. ήσω, pro πάσχω, patior: a. 2. ἔπαθον.

Πεπαίνω, maturo, coquo. Th. πέπων, idem.

Πεπαισμένος, ου, perf. part. pass. à παίζω, ludo, illudo; vel à παίω, percutio: f. αίσω. perf. pass. πέπαισμαι. Sunt qui à πεπαίνω derivari dicunt.

Πεπαίτερος, ου, maturior, mitior, compar. à πέπων, maturus; quod vide.

Πεπαλαγμένος, ου, pollutus, perf. part. pass. à παλάσσω, inquino, fœdo: f. ξω. p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro: f. αλῶ. Alii à πηλὸς, lutum.

Πεπάλακτο, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. ab eod. verbo.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. pass. à παλάσσω, sortior; quod à πάλος, sors; item agitatio. Th. πάλλω, agito.

Πεπαλὼν, qui vibravit, Ion. redupl. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, vibro: f. παλῶ. a. 2. ἔπαλον.

Πέπαμαι, perf. verbi πάομαι, f. άσομαι, possideo.

Πεπᾶναι, a. 1. inf. act. verbi πεπαίνω, coquo: a. 1. part. pass. πεπανθεὶς, εῖσα, ὲν, coctus: nom. pl. πεπανθέντες, cocti.

Πεπαρεῖν, per Anadiplas. pro παρεῖν, a. 2. inf. verbi πείρω, transeo: f. περῶ. a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. inf. pro πορεῖν, verbi πόρω, vel πορίω, do, præbeo.

Πεπάρθαι, perf. inf. pass. à

Πέπαρμαι, perf. ind. pass. &

Πεπαρμένος, η, ον, trajectus, a, um, confixus, perf. pass. part. verbi πείρω, transadigo: f. περῶ. perf. act. πέπορκα. p. m. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, debacchatus sum, perf. act. Att. pro παρῴνηκα. &

Πεπαρῳνημένος, ου, ludibrio habitus, perf. part. pass. Att. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, pecco per vinolentiam. Th. οἶνος, vinum.

Πέπασται, acquisivit, Poët. pro

Πέπαται, 3. sing. perf. pass. verbi πάομαι, possideo: f. άσομαι. perf. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, desii, perf. ind. pass. &

Πεπαυμένοις, dat. pl. perf. part. pass. &

Πέπαυσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi παύω, cesso: f. παύσω. p. πέπαυκα. a. 2. ἔπαον.

Πεπίθαται, persuasi sunt, Ion. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πείθω, persuadeo: f. σω. a. 2. ἔπιθον. perf. pass. πέπεισμαι.

Πεπίθοντο, paruerunt, Ion. redupl. pro ἐπίθοντο, 3. plur. imperf. pass. ejusdem verbi.

Πεπείραμαι, expertus sum. Dor. pro πεπείρημαι, perf. ind. pass. inde a. 1 pass. ἐπειράθην. à πειράω, tento: f. άσω, & ήσω. Th. πεῖρα, conatus, experientia.

Πέπειρος, ου, ὁ, ἡ, maturus, mitis: à πεπαίνω, coquo. Th. πέπτω, idem.

Πεπείσθω, persuasum habeat, 3. sing. perf. imperat. pass. &

Πέπεισμαι, perf. ind. pass. à πείθω, persuadeo: f. σω.

Πεπελεκισμένος, ου, decollatus, securi percussus: perf. part. pass. à πελεκίζω, securi ferio, Th. πέλεκυς, securis.

Πεπερακέναι, perf. inf. act. verbi περαίνω, f. ανῶ. p. πεπέρακα, idem quod περατόω, finio. Th. πέρας, τὸ, finis.

Πεπερημένος, ου, advectus & venditus: à περάω, vendo: f. άσω, & ήσω, p. πεπέρηκα. perf. pass. πεπέρημαι.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, ιος, vel εως, τὸ, PIPER: Angl. Pepper: qu. à πέπειρος, quod calore suo coctionem juvet.

Πέπηγα, ας, ε, concrevi, perf. m. &

Πεπηγὼς, ότος, infixus, perf. part. m. verbi πήγνυμι, seu πήγω, compingo.

Πεπηδηκέναι, perf. inf. act. verbi πηδάω, salto.

Πεπιεσμένος, η, ον, pressus, perf. part. pass. à πιέζω, premo: f. σω. p. πεπίεκα. perf. pass. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, inducere, Ion. redupl. pro πιθεῖν, a. 2. inf. verbi πείθω, persuadeo: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθημένος, ου, perf. part. pass. &

Πεπιθήσω, persuadebo, Ion. reduplic. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, persuadeo: a. 2. ἔπιθον, unde πιθέω.

Πέπιθμεν, per Sync. pro πεπίθομεν, Ion. reduplic. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi πείθω, persuadeo: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπίθοιμεν, suasissemus, & in 3. pl. πεπίθοιεν, Ion. redupl. pro πίθοιμεν & πίθοιεν, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Πέπιθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. &

Πεπιθὼν, a. 2. part. act. Ion. pro πιθὼν, όντος, à πείθω, persuadeo: a. 2. ἔπιθον.

Πεπιστεύκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. verbi πιστεύω, credo: f. εύσω. à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πεπιστεύκεισαν, crediderant, 3. pl. plusq. p. Att. pro ἐπεπιστεύκεισαν ab eod. verbo.

Πεπιστευμένην, accus. sing. f. g. part. perf. pass. à πιστεύω, quod vide in πεπιστεύκαμεν.

Πεπλανημένως, adv. vagabunde: à πλανάομαι, erro. Th. πλάνη, error.

Πέπλασται, 3. sing. perf. pass. πεπλάσθαι, perf. inf. pass. πεπλασμένος, ου, perf. part. pass. à πλάσσω, fingo: f. σω. p. κα.

Πεπλάτυνται, 3. sing. perf. pass. verbi πλατύνω, *dilato*: f. υνῶ. perf. πεπλάτυκα. Them. πλατὺς, έος, *latus, amplus*.

Πέπληγα, *percussi*, præt. m. verbi πλήσσω, f. ξω. a.2. ἔπληγον.

Πεπληγέμεν, & πεπληγέμεναι, Ion. & Dor. pro πεπληγέναι, verbi πεπλήγω, *percutio*; quod ex præt. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, in præsens abiit: unde & præt imperf. πέπληγον, Ion. pro ἐπέπληγον · nisi malis esse a.2. act. verbi πλήσσω, a.2. πέπληγον, Anadiplas. Ion. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, *percussi*: vide in præced.

Πεπλήθυνται, 3. sing. perf. pass. verbi πληθύνω, quod vide.

Πεπληθὼς, υῖα, ὸς, *plenus, a, um*, perf. part. m. à πλήθω, *impleo*: f. πλήσω. p. m. πέπληθα.

Πέπληντο, 3 sing. plusq. p. pass. Ion. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*: f. πλήσω. perf. pass. πέπλημαι.

Πεπλήρωμαι, & in 3. plur. πεπλήρωνται, perf. ind. pass. verbi πληρόω, *impleo*: fut. ώσω. p. πεπλήρωκα. Them. πλέος, *plenus*.

Πεπλησιακὼς, ότος, perf. part. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo, sector, accedo familiariter ad aliquem*: fut. άσω. p. κα. à πλησίον, *propè*. Them. πέλας, idem.

ΠΕ'ΠΛΟΣ, ου, & Ion. πέπλοιο, ὁ, & πέπλον, ου, τὸ, *PEPLUS, UM*; vestis muliebris.

Πεπλύσθαι, Poët. perf. inf. pass. ab inusitato πλύω, *lavo*: f. πλύσω. perf. pass. πέπλυμαι. Th. πλυνω, idem.

Πέπλως, vide in ἐπέπλων, ως, ω. &

Πέπλως, acc. pl. Dor. pro πέπλους, à πέπλος, ὁ, *peplus*.

Πεπνυμένος, η, ον, *prudens, sapiens*: perf. part. pass. & in dual. πεπνυμένω, à perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνύμι, seu πνύω, f. σω, *spiro*: in pass. πνύμαι, *sapio*. Them. πνέω, *spiro*.

Πέπνυσο, *sapito*, perf. imperat. pass. à πνῦμαι, *sapio*; quod à πνῦμι, vel πνύω, idem quod πνέω. *spiro, flo*.

Πεποίηκα, ας, ε, & in 3. plur. πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, perf. ind. act. &

Πεποίημαι, & in 3. plur. πεποίηνται, perf. ind. pass. πεποιῆσθαι, perf. inf. pass. &

Πεποιημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi ποιέω, *facio*: f. ήσω.

Πέποιθ', pro πέποιθε, *confidit*, 3. sing. præt. m. πέποιθα, ας, ε. Hinc πεποίθῃς, 2. sing. sub. præt. m. &

Πεποιθέναι, perf. inf. m. πεποιθὼς, ότος, in plur. πεποιθότες, perf. part. m. verbi πείθω, *persuadeo*: f. σω. a.2. ἔπιθον. πεποίθει, 3. sing plusq. p. m. Ion.

Πεποίθησις, εως, ἡ, *fiducia*: à præt. m. πέποιθα, verbi πείθω *persuadeo*.

Πεποίθομεν, 1. plur. præs. ind. à πεποίθω, quod Siculo more factum ex præt. m. πέποιθα, verbi πείθω, *persuadeo*.

Πεποιθὼς, ότος, *fretus, confisus*: vide in πεποιθέναι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus, a, um*: perf. pass. part. à ποικίλλω, f. λῶ, *variego*. Th. ποικίλος, *varii coloris*.

Πέπομφα, *misi*, Att. pro πέπεμφα, perf. ind. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέπον, ὦ, *mollis, ignave*, vocat. à nom. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, *mitis, maturus*. Them. πέπτω, *coquo*: fut. ψω. perf. pass. πέπεμμαι.

Πέπονα, præt. m. à πένομαι, *laboro*.

Πεπονάμενος, Dor. pro

Πεπονημένος, ου, *elaboratus*, perf. part. à πονέω, *excolo, instruo*. Them. πένομαι, *laboro*.

Πεπονηρευμένος, ου, perf. part. pass. verbi πονηρεύω, *improbus sum, improbè ago*: à πονηρὸς, *malus*. Th. πένομαι, *laboro*.

Πέπονθα, *passus sum*, præt. m. ind. &

Πεπονθὼς, ότος, p. m. part. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a.2. ἔπαθον.

Πέπορδα, *pepedi*, præt. m. verbi πέρδω, *pedo*.

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplas. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω. fut. ρῶ. Poët. idem quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω, *transadigo*: p. m. πέπορα.

Πεπόρευσο, perf. imperat. pass. verbi πορεύομαι, *eo*.

Πεπόσθαι, perf. inf. pass. à πῶμι, vel πίνω, *bibo*: f. πώσω. p. πέπωκα. perf. pass. πέπωμαι. a. 1. pass. ἐπόθην. a. 1. part. ποθείς.

Πέποσθε, *laborâstis*, per Syncop. pro πεπόνησθε, 2. plur. perf. ind. pass. verbi πονέω, *laboro*: fut. ήσω. p. πεπόνηκα. perf. pass. πεπόνημαι. Them. πένομαι, idem. p. m. πέπονα. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonasm. inserto σ, præt. m. verbi πάσχω, *patior*: fut. πείσομαι.

Πεποτήαται, *volarunt*, Ion. pro

Πεπότηνται, 3. pl. perf. pass. verbi ποτάομαι, *volo*: fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. Th. πέτομαι, vel πετάομαι, idem.

Πεπότητο, *volabat*, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. ejusd. verbi & th.

Πεπερασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi περάω, vide πέπερακα.

Πέπερακα, *terminavi*, per Sync. pro πεπέρακα, perf. ind. act. verbi περάω, *transeo*: f. άσω, & ήσω. Alii à περάσω, formant, quod vide. Est &

Πέπρακα, perf. à πιπράσκω, *vendo*: fut. πράσω.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo*: f. πράσω. f. 1. pass. πραθήσομαι. a. 1. pass. ἐπράθην, ης, η. Th. περάω, *vendo*.

Πέπραχα,

Πέπεραχα, perf. ind. act. verbi περάσω, *facio*: f. ξω. perf. inf. act. πεπεραχέναι, perf. ind. pass. πέπεραγμαι. a. 1. pass. ἐπεράχθην.

Πεπεραχέναι, vide in præced.

Πεπρῆσθαι, Ion. pro πεπερᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, ου, *incensus*, perf. part. pass. verbi πρήθω, *incendo*: perf. pass. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum*, per Sync. pro πεπεπρωμαι, perf. ind. pass. &

Πεπρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi περατόω, per Sync. πεόω, & πρόω, *destino*. Them. πέρας, ατος, τὸ, *terminus*, *finis*.

Πέπρωται, per Sync. pro πεπεράτωται, 3. sing. perf. pass. &

Πέπρωτο, per Sync. pro πεπεράτωτο, 3. sing. plusq. p. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπταμαι, per Syncop. pro πεπέτασμαι, sic in 3. plur. πέπτανται, *expansa sunt*, pro πεπέτανται, perf. pass. verbi πετάζω, vel πετάομαι, *expando*. Sunt qui πέπταμαι exponant *volavi*, & pro ἔπταμαι poni credunt, perf. pass. verbi πτῆμι.

Πεπτεῶτα, *lapsum*, accus. sing. perf. part. act. à πεπτεώς, quod Pleonasm. τῦ ε, pro πεπτὼς, & hoc per Sync. pro πεπτωκὼς, gen. -ῶτος vel -ότος, perf. part. act. à πίπτω, *cado*: f. πτώσω. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ῶτος, *terrefactus*, perf. part. act. verbi πτήσσω, *metu contraho*: fut. ξω. præt. πέπτηχα, & sublato χ, Ion. πέπτηα. Hinc part. πεπτηὼς, & in accus. πεπτηῶτα· quod tamen per Ectasin dici pro πεπτεῶτα, quidam credunt, quod vide.

ΠΕ'ΠΤΩ, *coquo*, *maturo*, *pinso*: f. ψω. p. πέπεφα. Æol. πέσσω, Att. πέττω. Hinc πέψις, εως, ἡ, *coctio*. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, *maturus*; item *mollis*, *mitis*.

Πέπτωκα, *cecidi*, perf. act. &

Πεπτωκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πτώσω. a. 2. ἔπεσον. f. 2. m. πεσῦμαι.

Πεπτῶτα, per Sync. pro πεπτωκότα, accus. sing. perf. part. act. verbi ejusd. Vide πεπτεῶτα.

Πεπύθοιτο, *audiat*, *intelligat*, 3. sing. a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. &

Πεπύθωνται, Ion. Anadiplasiasmo pro πύθωνται, 3 plur. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*: fut. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, ου, perf. part. pass. verbi πυκάζω, *denso*. Them. πύκα, adverb. *dense*,

Πεπυρωμένος, ου, perf. part. pass. verbi πυρόω, *inflammo*: f. ώσω. p. πεπύρωκα. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

Πεπύθην, Ion. pro ἐπεπύθην, 3. dual. plusq. p. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθωνται.

Πέπυσμαι, *interrogavi*, perf. pass. &

Πέπυστο, Ion. pro ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθωνται.

Πέπωκα, *bibi*, perf. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ, ἡ, *coctus à sole*, *maturus*; de *fructibus* dicitur; item *PEPO*, & *mollis*, *ignavus*: à πέπτω, *coquo*.

ΠΕ'Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet; & plerumque significat, *quamquam*, *tametsi*: interdum respondet particulæ *cunque*. Sæpe etiam vacat. Æolibus πὲρ, est περί.

ΠΕ'ΡΑ, *ultrà*. πέραν, idem. περαίτερος & περαῖος, ου, *ulterior*: quasi à περάω, *transeo*.

Περᾶαν, *penetrare*, Ion. pro περᾶν, præs. inf. verbi περάω, *transeo*: fut. άσω, & άσω.

Περαίη, ης, ἡ, Ion. pro περαία, scil. γῆ, vel χώρα, *terra quæ est ultrà mare*. Th. πέρα, *ultrà*.

Περαίνω, f. ανῶ. p. αγκα, *finio*, *perfinio*, *efficio*: item *ex concessis aliquid efficio*; i.e. *infero*, vel *concludo syllogisticè*; *prædico*. Th. πέρας, *finis*.

Περαιόομαι, -ῦμαι, *in ulteriorem partem trajicior*, *trajicio*, *transeo*. Them. πέρα, *ultrà*.

Περαιτέρω, ac περαίτερον, *ulterius*, *amplius*: à περαίτερος, ου, *transitu facilior*. Them. πέρα, *ultrà*.

Πέραν, adv. *trans*, cum gen. item *cis*, *secus*; idem quod πέρα, *ultrà*: sed

Περᾶν, præs. inf. à περάω, *transeo*.

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ & πεῖραρ, τὸ, *finis*, *terminus*; item adv. *denique*. Hinc περατόω, *finio*, *termino*. περαίνω, idem. ἄπειρος, ου, ὁ, ἡ, *infinitus*.

Περάσαις, Æol. pro

Περάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi περάω, *transeo*.

Πέρατα, τὰ, *fines*, nom. vel acc. pl. à πέρας, ατος, τὸ, *finis*.

Περάτη, ης, ἡ, *finis*: expon. etiam *extremitas Horizontis orientem versus*. Them. πέρας, *finis*.

Περατόω, *finio*, *termino*: f. ώσω. p. κα. præs. pass. περατῦμαι, *finior*, *terminor*: perf. ind. πεπεράτωμαι, per Syncop. πέπρωμαι *fato destinatus sum*: cujus part. πεπρωμένος, η, ον, *fatalis*, *fato destinatus*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *finis*.

ΠΕΡΑ'Ω, *transeo*, *supero*, *transporto*, *vendo*: f. άσω, & ήσω. Hinc πέρασις, εως, ἡ, *transitus*. πιπράσκω, *vendo*. πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio*. πόρνη, ης, ἡ, *meretrix*, *scortum*. πορνεύω, *scortor*.

Περγαμὶν, ας, ἡ, Poët. pro
Πέργαμος, ου, ἡ, *urbs Asiæ insignis*; *Troja*, ita dicta, quod *edita in rupe* sit sita. *Pergama* enim omnia *loca editiora* olim appellabantur.
Περγασίδην, *Pergasidem*, acc. sing. nom. patronym.
Πέργη, ης, ἡ, *Perga*, nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. *velum*.
ΠΕ΄ΡΔΙΞ, ικος, ὁ, ἡ, *PERDIX*, avis, Metaph. *astutus*, *libidinosus*. q. à περιίδω, *circumedo*.
ΠΕ΄ΡΔΩ, *PEDO*, *crepitum ventris emitto*. f. σω. p. κα. a. 2. ἔπαρδον. perf. m. πέπορδα. hinc Angl. to f—
Πέρην, Ion. pro πέραν, *ultrà*, idem quod πέρα.
Περῆσαι, a.1 inf.act. &
Περήσεις, 2.sing.f.1. act. verbi περάω. f. άσω, vel ήσω, *transeo*.
Περητὸς, Ion. pro περατὸς, ὁ, *qui transiri potest*: à περάω, *transeo*.
Πέρθαι, Ion. pro πεπέρθαι, perf.inf.pass. à
ΠΕ΄ΡΘΩ, *privo*, *vasto*, *perimo*; *PERDO*, *trucido*: f. σω. p. κα. a. 2. ἔπραθον. præt. m. πέπορθα.
ΠΕΡΙ`, præposit. cum gen. *de*, *pro*, *propter*, *contrà*: cum acc. *circa*, *circum*, *per*, *ex*, *de*. ut τὰ περὶ ἐμὲ, *res meæ*. In compositione sæpe auget significationem: ut περίεργος, *nimis occupatus*. Hinc περισσὸς, ὁ, *eximius*, *præstans*. περισσεύω, *abundo*. περισσεία, ας, ἡ, *abundantia*.
Περὶ δείματι, φεύγειν, Poët. pro ὑπὸ φόβου φεύγειν, *præ metu fugere*.
Πέρι, pro περίεστι, sicut ἔνι, pro ἔνεστι. vide περιεῖναι.
Περιάγω, *circumeo*, *circumago*, *circumduco*: in 3. pl. sub. περιάγωσιν· imperf.act. περιῆγον. f. περιάξω.a.2. περιήγαγον, Att.pro περιῆγον, ex περὶ, *circum*, & ἄγω, *duco*.
Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, *circumactus*, *circumductio*, *conversio*: à præced.
Περιαιρέω, ῶ, *aufero*. q.d. *circumcircà tollo*: f. ήσω. p. περιῄρηκα. a.2. περιεῖλον, ες, ε a. 2. inf. περιελεῖν. præs. pass. περιαιρέομαι, -οῦμαι, *tollor*. imperf. περιῃρεόμην, ούμην, οῦ, έετο, εῖτο. Th. αἱρέω, *capio*.
Περιαιροῦσα, præs.part.f.g.verbi præced.
Περίαλλος, ου, ὁ, ἡ, *aliis præstans*, *eximius*: περίαλλα, vel περιάλλως, *eximiè*, *supra modum*. Ex περὶ, *supra*, & ἄλλος, *alius*.
Περιάπτω, f. άψω, *circumnecto*, *circumappendo*; *pro amuleto appendo*; item *comparo*, *acquiro*, *impono*, *injungo*: ex περὶ & ἅπτω, *necto*.
Περιαστράπτω, *circumfulgeo*.f. ψω p. περιέστραφα. a.1. περιήστραψα. Ex περὶ, *circum*, & ἀστράπτω, *fulguro*.
Περιαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, *circumquaque splendens*, *pellucidus*. Th. αὐγὴ, *splendor*.
Περίαυγος, ου, ὁ, ἡ, *undiquaque splendidus*, ab eod. th.
Περιαυτολογέω, ῶ, *de me ipso loquor jactabundus*; *ostento me*: &
Περιαυτολογία, ας, ἡ, *suiipsius prædicatio*, *ostentatio*: ex περὶ, & αὐτὸς, & λέγω, *dico*, præt.m. λέλογα.
Περιαύω, *pernocto*. Th. ἰαύω, *commoror*. f. σω.
Περιαύων, *dormiens*, præs. part. act. à præced.
Περίαχε, *insonuit*, 3. sing. a.2. ind. act. verbi περιηχέω, Dor. περιαχέω, *circumsono*: f. ήσω. Th. ἦχος, *sonus*.
Περιβαίνω, *circumeo*, item *circumeundo protego*, *defendo*: f. περιβήσομαι. a.2. περιέβην. a. 2. inf. act. περιβῆναι· ex περὶ, & βαίνω, *eo*.
Περιβαλέσθαι, a.2.inf.m. à
Περιβάλλω, *circumdo*, *cingo*, *amicio*: f. περιβαλῶ. a.2. περιέβαλον, *amicui*. præt. περιβέβληκα. præs. pass. περιβάλλομαι, *vestior*. perf. pass. περιβέβλημαι. perf. part. pass. περιβεβλημένος, η, ον, *amictus*, *a*, *um*: f. 2. m. περιβαλοῦμαι. a. 2. m. περιεβαλόμην, ου, ετο, *vestitus fui*. a.2.imperat. m. περιβαλοῦ, έσθω. præt.m. περιβέβολα. Ex περὶ, *circum*, & βάλλω, *jacio*.
Περίβαρα, *genus calceamenti*. Suid. περίβαλα. An à περιβάλλω, quod pedi *circumjiciatur*?
Περιβῆναι, *protegere*, a.2.inf. act. verbi περιβαίνω, quod vide.
Περίβλεπτος, ου, ὁ, ἡ, *conspicuus*, *qui est admirationi*, *spectabilis*: à
Περιβλέπω, *circumspicio*: item *affecto*, *admiror*: f. ψω. p. περιβέβλεφα. præs.m. περιβλέπομαι, idem. imperf. m. περιεβλεπόμην, ου, ετο. a. 1. m. περιεβλεψάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. περιβλεψάμενος, η, ον. Th. βλέπω, *video*.
Περιβόητος, ου, ὁ, ἡ, *clarus*, *celebris*: à βοάω, *clamo*.
Περιβόλαιον, ου, τὸ, *amictus*, *velamen*: &
Περιβολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus*: à p.m. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, *circumdo*, *amicio*.
Περίβωτος, *celebris*, *famosus*, pro περιβόητος. quod vide.
Περιγίγνομαι, *supersum*, *supero*, *vinco*, *salvus evado*; *contingo*.præs.part. περιγιγνόμενος, ου, *superstes*: à γίγνομαι, seu γείνομαι, *sum*, *fio*, *nascor*.
Περιγίνομαι, ῃ, εται, *consequor*. a.2.m. περιεγενόμην. a.2.part.m. περιγενόμενος. a.2.inf.m. περιγενέσθαι. Th. γείνομαι, *sum*, *fio*.
Περιγλαγὴς, έος, ὁ, ἡ, *lacte plenus*, *lacte abundans*. Ex περὶ & γλάγος, Poët. pro γάλα, ακτος, τὸ, *lac*.
Περιγλαυκόομαι, οῦμαι, *oculorum pupillis lustro*, *circumspicio*. Th. γλαυκὴ, *pupilla oculi*.
Περιγλαυκούμενος, ου, *collustrans oculis*, *circumspiciens*: à præced.
Περίγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, *qui lingua est eximius*, *disertus*, *eloquens*.

quens. Περὶ præpos. in composit. *excellentiam* denotat.

Περιγογγύζωσι, *murmurent*. 3. pl. præs. sub. verbi περιγογγύζω, quod ex περὶ & γογγύζω, *murmuro*.

Περίγρα, ας, ἡ, *circinus*, quo rotarum περιγυρεὶς, id est, *circumferentia* perficitur. q. à περιάγω, *circumago*: dict. παρὰ τὸ πέριξ γράφειν ἢ γράφειν καὶ ξέειν τὰ ξύλα. Th. γράφω.

Περιδδείσασα, *verita*, ectasi Poët. pro περιδείσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi περιδείδω, *undiquaque metuo, pertimesco*: ex περὶ, *circum*, & δείδω, *timeo*. f. είσω. a. 1. ἔδεισα. a. 1. part. δείσας, δείσασα. præt. m. δέδια.

Περιδεὴς, έος, ὁ, ἡ, *meticulosus*. Ex περὶ & δέος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Περιδέδια, *timeo*, p. m. à

Περιδείδω, *pertimesco*: vide in περιδδείσασα.

Περιδέξια, τὰ, *dextralia*, *armillæ*: à

Περιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, *ambidexter*: ex περὶ & δεξιὸς, *dexter*. Th. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, *dextra*.

Περιδέραιον, ου, τὸ, *collare*, *millum*: frequentius pro *ornatu collari seu monili*: &

Περιδέραιος, ου, ὁ, ἡ, *circumcollaris*: ex περὶ, *circum*, & δέραιον, *collare*. Th. δέρη, *cervix*, *collum*.

Περιδέω, *circumligo*: f. ήσω. p. περιδέδεκα. præs. pass. περιδέομαι. *obvincior*. perf. pass. περιδέδεμαι. plusq. p. pass. περιεδεδέμην, σο, το. Ex περὶ, *circum*, & δέω, *ligo*.

Περιδραμόντες. nom. pl. a. 2. part. act. à περιτρέχω, *circumcurro*, *percurro*: f. περιθρέξω. a. 2. περιέδραμον, ες, ε. a. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος, perf. ind. act. περιδεδράμηκα. Ex περὶ & τρέχω, *curro*.

Περίδρομος, ου, ὁ, ἡ, *circumdatus*, *rotundus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. præt. m. δέδρομα, unde δρόμος, ου, ὁ, *cursus*.

Περιδύω, *circumvestio*. Apud Hom. περιδύσε, exponitur *spoliavit*, pro ἀπέδυσε. Th. δύω, vel δύω, *subeo*, *induo*.

Περιδώσομαι, f. 1. m. verbi περιδίδομαι, *depopono*, *seu deposito pignore certo*, *paciscor*: ex περὶ & δίδωμι, *do*.

Περιεβάλετε, 2. pl. a. 2. ind. act. &

Περιεβάλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi περιβάλλω, *amicio*, quod vide.

Περιεγένετο, 3. sing. a. 2 m. verbi περιγίνομαι, *consequor*. Th. γείνομαι, seu γίνομαι, *sum*, *fio*.

Περιέδραμον, ες, ε, vide in περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, ου, *præcinctus*, perf. part. pass. verbi περιζώννυμι, *præcingo*, quod vide.

Περιέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*: f. θήσω. a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, *pono*.

Περιειληθεὶς, έντος, *involutus*, *indutus*: a. 1. part. pass. à περιειλέομαι · ex περὶ & εἰλέω, *involvo*.

Περιείλησις, εως, ἡ, *circumvolutio*: à περιειλέω, *circumvolvo*. Th. εἰλέω, *verso*.

Περιειλήφασι, 3. plur. perf. act. Att. verbi περιλαμβάνω, *complector*: quod ex περὶ & λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίξαντες, *circumvolventes*, nom. pl. a. 1. part. act. ex περὶ & εἰλίσσω, vel -ττω, *volvo*. Th. εἰλέω, idem.

Περίειμι, *superior sum*; *supero*, *antecello*; item *supersum*, *abundo*, *resto*: ex περὶ & εἰμι, *sum*. Th. ἔω, idem.

Περιεῖναι, præs. inf. à præced.

Περιείχετο, *circuibat*, 3. sing. imperf. pass. à περιέχω, quod vide.

Περιέκρυβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, *occulto*. f. ψω. p. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, *abscondo*.

Περίελαι, apud Hesych. pro ἀφελοῦ, quasi esset. a. 1. imperat. m. verbi περιαιρέω, *aufero*, quod vide. f. 1. περιελῶ. ex inusit. Th. περιέλω. unde a. 1. περίειλα.

Περιέλασις, εως, ἡ, *circumactio*. Th. ἐλαύνω, *agito*. f. ἐλάσω.

Περιέλειχε, 3. sing. imperf. act. verbi περιλείχω, *circumlingo*. Th. λείχω, *lambo*.

Περιελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. περιελεῖν, a. 2. inf. act. &

Περιελόντες, nom. pl. a. 2. part. act. περιελὼν, όντος, in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιέπειν, *curare*, *officiose tractare*: ab ἕπω, *tracto*, *sequor*.

Περιέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιπίπτω, *incido*, cum dat. f. περιπτώσω. præt. περιπέπτωκα · ex περὶ & πίπτω, *cado*. a. 2. ἔπεσον.

Περιέπλεκε, 3. sing. imperf. act. verbi περιπλέκω, f. ξω, *circumplector*; item *sensum animi verbis obumbro*, *vel contego*: ex περὶ & πλέκω, *necto*.

Περιεργάζομαι, *inaniter satago*, & *laboro*, f. άσομαι. a. 1. m. περιειργασάμην, ω, ατο. Ex περὶ & ἐργάζομαι, *operor*. Them. ἔργον, *opus*.

Περιεργία, ας, ἡ, *curiositas*, *nimis accurata diligentia*: &

Περίεργος, ου, ὁ, ἡ, *curiosus*; item *nimis exquisitus*, *supervacaneus*. Them. ἔργον, *opus*.

Περιέρχομαι, *circumeo*, cum acc. f. περιελεύσομαι. a. 2. περιῆλθον, *oberravi*. Them. ἔρχομαι, *venio*.

Περιέσπασα, ας, ε, *distraxi*, præt. ind. act. &

Περιεσπᾶτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περισπάω, ῶ, *distraho*, quod vide.

Περί

Περίεσπε, 3. sing. a. 2. Ion. verbi περισπάω, *avello, distraho*. a.2. περίεσπον. Th. σπάω, *traho*. Alii à περιέπω, *obeo, prosequor*, deductum volunt; quod ex περὶ & ἕπω, *sequor*. a.2. ἕσπον, ες, ε, Poët.

Περιέσσασθαι, a.1. inf. m. gem. σσ. verbi περιέννυμι, *circuminduo*. Them. ἕω, *induo*. f. ἕσω a.1. εἷσα. a.1.m. ἑσσάμην, Ion, & Poët. pro εἰσάμην.

Περιεσταλμένος, ου, *obvolutus, circumcirca indutus*. part. præt. pass. verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, *orno*. f. λῶ. p. ἔσταλκα. perf. pass. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. sing. a.2. ind. act. verbi περιΐστημι, *circumsto*. Th. ἵστημι, *sto*. f. στήσω. p. ἕστηκα. a.2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. pl. a.2. ind. act. περιέστην, ης, η. vel ut alii volunt a.1. verbi περιΐστημι, quod vide.

Περίεστιν, 3. sing. præs. ind. verbi περίειμι, *superior sum, abundo*. Them. εἰμὶ, *sum*.

Περιέστραψεν, pro περιήστραψεν, Act. 9. 3. *circumfulsit*, 3. sing. a.1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιεστῶτα, acc. sing. perf. part. act. περιεστὼς, ῶτος, contractè pro περιεστηκὼς, verbi περιΐστημι, *circumsto*, quod vide.

Περιέσχατος, ου, *extremus*. Them. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, a.2. ind. act. verbi περιέχω, *occupo, contineo, circundo*. Th. ἔχω, *habeo*. f. ἕξω, & σχήσω. a.2. ἔσχον.

Περιέτεμον, ες, ε, vel περιέταμον, a.2. ind. act. verbi περιτέμνω, *circumcido*. f. περιτεμῶ. præt. περιτέτμηκα perf. m. περιτέτομα. Th. τέμνω, *seco*.

Περιετέτμητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Περιέτυχον, ες, ε, a.2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, *adipiscor*. Them. τυγχάνω, *sum*. f. τεύξομαι. a.2. ἔτυχον.

Περιέφθησαν, *circumventi sunt*, Ion. pro περιείφθησαν, 3. pl. a.1. ind. pass. verbi περιέπω, *prosequor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Περιέχω, *occupo, contineo, circundo, cingo*. περιέχει, pro περιέχεται, *continetur*. 1 Petr. 2. 6. a. 2. περιέσχον, ες, ε. Them. ἔχω, *habeo*.

Περιεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi περιοράω, *circumspicio*. Th. ὁράω, *video*. imperf. Att. ἑώρων & perf. ἑώρακα.

Περίζωμα, ατος, τὸ, *cingulum, ventrale, lumbare, pallium*. 3. Ruth. à

Περιζώννυμι, *præcingo*. f. περιζώσω. p. περιέζωκα, a. 1. περιέζωσα. perf. pass. περιέζωσμαι. perf. part. pass. περιεζωσμένος *præcinctus*. a.1.m. περιεζωσάμην, ω, ατο. a.1. imperat. m. περίζωσαι, άσθω. a.1. part. m. περιζωσάμενος. Ex περὶ & ζαννύω, vel ζώννυμι, *cingo*. f. ζώσω.

Περίζωσαι, *præcingere*. a.1. imperat. m. verbi præced.

Περιζώστρα, ας, ἡ, *fascia, cingulum*: à περιζώννυμι, quod vide.

Περιηγέομαι, -οῦμαι, *circumduco*: ex περὶ, *circum*, & ἡγέομαι, *duco*. f. ήσομαι.

Περιηγηματικὸς, ὁ, *circumductus*, adject. verbale, à præced.

Περιήγησις, εως, ἡ, *circumductio*; item *expositio vel commemoratio rei alicujus quæ fit sigillatim, & quasi per singula ducendo*: ab eodem.

Περιῆγον, ες, ε, imperf. vel a.2. verbi περιάγω, *circumduco*. Th. ἄγω, *duco*. f. ἄξω. p. ἦχα. a.2. ἦγον, & Att. ἤγαγον.

Περιῄειν, εις, ει, plusq. p. m. verbi περίειμι, *accedo*. Them. εἶμι, *eo*. p. m. εἶα. plusq. p. ᾔειν, in pl. ᾔεσαν, & & Att. ᾖεσαν.

Περιήκω, de illis dicitur, *qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum pervenerunt*. Th. ἥκω, *venio*.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Them. ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncop. ἦλθον.

Περιηλυτεύω, hinc 2. pl. præs. m. περιηλυτεύεσθε, *circuite*: ex περὶ & ἐλεύθω, pro ἔρχομαι, *venio*.

Περιημεκτέω, *iniquo animo fero*. Them. ἠμεκτέω, idem.

Περιῇ, 3. sing. imperf. verbi περίειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιήνεγκα, *circumtuli*, Ion. pro περιήνεγκα. a. 1. ind. act. verbi περιφέρω, quod vide.

Περιηργυρωμένος, ου, perf. part. pass. verbi περιαργυρόω, *argento tingo*: ex περὶ & ἄργυρος, *argentum*.

Περιῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περιαιρέομαι, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a.2. εἷλον.

Περιήστραφα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, *circumfulgeo*. Th. ἀστράπτω, *fulguro*. f. ψω. p. ἤστραφα.

Περιθάλπω, *circumfoveo*: ex περὶ & θάλπω, *foveo, calefacio*. f. ψω.

Περιθεὶς, έντος, a.2. part. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. p. τέθεικα. a.2. ἔθην.

Περίθεσις, εως, ἡ, *circumpositio*: à περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*.

Περιθρηνεῖσθαι, *lamentis circumsonare*: ex περὶ & θρηνέω, *lugeo*. Them. θρῆνος, ου, ὁ, *luctus*.

Περιθριγκόω, -ῶ, *circummunio lorica aut septo*: ex περὶ & θριγκόω, *lorico, septo munio aut vallo*. Them. θριγκὸς, *pinna murorum*.

Περίθυμος, ου, ὁ, ἡ, *ira valde accensus*. Th. θυμὸς, *ira*.

Περιϊδέμεναι, & per Syncop. περιΐδμεναι, Dor. & Att. pro περιϊδεῖν, a. 2. inf. verbi περιείδω, *scire suprà, excellere, circumspicere*; item *contemnere, negligere*: ex περὶ & εἴδω, *video, scio*. a.2. εἶδον, & ἴδον.

Περι-

Περιΐδῃς, 2.sing. a.2. sub. act. verbi περιείδω. Vide praeced.

Περιϊέναι, *circumire*, *devenire*. praes.inf. &

Περιϊοῦσα, a.2. part. f. g. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*. a.2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιϊστάμενος, η, ον, praes. part.pass. à

Περιΐστημι, *circumsto*, *circumpono*, *circundo*, *cingo*, *redigo*. f. περιστήσω. perf. περιέστηκα. a. 1. περιέστησα. perf. part. act. περιεστηκὼς, ότος, & contracte περιεστὼς, ῶτος, *circumstans*. praes. pass. περιΐσταμαι, *cohibeo*. περιΐστασο, *obsiste*, *cohibe*, praes. imperat. pass. cum acc. ex περὶ & ἵστημι, *sto*. f. στήσω. a. 2. ἔστην. a.2 inf.act. στῆναι.part. στάς.

Περικαθαίρω, f. αρῶ, *circumquaque purgo*, *perpurgo*. exponitur etiam *circumcido*: ex περὶ & καθαίρω, *purgo*.

Περικαθαριεῖ, 3.sing.f.1. à

Περικαθαρίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ, *circumcirca purifico*: ex περὶ & καθαρίζω, *purifico*.Th. καθαίρω, *purgo*.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*, *sordes undique collectae*: à περικαθαίρω, quod vide.

Περικαθίζω, *hostiliter circumsideo*, *obsideo*: ex περὶ & καθίζω, *colloco*, *sedeo*. Th. ἵζω, idem. f. ἵσω.

Περικαλλέα, acc. sing. à

Περικαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, *perpulcher*. in nom. pl. περικαλλέες. Ex περὶ & καλὸς, *pulcher*.

Περικαλύπτω, *obvolvo*, *circumtego*. f. ψω. a.1. περιεκάλυψα. perf. περικεκάλυφα. perf.pass. περικεκάλυμμαι. perf. part. pass. περικεκαλυμμένος, η, ον, *circumtectus*, *a*, *um*: ex περὶ & καλύπτω, *abscondo*.

Περικαρφισμὸς, ῦ, ὁ, q. d. *festucatio*, *quum gallina ovo edito se festuca aliqua purificat*, *purificatio*: ex περὶ & κάρφος, εος, τὸ, *festuca*, *palea*. Th. κάρφω, *sicco*.

Περικάτησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, praes. inf. Sic περικατημένῳ, Ion. pro περικαθημένῳ, dat. sing.part.praes. verbi περικάθημαι, *sedeo circum*, *obsideo*: ex περὶ & κάθημαι, *sedeo*, quod vide.

Περίκειμαι, *circumjaceo*, *circumponor*, *circundor*, cum acc. περίκειται, 3.sing. *superest*, *restat*. imperf. περιεκείμην, σο, το. Th. κεῖμαι, *jaceo*. f. κείσομαι.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, *galea*. qu. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη. Th. κεφαλὴ, *caput*.

Περικήδεο, Ion. pro περικήδου, praes. imperat. pass. à

Περικήδομαι, idem quod κήδομαι, *curam gero*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Περίκηλος, ου, *valde aridus*, *ambustus*; item *circumquaque fissus*: ex περὶ & κήλεος, *calidus*. Th. καίω, *uro*.

Περικλασθέντων, gen. pl.a.1. part. pass. περικλασθεὶς à

Περικλάω, *undique frango*. Them. κλάω, *frango*.

Περικλειόμενος, ου, *circumclusus*, praes. part. pass. à

Περικλείω, *circumcludo*. Them. κλείω, *claudo*.

Περικληΐειν, Ion. pro περικλείειν. inf. praecedentis.

Περικλῆς, έος, ὁ, *PERICLES*, nomen propr.

Περικλυτὸς, ῦ, *celebris*: ex περὶ & κλυτὸς, Th. κλύω, *audio*.

Περικνίδιον, ου, τὸ, *particula*, *quae libando ambedi potest*: à

Περικνίζειν, *circumcarpere*: ex περὶ & κνίζω, idem quod th. κνάω, *rado*.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio*, *circumcisura*; item quaevis *mutilatio*, & *lineamentum*, *seu corporis descriptio*: à

Περικόπτω, *circumcido*, item Metaph. *accido*, i. e. *vires alicujus & potentiam imminuo*: ex περὶ, *circum*, & κόπτω. f. ψω, *seco*.

Περικρατὴς, έος, ὁ, ἡ, *compos*, cum gen. Ex περὶ & κρατέω, *teneo*. Them. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Περικρύπτω, *occulto*. f. ψω. p. περικέκρυφα. a. 2. περιέκρυβον, ες, ε. Th. κρύπτω, *abscondo*.

Περικτίονες, vide in περικτύονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, *circumvicinus*, *finitimus*, in pl. περικτῖται. Ex περὶ & κτίζω, *aedifico*, *struo*.

Περικτίων, ονος, ὁ, *finitimus habitator*, vide in seq.

Περικτύονες, ων, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίων, ονος, *qui circum aliquem locum aedificia extruit*: ex περὶ, *circum*, & κτίζω, *aedifico*.

Περικυκλόω, -ῶ, *circumcingo*. f. ώσω. perf. περικεκύκλωκα. a. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, *circulus*.

Περικωνέω, *circumcirca illino*, propriè *pice*: ex περὶ & κῶνος, *conus*, *turbo*.

Περιλαμβάνω, *complector*, *comprehendo*: ex περὶ & λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι.

Περιλάμπω, *circumfulgeo*, *collustro*. f. ψω. a.1. περιέλαμψα. a.1.part. act. περιλάμψας, αντος. Th. λάμπω, *luceo*.

Περιλείπω, *reliquum facio*. f. ψω. praet. περιλέλειφα. praes. pass. περιλείπομαι, *reliquus sum*. perf. part. pass. περιλελειμμένος, η, ον, *relictus*, *residuus*, *a*, *um*. Ex περὶ & λείπω, *linquo*. a. 2. ἔλιπον. praet. m. λέλοιπα.

Περιλείχω, *circumlambo*, *circumcirca lingo*: ex περὶ, *circum*, & λείχω, *lingo*. f. ξω.

Περιλέπειν, *delibrare*, *decorticare*. Th. λέπω, *decortico*.

Περιλεσχήνευτος, ῦ, ὁ, ἡ, *celebris*: ex περὶ & λεσχηνεύω, *sermocinor*. Th. λέσχη, *sermocinatio*.

Περιληπτὸς, ῦ, *qui comprehendi potest*: *qui percipi potest*: à περιλαμβάνω, *comprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Περιλιχμάζω, & περιλιχμάω, vel -άομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.
Περίλυπος, ου, ὁ, ἡ, valdè tristis. περὶ in compos. intendit. Them. λύπη, dolor.
Περιμαίνομαι, valdè furo: ex περὶ & μαίνομαι, furo, insanio. f. μανῶμαι.
Περιμένῃς, 2. sing. præs. sub. à
Περιμένω, exspecto, cum acc. f. περιμενῶ. perf. περιμεμένηκα. a. 1. περιέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo.
Περίμετρος, ου, ὁ, ἡ, orbiculari rotunditate dimensus. ἡ περίμετρος, scil. γραμμὴ, linea, qua in orbem ducta aliquid metimur. PERIMETER. Th. μέτρον, mensura.
Περιμήδεα, acc. sing. à
Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.
Περιμήκεες, nom. pl. à
Περιμήκης, εος, ὁ, ἡ, prælongus: ex περὶ, intens. & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.
Περιναιετάωσι, 3. pl. præs. sub. verbi περιναιετάω, circumhabito, accolo. item pass. circumhabitor: ex περὶ & ναιετάω, idem quod Th. ναίω, habito.
Περίνεος vel περίναιον, ου, τὸ, PERINÆUM, pars inter προσωπὸν καὶ αἰδοῖον, puto, quod humore soleat, q. περινεῖν, i. e. circumnatare.
Περίνεως, ω, superfluus in navi vector: à περὶ, suprà, & ναῦς, navis.
Περινισσομένων, gen. pl. Æol. part. præs. à περινίσσομαι, circumeo: ex περὶ & νίσσομαι, idem quod th. νέω, eo, redeo.
Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. & f. g. à περινοστέω, redeo. Them. νοστέω, redeo.
Περὶξ, circumcirca. Them. περὶ, circum.
Περίοδος, ου, ἡ. circuitus, ambitus, PERIODUS: ex περὶ & ὁδὸς, ἡ, via.
Περιοικέω, -ῶ, accola sum. f. ήσω. perf. περιῴκηκα. Ex περὶ & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.
Περίοικος, ου, ὁ, ἡ, accola. qui circa nos habitat: qui nobis est vicinus. περιοικὶς, ίδος, ἡ, circa urbem sita, vicina; ex iisd. th.
Περιοπτέος, ου, negligendus, adject. verbale: à
Περιόπτομαι, circumspicio; item contemno. Th. ὄπτομαι, video.
Περιορᾷν, præs. inf. act. à
Περιοράω, circumspicio, negligo. Th. ὁράω, video.
Περιορίζω, f. ίσω, suis finibus limitibusque circumscribo; item extermino: ex περὶ & ὁρίζω, termino. Th. ὅρος, terminus.
Περιορισμὸς, οῦ, ὁ, circumscriptio quæ fit limitibus; item ipsi limites agrorum; & exilium. à præced.
Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, præstantia: à περίειμι, abundo. Them. εἰμὶ, sum. part. ὢν, οὖσα.
Περισπασμὸς, οῦ, ὁ, singularis possessio, & qu. actus τοῦ περισπάζοντος, ab eodem them.
Περιούσιος, ου, ὁ, ἡ, peculiaris, abundans, eximius: à περιὼν, οῦσα. verbi περίειμι, excello. Th. εἰμὶ, sum.
Περιοχὴ, ῆς, ἡ, argumentum, complexio: à περιέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.
Περιπαρῆναι, a. 2. inf. pass. περιπαρεὶς, έντος, trajectus, a. 2. part. pass. verbi περιπείρω, circumcirca transfigo: ex περὶ, circum, & πείρω, transfigo. f. περῶ. a. 1. ἔπειρα. a. 2. pass. ἐπάρην.
Περιπατέω, obambulo, deambulo. Metaph. vitam dego, vivo. f. ήσω. p. περιπεπάτηκα. Ex περὶ, circum, & πατέω, calco.
Περιπατητικὸς, οῦ, PERIPATETICUS, qui profitetur sectam Aristotelis: à præcedente.
Περιπατοίην, Att. pro περιπατοῖμι, præs. opt. act. à περιπατέω, quod vide.
Περίπατος, ου, ὁ, ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus; item disputatio Philosophica quæ fit inter ambulandum, disputatio ambulatoria; item locus in quo Philosophi ambulantes disputabant, peculiariter schola seu secta Aristotelis: à περιπατέω, quod vide.
Περιπείρω, transfigo. f. περιπερῶ. a. 1. περιέπειρα, ας, ε. in pass. περιπείρομαι, ῃ, εται, transfigor: ex περὶ & πείρω, transfigo.
Περιπέπλαμαι, vide πέπλαμαι.
Περιπεπτωκέναι, perf. inf. act. verbi περιπίπτω, incido, cado super: ex περὶ & πίπτω, cado. f. m. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Περιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. περιπεσεῖν, a. 2. inf. περιπέσητε. 2. pl. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.
Περιπετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui incidit. Res verò περιπετεῖς dicuntur, quæ in contrarium statum sunt lapsæ: ex περὶ & πέτω, inus. pro quo fit πίπτω, cado.
Περιπεφλευσμένων, gen. pl. perf. part. pass. à περιφλεύω, pro περιφλύω, amburo. quod à φλύω, ferveo. Th. φλέω, nugor, &c.
Περιπίπτω, incido, cum dat. f. περιπτώσω. p. περιπέπτωκα. a. 2. περιέπεσον. a. 2. inf. περιπεσεῖν· à περὶ & πίπτω, cado.
Περίπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, implicitus, connexus; verbale à
Περιπλέκω, circumligo, circumplector; item involvo orationem verbis & sensum obumbro: ex περὶ & πλέκω, f. ξω, necto.
Περιπλόμενος, ου, per Syncop. pro περιπελόμενος, circumvolutus, in gen. pl. περιπλομένων. hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, vertens annus: à περιπέλω, circumverto. Th. πέλω, sum & verto.
Περίπλοος, ου, οῦς, οῦ, ὁ, circumvectio, circumnavigatio; item adject. qui circumnavigari potest: ex περὶ, circum, & πλέω, navigo. unde πλόος, πλοῦς, ὁ, navigatio.
Περιποιέω, servo, comparo. f. ήσω. p. περιπεποίηκα. præs. m. περιποιέομαι, -οῦμαι, acquiro. a. 1. m. περιεποιησάμην, ω, ατο. hinc

περιποι-

περιποιούμεθα, 1.pl.a.1. sub. m. ex περὶ & ποιέω, *facio*.
Περιποίησις, εως, ἡ, *acquisitio*. à præced.
Περιπολέω, *in orbem ago seu versor, obeo, circumeo*: ex περὶ, *circum*, & πολέω, *versor*.
Περιπρὸ, *ultrà*. qu. *circum* & *ante*: à περὶ & πρό.
Περιπλύξασα, *complexa*, a.1. part.fœm.gen.à
Περιπλέκω, *complector*. f. ξω. Ex περὶ, *circum*, & πλέκω, *plico*.
Περίπυςος, ου, ὁ, ἡ, *celebris, fama notus*: ex περὶ & πυνθάνομαι, *audio, cognosco*. f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι.
Περιῤῥάπτω, idem quod ῥάπτω, *suo*. f. ψω. p. ἔρραφα.
Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, *aspergillum, aquiminale*: à περιῤῥαίνω, *circum aspergo*: ex περὶ & ῥαίνω, *aspergo*.
Περιῤῥέω, *circumfluo, alluo*: ex περὶ, *circum*, & ῥέω. f. ῥεύσω, *fluo*.
Περιῤῥήγνυμι, *dirumpo*. f. περιῤῥήξω. perf. περιέῤῥηχα. a.1. περιέῤῥηξα. a. 1. part. act. περιῤῥήξας, αντος. Ex περὶ & ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.
Περίῤῥοος, ου, ὁ, ἡ, *circumfluus*: &
Περίῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, *circumfluus*: à περιῤῥέω, quod vide.
Περισκελὶς, ίδος, ἡ, *feminale, caliga, bracca, fasciola*. Th. σκέλος, εος, τὸ. *crus*.
Περίσκεπτος, ου, ὁ, ἡ, *excelsus, altus*: à περισκέπτομαι, *circumspicio*. Th. σκέπτομαι, *video*. f. ψομαι.
Περισκυλακίζω, *lustro* per σκύλακα. Veteres se lustrare & expiare solebant, *catulo* circa corpus ducto: quam lustrationem vocabant περισκυλακισμόν. σκύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *canis, catulus*. Th. ὑλάω, *latro*.
Περισπάω, -ῶ, *distraho*. f. άσω. p. περιέσπακα. imperf. pass. περιεσπώμην, ῶμην, ῶ, ᾶτο, ᾶτο. Them. σπάω, *traho*. f. άσω. p. ἔσπακα.
Περισπέρχω, & Att. vel Ion. περισπερχέω, *studiosè propero*. *graviter fero*, vel *infensus sum*. Th. σπέρχω, *urgeo*.
Περισπούδαςος, ου, *studiosè expetitus*: ex περὶ & σπουδάζω, *sedulo ago, enitor*. Th. σπεύδω, *festino*.
Περισπωμένη, ης, (sc. προσῳδία,) *circumflexus* accentus, part.præs.pass.f.g.à περισπάω, ῶ, quod vide supra.
Περισσὰ, *eximia*, nom. pl.n.g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, quod vide.
Περισσεία, ας, ἡ, *redundantia*, quod à περισσὸς, *excellens*. Th. περί.
Περίσσευμα, ατος, τὸ, *abundantia*: ab eod. them.
Περισσεύω, vel περιττεύω, *abundo, supersum, excello*. f. εύσω. a. 1. ἐπερίσσευσα, *fecit exuberare*. περισσεύσαιμι, a.1.opt. act. περισσεῦον, οντος, τὸ, *quod superest, reliquiæ*, præs. part. n. g. Sic τὸ περισσεῦσαν, αντος, a.1.part.act. n.g. quod à περισσὸς, *eximius*. Th. περὶ, *suprà*.

Περισσὸν, ου, τὸ, substantivè *præstantia, excellentia, copia*: n.g.seq.
Περισσὸς, & Att. περιττὸς, ἡ, ὸν, *excellens*; item *redundans*. q. d. περὶ ἄλλων ὢν, *aliis præstans*: ἐκ περισσοῦ, *multò magis*. Th. περὶ, *suprà*.
Περισσότερος, ου, *præcellentior*: & inde
Περισσοτέρως, adv. *vehementius, magis*: compar. à περισσός.
Περισσῶς, adv. *amplius*: à περισσὸς, quod vide.
Περισταδὸν, adv. *circumstando, circumcircà*. Ex περὶ & ἵςημι.
Περισταίην, ης, η, a.2.opt. act. verbi περιΐςημι, *circumsto*: &
Περιστάντας, acc.pl. à
Περιςὰς, άντος, *circumstans*: part. a. 2. ejusd. verbi, quod ex περὶ & ἵςημι, *sto*. f. ςήσω. a.2. ἔςην.
Περίςασις, εως, ἡ, *statio, circumstantia, circumstantium corona, necessitas, vicissitudo, occasio*: acc. περίςασιν. ab eod. verbo & th.
Περίςατος, ου, *corona circumstantium cinctus*; item *locus altus*: ab iisd.
Περιςείωσι, *circumstent*, Poët. pro περιςέωσι, & hoc Ion. pro περιςῶσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi περιΐςημι, *circumsto*. Th. ἵςημι, *sto*: f. ςήσω. a. 2. ἔςην. a.2. opt. ςαίην.
Περιςέλλω, f. ελῶ, p. αλκα, *protego, diligenter observo, orno*. περιςέλλειν ἀοιδὰν, *carmen concinnare & componere*. Th. ςέλλω, *orno*.
ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', ᾶς, ἡ, *columba*. q. à περισσῶς ἐρᾶν. Sæpius enim parit anno: ideo Veneri sacrabant eam. Vel à περισσῶς τρέειν, est enim *pavida valde*.
Περιςερεὼν, ῶνος, ὁ, *columbarium*; item herba sic dicta: à περιςερὰ, quod vide.
Περιςεφανόω, *corona cingo*. vide ςεφανόω.
Περιςέφεται, *coronatur*, 3. sing. præs. ind. pass. à
Περιςέφω, *corona cingo*. Th. ςέφω, *corono*: f. ψω.
Περιςήθιον, ου, τὸ, *pectorale*: ex περὶ & ςῆθος, *pectus*.
Περιςόμιον, ου, τὸ, *capitium*. Th. ςόμα, *os*.
Περιςεναχίζε, *circumquaque ingemiscebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. a seq.
Περιςοναχίζω, idem quod περιςένω, *circum circà gemo*. Th. ςενὸς, ου, ὁ, *angustus*.
Περιςράπτω, pro περιαςράπτω, *circumfulgeo*. a.1. περιήςραψα, ας, ε Actor. 9.3. Th. ἀςράπτω, *fulguro*.
Περιςρέφομαι, ῃ, ται, *circumvertor*: &
Περιςρέφοντα, acc. sing. præs. part. act. à
Περιςρέφω, *converto*. Th. ςρέφω, f. ψω, *verto*.
Περιςεφφάνωται, Ion. pro περιςρέφονται.
Περιςύλιον, ου, τὸ, &

Περίςυλ☉, ου, ὁ, ἡ, *locis columnis cinctus*: à ςύλ☉, *columna*.
Περισύρω, *circumcirca traho*; *distraho*, *divello*. Th. σύρω, f. ρῶ, *traho*.
Περισφύριον, ου, τὸ, *fimbria*; *talaria*, *fascia circa talos*: ex περὶ & σφῦρα, *malleus*.
Περίσχεο, *auxillare*, Ion. pro περίσχου, a. 2. imperat. m. verbi περιέχω, quod à περὶ & ἔχω, *habeo*. f. ἕξω & σχήσω. a. 2. ἔσχον. a. 2. m. ἐσχόμην. a. 2. imperat. m. σχοῦ.
Περισχίζω, *circumcido*; *dirimo*: ex περὶ & σχίζω, *findo*.
Περιταμνέμεν, *incidere*, Ion. pro περιτάμνειν, præs. inf. act. à
Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, *seco*. f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα. Hinc perf. inf. m. περιτετομέναι.
Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιτίθημι, *attribuo*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Περιτείχισις, εως, ἡ, item
Περιτείχισμα, ατ☉, τὸ, &
Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, *circumvallatio*. Ex περὶ, *circum*, & τειχίζω, *murum struo*. Th. τεῖχ☉, ε☉, τὸ, *murus*.
Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, *orior*, *exorior*.
Περιτέλλω, f. τελῶ, *circumvolvo*, *perficio*. Ex περὶ & τέλλω, Poët. *sum*, *impero*.
Περιτεμεῖν, a. 2. inf. act. à seq.
Περιτέμνω, *circumcido*, *amputo*: f. τεμῶ. p. περιτέτμηκα. a. 2. περιέτεμον & -έταμον. a. 2. inf. act. περιτεμεῖν. perf. pass. περιτέτμημαι. perf. part. pass. περιτετμημέν☉, a. 1. pass. περιετμήθην. præt. m. περιτέτομα. unde περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio*: quod ex περὶ & τέμνω, *seco*.
Περιτέτμηνται, 3. pl. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.
Περιτίθημι, *circumpono*. 3. pl. περιτιθέασιν, Ion. pro περιτιθεῖσι. f. περιθήσω. p. περιτέθεικα. a. 1. περιέθηκα. a. 2. περιέθην, ης, η. a. 2. part. act. περιθεὶς, έντ☉. Th. τίθημι, *pono*.
Περιτμηθῆναι, a. 1 inf. pass. &
Περιτμηθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. verbi περιτέμνω. quod vide.
Περίτμητ☉, *circumcisus*: unde ἀπερίτμητ☉, ου, ὁ, ἡ, *incircumcisus*: à 3. pers. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.
Περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio*: à præt. m. verbi περιτέμνω: ubi videas.
Περιτραπείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi.
Περιτρέπω, *circumago*, *converto*, *redigo*, *impello*. f. ψω p. περιτέτροφα. a. 1. περιέτρεψα. a. 2. περιέτραπον. quod ex περὶ & τρέπω, *verto*. f. ψω præt. m. τέτροφα.
Περιτρέχω, *circumcurro*, *percurro*: f. περιθρέξω. a. 2. περιέδραμον, ες, ε. a. 2. part. act. περιδραμὼν, όντ☉. perf. περιδεδράμηκα: quasi à δραμέω. Th. τρέχω, *curro*: f. ξω. p. m. δέδρομα.
Περιτρεπτέον, *revertens*, Ion. pro περιτροπῶν. à περιτροπάω, *circumeo*. Th. τρέπω, *verto*.
Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, *vicissitudo*, *qua aliquid per vices fit* & *in orbem*: à περιτροπάω, *circumeo*. Th. τρέπω, *verto*.
Περιττεύω, vide in περισσεύω.
Περιττὸς, οῦ, &c. vide in περισσός.
Περιτυγχάνω, *incido*, *forte reperio*. Th. τυγχάνω, *sum*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Περιτυχὼν, όντ☉, & in f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. præced. verbi.
Περιφάνεια, ας, ἡ, *prospectus*, *splendor*: &
Περιφανὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *conspicuus*, *splendidus*: à περιφαίνομαι, quod vide.
Περιφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à
Περιφαίνομαι, *circumquaque conspicior*. Th. φαίνω, *in lucem profero*; *ostendo*: f. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.
Περιφανῶς, adv. *splendidè*; à περιφανὴς, quod à præced. verbo & th.
Περίφαντα, acc. sing. à Περίφας, αντ☉, ὁ, *PERIPHAS*, propr. nom.
Περιφέρεια, ας, ἡ, *circumferentia*; item *hallucinatio*: &
Περιφερὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *rotundus*, *teres*: à seq.
Περιφέρω, *circumfero*: f. περιοίσω. a. 2. περιήνεγκον, præs. pass. περιφέρομαι, *circumferor*. præs. part. pass. περιφερόμεν☉, η, ον, *circumactus*. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Περιφθὰς, a. 2. part. act. à περίφθημι, pro quo usurpatur περιφθάνω. Th. φθάνω, *prævenio*, *anteverto*: f. φθάσω. a. 2. ἔφθην, tanq. à φθῆμι.
Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, *circumlatio*, *circumactio*; *ferculorum missus*; *erratio*; à περιφέρω, quod vide.
Περιφορέύς, *regula*. An quia περιφέρεται, *circumfertur*? fertur circa rem metiendam. Alioqui & περιφορεύς, *circumforaneus*.
Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, *quoquoversus versatilis*: à περιφέρω, quod vide.
Περιφραδέως, adv. *accuratè*, *peritè*: &
Περιφραδὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *sciens*, *peritus*: à
Περιφράζω, *circumloquor*, *considero*. Th. φράζω, *dico*. f. σω. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.
Περίφρασις, εως, ἡ, *circumlocutio*, *PERIPHRASIS* figura: à præced.
Περιφρονέω, *despicio*: f. ήσω. p. περιπεφρόνηκα. quod à περίφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *valdè prudens*: ex περὶ & φρὴν, *mens*.
Περίφρον☉, gen. sing. à
Περίφρων, ον☉, vide in περιφρονέω.
Περιχαίρω, *summopere lætor*. Th. χαίρω, *lætor*: f. αρῶ, & χαιρήσω. a. 2. ἐχάρην. perf. pass. κεχάρημαι.
Περιχαρὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *suprà modum lætus*, à præced.
Περίχωρ☉, ου, ὁ, ἡ, *circumjacens*, *regio*. Ex

Ex περὶ & χώρα, ας, ἡ, regio. Th. χῶρος, locus.

Περιψάω, circumquaque abstergo, defrico: à περὶ & ψάω, tergo: f. ψήσω. p. ἔψηκα.

Περίψημα, ατος, τὸ, fordes. à 1. perf. perf. pass. præced. verbi.

Περιψιλόω, circumcirca nudare, spoliare. Ex περὶ & ψιλόω, nudo. Th. ψιλὸς, ὁ, nudus.

Περιωθέω, ῶ, indigne trudo, pulso, aut vexo. Th. ὠθέω, f. ήσω & ώσω, trudo.

Περιωπὴ, ης, ἡ, specula; ipsa circumspiciendi actio. Ex περὶ, circum, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Περιώσιος, admodum sanctus: eximius, nimius. Hinc περιώσιον, adv. magnopere, suprà modum; suprà cætera: ex περὶ, & ὅσιος, ου, sanctus. Vel quasi περιαύσιος, qui facilè exaudiri potest, à περιαύω, admodum clamo.

ΠΕΡΚΟΣ, ου, seu περκνὸς, οῦ, niger, nigris maculis variegatus.

Περμησσὸς, οῦ, & Ion. οῖο, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone. Phœbo & Musis sacer.

Πέρνα, ης, ἡ, PERNA. πτέρνα, ης, ἡ, calx, pes suis sale maceratus & infumatus: ex quo per ejectionem τ fit πέρνα.

Περνὰς, præs. part. act. à πέρνημι, vendo. πέρνασθαι, vendi. Th. περάω, idem.

Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, vendo: à περάω, idem.

Περόναμα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, opus: sed propriè opus acu factum. Th. περόνη, fibula, &c.

Περονᾶσθαι, Att. pro περονᾶν, fibula nectere: ab eod. th.

Περονατρὶς, ίδος, ἡ, peplum, vestis quæ fibula succingebatur. Th. περόνη.

Περονάω, vide in περόνη.

ΠΕΡΟΝΗ, ης, ἡ, fibula; sura. q. à πείρω, transadigo, figo. Hinc περονάω, f. ήσω, p. fibula subnecto, fibulo.

Περπερεύομαι, perperam ago, temerè ago, præceps sum; f. εύσομαι. Th. πέρπερος, vanus.

Περπερεία, ας, ἡ, temeritas: à seq.

ΠΕΡΠΕΡΟΣ, ου, PERPERUS, levis, vanus, temerarius, q. φερόμενος, ἀπὸ τοῦ περιφέρεσθαι, circumferri.

Περρεθήκατο, metri gratia, pro περιεθήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Περρέχειν, pro περιέχειν, ὑπερέχειν. hinc verbale περίοχος, & per Sync. Poët. πέρροχος.

Πέρροχος, ου, ὁ, excellens, eminens: à præced.

Πέρσαι, a. 1. inf. act. verbi πέρθω, vasto. f. σω. Est & Πέρσαι, nom. pl. à Πέρσης, ου, ὁ, PERSA.

Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, PERSEUS, nomen viri.

Περσεφόνεια, ας, ἡ, seu Περσεφόνη, ης, ἡ, PROSERPINA, filia Jovis & Cereris. q. à πέρθω, vasto, & φόνος, occido: vel q. φέρουσα φόνον.

Περσήιος, ου, Poët. pro Περσεῖος, PERSEIUS, ex Perseo natus. quod à Περσεὺς, έος, ὁ, Perseus.

Περσηΐς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

ΠΕΡΣΗΣ, ου, ὁ, PERSA, nom. pl. οἱ Πέρσαι. Fuit & frater Hesiodi ita appellatus. ὦ Πέρση, vocat. casus.

Περτὶς, ίδος, ἡ, nomen fœminæ. H. q. d. ungula.

ΠΕΡΥΣΙ, anno præterito. q. à περάω, transeo.

Περυσινὸς, qui est anni superioris: à præced.

Περῶ, f. verbi πείρω, transfigo. p. πέπαρκα. a. 1. ἔπειρα, a. 2. ἔπαρον. p. m. πέπορα. hinc πόρος, meatus.

Περῶν, transiens, præs. part. act. à περάω, transeo: f. άσω, & ήσω.

Πέσε, seu πέσεν, cecidit, Ion. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον. hinc a. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. act. πεσὼν, οῦσα, ὸν, & in accus. m. g. πεσόντα.

Πεσέεσθαι, casurum, Ion. diphthongi dissolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi πίπτω, cado: vide πέσε.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. &

Πεσεῖται, 3. sing. f. 2. m. πεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. ejusd. verbi.

Πεσέειν, Ion. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusdem.

Πεσέτωσαν, decidant, 3. pl. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.

Πεσοῦμαι, cadam, Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. m. verbi ejusdem.

Πέσησι, Ionica paragoge pro πέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab eod. verbo.

Πέσκος, idem quod πέκος, pellis tondenda, vellus: à πείκω, tondeo.

Πέσον, Ion. pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, accus. sing. πεσόντες, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, cado.

Πέτος, εος, τὸ, cadaver. Th. πίπτω, cado.

Πεσοῦμαι, f. 2. m. in 3. pl. πεσοῦνται, verbi πίπτω, cado.

Πεσσέμεν, Ion. pro πέσσειν, præs. inf. act. à πέσσω, Æol. pro πέπτω, concoquo, digero.

ΠΕΣΣΟΣ, seu πεττὸς, οῦ, ὁ, calculus, vel scrupulus lusorius; ipse ludus: q. à πεσεῖν cadere. Est & πεσσὸς, medicamentum molle lana compositum, quod fœminis subjicitur inter naturalia: an à πέσσω, mollio? an à πέσκος, pellis lanata?

Πέσσω, Æol. pro πέπτω, coquo: hinc præs. part. πέσσων, demulcens.

Πεσὼν, όντος, qui cecidit, a. 2. part. act. πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a 2. ἔπεσον.

Πετάζω, *extendo, explico*, idem quod πετάω.

Πέταλα, pro πέταλα, *folia*, nom. plur. à πέταλον, quod vide.

Πέταλοι, *vituli*, qui cornua habent instar πετάλων, id est, *foliorum*, seu *ramorum*.

Πέταλον, & Ion. πέτηλον, ου, τὸ, *folium*; item *lamina, bractea*; dat. pl. πετάλοισι. Th. πετάω, *extendo*.

Πετάννυμι, idem quod πετάω, *pando*.

Πετανὸς, ὰ, ὸν, Poët. & Dor. pro πετεινὸς, *volatilis, volucris*. Th. πέτομαι, *volo, as*.

Πέτασαν, & gem. σ, πέτασσαν, Ion. pro ἐπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω, vel ἄζω. f. άσω, *expando*.

Πεταλθήσομαι, ήσῃ, ηται, f. 1. pass. à πετάομαι, idem quod πέτομαι, *volo*, ubi videas.

Πέτασος, ου, ὁ, *PETASUS, pileus latior*: à πετάω, *expando*.

Πετάσω, *extendam*, f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, *explico*.

Πετασὼν, *PETASO*; *coxa cum costis*: à πετάω.

Πέταυρον, *pertica, in qua gallinæ dormiunt*: *gallinarium*: παρὰ τὸ ἐπ' αὔραις πετᾶσθαι.

Πέταχνον, vel πέδαχνον, ου, τὸ, *poculum amplum in modum folii expressum*: à πετάω, *expando*.

ΠΕΤΑ'Ω, πετάννυμι, ύω, *pando, explico*: *aperio*: f. άσω. Hinc πέταυρον, *pertica*. πέτασος, *galerus*. πέταλον, *folium*.

Πετεηνοῖσι, *volucribus*, per Epenth. Poët. pro πετεινοῖς, dat. pl. à πετεινὸς, οῦ, ὁ, *volucris*: &

Πετεηνὸς, etiam dicitur pro πετεινὸς, *volatilis*: nam Poëtæ ει, in duplex ε mutant, quorum unum in η, vertunt. Th. πέτομαι, *volo, as*.

Πετεινὸν, οῦ, τὸ, *volatile, avis*: πετεινὰ, ῶν, τὰ, *volucres*: &

Πετεινὸς, *volucris*: ab eod. th.

Πετέσθην, *volabant*, Ion. pro ἐπετέσθην, 3. dual. imperf. verbi πέτομαι, *volo, as*.

Πέτευ, Dor. pro πέτου, præs. imperat. à πέτομαι, *volo, as*.

Πέτευρον, ου, τὸ, *trabs, lignum*; *scandula*; *locus ubi gallinæ, aut aliæ aves dormire solent*. Dictum quasi πέτευδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quod volucres in eo dormiant: Pro eodem dicitur & πέταυρον, quod vide.

Πετεῶο, Att. pro Πετεῶ, genit. sing. à Πετεὼς, ὁ, nomen propr.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. sing. præsentis, sub. seq. verbi.

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, -αμαι, & πετάομαι, *volo, as*. q. à πετάω, volatus enim fit pansis alis. præs. part. m. πετάομενος, ώμενος, præs. sub. πέτωμαι, ῃ, ηται, a. 1. pass. ἐπετάσθην, ης, η, *volavi*. Hinc πετεινὸς, οῦ, ὁ, *volucris*.

Πεσόντεσσι, Ion. & Poët. pro πεσοῦσι, dativo pl. part. præs. act. vel ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, *cado*.

Πεσεῖν, præs. inf. act. ac idem valet ac ἐμπίπτειν, ἐπιτυγχάνειν, *incidere in aliquid, nancisci*. seq. verbi πετόω, quod vide.

Πετόω, f. ώσω, *incido in aliquid, nanciscor*. à πέτω, *cado*, inusit. pro πίπτω.

Πέτρα, ας, ἡ, *PETRA, rupes*. Hinc πετραῖος, ου, ὁ, *saxatilis*. Th. πέτρος, ου, ὁ, *lapis, saxum*.

Πετράεσσα, ας, ἁ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, *saxosa*. Vide πετρήεις.

Πετραῖος, ου, *saxatilis, petrosus*. Th. πέτρος, *lapis*; item

Πετραῖος Ποσειδῶν. Cur & apud quos Neptunus *PETRÆUS* vocaretur & coleretur, consule Græca Scholia Pindar. Pythior. Od. 4. 248. 12.

Πετρίτης, ὁ, gemma quædam: à πέτρα.

Πέτρη, ης, ἡ, Ion. pro πέτρα. dat. pl. Ion. πέτρῃσι.

Πετρήεις, εντος, *saxosus*: in f. g. πετρήεσσα, & in n. g. πετρῆεν. Th. πέτρος.

Πετρηέσσῃ, dat. sing. f. g. à πετρήεις, εντος, ὁ, & ἡ πετρήεσσα, *petrosus, saxosus*. ejusd. them.

ΠΕ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, *lapis, saxum*. Hinc πέτρα, ας, ἡ, *grande saxum, rupes*. πετραῖος, *saxatilis*. πετρόω, *in saxum verto*. Est &

Πέτρος, ου, ὁ, *PETRUS*, nomen Apostoli.

Πετροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *saxis adhærens*. Ex πέτρος, *saxum*, & φύω, *nascor*.

Πετρώδης, εος, ὁ, ἡ, *petrosus, lapidosus*: à πέτρος, *lapis*.

Πεττὸς, *calculus*, vide in πεσσός.

Πετώμενος, ου, contractè à πετάομενος, verbi πετάομαι, seu πέτομαι, *volo, as*.

Πέτω, *cado*, inusit. pro πίπτω, idem. q. à πέδον, *solum*. Est enim *ad solum moveor*.

Πεύθετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi πεύθομαι, quod vide.

Πευθοίατο, *audirent*, Ion. pro πεύθοιντο, 3. pl. opt. præs. à seq.

Πεύθομαι, idem ac πυνθάνομαι, *audio, intelligo*: f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, *abietes*, nom. pl. à πεύκη, ης, ἡ, *abies*.

Πευκάλιμος, ου, ὁ, ἡ, *amarus, prudens, cautus*. Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea*, vel *larix arbor*. Vel q. à πύκα· nam & πυκνὸς est συνετός.

Πευκεῖδας, acc. pl. à Πευκείδης, ου, ὁ, nomen gentile.

Πευκεδανὸς, οῦ, *amarus*. Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea*: cujus lacryma amara.

ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *picea*; *larix*. an à πικρὸς, *amarus*.

Πεύκινος, ου, *piceus*: à præced.

Πευσεῖσθε, *audietis*, Dor. pro πεύσεσθε, 2. pl. f. 1. verbi πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, *audio*. f. πεύσομαι.

Πευσόμενος, part. ejusd. temporis.

Πέφα-

Πέφαμαι, interii, perf. pass. pro πέφαμαι à φάω, occido. Alii volunt esse præs.pass.verbi πέφημι, idem quod φάω. Hinc 3. sing.perf. πέφαται, & in 3. pl. πέφανται. inf. πεφάσθαι. paulo post fut. πεφήσομαι.

Πέφασμαι, apparui; & in 3. pl. πέφανται, perf. pass. verbi φαίνω, appareo: f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Πεφαργμένος, obstructus, per Metathes. pro πεφραγμένος, perf. part. pass. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, sepio: f.ξω. p. χα.

Πέφασμαι, apparui, perf. Att. pro πέφαμμαι, quod vide: hinc πεφασμένος, ejusd.temporis part.

Πεφείσεαι, parces, Ion. pro πεφείσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φείδομαι, parco, remitto pœnam: f. φείσομαι, & φειδήσομαι, perf. pass. πεφείσμαι.

Πεφείσεται. 3. sing. paulo post fut. verbi φείδομαι, parco: f. φείσομαι.

Πεφεισμένος, perf. part. pass. à φείδομαι, parco: f. φείσομαι.

Πεφευγέναι, perf. inf. m. à φεύγω, fugio: f. ξω. a.2. ἔφυγον. præt.m. πέφευγα.

Πεφευγοίην, Att. Metaplasm.pro πεφεύγοιμι, præt. opt. m. verbi ejusd.

Πέφηνα, visus sum. præt. m. verbi φαίνω, videor, ostendo: f. ανῶ. p. πέφαγκα.

Πεφήσεαι, Ion. pro πεφήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φάω, occido: f. φήσω. paulo post fut. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, apparebit, 3. sing. paulo post fut. verbi φάω, idem quod φαίνω, appareo.

Πεφιδέσθαι, Ion. Anadiplasiasm. pro φιδέσθαι, a. 2. inf. med. verbi φείδομαι, parco.

Πεφιδήσεται, parcet, 3. sing. paulo post fut. verbi φιδέω. f. ήσω. perf. pass. πεφίδημαι, σαι. Vel est fut. m. verbi πεφιδέω, factum ex p. m. πέφιδα, verbi φείδομαι, parco.

Πεφίδοιτο, parcat, Ion. Anadiplas. pro φίδοιτο, 3.sing.a.2.opt.m. verbi φείδω, vel φείδομαι, parco: a. 2. ἐφιδόν,& Ion. Anadiplas. πέφιδον.

Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, amatus, perf. part. pass. verbi φιλέω, quod vide.

Πεφίμωσο, ὠσθω, obtumesce. perf. imperat. pass. verbi φιμόω, os occludo; ad silentium adigo: f. ώσω. p. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, ῦ, vel φιμὸς, ῦ, ὁ, camus, fiscella.

Πέφνε, interemit, vide ἔπεφνεν, imperf. Ion. à πέφνω, pro φένω· vel a. 2. quod in p. m. πέφονα.

Πεφοβήατο, territi erant, Ectasi Poët. pro πεφοβέατο, quod Ion. dicitur pro ἐπεφόβηντο, 3.pl.plusq.p.pass. verbi φοβέω terrefacio: f. ήσω. p. πεφόβηκα. plusq. p. pass. ἐπεφοβήμην, σο, το. Th. φέβομαι, timeo: p. m. πέφοβα.

Πεφόρητο, ferebatur, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi φορέω, fero: f. ήσω.p. πεφόρηκα. Th. φέρω, fero: f. οἴσω.

Πεφορτισμένος, ȣ, oneratus sum, perf.part.pass. verbi φορτίζω, onero: f. ίσω. p. πεφόρτικα. Th. φέρω, fero.

Πέφραδε, p. m. verbi φράζω, loquor: f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. perf. pass. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, locuti sunt, Ion. pro πεφρασμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. verbi φράζω, loquor.

Πεφράδατο, itidem Ion. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. p. pass. ejusdem verbi.

Πέφραδε, Ion. Anadiplasiasmo, pro ἔφραδε, 3. sing. a. 2. act. Hinc πεφραδέτην, pro ἐφραδέτην, 3. dual. a. 2. act. πεφραδέμεν, Ion. vel Dor. pro πεφραδεῖν, per Anadipl. pro φραδεῖν, a. 2. inf. act. verbi φράζω, dico, memoro: f. σω. a. 2. ἔφραδον, & Ion. Anadiplas. πέφραδον.

Πεφραδέμεν, a. 2. inf. pro φραδεῖν. Vide in πέφραδε.

Πεφραδέτην, 3.dual.a.2. ind. act. pro ἐφραδέτην. Vide in πέφραδε.

Πέφρασμαι, Dor. pro πέφρασμαι, perf. pass. verbi φράζω, loquor: f. σω, p. πέφρακα.

Πεφραδὼ, όος, ἡ, nomen mulieris: à πέφραδα, p.m. verbi φράζω, dico.

Πέφρικα, horrui, perf. act. Ion. vel perf. m. verbi φρίσσω, vel -ττω. f. ξω. p.κα. Hinc πέφρικαν, Chalcidicè dici volunt pro πεφρίκασι, 3.pl.perf.act. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, fluctuum fremitus.

Πεφρίκων, οντος, præs. part. à πεφρίκω, horreo. Quod præsens à perfecto formatum, ut & alia multa verba. Vide πέφρικα.

Πέφυα, natus sum, præt. m. verbi φύω, nascor: a.2. ἔφυον, vel ἔφυν· vel imperf. act. dicitur pro πέφυκα, Poët. Hinc πεφύασι, pro πεφύκασι, 3.pl.perf. act.

Πεφυγμένος, qui fugit, perf. part. pass. pro πεφυγμένος,verbi φεύγω, fugio: f.ξω.a.2. ἔφυγον.

Πεφύγω, præs. è præt.m. πέφυγα, factum more Syracusano. Alioquin est præt. m. suo. verbi φεύγω, fugio.

Πέφυζα, Ion. pro πέφυγα, perf. m. & πεφυζότες itidem pro πεφυγότες, πευζότες, fugitivi, pro πεφυγότες, perf. part. m. verbi φεύγω, fugio. Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυζηκότες, ut & πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζέω, ῶ, f. ήσω. Th. φεύγω, fugio.

Πέφυκα, ας, ε, extiti, naturâ comparatus sum; & in 3. pl. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, sum, nascor: f. φύσω.

Πεφύκει, nata est, 3. sing. plusq. p. act. Ion. verbi φύω, nascor.

Πέφυκεν, 3.sing.perf.act. πεφυκέναι, perf. inf. act. verbi ejusd.

Πεφυκὼς, innatus, perf. part. act. verbi φύω.

Πεφυλαγμένος, observans, perf. part. pass. verbi φυλάσσω, vel -ττω, f. ξω, custodio, servo: p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Πεφωρακὼς, ότος, in furto deprehensus, perf. part. act. verbi φωράω, in furto deprehendo: f. άσω. Them. φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur.

Πεφωραμένος, perf. part. pass. à φωράω, in furto deprehendo: f. άσω. p. πεφώρακα, & Ion. πεφώρηκα. Hinc perf. pass. ab eod th.

Πεφωτισμένος, perf. part. pass. verbi φωτίζω, illumino: f. ίσω. p. πεφώτικα. à φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

Πη, sine accentu, encliticum est, pro πως. εἴ πη, sicubi. δή πη, utique igitur: at

Πῆ, extra interrogat. ullo modo, interdum. πῆ; interrogat. pro πῶ; qui, quonam modo? ab ᾗ, quatenus, quomodo. Them. ὃς, qui.

Πηγάζω, fut. άσω, scaturio. Them. πηγὴ, fons.

Πηγαὶ, pl. num. à πηγὴ, ῆς, ἡ, fons.

Πηγαῖος, ου, fontanus: ab eod. th.

Πήγανον, ου, τὸ, ruta herba, quia σπέρμα πηγνύει, suo calore & siccitate. Ideo castitatis herba. Th. πηγνύω, compingo, concrescere facio.

Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies: quia concreta aqua: acc. pl. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πήγασος, ου, ὁ, PEGASUS, equus Persei alatus. Th. πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ου, villosus; vel habens vellus nigrum, vel album: à πηγὸς, compactus, albus, niger. Them. πήγνυμι, compingo, & μαλλὸς, vellus. Them. μῆλον, ovis.

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, fons, scatebra: quia πηδᾷ ἐκ γῆς.

Πῆγμα, ατος, τὸ, aliquid compactum; PEGMA. Th. πηγνύω.

ΠΗΓΝΥ'Ω, -υμι, & πήσσω, seu πήττω, compingo, cogo, concrescere facio, figo: f. ξω. desinentia in γνύω, vel γνύμι, formant sua tempora à finitis in γω. Hinc πῆξις, coagmentatio. πηκτὸς, compactus. πάγη, laqueus. παγὶς, ίδος, ἡ, idem. παγιδεύω, illaqueo. ναυπηγὸς, navium fabricator. σκηνοπηγία, tabernaculorum compactio: festum apud Hebræos.

Πηγὸς, ου, bene compactus, pinguis; albus: ab eod. th.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, glacialis, glacies: ex p.m. πέπηγε, compactum est. Th. πηγνύω.

Πήδαιος, ου, ὁ, PEDÆUS, nomen proprium.

Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus. Th. πηδὸν, ου, τὸ, remus; vel πηδὸς, ου, ὁ, ligni species.

Πήδασος, ου, locus uliginosus, unde aqua πηδᾷ. item PEDASUS, nomen propr. regionis: est & equus Achillis sic dictus.

ΠΗΔΑ'Ω, salio, salto: f. ήσω. p. πεπήδηκα. Hinc

Πήδημα, ατος, τὸ, saltus. Th. πηδάω.

Πηδήσας, αντος, a.1.part. act. &

Πηδήσωσι, 3. pl. a. 1, sub. verbi πηδάω, salto.

ΠΗ'ΔΟΣ, ου, ὁ, ligni species. τὸ πηδὸν, οῦ, remus, præsertim ex eo ligno. Hinc πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus navis.

Πηδύω, f. ύσω, aquis scateo, aquas salire facio. πηδύλις πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει. Hes.

Πήθω, inusitat. patior. Th. πάσχω.

Πηκτὶς, exponitur gelu fictitium: à πήγω, compingo: 2. culter ad scindendas carnes; qu. à πέκω, vello, carpo: 3. instrumentum musicum, magadis, quia è lignis πηκτόν.

Πηκτίδες, αἱ, fides, -ium: vel musicum instrumentum.

Πηκτὸς, οῦ, compactus, concretus, congelatus. Th. πηγνύω, compingo: f. ξω.

Πηλακίζω, f. ίσω, probro afficio: & hinc

Πηλακισμὸς, οῦ, ὁ, contumeliosa injuria. Th. πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, PELAMIS, genus piscis: quia ἐν πηλῷ μύει. Them. πηλὸς, lutum.

Πήλας, qui vibravit, a.1.part. act. &

Πῆλε, vibravit, Ion. pro ἔπηλε, a.1.ind.verbi πάλλω, vibro: f. αλῶ. a.1.inf. πῆλαι. & πῆλε, pro ἔπηλε, a.2.ind.act.Ion. à πάλλω.a.2. ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. sing. à Πηλεὺς, έος, ὁ, PELEUS, nomen viri.

Πηλείων, ονος, ὁ, Pelida, nomen propr. Est & ranæ nomen, à luto sic dictæ.

Πηληϊάδεω, gen. Ion. per dissolut. ηϊ, pro ει, & εω, pro ου, à

Πηληϊάδης, ου, ὁ, pro Πηλείδης, & per Crasin Πηλείδης, patronymicum à Πηλεὺς, έος, & Ionicè ῆος, ὁ, Peleus. Hinc Πηλείδης.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ἡ, galea, cassis: qu. à πάλλεσθαι, id est, κινεῖσθαι, quod vibrari soleat.

Πηλίκος, η, ον, quantus, a, um? Th. ἡλίκος, quantus, citrà interrogationem. Idem fit in ὅσος πόσος, οἷος ποῖος, qualis. ὅτε πότε, quando. ὅπου, ubi. ὅθεν πόθεν, unde. ὡς πῶς, quomodo, &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, quantitas: à præcedentibus.

Πήλιον, ου, PELION, mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen Ranæ: ex πηλὸς, lutum, & βαίνω, eo.

Πῆλον, vibravi, a.2.ind. act. Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, vibro.

ΠΗΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, lutum, cœnum, item mortarium: qu. à πηλὸς, niger. Est & πηλὸς,

-λία, *vinum*, Ion. proprie *fæculentum*, vel *vinum rubrum*, quod turbidum videtur.

Πηλεύπ@, ου, ὁ, nomen Ranæ: à πηλὸς, *lutum*.

ΠΗ῀ΜΑ, ατ@, τὸ, *damnum*, *exitium*, *clades*. Hinc ἀπήμων, ον@, ὁ ἡ, *illæsus*: &

Πημαίνω, *noceo*, *lædo*, *pecco*: fut. ανῶ. a. 1. ἐπήμανα, Att. ἐπήμηνα, a. 1. pass. ἐπημάνθην, a. 1. inf. pass. πημανθῆναι. Them. πῆμα.

Πημανθῆναι, *oblæsum esse*, a. 1. inf. pass. verbi πημαίνω, quod vide.

Πημήνειε, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejusd.

Πῆμ@. Dor. pro πηνίκα, *quando?* ab ἦμ@, *quando*.

Πήνα, pro ἀπήνη, *rheda*.

Πηνειὸς, ῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius *PENEUS*.

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor Ulyssis.

Πήνη, ης, ἡ, *tela*: vide in πῆν@.

Πηνήκη, vel πηνίκη, *fucus*: à φενάκη.

Πηνίκα, *quando?* ab ἡνίκα, idem.

Πήνιον, ου, τὸ, *stamen*, seu *filum quod è colu deducitur*: item insectum ex erucarum genere. Th. πῆν@, *tela*.

ΠΗ῀ΝΟΣ, ου, ὁ, & πήνη, ης, ἡ, *tela*, *textum*: qu. à πένομαι, *operor*.

Πηξάμεν@, ου, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω, fut. πήξω. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. act. πήξας. a. 1. inf. m. πήξασθαι.

Πῆξεν, *infixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejusd.

Πῆξις, εως, ἡ, *coagmentatio*, *congelatio*: à πηγνύω, *compingo*.

Πήξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel -υμι, *compingo*.

Πηὸς, ῦ, Ion. pro παὸς, ῦ, *affinis*, *cognatus*: in plur. πηοί. Them. πάω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΗ῀ΡΑ, ας, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA*, *saccus*: qu. à φέρω, *fero*. Malim à πάω, *pasco*, ut sit escaria pera.

Πηρίδιον, ου, τὸ, *perula*, dimin. præced.

Πηρὶν, ῖν@, *testiculus*: quia ὄρχεον est seu πήρα.

ΠΗΡΟ῀Σ, ῦ, *mutilus*, *mancus*; *mutus*, *cæcus*: hinc

Πηρόω, f. ώσω, *mutilo*: à præced.

Πήρωσις, εως, ἡ, *mutilatio*: à perf. pass. præced. verbi.

Πησόμεν@, η, ον, *passurus*: an à πήθω, f. πήσω, *patior*: a. 2. ἔπαθον. pro quo magis usitat. πάσχω.

Πήσσω, idem quod πηγνύω, *cogo*, *coagulo*.

Πητύα, ας, ἡ, *coagulum*: à πήσσω, *cogo*, *coagulo*.

Πήχεε, *lacertos*, nom. dual. à πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Πῆχθεν, Bœot. Sync. & Ion. pro ἐπήχθησαν, *fixi sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi πηγνύω vel -υμι, fut. πήξω. p. πέπηχα. perf. pass. πέπηγμαι. a. 1. pass. ἐπήχθην.

Πηχυαῖ@, & πήχυ@, ε, *cubitalis*, *qui unius cubiti est*: à

ΠΗ῀ΧΥΣ, εως, ὁ, *cubitus*, *ulna*; *norma fabrilis*: accus. πῆχυν. genit. plur. πηχέων, ῶν.

Πιάζω, qu. Dor. pro πιέζω, *capio*, *prehendo*: f. άσω. p. πεπίακα. a. 1. ἐπίασα, & in 2. pl. ἐπιάσατε. a. 1. sub. πιάσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. πιάσαι. a. 1. part. πιάσας, αντ@. a. 1. ind. pass. ἐπιάσθην, ης, η, *captus fui*: f. 1. pass. πιασθήσομαι, *capiar*.

Πιαίνω, *pinguefacio*: f. ανῶ. a. 1. ἐπίανα. a. 1. sub. πιάνω, ῃς, ῃ. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes suas augere*. Th. πίων, ον@, ὁ, ἡ, *pinguis*.

Πιανάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιὰρ, αρ@, τὸ, *pinguedo*, pro πιότης, ητ@, ἡ, idem. Th. πίων, ον@, ὁ, ἡ, *pinguis*.

Πιάσαι, a. 1. inf. act. &

Πιάσας, αντ@, part. a. 1. act. &

Πιάσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιγκέρνης, *pocillator*. Gl. Cyr.

Πιδακόεις, εντ@, *aquis scatens*: à seq.

ΠΙ´ΔΑΞ, ακ@, ὁ, ἡ, *fons*, *scatebra*: qu. à πίω, *bibo*; vel πηδάω, *salio*.

Πιδηέσσης, *scatebris abundantis*, gen. sing. à πιδήεσσα, ης, f. g. adjectiv. πιδήεις, ήεντ@, per Sync. pro πιδακόεις, εντ@, *irriguus*. Th. πίδαξ, ακ@, ὁ, *fons*.

Πίε, *bibe*, a. 2. imperat. ut & πῖθι, à πίνω, *bibo*: f. πόσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Hinc πίεν, pro ἔπιεν, 3. sing. Ion.

Πιέειν, *bibere*, Ion. Dialysi pro πιεῖν, a. 2. inf. verbi ejusd.

Πιέζευν, *premebant*, Ion. seu Dor. pro ἐπίεζον, 3. pl. imperf. act. verbi πιεζέω, idem quod πιέζω, *premo*.

ΠΙΕ´ΖΩ, *premo*, *stringo*; item *crucio*: fut. έσω. p. πεπίεκα. perf. pass. πεπίεσμαι. Dicitur & πιάζω, pro πιέζω.

Πιεῖν, a. 2. inf. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πίειρ@, ου, ὁ, & ἡ, πίειρα, *pinguis*, *opulentus*. Th. πίων, idem.

Πιερία, ας, & Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *PIERIA*, regio Macedoniæ, quæ credita fuit Musarum sedes: hinc

Πιερίηθεν, *ex Pieria*, adv. è loco: &

Πιερὶς, ίδ@, ἡ, & in pl. Πιερίδες, *PIERIDES*, Musæ: à Πιερία.

Πίεσαι, pro πίῃ, *bibes*, Luc. 17. 8. 2. sing. f. 1. m. à πίνω, quod adi.

Πίετε, 2. pl. a. 2. imperat. πίε, *bibe*, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, *absorbeat*, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Πίη-

Πιθέσθω, Æol. Paragoge pro πίῃς, 2. sing. a.2.sub.act. verbi πίνω, *bibo*: f. πίσω. a.2. ἔπιον.

Πιθάκνιον, ου, ἡ, *doliolum*, & *poculum* instar dolii. Th. πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πιθανολογέω, fut. ήσω, *duco ad persuadendum*: &

Πιθανολογία, ας, ἡ, *probabilitas sermonis*: ex πιθανὸς, *persuasorius*, pro πειθανὸς, (quod à πείθω, *persuadeo*,) & λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*.

Πιθανὸς, ἡ, ὸν, *probabilis*, *persuasorius*: in compar. πιθανώτερος, superl. πιθανώτατος, & inde

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas*, *persuasio*. Them. πείθω, *persuadeo*: fut. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ', pro πίθεσθε, *persuadeamini*, 2.pl.a.2. imperat. m. πίθε, verbi πείθω. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, *obediant*, 3.dual.a.2.imperat. m. ejusd. verbi.

Πιθέω, fut. ήσω, *confido*, *obsequor*. Them. πείθω.

Πίθηαι, *persuasus sis*, Ion. Paragog. pro πίθῃ, 2.sing.a.2.sub.m. à πείθω.

Πίθηκος, ου, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ.

Πιθηκοφαγία, *simiis vescor*: ex πίθηξ, *simia*. & φάγω, *edo*.

ΠΙΘΗΞ, ηκος, ὁ, & πίθηκος, ου, ὁ, *simia*; item *pumilio*.

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω. a.2. ἔπιθον.

Πίθηται, *paruerit*, 3.sing. a.2.sub. m. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejusd.

Πίθι, *bibe*, pro πίε, ex quo fit per adjectionem syllabæ θι, unde πίεθι, & per Crasin πῖθι, a.2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πιόσω. p. πέπωκα. a.2. ἔπιον.

Πιθοίατο, *credant*, Ion. pro πίθοιντο, 3.pl.a.2. opt.m. πιθοίμην, οιο, οιτο. Th. πείθω, *persuadeo*: a.2. ἔπιθον.

Πίθοιο. Ion. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πιθόμην, *obedivi*, a.2.ind.m. Ion. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Ion. pro ἔπιθον, a.2.ind.act. verbi πείθω, *persuadeo*: f. πείσω. a.2. ἔπιθον.

ΠΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *dolium*: qu ubi τὸ πιεῖν θέτις. Hinc πιθεών, *torcular*, *cella vinaria*.

Πίθω, Dor. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *simia*.

Πιθών, part. a. 2. à πείθω, a.2. ἔπιθον.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *butyrum*: an πῖος κηρὸν;

Πικραίνω, *amaritudinem affero*: f. ανῶ. a.1. ἐπίκρανα. a. 1. inf. πικρᾶναι. præs. pass. πικραίνομαι, *exacerbor*, *sum amarulentus*: a. 1. pass. ἐπικράνθην, ης, η. Th. πικρὸς, *amarus*.

Πικρὰν, acc. sing. f. g. à πικρὸς, ὰ, ὸν, *amarus*, *a*, *um*.

Πικρία, ας, ἡ, *amarulentia*, *amaritudo*. Th. πικρός.

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, idem: à πικραίνω. Them. πικρός.

ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *amarus*, *a*, *um*: hinc γλυκύπικρος, *dulcedinem amarori permixtam habens*.

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaritudo*: à præced.

Πικρόω, ῶ, *amarum reddo*, *exacerbo*. Th. πικρός.

Πικρῶς, adv. *amarè*: à πικρός.

Πιλάτος, ου, ὁ, nomen præsidis Romani. Lat. *telo armatus*.

Πιλέω, ῶ, & πιλόω, ῶ, *cogo*, *coarcto*, *constipo*. Th. πῖλος. Hinc Angl. to pile.

Πίλημα, ατος, τὸ, *lana coacta*: à præced.

Πιλνᾷ, *dejicit*, 3.præs.ind.act. verbi πιλνάω, idem quod πελάω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *propè*.

Πίλναμαι, pass. à πίλνημι, *appropinquo*, idem quod πιλνάω. Vide πιλνᾷ.

Πίλνατο, Ion. pro ἐπίλνατο, 3. sing. imperf. pass. à πίλναμαι, quod vide.

Πιλνάω, ῶ, idem quod πελάω, seu πελάζω, *appropinquo*. Them. πέλας, adv. *propè*.

ΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *PILEUS*, seu *pileum*; item *PILA*, strues: Angl. a Pile: hinc

Πιλόω, ῶ, f. ώσω, & πιλέω, *cogo*, *coarcto*: à præced.

ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ἡ, *pinguedo*: & hinc

Πιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, *pinguis*, *obesus*: qu. à πῖος, *pinguedo*, & μέλος, *membrum*.

Πιμπλάνεται, *impletur*, 3.sing.præs.pass.verbi πιμπλάνομαι. perf. πέπλησμαι. a.1. pass. ἐπλήσθην. Th. πλέος, *plenus*.

Πίμπλαντ', *plena erant*, pro ἐπίμπλαντο, 3.pl. imperf. pass. verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem quod πλήθω, *impleo*. Them. πλέος, *plenus*.

Πιμπλεῦσαι, *replentes*, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. pl. part. præs. f. g. à πιμπλὰς, ᾶσα, verbi πίμπλημι, fut. πλήσω, idem cum πλήθω, *impleo*. Them. πλέος, *plenus*.

Πίμπλη, *imple*, Att. pro πίμπλαθι, præs. imperat. à

Πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος.

Πιμπρὰς, ᾶσα, ὰν, præs. part. act. à πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.

Πίμπρημι, seu πρήθω, *incendo*: f. πιμπρήσω, & πρήσω. p. πέπρηκα. a. 1. ἔπρησα. præs. pass. πίμπραμαι, *incendor*, *intumesco*: præs. inf. pass. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.

Πιμπρήσω, *incendam*, fut. 2. à πίμπρημι, quod vide.

Πῖν', pro πῖνε, *bibe*, præs. imperat. à πίνω, *bibo*.

Πινακίδιον, ου, τὸ, *tabella*. Th. πίναξ.

Πινα-

Πινάκιον, ου, τὸ, *tabella*: &
Πινακὶς, ίδος, ἡ, idem: à seq.
ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *tabula*, *asser*; *libellus*, *index*. Est & πίναξ, *discus*, *quadra*.
Πινδόθεν, adverb. ἐκ Πίνδου. *Pindus* autem *mons erat agri Pirrhebæi*: vel ut alii etiam *urbs*.
Πίνεθ', pro πίνετο, ob sequent. aspirat. 3. sing. præs. pass. verbi πίνω, *bibo*: præs. imperat. πίνε, *bibe*.
Πινέμεν. Ion. & πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præs. inf. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.
Πίνετο, *bibebatur*, Ion. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusd.
ΠΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *PINNA*, genus conchæ. Scribitur & πίνα. Hinc πίνινον, *marinum*, propriè ad πίναν pertinens.
Πίνον, ου, τὸ, *vinum hordeaceum*: à πίνω. Th. πίνος.
Πίνοντ', pro πίνοντα, *bibentem*, accus. sing. part. præs. verbi πίνω.
ΠΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *sordes*. Sed πῖνος, ου, ἡ, *pinus*: qu. à πίων, *pinguis*, quia abundat resina.
Πίνουσ', pro πίνουσι, *bibunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi πίνω, f. πώσω.
Πινύσκω, seu πινύσσω, *moneo*, *sapere facio*: à πινῦμαι, *sapio*; quod à πνέω, *spiro*.
Πινυτὴ, aliquando substantivè sumitur pro πινυτότης, *sapientia*, *prudentia*; quod à πινυτὸς, *prudens*, *consultus*: hoc à πινύω, vel πινύσσω, *moneo*, & *ad sanam mentem reduco*: quod à πινῦμαι, *sapio*. Th. πνέω, *spiro*.
Πινυτὸς, vide in πινυτή.
Πινυτῶς, adv. *prudenter*: à præced.
ΠΙ'ΝΩ, *bibo*: imperf. ἔπινον. f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. a. 2. imperat. πῖε & πῖθι. a. 2. sub. πίω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. a. 2. part. πιὼν, οῦσα, όν. f. 1. m. πίομαι, εσαι, pro πιοῦμαι, ῇ, εῖται. Hinc πόσις, εως, ἡ, *potio*. πότης, ου, ὁ. *potor*, *potator*. ποτίζω, *potum præbeo*. συμπόσιον, ου, τὸ, *compotatio*.
Πίνωσιν, 3. pl. præs. sub. verbi πίνω.
Πίομαι, *bibam*, f. 1. vel 2. m. pro πιοῦμαι. Sunt qui velint esse præsens à πίω, f. πίσω. pro πίνω, *bibo*.
Πίονος, gen. sing. à πίων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*: acc. πίονα, *pinguem*: hinc compar. πιότερος. superl. πιότατος.
Πῖος, εος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*.
Πιότερος, & πιότατος, compar. & superl. à πίων, *pinguis*.
Πιότης, ητος, ἡ, *pinguedo*. Th. πίων.
Πιοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω. a. 2. ἔπιον. a. 2. part. πιὼν, οῦσα, όν.
Πιπίσκω, *potum præbeo*: à πίω, pro πίνω, *bibo*.
Πίπλημι, & πίμπλημι, *impleo*, idem quod πλήθω. Them. πλέος, *plenus*.
Πίπος, ου, ὁ, *PIPUS*, *avis marina*: qu. à πίνω, quod frequentius *bibat*.
Πιπώ, οῦς, ὁ, *PIPIO*, *pullus avis*: à sono πιπίζειν, *pipire*.
Πιπράσκω, *vendo*, *venundo*: imperf. ἐπιπράσκον, ες, ε. f. περάσω, (qu. à περάω, pro πράω.) p. πέπρακα. perf. pass. πέπραμαι. perf. part. πεπραμένος, *venditus*: a. 1. pass. ἐπράθην. a. 1. inf. pass. πραθῆναι. a. 1. part. πραθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. pass. πραθήσομαι, *vendar*. Th. πράω, *vendo*.
Πίπρημι, f. πρήσω, vide πίμπρημι.
Πίπτε, *cadebat*, imperf. Ion. verbi πίπτω.
Πίπτουσαι, *incidentes*, plur. num. f. g. part. præs. seq. verbi
ΠΙ'ΠΤΩ, *cado*, *procido*: f. πέσω, & Dor. πεσῶ. f. m. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι. præt. act. πέπτωκα a. 1. ἔπεσα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, & in pl. πέσετε. a. 2. sub. πέσω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. πεσὼν, οῦσα, όν. Hinc πτῶμα, ατος, τὸ, *casus*, *lapsus*. πτῶσις, εως, ἡ, idem. προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, *præceps*, *petulans*. προπέτεια, ας, ἡ, *præcipitantia*, *petulantia*.
Πίπτωσι, 3. pl. præs. sub. à πίπτω.
Πισάγας, α, ὁ, nomen Persicum, quod *leprosum* significat.
Πίσαι, *potum præbere*, a. 1. inf. act. verbi πιπίσκω. f. πίσω, qu. à πίω, pro πίνω, *bibo*.
Πισιδία, ας, ἡ, *PISIDIA*, nomen regionis.
Πίσον, ου, τὸ, *PISUM*: à πτίσσω, *tundo*.
Πῖσος, & πεῖσος, εος, τὸ, *locus humectus*, *hortus*, *pratum*: qu. à πίσαι, *irrigare*, quod vide.
ΠΙ'ΣΣΑ, seu πίττα, ης, ἡ, *PIX*: Angl. Pitch: qu. à πίος, quia *pinguis*: aut à πίτυς, *pinus*. Hinc πιττάκιον, ου, τὸ, *tabula*: &
Πισσόω, seu πιττόω, ῶ, *pice oblino*: à præcedente.
Πιστὰ, *pignora beneficentiæ*, nom. pl. n. g. à πιστὸς, ἡ, ὸν, *fidus*, *a*, *um*: quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.
ΠΙΣΤΑΚΙΑ, ων, τὰ, *PISTACIA*, *nuculæ pineis nucibus similes*.
Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.
Πιστευθέντες, nom. pl. a. 1. pass. à seq.
Πιστεύω, *credo*: fut. εύσω. p. πεπίστευκα. plusq. p. πεπιστεύκειν, Att. pro ἐπεπιστεύκειν. part. præt. act. πεπιστευκὼς, υῖα, ός. a. 1. ind. act. ἐπίστευσα. a. 1. imperat. πίστευσον, άτω, & in pl. πιστεύσατε. a. 1. sub. πιστεύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. πιστεῦσαι. a. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν. præs. pass. πιστεύομαι, *credor*. perf. pass. πεπίστευμαι, *concreditur mihi*: a. 1. pass. ἐπιστεύθην, ης, ῃ. à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πιςικὸς, ἡ, ὸν, *fidelis*, *salubris* : à πίςις, *fides*. Est & πιςικὸς, ἡ, ὸν, *potabilis* ; *liquidus*, *a*, *um*: à πίω, vel πίνω, *bibo*. Vel dicitur πιςικὸς, pro ὀπιςικὸς, per Aphær. τοῦ ο, ab Ὦπις, ιος, ἡ, nomen urbis prope Babylonem, unde optima nardus.

Πίςις, εως, ἡ, *fides* ; *fidelitas*, *persuasio*, *probatio* : qu. πεῖσις, παρὰ τὸ πεπεῖσθαι, *persuasum esse*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πιςὸν, adverbialiter pro πιςῶς, 3. epist. Joh. v. 5. & τὸ πιςὸν, idem ac πίςις, à

Πιςὸς, ἡ, ὸν, *fidelis* ; *fide dignus*. Est & πιςὸς, *Christianus*, *credens in Christum*, οἱ πιςοὶ, *credentes* : à πείθω, at

Πιςὸς, ἡ, ὸν, *potabilis*, *liquidus* : à πίω, *poto*. Th. πίνω, *bibo*.

Πιςότερ☉, compar. & πιςότατ☉, superl. à πιςὸς, *fidelis* ; quod vide.

Πιςοῦται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi πιςόω, quod vide.

Πιςόω, *fidem facio*, & *exigo*, *confirmo*, *stabilio* : f. ώσω. p. πεπίςωκα. perf. pass. πεπίςωμαι. a. 1. pass. ἐπιςώθην à πίςις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πιςωθεὶς, έντ☉, *cui fides habita est*, a. 1. part. pass. πιςώθητον, dual. num. a. 1. imperat. pass. πιςώθητι, verbi πιςόω, *fidem facio*, quod vide.

Πιςῶς, adv. *fideliter* : à πιςὸς, quod à πίςις. Th. πείθω, *persuadeo*.

ΠΙ'ΣΥΓΓΟΣ, ου, ὁ, *sutor*, *cerdo*. Referamus ad πίσσα ὑγρὰ, quia *picem humidam* tractat.

Πίσυν☉, *fretus*, *fidens*. Them. πείθω, *persuadeo* : f. σω. p. κα. a. 2. ἔπιθον.

Πίσυρες, & πίσσαρες, Æol. pro τέσσαρες, *quatuor*.

Πίσω, *potabo*, fut. 1. Poët. à πίω. Vide πίομαι.

ΠΙΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, *turma*, *cohors* ; *tribus quædam*, ab urbe Æolidis Πιτάνη· inde Πιτανάτης λόχ☉, *Cohors Pitanate*.

Πίτνα, *cadebat*, imperf. Ion. pro ἐπίτνα, verbi πιτνάω, vel à πίτνημι, Dyr. τοῦ η εἰς α, ut ἔζα, pro ἔζη· hinc πιτνὰς, præs. part. Th. πίπτω, *cado*.

Πίτνασ, 3 pl. imperf. act. pro ἐπίτνασαν. Vide πίτνα.

Πιτνέω, *cadere facio*, *jacio*: Att. πιτνέω· hinc πιτνεῖν. Th. πίπτω.

Πιττάκιον, ου, τὸ, *tabula*, *pugillares* ; *PITTACIUM*: à πίττα, vel πίσσα, *pix*.

Πιττακὸς Μιτυληναῖ☉, ὁ, *PITTACUS MITYLENÆUS*, unus è septem Græciæ sapientibus.

Πιτ...ό..., vide in πιασόω.

ΠΙ'ΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, *strepitus aquæ remo percussæ*.

ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, *furfur* : qu. à πέπτω. Est enim id quod πίπτει, id est, excidit à frumento, cum molitur.

ΠΙ'ΤΥΣ, υ☉, ἡ, *picea*, *PINUS*: q. à πί☉, quia pingui abundat. Hinc πιτυόεις, εντ☉, ὁ, *pinis abundans*. πιτυώδης, ε☉, ὁ, ἡ, idem. πιτύϊν☉, ου, ὁ, *pineus*.

Πιφάσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris*, 2. sing. præs. sub. à

Πιφάσκομαι, pro φάσκω, *jactito*, *dico*. Th. φάω, vel φημὶ, *dico*.

Πιφαύσκεο, Ion. pro πιφαύσκου, præs. imperat. pass. à

Πιφαύσκω, inserto υ, pro πιφάσκω, quod per reduplicat. pro φάσκω, idem quod φημὶ, *dico*, *loquor*. Them. φάω, *dico*. Est etiam πιφαύσκω, *in lucem profero* : à φάω, idem.

Πίω, inusitat. pro πίνω, *BIBO*. Est & a. 2. sub. act. verbi πίνω. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

ΠΙ'ΩΝ, ον☉, ὁ, ἡ, *pinguis*, *obesus* : qu. à πῖ☉, τὸ, *pinguedo*. πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιὼν, *qui bibit*, a. 2. part. act. verbi πίνω, *bibo* : f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πλαγὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, *PLAGA* ; quod vide.

Πλαγγὼν, όν☉, ὁ, *icuncula cerea*, *quasillus* : à πλάσσω, *fingo*. Sunt qui πλαγγὼν, exponant *vagus*, voluntque esse a. 2. part. verbi πλάζω. f. 2. πλαγῶ. a. 2. ἔπλαγον, & Pleonasmo τοῦ γ, ἔπλαγγον, unde a 2. part. πλαγγὼν, όντ☉, ὁ. Verum contrà morem participiorum flectitur per ὄνος· ut apud Hesych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, *reticula muliebria*.

Πλαγιάρι☉, ου, ὁ, *plagiarius*, *fragana*. Gl. Cyr.

Πλαγίαυλ☉, ου, ὁ, *obliqua tibia* : ex πλάγι☉, *obliquus*, & αὐλὸς, οῦ, ὁ, *tibia*.

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *obliquus*, *transversus* : qu. à πλάζομαι, *erro*.

Πλαγχθέντες, *errantes*, nom. pl. a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐπλάχθην, euphoniæ gratia interposito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, *erravi*, verbi πλάζω, *errare facio* : fut. πλάγξω.

Πλάγχθην, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. Vide πλαγχθέντες.

Πλαδαρ☉, ου, *præhumidus*, *uvidus* ; *flaccidus* : &

Πλαδάω, ῶ, & -όω, ῶ, *humore nimio abundo* : à

ΠΛΑ'ΔΟΝ, ου, τὸ, & πλάδ☉, ου, ὁ, *humor superfluus*.

Πλάζομαι, *vagabundus jactor*, *erro* : hinc part. præs. πλαζόμεν☉. Th. πλάζω, *errare facio*.

ΠΛΑ'ΖΩ, *errare facio* ; *amoveo* ; *disturbo* : f. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα. p. χα. a. 1. pass. ἐπλάγχθην, ης, η. Ponitur & πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo*, *accedo*. Th. πέλας, *prope*.

Πλάθανον, seu πλαθανὸν, οῦ, τὸ, *orbis super quo panes formant* : ut puto, à πλάσσω, *formo*.

Πλάθω,

Πλάζω, f. άσω, *appropinquo, admoveo*: à πλάω. Th. πέλας, *prope*.
Πλαίσιον, ου, τὸ, *lateris forma*, vel *forma in qua lateres formantur*. qu. à πλάσσω, *formo*.
Πλάκα, acc. sing. à πλὰξ, ἡ, *tabula lata*,&c. quod vide.
Πλακεὶς, *involutus*, a. 2. part. pass. à πλέκω, *plecto, necto*. f. ξω. a. 2. pass. ἐπλάκην. a. 2. inf. pass. πλακῆναι.
Πλανία, ας, ἡ, *error*, à πλάζω, *erro*. ἀμπλακία, *error*, *peccatum*: ab ἀνὰ, & πλανία.
Πλακόεις, όεσσα, εν, *latus & tenuis*, ut πλάξ. ἄρτος πλακοῦς, *placenta*. Them. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*.
Πλακοῦς, οῦντος, *PLACENTA*, contract. à πλακόεις, εντος, ὁ, *panis latus & tenuis crustæ speciem referens*. Them. πλατὺς, έος, ὁ, *latus, amplus, spatiosus*.
Πλᾶκτρον, ου, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, *plectrum*, *instrumentum quo citharæ fides pulsantur*: à πλήσσω, *percutio*.
Πλακῶ, *plicatus sim*, a. 2. sub. pass. verbi πλέκω, *plecto*, quod vide.
Πλὰν, Dor. pro πλὴν, *nisi*, *præterquam quod*. Et, *præter*, *seorsum*.
Πλανάω, *facio errare, fallo, seduco*. f. ήσω. p. πεπλάνηκα. a. 1. ἐπλάνησα. præs. pass. πλανάομαι, *seducor*, *erro*. perf. pass. πεπλάνημαι. perf. part. πεπλανημένος, η, ον, *seductus*, *a*, *um*. a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, η, *seductus fui*. à
ΠΛΑ´ΝΗ, ης, ἡ, *error*. q. à πλάζω.
Πλάνης, ητος, ὁ, *erro*, *vagabundus*: à præcedente.
Πλανήσας, αντος, *decipiens*. a. 1. part. act. à πλανάω, quod vide.
Πλανήτης, ου, ὁ, *erro, onis*, *erraticus* & subaudit. ἀστὴρ, *stella erratica*, *PLANETA*. Angl. a Planet. Th. πλάνη.
Πλανητικὸς, ῦ, *erraticus*, *vagabundus*: à præced.
Πλάνος, ου, ὁ, *seductor*, *impostor*; item *error*. Sed
Πλάνος, η, ον, *fallax*, *fraudulentus*, *BLANDUS*. Th. πλάνη, *error*.
Πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula lata*, *æquor*, *planities*, *crusta*. Them. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*.
Πλᾶξεν, Dor. & Ion. pro ἔπληξεν, *percussit*, 3. sing. a. 1. verbi πλήττω, vel πλήσσω, *percutio*. f. ξω.
Πλάξιππος, ου, ὁ, ἁ, Dor. pro Πλήξιππος, *equorum agitator*, παρὰ τὸ πλήσσειν τοὺς ἵππους.
Πλάσαντι, dat. sing. à
Πλάσας, αντος, a. 1. part. act. à πλάσσω, *fingo*. f. σω.
Πλάσμα, ατος, τὸ, *figmentum*. Them. πλάσσω.
Πλασματίας, ου, ὁ, *fictus*, *fictitius*; item *fictor*, *fabulator*. à præced.
Πλάσε, *finxit*, Ion. & Poët. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à
ΠΛΑ´ΣΣΩ, & Att. -ττω, *fingo*, *comminiscor*, *simulo*. f. πλάσω. p. πέπλακα. perf. pass. πέπλασμαι. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, *figmentum*. πλάστης, ου, ὁ, *fictor*. πλαστὸς, ῦ, *fictus*.
Πλάστιγξ, γγος, ἡ, *lanx è jugo sustensa*, *cui pondus imponitur*, *tum tabula*, *in qua cottabis ludebatur*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*. Est &
Πλάστιγξ, Dor. pro πλήστιγξ, ιγγος, ἡ, *ferula*, *flagellum*: à πλήσσω, *percutio*.
Πλαστικὴ, sub. τέχνη, *fingendi seu fictorum ars*, *PLASTICE*: à
Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad fingendi artem aptus*; item *fingendi arte valens*. Th. πλάσσω, *fingo*.
Πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus*, *a*, *um*. ab eod.
Πλαταγέω. f. ήσω, *crepito*, *crepitaculo sonitum edo*: à
Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, *crepitaculum*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*.
Πλατάγημα, ατος, τὸ, *strepitus*, *sonus*: à πλαταγέω, quod vide.
Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω, quod vide.
Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, *PLATÆÆ*. hinc
Πλαταιεὺς, έως, ὁ, *Platæensis*. dat. pl. Πλαταιεῦσι.
Πλατάνιστος, ου, ἡ, idem quod seq.
Πλάτανος, ου, ἡ, *PLATANUS* arbor, quia *lata diffusa* ramis. Them. πλατὺς, *latus*.
Πλατὲ' pro πλατέα, acc. sing. m. & nom. vel acc. pl. n. g. πλατέων, gen. pl. à πλατὺς, εῖα, ὺ, *latus*, *a*, *um*.
Πλατεῖα, ας, ἡ, subaud. ὁδὸς, *PLATEA*. ab eod.
Πλάτη, ης, ἡ, *palmula*, extrema & latior pars remi, vel ipse *remus*. Them. πλατύς.
Πλατίον, Dor. pro πλησίον, *prope*, quod vide.
Πλάτος, εος, τὸ, *latitudo*. Th. πλατύς.
Πλάττω, *fingo*. Att. pro πλάσσω, quod vide.
Πλατυάσδοισαι, Dor. pro πλατυάζουσαι, *ore diducto pronunciantes*, nom. plur. part. præs. f. g. à πλατυάζω. Alii πλατειάσδοισαι legunt, à πλατειάσδω, Dor. pro πλατειάζω, *ore in latum diducto loquor*. Th. πλατὺς, *latus*.
Πλάτυγξ, sive potius πλάτιγξ, γγος, ἡ, *summa & lata pars remi*, *qua percutitur aqua*. Th. πλατὺς, *latus*.
Πλατύκερως, ωτος, ὁ, *qui latis cornibus est*. nomen proprium *animalis quod cervorum generi* annumeratur. Gall. *Camois*. ex πλατὺς, & κέρας, τὸ, *cornu*.
Πλατυνθήσομαι, f. 1. pass. à
Πλατύνω, *dilato*. f. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. a. 1. ἐπλάτυνα. perf. pass. πεπλάτυμμαι,

τυμμαι. a. 1. paſſ. ἐπλατύνθην. a. 1. imperat. paſſ. πλατύνθητι, ήτω. Th. πλατὺς, *latus.*

Πλατυνῶτος, ου, ὁ, ἡ, *latum dorſum habens*: ex πλατὺς, *latus*, & νῶτος, ου, ὁ, *tergum.*

ΠΛΑΤΥ'Σ, έος, ὁ, *LATUS*, *amplus*, in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ, in n. g. πλατύ. Hinc πλάτος, εος, τὸ, *latitudo.* πλατύνω, *dilato.* πλάτανος, ου, ἡ, *platanus.* πλάξ, ακὸς, ἡ, *tabula*, Hinc etiam Angl. **Plate, plat, platter.**

Πλάτων, ωνος, ὁ, *PLATO*, magiſter Ariſtotelis.

Πλάω, per Syncop. pro πελάω, *appropinquo.* Th. πέλας, adv. *propè.*

Πλέας, Poët. Syncop, pro πλέονας, acc. pl. & ſic πλέες, pro πλέονες, nom. pl. compar. grad. à πολὺς, *multus.* compar. πλέων, & πλείων. ſuperl. πλεῖστος.

Πλέγμα, ατος, τὸ, & in pl. τὰ πλέγματα, *cincinni, crines intorti.* Them. πλέκω, *necto.*

Πλέθρα, τὰ, *humida & herboſa loca.* an quia πλαδαρά;

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *jugerum.* apud Poët. πέλεθρον forte à πολεῖν, *vertere, arare.* inde πλεθριαῖος, ου, *plethrum ſeu jugerum æquans.* πελέθρισμα, ατος, τὸ, *curſus jugeri.*

Πλεῖ, *naviga*, pro πλέε, præſ. imperat. act. vel 3. ſing. præſ. ind. à πλέω, *navigo.* f. πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, *PLEIAS*, Sydus pluribus ſtellis conſtans. qu. à πλέω, *navigo*, quia utilis *navigantibus*, vel à πλείονες, quod *plures* ſtellas habet. Them. πολὺς, *multus.* in comp. πλείων.

Πλείειν, Ion. ſeu Poët. Epentheſi pro πλέειν, præſ. inf. verbi πλέω, *navigo.* f. πλεύσω.

Πλεῖθι, per Pleonaſm. ſyllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præſ. imperat. act. ejuſd. verbi.

Πλείη, Ion. pro πλεία, ας, ἡ, *plena*: à maſc. πλεῖος, *plenus*, Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præſ. inf. à πλέω, *navigo.* f. πλεύσω.

Πλεῖον, vel πλέον, *plus*, comparat. n. g. gen. ſing. πλείονος. gen. pl. πλειόνων. nom. vel acc. pl. n. g. πλείονα, πλείω, πλεῖν. *plura.* Th. πολὺς, *multus*, comp. πλείων, & πλέων. ſuperl. πλεῖστος.

Πλεῖος, Poët. pro πλέος, ου, *plenus.*

Πλεῖστα, adv. vid. πλεῖστον.

Πλείστη, *plurima.* nom. ſing. f. g. & πλείσταις, dat. pl. f. g. à πλεῖστος, quod vide.

Πλειστηριάζω, *plurimi licitor*: à πλεῖστος, ſuperl. à πολὺς, *multus.*

Πλειστηριασμὸς, ου, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quam cæteri*: à præced.

Πλειστόμβροτος ἑορτὴ, *celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt.* παρὰ τὸ πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖστον & πλεῖστα, adv. *plurimum, maximè, longiſſimè.* τὸ πλεῖστον, *maxima ex parte, ad ſummum, ut plurimum*: à

Πλεῖστος, η, ον, *plurimus, a, um.* ſuperl. à πολὺς, *multus.* comp. πλείων, & πλέων.

Πλείω, contractè pro πλείονα, οα, nom. vel acc. pl. n. g. à

Πλείων, ονος, ὁ, ἡ, *major, amplior.* n. g. πλεῖον, *plus*, compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um.* ſuperl. πλεῖστος. at

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus*, ſic dictus qu. à πλέος, Poët. πλεῖος quòd eo *complectantur* tempora. vel ἀπὸ τῶν πλειάδων, quia *Pleiades* ſuâ revolutione annum complent. Th. πολὺς.

Πλεκόω, *implicor, coëo.* à πλέκω.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*, dat. pl. Ion. à

Πλεκτὸς, ου, *PLEXUS.* à

ΠΛΕ'ΚΩ, *PLICO, PLECTO, necto, texo.* f. ξω. p. πέπλεχα. a. 2. ἔπλακον. perf. paſſ. πέπλεγμαι. a. 1. paſſ. ἐπλέχθην. p. m. πέπλοκα. Hinc πλοκὴ, *nexus.* πλόκος, *cirrus, coma plexilis.* πλόκαμος, idem. συμπλοκὴ, *complicatio, connexio.*

Πλέννα, ſeu βλέννα, *mucus.*

Πλέξαντες. nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω. quod vide.

Πλέξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Πλέον, ονος, τὸ, Poëticè pro πλεῖον, *PLUS*: &

Πλέονα pro πλείονα. vide πλεῖον.

Πλεονάζον, *abundans*: præſ. part. n. g. &

Πλεονάζουσι, 3. pl. ind. præſ. à

Πλεονάζω, *plus habeo, abundo*; item *facio abundare.* f. άσω. a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, *multus*, in compar. πλείων, & πλέων, ὁ, ἡ, & τὸ πλεῖον, & πλέον.

Πλεονάκις, adv. *ſæpius*: à πλέον, quod vide.

Πλεονάσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à πλεονάζω, quod vide.

Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, *abundantia*: à πλεονάζω.

Πλεονεκτέω, ῶ, *quæſtui habeo.* f. ήσω. a. 1. ἐπλεονέκτησα. perf. πεπλεονέκτηκα. a. 1. paſſ. ἐπλεονεκτήθην. a. 1. ſub. paſſ. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ. & in pl. πλεονεκτηθῶμεν, *ſuperemur*: ex πλέον, pro πλεῖον, *plus*, quod vide, & ἔχω, *habeo.*

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, *melior conditio, partes ſuperiores, prærogativa*: à præced.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, *avarus*, q. πλέον ἔχειν βουλόμενος, *qui vult plus habere.*

Πλεονεξία, ας, ἡ, *avaritia*: ex πλέον, *plus*, quod vide, & ἔχω, f. ἕξω, *habeo.*

Πλέονες, *plures*, nom. pl. &

Πλεόνεσσι, pro πλεόνεσι, *pluribus*, dat. pl. Ion. à πλέων, Poët. pro πλείων, *major*, compar. m. g. à πολὺς, *multus.* ſuperlat.

lat.

lat. πλεῖς@, plurimus.
ΠΛΕ'ΟΣ, ε, PLENUS, Poët. πλεῖ@, & Att. πλέως. q. à πολὺς, multus. Hinc πλήρης, ε@, ὁ, ἡ, plenus. πληρόω, impleo. πλήρωμα, ατ@, τὸ, complementum. πλήρωσις, εως, ἡ, impletio. πλήθω, f. σω, impleo. πλησμονὴ, satietas, saturitas. πλῆθ@, ε@, τὸ, multitudo. πίμπλημι, f. πλήσω, impleo.
Πλεύσας, navigantes, acc. pl. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.
Πλέτο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncop. pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. verbi πέλομαι, sum.
Πλεῦν, pro πλέον, plus: &
Πλεῦνα, pro πλέονα, acc. sing. m. g. &
Πλεῦνας, pro πλέονας, acc. pl. m. &
Πλεῦνες, οἱ, pro πλέονες, plures. &
Πλεύνων, pro πλεόνων &
Πλεύνως, por πλεόνως, plus. Ion. hæc omnia, à πλέων, pro πλείων, quod vide.
ΠΛΕΥΡΑ' ᾶς, ἡ, membrana succingens costas, latus, costa. πλευρὸν, ε, τὸ, idem.
Πλευρῖτις, ιδ@, ἡ, morbus lateris, PLEURITIS. Angl. Pleurisie, à præced.
Πλεύσεαι, Ion. pro
Πλεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.
Πλευσεῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro πλεύσομαι, f. 1. m. ejusd. verbi.
Πλεύσω, navigabo. f. 1. act. à
ΠΛΕ'Ω, navigo. f. πλεύσω. p. πέπλευκα. q. à πελάω, propinquo. Hinc πλό@, ες, ὁ, navigatio. πλοῖον, ε, τὸ, navigium.
Πλέω, plura, per Sync. & Crasin pro πλέονα, οα, nom. vel acc. pl. n. g. Poët. pro πλείονα, compar. à πολὺς, multus. comp. πλείων, & Poët. πλέων, in n. g. πλέον, ον@, τό.
Πλέῳ, pleno, dat. sing. à πλέ@, ε, plenus. Est &
Πλέῳ, Att. pro πλέοι, nom. pl. m. à πλέως, quod vide.
Πλέων, Poët. pro πλείων, quod vide.
Πλέως, Att. pro πλέ@, ε, plenus.
Πληγεὶς, έντ@, percussus, & in f. g. πληγεῖσα, a. 2. part. pass. à πλήσσω, vel -ττω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον.
Πληγὴ, ῆς, ἡ, & Dor. πλαγὰ, PLAGA, ictus, vulnus. à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, percutio.
Πληγῆναι, percussum esse, a. 2. inf. pass. verb. πλήσσω. vide πληγεὶς.
Πληγῶν, gen. pl. à πληγὴ, quod vide.
Πλήθει, dat. sing. à πλῆθ@, ε@, τὸ, quod vide.
Πλῆθεν, impleti erant. Bæot. Syncop. pro ἐπλήσθησαν. 3. pl. a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η. à verbo πίμπλημι, impleo. f. πλήσω. ab inusit. πλάω.
Πλήθοντι, dat. sing. part. præs. act. à πλήθω, quod vide.
Πλήθοντ@ ὄχλα ἐν ἀγορᾷ, cum frequens esset turba in foro. Quod alias dicitur πληθέσας ἀγορᾶς.
Πλῆθ@, ε@, τὸ, multitudo, vulgus, PLEBS. Th. πλέ@, plenus.
Πλήθεσι, 3. pl. ind. præs. act. verbi πλήθω, quod vide.
Πληθὺν, multitudinem, accus. sing. à πληθὺς, quod vide.
Πληθυνθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. &
Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. pass. à
Πληθύνω, multiplico, cresco. f. υνῶ. p. πεπλήθυγκα. præt. pass. πεπλήθυμμαι, cresco. perf. pass. πεπλήθυμμαι, νσαι, νται. a. 1. ἐπληθύνθην [illegible] πλέ@, plenus.
Πληθὺς, ύ@, ἡ, multitudo, acc. πληθύν. idem quod πλῆθ@, ε@, τὸ. Th. πλέ@, plenus.
Πληθύω, plenus sum, abundo, frequens sum. præs. pass. πληθύομαι, idem. Th. πλέ@, plenus.
Πλήθω, impleo, inundo. f. πλήσω. a. 1. ἔπλησα. perf. act. πέπληκα. a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, impletus fui. a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. pass. πλησθεὶς, έντ@. Th. πλέ@, plenus.
Πληθώρα, ας, ἡ, & Ion. πληθώρη, omnium humorum æquabilis redundantia. Et pro maxima hominum frequentia: à præced.
Πλήθωσι, 3. pl. præs. sub. act. verbi πλήθω.
Πληϊάδες, Poët. pro πλειάδες, vergiliæ, sidus in dorso tauri, à πλειὰς, άδ@, quod vide.
Πλήκτης, ε, ὁ, percussor, item pugnax: à perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, percutio.
Πληκτίζομαι, pugno, usque ad plagas digladior: à πλήσσω, percutio.
Πληκτικώτερα, nom. vel acc. pl. n. g. à
Πληκτικώτερ@, ε, vehementior. comp. gr. à πληκτικὸς, qui percutiendi vel pungendi vim habet, mordax. Them. πλήσσω, percutio.
Πλῆκτρον, ε, τὸ, PLECTRUM, scutica, flagellum; item calcar galli gallinacei, ab eod. them.
Πλήμη, ης, ἡ, vel πλήμμυρα, æstus maris: à πλήθω, impleo. Them. πλέ@, plenus.
Πλῆμι, appropinquo; à πλάω, per Syncop. pro πελάω, idem. Them. πέλας, propè.
Πλημμέλεια, ας, ἡ, vitiositas, improbitas, peccatum, erratum: à πλημμελής. quod vide.
Πλημμελέω, -ῶ, incompositè me gero sive improbe: delinquo: &
Πλημμέλημα, ατ@, τὸ, peccatum, delictum: item quod pro peccato penditur: a
Πλημμελὴς, έ@, ὁ, ἡ, inconcinnus, immoderatus, vitiosus: à πλὴν & μέλ@, qu. sine modulatione. aut à πλέον μέλ@, cum membrum abundat.
Πλημμύρα, ας, ἡ, maris æstuantis accessus, inundatio: à πλήμη, vel πλήμμυρα, æstus maris, quod vide. & μύρω, fluo. cui opponitur

tur ἄμπωτις, εως, ἡ, *maris æstuantis recessus*, pro ἄμπωσις, ex ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo*.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

Πλήμνη, ης, ἡ, *modiolus rotæ*. πλῆμναι sunt *fistulæ, quæ axi inseruntur, & circa eum volvuntur*. qu. à πολοῦμαι, *versor*. vel ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. Them. πλέος, *plenus*.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, *ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur*: à πλήμνη, quod vide, & δέω, *ligo*.

Πλημοχόη, ης, ἡ, *vas quoddam*, à πλήθω, *impleo*, & χέω, *fundo*.

ΠΛΗ'Ν, adv. *præterquam, præter*, cum gen. *sed, sed tantum, tamen, quinetiam, cæterum, itaque, tantum, maximè*.

Πλῆντο, *implebantur*, 3. plur. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*. f. σω. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆξ', Ion. pro ἔπληξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *percutio*. f. ξω.

Πλήξας, αντος, & in nom. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejus. verbi.

Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *quæ multiloquio aërem verberat*.

Πλῆξεν, *deterruit*, Ion. pro ἔπληξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi πλήσσω, f. ξω, *percutio*.

Πλήξιππος, ου, ὁ, ἡ, *æquorum domitor*, & *stimulator*: ex πλήσσω, f. ξω, *percutio*, & ἵππος, *equus*.

Πλῆρες, n. g. à πλήρης, quod vide.

Πλήρη, acc. sing. à

Πλήρης, εος, ὁ, ἡ, & τὸ πλῆρες, *plenus, a, um*, cum gen. Th. πλέος, *plenus*.

Πληροῖ, 3. sing. præs. ind. & opt. act. verbi πληρόω, *impleo*. Th. πλέος.

Πληροφορέω, -ῶ, *plenam fidem facio. plenum affero*. f. ήσω. p. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα, a. 1. imperat. πληροφόρησον. præs. pass. πληροφορέομαι, οῦμαι, *certus sum, persuasissimum habeo*. Res enim πληροφορεῖσθαι dicitur, *quæ nobis plenè notificatur, ad plenum persuadetur*. perf. pass. πεπληροφόρημαι. perf. part. πεπληροφορημένος, ου, a. 1. ind. pass. ἐπληροφορήθην, ης, η. a. 1. part. pass. πληροφορηθεὶς, *plenè certioratus*: ex πλήρης, *plenus*, quod vide. & φορέω, seu φέρω, *fero*.

Πληροφορία, ας, ἡ, *plena assensio, certioratio, plena persuasio, certa fides*: à præced.

Πληρόω, -ῶ, *impleo*; item *absolvo, finio*. f. ώσω, *supplebo*. p. πεπλήρωκα. a. 1. ἐπλήρωσα. a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι. a. 1. sub. act. πληρώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. πεπλήρωμαι. a. 1. pass. ἐπληρώθην, ης, η. a. 1. sub. pass. πληρωθῶ, ῇς, ῇ. perf. part. pass. πεπληρωμένος, *impletus, consummatus*. à πλήρης, idem quod Them. πλέος, *plenus*.

Πληρωθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, *supplementum, plenitudo, impletio*: à πληρόω, *impleo*, quod vide.

Πληρώσας, αντος, a. 1. part. act. à πληρόω, quod vide.

Πλησάμενος, ου, *cum implevisset*, a. 1. part. m. &

Πλήσας, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, *impleo*. f. σω. a. 1. ἔπλησα. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ejusdem verbi & th.

Πλησίαζε, *appropinqua*, præs. imperat. act. à

Πλησιάζω, *conversor, appropinquo, sector*. f. άσω. acc. pl. part. præs. πλησιάζοντας· à πλησίον, quod vide.

Πλησιαίτερος, ου, *propinquior, propior*. compar. à πλήσιος, quod vide.

Πλησιαιτέρω, Ion. adv. pro ἐγγύτερον, *proprius*: à præced.

Πλησιέστερος, ου, idem quod πλησιαίτερος, quod vide.

Πλησίον, adv. *prope*. sed ὁ πλησίον, *propinquus*: &

Πλήσιος, ία, ον, *propinquus, a, um*. Th. πέλας, *propè*.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ, ἡ, *alicujus agro vicinus*: ex πλήσιος, & χῶρος *ager, locus*.

Πλησίστιος, ου, ὁ, ἡ, *velum implens*; item, passivè, *qui prospero cursu navigat vento implente velum*: ex πλήθω, f. σω, *impleo*, & ἱστίον, ου, τὸ, *velum*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Πλήσμιος, ου, *implens, replens*, de cibo dicitur; item *delicatus, fastidiosus*. τὸ πλήσμιον, *fastidium, satietas*: à πλήθω, f. σω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, *satietas*, acc. pl. πλησμονάς· ab eod. th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ seu -ττω, *percutio, frango, percello, terreo*. f. ξω. p. πέπληχα. a. 1. ἔπληξα. a. 1. part. πλήξας, αντος. a. 2. ἔπληγον, quod ad ictum corporis pertinet: & ἔπλαγον, quod ad consternationem animi: sic & in a. 2. pass. ἐπλήγην & ἐπλάγην. perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται. hinc πλῆξις, εως, ἡ, *percussio*. πλήκτης, ου, ὁ, *percussor*. πλῆκτρον, *percutiendi instrumentum*; item *plectrum, quo fides pulsantur*. πληγὴ, *plaga, ictus, vulnus*, quod fit à præt. m. πέπληγα. Comp. ἀποπλήσσω, *percutio*. ἀποπληξία, ας, ἡ, *stupor, corporis mentisque morbus*. ἀπόπληκτος, ου, ὁ, ἡ, & ἀποπληκτικὸς, ου, *qui laborat apoplexia*. ἐκπλήττω, *percello, perterrefacio*. ἔκπληξις, εως, ἡ, *perterrefactio, consternatio*.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*. f. ήσω. Sunt qui velint esse plusq. p. pass. & Poët. seu Ion. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλέος, *plenus*.

Πλήττει, 3. sing. præs. ind. act. &

Πλήττετε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. à πλήττω, idem quod πλήσσω, quod vide.

Πλείων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. & Æol. pro πλείων, quod vide.

Πλινθεία, ας, ἡ, *laterum fictio*, *lateritium opus*; item *agmen militare sic dispositum ut ex omnibus lateribus quadrati formam representet*. Th. πλίνθος.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à

Πλινθεύω, f. εύσω, *lateres fingo*; item ex *lateribus ædifico*: à

ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ου, ἡ, *later*. hinc πλίνθινος, ου, *lateritius*.

Πλὶξ, *gradus*, *gressus*, *passus*; item *spatium inter pollicem & medium digitum*: à

ΠΛΙ'ΣΣΩ, seu σσομαι, *tolutim incedo*, *gressus glomero*, *gradior*. tanq. terram πλήσσω pedibus.

Πλιχὰς, άδος, ἡ, *cutis quæ pudendis subest*, *inter utrumque femur*: à præced.

Πλοιάριον, ου, τὸ, *navigiolum*, dim. à

Πλοῖον, ου, τὸ, *navigium*, à præt. m. inus. πέπλοα, verbi πλέω, *navigo*. f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, *crines plexi*, *cincinni*, *coma*: &

Πλόκαμος, ου, ὁ, *cincinni*, vel *cirri*, *crines plexi & intorti*: à πλοκὴ, quod vide.

Πλοκιμὸς, ὰ, ὸν, pro πλόκιμος, *textilis*. Th. πλέκω, *plico*.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, *flexus*, *implicatio*, *contextus*, *compositio*; item *dolus*: &

Πλόκιμος, ου, *nexilis*, *textilis*; item *perplexus*, *intricatus*: à πλέκω, *necto*.

Πλόκος, ου, ὁ, Poët. *cirrus*, *flexus capillus*, *coma plexilis*. ab eod.

Πλόος, ὄυ, ὁ, gen. όου, ῦ, *navigatio*, *cursus navis*. Item πλοῦς, πλοὸς, πλοῖ Th. πλέω, *navigo*. f. πλεύσω. a. 2. ἔπλεον. p. im. πέπλοα.

Πλοῦ, gen. contract. à πλόος, οῦς, quod vide.

Πλουμάκιον, ου, τὸ, *plumacium*. Gloss. Est *cervical*, à pluma.

Πλούσιος, ου, *dives*, *locuples*. πλουσία πόλις, *urbs opulenta*. in comparat. πλουσιώτερος, α, ον. Th. πλοῦτος, *divitiæ*. quod vide.

Πλοῦτε, voc. sing. à πλοῦτος, ου, ὁ, *Plutus*, Deus divitiarum præses.

Πλουτεῖν, præs. inf. act. à πλουτέω, quod vide.

Πλουτεῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. sing. præs. part. act. à

Πλουτέω, -ῶ, *dives sum*. f. ήσω. p. πεπλούτηκα. a. 1. ἐπλούτησα. Th. πλοῦτος.

Πλουτίζω, *dito*, *locupleto*, *divitem reddo*. f. ίσω. p. πεπλούτικα. a. 1. ἐπλούτισα. a. 1. pass. ἐπλουτίσθην. ab eod. th.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, *divitiarum datrix*: ex πλοῦτος, & δότειρα, *datrix*. &

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *divitiarum dator*: ex πλοῦτος, *divitiæ*, & δοτὴρ, *dator*. Th. δίδωμι.

Πλούτοιο, gen. Ion. pro πλούτου, à

ΠΛΟΥ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *divitiæ*, *PLUTUS*. q. à πολὺ & εἶναι, unde ἐτόν. Ergò πλοῦτος sunt πολλὰ ἐτὰ, & πλούσιος, cui πολλὴ οὐσία. Hinc πλουτέω, *dives sum*, *possideo divitias*. πλουτίζω, f. ίσω, *dito*, *opulento*. πλουτιάζω, idem. πλούσιος, ου, *dives*.

Πλουτοῦντι, dat. sing. præs. part. act. &

Πλουτοῦσι, dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλουτέω, *dives sum*. quod vide.

Πλουτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris. q. d. *opulenta*. Th. πλοῦτος.

Πλούτων, ωνος, ὁ, *PLUTO*. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

Πλοχμὸς, οῦ, ὁ, *crinis plexus & intortus*, per Syncop. pro πλόκαμος, *crines plexi*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλυθεὶς, έντος, *lotus*, a. 1. part. pass. verbi πλύνω, *lavo*, perf. pass. πέπλυμαι, qu. à πλύω.

Πλύνεσκε, *lavabat*, Ion. pro ἔπλυνε, 3. sing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo*.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, *labrum ubi lavatur*. Th. πλύνω, *lavo*.

ΠΛΥ'ΝΩ, *lavo*, propriè *vestimenta*: ut λούω, *corpus*, νίπτω, *manus & pedes*. Significat & *maledictis proscindo*, *objurgo*, *contamino*. f. πλυνῶ. a. 1. ἔπλυνα. a. 1. imperat. πλῦνον, άτω. p. πέπλυκα. Hinc πλυντὴς, ου, ὁ, *qui vestimenta lavat*, *fullo*.

Πλῶε, *navigabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. Sic πλώεσκε, 3. sing. imperf. Ion. &

Πλώειν, præs. inf. act. verbi πλώω, seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo*.

Πλωεύσας, pro πλεύσας, acc. pl. f. g. part. præs. Ion. pro πλεούσας, à πλωέω, quod à πλώω. pro πλέω, *navigo*.

Πλωΐζεσκε, 3. sing. imperf. Ion. vel Poët. à

Πλωΐζω, *navigo*. Th. πλέω, *navigo*.

Πλῶμι seu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*. f. πλεύσω.

Πλώουσα, *natans*. præs. part. f. g. à πλώω. vide præced.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτωρ, ορος, ὁ, *natator*, *navigator*: à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo*.

Πλωτικὸς, οῦ, *navigationi* vel *natationi aptus*, *qui nauticæ rei dat operam*; item *mercator*: &

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, *navigabilis*, *natatilis*, *natans in aquis*: à πλῶμι, quod vide.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, vide in πλωτήρ.

Πλώω, vide in πλῶμι.

Πνείοντες, *anhelantes*, nom. pl. part. præs. act. à

Πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro*, fut. πνεύσω.

Πνείουσα, ας, ἁ, Dor. pro

Πνέουσα, ης, ἡ, *spirans*, præs. part. f. g. à πνέω *spiro*, quod vide.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, *ventus*, *spiritus*. Th. πνέω, *spiro*.

Πνευμα-

Πνευματικὸς, ἣ, ὸν, *Spiritualis, e*: τὰ πνευματικὰ, *res spirituales*: &

Πνευματικῶς, adv. *spiritualiter*: à πνεῦμα, quod vide.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, *PULMO*, respirationis instrumentum: ab eod.

Πνεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *spiro*: f. πνεύσω. a. 1. ἔπνευσα. a. 1. part. πνεύσας, αντος.

Πνεύσειεν, *spiraret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejusd.

Πνεύσω, *spirabo*: f. 1. act. à

ΠΝΕ´Ω, *flo, spiro*: f. πνεύσω. p. πέπνευκα. perf. pass. πέπνευμαι. Hinc πνεῦμα, ατος, τὸ, *spiritus*. πνοὴ, *flatus*. ἀναπνέω, *respiro*. ἀνάπνευσις, εως, & ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, *respiratio*.

Πνιγεὶς, ένος, *suffocatus*, a. 2. part. pass. &

Πνιγήσομαι, *suffocabor*: f. 2. pass. à

ΠΝΙ´ΓΩ, *suffoco, strangulo*: f. ξω. imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. pass. ἐπνιγόμην, ου, ετο. perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, κται. a. 2. ind. pass. ἐπνίγην. f. 2. pass. πνιγήσομαι. Hinc πνιγμὸς, οῦ, ὁ, *suffocatio*. πνῖγος, εος, τὸ, idem.

Πνικτὸς ἣ, ὸν, *suffocatus, a, um*. Th. πνίγω.

Πνίξαντες, *suffocantes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω, quod vide.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus, spiritus*: à πνέω, *spiro*: p. m. πέπνοα.

Πνοιὰς, *flatus*, acc. pl. πνοιῇσιν, dat. pl. Ion. à

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, per Epenthes. τοῦ ι, Dor. pro πνοὴ, quod vide.

Πνῦμαι, *spiro, sapio, intelligo*. perf. πέπνυμαι. hinc πεπνυμένος, ου, *sapiens, prudens*. Th. πνέω, *spiro*. f. πνεύσω.

Πνὺξ, υκὸς, ὁ, *locus Athenis, ubi concio habebatur*: q. à πνέω, *moneo*: aut ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι ἐκεῖ τῶν ἐκκλησιαζόντων, vel ἀπὸ τοῦ πεπυκνῶσθαι ταῖς καθέδραις. Th. πύκα, *dense*.

Πνύτο, *spirabat, intelligebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi πνῦμαι, quod vide.

ΠΟ´Α, ας, ἡ, Ion. ποίη. *herba, pabulum*: q. à πάω, vel πάομαι, *gusto, edo*.

Πόδα, acc. sing. πόδας, acc. pl. à πoῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδαβρὸς, οῦ, *pedibus mollibus præditus*: ex πoῦς, *pes*, & ἁβρὸς, *mollis*.

Ποδάγρα, ας, ἡ, *pedicula, tendicula*: item *articularis morbus, PODAGRA*. q. d. ποδὸς ἄγρα, *pedas capiuntur*. Ex πoῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, & ἄγρα, ας, ἡ, *captura*.

Ποδαγρικὸς, οῦ, vel ποδαγρὸς, *PODAGER, qui podagra tentatur, PODAGRICUS*: τὰ ποδαγρικὰ sub. πάθη, *podagrici dolores*: à præced.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis*: ex πoῦς, *pes*, & νίπτω, *lavo*.

Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, vel ποδονιπτρον, *aqua qua pedes abluuntur*: ex iisd. th.

Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, *cujas*: qu. ποίας δαπέδου.

Πόδαργα, vocat. sing. à

Πόδαργος, ου, ὁ, ἡ, *albos vel celeres pedes habens*: ex πoῦς, *pes*, & ἀργὸς, οῦ, *albus, celer*.

Ποδαρκεῖν, Poët. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν, *Pedibus valere, pedum velocitate præditum esse*. vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, εος, ὁ, ἡ, *pedibus celer*: ex πoῦς, *pes*, & ἀρκέω, *sufficio, par sum*.

Ποδεκμάγεῖον, ου, τὸ, *pedale*: id quo πόδες ἐκμάσσονται, *pedes absterguntur*. Th. μάσσω, *abstergo*.

Πόδες, nom. pl. &

Πόδεσσι, dat. pl. Ion. pro ποσὶ, à πoῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, *in utribus vocatur pediculus, è pellibus dependens*: & accipitur pro *rei alicujus figura in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem*. item ποδεῶνες, *calceamenti rustici* genus. Th. πoῦς, *pes*.

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, *usque ad pedes dependens*: ex πoῦς, *pes*, & ἠνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, *porrectus in longitudinem*: item *perpetuus*.

Ποδήνεμος, ου, ὁ, ἡ, *pedibus velox, ventipes*: ex πoῦς, *pes*, & ἄνεμος, *ventus*.

Ποδήρης, εος, ὁ, ἡ, (scil. ἐσθὴς) *vestis talaris*, sive *ad pedes usque dependens*: ex πoῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, & ἄρω, *apto*.

Ποδίζω, vide in ποδιῶ.

Ποδίσκος, ου, ὁ, ὁ μικρὸς πoῦς, *pediculus, parvus pes*.

Ποδιστῆρες, expon. *lebetes, cacabi*. Th. πoῦς.

Ποδιῶ, *compede vinciam*, Att. pro ποδίσω, f. 1. ind. act. verbi ποδίζω, *metior pede*; item *pedes ligo, pedicis obligo*: f. ίσω. Th. πoῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδοῖιν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen. & dat. dual. à πoῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδόκοιλον, ου, τὸ, *vola pedis*, ποδὸς κοῖλον.

Ποδόρτιον, ου, τὸ, *vestis ad pedes demissa*. Ex πoῦς & ἄρω, vel ὀρέζω, vel ὄρω.

Ποδὸς, gen. sing. ποδῶν, gen. plur. à πoῦς, *pes*.

Ποδοστράβη, ης, ἡ, *instrumentum tortorium*, quo torquetur aliquis manibus ligatis & pedibus: διὰ τὸ στρέφειν τοὺς πόδας. Item *instrumentum medicum*, *quo luxati artus reponuntur*: & *tendicula*, *qua cervi capiuntur*.

Ποδόψελλον, *pediculum*. Gl. Cyr. puto ποδόψελλιον, *pedicula*.

Ποδοψόφοι, sunt *qui pede strepitum excitant*, ποσὶ ψοφοῦντες.

Ποδώκεα, acc. sing. à

Ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, *pedibus celer*: ex πoῦς, ποδὸς, *pes*, & ὠκὺς, *celer*.

Πόδωμα, *pulpitum*, tanquam res *pedata*, pedibus fulta. qu. à πoῦς, ποδὸς.

Ποῖ, Att. pro ποίει, præs. imperat. act. à
Ποιέω, Att. pro ποιέω, facio.
Ποθ', sequente aspirat. pro ποτὶ, aliquando, vide ποτὶ, quando?
Ποθέεσκε, desiderabat, Ion. pro ἐπόθει, ει, 3. sing. imperf. verbi ποθέω, desidero. Th. πόθος, desiderium.
Ποθεινὸς, ȣ, desiderabilis. Th. πόθος, desiderium.
Πόθεν, unde? adv. interrogativum: ab ὅθεν, unde, indefinit. Th. ὅς, qui.
Ποθέοισαι, Dor. pro ποθέȣσαι, desiderantes, nom. pl. part. præs. f. g. &
Ποθέοντε, desiderantes, nom. dual. præs. part. à ποθέω, desidero. præs. part. ποθέων, ȣσα, Th. πόθος, desiderium. ποθέοντι, Dor. pro ποθέȣσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.
Ποθέρπειν, Dor. pro προσέρπειν, serpendo accedere; accedere: ex πρὸς & ἕρπω, serpo.
Πόθεσαν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. ind. act. verbi ποθέω, desidero: quod vide.
Ποθέσπερα, vesperi. Dor. pro προσέσπερα. Th. ἕσπερος, vesper.
Ποθεῦντες, amantes, Dor. pro ποθȣ̃ντες, nom. pl. part. præs. &
Ποθεῦντι, Dor. pro ποθȣ̃σι, 3. pl. præs. ind. à
Ποθέω, desidero, expeto, amo: f. ήσω, & έσω a. 1. ἐπόθεσα, Th. πόθος, ȣ, ὁ, desiderium.
Ποθὴ, ῆς, ἡ, desiderium: ab eod. th.
Ποθήμεναι, per Ectasin pro ποθέμεναι, desiderare, Dor. seu Ion. pro ποθεῖν, præs. inf. à ποθέω, quod vide.
Πόθι, ubi? quo? sed
Ποθὶ, alicubi, aliquando: ab ὅθι, ubi, infinit. Th. ὅς, qui.
Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορῶσα, aspiciens, præs. part. f. g. &
Ποθορῆ, Dor. pro προσορᾷ, aspicit, 3. sing. præs. ind. verbi ποθοράω, Dor. pro προσοράω, adspicio, ex ποτὶ pro πρὸς, & ὁράω, video.
Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poët. pro προσορῶ, aspicio.
Ποθορῆσθα, Dor. & Æol. pro προσορᾷς, aspicis, 2. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, quod vide in ποθορῆ.
Ποθορῶσα, ας, ἁ, Dor. pro προσορῶσα, ης, ἡ, aspiciens: præs. part. f. g. ejusd. verbi.
ΠΟ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, desiderium: q. à πέθω, desidero, inusit. alii à p. m. πέποιθα, verbi πείθω, persuadeo. hinc ποθέω, ῶ, desidero, ἐπιποθέω, idem.
Ποθȣ̃μεν, desideramus, 1. pl. præs. ind. verbi ποθέω, quod vide.
Ποῖ, quo, quorsum? ab indefin. οἷ, quo. Th. ὅς, qui.
Ποία, ας, ἡ, qualis? in m. g. ποῖος, quod vid.
Ποιάεις, άεσσα, άεν, herbosus, a, um, Dor. pro ποιήεις, quod vide.
Ποιάντιος υἱὸς, pro Philoctete.
Ποιεῖ, facit, 3. sing. præs. ind. sed
Ποίει, 2. sing. imperat. præs. act. verbi ποιέω, facio.
Ποιεῦ, fac. Dor. pro ποιȣ̃, præs. imperat. pass. ποιεῦντι, facienti, Dor. pro ποιȣ̃ντι, dat. sing. part. præs. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιȣ̃ντα, acc. sing. part. præs. act. verbi ποιέω, facio.
Ποιεύμην, Dor. & Ion. pro ἐποιȣ́μην, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεῦμεν, Dor. & Ion. pro ἐποιȣ̃μεν, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, facio.
Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.
ΠΟΙΕ'Ω, facio, factito, fabricor: carmina facio; pono. f. ήσω. p. πεποίηκα. perf. part. πεποιηκώς. a. 1. ἐποίησα, constitui, lucrifeci, commoratus sum. a. 1. part. ποιήσας, αντος, præs. pass. ποιȣ̃μαι, ȣ̃μαι, fio. perf. pass. πεποίημαι. a. 1. pass. ἐποιήθην. a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, ατο. Hellenismus est τὸ ποιεῖν τινα, alicui benefacere. ποιεῖν τὴν ἀλήθειαν, veritati operam dare. Hinc ποίημα, ατος, τὸ, opus; item, poëma. ποιητὴς, ȣ, ὁ, factor, conditor; item Poëta. περιποιέω, tueor; item acquiro. περιποίησις, εως, ἡ, acquisitio, vindicatio, assertio. προσποιέω, mihi assumo, vendico; item simulo, fingo. προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, simulatio. θαυματοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, præstigiator, circulator. ὀνοματοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, vocabulorum fictor. τεκνοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, liberorum procreator.
Ποίη, ης, Ion. pro ποία, ας, ἡ, herba.
Ποιήεις, εντος, ὁ, herbosus, in f. g. Ποιήεσσα. à præced.
Ποιήεσσα, ης, ἡ, vide præced.
Ποιηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ποιέω, facio.
Ποίημα, ατος, τὸ, POE'MA, opus Poëtæ, opus. ποιήματα, ων, res conditæ. Th. ποιέω, facio; versus facio.
Ποιημένος, Ion. pro πεποιημένος, ȣ, factus, perf. part. pass. à ποιέω, facio.
Ποίησ', pro ποίησε, quod vide.
Ποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. &
Ποίησε, fecit, Ion. pro ἐποίησε 3. sing. a. 1. ind. act. à ποιέω, facio.
Ποιήσι, Ion. paragoge pro ποιῆ, 3. sing. præs sub. act. ejusd. verbi.
Ποίησις, εως, ἡ actio, item POE'SIS: à ποιέω, facio: carmina compono.
Ποιήσομ', faciam, pro ποιήσομαι, f. 1. m. à ποιέω.
Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ποιητὴς ȣ, ὁ, POE'TA; item effector, factor: dat. pl. ποιηταῖς. fit a. 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.
Ποιητικὴ, scil. τέχνη, ars faciendi carmina, POE'TICA:
Ποιητικὸς, ȣ, POE'TICVS, in pl. n. g. ποιητικά, à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, *factus, a, um.* adject. verbale à ποιέω.

Ποιήτεια, ας, ἡ, *POETRIA:* ab eodem verbo.

Ποιηφαγεῖν, *herbas comedere:* ex ποίη, seu πόα, *herba,* & φάγω, *edo.*

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas:* à ποικίλ@, *varius.*

Ποικιλάνι@, ω, Dor. pro

Ποικιλήνι@, ε, ὁ, ἡ, *qui variegatas habenas habet.* ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικίλλω, *variego, vafrè fingo,* f. λῶ. præf. inf. ποικίλλειν. præf. part. ποικίλλων, ονῖ@. Th. ποικίλ@, *varius.*

Ποίκιλμα, ατ@, τὸ, *ornatus versicolor.* ab eod. them.

Ποικιλόβουλ@, ε, ὁ, ἡ, *versutus, qui animo suo agitat varia consilia:* ex ποικίλ@, *varius,* & βουλὴ, *consilium.*

Ποικιλόδαρυς, υ@, ὁ, ἁ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υ@, ὁ, ἡ, *variam vocem sonumque habens.* ὁ ποικίλην γῆρυν ἢ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρ@, ε, ὁ, ἡ, *varium habens collum, versicolor.* expon. & *canorus. varians vocem:* ex ποικίλ@, *varius,* & δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum,* & per Metonym. causæ, *vox.*

Ποικιλομήτης, ε, ὁ, &

Ποικιλόμητις, ι@, ὁ, ἡ, *varia & multiplicia habens consilia, versipellis:* ex ποικίλ@, *varius,* & μῆτις, *consilium.*

Ποικιλόνωτ@, ε, ὁ, ἡ *qui tergum variis maculis distinctum habet:* ex ποικίλ@, *varius,* & νῶτ@, *dorsum.*

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, ε, *varius, maculosus;* item *qui varias artes callet, versutus.* q. à πύκα λίαν, *prudenter valde.* Hinc Ποικίλως, *variè, multis modis.* Ποικίλλω, f. ιλῶ, *variego, exorno.*

Ποικιλοφόρμιγξ, γγ@, ὁ, ἡ, Epithet. carminis *quod vario citharæ sono canitur:* ex ποικίλ@, *varius,* & φόρμιγξ, γγ@, ἡ, *cithara.*

Ποικιλτὴς, ε, ὁ, *qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat:* à ποικίλλω, quod vide.

Ποιμαίνονθ' pro ποιμαίνοντα, acc. sing. part. præf. act. &

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνεσι, *pascunt,* 3. pl. præf. ind. à

Ποιμαίνω, *pasco, rego, curo, doceo.* f. ανῶ. a. 1. ἐποίμανα. a. 1. imperat. ποίμανον, άτω, & in pl. ποιμάνατε. Them. ποιμὴν, ἐν@, ὁ, *pastor.*

Ποιμάν, Dor. pro ποιμὴν, quod vide.

Ποιμάνατε, 2. pl. a. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *pasco,* quod vide.

Ποιμαντέον, *pascendum,* verbale à Ποιμαίνω, quod vide.

Ποιμανῶ, *pascam,* f. 1. verbi ejusd.

Ποιμένι, dat. sing. à

ΠΟΙΜΗ'Ν, ἐν@, ὁ, *pastor.* q. à πάω, *pasco.* Hinc ποιμαίνω, *pasco, doceo, rego.* ποιμαντικὸς, ε, *pastorius.*

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex,* Dor. ποίμνα· à præcedente.

Ποιμνήι@, ε, *ad ovium gregem pertinens:* à præced.

Ποίμνιον, ε, τὸ, *grex.* dimin. à ποίμνη, quod vide.

Ποινάω, ῶ, *PUNIO, pœnas exigo:* à

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, *POENA, ultio.* & pro *præmio* etiam accipitur, tum pro *liberatione & solutione.* qu. à πόν@, *molestia.*

Ποιοίην, ης, ἡ, Att. vel Æol. pro

Ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præf. opt. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογἔσα, ης, ἡ præf. part. f. g. à

Ποιολογέω, ῶ, *spicas lego:* ex ποίη, *herba.* pro πόα, Ion. & λέγω, *colligo.*

Ποῖ@, οία, οῖον, *qualis, e.* Th. οἷ@, *qualis.* citra interrog.

Ποιότητα, *qualitatem,* acc. sing. à ποιότης, ητ@, ἡ, à præced. quod vide.

Ποιῦ, præf. imperat. pass. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεῦμες, Dor. pro ποιεῦμεν, 1. pl. præf. act. ejusd. verbi.

Ποιέντων, *faciant,* Att. pro ποιείτωσαν. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. particip. ejusd. temporis. Th. ποιέω, *facio.*

Ποιπνύω, seu ποιπνεύω, *aliquid sedulo ago, satago, expeto, ministro.* ἀπὸ τῦ ποιεῖν & πνεύω, seu πνέω, *spiro.* nam qui *satagit,* & properanter opus *facit, anhelat.* Hinc & ποιπνὸς, ε, ὁ, *sedulus minister.*

Ποιρὶν, *scrotum, mentula.* Etymol. à σπείρω. vide πηρίν.

Ποίτιν@, ε, ὁ, ἡ, Poët. *remunerator, qui gratiam refert.* per Syncop. ἐκ τῦ ποινήτιν@, ἡ ποινὴν τίνεσα, τετέςιν ἡ ἀνταμοιβὴν ἀποτίνεσα, ἢ χάριν ἀντιδιδεσα.

Ποιῴην, Att. pro ποιοῖμι, præf. opt. act. verbi ποιέω, *facio.*

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, *quando.* quod vide.

Ποκίζω, vide in ποκίξατο.

Ποκίξατο, Dor. & Ion. pro ἐποκίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ποκίζω, *vello, tondeo.* f. ίσω. a

Πόκ@, ε, ὁ, *vellus.* Th. πείκω vel πέκω, *tondeo.*

Πόκως, Dor. pro πόκες, accus. plur. à πόκ@.

Πολέας, Poët. pro πολλὲς, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus.* sed

Πόλεας, *urbes,* acc. plur. à πόλις, εως, ἡ, *urbs.*

Πολέες, Ion. seu Poët. pro πολλοὶ. &

Πολέεσι, pro πολέεσι, dat. plur. Poët, & Ion. pro πολλοῖς· à πολὺς, *multus,* quod vide.

Πόλι, dat. sing. à πόλις, εως, ἡ, *urbs*.
Πολεῖν, præs. inf. act. à πολέω, *verto*.
Πολέμαρχος, ου, ὁ, *Dux belli*: ex πόλεμος, *bellum*, & ἀρχός *dux*. Th. ἀρχὴ, *principium*; item *principatus*.
Πολεμέω, -ῶ, *bello*, *prælior*. f. ήσω. p. πεπολέμηκα. a. 1. ἐπολέμησα. a. 1. inf. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, *bellum*.
Πολεμήϊος, Ion. Dialysi pro πολέμιος, ου, *bellicus*. ab eod. th.
Πολεμήσει, *præliabitur*, 3. sing. f. 1. act. verbi πολεμέω, quod vide.
Πολεμιζέμεν, & πολεμιζέμεναι, *pugnare*, præs. inf. Ion. & Dor. pro πολεμίζειν verbi πολεμίζω. quod vide.
Πολέμιζον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel 3. p. imperf. act. à
Πολεμίζω, *pugno*, *belligero*. f. ίσω. perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος, *bellum*.
Πολεμικὸς, ου, *bellicus*, *bellicosus*. &
Πολεμικῶς, adv. *bellicose*. Them. πόλεμος, *bellum*.
Πολέμιος, ου, *hostis*, *inimicus*. ejusd. them.
Πολεμιστήριος, ου, ὁ, ἡ, *bellicosus*: &
Πολεμιστής, ου, ὁ, *bellicosus*, *bellator*, acc. sing. πολεμιστὴν à πόλεμος, *bellum*.
Πολεμοδόκος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *bellum excipiens*. ὁ πόλεμον δεχόμενος.
Πολεμοῖσι, dat. plur. Ion. à πόλεμος, *bellum*.
Πολεμόκλονος, ου, ὁ, ἡ, *tumultuosus*: ex πόλεμος, *bellum*, & κλόνος, *tumultus*.
ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, & Ion. οιο, ὁ, *bellum*. q. πολύαιμος, ex πολὺ & αἷμα, *sanguis*. vel q. πολόλεμος, ex πολὺς & ὄλλυμι, *perdo*. vel q. πόλεις μειῶν, *civitates minuens*. Alii à πολέω, *everto*. Hinc πολεμικὸς, ου, *bellicus*, *militaris*. πολέμιος, ου, *inimicus*, *hostis*. πολεμίζω & πολεμέω, *bellum gero*.
Πολεμόω, -ῶ, *ad bellum excito*. à præcedente.
Πολέος, gen. sing. Poët. pro πολλοῦ, sic in gen. pl. πολέων, pro πολλῶν, πολὺ, *multus*. quod vide.
Πολέσκετο, Ion. pro ἐπολεῖτο, εῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi, πολέω, *verto*. Nisi ex πολέσκω derivare malis, idem quod πολέω.
Πόλεος, gen. sing. Dor. pro πόλεως, à πόλις, ἡ, *urbs*.
ΠΟΛΕ'Ω, *verto*, *verso*. f. ήσω. p. πεπόληκα. Hinc πόλος, ου, ὁ, *vertex*, seu *cardo mundi*. unde forte Angl. **to plow**.
Πόληος, & Poët. πόληος, gen. sing. à πόλις, ἡ, *urbs*.
Πολήων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, *urbium*: ab eod.
Πολιάοχος, ου, ὁ, ἡ, & per Crasin πολιοῦχος, *urbium conservator*, vel *præses*. παρὰ τὸ τὰς πόλιας, εἴτε πόλεις ἔχειν καὶ φυλάσσειν.
Πολίαρχος, ου, ὁ, *patriæ princeps*. τῆς πόλεως ἀρχὸς, εἴτε ἄρχων καὶ ἡγεμών.
Πολιὰς, άδος, ἡ, *urbana*. Palladis Epith. quæ urbis præses tutatrixque credebatur. Th. πόλις, *urbs*.
Πολιατᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. plur. à πολιήτης. quod vide.
Πολιῆς, gen. sing. f. g. à πολιὸς, ἡ, ὸν, *canus*, *a*, *um*.
Πολιήταις, dat. pl. πολιητῶν, gen. pl. à πολιήτης, quod vide.
Πολίζω, *urbem condo*, *urbem statuo*. f. ίσω. perf. πεπόλικα. a. 1. ἐπόλισα. Them. πόλις, *urbs*.
Πολιήτης, ου, ὁ, Poët. pro πολίτης, *civis*. Th. πόλις, εως, ἡ, *urbs*.
Πολιοκρόταφος, ου, ὁ, ἡ, *cana habens tempora*: πολιὸς, *canus*, & κρόταφος, *tempora*.
Πολιορκέω, *urbem obsideo*, & *cingo obsidione*. præs. part. pass. πολιορκούμενος. Ex πόλις, *urbs*, & ἕρκος, εος, τὸ, *septum*. Th. εἴργω, f. ξω, *includo*.
Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, *urbium obsessor*: à præcedent.
Πολιορκία, ας, ἡ, *obsessio*, *obsidio*: ab eodem.
ΠΟΛΙΟ'Σ, οῦ, *canus*, *albus*. qu. à παλαιὸς, *vetusta* enim solent esse *cana*. hinc πολιὰ θρὶξ, *canus capillus*.
Πολιοῦχος, ου, ὁ, ἡ, vide πολιάοχος.
ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, *urbs*, *civitas*. ubi homines πολεῦσιν, id est, *versantur*. vel potius a πολὺς, quod sint πολλοὶ certis legibus juncti. Hinc πολίτης, ου, ὁ, *civis*. πολιτεύω, *rempubl. administro*. πολιτεία, ας, ἡ, *reipubl. status* & *administratio*. πολίτευμα, ατος, τὸ, idem. ἀκρόπολις, εως, ἡ, *summa seu altissima pars urbis*; item *arx*. ἄπολις, εως, ὁ, ἡ, *extorris*. μητρόπολις, εως, ἡ, *primaria urbs*.
Πόλισμα, ατος, τὸ, *urbs*: à πόλις.
Πολισμάτιον, ου, τὸ, *oppidulum*. diminut. à præced.
Πολίσσαμεν, Ion. & Poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, quod vide.
Πολῖται, nom. pl. à πολίτης, ου, ὁ, *civis*. Th. πόλις, *urbs*.
Πολιτάρχης, ου, ὁ. q.d. ἄρχων τῶν πολιτῶν, *gubernator civium*, *urbis præfectus*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.
Πολιτεία, ας, ἡ, & Ion. πολιτηΐη, *civitas*, *res publ. jus civitatis*. Them. πόλις, εως, ἡ, *urbs*.
Πολιτεύεσθαι, præs. inf. pass. à πολιτεύω, quod vide.
Πολίτευμα, ατος, τὸ, *vita civilis*. in pl. τὰ πολιτεύματα. &
Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, *magistratus*: à
Πολιτεύω, *rempubl. administro*. f. εύσω. perf. πεπολίτευκα. præs. m. πολιτεύομαι, idem. item *me gero*. perf. pass. πεπολίτευμαι, *servivi*. cum dat. à
Πολίτης, ου, ὁ, *civis*. in nom. pl. πολῖται.

 in

in gen. pl. πολιτῶν. Them. πόλις, εως, ἡ, *urbs*.

Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *POLITICUS, civilis*. Hinc comparat. πολιτικώτερος, α, ον. superlat. πολιτικώτατος, ου, à præcedent. quod vide.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, *civis* fœmina: à πολίτης, quod vide.

Πολίχνη, ης, ἡ, *oppidulum*. Them. πόλις.

Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multum*; aliquando pro πολλάκις, *sæpe*. Them. πολὺς, *multus*.

Πολλάκι, Poët. pro

Πολλάκις, adv. *sæpe, multoties*. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλαπλάσιος, ου, &

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, *multiplex*; item *multo major, multo copiosior*. acc. sing. πολλαπλασίονα. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλαχῆ, & πολλαχῶς, & πολλαχῆ, *sæpe, variis modis*. ab eod. th.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, *multa*, f. gen. à πολὺς, *multus*.

Πολλαπλήσιος, Ion. pro πολλαπλάσιος, quod vide.

Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, *multum, longe*: à

Πολλὸς, ȣ, Poët. pro πολὺς, *multus*.

Πολλοστημόριον, ȣ, τὸ, *pars multesima, minima pars*: à

Πολλοστημόριος, ȣ, *multesimus, unam ex multis partibus habens*; item *minimus*: ex πολλοστὸς, quod vide, & μόριον, *particula*. Th. μείρω, *divido*.

Πολλοστὸς, ȣ, *multesimus, unus è multis*. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλȣ, πολλῷ, gen. & dat. sing. πολλοῖς, dat. pl. à πολὺς, *multus*.

Πόλος, ȣ, ὁ, *POLUS, cælum*. Angl. **Pole**. à πολέω, *verto*.

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ȣ ὁ, *PULS, pulmentum*. Ang. **Pulse**. q. à πολέω, *verto*.

Πολὺ, *multum*, n. g. vel adverbaliter sumiter & vertitur *valde*. ἐπὶ πολὺ, *diu*. Sic & in plur. τὰ πολλὰ, *multum, valdè*: à πολὺς.

Πολυάϊκος, gen. sing. à πολυάϊξ, quod vide.

Πολύαιν' pro πολύαινε, voc. à

Πολύαινος, ȣ, ὁ, ἡ, *multum laudatus, laudatissimus*: ex πολὺς, *multus*, & αἶνος, *laus*. Est & propr. nomen.

Πολυάϊξ, κος, ὁ, *impetuosus*: ex πολὺς, *multus*, & ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror*.

Πολυάνδριον, ȣ, τὸ, *cæmiterium*, quod *multos viros* capiat & eo ferantur: ex πολὺς & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*.

Πολυαίθεμος, ȣ, ὁ, ἡ, Poët. idem ac

Πολυανθὴς, έος, ὁ, ἡ, *multos habens flores, floribus abundans*: ex πολὺς, *multus*, & ἄνθος, εος, τὸ, *flos*. Hinc πολυανθέες αὖραι.

Πολυάρητος, ȣ, ὁ, ἡ, *multis votis exoptatus*: ex πολὺ, & ἀρητὸς, *precibus expetitus*. Th. ἀρὰ, *preces*.

Πολυαρκέστατος, ȣ, *copiosissimus, longe sufficientissimus*, superl. à

Πολυαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, *ad multa sufficiens*, vel *multum sufficiens*: item *diu durans*: ex πολὺς, & ἀρκέω, *sufficio*.

Πολύαρνος, ου, ὁ, ἡ, *multos agnos habens*, & per conseq. *dives*. Ex πολὺς, *multus*, & ἀρς, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, *agnus* vel *agna*.

Πολύαρχος, ȣ, ὁ, *multorum princeps*, ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολύαρχος, quod vide.

Πολυβενθὴς, έος, ὁ, ἡ, *valde profundus*: ex πολὺ, *valde*, & βένθος, εος, τὸ, quod à βάθος, εος, τὸ, *profunditas*.

Πολυβόσκος, ȣ, ὁ, ἡ, Epith. telluris, *quæ multos pascit*: ex πολὺς, *multus*, & βόσκω, *pasco*. Th. βόω, idem.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, & Poët. πουλυβότειρα, *multorum altrix, quæ multos pascit*: ex πολὺς *multus*, & βόω, *pasco*.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, *multas habens uvas*; Ex πολὺς, & βότρυς, υος, ὁ, *uva*.

Πολύβουλος, ȣ, ὁ, ἡ, *valde prudens*: à πολὺ, *valdè* & βουλὴ, *consilium*.

Πολυβοῦται, nom. pl. à

Πολυβούτης, ȣ, ὁ, *multas boves habens*: à πολὺς, *multus*, & βȣς, *bos*.

Πολυβῶτα, Dor. pro πολυβώτου, à præced.

Πολυγαθὴς, έος, ὁ, ἁ, Dor. pro

Πολυγηθὴς, έος, ὁ, ἡ, *multum lætitiæ adferens*: ex πολὺ, *multum*, & γηθέω, *lætor*.

Πολύγναμπτος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui variis modis flectitur, qui multos habet flexus*: ex πολὺς, *multus*, & γναμπτὸς, *inflexus*. quod a γνάμπτω, pro κάμπτω, *flecto*.

Πολύγνωτος, ȣ, ὁ, ἡ, *valde notus, celeberrimus*: Ex πολὺ, *multum*, & γνωτὸς, *cognitus*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Πολύγομφος, ȣ, ὁ, ἡ, *multos clavos habens*: ex πολὺς *multus*, & γόμφος, *cuneus, clavus*.

Πολύγονος, ȣ, ὁ, ἡ, *abundans fœtu, fæcundus*: ex πολὺ, *multum*, & γονὸς, *fertilis*. Th. γείνομαι, *nascor*.

Πολυδαίδαλος, ȣ, ὁ, ἡ, *multo artificio elaboratus*: ex πολὺς, *multus*, & Δαίδαλος, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ, ἡ, *multum lachrymans, lachrymosus*. acc. sing. πολύδακρυν: ex πολὺς, *multus*, & δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*.

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ, ἡ, *cacuminosus*: ex πολὺς, *multus*, & δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis*. Th. δέρη, & δειρὴ, *cervix, jugum montis*.

Πολυδένδρεος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui multas arbores habet*: ex πολὺς, *multus*, & δένδρον, *arbor*.

Πολυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, *multos intuens*: ex πολὺς & δέρκω, *video*. a. 2. ἔδρακον.

Πολυδεύκης, *Pollux*, nomen propr.

Πολυδίψιος, ȣ, ὁ, ἡ. *multum siticulosus*; expon. & *multum desideratus*: ex πολὺς *multus*, & δίψα, ης, ἡ, *sitis*.

Πολυδώρη,

Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Πολύδωρος, ου, ὁ, ἡ, *multa donans*; vel *qui ingentem dotem attulit*: ex πολὺ & δῶρον, *donum*. Est &
Πολύδωρος, ου, ὁ, nomen propr.
Πολυειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *multiplex*; *diversas habens species*: ex πολὺ & εἶδος, εος, τὸ, *species*. Th. εἴδω, *video*.
Πολύειδος, ου, ὁ, nomen propr.
Πολυεργὸς, vel πολύεργος, ου, ὁ, ἡ, *multi operis homo*, *operosus*: ex πολὺ & ἔργον, *opus*.
Πολύζυγος, ου, ὁ, ἡ, *habens multa transtra*: ex πολὺς, & ζυγὸς *jugum*: in plur. ζυγά, *transtra*. Th. ζεύγνυω, *jungo*.
Πολυήρατος, ου, ὁ, ἡ, *peroptabilis*: ex πολὺ & ἐράω, ῶ, *amo*: f. άσω.
Πολυηχὴς, έος, ὁ, ἡ, *multisonus*: acc. sing. πολυηχέα. Ex πολὺς, *multus*, & ἦχος, *sonus*.
Πολυθρύλλητος, ου, ὁ, ἡ, *multùm celebratus*. Th. θρύλλος, *susurrus*.
Πολύθυτος, ου, ὁ, ἡ, Epith. quod & convivio tribuitur & epulo, *multis victimis mactatis instructo*: ex πολὺς, *multus*, & θύω, *macto*.
Πολυΐδριν, *multiscium*, acc. sing. à
Πολυΐδρις, εως, ὁ, ἡ, *multiscius*, *percallidus*: ex πολὺς, & ἴδρις, εως, ὁ, ἡ, *sciens*. Th. ἴσημι, *scio*.
Πολυκαρφὴς, έος, ὁ, ἡ, *multum aridus*: ex πολὺ & κάρφαλεος, *aridus*; quod à καρφαίνω, *arefacio*.
Πολυκάρανος, ου, ὁ, Dor. pro πολυκάρηνος, *multiceps*, *qui multa capita habet*: ex πολὺ & κάρηνον, ου, τὸ, *caput*.
Πολύκαρπος, ου, ὁ, ἡ, *fructuosus*: &
Πολυκαρπότατος, ου, *fructibus abundantissimus*: ex πολὺς, *multus*, & καρπὸς, *fructus*.
Πολυκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, *quæstuosus*; *astutus* Th. κέρδος, εος, τὸ *lucrum*.
Πολύκεστος, ου, *multum acu pictus & ornatus*: ex πολὺ, & κεστὸς, *acu pictus*. Th. κεντέω, *pungo*.
Πολυκήτης, ου, ὁ, ἡ, *magnis piscibus abundans*: ex πολὺ, & τὸ κῆτος, εος, *cete*, *balæna*.
Πολυκλαύτοιο, gen. Ion. à
Πολύκλαυτος, seu πολύκλαυστος, ου, *multum defletus*: ex πολὺ & κλαίω, *fleo*: fut. κλαύσω.
Πολύκλειστος, ου, *bene clausus*: ex πολὺ & κλείω, *claudo*.
Πολυκλήϊδα, acc. à
Πολυκλήϊς, ήϊδος, ὁ, ἡ, *multis transtris instructa*; vel *multa compage juncta*: ex πολὺ & κληῒς, *sedes nautica*; vel à κληῒς, pro κλεὶς, -δὸς, *clavis*. Them. κλείω, *claudo*.
Πολύκλητος, ου, *è multis locis evocatus*: ex πολὺ & καλέω, *voco*.
Πολύκλυστος, ου, *undis agitatus*: ex πολὺ & κλύζω, *abluo*: f. σω.
Πολύκμητος, ου, *multum elaboratus*: ex πολὺ & κάματος, *labor*. Them. κάμνω, *laboro*.
Πολύκνημος, ου, ὁ, ἡ, *multos habens colles*, *saltuosus*: ex πολὺ & κνημὸς, *pars montis*, &c. Th. κνήμη, ης, ἡ, *tibia*.
Πολυκοιρανίη, ας, ἡ, & Ion. ίη, ης, ἡ, *multorum imperium*: à
Πολυκοίρανος, ου, *multorum dominus & rex*: ex πολὺς & κοίρανος, ου, ὁ, *rex*, *princeps*.
Πολυκτέανος, ου, ὁ, *multarum possessionum dominus*: in gen. pl. πολυκτεάνων. Ex πολὺ & κτέανον, ου, τὸ, Poëtis idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *res*, *possessio*. Th. κτάομαι, *possideo*.
Πολυκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, *dives*: ex πολὺ & κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.
Πολυκώκυτος, ου, *luctuosus*: ex πολὺ, *multum*, & κωκυτὸς, *fletus*, Them. κωκύω, *fleo*.
Πολυλήϊος, ου, *habens multas segetes*, *locuples*: ex πολὺ, *multum*, & λήϊον, ου, τὸ, *campus*, *seges*.
Πολυλογία, ας, ἡ, *multiloquium*, *loquacitas*: à
Πολυλόγος, ου, ὁ, ἡ, *multiloquus*: ex πολὺς & λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.
Πολυμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui multa didicit*, *multiscius*, *eruditus*: ex πολὺ, *multum*, & μανθάνω, *disco*: fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Πολυμερὴς, έος, ὁ, ἡ, *multipartitus*; *multifarius*: & inde
Πολυμερῶς, adv. *multifariam*; *multis vicibus*: ex πολὺ & μέρος, εος, τὸ, *pars*. Th. μείρω, *divido*.
Πολύμηλος, ου, *pecorosus*: ex πολὺ & μῆλον, *ovis*. Them. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.
Πολύμητις, ιος, & πολυμήτης, ου, ὁ, ἡ, *valdè prudens*: ex πολὺ, *valdè*, & μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*.
Πολυμήχαν', pro πολυμήχανε, vocat. à
Πολυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, *valdè artificiosus*, *industrius*, *acutus*: ex πολὺ & μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium*.
Πολύμνια, ας, ἡ, nomen Musæ: ex πολὺς, *multus*, & ὕμνος, *hymnus*, *cantus*. Th. ὑδέω, *celebro*, *cano*.
Πολύμοχθος, *laboriosus*, *ærumnosus*. πολυμόχθω, gen. Dor. pro ου. Ex πολὺς & μόχθος, ου, ὁ, *labor*.
Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ου, ὁ, *qui multas habet nubes*. ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.
Πολύξεινος, ου, *multorum hospes*: ex πολὺς, & ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes*.
Πολυξένα, ας, ἁ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro

pro quo dicitur aliàs πολύξεινος, ὁ, *qui, quæve multos habet hospites*: ex πολὺς, *multus*, & ξένος, *hospes*.

Πολύολβος, ου, *perbeatus*: ex πολὺς & ὄλβος, *beatitudo*.

Πολυπαίδης, ου, ὁ, *POLYPÆDA*, nomen propr.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ, ἡ, *dives*: ex πολὺ & πάμμα, ατος, τὸ, *possessio*. Th. πάω, *possideo*.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, *luctuosus*: ex πολὺ & πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πολυπήμων, ονος, ὁ, ἡ, *qui multa mala & damna dat, qui multas clades infert.* ὁ πολλὰ πήματα φέρων. Them. πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*.

Πολυπίδαξ, ακος, *fontibus scatens*,: ex πολὺς, *multus*, & πίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, *fons, scatebra*.

Πολύπλαγκτος, ου, *multivagus*: gen. plur. πολυπλάγκτων. Ex πολὺ, *multum*, & πλάζω, f. πλάγξω, *errare facio*.

Πολυπλανέων, gen. pl. à

Πολυπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, *multivagus*. πολυπλάνητος, *qui multum vagatur*: ab iisd. them.

Πολύπλεθρος, ου, ὁ, ἡ, *qui multorum jugerum est*: ex πολὺς & πλέθρον, *jugerum*.

Πολυπληθέω, ῶ, *multus numero sum, cresco numero*:

Πολυπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, *multus numero*: &

Πολυπλήθεια, & πολυπληθία, ας, ἡ, *magna multitudo, frequentia*; item *copia*: omnia à πολὺς & πλῆθος, *multitudo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, *versutia*: à

Πολύπλοκος, *implicitus*; in quo multæ sunt πλοκαὶ, seu *nexus*. πολύπλοκον, *multiplex*: quod ex πολὺ & πλέκω, *necto*.

Πολυποίκιλος, ου, ὁ, ἡ, *multiformis*: ex πολὺς & ποικίλος, *varius*.

Πολύπους, οδος, *multipes*; item *POLYPUS* piscis, à multitudine pedum dictus: ex πολὺς, *multus*, & πους, *pes*: gen. ποδὸς.

Πολυπραγμονέω, *curiosè perscrutor*. πολυπραγμονεῖν, præs. inf. Ex πολὺ & πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res*; quod à πράσσω, seu πράττω, *facio*: f. ξω. perf. pass. πέπραγμαι.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, *curiositas, solicitudo inanis*: à

Πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, *negotiosus, curiosus*: ab iisd. th.

Πολυπρόβατος, ου, ὁ, ἡ, *pecoris abundans*: ex πολὺ & πρόβατον, ου, τὸ, *pecus*.

Πολύπτυχος, ου, *multipliciter duplicatus*: ex πολὺ & πτύσσω, *duplico*: fut. ξω.

Πολύπτωτον, ου, τὸ, *POLYPTOTON* figura: à

Πολύπτωτος, *multos habens casus*: à πολὺς & πτωτὸς, quod à πτόω inus. idem ac th. πίπτω, *cado*.

Πολύῤῥηνες, nom. pl. à

Πολύῤῥην, ηνος, ὁ, ἡ, *multos agnos habens, dives*: quod pro πολύαρνος, ὁ, ἡ, idem: quod ex πολὺ & ἄρς, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, *agnus*, vel *agna*.

ΠΟΛΥΣ, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um, frequens, amplus, præstans, vehemens*: gen. πολλοῦ, ῆς, οῦ, acc. πολὺν, πολλὴν, πολύ. Hinc πολλάκις, *sæpe*. πολλαχῶς, *multifariam*. πολλαπλάσιος, ου, *multiplex*: in comparat. πλείων, ονος, ὁ, ἡ, *amplior, copiosior*: superlat. πλεῖστος, ου, *plurimus*. πλεονάζω, *plus habeo*. πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, *superfluitas, redundantia*.

Πολύσκαρθμος, ου, ὁ, ἡ, *multum agilis in saltu*: ex πολὺ, *multum*, & σκαίρω, *salio*.

Πολυσπερέες, *dispersæ*, nom. pl. à

Πολυσπερὴς, έος, ὁ, ἡ, *multum sparsus*. Th. σπείρω, *dissemino*.

Πολύσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, *intima misericordia abundans*: ex πολὺ & σπλάγχνον, ου, τὸ, *viscus*.

Πολυσπέρχων, ὁ, *Polysperchon*, nomen proprium.

Πολυστάφυλος, ου, ὁ, ἡ, *uvis abundans*: ex πολὺ & σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*. Them. σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva passa*.

Πολύστονος, ου, *multum gemens*; item *luctuosus*: ex πολὺ & στένω, *gemo*.

Πολυστρόφαλιγξ, -γγος, ἡ, *multarum vortiginum*: ex πολὺ & στρόφαλιγξ, -ιγγος, ἡ, *conversio, vortex*. Th. στρέφω, *verto*.

Πολυσύνδετον, figura apud Grammat. ἀσυνδέτῳ contraria, quæ fit per conjunctionum multiplicationem: à πολὺς & σύνδετος, *colligatus*; quod à συν & δέω, *ligo*.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, *fæcunditas pullorum*, vel *liberorum*: ex πολὺ & τέκνον, *fœtus, proles*. Th. τίκτω, *pario*: f. τέξω. a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, *magnificentia*: πολυτελῶν, gen. pl. à

Πολυτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *sumptuosus, pretiosus, exquisitus*: ex πολὺ, *multum*, & τέλος, εος, τὸ *impensa, sumptus*.

Πολυτελῶς, adv. *magnificè*: à πολυτελὴς, quod vide.

Πολυτίμητος, ου, ὁ, ἡ, *præclarus*; *pretiosus*: &

Πολύτιμος, ου, ὁ, ἡ, *valde pretiosus*: ex πολὺ & τιμὴ, ῆς, ἡ, *pretium, honor*. Them. τίω, *æstimo, honoro*.

Πολύτλας, αντος, ὁ, ἡ, *multa passus, nobilis*: ex πολὺ & τλάω, seu ταλάω, *tolero*.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ, ἡ, *multum patiens*; *multum miser*: ab iisd. th.

Πολυτόκος, ου, ὁ, ἡ, *partu fœcundus*. Th. τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ, ἡ, *columbis abundans*: ex πολὺ & τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*. Them. τρέω *tremo*.

Πολυτροπία, ας, ἡ, pro quo

Πολυτεοπίη, ης, ἡ, Ion. *versutia* : &

Πολύτροπ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *varius, cujus sunt multi modi, versutus,* à πολὺς, & τρόπ☉, *modus.* Th. τρέπω, *verto,* f. ψω. præt. m. τέτροπα.

Πολυτρόπως, adv. *multis modis* : à præc.

Πολυύμνητ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *valdè celebratus.* Ex πολὺ, *multus,* & ὕμν☉, ȣ, ὁ, *hymnus, carmen.* Th. ὕδω, *celebro.*

Πολυφάρμακ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *multorum venenorum peritus.* Ex πολὺ & φάρμακον, *venenum, medicamentum.*

Πολύφημ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *celebris* : ex πολὺ, *multum,* & φημὶ, seu, φάω, *dico* : &

Πολύφημ☉, ȣ, ὁ, nomen proprium.

Πολύφθορ☉, ȣ, *qui multos perdit, & auctor est multorum interituum.* ὁ πολλȣ̀ς φθείρων. Th. φθέω, *corrumpo.*

Πολύφιλ☉, *multos habens amicos.* Th. φίλ☉.

Πολύφιλτρ☉, ȣ, *valdè amans* : ex πολὺς & φίλτρον, ȣ, τὸ, *amoris illecebra.* Th. φίλ☉, *amicus.*

Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro ȣ, à

Πολύφλοισβ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *magnum strepitum faciens* : ex πολὺς & φλοῖσβ☉, *fremitus undarum.*

Πολύφοιτ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *profugus, vagus* : ex πολὺ & φοιτάω, *venio, ventito.*

Πολυφόρβη, ης, *multos pascens* : f. g. à

Πολυφορβ☉, ȣ, ον, *multa nutriens.* Ex πολὺς & φέρβω, *pasco* : f. ψω. præt. m. πέφορβα.

Πολύφορτ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *qui multas habet sarcinas, onustus* : ex πολὺς & φόρτ☉, ȣ, ὁ, *onus.*

Πολυφραδέεσσι, *astutis,* dat. pl. à

Πολυφραδὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *valde consultus.* Th. φράζω. *dico.* a. 2. ἔφραδον.

Πολυφρόντιδες βȣλαὶ *consilia multarum curarum plena* : à φροντὶς ίδ☉, ἡ, *cura.*

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia, prudentia* : in dat.pl.πολυφροσύναις. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.*

Πολύφαν☉, ȣ, ὁ, nomen Ranæ, à multò clamore sic dictæ.

Πολύχαλκ☉, *multum habens æris, solidus, firmus.* Ex πολὺ & χαλκὸς, ȣ, ὁ, *æs,*

Πολυχορδία, ας, ἡ, *in fidibus chordarum multitudo* : a

Πολύχορδ☉, *multas habens chordas* : à χορδὴ, ἡ, *chorda, fides.*

Πολυχρόνι☉, ȣ, *diuturnus.* Ex πολὺς & χρόν☉, *tempus.*

Πολυχρονιώτερ☉, έρα, ον, *diuturnior, us,* comparat. & πολυχρονιώτατ☉. superl. à præced.

Πολύχρυσ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *affluens auro.* Th. χρυσὸς, *aurum.*

Πολυψηφὶς, ῖδ☉, ὁ, ἡ, *multis calculis seu lapillis abundans.* Th. ψῆφ☉, ȣ, ἡ, *lapillus.*

Πολυώδυν☉, ȣ, ὁ, ἡ, *qui multos dolores affert.* Th. ὀδύνη, *dolor.*

Πολυώνυμ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *multa habens nomina, celebris.* Ex πολὺ & ὄνομα, ατ☉, τὸ, *nomen.*

Πολυωρέω, ῶ, f. ήσω, *magnam curam gero; honoro; lautè & accuratè accipio* : à πολὺ *multum,* & ὠρέω, *curo,* quod ab ὥρα, *cura.*

Πόμα, ατ☉, τὸ, *potus.* Th. πίνω, *bibo.*

Πομπαὶ, idem etiam ac πνοαὶ τὰς ναῦς πρὸς τὸν λιμένα πέμπȣσαι.

Πομπαῖ☉ ȣ̓ρ☉, *ventus secundus qui naves deducit, quo nautæ pervenire cupiunt.* Sic πόμπιμον τέλ☉, *secundus ac prosper finis.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπευέσκειν, Dor. pro πομπεύειν, *in pompa duci* : quod à πομπὴ, *pompa.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπεὺς, *dux.* in pl. πομπῆες, *pomparum ductores* : &

Πομπεύω, f. εύσω, *transmitto, transveho, pompam duco* : à seq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio; POMPA, impulsus, ac afflatus divinus; solenne spectaculum in modum triumphi.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπὸς, ȣ̃, ὁ, *comes, dux viæ* : ab eod. th.

Πομφόλυξ, γ☉, ἡ, *bulla* : à πομφὸς, quod videas.

Πομφολύζω, f. ξω, *bullarum instar eo, mano.* hinc πομφόλυξαν, 3. pl. a. 1. act. Ion. vide πομφός.

Πομφὸς, ȣ̃, ὁ, *eminentia cutis tumida, & simul humore abundans* : q. emissum aliquid, à πέμπω, aut à πέμφιξ, *flatus.* hinc & πομφόλυξ, *bulla.*

Πονάθῃ, Dor. pro πονηθῇ. 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi πονέω, *laboro.* Th. πένομαι, *facio.* p. m. πέποια.

Ποιεῖν, præs. inf. act. à πονέω, *laboro; vexo, fatigo* : f. ήσω. Th. πένομαι, *facio.* p. m. πέπονα.

Πονεῖτο, *laborabat,* Ion. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. verbi πονέομαι. Th. πένομαι.

Πονέοντο, Ion. pro ἐπονέοντο. *laborabant,* 3. plur. imperf. ejusd. verbi & th.

Πονεύμεν☉, Dor. pro πονȣ́μεν☉, præs. part. pass. ejusd. verbi & them.

Πονεῦμες, *laboramus,* Dor. pro πονȣ̃μεν, 1. pl. à πονέω, quod vide.

Πονεῦντας, *tractantes,* Dor. pro πονȣ̃ντας, acc. pl. part. præs. act. à seq.

Πονέω, ῶ, *laboro, tolero; fatigo; lassesco;* f. ήσω, cùm ad animum refertur, & έσω, cum ad corpus, ut volunt nonnulli. Th. πένομαι, *facio,* p. m. πέπονα

Πονηρεύομαι, ῆ, εῖ, præs. ind. pass. πονηρεύῃ, præs. sub. pass. à

Πονηρεύω, *improbè ago* : f. εύσω. à πονηρὸς, *improbus,* quod à πόν☉, *labor.* Th. πένομαι, *ago.* p. m. πέπονα.

Πονηρία, ας, ἡ, *malitia, vitium, defectus* : &

Πονηρὸς, ὰ, ὸν, *de industria malus, malignus, improbus, scelestus, vitiosus, malus,* i. e. malè se habens : πονηρὸς, ὁ, *diabolus,* κατ' ἐξοχὴν. in compar. πονηρότερ☉, α, ον-

ον. superl. πονηρότατος. &

Πόνηρος, *laboriosus, miser, infelix.* à πονία, *laboro*, quòd à πόνος. Th. πένομαι, *efficio.* p. m. πέπονα.

Πονηρότατον, superl. à πονηρὸς, ὃ, *malignus, sceleſtus* : ab eod. th.

Πονηρῶς, adv. *improbe, ſceleſtè* : à πονηρός. &

Πονήρως, adv. *miserè* : à πόνηρος, quod videas.

Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, *laboro.*

Πονησάμενος, *laborans*, a. 1. part. m. &

Πονήσατο, 3. ſing. a. 1. m. Ion. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, *laboro* : f. ήσω. Th. πένομαι, *ago.* p. m. πέπονα.

Πονητέον, *laborandum est*, verbale : &

Πονητικὸς, ὃ, *laboriosus* : ab eod. verbo & th.

Πόνοιο, gen. Ion. pro πόνου, à ſeq.

Πόνος, ου, ὁ, *labor, dolor, moleſtia.* gen. pl. πόνων, à præt. m. πέπονα, verbi πένομαι *laboro.*

Ποντιᾶν. Dor. gen. pl. f. g. à Πόντιος, ία, ον, *marinus* : ut ποντιᾶν Νηρηΐδων. Th. πόντος.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, Poët. pro ποντία, *marina.* Th. πόντος, *mare.*

Ποντικὸς, ὃ, *PONTICVS, marinus* : item *PONTICVS*, incola Ponti : &

Πόντιος, ία, ον, *marinus* : item prænomen præſidis Romani, Πιλάτος, dictus : &

Ποντόθεν, *ex mari.* adv. è loco : à πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epith. Neptuni, *qui maris eſt rex*, ſeu *dominator.* Ex πόντος, *mare*, & μέδω, *impero.*

Ποντοπορεία, ας, ἡ, nomen mul. vide in ποντοπόρος.

Ποντοπορέω, *per pontum gradior, mare pervado*, ſeu *pererro* : &

Ποντοπορεύω, idem : à ποντοπόρος, quod vide.

Ποντοπόροιο, gen. Ion. à

Ποντοπόρος, ου, ὁ, ἡ, *mare ſulcans.* Ex πόντος, *mare*, & πορεία, *iter*, quod à πορεύω, *duco, ago.* Th. πείρω, *tranſeo.* p. m. πέπορα.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, ου, ὁ, *PONTVS, mare* : hinc ποντικὸς, ὃ, *marinus.* πόντιος, idem. Est & Πόντος, nomen regionis, Aſiæ minoris.

Πόπανον, ου, τὸ, *POPANVM, placenta lata, tenuis & rotunda* : à πέπτω, *coquo.* Gl. Cyr. πόπανα, *liba.*

Πόπλιος, ου, ὁ, Lat. *Publius.*

ΠΟ'ΠΟΙ, *proh Dii.* Dryopum enim lingua *Dii* dicebantur, quaſi πάντα ὀπτεύοντες. Eſt & *vox admirantis*, vel *indignantis.*

ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, f. ύσω, *ſibilo, blandè contrecto*, à ſono.

Ποππυλιάσδεν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν, quod vide.

Ποππύσδεν, Dor. pro ποππύζειν, quod vide.

Πόππυσμα, ατος, τὸ. *ſibilus* : &

Ποππυσμὸς, ὃ, ὁ, idem : à ποππύζω.

Πόρδαλις, idem quod πάρδαλις, εως, ἡ, *pardalis*, à πάρδος, ὁ, *pardus.*

Πόρε, *præbuit*, 3. ſing. a. 2. act. Ion. pro ἔπορε. &

Πόρε, *da*, a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poet. pro πορίζω, *ſuppedito* : & πόρεν, pro ἔπορεν. & πόροι, 3. ſing. a. 2. opt. act. ejuſd. verbi. πόρεν θανάτῳ, *dare morti.* Th. πείρω, *tranſadigo.* f. περῶ. præt. m. πέπορα.

Πορεία, ας, ἡ, *via, iter.* quod à πορεύω, *trajicio*, & hoc à πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω, *tranſeo.* p. m. πέπορα.

Πορευθῆναι, a. 1. inf. paſſ. &

Πορευθῶ. a. 1. ſub. ſeq. verbi πορεύομαι.

Πορεύομαι, *proficiſcor* ; item in ſacra pagina *verſor.* imperf. ἐπορευόμην, ου, ετο, preæſ. inf. πορεύεσθαι. fut. m. πορεύσομαι. perf. paſſ. πεπόρευμαι, *verſatus ſum.* a. 1. paſſ. ἐπορεύθην, ης, η, *abivi.* a. 1. imperat. paſſ. πορεύθητι, a. 1. ſubj. πορευθῶ. à πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω, *tranſeo.* præt. m. πέπορα.

Πορεύσῃ, *ibis*, 2. ſing. f. 1. m. verbi ejuſd. & th.

Πορεύω, *trajicio, traduco, ire jubeo* ; *facio ire* ; *mitto* : f. εύσω. p. πεπόρευκα. à πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω, *tranſeo.* p. m. πέπορα.

Πορέω, ſeu πόρω, *do, præbeo*, Poët. pro πορίζω, *aditum facio, comparo* ; item *do.* Th. πείρω, *tranſadigo.*

Πορθέω, *vaſto.* imperf. ἐπόρθεον, ουν. f. ήσω. p. πεπόρθηκα. a. 1. ἐπόρθησα. a. 1. part. act. πορθήσας, αντος. Th. πέρθω, *diruo, depopulor* : f. σω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πορθησεῖν, *depopulaturum*, f. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.

Πόρθησις, εως, ἡ, *vaſtatio, depopulatio* : à 2. perf. perf. paſſ. verbi πορθέω, quod vide.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, *portitor* : &

Πορθμεύω, f. εύσω. *trajicio* ; *moveo* ; *fero* : à πορθμὸς, quod vide.

Πορθμήϊον, Ion. pro

Πορθμεῖον, ου, τὸ, *fretum* ; & *navis qua fretum trajicitur* : vide in πορθμός.

Πορθμὸς, ὃ, ὁ, *fretum, trajectus* : à πείρω, *tranſeo* : hinc & πορθμεὺς, *portitor*, in pl. πορθμῆες, & Ion. πορθμέες.

Πορθουμένη, ης, ἡ, *devaſtata*, præſ. part. paſſ. f. g. verbi πορθέω, quod vide.

Πορίζεσθαι, præſ. inf. paſſ. à ſeq.

Πορίζω, *tranſitum patefacio* ; *paro, invenio, ſuppedito* : f. ίσω. p. πεπόρικα. perf. paſſ. πεπόρισμαι. quod à πόρος, *tranſitus* Th. πείρω, *tranſeo.* p. m. πέπορα.

Πόριμα, *pervia*, nom. pl. à

Πόριμος, ου, ὁ, ἡ, *pervius* ; *tranſiens* ; *abundans* ; *quæſtuoſus* : à πόρος, *tranſitus.* Th. πείρω.

Πόρις, *vitulus*, vide πόρτις.

Πόρισμα, ατος. τὸ, *corollarium, theorema à demonſtratis obiter reſultans* : item

Πορισμὸς, ὃ, ὁ, *ſuppeditatio, reditus* : &

Πορισ-

Ποριστὴς, ȣ̃, ὁ, *suppeditator, quæstor*. omnia à perf. pass. verbi πορίζω, quod vide.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, ȣ, ὁ, *annulus*, seu *fibula*, *cujus circumplexu hastæ ferrum cum ligno coërcetur*.

Πόρκος, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. *piscator*.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, *rete piscatorium, circulus quivis*: à πείρω.

Πορνεία, ας, ἡ, *scortatio*: à πόρνη, *meretrix*, quod vide.

Πορνεύω, *scortor*. f. εύσω. a.1. ἐπόρνευσα. p. πεπόρνευκα. Th. περάω, *vendo*.

Πόρνη, ης, ἡ, *meretrix*, quæ corpus suum περνᾷ, id est, *vendit, ac prostituit*. quod à περάω, seu πέρνημι, *vendo*. p. m. πέπορνα. Th. περάω, idem.

Πόρνος, ȣ, ὁ, *scortator*. vide πόρνη.

Πόρος, ȣ, ὁ, *transitus, meatus, via. ora maritima. via & ratio aliquid efficiendi*, unde πορίζω, *acquiro*. Them. πείρω, *transadigo*. p. m. πέπορα.

Πόρπαξ, κος, ὁ, idem ac ejus them. πόρπη.

Πορπάω, vel -έω. *fibulis astringo*: à

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, *fibula, annulus clypei*, à πείρω, *figo*, quia infigitur, ut affigat.

Πόῤῥω, adv. *PORRO, procul, longè ante, in anteriorem partem*. Th. πρὸ, *ante*. Est autem idem πρόσσω, πόρσω & πόῤῥω, & his opponitur ὀπίσω. πρόσσω καὶ ὀπίσω, *ante & retro*. Hinc compar. ποῤῥώτερος, superl. ποῤῥώτατος.

Πόῤῥωθεν, adv. *eminus; procul*: à πόῤῥω, quod vide.

Ποῤῥωτάτω, adv. superl. *longissimè*: &

Ποῤῥωτέρω, adv. compar. *longius*. à πόῤῥω, quod vide.

Πορσαίνω, vel πορσύνω, *præbeo, paro, curo, molior*, &c. quod à πόρω, f. πόρσω, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo*. Them. πείρω, *transadigo*. præt.m. πέπορα.

Πόρσιον, Poët. adv. pro ποῤῥώτερον, *longiùs, remotiùs*. Quod à πρόσσω, adv. *longè*, &c. & per Metath. litt. πόρσω, hinc comparat. πόρσιον, & superl. πόρσιστα, *longissimè*. Th. πρὸ, *ante*.

Πόρσιστα, vide in πόρσιον.

Πορσυνέουσα, Ion. pro πορσυνοῦσα, f. part. f. g. verbi πορσυνέω. vide in πορσαίνω, *augeo, amplifico*.

Πορσύνω, *augeo. in pretio habeo, honoro*. vide πορσαίνω.

Πόρσω, *longè*, comparat. πόρσιον, *longius*. vide πόῤῥω.

Πόρταξ, ακος, ὁ, ἡ, idem quod seq. ejus them.

ΠΟ'ΡΤΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, *vitulus, juvencus*, aut *vitula, juvenca*. idem & πόρις, quæ jam cepit πορσύνεσθαι.

ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *PURPURA, genus conchæ nobilis*; item *pannus purpuræ liquore tinctus. vestis purpurea*. hinc πορφυρεὺς, ὁ, *qui purpura tingit*.

Πορφύρεος, ȣς, gen. έȣ, ȣ̃, *PURPUREUS*. Them. πορφύρα.

Πορφυρευτὴς, ȣ̃, idem & ab eod. th.

Πορφυρόπωλις, εως, ἡ, *quæ purpuram vendit*: à πορφύρα, & πωλέω, *vendo*.

Πορφύρω, f. υρῶ, *purpureo colore perfundo, rubeo*. Et *mare fluctuans* πορφύρειν dicitur. Hinc & *animus* dicitur πορφύρειν, *cum æstuat, sed leniter*. Th. πορφύρα.

Πόρω, f. ρῶ, *suppedito, præbeo, do*, Poët. idem quod πορίζω. Them. πείρω, *transadigo*.

Ποσ', pro ποσὶ, *pedibus*, sic & ποσσ' pro ποσσὶ, Poët. dat. pl. à πȣ̃ς, *pes*.

Ποσάκις, *quoties?* adv. interrogandi. quod à πόσος, *quantus?* Th. ὅσος, *quantus*, citrà interrog.

Ποσαπλάσιος, ȣ, & ποσαπλασίων; *quotuplex?* &

Ποσαπλῶς, adv. *multis modis*: à πόσος. Th. ὅσος.

Πόσε, *quo? quem in locum?* ab iisd.

Πόσει, dat. sing à πόσις, εως, ὁ, *maritus*. Th. πίνω, *bibo*.

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, *Neptunus*. Hinc

Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος, *Neptunius, a, um*. Dicimus & Ποσειδαώνιος, & άονος, ὁ, Poët. & per Crasin pro Ποσειδῶν, ὁ, *Neptunus*.

ΠΟΣΕΙΔΩ~Ν, gen. ῶνος, & Ion. Ποσειδέων, ὁ, *Neptunus, Deus maris*. Dicimus & Ποσειδάων, accus. Ποσειδάωνα, Dor. ut & in vocat. Ποσείδαον, qu. ποτὸν διδοὺς, *potum dare*.

Πόσεως, gen. sing. à πόσις, ἡ, *potus*, idem quod πόμα. Th. πίνω, *bibo*.

Πόσθη, ης, ἡ, *pellis, qua glans virilis tegitur*. q. προσθὴ, à προστίθεσθαι.

Ποσειδήιον, per Syncop. pro Ποσειδώνιον, ȣ, τὸ, *Neptuni templum*: à Ποσειδῶν, *Neptunus*.

Πόσις, εως, ἡ, *potus*, idem quod πόμα, ατος, τὸ. &

Πόσις, ιος, vel εως, ὁ, *maritus*. Them. πίνω, *bibo*.

Πόσος, η, ον, *quantus, a, um? quotus?* πόσȣ, *quanti?* πόσοι, *quot?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog. &

Ποσὸς, *aliquantus; quidam*; τὸ ποσὸν, *quantitas*: &

Ποσότης, ητος, ἡ, *quantitas*. ab eod. th.

Ποσίκροτος, ȣ, ὁ, ἡ, *Terræ* Epithet. quod *pedibus pulsatur*: ex πȣ̃ς, *pes*, & κρότος, *pulsus*.

Ποσσὶν, *pedibus*, dat. pl. Poët. pro ποσὶν, à πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes*. voc. ὦ πȣ̃ς.

Πόσσω, Dor. pro πόσȣ, *quanti pretii*: à πόσος, & gem. σ. πόσσος.

Πόστος, ȣ, *quotus*, qu. ποσατός. Ex πόσος. Th. ὅσος, *quantus*.

Ποσῶς, *aliquantulum, leviter*. ab iisd.

Ποτ', & ποθ' pro ποτὲ, *aliquando*.

Πόταγε, *admove*, Dores dicunt pro πρόσαγε,

age

age, præſ. imperat. act. à Dorico verbo ποτάγω, pro προσάγω. Them. ἄγω, *duco*.

Ποτάγχυμεν, *appropinquamus*, Dor. pro προσάγχυμεν, 1. plur. præſ. ind. verbi προσάγχυμι, à πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, & ἄγχυμι. Th. ἄγχι, adv. *prope*, *juxtà*.

Ποταείδω, *accino*, Dor. pro προσαείδω. f. ποταείσομαι.

Ποταινὶ, *nuper*. &

Ποταίνιος, *recens*, *novus*, *peregrinus*, *primus*. à Dor. ποτὶ, *ad*, *propè*. Th. πρός.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, *respondere*.

Ποταμέλξομαι, ἡ, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, fut. 1. med. verbi ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ποτάμειος, &

Ποτάμιος, ία, ιον, *fluvialis*. Them. ποταμός.

Ποταμοῖο, gen. Ion. pro ποταμοῦ, à

ΠΟΤΑΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ. *fluvius*. q. à πότος quia potulentam aquam continet, non ſallam, ut mare.

Ποταμοφόρητος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui vel quæ à flumine abripitur*: ex ποταμὸς, *fluvius*, & φορητὸς, *qui geſtari poteſt*. quod à φορέω, idem quod φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Ποτανὸς, ῶ, ὁ, *volucer*, *qui volat*, *volatilis*, Dor. pro ποτηνὸς, ȣ̃, ὁ, a ποτάομαι, *volo*, quod vide.

Ποτάομαι, *volo*. f. ποτήσομαι. p. πεπότημαι, hinc 3. pl. Ion. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Th. πέτομαι, *volo*, *as*.

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, *qualis*, *e*? à them. δάπεδον, ȣ, τὸ, *ſolum*, *pavimentum*. hinc ποδαπὸς, *cujas*? inde ποταπὸς, mutato δ, in τ.

Ποταυγάζειν, Dor pro προσαυγάζειν, τ&τέστι προσορᾶν, *aſpicere*, *intueri*. quod ex Dor. præpoſit. ποτὶ pro πρὸς, & αὐγάζομαι, *video*. Them. αὐγὴ, ἡ, *ſplendor*, *lux*.

Ποταύλει, *accinebat*, Dor. pro προσηύλει, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐλέω, *tibia cano*. Th. αὐλὸς, ȣ̃, *tibia*.

Ποταῷος, Dor. pro προσηῷος, *orientalis*. Th. ἠώς.

Πότε *quando*? Adv. interrogandi. ἕως πότε, *quouſque*? Sed

Ποτὲ, *aliquando*, eſt dictio enclitica. quæ particulis δὴ, μὴ, μηδὲ, ȣ̓, ȣ̓δὲ, &c. annectitur. ut ȣ̓δέ ποτε, μηδέ ποτε, *nunquam*. Them. ὅτε, *quando*, citra interrogationem.

Ποτέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, a. 2. à τρέχω, *curro*.

Ποτεκλεπτόμην, Dor. pro προσεκλεπτόμην, imperf. paſſ. verbi προσκλέπτομαι, *furtim ad aliquem ducor*. Them. κλέπτω, *furor*.

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. m. à προσμάσσομαι.

Ποτέομαι, f. ήσομαι, idem quod πέτομαι, *volo*, *as*.

Ποτέοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. Ion. præced. verbi.

Ποτερίσδεν, Dor. pro προσερίζειν, *cum aliquo certare*. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*.

Ποτέροισι, dat. pl. à πότερος, quod vide.

Πότερον, & πότερα, adverb. *utrum*, *an*, à

ΠΟ'ΤΕΡΟΣ, ποτέρα, πότερον, *uter*, *utra*, *utrum*, & interrogativè, ut πότος.

Ποτέρχευ, Dor. & Æol. pro προσέρχȣ, *accede*, præſ. imperat. ab ἔρχομαι, *venio*.

Ποτεφύετο, *adhærebat*, Dor. pro προσεφύετο, 3. ſing. imperf. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, *naſcor*.

Πότεχ' & πότεχε, *adhibe*, Dor. pro πρόσεχε, præſ. imperat. act. à προσέχω, quod vide.

Ποτῆμεν, Dor. pro προσεῖναι, præſ. inf. verbi πρόσειμι.

Ποτήριον, ȣ, τὸ, *poculum*, *calix*. à 3. perſ. perf. paſſ. verbi πίνω, *bibo*. hinc quidam Angl. Pot deductum volunt.

Πότης, ȣ, ὁ, *Potor*, *bibax*. &

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, *potus*, *potio*. ab eodem th.

Ποτὶ & ποτὶν, Dor. pro πρὸς, *ad*. ποτὶ χεῖμος ἕρπει, *tempus adventat*, per Tmeſin & Dor. pro προσέρπει.

Ποτιβλέπειν, Dor. pro προσβλέπειν, *aſpicere*, præſ. inf. Th. βλέπω.

Ποτιδαία, ας, ἡ, *POTIDÆA*, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præſ. part. paſſ. vel potius pro προσδεδεγμέναι. nom. plur. perf. part. paſſ. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, *expecto*. &

Ποτιδέγμενος, pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος · ex πρὸς, *ad*, & δέχομαι, *capio*. f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, *adſpexiſſe*, a. 2. inf. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi προσδέρκομαι, *aſpicio*. Th. δέρκω, *video*.

Ποτιδεύομαι, *indigeo*, Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. ſing. a. 2. opt. ab εἴδω, *video*, Sic ποτιδών pro προσιδών.

Ποτιδόρπιος, ȣ, ὁ, ἡ, *ad cœnam utilis*, Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, *cœna*.

Ποτίδω, Dor. pro προσίδω, a. 2. ſub. act verbi προσείδω. Th. εἴδω. *video*.

Ποτίζω, *do potum*, *duco aquatum*, *rigo*. imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε. f. ίσω. & Att. ιῶ. p. πεπότικα. a. 1. ἐπότισα. a. 1. ſub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ. a. 2. ind. act. ἐπότιδον. præſ. paſſ. ποτίζομαι, a. 1. ind. paſſ. ἐποτίσθην, ης, η, *potionatus ſum*. ποτιζομένη, *irrigua*. Th. πίνω, *bibo*.

Ποτίθει, Dor. per Sync. pro ποτίθει, pro Attic.

Attico προσίθι, appone, & hoc pro προσί-θετι, præſ. imperat.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, qui in corde hæret. Th. καρδία.

Ποτικεκλιμένος, ε, ὁ, Dor. pro προσκεκλιμένος, ε, ὁ, inclinatus: ex πρὸς & κλίνω, inclino.

Ποτίκρανον, ω, τὸ, Dor. pulvinarium: quod ex ποτὶ pro πρὸς, & κάρανον, caput.

Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, alloqui: hinc ποτιλέξατο, pro προσλέξατο, 3. ſing. a. 1. m.

Ποτιμάξατο, Dor. & Ion. pro προσμάξατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi προσμάσσω, attingo: ex πρὸς & μάσσω, tango:, fut. ξω.

Πότιμος, ε, potabilis. Th. πίνω, bibo.

Ποτιμυθεῖσθαι, alloqui, Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος, verbum.

Ποτινίσομαι, ῃ, εται, advehor, Dor. pro προσνίσομαι, advenio, præſ. ind. à ποτὶ, Dor. pro πρὸς & νίσομαι, eo, venio. Th. νέω, eo.

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Lat. puteus.

Ποτιόσσεται, adſpicit, 3. ſing. præſ. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι, idem: p. ὦμμαι. p.m. ὤπτα, Att. ὄπωπα.

Ποτιρρίπτειν, Dor. pro προσρίπτειν, quod Atticè formatum à gravitono προσρίπτειν, projicere. Th ῥίπτω, idem.

Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, potum præbere; quod vide.

Ποτίσῃ, bibendum dederit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. & in 1. pl. ποτίσωμεν. πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, quod vide.

Ποτιστάζω, Dor. pro προσστάζω, adſtillo, inſtillo: ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, ad, & στάζω, ſtillo: f. ξω.

Ποτιστήριον, ε, τὸ, canalis: à 3. perſ. perf. paſſ. verbi ποτίζω, quod vide.

Ποτίφορος, ε, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, accommodatus, conveniens, aptus.

Ποτιῶ, f. 1. Att. & in 1. pl. ποτιῦμεν, verbi ποτίζω, quod vide.

ΠΟ'ΤΜΟΣ, ε, ὁ, ſors, fatum; mors: qu. à πίπτω, cado. πότμω, Dor. gen. pro πότμε.

Πότνα, ας, ἡ, Dor. pro πότνια. quod vide. Sic πότνος, pro πότνιος.

Πότνι, pro πότνια, quod vide.

Πότνια, ας, ἡ, & contractè πότνα, veneranda: à πότνιος, quod vide.

Ποτνιάναξ, ος, ὁ, ἡ, dominatu venerandus: ex πότνιος & ἄναξ, rex.

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, ια, ιον, venerandus, honorandus: qu. à πίπτω, cado, quod coram iis, quibus veneratio debetur, ſoleat procidi.

Ποτοῖο, gen. Ion. à ſeq.

Ποτὸν, ε, τὸ, potio, potus, quod bibitur: quod &

Πότος, ε, ὁ, potatio, compotatio; POTUS: &

Ποτὸς, ε, potulentus: à th. πίνω, bibo.

Ποτόσδον, præſ. part. n. g. à ποτόσδω, quod vide.

Ποτόσδω, Dor. pro προσόζω, idem quod ſimplex ὄζω, oleo: f. ὀζήσω, & ἰσω. p. ὤζηκα. p.m. ὦδα, & ὄδωδα. Atticè.

Ποτῦ, gen. ſing. à ποτὸν, quod vide.

Ποττὰν, vel ποτ τὰν, pro ποτὶ τὰν, Dor. pro πρὸς τὴν. Sic ποττὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, & hoc pro πρὸς τόν.

Ποττῶ, Dor. pro ποτὶ τῶ, vel πὸτ τῶ, & hoc pro πρὸς τῶ.

Πῦ, ubi? adv. Eſt & dictio enclitica: aliquando vacat, ut in δήπυ, δήπυθεν: ab ὗ. Th. ὅς, qui.

Πυγγὴ, πύγγιον, ſacculus.

Πυγγία, τὰ, vincula ex ſericis filis contexta. quæ ad ſuperſtitionem uſurpant.

Πύδης, εντος, ὁ, nomen viri. Latin. pudens.

Πυλυβότειρα, ας, ἡ, multorum alumna: Epithet. terræ: ex πυλὺς, Poët. pro πολὺς, & βόσκω, paſco. Th. βόω, idem.

Πυλὺς, Poet. pro πολὺς, multus: quod vide: acc. πυλύν.

ΠΟΥ'Σ, ποδὸς, ὁ, PES: vocat. ὦ πῦς. dat. plur. ποσί. πῦς ναὸς, pro ipſo gubernaculo. κατὰ πόδα, lentè. πρὸς τοῖς ποσὶν, apud pedes. Hinc ποδότης, ε, ὁ, pedibus præditus. ποδίζω, metior pede; incedo. ἀνδράποδον, ε, τὸ, mancipium. πολύπυς, οδος, multos pedes habens. τρίπυς. tripes, & tripus. ἐμποδίζω, impedio. ἐμπόδισμα, impedimentum.

Πόχ' ἁ, Dor. pro ποτὲ ἡ, & hoc pro πόκα.

Πόω, inuſitat. bibo: à πίω, vel πίνω.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, negotium, res, opus, adminiſtratio reipub. à perſ. paſſ. πέπραγμαι, verbi πράσσω, vel -ττω, facio: f. ξω.

Πραγματεία, ας, ἡ, negotium, ſtudium; tractatus; moleſtia. αἱ πραγματεῖαι, ῶν, negotia: ab eod. th.

Πραγματεύομαι, ῃ, εται, negotior: f. εύσομαι. a. 1. m. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. πραγμάτευσαι, ἀσθω, & in plur. πραγματεύσασθε. Them. πράσσω, facio.

Πραγματικὸς, ὴ, ὸν, ferius, a, um, ſolers in rebus tractandis: ab eod. th.

Πραέσι, dat. pl. à πραΰς, έος, idem quod πρᾶος, lenis, mitis, manſuetus.

Πραθέειν, Ionica diphthongi roſolutione pro πραθεῖν vaſtare, a. 2. inf. act. verbi πέρθω, vaſto: f. πέρσω. f. 2. παρθῶ, & per Metath. πραθῶ. hinc a. 2. ἔπραθον.

Πραθεὶς, ένος, venditus, a. 1. part. paſſ. &

Πραθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi πιπράσκω, vendo: f. πράσω. Ex περάω, facto per Syncop. pro πράω, ut ſuo loco dictum.

Πράθον, ες, ε, Ion. pro ἔπραθον, a. 2. ind. act.

act. verbi πέρθω, *vasto* : f. σω. a. 2. ἔπραθον, & per Metathes. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πραιτώριον, ου, τὸ, *prætorium* : à nomine Latino *prætor*, sic dictus qu. *præitor*, à præeundo.

Πρακτέον, verbale, à πράσσω, *facio*.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, & Ion. πρήκτηρ, *exactor*, *coactor tributorum* : à πράσσω, *facio*.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, *tractabilis*, *opere pollens*, *efficax* : ejusd. them.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, *exactor*, *perpetrator* : ab eod. th.

Πράμνειος, seu πράμνιος οἶνος, *vini genus*, sic dictum à Pramnia rupe, vel vite.

Πρὰν, Dor. pro πρῴην, *nuper*; quod vide.

Πρανὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod th. πρηνὴς, *pronus*.

Πρανιχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, *præcipito*. Th. πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, *pronus*.

Πρᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, quod vide.

Πράξαντας, acc. pl. a. 1. part. act. à πράξας, αντος, & in n. g. πρᾶξαι, verbi πράσσω, *facio* : f. ξω.

Πρᾶξις, εως, ἡ, *factum*, *actio*, *successus rerum* : acc. sing. πρᾶξιν. nom. pl. πράξεις. dat. pl. πράξεσι. Th. πράσσω, *facio*.

Πράξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πράσσω.

ΠΡΑ'ΟΣ, & πρᾶος, ου, *lenis*, *mitis*, *mansuetus* : comp. πραότερος, *mitior*; superl. πραότατος, *mitissimus* : qu. à περάω, *transeo*; ut sit εὐπέραστος, qui & facile ad alios transit, & ad quem facile transitur. Aut simpliciter à πάρα, *adest*.

Πραότης, & πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas*, & *mansuetudo* : à præced.

Πραΰς, έος, ὁ, idem quod th. πρᾶος.

ΠΡΑΠΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordia* : dat. pl. πραπίδεσι: qu. ex περὶ & ἰδεῖν.

ΠΡΑΣΙΑ', ᾶς, ἡ, *areola in horto*. Fortè primò sic dicta est, areola porrorum, à πράσον.

Πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio* : à πιπράσκω, *vendo*. Th. πράω, idem.

ΠΡΑ'ΣΟΝ, ου, τὸ, *porrum* : qu. à πρήθω, *incendo*, est enim calidum.

Πρασαῖος, ου, ὁ, nomen Ranæ : à πράσον, *porrum*, in quo versatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præs. &

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, *exigunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασοφάγος, ου, ὁ, nomen Ranæ : ex πράσον, *porrum*, & φάγω, *comedo*.

ΠΡΑ'ΣΣΩ, & -ττω, *facio*, *ago*; *administro*, *adjuvo*, *tracto*; *vivo*, *exigo* : f. ξω. p. χα. perf. pass. πέπραγμαι. πράττειν κλέος, *gloriam sibi parare*. Hinc πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res*, *negotium* : Ion. πρῆγμα. πρᾶξις, εως, ἡ, *actio*. πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, *multis negotiis se implicans*, *curiosus*. πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, *curiositas*. εὐπραξία, ας, ἡ, *felicitas*. δικαιοπραγία, ας, ἡ, *justa actio*.

Πράσσω, *vendo*, quod & πιπράσκω, à περάω, *transeo*, seu *circumeo*, vendendi aut emendendi ergô. Hinc πράτης, *venditor*.

Πράσω, *vendam*, f. 1. verbi πιπράσκω.

Πρᾶτιστος, α, ον, Dor. pro πρώτιστος, *primus*, superl. à πρῶτος.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, *primus*. Th. πρό. Et πρᾶτον, pro πρῶτον, *primum*.

Πράττω, *facio* : vide in πράσσω.

Πραΰμητις, ιος, ἡ, *quæ mite consilium habet*, *mitis* : ex πραΰς, idem quod πρᾶος, *lenis*, & μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*.

Πραΰς, εῖα, ὺ, idem quod th. πρᾶος, *mitis* : gen. πραέος. Hinc

Πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas* : à præced.

Πράω, inusit. pro *uro*, vel *vendo* : vide πιπράσκω. Th. πράω, *vendo*.

Πράως, *leniter*, adv. à πρᾶος, *lenis*.

ΠΡΕ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *stipes*, *stirps*. αὐτόπρεμνος, *radicatus per se*. πρεμνίζω, *unà cum radice evello*.

Πρέπει, *decet*, impers. &

Πρέπει, *decet*, cum dat. impers. ἔπρεπε, part. præs. τὸ πρέπον, *decorum* : præs. inf. πρέπειν. à πρέπω.

Πρεπέμεν, Ion. pro πρέπειν, præs. inf. à πρέπω; vel πρέπει, *decet*.

Πρέποι, 3. sing. opt. præs. πρέπουσι, 3. pl. præs. ind. πρέποντος, genit. sing. part. præs. à πρέπω.

Πρέπον, τὸ, *decens*, *decorum*, *congruum* : & Att. adv. *decenter*, part. præs. n. g. à

ΠΡΕ'ΠΩ, *decorus sum*, *conspicuus sum*, *excello*. Hinc θεοπρόπος, ου, ὁ, ἡ, *vates*. θεοπροπία, ας, ἡ, & θεοπρόπιον, ου, τὸ, *vaticinium*.

Πρέσβα, *antiqua*, *veneranda*, per Sync. pro πρεσβεία, f. g. à πρέσβυς, υος, ὁ, *senex* : & in f. g. πρέσβειρα : in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio*, *honos augustior*. Th. πρέσβυς, *senex*, *legatus*.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, vide in πρεσβήϊον.

Πρέσβεις, nom. & accus. plur. contract. à πρέσβυς, εως, ὁ, *legatus*.

Πρεσβεὺς, έος, ὁ, idem ac them. πρέσβυς, quod adi.

Πρεσβεύω, *legatione fungor*; item *senior sum*; *in honore ut senex sum*; *honore afficio ut grandævum* : f. εύσω. p. πεπρέσβευκα. a. 1. ἐπρέσβευσα. à πρέσβυς, *senex*, *legatus*.

Πρεσβῆες, *seniores*, nom. pl. Ion. à πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς.

Πρεσβήϊον, Ion. pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, *honorarium*, *quod meretur is qui maximus est natu* : vel in genere : *quo aliquis honoratur*, *veluti major natu*. Th. πρέσβυς, υος, vel Attice εως, ὁ, *legatus*, *senex*.

Πρεσβηΐς, ίδος, ἡ, *antiqua*. acc. sing. πρεσβηΐδα. Th. πρέσβυς.

Πρέσβις, εως, ὁ, *legatus*: à πρέσβυς, quia senes & prudentes ad legationem expetuntur.

Πρέσβιστος, & πρεσβύτατος, superl. à πρέσβυς, *senex*. compar. πρεσβύτερος.

Πρεσβυγενείη, Ion. pro πρεσβυγένεια, *primogenitura*: vide in πρεσβυγενής.

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *maximus natu*: ex πρέσβυς, υος, ὁ, *senex*, & γίνομαι, *nascor*.

Πρέσβυν, acc. sing. m. g. seq.

ΠΡΕ'ΣΒΥΣ, εια, υ, genit. υος, & Att. εως, &c. *senex*; item *legatus*: Æol. dicitur πρεσγυς, *PRISCUS*. q. quia πέρας βίϐ, *terminum vitæ* attigit. Hinc πρεσβύτερος, *senior*. πρεσβύτης, *senex*. πρεσβεύω, *senior sum*: item, *legatione fungor*. πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio*.

Πρεσβύτας, acc. pl. à πρεσβύτης, ϐ, ὁ, *senex*. Th. πρέσβυς.

Πρεσβύτατος, ϐ, *maximus natu, antiquissimus*: superl. à πρέσβυς, *senex*, comparat. πρεσβύτερος.

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, *natu grandior*. f. g. à πρεσβύτερος. Th. πρέσβυς.

Πρεσβυτέριον, ϐ, τὸ, *PRESBYTERIUM*, *seniorum ordo*, *senatus Ecclesiasticus*: à

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, *senior*; *antiquior*; *PRESBYTER*: οἱ πρεσβύτεροι, *seniores*, specialiter *qui Ecclesiæ præsunt*: item *legati*. Th. πρέσβυς, *senex*, *legatus*.

Πρεσβύτης, ϐ, ὁ, *senex*. Them. πρέσβυς, idem.

Πρεσβυτικὸς, ϐ, *senilis*; *antiquus*: ab eod. them.

Πρεσβῦτιν, acc. sing. à

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, *anus*, acc. sing. πρεσβύτιδα, & ύτιν. th. πρέσβυς, *senex*.

Πρευμενὴς, έος, ὁ, ἡ, *placidus*: à πρὸ & εὐμενής.

Πρέψας, αντος, *qui convenit*, a. 1. part. act. verbi πρέπω. f. ψω, *decorus sum*.

Πρῆγμ', pro πρῆγμα, Ion. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res*, *negotium*, *pretium*. πρήγματα ἔχειν, *molestias habere*. dat. pl. πρήγμασι. Th. πράσσω, *facio*. f. ξω.

Πρηγορεὼν, pro προηγορεὼν, *gula*, *guttur*.

Πρηθῆναι, Ion. pro πραθῆναι, *venditum fuisse*: vide πραθείς.

ΠΡΗ'ΘΩ, *incendo*, *inflammo*: f. σω. p. πέπρηκα. q. à πρὸ αἴθω.

Πρηκτῆρα, acc. sing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor*. Th. πράσσω, *facio*.

Πρημαίνω, *furenti impetu spiro*: à πρῆσαι, *spirare*, & μαίνεσθαι, *furere*.

Πρηνηδὸν, adv. *deorsum*: à seq. th.

ΠΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *PRONUS*, *præceps*. q. à πρὸ & νύω, *nuo*.

Πρῆξαι, *egisse*, a. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*. f. ξω.

Πρήξεις, *facies*, 2. sing. f. 1. ind. act. πρήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω.

Πρήξεις, nom. pl. à πρῆξις, Ion. pro πρᾶξις, εως, ἡ, *utilitas*, *res*. acc. sing. πρῆξιν. Th. πράσσω, *facio*. f. ξω.

Πρῆσαι, *incendisse*, a. 1. inf. act. verbi πρήθω, *incendo*: f. σω.

Πρῆσε, *incendit*, Ion. pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Πρῆσις, *venditio*, Ion. pro πρᾶσις, quod vide.

Πρῆσσε, præs. imperat. act. Ion. à πρήσσω, pro πράσσω, *facio*: f. ξω.

Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*: f. ξω. Est &

Πρήσσω, f. 1. à περάω, *transeo*. f. περήσω, & per Syncop. πρήσω.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, in gen. plur. πρηστήρων, & acc. πρηστῆρας, *valde spirans*; item serpentis genus ab *ardore* dictum: à πέπρησαι, 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πρήθω, *incendo*.

Πρήσω, fut. 1. act. verbi πρήθω, *incendo*.

Πρῆτιν, *agnus*, vel *hædus*, *agniculus*.

Πρητήριον, ϐ, τὸ, *mercatus*, locus in quo res venduntur: à πρῆσις, *venditio*, Ion. pro πρᾶσις, quod vide.

Πρηΰνει, *mitigat*, Ion. pro πραΰνει, 3. sing. præs. ind. verbi πραΰνω. Th. πραῢς, vel πρᾶος, *lenis*, *mitis*.

ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis*. Dicimus & πρεὼν, & πρεῶν, q. ex πρὸ & εἰμί.

Πρίαιτο, 3. sing. præs. opt. pass. à πρίαμαι, *emo*. Sed

Πρίατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. sing. imperf. à

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, *emo*; *redimo*, seu *opus faciendum conduco*. q. à περάω hinc πριάμενος, præs. part. πρίασθαι, præs. inf.

Πριαμίδης, ϐ, ὁ, *PRIAMIDES*. vocat. ὦ Πριαμίδη, à

Πρίαμος, ϐ, ὁ, *PRIAMUS*, nomen propr.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, ϐ, ὁ, & Ion. πρίηπος, *PRIAPUS*, *hortorum custos*, *idolum hortorum*. Item *membrum virile*.

Πρίζω, idem quod πρίω, *serra seco*: ubi vide.

ΠΡΙ'Ν, *priusquam*, & pro πρὸ, cum gen. *ante*, adv. regit inf. & ind. ut πρὶν ἀνῆσαι, pro πρὸ τϐ φ. νῆσαι, *antequam cecinerit*. Eleganter postponitur ἢ, ut, πρὶν ἢ κατοικεῖν, *antequam habitaret*. Cum aliis etiam articulis, ἄν, δὴ, γὲ, μὴ, jungitur. Interdum præponitur articulus. ut ὁ πρὶν, *pristinus*, *anteactus*.

Πριν ἢ, *priusquam*, pro quo sæpius πρὶν ἢ.

Πρίνιον, *ilignum*, n. g. à

ΠΡΙ'ΝΟΣ, ϐ, ἡ, *ilex*, arbor. q. à πρίω, *serra seco*: quia serra ob duritiem fuerit secanda. Vel quia folia ei sunt spinosa, tanq. serrata & dentata.

Πρίσαι-

Πρίσαντες, nom.pl.a.1.part.act. verbi πρίω, vel πρίζω, serra seco: f. σω. p. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι.

Πρισθεὶς, sectus, a.1.part.pass.ab ἐπρίσθην, a.1.ind.pass. ejusd. verbi.

Πρίσκας, α, ὁ, nomen viri origine Latinum, à Priscus.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum. q. d. Prisca.

Πρίστης, ου, ὁ, qui serrâ aliquid secat & findit: item PRISTIS, piscis: & genus poculi, & navigii: &

Πριστὸς, ῦ, serrâ dissectus: à 3. perf. sing. perf. pass. seq.

ΠΡΙ'Ω, seu πρίζω, serro, serrâ seco; stringo, alligo: f. σω. p. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐπρίσθην. Est &

Πρίω, Att. & Ion. pro ἐπρίασο, 2. sing. imperf. vel est πρίω, eme. præs. imperat. ut ἵσω, pro ἵστασο, verbi πρίαμαι, emo.

Πρίων, ονος, ὁ, serra: à πρίω, serro.

ΠΡΟ', antè, coram, PRO, præ, propter, gen. regit. In compositis præ modo tempus notans, modo ordinem: item pro, ante, ex, ad, & augmentum: interdum pro παρὰ ponitur. πρόσθεν, & ἔμπροσθεν, idem. Hinc πρότερος, α, ον, prior, prius. πρότερον. adv. prius. πρῶτος, primus, qu. πρότατος.

Προάγῃ, 3. sing. præs. sub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, prænuntia, nom pl. n.g. à προάγγελος, prænuntius. Ex πρὸ & ἄγγελος, nuntius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Προαγορεύω, f. εύσω, prædico, prænuntio, præcipio, denuntio, testor: ex πρὸ & ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορὰ, forum.

Προάγω, præcedo, cum acc. item deduco, incito, produco. f. προάξω. a. 2. προήγαγον, ες, ε, produxi. a. 2. part. προαγαγὼν, όντος. quod ex πρὸ & ἄγω, duco.

Προαγωγεύσῃς, prostituas, 2. sing. a. 1. sub. act. à

Προαγωγεύω, perduco, prostituo: à προαγωγὸς, perductor. Th. ἄγω, duco.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, promotio, institutio: à προάγω. Th. ἄγω.

Προαιδεῖσθαί τινα, alicui reverentiam ante alios debere: quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδὼς, pudor.

Προαιρέομαι, οῦμαι, preopto, præfero; constituo: f. ήσομαι. a. 2. m. προειλόμην, ου, ετο, perf. pass. προῄρημαι, ται. hinc προαίρεσις, εως, ἡ, propositum. Thema αἱρέω, eligo: f. ήσω. a.2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propositum, voluntas, consilium: ἐκ προαιρέσεως, consultò: &

Προαιρετικὸς, ῦ, &

Προαίρετος, ου, arbitrarius: à perf. pass. verbi προαιρέομαι, quod vide.

Προαιρουμένοις, dat. pl. part. præs. pass. verbi προαιρέομαι, quod vide.

Προαιτιάομαι, ῶμαι, ante criminor: f. άσομαι. a. 1. m. προῃτιασάμην, ω, ατο, ante evici & demonstravi: quod ab αἰτιάομαι, verbum forense, q.d. causari. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προακηκουῖα, perf.part.med.f.g. à seq.

Προακούω, prior audio, ante audio: f. ούσω. p. προήκουκα. a.1. προήκουσα. p. m. προήκοα, & Att. προακήκοα. hinc perf.part. m. προακηκοὼς, ῦα. Th. ἀκούω, audio.

Προαλὴς, έος, ὁ, ἡ, promptus, declivis: à πρὸ, ἅλλομαι, prosilio. Th. ἅλλομαι, salio.

Προαμαρτάνω, ante pecco: f. προαμαρτήσω. p. προημάρτηκα. perf. part. act. προημαρτηκὼς, ότος. Th. ἁμαρτάνω, pecco: f. ήσω. a.2. ἥμαρτον.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προαπελθεῖν, a.2.inf.act. à seq.

Προαπέρχομαι, præbeo, discedo. Ex πρὸ, ἀπὸ, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncop. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν.

Προαπῆλθον, a.2.act.præced.

Προαποδείκνυμι, prius demonstro: ex πρὸ, ἀπὸ & δείκνυμι, ostendo: f. ξω p. δέδειχα. perf. pass. δέδειγμαι. a.1.pass. ἐδείχθην. a.1.part. pass. δειχθεὶς, έντος.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. præced. verbi.

Προάστειον, ου, τὸ, vel ut alii leg. προάστιον, suburbium: ex πρὸ & ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Προαύλιον, & πρόαυλον, ου, τὸ, aulæ vestibulum. πρὸ τῆς αὐλῆς, ante aulam. Th. αὐλὴ, aula: &

Προαύλιον, ου, τὸ, præludium in tibiarum cantu. Th. αὐλὸς, tibia.

Πρόβα, progredere. a.2.imperat. à προβαίνω, ex πρὸ & βαίνω, a.2. ἔβην, a.2.imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάθι.

Προβάδην, adv. in progrediendo: à προβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo: f. βήσομαι. p. βέβηκα. a.2. ἔβην.

Πρόβαινε, progredere, præs. imperat. act. à seq.

Προβαίνω, progredior, præcedo, præsum: antegredior seu antecello: f. προβήσομαι. p. προβέβηκα. perf. part. act. προβεβηκὼς, ῦια, ός. a. 2. ind. act. προέβην, ης, η. a. 2. part. προβὰς, άντος. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Προβάλλω, projicio, emitto, profero, propello, propono: f. προβαλῶ. p. προβέβληκα. a. 2. προέβαλον. a.2.sub. act. προβάλω, ῃς, ῃ, & in 3.pl. προβάλωσι. præs. part. pass. προβαλλόμενος. p. m. προβέβολα. Th. βάλλω, mitto, jacio.

Προβάλοιτο, proponat, 3. sing. a. 2. opt. m. verbi προβάλλω, quod vide.

Προβάλοντο, Ion. pro προεβάλοντο, projecerunt, 3. pl. a.2.ind. m. verbi ejusd.

Προβά-

Προβάλωσι, 3.pl.a.2.sub.act. verbi προβάλλω, *emitto*, quod vide.

Προβάς, άντος, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβᾶσι, Dor. pro προβῆναι, hoc vero pro προβιβάσαι, προβαίνειν, *promovere*.

Πρόβασις, εως, ἡ, *progressio*, actio τοῦ προβαίνοντος. tum *ipsa res quæ* προβαίνει, ut *pecus, proventus ex pecudibus* : à προβαίνω, quod vide.

Προβατικὸς, ἡ, ὸν, propriè *ovillus*, per Synech. sp. *pecuarius, a, um*. προβατικὴ, sc. πύλη, *pecuaria porta* : à

ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, *ovis, pecus*. in pl. πρόβατα. dat. pl. προβάτοις. quia προβαίνειν, *procedere*, solet pascendo.

Προβέβηκε, *antistat*, 3. sing. perf. ind. act. & hinc

Προβεβηκὼς, υῖα, ός. part.perf.act. verbi προβαίνω, *anteëo, supero*, quod vide.

Προβεβλημένος, ου part.perf. pass. verbi προβάλλω, quod videas.

Προβέβουλα, *prætuli, malui*. perf. m. verbi προβούλομαι, inusit. à βούλομαι, *volo*. f. βουλήσομαι.

Προβήσεται, *progredietur*, 3.sing. f.1.m.verbi προβαίνω, quod vide.

Προβιβάζω, *produco* ; item *prius edoceo, informo*. f. άσω. a. 1. προεβίβασα. a.1. ind. pass. προεβιβάσθην. a. 1. part. pass. προβιβασθεὶς, εῖσα, *ante edocta, prius monita*. Th. βαίνω, *eo*.

Προβλέπομαι, *provideo*. f. ψομαι. a. 1. m. προεβλεψάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. προβλεψάμενος, ου. à

Προβλέπω, *prævideo, prospicio*. Th. βλέπω, *video*. f. ψω. p. φα.

Προβληψάμενος, ου, a. 1. part. m. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, *propositio, PROBLEMA, propugnaculum, scutum* : à προβάλλω, *propono*. f. λῶ. perf. pass. προβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio*.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, *projectus, prominens*. dat. sing. προβλῆτι · à προβάλλω, *projicio*. Th. βάλλω.

Προβοηθεῖν, *prius opem ferre* : à βοηθέω, *auxilior*.

Προβόλαιον, ου, τὸ, seu πρόβολος, ου, ὁ, *propugnaculum*, vel *scopulus eminens qui æstum maris frangit*. &

Προβόλαιος, α, ον, *objectus, a, um*. à προβάλλω. Th. βάλλω.

Προβολὴ *objectus, actio quæ intenditur, propugnaculum, tutela, prætextus, ictus, plaga*. ab iisd.

Πρόβολος, vide in προβόλαιον.

Προβοσκὸς, ου, ὁ, q. *vicarius pastoris* : à βόσκω, *pasco*. quod vide.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, *senatusconsultum* : à perf. pass. seq.

Προβουλεύω, f. εύσω, *consilio, prospicio, provideo* ; *deliberatione populum prævenio*, q.d. prædelibero. à πρὸ & βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Πρόβουλος, ου, ὁ, *senator, princeps* : à βουλὴ, *consilium*.

Προγεγεννημένος, perf. part. pass. verbi προγεννάω, *ante genero*. quod à γεννάω, f. ήσω, *genero*. Th. γίνομαι, *gignor*.

Προγεγονότων, gen. pl. a

Προγεγονὼς, ότος, part.perf.m. verbi προγίνομαι, *antecedo*, quod vide.

Προγένειος, ου, *qui barbam habet promissam* : à γένειον, ου, τὸ, *mentum, barba*. quod vide.

Προγενέστερος, ου, *major natu, antiquior*, comparat. à προγενὴς, quod à προγίνομαι, *sum ante, præcedo*. Them. γίνομαι, *nascor*.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. m. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγένοντ' pro προγένοντο, *procedebant*. Ion. pro προεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. seq. verbi.

Προγίνομαι, *antecedo. sum ante*. f. προγενήσομαι. perf. pass. προγεγένημαι. a. 2. m. προεγενόμην. a.2.part.m. προγενόμενος. p.m. προγέγονα. Th. γίνομαι, *nascor*. f. γενήσομαι. a. 1. m. ἐγεινάμην.

Προγινώσκω, *ante decerno*. f. προγνώσομαι. p. προέγνωκα. a.2. προέγνων, ως, ω. perf. pass. προέγνωσμαι. perf. part. pass. προεγνωσμένος, *prædecretus*. Th. γινώσκω, *cognosco*. f. γνώσομαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, *ante-decretum*. à προγινώσκω, quod vide.

Προγνώστης, ου, ὁ, *futurorum præscius, vates* : &

Προγνωστικὸν, ου, τὸ, *PROGNOSTICUM, rei futuræ signum* : à 3.pers.sing.perf.pass.verbi προγινώσκω, quod vide.

Πρόγονοι, ων, οἱ, *majores*, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι. οἱ ἔκγονοι, *posteri*. vide in πρόγονος.

Πρόγονος, ου, ὁ, *ante genitus, progenitor, author* ; item adject. *avitus*. Hinc πρόγονοι, *majores*. Est & πρόγονος, *privignus*. quod sit loco filii, ubi πρὸ, i.e. ἀντὶ. Ex πρὸ & γόνος, ου, ὁ, *generatio*, à p.m. γέγονα. Th. γίνομαι, *nascor*.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, *PROGRAMMA, scriptum publicè propositum* ; *edictum* : à perf. pass. seq.

Προγράφω, *antescribo, publicè propono*. f. ψω. p. προγέγραφα. a. 1. προέγραψα. a. 2. pass. προεγράφην, ης, η, *coram depictus fui*. perf.pass. προγέγραμμαι. perf.part. pass. προγεγραμμένος, η, ον, *prius descriptus, prædecretus*. Th. γράφω, *scribo, decerno*.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, *præexercitatio, exercitium*. dat. plur. προγυμνάσμασι quod à γυμνάζω, *exerceo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Προδαῆναι, vide in seq.

Προδέδαε, 3. sing. perf. m. verbi προδαίω, *prænosco*. Them. δαίω, *disco*. f. δαήσομαι.

a. 2.

a.2. ἐδιῶιν, inde δεδῶναι, & δεδύμβμαι, p. m. δέδοκα, pro δέδηκα, *novi.*

Προδεδομβμ͂ος, η, ον, perf.part.pass. &

Προδεδωκέναι, perf.inf.act. &

Προδεδωκὼς, ότος, perf.part. act. verbi προδίδωμι, *prior do*, quod vide.

Προδείελος, *ante vesperam.* Th. δείλη, *pomeridianum tempus.*

Προδέκτωρ, ορος, *protector, patronus.* Th. δέχομαι, *capio.*

Προδηλεῖσθαι, *ante lædere. auctorem esse cladis.* an à δῆλος?

Πρόδηλος, ε, idem quod δῆλος, *manifestus*, *perspicuus.* πρὸ augmentum significans.

Προδήλως, adv. *perspicuè*, à præced.

Προδιδὰς, όντος, præs.part. act. &

Προδιδοῦσιν, *produnt*, 3. pl. præs. ind. seq. verbi.

Προδίδωμι, *do prior, prodo.* f. δώσω. p. προδέδωκα. a.1. προέδωκα. a.2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, *do.*

Προδικαστὴς, ε, ὁ, *præjudex.* Gl. Cyr. προδικάζειν, *præjudicare.* Them. δίκη, ης, ἡ, *jus.*

Προδοκάζω, f. άσω, *exspecto, observo:* & hinc

Προδοκμῆς, ἡ, *locus insidiis aptus, insidiæ.* Th. δοκάζω, *observo.*

Πρόδομος, ε. ὁ, *vestibulum, anterior domus pars.* quod à δόμος, *domus.* Them. δέμω, *struo.*

Προδοσία, ας, ἡ, *proditio:* à προδίδωμι, *prodo.* Th. δίδωμι, *do.*

Προδότης, ε, ὁ, *proditor.* dat. προδότῃ, accus. plur. προδότας, ab eod. verbo & them.

Προδῦναι, a. 2. inf. act. à προδίδωμι, quod vide.

Πρόδρομος, ε, ὁ, *PRODROMUS, præcursor, anteambulo:* ex πρὸ & τρέχω, *curro.* f. θρέξω, a.2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προδυῶτος ἡλίε, *ante Solis occasum.* Sed credo legendum πρὸ δυῶτος, gen. sing. a. 2. part. à δύω, *subeo.* a.2. ἔδυν.

Προέγνω, 3.sing.a.2.ind. act. &

Προεγνωσμένος, ε, *prædecretus*, perf. part. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προεγράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi προγράφω, *antescribo.* quod vide.

Προέγραψα, a.1.ind.act. ejusd. verbi.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, *præcurro.* Th. τρέχω, *curro.* f. θρέξω. p. δεδράμηκα. præt.m. δέδρομα.

Προεδρία, ας, ἡ, &

Προεδρίη, ης, ἡ, Ion. *princeps locus, in sedendo prærogativa.* vide ἕδρα, *sella.*

Προέηκε, *præmisit*, 3. sing. a. 1. Att. pro προῆκε, verbi προΐημι, *præmitto.* Them. ἵημι, *mitto.* f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Προειδέναι, *expertum esse*, perf. inf. act. per Syncop. pro προειδηκέναι. verbi εἴδω, *scio.* f. εἰσω. Th. εἴδω, *scio, video.*

Προείδω, *prospicio, provideo, præscio.* f. εἴσομαι.a.2. προεῖδον,ες,ε.a.2.part. προιδὼν,ῦσα, όν. Th. εἴδω, *scio.*

Προειλόμην, ε, ετο, a. 2. ind. m. verbi προαιρέομαι, *præopto.* Them. αἱρέω, *capio.* f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. act. ἑλεῖν.

Πρόειμι, *procedo, proficiscor.* Them. εἶμι, *eo.*

Προεῖπα, ας, ε, a.1.ind.act. &

Προειπεῖν, a.2. inf. &

Προεῖπον, ες, ε, & in 1. pl. προείπομεν, a. 2. ind. act. verbi προέπω, *prædico.* quod vide.

Προείρηκα, ας, ε, *prædixi*, perf. act. Sic in perf. pass. προείρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. προειρημένος, η, ον, *prædictus, a, um.* verbi προῤῥέω.f. ήσω.perf. προείρηκα,& Att. προείρηκα. Th. ῥέω, *dico.*

Προειρημένος, η, ον, perf. part. pass. à προερέω, ῶ, *prædicam.* quod ab ἐρέω, *dico.* Th. εἴρω, idem.

Πρόειτιν, 3. pl. præs. verbi πρόειμι, *progredior.* Th. εἶμι, *eo.*

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, *prætendo, prætexo, promineo, præsto.* Th. ἔχω, *habeo.* f. ἕξω & σχήσω. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκβάλλω, *prius emitto, ante ejicio:* ex πρὸ & ἐκβάλλω. Th. βάλλω, *jacio.*

Προεκμανθάνω, *ante edisco.* Ex πρὸ, ἐκ & μανθάνω, *disco.* f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προέκρινα, ας, ε, a.1.ind. act. verbi προκρίνω, *antefero.* Th. κρίνω, *secerno, judico.* f. ινῶ. p. κέκρικα.

Προέλαβον, ες, ε, a.2.ind.act. verbi προλαμβάνω, quod vide.

Προελήλατο, *processisset*, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. & Att. à προελαύνω, f. άσω. p. προήλακα, & Attice προελήλακα, & in pass. προελήλαμαι. Them. ἐλαύνω, *agito.*

Προελεύσομαι, *præcedam.* f.1. &

Προελήλυθεν, 3.sing.p.m.ind.Att. &

Προελθεῖν, a.2.inf. &

Προέλθῃ, 3. sing. a. 2. sub. verbi προέρχομαι, *prævenio.* Them. ἔρχομαι, *venio.* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncop. ἦλθον. p. m. ἤλυθα. & Attice ἐλήλυθα.

Προελθὼν, ῦσα, ὸν, *prodiens, progressus.* part. a.2. præced. verbi.

Προελοίμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi προαιρέομαι, *præfero, constituo.* Them. αἱρέω, *capio.* f. ήσω. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, *prior spero, ante spero.* f. ίσω. p. προήλπικα. Ex πρὸ & ἐλπίζω, *spero.* Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes.*

Προεμαντεύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi

Προμαντεύομαι, *ante vaticinor*, quod à μαντεύομαι, *vaticinor*. Them. μάντις, εως ὁ, *vates*.

Προέμεν, *promisisse*, Ion. seu Dor. pro προεῖναι, a. 2. inf. act. verbi προΐημι. Them. ἵημι, *mitto*. a. 2. ἧν.

Προενάρχομαι, *ante incipio*. f. ξομαι. a. 1. m. προενηρξάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐν & ἄρχομαι, *incipio*. Them. ἀρχὴ, *initium*.

Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφέρω, *propono, exhibeo*. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. pass. ἤνεγμαι. a. 1. pass ἠνέχθην. a. 1. part. pass. ἐνεχθείς.

Προενεγκών, part. a. 2. ejusd. verbi.

Προεξᾴϊσσειν, *proruere*. Ex πρὸ, ἐξ & ἀΐσσω, *ruo*.

Προεξανίστασθαι, *ante alios surgere*. à πρὸ, ἐξ & ἵστημι, *sto*.

Προεξέδρα, *sedes prominens*. Them. ἕδρα, *sella*.

Προεπαγγέλλομαι, *ante promitto*. a. 1. m. προεπηγγειλάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐπὶ & ἀγγέλλω, *nuntio*.

Προερέω,-ῶ, *prædico*, vel *prænuntio*: ab ἐρέω, idem ac them. εἴρω, f. ἐρῶ, *dico*.

Προέρυσσε, *deduxit*, Ion. & Poet. gem σσ. pro προείρυσε. 3. sing. a. 1. act verbi προερύω. Th. ἐρύω, *traho*.

Προερύσσω, *deduxero*, a. 1. sub. act. Poët. gem. σσ. ab eod. verbo & them.

Προέρχομαι, *prævenio, progredior, egredior*. cum gen. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. f. προελεύσομαι, *præcedam*. a. 2. προῆλθον, ες, ε. a. 2. sub προέλθω, ῃς, *prior veniam*. a. 2. part. προελθὼν, όντος, *progressus*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Πρόες, ἔτω, *præmitte*, a. 2. imperat. act. verbi προΐημι, *præmitto*. Th. ἵημι, *mitto*. f. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. & in 3. pl. ἕσαν.

Προέσαν, *præmiserunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi προΐημι. vide πρόες.

Προεσάξαντο, Ion. pro ἐσηξάμην, 3. pl. a. 1. m. verbi προεσάγω, *prius importo*. Th. ἄγω, f. ξω, *duco*.

Προεστάναι, *præesse*. inf. præf. ab ἵστημι pro ἵστημι.

Προεστέατε, *præestis*, per Syncop. pro προεστήκατε, 2. plur. perf. act. vide προεστῶτες.

Προεστώς, ῶτος, *præses*, part. perf. per Sync. pro προεστηκώς &

Προεστῶτες, *præfecti*, ejusd. nom. pl. perf. part. Att. pro προεστηκότες, verbi προΐστημι, *præsum*. Th. ἵστημι, *statuo, sisto*. f. στήσω. p. ἕστηκα a. 2. ἔστην.

Προέσχον, ες, ε. a. 2. verbi προέχω, *antecello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προετοιμάζω, *ante præparo* f. άσω. a. 1. προητοίμασα. quod ab ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτοιμος, *promptus, paratus*.

Προευαγγελίζομαι, *ante evangelizo*. a. 1. m. προευηγγελισάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, εὖ & ἀγγέλλω, *nuntio*.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφητεύω, *propheto, prophetas expono*, quod à πρόφημι, *prædico*. Th. φημὶ seu φάω, *dico*.

Προέφθασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, *prævenio*. f. προφθάσω. p. προέφθακα. Th. φθάω, *prævenio*. a. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει. & in 3. pl. προέχουσι, *præcello, prætendo*. f. προέξω. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησε, *pervenerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, *procedo*. Th. χωρέω, *eo, accedo*. f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. ind act. Att. verbi προάγω, *præcedo, produco*, f. ξω. a. 2. προῆγον. Th. ἄγω, *duco*

Προῆγον, 3. sing imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω quod vide.

Προηγέομαι, οῦμαι, *præeo, arbitror*, cum accus. & in 3. sing. προηγεῖται. f. προηγήσομαι. p. προήγημαι. Them. ἡγέομαι, *duco*.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gula*. vesica eminentior in avibus; ubi esca προαγείρεται, id est, *præcolligitur*.

Προήγορος, ου, ὁ, *prædicator*: à προαγορεύω, *prædico*. quod ab ἀγορεύω, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προηγούμενος, η, ον, *antecedens*. part. præs. verbi προηγέομαι. προηγουμένη, (scil. αἰτία,) *causa interna*, ut προκαταρκτικὴ, *externa* dicitur.

Προηγουμένως, adv. *præcedenter*; *præcipuè, ex professo*. à præced.

Προηνδώθεντας, accus. pl. a. 1. part. pass. verbi προηδύνω, *delecto ante*: quod ex ἡδύνω, *lætitia afficio*. Them. ἡδύς, έος, *suavis*.

Προῄειν, εις, ει, *progrediebar*. plusq. p. m. à πρόειμι. Th. εἶμι, *eo*. perf. m. εἶα. plusq. p. in. ᾔειν.

Προῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act, &c.

Προήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προΐημι, *præmitto* vide πρόες.

Προήκω, *procedo, progredior*; *antecello*. προήκων. part. *provectus*. Them. ἥκω, f. ξω, *venio*.

Προῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, *prævenio*. Them. ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, ες, ε, & per Sync. ἦλθον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προηλπικότας, acc. pl. perf. part. act. verbi προελπίζω, *prior spero*. f. ίσω, p. προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, *spero*. Them. ἐλπὶς, *spes*.

Προαμαρτάνω, *ante pecco*. f. προαμαρτήσω. p. προημάρτηκα. perf. part. προημαρτηκώς, ότος. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*.

Προήμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, *ante diem*.

Προημαρτηκόσι, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, f. ήσω, *pecco*.

Προῆν, *processi*, a. 2. ind. verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Προήνεγκα, ας, ε, *excellui*, a. 1. ind. act. verbi προφέρω, *excello*. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προηρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι. *præfero*, *constituo*, *tollor*. Them. αἱρέω, *capio*, *eligo*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. verbi προέρχομαι, *prævenio*, cum gen. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Προησκήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προασκέω, *ante exerceo*. Them. ἀσκέω, *exerceo*. f. ήσω.

Προήσομαι, ῃ. εται, *profundam*, f. 1. m. verbi προΐημι, *projicio*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*. f. ἥσω.

Προῃτιασάμεθα, *ante demonstravimus*, a. 1. ind. m. verbi προαιτιάομαι, *ante criminor*. f. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προήχθην, ης, η, *adductus sum*, *processi*. a. 1. pass. verbi προάγω. Th. ἄγω. *duco*.

Προθέλυμνα, *funditus*, *radicitus*, adv. à

Προθέλυμνος, ου, ὁ, ἡ, *è radice erutus*, *qui radicitus extirpatur*. Aliquando idem quod ἐπ' ἀλλήλους. Ex πρὸ & θέλυμνον, τὸ, *fundamentum*. Th. θέμηλον, idem.

Προθέντα, acc. sing. a 2. part. m. g. verbi προτίθημι, *propono* Them. τίθημι, *pono* f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. part. θεὶς, έντος.

Προθέουσιν, *permittunt*. 3. plur ind. præs. verbi προθέω. Th. τίθημι. *pono*.

Πρόθεσις, εως, ἡ, *propositum*, *propositio*: à προτίθημι. Th. τίθημι. *pono*.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, *tempus præfinitum*. ab adject. seq.

Προθέσμιος, *ante constitutus*. à προτίθημι, *ante constituo*. Th τίθημι, *pono*.

Προθήκη, ης, ἡ, *propositio*. res proposita, πρόθεμα. ab eod. verbo & them.

Προθορὼν, *prosiliens*, a. 2. part. act. verbi προθορέω. Them. θόρω. seu θορέω, *salio*, *insilio*.

Προθυμέομαι, οῦμαι, *alacri sum animo*, *promptus sum*. Th. θυμὸς, *animus*.

Προθυμία, ας, ἡ, *alacritas*, *animi promptitudo*. Th. θυμὸς, *animus*.

Πρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, *promptus*, *a*. & hinc

Προθύμως, adv. *promptè*, *alacri animo*. Th. θυμὸς, *animus*.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem quod προθύρατον, *vestibulum quod est ante januam*. Th. θύρα, ας, ἡ, *janua*, *ostium*.

Προϊάπτω, *præmitto*, *procul mitto*. f. ψω. a. 1. προΐαψα, ας, ε. f. inf. προϊάψειν. Th. ἰάπτω, *mitto*, f. ψω.

Προΐαψε, 3. sing. a. 1. verbi προϊάπτω, quod vide.

Προϊδεῖν, a. 2. inf. act. &

Προϊδέσθαι, a. 2. inf. m. verbi προείδω, *video*. Th. εἴδω, *video*. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Προϊδὼν, οῦσα, ὸν a. 2. part. act. præced. verbi.

Προΐει, contract. ex προΐεε, Att pro προΐη, 3. sing. imperf. act. verbi προΐέω, seu προΐημι, *præmitto*, *largior*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*. imperf. ἴην, a. 2. ἦν.

Προϊέμεν, Ion. & προϊέμεναι, Att. seu Dor. pro προϊέναι, præs. inf. act. verbi προΐημι, *præmitto*, *negligo*. Them. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Προϊέμενος, *emittens*, præs. part. pass. προΐεται, 3. sing. præs. ind. verbi ejusd.

Προϊέναι, pro καθιέναι, *projicere*, *dejicere*. & pro ἐφιέναι, *permittere*, *sinere*.

Προΐζεσθαι, *ante alios sedere*: ex πρὸ & ἵζομαι. Th. ἵζω, *sedere facio*.

Προΐηλε, *præmisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προϊάλλω. Them. ἰάλλω, *mitto*, f. ἰαλῶ.

Προΐημι, *præmitto*; *dimitto*; *immitto*; *projicio*: & interdum ut Th. ἵημι, *mitto*.

Προΐητι, *emittit*, *ministrat*, Dor. pro προΐησι, 3. sing. præs. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Προῖκα, adv. *gratuitò*. Them. προὶξ, *donum*.

Προΐκτης, ου, ὁ, *mendicus*, à πρὸ & ἱκετεύω, *supplico*: vel quia προῖκα petit.

ΠΡΟΙ΄Ξ, & προὶξ, κὸς, ἡ, *donum*, *dos*, *gratia*. acc. προῖκα, sed adverbialiter etiam usurpatur, pro *gratis*, *sine mercede*. qu. à πρὸ & ἵκω, *venio*, quia est donum quo quis alium *prævenit* ultrò. Aut à πρόεσις, *largitio*, quod à προΐεμαι, *effundo largiter*.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκνέομαι, *advenio*. quod ex πρὸ & ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι.

Προϊππεύω, *equito ante*: ex πρὸ & ἱππεύω, *equito*. Th. ἵππος, *equus*.

Προΐστημι, *præficio*. f. προστήσω. præs. m. προΐσταμαι, σαι, ται, *propono*, *præpono*, *præ me fero*, *præficio*; item *præsum*, cum gen. Th. ἵστημι, *sto*.

Προΐσχειν & προΐσχεσθαι, Ion. pro προτείνειν, *prætendere*. Th. ἴσχω, vel ἔχω, *habeo*.

Προΐτος, *sordidus*. quia solet προΐεσθαι, *projici*.

Προϊὼν, όντος, in f. g. προϊοῦσα, a. 2. part. verbi πρόειμι, *accedo*. Them. εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, *persecutio*, per Sync. pro προδίωξις, à προδιώκω. Th. διώκω, *persequor*. f. ξω. p. χα.

ΠΡΟ΄ΚΑ, adv. *subitò*, *statim*: ut puto more προκὸς, i. e. *hinnuli*, qui velox.

Προκαθεστηκυίας, gen. sing. f. g. perf. part. act. à

Προκαθίστημι, *ante constituo*: ex πρὸ, κατὰ & ἵστημι, *statuo*. f. στήσω. p. ἕστηκα, seu ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, provoco, lacesso; in jus voco; item hortor. Th. καλέω, voco: f. έσω. p. κέκληκα.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. Ion. à

Προκαλίζομαι, provoco. Th. καλέω, voco.

Προκαμών, όντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, prælaboro. Th. κάμνω, laboro: f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου. ὁ, ἡ, præceps. Th. κάρηνον, caput.

Προκαταγγέλλω, prænuntio, ante denuntio: f. ελῶ. p. προκατήγγελκα. a. 1. προκατήγγειλα. perf. part. pass. προκατηγγελμένος. Ex. πρὸ, κατὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. à

Προκαταλαμβάνω, præoccupo, anticipo, anteverto: ex πρὸ, κατὰ, & λαμβάνω, capio: f. λήψομαι. p. λέληφα. & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον. perf. pass. εἴλημμαι.

Προκαταλύω, ante dissolvo, ante averto, ante finio: ex πρὸ, κατὰ, & λύω, solvo.

Προκαταρκτικὸς, οῦ, principalis, primarius: ex πρὸ, κατὰ, & ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.

Προκαταρτίζω, prius absolvo: f. ίσω. a. 1. προκατήρτισα. a. 1. sub. act. προκαταρτίσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. προκαταρτίσωσι. Ex πρὸ, κατὰ, & ἀρτίζω, perficio. Th. ἄρτιος, perfectus.

Προκατειλημμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, quod vide.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, ante sedens, præs. part. verbi προκάθημαι, quod à κάθημαι, sedeo; quod vide.

Προκατίζειν, Ion. pro προκαθίζειν, propalam sedere; quod ex πρὸ & καθίζω, sedeo. Th. ἵζω, idem.

Προκατοψόμεναι νῆες, naves quæ exploraturæ præmittuntur, f. 1. part. m. pl. num. f. g. Th. ὄπτομαι, video.

Πρόκειμαι, σαι, ται, proponor; exponor; projicior. Hinc part. præs. προκείμενος, η, ον, propositus: f. προκείσομαι, præs. inf. προκεῖσθαι. Ex πρὸ & κεῖμαι, jaceo.

Προκεκηρυγμένον, prænuntiatum, perf. part. pass. à προκηρύσσω, quod vide.

Προκεχειροτονημένοις, prius designatis, dat. pl. perf. part. pass. à προχειροτονέω, quod ex πρὸ & χειροτονέω, decerno, creo, elatis manibus, ex χεὶρ & τείνω, tendo.

Προκηρύσσω, vel Att. -ύττω, ante prædico: f. ξω. a. 1. προεκήρυξα. perf. προκεκήρυχα. perf. pass. προκεκήρυγμαι. à κηρύσσω, prædico. Th. κήρυξ, præco.

Προκινδυνεύω, f. εύσω, periclitor pro; propugno periclitando: ex πρὸ & κινδυνεύω, periclitor. Th. κίνδυνος, periculum.

Προκλῆς, έος, ὁ, PROCLES, nomen proprium.

Προκληθεὶς, έντος, provocatus, a. 1 part. pass. à προκαλέομαι. Th. καλέω, voco.

Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio; item conditio lata: ab eod. verbo & th.

Προκλυτὸς, οῦ, præauditus, præcognitus. Th. κλύω, audio.

Προκοπὴ, vide in προκόπτω.

Προκόπτω, proficio, procedo: imperf. προέκοπτον. f. ψω. perf. act. προκέκοφα. perf. m. προκέκοπα· unde προκοπὴ, ῆς, ἡ, profectus. Th. κόπτω, scindo.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propriè prælatio, qua alii alium anteponimus: à

Προκρίνω, εις, ει, antefero, antepono: præs. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, ante, & κρίνω, judico.

Προκρόσσαι νῆες, dicuntur naves aliæ post alias, seu super alias in continua serie: à κροσσὸς, οῦ, ὁ, fimbria; vel κρόσσαι, scalæ. Vide Eustath. & Suidam.

Προκυρόω, ῶ, ante sancio: f. ώσω. perf. προκεκύρωκα. perf. part. pass. προκεκυρωμένος, η, ον, prius sancitus: à κυρόω, ratum habeo, autoritatem do. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas

Προκύων, PROCYON sive antecanis; sidus quod ante majorem canem oritur: ex πρὸ & κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.

Προκώμιον, ου, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ τοῦ κώμου γραφόμενον. quod ante κῶμον hymnumque scribitur aut canitur: Hymni procemium.

Πρόκωπος, ου, ὁ, ἡ, remex, qui est ad remum. Th. κώπη, remus.

Προλαμβάνω, occupo, anteverto: f. προλήψομαι. p. προείληφα. a. 2. προέλαβον, ες, ε, præoccupavi. Th. λαμβάνω, capio

Προλέγω, prædico: impert. προέλεγον. Th. λέγω, dico: f. ξω. p. χα.

Προλείπω, relinquo. Vide in προλελοιπότες.

Προλελεγμένος, ου, ante delectus, perf. part. pass verbi προλέγω, quod vide.

Προλελοιπότες, relicti, nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, relinquo: f. ψω a. 2. προέλιπον. a. 2. m. προελιπόμην p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, linquo

Προλεσχηνεύω. vide λεσχηνεύω.

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio; anticipata opinio; præsumptio: à προλαμβάνω, quod vide.

Προλιπόνθ', & προλιπόντ', pro προλιπόντα, acc. sing. vel pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω, relinquo; quod vide in προλελοιπότες

Προλιπὼν, relinquens; in f. g. προλιποῦσα, a. 2 part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, q. d. primus insidiator.

Προμάθεια, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, quod vide.

Προμαθεῖν, prædidicisse, a, 2, inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμαθεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, quod vide.

Πρόμαλλος, plantæ species. Them. μαλὸς, Idem quod ἁμαλὸς, tener.
Προμανθάνω, ante disco ; ex πρὸ & μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Προμαρτύρομαι, ante testor, prænuntio. f. ῦμαι. a. 1. m προεμαρτυράμην, ω, ατο. à μαρτύρομαι, testor, Th. μάρτυρ, testis.
Προμαχεών, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, quod vide.
Προμαχίζω, in prima acie pugno : f. ίσω. Th. μάχομαι, pugno : f. μαχήσομαι.
Προμάχοις, & Ion. προμάχοισι, propugnatoribus, dat. pl. à
Πρόμαχος, ου, ὁ, ἡ, antesignanus ; propugnator : contract. πρόμος. Th. μάχομαι, pugnor.
Προμάχων, gen. pl. præced. at
Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum. Th. μάχομαι, pugno.
Προμελετάω, ῶ, præmeditor : f. ήσω. perf. προμεμελέτηκα. a. 1. προεμελέτησα. à μελετάω, curo, meditor. Th. μέλει, curæ est.
Προμεριμνάω, ῶ, ante sum sollicitus : f. ήσω. p. προμεμερίμνηκα. à μεριμνάω, anxiè cogito. Them. μέριμνα, ης, ἡ cura.
Προμετωπίδιον, ου, τὸ, frontale : ex πρὸ & μέτωπον, frons. Th. ὄπτομαι, video.
Προμήθεια, ας, ἡ, vel προμηθία, providentia, cautio : à προμηθὴς, quod vide.
Προμηθείη, & -ίη, Ion. pro præced.
Προμηθέομαι, curam alicujus gero : ex πρὸ & μῆδος, εος, τὸ, cura.
Προμηθεὺς, έως, ὁ, PROMETHEUS, nomen viri : qu. à
Προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, providus, circumspectus : ex πρὸ, ante, & μῆδος, εος, τὸ, cura.
Προμιγῆναι, misceri, a. 2. inf. pass. verbi προμίγνυμι. Them. μίγνυμι, misceo : f. ξω. p. χα. a. 1. pass. ἐμίχθην. a. 2. pass. ἐμίγην.
Προμολέω, progredior : ex πρὸ & μολέω, seu μόλω, venio, eo : præt. μέμβλωκα, pro μεμόληκα.
Προμολὴ, ῆς, ἡ, vestibulum : quia προμολοῦμεν, id est, prodimus per illud.
Πρόμος, ου, ὁ, ἡ, antesignanus, contract. ex πρόμαχος. Them. μάχομαι, pugno. Nisi ex πρὸ & μάω, ut sit, qui ante ruit in hostem.
Προναυμαχεῖν, prælio navali dimicare : ex πρὸ & ναυμαχέω, navale prælium ineo : ex ναῦς & μάχομαι, pugno.
Προνέμω, seu προσνέμω, tribuo. Th. νέμω, idem
Προνήϊον, ου, τὸ, Ion. pro πρόναον, templi vestibulum Th. ναὸς, templum.
Προνοέω, ῶ, & -έομαι, οῦμαι, ante mente percipio ; provideo ; procuro : f. ήσω. perf. προνενόηκα, cum acc. præs. inf. act. προνοεῖν. præs. inf. pass. προνοεῖσθαι. à νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, mens.
Προνόη, ης, ἡ nomen mulieris.
Προνοήσας, αντος, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.
Προνοητικὸς, ου, providendi solertiam habens ; providus : ab eod. verbo.
Πρόνοια, ας, ἡ, & Ion. προνοίη, cura, prudentia : ab eod. verbo & th.
Προνομεύω, f. εύσω, pabulatum egredior, prædatiomibus infesto, captivum abduco : præs. pass. προνομεύομαι, captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt : à
Προνομὴ, ῆς, ἡ, pabulatio ; item direptio : à νομὴ, pastus. Them. νέμω, distribuo, pasco.
Προνοοῦσι, 3. plur. præs. ind. προνοοῦντος, gen. sing. part. præs. verbi προνοέω, quod vide.
Προνὺξ, Poët. adv. idem valet, quod πρὸ νυκτὸς, ante noctem.
ΠΡΟ´Ξ, προκὸς, ὁ, hinnulus : qu. à πρὸ & ἀΐσσω.
Πρόξεινος, & πρόξενος, ου, ὁ, ἡ, hospes publicus civitatis. Th. ξένος, hospes.
Προξενέω, ῶ, sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis Vide præced.
Προοδοποιέω, viam præstruo, viam patefacio ; præparo ; item propensus sum : ex πρὸ, ὁδὸς, ου, ἡ, via, & ποιέω.
Προοιμιάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, exordior : f. άσομαι. præs. part. m. προοιμιαζόμενος, η, ον. à
Προοίμιον, ου, τὸ, exordium, proœmium. Th. οἴμη, via, semita.
Προοπτέον, prospiciendum : &
Πρόοπτος, ου, ὁ, ἡ, prævisus, manifestus. Th. ὄπτομαι, video.
Προοράω, ῶ, ante me video, prospicio : imperf. m. προεωρώμην, -ώμην. perf. act. προεώρακα. perf. part. act. προεωρακὼς, ότος, qui antea vidit. Th. ὁράω, video.
Προορίζω, prius definio : f. ίσω. præt. προώρικα. a. 1. προώρισα, prædestinavi, decrevi exsequi : a. 1. part. act. προορίσας, αντος, qui prædestinavit : ab ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.
Πρόου, projice, a. 2. imperat. m. πρόεσο, πρόεο, καὶ πρόου, verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu εἷω. mitto.
Προοφλόμενος, η, ον, ante debitus, præs. part. pass à
Προοφείλω, prior debeo ; item debeo. Them. ὀφείλω, debeo.
Πρόπαν, n. g. & πρόπας, m. g. universus, um. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.
Πρόπαρ, per Apoc. pro
Προπάροιθε, ante, e regione : à πάροιθε, idem quod th. πάρος, ante, adv.
Προπάσχω, ante patior : a. 2. προέπαθον. a. 2. part. act. προπαθὼν, οντος. Th. πάσχω, patior : f. πείσομαι. p. m. πέπονθα, a. 2. m. ἐπαθόμην.
Προπάτωρ, ορος, ὁ, secundus auctor, qui vice patris seu auctoris est ; proprie avus, progenitor,

genitor, generis auctor: ex πρὸ & πατὴρ, *pater.*

Πρόπειρα, ας, ἡ, *periculum*, quod de re aliqua fit, ante quam aliquid aggrediamur; *prætentamentum:* ex πρὸ, *ante*, & them. πεῖρα, *conatus.*

Προπέμπω, *deduco:* f. ψω. a. 1. προέπεμψα. a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω, *deducendum cura:* a. 1. sub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, *prosequar:* a. 1. pass. προπεμφθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. προπεμφθῆναι. a. 1. part. pass. προπεμφθεὶς, *deductus.* Them. πέμπω, *mitto.*

Προπεπυσμένος, vel προπεπυσμένος, ου, *qui ante aliquid intellexit*, perf. part. pass. verbi προπυνθάνομαι, *præsentisco;* quod à πυνθάνομαι, *audio:* f. πεύσομαι.

Προπεπωκὼς, ότος, *qui propinavit*, perf. part. act. verbi προπίνω, quod vide.

Προπεσόντα, acc. sing. a. 2. part. act. à προπίπτω, *procido.* Th. πίπτω, *cado:* f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Προπέτεια, ας, ἡ, *præcipitantia, temeritas; protervia;* item *propensio:* à προπετὴς, quod vide.

Προπετῆ, acc. sing. à

Προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, *præceps, pronus, protervus, procax,* προπετῶς, *præcipitanter*, adv. Ex πρὸ & πέτω, pro quo in usu est, πίπτω, *cado.*

Προπετῶς, adv. *præcipitanter, temerè:* à præced.

Προπεφρασμένα, *prædeliberata*, Dor. pro προπεφρασμένα, nom. vel acc. pl. n. g. perf. part. pass. verbi προφράζομαι, *prædicor, prænuntior.* Th. φράζω, *dico:* f. σω. a. 2. ἔφραδον. perf. pass. πέφρασμαι. p. m. πέφραδα.

Προπηλακίζω, vide in seq.

Προπηλακισθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi προπηλακίζω, *probro & ignominia afficio:* inde præs. part. pass. προπηλακιζόμενος, ου. Th. πηλὸς, *lutum:* unde πηλακίζω, *contumelia afficio* proprie per aspersionem *luti.*

Προπίνω, PROPINO; item *poculo provoco; propinando offero:* Metaph. *in gratiam alicujus alium prodo ac porrigo perdendum:* ex πρὸ & πίνω, *bibo:* f. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Προπίπτοντες, *incidentes*, nom. plur. præs. part. verbi προπίπτω, *procido.* Vide in προπεσόντα.

Προποδίζω, *procedo, progredior:* à ποδίζω, *gradior:* f. ίσω. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Προποιέω, qu. πρότερον ποιέω.

Πρόπολος, ου, ὁ, ἡ, ὁ ἀμφὶ τὸν ἑαυτοῦ κύριον πολῶν, *qui circa dominum suum versatur; minister, servus.* Th. πολέω.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, *præmissio, deductio:* &

Προπομπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *anteambulo, prævius deductor:* à προπέμπω, quod vide.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, *promptus:* qu. πρόθυμος. Videtur compositum ex πρὸ & πρηὼν, ὁ, *cacumen montis.* Et per Syncop. πρῶν, idemque valet ac προπρηνής.

Προπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, *præceps, pronus, proclivis, paratus, propensus.* Th. πρηνὴς, idem.

Προπροκυλίνδομαι majoris emphaseos gratia, pro προκυλίνδομαι, *provolvor ad pedes alicujus more supplicis*, quod à κυλίνδω, idem quod th. κυλίω, *volvo.*

Προπύλαιον, & πρόπυλον, ου, τὸ, *vestibulum.* Th. πύλη, *porta.*

Προπώλης, ου, ὁ, PROPOLA; *venditor primarius.* Th. πωλέω, *vendo.*

Προρέει, *profluit*, 3. sing. præs. ind. &

Προρέοντι, *profluenti*, dat. sing. part. præs. à

Προρέω, vel προῤῥέω, *profluo:* ex πρὸ & ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα. at

Προῤῥέω, *prædico:* f. ήσω. perf. προέῤῥηκα, & Att. προείρηκα. Th. ῥέω, *dico.* Hesych.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, *vaticinium:* dat. plur. προῤῥήσεσι. à præced.

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, vel πρόῤῥιζος, *una cum radice, radicitus.* Th. ῥίζα, ης, ἡ, *radix.*

ΠΡΟ'Σ, cum gen. *à, ab, ex, erga, cum:* cum dat. *ad, apud, usque:* cum acc. *in, apud, inter, ad, contrà, propter, juxtà, circiter.* Absolutè πρὸς, est πρὸς τέτι, *præterea.* πρὸς δὲ, *ad hæc verò.*

Προσάββατον, ου, τὸ, *dies quo sabbatum antecedit.*

Προσάγαγε, a. 2. imperat. act. &

Προσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, *compellativus, salutatorius:* à

Προσαγορεύω, *compello, saluto, cognomino:* f. εύσω. præt. προσηγόρευκα. præs. pass. προσαγορεύομαι, ῃ, εται, *cognominor:* a. 1. ind pass. προσηγορεύθην, ης, η. ab ἀγορεύω, *verba facio pro concione.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Προσάγω, *adduco;* item *accedo, appropinquo:* f. ξω. p. προσῆχα. a. 2. προσήγαγον. a. 2. sub. προσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. part. προσαγαγὼν, όντος, *qui pertraxit.* Th. ἄγω, *duco.*

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *aditus, accessus:* à præced.

Προσαιτέω, ῶ, *mendico:* f. ήσω. p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, *peto.*

Προσαίτης ου, ὁ, *mendicus.* Vide præced.

Προσακτέον *adducendum*, verbale à προσάγω, quod vide.

Προσαλείφω, *allino, illino:* ex πρὸς & ἀλείφω, *ungo.*

Προσαμύνει, *tutatur*, 3. sing. præs. ind. act. à

Προσαμύνω, *insuper auxilior.* Th. ἀμύνω, *auxilior:* f. υνῶ p. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, *ascendo:* a. 2. προσανέβην, ης, η. a. 2. imperat. ἀναπροσανάβηθι, & Att. προσανάβαθι, per Apoc. προσανάβα. Ex πρὸς ἀνὰ, & βαίνω, *eo, vado;* f. βήσομαι. p. βέβηκα.

Προσαναλίσκω.

Προσαναλίσκω, *impendo*: f. προσαναλώσω. perf. προσανήλωκα. a. 1. act. προσανήλωσα. a. 1. part act. προσαναλώσας, ασα, αν. Ex πρὸς & ἀναλίσκω, *consumo*. Th. ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων. a. 2. part. ἁλὺς.

Προσαναπληρόω, ῶ, *supplco*: f. ώσω. a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα. Ex πρὸς, ἀνὰ & πληρόω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Προσανατίθεμαι, confero, præs. ind. pass. προσανεθέμην, σο, το, a. 2. ind. m. cum dat. ex πρὸς, ἀνὰ & τίθημι, *pono*.

Προσανέρπω, *adrepo*, *irrepo*: *perrepo*: à πρὸς, ἀνὰ, & ἕρπω, *serpo*.

Προσανεσπάσθησαν, *convulsi fuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσανασπάω. ex πρὸς, ἀνὰ & σπάω, *traho*: f. άσω. perf. pass. ἔσπασμαι.

Προσανὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro προσηνὴς, quod vide. dat. προσανεῖ.

Προσάντης, εος, ὁ, ἡ, *acclivis*. κατάντης, *declivis*: ab ἄντα, *coram*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Προσάπαξ, *semel*, *duntaxat*. Th. ἅπαξ, *semel*, *omnino*.

Προσαπειλέομαι, οῦμαι, *addo minas*: f. ήσομαι. a. 1. m. προσηπειλησάμην, ω, ατο, *addidisti minas*. a. 1. part. m. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, *minor*, *minitor*.

Προσαπόλλυμι, vide seq.

Προσαπολοῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi προσαπόλλυμι, *præterea perdo*. Sunt qui velint esse nom. pl. præs. Part. act. verbi προσαπολέω. ex πρὸς, ἀπὸ & ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. q. ab. ὀλέω. p. ὤλεκα, & Att. ὀλώλεκα. f. 2. ὀλῶ, inde. f. 2. part. act. ὀλῶν, οῦντος.

Προσάπτω, *alligo*, *appendo*; *affigo*; *attribuo* Th. ἅπτω, *necto*: f. ψω.

Προσαρήρεται, *adjungit*, *aptat*, 3. sing. præs. ind. pass. à προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præsens significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto*, *congruo*: f. ἀρῶ, p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα, unde præsens hoc ἀρήρομαι.

Προσαρηρότα, *adaptata*, nom. pl. n. g. vel acc. sing m. g. præt. m. part. à προσάρω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto*: f ἀρῶ. p. ἦρκα. p m. ἦρα, & Att. redupl. ἄρηρα, inde p. m. part. ἀρηρὼς, ότος.

Προσαρμόζω, vel ττω. *adapto*, *accommodo*: ab ἁρμόζω, *congruo*. Th. ἄρω, *apto*.

Προσαρτάω, *appendo*. Th. ἀρτάω, f. ήσω. idem.

Προσάρω, *adapto*: vide in προσαρηρότα.

Προσαυδάω, ῶ. *alloquor*, *compello*: ex πρὸς & αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

Προσβαίνω, *ascendo*, *conscendo*: item *accedo*. Th. βαίνω, *eo*. f. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. ἔβην

Προσβαλλόντων, gen pl. præs. part. act. à Προσβάλλω, *adjicio*. Th. βάλλω, *jacio*, *mitto*: f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Προσβὰς, ἀντος, *adiens*, a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, quod vide.

Πρόσβασις, εως, ἡ, *accessus*: ejusd. verbi, & th.

Προσβλέπω, *obtueor*, *intueor*. Th. βλέπω. f. ψω. idem.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, *oppugnatio*: à προσβάλλω, *adjicio*. p. m. βέβολα.

Προσγελάω, *arrideo*. Th. γελάω, *rideo*.

Προσγίνεσθαι, *accedere ad aliquem*; à γίνομαι, *sum*. f. γενήσομαι. a. 2. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, *nascor*.

Προσδαπανάω, ῶ, *præterea insumo*: f. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. sub. act. προσδαπανήσω, ῃς, ῃ. Th. δαπανάω, *consumo*.

Πρὸς δὲ, Ion. pro πρὸς δὲ τούτοις, *preterea*.

Προσδεὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui insuper eget*, *indigus*: &

Προσδεῖ, *insuper opus est*. Th. δέω, unde δεῖ, *opus est*.

Προσδέκομαι, Ion. por προσδέχομαι, quod vide.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi προσδέχομαι, quod vide.

Προσδέομαι, *egeo*, cum gen. -δεῖσθαι. præs. inf. δεόμενος, præs. part. vide προσδεῖ.

Προσδέχομαι, *exspecto*, *excipio*. προσδέχου, præs. imperat. f. ξομαι. perf. προσδέδεγμαι. a. 1. m. προσεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. προσδέξαι, άσθω, in pl. προσδέξασθε, a. 1. m. part. προσδεξάμενος. Th. δέχομαι, *capio*.

Προσδοκάω, ῶ, *exspecto*: imperf. προσεδόκαον, ων. f. ήσω. a. 1. προσεδόκησα. à δοκάω, idem quod Th. δοκεύω, *observo*, *expecto*

Προσδοκέω, Ion. pro præced.

Προσδοκία, ας, ἡ, *exspectatio*: &

Προσδόκιμος, ου, ὁ, ἡ. *qui expectatur*: à προσδοκάω. quod vide.

Προσδοκώμενος, ου, præs. part. pass. à προσδοκάω, quod vide.

Προσδοσία, ας, ἡ, *proditio*: à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προσδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προστρέχω, *accurro*. Th. τρέχω, *curro*. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προσεάω ῶ, *permitto*: f. άσω. a. 1. προσείασα, Th. ἐάω, *sino*, *permitto*: f. ἐάσω. p. εἴακα.

Προσεβήσατο, *accessit*, 3. sing. a. 1. m. verbi προσβαίνω, quod vide.

Προσεγγελῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi προσεγγελάω, *arrideo*: quod à πρὸς, ἐν & γελάω. f. άσω, *rideo*.

Προσεγγίζω, *appropinquo*: f. ίσω. p. προσήγγικα. a. 1. προσήγγισα. a. 1. inf. act. προσεγγίσαι. ab ἐγγίζω, *appropinquo*. Th. ἐγγὺς, *prope*.

Προσεδεχόμεθα, 1. pl. imperf. verbi προσδέχομαι, *exspecto*. quod vide.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω,

δοκάω, expecto. quod vide.

Προσεδόκων, imperf. act. προσεδόκαον, ων, verbi ejusd.

Προσέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προστρέχω, quod vide.

Προσεδρεύω, aſsideo: f. εύσω. à

Πρόσεδρος, ου, ὁ, ἡ, aſſeſſor: ab ἕδρα, ας, ἡ, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Προσέθηκα, ας, ε, admovi, a 1. ind. act. προστίθημι, σο, το, a. 2. ind. m. &

Προσέθου, 2. ſing. a. 2. ind. m. à προστίθημι, appono. Th. τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην, ἔθεσο, Ion. ἔθεο. & per Craſin Att. ἔθου.

Προσέειπε, alloquebatur, Att. vel Poët. Pleonaſm. pro προσεῖπε, 3. ſing. a. 2. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσέπω. Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε.

Προσεικάζω, aſsimilo, comparo: ab εἰκάζω. f. σω. idem. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Προσείκελος, ου, ὁ, ἡ, aſsimilis: ab εἴκελος, ſimilis. Poët. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Προσειλήφει, 3. ſing. pluſq. p. act. Att. verbi προσλαμβάνω, aſſumo. Th. λαμβάνω, capio: f. λήψομαι. præt. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προσείλου, 2. ſing. a. 2. m. verbi προσαιρέομαι, οῦμαι, allego. Th. αἱρέω, capio: f. ήσω. p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον. a. 2. m. εἱλόμην, ου, ετο.

Πρόσειμι, accedo, ab εἶμι, eo: item inſum, adſum, ab εἰμί, ſum. Th. ἔω.

Προσεῖναι, adeſſe, juvare, præſ. inf. à πρόσειμι. vide præced.

Προσειπεῖν, alloqui, affari, a. 2. inf. act. á προσέπω. Th. ἔπω, dico: a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. ſing. præſ. ind. à πρόσειμι, adeo. Th. εἶμι, eo.

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, animum adverto; caveo: f. προσέξω. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Προσεκέατο, Ion. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. &

Προσέκειτο, inſtabat. 3. ſing. imperf. verbi πρόσκειμαι. Th. κεῖμαι, jacio.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi προσκολλάω, agglutino: f. ήσω. præt. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Προσέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσκόπτω, offendo, impingo: f. ψω. p. προσκέκοφα. a. 1. ſub. προσκόψω, ης, η. perf. paſſ. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, ſcindo.

Προσεκτήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, acquiro. Th. κτάομαι, poſſideo: f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, advolvo. Th. κυλίω, volvo: f. ίσω, p. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. ſing. imperf. act. verbi προσκυνέω, oſculor, adoro: f. ήσω. p. προσκεκύνηκα. a. 1. προσεκύνησα, ex πρὸς & κυνέω, idem quod κύω, oſculor.

Προσέκυρσε, appulit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, incido: f. Æol. κύρσω.

Προσελαύνω, advehor. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

Προσέλεκτο, alloquebatur, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Poët. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγομαι. Th. λέγω, dico: f. ξω. p. χα.

Προσελέξατο, verſat. 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd. & th.

Προσελεύσεται, 3. ſing. f. 1. m. &

Προσελήλυθα, 1. ſing. perf. m. &

Προσελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, accedo. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι a. 2. ἤλυθον, per Sync. ἦλθον. præt. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, ου, attrahens. præſ. part. verbi προσέλκομαι. Th. ἕλκω, traho: f. ξω.

Προσεμβαίνω, ingredior; inſulto: ex πρὸς, ἐν & βαίνω, vado: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, permaneo. Th. μένω, maneo: f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, admiſcuit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, quod vide.

Προσεμπικραίνομαι, inſuper acerbor in aliqua re. Ex πρὸς, ἐν & πικραίνω, exacerbo. Th. πικρὸς, οῦ, amarus.

Προσεμφερὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod ἐμφερὴς, ſimilis. Th. φέρω, fero.

Προσένηχε, Dor. pro προσένηχε, 3. ſing. imperf. à προσνήχω, adnato: f. ξω. à νήχω, idem quod Th. νέω, nato.

Προσενεγκάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. προσένεγκον, άτω. προσενέγκας, a. 1. part. act. &

Προσενεχθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. à προσφέρω, affero; offero. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 1. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα, ας, ε, p. m. Att. verbi προσφέρω. vide præced.

Προσενθυμεῖται, 3. ſing. ind. præſ. paſſ. à

Προσενθυμέω. intelligo: f. ήσω. p. προστεθύμηκα. ex πρὸς, ἐν & θυμὸς, animus.

Προσεντείνω, inſuper intendo: προσεντείνειν πληγὰς, verbera inſuper infligere: ex πρὸς, ἐν & τείνω, tendo: f. τενῶ. p. τέτακα.

Προσεοικότα, acc. ſing. à

Προσεοικὼς, ότος, aſsimilis, decens. præt. part. m. ex πρὸς & εἴκω, ſimilis ſum. p. m. ἔοικα.

Προσέπαισε, Att. pro προσέπαιξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, jocor, Th. παίζω, ludo, jocor: f. ξω, & σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, accido ad pedes: f. προσπτώσω. perf. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, cado.

cado. f. 2. m. πεσοῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, *insuper ostendo*: ex πρὸς, ἐπὶ & δείκνυμι, seu δεικνύω, f. ξω. *monstro.* p. δέδειχα.

Προσεπιμετρέω, *ultra justum subinde admetior, ad cumulum addo*: ex πρὸς, ἐπὶ & μετρέω, *metior.* Th. μέτρον, *mensura.*

Προσεπιφύομαι, *insuper adnascor*: à πρὸς, ἐπὶ, & φύομαι. Vide ἐπίφυμι.

Προσεπλάκη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσπλέκω, *annecto.* Th. πλέκω, *necto*: f. ξω. a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσποιέομαι, *fingo, simulo.* Th. ποιέω, *facio.*

Προσέπαισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίω, *impingo.* Th. παίω, idem. f. σω. p. ἔπαικα.

Προσέπτυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. à προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor*: item *amice saluto*: f. ξομαι. perf. pass. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, *circumvolutus* vel *adplicitus eram.* Ex πρὸς & πτύσσω, *plico.*

Προσεργάζομαι, *aliquid operis addo, praeterea efficio, lucrifacio*: f. άσομαι. a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο, ab ἐργάζομαι, *operor.* p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus.*

Προσερεῖ, 3. sing. praes. ind. verbi προσερέω, *alloquor*: quod ab ἐρέω, *dico.* Th. εἴρω, idem.

Προσερείσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi προσερείδω, *affigo, allido.* Th. ἐρείδω, *figo, firmo*: f. σω.

Προσερεύγω, *adructo.* Th. ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Προσέρχομαι, *accedo*, cum dat. imperf. προσηρχόμην, ου, ετο, f. προσελεύσομαι. a. 2. προσῆλθον, ες, ε, a. 2. imperat. πρόσελθε. a. 2. part. act. προσελθών, οῦσα, όν. p. m προσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Προσέσθε, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προσίημι, *admitto*: quod ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα. a. 2. ἦν. a. 2. m. ἕμην. Th. ἕω, *mitto.*

Πρόσεστι, *adest, additur, accedit*, 3. sing. praes. verbi, πρόσειμι, ab εἰμὶ, *sum.* Th. ἕω.

Προσέσχηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσέχω, *adhibeo*: quod vide.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινα, *aliquem sibi socium adjungere*, praes. inf. à

Προσεταιρίζομαι, *sodalem adscisco*: ab ἑταιρίζω, *sodalis fio*: f. ίσω. Th. ἑταῖρος, *sodalis.*

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel ττω, *mando, praecipio, ordino*: f. ξω, p. προστέταχα. perf. pass. προστέταγμαι. perf. part. pass. προστεταγμένος, η, ον. Th. τάσσω, *ordino.*

Προσετέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, *appono*, quod vide.

Προσέτι, adv. *adhuc, insuper, praeterea.* Th. ἔτι, idem.

Προσετίθει, 3. sing. imperf. act. q. à προστιθέω, pro προστίθημι, *appono.* Th. τίθημι, *pono.*

Προσετίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προσεύξομαι, f. 1. m. verbi προσεύχομαι, quod vide.

Προσευχή, ῆς, ἡ, *precatio, petitio*; item *locus precationis*: à

Προσεύχομαι, *precor.* imperf. προσηυχόμην, ου, ετο, Att. f. προσεύξομαι. a. 1. m. προσηυξάμην, ω, ατο, Att. a. 1. imperat. m. πρόσευξαι, άσθω. a. 1. sub. m. προσεύξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. προσεύξασθαι. Th. εὔχομαι, *precor.*

Προσέφερεν, 3. sing. imperf. act. verbi προσφέρω, *adfero.* Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, *alloquor.* Th. φημὶ, seu φάω, *dico.*

Προσεφώνεον, *alloquebantur*, 3. pl. imperf. act. à προσφωνέω. Th. φωνὴ, *vox.*

Προσεχὴς, έος, ὁ, ἡ, *attentus*: item *contiguus, cohaerens, proximus, vicinus*: à προσέχω, quod vide.

Προσέχοντος, gen. sing. praes. part. act. verbi προσέχω quod vide.

Προσεχόντως, adv. *attente*: à

Προσέχω, *adhibeo*: scil. τὸν νοῦν, *animum adverto, caveo*: item *ausculto, obtempero*; *applico, appellor*; *permaneo* imperf. προσεῖχον, ες, ε. praes. inf. προσέχειν. f. προσέξω. praet. προσέσχηκα. a. 1. sub. act. προσέξω, ῃς, ῃ. Th. ἔχω, *habeo.*

Προσεῶντος, gen. sing. part. praes. verbi προσεάω, *permitto.* Th. ἐάω, *sino*: f. άσω. p. εἴακα. a. 1. εἴασα.

Προσέωξα, ας, ε, *occlusi*, a. 1. ind. act. Att. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, *aperio.*

Προσῇ, 3. sing. sub. verbi πρόσειμι, *adsum.* Th. εἰμί.

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω, quod vide.

Προσῆγε, *accersivit* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. & προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, *cognomino*, quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, *appellatio*: ab eod. verbo.

Προσήϊκτο, *similis est*, 3. sing. perf. pass. Ion. dialysi pro προσεῖκτο, verbi προσείκω, uel προσΐσκω, *similis sum*: in perf. pass. προσεῖγμαι, ξαι, κται, & soluta diphthongo, mutatoque augmenti gratia ε in η, προσήϊγμαι, ήϊξαι, ήϊκται. Th. εἴκω, *similis sum.* p. m. ἔοικα.

Προσήκατο, *admisit*, 3. sing. a. 1. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.* a. 1. ἧκα.

Προσήκει, *pertinet*, 3. sing. praes. vel imperso

personale à προσήκω, pertineo. Th. ἥκω, venio.

Προσήκων, οντ☉, & τὸ προσῆκον, pertinens: κατὰ τὸ προσῆκον, ut decet: τὰ προσήκοντα, in pl. à præced.

Προσηλόω, ῶ, clavis affigo: f. ώσω. p. προσήλωκα. a. 2. προσηλώσαι. ab ἡλόω, clavis affigo. Th. ἧλ☉, clavus.

Προσῆλθεν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, accedo, quod vide.

Προσήλυτ☉, ου, ὁ, ἡ, PROSELYTUS, Angl. Proselyte. qui vel quæ ex paganismo ad Judaismum accedebat. q. d. accessorius, à προσέρχομαι, accedo, in præt. m. προσελήλυθα.

Προσημαίνειν, ante significare: vide σημαίνω.

Προσῆν, imperf. act. verbi, πρόσειμι, adsum, ab εἰμὶ, sum.

Προσκαταδουλοῦσθαι, perf. inf. pass. verbi προσκαταδουλίζομαι, insuper in servitutem redigo: vide ἀνδραποδίζω.

Προσενήνοχα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, offero, quod vide.

Προσεῖπε, vide simplex εἶπον, dixi.

Προσηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, affero. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. perf. pass ἤνεγμαι.

Προσηνὴς, έ☉, ὁ, ἡ, benignus. Ex πρὸς & ἠὺς, bonus. Th. ἐῢς, idem.

Προσηρτημέν☉, ου, appensus, perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι. Th. ἀρτάω, appendo.

Προσηύδα, alloquebatur, 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω, f. ήσω. ab αὐδάω, loquor, imperf. ηὔδαον, ων, αες, ας, αε, α. Th. αὐδὴ, vox.

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. m. Att. verbi προσεύχομαι, precor, quod vide.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, adduco. Th. ἄγω. f. ξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, ante. à πρὸ. πρόσθε βαλὼν, superans.

Προσθεῖναι, a. 2. inf. act. &

Προσθεὶς, έντ☉, a. 2. part. act. &

Προσθείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. act. verbi προστίθημι, addo. quod vide.

Προσθέμεν☉, ου, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Πρόσθεν, antea, & Poët. πρόσθε. Th. πρὸ, ante.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, additio: à προστίθημι, quod vide.

Πρόσθετος, ου, ὁ, ἡ, appositus, appositiitius: scrib. & προσθετὸς. ab eod. verbo.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum: à προστίθημι, addo. Th. τίθημι, pono.

Προσθήσομεν, ε, pl. f. 1. act. verbi ejusd. & Th.

Προσιέναι, præs. inf. act. à

Πρόσειμι, aggredior, admitto, ab ἵημι, seu εἶμι. Th. ἴω, eo, seu ἕω, mitto.

Προσίησαι, per Ectasin Poetic. pro προσ-

ἵεσ, 3. pl. imperf. verbi προσίημι, accedo: quod ab ἵημι, eo. Th. ἴω.

Προσιόντι, dat. sing. à προσιὼν, όντ☉, a. 2. part. verbi πρόσειμι, accedo. a. 2. προσῆσοι, ες, adivi: ab εἶμι, eo, a. 2. ἴον. Th. ἴω, eo.

Προσίστημι, sisto, inhibeo, obicem oppono. Th. ἵστημι, sisto: f. στήσω.

Προσίσχειν, appellere, admovere. Th. ἴσχω, vel ἔχω, habeo.

Προσιὼν, όντ☉, accedens: vide προσιόντι.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ, ἡ, temporarius: quasi dicas ad tempus durans. Th. καιρὸς, opportunitas.

Προσκαλεσάμεν☉, ου, a. 1. part. m. verbi προσκαλέομαι, οῦμαι, advoco: f. έσομαι, a. 1. m. προσεκαλεσάμην. a. 1. imperat. m. προσκάλεσαι, άσθω, a. 1. sub. m. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται. perf. pass. προσκέκλημαι. Hæc à

Προσκαλέω, ῶ, advoco, accerso, advoco in auxilium: item in jus voco. Th. καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Προσκαρτερέω, ῶ, cum dat. semper sum præsto, perduro: f. ήσω. a. 1. προσεκαρτέρησα. à καρτερέω, tolero: hoc à κάρτ☉, idem quod κράτ☉, ε☉, τὸ, robur.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, perseverantia: à præced.

Προσκέεται, Ion. pro πρόσκειται. à

Πρόσκειμαι, adjaceo: præs. part. προσκείμεν☉, η, ον. hinc προσκεῖσθαί τινι, aliquem urgere: assentiri. Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσκελευσάμεν☉, ου, a. 1. part. m. à

Προσκέλομαι, adhortor. Th. κέλω, seu κέλομαι, jubeo, hortor: f. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical, pulvinar: ex πρὸς & κεφάλαιον, caput. Th. κεφαλὴ, idem.

Προσκηδὴς, έ☉, ὁ, ἡ, qui est affinis alicui: à κῆδ☉, ε☉, τὸ, affinitas, cura.

Προσκληρόομαι, οῦμαι, consocior, cum dat. a. 1. pass. προσεκληρώθην, ης, η. à

Προσκληρόω, ῶ, sorte allego, seu sorte lectum adjungo: f. ώσω. præt. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, sors.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem. Metaph. à libra. Ex πρὸς & κλίνω, reclino.

Προσκολλάω, ῶ, agglutino: f. ήσω præt. προσκεκόλληκα. a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης, η. f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, adhærebo; cum dat. seq. πρὸς. Ex πρὸς & κολλάω, glutino. Th. κόλλη, gluten.

Προσκομίζω, apporto, affero, adveho: ex πρὸς & κομίζω, porto: f. ίσω. Th. κομέω, curo.

Πρόσκομμα, ατ☉, τὸ, offendiculum: à προσκόπτω offendo, quod vide.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offensio: à præt. m. seq. verbi.

Προσκόπτω, offendo, impingo. cum dat. vel seq. πρὸς cum acc. f. ψω. præt. προσκέκοφα.

κοψα. a. 1. προσέκοψα. a. 1. sub. προσκόψω. ῃς, ῃ. perf. pass. προσκέκομμαι. præt. m. προσκέκοπα. Th. κόπτω, scindo, ferio.

Προσκρουσάσης, gen. sing. f. g. a. 1. part. act. à

Προσκρούω, impingo, offendo. Th. κρούω, pulso. f. σω. a. 1. ἔκρουσα.

Προσκτάομαι, acquiro, adjungo : à κτάομαι, possideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Προσκυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

Προσκυλίω, advolvo. f. ίσω. p. προσκεκύλικα. a. 1. προσεκύλισα. Th. κυλίω, volvo.

Προσκυνέω, proprie, osculor, adoro, veneror. cum acc. & sæpe dat. f. ήσω. a. 1. προσεκύνησα. præt. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς & κυνέω idem quod them. κύω, osculor.

Προσκυνητὴς, ου, ὁ, adorator : à præced.

Προσκύπτω, inclino me admovendo alii. Th. κύπτω, f. ψω, inclino me.

Πρόσκοπος, ου, ὁ, ἡ, qui est ad remum, remex. Th. κώπη, remus.

Προσλαβόμενος, ου, a. 2. part. m. &

Προσλαβὼν, όντος, addens, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλαλέω, alloquor, cum dat. f. ήσω, perf. προσλελάληκα. a. 1. προσελάλησα. a. 1. inf. act. προσλαλῆσαι. ex πρὸς & λαλέω, loquor.

Προσλαμβάνω, accipio præterea, assumo, excipio, accipio, cum. acc. f προσλήψομαι. a. 2. προσέλαβον. a. 2. inf. act. προσλαβεῖν. Sed προσλαβεῖν τροφῆς, assumere aliquid cibi, tanquam verbum desiderii, cum gen. Act. 27. 34. a. 2. m. προσελαβόμην, ου, ετο, a. 2. imperat. m. προσλαβοῦ, έσθω, recipe. a. 2. part. m. προσλαβόμενος. Them. λαμβάνω, capio.

Προσλέγω, insuper dico. f. ξω. præs. m. προσλέγομαι, alloquor. Them. λέγω, dico.

Πρόσληψις, εως, ἡ, assumptio : à προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλογιστέος, ου, adnumerandus : à λογίζομαι, computo. Th. λέγω.

Προσμεῖναι, a. 1. inf. &

Προσμείνας, αντος, a. 1. part. act. &

Προσμενέτω, expectet, 3. sing. imperat. præs. act à

Προσμένω, permaneo, sustineo, expecto, persevero. cum dat. f. προσμενῶ. a. 1. ind. act. προσέμεινα. Th. μένω, maneo.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, admisceo, confligo, προσμίξαι, appellere aliquo. a 1. inf. προσμιγνύναι τινὰ κράτει, aliquem victoriæ compotem efficere, præs. inf. act. Th. μίγνυμι, misceo. f. ξω.

Προσνέμω, tribuo, attribuo. προσνέμω ἐμαυτὸν, permitto me, adjungo me. cum dat. præs. part. προσνέμομαι, tribuor, attribuor; item adscribo. Th. νέμω, tribuo. f. μῶ. p. νενέμηκα.

Πρόσοδος, ου, ἡ, accessus, aditus. Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Προσοίσειν, f. inf. act. verbi προσφέρω, affero. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσοίσητε, 2. plur. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, accedo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι.

Προσοκέλλω, appello, applico; item impingo, cum dat. ab ὀκέλλω, idem quod κέλλω, appello.

Προσομαρτέω, vide seq.

Προσομαρτῇ, comitetur, 3. sing. præs. sub. act. verbi προσομαρτέω, -ῶ, comitor, quod ex πρὸς & ὁμαρτέω, f. ήσω, sequor. Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμοῦ, simul.

Προσομίλει, conversare, præs. imperat. act. à

Προσομιλέω, f. ήσω, conversor. Th. ὅμιλος, turba.

Προσομολογέω, insuper fateor vel spondeo, fateor. ab ὁμολογέω, consentio, spondeo, f. ήσω. Th. λέγω, dico.

Προσόμουρος, ου, ὁ, ἡ, vicinus, confinis : ex πρὸς, ὁμὸς & οὖρος, Ion. pro ὅρος, terminus.

Προσὸν, όντος, τὸ, quod superest. præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, adsum. Them. εἰμὶ, sum.

Προσορμίζομαι, appello, vel pervenio in portum. f. ίσομαι. perf. pass. προσώρμισμαι. a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η, ab ὁρμίζω, navem in stationem subduco. Th. ὅρμος, statio navium.

Πρόσου, pro πρόσεσο, admitte, a. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Them. ἵημι, seu ἕω, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. imperat. m. ἕσο, ἕο, & οὗ.

Προσουδίζω, humi allido. Th. οὖδος, εος, τὸ, solum.

Πρόσουρος, ου, ὁ, ἡ, vicinus : ab οὖρος, Ion. pro ὅρος, terminus.

Προσοῦσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à πρόσειμι, adsum. Th. εἰμι, seu ἔω, sum. præs. part. ὢν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, insuper debeo. f. ήσω. p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, debeo. f. ήσω.

Προσοχθέω, idem quod seq.

Προσοχθίζω, infensus sum, cum dat. f. ίσω. p. προσώχθικα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε, ab ὀχθίζω, idem cum them. ὀχθέω, indignor.

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, offendiculum, offensio : à præced.

Πρόσοψις, εως. ἡ, facies, vultus : item color, species : ab ὄψις, vultus. Them. ὄπτομαι, video.

Προσπαίζω, ut προσπαίζω σοι, jocor tecum. Th. παίζω, jocor, ludo. f. ξω & σω.

ΠΡΟ'ΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, recens, subitus : idem quod πρόσφατος.

Προσπασσαλεύω, paxillis affigo. Th. πάσσαλος, paxillus, clavus ligneus.

Πρόσπεινος, ου, ὁ, ἡ, qui valde esurit, famelicus : à πεῖνα, ης, ἡ, fames.

Προσπεριβάλλομαι, circundo, circumplector: item ultra modum amplector: ex πρὸς, περὶ & βάλλω, jacio.
Προσπεσεῖν. acc. sing. fig. à
Προσπεσὼν, όντος, qui irruit, adortus. a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.
Προσπήγνυμι, affigo. f. ήξω, p. προσπέπηχα. a. 1. προσέπηξα. a. 1. part. act. προσπήξας, αντος. Them. πηγνύω, seu πήγνυμι, compingo. f. ξω.
Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.
Προσπίλναμαι, appellor, admoveor. à πιλνάω vel πίλνημι, admoveo. Th. πίλας, prope, adv.
Προσπίπτουσι, 3. pl. ind. præs. à
Προσπίπτω, accido ad pedes, incido. cum dat. imperf. προσέπιπτον, ες, ε, f. προσπεσοῦμαι. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε, a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, cado.
Προσπλάζω, per Syncop. pro προσπελάζω, idem quod simplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, appropinquo, accedo. Them. πέλας, prope.
Προσπλωτὸς, ὁ, ἡ, ὂν, navigabilis, e. à πλῶμι idem ac πλέω, navigo.
Προσποιέομαι, οῦμαι, simulo, præ me fero, acquiro, suborno. imperf. προσεποιούμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. Th. ποιέω, facio.
Προσποιῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. pass. verbi præced.
Πρόσπολος, ου, ὁ, ἡ, famulus, a. Th. πολέω, verso.
Προσπορεύομαι, accedo. cum dat. f. εύσομαι, perf. προσπεπόρευμαι, à πορεύομαι, eo, proficiscor. hoc à πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo. f. ρῶ. p. κα. p m. πέπορα.
Προσπταίω, f. σω. idem quod th. πταίω, offendo.
Προσπτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi προσίπτημι, advolo, quod ab ἵπτημι. volo, as. f. πτήσω. a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἱπτάμην, & ἱπτόμην.
Προσπτύσσω, f. ξω, applico; item complector. in pass. προσπτύσσομαι, applicor, circumplicor; item amice saluto, blande compello, amice excipio & amplector. Th. πτύσσω, plico.
Προσρεῖν, affluere. Th. ῥέω, fluo.
Προσρήγνυμι, allido, illido. f. ήξω, perf. προσέρρηχα. a. 1. προσέρρηξα, ας, ε. Th. ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango.
Πρόσσω καὶ ὀπίσσω, in ulteriorem & posteriorem partem. Poët. gem. σ, pro πρόσω. Th. πρὸ, ante.
Προσταγμάτων, gen. pl. à πρόσταγμα, ατος, τὸ mandatum, quod à προστάσσω. quod vide.
Προστάξαι, a. 1. inf. act. &
Προστάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. m. verbi προστάσσω. quod vide.
Πρόσταξις, εως, ἡ, ordinatio, mandatum. ab eod. verbo.
Προστάξομεν, 1. pl. f. ind. act. verbi προστάσσω. quod vide.
Προστασία, ας, ἡ, præfecturæ dignitas; item cura, tutela, patrocinium, auxilium: à προΐστημι, præficio. Th. ἵστημι.
Προστάσσω, vel -ττω, mando, præcipio. f. ξω. p. προστέταχα. a. 1. προσέταξα, ας, ε. perf. pass. προστέταγμαι. perf. part. pass. προστεταγμένος, η, ον, in pl. n. g. τὰ προστεταγμένα, quæ præcepta sunt. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.
Προστατεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio: item patrocinium, defensio: &
Προστατεύω, f. εύσω, vel
Προστατέω, f. ήσω, præsum, præsideo; item patrocinor, defendo: à
Προστάτης, ου, ὁ, patronus, dux. in acc. sing. προστάτην, à προΐστημι, præpono, præficio, Th. ἵστημι, statuo.
Προστάτις, ιδος, ἡ, hospita. sic vocatur Phœbe. Rom. 16.2. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit. à præced.
Προστατοῦντι, dat. sing. part. præs. à προστατέω, præsum. quod vide.
Προστάττω, vide προστάσσω.
Προστεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. &
Προστεθήσομαι, ῃ, εται, apponar. f. 1. ind. pass. verbi προστίθημι. quod vide.
Προστεταγμένος, ου, perf. part. pass. verbi προστάσσω, mando. quod vide.
Προστήκω, f. ξω. liquefactum affundo. hinc Metaph. adhæreo, insideo. Th. τήκω, liquefacio.
Προστῆναι, a. 2. inf. act. à προΐστημι, præpono, præficio. Th. ἵστημι, statuo. f. στήσω. a. 2 ἔστην.
Προστιθεὶς έντος, præs. part. act. προστιθέναι, præs. inf. act. &
Προστίθεμεν, 1. pl. præs. ind. act. à
Προστιθέμενος, η, ον, præs. part. pass. à
Προστίθημι, appono, pergo. imperf. act. προσετίθην, & in 3. sing. προσετίθει, & προσετίθη, tanq. à προστιθέω, f. προσθήσω. perf. προστέθεικα. a. 1. προσέθηκα, adjeci. a. 2. προσέθην, ης, η, a. 2. imperat. act. πρόσθες, auge. a. 2. inf. προσθεῖναι. a. 2. part. act. προσθεὶς, έντος, pergens. præs. pass. προστίθεμαι, adjungor. imperf. προσετιθέμην, σο, το, a. 1. ind. pass. προσετέθην, ης, η, f. 1. pass. προστεθήσομαι, ῃ, εται, apponar. a. 2. m. προσεθέμην, σο, το, perrexi. Th. τίθημι, pono.
Προστρέπων, όντος, qui evertit aliquid, ac in suam potestatem redegit. a. 2. par. act. à
Προστρέπω, oro, obsecro, ad genua provolutus precor. expon. & everto. Th. τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροφα.
Προστρέχω, accurro. in 3. pl. προστρέχουσι. f. θρέξω. perf. προσδεδράμηκα. a. 2. προσέδραμον, ες, ε. a. 2. part. act. προσδραμὼν, όντος, præt. m. προσδέδρομα. Th. τρέχω, curro.
Προστρίβω, attero, affrico, infrico. præs. pass. προστρίβομαι, mihi affricatur vel infricatur; item

item *affrico, incutio, instigo, impingo.* Th. τρίβω, *tero.* f. ψω.

Προσυπεδείξαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. à

Προσυποδείκνυμι, *ostendo.* à πρὸς, ὑπὸ, & δείκνυμι, *monstro.* f. ξω.

Προσφάγιον, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον) *quicquid cum pane comeditur:* ex πρὸς & φάγω, *edo.*

Πρόσφατος, ου, ὁ, ἡ, proprie, *recens dictus,* vel *occisus.* & in genere, *recens.* πρόσφατον, adv. pro νεωστὶ, *modo, nuper, recenter.* Th. φάω, *loquor,* vel *occido.* perf. pass. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adv. *nuper.* à præced.

Προσφερὴς, έος, ὁ, ἡ, *similis,* idem quod ἐμφερὴς, inde προσφέρειν, *similem esse.* Th. φέρω, *fero.*

Προσφέρω, *offero.* præs. imperf. act. πρόσφερε, έτω. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκα. a. 2. προσήνεγκον. a. 1. pass. προσηνέχθην, ης, η, *oblatus,* seu *adductus fui.* præt. m. προσενήνοχα, ας, ε, *obtuli.* Att. pro προσήνοχα. Th. φέρω, *fero.*

Προσφεύγω, *fugio ad, confugio, transfugio.* Th. φεύγω, *fugio.* f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον.

Προσφιλὴς, έος, ὁ, ἡ, *amabilis, gratus.* Th. φίλος, *amicus.*

Προσφιλῶς, adv. *amice, benevole.* à præced.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio.* &

Πρόσφορος, ου, ὁ, ἡ, nomen pro participio προσφερόμενος, *allatus, advectus;* item *accommodatus, aptus, conveniens:* à προσφέρω, quod vide.

Προσφυῆ, acc. sing. à

Προσφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *accommodatus, adhærens.* hinc προσφυέως, Ion. *apte, scite:* à προσφύω. quod vide.

Προσφὺς, ῦσα, *adhærens,* a. 2. part. act. verbi πρόσφυμι, quod à

Προσφύω, *agnasci facio.* f. σω. perf. προσπέφυκα, *agnatus sum;* item *annexus sum, adhæreo.* Th. φύω, *nascor.* a. 2. ἔφυν a. 2. part. φὺς, ab inusit. φῦμι.

Προσφωνέω, -ῶ, *acclamo, alloquor.* cum dat. imperf. προσεφώνεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. perf. προσπεφώνηκα. a. 1. ind. act. προσεφώνησα. à φωνέω, *vocem emitto.* Th. φωνὴ, *vox.*

Προσχέθομαι, *prætendo,* idem quod προσέχομαι. Th. ἔχω, *habeo.*

Πρόσχειρος, ου, ὁ, ἡ, *ad manum situs:* ex πρὸς, *ad,* & χεὶρ, χειρὸς, *manus.*

Προσχέω, *affundo, perfundo.* Th. χέω, *fundo.* f. χεύσω.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, *prætextus, color, species:* à σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, forma.* Th. ἔχω, *habeo.*

Πρόσχῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. προσχεῖν, a. 2. inf. act. προσχέσθαι. a. 2. inf. m. προσχὼν, όντος. a. 2. part. act. verbi προσέχω, *obtendo, objicio.* Th. ἔχω, *habeo.* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προσχόντες, nom. pl. à προσχὼν, όντος, quod vide in præced.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, *affusio.* a

Προσχύω, *affundo.* f. ύσω. p. προσκέχυκα. perf. pass. προσκέχυμαι, σαι, ται. à χύω, idem quod them. χέω, *fundo.*

Προσχωρέω, *concedo,* sive *me confero;* item *dedo me, venio in fidem,* & *attribuor.* Th. χωρέω, f. ήσω, *accedo.*

Πρόσχωρος, ου, ὁ, ἡ, *vicinus, finitimus.* Them. χῶρος, *locus.*

Προσψαύω, *attingo,* cum dat. f. αύσω. præt. προσέψαυκα, ex πρὸς & ψαύω, idem quod ψάω, *contingo.*

Πρόσω, adv. *in anteriorem partem, ultra, longe, procul.* Th. πρὸ, *ante.*

Προσώδης, εος, ὁ, ἡ, *fœtidus,* ab ὄζω, *oleo.* f. ὀζήσω. p. m. ὄδωδα. sed

Προσώδης, εος, ὁ, ἡ, *inflatus:* ab οἰδέω, *tumeo.*

Προσῳδία, ας, ἡ, *accentus.* PROSODIA: ex πρὸς & ᾠδὴ, *cantus.* Them. ἀείδω, *cano.*

Προσώπασι, per Metaplasm. pro προσώποις, dat. pl. à πρόσωπον, ου, τὸ, *vultus,* quod vide.

Προσωποληπτέω, -ῶ, *faciem respicio, personam respicio.* f. ήσω, &

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, *qui accipit faciem,* id est, movetur rebus externis. *qui respectum habet personarum.* à πρόσωπον, & λαμβάνω, *capio.* f. λήψομαι.

Προσωποληψία, ας, ἡ, *faciei acceptio, personæ respectus.* vide προσωποληπτέω.

Πρόσωπον, ου, τὸ, *facies.* q. d. quod est circa oculos. item *persona.* Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον. λαμβάνειν πρόσωπον, *respicere faciem.* πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, *à facie ad faciem,* hoc est, *coram* 1 Cor. 13. ver. 12. Hebraismus. Et sumitur pro *frontispicio domus.* Ex ὢψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, *fictio personæ,* PROSOPOPOEIA figura. à πρόσωπον, *persona, facies,* quod vide, & ποιέω, *facio.*

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, *appello in portum* f. ίσομαι. perf. pass. προσώρμισμαι. a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η, quod ab ὁρμίζω, *navem in stationem subduco.* Th. ὅρμος, *statio navium.*

Προσωτάτα, adverbial. *longissime.* superl. &

Προσώτατος, ου, *longissime progressus:* superl. à πρόσω, *ante se.* Th. πρὸ, *ante.*

Προσωτάτω, adv. *longissime;* vide præced.

Προσώτερος, ου, *qui longius ante est:* &

Προσωτέρω, adv. *longius ante, ulterius.* comp. à πρόσω, *ante se, longe.* Th. πρὸ, *ante.*

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω, *infensus sum.* f. ίσω. p. προσώχθικα. Th. ὀχθέω, *indignor.*

Προταμοίμην. a. 2. opt. m. verbi προτέμνω, *præscindo.* Th. τέμνω, *seco, scindo.* f. 2. τεμῶ. a. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα.

Προταμὼν, *præcidens.* a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρότασις, εως ἡ, *propositio, initium dramatis:* à προτείνω, *prætendo, præpono.* Th. τείνω, *tendo.*

Προ-

Πϱοτάσσω, vel -ττω, *præstituo*. f. ξω. p. πϱοτέταχα. perf. part. πϱοτέταγμαι. perf. part. pass. πϱοτεταγμένος, ου. Th. τάσσω, *ordino*. f. ξω.

Πϱοτιθεὶς, ἐντος, a. 1. part. pass. verbi πϱοτίθημι, *propono*: πϱοτέθηκα pro πϱοτέθεικα, perf. act. Th. τίθημι, *pono*.

Πϱοτείνω, *prætendo, distendo, propono*. f. ενῶ. a. 1. πϱοέτεινα. a. 1. part. πϱοτείνας, αντος. perf. πϱοτέτακα. Them. τείνω, *tendo*.

Πϱοτέϱα (scil. ἡμέϱα) *pridie*: à πϱότεϱος, quod vide.

Πϱοτεϱαῖος, Ion. pro πϱότεϱος, *prior*.

Πϱοτεϱεῖ, 3. sing. præs. ind. à

Πϱοτεϱέω, *prior sum, præeo*. quod à πϱότεϱος, *prior*. Th. πϱὸ, *ante*.

Πϱοτέϱοισιν, dat. pl. Ion. à πϱότεϱος, *prior*. quod vide.

Πϱότεϱον, adverbialiter, *prius, potius*: à seq.

Πϱότεϱος, ου, *prior*; dat. pl. πϱοτέϱοισι, Ion. Th. πϱὸ, *ante*

Πϱοτέϱω, -ως, & -ωσε. adv. *ante, ulterius*: à præced.

Πϱοτὶ, idem quod πϱὸς, Dor.

Πϱοτιάπτω, Dor. pro πϱοσάπτω, *alligo, appello, affigo*; item *attribuo, defero*: à πϱὸς & ἅπτω, *necto*.

Πϱοτιβάλλεαι, *coerces*, Dor. & Ion. pro πϱοσβάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi πϱοσβάλλω, *aggredior, coerceo*; quod ex πϱὸς & βάλλω, *jacio*. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.

Πϱοτιδεδεγμένος. Dor. & Æol. pro πϱοσδεδεγμένος, perf. part. pass. verbi πϱοσδέχομαι, *admitto, exspecto*. Them. δέχομαι, *capio*. fu. ξομαι. Vide & simplex δεγμένος.

Πϱοτιείδειν, Dor. pro πϱοσείδειν, *adspicere*. præs. inf. act. verbi εἴδω, *video*.

Πϱοτιειλεῖν, *propellite*. præs. inf. pro imperat. Dor. verbi πϱοτιειλέω, pro πϱοσειλέω. Th. εἰλέω, *verto*.

Πϱοτιελεῖν, eodem modo pro πϱοσελεῖν, a. 2. inf. verbi πϱοσαιϱέω. Th. αἱϱέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕϱηκα. a. 2. εἷλον.

Πϱοτίθημι, *propono, objicio, præfero*. fut. πϱοθήσω. p. πϱοτέθεικα. a. 2. m. πϱοεθέμην, ου, το, *proposui*. Th. τίθημι, *pono*.

Πϱοτιμάσσω, Dor. pro πϱοσμάσσω, *attingo*. Th. μάσσω, vel -ττω, *pinso, subigo, tango*. f. ξω.

Πϱοτιμάω, ῶ, f. ήσω, *pluris facio, præfero, curo*; quod à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Πϱοτιμῶν, præs. part. act. præced. verbi.

Πϱοτιόσσομαι, *aspicio, præsagio*. Dor. pro πϱοσόσσομαι, quod Æol. esse ferunt pro πϱοσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, *video*. f ψομαι. Alii volunt derivari, ob ὄσσομαι, *auguror*, Th. ὄσσα, ης, ἡ, *vox, omen*.

Πϱότμησις, εως, ἡ, *ipsa actio præscindendi id quod præscinditur*: unde & *umbilicus* aspidis πϱότμησις dicitur, quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet: aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius homo. Quod ex πϱὸ & τέμνω, *seco*. p. τέτμηκα. perf. pass. τέτμημαι, σαι.

Πϱοτόνοισι, dat. pl. à

Πϱότονος, ου, ὁ, vel ον, τὸ, *funis ille qui deducitur à malo ad proram*. Them. τείνω, *tendo*, præt. m. τέτονα. unde τόνος, *tensio*.

Πϱοτοῦ, *prius, ante*: q. d. πϱὸ τούτου τοῦ χϱόνου.

Πϱοτϱέποντο, *revertebantur*, 3. pl. imperf. pass. Ion. Ex πϱὸ & τϱέπω, *verto*.

Πϱοτϱεπτικὸς, ῦ, *adhortatorius*: à sequente verbo.

Πϱοτϱέπω, *ante me verto, subsistentem & cunctantem urgeo, adhortor*: fut. ψω. p. πϱοτέτϱεφα. a. 1. m. πϱοετϱεψάμην, ω, ατο, Th. τϱέπω, *verto*: p. m. τέτϱοπα.

Πϱοτϱέχω, *præcurro*: f. 1. m. πϱοθϱέξομαι, f. 2. m. πϱοδϱαμοῦμαι. a. 2. πϱοέδϱαμον. perf. act. πϱοδεδϱάμηκα. p. m. πϱοδέδϱομα. Th. τϱέχω, *curro*. f. θϱέξω.

Πϱοτϱοπάδην φοβεῖσθαι, dicuntur, *qui cum maxima celeritate fugiunt, hostibus terga vertentes*: quod à πϱοτϱέπω. quod vide.

Πϱοτϱοπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio*: à πϱοτϱέπω, *adhortor*. Th. τϱέπω, *verto, verso*: p. m. τέτϱοπα.

Πϱοτυχὸν, όντος, τὸ, pro παϱατυχὸν, *quicquid se nobis fortuito offert, vel obvium est*. Th. τυγχάνω, *sum*, &c. f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον. inde a. 2. part. τυχὼν, όντος.

Πϱοὔβαλεν, *projecit*, Attica Synæresi pro πϱοέβαλεν, 3. sing. a. 2. act. verbi πϱοβάλλω, Th. βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Πϱοὔβη, itidem pro πϱοέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πϱοβαίνω, *progredior*. Th. βάω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Πϱοὔγϱαφε, Att. Synæresi pro πϱοέγϱαφε, 3. sing. imperf. act. verbi πϱογϱάφω, *ante scribo*. Th. γϱάφω, *scribo*: f. ψω.

Πϱοὐδιδάξατο, itidem pro πϱοεδιδάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi πϱοδιδάσκω, *prius doceo*. Th. διδάσκω, *doceo*: f. ξω.

Πϱοὔδωκας, itidem pro πϱοέδωκας, 2. sing. a. 1. ind. act. à πϱοδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*: f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Πϱοὔθετο, itidem pro πϱοέθετο. 3. sing. a. 2. m. verbi πϱοτίθημι. Vide in πϱοὔθηκεν.

Πϱοὔθηκεν, itidem pro πϱοέθηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πϱοτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Πϱοὔκειτο, *præpositus erat*, Att. pro πϱοέκειτο, 3. sing. imperf. Ex πϱὸ & κεῖμαι, *jaceo*: f. κείσομαι.

Πϱοὐκινδύνευεν, itidem pro πϱοεκινδύνευεν, 3. sing.

3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, *periculis me objicio pro aliquo*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

ΠΡΟΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *PRUNUS* arbor.

Πρϑνικος, ϰ, ὁ, *mercenarius, homo turbulentus*: ex πρὸ & ἐνίκω, *fero*; vel à νεῖκος, *rixæ*.

Προὐξένησεν, *conciliavit*, Att. pro προεξένησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, *sum hospes publicus, comparare conor*. Th. ξένος, *peregrinus, hospes*.

Προὐπαρξις, εως, ἡ, *præexistentia*: à seq.

Προϋπάρχω, *ante existo*; item *liberalitate prævenio*; item *incipio*: imperf.act. προϋπῆρχον, ες, ε. f. ξω. p. προϋπῆρχα. quod ex πρὸ & ὑπάρχω, *sum, existo*; quod ab ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ ῆς, ἡ, *initium*.

Προὐπειλήφασιν, 3. pl. perf. ind. Att. Ex πρὸ, ὑπὸ & λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προὔπεμψαν, Att. Synæres. pro προέπεμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προπέμπω, *mitto ante, deduco*. Them. πέμπω, *mitto*.

Προϋπηργμένα, τὰ, *beneficia in quempiam collata*: &

Προϋπῆρκται, 3. sing. perf. ind. pass. à προϋπάρχω, *prævenio*: ex πρὸ & ὑπάρχω, *autor sum, existo*. Them. ἀρχὴ ῆς, ἡ, *initium*.

Προὖπτον, *evidens*, pro πρόοπτον, ϰ, τὸ, quod ex πρὸ & ὄπτομαι, *video*.

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. act. verbi προϋπάρχω, quod vide.

Προυργιαίτερον, *melius, utilius, antiquius*: qu. πρὸ ἔργϰ αἱρετώτερον, quod à πρϑργϰ, pro πρὸ ἔργϰ, *quod operæ pretium est & prævertendum*. Th. ἔργον, ϰ, τὸ, *opus*.

Προὔργϰ, *operæ pretium*: vide præced.

Προὐτίθει, Att. pro προετίθει, 3. sing. imperf. act. qu. à προτιθέω, *propono*, pro προτίθημι. imperf. ἐτίθην, ης, η. Th. τίθημι, *pono*.

Προὐτρέπετο, Att. Synæres. pro προετρέπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προτρέπω, *impello, adhortor*. Th. τρέπω, *verto*.

Προὔτυψαν, Att. itidem pro προέτυψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, *verbero*. f. ψω.

Προὐφειλες, Att. pro προώφειλες, *debebas*, Ion. pro προώφειλες, 2. sing. imperf. quod ex πρὸ & ὀφείλω, *debeo*: f. ήσω.

Προὔχειν, itidem pro προέχειν, præs. inf. verbi προέχω, *emineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προὔχοντο, similiter pro προείχοντο, à

Προὔχω, contracte pro προέχω, *præcello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προφαίνω, *præluceo, præmonstro, ostento*. Th. φαίνω, *appareo*. f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Προφανῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. præced. verbi.

Προφανὴς, έος, ὁ, ἡ, *perspicuus*, ἐκ τϰ προφανῶς, *manifeste*: ex πρὸ & φαίνω, *appareo*.

Πρόφαντος, ϰ, τὸ, *oraculum*. προφαντον ᾄδειν, *declarare*: ab iisd.

Πρόφαντος, ϰ, idem quod προφανὴς, *manifestus, eximius, conspicuus*: ex πρὸ & φαίνω, *ostendo*.

Προφασίζομαι, *caussificor, excuso*: f. ίσομαι, à πρόφασις, εως, ἡ, *prætextus*: hoc à πρὸ & φημί. Th. φάω, *dico*.

Πρόφασις, εως, ἡ, *prætextus, occasio*. Vide in προφασίζομαι.

Προφάτας, α, Dor. pro Προφήτης, ϰ, ὁ, *Propheta*. Th. φάω, *dico*.

Πρόφερε, præs. imperat. προφέρει, *promovet*, 3. sing. ind. act. verbi προφέρω, quod vide.

Προφερὴς, έος, ὁ, ἡ, *præstans*: in comparat. προφερέστερος. in superl. προφερέστατος. quod à προφέρω, *præsto*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προφέρησι, *adferat*, 3. sing. præs. sub. act. pro προφέρῃ, per Paragogen τϰ σι, verbi προφέρω, quod vide.

Προφέρω, *PROFERO, exprobro, objicio, excello*. Them. φέρω, *fero*: fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Πρόφημι, *prædico*, -*cis*: a. 2. προέφην. Ex πρὸ & φημὶ, *dico*.

Προφητεία, ας, ἡ, *PROPHETIA, vaticinium*, quod à πρόφημι, *prædico*. Th. φημὶ, vel φάω, *dico*.

Προφητεύω, *PROPHETO, prophetas expono*: imperf. προεφήτευον, ες, ε. f. εύσω. a. 1. προεφήτευσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. προφήτευσον, άτω, ab eod. th.

Προφήτης, ϰ, ὁ, *PROPHETA, prophetarum interpres*: à φάω, *dico*.

Προφητικὸς, ἡ, ὀν, *PROPHETICUS*: ex πρὸ & φημὶ, seu φάω, *dico*.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, *PROPHETISSA*: ab eod. th.

Προφθάνω, *prævenio*. f. προφθάσω. p. προέφθακα. a. 1. προέφθασα, *præveni*, cum acc. Them. φθάνω, *prævenio*, f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, *prolatio*: à προφέρω, *profero*. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσω.

Προφορικὸς, ϰ, *enunciativus*. Vide præced.

Προφράζειν, *prædicere*. Th. φράζω, *dico*.

Προφρονέστατα, ης, ἡ, *propensi, benevolens*: à πρόφρων, *propensus*. Them. φρὴν, φρενὸς, ἡ *mens*.

Προφρόνως, Poet. idem ac προφρονέως, *animo prompto, lubenter*. Th. φρὴν, *mens*.

Πρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *prudens, propensus, promptus*: hinc προφρόνως, adv. Them. φρὴν, *mens*.

Προφυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφεύγω, *effugio*. Th. φεύγω, *fugio*: f. φεύξω, a. 2. ἔφυγον. p.m. πέφευγα.

Προφύγοις, 2. sing a. 2. opt. act. verbi ejusd. & them.

Προφυλάσσειν, *ante aliquem locum excubias agere*. Vide φυλάσσω.

Προχέειν,

Προχέειν, *infundere*, præſ. inf. act. à προχέω, *infundo*. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα & ἔχεα.

Προχειρίζομαι, proprie *manum admovere operi antequam fiat, deligo, deſigno*: f. ίσομαι, a. 1. m. προεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1 inf. m. προχειρίσασθαι. Ex πρὸ & χεὶρ, χειρὸς, ἡ, *manus*: hinc χειρίζω, *manu tracto*.

Πρόχειρος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui eſt in promptu, expeditus*: hinc adv. προχείρως, *facillime*. Th. χεὶρ, ἡ, *manus*.

Προχειροτονέω, *prius deſigno, præ cæteris deſigno*: f. ήσω. p. προκεχειροτόνηκα. perf. paſſ. προκεχειροτόνημαι. perf. part. paſſ. προκεχειροτονημένος, η, ον, *prius deſignatus, a, um*: quod ex πρὸ & χειροτονέω, *manum protendo*: hoc ex χεὶρ, *manus*, & τείνω, *tendo*: f. τενῶ. p. τέτακα.

Προχέοντι, Dor. pro προχέουσι, *profundunt*: 3. pl. præſ. ind. act. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω.

Πρόχνυ, *in genua*, adv. qu. per Sync. pro πρόγονυ, ἐπὶ γόνυ, *geniculatim*. Th. γόνυ, γόνατος, τὸ, *genu*.

Προχοῇ, *alveo, gutturnio*, dat. ſing. à προχοὴ, ῆς, ἡ, quod ex πρὸ & χέω, f. χεύσω, *fundo*.

Προχόῳ, *alveo*, dat. ſing. à πρόχοος, ȣ, ὁ, *gutturnium*: ad eod. th.

Πρόχορος, ȣ, ὁ, nomen viri, Gr. *præiens in choro*.

Πρόχυσις, έως, ἡ, *profuſio*. Th. χέω, *fundo*. f. χεύσω.

Προχωρέω, f. ήσω, *procedo, ſuccedo*: ſæpe etiam impersonaliter uſurpatur. Th. χωρέω, *eo*.

Προῶμαι, vel προέωμαι, *deſeram, remittam*: & in 1. plu. προώμεθα, a. 2. ſub. m. verbi προΐημι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*.

Προώρισα, ας, ε, *prædeſtinavi, decrevi*, a. 1. ind. act. verbi προορίζω, *prius definio*: f. ίσω. p. προώρικα. perf. paſſ. προώρισμαι. a. 1. paſſ. προωρίσθην. Quod ex πρὸ & ὅρος, *terminus*.

Προωρώμην, imperf. m. verbi προοράω, ῶ, *proſpicio*: imperf. m. προωρώμην, ώμην. Th. ὁράω, *video*.

ΠΡΥΛΕΈΣ, ων, οἱ, *propugnatores, pedites, multitudo in unum congregata*: dat. pl. Ion. πρυλέεσσι pro πρυλέσι.

Πρύλις, ἡ, *ſaltatio armata, quam pedites ſaltant*. Th. πρυλέες.

Πρύμνα, Ion. η, ης, ἡ, *puppis, poſterior pars navis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*.

Πρυμνήσι', pro πρυμνήσια, *retinacula*, nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, ȣ, τὸ, *funis, quo navis religatur ad terram*; quod à πρύμνα, ης, ἡ, *puppis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, η, ὸν, *extremus, ultimus*: qu. à πέρας, *finis, extremitas*. Eſtque qu. ad πέρας μένει. Hinc πρύμνα, ης, ἡ, *puppis*, πρυμνήσιος, ad πρύμναν *pertinens*.

Πρυμνὼ, όος, ἡ, nomen mulieris: q. d. *ultima*.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, *extrema pars montis*: q. à πρυμνὸς, extremus, & ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

Πρυτανεῖα, τὰ, *pecunia quam actor & reus diſceptaturi reponebant*: &

Πρυτανεῖον, ȣ, τὸ, *locus Athenis ubi alebantur publice bene de republ. meriti*; item *ampla & magnifica domus*: &

Πρυτανεύω, *rego, moderor, adminiſtro*: à

ΠΡΥ'ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, *præfectus, adminiſtrator, cuſtos*: in pl. πρυτάνεις, acc. ſing. Πρύτανιν, & eſt nomen propr. qu. πυρότανις, ut ſit proprie *frumentorum præfectus*; vel à πρῶτος.

Πρῴαν, Dor. pro πρώην, quod vide.

Πρώην, adv. *paulo ante, nuper, quondam*: à πρωῒ, *mane*.

Πρωθήβης, ȣ, ὁ, & πρώθηβος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui primos pubertatis annos agit, puber*: ex πρῶτος & ἥβη, *pubes*.

Πρωθύστερος, ȣ, *præpoſterus*: & πρωθύστερον, figura, quæ ὕστερον πρότερον, ſive ὕστερον πρότερον appellatur

ΠΡΩΙ'. *mane*, adv. temporis, cui opponitur ὀψὲ, *veſperi*. ἅμα πρωῒ, *ſummo diluculo*. Hinc Poetice pro πρωῒ, πρωΐζα & πρωϊζὸν, *nudius tertius*: vel ut alii volunt, *hodie mane*.

Πρωΐα, ας, ἡ, ſubaudi ὥρα, *matutinum tempus*. Th. πρωῒ, *mane*.

Πρωΐζα, *præmature*, adv. à πρωῒ, *mane*.

Πρώϊμος, ȣ, ὁ, ἡ, *matutinus, a, um, maturus*: ab eod. th.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, *matutinus, a, um*: ejuſd. them.

Πρώϊος, α, ον, *matutinus, a, um*. Them. πρωῒ, *mane*.

ΠΡΩΚΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, *podex, nates*.

Πρὼν, ωνὸς, & πρῶν, ονος, ὁ, pro πρηὼν, ωνος, ὁ, *cacumen montis*.

Πρῶνες, οἱ, *montium vertices*: à πρῶν. Vide πρών.

Πρὼξ, ωκὸς, ὁ, *gutta*. Th. πρωί.

ΠΡΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *PRORA, frons navis*: qu. à πρὸ & ῥέω, *fluo*; vel ut alii volunt ὁράω, *video*.

Πρώραθεν, adv. è *prora*. Th. πρώρα, *prora*.

Πρωρατεύω, *proreta ſum*: à

Πρωρεύτης, ȣ, ὁ, & πρωρεὺς, έως, ὁ, *PRORETA*. Th. πρώρα.

Πρῶτα, *primum*, adv. τὰ πρῶτα, vel πρωτεῖα, *primæ partes*: à πρῶτος, *primus*. Th. πρό.

Πρώταρχος, ȣ, ὁ, *militiæ princeps*: ex πρῶτος & ἀρχή.

Πρωτεῖον, ȣ, τὸ, *principatus, primatus*, τὰ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, *primæ partes*: à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *ante*.

Πρωτεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ȣ, ὁ, *PROTESILAUS*.

Πρωτεὺς,

Πρωτεὺς, έως, ὁ, *PROTEUS*, *deus marinus*.

Πρωτεύω, *primas teneo, sum primus*: f. εύσω. p. πεπρώτευκα. quod à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *ante*.

Πρώτη, ης, ἡ, *prima*. f. g. à πρῶτος, quod vide.

Πρωτηρότῃ, dat. sing. à

Πρωτηρότης, ου, ὁ, *qui primus arat*: ex πρῶτος, *in primis*, & ἀρόω, *aro*. f. όσω.

Πρώτιστ', pro πρώτιστα, quod & πρώτιστον, *primum, in primis*, adv. superl. à πρῶτον. Sic

Πρώτιστος, ου, superl. à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *ante*.

Πρωτογεννήματα, τὰ, *primitiæ*: vide à πρωτόγονος.

Πρωτογένης, εος, ους, ὁ, *PROTOGENES*, nomen propr. sed

Πρωτογενὴς, έος, ὁ, ἡ, *primogenius*: &

Πρωτόγονος, ου, ὁ, ἡ, *primogenitus*; sed πρωτογόνος, *primum pariens*: ex πρῶτος, *primus*, & γείνομαι, *nascor*. p.m. γέγονα.

Πρωτογόνων, gen. plu. à πρωτογόνος, vide præced.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, *primus consessus*: q. d. ἡ πρώτη καθέδρα. quod ab ἕδρα, *sella*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, *primus accubitus*: ex πρώτη & κλισία, ας, *locus in quo accumbitur*. Th. κλίνω, *reclino*.

Πρωτομέδεια, ας, ἡ, nomen mul. *qua prior curat*.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. *primum*. Th. πρὸ, *ante*.

Πρωτοπαγεῖς, nom. pl. à

Πρωτοπαγὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, *recens compactus*. Ex πρῶτος, & πήγνυμι, *compingo*. f. ξω.

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, *qui primus formatus est*, ut Adam: quod ex πρῶτος & πλάσσω, seu πλάθω, *fingo*. hinc πλαστὸς, *fictus*.

Πρῶτος, ου, *primus*, item pro comparat. *prior, superior*. πρῶτοι, *majores*: τὴν πρώτην, *primum*: contract. ex πρότατος, pro πρότατος, superl. à πρὸ, *ante*.

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, *qui primus stat in acie*: item *princeps, author*. Ex πρῶτος, *primus*, & ἵστημι, *sto*.

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, *jura primogeniti*. Heb. 12.16. à

Πρωτοτόκος, ου, *primipara*: sed πρωτότοκος, ου, ὁ, ἡ, *primogenitus*. q. d. πρῶτον τόκος, *prima proles*: quod à τίκτω, *pario*. f. τέξομαι. p.m. τέτοκα, *peperi*.

Πρωτὼ, όος, ἡ, nomen mul. ἡ πρωτεύουσα.

Πρώτως, adv. *primo, primarie*: à πρῶτος. Th. πρὸ, *ante*.

Πταίην, *volens*, a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, *volo, as*. a. 2. ἔπτην. Th. ἵπταμαι, *volo*.

Πταίοισα, *offendens*, Dor. pro πταίουσα, præs. part. f. g. à πταίω.

ΠΤΑΙ'ΡΩ & πταίρω, *sternuto*. a. 2. ἔπταρον. Est *aliquid cadere facio, sterno*: ut possit esse à πτόω.

Πταίσειν, f. 1. inf. act. πταίσωσι. 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πταίω, *impingo*.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, *offensio, lapsus*: à perf. pass. seq.

ΠΤΑΙ'Ω, *impingo, offendo, labor*: (q. à πίπτω, *cado*.) f. πταίσω. p. ἔπταικα. a. 1. ἔπταισα. a. 1. sub. act. verbi πταίσω, ῃς, ῃ, per. pass. ἔπταισμαι.

Πτάμενος, η, ον, *volans*, præs. part. pass. verbi πτῆμι, & in pass. πτάμαι. Alii malunt esse a. 2. part. m. verbi ἵπταμαι, *volo*. f. πτήσομαι a. 2. m. ἐπτάμην.

Πτάτο, *volabat*, Ion. pro ἔπτατο. 3. sing. imperf. pass. verbi πτάμαι, vel a. 2. m. ut dictum in πτάμενος.

Πτὲ, particula Poet. ex ποτὲ.

ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, *ulmus* q. πεταλέα, à πέταλον, *folium*. Est ab imo ramosa & foliosa.

Πτερὰ, nom. vel acc. pl. à πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*, πτερὰ νίκης, *alæ victoriæ*, id est, *victoria, quam quis celeriter adipiscitur*.

Πτέρις, ιδος, ἡ, *filix*: ab ala πτέρυξ, quia folia habet incisa & explicata.

ΠΤΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, *calx, calcaneum, cujusvis rei extremitas, dolus*: q. à πατεῖν τὴν ἔραν, *à calcanda terra*. Hinc

Πτερνίζω, f. ίσω, *calce peto, calcitro, ferio, supplanto*: à præced.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, *calx pedis*: item. *fundum & basis pelvis*: à πτέρνα.

Πτερνογλύφος, ου, ὁ, nomen Muris, à πτέρνα, *calx*, & γλύφω, *scalpo*. Th. γλάφω, *cavo*.

Πτερνοτρώκτου, gen. sin. à πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, nomen muris. Ex πτέρνα, *calx*, & τρώγω, *rodo, comedo*. f. τρώξομαι. a. 2. ἔτραγον.

Πτερνοφάγος, ου, ὁ, nomen muris: à πτέρνα, *calx*, & φάγω, *comedo*. a. 2. ἔφαγον.

Πτερόεις, εντος, *alatus, celer*: acc. sing. πτερόεντα, *velocem*. Aliquando *sagittis* tribuitur: aliquando etiam *verbis*, quod emissa ex ore revocari nequeant: à πτερὸν, *ala*.

ΠΤΕΡΟ'Ν, οῦ, τὸ, *ala*: item *penna, pinna*, qu. per Syncop. pro πετερὸν, quod à πέτομαι, *volo*. Hinc πτερόεις, *alatus, celer*, πτέρυξ, *ala*. δίπτερος, *bipennis*. πτερύσσομαι, *alarum plausu latera ferio*, ut gallinacei ante cantum: *gestio*.

Πτερόω- ῶ, f. ώσω, *alatum facio, alas addo*. Th. πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*: dat. sin. πτέρυγι, Th. πτερὸν, *ala*.

Πτερύγιον, ου, τὸ, *alula, pinna*, in piscibus; & *pinna* ædificii, diminit. à πτέρυξ, υγος, *ala*. Th. πτερὸν, idem.

Πτέρυξ,

Πτέρυξ, υγ☉-, ἡ, *ala*; item *pinna* sive *penna*. Th. πτερόν, ȣ τὸ, *ala*.
Πτερύσσομαι, f. ύξομαι, vide in πτερόν.
Πτέσθαι, *volasse*, pro πτάσθαι, a. 2. inf. m. q. à πτέω, pro ἵπταμαι, *volo*, *as*. f. πτήσομαι. a. 2. act. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην. a. 2. inf. m. πτάσθαι.
Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, *volo*, *as*. f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην.
Πτηνὸν, ȣ, τὸ, *volatile*, *avis*. τὰ πτηνὰ, ῶν, *aves*: ab ἵπταμαι, *volo*. f. πτήσομαι.
Πτῆξαι, *consternare*, a. 1. inf. act. à seq.
Πτήσσω, *metu contrahor*; *expavesco*; *fugio*; *me abscondo*; & active *perterrefacio*: f. ξω. Th. πτοέω, *terrefacio*.
Πτήσω, *volabo*, f. 1. act. verbi πτῆμι, seu ἵπτημι, *volo*. Th. ἵπταμαι, idem. f. πτήσομαι.
Πτίλον, ȣ, τὸ, *penna mollis*, *pinna*, *lanugo*: à seq. th.
ΠΤΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *cui ex ciliis pili periere*; *calvus*.
ΠΤΙ'ΣΣΩ, seu πτίω, f. πτίσω, *PISO*, *PINSO*, *tundo*; *decortico*: convenit cum πατάσσω, *percutio*: hinc πίσον, ȣ, τὸ, *pisum*.
ΠΤΟΕ'Ω, *terrefacio*, *terreo*; item *obstupefacio*: f. ήσω. p. ἐπτόηκα. a. 1. pass. ἐπτοήθην. a. 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ. & in 2. pl. πτοηθῆτε a. 1. part. pass. πτοηθεὶς, ἐντ☉-, *consternatus*, *attonitus*. Hinc πτήσσω, f. ξω, *expavesco*. πτωχὸς, ȣ, ὁ, *mendicus*. πτωχεύω, *mendicus sum*. f. σω. p. ἐπτώχευκα.
Πτοηθῆτε, a. pl. a. 1. sub. pass. verbi πτοέω, quod vide.
Πτοιέμεν☉-, *attonitus*, *admirans*, Ion. pro ἐπτοημέν☉-, perf. part. pass. verbi πτοέω, quod vide.
Πτόησις, εως, ἡ, *consternatio*. Th. πτοέω, *terreo*.
Πτοίμην, οῖο, οῖτο, *volem*, *es*, *et*, pro πταίμην, αῖο, αῖτο, a. 2. opt. m. verbi ἵπταμαι, *volo*. f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην.
Πτοιοῦμαι, *consternor*, præs. pass. à πτοιέω, Poët. pro. πτοέω, *exterreo*.
Πτολεμαῒς, ίδ☉-, ἡ, nomen urbis. Gr. *bellatrix*.
Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præs. inf. à πολεμίζω, *bello*: f. ίσω. Th. πόλεμ☉-, *bellum*.
Πτόλεμ☉-, ȣ, ὁ, Poët. pro πόλεμ☉-, *bellum*.
Πτολίεθρον, ȣ, τὸ, *oppidulum*, diminut. à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, ἡ. *urbs*.
Πτολίεσσιν, dat. pl. Ion. & Poet. à πτόλις, εως, ἡ, *urbs*, Poët. pro πόλις, idem.
Πτολίπορθ☉-, ȣ. ὁ, *urbium eversor*: quod à πτόλις, Poët. pro πόλις, εως, ἡ, *urbs*, & πέρθω, *vasto*. p. m. πέπορθα.
Πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs*.
Πτόρθοιο, gen. Ion. à
Πτόρθ☉-, ȣ, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.
Πτύγμ', pro πτύγμα, ατ☉-, τὸ, *plicatura*, *sinus*: à 1. pers. perf. pass. verbi πτύσσω, *plico*. f. ξω.
ΠΤΥ'ΓΞ, γὸς, ὁ, *avis genis*. Eadem censetur quæ ὕβρις.
Πτυκτὸς, ȣ, *plicatus*, *complicatus*; quod à πτύσσω, *complico*. f. ξω.
Πτύξ, υχὸς, ἡ, *plica*; *cacumen montis*. Th. πτύσσω.
Πτύξας, αντ☉-, a. 1. part. act. à πτύσσω, *complico*. f. ξω.
Πτύον, ȣ, τὸ, *ventilabrum*, quo sordes à frumentis veluti πτύονται, seu ἐκβάλλονται. Th. πτύω, *exspuo*.
Πτυόφι, Poët. abject. ν. à πτύον, *ventilabrum*, quod vide.
Πτύρω, *terreo*: f. πτυρῶ. p. ἔπτυρκα. præs. p ss. πτύρομαι, *perterresio*, propriè de equis. Th. πτοέω, *terreo*.
Πτύσμα, ατ☉-, τὸ, *sputum*: à πτύω, *spuo*.
ΠΤΥ'ΣΣΩ, *complico*, *plico*: f. ξω. p. πέπτυχα. a. 1. ἔπτυξα. q. à πετάω, *pando*. Hinc πτυκτὸς, *plicatus*. δίπτυχ☉-, *duplex*, *duplicatus*: &
Πτύχες, *plicæ*, nom. pl. à πτύξ, υχὸς, ἡ, *plica*. Th. πτύσσω, *plico*. f. ξω.
Πτυχὴ, ῆς, ἡ, idem ac πτύξ, *plica*: ab eod. them.
Πτυχθεὶς, ένΤ☉-, *plicatus*, a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, *plico*: f. ξω. a. 1. pass. ἐπτύχθην.
ΠΤΥ'Ω, f. ύσω, *SPUO*, *exspuo*, *contemno*. q. à πέτω, *cado*: hinc πτύελον, ȣ, τὸ, *sputum*. πτύσμα, ατ☉-, τὸ, idem.
Πτωκαζέμεν, Ion. seu Dor. pro πτωκάζειν, præs. inf. act. verbi πτωκάζω, idem cum πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.
Πτῶμα, ατ☉-, τὸ, *cadaver*; item *casus*, *lapsus*. Th. πίπτω, *cado*. f. πτώσω.
Πτὼξ, κὸς, *timidus*: itidem substantive pro *lepore*: quod à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.
Πτῶσις, εως, ἡ, *casus*, *ruina*, *plaga*: à πίπτω, *cado*: f. πτώσω, quasi à πτόω. f. 2. m. πεσȣ̃μαι. præt. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Πτώσσῃς, 2. sing. præs. sub. à πτώσσω, *mendico*, *trepido*. præs. inf. πτώσσειν. Th. πτοέω, *terrefacio*.
Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσȣσι, *trepidant*, *formidant*, 3 pl. præs. act. à
Πτώσσω, *trepido*, *trepide oberro mendicans*: f. ξω. hinc πτώξ, *trepidus*. Th. πτοέω. *terrefacio*.
Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, *cado*. q. à πτόω.
Πτωχεία, ας, ἡ, *mendicitas*, *inopia*: quod à πτωχὸς, *mendicus*: hoc à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω.
Πτωχεύω, *pauper sum*, *mendico*: f. εύσω. p. πεπτώχευκα. a. 1. ἐπτώχευσα. à sequentibus.
Πτωχὸς, ȣ, *mendicus*, *pauper*. χήρα πτωχὴ, *vidua pauper*. à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πυανέψια, *festum quoddam Athenis*: à πυάνων ἑψησις.

Πύανον, ου, τὸ, *faba*: aliter πύαμος & πύαμον.

Πύαρ, *coagulum*, forte quia est crassum, ut πύον.

Πυγαῖα, τὰ, dicuntur *clunes*. Them. πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates, clunes*.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, & ἡ, πὺξ, *nates, clunes*. q. à πήγω, quia densa ibi caro. hinc ὀρθόπυγον, ου, τὸ, *pars supra clunes elata*. hinc πυγίζειν, *supra nates dare*.

Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt: alii, ut sit *ferire nates alicujus*. & hinc

Πύγισμα, ατος, τὸ, pro *præpostera Venere*. Vel pro *plagis, quas quis natibus alicujus infligit*. Th. πυγὴ, *clunes*.

Πυγμαῖος, ου. ὁ, *PYGMÆUS*: à πυγμὴ, *mensura continens spatium quod est à cubito ad digitos clausos*. Th. πὺξ, adv. *pugno*, vel *pugnis*.

Πύγματος, ἔσχατος, Hesych. pro πύματος.

Πυγμαχία, ας, ἡ, Poët. pro πυγμὴ, ἡ, *pugilatus, pugilum certamen*. Ex πὺξ, *pugno*, & μάχομαι, *certo*.

Πυγμάχος, ου, ὁ, *pugil, luctator*: ex πυγμὴ, *pugnus*, & μάχομαι, *pugno*.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, *pugnus, pugilatus*, πατάσσειν πυγμῇ, *pugno percutere*. πυγμῇ, adverbialiter *crebrò, enixè*. Sumitur & pro *mensura cubiti*, unde dicti sunt *Pygmæi*, πυγμαῖοι, q. d. *cubitales*. Them. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυγοστόλος, ου, ὁ, ἡ, *quæ nates vestibus ornat*: à πυγὴ, *nates*, & στέλλω, *orno*. p. m. ἔστολα.

Πυγὼν, όνος, ἡ, *mensura à cubito ad extremam partem manus, digitis inflexis*. Th. πὺξ. adv. *pugno*.

Πυδαρίζω, *ægrè fero, resilio*. q. à πηδάω, *salio*.

ΠΥ'ΕΛΟΣ, ου, ὁ, *solium balneorum*, seu *cella, alveus*. q. à ποὺς & λούω, *lavo*. Dicitur & πύαλος.

Πυθαγόρας, ὁ, *PYTHAGORAS*, Philosophus. Hinc

Πυθαγόρειος, *PYTHAGOREUS*: &

Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHAGORICUS*: &

Πυθαγορίστας, ᾶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγοριστὴς, οῦ, ὁ, *Pythagoricus*. à Πυθαγόρας.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo, quæro*. f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. perf. pass. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. sing. præs. ind. m. verbi πύθομαι, *putresco*. Them. πύθω, f. πύσω, *putrefacio*.

Πυθεῦ, Dor. pro πυθοῦ, a. 2. imperat. m. verbi πυνθάνομαι. vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi πύθω, *putrefacio*. Est & 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, vide in πύθηαι.

Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *audio, intelligo, quæro* f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πύθια, ων, *PYTHIA*, orum, i. e. *Pythii ludi*. vel tempus ipsum τῶν Πυθίων. à Πύθιος, quod vide.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poët. idem.

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHICUS*: à Πύθιος.

Πυθιονίκας, α. ὁ, Dor. pro.

Πυθιονίκης, ου, ὁ, *in ludis Pythicis victor*. ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας, &

Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem. Hinc Πυθιόνικον ὕμνων θησαυρὸν vocat. Pind. *thesaurum hymnorum de victoria Pythica*, i. e, copiam amplam carminum in laudem victoris Pythyci. à seq.

Πύθιος, ου, ὁ, *PYTHIUS*, cognomen Apollinis.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars, ramus, propago*. dat. sing. πυθμένι, acc. πυθμένα q. à πέδον, *solum*. Them. πύθω, *putrefacio*.

Πυθόθεν, *ex Pythone*. per Syncop. pro ἐκ τοῦ Πυθωνόθεν. quod à Πυθὼ, όος, unde factum Πυθόοθεν,& per Syncop. Πυθόθεν,i.e. ἐκ τοῦ Πυθῶνος.

Πυθοῖ, *in Pytho*, dat. sing. à Πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖ δὲ, *Pythum versus*. Hic δὲ postponitur Dativo; alioquin postponi solet accusativo, ut οἶκόνδε, &c.

Πυθοίατο, *rogavissent*, Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro, audio*. f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. a. 2. opt. m. πυθοίμην,& in 1. pl. πυθοίμεθα.

Πυθόμενος, a. 1. part. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*. vide πυθοίατο.

Πύθοντο, *audierunt*, Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

ΠΥ'ΘΩ, *putrefacio*. f. πύσω. q. in πύον redigo, πύθομαι, *putresco*. Hinc πύθων, ωνος, ὁ, *draco* vel *serpens, quem Apollo interemit*. πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars*. πύματος, ου, ὁ, Poët. *extremus, ultimus*. πύον, ου, τὸ *pus*: at.

Πυθὼ, όος, ἡ, *PYTHO*, urbs Phocidis.

Πυθὼν, ῶνος, ἡ, idem. at

Πύθων, ωνος, ὁ, *PYTHO, draco* vel *serpens quē Apollo interemit, divinator*, vel *dæmonium, cujus afflatu futura prædicebant*. Et sic dictus *Apollo*, δαιμόνιον μαντικὸν, παρὰ τὸ πυθέσθαι. Th. πύθω, *putrefacio*, vel πυνθάνομαι, *interrogo*.

Πυθῶνά δὲ Poët. pro εἰς Πυθῶνα, *in* vel *ad Pythonem*. Πυθωνόθεν, ἐκ τοῦ Πυθῶνος, *ex Pythone*.

ΠΥ'ΚΑ, *densè, spisse, accuratè, prudenter*. q. à πήγω, *compingo, cogo*. Hinc πυκάζω, *denso, stipo*. πυκνὸς, ῆ, *densus, spissus*. πυκνότης, ητος, ἡ, *densitas, spissitudo*. πυκνόω, *denso, spisso*. πύξος, ου, ἡ, *buxus*. πυξὶς, ίδος, ἡ, *pyxis*.

Πυκάζω, *denso, stipo*. f. άσω. Th. πύκα, *dense*.

Πυκάσαι, a. 1. inf. act. verbi πυκάζω, *munio*.

mo, fulcio, condenso. f. ἀσω. Th. πύκα, *densè.*

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, *ornare.* sic πυκάσδη, Dor. pro πυκάζῃ, *ornaris.* Th. πύκα, *densè, accuratè.*

Πυκινῆς, gen. sing. f. g. à seq.

Πυκινὸς, ἡ, ὸν, idem quod πυκνὸς, *creber, densus, spissus, prudens.* Th. πύκα, *densè,* adv.

Πυκνὰ, *crebò, prudenter,* &

Πυκνὸν, adverbialiter idem, à seq.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, *creber, a, um. densus, a, um.* per Sycop. pro πυκινός. Them. πύκα, *densè.*

Πυκνῶς, *sæpè, crebrò,* adv. in compar. πυκνότερον, *sæpius.* ab eod. th.

Πύκτας, α, ὁ, Dor. pro πύκτης, quod vide.

Πυκτεύω, *pugil sum, pugilem ago.* f. εύσω. p. πεπύκτευκα à

Πύκτης, ε, ὁ, *pugil, qui pugno certat.* Th. πὺξ, adv. *pugno.*

Πυλαγόραι, ῶν, οἱ, & Πυλαγόροι, dicebantur *legati, qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de republ. acturi, mittebantur.* ex πύλη, *porta,* in pl. πύλαι. quod vide, & ἀγορὰ, *forum, cœtus.* Vide πυλαία, apud Suidam & alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. *portæ*; item πύλαι, sive πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμόπυλαι, *PYLÆ*, locus in Tauri montis parte sic dict. quod ibi *portæ* & fauces essent è Cicilia Syriam petentibus. gen. pl. Æol. πυλάων, pro πυλῶν, à πύλη, ης, ἡ, *porta.*

Πυλαίη, Ion. pro πυλαία, ας, ἡ. *Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat.* vide præced.

Πυλάρτης, ε, ὁ, *habens portas validas & bene compactas*: à πύλη, *porta,* & ἄρω, *apto.*

Πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν, à

ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *porta,* q. πόλη, à πόλις, quam claudit. vel à πολέω. Πύλησ' pro πύλησι, dat. pl. Ion. Hinc πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium,* Θερμόπυλαι, ῶν, αἱ, *calidæ portæ,* locus quidam in Græcia.

Πυλίγγες, *pili qui in sede corporis nascuntur,* ubi πύλη περιπατημάτων.

Πυλίων, gen. pl. à Πύλιος, ε, ὁ, *PYLIUS* nomen propr. quod â.

Πύλος, ε, ἡ, *PYLUS*, nomen oppidi in Peloponneso. Est & πύλιος, ε, ὁ, idem quod πύλη, *porta.*

Πυλωρὸς, πυλαωρὸς & πυλαωρὸς, ὁ, ὁ, ἡ, *portæ custos, urbis portarum custodiæ præfectus*: à πύλη, *porta,* & ὦρος, *custos.* vel ab ὤρα, *cura.*

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium, vestibulum*; item *ipsa porta, janua.* Th πύλη, *porta.*

Πυλωρὸς, ὁ, ὁ, ἡ, *janitor.* vide πυλωρός.

Πυμάτη, *ultimæ,* dat. sing. f. g. à

Πύματος, ε, Poët. *extremus, ultimus.* à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum.* Th. πύθω, *putrefacio.*

ΠΥ'ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, *fundum, manubrium gladii.*

ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ seu πεύθομαι, *audio, cognosco, percontor, quæro.* præs. part. πυνθανόμενος, ε. f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην, ε, ετο. a. 2. inf. m. πυθέσθαι. a. 2. part. m. πυθόμενος, ε, *quum cognovisset.*

ΠΥ'Ξ, adv. *pugno,* vel *pugnis.* Hinc πυγμὴ, ῆς, ἡ, *pugnus.* πυγμαῖος, ε, *Pygmæus, parvæ staturæ homo.* πύκτης, ε, ὁ, *pugil.* Est & πύξ, *assiduè, frequenter.* q. compactè, à πύκα.

Πύξινος, ε, *buxeus,* &

Πυξίον, ε, τὸ, *tabella scriptoria,* quæ olim è *buxo* fuit; item *tabula scriptoris*: &

Πυξὶς, ίδος, ἡ, *PYXIS, vasculum è buxo.* aut etiam è *quavis materia*: à

Πύξος ε, ἡ, *BUXUS*, Angl. **Box**. à πυκάζω, *denso. densum* enim est ejus lignum.

Πύον, ε, τὸ, *pus, sanguis corruptus.* Th. πύθω, *putrefacio*

Πύος, ε, ὁ, & πύος, εος, τὸ, *colostrum*; item *PUS.* ab eod. th.

ΠΥ'ΠΠΑΞ, *vox poppysmatis.*

ΠΥ~Ρ, πυρὸς, τὸ, *ignis* q. à περάω, inusit. *uro,* vel πρήθω, *incendo.* Hinc πυρόεις, εντος, *igneus.* πυρίτης ε, ὁ, *lapis ignem emittens.* πυραμὶς, ίδος, ἡ, *Pyramis.* πυρόω, ώσω, *uro, inflammo.* πυρεῖον, ε, τὸ, *igniarium.* πυρὰ, *pyra, rogus* πυρσὸς, ε, ὁ, *fax, facula.* πυρσεύω, *facem præfero.* πυῤῥὸς, ε, *rufus, rutilus.* πυῤῥίχος, ε, idem. πυρετὸς, ε, *igneus, calor*: item *febris.* ζώπυρον, ε, τὸ *suscitabulum ignis.* ζωπυρέω, *ignem sopitum suscito.*

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, *regus, PYRA.* à præced.

Πυράγρα, ας, ἡ, *forceps,* quo πῦρ ἀγρεύομεν, ab ἀγρεύω *capio.* Th. ἄγρα, *captura.*

Πυραιθούσα, præs. part. f. g. à

Πυραίθω, *ignem facio*: ex πῦρ, & αἴθω, *uro.*

Πυράκης, ε, *rufus,* idem quod πυῤῥάκης, quod vide. q. ex πῦρ, *ignis,* & ἄγω. Gen. 25. ver. 25. mel. edit. πυῤῥάκης.

Πυρακτέω, &-όω, *in igne verso, candefacio*: à πῦρ & ἄγω.

Πυράμη, ης, ἡ, *falx,* qua πυρὸς demetitur: ex πυρὸς, *triticum,* & ἄμη, *falx.* Th. ἀμάω, *meto.*

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, *PYRAMIS, figura in conum attenuata.* Angl. **Pyramid**. Πυραμίδες apud Ægyptios dicuntur *regia granaria.* tanq. à πυρὸς, *triticum.* Them. πῦρ, *ignis.*

Πύραυνον, ε, τὸ, *igniarium,* vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur, à πῦρ & αὔω, *accendo.*

Πυργηδὸν, *in modum turris*: à

ΠΥ'ΡΓΟΣ, ε, ὁ, *turris.* q. πέρας γῆς quod ad fines territoriorum soleret fieri; aut à πῦρ, quia flammæ instar in acutum tendit.

Πυργόω, *turris instar erigo, turri instruo & munio*: á præced.

Πυρεῖον, ου, τὸ, *igniarium*, *thuribulum*, quia in id πῦρ imponitur. Ion. πυρήϊον.
Πυρέσσω vel -ττω, *febricito*, *febri laboro*. præs. part. πυρέσσων. f. ξω. p. πεπύρεχα. a. 1. ἐπύρεξα. à
Πυρετὸς, οῦ, ὁ, *febris*. Th. πῦρ, *ignis*.
ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *nucleus*: à πῦρ, quia *ignea vis* seminis in eo est.
Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, *ferens triticum*: ex πυρὸς, *triticum*, & φέρω, *fero*.
Πυρία, ας, ἡ, *fotus*, *sudatio sicca*, quia πυρὶ elicitur. *tum ipsum vas*, *in quo* πυρία *peragitur*, *caldarium*: &
Πυριατήριον, ου, τὸ, *locus in quo sudantes foventur*, *hypocaustum*. Them. πῦρ, *ignis*.
Πυρίεφθος & πύρεφθος, ου, ὁ, ἡ, *igni coctus*: à πῦρ, & ἕψω. *coquo*.
Πυρινὸς, ἡ, ὸν, *igneus*: *a*, *um*. Them. πῦρ, *ignis*: at
Πύρινος, ου, *triticeus*: à πυρὸς, *triticum*.
Πυριπνείοντας, *ignitas*, acc. pl. part. præs. act. à.
Πυριπνείω, Metri gratia pro πυριπνέω, *ignem spiro*: ex πῦρ, *ignis*, & πνέω, *flo*.
Πυριπνόοισι, dat. pl. à
Πυρίπνοος, ου, ὁ, ἡ, *ardens*, ex iisdem them.
Πυρισφάραγος, ου, ὁ, ἡ, *qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat & absumit*. Ex πῦρ, *ignis*, & σφάραγος, *sonus*.
Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*. Ex πῦρ, *ignis*, & καίω, *incendo*.
Πυρναῖος, ου, *maturus*, *edulis*: à πυρὸς, *triticum*.
Πύρνος, ου, per Syncop. pro πύρινος, *triticeus*; item Subst. *fragmentum panis*. Th. πυρὸς, *triticum*.
Πυροῖο, gen. Ion. pro πυροῦ, à
ΠΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *triticum*, *frumentum*. q. σπυρὸς, pro, σπορὸς, à σπείρω, *semino*. p. m. ἔσπορα.
Πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, *ignem ferens*, pro quo & πυρφόρος, à πῦρ & φέρω, *fero*. Est & πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, *triticum ferens*: ex πυρὸς, *triticum*, & φέρω.
Πυρόω, -ῶ, *igne injecto uro*. f. ώσω. præt. πεπύρωκα. præs. pass. πυρόομαι, οῦμαι, *uror*. præs. inf. pass. πυρόεσθαι, οῦσθαι. perf. pass. πεπύρωμαι, perf. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus*, *a*, *um*. item *igni exploratus*. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυρπάλαμον βέλος, *fulmen*, à Pindaro dicitur, quod Jovis *manu* tractetur. à
Πυρπάλαμος, ου, *versutus*, *ignem protendens*: à πῦρ & παλαμάομαι. qu. qui *ignem* possit *tractare manu*. Th. παλάμη, *manus*.
Πυρπολέειν, & έεσθαι, *incendere*, *flammis vastare*, inf. Πυρπολέων, οντος, *incendiis depopulans*, part. præs. act. ex πῦρ, & πολέω.
Πυρράζω, *rubeo*. f. άσω. perf. πεπύρρακα. à πυρρὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρράκης, ου, ὁ, *rufus*, idem quod πυρρὸς. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυρρίχη, sub. ὄρχησις, *PYRRHICA*, *saltatio in armis* à *Pyrrho autore*.
Πυρριχίζω, *Pyrrhicam salto*, seu *armatus salto*. à præced.
Πυρριχιστὴς, οῦ, ὁ, *pyrrhicæ saltator*: à præced.
Πύρριχος, Dor. idem quod πυρρὸς, seq.
Πυρρὸς, ά, ὸν, *rufus*, *a*, *um*. colorem τοῦ πυρὸς, habens; sed
Πύρρος, ου, ὁ, *PYRRHUS*, rex Epirotarum.
Πυρρότριχος, ου, ὁ, ἡ, *rufis capillis præditus*: ex πυρρὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*, & θρὶξ, τριχὸς ἡ, *pilus*.
Πύρρω, gen. Dor. pro Πύρρου, à Πύρρος, *Pyrrhus*.
Πυρσὸς, οῦ, ὁ, *fax*. Th. πῦρ, *ignis*.
Πυρφόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui ignem fert*. *sacrificulus*. ex πῦρ & φέρω.
Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi πυρόω, *incendo*, quod vide.
Πύρωσις, εως, ἡ, *exploratio quæ fit per ignem*. ab eodem verbo.
Πύσει, 3. sing. f. 1. act. verbi πύθω, *putrefacio*. f. πύσω. a. 1. pass. ἐπύθην.
Πυθεὶς, έντος, *putrefactus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.
Πύσμα, ατος, τὸ, *quæstio*, *sciscitatio*: &
Πυσματικὸς, ἡ, ὸν, *rationalis*, *e*: à πύθομαι, seu πυνθάνομαι, *quæro*, *interrogo*: f. πύσομαι.
Πύσω, *putrefaciam*, f. 1. act. verbi πύθω.
ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lagena vimine obducta*; *vas vinarium*. ceu πίθος, quidam.
Πῶ, *quodammodo*, ? Dor. pro ποῦ, *ubi*: &
Πω, enclit. *quodammodo*, Dor. *alicunde*. Th. ὅς, *qui*.
Πῶ, *bibe*, præs. imperat. verbi πῶμι, in imperat. πῶθι, & per Ectasin πῶθι, hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, *bibo*.
ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba*. q. πόα γλυεὶς, *herba fruticans in mento*.
Πωγωνίας, ου, ὁ, *barbatus*: à præced.
Πωγωνοτροφέω, ῶ, *barbam nutrio seu alo*. ex πώγων, ωνος, ὁ, & τρέφω, *alo*.
Πῶεα, acc. pl. à πῶυ, εος, τὸ, *grex*: quod vide.
Πώλεαι, Ion. pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass. &
Πωλέεσκε, Ion. pro ἐπώλεε, 3. sing. imperf. act. verbi πωλέω, *vendo*.
Πωλέσκετο, *versabatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐπολεῖτο, & ο, verso in ω. à πολέω *versor*, *dego*: nam πωλέω cum ω, est *vendo*. Vel est imperf. pass. verbi πωλέσκομαι, item quod πωλέω, Poët. pro πολέω, *verso*.
Πωλεύμην, Ion. & Dor. pro ἐπωλούμην, imperf. pass. à
ΠΩΛΕ'Ω, *vendo*: imperf. ἐπώλεον, ουν. f. ήσω. p. πεπώληκα. An à πῶλος, quod olim

olim esset *venditio pullorum*; An à πολέω, quod vendere sit *vertere* dominium rei. Hinc προπωλέω, *institoris munere fungor*: προπώλης, ου, ὁ, *propola*, *institor*. βιβλιοπώλης, ου, ὁ, *librorum venditor*. φαρμακοπώλης, ου, ὁ, *pharmacopola*, *medicamentorum venditor*.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. &

Πωλήσας, αντος, a. 1. part, act. πώλητον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi πωλέω, *vendo*.

Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi πωλέομαι, *vendor*. Th. πωλέω, *vendo*.

Πωλικός, ου, *pullinus*: à

ΠΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *PULLUS*, plerumque *equinus*: q. à πολεῖν, *versare*, quod sit agilis ad se *versandum*.

Πώλυψ, υπος, ὁ, *polypus*: à πολλοῖς ποσὶ, *multis pedibus*.

Πῶμ', pro seq.

ΠΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ *operculum*; item *potus*, *poculum*, tanquam à πόω, *bibo*.

Πώμαλα, *haudquaquam*, vox Dorica. Sonat πῶ μάλα *quomodo valde?*

Πωμϐικὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, *pastoralis*. Th. ποιμὴν, *pastor*

Πώποτε, pro πότε, *unquam*, adv. ab ὅτε, *quando*.

ΠΩ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *luctus*. hinc ταλαίπωρος, ου, ὁ, ἡ, *ærumnosus*, *miser*. ταλαιπωρία, ας, ἡ, *ærumna*, *miseria*. Est &

Πῶρος, ου, ὁ, *callus*: at

Πωρὸς, ου, *cæcus*.

Πωρόω, *facio occallescere*, *obduro*: f. ώσω. perf. πεπώρωκα, *obduravi*. præs. pass. πωρόομαι, οῦμαι, *occallesco*, perf. pass. πεπώρωμαι. a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, *ex callo obdurui*, *occallui*. Th. πῶρος, *callus*.

Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio*. à præced.

ΠΩ͂Σ, interrog. *quomodo? qui? &c.* at

Πώς, (extra interrog.) enclitic. *quodammodo*. cum particulis, εἰ, μή. ut εἴπως, εἴπερ πως, *si forte*. μή πως, *ne forte*.

Πώσω, *bibam*, f. 1. act. verbi πίνω, *bibo*. a. 2 ἔπιον. perf. πέπωκα, q. à πόω.

Πωτάομαι, Poet. pro ποτάομαι, *volo*, *volito*, quod à πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.

Ποτῶ, Dor. pro πίτω.

Πῶυ, εος, τὸ, *grex*. in nom. pl. πώεα. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΩΫΓΞ, γος, ἡ, *mergus quidam*. Scribitur & πῶϋξ.

P.

P Est litera decima septima, & in numerorum notis *centum* designat. Attici dictiones habentes communiter ρ σ, efferunt per duplex ρ, ut pro ἄρσην, ἄρρην, &c.

Ῥ', pro ῥα, vide seq.

Ῥα (enclitica partic. apud Poëtas expletiva, sicut ἄρ, ex qua facta per Metathesin) *certe*, *utique*. Cum accentu etiam invenitur, ut ἦ ῥὰ, *dixit quidem*, ut discernatur ab ἦρα, nom. pl. & ab imperf. ἦρα. tum ab ἦ ῥα, *aut profecto*, & ἦρα, *certè quidem*.

Ῥά, vel potius ῥᾶ, pro ῥᾴδιον, *facile*.

Ῥᾶ, τὸ, apud Medicos, *genus est radicis*, *RHA*.

Ῥαάϐ, vel Ῥαχὰϐ, ἡ, nomen hospitæ ἄκλιτον. Hebr. *latitudo*.

Ῥαϐάττω, *sursum ac deorsum eo*: an à ῥα & βάω;

Ῥαϐϐὶ, vox Syriaca. ex Hebræo רב *rabb*, *multus*; item *magister*, sic dictus à *multiplici* eruditione qua præditus esse debet. ῥαββονὶ & ῥαββουνὶ, eodem sensu dicuntur.

Ῥαϐδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω. p. ἐρράβδικα. a. 1. ἐρράβδισα perf. pass. ἐρράβδισμαι. a. 1. pass. ἐρραβδίσθην, ης, η. ἐρράβδιζε, pro ἐρράβδιζε, 3. sing. imperf. act. Jud. 6. 11. à

ῬΑ'ΒΔΟΣ, ου, ἡ, *virga*, *bacillus*, *sceptrum*, *vena metallica*: q. à ῥέα βάδειν. hinc Lat. *RUDIS*, *RADIUS*: & Angl. Rod.

Ῥαϐδουχέω, ῶ, *virgas gesto seu fasces*, *ante eo gestans fasces*: exp. *anteeo*: &

Ῥαϐδουχία, ας, ἡ, *munus gestandi fasces*: à

Ῥαϐδοῦχος, ου, ὁ, ἡ, *qui virgas gestat*, *aut fasces*, *lictor*, *viator*. παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον. *quod gestaret bacillum*; iis magistratus utebatur vocandi & nuntiandi causa.

Ῥαϐδοφόρος, ου ὁ, ἡ, *lictor*. *viator*: ex ῥάβδος, *virga*, *fasces*: & φέρω, *fero*.

Ῥάγα, *vigor*, *vis*, *impetus*: qu. à ῥαία.

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, *ruptura*: à ῥηγνύω, *rumpo*. Th ῥήσσω, idem.

Ῥαγαῦ ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *proximus*.

Ῥαγδαῖος, ου, *impetuosus*, *vi perrumpens*: à

Ῥάγδην, adv. *abrupte*. Th. ῥήσσω, *frango*.

Ῥαγεὶς, έντος, *ruptus*, a. 2. part. pass. verbi ῥήσσω, vel ῥηγνύω, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔρραγον. a. 2. pass. ἐρράγην. f. 2. pass. ῥαγήσομαι.

Ῥαγήσεσθαι, *rupturum esse*, f. 2. inf. pass. ejusd. verbi.

Ῥαγίζειν, *uvæ grana*, vel *uvas legere*: hinc ῥαγίζοντι, Dor. pro ῥαγίζουσι, *comedunt*. Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus*.

Ῥαδαλὸς, ου, *tener*, *mollis*, *delicatus*: à ῥάδιος, *facilis*, *tener*.

Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ. *RADAMANTHUS*, judex inferorum. in acc. Dor. Ῥαδάμανθα, pro υν.

Ῥάδια, *calcei quidam*, quod ῥᾳδίως *induerentur*; *sandalia*.

Ῥαδινάκην, οἱ Πέρσαι καλοῦσι τὸ ἔλαιον.

Ῥαδινὸς,

Ῥαδινῆς, *agilibus*, dat. pl. Ion. pro ῥαδινῆς, à
Ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis*, *tenuis*, *mollis*. ἀπὸ τῦ ῥᾶον δινεῖσθαι, qu. à δινέομαι, *versor*, *circumagor*. Th. δίνη, *vortex*.
ῬΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *ramus*. Hinc Lat. *RADIX*.
ῬΑ'ΔΙΟΣ, ꙋ, *facilis*, *proclivis*: in compar. ῥᾴων, *facilior*, superl. ῥᾷστος, *facillimus*. ῥηΐδιος, apud Poëtas item quod ῥάδιος.
Ῥαδιουργέω, ῶ in seq.
Ῥαδιούργημα, ατος, τὸ, *veteratorium facinus*; à ῥαδιουργέω, ῶ, *facile ad scelus perpetrandum prorumpo*: f. ήσω. p. ἐῤῥαδιούργηκα. quod &
Ῥαδιουργία, ας, ἡ, *scelus*, *maleficentia*: à
Ῥαδιουργὸς, ꙋ, ὁ, ἡ, *maleficus*, *falsarius*, *cui non est religio turpe quid patrare*: ex ῥάδιος, *facilis*, & ἔργον, *opus*.
Ῥαδίως, adv. *facile*: à ῥάδιος.
Ῥάζω, item quod ῥαίνω *adspergo*. Est &
Ῥάζα, *latro*; puto *fracta voce*: à ῥήσσω, *frango*.
ῬΑ'ΘΑΓΟΣ, ꙋ, ὁ, *strepitus*: qu. à ῥόθος & ἄγω.
ῬΑΘΑ'ΜΙΓΞ, γος, ὁ, Poët. *gutta*: in pl. ῥαθάμιγγες. qu. à ῥαίνω.
Ῥαθεὶς, *inspersus*, a. 1. part. pass verbi ῥαίνω, *adspergo*: a. 1. pass. ἐῤῥάθην.
Ῥαθυμέω, ῶ, *remisso sum animo*, *deses sum*; item *quiesco*, *otio & quieti me trado*: &
Ῥαθυμία, ας, ἡ, *remissio animi*, *desidia*: à
Ῥάθυμος, ꙋ, ὁ, ἡ, *remissus*, *piger*: cujus θυμὸς τὸ ῥέα, seu ῥᾴδιον, consectatur: *piger enim difficilia fugit*.
Ῥαθυμοῦντες, *segniter agentes*, nom. pl. præs. part. à ῥαθυμέω, quod ex ῥάδιος, *facilis*, & θυμὸς, *animus*.
Ῥαθύμως, adv. *segniter*: à ῥάθυμος, quod vide.
Ῥαΐα, *sanitas*: à ῥάω, *roboro*, vel ῥέα. *Sanitas* est quædam *facilitas* virium.
ῬΑΙΒΟ'Σ, ꙋ, *incurvus*, *intortus*: qu. à ῥαίειν βάσιν, *corrumpere gressum*.
Ῥαικάνη, ης, ἡ, *flagellum*: à ῥαίω, *disperdo*.
ῬΑΙ'ΝΩ, *perfundo*, *aspergo*: f. ανῶ. p. ἔῤῥαγκα. qu. à ῥέω. Ῥαίνειν τινὰ ὕμνῳ, Poët. *conspergere aliquem hymno*, pro *laudare*. Sic & ῥαινέμεν εὐλογίαις τινὰ, *laudibus ornare*. Hinc ῥαντίζω, idem. ῥαντισμὸς, ꙋ, ὁ, *aspersio*. ῥανὶς, ίδος, ἡ, *stilla*, *gutta*. Hinc Angl. **to Rain**.
Ῥαΐστα, Poët. pro ῥᾷστα, *facillime*; quod vide.
Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus*: à ῥαίω, *destruo*.
Ῥαΐτερον, Poët pro ῥᾷον, *facilius*, compar. à ῥάδιος, *facilis*.
ῬΑΙ'Ω, *profligo*, *corrumpo*, *destruo*: σω. p. κα. Hinc Angl. **to Raze**.
ῬΑΚΑ', vox convitii, Syr. sed Lat. *vanus*, *cerebro vacuus*.
Ῥακὶς, ίδος, ἡ, *surculus*, *ramus* quia facile ῥήγνυται.

Ῥάκος, εος, τὸ, *lacera vestis*, *panniculus*, *linteolum*: unde Angl. **Rag**. Hinc ῥακόεις, εσσα, εν, *pannosus*, *a*, *um*. Th. ῥήσσω, *frango*: f. ξω.
Ῥάκτος, *vallis*, *petra*; à ῥήσσω, *frango*. Sic *rupes*, à *ruptura*.
Ῥαμᾶ, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. *celsa*.
Ῥάμμα, ατος, τὸ, *sutura*: à ῥάπτω, *suo*: f. ψω. p ἔῤῥαφα. perf pass. ἔῤῥαμμαι.
ῬΑ'ΜΝΟΣ, ꙋ, ἡ, *spina alba*, spinosus frutex: qu. ῥᾷον μύων, *corrumpens robur*.
Ῥαμνουσία, ας, ἡ, *RHAMNVSIA*, *Nemesis*: à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit.
ῬΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, *rostrum avium*, ῥαμφὴ, *culter*, *gladius*: qu. à ῥαίω, *destruo*.
Ῥανθεὶς, εῖσα, έν, *rigatus*, a. 1. part. pass à ῥαίνω, *perfundo*; quod vide.
Ῥαντὸς, ꙋ, *aspersus*: &
Ῥανὶς, ίδος, ἡ, *stilla*, *gutta*: hinc Angl. **Rain**. Th. ῥαίνω.
Ῥαντίζω, *aspergo*: f. ίσω, & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. perf. ἐῤῥάντικα. a. 1. ἐῤῥάντισα. perf. pass. ἐῤῥάντισμαι. perf part. pass. ἐῤῥαντισμένος, *conspersus*: qu. à ῥαντὸς, *aspersus*. Th. ῥαίνω, *perfundo*.
Ῥαντισμὸς, ꙋ, ὁ, *aspersio*: à præced.
Ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus*: qu. à ῥήσσω.
Ῥᾷον, *facilius*, comparat. n. g. à ῥάδιος, quod vide.
Ῥαπάταυλος, ꙋ, ὁ, ἡ, & ῥαπαταύλης, ꙋ, ὁ, vel ῥαπταύλης, *calamum vel tibiam compingens aut inflans*: à ῥαπάτη, *calamus*, *stipula*, vel à ῥάπτω, *suo*, & αὐλὸς, *tibia*.
Ῥαπίζω, *bacillo cædo*, *percutio*: Angl. **to Rap**: f. ίσω. perf. ἐῤῥάπικα a. 1. ἐῤῥάπισα, *bacillo cecîdi*: perf. pass. ἐῤῥάπισμαι à.
ῬΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *virga*; idem quod ῥάβδος, Hinc ῥαπίζω, *virga cædo*. ῥάπισμα, ατος, τὸ, *ictus*, *qui virgâ incutitur*, *alapa*. χρυσόῤῥαπις, εως, ὁ, ἡ, *auream habens virgam*.
Ῥαπίσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω, quod vide.
Ῥάπισμα, ατος, τὸ *ictus*, *qui virgâ incutitur*: à ῥαπίζω. Th. ῥαπὶς, *virga*.
ῬΑ'ΠΤΩ, *suo*, *consuo*, *sarcino*; *machinor*: f. ψω. præt. ἔῤῥαφα. qu. ῥᾷον ἅπτω, *facile necto*. Hinc ῥάπτης. ꙋ, ὁ, *sutor*, *consarcinator*. ῥαφὶς, ίδος, ἡ, *acus*.
Ῥάπυς, & ῥάφυς, υος, ἡ, *RAPA*.
Ῥαριὰς, άδος, ἡ, *Ceres*; quia alimonia *roborat* mortales: à ῥώω.
Ῥάρον, τὸ, *infans*; cui solus *venter* adhuc curatur: à
ῬΑ'ΡΟΣ, ꙋ, ὁ, *venter*; *robustus*: qu. à ῥώω.
Ῥάσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, *aspergo*; quod vide.
ῬΑ'ΣΣΩ, *allido*, *dejicio*; idem quod ἀράσσω. f. ξω. p. χα.

Ῥᾷστα,

Ρ'ᾶςα, adv. *facillimè*; vel nom. pl. n. g. & superl. grad. à ῥᾴδιος, *facilis*: in compar. n. g. ῥᾷον.
Ρ'αςώνη, ης, *facilitas*, *res* *jucundæ*, *desidia*: à ῥᾷςος, *facillimus*. Th. ῥᾴδιος.
Ρ'άςωρ, *poculum*, *crater*: à ῥαίνω, *irrigo*.
Ρ'Α'ΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, *radix*, seu *radicula*, *RAPHANUS*: dicitur & ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, & ῥαφάνη, ης, ἡ. qu. à ῥάπυς, seu ῥάφυς.
Ρ'αφὴ, ῆς, ἡ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *suo*: f. ψω. p. φα.
Ρ'αφιδεὺς, *sutor*: &
Ρ'αφιδευτὴς, οῦ, ὁ, idem: &
Ρ'αφιδευτὸς, οῦ, *sutus*, *consutus*; item *acupictus*: à
Ρ'αφὶς, ίδος, ἡ, *acus*: à ῥάπτω, *suo*, *consuo*: f. ψω. præt. ἔρραφα.
Ρ'αχαὶ, *flagella in vitibus*; quia fragilia, à ῥήσσω, *frango*.
Ρ'αχὴλ, ἡ, nomen mulieris, ἄκλιτον Hebr. *ovis*: qu. quæ instar oviculæ tenella.
Ρ'αχθεὶς a. 1. part. pass. verbi ῥάσσω, *allido*, *dejicio*: f. ξω.
Ρ'αχία, ας, ἡ, *rupes in mare procurrens*; quia ibi fluctus ῥήσσονται· & *inundatio*.
Ρ'άχις, εως, ἡ, *spina dorsi*: acc. ῥάχιν, *lumbum*: à ῥήσσω, *frango*; qu. *rupta* multis vertebris: hinc ῥαχίζω, *dissseco spinam dorsi*.
Ρ'αψῳδέω, ῶ, *versus contexo*, *carminibus decanto*; *rhapsodias recito*: &
Ρ'αψῳδία, ἡ, *contextura carminum*, præsertim *heroicorum*: ex ῥάπτω, *suo*, *texo*, & ᾠδὴ, *canticum*; quod ab ἀείδω, *cano*.
Ρ'αψῳδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *carminum contextor*, & qu. *consutor*: ex iisd.
Ρ'ᾴων, *facilior*, compar. à ῥᾴδιος, *facilis*.
Ρ'έα *facile*: qu. ῥέδα, à ῥέζω· ut *facile*, à *facio*. Th. ῥᾴδιος, *facilis*.
Ρ'εβέκκα, ἡ, nomen mulieris, ἄκλιτον. Heb. *crassa*, *saginata*.
Ρ'Ε'ΓΧΩ, vel ῥέγκω, *sterto*, *ronchizo*: f. ξω, qu. ῥινὶ ἠχῶ Hinc ῥόγχος, ου, ὁ, *ronchus*.
Ρ'έδη, ης, ἡ, *rheda*. Apoc. 18. 13.
Ρ'έδω, *facio*; à ῥέζω, idem.
Ρ'έε, & ῥέεν, *fluebat*. 3. sing. imperf. Ion. pro ἔρρεε, verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.
Ρ'έεθρα, *fluenta*, nom. pl. à
Ρ'έεθρον, ου, τὸ, *fluentum*. Th. ῥέω, *fluo*. Dicitur & ῥεῖθρον.
Ρ'εῖ, ῥεῖ, 3. sing. ind. præs. verbi ῥέω, *fluo*.
Ρ'έζεσκε, *sacrificabat*, Ion. pro ἔρρεζε, 3. sing. imperf. act. verbi ῥέζω, *facio*; quod vide.
Ρ'έζουσαν, *facientem*, acc. sing. part. præs. act. f. g. à
Ρ'Ε'ΖΩ, *facio*, *sacrifico*; & in 3. pl. ῥέζεσι. f. ῥέξω & ἔρξω. p. χα. Hinc pass. ῥέζομαι, *fio*: præt. m. ἔοργα, & per Metath. ἔοργα. Dicitur & ἔρδω, pro ῥέζω.
Ρ'έη, ης, ἡ, *Rhea*, nomen mulieris: accus. Ρ'έην.
Ρ'εθομαλίδαι, *qui delicata sunt cute*; quibus ῥέθη μαλά.
Ρ'Ε'ΘΟΣ, εος, τὸ, *membrum*, *corporis pars*: qu. à ῥέζω.
Ρ'εῖα, Poët. pro ῥέα, *facile*; quod vide.
Ρ'εία, ας, ἡ, *Rhea*, nomen mul. Vide Ρ'έη.
Ρ'εῖη, 3. sing. sub. præs. act. verbi ῥείω, Poët. pro ῥέω, *fluo*.
Ρ'εκτὴρ, ῆρος, ὁ, *actor*: à ῥέζω, *facio*: f. ξω.
Ρ'Ε'ΜΒΩ, *in gyrum ago*: an qu. ῥέα ἀμείβω, *facile verto*. Hinc ῥόμβος, ου, ὁ, *rhombus*, *rota*.
Ρ'εμβώδης, εος, ὁ, ἡ, *animo vagabundo factus*, qualis est ejus cujus animus vagatur: à præced.
Ρ'εμφὰν, ὁ, nomen idoli, ἄκλιτον. Lat. *Saturnus*. Gr. Κρόνος. Act. 7. 43.
Ρ'έξ', *sacrificaverat*, pro ῥέξε, quod Ion. pro ἔρρεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω.
Ρ'έξαι, *facere*, a. 1. inf. act. &
Ρ'έξας, αντος, a. 1. part. act. &
Ρ'έξειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω.
Ρ'έξω, f. 1. verbi ejusd.
Ρ'έον, pro ἔρρεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf act. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω. præs. part. ῥέων.
Ρ'έοντε, *fluentes*, dual. num. præs. part. act. &
Ρ'έοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ῥέω. Vide ῥέον.
Ρ'εόμενοι, *fluentes*, nom. pl. part. præs. pass. ejusd. verbi.
Ρ'Ε'ΠΩ, f. ψω, *vergo*, *propendeo*, *inclino*, *propensus sum*, *pertineo*. Hinc ῥοπὴ, ῆς, ἡ, *propensio*, *inclinatio*. ῥόπαλον, ου, τὸ *clava*. ῥομφαία, ας, ἡ, *telum*, *framea*, *ensis*. ῥὼψ, ῥωπὸς, ὁ, *virgultum*. ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ, *vimen flexile*. ἰσόρροπος *æqualiter vergens*, *in neutram partem inclinans*.
Ρ'έριφα, pro ἔρριφα, perf. act. ῥέριμμαι, pro ἔρριμμαι, *projectus sum*, perf. pass. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω.
Ρ'εῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*, *fluctus*: expon. & *fluvius*, *fluvii impetus*: apud Medic. *fluxio*, *fluxus*: Angl. Rheum: in dat. pl. ῥεύμασιν. ῥέω *fluo*.
Ρ'εύσεται *fluet*, 3. sing. f. 1. m. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.
Ρ'εύσῃς, *difluas*, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.
Ρ'εύσω, *fluam*, in 3. pl. ῥεύσουσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω. *fluo*.
Ρ'εχθὲν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω. a. 1. ind. pass. ἐρρέχθην. a. 1. part. ῥεχθεὶς.
Ρ'Ε'Ω, *fluo fundo*, *evanesco*: f. ῥεύσω a. 1. ἔρρευσα. p. ἐρρύηκα. perf. pass. ἔρρευμαι. Hinc ῥεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*. ῥέεθρον, ου, τὸ, & ῥοὴ, ῆς, ἡ. idem. διαρρέω, *per medium fluo*; item *diffluo*. διάρροια, ας, ἡ, *fluxus*; item *profluvium ventris*. Est &

Ρ'έω, *dico*. ab ἐρέω. nisi à ῥέω, *fluo* : quod sermo sit veluti *fluentum* è pulmonibus per os. f. ῥήσω. p. ἔῤῥηκα, & Att. εἴρηκα. perf. part. act. εἰρηκὼς, ότος. plusq. p. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει. perf. pass. εἴρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. εἰρημένος, η, ον. κατὰ τὸ εἰρημένον, *secundum quod dictum erat*. a. 1. ind. pass. ἐῤῥήθην, ης, η. scribitur & ἐῤῥέθην, sed rarius, a. 1. part. pass. ῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, nunquam ῥεθείς. f. 1. ind. pass. ῥηθήσομαι, *dicar*. Hinc ῥῆμα, ατος, τὸ, *verbum*. ῥητὸς, ὲ, *dicendus*. ῥήτωρ, ορος, ὁ *orator*, *causidicus*. ἀπόῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, *arcanus*, παῤῥησία, ας, ἡ, *libertas loquendi*.

Ρ'αγῆναι pro ῥαγῆναι, *ruptum esse*, a. 2. inf. pass. verbi ῥήσσω. seu ῥήγνυμι, *frango*. f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐῤῥάγην.

Ρ'ήγιον, ου, τὸ, nomen urbis, terræ motu ab Italiâ avulsæ. Gr. *ruptura*.

Ρ'ῆγμα, ατος, τὸ, *ruptio*, *ruina*. Them. ῥήσσω.

Ρ'ηγμὶν, ῖνος, ἡ, *littus*, quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango*.

Ρ'ήγνυνται, *refringuntur*, 3. pl. ind. pass. à

Ρ'ηγνύω, ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*. f. ῥήξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. imperat. act. ῥῆξον, άτω. a. 1. sub. act. ῥήξω. ης, η, & in 3. pl. ῥήξωσιν. a. 2. ind. act. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥηγα. præs. pass. ῥήγνυμαι, σαι, ται, & in 3, pl. ῥήγνυνται. perf. pass. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. vide ῥήσσω.

Ρ'ῆγος, εος, τὸ, *culcitra*, *stragulum*. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.

Ρ'ηδὶη, pro ῥηϊδίη, *facilis*, f. g. à ῥηΐδιος, quod vide.

Ρ'ηθεὶς, εῖσα, ὲν, *declaratus*, *a*, *um*, a. 1. part. pass. verbi ῥέω, *dico*. quod vide.

Ρ'ηθέον, verbale, a ῥέω. *dico*.

Ρ'ηϊδίη, ης, ἡ, *facilis*. f. g. à

Ρ'ηΐδιος, ου, Ion. vel Poët. pro ῥᾴδιος, *facilis*.

Ρ'ηϊδίως, *facile*. adv. à præced.

Ρ'ήϊστος, ου *facillimus*. in seq.

Ρ'ηΐτερος, ου, *facilior*. ῥήϊστος, *facillimus*. compar. & superl. à ῥηΐδιος, quod vide.

Ρ'ῆμα, ατος, τὸ, *verbum*, *res*, *factum*, *carmen*, *mandatum*, *sermo*. Th. ῥέω, *dico*.

Ρ'ήμασι, dat. pl. à præced.

Ρ'ημὸς, ου, ὁ, *instrumentum*, *quo panes in furnum imittuntur*, *pala*.

Ρ'ὴν, ῥηνὸς, ὁ, *ovis*, ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ρ'ῆξαι, a. 1. inf. act. &

Ρ'ήξας, αντος, in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. &

Ρ'ηξάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*. f. ξω. p. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα.

Ρ'ῆξε, *abrupit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥηξε. eiusd. verbi.

Ρ'ηξήνορα, accus. sing. à ῥηξήνωρ, quod vide.

Ρ'ηξηνορία, ας, ἡ, & Ion. ῥηξηνορίη, *fortitudo in perrumpendis hostium copiis* : à

Ρ'ηξήνωρ, ορος, ὁ, qui *virum frangere potest*, *strenuus*, *bellicosus*. (à ῥήσσω, *frango*, f. ξω.) & ἀνὴρ, *vir*.

Ρ'ήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. &

Ρ'ήξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ῥήσσω, f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

Ρ'ΗΠΑΙ', ῶν, αἱ, *sublicæ*, *tigilla ad substructiones apta*.

Ρ'ησὰ, ὁ, nomen viri. ἄκλιτον. Syr. *abstersus*.

Ρ'ήσαντο *dixerunt*; Ion. pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, *dico*. f. ῥήσω. p. ἔῤῥηκα. Att. εἴρηκα.

Ρ'ησείδιον, ου, τὸ, idem ac

Ρ'ησίδιον. ου, τὸ· βραχὺς λόγος, *breve dictum* : à

Ρ'ῆσις, εως, ἡ, *dictio*, *mandatum* : à ῥέω, *dico*.

Ρ'ῆσος, ου, ὁ, nomen fluvii.

Ρ'Η'ΣΣΩ, ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, *frango*, *rumpo*. f. ξω. p. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 2. ἔῤῥαγον Hinc ῥάκος, εος, τὸ, *lacera vestis*, *panniculus*.

Ρ'ητῆρ', pro ῥητῆρα. acc. sing. à

Ρ'ητὴρ. ῆρος, ὁ, *rhetor*, *orator* : à ῥέω, *dico*. quod vide.

Ρ'ητοὶ, *clari*. ἄῤῥητοι, *ignobiles* : à ῥέω, *dico*.

Ρ'ητρεία, ας, ἡ, *actio dicendi*. &

Ρ'ητορεύω, *rhetorem ago*. f. εύσω. à ῥήτωρ, quod vide.

Ρ'ητορικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *ars* RHETORICA : ab eod.

Ρ'ήτορσι, dat. pl. à ῥήτωρ, quod vide.

Ρ'ητὸς, ἡ, ὸν, *dictus*, *certus*, *ratus*, *celebris* : à ῥέω, *dico*.

Ρ'ήτρα, ας, ἡ, *dicendi vices seu locus*; item *pactum*, *pactio*, *decretum*. *lex*, propriè Lycurgi. ab eod. verbo.

Ρ'ήτωρ, ορος, ὁ, *orator*, *RHETOR*. Th. ῥέω, *dico*. quod vide.

Ρ'ητῶς, adv. *disertè*, *palàm*, à ῥητὸς, quod vide.

Ρ'ηχὸς, ου, ὁ, *vallum*. Them. ῥήσσω, *frango*.

Ρ'ιγεδανὸς ου, *horribilis*, *quem omnes exhorrent*. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*.

Ρ'ιγέω, *RIGEO*, *FRIGEO*, *horreo*, *obstupesco* : &

Ρ'ιγηλὸς, ου *horrendus*, *horrificus*. Th. ῥῖγος, quod vide.

Ρ'ιγήσειν, f. 1. inf. act. verbi ῥιγέω, quod vide.

Ρ'ίγιον, vide in ῥίγιστα.

Ρ'ίγιστα *maxime horrenda*, superl. n. g. pl. num. à ῥῖγος, εος, τὸ. *rigor*. comp. ῥίγιον, *magis horrendum*, *acerbius*, *deterius*, *durius*; superl. ῥίγιστον.

Ρ'Ι'ΓΟΣ, εος, τὸ, *RIGOR*, *FRIGUS vehemens*. q. à ῥήγνυμι, *frango*.

Ρ'ιγόω, -ῶ, *rigeo*, *frigeo*. à præced.

Ρ'Ι'ΖΑ, ης, ἡ, *radix*. q. per quam ῥεῖ τὸ ζῆν, *fluit vita*.

Ρ'ίζῃσι, Ion. pro ῥίζαις, dat. pl. à ῥίζα.

Ῥιζόω, -ῶ, *radico, radicibus munio, stabilio.* f. ώσω. p. ἐῤῥίζωκα. a. 1. ἐῤῥίζωσα. præs. pass. ῥιζόομαι, ῦμαι, *radicor.* perf. pass. ἐῤῥίζωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐῤῥιζωμένος, η, ον, *radicatus.*

Ῥικνόω, *decipio,* quod fit inanitate proposita pro veritate.

ῬΙΚΝΟ'Σ, ῦ, *rugosus, curvus.*

Ῥικνῶσαι, Ion. pro.

Ῥικνῶσῃ, 3. sing. f. 1. m. verbi ῥικνόομαι, *indecenter me flecto.* Th. ῥικνός, *curvus.*

Ῥίμφα, adv. *celeriter, facile.* à ῥίπτω, *projicio.*

Ῥιμφάρματος, ῦ, ὁ, ἡ, *qui celeriter curru fertur.* Ex ῥίμφα, *celeriter,* quod vide, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus.*

ῬΙ'Ν, & ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, *nasus.* q. à ῥεῖν, quia per eum *fluit* humor è capite. Hinc fortè Angl. to grin.

Ῥῖνα, acc. sing. à ῥὶν, quod vide.

Ῥινάω, *decipio,* propriè *nares:* ut cum canes falluntur *olfactu.* Th. ῥὶν.

ῬΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lima.* q. à ῥαίω, quia *lima* ῥαίομεν, *tundimus,* & radimus. Est & ῥίνη, *squatina* piscis: squatinæ enim cutis pro *lima* esse potest. Hinc ῥινέω, *polio.*

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, *portula, posticum.* q. à ῥινάω, & πύλη, *ostiolum,* quo quis elapsus *fefellit nares* insequentium.

ῬΙΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, ἡ, *pellis, cutis.* per quam sudores ῥέουσι.

Ῥινοτόρῳ, *clypeos dissecanti,* dat. sing. à ῥινοτόρος, ῦ, ὁ, ἡ, *pellem perforans, transverberans.* Est Martis Epithet. à ῥινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *pellis,* & per Synech. *clypeus,* & τορέω, *perforo, terebro.*

Ῥινῶν, *narium,* gen. plur. à ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, *nasus.*

ῬΙ'ΟΝ, ῦ, τὸ, *montis cacumen, promontorium.*

Ῥιπῇς ἀνέμων κλονέεσθαι, *impetuosis ventis agitari, turbari.* vide ῥιπή.

Ῥιπὴ, ἡ, *impetus ejus quod projicitur. jactus teli missi sicut fulminis.* Them. ῥίπτω, *projicio.*

Ῥιπίζω, *flabello ventilo.* ῥιπὶς, ίδος, ἡ, *flabellum:* à ῥίπτω. *huc illuc jacto.*

Ῥῖπος, εος, τὸ, & ῦ, ὁ, *crates. resegmina;* idem quod ῥὶψ, vide in ῥίπτω, *projicio.*

Ῥίπτασκον, ες, ε, imperf. Ion. verbi ῥιπτάσκω, Poët. pro ῥιπτάζω, *jacto, projicio, præcipitem do.* f. άσω. vel Ion. dicitur pro ἐῤῥίπταζον, *abjiciebant,* 3. plur. imperf. verbi ῥιπτάζω. Them. ῥίπτω, *projicio.*

Ῥίπτει, 3. sing. præs. verbi ῥίπτω at

Ῥιπτεῖ, 3. sing. præs. à ῥιπτέω, Att. pro ῥίπτω.

Ῥιπτεῦμαι, Att. pro ῥίπτομαι, vel à ῥιπτέω, idem quod ῥίπτω.

ῬΙ'ΠΤΩ, f. ψω. & ῥιπτέω, ήσω, *projicio, præcipito* hinc ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus;* item *ictus,* seu *jactus.* ῥιπὶς, ίδος, ἡ, *flabellum.* ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ, *ramus salignus, vimen flexile.* ἀποῤῥίπτω, *abjicio.*

Ῥίσκος, ῦ, ὁ, *RISCUS, cista pelle contecta:* à ῥύσκω, *custodio.*

Ῥιφεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ῥίπτω *projicio* f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον. a. 1 pass. ἐῤῥίφθην.

Ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ, *vimen, ramus salignus.* Ducamus à ῥέπω, quia, *inclinari & flecti* potest. Th. ῥίπτω, *projicio.*

Ῥίψαι, a. 1. inf. act. &

Ῥίψαν, Æol. pro

Ῥίψας, αντος, a. 1. part. act. à ῥίπτω, *projicio.* f. ψω.

Ῥίψε, Ion. pro ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *projicio.*

Ῥιψοκίνδυνος, ῦ, ὁ, ἡ, *qui se in pericula præcipitat,* seu *ad audendum projectus:* ex ῥίπτω *præcipito.* f. ψω. & κίνδυνος, *periculum.*

Ῥιψοκινδύνως, adv. *more eorum qui se in pericula præcipitant, projecta quadam audacia, audacter:* à præced.

Ῥίψω, ης, ῃ, a. 1. sub act. verbi ῥίπτω.

ῬΟΑ', vel ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, *malus Punica,* vel *malum Punicum.*

Ῥοαῖσι, dat pl. &

Ῥοὰς, acc. pl. à ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum.* Them. ῥέω, *fluo:* f. ῥεύσω.

Ῥοβοὰμ, ὁ, nomen filii Salomonis, ἄκλιτον. Hebr. *angustus.*

Ῥογέω, *floreo.* à ῥηγὴ, ut puto. Flos *erumpit* è germine.

Ῥογὸς, *horreum, granarium,* σιτοβόλιον. puto à ῥηγὴ, *fractura.*

Ῥόδα, *rosæ,* nom. plur. à ῥόδον, quod vide.

Ῥόδαμνος, *germen.* Vide ῥάδαμνος.

Ῥοδάνη, ης, ἡ, *trama, subtemen.* an quia ῥοδανή;

Ῥοδανὸς, ῦ, ὁ, *RHODANUS* fluvius in Gallia, ob velocitatem motus. sic dict. q. à ῥέω.

Ῥοδαεὶς, ἡ, ὸν, *roseus, speciosus:* τὸ ῥοδαεὸν τῆς σώματος, *coloris bonitas in corpore.* Th. ῥόδον, *rosa.*

Ῥόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. *Gr. rosa.*

Ῥόδιος, ῦ, ὁ, nomen fluvii. à ῥόδον, *rosa.*

Ῥοδοδάκτυλος, ῦ, ὁ, ἡ, *habens roseos digitos:* ex ῥόδον, *rosa,* & δάκτυλος, *digitus.*

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, arborescens stirps quam Apuleius *rosam lauream* appellat.

Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *roseus:* ex ῥόδον, *rosa,* & εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Them. εἴδω, *video.*

Ῥοδόεις, εντος, *rosaceus.* Them. ῥόδον, *rosa.*

Ῥοδόμαλον, Dor. pro

Ῥοδόμηλον, ῦ, τὸ, *rosiagena.* Ex ῥόδον, *rosa,* & μῆλον, *gena.* Th. μηλέα, ἡ, *malus arbor.*

ῬΟ'ΔΟΝ, ῦ, τὸ, *rosa.* Angl. a Rose. q. ex ῥέω, & ὄδμη, quia ex ea *fluit odor.*

Ῥοδόπαχυς, Dor. pro

P'οδόπηχυς, εος, ὁ, ἡ, *qui vel quæ habet roseos cubitos*: ex ῥόδον, *rosa*, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

P'όδος, ου, ἡ, *RHODUS, nomen Nymphæ*, & *insulæ*: olim dicta videtur P'όθος, ου, ἡ, *ab undarum strepitu*.

P'οδόχροος, ωτος, ὁ, ἡ, Dor. pro ῥοδόχρους, *rosei coloris*: ex ῥόδον, τὸ *rosa*, & χρόα, ἡ, *color*.

P'όζω, *latro*, *sterto* potius, ῥοιζῶ, & ῥιζῶ, à ῥοῖζος, *stridor*.

P'οή, ῆς, ἡ, *fluentum*, *fluctus*; à ῥέω, *fluo*.

P'όθιον, ου, τὸ, *impetus undarum*: à

P'O'ΘΟΣ, ου, ὁ, *undarum strepitus*, *tumultus*: qu. à ῥέω & θέω. Est ex *fluentis* aquæ *cursu*.

P'οιά, ᾶς, ἡ, vide ῥοά.

Ροίζαχ', pro ῥοίζασκε, *stridebat*, ob sequent. aspir. 3. sing. imperf. act. verbi ῥοιζέω, *strido*: imperf. ἐρροίζεον, & Poët. ἐρροίζεσκον, & pro ε, α, Th. ῥοῖζος, *stridor*.

P'οιζέω, vide in ῥοῖζος.

P'οιζηδὸν, adv. *cum stridore*: 2 Pet. 3. 13. à

P'OΙ'ΖΟΣ, ου, ὁ, *stridor*, *impetus*: qu. à ῥέω, quia propriè aquæ *fluentis*. Hinc ῥοιζέω, ῶ, *stridorem edo*, *strido*, *latro*.

P'οιὴ, ἡ, Ion. pro ῥοιὰ, *malum granatum*.

P'οικὸς, οῦ, *incurvus*: à ῥικνός.

P'οΐσκος, qu. parva ῥοιά. figura referens *malum Punicum*.

P'όμβος, ου, ὁ, *RHOMBUS*, *turbo*, *-inis*; *impetus*: à ῥέμβω, *circumago*.

P'όμωξ, *vermis ligna corrodens*.

P'ομφαία, ας, ἡ, *RHOMPHÆA*, *gladius*, *framea*: à ῥέμβω, *in gyrum circumago*; vel à ῥέπω, *vergo*, *propendo*: unde ῥοπὴ, ῆς, ἡ, *inclinatio*, propriè *lancis*; & hinc ῥοπαία, ῥομφαία.

P'ομφεῖς, *lo.a*, *quibus consuuntur calcei*: an quia ῥέμβονται;

P'όον, acc. sing. à

P'όος, οῦς, ὁ, *fluxus*: à præt. m. ἔρροα, verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

P'όπαλον, ου, τὸ, *clava*; *sceptrum*; *virga*, *baculus*: à ῥέπω, *flecto*

P'οπὴ, ῆς, ἡ, *inclinamentum*, *momentum*: à ῥέπω, *vergo*, *flecto*.

P'ουβὶμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. *filius visionis*.

P'οὺθ, ἡ, nomen piæ mulieris, ἄκλιτον. Hebr. *tremor*.

P'οῦπος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. *Russus* Latinum est: aut à ῥοά, cujus granum rubet.

P'οῦφος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Rufus*.

P'ΟΦΕ'Ω, & -άω, *sorbeo*, *exhaurio*: f. ήσω. p. ἐρρόφηκα.

P'οχθέω, *sonum edo*: f. ήσω, q. à ῥόος ὄχθον, *quatio ripam*

P'όω, *moveo*, *ruo*: à ῥέω, *fluo*.

P'Υ'ΓΧΟΣ, εος, τὸ, *rostrum*, *rictus*.

P'υδὸν, adv. *fusè*, *affatim*, *abunde*: à ῥύω idem quod ῥέω, *fluo*.

P'υείς, έντος, *qui fluit*, a. 2. part. pass. verbi ῥύω. a. 2. pass. ἐρρύην. Them. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

P'ύεο, *libera*, Ion. pro ῥύου, præs. imperat. & P'ύετ', *tuetur*, 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι, *servo*: f. ῥύσομαι, in 1. pl. ῥυσόμεθα. Th. ῥύω.

P'ύηθι, a. 2. imperat. pass. verbi ῥύω, pro ῥέω, *fluo*: a. 2. pass. ἐρρύην.

P'υήσομαι, ῃ, εται, *fluam*, f. 2. pass. verbi ejusd.

P'υσθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, *libero*.

P'ΥΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *RHYTHMUS*: Angl. **Rhythme** sive **Rime**; *concinnitas*; *quicquid certo modo & ratione fit*: qu. à ῥύω, *traho*; ut sit *tractus* æquabilis.

P'ῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*, pro ῥεῦμα. Th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω. Est &

P'ῦμα, ατος, τὸ, *tractus*: à ῥύω, *traho*.

P'ῦμαι, *liberavi*, Ion. dempto augmento pro ἔρρυμαι, perf. ind. pass. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, *libero*.

P'ύματα, nom. pl. à ῥῦμα, quod vide.

P'ύμβος, *turbo*: à ῥέμβω, *circumago*.

P'ύμη, ης, ἡ, *vicus*, *tractus in urbe*: à ῥύω, *traho*.

P'υμνὸς, 2 Macch. 11. 5. ἐν ῥυμνῷ χωρίῳ, aliter & rectè ἐρυμνῷ, id est, *forti*, *munito*: vet. interp. *angusto*: qu. ad ῥύμην, *plateam* retulerit.

P'υμὸς, οῦ, ὁ, *temo currus*, *lignum inter equos quo currus ῥύεται*, id est, *trahitur*. Them. ῥύω, *traho*.

P'ύονται, *tuentur*, 3. pl. ind. præs. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, *custodio*.

P'ύοντο, *servabant*, Ion. pro ἐρρύοντο, 3. pl. imperf. verbi ejusd.

P'υππαπαὶ, *nautica quædam acclamatio*: an qu.. ῥύε παπαί.

P'υπαρευθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. à

P'υπαρεύω, *sum sordidus*: f. εύσω. Th. ῥύπος, *sordes*.

P'υπαρία, ας, ἡ, *sordes*: &

P'υπαρὸς, ὰ, ὸν, *sordidus*, *a*, *um*: à

P'Υ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *sordes*; per metaph. *avaritia*.

P'υπόω, ῶ, *sordesco*: præs. part. ῥυπόων, ῶν. f. ώσω. p. ἐρρύπωκα. a. 1. ἐρρύπωσα. a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Them. ῥύπος.

P'ύπτω, *sordes eluo*, *purgo*. Th. ῥύπος.

P'υσσὰ, ἡ, γήρανσις, *senectus*: quum quis sit *rugosus* ob *senectam*. ῥυσσὸς, & ῥυσὸς, *rugosus*; cum cutis veluti in sulcos ῥύεται, id est, *trahitur*. *Ruga* enim est cutis in plicas contractio. Th. ῥύω, *traho*.

P'υσαί, nom. pl. à ῥυσσά, quod vide.

P'ῦσαι, ἄθω, pro φυλάξαι, est a. 1. imperat. m. &

P'ύσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. &

P'ύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ῥύομαι, *tueor*: f. ῥύσομαι. a. 1. m. ἐρρυσάμην, ω, ατο Th. ῥύω.

P'υσάτω,

Ρ'ύσάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. verbi ejusd.

Ρ'ύσθαι, Ion. pro ἐῤῥύσθαι, perf. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero*. Vel ut alii volunt ῥύσθαι, per Sync. vel Synæresin dici pro ῥύεσθαι, præs. inf. verbi ῥύομαι.

Ρ'υσθῶ, *liberer*, & in 1. pl. ῥυσθῶμεν, a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Ρ'υσίδιφρος, ου, ὁ, ἡ, Epithet. aurigæ, *qui trahit, ac trahendo currum regit*: ex ῥύω, *traho*, & δίφρος, *currus*.

Ρ'ύσιμον, ου, τὸ, *ruta*; quod à venenis ῥύεται, *liberet*. Vide ῥυτή.

Ρ'ύσιον, ου, τὸ, *quod pro ῥύσει, liberatione* datur; item *pignus*, *spolium*. Them. ῥύω, *traho*.

Ρ'ύσις, εως, ἡ, *liberatio*. Th. ῥύω, vel ῥύομαι, *libero*. Est &

Ρ'ύσις, εως, ἡ, *fluxio*, *fluxus*: à ῥύω, pro th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω Luc. 8. 44.

Ρ'ύσκω, seu ῥύσκομαι, *custodio*, *tueor*; idem quod ῥύω.

Ρ'υσμὸς, ου, ὁ, Poët. *rerum aliquarum series*, *tractus*. Th. ῥύω, *traho*.

Ρ'υσσὸς, vel ῥυσὸς, ου, *rugosus*: à ῥυτὶς, ίδος, ἡ, *ruga*. Th. ῥύω, *traho*.

Ρ'υσότης, ητος, ἡ, *rugositas*: à præced.

Ρ'υστάζω, *trahendo rapto*. Them. ῥύω, *traho*.

Ρ'υτὰ, τὰ, *fræna*: à ῥύω, *traho*.

Ρ'υταίνω, *convitior*, *detraho*: à ῥύω, *traho*.

Ρ'υτὴ, ῆς, ἡ, *RUTA*: Angl. **Rue**: scrib. & ῥύτη, à ῥύω, *conservo*; quia valetudinem contra venena &c. *conservat*.

Ρ'υτίνη, ἡ, *resina*. Genes. 37, 25.

Ρ'υτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos*: à ῥύομαι, *custodio*. Est & *tractor*, à ῥύω, *traho*.

Ρ'υτιδόω, f. ώσω, *corrugo*, *in rugas contraho*: præs. pass. ῥυτιδόομαι, *in rugas contrahor*: à

Ρ'υτὶς, ίδος, ἡ, *RUGA*: à ῥύω, traho. Vide ῥυτά.

Ρ'ύτο, Ion. seu Poët pro ἔῤῥυτο, 3 sing. plusq. p. pass. verbi ῥύω, seu ῥύομαι, *libero*, *tueor*

Ρ'υτὸν, ου, τὸ, *RHYTHUM*, *poculum corneum*, è quo potus tenuissime fluit, & velut *trahendo* bibitur. Est & ῥυτὸν, *hab.na* quia ea equus ῥύεται, *trahitur*.

Ρ'υτὸς, ου, *tractus*. Th. ῥύω, *traho*.

Ρ'υφὸς, ου, *incurvus*, Æol. à ῥέπω. *inclino*, *curvo*.

Ρ'ΥΩ, vel potius ῥύομαι, *traho*, *tueor*; *libero*: ut ἐρύω. Hinc ῥῦμα, ατος, τὸ, *tractus*. ῥυτὶς, ίδος, ἡ, *ruga*. ῥύμη, ης, ἡ, *vicus*. Est &

Ρ'ύω, *fluo*: à ῥέω, idem.

Ρ'αβικώτερος, qui vix literam ῥῶ, pronunciare potest.

Ρ'ωγαλέος, ου. *fissus*, *fractus*: &

Ρ'ωγὴ, ῆς, ἡ, *fissura*. Th. ῥήσσω, *frango*.

Ρ'ωγμὴ, ῆς, ἡ, *rima*: ab eod.

Ρ'ΩΘΩΝ, ωνος, ὁ, *naris*, frequentius pl. ῥώθωνες, *nares*: quasi à ῥὶς, vel ῥέω, *fluo*.

Ρ'ωμαῖος, αία, αῖον, *Romanus*, *a*, *um*: à Ρ'ώμη, *Roma*.

Ρ'ώμη, ης, ἡ, *robur*, *vires*. à ῥωννύω. Est &

Ρ'ώμη ης, ἡ, *ROMA*, Gr. *robur*.

Ρ'ώννυσι, 3. sing. ind. præs. à

Ρ'ΩΝΝΥ'Ω, seu ῥώννυμι, *confirmo*, *corroboro*: f. ῥώσω· q. à ῥόω. p. ἔῤῥωκα, a. 1. ἔῤῥωσα, præs. pass ῥώννυμαι, σαι, ται, *roboror*, *valeo*: perf. pass. ἔῤῥωμαι, σαι, ται, *valeo*: plusq. p. ἐῤῥώμην, σο, το, *valebam*: perf. imperat. pass. ἔῤῥωσο, ώσθω, *vale*; & in pl. ἔῤῥωσθε, *valete*. Hinc ἐῤῥωμένως, *robustè*. ῥώμη, ης, ἡ, *robur*..

Ρ'ὼξ, ωγὸς, ἡ, *RUPES*, *fissura*: à ῥήσσω, *frango*: f. ξω.

Ρ'ώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. ab inusit. ῥώομαι, *quatior*, *cum impetu feror*: à ῥωννύω, *confirmo*.

Ρ'ωπήϊον, ου. τὸ, *locus virgultis plenus*: à ῥὼψ, *virgultum*. Them. ῥέπω, *vergeo*, *propendeo*.

Ρ'ωσὸς, ου, *vehemens*: à ῥόω, seu ῥώννυμι, *roboro*.

Ρ'ὼς, *caput*, *vertex*: 2 Sam. cap. 16. vers. 16.

Ρ'ωσθεὶς, vide in ῥώσω.

Ρ'ώσω, *roborabo*; f. 1. act. verbi ῥωννύω, a. 1. pass. ἐῤῥώσθην. a. 1. part. ῥωσθείς.

Ρ'ωτάζω, *literam* ῥῶ *sæpe itero*.

Ρ'ωχμὸς, ου, ὁ, *scissura*, *rima*, *hiatus*: à ῥωγὴ, *fissura*; quod à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.

Ρ'ώχω, *dentibus fremo*: qu. eos inter se ῥάσσων.

Ρ'ὼψ, ῥωπὸς, ὁ, *merx non magni momenti*; *virgultum*: ex ῥῶπες Æol. addendo β, fit βρῶπες, *VEPRES*: à ῥέπω, *vergeo*, *propendeo*.

Ρ'ώω, *ROBORO*: qu. ex ῥύω, *tueor*; pro eo inusitat. ῥωννύω, *roboro*, quod vide.

Σ.

Σ Decima octava Græcorum litera: Attici interdum pro eo habent ξ, item τ. & Dor. & Æol. in δ mutatur. In numeris est 200. Multarum vocum initio impune σ adest, etiam abest: ut σμικρὸς, μικρὸς, &c.

Σὰ, *tua*; ex σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*, *a*, *um*. Th. σὺ. sed.

Σᾶ, *salva*, contract. ex σάα, quod à σάος, idem quod σῶος, ου, *salvus*.

Σαβάζιος, ου, ὁ, *Bacchus*: à σαβάζειν, βάζειν.

Σάβανον, ου, τὸ, *pannus asperior desiccandis corporibus*.

Σαβαχθανι, Syr. ἐγκατέλιπές με, *deseruisti me*.

Σαβαώθ *exercitus*. Legitur & Σαββαώθ.

Σαββατισμὸς, ȣ, ὁ, *SABBATISMUS*: à σαββατίζω, *quiesco*. f. ίσω, & Att. ιῶ. a. 1. ἐσαββάτισα. quod à

Σάββατον, ȣ, τὸ, *SABBATUM*, *quies*. Synechd. *hebdomada*. in pl. num. est quintæ declinationis simplicium, σάββατα, ων, σάββασι·

Σαββαώθ, idem quod Σαβαώθ.

ΣΑΒΟΙ', *vox bacchantium*: at

Σαβοὶ, ῶν, οἱ, *Baccho initiati*: à præced.

ΣΑ'ΓΑΡΙΣ· εως, ἡ, *securis Amazonum*, *gladius Persicus*.

Σαγγάριος, ȣ, ὁ, nomen viri.

Σαγήνη, ης, ἡ, *SAGENA*, *verriculum*, genus retis piscatorii. q à σάττω, *onero*. *Oneratur* piscibus. Hinc σαγηνεύω, *capio*, *diripio*.

Σάγμα, ατος, τὸ, *onus jumenti sarcinarii*. Th. σάττω, *onero*.

Σάγος, ȣ, τὸ *SAGUM*. An à σάττω, quod eo q. aliæ vestes *onerentur*?

Σαδδȣκαῖος, ȣ, ὁ, *SADDUCÆUS*. sic dictus à sectæ illius autore *Zadoko*. q. d. *justitiarius*.

Σαδημώθ, *campestria*. 2 Reg. 23.4.

Σαδώθ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. *justus*.

ΣΑΘΕ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, *animal quadrupes*, *ex mari victum quærens*.

ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *pudendum virile*.

Σαθρὸς, ȣ, idem quod σαπρὸς, *flaccidus*, *marcidus*, *putris*; item *debilis*, *fragilis*: à σήπω, *putrefacio*.

Σαθρόω, f. ώσω, *debilito*, *marcidum seu flaccidum reddo*: à præced.

Σαΐν, acc. sing. à Σαΐς, ιος, ἡ, *Saïs*, urbs Ægypti.

Σαίνει, *adulatur*, 3. sing. ind. præs. à σαίνω, quod v de

Σαίνȣρος, *cauda blandiens*. Ex σαίν, & ȣ'ρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Σαίνω, idem quod σείω, *moveo*, *caudam moveo*. (propriè de canibus, qui cauda adblandiuntur) f. σανῶ. a. 1, ἔσηνα. præs. pass. σαίνομαι, *commoveor*.

ΣΑΙ'ΡΩ, *scopis purgo*, *verro*. *ore sum bianti*. f. αρῶ. perf. σέσαρκα. perf. pass. σέσαρμαι. Hinc σάρμα, ατος, *sordes purgando collectæ*. σάρωθρον, ȣ, τὸ, *scopæ*. σάρος, ȣ, vel σαρὸς, ȣ, ὁ, idem.

Σακέσπαλος, ȣ, ὁ, *scuti vibrator*: à σάκος, εος, τὸ, *scutum*. (quod à σάττω, *onero*) & πάλλω, *vibro*.

Σακεσφόρος, *scutifer*: à σάκος & φέρω.

Σακίταν, *stabularium*, acc. sing. à σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ȣ, ὁ. Th. σηκὸς, ȣ, ὁ, *stabulum*.

Σάκκος, ȣ, ὁ, *SACCUS*, *cilicium*. inde σακκίον. σακκίζω, vel σακκελίζω, *per saccum transmitto*. ad Hebr. שק. quod à nobis Anglis Sack etiam appellatur.

Σάκος, εος, τὸ, *scutum*, *clypeus*. σάκκος Dor. pro σάκος, ex σάκεος. Dores enim mutant gen. ȣ, in ος. Them. σάττω, *onero*. f. ξω. sed σακὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro σηκὸς, quod vide.

ΣΑ'ΚΚΑΡ, αρος, vel σακχάρον, ȣ, τὸ, *SACCHARUM*.

Σακῶν, gen. plur. à Σάκαι, *Sacæ*, Scythiæ populi.

Σαλὰ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *jaculum*.

Σαλαθιὴλ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *petivi à Deo*.

Σαλαΐζω, *lamentor*. à mentis turbatione, σαλεύω.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, *pauper qui opulentiam simulat*, *jactabundus*: qu. à σαλεύω, *jacto*.

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *animal*, *lacerti figura*.

Σαλάμβη, foramen per quod σέλας βαίνει. Hesych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ. Gr. *matula sali*.

Σαλάττω, *moveo*, *concutio*, ut modium, *impleo largiter*, ut diffluat.

Σαλεὶμ, τὸ. nomen loci ἄκλιτον. Hebr. *pupillus*. Joh. 3. 23.

Σαλεύω, *agito*, propriè de mari, ventorum vi agitato. per Synech. *concutio*, *commoveo*, *concito*. f. εύσω. perf. σεσάλευκα. a. 1. ἐσάλευσα. a. 1. inf. act. σαλεῦσαι. præs. part. pass. σαλευόμενος, *qui agitatur*. τὰ σαλευόμενα, *res instabiles*. perf. pass. σεσάλευμαι. perf. part. pass. σεσαλευμένος, *agitatus*. a. 1. pass. ἐσαλεύθην, ης, η, *concussus fui*. a. 1. inf. pass. σαλευθῆναι. f. 1. ind. pass. σαλευθήσομαι, ῃ, εται, *quassabor*. Th. σάλος, ȣ, ὁ, *salum*.

Σαλὴμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. *pax*. Psalm. 76. 3. Hebr. 7. 1.

Σαλμών, ὁ, nomen abavi Davidis, ἄκλιτον. Hebr. *pacificus*.

Σαλώμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *perfecta*, *pacifica*.

ΣΑ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *SALUM*, *maris ora*; item *jactatio ejus qui navigat*. ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*. hinc σαλεύω, *fluctuo*, *fluito*.

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *SALPA*, piscis. q. à σέλας, *splendor*, & φάω, *appareo*.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *tuba*, *buccina*. acc. pl. σάλπιγγας Hinc σαλπίγγω, ξω, & σαλπίζω, σω, *tuba cano*, *buccino*, *resono*. σαλπιγκτὴς, ȣ, ὁ, *tubicen*, *buccinator*.

Σαλπίζω, *tuba cano*, *buccino*. f. ίσω, & Att. ιῶ. a. 1. ἐσάλπισα. a. 1. sub. act. σαλπίσω, ῃς. ῃ. a. 1. part. σαλπίσας. Them. σάλπιγξ.

Σαλπίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σαλπίζω. Th. σάλπιγξ.

Σαλπιστὴς, ȣ, ὁ, *tubicen*, ab eod. verbo & them.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, *signum*, *monu*-

monumentum, quod vide: & etiam pro σῶμα, corpus.

Σαμαίνεῖ), Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præs. pass. verbi σημαίνω, significo. Th. σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nomen urbis, montis & regionis. Hebr. à viro Sebemar. Lat. fax. Hinc.

Σαμαρείτης, ου, ὁ, Samaritanus, &

Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, Samaritana. à Σαμάρεια.

Σάμβαλον, ου, τὸ, idem quod σάνδαλον. inde ἀσάμβαλος, qui sandalis caret.

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, SAMBUCA, instrumentum musicum; item machina bellica.

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, hodie. Att. τήμερον. vide σήμερον.

Σάμη, ης, ἡ, insula sic dicta.

Σαμοθρᾴκη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ à Samiis, tractum illum occupantibus.

Σάμος, urbis & insulæ nomen.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. exauditus à Deo.

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id est, literam sigma. ut equus cui impressum erat Σ.

ΣΑ'ΜΨΥΧΟΝ, majorana herba, vel amaracus.

Σαμψὼν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. Sol.

Σὰν, nomen literæ σ, ex Phœnicio, schin, factum.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, SANDALIUM, calceamentum muliebre. dicitur & σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, succus concretus. SANDARACHA.

Σάνδυξ, υκος, ἡ, cerussa usta & rufa: à præced. th.

ΣΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, tabula, asser. q. τανὶς, à τείνω, extendo. σανίδες, αἱ, tabulæ, in quibus leges, aut ad judicium spectantia, inscribebantur; item valvæ. σανίδιον, ου, τὸ, tabella.

Σάννας, σάννος, fatuus. vide Sannio.

Σάνταλον, ου, τὸ, SANTALUM, arbor.

Σάοι, servet, 3. sing. præs. opt. act. verbi σάω, Poët. pro σώζω, servo. Them. σόος, salvus.

Σάος, SANUS, idem quod σόος, salvus. & contract. σῶς, compar. σαώτερος.

Σαῦλ, ὁ, nomen regis item Apostoli. ἄκλιτον. Hebr. petitus, Flectitur etiam Græcè Σαῦλος, ου, ὁ. Act. 13. 2.

Σαόφροσιν, prudentibus, dat pl. à σαόφρων, quod vide.

Σαόφρων & σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens salva est; item prudens: ex σάος, seu σόος, salvus, & φρὴν, mens.

Σάπαξ, tinea, quia σήπει vestes. Them. σήπω, putrefacio.

Σαπείσης, putrefactæ, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi σήπω, putrefacio. f. ψω. a. 2. ἔσαπον.

Σαπεὶς, ἐντος, putrefactus. a. 2. pass. præced. verbi.

ΣΑΠΕ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ, SAPERDA, piscis; accipitur etiam pro homine sapiente & astuto. Varro Saperdam pro sapiente ponit; sed Lipsius scurram exponit.

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, putris, e, à σήπω, putrefacio.

Σάπφειρα, ας, ἡ, nomen mulieris. Gr. Sapphirus gemma.

ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, SAPPHIRUS, gemma.

Σαπφικὸν, SAPPHICUM: à

Σαπφὼ, όος, ἡ, poetria lyria.

Σαπφὼθ, pelvis, limen. Jerem. 52. ver. 19. legend. puto ἀπφὼθ.

Σαπὼν, όντος, qui putrefecit. a. 2. part. act. verbi σήπω, putrefacio. a. 2. ἔσαπον. Est & σάπων, sapo.

Σαράβαρα, SARABARA, bracca.

Σάραβος, αἰδοῖον γυναικεῖον, generatio, familia.

Σαργάνη, ης, ἡ, sporta, cista: vinculum: idem quod σπυρὶς, ίδος, ἡ.

ΣΑ'ΡΓΟΣ, SARGUS, piscis è mugilum genere.

Σάρδεις, αἱ, nomen urbis, pl. num. tantum. Syr. clypeus.

Σάρδιος, ου, ὁ, & σάρδος, ου, ὁ, subaudi λίθος, SARDIUS, nomen gemmæ, sic dictæ à Sardinia insula ubi laudatiss. nascitur. Rabbini rubinum. F. I. pyropum vocat.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, SARDONYX, nom. gemmæ, compos. ex σάρδιος, ου, ὁ, sardius, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis quod colore suo unguem humanum imitetur.

ΣΑΡΔΩ', & Σαρδὼν, όνος, ἡ, Sardinia, insula.

Σαρεῖ, verret, 3. sing. f. 1. act. verbi σαρόω, verro, scopis purgo. f. ώσω. Sed σαροῖ, est 3. sing. opt. præs. pass. verbi σαρόω, idem quod σαίρω, verro.

Σάρεπτα, τὰ, nomen urbis. Hebr. officina aurifabri. Vel est sing. n. g. ἄκλιτον. Vel fœm. ἡ.

ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, SARISSA, Macedonica hasta.

Σαρκάζω, vide σαρκίζειν.

Σαρκασμὸς, οῦ, ὁ, SARCASMUS, irrisio amarulenta: à perf. pass. præced.

Σαρκίζειν, seu σαρκάζειν carnes carpere ac vellere, irrideo. Th. σὰρξ, caro, quod vide.

Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, carnalis, e. Them. σὰρξ, caro.

Σάρκινος, η, ον, carneus, a, um: ab eod. them.

Σαρκοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, carnivorus; item Subst. sepulchrum: inde σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium esus: à σὰρξ, & φάγω.

Σαρκόω, ώσω, carneum reddo, incarno: & inde

Σάρκωσις, εως, ἡ, carnis generatio: præced. Th. σὰρξ, caro.

ΣΑ'ΡΞ,

ΣΑ'ΡΞ, σαρκὸς, ἡ, *caro.* Hinc σαρκικὸς, *carnalis.* σαρκόω, *carneum reddo.* σαρκάζω, *carnes detraho*; item *diducto rictu irrideo.* σαρκασμὸς, ῦ, ὁ, *irrisio amaridentia.*

Σαρὺχ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *palmes.*

Σαρπηδὼν, *SARPEDON*, nomen propr.

Σάρπος, *area. domus lignea.*

Σαρόω, *verro*, f. ώσω, perf. part. pass. σεσαρωμένος, quod à σαίρω, idem.

Σάῤῥα, ας, ἡ, nomen mulieris, uxoris Abrahami. Hebr. *princeps.*

Σάρων, ωνος, ὁ, nomen regionis. Act. 9. 35. Hebr. *lorica.* Est & ζάρων, *natura muliebris.*

Σάρωνις, *quercus cava:* quia ζέσηρε.

Σὰς, *tuas*, acc pl. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um.* Th. σὺ, *tu.*

Σατᾶν, ὁ, nomen principis malorum angelorum, ἄκλιτον. Hebr. *adversarius.*

Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem. 2 Cor. 11. 14.

Σατίνη, ης, ἡ, vel ζάτινον, ῦ, τὸ, *plaustrum, vehiculum:* à ζάττω, *onero.*

Σάτον, ου, τὸ, *frumenti mensura, tertia pars ephæ; & respondet susquimodio.* Et *sesquimodius* continet sex cabos, *cabus* vero 24. ova. vox Syr.

Σατραπεία, ας, & Ion. -ίη, ίης, ἡ, *Satrapia, principatus:* à

ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ῦ, ὁ, *SATRAPA, provinciæ præses:* vox Persica.

ΣΑ'ΤΤΩ, *onero, onus impono, refercio, constipo, subigo:* f. ξω, p. ζέσαχα. perf. pass ζέσαγμαι. Hinc ζάγμα, ατος, τὸ, *onus jumenti sarcinarii.* ζάγος, ῦ, ὁ, *sagum*, ζάκος, εος, τὸ, *scutum*, ζάκκος, ῦ, ὁ, *saccus, cilicium*, ζαγήνη, ης, ἡ, *sagena.*

Σατυρικὸς, ῦ, *SATYRICUS:* &

Σατύριον, ῦ, τὸ, *herba ad Venerem incitans:* à seq.

ΣΑ'ΤΥΡΟΣ, ῦ, ὁ, *SATYRUS:* q. à ζάθη.

Σαυκὸς, ῦ. *siccus, aridus.*

Σαυλὰ, adverbialiter *tardè:* à

ΣΑΥΛΟ'Σ, ῦ, *delicatus, mollis, fluxus, levis*: at

Σαῦλος, ῦ, ὁ, nom. propr.

Σαυνιάζω, *saunio percutio*, ζαυνίον, *hasta*, penis, à σαίνω, *quatio.*

Σαυνὸς, ἁπαλὸς, *mollis, tener:* puto à σαίνω.

ΣΑΥ'ΡΑ, vel ζαύρα, ας, ἡ, *lacerta:* sed

Σαῦρος, ῦ, ὁ, *lacertus.* Est & nomen piscis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuspis, in imo hastæ ferro transversa*, seu *ferramentum concavum, mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta, efficit ut erigatur & solo depangatur.* q. σαυρωτὴρ, à σαυρόω, *palum depango.*

Σαύσαρος, ῦ, ὁ, *SUSURRUS:* vox fictitia.

ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *linguæ hæsitatio.*

Σαυτῆς, per Crasin, pro σεαυτῆς, sic ζαυτῦ pro σεαυτῦ, & ζαυτὸν pro σεαυτὸν, *te ipsum.* Ex σὺ, *tu*, & αὐτὸς, *ipse.*

Σάφα, adv. *perspicue. certo, vere:* à ζαφὴς, έος, ὁ, ἡ, *manifestus.*

Σαφανὴς, έος, ὁ, ἁ, Dor. pro ζαφηνὴς, *perspicuus, clarus, certus.* Th. ζαφὴς, quod vide.

Σαφὲς, Poet. n. g. loco adverbii ζαφῶς, *aperte, perspicue:* quod vide.

Σαφέςατος, ῦ, superl. &

Σαφέςερος, έρα, ον, comparat. à ζαφὴς, έος, ὁ, ἡ, *manifestus.*

Σαφέως, & Σαφηνέως, Ion. pro ζαφῶς, *aperte, palam:* quod vide.

Σαφῆ, accus. sing. à ζαφὴς, quod vide.

Σαφήνεια, ας, ἡ, *perspicuitas.* Th. ζαφὴς.

Σαφηνίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ. *manifesto*: idem cum ζαφίω. Th. ζαφὴς, *manifestus.*

Σαφηνιῶ, f. 1. Att. pro ζαφηνίσω, verbi ζαφηνίζω, quod vide.

Σαφηνῶς, idem quod ζαφῶς, quod vide.

ΣΑΦΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *manifestus, apertus, perspicuus, certus.*

Σαφῶς, adv. *manifeste, perspicue.* Th. ζαφὴς, *manifestus.*

Σαχθεὶς, έντος, *constipatus*, a. 1. part. pass. à ζάττω, *onero.* f. ξω, a. 1. pass ἐσάχθην.

Σαὼ, όος, ῦς, ἡ, nomen mulieris, *salva.*

Σάω, *servabit, servabat*, pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. rejecto augmento, & Apocope Poet. ζάω. Sumitur & pro ζάωσον, *serva*, a. 1. imperat. act. per eand. Apocopen. Alii volunt esse 3. sing. imperf. pro ἐσάωζε. vel præs. imperat. pro ζάωζε, verbi ζαώζω. Sunt qui ζάω, Doricum esse dicant pro ζάου, verbi ζάομαι, vel ζάω, Poet. *servo:* quod à ζάος, Poet. pro σόος, *salvus.*

Σαώζω, Poet. pro σώζω, *servo.* Th. σόος, ῦ, *salvus.*

Σάωσε, *servavit*, Ion. pro ἐσάωσε. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ζαώζω, Poet. pro σώζω, *servo.* Th. ζόος.

Σαώσει, *servabit*, 3. sing. f. 1. verbi ejusd. & them.

Σαωσέμεν, *servaturum esse*, Ion. pro ζαώσειν, f. 1. inf. verbi ζαώζω, vide ζάωσε.

Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejusd.

Σαώσομεν, 2. pl. f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Σαώτερος, *magis salvus*, compara. à ζάος, idem quod σόος, *salvus.*

Σβεννυμενάων, Æol. pro σβεννυμένων, gen. pl. part. præs. pass verbi σβέννυμαι, *supprimor.* Th. σβέννυμι, *exstinguo.*

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, & σβεννύω, *exstinguo, restinguo, comprimo*, præs. imperat. σβέννυθι. ύτω, & in 2. pl. σβέννυτε, f. σβέσω, & σβήσομαι, ab inusit. σβέω. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. inf. act. σβέσαι. perf. ἔσβηκα. & κκα, quod passive signat, uti etiam, a. 1. ἔσβην, à σβῆμι, inus. præs. pass. σβέννυμαι, σβέννυ-

ται,

ται, & in 3. pl. σβέννυνται. perf. pass. ἔσβεσμαι. a. 1. pass. ἐσβέσθην. & in inf. σβεσθῆναι, f. 1. pass. σβεσθήσομαι, ῃ, εται. Hinc ἄσβεστος, ου, ὁ, ἡ, *inextinguibilis*.

Σβέσα, ας, ε, Ion. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi σβέννυμι, quod vide.

Σβέσις, ιος, ἡ, *extinctio*. à 2. perf. perf. pass. verbi, σβέννυμι, quod videas.

Σβέσσαι, gem. σσ. Poet. pro σβέσαι, a. 1. inf. act. verbi ejusd.

Σβέσω, εις, ει, *extinguam*, f. 1. act. verbi ejusdem.

Σέ, σε, acc. sing. à σύ, *tu*. σε φρένας, Att. pro σου φρένας. vel potius pro κατὰ φρένας, Synechd.

Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, & contracte σαυτοῦ, ῆς, οῦ, *tui ipsius*, caret nominativo; compositum ex σέο pro σοῦ, *tui*, & αὐτοῦ.

Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, *colo*, *veneror*; item *vereor*: f. άσομαι, perf. pass. σεσέβασμαι, σαι, σται, a. 1. pass. ἐσεβάσθην, Th. σέβω, *colo*.

Σέβας, τὸ, indeclinabl. *reverentia*, *veneratio*. *pudor*. Th. σέβω, *colo*.

Σεβάσθησαν, *coluerunt*, Ion. pro ἐσεβάσθησαν, 3. pl a. 2. ind. pass. verbi σεβάζομαι, quod vide.

Σέβασμα, ατος, τὸ, *numen*. σεβάσματα, των, τὰ, *sacra*. quod à σεβάζομαι, *colo*. Th. σέβω, idem.

Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, *veneratio*: ab iisd.

Σεβάσμιος, ου, idem ac σεβαστὸς, & ab iisdem.

Σεβάσσατο, Ion. & Poet. gem. σσ. pro ἐσεβάσατο, 3. sing. a. 1. m. ejusd. verbi & Th.

Σεβαστὸς, οῦ, q. d. *veneratione dignus*, *venerandus*; & plerumque cognomen Rom. Imperatorum. Lat. *Augustus*. Σεβαστὴ, ῆς, ἡ, *Augusta*, Cæsaris uxor. à perf. pass. verbi σεβάζομαι, idem ac th. σέβω, *colo*.

Σέβε, *cole*, præs. imperat. act. a σέβω, *colo*.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ *palmæ involucrum*: q. σέβανον.

Σεβίζω, Poet. idem ac σεβάζομαι, *colo*, *veneror*.

Σέβομαι. *colo*, *veneror*, cum accus. item passive *color*: præs. imperat. σέβου, præs. inf. σέβεσθαι, part. præs. σεβόμενος, ου, ὁ, *religiosus*. σεβομένη, ης, ἡ, *religiosa*, *religionem Judaicam amplexa*. Act. 13.50. Th. σέβω, *colo*.

Σέβοντι, Dor. pro σέβουσι, 3. pl. præs. act. à σέβω, *colo*, *veneror*.

ΣΕ'ΒΩ, *veneror*, *adoro*, *colo*. Hinc σεβασμὸς, οῦ, ὁ, *veneratio*. σεβαστὸς, οῦ *Augustus*, quasi veneratione dignus, ἀσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, *impius*. ἀσέβεια, ας, ἡ, *impietas*. εὐσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, *pius*, *religiosus*. εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas*.

Σέθεν, per Sync. pro σέοθεν, Poet. Dor. seu Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σύ, *tu*. Vel etiam acc. sing. pro σε.

Σεῖο & σέο, Ion. pro σοῦ, gen. à σύ, *tu*.

Σειόμενος, ου, præs. part. pass. à σείω, *moveo*. f. σω. p. σέσεικα.

Σείοντες, nom. pl. præs. part. act. verbi ejusd.

Σεῖος, Laconice pro θεῖος, ου, *divinus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Σείρ, ρὸς, ὁ, *Sol*. à σείρω, *desicco*.

ΣΕΙΡΑ`, ᾶς, ἡ, *catena*, *funis*, *linea*, *SERA* & *obex*. σειραὶ quoque *bulborum* & *olerum fasciculi*. q. ab εἴρω, *necto*.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, *SIREN*, monstri marini genus: item *insectum api haud dissimile*. Alii ab εἴρω, *necto*: alii à σύρω, *traho*. Alii à σειρὰ, quod audientes voce Sirenum capti, ab ea tanquam fune penderent, & veluti alligati traherentur.

Σειριάω, f. άσω, *inflammatione capitis laboro*: à σείρω, *desicco*.

Σείριον, ου, τὸ, *astrum*: &

Σείριος, ου, ὁ, *SIRIUS*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur: à σαίρω, *hio*. vel ut alii à σείρω, *desicco*.

Σείρω, *desicco*. hinc σείρ, *Sol*.

Σεισθεὶς, έντος, *commotus*. a. 1. part. pass. verbi σείω, *moveo*: f. σείσω. a. 1. pass. ἐσείσθην, ης, η. & in 3. pl. ἐσείσθησαν.

Σεσαμένας, Dor. pro σεισαμένης, a. 1. part. med. f. g. à σείω, *quatio*.

Σεισμὸς, οῦ ὁ, *agitatio*, *concussio*: *terræ motus*: à 1. perf. perf. pass. seq. verbi

ΣΕΙ'Ω, *concutio*, *quatio*, *moveo*, *agito*: f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα. perf. pass. σέσεισμαι.

Σεκοῦνδος, ου, ὁ, nomen viri Latinum. *Secundus*.

Σέλα, *jubare*, dat. sing. à σέλας, αος, τὸ, *fulgor*. dat. σέλαϊ, α.

Σελαγέω, f. ήσω, *splendeo*, *fulgeo*. q. σέλας ἄγω. Th. σέλας.

Σέλαγος, ου, ὁ, nomen propr.

Σελανία, ας, Dor. & σεληναίη, ης, ἡ, Ion. *Luna*.

Σελάναν, Dor. pro σελήνην, acc. sing. à σελήνη, *Luna*.

ΣΕ'ΛΑΣ, αος, τὸ, *fulgor*, *lumen*. q. à σείω, & ἕλη, *splendor* Hinc σελαγέω, *fulgeo*, *luceo*. σελήνη, ης, ἡ, *Luna* πανσέληνος, (σελήνη,) *Luna cum est in plenilunio*.

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, *genus piscium cartilaginosum*. an à σέλας, cutis scil. splendore?

Σελεύκεια, ας, ἡ, nomen urbis. à *Seleuco Nicanore* sic dictæ.

ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *poculi navis*, & *vestis quoddam genus*.

Σεληναῖος, ου, *lunaris*, & in f. g. σεληναίη, & Ion. αίη, pro *luna*: à

Σελήνη, ης, ἡ, *Luna*, q. d. σέλας νέον, *lumen novum*. Sic dicta quod subinde novas accipiat phases, hinc σεληναῖος, *lunaris*, *clarus*.

Σεληνιάζομαι, σεσελήνιασμαι, lunaticus sum, comitiali morbo per certa Lunæ intervalla redeunte. f. ἄσομαι, a. 1. m. σεληνιασάμην, ω, ατο. præs. part. m. σεληνιαζόμενος, η, ον, lunaticus, a, um. Th. σέλας, αος, τὸ fulgor.

Σεληνιακὸς, f. lunaris, lunaticus, morbo comitiali laborans: à σελήνη, quod vide.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, apium, herba. ab ἕλος, palus.

ΣΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, spatium inter lineas, pagina.

Σέλλα, sella, ex Latino. Tamen ex Lacon. ἑλλὰ, quod ab ἵζω, sedeo.

Σελλιστέρνιον, sellisternium. Gl. Cyr. σελλῶν στρῶσις.

ΣΕΛΛΟ'Σ, ου, ὁ, Sellus, pauper, qui dives haberi volebat, jactator.

Σέλμα, spatium inter tabulata navis, transtrum, à σελίς.

Σεμεΐ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. attonitus.

Σεμέλη, ης, ἡ, SEMELE. mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt à σέλας & μέλλειν, quod Jovi voluit jungi cum fulgure & tonitru, καὶ ἐστερήθη τὰ μέλη.

Σεμιάμιθος, exiguus lacertus, Itali tarentola appellant: à veteribus Chalcidica lacerta dicta.

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, SIMILA, similago, flos farinæ triticeæ.

Σεμίραμις, ἡ, Semiramis, Nili uxor.

Σεμνολογέω, -ῶ, f. ήσω, speciosè & graviter loquor, glorior, jactito: à

Σεμνολόγος, qui graviter de re quapiam disserit: ostentator: à σεμνὸς & λόγος quod à λέγω, dico. p.m. λέλογα.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, honestus, venerandus, augustus, gravis. quasi à σέβω, veneror. Hinc comparat. σεμνότερος, præstantior. σεμνόω, illustro, exorno.

Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, majestas; reverentia; honestas. Th. σεμνός.

Σεμνύνομαι, gravitatem præ me fero: jactito me: &

Σεμνύνω, f. υνῶ, honesto, orno, extollo. The. σεμνὸς, honestus, gravis.

Σεμνῶς, adv. honeste, decenter, graviter, à σεμνός.

Σένα, sena, planta inter purgantes excellens.

Σέο, Ion pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, tu.

Σεοὶ, dii, Dor. melius σιοί.

Σεπτὸς, ου, venerabilis: à σέβω, colo.

ΣΕΡΑΠΙ'ΑΣ, άδος, ἡ, herbæ nomen.

Σεραφεὶμ, Seraphim, ἄκλιτον.

Σέργιος, ου, ὁ, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, cichorii genus.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel σέριφον, ου, τὸ, absinthium marinum.

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ γραῦς, ἡ, anus, quæ in virginitate consenuit.

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ου, ὁ, insecti genus, culex.

Σέσαγμαι, infertus sum, perf. pass. verbi σάττω, onero. f. ξω. p. σέσαχα. perf. inf. pass. σεσάχθαι. perf. part. σεσαγμένος.

Σεσαρυῖα, ridens, dentes stridens. f. g. à σεσαρὼς, part. præt. m. verbi σαίρω, sum ore hiante seu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur. unde pro ridente accipitur. f. αρῶ. p. σέσαρκα. p.m. σέσηρα, & σέσαρα.

Σεσεῖσθαι, perf. inf. pass. verbi σείω, quatio, moveo.

ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, & σέσελις, ἡ, herbæ nomen.

Σέσηπα, putrefactus sum, p. m. verbi σήπω, putrefacio, f. ψω.

Σέσηρα, sum ore aperto, præt. m. verbi σαίρω, idem. & verro.

Σεσηρὼς, υῖα, ὸς, ejusd. part.

Σέθεν & σέθεν, Poët. pro σοῦ, gen. sing. vel acc. sing. à σὺ, tu.

Σεσιγαμένος, Dor. pro σεσιγημένος, qui silentio præteritur, perf. part. pass. à σιγάω, sileo, f. ήσω.

Σεσιωπαμένος, α, ον, tacitus, qui silentio premitur, Dor. pro σεσιωπημένος, perf. part. pass. verbi σιωπάω, sileo

Σεσοφισμένος, ου, peritus, perf. part. pass. verbi σοφίζω, reddo sapientem. f. ίσω, p. σεσόφικα. Th. σοφὸς, sapiens.

Σεσοφισμένως, adv. scite, callide: à præc.

Σεῦ, Dor. pro σοῦ, gen. à σὺ, tu.

Σεῦα, fugavi, a. 1. Ion. pro ἔσευα. verbi σεύω, cieo, agito. Th. σείω, quatio.

Σεύατο, Ion. pro ἐσεύατο, 3. sing. a. 1. m. verbi σεύω, vide σεῦα.

Σεύσθω, concitetur, per Syncop. pro σευάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. σευαμάσθω, verbi ejusd.

Σευτλαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ, à σεῦτλον vel τεῦτλον, beta in qua versatur.

Σεύω, f. σεύσω, agito, concito, persequor, fugo. Th. σείω, quatio.

Σεφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σέβω, colo, veneror.

Σέψασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

Σεωυτοῦ, Ion. pro σεαυτοῦ, tui ipsius.

Σὴθ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Heb. repositus.

Σήθω, excutio, cribro. quod à σείω, moveo.

Σηκάζω, f. άσω, stabulo, includo. Th. σηκός, stabulum.

Σήκασθεν, Bæot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced. verbi.

Σηκὶς, ίδος, ἡ, ancilla. à

ΣΗΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, stabulum, proprie ovium & caprarum. templum. Est etiam pondus, vel statera: unde

Σηκόω, -ῶ, pondero. à præced. them. σήκωμα, ατος, τὸ, æquipondium, item fanum, à σηκόω. Th. σηκός.

Σὴμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. ὀνομαστὸς, celebris.

Σῆμ', pro σῆμα, quod vide.

ΣΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, signum, nota, vexillum, insigne nobilitatis, monumentum, sepulchrum.

chrum. σημεῖον, ου, τὸ, idem. Hinc σημειόω. noto, ſigno. σημαίνω, ανῶ, ſignifico. διάσημος, ου, ὁ, ἡ, inſignis, illuſtris. ἐπίσημος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Σημαία, ας, ἡ, vexillum, inſigne familiæ, à σῆμα.

Σήμαιν' pro σήμαινε, præſ. imperat. à σημαίνω. quod vide.

Σημαίνοισα, Dor. pro σημαίνουσα, ſignificans. præſ. part. f. g. à σημαίνω.

Σημαίνω, ſignum do, ſignifico, præcipio, impero. f. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα, & ἐσήμηνα, a. 1. act. inf. σημᾶναι. perf. σεσήμαγκα. præſ. paſſ. σημαίνομαι. perf. paſſ. σεσήμαμμαι, & Att. σεσήμασμαι hinc perf. part. σεσημασμένος, η, ον, obſignatus, a, um. Th. σῆμα, ſignum.

Σημᾶναι, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω, quod vide.

Σημανέω, indicabo, Ion. pro σημανῶ. f. 1. ind. act. verbi σημαίνω, ſignifico. Them. σῆμα, ſignum.

Σημαντέον, ſignificandum, verbale à σημαίνω, quod vide.

Σημαντικὸς, οῦ, ſignificativus : à σημαίνω. Th. σῆμα.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, præfectus, dux, qui ſignum dat claſſicum canendo : quod à σημαίνω. Th. σῆμα, ſignum.

Σήματα, literæ, nom. pl. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σημεῖον, ου, τὸ, ſignum, miraculum, indicium, argumentum, vexillum, ſimulachrum. Th. σῆμα, ατος, τὸ, idem.

Σημειόομαι, -οῦμαι, noto, inſignio, annoto, præſ. imperat. σημειόου, οῦ, οίεδω, οῦσθω. & in 2. pl. όεσθε, οῦσθε. f. ώσομαι. perf. paſſ. σεσημείωμαι, à σημεῖον. Th. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σημειόω, ῶ, idem, & ab iiſd.

Σημείωσις, εως, ἡ, notatio, deſignatio, obſervatio : à 2. perſ. perf. paſſ. præced. verbi.

Σήμερον, & Att. τήμερον, hodie, adv. q. d. τῇδε ἡμέρᾳ, hoc die. ἡ σήμερον, ſcil. ἡμέρα, hodiernus dies, σημερινὸς, hodiernus.

Σημήιον pro σημεῖον, ου, τὸ, ſignum. quod vide.

Σημήνῃ, ſignificaverit. 3 ſing. a. 1. ſub. act. verbi σημαίνω, ſignifico. f. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα & ἐσήμηνα. Them. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σημικίνθιον & σιμικίνθιον, ου, τὸ, ſunt Lat. origine Semicinctium, quod & ſuccinctorium aut ſubligacalum dicitur. Græcè περίζωμα, ατος, τὸ

Σιῶ, acc. ſing. σῆς, gen. Sed σῆς, σῆσι, & σῆσιν, Ion. pro σαῖς. dat. pl. à σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu.

Σηπία, ας, ἡ, SEPIA, nomen piſcis atrum liquorem in timore emittentis : accipitur & pro atramento. Athen. lib. 7. Th. σήπω, putrefacio.

Σηπτικὸν, οῦ, τὸ, unguentum putrefactivum : à

Σηπτικὸς, οῦ, putrefactivus : quod &

Σηπτὸς, οῦ, idem. item putridus. à ſequent. them.

ΣΗ'ΠΩ, putrefacio. f. ψω. a. 1. ἔσηψα. p. act. σέσηφα. præt. m. σέσηπα, & Dor. σέσαπα, unde σαπρὸς, putris. σήπομαι, putreſio, computreſco. a. 2. paſſ. ἐσάπην, ης, η, computrui. Hinc σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo. σὴψ, πὸς, ἡ, ſerpentis nomen. σὴς, τὸς, ὁ, tinea. σαπρὸς, οῦ, putris, putridus, σαπρότης, ητος, & σαπρία, ας, ἡ, putredo, marcor. σαθρὸς, οῦ, putris, marcidus.

Σήραγξ, γγος, ἡ, rima & fiſſura terræ. à σεσηρέναι, verbi σαίρω, apertus ſum.

ΣΗ'ΡΕΣ, ων, οἱ, SERES, populus ; ſing. eſt σὴρ, ρὸς, ὁ, quod eſt etiam bombyx, vermiculus qui net ſericum. Seres quippe arbores habent unde ſericum conficiunt.

Σηρικὸς, ἡ, ὸν, SERICUS, a, um. à σὴρ, σηρὸς, ὁ, bombyx.

Σὴς, τὸς, ὁ, tinea. Th. σήπω, putrefacio. naſcitur enim ex putredine.

Σῇς, & σῇσι, Ion. pro σαῖς, dat. pl. vide σῶ.

ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, ſeu σήσαμον, ου, τὸ, SESAMA, vel SESAMUM, frumenti Indici genus.

Σηστὸς, οῦ, nomen propr. inſulæ. Hinc Σηστιὰς, άδος, ἡ, Seſta puella.

ΣΗ'ΤΕΣ, adverb. hoc anno. Att. τῆτες, quaſi, τῷ ἔτι τούτῳ. Hinc σητινὸς, οῦ, ὁ, hornus.

Σητόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, à tineis conſumptus : ex σὴς, tinea, & βρωτὸς, voratus. Th. βιβρώσκω, comedo.

Σητόκοπος, à tineis cæſus, ſeu pertuſus : quod à σὴς, σητὸς, ὁ, tinea, & κόπτω ſcindo. p m. κέκοπα.

Σὴψ, πὸς, ὁ vel ἡ, ſerpentis nomen, à putrefaciendo ſic dicti. Th. σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo. ab eod. them.

Σθενώ, όος, ἡ, nomen mulieris. robuſta. q à σθένος, robur.

Σθεναρὸς, οῦ, robuſtus, validus. à σθένος, εος, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo.

Σθενελαΐδης, Sthenelaides.

Σθένελος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Σθένος, εος, τὸ, robur, vis, potentia. Them. σθένω.

Σθενόω, -ῶ, roboro, confirmo. f. ώσω. p. ἐσθένωκα. a. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt act. σθενώσαιμι, αις, αι. 1 Pet. 5. 10. ab eod. th.

ΣΘΕ'ΝΩ, valeo, poſſum. q. à στάω, ſto. Hinc σθένος, εος, τὸ, vis. ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, invalidus. ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas. ἀσθενέω, imbecillis ſum.

Σιαγόνιον, ου, τὸ, pars maxillaris. Deut. 18. ver. 3. à ſeq.

ΣΙΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ mala, maxilla.

Σιαίνομαι, tædio afficior. Gloſſ. Cyr.

ΣΙ'ΑΛΟΝ, ϰ, τὸ, seu σίαλ☉, ϰ, ὁ, *SALIVA*. Dicitur & σίελον. q. à σείω, quia in ore movetur.

Σίαλ☉, ϰ, ὁ, est etiam *porcus saginatus*. gen. Ion. σιάλοιο. q. à σιτεύω, & ἅλις, quia admodum pastus.

ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, *SIBYLLA*, *vaticinatrix*. q. d. σιῦ βυλή. σιὸς pro Θεὸς Æol. vel Dor.

Σιβύνη, ης, ἡ, *venabulum*, proprie quo sues figuntur. Dicitur & συβίνη, à σῦς, *sus*.

Σῖγα, adv. *tacite*, ut σιγῆ. vide σιγή. at

Σίγα, *tace*. præs. imperat. à σιγάω.

Σιγαλέ☉, ϰ, *tacitus*: à σιγάω, *sileo*.

Σιγαλόεις, έντ☉, *splendidus*, *elegans*, *ob pulchritudinem silentium & admirationem inducens*. in acc. sing. σιγαλόεντα. Them. σιγάω, *admiror*, *sileo*.

Σιγαλὸς, ἀ, ὸν, Dor. pro σιγηλὸς, *tacitus*, *taciturnus*. Th. σιγάω, *taceo*.

Σιγᾷν, *tacere*, præs. inf. act. à σιγάω, quod vide.

ΣΙΓΑ'Ω, ῶ, *taceo*, *sileo*. f. ήσω. p. σεσίγηκα.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, *silentium*, *taciturnitas*. σιγῇ, dat. *tacite*, *clam*: adverbialiter sumitur. The. σιγάω, *sileo*.

Σιγηθεὶς, έντ☉, *silentio præteritus*. a. 1. part. pass. verbi σιγάω, *sileo*. a. 1. pass. ἐσιγήθην.

Σιγῶν, Dor. pro σιγᾷν, *silere*, præs. inf. ejusd. verbi.

ΣΙ'ΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, *inaures*. Sed σιγλαὶ, *cifræ*, *notæ compendiariæ in scribendo*; quod per eas aliquid σιγῶμεν.

Σιγνοφόρ☉, ϰ, ὁ, ἡ, *manipularius*. Ex σίγνον, *signum*, quod Lat. & φέρω, *fero*.

Σιγυνὴς, ϰ, ὁ, *jaculum è ferro*: ut σιβύνη, Oppian. 1.

Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, *silent*. 3. sing. præs. à σιγάω.

Σιδάρε☉, Dor. pro σιδήρε☉, quod vide.

Σιδαρότετ☉, ϰ, ὁ, Dor. pro σιδηρότετ☉, quod vide.

Σίδαρ☉, Dor. pro σίδηρ☉, *ferrum*.

Σιδαροχάρμας, α, ὁ, Dor. *qui ferro vel ferreis armis gaudet*, *bellicosus*. ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμᾶν, Dor. pro σιδηροχαρμῶν, gen. pl. à σιδηροχάρμης, ϰ, ὁ. Ex σίδηρ☉, *ferrum*, & χαίρω, *gaudeo*.

ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica*, & *fructus*: à Sida Bœotiæ oppido.

Σιδηρέ☉, ῦς, έη, ἡ, (& Dor. έα, ᾶ) έον, ῦν, *ferreus*, *a*, *um*. Th. σίδηρ☉, *ferrum*.

Σιδηροβύω, f. βύσω, *ferrum tracto*: &

Σιδηρόω, ῶ, *ferro munio*. Th. σίδηρ☉, *ferrum*.

Σιδηρίτας, & σιδαρίτας, α, ὁ, Dor. pro

Σιδηρίτης, ϰ, ὁ, *ferrarius*; item *magnes*. & σιδηρῖτις, fœm. *ferraria*; item herba sic dicta.

Σιδηρόδετος, *ferro ligatus*: à σίδηρ☉, *ferrum*, & δέω, *ligo*.

ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ὁ, *ferrum ensis*: q. à σίζω, *strideo*, quod dicitur de ferro candente, cum in aqua restinguitur. Hinc σιδήρε☉, *ferreus*. σιδηρίτης, *magnes*, σιδήρειον, *ferramentum*.

Σιδὼν, ῶντ☉, ἡ, nomen urbis Phœniciæ, *SIDON*. Hebr. *venatio*. Hinc.

Σιδώνι☉, ϰ, *SIDONIUS*, nomen gentile: à præced.

Σίζειν, *stridere*, *dicitur de ferro candente*, *quum in aqua restinguitur*, à sono.

Σικανοὶ, ῶν, οἱ, *SICANI*, gens.

Σικάρι☉, ϰ, ὁ, *sicarius*, vox origine Lat. à *sica*, q. *seca*, à secando, est *gladiolus*. Gr. δόλων, ωντ☉, ὁ, *pugio*.

Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.

Σικελὸς, ἡ, *Siculus*, *a*, in pl. Σικελοί.

Σίκερα, τὸ, *SICERA*, ἄκλιτον. & sumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut est *cerevisia*, &c.

Σίκιννις, *saltatio quædam militaris*: à σείω & κινέω. Exercent eam σειόμενοι ϰ̀ κινϰ́μενοι.

Σίκλ☉, vide *Siclus*, Lat.

Σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*, κολοκύνθη. quia similis est τῷ σικυῷ. Th. σίκυ☉, *cucumis*.

Σικυήρατον, ϰ, τὸ, *cucumerarium*. Esai. 1.8. Aliter σικυήλατον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται. Vel σικυήκρατον, quod σικύας κρατεῖ. à seq. th.

ΣΙ'ΚΥΟΣ, ϰ, vel σικυὸς, ϰ̃, ὁ, & veteres Græci κικυὸς, *CUCUMIS*. q. à σύειϑαι & κίειν. hinc σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*.

Σικυωνόθε, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶν☉, *ex urbe Sicyone*.

ΣΙΚΧΟ'Σ, ϰ̃, *injucundus*, *molestus*, *derisor*, *imbecillus*. σικχασία, *tædium*, σικχαίνω, *fastidio*: hinc Angl. sick.

Σίλας, α, ὁ, nomen viri Latinum. *taciturnus*.

ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, *siligo*. Græc. à Lat.

Σιλλικύπριον, ϰ, τὸ, *planta quædam*.

Σίλλοι. ων, οἱ, *dicacitates*, *convitia*. q. à σείειν ἰλλὲς, *movere oculos*. Hesych. σιλλὸς, χλευασμὸς, μῶμ☉, κακολογία. Est & σιλλὸς, ἀναφάλαντ☉, id est, *recalvaster*.

Σίλλυβον, ἀκανθιόν τι ἄδερον ϰ̀ ἐδώδιμον, Dioscor. lib. 4. *Est spina lata*, *foliis chamæleontis*. Est & σίλλυβον τῶν βιβλίων τὸ δέρμα. q. à συλλαμβάνειν, quia pellis, in qua liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλϐανὸς, ϰ̃, ὁ, *Silvanus*; nomen viri Latinum.

Σίλυρ☉, ϰ, ὁ, *SILURUS*, *piscis*, quia σείει τὴν ϰ̓ράν. Vide *Silurus*.

ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, *blatta*.

ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ϰ, τὸ, *laserpitium*, frutex.

Σιλωὰμ, ὁ, nomen *piscinæ*, ἄκλιτον. Hebr. *missus*.

Σίμαι, *citharæ partes summæ*, & in quibus quædam ponuntur continenda. Sed σιμοὶ, sunt *apes*. q. à σιμὸς.

ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ϰ, τὸ, vel σίμβλ☉, ϰ, ὁ, & σίμβλη,

Σιμβλη, ης, ἡ, *alveare*. q. σιμβόβολον. nempe ubi σιμαὶ βάλλωσι μέλι.
Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *exauditus*.
Σιμὴ, ῆς, ἡ, & in nom. plur. σιμαὶ, αἱ, *apes*.
Σιμικίνθιον, vide in Σημικίνθιον.
Σιμόεις, εντος, ὁ, *SIMOIS*, nomen fluvii, & viri.
ΣΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *SIMUS: pressis naribus*. Est & σιμὸς, τυφλός.
Σιμότης, ητος, ἡ, *simitas*: à præced.
Σιμῦντα, pro Σιμόεντα, acc. sing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nomen viri vel fluv.
Σίμων, ωνος, ὁ, nomen propr.
Σιμωνίδης, ου, ὁ, *Simonides*.
Σινᾶ, τὸ, nomen montis ἄκλιτον. Hebr. *robur*.
Σιναμωρέω, *vasto, corrumpo*: à
Σινάμωρος, *ad alios lædendos natus*: à σίνω, & μόρος, *fatum*, tanquam cui fatale sit nocere.
Σίναπι, vide in σίνηπι, *sinapi*.
ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *SINDON*, *amictus ex lino, linteum tenue*.
Σίνεται, 3 sing. ind. præs. verbi σίνομαι, *lædo, noceo*.
ΣΙ'ΝΗΠΙ, & σίναπι, εως, τὸ, *SINAPI*. quia σίνει ὦπας, *lædit oculos*. hinc σιναπίζω, *vultum adduco*, δριμύζομαι, ut qui sinapi edunt.
Σινιάζω, *ventilo, vanno, cribro concutio*. f. άσω. p. σεσινίακα. a. I. ἐσινίασα. a. I. inf. act. σινιάσαι. q. à σείω, *concutio*.
Σινώπη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti*.
Σίνος, εος, τὸ, *noxa, damnum, clades*: à σίνω, *noceo*.
Σίντης, ου, ὁ, *noxius*. Hinc Lemnii incolæ. Σίντιες, dicti, quod piraticam exercuerint.
Σίντιες, vide in σίντης.
ΣΙ'ΝΩ, & σίνομαι, *noceo, lædo*. Hinc σίνος, εος, τὸ, *noxa, damnum*. σιναρὸς, *noxius*. ἀσινὴς, έος, ὁ, ἡ, *innoxius*.
Σινωπίζειν, *lascivire more scorti*: à *Sinope* impudica muliere.
ΣΙ'ΩΝ, ου, τὸ, *SIUM*, seu *laver*, herba aquatica.
Σιὸς, *Deus*, Dorice, quia omnia σείει, vel à θεός.
ΣΙΠΑΛΟ'Σ, ῦ, *deformis, impurus*. σιφλὸς, ῦ, idem.
Σιπταχόρα, nomen Indicum fluvii.
ΣΙΠΥ'Η, ης, ἡ, *arca*, proprie *panaria*. Suidæ quasi σιτυβύη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Respicit opinor, ad σῖτος & βύω, *impleo*.
Σιρὰ, vide σειρὰ, & in Lat. Etymol. *sira*.
ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, *defrutum, sapa*.
Σιρὸς, vel σειρὸς, ῦ, ὁ, *SIRUS, fovea in usum granarii cavata*, q. σωρός.
Σισαμὶς, ίδος, ἡ, *sesamum*, species frugum. vide σησάμη.

ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, *SISER*, olus.
Σισόη, ης, ἡ, Suidas: σισόην τὸ πλεξείδιον. Levit. 19. 27. An à σείσις, ut indicetur coma contorta in diversos cincinnos, quibus caput velut in angulos frangatur, qui cincinni concuti possint? an à σίσυς, ut sit cap illus, velut caprini villi.
Σίσυβος, *fimbria*, quasi à σείω & βοῶ, quod concuti queat & resonare.
ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, *serpyllum sylvestre*, *SISYMBRIUM*.
ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *sagum pelliceum, vestis è pellibus caprinis, penula*.
Σίσυς βαίτη, *pellis capræ, vile vestimentum*: q. à σισύρα.
Σίσυφος, ου, ὁ, *SISYPHUS*, nomen proprium.
ΣΙ'ΣΩΝ, vel σίσων, ωνος, ὁ, *semen apio simile*.
Σιτάθλω, Dor. & Ion. pro ἐσιτήθλω, *comedi*. a. I. pass. à σιτέω. Th. σῖτος, *frumentum*.
Σιτανίας, ου, ὁ, species σίτου.
Σιτέομαι, ῦμαι, *comedo, vescor*. Th. σῖτος, *frumentum*.
Σιτευτὸς. ἡ, όν, *saginatus, a, um*. à
Σιτεύω, *frugibus sagino*. f. εύσω. p. σεσίτευκα. Th. σῖτος, *frumentum*.
Σιτηρέσιον, ου, τὸ, *demensum, frumentum*, quod quis à σιτοδότη aufert à σῖτος, *frumentum*, & αἱρέω, *aufero*.
Σιτίζω, *nutrio, pinguefacio*: & in 3. plur. σιτίζουσιν. f. ίσω. p. σεσίτικα. perf. pass. σεσίτισμαι, σαι, σται, hinc σιτιστὸς, ἡ, όν, *altilis, e*. Th. σῖτος, *frumentum*.
Σιτίον, ου, τὸ, *cibus*, dat. σιτίῳ. Th. σῖτος, *frumentum*.
Σιτισμὸς, ῦ, ὁ, & σίτισις, *ipsa actio præbendi cibum*: à I. pers. perf. pass. v. σιτίζω, quod vide.
Σιτιστὸς, *saginatus*, vide in σιτίζω.
Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum*. ex σῖτος, *frumentum*, & βάλλω, *jacio*.
Σιτοβολῶνας, *horrea*, acc. pl. præced.
Σιτοδεία, ας, Ion. σιτοδηΐη, ης, ἡ, *annonæ caritas*. Ex σῖτος, *frumentum*, & δέομαι, *indigeo*.
Σιτοδοτία, ας, ἡ, *frumenti datio*: à σῖτος, & δίδωμι.
Σιτομέτριον, ου, τὸ, vel σιτόμετρον, *demensum*. q. d. μέτρον τῦ σίτου, mensura cibi.
Σῖτον, ου, τὸ, *panis ex frumento*. Th. σῖτος.
Σιτοποιὸς, ῦ, *pistor*. Ex σῖτος, & ποιέω, *facio*.
Σιτοπώλης, ου, ὁ, *frumenti venditor*: à σῖτος, & πωλέω, *vendo*.
ΣΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *frumentum, panis, annona. commeatus*, in plur. σῖτα etiam: quasi à σέω, *cribro*, quod sit proprie purum jam, elaboratum & vannatum. Hinc σιτίον, *cibus*. σιτέω, σιτεύω & σιτίζω, *alo, nutrio*,

nutrio, pasco, sagino. Σιτηγὸς, frumentarius. Σιτώνης, qui σῖτον ὠνεῖται. Σιτοπώλης, qui σῖτον πωλεῖ, vendit. παράσιτος, ου, ὁ, adulator.

Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris: quod à σῖτος, frumentum, & φάγω, comedo.

Σιτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui frumentum portat: à σῖτος, & φέρω.

ΣΙΤΤΑ, vox pastorum, ut festinet grex: à σοῦ, curre, & hoc ex σεύω, concito.

Σιττύβη, ης, ἡ, vestis pellicea.

Σίττυβος, ου, ὁ, genus vasis. an quod in eo σῖτος ponatur?

Σιφλὸς, οῦ, deformis, debilis. per Sync. ex σιπαλὸς, π in φ, mutato: hinc

Σιφλόω, f. ώσω, deformem reddo, ignominiam affero, debilito: à præced. σιφλός.

ΣΙΦΝΟΣ, οῦ, vacuus.

ΣΙΦΩΝ, ωνος, ὁ, SIPHON, tubus, canalis. q. à σιφνός.

Σιὼν, τὸ. nomen montis ἄκλιτον. Hebr. ariditas.

Σιώπα, præs. imperat. act. à σιωπάω.

ΣΙΩΠΑΩ, sileo. imperf. ἐσιώπαον, ων, αες, ας, αε, α. præs. imperat. act. σιώπαε, α, sile. f. ήσω. p. σεσιώπηκα, a. 1. ἐσιώπησα. a. 1. sub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ. Hinc

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, silentium. σιωπῇ. dat. adverbialiter usurpatur, silentio, tacite. à σιωπάω.

Σιώπησις, εως, ἡ, silentium: à 2. pers. perf. pass. verbi σιωπάω.

ΣΚΑΖΩ, claudico. f. άσω. p. ἔσκακα. Hinc σκαιὸς, lævus. σκάνδαλον, ου, τὸ. scandalum. σκανδαλίζω, scandalo sum.

Σκαιὰς πύλας, Scæas portas, quod in sinistra parte urbis: acc. pl. vide σκαιὸς.

Σκαιῇ, dat. sing. à

Σκαιὸς, ἡ, ὸν, sinister: SCÆVUS, rudis, opacus. Th. σκάζω, claudico.

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, &

Σκαιότης, ητος, ἡ, rusticitas, morositas: à σκαιὸς. Th. σκάζω.

ΣΚΑΙΡΩ, salio, tripudio. f. αρῶ. Hinc σκάρος, ου, ὁ, & σκαρὶς, ίδος, ἡ, nomen piscis. σκαλμὸς, οῦ, ὁ, lignum cui remum alligant. Accipitur etiam pro navi. σκαῦρος, ου, ὁ, qui talos tumentes & porrectos habet. σκιρτάω, salto, salio.

Σκαλαβώτης, ου, ὁ, stellio: vide ἀσκάλαβος.

Σκαληνὸν τρίγωνον, cujus tria latera sunt inter se inæqualia: à σκάζω, claudico, seu σκολιός.

Σκαλεύω, f. εύσω, &

Σκαλίζω, f. ίσω, idem ac them. σκάλλω, fodio.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, & σκαλιστήριον, ου, τὸ, instrumentum τοῦ σκάλλειν, sarculum.

ΣΚΑΛΛΩ, fodio, sarrio, findo. Hinc σκαλεύω, & σκαλίζω, idem.

Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, SCALMUS, paxillus, ad quem alligatur remus: quia eo σκάλλεται pars navis, dum incutitur. Vide σκαίρω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa; quia σκάλλει ὀπὰς, fodit foramina; vel à καλύπτω, quia tectos oculos habet.

Σκαμάνδριος, ου. à seq.

Σκάμανδρος, ου, ὁ, SCAMANDER, nomen fluvii.

Σκαμβὸς, οῦ, qui obliquus in latus procedit; incurvus, distortus: à σκάζειν, vel σκαιῶς βαίνειν.

ΣΚΑΜΜΩΝΙΟΝ, ου, τὸ, vel -ία, ας, ἡ, SCAMMONIUM, herba.

Σκανὰ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro σκηνὴ, ἡ, taberna, tentorium.

Σκανδαλίζω, SCANDALIZO, fut. ίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα, feci ut offenderet. a. 1. sub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ, & in 1. pl. -ωμεν. perf. act. ἐσκανδάλικα. a. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. pl. σκανδαλισθῆτε. f. 1. pass. σκανδαλισθήσομαι, ῃ, &c. quod à σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum. Th. σκάζω, claudico.

Σκάνδαλον, ου, τὸ, SCANDALUM, offendiculum, in via positum. Them. σκάζω, claudico.

ΣΚΑΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris sylvestris.

Σκανθαρίζω, vel potius σκινθαρίζω, medio digito nasum ferio. σκαρίζω, pro eodem apud Hesych.

Σκάνθης, κράββατον, grabbatum. Vide ἀσκάντης.

Σκάνος, αἰτία, κώλυμα, Hesych. culpa, impedimentum: tanquam aliquid σκαιῶς factum.

Σκαπάνη, & Dor. α, ἡ, fossio, ligo: à σκάπτω, fodio.

Σκαπέρδα, ludi genus. Poll. lib. 9. cap. 7.

Σκάπτος, ου, ὁ, fossa. Th. σκάπτω, fodio.

Σκαπτησύλη, ἡ, urbs Thraciæ.

Σκάπτοιτο, 3. sing. opt. pass. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτον, ω, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum. Th. σκήπτω, innitor.

ΣΚΑΠΤΩ, fodio, excavo. f. ψω. a. 1. ἔσκαψα. a. 1. sub. act. σκάψω, ῃς, ῃ. perf. ἔσκαφα. Unde σκάφη, ης, ἡ, scapha, Act. 27. 31. σκαφὴ, ῆς, ἡ, fossa. σκαπανεὺς, ῆρος, ὁ, fossor.

Σκαρδαμύττω, oculis salientibus crebro conniveo: à σκαίρω, salio, & μύω, conniveo.

Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, saltus: à σκαίρω, salio: inde εὔσκαρθμος, bene saltans, agilis.

Σκαρίζω, salio, palpito, bullio: à σκαίρω, idem.

Σκαριφεύειν, radiis delineare, SCARIFICARE: Angl. to Scarifie: à

ΣΚΑΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, stylus, penicillus; item stipula, festuca: qu. à κάρφος, festuca.

Σκάρος, ου, ὁ, SCARUS, piscis. Th. σκαίρω, saltito.

Σκαῦρος, ου, ὁ, SCAURUS, quia difficulter

ter σκαίρει, i. e. *salit.*

Σκαφεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. verbi σκάπτω, *fodio.*

Σκάφη, ης, ἡ, *SCAPHA, vas oblongum,* & *species navium:* Angl. **Skiff**: à σκάπτω, quia *excavatum* lignum: sed

Σκαφὴ, ῆς, ἡ, *fossa.* Th. σκάπτω.

Σκαφθῆναι, *effossum esse,* a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω, *fodio.* f. ψω. a. 1. pass. ἐσκάφθην. a. 2. pass. ἐσκάφην.

Σκαφίον, ου, τὸ, *ligo,* quo σκάπτεται.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, *mulctra, vas melli servando destinatum.* Th. σκάπτω.

Σκάφος, εος, τὸ, *fossa, fossio.* Th. σκάπτω, *fodio.*

Σκεδᾷ, *dissipabis,* Bœot. pro σκεδάσεις, 2. sing. f. 1. m. verbi σκεδάω, seu -άζω. f. 1. m. σκεδάσομαι, σκεδάσῃ, & sublato σ, σκεδάῃ. unde per Crasin σκεδᾷ.

Σκεδάζω, vide in σκεδάω, *dissipo.*

Σκεδάσεις, 2 sing. f. 1. act. à

ΣΚΕΔΑ´Ω, άζω, & σκεδάννυμι, *dissipo, dispergo* f. άσω. p. ἐσκέδακα. Hinc forte Angl. **to Scatter.**

ΣΚΕΘΡΟ´Σ, ῦ, *exactus, exquisitus:* qu. à σχέω, *habeo,* ut sit qu. *habilis.*

ΣΚΕΙ´ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *Caurus,* ventus, è Scironiis saxis spirans, quæ *Sciron* latro inhabitabat.

Σκελετὸν, τὸ, scil. σῶμα, *cadaver aridum:* Angl. **Skeleton**: à

Σκελετὸς, ῦ, *aridus.* Th. σκέλλω, *exsicco.*

Σκελέω, idem quod σκέλλω, quod vide.

Σκέλη, nom. pl. à σκέλος, εος, τὸ, *crus.*

Σκελιαγὶς, *cruris fractio:* à σκέλος, & ἄγω, *frango.*

Σκελλὸς, ῦ, *aridus:* item *distortus:* qu. à

ΣΚΕ´ΛΛΩ, *exsicco, arefacio, attenuo:* hinc σκελετὸς, ῦ, *exsiccatus;* item *defunctus.* σκληρὸς, ῦ, *durus.*

ΣΚΕ´ΛΟΣ, εος, τὸ, *crus, pes:* qu. à σκέλλω, quia *aridum,* ἄσαρκον. Hinc σκελὶς, ίδος, ἡ, *perna.* περισκελὶς, ίδος, ὁ, ἡ, *crura ambiens.*

Σκέπα, *tecta,* acc. pl. per Apoc. pro σκεπάσματα. Vide σκέπασμα.

Σκεπάζω, *tego, operio.* f. άσω. Th. σκέπω, idem.

ΣΚΕ´ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, *ascia, dolabra:* qu. à σκήπτω, *cum impetu immitto.*

Σκεπάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω.

Σκέπασμα, ατος, τὸ, *tegumentum:* ab eod. verbo.

Σκεπάω, idem quod σκεπάζω, quod vide.

Σκέπη, ης, ἡ, vide in σκέπω, *tego.*

Σκέπτεο, *speculare,* Ion. pro σκέπτου, præs. imperat. verbi σκέπτομαι, *considero.* f. ψομαι.

Σκεπτέον, *considerandum,* adject. verbale, à σκέπτομαι.

ΣΚΕ´ΠΤΟΜΑΙ, *circumspicio, intuior, video, speculor, delibero.* præs. part. σκεπτόμενος. f. ψομαι. perf. ἔσκεμμαι, ψαι. Hinc σκέψις, εως, ἡ, *contemplatio, inspectio.* præt. m. ἔσκοπα. Hinc σκοπὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *speculator, explorator.* σκοπὴ, *specula.* σκοπιάω, *speculor.* σκοπιάζω, idem. σκόπελος, ου, ὁ, *scopulus.* ἐπισκοπέω, *inviso, inspicio.* ἐπίσκοπος, ου, ὁ, ἡ, *inspector.* οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, *auspex.* ὡροσκόπος, ου, ὁ, ἡ, *qui horas observat;* item *ea pars cœli, quæ genituræ tempore ab Orientali parte emergit in hemisphærium nostrum.*

ΣΚΕ´ΠΩ, *tego, velo, operio.* Hinc σκεπάω, & -άζω, idem. σκέπασμα, ατος, τὸ, *tegumentum.* σκέπη, ης, ἡ, *tegmen, prætextus.*

Σκερβόλος, ου, ὁ, ἡ, *conviciator:* qu. à κέαρ & βάλλω, ut sit *cor petens verbis.*

Σκευαγωγέω, ῶ, *vasa & utensilia castrensia bajulo, sarcinas & impedimenta veho:* &

Σκευαγωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *vasa seu instrumenta vehens; qui vasa castrensia bajulat, lixa, calo:* ex σκεῦος, τὸ, & ἄγω.

Σκευάζω, f. άσω, *instruo, paro, orno, molior, struo.* Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nomen pontificis. Heb. *æquator.* Act. 19. 14.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, *armamenta navis, apparatus, ornatus:* à

ΣΚΕΥ˜ΟΣ, εος, τὸ, *vas, vasis, utensile, instrumentum, velum:* Act. 9. 15. & 27. 27. Hinc σκευάζω, *instruo, paro, conficio.* σκευὴ, *apparatus.* παρασκευάζω, *præparo.* παρασκευὴ, *præparatio.* ἀνασκευάζω, *destruo* κατασκευάζω, *adstruo.*

Σκευοφορέω, ῶ, *vasa & instrumenta fero seu bajulo:* ex σκεῦος & φέρω.

Σκευοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui sarcinas fert, lixa, calo:* ex iisd. th.

Σκευωρὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *qui τὰ σκεύη ὠρεῖ, vasorum custos.* σκευωρέω, *utensilia custodio, satago.*

Σκέψασθαι, a. 1. inf. m. σκεψάμενος. f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι, *circumspecto.* f. ψομαι. a. 1. imperat. m. σκέψαι.

Σκέψις, εως, ἡ, *contemplatio, circumspectio:* ab eod. verbo

Σκήλῃ, *aresfaceret,* 3. sing. a. 1. sub. verbi σκέλλω, *arefacio;* vel σκάλλω, *fodio, findo.* f. σκαλῶ. a. 1. ἔσκηλα, & Att. ἔσκηλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλεια, ας, ε. a. 1. sub. act. σκήλω, ης, ῃ, *arefecerim.* a. 1. inf. σκῆλαι.

ΣΚΗΝΗ´, ῆς, ἡ, *SCENA:* Angl. **a Scene:** *tabernaculum, tentorium, compotatio, actio scenica.* Hinc σκῆνος, εος, τὸ, idem. σκηνίτης, & σκηνώτης, ου, ὁ, *in tentoriis habitans.* σκηνάω, seu σκηνόω, *tentorium figo.*

Σκηνικὸς, ῦ, *SCENICUS:* à præce.

Σκηνίπτω, idem quod σκορπίζω, qu. σκῆνος ἴπτειν, id est, *corpus lædere:* σκῆνος, *corpus* est, in quo σκηνοῖ anima.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, *tentoriorum fixio:* sic vocatur *festum apud Hebræos à figendis tentoriis*

teriis dictum, quod ab ipsis agebatur in memoriam pristinæ vitæ quam in tabernac. egerant. Zech. 4. Joh. 7. dicitur & σκηνοπηγία, τά. à σκηνή, *tentorium*, & πήγνυμι, *figo, compingo*.

Σκηνοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *tabernaculorum confector*: à σκηνὴ & ποιέω, *facio*.

Σκῆνος, εος, τὸ, *tabernaculum*: hinc ὁμόσκηνος, ου, ὁ, ἡ, & σύσκηνος, ου, ὁ, ἡ, *contubernalis*. Th. σκηνή.

Σκηνόω, *habito, commoror*: f. ώσω, εις, ει. perf. ἐσκήνωκα. a. 1. ἐσκήνωσα, *habitavi*: ab eod. th.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, *tabernaculum*: quod Metaph. pro *corpore humano*: 2 Pet. 13. 14. à 1. perf. perf. pass. præc. σκηνόω, quod vide.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, & Ion. σκηπάνιον, & Dor. σκαπάνιον, *sceptrum*: à σκήπτω, *innitor*.

Σκήπτεσθαι, *prætexere speciosam aliquam causam, simulare*. Th. σκήπτω.

Σκηπτὸς, οῦ, ὁ, *fulmen*: in pl. σκηπτοὶ, *procellæ*. Th. σκήπτω, *cum impetu cado*.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ, ἡ, *sceptrifer*: à σκῆπτρον, quod vide, & ἔχω, *teneo, habeo*.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, *SCEPTRUM*; Angl. Scepter; *scipio, baculus*, super quo quis σκήπτεται. à

ΣΚΗΠΤΩ, *innitor, incumbo, cado, ruo*.

Σκήπων, *scipio*. Th. σκήπτω.

Σκηρίπτω, *fulcio*: ab eod. th.

Σκῆψις, εως, ἡ, *speciosa causa, prætextus, simulatio*. Th. σκήπτω, *innitor*.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, *umbra*; item *socius, conviva*, dict. qu. κία, à κίω, quia nos *comitatur*. Hinc σκιόεις, εντος, ὁ, *umbrosus*. σκιάω, & σκιάζω, *obumbro*.

Σκιαγραφέω, *adumbro*: &

Σκιαγραφία, ας, ἡ, *adumbrata descriptio*: ex σκιὰ & γράφω, *scribo*.

Σκιαμαχέω, ῶ, *pugno cum umbra*: conseq. *inaniter laboro*: &

Σκιαμαχία, ας, ἡ, *dimicatio cum umbra*, sive *non repugnante adversario*: ex σκιὰ & μάχομαι, *pugno*.

Σκιαρᾶν παγᾶν, Dor. pro σκιαρῶν πηγῶν, *umbrosorum fontium*. Vide seq

Σκιαρὸς, & σκιερὸς, οῦ, ὁ, *umbrosus, opacus*. Th σκιά.

Σκιὰς, άδος, ἡ, *umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium*: &

Σκιάω, f. άσω, *obumbro, umbra opaca obtego*. Th. σκιὰ, *umbra*.

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ου, ὁ, *crocodilus terrestris, SCINCUS*.

Σκιδναμένη, *dispersa*. præs. part. pass. f. g. à

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, *dispergo, dissipo*: in pass. σκίδναμαι, & in 3. pl. imperf. pass. ἐσκίδναντο. Th. σκεδάω, *dissipo*.

Σκιερὸς, vide in σκιαρὸς.

Σκιῇ, dat. Ion. à σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*.

Σκιητροφεῖν, Ion. pro σκιατροφεῖν, *in umbra vitam degere*: ex σκιὰ & τρέφω, *alo*.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *SQUILLA*, herba bulbum insignem habens: Angl. Squill.

ΣΚΙΜΑΛΙ'ΖΩ, *pertento an gallina ovum conceperit*: qu. σκιὰν μαλιεῖν, *locum tenebrosum explorare*.

Σκιμβὸς, οῦ, *claudus*: qui σκίμπτει in fulcro: vel a σκαμβός.

Σκίμπτω, & σκήμπτω, *nitor, incumbo*. Hinc σκίμφθη, *fixa est*. 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. Th. σκήπτω, *innitor*.

Σκίμφθη, Ion. pro ἐσκίμφθη. Vide præced.

Σκίναξ, ακος, ὁ, *agilis ad subsiliendum*: qu. à κινεῖν, vel à σκιρτάω, *salio*: pon. sub. th. σκαίρω.

Σκίναρ, αρος, τὸ, *fœtus*: qu. à σκιρτάω, quod vide; & vide præced.

Σκινδάλαμος, *scrupulum, & -us*. Vide σκινδαλμός.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, οῦ, ὁ, *planta quædam hederæ similis*; item *musicum instrumentum*.

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *naufragus, urinator*.

Σκιόεις, εντος, ὁ, *umbrosus*: in acc. σκιόεντα. Th. σκιὰ, *umbra*.

Σκίουρος, *SCIURUS*; animalculum caudæ sibi umbram faciens; Angl. Squirrel: ex σκιὰ, *umbra*, & οὐρὰ, *cauda*.

Σκιόωντο, Ion. & Poet. pro ἐσκιῶντο. 3. pl. imperf. pass. verbi σκιάω, *obumbro*. f. άσω. Th. σκιὰ, *umbra*.

Σκιπνοῦχος, οῦ, *tardus, lentus, qui baculo innitens incedit*. Th. σκήπτω, *innitor*.

Σκίρον, ου, τὸ, *umbraculum*: à σκιά. Sed σκίρα, τὰ, *festum* quoddam *Athenis*; unde σκιροφοριών.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *marmoris fragmentum, cæmentum, gypsus*: puto à σκέω, pro ξέω, *scalpo*: hinc seq.

Σκίρρος, ου, ὁ, *SCIRRHUS, tumor quidam durus*, ut in hepate, liene, quia similis σκίρῳ. Vide præced.

Σκιρτασῆτε, *saltetis*: an legend. σκιρτάσητε. 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε. à

Σκιρτάω, *salio, exulto*: f. ήσω. perf. ἐσκίρτηκα. a. 1. imperat. σκίρτησον, άτω, & in 2. pl. σκιρτήσατε. Th. σκαίρω, *salio*.

Σκιρτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σκιρτῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. ejusdem verbi.

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, *homines viles & improbi*: à Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιώδης, εος, ὁ, ἡ, *umbrosus, opacus, obscurus*. Th. σκιὰ, *umbra*.

Σκλέω & σκλῆμι, *durus sum ex nimia ariditate*, per Sync. pro σκελέω. Th. σκέλλω, *exsicco*.

Σκλῆναι, *aruisse*. a. 2. inf. verbi σκλῆμι, (quod ex σκλέω, quod vide.) perf. ἔσκληκα. a. 2. ἔσκλην. Th. σκέλλω, *arefacio*.

Σκληραγωγέω, ῶ, *dure tracto, minime indulgenter educo*: ex σκληρὸς, quod vide, & ἄγω, *duco*.

Σκληρο-

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, *duritia cordis*: quasi dicas, σκληρὰ καρδία, *durum cor*. Matth. 19. 8.

Σκληρὸς, ἡ, ὸν, *durus, a, um*. Th. σκέλλω, *exsicco*.

Σκληρότης, ητ⊙, ἡ, *durities*: à præced.

Σκληροτράχηλ⊙, ȣ, *duræ cervicis homo*, *pertinax*: Metaph. ab equo indomito: ex σκληρὸς, *durus*, quod vide, & τράχηλ⊙, ȣ, ὁ, *collum*.

Σκληρύνω, *induro*. f. υνῶ. a. 1. ἐσκλήρυνα, a. 1. sub. act. σκληρύνω, ῃς, ῃ, imperf. pass. ἐσκληρυνόμην, ȣ, ετο. a. 1. ind. pass. ἐσκληρύνθην, ης, η. a. 1. sub. pass. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ. à σκληρὸς, *durus*. Them. σκέλλω, *arefacio*.

Σκληρῶ, Dor. pro σκληρȣ̃, gen. à σκληρὸς, quod vide.

Σκνιπὸς, ἡ, ὸν, *parcus, a, um*. qu. à σκνὶψ, *culex*, quod sit μικρόβορ⊙, *parvi cibi*.

Σκνιφὸς, ἡ, ὸν, *hebes visu*. Att. est σκότ⊙, nempe κνέφας.

Σκνὶψ, idem quod κνίψ.

Σκνοιὸς, ȣ̃, *validus*.

Σκολιῇσι, dat. plur. Ion. f. g. pro σκολιαῖς. à

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ ὸν, *tortuosus, a, um, obliquus*; & per Metaph. *parvus, asper, difficilis*.

Σκολιόω, *tortuosum reddo*. à præced.

Σκόλλυς, ὁ, *villus*. quia σκολιὸς, *intortus*.

ΣΚΟΛΟ'ΠΑΞ, ακ⊙, ὁ, *gallinago* avis; vel *piscis quidam* à rostro extenso, instar σκόλοπος.

Σκόλοπας, *palos*, acc. pl. à σκόλοψ, οπος, ὁ.

ΣΚΟΛΟΠΕ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SCOLOPENDRA*, animal ex genere multipedum.

Σκόλ⊙, *spinæ species*, quia σκύλλει, id est, *offendit*.

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, *palus præacutus, vallus, surculus*: veluti σκόλȣ ὄψ, *spinea facies*.

Σκόλυθρ⊙, ȣ, *humilis, parcus*. an à σκελλὸς, *aridus*? quia *parci*, se *aridos* gerunt.

ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ȣ, ὁ, *SCOLYMUS*, *cardui species*: qu. à σκόλ⊙. aut à seq.

ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, *lacero, evello*.

Σκόλυφρ⊙, *tetricus*. qu. σκόλιον φέρων.

ΣΚΟ'ΜΒΡΟΣ, ȣ, ὁ, *SCOMBRUS*, piscis marinus.

Σκοπαῖ⊙, vel potius σκωπαῖ⊙, ȣ, ὁ, *nanus*.

Σκοπεῖ, 3. sing. præs. ind. &

Σκόπει, præs. imperat. &

Σκοπεῖν, præs. inf. verbi σκοπέω, quod vide.

Σκόπελ⊙, ȣ. ὁ, *SCOPULUS, locus altus*: unde σκοπεῖν licet. Them. σκέπτομαι, *circumspicio*.

Σκοπέω ῶ, & Ion. σκοπέω, *speculor, considero*: præs. imperat. σκόπει, ει, & in pl. σκοπεῖτε, εῖτε. præs. part. σκοπέων, ῶν. f. ήσω. p. ἐσκόπηκα. Them. σκέπτομαι, *circumspicio*. f. σκέψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι, πται. p. m. ἔσκοπα.

Σκοπῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi præcedent.

Σκοπὴ, ῆς, ἡ, *specula*: &

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, *specula*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*. f. ψομαι. p. m. ἔσκοπα.

Σκοπιαζέμεν, Ion. seu Dor. pro σκοπιάζειν, præs. inf. act. à

Σκοπιάζω, *speculor*: à σκοπιὰ, quod vide.

Σκοπιῇ, ῆς, dat. & gen. Ion. à σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, *specula*, quod vide.

Σκοπὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *speculator, inspector, custos, princeps*. qui σκοπεῖ, seu σκέπτεται. Est &

Σκοπὸς, ȣ̃, ὁ, *SCOPUS*, *finis*; id quod acturus σκοπεῖ. Angl. **Scope**. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*. p. m. ἔσκοπα.

Σκοποῦντα, acc. sing. m. g. &

Σκοποῦντες, nom. pl. part. præs. verbi σκοπέω, quod vide.

Σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo*. à κόραξ. tum *maledictis persequor*, *contumeliose repello*. σκορακισμὸς, *contumelia*. Hinc ἀποσκορακίζειν, ἀποδοκιμάζεσθαι· ἀποσκορακισμὸς, ἐξȣδένωσις.

Σκορδινάομαι, *pandiculor*: est *extendere membra cum oscitatione*, ut faciunt qui à somno surgunt. An à κόρ⊙, & δινεῖσθαι. accedit enim ille *motus* ex *satietate* & fastidio. Th. σκόροδον, *allium*.

Σκόρδιον, *SCORDIUM*; herba quæ *allii* odorem resipit, in malignis morbis efficax: à

ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ȣ, τὸ, *allium*: qu. σκῶρ ὄζον, quod *fœde oleat*. Hinc σκοροδίζω, *alliis pasco*. σκορδινάομαι, *pandiculor*, *extendo membra cum oscitatione*.

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, *dissipo*, *spargo*: fut. ίσω. perf. ἐσκόρπικα. a. 1. pass. ἐσκορπίσθην. a. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ. qu. à σκαίρω.

ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ȣ, ὁ, *SCORPIUS*, *serpens*: Angl. **Scorpion**. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, à *spargendo veneno*.

Σκορπισθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω.

Σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, *tenebrosus, a, um*: nom. pl. n. g. σκοτεινά. Them. σκότ⊙, ε⊙, τὸ, *caligo*.

Σκοτίζω, *tenebras alicui offundo*, *obscuro*: f. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. pass. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμέν⊙, η, ον, *obtenebratus*. a. 1. pass. ἐσκοτίσθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. σκοτίσθητι, ήτω, & in 3. pl. σκοτισθήτωσαν. a. 1. sub. pass. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. σκοτισθήσομαι, *obscurabor*. Th. σκότος, *tenebræ*.

Σκότι⊙, ȣ, *tenebrosus, tenebricosus*; item *obscuris natalibus ortus*, *spurius*: ab eo. th.

Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inf. act. à

Σκοτοδινιάω, *tenebricosa vertigine laboro*: ex σκότ⊙ & δίνη, *vortex*.

Σκοτώδης,

Σκοτόεις, εντ☉, ὁ, *tenebrosus, tenebricosus.* Th. σκότ☉.

Σκοτομήνη, ης, ἡ, *tenebrosa* vel *illunis nox* : &

Σκοτομήνι☉, ε, ὁ, ἡ, *illunis*, Epith. noctis, ex ζκότ☉, *tenebræ*, & μήνη, *luna.*

ΣΚΟ'ΤΟΣ, ε, ὁ, vel ὁ☉, τὸ, *tenebræ, caligo.* q. à σκιὰ, *umbra.* Hinc ζκοτόεις, εντος, ὁ, *tenebrosus.* ζκοτεινὸς, ὁ, idem. ζκοτόω, *obscuro.* ζκοτίζω, idem, ζκότωμα,ατ☉,τὸ, *vertigo.*

Σκοτόω, *obscuro, tenebras induco.* f. ώσω. p. ἐσκότωκα. præſ. paſſ. σκοτόομαι, ῦμαι, *tenebrosus fio.* perf. paſſ. ἐσκότωμαι, perf. par. ἐσκοτωμέν☉, η, ον, à præced.

Σκυτάριον *cetra.* Gl. Cyr. Ex Lat. q. *parvum scutum.*

Σκυϐάλισμα, ατ☉, τὸ, *rejectamentum.* Th. ζκύϐαλον.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ε, τὸ, *stercus, fimus, quisquiliæ.* q. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον.

ΣΚΥΔΜΑΙ'ΝΩ, *irascor, tristi vultu sum.* q. à ζκύζω, *ad iram concito.*

Σκυζάω, *catulio.* de canibus appetentibus catellos. Th. κύων, *canis.*

Σκυζομένῳ, *irato*, dat. ſing. part. præſ. paſſ. à

Σκύζω, *placide admurmuro*, ut *canis.* item *irrito.* præſ. paſſ. ζκύζομαι, *placide admurmuro.* item *ad iram provocor, irascor.* Th. κύων, *canis.*

Σκῦθα, voc. ſing. à

Σκύθαι, nom. pl. à

ΣΚΥ'ΘΗΣ, ε, ὁ, *SCYTHA qui est è Scythia.* Accipitur & pro *fero.* Hinc Σκυθικὸς, *Scythicus*, Σκυθιστὶ, adv. *Scythice.* q. à ſeq.

Σκυθρὸς, ὁ, *vultum præferens iratum & tetricum* Th. ζκυδμαίνω, *irascor.*

Σκυθρωπάζω, f. άσω, *contristor, mœstus sum:* &

Σκυθρωπὸς, ὁ, ὁ, ἡ, *qui est vultu tetrico, mœsto, torvo*, ex ζκυθρὸς, quod vide. & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus.* Them. ὄπτομαι, *video.*

Σκύλακας, acc. pl. &

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à ζκύλαξ, quod vide.

Σκυλάκιον, ε, τὸ, *catellus*, dim. à ſeq.

Σκύλαξ, ακ☉, ὁ, ἡ, *catulus*, proprie *canis* Th. ὑλάω, *latro*

Σκυλάω, -ῶ, *SPOLIO*, pro συλάω, quod vide.

Σκυλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à

Σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω -ῶ, *spolio.* f. εύσω. Them. σύλη, ης, ἡ, *spolium.*

Σκυλῆναι, a. 2. inf. paſſ. &

Σκύλλε, *vexator*, præſ. imperat. paſſ. à

ΣΚΥ'ΛΛΩ, *vexo, molestiam exhibeo.* f. υλῶ. præſ. paſſ. ζκύλλομαι, *vexor.*

Σκυλμανεῖς, 2. ſing. f. 1. act. verbi ζκυλμαίνω, *irascor.* f. ανῶ. idem quod ζκυδμαίνω.

Σκῦλον, ε, τὸ, *præda, SPOLIUM.* Angl. *Spoyl.* idem quod ζῦλον, ε, τὸ. Th. σύλη, *spolium.*

Σκύμν☉, ε, ὁ, *catulus leonis*; item *catulus* in genere. Th. κύων, *canis.*

Σκύμνως, acc. pl. Dor. pro ζκύμνους. à præced.

ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ε, τὸ, *summa palpebra, cilium.* q. à ζκεπάζειν, quod oculos *tegat.*

Σκῦρον, *SCYRUM*, nomen urbis.

Σκυροφτὴ ὁδὸς, quænam fuerit vide apud Pindar. Pythior. Od. v. 277. 9. in Græcis Scholiis.

Σκυτάλη, ης, ἡ, & Dor. -α, & Poet. ζκύταλον, τὸ, *scutica, fustis, clava.* ζκυτάλαι, dicuntur etiam vectes ſeu *phalangæ.* Them. ζκύτ☉.

Σκυτεὺς, έως, ὁ, *cerdo, qui artem sutoriam exercet.* acc. pl. ζκυτέας. The. ζκύτ☉, *corium.*

Σκυτεύω, f. εύσω, *artem coriariam seu sutoriam exerceo, sum cerdo*, à præced.

ΣΚΥ'ΤΟΣ, ε☉, τὸ, *corium, pellis, CUTIS, SCUTICA.* q. à ξύω, quod olim ſcribebant ζκύω, *seco.* Corium enim κείρε.) ab animali. Hinc ζκύτιν☉, ε, *coriaceus.* ζκυτάλη, ης, ἡ, *flagrum.* ζκυταλὶς, ίδ☉, ἡ, idem.

Σκυτοτόμ☉, ε, ὁ, ἡ, *qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos, &c. sutor:* à ζκύτ☉, ε☉, τὸ, *corium*, & τέμνω, *scindo, seco.* p. m. τέτομα.

ΣΚΥ'ΦΟΣ, ε, ὁ, & ε☉, τὸ, *SCYPHUS.* quia κυφόν. aut à ζκάπτω, quia excavatum.

Σκωληκόϐρωτ☉, ε, ὁ, ἡ, *qui phthiriasi periit, à vermibus arrosus* : ex ζκώληξ, ηκ☉, ὁ, *vermis*, & βρωτὸς, quod à βρώσκω, *comedo.*

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκ☉, ὁ, *vermis*, quia non habet κῶλον.

Σκῶλον, ε, τὸ, *offendiculum.* An à ζκάζω, quia claudicare facit? vide ſeq.

ΣΚΩ'ΛΟΣ, ε, ὁ, *spinæ genus, palus præacutus & præustus.*

Σκωλύπτω, pro ζκολύπτω, Poet. *lacero.*

Σκῶμμα, ατος, τὸ, *cavillum, sales, dicterium.* Th. ζκώπτω, quod vide.

Σκῶπες, αν, οἱ, *ululæ, bubones*: à ζκὼψ, ωπὸς, ὁ. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.*

ΣΚΩ'ΠΤΩ, *cavillor, contumelioso gestu subsanno.* q. ζκαιῶς ἔπω, vel ὄπτομαι. Angl. to ſcoff. f. ζκώψω. p. ἔσκωφα. perf. paſſ. ἔσκωμμαι. hinc ζκῶμμα, ατος, τὸ, *cavillum.* ζκώπτης, ε, ὁ, *cavillator.*

ΣΚΩ'Ρ, gen. ζκατὸς, τὸ, *stercus, oletum.*

Σκωρία, ας, ἡ. *SCORIA, fæx seu sordes metalli, stercus:* à præced.

Σμᾶν☉, ε☉, τὸ, Dor. pro σμῆν☉, quod vide.

Σμάραγδ☉, ε, ὁ, *SMARAGDUS*, gemma, & idem quod μάραγδ☉. Hinc ζμαράγδιν☉, η, ον, *smaragdinus, a, um.*

ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, *resono, strepo.* f. ήσω. q. μάρας ἄγειν, *manus movere.*

Σμαραγίζω, f. ίσω, resono, à præced.
Σμαράγνα, quæ & μαράγνα, flagellum.
Σμαράσσω, quod & μαράσσω, splendeo, à μαίρω, luceo.
ΣΜΑΡΙ'Σ, ίδ☉, ἡ, piscis quidam pusillus, mæna candida. qu. à μαίρω, splendeo.
ΣΜΑ'Ω, & ζμάω, abstergo, detergo, purgo. σμήχω, idem, hinc σμῆγμα, ατ☉, τὸ, smegma, quo in abstergendo utimur. σμῆξις, εως, ἡ, abstersio. & hinc forte Angl. to smooth.
Σμερδαλέα, & έον, adv. terribiliter, proprie visu: à
Σμερδαλέ☉, ȣ, terribilis visu, idem cum σμερδνὸς, quod à σμέρδνω, intueor. Them. μέρδω, privo; item intueor.
Σμερδνὸς, ἡ, ὸν, terribilis. vide in præc.
Σμῆγμα, ατ☉, τὸ, SMEGMA, à σμήχω, idem quod th. σμάω, abstergo.
Σμώδεσι, & σμώδεσσι, dat. pl. Ion. & Poet. à
ΣΜΗ'ΝΟΣ, ε☉, τὸ, examen apum, alveare, sermonis suavitas.
Σμήχω, idem quod σμάω, abstergo.
Σμικρὸς, ὰ, ὸν, parvus, a, um, Ion. idem quod μικρός.
ΣΜΙ'ΛΑΞ, ακ☉, ἡ, & σμίλ☉, ȣ, ἡ, taxus, arbor feralis & venenata.
ΣΜΙ'ΛΗ, ης, ἡ, scalprum. σμίλιον, ȣ, τὸ, scalpellum. σμιλεύω, scalpello reseco.
Σμίνθα, mus domesticus, qui vasa escaria quæ.
Σμινθεῦ, voc. sing. à
Σμινθεὺς, Apollo. Sic dictus: quia cum Smintham urbem mures infestarent; animalia infesta confecit, cujus memores beneficii, templum & simulachrum Apollini Sminthæo posuerunt, & figuram muris ad statuæ pedes expressam. vide σμίνθα.
Σμυγεὶς, exustus, a. 2. part. pass. verbi σμύχω, absumo. f. ξω. p. ἔσμυχα. a. 2. pass. ἐσμύγην.
Σμυγερὸς, ȣ. ærumnosus. qui σμύχεται, atteritur malis. Th. σμύχω.
Σμῦξαι, incendere, a. 1. inf. act. verbi σμύχω, inflammo, consumo. f. ξω.
ΣΜΥ'ΡΙΣ. & σμύρις, SMYRIS, lapis quo annularii gemmas exterunt.
Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha. Est & nomen urbis, sic dicta à Smyrna Amazone.
Σμυρνίζω, myrrha imbuo. f. ίσω. præt. ἐσμύρνικα. perf. pass. ἐσμύρνισμαι. perf. part. pass. ἐσμυρνισμέν☉, myrrha imbutus: à præced.
ΣΜΥ'ΧΩ, attero, consumo, inflammo. f. ξω. q. à σμάω. Hinc forte Angl smoke.
ΣΜΩ'ΔΙΞ, ικ☉, & σμώδιγξ, ιγγ☉, ἡ, vibex, livor ex percussione. q. à σμάω. aut à sequent.
ΣΜΩ'ΧΩ, mando. ere. & convitior. Ion. signifi. percutio. q à σμάω.
Σοβαρὸν, Poet. pro
Σοβαρῶς, insolenter, superbe: à seq.
ΣΟΒΕ'Ω, abigo, expello: f. ήσω. p. σεσόβηκα. Hinc σόβη, ης, ἡ, muscarium, σοβὰς, άδ☉, ἡ, insolens, de meretrice. σοβαρὸς, ȣ, concitatus, mobilis.
ΣΟ'ΓΧΟΣ, ȣ, ὁ, cucurbita, lactuca leporina.
Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis. Hebr. secretum.
Σόεις, σοῖς, σόει, σοῖ, 2. & 3. sing. præs. ind. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, servo. Th. σό☉, salvus.
Σόῃ, σοῖ, 3. sing. præs. sub. verbi ejusd.
Σοὶ, tibi, dat. sing. à σὺ, tu.
Σοῖο, gen. Ion. pro σȣ̃, vel à σὺ, tu, vel à σὸς, tuus.
Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, tuis, à σὸς, tuus. Th. σὺ, tu.
Σολοικίζω, f. ίσω, refero Solœcos in loquendo, non loquor ut probatus loquendi mos fert. à Σόλοικοι, quod vide.
Σολοικισμὸς, ȣ, ὁ, SOLOECISMUS. Ang. à Solecism. quicquid non recte sed perperam fit à præced.
Σόλοικοι, οἱ, qui Solis (in urbe Cilicia) habitarunt, peculiariter sic appellati sunt ii, qui cum Solis habitarent, Attici tamen essent, aliquantum ab elegantia & venustate sermonis Attici discesserant, & lingua ex Attica & Solica mixta loquebantur. generaliter barbari omnes, i. e. barbare & vitiose loquentes. Th. οἶκ☉, domus.
Σολομῶν, ῶντ☉, ὁ, nomen regis. Hebr. pacificus.
Σόλ☉, ȣ, ὁ, discus.
ΣΟΜΦΟ'Σ, ȣ, inanis, fungosus, spongiosus.
Σόοις, serves, 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, servo, quod à
ΣΟ'ΟΣ, ȣ, salvus, incolumis, perfectus. Hinc σόω, Poet. pro σώζω, σώω vel σαόω, servo. f. ώσω. σωτὴρ, ῆρ☉, ὁ, servator. σωτηρία, ας, ἡ, salus. Sed
Σό☉, σȣ̃ς, est motus corporum, quæ sursum feruntur. Aristot. lib. 4. de cœlo, cap. ult. à σύομαι, σȣ̃μαι, ὁρμῶ. Th. σείω.
Σορδισμὸς, ȣ, ὁ, solœcismus in Græco sermone An à Lat. sordes?
ΣΟΡΟ'Σ, ȣ, ἡ, loculus, sepulchrum, capulum, sandapila.
Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. à σὺ, tu.
Σȣ̃, gen. sing. à σὺ, tu. Est &
Σȣ̃, contract. ex σόȣ, præs. imperat. pass. à σόομαι, vel σόω, servo, vado, irruo. Est & vox abigentis aves, curre. à σύω, in fugam conjicio, Th. σείω, agito.
Σȣβλίον, subula. Gl. Cyr.
Σȣ́β☉, animal terrestre marinis infestum. Oppian. lib. 2. Cyneg.
Σȣδάριον, ȣ, τὸ, sudarium, nomen origine Latin. à sudor, quod à Græc. ὕδωρ.
Σȣσάννα, ης, ἡ, Susanna, nomen fœm. Heb. lilium.
Σȣ́σθω, & σεῦσθε, vadat, ruite, ite. 3. sing. &

& 2. pl. præs. imperat. pass. verbi σόω, *vado, irruo*. Th. σείω, *quatio*.
ΣΟΥΣΟΝ, ου, τὸ, *lilium*, lingua Phænicum.
Σοῦ pro σεαυτοῦ, *sui ipsius*: ex σὺ & αὐτὸς, *ipse*.
Σοφία, ας, & Ion. ης, ἡ, *sapientia*. Th. σοφὸς, *sapiens*.
Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. pass. à
Σοφίζω, *sapientem reddo, doceo sapientiam*. f. ίσω. præt. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα. præs. pass. σοφίζομαι, ῃ, εται, *doceor sapientiam, percipio sapientiam*: *doceor*, i. e. *intelligo*; item *argute aliquid comminiscor*: & in malam partem, *vafre comminiscor*. perf. pass. σεσόφισμαι. perf. part. pass. σεσοφισμένος, ου. Th. σοφὸς, *sapiens*.
Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.
Σόφισμα, ατος, τὸ, *commentum*. à σοφίζω, quod vide.
Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, *SOPHISTA*, *artifex callidus*. Angl. **Sophister**. gen. plur. σοφιστῶν, acc. plur. σοφιστάς. ab eodem verbo.
Σοφοκλεῖ, dat. sing. à
Σοφοκλῆς, έος, ὁ, *SOPHOCLES*, nomen propr.
ΣΟΦΟ'Σ, οῦ, *sapiens*. cui est σῶον φάος, sc. mentis. Est & σοφὸς, Dor. pro σοφοὺς, acc. pl. Hinc σοφία, ας, ἡ, *sapientia*. σοφίζω, *sapientem reddo*. σοφιστὴς, οῦ, ὁ, *artifex peritus*; item *sophista, cavillator*. φιλόσοφος, ου, ὁ, ἡ, *amans sapientiam*. φιλοσοφία, ας, ἡ, *studium sapientiæ*.
Σοφῶς, *sapienter*, adv. à præced.
Σοφωτέρῳ, *sapientiori*, dat. sing. à σοφώτερος, ου, comparat. à σοφὸς, οῦ, *sapiens*. in superl. σοφώτατος.
Σόω, *servo*. in 3. pl. sub. σόωσι. à σῶος, *salvus*. Sed
Σόω, *in fugam conjicio, abeo*: à σείω, *agito*.
Σπαδίζω, *detraho* f. ίσω. Dor. ίξω. Them. σπάω, *traho*.
Σπάδων, ωνος, & οντος, ὁ, *SPADO*: *cui nervus, quo genitale membrum erigitur, avulsus est*: à σπάω, *traho, evello*.
Σπαθαλάω, q. à σπαθάω, *prodigo*, quod vide.
Σπαθάριστος, Genes. 38. 14. θέριστρον Scholiastes exponit. Puto qu. textum σπάθη.
Σπαθάω, *licium inculco* τῇ σπάθῃ, vel simp. *texo*. expon. & *prodige licia telæ addo*. Hinc Metaph. *profuse consumo, prodigo, luxurior*. à
ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *rudis*, seu *rudicula*, *SPATHA*: *gladius, instrumentum textorium, Palma*.
Σπαθῶσι, *dissipant*, 3. plur. præs. ind. act. verbi σπαθάω, quod vide.
ΣΠΑΙ'ΡΩ, *palpito, vibro, tremo*. Idem & ἀσπαίρω. Est & σπαίρω, ἐκπνέω, *SPIRO*: nempe *exspiro animam*, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.
Σπάλαξ, ακος, ὁ, *TALPA*, quæ & ἀσπάλαξ. Th. σπάω, *trabo*.
Σπαλεὶς, Æol. pro σταλεὶς, a. 2. part. pass. verbi στέλλω, *mitto*. f. 2. σταλῶ.
Σπαλύσσομαι, *laceror, turbor*. q. à σπαράσσω, *turbo*.
Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανιότης, ητος, ἡ, *raritas, penuria*: à σπανὸς, *rarus*: &
Σπανία, ας, ἡ, *Hispania*.
Σπανίζω, vide in σπανισθῆναι.
Σπάνις, εως, ἡ, *raritas, penuria*. Th. σπανὸς, *rarus*.
Σπανισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω, *penuria laboro*. f. ίσω. p. ἐσπάνικα. perf. pass. ἐσπάνισμαι. a. 1. pass. ἐσπανίσθην. à
ΣΠΑΝΟ'Σ, οῦ, & σπάνιος, ου, *rarus, infrequens*. q. à πένω, *laboro*.
Σπὰξ, σπακὸς, ὁ, ἡ, *canis*.
Σπάραγμα, ατος, τὸ, vide seq.
ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *lacero, lanio, vellico*. (q. à σπάω, *traho*, & ἀράσσω, *seco*) f. ξω. p. χα. a. 1. ἐσπάραξα. a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν, perf. pass. ἐσπάραγμαι. Hinc σπάραγμα, ατος, τὸ, *frustum rei dilaceratæ*, σπαραγμὸς, οῦ, ὁ, *laceratio*.
Σπαργανίσασα, *fasciis involuta*, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω, *fasciis involvo*. f. ίσω. p. ἐσπαργάνικα. à
ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *fascia, qua infans involvitur, pannus oblongus*. (q. à σπαράσσω, quia *divisi* panniculi & vincula.)
Σπαργανόω, *fasciis involvo*. f. ώσω. præt. ἐσπαργάνωκα. a. 1. ἐσπαργάνωσα. perf. pass. ἐσπαργάνωμαι. perf. part. pass. ἐσπαργανωμένος, *fasciis involutus*. Th. σπάργανον.
ΣΠΑΡΓΑ'Ω, *tumeo*, *distentus sum*: ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc σπάργη, *appetitus ille exinaniendi, quod plenum est*.
Σπαρέδρα, ας, ἡ, *Sparedra*, Amogi Sacorum regis uxor.
Σπαρεὶς, *satus*, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, *semino, sero*. f. σπερῶ. præt. ἔσπαρκα. a. 2. pass. ἐσπάρην.
Σπαρίζω, *palpito*, à σπαίρω.
Σπάρνος, ου, *infrequens, rarus, paucus*: à σπανός.
Σπάρος ἰχθὺς, *cammarus*, *SPARUS*. Gl. Cyr.
Σπάρτη, ης, ἡ, *SPARTA*, Laconiæ urbs primaria.
Σπαρτίον vel σπάρτιον, ου, τὸ, *funiculus, sparteus, funiculus*: à
Σπάρτον, ου, τὸ, *SPARTUM*, *vitile, funis sparteus*. Etiam ὁ σπάρτος, à σπάω, quia *flecti* & *trahi* potest, vel potius à σπείρω.
Σπαρτοπόλιος, ου, *incanus, semicanus, cui sparsi sunt per tempora cani*: ex σπαρτὸς, *seminatus*. Th. σπείρω, & πολιὸς, *canus*.
Σπαρτῶν γένος, *Satorum genus*, *Thebani* sic dicti, quod ex draconis dentibus à Cadmo

Cadmo *satis* nati credantur. Th. σπείρω, *semino*.

Σπασάμενος, ου, a. 1. part. m. à σπάω, *traho*.

Σπάσεν, *traxit*, Ion. pro ἔσπασεν. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σπάσμα, ατος, τὸ, in gladio *acies nuda*, *mucro*. in corpore humano *quod convulsum est*, *distentio*, *convulsio*, *SPASMA*. Th. Σπάω, *traho*.

Σπασμὸς, ου, ὁ, *SPASMUS*, idem quod præced.

ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, *SPATANGUS*, *echinorum* species.

Σπαταλάω, -ῶ, *lascivio*, præs. part. Σπαταλάων, ῶν, άουσα, ῶσα, άον, ῶν. f. ήσω. perf. ἐσπατάληκα a. 1. ἐσπατάλησα · à

Σπατάλη, ης, ἡ, *luxus*, *deliciæ*: à σπαθάω, *prodigo*. Th. Σπάθη, *rudicula*.

Σπατίλη, ης, ἡ, *stercus humanum humidum*. Alii ex on. *coriorum præsegmina*: à

ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium*, *pellis*, Bœot. qu. à σπάω, quia *contrahi* potest, vel quia *detrahitur*. Hinc σπάτειος, *coriaceus*. σπατόω, *opus ex corio facio*.

ΣΠΑ'Ω, *traho*, *extraho*, *vello*. f. σπάσω. perf. ἔσπακα. præs. m. σπάομαι, *distringo*, *stringo*. a. 1. m. ἐσπασάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. σπασάμενος.

Σπεῖο, *sequere*, per Ectasin Poet. pro σπέο, quod Ion. pro σποῦ, præs. imperat. verbi ἕσπομαι, Poet. pro ἕπομαι, *sequor*, sed ε amittitur. Sic in inf. σπέσθαι, pro ἕσπεσθαι. in part. σπόμενος, pro ἑσπόμενος. Th. ἕπω, *sequor*.

Σπεῖος, Poet. pro σπέος, εος, τὸ, *specus*.

ΣΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *SPIRA*, *funis*; item *cohors*, *legio*. Inde Angl. **Spire**.

Σπειρέειν, *serito*, præs. inf. pro imperat. Ion. verbi σπείρω, quod vide.

Σπεῖρον, ου, τὸ, *funis nauticus in orbem convolutus*: à σπεῖρα.

ΣΠΕΙ'ΡΩ, *SERO*, *semino*, *SPARGO*. f. 1. σπερῶ. f. 2. σπαρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. a. 1. inf. act. σπεῖραι. a. 1. part. act. σπείρας, ασα, αν. a. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε. præs. pass. σπείρομαι, *seror*. perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐσπαρμένος, η, ον. a. 2. ind. pass. ἐσπάρην, ης, η. a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. σπαρείς, έντος. præt. m. ἔσπορα. Hinc σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*. σπόρος, ου, ὁ, *satio*. σπορὰ, ᾶς, ἡ, idem διασπείρω, *dispergo*. διασπορὰ, ᾶς, ἡ, *dispersio*.

Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, αντος. a. 1. part. act. σπείσασθαι. a. 1. inf. m. σπεισάμενος. a. 1. part. m. verbi σπένδω. *libo*. f. σπείσω.

Σπείσαντ', *libaverunt*, Ion. pro ἐσπείσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejusdem.

Σπείσασκε, Poet. pro ἔσπεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, *libo*. f. σπείσω.

Σπείσω, *libabo*: vide præced.

Σπεῖος, ὁ, ἡ, *SPEO*, nomen mul. q. d. *in specu latitans*.

Σπέκλον, *speculum*. Gloss. Cyr. ex Lat. σπεκλοποιὸς, *specularius*.

Σπεκουλάτωρ, ωρος, ὁ, *speculator*, vox Lat. sic dictus à spiculo quod gestabat. δορυφόρος, seu δεξιολάβος, *satelles*. Alii tamen *speculatorem* à *speculando* dictum volunt, ideoque per e scribi debere.

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, & πέλεθος, ου, ὁ, *stercus*, *excrementum*. q. à σπίλος, *sordes*.

Σπένδεσκε, *libabat*, Ion. pro ἔσπενδε, 3. sing. imperf. act. verbi σπένδω, quod vide.

Σπενδόμενος, ου, præs. part. pass. à

ΣΠΕ'ΝΔΩ, *libo*, *fœdus ineo*: (qu. à σπάω, pro *traho*, *haurio*) f. σπείσω. a. 1. ἔσπεισα. præs. pass. σπένδομαι, *libor*. p. m. ἔσπονδα · unde σπονδὴ, ῆς, *libamen*, *fœdus*. Hinc Angl. **to Spend**.

ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *SPECUS*, *spelunca*, Poet. σπεῖος, Ion. σπῆος, dat. pl. σπέσι, Poet. & Ion. σπήεσσι. Hinc σπήλαιον, ου, τὸ, idem.

Σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*: à σπείρω, *semino*.

Σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*, *SPERMA*; in pl. σπέρματα. dat. pl. σπέρμασι. Th. σπείρω, *semino*.

Σπερμαίνω, idem quod σπείρω, *semino*.

Σπερματίζω, *semento*, *semen sero*: &

Σπερματικὸς, ου, *seminalis*. Th. σπείρω, *semino*.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, ἡ, *garrulus*, *nugator*, *blaterator*. ex σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*, & λόγος, *sermo*: qu. *qui suas nugas dissеminat*. Th. λέγω, *dico*.

Σπερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *irritatus*, a. 1. part. pass. verbi σπέρχω, *urgeo*. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ου, *celer*, *festinus*: à σπέρχνω, idem quod σπέρχω, *urgeo*, *festinare cogo*.

ΣΠΕ'ΡΧΩ, *urgeo*, *propello*, *irascor*, *festino*. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, *seminabo*, f. 1. act. verbi σπείρω, *semino*, quod vide.

Σπὲς, *dic*, pro σπὲ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι, à σπέω, vel σπῶ, *dico*: f. σπήσω. a. 2. ἔσπον. Quod σπέω ponitur pro ἔσπω, Poet. pro ἔπω, *dico*. vel pro ἕσπω, pro ἕπω, vel ἕπομαι, *sequor*.

Σπέσθαι, *sequi*: vide in σπεῖο.

Σπέτε, 2. pl. a. 2. imperat. σπὲς, quod vide.

Σπεύδει, *festinat*, 3. sing. præs. ind. verbi σπεύδω, *festino*.

Σπεύδοι, 3. singul. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Σπεύδοντ', pro σπεύδοντα, acc. sing. &

Σπεύδοντες, nom. pl. part. præs. &

Σπεύδοντι, Dor. pro σπεύδουσι, *properant*, 3. pl. præs. à

ΣΠΕΥ'ΔΩ, *festino*. σπεύδειν βίον ἀθάνατον,

Poet. loquendi genus, *immortalem vitam affectare*. præs. imperat. Σπεῦδε, έτω. imperf. ἔσπευδον. f. Σπεύσω. a. 1. ἔσπευσα. a. 1. imperat. Σπεῦσον, άτω. a. 1. part. act. Σπεύσας, αντος. præt. m. ἔσπουδα, unde Σπουδὴ, ῆς, ἡ, *festinatio*: item *studium*. σπουδαῖος, ου, *studiosus, diligens*; item *bonus, probatus*. Σπουδάζω, *sedulo ago*: quasi σπῶ ὁδόν.

Σπεύδωμες, *properemus*, Dor. pro Σπεύδωμεν, 1. pl. præs. sub. &

Σπεύσας, αντος, a. 1. part. act. verbi Σπεύδω. f. σω, *festino*.

Σπεῦσον, a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Σπῆι, alii legunt Σπέϊ, idque melius dat. sing. à Σπέος, pro σπέος, εος, τὸ, *antrum*, Ion. σπῆος.

Σπήλαιον, ου, τὸ, *spelunca*, *SPELÆUM*. Th. σπέος, εος, τὸ, *specus, antrum*.

Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, *SPELUNCA*: ab eod. th.

Σπιλάδες, *lapides prægrandes in itineribus projecti ponitis loco*: à σπιλὰς, *saxum*. Th. σπίλος, idem.

Σπιδὴς, έος, ὁ, ἡ, *passus, amplus, spissus*: à σπίζω, *extendo*.

Σπιδνὸς, οῦ, *densus*, *SPISSUS*: ab eod. th.

Σπίζα, ης, ἡ, *avis*, à sono: similis est *passeri*, à σπίζω, *pipilo*.

ΣΠΙ'ΖΩ, *extendo, expando*. qu. à Σπάω, *traho*. etiam *pipilo*, sonus quarundam avium.

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, *SPITHAMA*, *spatium inter pollicem & minimum digitum expassum: palmus major, dodrans*: inde σπιθαμώδης, εος, ὁ, ἡ, *spithamæ* seu *dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis*. σπιθαμιαῖος, & Σπιθαμιαῖος, ου, idem. dicta vox παρὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τοὺς δακτύλους, *à digitis extensis*.

Σπίλα, *fraces*, στέμφυλα, Hesych. Sunt quædam sordes: à σπίλος, ου, ὁ, *macula*.

Σπιλάδεσσιν, *procellis*, dat. pl. Ion. à

Σπιλὰς, άδος, ἡ, *rupes, scopulus maris*; qui seu σπίλος, maris. Est & σπιλὰς, *procella*: à

ΣΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *macula, labes, vitiligo*; item *saxum*.

Σπιλόω, *maculo*: f. ώσω. perf. ἐσπίλωκα. à præced.

ΣΠΙ'ΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, *avis peregrina, avis incendiaria*. Plin. an à σπινθήρ;

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *SCINTILLA*: qu. à Σπᾶν & αἶθος, *ignis*. hinc & σπινθαρίδες, *scintillæ*.

Σπίνος, *fringilla*, avis. à σπίζειν.

Σπλαγχνίζομαι, *misericordia moveor*. a. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. σπλαγχνισθεὶς, έντος, à

ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, ου, τὸ, *viscus*. τὰ σπλάγχνα, *viscera, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiseratio*. Hinc σπλαγχνίζομαι, *summa misericordia commoveor*: ex ipso *corde* profecta. Σπλάγχνον enim frequenter de corde dicitur, ut liquet etiam in compositis: ἄσπλαγχνος, *non habens cor*, & εὔσπλαγχνος, *animosus, misericors*. Eustath. ducit à Dor. σπλὰν, pro σπλὴν, *splen*, unum ex visceribus.

Σπληδὸς, *cinis*: à σποδὸς, οῦ, ὁ, idem.

ΣΠΛΗ'Ν, σπληνὸς, ὁ, *SPLEN*, *lien*. Angl. **Spleen**.

Σπογγία, ας, ἡ. *SPONGIA*. Angl. a **Sponge**: à

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, *spongia*, qu. Σπᾶ ὑγρά. Hinc σπογγώδης, εος, ὁ, ἡ, *spongiosus*.

Σποδεύνας, α, ὁ, Dor. pro σποδεύνης, ου, ὁ, *qui in cinere jacet ac dormit*. Ex σποδὸς, & εὐνὴ, ἡ, *cubile*.

Σποδέω, *ferventi cinere obruo, percutio, purgo*; item *subagito*. Th. σποδὸς, οῦ, ἡ, *cinis*.

Σποδίζω, f. ίσω, *sub cinere coquo, comburo velut in cinere; cineritius sum*. Them. Σποδός.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *cinereus*: ex Σποδὸς, οῦ, ἡ, *cinis*, & εἶδος, *species*. Th. εἴδω, *video*.

ΣΠΟΔΟ'Σ, οῦ, ἡ, *cinis*, qu. à σβέω, σβεδὸς, quia exstinctis & consumptis lignis remanet. κόνις, εως, ἡ, & τέφρα, ας, ἡ, idem.

ΣΠΟΛΑ'Σ, άδος, ἡ, *vestis coriacea*.

Σπολὴ, *stola*. Hesychius pro στολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur. à Σπάω, *traho, evello*.

Σπόμενος, pro ἑσπόμενος, sic Σπομένα, Dor. pro Σπομένη, ης, ἡ, vide in Σπέω.

Σπονδαρχίαι, ῶν, *immolatorum libamina*.

Σπονδὰς, acc. pl. Σπονδὴ, quod vide.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, *libati libamen*; Σπονδῇσι, dat. plur. Ion. pro Σπονδαῖς. Peculiariter Σπονδαὶ dicuntur *libationes quæ in sanciendis fœderibus adhibentur*: & sæpe etiam *ipsa fœdera*: à σπένδω, *libo*. f. Σπείσω, p.m. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui libationes fert, sacerdos*. Ex Σπονδὴ, *libatio*, quod à σπένδω, *libo*) & φέρω, *fero*. præt. m. πέφορα.

ΣΠΟΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, *SPONDYLUS*, *vertebra spinæ dorsi*.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, & Σπόρος, ου, ὁ, *semen, satio*, à præt. med. ἔσπορα, verbi Σπείρω, *semino*.

Σποράς, άδος, ὁ, vel ἡ, *sparsus, dispersus*: &

Σπορεὺς, έως, ὁ, *sator, seminator*: ab eod. them.

Σπόριμος, ου, ὁ, ἡ, *qui seminari potest*, Σπόριμα, ων, τὰ, *sata*, ab eod. th.

Σπόρος, vide in Σπορά.

Σπόρω, genit. Doric. pro Σπόρου. vide Σπορά.

Σποῦ, pro ἑσποῦ, pro quo & Σπέο, Ion. & Poeti

Poet. præſ. imperat. m. verbi ἕσπομαι, Poet. pro ἕπομαι, *ſequor*: in cujus temporibus ſæpe amittitur ε, vide in Σπεῖο. Et Σπῶ Scythice *oculum* ſignificat.

Σπουδάζω, *ſedulo ago, contendo, ſerio ago*. f. άσω. præt. part. Σπουδάζων, οντος, in accuſ. pl. Σπουδάζοντας. perf. ἐσπούδακα. a. 1. imperat. act. Σπούδασον, άτω. à Σπουδὴ, *diligentia*. Th. Σπεύδω.

Σπουδαῖος, αία, αῖον, *diligens, probus, honeſtus, ſerius*; compar. Σπουδαιότερος, & Att. Σπουδαιέστερος, *majori ſtudio utens*: à Σπουδὴ, *ſtudium*. Th. Σπεύδω, *feſtino*.

Σπουδαιότατοι, nom. plur. ſuperl. grad. à Σπουδαῖος, quod vide.

Σπουδαιοτέρως, & Σπουδαιότερον, *diligentius*, adv. comparat. grad. à Σπουδαῖος, *ſtudioſus*. Th. Σπεύδω, *feſtino*.

Σπουδαίως, adv. *ſtudioſe, diligenter, ſerio*: à Σπουδαῖος, quod vide.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, & Dor. Σπουδὰ, *feſtinatio*. per Metaph. *animi intentio, deſiderium*, *STUDIUM, diligentia*. Th. Σπεύδω, *feſtino*. p.m. ἔσπευδα.

Σπουδῇ, dat. præced. adverbialiter, *diligenter, feſtinanter, cum labore*: à præced.

ΣΠΥΡΑΘΟΙ'Α, ας, ἡ, & Σπύραθος, ου, ὁ, ἡ, tum σπυράς, άδος, ἡ, *caprarum ſtercus*.

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, *SPORTA, corbis, fiſcella*, ſeu *vas vimineum aut junceum*. Th. πυρὸς, οῦ, ὁ, *triticum, frumentum*.

Στάγμον ἑξάγμον. ς' *nota ſenarii*.

Σταγὼν, όνος, ἡ, *ſtilla*: a στάζω,

Σταδιοδρομέω, *curſu contendo*. f. ήσω. à

Σταδιοδρόμος, *qui in ſtadio curſu certat*: quod ex στάδιος, ſeu ιον, *ſtadium*: (quod ab ἵστημι, *ſto*,) & δρόμος, *curſus*, præt. m. δέδρομα, verbi τρέχω, *curro*: f. θρέξω. a.2. ἔδραμον.

Στάδιον, vide in στάδιος.

Στάδιος, ία, ον, *firmus, a, um, ſtabilis*: ab ἵσταμαι, *ſto*. Sed στάδιος, ου, ὁ. ſubſtant, & τὸ στάδιον, *STADIUM, curriculum*, ſeu campus, ubi equeſtria vigent exercitia; continens ſex jugera. Æol. Σπάδιον, *SPATIUM*.

Στάζοντα, *ſtillantem*, accuſ. ſing. part. præſ. à στάζω, *ſtillo*.

ΣΤΑ'ΖΩ, *ſtillo*: f. ξω. Hinc σταγὼν, όνος, ἡ, *ſtilla, gutta*. σταλάζω, ξω, *ſtillo*. σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, *diſtillatio*.

Σταθεὶς, έντος, *ſtatus, poſitus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἵστημι, *ſto*: f. στήσω. a. 1. paſſ. ἐστάθην.

Στάθεν, Bœot. Syncop. pro ἐστάθησαν, *ſteterunt*, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi ἵστημι, *ſto*.

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, *ſtabilis, e*: à στάω, ſeu ἵστημι, *ſto*.

Σταθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ.

Σταθῆναι, a. 1. inf. paſſ. &

Σταθησόμενος, η, ον, f. 1. paſſ. verbi ἵστημι, *ſto*.

Στᾶθι, Dor. pro στῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ejuſd.

Στάθμα, ας, ἁ, Dor. pro στάθμη, ἡ, *meta*. quod vide.

Σταθμάω, f. ήσω, *ad amuſſim exigo, pondero, æſtimo*. σταθμάομαι, *conjicio*: à στάθμη, *amuſſis*. Th. ἵστημι, *ſto*.

Σταθμεύμενος, Ion. pro σταθμώμενος, *conjiciens*: à σταθμάομαι, vel όομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, *amuſſis, regula ad quam aliquid exæquatur, meta*: & inde.

Σταθμίζω, f. ίσω, *expendo, pondero*. Them. ἵστημι, *ſto, pondero*,

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, *ſtabulum, ſtatio, poſtis, ſtatera, pondus*. dat. ſing. σταθμῷ, dat. pl. Ion. σταθμοῖσι. Th. ἵστημι, *ſto*.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro στῆθος, τὸ, *pectus*.

Σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, Att. Syncope pro σταίημεν, ητε, σταίησαν, 1. pl. a. 2. opt. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΑΙ'Σ, & σταὶς, αιτὸς, τὸ, *farina tritica aqua ſubacta*.

Στακτὴ, ῆς, ἡ, *gutta, lixivia, aloe*: à

Στακτὸς, οῦ, *ſtillatitius*. Th. στάζω, f. ξω, *ſtillo*.

Στάλα, ας, ἁ, Dor. pro στήλη, ἡ, *columna*.

Σταλάω, & σταλάζω, f. ξω. *STILLO*. Th. στάζω, idem.

Στάλθαι, *miſſum eſſe*, a. 2. inf. paſſ. verbi στέλλω, *mitto* a. 2. paſſ ἐστάλην.

Στάλιξ, ικος, *varrus, paxillus*, qui facit impoſita στάειν.

Στάμεν, Poet. pro στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, *ſto*. Alii ſcribendum cenſent στᾶμεν, à στῆναι, Dor. στᾶναι, hinc Att. & Ion. στάμεναι, & per Apocopen στᾶμεν.

Σταμὶν, ῖνος, *lignum in navi erectum*: à στάω, ſeu ἵστημι, quia ſtat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *urna, hydria, amphora*, ut puto, à στάω, quod erecta ſtet.

Στὰν, Ion. pro ἵσαν, hoc vero Bœot. Syncope pro ἔστησαν, *ſteterunt*, 3. pl. a 2. ind. act. verbi ἵστημι, *ſto*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Σταξεῦμες, Dor. & Æol. pro στάξομεν, *ſtillabimus*, 1. plur. f. 1. verbi στάζω, *ſtillo*: f. ξω.

Στάξοισι, Æol. & Dor. pro στάξουσι, 3. perſ. pl. f. 1. verbi στάζω, *ſtillo*. f. ξω.

Σταότα, Ion. pro ἑσταότα, n. g. plur. num. perf. part. act. ab ἵστημι, *ſto*. perf. part. ἑστακὼς, ότος. & Ion. craſi ἑστὼς, ότος, & per Aphæreſin στότος, &c.

Στὰς, *qui ſtetit*, a 2. part. act. Sed στᾶσ', pro στᾶσα, a. 2. part. f. g. ab ἵστημι, *ſto*.

Στάσῃ, *conſiſtas*, 2. ſing. a. 1. ſub. m. Dor. pro στήσῃ, ab ἵστημι, *ſto*.

Στασιάζω, f. άσω, *ſeditionem excito*: vide in στάσις.

Στασιασμὸς, οῦ, ὁ, *diſſenſio*; à præced.

Στάσιμος, ου, ὁ, ἡ, *ſtativus*. Gloſſ. Cyr. ab ἵστημι, *ſto*.

Στάσις, εως, ἡ, proprie *ſtatio*, ipſe ſtandi

actus:

actus: deinde *factio*, *seditio*: & hinc

Στασιώδης, εος, & στασιώτης, ου, ὁ, *seditiosus*. Th. ἵστημι, *sto*, *erigo*. cum multitudo se erigit adversus præstites.

Στάσκεν, Ion. & Poet. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Στάτομαι, Dor. pro στήσομαι, f. 1. m. verbi ἵστημι, *sto*.

Στάσω, Dor. pro στήσω, f. 1. verbi ἵστημι.

Στατήρ, ῆρος, ὁ, *STATER*, nomen monetæ continentis pondus quatuor drachmarum.

Στατὸς, ου, *stans*, *qui diu stat*. Sic στατὸς ἵππος, *equus qui in stabulo continetur*: hinc στατίζομαι, *sto*. Th ἵστημι, idem.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ. ου, ὁ, *vallus*, *palus ligneus*, *crux*: hinc σταυρόω, *palo*, seu *cruci affigo*. σταυροφόρος, *furcifer*.

Σταυρόω, ῶ, *crucifigo*; per Metaph. *impetum carnis*, *ne in me regnet*, *frango*: virtute scil. Spiritus S. precibus, &c. f. ώσω. p. ἐσταύρωκα. a. 1. ἐσταύρωσα. a. 1. imperat. act. σταύρωσον, άτω, & in pl. σταυρώσατε. a. 1. sub. act. σταυρώσω, ῃς, ῃ. & in 3. pl. σταυρώσωσιν. a. 1. inf. act. σταυρῶσαι. a. 1. part. act. σταυρώσας, αντος, perf. pass. ἐσταύρωμαι, σαι, ται, *sum contemptus* & *horrori*: perf. pass ἐσταυρωμένος, η, ον, *crucifixus*: a. 1. pass. ἐσταυρώθην, ης, η: a. 1. imperat. pass. σταυρώθητι, ήτω. a. 1. sub. pass σταυρωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. σταυρωθῆναι. Th. σταυρὸς, *crux*.

Σταύρωσις, εως, ἡ, *crucifixio*: à 2. pers. sing. perf. pass. præced. verbi.

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, *uva passa*. Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*: qu. à στάζω, quia stillat liquorem: hinc & σταφυλὴ ἀνθρώπου, *columella*, *uva*: sed στα φύλη, ης, est *perpendiculum*.

Σταφυλὴ, & σταφύλη, vide in σταφίς. σταφυλῇσι, dat. pl. Ion. à σταφυλὴ, *uva*.

Σταχάνη, ης, ἡ, *trutina*, Dor. pro ἵστημι, *pondero*.

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, *spica*: in nom. pl. στάχυες, qu. à στίξ, *ordo*; quia certos habet ordines granorum; item *stella* quæ *spica virginis* dicitur: & *herba*, marrubio similis. Est & Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri.

Στάω, στῶ, *STO*, *maneo*: ab hoc inusit. est ἵστημι, *statuo*.

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *sebum*, seu *sevum*; item *farina aqua subacta*.

Στεγανὸς, & per Sync. στεγνὸς, οῦ, *opertus*, *solidus*: à στέγω, *tego*, *sustineo*.

Στεγαστρίδες, *ad aliquid tegendum aptæ*. Th. στέγω, *tego*.

Στέγη, ης, ἡ, *tectum*, *ædificium*, *contignatio*: unde Angl. a Stage. Th. στέγω.

Στέγος, εος, τὸ, idem, & ab eod. th.

ΣΤΕ'ΓΩ, *TEGO*, *operio*; item *tolero*, *sustineo*, *impedio*, *propulso*: fut. ξω. p. ἔστεχα. p. m. ἔστεγα. Hinc στέγος, vel τέγος, εος, τὸ, *tectum*.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, *STIPO*, *calco*, *constipo*: qu. ex στάω & βάω: qui enim calcat, *stat*, & *it* quodammodo; quia stando movet pedes. Hinc στίβος, ου, ὁ, *via*, *semita*.

Στείλαντο, *collegerunt*, Ion. pro ἐστείλαντο, 3. plur. a. 1. ind. m. verbi στέλλω, *mitto*, *contraho*; quod vide.

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, *foramen securis*, *in quod* στέλλεται, id est, *immittitur* lignum: &

Στειλειὸν, & Poet. στειλειὸν, οῦ, τὸ, & στειλεὸς, vel στελεὸς, οῦ, ὁ, *securis manubrium*; quod στειλειᾷ immittitur.

Στεινομένη, *arctata*, Ion. pro στενομένη, præs. part. pass. f. g. verbi στένω, *gemo*. Them. στενὸς, *angustus*, *arctus*, Ion. στεινὸς, idem.

Στείνοντο, Ion. pro ἐστείνοντο, *resonabant*, 3. pl. imperf. à στείνομαι, *suspiro*. Vide στεινομένη.

Στεινὸς, οῦ, Ion. idem quod στενὸς, οῦ, *angustus*: sed

Στεῖνος, εος, τὸ, *via angusta*, *anxietas*. Th. στενός.

Στεινόω, Ion. pro στενόω: &

Στείνω, Ion. pro στένω. Th. στενός.

Στεινωπὸς, Ion. pro στενωπὸς, hoc autem Poet. pro στενοπὸς, *arcta*, seu *angusta via*: à στενὸς, *angustus*, & ὀπὴ, *foramen*.

Στείομεν, *steterimus*, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω, in εω, resoluto, στέωμεν, & Ectasi Poet. στείομεν, verbi ἵστημι, *sto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. sub. στῶ.

Στεῖρα, ας, & Ion. στείρη, ης, ἡ, *carina navis*, quasi στερρὰ, *firma*: à στερρὸς, *solidus*, pro στερεὸς, idem: *quod carina sit solidissimus asserum*, *quippe in quem*, *tanquam fundamentum quoddam*, *ædificantur cæteræ partes navis*. Est etiam στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis*. αἱ στεῖραι, *steriles*. à στερέω, *privo*: f. ήσω & ήσω. p. ἐστέρηκα.

Στεῖρος, ου, ὁ, *sterilis vir*. στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis fœmina*: tamen & στεῖρος, de fœmina. Th. στερέω, *privo*.

Στεῖχον, Ion. pro ἔστειχον, *incedebant*, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, *eo*, *vado*.

ΣΤΕΙ'ΧΩ, *vado*, *ordine incedo*: f. ξω. p. ἔστειχα. a. 2. ἔστιχον. Hinc στίχος, & στοῖχος, *ordo*; item *versus*. στοιχεῖον, *elementum*. δίστιχος, & δίστοιχος, *duobus versibus constans*.

Στελγὶς, ίδος, ἡ, &

Στέλεγγις, ἡ, *strigilis*; item *coronamenti genus*, *lamina*: à στέλλειν γυῖα, *ornare membra*. Vide στλεγγίς.

Στελεὸν, & -ὸς, Vide in στειλεόν.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, *truncus*, *caudex*: qui qu. ex radice στέλλεται.

ΣΤΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *viscum*, *quod arbori innascitur*: materia qu. aliunde missa, à στέλλω.

Στέλλεν, *ornare*, Dor. pro στέλλειν, præs. inf. act. Vide στέλλω.

ΣΤΕ'ΛΛΩ, *mitto*, *instruo*, *apparo*, *orno*, *amicio*:

amicio: f. στελῶ. f. 2. σταλῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. præs. m. στέλλομαι, *devito, subduco*. præt. m. ἔστολα. Hinc στόλος, ου, ὁ, *commeatus, profectio*: item *expeditio terrestris & navalis*. ἀποστέλλω, *mitto*. ἀπόστολος, *qui missus est*. στολὴ, *amictus, stola*. στολίζω, *vestio*. συστέλλω, *contraho*. Συστολὴ, *contractio*.

Στελμονίαι, *fasciæ quibus canum latera præmuniuntur*: à στέλλω, *instruo*.

Στελῶ, *mittam*, f. 1. verbi στέλλω, *mitto*; quod vide.

ΣΤΕ'ΜΒΩ, *contumelia*, seu *injuria afficio*: qu. à στόμα, ατος, τὸ, ut sit *ore lædo*. Est & στέμβω, *assidue moveo*; vide στέμφω· unde ἀστεμβὴς & ἀστεμφὴς, *immotus*.

Στέμμα, ατος, τὸ, *sertum, corona, vitta, lana, STEMMA* nobilitatis: à 1. pers. perf. pass. verbi στέφω, *corono*: f. ψω. p. ἔστεφα. perf. pass. ἔστεμμαι.

Στέμφυλα, τὰ, *vinacea, floces, fraces*. Sunt folliculi σταφυλῆς.

Στέμφω, f. ψω. *moveo*: unde ἀστεμβὴς, & ἀστεμφὴς, *immotus*. Vide in στέμβω. Martin. refert ad στείβω, *calco*.

Στέναγμα, ατος, τὸ, &

Στεναγμὸς, οῦ, ὁ, *suspirium, gemitus*: à στενάζω, *ingemisco*. Th. στενὸς, *angustus*.

Στενάζω, *ingemisco*: præs. imperat. act. στέναζε, έτω, & in pl. στενάζετε. f. act. άξω. a. 1. ἐστέναξα, *ingemui*: à στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus, gemitus enim fit angusto corde*.

Στενακτὸς, οῦ, *gemebundus, lamentabilis*: à præced.

Στενάχιζε, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. Ion. à

Στεναχίζω, f. ίσω, *gemo*, Poeticum: à

Στενάχω, f. ξω, Poet. & στεναχέω, idem quod στενάζω, & ab iisd.

Στενόεις, εντος, *gemebundus*. Them. στενὸς, *arctus*.

Στενόεντα, præced. acc. sing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεσχεῖν, *anxium esse seu torqueri in rebus frivolis & nugatoriis*: à στενὸς, *anxius*, & λέσχη, *sermocinatio*.

ΣΤΕΝΟ'Σ, οῦ, *angustus, arctus*. Hinc στένω, *gemo, ingemisco*. στενάζω, fut. ξω, idem. στοναχὴ, ῆς, ἡ, *gemitus*. στεναγμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Στενόσημον, *angusticlavium*: ex στενὸς, *angustus*, & σῆμα, ατος, τὸ, *signum*: ita πλατύσημον, *laticlavium*.

Στενοχωρέω, ῶ, *coarcto*: f. ήσω. p. ἐστενοχώρηκα. præs. pass. στενοχωρέομαι, οῦμαι, *coarctor*: qu. ex στενὸς χῶρος, *angustus locus*

Στενοχωρία, ας, ἡ, *angustia*: ex iisd. th.

Στενόω, f. ώσω, *angusto, coarcto*. Th. στενὸς, *angustus*.

Στέντωρ, ορος, ὁ, *STENTOR*, præco, qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta, dat. sing. Στέντορι.

Στένω, f. ενῶ, *gemo, deploro, resono*: ex angusto corde. Th. στενὸς, *angustus*.

Στεινωπὸς, Poet. pro στενωπὸς, *angustus, in quo visus contrahitur, arcta*, seu *angusta via*: à στενὸς, *angustus*, & ὀπὴ, *foramen*.

Στέωμεν, *steterimus*, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Στέργοισα, Dor. pro στέργουσα, præs. part. f. g. à στέργω, *diligo*.

ΣΤΕ'ΡΓΩ, *naturali charitate complector*; item *acquiesco, sum contentus, oro, desidero*: quasi στέγω, ut sit *protego*, naturali propensione: f. ξω. p. ἔστερχα. p. m. ἔστοργα. Hinc στοργὴ, ῆς, ἡ, *affectus naturalis, quo parentes & liberi se mutuo prosequuntur*. φιλόστοργος, *propensus ad amorem*

Στέργωσιν, 3. pl. præs. sub. verbi στέργω, quod vide.

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, οῦ, *solidus, integer, perfectus, rigidus, firmus*; (qu. à στάω,) *firmiter stans*. Hinc

Στερεόω, ῶ, *confirmo, solidum reddo, corroboro*: f. ώσω. p. ἐστερέωκα. imperf. pass. ἐστερεόμην, ούμην, & in 3. pl. ἐστερεόοντο, οῦντο. perf. pass. ἐστερέωμαι. a. 1. pass. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεὸς

Στερέσαι, a. 1. inf. act. verbi στερέω, *privo*.

Στέρεται, *privatur*, 3. sing. præs. pass. à στέρομαι, idem ac στερέομαι, οῦμαι.

ΣΤΕΡΕ'Ω, *privo, orbo*: f. έσω & ήσω. perf. εκα & ηκα. Hinc στέρησις, εως, ἡ, *privatio*. στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis*.

Στερέωμα, ατος, τὸ, *firmamentum, soliditas*: à στερεόω, *solido* Th. στερεὸς, *solidus*.

Στερεῶς, adv. *solide, firmiter, constanter*: à στερεὸς, quod vide.

Στερηθεῖσαι, nom. pl. a. 1. part. pass. f. g. verbi στερέω, *privo*: a. 1. pass. ἐστερέθην.

Στερήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ejusd.

Στέρησις, εως, ἡ, *privatio*: &

Στερητικὸς, οῦ, *privativus*: à perf. pass. verbi στερέω, *privo*.

Στερθέμεν, *privatum esse*, per Syncop. pro στερηθῆμεν, seu στερηθήμεναι, Ion. & Dor. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi στερέω, *privo*: f. έσω & ήσω. a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερίσκονται, *privantur*, 3. plur. ind. pass. seq. verbi.

Στερίσκω, idem quod στερέω, *privo*.

Στέριφος, εος, τὸ, *pectus*, quia στερρὸν, *solidum*. Et στέριφος, ου, *sterilis*: qu. à στεῖρος. Them. στερέω, *privo*: vel vide στερεὸς, *solidus*.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ου, τὸ, *pectus*: quia στερεὸν ossibus firmiter munitum.

Στέρξαι, *amavisse*. a. 1. inf. act. verbi στέργω, *naturali charitate complector*: f. ξω. a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac στερέομαι, οῦμαι, *privor*.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor, splendor*; per Aphæresin pro ἀστεροπὴ, Poetic. pro ἀστραπὴ, ab

ab ἀστεροπή, fulguro. f. ψω. Est & Στερόπης, nomen proprium Cyclopis.

Στεροπηγερέτα, voc. sing. à

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgor suscitat, Jovis Epithet. à στεροπή, & ἀγείρω, excito.

Στέροψ, οπος, ἡ, idem quod στεροπή.

Στεῤῥὸς, ὰ, ὸν, idem ac στερεὸς, solidus, &

Στεῤῥότης, ητος, ἡ, idem quod στερεότης, soliditas.

Στέρφος, εος, τὸ, pellis. à στέφω, tego. per Pleonasm. τοῦ ρ. Dicitur etiam ἔρφος, & Dor. σρίφος. q. à στρέφω.

Στερχθεὶς, έντος, dilectus, a. 1. part. pass. verbi στέργω, f. ξω. vide in στέρξαι.

Στεῦτ' pro στεῦτο, vide in στεῦται.

Στεῦται, firmatur, per Syncop. pro στεύεται, 3. sing. præs. verbi στεύομαι, & στέομαι, promitto, firmo, præ me fero. sic στεῦτ', pro στεῦτο, firmabatur, Ion. & per Syncop. pro ἐστεύετο, 3. sing. imperf. verbi ejusdem.

Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri Gr. sertum.

Στεφάνη, ης, ἡ, corona, vertex, orbis, cribri ambitus, montis culmen, galeæ species, ungula. Th. στέφω, corono.

Στεφανηφόρος ἀγὼν, certamen, in quo victori corona datur ferenda. Ex στεφάνη, quod à στέφω, corono, & φέρω, fero.

Στεφανίζω, f. ξω, corono, à στέφανος, quod à στέφω.

Στέφανος, ου, ὁ, corona, στεφάνοις, Dor. pro στεφάνους. Th. στέφω.

Στεφανοῦται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi στεφανόω, quod vide.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem ac στεφανηφορία, ἡ, coronæ gestatio. Ex στεφάνη, corona, (quod à στέφω, corono) & φέρω, fero.

Στεφανοφόρος, coronatus, coronam gestans: ab iisd.

Στεφανόω, -ῶ, corono: item honoro, orno, decoro. f. ώσω. p. ἐστεφάνωκα. præs. pass. στεφανόομαι, οῦμαι, όῃ, οῖ, όεται, οῦται. perf. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται, perf. part. pass. ἐστεφανωμένος, coronatus. à στέφανος. Th. στέφω, corono.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, corona. & Metaph. pro ornamento. à 1. perf. sing. perf. pass. præced. verbi.

Στέφον, coronarunt, Ion. pro ἔστεφον, 3. plu. imperf. verbi στέφω.

Στέφος, εος, τὸ, corona seu corolla: à sequent.

ΣΤΕ'ΦΩ, corono, redimio. f. ψω. p. φα. perf. pass. ἔστεμμαι. Hinc στέμμα, ατος, τὸ, sertum, corona. στέφος, εος, τὸ, & στέφανος, ου, ὁ, idem. στεφανόω, & στεφανίζω, corono.

Στέψας, αντος, qui coronavit, a. 1. part. act. verbi στέφω, corono. f. ψω. a. 1. ἔστεψα.

Στέωμεν, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι sto. a. 2. ἔστην.

Στῆ, stetit, Ion. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στήῃ, vel στείῃ & στῇ, Poet. pro στείη, & hoc pro στῇ, quod Ion. pro στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. Vel στήῃ Pleonasmo τοῦ η, pro στῇ, verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστην.

Στήθεσιν, dat. pl. Ion. pro στήθεσι, à στῆθος, εος, τὸ, pectus.

Στήθεσφιν, φ additur per Paragog. dat. pl. ejusd. th.

Στῆθι, sta, a. 2. imperat. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στηθιστὴρ, antilena. στηθόδεσμον, pectorale.

ΣΤΗ͂ΘΟΣ, εος, τὸ, pectus. q. à στῆναι, stare. quia stat quasi immotum.

Στήκετε, 2. plur. præs. verbi στήκω, quod vide.

Στήκω (ab ἕστηκα) firmiter sto. legitur vero in solo præsenti. dicitur vero στήκω pro ἑστήκω, per Aphæresin. ἑστήκω, f. ξω, persto, constanter sto. Formatur à præt. ἕστηκα, verbi ἵστημι, Gal. 5. v. 1.

ΣΤΗ'ΛΗ, ης, ἡ, lapis è terra extans, munitionis vel signi gratia, sæpe pro cippo, vel columna, q. ab ἵστημι, statuo. Hinc στηλόω, cippum erigo.

Στηλίδιον, ου, τὸ, &

Στηλὶς, ίδος, ἡ, parvus cippus, seu columella. acc. pl. στηλίδας. Th. στήλη.

Στηλίτας, acc. pl. à στηλίτης, ου, ὁ, notatus infamia, & qui notavit alterum. in cippum inscriptus: ab eod. th.

Στηλόω, f. ώσω, erigo ut cippum, & stabilio ut cippum, statuo. Th. στήλη, cippus.

Στῆμα, ατος, τὸ, stamen, in herbis, ubi stat. & στήμων, stamen. ab ἵστημι, sto.

Στήμονα, acc. sing. à

Στήμων, ονος, ὁ, stamen. dat. στήμονι. Them. ἵστημι, sto.

Στῆναι, posuisse, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στηνία, ας, ἡ, festum erat Athenis, quo se mutuo scommatis perstringebant.

Στήνιον, ου, τὸ, pectus: à στῆναι, firmum stare.

Στηνιῶσαι, conviciis incessere. à στηνία.

Στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum; item temo vel furca currûs: &

Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, ipsa actio stabiliendi; firmitas: à 1. perf. perf. pass. seq. verbi.

ΣΤΗΡΙ'ΖΩ, firmiter statuo, confirmo, stabilio, figo, sto, constituo. q. à στερεὸς, firmus. f. ξω. a. 1. ἐστήριξα. a. 1. imperat. act. στήριξον, άτω. a. 1. opt. στηρίξαιμι, αις, αι, præt. ἐστήριχα. perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. ἐστηριγμένος, η, ον, stabilitus a. 1. pass. ἐστηρίχθην. a. 1. inf. pass. στηριχθῆναι, confirmari.

Στήριξε, firmiter fixit, Ion. pro ἐστήριξε, 3. sing. a. 1. act. verbi στηρίζω, confirmo, stabilio. f. ξω. a. 1. ἐστήριξα.

Στῆς,

Στῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἵστημι, *sto.*

Στῆσαι, *statuisse*, a. 1. inf. act. &

Στήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἵστημι, *sto.* f. στήσω.

Στήσαντ', pro στήσαντο, *erexerunt*, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐστήσαντο, verbi ejusd.

Στήσας, & in f. g. στήσασα, a. 1. part. act. &

Στῆσε, 3. sing. f. 1. ind. act. &

Στήσομεν, *constituemus*, 1. plur. f. 1. act. verbi ἵστημι, *sto:* f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στῆτε, στήτωσαν, 2. & 3. pl. a. 2. imperat. act. στῆθι, στήτω, verbi ejusd.

ΣΤΗ'ΤΗ, vel στῆτα, ης, ἡ, *fœmina*, *mulier*. q. à στῆθη, *mamma*.

Στήτην, Ion. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto.* f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στήωσιν, *steterint*, 3. pl. a. 2. sub. act. Poet. pro στῶσιν, verbi ἵστημι, *sto.* a 2. sub. στῶ, & Pleonasmo στέω, deinde Ectasi στείω, & Attice η, pro ει, στήω, & in 3. plur. στήωσι.

ΣΤΙ'Α, ας, & στεία, ας, ἡ, & στίον, ου, τὸ, *lapillus*, *calculus :* à στάω, quia immobilis.

Στιβαρὸς, οῦ, *densus*, *crassus*, *firmus*. dat. pl. Ion. στιβαροῖσι. à στείβω, *calco*, *denso*.

Στιβαρῶς, adv. *dense*, *firmiter*, à præced.

Στιβὰς, άδος, ἡ, *stratum calcatum*, *torus ex herbis aut foliis humi stratis.* στοιβὰς, idem, quod vide ab eod. th.

Στιβεύω, *vestigo*, *indago*, Gl. Cyr. proprie est *calco*: ut στιβέω, è στείβω.

Στίβη, ης, ἡ, *pruina :* à στείβω, *condenso*.

Στίβος, ου, ὁ, *iter tritum*, *trames*. vide in στείβω, *calco*.

Στίγμα, ατος, τὸ, *STIGMA*, *signum alicui inustum*, *aut impressum*. pl. τὰ στίγματα, etiam *maculæ*. &

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, *punctum*. στιγμὴ χρόνου, *punctum temporis*, *momentum*. a. 1. pers. perf. pass. verbi.

ΣΤΙ'ΖΩ, *pungo*, *stigmata inuro*. Metaph. *incuso*, *infamo*. f. ξω. perf. ἔστιχα. perf. pass. ἔστιγμαι. hinc στίγμα, ατος, τὸ, *nota*, *qua aliquis compunctus est.* στιγματίας, ου, ὁ, *stigmate notatus*.

Στικτὸς, ου, *signatus*, *punctus*, *punctis signatus* vel *distinctus :* à 3. pers. perf. pass. præced.

Στίλβη, ης, ἡ, *nitor*, *splendor* : &

Στιλβὸς, οῦ, *fulgidus*, *lucidus*. & inde

Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, *splendidum reddo*. à sequente.

ΣΤΙ'ΛΒΩ, *splendeo*, *lucco*, *corusco*, *illustro*. f. στίλψω. p. ἔστιλφα.

ΣΤΙΛΗ, ης, ἡ, *numulus minimi pretii*, *minimum quid*. q *punctum*, à στίζω, *pungo*.

Στιλπνὸς, οῦ, *lucens* : à στίλβω, *splendeo*

ΣΤΙΜΜΙ, τὸ, *stibium*. Est quo aliquid στείβεται densatur.

Στὶξ, στιχὸς, ἡ, *ordo*, *versus*. in pl. αἱ στίχες, acc. pl. στίχας. Th. στείχω, *ordine eo*, *vado*.

Στίφος, εος, τὸ, *turba*, *globus militum :* à στείβω, *denso*.

Στιφάω, sum στιφρός.

Στιφρὸς, οῦ, *densus*, *firmus*, *rigidus*, *aridus*, *contractus*. q. calcatus, à στείβω, *condenso*.

Στίχας, acc. pl. à στὶξ, στιχὸς, ἡ, *ordo*, *turma*. Th. στείχω, *ordine eo :* sed

Στιχὰς, άδος, ἡ, herbæ nomen, ab eod. th.

Στιχάω, & -άομαι, *ordine eo*, *vado*. Th στείχω, idem. a. 2. ἔστιχον.

Στίχε, *discede*, a. 2. imperat. act. verbi στείχω, *eo*, *vado*. a. 2. ἔστιχον.

Στιχθεὶς, έντος, *notatus*, a. 1. part. pass. verbi στίζω, *pungo*. f. ξω. a. 1. pass. ἐστίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, *versus*, *ordo*. idem quod στὶξ. Th. στείχω, *eo*, *vado*.

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, *strigil*, idem quod στλεγγὶς, & στελγίς. *Balnearis strigilis erat incurva cum manubrio. Tum ab ejus similitudine* στλεγγὶς, *pellis deaurata*, *capiti aptari solita*, *fasciola quædam* ταινίδιον, *lamina*, *qua pro corona utebantur*. Hinc στλεγγίζω, fut. ίσω, *destringo*, *strigili rado*.

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, *porticus*. q. à στάω, seu ἵστημι, quia ibi stari potest, & est statio quædam.

Στόβος, *convitium*: à στέμβω, *contumelia afficio*. q. στόματος βοή.

Στοιβάζω, *compono*, *struo*. στοιβάσιμος, *stipabilis*. στοιβαστὴς, *stipator*. στοιβὴ, *stipatio*.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, *frons*, *dis*. idem quod βαΐον, ου, τὸ, vide supra. à στείβω, *calco*. f. ψω. p. ἔστειφα. p. m. ἔστοιβα.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, *elementum*. τὰ στοιχεῖα per Metaphor. *rudis institutio*. quod à στοῖχος, *ordo*. Th. στείχω, *ordine eo*. f. ξω. p. ἔστειχα. p.m. ἔστιχα & ἔστοιχα.

Στοιχέω, -ῶ, *incedo*. f. ήσω. p. ἐστοίχηκα. ab eod. th.

Στοιχηδὸν, adv. *ordine*, *ordinatim*. ab eod. them.

Στοῖχος, ου, ὁ, *ordo*, *versus*. Th. στείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, *STOLA*, *vestis oblonga*. Th. στέλλω, *orno*, *amicio*.

Στολίζω, f. ίσω, *vestio*, *apparo*. à στολὴ, quod vide.

Στολίσας, αντος, *ornate præparans*, a. 1. part. act. στόλισον, *orna*, a. 2. imperat. act. Poet. verbi στολίζω, *amicio*, *apparo*. Th. στέλλω, idem.

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, *vestiarius*. à 3. pers. sing. perf. pass. verbi στολίζω.

Στόλος, ου, ὁ, *militaris expeditio*, *classis*, *copiæ quæ aliquo mittuntur :* à στέλλω, *mitto*.

ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τὸ, *os*, *oris*, *sermo*, *acies gladii*. στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, *loqui cum præsentibus*. Hinc στωμύλος, (an στομύλος scrib.) *garrulus*, *loquax*. στωμύλλω, & στωμυλέω, *loquax sum*. ἐπιστομίζω, *frænum injicio*. ἐπιστομίζω, *os obturo*. χρυσόστομος, *aureum*

aureum os habens, seu *aurea verba ore fundens*.

Στόμαργ⊙, ου, ὁ, *rabula*. Gl. Cyr.

Στομάτεσσιν, dat. pl. Ion. & Poet. à στόμα, ατ⊙, τὸ, *os, oris*.

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, *STOMACHUS, ventriculus*. q. à στόμα.

Στόμβ⊙, *qui ore dilatato sonum edit*: à στόμα & βοῶ.

Στόμ⊙, *garrulitas, convitium*: à στόμα.

Στομόω, στόμα ἔχειν ποιῶ, *ore afficio, os fatio, acuo: disertum reddo. & os claudo*. Th. στόμα, *os, oris*.

Στόμωμα, ατ⊙, τὸ, στομαθὲν, *chalybs*; item *vis, robur*: &

Στόμωσις, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum*: item *acies, acumen, robur*, à perf. pass. verbi στομόω.

Στομφάζω, f. άσω, *utor grandibus verbis*: à στόμβ⊙.

Στοναχεῦντι, Dor. & Æol. pro στοναχοῦσι, 3. pl. ind. præs. vel Dor. pro στοναχοῦντι, dat. sing. part. præs. à

Στοναχέω, f. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro*. à στένω. *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Στοναχίζετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Στοναχίζω, seu -ομαι, f. -σομαι. idem quod στένω, *gemo, ingemisco*. Them. στενὸς, *angustus*.

Στονόεις, εντ⊙, ὁ, & in f. g. στονόεσσα, ης, ἡ, *suspiriosus, gemebundus, a*. quod à στόν⊙, *gemitus*. Th. στενὸς, *arctus*.

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis*, Oppian.

Στοργὴ, actus τοῦ στέργοντ⊙, *amor ingenitus*. Th. στέργω, *amo*.

Στορέννυμι, vide in στορέω, *sterno*.

Στορέσαι, *sternere*, a. 1. inf. act. στόρεσαν, Ion. pro ἐστόρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. στορέσας, στορέσασα, a. 1. part. act. verbi στορέω, *sterno*. f. έσω.

Στορεσεῦντι, Dor. & Æol. pro στορέσουσι, *sternent*, 3. plur. præs. act. verbi στορέω, *sterno*.

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. έσω, vel ήσω. & hinc στορεννύω, seu στορέννυμι, & στρωννύω, seu στρώννυμι, *STERNO*. στρῶμα, ατ⊙, τὸ, *stramentum, stragulum*. στρωτὴρ, ῆρ⊙, ὁ, *strator*.

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γ⊙, ἡ, *cuspis hastæ*. idem στόρθη, qu. à στορέω, quod ea aliquid sternere possimus. Στόρθυγγες, συνεστραμμέναι τρίχες μετὰ ῥύπου, Pollux lib. 3. 4. Hesych. legit στόρθυγγες.

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collineo, ad scopum tendo, conjecto*. f. άσομαι. p. ἐστόχασμαι. q. à στοιχῶ. Hinc στοχασμὸς, οῦ, ὁ. *conjectura*. στοχαστέον, verbale. στοχαστικῶς, *conjecturaliter*.

Στοχασάμεν⊙, a. 1. part. m. verbi ejus.

Στοχασμὸς, οῦ, ὁ, *conjectura*: &

Στοχαστὴς, οῦ, ὁ, *interpres, conjector*. &

Στοχαστικὸς, οῦ, *conjecturalis*. à perf. pass. verbi στοχάζομαι

Στοχαστικῶς, *conjecturaliter*. adv. à στοχαστικὸς Th. στοχάζομαι, quod vide.

Στρεβλὸς, qui est tereti corpore; *tortuosus*; quasi à

Στραβὸς, οῦ, *qui est oculis distortis, luscus*: à στρεβλὸς, *tortus*. Th. στρέφω, *verto. distorqueo*.

Στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus, strangulatio*, &

Στραγγαλιά, ᾶς, ἡ, &

Στραγγαλὶς, ίδ⊙, ἡ, *tortuosus laqueus, dolosum consilium*. Th. στραγγὸς, *tortus*.

Στραγγαλόω, -ῶ, f. ώσω, *STRANGULO, torqueo, stringo*. ab eod. th.

Στραγγεύω, & στραγγίζω, *torqueo, STRINGO*: à στραγγός. item *guttatim exprimo*. Metaph. *premo*. à στράγξ, ἡ, *gutta, stilla*: quod à στάζω, *stillo*. f. στάξω. unde Pleonasmo τοῦ γ & ρ, στράγξ.

Στραγγίας, *species tritici*. an à rotunditate guttæ?

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, οῦ, *tortuosus, obliquus*. q. à στρέφω, *verto*. Hinc στραγγεύω & στραγγίζω, *torqueo*. στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus*.

Στραγγουρία, ας, ἡ, *urinæ stillicidium*. Angl. the Strangury. à στράγξ, γγὸς, ἡ, *gutta*, & οὖρον, ου, τὸ, *urina*.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγὸς, ἡ, *gutta, stilla*. Hinc στραγγίζω. f. ίσω, *guttatim exprimo*. vide in στραγγεύω.

Στράπτω, pro ἀστράπτω, *splendeo, fulguro*.

Στρατάομαι, *exercitum colloco, castra pono*. hinc στρατόωντο, Ion. & Poet. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. Them. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατάρχης, ου, ὁ, idem quod στρατηγὸς, *dux*: à στρατὸς, & ἀρχή.

Στράταρχ⊙, ου, ὁ, Poet. idem ac στρατάρχης, *exercitus dux. Imperator*. ab iisd.

Στρατεία, ας, ἡ, *militia, expeditio*. Them. στρατός.

Στράτευμα, ατ⊙, τὸ, *exercitus*: quod à στρατεύω. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατεύω, *milito*. f. εύσω. p. ἐστράτευκα. a. 1. ἐστράτευσα. p m. στρατεύομαι, idem. Th. στρατός. q. à στορέω, *sterno*.

Στρατηγέω, *præsum exercitui*. ex στρατὸς, *exercitus*, & ἄγω, *duco*.

Στρατηγικὸς, οῦ, *rei militaris peritus*; οἱ στρατηγικοὶ, *milites*: &

Στρατηγὸς, οῦ, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor*: ex iis. th.

Στρατιῆ, Ion. pro στρατεία, ἡ, *militaris expeditio*.

Στρατηλασίη, ἡ, pro στρατεία. Them. στρατός.

Στρατηλατέω, idem quod στρατηγέω, quod vide.

Στρατιά, ᾶς, ἡ, idem ac Them. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατιώτης, ου, ὁ, & Dor. στρατιώτας, *miles*. στρατιῶται, ῶν, οἱ, *milites*. Them. στρατός.

Στρατιωτικὸς, οῦ, *militaris*: à præcedentibus.

Στρατιωτικῶς, adv. *militariter*: à præced.

Στρατο-

Στρατολογέω, ῶ, *militem deligo*. q. d. στρατὸν συλλέγω, *exercitum conscribo*.

Στρατολογία, ας, ἡ, *delectus exercitus*: &

Στρατολόγος, *qui exercitum colligit*: ab iisd.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, *exercituum præfectus, imperator belli*. q. d. ἄρχων τοῦ στρατοπέδου, *princeps castrorum*. Th. ἀρχὴ, *imperium*: & στρατόπεδον, quod vide.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, *castrametatio*: & idem cum sequente.

Στρατόπεδον, ου, τὸ, proprie *castra* significat, hoc est, *locum*, ubi imperator cum suo exercitu commoratur; tum per Metonym. *exercitus*. Ex στρατὸς, *exercitus*; & πέδον, *solum, campus* Hinc στρατοπεδεύω, *castra metor*.

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *exercitus*. q. à στορεῖν, *sternere, hostiliter dejicere*.

Στρατόωντο, Ion. & Poet. pro ἐστρατῶντο, 3. plur. imperf. verbi στρατάομαι, quod vide.

Στραφθεὶς, έντος, & στρεφθεὶς, *conversus*, a. 1. part. pass. à στρέφω, *verto*.

Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, *verto*. f. ψω. a. 2. ἐστράφην.

Στρέβλη, ης, ἡ, *tormentum, prelum*: &

Στρεβλὸς, οῦ, *tortuosus, callidus, perversus*. Th. στρέφω, *verto, torqueo*.

Στρεβλόω, ῶ, *detorqueo, perverto*: f. ώσω. p. ἐστρέβλωκα. ab eod. th.

Στρεπτοῖο, gen. Ion. à στρεπτὸς, οῦ, ὁ, *torques*. Th. στρέφω.

Στρεπτὸς, οῦ, *flexibilis, exorabilis, versatilis, tortus*. Sed στρεπτὸς, substant. *torques*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρεπτοφόρος, ου, *torquatus*: à φέρω, & στρεπτὸς, *torquis*.

Στρεύγω, *dolore afficio, tardo, cesso*. στρεύγομαι, *paulatim deficio, tabesco*, q. στραγγεύομαι. Th. στράγξ, γγὸς, ἡ, *gutta*.

Στρεφεδινέω, *in gyrum verto*; oculi dicuntur alicui στρεφεδινεῖσθαι, *cum vertigine corripiuntur*. Ex στρέφω, *verto*, & δινέω, *gyro, circumago*. Th. δίνη, ης, ἡ, *vortex*.

Στρεφθὲν, έντος, a. 1. part. pass. vide στρεφθέντε.

Στρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντι, dat. sing. à στρεφθεὶς, a 1. part. pass. verbi στρέφω, *verto*: f. ψω. a. 1. pass. ἐστρέφθην.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, *verto, torqueo, flecto*. q. à τρέπω, *verto*: f. στρέψω. p. ἔστρεφα. a. 1. imperat. act. στρέψον, άτω, *obverte*. a. 2. ἔστραφον. præs. pass. στρέφομαι, *convertor, converto me*. perf. pass. ἔστραμμαι. a. 1. pass. ἐστρέφθην a. 2. pass. ἐστράφην, ης, η, a. 2. sub. pass. στραφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. στραφεὶς, εῖσα, ὲν, *conversus, a, um*. a. 1. part. pass στρεφθεὶς, έντος, p. m. ἔστροφα. Hinc στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio, flexus*. στρεβλὸς, *tortus, tortuosus*. στραβὸς, *qui est oculis distortis, strabus*. στρόβιλος, *vortex*: item *turbo, trochus*. ἀναστρέφω, *inverto*; item *redeo*. ἀναστροφὴ, *inversio*; item *reditus*. ἀντιστρέφω, *in contrariam partem verto*. ἀντιστροφὴ, *inversio, reciprocatio*. ἀποστροφὴ, *aversio*.

Στρηνὲς, adverbialiter, *aspere, horribiliter*: à στρηνὴς, *asper*. Est & στρηνὲς, pro σαφὲς, *manifeste*.

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, *asper, indomitus moribus*.

Στρηνιάω, *luxurior, dissolute vivo, lascivio*: f. άσω. p. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, εος, τὸ, *luxus*.

ΣΤΡΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *luxus, deliciæ, asperitas morum, fastus*: à στρηνὴς, *asper*, quasi à στερεῖν ἡνίας, *ab ablatis habenis*, (ἄσωτοι nullis legum habenis coerceri queunt) q. d. *effrenatus*.

ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, *exilis & tenuis vox avis*: à στρίζω, pro τρίζω, *strido*.

Στριδμὸς, οῦ, ὁ, *stridor quidam*: à στρίζω, pro τρίζω.

Στρικτὸς, *strigosus*. Gloss. Cyr.

Στρὶξ, *columnarum canaliculus*. Vide *Stria*.

Στριφνὸς, οῦ, *strigosus*: à στρίφω, *stringo*.

Στροβέω, f. ήσω, *circumago, torqueo, perturbo*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρόβιλος, vide in στρόβος.

Στρόβος, ου, ὁ, *vortex, vertigo, gyrus*: à στροβέω, unde & στροβεὺς, *instrumentum quoddam fullonium*. στρόβιλος, *vortex, procella, turbo, trochus*. Item, *cochlea & murex marinus*, qui & στρόβηλος.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, ου, *rotundus, contractus*: *teres instar cylindri*: qu. à στραγγὸς, *tortuosus*. γογγύλος, idem quod στρογγύλος.

Στρομβιχίδης, *Strombichides*, nomen propr.

Στρόμβος, ου, ὁ, *turbo, trochus*: idem quod στρόβιλος, à στροβέω, *torqueo*. Te. στρέφω, *verto*.

Στρουθίζω, f. ίσω, *strideo*.

Στρουθίον, ου, τὸ, *passerculus*, diminut. à στρουθὸς, quod vide.

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *passer, parva avis*, *STRUTHIO*. Hinc στρουθίον, ου, *passerculus*. q. cum οἴστρῳ θεῖ, scil. ad ὀχείαν. Est enim avis salax.

Στροῦς, *passer*. Hesych. contractum ex στρουθός.

Στροφάλιγξ, ἡ, *conversio, vertigo, gyrus, rotula, orbis*. à

Στροφαλίζω, idem quod στρέφω, *verto, verso*.

Στροφάω, *verso*. Ion. hinc στρωφώμεναι, *versantes*. Th. στρέφω, *verto*.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio, flexus*, *STROPHA*: *callida tergiversatio*: unde Angl. Strife. à præt. med. ἔστροφα, verbi στρέφω, *verto*.

Στρόφιγξ, γγος, ὁ, *vertebra, cardo*: quia ejus vi aliquid vertitur: ut *collum, porta*: ab eod. them.

Στρόφιοιο, gen. Ion. à Στρόφιος, ου, ὁ, nomen propr.
Στρόφις, *homo versatilis*; qui se novit στρέφειν.
Στρόφος, ου, ὁ, *aliquid tortum & torquens*; *funis*, *fascia*. Est & *tormen* morbus. στροφοποιὸς, *restio*, qui στρόφους, id est, *funes*, ποιεῖ. hinc Angl. a Rope. à στρέφω, *verto*. p.m. ἔστροφα.
Στρύμαργος, *furiose libidinosus*. Refer ad στρῦς, quia ὀχευτικός.
Στρυμόνα, acc. sing. à Στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii, Amphipolis Thraciæ.
Στρυφνὸς, οῦ, *acerbus*: idem quod στυφνὸς, unde & factum aiunt interposito ρ. Alii referunt ad στέγω, *constringo*.
ΣΤΡΥ'ΧΝΟΣ, οῦ, ὁ, *solanum*, herba.
Στρῶμα, ατος, τὸ, *stratum*, *stragulum*: à στρώννυμι, *sterno*. quod vide: ab inus. στρόω.
Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod. th.
Στρώννυμι, vel στρωννύω, *sterno*, imperf. ἐστρώννυον. f. στρώσω. a. 1. ἔστρωσα. a. 1. imperat. act. στρῶσον, άτω. perf. ἔστρωκα. perf. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, *stratus*. Hinc Angl. to strow. στρῶσις, *stramen*, *stratura*. στρωτῆρες, *asseres*: ut quibus pavimentum sternitur. στρῶμα, τὸ, *stratum*, *stragulum*. στρωματεὺς, *pulvinar*, *vestis aliqua sutilis*. Th. στορέω, *sterno*.
Στρῶσις, εως, ἡ, *stratio*, *stratura*: item *lecti structura*: à 2. pers. sing. perf. pass. præc. verbi.
Στρῶσον, *sterne*, a.1. imperat.act. &
Στρώσω, *sternam*, f. 1. act. verbi στρώννυμι, *sterno*, Th. στορέω. idem.
Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *strator*, *trabs parva*, *crates*: &
Στρωτὸς, οῦ, *stratus*: quod à στρώννυμι, idem quod στορέω, *sterno*.
Στρωφᾶσθαι, præs. inf. pass. à
Στρωφάω, idem quod στροφάω, *versor*, *circumago*: f. 1. m. στρωφήσομαι. quod à στροφὴ, *versio*, *flexus*. Th. στρέφω, *verto*. f. ψω. p.m. ἔστροφα. a.2.m. ἐστραφόμην.
Στρωφῶ, Dor. pro στρέφω, *verto*.
Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi στρωφάω, quod vide.
Στρώω, inusit. à στορέω, *sterno*.
Στυγέει, *odit*, 3. sing. ind. præs. στυγέη, *timeat*, 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, *odio prosequor*: quod vide.
Στυγερὴ, Ion. pro στυγερὰ, ᾶς, ἡ, *horribilis*, *odiosa*. dat. pl. στυγεραῖς. à
Στυγερὸς, οῦ, *terribilis*, *tristis*, *gravis*. Th. στυγέω.
Στυγερῶς, adv. *horribiliter*: à præced.
Στυγερώπης, εος, ὁ, ἡ, *invisus*: ex στυγερὸς, *horribilis*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
ΣΤΥΓΕ'Ω, *odio prosequor*, *reformido*: f. ήσω, & στύξω, ab inusit. στύγω. a. 1. ἔστυξα. a. 2. ἔστυγον. Hinc στύγος, εος, τὸ, *odium*. θεόστυγος, ου, ὁ, *Deo exosus*.
Στύγημα, ατος, τὸ, *odium*: &
Στυγητὸς, ὴ, ὸν, *odiosus*, *a*, *um*. Th. στυγέω.
Στυγνάζω, *tristis sum*, *contristor*: f. άσω. a. 1. ἐστύγνασα. a. 1. part. act. στυγνάσας, αντος, à στυγνὸς, quod vide.
Στυγνάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi στυγνάζω, quod vide.
Στυγνὸς, ὴ, ὸν, *odiosus*, *invisus*, *tristis*: à
Στύγος, εος, τὸ, *odium*. Th. στυγέω, *odio prosequor*.
ΣΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *columna*; item *graphium*, *STYLUS*.
Στὺξ, γὸς, ἡ, *STYX*: nomen fluv. infernalis: à στυγέω, *exhorresco*.
Στύξαιμι, *odissem*, a. 1. opt. act. verbi στυγέω, quod vide.
Στυπεῖον, ου, τὸ, Ion. pro στυππίον & στύππη, quod vide.
ΣΤΥ'ΠΗ, & στύππη, ης, ἡ, *STUPA*. Est & στύπος, *stipes*, *stirps*. q. à στύφω, quia ea utimur ad stipandum.
Στύπος, εος, τὸ, idem etiam quod στύπη.
Στύππη, vide στύπη. inde Angl. a stoop.
Στυπτηρία, ας, ἡ, *alumen*, quia valde στύφει, id est, *adstringit*.
Στυπτικὸς, οῦ, *astrictorius*. Th. στύφω.
Στυρακίνη, populea. Gen.30.37.
ΣΤΥ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *cuspis hastæ*: item *STYRAX*, arbor, quasi στερεὸς, *firmus*.
Στυφελίζω, *aspere tracto*, *everto*, *quatio*. f. ξω. vide στυφελίξαι.
Στυφελίξαι, *quatere*, a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω, *aspere tracto*, *depello*: fut. ξω. Th. στύφω, *adstringo*.
Στυφελὸς, ὴ, ὸν, *durus*, *asper*. Th. στύφω.
Στυφρὸς, ὴ, ὸν, *durus*, *rigidus*: ab eod. them.
ΣΤΥ'ΦΩ, *adstringo*, de iis quæ gustantur, *spisso*, f. ψω. ab hoc verbo στυπτικὸς, *stypticus*, *adstrictivus*. στυφνὸς, *adstringendi vim habens*.
Στύψις, εως, ἡ, *adstrictio*, *spissatio*: à στύφω.
ΣΤΥ'Ω, f. ύσω, *tentigine laboro*, *priapum extendo*. q. à στάω, unde ἵστημι, *erigo*.
Στωϊκὸς, ή, ὸν, *STOICUS*, *a*, *um*. ἀπὸ τῆς στοᾶς, à porticu sic dicti, ubi disputabant. Et Zeno ejus sectæ author traditur.
Στωμυλία, ας, ἡ, &
Στώμυλμα, ατος, τὸ, *loquacitas*, *nugæ*: à seq.
Στωμύλος, ου, *garrulus*, *lepidus*, *dicax*. Th. στόμα, *os*, *oris*.
ΣΥ', & Dor. τὺ, *TU*, & addita syllaba, νη, τυνή. pronomen omnis gen. in gen. σοῦ, &c. Hinc σὸς, σοῦ, *tuus*.
Σύαγρος, ου, ὁ, *aper*, σῦς ἄγριος.
ΣΥ'ΒΑΡΙΣ, ιδος, & ιος, ἡ, *SYBARIS*, *urbs magna Græciæ*; & ut alii volunt *Italiæ*: *luxus*. Ob luxum ab ὕβρει dici meretur. Hinc

Συβαρίτης, ου, ὁ, *SYBARITA*, *qui est è Sybari* : &

Συβαρῖτις, ιτιδ@-, ἡ, *quæ est è Sybari* : &

Συβαριτικὸς, ȣ̃, *SYBARITICUS*, *mollis*. Th. Σύβαρις.

Συβάρτας, α, ὁ, Dor. pro Συβαρίτης. quod vide.

Συβήνη, vel Συβίνη, ης, ἡ, *theca ex corio*, ut suillo, à Σῦς. Et etiam *venabulum*.

Συβόσιον, ȣ, τὸ, *grex suum qui pascuntur* : à Σῦς, *sus*, & βόσις, ἡ, *pastus*. Th. βόω, seu βόσκω, *pasco*.

Συβώτης, ȣ, ὁ, *subulcus* ; qui Σῦες βόσκει, *pascit*.

Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. pl. à

Συγγεγραφὼς, ότ@-, perf. part. act. verbi Συγγράφω, *conscribo*. Th. γράφω, *scribo*. f. ψω. p. γέγραφα.

Συγγένεια, ας, ἡ, *cognatio*, *generis & sanguinis communio*. Ex Σὺν, & γένος, ε@-, τὸ, *genus*, *prosapia*. Th. γείνομαι, *nascor*.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συγγίγνομαι, *simul sum*, *conversor*. Th. γίνομαι, *nascor*, *sum*. a.2.m. ἐγενόμην.

Συγγενέσιν, *cognatis*, dat. pl. à

Συγγενὴς, έ@-, ὁ, ἡ, *consanguineus*: ab iis. th.

Συγγενώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. à Συγγίνομαι. vide Συγγενέσθαι.

Συγγηράσκω, εις, ει, *consenesco* : à γηράσκω, f. άσω, *senesco*. Th. γῆρας, ατ@-, τὸ, *senectus*.

Συγγίνεσθαι, præs. inf. à

Συγγίνομαι, *conversor*, *convenio*, *coeo*. Th. γείνομαι.

Συγγινώσκειν, *cognoscere*, *sibi conscium esse*, *considerare*, *ignoscere* : &

Συγγνώμη, ης, ἡ, *ignoscentia*, *venia*, *permissio* : à Συγγινώσκω, *ignosco*. hoc ex Σὺν & γνώμη, ης, *sententia*. Th. γινώσκω, *cognosco* : f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a.2. imperat. γνῶθι.

Συγγνωμικὸς, ȣ̃, *proclivis ad ignoscendum*, *indulgens*, *venia dignus* : &

Συγγνώμων, ον@-, ὁ, ἡ, *facilis in danda venia*, *mitis*, *consentiens* : vide Συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, *veniam consequi*, a. 1. inf. pass. verbi Συγγινώσκω, *ignosco* : f. Συγγνώσομαι. a.2. Συνέγνων, Th. γινώσκω, *cognosco*.

Σύγγον@-, ȣ, ὁ, ἡ, *cognatus*, Poet. idem quod Συγγενὴς, quod vide.

Σύγγραμμα, ατ@-, τὸ, *scriptum*, *liber*, *opus*. dat. pl. Συγγράμμασι. Th. γράφω, *scribo*.

Συγγραφεὺς, έ@-, ὁ, *scriptor*, *auctor* : à γράφω.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, *monumentum*, *descriptio* : *SYNGRAPHA*, ab eod. th.

Συγγράφω, *conscribo*, *stipulor*. f. ψω. hinc Συγγράψαι, a. 1. inf. act. ab eod. th.

Συγκαθαιρέω, ῶ, *una everto*, *tollenti onus auxilior*, *juvo*. ex Σὺν, & καθαιρέω, quod ex κατὰ, & αἱρέω, *capio*.

Συγκάθημαι, *consideo*. Ex Σὺν & κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Συγκαθίζω, *unà colloco* ; item *unà sedeo*. a. 1. ind. act. Συνεκάθισα. a. 1. part. act. Συγκαθίσας, αντ@-, ex Σὺν & καθίζω, *sedere facio*. Th. ἵζω, idem.

Συγκακοπαθέω, ῶ, *sum particeps afflictionum*, *unà patior* : f. ήσω. p. Συγκεκακοπάθηκα. Ex Σὺν & κακοπαθέω, *malis affligor*. quod ex κακὸς, *malus*, & πάσχω, *patior*. a. 2. ἔπαθον. p m. πέπονθα.

Συγκακουχέω, ῶ, *unà male vexo* : f. ήσω. p. Συγκεκακούχηκα. præs. pass. Συγκακουχέομαι, ȣ̃μαι, *una male vexor* : quod ex σὺν & κακουχέω, *male tracto*. hoc ex κακὸς, *malus*, & ἔχω, *habeo* : f. ἕξω, a.2 ἔσχον.

Συγκαλέω, ῶ, seu έομαι, ȣ̃μαι, *convoco*. f. έσω. perf. act. Συγκέκληκα. a.1. Συνεκάλεσα. a. 1. m. Συνεκαλεσάμην, ω, ατο. Th. καλέω, *voco*.

Συγκαλύπτω, *cooperio*, *occulto* : f. ψω. perf. Συγκεκάλυφα. pass. perf. Συγκεκάλυμμαι. a. 1. pass. Συνεκαλύφθην. a. 2. pass. Συνεκαλύβην, part. pass. perf. Συγκεκαλυμμέν@-, η, ον, *opertus*, *tectus*. Th. καλύπτω, *occulto*, *tego* : f. ψω. a. 2. ἐκάλυβον.

Συγκαλύψειεν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi Συγκαλύπτω, quod vide.

Συγκάμπτω, *incurvo* : f. ψω. p. Συγκέκαμφα. a. 1. Συνέκαμψα. a. 1. imperat. act. σύγκαμψον, άτω, *incurva*. quod ex σὺν & κάμπτω, *flecto* : f. ψω.

Συγκαταβαίνω, *unà descendo*. a. 2. ind. act. Συγκατέβην, ης, η. a. 2. part. act. Συγκαταβὰς, άντ@-, quod ex Σὺν, κατὰ & βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi Συγκαταβαίνω, quod vide.

Συγκατάγω, *una reduco*, *in reducendo adjuvo* : ex σὺν κατὰ & ἄγω, *duco*.

Συγκαταζεύγνυμι, *conjungo*. Th. ζεύγνυμι.

Συγκαταθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi Συγκατατίθημι, *una depono*, *idem sentio* : quod ex σὺν, κατὰ & τίθημι, *pono* : f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, *consensio*, *comprobatio*, *suffragium* ; ab eod. verbo & th.

Συγκατασκευάζω, f. άσω, *unà instruo & adorno* : ex σὺν, κατὰ & σκευάζω, *instruo*, *paro*. Th. σκεῦ@-, ε@-, τὸ, *vas*.

Συγκατασκευάσας, αντ@-, a. 2. part. act. præced. verbi.

Συγκατατίθεμαι, *assentior*, *consentio*, *comprobo*. perf. pass. Συγκατατέθειμαι perf. part. pass. Συγκατατεθειμέν@-, *assensus fuerat*. Ex σὺν, κατὰ & τίθημι, *pono*.

Συγκαταφαγόντα, acc. singul. a. 2. part. act. à

Συγκατεσθίω, *unà comedo* : ex σὺν, κατὰ & φάγω, *edo*. a. 2. ἔφαγον. a. 2. inf. φαγεῖν.

Συγκαταψηφίζω, *unà damno* ; item, *unà eligo* : f. ίσω. p. Συγκατεψήφικα. præs. pass. Συγκαταψηφίζομαι, *communibus calculis alligor*. a. 1. pass. Συγκατεψηφίσθην, ης, η, *commu-*

communibus calculis allectus fui: quod ex σὺν, κατὰ & ψηφίζω, calculis computo; item decerno, statuo. Them. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi Συγκατέρχομαι, infra accedo; quod ex σὺν & κατέρχομαι, descendo: hoc ex κατὰ & ἔρχομαι, venio: fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συγκατεργάζεσθαί τι τινὶ, aliquem in re aliqua comparanda juvare: ab ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. à

Συγκατορύσσω, vel -ττω, confodio una: ex σὺν, κατὰ & ὀρύσσω vel -ύττω, fodio: f. ξω. p. χα.

Συγκείμενον, ου, τὸ, pactum: à Σύγκειμαι, simul positus sum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Συγκεῖται, certum est, constat. Vide præcedent.

Συγκεντέω, Ion. compungo, conficio.

Συγκεράννυμι, contempero, commisceo: f. Συγκεράσω. a. 1. Συνεκέρασα, ας, ε. perf. Συγκεκέρακα. perf. pass. per Sync. Συγκέκραμαι. perf. part. pass. Συγκεκραμένος, η, ον, contemperatus, una permistus; quod ex σὺν & κεράννυμι, misceo: f. κεράσω.

Συγκεφαλαιόω, summatim recenseo; & -όομαι, -οῦμαι, in summam colligo vel colligor, consummo: ex σὺν & κεφαλαιόω. Th. κεφαλὴ, caput.

Συγκεχυμένος, η, ον, confusus, a, um, perf. part. pass. verbi Συγχυνω vel -ύω, f. ύσω, confundo; quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. sing. plusqu. p. imperat. pass. verbi Συγχωρέω, concedo, indulgeo; quod ex χωρέω, eo, accedo, capio: f. ήσω.

Συγκεχωσμένα, humo congesta tecta, perf. part. pass. à Συγχόω, quod vide.

Συγκινέω, ῶ, commoveo: f. ήσω. p. Συγκεκίνηκα. a. 1. Συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, moveo.

Συγκίνησις, εως, ἡ, commotio: à præced.

Σύγκλεισις, εως, ἡ, &

Συγκλεισμὸς, ου, ὁ, conclusio: à perf. pass. seq.

Συγκλείω, concludo: f. είσω. p. Συγκέκλεικα. a. 1. Συνέκλεισα. perf. pass. Συγκέκλεισμαι, σαι, σται. perf. part. pass. Συγκεκλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, claudo: f. σω.

Συγκληρονόμος, ου, ὁ, ἡ, cohæres. τὰ ἔθνη Συγκληρονόμα, gentes cohæredes, tanquam adjective accipitur. Ephes. 3. 6. Componitur ex σὺν & κληρονόμος, hæres; hoc ex κλῆρος, ου, ὁ sors, & νέμω, tribuo, possideo: f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα. p. νενέμηκα.

Σύγκλυς, υδος, ὁ, collectitius, convena: à Συγκαλέω, convoco. Συγκλύζω autem est inundo.

Συγκοινωνέω, una sum particeps, una communico, commercium habeo, cum dat. Nom. pl. part. præs. Συγκοινωνοῦντες. f. ήσω. p. συγκεκοινώνηκα. a. 1. Συνεκοινώνησα. a. 1. part. act. Συγκοινωνήσας, αντος. Ex σὺν & κοινωνέω, particeps sum: hoc à κοινωνὸς, ου, ὁ, ἡ, consors, particeps. Th. κοινὸς, communis.

Συγκοινωνὸς, ου, ὁ, ἡ, particeps, consors: ab iis.

Σύγκοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui cum aliquo in eodem cubili cubat & dormit: ex σὺν, cum, & κοίτη, cubile.

Συγκολυμβῆσαι, 3. sing. f. 1. act. verbi συγκολυμβάω, simul nato. Them. κολυμβάω, nato: f. ήσω.

Συγκομίζω, una affero: f. ίσω. p. Συγκεκόμικα. a. 1. Συνεκόμισα. Ex σὺν & κομίζω, fero. Th. κομέω, curo.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, præceps lapsus omnium facultatum seu virium in corpore humano: item SYNCOPE fig. Gram. à

Συγκόπτω, f. ψω, concido; item verberibus cædo, discindo: ex σὺν & κόπτω, scindo.

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. &

Συγκρίνας, αντος, a. 1. part. act. à

Συγκρίνω, comparo, conjungo: f. νῶ. a. 1. συνέκρινα. a. 1. inf. act. συγκρῖναι. Th. κρίνω, judico.

Σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio: dat. pl. Συγκρίσεσι, à præced.

Συγκροτέω, complodo, collido, compono, apparo, colligo, indico: ex σὺν & κροτέω, pulso. Th. κρότος, pulsus.

Συγκρούω, collido, committo. Th. κρούω, f. σω, pulso.

Συγκρύπτω, idem fere quod κρύπτω, celo, abscondo: f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Συγκτίστης, ου, ὁ, ejusdem coloniæ deducendæ socius: à κτίζω, condo.

Συγκύπτω, deorsum aspicio, simul inclinor, consentio: f. ψω. p. συγκέκυφα. a. 1. Συνέκυψα. Them. κύπτω, pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsum.

Συγκυρέω, vide in συγκυρία.

Συγκυρία, ας, ἡ, casus: à συγκύρω, concido; quod apud Hom. ponitur pro προσκρούω, collido: ex σὺν & κύρω, incido: f. κύρσω. a. 1. ἔκυρσα. vel à συγκυρέω, invenio, contingo, occurro alicui.

Συγχαίρω, gratulor, cum dat. imperf. συνέχαιρον, ες, ε. f. 2. m. συγχαροῦμαι. a. 2. pass. συνεχάρην, ης, η, gratulatus sum; a. 2. imperat. pass. συγχάρηθι, ήτω, & in pl. συγχάρητε. Th. χαίρω, gaudeo: f. αρῶ. p. κέχαρκα.

Συγχαρεῖται, 3. sing. f. 2. m. &

Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. verbi συγχαίρω, gratulor: quod vide.

Σύγχει, turba, præs. imperat. act. à

Συγχέω, confundo, consterno; item concita turbam: ubi omnis generis homines promiscue confluunt: f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. a. 2. συνέχεον, ες, ε. Act. 21. 27. Th. χέω & χείω, fundo: f. χέσω, χείσω & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα.

Συγχέω,

Συγχόω, *humo congesta tego*: f. ώσω. à χόω, *aggerem duco*. Th. χέω.

Συγχειρόομαι, -οῦμαι, *commercium habeo cum aliquo*, cum dat. f. ήσομαι. perf. συγκεχείρωμαι. Th. χεάω, *commodo*.

Συγχύνω, & συγχύω, *confundo*: f. ύσω, p. συγκέχυκα. a. 2. vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, *disputando pudefeci, superavi*. perf. pass. συγκέχυμαι, σαι, ται, *conturbatus fui*. perf. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, *confusus, a, um*. a. 1. pass. συνεχύθην, ης, η. Ex σὺν & χύω vel χυύω, *fundo*. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, *confusio*: à præced.

Συγχύω, vide συγχύνω.

Σύγχωρα, ας, ἡ, *ejusdem regionis*: ex σὺν & χώρα, *locus*. Th. χῶρος, idem.

Συγχωρέω, *concedo, assentior, indulgeo*: f. ήσω. præs. part. pass. συγχωρούμενος. Ex σὺν & χωρέω, εω, *accedo*.

Συγχωρητέον, *concedendum est*, adject. verbale, à præced.

Συγχῶσαι, a. 1. inf. συγχόω, quod vide.

Σύδην, adv. *celeriter*: à σύω, *concito*. Th. σείω, *agito*.

Σύες, *sues*, nom. pl. à σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, *sus*; pro quo inusitatius ὗς, ὑὸς, ὁ, ἡ.

Σύετο, *concitatus est*, 3. sing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἐσύετο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, *concito*. Th. σείω, *agito*.

Συζάω, ῶ, *una vivo*: præs. inf. συζῆν, pro συζᾶν, Dor. f. συζήσω. p. συνέζηκα. Ex σὺν & ζάω, *vivo*.

Συζευγνύω vel συζεύγνυμι, *conjungo*: f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα. perf. συνέζευχα. perf. pass. συνέζευγμαι. perf. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον. Ex σὺν & ζευγνύω, *jungo*.

Συζῆν, Dor. pro συζᾶν, à συζάω, quod vide.

Συζητέω, ῶ, *mutuo quæro, discepto, disputo* imperf. συνεζήτουν, εν, εις, ει, ει. f. ήσω. p. συνεζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα. Ex σὺν & ζητέω, *quæro*.

Συζήτησις, εως, ἡ, *disputatio, disceptatio*: & Συζητητής, ȣ̃, ὁ, *disquisitor, disputator*: à συζητέω, quod vide.

Συζυγία, ας, ἡ, *conjunctio, copulatio*: à

Σύζυγος, ȣ, ὁ ἡ, *conjunctus, copulatus*: à ζυγὸς, *jugum*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Συζῶν, ῶντος, præs. part. act. à συζάω, *una vivo*: quod vide.

Συζωοποιέω, *una vivifico*: f. ήσω. p. συνεζωοποίηκα. a. 1. συνεζωοποίησα. Ex σὺν & ζωὸς, ȣ̃, *vivus*: quod à ζώω, Poet. pro ζάω, *vivo*, & ποιέω, *facio*.

Συηνὸς, ȣ̃, *qui porcinis est moribus, stupidus, insulsus*: hinc συηνία, *porcini mores*. Th. σῦς, *sus*.

Συθεὶς, *concitatus*, a. 1. part. pass. verbi σεύω vel σύω, *concito*. perf. pass. σέσυμαι & ἔσσυμαι, per Hyperthesin, a. 1. pass. ἐσύθην, Th. σείω, *agito*.

Σύθεν, *impetum fecerant*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. & Bœotica Syncope pro ἐσύθησαν, verbi ejusd. & th.

Σῦθι, per Sync. pro σύθητι, *festina*, a. 1. imperat. pass. verbi σύω, vide συθεὶς. Vel est præsens, vel a. 2. imperat. act. verbi σῦμι, pro σύω, *concito*. Th. σείω.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, *ficedula*; quia *ficu* pinguescit. Th. συκῆ.

Συκάμινος, ȣ, ἡ, *SYCAMINUS, sycomorus*, nomen arboris. Pro fructu est συκάμινον· volunt dici quod fructum ferat σύκων ἀμείνω, *qui ficubus melius sapiat*.

ΣΥΚΕ'Η, ῆ, ῆς, ῆς, ἡ, *ficus arbor*. σῦκον, ȣ, τὸ, *ficus*, fructus.

Σύκινος, ȣ, ὁ, ἡ, *ficulnus*: à præced.

Συκομορέα, ας, ἡ, *sycomorus*: ex συκῆ, *ficus*, & μορέα, ας, ἡ, *morus*.

Συκόμορος, *SYCOMORUS*; Angl. **Sycomore**: ex iisd.

Σῦκον, ȣ, τὸ, *ficus*. Vide συκῆ.

Συκοφαντέω, ῶ, proprie, *indico illos, qui ficus Athenis alio exportabant absque vectigali expenso*: per Synecd. speciei *calumnior*; f. ήσω. p. σεσυκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα. à

Συκοφάντης, ȣ, ὁ, *SYCOPHANTA*, *calumniosus delator*: Angl. **Sycophant**. Ex σῦκον, ȣ, τὸ, *ficus*, (Th. συκῆ,) & φαίνω, *in lucem profero, indico*.

Συκοφαντικὸς, ȣ̃, *ad calumniandum propensus*: à præced.

Σύκχοι, *calceamenta Phrygia*.

Συλαγωγέω, ῶ, *prædas ago & abduco, deprædor*: ex σύλη, *præda*, & ἄγω, *duco*.

Συλαθεὶς, έντος, Dor. pro συληθεὶς, quod vide.

Σύλασκε, *vi spoliabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐσύλα. à

Συλάω vel -έω, *spolio*: f. ήσω. p. σεσύληκα. a. 1. ἐσύλησα. Th. σύλη, *præda*.

Συλεύμενος, ȣ, Dor. pro συλούμενος, ȣ, *prædans*, præs part. pass. verbi συλέω. Th. σύλη, *præda*.

Συλεύω, vide in seq.

ΣΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *præda, spolium*. Hinc συλάω, έω, & συλεύω, *spolio deprædor*. ἱερόσυλος, ȣ, ὁ, ἡ, *sacrilegus*. ἱεροσυλία, ας, ἡ, *sacrilegium*.

Συληθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. &

Συλήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi συλάω, *deprædor*; quod vide.

Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. &

Συλλαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*: quod vide.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, *SYLLABA*, qu. quæ literas *comprehendit*: Angl. **syllable**: à συλλαμβάνω, *comprehendo*: a. 2. συνέλαβον. Th. λαμβάνω.

Συλλαβὼν, a. 2. part. act. f. g. verbi συλλαμβάνω, quod vide.

Συλλαλέω, ῶ, *colloquor*, cum dat. fut. ήσω. p. συλλελάληκα. a. 1. ind. act. συνελάλησα. a 1.

a. 1. part. act. συλλαλήσας, αντος. Ex σὺν & λαλέω, *loquor*.

Συλλαμβάνω, *comprehendo*: f. συλλήψομαι, *concipiam*: p. Att. συνείληφα. perf. part. act. συνειληφὼς, υῖα, ός. a. 2. ind. act. συνέλαβον, *concepi*: præs. m. συλλαμβάνομαι, *opitulor, auxilior*, cum dat. a. 1. pass. συνελήφθην, *conceptus fui*: a. 2. m. συνελαβόμην, ου, ετο, *adjuvi*, cum dat. *comprehendi*, cum acc. Th. λαμβάνω, *capio*.

Συλλέγω, *colligo*: f. συλλέξω. p. συλλέλεχα, a. 1. συνέλεξα. a. 1. imperat. act. σύλλεξον, άτω. a. 1. sub. συλλέξω, ης, η, & in 3. pl. συλλέξωσι. præs. pass. συλλέγομαι, *colligor*. Th. λέγω, *lego*: f. ξω.

Συλλέξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi præced.

Συλλήβδην, *comprehensim*, adv. à συλλαμβάνω, quod vide.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. pass. συλλήφθητι, a. 1. imperat. pass. συλληφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συλλαμβάνω, quod vide.

Συλλήψῃ, *concipies*, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Συλλογίζομαι, *ratiocinor*: f. 1. m. ίσομαι, & Att. ιῦμαι. a. 1. m. συνελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. συλλελόγισμαι. Ex σὺν & λογίζομαι, *rationem ineo*: quod à λόγος, *ratio*. Them. λέγω, *dico*: f. ξω. p. m. λέλογα.

Συλλογισμὸς, ῦ, ὁ, *collectio quæ ratiocinando fit*, *SYLLOGISMUS*: Angl. syllogism: à præced.

Σύλλογος, ου, ὁ, *concio, conventus, cœtus, concilium, collegium*: à συλλέγω, quod vide.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, *ejusdem cohortis socius*. Th. λόχος, *cohors*.

Συλλυπέομαι, ῦμαι, *condoleo, condolesco*: ex σὺν & λυπέω, *dolore afficio, contristo*. Th. λύπη, *dolor*.

Συλούμενος, præs. part. pass. verbi συλέω, idem quod συλάω, *deprædor*: f. ήσω. Th. σύλη, *præda*.

Συλῶν, præs. part. act. verbi συλάω vel -έω, *spolio*: præs. part. pass. συλώμενος. Th. σύλη, *præda*.

Συμβαίη, *eveniat*, 3. sing. a. 2. opt. act. à

Συμβαίνω, εις, ει, *evenio*: imperf. act. συνέβαινον. f. συμβήσομαι. p. συμβέβηκα. perf. part. act. συμβεβηκὼς, ότος. a. 2. ind. act. συνέβην, ης, η. a. 2. sub. συμβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. act. συμβὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo*.

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω, quod vide.

Συμβαλλεόμενος, *conjiciens*, Ion. & Att. pro συμβαλλόμενος, præs. part. pass. Sic συμβαλεόμενος, pro συμβαλόμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro συνεβάλλετον. à

Συμβάλλω, *diligenter considero, conjicio. confero*; item *congredior cum aliquo*: f. συμβαλῶ. a. 2. συνέβαλον. a. 2. inf. act. συμβαλεῖν, *confligere*: perf. συμβέβληκα. a. 2. m. συνεβαλόμην, ου, ετο, *contuli*, cum dat. præt. m. συμβέβολα. unde σύμβολον, ου, τὸ, *signum, tessera militaris, qua socii ab hostibus dignoscuntur*. Them. βάλλω, *jacio*.

Συμβάμεν, Dor. pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, quod vide.

Συμβάντα, acc. sing. à

Συμβὰς, άντος, a. 2. part. act. gen. plur. συμβάντων, verbi συμβαίνω, quod vide.

Συμβασιλεύω, *una regno*: f. εύσω. p. συμβεβασίλευκα. a. 1. συνεβασίλευσα. a. 1. sub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Ex σὺν & βασιλεύω, *regno*. Th. βασιλεὺς, *rex*.

Σύμβασις, εως, ἡ, *comparatio, conventio*: à συμβαίνω. quod vide.

Συμβεβάναι, Ion. pro συμβεβηκέναι, perf. inf. act. &

Συμβέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. &

Συμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. &

Συμβήσομαι, f. 1. m. verbi συμβαίνω, *evenio*; quod vide.

Συμβιβάζω, *instruo, collatis scripturæ locis probo*: f. άσω, εις, ει. a. 1. ind. act. συνεβίβασα. præs. pass. συμβιβάζομαι, *compingor*: a. 1. ind. pass. συνεβιβάσθην, ης, η. a. 1. part. pass. συμβιβασθεὶς, έντος, *compactus*: ex σὺν & βιβάζω, *facio ascendere*. Th. βαίνω, *scando, eo*.

Συμβιβασθέντων, gen. plur. a. 1. part. pass. verbi præced.

Συμβιβῶ, *instruam*, Psal. 32. 8. contract. pro -αῶ, Att. pro συμβιβάσω, f. 1. verbi συμβιβάζω, quod vide.

Συμβιόω, f. ώσω, *convivo*: ex σὺν & βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Συμβιωτὴς, ῦ, ὁ, *convictor, contubernalis*: à præced. quod vide.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, *commissura*: à συμβάλλω, quod vide.

Σύμβλησις, εως, ἡ, *compago*: ab eod. verbo.

Συμβλητ' ἐστὶ, *conferenda sunt*; verbale à συμβάλλω, *confero*.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, *signum, argumentum*: &

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, *conjectura, congressus, conflictus, commissura*: à συμβάλλω, quod vide.

Συμβολικὸς, ῦ, *conjecturalis, ænigmaticus*: &

Συμβολικῶς, adv. *conjecturaliter*: à συμβάλλω, *conjicio*: p. m. συμβέβολα. Them. βάλλω, *jacio*.

Σύμβολον, ου, τὸ, *signum*: ab eod. verbo.

Συμβουλευτικὸς λόγος, *oratio suasoria*: à

Συμβουλεύω, *simul consulto, consilium do*: f. εύσω. p. συμβεβούλευκα. a. 1. συνεβούλευσα, ας, ε. a. 1. part. act. συμβουλεύσας, αντος. a. 1. m. συνεβουλευσάμην, ω, ατο. Ex σὺν & βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, *consilium, consultatio*: &

Συμβουλία, ας, & Ion. η, ης, *consilium*: &

Συμβούλιον,

Συμβόλιον, ου, τὸ, *consilium*; item *senatores*. Th. βουλὴ. *consilium*.
Συμμαθητὴς, ου, ὁ, *condiscipulus*, à
Συμμανθάνω, *una disco*. Th. μανθάνω, *disco*. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Συμμαρτυρέω, -ῶ, *unà testimonium reddo*, *unà testor*. f. ήσω, p. Συμμεμαρτύρηκα. a. 1. συνεμαρτύρησα. Ex σὺν, & μαρτυρέω, *testor*. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, *testis*.
Συμμαχέω, ῶ, *in bello sum socius*, *socius sum pugnæ*: ex σὺν & μάχομαι, *pugno*. f. ήσομαι, vel έσομαι.
Συμμαχία, ας, & Ion. η, ἡ, *societas in bello*. à præced.
Συμμαχίδα, acc. sing. à
Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, *socia*: à
Σύμμαχος, ου, ὁ, ἡ, *commilito*, *pugnæ socius*. Hinc Συμμαχικὸν, ου, τὸ, *sociale*. à συμμάχομαι, *simul pugno*. Them. μάχομαι, *pugno*.
Συμμένειν, *consistere*, *permanere*, *durare*. Th. μένω, *maneo*.
Συμμερίζομαι, *unà partem capio*, cum dat. Ex σὺν & μερίζω, *partior*, *distribuo*. f. ίσω. perf. pass. μεμέρισμαι. Them. μείρω, *divido*.
Συμμετασχηματίζω, *transfiguro*. Hinc præs. part. pass. Συμμετασχηματιζόμενος· à μετασχηματίζω, *transformo*. hoc ex μετὰ, *trans*, & σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus*. Them. ἔχω, *habeo*. f. ἕξω, & σχήσω. perf. pass. ἔσχημαι.
Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. act. à
Συμμετέχω, *unà particeps sum*: ex σὺν & μετέχω, *particeps sum*. f. μεθέξω. Hoc ex μετὰ & ἔχω, *habeo*. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.
Συμμέτοχος, ου, ὁ, ἡ, *consors*, *unà particeps*: à præced.
Σύμμετρος, ου, ὁ, ἡ, *modice temperatus*. Hinc Συμμέτρως, *moderate*. Them. μέτρον, *mensura*.
Σύμμιγα, adv. *promiscue cum*, *simul cum*. à sequent.
Συμμιγνύμενος, *commisceor*, præs. part. συμμιγνύμενος. Th. μίγνυμι, *misceo*. f. μίξω. p. μέμιχα a. 2. ἔμιγον.
Σύμμικτος, ου, ὁ, ἡ, *omnigenus*, *permixtus*. à præced.
Συμμιμητὴς, ου, ὁ, *simul imitator*. Ex σὺν & μιμητὴς, *imitator*. Th. μιμέομαι, οῦμαι, *imitor*. f. ήσομαι.
Συμμίξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. Συμμίξαι, a. 1. inf. act. verbi συμμίγνυμι, *commisceo*. f. ξω. Th. μίγνυμι, *misceo*.
Σύμμισγε, præs. imperat. act. à
Συμμίσγω, idem cum Συμμίγνυμι, quod vide in Συμμίξῃς.
Συμμιχθῇς, *commiscearis*, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμίγνυμι, quod vide.
Σύμμορφος, ου, ὁ, ἡ, *conformis*. σύμμορφα, nom. pl. n g. Ex σὺν & μορφὴ, *forma*.
Συμμορφόω, -ῶ, *conformo*. f. ώσω. p. συμμεμόρφωκα. præs. pass. συμμορφόομαι, οῦμαι, *conformor*. à præced.
Συμπάθεια, ας, ἡ, *consensus in affectibus*, *convenientia & conjunctio naturæ*, *SYMPATHIA*. Angl. Sympathy. ex iisd. cum seq.
Συμπαθέω, ῶ, *condoleo*, *una patior*. f. ήσω. a. 1. συνεπάθησα. a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω. a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι· ex σὺν & πάσχω, *patior*. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Συμπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *compatiens*, *condolens*. ab iisd. them.
Συμπαίσδειν, Dor. pro συμπαίζειν, *colludere*. Th. παίζω, *ludo*.
Συμπάντων, vide σύμπας.
Συμπαραγίνομαι, *unà accedo*, *adsum*. f. συμπαραγενήσομαι. a. 2. m. συμπαραγενόμενος, ου, ετο. ex σὺν, παρὰ & γείνομαι, seu γίνομαι, *sum*.
Συμπαρακαλέομαι, οῦμαι, *communem consolationem percipio*. a. 1. ind. pass. συμπαρεκλήθην, ης, η. a. 1. inf. pass. συμπαρακληθῆναι, *mutua erigi consolatione*. ex σὺν, παρὰ & καλέω, *voco*.
Συμπαρακληθῆναι, vide in præc.
Συμπαραλαμβάνω, *simul assumo*. f. συμπαραλήψομαι. a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε. a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν. a. 2. part. συμπαραλαβὼν, όντος· ex σὺν, παρὰ & λαμβάνω, *capio*. perf. pass. εἴλημμαι. a. 1. pass. ἐλήφθην.
Συμπαρακληθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi præc.
Συμπαραμένω, *unà permaneo*. f. νῶ. p. συμπαραμεμένηκα. a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα· ex σὺν, παρὰ & μένω, *maneo*. f. νῶ. a. 1. ἔμεινα.
Συμπαρεόντες, *qui cum iis sunt*, nom. plu. præs. part. Poet. pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι, *una adsum*. quod ex σὺν, παρὰ & εἰμὶ, *sum*. præs. part. ὢν. Poet. ἐὼν, ἐόντος.
Συμπαρέστασιν, Dor. pro
Συμπαρέστησεν, *adstare fecit* vel *jussit*. 3. sing. a. 1. ind. act. à
Συμπαρίστημι, *simul adsto*. Ex σὺν, παρὰ & ἵστημι, *sto*, *statuo*.
Σύμπας, αντος, *universus*, *totus*. gen. pl. συμπάντων· ex σὺν, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*.
Συμπάσχω, *simul patior*. a. 2. συνέπαθον. p. m. συμπέπονθα. ex σὺν & πάσχω, *patior*, f. πείσομαι.
Συμπείθω, *unà persuadeo*, *persuadeo*. Th. πείθω, f. σω, *persuadeo*.
Σύμπειρος, ου, ὁ, ἡ, *qui idem cum aliquo experitur*: Ex σὺν & πεῖρα, ας, ἡ, *inceptum*.
Συμπέμπω, *una mitto*. f. ψω. a. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto*.
Συμπεριαιρετέον, *undique tollendum*, verbale, à

Συμπεριαιρέω, *undique tollo.* Ex σιὼ, περὶ, & αἱρέω, *capio.* f. ήσω. a.2. εἷλον.

Συμπεριλαμβάνω, *amplector.* f. συμπεριλήψομαι. a.2. συμπεριέλαβον. a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν. όντ⊚, *complexus.* ex σιὼ, περὶ & λαμβάνω, *capio.* præt. λέληφα, & Att. εἴληφα.

Συμπήγνυμι, συμπηγνύω, vel συμπήσσω, *compingo, coagmento, coalescere facio.* Th. πηγνύω, *compingo.* f. ξω.

Συμπίνω, *bibo cum aliquo,* cum dat. f. συμπώσω. p. συμπέπωκα. a.2. σιωέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo.*

Συμπίπτοντα, acc.sing. part.præs. à

Συμπίπτω, *incido, incurro, contingo,* &c. Them. πίπτω, *cado.* f. 2. m. πεσοῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a.2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, ῃ, εται. vide in συμπλέκω.

Συμπλάσας, ᾶσα, αν, a.1. part. act. &

Συμπλάσασθαι, a.1. inf. m. verbi συμπλάσσω, vel -ττω, *fingo, accommodo.* f. συμπλάσω. ex σιὼ & πλάσσω, vel ττω, *fingo.* f. πλάσω.

Σύμπλασε, *conformavit,* Ion. & Poet. pro σιωέπλασε, 3.sing. a.1. ind.act. à

Συμπλάσσω, *fingo.* vide in συμπλάσασθαι.

Συμπλαταγέω, *manibus compl[o]sis strepitum edo.* à πλαταγὴ, *crepitaculum* quod à πλατάσσω, *ex ictu sonitum excito.* Th. πλατὺς, *latus.*

Συμπλέκω, *connecto.* f. ξω. a. 2. σιωεπλάκον. f. 2. ind. pass. συμπλακήσομαι. a. 2. inf. pass. συμπλακῆναι. a. 2. part. pass. συμπλακεὶς, ένт⊚· ex σιὼ & πλέκω, *necto.* f. ξω.

Συμπλήγδην, adv. *collisim:* à συμπλήττω, f. ξω, *collido, concutio.* Th. πλήσσω, vel ττω, *percutio.*

Συμπληθύω, *impleo.* à πληθύω, vel πληθύνω.

Συμπληρῦνται, 3.sing. ind. pass. à

Συμπληρόω, -ῶ, *compleo.* f. ώσω. p. συμπεπλήρωκα. præs. pass. συμπληρόομαι, οῦμαι. imperf. pass. σιωεπληρούμην, ούμην, όυ, ου, όετο, οῦτο. & in 3. plur. οοντο, οῦντο. præs. inf. pass. συμπληροῦσθαι. ex σιὼ & πληρόω, *impleo.* quod à πλήρης, ε⊚, ὁ, ἡ, *plenus.* Th. πλέ⊚, idem.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *connexio:* à συμπλέκω, quod vide.

Σύμπλο⊚, & -ους, ὁ, *navigationis socius.* Th. πλέω, *navigo.*

Συμπνέω, -ῶ, *conspiro.* Th. πνέω, f. πνεύσω, *flo, spiro.*

Συμπνίγω, *suffoco.* imperf. act. σιωέπνιγον, *coarctabam.* f. ίξω. p. συμπέπνιχα. a. 1. σιωέπνιξα· ex σιὼ & πνίγω, *suffoco.*

Συμποδίζω, f. ίσω. a. 1. σιωεπόδισα, ας, ε, Psal. 18. 39 *pedes obligo, impedio:* ex σιὼ & ποδίζω, *pedes ligo.* Th. πους, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Συμποδίζας, *quum ligasset.* a. 1. part. act. præced. Gen. 22. 9.

Συμποθεὶν, *absorptum,* a. 1. part. pass. n. g. verbi συμπίνω, *unà bibo.* a. 1. pass. σιωεπόθην. Th. πίνω.

Συμπολιτεύομαι, *in eadem repub. cum aliis versor:* ex σιὼ & πολιτεύω, *rempub. administro.* hoc à πολίτης, ου, ὁ, *civis.* Th. πόλις, *urbs.*

Συμπολίτης, ου, ὁ, *concivis.* Vide præcedent.

Συμπορεύομαι, *unà proficiscor,* cum dat. item, *convenio.* imperf. m. σιωεπορευόμην, ου, ετο. f. συμπορεύσομαι. a. 1. ind. pass. σιωεπορεύθην, ης, η. Συμπορευθεὶς, έντ⊚, a. 1. part. pass. ex σιὼ, & πορεύομαι, *eo, proficiscor.* Th. πείρω, *transeo.* præt. m. πέπορα. inde πόρος, *transitus,* &c.

Συμποσία, ας, ἡ, Poet. idem quod seq.

Συμπόσιον, ου, τὸ, *convivium, compotatio, distinctio ordinum eorum qui accubuerant.* dat. sing. Συμποσίῳ. Ex σιὼ & πίνω, *bibo.* f. πώσω. p. πέπωκα. a.2. ἔπιον.

Συμπότης, ου, ὁ, *compotator, combibo.* ex iisd. them.

Συμποτικὸς, ῦ, *compotatorius, convivalis:* à præced.

Συμπράσσω, vel -ττω, *socius sum & adjutor, adjuvo, opitulor.* ex σιὼ, & πράσσω vel -ττω, *facio.* f. ξω.

Συμπρεσβύτερος, ου, *unà presbyter.* Ex σιὼ & πρέσβυς, υ⊚, & Att. εως, ὁ, *senex.* comparat. πρεσβύτερ⊚, *senior.*

Συμπρήκτωρ, ορ⊚, ὁ, Ion. *adjutor.* à συμπράσσω, quod vide.

Συμπροπέμψαι, a.1. inf. act. verbi συμπροπέμπω, *unà deduco.* Ex σιὼ, πρὸ & πέμπω, *mitto.*

Συμφάγω, *comedo.* f.2. m. συμφάγομαι. a.2. σιωέφαγον· Th. φάγω, *edo.*

Συμφέρει, *conducit,* 3. sing. ind. præs. verbi συμφέρω, quod vide.

Συμφερτὸς, ῦ, *collatus, congestus.* ex σιὼ & φέρω, *fero.*

Συμφέρω, εις, ει, *conduco, prosum.* συμφέρον, οντ⊚, τὸ, *commodum.* præs. part. n. g. f. σιωοίσω. a. 1. σιωήνεγκα, *comportavi.* a. 1. part. act. σιωενέγκας, αντ⊚· ex σιὼ & φέρω. f. οἴσω.

Σύμφημι, proprie *unà loquor,* & per Metonym. *consentio,* cum dat. a. 2. σιωέφην, ης, η. Th. φημὶ, seu φάω, *dico.*

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio, congestio;* item *casus, eventus.* plerumque *fortuna adversa, calamitas:* vide συμφορή.

Συμφοραίνω, *calamitatem alicujus deploro:* à præced.

Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, *comporto.* Hinc συμφορήσαντες, a. 1. part. act.

Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *calamitas, casus, collatio,* & τὰ συμφορὰ, idem. Ex σιὼ & φέρω, *fero.*

Σύμφορ⊚, ου, ὁ, ἡ, *utilis, aptus;* item *comes:* ex iisd.

Συμφόρως, adv. *commode, utiliter,* à præced.

Συμφερ-

Συμφραδμων, ονος, ὁ, ἡ, *qui una consilia agitat, consiliator*; item *unanimis*: à

Συμφράζομαι, *simul delibero*. vide in Συμφράσατο.

Συμφράσασθαι, a. 1. inf. m. Poet. &

Συμφράσατο, *contulerat*, 3. sing. a. 1. m. Ion. & Poet. pro συνεφράσατο, verbi συμφράζομαι, *simul delibero*. f. άσομαι & Poet. συμφράσσομαι. Th. φράζω, *dico*. f. σω. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Συμφρονέω. *eadem sum mente, consentio, assentior, communi consilio delibero*; item *intelligo, concipio*: ex σὺν & φρονέω, f. ήσω, *sapio*. Th. φρὴν, *mens*.

Συμφυεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. pass. verbi Συμφύομαι, quod vide.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, *contribulis, qui est ex eadem tribu*: ex σὺν & φυλέτης, *tribulis*. Th. φυλὴ, *tribus*.

Συμφύομαι, *una enascor*. a. 2. pass. Συνεφύην, ης, η. a. 2. part. pass. Συμφυεὶς, εῖσα, έν. Th. φύω, *nascor*.

Σύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, *una plantatus, simul genitus, cognatus*. ab eod. th.

Συμφωνέω. q. *ex diversis vocibus unum efficio concentum, concino*. Per Metaph. *consentio, communi consensu paciscor*. f. ήσω. p. συμπεφώνηκα. a. 1. συνεφώνησα, ας, ε, *pactus sum*. a. 1. pass. Συνεφωνήθην, ης, η. Συνεφωνήθη ὑμῖν, *convenit inter vos*. Ex σὺν & φωνέω, *vocem emitto*. Them. φωνὴ, *vox*.

Συμφωνηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi præced.

Συμφώνησις, εως, ἡ, *concordia*. à Συμφωνέω, quod vide.

Συμφωνία, ας, ἡ, *concentus*: &

Σύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, *consonus*: per Metaph. *concors*. ex Σὺν & φωνὴ, *vox*.

Συμψάω, -ῶ, *contero, conturbo*. a. 1. part. συμψήσας. Th. ψάω, *comminuo*.

Συμψηφίζω, *computo*. f. ίσω. a. 1. Συνεψήφισα, ας, ε, perf. συνεψήφικα. ex σὺν & ψηφίζω, *calculis computo*. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.

Σύμψυχος, ου, ὁ, ἡ, *unanimis*: ex σὺν & ψυχὴ, *anima*.

ΣΥ'Ν, *CUM*, Præpos. regit. dat. σὺν Χριστῷ εἶναι, *cum Christo esse*: sed

Σῦν, *suem*, acc. à σῦς, συὸς, *sus*.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. &

Συναγάγετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. &

Συνάγαγον, pro συνήγαγον, a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάγγελος, ου, ὁ, ἡ, *legationis socius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Συναγείρω, *colligo me*. Th. ἀγείρω, *colligo*.

Συνάγερθεν, Bœot. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi præc.

Συναγορεύσας, αντος, a. 1. part. act. a

Συναγορεύω, *colloquor*. f. εύσω. ex σὺν & ἀγορεύω, idem quod ἀγοράομαι *concionor, dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Συναγρόμενος, præs. part. verbi συνάγρομαι, *congrego*. quod ex σὺν & ἄγρομαι per Syncop. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, *congrego*.

Συνάγω, εις, ει, *colligo, congrego*. f. συνάξω. a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον, in 2. pl. συνηγάγετε, *hospitio excepistis*. a. 2. imperat. Συνάγαγε, *collige*, in 2. pl Συναγάγετε. a. 2. sub. act. Συναγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. part. act. Συναγαγὼν, οῦσα, όν. perf. ind. act. συνῆχα. perf. pass. Συνῆγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. Συνηγμένος, η, ον, *congregatus*, a. 1. ind. pass. Συνήχθην, ης, η. a. 1. part. pass. Συναχθεὶς, έντος. f. 1. ind. pass Συναχθήσομαι, *congregabor*. p. m. Συνήγαγα. ex Σὺν & ἄγω, *duco*.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, *SYNAGOGA, conventus, collectio, Schola*. Hinc Angl. **Synagogue**. à præced.

Συναγωνίζομαι, *una certo*. f. ίσομαι. perf. pass. Συνηγώνισμαι, a. 1. m. Συνηγωνισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. Συναγωνίσασθαι. ex σὺν & ἀγωνίζομαι, *certo*. Them. ἀγὼν, *certamen*.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui una certat*. in acc. pl. Συναγωνιστάς. Ex Σὺν & ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator, athleta*. quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Συνάδουσι, 3. pl. præs. à

Συνάδω, *consono, consentio*. Th. ἀείδω, & contracte ᾄδω, *cano*. f. ᾄσω. p. ᾖκα.

Συναθλέω, -ῶ, *una certo*. f. ήσω. p. συνήθληκα. a. 1. Συνήθλησα, ας, ε· ex ἀθλέω, pro ἀεθλέω, *certo*. Th. ἄεθλος, *certamen*.

Συναθροίζω, *congrego*. f. οίσω. p. Συνήθροικα. a. 1. Συνήθροισα. a. 1. part. act. Συναθροίσας, αντος. perf. pass. Συνήθροισμαι. perf. part. pass. Συνηθροισμένος, η, ον, *congregatus*. ex ἀθροίζω, *colligo*. Th. ἀθρόος, *confertus, in unum collectus*.

Συναΐγδην adv. *simul, uno impetu*, Th. ἀΐσσω, *cum impetu ruo*.

Συνῄικτην, *impetum pariter faciebant*, Ion. pro Συνηΐκτην. 3. dual. plusq. p. pass. verbi Συναΐσσω, *impetu feror*. f. 1. m. Συναΐξομαι. perf. pass. Συνῄιγμαι. plusq. p. συνηΐγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror*. f. ξω.

Συναίμοις, dat. pl. à

Σύναιμος, ου, ὁ, ἡ, *consanguineus*: ex Σὺν & αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis*.

Συναιρέεται, 3. sing. præs. pass. verbi συναιρέω, quod vide

Συναιρέω, *simul profligo*; item *simul complector, contraho in unum*: ex Σὺν & αἱρέω, *capio* f. ήσω. p. ηκα, a. 2. εἷλον.

Συναίρω, *simul tollo, confero, opitulor*. f. συναρῶ. p. συνῆρκα. a. 1. Συνῆρα. a. 1. inf act. συνᾶραι. Th. αἴρω, *tollo*.

Συναΐσσω, vide in Συνῄικτην.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, *concaptivus* ab αἰχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, *captivus*. hoc ab ἁλωτὸς, οῦ, *qui potest capi*. Th. ἁλίσκω, *capio*. f. ἁλώσω.

λώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων,

Συνακολουθέω, -ῶ, una sequor, f. ήσω. p. συνηκολούθηκα. a. 1. συνηκολούθησα. Th. ἀκόλουθος ου, ὁ, ἡ, comes.

Συναλγέω, una doleo: f. ήσω. p. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Συναλίζω, congrego. f. ίσω. p. συνήλικα. præs. part. pass. συναλιζόμενος, conveniens, veniens in cœtum. a. 1. part. pass. συναλισθεὶς: ab ἀλίζω, congrego. Th. ἅλις, satis, adv.

Συναλλάττω, paciscor cum aliquo; item congredior cum aliquo, concilio. Th. ἀλλάττω, muto. f. ξω. p. χα.

Συνάμ' pro συνάμα. adv. simul cum, una: ab ἅμα, simul.

Συνάμορος, vel συνάμμορος, ου, ὁ, ἡ, vastator, maleficus. vide συναμωρέω.

Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, utrumque. Th. ἄμφω, ambo vel ambæ.

Συναμωρέω, lædo, vasto. Alii malunt σιναμωρέω, legere; quod à σινάμωρος, ου, ὁ, ἡ, cui in fatis est nocere aliis: qui ad id natus est ut alios lædat: Scribitur & σινάμωρος, à σίνω, lædo, & μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.

Συναναβαίνω, una ascendo. f. -βήσομαι. a. 2. συνανέβην, ης, η. a. 2. part. act. συναναβὰς, in f. g. συναναβᾶσα, ης, ἡ, & in pl. συναναβᾶσαι, quæ una ascenderant: ex σὺν, ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. συναναβᾶσα, ης, ἡ. a. 2. part. f. g. à συναναβαίνω, quod vide.

Συναναιρέομαι, simul tollor. præs. inf. συναναιρεῖσθαι: ex σὺν, ἀνὰ & αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Συνανάκειμαι, una accumbo. imperf. συνανεκείμην, σο, το, in 4. pl. συνανέκειντο. præs. part. συνανακείμενος, η, ον. ex σὺν, ἀνὰ & κεῖμαι, jacio. f. κείσομαι.

Συναναμίγνυμι, una commisceo: f. συναμίξω, a. 1. συνανέμιξα. præs. inf. pass. συναναμίγνυσθαι, cum dat. ex σὺν, ἀνὰ & μίγνυμι, misceo. f. μίξω. p. μέμιχα.

Συναναπαύομαι, una refocillor. f. -αύσομαι. ex σὺν, ἀνὰ & παύω, cesso. a. 2. ἔπαυν.

Συνανεστράφην, a. 2. ind. pass. verbi συναναστρέφομαι, conversor cum aliquo, quod ex σὺν. ἀνὰ & στρέφω, verto, f. ψω.

Συναντάω, -ῶ, occurro, cum dat. f. ήσω. f. 1. part. act. συναντήσων, οντος. a. 1. ind. act. συνήντησα. a. 1. part. συναντήσας, αντος: ex σὺν & ἀντάω, obvius fio. Them. ἀντὶ, contra.

Συνάντημα, ατος, τὸ, occursus, eventus, exitus: à præced.

Συνάντησις, εως, ἡ, occursus. ab eod.

Συναντιλαμβάνω, vicissim juvo, opem fero, cum dat. a. 2. m. συναντιλαβόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. συναντιλάβωμαι, ῃ, ηται. ex σὺν, ἀντὶ & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Συνάντομαι, occurro, obviam eo. Poet. pro συναντάω, quod vide.

Συναντώντων, gen. plur. part. præs. verbi συναντάω, quod vide.

Συναντῶσιν, occurrerint, 3. plur. præs. sub. verbi ejusdem.

Συνάξει, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω: quod vide.

Συνάορος, ου, ὁ, ἡ, conjunctus, socius, comes. παρὰ τὸ συναείρειν, τὸ συναίρειν, in altum simul tollere, vel conjungere. ἀείρω, f. ἀερῶ. perf. m. ἤορα, & Ion. ἄορα, unde illa verbalia.

Συναπάγω, simul abripio. f. ξω. p. συναπῆχα. præs. part. m. συναπαγόμενος, ου, obsecundans, obtemperans. a. 1. ind. pass. συναπήχθην, ης, η, simul abreptus fui. a. 1. part. pass. συναπαχθεὶς, έντος, una abreptus: ex σὺν ἀπὸ & ἄγω, duco.

Συνάπας, αντος, simul omnis: ab ἅπας, universus. Th. πᾶς, omnis.

Συναπέκρυψα, ας, ε. a. ind. act. verbi συναποκρύπτω, occulto. Ex σὺν, ἀπὸ & κρύπτω, abscondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Συναπεστέατο, Ion. pro συναφίσταντο, 3. plur. imperf. pass. verbi συναφίστημι. vide ἀφίστημι. Alii legendum censent συναπεσταίατο.

Συναποθνήσκω, una morior, cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε. a. 2. inf. συναποθανεῖν: ex σὺν, ἀπὸ & θνήσκω, morior. f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα.

Συναποκρύπτω, vide in συναπέκρυψα.

Συναπολέσῃς, 2. sing. a. 1. sub act. &

Συναπόλῃ, una pereas: 2. sing. a. 2. sub. med. à

Συναπόλλυμι, unà perdo. συναπόλλυμαι, unà pereo. a. 2. m. συναπωλόμην, ου, ετο: ex σὺν, ἀπὸ & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. præt. m. ὤλα, & Att. ὄλωλα.

Συναποστέλλω, unà mitto, ablego. f. συναποστελῶ. p. συναπέσταλκα. a. 1. συναπέστειλα: ex σὺν, ἀπὸ & στέλλω, mitto.

Συνάπτω, agglutino. f. ψω. p. συνῆφα. συνάπτει ὥρα, tempus instat & urget. Th. ἅπτω, necto. f. ψω. p. ἧφα.

Συνᾶραι, a. 1. inf. act. verbi συναίρω, confero. Them. αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα.

Συνάρασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd. & them.

Συναρήρακται, Att. redupl. pro συνήρακται, 3. sing. perf. pass. à

Συναράσσω, collido, confligo. Th. ἀράσσω, pulso.

Συναρμόζω, adapto. Vide in συναρμόζειν.

Συναρμολογέω, -ῶ, congruenter coagmento, con-

congruente proportione construo : f. ήσω. p. Συνηρμολόγηκα. part. præs. pass. Συναρμολογόμενος, ένη, ενον, *congruenter coagmentatus, a* : ex σὺν & ἁρμολογέω, ῶ, *apte concinno, compingo* : & hoc ab ἁρμὸς, pro ἁρμὸς, οῦ, ὁ, *compages* : ab ἄρω, *apto* : f. ἀρῶ. p. ἦρκα. perf. pass. ἦρμαι. Th. λέγω, *dico*.

Συνάρμοξεν, Dor. vel Ion. pro Συνήρμοξεν, a. 1. ind. act. verbi Συναρμόζω, *adapto* : f. σω & ξω. Ex σὺν & ἁρμόζω, *apto*. Them. ἄρω, idem.

Συναρπάζω, *una abripio* : f. άσω. p. Συνήρπακα. plusq. p. Συνηρπάκειν, εις, ει. a. 1. ind. act. Συνήρπασα. a. 1. part. Συναρπάσας, αντος. a. 1. pass. ind. Συνηρπάσθην, ης, η. a. 1. part. pass. Συναρπασθεὶς, έντος, *abreptus*. Them. ἁρπάζω, *rapio* : f. σω, & Dor. ξω.

Συναρπάσας, αντος, vide in præced.

Συνασπίζω, *confertis clypeis pugno, testudine facta pugno* : ab ἀσπίζω, *clypeo protego*. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Συνασπισμὸς, οῦ, ὁ, *mutua defensio, cùm milites mutua scuta & hastas obtendunt capiti* : à præced.

Συναυξάνω, *simul augeo, facio crescere* : f. Συναυξήσω. p. Συνηύξηκα. præs. pass. συναυξάνομαι, *unà cresco* : præs. inf. pass. συναυξάνεσθαι. Ex σὺν & αὐξάνω seu αὔξω, *augeo* : f. αὐξήσω. Th. ἀέξω, idem.

Συναυξηθῇ, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Συναχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi Συνάγω, *congrego*. f. άξω. p. Συνῆχα. Th. ἄγω, *duco*.

Συναχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Συνάχθομαι, *condolesco*. in 3. pl. Συνάχθονται ab ἄχθομαι, *gravor, ægre feror*. f. έσομαι vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus, onus*.

Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi Συνάπτω, *connecto*. Th. ἅπτω, *necto*. f. ψω.

Συνδείπνησον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi Συνδειπνέω, *concœno* ; quod à δειπνέω, *cœno*. Th. δεῖπνον, *cœna*.

Σύνδεσμος, ου, ὁ, *nexus, vinculum* : à συνδέω, quod vide.

Συνδεόμενος, Ion. pro Συνδεόμενος, ένη, ενον, *qui vinctus est cum aliquo* : a

Συνδέω, *unà vincio*. f. ήσω. p. Συνδέδεκα. perf. pass. Συνδέδεμαι. perf. part. pass. Συνδεδεμένος, *una vinctus* : ex σὺν & δέω, *ligo*.

Συνδιακινδυνεύω, *cum aliquo periculum subeo*, ex σὺν, διὰ & κινδυνεύω, *periclitor*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

Συνδιατρίβω, *versor, in operam & studium pono*, imperf. συνδιέτριβον, ες, ε. Ex σὺν, διὰ & τρίβω, *tero*. f. ψω. p. τέτριφα. p. pass. τέτριμμαι.

Συνδιαφέρειν τί τινι, *aliquem in re aliqua tolerando juvare*.

Συνδιαχειρίζειν, *contrucidare*. Vide διαχειρίζω.

Συνδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συνδιατρίβω, quod vide.

Συνδιῃτᾶτο, 3. sing. imperf. m. verbi Συνδιαιτάομαι, -ῶμαι, *cohabito, contubernalis sum* : quod à διαιτάομαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα, ης, ἡ, *vivendi mos*.

Σύνδικος, ου, ὁ, ἡ, *testis, comes, adjutor* : proprie σύνδικοι vocantur *plures patroni, qui simul unam eandemque causam in judiciis defendunt*. Th. δίκη, *jus*.

Συνδοκεῖν, dicitur *de quo inter multos convenit, quod communiter placet*. Th. δοκέω, *censeo*.

Συνδοκιμάσοντας, acc. plur. f. 1. part. act. verbi Συνδοκιμάζω, *simul exploro* ; quod à δοκιμάζω, *probo, exploro*. Them. δοκέω, *videor*.

Συνδοξάζω, *simul glorifico* : f. άσω. p. συνδεδόξακα. a. 1. ind. pass. Συνεδοξάσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. συνδοξασθῶ, ῇς, ῇ, & in 1. plur. συνδοξασθῶμεν. à δοξάζω, *opinor, sentio* ; hoc à δόξα, ης, ἡ, *opinio*, Them. δοκέω, *videor*.

Σύνδουλος, ου, ὁ, ἡ, *conservus, a*. Th. δοῦλος, *servus*.

Συνδραμόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi Συντρέχω, *concurro*. Th. τρέχω, *curro*. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Συνδρομάδες, ων, *concurrentes* : Epithetum insularum quæ & Συμπληγάδες appellantur. Vide præced.

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, *concursus* ; à Συντρέχω, quod vide in συνδραμόντων.

Σύνδρομος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro Συντρέχων, *concurrens* : vide in συνδραμόντων.

Σύνδυο, Poet. *duo simul conjuncti, bini* : ex σὺν & δύο, *duo*.

Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi Συμβάλλω, *confero* ; quod vide.

Συνέβη, & Dor. Συνέβα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi Συμβαίνω, *evenio*. Th. βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. a 2. ἔβην.

Συνεβόσκετο, 3. sing. imperf. pass. verbi Συμβόσκω, *una pasco* ; quod à βόσκω, *pasco*. f. βοσκήσω. Them. βόω, *pasco* : f. όσω & ώσω.

Συνεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi Συμβουλεύω, *consulto, hortor* ; quod à βουλεύω, idem. Th. βουλὴ, *consilium*.

Συνεβουλεύσατο, & Συνεβουλεύσαντο. 3. sing. & pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Συνέγειρον, *alleva*. a. 1. imperat. act. à

Συνεγείρω, *simul excito*. Th. ἐγείρω, *excito*. f. ἐρῶ. a. 1. ἤγειρα. a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η

Συνεδρευόντων, gen. pl. part. præs. act. à

Συνεδρεύω, *consideo* : f. εύσω. ab ἕδρα, *sedes*. Th ἕζομαι, *sedeo*. f. ἑδοῦμαι.

Συνέδριον, ου, τὸ, *consessus*, scil. *judicum* : ab iisd.

Συνεέργων,

Συνέργω, Poet. pro *Συνέργω*, quod pro *Συνείργω*, *simul includo*, *colligo*, *constringo*. Th. εἴργω, *includo*.

Συνεζευγμένος, η, ον, *conjunctus*, *a*, *um*, perf. part. pass. verbi *Συζεύγνύω*, vel -υμι, *conjungo*; quod ex σὺν & ζεύγνύω, seu υμι, *jungo*. f. ζεύξω.

Συνεζευγμένως, *conjunctim*, adv. à praece. quod vide.

Συνέζευξεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *Συζεύγνύω*, *conjungo*: quod vide.

Συνεζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi *Συζητέω*, *disceptο*; quod vide.

Συνεζωοποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *Συζωοποιέω*, quod vide.

Συνέηκα, ας, ε, Ion. pro *Συνῆκα*. a. 1. ind. act. verbi *Συνίημι*, *intelligo*: f. *Συνήσω*. Ex *Συν* & ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi *Συντίθημι*, *constituo*: f. *Συνθήσω*. p. συντέθεικα. a. 2. m. συνεθέμην, σο, το, *pactus sum*. Them. τίθημι, *pono*.

Συνέθεντο, *componebant*, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejus. & th.

Συνέθευ, *pacta es*, Dor. pro *Συνέθεσο*, -θου, vel -θευ, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi *Συντίθημι*, *paciscor*. a. 2. m. *Συνεθέμην*. Th. τίθημι, *pono*.

Συνεθίζω, f. ίσω, vide in seq.

Συνεθισθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνεθίζω, *consuefacio*; quod ab ἐθίζω, idem. Them. ἔθος, εος, τὸ, *mos*, *consuetudo*.

Συνειδέω, f. ήσω, *sum conscius*: ab εἰδέω, *scio*. Th. εἴδω, idem.

Συνείδησις, εως, ἡ, *conscientia*; in pl. συνειδήσεις. à praeced.

Συνεῖδον, 1. sing. vel 3. plu. a. 2. ind. act. verbi συνείδω, *perspicio*: a. 2. inf. συνιδεῖν. a. 2. part. συνιδὼν, όντος. p. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum*. Th. εἴδω, *scio*, *video*. f. εἴσομαι.

Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. & in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, *conscius*; contracte pro συνειδηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi συνειδέω, quod vide.

Συνείδω, vide in συνεῖδον.

Συνειδὼς, ότος, vide in συνειδυῖα.

Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, perf. part. pass. verbi συλλέγω, *colligo*; quod vide.

Συνειλέω, *convolvo*, *cogo*, *compello*, *includo*. Vide εἰλέω.

Συνείληφα, perf. ind. act. Att. unde συνειληφὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*; quod vide.

Συνειληυῖα, & συνειληφὼς, vide in συνείληφα.

Συνείληχα, ας, ε, Att. pro συλλέληχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi συλλαγχάνω, *simul sortior*. Th. λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον, tanquam à λήχω, inusit. praet. m. λέλογχα.

Συνειλοχέναι, *collegisse*, perf. inf. Att. &

Συνειλοχὼς, ότος, perf. part. Att. verbi συλλέγω, *colligo*. Th. λέγω, *lego*: f. ξω. p. λέλεχα, & Att. εἴλοχα.

Σύνειμι, *sum cum alio*, cum dat. imperf. συνῆν. fut. συνέσομαι. praes. inf. συνεῖναι. praes. part. συνὼν, όντος. Ex *Συν* & εἰμὶ, *sum*.

Συνειπεῖν, *alicui assentiri*, *alicui patrocinari*. Th. εἴπω, *dico*.

Συνείπετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέπομαι, *comitor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Συνείρω, *connecto*, *perpetua oratione declamo*; item *cohaereo*. Th. εἴρω, *necto*.

Συνεὶς, *conscius*, a. 2. part. act. verbi συνίημι, *intelligo*; quod vide.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. à

Συνεισέρχομαι, *una introeo*, cum dat. a. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε. Ex *Συν*, εἰς & ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συνεισέφρησε, Att. Sync. pro συνεισεφόρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω, *simul induco*; quod à φορέω, *gesto*. Them. φέρω. Alii volunt ab εἰσφέρω, derivari, *intus admitto*. Th. φέρω, & φρημὶ, *emitto*. f. ήσω.

Συνεισῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. Vide in συνεισέρχομαι.

Συνεῖχε, *continebat*, 3. sing. imperf. act. verbi συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. f. σχήσω.

Συνείχετο, *angebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi συνέχω, *constringo*. Vide praecedent.

Συνεκάθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *una colloco & sedeo*; quod vide.

Συνεκαίετο, *coardebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi συγκαίω, quod ex *Συν* & καίω, *uro*: f. καύσω. a. 2. ἔκηον. a. 2. pass. ἐκάην.

Συνέκδημος, ου, ὁ, ἡ, *socius peregrinationis*: ab ἔκδημος, *absens à popularibus suis*. Th. δῆμος, *populus*.

Συνεκέρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, *contempero*: f. συγκεράσω. p. *Συγκεκέρακα*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συγκινέω, ῶ, *commoveo*: f. ήσω. quod ex σὺν & κινέω, *moveo*.

Συνέκλεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo*; quod vide.

Συνεκλεκτὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *una electus*: ex *Συν* & ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*. f. ξω.

Συνέλαβον, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*: quod vide.

Συνελαβόμην, ου, ετο, a. 2. m. Vide συνέλαβον.

Συνελάλουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συλλαλέω, ῶ, *colloquor*, quod vide.

Συνελαύνω, *compello*, *is*: fut. συνελάσω. a. 1. συνήλασα, *compuli*. Them. ἐλαύνω, *agito*.

Συνέλεξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω, quod vide.

Συνεληλυθότας, acc. pl. præt. part. m. verbi συνέρχομαι *convenio*; quod vide.

Συνελήφθην, ης, η, *conceptus fui*; & in 3. pl. συνελήφθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*; quod vide.

Συνελθεῖν, a. 2. inf. act. &

Συνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, quod vide.

Συνελκύω, *contraho*: ex σὺν & ἑλκύω, f. ύσω, *traho*. Th. ἕλκω, idem.

Συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi συλλογίζομαι, *ratiocinor*; quod vide.

Συνελόντι, dat. ſing. a. 2. part. act. verbi συναιρέω, *ſimul everto, contraho in unum*. Th. αἱρέω, *capio*. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. part. ἑλὼν, όντος.

Συνεμάχησας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, *pugnæ ſum ſocius, ſto à partibus alicujus*: f. ήσω. Them. μάχομαι, *pugno*.

Συνέμεν, a. 2. inf. act. Ion. Dor. & Æol. pro συνεῖναι, verbi συνίημι, *percipio, intelligo*; quod vide.

Συνενείκειαν, Ion. & Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, *confero*. Vide ἐνείκειε.

Συνενείκεται, *confertur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab ἐνείκω, Poet. pro ἐνέγκω. Them. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Συνεξαμαρτάνω, εις, ει, *una erro*: & in 3. pl. συνεξαμαρτάνουσι. Ex σὺν, ἐξ & ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ἁμαρτήσω. a. 2. ἥμαρτον.

Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. a. 1. m. à πρήσσω, Ion. pro πράττω, *facio*: f. ξω.

Συνεξετάζονται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. à

Συνεξετάζω, *exquiro*: ex σὺν, ἐξ & ἐτάζω, *examino*: f. σω.

Συνεξομοιοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi συνεξομοιοῦμαι, *aſſimulor*; quod ex σὺν, ἐξ & ὁμοιόω, *aſſimilo*; hoc ab ὅμοιος, ου, *ſimilis*. Th. ὁμὸς, idem.

Συνεξορμάω, *unà erumpo*: ex σὺν, ἐξ & ὁρμάω, *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

Συνεξώκειλεν, *pertraxit, devenit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω, *pertraho*; quod ex σὺν, ἐξ & ὀκέλλω, *appello*: f. λῶ. Th. κέλλω, f. σω, idem.

Συνεοχμὸς, Att. pro συνοχμὸς, idem quod συνοχὴ, ῆς, ἡ, *junctura, commiſſura*: à συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συνεπαθήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, *condoleo*; quod vide.

Συνέπαινος, ου, ὁ, ἡ, *conſentiens, comprobans*: ex σὺν, ἐπὶ & αἶνος, *laus*.

Συνέπαξα, Dor. pro συνέπηξα, quod vide in συνέπηξεν.

Συνεπάψασθαι, Ion. pro συνεφάψασθαι, *ſimul attingere & aggredi*: a. 1. inf. m. verbi συνεφάπτομαι quod ex σὺν, ἐπὶ & ἅπτομαι, *tango*.

Συνεπελαφρύνω, *ſimul allevo*: ex σὺν, ἐπὶ & ἐλαφρύνω, *allevo*. Th. ἐλαφρὸς, οῦ, *levis, celer*.

Συνέπεμψα, a. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, *una mitto*. Th. πέμπω, *mitto*: f. ψω. p. πέπεμφα.

Συνεπέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι, *una perficio*: ex σὺν, ἐπὶ & ἵστημι, *ſto*: f. στήσω.

Συνέπηξεν, *condenſavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι, *compingo*. Them. πηγνύω, ſeu πήγνυμι, idem: f. ξω. p. χα. p. m. πέπηγα.

Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, *teſtimonium inſuper præbeo, adſtipulor*: fut. ήσω. p. συνεπιμεμαρτύρηκα. quod ex σὺν, ἐπὶ & μαρτυρέω, *teſtor*. Them. μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, *teſtis*.

Συνεπίομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi συμπίνω, *bibo cum aliquo*, cum dat. f. συμπώσω. p. συμπέπωκα. a. 2. ind. act. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo*.

Συνεπισπόμενος, *ſimul ſequens*. Vide in σπεῖο, *ſequere*.

Συνέπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, *ſuffoco*: f. ξω. p. συμπέπνιχα. a. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπνιξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ejuſd. & th.

Συνεπόδισα, ας, ε, a. 1. act. à συμποδίζω, quod adeas.

Συνέπομαι, *conſequor, comitor*, cum dat. imperf. m. συνειπόμην, ου, ετο quod ex σὺν & ἕπω, *ſequor*.

Συνεπτώκει, *inciderat*, Ion. pro συνεπεπτώκει, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi συμπίπτω, *incido*. Them. πίπτω, quod vide.

Συνεργέω, ῶ, *una operor, adjuvo*: imperf. συνήργεον, ουν, εες, εις, εει, ει. f. ήσω. p. συνήργηκα. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Συνεργήσεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi συνεργέω, quod vide.

Συνεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *adjutor, adminiſter, collega*: ab eod. th.

Συνέριθος, ου, ὁ, ἡ, *adminiſtra*; proprie, *qui vel quæ lanificium exercet*: ex σὺν & ἔριθος, quod fit ab εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

Συνέρχομαι, *convenio, una venio, conſueſco*: imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. f. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. act. συνελθεῖν, *conſueſcere*: a. 2. part. συνελθὼν, οῦσα, όν. p. m. συνελήλυθα, ας, ε, *conveni*: perf. part. m. συνεληλυθὼς, ότος. pluſq. p. ind. m. συνεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Σύνες, *intellige*; & in pl. σύνετε, a. 2. imperat. act. verbi συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, ſeu ἕω, *mitto*: a. 2. ἧν.

Συνέσει, dat. ſing. à σύνεσις, εως, ἡ, *intelligentia*, acc. σύνεσιν, verbi συνίημι, *intelligo*: quod vide.

Συνεσθίω, *veſcor cum aliquo*: imperf. συνήσθιον, ες, ε, quod ab ἐσθίω, ίω, idem quod ἔδω, *edo, comedo*.

Συνίετε,

Συνέσις, εως, ἡ, *intelligentia*: ἀ συνίημι, *intelligo*, quod vide.

Συνεσπάραξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ἀ συσπαράσσω, vel ττω, *discerpo*: f. ξω. p. συνεσπάραχα. Th. σπαράσσω, *lacero*.

Συνεσταλμένος, *contractus*: perf. part. pass. ἀ συστέλλω, *contraho*. quod vide.

Συνέστασαν, *constituti erant*, Poet. pro συνέστησαν, 3. plur. a. 2. act. ἀ συνίστημι, quod vide.

Συνεσταυρώθην, ης, η, *simul crucifixus sum*: a. 1. ind. pass. &

Συνεσταυρωμένος, ου, perf. part. pass. verbi συσταυρόω, *una crucifigo*: f. ώσω. p. συνεσταύρωκα. Th. σταυρὸς, ου, ὁ, *crux*, seu *palus erectus*.

Συνέστειλαν, 3. plu. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, *compono ad sepulturam*, *subtraho*: f. συστελῶ. p. συνέσταλκα. a. 1. συνέστειλα. Th. στέλλω, *contraho*.

Συνεστῶσα μάχη, *prælium quod adhuc committitur*. perf. part. act. f. g. per Epenth. τοῦ ε, pro συνεστῶσα, quod per Crasin dicitur pro συνεστηκυῖα, verbi συνίστημι. Sic Συνεστῶτες λίμῳ, *qui in fame sunt constituti*; *fame enecti*. perf. part. m. g. ab eod. verbo.

Συνέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Συνέστηκε, 3. perf. ind. act. verbi Συνίστημι, *constituo*, quod vide.

Συνεστήκεε, Ion. pro Συνεστήκει, *perstitit*, *duravit*, 3. sing. plusq. p. act. verbi Συνίστημι. quod vide.

Συνεστηκυῖαι, *firmæ*, nom. pl. perf. part. f. g. verbi ejusd.

Συνεστήσατε, 2. plur. a. 1. ind. act. verbi Συνίστημι, *constituo*: f. Συστήσω. p. Συνέστακα. perf. part. Συνεστακὼς, & per Crasin Συνεστὼς, ῶτος. Th. ἵστημι, *statuo*.

Συνεστίη, ης, ἡ, *convivium*. Th. ἑστία, *focus*.

Συνεστῶτας, acc. plu. perf. part. act. verbi Συνίστημι, quod vide.

Συνέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi Συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Συνέταξα ας, ε, *præcepi*, a. 1. ind. act. verbi Συντάσσω, *constituo*: f. ξω. Th. τάσσω, vel ττω, *ordino*. p. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. plur. a. 2. ind. pass. verbi Συνθάπτω, *una sepelio*. Th. θάπτω, *sepelio*. f. ψω. p. τέθαφα. a. 2. ἔταφον.

Σύνετε, *intelligite*, a. 2. imper. ἀ Συνίημι, *intelligo*.

Συνετέθειντο, *constituerant*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi Συντίθημι, *constituo*, quod vide.

Συνετέλεσα, ας, ε, *finii*, a. 1. ind. act. ἀ Συντελέω, quod vide.

Συνετήρει, 3. sing. imperf. act. verbi Συντηρέω, *observo*: quod vide.

Συνετίζω, *intelligentem reddo*: quod ἀ Συνετὸς, & hoc ἀ Συνίημι, *intelligo*. quod ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Συνετῶ, f. 1. Att. pro ίσω. præced. verbi.

Σύνετο, *intellexit*, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi Συνίημι. Th. ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. m. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Συνετὸς, ου, *prudens*, *intelligens*, dat. plur. Συνετοῖς, ἀ Συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *mitto*.

Συνετρίβη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi Συντρίβω, *contero*. Th. τρίβω, *tero*, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτριβον.

Συνεύαδον, *complacuerunt*, 3. pl. imperf. vel a. 2. Pleonasmo Æol. pro ἕαδον, & hoc pro ἧδον, quod & detracto augmento dicitur ἅδον, ες, ε. ab ἅδω, *placeo*. Vel ut alii volunt ab ἁνδάνω, p. m. ἧδα & ἕαδα.

Συνευδοκέω, *consentio*, *applaudo*. cum dat. f. ήσω. p. Συνευδόκηκα. Ex Σὺν, εὖ & δοκέω, *videor*.

Συνευνάσθην, Bœot. pro Συνευνάσθησαν, 3. a. 1. ind. pass. verbi Συνευνάζω, *consopio*, *cum aliquo sopio*. Συνευνάζεσθαι, vero *concumbere*, *cubare cum aliquo*: quod ab εὐνάζω, *sopio*. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.

Σύνευνος, ου, ὁ, ἡ, Poet. *maritus*, vel *uxor*: *quod alter cum altero in eodem lecto cubet*. Ex Σὺν & εὐνὴ, ῆς, ἡ, *lectus*.

Συνευπορέω, ῶ, *unà comparo*, *operam suppedito*: ex σὺν, εὖ, & πείρω, *transadigo*.

Συνευωχέομαι, οῦμαι, *una epulor*, cum dat. quod ex Σὺν, & εὐωχέω, *convivio excipio*. Th. εὐωχία, ας, ἡ, *convivium*, *epulum*: q. ab εὖ & ἔχειν, *bene habere*, *lætum esse*.

Συνεφίστημι, *unà præficio*. a. 2. ind. act. Συνεπέστην. perf. part. act. Συνεφιστὼς, ῶσα, ὸς, *una præfectus*, præs. pass. Συνεφίσταμαι, *unà insurgo*: quod ex σὺν, ἐπὶ & ἵστημι, *sto*, *statuo*: f. στήσω.

Συνεφώνησας, *pactus est*, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi Συμφωνέω, *consentio*: f. ήσω. perf. Συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, *vox*.

Συνέχεον, εες, εε, imperf. vel a. 2. verbi Συγχέω, *confundo*, *concito*: f. Συγχεύσω. a. 1. Συνέχεα. Th. χέω, *fundo*.

Συνεχέως, Ion. pro Συνεχῶς, *assidue*, *frequenter*; quod ἀ Συνέχω, quod vide.

Συνεχὴς, έος, ὁ, ἡ, *continuus*, *conjunctus*: ab eod. verbo.

Συνέχουσα, ης, ἡ, præs. part. act. f. g. verbi Συνέχω, quod vide.

Συνέχω, *constringo*, *una teneo*: f. Συνέξω. p. Συνέσχηκα. a. 2. Συνέσχον, ες, ε, *compressi*. præs. pass. Συνέχομαι, *constringor*. imperf. pass. Συνειχόμην, ου. ετο, *angebar*: *numine afflabor*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συνεχῶς, adv. *continenter*: ἀ Συνέχω, quod vide. Hinc & Συνοχὴ, *coarctatio*.

Συνεψήφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi Συμψηφίζω *computo*: f. ίσω. p. Συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.

Συνηγάγετε. 2. plur. a. 2. ind. act. verbi Συνάγω, *congrego*, f. ξω. a. 2. Συνῆγον, & Att. Συνήγαγον, ες, ε. Th. ἄγω.

Συνῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd. & th.

Συνηγέρθη,

Συνήγειρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, una excito: fu. συνεγερῶ. a. 1, pass. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito. a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. plu. a. 1. ind. pass. verbi ejusd. & th.

Συνηγμένος, η, ον, congregatus, perf. part. pass. gen. plu. Συνηγμένων, verbi Συνάγω, congrego, quod vide.

Συνηγόρει, 3. sing. imperf. act. à

Συνηγορέω, patrocinor; quod ab ἀγορέω, seu ἀγορεύω, loquor, dico. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Συνηγορία, ας, ἡ, patrocinium: ab eod. verbo & th.

Συνηγορεῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi συναγορεύω, assentior: ab eod. th.

Συνῄδηται, cognovit; 3. sing. perf. pass. verbi συνειδέω. f. ήσω. perf. pass. συνείδημαι, σαι, ται, & Att. συνῄδηται, & Ion. dissolut. συνηδέαται. Th. εἰδέω, vel εἴδω, scio.

Συνῄδει, conscius erat, 3. sing. plusq. p. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio: fu. εἰδήσω. p. εἴδηκα. plusq. p. εἰδήκειν, & per Sync. εἴδειν. Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, ἥσομαι, delector, gratulor; quod ab ἥδομαι, idem. Th. ἡδύς, suavis.

Συνήθεας, acc. plu. à Συνήθης, εος, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo: à

Συνήθης, εος, ὁ, ἡ, consuetus, a. familiaris: ex Συν & ἦθος, εος, τὸ, mos, consuetudo.

Συνήθη, nom. plu. n. g. à præced. Συνήθης, εος, ους.

Συνήθλησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi Συναθλέω, ῶ, una certo: f. ήσω. p. Συνήθληκα. quod ex συν & ἄεθλος, seu ἄθλος, ου, ὁ, certamen.

Συνήθους, gen. sing. à Συνήθης, εος, ους, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Συνηθροισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi Συναθροίζω, congrego, quod vide.

Συνηθῶν, gen. pl. à Συνήθης, εος. Th. ἦθος.

Συνήθως, pro more, adv. à præcedentibus.

Συνῆκα, ας, ε, intellexi, & in 3. plu. Συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi Συνίημι, intelligo. quod vide.

Συνήλασα, ας, ε, compuli, a. 1. ind. act. verbi Συνελαύνω, compello, ire. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. p. ἤλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi Συνέρχομαι, convenio, quod vide.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ, idem quod Συνῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus, coævus; ex συν & ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem quod ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus. Th. ἡλικία, ας, ἡ. statura.

Συνηλοίησε, 3. sing. a. 1. act. verbi Συναλοιάω, ῶ, contundo. f. ήσω. Th. ἀλοιάω, comminuo: dicitur & ἀλοιάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, pactum: à Συνίημι, committo. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Συνήμων, socius, ab eod. verbo & th.

Συνηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à συμφέρω, conduco. perf. pass. Συνῄνεγμαι, & inserto ι, Συνῄνειγμαι. hinc ἠνείχθην, a. 1. pass. Th. φέρω, fero. f. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi Συναντάω, occurro: f. ήσω. quod ab ἀντάω, obvius fio. p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, pro, contra.

Συνήργει, 3. sing. imperf. act. verbi Συνεργέω, ῶ, una operor. imperf. Συνήργουν, ουν, εες, εις, εε, ει, f. ήσω. Th. ἔργον, opus.

Συνηρεφής, έος, ὁ, ἡ, tectus umbra, umbrosus. Th. ἐρέφω, tego.

Συνήρχετο, 3. sing. imperf. m. verbi Συνέρχομαι, convenio. imperf. Συνηρχόμην, ου, ετο. f. Συνελεύσομαι. a. 2. Συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνήσθιον, imperf. act. verbi Συνεσθίω, vescor cum aliquo: f. ίσω. Th. ἔσθω, edo.

Συνῆτε, intelligetis, 2. plur. a. 2. sub. act. verbi Συνίημι, intelligo, quod vide.

Συνήφθην, a. 1. ind. pass. vide in Συνῆψα.

Συνήχθην, ης, η, & in 3. plu. Συνήχθησαν, a. 1. ind. pass. verbi Συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco: f. ἄξω. perf. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. fut. 1. pass. ἀχθήσομαι.

Συνῆψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi Συνάπτω, conjungo: f. ψω. a. 1. pass. Συνήφθην. Th. ἅπτω, necto.

Συνθάπτω, una sepelio. f. ψω. p. συντέθαφα. a. 2. Συνέταφον. a. 2. ind. pass. Συνετάφην, ης, η, consepultus fui. a. 2. part. pass. Συνταφείς, έντος. Th. θάπτω, sepelio.

Συνθέμενος, ου, conjungens, ruminans, perpendens. a. 2. part. m. verbi Συντίθημι, conjungo. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. a. 2. imperat. m. θέσο, θέο & θοῦ, θέσθω.

Σύνθεο & σύνθου, compone, animadverte, aor. 2. imperat. med. verbi ejusd. & them.

Συνθεσίη, ας, ἡ, pactum. gen. plur. Æol. Συνθεσιάων. à Συντίθημι, quod vide. Th. τίθημι, pono.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, pactum, SYNTHESIS figura, acc. σύνθεσιν. ejusd. verbi & th.

Σύνθετο, Ion. pro Συνέθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi Συντίθημι, accumulatim colligo. Th. τίθημι, pono. fu. θήσω. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

Σύνθετος, ου, compositus. dat. pl. Συνθέτοις, &

Συνθέτως, conjunctim, adv. à Σύνθετος, ab eod. verbo & th.

Συνθῆκαι, nom. pl. à

Συνθήκη, ης, ἡ, compositio, pactum, fœdus, consensus, accus. plu. Συνθήκας. à Συντίθημι, compono. Th. τίθημι, pono.

Σύνθημα, ατος, τὸ, compositum, constitutum, signum: ab eod. verbo & th.

Συνθήσει, componet, 3. sing. fu. 1. ind. act. verbi Συντίθημι, ejusd. th.

Συνθλάσαι, a. 1. inf. act. verbi Συνθλάω, quod vide.

Συνθλασθήσεται, 3. sing. fut. 1. pass. seq. verbi.

Συνθλάω, *conquasso, confringo*: f. άσω. a. 1. Συνέθλασα. p. Συντέθλακα. perf. pass. Συντέθλασμαι. a. 1. ind. pass. Συνεθλάσθην. fu. 2. pass. Συνθλασθήσομαι, ῃ, εται, *conquassabor*. Th. θλάω, *frango*.

Συνθλίβω, *comprimo*. fu. ψω. imperf. Συνέθλιβον, ες, ε. p. Συντέτλιφα. Th. θλίβω, *premo*. f. ψω.

Συνθνήσκουσι, 3. pl. præs. ind. act. à

Συνθνήσκω, *commorior*. Th. θνήσκω, *morior*. f. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, proprie *deliciis frango, effæmino, enervo, affligo*; item *comminuo, confringo*. fu. ψω. a. 1. Συνέθρυψα. perf. Συντέτρυφα. Th. θρύπτω, *frango*. f. ψω.

Συνιδεῖν, *perspicere, considerare*, a. 2. inf. act. verbi Συνείδω. præt. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum*. Th. εἴδω, *video*, f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.

Συνιεῖν, præs. inf. pro Συνιέναι, à Συνιέω, pro Συνίημι, *intelligo*. a. 2. συνεῖν. Th. ἕω, *mitto*.

Συνιεὶς, έντος, *intelligens*, accu. Συνιέντα, dat. plu. Συνιεῖσι, præs. part. act. verbi Συνίημι, *intelligo*. quod ex σὺν & ἕω, seu ἵημι, *mitto*.

Συνίεμαι, *paciscor, convenio*, præs. m. & in inf. συνίεσθαι· ab eodem verbo & them.

Συνιέμεν, Ion. pro συνιέναι. præs. inf. act. verbi συνίημι, *committo, intelligo*. ab eod. them.

Συνίετε, *intelligite*, 2. plu. imperat. præs. act. συνίεθι, ίετω, verbi συνίημι, *intelligo*. Th. ἕω, *mitto*.

Συνίζειν, Ion. *considere*, pro συνίζεσθαι. Them. ἕζομαι, *sedeo*, vel ἵζω, *sedere facio*.

Συνίημι, proprie *committo*; item *intelligo*. 3. pl. Συνιοῦσι, (pro -εῖσι, *intelligunt*, qu. à συνιέω, -ῶ.) Sic ad Rom. 3. 11. συνιῶν, pro συνιεὶς, ἐντος, præs. part. ad formam ποιῶν, à συνιέω. præs. imperat. act. συνίεθι, ἑτω, & in 2. pl. συνίετε, *intelligite*, præs. sub. συνιῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. -ῶσι. præs. inf. συνιέναι. fut. Συνήσω, εις, ει, & in 3. pl. Συνήσουσι. perf. Συνεῖκα. a. 1. Συνῆκα. a. 2. συνῆν, ης, η. a. 2. imperat. σύνες, Συνέτω, & in 2. pl. σύνετε. a. 2. sub. Συνῶ, ῇς, ῇ, & in 2. pl. Συνῆτε. a. 2. part. Συνιών. Matth. 13. 23. q à Συνιέω. Hoc ex Σὺν & ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Συνίμεν, Ion. Æol. ac Dor. pro Συνιέναι, quod idem valet ac τὸ Συνέρχεσθαι, *convenire*, præs. inf. act. à σὺν & ἴημι, hinc ἰέναι, in inf. Th. ἴω, *eo, vado*.

Συνιόντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi σύνειμι, *simul eo*. quod ab εἶμι, *eo*. a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰών, όντος. Th. ἴω, *eo*.

Συνίουν, pro Συνίεσαν, *intelligebant*. 3. plu. imperf. act. q. à Συνιέω, pro Συνίημι, quod vide.

Συνιοῦσι, *intelligunt*, 3. pl. ind. præs. tanq. à Συνιόω, vide in Συνίημι.

Συνῆσαν, *concurrerunt, una iverunt*, 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, *una eo*. quod ab εἶμι, *eo*. imperf. ᾖν, ᾖς, ᾖ, in dual. ἴτον, &c. Th. ἴω, *eo*.

Συνίσασι, *sciunt*, 3. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, *scio*.

Συνιστάμενος, ου, præs. part. pass. Συνίστασθαι, præs. inf. pass. verbi Συνίστημι, *constituo*. quod vide.

Συνίσταται, 3. sing. præs. pass. verbi Συνίστημι, *constituo*. inf. συνιστάναι, *conciliare, congregare*. Th. ἵστημι, *statuo*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Συνιστάντος, gen. sing. part. præs. act. verbi ejusd.

Συνιστάνω, vel συνιστάω, *commendo*. idem quod Συνίστημι, 2 Cor. 3. 1.

Συνίστημι, *constituo, commendo*. præs. part. Συνιστῶν, ῶντος, contracte qu. à συνιστάω, ῶ, idem quod συνίστημι. f. συστήσω. p. συνέστακα, seu συνέστηκα, perf. part. act. συνεστακὼς, & per Crasin συνεστὼς, συνεστῶσα, *consistens*. & per Epenth. Συνεστεὼς, συνεστεῶσα. a. 1. ind. act. Συνέστησα, *testatum feci*. præs. inf. pass. συνίστασθαι. Th. ἵστημι, *statuo*.

Συνιστῶν, & in nom. plu. συνιστῶντες, præs. part. act. qu. à Συνιστάω, *commendo*. idem quod συνίστημι, quod vide.

Συνιῶν, (pro συνιεὶς) præs. part. act. qu. à συνιέω, idem quod Συνίημι, *intelligo, committo*. Sed

Συνιὼν, όντος, (pro συνεὶς) a. 2. part. act. etiam q. à συνιέω, seu συνίημι.

Συνιῶσι, 3. pl. sub. præs. act. verbi συνίημι, quod vide.

Συγκωμάξατε, Dor. pro συγκωμάσατε, *choream una instituite*, a. 1. imperat act. verbi Συγκωμάζω, quod ex Σὺν & κωμάζω, *comessor*. Them. κῶμος, ου, ὁ, *hymnus, comessatio*.

Συνναίεσκε, Ion. pro συνέναιε, 3. sing. imperf. act. verbi συνναίω, *cohabito*. Th. ναίω, *habito*. f. σω.

Συννενέαται, *in acervum congesti sunt*, Ion. pro συννένηνται, 3. plur. perf. pass. verbi συννέω, vel συννήω, *in unum acervum congero*. quod ex σὺν, & νέω, *glomero*.

Συννεφέω, *nubes cogo*. Th. νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Συννεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *nubilosus, nube obductus*: *obscurus*. ab eod. th.

Συννεχὲς, adv. *assidue, continenter*. à Συνέχω, quod vide.

Συννῆσαι, *coacervare*. a. 1. inf. act. à νέω, *glomero*.

Συν-

Συννοέω, fut. ήσω, *cogito, intelligo*: ex σὺν & νοέω, *mente agito*. Them. νόος, νȣ̃ς, *mens*.

Σύννοια, ας, ἡ, *profunda cogitatio, mœror*. Ex σὺν & νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.

Συννοίη, ης, ἡ, Ion. pro συννοία.

Σύννομος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui cum aliquo pascitur*. Metaph. *conjunctus, cognatus*. Ex σὺν & νομὴ, ῆς, ἡ, *pabulum*. Them. νέμω, *pasco*. p. m. νένομα.

Σύννȣν, *gravem*: ex σὺν & νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens*.

Συνοδεύω, *iter facio cum aliquo*. fut. εύσω. p. Συνώδευκα. Ex σὺν & ὁδὸς, ȣ̃, ἡ, *via*.

Συνοδία, ας, ἡ, *comitatus, iter commune*.

Σύνοδος, *proventus, redditus*: ab eod. Them.

Συνοδοιπόρος, ȣ, ὁ, ἡ, *comes in itinere*. Ex σὺν, ὁδὸς, *via*, & πόρος, *transitus*. Them. πείρω, *transeo*. præt. m. πέπορα.

Σύνοδος, ȣ, ἡ, *congressus, concio, conventus*, seu *SYNODUS*; item *conjunctio, coitus*; ex σὺν & ὁδὸς, *via*.

Σύνοιδα, *conscius mihi sum*, p. m. Συνοιδέναι, perf. inf. m. à Συνείδω. Th. εἴδω, vel εἰδέω, *video, scio*.

Συνοικέω, *una versor, una habito, matrimonium contraho*. fu. ήσω. p. Συνῴκηκα. Th. οἶκος, *domus*.

Συνοίκησις, εως, ἡ, *cohabitatio, contubernium, consortium, connubium*: &

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. Συνοικῶν τινι, *qui cum aliquo habitat, contubernalis*: à Συνοικέω, quod vide.

Συνοικία, ας, ἡ, *contubernium, civitas, cœnacularia domus*: &

Συνοικίζω, f. ίσω, *unà habitare facio; connubio jungo*. Th. οἶκος, *domus*.

Συνοικιστὴς, ȣ̃, ὁ, *qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condendo ædificio, urbe, &c.* Ex σὺν & οἰκιστὴς, ȣ̃, ὁ, *ædificator*. Th. οἶκος, ȣ, ὁ, *domus*.

Συνοικοδομέω, -ῶ, *unà ædifico*. fu. ήσω. p. Συνῳκοδόμηκα. præs. pass. Συνοικοδομέομαι, -ȣ̃μαι, *una ædificor*. Ex σὺν, οἶκος, *domus*, & δέμω, *struo*.

Σύνοικος, ȣ, ὁ, ἡ, *simul habitans, consors, contubernalis*. Th. οἶκος, *domus*.

Συνοισόμεθα, *congrediamur*, 1. pl. fu. 1. m. verbi συμφέρω. Th. φέρω, *fero*. fu. οἴσομαι. a. 1. ἤνεγκα.

Συνολοφύρομαι, *una lamentor*. Th. ὀλοφύρομαι, *lamentor, ejulo*. f. ȣ̃μαι.

Συνόλως, adv. *prorsus, omnino*. Ex σὺν & ὅλος, *totus*.

Συνομάλιξ, ικος, ὁ ἡ, Dor. pro συνομήλιξ, *ætate par, æqualis*. vide ὁμήλικας.

Συνομιλέω, -ῶ, *unà colloquor*, cum dat. fu. ήσω. p. Συνωμίληκα. Them. ὅμιλος, *cœtus, turba*.

Συνομολογῶ, *assentior, consentio, comprobo*: ex σὺν & λόγος. Th. λέγω, *dico*.

Συνομορέω, ῶ, *confinis sum*. f. ήσω. p. Συνωμόρηκα. quod ex σὺν & ὅμορος, ȣ, ὁ, ἡ, *conterminus*. quod ab ὁμȣ̃, *una*, adv. (Th. ὁμὸς, *similis*,) & ὅρος, *terminus*.

Συνοπαδὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *comes*: ex σὺν & ὀπάζω, *persequor, comitem do*. f. άσω.

Συνȣσία, ας, ἡ, *consuetudo, conversatio, concubitus*: quod à σύνειμι, *una sum, conversor*. Th. εἰμὶ, seu ἔω, *sum*.

Σύνοφρυς, υος, ὁ, ἡ, *juncta supercilia habens*. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, *coarctatio, anxietas*: à Συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συνοχωκότε, *coarctati, in angustum coeuntes*, nom. dual. perf. part. act. Atticè pro Συνοχηκότε, Atticorum enim est, η, vertere in ω, & Ion. rejicitur augmentum à verbo Συνοχέω. f. ήσω. p. συνώχηκα · quod à Συνοχὴ, *coarctatio, angustia*. hoc à Συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo*. Hesych. vero ex Συνοίχω derivari innuit: nam ex οἴχω fit præt. m. ᾦχα, & Atticè reduplicatis initialibus præsentis ὄχωκα.

Σύνοψις, εως, ἡ, *conspectus, compendium* seu *SYNOPSIS*: ex σὺν, & ὄπτομαι, *video*.

Σύνταγμα, ατος, τὸ, *res ordinata*. seu *ordinatio, agmen, exercitus*: *volumen* seu *SYNTAGMA*: ex Συντάσσω, vel ττω, quod vide.

Συνταμνεῖν, Ion. pro Συντέμνειν, *concidere. itineris compendio uti*. Th. τέμνω, *seco*.

Συντανύσαις, Æol. pro Συντανύσας, a. 1. part. act. verbi Συντανύω, idem quod Συντείνω, *tendo, vergo*. Them. τείνω, *tendo*.

Σύνταξις, εως, ἡ, *constructio* seu *SYNTAXIS* apud Grammat. item, *ordo, classis, tributum*. accus. sing. Σύνταξιν, quod à Συντάσσω, *construo*. Th. τάσσω, vel ττω, *ordino*. f. ξω.

Συντάσσω, vel ττω, *una cum aliis ordino, colloco, constituo*. fu. άξω. a. 1. συνέταξα, ας, ε, *præcepi*, p. συντέταχα perf. pass. συντέταγμαι, ξαι, κ.τ. Th. τάσσω.

Συντεταγμένος, præs. part. pass. à συντάττω, vidè Συντάσσω.

Συνταχύνω, *propero, accelero*. Th. ταχὺς, *celer*.

Συντείνω, *contendo, incito, pertineo*. Them. τείνω.

Συντελέθειν, præs. inf. Poet. pro συντελεῖν, *conficere, efficere, parare*. vide τελέθω.

Συντέλεια, ας, ἡ, *consummatio, finis, perfectio*. q. à συντελὴς, έος, ὁ, ἡ, *perfectus*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Συντελέω, -ῶ, *finio*. fu. έσω. a. 1. συνετέλεσα, ας, ε. p. συντετέλεκα. præs. inf. pass. συντελέεσθαι, -εῖσθαι, *consummari* perf. pass. συντετέλεσμαι. a. 1. ind. pass συνετελέσθην, ης, η. a. 1. part. pass. συντελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *exactus, ad finem perductus*

ctus. Them. τέλ☉, ε☉, τὸ, *finis.*

Συντελὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *utilis, qui tributum confert.* Th. τέλ☉, *vectigal.*

Συντελȣ̃ντα, acc. sing. part. præs. act. verbi συντελέω, quod vide.

Συντέμνω, *concido.* fu. εμω̃. p. συντέτμηκα. perf. pass. συντέτμημαι. perf. part. pass. συντετμημένος, η, ον, *concisus, a, um.* perf. m. συντέτομα. Th. τέμνω, *seco.*

Συντέτακ?, 3. sing. præs. ind. pass. verbi Συντάσσω, *constituo.* Them. τάσσω, *ordino.* f. ξω.

Συντετειμμέν☉, η, ον, *contritus, a, um.* perf. part. pass. verbi συντείβω, *contero,* quod vide.

Συντηρέω, *conservo, observo, revereor.* imperf. Συνετήρουν, ȣν, εις, ει, ει, ει f. ήσω. p. Συντετήρηκα. præs. pass. Συντηρέομαι, ȣ̃μαι, *conservor.* Th τηρέω, *servo.*

Συντήρησις, εως, ἡ, *conservatio, observatio,* & *SYNTERESIS* conscientiæ, à 2. pers. sing. perf. pass. præced. verbi.

Συντιθέναι, præs. inf. act. Συντίθενται, 3. plur. præs. ind. pass. à Συντίθημι, quod vide.

Συντίθημι, *constituo, compono.* f. Συνθήσω. p. Συντέθεικα. a. 2. Συνέθην. præs. m. Συντίθημι, *paciscor, consentio.* perf. pass. Συντέθειμαι. plusq. p. pass. συνετεθείμην, σο, το, & in 3. pl. Συνετέθειντο, *constituerant.* a. 2. m. Συνεθέμην, σο, το, *pactus sum.* Th. τίθημι, *pono.*

Συντίμησις, εως, ἡ, *existimatio pretii, pretium* : à Συντιμάω, quod à σὺν & τιμή. Th. τίω, *honoro.*

Συντομία, ας, ἡ, *brevitas*: quod à Συντέμνω, *concido.* Them. τέμνω, *seco.* p. m. τέτομα.

Σύντομ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *concisus.* ejusd. verbi & them.

Συντόμως, *concisè, breviter,* adv. à præcedent.

Συντομώτατα, *brevissime,* adv. superl. à Συντόμως, quod vide.

Σύντον☉, ȣ, ὁ, ἡ, *contentus, concitatus* : quod à Συντείνω, *contendo.* Them. τείνω, *tendo.* f. ενω̃. p. τέτακα. præt. m. τέτονα.

Συντόνως, adv. *vehementer, confestim* : à præced.

Σύντρεις, *tres simul, terni.* Them. τρεῖς, *tres*

Συντρέχω, *concurro, convenio, consentio.* f. m. Συνθρέξομαι. a. 2. Συνέδραμον. p. m. Συνδέδρομα. Th. τρέχω, *curro.*

Συντρίβη, ῆς, ἡ, *contritio.* à

Συντρίβω, *contero, comminuo, quasso.* præs. part. Συντρίβων, ȣσα, Συντρίβον, οντ☉, f. ψω. p. Συντέτριφα. a. 1. Συνέτριψα. a. 1. part. act. Συντρίψας, ασα, αν. a. 2. ind. act. Συνέτριβον. præs. pass. Συντρίβομαι, *conteror.* perf. pass. Συντέτριμμαι. perf. inf. pass. Συντετρῖφθαι. perf. part. pass. Συντετριμμέν☉, η, ον, *quassatus, a, um.* a. 2. ind pass. Συνετρίβην, ης, η. f. 2. pass. Συντριβήσομαι, ῃ, εται, *confringar.* Th. τρίβω, *tero.*

Σύντριμμα, ατ☉, τὸ, *contritio* : &

Συντριμμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. à 1. perf. perf. pass. verbi Συντρίβω, quod vide.

Συντρῖψαι, a. 1. inf vide Συντρίβω.

Σύντροφ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *unà educatus* : à Συντρέφω, *simul educo.* Th. τρέφω, *nutrio, alo.* f. ψω. p. m. τέτροφα.

Συντροχάζειν, Poet. pro Συντρέχειν, *concurrere, simul currere.* Ex σὺν & τροχάζω, *curro.* Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, *convenio, incido in aliquem, contingo,* cum dat. a. 2. Συνέτυχον, ες, ε. a. 2. inf. συντυχεῖν. Them. τυγχάνω, *sum.* f. τεύξομαι.

Συντύχη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *affabilis.*

Συντυχία, ας, ἡ, *successus, casus* : quod ex σὺν & τυγχάνω, *sum.* Hinc σύντυχον ἔργον, *opus vulgare.*

Συντυχίαν, præcedentis, acc. sing. Ion.

Συνυπακȣ́εσθαι, præs. inf. pass. à

Συνυπακȣ́ω, *unà subausculto* : quod ex σὺν, ὑπὸ & ἀκȣ́ω, *audio.* f. σω. p. ἤκȣκα.

Συνυποκρίνομαι, *unà simulo.* a. 1. ind. pass. συνυπεκρίθην, ης, η. quod ex σὺν, ὑπὸ, & κρίνω, *secerno.*

Συνυπȣργέω, -ω̃, *una operam confero.* f. ήσω. p. Συνυπȣ́ργηκα. quod ex σὺν & ὑπȣργὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, *adjutor.* quod ex ὑπὸ & ἔργον, ȣ, τὸ, *opus.*

Συνυφαίνω, vide ὑφαίνω, *texo.*

Συνῳδὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, *consonus, consentiens,* pro Συναοιδὸς. ex σὺν, & ἀείδω, *cano.*

Συνωδίνω, *una instar puerperæ doloribus afficior, crucior.* Ex σὺν & ὠδίνω, *parturio.* Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor.*

Συνῳκηκυῖα, *maritata,* perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, *una versor.* Them. οἶκ☉, *domus.*

Συνώμεθα, a. 2. sub. m. 1. plu. verbi Συνίεμαι, *paciscor, convenio.*

Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio* : &

Συνωμότης, ȣ, ὁ, *conjuratus, confœderatus*: à Συνόμνυμι, *conjuro.* f. Συνομόσω. p. Συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, *juro.*

Συνωνέομαι, vide ὠνέομαι, *emo.*

Συνωνυμία, ας, ἡ, *nominis cum alio in significatione communio* : &

Συνώνυμ☉, *nomen commune habens* : ex σὺν & ὄνομα, ατ☉, τὸ, *nomen.*

Συνωρὶς, ίδ☉, ἡ, *par equorum aut mulorum currum trahentium, bigæ* ; item *compar.* qu. Συναορὶς, à Συναείρω, *connecto.* Them. είρω.

Συνώχαδον, *confertim, continenter.* adv. à Συνέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Συὸς, *suis,* gen. sing. à σῦς, Dor. pro ὗς, *sus.*

ΣΥ'ΡΑΙ, ω̃ν, αἱ, *parvæ vilésque lucernæ.* vide σισύρα.

Συρί-

Συρακόσαι, ῶν, αἱ, Dor. & Poet. pro Συράκουσαι, ῶν, *Syracusæ*.

Συράκουσαι, ῶν, αἱ, & Συράκουσαι, *SYRACUSÆ*, nomen urbis. Gr. *trahentes invitum*.

ΣΥ'ΡΒΗ, ης, ἡ, *tumultus*. Att. τύρβη, ης, ἡ, idem. Hinc τυρβάζω, *turbas seu tumultum excito*. q. à σύω, *moveo, turbo*.

Σύργαστρος, *serpens*, in Theocr. à σύρω & γαστὴρ, *qui ventrem trahit*.

Συρέντες, *tracti*, nom. pl. a. 2. part. pass. à σύρω, *traho*. f. ρῶ. a. 2. pass. ἐσύρην.

Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex *Assyria*, per Aphær. ab *Assur*, hoc est, *progressus*, qui fuit filius Semi. Συρογενὴς, έος, ὁ, ἡ, *genere Syrius*.

Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*. Th. συρίσσω, *sibilo*.

Σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula, caverna*. Th. συρίσσω, *sibilo*.

Συρικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro συρικτὴς, οῦ, ὁ, *fistulator*.

Συρίξας, αντος, a. 1. part. act. verbi συρίσσω. f. ξω. *sibilo, fistulo*.

Συρίσδεν, & συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, *fistula ludere*. &

Συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, *sibilare*. Συρίσδες, pro συρίζεις, verbi συρίζω, idem quod th. συρίσσω, *sibilo*.

ΣΥΡΙ'ΣΣΩ, vel -ττω, fu. ξω, *sibilo, fistulo*. hinc σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula*.

Σύρμα, *SYRMA*, vide in σύρω, *traho*.

Συρμαΐζειν, *purgare potione ex aqua & zea*.

Συρμὸς, οῦ, ὁ, *tractus*: à σύρω.

Σύροισα, *trahens*, Dor. pro σύρουσα. præs. part. f.g. à σύρω, *traho*.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, *SYROPHOENISSA*, ex *Syria Phœnicibus* contermina oriunda mulier.

Συρράπτω, *consuo*: ex σὺν & ῥάπτω, *suo*. f. ψω. p. ἔρριφα.

Συρράττω, f. ξω, *confligo*. Th. ῥάσσω vel -ττω, *allido*.

Συρρέουσι, 3. pl. præs. ind. à

Συρρέω, *confluo*: ex σὺν & ῥέω, *fluo*. fut. ῥεύσω.

Συρρηγνῦναι, *confluere impetuose*. Th. ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*. f. ξω.

Σύρτις, εως, ἡ, *SYRTIS*. in pl. αἱ σύρτεις, *sunt duo sinus in mari mediterraneo periculosissimi*: à σύρω, *traho*, quod naves attractas mergant.

Σύρφαξ, ακος, *incompositus*; item *vilis multitudo* undecunque tracta: à σύρω, *traho*.

Συρφετὸς, οῦ, ὁ, *sordes corrasæ*, q. contractæ; *vilis plebecula*, seu *fæx plebis*. vide in σύρω.

ΣΥ'ΡΩ, *traho*, per pavimentum. fu. συρῶ. p. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι. unde est σύρμα, ατος, τὸ, *quod trahitur*: & *vestis caudata matronarum nobilium*. σύρτης, ου, ὁ, *tractor*. σύρτις, εως, ἡ, *locus periculosus in mari*. συρφετὸς, οῦ, ὁ, *sordes, purgamenta*. διασύρω, *distraho*. διασυρτικὸς, οῦ, ὁ, *convitiator*.

ΣΥ~Σ, συὸς, ὁ, ἡ, *SUS*, *porcus, aper*. dat. pl. συσί. ὗς, idem. ὑάς, άδος, ἡ, *sucula*. ὕαινα, ης, ἡ, idem. Est etiam *nomen feræ*. qu. à σύω, quia *violenter ruit eundo*. vel ab ὕω, *pluo*: unde ὑγρὸς, *humidus*.

Συσκευάζω, f. άσω, *convaso, in fasciculum colligo, compilo, apparo, subdole struo*. ex σὺν & σκευάζω. Th. σκεῦος, *vas*.

Συσκιάζω, *obumbro, occulo*. f. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*.

Συσκιάσαι, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Συσκοτάζω, *obnubilo*, -άζει, *contenebrascit, advesperascit*. ex σὺν & σκοτάζω. Them. σκότος.

Συσπαράσσω, vel -ττω, *discerpo, lacero*. f. ξω. p. συνεσπάραχα. a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, *lacero*.

Συσπουδάζω, *studiose & impense alicui faveo*. Th. σπουδάζω, *festino*.

Σύσσημον, ου, τὸ, *commune signum*: &

Σύσσημος, ου, ὁ, ἡ, *consignificans*: ex σὺν & σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Συσσιτοῖσιν, *sodalibus*, dat. pl. Ion. à

Σύσσιτος, ου, ὁ, *sodalis*: ex σὺν & σῖτος, ου, ὁ, *frumentum*.

Σύσσωμος, ου, ὁ, ἡ, *ejusdem corporis particeps*: ex σὺν & σῶμα, *corpus*.

Συσταθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi συνίστημι, quod vide.

Συστάσεις, nom. pl. à

Σύστασις, εως, ἡ, *constitutio, assertio, coitio, conspiratio*; item *cætus*. à συνίστημι. f. συστήσω, *constituo*. Them. ἵστημι, *statuo*. fu. στήσω. a. 2. ἔστην.

Συστασιαστὴς, οῦ, ὁ, *socius seditionis*: ex σὺν, & στασιάζω, *factionibus contendo*. Hinc στάσις, εως, ἡ, *seditio*. Th. ἵστημι, *sto*.

Συστασιώτης, ου, ὁ, *qui ejusdem est factionis*. vide in σύστασις.

Συστατικὸς, ἡ, ὸν, *commendatitius, a, um*; à συνίστημι, *commendo*: ejusd. th.

Συσταυρόω, -ῶ, *una crucifigo*. fu. ώσω. p. συνεσταύρωκα. perf. pass. συνεσταύρωμαι. a. 1. ind. pass. συνεσταυρώθην, ης, η. a. 1. part. pass. συσταυρωθεὶς, έντος. Them. σταυρὸς, *crux, seu palus erectus*.

Συστέλλω, proprie *contraho*; item *compono ad sepulturam, vestibus sepulchralibus obvolvo*. Alii vertunt *subtraho, amoveo, corripio*. f. συστελῶ. f. 2. συσταλῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. ind. act. συνέστειλα. præs. inf. pass. συστέλλεσθαι. perf. part. pass. συνεσταλμένος, η, ον, *contractus, a, um*: ex σὺν & στέλλω, *mitto, contraho*.

Συστενάζω, *una suspiro*. f. ξω. quod ex σὺν & στενάζω, idem quod στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Συστῆναι, a. 2. inf. act. συστησόμεθα, 1. pl. f. 1, act. verbi συνίστημι. *constituo, in unum congrego*. Th. ἵστημι, *sto*.

Σύστημα,

Σύστημα, ατ☉, τὸ, *compages, collectio, SYSTEMA, acervus, conventus, turma, multitudo, constitutio* : à Συνίστημι.

Συστοιχέω, -ῶ, *eadem serie respondeo*. f. ήσω. p. Συνεστοίχηκα. quod ex σὺν & στοιχέω, *ordine procedo*. hoc à στοῖχος, ȣ, ὁ, *ordo*. Th. στείχω, *eo, vado*.

Συστοιχία, ας, ἡ, *ordo*, seu *rerum convenientia* : &

Σύστοιχ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *ejusdem ordinis* : σύστοιχα dicuntur, *quæ inter se sunt affinia* : unde sint videas in Συστοιχέω.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, *contractio*; item *SYSTOLE*, figura, à Συστέλλω, *contraho*. Them. στέλλω, idem. f. λῶ. p. ἔσταλκα. p.m. ἔστολα.

Συστρατιώτης, ȣ, ὁ, *commilito*. Ex σὺν & στρατιώτης, ȣ, ὁ, *miles*. Them. στρατὸς, *exercitus*.

Συστρέφω, *convolvo in fascem, contorqueo, colligo, subigo*. f. ψω. a. 1. συνέστρεψα. a. 1. part. act. Συστρέψας, αντ☉. p.m. Συνέστροφα. quod ex σὺν & στρέφω, *verto, verso, torqueo*.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, *tumultuosa & seditiosa concio, concursus* : à præt. m. Συνέστροφα, verbi Συστρέφω, quod vide.

Συστῶ, ῇς, ῇ, *constituerim*. a. 2. sub. act. verbi Συνίστημι, *constituo*. a. 1. Συνέστησα quod ex σὺν & ἵστημι, *sto, statuo*.

Συσχεθεὶς, εῖσα, ὲν, *constrictus*, part. a. 1. pass. &

Συσχεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνέχω. *contineo*. fu. συσχήσω. perf. pass. συνέσχημαι. a. 1. pass. Συνεσχέθην. quod ex σὺν & ἔχω, *habeo*.

Συσχηματίζω, *configuro*. fu. ίσω. p. συνεσχημάτικα. præs. pass. Συσχηματίζομαι, *configuror*, cum dat. quod ex σὺν & σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*. Th. ἔχω, *habeo*.

Σύτο, *concitatus est, proruit*, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσυτο. verbi Σεύω, vel σύω, *concito*. vel est 3. sing. a. 2. m. ἐσυόμην, ȣ, ετο, & per Sync. & Ion. σύτο. ejusd. verbi.

ΣΥΦΑΡ, *exuvium anguis & cicadæ, pellicula rugosa, senectus*.

Συφορβὸς, ȣ, ὁ, *subulcus*, pro Συοφορβός: à Σῦς, & φορβὴ, *pabulum*. Th. φέρβω, *pasco*. f. ψω. præt. m. πέφορβα.

Συφὸς, vel Συφεὸς, ȣ, & Συφεὼν, ῶν☉, ὁ, *hara*, ubi *sues*.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. *mercenaria*.

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. *dorsum*.

Συχνὰ, & Συχνὸν, adverbialiter *assidue* : à

Συχνὸς, ȣ, *frequens, creber, multus*. idem quod πυκνός. (Th πύκα, *dense* :) & hinc

Συχνῶς, *crebrò, assiduè*. q. à συνεχὴς, *continuus* : vel à præced.

Σύω, *quatio, concutio, moveo*. ut Σείω.

Συῶν, *aprorum*, gen. plur. à Σῦς, Συὸς, ὁ, ἡ, *sus*.

Σφὲ, pro Σφεῖ, nom. & accus. dual. ab ȣ, οἷ, *sui*.

Σφάγανον, ȣ, τὸ, *ensis* : à Σφάζω, *jugulo*.

Σφαγεὶς, έντ☉, *trucidatus*, a. 2. part. pass. verbi Σφάζω, seu Σφάττω, *jugulo*. f. ξω. a. 2. ind pass. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, *occisor, jugulator*; item *gladius*. Th. σφάζω, *jugulo*.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, *mactatio, epulum, jugulum* : ejusd. th.

Σφάγιον, ȣ, τὸ, *victima*. Hinc Σφαγιάζεσθαι, *hostiis mactare* : à Σφάζω, *jugulo*.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, f. σω, *pedes agito, cum tractu quodam salio* : & hinc

Σφαδασμὸς, ȣ, ὁ, *cum quis pedes jactat*, q. à σπάω, *traho, palpito*. aut Σφάζω, *jugulo*.

ΣΦΑ'ΖΩ, seu Σφάττω, *jugulo, macto*. f. άξω. p. χα. a. 2. ἔσφαγον. Hinc σφαγὴ, ῆς, ἡ, *jugulatio, mactatio*. Σφάγιον, ȣ, τὸ, *victima*. φάσγανον, ȣ, τὸ, *ensis, gladius*.

ΣΦΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *SPHÆRA, globus, pila*. q. à σπεῖρα. Hinc Σφαιρικὸς, ȣ, *ad sphæram pertinens, globosus*. Σφαιριστήριον, ȣ, τὸ, *locus in quo pila luditur*. Σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio*.

Σφαιρηδὸν, *in modum pilæ, instar globi*. Th. Σφαῖρα.

Σφαιρίζω, f. ίσω, *pilâ ludo*. ab eod. th.

Σφαιρικὸς, vide in Σφαῖρα.

Σφαιρίον, & -ίδιον, ȣ, τὸ, *globulus, pilula* : à Σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, *ludus pilæ* : à 2. pers. sing. perf. pass. verbi Σφαιρίζω. Them. Σφαῖρα.

Σφαιριστήριον, ȣ, τὸ, *SPHÆRISTERIUM*, ab iis. vide th. Σφαῖρα.

Σφαιροειδὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *globosus*. Ex Σφαῖρα, *sphæra*, & εἶδ☉, ε☉, τὸ, *forma, species*. Th. εἴδω, *video*.

Σφαιρόω, vide in Σφαῖρα, *sphæra*.

Σφακελίζω, f. ίσω. vide in Σφάκελ☉.

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ȣ, ὁ, *gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ*. puto à Σφάζειν, quia necata fere & mortua est pars illa affecta. Hinc Σφακελίζω, *sphacelo laboro*. Est & Σφάκελ☉, *medius digitus*.

ΣΦΑ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *salvia*, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, *Sphacteria*.

Σφαλερὸς, vide in Σφάλλω.

Σφαλῆναι, *lapsum esse*. a. 2. inf. pass. verbi Σφάλλω, *everto*. fu. λῶ. p. ἔσφαλκα. a. 2. ἔσφαλον.

Σφάλλοντι, Dor. pro Σφάλλουσι, 3. pl. præs. act. à Σφάλλω.

ΣΦΑ'ΛΛΩ, *supplanto, everto, FALLO, circumvenio*. fu. λῶ. Hinc Σφαλερὸς, ȣ, *lubricus, instabilis*. Σφέλας, ατ☉, τὸ, *scabellum*. ἀσφαλὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *minime lubricus, tutus* : ἀσφάλεια, ας, ἡ, *securitas*.

Σφάλμα, ατ☉, τὸ, *lapsus, error, delictum, infortunium*. Th. σφάλλω.

Σφὰξ,

Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, *vespa*.
Σφάξαι, *trucidasse*, a. 1. inf. act. &
Σφάξας, αντ☉, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, *jugulo*. f. ξω.
Σφάξωσι, 3. pl. a. 1 sub act. verbi ejusd.
Σφαραγεῦντο, Dor. & Ion. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. pl. imperf. pass. à
Σφαραγέω, ῶ, f. ήσω, *gutture sonum edo*. Th. σφάραγ☉.
Σφαραγίζω, f. ίσω, *cum strepitu excito* : à
ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, & σφάραγ☉, ου, ὁ, *sonus qui gutture emittitur* ; item *guttur*.
Σφᾶς, vide in σφέας.
Σφάττω, vide in σφάζω.
Σφὲ, & σφωὲ, nom dual ab ἓ, *sui*, & σφὲ, Dor. pro αὐτὰ, *ipsa*, & pro αὐτόν.
Σφέας, *illos*, Ion. pro σφᾶς, acc. plu. ab ἓ, *sui*. vide in ἓ. σφέα, Ion. pro αὐτά.
Σφεδανὸς, ἡ, όν, *vehemens*, *intensus*, *acer*, *durus*, *festinus* : q. à σπεύδω, *festino*.
Σφεῖς, nom. pl. ab ἓ, *sui*, & pro αὐτοί.
Σφείων, Ion. & Poet. pro σφῶν, gen. plu. ab ἓ.
Σφέλας, ατ☉, τὸ, *scabellum*, *lignum cavum*. Th. σφάλλω.
Σφέλμα, ατ☉, τὸ, *flos lentisci*, vel *ilicis*.
Σφενδάμνιν☉, ου, *acernus* ; item, *durus*, *firmus*, à
ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, *acer* arbor.
Σφενδονάω, & έω, *fundam torqueo* : à
ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *FUNDA* ; qua lapides violenter jaci queunt. Est & *ornamentum muliebre*. q. à σφεδανός.
Σφενδονίζω, fu. ίσω, idem quod σφενδονάω, Th. σφενδόνη.
Σφενδονίτης, & σφενδονήτης, ου, ὁ, *funditor* : ab eod. th.
Σφεροτῆρ☉, Gen. 14. vers. 23. pro quo mel. edit. σφυρωτῆρ☉.
Σφέτερ', pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετεράων, gen. plu. Æol. pro σφετερῶν. Th. ἓ, *se*, acc. sing. ab ἓ, *sui*.
Σφετέρην, acc. sing. Ion. f. g. à σφέτερ☉, ρα, ον, *suus*, *a*, *um*. dat. pl. σφετέρῃσι. th. ejusd. & Ion. f. g. σφετέρῃσι.
Σφετερίζω, *meum facio*, *interverto* : & inde.
Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, *usurpatio* : ab eodem Them.
Σφέτερος, ρα, ρον, *suus*, *a*, *um*, *proprius* ; item pro ὑμέτερος, *vester* : à σὺ, *tu* ; vel ab ἓ, *se*.
Σφέων, Ion. pro αὐτῶν, *ipsorum*.
Σφηκόω, ῶ, f. ώσω, *in angustum ex lato contraho*, *revincio*. ἐσφηκώντο, Dor. & Æol. pro ἐσφηκοῦντο, 3. pl. imperf. pass. Th. σφὴξ, ὁ, *vespa*.
Σφῆλα, pro ἔσφηλα, *fefelli*. a. 1. ind. &
Σφῆλαι, *movere*, a. 1. inf. act. &
Σφήλας, *falsus*, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, *everto* : f. λῶ. a. 1. ἔσφηλα.
Σφηλὸς, οῦ, *facile mobilis*, *obliquus*, *densus* : à σφάλλω, *supplanto*.

ΣΦΗ'Ν, ῆνὸς, ὁ, *cuneus* : qu. à σπάω, *traho*, *vello*. vel q. à σφήξ.
ΣΦΗ'Ξ, ηκ☉, ὁ, *vespa*. qu. à σφίγγω, *stringo*, *gracilem facio*. Est gracile animal.
ΣΦΗ'ΤΤΙΟΣ, ου, *acer*.
Σφὶ & σφὶν, pro σφίσι, & pro αὐτοῖς, *ipsis*. Nam Poetæ pro σφίσι, dat. pl. utuntur. dual. σφὶν, per Apoc. σφὶ. & per Aphæresin φίν. Th. ἓ, *se*.
Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. sing. à σφὶγξ, γγὸς, ἡ, *nomen vatis cujusdam alatæ*, *virgineâ facie*, *reliquo corpore leoni similis*, *quæ responsa consulentibus intellectu difficilia reddebat*. Th. σφίγγω, *stringo*.
ΣΦΙ'ΓΓΩ, *stringo*, *constringo* : fu. ξω. hinc σφιγγία, ας, ἡ, *parsimonia*.
Σφίγξ, γγὸς, ἡ, *SPHINX* ; item *qui ænigmatice loquitur* ; à præced.
Σφίγξαι, *constrinxisse*, a. 1. inf. act. verbi σφίγγω. f. γξω. a. 1. ἔσφιγξα.
Σφὶν, *ipsis*, dual. vel dat. pl. pro σφίσι, ab ου, *sui*. Th. ἓ, *se*.
Σφόδρα, *valde*, *vehementer* : adv. à
ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *vehemens*, *validus*.
Σφοδρῶς, *vehementer* : adv. à σφοδρός.
Σφονδύλη, ης, seu σπονδύλη, ης, ἡ, *radix silphio similis* : item *insectum quoddam de blattarum genere*. Th. σπόνδυλ☉.
Σφὸς, οῦ, Dor. pro σφέτερ☉, *suus* ; quod ab ἓ, *sui*. Th. ἓ, *se*.
Σφοῦ, gen. sing. à σφὸς, *suus*, quod vide.
Σφραγίζω, *obsigno*, *sigillo*, *consigno* : f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα. a. 1. imperat. act. σφράγισον, άτω. a. 1. sub. act. σφραγίσω, ης, ῃ. perf. pass. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. pass. ἐσφραγίσθην, ης, η. a. 1. m. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Them. σφραγὶς, ῖδ☉, ἡ.
ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ῖδ☉, ἡ, *sigillum*, *signum*. hinc σφραγίζω, *signo*, *obsigno*. f. ίσω.
Σφραγίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. &
Σφραγίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*, quod vide.
Σφράγισμα, ατ☉, τὸ, *signum*, *sigillum*, a. 1. pers. perf. pass. verbi σφραγίζω. The. σφραγίς.
Σφρηγὶς, Ion. pro σφραγὶς, quod vide.
ΣΦΡΙΓΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, *turgeo*, *sum vegetus & corpore bene habito*, *lascivio* : qu. à σπαργάω.
Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, *pulsus* : à seq.
ΣΦΥ'ΖΩ, f. ύξω, *salio*, *pulso*, *mico*, *palpito*, *desiderio æstuo* : quasi à φυσᾶν, *inflare*.
Σφύξις, εως, ἡ, *pulsus* : à præced.
ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus*. σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus*, *pedis extremitas* : & *pro imis montium partibus* : in pl. τὰ σφυρά.
Σφυροκόπ☉, ου, ὁ, *malleator* : à σφῦρα, *malleus*, & κόπ☉, *labor*. Th. κόπτω, *seco*. f. ψω. p. m. κέκοπα.
Σφυρὸν, vide in σφῦρα.
Σφυρωτὴρ (ὑποδήματ☉) *corrigia calciamenti*. Th. σφῦρα.

Σφύζειν, Dor. pro ζῴζειν. quod vide.
Σφῷ, nom. & acc. dual. à σύ.
Σφωέ, σφέ, nom. & acc. dual. ab ἕ, *sui*. Th. ἕ, *se*.
Σφῶϊ, nomi & accus. dual. ζφῶϊν, gen. & dat. dual. à σύ, *tu*. Sed ζφωΐν, gen. dual. ab ἕ, *sui*.
Σφωΐτερος, *suus*; aliquando *tuus* & *vester*: à ζφῶϊ, vel ζφῶϊν, quod vide.
ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, *animal pennis & pedibus carens*, *cella*, vel *soboles apum*. χαδόνες, οἱ, *favi*.
Σχάζω, f. άσω, vide in ζχάω.
ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *varus*, *paxillus*, *furcula attollendis retibus*. q. στάλιξ.
Σχάσαις, Æol. pro σχάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω. *cohibeo*, *inhibeo*. fut. άσω. a. 1. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.
Σχασθείην, *impellerer*, a. 1. opt. pass. verbi σχάω, vel σχάζω, *impello*. f. άσω. a. 1. pass. ἐσχάσθην.
ΣΧΑ'Ω, ῶ, fu. άσω, *scarifico*, *scalpo*, *aperio*, *laxo*, *demitto*, *deduco*, *transfero*, *cohibeo*. Est & σχάζω, idem.
Σχὲ, *habe*, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, *habeo*. a. 2. ἔσχον.
Σχέδη, ης, ἡ, *SCHEDA*, *tabula*, in qua scribimus, proprie ex tempore: á σχεδὸν, *illico*.
Σχέδην, *prope*, *sensim*. q. retento gressu. ab ἔχω, *retineo*: vel à σχεδὸν.
Σχεδίην, adverbialiter, *cominus*, accus. à σχέδιος.
Σχεδιάζω, f. άσω, *ex tempore*, vel *tumultuarie facio*, *inconsiderate ago*: à σχέδιος, quod vide.
Σχεδίασμα, ατος, τὸ, *opus ex tempore factum*: à præced. verbo.
Σχέδιος, α, ον, *subito factus*; q. brevi tempore. σχεδία, (scil. ναῦς) *navis tumultuarie facta*. Th. σχεδόν.
Σχεδόθεν, adv. *prope*: à σχεδόν.
ΣΧΕΔΟ'Ν, adv. *prope*, *propemodum*, *juxtà*, cum dat. & cum genit. *fortasse*. hinc σχεδιάζω, *ex tempore & tumultuario opere facio*. σχεδίασμα, *opus ex tempore factum*. αὐτοσχέδιος, *ex tempore factus*.
Σχέθε, *habe*, præs. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, *habeo*: à σχέω. Th. ἔχω, idem.
Σχεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω & σχήσω. a. 1. pass. ἐσχέθην.
Σχεθέμεν, Ion. & Dor. pro σχέθειν, *habere*, præs. inf. verbi σχέθω, pro ἔχω.
Σχέθω, *habeo*: à σχέθω, pro ἔχω.
Σχελίδες, αἱ, *laterum carnes & pulpæ oblongæ*. q. à σκέλος.
Σχέμεν, Ion. seu Dor. pro σχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἔχω, *habeo*.
Σχέο, Ion. pro σχοῦ, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἔχω, *habeo*. a. 2. m. ἐσχόμην.
Σχερῷ, Poet. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps*, *ordine*, *prope*, *juxta* Formant à σχέδιος, quod vide. hinc in dat. σχεδίῳ, & per Sync. σχέδῳ, & κατὰ τρέπτην τοῦ δ, εἰς ρ, & accentu mutato, factum σχερῷ.
Σχὲς, *habeto*, *mane*: per Pleonasm. τοῦ ζ, pro σχὲ, a. 2. imperat. act. ab ἔχω, *habeo*. a. 2. ἔσχον.
Σχέσις, εως, ἡ, *habitudo*, *dispositio*, *affectio dubia*. vide σχέω.
Σχετλιάζω, f. άσω, *conqueror*: à
ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ου, *infelix*, *miserabilis*; item *durus*, *sævus*, *nefarius*. q. à σχέω & τάλας, *qui miseriam habet*.
Σχέτο, *tenebatur*, Ion. pro ἔσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἔχω.
Σχέω, fu. ήσω. p. ἔσχηκα, *habeo*, inusit. ab ἔχω. hinc σχέσις, *habitudo*. σχῆμα, *habitus*.
Σχῆμα, ατος, τὸ, *forma*, *habitus*, *gestus*, *SCHEMA*, seu *figura*, vide præced.
Σχηματίζω, *formo*, *figuro*, *assimilo*: à præc.
Σχηματισμὸς, οῦ, ὁ, *cultus corporis*, vel *sermonis fastus*: à præced. perf. pass.
Σχήσειν, fu. 1. inf. act. σχήσεσθαι, fu. inf. m. verbi σχέω, inusit. pro ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, & σχήσω.
Σχίδος, *assula*: à σχίζω, *findo*.
Σχίζα, & σχίζη, *fissura*: &
Σχίζῃς, dat. plu. Ion. à σχίζη, ης, ἡ, *scissura*. Th. σχίζω, *findo*.
ΣΧΙ'ΖΩ, *findo*, *SCINDO*, *disseco*: fu. ίσω. p. ἔσχικα. perf. pass. ἔσχισμαι. hinc σχίσμα, ατος, τὸ. *scissura*. σχεδίον, ου, τὸ, *assula*. σχῖνος, ου, ἡ, *lentiscus*, arbor.
Σχινδαλμὸς, οῦ, ὁ, *assula*: frustum τοῦ σχίζειν ablatum.
Σχῖνος, ου, ἡ, *lentiscus*, abor. Th. σχίζω, *findo*.
Σχίσας, αντος, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo*. f. σω. p. ἔσχικα.
Σχισθῆναι, *scissum esse*. a. 1. inf. pass. verbi σχίζω, *scindo*: f. ίσω. a. 1. pass. ἐσχίσθην.
Σχίσμα, ατος, τὸ, *fissura*, *dissidium*, *SCHISMA*; à σχίζω.
Σχίσσας, *conscindens*, gen. αντος. pro σχίσας, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo*. f. ίσω.
Σχιστὸς, οῦ, *fissus*, *fissilis*: à 3. pers. perf. pass. verbi. σχίζω.
Σχοίατο, *continerent*, Ion. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.
Σχοίην, *haberem*, Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusd.
Σχοινίζω, vide in σχοῖνος.
Σχοινίον, ου, τὸ, *funiculus è junco plexus*. Th. σχοῖνος, ου, ἡ, *juncus*.
ΣΧΟΙ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *juncus*, *funis è junco*: est idoneus ad τὸ σχεῖν, id est, *retinendum*, *ligandum*. Hinc σχοινίον, ου, τὸ, *funiculus è junco plexus*. σχοινίζω, *fune metior*, *circumscribo & finio*.
Σχοῖνος, pro *mensura 60 stadiorum*. Est vox Ægyptiaca; nempe *duplex parasanga*.
Σχοινοτενὴς, έος, ὁ, ἡ, *funibus extensus*, *longus* Ex σχοῖνος, & τείνω, *tendo*.
Σχοῖντο, 3. plur. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*.

habeo. f. ἕξω & σχήσω. a. 2.m. ἐσχόμην.
Σχολάζοι, otiosus esset. 3. sing. præs. opt. verbi σχολάζω, quod vide.
Σχολάζω, otior, vaco, cum dat. f. άσω. p. ἐσχόλακα. perf. pass. ἐσχόλασμαι, σαι, σαι. Th. σχολὴ, otium.
Σχολαίτερα, seu ον, adv. tardius, segnius. Th. σχολὴ, otium.
ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, otium, vacatio, lucubratio; SCHOLA. Hinc
Σχόλιον, ου, τὸ, glossema, a præced.
Σχόμενος, qui tenuit, a. 2. part. m. verbi ἔχω, habeo. a.2.m. ἐσχόμην.
Σχοῦ, babe, a.2.imperat.m. verbi ejusd.
Σχῶ, a. 2. sub. act. alii volunt esse f.2. ind. act. verbi ejusd.
Σῶαν, acc. sing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς, idem quod Th. σόος, ου, salvus.
Σωγένης, εος, ὁ, proprium viri nomen. Sogenes.
Σώεσκε, Ion. pro ἔσωε, servabat. 3. sing. imperf. act. verbi σώω, idem quod σώζω, servo. Th. σόος, salvus.
Σώζει, 3. sing. ind. act. σώζοι, servarit, 3. sing. opt. præs. verbi σώζω, servo. quod vide.
Σωζόμενος, ου, & in dat pl. Ion. σωζομένοισι. præs. part. pass. verbi σώζω, servo. quod vide.
Σώζω, servo. f. σώσω. p. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα. a. 1. imperat. act. σῶσον, serva. a. 1. sub. ... perf. pass. σέσωσμαι, a. 1. pass. ...θην. præs. part. pass. σωζόμενος, servandus, & in dat. pl. Ion. σωζομένοισι. Th. σόος, salvus.
Σωθείς ... τος, servatus, a. 1. part. pass. verbi σώζω, servo. a.1.pass. ἐσώθην.
Σωθῆναι, a.1. inf. pass. σωθησόμεθα. 1. pl. & ...ονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. verbi σώζω, servo, quod vide.
Σωκέω, possum, valeo: à σῶς, sanus. Th. σόος, idem.
Σωκλείδας, ὁ, Dor. pro Σωκλείδης, ου, ὁ. Est autem πατρωνυμικὸν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου Σωκλῆς, ... ὁ.
Σῶκος, servator. Mercurii Epithet. pro σωσίοικος, à σόω, servo, & οἶκος, domus.
Σωκράτης, εος, ους, ὁ, SOCRATES. vocat. ὦ Σώκρατες.
Σωκρατικὸς, οῦ, SOCRATICUS: à præc.
ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, canalis, tubus.
Σῶμ' pro σῶμα, quod vide.
ΣΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, corpus, dat. σώματι, nom. pl. σώματα, corpora, servi. q. σῶον αἷμα, sanus sanguis. Hinc σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum. σωματικὸς, οῦ, corporalis. σωματοποιέω, corpus esse facio.
Σωματικὸς, ἡ, ὸν, corporeus, a, um. à præc.
Σωματικῶς, adv. corporaliter. à præc.
Σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum. Th. σῶμα.
Σώπατρος, ου, ὁ, nomen viri Gr. salvus pater.
Σωρακὸς, vasis genus: à σωρὸς, quia in id quædam σωρεύονται, acervantur.
Σωρεύσασα, a.1.part.act. f.g. à
Σωρεύω, coacervo: f. εύσω. p. σεσώρευκα. perf. pass. σεσώρευμαι. perf. part. pass. σεσωρευμένος, η, ον, cumulatus, a, um. Th. σωρός.
ΣΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, acervus, cumulus. Hinc σωρεύω, cumulo. σωρηδὸν, acervatim, cumulatim, adv.
Σῶς, integer, salvus: ex σόος, idem quod σῶος, & contractè σῶς, ὁ, ἡ, & neutr. σῶν.
Σῶσαι, servare, a.1. inf.act. &
Σώσασα, a.1.part. act.f.g. &
Σώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σώζω, servo, quod vide.
Σώσει, 3.sing.f. 1.ind.act. verbi ejusd.
Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri. Gr. cui vires sunt integræ.
Σῶσι, servant, per Crasin pro σώζουσι, vel σώουσι, à σώζω, vel σόω. Th. σόος, salvus.
Σωσίπατρος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. conservatio patris.
Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σώσων. f. 1. part. act. verbi σώζω, servo, quod vide.
Σῶστρον, ου, τὸ, merces, quæ datur medico ob sanationem: à σώζω, servo. Th. σόος, salvus.
Σώτειρα, ας, ἡ, Poet. pro σώτειρα, ης, ἡ, servatrix, liberatrix: &
Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator, salvator. Th. σόος, salvus.
Σωτηρία, ας, ἡ, conservatio, salus: &
Σωτήριος, ου, ὁ, ἡ, salutifer. σωτήριον, τὸ, salus. Th. σόος, salvus.
Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ, quod radios in se σώζει. q. à σείω, agito.
Σώφρον' pro σώφρονα, acc. sing. à σώφρων. quod vide.
Σωφρονέω, ῶ, sum sobrius, sana mente sum præditus. f. ήσω. p. σεσωφρόνηκα. a. 1. ἐσωφρόνησα. a. 1. imperat. σωφρόνησον, άτω. à σώφρων, sobrius, quod vide.
Σωφρόνη, ης, ἡ, SOPHRONE propr. nom.
Σωφρονίζω, doceo sapere, bonis moribus imbuo: f. ίσω. p. σεσωφρόνικα. perf. pass. σεσωφρόνισμαι, unde σωφρονισμὸς, οῦ, sanitas animi, castigatio, emendatio: ex σώφρων, sobrius, quod vide.
Σωφρονίσκος, ου, ὁ, SOPHRONISCUS.
Σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ. vide in σωφρονίζω.
Σώφροσι, temperantibus, dat. pl. à σώφρων. quod vide.
Σωφροσύνη, ης, ἡ, temperantia, sobrietas: item, mentis sanitas: à seq. quod vide.
Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans. gen pl. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, adv. temperanter. Ex σόος, contractè σῶς, sanus, & φρὴν, mens.
Σώχω, tero: à σείω, quatio.

T.

T Est decima nona litera. Et in numeris *trecentorum* signum est. Attici ea pro σ, utuntur: & τ. Ion. pro θ, Dor. pro κ.

Τὰ, *hæc*, τάδε, τάδ', τάγε, cum Enclitic. nom. pl.n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*. Et τᾷ, Dor. pro τῇ. Tum τᾷ, Dor. pro τῇ. τᾷδε, pro τῇδε.

Ταβιθὰ, ἡ, nomen mul. Syr. *capra*, *dama*.

Ταβιτὶ, Scythice *Vesta* nominatur.

ΤΑΓΓΗ, ης, ἡ, *rancor*: cum vigor naturalis perit, & res τήκεται, *mollescit*. Hinc ταγγὸς, ὁ, *rancidus*. ταγγίζω, *rancidus fio*. Hinc etiam Angl. **Tang**.

Ταγεὶς, *constitutus*, a. 2. part. pass. à τάσσω, *ordino*: f. ξω. a. 2. pass. ἐτάγην.

Τἀγκίστρῳ, Att. & Dor. pro τῷ ἀγκίστρῳ.

Ταγὸς, ὁ, *dux*. Th. τάσσω.

Τάγμα, ατος, τὸ, *ordo*. Th. ejusd.

Τάζω, *extendo*, ab inusit. τάω, *capio*. a. 2. ἔταγον. unde a. 2. part. ταγὼν, & Poet. τεταγὼν. Th. τείνω, *tendo* f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. pass. ἐτάθην.

Ταθεὶς, *extensus*, a. 1. part. pass. verbi τείνω, *extendo*. a. 1. pass. ἐτάθην.

Ταθῶσι, *intendantur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Ταὶ, Ion. pro αἱ & Dor. pro αἵ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ὁ, Stephanus περὶ πόλεων, docet, & *urbem*, & *promontorium*, & *portum* ita vocari.

Ταινία, ας, ἡ, *TÆNIA*, *fascia*, *vitta*, *corona*; item *agger arenæ sub aquis latens*, *pulvinus*, *dorsum*. Th. τείνω, *tendo*.

Τάκεαι, Dor. & Ion. pro τήκεαι, & hoc pro τήκῃ. 2. si. præs. pass verbi τάκω, Dor. pro τήκω, *liquefacio* f. ξω.

Τακεὶς, έντος, *liquefactus*, a. 2. part. pass. verbi τήκω, *liquefacio*. f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Τακερὸς, ὰ, ὸν, *quod liquescit*, *molle est*. à τήκω, *liquefacio*.

Τακήσομαι, f. 2. pass. verbi ejusd.

Τακτὰ, *demensum*: à τακτὸς, quod vide.

Τακτικὸς, ὁ, *peritus ordinandi milites & aciei instruendæ*. τὰ τακτικὰ, *quæ ad rem militarem pertinent*, *scientia militaris*. Th. τάσσω. f. ξω, *ordino*.

Τακτὸς, ὸ, ὸν, *statutus*, *a*, *um*. ab eod. Them.

Ταλαεργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, *qui patienter opus facit*, *laboriosus*. gen. pl. ταλαεργῶν, à τάλας, ανος, ὁ, *miser* (Th. ταλάω, *suffero*:) & ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Τάλαθος, ου, ὁ, *Talathus*: nomen proprium.

Ταλαϊονίδας, ου, ὁ, Dor. pro

Ταλαϊονίδης, ου, ὁ, ὁ Ταλαοῦ παῖς, id est, *Adrastus*, *Talai filius*.

Ταλαιπωρέω, f. ήσω, *miser sum*: & transitive *in ærumnas conjicio*. ταλαιπωρήσας, αντος, a. 1. part. act. ταλαιπωρούμενος. præs. part. pass. vide ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, *miseria*, *molestia*: à

Ταλαίπωρος, ου, *miser*, *ærumnosus*: ex ταλάω, *suffero*: & πῶρος, ου, ὁ, *luctus*.

Ταλακάρδιος, ου, ὁ, ἡ, *magnanimus*: ex ταλάω, *suffero*, & καρδία, ας, ἡ, *cor*.

Τάλαν, *miser*, vocat. sing. à τάλας, quod vide.

Ταλαντεύω, *libro*, *pondero*. Metaph. *suspensum teneo*. præs. pass. ταλαντεύομαι, *ponderor*; item *vergo*, *inclino*. Th. τάλαντον.

Ταλανταῖος, αία, αῖον, *talentarius*, *a*, *um*: *talentum suo pondere æquans*. Th. τάλαντον.

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, *statera*, *libra*, *lanx*, *trutina*; *pondus* 125 *librarum*; *TALENTUM*: Angl. **Talent**. q. à ταλάω, *fero*, statera enim *fert* seu *sustinet* pondus. Hinc ταλαντιαῖος, seu ταλανταῖος, ου, *talentum æquans*.

Ταλαπείριος, ου, ὁ, ἡ, *ærumnas expertus*: ex τάλας, quod vide, & πεῖρα, *experientia*.

Ταλαπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, *luctum ferens*, *fortiter mærorem ferens*: ex ταλάω, *perpetior*: & πένθος, τὸ, *luctus*.

Τάλαρος, ου, ὁ, *qualus*, in quo lana & fusi. in ac. pl. ταλάρους, & Dor. ταλάρως, *cistas*. Th. ταλάω, *suffero*.

Τάλας, ανος, ὁ, *miser*: f. g. τάλαινα, neut. τάλαν. voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω, *suffero*.

Ταλασία, *lanificium*; forte quo τάλας se sustinet. Nam ταλάσιον, *lana*: id, circa quod ταλασία occupatur.

Ταλασίφρον, ονος, ὁ, ἡ, *ærumnosus*, *cujus pectus omnia tolerat*. Ex ταλάω, *suffero*, & φρὴν, *mens*.

Ταλαύρινος, ου, *audax*, *fortis*. ταλαύρινον, adv. *audacter*: à seq.

ΤΑΛΑ'Ω, *TOLERO*, *suffero*, *perpetior*, *sustineo*, *audeo*. Hinc τάλας, ανος, ὁ, *miser*. τάλαινα, ης, ἡ, *misera*. ταλάσιον, ου, τὸ, *lana*. τλάω & τλῆμι. f. τλήσω. p. τέτληκα, *perfero*, *patior*. τλήμων, ονος, ὁ, ἡ, *patiens*. τλῆσις, εως, ἡ, *patientia*.

Ταλθύβιος, ου, ὁ, nomen propr.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen ἄκλιτον, Syriace, *puella*. Marc. 5. 41.

Τᾶλις, ιδος, ἡ, *virgo nubilis*: qu. à ταλᾶν ἄνδρα, *viri potens*.

Τἄλλα, pro τὰ ἄλλα, pl. n. g. ab ἄλλος, *alius*.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*, nom. pl. n. g. ab ἐμὸς, *meus*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ταμάλιστα, Ion. *maxime*: adv. idem quod μάλιστα.

Τἄματα, Poet. Att. & Dor. pro τὰ ἤματα, *dies*.

Τάμι,

Τάμι, *scidit*, Ion. pro ἔταμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, & Dor. τάμνω, *scindo* : f. μῶ. a. 2. ἔταμον perf. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ταμέει, Ion. pro ταμεῖ, 3. sing. f. 2. act. &

Ταμέειν, pro ταμεῖν, a. 2. inf. act. &

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, *seco*; quod vide.

Ταμεῖον, ου, τὸ, *conclave*, *promptuarium*, pro ταμιεῖον. Them. ταμίας, ου, ὁ, *promus condus*.

Ταμέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τέμνω, *scindo*.

Ταμεσίχροος, οου, ὁ, ἡ, *incidens corpus*. τέμνων τὸν χρόα · à τέμνω, *seco*; & à χρόος, ου, ὁ, & contracte χρῶς, χροὸς, χροΐ, &c. *cutis cum carne subjecta*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

ΤΑΜΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *promus condus*, *dispensator*, *quæstor*, *qui ærario præest*, *arbiter* : qu. à τέμνω, *scindo*. Hinc ταμιεύω, *sum promus condus*, *quæstoris munus obeo*. ταμεῖον, ου, τὸ, *cella penuaria*.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, vide in ταμεῖον.

Ταμίη, ης, ἡ, *proma*, *dispensatrix* : à ταμίας, quod vide.

Ταμίης, ου, ὁ, Ion. pro Ταμίας, quod vide.

Τάμισος, *coagulum*, πιτύα, Hesych. vel *pellis hirco recens detracta* : à τάμνω, *seco*; quod vide.

Τάμνε, *dividebat*, Ion. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. à

Τάμνω, Dor. & Ion. τέμνω, *seco*; quod vide.

Τᾶμος, Doric. pro τῆμος, *tum*; quod vide.

Ταμῶ, *incidam*, f. 2. ind. act. verbi τέμνω, *seco* : a. 2. ἔταμον. a. 2. part. ταμών.

Τάν, Dor. pro τήν, vel ἥν. sed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, *quarum*.

Τανάγρα, *vas æreum*, *in quo condiebant carnes* : qu. à τανύειν κρέας.

Ταναήκης, εος, ὁ, ἡ, *protensam habens aciem*, *protensus*, *longus* : sive à τανύω, *extendo*, quod vide, per Paragogen : aut insuper ab ἀκὴ, *acies*.

Τἀναντία, pro τὰ ἐναντία. ab ἐναντίος, *contrarius*, *adversus*. Th. ἀντὶ, *pro*, *contra*.

Ταναὸς, οῦ, *protentus*, *extentus* : à τανύω. Th. τείνω, *tendo*.

Τανηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, *longum somnum afferens*, *faciens τὶ ταναὸν λέγεσθαι*, *in longum cubare* : ex ταναὸς, *longus*, quod vide, & λέγω, *cubare facio*.

Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, *tunc*; quod ab ἡνίκα, *quum*.

Τάνταλος, ου, ὁ, *TANTALUS*, nomen propr.

Τανύγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, *linguam extensam habens* : ex τανύω, quod vide, & γλῶσσα, *lingua*.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, *extensas habens cuspides* : ex τανύω, quod vide, & γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis*.

Τανύεθειρα, ας, ἡ, Poet. Epithet. mulieris *passos habentis crines* : ex τανύω, pro τείνω, *tendo*, & ἔθειρα, ἡ, *coma*.

Τανυήκης, εος, ὁ, ἡ, *longam habens cuspidem* : à τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, & ἀκὴ, *cuspis* : scrib. & ταναήκης, quod vide.

Τανῦν, *nunc*, adv. aliàs τὰ νῦν.

Τανύοντο, *extendebantur*, 3. pl. imperf. pass. verbi τανύω, idem quod τείνω, *extendo* : & pro *ago*, *impello*.

Τανύπεπλος, ου, ὁ, ἡ, *longum habens peplum* : à τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, & πέπλος, *vestis muliebris*.

Τανύπτερος, Poet. per Sync. idem quod τανυσίπτερος, quod vide.

Τανυπτερύγεσι, *velocibus*, dat. pl. Ion. & Poet. à

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ, ἡ, τὸ, idem quod τανύπτερος, *cui alæ sunt extentæ* : ex τανύω, pro τείνω, *extendo*, & πτέρυξ, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Τανύῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ *expandens radices* : Epithet. arboris : à τανύω, pro τείνω, *tendo*, & ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

Τανυσθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi τανύω, f. ύσω, *extendo*. a. 1. pass. ἐτανύσθην. Th. τείνω, idem.

Τανυσίπτερος, ου, ὁ, ἡ, *expandens alas* : ex τανύω, pro τείνω, *extendo*, & πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Τάνυσσαν, 3. pl. τάνυσσε, 3. sing. Ion a. 1. ind. act. verbi τανύω, idem quod τείνω, *extendo*.

Τανυστὺς, ύος, ἡ, *extensio* : à τανύω, pro τείνω, *extendo*.

Τανύσφυρος, ου, ὁ, ἡ, *procera* : ex τανύω, pro τείνω, & σφυρὸν, *malleolus pedis*. Them. σφῦρα, *malleus*.

Τανύτριχα, *hirsutam*, acc. sing. à τανύθριξ, *qui laxo capillo est* : à τανύω, pro τείνω, *tendo*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Τανύω, vide in τανυσθείς.

Τάξις, εως, ἡ, *ordo* : inde ταξιόω, *in acie colloco*. f. ώσω. Th. τάσσω vel -ττω, *ordino*. f. ξω.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *humilis*, *e* : non multum à terra surgens : qu. à θάπτω, *sepelio* : Eustath. à πατεῖσθαι, id est, *calcari*. Hinc ταπεινόω, *humilem reddo*. ταπείνωσις, εως, ἡ, *humilitas*.

Ταπεινότης, ητος, ἡ, *humilitas* : à præce.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, *humilitas*, *modestia*, *animi demissio* : à

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *cujus animus est humilis* : à ταπεινὸς, *humilis*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Ταπεινόω, ῶ, *humilio* : f. ώσω. p. τεταπείνωκα. a. 1. ἐταπείνωσα. a. 1. sub. act. ταπεινώσω, ῃς, ῃ. præs. pass. ταπεινοῦμαι, οῦμαι, *humilior* : perf. pass. τεταπείνωμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἐταπεινώθην. a. 1. imperat. pass. ταπεινώθητι, ήτω, & in pl.

ταπεινωθῆναι. f. 1. ind. pass. ταπεινωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ταπεινὸς, *humilis*.
Ταπεινῶς, *humiliter*, adv. à ταπεινός.
Ταπείνωσις, εως, ἡ, *humiliatio*: à ταπεινόω, quod vide.
ΤΑ'ΠΗΣ, ητ⊙, ὁ, *TAPES*, qu. πάτης, à πατεῖσθαι, quia *tapetibus pavimentum* sternebant: dat. plur. τάπησι. Hinc Angl. Tapestry.
Ταπεροῦτ', pro ταπεροῦτα, *ut primum*. The. ποέω.
Ταράξῃ, *turbet*, 3. sing. a. 1. sub. act. &
Ταρασσομένων, gen. pl. part. præs. pass. à
ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel ττω, *turbo*, *commoveo*: f. ξω. p. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα, ας, ε. & in 3. pl. ἐτάραξαν. præs. imperat. pass. ταράσσε, έσθω. perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταραγμέν⊙, η, ον, *turbatus*: a. 1. ind. pass. ἐταράχθην. Hinc ταραχὴ, ῆς, ἡ, *perturbatio*, *tumultus*.
Ταράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi præced.
Ταραχὴ, ῆς, ἡ, *turbatio*, *turba*, à ταράσσω.
Τάραχος, ου, ὁ, *tumultus*: ejusd. th.
Ταρβέω, *timeo*, *tremo*: f. ήσω. Th. τάρβ⊙, ε⊙, τὸ *terror*, *metus*.
Ταρβήσαντε, *perterriti*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi præced.
ΤΑ'ΡΒΟΣ, ε⊙, τὸ, *stupor*, *timor*, *metus*; qu. per Sync. pro τάραβ⊙, à ταράσσω, *turbo*, *vexo*: hinc ταρβέω, *paveo*.
Ταργαίνω, *turbo*; puto à ταράσσω.
Ταργάνη, ης, ἡ, *nexus*, *colligatio*, *pedica*: ubi unum cum alio ταργαίνεται.
ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel ε⊙, τὸ, *salsamentum piscium*; *caro sale condita & exsiccata*: qu. à τείρω vel τέρσω, *exsicco*: hinc ταριχεύω, *sale condio*.
Ταρμύσσω, *terreo*; qu. ταρβύσσω, à ταρβέω.
Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.
Ταρὸς, *velox*: qu. à τείνω, *extendo*, seu πτάω, *volo*, *as*.
Τάρπημεν, Ion. pro ἐτάρπημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. &
Τάρπησαν, *oblectati sunt*, Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τέρπω, *delecto*. f. ψω. a. 2. ἔταρπον.
Τάῤῥοθ⊙, *auxiliator*: qu. à θαρὸς & θέω, quia *celeriter subvenit*.
Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, ου, ὁ, *crates*, in qua aliquid τέρσεται, id est, *siccatur*; vel *aliquid ταρσῷ simile*; ut *ala avium*, *cum pennis ei insertis*, *palmula remi*, *palmula manus* vel *pedis*. Est &
Ταρσὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis. Syr. *marmoris exploratio*.
ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ, & in pl. τάρταρα, *inferi*, *TARTARUS*: qu. à ταράσσω, *turbo*, *terreo*.
Ταρταρόω, ῶ, *in tartarum detrudo*: f. ώσω. p. τεταρτάρωκα. a. 1. ἐταρτάρωσα. a. 1. part act. ταρταρώσας. Th. τάρταρ⊙.
Ταρφέα, *vehementer*, adverbial. à ταρφὴς, quod vide.

Ταρφέες, nom. pl. à ταρφὴς, seu ταρφὺς, ἐ⊙, ὁ, ἡ, *densus*, *creber*. Th. τάρφ⊙.
Ταρφειὸς, οῦ, & ταρφὺς, ὁ, ἡ, *densus*, *frequens*; ab eod. th.
Τάρφεσιν, dat. pl. à τάρφ⊙, ε⊙, τὸ, *densitas*.
Τάρφη, ης, ἡ, *urbs Locrorum*; sic dicta ob *sylvæ densitatem*.
Ταρφὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, *densus*, Th. τάρφ⊙, εος, τὸ, *densitas*.
Ταρφθήμεναι, Dor. pro τερφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τέρπω, *oblecto*. f. ψω.
ΤΑ'ΡΦΟΣ, ε⊙, τὸ, *densitas*, peculialiter *sylvæ*: qu. τρέφ⊙, à τρέφω, *nutrio*, eo quod animalia nutrit. Hinc ταρφὴς, seu ταρφὺς, έ⊙, ὁ, ἡ, *densus*, *creber*, *frequens*. ταρφειὸς, οῦ, idem.
Τάρφω, *sicco*: qu. à τείρω, idem.
ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, & ταρχαὶ, ων, αἱ, *inferiæ*, *justa*, *parentalia*: an à ταραχῇ, *turbatione*, quæ est ob mortuos?
Ταρχύω, ταρχεύω & -έω, *exsequias facio*: à præced.
Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε, pro τῆσδε ἢ ταύτης· & τᾶς pro ἧς.
ΤΑ'ΣΣΩ, vel ττω, *ordino*, *colloco*, *constituo*: f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα, ας, ε, *statui*; præs. pass. τάσσομαι, *constituor*: perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταγμέν⊙, η, ον, *ordinatus*, *prædestinatus*: a. 1. m. ἐταξάμην, ω, ατο, *constitui*: a. 1. part. m. ταξάμεν⊙, η, ον. Hinc τάγμα, ατ⊙, τὸ, *cohors*, *legio*. τάξις, εως, ἡ, *ordo*. τακτὸς, οῦ, *ordinatus*. συντάττω, *comparo*. σύνταγμα, ατ⊙, τὸ, *volumen compositum*. σύνταξις, εως, ἡ, *compositio*. ὑποτάττω, *subjicio*. ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, *subjectio*. ἀταξία, ας, ἡ, *confusio*. ἄτακτ⊙, ου, ὁ, ἡ, *inordinatus*.
Τάττωμεν, 1. pl. præs. sub. act. verbi præcedent.
Τατώμεν⊙, Dor. pro τητώμεν⊙, ου, *privatus re aliqua*, præs. part. pass. verbi τητάω, *privo*.
Ταϋγέτοιο, gen. Ion. à
Ταΰγετος, ου, ὁ, nomen propr. montis.
Ταῦθ', seq. aspiratione pro ταῦτα, *hæc*, nom. pl. n. g. ab οὗτ⊙, αὕτη, τοῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*.
Ταύλιον, ου, τὸ, Att. & Dor. pro τὸ αὔλιον, *stabulum*. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, *aula*.
Ταύρει⊙, & ταύρε⊙, ου, *taurinus*. Them. ταῦρος, *taurus*.
Ταυρηδὸν, adv. *in modum tauri*, *torve*: ab eod.
Ταυροπάτωρ, ορ⊙, ὁ, ἡ, *ex tauro procreatus*: ex ταῦρ⊙, & πατὴρ, *pater*.
ΤΑΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *TAURUS*: dat. pl. ταύροις, ταύροις, Dor. pro ταύρους, acc. pl. Hinc ταύρει⊙ & ταύρι⊙, ου, *taurinus*. κένταυρ⊙, *centaurus*.
Ταυροφόν⊙, ου, ὁ, ἡ, *tauricida*: ex ταῦρ⊙ & φένω, *occido*: p. m. πέφονα.

Ταῦτ',

Ταῦτ', pro ταῦτα, *hæc*, nom. vel acc. pl. Att. Ion. & Dor. pro διὰ ταῦτα, *ob hæc:* ab οὗτ. αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc*. Accipitur & ταῦτα adverbialiter pro *quod magis est, imprimis, præsertim*. καὶ ταῦτα, *eoque*.

ταυτᾶ, Dor. Æol. & Poet. pro τῇ αὐτῇ,

Ταὐτὰ, *eadem*, pro τὰ αὐτά. ταὐτῇ, pro οὕτω, *hoc modo*.

Ταύταν, Dor. pro ταύτην, *hanc istam* : ab οὗτ. αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc*.

Ταυτολόγος, ου, ὁ, ἡ, *qui idem dicit*. ταὐτὸν λέγει. Hinc ταυτολογία, ας, ἡ, *ejusdem repetitio*.

Ταὐτόματος, ου, pro αὐτόματος, ου, ὁ, *spontaneus, ultroneus*. ταὐτόματον, *forte fortuna*.

Τάφε, Ion. pro ἔταφε, *obstupuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Ταφεὶς, *sepultus*, a. 2. part. pass. verbi θάπτω, *sepelio* ; item *stupeo* : f. ψω. a. 2. ind. pass. ἐτάφην.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, *sepultura* : à θάπτω, *sepelio*.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam sic dicti.

Τάφος, ου, ὁ, *epulum funebre, sepulchrum*. Th. θάπτω, *sepelio*.

Τάφρος, ου, ὁ, *fossa, fovea*, in quam *mortui* ejecti fuerunt. Est & τάφρος, *vallum*. Th. θάπτω.

Ταφὼν, a. 2. part. act. Et notandum duplicem habere significationem : nonnunquam declarat idem quod θάψας, *qui sepelivit*, tum est à θάπτω, *sepelio* : nonnunquam idem quod θαμβήσας, *obstupefactus*, & tum est à θήπω, *obstupeo* : a. 2. ἔταφον. p. m. τέθηπα.

Τάχ', pro τάχα, adv. *brevi, cito, velociter, forsitan, utique*. Th. ταχὺς, *celer*.

Ταχέες, nom. pl. à ταχὺς, έος, *celer*.

Τάχει, dat. sing. à τάχος, εος, τὸ, *celeritas* : ejusd. th.

Ταχεῖα, ας, ἡ, f. g. à ταχὺς, έος, *celer*.

Ταχέων, gen. pl. à ταχὺς, *celer*.

Ταχέως, adv. *celeriter* : ab eod. th.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω, *constituo* : f. ξω.

Ταχινὸς, ὴ, ὸν, *pernix, celer*. ταχινὰ, Poet. pro ταχινῶς, & hoc pro ταχέως, *celeriter*. Th. ταχύς.

Τάχιον, adv. *citius* : &

Τάχιστα, *citissime*. τὴν ταχίστην, *celerrime*. Th. ταχύς.

Τάχος, τὸ, vide τάχει.

Ταχυάλωτος, ου, ὁ, ἡ, *qui cito capi potest* : ex ταχὺς & ἁλίσκω, *capio*.

Ταχυδρόμος, ου, ὁ, ἡ, *qui velociter currit* : à ταχὺς, *celer*, & τρέχω, *curro* : f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. præt. m. δέδρομα. inde δρόμος, *cursus*.

Ταχυνεῖ, 3. sing. f. 1. act. à

Ταχύνω, f. υνῶ, *accelero, propero*. Them. ταχύς.

Ταχυπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, *facile credulus* : ex ταχὺς & πείθω, *persuadeo*.

Ταχυπότμος, ου, ὁ, ἡ, pro ὁ τῷ τάχει πότμῳ ὑποκείμενος, *qui citæ morti est obnoxius* : ex ταχὺς, *celer*, & πότμος, ου, ὁ *mors*.

Ταχύπωλος, *celeres equuleos habens* ; *rei equestris peritus* ; ex ταχὺς, *celer*, & πῶλος, ου, ὁ, *pullus equinus*.

ΤΑΧΥΣ, εῖα, ὺ, *celer, velox, præceps* : qu. à τείνω, *extendo* ; vel τάσσω, *ordino* : comparat. ταχύτερος, *celerior* ; pro quo usitatius ταχίων, item θάσσων & -ττων. superlat. ταχύτατος, seu τάχιστος. Hinc τάχα, ταχὺ & ταχέως, *celeriter*. τάχος, εος, τὸ, *celeritas*, ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, idem. ταχύνω, *accelero, propero*.

Ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, *celeritas, velocitas* : alias ταχύτης. Th. ταχύς.

Ταχυτῆτ', pro ταχυτῆτα, acc. sing. præcedent.

Τάω, -ῶ, *capio*. Inde format Eustath. τάζω.

Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.

Ταὼς, & ταῶς, ῶ, & ταὼν, ῶνος, ὁ, *PAVO* : qu. à τάσις, id est, *extensione* pennarum. Th. τείνω, *extendo*.

ΤΕ, conjunctio copulativa ; valet idem quod Latinorum *que*, *ET*. Est dictio enclitica, & semper postponi solet, εἶπέ τε, *dixitque* : τὲ & ἄρα, aliquando apostrophantur ; ut, τ' ἄρ', & expletivæ particulæ sunt. Et τὲ, Dor pro σὲ, *te*.

ΤΕΓΓΩ, *TINGO*, *humecto, mollio* : f. ξω. τέγγειν ψευδέϊ λόγον, *tingere mendacio orationem*, pro *mendacia dicere* : qu. à τείνω, *extendo* : nam *mador* facit ut corpora possint *extendi*. Hinc τεγκτὸς, ὴ, *tinctus*. τέναγος, εος, τὸ, *locus humidus*.

Τέγεα, Ion. τεγέη, est oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τέγεος, *sub tecto, sublimis, altus* : à τέγος, quod vide.

Τέγος, εος, τὸ, *tectum, domus*, pro στέγος, τὸ, idem : Poet. pro λέχος, vel ὄρος, *collis, mons*. Th. στέγω, *tego*.

Τεὴν, *tuam*, Poet. & Dor. pro σὴν, acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*. Them. σὺ, *tu*.

Τεθαλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. m. acc. sing. à θάλλω, *floreo*. Vide τεθαλυῖα.

Τεθαλυῖα, *abundans*, perf. part. m. f. g. verbi θάλλω, *floreo* : f. αλῶ. p. m. τέθηλα, & τέθαλα. perf. m. part. τεθαλώς.

Τεθάῤῥηκα, *ausus sum*, perf. ind. act. verbi θαῤῥέω, *fiduciam habeo* : à θάῤῥος, εος, τὸ, idem quod θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Τεθαρσήκασι, 3. pl. perf. act. verbi θαρσέω, *fiduciam habeo*. Them. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Τεθάφαται, Ion. pro τεθαμμέναι εἰσὶ, *sepultæ sunt*, 3. pl. perf. pass. verbi θάπτω, *sepelio* : quod vide.

Τεθέαμαι, perf. pass. verbi θεάομαι, *specto* : f. άσομαι.

Τέθεικα,

Τεθεῖεν, Att. Sync. pro τεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθεικα, perf. act. &

Τέθειμαι, perf. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω.

Τεθεμελίωτο, *fundata fuerat*, 3. sing. plusq. p. pass. Att. & Ion. verbi θεμελιόω, *fundamentum jacio*: f. ώσω. p. τεθεμελίωκα. à θεμέλιος, ου, ὁ, *fundamentum*. Them. θέμηλον, ου, τὸ, idem.

Τέθηλα, ας, ε, *florui*, perf. m. &

Τεθήλει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. verbi θάλλω, *floreo*.

Τεθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθηπα, perf. m. verbi θάπτω, *sepelio*, *stupeo*: a. 2. ἔταφον. perf. inf. m. τεθηπέναι. perf. part. m. τεθηπὼς, ότος.

Τεθήσατο, Ion. Pleonasm. pro ἐθήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi θάομαι. Significat autem ἐθηλάσατο.

Τεθλιμμένος, η, ον, *pressus*, *a*, *um*. perf. part. pass. verbi θλίβω, *premo*, *affligo*: f. ψω. p. τέθλιφα,

Τεθλασμένος, perf. part. pass. à θλάω, *frango*: f. άσω.

Τέθμιον, Poet. item quod seq.

Τεθμὸς, *lex*, *mos*: à τίθημι, *pono*.

Τέθναα, præt. m. qu. à θνάω, τεθνάναι, contracte pro τεθναέναι, perf. inf. m. verbi θνήσκω, *morior*. Vide seq.

Τέθναθι, præs. imperat. τεθναίην, præs. opt. τεθνάναι, præs. inf. τεθνὰς. præs. part. à τέθνημι, *morior*; hoc à θνάω, seu θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Τεθναίην, *moriar*, præs. opt. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sunt qui Anadiplasiasmo Ion. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τέθνημι.

Τεθναῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync. pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν, num. plur. præs. opt. τεθναίην, quod vide.

Τεθνάκαμες, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. plur. perf. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. τέθνηκα.

Τεθνακὼς, ότος, *mortuus*. Dor. pro τεθνηκὼς. perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. act. τέθνηκα.

Τεθνάμεν, Ion. & τεθνάμεναι, Dor. pro τεθνάναι, quod vide.

Τεθνάναι, præs. inf. à τέθνημι, pro θνήσκω. Sed τεθνᾶναι, contracte pro τεθναέναι, perf. inf. m. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι, perf. act. τέθνηκα. perf. m. τέθναα. qu. à θνάω.

Τεθνᾶσι, *mortui sunt*, per Synæresin pro τεθνάασι, 3. pl. perf. m. verbi θνήσκω, *morior*: p. m. τέθναα.

Τεθνάτω, *interficiatur*, 3. sing. imperat. præs. τέθναθι, verbi τέθνημι, pro θνήσκω.

Τέθνεια, Bœot. Sync. pro τέθνηκα, perf. ind. act. Hinc τεθνειὼς, ῶτος, per Sync. pro τεθνεικὼς, ότος, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα, & Bœot. τέθνεικα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα.

Τεθνειῶτος, gen. sing. perf. part. Vide τέθνεια.

Τεθνεὼς, ῶτος, & Poet. τεθνηὼς, per Crasin pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. act. τέθνηκα.

Τέθνηκα, ας, ε, & in 3. pl. τεθνήκασι, perf. act. &

Τεθνηκέτω, 3. sing. perf. imperat. act. à θνήσκω, quod vide.

Τεθνήξω, f. 1. verbi τεθνήκω, Syracusano more fact. ex perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω, *morior*.

Τεθνηὼς, Poet. pro τεθνεὼς, quod vide.

Τεθνὼς, per Sync. pro τεθναὼς, perf. part. m. verbi θνήσκω, *morior*: p. m. τέθναα.

Τεθόλωται, *turbatus est*, 3. sing. perf. pass. à θολόω, *turbo*, *inquino*. Th. θολὸς, οῦ, ὁ, *sordes turbidæ*.

Τεθορεῖν, Ion. Anadiplas. pro θορεῖν, præs. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, *salio*.

Τεθραμμένην, acc. singul. part. perf. pass. f. g. verbi τρέφω, *alo*: f. ψω. a. 2. ἔτραφον. perf. pass. τέθραμμαι.

Τεθρᾶσθαι, Dor. pro τετρῆσθαι, perf. inf. pass. verbi τετράω, seu τίτρημι, *perforo*. f. τρήσω. perf. pass. τέτρημαι.

Τεθριπποβάτης, ὁ, *qui quadrigis vehitur*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga* (quod ex τετρὰς, *quaternio*: hoc à τέσσαρες, *quatuor*,) & ἵππος, *equus*, & βαίνω, *ascendo*.

Τέθριππον ἅρμα, *currus quadrijugus*, *quadrigæ*. Vide in seq.

Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ, ἡ, *qui equos quadrijugos alit*: & τεθριπποτροφέω, *equos quadrijugos alo*: & τέθριππον, τὸ, *quadriga*, (quod à τετρὰς, άδος, *quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*) & ἵππος, *equus*, & τρέφω, *alo*: p. m. τέτροφα.

Τεθυμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi θύω, *sacrifico*, *immolo*: f. θύσω. p. τέθυκα.

Τεθυωμένος, perf. part. pass. verbi θυόω, *odore jucundum reddo*. Th. θύω, *macto*, *suffio*.

Τεθυμῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. pass. verbi θυμόω, *ad iram provoco*: f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus*, *ira*.

Τεῒν & τὶν, Ion. Poet. & Dor. pro σοὶ, *tibi*, dat sing. à σὺ, *tu*.

Τείνας, αντος, a. 1. part. act. à

ΤΕΙ'ΝΩ, *TENDO*, *extendo*, *porrigo me*, seu *pertineo*: fut. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα. p. m. τέτονα. Hinc τόνος, ου, ὁ *intentio*; item *accentus*. τετανὸς, οῦ, *extentus*. ταναὸς, οῦ, idem. τιταίνω, *tendo*. ταινία, ας, ἡ, *tænia*. χειροτονέω, *manum protendo*, & *attollo*; item *scisco*, *decerno*, *creo*. χειροτονία, ας, ἡ, *suffragium*.

Τείρεα,

Τείρεα, τὰ, *astra* : ob *siccandi* virtutem, à τείρω.
Τειρεσίας, ου, ὁ, *TIRESIAS*, vates Thebanus præstantissimus.
Τείρετο, Ion. pro ἐτείρετο, *affligebatur*. 3. sing. imperf. pass. verbi τείρομαι, *vexor*. Th. τείρω.
Τειρήσω, εις, ει, f. 1. à τειρέω, idem quod τείρω, *affligo*, *vexo*, *domo*. Gen.3.15.
Τειρομένοισιν, *vexatis*, dat. pl. part. præs. pass. verbi τείρω.
Τείρουσι, Dor. pro τείρουσι, 3.pl.præs.ind.à
ΤΕΙ'ΡΩ, *vexo*, *affligo*, *subjugo*, *TERO*, *sicco* : f. τερῶ. a. 2. ἔταρον. Hinc τέρην, ενος, *tener*, *mollis*.
Τειχεσιπλῆτα, voc.sing. à
Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, *mœnium quassator* : ex τεῖχος & πλήσσω, *percutio*.
Τειχέω pro τειχίζω, *muris cingo*. Them. τεῖχος.
Τειχέων, gen. pl. à τεῖχος.
Τειχήρης, εος, ὁ, ἡ, *mœnibus conclusus* : ex τεῖχος, & ἄρω, *apto*.
Τειχίζω, vide in τειχισθῆναι.
Τειχόεις, *muris cinctus* : à τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.
Τειχίσαι, a.1.inf. act. &
Τειχισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τειχίζω, *muris munio* : f. ίσω. p. τετείχικα. a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.
Τειχομαχέω, *muros oppugno* : hinc τειχομαχία, & Ion. -η, *murorum oppugnatio* : ex τεῖχος & μάχομαι, *pugno*.
ΤΕΙ'ΧΟΣ, εος, τὸ, *murus*, *mœnia*. τεῖχος ξύλινον, *lignorum strues*, *rogus* : qu. à τεύχω, *struo*. Hinc τειχίζω, *murum ædifico*.
Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *murorum custos* : ex τεῖχος & φύλαξ, ὁ, ἡ, *custos*. Th. φυλάσσω, *custodio*.
Τίκ', pro τίκε, Ion. pro ἔτικε. 3. sing. a 2. ind. act. Est & τίκε. a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, *pario* : f. τέξω. p. m. τέτοκα. a.2.inf.act. τεκεῖν.
Τεκέσθαι, a.2.inf.m. verbi ejusd.
Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th τίκτω, *pario*.
Τίκετ', pro τίκετο, Ion. pro ἐτίκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. m. verbi τίκτω, *pario* : f. τέξομαι. a.2. ἔτεκον.
Τεκμαίρομαι, η. εται, *destino*, *ad finem perduco*, *struo*, *denuntio* : a. 1. m. ἐτεκμηράμην. à τεκμαίρω, *indico*, *demonstro*. Th. τέκμαρ, τὸ, *finis*.
ΤΕ'ΚΜΑΡ, ατος, τὸ, *finis*, *exitus rei* ; item *signum* : qu. à τέκω, *pario*, *efficio*. Hinc τεκμαίρω, *certis signis ostendo*.
Τεκμήριον, ου, τὸ, *certum signum*. Them. τέκμαρ.
Τέκμωρ, τὸ, idem quod τέκμαρ, *signum*.
Τέκνα, τὰ, *pulli*, *filii*, nom. pl.à τέκνον, quod vide.
Τεκνίον, ου, τὸ, *filiolus*. τεκνία, ων, τὰ, *filioli*: ab eod.

Τεκνογονέω, *liberos pario* : f. ήσω. p. τετεκνογόνηκα. a. 1. ἐτεκνογόνησα. à τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*, & γείνομαι, *nascor* : p.m. γέγονα.
Τεκνογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio* : ab iisd.th.
Τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Et pro *autore generis*. Pindar. τέκνα, ων, τὰ, *liberi* : à τίκτω, *pario*.
Τεκνοποιηθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo* : quod ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*, them. τίκτω, *pario*, & ποιέω, *facio*.
Τεκνοτροφέω, ῶ, *liberos educo* : f. ήσω. p τετεκνοτρόφηκα. a. a. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*, & τροφέω, *nutrio*. Th. τρέφω, *alo*.
Τεκνοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, *qui vel quæ liberos alit* : &
Τεκνότροφος, ου, ὁ, ἡ, *qui vel quæ à liberis alitur*. Vide τεκνοτροφέω.
Τεκνόφι, adv. *per filium*, *operâ filii*. διὰ τοῦ τέκνου. Simonid.
Τεκνόω, *liberos procreo*, *genero* ; item *liberos habeo*, *peperi* : præs. pass τεκνόομαι, *gignor*, *nascor* : à τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *procreo*.
Τέκνωσις, εως, ἡ, *liberorum procreatio* : à præced. quod vide.
Τέκον, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον. a. 2. ind. act. verbi τίκτω, *pario* : f. τέξομαι. a.2. part. τεκών, όντος, in g.pl. τεκόντων.
Τέκος, εος, τὸ, *fœtus*, *proles* : à τίκτω, *pario*.
Τεκοῦσα, *pariens* : a.2. part. act. f. g. à τεκών, όντος, quod vide.
Τεκτήνατο, *fabrefecit*, Ion. pro ἐτεκτήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκταίνω, *fabricor*. f. ανῶ. quod à τέκτων, ονος, ὁ, *faber*. Th. τεύχω, *fabricor*.
Τέκτονος, gen. sing. à
Τέκτων, ονος, ὁ, *faber* ; qu. τεύκτων, à τεύχω, *fabricor* : f. ξω. p. τέτευχα. perf.pass. τέτευγμαι, ξαι, κται, (ubi ε abjici solet :) hinc τεύκτων.
Τεκών, οῦσα, όν, a. 2. part act. verbi τίκτω, *pario* : f. τέξομαι. a.2. ἔτεκον.
Τελαμών, ῶνος, ὁ, *fascia*, *lorum clypei aut ensis* : à ταλάω, *suffero*, *sustineo*.
Τελαμωνίαι, *baltea coriacea quibus armantur canes adversus feras* : à præcedent. quod vide.
Τελαμώνιος Αἴας, *Ajax Telamonius*, nomen propr. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.
Τελέεσθαι, præs. inf. pass. verbi τελέω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.
Τελέῃς, *perficias*, 2.sing.præs. sub. act. verbi ejusd. & th.
Τελέθοντι, *sunt*, Dor. pro
Τελέθουσι, 3.pl. præs. verbi τελέθω.
Τελέθω, εις, ει, *sum*, *fio*, *orior* : Poet. τελέθομαι, idem : in 3. pl. τελέθοντι, τελέθωσι. 3.pl.præs.sub.act. Th. τέλλω, *sum*, *fio*.
Τέλει, dat.sing. à τέλος, εος, τὸ *finis*.
Τελεία, *perfecta*, f. g. à τέλειος, quod vide.

Τελείετο, *perficiebatur*. 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τελείω, Poet. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Τέλειος, τελεία, ον, *perfectus, a, um*. in comparat. τελειότερος, έρα, ερον, hinc adv. τελείως, *perfecte*. Th. τέλος, *finis*.

Τελειότης, ητος, ἡ, *perfectio*: à præced.

Τελειόω, -ῶ, *perficio*, f. ώσω. p τετελείωκα. a. 1. ἐτελείωσα. a. 1. sub. τελειώσω. a. 1. inf. τελειῶσαι, *consecrare*, præs. pass. τελειόομαι, ῦμαι, *perficior*, *consummatus ero*. perf. pass. τετελείωμαι, σαι, ται, *perfectus sum*. perf. part. pass. τετελειωμένος, η, ον, *perfecte regeneratus*. a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η, *consummatus sum*. a. 1. sub. pass. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, *consecrer*, & in 3. pl. τελειωθῶσι. Th. τέλος, *finis*.

Τελειούσθω, *perficitor*, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi τελέω, *perficio*. Them. τέλος.

Τελεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi ejusd. & them.

Τελείω, Poet. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελειωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τελειόω, quod vide.

Τελείως, *integre*, adv. à τέλειος, *perfectus*. Th. τέλος.

Τελείωσις, εως, ἡ, *perfectio*, *consummatio*: à τελειόω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Τελειωτὴς, ῦ, ὁ, *consummator*. ab eod. verbo & th.

Τελέοις, 2. sing. præs. opt. act. verbi τελέω, *finio*, *perficio*. Th. τέλος.

Τέλεος, idem quod τέλειος, *perfectus*: &

Τελεόω, idem quod τελειόω, *perficio*. hinc præs. inf. τελεῦν, Th. τέλος, *finis*.

Τελέσαι, a. 1. inf. act. &

Τελέσαιμι, a. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, quod vide in præced.

Τέλεσαν, Ion. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελέσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejusdem verbi.

Τέλεσεν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. sing. a. 1. act. &

Τελέσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελεσθέντων, Att. pro τελεσθεισῶν, masc. pro f. g. a. 1. part. pass. à τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusdem.

Τελεσθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro

Τελεσιάδης, ῦ, ὁ, πατρωνυμικὸν, pro Τελεσίας, ῦ, ὁ.

Τελέσιος, ῦ, *perfectus*, *ultimus*. Them. τέλος.

Τελεσιουργέω, *perficio*; item *initio*: à

Τελεσιουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *perfector*, qui τελέσιον ἔργον producit. Th. τέλος.

Τέλεσον, άτω, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τέλεσσα, Ion. & Poet. gem. σ, pro ἐτέλεσα. a. 1. ind. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσσῃ, gem. σ, Poet. pro τελέσῃ, *perfecerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Τελεσσιγάμοισιν, *perficientibus nuptias*: dat. pl. à

Τελεσσίγαμος, ῦ, ὁ, ἡ, *qui vel quæ perficit nuptias*: ex τελέω, *perficio*. (Th τέλος, *finis*) & γάμος, ῦ, ὁ, *nuptiæ*. Th. γαμέω, *uxorem duco*.

Τελέσσω, *perficiam*, Poet. pro τελέσω, fu. 1. ind. vel a. 1. sub. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελεσφορέω, *ad finem perduco*, *perficio*: à

Τελεσφόρος, ῦ, ὁ, ἡ, *ad finem perducens*, & qui τελέσιον φέρει. tum *qui perfectum fructum fert*, *fructifer*. ex τέλος, *finis*, *vectigal*, & φέρω, *fero*.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, *finis*, *exitus*; item *initiatio*, *expiatio*, *sacerdotium*, *ceremonia*. Them. τέλος.

Τελεῦντι & τελεῦσι, Dor. pro τελοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελευτὰ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro τελευτὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Τελευταῖος, αία, αῖον, *ultimus*, *postremus*, à τελευτὴ, idem quod τέλος, *finis*.

Τελευτᾶν, Att. pro τελευτάειν, præs. inf. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελευτάσει, *perficiet*, 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει· &

Τελεύτασεν, *finivit*, Dor. & Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελευτάω, *morior*, *ad finem perduco*. præs. imperf. τελεύτα, α, αέτω, *moriatur*. f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα. a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος. perf. ind. act. τετελεύτηκα. præs. pass. τελευτάομαι, *evenio*: à

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis*, *mors*. Them. τέλος, *finis*.

Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. τελευτήσασι, dat. pl. τελευτήσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελέω, -ῶ, *impleo*, *solvo*, *perficio*. f. έσω p. τετέλεκα, *absolvi*, a. 1. ἐτέλεσα, *ad finem perduxi*. a. 1. sub. act. τελέσω, ῃς, ῃ, per. pass. τετέλεσμαι, σαι, ται, *consummatus sum*. a. 1. pass. ἐτελέσθην, ης, η, f. 1. pass τελεσθήσομαι, ῃ, εται. a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ῇς, ῇ, *impletus fuerim*. Them. τέλος *finis*.

Τελέως, *plene*, *plane*, *perfecte*, adv. à τέλος *finis*.

Τελέωσις, εως, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio*, *consummatio*. Th. τέλος.

Τελεωτέρων, gen. plur. comparat. grad. à τῷ

ἀ τέλειΘ, *perfectus*. Them. τέλΘ.

Τελήεις, εντΘ, *perfectus*, in f. g. τελήεσσα, ης, ἡ, ab eod. th.

Τελήεσσας, *perfectas*, acc. pl. f. g. à τελήεις, quod vide.

Τελίσκομαι, *compleor, perficior, initior*. Hesych. Th. τέλΘ.

Τέλλειν ὁδὸν, *iter facere, proficisci*, Dor. pro ὁδὸν τελεῖν.

ΤΕΛΛΙ'ΝΗ, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeriter τέλλει, *crescit*, & fit τελεία.

Τελλὶς, *totum*, Hesych. nempe τέλλειον, ex partibus, quæ illud τελεῦσι.

Τέλλομαι, Poet. pro ὑπάρχω, *sum, existo*, à

ΤΕ'ΛΛΩ, inusit. *facio, fio, orior*. Hinc τελέθω, Poet. *sum*. ἀνατέλλω, *oriri facio, orior*, ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, *ortus*. ἐντέλλω, *injungo*. ἐντολὴ ης, ἡ, *mandatum*. ἔνταλμα, ατΘ, τὸ, idem.

ΤΕ'ΛΜΑ, ατΘ, τὸ, *lacuna, locus palustris*.

Τελμὶς, ῖνΘ, ὁ, *lutum* : à præced.

ΤΕ'ΛΟΣ, εΘ, τὸ, *finis, exitus*. & pro *victoria, vectigal, impensa, mysterium, dignitas magistratuum, legio, turma, cohors*. Ionice scribentibus sæpe est χρῆμα, *res*. Hinc τέλειΘ & τέλεΘ, ου, *perfectus*. τελειόω, *perficio, ad finem perduco*. τελέω, έσω, idem. τελειότης, ητΘ, ἡ, *perfectio*. τελευτὴ, ης, ἡ, *finis* ; item *mors*. τελευτάω, *finio, definio*. ἀποτελέω, *perficio*. ἀποτέλεσμα, ατΘ, τὸ, *effectus*. peculiariter *effectus stellarum* ; item *eventus*. διατελέω, *perago, conficio* ; item *permaneo, persevero*. ἐντελὴς, έΘ, ὁ, ἡ, *perfectus, absolutus*. λυσιτελὴς, ὁ, ἡ, *utilis*.

Τελεῦσι, *perficiunt*, 3. plu. præs. ind. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλΘ.

Τέλσον, ου, τὸ, *finis, extremitas* : à τέλΘ, per Metath.

Τελχὶν, *fascinator*. qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet*.

Τελῶν, *perficiens*, præs. part. verbi τελέω, quod vide.

Τελώνης, ου, ὁ, *publicanus* : ex τέλΘ, εΘ, τὸ, *vectigal*, & ὠνέομαι, οῦμαι, *emo*.

Τελώνιον, ου, τὸ, *TELONIUM*. locus ubi publicani sedebant & vectigal exigebant. ab iisd. Th.

Τέμαχος, εΘ, τὸ, *frustum sectione alicunde ablatum* : à τέμνω, *seco*.

Τεμένει, dat. sing. à

Τέμενος, εΘ, τὸ, *nemus, portio agri à cæteris resecti*. Th. τέμνω, *seco*.

Τέμνοισαι, *secantes*, Dor. pro

Τέμνουσαι, nom. pl. f. g. præs. part. à

ΤΕ'ΜΝΩ, *seco, scindo*. f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα. Hinc τόμΘ, ου, ὁ, *frustum, pars*. ἄτομΘ, ου, ὁ, ἡ, *qui sectus non est* ; item *qui secari nequit*. διχότομΘ, ου, ὁ, ἡ, *in duas æquales partes dissectus*.

Τέμπεα, η, τὰ, *TEMPE*, locus amœnissimus in Thessalia.

Τεμῶ, f. ind. act. verbi τέμνω.

Τέναγος, εΘ, τὸ, *locus humidus, maris illuvies, limus* : à τέγγω, *humecto*.

Τένδει, *arrodit*, 3. sing. præs. à

ΤΕ'ΝΔΩ, seu τένθω, *comedo, rodo*. q. à τείνω & ἔδω, ut sit *distenso ore edo*. Hinc τένθης, ου, ὁ, *vorator, liguritor*. τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum*.

Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, nomen propr. insulæ.

Τενθρηδὼν, & τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum*, ut vespa. quia delectatur τενθεία, id est, *liguritione*. Th. τένδω.

Τένοντα, acc. sing. &

Τένοντε, nom. dual. à

Τένων, οντΘ, ὁ, *tendo, finis musculi*, qui pars nervosa, cujus actio præcipue in τάσει, id est, *tentione*, consistit. à τείνω, *tendo*.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi τίκτω, *pario*. f. τέξομαι, ἡ, εἰ. a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Τέο, Ion. pro τοῦ, id est, τινΘ, Poet. subintellige ἕνεκα.

Τεοῖς & τέοισι, dat. pl. à

Τεὸς, ὰ, ὸν, *tuus, a, um*. Dor. pro σὸς, ἡ, όν. Th. σὺ, *tu*.

Τέραμνος, η, ον, *coctu facilis* : à

Τεράμων, ονΘ, ὁ, ἡ, *mollis, tener* : à τέρην, idem. Th. τείρω, *vexo, tero*.

ΤΕ'ΡΑΣ, ατΘ, τὸ, *signum, portentum*, quod facit, τρέειν, quia *terret*. τέρατα, ων, τὰ, *ostenta, miracula*. hinc τερατώδης, εΘ, ὁ, ἡ, *portentosus*. τερατεύω & τερατεύομαι, *monstra loquor*. τερθρεὺς, έΘ, ὁ, *præstigiator, incantator*. τερθρεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantamentum*.

Τερασκόπος, Poet. Syncop. pro

Τερατοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, *prodigiorum inspector & observator, vates*. Ex τέρας, τὸ, *portentum*, & σκόπΘ, quod à σκέπτομαι, *inspicio, video*. p. m. ἔσκοπα.

ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, *TEREBINTHUS*, arbor.

Τέρεινα, & Ion. τερείνη, ης, ἡ, *tenera* : à masc. ὁ, τέρην, ενΘ. quod vide.

Τέρεινα, acc. sing. ab eod.

Τερετίζειν, *Musicum pulsum edere* : à sono.

Τέρετρον, ου, τὸ, vide in seq.

ΤΕΡΕ'Ω, f. έσω, *terebro, torno, vulnero*. q. à τείρω, *tero*. Hinc τέρετρον, ου, τὸ, *terebra*. τερέτριον, ου, τὸ, *terebella*. τέρθρον, ου, τὸ, *tenuis quidam funiculus in navi*, τερηδὼν, όνΘ, ὁ, *teredo*. vermis ligna terebrans. τορέω, *perforo*. τορεύω, idem. τόρευμα, ατΘ, τὸ, *opus torno factum*.

Τερηδὼν, όνΘ, ὁ, *TEREDO* : à τερέω, quod vide.

Τέρην, ενΘ, ὁ, f. g. τέρεινα, n. τέρεν, *TENER, mollis*. Angl. tender. à τείρω, *tero*, quia facile *teritur*.

Τερθρεὺς, έως, ὁ, *præstigiator*; à τέρας, quia *portenta* edit.

Τέρθεϱν, ου, τὸ, *artemon*, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. q. τέρεθρον, quia per *foramen* ducitur. Th. τερέω, *terebro*.

Τέρμ', pro τέρμα, quod vide.

ΤΕ'ΡΜΑ, ατος, τὸ, *terminus*, *meta*, *finis*. adv. *tandem*, *ad extremum*. Hinc τέρμις, & τέρμων, idem & Angl. term. q. à τείρω.

Τέρμινθος, idem quod τερέβινθος.

Τερμιόεις, εντος, *ad pedes usque demissus*. in acc. τερμιόεντα, *talarem*. Them. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus*.

Τέρπει, *delectat*, 3. sing. præs. act. τέρπεται, 3. sing. præs. pass. verbi τέρπω, *delecto*.

Τέρπεο, *delectare*, Ion. pro τέρπου, præs. imperat. pass. verbi ejusd.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Τέρπετ', Ion. pro ἐτέρπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi τέρπω, *delecto*.

Τερπικέραυνος, ου, *fulmine gaudens*: à τέρπομαι, *delector*, & κεραυνὸς, οῦ, ὁ, *fulmen*.

Τερπνὸς, οῦ, *jucundus*, *venustus*: τερπνὸν, οῦ, τὸ, *delectatio*, *voluptas*: à τέρπω, *delecto*.

Τερπνότατος, ου, *jucundissimus*, superl. à τερπνὸς, *jucundus*. hinc τερπνῶς, adv. Th. τέρπω, *delecto*.

Τερπνότης, ητος, ἡ, *jucunditas*: ab iisd.

Τερποίμην, præs. opt. pass. à

Τερπόμενος, præs. part. pass. verbi τέρπω.

Τέρποντο, *delectabantur*, Ion. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. pass. verbi τέρπω.

Τέρπου, ἕο, *oblectare*, præs. imperat. à

ΤΕ'ΡΠΩ, *delecto*, *exhilaro*, *mulceo*. τερπώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. f. 1. ind. act. τέρψω. p. φα. Hinc τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*, *oblectatio*. τερπνὸς, οῦ, *jucundus*, *delectationem adferens*. τερπνότης, ητος, ἡ, *jucunditas*.

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod τέρψις, *delectatio*. Th. τέρπω.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσω, f. Æol. verbi τείρω, *vexo*. f. τερῶ, & Æol. τέρσω.

Τέρσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τέρσω, quod vide. Alioqui τέρσετον, est dual. f. 1. Æol. verbi τείρω, *tero*.

Τέρσην, *siccabat*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod τέρσω.

ΤΕ'ΡΣΩ, *arefacio*, *sicco*. q. à τείρω. hinc τερσαίνω, idem quod τέρσω. ταρσὸς, & Att. ταῤῥὸς, οῦ, ὁ, *crates*, *super qua casei & alia solent siccari*; item, *ala avium*: *& ordo remorum*.

Τέρτιος, ου, ὁ, nomen viri Latinum. *Tertius*.

Τέρτυλλος, ου, ὁ, *nomen Oratoris*, seu *rabulæ forensis*. dimin. à *Tertius*.

Τέρυς, υος, *invalidus*, *imbecillus*; item *vorax*. q. *tritus*. à τείρω, *tero*.

Τερύσκω, *affligo*. à τείρω, *vexo*.

Τερφθῇ, *delectetur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τέρπω, *delecto*.

Τέρψας, *oblectans*, a. 1. part. act. verbi τέρπω.

Τερψίμβροτος, ου, *delectans homines*. Epith. Solis. à τέρψις, & βροτὸς, *mortalis*.

Τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*. in pl. τέρψεις. Th. τέρπω, *delecto*.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectans: à τέρπω, *delecto*, & χορὸς, *chorus*, *tripudium*.

Τέσσαρα, vide in τέσσαρες.

Τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quadraginta*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τεσσαρακονταετὴς, έος, ὁ, ἡ, *quadraginta annorum*. Ex τεσσαράκοντα, & ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Τεσσαρακοστὸς, οῦ, *quadragesimus*: à sequent. them.

ΤΕ'ΣΣΑΡΕΣ, & Att. τέτταρες, ων, οἱ, αἱ, & τὰ τέσσαρα, *quatuor*. dat. τέσσαρσι. acc. τέσσαρας, & -α. Hinc τετράκις, *quater*. τέταρτος, & Poet. τέτρατος, *quartus*. τέτραξ & τετράων, *avium nomina*. & Lat. TESSERA, quod quadrata.

Τέσσερες, Ion. pro τέσσαρες, quod vide.

Τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*, perf. part. pass. verbi τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. χα.

Τεταγμένως, *ordinate*, *stato tempore*. adv. à præced.

Τεταγὼν, όντος, *qui tetendit*, Ion. redupl. pro ταγὼν, a. 2. part. act. verbi τάζω, *prehendo*, *capio*, *tendo*. Them. τείνω, *tendo*.

Τέτακα, *extendi*, perf. act. à τείνω, *tendo*. f. τενῶ. a. 1. pass. ἐτάθην.

Τέτακται, perf. ind. pass. 3. sing. verbi τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. χα.

Τέταλμαι, perf. ind. pass. verbi τέλλω, *orior*. f. τελῶ. p. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Τετανὸς, οῦ, & τέτανος, *extensus*. à πιτνάω. Th. τείνω, *extendo*.

Τέτανται, *exporrecti sunt*, 3. plur. perf. pass. verbi τείνω, *extendo*. perf. pass. τέταμαι.

Τεταπεινωμένος, η, ον, part. perf. pass. à ταπεινόω, *humilio*, quod vide.

Τετάραγμαι, ξαι, κται, perf. pass. verbi ταράσσω, *turbo*, *commoveo*. f. ξω. p. χα.

Τεταραγμένως, *perturbate*, *inordinate*: adv. à τεταραγμένος, part. perf. præced.

Τεταρπόμενος, Ion. redupl. pro ταρπόμενος, a. 2. part. m. verbi τέρπω, *delecto*.

Τεταρπώμεθα, Ion. redupl. & Poet. pro ταρπώμεθα, 1. plur. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, *quatriduanus*, *a*, *um*: quod à τέταρτος, η, ον, *quartus*. Them. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετάρτῃ, dat. sing. f. g. à τέταρτος, quod vide.

Τέταρ-

Τέταρτος, η, ον, & Poet. τέτρατος, *quartus, a, um.* ejus.th.
Τέταται, Pind. *posuit*, pro *contendit*, *in istam curam incumbit*, 3. sing. perf. pass. vide in τέτατο.
Τέτατο, Ion. pro ἐτέτατο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi τείνω, *extendo.* f. τενῶ. p. τέτακα. perf. pass. τέταμαι, σαι, ται.
Τετάχαται, *ordinati sunt*, Ion. pro τεταγμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. verbi τάσσω, *ordino.* f. ξω. p. χα. perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται.
Τετειχισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi τειχίζω, *murum ædifico.* f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus.*
Τέτελα, *perfeci*, perf. m. verbi τελέω, *perficio.* f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis.*
Τετέλεκα, perf. act. τετέλεσαι, 3. sing. perf. pass. τετέλεσμαι, verbi τελέω, *perficio.* Th. τέλος.
Τετελεσμένον, *peractum*, perf. part. pass. verbi τελέω, *perficio*, quod vide.
Τετευγμένος, pro τετυγμένος, *consecutus.* perf. part. pass. verbi τυγχάνω, *assequor.* f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι.
Τετεύχαται, *fabrefacti sunt*, Ion. pro τετευγμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. &
Τετεύχατο, pro τετευγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. part. Ion. verbi τεύχω, *fabricor.* f. ξω.
Τέτευχα, ας, ε, perf. ind. act. à τυγχάνω, f. τεύξομαι, *adipiscor.*
Τέτηκα, perf. m. inde τετηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. m. verbi τήκω, *liquefacio,*
Τετιημένε, *afflicte*, voc. sing. à
Τετιημένος, ου, part. perf. pass. verbi τιέω, *crucio*, *dolore afficio.* f. ήσω. p. τετίηκα. Hinc perf. part. act. τετιηὼς, per Crasin pro τετιηκὼς. Th. τίω, *punio*, *ulciscor.*
Τετίησθον, 2. dual. perf. pass. τετίημαι, verbi τιέω, *crucio.* Th. τίω, *punio.*
Τετιηότες, vide in τετιηὼς· à τιέω.
Τετιηὼς, ότος, per Crasin pro τετιηκὼς, ότος, *mœrens*, *tristatus*, *cruciatus.* perf. part. act. verbi ejusd. & th.
Τετιμένος, η, ον, *honoratus*, per Syncop. pro τετιμημένος, perf. part. pass. verbi τιμάω, *honoro.* Th. τίω, idem. Alii volunt esse perf. part. pass. verbi τίω, *honoro*, *punio.* f. τίσω. p. pass. τέτιμαι.
Τετίμηκε, *honore affecit*, 3. sing. præt. act. verbi τιμάω, *honoro.*
Τετιμημένος, *æstimatus*, perf. part. pass. verbi τιμάω, *æstimo*, *honoro.* Them. τίω, idem.
Τετιμῆσθαι, *honoratum esse*, perf. inf. pass. verbi τιμάω. Th. τίω.
Τετίμηται, *honorata est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ejus. & th.
Τέτλα, *patere*, per Apoc. pro τέτλαθι, vel præsentis imperat. act. verbi τέτλημι, *tolero.* Vel τέτλαθι, per redupl. Ion. dicitur pro τλᾶθι. a. 2. imperat. act. verbi τλῆμι, *patior.* a. 2. ἔτλην. a. 2. imperat. τλῆθι, & Dor. τλᾶθι. Them. ταλάω, seu τλάω, *perfero.*
Τέτλαα, perf. m. verbi ejusd. Sunt qui velint esse perf. ind. act. & per Syncop. dici pro τέτληκα.
Τέτλαθ', pro τέτλαθι, *sustineas*, vide τέτλα.
Τετλαίην, ης, η, præs. opt. act. à τέτλημι, *tolero.* Th. ταλάω, *perfero.*
Τετλάμεν, Ion. & τετλάμεναι, Æol. pro τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι, ab eod. them.
Τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, *perfero.*
Τέτληκε, *sustinuit*, 3. sing. perf. act. verbi τλάω, *sustineo.* f. ήσω. Them. ταλάω, idem.
Τετληὼς, ότος, *passus.* per Syncop. pro τετληκὼς, perf. part. act. verbi ejusd. & them.
Τέτμῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi τέτμω, *invenio.* Th. τέμνω, *seco.* inde τμῶ, & per redupl. τέτμω.
Τέτμηκα, *incîdi*, perf. act. verbi τέμνω, *seco.* f. μῶ, perf. pass. τέτμημαι. perf. part. pass. τετμημένος.
Τετμημένος, *incisus*, perf. part. pass. ab eod. verbo.
Τέτοκα, ας, ε, *peperi*, præt. m. verbi τίκτω, *pario.* f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. præt. part. m. τετοκὼς, υῖα, ός.
Τετοκυίης, *enixæ*, gen. sing. f. g. à τετοκὼς, part. perf. m. à τέτοκα, quod vide.
Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω, *audeo.* f. ήσω. p. τετόλμηκα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia.*
Τέτομα, *incîdi*, perf. m. verbi τέμνω, *seco.* f. τεμῶ. p. τέτμηκα.
Τέτορ', pro τέτορε, dual. num. à τέτορες, *quatuor*, Ion. & Poet. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τὰ, Dor. pro τέσσαρα.
Τέτρα, in compositione est contracte pro τέτταρα, vel τετράκις, id est, *quater.* Th. τέσσαρες, *quatuor.*
Τετραγωνοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, *quadrata facie præditus.* Ex τετράγωνος, quod vide. & πρόσωπον, ου, τὸ, *facies.* Them. ὄπτομαι, *video.*
Τετράγωνος, ου, ὁ, ἡ, *quadrangularis*, *quadratus* : ex τετρὰς, άδος, ἡ, *numerus quaternarius*, & γωνία, ας, ἡ, *angulus.*
Τετράδ', acc. pro τετράδα· à τετρὰς, άδος, ἡ, quod vide.
Τετράδιον, ου, τὸ, *quaternio*, dimin. à τετρὰς, άδος, ἡ, idem.
Τετράενες, Dor. pro τετραενὲς.
Τετραετὴς, ὁ, ἡ, & τὸ τετραετὲς, εος, *quadrimus*, *quatuor annos habens*, qu. ὁ, τέτταρας, ἔνος, ἤτοι ἔτη τέσσαρες ἐνιαυτοὺς ἔχων.

 Τετρα-

Τετραετὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Them. ἔτος, *annus.*

Τετραετία, ας, ἡ, *quadriennium*: ab eodem them.

Τετραθέλυμνος, *quatuor habens fundamenta, quadruplex.* Ex τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius numerus,* & θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum.* Th. θέμηλον, ου, τὸ, idem.

Τετραίνω, pro τιτραίνω, unde a. 1. τέτρηνα. Th. τιτράω, *perforo.*

Τετράκις, *quater*: à τέσσαρες, *quatuor.*

Τετρακισμύριοι, αι, α, *quadraginta millia*: à τετράκις, & μύριοι, *decies mille.* Th. μύριος, *infinitus.*

Τετρακισχίλιοι, αι, α, *quater mille.* divise τετράκις, (quod à τέσσαρες) *quater,* & χίλιοι, *mille.*

Τετράκναμος, ου, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, *qui quatuor habet radios.* Epith. *rotæ.* Ex τέσσαρες, *quatuor,* & κνήμη, ἡ, *tibia.*

Τετρακόσιοι, αι, α, *quadringenti, æ, a.* quod ex τέτρα, vel τετράκις, *quater.* Them. τέσσαρες, *quatuor,* & κόσιοι, quod vide.

Τετρακοσιοστὸς, ου, *quadringentesimus*; ab iisdem.

Τετρακτὺς, ύος, ἡ, idem quod τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio.* Them. τέσσαρες, *quatuor.*

Τετράμηνον, ου, τὸ, *quadrimestre spatium*: à

Τετράμηνος, ου, ὁ, ἡ, *quadrimestris*: quod ex τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius numerus,* & μὴν, μηνὸς, *mensis.*

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. pass. à τρέπω, *verto.* f. ψω. p. φα. perf. part. pass. τετραμμένος, *versatus.* p. m. τέτροπα.

Τετραμμένος, vide in τέτραμμαι.

Τετραορία, ας, ἡ, Poet. pro τεθριππος, vel -ον, quum adjectivum est, subaudit. ἅρμα, ατος, τὸ, *quadrigæ,* vel *quadrigarum currus.* τετράορον ἅρμα, Poet. etiam pro ἅρμα τέθριππον, *quadrigæ.* Ex τέτρα, Dor. pro Att. τέτταρα, & per Syncop. τέτρα, *quatuor,* & ἀείρω, *conjungo.* p.m. ἤορα, & Ion. ἄορα, ας, ε.

Τετραπλάσιος, ου, &

Τετραπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, *quadruplo major.* Th. τέσσαρες.

Τετραπλῆ, *quadrupliciter,* adv. à

Τετραπλόος, ους, όη, ῆ, όον, οῦν, *quadruplex.* Th. τέσσαρες, *quatuor.*

Τετράπολος, ου, ὁ, ἡ, Epithet. *soli quater aratro versi*: à τετρὰς, quod à τέσσαρες, *quatuor,* & πολέω, *verso.*

Τετράπους, ὁ, ἡ, καὶ τὸ τετράπουν, *quadrupes.* in gen. τετράποδος, dat. τετράποδι. acc. τετράποδα, & τὸ τετράπουν, in plur. οἱ, καὶ αἱ τετράποδες, καὶ τὰ τετράποδα. gen. τετραπόδων, dat. τετράποσι. compon. ex τετρὰς, άδος, ἡ, *numerus quaternarius,* & πούς, *pes.*

Τετράπτερος, ου, *quadripennis*: &

Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, *locusta.* quod τέσσαρα πτερὰ habeat.

Τετράρυμον ἅρμα, *completus currus*: ex *quatuor* scil. ῥυμοῖς, id est, *temonibus,* seu jugis; is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, -ῶ, *sum tetrarcha.* f. ήσω. p. τετράρχηκα. &

Τετράρχης, ου, ὁ, TETRARCHA, *qui tetrada regionis pleno jure regit.* q. τεταρτάρχης, per Sync. à τέταρα, Att. pro τέσσαρα, & ἀρχὴ, *imperium.*

Τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius numerus, quaternio.* dat. sing. τετράδι. acc. τετράδα. dat. plur. τετράσι. Them. τέσσαρες, *quatuor.*

Τέτρασι, Poet. Metri gratia, pro τέτταρσι, *quatuor,* Att. pro τέσσαρσιν. vide τέσσαρες, *quatuor.*

Τέτρατος, per Metath. pro τέταρτος, *quartus.* Th. τέσσαρες, *quatuor.*

Τετράθρυφον, *qui in quatuor partes finditur*: quod ex τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio.* (à τέσσαρες, *quatuor,*) & θρύπτω, *frango.* f. ψω.

Τετραφάληρος, ου, ὁ, ἡ, τέσσαρας φάλους ἔχουσα, *habens quatuor conos,* vel *clavos eminentes,* seu *phaleras*: quod à τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio,* (th. τέσσαρες, *quatuor,*) & φάλος, ου, ὁ, *conus galeæ splendidus,* Vel à φάλαρα τὰ, pro φάλαρα, *phaleræ, ornamentum equorum, equitum & nobilium.*

Τετράφαται, *versi sunt,* Ion. pro τετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, *verto.* f. ψω. p. τέτροφα. perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται. p.m. τέτροπα.

Τετράφατο, Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. perf. pass. verbi ejusd.

Τέτραχα, -χῆ, -χῶς, &

Τετραχθὰ, *quadrifariam.* Them. τέσσαρες, *quatuor.*

Τετράψομαι, paulo post fut. verbi τρέπω.

Τέτρηχα, *turbatus sum,* perf. m. &

Τετρήχειν, *turbatus eram,* plusq. p. m. Ion. per Syncop. perf. τετάραχα, & Ion. mutatione α in η, τέτρηχα, & in plusq. p.m. ἐτετρήχειν, verbi ταράσσω, *turbo.* f. ξω. p. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Ion. pro ἐτέτρηνα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi τετραίνω, idem quod τιτραίνω, seu τιτράω, *perforo.* f. ήσω.

Τέτρηται, per Syncop. pro τετέρηται, 3. sing. perf. pass. verbi τορέω, *perforo.* Th. τερέω, *terebro.* f. έσω.

Τέτρηχα, ας, ε, perf. ind. act. &

Τετρήχει, pro ἐτετρήχει, 3. sing. plusq. p. Ion. verbi Poet. τρήχω, pro τραχύνω, *asper,* & *salebrosus sum.* Hinc perf. part. τετρηχὼς, υῖα. Th. τραχὺς, έος, *asper.* Ion. τρηχύς.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω, vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Syncop. dici pro τεταραχυῖα, & α, in η, converso, verbi ταράσσω, *turbo.* f. ξω. p. τετάραχα, & per Sync. τέτρηχα.

Τετριγ-

Τετρίγει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, strido: f. σω. per. m. τέτριγα. hinc

Τετριγὼς, ῦια, ὸς, part. perf. m. præced.

Τετριγῶτας, Poet. pro τετριγότας, acc. pl. præced.

Τέτροφα, *nutrivi*, perf. m. verbi τρέφω, *alo*. f. ψω. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, *verti*, Att. dicitur pro τέτρεφα, verbi τρέπω, *verto*. f. ψω. præt. m. τέτροπα.

Τέτρυμαι, perf. pass. &

Τετρυμένος, *attritus*, *defatigatus*: ejusd. part. à τρύω, *tero*.

Τέτρωκα, *vulneravi*, perf. act. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. hinc perf. pass. τέτρωμαι. part. perf. pass. τετρωμένος.

Τέτρωμαι, τετρωμένος, vide in τέτρωκα.

Τέττα, adv. *benevolentiæ aut honoris*, *quo seniorem junior compellat*. q. à τέω, *honoro*. τέττα, ergo est, amici. ἄττα, nutritii. πάππα, patris. ἠθεῖε, fratris.

Τέτταρες, Att. pro τέσσαρες, quod vide.

ΤΕ'ΤΤΙΞ, ιγος, ὁ, *cicada*. in pl. τέττιγες.

Τέτυγμαι, perf. ind. pass. &

Τετυγμένος, ου, *fabricatus*, perf. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor*. fut. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύκοντο, *paraverunt*, 3. pl. a. 2. m. verbi τεύχω, *fabricor*. f. ξω. a. 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. m. ἐτυχόμην, & Ion. ἐτυκόμην, & Poet. Anadiplasiasmo τετυκόμην, ου, ετο.

Τέτυκται, *fabricatus est*, 3. sing. perf. part. τέτυκτο, Ion. pro ἐτέτυκτο, 3. sing. plusq. p. verbi τεύχω, *fabricor*. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωται, 3. sing. perf. pass. verbi τυφόω. *fumo infesto*: item, *insolentem reddo*: f. ώσω. p. τετύφωκα. à τῦφος, *fumus*. Th. τύφω, *fumum excito*.

Τετύχηκα, *nactus sum*, perf. act. verbi τυγχάνω, *nanciscor*: f. τεύξομαι, & τυχήσω, tanq. à τυχέω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχησι, Ion. & Poet. reduplic. pro τύχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω, *sum*, *nanciscor*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. inf. pass. verbi τεύχω, *fabricor*: f. ξω. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. pro τοῦ, & hoc pro σοῦ, *tui*. Th. σὺ, *tu*. Sed τευ, sine accentu, pro τινός.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, *monumentum*, *opus*. Th. τεύχω, *paro*.

Τευθὴν, ῆνος, ὁ, *explorator*: à τεύω, *quæro*. vel pro πευθήν.

ΤΕΥ͂ΘΟΣ, ου, ὁ, *piscis ex sepiarum genere*. τευθὶς, ίδος, ἡ, *loligo minor*.

Τεύθραν, acc. sing. nom. propr.

Τεῦκρος, ου, ὁ, *fabricator*. Est & nomen propr. à quo Trojani dicti sunt Teucri. Th. τεύχω, *fabricor*.

Τευμάομαι, *struo*, *fabricor*: à τεύχω, idem.

Τεῦξ', Ion. pro ἔτευξε, *fecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. &

Τεῦξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi τεύχω, *fabricor*. f. τεύξομαι, f. inf. m. τεύξεσθαι.

Τεύξεαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Τεύξεσθαι, inf. f. m. &

Τεύξομαι, f. 1. m. verbi τεύχω, *fabricor*, & τυγχάνω, *assequor*.

Τευξόμενος, *consecuturus*: part. præced.

ΤΕΥΤΑ'ΖΩ, f. άσω, *satago*, *sedulo rem curo*, *milito*: q. a τεύχω, vel τεύω.

ΤΕΥ͂ΤΛΟΝ, ου, τὸ, *beta*, Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. verbi τεύχω, *fabricor*. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τεύχε, pro

Τεύχεα, ων, τὰ, *arma*, dat. pl. τεύχεσι. Th. τεύχω.

Τεύχοισα, Dor. pro τεύχουσα, *faciens*, præs. part. f. g. à τεύχω, *fabricor*.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi τεύχω, *fabricor*.

Τεῦχος, εος, τὸ, *vas*, *alveus*, *liber*, *instrumentum*: & τὰ τεύχεα, *instrumenta bellica*, *arma*. Th. τεύχω.

Τεύχου, *para*: præs. imperat. pass. à

ΤΕΥ'ΧΩ, *fabricor*, *struo*, *paro*: (q. à τέκω, *pario*) f. ξω. p. τέτευχα. a. 2. ἔτυχον. perf. pass. τετεῦγμαι, pro quo τέτυγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ἐτύχθην, & ἐτύχθην. Sic τεύχειν γέρας τινὶ, Poet. *honorarium munus alicui parare*. Gall. *Faire un present*. τεύχειν τιμήν τινι, *honorem alicui habere*. Hinc τεῦχος, εος, τὸ, *vas*, *alveus*. τεύχεα, ων, τὰ, *arma*. τέκτων, ονος, ὁ, *faber lignarius*, ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, *fabrorum præses*, *architectus*.

ΤΕ'ΦΡΑ, ας, ἡ, & Ion. τέφρη, *cinis*. qu. à τύφω, *uro*: hinc.

Τεφρὸς, οῦ, *cinereus*: &

Τεφρόω, ῶ, *in cinerem redigo*: f. ώσω. p. τετέφρωκα. a. 1. ἐτέφρωσα. a. 1. part. act. τεφρώσας, αντος. Th. τέφρα, *cinis*.

Τεφρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod τεφρός. Th. τέφρα.

Τεχθεὶς, εῖσα, ὲν, έντος, a. 1. part. pass. τεχθῆναι, *natum esse*, a. 1. inf. pass. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. a. 1. pass. ἐτέχθην.

Τεχθεῖσα, ης, f. g. ejusd.

Τεχθῆναι, a. 1. inf. pass. vide τεχθείς.

Τεχθήσομαι, *natus ero*. f. 1. ind. pass. verbi τίκτω, *pario*, quod vide.

Τεχνάζω, f. άσω, *arte conficio*, *exerceo*, *dolis utor*. Th. τέχνη.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, *dolus*, *artificium*: quod à τεχνάζω, *arte conficio*. Th. τέχνη, *dolus*.

Τεχνάω, f. ήσω, *arte paro & conficio*, *artificiose*

ficiose fabricor: à sequ. them.
ΤΕ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *ars, dolus, fallacia*, TECHNA: (quasi à τεύχω, vel τίκω, *pario.*) Hinc τεχνίτης, ου, ὁ, *artifex.* τεχνάω, *artificiose fabricor.* τέχνημα, ατος, τὸ, *opus arte confectum.* τεχνάζω & τεχνάω, *arte conficio.* ἔντεχνος, ου, *peritus, doctus*; item *artificialis, arte constans.* ἄτεχνος, ου, *artificio carens.* ὁμότεχνος, ου, *qui eandem artem profitetur.*
Τεχνήεις, εντος, *artificiosus*: &
Τεχνηέντως, adv. *artificiose*: à præced. Th. τέχνη, *ars.*
Τέχνημα, ατος, τὸ, *opus arte confectum, artificiosum inventum*: &
Τεχνήμων, ονος, ὁ, ἡ, *artificiosus*: a. 1. perf. perf. pass. verbi τεχνάω, Th. τέχνη.
Τεχνικὸς, ου, *ad artem pertinens*; item *artificiosus.* Th. τέχνη.
Τεχνικῶς, adv. *artificiose, solerter*, à præc.
Τεχνικώτερον, *artificiosius*, comparat. à τεχνικὸς, *artificiosus.* Th. τέχνη, *ars.*
Τεχνίτης, ου, ὁ, *artifex*, in acc. pl. τεχνίτας. ejusd. th.
Τεχνῖτις, ιδος, ἡ, *magistra*: ab eod. th.
Τέῳ, dat. Ion. pro τινὶ, *cui*: sed
Τεῷ, dat. sing. à τεὸς, *tuus*: &
Τεῶ, nom. dual. à τεὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um.* &
Τέων, Ion. pro τινῶν, *aliquorum.* Th. σὺ, *tu.*
Τέως, *tamdiu, antea, interea*: quod ab ἕως, *donec.* Th. ὡς, *sicut.*
Τῇ, dat. f. g. adverbialiter sumpt. *hac, ea parte, hic, huc.* Sic & τῇδε, τῇ μὲν, per Synær. pro τῇ ἐμῇ. Th. ὁ, ἡ, τό.
Τῆ, Dor. pro τάε, *carpe.* præs. imperat. verbi τάω. Vel pro τῆθι, per Apocop. à τῆμι, *capio.*
ΤΗ'ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, & τήβεννος, ου, ἡ, *toga; vestis Romana*: à quodam *Tebenno* Arcade inventore.
Τήγανον, ου, τὸ, *sartago*: qu. τήκανον, à τήκω, *liquo.*
Τῇδε, *huc, istic.* τῇδε καὶ, κεῖσε, *huc, illuc.* adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc.*
Τήθη, vel τηθὴ, *nutrix.* Ea & τιθή. Th. τιθὸς, *mamma.*
Τῆθος, εος, τὸ, *ostreum quoddam*: à τηθὺς, quia *terreum.*
Τηθὺς, ύος, ἡ, *terra.* q. à τήθη, *nutrix*, quia terra omnia nutrit. Est & Τηθὺς, ύος, ἡ, TETHYS, nomen mulieris. acc. Τηθεώ.
Τηκεδόνι, dat. sing. à
Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως, ἡ, *tabes, tabefactio.* Th. τήκω, *liquefacio*: f. ξω.
Τήκεται, *liquescit*, 3. sing. præs. pass. verbi τήκω.
Τηκτικὸς, ου, *vim liquefaciendi habens*: &
Τηκτὸς, ου, *liquefactus, liquabilis*: à perf. pass. seq.
ΤΗ'ΚΩ, *liquefacio, macero, mollio.* f. ξω. p. τέτηχα. præs. pass. τήκομαι, *liquesco, liquefio.* a. 2. pass. ἐτάκην, ης, η. f. 2. pass. τακήσομαι. Hinc τακερὸς, ου, *liquefactus, mollis, humidus.* τήγανον, ου, τὸ, *sartago.*
Τηλαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, *eminus splendens*: hinc compar. τηλαυγέστερος. Ex τῆλε, vel τηλοῦ, *procul*, & αὐγὴ, ῆς, ἡ, *splendor.*
Τηλαυγῶς, adv. *perspicue*: à præced.
Τηλαύγησις, εως, ἡ, *splendor longe dispersus*: à τηλαυγέω, quod à τῆλε, *procul*, & αὐγὴ, *splendor.*
ΤΗ͂ΛΕ, adv. *procul, longe.* τηλοῦ & τηλόθι, idem.
Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis.
Τηλέβολος, ου, ὁ, *eminus, è remoto loco jactus.* Ex τῆλε, *procul*, & βάλλω, *jacio*, p. m. βέβολα. Sed
Τηλεβόλος, *qui longe jaculatur*: vide præc.
Τηλεθάω, *germino*, hinc τηλεθάοντες, *florentes*, nom. pl. part. præs. Th. θάλλω, *floreo.* præt. m. τέθηλα, & per Metathesin τήλεθα, unde τηλεθάω.
Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. à
Τηλεκλειτὸς, ου, *inclytus.* Est & nomen viri à τῆλε, *procul*, & κλείω, *celebro.*
Τηλεκλητὸς, ου, ὁ, ἡ, *è longinquo evocatus.* Ex τῆλε, *procul*, & καλέω, *voco.* perf. pass. κέκλημαι, σαι, ται.
Τηλεκλυτὸς, ου, *clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit.* Ex τῆλε, *procul*, & κλύω, *audio.*
Τηλέμαχος, ου, ὁ, propr. nom.
Τηλέσκοπος, ου, ὁ, ἡ, *eminus apparens.* Ex τῆλε, *procul*, & σκέπτομαι, *video.* f. ψομαι, p. m. ἔσκοπα. Sed
Τηλεσκόπος, *longe aspiciens*: vide præc.
ΤΗΛΕ'ΦΙΟΝ, ου, τὸ, *portulaca agrestis*: à
Τήλεφος, ου, ὁ, nomen viri.
ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, & σηλία, *vas situlæ figura in qua farina subigitur*: qu. à σείω, *moveo.* Quid si quasi longe extensum, à τῆλε?
Τηλικαῦτα, pl. n. g. à τηλικοῦτος, quod vide.
Τηλίκος, ου, *tantus, tantæ ætatis*: ab ἡλίκος, *quantus*: de magnitudine corporis.
Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, *tantus, a, um* & de magnitudine, & de ætate. Ex τηλίκος, *tantus* (quod ab ἡλίκος, *quantus*) & οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.*
Τήλινος, ου, *fœnogræco factus*; à
ΤΗ͂ΛΙΣ, εως, & ιδος, ἡ, *fœnogræcum.* q. à τῆλε, quia herba est caule & siliquis longe extensis.
Τηλόθεν, Poet. pro τηλόσε, *eminus, longe*: &
Τηλόθι, adv. regit. gen. idem quod th. τῆλε, *procul.*
Τηλοῦ, adv. idem cum th. τῆλε, *procul.*
Τηλουρὸς, ου, *longinquus, longe semotus*: à τῆλε, & ὅρος, *terminus.*
Τηλυγέτης, ου, ὁ, per Syncop. pro τηλυγενέτης, *in senectute genitus, natu minimus, charus, absente patre genitus, unicus*: à τῆλε, *procul*, & γίνομαι, *nascor.*
Τηλύγετος, έτη, idem fere quod τηλυγέτης, quod vide.

Τημελὴς,

Τημελὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *diligens* : & hinc
Τημελῶ, *curo*. Ducamus à τάω, *capio*, & μέλειν, *curæ esse* : ut sit *suscipio curam*.
Τήμερον, & -ερα, Att. pro σήμερον, adv. *hodie, ex tempore* : ab ἡμέρα, *dies*.
Τῆμ☉, & τημόσδε, *tum*, Poeticum, respondet ἦμ☉, *quum*, à quo derivatur.
Τημῦτ☉, pro τῆμ☉, quod vide.
Τlw̃, *hanc*, τlw̃δε, τlw̃γε, acc. sing. ab ἡ, *hæc*.
Τlw̃α, *ista*, Dor. à τlw̃☉, α, ὁ, pro ἐκεῖν☉, quod vide.
Τlwάλλως, *obiter, leviter*, adv. qu. τlw̃ ἄλλως, *hoc frustra*.
Τlwέϐλα, & -☉, ὁ, *lyræ harmonia & pulsatiuncula, quæ in victoria edebatur*. An à τὸ νάϐλον ;
Τlwεῖ, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi, illuc*.
ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, & τlwέλλ☉, ε, ὁ, *lyræ harmonia*.
Τlwεσμὸς, ȣ̃, ὁ, *TENESMUS* : etiam τεινεσμὸς, à τείνω, *tendo*.
Τlwίκα, *tunc*, adv. &
Τlwικάδε, & τlwικαῦτα, pro eodem. Th. ἡνίκα, *quum* ; extra interrog.
Τlwόθι, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi*.
Τlw̃☉, vel τῆν☉, -η, -ο, *hic*. Dor. τlwεῖ, *illic*, τlwῶθε, *illuc*.
Τlwω, Dor. pro ἐκείνȣ, *illius* : à τlw̃☉, *hic* : hinc τlwῶθε, adv. pro κεῖθεν, *illinc, ex eo loco*.
Τῆπερ, Ion. & Poet. pro ὥσπερ, *ut, veluti* : & pro ἧπερ, *illic*.
Τήρει, *servato*, præs. imperat. act. &
Τηρεῖσθαι, *servari*, præs. ind. pass. à τηρέω.
Τηρέοντι, Dor. pro τηρέουσι, *custodierunt*, 3. pl. præs. ind. seq. verbi τηρέω.
ΤΗΡΕ'Ω, ῶ, έεις, εῖς, έει, εῖ, *servo, asservo, tueor, custodio* : imperf. ἐτήρεον, ȣν. f. ήσω. p. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. τήρησον, άτω, & in pl. τηρήσατε, *servate* : a. 1. sub. act. τηρήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. τηρῆσαι. a. 1. part. act. τηρήσας, αντ☉. præs. pass. τηρέομαι, *asservor* : præs. inf. pass. τηρεῖσθαι. imperf. pass. ἐτηρεόμlw, ȣ́μlw, έȣ, ȣ̃, έετο, εῖτο. perf. pass. τετήρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. τετηρημέν☉, η, ον, *servatus, a, um* : a. 1. pass. ind. ἐτηρήθlw, ης, η, a. 1. opt. pass. τηρηθείlw, ης, η. a. 1. inf. pass. τηρηθῆναι, *reservari*. Hinc τήρησις, & Συντήρησις, εως, ἡ, *observatio*.
Τηρήσατε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τηρέω.
Τήρησις, εως, ἡ, *observatio* ; item *custodia, carcer*. Th. τηρέω, *servo*.
Τῇσι, Ion. pro ταῖς, *his*, dat. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.
Τητᾷ, *quæras, careas*, 2. sing. præs. m. verbi τητάομαι, ῶμαι, ᾳ̃, ᾶ. Th. τητάω, *privo, quæro* : f. ήσω.
ΤΗΤΑ'Ω, *privo* : hinc τήτη, ἡ, *privatio*. Est & τητάω, *quæro* : f. ήσω. qu. à τάω, *quæro*.
Τῆτες, Att. idem quod σῆτες, τῷ ἔτει, *hoc anno*.
Τήτη, ης, ἡ, *penuria*. Th. τητάω, *privo*.
ΤΗΥ'ΣΙΟΣ, ȣ, *inanis* : hinc τηΰσίως, *temere, frustra* : à τήτη.
Τί, *cur* ; *quid* ? Poet. τίη, à τίς ; *quis* ? interrog. gen. τίν☉. τι, indefinit. *aliquid* : τινὸς, gen.
ΤΙΑ'ΡΑ, ας, & Ion. -η, ἡ, *capitis gestamen apud Persas* ; *TIARA*. An à τίω, quod honoratorum esset gestamen ?
Τιϐεριὰς, άδ☉, ἡ, nomen urbis : à Tiberio Cæsare sic denominata.
Τιϐέρι☉, ȣ, ὁ, *nomen Cæsaris*, quo nomine & appellabantur, qui ad Tiberim nascebantur.
ΤΙΒΗ'Ν, ῆν☉, ὁ, *tripus* : qu. quia τρεῖς βάσεις, habet.
ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδ☉, & -ι☉, ἡ, *TIGRIS*, fera.
Τίει, *honorat*, 3. sing. præs. à τίω.
Τίεν, *honorabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejusd.
Τίεσκεν, *honorabat*, Poet. & Ion. pro ἔτιε, 3. sing. imperf. act. à τίω, *honoro* : fut. τίσω.
Τίεται, 3. sing. ind. præs. pass. verbi τίομαι, *honoror*. Th. τίω.
Τιέω, *punio* : idem quod τίω.
Τὶη, vel τίη, Poet. pro τι, *quid*.
ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, vel τιθαιϐώσσω, *mel conficio* : qu. à τιθέναι βόσιν, *ponere escam* : Mel, esca apum.
Τιθασσεύω, f. εύσω, *cicuro, mansuefacio* : à
Τιθασσὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, & τιθασὸς, *cicur, mansuetus, sativus* : qu. à τιθήνη.
Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. sing. præs. ind. pass. verbi τίθημι, *pono* : f. θήσω.
Τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. &
Τιθέαται, Ion. pro τίθενται, 3. pl. præs. pass. ejusd. verbi.
Τιθέησι, Ion. pro τιθῇς, 2. sing. præs. sub. act. verbi τίθημι, *pono* : præs. sub. τιθῶ, ῇς, ῇ. Ion. τιθέω, έῃς, &c. & -σι, additum per Paragogen.
Τίθει, *ponebat*, Ion. pro ἐτίθει, vel ἐτίθη. 3. sing. imperf. act. qu. à τιθέω, verb. τίθημι, *pono*. Sed τίθει, *pone*, præs. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejusd. at
Τιθεῖ, 3. sing. præs. ind. à τιθέω, &
Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθείημεν, ητε, ησαν, pl. præs. opt. act. verbi τίθημι, *pono* : præs. opt. act. τιθείlw, ης, η.
Τιθεὶς, έντ☉, præs. part. act. verbi ejusd.
Τιθέμεν, Ion. & τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. verbi τίθημι.
Τίθεμμι, Æol. pro τίθημι, *pono*.
Τίθεν, Poet. & Dor. pro ἐτίθησαν, 3. plur. imperf. act. verbi τίθημι, *pono*. Hinc Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, *ponere aliquem in cædibus*, pro *interficere*.
Τιθέναι, præs. inf. act. à τίθημι.
Τιθηνέω, *nutrio* ; à τιθήνη, *nutrix*.
Τιθήνη, ης, ἡ, *nutrix* : à τιτθὸς, *mamma*.

Τιθήμϐμαι, Poet. Ectasi pro τιθέμϐμαι, quod Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. &

Τιθήμϐμ☉, Poet. Ectasi pro τιθέμϐμ☉, præs. part. pass. verbi τίθημι.

ΤΙ'ΘΗΜΙ, *pono, colloco, suppono, facio ita esse; tribuo, assigno*: (qu. ab inusit. θέω, *pono*) præs. imperat. τίθετι, έτω. præs. inf. τιθέναι. præs. part. τιθεὶς, έντ☉, imperf. ἐτίθην, ης, η, & ἐτίθη, tanqu. à τιθέω, & ἐτίθεν, pro ἐτίθεσαν. f. θήσω. p. τέθηκα, Bœot. pro τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην, ης, η. a. 2. sub. act. θῶ, θῇς, ῇ. a. 2. part. θεὶς, έντ☉. perf. pass. τέθειμαι. plusq. p. ἐτεθείμην, σο, το. a. 1. pass. ἐτέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. τεθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. pass. τεθῆναι. a. 1. m. ἐθηκάμην, ω, ατο. a. 2. ind. m. ἐθέμην, σο & ἔθȣ, ἔθετο. a. 2. imperat. m. θέσο ϗ θȣ, θέσθω, & in 2. pl. θέσθε. a. 2. part. m. θέμϐμ☉, η, ον *qui posuit*. Hinc θέμα, ατ☉, τὸ, *quod propositum est*. θέσις, εως, ἡ, *positio*. θήκη, ης, ἡ, *repositorium, theca*. ἀνατίθημι, *sursum pono, sustollo*. ἀνάθημα, ατ☉, τὸ, *donum parietibus & columnis templi appensum*: & *execratio*. διατίθημι, *dispono*. διάθεσις, εως, ἡ, *dispositio*. διαθήκη, ης, ἡ, *testamentum*. διάθετ☉ λόγ☉, *sermo mente conceptus*. Συντίθημι, *compono*. Σύνθεσις, εως, ἡ, *compositio*. Συνθήκη, ης, ἡ, idem; & *fœdus*. ὑποτίθημι, *suppono*. ὑπόθεσις, εως, ἡ, *fundamentum, basis*; item *res, de qua agitur*. ἀγωνοθέτης, ȣ, ὁ, *judex & præses certaminum*. νομοθέτης ȣ, ὁ, *legislator*. νȣθετέω, *commonefacio, moneo*. νȣθεσία, ας, ἡ, *commonefactio*. ὀνοματοθέτης, ȣ, ὁ, *qui nomina imponit*. ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, *impositio nominum*. βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *bibliotheca*. χειροθήκη, ης, ἡ, *chirotheca*.

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνα, Dor. & τιθηνός, ἡ, *nutrix*: à τιθῶ, idem. Them. τίτθος, ȣ, ὁ, *mamma*.

Τίθητι, Dor. pro τίθησι, 3. sing. pass. verbi τίθημι.

Τιθωνός, ȣ, ὁ, *filius Laomedontis, ab Aurora adamatus*: dat. sing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Ion pro ἔτικτε, 3. sing. imperf. act. verbi τίκτω, *pario*.

Τίκτῃς, 2. sing. præs. sub. à

ΤΙ'ΚΤΩ, *pario, gigno, creo*: f. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον, ες, ε. a. 2. sub. τέκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. τεκεῖν. a. 1. ind. pass. ἐτέχθην, ης, η. a. 1. part. pass. τεχθεὶς, έντ☉. f. 1. pass. ind. τεχθήσομαι, ῃ, εται. præt. m. τέτοκα, ας, ε. perf. part. m. τετοκὼς, ότ☉, ὁ, & f. g. τετοκυῖα, ίας, ἡ. Hinc τόκ☉, ȣ, ὁ, *partus*. τέκνον, ȣ, τὸ, *fœtus, proles*. τεκνόω, *liberos procreo, gigno*. Θεοτόκ☉, ȣ, ἡ, *Dei genetrix*, Mariæ virginis Epithet. παιδοτόκ☉, ȣ, ἡ, *puerpera*. ἄτεκν☉, ȣ, ὁ, ἡ, *prole carens*. πολύτεκν☉, ȣ, ὁ, *multos habens liberos*.

Τιλαὶ, *pennæ*: quia solent τίλλεσθαι.

Τιλαὶ, *quisquiliæ*: ut illæ quæ à panno vulso evolant. Sed τῖλαι. a. 1. inf. act. à τίλλω, *vello*.

Τίλλε, imperf. Ion. pro ἔτιλλε, verbi τίλλω.

Τίλλοισα, *vellens*, Dor. pro τίλλȣσα. præs. part. f. g. à τίλλω, *vello*.

ΤΙ'ΛΛΩ, *VELLO, vellico, vexo, discerpo*: imperf. ἔτιλλον, ες, ε. f. λῶ. præt. τέτιλκα. a. 1. ἔτιλα. perf. pass. τέτιλμαι. perf. part. τετιλμϐμ☉, *depilatus*.

ΤΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *stercus*.

Τιμᾷ, *honorat*, 3. sing. præs. ind. act. sed

Τίμα, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel est præs. imperat. act. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Τιμαγόρας, ȣ, ὁ, *Timagoras*, propr. nomen.

Τιμάεις, εσσα, ᾶεν, Dor. pro τιμήεις, *honoratus*. Vide τιμῆντα.

Τιμαῖς, dat. pl. à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*, Th. τίω, *honoro*.

Τιμαίω, dat. sing. à Τιμαῖ☉, ȣ, ὁ, *Timæus*, nom. propr. Syr. *contaminatus*.

Τιμαλφέω, f. ήσω, *ob ingeniosa inventa honoro* τιμαλφῶ. &

Τιμαλφὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *qui honorem invenit, qui habetur in pretio; pretiosus; qui facile emptorem reperit*: à τιμάω, *honoro*, & ἀλφέω, *invenio, excogito*.

Τιμᾶν, Dor. pro τιμῆν.

Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῆντα, quod vide.

Τιμάορ☉, ȣ, ὁ, *laudum alicujus celebrator*. παρὰ τὸ τιμὴν ἀείρειν, *honorem afferre*: à præt. m. ἤορα, & Ion. ἄορα.

Τίμαρχ☉, ȣ, ὁ, *TIMARCHUS*, nomen propr.

Τιμάσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, *honoro*; quod vide.

Τιμασεῦντι, *honorabunt*, Dor. & Æol. pro τιμήσȣσι, 3. plur. f. 1. act. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμάω, *honoro, æstimo*: f. ήσω. p. τετίμηκα. perf. pass. τετίμημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐτιμησάμην, ω, ατο, à τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor, laus, pretium, pœna*: dat. pl. τιμαῖς, à τίω, *honoro*: f. τίσω. p. τέτικα. perf. pass. τέτιμαι.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, in gen. εντ☉, *pretiosus, honoratus*: à τιμή. Th. τίω, *honoro*.

Τιμήεσσα, ης, ἡ, *pretiosa*, f. g. præced.

Τίμημα, ατ☉, τὸ, *pretium, æstimatio, mulcta, census*: a. 1. perf. perf. pass. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμῆντα, per Crasin pro τιμήεντα, acc. sing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τιμήορ☉, *ultor*, Poet. Pindar. τιμάορ☉, etiam *laudum celebrator*, qu. τιμὴν ἀείρων. Oratoribus, τιμωρὸς est *ultor*: qu. à τιμὴ, *pœna*, & ἀείρω, *tollo, sumo*, vel ὠρέω, *curo*.

Τίμησας, *honorasti*, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. &

Τιμήσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à τιμάω,

...μησω, verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω.

Τιμήσῃς, ῃ, 2. & 3. sing. a. 1. sub. act. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω.

Τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ejusd. & them.

Τιμητέος, adject. verbale, à τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Τίμησις, εως, ἡ, *honoratio*, *litis æstimatio*: à 3. perf. perf. pass. verbi τιμάω. Them. τίω.

Τίμιος, *pretiosus*, *carus*, *honorabilis*: comparat. τιμιώτερος, ὁ, ἡ, superl. τιμιώτατος, η, ον. Th. τίω, *honoro*.

Τιμιότης, ητος, ἡ, *opulentia*, *excellentia*, *pretium*: à τιμὴ, *pretium*. Th. τίω.

Τιμιώτατος, η, ον, superl. à τίμιος, *honorabilis*; quod à τιμὴ. Th. τίω.

Τιμοδημίδαι, ῶν, οἱ, *Timodemidæ*. Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ὅθεν οἱ φέροντες τῷ Τιμοδήμου.

Τιμόθεος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini. Gr. *colens Deum*.

Τιμῶμαι, *color*, præs. pass. à τιμάομαι, ῶμαι. ejusd. th. τίω.

Τίμων, ωνος, ὁ, nomen viri. Gr. *honorans*: at

Τιμῶν, ῶντος, *honorans*, part. præs. à τιμάω, *honoro*; quod vide.

Τιμωρέω, ῶ, *punio*, *ulciscor*, *auxilior*, *defendo*: f. ήσω. p. τετιμώρηκα. a. 1. pass. ἐτιμωρήθην, ης. n. a. 1. sub. pass. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. τιμωρηθῶσι, *puniantur*; quod à τιμωρὸς, οῦ, *ultor*, contracte ex τιμήορος, quod ex τιμὴ, *ultio*, & ὁράω, *video*, *observo*. παρὰ τὸ ὁρᾶν καιρὸν τῆς τιμῆς, *ab observato tempore vindictæ*.

Τιμωρηθῶσι, *puniantur*, 3. plur. a. 1. sub. pass. præced. verbi τιμωρέω.

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi τιμωρέω, quod vide.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, *ultio*, *vindicta*: necnon.

Τιμωρητής, εως, ἡ, idem: &

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, &

Τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, *vindex*: omnia à perf. pass. verbi τιμωρέω, quod vide.

Τιμωρία, ας, ἡ, *pœna*, *supplicium*, *ultio*; *auxilium*: à τιμωρὸς, *ultor*. Vide in τιμωρέω.

Τιμωρὸς, οῦ, *ultor*, *punitor*. Vide in τιμωρέω.

Τιμωρῶν, præs. part. act. n. g. à τιμωρέω, quod vide.

Τίν, Dor. pro σοὶ, *tibi*: à σὺ *tu*.

Τίν, pro τίνα, acc. sing. à τίς, *quis?*

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, *quatio*, *concutio*, *vibro*: f. ξω. p. χα. qu. σινάσσω, à σείω, *moveo*

Τίνεσθαι, Ion. pro τίνυσθαι, *ulcisci*. Vide τίνυμαι

Τίνεσκε, Ion. pro ἔτινε, 3. sing. imperf. act. verbi τίνω, *luo*. Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, ου, *calidus*, *tepidus*.

Τίνυμαι, *punio*. τίνυσθαι, *puniri*, *ulcisci*, præs. inf. τινυμένας, *vindicantes*, acc. pl. part. præs. pass. f. g. Th. τίω, *punio*.

Τίνυμι, τιννύω, & τίνω, idem quod τίω, *luo*, *solvo*.

Τίον, *honorarunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἔτιον Sed τῖον, 3. pl. imperf. Ion. verbi τίω, *honoro*.

Τίποτε, *cur*, & per Syncop. τίπτε, à πότε, *quando?* Th. ὅτε, *quando*.

Τίπτ', pro τίπτε, Poet. pro τίποτε, quod vide.

Τίρυνθ', pro Τίρυνθον, acc. sing. à Τίρυνθος, nomen oppidi.

ΤΙ'Σ, τίνος, ὁ, ἡ, & in n. g. τί; *QUIS? quid?* Sed τὶς, τινὸς, indefinitum, *aliquis*, *quidam*. Hinc ὅστις, οὗτινος, & in f. g. ἥτις, *quis*, *quæ*, vel *quisnam*, *quænam*.

Τῖσαι, a. 1. inf. act. verbi τίω, *honoro*, *punio*.

Τισαίατο, Ion. pro τίσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. τίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi τίομαι, *ulciscor*, *punio*. Th. τίω, *punio*.

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. opt. m. &

Τίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

Τῖσε, a. 1. Ion. pro ἔτισε, verbi ejusd.

Τίσειαν, *luissent*, 3. pl. a. 1. opt. act. Æol. τίσεια, ας, ε. Th. τίω, *punio*.

Τίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi ejusd.

Τίσιν, *ultionem*, acc. sing. à

Τίσις, εως, ἡ, *ultio*, *pœna*. Th. τίω, *punio*.

Τισιφόνη, ης, ἡ, nom. propr. unius Furiarum, qu. *cædis ultrix*: à τίω, & φόνος, quod à φένω, *occido*.

Τῖσον, άτω, a. 1. imperat. act. à τίω.

Τίσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Τίωσ', pro τίωσι, *honorent*, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi τίω, *honoro*.

Τίταινε, 3. sing. imperf. Ion. verbi τιταίνω, *tendo*.

Τιταίνοντας, *nocentes*, acc. pl. part. præs. act. verbi τιταίνω, *punio*, vel *tendo*.

Τιταίνω, *punio*, *ulciscor*; quod à τίω, idem. Sed τιταίνω, *tendo*, *intendo*: à τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, *Titan*: dat. pl. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, *regina*: puto quia τιτὴ, *honorata*: à τίω, *honoro*.

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ, *qui Titanes sustulit*: à Τιτᾶνες, seu Τιτῆνες, *Titanes*. Th. τιταίνω, *ulciscor*, & κτείνω, *occido*.

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ου, ἡ, *calx*: qu. à τιταίνω, quia extenditur illinendo: dat. sing. τιτάνῳ.

Τιτῆνες, *Titanes*, posteri Saturni: dat. pl. τιτῆσι, & Poet. seu Ion. τιτήνεσσι: à τιταίνω, *ulciscor*. Th. τίω, *punio*.

Τίτθη, & τιτθὴ, ῆς, ἡ, &

Τιτθίον, ου, τὸ, idem cum seq. th.

ΤΙΤΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *mamma*, *mammilla*. Hinc τίτθη, seu τιτθὴ, ῆς, ἡ, idem; *nutrix*. τιθηνὸς, οῦ, ὁ, *nutritius*. τιθήνη, ης, ἡ, *nutrix*. τίθη, ης, ἡ, idem. τιθηνέω, *nutrio*, *nutricor*. τηθὶς, & τιτθὶς, ίδος, ἡ, *avia*, *amita*, *matertera*. τυτθὸς, οῦ, ὁ, *parvus*, *pusillus*: & hinc quoque Angl. a Teat.

Τίτλ☉, ου, ὁ, *titulus*, per Syncop. ex Lat. Sed Græce est ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*.

Τίτ☉, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini. Gr. *honoratus*.

ΤΙΤΡΑ'Ω, τιτρημι, & τιτραίνω, f. τρήσω, (tanqu. à τεράω,) *perforo*, *terebro*. perf. pass. τέτρημαι. Hinc τρῆμα, ατ☉, τὸ, *foramen*. τρῆσις, εως, ἡ, *perforatio*. τρητὸς, ῦ, *perforatus*. τρανὴς, ῦ, *perspicuus*, *manifestus*.

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, f. τρώσω, *vulnero*, *lædo*. q. à τιτράω. Hinc τρῶμα, ατ☉, τὸ, *vulnus*. τραῦμα, ατ☉, τὸ, idem.

Τιτυὸς, ῦ, ὁ, *TITYUS*; *gigas per novem jugera sparsus*, *cujusque jecur semper renascens à vulture exeditur*.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. Ion. à

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, *collimo*, seu *collineo*, *dirigo ad scopum*, *struo*. q. à τύω, *tendo*, unde & τιταίνω.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus*. Puto à τῦφ☉, quod sit triticum degener, ut in τύφησι.

Τίφθ', pro τίπτε, *cur*, Poet. pro τίποτε, *quid*, *tandem*? Th. ὅτε, *quando*.

ΤΙ'ΦΟΣ, ε☉, τὸ, *palus*, *locus uliginosus*.

ΤΙ'Ω, *honoro*, *æstimo*; item *pendo*, *punio*, *ulciscor*. f. τίσω. p. τέτικα. perf. pass. τέτιμαι, unde τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*; item *pretium*, *pœna*, *ultio*. τιμάω, *honoro*. f. ήσω. item *mulcto* τιμητὸς, ῦ, *honorabilis*, *honore dignus*. ἄτιμ☉, *inhonorabilis*, *honore indignus*. ἀτιμία, ας, ἡ, *dehonestamentum*, *infamia*. φιλότιμ☉, ου, ὁ, ἡ, *honoris cupidus*, *ambitiosus*.

Τλᾶθι, *tolera*, Dor. pro τλῆθι, præs. imperat. act. à τλῆμι, *tolero*, quod à τλάω, pro ταλάω, idem.

Τλάθυμ☉, ου, ὁ, ἡ, *ærumnarum patiens*. ex ταλάω, seu τλάω, *tolero*, & θυμὸς, ῦ, ὁ, *animus*.

Τλαίην, *tolerarem*, præs. opt. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάμων, ον☉, ὁ, ἁ, Dor. pro τλήμων, *tolerans*. quod vide.

Τλὰς, ἀντ☉, part. præs. vel a. 2. τλῆμι, *tolero*, quod vide.

Τλάω, per Sync. pro ταλάω, *suffero*.

Τλῆ, *toleret*, 3. sing. a. 2. sub. act. sed

Τλῆ, sine Iota subscripto, Ion. pro ἔτλη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλῆμεν, *pertulimus*, Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à

Τλῆμι, *perfero*, *patior*. f. τλήσω. p. τέτληκα a. 2. ἔτλην. à τλάω, pro ταλάω, *suffero*.

Τλήμονες, *miseri*, nom. pl. in acc. sing. τλήμονα à

Τλήμων, ον☉, ὁ, ἡ, *patiens*, *ærumnosus*, *miser*, *audax*, *fortis*, à τλάω, per Syncop. pro ταλάω, *perfero*.

Τλῆναι, *passum esse*, a. 2. inf. verbi τλῆμι, *tolero*. quod vide. a. 2. ἔτλην.

Τληπόλεμ☉, ου, ὁ, *TLEPOLEMUS*. nom. propr.

Τλήσω, *tolerabo*, f. 1. ind. act. à τλῆμι, seu τλάω, pro ταλάω, *perfero*.

Τμάγεν, *secti sunt*, Ion. & Bœot. Syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τμήσσω, idem cum τμάω, *seco*, *scindo*. f. τμήξω. a. 2. ἔτμηγον & ἔτμαγον. Sic τμάγεν, potest esse 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. Th. τέμνω, idem.

Τμάω, *seco*, unde τμήσσω. Th. τέμνω.

Τμηγεὶς, seu τμαγεὶς, *scissus*, a. 2. part. pass. verbi τμήσσω, *scindo*. Them. τέμνω, idem.

Τμήδην, adv. idem quod τμητικῶς, *incidendo*, *secando*; à τμάω, inusit. pro τέμνω, *seco*.

Τμηθεὶς, *sectus*, a. 1. part. pass. verbi τέμνω, *seco*. perf. pass. τέτμημαι. a. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσω, *secabo*, f. 1. act. verbi inusit. τμάω, pro τέμνω, *seco*.

Τμῶλ☉, ου, ὁ, *TMOLUS*, nomen propr.

Τὸ, *hoc*. aliquando *quapropter*. & tunc subauditur, κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, *ob id*. τόγ', τόδ', pro τόδε. τὸ ἐὸν, *id quod est*.

Τοπρῶτον, Ion. pro πάλαι, *olim*.

Τόγε ἐμὸν, Ion. pro *quantum in me*.

Τοδεύτερον, *iterum*, *secundum*.

Τοπάπαν, Ion. pro παντελῶς, *omnino*, *penitus*.

Τόθι, *ubi*, *ibi*, ab ὅθι. τόθ', pro τότε, & τόθεν, *tunc*. & pro ἐκεῖ, *illic*.

ΤΟΙ, *quidem*, particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur. interdum ornatus tantum gratia additur, à τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, *tibi*, Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu*. vel Dor. pro οἱ.

Τοιαῦτ' pro τοιαῦτα, *talia*: &

Τοιαύτην, *talem*, acc. sing. f. g. à τοιῦτ☉, quod vide.

Τοιγὰρ, *equidem*, *itaque*. τοιγαροῦν, idem. Ex τοι, γὰρ, *enim*, & οὖν *ergo*.

Τοίη, ης, ἡ. *talis*. Ion. à τοῖ☉, quod vide.

Τοίνυν, *igitur*: ex τοι & νῦν, *nunc*.

Τοῖο, Ion. pro τῦ, ab ὁ, *hic*, articul. præpositiv.

Τοῖον, *sic*, *ita*, adv. à

Τοῖ☉, α, ον, *talis*, *e*. Th. οἷ☉, *qualis*.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis*, *e*. Ex τοῖ☉, & δὲ, syllabica adject.

Τοιῦτος, τοιαύτη, τοιῦτο, *talis*, *e*. Ex τοῖ☉, quod vide, & αὐτ, *hic*.

Τοῖς, *ipsis*, dat. pl. sic & τοῖσι & τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic*, *hoc*.

Τοῖσδε, & τοῖσδεσι, Poet. dat. plur. ab ὅδε, *hic*. Hic retinetur circumflexus in antepenultima, non ex lege, sed quia particula δεσι, articulo τοῖς, quasi

quasi enclitica adjungitur.

Τ'οἰσία, legend. δ' τοι σία, *sia palustris.* vide in Σίον.

ΤΟΙΧΟΣ, ου, ὁ, *paries, murus.* q. à τεύχω, *struo.* Hinc τοιχόω, *murum struo.* μεσότοιχον, ου, τὸ, *paries intergerinus.*

Τοίω, *tales*, dual. num, à τοῖος, *talis.*

Τοίως, Poet. pro οὕτω, *sic, ita.* q. d. *tali modo.* ab eod.

Τόκα, Dor. pro τότε, *tunc*: ab ὅκα, pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ. Poet. idem ac ἡ τετοκυῖα, *quæ peperit.* Non solum autem mulieribus; sed & pecudibus tribuitur. à them. τίκτω, *pario*, quod vide.

Τοκέεσσι, Ion. & Poet. pro τοκεῦσιν, dat. plur. à

Τοκεὺς έος, ὁ, *parens.* gen. Ion. ῆος. acc. pl. τοκῆας. Th. τίκτω, *pario*, præt. m. τέτοκα.

Τοκῆϊ, dat. Ion. pro τοκεῖ. accus. τοκῆα, Ion. gen. plur. τοκήων à τοκεὺς, quod vide.

Τόκος, ου, ὁ, *usura, fænus, partus*; à τίκτω, *pario.* f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

ΤΟ'ΛΜΑ, ης, ἡ, *audacia, fiducia.* Sed τόλμα, *fortis sis.* præs. imperat. act. à τολμάω. Hinc τολμηρὸς, ᾶ, *audax.* τολμάω, *audax sum, audeo.*

Τολμᾷ, 3. sing. præs. ind. τολμᾶν, præs. inf. act. verbi τολμάω, quod vide.

Τολμάεις, άεσσα, ᾶεν. Dor. pro τολμήεις, *audax*: quod vide.

Τολμασεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2. sing. fut. 1. à

Τολμάω, -ῶ, *audeo, sustineo.* imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας. f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα. a. 1. inf. act. τολμῆσαι. a. 1. part. act. τολμήσας, αντος. Them. τόλμα, ης, ἡ, *audacia.*

Τολμήεις, εντος, *audax, intrepidus, tolerans.* Th. τόλμα, *audacia.*

Τολμηρὸς, ά, ὸν, *audax*, comparat. τολμηρότερος, *audacior.* Hinc τολμηρότερον, adv. *liberius.* Th. τόλμα.

Τολμῇς, Dor. pro τολμᾷς, 2. sing. præs. à τολμάω quod vide.

Τολμητὴς, οῦ, ὁ, *homo audax.* à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia.*

Τολμῷεν, *ausint*, 3. pl. præs. opt. act. τολμάοιεν, ῷεν. verbi τολμάω. Them. τόλμα, ης, ἡ, *audacia.*

Τολμῶσι, *audent*, 3. plur. præs. act. verbi τολμάω, *audeo.* præs. part. act. τολμῶν. Th. τόλμα.

Τολυπεύω, *glomero, machinor, ad finem perduco*: à

ΤΟΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, *lana carpta & pexa.*

Τομὴ, ῆς, ἡ, Dor. τομά, *sectio, amputatio*: à τέμνω, *seco.* f. μῶ. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Τομὸς, ή, όν, *acutus, penetrans, scindens*: comparat. τομώτερος, α, ον, *penetrantior, tius*: sed.

Τόμος, ου, ὁ, *frustum sectione ablatum*, **TOMUS**. Angl. a **tome**. Th. τέμνω, *seco.*

Τόμυρις, ἡ, *Scytharum regina.*

Τομώτερον, *penetrantius*, compar. n. g. à τομὸς, quod vide.

Τὸν. pro ὃν, vel ἐκεῖνον, *quem* accus. sing. ab ὅς.

ΤΟΝΘΟΡΥ'ΖΩ, & τονθορίζω, *murmuro, musso, submissè loquor.* f. ίσω. p. ικα. q. à τόνος & θόρυβος.

Τόνος, ου, ὁ, *TONUS*: à τείνω, *tendo.* p. m. τέτονα. Hinc Angl. **tone**, & **tune**.

Τόξ', pro τόξα, nom. plur. à τόξον, ου, τὸ, *arcus.*

Τόξευμα, ατος, τὸ, *sagitta*: &

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, *sagittarius*: à τοξεύω, *jaculor.* Th. τόξον.

ΤΟ'ΞΟΝ, ου, τὸ, *arcus*, vel *ars ipsa sagittandi*, (q. à τάζω, *tendo.*) Hinc τοξότης, ου, ὁ, *sagittarius.* τοξοφόρος, idem. τοξεύω, *jaculor.* τοξότις, Epithet. Dianæ.

Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro

Τοξότης, ου, ὁ, *sagittarius.* Them. τόξον, *arcus.*

Τοξοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *arcitenens.* τοξοφόροι Κρῆτες, *sagittarii Cretenses*: à τόξον, ου, τὸ, *arcus*, & φέρω, *fero.*

Τοπάζιον, ου, τὸ, *TOPAZIUS.* Angl. **topaze.** nomen gemmæ. Forte à τοπάζω, *quæro. investigo.*

Τοπάζω, *statuo, colloco*, q. in loco. à τόπος. expon. & *conjicio, suspicor*; item *quæro.*

Τοπάλαι, idem quod πάλαι, *olim.*

Τὸ παλαιὸν, *antiquitus.*

Τοπαράπαν, *omnino, prorsus.*

Τοπαραυτίκα, *statim, in præsentia.*

Τοπάρος, & τὸ παρόσπερ, idem quod πάρος, Poet. pro πρὸ, *ante.*

Τοπάρχης, ου, ὁ, *præfectus, loci præses*: ex τόπος, *locus*, & ἀρχὴ, *principatus.*

ΤΟ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *locus, tractatus, argumentum.* q. à τῶ, *capio.* Hinc τοπάζω, *statuo, colloco.* ἄτοπος, ου, ὁ, ἡ, *absurdus.*

Τοπρὶν, Ion. pro πρότερον, *prius, olim.*

Τοπρῶτον, *primum.* à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, seu τόρδυλον, ου, τὸ, *seseli Creticum*, herbæ nomen. Valde diureticum est.

Τορέω, *perforo*: à τερέω, idem.

ΤΟ'ΡΜΟΣ,, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, *modiolus rotæ in quem axis inseritur*: quia τορεῖται *tignum, meta, carceres & repagula.*

Τόρνος, ου, ὁ, *TORNUS*, instrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τερέω, *terebro.*

Τορνόω, *TORNO, cælo, circulo circumscribo.* Hinc Angl. to **turn**. à præced.

Τόρος, ου, ὁ, *funis*, & idem quod τόρνος sed

Τορὸς, ή, ὸν, *penetrans, acutus*: à τορέω, *perforo.* Th. τερέω, idem.

Τορύνη, ης, ἡ, *id quo aliquid inter coquendum*

dum agitatur & *teritur* : à τείρω, *tero*.

Τὸς, inusit. pro ὁ, unde τοῦ, *hujus*, pl. Poet. τοὶ, pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τούς.

Τοσαύτη, ης, ἡ, *tanta*, f. g. à τοσοῦτος, quod vide.

Τόσος, & Poet. τόσσος, *tantus*. τόσον τόσον, *tantum quantum*. Them. ὅσος, *quantus*.

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tantus*, *a*, *um*. in plur. τοσοῦτοι, *tot*. Ex τόσος, *tantus*, & οὗτος, *hic*. τοσοῦτο, Ion, pro ὥστε, *ita*.

Τόσσα, pro τόσα, *tanta*, nom. plur. n. g. à τόσσος, pro τόσος, quod vide.

Τοσσῆνον, Dor. pro τόσον, *tantum*.

Τότε, *tunc*. ποτὲ, *aliquando*. ab ὅτε.

Τοτρίτον, *tertium*.

Τοῦ, & τοῦδε, *hujus*, gen. sing. ab ὁ, & τὸ, *hic*, *hoc*.

Τοῦθ', seq. aspirat. pro τοῦτο, *hoc*.

Τοὔλασσον, *deterius*, pro τὸ ἔλασσον, compar. n. g. à μικρὸς, *parvus*, comp. ἐλάσσων. superl. ἐλάχιστος.

Τοὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, *meum*, acc. sing. ab ἐμὸς, οῦ, *meus*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Τοὔμπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. *ante*, *anterior pars*. idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, *ante*.

Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, *contra*, *è contrario*. Th. ἀντὶ, *pro*, *contra*.

Τοὔνεκ' seu τοὔνεκα, *quocirca*, pro τοῦ ἕνεκα, *cujus gratia*.

Τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomine*. Ellipsis præposit. κατά.

Τοὺς, *hos*, acc. pl. ab ὁ, *hic*.

Τοῦτ', pro τοῦτο, *hoc*, quod vide.

Τουτάκι, & τουτάκις, *tunc*, adv. à τοῦτο.

Τοὔτερον, Ion. pro τὸ ἕτερον Att. θάτερον, *alterum*.

Τουτέστι, *hoc est*, legitur & τοῦτ' ἔστι, ex τοῦτο & ἐστί.

Τουτέων, Ion. pro τούτων, *horum*, *harum*. gen. pl. ab οὗτος, *hic*.

Τουτῆ, Dor. adv. ab Attico τουτοῖ, *hic*. & hoc pro τοῦτο.

Τοῦτο, *hoc*, vide in οὗτος.

Τουτόθι, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*, adv.

Τουτονὶ, Att. pro τοῦτον, *hunc*. ab οὗτος.

Τούτῳ, Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, *in hoc loco*.

Τουτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*. Sed τούτω, Dor. pro τούτου.

Τοφὲθ. 2 Reg. 23. vers. 10. aliter ταφὲθ, sed corruptè, ut Jer 7. ver. 31, 32.

Τόφρα, *tunc*, *interea* : ab ὄφρα, *ut*.

Τραγανὸν, *callosum*. Gl. Cyr.

Τραγάω & τραγίζω, *hircum refero* : *hirquitallio*. Dicitur de adolescentibus qui incipiunt libidine tentari, quod hircis imprimis accidit.

Τραγεία, ας, ἡ, scil. δορὰ, *hircina pellis* : à τράγειος, *hircinus*. Th. τράγος.

Τραγεῖν, *comedisse*, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, *comedo*, *rodo*. fut. τρώξομαι. a. 2. ἔτραγον.

Τράγημα, ατος, τὸ, *TRAGEMA*, id quod in secunda mensa apponitur. idem quod τρωγάλιον, à τρώγω, *comedo*. a. 2. ἔτραγον.

ΤΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, *hircus*, *caper*. à τραγεῖν, quia arbores *rodit*. Vel à τραχὺς, quod *hirsuta* pelle. Hinc τραγικὸς, *tragicus*.

Τραγῳδία, ας, ἡ, *TRAGEODIA*. Angl. tragedy. &

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *TRAGOEDUS* : à τράγος, & ᾠδὴ, *cantus* : utpote qui *cantando caprum* meretur.

Τρακτεύω, *negotior*. &

Τρακτὸς κηρὸς, *cera*, *quæ tractando inalbuit* : à Latino.

Τράμη, vel τράμις, *linea*, *quæ medium scrotum dividit*, & q. τορεῖ.

Τράμπις, *navicula qua trajicitur* : puto quia facile τρέπεται.

Τρανὸς, οῦ, & τρανὴς, έος, ὁ, ἡ, *manifestus*, *apertus*, q. d. perforatus. Hinc τρανόω, f. ώσω, *manifestum reddo*. Them. τιτράω, *perforo*.

Τράπε, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔτραπε, verbi τρέπω, *verto*

ΤΡΑΠΕΖΑ, ης, ἡ, *mensa* q. per Aphæres. pro τετράπεζα. Ex τετρὰς, άδος, ἡ, *numerus quaternarius*, & πέζα, ης, ἡ, *pes*.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, *mensarius*, *numularius*, *collybista*. in pl. οἱ τραπεζῖται. Th. τράπεζα, *mensa*.

Τραπεζοκόρος, ου, ὁ, ἡ, *mensipeta*, *qui satiatur mensis appositis* : à τράπεζα, *mensa*, & κορέω, *satio*.

Τραπεζόφορον, *calicular*e. ubi calices reponuntur.

Τράπειν, Ion. pro τρέπειν, *vertere*.

Τραπείομεν, *vertamus*, Ion. & Poet. pro τραπῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. pass. ῶ, resolut. in έω, deinde ο pro ω, per Systolen, & ι inserto metri gratia. verbi τρέπω, *verto*. a. 2. ἔτραπον.

Τραπελὸς, ἡ, ὸν, *mutabilis*, *e*. à τρέπω, *muto*. f. ψω. a. 2. ἔτραπον.

Τράπεν, Ion. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam potest Ion. & Poet. Sync. pro ἐτράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω, *verto*. f. ψω a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροφα.

Τραπέντα, *obversum*, acc. sing. part. a. 2. pass. verbi τρέπω, *verto*. a. 2. ἔτραπον.

Τράπεσδα, ας, ἁ, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, *mensa*.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τρέπω, quod vide.

Τραπέω, *uvas calco*. à τρέπω, *verto*, *calcando* enim *vertuntur*.

Τράπηξ, *hasta*, quia potest τρέπεσθαι, *vibrari*.

Τράπωμαι, a. 2. sub. m. verbi τρέπω, verto. vide τράπειν.

Τρασιὰ, ᾶς, ἡ, *locus ubi siccantur ficus*: à τέρσω, *sicco*.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, οῦ, *balbus*, *blæsus*, *TRAULUS*. τραυλίζω, *balbutio*. q. à τραύω, quasi sit ejus sermo *vulneratus*.

Τραῦμα, ατος, (pro τρῶμα) τὸ, *vulnus*. q. à τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω, *vulnero*: f. τρώσω. perf. pass. τέτρωμαι.

Τραυματίας, ου, ὁ, *vulneratus*, *saucius*: à præced.

Τραυματίζω, *vulnero*: f. ίσω. p. τετραυμάτικα. perf. pass. τετραυμάτισμαι. perf. part. pass. τετραυματισμένος, η, ον. a τραῦμα, *vulnus*. Th. τιτρώσκω, *vulnero*.

Τραύξανα, (q. τρώξανα) *reliquiæ pabuli quæ de præsepi cadunt*. q. à τρώγειν, *edere*.

Τράφ', pro τράφε, Ion. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, *alo*. f. θρέψω.

Τράφεδνος, *coagulum*: à τρέφω, id est, πήσσω, *cogo*.

Τράφειν, Ion. & Dor. pro τρέφειν, *educare*: vel *educasse*, pro a. 2. inf. τραφεῖν, à τρέφω, *alo*. vel Att. pro τρέφεσθαι.

Τραφεὶς, *nutritus*, *educatus*. a. 2. part. pass. verbi τρέφω, *alo*. a. 2. ἔτραφον.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρέφω, *alo*. f. θρέψω.

Τράφεν, Ion. & Bœot. Sync. pro ἐτράφησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. sed

Τραφεῖν, est a. 2. inf. Dor. & Æol. pro τραφεῖν, vel Att. pro τραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi τρέφω, *alo*. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Τραφερὸς, tam de mari, quam de terra dicitur: *quod utraque animalia nutriat*. τραφερὰ, *terra arida*, *continens*. Them. τρέφω, *alo*

Τραφῇ, *nutritus est*. 3. sing. a. 2. pass. Ion. verbi τρέφω, *alo*. a. 2. act. ἔτραφον. a. 2. pass. ἐτράφην.

Τράφηξ, *pars navis*, seu labrum, *ubi scalmi ponuntur*, quia ut puto, pars ea τραφερὰ, *sicca*.

Τραφήσομαι, fut. 2. ind. pass. τραφήσεσθαι, f. 2. inf. pass. verbi τρέφω, *alo*. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Τραφθέντες, Ion. pro τρεφθέντες, a. 1. part. pass. à τρέπω, *verto*.

Τράφουσα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro

Τραφοῦσα, ης, ἡ, *quæ aluit*, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω, *alo*.

Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. à τραχὺς, quod vide.

Τραχέως, *aspere*, compar. τραχύτερον, *asperius*. superl. τραχύτατα, *asperrime*. Th. τραχύς.

Τραχηλίζω, *in cervicem resupino*; item *patefacio*: f. ίσω. p. τετραχήλικα. perf. pass. τετραχήλισμαι. perf. part. pass. τετραχηλισμένος, η, ον. Th τράχηλος.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, *collum*, *cervix*. in pl. τὰ τράχηλα. q à τραχὺς & ἧλος, quod ossa sint in eo tanquam *asperi clavi*.

ΤΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *asper*, *scaber*, *agrestis*. Hinc τραχύτης, ητος, ἡ, *asperitas*. τραχύνω, *aspero*, *exaspero*.

Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, nomen regionis Græcæ Latine *salebrosa*.

Τράω, inusit. unde τιτράω, *perforo*.

Τρεέτην, *timebant*, 3. dual. imperf. act. Ion. pro ἐτρείτην, verbi τρέω, *timeo*: f. τρέσω.

Τρεῖν, præs. inf. à τρέω, *tremo*. Sunt qui velint τρέω, Dor. dici pro τρέμω.

ΤΡΕΙ'Σ, οἱ, αἱ, & τὰ τρία, *TRES*, *TRIA*, Angl. Three. gen. τριῶν. dat. pl. τρισί. Hinc τρίτος, seu τρίτατος, ου, *tertius*. τρὶς, *ter*. τριάκις, idem. τριάκοντα, *triginta*. τριὰς, άδος, ἡ, *numerus ternarius*, *ternio*. τρίαινα, ης, ἡ, *tridens*. τριχῆ, *tripliciter*, *trifariam*. τριπλόος, οῦς, *triplus*, *triplicatus*. τριπλάσιος, ου, *triplo major*.

Τρεῖς ταβέρναι, ῶν, αἱ, nomen hospitii. Lat. *tres tabernæ*. Act. 28.15.

Τρέμω, *TREMO*, *horreo*, *præ metu trepido*. f. τρεμῶ, p. m. τέτρομα. Th. τρέω, idem.

Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi τρέω, *tremo*.

Τρέπον, όντος, n. g. part. præs. à

ΤΡΕ'ΠΩ, *verto*, *converto*, *muto*, *considero*: f. ψω. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραπον. perf. pass. τέτραμμαι. præt. m. τέτροπα. Hinc τροπὴ, ῆς, ἡ, *conversio*. τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, *tropici circuli*, quos quando Sol attingit, *convertit* cursum suum. ἐκτρέπω, *averto*, *deflecto*. ἐκτράπελος, *invenustus*. προτρέπω, *propello*, *incito*, *adhortor*, προτροπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio*, *incitatio*. ἡλιοτρόπιον, ου, τὸ, *herba solaris*. πολύτροπος, ου, ὁ, ἡ, *multiplex*. εὐτράπελος, *lepidus*, *scitus*, *elegans*, *facetus*.

Τρέσαν, *territi sunt*, Ion. & Poet. pro ἔτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. sic

Τρέσε, pro ἔτρεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. & Poet. verbi τρέω, *tremo*.

Τρέσης, ου, ὁ, *timidus*: à τρέω, *tremo*.

Τρέφοιν, *alerem*, per Sync. pro τρεφοίην, præs. opt. Att. pro τρέφοιμι, verbi τρέφω, *alo*.

ΤΡΕ'ΦΩ, *nutrio*: item *compingo*. f. θρέψω. perf. τέθρεφα. a. 1. ἔθρεψα. perf. pass. τέθραμμαι, ψαι, πται. perf. part. pass. τεθραμμένος, *educatus*. præt. m. τέτροφα. Hinc θρέψις, εως, ἡ, *nutritio*. θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, *nutritor*. θρεπτήρια, ων, τὰ, *alimenta*: item *nutritionis præmia*. θρεπτὸς, οῦ, *nutritus*. τροφὴ, ῆς, ἡ, *nutritio*, *nutrimentum*, *alimonia*. τρόφιμος, ου, ὁ, *alumnus*. τροφεῖον, ου, τὸ, *præmium nutritionis*. ἄτροφος, ου, ὁ, ἡ, *non alens*, & *qui non alitur*. ἀτροφία, ας, ἡ, *alimenti privatio*, *tabes*.

ΤΡΕ'ΧΩ, *curro*: f. 2. m. δραμοῦμαι. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. q. à δρέμω. Hinc δρόμος, ου, ὁ, *cursus*.

τρόχος

τροχῷ, ȣ, ὁ, idem. τροχὸς, ȣ, ὁ, rota, τροχηλὸς, ȣ, rotundus.

Τρίψαις, Æol. pro τρίψας, αντος, a. 1. part. act. m.g. à τρίπω, verto. f. ψω.

Τρίψας, convertens, in acc. sing. τρίψαντα, a. 1. part. act. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p.m. τέτροπα.

Τρίψεις, vertat, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejusd.

ΤΡΕ'Ω, tremo, trepido. f. τρέσω, p. τέτρεκα. Hinc τρέμω & τρομέω, idem. τρόμος, ȣ, ὁ, tremor. ἀτρέμας & ἀτρέμα, adv. sine timore

Τρῆμα, foramen, tanqu. à τρέω ex τερέω, perforo.

Τρηματίζω, alea ludo. q. à τρῆμα, quia sunt punctis cavis insignitæ.

Τρήρων, ωνος, ἡ, columba, dat. pl. τρήρωσιν. à τρέω, quia timida.

Τρητοῖο, cavernosæ, gen. Ion. à

Τρητὸς, ȣ, perforatus. Th. τιτράω, perforo. f. τρήσω.

Τρηχῖνος, gen. sing. à Τρηχὶν, ῖνος, ἡ, nomen mul.

Τρῆχος, ȣ, ὁ, TRECHUS, nomen viri.

Τρηχὺς, asper, Ion. pro τραχὺς, έος, hinc τρηχὼ, ȣς, ἡ, locus asper: sed

Τρήχω, Poet. pro τραχύνω, asper sum. Th. τραχὺς, asper.

Τρία, tria, pl. n. gen. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens, fuscina: à τρία, quia tres habet cuspides.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, TRIGINTA. Th. τρεῖς.

Τριακοντάζυγος, ȣ, ὁ, ἡ, quæ habet triginta transtra. navis Epithet. ex τριάκοντα, & ζυγὰ, transtra. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Τριακόσιοι, αι, α, treceni, æ, a. Them. τρεῖς.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τριάσσω, vinco, supero: f. ξω. ab Athletis, quorum victoria in triplici certamine sita erat: à τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius. Th. τρεῖς, tres.

Τριβακὸς, homo diuturno usu velut tritus: à τρίβω, tero.

Τριβαλλὸς, sycophanta mensarum assecla. Nam Triballis populis sordes vitæ objiciebant.

Τρίβας, tritorium, mutonium, frictrix: à τρίβω.

Τριβεὺς, pistillum, quo τρίβεται.

Τρίβολος, ȣ, ὁ, TRIBULUS, herba sic dict. quia habet τρεῖς βολὰς, tres cuspides. Etiam tribulum quo paleæ teruntur.

Τριβόμενος, præs part. pass. à τρίβω, tero. quod vide.

Τρίβος, ȣ, ἡ, via trita, semita: à præt. m. τέτριβα, verbi τρίβω, tero.

Τρίβȣ, præs. imperat. pass &

Τρίβȣσι, 3. pl. præs. ind act. à

ΤΡΙ'ΒΩ, tero, tundo, quotidianis laboribus exerceo: f. ψω. p. τέτριφα, perf. pass. τέτριμμαι. præt. m. τέτριβα. hinc τρῖψις, εως, ἡ, tritura. τριβὴ, ῆς, ἡ, idem διατριβω, consumo; item tempus impendo, dego, moror. παιδοτρίβης, ȣ, ὁ, qui pueros exercet; gymnasii magister.

Τρίβωμες, teramus, Dor. pro τρίβωμεν, 1. pl. præs. sub. act. à τρίβω.

Τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum, homo usu rerum tritus: à τρίβω, tero.

Τρίγαμος, ȣ, ὁ, ἡ, tam de viro, quam fœmina dicitur, quæ ter nupsit: à γαμέω, uxorem duco: & τρὶς, quod vide.

Τριγκὸς, idem quod θριγκὸς, quod vide.

Τρίγλα, TRIGLA piscis. q. τρίγνα, quia τρὶς γεννᾷ, id est, ter anno parit.

Τρίγληνος, ȣ, ὁ, ἡ, tres habens pupillas. vel habens in modum trium pupillarum. Th. γλήνη, pupilla, & τρεῖς, tres

Τριγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, tricuspis. in dat. τριγλώχινι, à τρεῖς, tres, & γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, cuspis, acies.

Τριγχὸς, maceria. vide θριγκός.

Τριετία, ας, ἡ, triennium: à τριετὴς, έος, ὁ, ἡ, trimus, triennis. Ex τρία & ἔτη, τὰ, anni. Th. ἔτος.

Τριετίζω, triennis sum. præs. part. τριετίζων, trimus: ex iisd.

ΤΡΙ'ΖΩ, & τρύζω, STRIDO, murmuro, hinc τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, tricesima pars, Poet. pro τριακάς. acc. sing. τριηκάδα. Th. τρεῖς, tres.

Τριήκοντα, triginta, Poet. vel Ion. pro τριάκοντα. sunt ἄκλιτα. Th. τρεῖς.

Τριηκοντούτιδες σπονδαὶ, triginta annorum fœdus.

Τριηκόντορος, ȣ, ἡ, navis, quæ triginta remis agitur: ex τριήκοντα, quod vide, & ἐρέσσω, remigo.

Τριηκοσίας, trecentas, acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, trecenti. Th. τρεῖς.

Τριήρης, εος, ἡ, triremis, navis bellica. Th. ἐρέσσω, remigo.

Τριηρίτης, ȣ, ὁ, qui triremi vehitur: à præced.

Τριθάνη, ης, ἡ, tribula, qua scil. teritur frumentum. q. à τρίβω, tero.

Τρικάρηνον, triceps, q. à τρία κάρηνα, tria capita habens. Ex τρεῖς & κάρηνον.

Τρίλλιστος, & τρίλλιστος, ȣ, multum cupitus, proprie ter petitus votis: peroptatus. Ex τρὶς, ter, quod vide, & λίσσομαι, precor.

Τρίμηνον, ȣ, τὸ, trimestre spatium, anni quadrans: à

Τρίμηνος, ȣ, ὁ, ἡ, trium mensium, trimestris. Ex τρεῖς, tres, & μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

Τριξέλλας, gryllus. vide τριζέλλης.

Τριξὸς, triplex, pro τρισσὸς, à τρὶς, quod à τρεῖς, tres.

Τριόδοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίοδος, ȣ, ἡ, trivium, dat. sing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, tres, & ὁδὸς, via.

Τριόδ.ς,

Τριόδȣς, ουτ☉, ὁ, *tridens*. Ex τρεῖς, *tres*, & ὀδȣ̀ς, ὁ, *dens*.
Τριοπ☉, seu Τριόπιον, regio Cnidiæ.
Τρίπηχυς, *tricubitalis*. acc. sing. τρίπηχυν. Ex τρεῖς & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.
Τρίπλεθρ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *qui trium jugerum est*. : ex τρὶς, quod vide, & πλέθρον.
Τριπλῆ, adv. *tripliciter* : à
Τριπλό☉, ȣς, *TRIPLUS*. q. à τρεῖς, *tres*, & πέλω, *sum*.
Τρίποδ' pro τρίποδα, acc. sing. à τρίπȣς, οδ☉, ὁ, quod à
Τριπόδης, ȣ, ὁ, *tripedalis* : ex τρεῖς, *tres*, & πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes*.
Τριποδοφορεῖν, τρίποδας φορεῖν, εἴτε φέρειν, *tripodas ferre*.
Τριπόθατ☉, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro
Τριπόθητ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *ter optatus*. ex τρὶς, *ter* & ποθητὸς, à ποθέω. Th. πόθ☉, *desiderium*.
Τρίπολις, ε☉, ὁ, ἡ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epithet. loci *tres urbes habentis*.
Τριπόλῳ, dat. sing. à τρίπολ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *ter aratus*. à τρὶς, *ter*, quod vide, & πολέω, *verto*, *aro*.
Τρίπορθ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *qui ter captus ac direptus fuit* : ex τρὶς, *ter*, & πέρθω, *vasto*.
Τρίπ☉, ȣ, Æol. pro
Τρίπȣς, vide in τρίποδ'.
Τρίπτυχ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *triplex*. à τρὶς, *ter*, quod vide, & πτυχὴ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.
Τρὶς, *ter*, ὅτι τρὶς. Th. τρεῖς, *tres*.
Τρισεννάδα, acc. sing. à
Τρισεννὰς, άδ☉, ἡ, *tertius nonus dies mensis*; hoc est vigesimus septimus. Ex τρὶς, & ἐννέα, *novem*. hinc ἐννὰς & ἐνὰς, άδος, ἡ, *nonus dies*.
Τρισκαίδεκα, *tredecim*. Ex τρεῖς, *tres*, & δέκα, *decem*.
Τρισκαιδεκάπηχυς, ε☉, ὁ, ἡ, *qui est tredecim cubitorum* : à τρεῖς, καὶ δέκα, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.
Τρισκαιδέκατ☉, ȣ, *decimus tertius* : ex τρεῖς, & δέκατ☉. Th. δέκα, *decem*.
Τρισκοπάνιστ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *ter pistus* : ex τρὶς, *ter*, quod à τρεῖς, *tres*, & κόπανον, ȣ, τὸ, *pistillum*. Th. κόπτω, *scindo*.
Τρισολυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. ὁ τρὶς ὀλύμπια νικήσας, *qui ter in Olympicis ludis victor fuit*.
Τρισπίθαμ☉, ȣ, ὁ ἡ, *tres spithamas longus* : à τρὶς, *ter*. Th. τρεῖς, *tres*, & σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*, een spanne.
Τρισσόω, *triplico, in tres partes divido, tertium facio* : &
Τρισσῶς, adv. *tripliciter*, *trifariam*, item *tertia vice*. Reg. 1. cap. 27. Them. τρεῖς.
Τρίστεγον, ȣ, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, *tertia contignatio* : &
Τρίστεγ☉, ȣ, ὁ, *tres contignationes habens* : Ex τρὶς, *ter*, quod à τρεῖς, *tres*, & στέγη, ης, ἡ, *tectum*. Them. στέγω, *tego*.
Τριστοιχεὶ, adv. *triplici serie* : ex τρὶς, seu τρεῖς, *tres*, & στίχος, *ordine eo*.
Τρισχίλιοι, αι, α, *ter mille*. Ex τρὶς, seu τρεῖς, *tres*, & χίλιοι, *mille*.
Τριταῖ☉, α, ον, *triduarius*. τριταῖ☉ ἄνεμ☉, *ventus post triduum oriens*. Them. τρεῖς, *tres*.
Τριτάτοισιν, dat. pl. Ion. à
Τρίτατ☉, ȣ, *tertius*, dat. sing. τριτάτῳ, à τρίτος, *tertius*. Th. τρεῖς, *tres*.
Τριτάτῳ, vide in præced.
Τρίτη, ης, ἡ, *tertia*, f. g. à τρίτ☉, quod vide.
Τριτημόριον, pro τὸ τρίτον μέρ☉, *tertia pars*. Th. μείρω, *divido*.
Τριτημορὶς, ίδ☉, ἡ, *tertia pars* : ex iisd.
Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. à τριτὼ, ὀ☉, ἡ, Bœotice, *caput*. & γείνομαι, *nascor*. Poetæ enim fingunt illam è Jovis *capite* esse *genitam*. Vel à τρίτ☉, *tertius*; quod nata sit *tertia* mensis die : aut quia eadem cum Luna est, quæ tertia à coitu die apparet.
Τριτογενὴς, έ☉, ὁ, *Tritogenius*.
Τριτομὴ, ex τρεῖς, & τέμνω, *seco*. Gen. 17. 12.
Τρίτος, η, ον, *tertius*, *a*, *um*, pro quo & τρίτατ☉. Th. τρεῖς, *tres*. τὸ τρίτον sc. μέρ☉, *tertia pars*. τὸ τρίτον, vel τὸ τρίτον. adv. *tertio*. ἐκ τρίτȣ, *tertia vice*. ἐς τρίτην, *perendie*.
Τρίτων, *TRITON*. nomen propr.
Τριτωνὶς λίμνη, Consule Græca Scholia Pind. Pyth. Od. 4. 234.
Τριφάσι☉, Ion. pro τριπλȣ̃ς, *triplex*.
Τριφίλατ☉, ω, ὁ, Dor. pro
Τριφίλητ☉, *maxime amabilis*. Them. φίλ☉.
Τριφῶσα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *valde lucens*.
Τρίχα, & Dor. τριχθὰ, *trifariam*, adv. à τρεῖς, *tres*.
Τρίχες, *pili*, nom. pl. à θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*, dat. pl. θριξί.
Τριχθὰ, adv. *tripliciter*. Poet. pro τρίχα. quod vide.
Τρίχιν☉, ίνη, ινον, *cilicinus*, *a*, *um*. *confectus ex pilis seu crinibus*. Th. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.
Τρίψας, αντ☉, a. 1. part. act. verbi τρίβω, *tero*. f. ψω.
Τριώροφον, ȣ, τὸ, *tertium tabulatum*. vide διώροφον. ab ἐρέφω, *tego*.
Τροία, ας, & Ion. ης, ἡ, *TROJA*, in accus. Τροίην, Ion. Them. Τρωὸς, Τρωὸς ὁ, *Trojanus*.
Τρομεοίατο, Ion. pro
Τρομέοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi τρομέω, quod vide.
Τρομέοντι, Dor. pro τρομέοισι, ȣσι, *metuunt*. 3. pl. præs. ind. à
Τρομέω, *tremo*, præs. part. f. g. τρομέȣσα : à τρόμ☉.

τρόμος, tremor. hoc à τρέμω, idem quod th. τρέω, tremo.
Τρόμος, ου, ὁ, tremor. vide τρέμω.
Τρόπα, lusus, quum pueri talos aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt. Pollux.lib.7.7. q. à τρύπα, foramen.
Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ου, τὸ, TROPÆUM. monumentum post τροπὴν hostium. Angl. Trophy. Th. τρέπω, verto.
Τροπὴ, ῆς, ἡ, conversio, acc. pl. τροπάς· à τρέπω, verto. p.m. τέτροπα.
Τροπαλὶς, vel τρόπαλλις, aliorum manipulus: à τρέπω, verto, convolvo.
Τρόπηξ, manubrium remi, quod inter remigandum τρέπεται.
Τροπικὸς, ἡ, ὸν, figurativus, a, um. hinc τροπικῶς, figurate, adv. à τρέπω, verto.
Τρόπις, ιος, vel ιος, ἡ, carina. Fit ex lignis versis: ab eod. th.
Τρόπος, ου, ὁ, modus, mores, ratio. sed
Τροπὸς, οῦ, ὁ, lorum contortum, quo remus scalmo alligatur, rudens. Th. τρέπω, verto, torqueo. p.m. τέτροπα.
Τροποφορέω, -ῶ, mores alicujus tolero, morem gero, indulgenter tracto. f. ήσω. p. τετροποφόρηκα. a. 1. ἐτροποφόρησα, ex τρόπος, ου, ὁ, mos & φέρω, fero.
Τροφεὺς, έως, ὁ, altor, nutritor: &
Τροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum. Th. τρέφω, alo.
Τρόφιες, οἱ, qui jam sunt adulti. vide τρόφις.
Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. alumnus.
Τρόφις, ιος, ὁ, bene nutritus, crassus, pinguis; &
Τροφόεις, εντος, idem. à τροφὴ, alimentum. Th. τρέφω, alo.
Τροφὸς, οῦ, ὁ, ἡ, altor, & ix, nutrix. ejusd. th.
Τροφοφορέω, legitur 2 Maccab. 7. 27. τροφοφορήσασά σε, educavit te. Ex τροφὴ, & φέρειν. sed Martinius legendum censet τροποφορήσασα, leniter tuli tuos mores. à τροποφορέω, quod vide.
Τροχάειν, ᾶν, Poet. pro τρέχειν.
Τροχαλία, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, TROCHLEA: à
Τροχαλὸς, velox, loquax, incurvus, volubilis, ut τροχὸς. Th. τρέχω.
Τροχὰς, gallicula. Gloss. in qua sc. possis τρέχειν.
Τροχάω, curro, festino, rotor. Th. τρέχω, curro
Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita. à τρέχω, curro.
Τροχιλία, torquilla. Gl. Cyr. avis est, torquilla. Lego τροχιλέα, tortula, id est, trochlea.
Τρόχιλος, TROCHILUS, regulus, aviculæ nomen. Th. τρέχω.
Τρόχμαλα, septa & lapilli: quorum usus est ad macerias, ad cingendum agros. Them. τρέχω.
Τροχοειδεῖ, dat sing. à
Τροχοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, rotæ speciem habens, rotundus: à τροχὸς, οῦ, ὁ, rota, quod à τρέχω, curro. & εἶδος, εος, τὸ, forma, similitudo. Th. εἴδω, video.
Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota: sed.
Τρόχος, ου, ὁ, cursus, cursor. Them. τρέχω, curro.
Τροχόωσαι, Poet. pro τροχῶσαι. nom. pl. part. præs. act. f. g. à τροχάω, quod vide.
ΤΡΥΒΛΙΟΝ, seu -ίον, ου, τὸ, catinus, paropsis, patina.
Τρυγάω, -ῶ, fruges colligo; item vindemio, uvas decerpo, fruor, f. ήσω. p. τετρύγηκα, a. 1. ἐτρύγησα. a. 1. imperat. act. τρύγησον, άτω. Them. τρύγη, ης, ἡ, triticum.
Τρυγέω, sicco. refer hoc ad τρύχω, sicco, si vis, & ἄγω, frango.
ΤΡΥΓΗ, ης, ἡ, triticum, frumentum, fructus; item ariditas in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum. Hinc τρυγάω, f. ήσω, Cereales fructus colligo; item vindemio. τρὺξ, γὸς, ἡ, vinum recens, mustum.
Τρυγητήρων, gen. plur. à τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator: à τρυγάω, quod vide.
Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, frugum collectio, vindemia. Th. τρύγη.
Τρυγόῳεν, Poet. pro τρυγάοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi τρυγάω, vindemio. quod vide.
Τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur, à τρύζω, murmuro, idem quod τρίζω.
Τρυζόντων, gen.pl. part.præs.act. à
Τρύζω, idem quod τρίζω, murmuro. vox per Onomatop. sed propriè turturis. Hinc turtur dicitur τρυγών.
Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, foramen. tantum à τρύω, pro τράω, foro.
Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod τρύμα.
Τρὺξ, υγὸς, ἡ, fæx vini, mustum Exponitur etiam de granis recens à sole duratis. Th. τρύγη.
ΤΡΥΠΑ, ης, ἡ, foramen. q. à τρύω, pertundo. Hinc τρυπάω, terebro, perforo. τρύπανον, ου, τὸ, terebra.
Τρυπάω, vide præced.
Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. à τρυπάω, terebro. Th. τρύπα, ης, ἡ, foramen.
Τρυωτὸς, οῦ, afflictus, æger. Them. τρύω, vexo.
Τρυτάνη, ης, ἡ, TRUTINA. à τρύω, pro τράω, foro.
Τρύφαινα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. delicatula.
Τρυφάλεια, ας, ἡ, galea tres conos habens, q. τριφάλειον. dat. sing. Ion. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, tres, & φάλος, ου, ὁ, conus galeæ.
Τρυφάω, in deliciis vivo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. a. 1. ἐτρύφησα. nom. sing. part. præs. f. g. τρυφῶσα· à τρυφὴ, quod vide.

Τρυφερῶν, pro τρυφερῶς, *delicate* : à

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, *luxus, deliciæ* : à τέθρυφα, præt. verbi θρύπτω, *frango*.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, numen mulieris : Gr. *Delicate vivens* : à τρυφάω, quod vide.

Τρύχαλα, *aspera loca* : qu. à τραχὺς, *asper*. Vide τράχαλα.

Τρύχος, idem quod στρύχνος, *mollis* ; qu. *tritus* : à τρύχω, pro τρύω.

Τρύχονται, *affliguntur*, 3. plur. præs. ind. pass. &

Τρύχουσι, 3. pl. præs. act. à

Τρύχω, idem quod τρύω, quod vide.

ΤΡΥ'Ω, *tero, attero, vexo, TRUDO* : (qu. à τείρω, vel pro τερῶ, *foro* ; unde τρύμα.) Hinc τρύσκω, τρύχω, & τρυχόω, idem. τρύχος, εος, τὸ, *pannus attritus*. τρυτάνη, ης, ἡ, *trutina*.

Τρωάνδε, Poet. & Dor. pro Τρωΐανδε, *ad Trojam*.

Τρωὰς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *penetratrix*.

Τρώγαλα, *bellaria* ; pro seq.

Τρωγάλια, *bellaria in genere*, quæ saturi, voluptatis gratia velut *rodebant*. Them. τρώγω, *rodo*.

Τρώγλη, ῆς, ἡ, *foramen, caverna* ; propr. *rosione facta* : acc. pl. τρώγλας, à τρώγω, *comedo*.

Τρωγλοδυόντα, acc. sing. part. præs. à

Τρωγλοδύω, *latebram subeo* : ex τρώγλη, quod vide, & δύω, *subeo*.

Τρωγλοδύτης, ε, ὁ, nomen muris : ex iisd. them.

Τρώγοισαι, Dor. pro τρώγουσαι, *rodentes*, acc. pl. f. g. part. præs. à τρώγω, *rodo*.

Τρώγοντι, pro τρώγουσι, Dor. 3. pl. præs. ejusd. verbi.

Τρωγύλλιον, ε, τὸ, nomen urbis : Gr. *cella penuaria*.

ΤΡΩ'ΓΩ, *RODO, comedo* : f. ξομαι. p. τέτρωχα. a. 2. ἔτραγον. (qu. à τείρω, *tero*.) Hinc τρὼξ, -γὸς, ὁ, *vermiculus, qui legumina rodit*. τρώκτης, ε, ὁ. *comestor, vorator*. τράγημα, ατος, τὸ, *quod in mensa secunda apponi solet*.

Τρώεσσι, dat. plur. Ion. & Poet. pro Τρωσὶν, à Τρὼς, *Trojanus* : hinc Τρωϊάδες, *Trojanæ*.

Τρωθῇ, *vulneretur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. τρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi τιτρώσκω. f. τρώσω. p. τέτρωκα. a. 1. pass. ἐτρώθην.

Τρωΐα, ας, ἡ, Poetic. pro Τροία, ας, ἡ, *Troja* : &

Τρωΐαθεν, Poet. adv. pro Τροίαθεν, & Ion Τροίηθεν, *ex urbe Troja*.

Τρωΐσῳ, *Troi*, dat. sing. à Τρὼς, nomen propr.

Τρώκτης, ε, ὁ, *comestor, vorator* : expon. *astutus, veterator*. Th. τρώγω, *comedo*.

Τρῶμα, ας, ἁ, Dor. pro τρώμη, ης, ἡ, *foramen* ; quod à τορέω, *perforo*. Th. τιρέω, idem.

Τρῶμα, ατος, τὸ, *vulnus, plaga*, Ion. pro τραῦμα. Th. τιτρώσκω, *vulnero*.

Τρωματίζειν, *vulnerare* : à præced. quod vide.

Τρωξαλλίς, *gryllus* : à τρώγω.

Τρωξάρταο, gen. Æol. à

Τρωξάρτης, ε, ὁ, nomen propr. *muris*. ἀπὸ τῶ τρώξαι ἄρτον, *panem vorando*.

Τρώξιμος, ε, ὁ, ἡ, *edulis, maturus* : à τρώγω, *comedo*.

Τρωπάω, *verto* : à τρέπω, idem.

Τρῶσεν, *vulneravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω. f. τρώσω.

Τρώσω, *vulnerabo*, f. 1. ejusd. verbi

Τρῶυμα, ατος, τὸ, Ion. pro τραῦμα, *vulnus* ; quod vide.

Τρωχάω, Poet. pro τροχάω, idem quod τρέχω, *curro* : f. θρέξω.

Τρώων, & Τρωῶν, Dor. gen. pl. à Τρὼς, Τρωὸς, *Trojanus* : dat. pl. Τρωσίν.

Τὺ, Dor. pro σὺ, *TU*, vel pro σέ. τύγα, Dor. pro σύγε, *tu*.

ΤΥΓΧΑ'ΝΩ, εις, ει, *sum, compos fio, assequor*, cum gen. & cum acc. Pind. τυγχάνει, *contigit, evenit* : f. τεύξομαι. (qu. à τεύχω, *paro* :) a. 2. ἔτυχον, ες, ε, a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι, a. 2. sub. τύχω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. τύχωσι. a. 2. part. act. τυχὼν, ῦσα, ὸν, *vulgaris, e* : perf. ind. act. τέτευχα, ας, ε, & τετύχηκα, qu. à τυχέω. Hinc τύχη, ης, ἡ, *fortuna*. ἀτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, *infortunatus*. δυςυχὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀτυχία, ας, ἡ, *infortunium, fortuna adversa*. δυςυχία, ας, ἡ, idem. εὐτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, *fortunatus, felix*. εὐτυχία, ας, ἡ *felicitas, fortuna secunda*. εὐτυχέω, *sum felix*.

Τυδείδαο, & Τυδείδεω, gen. Ion. à

Τυδείδης, ε, ὁ, *TYDIDES*, nomen prop.

Τυκάνη, ης, ἡ, *tribula*, ἡ ἀλοῶσιν, Eustath. à τύκω, *paro*.

Τυκίζω, *scalpo, polio* : à τύκος, quod vide.

Τύκος, ε, ὁ, & τύχος, *instrumentum, quo fabricantur* ; nimirum *lapides scalpunt* : à τεύχω, *fabricor*.

Τυκτὰ, Persice, nomen *cænæ*.

Τυκτὸς, ῦ, *factus* ; à τεύχω, *fabricor*.

Τύκω, *paro* ; tanqu. τέκω. Vide τεύχω.

Τύλη, ης, ἡ, *callus, culcitra* ; à τύλος, idem.

Τύλιμος, *crumena pellicea* ; quia ibi aliquid τυλίττεται.

Τυλίττω, vel -σσω, *involvo, perscrutor* : ex τύλη, *lodix, culcitra*. Th. τύλος.

ΤΥ'ΛΟΣ, ε, ὁ, *callus*, seu *callum* ; Item *clavus ligneus* : q. à ξύλον.

Τυλόω, ώσω, *callosum reddo* : perf. pass. τετύλωμαι, à τύλωμα, à τύλος, *callus*.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, *venefica, quæ circa τύμβους, versatur, & mortuos mutilat*, ἀκρωτηριάζει.

ΤΥ'ΜΒΟΣ, ε, & Dor. τύμβω, ὁ. *bustum, sepulchrum, tumulus* : qu. à τύφω, *uro*, cadavera quippe olim cremebantur : hinc Angl. a Tomb.

Τυμβοχοὴ, *tumulus*: à τυμβοχοέω, *tumulum struo, sepelio*: quod à τύμβος, & χοίω seu χέω, *terra aggesta exstruo*.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poet. pro πληγὴ, ἡ, *ictus, vulnus, plaga*: à τύπτω, *verbero*.

Τυμπανίζω, *TYMPANIZO, distendo, fustigo, flagello, tympanum pulso*: f. ίσω. p. τετυμπάνικα. perf. pass. τετυμπάνισμαι. a. 1. pass. ἐτυμπανίσθην, ης, η, à seq.

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, *TYMPANUM, instrumentum quod bacillis percutitur*; item *fustis*: à τύπτω, *verbero*.

Τυνὴ, *tu*, Dor. pro τὺ, & hoc pro σὺ, *tu*. Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.

ΤΥ'ΝΟΣ, vel τύννος, ου, *parvus*.

Τυννοῦτος, & Att. τιννουτοσὶ, *parvulus, tantillus*: à præced.

Τυντλάζω, f. άσω, *lutum calco, luto aspergo, blatero*; à

ΤΥ'ΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *lutum, tumultus*.

Τύπανον, ου, τὸ, idem ac τύμπανον, quod vide.

Τυπεὶς, *percussus*, a. 2. part. pass. à τύπτω, *verbero*.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, *percussio, ictus*; dat. pl. Ion. τυπῆσι. ab a. 2. verbi τύπτω, *percutio*.

Τυπικὸς, *TYPICUS, figuratus*; & inde τυπικῶς, *typice*: à seq.

Τύπος, ου, ὁ, *nota, figura quælibet*, seu *effigies, signum percussione factum*; *TYPUS, exemplar*: à τύπτω, quod vide.

Τυπόω, ῶ, f. ώσω, *informo, figuro, signum imprimo*: à præced.

Τυπτήσεις, *verberabis*, Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi τύπτω, f. ψω, tanqu. à τυπτέω,

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. pl. præs. ind. act. Sic τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα, 1. pl. ind. pass.

Τυπτόντων, *verberent*, Att. pro τυπτέτωσαν, nam gen. plu. part. præs. act. usurpant pro 3. plu. imperat. præs. verbi τύπτω, *verbero*.

ΤΥ'ΠΤΩ, *verbero, pulso, tundo*: imperf. ἔτυπτον. f. ψω. p. τέτυφα. a. 1. ἔτυψα. a. 2. ἔτυπον. præs. pass. τύπτομαι, *cædor, vapulo*: p. m. τέτυπα, ας, ε. Hinc τύπος, ου, ὁ, *vestigium, nota, figura, simulacrum*. τυπόω, *informo, figuro*. τύπανον, ου, τὸ, *baculus*. τύμπανον, ου, τὸ, *fustis*; item *tympanum*. τυμπανίζω, *fustibus cædo*. ζηλότυπος, *invidus, qui alii invidet ejusdem amoris societatem*. ζηλοτυπία, *invidentia, qua rivalem in amore mulieris pati non possumus*. ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium*. πρωτότυπον. idem.

Τύπῳ, dat. sing. à τύπος, quod vide.

Τυπωθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. verbi τυπόω, *figuram pono*: f. ώσω. Them. τύπτω.

Τύπωμα, ατος, τὸ, idem ac τύπος, à τυπόω. Th. τύπτω.

Τυραννευόντων, gen. pl. part. præs. à

Τυραννεύω, *regno, impero*: f. εύσω. Th. τύραννος, *rex*.

Τυραννέω, idem quod τυραννεύω, quod vide.

Τυραννίδας, acc. plur. à τυραννὶς, ίδος, ἡ, *tyrannis*. Th. τύραννος.

Τυραννικὸς, οῦ, *TYRANNICUS, dominandi peritus*: à τύραννος.

Τυραννικῶς, *tyrannice*, adv. à præced.

Τυραννικώτατος, superl. à τυραννικὸς, quod vide.

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, *TYRANNIS, imperium*: à τύραννος.

Τυραννοκτόνος, ου, ὁ, *tyrannicida*: à τύραννος, *tyrannus*, & κτείνω, *occido*: p. m. ἔκτονα.

ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *TYRANNUS, rex, princeps*. Est & nomen viri, & avis; item adjective pro τυραννικός. Hinc τυραννὶς, ίδος, ἡ, *tyrannis*. τυραννεύω, *regno, impero*.

Τυρβάζομαι, *satago, perstrepo, turbor*: &

Τυρβάζω, *turbas do, tumultuor*: f. άσω, p. τετύρβακα, à τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, *tumultus, turba*.

Τύρβη, ης, ἡ, *TURBA, vita voluptuariorum*: Att. dicitur pro σύρβη, vel à θόρυβος.

Τυρία, ας, ἡ, pro *Europa*.

Τυρόεις, εντος, vide in τυρός.

ΤΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *caseus*: qu. à τείρω, *sicco*: est enim lac siccatum. Hinc τυρώδης, *caseosus*, ut & τυρόεις, εντος, idem.

Τύρος, ου, ἡ, nomen urbis: Syr. *rupes*.

Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris: ex τυρὸς, *caseus*, & γλύφω, *cavo, excavo*. Th. γλάφω, idem.

Τυρσηνοῖσιν, *Tyrrhenis*, dat. pl. nomen populi.

ΤΥ'ΡΣΙΣ, εως, ἡ, *TURSIS, propugnaculum*: ad Heb. צור.

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, *FURCA*, quæ & ὑρχὴ.

Τυρῶ, Dor. pro τυροῦ, *casei*, gen. à τυρός.

Τύσσω, *supplico*, Hesych. puto pro πτύσσω, ut sit *plicat manus*, vel *genua*.

Τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel ὁ καὶ ἡ τυτθὸς, *parvus*. τυτθὸν, *paululum*, adv. τυτθὸν ὅσον, *valde parum*: à τιτθὸς, *mamma*, ι in υ mutato.

Τυφάονα, acc. sing. à

Τυφάων, ονος, ὁ, nomen propr. viri. Hinc Τυφαόνιον, nomen propr. loci.

Τύφη, idem quod τίφη.

Τυφθείημεν, εἶτε, εἶεν, *verberati essemus*, per Sync. pro τυφθείημεν, είητε, είησαν, 1. pl. a. 1. o t. pass. verbi τύπτω.

ΤΥΦΛΟ'Σ, οῦ, *cæcus*.

Τυφλότης, ητος, ἡ, *cæcitas*: à præced.

Τυφλοῦται, *cæcutit*, 3. sing. præs. pass. à τυφλόω, quod vide.

Τυφλοφόρος, *peram gestans*. Th. φέρω.

Τυφλόω, *excæco*: f. ώσω. p. τετύφλωκα, ας, ε. a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε. &

Τυφλάτ…

Τυφλώττω, *cæcus sum, cæcutio*: à τυφλὸς, *cæcus*.
Τῦφος, ου, ὁ, *fumus, res inanis* fumo similis, *fumosa arrogantia*. Th. τύφω.
Τυφόω, *fumo infesto*; item *effero, insolentem reddo*: f. ώσω. p. τετύφωκα. præs. pass. τυφόομαι, ῦμαι, *inflor, turgeo*: perf. pass. τετύφωμαι, σαι, ται. perf. part. τετυφωμένος, η, ον, *inflatus, a, um*: a. 1. ind. pass. ἐτυφώθην, ης, η. a. 1. part. pass. τυφωθεὶς, ένος, *tumefactus*: à τῦφος, ου, ὁ, *fumus, fastus*. Th. τύφω, *fumum excito*.
ΤΥ'ΦΩ, *fumum excito, inflammo*: f. θύψω. p. τέθυφα. a. 1. ἔθυψα. præs. pass. τύφομαι, *fumigo, fumum edo*. Hinc τῦφος, seu τύφος, *fumus*; item *ostentatio*. τυφόω, *fumo infesto*, &c.
Τυφωέος, gen. sing. & τυφωέϊ, dat. à Τυφωεὺς, nomen gigantis: &
Τυφῶν, ῶνος *TYPHON*, nomen gigantis, qui & Typhoeus dicitur; item *turbo, procella*. Th. τύφω.
Τυφωνικὸς, ὴ, ὸν, *turbulentus, a, um*; quod à τυφῶν, ῶνος, ὁ, *ventus procellosus, turbo, vortex*. Th. τύφω.
Τυφῶς, ῶ, ὁ, pro Τυφῶν, ῶνος, ὁ, *Typhœus centiceps*.
Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, *fortuna, gratia, favor*.
Τύχαις, dat. plur. à τύχη, ης, ἡ, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum, contingo*: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Τύχε, Ion. pro ἔτυχε, 3. sing. a. 2. verbi τυγχάνω. Vide in τύχαις.
Τυχέειν, Poet. pro τυχεῖν, *nancisci*. a. 2. inf. act. verbi τυγχάνω, *adipiscor*: a. 2. ἔτυχον.
Τυχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
Τύχη, ης, ἡ, *fortuna, eventus*: acc. plu. τύχας. Est & Τυχὴ, ῆς, ἡ, nom. propr. mulieris: à τυγχάνω, *contingo*.
Τυχηρῶν, gen. pl. à
Τυχηρὸς, ὰ, ὸν, *fortuitus, a, um*: quod à τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum, contingo*.
Τύχῃς, *assecutus eris*, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.
Τυχήσω, f. 1. q. à τυχέω, idem quod τυγχάνω, *assequor*: hinc τυχήσας, αντος, a. 1. part. act.
Τυχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor*: perf. pass. τέτυγμαι. a. 1. pass. ἐτύχθην.
Τυχικὸς, οῦ, ὁ, nomen viri: Gr. *fortunatus*: à τύχη, *fortuna*.
Τύχοιμι, *assequi potero*, a. 2. opt. verbi τυγχάνω. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, *adepta*, a. 2. part. act. f. g. à τυγχάνω, quod vide.
Τυχὸν, *forsitan, fortuito*, adv. à τυχὼν, a. 2. part. verbi τυγχάνω, in n. g. τυχόν.
Τυχόντι, *ei qui obviam fuerit*, dat. sing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, όντος, *consecutus*; item *obvius, vulgaris*; a. 2. part. verbi ejusd.
Τύχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi ejusd.
Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.
Τυψάντων, *verberent*, Att. pro τυψάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act. verbi τύπτω. f. ψω.
Τυψέλη, *sordes in auribus*, Hesych. Sed aliter & κυψέλη.
Τύψεν, *percussit*, Ion. pro ἔτυψεν, 3. sing. a. 1. ind. verbi τύπτω, *verbero*: fut. ψω.
Τύψον, άτω, a. 1. imperat. act. &
Τυψεῦντι, Dor. pro τύψουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi τύπτω.
Τῳ, sine accentu, pro τινὶ, *alicui*: &
Τῶ, Dor. pro τοῦ. sed
Τὼ, dualis est numeri; &
Τῷ, *huic*, dat. sing. ab ὁ, & pro ᾧ, *cui*. τῷ τρόπῳ, *quomodo*? Exponitur etiam *quare, idcirco*. pro διὰ τοῦτο.
Τώγ', seu τώγε, *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic*.
Τἄγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, *simulachrum*.
Τἄγκιστρα, Dor. pro τὰ ἄγκιστρα, *hami*.
ΤΩΘΑ'ΖΩ. *dicteriis incesso, irrideo, mordeo*: f. άσω.
Τωθάσδοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, *conviciis insectantes*, part. præs. pl. num. f. g. à τωθάζω, quod vide.
Τωθασμὸς, οῦ, ὁ, *irrisio*: &
Τωθαστὴς, οῦ, ὁ, *irrisor*: à perf. pass. verbi τωθάζω, *irrideo*.
Τὤλγεος, Dor. pro τοῦ ἄλγεος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*.
Τὠμπέχονον, Dor. pro τὸ ἀμπέχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ἡ, *vestitus*: ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, *circumdo*. Them. ἔχω, *habeo*.
Τὠ 'μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, *mei*.
Τῶν, τῶνγε, & τῶνδε, gen. plu. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*.
Τὤντρῳ, Dor. pro τῷ ἄντρῳ, *antro*.
Τὤρνεον, Dor. pro τὸ ὄρνεον, *avis*. Th. ὄρνις, idem.
Τὠ 'πὸ τούτου, pro τὸ ἀπὸ τούτου, *postea*.
Τὠργεῖοι, Dor. pro τοὶ Ἀργεῖοι, *Argivi viri*.
Τὤροτρον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, *aratrum*.
Τἀρχαῖον, Ion. pro τὸ ἀρχαῖον, *antiquitus, olim*.
Τὼς, *sic*, pro οὕτως, per Aphæres. vel Dor. pro ὡς. Them. ὅς, *hic*. Vel τὼς, *similiter*. τὸς, inusit. pro quo ὁ, in usu τὼς, ὡς, *tantum, quantum*: & τὼς, Dor. pro τοὺς.
Τὤστεα, Dor. pro τὰ ὀστέα, *ossa*.
Τὤυτ' ἐπὶ χρέος, Dor. & Poet. dictum, pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, *ad idem ministerium*.
Τωὐτέω, τωὐτίω, & τωὐτὸ, pro τοῦ αὐτοῦ, τῷ αὐτῷ, & τὸ αὐτό.
Τωὐτῶ, Dor. pro τοῦ αὐτοῦ.

Υ.

Υ Est litera vigesima. In numeris est , CCCC. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα pro ὄνομα, υ in ι Dor. & Æol. mutantur : ut in Μοῖσα pro Μοῦσα, &c.

Υ̃, *olfacientis sonus.* Adv. à spiritu naribus attracto fictum, quum quis odoratu aliquid se probare ostendit.

Υ῾άδες, αἱ, *suculæ, stellæ septem in cornibus tauri, quæ quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant* ; ab ὕω, *pluo.*

Υ῟αινα ης, ἡ, *bellua* : nomen quadrupedis, dict. à setis *suilis* in dorso ; item *sucula,* & *HYÆNA* piscis : ab ὗς, *sus.*

Υ῾ακίζω, f. ίσω, *pluo.* Th. ὕω, idem.

Υ῾ακίνθια, *festum in honorem Hyacinthi* pueri : &

Υ῾ακίνθινος, η, ον, *HYACINTHINUS, a, um* : ab

Υ῾ΑΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *HYACINTHUS. puer, flos,* & *gemma* ; item *lana* aut *fila hyacinthino colore imbuta* ; etiam nomen viri.

Υ῾άλινος, ίνη, ον, *vitreus, a, um* : ab

Υ῟ΑΛΟΣ, seu ὕελος, ου, ἡ, *vitrum, chrystallus.*

Υ῾αλουργεῖον, ου, τὸ, *vitrarium* : &

Υ῾αλουργὸς, οῦ, ὁ, *vitrarius* : ab ὕαλος, *vitrum,* & ἔργον, *opus.*

Υ῾ὰς, άδος, ἡ, *HYAS.* Vide ὑάδες.

Υ῾βάλλειν, *subvertere,* Dor. seu Æol. Sync. pro ὑποβάλλειν, præs. inf. act. ab ὑπὸ & βάλλω, *jacio.*

Υ῾βὸν, Dor. pro κυφὸν, *gibbosum.*

Υ῾βὸς, οῦ, *curvus, inflexus* ; à κυφός. Hinc ὕβωπς, ὕβωμα, *curvamen,* tanquam ab ὑβόω, *curvo.*

Υ῾βούλοιο, Dor. pro Εὐβούλοιο, *Eubuli.*

Υ῾βρίζω, *contumelia afficio, injurius sum, insolesco* : f. ίσω, & Att. -ιῶ. p. ὕβρικα. a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. perf. pass. ὕβρισμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ὑβρίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. ὑβρισθεὶς, έντος, *contumelia affectus* : f. 1. pass. ὑβρισθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕβρις, *contumelia.*

Υ῟ΒΡΙΣ, εως, ἡ, *injuria, contumelia, superbia* : in acc. ὕβριν. Hinc ὑβρίζω, *injuria afficio.* ὑβριστὴς, οῦ, *injuriosus.*

Υ῾βρίσαι, a. 1. inf. act. ὕβρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, *contumelia afficio* : f. ίσω. Th. ὕβρις.

Υ῾βρίσδειν, Dor. pro ὑβρίζειν.

Υ῾βρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi ὑβρίζω, quod vide.

Υ῾βρισθήσεται, 3. sing. fu. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Υ῟βρισμα, ατος, τὸ, idem quod Th. ὕβρις.

Υ῾βριστὴρ, ῆρος, &

Υ῾βριστὴς, οῦ, *contumeliosus, injuriosus* : &

Υ῾βριστικὸς, οῦ, idem : &

Υ῾βριστικῶς, adv. *injuriose, contumeliose* : item.

Υ῾βριστρία, ας, ἡ, *contumeliosa, superba* : omnia à perf. pass. verbi ὑβρίζω. Them. ὕβρις.

Υ῾γιαίνῃς, 2. sing. præs. sub. ab

Υ῾γιαίνω, *sanus sum* : f. ανῶ. Them. ὑγιὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *sanus.*

Υ῾γιέα, accus. sing. ab ὑγιὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *sanus.*

Υ῾γίεια, ας, ἡ, *sanitas* : ejusd. th.

Υ῾γιέος, gen. sing. præced. Ion.

Υ῾γιεινὸς, οῦ, *sanus, saluber.* Them. ὑγιὴς, idem.

Υ῾γιεινότατος, ου, *sanissimus,* superlat. ab ὑγιεινός.

Υ῾γιηρὸς, οῦ, idem quod ὑγιής.

Υ῾ΓΙΗ῀Σ, ἐος, ὁ, ἡ, *sanus, incolumis, integer.* Hinc ὑγίεια, ας, ἡ, *sanitas.* ὑγιεινὸς, οῦ, *sanus,* ὑγιαίνω, *sanus sum.*

Υ῾γρὰ, seu Ion. ὑγρὴ, f. g. ab ὑγρὸς, interdum sumitur subst. pro ὑγρὸς κέλευθος, *mare, pelagus.* Th. ὑγρός.

Υ῾γραίνω, f. ανῶ, *humecto* : ab

Υ῾ΓΡΟ῀Σ, ὰ, ὸν, *humidus, a, um, viridis, tener, mollis, lubricus, laxatus, remissus* : qu. ab ὕω, *pluo.*

Υ῾γρότης, ητος, ἡ, *humiditas, humor* : à præced.

Υ῟δασι, dat. & ὕδατος, gen. sing. ὕδασι, dat. plur. ab ὕδας, inusit. pro quo ὕδωρ, ατος, τὸ, *aqua* : hinc ὑδατόεις, εντος, *aquosus.*

Υ῾δατὶς, ίδος, ἡ, *vesicula, stilla.* Gl.Cyr. ab ὕδωρ, *aqua.*

Υ῟δει, *aquæ, limo,* dat. sing. ab ὕδος, εος, τὸ, Poet. pro ὕδωρ, *aqua.*

Υ῾δερος, ου, ὁ, *hydrops* : ab ὕδωρ.

Υ῟δης, *qui perite canit, sapiens, prudens* : ab ὕδω, *cano.*

Υ῟δναι, ἔγγονοι, σώφρονοι. Hesych.

Υ῾δνέω, *nutrio* : an ab ὕειν ;

Υ῟δνον, ου, τὸ, *tuber* ; ὕδνα, *tubera* : quia aqueæ naturæ id φυτὸν, possit esse ab ὕω, *pluo.* Sed ὕδνον, idem est quod οἴδνον, & ex hoc illud, nempe ab οἰδέω.

Υ῟δρα, ας, ἡ, *HYDRA, aquatilis serpens* : ut & ὕδρος, *hydrus.* Th. ὕδωρ, ατος, τὸ, *aqua.*

Υ῾δραγωγὸς, *aquæductor, aquæductus.* ὑδραγωγεῖον, οῦ, τὸ, *aquæductio, aquagium* : ab ὕδωρ & ἄγειν.

Υ῾δραίνω, ανῶ, *lavo, humecto, irrigo, effundo.* Th. ὕδωρ, *aqua.*

Υ῾δραλέτης, *mola aquaria* ; vel qui ὕδατι ἀλεῖ. ab ἀλέω, *molo.*

Υ῾δράλμη, *aqua salsa* : ab ὕδωρ & ἅλμη.

Υ῾δραύλης, ου, ὁ, *organarius* : &

Υ῟δραυλις, εως, ἡ, sive ὑδραυλικὸν, (scil. ὄργανον,) *HYDRAULA,* cui simile *organum,* sc. musicum, quo αὐλοῦσι per ὕδωρ.

Υ῾δρεία, ας, ἡ, *aquatio, irrigatio.* Th. ὕδωρ, *aqua.*

Υ῾δρεῖον,

Ὑδρεύω, *rigo, aquam poto, fero,* vel *haurio*: ὑδρεύομαι, *aquor, aquam haurio, irrigor*: f. εύσομαι. Th. ὕδωρ.

Ὑδρήϊον, τὸ, Ion. pro ὑδρία, *urna*.

Ὕδρην, Ion. pro ὕδραν, acc. sing. ab ὕδρα, ας, ἡ, quod vide.

Ὑδρία, *HYDRIA, cadus, urna, aquatio*. Th. ὕδωρ.

Ὑδρομεδούση, nom. Ranæ. ab ὕδωρ, *aqua*, & μέδω, *impero*.

Ὑδροποτέω, ῶ, *aquam bibo, sum abstemius*: f. ήσω. p. ὑδροπότηκα. ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, *aquæ potor*, pro ὑδατοπότης, ου, ὁ, quod ab ὕδωρ, *aqua*, & πίνω, *bibo*.

Ὕδρος, ου, ὁ, *HYDRUS, serpens aquaticus*. vide ὕδρα.

Ὑδρόχαρις, nom. propr. Ranæ: ab ὕδωρ, & χαίρω, *gaudeo*.

Ὑδροχόος, *aquarius*: qui ὕδωρ χέει.

Ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, *HYDROPICUS, a, um, qui laborat aqua intercute*. ab

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, *HYDROPS, aqua intercus*: à facie aquea; nempe ab ὕδωρ, *aqua* & ὤψ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ὙΔΩ, *celebro, cano, dico*, qu. ab ᾄδω. Hinc ὑδέω, idem. ὕμνος, ου, ὁ, *hymnus, carmen*. ὑμνέω, *carmine celebro*.

ὝΔΩΡ, ατος, τὸ, *aqua*. Poet. est ὕδας, & ὕδος. q. ab ὕω, *pluo*. Hinc ὑδρία, ας, ἡ, *vas aquarium, aqualis*. ὕδρος, ου, ὁ, & ὕδρα, ας, ἡ, *serpens aquaticus, coluber*, ὕδρωψ, ωπος, ὁ, *aqua intercus*. κλεψύδρα, ας, ἡ, *clepsydra, instrumentum horologicum*.

Ὑὲ. Vox minitantis, *hui*.

Ὕει, *pluit*, 3. sing. præs. verbi ὕω, *pluo*: f. ὕσω.

Ὕελος, *vitrum*, pro ὕαλος, quod vide.

Ὕεσθαι, *pluviis irrigari*. Th. ὕω.

Ὑέτιος, ου, *pluviosus*: ab

Ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia*: ab ὕω, *pluo*: f. ὕσω. p. ὗκα.

Ὑετώτατος ἄνεμος, *ventus maxime pluvius*. superl. ab ὑετός.

Ὑηνία & ὑωδία, ας, ἡ, *mores suilli, insulsitas*: ab ὗς, *sus*.

Ὕης, ου, ὁ, ἡ, *pluvius*, Jovis & Bacchi epith. ab ὕω, *pluo*.

Ὑθλέω, ῶ, f. ήσω, *nugor*: ab

ὝΘΛΟΣ, ου, ὁ, *nugæ, loquacitas*.

Υἱάσι, dat. pl. pro υἷσι, ab υἷς, *filius*, gen. υἱέος, & contracte υἷος. dat. υἱεῖ, υἷι. Th υἱὸς, οῦ, ὁ, *filius*.

Υἱεῖ, *filii*, nom. dual. ab υἷς. vide in υἱάσι.

Υἱέα, acc. sing. υἱέας, acc. pl. &

Υἱέες, nom. pl. ab

Υἱεὺς, inus. gen. έως, & έος, ὁ, *filius*. Th. υἱὸς, idem.

Υἷι, dat. sing. contract. ab

Υἷς, vide in υἱάσι.

Υἱοθεσία, ας, ἡ, *adoptio*. q.d. θέσις υἱοῦ, quum pro filio recipitur, qui natura filius non est.

Υἷος, gen. contract. ab υἷς, ut dictum in υἱάσι.

ΥἹΟ'Σ, οῦ, ὁ, *filius*: de brutis animalibus perinde ac hominibus dicitur, ut υἱὸς κελεύων, & υἱὸς μονοκερώτων, Ps. 29. qu. κυὸς, à κυέω, *pario, gigno*. aut à φύω, nam ὁ φῦς, *filius*. Euripid.

Υἱότης, ητος, ἡ, *filiatio*. Th. υἱός.

Υἱόω, *adopto*. f. ώσω. a. 1. υἱώσα. a. 1. m. υἱωσάμην, ω, ατο. Th. υἱός, *filius*.

Υἱωνὸς, οῦ, ὁ, *nepos, filius filii*: ab υἱὸς, *filius*.

Υἱώσατο, *in filium adoptavit*, 3. sing. a. 1. m. verbi υἱόω, quod vide.

ὙΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, & ὕκκη, ης, ἡ, *piscis quidam*.

Ὕλα, ας, ἁ, Dor. pro ὕλη, *sylva*. Hinc ὑλαῖος, *sylvestris*.

Ὕλαγμα, ατος, τὸ, &

Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, *latratus*: ab ὑλάω, *latro*.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.

Ὑλακτέω, ῶ, f. ήσω, idem quod th. ὑλάω, *latro*.

ὙΛΑ'Ω, *latro*: f. άσω. ὑλακτέω, idem. ὑλακὴ, ῆς, ἡ, *latratus*. σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus*.

ὝΛΗ, ης, ἡ, *SYLVA, materia, ligna. alimenta, fæces cibi decocti*. Hinc ὑλήεις, *arboribus opacus*. ὑλοτόμος, *lignator*.

Ὑλήεις, εντος, & ὑλήεσσα, ης, ἡ, *sylvosus, a*. Th. ὕλη,

Ὑληκοῖται, nom. pl. ab

Ὑληκοίτης, ου, ὁ, *qui in sylvis dormit*: ex ὕλη, *sylva*, & κοίτη, *lectus*.

Ὑλητόμος, ου, ὁ, *sylvicida, lignator*: ex ὕλη, *sylva*, & τέμνω, *seco*. p.m. τέτομα.

Ὑλίαι, *præsegmina coriorum, res fæculentæ*: ab ὕλη, *fæx*.

Ὑλλὶς σταθμὴ, *Dorica libra*: vide Scholiast. Pind. Pythior. p. 195.

Ὑλοτομέω, ῶ, f. ήσω, *ligna in sylvis cædo*: ab

Ὑλοτόμος, ου, ὁ, *lignorum cæsor*: ab ὕλη. *sylva*, & τέμνω, *seco*: f. μῶ, p.m. τέτομα.

Ὑλοφάγοιο, gen. Ion. ab

Ὑλοφάγος, ου, *qui sylvas depascitur*: ab ὕλη, *sylva*, & φάγω, *edo*. a. 2. ἔφαγον.

Ὑμέας, Ion. pro ὑμᾶς, *vos*. ὑμὲς, Dor. pro ὑμεῖς.

Ὑμεῖς, *vos*. q. συμεῖς, à σὺ, *tu*. Inde ὑμέτερος, *vester*. Poet. ὑμός.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, *HYMENÆUS, nuptiarum præses genius, & nuptiale carmen*. Est & nomen Hæretici. Th. ὑμὴν.

Ὑμεναιόω, Poet. pro γαμέω, *uxorem duco*: à præced.

Ὑμέτερος, α, ον, *vester, ra, rum*: ab ὑμεῖς, *vos*. Th. σὺ, *tu*.

ὙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *membrana, pellicula*. dat. pl. ὑμέσι, q. ab ὕω, quia ex humore nascitur. Vel *HYMEN, carmen nuptiale*, q. ab ὕω, seu ὕδω, *cano*. hinc ὑμέναιος, ου, ὁ, *hymenæus, carmen nuptiale*. Ponitur & ὑμὴν, pro ὑμετέραν, *vestram*, acc. sing. f.g. à σὺ, *tu*.

Ὕμμας

Υ῾μμας, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. &

Υ῾μμε & ὔμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. à σὺ, *tu.*

Υ῾μμι & ὔμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. plu. à σὺ, *tu.*

Υ῾μνᾶσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare.* a. 1. inf. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Υ῾μνείουσαι, *cantantes*, nom. plu. part. præs. f. g. Poet. pro ὑμνέουσαι, verbi ὑμνέω, *celebro*, quod vide.

Υ῾μνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus*, 1. pl. præs. verbi ὑμνέω.

Υ῾μνεῦσαι, Dor. pro ὑμνοῦσαι, nom. pl. part. præs. f. g. &

Υ῾μνεῦσι, pro ὑμνοῦσι, Dor. 3. pl. præs. ind. ab

Υ῾μνέω, *celebro, hymnum cano.* imperf. ὕμνεον, ουν. f. ήσω. p. ὕμνηκα. a. 1. ὕμνησα. a 1. part. act. ὑμνήσας, αντος, ab ὕμνος, *carmen.* Th. ὕδω, *celebro.*

Υ῾μνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Υ῾μνητὴρ, ῆρος, ὁ, &

Υ῾μνήτης, ου, ὁ, *laudator*, proprie carminibus: &

Υ῾μνητὸς, ῦ, *celebratus, celebris* : à 3. sing. perf. pass. verbi ὑμνέω, *celebro.*

Υ῾μνοθέτης, ου, ὁ, *qui hymnos scribit.* Ex ὕμνος, *hymnus*, & τίθημι, *pono.*

Υ῞μνος, ου, ὁ, *HYMNUS, carmen in honorem Dei scriptum.* Th. ὕδω, *celebro.*

Υ῞μνουν, imperf. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Υ῾μνοῦσι, 3. plu. præs. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Υ῞μνῳ, *carmine*, dat. sing. ab ὕμνος.

Υ῞νις, & ὕννις, ἡ, *vomer*, qu. ab ὗς, *sus*, quia ut hæc rostro, ita & ille fodit terram.

Υ῞ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *equuleus, mannus.* Puto ab υἱὸς, tanq. equi filius.

Υ῾ὸς, gen. sing. ὗς, *sus.* Th. σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, idem.

Υ῾οσκύαμος, ου, ὁ, *HYOSCYAMUS, herba calicularis*, vel *sucularis*, à sucula: unde ὑὸς κύαμος, q. *suilla faba.* Sues enim ejus pastu convelluntur; sopit enim, unde ad ἀνώδυνα adhibetur.

Υ῾οφορβὸς, qui ὗας φέρβει, *subulcus.* ὑοφορβεῖον, *porcinarium, hara* : ab ὗς.

Υ῾παγγελέουσα, Ion. pro ὑπαγγελοῦσα, *innuens*, f. 2. part. act. f. g. Iones enim ου, in εου resolvunt: ab

Υ῾παγγέλλω, *clam nuntio* : ex ὑπὸ & ἀγγέλλω, *nuntio.* f. ελῶ. a. 1. ἤγγειλα.

Υ῾πάγεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω, quod vide.

Υ῾παγκώνιον, ου, τὸ, *cervical* : quod sub ἀγκῶνα, ponimus.

Υ῾παγορευτέον, *vicissim dicendum*, adject. verbale, ab ὑπαγορεύω, *vicissim respondeo, dicto* : ex ὑπὸ & ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum.*

Υ῾πάγω, *subduco, abeo, progredior, subjicio, dego, in judicium adduco.* præs. imperat. ὕπαγε, *proripe te.* hinc impert. ὑπῆγον, ες, f. ὑπάξω. p. ὑπῆχα. a. 2. ὑπήγαγον, ες, ε. quod ex ὑπὸ & ἄγω, *duco.*

Υ῾παγωγὴ, ῆς, ἡ, *subductio, submissio* : à præced.

Υ῾παὶ, Poet. pro ὑπὸ, à, *præ, sub, &c.*

Υ῞ΠΑΙΘΑ, *coram, recta* : q. ex ὑπαὶ, & ἰθύ.

Υ῾παιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι, *surripio.* vide ὑφαιρούμενος.

Υ῾παΐσσω, f. ξω, *clam prosilio, subrepo.* a. 1. part. ὑπαΐξας, αντος, ab ὑπὸ & ἀΐσσω, f. ξω, *ruo.*

Υ῾παίτιον, ου, τὸ, *culpa, noxa* : ab

Υ῾παίτιος, ου, *obnoxius crimini.* Ex ὑπὸ & αἰτία, ας, ἡ, *caussa.*

Υ῾πακοὴ, ῆς, ἡ, *obedientia*, à præt. m. ὑπήκοα, & Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, *audio.*

Υ῾πάκοισον, *audi*, Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. &

Υ῾πακοίσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. sub. à seq.

Υ῾πακούω, *obedio, ausculto, respondeo, subaudio.* impert. ὑπήκουον. f. ούσω. perf. ὑπήκουκα. a. 1. ὑπήκουσα. a. 1. inf. ὑπακοῦσαι, *obedire*, cum dat. Ex ὑπὸ & ἀκούω, *audio.*

Υ῾παλεύασθαι, *subterfugere*, a. 1. inf. m. ab

Υ῾παλεύομαι, *fugio, elabor* : ex ὑπὸ & ἀλεύω, Poet. pro ἀλέω, *vito.* vide in ἀλέασθαι.

Υ῾παλεύεο, Ion. pro ου, præs. imperat. superioris verbi.

Υ῾παλλαγὴ, ῆς, ἡ, *immutatio*; & *HYPALLAGE*, figura: ab

Υ῾παλλάττω, *submuto, immuto, commuto* : ab ὑπὸ & ἀλλάσσω, ττω, *muto.*

Υ῾παλύξαι, *effugere*, a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσκω, vel ὑπαλύζω, f. ξω. Th. ἀλέω, *vito.*

Υ῾πάλυξις, εως, ἡ, *effugium.* quod ab ἀλύσκω, idem quod ἀλέω, *vito.*

Υ῞πανδρος, ου, ὁ, vel ἡ, *viro subjecta.* q. d. ἡ, ὑπὸ τὸν ἄνδρα, scil. οὖσα, *quæ est in potestate viri.*

Υ῾πανίσαμαι, *exurgo* : ex ὑπὸ, ἀνὰ & ἵστημι, *sto.*

Υ῾πανίστασο, *surge*, præs. imperat. pass. præced.

Υ῾παντάω, ῶ, *occurro.* f. ήσω. p. ὑπήντηκα. a. 1. ὑπήντησα. quod ex ὑπὸ & ἀντάω, *occurro.* Th. ἀντὶ, *contrà, pro.*

Υ῾πάντησις, εως, ἡ, & ὑπαντὴ, ῆς, ἡ, *obviatio, occursus* : ab eod. verbo & th.

Υ῾παντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα. a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω, quod vide.

Υ῾παντιάσαι τὸν εὐεργέταν, *benefactori occurrere* id est, *viro de nobis bene merito gratiam referre* : ab

Υ῾παντιάω, & άζω, f. άσω, *obviam prodeo, incurro, incido* quod ab ὑπὸ & ἀντιάω, seu ἀντάω, *in occursum eo.* Th. ἀντὶ, *pro.*

Υ῞παντρος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *qui in antris est* vel *degit* : ab ὑπὸ & ἄντρον.

Υ῾πάπτεω,

Υ'πάπλειν, Ion. pro ὑφάπλειν, *succendere*. Th. ἅπλω.
ΥΠΑΡ, τὸ, ἄκλητον, *visio vera*: qu. ὕπνε ἄρσις, & ei ὄναρ opponitur.
Υ'πάργμενα, τὰ, Ion. pro ὑπηργμένα, *quae jam facta sunt*: ab ὑπάρχω, quod vide.
Υ'πάργυρος φωνὴ, *vox pecunia venalis*. Hoc de illis dicitur, *qui linguam & vocem pretio venalem habent*: ab ἄργυρος.
Υ'πάρνος, & ὑπόρρηνος, ε, ἡ, *ovis sub se, vel in se agnum habens*. Ex ὑπὸ & ἄρς, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, *agnus*, vel *agna*.
Υ'πάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, *sum*: ab ἄρχω. Th. ἀρχή.
Υ'παρξις, εως, ἡ, *substantia, res, facultates*: ab ὑπάρχω, quod vide.
Υ'παρπάζειν, Ion. pro ὑφαρπάζειν, *surripere*. vide ἁρπάζω, *rapio*.
Υ'πᾶρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, *erat*. 3. sing. imperf. act. ab ὑπάρχω, *sum*.
Υ'παρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, ortus*. Th. ἀρχή.
Υ'παρχος, ε, ὁ, *princeps, propraetor*; item nomen Indicum fluvii: ab eod. th.
Υ'παρχέσης, gen. sing. f. g. part. praes. &
Υ'πάρχεσι, 3. pl. praes. ind. act. ab
Υ'πάρχω, εις, ει, *sum, adsum, initium do, suppeto*: & in 3. pl. ὑπάρχεσι. τὰ ὑπάρχοντα, *quae quis habet*: f. ὑπάρξω. p. ὑπῆρχα. a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, imperium, &c.*
Υ'πασπίδιος, ε, *clypeo tectus*. hinc ὑπασπίδια, adverb. Ex ὑπὸ, *sub*, & ἀσπὶς, ἡ, *clypeus*.
Υ'πασπίζειν, *sub clypeo latentem incedere, vel pugnare*. Metaph. *Sub alicujus patrocinio, & tutela esse*, Et pro *armigerum esse alicujus*: ab ὑπὸ, *sub*, & ἀσπὶς, *clypeus*. hinc ὑπερασπιστὴς, ε, ὁ, *Protector*.
Υ'πατος, η, ον, *summus, a, um*, contract. ex ὑπέρτατος. Est & ὕπατος, *consul*, quia penes illos erat summa potestas. Aliquando, *honoratus, imus, & profundus*. Th. ὑπὲρ, *supra*.
Υ'πεασι, *subsunt*, Ion. pro ὕπεισι, 3. plu. praes. ind. verbi ὕπειμι. quod ex ὑπὸ & εἰμὶ, *sum*.
Υ'πέαπι, *cultro*; sed vocabulum hoc de mendo suspectum.
Υ'πέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. praes. verbi ὑποβάλλω, *subjicio, suborno*. Th. βάλλω, *jacio*. f. βαλῶ.
Υ'πεβλέποντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ὑποβλέπομαι, *torve intueor*. Th. βλέπω, *video*: f. ψω.
Υ'πέγγυος, ε, ὁ, ἡ, *qui sponsioni est obnoxius*; vide in ἔγγυος, *sponsor*.
Υ'πέδδεισαν, *timuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. Poet. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*: f. σω.
Υ'πεδείδισαν, *timuerunt*, per Syncop. pro ὑπεδεδίεισαν, 3. pl. plusq. p. m. ἐδεδίειν. quod ab ὑπὸ & δείδω, *timeo*: f. δείσω. praet. m. δέδια. plus. p. ἐδεδίειν.

Υ'πέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, *praemonstro*. f. ξω. p. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, *ostendo*.
Υ'πέδεκτο, *excepit*, Dor. vel Poet. Sync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*. f. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται.
Υ'πεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ὑποδέχομαι, *suscipio*. perf. pass. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.
Υ'πεθήκατο, *instruxit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.
Υ'πείκω, *obsecundo, obedio, succumbo, cedo*. Poet. dicitur ὑποείκω. f. ὑπείξω. Ex ὑπὸ & εἴκω, *cedo*.
Υ'πειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.
Υ'πεῖναι, *remittere*, Ion. pro ὑφεῖναι. a. 2. inf. vide ὑφίημι, & ὑπεῖναι, *adesse*, praes. inf. ab εἰμὶ, *sum*.
Υ'πείξομαι, *cessero*, f. 1. m. verbi ὑπείκω, quod vide.
Υ'πείρεχον, *superabant*, per Metaph. pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. &
Υ'πειρέχοι, *teneat*, 3. sing. opt. praes. &
Υ'πείροχος, ε, ὁ, ἡ, Ion. & Poet. pro ὑπέροχος, *eximius, excellens, excellentior*: ab ὑπερέχω, *excello*. quod ab ὑπὲρ, *supra*, & ἔχω, *habeo, teneo*.
Υ'πείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. ab ὑπείω, Ion. pro ὑφίημι, *summitto*.
Υ'πεκθέωνται, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3. plur. a. 2. sub. m. verbi ὑπεκτίθημι, *subduco*. Th. τίθημι, *pono*.
Υ'πεκκεῖσθαι, *clam aliquo exportatum esse*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.
Υ'πεκκομίζεσθαι, *clam exportare*. Hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. plur. a. 1. m. ab ὑπὸ, ἐκ & κομίζω, *fero*. Th. κομέω, *curo*.
Υ'πεκπέμπω, *clam emitto, submitto*. Them. πέμπω, *mitto*.
Υ'πεκπροθεῖ, *longe praecurrit*, 3. sing. praes. ind. ab.
Υ'πεκπροθέω, f. ήσω, *praecurro, vinco*: quod ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, & θέω, *curro*.
Υ'πεκπροφεύγω, *clam profugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ & φεύγω, *fugio*. a. 2. ἔφυγον.
Υ'πεκπροφύγῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. praece.
Υ'πεκτίθημι, *clam expono*. Th. τίθημι.
Υ'πεκφέρω, *clam effero*. Ex ὑπὸ, ἐκ & φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Υ'πεκφεύγοντι, Dor. pro ὑπεκφεύγεσι, *clam fugiunt*: &
Υ'πέκφυγε, *effugisset*, Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. ab
Υ'πεκφεύγω, *clam fugio, subterfugio*: ex ὑπὸ ἐκ & φεύγω, *fugio*.
Υ'πεκχωρέω, ῶ, *ex aliquo loco me subduco*: ex ὑπὸ, ἐκ & χωρέω, *eo*.
Υ'πέλαβον, ες, ε, *suscepi*. a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, *existimo, praesumo*. Th. λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Υ'πελείφθην, *relictus sum*, a. 1. ind. pass verbi

verbi ὑπολείπω, relinquo: f. ψω. Th. λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Ὑπελήφθησαν, 3. plu. a. 1. ind. pass. verbi ὑπολαμβάνω, existimo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελύσαο, solvisti, Ion. pro ὑπελύσω. 2. sing. a. 1. m. verbi ὑπολύω. Them. λύω, solvo. f. σω. a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

Ὑπέμειναν, expectabant, vel sustinuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, sustineo. a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo. f. νῶ. p. μεμένηκα.

Ὑπέμενεν, 3. sing. imperf. act. verbi ejusdem.

Ὑπεμνήμυκε, deflexit, tristatus est, 3. sing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, quod ab ὑπὸ & ἠμύω, cado, inclino. f. ύσω. p. ἤμυκα. & Att. redupl. ἐμήμυκα, mutato η in ε & Pleonasmo Poet. τοῦ ν, ἐμνήμυκε.

Ὑπεμνήσθην, ης, η, recordatus sum, a. 1. ind. pass. verbi ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco, quod vide.

Ὑπεναντίος, α, ον, occulte contrarius, adversarius. Ex ὑπὸ & ἐναντίος, pro ἀντίος, adversus. Th. ἀντὶ, pro.

Ὑπεναντίως, varie, è contrario, adv. à præcedente.

Ὑπένερθε, Poet. sub, subtus: ex ὑπὸ & ἔνερθε, infra. Item ἔνερθε, pro ἐνέρθε, ab ἔνερος, mortuus. Hinc ἐνέρτερος pro ἐνερότερος ab ἐν & ἔρα, in terra.

Ὑπενόουν, imperf. act. verbi ὑπονοέω, -ῶ, suspicor. f. ήσω. p. ὑπονενόηκα. ex ὑπὸ & νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, subtractio: ab

Ὑπεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, subtraho: ab ὑπὸ ἐξ & αἱρέω, capio.

Ὑπεξαναδὺς, emersus. vel fallens emergendo, præs. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ & δύω, vel δῦμι, subeo.

Ὑπέξειμι, relinquo, excedo. ab ὑπὸ, & ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, seu ἔω, eo.

Ὑπεξερύω, subtraho: ab ὑπὸ, ἐξ & ἐρύω, Poet. pro ἐρύω, traho.

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, clam egredior: ex ὑπὸ, ἐξ & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέρχεσθαι, clam exire: ab

Ὑπεξέρχομαι, clam egredior, me subduco: vide in ὑπεξελθεῖν.

Ὑπεξέφυγε, effugit, pro quo commun. ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω, clam me subduco. Th. ἔχω.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, subduco. Quod ex ὑπὸ, ἐξ, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεξῄεσαν, se subduxerunt. vide ἤεσαν.

Ὑπεξήλυξε, evitavit, 3. sing. a. 1 ind. act. verbi ὑπεξαλύσσω, f. ξω. quod ab ὑπὸ, ἐξ & ἀλύσσω. f. ξω. evito. a. 1. ἤλυξα. Th. ἀλέω, idem.

Ὑπεξούσιος, ου, ὁ, filius familias, proprie qui est ὑπ' ἐξουσία, sub potestate, scil. patris, nondum mancipatus.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, subnavigo, sublego. Them. πλέω, navigo. f. πλεύσω. a. 1. ἔπλευσα.

ὙΠΕ'Ρ, Poet. ὑπεὶρ, cum gen. SUPER, pro, per, propter, contra, supra. cum acc. ultra, præter, trans, per, supra, post. cum dat. raro, super. In compositione, super, supra, pro, præ, trans, præter, ex, & incrementum significat. Hinc ὑπέρτερος, superior. ὑπέρτατος, supremus. ὕπερθε, desuper, superne. ὕπατος, summus; item consul, ὑπατεύω, consulatum gero.

Ὑπέρα, ας, ἡ, funis, quo antennarum cornua tenduntur & laxantur: ab ὑπὲρ, & εἴρω.

Ὑπεραγαπάω, -ῶ, f. ήσω, deamo. Th. ἀγαπάω, diligo.

Ὑπεραγόντως, valde. 2. Macch. 7. 20. adv. ab.

Ὑπεράγω, f. ξω, excello. Them. ἄγω, duco.

Ὑπεραεῖ, per Dialys. pro ὑπεραεῖ, dat. sing. ab.

Ὑπεραὴς, έος, ὁ, ἡ, desuper flans: ab ὑπὲρ & ἄω, flo, spiro.

Ὑπεραίρω, extollo, supra modum me effero: item antecello: f. ὑπεραρῶ. p. ὑπερῆρκα. a. 1. ὑπερῆρα. præs. pass. ὑπεραίρομαι, supra modum efferor, vel effero meipsum. a. 1. pass. ὑπερήρθην. a. 1. inf. pass. ὑπεραρθῆναι.

Ὑπερακμος, ου, ὁ, ἡ, florem ætatis excedens: ex ὑπὲρ, super, & ἀκμὴ, cuspis; item flos ætatis.

Ὑπεράκριοι, qui loca montana incolunt. Th. ἄκρος, summus.

Ὑπέραλλος, ου, ὁ, ἡ, pro ἔξοχος, eximius, præstans: ex ὑπὲρ, super, & ἄλλος, alius.

Ὑπεράλμενον, transilientem, per Syncop. pro ὑπεραλλόμενον, accus. sing. part. præs. verbi ἄλλομαι, salio.

Ὑπεράνω, & ὑπεράνωθεν, adv. cum genit. longe, supra. Ex ὑπὲρ & ἄνω, sursum.

Ὑπεραπολογεῖσθαί τινος, pro ὑπὲρ τινος ἀπολογεῖσθαι, pro aliquo causam agere.

Ὑπεραρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω, quod vide.

Ὑπεραρρωδέω, supra modum metuo: ex ὑπὲρ & ἀρρωδέω, non metuo q. ex α priv. & ὀρρωδέω, metuo. Th. ὄρρος.

Ὑπερασπίζω, clypeo protego, propugno. Ex ὑπὲρ & ἀσπίζω, clypeo defendo. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Ὑπερασπισμὸς, οῦ, ὁ, defensio, propugnatio: &

Ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator: à perf. pass. verbi ὑπερασπίζω.

Ὑπερασπιῶ, fu. 1. Att. verbi ὑπερασπίζω. quod vide.

Ὑπερ-

Ὑπεραυξάνω, *vehementer augesco.* f. ὑπεραυξήσω. a.1. ὑπερηύξησα. quod ex ὑπὲρ & αὐξάνω, *cresco.* Th. αὔξω, *augeo.*

Ὑπεράφανος, ω, ὁ & ἁ, Dor. pro ὑπερήφανος, *superbus, a,* quod vide.

Ὑπερβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, *supra modum gravatus & onustus* : ab

Ὑπεράχθομαι, *iniquissimo animo fero, valde doleo.* Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus.*

Ὑπερβαίνω, *supergredior, transgredior, scando super reliquos, opprimo.* fu. ὑπερβήσομαι. p. ὑπερβέβηκα, a. 2. ὑπέρβην, ης, η. quod ex ὑπὲρ & βαίνω, *eo.*

Ὑπερβάλλη, *præterierit,* 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερβάλλω, quod vide.

Ὑπερβαλλόντως, adv, *supra quam, valde* : ab

Ὑπερβάλλω, *excello, supero.* f. βαλῶ. p. ηκα. p. m. ὑπερβέβολα. Them. βάλλω, *jacio.* f. βαλῶ. p. βέβληκα. a.2. ἔβαλον.

Ὑπερβασία, ας, & Ion. ης, ἡ, *transgressio, contemptus,* Poet. pro ὑπέρβασις, εως, ἡ, ab ὑπερβαίνω, *transgredior.* Th. βαίνω, *eo.* f. βήσομαι. a.2. ἔβην.

Ὑπέρβασις, εως, ἡ, vide ὑπερβασία.

Ὑπερβατὸν, οῦ, τὸ, *HYPERBATON,* figura, i.e. trajectus verborum ordo. &

Ὑπέρβατος, ου, *excellens, præstantissimus* : ab ὑπερβαίνω, *transgredior,* quod vide.

Ὑπερβῇ, Att. pro ὑπερβῇ, *transgressus fuerit,* 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. sub. βῶ, ῇς, ῇ.

Ὑπερβῆναι, *superare,* a. 2. inf. act. &

Ὑπερβῇς, *transeas,* a.2. sub. act. verbi ejusd. & them.

Ὑπέρβιος, ου, *violentus, omnem vim excedens, SUPERBUS.* Hinc ὑπέρβιον, *supra vires.* ὑπερβίως, idem. Ex ὑπὲρ, *supra,* & βία, ας, ἡ, *vis, robur.*

Ὑπερβολάδην, adv. *supra modum* : ab ὑπερβολία, ας, ἡ, *excessus* : ab ὑπὲρ & βάλλω, *jacio.* p. m. βέβολα.

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, *exsuperantia, excessus, excellentia, HYPERBOLE,* figura : &

Ὑπερβολικὸς, οῦ, *excedens, nimius, superans fidem* : ab ὑπερβάλλω, quod vide.

Ὑπερβόρεοι, ων, οἱ, *populi qui ultra Aquilonem habitant.* Th. Βορέας, *Boreas.*

Ὑπερδέα, per Syncop. pro ὑπερδεέα, accu. sing. ab

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ, ἡ, *metu superior, qui nullo metu superatur aut frangitur.* quod ab ὑπὲρ & δέος, εος, τὸ, *metus.* Them. δείδω, *timeo.*

Ὑπερδείδω, *supra modum timeo.* Them. δείδω, *timeo.*

Ὑπερδικέω, f. ήσω, *causam ago pro.* ab ὑπὲρ & δίκη, ης, ἡ, *jus.*

Ὑπέρδικον Νέμεσιν φυγεῖν, *Nemesin ultricem evitare.* Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. x. 314. 4. ab

Ὑπέρδικος, *supra modum justus.* Th. δίκη, *jus.*

Ὑπερδεδραμήκαμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, *prætercurro.* Th. τρέχω, *curro.* f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ὑπερδυναμόω, f. ώσω. a. 1. ὑπερεδυνάμωσα, *prævaleo.* Psalm. 65.3. ab ὑπὲρ & δύναμαι, *possum,* a.1. pass. ἐδυνάσθην.

Ὑπερεθίμην, σο, το, a. 2. m. verbi ὑπερτίθημι, *supra pono.* Them. τίθημι, *pono.* f. θήσω. a.2. ἔθην.

Ὑπερεῖδον, *conniventia dissimulo,* f. ὑπερόψομαι. a. 2. ὑπερεῖδον. a. 2. part. act. ὑπεριδὼν, όντος. ab ὑπὲρ, & εἴδω. *video* a.2. εἶδον & ἴδον. item *confirmo, suffulcio* : ab ὑπὸ & ἐρείδω, *fulcio.*

Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, *suffulcio,* pro *fulcimine suppono* : ab ὑπὸ, *sub,* & ἐρείδω, *fulcio.*

Ὑπερέκεινα, adv. *trans.* cum gen. 2 Cor. 10. ver. 16. idem quod ἐκεῖνα, pro ἐπὶ ἐκεῖνα, adv. loci. Interdum *illic, ultra, ante.* Th. ἐκεῖνος, *ille.*

Ὑπερεκτείνω, *extendo me ultra quam fas est.* f. ὑπερεκτενῶ. a. 1. ὑπερεξέτεινα. quod ab ὑπὲρ, ἐκ & τείνω, *tendo.*

Ὑπερεκτίνω, *solvo pro* : & hinc

Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, *depensio, depensus* : ab ὑπὲρ, ἐκ & τίνω, seu τίω, *solvo.*

Ὑπερεκχέω, *super effundo.* ex ὑπὲρ, ἐκ & χέω, *fundo.* f. χεύσω.

Ὑπερεκχύνω, *nimium effundo.* f. ὑπερεκχύσω. p. ὑπερεκκέχυκα. sed ὑπερεκχύνομαι, *superfluo.* quod ex ὑπὲρ, ἐκ & χύνω, f. χύσω. Th. χέω, *fundo,* f. χεύσω.

Ὑπερελθὼν, όντος, *qui superavit, qui vicit,* a.2. part. act. ab ὑπὲρ & ἔρχομαι, *venio.* f. ἐλεύσομαι. a.2. ἦλθον.

Ὑπερεντυγχάνω, *interpello, intercedo* : ex ὑπὲρ, & ἐντυγχάνω, quod vide.

Ὑπερέξει, f. 1. ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερεξηλευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab

Ὑπερεξέρχομαι, *digredior* : ex ὑπὲρ, ἐξ & ἔρχομαι, *venio.* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθεν, & per Sync. ἦλθον.

Ὑπερεπαίρω, *admodum effero.* a. 1. ind. pass. ὑπερεπήρθην, ης, η. Quod ex ὑπὲρ, ἐπὶ & αἴρω, *tollo.*

Ὑπερεπιθυμέω, *admodum desidero.* quod ex ὑπὲρ & ἐπιθυμέω, *desidero,* quod vide.

Ὑπερεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπερπλεονάζω, *superabundo.* fut. άσω. ex ὑπὲρ & πλεονάζω, *plus habeo* : quod a πλέον, seu πλείων, *amplior.* comparat. a πολὺς, *multus.*

Ὑπερέσχε, *protexit.* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, *emineo, præsto* : ex ὑπὲρ & ἔχω, *habeo.* fut. ἕξω & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπερεφανὴς, seu ὑπερήφανος, quod vide.

Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὃς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἐφθίτο, τουτέστιν ἐφονεύθη, καὶ ἔθανεν, *qui pro patre periit, ac cæsus est.* vide ἔφθιτο.

Ὑπερέχω, *supereminco, præstantior sum, supero.*

pero. τὸ ὑπερέχον, *eminentia.* præs. part. n. g. & in pl. τὰ ὑπερέχοντα, *sublimia.* f. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον· quod ex ὑπὲρ, & ἔχω, *habeo.*

Ὑπερήδομαι, *supra modum delector* : ab ἡδὺς, έ☉-, ὁ, ἡ, *suavis, lætus.*

Ὑπερημερία, ας, ἡ, *dilatio ultra præscriptum diem* : &

Ὑπερήμερος, ȣ, *præteriens diem promissum*, vel *condictum* : ab ὑπὲρ & ἡμέρα, *dies.*

Ὑπερημίσεες τῶν ἀςῶν, *ultra dimidiam civium partem.* Them. ἥμισυς, ε☉-, *dimidius.*

Ὑπερηνορέω, *ultra virum possum, superbio.* ab ὑπερήνωρ, *supra modum virilis, fortis, superbus* : quod ab ὑπὲρ & ἀνὴρ, *vir.*

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, *superbus.* vide ὑπερηνορέω.

Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, *extollo, excedo, supero.* quod ex ὑπὲρ & αἴρω, *tollo.* f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ὑπερήφανα τέκνα, *superba proles.* vide ὑπερήφαν☉-.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, *superbia.* vide ὑπερήφαν☉-.

Ὑπερήφαν☉-, ȣ, ὁ, ἡ, *superbus, qui supra alios vult videri.* Hinc ὑπερηφανία, *superbia, fastus.* ὑπερηφανῶ, *superbio* : ex ὑπὲρ, *super*, & φαίνω, *appareo, ostendo.*

Ὕπερθε, seu ὕπερθεν, *desuper, supra.* ὑπερθε βάλλειν, Poet. pro ὑψȣ͂ν, *extollere, in altum evehere.* Th. ὑπὲρ, *super.*

Ὑπερθεματίζω, *licitor, liceor, pretium augeo*, tanq. ab ὑπέρθεμα, *pretium superadditum.* Th. τίθημι.

Ὑπερθεματισμὸς, *licitatio, adjectio*, &

Ὑπερθεματιςὴς, *licitator*, ab ὑπερθεματίζω. quod vide.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, *dilatio, mora, procrastinatio* : ab ὑπερτίθημι, *differo.* Them. τίθημι, *pono.*

Ὑπερθορέονται, 3. pl. præs. m. &

Ὑπέρθορον, a. 2. ind. act. verbi ὑπερθορέω, *transilio.* Them. θόρω, vel θορέω, *salio.*

Ὑπέρθυμ☉-, ȣ, ὁ, ἡ, *magnanimus* : ex ὑπὲρ, & θυμὸς, ȣ͂, ὁ, *animus.*

Ὑπερθύριον, *superliminare* : &

Ὑπέρθυρον, idem. Ex ὑπὲρ, *super*, & θύρα, ας, ἡ, *janua.*

Ὑπερίδης, ȣ, ὁ, *HYPERIDES*, nomen propr.

Ὑπεριδὼν, όντ☉-, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, *connivenvia dissimulo.* quod vide.

ὙΠΕΡΙΚΟΝ, vel -ὸν, ȣ͂, τὸ, *HYPERICUM*, herba.

Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro ȣ ab

Ὑπεριονίδης, ȣ, ὁ, nom. Patronym. ab ὑπερίων

Ὑπερίον☉-, gen. sing. ab

Ὑπερίων ον☉-, ὁ, ἡ, *supergrediens.* Epith S-lis. q. ὑπὲρ ἰὼν. *suprà iens*, item nomen prop.

Ὑπερκεράω, *cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero* : ex ὑπὲρ & κέρας, α☉-, τὸ, *cornu.*

Ὑπερκορέσαις, ex *saturaveris*, 2. sing. a. 1. opt. act. verbi ὑπερκορέννυμι, f. έσω. Quod ex ὑπὲρ & κορέννυμι, idem quod κορέω, *satio.* f. έσω.

Ὑπερκρέμαμαι, σαι, ται, *impendeo.* Them. κρεμάω, seu κρεμάννυμι, *suspendo.* fu. κρεμάσω.

Ὑπερκύδαντα, acc. sing. ab

Ὑπερκύδας, αντ☉-, ὁ, *gloria supereminens.* Ex ὑπὲρ, & κῦδ☉-, ε☉-, τὸ, *gloria.*

Ὑπερμάκης, ε☉-, ὁ, ἁ, Dor. pro ὑπερμήκης, quod vide.

Ὑπερμαχέω, f. ήσω, *propugno.* Them. μάχομαι, *pugno.*

Ὑπερμεγάθης, Ion. pro

Ὑπερμεγέθης, ε☉-, ὁ, ἡ, *supra modum magnus.* ex ὑπὲρ & μέγεθ☉-, quod à μέγας, *magnus.*

Ὑπερμενέ☉-, gen. sing. ab

Ὑπερμενὴς, έ☉-, ὁ, ἡ, *præpotens.* dat. sing. ὑπερμενέϊ. Th. μένος, ε☉-, τὸ, *animus.*

Ὑπερμήκης, ε☉-, ὁ, ἡ, *præcelsus, prælongus, ingens* : à μῆκ☉-, ε☉-, τὸ, *longitudo.*

Ὑπέρμορον, & ὑπέρμορα, *præter fatum, contra quod in fatis erat* : à μοῖρα, vel μόρος, *fatum.* Th. μείρω, *divido.*

Ὑπερνικάω, -ῶ, *plus quam victor sum.* f. ήσω. p. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, *vinco.*

Ὑπερνότιοι, ων, οἱ, *populi qui supra Austrum habitant.* Them. νότος, ȣ, ὁ, *Notus, Auster.*

Ὑπέρογκ☉-, ȣ, ὁ, ἡ, *prætumidus, superbus* : Ex ὑπὲρ, *super*, id est, *nimis* : & ὄγκ☉-, ȣ, ὁ, *tumor, fastus.*

Ὑπεροικέω, *supra habito.* vide οἰκέω. hinc ὑπεροικ☉-.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, *superbia*, dat. plur. Ion. ὑπεροπλίησι · ab

Ὑπέροπλ☉-, ȣ, ὁ, ἡ, *insolens, audax, cujus robur arma superat.* ex ὑπὲρ, *super*, & ὅπλον, ȣ, τὸ, *arma.*

Ὑπερόπτης, ȣ, ὁ, *superbus* : &

Ὑπεροπτικὸς, ȣ͂, *qui contemnere & superbe despicari solet, superbus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑπεροπτικῶς, *more eorum qui superbe contemnunt.* à præced.

Ὑπερορῶντας, acc. pl. part. præs. act. verbi ὑπεροράω, *contemnor, negligo.* Th. ὁράω, *video.*

ὙΠΕΡΟΣ, ȣ, ὁ, *pistillum.* veteres mortario usi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia, excellentia* : ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπέροχως, Dor. pro ὑπερόχȣς, *ingentes, immanes*, acc. pl. ab ὑπέροχ☉-. Hinc ὑπεροχώτατα, ας, ἁ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ης, ἡ, *excellentissima.* ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, *despectus, contemptus* ; item *superbia.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑπερπαδῆτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, *transilitis*, 2. pl. præs. ind. verbi ὑπερπηδάω, quod à πηδάω, *salio.*

Ὑπερπετ-

Ὑπερπερισσεύω, *superabundo.* fu. εύσω. a. 1. ὑπερεπερίσσευσα. præs. pass. ὑπερπερισσεύομαι, *vehementer exundo,* cum dat. ab ὑπὲρ & περισσὸς, *eximius, præstans.* Them. περί.

Ὑπερπερισσῶς, adv. *supra modum.* ab iis.

Ὑπερπίμπλαμαι, *super impleo,* ab ὑπὲρ, *super,* & πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Ὑπερπίπτειν, *præterlabi.* Them. πίπτω, *cado.*

Ὑπερπλεονάζω, *superabundo, exubero.* f. άσω. a. 1. ὑπερεπλεόνασα· ab ὑπὲρ & πλεονάζω, *plus habeo.* hoc à πλέον, seu πλείων, *amplior.* Th. πολὺς, *multus.*

Ὑπερπλημμυρέω, ῶ, έεις, εῖς, *exundo.* ab ὑπὲρ & πλημμύρα, idem quod πλήμη, *æstus maris excedens.* Them. πλέος, *plenus.*

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ, ἡ, Poet. *transmarinus, a,* ex ὑπὲρ & Πόντος, ου, ὁ, *Mare.*

Ὑπερράγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑπορρήγνυμι, *subtus rumpo.* quod ex ὑπὸ & ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango.* f. ῥήξω. a. 2. ἔρραγον. a. 2. pass. ἐρράγην. p. m. ἔρρωγα, pro ἔρρηγα.

Ὑπερσυντελικὸς, ῦ, *plus quam perfectus:* ab ὑπὲρ, & συντελέω, *perficio.* Them. τέλος, *finis.*

Ὑπερτάζω, *superficiarium sulcum duco:* ab ὑπέρτατος, superl. ab ὑπὲρ, *super,* comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, *suprema.* nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, ου, superlat. *summus, altissimus;* item *maximus.* in comp. ὑπέρτερος, *superior.* Th. ὑπὲρ, *super.*

Ὑπερτερίης, gen. sing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, *storea superior.* Th. ὑπὲρ, *super.*

Ὑπέρτερος, *superior,* comparat. ab ὑπὲρ, *super.* in superlat. ὑπέρτατος, *supremus.*

Ὑπερτιθέμεν, & ὑπερτιθέμεναι, Ion. & Dor. pro ὑπερτιθέναι, *superponere.* præs. inf. vide τίθημι.

Ὑπερτιθέναι τι τινὶ, *aliquid alicui committere.*

Ὑπερυψόω, -ῶ, *in summam effero sublimitatem.* f. ώσω. p. ὑπερύψωκα. a. 1. ὑπερύψωσα. ab ὑπὲρ, *super,* & ὑψόω, *in altum tollo.* Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo.*

Ὑπερφέρειν, *excellere, superare.* Them. φέρω.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ, ἡ, *fœdifragus, qui transgreditur jusjurandum quod per phialas factum est.* ab ὑπὲρ *supra,* & φιάλη, *phiala. vas ex quo libamina fundebantur.* Exponitur etiam *vinosus, superbus.*

Ὑπερφιάλως, adv. *fœdifragè, superbè, arroganter:* à præced.

Ὑπερφρονέω, -ῶ, *supra modum de me sentio, insolesco;* item *supra sapio.* Rom. 12. 3. à φρονέω, *sapio.* Th. φρὴν, *mens.*

Ὑπερφυᾶ, & ῆ, acc. sing. ab

Ὑπερφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *naturæ modum excedens, valde admirandus, insignis:* ab ὑπὲρ, *supra,* & φυὴ, ῆς, ἡ, *natura.* Them. φύω, *gigno.*

Ὑπέρχομαι, *subeo;* item *obsequiosè colo.* Th. ἔρχομαι, *venio.*

Ὑπερῴα, ας, ἡ, Ion. ὑπερῴη, *palatum,* quod *summum* in ore locum possidet. Th. ᾠὸν, ου, τὸ, *superior pars domus.*

Ὑπερώησαν, *retrocesserunt,* 3. plu. a. 1. ind. act. ab ὑπερωέω, *retrocedo.* quod ab ὑπὸ & ἐρωέω, *eo, fluo, recedo.*

Ὑπερῷϊος, idem quod ὑπερῷος, quod vide.

Ὑπερῷον, ώου, τὸ, *cœnaculum.* ab

Ὑπερῷος, ου, *in superiore ædium parte existens.* Th. ᾠὸν, ου, τὸ, *superior pars domus.*

Ὑπερώτατος, ου, *supremus.* superlat. ab ὑπὲρ, *super.* comparat. ὑπερώτερος, *superior.*

Ὑπεσεῖται, Dor. pro ὑπέσεται, *suberit,* 3. sing. f. 1. m. verbi ὕπειμι. ab εἰμὶ, *sum.*

Ὑπέσαν, Dor. pro ὑπέστην, *suscepi.* vel Bœot. Syncop. pro ὑπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίστημι, *suppono, subjicio.* Th. ἵστημι, *statuo.* f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ὑπεστάλην, *subterfugerim,* a. 1. ind. m. verbi ὑποστέλλω, *subduco.* Th. στέλλω, *contraho.* f. στελῶ. a. 1. ἔστειλα.

Ὑπέστη, *pollicetur,* & in 1. plur. ὑπέστημεν, a. 2. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, *sto.*

Ὕπεστι, *subest,* 3. sing. præs. ind. verbi ὕπειμι, *subsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ὑπέστρεφε, *avertebat,* 3. sing. imperf. act. verbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, *verto.* f. ψω. a. 1. ἔστρεψα. a. 2. ἔστραφον.

Ὑπέστρεψαν, 3. sing. a. 1. act. verbi ejusd. & them.

Ὑπέσχε, *sustinuit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπέχω, *sustineo.* Th. ἔχω, *habeo.* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπέσχετο, *promisit,* 3. sing. a. 2. m. verbi ὑπισχνέομαι, οῦμαι, *promitto.* fu. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2. m. ὑπεσχόμην. ab ὑπίσχομαι, *polliceor,* hoc ab ὑπέχω, *suppono.* Th. ἔχω, *habeo.* a. 2. ἔσχον.

Ὑπέσχημαι, *sum pollicitus,* perf. verbi ὑπισχνέομαι. vide in ὑπέσχετο.

Ὑπετάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω, *subjicio.* quod vide.

Ὑπέταξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ, ἡ, *obnoxius reddendæ rationi, reus, nocens.* qui sc. ὑπὸ εὐθύνῃ, ut regatur ab alio, cui rationem reddere cogatur: ab ὑπὸ & εὐθύνη, *inquisitio in eos à quibus magistratûs gesti ratio reposcitur.* Th. εὐθὺς, έος, *rectus.*

Ὑπευνηθεῖσ', *congressa,* pro ὑπευνηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπευνάω. quod ab εὐνάω, *sopio.* fu. ήσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile, lectus.*

Ὑπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, *prævenio.* Th. φθάνω, idem. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι. a. 2. part. m. φθάμενος.

Ὑπέχω, *sustineo*, cum acc. f. ὑφέξω. a. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε, præs. part. ὑπέχων, ουσα, ον. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπήκοος, ου, ὁ, ἡ, *obediens*: ab ὑπακούω, *obedio*. Th. ἀκούω, *audio*. fu. σω. p. ἤκουκα, p.m. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.

Ὑπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, *obedio*: fu. σω. a. 1. ὑπήκουσα, ας, ε, & in 2. pl. ὑπηκούσατε. Th. ἀκούω, *audio*.

Ὑπηκούσατε, 2. plu. ὑπήκουσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑπηνέικαν, *subduxerunt*, Poet. pro ὑπηνέγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, *subduco*. Th. φέρω, *fero*. fu. οἴσω. a. 1. ἤνεικα, pro ἤνεγκα.

Ὑπηνέμιος, ου, *qui est sub vento positus*. Th. ἄνεμος, *ventus*. Poet. ἤνεμος.

ὙΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *barba, pili circa labia*.

Ὑπηνήτης, ου, ὁ, *juvenis pubescens*: à præce.

Ὑπήντησα, ας, ε; & in 3. plu. ὑπήντησαν, a. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, *occurro*, quod vide. f. ήσω. p. ὑπήντηκα.

Ὑπηντίασε, *obviam processit*. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω, quod vide.

Ὑπηργμένος, ου, *qui fuit*, perf. part. pass. verbi ὑπάρχω, *sum*: f. ξω. perf. pass. ὕπηργμαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, *ministerium*: ab ἐρεσία, seu εἰρεσία, *remigatio*. Th. ἐρέσσω, vel ττω, *remigo*. f. ἐρέσω. p. ἤρεκα. perf. pass. ἤρεμαι, σαι, ται.

Ὑπηρετεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab

Ὑπηρετέω, ῶ, *servio, ministro*, cum dat. f. ήσω. p. ὑπηρέτηκα. a. 1. ὑπηρέτησα, ab

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, *remex*, proprie. sed per Synech. fr. quilibet *minister, famulus*: ab ὑπὸ & ἐρέτης, ου, ὁ, *remex*. Th. ἐρέσσω, vel ττω, *remigo*.

Ὑπηρετησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑπηρετέω, quod vide.

Ὑπῆρμαι, perf. pass. verbi ὑπαίρω, *attollo*; quod ex ὑπὸ & αἴρω, *tollo*. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. pass. ἤρθην.

Ὑπῆρξα, *exstiti*, a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, *sum*. f. ξω. p. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*.

Ὑπῆρχα, ας, ε, *exstiti*. perf. ind. act. &

Ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω, quod vide in ὑπῆρξα.

Ὑπῆσαν, *prominebant*. 3. pl. imperf. verbi ὕπειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπήσειν, Ion. pro ὑφήσειν, f. 1. ind. ab ὑφίημι, *submitto*. Th. ἵημι, *mitto*: f. ήσω.

Ὑπίεσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, *remittere*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ὑπίλλω, *claudo*: ab ἴλλω, *claudo, stringo, oculis conniveo*. Th. ἴλλος, ου, ὁ, *oculus*.

Ὑπίστασθαι, Ion. pro ὑφίστασθαι, *subsidere, subesse*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ὑπισχνέομαι, οῦμαι, *polliceor, promitto*; fu. ὑποσχήσομαι. perf. pass. ὑπέσχημαι. a. 1. ὑπεσχέθην. a. 2. m. ὑπεσχόμην. quod ex ὑπίσχομαι· hoc ex ὑπὸ & ἴσχω, pro ἔχω, *teneo*.

Ὑπίσχομαι, Ion. pro ὑπισχνέομαι, quod vide.

Ὑπναλέος, ου, *somno gravatus, somnolentus*. Th. ὕπνος.

Ὑπνάω, *dormio, somnum capio*: ab

ὝΠΝΟΣ, ου, ὁ, *SOMNUS*: (qu. ab ὑποπνέειν, *leniter spirare*.) Hinc ἄϋπνος, ου, ὁ, ἡ, *insomnis, pervigil*. ἄγρυπνος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἀγρυπνέω, *vigilo*.

Ὑπνοῦντα, acc. sing. præs. part. act. verbi ὑπνέω, *sopio*. Th. ὕπνος.

Ὑπνόω, *dormio*; item *somnum affero, somnum concilio*. ab eod. th.

Ὕπνω, Dor. pro ὕπνου, *somni*. ab ὕπνος.

Ὑπνώοντας, Ion. & Poet. pro ὑπνῶντας, acc. pl. part. præs. verbi ὑπνάω, *dormio*. Th. ὕπνος.

ὙΠΟ', (Poet. ὑπαὶ,) cum gen. junctum verbis passivis & neutris, *à, ab, ex*. Cum dat. & acc. *SUB, subter*. In compositione etiam *submissionem* & *diminutionem* significat. ὑπὸ κέρδει βάλλειν ἑαυτὸν, *se quæstui subjicere, lucro servire*.

Ὑποβάλλω, *subjicio*, seu *suborno*: f. αλῶ. p. ὑποβέβληκα. a. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω, *jacio*.

Ὑποβὰς, ὑποβᾶσα, ὑποβὰν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo*. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ὑποβλέπω, *dejectis oculis aspicio, limis intueor, suspicor*. Them. βλέπω, *video*. fu. ψω.

Ὑποβλήδην, adv. *subjiciendo*, vel *interpellato sermone excipiendo verba dicentis nondum finita*: ab ὑποβάλλω, quod vide.

Ὑποβρυχέα, acc. sing. ab ὑποβρυχὴς, *aquis submersus*; alii leg. ὑπὸ βρυχέα. Them. βρύχω, f. ξω, *strideo*; vel potius à βρέχω, *madefacio*.

Ὑπογάστριον, *subventrale*. Th. γαστὴρ, *venter*.

Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, *exemplar*. 1 Petr. 2. 21. ab ὑπὸ & γράφω, *scribo*: f. ψω. perf. pass. γέγραμμαι.

Ὑπόγυιον, & ὑπόγυον, adv. *nuper, ex tempore*. ἐξ ὑπογυίου, *subito*. ὑπογυίως, *nuper*. Th. γυῖον, ου, τὸ, *membrum*. γυῖα, *pedes*.

Ὑπόγυιος, ου, ὁ, ἡ, & ὑπόγυος, *qui jam quasi in manibus est, instans*; item *recens*: vide præc.

Ὑποδδείσας, *subveritus*. a. 1. part. act. gemi δ, verbi ὑποδείδω, quod vide.

Ὑποδέδεκται, 3. sing. perf. pass. verbi ὑποδέχομαι, *excipio*, quod vide.

Ὑποδεδεμένους, acc. plu. perf. pass. verbi ὑποδέω, *subligo*: quod vide.

Ὑποδεὴς, *subtimidus, subnixus, humilis*. ὑποδεέστερος, ου, *inferior*: ex ὑπὸ & δέος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, *exemplum, exemplar*: ab ὑποδείκνυμι, *indico*: quod vide.

Ὑποδείδω, *subvereor, aliquantulum metuo*: item simpl. *metuo*. Them. δείδω. fu. σω, *timeo*.

Ὑποδείκνυ, per Apocop. pro ὑποδείκνυσι, 3. sing. præs. ind. act. Sunt qui velint esse præs. imperat. ab

Ὑποδείκνυμι, *præmonstro, indico*: f. ὑποδείξω. a. 1. ὑπέδειξα. prǽt. χα. perf. pass. ὑποδέδειγμαι, ξαι, κ). Th. δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo*: f. ξω.

Ὑποδειμαίνω, vide δειμαίνω, *timeo*. Th δείδω, idem.

Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξῃ, 3. sing. a. 1. sub. &

Ὑποδείξας, αντ☉, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, quod vide.

Ὑποδείξω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑποδέκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, *suscipere*, vide ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξαι, Ion. pro ὑποδεῖξαι, quod vide. Sic ὑποδέξω, pro εἴξω.

Ὑποδεξία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur*; *commoditas excipiendi*: ab ὑποδέχομαι, *excipio*. Th. δέχομαι, *capio*. f. ξομαι.

Ὑποδεξίη, ης, ἡ, *susceptio*, Ion. pro præced. quod vide.

Ὑποδέξι☉, ε, *susceptor, capax, opportunus*: ab

Ὑποδέχομαι, *excipio*: fu. ὑποδέξομαι, perf. pass. ὑποδέδεγμαι, *excepi*. a. 1. m. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑποδέω, *subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo*: f. ήσω. p. ὑποδέδεκα, & ηκα. præs. pass. ὑποδέομαι *calceor*, vel *calceo me*. perf. pass. ὑποδέδεμαι. perf. part. ὑποδεδεμέν☉, η, ον, a. 1. m. ὑπεδησάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ὑπόδησαι. ex ὑπὸ & δέω, *ligo*.

Ὑπόδημα, ατ☉, τὸ, *calceamentum, solea*: ab ὑποδέω, *subligo*, quod vide.

Ὑπὸ δ' ᾕρεον, pro ὑφῄρεον δὲ, imperf. ab ὑφαιρέω, *subduco*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑπόδησαι, a. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.

Ὑπόδικ☉, ε, ὁ, ἡ, *obnoxius, a.* cum dat. qu. d. ὁ ὑπὸ δίκην, scil. ὢν, *qui subest pœnæ*.

Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata*, a. 1. part. pass. f. g. verbi ὑποδμάομαι. fu. ήσομαι. perf. ὑποδέδμημαι. a. 1. pass. ὑπεδμήθην. ex ὑπὸ & δαμάω, *domo*, per Sync. δμάω.

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, *convivium*: ab ὑποδέχομαι, *excipio convivio*. Them. δέχομαι, *capio*.

Ὑπόδρα, adv. *torve*. q. ὑπόρα. ab ὑφοράω, *torve aspicio*; per Pleonasm. τȣ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt δέρκω, *video*.

Ὑποδραμὼν, όντ☉, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω, *cursu comprehendo, suffugio*. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον.

Ὑποδρήσειν, *administrare*, fu. 1. inf. act. verbi ὑποδράω. Th. δράω, ῶ, *facio*.

Ὑποδρηστὴρ, ῆρ☉, ὁ, *famulus, minister*: à δρηστὴρ, idem. Ion. pro δραστὴρ, quod à δράω, *famulor*.

Ὑπόδροσ☉, ε, ὁ, ἡ, *subroscidus*. Th. δρόσ☉, ε, ἡ, *ros*.

Ὑποδρώωσι, *inserviunt*, Poet. pro ὑποδρῶσι. 3. plu. præs. ind. verbi ὑποδράω. Th. δράω, *famulor*: f. άσω.

Ὑποδύω, *subeo*. hinc ὑποδῦσαι, *suscipere*. a. 1. inf. act. Th. δύω, *subeo*.

Ὑποείκω, Poet. pro ὑπείκω, *assimulo, morem gero, cedo*. Th. εἴκω, *cedo*.

Ὑποεργὸς, Poet. pro ὑπεργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *adjutor, minister*. Th. ἔργον, ȣ, τὸ, *opus*.

Ὑποζάκορ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *minister*: ex ὑπὸ & ζα, intensiva partic. & κορέω, *verro, purgo*.

Ὑποζεύγνυμι, vel ύω, *subjugo, subj*... ζεύγνυμι, *jungo*: f. ξω.

Ὑποζύγι☉, ȣ, ὁ, ἡ, *subj*... ὑποζύγιον, τὸ, *jumentum subjug*... *asina subjugis*. Ex ὑπὸ & ζυγὸς, ȣ, ... *jugum*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.

Ὑποζώννυμι, *succingo*. præs. part. ὑποζωννὺς, ῦντ☉. in f. g. ὑποζωννῦσα, τὸ, -νὺν, ύντ☉. fu. ὑποζώσω. p. ὑπέζωκα. ex ὑπὸ & ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*.

Ὑποθερμαίνω, *subcalefacio*: & ὑποθερμαίνομαι, *incalesco*: à θερμαίνω, idem quod Th. θέρω, *calefacio*.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, *suppositio, quæstio proposita, legis casus, argumentum, caput causæ*. dat. pl. ὑποθέσεσι. ab ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι. *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ὑπόθευ, *suggere, da consilium*. a. 2. imperat. m. Dor. pro ὑπόθεσο, Ion. εο, Att. ȣ. ab ὑποτίθημι. Th. τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθην.

Ὑποθεύσομαι, fu. 1. m. verbi ὑποθέω, *cursu subeo*. vide θέω, *curro*.

Ὑποθῆκαι, αἱ, *præcepta, admonitiones*: ab

Ὑποθήκη, ης, ἡ, *suppositio, argumentum*: ab ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, *præceptum, admonitio*: ab iisd.

Ὑποθήσομαι, *præcepta dabo*, fu. 1. m. verbi ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*: fu. θήσω.

Ὑποθυμίδες, ων, αἱ, Alcæus 145. 2. Scribitur & ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

Ὑποθυμιάω, *suffio, odores incendo*. Ὑποθυμιάομαι, ῶμαι, præs. pass. ὑποθυμιώμεν☉, η, ον, *suffitus*, part. præs. pass. Ab ὑπὸ, & θυμιάω, *suffio*.

Ὑποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, *coronæ de cervice pensiles*: à præced.

Ὑποθωπεύω, *adulor, subblandior*: ex ὑπὸ & θωπεύω, idem quod Th. θώπτω, *assentior*.

Ὑποιστέον, *ferre oportet, subeundum*, verbale ab ὑποφέρω, *suffero*. Th. φέρω, *fero*. fu. οἴσω. a. 1 ἤνεγκα.

Ὑποκαίω, *succendo*. Th. καίω, *uro*. f. καύσω

Ὑποκάρ

Ὑποκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, *qui est sub corde.* Th. καρδία, *cor.*

Ὑποκάτω, *sub*, adv. Ex ὑπὸ, *sub*, & adv. κάτω, *deorsum.* cum gen.

Ὑπόκειμαι, σαι, ται, *subjaceo, subjectus sum, constituor.* præs. part. ὑποκείμενος, η, ον, *subjectus, substratus:* fu. 1. m. ὑποκείσομαι, ῃ, εται. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Ὑποκεντέω, *pungo, suppungo.* Th. κεντέω, *pungo.*

Ὑποκινέω, *commoveo.* Th. κινέω, *moveo.*

Ὑποκλέπτουσα, *abscondens*, præs. part. f. g. ab

Ὑποκλέπτω, *suffuror*; item *occulo, prætexo, fallo, dissimulo.* Th. κλέπτω, *furor:* f. ψω. a. 2. ἔκλαπον. p. m. κέκλοπα.

Ὑποκλινθείς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω, *inclino.* Th. κλίνω, *reclino:* f. νῶ. p. κέκλικα.

Ὑποκλινόμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Ὑποκλοπέω, ῶ, idem quod ὑποκλέπτω, quod vide.

Ὑπόκλυσις, *subluvies*, id est, *sordes, quæ subtus ex fundo luuntur.* ὑποκλύζω, *subluo, proluo.* Th. κλύζω, *eluo.*

Ὑποκοίλιον, ου, τὸ, *sumen, subventrale,* qu. ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, *venter.*

Ὑποκόλπιος, ου, ὁ, ἡ, *qui est in sinu.* Th. κόλπος, *sinus.*

Ὑποκορίζομαι, *blande appello*; puto fere ut κόρην, vel κόρῳ. puellarem ætatem *blandis* verbis solemus tractare; item *extenuo, imminuo.* Th. κορέω.

Ὑποκρέκειν, Poet. pro συμφωνεῖν, *congruere, convenire, simile esse:* ab ὑπὸ & κρέκω, *pectine seu radiis pulso.*

Ὑποκεντηρίδιον, ου, τὸ, *vas in quo aliquid tuto collocatur:* q. à κεντήρ.

Ὑποκρίνομαι, *simulo*, in malam fere partem, *respondeo:* fu. ὑποκρινοῦμαι. perf. pass. ὑποκέκριμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η. a. 1. m. ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, *judico.*

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, *simulatio, HYPOCRISIS.* Angl. Hypocrisie. ab ὑποκρίνομαι, quod vide.

Ὑποκριτής, οῦ, ὁ, proprie *histrio, personam aliquam in fabula sustinens*; *HYPOCRITA, simulator,* cujus cor non est rectum coram Domino. Angl. Hypocrite. In voc. ὦ ὑποκριτά. ab eod. verbo & th.

Ὑποκρύπτω, *occulte condo, clanculum repono*; item *dissimulo, celo, subticeo.* Them. κρύπτω, *abscondo:* f. ψω.

Ὑπόκρυφα, Poet. pro ὑποκρύφως, καὶ λαθραίως, *clam, occulte:* à præced.

Ὑπόκυκλος, ου, ὁ, ἡ, *subtus rotundus, aliquantum rotundus.* Them. κύκλος, *circulus.*

Ὑποκύπτω, *succumbo, submitto me alicui.* Th. κύπτω.

Ὑποκυσαμένη, ης, ἡ, *prægnans, gravida facta*, a. 1. part. m. gem. σ. metri gratia, verbi ὑποκύομαι, *fio gravida.* Th. κύω, *in utero gesto:* f. σω.

Ὑπολάβῃς, 2. sing. a. 2. sub. &

Ὑπολαβών, όντος, in f. g. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολαΐς, seu ὑπολωΐς, *curruca*, avis. qu. ὑπὸ τῶν λαᾶς, id est *sub lapidibus* vermiculos inquirens.

Ὑπολαμβάνω, *existimo, præsumo:* fu. ὑπολήψομαι. perf. ὑπείληφα. a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi.* a. 2. part. ὑπολαβών, όντος, *excipiens*, seu *respondens.* Them. λαμβάνω, *capio.*

Ὑπολαμπές, n. g. ab

Ὑπολαμπής, έος, ὁ, ἡ, *sublucidus:* ab

Ὑπολάμπω, *illucesco, subluceo.* Th. λάμπω, *luceo:* f. ψω.

Ὑπολείπω, *relinquo, reliquum facio:* f. ψω. p. ὑπολέλειφα. perf. pass. ὑπολέλειμμαι. a. 1. pass. ὑπελείφθην, *relictus sum.* præt. m. ὑπολέλοιπα. a. 2. m. ὑπελιπόμην. Th. λείπω, *linquo.*

Ὑπολειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὑπολειφθείς, έντος, a. 1. part. pass. verbi præc.

Ὑπολέλειπτο, an legend. ὑπελέλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo*, quod vide. Gen. 27. 36.

Ὑπολευκαίνω, *album reddo.* ὑπολευκαίνομαι. *albesco.* in 3. pl. ὑπολευκαίνονται. à λευκαίνω, *dealbo.* Th. λευκός, οῦ, *albus.*

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, *vas, quod τῷ ληνῷ*, id est, *torculari subjacet*, & in quod mustum expressum defluit: item *lacus in torculari.* Ex ὑπὸ, *sub*, & ληνὸς, οῦ, ὁ, *lacus torcularii præli.*

Ὑπόληψις, εως, ἡ, *responsio, suspicio, opinio:* ab ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολίζων, *compar, aliquanto minor:* ab ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, *parvus.* Th. ὀλίγος, idem.

Ὑπολιμπάνω, *relinquo*, idem cum ὑπολείπω, quod vide.

Ὑπόλοιπον, n. g. ab

Ὑπόλοιπος, ου, ὁ, ἡ, *reliquus, restans:* ab ὑπολείπω, quod vide.

Ὑπολύω, *subter solvo:* de calceis dict. item *solvo, libero.* Th. λύω, *solvo:* f. σω.

ὙΠΟΛΩΪΣ, & ὑπολαΐς, *curruca*, avis. vide ὑπολαΐς.

Ὑπομαζοὶ, ῶν, οἱ, *loca quæ sunt sub mammis:* a μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma.*

Ὑπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομάσσω, vel ττω, *subigo, agito:* f. ξω, p. χα. Th. μάσσω, idem.

Ὑπομαργότερος, ου, *subinsanus.* Th. μάργος, ου, *insanus.*

Ὑπομάσχαλον, *lateralium,* Gloss. puto *laterale tegumentum sub μασχάλῃ.*

Ὑπόμαυρος, *obscurus, sublucidus:* à μαυρὸς per aphæresin pro ἀμαυρὸς, οῦ, *obscurus, qui non bene videtur.*

Ὑπομείνας, αντος, a. 1. part. act. &

Ὑπομεμενηκότα, acc. sing. perf. part. act. ab

Ὑπομένω, *sustineo*, *tolero*, cum acc. sine casu, *persevero*: f. ὑπομενῶ. p. ὑπομεμένηκα. perf. part. act. ὑπομεμενηκώς, ότος, a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, *remansi*; item cum acc. *sustinui*. p. m. ὑπομέμενα. Th. μένω, *maneo*.

Ὑπομιμνάσκω, Dor. pro

Ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco*, præs. imperat. ὑπομίμνησκε, έτω, *suggere*. ὑπομιμνήσκῃς, 2. sing. præs. sub. f. ὑπομνήσω, *memoriam refricabo*. a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε. a. 1. inf. act. ὑπομνῆσαι. perf. ind. act. ὑπομέμνηκα. perf. pass. ὑπομέμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην. ex ὑπὸ & μιμνήσκω, idem quod th. μνάομαι, *recordor*, *commemoro*: f. μνήσομαι.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, *monumentum*: à præced.

Ὑπομνῆσαι, *in mentem revocare*, a. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, *recordatio*, *commonefactio*: ab eod. verbo.

Ὑπομνήσω, fu. 1. ind. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia*, *exspectatio*: ab ὑπομένω, quod vide.

Ὑπόμυξις, τὸ μέσον τῶν μυκτήρων, *cartilago*. Gloss. quia ὑπὸ μύξῃ.

Ὑπονοέω, ῶ, *suspicor*. imperf. act. ὑπενόεον, ουν. perf. ὑπονενόηκα. ex ὑπὸ, & νοέω, *intelligo*. Them. νόος, ου, ὁ, *mens*, *animus*.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, *suspicio*: ab eod. th.

Ὑπόνομος, *amara*, *cloaca*, *cuniculus*. ἀμάρα, passim exponitur *cloaca* apud Joseph. ὑπόνομος, propr. *occulte depascens*: ex ὑπὸ & νέμω, *depasco*, ut ἕλκος ὑπόνομον.

Ὑποπεπληῶτες, *perculsi*, perf. part. act. nom. pl. verbi ὑποπλήσσω, quod à πλήσσω, *expavesco*: f. ξω. p. πέπληγα. perf. part. act. πεπληγὼς, & per Crasin Ion. πεπληὼς, ότος, & in pl. οἱ πεπληότες, & Ectasi Poetica πεπληῶτες. Them. πλοέω, *terrefacio*.

Ὑπόπετρος, ου, ὁ, ἡ, *saxosus*. Th. πέτρα.

Ὑποπιάζω, *supprimo*: à πιάζω, Dor. pro πιέζω, *digitis premo*, *premo*.

Ὑποπίπτω, *decido*, *me submitto*. Th. πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑπόπλακος, & ὑποπλάκιος, *planitiei subjacens*, i. e. *planus*, *campestris*: à πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula*, *planities*. Them. πλατὺς, *latus*.

Ὑποπλέω, *subnavigo*, *sublego*: f. εύσω. a. 1. ὑπέπλευσα. Them. πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω.

Ὑποπλεύσαντος, genit. sing. a. 1. part. act. ab

Ὑποπνέω, *aliquantum spiro*, *adspiro*: fut. εύσω. p. ὑποπέπνευκα. a. 1. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, *spiro*.

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, *scabellum*: q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, *sub pedibus*. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ὑπόπορτις, *quæ liberos habet*: à πόρτις, ιος, ἡ, *vitula*.

Ὑποπρήθω, *succendo*. Th. πρήθω, *incendo*.

Ὑπόπτερος, ου, ὁ, ἡ, *alatus*. Th. πτερὸν, τὸ, *ala*.

Ὑποπτεύησι, Dor. pro ὑποπτεύει, *suspicatur*. 3. sing. præs. &

Ὑποπτεύοντες, nom. pl. part. præs. ab

Ὑποπτεύω, *suspicor*: ex ὑπὸ & inusitat. ὀπτεύω, *inspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὕποπτος, *suspectus*: ab eod. th.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, *humiliatio*: ab ὑποπίπτω, *subjicior*, *humilio*, quod vide.

Ὑπόρρινον, ου, τὸ, *barba quæ sub naribus nascitur*. Lat. *mustax*. Th. ῥὶν, ἡ, *nasus*.

Ὑποσεισθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab

Ὑποσείω, *succutio*, *concutio*. Them. σείω, *quatio*, *moveo*: f. σω.

Ὑποσευόμενος, ου, *irruens*, præs. part. pass. ab

Ὑποσεύω, *irruo*: à σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.

Ὑποσταίην, ης, η, *permitterem*, a. 2. opt. act. &

Ὑποστὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίστημι, *subjicio*, *substituo*. Th. ἵστημι, *sto*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ὑποστάσαντες, *supponentes*, Dor. pro ὑποστήσαντες, nom. plu. a. 1. part. act. ab ὑφίστημι, *subjicio*. quod ab ὑπὸ & ἵστημι, *sto* f. στήσω.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, *persona*, hoc est ὑφεστάμενον νοερὸν, *res per se subsistens*, *intelligens*, *confidentia*, *subsistentia*: ab ὑφίσταμαι, *subsisto*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ὑποστέλλω, *subterfugio*, *subticeo*: *aliqua ex parte dissimulo*; item, *subduco me*: *contraho*: imperf. ὑπέστελλον, ες, ε. fu. ὑποστελῶ. p. ὑπέσταλκα. a. 1. ὑπέστειλα. a. 1. m. ὑπεστειλάμην, ω, ατο, *suppressi*, *detrectavi*. a. 1. sub. m. ὑποστείλωμαι, ῃ, ηται, *subducam*. præt. m. ὑπέστολα· unde ὑποστολὴ, *subductio*. Them. στέλλω, *mitto*.

Ὑποστῆναι, a. 2. inf. act. &

Ὑποστήσομαι, ῃ, εται. f. 1. m. verbi ὑφίστημι, *excello*, *subjicio*. Th. ἵστημι, *statuo*: f. στήσω.

Ὑποστήτω, *subjiciatur*, 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi ejusd.

Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, *subductio*: ab ὑποστέλλω, quod vide.

Ὑποστενάζω, *subingemisco*: à στενάζω, idem quod στένω, *ingemisco*. Them. στενὸς, *angustus*.

Ὑποστρέφω, *revertor*. præs. imperat. ὑπόστρεφε, έτω. imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε. fu. ψω. a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε. a. 1. inf. act. ὑποστρέψαι. a. 1. part. act. ὑποστρέψας, ασα, αν. Th. στρέφω, *verto*.

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, *reditus*, *conversio*: ab ὑποστρέφω, quod vide.

Ὑποϛρωννύω, vel -υμι, *substerno*: imperf. ὑπεϛρώννυον, ες, ε. f. ὑποϛρώσω. p. ὑπέϛρωκα. a. 1. ὑπέϛρωσα. part. præs. pass. ὑποϛρωννύμενος, η, ον, *substratus*: ex ὑπὸ & ϛρωννύω, idem quod th. ϛορέω, *sterno*: f. έσω.

Ὑποϛρώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi præced.

Ὑποσχέθω, idem quod ὑπέχω, *porrigo*, *subtus teneo*, &c. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπόσχεο, *promitte*, Ion. pro ὑπόσχου, a. 2. imperat. m. verbi ὑπισχνέομαι, *promitto*: fu. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2. m. ὑπεσχόμην. quod ab ὑπίσχομαι, idem: hoc ab ὑπέχω, *suppono*, *sustineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, *promissio*: ab ὑπίσχομαι. Vide in ὑπόσχεο.

Ὑποσχήσομαι, fu. 1. m. verbi ὑπισχνέομαι. Vide in ὑπόσχεο.

Ὑποσχόμενος, *pollicitus*, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Ὑποσχὼν, *submittens*, a. 2. part. act. verbi ὑπέχω, quod vide. Th. ἔχω, *habeo*: a. 2. ἔσχον.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, *subjectio*: ab ὑποτάσσω, quod vide: sed

Ὑποταγῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. &

Ὑποτάγηθι, a. 2. imperat. pass. &

Ὑποταγήσομαι, f. 2. pass. ab ὑποτάσσω, quod vide.

Ὑποτάμειν, Ion. pro ὑποτέμνειν, *succidere*. Th. τέμνω.

Ὑποταρτάριοι, *sub Tartarum detrusi*. Th. Τάρταρος, ου, ὁ, *Tartarus*.

Ὑποτάσσω, vel -ττω, *subordino*, *certo ordine subjicio*: f. ξω. p. ὑποτέταχα. a. 1. ὑπέταξα. a. 1. inf. act. ὑποτάξαι. a. 1. part. act. ὑποτάξας, αντος. præs. pass. ὑποτάσσομαι, vel -ττομαι, *subordinor*, *certo loco & ordine subjicior*, *pareo*: perf. pass. ὑποτέταγμαι, ξαι, κται, *subjectus sum*: a. 2. ind. pass. ὑπετάγην, ης, η. a. 2. imperat. pass. ὑποτάγηθι, ήτω, & in 2. plu. ὑποτάγητε, *parete*: a. 2. sub. pass. ὑποταγῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. ὑποταγεὶς, έντος, *subjectus*: f. 2. pass. ὑποταγήσομαι, ῃ, εται, *subjiciar*: p. m. ὑποτέταγα. unde ὑποταγὴ, *subjectio*. Them. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Ὑποτείνειν, Poet. pro προτείνειν, *protendere*. Th. τείνω.

Ὑποτελέω, *persolvo tributum*. Th. τέλος, *vectigal*.

Ὑποτέμνω, *succido*, *subtus seco*, *præcido*. Th. τέμνω, *seco*: f. μῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα.

Ὑποτίθημι, *suppono*: fu. ὑποθήσω. p. ὑποτέθηκα. a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε, & in 3 pl. ὑπέθηκαν. præs. m. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, *subjicio*: præs. part. ὑποτιθέμενος, η, ον. a. 2. part. m. ὑποθέμενος. Them. τίθημι, *pono*.

Ὑποτιμάω, *supra modum honoro*; item *item mihi æstimo contra actorem*: ex ὑπὸ & τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Ὑποτοπέω, Ion. pro ὑποπλεύω, *suspicor*; quod vide.

Ὑποτρέχω, *infra cursu deferor*: f. ὑποθρέξω. a. 2. ὑπέδραμον, ες, ε. a. 2. part. ὑποδραμὼν, όντος. Th. τρέχω, *curro*.

Ὑποτρέω, *perterrefacio*. Th. τρέω, *tremo*.

Ὑποτρομέω, *tremore succutior*: à τρομέω, *tremo*: quod à τρέμω & ῥέω, idem.

Ὑπότροπος, ου, ὁ, ἡ, *rediens*, *redux*. Th. τρέπω, *verto*: f. ψω. p. m. τέτροπα.

Ὑπότροχαλα κείρειν, *in rotundum tondere*: vide ὑποτροχάω.

Ὑποτροχάω, Poet. pro ὑποτρέχω, *infra curro*. Th. τρέχω.

Ὑποτυγχάνω, vide in ὑποτυχοῦσα.

Ὑποτυπόω, vide in ὑποτύπωσις.

Ὑποτύπτω, *suffringo*. Th. τύπτω.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, *exemplar*: ab ὑποτυπόω, *delineo*; hoc ab ὑπὸ & τυπόω, *figuro*, & τύπος, ου, ὁ, *figura*. Th. τύπτω, *verbero*: f. ψω. p. φα. p. m. τέτυπα.

Ὑποτυχοῦσα, *quæ scitè respondit*, a. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, *apposite respondeo*. Th. τυγχάνω, *sum*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ὕπουλος, ου, ὁ, ἡ, *subdolus*, qu. *sub cicatrice latens*: ab ὑπὸ & οὐλὴ, *cicatrix*. Th. οὖλος, *sanus*.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ, ἡ, *qui supra cælos est*; item *cælestis*. Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cælum*.

Ὑπουργέω, ῶ, *operam navo*, *adjuvo*, *inservio*. Th. ἔργον, *opus*.

Ὑπούργημα, ατος, τὸ, *ministerium*: à præc.

Ὑπουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *minister*; cujus ὑπ' ἄλλου ἔργον.

Ὑποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. ab

Ὑποφαίνομαι, *declaro*, *subostendo*. Th. φαίνω, *ostendo*: f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Ὑποφάτης, ιος, ὁ, Poet. & Dor. pro ὑποφήτης, *subvates*, *vatis alicujus minister*: vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφαυσις, -ιος, ἡ, alii separatim leg. ὑπὸ φαῦσιν, *sub diluculum*. Them. φάω, *luceo*.

Ὑποφέρω, *suffero*: f. ὑποίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, *propheta*; vel *prophetæ minister*: à φημὶ, seu φάω, *dico*.

Ὑποφθάμενος, ου, *præveniens*, a. 2. part. m. &

Ὑποφθὰς, a. 2. part. act. verbi ὑποφθάνω, *prævenio*. Them. φθάνω, idem: f. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Ὑποχείριος, ου, ὁ, ἡ, *in potestatem redactus*: ex ὑπὸ, *sub*, & χεὶρ, ἡ, *manus*.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, *liquor*, *humor*; idem quod χυμός. Th. χέω, *fundo*.

Ὑποχωρέω, *secedo*, *clam me subduco*: f. ήσω. p. ὑποκεχώρηκα. a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, ῶ, *accedo*.

Υ'πόψαμμ☉, ου, ὁ, ἡ, *subarenaceus*. Them. ψάμμ☉, ἡ, *arena*.

Υ'ποψία, ας, ἡ, *suspicio*; gen. pl. ὑποψιῶν. ab ὑπὸ & ὄπτομαι, *video*.

Υ'πόψι☉, *suspectus*: ab iisd.

Υ'ΠΤΙΟΣ, ου, *supinus*, *resupinus*: qu. ab ὑπὸ, *sub*: hinc ὑπτιάζω, *resupino*.

Υ'πωλένι☉, ου, *qui sub ulnis gestari solet*. Th. ὠλένη, ἡ, *ulna*.

Υ'πώπια, scil. καθ', ab ὑπώπιον, *aspectus*: qu. d. *suboculare*, *pars quæ subjacet oculis*; item *suggillatio sub oculo orta ex ictu*: ab ὤψ, ὁ, *oculus*. Them. ὄπτομαι, *video*.

Υ'πωπιάζω, *plagis contundo*, *domo*, *validis ictibus subjicio reluctantem*: f. άσω. p. ὑπωπίακα. ab

Υ'πώπιον, ου, τὸ, vide ὑπώπια.

Υ'πώρεια, ας, ἡ, *ima montis pars*: *pes montis*: ab ὄρ☉, ε☉, τὸ, *mons*, Dorice ὤρ☉.

Υ'πωρόφι☉, ου, ὁ, ἡ, *qui sub tecto*, seu *camera est*, *domesticus*: ab ὑπὸ & ὀροφὴ, *contignatio*. Them. ἐρέφω, *tego*, *tectum impono*.

Υ'ραξ, SOREX, *mus*, Æol. à *suillo* rostro: ab ὗς, *sus*, *porcus*. Th. σῦς, idem.

Υ'ρον, *examen*. Puto ab εἴρω, *necto*: est *nexus* apum; & hinc ὕρειον, *favus*, *examinis opus*.

Υ'ρρίς, *sporta*; ab εἴρω, quia aliquid à viminibus *nexum* seu *plexum*.

Υ'ρρισὸς, *vas vimineum*: à præced.

Υ'ρτὴρ, *ollæ operculum*; quia ollæ ἐνείρεται, *inseritur*: ab εἴρω, *insero*.

Υ'ΡΧΗ', ῆς, ἡ, *instrumentum*, *in quo nautæ onera bajulant*; *vas fictile*.

Υ's, ὑὸς, ὁ, ἡ, *sus*, *porcus*, *a*. Them. σῦς, idem.

Υ'ΣΙΝΟΝ, ου, τὸ, *plantæ species*.

Υ'σδω, pro ὄσδω, id est, ὄζω, *oleo*, Æol. In Sapphus carminib. pag. 23. leg. ὕσδων μαλίναν. vel leg. ὄσδων, Dor. pro ὄζειν. vel ὑσδῶν.

Υ'σθῆναι, *pluvia madefactum esse*, a. 1. inf. pass. ab ὕω, *pluo*: fut. ὕσω. a. 1. pass. ὑσθῶ.

Υ'σιον, ου, τὸ, *vimen*. ὑσιοπλόκ☉, *victor*: q. ab ὕω, *pluo*.

Υ'σκα, *lignum quo ignis accenditur*: qu. fomes ignis.

Υ'σμίνη, ης, ἡ, *pugna*: ab ὑπομένω, *sustineo*. Th. μένω, *maneo*.

Υ'σμῖνι, pro ὑσμίνῃ, per Metaplasm. dat. sing. præced.

Υ'σπλαγξ, Dor. pro

Υ'σπληγξ, *scutica*; qua ὕες πλήσσονται, & qua alia animalia pulsantur: *sonus scuticæ vibratæ*: & nominatim *is*, *quo cursoribus in stadio signum cursus datur*. Tum *carceres*, unde dimissi incipiunt; item *paxillus terræ infixus*, qui fit pro nota incipiendi cursus.

Υ'σσακ☉, ὕσσακος, vel ὕσσαξ, *paxillus corneus*: Hesych. an ab ὑσσὸς;

Υ'ΣΣΟ'Σ, ου, ὁ, *verutum*, *pilum*, *gesum*.

Υ'σσωπος, ου, ἡ, HYSSOPUS; Angl. hyssop; & libanotis arborescens: Matth. 27.48. dicitur & ὕσσωπον, ου, τὸ. Th. ὄπτομαι, *video*.

Υ'στατα, *postrema*, nom. pl. n. g. ab ὕστατον, ου, τὸ, *ultimum*, superl. ab ὕστερ☉, *posterior*; quod vide.

Υ'στάτιον, adv. *tandem*, *postremo*: ab

Υ'στάτι☉, ου, idem quod

Υ'στατ☉, ου, *postremus*, *ultimus*: ab ὕστερ☉, quod vide.

Υ'στερα, pro ὕστατα, quod vide.

Υ'στεραι☉, α, ον, idem quod ὕστερ☉, *posterior*.

Υ'στερέω, ῶ, *sum posterior*; *careo*, *desum*; & in 3. plu. ὑστεροῦσι. fu. 1. ήσω. p. ὑστέρηκα. a. 1. ὑστέρησα, *defeci*, *inferior fui*: a. 1. part. f. g. ὑστερήσασα, ης, ἡ. præs. pass. ὑστερέομαι, -οῦμαι, *deficior*, *destituor*: perf. pass. ὑστέρημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑστερήθην, *egui*. Th. ὕστερος, *posterior*.

Υ'στέρημα, ατ☉, τὸ, *penuria*, *quod deest*: in plur. ὑστερήματα, ων, τὰ, *reliquiæ*: à præced.

Υ'στέρησις, εως, ἡ, *inopia*, *egestas*: ab eod.

Υ'στερίζω, fu. ίσω. idem cum ὑστερέω, *sum posterior*; item *tardo*, *cunctor*, *destituor*, *deficior*, *superor*, *vincor*: ab

Υ'ΣΤΕΡΟΣ, ου, *posterior*, *sequens*, *inferior*. ὕστερον, adv. *postea*, *postremo*, *tandem*. Hinc ὑστερέω, *posterior sum*; item *non habeo*, *deest mihi*. ὑστέρημα, ατ☉, τὸ, *defectus*, *inopia*. ὑστέρησις, εως, ἡ, idem. ὕστατ☉, ου, *postremus*. Dici putatur qu. ὑπότερ☉, ab ὑπὸ, *sub*.

Υ'στριξ, -χ☉, ἡ, HYSTRIX, *suis pilos* aut *porcinas setas habens*, erinacei genus; est & *flagrum ex corio adhuc setis suis munito*: ex ὗς & θρίξ.

Υ'τνον, *tuber*, vide supra ὕδνον.

Υ'φ', pro ὑπὸ, *sub*, &c.

Υ'φάγιο, Dor. pro ὑφηγοῦ, *clam*, *duc*, præs. imperat. ab ὑφηγέομαι. Th. ἡγέομαι, *duco*.

Υ'φαίνω, *texo*: imperf. ὕφαινον, ες, ε. fu. ανῶ. a. 1. ὕφηνα. perf. act. ὕφαγκα. perf. pass. ὕφαμμαι, & Att. ὕφασμαι. Th ὑφάω, idem.

Υ'φαιρούμεν☉, præs. part. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Υ'φαλ☉, ου, ὁ, ἡ, *sub mari latens*, *qui est intra mare*. Metaph. *subdolus*, ὕφαλ☉, sc. πέτρα, *petra*, vel *saxum latens*, nempe ὑφ' ἁλὶ, *sub mari*.

Υ'φάντης, ου, ὁ, *textor*: &

Υ'φαντὸς, ἡ, ὸν, *textus*, *a*, *um*: ab ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

Υ'ΦΑ'Ω, & όω, *texo*. Hinc ὑφὴ, ῆς, ἡ, *textura*. ὕφ☉, ε☉, τὸ, *tela*. ὕφασμα, ατ☉, τὸ, idem. ὑφαίνω, *texo*.

Ὑ'ΦΕ'ΑΡ, έαρος, τὸ, *viscus*, ex abiete; quia potest salva arbore ὑφαιρεῖσθαι, *tolli*.

Ὑφεῖμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, *remitto*. Hinc ὑφειμένος, perf. part. pass. Them. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Ὑφεὶς, εῖσα, ἐν, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Ὑφελοίατο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. plu. a. 2. opt. m. verbi ὑφαιρέω, *aufero*. Them. αἱρέω, *capio*: fu. αἱρήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑφελοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro ὑφελοῦσα, ης, ἡ, *quæ subtraxit ac evulsit*, a. 2. part. act. f. g. præced.

Ὑφελόμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Ὑφὲν, *unio*: ὑπὸ ἕν. Gloss.

Ὑφέντες, *demittentes*, nom. plu. a. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Ὑφέξει, 3. sing. fu. 1. act. verbi ὑπέχω, *sustineo*: f. ὑφέξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὕφεσθε, 2. pl. a. 2. m. verbi ὑφίημι, *demitto*. Them. ἵημι, seu ἕω, *mitto*: a. 2. m. ἕμην.

Ὑφηγέομαι, οῦμαι, *præeo*; item *hortor*, *suadeo*, *dicto*, *doceo*. Th. ἡγέομαι, *duco*: fu. ἥσομαι. perf. ἥγημαι.

Ὑφῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὕφηνα, *texui*, a. 1. ind. act. &

Ὑφῆναι, a. 1. inf. act. &

Ὑφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, *texo*.

Ὑφηνίοχος, ου, ὁ, *administer aurigæ*, *auriga*: ex ὑπὸ & ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: quod ex ὑπὸ & ἡνία, ας, ἡ, *habena*, & ἔχω, *habeo*.

Ὑφηρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero*: f. ήσω. p. ὑφῄρηκα. a. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, *capio*.

Ὑφήσσων, *aliquanto minor & junior*: ab ὑπὸ & ἥττων, vel ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*.

Ὑφήφασται, *subtextus est*, 3. sing. perf. pass. Att. redupl. verbi ὑφάω, *texo*: perf. act. ὕφαγκα. perf. pass. ὕφασμαι. & Att. redupl. ὑφήφασμαι, substituto η, pro υ.

Ὑφίητι, Dor. pro ὑφίησι, 3. sing. præs. ind. verbi ὑφίημι, *submitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Ὑφίσταμαι, σαι, ται, *substituor*, *subeo*: præs. part. ὑφιστάμενος, ὑφιστάναι, præs. inf. act. Th. ἵστημι, *sto*.

Ὑφορᾶσθαι, *suspicari*, præs. inf. pass. verbi ὑφορῶμαι, *suspectum habeo*; quod ex ὑπὸ & ὁράω, *video*.

Ὑφορβὸς, οῦ, ὁ, idem quod συφορβὸς, *subulcus*, *qui sues pascit*: ab ὗς, *sus*, & φέρβω, *pasco*.

Ὑφόωσιν, *texunt*, 3. plu. præs. ind. Poet. Pleonasm. pro ὑφῶσιν, verbi ὑφάω, *texo*.

Ὑφύφασται, vide ὑφήφασται.

Ὑψαγόρης, ου, ὁ, Poet. pro ὑψηγόρης, *altiloquus*, *grandiloquus*: ex ὕψος, τὸ, *sublimitas*, & ἀγορὰ, ἡ, *oratio*.

Ὑψαυχεῖ, *inflat*, 3. sing. ind. præs. ab

Ὑψαυχέω, *cervicem tollo*, *inflo*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & αὐχέω, *glorior*.

Ὑψερεφὴς, έος, ὁ, ἡ, & ὑψηρεφὴς, & ὑψιρεφὴς, *altum tectum habens*, *altus*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ἐρέφω, *tego*.

Ὑψηλῇσι, *altis*, dat. pl. Ion. f. g. pro ὑψηλαῖς. ab

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *altus*, *a*, *um*, *sublimis*, *e*: compar. ὑψηλότερος, ου, in dat. Ὑψηλοτέρῳ. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψηλοφρονέω, ῶ, *animo efferor*: præs. imperat. ὑψηλοφρόνεε, ει, είτω, είτω. fu. ήσω. p. ὑψηλοπεφρόνηκα. ab

Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui est mente elata*: ab ὑψηλὸς, *altus*, quod vide, & φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψηλῶς, *sublime*, adv. ab ὑψηλὸς, quod vide.

Ὑψήνωρ, ορος, *HYPSENOR*; nomen propr.

Ὑψηρεφὴς, vide in ὑψερεφής.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ, ἡ, *alte sonans*: in pl. ὑψηχέες. ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ἦχος, ου, ὁ, *sonus*.

Ὕψι, *alte*, adv. ab ὕψος, *altitudo*.

Ὑψίβατος, ου, ὁ, ἡ, *altigradus*, *excelsus*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & βαίνω, *eo*.

Ὑψιβόας, *nomen ranæ*, ab *alta voce* sic dictæ.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans*: ex ὕψι, *alte*, (th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*,) & βρέμω, *resono*.

Ὑψίγυιος, ου, ὁ, ἡ, *alta membra habens*, *altus*: ab ὕψος & γυῖον, τὸ, *membrum*.

Ὑψιδὶ, Poet. adv. pro ὑψοῦ & ὑψόθι, *in alto*, *in sublimi*. Th. ὕψος, *altitudo*.

Ὑψίζυγος, ου, ὁ, ἡ, *altijugus*, *summus trutinator rerum humanarum*, *altus*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ζυγὸς, *jugum*. Th. ζεύγνυμι seu ζευγνύω, *jungo*.

Ὑψίθρονος, ου, ὁ, ἡ, *qui in alto solio sedet*: ab ὕψος & θρόνος, *solium*.

Ὑψίκομος, ου, ὁ, ἡ, *alte comatus*: Epith. quercus: ex ὕψι, *altè*, quod ab (ὕψος,) & κόμη, ης, ἡ, *coma*.

Ὑψίλοφος, ου, ὁ, ἡ, Epith. loci *sublimis*; q. d. *qui cristam, vel verticem aut cacumen in alto habet*. Th. λόφος, *crista*, &c.

Ὑψιμέδοντος, gen. sing. ab

Ὑψιμέδων, οντος, *in alto regnans*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & μέδω, *impero*.

Ὑψινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui est in altis nubibus*: Epith. *Jovis*: ab ὕψος & νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Ὑψίπεδος, ου, ὁ, ἡ, *altum solum habens*: ab ὕψος, *altitudo*, & πέδον, τὸ, *solum*.

Ὑψιπετᾶν ἀνέμων, Dor. pro ὑψιπετῶν, *altivolantium ventorum*: vide an ab ὑψιπέτης, *altivolans*; quod à πέτομαι, *volo*: an ab ὑψιπετὴς, *alte cadens*; quod à πίπτω, *cado*, & ὕψος.

Ὑψιπέτηλος, ου, ὁ, ἡ, *folia in cacumine gerens*;

rens, *altus, excelsus*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & πέταλον, Ion. πέτηλον, *folium*; quod à πετάω, *pando*.

Ὑψιπέτης, *altivolans*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & πέτομαι, *volo*, *-as*. Vide in ὑψιπετᾶν.

Ὑψιρεφὲς, n. g. ab

Ὑψιρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, vide in ὑψερεφής.

Ὕψιστος, ου, *altissimus*, de Deo dicitur: ab ὕψι, adv. *in alto*: comp. ὑψίων, & ὑψίτερος, α, ον. superl. ὕψιστος. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψιτένοντας, acc. pl. ab

Ὑψιτένων, *qui alta cervice est*: ex ὕψι, *alte*, (th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*,) & τείνω, *tendo*.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui altos & elatos animos habet*, *superbus*: ab ὕψι, *altè*, & φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψιχαίτης, ου, ὁ, ἡ, *altè comatus*: ab ὕψι, *alte*, & χαίτη, ἡ, *coma*.

Ὑψόθεν, ὑψόθι, & ὑψοῦ, *alte*, *ex alto*, *superne*, adv. ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψόροφος, ου, ὁ, ἡ, *altum tectum habens*: ab ὕψος, εος, τὸ, & ὄροφος, ου, ὁ, *tectum*. Th. ἐρέφω, *tego*.

ὝΨΟΣ, εος, *altitudo*, *sublimitas*, *cacumen*. ἐξ ὕψους, *ex alto*. Hinc ὑψηλὸς, οῦ, *altus*. ὑψόθεν, *ex alto*. ὕψιστος, ου, *altissimus*. ὑψόω, *in altum tollo*. ὕψωσις, εως, ἡ, *exaltatio*.

Ὑψοῦ, adv. *alte*. Th. ὕψος.

Ὑψόω, *extollo*: fut. ώσω. p. ὕψωκα. a. 1. ὕψωσα. a. 1. sub. ὑψώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ὕψωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑψώθην, ης, η. & in 2. plur. ὑψώθητε. a. 1. sub. pass. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. ὑψωθῆναι. a. 1. part. ὑψωθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. pass. ind. ὑψωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψώθην, vide in præced.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, *altitudo*, *sublimitas*; dat. pl. ὑψώμασι. ab ὑψόω, quod vide.

Ὑψώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, *elevo*, *exalto*. Th. ὕψος.

ὝΩ, *pluo*. præs. part. ὕων. fu. ind. ὕσω. p. ὗκα. (q. à χύω, *fundo*:) hinc ὑάδες, ων, αἱ, *hyades*, stellæ in cornibus Tauri. ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia*.

Ὑώδης, *suillus*, *immundus*, *stupidus*: ab ὗς, *sus*. Th. σῦς.

Φ.

Φ Est vigesima prima litera. In numeris 500. significat. Æoles pro θ utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες dicentes.

Φᾶ, *dixit*, Dor. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Φαάνθεν, *visi sunt*, Poet. Pleonasm. pro φάνθεν, quod Ion. & Bœot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. plu. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, *appareo*, *videor*: fu. ανῶ. p. πέφαγκα. perf. pass. πέφασμαι. a. 1. pass. ἐφάνθην. a. 2. pass. ἐφάνην.

Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2. inf. act. sic φαγέοις, Ion. pro φάγοις, a. 2. opt. act. verbi φάγω, *comedo*.

Φαγεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. m. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. sumitur, verbi φάγω, quod vide.

Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, fu. 2. m. verbi ejusdem.

Φάγος, ου, ὁ, *edax*: à φάγω. sed

Φαγὸς, Dor. pro φηγὸς, οῦ, ἡ, *FAGUS*, arbor.

ΦΑΓΩ, seu φήγω, *edo*, *comedo*: fu. 2. m. φάγομαι, σαι, ται, *edam*; pro φαγοῦμαι, ῇ, εῖται. a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imperat. act. φάγε, έτω. a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. sub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. φαγεῖν. a. 2. part. φαγὼν, όντος. Hinc φάγαινα, & φαγέδαινα, ης, ἡ, *immodicus cibi appetitus*. φάγος, ου, ὁ, *vorax*. ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, ἡ, *qui humana carne vescitur*. παμφάγος, ου, ὁ, ἡ, *helluo*, *qui omnia devorat*.

Φάγωντι, Dor. pro

Φάγωσι, *vorent*, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi φάγω, *edo*: a. 2. ἔφαγον.

Φάε, *lucebat*, Ion. pro ἔφαε, 3. sing. imperf. act. verbi φάω, *luceo*.

Φαέθων, -όντος, *splendidus*, præs. part. à φαέθω, idem quod φάω, *splendeo*.

Φαείνει, *lucet*, 3. sing. præs. verbi φαείνω, idem quod th. φάω, *luceo*.

Φαεινόμενος, præs. part. m. verbi ejusd. & them.

Φαεινὸς, οῦ, *splendidus*: dat. sing. φαεινῷ. Th. φάω, *splendeo*.

Φαείνω, idem quod φάω, *luceo*.

Φαεννὰ νᾶσος, Dor. pro φαεννὴ νῆσος, *lucida insula*. Nam φαεννὸς, οῦ, Poet. & Argiva dialecto, pro φαεινὸς, quod vide. Hinc in comparat. φαεννότερος, superlat. φαεννότατος, *splendidior*, *splendidissimus*.

Φαεννὸς, οῦ, Poet. *lucidus*: vide præcedent.

Φαεσίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, *lucem hominibus afferens*: à φάω, *luceo*, & βροτὸς, *mortalis*.

Φαεσφορία, ας, ἡ, *lux*: &

Φαεσφόρος, ου, ὁ, *Lucifer*: à φάος, εος, τὸ, *lumen*, (th. φάω, *luceo*,) & φέρω, *fero*: p. m. πέφορα.

Φαζάλη, ης, *morbus quidam*, *qui mare Rubrum navigantibus accidit*.

Φάζω, *loquor*: à φάω· unde φημὶ, *dico*. Est & φάζω, *interficio*, ut σφάζω, etiam à φάω, idem; unde φένω,

Φάθι, *dic*, præs. imperat. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φαίαξιν, dat. plur. à φαίαξ, οἱ, *Phæaces*, populi.

Φαίδιμ', pro φαίδιμε, voc. sing. à φαίδιμος, quod vide.

Φαιδιμόεις, εντος, idem quod seq.

Φαίδιμος, ου, ὁ, ἡ, *illustris*. Them. φαιδρός.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, οῦ, *hilaris*, *alacer*: qu. à φάω, *luceo*. Hinc φαιδρότης, ητος, ἡ, *hilaritas*. φαιδρόω & φαιδρύνω, *exhilaro*. Φαίδιμος, *illustris*: sed

Φαῖδρος, ου, ὁ, *PHÆDRUS*, discipulus Platonis.

Φαιδρύνεσθαι, præs. inf. pass. à

Φαιδρύνω, *nitidum reddo*. Them. φαιδρός, *alacer*.

Φαίδων, ωνος, ὁ, *PHÆDON*, nomen viri.

Φαίην, ης, præs. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico*. a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίγανον, πήγανον, *ruta*.

ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *calceamenti genus*, quia φαικὸν, id est, *leve*.

Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ἡ, *fæx vini cocta*. Ex Lat. *fæcula*.

Φαικὸς, *splendidus*, *efficax*; item *levis*: à φάω, *luceo*.

Φαιλόνης, vide φαινόλης.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, plur. a. 2. opt. act. per Syncop. Att. pro φαίημεν, ητε, ησαν. verbi φημὶ, *dico*. a. 2. ἔφην. Them. φάω.

Φαιναρέτης, ου, ὁ, *PHÆNARETES*. nomen propr.

Φαίνεθ', Ion. pro ἐφαίνετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. m. verbi φαίνω, *appareo*. fu. ανῶ. p. πέφαγκα.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, *indicare*, *denuntiare*, præs. inf. à φαίνω, quod vide.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. sing. imperf. m. verbi ejusd. Nisi à φαινέσκομαι, derivari malis.

Φαίνεται, *apparet*, 3. sing. & in 3. plur. φαίνονται, verbi φαίνομαι, seu φαίνω, *appareo*.

Φαίνετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi ejusd.

Φαίνοισα, *ostendens*, Dor. pro φαίνουσα, præs. part. f. g. à φαίνω, *appareo*.

Φαίνοιτ', *appareat*, pro φαίνοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. verbi ejusd.

Φαινόλης, ου, ὁ *PENULA*, quia φαίνεται ὅλος. Alii deducunt Græcam vocem à Lat. vide in φενόλης.

Φαινομένην, *apparentem*, acc. sing. part. præs. m. verbi φαίνω, *ostendo*.

Φαινομένηφι, per Paragogen τοῦ φι. pro φαινομένῃ. dat. sing. f. g. part. præs. m. verbi ejusd.

Φαίνοπος, gen. sing. à φαίνωψ, οπος, ὁ, *PHÆNOPS*, nomen propr.

ΦΑΙ'ΝΩ, *in lucem edo*, *ostendo*; item *luceo*, *splendeo*. fu. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον, ες, ε. præs. m. φαίνομαι, *appareo*, *videor*, *luceo*. fu. m. φανοῦμαι, perf. pass. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι. a. 1. ind. pass. ἐφάνθην, ης, η, *apparui*. a. 2. subj. pass. φανῶ, ῇς, ῇ. fu. 2. pass. φανήσομαι, ῃ, εται. Hinc φάσμα, ατος, τὸ, *visum*, *spectrum*. φάντασμα, ατος, τὸ, idem. φαντασία, ας, ἡ, *visio*; item *imaginatio*. φανερὸς, οῦ, *manifestus*. ἀποφαίνω, *ostendo*, *demonstro*. ἀπόφανσις, εως, ἡ, *enuntiatio*. διαφανὴς, έος, ὁ, ἡ, *perlucidus*, *transparens*. ἐπιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, *illustris*. ἐπιφάνεια, ας, ἡ, *apparitio*; item *superficies*. ὑπερφανὴς, ὁ, ἡ, *conspicuus supra alios*. ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, *superbus*, *arrogans*. ὑπερηφάνεια, & ὑπερηφανία, ας, ἡ, *superbia*, *arrogantia*. θεοφάνεια, ας, ἡ, apparitio *Dei*. ἄφαντος, ου, ὁ, ἡ, *qui evanuit*. ἱεροφάντης, ου, ὁ, *sacrorum antistes*. συκοφάντης, ου, ὁ, *sycophanta*, *calumniosus delator*.

ΦΑΙΟ'Σ, οῦ, *fuscus*, *subniger*. Hinc Lat. *FOEDUS*.

Φαῖστος, ου, ὁ, nomen propr.

ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, φάκελλος, vel σφάκελλος, ου, ὁ, *fasciculus*, *FASCIS*.

ΦΑΚΗ῀, vel φακῆ, ῆς, ἡ, *lens*, *lenticula*.

Φακὸς, οῦ, ὁ, *lens cruda*. à φακῆ. Est & *nigra quædam oculi macula*.

Φάλα, vel φαλὰ, *ornamentum galeæ*, quia aliquid φαλὸν, *splendidum*.

Φάλαγγες, nom. pl. & in accus. pl. φάλαγγας· à

ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, *PHALANX*, *genus aciei apud Macedones*, *acies quævis*: *aranea quædam*.

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, *cicindela*, quæ noctu lucernis advolat qu. à φαλύνω, quod est λαμπρύνω. Est & φάλαινα, *BALÆNA*.

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, οῦ, *calvus*. quia φαλὸν, id est, λευκὸν κάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον.

Φαλακρόω, *calvum facio*: à præced. quod vide.

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, *calvitium*: à præcedente.

Φαλανθὸς, *canus*: q. à φαλὸς, *albus*.

Φάλαρα, τὰ, *PHALERÆ*: à φαλὸς, quia splendent.

Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Ode prima, pag. 200. vers. 4. in voce Καυτής.

Φάλαρος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro φαληρὸς, quod vide.

Φαλέκ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *rivus*.

Φαλερὸς, idem quod φαληρός.

Φαληριάω, *albesco spuma*. quod à φαληρὸς, *albus* Th. φαλός.

Φαληρὸς, οῦ, *albus*, *spumeus*; item *ferrum galeæ*. & nomen propr. viri. Th. φαλὸς, οῦ. *splendidus*.

Φαλίπτω, *desipio*. qu. à φαλὸς, *canus*. Senectus extrema μωρία.

Φαλίσσομαι, *spumo*. Th. φαλός.

ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *penis ligneus vel coriaceus*.

ΦΑΛΟ'Σ,

ΦΑΛΟ'Σ, ȣ, *splendidulus, albus.* q. à φάος, εος, τὸ, *lux :* sed
Φάλος, ȣ, ὁ, *conus, apex galeæ.*
Φαλύνω, *splendidum reddo :* à φαλός.
Φαλύσσομαι. Hesych. καταῤῥήσσω, περιέρχομαι.
Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ἡ, *fama.*
Φαμὲν, *dicimus*, 1. plu. præſ. ind. à φημὶ, *dico.* Th. φάω. idem.
Φάμενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico.* a. 2. m. ἐφάμην. Th. φάω.
Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, *dico.*
Φὰν, *dicebant*, Bœot. Syncop. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.
Φάναι, *dicere*, præſ. inf. à φημί. ſed
Φᾶναι, *apparuiſſe.* pro φῆναι, a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo.* fu. αυτ. a. 1. ἔφηνα.
Φανείην, ης, η, *apparuerim*, a. 2. opt. paſſ. &
Φανεὶς, έντος, in f. g. φανεῖσα, ης, ἡ, a. 2 part. paſſ. verbi φαίνω, *appareo.* f. αυτ. p. πέφαγκα. perf. paſſ. πέφασμαι. a. 2. paſſ. ἐφάνην. p.m. πέφηνα.
Φάνεν, *apparuerunt*, Æol. vel Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. pl. a. 2. paſſ. verbi ejuſd.
Φανερὸς, ȣ, *apparens, manifeſtus.* Them. φαίνω, *appareo.*
Φανερόω, *manifeſto.* fu. ώσω. p. πεφανέρωκα. a. 1. imperat. φανέρωσον, άτω. præſ. paſſ. φανερόομαι, ȣμαι, perf. paſſ. πεφανέρωμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ἐφανερώθην · à φανερὸς, quod vide.
Φανέρωσις, εως, ἡ, *manifeſtatio.* à præced.
Φανερώτερα, *clariora*, nom. pl. n. g. comparat. grad. à φανερὸς, quod vide.
Φάνεσκε, Ion. pro ἔφανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.
Φάνη, Ion. pro ἐφάνη, *apparuit*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ſed
Φανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, *appareo.*
Φανήη, *videatur*, Pleonaſmo τȣ η, pro φανῇ, quod vide.
Φανήμεναι, *apparere*, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi φαίνω, quod vide.
Φανῆναι, vide in φανήμεναι.
Φανῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, quod vide.
Φανήσεται, 3. ſing. f. 2. paſſ. verbi ejuſd.
Φανήτω, 3. ſing. a. 2. imperat. paſſ. &
Φανθεὶς, a. 1. part. paſſ. à φαίνω, *appareo.* a. 1. paſſ. ἐφάνθην.
Φανοπεὺς, έως, ὁ, pro Πανοπεὺς, quod ab urbe Πανόπη, deductum.
Φανὸς, ȣ, ὁ, *laterna, lucerna, fax.* Th. φαίνω, *luceo.* a. 2. ἔφανον.
Φαντάζω, *apparere facio.* f. άσω. p. πεφάντακα. præſ. paſſ. φαντάζομαι, *appareo, videor ;* item *imaginor.* præſ. part. paſſ. n. g. φανταζόμενον, *viſum, quod apparet*, perf. ind. paſſ. πεφάντασμαι, σαι. Them. φαίνω, *oſtendo.*

Φαντασία, ας, ἡ, *viſum, viſio, imaginatio*, PHANTASIA, *oſtentatio.* à φαντάζω, quod vide.
Φάντασμα, ατος, τὸ, *Spectrum.* à perf. paſſ. verbi φαντάζω, *apparere facio.* quod vide.
Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, *dicunt*, 3. plu. præſ. ind. verbi φημὶ, *dico.* Them. φάω, idem.
Φανῶσι, 3. pl. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, *appareo.* quod vide.
Φάο, Ion. & Poet. ἔφασο. 2. ſing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico.* a. 2. ἔφην. a. 2. m. ἐφάμην.
Φάος, εος, τὸ, *lumen.* à φάω, *luceo.*
ΦΑ'ΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum, præcipitium, hiatus, vallis.* quia in ea φαίνεται ῥῆγμα, *apparet ruptura.*
Φαραὼ, ὁ, nomen regis ἄκλιτον. Hebr. *vindex.*
Φαρέεσσι, dat. pl. Ion. & Poet. &
Φάρει. dat. ſing. à φᾶρος, εος, τὸ, quod vide.
Φαρὲς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *ruptura.*
ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, PHARETRA. q. à φέρω & τρώω, quia *fert vulnifica* tela.
Φαρέτρην, acc. ſing. Ion. à præced.
Φαρετρεών, ῶνος, ὁ, Poet. pro φαρέτρα, quod vide.
ΦΑΡΙΚΟ'Ν, ȣ, τὸ, *genus veneni.*
Φαρισαῖος, ȣ, ὁ, *Phariſæus*, hoc eſt, *interpretans.* Hebr. Erant enim ſcripturæ interpretes.
ΦΑΡΚΙ'Σ, ίδος ἡ, *ruga.* Eſt quaſi ruptura cutis, in qua facit valles. q. à φάραγξ, *vallis*, quod vide.
Φαρμακεία, ας, ἡ, *veneficium.* à φαρμακεύω, *veneficio utor.* Th. φάρμακον.
Φαρμακεὺς, έως, ὁ, *veneficus, magus* ab eod. them.
Φαρμακεύω, *veneficio aut veneno utor : veneficio afficio ;* item *conficio medicamenta, condio, tingo.* Th. φάρμακον.
Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, *venefica.* ejuſdem th.
Φαρμακόεις, εντος, *venenatus :* à
ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ȣ, τὸ, *medicamentum, venenum*, PHARMACUM. qu. φέρον ἄκος, vel ἄχος, *remedium vel dolorem adferens.* Hinc φαρμακὸς, ȣ, ὁ, *veneficus, magus.* φαρμακεὺς, έως. ὁ, idem. φαρμακεύω, *veneficio utor.* ἀλεξιφάρμακον, ȣ, τὸ, *remedium contra venenum.*
Φαρμακόω, f. ώσω, Poet. *Pharmaca*, ſeu *medicamenta miſceo.* à præced.
Φαρμάσσω, & ττω, *veneno afficio, tingo, immergo ferrum in aquam frigidam.* Them. φάρμακον.
ΦΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *palla, pallium, veſtis exterior, velum capitis.* q. à φέρω.
Φαρόω, ſeu ἀφαρόω, *aro.* Hesych. φάρος, ἄροσις. φαρȣν, ἀροτριᾶν.
Φᾶρος, εος, τὸ, *velum, involucrum, tractus*,

ctus, regio, pars. Puto à φᾶρος, hinc
Φαρσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *signifer, vexillarius*: à φάρσος, τὸ, quod vide, & φέρω.
ΦΑ'ΡΥΓΞ υγος, ὁ, ἡ, *guttur, fauces*, per quas φέρεται cibus & spiritus. An potius à φάω, *loquor*, & ῥέω, *fluo*.
Φὰς, *dicens*, a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod φάω, *dico*.
Φάσγανον, ου, τὸ, *culter, ensis*, qu. σφάγανον, à σφάζω, *interficio*.
Φᾶσι, *dixit*, Dor. & Ion. pro ἔφησε, 3. sing. a. 1. act. à φημὶ, *dico*.
Φασεῖς, *dices*, Dor. pro φήσεις, 2. sing. f. à φημὶ, *dico*.
Φάσθαι, *dixisse*, a. 2. inf. med. verbi ejusdem.
Φάσηλος, à Lat. *Phaselus, actuarium*: à Phaselide Pamphiliæ oppido ubi hoc navigii genus primo inventum fuisse traditur.
Φασὶ, *inquiunt*, 3. pl. præs. ind. sed
Φᾶσι, *dicentibus*, dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, άντος, verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω.
ΦΑΣΙΑΝΟ'Σ, ου, ὁ, *PHASIANUS*, avis. Angl. à Pheasant.
Φασὶν, *aiunt*, 3. plur. ind. præs. à φημὶ, *dico*: sed
Φάσιν, acc. sing. à
Φάσις, εως, ἡ, *dictio, rumor*, à φάω, *dico*. Est & φάσις, *apparitio*. sic Luna habet multas *phases* seu apparitiones, modo *falcata*; modo *gibbosa*, &c. à φαίνω, *appareo*. Est &
Φάσις, nomen fluvii.
Φάσκε, *dictitabat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi φάσκω, Poet. pro φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.
Φάσκονται, 3. pl. præs. pass. à
Φάσκω, *dictito*. vide in φάσκε.
Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, *dicam*, f. 1. m. à φημὶ, *dico*.
Φάσσα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, *avis columbini generis, palumbes*.
Φασσοφόνος, ου, ὁ, ἡ, *occisor columbarum*: à φάσσα, *columba*, & φένω, *occido*. p. m. πέφνα.
Φασῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, fu. 1. act. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.
Φατειῶν, gen. pl. à φατειὸς, *enarrabilis*. Th. φάω, *dico*.
Φατὶ, Dor. pro φησὶ, quod vide.
Φατίζω, *rumorem spargo*. à
Φάτις, idem quod φάσις, quod vide.
ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, *præsepe, stabulum*. qu. à φάγω, vel πάω, ibi enim *pascitur* jumentum, unde forte Angl. Fat.
Φάτο, *dixit*, Ion. pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*. a. 2. ἔφην. Th. φάω, *dico*.
Φατὸς, ἡ, ὸν, *dicendus, celebris*. à φάω, vel φημὶ, *dico*.
Φαύζω, *frigo*. Hesych.
ΦΑΥ'ΛΟΣ, ου, & φαῦρος, Dor. φλαῦρος, Att. *VILIS, pravus, simplex, vitiosus, nugatorius*, qu. φλύαρος, à φλέω, *nugor*. Hinc φαυλότης, ητος, ἡ, *vilitas*. φαυλίζω, *pro vili habeo, floccifacio*. Hinc Angl. foul, & fool.
Φαυλοτάτης, gen. sing. f. g. superl. gradus, à φαῦλος, ου, *pravus*. compar. φαυλότερος. superlat. φαυλότερος, *pravissimus*.
Φαύλως, adv. *prave*. à φαῦλος.
Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, quod vide.
Φαυσίβροτος, ου, ὁ, ἡ, *Solis* Epith. παρὰ τὸ φαῦσιν, τουτέστι φῶς τοῖς βροτοῖς φέρειν, *quod lucem mortalibus ferat*. Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγουν φαίνειν καὶ λάμπειν τοῖς βροτοῖς, *quod luceat mortalibus*. Idem & φαεσίμβροτος ab Homero vocatur.
Φαύσιγγες vel φαύσιγγες, *maculæ in tibiis ex igne contractæ*. quia à φαῦσις ignis.
Φαῦσις, εως, ἡ, *lux, splendor, ipsa lucendi actio*: à φάω, *luceo*.
Φαύω, *luceo*: ex φάω, idem.
Φὰψ, φαβὸς, ἡ, *avis è columbino genere*. à φέβομαι, quia *timida*.
ΦΑ'Ω, Poet. *luceo, splendeo*: item *dico, occido, interficio*. Hinc φάος, εος, τὸ, *lumen, lux*. φῶς, φωτὸς, τὸ, idem. φὼς, φωτὸς, ὁ, Poet. *vir, homo*. φωτεινὸς, ου, *lucidus*. φαεινὸς, ου, idem. φωτίζω, *illumino*. φωτισμὸς, ου, ὁ, *splendor*. ἀμφιφαὴς, έος, ὁ, ἡ, *circumquaque lucem habens*. φημὶ, *dico*. φημίζω, & φάσκω, idem. φήμη, ης, ἡ, *fama*. φάσις, εως, ἡ, *dictio, dictum*. φάτις, εως, ἡ, idem. φάτης, ου, ὁ, *loquax*. ἀπόφημι, *contradico, nego*. ἀπόφησις, εως, ἡ, *negatio*. προφημι, *prædico*. προφήτης, ου, ὁ, *propheta*. προφητεύω, *vaticinor*. προφητεία, ας, ἡ, *prædictio futurorum*. πρόφασις, εως, ἡ, *prætextus*. βλάσφημος, ου, ὁ, ἡ, *famam alicujus lædens*. βλασφημέω, *probra & convitia jacto in aliquem*. βλασφημία, ας, ἡ, *maledicentia*. εὐφημέω & εὐφημίζω, *celebro, laudo*. εὐφημία, ας, ἡ, *fausta acclamatio*.
Φέβεσθαι, *fugere*, præs. inf. à
ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, *fugio*; item *timeo, metuo*. p. m. πέφοβα. hinc φόβος, ου, ὁ, *fuga*; item *timor, metus*. φοβερὸς, ου, *formidabilis*; item *tumidus*. φοβέομαι, οῦμαι, *metuo*.
Φεβώμεθα, *fugiamus*, 1. pl. præs. sub. verbi φέβομαι, quod vide.
ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, *splendor, lux, lumen*. (q. à φάω.)
Φέγγω, f. ξω, *splendorem præbeo, illumino*: à præced.
Φείδεο, *parcas*, præs. imperat. Ion. pro φείδου, verbi φείδομαι. præs. infin. φείδεσθαι.
ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, *parco, ignosco, parce utor, abstineo*. cum genit. præs. inf. φείδεσθαι. f. m. φείσομαι, ῃ, εται. a. 1. m. ἐφεισάμην, ω, ατο, *peperci*. a. 1. m. sub. φείσωμαι, ῃ, ηται. Hinc adv. φειδομένως, *parce*. φειδὼ, όος, ἡ, *parsimonia*. φειτμονὴ, ῆς, ἡ, idem.
φειδωλὸς,

φειδωλὸς, ϐ, *parcus*: qu. φείδω, τὸ δεῖν.
Φειδομθρίως, *parce*, adv. à φείδομαι, *parco*. præs. part. m. φειδόμβυ.
Φειδώ, όος, ἡ, *parsimonia*: &
Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, idem: & *parca*: th. φείδομαι.
Φειδωλός, ὸ, ὸν, *parcus*: ab eod. th.
φείσε), 3. sing. fut. 1. m. verbi φείδομαι, *parco*.
Φηγιώω, *nugor*, *desipio*. Puto à φαῦλον. Hesych.
ΦΕΛΛΟ'Σ, ϐ, ὁ, *suber*: qu. à φλοιὸς, *cortex*.
ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *impostor*, *derisor*: qu. à φενάκη, quæ & πηνίκη, *coma ascititia*, *falsa*. Hinc φενακίζω, *decipio*, *fallo*.
Φαιόλης, ϐ, ὁ, *penula*: vox origine Lat.
ΦΕ'ΝΩ, *occido*, *interficio*. (q. à φάω.) p. m. πέφονα. Hinc φόνος, ϐ, ὁ, *cædes*, *homicidium*. φονεύς, έος, ὁ, *homicida*. φονεύω, *occido*. ἀνδροφόνος, ϐ, ὁ, ἡ, *homicida*. πατροφόνος, ϐ, ὁ, ἡ, *parricida*. Περσεφόνη, ης, ἡ, *Persephone*, *quæ cædibus omnia vastat*; *Proserpina mater Orci*.
Φεραὶ, ῶν, αἱ, *oppidum Thessaliæ*.
Φερέμβυ, *pascere*, præs. inf. Ion. pro φέρβειν, &
Φέρβεσθ, *alere*, *nutrire*. Att. pass. pro act. φέρβειν. à
ΦΕ'ΡΒΩ, *pasco*, *alo*: fu. ψω. p. φα. p. m. πέφορβα, Hinc φορβὴ, ῆς, ἡ, *pabulum*, *esca*, ἱπποφορβὸς, ϐ, ὁ, *equorum pastor*: qu. à φέρω & βίος.
Φέρε, *fer*, præs. imper. act. à φέρω.
Φερέγγυος, ϐ, ὁ, ἡ, *sponsor fide dignus*: à φέρω & ἐγγύη, ἡ, *sponsio*.
Φέρεις, ει, 2. & 3. sing. præs. ind. verbi φέρω, *fero*.
Φέρεκλος, ϐ, ὁ, nomen pro[..]r.
Φερέμβυ, Ion. pro φέρειν, præs. inf. verbi φέρω, *fero*.
Φερέοικος, ϐ, ὁ, ἡ, *domiporta*. Epith. cochleæ. Ex φέρω, & οἶκος, *domus*.
Φερέπονος, ϐ, ὁ, ἡ, Poet. *laborum tolerans*, *ærumnas sustinens*: ex φέρω, *fero*, & πόνος, ϐ, ὁ, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.
Φερέσβιος, ϐ, ὁ, ἡ, *almus*: à φέρω, *fero*, & βίος, ϐ, ὁ, *vita*.
Φέρεσκον, imperf. act. Ion. pro ἔφερον verbi φέρω.
Φερεσακέας, acc. pl. à
Φερεσακής, έος, ὁ, ἡ, *scutifer*, *scutum ferens*: ex φέρω & σάκος, εος, τὸ, *scutum*. Th. σάττω, *onero*.
Φέρετ', Ion. pro ἐφέρετο, 3. sing. imper. pass. &
Φέρεται, 3. singul. præs. pass. verbi φέρω, quod vide.
Φέρετρον, ϐ, τὸ, *FERETRUM*, *capulum*: à φέρω, *fero*.
Φέρῃ, *ferat*, 3. sing. præs. sub. act. verbi φέρω.
Φέριστος, φέρτιστος, & φέρτατος, *optimus*, superl. à φέρος compar. φέρτερος, *validior*.
ΦΕΡΝΗ', ῆς, ἡ, *dos*, *quam uxor affert*: q. à φέρω. Hinc παράφερνα, ων, τὰ, *bona quæ sponsa præter constitutam dotem secum affert*. *Paraphernalia*.
Φέροιεν, *gererent*, 3. pl. opt. præs. act. verbi φέρω, *fero*.
Φέροισα, ας, ἁ, Dor. pro φέρουσα, *ferens*, præs. part. f. g. à φέρω.
Φερόμεθον, 1. dual. vel Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. verbi ejusd.
Φερόμεσθα, Poet. pro φερόμεθα, 1. pl. præs. pass. verbi φέρω.
Φέροντε, nom. dual. φέροντας, acc. pl. præs. part. act. &
Φέροντι, *ferunt*, Dor. pro φέρουσι, 3. plu. præs. verbi φέρω.
Φέρουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi φέρω, Et & nomen Nymphæ.
Φέρουσιν, 3. pl. præs. ind. verbi φέρω.
Φέρτατος, & φέρτιστος, *præstantissimus*, superl. à φέρω, *fero*. compar. φέρτερος, *præstantior*.
Φέρτε, per Sync. pro φέρετε, *ferte*, 2. plu. imperat. act. verbi φέρω, *fero*.
Φέρτερος, α, ον, *præstantior*: proprie *qui plus portare potest*, compar. à φέρω, *fero*; superl. φέρτατος.
Φέρτιστος, vide in φέρτατος.
Φερσεφόνα, ας, ἁ, *Proserpina*, Dor. & Æol. pro Περσεφόνη, ἡ. Eadem & Περσεφόνεια, dicitur, & Περσεφάασσα. Th. φένω, quod vide.
ΦΕ'ΡΩ, *FERO*, *porto*, *obtineo*, *consequor*, *persolvo*, *profero*, *aufero*, *confero*; imperf. ἔφερον, ες, ε. fu. οἴσω, (tanquam ab οἴω.) a. 1. ἤνεγκα, ας, ε, q. ab ἐνέγκω. a. 1. imperat. act. ἔνεγκον, άτω, & in 2. pl. ἐνέγκατε, a. 1. act. inf. ἐνέγκαι. a. 2. ind. ἤνεγκον, cujus part. ἐνεγκών, ῦσα, όν. præs. pass. φέρομαι, *feror*, *agor*. præs. sub. φέρωμαι, ῃ, ηται. præs. inf. φέρεσθ. imperf. pass. ἐφερόμην, ϐ, ετο. perf. pass. ἤνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην. Ion. ἠνείχθην. cujus part. ἐνεχθείς, Ion. ἐνειχθείς, εῖσα, έν. præt. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα. a. 1. inf. m. ἐνέγκασθαι. Hinc à φέρω, compar. φέρτερος, ϐ, *validior*, *præstantior*, su[..]. φέρτατος, ϐ, *validissimus*, *præstantissimus*: & hinc φέρετρον, ϐ, τὸ, *feretrum*, *capulum*. φόρος, ϐ, ὁ, *tributum*, *vectigal*. φορὰ, ᾶς, ἡ, *latio*, *portatio*; item *pensitatio*, *collatio*. φορέω, *gesto*, *fero*. ἀναφέρω, *sursum fero*; item *refero*. ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, *subvectio*; item *relatio*. διαφέρω, *differo*. διαφορὰ, ᾶς, ἡ, *differentia*. ἀδιάφορος, ϐ, ὁ, ἡ, *indifferens*. περιφέρω, *circumfero*, *circumago*. περιφερὴς, έος, ὁ, ἡ, *orbicularis*, *rotundus*. περιφέρεια, ας, ἡ, *circumferentia*. προσφέρω, *offero*. προσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio*. Συμφέρω, *simul fero*; item *conduco*, *utilis sum*,

fam. Cυμφέρον, οντ☉, τὸ *utile.* συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio*; item *infortunium*, *calamitas*, denique: à φέρω, forte Angl. to **Bear**.

Φέρων, φέροντος, *ferens*, præf. part. à φέρω.

ΦΕΥ, *HEV*, *eheu*, *papæ.* qu. à φέβω, *terreo.* Eft interjectio *rejicientis*, *lamentantis*, *& admirantis.*

Φεῦγον, Ion. pro ἔφευγον, imperf. act. verbi φεύγω, *fugio*; quod vide.

Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, *fugiunt*, 3. plu. præf. ejusd.

Φευγόντων, Att. pro φευγέτωσαν, 3.pl. præf. imperat. act. verbi φεύγω.

Φεύγουσαι, nom. plu. & φευγούσης, gen. fing. præf. part. act. f.g. &

Φεύγουσι, 3. pl. præf. ind. à

ΦΕΥΓΩ, *FUGIO*, *evado*, *declino*, *reus fum*, *accufor.* (forte à φέβω, q. φέβγω.) fu. ξω. fu. 1. m. φεύξομαι. a. 2. ind. act. ἔφυγον. præt. m. πέφευγα, pro πέφυγα, ας, ε. Hinc φυγὴ, ῆς, ἡ, *fuga.* φυγὰς, άδ☉, ὁ, ἡ, *profugus*, *exul.*

Φευκτέον, *fugiendum*, adject. verbale n. g. à φεύγω.

Φευκτῶν, gen. pl. à φευκτὸς, ȣ, *vitabilis.* Th. φεύγω.

Φεύξομαι, f. 1. m. verbi φεύγω, *fugio.*

Φευξῆ, *fugies*, 2. fing. fut. m. Dor. à φεύγω.

ΦΕΨΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *fcintilla*: q. φάΘ☉ ψόλȣ, id eft, *lux flammæ.*

Φεψαλόω, *comburo*, à præced.

Φῆ, *dixit*, Ion. pro ἔφη, 3. fing. imperf. vel a. 2. ind. act. fed

Φῆ, eft 3. fing. a. 2. fub. act. verbi φημὶ, à φάω *dico.*

Φηγεὺς, *Phegeus*, nom. viri.

Φήγιν☉, *fagineus*, adject. à

ΦΗΓΟΣ, ȣ, ἡ, Dor. φαγὸς, *FAGUS.* ἀπὸ τȣ̃ φαγεῖν. quod glandes fuerint veterum cibus.

Φήγω, innfit. *edo.* unde a. 2. ἔφαγον.

Φηῇ, *dicat*, per Pleonafm. τȣ̃ η, pro φῇ, 3. fing. a. 2. fub. verbi φημὶ, *dico.* Them. φάω, idem.

Φηλήτῃσι, *furibus*, (alii leg. φιλήτῃσι) dat. pl. Ion. à φηλήτης, ȣ, ὁ, *impoftor*: à φῆλ☉, ȣ, ὁ, idem. Sed φιλήτης, ȣ, ὁ, *fur*: à φίλ☉, *amicus.*

Φῆλιξ, ὁ, nomen viri Lat. *Felix.*

ΦΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, *impoftor*, *fallax.* quafi à Cφάλλω, *fallo.* Hinc φηλήτης, ȣ, ὁ, *impoftor.* φῆληξ, ηκ☉, ὁ, idem. φηλέω, & όω, *decipio.*

Φῆμαι, *rumores*, nom. pl. à

Φήμη, ης, ἡ, & Dor. φάμα, ας, ἡ, *FAMA*, *rumor*, Angl. **Fame.** à φημὶ, *dico.*

Φημὶ, *dico.* a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φημίζω, *divulgo*, *dico*: f. ίσω, & ίξω. à

Φῆμις, ἡ, idem quod φήμη, *fama*: quod vide.

Φῆν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.*

Φάναι, a. 2. inf. à φημὶ, *dico.* fed

Φῆναι, Att. pro φᾶναι, a. 1. inf. verbi φαίνω, *appareo.*

ΦΗΝΗ, ης, ἡ, *aquila*, quæ *major offifraga* dicitur.

Φὴρ, ρὸς, ὁ, *FERA*, Æol. feu Ion. pro θὴρ.

ΦΗΡΕΑ, ων, τὰ, *nervorum tumores & tenfiones.*

Φηρὴ, ῆς, ἡ, *PHERE*, nomen propr. regionis.

Φῆρ☉, *antiquorum Deorum cibus.* Hefych.

Φηρσὶν, dat. pl. à φὴρ, *fera*, quod vide.

Φὴς, *inquis*, 2. fing. præf. ind. fed

Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. fing. imperf. vel a. 2. Att.

Φῇς, 2. fingul. aor. 2. fub. verbi φημὶ, *dico.*

Φήσαις, *dixerit*, Æol. pro φήσαι, 3. fing. a. 1. opt. verbi φημὶ vel φάω, *dico.*

Φήσεις, *dices*, 2. fing. fu. 1. ind. act. verbi ejufd.

Φῆσθα, *dicebas*, Ion. & Æol. paragoge pro ἔφης, 2. fing. imperf. vel a. 2. ind. verbi φημὶ, *dico.*

Φησὶ, *dicit*, 3. fing. præf. fed

Φῆσι, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. fing. a. 2. fub. verbi φημὶ, *dico.*

Φῆστ☉, ȣ, ὁ, nomen viri Lat. *Feftus.*

Φήσω, *dicam*, f. 1. à φάω, feu φημὶ, *dico.*

Φήτρη, ης, ἡ, Ion. pro φυλὴ, ἡ, *tribus.*

Φθαίην, *anticipaverim*, aor. 2. opt. verbi φθῆμι, feu φθάνω, *prævenio*: f. φθάσω, a. 2. ἔφθην. a. 2. m. ἐφθάμην.

Φθάμεν☉, *præveniens*, a. 2. part. m. verbi ejufd.

Φθὰν, Bœot. pro φθῆσαν, Ion. pro ἔφθησαν, 3. plu. a. 2. ind. verbi φθῆμι, feu φθάνω, quod vide.

Φθάναι, vel præf. inf. à φθῆμι, vel pro φθῆναι, a. 2. inf. à φθάνω, quod vide.

ΦΘΑΝΩ, *prævenio*, *anteverto*: fu. φθάσω. p. ἔφθακα. a. 1. ἔφθασα. a. 1. fub. φθάσω, ης, η, a. 2. ἔφθην, à φθῆμι, a. 2. m. ἐφθάμην. hinc a. 2. part. m. φθάμεν☉.

Φθαρεὶς, έντ☉, *corruptus*, a. 2. part. paff. verbi φθείρω, *corrumpo.* fu. φθερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρον. a. 2. paff. ἐφθάρην. Th. φθέω, idem.

Φθάρθι, *percas*, per Sync. pro φθάρθητι, a. 1. imperat. paff. verbi φθείρω, *corrumpo.* fu. ερῶ, perf. paff. ἔφθαρμαι, σαι, ται, a. 1. paff. ἐφθάρθην.

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, *corruptibilis*, e: à 3. fing. perf. paff. verbi φθείρω, *corrumpo.* vide in φθάρθι.

Φθὰς, *qui præoccupavit*, a. 2. part. act. verbi φθῆμι, feu φθάνω, quod vide.

Φθάσας, αντ☉, & in acc. φθάσαντα, a. 1. part. act. verbi ejufd.

Φθάσω, f. 1. ind. act. &

Φθασώμεν,

φθάσωμεν, 1. plu. a. 1. sub. verbi φθάνω, quod vide.

Φθέγγετ', Ion. pro ἐφθέγγετο, 3. sing. imperf. &

Φθέγξαιθ', pro φθέγξαιτο, 3. sing. opt. à

ΦΘΕΓΓΟΜΑΙ, *sonum edo*; item *loquor*, *clamo*. fu. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. præt. m. ἔφθογγα. hinc φθόγγος, ου, *sonus*. δίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, *cujus geminus est sonus*, *qui est duarum vocalium*. μονόφθογγος, ου, ὁ, ἡ, *unum sonum habens*.

Φθέγγονθ', *sonabant*, Ion. pro ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, quod vide.

Φθεγξαμένῳ, dat. sing. aor. 1. part. verbi ejusd.

Φθεγξεῖται, *dicet*, Dor. pro

Φθέγξεται, 3. sing. fu. 1. m. verbi φθέγγομαι.

Φθεγξῇ, *loqueris*, Dor. pro φθέγξῃ, 2. sing. ejusd. temporis & verbi.

Φθείμην, φθεῖο, φθεῖτο, *defecissem*, *præteriissem*, præs. opt. pass. à φθῆμι, pro φθάνω, *prævenio*. fu. φθήσω, a. 2. ἔφθην. vel a. 2. opt. m. à φθῆμι, pro φθίω, *corrumpo*, pro quo & φθείω.

Φθείομεν, *anticipemus*, 1. plu. a. 2. sub. act. verbi φθάνω, seu φθῆμι, *prævenio*. a. 2. ἔφθην. a. 2. sub. φθῶ, ῇς, ῇ, & Ion. φθέω, φθέῃς, φθέῃ, Poet. φθείω, ῃς, ῃ. 1. pl. φθείωμεν, & Poet. Systole φθείομεν.

Φθείρ, ρος, ὁ, *pediculus*, à φθείρω, *corrumpo*, quia nascitur ex corporis φθορᾷ, *corruptione*. Th. φθέω, *corrumpo*.

Φθείρῃ, *corrumpat*, 3. sing. præs. sub. act. vel a. 1. sub. verbi φθείρω, *corrumpo*.

Φθειρίζεσθαι, *pediculos venari*. à φθείρ, *pediculus*, quod vide.

Φθείρουσι, 3. plu. præs. ind. φθείρωσι, 3. pl. præs. sub. verbi φθείρω.

Φθειροφαγέω, *pediculis vescor*: ex φάγω, & φθείρ.

Φθείρω, *corrumpo*, *vitio*, *perdo*: f. φθερῶ, εῖς, εῖ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα, ας, ε. a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. præs. pass. φθείρομαι. a. 2. ind. pass. ἐφθάρην, ης, η. a. 2. sub. pass. φθαρῶ, ῇς, ῇ. perf. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται. perf. m. ἔφθορα. Them. φθέω, *corrumpo*.

Φθεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi φθέω, quod vide.

Φθερεῖ, 3. sing. fut. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.

Φθέρρω, Æol. pro φθείρω, quod vide. unde f. φθέρσω.

Φθέρσει, *vastabit*, 3. sing. fut. 1. act. verbi φθείρω, f. ερῶ. & Æol. φθέρσω.

ΦΘΕ'Ω, *corrumpo*, *labefacto*, *vitio*, *perdo*. f. φθήσω. Hinc φθίω, idem. φθίσις, εως, ἡ, *corruptio*. φθόη, ης, ἡ, idem. φθίνω, *pereo*, *deficio*. φθινύθω, *perdo*, *corrumpo*. φθείρω, *corrumpo*, *vitio*. φθαρτὸς, ῦ, *corruptibilis*. φθορά, ας, ἡ, *corruptio*, *interitus*. φθείρ, ρὸς, ὁ, *pediculus*. φθειρίασις, εως, ἡ, *pedicularis morbus*. ἄφθιτος, ου, ὁ, ἡ, *incorruptibilis*.

Φθέωμεν, Ion. pro φθῶμεν, vide in φθείομεν.

Φθῆ, Ion. pro ἔφθη, *præoccupavit*. 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio*. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην sed

Φθῇ, est 3. singul. aor. 2. sub. ejusdem verbi.

Φθῄη, ut Eustath. vult, pro φθαίη, 3. sing. a. 2. opt. Alii dici volunt, pro φθῇ, per Pleonasm. τῦ η, estque a. 2. sub. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio*. a. 2. ἔφθην.

Φθῆσε, *præoccupavit*, Ion. pro ἔφθησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάω. f. φθήσω. Th. φθάνω.

Φθήῃσι, Ion. Paragoge pro φθῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi φθῆμι, fu. ήσω, *prævenio*. Th. φθάνω.

Φθήσομαι, & in 3. plur. φθήσονται, f. 1. m. verbi ejusd. & th.

Φθία, ας, & Ion. φθίη, ης, ἡ, *PHTHIA*, oppidum Thessaliæ, Achillis patria.

Φθιμένοισι, *mortuis*, dat. pl. à

Φθίμενος, ου, *corruptus*, *perditus*, *interfectus*. vel pro ἐφθιμένος, perf. part. Ion. detracto augmento, & mutato accentu. vel per Syncop. pro φθιόμενος, præs. part. pass. à φθίομαι, *corrumpor*, perf. ἔφθιμαι. Th. φθέω.

Φθινόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. *qui fructum non amplius fert*. Ex φθίνω, quod à φθέω, *corrumpo*, & καρπός, ῦ, ὁ, *fructus*.

Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, *emarcidus*, *a*, *um*. &

Φθινοπωρὶς, *fructibus exitialis*. Ex φθίνω, *deficio*, *contabesco*. (Them. φθέω, *corrumpo*,) & ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*; item *fructus autumnalis*.

Φθινόπωρον, *autumnus*: ex iisd.

Φθινύθεσκε, *consumebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. per Epenthes. τῦ σκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt esse imperf. verbi φθινυθέσκω. à φθίνω, idem cum th. φθέω, *corrumpo*.

Φθινύθω, *perdo*, *profligo*; item *corrumpo*, *consumo*, & *contabesco*: a

Φθίνω, seu φθίω, idem quod φθέω, *corrumpo*. φθίνοντος μηνὸς, expon. *mense desinente*.

Φθισήνορα, acc. sing. à

Φθισήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, *perdens viros*, Epith. belli: à φθίω, seu φθέω, *corrumpo*, & ἀνὴρ, *vir*.

Φθίσθαι, *periisse*, per Sync. pro φθίεσθαι, præs. inf. pass. à φθίω. vel potius abjecto augmento pro ἐφθίσθαι, perf. inf. pass. verbi φθίομαι. Th. φθέω, *corrumpo*.

Φθίσθω, per Syncop. pro φθιέσθω, 3. sing. imperat. præs. pass. verbi φθίομαι. Th. φθέω.

Φθισίμβροτος, *perniciosus*. quod à φθίω, seu φθίω, *corrumpo*, & βροτὸς, *mortalis*.

Φθίσις, εως, ἡ, *corruptio*, *consumptio*; PHTHISIS seu *tabes*, præsertim pulmonum, necnon oculorum. à 2. perf. perf. pass. verbi φθίω.

Φθίσω, *tabefaciam*, f. 1. ind. act. à

Φθίω, f. ίσω. Hinc fut. 1. inf. m. φθίσεσθαι, idem ac them. φθέω, *corrumpo*, *consumo*.

Φθόγγος, ου, ὁ, *sonus*. quod à φθέγγομαι, *loquor*. fut. γξομαι. perf. pass. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα. Hinc Angl. a Tongue, lingua quippe soni vocisque est instrumentum.

Φθόη, ης, ἡ, seu φθίσις, *diminutio corporis & macies*. Th. φθέω, *corrumpo*.

ΦΘΟΪΣ, ιδος, ἡ, & per contract. φθοῖς, ὁ, quoddam *placentæ genus*.

Φθονερὸς, ᾶ, *invidus*: à φθόνος, *invidia*.

Φθονέω, -ῶ, *invideo*; item *denego* propter invidiam, cum dat. fu. ήσω. p. ἐφθόνηκα. a. 1. ἐφθόνησα. Th. φθόνος, *invidia*.

Φθονήσας, φθονήσασα, αν, in gen. αντος, άσης, &c. a. 1. part. act. verbi φθονέω.

ΦΘΟΝΟΣ, ου, ὁ, *invidia*, *reprehensio*. qu. à φθέω, (nam invidia facit marcescere suos possessores.) Hinc φθονέω, *invideo*. ἄφθονος, ου, ὁ, ἡ, *invidia carens*; item *largus*, *copiosus*.

Φθονοῦμεν, 1. pl. &

Φθονοῦντες, acc. pl. præs. part. &

Φθονοῦσι. 3. plu. præs. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*, *labes*, *vitium*; &

Φθόρος, ου, ὁ, *pernicies*; item adjective *perniciosus*; à φθείρω, *corrumpo*. f. ερῶ. p. m. ἔφθορα. Th. φθέω, idem.

Φὶ, & φιν, particulæ paragog. Poet.

ΦΙΑΛΗ, ης, ἡ, PHIALA, *poculum planum & repandum*. qu. à πιεῖν. Hinc ὑπερφίαλος, ου, ὁ, ἡ, *fædifragus*; item *immensus*. *abundans*.

Φιδίσκη, ης, ἡ, &

Φιδὶς, ίδος, ἡ, *parva phiala*. à φιάλη.

Φιερὸς, *lucidus*, *magis splendens*: qu. à φάος & *pinguis*. q. πῖος.

ΦΙΒΑΛΕΗ, ης, ἡ, *carica*, *ficus arida*, *myrtus*.

Φίβλα, *fibula*. Ex Lat.

Φιδάκνη, ης, ἡ, pro πιθάκνη, *doliolum*: à πίθος.

Φιδόμαι, Poet. pro φείδομαι, *parco*.

Φίκιος, ου, ὁ, montis nomen. Ex ἶφι, *fortiter*, & κίω, *incedo*. quia ardui montes summis viribus superandi sunt.

Φίλ' pro φίλε, voc. sing. à φίλος, *amicus*. Et φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g.

Φίλα φρονέων τινὶ, *amicus alicui*.

Φιλάγαθος, ου, ὁ, ἡ, *amans bonorum*. Ex φίλος, *amicus*, & ἀγαθὸς, *bonus*.

Φιλάγλαος, ου, ὁ, ἡ, Poet. *amicus splendoris*. Ex φίλος, *amicus*, & ἀγλαὸς, *splendidus*.

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. *amor fraternus*.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, *fraterna charitas*: &

Φιλάδελφος, ου, ὁ, ἡ, *fratris* seu *fratrum amans*: ex φίλος, *amicus*, & ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, *frater*.

Φιλαθεὶς, έντος, *amatus*, Dor. pro φιληθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω.

Φιλαίτατος, Ion. & Dor. pro φιλώτατος, superl. à φίλος, *amicus*.

Φιλαίτιος, ου, *contentiosus*. Ex φίλος, *amicus*, & αἰτία, ας, ἡ, *caussa*.

Φίλαμα, ατος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, *osculum*.

Φιλανδρία, ας, ἡ, *amor mariti*: &

Φίλανδρος, ου, ὁ, ἡ, *amans mariti*. Epith. probæ uxoræ. ex φίλος, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir*, *maritus*.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, *humanitas*: à

Φιλάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, *humanus*. Ex φίλος, *amicus*, & ἄνθρωπος, *homo*.

Φιλανθρώπως, adverb. *humaniter*. à præcedent.

Φιλαργυρία, ας, ἡ, *avaritia*: &

Φιλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, *avarus*, *a*. Ex φίλος, *amicus*, & ἄργυρος, *argentum*.

Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, *osculari*, a. 1. inf. act. verbi φιλέω.

Φίλασε, Dor. & Ion. pro ἐφίλησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω.

Φιλασεῖ, Dor. pro φιλήσει. 3. f. &

Φιλάσεις, 2. pers. f. Dor. pro φιλήσεις. &

Φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. act. &

Φιλάσω, Dor. pro φιλήσω. f. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλατο, *amabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Nisi mavis Syncopen esse pro φιλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi φιλέω, *amo*. f. ήσω. Them. φίλος, *amicus*.

Φιλαυτία, ας, ἡ, *amor sui ipsius*: à

Φίλαυτος, ου, *qui nimis sibi placet*, *amans sui ipsius*: ex φίλος & αὐτὸς, *ipse*.

Φίλει, *dilige*, pro φίλεε, præs. imperat. act. verbi φιλέω, *amo*. f. ήσω. Th. φίλος.

Φιλέειν, præs. infin. verbi ejusdem & them.

Φιλέεσκε, *diligebat*, 3. singu. imperf. act. Ion. pro ἐφίλεε, ει. verbi ejusd.

Φιλεῖ, *solet*, *amat*, 3. sing. præs. ind. verbi φιλέω. Th. φίλος.

Φιλέοισιν, Dor. & Æol. pro φιλέουσι, *solent*, 3. pl. præs. verbi φιλέω.

Φίλεον, *diligebam*, imperf. Ion. pro ἐφίλεον, à φιλέω.

Φιλέοντι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. plu. præs. ind.

Φιλεπιτιμητὴς, *amicorum objurgator*, vel *amator reprehensionum*; à φίλος, *amicus*, & ἐπιτιμάω, *reprehendo*, *objurgo*. hoc à τιμὴ, *honor* Th. τίω, *honoro*, *punio*.

Φιλεργία, ας, ἡ, *sedulitas*: &

Φιλεργὸς, οῦ, ὁ, *operis amans*, *sedulus*. ex φίλος & ἔργον, *opus*.

Φιλέρημος, ου, ὁ, ἡ, *deserta, diligens*: ex φίλος & ἔρημος, ου, ἡ, *desertum.*
Φιλέριθος, ου, ὁ, vel ἡ, *lanificii amica*: ex φίλος & ἔριθος, ου, ἡ, *lanifica*; quod vide.
Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. plu. præs. pass. &
Φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. plur. præs. part. act. verbi φιλέω, *amo.*
Φιλεῦντι, Dor. pro φιλοῦσι, *amant.*
Φιλεῦσα, Dor. pro φιλοῦσα, *osculans*, præs. part. act. à φιλέω.
Φιλεῦσι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi φιλέω, *amo.*
Φιλεχθὴς, έος, ὁ, ἡ, *odiosus, & amans inimicitiarum*: ex φίλος, & ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*
Φιλέχθρος, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab iisd. th.
Φιλέω, ῶ, *amo, diligo, osculor*: 3. plu. φιλοῦσι, *solent, expetunt*: imperf. ἐφίλεον, ουν. fu. φιλήσω. perf. πεφίληκα. a. 1. ἐφίλησα, *osculatus sum*: a. 1. sub. φιλήσω. a. 1. inf. act. φιλῆσαι, *osculari*: perf. pass. πεφίλημαι. p. m. πέφιλα. Them. φίλος, *amicus.*
Φίλη, ης, *amica*, f. g. à φίλος, *amicus.*
Φιλήδονος, ου, ὁ, ἡ, *voluptatibus deditus*: ex φίλος, *amicus*, & ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas.*
Φιληκοΐα, ας, ἡ, *audiendi cupiditas*: à
Φιλήκοος, ου, ὁ, ἡ, *audiendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, & ἀκούω, *audio*: p. m. ἤκοα.
Φίλημα, ατος, τὸ, *osculum.* ἀσπασμός. à φιλέω, *suavior, basio.* Them. φίλος, *amicus.*
Φιλήμεναι, *dilexisse*, a. 2. inf. Ion. seu Dor. pro φιλῆναι, ab inusit. φίλημι. Sunt qui per Ectasin dici volunt pro φιλέμεναι, Dorice itidem pro φιλεῖν, præs. inf. act. verbi φιλέω, *amo.* Th. φίλος, *amicus.*
Φιλήμων, -νος, ὁ, nomen viri: Gr. *deosculans.*
Φιλήνωρ, ορος, *perblandus*: ex φίλος, *amicus*, & ἀνὴρ, *vir.*
Φίλητ', Ion. pro ἐφίλησε, *amavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, *amo.*
Φιλῆσαι, *amare*, a. 1. inf. act. &
Φιλήσῃς, ῃ, 2. & 3. sing. a. 1. sub. act. verbi φιλέω, *amo.*
Φιλησίμολπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, *qui amat cantionem, amans hymnorum*: quod ex φίλος, *amicus*, & μέλπω, *canto*: p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, *cantus.*
Φίλησις, εως, ἡ, *dilectio*: à φιλέω. Them. φίλος.
Φιλήτης, ου, ὁ, *fur*: qu. πλήτης, à πλέω, *stipo*: cupidus enim πλεῖν aliena: sed
Φιλητὸς, οῦ, ὁ, *amator*: à φιλέω.
Φιλητὸς, οῦ, *amabilis*; item proprium nomen viri: Gr. *dilectus*: à φιλέω. Them. φίλος.

Φιλία, ας, ἡ, *amicitia, amor.* Them. φίλος, *amicus.*
Φίλιος, -ώτερος, ώτατος, Ion. *amicus.* Th. φίλος, idem.
Φιλιππήσιος, ου, ὁ, *Philippensis*: à Φίλιπποι, urbs. &
Φιλιππικὸς, ἡ, ὸν, idem.
Φίλιππος, ου, ὁ, *Philippus*, nom. viri: vel *qui delectatur equis, bellicosus*, ὁ φίλος τῶν ἵππων at Φίλιπποι, *PHILIPPI*, urbs Macedoniæ à Philippo condita.
ΦΙΛΙ'Σ, -ίδος, ἡ, *canna.*
Φίλιστος, ου, ὁ, *Philistus*: dat. sing. φιλίστῳ, item pro φίλτατος, *charissimus*: &
Φιλίων, pro φίλτερος, *charior, amicior*: à φίλος.
Φιλλύρα, ας, ἡ, propr. nomen matris Chironis.
Φιλλυρέα, ας, ἡ, *arbor quædam ligustro similis*: q. à φύλλον.
Φιλλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro Φιλλυρίδης, ου, ὁ, Patronymicum, ὁ τῆς φιλλύρας παῖς, Χείρων.
Φιλλυρρίδης, nomen Patronym. vide præc.
Φιλοβολήτης, ου, ὁ, *qui super amicum se conjicit officii gratia*: ut qui sui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet: à φίλος & βολέω. Th. βάλλω, *jacio.*
Φιλοδέσποτος, ου, ὁ, *domini amans*, seu *domini amator*: ex φίλος & δεσπότης, *dominus.* Th. δεσπόζω, *dominor.*
Φιλόδημος, *amans populi.* Th. δῆμος.
Φιλόδοξος, *gloriæ cupidus, ambitiosus*; item *qui opinionem sectatur*: à φίλος & δόξα, *opinio, gloria.* Th. δοκέω.
Φιλόζωος, ου, ὁ, ἡ, *vitæ cupidus*: ex φίλος, & ζωή. Th. ζάω seu ζώω, *vivo.*
Φιλόθεος, ου, ὁ, ἡ, *Dei amans.* Th. θεός.
Φιλοθρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, idem ac
Φιλόθρηνος, ου, ὁ, ἡ, *amans luctus*: ex φίλος & θρῆνος, *luctus.*
Φιλοῖ, *amet*, 3. sing. præs. opt. act. verbi φιλέω, *amo.* Th. φίλος, *amicus.*
Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. vel φιλοιφος, *homo libidinosus*: ex φίλος, *amicus*, & οἰφέω, *coeo.*
Φιλόκαλος, *pulchritudinis amans, elegans*: ex φίλος & καλὸς, *pulcher.*
Φιλοκάλως, adv. *culte, ornate*: à præced.
Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, *amor lucri, avaritia*: &
Φιλοκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, *lucri cupidus, avarus*: ex φίλος & κέρδος, εος, τὸ, *lucrum.*
Φιλοκέρτομος, ου, ὁ, ἡ, *conviciorum amans*: ex φίλος & κέρτομος, quod à κέαρ, *cor*, (vel κείρω, *tondeo*,) & τομὴ, ῆς, ἡ, *sectio.* Th. τέμνω, *seco*: p.m. τέτομα.
Φιλοκτέανος, *avarus, possessionum cupidus*: in compar. φιλοκτεανώτερος, superlat. φιλοκτεανώτατος, *avarissimus*; quod ex φίλος, *amicus*, & κτέανον, Poet. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio.* Them. κτάομαι, *acquiro.*
Φιλοκτήταο, gen. Poet. pro Dor. φιλοκτήτα, quod

quod pro φιλοκλῆντε, à φιλοκλήτης, ε, ὁ. Pindar. Pythior. Od. 1. pag. 193. ver. 17.

Φιλόλογος, ε, ὁ, nomen viri; item *PHILOLOGUS*, *eloquentiæ deditus*. Ex φίλος & λόγος, quod à λέγω, *dico*.

Φιλομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *discendi cupidus*. Ex φίλος, *amicus*, & μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Φιλομμειδὴς, έος, ἡ, pro φιλομειδὴς, (Poet. μ metri gratiâ geminato) *amans risus*. Veneris Epith. ex φίλος & μειδάω, *rideo*.

Φιλομμηδὴς, έος, ἡ, *quæ amat genitalia*. in accus. φιλομμηδέα. Ex φίλος & μῆδος, εος, τὸ, *cura*, in plur. μήδεα τὰ, *pudenda*.

Φιλόμολπος, ε, ὁ, ἡ, *qui cantum amat*. Ex φίλος, *amicus*, & μολπὴ, *cantus*, quod à à μέλπω, *canio*, p. m. μέμολπα.

Φιλόμυσος, vide in φιλόμωσος.

Φιλόμυθος, ε, ὁ, ἡ, *fabularum amans*. Ex φίλος, *amicus*, & μῦθος, *fabula*.

Φιλόμωσος, ω, ὁ, Dor. pro φιλόμεσος, *Musarum* vel *musicæ studiosus*. Ex φίλος & Μῶσα, ἡ, *Musa*.

Φιλονεικέω, f. ήσω, *rixor*, *contendo*, *enitor*; *æmulor*: &

Φιλονεικία, ας, ἡ, *contentio*, *rixarum amor*, *æmulatio*: à

Φιλόνεικος, ε, ὁ, ἡ, *contentiosus*. Ex φίλος, *amicus*, & νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium*, *contentio*.

Φιλονεικέντων, gen. plu. part. præs. verbi φιλονεικέω, *rixor*, *contendo*: ex iisdem them.

Φιλοξενία, ας, ἡ, *hospitalitas*: à

Φιλόξενος, ε, ὁ, ἡ, *hospitalis*: à φίλος, *amicus*, & ξένος, ε, ὁ, *hospes*.

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, *amator ludorum*, vel *jocorum*, *facetus*, *festivus*; ex φίλος, *amicus*, & παίζω, *ludo*. Th. παῖς, *puer*.

Φιλοπάρθενος, ε, ὁ, ἡ, *amator virginum*; item *virginitatis studiosa*. Ex φίλος & παρθένος ε, ἡ, *virgo*.

Φιλοποίμνιος, ε, *amans gregis*: ex φίλος & ποίμνιον, τὸ, *grex*. Them. ποιμὴν, ὁ, *pastor*.

Φιλόπολις, εως, ὁ, ἡ, *amans civitatis*. Ex φίλος & πόλις, ἡ, *urbs*.

Φιλοπονέω, ῶ, f. ήσω, & έσω, *laborem diligo*: à

Φιλόπονος, ε, ὁ, ἡ, *laboris amans*, *industrius*: comparat. φιλοπονώτερος. Hinc φιλοπονία, ας, ἡ, *diligentia*. Ex φίλος & πόνος, ε, ὁ, *labor*, quod à πένομαι, *laboro*. p. m. πέπονα.

Φιλοπονεῦν, 3. plu. præs. ind. verbi φιλοπονέω, *laborem diligo*. Ex iisd. th.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas*, à

Φιλοπροσήγορος, *salutandi studiosus*. Ex φίλος, & προσηγορέω, *compello*, *saluto*. quod ex πρὸς & ἀγορέω, seu εἴρω, *verba facio*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Φιλοπρωτεύω, *primatum amo*, vel *ambio*, *cupio esse primus*: &

Φιλόπρωτος, *cupiens esse primus*: ex φίλος, *amicus*, & πρῶτος, *primus*. Them. πρό.

ΦΙ'ΛΟΣ, ε, ὁ, *amicus*. φίλη, ης, ἡ, *amica*. Hinc φιλία, ας, ἡ, *amicitia*. φιλότης, ητος, ἡ, idem. φιλοτήσιος, ε, ὁ, ἡ, *ad amicitiam pertinens*. φιλέω, *amo*; item *osculor*. φίλημα, ατος, τὸ, *osculum*. φίλτρον, ε, τὸ, *amoris illecebra*; *amatorium poculum*. Hinc quoque transpositis prioribus literis, Belg. Lief, & Angl. Love.

Φιλοσοφέω, ῶ, fu. ήσω, *sapientiam amo*, *philosophiæ studeo*; *PHILOSOPHOR*. a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, αντος, & in acc. sing. Φιλοσοφήσαντα. &

Φιλοσοφία, ας, ἡ, *PHILOSOPHIA*; item *sophistica*, quæ est veræ philosophiæ abusus: &

Φιλοσοφικὸς, *PHILOSOPHICUS*: à

Φιλόσοφος, ε, ὁ, *PHILOSOPHUS*, *studio sapientiæ deditus*. qu. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, ε, *sapiens*.

Φιλοσοφῦντας, accus. plur. part. præs. act. verbi φιλοσοφέω, quod vide.

Φιλόστοργος, ε, ὁ, ἡ, *ad amandum propensus*. Ex φίλος, *amicus*, & στοργὴ, *amor inter parentes & liberos reciprocus*: quod à præt. m. ἔστοργα, verbi στέργω, *amore naturali complector*, *diligo*, *acquiesco*: fut. ξω. p. ἔστερχα.

Φιλότας, ατος, ἁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, *amor*.

Φιλότεκνος, ε, ὁ, ἡ, *amans liberorum*. Ex φίλος, & τέκνον, *proles*. Them. τίκτω, *pario*.

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia*, *amor*, in acc. plur. φιλότητας. Th. φίλος, ε, ὁ, *amicus*.

Φιλότητος, ιος, ἡ, *amicitia*. ejusd. th.

Φιλοτιμεῖσθ, præs. inf. m. à

Φιλοτιμέομαι, ἔμαι, f. ήσομαι, *ambio honorem*, *contendo*: &

Φιλοτιμία, ας, ἡ, *ambitio*, *æmulatio*, *contentio*, *libido*: à

Φιλότιμος, ε, ὁ, ἡ, *honoris cupidus*, *ambitiosus*, *contentiosus*, *liberalis*. Ex φίλος & τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Φίλε, gen. sing. à φίλος, *amicus*.

Φιλοφρόνως, adv. *comiter*, *peramice*: à φιλόφρων, quod vide.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, *amicitia*, *comitas*, *benevolentia*. Ex φίλος & φρὴν, *mens*.

Φιλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *comis*, *benevolus*: ex iisd. th.

Φιλοχρήματος, ε, ὁ, ἡ, *pecuniæ cupidus*, *avarus*. Ex φίλος & χρῆμα, ατος, τὸ, *res*, *pecunia*.

Φιλοχρηματοσύνη, ης, ἡ, *avaritia*, *opulentia*: ex iis. th.

Φιλοψυχία, ας, & Ion. ίη, ης, ἡ, *vitæ desiderium*. Ex φίλος & ψυχὴ, ἡ, *anima*, *vita*.

Φίλτατος,

Φίλτατος, *amicissimus*, superl. à φίλ☉, *amicus*, comparat. φίλτερος, superl. φίλτατος, per Syncop. pro φιλώτερος, φιλώτατος.

Φίλτερος, vide φίλτατος.

Φίλτρον, ου, τὸ, *PHILTRUM*, *amoris illecebra*; item *amatorium poculum*. Th. φίλ☉, *amicus*.

ΦΙΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *PHILYCA*, arbor, semper virens: an quia φιλεῖ ὑγρά.

Φίλυπν☉, *amans somni*: ex φίλ☉ & ὕπν☉, *somnus*.

ΦΙ'ΛΥΡΑ, ας, ἡ, *tilia*; quæ commendabilis cortice. An à φλοιὸς, *cortex*?

Φιλώνδα, Dor. pro φιλώνδα, τῦ, *Philondæ*.

ΦΙΜΟ'Σ, ȣ̃, & φιμὸς, ȣ, ὁ, *fiscella*, *camus*, *capistrum*.

Φιμόω, ῶ, *os capistro obturo*, *occludo*, *os obligo*. Et per Metaph. *ad silentium adigo*: fu. ώσω. p. πεφίμωκα. a. 1. ἐφίμωσα. perf. pass. πεφίμωμαι, *obmutui*: perf. imperat. pass. πεφίμωσο, ῶσθω, *obmutesce*: a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, *prorsus obmutui*, qu. capistro injecto: a. 1. imperat. pass. φιμώθητι. Them. φιμὸς, *capistrum*.

Φιμωθεὶς, *obturatus*, a. 1. part. pass. verbi φιμόω, quod vide.

Φὶν, pro σφὶν, quod pro σφίσι, *sibi*, dat. pl. ab ȣ̃, *sui*.

ΦΙ'ΝΤΙΣ, Dor. pro φίλτις, ὁ, *auriga*, *animus*, humani corporis auriga & rector: à φίντατος, Dor. pro φίλτατος.

Φὶξ, φικὸς, Bœot. pro σφίγξ.

Φῖτρος, ȣ, ὁ, *stipes*, *truncus*, *caulis*: qu. φιτυρός. nam φιτυ est τὸ φυτεύ.

Φιτύω, *genero*: à φυτεύω.

ΦΛΑ'ΖΩ, *stulte & inarticulate loquor*; item *ferveo*: q. à φλέω.

Φλᾶν, Att. pro θλᾶν, *frangere*, *percutere*.

Φλαύσσω, *garrio*, *ineptio*, *deliro*: à φλέω, *nugor*.

Φλάσαν, Ion. pro ἔφλασαν, aor. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro θλάω, ῶ, *frango*, *comminuo*, *tundo*.

Φλᾶσον, f. 1. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, *vilis*, *malus*; ex φλύαρος, per Metath.

Φλαύρως, *male*, adv. à φλαῦρος.

ΦΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, *frango*, *contundo*, *mollio*, *avide comedo*. Att. pro θλάω.

Φλεβοτομεῖν, *sanguinem mittere*: &

Φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ sectio*; à φλὲψ, -βὸς, ἡ, *vena*, & τομὴ, *sectio*; quod à τέμνω, *seco*: p.m. τέτομα.

Φλεγέθοιατο, Ion. pro φλεγέθοιντο, 3. plu. præs. opt. pass. &

Φλεγέθοντ☉, *ardentis*, m. g. sing. part. præs. à

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, *uro*; quod ex φλέγω, *incendo*, & θέω, *curro*.

Φλεγεὶς, έντ☉, *combustus*, a. 2. part. pass. verbi φλέγω, *uro*: f. ξω, a. 2. pass. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ατ☉, ατι, τὸ, *inflammatio*; item *PHLEGMA*, seu *pituita*, *humor albidus*: Angl. Phlegm. Th. φλέγω, *uro*.

Φλεγμαίνω, *ardeo*, *intumesco*, *superbio*: *Inand*. a. 1. ἐφλέγμηνα. à φλέγμα. Them. φλέγω.

Φλεγμῆναι, *intumuisse*, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Φλεγμονὴ, ης, ἡ, *inflammatio*. Th. φλέγω.

Φλεγοίατο, *comburantur*, Ion. pro φλέγοιντο, 3. plur. præs. opt. pass. verbi φλέγω, *uro*.

Φλέγοντι, Dor. pro φλέγουσι, 3. plur. præs. ind. φλεγέθειν, Poët. pro λάμπειν, *splendere*, *refulgere*: à φλέγω.

Φλέγρα, ας, ἡ, *urbs Macedoniæ*.

Φλεγύαο, gen. Æol. à

Φλεγύας, ȣ, ὁ, *aquila*. ἀπὸ τῦ φλέγειν.

ΦΛΕ'ΓΩ, *uro*, *incendo*, *illustro*, *illumino*, *FULGEO*, *FLAGRO*, *ango*, *ardeo*: fu. φλέξω. p. πέφλεχα. perf. pass. πέφλεγμαι. Hinc φλέγμα, ατ☉, τὸ, *inflammatio*, *ardor*; item *humor albidus & frigidus*, *pituita*. φλεγμαίνω, *ardeo*, *æstuo*. φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, *inflammatio*. φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. φλεγέθω, *uro*, *incendo*.

Φλέγων, οντ☉, ὁ, nomen viri: Gr. *urens*.

φλέξας, αντ☉, *qui combussit*. a. 1. part. act. verbi φλέγω, *uro*: fu. ξω. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Φλεχθεὶς, -έντ☉, *combustus*, aor. 1. part. &

Φλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi φλέγω, *uro*.

ΦΛΕ'Ψ, φλεβὸς, ἡ, *vena*: qu. à φλέω, *abundo*: hinc φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ-sectio*.

ΦΛΕ'Ω, *nugor*, *plenus sum*, *abundo*. Hinc φλέδων, ον☉, ὁ, *nugator*, *nugax*. φλεδονεία, ας, ἡ, *nugacitas*, *ineptiæ*. φλεδονεύω, & φλεδονώδω, *nugor*, *garrio*. φλύω, & φλύζω, idem. φλυαρέω, idem. φλύαρ☉, ȣ, ὁ, *nugæ*, *ineptiæ*.

Φλιάσαρ☉, ȣ, ὁ, *nugator*, *nugæ*: qu. à φλυαρία, & ἄπτεσθαι, ut sit *nugis adhærens*.

Φλιμύω, *nugor*: à φλέω, idem.

ΦΛΙΑ', ᾶς, ἡ, *porne antepagmentum*, *vestibulum*, *limen*: qu. à φλάω, pro θλάω, *percutio*, quia pulsatur frequenter.

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, *premo*, *affligo*.

ΦΛΙΔΑ'Ω, ῶ, *putresco*, *putrefio*, *rumpor*, *lanior*: q. à φλάω, *contundo*.

Φλόγε☉, ȣ, ὁ, *flammeus*, *splendidus*: à φλὸξ, -γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλογερὰν, *flammeam*, acc. sing. fæm. à

Φλογερὸς, idem quod φλόγε☉, & ab iisd.

Φλογίζων, *inflammo*, præs. part. φλογίζων, ȣσα, ον, *inflammans*: fu. ίσω. p. πεφλόγικα. a. 1. ἐφλόγιζα. præs. pass. φλογίζομαι. præs. part. φλογιζόμεν☉. *inflammatus*: a. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η. à φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Them. φλέγω, *uro*.

Φλόγινος,

Φλόγινος, η, ον, &
Φλογόεις, εσσα, εν, *flammeus*: ab iisd.
Φλογὸς, gen. sing. à φλὸξ, -γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.
ΦΛΟΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *cortex*: qu. à φλάω, quia fragilis: hinc φλοίζω, *decortico*.
Φλοίσβοιο, gen. Ion. à
ΦΛΟΙ'ΣΒΟΣ, ῦ, ὁ, *sonitus aquæ, murmur, tumultus*: hinc πολύφλοισβος, ου, ὁ, ἡ, *multo strepitu resonans*.
Φλοίω, *decortico*; unde Angl. to flea: à præced. th.
ΦΛΟ'ΜΟΣ, ῦ, ὁ, *verbascum*, herba.
ΦΛΟΞ, -γὸς, ἡ, *flamma*: à φλέγω, *uro*: f. ξω.
Φλῦν, acc. sing. à
Φλόος, ῦε, ὁ, *teges, storea*; & idem acc. th. φλοιὸς, ῦ, ὁ, *cortex*.
Φλυαρέω, *nugor, garrior*; f. ήσω. p. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα. à φλύαρος, *nugator, nugæ*. Th. φλέω, *nugor*.
Φλυαρία, ας, ἡ, *nugæ, garrulitas*: &
Φλύαρος, ου, ὁ, *garrulus, nugæ*: à φλύω, vel φλέω, *nugor*.
Φλυδαρὸς, ῦ, *humidus*: à
Φλυδάω, *humesco, flaccesco*: à φλύω, *tumesco*. Th. φλέω.
Φλύζω, vel φλύω, idem quod φλέω, *ferveo, nugor*.
Φλυηρέω, Ion. pro φλυαρέω, quod vide.
Φλύκταινα, ης, ἡ, *pustula ex fervore*: &
Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, idem: à φλύω, *ferveo*. Th. φλέω.
Φλύος, *nugæ*. Th. φλέω, *nugor*.
Φοβαθῇς, Dor. pro φοβηθῇς, *metuas*, 2. sing. a. 1. sub pass. à φοβέομαι.
Φοβέεσκον, Poet. pro ἐφόβουν, . pl. imperf. act. verbi φοβέω, *timorem injicio, terreo*. φοβέομαι, ῦμαι, *timeo*. Th. φέβομαι, idem.
Φοβεῖσθαι, præs. inf. pass. à φοβέω.
Φοβερὸς, ὰ, ὸν, *formidabilis, e; horrendus, a, um*: in comp. φοβερώτερος. in superl. φοβερώτατος. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.
Φοβεύμενος, Dor. pro φοβούμενος, præs. part. pass. verbi φοβέω, quod vide.
Φοβέω, ῶ, *timorem injicio, terreo*; fu. ήσω. p. πεφόβηκα. præs. pass. φοβέομαι, -ῦμαι, *metuo*, cum acc. præs. imperat. pass. φοβέου, ῦ, εἶσθω, εἶσθω, εἶσθε, εἶσθε. imperf. ἐφοβεόμην, ύμην, έυ, ῦ, έετο, εἶτο. a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, *timui*; & in 2. pl. ἐφοβήθητε. a. 1. imperat. pass. φοβήθητι, ήτω, & in 2. pl. φοβήθητε. a. 1. sub. pass. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, *metuam*: & in 2. pl. φοβηθῆτε. a. 1. part. pass. φοβηθεὶς, εῖσα, ὲν, *metuens*: f. 1. pass. φοβηθήσομαι. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.
Φόβη, ης, ἡ, *coma, juba*: à φοβέω, quia terrifica: sed
Φοβῇ, 3. sing. sub. act. verbi φοβέω, quod vide.
Φοβηθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. &
Φοβηθῆναι, a. 1. inf. pass. &
Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. &
Φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi φοβέω, *terrefacio*; quod à φόβος. Th. φέβομαι.
Φόβητρον, ου, τὸ, *terriculamentum*: à φοβέω, quod à
Φόβος, ου, ὁ, *timor, metus, fuga*; à p. m. πέφοβα, verbi φέβομαι, *timeo*.
Φοβῦ, præs. imperat. pass. à φοβέω, sed
Φόβου, gen. sing. à φόβος, *timor*.
Φοβῦμαι, φοβύμενος, præs. ind. & part. pass. à φοβέω.
Φοιβάζω, f. άσω, *vaticinor*; & idem ac seq.
Φοιβάω, ῶ, f. ήσω, Poet. pro καθαίρω, *purgo, lustro*. Th. φοῖβος, *purus*.
Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris: Gr. *Luna*.
Φοιβόλαπτος, ου, ὁ, ἡ, Ion. pro
Φοιβόληπτος, ου, ὁ, ἡ, *Phœbi numine afflatus*: ex Φοῖβος, *Phœbus*. & λαμβάνω, *capio*.
ΦΟΙ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *PHOEBUS, Apollo, Sol*; qui φάος βίου, sed φοῖβος, η, ον, *purus, castus, splendidus*: hinc φοιβάζω, *illustro*.
Φοινήεις, εσσα, εν, idem quod φοινικόεις, *purpureus*. Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma, arbor, color ruber*.
Φοινικάνθεμον ἦρ, *ver purpureos flores habens*: ex φοῖνιξ, *purpura*, & ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.
Φοινίκη, ης, ἡ, *PHOENICE* vel *PHOENICIA* nomen regionis, quæ & *Syria* dicitur: Gr. *palma*.
Φοινίκεος, εα, εον, *purpureus, a, um*. Them. φοῖνιξ, *purpura*.
Φοινικὶς, ίδος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus, pannus puniceus*. Th. φοῖνιξ.
Φοινικόεις, εσσα, εν, *puniceus, purpureus*. Th. φοῖνιξ.
Φοινικόκροκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ φοινικῆν κρόκην ἔχων, *puniceam tramam habens*; quod à κρόκη, *trama, filum, subtegmen*.
Φοινικόλοφος, *rubram cristam habens*: Epithet. galli gallinacei: ex φοῖνιξ & λόφος, ὁ, *crista galeæ*.
Φοινικόπεζα, *quæ rubrum pedem habet*: à φοινικεος, ῦς, *puniceus, ruber*. (quod à φοῖνιξ,) & πέζα, ης, ἡ, *malleolus pedis*.
Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόπης, ου, ὁ, Epithet. Jovis, *rubra seu rutila fulmina jaculantis*: ex φοῖνιξ, *purpura*, & στεροπὴ, ἡ, *fulgor*. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.
Φοινικόστολος, ου, ὁ, *Phœnicum more instructus aut armatus*: ex φοῖνιξ & στολὴ, ἡ, *stola, vestis oblonga*. Them. στέλλω, *orno*: p. m. ἔστολα.
Φοινίκων, gen. pl. à φοῖνιξ, quod vide.
ΦΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ὁ, *palma* arbor, & *palmula* fructus; *PHOENIX*, nomen avis & viri, & nomen portus; *purpura, puniceus color*: & adject. *ruber, rufus*: (qu. à φόνος, *cædes, sanguis*.) Hinc φοινίκεος, *phœniceus, puniceus*. φοινικὶς, ίδος, ἡ, *vestis punicei coloris*; item *purpureus amictus*, φοινίσσω, *rubefacio*.

Φοίνιος,

Φοίνι☉, ου, *cruentus*: à φόν☉, *cædes*.
Φοίνισσα, ης, ἡ, *PHOENISSA*: &
Φοίνισσα ἐμπολὰ, *phœnicia mercatura*, φοί-
νισσα φλὸξ, *rutila flamma*: à φοῖνιξ.
Φοινίσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à
Φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio*. Th. φοῖνιξ, ικ☉,
ὁ, *color ruber*.
Φοινίχθην, a. 1. ind. pass. Ion. à φοινίσσω,
rubefacio, *cruento*. Th. φοῖνιξ.
Φοίτα, *ibat*, 3. sing. imperf. act. pro ἐφοίτα,
verbi φοιτάω, quod vide.
ΦΟΙΤΑ'Ω. *ito*, *ventito*, *insanio*: f. ήσω. p.
πεφοίτηκα. Hinc φοίτησις, εως, ἡ, *itatio*,
φοίτης, ου, ὁ, *præco*. φοιτὰς, άδος, ἡ, *insana*,
furiosa.
Φοιτέω, Ion. pro φοιτάω.
Φοιτῆ, Dor. pro φοιτᾷ, *it*, 3. sing. præs. &
Φοιτῆς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. sing. præs. à
φοιτάω.
Φοίτησις, εως, ἡ, *itatio*, *ventitatio*, *frequen-
tatio*: à 2. sing. perf. pass. verbi φοιτάω,
ito.
Φοιτίζω, idem quod φοιτάω.
Φοιτῶν, præs. part. act. &
Φοιτῶσι, 3. plu. præs. ind. act. vel sub. ver-
bi φοιτάω.
ΦΟΛΙ'Σ, ίδ☉, ἡ, *squama*, ut piscium aut
serpentum: qu. à φλύω, squamæ velut
bulliunt ex animantibus.
Φολκὸς, οῦ, ὁ, *strabus*, *qui habet oculos distor-
tos*: quasi φάολκ☉, à φά☉ & ἕλκω,
traho.
Φονεὺς, έ☉, ὁ, *homicida*: à φόν☉, quod
vide.
Φονεύω, *occido*. fu. εύσω, & in 1. plu. φονεύ-
σομεν. p. πεφόνευκα. a. 1. ἐφόνευσα. à φό-
ν☉, *cædes*. Th. φένω, *occido*.
Φονῆος, gen. sing. Att. à φονεύς.
Φονικὸς, οῦ, *ad cædem pertinens*, *mortifer*:
&
Φόνι☉, ου, *sanguinarius*, *trucidentus*, *letha-
lis*: à φόν☉, quod vide.
Φονοκτονέω, ῶ, f. ήσω, *interficio*: &
Φονοκτονία, ας, ἡ, *cædes*: à
Φονοκτόν☉, ου, ὁ, ἡ, *occisor*: à φόν☉, *cædes*,
& κλείνω, *occido*: p. m. ἔκτονα.
Φόν☉, ου, ὁ, *cædes*, *homicidium*, *clades*: à
præt. m. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω,
occido.
ΦΟ'ΞΙΝΟΣ, ου, ὁ, nomen piscis.
ΦΟΞΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cujus caput est acutum &
velut turbinatum*: qu. à φά☉ & ὀξύς.
Φορὰ, ᾶς, ἡ, *latio*, species motûs, & fe-
rendi actio; *impetus*, *pensio*, *tributum*,
proventus; & *bajulationis* seu *vecturæ
merces*, *portorium*, quo in sensu & nos
Angli **Fair**: à φέρω, *porto*: f. οἴσω. a. 1.
ἤνεγκα. p. m. inusit. πέφορα.
Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, *capistrum*. Th. φέρβω.
Φορβὰς, άδ☉, ἡ, *equa*, quia foris φέρβεται,
gregalis, *non domestica*. Est autem φορβὰς,
άδος, ὁ, ἡ, *alumnus*, φορβὴν suppeditans:
ut φορβὰς γῆ, *alma terra*, quæ alit: &
passivè φορβὰς, qui alitur in grege cum
aliis: cui opponitur σιτοφίας, qui domi
τρέφεται. φορβὰς γυνὴ, quæ se φέρβει, pro-
stitutione corporis. Th. φέρβω, *pasco*.
Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, *esca*, φορβή. Et usurpatur pro
capistro: à præced.
Φορβὴ, ῆς, ἡ, *pabulum*, *esca*: à φέρβω, *alo*;
q. φέρω βίον.
Φορείτω, 3. sing. imperat. præs. act. verbi
φορέω, *fero*, *porto*. Th. φέρω, idem.
Φορέοισι, Dor. pro φορέουσι, *gestant*, 3. plu.
præs. ind. à φορέω, pro φέρω. Sic & φορέε-
σθαι, pro φέρεσθαι.
Φορέοντα, acc. sing. part. præs. verbi φορέω,
quod vide.
Φορεύμεν☉, Dor. pro φορούμεν☉, præs. part.
pass. verbi φορέω, *gesto*. Th. ejusd.
Φορεῦντ☉, *ferentis*, Dor. pro φοροῦντ☉, gen.
sing. præs. part. act. à φορέω, pro φέρω.
Φορέω, ῶ, *fero*, *gesto*: fu. έσω & ήσω. p. πε-
φόρηκα, & εκα. a. 1. ἐφόρεσα. à φορὸς, *ferens*
quod à p. m. πέφορα, verbi φέρω, *fero*.
Φορῆναι, *tulisse*, a. 1. inf. act. verbi φορεί-
νω, *fero*: fu. ανῶ. a. 1. ἐφόρηνα. Th. φέρω,
fero.
Φόρκυν, -υν☉, ὁ, *portus*; quia naves in
eum φέρονται. Est & φόρκυν, -υν☉, ὁ, &
φόρκυ☉, nomen monstri marini: dat. φόρ-
κυϊ, pro φόρκυνι, in acc. φόρκυν.
Φόρμιγγ' pro φόρμιγγι, dat. sing. à φόρμιγξ,
γγ☉, ἡ, *cithara*.
ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, -γγος, ἡ, *cithara*, *testudo*.
Φορμίζω, f. ίσω, *citharam pulso*: à præced.
Φορμικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro.
Φορμικτὴς, οῦ, ὁ, *citharœdus*. (φορμιστὴς
etiam dicitur:) à φορμίζω. Th. φόρμιγξ,
cithara.
ΦΟΡΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *sporta*, *corbis*, *calathus*;
quo aliquid φέρεται.
Φορεῦσαι, *ferentes*, Dor. pro φοροῦσαι, nom.
pl. part. act. f. g. contract. à φορέω.
Φορολογέω, ῶ, fut. ήσω, *tributum exigo*, seu
colligo: à φορολόγος, quod vide.
Φορολόγητ☉, *tributarius*: à 3. sing. perf.
pass. præced.
Φορολόγος, *tributi collector* seu *exactor*: à
φόρος, *tributum*, & λέγω, *colligo*: præt. m.
λέλογα.
Φόρον, ου, τὸ, & φόρος, ὁ, *forum*: citeriores
Græci à Romanis acceperunt. φόρον Ἀππί-
ου, nomen oppidi in Latio, *Forum Appii*.
Φόρος, ου, ὁ, *tributum*; quod φέρεται. sed
Φορὸς, οῦ, *ferax*, *ferens*. Th. φέρω.
Φοροῦντα, accu. sing. part. præs. act. verbi
φορέω, *gesto*, *habeo*; quod vide.
Φορτηγὸς, οῦ, *bajulus*: ex φόρτ☉, ου, *onus*,
& ἄγω, *duco*.
Φορτί, pro φορτία, *onera*, nom. pl. à φορτίον,
ου, τὸ, idem quod φόρτος, ου ὁ. *onus*.
Φορτίζεσθαι, *imponito*, præs. inf. pass. pro
imperat. seq.
Φορτίζω, *onero*, cum acc. fu. ίσω. p. πεφόρ-
τικα. perf. pass. πεφόρτισμαι. perf. part.
πεφορ-

προφορτισμένος, η, ον, oneratus, onustus. Th. φορτίς, ιδ, ὁ, onus.

Φορτικὸς, ὴ, ὸν, onerarius, a, um; item Metaph. molestus, insulsus, fastuosus: &

Φορτίον, ου, τὸ, onus, sarcina. τὰ φορτία, merces: à φόρτος, onus.

ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, onus, res molesta & odiosa: qu. φέρτος, à φέρω. Hinc φορτίον, ου, τὸ, idem. φορτικός, ὸς, onerarius. φορτίζω, onero.

Φορτουνάτος, ου, ὁ, nomen viri Latinum: Fortunatus.

Φορυλύω, f. ξω, vide in φορύω.

Φόρυς, podex: à φορύω, inquino.

Φορυτὸς, οῦ, ὁ, quisquiliæ, congeries: à seq.

ΦΟΡΥ'Ω, φορύσσω & -ύσσω, pinso, misceo, fœdo: à φύρω.

Φόως, idem quod φῶς, Metaph. pro salute, auxilio & victoria: à φάος, εος, τὸ, lux, salus. Th. φάω, luceo.

Φραγέλλιον, ου, τὸ, flagellum: ex Lat. & est diminut. à flagrum, quod est scutica, qua servi cædebantur: sic dicta, quod pars corporis eâ percussa quasi flagret, hoc est, ardeat.

Φραγελλόω, ῶ, flagello: fu. ώσω. p. πεφραγέλλωκα. a. 1. ἐφραγέλλωσα. aor. 1. part. act. φραγελλώσας, -αντος. Vide in φραγέλλιον.

Φραγῇ, obstruatur, 3. sing. a. 2. sub. pass.

Φραγήσομαι, ῃ, εται, fut. 2. ind. pass. verbi φράσσω, sepio, occludo: quod vide.

Φράγμα, ατος, τὸ, septum, vallum, munimentum: &

Φραγμὸς, οῦ, ὁ, septum: à 1. sing. perf. pass. verbi φράσσω, sepio.

Φραδάω, indico, declaro: à φράδη, cognitio. Th. φράζω, memoro, dico: a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Φράδεν, dixit, Ion. pro ἔφραδεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φράζω, dico: a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Φράδη, ης, ἡ, cognitio, prudentia. φράδαι, αἱ, mentes apud Pindar. item verbum pro dic, Hesych. & hinc

Φραδὴς, έος, ὁ, ἡ, consultus, prudens: à φράζω, dico: p. m. πέφραδα.

Φραδμοσυνῃσιν, dat. plu. Ion. pro φραδμοσύναις, à

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium, prudentia, peritia; à seq.

Φράδμων, seu φράσμων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, solers, consultus, peritus. Th. φράζω, dico.

Φράζεαι, Ion. pro φράζῃ, deliberas, 2. sing. præs. pass. verbi φράζω.

Φράζεο, Ion. pro φράζου, præs. imperat. pass. verbi ejusd.

Φράζεσθαι, præs. inf. pass. φραζέσθω, 3. sing. imperat. pass. verbi φράζω.

Φράζεσκε, Ion. pro ἔφραζε, 3. sing. imperf. act. verbi φράζω.

Φράζετο, Ion. pro ἐφράζετο, 3. sing. imper. pass. verbi ejusd.

Φράζευ, Dor. pro φράζου, cogitato, præs. imperat. pass. verbi ejusd.

ΦΡΑ'ΖΩ, dico, memoro, edissero, jubeo, indico, cognosco: fu. άσω. p. πέφρακα. a. 1. ἔφρασα. a. 1. imperat. act. φράσον, άτω, edissere: a. 2. ἔφραδον, præs. m. φράζομαι, video, perspicio, intelligo: perf. pass. πέφρασμαι, σαι. perf. m. πέφραδα. Hinc φράσις, εως, ἡ, eloquutio, genus loquendi. μεταφράζω, in aliam linguam transfero, interpretor. μετάφρασις, εως, ἡ, interpretatio. μεταφραστής, οῦ, ὁ, interpres. παραφράζω, juxta loquor; item latius explico. περιφράζω, circumloquor. περίφρασις, εως, ἡ, circumlocutio. ἀφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, inconsultus, inconsideratus. ἀφραδής, έος, ὁ, ἡ, idem. ὁμοφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, unanimis, concors.

Φραξάμενος, ου, munitus, aor. 1. part. m. verbi φράσσω, munio: f. ξω.

Φρασαίατο, dicantur, Ion. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi φράζω, dico: f. φράσω. a. 1. m. ἐφρασάμην.

Φράσαντα, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. à φράζω, dico.

Φράσδειν, dicere, Dor. pro φράζειν, præs. inf.

Φρασί, Dor. pro φρεσί, mentibus, dat. plu. à φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φράσις, εως, ἡ, PHRASIS, loquutio, dictio, genus loquendi: à φράζω, dico.

Φρασσόμεθα, Poet. pro φρασόμεθα, consultabimus, 1. plu. f. 1. m. verbi φράζομαι, seu φράζω.

Φράσον, άτω, edissere, a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Φρασσόμεθα, gem. σ. pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, sive -ττω, sepio, munio; item obturo, occludo: f. φράξω. p. πέφραχα. a. 1. ἔφραξα, ας, ε, & in 3. plu. ἔφραξαν. a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε. perf. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται. a. 2. pass. ἐφράγην, ης, η, obstructus fui: a. 2. sub. pass. φραγῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. φραγήσομαι, ῃ, εται, obstruar, interrumpar. Hinc φράγμα, ατος, τὸ, sepimentum, septum, sepes. φραγμὸς, οῦ, ὁ, idem. φρακτὸς, ὴ, septus, munitus. καταφράττω, armis circumquaque munio: unde ἱππεὺς κατάφρακτος, eques cataphractus.

Φραστέον, dicendum, adject. verbale, à φράζω, dico.

Φραζώμεθ', cogitemus, 1. pl. sub. præs. pass. verbi φράζω, dico.

Φράτης, -εος, ὁ, ejusdem curiæ vel tribus sodalis: Att. vel Dor. pro φράτωρ, unde FRATER: &

Φράτορες, ων, οἱ, contribules: à φράτωρ, quod à

ΦΡΑ'ΤΡΙΑ, seu φατρία, ας, ἡ, curia, societas, tribus. φράτριος, ου, ὁ, ἡ, curialis, ad curiam pertinens: &

Φράτωρ, ορος, ὁ, ejusdem curiæ vel tribus consors. Th. φράτρια.

Φρύαγμα, ατ☉, τὸ, *fastus*. à φρυάττομαι, *fremo*, *insolesco*.
Φραχθεὶς, *septus*, a. 1. part. pass. à φράσσω, *sepio*. f. ξω. a. 1. pass. ἐφράχθην.
ΦΡΕ'ΑΡ, & Poet. φρεῖαρ, ατ☉, τὸ, *puteus*, q. à φρέω, *emitto*.
Φρεῖν, *ferre*, per Sync. pro φέρειν, præs. inf. verbi φέρω.
Φρεναπατάω, *decipio*. fu. ήσω. p. πεφρεναπάτηκα. q. φρένα ἀπατάω, *mentem decipio*.
Φρεναπάτης, ου, ὁ, *mentium deceptor*. Ex iisd. them.
Φρένας, acc. pl. à φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. φρένες, αἱ, *intelligentiæ*, à φρὴν, ενὸς, ἡ, quod vide.
Φρενήρης, ε☉, ὁ, ἡ, *mentis compos*, *cordatus*, ex φρὴν, ἡ, *mens*, & ἄρω, *apto*.
Φρενῖτις, ιδ☉, ἡ, *mentis delirium*. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.
Φρενοβλαβὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *mente captus*, *desipiens*: ex φρὴν & βλάπτω, *lædo*.
Φρενόω, f. ώσω, *ad mentem reduco*, *castigo*, Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.
Φρενῶν καρπὸς, pro ipsa *prudentia* Poetice sumitur.
Φρὲς, *fer*, a. 2. imperat. act. à φρῆμι. Nisi φρὲς, pro φρὲ, quod per Syncop. pro φέρε, præs. imperat. verbi φέρω, *fero*.
Φρεσὶ, & φρεσὶν, dat. plur. à φρὴν, ἡ, *mens*.
ΦΡΕ'Ω, *emitto*. fu. φρήσω, q. à φέρω, vel ex πρὸ & ἕω, *mitto*, facta Crasi, & π in φ mutato.
Φρῆγμα, Ion. pro φράγμα, ατ☉, τὸ, *septum*. Th. φράσσω.
ΦΡΗ'Ν, φρενὸς, ἡ, *mens*, *sapientia*. φρένες, *præcordia*, *prudentia*. Hinc φρονέω, q. φρενέω, *sapio*; item *delibero*; *cogito*. fu. ήσω. φρόνημα, ατ☉, τὸ, *cogitatio*. φρόνησις, εως, ἡ, *prudentia*, *intelligentia*. φρόνιμ☉, ου, ὁ, ἡ, *prudens*. ἄφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *amens*. εὐφραίνω, *lætitia afficio*. εὐφρασία, ας, ἡ, *lætitia*. κενόφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *vana cogitans*. μεγαλόφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *magnanimus*. σώφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *prudens*; item *moderatus*, *temperans*. σωφροσύνη, ης, ἡ, *prudentia*; item *temperantia*. σωφρονέω, *sanæ mentis sum*, *prudens sum*; item *temperanter*, & *modeste me gero*. σωφρονίζω, *ad sanam mentem reduco*; item *castigo*, *emendo*. σωφρονισμὸς, ου, ὁ, *castigatio*, *emendatio*. ταπεινόφρων, ον☉, ὁ. ἡ, *qui est animo humili & abjecto*. ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, *animi humilitas*.
Φρήτρη, Ion. pro φρατρία, ας, ἡ, *curia*, *sodalitas tribus*.
Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis*.
Φρικαλέας, acc. pl. f. g. à φρικαλέ☉, idem quod φρικώδης, *horribilis*. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, *fremitus maris*.
Φρίκη, ης, ἡ, vide in φρὶξ.
Φριμάσσεο, Ion. pro φριμάσσου, præs. imperat. pass. à φριμάσσομαι.
Φριμάσσομαι, *flatum naribus emitto*: *fremo*. idem quod φρυάττομαι, unde derivari possit, vel q. à βρέμω, *fremo*.
Φριμάσσεται, Dor. pro φριμάσσεται. vide φριμάσσομαι.
ΦΡΙ'Ξ, ικὸς, ἡ, *maris*, vel *fluctuum fremitus*. Hinc φρίκη, ης, ἡ, idem. Tum *horror frigoris* & *febrilis*. hinc φρίσσω, vel -ττω, *horreo*, φρικτὸς, *horrendus*, *horribilis*.
Φρὶξ☉, ου, ὁ, quis ille fuerit, vide Pind. Pythior. Od. 4. 251. 3. & Græca Scholia.
Φρίσσον, Ion. pro ἔφρισσον, imperf. act. verbi φρίσσω, *horresco*, quod vide.
Φρίσσουσ', pro φρίσσουσι. 3. plu. præs. ind. verbi φρίσσω, quod vide.
Φρίσσω, vel -ττω, *horresco*; item *cum horrore reformido*, *fremitum edo*. cum acc. f. φρίξω, p. πέφρικα. a. 1. ἔφριξα. perf. pass. πέφριγμαι, ξαι, κται, unde φρικτὸς, ἡ, ὸν, *tremendus*, *a*, *um*. & quidni Angl. fritters. Th. φρὶξ, quod vide.
Φροιμιάζω, seu ομαι, *exordio utor*. à φροίμιον, Att. pro προοίμιον, *exordium*.Th.οἴμη, ης, ἡ, *via*, *semita*.
Φροιμιάσαι, a. 1. inf. Att. pro προοιμιάσαι. à superiori verbo.
Φρόνει, 2. sing. imperat. act. φρονεῖν, præs. inf. &
Φρονέῃ, 3. sing. sub. præs. act. verbi φρονέω, quod vide.
Φρονεόντων, gen. plu. part. præs. act. verbi φρονέω.
Φρονέω, (q. φρενέω,) *intelligo*, *cogito*, *sapio*, *statuo*, *desidero*, *curo*. præs. imperat. φρόνεε, ει, & in pl. έετε, εῖτε. imperf. ἐφρόνεον, ουν, *solicitus eram*. fu. ήσω. p. πεφρόνηκα. præs. pass. φρονέομαι, -οῦμαι, *sentior*, præs. imperat. pass. φρονέου, οῦ, εέσθω, είσθω. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.
Φρόνημα, ατ☉, τὸ, *cogitatio*, *animus*; item *desiderium*, *voluntas*. à 1. sing. perf. pass. verbi φρονέω. Th. φρὴν.
Φρόνησις, εως, ἡ, *prudentia*, *intelligentia*. ab eod. verbo & them.
Φρόνιμ☉, ου, ὁ, ἡ, *prudens*. in comparat. φρονιμώτερος, *prudentior*. in superl. φρονιμώτατ☉, ab iisd.
Φρονίμως, adv. *prudenter*, à φρόνιμ☉.
Φρονοῦντες, nom. plu. part. præs. act. verbi φρονέω, quod vide.
Φροντίδ☉, gen. sing. à φροντὶς · id vide.
Φροντιεῖ, vide in φροντίζω.
Φροντίζετε, *curatis*, 2. plu. præs. ind. vel imperat. act. à seq.
Φροντίζω, *curo*, *cogito*, *studeo*. f. ίσω. & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. πεφρόντικα. a. 1. ἐφρόντισα. a. 1. sub. act. φροντίσω, ης, ῃ, & in 3. plur. φροντίσωσι. a. 2. ind. act. ἐφρόντιδον · à
ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ιδ☉, ἡ, *cura*, *cogitatio*, *solicitudo*. q. à φρονέω.
Φροντιστήριον, ου, τὸ, *schola*: *locus in quo cogitatio*

gitationes nostras explicamus : &

Φροντιστὴς, ȣ, ὁ, *commentator*, à perf. pass. verbi φροντίζω. Th. φροντὶς.

Φρȣ̃δος, *evanidus*, *irritus*. à πρὸ ὁδȣ̃, qui abiit, disparuit.

Φρȣρὰ, ᾶς, ἡ, *custodia*, *præsidium* : ex πρὸ, & ὁρῶ, *custos*.

Φρȣ́ρει, *custodi*, præs. imperat. act. à

Φρȣρέω, -ῶ, *præsideo*, *teneo*, *custodio*, cum acc. impert. ἐφρȣ́ρεον, ȣν, εες, εις, εε, ει. f. φρȣρήσω. p. πεφρȣ́ρηκα. præt. pass. φρȣρέομαι, ȣ̃μαι, *præsidio teneor*, *custodior*. à φρȣρὸς, quod vide.

Φρȣριον, ȣ, τὸ, idem ac φρȣρὰ, *præsidium* : à

Φρȣρὸς, ȣ̃, ὁ, *custos*, *miles præsidiarius*, compos. ex πρὸ & ὁρος, *custos*, Crasi facta, & π in φ mutato.

Φρȣρέωμες, *excubias agamus*, Dor. pro φρȣρέωμεν, 1. plu. præs. sub. act. à φρȣρέω, quod vide.

Φρύαγμα, ατος, τὸ, &

Φρυαγμὸς, ȣ̃, ὁ, *fremitus* ; & Metaph. *insolentia* : à 1. sing. perf. pass. verbi φρυάττομαι.

Φρυάσσω, vel -ττω, *fremo*, proprie *de equo feroci & hinnienti*. f. ξω. p. πεφρύαχα. a. 1. ἐφρύαξα. usitatius est seq.

ΦΡΥΑ'ΤΤΟΜΑΙ, *fremo*, *insolesco*, *ferocio*. q. à φρὴρ. hinc φρύαγμα, ατος, τὸ, *fremitus*. φρυαγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. Φριμάσσομαι, idem cum φρυάττομαι. & Angl. to fret.

Φρύγανον, ȣ, τὸ, *cremium*, *virgultum aridum*. in pl. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, *sicco*.

Φρυγία, ας, ἡ, & Ion. ης, *PHRYGIA*, regio in minori Asia. Gr. *torrida*.

Φρύγιον, ȣ, τὸ, *frictorium*, id est instrumentum frigendi. Th. φρύγω. Sed

Φρύγιον, *cantilena incitans ad arma*, à Phrygibus.

Φρυγιος, ȣ, *aridus*. proprie talis factus frigendo, τῷ φρύγειν. Est &

Φρύγιος, *PHRYGIUS*, gentile.

ΦΡΥ'ΓΩ, φρύσσω, vel -ττω, *torreo*, *torrefacio*, *FRIGO*. Hinc φρυγμὸς, ȣ̃, ὁ, *torrefactio*, *frixio*. φρυκτὸς, ȣ̃, *tostus*, *torrefactus*. φρυγιος, ȣ, *aridus*. φρύγανον, ȣ, τὸ, *cremium*, *virgultum aridum*.

Φρυκτὸς, ȣ̃, *torridus*. Substantivè varia notat, ut *faba fricta*. *calculus judiciarius*. *fax qua hostium adventus significatur*. *sors μαντικὴ*, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, qui φρυκτȣ̀ς ὠρεῖ, *observator ignium prænuntiorum*.

ΦΡΥ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *rubeta*, *rana venenosa*. q. à φορύσσω, *fœdo* : quia fœdum est animal.

Φρὺξ, Φρυγὸς, ὁ, *Phrygiæ incola*. Prov. *Sero sapiunt Phryges*.

Φρυξεῖ, *torrebit*, Dor. pro φρύξει, 3. f. 1. à φρύγω.

Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per Sync. pro φέρω, *fero*.

Φῦ, *coaluit*, Ion. pro ἔφυ, 3. sing. a. 2. verbi φῦμι, inusit. a. 2. ἔφυν. a. 2. inf. φῦναι. a. 2. part. φὺς. Th. φύω, *gigno*.

Φυὰ, ᾶς, ἡ, Poet. pro φυὴ, ῆς, *natura*, *naturæ solertia*. Th. φύω, *nascor*.

Φυγαδεύομαι, *in exilium pellor*. à

Φυγὰς, άδος, ὁ, ἡ, *profugus*, *exul*. Th. φεύγω, *fugio*. a. 2. ἔφυγον.

Φυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φεύγω, *fugio*. a. 2. ἔφυγον.

Φύγελλος, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. *hominum oculos fugiens*.

Φύγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. sing. a. 2. ind. verbi φεύγω, *fugio*.

Φυγὴ, ῆς, ἡ, *FUGA*. Them. φεύγω, *fugio* : sed

Φύγῃ, est 3. sing. a. 2. sub. act. ut & φύγῃσιν, sed φύγῃ, per Peragogen τȣ̃ σι, & in 2. plu. φύγητε. verbi φεύγω, *fugio*. a. 2. ἔφυγον.

Φυγοδικῶ, *tergiversor*. q. φεύγω δίκην.

Φύγοις, οι, 2. & 3 sing. a. 2. opt. act. & in 1. pl. φύγοιμεν. verbi φεύγω, *fugio*. a. 2. ἔφυγον.

Φυγόξενος, ȣ, ὁ, ἡ, φεύγων τȣ̀ς ξένȣς, *hospites fugiens*. Vel pro ἄξενος, *qui fugat hospites*, *inhospitalis*. *inhumanus erga hospites* : ex φεύγω, *fugio*. & ξένος, *hospes*.

Φυγοπτόλεμος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui bellum fugit* : ex φεύγω, & πτόλεμος, Poet. pro πόλεμος. *bellum*.

Φυὲν, a. 2. part. n. g. à φυεὶς, εῖσα, ἐν. verbi φύω, *nascor*. quod vide.

Φύεται, 3. sing. præs. pass. φύεσθαι, præs. inf. verbi φύομαι, seu φύω, *sum*, *gigno*.

Φύζα, ης, ἡ, *fuga cum timore*, Ion. pro φυγή. Th. φεύγω, *fugio*.

Φυζακινὸς, ȣ̃, *fugax* : à præced.

Φυὴ, ῆς, ἡ, *natura*, *indoles*. acc. φυήν. Th. φύω, *nascor*. at

Φυῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à φύω, *nascor*. f. φύσω. a. 2. ἔφυον.

Φυὴν, Dor. pro φύσιν. vide φυή.

Φυκιόεις, εντος, *algosus*. Th. φῦκος, εος, τὸ, *fucus*, *alga*.

Φυκὶς, ἰχθὺς *saxatilis*.

ΦΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *FUCUS*, *alga*, *herba marina unde lana inficitur & vultus tingitur*. Hinc φυκιόεις, *algosus*.

Φυκτὸς, ȣ̃, *evitabilis*. à φεύγω, *fugio*.

Φῦλ', pro φῦλα, nom. plur. à φῦλον, ȣ, τὸ, idem quod φυλὴ, *tribus*, &c.

Φυλαδὸν, adv. *per tribus*, *tributim*. Th. φυλὴ, *tribus*.

Φυλακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακὴ, quod vide.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *custos*. in dat. pl. Ion. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, *custodio*.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, *custodia*, *carcer*, *tutela*, *vigiliæ*. in dat. pl. Ion. φυλακῆσι. ab eodem th. sed

Φυλάκη, propr. loci.

Φυλακίζω, *in carcerem conjicio vel pertraho*. f. ίσω.

fut. ἔσω. perf. πεφυλάκηκα· &

Φυλακίτης, carcerarius. à φυλακή, quod vide.

Φύλακος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, custos.

Φυλακτέον, custodiendum, verbale à φυλάσσω.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, in plu. φυλακτῆρες. à φυλάσσω, custodio.

Φυλακτήρια, ων, τὰ, PHYLACTERIA, conservatoria, quibus memoria legis conservabatur. Angl. Phylacteries. à φυλακτήριον, quod vide in φυλάσσω.

Φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, habens vim τοῦ φυλάσσειν.

Φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, custos, servator. Th. φυλάσσω, custodio.

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. at

Φύλαξαι, a. 1. imperat. m. verbi φυλάσσω, quod vide.

Φυλάξατε, 2. plu. a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Φυλάσσαι, Ion. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, custodio: f. ξω.

Φυλασσέμεναι, Att. & Dor. pro φυλάσσειν, præs. inf. verbi ejusd..

Φυλάσσοισι, custodiunt, Æol. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præs. ind. à

ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel ττω, custodio, tueor, excubo, observo, caveo, vito: fu. φυλάξω. p. πεφύλαχα, a. 1. ἐφύλαξα. a. 1. imperat. act. φύλαξον, άτω, & in 2. plu. φυλάξατε. præs. pass. φυλάσσομαι, caveo, custodior. a. 1. m. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, observavi. perf. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, κται. hinc φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, vigil. φυλακτήρια, ας, ἡ, custodia, excubiæ. φυλακτήριον, ου, τὸ, statio excubitorum, seu vigilum; item præsidium, munimentum, arx. φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, custos; item excubitor, vigil. φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia; item excubiæ. νομοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, legum custos, vel præses.

Φυλαττόμενος, præs. part. pass. à φυλάττω, seu σσω.

Φυλάττων, οντος, ον, custos, præs. part. act. ejusd. verbi.

Φυλείδης, PHYLIDES, nom. propr.

ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, tribus, Athenis decima urbis pars, classis: qu. à φύω, gigno. φῦλον, ου, τὸ, natio, genus. φυλέτης, ου, ὁ, tribulis, qui est ex eadem tribu. ἀλλόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui est ex alia tribu. ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem est tribus. σύμφυλος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Φύλλα, τὰ, folia: hinc φύλλ' ἀοιδᾶν, folia poetarum: à φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, foliorum acervus. Them. φύλλον

Φύλλινος, ου, foliaceus, ex foliis factus: à

ΦΥ'ΛΛΟΝ, ου, τὸ, FOLIUM, frons, dis. qu. à φύω, nascor. hinc ἐννοσίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quatiens, seu cogitans frondes. πεντάφυλλον, ου, τὸ, quinquefolium, herba. χαιρέφυλλον, ου, τὸ, oleris genus.

Φυλλοστρωτὸς, ὦτος, ὁ, foliis constratus: ex φύλλον, τὸ, folium, & στρώννυμι, sterno. Th. στορέω, idem.

Φυλλόφορος, ου, ὁ, ἡ, folia ferens. Ex φύλλον, ου, τὸ, folium, & φέρω, fero.

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, tribus.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, clamor bellicus: à φῦλον, seu φυλὴ, ἡ, natio, gens, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, qu. clamor nationum: vel qu. ἡ τῶν φύλων ὄπις, id est, ultio: quod bellis puniat Deus homines.

Φῦμα, ατος, τὸ, vomica, tumor præter naturam. Th. φύω, nascor.

Φυῦναι, nasci, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, vel φύω, nascor: fu. φύσω. a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φύς.

Φυῶντο, nascebantur, Ion. pro ἔφυντο, 3. plu. impert. pass. verbi φῦμι. Them. φύω, nascor.

Φύξηλις, ιδος, ὁ, ἡ, profugus, exul, fugax, timidus: à φεύγω & ἅλις, satis, adv. vel ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἴλας.

Φυομένῳ, nascenti, dat. sing. part. præs. pass. verbi φύω, nascor.

Φύοντι, Dor. pro φύουσι, nascuntur, 3. pl. à φύω, nascor.

Φύραμα, ατος, τὸ, massa luti, farina aqua subacta: à φυράω, misceo, subigo: f. άσω. p. πεφύρακα. perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω, misceo.

Φύρασον, a. 1. imperat. act. a

Φυράω, vide in φύραμα.

Φύρδην, adv. mixtim, permixtim; item confuse, inordinatè. Th. φύρω.

Φύρειν, præs. inf. act. à φύρω,

Φυρμὸς, οῦ, ὁ, inquinatio, inquinamentum: à

ΦΥ'ΡΩ, misceo, inquino, perfundo, rigo, pinso: fu. φυρῶ, & Æol. φύρσω. p. πέφυρκα. perf. pass. πέφυρμαι. hinc φύρμα, ατος, τὸ, sordes. φυρμὸς, οῦ, ὁ, inquinamentum. φυράω, misceo, macero, subigo. φύραμα, ατος, τὸ, massa farinæ subactæ.

Φῦς, φύντος, a. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, nascor. a. 2. ἔφυν.

Φῦσα, vel φύσα, ης, ἡ, follis. Th. φυσάω.

Φυσαθεὶς, εῖσα, ὲν, Dor. pro φυσηθεὶς, inflatus, a. 1. part. pass. à φυσάω, inflo.

Φῦσαι, a. 1. inf. act. verbi φύω, gigno: fu. φύσω. a. 2. ἔφυν.

Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua nascens: à φυσάω, inflo.

Φύσας, άντος, in f. g. φύσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φύω, nascor: alii per Syncop. pro φυσήσας, dici volunt, à φυσάω, inflo.

ΦΥΣΑ'Ω. & φυσιάω, sufflo, inflo: f. ήσω. Hinc φύσημα, ατος, τὸ, flatus, inflatio, φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum: item follis. φῦσα, vel φύσα, ης, ἡ, follis. φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua nascens: item tibia, seu fistula. φύσαλος, ου, ὁ, bufo. φῦσιγξ, γγος, ἡ, vesicula, seu pustula in manibus aut pedibus. φυσιάω, anhelo; item inflo.

προφορτοφόρος, ου, ὁ, oneratus, onustus. Th. φόρτος, ου, ὁ, onus.

Φορτικὸς, ὴ, ὸν, onerarius, a, um; item Metaph. molestus, insulsus, fastuosus: &

Φορτίον, ου, τὸ, onus, sarcina. τὰ φορτία, merces: à φόρτος, onus.

ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, onus, res molesta & odiosa: qu. φέρτος, à φέρω. Hinc φορτίον, ου, τὸ, idem. φορτικὸς, ὴ, onerarius. φορτίζω, onero.

Φορτουνάτος, ου, ὁ, nomen viri Latinum: Fortunatus.

Φορμύω, f. ξω, vide in φορύω.

Φόρυς, podex: à φορύω, inquino.

Φορυτὸς, οῦ, ὁ, quisquiliæ, congeries: à seq.

ΦΟΡΥ'Ω, φορμύω & -ύσσω, pinso, misceo, fœdo: à φύρω.

Φόως, idem quod φῶς, Metaph. pro salute, auxilio & victoria: à φάος, εος, τὸ, lux, salus. Th. φάω, luceo.

Φραγέλλιον, ου, τὸ, flagellum: ex Lat. & est diminut. à flagrum, quod est scutica, qua servi cædebantur: sic dicta, quod pars corporis eâ percussa quasi flagret, hoc est, ardeat.

Φραγελλόω, ῶ, flagello: fu. ώσω. p. πεφραγέλλωκα. a. 1. ἐφραγέλλωσα, aor. 1. part. act. φραγελλώσας, -αντος. Vide in φραγέλλιον.

Φραγῇ, obstruatur, 3. sing. a. 2. sub. pass.

Φραγήσομαι, ῃ, εται, fut. 2. ind. pass. verbi φράσσω, sepio, occludo; quod vide.

Φράγμα, ατος, τὸ, septum, vallum, munimentum: &

Φραγμὸς, οῦ, ὁ, septum: à 1. sing. perf. pass. verbi φράσσω, sepio.

Φραδάω, indico, declaro: à φράδη, cognitio. Th. φράζω, memoro, dico: a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Φράδεν, dixit, Ion. pro ἔφραδεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φράζω, dico: a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Φράδη, ης, ἡ, cognitio, prudentia. φράδαι, αἱ, mentes apud Pindar. item verbum pro dic, Hesych. & hinc

Φραδὴς, έος, ὁ, ἡ, consultus, prudens: à φράζω, dico: p. m. πέφραδα.

Φραδμοσύνῃσιν, dat. plu. Ion. pro φραδμοσύναις, à

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium, prudentia, peritia; à seq.

Φράδμων, seu φράσμων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, solers, consultus, peritus. Th. φράζω, dico.

Φράζεαι, Ion. pro φράζῃ, deliberas, 2. sing. præs. pass. verbi φράζω.

Φράζεο, Ion. pro φράζου, præs. imperat. pass. verbi ejusd.

Φραζέσθω, præs. inf. pass. φραζέσθω, 3. sing. imperat. pass. verbi φράζω.

Φράζεσκε, Ion. pro ἔφραζε, 3. sing. imperf. act. verbi φράζω.

Φράζετο, Ion. pro ἐφράζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusd.

Φραζέσθω, Dor. pro φραζέσθω, cogitato, præs. imperat. pass. verbi ejusd.

ΦΡΑ'ΖΩ, dico, memoro, edissero, jubeo, indico, cognosco: fu. άσω. p. πέφρακα. a. 1. ἔφρασα. a. 1. imperat. act. φράσον, άτω, edissere: a. 2. ἔφραδον, præs. m. φράζομαι, video, perspicio, intelligo: perf. pass. πέφρασμαι, σαι. perf. m. πέφραδα. Hinc φράσις, εως, ἡ, eloquutio, genus loquendi. μεταφράζω, in aliam linguam transfero, interpretor. μετάφρασις, εως, ἡ, interpretatio. μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, interpres. παραφράζω, juxta loquor; item latius explico. περιφράζω, circumloquor. περίφρασις, εως, ἡ, circumlocutio. ἀφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, inconsultus, inconsideratus. ἀφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ὁμοφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, unanimis, concors.

Φραξάμενος, ου, munitus, aor. 1. part. m. verbi φράσσω, munio: f. ξω.

Φρασαίατο, dicantur, Ion. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi φράζω, dico: f. φράσω. a. 1. m. ἐφρασάμην.

Φράσασαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. à φράζω, dico.

Φράσδειν, dicere, Dor. pro φράζειν, præs. inf.

Φρασί, Dor. pro φρεσί, mentibus, dat. plu. à φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φράσις, εως, ἡ, PHRASIS, loquutio, dictio, genus loquendi: à φράζω, dico.

Φρασσόμεσθα, Poet. pro φρασόμεθα, consultabimus, 1. plu. f. 1. m. verbi φράζομαι, seu φράζω.

Φράσον, άτω, edissere, a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Φρασσόμεθα, gem. σ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, sive -ττω, sepio, munio; item obturo, occludo: f. φράξω. p. πέφραχα. a. 1. ἔφραξα, ας, ε, & in 3. plu. ἔφραξαν. a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε. perf. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται. a. 2. pass. ἐφράγην, ης, η, obstructus fui: a. 2. sub. pass. φραγῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. φραγήσομαι, ῃ, εται, obstruar, interrumpar. Hinc φράγμα, ατος, τὸ, sepimentum, septum, sepes. φραγμὸς, οῦ, ὁ, idem. φρακτὸς, ὴ, septus, munitus. καταφράσσω, armis circumquaque munio: unde ἱππεὺς κατάφρακτος, eques cataphractus.

Φραστέον, dicendum, adject. verbale, à φράζω, dico.

Φραζώμεθ', cogitemus, 1. pl. sub. præs. pass. verbi φράζω, dico.

Φράτηρ, -ερος, ὁ, ejusdem curiæ vel tribus sodalis: Att. vel Dor. pro φράτωρ, unde FRATER: &

Φράτορες, ων, οἱ, contribules: à φράτωρ, quod à

ΦΡΑ'ΤΡΙΑ, seu φρατρία, ας, ἡ, curia, societas, tribus. φράτριος, ου, ὁ, curialis, ad curiam pertinens: &

Φράτωρ, ορος, ὁ, ejusdem curiæ vel tribus consors. Th. φρατρία.

...ημα, αἰ☉, τὸ, *fastus*. à φρυάττομαι, *fremo*, *insolesco*.

...χθεὶς, *septus*, a. 1. part. pass. à φεάσσω, *sepio*. f. ξω. a. 1. pass. ἐφεάχθlw.

ΦΡΕ'ΑΡ, & Poet. φρεῖαρ, ατ☉, τὸ, *puteus*, q. à φρέω, *emitto*.

Φρεῖν, *ferre*, per Sync. pro φέρειν, præs. inf. verbi φέρω.

Φρεναπατάω, *decipio*. fu. ήσω. p. πεφρεναπάτηκα. q. φρένα ἀπατάω, *mentem decipio*.

Φρεναπάτης, ȣ, ὁ, *mentium deceptor*. Ex iisd. them.

Φρένας, acc. pl. à φρlw, ενὸς, ἡ, *mens*. φρένες, αἱ, *intelligentiæ*, à φρlw, ενὸς, ἡ, quod vide.

Φρενήρης, ε☉, ὁ, ἡ, *mentis compos*, *cordatus*, ex φρlw, ἡ, *mens*, & ἄρω, *apto*.

Φρενῖτις, ιδ☉, ἡ, *mentis delirium*. Th. φρlw, ενὸς, ἡ, *mens*.

Φρενοβλαβὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *mente captus*, *desipiens*: ex φρlw & βλάπτω, *lædo*.

Φρενόω, f. ώσω, *ad mentem reduco*, *castigo*, Th. φρlw, ενὸς, ἡ, *mens*.

Φρενῶν καρπὸς, pro ipsa *prudentia* Poetice sumitur.

Φρὲς, *fer*, a. 2. imperat. act. à φρῆμι. Nisi φρὲς, pro φρὲ, quod per Syncop. pro φέρε, præs. imperat. verbi φέρω, *fero*.

Φρεσὶ, & φρεσὶν, dat. plur. à φρlw, ἡ, *mens*.

ΦΡΕ'Ω, *emitto*. fu. φρήσω, q. à είρω, vel ex πρὸ & ἕω, *mitto*, facta Crasi, & π in φ mutato.

Φρῆγμα, Ion. pro φράγμα, αἰ☉, τὸ, *septum*. Th. φεάσσω.

ΦΡΗ'Ν, φρενὸς, ἡ, *mens*, *sapientia*. φρένες, *præcordia*, *prudentia*. Hinc φρονέω, q. φρενέω, *sapio*; item *delibero*; *cogito*. fu. ήσω. φρόνημα, ατ☉, τὸ, *cogitatio*. φρόνησις, εως, ἡ, *prudentia*, *intelligentia*. φρόνιμ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *prudens*. ἄφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *amens*. εὐφραίνω, *lætitia afficio*. εὐφροσύνη, ας, ἡ, *lætitia*. κενόφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *vana cogitans*. μεγαλόφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *magnanimus*. σώφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *prudens*; item *moderatus*, *temperans*. σωφροσύνη, ης, ἡ, *prudentia*; item *temperantia*. σωφρονέω, *sanæ mentis sum*, *prudens sum*; item *temperanter*, & *modeste me gero*. σωφρονίζω, *ad sanam mentem reduco*; item *castigo*, *emendo*. σωφρονισμὸς, ȣ, ὁ, *castigatio*, *emendatio*. ταπεινόφρων, ον☉, ὁ, ἡ, *qui est animo humili & abjecto*. ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, *animi humilitas*.

Φρήτρη, Ion. pro φρατρία, ας, ἡ, *curia*, *sodalitas*. *tribus*.

Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis*.

Φρικαλέας, acc. pl. f. g. à φρικαλέ☉, idem quod φρικώδης, *horribilis*. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, *fremitus maris*.

Φρίκη, ης, ἡ, vide in φρὶξ.

Φριμάασθε, Ion. pro φριμάασθε, præs. imperat. pass. à φριμάσσομαι.

Φριμάσσομαι, *flatum naribus emitto*: *fremo*. idem quod φρυάττομαι, unde derivari possit, vel q. à βρέμω, *fremo*.

Φριμάσσονται, Dor. pro φριμάσσον]. vide φριμάσσομαι.

ΦΡΙ'Ξ, ικὸς, ἡ, *maris*, vel *fluctuum fremitus*. Hinc φρίκη, ης, ἡ, idem. Tum *horror frigoris* & *febrilis*. hinc φρίσσω, vel -ττω, *horreo*, φρικτὸς, *horrendus*, *horribilis*.

Φρὶξ☉, ȣ, ὁ, quis iste fuerit, vide Pind. Pythior. Od. 4. 251. 3. & Græca Scholia.

Φρίσσον, Ion. pro ἔφρισσον, imperf. act. verbi φρίσσω, *horresco*, quod vide.

Φρίσσȣσ᾽, pro φρίσσȣσι. 3. plu. præs. ind. verbi φρίσσω, quod vide.

Φρίσσω, vel -ττω, *horresco*; item *cum horrore reformido*, *fremitum edo*. cum acc. f. φρίξω, p. πέφρικα. a. 1. ἔφριξα. perf. pass. πέφριγμαι, ξαι, κται, unde φρικτὸς, ἡ, ὸν, *tremendus*, *a*, *um*. & quidni Angl. fritters. Th. φρὶξ, quod vide.

Φροιμιάζω, seu ομαι, *exordio utor*. à φροίμιον, Att. pro προοίμιον, *exordium*. Th. οἴμη, ης, ἡ, *via*, *semita*.

Φροιμιάσαι, a. 1. inf. Att. pro προοιμιάσαι. à superiori verbo.

Φρόνει, 2. sing. imperat. act. φρονεῖν, præs. inf. &

Φρονέῃ, 3. sing. sub. præs. act. verbi φρονέω, quod vide.

Φρονεόντων, gen. plu. part. præs. act. verbi φρονέω.

Φρονέω, (q. φρενέω,) *intelligo*, *cogito*, *sapio*, *statuo*, *desidero*, *curo*. præs. imperat. φρόνεε, ει, & in pl. έετε, εῖτε. imperf. ἐφρόνεον, ȣν, *solicitus eram*. fu. ήσω. p. πεφρόνηκα. præs. pass. φρονέομαι, -ȣμαι, *sentior*, præs. imperat. pass. φρονέȣ, ȣ, έεσθω, είσθω. Th. φρlw, ενὸς, ἡ, *mens*.

Φρόνημα, ατ☉, τὸ, *cogitatio*, *animus*; item *desiderium*, *voluntas*. à 1. sing. perf. pass. verbi φρονέω. Th. φρlw.

Φρόνησις, εως, ἡ, *prudentia*, *intelligentia*. ab eod. verbo & them.

Φρόνιμ☉, ȣ, ὁ, ἡ, *prudens*. in comparat. φρονιμώτερος, *prudentior*. in superl. φρονιμώτατ☉, ab iisd.

Φρονίμως, adv. *prudenter*, à φρόνιμ☉.

Φρονȣ̃ντες, nom. plu. part. præs. act. verbi φρονέω, quod vide.

Φροντίδ☉, gen. sing. à φροντὶς · id vide.

Φροντιεῖ, vide in φροντίζω.

Φροντίζετε, *curatis*, 2. plu. præs. ind. vel imperat. act. à seq.

Φροντίζω, *curo*, *cogito*, *studeo*. f. ίσω. & Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. πεφρόντικα. a. 1. ἐφρόντισα. a. 1. sub. act. φροντίσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. φροντίσωσι. a. 2. ind. act. ἐφρόντιδον · à

ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ιδ☉, ἡ, *cura*, *cogitatio*, *solicitudo*. q. à φρονέω.

Φροντιστήριον, ȣ, τὸ, *schola*: *locus in quo cogitatio*

gitationes nostras explicamus: &

Φροντιστὴς, ȣ̃, ὁ, commentator, à perf. pass. verbi φροντίζω. Th. φροντίς.

Φροῦδος, evanidus, irritus. à πρὸ ὁδοῦ, qui abiit, disparuit.

Φρουρὰ, ᾶς, ἡ, custodia, præsidium: ex πρὸ, & ὅρος, custos.

Φρούρει, custodi, præs. imperat. act. à

Φρουρέω, -ῶ, præsideo, teneo, custodio, cum acc. imperf. ἐφρούρεον, ȣν, εες, εις, εε, ει. f. φρουρήσω. p. πεφρούρηκα. præt. pass. φρουρέομαι, ȣ̃μαι, præsidio teneor, custodior. à φρουρὸς, quod vide.

Φρούριον, ȣ, τὸ, idem ac φρουρὰ, præsidium: à

Φρουρὸς, ȣ̃, ὁ, custos, miles præsidiarius, compos. ex πρὸ & ὅρος, custos, Crasi facta, & π in φ mutato.

Φρουρῶμες, excubias agamus, Dor. pro φρουρῶμεν, 1. plu. præs. sub. act. à φρουρέω, quod vide.

Φρύαγμα, ατος, τὸ, &

Φρυαγμὸς, ȣ̃, ὁ, fremitus; & Metaph. insolentia: à 1. sing. perf. pass. verbi φρυάττομαι.

Φρυάσσω, vel -ττω, fremo, proprie de equo feroci & hinnienti. f. ξω. p. πεφρύαχα. a. 1. ἐφρύαξα. usitatius est seq.

ΦΡΥΑ´ΤΤΟΜΑΙ, fremo, insolesco, ferocio. q. à φὴρ. hinc φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus. φρυαγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. φρυάσσομαι, idem cum φρυάττομαι. & Angl. to fret.

Φρύγανον, ȣ, τὸ, cremium, virgultum aridum. in pl. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, sicco.

Φρυγία, ας, ἡ, & Ion. ης, PHRYGIA, regio in minori Asia. Gr. torrida.

Φρύγιον, ȣ, τὸ, frictorium, id est instrumentum frigendi. Th. φρύγω. Sed

Φρύγιον, cantilena incitans ad arma, à Phrygibus.

Φρυγιὸς, ȣ, aridus. proprie talis factus frigendo, τῷ φρύγειν. Est &

Φρύγιος, PHRYGIUS, gentile.

ΦΡΥ´ΓΩ, φρύσσω, vel -ττω, torreo, torrefacio, FRIGO. Hinc φρυγμὸς, ȣ̃, ὁ, torrefactio, frixio. φρυκτὸς, ȣ̃, tostus, torrefactus. φρύγιος, ȣ, aridus. φρύγανον, ȣ, τὸ, cremium, virgultum aridum.

Φρυκτὸς, ȣ̃, torridus. Substantivè varia notat, ut faba fricta. calculus judiciarius. fax qua hostium adventus significatur. sors μαντικὴ, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, qui φρυκτοῦ ὡρεῖ, observator ignium prænuntiorum.

ΦΡΥ´ΝΟΣ, ȣ, ὁ, rubeta, rana venenosa. q. à φορύσσω, fœdo: quia fœdum est animal.

Φρὺξ, φρυγὸς, ὁ, Phrygiæ incola. Prov. Sero sapiunt Phryges.

Φρυξεῖ, torrebit, Dor. pro φρύξει, 3. f. 1. à φρύγω.

Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per Sync. pro φέρω, fero.

Φῦ, coaluit, Ion. pro ἔφυ, 3. sing. a. 2. verbi ἔφυμι, inusit. a. 2. ἔφυν. a. 2. inf. φῦναι. a. 2. part. φὺς. Th. φύω, gigno.

Φυὰ, ᾶς, ἡ, Poet. pro φυὴ, ῆς, natura, naturæ solertia. Th. φύω, nascor.

Φυγαδεύομαι, in exilium pellor. à

Φυγὰς, άδος, ὁ, ἡ, profugus, exul. Th. φεύγω, fugio. a. 2. ἔφυγον.

Φυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φεύγω, fugio. a. 2. ἔφυγον.

Φύγελλος, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. hominum oculos fugiens.

Φύγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. sing. a. 2. ind. verbi φεύγω, fugio.

Φυγὴ, ῆς, ἡ, FUGA. Them. φεύγω, fugio: sed

Φύγῃ, est 3. sing. a. 2. sub. act. ut & φύγῃσιν, sed φύγῃ, per Paragogen τȣ̃ σι, & in 2. plu. φύγητε. verbi φεύγω, fugio. a. 2. ἔφυγον.

Φυγοδικῶ, tergiversor. q. φεύγω δίκην.

Φύγοις, οι, 2. & 3 sing. a. 2. opt. act. & in 1. pl. φύγοιμεν. verbi φεύγω, fugio. a. 2. ἔφυγον.

Φυγόξενος, ȣ, ὁ, ἡ, φεύγων τοὺς ξένους, hospites fugiens. Vel pro ἄξενος, qui fugat hospites, inhospitalis. inhumanus erga hospites: ex φεύγω, fugio. & ξένος, hospes.

Φυγοπτόλεμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui bellum fugit: ex φεύγω, & πτόλεμος, Poet. pro πόλεμος. bellum.

Φυεὶν, a. 2. part. n. g. à φυεὶς, εῖσα, ἐν. verbi φύω, nascor. quod vide.

Φύεται, 3. sing. præs. pass. φύεσθαι, præs. inf. verbi φύομαι, seu φύω, sum, gigno.

Φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, Ion. pro φυγή. Th. φεύγω, fugio.

Φυζακινὸς, ȣ̃, fugax: à præced.

Φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles. acc. φυὴν. Th. φύω, nascor. at

Φυῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à φύω, nascor. f. φύσω. a. 2. ἔφυον.

Φυὴν, Dor. pro φύσιν. vide φυή.

Φυκιόεις, εντος, algosus. Th. φῦκος, εος, τὸ, fucus, alga.

Φυκὶς, ἰχθὺς saxatilis.

ΦΥ˜ΚΟΣ, εος, τὸ, FUCUS, alga, herba marina unde lana inficitur & vultus tingitur. Hinc φυκιόεις, algosus.

Φυκτὸς, ȣ̃, evitabilis. à φεύγω, fugio.

Φῦλ᾽, pro φῦλα, nom. plur. à φῦλον, ȣ, τὸ, idem quod φυλὴ, tribus, &c.

Φυλαδὸν, adv. per tribus, tributim. Th. φυλὴ, tribus.

Φυλακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακὴ, quod vide.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, custos. in dat. pl. Ion. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, custodio.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia, carcer, tutela, vigiliæ. in dat. pl. Ion. φυλακῇσι. ab eodem th. sed

Φυλάκη, propr. loci.

Φυλακίζω, in carcerem conjicio vel pertraho. f. ίσω.

fut. λεω. perf. πεφυλάκηκα· &
φυλακίτης, carcerarius. à φυλακὴ, quod vide.
φύλακος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, custos.
φυλακτέον, custodiendum, verbale à φυλάσσω.
φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, in plur. φυλακτῆρες. à φυλάσσω, custodio.
φυλακτήρια, ων, τὰ, PHYLACTERIA, conservatoria, quibus memoria legis conservabatur. Angl. Phylacteries. à φυλακτήριον, quod vide in φυλάσσω.
φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, habens vim τοῦ φυλάσσειν.
Φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, custos, servator. Th. φυλάσσω, custodio.
φυλάξαι, a.1. inf. act. at
Φύλαξαι, a.1. imperat. m. verbi φυλάσσω, quod vide.
φυλάξατε, 2. plu. a. 1. imperat. act. verbi ejusd.
φυλάσσαι, Ion. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, custodio: f. ξω.
Φυλασσέμεναι, Att. & Dor. pro φυλάσσειν, præs. inf. verbi ejusd..
φυλάσσοισι, custodiunt, Æol. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præs. ind. à
ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel ττω, custodio, tueor, excubo, observo, caveo, vito: fu. φυλάξω. p. πεφύλαχα, a. 1. ἐφύλαξα. a. 1. imperat. act. φύλαξον, άτω, & in 2. plu. φυλάξατε. præs. pass. φυλάσσομαι, caveo, custodior. a. 1. m. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, observavi. perf. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, κται. hinc φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, vigil. φυλακτηρία, ας, ἡ, custodia, excubiæ. φυλακτήριον, ου, τὸ, statio excubitorum, seu vigilum; item præsidium, munimentum, arx. φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, custos; item excubitor, vigil. φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia; item excubiæ. νομοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, legum custos, vel præses.
Φυλαττόμενος, præs. part. pass. à φυλάττω, seu σσω.
Φυλάττων, ουσα, ον, custos, præs. part. act. ejusd. verbi.
Φυλείδης, PHYLIDES, nom. propr.
ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, tribus, Athenis decima urbis pars, classis: qu. à φύω, gigno. φῦλον, ου, τὸ, natio, genus. φυλέτης, ου, ὁ, tribulis, qui est ex eadem tribu. ἀλλόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui est ex alia tribu. ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem est tribus. σύμφυλος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Φύλλα, τὰ, folia: hinc φύλλ' ἀοιδᾶν, folia poetarum: à φύλλον.
Φυλλὰς, άδος, ἡ, foliorum acervus. Them. φύλλον
Φύλλινος, ου, foliaceus, ex foliis factus: à
ΦΥ'ΛΛΟΝ, ου, τὸ, FOLIUM, frons, dis. qu. à φύω, nascor. hinc ἐννοσίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quatiens, seu cogitans frondes. πεντάφυλλον, ου, τὸ, quinquefolium, herba. χαιρέφυλλον, ου, τὸ, oleris genus.

Φυλλόστρωτος, ου, ὁ, foliis constratus: ex φύλλον, τὸ, folium, & στρώννυμι, sterno. Th. στορέω, idem.
Φυλλόφορος, ου, ὁ, ἡ, folia ferens. Ex φύλλον, ου, τὸ, folium, & φέρω, fero.
Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, tribus.
Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, clamor bellicus: à φῦλον, seu φυλὴ, ἡ, natio, gens, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, qu. clamor nationum: vel qu. ἡ τῶν φύλων ὄπις, id est, ultio: quod bellis puniat Deus homines.
Φῦμα, ατος, τὸ, vomica, tumor præter naturam. Th. φύω, nascor.
Φῦναι, nasci, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, vel φύω, nascor: fu. φύσω. a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φύς.
Φυῶντο, nascebantur, Ion. pro ἐφύοντο, 3. plu. impert. pass. verbi φῦμι. Them. φύω, nascor.
Φύξηλις, ιδος, ὁ, ἡ, profugus, exul, fugax, timidus: à φεύγω & ἅλις, satis, adv. vel ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἴλας.
Φυομένῳ, nascenti, dat. sing. part. præs. pass. verbi φύω, nascor.
Φύοντι, Dor. pro φύουσι, nascuntur, 3. pl. à φύω, nascor.
Φύραμα, ατος, τὸ, massa luti, farina aqua subacta: à φυράω, misceo, subigo: f. άσω. p. πεφύρακα. perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω, misceo.
Φύρασον, a.1. imperat. act. a
Φυράω, vide in φύραμα.
Φύρδην, adv. mixtim, permixtim; item confuse, inordinate. Th. φύρω.
Φύρειν, præs. inf. act. à φύρω.
Φυρμὸς, οῦ, ὁ, inquinatio, inquinamentum: à
ΦΥ'ΡΩ, misceo, inquino, perfundo, rigo, pinso: fu. φυρῶ, & Æol. φύρσω. p. πέφυρκα. perf. pass. πέφυρμαι. hinc φύρμα, ατος, τὸ, sordes. φυρμὸς, οῦ, ὁ, inquinamentum. φυράω, misceo, macero, subigo. φύραμα, ατος, τὸ, massa farinæ subactæ.
Φῦς, φύντος, a. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, nascor. a. 2. ἔφυν.
Φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis. Th. φυσάω.
Φυσαθεὶς, εῖσα, ὲν, Dor. pro φυσηθεὶς, inflatus, a.1. part. pass. à φυσάω, inflo.
Φῦσαι, a. 1. inf. act. verbi φύω, gigno: fu. ύσω. a.2. ἔφυν.
Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua nascens: à φυσάω, inflo.
Φύσας, άντος, in f. g. φύσασα, ης, ἡ, a.1. part. act. verbi φύω, nascor: alii per Syncop. pro φυσήσας, dici volunt, à φυσάω, inflo.
ΦΥΣΑ'Ω. & φυσιάω, sufflo, inflo: f. ήσω. Hinc φύσημα, ατος, τὸ, flatus, inflatio, φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum: item follis. φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis. φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua nascens: item tibia, seu fistula. φύσαλος, ου, ὁ, bufo. φῦσιγξ, γγος, ἡ, vesicula, seu pustula in manibus aut pedibus. φυσιάω, anhelo; item inflo.

Φύσει, *producet*, 3. sing. f. 1. à φύω, *gigno*. Potest etiam esse dat. sing. à φύσις, εως, ἡ, *natura* : à φύω.

Φύσημα, ατος, τὸ, vide in φυσάω.

Φυσίγναθος, ου, ὁ, nomen propr. Ranæ, q. *buccans inflans*. Ex φυσάω, *inflo*, & γνάθος, ου, ἡ, *maxilla*.

Φῦσιγξ, γγος, ἡ, *vesicula*, seu *pustula in manibus*, vel *pedibus*. Th. φυσάω, *inflo*.

Φυσίζοος, ου, ὁ, ἡ, *ad victum generans necessaria*. Epithet. terræ. Ex φύω, *nascor*, & ζάω, *vivo* : vel q. φύουσα ζῶα, *gignens animalia*.

Φυσικὸς, ἡ, ὸν, *naturalis*, *e* : & hinc

Φυσικῶς, adv. *naturaliter* : à φύσις, *natura*. Th. φύω, *nascor*.

Φυσιόω, ῶ, *inflo* : fu. ώσω. p. πεφυσίωκα. præs. pass. φυσιόομαι, οῦμαι, *inflor*, *turgeo*. perf. pass. πεφυσίωμαι. perf. part. pass. πεφυσιωμένος, η, ον, *inflatus*, *a*, *um*. Th. φυσάω, *inflo*.

Φύσις, εως, ἡ, *natura*, *ingenium*, *recta ratio*, *statura*, dat. sing. φύσει, acc. φύσιν. Them. φύω, *nascor*.

Φυσίωσις, εως, ἡ, *tumor*, *inflatio animi* : à φυσιόω, ῶ, *inflo*. Th. φυσάω, idem.

Φύσκη, ης, ἡ, *VESICA*, quia inflata : à φυσάω, *inflo*.

Φύσκω, Dor. pro φύσκου, gen. à φύσκος. quid illud sit Stephanus docet de Urbibus.

Φυσᾶν, præs. inf. à

Φυσάω, pro φυσάω, *inflo*.

Φυσέω, Ion. pro φυσάω.

Φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, *instrumentum inflatorium*, *flabellum* : à φυσάω, quod vide.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, *locus arboribus consitus*, *hortus*, *vinea* : à φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*. Th. φύω, *gigno*.

Φυτεύομαι, *planto*, *gigno*, *procreo* : ab iisd.

Φυτεία, ας, ἡ, *plantatio*, & idem quod φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*. Th. φύω.

Φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plu. a. 1. ind. pass. verbi φυτεύω, quod vide.

Φυτεύθητι, a. 1. imperat. pass. verbi ejusd.

Φύτευμα, ατος, τὸ, Poet. pro φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta* : à φυτεύω, quod vide.

Φυτεύσαιτο, 3. sing. a. 1. m. Ion. &

Φυτεύσῃ, *plantaret*, 3. sing. aor. 1. sub. act. à

Φυτεύω, *planto*. φυτεύειν τινὶ θάνατον, Poet. pro *mortem alicui machinari*. imperf. ἐφύτευον, ες, ε. fu. εύσω. p. πεφύτευκα. a. 1. ἐφύτευσα. perf. pass. πεφύτευμαι, σαι, ται. perf. part. pass. πεφυτευμένος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. φυτεύθητι, ήτω, *plantator tu* : à φυτὸν. quod vide.

Φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*, *stirps* : à φύω, *gigno*.

Φυτοσκάφος, ου, ὁ, ἡ, *agricola*, *fossor* : ex φυτὸν, *planta*, & σκάπτω, *fodio*.

ΦΥ'Ω *gigno*, *produco*, *edo*, *pario*, *nascor* : fu. φύσω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυον, ες, ε, & ἔφυν, υς, υ, tanq. à φῦμι, unde a. 2. part. φὺς, φυέντος. præs. pass. φύομαι, *nascor*. perf. pass. πέφυμαι. σαι, (unde φύσις, εως, ἡ, *natura*.) & in 3. sing. πέφυται, unde φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*. a. 2. pass. ἐφύην, ης, η. a 2. part. pass. φυεὶς, εῖσα, ὲν. Hinc φυτεύω, *planto*. φυτεία, ας, ἡ, *plantatio*. φύτευσις, εως, ἡ, idem. ἐμφύω, *ingenero*. ἔμφυτος, ου, ὁ, ἡ, *ingenitus*, *insitus*. σύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, *congenitus*, *innatus*. ὑπερφυὴς, έος, ὁ, ἡ, *excellens*, *insignis*, *eximius*. νεόφυτος, ου, ὁ, ἡ, *nuper natus*.

Φωγνύω, vel υμι, *torreo*, *uro* : à

Φώγω, idem quod seq. φώζω.

Φώζω, *uro in foco*, *torreo* : à φῶς, *lux*. Th. φάω, *luceo*.

Φωῒξ, vel φωῖξ, *avis*, *inimica harpæ*, ὀφθαλμοβόρος, Arist. hist. 9. 8. quia ἀΐσσει εἰς φῶτα, hoc est, ὀφθαλμούς.

ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, *PHOCÆNA*, *balæna*.

Φώκη, ης, ἡ, *vitulus marinus*, *PHOCA* : à præced.

Φωκῆες, οἱ, nomen gentis.

Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.

Φωκυλίδεω, gen. Ion. pro ου, à

Φωκυλίδης, ου, ὁ, *PHOCYLIDES*, nomen viri propr.

Φωλάδες ἄρκτοι, *ursi in lustris degentes*. Th. φωλεός.

ΦΩΛΕΟ'Σ, οῦ, ἡ, & φωλεὰ, ᾶς ἡ, *lustrum*, *latibulum*, *antrum*. Hinc φωλέω, seu εύω, *latibulum habeo*. qu. à φῶς ὀλέω, quod ibi φῶς ὤλετο, id est, ἀπώλετο, *periit lux*.

Φωλεύω, idem quod φωλέω, *in specu lateo*. Th. φωλεὸς, *lustrum*.

Φῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi φημὶ, seu φάω, *dico*.

Φωνάεις, εσσα, αεν, Dor. pro φωνήεις, *vocalis*, *sonorus* : à φωνὴ, ἡ, *vox*, *sonus*.

Φωνᾶντα, per Crasin pro φωνάεντα, quod Dor. pro φωνήεντα, acc. sing. à φωνάεις, quod vide.

Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, a. 1. inf. act. à φωνέω, *voco*.

Φωνεῦντα, Dor. pro φωνοῦντα, n. g. pl. part. præs. &

Φωνεῦντες, *loquentes*, Dor. pro φωνοῦντες, nom. pl. part. præs. act. à

Φωνέω, *voco*, *nomino*, *invito*. imperf. ἐφώνεον, ουν. f. ήσω, *sonum edam*. p. πεφώνηκα. a. 1. ἐφώνησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. φώνησον, άτω. a. 1. pass. ἐφωνήθην, ης, η. a. 1. inf. pass. φωνηθῆναι. The. φωνὴ, ἡ, *vox*.

ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, *vox*, *sonus*, *lingua*, *rumor*. (qu. à φάειν, *loqui*.) hinc φωνέω, *vocem emitto*. ἀντίφωνος, ου, ὁ, ἡ, *contraria voce respondens*. προσφωνέω, *alloquor*. προσφώνημα, ατος, τὸ, & προσφώνησις, εως, ἡ, *alloquutio*, *compellatio*. σύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, *consonus*. συμφωνία, ας, ἡ, *consonantia*. συμφωνέω, *consentio*. συμφώνησις, εως, ἡ, *consensus*. ἄφωνος, ου, ὁ, ἡ, *mutus*.

Φωνῆσαι,

...σασα, ...σα, a. 1. part. act. at
...σασα, pro φωνήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f.g. verbi φωνέω, quod vide.
...ησεν, *dixit*, Ion. pro ἐφώνησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.
ΦΩ'Ρ, φωρὸς, ὁ, *FUR*, item φὼρ, vel φώριος, ε, ὁ, *speculator*, *explorator*. (qu. ab ἀφορᾶω.) hinc φωρὰ, ᾶς, ἡ, *furtum*. φωράω, *in furto deprehendo*; item *quæro*, *pervestigo*. αὐτόφωρος, ε, ὁ, *ipse furandi actus*.
Φωρᾶν, præs. inf. à
Φωράω, *furor*. Th. φὼρ, *fur*.
Φωραμὸς, ε, ὁ, *scrinium*, *arcula*: quæ contra φῶρας, id est, *fures*. Sed puto est à χωραμὸς, quod idem.
Φώριος εὐνὴ, *furtivus congressus*: à φὼρ, *fur*.
Φωρῶν, gen. pl. à φὼρ, *fur*.
Φῶς, φωδὸς, ἡ, *ustio*. à φώζω, quod vide.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lux*, *focus*, contract. ex φάος ε, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*: sed
Φὼς, φωτὸς, ὁ, *vir*: ab eod. th. vel à φάω, *loquor*.
Φώσκω, & διαφώσκω, *illucesco*: à φῶς, τὸ, *lux*. Th. φάω, *luceo*.
Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, *lumen*, *luminare*? à φώσκω, idem quod φάω, *luceo*.
Φωσφόρος, ε, ὁ, *lucifer*. Ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*, & φέρω, *fero*.
Φάσων, ὁ, *velum*.
Φῶτα, *virum*, acc. sing. à φὼς, *vir*, quod vide. nom. pl. φῶτες.
Φῶτε, nom. dual. ab eod.
Φωτεινὸς, ε, *lucidus*. à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*, contract. pro φάος, τὸ. idem: Th. φάω, *luceo*.
Φωτίζω, *illumino*, *illustro*: fu. ίσω, & Att. ιῶ. p. πεφώτικα. a. 1. ἐφώτισα. a. 1. inf. φωτίσαι. a. 1. part. act. φωτίσας, αντος. perf. pass. πεφώτισμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ἐφωτίσθην, ης, η. aor. 1. part. pass. φωτισθεὶς, έντος. à φῶς, *lux*. Them. φάω, *luceo*.
Φωτισμὸς, ε, ὁ, *splendor*, *fulgor*, *lumen*: à præc. quod vide.
Φωχθεὶς, *tostus*, a. 1. part. pass. verbi φώγνυμι, seu φωγνύω, a. 1. pass. ἐφώχθην. Th. φάω, pro πυρόω.

X.

X Est litera vigesima secunda; hac nota Athenienses adulterinos nummos notabant. unde χιάζω est, ut *spurium rejicio*. In numeris 600, denotat. Tum χ' ob seq. vocalem, pro κ' vel καὶ, ut χ' ά. vel χά, Dor. pro καὶ ά, sæpe pro κε vel κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales.
Χαβὸς, *curvus*. Hesych. Sed χάβος, subst. *frænum*.

Χάδε, vel χάδεν, Ion. pro ἔχαδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, *recedo*, *privo*, *capio*. a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.
Χαδέειν, Ion. pro χαδεῖν, *CEDERE*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
Χάεος, gen. sing. à χάος, εος, τὸ, *CHAOS rudis indigestaque materia*, *tenebræ*, *hiatus*. Th. χαίνω, *hisco*.
Χάζεο, & χάζευ, Ion. & Dor. pro χάζου, præs. imperat. pass. à
ΧΑ'ΖΩ, *recedo*, *privo*, *capio*, *capax sum*: f. άσω. a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα. q. à χῶ, *capio*.
ΧΑΙ'ΝΩ, *hisco*, *dehisco*: fu. ανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 1. ἔχηνα. a. 1. inf. χῆναι. perf. κέχηνα. perf. pass. κέχασμαι. q. à χάω, inusit. Hinc χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus*. χάος, εος, τὸ, idem. χάσκω, idem cum χαίνω. χανδὸν, adv. *ore hiante*: ἀχανὴς, έος, ὁ, ἡ, *non hians*; item *mutus*, *os non aperiens*. ἀκλεῶ, *tacitè*, adv.
ΧΑΙ'ΟΝ, ε, τὸ, *pedum*, *baculum pastorale*.
Χαιὸς, vel χάϊος, *probus*: vide χαός.
Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. sing. & 2. pl. præs. imperat. act. &
Χαῖρεν, Ion. pro ἔχαιρεν, 3. sing. imperf. act. à χαίρω, *gaudeo*.
Χαίρετον, dual. imperat. præs. act. verbi ejusd.
Χαίρην, Dor. pro χαίρειν, præs inf. &
Χαίρῃς, 2. sing. præs. sub. act. &
Χαιρήσειν, fut. 1. inf. verbi χαίρω, quod vide.
Χαίροισα, Dor. pro χαίρουσα, *gaudens*, *&c.* præs. part. f.g. à
ΧΑΙ'ΡΩ, εις, ει, *lætor*, *gaudeo*, *delector*. imperf. ἔχαιρον, ες, ε. præs. imperat. χαῖρε, *salve*, *ave*: fu. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον. perf. pass. κέχαρμαι. a. 2. pass. ἐχάρην, ης, η, *gavisus fui*. a. 2. sub. pass. χαρῶ, ῇς, ῇ, aor. 2. infin. pass. χαρῆναι. fut. 2. pass. χαρήσομαι, *lætabor*. præt. med. κέχαρα. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium*. χαίρειν χαρὰν, *gaudere gaudium*.
Χαιτάεις, άεσσα, εν, Dor. pro χαιτήεις, *comosus*, *qui comam habet*: à
ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *juba*, *coma*, *cæsaries*, *SETA*. q. à χέω, quia *diffusa*.
Χαιτήεις, εντος, ὁ, *jubatus*, *comatus*: in f. g. χαιτήεσσα, ης, ἡ, à præced.
Χαλὰ, ᾶς, ἀ, Dor. pro χηλὴ, ῆς, ἡ, *forfex*, *ungula bisulca*.
ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, *grando*: q. à χαλῶ.
Χαλαζήεις, εντος, *grandinosus*: à præceden.
Χαλαίνοντες, *laxantes*, nom. plur. præs. part. à
Χαλαίνω, idem quod χαλάω, *laxo*: fut. άσω,
Χάλανδρον, ε, τὸ, *grabatum*, Hesych.

Χαλάξαις,

Χαλάξαι, Dor. & Æol. pro
Χαλάσας, αντ☉, a. 1. part. act. verbi χαλάω, quod vide.
Χαλᾶσι, Dor. & Æol. pro χαλῶσι, laxantur, deminuuntur. quod Att. pro χαλῶνται, 3. pl. præs. ind. à χαλάω.
ΧΑΛΑ'Ω, vel χαλάζω, LAXO, remitto, cesso, concedo: fu. άσω. a. 1. ἐχάλασα, ας, ε. a. 1. imperat. χάλασον, άσω. perf. act. κεχάλακα. perf. pass. κεχάλασμαι, σαι, σται, a. 1. ind. pass. ἐχαλάσθην, demissus fui. hinc χαλασμὸς, ȣ, ὁ, laxatio.
ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, GALBANUM, succus ferulæ arboris.
Χαλδαῖ☉, ȣ, ὁ, Chaldæus, nomen gentile.
Χαλεπαίνω, difficilis sum, succenseo; item injuria lacesso. præs. imperat. act. χαλέπαινε. χαλεπαίνοι, 3. sing. opt. præs. act. Th. χαλέπτω, lædo: f. ψω.
Χαλεπῇ, dat. sing. f.g. à
Χαλεπὸς, ȣ, perniciosus, gravis, difficilis, gen. Ion. χαλεποῖο. dat. plu. Ion. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, lædo.
Χαλεπότης, ητ☉, ἡ, difficultas: à præcedent.
ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, damno, affligo, everto, labefacto: f. ψω. p. κεχάλεφα. præt. m. κεχάλεπα. Hinc χαλεπὸς, ȣ, difficilis; item, noxius, gravis, molestus. χαλεπότης, ητ☉, ἡ, difficultas. χαλεπαίνω, difficilem me præbeo.
Χαλεπῶς, difficulter, adv. à χαλεπὸς, difficilis. Th. χαλέπτω, lædo.
Χαλεπώτερ☉, ȣ, difficilior, & in superlat. χαλεπώτατ☉, difficillimus: ab eod.
Χάλικες, lapides minuti: à χάλιξ, quod vide.
Χαλίκρατ☉, ȣ, ὁ, ἡ, merus, purus: à χάλις & κεράω, misceo.
Χαλιμὰς, Baccha, qu. soluta in furorem: à χαλάω, laxo. χαλιμάζειν, in libidinem ruere.
Χάλιμ☉, ȣ, veneficus: an quia animas χαλᾷ ἢ ἐκλύει;
Χαλιναγωγέω, ῶ, fræno duco, cum accus. fut. ήσω. perf. κεχαλιναγώγηκα. a. 1. ἐχαλιναγώγησα. a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, fræno moderari. Ex χαλινὸς, frænum, & ἀγωγὸς, ȣ, ὁ, ἡ, dux viæ. Th. ἄγω, duco.
ΧΑΛΙΝΟ'Σ, ȣ, ὁ, frænum, anchora: qu. à χαλᾷν. Hinc χαλινόω, fræno. ἀχάλιν☉, ȣ, ὁ, ἡ, effrænis.
Χαλίνȣ, fræna, præs. imperat. act. χαλιν☉, ȣ, à
Χαλινόω, fræno. Th χαλινός
ΧΑ'ΛΙΞ, ικ☉, ὁ, lapillus, SILEX, CALX: vide etiam seq.
ΧΑ'ΛΙΣ, seu χάλιξ, ικ☉, ὁ, Bacchus, vinum, merum: q. à χαλᾷ, laxat, velut in lætitiam.

Χαλίφρονα, acc. sing. à
Χαλίφρων, ον☉, ὁ, ἡ, cui mens laxata & emota est: à χαλᾶσθαι φρένα, vel cui χάλις φρένα turbavit.
Χαλκάρματ☉, ȣ, ὁ, ἡ, Poet. & Ionic. pro χαλχάρματ☉, qui æreo curru vehitur. Ex χαλκὸς, æs, & ἅρμα, ατ☉, τὸ, currus.
Χαλκάσπις, ιδ☉, ὁ, ἡ, qui æreum clypeum gestat. Ex χαλκὸς, æs, & ἀσπὶς, clypeus.
Χάλκεα, pro χάλκεα, nom. pl. n. g. à χάλκε☉, ȣς, quod vide.
Χαλκεῖον, ȣ, τὸ, officina fabri ferrarii. Th. χαλκὸς, æs.
Χαλκείων, gen. plu. à χάλκει☉, ȣ, metri gratia, pro χάλκε☉, quod vide.
Χαλκέλατ☉, ȣ, ὁ, ἡ, ex ære ductu factus: idem quod χαλκήλατ☉, quod vide.
Χαλκέντερ☉, intestina habens ærea. Ita cognominatus fuit Didymus grammaticus διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. Dicitur enim scripsisse super ter mille libros. Suid. ex χαλκὸς, æs: & ἔντερον, intestinum. Th. ἐντός.
Χαλκεντὴς, έ☉, ὁ, ἡ, Poet. qui æreis armis utitur. Ex χαλκὸς, æs: & ἔντεα, τὰ, arma.
Χαλκεόγομφ☉, ȣ, ὁ, ἡ, æreis, vel ferreis clavis compactus. Ex χαλκὸς, æs: & γόμφ☉, ȣ, ὁ, clavus.
Χαλκεοθώρηξ, ηκ☉, ὁ, ἡ, qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus vel armatus: ex χάλκε☉, quod vide: & θώραξ, thorax.
Χαλκεοκάρδι☉, ȣ, ὁ, ἡ, qui æreum pectus habet. Ex χάλκε☉, quod vide: & καρδία, ἡ, cor.
Χαλκεομίτρας, ȣ, ὁ, Poet. ὁ, χαλκῆν μίτραν φέρων, qui æream mitram gestat.
Χάλκε☉, ȣς, έη, ῆ, εον, ȣν, æreus, a, um. Th. χαλκὸς, æs.
Χαλκεόφων☉, ȣ, ὁ, ἡ, æneam vocem habens. dat. sing. χαλκεοφώνῳ. ex χάλκε☉, quod vide, & φωνὴ, vox.
Χαλκεὺς, έ☉, ὁ, faber ærarius. Th. χαλκὸς, æs.
Χαλκεύω, ex ære fabricor. χαλκεύεται, 3. singul. præs. pass. à χαλκεὺς, quod vide.
Χαλκέῳ, dat. sing. à χάλκε☉, ȣς, æneus: quod vide.
Χαλκέως, adverb. ex ære: ab eodem. Th. χαλκός.
Χαλκηδὼν, όν☉, ὁ, nomen gemmæ, Chalcedonius.
Χαλκήϊον, ȣ, τὸ, Ion. pro χαλκεῖον, vas ahenum: & pro fabri ferrarii officina. Th. χαλκὸς, æs.
Χαλκήλατ☉, ex ære ductus. Ex χαλκὸς, æs, & ἐλαύνω, seu ἐλάω, duco, ductile opus facio.

Χαλκήρης, εος, ὁ, ἡ, *æneus, ex ære factus & aptatus*. Ex χαλκὸς, *æs*, & ἄρω, *apto*.

Χαλκίδα, acc. sing. à χαλκὶς, ιδος, ἡ, nomen urbis.

Χαλκίον, ου, *vas æreum*, quo coquus utitur. Th. χαλκὸς, *æs*.

Χαλκοαρᾶν, gen. plur. Dor. pro χαλκοαρῶν, à

Χαλκοάρης, ου, ὁ, *qui æreis aut ferreis armis est sublatus, ac interfectus*. Vel active, *qui ferro interficit hostes*. Ex χαλκὸς, *æs*, & αἴρω, *tollo, cædo*, &c. Vel certe sic eum vocat, quod τὸν χαλκὸν ἀρμόζοντα εἶχεν, id est, *æs adaptatum haberet* corpori. Ex χαλκὸς, *æs*, & ἄρω, *apto*.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, *ære gravis*; item *firmus, solidus*. Ex χαλκὸς, *æs*, & βάρος, εος, τὸ, *pondus*.

Χαλκοβατὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ χαλκοβατὲς, *qui æri vel æreis fundamentis insistit, firmus, solidus, solidam habens basin*. Ex χαλκὸς, *æs*, & βάσις, *fundamentum*. Them. βαίνω, *eo*.

Χαλκόγενυς, υος, ὁ, ἡ, *qui æreas vel ferreas genas vel maxillas habet*: ex χαλκὸς, *æs*, & γένυς, υος, ἡ, *mentum*.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ, *æris domitor*: à χαλκὸς, & δαμάω, *domo*.

Χαλκοῖο, gen. Ion. à χαλκὸς, οῦ, ὁ, *æs*.

Χαλκοκνήμιδες, *æreis induti ocreis*. per Synech. *æreis armis induti*: ex χαλκὸς, *æs*, & κνημὶς, ιδος, ἡ, *tibiale, ocrea*. Th. κνήμη, *tibia*.

Χαλκοκορυστῇ, dat. sing. à

Χαλκοκορυστὴς, οῦ, ὁ, *ærea galea munitus*. ex χαλκὸς, *æs*, & κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Χαλκόκροτος, ου, ὁ, ἡ, *qui strepitum edit ære pulsato*: ex χαλκὸς, *æs*, & κρότος, *pulsus*.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, *CHALCOLIBANUM*. ex χαλκὸς, *æs*, & λίβανος, ου, ὁ, *thus*.

Χαλκοπάραος, ου, ὁ, Æol. & Dor. pro

Χαλκοπάρῃος, ου, ὁ. hoc. Att. factum ex χαλκοπάρειος, *qui æreas genas habet*. Ex χαλκὸς, & παρειὰ, ἡ, *gena*.

Χαλκόπεδος, ου, ὁ, ἡ, *æreum pavimentum habens*, Epithet. Cœli χαλκοῦν πέδον ἔχων.

Χαλκόποδες ταῦροι, *æripedes tauri*. Ex πούς, *pes*, & χαλκὸς, *æs*.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ, ἡ, *æreas vel ferreas portas habens*. Th. πύλη, *porta*.

ΧΑΛΚΟ'Σ οῦ, ὁ, *æs, arma ærea*, vel *moneta*. Hinc χάλκεος, έου, έα, εον, *æneus*. χαλκεὺς, έος, ὁ, *faber ærarius*. ὀρείχαλκον, ου, τὸ, *æs montanum, orichalcum*.

Χαλκότοξος, ου, ὁ, ἡ, *qui æreum arcum habet*: à χαλκὸς, *æs*, & τόξον, ου, τὸ, *arcus*.

Χαλκοτόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui æs perforat, & penetrat*. Ex χαλκὸς, *æs*, & τορέω, *perforo*.

Χαλκότυπος, ου, ὁ, ἡ, *ære impressus, ferro* *inflictus*: à χαλκὸς, *æs*, & τύπτω, *verbero*. p.m. τέτυπα.

Χαλκοῦσθαι, *æreis armis armari*. præs. inf. pass. à χαλκόω. Th. χαλκὸς, *æs*.

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, *qui æreis armis delectatur*: ex χαλκὸς, *æs*, & χάρμη, ἡ, vel χάρμα, τὸ, *gaudium*. Them. χαίρω, *gaudeo*.

Χαλκοχιτώνων, gen. pl. à

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, *lorica ænea armatus*: à χαλκὸς, *æs*, & χιτὼν, *tunica*.

Χαλκῷ, *æri*, dat. singu. à χαλκὸς, οῦ, ὁ, *æs*.

Χαμάδις, & χαμᾶζε, *humi*, adv. à seq.

ΧΑΜΑΙ', *HUMI*, *in terra*, adv.

Χαμαιάκτη, *humilis*, ἀκτὴ, id est, *sambucus, ebulus*.

Χαμαίβατος, ου, ἡ, *humilis rubus*. χαμαίβατον, *fragum*. ex χαμαὶ, & βάτος, ου, ἡ, *rubus*.

Χαμαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ὁ χαμαὶ καὶ ἐν τῇ γῇ γενόμενος, *terrigena, quique humi & in terra est natus*.

Χαμαιδάφνη, *laureola*, herba. ex χαμαὶ, & δάφνη, *laurus*.

Χαμαιδιδάσκαλος, *ludimagister, inferioris* sc. ludi.

Χαμαιδικαστὴς, *pedaneus judex*. pedibus, non curru, in forum iens.

Χαμαίδρυς, *CHAMÆDRYS*, herba.

Χαμαιεύνης, pro χαμεύνης. *qui humi cubat*. ex χαμαὶ, *humi*, & εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.

Χαμαίζηλον, *viburnum, genista*. &

Χαμαίζηλος, ου, ὁ, ἡ, *humilis*. q. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, *humilia cum æmulatione consectans*.

Χαμαιλεύκη, q. *humilis populus*. λεύκη enim *populus alba*.

Χαμαιλέων, *leo pumilus, animal quod subinde colorem mutat. CHAMÆLION*. Angl. **Chameleon**. Metaph. *versipellis, qui vertit pellis suæ colorem ob pavorem*: nullum enim animal pavidius eo dicitur. Est &

Χαμαιλέων βοτάνη, *carduus*: sic dictus ob foliorum varietatem, à chamælionte animali. ex χαμαὶ, & λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Χαμαίμηλον, *CHAMÆMELUM*. Angl. **Chamomile**. ex χαμαὶ, *humi*, & μῆλον, *malum*. ab odore mali Mariani dicta herba. Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετοῖσαν, Dor. pro χαμαιπετοῦσαν, *humi cadentem*, acc. sing præs. part. act. à χαμαιπετέω. quod ex χαμαὶ, *humi*, & πετέω, quod à πίπτω, *cado*. Hinc χαμαιπετὴς, έος, ὁ, ἡ, *humi cadens, vel in terram decidens*

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, *CHAMÆPITYS*, herba ita dicta, quia odore *pinum* refert. Th. πίτυς, ἡ, *pinus*.

Χαμαιριφὴς, έος, ὁ, ἡ, *in terram stratus*: à ῥίπτω.

Χαμαιτύπη, *scortum vile*, quod se sinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμαιλαία, contracte pro χαμαιελαία, q. *humilis olea.*
Χαμώνα, ας, ἡ, Dor. pro
Χαμώνη, ης, ἡ, per Syncop. pro χαμαιεύνη, *humi jacens cubile.* &
Χαμευνὶς, ίδος, ἡ, *humilis lectus*: ex χαμαὶ & ἡ εὐνὴ, *cubile.*
Χαμόθεν, adv. *ex humo, è terra.* Th. χαμαὶ, *humi.*
Χαμηλὸς, ἡ, ὸν, *humilis, e, vilis.* Poet. χαμηλαὶ, *ungulæ.* à χαμαὶ, *humi.*
Χαμουλκὸς, *traha.* machina qua navis è mari in ſiccum trahitur: à χαμαὶ & ἕλκω, *traho.*
Χαμὸς, *frænum.* puto à κημὸς, aut à χάζος.
Χανάαν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. *depreſſus, humiliatus.*
Χανδάνω, idem quod χάζω, *capio.*
Χανδὸν, adv. *ore hiante*: à χαίνω, *hiſco.*
Χανεῖν, a. 2. inf. act. verbi χαίνω, *hiſco.* f. χανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 2. part. χανών.
Χανοῦμαι, f. m. &c.
Χανούμενος, f. part. m. &
Χανῶ, *hiabo.* f. act. verbi χαίνω, *hiſco.*
Χάος, εος, τὸ, *CHAOS, rictus, hiatus, tenebræ.* Angl. **Chaos.** Hinc χάω, *in chaos verto.* Th. χαίνω, *hiſco.*
Χαὸς, ἡ, *bonus, illuſtris.* Dorienſ. à χάω, *capio.* quia bonum eſt acceptabile.
Χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium,* à p. m. κέχαρα, verbi χαίρω, *gaudeo.*
Χάραγμα, ατος, τὸ, *ſculptura, character*; à χαράσσω, quod vide.
Χαράδρα, ας, ἡ, & Ion. ης, *alveus, ſulcus, foſſa.* Hinc χαραδριὸς, ἡ, ὁ, avis genus ſic dictæ, quod *hiaticolam,* ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκήσεις ποιεῖται. Them. χαράσσω, *excavo.*
Χαράδρην, acc. ſing. Ion. à χαράδρα, quod vide.
Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, *CHARACTER, typus. forma*; *nota inſculpta* Angl. **Character.** Th. χαράσσω, quod vide.
Χαρακτηρίζω, *inſignio charactere & nota diſtinguo.* Angl. to **Characterize.** à præced. quod vide.
Χάραξ, ακος, ὁ, *vallum,* ſeu *agger, quo caſtra muniri ſolent*; item χάραξ, ἡ, *pedamentum.* Th. χαράσσω.
Χαρασσέμεναι, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, præſ. inf. act. verbi præced.
Χαράσσοισα, ας, ἁ, Dor. pro
Χαράσσουσα, ης, ἡ, *notans, vellicans*: præſ. part. f. g. à
ΧΑΡΑ'ΣΣΩ, ſeu -ττω, *ſculpo, imprimo, incîdo, excavo.* fut. ξω. p. κεχάραχα. perf. paſſ. κεχάραγμαι, ξαι, κται. Hinc χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, *character, nota impreſſa,* vel *inſculpta.* χάραξ, ακος, &c.
Χαρείην, vide in χαρείς.
Χαρεὶς, ἐντος, *gaviſus,* a. 2. part. paſſ. verbi χαίρω, *gaudeo.* fu. χαρῶ. a. 2. paſſ. ἐχάρην. plur. a. 2. opt. χαρείημεν. f. 2. ind. paſſ. χαρήσομαι.
Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, *lætatus eſt,* 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. &
Χαρῆναι, a. 2. inf. paſſ. &
Χαρήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω, quod vide.
Χαρίεις, εντος, *gratioſus, elegans,* acc. plu. χαρίεντας. Them. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.* Hinc Lat. *CHARUS.*
Χαρίεν, τὸ, à χαρίεις, quod vide.
Χαρίενθ' pro χαρίεντα, acc. ejuſd.
Χαριεντισμῷ, dat. ſing. à χαριεντισμὸς, ἡ, ὁ, *venuſtas ſermonis.* quod à χαρίεις, εντος, quod vide.
Χαριέντως, adv. *gratioſe.* ab eod.
Χαριέστατος, *jucundiſſimus, venuſtiſſimus.* ſuperl. à χαρίεις, εντος, quod vide.
Χαρίζομαι, *dono, gratificor, condono.* præſ. part. χαριζόμενος, η, ον. f. χαρίσομαι, ῃ, εῖ. perf. paſſ. κεχάρισμαι. a. 1. paſſ. ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. inf. paſſ. χαρισθῆναι. a 1. part. paſſ. χαρισθεὶς, ἐντος, *donatus, gratis datus.* f. 1. paſſ. χαρισθήσομαι, ῃ, εται. a. 1. m. ἐχαρισάμην, ω, ατο, *gratis dedi, gratuitò remiſi.* Them. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
Χαρικλοῖς. gen. Æol. & Dor. pro Χαρικλοῦς à
Χαρικλὼ, *CHARICLO,* propr. nomen.
Χαρίξῃ, 2. ſing. a. 1. ſub. m. Dor. pro χαρίσῃ, à χαρίζομαι, quod vide.
ΧΑ'ΡΙΣ, ιτος, ἡ, *gratia, gratiarum actio. gaudium, eleemoſyna, venuſtas, benevolentia*: *præmium.* in acc. χάριν. Sæpe χάριν ponitur pro ἕνεκα. Hinc χαρίεις, εντος, ὁ, & in f. g. χαρίεσσα, *elegans, gratioſus.* χάρισμα, ατος, τὸ, *donum gratuitum.* χαριτόω, *gratia afficio.* ἀχάριστος, ἡ, ὁ, ἡ, *ingratus.*
Χαρίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, *gratificor.* fu. ίσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
Χαρισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd. & them.
Χάρισμα, ατος, τὸ, *donum,* quo quis alicui gratificatur. à χαρίζομαι, *gratificor.* Th. χάρις, *gratia.*
Χάριτες, tres ſorores *Gratiæ* dictæ. in gen. pl. χαρίτων. Th. χάρις.
Χαριτόω, *facio ut aliquis ſit acceptus.* f. ώσω. p. κεχαρίτωκα. perf. paſſ. κεχαρίτωμαι. perf. part. κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiam conſecutus.* Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*
Χάρμα, ατος, τὸ, & χάρμη, ης, ἡ, *gaudium, animus ad pugnandum, pugna.* Th. χαίρω, *gaudeo.*
Χαρμόσυνά τινα ποιεῖσθαι, *res quaſdam lætas facere.* à χαίρω, *gaudeo.*
Χαροποῖο, gen. Ion. à
Χαροπὸς, ἡ, ὁ, ἡ, vel χαρωπὸς, *lætus, vultu ſerenus, cæſius.* à χαίρω, *gaudeo,* & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Χαρωπὴ,

Χαίρειν, 3. pl. f. 1. verbi χαίρω, gaudeo.

Χαῤῥὰν, ἡ, nomen urbis ἀκλιτον. Hebr. ...

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ου, ὁ, CHARTA, sic dict. quia literis χαράσσεται, inscribitur. vel à verbo χαίρειν quod Epistolis solet apponi. Hinc Angl. Card.

Χαρτίον, ου, τὸ, volumen, chartula. à praecedente.

Χαρτοπώλης, chartarius, qui chartas πωλεῖ.

Χαρτοφύλαξ, chartularius, φύλαξ chartarum.

ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, CHARYBDIS, vortex maris, vorago. quia in χάος βαίνει. Vel ex χάος & ῥοῖβδος, stridor. Est enim χάος ῥοιβδοῦν, hiatus stridens.

ΧΑ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, CHARON. Orci portitor, mors. Hinc χαρώνειος, ad Charontem pertinens.

Χάσκω, hisco, idem quod χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus, CHASMA. Th. χαίνω, hisco, fut. χανῶ. a. 1. ἔχηνα. a. 2. ἔχανον. perf. κέχηνα. perf. pass. κέχασμαι.

Χασμεύμενος, Ion. & Dor. pro χασμώμενος, inhians, praes. part. à χασμάομαι, idem quod χασμάομαι. à χάσμα, quod vide.

Χάσμη, ης, ἡ, oscitatio, actus hiantis oris. à χάσκω, seu χαίνω, hio.

Χασσάμενος, retrocedens, a. 1. part. m. gem. ον. Poet. verbi χάζω, recedo.

Χασσώμεθα, Poet. pro χασώμεθα, cedamus, 1. p. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χατέουσι, indigentibus, dat. pl. part. praes. act. à

ΧΑΤΕ'Ω, Poet. CAREO, egeo, indigeo, cupio. q. à χάω, capio, vel hio. Hinc χατεύω, & χατίζω, idem quod χατέω. χῆτος, εος, τὸ, indigentia.

Χατίζω, idem quod χατέω, egeo.

Χαυλιόδους, & χαυλιόδων, οντος, ὁ, dentes exsertos habens. ex χαλάω, laxo, emitto, & ὀδοὺς, dens, gen. ὀδόντος.

ΧΑΥ'ΝΟΣ, ου, laxus, fungosus: à χαίνω, hio.

Χαυνὼν, placenta, Jer. 7. 18. & 44. 19. pro quo

Χαυὼν, ῶνος, idem. ibid. th. χαῦνος.

Χάω, HIO, apertus sum, vacuus sum, capio.

Χέαι, fudisse, a. 1. inf. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχευα. a. 1. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.

Χεδροπάλιψος, edulium quoddam Syrorum.

Χέδροπα, legumina, q. χειρόδροπα, quia χεὶρ δρέπει.

Χέει, fundit, 3. sing. praes. ind. à χέω, seu χεύω, fundo. f. χέσω, χεύσω, & χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα. a. 1. pass. ἐχύθην.

ΧΕ'ΖΩ, caco, ventris onus depono. f. χέσω. q. à χέω, est enim effundo excrementa.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, serpentum latibulum: à χέω, seu χέω, id est, χωρέω, capio.

Χείλεσι, & Poet. χείλεσσι, dat. pl. à χεῖλος, εος, τὸ, labrum, labium.

Χείλευς, Dor. pro χείλους, labri, gen. sing. à

ΧΕΙ'ΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium. Per id. q. χεόμενον potum. Et pro sermone, & per Metaph. littus, seu ora maris.

ΧΕΙ'ΜΑ, ατος, τὸ, hyems, tempestas. (q. à χέω, seu χεύω, quod multas fundat pluvias & nives.) Hinc χειμὼν, ῶνος, ὁ, idem. χειμάζω, hyemo, hyemem traduco, hyberno. χειμέριος, & χειμερινὸς, hyemalis, hybernus.

Χειμάζω, f. άσω, hyemo, hyberno; item tempestate vexo, vexo velut procella. Them. χεῖμα.

Χειμαίνειν, tempestate vexare. Them. χεῖμα.

Χείμαξος, clavus ligneus sub carina.

Χείμαῤῥος, ου, ὁ, & χειμάῤῥους, ου, ὁ, torrens: ex χεῖμα, ατος, τὸ, hyems, & ῥόος, ου, ὁ, ῥοῦς, ου, ὁ, fluxus. Th. ῥέω, fluo.

Χειμάῤῥῳ, dat. sing. à χείμαῤῥος, quod vide.

Χειμὰς, άδος, ἡ, sub. ὥρα, tempus hybernum, HIEMS. Th. χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, hyematio, hybernatio: item tempestas. à χειμάζω, quod vide.

Χείμεθλον, pernio. morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾷ calces. dicitur & χίμετλον, & χιμέτλη.

Χειμερίζειν, hyemem traducere. Them. χεῖμα; hyems.

Χειμέριος, ου, ὁ, ἡ, & χειμερινὸς, ου, hyemalis, hybernus, tempestuosus. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hyems, tempestas, idem quod Them. χεῖμα.

Χείουσι, 3. plu. ind. praes. verbi χείω, pro χέω, fundo. vide χέει.

ΧΕΙ'Ρ, χειρὸς, ἡ, manus, scriptura, copiae. q. à χῶ, capio: est enim capiendi instrumentum. χεῖρ', pro χεῖρα, accus. sing. Hinc χέρνα, ης, ἡ, paupertas, inopia. χέρνης, ητος, ὁ, ἡ, inops, pauper. χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior. αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, qui sua ipse manu aliquid facit; item qui sua manu caedem patravit. ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, parvus gladius, pugio, sica; item libellus, qui manu facile gestari potest. ἐπιχειρέω, manum admoveo, aggredior. ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, conatus. δυσχερὴς, έος, ὁ, ἡ, difficilis, arduus. δυσχεραίνω, moleste fero.

Χειραγωγέω, -ῶ, manu duco. f. ήσω. p. κεχειραγώγηκα. à

Χειραγωγὸς, ου, ὁ, ἡ, qui vel quae manu ducit. Ex χεὶρ, manus, & ἀγωγὸς, dux viae. Th. ἄγω, duco.

Χειραπτάζειν, manibus tractare. ex χεὶρ & ἅπτω, necto.

Χείρεσι, & χείρεσσι, dat. pl. Ion. & Poet. pro χερσὶ à χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

 Χειρι-

Χειρίδωτοὶ κιθῶνες, (Ion. pro χειρίδωτοι) tunicæ manicatæ. Th. χεὶρ, manus.

Χείριςτον, acc. sing. f. g. superl. grad. à κακὸς, malus. compar. χείρων & χερείων. superl. χείριστος, pessimus.

Χειροβαλίστρα, falarica. qu. χειρὸς βαλλίστρα.

Χειρόγραφον, ου, τὸ, CHIROGRAPHUM, syngrapha. q. d. χειρὶ γεγραμμένον, manu propria scriptum. Th. γράφω, scribo.

Χειρόδεσμος, copula. q. χειρῶν δεσμός· à δέω, ligo.

Χειροδίκαι, nom. pl. à

Χειροδίκης, ου, ὁ, cui jus est in manibus: ex χεὶρ, manus, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Χειροδρέπτος, ου, ὁ, ἡ, qui χειρὶ δρέπει, manu decerpit.

Χειροήθης, εος, ὁ, ἡ, mansuetus, cicur, ex χεὶρ, & ἦθος, τὸ, indoles.

Χειροκοπείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Χειροκοπέω, manum abscindo: ex χεὶρ, ἡ, manus, & κόπτω, scindo, amputo. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Χειρόμακτρον, mantela seu mantile, quo sc. χεῖρας μάσσομεν, manus extergimus.

Χειρόμυλον, mola manualis. q. χειρῶν μύλη.

Χεῖρον, τὸ, pejus, in pl. χείρονα· & χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor. compar. à κακὸς, malus. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χειρονομέω, manibus gesticulor. Hinc χειρονομία.

Χειρόομαι, -οῦμαι, manuum viribus supero, manibus superatum capio, subigo. Them. χεὶρ, manus.

Χειροπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, manum implens: ex χεὶρ, manus, & πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Χειροποίητος, ου, ὁ, ἡ, manu factus. ex χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus, & ποιέω, facio.

Χειρὸς, gen. sing. à χεὶρ, ἡ, manus. dat. χειρί. dat. pl. χερσί.

Χειροσκόπος, ου, ὁ, ἡ, qui manum inspicit, scil. ut inde divinet, qui χεῖρα σκοπεῖ.

Χειροτένοντες, nom. pl. à

Χειροτένων, οντος, ὁ, ἡ, qui manibus est nervosis. ex χεὶρ, manus, & τένων, tendo, inis. Th. τείνω, tendo.

Χειρότερον, compar. n. g. à κακὸς, malus. Th. χεὶρ, manus.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex. Ex χεὶρ, & τέχνη, ἡ, ars.

Χειροτονέω, per suffragia creo. q. protensa manu eligo. ut in suffragiis solebant. f. ήσω. p. κεχειροτόνηκα. a. 1. ἐχειροτόνησα. a. 1. ind. pass. ἐχειροτονήθην, ης, η. Ex χεὶρ, ἡ, manus, & τείνω, tendo.

Χειροτονία, ας, ἡ, suffragium, plebiscitum, creatio magistratûs. à præced.

Χειροῦν, in suam potestatem redigere; χειρόω. Th. χείρ.

Χειρουργέω, ῶ, manibus operor, operor; item medicam manum admoveo: à seq.

Χειρουργὸς, qu. χειρεργὸς, qui χειρὶ ἔργον facit, & qui manu medicinam facit, CHIRURGUS.

Χειρόω, -ῶ, f. ώσω, mancipo, domo. Them. χείρ.

Χείρω, deteriora, nom. vel acc. plur. n. g. pro χείρονα, οσα, ω, à

Χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior. comp. à κακὸς, malus, in superl. χείριστος. Th. χεὶρ; vel ducamus à χρεία, indigentia. ut sit, qui indigentior. Est & Χείρων, CHIRON, nomen viri. dat. singul. Χείρωνι.

Χειρώνακτες, ὀι, nom. pl. à

Χειρώναξ, κτος, ὁ, opifex, qui propriis manibus victum sibi quæritat. ex χειρῶναξ contractum, q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, qui dominus est suarum manuum. Hinc χειρωναξίη, ἡ, opificium.

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χειρόω, manuum viribus supero, domo. f. ώσω. Them. χεὶρ, ἡ, manus.

Χείσεται, capax erit, 3. sing. f. 1. m. verbi χείω, Poet. pro χέω, capio.

Χειὰ, idem quod χειὰ, caverna, latibulum serpentum.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, hirundo. q. à χείλη δινεῖν, quod scil. labia agitet. vel quod χείλεσιν ᾄδει, labiis canit.

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, testudo, animal quod testam gerit, item CHELYS, instrumentum Musicum ab animalis similitudine sic dictum. pectus, machinamentum. Hinc χελώνη & χελώνη, ἡ, idem.

Χελύσσομαι, expectoro, eructo, tussio. à χέλυς, pro pectore.

Χελώνη, ης, ἡ, vide in χέλυς.

Χέοντα, fundens, præs. part. act. f. gen. à χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. pass. ἐχύθην.

Χεραὰς, άδος, ἡ, colluvies mista cœno & lapidibus. quod à χέρμα, acervus parvorum lapidum. hoc à χερμὰς, άδος, ἡ, lapis, qui manum implere potest. Them. χεὶρ, ἡ, manus.

Χερείονα, pejora, nom. plu. n. g. à χερείων, vide seq.

Χερειότερος & χερείων, Poet. pro χείρων, pejor, inferior. q. ὁ τῆς χερσὶν ἥττων, qui manuum robore superatur, compar. à κακὸς, malus. superl. χείριστος. Them. χεὶρ, ἡ manus.

Χερείων, vide in χερειότερος.

Χέρεσσι, dat. plu. Poet. pro χείρεσσι, quod Ion. pro χερσί. Th. χείρ.

Χέρηα, pro χερείονα, acc. sing. &

Χέρηες, οἱ, pro χερείονες, nom. pl. &

Χερηΐ, dat. sing. pro χερείονι, à χερείων, ονος, ὁ, ἡ, comparat. Poet. pro χείρων, pejor, inferior. superl. χεί[...]ος. Them. χεὶρ, ἡ, manus.

Χεριάδων, gen. pl. Dor. pro χεριαδῶν à χεριάδες, quod vide.

Χειραρτης, ου, vel α, ὁ, *qui aliquid manu aptat, & compingit*. χειρὶ ἄρει.

Χερμάδιον, ου, τὸ, *lapis*. quod ex χεὶρ, *manus*, & μάσσω, *tango*: vel à χερμάς.

Χερμαδίῳ, *saxo*, præced. dat sing.

Χερμὰς, άδος, ἡ, *lapis, qui manum implere potest*. Th. χεὶρ, *manus*.

Χέρνα, ἡ, *paupertas*. ut quum quis χερὶ victum quærit. Vel ex χεὶρ, & νέω, *neo*.

Χερνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, &

Χερνήτης, ου, ὁ, *manu victum quærens*: &

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, *mulier victum quærens nendo manibus*. Ex χεὶρ, & νέω, *neo*.

Χέρνιβον, ου, τὸ, *gutturnium*. à

Χερνίπτω, & -ομαι, *manus lavo*. à χεὶρ, *manus*, & νίπτω, *lavo*, f. ψω.

Χέρνιψ, ιβος, ἡ, *aqua*, vel *vas* lavandis manibus: *manuum ablutio, purgatio*: à χερνίψω, f. superioris verbi.

Χερνίψαντο, *laverunt manus*, 3. plu. a. 1. m. verbi χερνίπτω, quod vide.

Χέροιν, dat. dual. à Poet. gen. χερὸς, à χεὶρ, ἡ, *manus*.

Χέρρες, αἱ, & χέρρας, τὰς, Dor. pro χεῖρες & χεῖρας, *manus*.

ΧΕ'Ρ'ΡΟΣ, seu χέρσος, ου, ὁ, ἡ, *desertus, incultus ager*. vel subst. *solum, desertum*. χέρσος γῆ, *terra quæ non aratur*. Hinc χερσεύω, *incultus jaceo*.

Χερσαῖος, αία, ον, *terrestris, e, neglectus*. à χέῤῥος, seu χέρσος, quod vide.

Χερσεύω, f. εύσω, *incultus sum, negligor*. Th. χέῤῥος, seu χέρσος.

Χερσὶ, dat. pl. à χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus*.

Χερσόθεν, Poet. adv. pro ἐκ τῆς χέρσου, *ex humo, ex terra*. Vide χέῤῥος.

Χερσονησοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *quæ Chersonesi*, id est, *peninsulæ speciem habet*.

Χέρσος, vide in χέῤῥος.

Χερουβεὶμ, & -βὶμ, οἱ, ἄκλιτον, nomen angelorum sic à forma *juvenum* dictorum.

Χερύδριον, ου, τὸ, dimin. à χεὶρ, ἡ, *manus*.

Χερῷ, ἐν χερῷ, vel, ἐν χερσῷ, *in propinquo*: ab ἔχομαι.

Χευάντων, *fundant*, Att. pro χευάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act. pro χεῦσον, άτω. verbi χέω, *fundo*. f. χεύσω. a. 1. ἔχευα, & ἔχεα.

Χεῦμα, ατος, τὸ, *unda, fluctus, flumen, extrema ora rei. quod fusum, vas fusile*: à χέω, χεύσω, *fundo*.

Χεύσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. à seq.

ΧΕ'Ω, *fundo, liquefacio*. f. χέσω, χείσω & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα. perf. κέχυκα. perf. pass. κέχυμαι. Hinc χυμὸς, οῦ, ὁ, *succus*. χεῦμα, ατος, τὸ, *flumen*; item *libamen*. χοὴ, ῆς, ἡ, *libamen*. οἰνοχόος, ου, ὁ, *pincerna*.

Χηλευτὸς, ἡ, ὸν, *forcipiculatus*. Them. χηλή.

ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ. *forfex*, [illegible] *forceps cancrorum*: item *ungula bisulca*. dat. pl. Ion. χηλῇσι. q. à χῶ, *capio*.

Χηλὸς, οῦ, ὁ, *arca*. à χέω, *capio*.

Χημέρα, pro ἡ ἡμέρα, *& dies*.

Χήμη, ης, ἡ, *hiatus*: à χαίνω, *hio*. Et est *mensura liquidorum*, pendens drachmas tres vel duas.

Χήμωσις, εως, ἡ, *affectus albi in oculo, quum istud supra nigrum eminet*. Th. χαίνω, *hisco*.

ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ, ἡ, *anser*. in pl. χῆνες. q. à χάω, vel χαίνω, *hio*, vel *hisco*.

Χηνοπλεύματα, *accubita ex plumis anserum*, ex χὴν, *anser*, & *pluma*.

Χήρα, ας, ἡ, *vidua*. vide χῆρος.

ΧΗΡΑΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *caverna, latibulum*.

Χηρεία, ας, ἡ, *viduitas*. Them. χῆρος, *viduus*.

Χήρευσις, εως, ἡ, *viduitas*. à

Χηρεύω, f. εύσω, *viduus*, vel *vidua sum, viduam vitam dego, destituor*; item *viduum reddo*: à

ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, *viduus, a, um, desertus, orbus aliqua re*. q. à χωρὶς, quia separatus à compare.

Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, *viduo, viduum reddo*: à præced. th.

Χήρωσε, *desolavit*, Ion. pro ἐχήρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, *viduo*. f. ώσω. Th. χῆρος, *viduus, desertus*.

Χηρωσταὶ, οἱ, *remoti cognati, viduarum tutores*. Th. χῆρος, *viduus*.

Χήτει, dat. sing. à χῆτος, εος, τὸ, quod vide.

Χητίζω, *indigeo, deficio*. Them. χατέω, idem.

Χῆτος, εος, τὸ, *penuria, privatio*. Th. χατέω, *indigeo*.

Χθαμαλὸς, Pleonasm. τοῦ θ, pro χαμαλὸς, *humilis, depressus, non multum à terra assurgens*: à χαμαὶ, *humi*.

ΧΘΕ'Σ, adv. *heri*. ὁ χθὲς, scil. ὤν, *hesternus*.

Χθεσινὸς, οῦ, *hesternus*: à præced.

Χθιζὰ, pro χθὲς, *heri*.

Χθιζὸς, οῦ, *hesternus*. Th. χθὲς.

Χθόα, *corpus*, Hesych. An ex χθὼν, *terra*.

Χθονὶ, dat. sing. à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Χθόνιος, ου, *terrestris, subterraneus, gravis, infaustus*. Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Χθονὸς, *terræ*, gen. à χθών.

ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, *terra*: q. à χῶ, *capio*. Hinc χθόνιος, *terrestris*.

Χιὰ, idem quod χειὰ, *latebra*.

Χιάζω, noto figura literæ X, quæ quia Latinis decem significat, χιάζειν vertitur *decussare*. Est autem X nota deletionis in scriptura.

Χίδρον, χίδρα dicuntur *novella tritici grana, granea*. q. à χεῖν ὕδωρ, quod inde cibus fiat, addita aqua.

Χίλιοι, α, *mille*, in pl. f. g. & n. Hinc χιλιὰς, vide in χίλιοι.

Χιλίαρχος, & -χης, ου, ὁ, *militum tribunus*: Ex χίλιοι, *mille*, & ἄρχος, *dux*.

Them. *ἀρχή*, *imperium*.

Χιλιὰς, *άδος*, *ἡ*, *numerus mille continens*. à seq. th.

ΧΙ'ΛΙΟΙ, *αι*, *α*, *mille*. Æol. *χέλλιοι*. Hinc *χιλιοστὸς*, *ῦ*, *millesimus*. *χιλιὰς*, *άδος*, *ἡ*, *numerus millenarius*. *δισχίλιοι*, *bis mille*. *τρισχίλιοι*, *ων*, *οἱ*, *ter mille*.

ΧΙΛΟ'Σ, *ῦ*, *ὁ*, *pabulum*. scribitur & *χιλός*.

Χιλόω, *-ῶ*, *pasco*, à præced.

Χίμαιρα, *ας*, *ἡ*, & Ion. *ης*, *ἡ*, *CHIMÆRA*, *monstrosa quædam bestia*. vel *capra hyeme nata*: à *χεῖμα*, *ατος*, *τὸ*, *hyems*.

Χίμαρος, *hircus*, aut *hædus hyeme natus*. Th. *χεῖμα*, *hyems*.

Χιμάρους, Dor. pro *χιμαίρους*, *capellas*, acc. pl. præced.

Χίμετλον, idem quod *χείμετλον*, quod vide.

Χιονέων, gen. pl. à *χιόνεος*, *ῦ*, *niveus*. Th. *χιὼν*, *όνος*, *ἡ*, *nix*.

Χιονίζειν, *nive conspergere*. Them. *χιὼν*, *ἡ*, *nix*.

Χιονόβας, *αντος*, *per nives gradiens*: à *χιὼν*, & *βαίνω*.

Χῖος, *ῦ*, *ἡ*, nomen insulæ. à *fundendo*.

ΧΙΤΩ'Ν, *ῶνος*, *ὁ*, & Ion. *κιθὼν*, *TUNICA exterior & interior*, *lorica*. *χιτῶ*, pro *χιτῶνα*. acc. sing. Hinc *χιτωνίσκος*, *tunicula*.

ΧΙΩ'Ν, *όνος*, *ἡ*, *nix*. q. à *χέω*, quia *funditur* è cœlo.

ΧΛΑΙ'ΝΑ, *ης*, *ἡ*, *LÆNA* vestis, *quæ tunicæ interiori superinduebatur*, ad frigus arcendum. ideo à *χλιαίνω*, *calefacio*.

Χλαμυδηφόρος, pro *χλαμυδοφόρος*, *ῦ*, *ὁ*, *ἡ*, *qui chlamydem fert*: ex *χλαμὺς*, & *φέρω*, *fero*.

ΧΛΑΜΥ'Σ, *ύδος*, *ἡ*, *CHLAMYS*, ejusd. originis cum *χλαῖνα*, quod vide.

Χλευάζω, *cavillor*, *irrideo*: f. *άσω*. p. *κεχλεύακα*, perf. pass. *κεχλεύασμαι*, *σαι*, *σται*: à

ΧΛΕΥ'Η, *ης*, *ἡ*, *risus*, *derisio*, *ludibrium*. hinc *χλευάζω*, *ludificor*, *irrideo*: f. *άσω*. *χλευασμὸς*, *ῦ*, *ὁ*, *illusio*. *χλευαστὴς*, *ῦ*, *ὁ*, *illusor*, *irrisor*.

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, *tepefacio*, *calefacio*, f. *ανῶ*. p. *κεχλίαγκα*. a. 1. pass. *ἐχλιάνθην*.

Χλιαρὸς, *ὰ*, *ὸν*, *tepidus*, *placidus*, *suavis*: *χλιαρὸν*, Poet. pro *χλιαρῶς*, *suaviter*. Th. *χλιαίνω*.

Χλιδαὶ, nom. plur. à *χλιδὴ*, *ῆς*, *ἡ*, quod vide.

Χλιδανόσφυρος, *ῦ*, *ὁ*, *ἡ*, *qui delicatos pedum plantas habet*: *qui tenellos pedes habet*: ex *χλιδανὸς*, *delicatus*, (quod à *χλίω*, *deliciis frango*,) & *σφυρὸν*, *ῦ*, *τὸ*, *malleolus pedis*.

Χλιδάω, *delicior*, *delicias facio*, *delicatus sum*: sic *χλιδῶσα μολπά*, *deliciosa modulatio*, seu *suavis cantus*. Hinc *χλιδῶνες*, *armillæ*. quia delicati iis utuntur. Them. *χλίω*.

Χλιδὴ, *ῆς*, *ἡ*, *deliciæ*, *luxus*, *mollities*. Them. *χλίω*.

Χλιήνας, *αντος*, a. 1. part. act. verbi *χλιαίνω*, quod vide.

ΧΛΙ'Ω, *deliciis frango*, *luxu effœmino*. Hinc *χλιδὴ*, *ῆς*, *ἡ*, *deliciæ*, *luxus*. *χλῖδος*, *εος*, *τὸ*, idem.

ΧΛΟ'Α, *ας*, *ἡ*, *herba virens*, *gramen*. q. à *χιλὸς*, (quia est *pabulum* pecori.) Hinc *χλοερὸς* & *χλωρὸς*, *ῦ*, *herbidus*, *viridis*.

Χλοερῷ, dat. sing. à *χλοερὸς*, *viridis*. Th. *χλόα*.

Χλοεύνης, & contracte *χλεύνης*, *ῦ*, *ὁ*, *qui in virente gramine cubat*, *agrestis*. Angl. Clown. Ex *χλόα*, *herba*, & *εὐνὴ*, *ἡ*, *cubile*.

Χλόη, *ης*, *ἡ*, idem quod *χλόα*. item propr. nomen mulieris.

Χλεῦναι, *agrestes*, nom. pl. à

Χλεύνης, per Crasin pro *χλοεύνης*, quod vide.

Χλωρίζω, *viridis sum*, *vireo*. Metaph. *vigeo*, item *polleo*. à

Χλωρὸς, *ὰ*, *ὸν*, per Crasin pro *χλοερὸς*, *viridis*, *herbidus*, & *qui res virides facit*, *mollis*. Th. *χλόα*, *viride gramen*.

Χλωρότης, *ητος*, *ἡ*, *viriditas*; item *pallor*; à præced.

ΧΝΑΥ'Ω, *carpo*, *vellico*, *voro*, *deglutio*. Angl. to Gnaw. f. *χναύσω*. q. à *χνάω*, *carpo*. hinc *χνόος*, *ῦ*, *ὁ*, & *χνοῦς*, *ῦ*, *ὁ*, *rasio*; item *lanugo*, *pubes*.

Χνοάω, *lanuginem habeo*, *pubesco*: à

Χνόος, *χνοῦς*, *rasio*; item *lanugo*, *pubes*: à *χναύω*, quod vide.

Χοάνη, *infundibulum*: à *χέω*, *fundo*.

Χοάνοιο, gen. Ion. à

Χόανος, *ῦ*, *ὁ*, *fornax fusoria*, *vas ex argilla ad fundenda metalla*, *catinus*: à *χέω*, *fundo*.

Χοεὺς, & *χόος*, *χοῦς*, *ὁ*, *congius*. mensura liquidorum, capiens libras ix. Dor. *χῶς*, à *χέω*, *capio*.

Χοὴ, *libamen*. *χοαὶ*, *αἱ*, *inferiæ*. à *χέω*, *libo*.

Χοθωνὶθ, *tunica*. Nehem. cap. 7. vers. 70, 72.

Χοϊκὸς, *ἡ*, *ὸν*, *pulvereus*, *a*, *um*. à *χόος*, *χοῦς*, *όυ*, *ῦ*, *ὁ*, *pulvis*: à *fundo*.

Χοινικὶς, *modiolus*, rotæ medium seu fistula, cui infixi sunt radii. à *χοῖνιξ*.

ΧΟΙ'ΝΙΞ, *ικος*, *ἡ*, *mensura duos continens sextarios*, puto à *χῶ*, *capio*, vel à *χναύω*, quantum quis uno die potest *χναύειν*

Χοιρὰς, *άδος*, *ἡ*, *porca*; item *saxum in mari aliquantum eminens*, ut porco nanti simile videatur. Th. *χοῖρος*, *porcus*.

Χοίρεος, *ῦ*, *porcinus*, pro *χοίριος*, idem. Th. *χοῖρος*.

Χοιρίνη, *concha porcellana*: à *χοῖρος*.

Χοιρογρύλλιος, *cuniculus*. Lev. 11.6. Deut. 14.7.

Χοιροκομεῖον, locus ubi *porci κομίζονται*, *curantur* & aluntur.

ΧΟΙ'ΡΟΣ,

ΧΟΙΡΟΣ, ου, ὁ, *porcus, sus*: etiam *natura, quâ mulieres sunt*. Hinc χοίρειος, ου, *porcinus*.
Χοιροσφαγεῖον, *confectorium*, ubi porci conficiuntur seu mactantur: à χοῖρος, & σφάζω, *macto*.
Χολά, Dor. pro χολή, ῆ, *bilis*.
Χολάς, άδος, ἡ, *intestinum*, quia χολὴν capit. vel quasi κοιλάς.
Χολάω, *indignor*, *irascor*, cum dat. f. άσω. p. κεχόλακα. Th. χολή.
Χολέρα, ας, ἡ, *CHOLERA*, morbus. Angl. Choler: à
ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *bilis*, *fel*, *ira*, *nausea*. Hinc χολέρα, ας, ἡ, *cholera*. χολερικός, ου, *cholericus*, *iracundus*. χολόομαι, *irascor*. μελαγχολία, ας, ἡ, *furor*, seu *disipiscentia ex atræ bilis redundantia*.
Χόλιξ, idem quod χολάς.
Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου. à
Χόλος, ου, ὁ, idem quod χολή, *bilis*.
Χολούμενος, *iratus*, præs. part. à χολόομαι, οῦμαι, *irascor*. Th. χολή.
Χολωθείς, *iratus*, a. 1. part. pass. &
Χολωθῇς, 3. sing a. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, *irascor*. Th. χολή, *bilis*, *ira*.
Χολωσάμενος, η, ον, *iratus*, *a*, *um*. a. 1. part. m. pro quo Poetæ dicunt χωσάμενος, ejusd. verbi & th.
Χολωσέμεν, & χολωσέμεναι, *succensurum esse*. Ion. & Dor. pro χολώσειν, f. 1. inf. act. verbi χολόω, *irascor*: f. ώσω. Th. χολή, ῆς, ἡ, *bilis*, *ira*.
Χολῷτο, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κεχολῷτο, *irascatur*, verbi ejusd. & th.
Χονδριτῶν, gen. pl. à χονδρίτης, ου, ὁ, *panis ex bordeo*. Th. χόνδρος.
ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, *granum*, *grumus concretus*, ut salis, thuris, *cartilago*, *alica*. qu. à χεῖν ὕδωρ, quia *affunditur aqua* ad farinam, &c.
Χόος, χοῦς, ὁ, *terra aggesta*, *humus*, *agger*, *pulvis*: à χέω, *fundo*. Hinc χοϊκός, *terrenus*. Est & χόος, οῦς, ὁ, *congius*. & χόος, χοῦς, ἡ, *vas aquarium quo aqua manibus datur*.
Χοραζίν, ἡ, nomen urbis ἀκλειπτον. Syr. *promulgatrix*.
Χόρδαψος, vel χορδαψός, ου, ὁ, *tumor tenuis intestini*: & *fides in instrumento musico aut arcu*: quia fit ex intestinis. ex χορδή & ἅπτω.
ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, *intestinum*; item *CHORDA*, *fides*. dat. plu. Ion. χορδῇσι. Hinc Angl. Chord, vel Cord.
Χορεία, ας, ἡ, *CHOREA*, in pl. χορεῖαι. Th. χορός.
Χορεύω, *salto*, *saltando celebro*. χορεύῃ, 3. sing. præs. sub. Th. χορός, *chorus*.
Χορηγέω, *sum dux chori*; item *suppedito*, *sumptum præbeo*, cum acc. f. ήσω. p. κεχορήγηκα. a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορηγῆσαι. Ex χορός, οῦ, ὁ, *chorus*, & ἄγω, *duco*, vel potius ἡγέομαι, idem.
Χορηγός, οῦ, ὁ, *CHORAGUS*, *dux chori*: à χορός, & ἄγω, vel ἡγέομαι, *duco*. Etymologo videtur quasi χορηγός. Ex χείρ, & ἄγω.
Χορηγοῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi χορηγέω, quod vide.
Χορία & χορεῖα, *edulia è lacte & melle*, *cocta*: &
Χόριον, χορεῖον, vel χωρεῖον, *secundinæ*, quia fœtum χωρεῖ, id est, *capit*. Them. χορός.
Χορεῖος, vel χορεῖος, *pes metricus choreis aptus*: ab eod. th.
Χοροιτυπία, ἡ, *chorea*, *ipsa actio plaudendi pedibus inter saltandum*: à
Χοροιτύπος, ου, ὁ, ἡ, *qui in choro pulsat terram pedibus*: à χορός, οῦ, ὁ, *chorus*, & τύπτω, *pulso*.
ΧΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *CHORUS*, *cœtus canentium & saltantium*, *chorea*, *tripudium*. q. à χαίρω. Hinc χορεύω, *salto*. χορεία, ἡ, *saltatio*. χορευτής, οῦ, ὁ, *saltator*. Hinc etiam Angl. Quire.
Χορτάζω, *herbis*, seu *gramine pasco*, *fœno saturo*; item *saturo*: f. άσω. p. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορτάσαι, *saturare*. præs. pass. χορτάζομαι, *saturor*. perf. pass. κεχόρτασμαι. a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ης, η. & in 3. pl. ἐχορτάσθησαν. a. 1. sub. χορτασθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. plu. χορτασθῶσι. a. 1. inf. pass. χορτασθῆναι. f. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, ῃ, εται, & in 2. pl. χορτασθήσεσθε. Th. χόρτος, *gramen*, *fœnum*.
Χορτάσαι, a. 1. inf. act. verbi χορτάζω, quod vide.
Χορτασθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusd.
Χόρτασμα, ατος, τὸ, *cibus*: à χορτάζω, quod vide.
ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *fœnum*, *gramen*, *herba*: hinc χορτάζω, *gramine pasco*.
Χουζᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *videns*.
Χοῦς, vide χόος.
Χεῦσι, *fundunt*, Ion. pro χέουσι, à χέω.
Χραίνω, *coloro*, *imbuo*, *ungo*, *inesco*: à χράω, *coloro*.
Χραισμῇ, Ion. pro ἐχραίσμει, 3. sing. a. 1. ind. act. à
Χραισμέω, *adjuvo*, *opitulor*, *prosum*. q. χρησιμέω, à χρήσιμος, *utilis*, quod à χράομαι, *utor*.
Χραίσμη, ης, ἡ, *auxilium*: à præc.
Χραίσμησε, *auxiliatus est*, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, quod vide.
Χρᾷν, *oraculum reddere*, *vaticinari*, *commodare*: inf. à χράω, ῶ.
Χρανθείς, *pollutus*, a. 1. part. pass. verbi χραίνω, *ungo*, *coloro*: f. ανῶ. a. 1. pass. ἐχράνθην.
Χράομαι, ῶμαι, *utor*, cum dat. præs. imperat. χράου, ῶ, *utere*. imperf. ἐχρεόμην, άμην, ῶ, ω, ᾶτο, ᾶτο. & in 3. pl. ἐχρέοντο,

αὐτὸς χρῶν. f. χρήσομαι. perf. pass. κέχρημαι, *usus sum*, a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. χρῆσαι, άσθω. a. 1. sub. m. χρήσωμαι, ῃ, ηται. Th. χράω, *commodo*, &c.

Χράσθω, 3. plur. imperat. pass. vide χράομαι.

Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. sic

Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, *utitur*: à χράομαι.

Χραύσῃ, *sauciaret*, 3. sing. a. 1. sub. act. à Χραύω, *leviter saucio*: f. αύσω. q. χρῶς αὔω. Th. χρώω, *coloro, tingo*.

ΧΡΑ'Ω, *do mutuo, commodato do*, q. è manu in manum. (ideoque duco à χεὶρ, *manus*.) f. χρήσω. p. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Est & χράω, *oracula edo*: item *coloro, tingo, polluo*; & pro ἐμπίπτω, *impetuose irruo, seco*. Hinc χράομαι, *commodato accipio, mutuor, oraculum consulo*; item *utor*. χρῆσις, εως, ἡ, *usus*. χρήσιμος, ου, ὁ, ἡ, *utilis*. χραισμέω, *opitulor, opem fero*. χρηστὸς, ου, *utilis, commodus*: item *mitis, clemens, benignus*. χρηστότης, ητος, ἡ, *utilitas*; item *bonitas, clementia, benignitas*. ἀποχράομαι, *abutor*. καταχράομαι, idem. κατάχρησις, εως, ἡ, *abusio, abusus*. χρησμὸς, ου, ὁ; *oraculum*. χρηματισμὸς, ου, ὁ, idem. χρηματίζω, *oraculum reddo*. χρηματίζομαι, *oraculo admoneor*.

Χρέα, *debita* per Sync. pro χρέεα, à χρέος, εος, τὸ, *debitum*: pl. τὰ χρέεα.

Χρέεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, *oraculum consulere*: χρέωνται, Ion. pro χρῶνται. χρέονται, pro χρέωνται. χρέεσθαι, pro χράεσθαι, & Att. χρῆσθαι.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, *usus, utilitas, commodum, sententia gravis, indigentia, necessitas, negotium*: q. à χράομαι. hinc ἄχρειος, ου, *inutilis*. χρὴ, *oportet*. χρείαν ἔχω, *egeo*.

Χρεῖος, ου, *egenus*: à χρεία, *indigentia*: est &

Χρεῖος, Poet. pro χρέος, τὸ, *debitum*.

Χρειώ, Ion. idem quod χρεία, *indigentia*.

Χρειώδης, εος, ὁ, ἡ, *utilis*: à χρεία, ας, ἡ, *usus*.

Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ, quod vide.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, *hinnio*: etiam χρεμίζω, dicitur: f. ίσω. p. ικα.

Χρέμισαν, *hinnivere*, 3. plu. a. 1. ind. act. Ion. verbi χρεμίζω, per Sync. pro χρεμετίζω, quod vide.

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, *screo, exscreo*. hinc χρέμμα, ατος, τὸ, *screatus, sputum*.

Χρέμυς, χρόμις, & χρέμψ, ὁ, *nomina piscium*.

ΧΡΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *debitum, mutuum, æs alienum*; item *fatum, mors*.

Χρεώ, χρειώ, pro χρειώ, quod Ion. pro χρεία, ας, ἡ, *indigentia*: at

Χρέω, Ion. pro χρῶ, *utere*, præs. imperat. verbi χράομαι.

Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέας seu χρέος κόπτει, *debitum rescindit*, fraudans scil. creditores decocta pecunia; quod est χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, *rescindere*, est *nolle exsolvere*, & *foro cedere*.

Χρεωλυτέω, *debitum solvo*: tanqu. à χρεωλύτης, qui χρέος λύει.

Χρεώμενος, Ion. pro χρώμενος, præs. part. verbi χράομαι, ῶμαι, *utor*: f. χρήσομαι. Th. χράω.

Χρεὼν, τὸ, idem quod χρέος, εος, τὸ, *debitum, mors, fatum*: quasi diceres, χρεὼν ἐστι, *necesse est, fas est*.

Χρέωνται, Ion. pro χρῶνται, à χράομαι.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum, æs alienum*.

Χρεώστης, ου, ὁ, *debitor*: à χρέως, *debitum*. χρεωστέω, *sum debitor*. χρεωστεῖσθαι, *deberi*. Th. χρέος, τὸ, *debitum*.

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, *debitor*: à χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum*: & ὀφείλω, *debeo*.

Χρὴ, *oportet*, impersonale, cum acc. imperf. ἐχρῆν, & χρῆν. f. χρήσει, *oportebit*, præs. inf. χρῆναι, pro quo subinde χρῆν. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia*.

Χρῄζοντι, *volunt*, Dor. pro χρῄζουσι. à

Χρῄζω, *indigeo*, cum gen. item *volo, rogo*; χρῄζοις, 2. sing. opt. præs. χρῄζοντι, dat. sing. part. præs. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia*.

Χρηΐζειν, præs. inf. à

Χρηΐζω, idem quod χρῄζω, quod vide.

Χρήσασθαι, Ion. pro χρῆσθαι, *uti*, inf. à χράομαι.

Χρῆμ', pro χρῆμα, quod vide.

ΧΡΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *res utibilis*, qua quis potest χρῆσθαι, *pecunia, opes, merx, oraculum, opus, factum*. in pl. τὰ χρήματα, *pecunia, opes*. hinc χρηματίζω, *negotium tracto, consulto, responsum do*. χρηματίζεσθαι, *oraculo admoneri*. παραχρῆμα, adv. *è vestigio, ex tempore*.

Χρήμαθ', seq. aspirat. & χρήματ', pro χρήματα, nom. plu. à χρῆμα, ατος, τὸ, quod vide.

Χρηματίζω, *Dei nomine loquor, divinitus admoneo, nominor*: a. 1. ind. act. ἐχρημάτισα, ας, ε. a. 1 inf. χρηματίσαι. præs. pass. χρηματίζομαι, *divinitus admoneor*. perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, σται, *divinitus fui admonitus, fui edoctus*. perf. part. pass. κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitus promissus*. a. 1. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. χρηματισθεὶς, έντος, *divinitus admonitus*. Th. χρῆμα.

Χρηματίσαι, a. 1. inf. act. &

Χρηματισθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω, quod vide. Th. χρῆμα.

Χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, *divinum responsum*: ab eod. verbo & th.

Χρήμη, ης, ἡ, *indigentia, penuria, petitio, utilitas*: à χράομαι.

Χρῆμι, inusit. *opus sum, debeo*. imperf. ἔχρην

Χρῆν & χρῆν, oportebat: sub. χρῆ. inf. χρῆναι. ἀποχρῆ, sufficit.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ: à χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Χρῆν, Ion. pro ἔχρην, imperf. vel pro χρῆναι, inf. verbi impersonal. χρή, oportet; quod vide.

Χρῆναι, vide in præced.

Χρῆς, Hesych. exponit θέλεις, χρῄζεις. Dor. contractione ex χράεις, 2. sing. præs. verbi χράω, commodo.

Χρήσαιτ', pro χρήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.

Χρῆσαι, rogare, a. 1. inf. à χρήζω, quod vide.

Χρήσας, a. 1. part. act. à χράω, commodo.

Χρήσασθαι, usum esse, a. 1. inf. m. verbi χράομαι, utor: a. 1. m. ἐχρησάμην. a. 1. part. m. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρήσδειν, Dor. pro χρήζειν, vel χρῄζειν, quod vide.

Χρήσει, dat. sing. à χρῆσις, εως, ἡ, usus. Th. χράω, vel χράομαι, utor.

Χρήσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρῆ, oportet; quod vide.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρᾶσθαι, præs. inf. verbi χράομαι, utor.

Χρησθείς, mutuatus, a. 1. part. pass. verbi χράω, commodo: a. 1. pass. ἐχρήσθην. a. 1. inf. pass. χρησθῆναι.

Χρῆσθων, utantur, 3. dual. Att. pro χρήσθωσαν, quæ Dor. pro χράσθων & χράσθωσαν, 3. dual. pro 3. plu. imperat. præs. verbi χράομαι, -ῶμαι, utor: f. χρήσομαι.

Χρήσιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis; in pl. τὰ χρήσιμα, n. g. in compar. χρησιμώτερος, superlat. χρησιμώτατος. ab eod. verbo.

Χρῆσις, εως, ἡ, usus; & Poet. pro χρησμὸς, οῦ, ὁ, oraculum. Th. χράω, commodo, oracula edo.

Χρησμολόγος, ου, ὁ, ἡ, vates: ex χρησμὸς, quod vide, & λέγω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, oraculum. χρησμῶς, Dor. pro χρησμοὺς. Th. χράω, oracula edo.

Χρησμοσύνη, ἡ, oraculum, vaticinium: à præced.

Χρησμῳδέειν, vaticinari: ex χρησμὸς, quod vide, & ᾠδὴ, ἡ, cantus. Th. ἀείδω.

Χρησόμεσθα, 1. plur. f. 1. m. verbi χράομαι, utor: f. χρήσομαι. f. part. m. χρησόμενος, η, ον.

Χρηστέον, utendum, verbale à χράομαι, utor.

Χρηστεύομαι, benignus sum: fut. εύσομαι. perf. pass. κεχρήστευμαι, à χρηστὸς, utilis, bonus. Th. χράω, commodo.

Χρηστηριάζειν, oraculum consulere: à

Χρηστήριον, ου, τὸ, oraculum; item cædes. Th. χράω, commodo, oracula edo.

Χρήστης, ου, ὁ, fœnerator, creditor: à χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρηστολογία, ας, ἡ, blandiloquentia: à

Χρηστολόγος, ου, ὁ, ἡ, blandiloquus: qu. d. λέγων τὰ χρηστά. Vide χρηστός.

Χρηστὸς, ή, όν, utilis, bonus, benignus. χρηστότης, ου, τὸ, benignitas: comparat. χρηστότερος, α, ον, melior, -us. Th. χράω, commodo.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas, benignitas: à

Χρηστῶς, adv. rectè, utiliter, commodè, sciè: à χρηστὸς, quod vide.

Χρῆται, Dor. vel Att. pro χρᾶται, 3. sing. præs. ind. verbi χράομαι, utor. Them. χράω.

ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, appropinquare facio, admoveo, accedo, fulcio me, innitor, illino: f. ψω.

Χρισαμένη, uncta, a. 1. part. m. verbi χρίω quod vide.

Χρίσμα, ατος, τὸ, unctio: à perf. pass. verbi χρίω, ungo.

Χριστιανὸς, ή, όν, CHRISTIANUS, a, um: Angl. Christian: à

Χριστὸς, οῦ, ὁ, i. e. unctus, CHRISTUS: Angl. Christ: cognomen D. N. Jesu, quo officium ejus indicatur: à χρίω, ungo: perf. pass. κέχρισμαι, σαι, σται.

ΧΡΙ'Ω, ungo; item pungo: fu. ίσω. a. 1. ἔχρισα, ας, ε. perf. κέχρικα. perf. pass. κέχρισμαι, σαι, σται. Hinc χρῖσμα, ατος, τὸ, unguentum. χρῖσις, εως, ἡ, unctio. χριστὸς, οῦ, unctus.

ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, color, superficies: & corpus, vel cutis hominis. Est & χρόα, accus. à χρὼς, χρωτὸς, χροῖ, ὁ, cutis: (qu. à χράω, coloro.) Hinc χροΐζω, coloro, colore imbuo. χροιὰ, χρώννυμι, seu χρώννυμι, idem. χρῶμα, ατος, τὸ, color; item cutis. ὁμόχροος, ου, ὁ, ἡ, concolor. χρόος, οὗ, ὁ, cutis. χρὼς, ωτὸς, ὁ, idem.

Χροΐ, dat. sing. à χρὼς, -ωτὸς, ὁ, cutis. Vide præced.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inserto ι, pro χρόα, ας, ἡ, color.

Χροΐζεσθαι, propius accubare. Them. χρόα, cutis, &c.

Χροιῆν, accus. sing. Ion. à χροιά, quod vide.

Χρόμαδος, stridor dentium, dentium & maxillarum collisio: q. à χρεμίζω.

Χρόμιος, ου, ὁ, CHROMIUS, nom. propr.

Χρονίζω, vivo, mentis compos sum. Them. χρόνος.

Χρονίζω, tardo, moror: f. ίσω, & Att. χρονιῶ, εῖς, εῖ. a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε. p. κεχρόνικα, ας, ε, cunctatus sum. Them. χρόνος.

Χρόνιος, ου, serus, diuturnus: à

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, annus, diuturnitas: (qu. à χράω, utendum do.) Hinc χρονίζω, moror. χρονικὸς, temporalis. ὁμόχρονος, ου, ὁ, ἡ, contemporaneus.

Χρονοτριβέω, ῶ, tempus tero: fut. ήσω. p. κεχρονοτρίβηκα. a. 1. inf. act. χρονοτριβῆσαι. à χρόνος, tempus, & τρίβω, tero: f. ψω.

Χροὸς, gen. à χρώς.

Χρῶς,

Χρῦς, χρὸος, ἡ, cutis: accus. sing. χρόα. à χρὼς, ὸς, ὁ, idem. Them. χρόα, ας, ἡ, color.

Χρυσαλακάτ@, ου, ὁ, Dor. pro χρυσηλακάτου, ου, ὁ, ἡ, auream colum habens & gestans. ἡ χρυσῆν ἠλακάτην ἔχουσα καὶ φέρουσα. Hinc χρυσαλακάτα Λατῶς, Dor. pro χρυσηλακάτου Λητοῦς. Ex χρυσὸς, aurum, & ἠλακάτη, colus.

Χρυσαλλὶς, blatta: à colore auri, quod χρυσοῦς.

Χρύσαμμ@, baluca: Gl. quod Hispanis est minutum. χρυσῆ ἄμμ@ est aurea arena.

Χρυσάμπυκας, acc.pl. à

Χρυσάμπυξ, υκ@, ὁ, ἡ, aurea fascia ligatos crines habens: ex χρυσὸς, ὁ, aurum, & ἄμπυξ, υκ@, ὁ, ἡ, aurea talis fascia: q. ab ἀμπέχω, circumdo.

Χρυσάνθεμον, CHRYSANTHEMUM, herba.

Χρυσάορ@, ου, ὁ, ἡ, & χρυσάωρ, ορ@, ὁ, ἡ, ensem aureum habens: ex χρυσὸς, aurum, & ἄορ, ἄορ@, τὸ, ensis. Them. ἀείρω, tollo.

Χρυσάρματ@, ου, ὁ, ἡ, qui aureo curru vehitur: ex χρυσὸς, & ἅρμα, ατ@, τὸ, currus.

Χρυσασπὶς, ιδ@, ὁ, ἡ, Poet. ἡ χρυσῆν ἀσπίδα φέρουσα, aureum clypeum ferens.

Χρυσάωρ, idem quod χρυσάορ@, quod vide. Est & nom. propr. viri.

Χρυσάργυρον, tributi genus, quod pro suis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσέ, voci sing. à χρυσὸς, ου, ὁ. aurum.

Χρύσεα, pro χρύσεια, nom. pl. n. g. vel nom. sing. f. g. à

Χρύσει@, idem quod χρύσε@, ου, aureus. Th. χρυσὸς, aurum.

Χρύσε@, ου, ὁ, aureus; in f. g. χρυσέη, ἡ, & in n. g. εον, οῦν. in plur. χρύσεα, χρυσᾶ. ab eod. th.

Χρυσέα, dat.sing. à præced.

Χρυσῇ, dat. sing. f. g. à χρυσέη, ἡ. in acc. χρυσῆν. Vide in χρύσε@, ου, At

Χρύση, ἡ, nomen urbis.

Χρυσηῒς, ιδ@, ἡ, in accus. χρυσηΐδα, patronym. à Χρύσης, Chryses, sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατ@, ου, ὁ, ἡ, auream habens colum, vel aureas habens sagittas: ex χρυσὸς, aurum, & ἠλακάτη, colus, sagitta.

Χρυσήνι@, ου, ὁ, ἡ, aureas habens habenas: ex χρυσὸς, aurum, & ἡνία, ας, ἡ, habena.

Χρύσιν@, idem quod χρύσε@ · item solidus: aureus nummus; ex χρυσὸς.

Χρυσίον, ου, τὸ, aurum, aureus nummus. Th. Χρυσὸς.

Χρυσοδακτύλι@, ου, ὁ, ἡ, aureum gestans annulum: ex χρυσὸς, aurum, & δακτύλι@, ου, ὁ, annulus. Them. δάκτυλ@, digitus.

Χρυσόδετ@, ου, ὁ, ἡ, auro ligatus: & χρυσόδετα, Dor. pro η, f. g. à δέω, ligo, & χρυσός.

Χρυσόθεμις, CHRYSOTHEMIS, nomen mulieris.

Χρυσόθρον@, ου, ὁ, ἡ, aureum thronum habens: ex χρυσὸς, aurum, & θρόν@, thronus. Th. θρόω, sedeo.

Χρυσόκερων, vel est acc. sing. à χρυσόκερως, ωτ@, in acc. χρυσοκέρωτα & -κέρων. vel est quartæ declinat. simpl. ut Μενέλεως. Ex χρυσὸς, aurum, & κέρας, τὸ, cornu.

Χρυσόκλαβον, aureis clavis ornatum: à χρυσὸς, & clavus.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, aureo crine conspicuus: Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ, dicitur & χρυσόκομ@, ου, ὁ, ἡ. Ex χρυσὸς, aurum, & κόμη, coma.

Χρυσόλιθ@, ου, ὁ, CHRYSOLITHUS; aurei coloris gemma: Angl. Chrysolite. Ex χρυσὸς & λίθ@, lapis.

Χρυσόμαλλ@, ου, ὁ, ἡ, aureum vellus habens: hinc χρυσόμαλλον δέρας, vellus aureum: ex χρυσὸς, aurum, & μαλλὸς, ου, ὁ, vellus.

Χρυσόξυλον, sic vocatur θάψ@, quæ aliter ἐρυθρόδαν@, rubia tinctorum, quæ corticem rubentem habet.

Χρυσόπαστ@, ου, ὁ, ἡ, auro aspersus, auro intertextus, auro distinctus: ex χρυσὸς & πάσσω, inspergo.

Χρυσοπέδιλ@, ου, ὁ, ἡ, aureis calceamentis gaudens: ex χρυσὸς & πέδιλον, ου, τὸ, calceus.

Χρυσόπρασ@, ου, ὁ, CHRYSOPRASUS, gemma viridis: ex χρυσὸς, aurum, & πράσον, ου, τὸ, porrum.

Χρυσόπτερ@, ου, ὁ, ἡ, aureas alas vel gemmas habens. Est & gemmæ nomen: ex χρυσὸς, aurum, & πτερὸν, τὸ, ala.

Χρυσόρραπις, & χρυσόραπις, ιδ@, ὁ, ἡ, aurea virga: ex χρυσὸς, aurum, & ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

ΧΡΥΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, aurum, moneta aurea: qu. à χρῆσθαι, id est, usu. Hinc χρυσίον, ου, τὸ, aurum. χρύσε@, ου, aureus. χρυσόω, inauro.

Χρυσέφαν@, ου, ὁ, ἡ, aurea redimitus corona: ex χρυσὸς & σέφαν@, corona. Th. σέφω, corono.

Χρυσότοξ@, ου, ὁ, ἡ, qui aureum arcum habet, & gestat, ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

Χρυσοφόρ@, ου, ὁ, ἡ, qui aurum gestat: hinc χρυσοφορέω.

Χρυσοφύλαξ, ακ@, ὁ, ἡ, auri custos: ex χρυσὸς & φύλαξ, custos. Them. φυλάσσω, custodio.

Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Dor. pro

Χρυσοχαίτης, ου, ὁ, auricomus: ex χρυσὸς, aurum, & χαίτη, ης, ἡ, coma.

Χρυσῶ, gen. Dor. & Æol. pro χρυσοῦ. à χρυσὸς, aurum: hinc χρυσῶ χρυσοτέρα, auro magis aurea.

Χρυσ,

Χρῷ, contracte pro χρόῳ, dat. sing. à χρόος, ου, ὁ, cutis. Alii per Apocop. dicunt pro χρωτὶ dat. à χρὼς, ωτὸς, ὁ, idem, sine ι subscripto. Th. χρόα, color, cutis.

Χρώζω, coloro : à χροία, color.

Χρῶμα, ατος, τὸ, color. Th. χρόα, ας, ἡ, idem.

Χρώμενος, η, ον, præs. part. à χρῶμαι, utor. Th. χράω.

Χρωννύω, vel χρώννυμι, coloro : à χροία, ας, ἡ, color.

Χρῶνται, 3. pl. ind. præs. verbi χράομαι, utor.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, corpus, cutis ; idem quod χρόος, χροός, χροΐ. Th. χροία, color.

Χρώσω, colorabo, f. 1. ind. act. verbi χρώννυμι, seu χρόω, coloro : fu. ώσω. a. 1. inf. act. χρῶσαι. a. 1. inf. pass. χρωσθῆναι. Th. χροία, ας, ἡ, color.

Χρῷτο, utatur, 3. sing. opt. præs. pass. χρῴμην, ῷο, ῷτο, -ῴμεθα, ῷσθε, ῷντο, verbi χράομαι, utor. Th. χράω, commodo.

Χυδὴν, fusè, copiosè, passim : à χύω, fundo : hinc χυδαῖος, αία, αῖον, copiosus, vulgaris.

ΧΥΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, succus : qu. à χύω, fundo. Hinc χυλόω in χυλὸν redigo. χυλίζω, succum exprimo.

Χύμα, ατος, τὸ, aliquid effusum, & confusum, amplitudo, liquor : à χύω, fundo. Th. χέω.

Χυμὸς, ȣ̃, ὁ, succus, sanguineus humor, quem è chylo ventriculi per mesenterium attracto coquit hepar ; quæ hepatis actio dicitur χύμωσις, ut illa ventriculi χύλωσις.

Χύω, FUNDO. χύσις, fusio. χύτης, fusor. Th. χέω, fundo

Χύσις, εως, ἡ, effusio : à χύω, seu χέω, fundo.

Χύτλον, ȣ, τὸ, oleum aqua permixtum, ad perfundenda lavantium corpora : à χύω, idem quod χέω, fundo.

Χυτλόω, oleo perfundo : à præc. quod vide.

Χύτο, fusus erat, Ion. pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. p. Sic χύντο, pro ἐκέχυντο, 3. pl. à χύω, fundo : f. ύσω. perf. pass. κέχυμαι.

Χυτὸς, ȣ̃, fusus, fusilis ; item fossitius : à χύω, idem quod th. χέω, fundo, terra aggesta extruo.

Χύτρα, ας, ἡ, olla. Th. χύτρος, idem.

Χυτρόγαυλος, magna olla. χύτρα, ut γαυλὸς, mulctra : at γαῦλος, est genus navigii.

Χυτροπόδων, gen. pl. à

Χυτρόπους, οδος, ὁ, olla pedes habens : ex χύτρος, olla, & πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, pes.

ΧΥ'ΤΡΟΣ, ȣ, ὁ, olla : qu. à χύω, quia in eam aliquid funditur, coctura causa. Hinc χύτρα, ας, ἡ, idem. χυτραῖος & χύτρινος, ȣ, fictilis, testaceus.

Χύω, fundo : fut. χύσω. p. κέχυκα. perf. pass. κέχυμαι. plusq. p. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.

Χῶ, capio, pro ἔχω vel χάω, unde & χανδάνω, capio : sed

Χ' ὡ, pro καὶ ὁ. &

Χ' ὡ 'Αδωνις, Dor. pro καὶ ὁ 'Αδωνις.

Χώεο, Ion. pro χώȣ, irascere, præs. imperat. verbi χώομαι, idem cum χολȣ̃μαι, irascor. Th. χολὴ, bilis.

Χ' ὠ κ, Dor. pro καὶ ὁ ἐκ.

Χωλαίνω, f. ανῶ, claudico, claudus sum : &

Χωλεύω, claudico : f. εύσω. à

ΧΩΛΟ'Σ, ȣ̃, CLAUDUS, mutilus : hinc χωλόω, claudum reddo. χώλωσις, εως, ἡ, claudicatio. χωλότης, ητος, ἡ, idem.

Χῶμα γῆς, terræ aggesta moles. Th. χόω, terra aggesta extruo.

Χ' ὡμὸς, Dor. pro καὶ ὁ ἐμός.

Χῶν, fundens, pro χέων, præs. part. verbi χέω.

Χώνη, ης, ἡ, infundibulum : à χέω, fundo.

Χωννύω, aggerem educo : fu. χώσω. Hinc χῶμα, agger : à χȣ̃ς, ὁ, terra aggesta, terra. Th. χόω, terra aggesta extruo

Χῶνος, contract. ex χόανος, quod vide : unde χωνεύω, in χῶνον conjicio.

Χωόμενος, η, ον, succensens, gen. Ion. χωομένοιο, præs. part à χώομαι, idem quod χολόομαι, ȣ̃μαι, irascor. Th χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Χ' ὡπόσαι, & quot, Dor. pro καὶ ὁπόσαι.

Χώρα, ας, ἡ, regio ; Ion χώρη. Hinc χῶραι, ῶν, αἱ, agri. Th. χῶρος, locus, sedes.

Χωρεῖ, 3. sing. à

ΧΩΡΕ'Ω, ῶ, accedo, proficiscor, capio, capax sum, evado, locum do : fu. ήσω. p. κεχώρηκα. a. 1. ἐχώρησα. a. 1. imperat. act. χώρησον, άτω, & in 2. pl. χωρήσατε, recipite nos ; a. 1. inf. act. χωρῆσαι, recipere Hinc ἀναχωρέω, redeo. ἀναχώρησις, εως ἡ, reditus. ἀναχωρητὴς, ȣ̃, ὁ, qui in solitudine vivit. συγχωρέω, concedo, assentior. συγχώρησις, εως, ἡ, concessio, assensus.

Χωρὴβ, ὁ, nomen montis, ἄκλιτον. Hebr. desolatio, vastitas.

Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. &

Χωρήσας, αντος, a. 1. part. verbi χωρέω, quod vide.

Χωραμὸς, arca, cista : quia χωρεῖ, capit aliquid. Vide χηραμός.

Χωρίζω, separo, sejungo : fu. ίσω. p. κεχώρικα. a. 1. ἐχώρισα, ας, ε. a. 1. inf. χωρίσαι. præs. imperat. pass. χωρίζȣ, έσθω. perf. pass. κεχώρισμαι, perf. part. κεχωρισμένος. a. 1. ind. pass. ἐχωρίσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. χωρισθῶ, ῇς, ῇ a. 1 inf. pass. χωρισθῆναι. a. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, έν. Th. χωρὶς, sine.

Χωρίον, ȣ, τὸ, membrana extima, quæ fœtum involvit & capit ; quod fœtus velut domicilium sit : in quo sensu scribitur etiam χόριον signif. item locus, locus munitus, castellum ; item ager, prædium, villa. Th. χῶρος, locus, ager.

ΧΩΡΙ'Σ, seorsum, separatim, absque, sine : qu. à χῶρος, locus. Hinc χωρίζω, separo, secerno. χωρισμὸς, ȣ̃, ὁ, separatio.

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. &

Χωρισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi χωρίζω, separo ; quod vide.

Χωρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *separatio*, *sejunctio*, *divisio*: à χωρίζω, *separo*. Th. χωρὶς, *seorsim*.
ΧΩ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *locus*, *sedes*; item *ager*, *prædium*: qu. à χῶ, id est, *capio*. Hinc χώρα, ας, ἡ. idem; & *regio*. χωρίον, ȣ, τὸ, *locus*, *rus*, *possessio*, *villa*. ἔγχωρος, ȣ, ὁ, ἡ, & ἐγχώριος, ȣ, *indigena*. ἐπιχώριος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.
Χῶρος, ȣ, ὁ, *nomen venti*. Act. 27. 12.
Χωρυτὸς, idem quod γωρυτὸς, *pharetra*.
Χ' ὡς, Dor. pro καὶ ὡς.
Χῶσαι, *aggessisse*, a. 1. inf. act. χώσας, αντος, a. 1. part. act. &
Χωσάμενος, a. 1. part. m. verbo χώννυμι, *aggerem duco*: fu. χώσω· quod à χȣ̃ς, ὁ, *terra aggesta*. Th. χέω, *terra aggesta exstruo*. Vide etiam in seq.
Χώσατο, *iratus fuit*, 3. sing. a. 1. m. Ion. & χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώομαι, idem quod χολόομαι, *irascor*. Th. χολὴ, *bilis*.
Χωσθεὶς, ἐντος, *aggestus*, a. 1. part. pass. à χώννυμι. Vide χωσάμενος.
Χώσω, *aggerabo*, fut. act. à χώννυμι. Th. χέω, *aggerem duco*.
Χ' ὤταν, Dor. pro καὶ ὅταν, *& quando*.
Χ' ὤ, τι, Dor. pro καὶ ὅ, τι, *& quod*.

Ψ.

Ψ Est litera vigesima tertia: valet βσ, πσ, φσ. In numeris ψ valet DCC.
ΨΑ'ΓΔΑΣ, unguenti genus: à ψάω.
Ψαθάλλω, *contrecto turpiter*: q. à ψάω, *tango*.
Ψαθαρὸς, *mollis*: Suid. Vide seq.
ΨΑΘΥΡΟ'Σ, & ψαδυρὸς, Att. ȣ̃, *friabilis*, *fragilis*.
Ψαθυρȣ̃σθαι, *friabilem fieri*; item *arescere*, *inarescere*: à præced.
ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ȣ̃, *rarus*, *raros habens capillos*: q. à ψάω, *comminuo*.
Ψαιάζω, ῥαίνω, *roro*, *aspergo*. Th. ψακὰς, quod vide.
Ψαικὰς, idem quod ψακὰς, quod vide.
Ψαίρω, *leviter attingo*: (qu. à ψάω, *tango*:) & pro *innato*, *spiro*, *festino*.
Ψαίω, *tenue facio*, *contero*: hinc ψαιστὸς, ἡ, ὁ, *attennatus*, *subactus*. Th. ψάω, *comminuo*.
ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, *ros*, *stilla*, *gutta*: (qu. à ψάω, *minuo*.) Hinc ψαικὰς, & ψεκὰς, άδος, ἡ, idem. ψακάζω, ψαικάζω, & ψεκάζω, *roro*, *roris guttas stillo*.
Ψαλάσσω, *tango*: à ψάω.
Ψαλδαῖος, ȣ, ὁ, nomen gentile, *Psaldeus*, pro *Chaldæus*, à Cheseo filio Nachoris.
Ψαλιδόστομοι, *habentes forfices in ore*: à ψαλὶς, ίδος, ἡ, *forfex*, & σόμα, ατος, τὸ, *os*.
Ψαλίζω, *recido*, *reseco*: fu. ίσω, vel ίξω. Th. ψαλὶς, ίδος, ἡ, *forfex*.
ΨΑ'ΛΙΟΝ, ψαλίον, & ψέλλιον, ȣ, τὸ, *frænum* ψάλια, seu ψέλλια, ων, τὰ, *torques*, *monilia*, *collaria*: q. à ψάω.
ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *forfex*: (qu. à ψάλλω, *moveo*:) *motus celer*. Hinc ψαλίζω, fu. ίσω, vel ίξω, *forfice reseco*.
ΨΑ'ΛΛΩ, *tango*, *leni motu percutio*, *fidibus cano*, *PSALLO*: (qu. à ψάω, *tango*:) f. αλῶ. p. pass. ἔψαλμαι. p. m. ἔψηλα. Hinc ψαλμὸς, ψαλτὴρ, ψάλτης, ψαλτήριον, quæ sequuntur.
Ψαλμὸς, ȣ̃, ὁ, *PSALMUS*; Angl. Psalm. Th. ψάλλω.
Ψαλτήριον, ȣ, τὸ, *PSALTERIUM*, *instrumentum quo psallitur*: &
Ψάλτης, ȣ, & ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui psallere novit*, *PSALTES*. Th. ψάλλω.
Ψάλτρια, ας, ἡ, *PSALTRIA*: ad eod. th.
Ψαλυχιαδᾶν, Dor. pro Ψαλυχιαδῶν, gen. pl. à Ψαλυχιάδαι, οἱ. Pind. Isthm. Od. 6. 474. 4.
Ψαμάθεια, ας, ἡ, *Nymphæ cujusdam Nereidos nomen*. Pind. Nem. Od. 5. 370. 8.
Ψαμάθη, ης, ἡ, nomen mulieris: à seq.
Ψάμαθος, & Poet. ψάμμαθος, ȣ, ἡ, *arena*, *sabulum*: gen. Ion. ψαμάθοιο. à
ΨΑ'ΜΜΟΣ, ȣ, ἡ, *arena*, *sabulum*. Hinc ἄμμος, ȣ, ἡ, idem. ψαμμώδης, εος, ὁ, ἡ, *arenosus*. ψάμαθος, & ψάμμαθος, ȣ, ἡ, *arena*: q. à ψάω, *comminuo*.
Ψαμμώδης, εος, ὁ, ἡ, *arenosus*, *sabulosus*: à præced.
Ψὰρ, -ρὸς, & Ion. ψὴρ, ὁ, *sturnus*, avis; in gen. pl. ψαρῶν. accus. ψᾶρας. Dicitur & ψᾶρος. à ψαίρω, *accelero*. Th. ψάω.
Ψαρὸς, ȣ̃, *celer*: à ψαίρω, *festino*. Th. ψάω.
Ψαύω, *attingam*, f. verbi ψαίρω, quod vide.
Ψαῦε, *attinge*, præs. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*, *tergo*.
Ψαυκρὸς, *agilis*: q. à ψαύω, *leniter tango*. Th. ψάω.
Ψαυσθεὶς, *palpatus*, a. 1. part. pass. à
Ψαύω, *tango*, *contrecto*, *pervenio*: f. σω. p. ἔψαυκα. a. 1. pass. ἐψαύσθην. Them. ψάω, quod vide.
ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ȣ̃, *aridus*, *squalidus*, *infirmus*, *tenebrosus*. Scribitur & ψαφερὸς. ψαφαρότης, *friabilitas*.
Ψᾶφος, ω, ἁ, Dor. pro ψῆφος, ȣ, ἡ, *calculus*, *suffragium*.
ΨΑ'Ω, fu. ήσω. p. ἔψηκα. *comminuo*, *exeuno*, *tango leniter*, *mulceo*, *abstergo*, *accedo*, *faveo*, *calefacio*. Hinc ψήχω, f. ξω. *rado*, *frico*. ψῆξις, εως, ἡ, *rasura*. ψαρὸς, ȣ̃, *mobilis*, *agilis*. ψαύω, *tango*.
Ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφᾶς, acc. dual. & plu. ab ȣ̃, *sui*.
Ψέγιος, ία, ον, Poet. idem ac ψόγιος, & ψεγερὸς, ά, ὸν, *vituperabilis*. Th. ψέγω, *vitupero*.
Ψέγμα, ατος, τὸ, *vituperium*: à
ΨΕ'ΓΩ, *reprehendo*, *vitupero*: (qu. à ψάω, *tango*:) f. ψέξω. p. ἔψεχα. p. pass. ἔψεγμαι. ξαι, κ. τ. Hinc ψέκτης, ȣ, ὁ, *vituperator*, *reprehensor*. ψεκτὸς, ȣ̃, ὁ, *vituperatus*, *reprehensus*. ψόγος, ȣ, ὁ, *reprehensio*, *vituperium*.
Ψέγωνται, 3. pl. præs. sub. pass. v. ψέγω, quod adi.
ΨΕΔΝΟ'Σ, ȣ̃, *raros habens capillos*, *glaber*: q. à ψῶ, *rado*, vel ψέω, *minuo*.

Ψεκάζω,

Ψεκάζω, vide in seq.
Ψεκὰς, άδος, ἡ, *gutta.* qu. à ψέω, *comminuo,* quia *minuta* aqua. Hinc ψεκάζω, *guttas demitto, stillo, rigo.*
Ψεκτέον, verbale, à ψέγω, *vitupero.*
Ψεκτὸς, οῦ, *vituperatus, reprehensus:* ab eod. verbo.
Ψέλιον, *armilla.* Est ut ψάλιον quoddam.
Ψελιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, vel ψελλιοφόρος, *qui fert armillas:* à ψέλιον, *armilla,* & φέρω, *fero.*
Ψέλλιον, τὸ, vide ψάλιον.
Ψέλλισμα, ατος, τὸ, &
Ψελλισμὸς, οῦ, ὁ, *balbuties, linguæ titubatio,* vel *hæsitatio:* à ψελλίζω, quod à
ΨΕΛΛΟ'Σ, οῦ, *balbus, blæsus.* Hinc ψελλίζω, *balbutio.* ψελλότης, ητος, ἡ, *balbuties.*
Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, *vitupero.* f. ξω.
Ψέξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd.
Ψευδάδελφος, ου, ὁ, *falsus frater:* à ψεύδω, *fallo,* & ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, *frater.*
Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, *falsus apostolus:* ex ψεύδω, *fallo,* & ἀπόστολος, *apostolus.* Th. στέλλω, *mitto.*
Ψεύδεα, *mendacia,* acc. plu. à ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium,* quod vide.
Ψευδέας, εῖς, acc. plur. à ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, *mendax.* Th. ψεύδω.
Ψεύδει, dat. sing. à ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium.* ejusd. th.
Ψεύδεσθαι, præs. inf. pass. verbi ψεύδω, *fallo.*
Ψευδῆ, acc. sing. à
Ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, *mendax.* Th. ψεύδω.
Ψευδογραφέω, -ῶ, *falsò & mendosè describo, perperam describo:* ex ψεύδω, *fallo,* & γράφω, *describo.*
Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *falsus doctor:* à ψεύδω, *fallo,* & διδάσκαλος, *magister.* Th. διδάσκω, *doceo.*
Ψευδόθυρον, ου, τὸ, q. *falsa porta, posticum:* ex ψεύδω, *fallo,* & θύρα, ἡ, *janua.*
Ψευδολόγος, ου, ὁ, ἡ, *falsiloquus.* Hinc ψευδολογία, ας, ἡ, *mendacium.* Ex ψεύδω, *fallo:* & λέγω, *dico.* præt. m. λέλογα.
Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, *falsus testis:* ex ψεύδω, *fallo,* & μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, *testis.* hinc ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, *falsum testimonium.* ψευδομαρτυρέω, *falsa testor.* fu. ήσω. p. ἐψευδομαρτύρηκα.
Ψευδόμενος, præs. part. pass. verbi ψεύδω, *fallo,* quod vide.
Ψευδοπάρθενος, ου, ἡ, *falsa virgo:* ex ψεύδω & παρθένος, ἡ, *virgo.*
Ψευδόρκιος, pro ψεύδορκος, *perjurus:* ex ψεύδω, *fallo,* & Th. ὅρκος, *jusjurandum.*
Ψεύδορκον, *falsum juramentum:* ex iisd. them.
Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, *falsus propheta:* ex ψεύδω, *fallo,* & προφήτης, ου, ὁ, *propheta.* quod à πρόφημι, *prædico.* Th. φημὶ, seu φάω, *dico.*

Ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium.* Them. ψεύδω.
Ψευδοσέλινον, *apiastrum.* ex ψεύδω, & σέλινον, ου, τὸ, *apium.*
Ψευδόχριστος, ου, ὁ, *falsus Christus.* Ex ψεύδω, *fallo,* & Χριστὸς, *Christus.* Them. χρίω, *ungo.*
ΨΕΥ'ΔΩ, *decipio, fallo.* f. ψεύσω. p. ἔψευκα. præs. pass. ψεύδομαι, *frustror;* item *mentior.* præs. imperat. pass. ψεύδου, έσθω, & in 2. pl. ψεύδεσθε. f. 1. m. ψεύσομαι. perf. pass. ἔψευσμαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐψευσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ψεύσασθαι, *mentiri.* Hinc ψεύστης, ου, ὁ, *mendax.* ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, *falsus, mendax, fictus.* ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium.*
Ψευδώνυμος, ου, ὁ, ἡ, *falso nominatus.* Ex ψεύδω, *fallo,* & ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*
Ψεύσαντο, *mentiti sunt,* Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. plur. a. 1. m. verbi ψεύδω, *fallo.* a. 1. inf. m. ψεύσασθαι.
Ψευσθεὶς, *falsus,* a. 1. part. pass. verbi ejusd.
Ψεῦσμα, ατος, τὸ, *mendacium.* Them. ψεύδω.
Ψεύστας, α, ὁ, Dor. pro ψεύστης, ου, quod vide.
Ψευστέω, *mendacium dico, propositum scopum non assequor:* à
Ψεύστης, ου, ὁ, *mendax.* Th. ψεύδω, *fallo.*
Ψεφηνὸς, οῦ, *obscurus.* à
ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *tenebræ, obscuritas.* (q. à ψέω, *minuo,* & φάος, εος, τὸ, *lux.*) Hinc ψεφερὸς, οῦ, *obscurus.* ψεφηνὸς, οῦ, idem.
Ψεχθεὶς, *vituperatus.* a. 1. part. pass. verbi ψέγω, *vitupero.* f. ξω. a. 1. pass. ἐψέχθην.
Ψέω, *minuo.* Eustath. à ψάω.
Ψῆγμα, ατος, τὸ, *auri ramentum.* vide ψήχω.
Ψήκτρα, ας, ἡ, *strigilis: instrumentum quo radimus:* à ψήχω, idem cum ψάω, *rado.*
Ψῆλαι, *cecinisse,* a. 1. inf. act. &
Ψήλας, *qui cecinit,* a. 1. part. act. verbi ψάλλω, *cano.* f. λῶ. a. 1. ἔψηλα.
Ψηλαφάω, -ῶ, f. ήσω, *contrecto, palpo, perscrutor,* cum acc. part. præs. pass. ψηλαφώμενος, η, ον, *qui contrectatur, contrectabilis.* ex ψῆλα, (quod à præt. m. ἔψηλα, verbi ψάλλω, *tango,*) & ἀφὴ, *tactus.* Them. ἀφάω.
Ψηλαφήσεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. à ψηλαφάω, *contrecto.* f. ήσω. quod vide.
ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, *vermiculus in caprificis nascens.* An quia ψάει, *radit* vel *urit?*
Ψηνὸς, *calvus,* ψεδνός: à ψάω, *rado.* Et ψηνίζω, *rado.*
Ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, *sturnus,* avis. in acc. pl. ψῆρας à ψαίρω, idem quod ψάω.
ΨΗ'ΣΣΑ, vel -ττα, *piscis è genere latorum.*
Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ, pro ψηφοφόρος *qui suffragium fert:* ex ψῆφος, ου, ἡ, & φέρω.
Ψηφίζω, *calculis computo, suppuio, decerno,*

statur : f. ίσω. p. ἐψήφισμαι. a. 1. ἐψηφίσθην. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus*.

Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, idem quod th. ψῆφος.

Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, *plebiscitum*, *decretum*. à 1. sing. perf. pass. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος, *calculus*.

ΨΗ´ΦΟΣ, ου, ἡ, *lapillus*, *calculus*, *suffragium*, *sententia*, *gemma*. Hinc ψηφίζω, *computo*. ψήφισμα, ατος, τὸ, *consultum*, *decretum*. ἀποψηφίζομαι, *suffragio meo absolvo*; item *aboleo*. καταψηφίζομαι, *suffragio meo damno*.

Ψήχω, *rado*, *frico*. Them. ψάω, idem. Hinc ψηκτὸς, *rasus*.

Ψιάδας, *guttas*, acc. plu. à ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*.

ΨΙ´ΑΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *storea*, *teges*, maxime è junco.

Ψιαίνω, *reprehendo*. q. à ψάω.

ΨΙΑ`Σ, άδος, ἡ, *roris gutta*, *stilla minuta*. Hinc ψιάζω, *roro*, *minutatim stillo*. q. à ψίω.

Ψίζω, *cibo minutis cibis* : à ψίω.

ΨΙΘΙ´Α, ας, ἡ, *vitis species*.

Ψιθυρίζω, f. ίσω. p. ἐψιθύρικα, perf. pass. ἐψιθύρισμαι, σαι, ται *susurro*, *obtrecto*, *obloquor* : à ψίθυρος, *susurro*.

Ψιθυρίσδειν vel ψιθυρίσδεν, Dor. pro ψιθυρίζειν, *susurrare*.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, &

Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, *susurrus* : quod &

Ψιθυριστὴς οῦ, ὁ, *susurro*, *onis*, *delator* : à perf. pass. verbi ψιθυρίζω, *susurro*. Th. ψίθυρος, *susurrus*.

ΨΙ´ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *susurrus* : qu. à ψίω. Hinc ψιθυρίζω, *susurro*. ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, *susurrator*, *occultus delator*.

ΨΙΛΟ`Σ, οῦ, *tenuis*, *nudus*, *glaber*. qu. à ψίω, *minuo*. ψιλότης, ητος, ἡ, *nuditas* : &

Ψιλόω, f. ώσω, *nudo*, *depilo*. à ψιλός.

Ψίλωθρον, ου, τὸ, *medicamentum*, *quo utuntur in depilando corpore*. à ψιλόω. Them ψιλός.

ΨΙ´ΜΜΥΘΟΣ, seu ψίμυθος, ου, ὁ, *cerussa*. q. à ψίω.

Ψὶν, *ipsis*, idem quod σφίν.

ΨΙ´ΝΕΣΘΑΙ, dicitur vitis, quum deflorens irrorat; aut quum acini defluunt, & remanentes parvuli constant. Hinc ψινὰς, ἄμπελος, ἡ, *vitis*, *quæ fructum solet amittere*. q. à ψίω, *minuo*.

ΨΙΞ, χὸς, ἡ, *mica*, *minutum frustulum*. Hinc ψιχίον, ου, τὸ, *parva mica*. q. à ψίω, *minuo*.

ΨΙΤΤΑ´ΚΗ, ης, ἡ, & ψίττακος, ου, ὁ, *PSITTACA*, vel *PSITTACUS*.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, nomen propr. muris. à ψὶξ, χὸς, ἡ, *mica*, & ἁρπάζω, *rapio*.

Ψιχίον, ου, τὸ, *parva mica*. Them. ψὶξ, ἡ, *mica*.

Ψίω, *tenue facio*. λεπτύνω.

Ψόα, *lumbus* : in pl. ψόαι. q. à ψάω, *rado*, *frico*.

Ψογερὸς, οῦ, Poet. *convitiator*, *vituperator*, *vituperabilis*. Th. ψέγω, *vitupero*.

Ψόγος, ου, ὁ, *vituperatio*, *reprehensio*. à ψέγω, *vitupero*.

Ψοθάλλω, *strepo* : à ψόφος, vel à ψάω, *rado*.

Ψολόεις, εντος, *ardens*, *fumosus*. Them. ψόλος, ου, ὁ, *fuligo*,

Ψολόεντι, ψολόεντα, dat. & accus. sing. à præced.

ΨΟ´ΛΟΣ, ου, ὁ, *fumus*; item *flamma*, *fuligo* : qu. à ψάω, *uro*. Hinc ψολόεις, εντος, *fumidus*, *flammeus*.

Ψοφέω, f. ήσω, *strepitum edo*, *sono*. à

ΨΟ´ΦΟΣ, ου, ὁ, *strepitus*, *sonus*. qu. à ψάω, *rado*.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, *lumbus*.

Ψυγεὶς, έντος, *refrigeratus*, part. a. 2. pass. &

Ψυγῆναι, *refrigerari*. inf. a. 2. pass. &

Ψυγήσομαι, ῃ, εται, *refrigescam*, fu. 2. pass. verbi ψύχω, *refrigero*. f. ξω. quod vide.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, *refrigeratio*, *perfrictio*, *siccatio* : à 1. sing. perf. pass. verbi ψύχω, *refrigero*.

ΨΥ´ΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, & ψυδράκια, ων, τὰ, *pustulæ*. q. ex ψάω, *uro*.

Ψυδρὸς, ψευδὴς, *falsus*. à ψεύδω, *fallo*.

Ψυθίζω, γογγύζω, *murmuro*, minuta voce : à

Ψύθος, idem quod ψεῦδος, *mendacium*; ex quo fit more Dor.

ΨΥ´ΛΛΟΣ, ου, ὁ, & ψύλλα, ης, ἡ, *pulex*. hinc ψύλλιον, ου, τὸ, *herba pulicaria*.

ΨΥ´ΛΩΝ, ωνος, ὁ, *piscis in littoribus pariens*.

Ψύξας, *qui exsiccavit*, a. 1. part. act. verbi ψύχω, *spiro*. f. ξω. a. 1. ἔψυξα.

Ψυχᾷ, dat. Dor. pro ψυχῇ. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima*.

Ψυχαγωγέω, -ῶ, fu. ήσω, *animas duco*, seu *educo*; *animum allicio*, seu *oblecto*. à

Ψυχαγωγὸς, οῦ, *animarum deductor* : ex ψυχὴ, *anima*, & ἀγωγὸς, *dux*. Them. ἄγω, *duco*.

ΨΥΧΗ`, ῆς ἡ, *anima*, *vita*, *spiritus*, *ingenium*, *indoles*, *homo*. à præt. ἔψυχα, verbi ψύχω, *spiro*. hinc ψυχικὸς, *animalis*. ψυχόω, *animo*, *animam indo*. μετεμψυχόω, *animam ex uno corpore in aliud traduco*. μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *traductio animæ ex uno corpore in aliud*. μεγαλόψυχος, *magnanimus*.

Ψυχθεὶς, έντος, *refrigeratus*; part. a. 1. pass. à ψύχω, *refrigero*.

Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, *animalis*, *e*. Hinc ψυχικὰ ἀγαθὰ, *bona animi*. à ψυχὴ, *anima*.

Ψύχος, εος, ους, τὸ, *frigus* : à ψύχω, *refrigero*.

Ψυχρὸς, ὰ, ὸν, *frigidus*, *a*, *um*. ψυχρὸν (sub. ὕδωρ,) *frigida aqua*. Matth. 10. 42. ψυχρῷ,

χεϱ, Dor. pro ψυχϱϰ · à ψύχω.

Ψυχϱότης, ητος, frigiditas : à ψυχϱός.

ΨΥ'ΧΩ, refrigero, arefacio, sicco, flo, spiro. f. ξω. p. ἔψυχα. a. 2. ἔψυγον. præs. pass. ψύχομαι, refrigesco. perf. pass. ἔψυγμαι. a. 1 ind. pass. ἐψύχθην, ης, η, refrixi. fu. 2. pass. ψυγήσομαι, η, εται. Hinc ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio. ψύχος, εος, τὸ, frigus. ψυχϱὸς, ȣ, frigidus. ψυχϱότης, ητος, ἡ, frigiditas. ἀναψύχω, refrigero. ἀνάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio.

Ψυχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, vita.

ΨΩ'Α, ας, ἡ, fætor. q. à ψάω, tergo.

Ψῶζα, morbi species : à ψώα.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, ȣ, τὸ, frustulum, mica. qu. à ψάω, minuo.

Ψώκτης, quadratarius. est marmorarius, qui circa quadrata occupatur. q. à ψώχω, pro λεπτύνω.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, denudata glans, mentula. à

ΨΩΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, verpus, apella, recutitus, titio.

Ψωμίζω, buccea in os inserta pasco; item alo, cibo, frustulatim distribuo. f. ίσω. p. ἐψώμικα. a. 1. ἐψώμισα. a. 1. sub. ψωμίσω, ῃς, ῃ. Th. ψωμὸς, frustum.

Ψωμίον, ȣ, τὸ, offula, offella, frustulum dim. à ψωμὸς, ȣ, ὁ, buccea.

Ψωμίσω, f. 1. à ψωμίζω, quod vide.

ΨΩΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, frustum, buccella. q. à ψάω, minuo. hinc ψωμίον, ȣ, τὸ, frustulum. ψωμίζω, pasco, nutrio.

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, scabies, asperitas cutis. ψώϱα ἀγϱία, fera scabies. qu. à ψαίϱω, frico, quia fricari solet.

Ψωϱαλέος, ȣ, scabiosus : &

Ψωϱὸς, ȣ, &

Ψωϱώδης, εος, ὁ, ἡ, scabiosus. Th. ψώϱα, scabies.

Ψωϱαγϱιάω, fera scabie laboro. Vide ψώϱα.

ΨΩ'ΧΩ, f. ξω, in frusta comminuo, attenuo. lavo. q. à ψάω, minuo. Hinc ψωχὸς, ȣ, ὁ, terra arenosa.

Ω.

Ω Ultima litera, ex duobus ο, facta figura : & μέγα, id est, magnum vocatur. In numeris est DCCC. Tum ω, Dor. & Æol. in gen. sing. tertiæ declinat. pro ȣ, ponitur : ut λόγω pro λόγȣ. Et in α mutatur in quinta declinat. simpl. ut Ποσειδᾶν pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent, sic κοινάσαν, pro κοινάσων.

Ὦ, adv. vocantis, & exclamantis : sed ὦ, sim, præs. sub. ab εἰμὶ, sum.

Ὦ, adv. admirantis, & dolentis.

Ὧ, cui, dat. sing. ab ὅς. sed

Ὧ, ῆς, miserim, a. 2. sub verbi ἵημι, seu ἕω, mitto. a. 2. ἧν.

Ὤα, pellis ovina, ex ὄα, ἡ, quod pro ὄϊα. Th. ὄϊς, οἰὸς, vel ὄϊς, οἴος, ἡ, ovis. Sed ᾤα pro ὄα, dicitur etiam fimbria vestimenti. At ᾠὰ, ᾠῶν, plur. ab ᾠὸν, ȣ, τὸ, ovum.

Ὠαϱιωνείαν φύσιν λαχεῖν, pro τὴν τȣ̃ Ὠαϱίωνος φύσιν λαχεῖν, Orionis staturam sortitum esse. per Epenth. τȣ̃ α.

Ὦας, τὸ, auris, Dor. pro ȣ̃ας, ȣ̃ατος, τὸ, idem.

Ὤβεα, ova, Argiv. pro ᾠὰ inserto β, tanquam digamma.

Ὠ'ΒΗ', ῆς, ἡ, tribus. vox Lacon. pars populi. Hinc ὠβάζω, populum in tribus distribuo.

Ὠβὴδ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. serviens.

Ὦγα, aperui, præt. m. & Att. ἔωγα. verbi οἴγω, aperio. quod vide.

Ὦ 'γάθε, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, ô bone vir.

Ὠγὴν, Oceanus. Hesych. q. ab ἀγιάζω, quod sit in perpetuo motu.

Ὤγνυντο, aperiebantur, 3. pl. imperf. pass. verbi οἴγνυμι, idem quod οἴγω, aperio, f. ξω.

Ὦγον, aperiebam, imperf. act. verbi οἴγω, aperio.

ΩΓΥ'ΓΙΟΣ, ȣ, Poet. antiquus, vetustus : ab Ogyge antiquiss. rege Thebanorum.

Ὤγυϱις, palus, lacus. q. ab ἀγείϱω, quia est aquarum congregatio.

Ὦ 'γὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, quod ego.

Ὦδα, olui, præt. m. verbi ὄζω, oleo. fu. ὀζήσω. Alii ab ὀιδέω, -ῶ, tumeo. perf. ᾤδηκα. p. m. ᾦδα, formant.

Ὧδε, adv. sic, hoc modo. & pro τῇδε, hic, & huc. ab ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc.

Ὧδι, pro ὧδε, sic, ita.

Ὤδωνις, Dor. pro ὁ Ἄδωνις.

Ὠδὴ, ῆς, ἡ, ODE, cantus, carmen. per Crasin pro ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. à præt. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω, cano.

Ὡδήγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ὁδηγέω, duco. q. ὁδὸν ἄγω.

Ὤδηκα, intumui, perf. act. verbi οἰδέω, perf. pass. ᾤδημαι.

Ὠδήκαντι, tumuerunt, Dor. pro ᾠδήκασι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, tumeo.

Ὠδημένος, inflatus, perf. part. pass. verbi ejusd.

Ὠδικὸς, ȣ, canorus, musices peritus : ab ᾠδὴ, quod videas.

Ὠδὶν, sive ᾠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientium. vehemens dolor. Them. ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Ὠδίνω, parturio, cum dolore enitor, dolore crucior parturientis instar. f. ὠδινῶ & ὠδινήσω. a. 1. ὠδίνησα. a. 2. act. ὤδινον, ες, ε. perf. ὠδίνηκα· ab ὠδὶν, ῖνος, dolor parturientis. Th. ὀδύνη, dolor.

Ὠδινό-

Ὠδοιπόρει, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, *iter facio*: fu. ήσω. p. ὡδοιπόρηκα. Quod ex ὁδὸς, ἡ, *via*: & πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Ὠδὸς, ῦ, ὁ, *cantor*: per Crasin pro ἀοιδὸς. Th. ἀείδω, *cano*. præt. m. ἤοιδα.

Ὤδεν, *tumebam*, imperf. act. verbi οἰδέω, unde ᾤδεε, pro ᾤδει.

Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ὀδύρομαι, *lamentor*: f. ὀδυροῦμαι.

Ὠδύσατο, & Poet. ὠδύσσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύζομαι. fut. ὀδύσομαι. a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *irascor*.

Ὠδυσία, ας, ἡ, *indignatio*: ab ὀδύσσω, *irascor*.

Ὠδώδειν, plusq. p. m. ex perf. m. Att. ὄδωδα, assumpto augmento, verbi ὄζω, *oleo*. p. m. ὦδα.

Ὠὲ, *OHE*, adv. *dolentis*: ab ὦ, idem.

Ὤετο, *existimabat*, 3. sing. imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*: imperf. ᾠόμην, ᾤου. fut. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω.

Ὤζεσαν, *oluerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, seu ὀζέω, *oleo*: f. ὀζήσω, & ὀζέσω. a. 1. ὤζησα, ὤζεσα. p. m. ὦδα.

Ὠζω, *exclamo*: *dico ô*: ab ὦ, adv. vocantis: hinc ὠγμὸς, *exclamatio*.

Ὠὴ, adv. clamandi, ab ὦ.

Ὠήθην, ης, η, *putavi*, a. 1. ind. pass. verbi οἴομαι & οἶμαι, *puto*, *existimo*. perf. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.

Ὠθεῦνθ' pro ὠθεῦνται, *trudunt*, Dor. ab ὠθέω.

ὨΘΕ'Ω, *trudo*, *pello*: fut. ὠθήσω, & ὤσω. a. 1. ὤθησα, & ὦσα. p. ὦκα. perf. pass. ὤθημαι & ὦσμαι. a. 1. pass. ὤσθην. part. a. 1. pass. ὠσθεὶς. fut. 1. m. ὠθήσομαι, & ὤσομαι. a. 1. m. ὠθησάμην & ὠσάμην. Temporibus quæ augmentum recipiunt, sæpe ε præfigitur: ut ἔωσα pro ὦσα. Hinc ὠθίζω, idem. ὠσμὸς, ῦ, ὁ, *impulsio*. βοώτης, ου, ὁ, *boum agitator*.

Ὠθήσω, *pellam*, fut. 1. act. ab ὠθέω, quod vide.

Ὠθίζομαι, *in conferta turba premor*, *contendo*: ab

Ὠθίζω, idem ac th. ὠθέω, *trudo*, *pello*.

Ὠθισμὸς, ῦ, ὁ, *impulsio*, *conflictus*: à 1. sing. perf. pass. verbi ὠθίζω. Th. ὠθέω, *pello*.

Ὠΐγνυντο, *patebant*, 3. pl. imperf. m Poet. seu Ion. resolutione pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, *aperio*.

Ὠΐετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὀΐομαι, pro οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*. Th. οἴω, idem: hinc a. 1. ὠΐσθην, vel potius ὠΐσθην.

Ὤϊξε, *aperuit*, 3. sing. a. 1. Ion. dissolutione pro ᾦξε, verbi οἴγω, *aperio*.

Ὤϊον, idem quod ᾠὸν. vel dimin. ex ᾠὸν, ῦ, τὸ, *ovum*.

Ὠΐσατο, 3. sing. a. 1. m. Poet. verbi ὀΐομαι, hinc a. 1. ὠΐσθην, ης, η. quod ab ὀΐομαι, vel οἶμαι, *puto*. Th. οἴω.

Ὤϊχετο, Poet. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo*.

Ὠ 'κ, Dor. pro ὁ ἐκ.

Ὦκα, adv. *celeriter*, per Syncop. pro ὠκέα & ὠκέως. & sequent. aspir. ὦχ'. Th. ὠκὺς, έος, *celer*.

Ὠκέα, acc. sing. ab ὠκὺς, έος, *celer*. Dicitur & ὠκέα, metri gratia pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκύς. item nom. pl. n. g. & adverbialiter pro ὠκέως.

Ὠκεανίνη, *Oceanis*, nomen puerperæ. ὠκεανῖναι, *filiæ Oceanis*.

ὨΚΕΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, & gen. Ion. ὠκεανοῖο, *OCEANUS*, *mare ambiens orbem terrarum*. adjective etiam apud Hom. usurpatur. q. ex ὠκέως, *citò*, & νάω, *fluo*.

Ὠκέες, *veloces*, nom. plu. m. g. ab ὠκὺς, έος, *celer*.

Ὠκεῖα, ας, ἡ, *velox*, f. g. ab ὠκὺς, εῖα. in accus. ὠκεῖαν, in dat. plu. Ion. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.

Ὠκέως, *citò*, *celeriter*: adverb. ab ὠκὺς, *velox*.

Ὤκηθεν, Bœot. Syncop. pro ᾠκήθησαν, 3. plu. a. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, *habito*: f. ήσω. p. ᾤκηκα. Th. οἶκος, *domus*

Ὤκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.

Ὠκινάκης, Ion. pro ἀκινάκης, quod vide.

Ὠκίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, *habito*: f. ίσω. p. ᾤκικα. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Ὤκιστα, adverb. *celerrime*: ab

Ὤκιστος, ου, *velocissimus*, superl. &

Ὠκίων, ονος, *velocior*: comparat. ab ὠκὺς, *velox*

Ὤκλασεν, *defecit*, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, *in genua procumbo*, *labasco*.

Ὠκοδομήθην, ης, η. a. 1. ind. pass. &

Ὠκοδόμησα, ας, ε, & in 3. pl. ᾠκοδόμησαν. a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, *ædifico*, *doceo*. fut. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, *domus*, & δέμω, *struo*. præt. m. δέδομα.

Ὤκτειρε, *miseratus est*, a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, *miseror*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Ὠκτίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi οἰκτίζω, *miseror*: fu. ίσω. p. ᾤκτικα. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Ὠκύαλος, ου, ὁ, ἡ, *velociter per mare currens*: ab ὠκὺς, *velox*, & ἅλς, *mare*.

Ὠκυδίνατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro

Ὠκυδίνητος, ου, ὁ, ἡ, *velociter se movens*, *velox*. Ex ὠκὺς, *celer*, & δινητὸς, *volubilis*, quod à δινέω, *verso*. Them. δίνη, *vortex*.

Ὠκύμορος, ου, ὁ, ἡ, *qui vel quæ est brevis fati*: ab ὠκὺς, *velox*, & μοῖρα, ας, ἡ, *fatum*. Th. μείρω, *divido*. p. m. ἔμμορα.

Ὠκυμορώ-

Ω'κυμορώτατ☉, superl. ab ὠκύμορ☉, quod vide.
Ω'κυπέτη, ἡ, nomen mulieris: &
Ω'κυπέτης, ου, ὁ, ἡ, *celeriter volans.* Ex ὠκὺς, *celer*, & πέτομαι, *volo, as.*
Ω'κύποδες, ων, οἱ, *velocipides:* ab ὠκύπους, οδ☉, ὁ, ἡ, in dat. plu. ὠκυπόδεσσι. ab ὠκὺς, *celer*, & πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*
Ω'κύπορ☉, ου, ὁ, ἡ, *velox.* dat. pl. Ion. ὠκυπόροισι. Quod ab ὠκὺς, *celer*, & πείρω, *transeo.* p.m. πέπορα.
Ω'κύπους, οδ☉, vide in ὠκύποδες.
Ω'κυρόη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. ab
Ω'κύρο☉, ου, *rapidus:* ab ὠκὺς, *velox*, & ῥέω, *fluo.*
Ω'κύῤῥο☉, ου, *celeriter fluens:* ab ὠκὺς, & ῥέω, *fluo.*
Ω'ΚΥ'Σ, ε☉, ὁ, & in f.g. ὠκεῖα, in n.g. ὠκὺ, *velox, celer;* in comp. ὠκύτερ☉, superl. ὠκύτατ☉. hinc ὠκέως, & ὦκα, adv. *celeriter.* ποδώκης, ε☉, ὁ, ἡ, *pedibus celer.* & *ocyus* apud Lat.
Ω'κύτας, α☉, ἁ, Dor. pro
Ω'κύτης, ητ☉, ἡ, *celeritas, velocitas.* Th. ὠκὺς, *celer.*
Ω'κύτερ☉, ου, *celerior*, & in superl. ὠκύτατος. ab ὠκὺς, quod vide.
Ω'κύτοκον, ου, τὸ, *partus celeritas.* Th. ὠκὺς, *velox:* & τόκ☉, *partus.* Th. τίκτω, *pario.* p. m. τέτοκα.
Ω'λα, *perii*, perf. m. verbi ὄλλυμι, *pereo:* fu. ὀλέσω. p. ὤλεκα. perf. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα.
Ω'λαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακ☉, ἡ, *sulcus.*
Ω' 'λαφ☉, Dor. pro ὁ ἔλαφ☉.
Ω'ΛΕ'NH, ης, ἡ, *cubitus, brachium, ULNA.* Dicitur & ὠλλὴ, ἑν☉. quasi ab ὠλλός.
Ω"λετο, *periit*, 3. sing. a. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p.m. ὦλα. a.2.m. ὠλόμην, ου, ετο.
Ω' 'λεύθερε, Dor. pro ὦ ἐλεύθερε, ὦ *ingenue.*
Ω' 'λλ☉. pro ὁ ἄλλ☉, *alius;* sic ὦλλοι, Dor. pro οἱ ἄλλοι.
Ω'λλὸς, *curvatura brachii.*
Ω'λοκαύτωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo*, quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat: fu. ώσω. p. ὡλοκαύτωκα, quod ex ὅλ☉, *totus*, & καίω, *comburo:* f. καύσω.
Ω'λοφύρετο, 3. sing. imperf. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor:* f. ὀλοφυρῦμαι.
Ω'μὰ δάσασθαι, *in frusta cruda discerpi:* ab ὠμὸς, *crudus.*
Ω'μάρτευν, Ion. & Dor. pro ὡμάρτων, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor.*
Ω'μάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor:* f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, *simul*, idem quod ὁμῦ.
Ω"μεν, *simus*, 1. plu. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum:* in sub. ὦ, ᾖς, ᾖ.
Ω"μες, *simus*, Dor. pro ὦμεν, 1. pl. sub. ab εἰμὶ, *sum.*

Ω'μήλυσις, *farina hordeacea.* ὠμὴ λύσις, etiam separatim dicitur.
Ω"μην, *putabam*, imperf. verbi οἴομαι, vel οἴομαι, *puto.* Th. οἴω, idem.
Ω'μηστὴς, ῦ, ὁ, ἡ, *qui cruda edit, crudelis*, ab ὠμὸς, *crudus*, & ἔδω, vel ἐσθίω, *edo.*
Ω'μίλει, 3. sing. imperf. act. verbi ὁμιλέω, *colloquor*, cum dat. fu. ήσω. p. ὡμίληκα. Th. ὅμιλ☉, ου, ὁ, *turba.*
Ω'μίλησε, ας, ε, aor. 1. indic. act. verbi ejusd.
Ω"ΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *ludus nucum*, contract. Ex ἡ ἄμιλλα.
Ω'μίλουν, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ὁμιλέω. vide ὡμίλει.
Ω"μισυ, & θὤμισυ, pro ὁ ἥμισυ, *quod dimidium.* Th. ἥμισυς, ε☉, *dimidius.*
Ω'μοβοέη, ης, ἡ, *cruda pellis bovis:* & hinc
Ω'μοβόϊν☉, η, ον, *ex cruda bovis pelle factus:* ex ὠμὸς, *crudus:* & βῦς, *bos.*
Ω'μοβόρ☉, ου, ὁ, ἡ, *crudivorax:* ab ὠμὸς, *crudus*, & βορὰ, ᾶς, ἡ, *esca.*
Ω'μογέρων, *cui viridis & cruda est senectus.* Ex ὠμὸς, *crudus*, & γέρων, οντ☉, ὁ, *senex.*
Ω'μοθετέω, *cruda pono.* fut. ήσω. ab ὠμὸς, *crudus*, & τίθημι, *pono.*
Ω'μοθέτησαν, *cruda posuerunt*, 3. plu. a. 1. ind. act. præced. verbi.
Ω"μοι, *heu*, interjectio, pro οἴμοι, *hei mihi.* vox dolentis.
Ω"μοις & ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμ☉, ου, ὁ, *humerus.*
Ω'μοιώθην, ης, ἡ. aor. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω, *assimilo*, quod vide. f. ώσω.
Ω"μοκα, & Att. ὀμώμοκα, *juravi*, perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro.* f. όσω.
Ω'μόλινον, *crudarium.* Gloss. id est, ὠμὸν λίνον, *crudum*, nondum curatum.
Ω'μολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, *confiteor:* fu. ήσω. p. ὡμολόγηκα. quod ab ὁμὸς, *similis*, & λέγω, *dico.* p. m. λέλογα.
Ω"μορξα, ας, ε, *abstersi, impressi, inussi*, a. 1. ind. act. ὠμορξάμην, ω, ατο, idem. a. 1. ind. m. ὤμορχα, ας, ε, idem, præt. ind. act. ab ὀμόργνυμι.
Ω"ΜΟΣ, ου, ὁ, *humerus:* qu. ab οἴω, *fero;* humeris enim ferimus onera; hinc ἐπωμὶς, ίδ☉, ἡ, *superhumerale.*
Ω'ΜΟ'Σ, ῦ, *crudus, immitis, sævus.*
Ω"μοσα, ας, ε, *juravi*, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro:* fut. όσω. p. ὤμοκα.
Ω'μοτοκέω, ῶ, *fœtum immaturum pario, abortum facio:* ab
Ω'μοτόκ☉, *crudum partum edens:* ab ὠμὸς, *crudus*, & τόκ☉, *partus.* Th. τίκτω, *pario.* p. m. τέτοκα.
Ω'μόφαγ☉, ου, ὁ, ἡ, *crudivorus.* dat. pl. ὠμοφάγοισιν. Ex ὠμὸς, *crudus*, & φάγω, *comedo.*

ſtatuo : f. ίσω. p. ἐψήφικα. a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus*.

Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, idem quod th. ψῆφος.

Ψηφισάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, *plebiſcitum*, *decretum*. à 1. ſing. perf. paſſ. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος, *calculus*.

ΨΗ῀ΦΟΣ, ου, ἡ, *lapillus*, *calculus*, *ſuffragium*, *ſententia*, *gemma*. Hinc ψηφίζω, *computo*. ψήφισμα, ατος, τὸ, *conſultum*, *decretum*. ἀποψηφίζομαι, *ſuffragio meo abſolvo*; item *aboleo*. καταψηφίζομαι, *ſuffragio meo damno*.

Ψήχω, *rado*, *frico*. Them. ψάω, idem. Hinc ψηκτὸς, *raſus*.

Ψιάδας, *guttas*, acc. plu. à ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*.

ΨΙ΄ΑΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *ſtorea*, *teges*, maxime è junco.

Ψιαίνω, *reprehendo*. q. à ψάω.

ΨΙΑ`Σ, άδος, ἡ, *roris gutta*, *ſtilla minuta*. Hinc ψιάζω, *roro*, *minutatim ſtillo*. q. à ψίω.

Ψίζω, *cibo minutis cibis* : à ψίω.

ΨΙΘΙ΄Α, ας, ἡ, *vitis ſpecies*.

Ψιθυρίζω, f. ίσω. p. ἐψιθύρικα, perf. paſſ. ἐψιθύρισμαι, σαι, σται *ſuſurro*, *obtrecto*, *obloquor* : à ψίθυρος, *ſuſurrus*.

Ψιθυρίσδεν vel ψιθυρίσδεν, Dor. pro ψιθυρίζειν, *ſuſurrare*.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, &

Ψιθυρισμὸς, ου, ὁ. *ſuſurrus* : quod &

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, *ſuſurro*, *onis*, *delator* : à perf. paſſ. verbi ψιθυρίζω, *ſuſurro*. Th. ψίθυρος, *ſuſurrus*.

ΨΙ΄ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *ſuſurrus* : qu. à ψίω. Hinc ψιθυρίζω, *ſuſurro*. ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, *ſuſurrator*, *occultus delator*.

ΨΙΛΟ`Σ, οῦ, *tenuis*, *nudus*, *glaber*. qu. à ψίω, *minuo*. ψιλότης, ητος, ἡ, *nuditas* : &

Ψιλόω, f. ώσω, *nudo*, *depilo*. à ψιλός.

Ψίλωθρον, ου, τὸ, *medicamentum*, *quo utuntur in depilando corpore*. à ψιλόω. Them ψιλός.

ΨΙ΄ΜΜΥΘΟΣ, ſeu ψίμυθος, ου, ὁ, *ceruſſa*. q. à ψίω.

Ψὶν, *ipſis*, idem quod σφίν.

ΨΙ΄ΝΕΣΘΑΙ, dicitur vitis, quum deflorens irrorat; aut quum acini defluunt, & remanentes parvuli conſtant. Hinc ψινὰς, ἄμπελος, ἡ, *vitis*, *quæ fructum ſolet amittere*. q. à ψίω, *minuo*.

ΨΙ῀Ξ, χὸς, ἡ, *mica*, *minutum fruſtulum*. Hinc ψιχίον, ου, τὸ, *parva mica*. q. à ψίω, *minuo*.

ΨΙΤΤΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, & ψίττακος, ου, ὁ, *PSITTACA*, vel *PSITTACUS*.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, non en propr. muris. à ψὶξ, χὸς, ἡ, *mica*, & ἁρπάζω, *rapio*.

Ψιχίον, ου, τὸ, *parva mica*. Them. ψὶξ, ἡ, *mica*.

Ψίω, *tenue facio*. λεπτύνω.

Ψόα, *lumbus* : in pl. ψόαι. q. à ψάω, *rado*, *frico*.

Ψογερὸς, οῦ, Poet. *convitiator*, *vituperator*, *vituperabilis*. Th. ψέγω, *vitupero*.

Ψόγος, ου, ὁ, *vituperatio*, *reprehenſio*. à ψέγω, *vitupero*.

Ψοθάλλω, *ſtrepo* : à ψόφος, vel à ψάω, *rado*.

Ψολόεις, εντος, *ardens*, *fumoſus*. Them. ψόλος, ου, ὁ, *fuligo*,

Ψολόεντι, ψολόεντα, dat. & accuſ. ſing. à præced.

ΨΟ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, *fumus*; item *flamma*, *fuligo* : qu. à ψάω, *uro*. Hinc ψολόεις, εντος, *fumidus*, *flammeus*.

Ψοφέω, f. ήσω, *ſtrepitum edo*, *ſono*. à

ΨΟ΄ΦΟΣ, ου, ὁ, *ſtrepitus*, *ſonus*. qu. à ψάω, *rado*.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, *lumbus*.

Ψυγεὶς, έντος, *refrigeratus*, part. a. 2. paſſ. &

Ψυγῆναι, *refrigerari*. inf. a. 2. paſſ. &

Ψυγήσομαι, ῃ, εται, *refrigeſcam*, fu. 2. paſſ. verbi ψύχω, *refrigero*. f. ξω. quod vide.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, *refrigeratio*, *perfrictio*, *ſiccatio* : à 1. ſing. perf. paſſ. verbi ψύχω, *refrigero*.

ΨΥ΄ΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, & ψυδράκια, ων, τὰ, *puſtulæ*. q. ex ψάω, *uro*.

Ψυδρὸς, ψευδὴς, *falſus*. à ψεύδω, *fallo*.

Ψυθίζω, γρύζω, *murmuro*, minuta voce : à

Ψύθος, idem quod ψεῦδος, *mendacium*; ex quo fit more Dor.

ΨΥ΄ΛΛΟΣ, ου, ὁ, & ψύλλα, ης, ἡ, *pulex*. hinc ψύλλιον, ου, τὸ, *herba pulicaria*.

ΨΥ΄ΛΩΝ, ωνος, ὁ, *piſcis in littoribus pariens*.

Ψύξας, *qui exſiccavit*, a. 1. part. act. verbi ψύχω, *ſpiro*. f. ξω. a. 1. ἔψυξα.

Ψυχᾷ, dat. Dor. pro ψυχῇ. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima*.

Ψυχαγωγέω, -ῶ, fu. ήσω, *animas duco*, ſeu *educo*; *animum allicio*, ſeu *oblecto*. à

Ψυχαγωγὸς, οῦ, *animarum deductor* : ex ψυχὴ, *anima*, & ἀγωγὸς, *dux*. Them. ἄγω, *duco*.

ΨΥΧΗ`, ῆς ἡ, *anima*, *vita*, *ſpiritus*, *ingenium*, *indoles*, *homo*. à præt. ἔψυχα, verbi ψύχω, *ſpiro*. hinc ψυχικὸς, *animalis*. ψυχόω, *animo*, *animam indo*. μετεμψυχόω, *animam ex uno corpore in aliud traduco*. μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *traductio animæ ex uno corpore in aliud*. μεγαλόψυχος, *magnanimus*.

Ψυχθεὶς, έντος, *refrigeratus*; part. a. 1. paſſ. à ψύχω, *refrigero*.

Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, *animalis*, *e*. Hinc ψυχικὰ ἀγαθὰ, *bona animi*. à ψυχὴ, *anima*.

Ψύχος, εος, ους, τὸ, *frigus* : à ψύχω, *refrigero*.

Ψυχρὸς, ὰ, ὸν, *frigidus*, *a*, *um*. ψυχρὸν (ſub. ὕδωρ,) *frigida aqua*. Matth. 10. 42. ψυχρῶς,

χεῷ, Dor. pro ψυχεῦ· à ψύχω.
Ψυχρότης, ητ☉, *frigiditas* : à ψυχρός.
ΨΥ'ΧΩ, *refrigero, arefacio, ſicco, flo, ſpiro.* f. ξω. p. ἔψυχα. a. 2. ἔψυχον. præſ. paſſ. ψύχομαι, *refrigeſco.* perf. paſſ. ἔψυγμαι. a. 1 ind. paſſ. ἐψύχθην, ης, η, *refrixi.* fu. 2. paſſ. ψυγήσομαι, ῃ, εται. Hinc ψῦξις, εως, ἡ, *refrigeratio.* ψῦχ☉, ε☉, τὸ, *frigus.* ψυχρός, ȣ, *frigidus.* ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas.* ἀναψύχω, *refrigero.* ἀνάψυξις, εως, ἡ, *refrigeratio.*
Ψυχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *vita.*
ΨΩ'Α, ας, ἡ, *fœtor.* q. à ψάω, *tergo.*
Ψῶζα, *morbi ſpecies* : à ψώα.
ΨΩ'ΘΙΟΝ, ȣ, τὸ, *fruſtulum, mica.* qu. à ψάω, *minuo.*
Ψώκτης, *quadratarius.* eſt *marmorarius,* qui circa quadrata occupatur. q. à ψώχω, pro λεπτύνω.
Ψωλὴ, ῆς, ἡ, *denudata glans, mentula.* à
ΨΩΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *verpus, apella, recutitus, titio.*
Ψωμίζω, *buccea in os inſerta paſco*; item *alo, cibo, fruſtulatim diſtribuo.* f. ίσω. p. ἐψώμικα. a. 1. ἐψώμισα. a. 1. ſub. ψωμίσω, ῃς, ῃ. Th. ψωμὸς, *fruſtum.*
Ψωμίον, ȣ, τὸ, *offula, offella, fruſtulum* dim. à ψωμὸς, ȣ, ὁ, *buccea.*
Ψωμίσω, f. 1. à ψωμίζω, quod vide.
ΨΩΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *fruſtum, buccella.* q. à ψάω, *minuo.* hinc ψωμίον, ȣ, τὸ, *fruſtulum.* ψωμίζω, *paſco, nutrio.*
ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *ſcabies, aſperitas cutis.* ψώρα ἀγρία, *fera ſcabies.* qu. à ψαίρω, *frico,* quia fricari ſolet
Ψωραλέ☉, ȣ, *ſcabioſus* : &
Ψωρὸς, ȣ, &
Ψωρώδης, ε☉, ὁ, ἡ, *ſcabioſus.* Th. ψώρα, *ſcabies.*
Ψωραγριάω, *fera ſcabie laboro.* Vide ψώρα.
ΨΩ'ΧΩ, f. ξω, *in fruſta comminuo, attenuo. lavo.* q. à ψάω, *minuo.* Hinc ψωχὸς, ȣ, ὁ, *terra arenoſa.*

Ω.

Ω Ultima litera, ex duobus ο, facta figura : & μέγα, id eſt, *magnum* vocatur. In numeris eſt DCCC. Tum ω, Dor. & Æol. in gen. ſing. tertiæ declinat. pro ȣ, ponitur : ut λόγω pro λόγȣ. Et in α mutatur in quinta declinat. ſimpl. ut Ποσειδᾶν pro Ποσειδῶν, ῶν☉, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent, ſic κοινάσαν, pro κοινάσων.
Ὦ, adv. *vocantis,* & *exclamantis* : ſed ᾦ, *ſim,* præſ. ſub. ab εἰμὶ, *ſum.*
Ὦ, adv. *admirantis,* & *dolentis.*
Ὧ, *cui,* dat. ſing. ab ὅς. ſed
Ὦ, ῄς, *miſerim,* a. 2. ſub verbi ἵημι, ſeu ἕω, *mitto.* a. 2. ἧκα.
Ὤα, *pellis ovina,* ex ὄα, ἡ, quod pro ὄϊα. Th. ὄϊς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊ☉, ἡ, *ovis.* Sed ᾦα, pro ὄα, dicitur etiam *fimbria veſtimenti.* At ὠὰ, ὠῶν, plur. ab ὠὸν, ȣ, τὸ, *ovum.*
Ὠαριωνείαν φύσιν λαχεῖν, pro τὴν τȣ̃ Ὠρίωνος φύσιν λαχεῖν, *Orionis ſtaturam ſortitum eſſe.* per Epenth. τȣ̃ α.
Ὦας, τὸ, *auris,* Dor. pro ȣ̃ας, ȣ̃ατ☉, τὸ, idem.
Ὤβεα, *ova,* Argiv. pro ὠὰ inſerto β, tanquam digamma.
ὨΒΗ', ῆς, ἡ, *tribus.* vox Lacon. *pars populi.* Hinc ὠβάζω, *populum in tribus diſtribuo.*
Ὠβὴδ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *ſerviens.*
Ὤιξα, *aperui,* præt. m. & Att. ἔῳξα. verbi οἴγω, *aperio.* quod vide.
Ὠ 'γάθε, Dor. pro ὦ ἀγαθέ, *ô bone vir.*
Ὠγὴν, *Oceanus.* Heſych. q. ab ἄγαν, quod ſit in perpetuo motu.
Ὤγνυντο, *aperiebantur,* 3. pl. imperf. paſſ. verbi οἴγνυμι, idem quod οἴγω, *aperio,* f. ξω.
Ὦγον, *aperiebam,* imperf. act. verbi οἴγω, *aperio.*
ὨΓΥ'ΓΙΟΣ, ȣ, Poet. *antiquus, vetuſtus* : ab Ogyge antiquiſſ. rege Thebanorum.
Ὤγυρις, *palus, lacus.* q. ab ἀγείρω, quia eſt aquarum congregatio.
Ὦ 'γὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, *quod ego.*
Ὦδα, *olui,* præt. m. verbi ὄζω, *oleo.* fu. ὀζήσω. Alii ab οἰδέω, -ῶ, *tumeo.* perf. ᾤδηκα. p. m. ᾦδα, formant.
Ὧδε, adv. *ſic, hoc modo.* & pro τῇδε, *hic,* & *huc.* ab ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc.*
Ὠδὶ, pro ὧδε, *ſic, ita.*
Ὦ 'δωνις, Dor. pro ὁ Ἄδωνις.
Ὠδὴ, ῆς, ἡ, *ODE, cantus, carmen.* per Craſin pro ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. à præt. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω, *cano.*
Ὡδήγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ὁδηγέω, *duco.* q. ὁδὸν ἄγω.
Ὤδηκα, *intumui,* perf. act. verbi οἰδέω, perf. paſſ. ᾤδημαι.
Ὠδήκαντι, *tumuerunt,* Dor. pro ᾠδήκασι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, *tumeo.*
Ὠδημέν☉, *inflatus,* perf. part. paſſ. verbi ejuſd.
Ὠδικὸς, ȣ, *canorus, muſices peritus* : ab ᾠδὴ, quod videas.
Ὠδὶν, ſive ὠδὶς, ῖν☉, ἡ, *dolor parturientium. vehemens dolor.* Them. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor.*
Ὠδίνω, *parturio, cum dolore enitor, dolore crucior parturientis inſtar.* f. ὠδινῶ & ὠδινήσω. a. 1. ὠδίνησα. a. 2. act. ὤδινον, ες, ε. perf. ὠδίνηκα· ab ὠδὶν, ῖν☉, *dolor parturientis.* Th. ὀδύνη, *dolor.*

Ω'δοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, *iter facio*: fu. ήσω. p. ὡδοιπόρηκα. Quod ex ὁδὸς, ἡ, *via*: & πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα.

Ω'δὸς, ȣ̃, ὁ, *cantor*: per Crasin pro ἀοιδὸς. Th. ἀείδω, *cano*. præt. m. ἤοιδα.

Ω'δουν, *tumebam*, imperf. act. verbi οἰδέω, unde ὤδει, pro ὤδει.

Ω'δύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ὀδύρομαι, *lamentor*: f. ὀδυροῦμαι.

Ω'δύσατο, & Poet. ὠδύσσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύζομαι. fut. ὀδύσομαι. a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *irascor*.

Ω'δυσία, ας, ἡ, *indignatio*: ab ὀδύσσω, *irascor*.

Ω'δώδειν, plusq. p. m. ex perf. m. Att. ὄδωδα, assumpto augmento, verbi ὄζω, *oleo*. p.m. ὦδα.

Ω'ὲ, *OHE*, adv. *dolentis*: ab ὦ, idem.

Ω'ετο, *existimabat*, 3. sing. imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*: imperf. ᾠόμην, ῴȣ. fut. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. a. 1. ᾠήθην. Th. ὀίω.

Ω'ζεσαν, *oluerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, seu ὀζέω, *oleo*: f. ὀζήσω, & ὀζέσω. a. 1. ὤζησα, ὤζεσα. p.m. ὦδα.

Ω'ζω, *exclamo*: *dico ô*: ab ὦ, adv. vocantis: hinc ὠγμὸς, *exclamatio*.

Ω'ἢ, adv. clamandi, ab ὦ.

Ω'ήθην, ης, η, *putavi*, a. 1. ind. pass. verbi οἴομαι & οἶμαι, *puto*, *existimo*. perf. ᾤημαι. Th. ὀίω, idem.

Ω'θεῦνθ' pro ὠθοῦνται, *trudunt*, Dor. ab ὠθέω.

Ω'ΘΕ'Ω, *trudo*, *pello*: fut. ὠθήσω, & ὤσω. a. 1. ὤθησα, & ὦσα. p. ὦκα. perf. pass. ὤθημαι & ὦσμαι. a. 1. pass. ὤσθην. part. a. 1. pass. ὠθεὶς. fut. 1. m. ὠθήσομαι, & ὤσομαι. a. 1. m. ὠθησάμην & ὠσάμην. Temporibus quæ augmentum recipiunt, sæpe ε præfigitur: ut ἔωσα pro ὦσα. Hinc ὠθίζω, idem. ὠσμὸς, ȣ̃, ὁ, *impulsio*. βοώτης, ȣ, ὁ, *boum agitator*.

Ω'θήσω, *pellam*, fut. 1. act. ab ὠθέω, quod vide.

Ω'θίζομαι, *in conferta turba premor*, *contendo*: ab

Ω'θίζω, idem ac th. ὠθέω, *trudo*, *pello*.

Ω'θισμὸς, ȣ̃, ὁ, *impulsio*, *conflictus*: à 1. sing. perf. pass. verbi ὠθίζω. Th. ὠθέω, *pello*.

Ω'ίγνυντο, *patebant*, 3. pl. imperf. m Poet. seu Ion. resolutione pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, *aperio*.

Ω'ίετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὀίομαι, pro οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*. Th. ὀίω, idem: hinc a. 1. ὠίσθην, vel potius ὠΐσθην.

Ω'ιξε, *aperuit*, 3. sing. a. 1. Ion. dissolutione pro ᾦξε, verbi οἴγω, *aperio*.

Ω'ιον, idem quod ᾠὸν. vel dimin. ex ὠὸν, ȣ̃, τὸ, *ovum*.

Ω'ίσατο, 3. sing. a. 1. m. Poet. verbi ὀίομαι, hinc a. 1. ὠΐσθην, ης, η. quod ab ὀίομαι, vel οἶμαι, *puto*. Th. ὀίω.

Ω'ιχετο, Poet. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo*.

Ω' 'κ, Dor. pro ὁ ἐκ.

Ω'κα, adv. *celeriter*, per Syncop. pro ὠκέα & ὠκέως. & sequent. aspir. ὦχ'. Th. ὠκὺς, έ@, *celer*.

Ω'κέα, acc. sing. ab ὠκὺς, έ@, *celer*. Dicitur & ὠκέα, metri gratia pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκύς. item nom. pl. n.g. & adverbialiter pro ὠκέως.

Ω'κεανίνη, *Oceanis*, nomen puerperæ. ὠκεανῖναι, *filiæ Oceanis*.

Ω'ΚΕΑΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, & gen. Ion. ὠκεανοῖο, *OCEANUS*, *mare ambiens orbem terrarum*. adjective etiam apud Hom. usurpatur. q. ex ὠκέως, *citò*, & νάω, *fluo*.

Ω'κέες, *veloces*, nom. plu. m. g. ab ὠκὺς, έ@, *celer*.

Ω'κεῖα, ας, ἡ, *velox*, f. g. ab ὠκὺς, εῖα. in accus. ὠκεῖαν, in dat. plu. Ion. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.

Ω'κέως, *citò*, *celeriter*: adverb. ab ὠκὺς, *velox*.

Ω'κηθεν, Bœot. Syncop. pro ᾠκήθησαν, 3. plu. a. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, *habito*: f. ήσω. p. ᾤκηκα. Th. οἶκ@, *domus*

Ω'κησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.

Ω'κινάκης, Ion. pro ἀκινάκης, quod vide.

Ω'κίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, *habito*: f. ίσω. p. ᾤκικα. Th. οἶκ@, ȣ, ὁ, *domus*.

Ω'κιστα, adverb. *celerrime*: ab

Ω'κιστ@, ȣ, *velocissimus*, superl. &

Ω'κίων, ον@, *velocior*: comparat. ab ὠκὺς, *velox*

Ω'κλασεν, *defecit*, 3. singul. a. 1 ind. act. verbi ὀκλάζω, *in genua procumbo*, *labasco*.

Ω'κοδομήθην, ης, η. a. 1. ind. pass. &

Ω'κοδόμησα, ας, ε, & in 3. pl. ᾠκοδόμησαν. a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, *ædifico*, *doceo*. fut. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκ@, *domus*, & δέμω, *struo*. præt. m. δέδομα.

Ω'κτειρε, *miseratus est*, a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, *miseror*. Th. οἶκτ@, *misericordia*.

Ω'κτίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi οἰκτίζω, *miseror*: fu. ίσω. p. ᾤκτικα. Th. οἶκτ@, *misericordia*.

Ω'κύαλ@, ȣ, ὁ, ἡ, *velociter per mare currens*: ab ὠκὺς, *velox*, & ἅλς, *mare*.

Ω'κυδίνατ@, ȣ, ὁ, ἡ, Dor. pro

Ω'κυδίνητ@, ȣ, ὁ, ἡ, *velociter se movens*, *velox*. Ex ὠκὺς, *celer*, & δινητὸς, *volubilis*, quod à δινέω, *verso*. Them. δίνη, *vortex*.

Ω'κύμορ@, ȣ, ὁ, ἡ, *qui* vel *quæ est brevis fati*: ab ὠκὺς, *velox*, & μοῖρα, ας, ἡ, *fatum*. Th. μείρω, *divido*. p.m. ἔμμορα.

Ω'κυμορώ-

Ω'κυμορώτατ@, superl. ab ὠκύμορ@, quod vide.

Ω'κυπέτη, ἡ, nomen mulieris: &

Ω'κυπέτης, ου, ὁ, ἡ, *celeriter volans.* Ex ὠκὺς, *celer*, & πέτομαι, *volo*, *as.*

Ω'κύποδες, ων, οἱ, *velocipides:* ab ὠκύπους, οδ@, ὁ, ἡ, in dat. plu. ὠκυπόδεσσι. ab ὠκὺς, *celer*, & πους, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ω'κύπορ@, ου, ὁ, ἡ, *velox.* dat. pl. Ion. ὠκυπόροισι. Quod ab ὠκὺς, *celer*, & πείρω, *transeo.* p.m. πέπορα.

Ω'κύπους, οδ@, vide in ὠκύποδες.

Ω'κυρόη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. ab

Ω'κύρο@, ου, *rapidus:* ab ὠκὺς, *velox*, & ῥέω, *fluo.*

Ω'κύῤῥο@, ου, *celeriter fluens:* ab ὠκὺς, & ῥέω, *fluo.*

Ω'ΚΥ'Σ, έ@, ὁ, & in f.g. ὠκεῖα, in n.g. ὠκὺ, *velox*, *celer*; in comp. ὠκύτερ@, superl. ὠκύτατ@. hinc ὠκέως, & ὦκα, adv. *celeriter.* ποδώκης, ε@, ὁ, ἡ, *pedibus celer.* & *ocyus* apud Lat.

Ω'κύτας, ατ@, ἁ, Dor. pro

Ω'κύτης, ητ@, ἡ, *celeritas*, *velocitas.* Th. ὠκὺς, *celer.*

Ω'κύτερ@, ου, *celerior*, & in superl. ὠκύτατος. ab ὠκὺς, quod vide.

Ω'κύτοκον, ου, τὸ, *partus celeritas.* Th. ὠκὺς, *velox:* & τόκ@, *partus.* Th. τίκτω, *pario.* p. m. τέτοκα.

Ω"λα, *perii*, perf. m. verbi ὄλλυμι, *pereo:* fu. ὀλέσω. p. ὤλεκα. perf. m. ὦλα, & Att. ὄλωλα.

Ω"λαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακ@, ἡ, *sulcus.*

Ω' λαφ@, Dor. pro ὁ ἔλαφ@.

Ω'ΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, *cubitus*, *brachium*, *VLNA.* Dicitur & ὠλλὼ, έν@. quasi ab ὠλλὸς.

Ω"λετο, *periit*, 3. sing. a. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p.m. ὦλα. a.2.m. ὠλόμην, ου, ετο.

Ω' λεύθερε, Dor. pro ὦ ἐλεύθερε, ô *ingenue.*

Ω' λλ@, pro ὁ ἄλλ@, *alius*; sic ὧλλοι, Dor. pro οἱ ἄλλοι.

Ω'λλὸς, *curvatura brachii.*

Ω'λοκαύτωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo*, quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat: fu. ώσω. p. ὠλοκαύτωκα, quod ex ὅλ@, *totus*, & καίω, *comburo:* f. καύσω.

Ω'λοφύρετο, 3. sing. imperf. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor:* f. ὀλοφυροῦμαι.

Ω'μὰ δάσασθαι, *in frusta cruda discerpi:* ab ὠμὸς, *crudus.*

Ω'μάρτευν, Ion. & Dor. pro ὡμάρτουν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor.*

Ω'μάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor:* f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, *simul*, idem quod ὁμοῦ.

Ω"μεν, *simus*, 1. plu. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum:* in sub. ὦ, ῇς, ῇ.

Ω"μες, *simus*, Dor. pro ὦμεν, 1. pl. sub. ab εἰμὶ, *sum.*

Ω'μήλυσις, *farina hordeacea.* ὠμὴ λύσις, etiam separatim dicitur.

Ω"μην, *putabam*, imperf. verbi οἴομαι, vel οἴομαι, *puto.* Th. οἴω, idem.

Ω'μηστὴς, οῦ, ὁ, ἡ, *qui cruda edit*, *crudelis*, ab ὠμὸς, *crudus*, & ἔδω, vel ἐσθίω, *edo.*

Ω'μίλει, 3. sing. imperf. act. verbi ὁμιλέω, *colloquor*, cum dat. fu. ήσω. p. ὡμίληκα. Th. ὅμιλ@, ου, ὁ, *turba.*

Ω'μίλησα, ας, ε, aor. 1. indic. act. verbi ejusd.

Ω"ΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *ludus nucum*, contract. Ex ἡ ἅμιλλα.

Ω'μίλουν, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ὁμιλέω. vide ὡμίλει.

Ω'μισυ, & θὤμισυ, pro ὁ ἥμισυ, *quod dimidium.* Th. ἥμισυς, ε@, *dimidius.*

Ω'μοβοέη, ης, ἡ, *cruda pellis bovis:* & hinc

Ω'μοβόϊν@, η, ον, *ex cruda bovis pelle factus:* ex ὠμὸς, *crudus:* & βοῦς, *bos.*

Ω'μοβόρ@, ου, ὁ, ἡ, *crudivorax:* ab ὠμὸς, *crudus*, & βορὰ, ᾶς, ἡ, *esca.*

Ω'μογέρων, *cui viridis & cruda est senectus.* Ex ὠμὸς, *crudus*, & γέρων, οντ@, ὁ, *senex.*

Ω'μοθετέω, *cruda pono.* fut. ήσω. ab ὠμὸς, *crudus*, & τίθημι, *pono.*

Ω'μοθέτησαν, *cruda posuerunt*, 3. plu. a. 1. ind. act. præced. verbi.

Ω"μοι, *heu*, interjectio, pro οἴμοι, *hei mihi.* vox dolentis.

Ω"μοις & ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμ@, ου, ὁ, *humerus.*

Ω'μοιώθην, ης, ἡ. aor. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω, *assimilo*, quod vide. f. ώσω.

Ω"μοσα, & Att. ὀμώμοκα, *juravi*, perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro.* f. όσω.

Ω'μόλινον, *crudarium.* Gloss. id est, ὠμὸν λίνον, *crudum*, nondum curatum.

Ω'μολόγησαι, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, *confiteor:* fu. ήσω. p. ὡμολόγηκα. quod ab ὁμὸς, *similis*, & λέγω, *dico.* p. m. λέλογα.

Ω"μορξα, ας, ε, *abstersi*, *impressi*, *inussi*, a. 1. ind. act. ὠμορξάμην, ω, ατο, idem. a. 1. ind. m. ὤμορχα, ας, ε, idem, præt. ind. act. ab ὀμόργνυμι.

Ω"ΜΟΣ, ου, ὁ, *humerus:* qu. ab οἴω, *fero*; humeris enim ferimus onera; hinc ἐπωμὶς, ίδ@, ἡ, *superhumerale.*

Ω'ΜΟ'Σ, οῦ, *crudus*, *immitis*, *sævus.*

Ω"μοσα, ας, ε, *juravi*, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro:* fut. όσω. p. ὀμώμοκα.

Ω'μοτοκέω, ῶ, *fœtum immaturum pario*, *abortum facio:* ab

Ω'μοτόκ@, *crudum partum edens:* ab ὠμὸς, *crudus*, & τόκ@, *partus.* Th. τίκτω, *pario.* p. m. τέτοκα.

Ω'μόφαγ@, ου, ὁ, ἡ, *crudivorus.* dat. pl. ὠμοφάγοισιν. Ex ὠμὸς, *crudus*, & φάγω, *comedo.*

Ω"μω-

Ω'μωξα, ας, ε, ploravi. a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, ploro : f. ξω. Th. οἶ, hei.
Ω'ν, ὖσα, ὄν, & Æol. εἰς, ἐντ@-, (unde παρεὶς.) ENS, præs. part. ab εἰμὶ, sum.
Ω'ν, gen. pl. ab ὅς, qui. sed
Ω'ν, pro ὖν, ergo, Dor.
Ω'νάθlω, Dor. pro ὠνήθlω, a. 1. pass. ab ὄνημι, juvo, prosum.
Ω'νάμlω, σο, το, lucrifeci, vel despexi, per Syncop. pro ὠνησάμlω, a. 1. m. verbi ὄνημι, prosum, vitupero : fut. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. Alii volunt esse imperf. verbi ὄνημαι, seu ὄναμαι, pass. ab ὄνημι.
Ω' ναξ, Poet. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, rex. Sic ὦ 'νασσα, pro ὦ ἄνασσα, ὦ Regina.
Ω'νασαν, Dor. pro ὤνησαν, a. 1. ab ὄνημι, juvo, prosum.
Ω'νείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior : fu. ίσω. p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδ@-, ε@-, τὸ, probrum.
Ω'νείδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd. & them.
Ω'νειροπόλουν, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, in somniorum interpretatione versor, quod ab ὄνειρ@-, ου, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, somnium, & πολέω, verso.
Ω'νεκα, Dor. adv. pro ὄνεκα.
Ω'νεμ@-, Dor. pro ὁ ἄνεμ@-, ventus.
Ω'NEOMAI, ὄμαι, emo, mereor (q. ab ὀνέω, juvo.) fu. ὠνήσομαι. p. pass ὤνημαι. a. 1. m. ὠνησάμlω, ω, ατο. Hinc ὤνησις, εως, ἡ, emptio. ὠνητὴς, ὖ, ὁ, emptor. ὀψώνιον, ου, τὸ, opsonium. ὀψωνέω, opsonia coemo. τελώνης, ου, ὁ, vectigalium redemptor, publicanus. τελώνιον, ου, τὸ, locus, in quo sedent publicani. ὦν@-, ου, ὁ, pretium.
Ω'νῆ, 2. sing. præs. ind. vel sub. præced. verbi.
Ω'νὴ, ῆς, ἡ, emptio. idem ac ὤνησις, ab ὠνέομαι, emo.
Ω' 'νὴρ, Ion. & Dor. pro ὁ ἀνὴρ.
Ω'νησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &
Ω'νήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ὄνημι, juvo. f. ὀνήσω.
Ω'νησις, εως, ἡ, emptio; item redemptio : à 2. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, emo.
Ω'νήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὄνημι, juvo, f. ὀνήσω. a. 1. m. ὠνησάμlω, σω, σατο, vel ab ὠνέομαι, emo.
Ω'νητὴς, ὖ, ὁ, emptor : à 3. sing. perf. pass. v. ὠνέομαι.
Ω'νητο, lucrifecerat, vel est 3. sing. imperf. pass. verbi ὄνημαι, ab ὄνημι, juvo, prosum : vel est 3. pl. plusq. p. verbi ὀνέω, seu ὄνημι, vel ὠνέομαι, emo.
Ω'νητὸς, ἡ, ὸν, emptus; item venalis : à 3. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, emo, mercor.
Ω' 'νθρωπε, Ion. & Dor. pro ὦ ἄνθρωπε, sic ὦ 'νθρωποι, pro οἱ, &c.
Ω'νι@-, ου, ὁ, ἡ, venalis : ab ὠνέομαι emo.
Ω'νομα, ατ@-, τὸ, Dor. pro ὄνομα, nomen.

Ω'νομάδαται, nominati sunt, Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ὀνομάζω, nomino : fut. άσω. p. ὠνόμακα. perf. pass. ὠνόμασμαι, σαι, σται. Th. ὄνομα, ατ@-, τὸ, nomen.
Ω'νόμαζον, imperf. act. verbi ὀνομάζω, nomino : fu. σω. a. 1. ὠνόμασα. Th. ὄνομα, ατ@-, τὸ, nomen.
Ω'νόμασα, ας, ε, nominavi, a. 1. ind. act. &
Ω'νομάσθlω, ης, η, nominatus sum, a. 1. ind. pass. verbi ejusd. & th.
Ω'ν@-, ου, ὁ, pretium : id quo ὠνέομαι. Gl. ὠνὴ, emptio.
Ω'νοχόει, propinabat, 3. sing. imperf. act. verbi οἰνοχοέω, vinum infundo : imperf. ᾠνοχόεον, ουν. quod ab οἶν@-, ου, ὁ, vinum, & χέω, fundo.
Ω' 'ξ, Dor. pro ὁ αἴξ.
Ω'ξα, aperui, a. 1. ind. act. verbi οἴγω, aperio.
Ω'όμlω, imperf. pass. verbi ὄιομαι, puto : f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. Th. ὄιω, idem.
Ω'οντο, 3. plur. imperf. ejusd. verbi & them.
Ω'Ο'Ν, ου, τὸ, superior domus pars. Hinc ὑπερῷ@-, ου, ὁ, qui summa ædium parte est.
Ω'Ο'Ν, ὖ, τὸ, OVUM. Etiam ὤεον, ovum. qu. ab οἷον, solum, singula enim pariuntur. Hinc ᾠώδης, ovi speciem gerens.
Ω'όπ, ὠόπ', ὠόπ', acclamationes nauticæ, ubi ὀπὶ opus est.
Ω'οτοκέω, ῶ, ovum pario : &
Ω'οτοκία, ας, ἡ, ovi partio seu generatio : ab
Ω'οτόκ@-, ου, ἡ, ovipara : ab ᾠὸν, & τόκ@-, quod à præt. m. verbi τίκτω.
Ω'οτοκοῦσιν, ova pariunt, 3. plur. ind. act. verbi ᾠοτοκέω, ῶ. quod vide.
Ω'πα, acc. sing. ab ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.
Ω'πασε & ὤπασεν, dedit, 3. sing. a. 1. act. verbi ὀπάζω, præbeo ; item insequor : fu. ὀπάσω.
Ω'πίομαι, video : sæpe apud Oppian. ὠπίσασθαι, a. 1. inf. m. ab ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.
Ω'περ, Dor. pro ὅπερ, ubi.
Ω'πια ὀφρύδια, supercilia ; quia super ὦπας. Hesych.
Ω' 'πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, ὦ curator.
Ω'πλὴ, ῆς, ἡ, ictus qui fit manu ; manus enim est naturale ὅπλον Hesych.
Ω' 'πόλλων, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.
Ω' πόλοι, Dor. pro οἱ αἰπόλοι.
Ω'πται, 3 sing. perf. m. verbi ὄπτομαι, video : f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.
Ω'πτησα, ας, ε, & in 3. plu. ὤπτησαν, assarunt, a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, torreo, asso : f. ήσω.
Ω'ΡΑ, ας, ἡ, tempus ; item HORA : pulchritudo, venustas. ὥρα κεκραμένοσ, qui temperatam pulchritudine formam habet ; formosus.

ferendus. ὥραιν, gen. plu. pro ὡρῶν, Dor. Est & ὥρα, respiciebat, 3. sing. imperf. act. ὥρων, ων, ας, ας, α, α. verbi ὁράω, video.

ΩʹΡΑ, ας, ἡ, cura. Hinc ὠρέω, curo, curam gero. ὀλιγωρέω, parvam curam habeo, negligo. ὀλίγωρος, qui aliquid parum curat.

Ωʹραῖος, αία, αῖον, speciosus, a, um; tempestivus, vernus. Th. ὥρα, ας, ἡ, pulchritudo, tempus.

Ωʹραιότατος, superl. ab ὡραῖος, speciosus, quod vide.

Ωʹραιότης, ητος, ἡ, tempestivitas, maturitas; item pulchritudo: ab ὡραῖος. Th. ὥρα, tempus: &c.

Ωʹραίνω, matura reddunt, Æol. pro ὡραΐζουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὡραΐζω. Th. ὥρα, tempus.

Ωʹραν, pro ὠρανόν, vide in ὠρανός.

Ωʹρανός, Dor. pro οὐρανός. ὠρανῶ, gen. Æol. & Dor. pro οὐρανοῦ, quod vide.

Ωʹ ῥατος, Dor. pro ὁ Α'ρατος, Aratus.

Ωʹ ῥγεῖος, Dor. pro ὁ Α'ργεῖος.

Ωʹργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, irascor; hoc ab ὀργίζω, facio irasci, f. ίσω. p. ὤργικα. Th. ὀργή, ῆς, ἡ, ira.

Ωʹρείθυια, ας, ἡ, Orythia, regina Amazonum.

Ωʹρέξατο, petiit, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀρέγω, porrigo: fu. ξω. p. ὤρεχα. a. 1. pass. ὠρέχθην. hinc ὠρέξατ', pro ὠρέξατο, 3. sing. a. 1. m.

Ωʹρων, videbam, imperf. act. ab ὁρέω, Ion. pro ὁράω, video.

Ωʹρεσι, uxoribus, dat. plu. Ion. pro ὤρη, ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, uxor; in plu. ὄαρες, & contract. ὦρες.

Ωʹρέω, ῶ, f. ήσω, curo; ab ὥρα, cura; item custodio; ab οὖρος, custos.

Ωʹρη, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, hora, tempus. dat. ὥρῃ, Ion.

Ωʹρθριζε, 3. sing. imperf. act. &

Ωʹρθρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, diluculo venio. imperf. ὤρθριζον. fut. ίσω. p. ὤρθρικα. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.

Ωʹρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθός.

Ωʹρίγνατο, 3. sing. imperf. pass. &

Ωʹριγνῶντο, certabant, porrigebantur, 3. plu. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, ῶμαι. Them. ὀρέγω, porrigo: f. ξω. p. χα.

Ωʹριμος, η, ον, tempestivus, florens ætate. Th. ὥρα, tempus, &c.

Ωʹρινε, concitavit, aor. 1. ind. act. ὠρίνετο, commovebatur, 3. sing. imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, excito.

Ωʹριος, ου, tempestivus: & certo tempore factus. ὥρια, pro ὥρια, nom. pl. n. g. ὥριαι τελεταί, solennitates, quæ quotannis certo statoque tempore celebrantur. Them. ὥρα, hora, tempus.

Ωʹρίσατο, 3. sing. a. 1. m. &

Ωʹρισμένος, η, ον, part. perf. pass. verbi ὁρίζω, definio: fu. ίσω. a. 1. ὥρισα, ας, ε. p. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ωʹ ῥιφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, hædus.

ΩʹΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, ORION, signum cœleste: at ὠρίων, nomen avis.

Ωʹρκισα, ας, ε, a. 1. ind act. verbi ὁρκίζω, juro, quod vide.

Ωʹρμάθη, Dor. pro ὡρμήθη, cum impetu cepit, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμή, ἡ, impetus.

Ωʹρμαινε, agitaret, 3. singul. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, ruo: fu. ανῶ. p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμή, ἡ, impetus.

Ωʹρμᾶτο, motus est, 3. sing. imperf. pass. verbi ὁρμάω, impetu feror: fu. ήσω. Th. ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus.

Ωʹρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. plu. plusq. p. pass. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω, ruo: Th. ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus.

Ωʹρμημένος, per Syncop. pro ὡρμημένος, concitatus, perf. part. pass. ab ὁρμάω. Th. ὁρμή, impetus.

Ωʹρμηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁρμαίνω, ruo. Th. ὁρμή, ἡ, impetus.

Ωʹρμησα, ας, ε, & in 3. plu. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. &

Ωʹρμῶντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμή, impetus.

Ωʹ ῥνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, agni.

Ωʹρνυτο, ruebat, 3. sing. imperf. m. verbi ὄρνυμαι, excitor. Th. ὄρω, excito.

Ωʹρολόγιον, ου, τό, HOROLOGIUM: ab ὥρα, & λόγος, (quod à λέγω,) q. d. horas indicans.

Ωʹρορα, per Metath. pro ὄρωρα, perf. m. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, excito.

Ωʹρος, ου, ὁ, annus, tempus: ab ὥρα.

Ωʹρος, εος, τό, Dor. pro οὖρος, εος, τό, Ion. pro ὄρος, εος, τό, mons.

Ωʹρσα, ας, ε, concitavi, a. 1. ind. act. verbi ὄρω, excito: fu. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. p. ὦρκα.

Ωʹρσε, concitabat, 3. singul. imperf. act. verbi ὄρσω, quod Poetæ finxerunt ab Æol. f. ὄρσω, verbi ὄρω, concito.

Ωʹρτ', pro ὦρτο, concitatus erat, 3. sing. plusq. p. pass. ὥρμην, σο, το, verbi ὄρω, concito: f. ὀρῶ. p. ὦρκα.

Ωʹρυξαν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel ττω, fodio: f. ξω.

Ωʹρυθμὸς, οῦ, ὁ, ululatus, rugitus. Them. ὠρύω, ululo.

Ωʹρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ωʹρυόμενος, rugiens, frendens, part. præs. m. ab ὠρύω, quod vide.

Ωʹρύχαται, & Att. ὀρωρύχαται, quod Ion. pro ὀρωρυγμένοι εἰσί, perf. pass. verbi ὀρύσσω, fodio: f. ξω. p. ὤρυχα.

ΩʹΡΥ'Ω, & ὠρύομαι, ululo, rugio: f. ύσω. p. ὤρυκα. a. 1. ὤρυσα. hinc ὤρυες, αἱ, feræ dicuntur, quarum clamor est horribilis, à sono fictum.

Ωʹρυωμα, ατος, τό, rugitus: à præced.

Ωʹ ρχαμος,

Ω'ρχαῖ@, Dor. pro ὁ ἀρχαῖ@, *ille antiquus.*

Ω'ρχεῖσθε, 2. pl. imperf. m. &

Ω'ρχεῦντο, Ion. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, ῦμαι, *salto*: f. ήσομαι.

Ω'ρχήσασθε, 2.pl. a. 1. m. ὠρχησάμην, α, ατο. verbi ὀρχέομαι, ῦμαι, *salto*: f. ήσομαι.

Ω'ρχόμεν@, per Syncop. pro ὁ ἀρχόμεν@, *incipiens*: ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, *initium.*

Ω'ρώρειν, *excitatus eram*, plusq. p. m. verbi ὄρω, *excito*: fut. ὀρῶ. p. m. ὦρα, & Att. ὄρωρα.

Ω'ρωρέχατο, *porrecti erant*, Ion. pro ὠρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plu. plusq. p. pass. verbi ὀρέγω, *porrigo*: f. ξω. p. ὤρεχα. & Att. ὀρώρεχα. in pass. ὀρώρεγμαι. in plusq. p. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.

Ω'ρωρέχειν, *porrexeram me*, plusq. p. act. Att. verbi ejusd. & eod. modo formatum.

Ω'ρώρυκτο, Ion. & Att. pro ὤρυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀρύσσω. f. ξω. *fodio.*

Ω'ρωρύχειν, *foderam*, plusq. p. Att. verbi ὀρύσσω, vel ττω, *fodio*: f. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ω'Σ, particula varios habens usus: pro *sicut*, *postquam*, qu. ab ὅς. est enim ὃν τρόπον, *quemadmodum.* Att. pro πρὸς, *ad*, cum acc. ὡσεὶ, *velut*, ab ὡς & εἰ. ὥσπερ, *sicut.* ὥστε, *adeo ut.* ὥσκε, *ut*, *utinam.* καθὼς, *velut*, *sicut.* ἕως, *donec*, *usque dum.* τέως, *tamdiu.*

Ω'ς, *sic*, *ita*: ex ὁ, vel ὅς, pro αὐτὸς, est enim αὐτὸν τρόπον, ὡσαύτως.

Ω'ς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, *auris.*

Ω'σα, ας, ε, *impuli*, a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, *pello*: fu. ὠθήσω & ὤσω. a. 1. inf ὦσαι. p. ὦκα. perf. pass. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.

Ω'σαι, a. 1. inf. act. ὤσαιτ', pro ὤσαιτο *repelleret*, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. Sed ὦσαι pro οἶσαι. a. 1. inf. ab οἴω, pro φέρω.

Ω'σάμεν@, η, ον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω, vel ὤθω. f. ὤσω. a. 1. ὦσα.

Ω'σαν, *repulerunt*, 3. plu. aor. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ω'σανεὶ, *quasi*, pro ὡσεί. Th. ὡς.

Ω'σαννὰ, Hebr. *serva quæso*; *felicem successum tribue.* ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.

Ω'σασκε, *impulit*, Ion. pro ὦσε, 3. sing. a. 1. ind act. verbi ὠθέω.

Ω'σαύτως, *eodem modo*, adv. ab ὡς, *sicut*, & αὐτὸς, *ipse*,

Ω'σδεν, Dor. pro ὦζεν, *redolebat*, imperf. ab ὄζω, *oleo.*

Ω'σε, *pepulit*, 3. sing. a. 1. ὦσα, quod vide.

Ω'σεὶ, *perinde*, *tanquam*, *circiter*, *fermé*: ab ὡς, *sicut*, & εἰ, *tanquam.*

Ω'σηὲ, ὁ, nomen Prophetæ. ἄκλιτον. Heb. *servavit.*

Ω'σθεὶς, έντ@, *pulsus*: part. a. 1. pass. &

Ω'σθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ὠθέω, *pello*: f. ὤσω.

Ω'σι, *sint*, 3. plur. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ω'σι, *miserint*, 3. plu. a. 2. sub. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ω'σὶ, *auribus*, dat. plur. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖας, αἴτ@, τὸ, idem.

Ω'σμαι, & Att. ἔωσμαι, perf. pass. verbi ὠθέω, fu. ὤσω. p. ὦκα. perf. part. pass. ὠσμέν@. a. 1. pass. ὤσθην. a. 1. part. pass. ὠσθείς.

Ω'σμέν@, *pulsus*, perf. part. pass. ab eod. verbo.

Ω'σπερ, *sicut*, adv. ex ὡς & περ. Hinc ὡσπερεί.

Ω'στε & ὥστ', *adeo ut*, *atque*: ab ὡς & τε.

Ω'στεῖ, Att. pro ὠστιῇ, 2. sing. f. m. ὠστιοῦμαι, pro ὠστίσομαι, verbi seq.

Ω'στίζω, *trudo*: f. ίσω, & Att. ὠστιῶ. Th. ὠθέω, idem.

Ω' ἄστοργ@, Dor. pro ὁ ἄστοργ@, *crudelis.*

Ω'σφραντο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀσφραίνομαι, *olfacio*: fu. ὀσφρήσομαι. perf. pass. ὤσφραμμαι.

Ω'σχ@, ου, ὁ, & ὠσχὴ, ης, ἡ, *ramus novellus.* Ex ὄσχος.

Ω'σω, *pellam*, fu. 1. act. ab ὠθέω, *pello*: f. ὤσω, tanq. ab ὤθω.

Ω'τα, *aures*, nom. & acc. plu. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖας, αἴτ@, τὸ, idem.

Ω'τάγρα, ας, ἡ, *instrumentum quo aures torquentur*, *auricularius forceps*: quia ὦτα ἀγρεύει.

Ω'τακουστέω, f. ήσω, *auribus capto quæ dicuntur*: ab

Ω'τακουστὴς, οῦ, ὁ, *auricularius.* Gl. qui ὠτὶ ἀκούει. Delatores enim principium ὦτα, & ὠτάρια dicuntur, quia sunt eis pro auribus.

Ω' τὰν, *ô amice*, *heus tu bone vir*, pro ὦ ἔταν, vocat. Dor. pro ἔτα, ab ἔτης, ου, ὁ, *socius*, *amicus.*

Ω'τάριον, ου, τὸ, *auricula*, *auris Veneris*, ostreum quoddam Æolibus: ab *auriculæ* similitudine. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖας, idem.

Ω'ταρὸς, pro ὠτώεις, *auriculosus*, *auritus*, Gloss. ab iisd.

Ω'τε, Poet. pro ὥστε, *ceu*, *velut*, *ut.*

Ω'τεγχύτης, ου, ὁ, *auricularis clyster.* instrumentum quo in ὦτα ἐγχέεται. Them. χέω, *fundo.*

Ω'τειλὴ, ῆς, ἡ, *vulnus*: ab οὐτάω, *vulnero.*

Ω'τερος, vel ὥ τερος, Dor. pro ὁ ἕτερος, *alter.*

Ω'τικὸς, οῦ, *auricularis*: ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. οὖας, idem.

Ω'τίον, ου, τὸ, *auricula*; item *auris*: diminut. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Them. οὖας, idem.

Ω'τὶς, ίδ@, ἡ, *avis tarda.* Gl. quia aurita, ab iisd.

Ω'τὸς, gen. sing. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.*

Ὦτος, ου, sive ὠτὸς, οῦ, ὁ, *OTUS*, avis nycticoraci similis: ab auribus plumeis sic dicta; item Metaph. *homo fatuus*. Est etiam Ὦτος, ου, ὁ, *OTUS*, nomen propr.

Ὤτρυνον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi ὀτρύνω, *incito*: fut. υνῶ. p. ὤτρυγκα. a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

Ὠτώεις, εντος, *auritus*; acc. sing. ὠτώεντα. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὤτων, gen. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, idem.

Ὠυτὸς, Ion. pro ὁ αὐτὸς, idem.

Ὠφὰζ, *locus optimo auro abundans*, Jerem. 10.9.

Ὤφειλον, imperf. & a. 2. ὤφελον, *utinam*, *debui*: ab ὀφείλω, *debeo*: fu. ήσω. p. ὠφείληκα.

Ὤφειν, plusq. p. act. verbi ὄπτω, *video*: f. ψω. p. ὦφα.

Ὠφεὶρ, *nomen loci*, vel *regionis auriferæ*.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, (& Poet. ὠφελίη, & ὠφελία,) *utilitas*, *auxilium*: tanq. ab ὠφελὴς, έος, ὁ, ἡ, *utilis*. Th. ὠφελέω.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præs. act. verbi ὠφελέω, *juvo*.

ὨΦΕΛΕ'Ω, ῶ, *juvo*, *prosum*, cum acc. sæpius absolute: f. ὠφελήσω. a. 1. ὠφέλησα. p. ὠφέληκα. præs. pass. ὠφελέομαι, οῦμαι, *juvor*, *prodest mihi*: a. 1. pass. ὠφελήθην. ης, η, *percepi commodum*: a. 1. sub. pass. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. pass. ὠφεληθεὶς, εῖσα, ὲν, *adjutus*, *a*, *um*. Hinc ὠφέλημα, ατος, τὸ, *emolumentum*. ὠφέλεια, ας, ἡ, *utilitas*. ὠφέλιμος, ου, ὁ, ἡ, *utilis*. κοινωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, *communem afferens utilitatem*.

Ὠφεληθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. præced. verbi.

Ὠφέλημα, ατος, τὸ, *adjumentum*, *emolumentum*: à 1. sing. perf. pass. verbi ὠφελέω, *juvo*.

Ὠφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ὠφελήσεια, ας, ε, a. Æol. opt. verbi ὠφελέω, ῶ, *juvo*.

Ὠφέλιμος, ου, ὁ, ἡ, *utilis*: ab ὠφελέω, *juvo*, *prosum*.

Ὤφελον, ες, ε, *debui*, *utinam*, a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo*: f. ὀφειλήσω. p. ὀφείληκα.

Ὤφθην, ης, η, *apparui*, a. 1. ind. pass. verbi ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. p. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, *visi sunt*; 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Ὤφλεε, 3. sing. imperf. ab ὀφλέω, per Sync. ex ὀφειλέω.

Ὠφρόντιστος, Dor. pro ὁ ἀφρόντιστος, *securus*.

Ὦχα, ας, ε, *aperui*, perf. ind. act. verbi οἴγω, *aperio*: f. ξω.

Ὤχατο, Ion. pro ὠγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. ὤγμην, ὦξο, ὦκτο, verbi οἴγω, *aperio*: f. οἴξω.

Ὤχετο, *ibat*, *gradiebatur*, 3. sing. imperf. m. verbi οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ὤχθησαν, *ingemuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, *indignor*: f. ήσω. a. 1. ᾤχθησα, ας, ε.

Ὠχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, *ibamus*, 1. pl. imperf. m. verbi οἴχομαι, *eo*: f. οἰχήσομαι.

Ὤχρα, ας, ἡ, *Ochra*; Angl. Oker. Th. ὠχρός.

Ὠχρία, ας, ἡ, *pallor*: qualitas ὠχροῦ. Deut. 28.22. mel. edit. ὤχρα.

Ὠχριάω, ῶ, *palleo*, *pallesco*. Th. ὠχρός.

ὨΧΡΟ'Σ, οῦ, *pallidus*: qu. ab ὠοῦ χρόα (est enim ut *ovi vitellus*.) Hinc ὠχρότης, ητος, ἡ, *palliditas*, *pallor*. ὠχράω & ὠχριάω, *palleo*, *pallesco*. ὠχρόω, & ὠχραίνω, *pallefacio*, *pallidum reddo*: &

Ὦχρος, ου, ὁ, *pallor*, *palliditas*: &

Ὠχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρὸς, *pallidus*.

Ὤχωκα, *abiit*, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, *abeo*: fu. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

Ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*, *oculus*. Them. ὄπτομαι, *video*.

Τῷ Θεῷ δόξα.

ΤΕ'ΛΟΣ.

L

A

Ab ep
A vel
vel ἀ
Ab ho
νῶ,
Ab in
Ab in
ἀρχ
Ab in
Ab in
τως,
Abs r
Abaci
Abact
Abacu
Abacu
Abali
Abali
Abali
Abali
Aban
Abar
Abav
Abav
ὁ Θ
Abav
Abar
Abba
Abba
Abba
Abbr
cun
Abdi
ἀπ
ἀρχ
Abdi
Abdi

LEXICON LATINO-GRÆCUM.

A Vel Ab, ὑπὸ *cum gen.* ut & παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
A secretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀποῤῥήτων.
Ab aliquo stare, μετά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι.
Ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
A *vel* ab *sequente* usque, ἀπὸ *sequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως *cum gen.*
Ab hoc tempore, ἐξ ἔτι τοῦ, ἀπὸ τότε, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
Ab ineunte adolescentia, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νηπίου, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Ab initio, κατ᾽ ἀρχῆς, ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν Poët.
Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
Ab intestato, *id est*, sine testamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθεμένως.
Abs re, ἔξω λόγου, ἀπὸ *vel* ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
Abacium, ἀβάκιον.
Abactus, a, um, ἀπελαυθεὶς.
Abaculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.
Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπηλλοτριωμένος.
Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ.
Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀποτηθίς.
Abarceo, ἀποκωλύω.
Abavia, ἀπομάμμη.
Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
Abavus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος, πρόγονος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
Abbatissa, ἀρχιμανδρίτις.
Abbrevio, βραχυνόω, ἐπιτέμνω, συντέμνω *cum acc.* ἀποκεφαλαιόω -ῶ.
Abdicare magistratu se, ἀπιέναι τῆς ἀρχῆς, ἀπειπεῖν *vel* ἐξόμνυσθαι *vel* ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόῤῥησις.
Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.
Abdico, is, *id est*, repudio, recuso; ἀπαγορεύω, παραιτέω ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι; ἀπείπω τὸν υἱόν.
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος, ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχαῖος, ἀπόῤῥητος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἦτρον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπαγόμενος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς θύρακε.
Aberceo, ἀπείργω σέ τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα, ἀπότευξις.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro à via. ἀπαρτάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι *cum gen.*
Aberro paulùm, παρολισθαίνω.
Aberrunco, ἐκβολανίζω.
Abesse & Abfore, ἀπέσεσθαι.
Parum Abesse, μικροῦ δεῖ· multùm Abesse, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἤδη, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐκεῖθένδε.
Abhorreo, μυσάττομαί τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπιθ, ἄπιθι, ἄφερπε Poët.
Abi in malam rem, φθείρου, ἄπεῤῥε, ἄπαγ᾽ ἐς μακαρίαν, ἔῤῥ᾽ ἐς κόρακας.
Abjectè, ἀπεῤῥιμμένως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀποῤῥίπτω.
Abjectus, ἀπεῤῥιμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσυφηλος, ἀπόθετος.
Abiegnus, ἐλάτινος, ἐλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων ξυλικός.
Abigo, σοβέω, ῶ, ἀπελαύνω, ἀπελαύνω τινὰ,

ἀπείρ-

ἀπείργω, ἀνίσημι, ἐξίλλω.
Abigeatus, ἀπελασία.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abjicio, ἀπορρίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω -ῶ, προΐημι cum acc.
Abiit pro mortuus est, ἀνοίχεται, οἴχεται, οἰχώκει.
Abitio, Abitus, ἄπελευσις, ὑποχώρησις, ἀπαλλαγή, ἀποδήλωσις, χώρισις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjugo, id est, a jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.
Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείβω, ἀναζεύγνυμι, μετάγω.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξομοθέν.
Abjuro, ἀπομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι cum acc. ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.
Ablactatus, ἀπογαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω -ῶ, περιαιροῦμαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφῃρημένος.
Ablectæ ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινά, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀναισιμόω -ῶ, κιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθόω.
Abludo, ἀπάδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελουμένος.
Abluvium, κατακλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω -ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι -οῦμαι, ἔξαρνός εἰμι.
Abnepos, ἀπέγγονος.
Abneptis, ἀπεγγόνη.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo & Abnuto, ἀνανεύω τοῦτο, ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνέομαι -οῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω -ῶ, ἀμαυρόω -ῶ, ἀπολύω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν vel καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι vel ἀποχειροτονεῖν vel ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμός, ἀφάνισις.
Abolitus, ἀφανισθείς, ἐξαλειφθείς.
Abominabilis & Abominandus, βδελυκτός, βδελυρός, μυσαρός, μυσός, ἀπότροπος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτία, μῦσος, προσοχθισμός.
Abominor, βδελύττομαί τι, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι -οῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
Aborior, ἀπογίνομαι vel Abortio, ἀμβλίσκάνω, ἀμβλίσκω & ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλίσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυΐσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀμβλωθρίδιος, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματιαῖος.
Abortivus partus, ἀμβλωθρίδιον.
Abortus, abortio, ἐκτρωσμός, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrado, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abrasus, ἀπόξεστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω vel ἀφαρπάζω τινά, ἐλκέω -ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω, ἄκυρον ποιέω -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀπορρῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀπορρήγνυμι.
Abrupte, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόρρηξις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀποκεκομμένον, ἀπορρὼξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμήξ, ἀπορρώξ.
Abscedo, ἀποχωρέω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίσταμαι τινος, ἐξαναχωρέω -ῶ.
Abscessio vel Abscessus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abscido vel Abscindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, διακόπτω, ἀνακείρω.
Abscissus, ἀποκοπείς, ἀποκεκομμένος.
Abscondite, κρυφῆ.
Absconditus, κρυφθείς, ἀποκεκρυμμένος.
non-Absconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀνέπληστος.
Abscondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Absconsio, ἀπόκρυψις.
Absens, ἀπὼν ὤν, ἄδημος, ἀποδημέων.
Absentia, ἀπουσία.
Absentio, idem quod dissentio, διαφωνέω -ῶ.
Absento, ἄπειμι.
Absilio, ἀποπηδάω -ῶ.
Absimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος, ἀπεοικώς.
Absinthium, ἀψίνθιον.
Absinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Absisto, ἀφίσταμαι vel ἀποστατέω -ῶ τινος, διαλείπω.
Absoleo, id est, ab usu recedo, ἀπαρχαιοῦμαι.
Absoletum, ἀπαρχαιούμενον, παρηλλαγμένον.
Absolvere, pro perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπεραίνειν, τελέειν, κατασκευάζεσθαι.
Absolvere creditorem, id est, ei satisfacere, διαλύειν

ἀπαλλάττειν τῆς χρείας, ἀποδιματίζειν.
Absolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Absolutè, *id est*, perfectè, τελείως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Absolutio, ἀπόλυσις.
Absolutorius, ἀπολυτικός.
Absolutus, ἀπόλυτος, ἀνεθεὶς, ἄφετος, ἄνετος.
Absolutus, *id est*, perfectus, ἀποτελεσθεὶς, ἀποτελὴς, τέλειος, εὐτρεπὴς, ἐντελής.
Absolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, κατὰ πάντα τέλειος.
Absono, ἀπᾴδω.
Absonus, ἀπηχὴς, ἀπῳδὸς, ἄρρυθμος, κακοηχὴς & κακόηχος, παραπλὴξ, ἐκμελής.
Absorbeo, καταπίνω, ἀπομάττω, ῥοφέω, & ἀπορροφέω -ῶ, λαφύσσω.
Absorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.
Absorptum, καταποθὲν, συμποθέν.
Absque, ἔξω cum gen. ἄνευ & χωρὶς, δίχα.
Abstemius, ἄοινος, ἄθυμος, ἄβρομιος.
Abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.
Abstergere calumnias, ἀπολύεσθαι διαβολάς.
Abstergo & Abstergeo, ἀποσμάω & ἀποσμήχω, ἀποψάω, ἀπολείβω, ἀπομόργνυμι & -μι, ἀπομάττω, ἀναμάττομαι, σμέω, ἐπισμάω & ἐπισμήχω, ῥύπτω.
Absterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἐκφοβέω -ῶ, ἀποσοβέω.
Abstersio, ἀπόμαξις, ἔκνιψις.
Abstineo, ἀποδιαιτάομαι & ἀπέχομαί τινος, ἀπείργω, ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀφεστήκω.
Abstinens, ἀποσχὼν, ἐγκρατὴς, ἀποστάς.
Abstinenter, ἐγκρατῶς.
Abstinentia, ἀπόσχεσις, ἐγκράτεια.
Absto, ἀφίσταμαι.
Abstractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀποκεχωρισμένον.
Abstractus, ἀφαιρετὸς, ἀποκεχωρισμένος.
Abstraho, ἀποχωρίζω, διασπάω -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.
Abstringo, ἀπολύω.
Abstrudo, ἀπωθέω -ῶ, ἀποκρύπτω.
Abstrusus, ἀπόκρυφος, κρυφαῖος, ἀνακεχωρηκώς.
Absit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβαίνῃ.
Absum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀποδέω.
Absumedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.
Absumo, δαπανάω, ἀποδαπανάω, ἀπολύω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κολάζω.
Absurdè, ἀτόπως.
Absurditas & Absurdum, ἄτοπον, ἀτοπία, ἀπρεπὲς, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.
Absurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἄδοξος, ἀλόγιστος.
Abterminatus, ἀφορισθεὶς, ἐξοστρακισθείς.
Abundans, εὔπορος, λάβρος, δαψιλὴς, ἄφθονος, περισσεύων, περιττός.
Abundanter & Abundè, ἐξαρκούντως, ἀφθόνως, διαρκῆ, διαρκῶς, λιπαρῶς, εὐθηνῶς, ἀφθόνως, περιττῶς, ἐκ περιουσίας, δαψιλῶς.
Abundantia, εὐπορία, εὐθηνία, περιουσία, ἀφθονία, δαψίλεια, ἀφθονία, φορία, περισσεία.
Abundatio, πλημμυρὶς, κατακλυσμὸς, ἐπίκλυσις, χύσις.
Abundo, εὐθηνέω & -ομαι, εὐπορέω -ῶ, περισσεύω τινός, γέμω, δαψιλεύομαι, εὐθυμαίνω.
Abvolo, ἀφίπτημι vel ἀφίπταμαι.
Abusivè, καταχρηστικῶς.
Abusivus, καταχρηστικὸς, ἄχρηστος.
Abusus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.
Abutor, καταχράομαι -χρῶμαί τινι, ἀποχράομαι -χρῶμαί τινι κακῶς vel ἀπειροκάλως, παρακαταχρῶμαι.
Abyssus, ἄβυσσος.
Ac, καὶ, ἤ.
Acacia, ἀκακία.
Academia, Ἀκαδημία.
Acatium, ἀκάτιον.
Accanto, προσᾴδω.
Accedere sententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.
Accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
Accedo, προσβαίνω τινὶ, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, προσεῖμι, μέτειμι, συμπίζω.
Acceleratio, ἐπίταξις, ταχεῖα, σπουδή.
Accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, εἰκονέω -ῶ, κατασπεύδω.
Accendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διαπυρόω, καίω, πιμπρημι, καταπίμπρημι.
Accendo rursus, ἀναφθῶ, ἀναύω.
Accensus, ἡμμένος, ἀπτόμενος, θαλυόμενος, ἐξαπτος, ἐνημμένος, ἐφημμένος, πεφυρμένος, πεφωσμένος.
Accentus, προσῳδία.
Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.
Acceptum habeo, χαίρω τινὶ, vel ἐπί τινι.
Acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ἀφίεω, ἀπογράφω.
Acceptus, δεκτὸς, χαρίεις, ἀσμένης, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσληφθείς.
Accersitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.
Accersitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accerso, κατακαλέω -ῶ, μετακαλέω -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινά.
Accerso aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινί.
Accessio, ἐπίδοσις, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκλησις, αὔξησις.
Accessu difficilis, δυσέμβολος, δυσέμβολος.
Accessu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Accessus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει & activè πάσχω.
Accido, συμπίπτει, προσσυγχέω.

Accido, προσκόπτω, ἐκπεύχω.
Accieo, μεταπέμπω τινα, ἐπικαλέομαι -ῦμαι, προσπέμπω.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω vel παραψάλλω τινι, παρῳδέω -ῶ.
Accio, προσκαλέω vel μετακαλέω -ῶ τινα.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι & ἀποδέχομαι & προσδέχομαί τι, ἀναιρέω -ῶ, κομίζομαί τι παρά τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἶρηξ, κίρκαξ, ἀστερίας.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Accisso, *id est*, simulo, ἀκκίζω.
Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.
Acclamatio, ἐπικραυγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω -ῶ, ἐπαναβοάω -ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω -ῶ, ἐπιφωνέω -ῶ, ἐπηχέω. εὐφημέω -ῶ.
Acclinis & Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis & Acclivus, ἀμφίκλιτος, ἀνωφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.
Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω -ῶ & προσοικέω -ῶ τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus & Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινί.
Accommodo, ἁρμόζω vel προσαρμόζω vel ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum & Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubatio & Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις. λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo & Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀναπίπτω τῆς γῆς vel ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπόω -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητὸς, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω cum acc. συμφορέω -ῶ, νηέω & νήω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς & λιπαρέως, περιέργως.
Accuratè persequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι & ὑπέρ τινος, & περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρής. & pass. ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελῦμαι, ἐξακριβόω -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accursus, προσδρόμημα.
Accusabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accusare falsò, συκοφαντεῖν τινα, ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινὸς φόνου, de cœde aliquem.
Accusari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐν αἰτίαις εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσιν παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accusatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accusatio, *id est*, conquestio, κατάμεμψις, λαβὴ, μῆνις, ὑπαίτιον.
Accusator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.
Accusatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accusatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.
Accusatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομείνας αἰτίαν.
Accuso, αἰτιάομαι -ῶμαι σε τούτου, κατηγορέω -ῶ τινα φόνου & τινὸς φόνου, ἐγκαλέω -ῶ, ἐπαιτιάομαι -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω, τινὶ αἰτίαν ἐπιφέρω vel ἐπάγω, δικαστήριόν τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -ῦμαί τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμαί τινα.
Acedia, *id est*, incuria, ἀκηδία.
Aceo, *id est*, acidus sum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Acceratus, *id est*, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, eris, *arbor*, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acerbè, πικρῶς, στρυφνῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, κότος, πικρία, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acerbo, *id est*, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὀμφάκιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, στρυφνός.
Acero, *id est*, paleis perfundo, ἀχυρόω -ῶ.
Acerosus, *id est*, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus visus, ὀξυτάτη ὄψις.
Acerrimus visu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.

Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θημών. θὶν & θὶς, ὁ καὶ ἡ.
Acesco, ὀξύνομαι & ὀξίνω, ὀξόζω, παροξίζω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetarium vas, ὀξὶς, ίδος. ὀξύβαφον.
Acetum, ὄξος, ους, τὸ ὀξάλμη.
Achates, *gemmæ nomen*, ἀχάτης.
Acheron, *fluvius infernalis*, ἀχέρων.
Achetæ, *id est*, cicadæ, ἀχέται.
Achilus, *id est*, pabulo destitutus, ἄχιλος.
Achillea, *herbæ nomen*, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.
Acicula, ἀκεκήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον, ἐπιτήδειον & ἠπήτειον.
Aciditas, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acidulus, ὕποξυς, ὀξώδης.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξὺς, εῖα, ύ. ὀξηρός, ὁ.
Aciem instruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν. παράταξιν ποιεῖν.
Acies *falcis & gladii*, ἀκή, ἀκὶς, αἰχμὴ, ἀκμὴ ἀκωκή, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies *exercitûs*, παράταξις, στίξ, τάγμα.
Acies *oculorum*, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκές.
Acinosus, ῥαγώδης,
Acinus & Acinum, ῥὰξ, γὼς, ὁ καὶ ἡ. ῥὼξ, πυρήν.
Aci-penser, *piscis*, ἔλλοψ, ἐνίσκος.
Acolutus, *id est*, servus, ἀκόλουθος.
Acone, *id est*, cos, ἀκόνη.
Aconitum, *herbæ genus*, ἀκόνιτον.
Acontia, *id est*, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, *serpentum genera*, ἀκοντίαι.
Acor, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acorona, *planta quædam*, ἄκορνα.
Acquiesco, στέργω, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀπαναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι, ἐπικλίνομαι.
Acquiesco rebus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, στέργω τούτῳ, ἀρκοῦμαι τοῖς δε, εὐαρεστοῦμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι & ἀγαπάω -ῶ & συγχωρέω -ῶ *cum dat.*
Acquiro, ἀντέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, προσκτάομαι, περιποιέομαι -οῦμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω τινί.
Acredula, *id est*, luscinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλη.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acriter, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης.
Acrodrua, *id est*, lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα.
Acrostichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, *id est*, littus, ἀκτή.

Acta, orum, πράξεις.
Actio & Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, *id est*, accusatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κακηγορίας injuriarum.
Actito, ἐνεργέω -ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργὴς, πρακτικός.
Actor, ποιητὴς, πράκτωρ, δραστὴρ & δράστης.
Actor, *id est*, accusator, κατήγορος, διώκων.
Actor, *id est*, patronus, συνήγορος.
Actor, *id est*, histrio, ὑποκριτής.
Actuarium, *id est*, oneraria navis, ὁλκὰς -άδος, ἡ.
Actuarius, *id est*, actorum scriba, χαφδύς.
Actuarius, *id est*, facilis, εὐάγωγος.
Actum est, *id est*, periit, πέπρακται, οἴχεται.
Actuosè, μοχθηρῶς, δραστικῶς.
Actuosus, φιλόεργος, ἐργώδης, πρακτικός.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς.
in ipso Actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens visum, ὀξυωπής, ὁ καὶ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος, κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρίς, καρφίον, ὄγκος, ἧλος.
Acumen, δριμύτης, ὀξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτενής.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω.
Acupictores, πολυκέστοι, φρυγίονες, οἱ ζωατῶν ἐργάται.
Acu-pictus, κεστὸς, πολύκεστος.
Acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.
Acus, eris, ἄχυρον, ἀθὴρ, σκύβαλον.
Acus, ûs, ἀκέστρα, βελόνη, ῥαφίς.
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acutè vociferans, ὀξυβόας, ὁ καὶ ἡ.
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ καὶ ἡ. ὀξυωπίας & ὀξυώπης, ὁ.
Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς & ἐς *cum acc.* ἐπὶ, & *Att.* ὡς.
Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.
Adactus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, εἰσαχθεὶς, ἀναγκασθείς.
Ad amussim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς στάθμην.
Adæquatio, ἀπίσωσις, παρίσωσις.
Adædifico, προσοικοδομέω -ῶ.
Adæquè, ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισόω -ῶ, ἐξισόω -ῶ, ἀπαρτίζω, ἀπευθύνω, ὁμαλίζω.

Adæro,

Adæro, ἐξαργυρόω -ῶ.
Adæstuo, ὑπερζέω, ἐκκυμαίνω, προσκυμαίνω cum dat.
Adaggero, ἐπισυναθροίζω.
Adagium & Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.
Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάπτω, διανάπτω, ἐνάπτω, παρεμφάπτω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπτω, περικαθάπτω, περιάπτω, προσάπτω.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamatorius, ἐρωτικός.
Adamo, ὑπερφιλέω -ῶ τινα, ἀγαπάω -ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἐμφανίζω.
Adapertilis & Adapertus, ἀνεωγμένος, εὐάνοικτος.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐπαρτύω, διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινα, ὑδραίνω.
Adarca vel Adarces, *concreta quædam salsilago*, ἀδάρκης.
Adareo, καταμαραίνομαι.
Adauctus, ûs, ui, ἐπαύξησις.
Adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπιπίνω *cum gen.* vel *acc.*
Adblandior, παρακινέω -ῶ, ὑποσαίνω, ὑποκνίζω.
Adcorporo, σωματοποιέω -ῶ.
Adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addecimo, ἀποδεκατόω -ῶ.
Addenso, πυκνόω -ῶ.
Ad dexteram, Ad sinistram, ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερά.
Addico, *id est*, vendo, ἀπεμπολέω -ῶ, καταλλάττομαί τι, ἀποκηρύττω.
Addico, *id est*, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
Addico, *id est*, condemno, καταδικάζω.
Addictio, *id est*, condemnatio, καταδίκη.
Addictus sum, ἀφιερόω -ῶ τινι, δουλεύω *cum dat.*
Addisco, *id est*, bene disco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις.
Additamentum, ἐπίβλημα, προσθήκη, παρενθήκη.
Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.
Additus, a, um, πρόσθετος, προστεθειμένος.
Addo, ἐπιτίθημι vel προστίθημι τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addormisco, προσκοιμάομαι -ῶμαι.
Addubitanter, διαπορητικῶς.
Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, ὑποψία.
Addubitatus, ὕποπτος, ἀπορηθείς.
Addubito, ἀμφισβητέω -ῶ περί τινος, διαπορέω -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
Adducere in suspicionem, ἄγειν τινα εἰς ὑποψίαν.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω τι εἴς τι.
Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, cum acc. προσίεμαι cum inf.
Adductio, ἀναγωγή, παραγωγή, προσαγωγή, συναγωγή.
Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.
Adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δωρεᾶς.
Adduplico, διπλόω -ῶ ἐπιδιπλασιάζω.
Addedo, καταφάγω.
Ademptio, ἀφαίρεσις.
Ademptus, ἀφαιρεθείς.
Adeò, *id est*, usque eò, οὕτω, οὕτως, ὡς, εἰς τοῦτον.
Adeò ut, τοσοῦτον ὥστε *cum ind.* vel *inf.*
Adeo, *id est*, accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἔπειμι. ἐφοδεύω, προσαναβαίνομαί τινι, φοιτάω πρός σε.
Adeo, *id est*, adorior *seu* aggredior, ἐπιχειρέω -ῶ τινι vel πρός τινα, ἅπτομαί τινος.
Adeo hæreditatem, εἰς τὰ κλήματα πορεύομαι, ἐμβαδεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω -ῶ κληρονομίας.
Adeps, στέαρ, πιμελή, ὀξύγγιον, ἄλειφαρ -ατος, δημός.
Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, *id est*, equitando propius accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.
Adesdum, δεῦρ', δεῦτε, ἴθι δή. ἴθι νῦν.
Adespotus, *id est*, sine domino, ἀδέσποτος.
Adesurio, βουλιμάζω, βουλιμιάω -ῶ, βουλιμώττω.
Adeundum est, παριτητέον ἐστὶ, δίκαιον παριέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω *cum acc.*
Adfringo, προσαίνυμι.
Adgannio, προσκνύζομαι *cum dat.*
Adhabito, παροικέω -ῶ.
Adhæc, ἅμα δὲ, καὶ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τούτῳ, πρόσετι.
Adhæreo, προσέχομαι vel περιέχομαι, προσκολλάομαι -ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσίσχομαι, *omnia cum dat.*
Adhæsio, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσερεύγω.
Adhamo, αἰγιστεύω.
Adhibeo, ἀπονέμω vel διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam & diligentiam, ἔχω vel ποιέω -ῶ ἐπιμέλειαν τινος.
Adhibeo in consilium, παρακαλέω -ῶ τε vel εἰς συμβουλὴν, παραλαμβάνω τὴν συμβουλὴν, συμβουλεύομαί τινι.
Adhibeo mentem, προσέχω τινι, vel προσέχω τὸν νοῦν τινι.

Adhinnio,

Adhinnio, προσχρεμετίζω.
Adhortesco, ἐπαπλήττομαι, ἐπιφοιτάω.
Adhortatio, διακέλευσμός, ἐγκέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπή, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμός, παρακέλευσις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐρεθιστής, ἐργεπείκτης.
Adhortatorius, παρακελευστικός.
Adhortor, ἀντιβολέω -ῶ σε, προτρέπω τινὰ εἰς vel ἐπ' ἀρετήν, παρακαλέω -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαι σοι τοῦτο, ὀτρύνω.
Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.
Adhuc hodiè, ἔτι καὶ νῦν.
Adjaceo, παράκειμαι vel πρόσκειμαί τινι.
Adjectio & Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσβολή, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παρεμβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, *id est*, adduco, προσάγω, εἰσάγω, ἐπάγω.
Adigo, *id est*, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παρίσταμαί τινα εἰς τι.
Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινι, προστίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei *vel* ad rem, προσέχομαί τινι. ἐπέχω τινι τὴν γνώμην vel τὸν νοῦν.
Adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι.
Adimo, παρέλω, ἀφαιρέω -ῶ vel ἐξαιρέω -ῶ τί τινος vel τινά τι, παραιρέω -ῶ τι & τινά τι vel τινός τι.
Adimpleo, ἐπιπληρόω -ῶ vel προσαναπληρόω -ῶ τι, ἀναπλέω -ῶ.
Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.
Adipalis, στεάτινος.
Adipatus & Adiposus, στεατώδης & στεατώδης, πιμελώδης.
Adipiscor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινος, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι -ῶμαι, ἀντιποιέομαι -οῦμαι *cum gen.*
Aditio & Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὔεφοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλαστος.
Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.
Adjugo, ἐπιζεύγνυμι.
Adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, συνεργὸν, ἐπίκουρον ἐπαγωνίζεσθαί τινι.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.
Adjunctor, ἐπιζευκτήρ, ἐπιθέτης, προσθέτης.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι, κολλάομαι -ῶμαι.

Adjuratio, ἐξορκισμός.
Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.
Adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω -ῶ, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐφορκίζω τινα, ὁρκόω -ῶ, ἐπορκόω ῶ, ἐπομόω ῶ vel ἐπόμνυμι.
Adjuto, προσβοηθέω -ῶ.
Adjutor & Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργὸς, ἀλκτήρ, ἀλεξήτωρ, βοηθούμενος.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.
Adjutus est, ὠφελήθη.
Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjuvator & Adjuvatrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, συνεργὸς, ἀλκτήρ.
Adjuvo, βοηθέω -ῶ *cum dat.* ἀμύνω, ὀφέλλω, ἐπικουρέω -ῶ, ἐπωφελέω -ῶ, συνωφελέω -ῶ, βοηδρομέω ῶ.
Adjuvo te, συνάπτομαί σοι τοῦ πόνου, συναίρομαί σοι τὸν πόνον, ὠφελέω -ῶ τινι, συνωφελέω -ῶ τινα.
Adlaboro, ταλαιπωρέω -ῶ.
Adlubesco, ἀρέσκομαι.
Admando, ἐπιτάττω.
Admetior, ἐπιμετρέω -ῶ, προσμετρέω -ῶ.
Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω -ῶ, χαρακίζω.
Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Administer, ὑπηρέτης, διάκονος.
Administra, ὑπηρέτις.
Administratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.
Administrator, διοικητής, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.
Administro, διοικέω -ῶ, ὑπηρετέω -ῶ, ἀμφιπολέω -ῶ & πρυτανεύω *cum dat.* διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.
Administro malè, κακοδιαιτάω -ῶ τινος, παραδιοικέω -ῶ τι.
Administro sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, ἀξιόθαυμος, ἀγαστός.
Admirabiliter, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.
Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, ἀξιόθαυμος, ἀγαστός.
Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θέλγμα, θαυματοποιΐα.
Admirationi sum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.
Admirator, θαυμαστής, ἀγαστής, θελκτήρ.
Admiror, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θήπω, καταθήπω, σεβάζω.
Admisceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.
Admissarium admitto, ὀχεύω.
Admissarius, *sc.* equus, ὀχευτὴς, ὀχεῖος, ἀναβάτης, θορός.
Admissio, εἰσδοχή, εἰσαγωγή, συγχώρησις.
Admissum, *sc.* scelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.

Admissura,

Admissura, *sc.* equa, ὄχευμα, ὀχεία.
Admissus, προσδεχθείς.
Admistio, μίξις, ἐπίμιξις, πρόσμιξις.
Admistus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.
Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι *cum acc.* ἐφίημι, παρίημι, προσίημί τινα εἴς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, εἰσφέρω.
Admitto flagitium, δεινὸν *vel* αἰσχρόν τι ποιέω -ῶ *vel* ἐργάζομαι, πλημμελέω -ῶ τι.
Admodulor, προσᾴδω, ἀντιμελίζω.
Admodum, ἀπαρτὶ, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῇ, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω -ῶ.
Admoneo, παρακαλέω -ῶ τινα ἐπί τι, παραινέω -ῶ *cum dat.* νουθετέω -ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω.
Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.
Admonitor, παραινέτης, νουθέτης, ἐπιμνηματιστής.
Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικός.
Admonitus, παραινούμενος, παραινεθείς.
Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.
Admotio & Admotus, ûs ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.
Admotus, a, um, προσπελασθείς.
Admoveo, προστίθημί τι πρός τι, παραβάλλω *vel* προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.
Admoveo manum, προσάγω *vel* παραβάλλω *vel* προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα.
Admugio, ἐπιμυκάομαι -ῶμαι.
Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
Admutilo, κολοβόω -ῶ.
Adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adnatatio, πρόσνηξις.
Adnato & Adno, ἀπονήχομαι *vel* παρανήχομαι *vel* προσνήχομαί τινι.
Adnavigatio, εἴσπλοος, ἐπίπλοος.
Adnavigo, εἰσπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.
Adnecto, ἐπιπλέκω.
Adnicto, ὀφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμέω -ῶ, σκαρδαμύσσω -ττω, ἐπισκαρδαμύσσω -ττω, ἐνδίλλω.
Adnitor, πιέζομαι -ῶμαι.
Adnixus, πιεσθείς.
Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnubilo, ζοφόω & ἐπιζοφόω -ῶ.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnutritus, ἐπιθρεπτός.
Adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, περιχωννύω.
Adoleo, θυμιάω -ῶ, καίω, *act.* θειόω -ῶ, κνισσάω -ῶ, καθαγίζω.
Adolescens, μεῖραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφῆλιξ.
Adolescentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβία, ἐφηβότης.
ab Adolescentia, ἐκ μειρακίου.
Adolescentior & Adolescenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακίζομαι -οῦμαι.
Adolescentula, νεᾶνις, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.
Adolescentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.
Adolesco, ἀτάλλω, ἐνηβάζω, μειρακιεύομαι, μειρακιόομαι -οῦμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, ἀκμάζω.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συνεπικρύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, εἰσποίησις.
Adoptatitius, Adoptivus, & Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱόθετος, εἰσποιητός.
Adoptator, υἱοθετῶν -ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, εἰσποίησις.
Adopto, υἱοθετέω -ῶ, υἱοποιέω -ῶ, υἱόω -ῶ, εἰσποιέω -ῶ, τεκνοποιέω -ῶ, παῖδα τίθημι, ποιέω -ῶ *vel* εἰσποιέω -ῶ παῖδα, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω -ῶ.
Adorior, iris *vel* eris, ἐπιχειρέω -ῶ τινι *vel* πρός τινα, ἐπέρχομαί τινα, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐφίσταμαι, κατάρχω, εἰσβιάζω.
Adornatio, διακονία, συσκευασία.
Adorno, ἐπικοσμέω -ῶ, ἐντύνω, ἐνσκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγκροτέω -ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω -ῶ τῷ Θεῷ & τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorsus, ἐπιθέμενος, καταρξάμενος.
Adposco, προσαιτέω -ῶ, ἐπαξιόω -ῶ.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Adquo, *id est*, quoad, ἕως οὗ, μέχρις οὗ.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrasus, ἐπίξεστος.
Adrepo, προσέρπω σοι, ἐφερπύζω ἐπί τινα.
Adruo, ἀνατρέπω.
Adscisco, προσαιρέομαι -οῦμαι ἐμαυτῷ τι, ἀπάγομαί μοι δουλείαν, ἐπισπάομαι -ῶμαι κίνδυνον.
Adscribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
Adscriptus in tribum, προσνεμηθεὶς τῇ φρατρίᾳ.
Adsignifico, προσσημαίνω, σημαίνω.
Adsitus, παρέμφυτος.
Adspuo, καταπτύω.
Adstringo, σύφω.
Adsum, ἐγγίζω τινὶ *vel* πρός τινα, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσειμι, παραγίνομαι.
Ad summam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
Ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ ἔσχατον.
Adtexo, παραπλέκω.

Advectio,

Advectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, κομιδὴ, εἰσκομιδή.

Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.

Advectus, παρακομισθείς.

Advehο, ἐπάγω, ἐποχέω -ῶ, εἰσκομίζω -ομαι.

Advelo, ἐπικαλύπτω.

Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.

Adveneror, σεβάζομαι, προσαιδέομαι -οῦμαι.

Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.

Advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι -οῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελεύθω.

Adventitius, ἐπείσακτος, ἐξωτικὸς, ἔπηλυς, συμβεβηκὼς, ἐπεισοδιώδης, ἐπεισόδιος.

Advento, προσέρχομαι τινι, ἔπειμι, παρίσταμαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι -οῦμαι πρός τινα.

Adventor, προσήλυτος, πλησιάζων.

Adventus, ἐπηλυσία, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.

Adverbero, ἐπιμαστίζω, προσραπίζω.

Adverbium, ἐπίρρημα.

Adversa, τὰ ἐναντία.

Adversa fortuna, ἀτυχία, δυστυχία, δυστύχημα.

Adversâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.

Adversa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.

Adversans, ἐναντιούμενος.

Adversaria, ἐφημερίδες.

Adversarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιστὴς, ἀντιστάτης, ἀντιλέγων, ὑπεναντίος, ἀντίβιος.

Adversator, ἀντιστάτης.

Adversitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντιπραξις.

ex Adverso, ἀντωπὸν, κατὰ ἀντικρύ, πάλιν.

Adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν.

Adversor, ἐναντιοῦμαι σοι, ἀντίκειμαι.

Adversum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.

Adversùs *vel* Adversum, *præpositio*, κατὰ *cum gen.* πρὸς, ἀντικρύ.

Adversùm *vel* Adversùs, *adverb.* ἀντικρὺ, ἐναντίον.

Adversus, ἀντικείμενος.

Advertere animum, ἐφιστάναι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, ἀποσκήπτειν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν.

Adverto, *id est*, ad aliquem locum verto, περιτρέπω, ἐπιστρέφω.

Adversperascit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.

Advigilo, ἀγρυπνέω -ῶ τὰς νύκτας, ἐπιγρηγορέω -ῶ· & *pro* incumbo, *seu* operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περί τινος.

Adulatio, κολακεία, θωπεία.

Adulator, κόλαξ, θὼψ, θωπευτικός.

Adulatorius, κολακευτικὸς, θωπευτικός.

Adulatrix, κολακὶς, κολακεύτρια.

Adulor, κολακεύω τινὶ & τινὰ, θωπεύω, κερκωπίζω.

Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μάχλης, πένθης.

Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μαχλὰς, μαχλίς.

Adulteratus, μοιχικὸς, κίβδηλος, κιβδηλευθείς.

Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον *vel* παρακεκομμένον *vel* οὐκ ὀρθῶς κοπὲν *vel* κεκιβδηλευμένον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.

Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδήλευμα.

Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος, νόθος.

Adultero *vel* Adulteror, μοιχεύω -ομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.

Adultero, *id est*, rem sinceram corrumpo, κιβδηλεύω.

Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.

Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.

Adultus puer, ἀρτίστακτος.

Adumbratim, σκιερῶς.

Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπεικόνισμα, ὑπογραφή.

Adumbratus, ἐπίσκιος.

Adumbro, εἰκάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.

Aduncitas, καμπυλότης.

Adunco, *id est*, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.

Adunco naso, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.

Aduncus, καμπύλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.

Ad unguem, δι' ὄνυχος.

Aduno, ἑνόω -ῶ.

Advocatio, συνηγορία, παράκλησις.

Advocatus, συνήγορος, παράκλητος, πρόσκλητος.

Advoco, προσκαλέω -ῶ, & προσκαλέομαι -οῦμαι *cum acc.* ἐπικαλέω -ῶ, & -έομαι -οῦμαι μεταπέμπω.

Advolatio *vel* Advolatus, πρόσπτησις, ἐπίπτησις.

Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω -ῶ.

Advolvo, προσκυλίω.

Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω -ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρός τινος γόνατα.

Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.

Advorsor *pro* Adversor, ἐναντιόομαι -οῦμαι σοι.

Ad votum, *id est*, ex sententia, κατὰ γνώμην.

Adurgeo, ἐπιπέρχω.

Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.

Adusque, μέχρι.

Adustio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.

Adustus, κεκαυμένος.

Ædepol, νὴ τὼ Θεὼ, νὴ τὸν Πολυδεύκην.

Ædes, dis, *id est*, locus sacer, ναός, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερόν, σηκός.
Ædes, dium, *id est*, domus, οἶκος, αὐλή.
Ædicula, *id est*, parva domus, οἰκίδιον, πινακοθήκη.
Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστής, ἀρχιτέκτων.
Ædificium, οἰκοδόμημα, οἴκημα, δομή, δῶμα, ἐφίδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.
Ædifico, οἰκοδομέω -ῶ, δέμω, δομέω -ῶ.
Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.
Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω -ῶ, ἀστυνομέω -ῶ.
Ædilitius, ἀγορανομικός, ἀστυνομικός.
Æditimor, νεωκορέω -ῶ.
Æditimus, & Æditius, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερόδουλος, ἱεροκόμος, ναοφύλαξ Att. νεωφύλαξ.
Æditus *corruptè pro* editus, *id est* altus, ὑψηλός.
Æger, νοσῶν, νοσερός & νοσηρός, λυπηρός, νόσιμος, νοσαχθής.
Æger animo, δύσθυμος.
Ægilops, *oculi vitium, & herbæ seu arboris species*, αἰγίλωψ.
Ægonomus, *id est*, caprarius, αἰπόλος.
Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, *in compositis* δύς.
Ægre fero, δυσπαθέω -ῶ τι, ἀγανακτέω -ῶ *cum dat.* δυσχεραίνω, διαγανακτέω -ῶ, δυσχεραίνω -οῦμαι, δύσφορος εἰσίκω, χαλεπῶς φέρω.
Ægresco, ἀσθενέω -ῶ.
Ægrimonia, λύπη, ἀνία.
Ægritudo *animi*, λύπη, νόσημα, πάθος.
Ægrotatio *corporis*, ἀῤῥωστία, ἀῤῥώστημα, νόσημα, πάθος.
Ægroto, νοσέω -ῶ τοὺς νεφρούς, renibus, ἀσθενέω -ῶ, ἀῤῥωστέω -ῶ, πονήρως ἔχω.
Ælurus, *id est*, felis, αἴλουρος.
Ægrotus, ἄῤῥωστος, νόσιμος, ἐμπαθής.
Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπίζηλος *pro* ἐπίζηλος.
Æmulor, ζηλόω -ῶ τι, φθονέω -ῶ, κοτέω -ῶ, φιλονεικέω -ῶ τινι πρός, διαζηλοτυπέω -ῶ.
Æmulor, *id est*, invideo, φθονέω -ῶ τινι *vel* ἐπί τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερός, ζηλότυπος, ἀντίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτής, ἀντίτεχνος, ἐφάμιλλος.
Æneus, χάλκεος -οῦς, χάλκειος.
Aenum *vel* Ahenum, χαλκεῖον.
Ænigma, αἴνιγμα.
Æquabilis & Æqualis, ἴσος, ὁμαλός, ἄρτιος. ἡλικιώτης, εναλίγκιος, ὅμοιος.
Æquabilitas & Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Æquævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.

Æqualitas, ὁμαλότης, ἰσότης, καὶ ἰσον.
Æquamentum, σάθμησις.
Æquator, ἰσημερινός.
Æque, ἐξ ἴσου, ἀγχώμαλος, ἐν ἴσῳ, ἐπίσης καὶ ὡς.
Æquanimitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη.
Æquanimiter, εὐγνώμως, εὐγνωμόνως.
Æquanimis, εὐγνώμων, ἐπιεικής.
Æqui bonique facio, εὐλογιστέω -ῶ πρός τι, εὐγνωμονέω -ῶ τινι.
Æquidies, ἰσημερινόν.
Æquilatatio, ἰσοπλατής.
Æquilibris, ἰσόῤῥοπος, ἰσόσταθμος.
Æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοστάσιον, ἰσάζω τὰ ζυγά, ἰσομοιρία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος.
Æquinoctialis, ἰσημερινός.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Æquiparabilis, ἰσαστός, παράλληλος, ἀνάλογος.
Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσόω -ῶ, ἰσάζω, παρισόω -ῶ, ἐξισόω -ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω -ῶ, ἰσοῤῥοπέω -ῶ.
Æquipondium, ἀντίσήκωσις, σήκωμα.
Æquitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Æquiter, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.
Æquivalens, ἀντίσταθμος, ἴσος, ἰσοκρατής.
Æquivaleo, ἰσόω -ῶ, ἰσοδυναμέω -ῶ.
Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως *vel* μὴ ἀνιαρῶς *vel* ἀλύπως *vel* ἀπαθῶς *vel* εὐγνωμόνως τι φέρειν.
Æquo, as, are, ὁμοιόω -ῶ, ἰσόω -ῶ, ἀναλογέω -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, πέλαγος, ἅλς.
Æquoreus, ἐνάλιος, πελάγιος & πελάγιος, πελαγικός.
Æquum, ἐπιεικές, ἐπιεικές, ἄριστον.
Æquum est, ἐπιεικές ἐστι, προσῆκόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
Æquus, ἐπιεικής, ὁμαλός, ἴσος, ἠλίκιος, δίκαιος.
Aer, ἀήρ, αὔρα, αἴθρη.
Æramentum, χάλκωμα, χρηματοφυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτική.
Ærarii Præfecti & Tribuni, ἀποδέκται, ταμίαι.
Ærarium, ταμεῖον, χαλκεῖον.
Ærarium militare, στρατιωτικὸν χρηματοφυλάκιον.
Ærarius, *sive* ferrarius faber, χαλκεύς, χαλκουργός, χαλκοπώλης, χαλκόκροτος, χαλκοτύπος.
Ærarius, *id est*, qui ad æs pertinet, χάλκειος -οῦς.
Ærarius, *id est*, qui æs cogit, φορολόγος, ὑποτελής.
Ærarius homo, *id est*, debitor, ὑπόχρεως, χρεώστης.
Æratus, *id est*, ære tectus, κεχαλκωμένος, κατάχαλκος.

Ære

Ære alieno obstrictum esse, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
Æreum vas, ὅλκιον, ὁλκεῖον, χαλκοῦν ἀγγεῖον, χάλκωμα.
Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκιος, χαλκοῦς, χαλκόσομος.
Ærificium, χάλκωμα.
Aëripes, ἀερίπους.
Æripes, *id est*, ferratus, χαλκόπους.
Aëris bonitas, εὐδία.
Aërius, ἀέριος, ἠέριος, ἠλίβατος.
Æro, as, χαλκόω -ῶ.
Ærosus, χαλκώδης.
Æruginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Ærugo, ἰὸς χαλκοῦ, ἐρυσίβη.
Ærumna, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, ὀϊζύς, τὰ δεινά, ἀθλιότης.
Ærumnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχής, ὀϊζυρός, τάλας -ανος, πολύπονος, ἀταλαίπωρος ψυχῇ, δυστυχής, ὁ δυστυχῶν, κακοπαθῶν.
Æs, χαλκός, ὁ, pro *pecunia*, χρήματα.
Æs alienum, *id est*, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs caldarium, χαλκὸς χυτός.
Æs alienum dissolvere, χρεολυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
Æs nostrum, *id est*, nobis debitum, τὸ χρεωστούμενον.
Æs militare, χρήματα στρατιωτικά.
Æsculeus, βαλανώδης.
Æsculus, *arboris species*, βάλανος.
Æstas, θέρος, θέρεια, ἔαρ.
Æstifer, αἰθοφόρος.
Æstimabilis, τιμητός.
Æstimandum est, δοκιμαστέον.
Æstimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Æstimator, δοκιμαστής, ἀποτιμητής, κριτής, λογιστής, τιμητής, τιμητής.
Æstimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω ῶ, ἀποτιμάω -ῶ, εἰστιμάω -ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι οῦμαι, μετρέω ῶ.
Æstiva, τὰ θερινά.
Æstivo, ἀποθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æstivus, θερινός.
Æstu affligo, *id est*, exuro, καυματίζω.
Æstuarium, ἐκροή, ῥύαξ.
Æstuat mare, ἅλς πλημμυρεῖ.
Æstuatio, καύσων.
Æstuo, καυσόομαι -οῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æstuo desiderio, σφύζω.
Æstuosus, καυματώδης, καυσώδης, πνιγώδης.
Æstus, calor nimius, καύσων, ἔγκαυσις, αἶθος, θάλπος.
Æstus maris, κλύδων, σάλος, βρασμὸς, πλημμύρα.
Ætas, βίος, γενεά, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος vel αἰδέσιμος.
Ætatis ejusdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, νηπεία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰὼν, ἀθανασία.
Æternitati mando *vel* Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternum, & Æterno, ἀϊδίως, αἰωνίως, αἰεὶ, ἀθανάτως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθήρ.
Æthereus, αἰθέριος.
Ævitas, ἡλικία, τὸ πρεσβύ.
Ævum, αἰών.
Affabilem esse, ἔχειν *vel* διατιθέναι ἡδέως πρός τινα.
Affabilis, εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabre, *id est*, artificiose, scite, ἐντέχνως δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περιποιέω -ῶ, & -έομαι -οῦμαι.
Affabrefactum, περιπεποιημένον.
Affaniæ, ὑθλήματα.
Affatim, *id est*, abunde, δαψιλῶς, ἄδην & ἄαδην, κατακόρως, ἅλις, & *cum gen.* & *absolute*.
Affatio, ἐπίλογος, πρόφασις.
Affectate, *id est*, curiose, κατεσπουδασμένως, περιέργως.
Affectatio, *id est*, nimia diligentia, περιεργία, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, περίεργος.
Affectatus sermo, λογοσυνία, λογοδαιδαλία, φρυαγματώδης λόγος.
Affectio & Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμή, φρόνημα.
Affecto, *id est*, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαί τι, μνηστεύομαι τὰς φιλίας, σπουδάζω *cum acc.* ζηλόω, περιεργάζομαι, ἀντιποιέομαι -οῦμαί τινος. ἐπιβουλεύω τῇ τυραννίδι, affecto tyrannidem.
Affectus, *id est*, ægrotus, ἐμπαθής, κακοπαθέω -ῶν, τρυχόμενος, κατειργασμένος.
Affectus ita sum, οὕτως ἔχω γνώμης, τοιοῦτός εἰμι, οὕτως ἔχω περὶ τοῦτο, οὕτως ἑάλωκα τῷ πάθει.
Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη.
Affectus vitiosus, πάθημα.
Affectus, ûs, *vide* Affectio.
Affero, προσφέρω, *Poë* τι, ἐπιφέρω, κομίζω, -ῶ, παρέχω -ομαι, παρακομίζω, ἀπαγγέλλω -ῶ.
Afficio, διατίθημι, καθίστημι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω -ῶ τινα, ποιέω -ῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, πράττω τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά.
Afficior, *id est*, istius animi sum, ἔχω, διάκειμαι. διατίθεμαι, πάσχω.
Affictitius, ἐπίπλαστος.
Affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω -ῶ, προσερείδω, συμπλέκω, διαπείρω -ῶ, προσπασσαλεύω & προσπατταλεύω.

Affingo, προσπλάττω, προσαναπλάττω, προσποιέομαι -οῦμαι.

Affinis, *id est*, cognatus, προσήκων, συγγενής, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος, κηδεμών.

Affinis, *id est*, conterminus, ὅμορος, πρόσορος.

Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων *vel* ἐπέχων.

Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, *verbatim* concilio affinitatem inter homines.

Affinitas, συγγένεια, ἀγχιστεία, κηδεία, κήδευμα, ὁμογαμβρεία, συγγαμβρεία.

Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.

Affirmate, καταφατικῶς.

Affirmatio, κατάφασις, ἐπέρεισις, παράστασις.

Affirmo, ἐπερείδω, ἀλλὰ βεβαιόω -ῶ τινί τι, διαβεβαιόομαι -οῦμαι, κατάφημί τι, διϊσχυρίζω, συμβιβάζω, διορίζομαι.

Affixus, προσπεφυκὼς & προσπεφυκώς, προσαπτόμενος, προσηλωμένος, συμπλεκής, σύμπλοκος.

Affixus cruci, σταυρωθεὶς, σταυρῷ σύμπλοκος.

Afflatus, a, um, ἐπίπνοος & ἐπίπνους, ἐπιπνευσθείς.

Afflatus numine, ἐνθουσιαστικός, ἔνθεος.

Afflatus numinis, ἐνθουσιασμός.

Afflatus, ûs, ui, ἐπίπνοια, προσπνευμα.

Affleo, δακρύω, παραδακρύω.

Afflictatio, **Afflictio**, & **Afflictus**, ûs, ui, κάκωσις θλίψις, ταλαιπωρία & ταλαιπώρημα, πάθος, πάθημα, ἀνάγκη, κακότης *Poët*.

Afflictiones, τὰ κακά.

Afflicto, προσθλίβω, ταλαιπωρέω -ῶ *transitivè*, κακόω -ῶ.

Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω -ῶ, ταλαιπωρέω -ῶ, κακόομαι -οῦμαι.

Afflictor, *id est*, qui affligit, ὑβριστής, κακοποιὸς, ταλαιπωρῶν -ῶν.

Afflictus, ταλαίπωρος, κακωθεὶς, καταβεβλημένος, προσαραχθείς.

Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω -ῶ *cum acc.* κακόω -ῶ, κακῶς ποιέω -ῶ τινα, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσαπτίζω.

Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω -ῶ, ταλαιπωρέομαι -οῦμαι, κακόομαι -οῦμαι.

Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω -ῶ.

Affluens, περιουσιάζων, περιουσιαστικός.

Affluenter, ῥύδην & ῥύβδην, δαψιλῶς.

Affluentia, ἐπίρροια, εὐπορία, ἐπίρρυσις, πλεονασμα.

Affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν *neut. absolut.* πλοῦτον τινα πλουτεῖν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν.

Affluo, *id est*, abundo, ἐπιρρέω, περιουσιάζω, περιβλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω.

Affodio, προσορύττω.

Affor, *id est*, alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω -ῶ τινι ἀλλὰ προσφθέγγομαι -ῶ.

Affore, παρέσεσθαι.

Afformido, προσφοβέομαι -οῦμαι.

Affrango, ἐπιρρήγνυμι.

Affremo, προσφρυάττω, ἐπιβρέμω.

Affrico, **Affrio**, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθραύω, προσψήχω.

Affrictum, *id est*, quod quis affricat, ἐπίτριμμα.

Affrictio & **Affrictus**, ûs, ui, ἐπίτριψις, πρόστριψις.

Affulgens, ἐπιλαμπής, ἐλλαμπρυνόμενος.

Affulgentia, ἐπίλαμψις.

Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προστίλβω.

nulla spes **Affulget**, οὐκ ἐλπὶς ἔτι, μηδεμίαν ἐλπίδα ἔχω.

Affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω -ύνω, προσχύω -ύνω.

Affusio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.

Affusus, προσχυθεὶς, ἐπιχυθείς.

Aforis, ἔξωθεν.

Africus ventus, λίβος, λὶψ, λίβυος.

Agamus, *id est*, innuptus, ἄγαμος.

Agaricum, ἀγαρικόν.

Agaso, ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης, ἱπποκόμος.

Age, ἄγε, ἀλλὰ γε δεῦρο, φέρε, φέρε δὴ, φέρε γάρ.

Agedum, ἄγε δὴ, εἶα ἄγε, ἔχε δὴ, φέρε τοίνυν.

Agelastus, *id est*, qui sine risu est, ἀγέλαστος.

Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον, χωμάτιον.

Ager, ἀγρὸς, χῶρος.

Agere festum diem, ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀργίαν.

Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζόεσθαι -οῦσθαι.

Agesis, ἄγε δὴ, ἄγε δῆτα.

Aggemo, ἐπιστενάζω.

Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς, πρόσχωμα.

Aggero, as, σωρεύω, χόω, περιστέλλω.

Aggero, is, ere, ἐπιφορέω -ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.

Agglomero, συναγείρω, σπειρίζω, ἐκπλωίζω, συνάγω.

Agglutino, προσκολλάω -ῶ, προσάπτω.

Aggravo, ἐπιβαρύνω, & ἐμβρίθω, ἐνσκήπτω.

Aggredior, ἐπιχειρέω & ἐγχειρέω -ῶ τινι, εἰσβάλλω εἰς τι, ἐπέρχομαί σε, ἀντιβολέω -ῶ, ἐφόρμησιν παρέχω, ἔπειμι.

Aggredior unà, συγκαταβαίνω, συνέξειμι, συνεπιτίθεμαι.

Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.

Aggressio, ἐπιβολὴ, ἐπιχείρησις, ἐφόρμησις, ἐπέλευσις.

Aggressus, εἰσβολὴ, ἐμβολή.

Agilis, ἐλαφρὸς, εὐάγωγος, εὐκίνητος, εὐστρεφὴς, εὐσκαρθμος.

Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.

Agiliter, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκίνητος, δονητός.
Agitare consilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλων περί τινος.
Agitatio, ἄσκησις, δόνησις, δόνημα, εὐκινησία, ἐπιχείρημα.
Agitator, ἐλατὴρ, ἀγωγεὺς, κινητής, ἀγωγεύς.
Agite, Agitedum, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, δονέω-ῶ, κινέω-ῶ, ἀνακινέω-ῶ, πράττω, διασείω, σαλεύω.
Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω-ῶ, λοχηγετέω-ῶ.
Agminis praefectus, λοχαγός.
Agna, ἀμνή.
Agnascor, παραφύομαι.
Agnatio, πρόσφυσις, ἀγχιστεία.
Agnati, συγγενεῖς, πάτρωοι οἱ, πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐγγυτάτω πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἀρρένων οἰκεῖοι.
Agnatus, συγγενής, πάτρωος, ἀγχιστεὺς, ἀνεψιός, ὁ πρὸς ἀνδρός.
Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκος.
Agnicula, ἀμνός.
Agni nuper nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἀγνεῖος.
Agnitio, ἐπίγνωσις.
Agnitus, γνωστός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnosco, ἀναγινώσκω τινα, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
Agnus, ἄρνος, ἀρνίον, ἀρὴν, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω-ῶ, πράττω, τελέω-ῶ, πράττω τι, διαπράττομαι.
Ago, *id est*, effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτος.
Ago gratias, χάριν ὁμολογέω-ῶ, χάριν οἶδα.
Agon, ἀγών.
Agonia, ἀγωνία.
Agonizo, ἀγωνίζομαι.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agrestis, ἀγρεῖος, ἄγριος, ἀγροικος, ἀπόλις, χωρίτης.
Agricola, ἀγρότης, γεωργὸς, γεωμόρος, ἀγρότης, γηίτης & γήτης, ἐργαστίων.
Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimensor, γεωμέτρης.
Agripartitio, γεωδαισία, γεωμορία.
Ah, Aha, αἶ. αἶ.
Ah me miserum, αἶ τάλαν.
Aheneus, Ahenus, χάλκεος-ους.
Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρεάγρα.
Aheu, ἰού.
Aio, φημί.
Ala, πτερὸν, πτέρυξ, θύσανον.
Ala, *locus subter brachium*, μασχάλη.
Ala, *equitum turma*, τὰ πτερὰ, ἡ ἴλας.
Alabastrum, ἀλάβαστρον.
Alacer & Alacris, εὔθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρὸς, ἀκραιφνὴς, ἀνεπαχθής.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη, δραστήριον.
Alacriter, προθύμως, εὐθύμως, ἐπιμελῶς, φαιδρῶς.
Alapa, κόλαφος, κόνδυλος *Att.*
Alapam impingere, ῥαπίζειν τινα, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντεῖναι.
Alapis cedi, κονδύλους λαβεῖν.
Alas addere, *id est*, animum addere alicui, ἀναπτεροῦν, πτεροῦν.
Alatus, πτερωτὸς, πτερωτής.
Alauda, κόρυδος, -υδος, ἡ.
Albarium, κονίαμα.
Albatus, λευχειμονῶν.
Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albeo, *id est*, albus sum, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λευκόω-ῶ, λευκαίνω.
Albor, oris, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albucum, ἀσφόδελος, ἀνθέρικος.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκὸν, λογὰς, σφενδόνη, ἀλφός.
Albugo *in oculo*, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀλφός.
Album *subst.* γραμματεῖον.
Albumen *in ovo*, λεύκωμα τοῦ ᾠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ᾠοῦ.
Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαληρὸς, ἀλφός.
Alcedo, ἀλκυών.
Alea, πεττεία, κύβος.
Aleâ rem perdo, καταχυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτερόεις.
Alesco, φύομαι. ἐκτρέφομαι.
Ales, *id est*, velox, ταχὺς, ὠκύς.
Alga, φῦκος θαλάσσιον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω-ῶ, φρίττω.
Algidus, κρυώδης, κρυερός.
Algificus, ψυχοποιός.
Algor, ἄλγος, ῥῖγος, φρίξ.
Algosus, φυκώδης.
Alias, ποτὲ μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλη, ἐνίοτε.
Alibi, ἀλλαχοῦ, ποῦ, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ, -ικος, ὁ χόνδρος.
Alicubi, ἐνιαχοῦ, ἐνίπου, ποθί.
Alicunde, πόθεν, ἁμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλοτρίως ἔχω πρὸς ἐκεῖνον.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτριόω-ῶ.
Alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.
Alienum, ἀλλόκοτον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ἀδιαίτητος, ξένος.
Aliger, πτερωτὸς, πτεροφυής, πτεροφόρος.
Alimentarius, σιτικός.

Alimentum, Alimonia, τροφὴ, βόσκημα, βρῶμα.
Alio, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliqua, πῃ.
Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ἄρτι, ποτε, ἐνίοτε, ἤδη.
Aliquantillum, ὀλίγον, ἐπιποσόν.
Aliquantisper, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquantum, ἐπὶ ποσόν.
Aliquantus, ποσός τις.
Aliquatenus, μέχρι τινὸς, μέχρι του.
Aliquid, τι.
Aliquis, τις, εἷς, δεῖνα, ἀμός.
Aliquo, ποι.
Aliquo modo, ἀμηγέπως, πως.
Aliquorsum, εἴς τινα τόπον.
Aliquot, τινὲς, ἔνιοι.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἔστιν ὅσάκις.
Aliquotfariam, ἐνίοτε.
Aliter, ἄλλῃ πῃ, ἄλλως, καὶ ἄλλον τρόπον, τανάλλως.
Aliubi, ἄλλῃ πῃ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο πλὴν.
Aliunde, ἀλλαχόθεν, ἄλλῃ.
Alius, a, ud, ἕτερος, ἄλλος, ἀλλοῖος.
Alius quispiam, τις ἄλλος.
Allabor, προσρέω -ῶ.
Allaboro, ἐπιπονέω -ῶ.
Allævo, λεαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω -ῶ.
Allaudo, ἐπαινέω -ῶ.
Allecto & Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσηρημένος, προσακεκλημένος, ἐπαγόμενος, ἐφελκόμενος.
Allegatio, παραγγελία.
Allego, as, παραπέμπω τινα, ἐγκρίνω, προσφέρω, ἐπάγω.
Allego, is, ἐπιλέγομαι, προσεπαλαλέγω.
Allevamentum & Allevatio, ἀνακούφισις, ἐπικούφισμα.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
Alliatus, σκοροδισμένος.
Allicio, ἐφελκύω, ἐπάγομαι τινί τι.
Allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταφέρω.
Alligatio & Alligatura, πρόσδεσις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, περίαμμα.
Alligo, ἀπαρτάω, περιάπτω, προσδέω, ἐξαρτάω -ῶ.
Allii caput, γέλγις, ιος vel ιδος.
Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
Allisio, προσάραξις.
Allium, ἀγλίδιον, σκόροδον, ὀλκόν.
Alloquium, πρόσφθεγμα, παράφασις, προσαγόρευσις, προσφώνημα.
Alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσφωνέω -ῶ τινα, λαλέω -ῶ τινι, ἐπαυδάω -ῶ, προσλαλέω -ῶ, προσαγορεύω.
Allubesco, ἐπαρέσκω.
Alluceo, ἐπιλάμπω, προφαίνω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.
Allucinor, παραβλέπω.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
Alludo, προσπαίζω τινι, χαριεντίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόσκλυσις.
Almus, τρόφιμος, ἀλτρεφής, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρη & κλήθρα, αἴγειρος.
Alo, τρέφω, πιαίνω, χλιδάω.
Aloë, ἀλόη.
A longè, πόρρωθεν.
Altare, βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.
Altè, βαθέως, ὕψι, ὑψηλῶς.
Altiosus, Altus, κρυόεις, κρυερός.
Alter, ἕτερος.
Alter, *cùm bis repetitur*, ὁ μὲν, ὁ δὲ.
Alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
Alteratio, ἑτεροίωσις.
Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος, ἀντιλογία.
Altercor, διαμαχίζομαι ὑπέρ τινος, ἐρίζω τινί τι, ἀμφισβητέω -ῶ.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω & -ομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
Altero, ἑτερόω -ῶ, ἀλλοιόω -ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, ὁπότερος, ὁποτεροσοῦν.
Alterutrinque, ἐπαμφότερα.
Altilis, σιτιστὸς, τρόφιμος.
Altisonus, ὑψηχής.
Altissimus, ὕψιστος, παυυπέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
in Alto, ὑψόθι, ὑψοῦ, ἄνωθι.
Altor, τροφεὺς τιθηνὸς, τρόφιμος.
Altrinsecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, τροφὸς, θρέπτειρα.
Altroversus, ἑτέρωσε.
Altum, *id est*, mare, βυθὸς, θάλασσα, χάος.
Altus, τρεφθείς.
Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὑψίβατος, αἰπὺς, ἄκρος.
Alvear, & Alvearium, κυψέλη, σίμβλον, σμῆνος.
Alveolus, κύπελλον.
Alveus, πλυνικὸς, ῥέεθρον, κύτος, κρωσσός, κυψέλη μελιττῶν.
Alveatus, κυτώδης, ῥυακώδης.
Alvinus, κοιλιακός.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.
Aluta, κάρβασσα, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδελύττεσθαι.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κενεών.
Am, ἀμφὶ.
Amabilis, ἐράσμιος.
Amabilitas, φιλότης.

Amabo,

Amabo, παρακαλέω -ῶ, πρὸς Θεοῦ.
Amandatio, ἀπόπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστής.
Amanter, Amatoriè, φιλικῶς.
Amanuenses, ὑπογραφεῖς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακον.
Amaranthus, *herbæ nomen, qu.* immarcescibilis, Ἀμάρανθος.
Amarè, πικρῶς.
Amaresco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus & Amarus, πικρὸς, ἐχεπευκὴς, κάμνος.
Amarus valde, ἔκπικρος, περιπευκής.
Amasia & Amatrix, ἐρωμένη, ἐραστρία.
Amasius & Amator, ἐρώμενος, παλλακός, ἐραστής.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτός.
Ambages, διέξοδος, περιπλοκαί, γρῖφος, περιαγωγή.
Ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
Ambagiosus, περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambesus, περιφαγείς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, *id est*, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω -ῶ, διστάζω, ἀμφισβητέω -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογίας, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, λοξός.
Ambio, undique cingo, κυκλόω -ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
Ambire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, consulatum. μνηστεύειν τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι.
Ambire, *id est*, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιοῦμαι -οῦμαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitiosè, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitiosus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότερος.
Ambulacrum, Ambulatio, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, πορευτικός.
Ambulo, βαδίζω πρὸς τινα, βαίνω.
Ambulo animi caussâ, περιπατέω -ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνους, μωρὸς, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
Am nto, ἀμμαλίζω.
Amentum, λῶρον, ἅμμα, ὀχάνη.
Ames, χάλαμος, ἰξευτικὸς, στάλιξ.
Amethystus, ἀμέθυστος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταίρα.
Amicabilis, ἀγαπητός.
Amicio, *id est*, vestio, περιβάλλω, ἀμφιέννυμι vestem, ἀμπέχω, ἀμφιεννύω & -μι.
Amictus, a, um, ἀμφιεσμένος.
Amictus, ûs, ui, ἀναβολή, ἐπίβλημα.
Amicè, φιλοφρόνως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφιλῶς.
Amicissimus, φίλτατος, φιλαίτατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρεία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conservare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam dissolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνώριμος.
Amita, πατραδέλφη, θεία, τηθίς.
Amissio, ἀποβολή.
Amitto, *id est*, demitto, ἀποπέμπω τινα.
Amitto, *id est*, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποταμός.
Amabilis, ἐράσμιος, ἐρατὸς, ἀγαπητός.
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amabiliter, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amans perditè, δυσέρως.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amanter, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amatio, *id est*, amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραστής, φιλητής, ζηλωτής.
Amatoriè, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Amo, στέργω τὸν γονέα, ἀγαπῶ τινα, ἐράω -ῶ τινος, φιλέω -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementer, ὑπερφιλέω -ῶ, ζηλόω -ῶ.
Amœnè, ἀβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἀβρὸς, τρυφερὸς, εὐθαλὴς, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor, sui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄστοργος.
Amore captus sum, ἐράομαι -ῶμαι, ἐρίεμαι.
Amore complecti aliquem, εὐνοϊκῶς *vel* οἰκείως διακεῖσθαι *vel* ἔχειν πρὸς τινα.
Amolior, ἀπωθέω, & -έομαι, ἀπελαύνω, ἀποσκευάζω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ὠθεὶς, ἐξαιρεθείς.
Amoveo, ἀποκινέω -ῶ τι, διακρίνω, ὠθῶ.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphisbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Amplè, πλατέως, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί σε, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, *cum accus.* συχνὰ περιπτύσσομαι.
Amplexus, a, um, ἀσπασθεὶς, προσπτυξάμενος.
Amplexus, ἀσπασμὸς, περιπλοκὴ, περίπτυξις.
Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, δείνωσις, ὑπερθεσις.

Amplifico,

Amplifico, πληθύνομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Amplius, ἐπὶ πλέον, ἐπὶ πλεῖστον, ἔτι.
Amplus, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φῦσα, φιάλη, πομφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ στομύλματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περιαίρεσις.
Amputatus, ἀποκοπείς.
Amputo, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον, collum. ἀποκνίζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολοβόω.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμόργη, ἐλαιότρυγον.
ad Amussim, ἐπὶ στάθμην.
Amussis, στάθμη, προσαγώγιον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec ne, πότερον, ἢ μή.
An, ἀλλὰ, ἆρα, μὴ, μήποτε.
An non, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχί, ἆρ' οὖν.
Anas, atis, βρένθος, νῆσσα vel -ττα.
Anatarius, νηττοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθημα.
Anaticula, νησσάριον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, id est, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος, ἀμφίστομος.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchoram demittere, χαλᾶν ἄγκυραν, solvere, αἴρειν, &c.
Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δούλειος.
Ancillor, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω -ῶ.
Ancillula, θεραπαινίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιῤῥὼξ, περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, συνάγχη.
Angiportus, στενωπὸς, ἄμφοδος.
Ango, ἄγχω, ἀνιάω -ῶ, λυπέω.
Angor, id est, mœreo, ἀδημονέω ῶ, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀδημονία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἔγχελυς, πλωτή.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, κατὰ γωνίας.
Angulosus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Anguste, στενῶς.
Angustia, στενοχωρία, στενότης, θλίψις.
Angusto, στενοχωρέω -ῶ, στενόω -ῶ.
Angustus, στενὸς, στενυγρὸς, ταπεινὸς, στενωπός.
Anhelatus, ἐκπνευσθείς.
Anhelitus, Anhelatio, ἆσθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευστιάω.
Anhelus, a, um, ἀσθματικός.
Anicula, γραΐδιον

Anilis, γραϊκὸς, γραώδης.
Aniliter, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, κῆρ, θυμὸς, ἄνεμος.
Animadversio, id est, pœna, κόλασις, ἐπινόημα.
Animadversor, κολαστής.
Animadvertere, id est, punire, κολάζειν τινά.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν τινι, αἰσθάνομαι, κολάζω.
Animal, ζώδιον, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
Animam ago, ἐσχάτως διάκειμαι.
Animans, adj. ἐμψυχέων -ῶν.
Animans, subst. ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi caussâ, διατριβῆς ἕνεκα.
Animi defectio, λειποθυμία, λειποψυχία.
Animo, as, καταθαρσύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, περινοέω -ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμέω -ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
in Animo habeo, ἐνθυμέομαι -οῦμαι.
Animose, θυμοειδῶς, προθύμως, εὐψύχως.
Animositas, θύμωσις, εὐτολμία.
Animosus, θυμώδης, θυμοειδής, εὔψυχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαρσύνειν τινά.
Animum despondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀπολέγομαι τὴν ψυχήν.
in Animum induco, προθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀνακομίζομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσιοι, χρονικά.
Annitor, προσκαρτερέω -ῶ τοῖς λόγοις.
Anniversarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Annò præterito, πέρυσι.
Anno sequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, σιτονομή.
Annonæ penuria, σπανοσιτία.
Annosus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημάντωρ.
Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω -ῶ.
Annuatim, καθ' ἔτος.
Annulus, δακτύλιον, σύμβολον.
Annumero, προσαριθμέω -ῶ.
Annuntiatio, προσαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, προσνεύω, ἐπιπραίνω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapsus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.

Ansatus,

Annuus, ἐνιαύσιος, ἐπέτειος.
Ansa, λαβή, ἀφορμή, κώπη, ἀντιλαβή.
Ansam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.
Ansatus, κωπήεις, ὠτόεις.
Anser, χήν.
Anserarius, χηνοβοσκός.
Anserculus, χηνίσκος.
Anserinus, χήνειος.
Antæ, παραστάδες, παραστάθμιδες.
Ante, ἀπέναντι, ἐνώπιον, ἐπὶ cum gen.
Antea, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον.
Anteambulo, πρόδρομος.
Antecapio, προλαμβάνω, προφθαίνω.
Antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προηγοῦμαι.
Antecello, ὑπερέχω τινός τινι, *aliquem in aliqua re.* προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Antecessor, πρόδρομος, προηγητής, προηγεμών.
Antecœnium, τὸ μετ' ἄριστον, πρόδειπνον.
Antecursor, πρόδρομος.
Antedico, προλέγω, πρόφημι.
Anteeo, ὑπερέχω τινός τινι, *alicui in aliqua re,* προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
Antefero, προτιμάω -ῶ, σε, *te*, προκρίνω.
Antegenitus, προτερογενής.
Antegredior, προκατάρχω.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρίν, πρότερον.
Antelatus, προτιμηθείς.
Anteloquium, προλογία, προθεωρία.
Anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
Antelucanus, ὄρθριος, ἀμφίλυκος, (προηῷος,) λυκαυγής.
Antemeridianus, προμεσημβρινός.
Antenna, ἐπίκριον, καρχήσιον.
Anteoccupatio, (προτάσις,) πρόληψις, προκατάληψις.
Anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
Antepono, *id est*, præfero, προτίθεμαι τινά τινος, *aliquem alicui.*
Antequam, πρότερον, (ἀλλ' ὅταν,) πρὶν ἄν, πρὶν ἤ.
Anterior, ἐμπρόσθιος.
Antesignanus, πρόμαχος.
Antesto, προΐσταμαι.
Antevenio, προφθάνω τι.
Anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.
Antiæ, προκόμιον.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκατάρχω.
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antique, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antiquitas, ἀρχαϊσμός, παλαιότης.
Antiquitus, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, προτιμότερον.
nihil est Antiquius, οὐδὲν ἐστι τιμιώτερον.
Antiquo, παλαιόω -ῶ, ἀκυρόω -ῶ, καταργέω -ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαιός, πρέσβυς.

Antistes, προστάτης, ἐπιστάτης.
Antistitium, προστασία.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βυθμός.
Anus, ûs, *id est*, vetula, γραῦς, γραῖα, πρεσβῦτις.
Anus, ani, *podex*, πρωκτός, πυγή.
Anxie, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.
Anxietas, ἀδημονία, θλίψις, ἀνία.
Anxius, δυσάρεστος, περιαλγής, πολυμέριμνος.
Anxius sum, ἄγχω, λυποῦμαι.
Apage & apage te, ἄπαγε.
Apagesis, ἄπαγε σύ.
Apella, sine pelle, λειπόδερμος.
Aper, κάπρος, σύαγρος, ὗς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
Aperte, φανερῶς, ἀναφανδόν, σαφῶς, ἁπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, δίοιξις.
Aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας.
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτός, ἐμφανής.
Apes, *vel* apis, μέλισσα & μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφών, ἄκρον.
Apiarium, μελισσών, μελισσοτροφεῖον, σμῆνος.
Apiarius, μελιττουργός, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apocryphus, Ἀπόκρυφος.
Apollo, Ἕκατος, Παιών, Ἀγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apostata, ἀποστασία.
Apostata, ἀποστάτης.
Apostato, ἀποστατέω -ῶ.
Apostema, ἀπόστημα.
Apparate, παρεσκευασμένως.
Apparatio, & apparatus, παρασκεύασμα, κατασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλον ὅτι.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παράστασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accusare, κατηγορεῖν τινος περὶ τούτου.
Appellare, *id est*, provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello, as, *id est*, nomino, ὀνομάζω τινα.
Appello, is, ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, *ad portum.*
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere, *pro* ponderare, σταθμίζειν, *cum accusat.* ταλαντίζω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινι.
Appetentia, ὄρεξις.

Appetitio, *seu* appetitus, ὁρμή, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρέγομαι, *gen.* ἐπιθυμέω τέ τυ, ἐφίεμαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, ἐπιθορυβέω, ἐπικροτέω.
Applausor, ἐπικροτητής.
Applausus, ὁ κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, καταγωγή, κατάρσις.
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, προσκομίζω, ἐναρμόζω, ἀπερείδω, προσάπτω.
Appono, προστίθημι, παρατίθημι τι, προσάπτω τινί τι, ἐπιτάττω.
Apporto, προσφέρω σοι τὰ, προσκομίζω.
Apposite, ἐπιτηδείως, εὐθετῶς.
Appositio, ἐπίθημα, πρόσθεσις.
Appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανός, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, *crines*, τινὰ τῇ χειρὶ, *manu*.
Apprehensio, ἀντιλαβή, ἀντίληψις.
Apprime, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινά.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *ad principatum*.
Appropinquatio, προσπέλασις, προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίσημι.
Approprio, ἰδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulsio, καθαίρεσις, προσόρμησις.
Apricari, εἱληθερεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεστηριών.
Aprinus, καπρεινός.
Apte, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
Aptitudo, κομψότης, εὐαρμοστία.
Apto, ἄγω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐσχήμων, εὔθετος εἴς τι ἐπιτήδειος, εὐάρμοστος.
Apud, ἐς *cum accus.* παρὰ, πρὸς, *cum dat*, & *accus*.
Aqua, ὕδωρ, ἄλς, τὸ ὕδωρ, χεῦμα.
Aquæductus, ὑδραγωγία, ἄμαρα, ἀγωγός.
Aqualiculus, γάστρων, ἐπείσιον.
Aqualiculus, a, um, *quod ad aquam pertinet*, ὑδατικός.
Aquarius, *undecimum signum Zodiaci*, ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, qui in aquâ degit, ἔνυδρος, ὑδατώδης, φιλύδωρ.
Aquatio, ποτισμός, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, ἀετός, ὁ.
Aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Aquilonaris, βορεαῖος, βόρειος.
Aquosus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.
Ara, βῆμα, βωμός, θυσιαστήριον.
pro Aris & focis dimicare, ἀμύνειν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων.
Arabilis, ἀρωτός, ἀροτήσιμος.
Araneus, ἀράχνης, *aranea*, ἀράχνη.

Araneorum tela, ἀράχνιον.
Aratio, ἄρωμα, ἄροσις.
Arator, ἀρότης, ἀροτεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητής, δεξαστής, διαιτήμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, καταμόνας.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δοκοῦν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρος καὶ δένδρον, τό.
Arborescens, arboreus, δενδρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Arboresco, δενδρόομαι.
Arbusta, θάμνοι, δενδρῶνες.
Arca, κιβωτός, ἡ, θήκη, ζύγαστρον, κίστη.
Arcane, ἀπορρήτως, ἀρρήτως.
Arcanum, ἀπόρρητον, μυστήριον.
Arcanus, ἀπόρρητος, κρυφιαῖος.
Arceo, ἀμύνω αὐτὸν, *ab eo.* ἀνείργω, εἴργω τινὰ τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arcesso, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονουργός.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, στενόω, στενοχωρέω.
Arctus, στενός, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus, us, τόξον.
Arcus cœlestis, Ἶρις, ιδος, ἡ.
Ardea, ἐρωδιός.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, περικαής, καυστικός, περιφλεγής.
Ardenter, περικαῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρέσσω.
Ardere, *amanter amare*, ἐμμανῶς διατίθεσθαι πρός τινα.
Ardesco, φλέγομαι, ἐξάπτομαι.
Ardor, oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀναφερής, ὑψηλός, οῦ, ὁ.
Area, ἅλωα, ἅλως, πέδον.
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenosus, ἀμαθώδης.
Areo, σκλέω, αὐχμέω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.
Aresco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυραμοιβεῖν.
Argentarius, ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod est ex argento, ἀργυροειδής, ἀργυρέος.
Argenti spuma, λιθάργυρος.
Argentifodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, περιαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἄργιλος, ου, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμός, ὁ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
Arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω τινά.
Argutator, σοφιστικός, σοφιστής.

Argutiæ, στωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, subtilis, ὀξὺς, ἀγωνιστικὸς, λεπτολογιστὴς, κομψός.
Ariditas, ξηρασία, ξηρότης, αὔανσις.
Aridus, ξηρὸς, αὐχμηρός, σκελλός.
Aries, κριὸς, κίλλος.
Arista, ἀθὴρ, ἀνθέριξ.
Arma, ὅπλα, τὰ· ἔντεα, σκεύη, τά.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος παρανομίζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄβαξ.
Armatura, ὁπλισμὸς, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλιστής.
Armentarius, ἀγελάρχης, βουκόλος, βουφορβός.
Armentosus, ἀγελαῖος.
Armentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis instruo, ὁπλίζω.
Armis spolio, ἀναρίζω τινα, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
Armus, *humerus*, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha, *vel* arrhabo, ἀῤῥαβὼν, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀνορθόω, ἐπαίρω.
Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, καταβρώχω.
Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogans, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ἀπόνοια.
Arrogans, ἀλαζὼν, ἀπονενοημένος.
Arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῷ τιμὴν· ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσύνη.
Arsenicum, ἀῤῥενικὸν, ἀρσενικόν.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιουργὸς, μηχανουργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, εὐτεχνία.
Artificiosus, ἔντεχνος, δαιδαλέος. πολύτεχνος. τεχνικός.
Artificiosè, καλλιτεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λίπος, τὸ, πιμελὴ, κνίσσα.
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruspex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruspicina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρόσιμον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρα, ἔρυμα.
As, assis, μνᾶ, ἀσσάριον, ου, τό.
Ascendere ad honores, καταχεῖν ἀρχάς.
Ascendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Ascendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.
Ascensor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Ascensus, ἀνάβασις, ἀνήλυσις, ἄνοδος, ἐπίβασις.
Ascia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Ascio, *id est*, asciâ cædo, πελεκίζω.
Ascisco, ἐπάγομαι τινί τι, εἰσποιέω παῖδα.
Ascititius, ἀλλότριος, εἰσποίητος.
Asscribere, *imputare*, προστίθεσθαι.
Asscribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινί.
Asscribo, προσγράφω, ἐγκαταλέγω.
Ascriptor, προσγραφεύς.
A secretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.
Aselli agitator, ὀνηλάτης.
Asellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Asina, ὄνος, ἡ.
Asininus, ὄνειος, ὀνικὸς, ὀνώδης.
Asinus, ὄνος, βάπαλος, βραμήεις.
Asparagus, ἀσπάραγος.
Aspectu horribilis, βλοσυρωπὸς, ὁ, βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ.
Aspectu mansuetus, τὸ βλέμμα ἵμερος.
Aspectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Asper, τραχὺς, χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρός.
Aspere, τραχέως, χαλεπῶς.
Aspergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, διυγραίνω, αἰονάω -ῶ.
Aspergo, inis, ῥαντισμός.
Asperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aspernatio, καταφρόνησις.
Aspernor, καταφρονέω τῶν νομίμων, jura. ἀμελέω τῶν φίλων, ὀλιγωρέω, ἀθετέω.
Aspicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινα, ἐπιβλέπω τὴν γῆν, εἰσοράω, δέρκω.
Aspirare, *favere*, ἐπαυράζειν.
Aspiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aspiro, afflo, ἐπιπνέω.
Asporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Assatus, ὀπτὸς, ὀπταλέος.
Assatura, carnes assæ, ὄπτημα, ὄπτησις.
Assecla, ἀκόλουθος, ἀμορβός.
Assector, παρακολουθέω τινι, προσέπω.
Assectatio, παρακολούθησις.
Assectator, ἀκόλουθος, ἀκολουθητικός.
Assensus & assensio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμφάτισις, ὁμοφροσύνη.
Assentatio, κολακεία, θωπεία.
Assentator, κόλαξ.
Assentatoriè, κολακευτικῶς.
Assentio & assentior, συνευδοκέω, συγκατάθεμαι τινι, συναινέω, ὑπογράφω.
Assequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχέω.
Asseres, σανίδες.
Assero, affirmo, διαβεβαιοῦμαι, συμβιβάζω.

Asserere in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Assertio, διαβεβαίωσις.
Assertor, βεβαιωτής, ἐκδικητής.
Asservo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Assessor, πάρεδρος, σύνεδρος.
Asseveranter & asseverate, βεβαίως.
Asseveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμός.
Assevero, διαβεβαιοῦμαι τι, διϊσχυρίζομαι.
Assideo, παρακαθέζομαί τινι, παρεδρεύω.
Assido, καθέζομαι.
Assidue vel assiduo, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συχνῶς.
Assiduitas, τὸ συνεχές, ἐνδελέχεια.
Assiduus, συνεχής, ἀδιάλειπτος, πολύς.
Assiduus sum, προσλιπαρέω τινι, προσμένω τινι, διαλείπω, ἐπιμελέω, ἐπιμελοῦμαι.
Assimilis, ὅμοιος, πρόσομοιος.
Assimiliter, ὁμοίως, κατὰ ταῦτα.
Assimilo, ὁμοιόω τι τινι, εἰκάζω.
Assimulo, fingo aliquid esse, quod revera non est, ὑποκρίνομαί τινα.
Assisto, παρίστημί τινι, παραμένω.
Asso, torreo, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Associo, συνάπτω τινί τινα.
Assolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Assuefacio, ἐθίζω τινα πρός τι· συνεθίζομαι.
Assuesco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Assuetus, σύντροφος, συνήθης.
Assumo, προσλαμβάνω τινα.
Assumptio, πρόσληψις.
Assuo, προσράπτω.
Assurgo, ἐπανίσταμαί τινι.
Ast, αὐτάρ.
Astipulatio, συγκατάθεσις.
Astipulor, προστίθεμαι τῇ γνώμῃ.
Asto, παρίστημί τινι.
Astragalus, ἀστράγαλος.
Astricte, στενῶς, προσεσταλμένως.
Astrictio, σύψις.
Astringo, προστέλλω, ἐπισφίγγω.
Astrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Astrum, ἄστρον.
Astra contemplari, ἀστρονομεῖν.
Astruo, προσπαρασκευάζω.
Astu, pro astute, πανούργως.
Astus, πανουργία, δολοεργσύνη.
Astute, πανούργως, κερδαλέως.
Astutia, πανουργία, δεινότης.
Astutus, πανοῦργος, γλαφυρός, ἀλωπός.
Asylum, ἄσυλον.
At, ἀλλά· ἀλλὰ μήν.
At at, ἆ, ἤ, αἶ, αἶ.
At certe, ἀλλά, ἄρα, ἀλλ' οὖν.
At enim, ἀλλὰ γάρ.
At vero, ἀλλά τι.
Atavus, δίσπαππος.
Ater, μέλας, μελάγχροος, ζοφερός.
Athleta, ἀθλητής, ἢ ἐπαγωνιστής.
Atque, καί, τε, μέν, δέ.
Atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
Atqui, πότερον ἄρα, ἀλλά τι, γέ τοι.
Attrametarium, μελανοδοχεῖον.

Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum sutorium, χάλκανθον.
Atriensis, αὔλειος, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλή, μέλαθρον, αὐλαία.
Atrocitas, ὠμότης, ἀπληστία.
Atrociter, ὠμῶς, ἀπλήστως.
Atrox, χαλεπός, ἀπηνής, δεινὸν ἀδίκημα, atrox scelus, ἀμείλιχος.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὥς, καὶ μήν.
Attemperate, εὐκαίρως.
Attempero, προσάπτω τινί τι.
Attendere animum, mentem, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attente, φιληκόως, προσεχῶς.
Attentio, προσοχή, προσέχεια, κατανόησις.
Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
Attenuatio, λεπτισμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προστρίβω τινί τι, παρατρίβω, cum dat. & accus. σμύχω.
Attestor, μαρτύρομαι.
Attexo, προστίθημι τινί τι.
Attinere pertinere, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.
Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνήν, ἀναβιβάζω τι· ἀναφέρω, αἰρέω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινα, aliquem; ἀτύζω, ἀτύω.
Attonitus, ἀπόπληκτος, ἐμβρόντητος.
Attonitus sum, δεδίττομαι & δεδίττω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, aspectu.
Attonsus, ἐπικεκαρμένος.
Attractio, ἑλκυσμός, ἐπίσπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, arma; ψηλαφάω.
Attribuo, προσνέμω τινί τι, ἀποδίδωμι τινί τι.
Attributio, ἀπόδοσις, ἀπονομή.
Attritio, τρίψις, παράτριψις.
Attritus, παρατριβής, ἀνάτριπτος, παρατεθρυμμένος.
Avare, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτής, ὀρνιθευτής, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπερμέτρον, ἐπίβλημα.
Auctio, αὔξησις, δημιοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ παρόντα.
Auctor, αὐτουργός, αἴτιος τούτου.
Auctoramentum, μισθοδοσία.

Auctorem suasorémque se præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιςία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τὸ σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατδυναμεύω.
Auctus, αὐξηθεὶς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήρα.
Aucupor, θηράομαι, acc. ἰξεύω, ὀρνιθοθηρεύω.
Audacia, θράσος τὸ, θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audaciâ & impudentiâ fretus, τόλμῃ καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
Audaciter vel Audacter, θρασέως.
Audacter loquor, παῤῥησιάζω.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμηρὸς, θρασὺς, ἄθαμβος.
Audax sum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θαῤῥαλέος, θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, cum accus.
Audio, ἀκούω, διακούω τι & τινος, πεύθομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι.
Audire, *præcipienti parere*, ὑπακούειν τινος.
Audire benè, *id est*, *laudari*, εὖ ἢ καλῶς ἀκούειν, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, malè audire.
Audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.
Auditor, ἀκροατὴς, ἀκουστής.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ὀξύκοος.
Auditus, ûs, ἀκοὴ, ἀκρόασις.
Auditûs gravitas, δυσηκοΐα.
Auditus *part*. ἀκουσθεὶς, διαπυστός.
Ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποτίλλω.
Avena, βρόμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἐφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, *id est*, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι, ἀποδιοπομπάζομαι, ἀλέξω.
Aversandus, ἀποστρεπτέος.
Aversatio, ἀποστροφή, ἀποσπασις.
Aversè, κατεστραμμένως.
Aversio, ἀποστροφή.
Aversor, ἀποστρέφομαι τινα, ἀποδιοπομπάζομαι, ἀποσείομαι.
Aversus, ἀποστραφεὶς, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, ὃ μὴ ἀπείργοι Θεός.
Avertere oculos aliquò, ἀποβλέπειν ποι.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω σὺ τοῦτο.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω, ηὔξω, & αὐξάνω, συναύξω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἀδρέω.
Augesco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum vel augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνόμαντις, ὀρνιθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπική, οἰωνομαντική.
Augurium, οἰωνὸς, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, & ror, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διαστοχάζομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror bene, φημίζω ἀγαθὴν ποιοῦμαι.
Augustè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Augustus, a, um, σεβάσμιος, σεμνὸς, σεβαστός.
Augustus, mensis, αὔγουστος.
Avia, μάμμα.
Aviarium, ὀρνιθὼν, ὀρνιθονομεῖον.
Aviarius, ὀρνιθοκόμος.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπαις.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, ἐκθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικὸς, ὁ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδὴς, ὁ καὶ ἡ.
Avis, ὄρνις, ιθος, ἡ· νεοσσὸς, οἰωνός.
Avitus, a, um, προγονικὸς, παππῷος.
Avius, *sine via*, ἄβατος, ἄνοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλὴ, βασίλειον.
Aulæa, orum, αὐλαῖα, παραπετάσματα.
Auletes, *tibicen*, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Aulicus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποστροφὴ, ἀποστροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινα, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα, πνοὴ, ἀτμίς.
Aurarius, ἔγχρυσος.
Aurata, *piscis*, χρύσοφρυς.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτὸς, διάχρυσος, χρυσοφαὴς, χρυσοβαφής.
Aureus, χρύσεος, ἐπίχρυσος· χρύσεος, οῦς.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιὸς, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχεῖα.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοποιὸς, ἁρματοπηγός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἴκτερος.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, οὖς, ωτὸς, τὸ οὖας.
In utramvis aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀναπείθειν τοῦ ὠτός.
Aures obtundere, περιθρυλλεῖν τὰ ὦτα τὰς ἀκοὰς περιηχεῖν, ἀποκοπεῖν.
Auriscalpium, ὠτογλυφὶς, ἡ.
Auritus, *magnas habens aures*, ὠτώεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auri captus, χρυσεραστὴς, χρυσομανής.
Auro micans vel coruscans, χρυσαυγής.

Aurora,

Aurora, ἕως, ἠώς.
sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω· εἰς ἕω.
Aurum, χρυσός, ὁ, ὁ· χρυσίον.
Auscultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, ἀπείθεια.
Auscultator, ἀκροατής, ἀκουστής.
Auscultare, obedire, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινί.
Ausculto, audio, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὠτακουστέω, προσέχω, προσέχω.
Ausim, τολμώην.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auspicatò, εἰς καλὸν, αἰσίως.
Auspicium, οἰωνισμὸς, οἰωνοσκοπία.
Auspicor, οἰωνοσκοπέω.
Auspicor, *negotium aliquod aggredior*, ἀπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐνίσταμαι.
Auster, νότος.
Austeritas, στρυφνότης, αὐστηρότης.
Austerus, αὐστηρὸς, σκληρός.
Australis, νότιος, ἀνταρκτικός.
Aut, ἢ, εἴτε.
Autem, *pro sed*, δὲ, δαὶ, δέγε, δέτοι.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀπόσπασμα.
Avulsus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, παππάτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliares, συμβοηθοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπαρκέος, ἀλεξητὴρ, βοηθὸς, ἐπίκουρος.
Auxilior, βοηθέω τινὶ πρὸς τὸν πολέμιον, ἐπικουρέω τινί.
Auxilio tibi venio, βοηθῶ παρίσημι σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικουρία, ἀντίληψις.
Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.
Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BAccæ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, insanio, βακχεύω, & βακχέω.
Bacchus, Βάκχος, ἴακχος, διόνυσος.
Baccillum, βακτηρίδιον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, φορμοφορέω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγὸς, ναυτοφόρος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus, us, βληχὴ, βλήχημα.

Balbus, ψελλὸς, τραυλὸς, ἄτυρος, ἰσχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεὺς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρὸν, πλυνός.
Balsamum, βάλσαμον.
Balteus *vel* Balteum, ζωστὴρ, ζώνη.
Baptismus, βαπτισμὸς, βάπτισμα.
Baptisterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γένειον.
Barbâ tenus philosophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαριστί.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειήτης.
Barbitos, βάρβιτος.
Bardus, stupidus, βλὰξ, μογιλάλος.
Barritus, ἐλέφαντος βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.
Basilica, βασιλικὴ, βασίλειον.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basiator, φιλητής.
Basio, osculor, φιλέω τινα.
Basis, βάσις, βάθρος, ἕδρα.
Basium, osculum, φίλημα.
Batillum, πύραυνον.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινα τῆς.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, ἀταλαίπωρος, εὐτυχὴς, ὄλβιος.
Beatus valdè, πανόλβιος.
Bellaria, τραγήματα, ἐπιφορήματα, τραγήματα.
Bellator, πολεμιστὴς, ἀρηΐφιλος, αἴθων.
Bellè, κομψῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.
Belli expers *vel* imperitus, ἀπειρόπολεμος, ὁ ἀπόλεμος.
Bellicosus, fortis, πολεμικός.
Belligero, bellum gero, πολεμῶ σοι, & πρὸς σε, πολεμοποιέω.
Bellicus, πολέμιος· πολεμικός.
Bello captus, δορύκτητος.
Bellua, θὴρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finiri, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indico, πόλεμον εἰπεῖν εἴς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρειν πρὸς τινα, πόλεμον ποιέω.
Bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρὸς τινα· ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, κομψὸς, ὁ.
Bene, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
Bene audire, εὖ ἀκούειν.

Benedico, εὐλογέω, εὐφημέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὖ ποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθοεργός, εὐποιός.
Benevolè, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.
Benigne, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρώπευμα.
Benignus, χρηστός, ἐλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Bestia, θηρίον, θὴρ, ζῶον ἄλογον.
Bestialis, θηριώδης.
Bestiola, ζωΰφιον.
Beta, τεῦτλον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax, bibosus, πολυπότης, ποτικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, *accus. sed Atticè genit.*
Aquam bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέρατος & δίκερως.
Bidens, δίοδους.
Biduum, δύο ἡμέραι, δυήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετές, διετία.
Bifariam, διχῶς, ἄνδιχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, διφυής, διχηλής.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.
Bigæ, συνωρίς, δίφρος.
Bijugis, & Bijugus, δίζυξ, δίζυγος, ου.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγός.
Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινα, χολοῦν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Biliosus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελής, δίκωλος.
Bimestris, δίμηνος.
Bimulus, διετής, διετνός.
Bimus, διετνός, διετής.
Bini, διττός, συνδύο.
Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartitus, διχαστείς, διμερής.
Bipedalis, διποδιαῖος, διπόδης.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος.
Bipertitò, διχῆ, δίχα.
Bipes, δίπους.
Biremis, διήρης.
Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Bissextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Bisulcus, δίχηλος, διχηλής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumineus, ἀσφάλτινος.
Bivium, ἄμφοδος, δίοδος.
Blæsus, βλαισός, τραυλός.
Blandè, ἠπίως, μειλίχως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσκλίσις, ἀρέσκευμα.
Blandior, σαίνω σε, tibi, κορίζομαι τινα, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἱμύλλω.
Blanditiæ, χρηστολογία, κολακεία.
Blandus, χρηστολόγος, ἄρεσκος, εὐπροσήγορος, αἱμύλος, ἤπιος, μείλιχος, ἐπαγωγός.
Blasphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βαττολογέω.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδολέσχης.
Blatta, σίλφη.
Boarium forum, βοοπώλιον.
Boarius, βοϊκός, βόειος.
Boatus, βοή, μυκηθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολίς.
Bolus, βῶλος, ἡ ἄκυλος, βλωμός.
Bombilatio, *sonus apum*, βόμβος.
Bumbus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bonâ, *id est*, opes, ἡ οὐσία, χρήματα.
Bonâ fide, ἀπροφασίστως, ἀληθῶς, κατὰ πίστιν.
Bonâ veniâ, ἐπιεικῶς, εἰ παρίης.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni consulo, στέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
quod Bonum faustumque sit, ἀγαθῇ τύχῃ.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.
Bonitas ingenii, *seu* naturæ, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθός, ἐσθλός, χρηστός, καλός.
Bonus & probus vir, καλοκἀγαθός.
Boo, as, are, *mugio*, μυκάομαι, βοάω.
Borealis, βορεαῖος, βόρειος.
Boreas, aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτεῖν.
Boves pascere, βουκολεῖν, βουφορβεῖν.
Bovillus & bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βουφόρβια.
Boum cædes, βουθυσία, βοοσφαγία.
Boum custos, βουκόλος, βουπόλος, βουφορβός.
Brabium, *certaminis præmium*, βραβεῖον.
Bracca, fœmorale, ἀναξυρίς, ἰδος, ἡ διαζώσματα.

Brachiale

Brachiale, περιβραχιόνιον, χλιδών, χλιδὸν.
Brachium, βραχίων, ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλιστής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχια, βρόγχια.
Brassica, κράμβη, κοράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχία.
Breviarium, *compendium*, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.
Brevis, βραχὺς, ἐπίτομος, σύντομος.
Brevis vitæ, βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Breviter, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινὴ, τροπὴ, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, stupidus, ἀναίσθητος, παραβαλώδης, ἄλογος.
Bubalus, βούβαλος.
Bubile, βοαύλιον, βουστάσιον.
Bubo, βύας, ου, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βουκόλος, βοηλάτης, βουποίμην.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία, βουδέψιον.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, στόμα.
quod in Buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὰς γνάθους φυσᾶν.
Buccia, æ, ψωμὸς, ἔγκαφος.
Buccella, στόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κήρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, φρῦνος, ου, ὁ· φύσαλος.
Buglossus, βούγλωσσος ἢ βούγλωσσον.
Bulbaceus, βολβώδης.
Bulbosus, βολβώδης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀποφυσία.
Bulla, *insigne*, ἡ κάλυξ.
Bullatus, *tumidus*, πομφολυγώδης.
Bullatus, bullâ ornatus, ὁ κάλυξι κεκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος.
Bullio, *bullas emitto*, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura, *sive* Buris, ἐχέτλη.
Bustuarius, ἐπιτύμβιος.
Bustum, τύμβος, πυρά.
Bustum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βούτυρον.
Buxetum, πυξεών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum *vel* Buxus, πύξος, ἡ.
Byssus, βύσσος, ου, ἡ.

C

CAballinus, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κάκκαβος, λέβης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεζείω.
Cacchinnatio, καγχασμός.
Cacchinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄθρουν ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμὸς, κιχλισμός.
Caco, *ventris onus depono*, χέζω, ἀφοδεύω, ἀποπατέω.
Cacumen, κορυφὴ, ἄκρον, αἶπος.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, ἢ ὁ νεκρὸς, πτῶμα.
Cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaverosus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, *ob finem*, τοῖς τινων νεκροῖς, *ob cædes aliquorum*: ἀθύμως διάγειν.
Cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτώσιμος, δικαταπτωτος.
Cado, πίπτω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κήρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, τοκὰς, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐκίνητος, ἐρείψιμος, εὔφθαρτος.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cœco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφώτιστος.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
Cædes, κτόνος, φόνος, σφαγὴ, ἀναίρεσις.
Cædo, *percutio*, πλήττω, κόπτω, δέρω.
Cædua sylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κούριμος.
Cælamen, γλυφή.
Cælator, γλυπτὴς, γλυπτήρ.
Cælatura, γλυφὴ, ἀναγλυφή.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμητος, ἄζυγης.
Cælestis, οὐράνιος, ἐπουράνιος, ὀλύμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, *sculpo*, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, οὐρανόθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανὸς, ὁ, πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικουργός.
Cæmentum, χάλιξ, κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.

Cæsaries, *coma*, κόμη, χαῖτα, βόστρυξ, χ⊕, κικί.
Cæsim, τμητικῶς.
Cæsius, γλαυκός.
Cæspes, βῶλ⊕, βῶλαξ.
Cæspito, παράφορον βαδίζω.
Cæsura, τομή, τμῆμα.
Cæsus, κακομεμμέν⊕, τμηθείς.
Cætera, καὶ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamister, *vel* calamistrum, καλαμὶς, ίδ⊕, ἡ, καλαμίστρον.
Calamistratus, βοστρυχωθείς.
Calamistro, βοστρυχίζω.
Calamitas, *miseria*, συμφορά, ἀποτυχία, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἔν τινι, *vel* περί τι.
Calamitosè, δυστυχῶς.
Calamitosus, οἰζυρὸς, δυστυχής, δύστην⊕, ἄθλι⊕.
Calamus, κάλαμ⊕, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθ⊕, ταλαρίς, κάνης.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo subdere, κεντρίζειν ἵππον.
Calceamentum, ὑπόδημα.
Calceatus, ὑποδεδεμέν⊕, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμ⊕, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.
Calcitro, calcitras, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro, nis, λακτιστής, πτερνιστής.
Calco, πατέω, στείβω.
Calculator, λογιστής, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculosus, λιθώδης, λιθιάων.
Calculus, ψηφὶς, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθεὶς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νεομηνία.
Calendarium, ἡ ἐφήμερις, ἐπιμήνι⊕.
Calens, θερμόμεν⊕.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Calesco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκαλέα, κρηπίς.
Caligatus, κρηπιδωμέν⊕.
Caliginosus, γνοφώδης, ζοφώδης.
Caligo, inis, ζόφ⊕, σκότ⊕, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
Caligo, *cæcutio*, ἀμβλυώττω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλόω.

Calleo, *perfectè scio*, ἐπίσταμαι τὴν τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
Callidè, πανούργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σόφισμα, δριμύτης.
Callidus, πανοῦργ⊕, δολόφρων, δριμύς.
Callis, is, τρίβ⊕, πάτ⊕.
Callosus, τυλώδης ὁ καὶ ἡ.
Callum obducere, ἀπαλγεῖν, τυλοῦν.
Callus & callum, τύλ⊕.
Calones, καλοπόδια.
Calon, onis, καλοπόδιον, σκευοφόρ⊕.
Calor & caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἶθ⊕, θάλπ⊕.
Calvaria, κρανίον.
Calvaster, ἀναφαλαντίας.
Calveo, φαλακρόομαι.
Calvesco, φαλακροῦμαι.
Calvitium, *vel* calvities, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολή, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολ⊕.
Calumnior, διαβάλλω τινα· συκοφαντέω τινά, τιν⊕.
Calumniosus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, *extrema pars pedis*, πτέρνα, σφυρόν.
Calx, g. fœm. *Chalck*, κονία, γύψ⊕.
Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλ⊕.
Camera, καμάρα.
Camerarius, καμαρινός.
Cameratus, καμαρωτός.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, ὁ καὶ ἡ, κάμιν⊕.
Camarus, ἀστακός.
Camæna, μοῦσα.
Campana, κώδων.
Campestris, πεδινός.
Campus, πεδίον, πέδον.
per Campum, καταπεδίον.
Camurus, *inflexus & curvus*, ἐπικαμπής, καμπύλ⊕.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωλινάριον.
Canalis, σωλήν.
Canalitius, σωληνιαῖ⊕.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatim, κιγκλιδωτῶς.
Cancellatus, κατιγκλισμέν⊕, κιγκλιδωτός, δικτυωτός.
Cancelli, ἡ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, cri, καρκῖν⊕.
Cancer, *morbus*, καρκίν⊕, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, *ignitum reddo*, ἐμπυρίζω.
Candela, λύχν⊕, λυχνίδιον, δᾳδίον.
Candelabrum, λυχνίον, κηροπήγιον.
ferrum Candens, ὁ σίδηρ⊕ πυρούμεν⊕.
Candeo, *candidus sum*, λευκαίνομαι, λευκὸς εἰμι.
Candesco, λευκόομαι.

Candidatus, *alba veste indutus*, λευκανθεὶς.
Candidè, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκὸς, ἀργός.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἄκακος, χρηστὸς, καθαρὸς, ἐπιεικής.
Candor, oris, *albedo*, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo & canesco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere classicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικὸς, κύνειος.
Canis, κύων, κυνὸς, *gen.* σκυλάκιον.
Canistrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, πολιά.
Canna, *Rohr.* κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, καννάβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ἄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος.
Cantator, ἀοιδὸς, ψάλτης.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπᾳσθεὶς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδὴ, ᾆσμα, τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantor, ψάλτης, ἀοιδός.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, λευκὸς, λευκανθής.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικός.
Capella, χίμαρος, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, χίμαρος.
Capere, *delectare*, τέρπειν τινά.
Capere, *eligere*, αἱρέω τὰ ὅπλα, *arma*.
Capere, *tenere*, αἱρεῖν τὴν πόλιν *urbem*.
Capero, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, συστέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capesso, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐπιχειρέω.
Capescere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
Capescere rempub. ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.
Capillosus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θρὶξ, τριχὸς, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, *comprehendo*, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, *decipio*, πλανάω.
Capistro, φιμόω, κημόω.
Capistrum, κεφαλοδέσμιον, κημὸς, φιμός.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτική, θανατώδης.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρηβαρέω.
Capitis aliquem arcessere, θανάτου τινὶ ἐπιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυὼν, ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκὰς, αἰγάγρος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.
Caprinus, αἴγειος.
Capsa, κάψα, κιβωτὸς, θύλαξ.
Capsula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, *venatio*, θήρα, θήρευσις.
Captator, θηρευτὴς, θεραπευτής.
Captio, *deceptio*, δόλος, ἀπάτη.
Captiosè, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλὸς, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω, θεραπεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλοὺς ἔρωτι *amore*, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, εἰλημμένος.
Captus, *comprehensio*, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis senex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, *manubrium gladii*, λαβὴ, κώπη.
Capus, i. *vel* capo, nis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, *origo*. ἀρχὴ
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτω κρᾶτα.
Carbasea vela, λίνεα καλύμματα.
Carbaseus *vel* carbasinus, λίνεος.
Carbasus, λίνον, λαῖφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακεὺς, ἑως, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλειν,

ἐμβάλλειν, ἢ, ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβὶς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
a Calce ad carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβίδα μετακαλεῖσθαι.
a Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
è Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ ὕσπληγος, ἐκ τῆς βαλβίδος ἐξιέναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρὸς, στροφεὺς, στρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθίς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, gen. ὑστερέω, δέομαι.
Carere sensu, ἀναισθητεῖν.
Carex, quibusdam τὸ ξιφίον, aliis τὸ ἄγρωστιν vel ἡ κύπειρος.
Carica, ἰσχάς.
Caries, σαπρὸς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, στεῖρα, ἐλεφάντη, κύτος τό.
Carino, κυτόω.
Cariosus, σαπρώδης, σαπρὸς, σαπρός.
Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas summa, παντασιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, κτενισμός, διάξανσις.
Carmino, κτενίζω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεοπώλιον.
Carnarius, κρεοπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεουργέω, ἀναιρέω.
Carnosus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σάρξ, ἡ, κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, decerpo, δρέπομαι.
Carpo, reprehendo, κακίζω σε τῆς ἀπιστίας, ob infidelitatem, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀκροθιγῶς.
Carptor, reprehensor, διασύρτης.
Carptus, δρεφθείς.
Carpus, καρπός.
Carruca, ἁμάξιον, ἁμαξίς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁμαξηλάτης.
Carrus, vel carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρότυπος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, θεοφιλὴς, πολύτιμος, ἔντιμος.
Casa, σκηνή, ἔπαυλις, καλύβη.
Caseus, τυρὸς, τροφαλίς.
Cassis, rete venatorium, δίκτυον, ἄρκυς.
Cassis, galea, κόρυς.
Cassita, κορυδαλλός.
Cassus, inanis, φροῦδος, μάταιος.
Incassum, εἰς κενόν.
Castanea, κάστανα.
Castè, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Castellum, φρούριον, κώμη, ἔρυμα, παρεμβολή, ἐπιτείχισμα.
Castigare, punire, κολάζειν τινα, τιμωρεῖν τινα.
Castigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμὸς, παιδεία, ἐπίπληξις.
Castigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητὴς, σωφρονιστής.
Castigo, παιδεύω τινα, ἐπιπλήττω τινὶ, ἢ τινα, ἐπανορθόω, κολάζω.
Castitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Castitor, κάστωρ.
Castoreus, καστόρειος.
Castra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Castra moveo, ἀναζευγνύω πρός τι, ἐξαναχωρέω τὴν στρατιάν.
Castra pono, στρατοπεδεύω.
Castrametator, στρατοπεδεύων, στρατιωτικός.
Castratio, ἐκτομὴ, εὐνουχισμὸς, ὀρχοτομία.
Castratus, εὐνοῦχος, ὁ, ὀρχοτομηθεὶς, ἐκτομίας.
Castrensis, τὸ τοῦ στρατοπέδου.
Castro, excîdo, ἐκτέμνειν τινα, εὐνουχίζειν, ὀρχοτομεῖν.
Castrorum metatio, κατασκευή.
Castrum, locus muris munitus, ἔρυμα, φρούριον.
Castus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Casula, σκηνίδιον, καλυβίδιον.
Casurus, πεσούμενος.
Casus, πτῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα.
si Casus inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclysmus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta, vel cataractes, καταρράκτης.
Catarrhus, κατάρρους, ῥοῦς.
Catechesis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρά, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτός.
Catenis constrictus, ἁλυσίδετος.
Cateno, δεσμόω, δεσμεύω.
Catenula, ἁλυσίδιον.
Caterva, στῖφος, σπεῖρα, ἴλη, ὅμιλος.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus, vel catinum, τρυβλίον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus, a, um, sagax, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβής.
Catus, felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.

Cauda, ὀρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀῤῥοπύγιον.
Caudam motitans, σαίνων, seu σαίνων.
Caudex, στέλεχος, στέλεχος τὸ, κορμός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττου, vel τήρει μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κύρτη, κυρτὶς, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum est, διαλαβητέον.
Caveo, διλαβέομαι, accus. φυλάττομαι, ἐξαλύσσω, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernosus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μυχή.
Cavilla, æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοκέρτομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινα εἴς τι, propter aliquid, ἐπικερτομέω, σκώπτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς, ῦ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona mulier, καπηλίς.
Caupona, taberna, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Caussa, αἰτία, αἴτιον.
Caussa est cur, αἰτία δ᾽ ἦν.
Caussa indicta damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
Caussa indicta damnare, ἀκρίτως καὶ ἀμοίρως λόγων καταδικάζεσθαι.
Caussam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Caussalis, αἰτιολογικός.
Caussidici, οἱ κατ᾽ ἀγοράν.
Caussidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
Caussor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Caute, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes, is, ῥαχία, πέτρα, ἀποῤῥωγάς.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.
Cautus, εὐλαβὴς, προφυλακτικὸς, ἔννοος, συνετός.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων, ὑποχωρέων.
Cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐξίστασθαι τῶν ὄντων.
Cedo, cessi, παραχωρέω τινὶ τῦ βήματος, è suggestu, εἴκω τινὶ, ὑποχωρέω τινὶ ὁδῦ, de via, ἀναχάζω.
Cedò, id est, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφιαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, prædicare, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζω τινα.
Celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινὰ τινὶ, εὐφημίζειν τινα.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτὴν.
Celebratio, ἐπιφημισμὸς, διαβόησις.
Celebratum, vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, εὐφημισθεὶς, διαβόητος, ἔνδοξος, περίπυστος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐκλεής.
Celebritas, frequentia hominum, πολυπλήθεια, πανήγυρις.
Celebritas, famæ claritas, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, frequento, φοιτάω πρός τι.
Celer, ταχὺς, ὠκύς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeriter, ταχέως, κατὰ σπουδὴν.
Celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrime, τάχιστα.
quam Celerrime, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμιεῖον.
Cella vinaria, οἰνὼν, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
Celo, abscondo, ἀποκρύπτομαι, & ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celsitudo, excellentia, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, puto, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Censere, sententiam dicere, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
Censere, facultates æstimare, τιμᾶν τινι τῦτο, tanti.
inter viros Censeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Censio, τίμησις.
Censor, τιμητής.
Censorius, τιμητικός.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Census, τίμημα.
Census, part. τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατοντάεις.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centesimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατοντάσταθμον.
Centuplex, ἑκατονπλάσιον.
Centuria, ἑκατοντάς.

Centuriati milites, καταγεγραμμένοι στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος, vel χος.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρός, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Cerastes, κεράστης.
Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κέρασος, ἡ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτριος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλίς, ίδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετή, θεσμοὶ ἱεροί.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus, a, um, κήρινος.
Cereus, κηρός, κηρίον.
Ceritus, δαιμονόληπτος, μανιώδης.
Cernere, dimicare, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι, vel εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφώς, πρηνής.
Cero, as, κηρόω, καταχηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγών, ῶνος, ἆθλος, ἅμιλλα.
Certamen constituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè, ἀληθῶς, ἐμπεδῶς, δηλονότι.
Certioro, προσσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, adversus hostes.
Certo cum aliquo hac de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò scio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβής, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cervisia, ζυθός.
Cervix, τράχηλος, αὐχήν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθος.
Cerussâ oblinere, ψιμμυθιζειν.
Cerussatus, ψιμμυθιωθείς.
Cervus, ἔλαφος.
Cespes, cespito vid. supra Cæspes, cæspito.
Cessans, παυόμενος, ἀργός.
Cessatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥαθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Cessator, ὀκνηρός, ῥᾴθυμος.
Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης. ῥαδιουργία, ἀργία.
Cestus, κεστός.
Cetarius, ria, rium, κητώδης, κητῷος.
Cetarius, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεα, κήτη.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτιον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, οἱονεί, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργή, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτιον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητός, θεοφιλής, ποθεινός.
Chasma, χάσμα.
Chelæ, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἀντιαποχή.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.
Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
Chlamydula, χλαμύδιον.
Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολεριᾶν.
Cholericus, χολερικός.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορηγός.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorus, χορός.
Chori magister, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Christiana professio, χριστιανισμός, ὁ.
Christianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικά, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chrysendeta, χρυσένδετα, ἐκπώματα.
Chrysocolla, χρυσοκόλλα.
Chrysolithus, χρυσόλιθος.
Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ ἐπιτήδεια.
Cibariorum inopia, σιτοδεία, ἀσιτία, ἀπανοτιτία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρόφιμος.

Ciba-

Cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιστός.
Cibo, σιτίζω τινα.
Cibum fastidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum sumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι βρῶσιν.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφή, σιτίον, ἔδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricosus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλή, ὠτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρίς, πυγολαμπίς.
Ciconia, πελαργός.
Cicur, τιθασσὸς, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, τιθασσεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, *item*, cio, ἐξορμάω τινα, κινέω πάντα λίθον. *omnem lapidem.*
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τριχῶδιον, διφθέρα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχωθεὶς, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, σειροὶ, βόστρυχοι.
Cinctus, us, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
Cinctus, a, um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Cingere, *circumsepire*, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος.
Cingo, *coërceo*, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
Cingula, æ, *qua cinguntur jumenta*, ζῶμα.
Cingulum, ζωστήρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ τὴν καλαμίδα ἀποδίζων, ἢ ἐπὶ τοῖς σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδός, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμιγία.
Cio *vide* Cieo.
Cippus, ποδοκάκη, στήλη.
Circa, ἐπὶ, *cum genit*, κατὰ, *cum accusativ.* περὶ μέσην ἡμέραν, *circa meridiem.*
Circensis, κυκλικός.
Circenses ludi, ἡ ἱπποδαμία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιδρομὴ, γύρωσις, περιστροφή.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, *idem quod circa*, περὶ, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτής, ὁ ἔφοδος.
Circuitus, a, um, περιαχθεὶς, περιειλημμένος.
Circuitus nom. περίοδος, περιβολή.
Circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
Circum, περὶ, *accus.* ἀμφί.
ircumactio, περιαγωγὴ, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω ἢ περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.
Circumcisio, περιτομὴ, περικοπή.
Circumclaudo, περικλείω, κατακυκλόω.
Circumcolo, περιοικέω.
Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, κυκλόω, περιέχω.
Circumducere, *decipere*, παρακρούεσθαί τινα *aliquem*: ἐξαπατᾶν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιειμι, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περικάμπτω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, περίκλασις, περιφορὰ, περίγναμψις.
Circumfluo, ἐπιρρέω τινὸς, περιρρέω τι.
Circumfluus, περίρρυτος, περιρρέων.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ· ἀγοραῖος, ἀλήμων.
Circumforo, περιτετραίνω.
Circumfossura, περισκαφὴ, περιόρυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιρραίνω.
Circumfusus, περιρρανθεὶς, περίρροος, περιεστάμενος, περικείμενος.
Circumgelatus, περιπαγεὶς.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
Circumgesto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρόομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφορηθείς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθείς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθείς.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περινέω.
Circumobruo, περιχωννύω.
Circumplector, περιπλέκω.

Circum-

Circumpono, περιτίθημι τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, περιπεπλεγμένος, περιπλακής.
Circumrodo, περιβιβρώσκω, περιτρώγω.
Circumscalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumscribo, *definio, determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφή, διορισμός.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
Circumseco, περιτέμνω.
Circumsedeo, *obsideo*, περικάθημαι.
Circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumseptus, περιφραχθείς, περιβεβλημμένος.
Circumsero, περιφυτεύω.
Circumsessio, περιέδρευσις, περικάθησις.
Circumsessus, περικαθεζόμενος.
Circumsideo, περικαθέζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθέζομαι.
Circumsigno, περισημειόω, περισφραγίζω.
Circumsisto, περιΐστημι, ἀμφίστημι.
Circumsono, περιηχέω, περιθρυλλέω.
Circumspectè, περισκεμμένως, πεφυλαγμένως, ἀβλαβῶς.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspecto, καλασκοπεύομαι.
Circumspectus, *qui prudens est*, πεφυλαγμένος, περιεσκεμμένος, συνετός.
Circumspergo, περιρραίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντη, περιοράω.
Circumstantia, περίστασις.
Circumsto, περιΐστημι.
Circumstrepo, περικτυπέω, περιθρυλλέω.
Circumstruo, περιοικοδομέω.
Circumsuo, περιρράπτω.
Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρεμέω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιταφρεύειν.
Circumvallatus, περιταφρευθείς, περιβεβλημμένος, περιφραχθείς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιαχθείς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περιΐστημι.
Circumventus, περιειλημμένος.
Circumversor, περιελίσσομαι, περιστρέφομαι.
Circumverto, περιστρέφω, περιελίσσω, περιδινέω.
Circumvestio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.

Circumvolito, περιίπταμαι.
Circumvolo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυκλίζω, εἰλυκυλίω, περιελίσσω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βεβοστρυχωμένος.
Cirrus, βόστρυχος, κίκιννος, σειρός.
Cis, citra, ἐντός, ἐπὶ τάδε.
Cista, κίστη, κιβωτός.
Cistella, κιστίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παριστάναι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Cithara cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριστής.
Citharistria, κιθαρίστρια.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito, as, ἐφορμάω.
Citra, ἐντὸς τοῦ Ῥήνου, *Rhenum*: ἀδ.
Citrea mala, τὰ κίτρεια μῆλα.
ultro Citroque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθείς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικός, ἀστεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρα ἡμῶν, κρύφα τινός.
Clamator, κεράκτης, κικράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγή, ἰαχή, βοή.
Clamosus, κραυγαστικός, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτός, κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
Clandestinus, κρυφαῖος, λαθραῖος.
Clango, *tuba cano*, κλάζω, κλάγγω.
Clangor, κλαγγή.
Clare, περιφανῶς, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas visus, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas vocis, εὐφωνία.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Clarum, περίδηλον.
Clarus, *perspicuus*, λαμπρός, ἀγαυός, ἀγλαός, φανερός.
Clarus, *insignis*, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχῶν.

Classicum

Classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Classicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικός.
Classis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλεῖθρα κεκλεισμένος.
Clathro, as, κλαθρῶ ἐρείδω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορύνη, ῥόπαλον, τὸ, κορώνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κληΐζω.
Claudo oculos: καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλὸς, κυλλὸς, γυιός
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Claustrum, κλεῖθρον.
Clausula, τὸ πέρας, αἴτος· τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Clavus ligneus, πάσσαλος.
Clavis affigo, καθηλόω τινα.
Clemens, πρᾶος, ἐπιεικὴς, ἤπιος.
Clementer, πράως, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πραότης, ἐπιείκεια.
Clepo, furor, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία:
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικὸς, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλια.
Clitellarius, νωτοφόρος, σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινα.
Clivosus, βουνώδης.
Clivus, γεώλοφον, βουνός.
Cloaca, ἀφεδρὼν ὀχετὸς· ἀμάρα, βόρβορος.
Clunes, πυγὴ, γλουτός.
Clypeatus, ἀσπιδηφόρος.
Clypei umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyster, κλυστήρ.
Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, συσσωρευθείς.
Coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω πάντα εἰς αὐτὸ, *in unum*: συγκομίζω, συσσωρεύω.
Coacesco, συνοξύνω.
Coactio, ἡ συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθείς.
Coactus necessitate, βιασθείς.
Coaduno, συνείρω, συναρμόζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμῆλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, ἀεὶ.
Coætaneus, ἡλικιώτης, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμῆλιξ, σύγχρονος.

Coagmentatio, συναρμογή· σύστημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum, πετύα.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συνίστημι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπεριστῆναι, στενόω, στενοχωρέω.
Coarctatio, ἀντιπερίστασις, συστολή.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinatus, κοκκοβαφής.
Coccineus vestis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ἡ, κοχλίας.
Cochleare, κοχλιάριον, κοχλιάριον.
Coctilis, ἑφθός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus, ἑψηθεὶς, ὠπτημένος.
Codex, κορμὸς στέλεχος, τὸ· *sed pro* libro, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coëmo, συνωνέομαι -οῦμαι, συμπρίαμαι.
Coemptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολύοψον καὶ ποικίλον, πολυτελές.
Cœna, δεῖπνον, ὁ δεῖπνος, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνοτήριον, ἀνώγεων, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνησείω.
Cœno, δειπνέω παρά τινι, *apud aliquem*, ξυνδειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, *lutum*, πηλὸς, βόρβορος.
Coëo, *convenio*, σύνειμι, συνήκω.
Coire, *concumbere*, μίσγεσθαι γυναικὶ· συγκαθεύδειν.
Coitus, *concubitus*, μίξις, ἀνάμιξις, συνουσία, ας, ἡ.
Cœptum, *institutum*, κατάρχθεν, τὸ· ἀρχὴ, ἐπιχείρημα.
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, καθείργω τινα, ἀπείργω σε τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
Coërcitio, κάθειρξις.
Cœtus, συνουσία, ἐκκλησία, ὁ ἀθροισμός.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, *compellere*, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαι τινα, ἀγγαρεύω, ἐπείγω.
Cogitabundus, συννοῶν.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τὸ· ἐπίνοια.
Cogitatò, *consultò*, ἐκ προνοίας.
Cogito, meditor, ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τί τινι, διανοέω τι· λογίζομαι.
Cognata, σύστοιχα, τὰ· σύμφυλα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγένεια, τὸ· συγγένεια.
Cognatus, συγγενὴς, ὁ καὶ ἡ· ὁμογενὴς, συμφυὴς, ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.

Cognitor,

Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστός, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινα, ἐπονομάζω.
Cognosco, γινώσκω τινα, γνωρίζω τι.
Cogo, *coacervo*, συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ἁρμόζω ἐς ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito, ἐποικέω, συναυλίζομαι τινι, συνναίω.
Cohærens, ἐχόμενος, συνεστώς.
Cohærentia, συνάφεια, σύστασις.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινι, συνάπτομαι.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινα, κατασέλλω, συνέχω.
Cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohonesto, ἐπικοσμέω τινα, σεμνολογέω.
Cohorresco, καταφοβέομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortandus, παρακλητέος.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, ἐπικελεύω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγή.
Coitum appeto, ἐγκισσάω.
Coitus, συνουσία, ας, ἡ.
Colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινα ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόῤῥης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλός, ὁ.
Collabasco, συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
Collachrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collachrymor, συνδακρύω τινι, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, συγγάλακτος, σύντροφος, ὁμογάλακτος.
Collapsus, συμπεπτωκώς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδή, συμβολή.
Collatitius, συγκομιστός.
Collatus, συμφορηθείς.
Collaudatio, ἐγκώμιον, συνεπαίνεσις.
Collaudo, προσεπαινέω, συνεπαινέω.
Collecta, συνεισφορά, ἔρανος, ὁ, συμβολή.
Collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἔκλεκτα.
Collectio, συλλογή, σύλλεξις, ἀθροισμός.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεγείς, συνειλεγμένος.
Collega in consulatu, συνυπατεύων, συνύπατος.

Collegæ, συνεργοί, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συγκρούω.
Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεθείς.
Colligo, as, *simul ligo*, συνδέω, καταδέω.
Colligo, is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
Colligere, *pro* reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινα.
Colligere stipem, ἔρανον αἰτεῖν καὶ συνάγειν.
Collimare, στοχάζεσθαι σκοποῦ, εὐστοχέω.
Collineo, as, εὐστοχέω, καταστοχάζομαι.
Collinio, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliquesco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βουνός, κνημός, χῶνος.
Collisio, προστριψις, συγκρουσμός.
Collisus, συγκρουσθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, συνομιλία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι.
Colloquor, κοινολογέομαι τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo, is, συμπαίζω, προσπαθύρω.
Colludere alicui, συναγωνίζεσθαι τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχήν.
Colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
Collusio, κακούργημα, συμπαιγνία.
Collusor, συμπαίκτης.
Collusorie, συγκακουργικῶς.
Collustro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
Colluvies, χλίδος, τό.
Collyrium, κολλύριον.
Colo, as, are, ἠθέω.
Colo, is, ere, *veneror*, σέβομαι τινα, λατρεύω τινι, τιμάω, σεβάζω.
Colere, *pro* exercere, ἀσκεῖν τι.
Colere, *pro* habitare, οἰκεῖν.
Colere, *pro* diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χώραν vel γῆν.
Colocasia, κολοκασίη.
Coloni, ἄποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν.
Colonus, ἀγρονόμος, γεωργός, ἔποικος.
Color, χρῶμα, χροιά.
Coloro, βάπτω, ἐπιχρώζω.
Colossus, κολοσσός, οῦ, ὁ.
Colostra, ἡ πυρφαλίς, ἴδος.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Colum, ἠθμός.
Columbarium, περιστερεών, περιστεροτροφεῖον.
Columbarius, περιστεροτρόφος.
Columbus & columba, περιστερά.

Columella, στηλίδιον.
Columen, στῦλος, ἔρεισμα.
Columna, στῦλος, κίων, ἔρεισμα.
in Columnâ insculpere, στηλογραφεῖν, στηλοκοπεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, θρὶξ, χαίτη.
Coma adulterina, ἔνθετον, προκόμιον.
Comam nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω τί τινι, *cum aliquo*.
Combibo, onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυστικός.
Comburo, ἐμπρήθω, ἀποκαίω τι, φλέγω, συμφλέγω.
Combustio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις, ἐμπρησμός.
Comedo, φάγω, τρώγω, βιβρώσκω, ἐσθίω.
Comedo, onis, & comestor, καταφάγος, ὁ βουφάγος.
Comes, ἀκόλουθος, συνέμπορος.
Comessabundus, ἐπίκωμος.
Commessatio, κῶμος, ου, ὁ ἀσωτία.
Comessator, κωμαστής.
Comessor, κωμάζω.
Comestura, ἐδωδὴ, βρῶσις.
Comesus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comice, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus, κωμῳδός, κωμικός.
Comicus, a, um, κωμικός.
Cominus, ἐγγύθεν, σταδόν.
Cominus pugnare, σταδίην, ἢ σταδὶν μάχεσθαι.
Comis, *humanus*, χρηστὸς, φιλοπροσήγορος, εὐμενής, μείλιχος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus, us, ἀκολουθία, θεραπεία.
Comiter, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τὰ. ἀρχαιρεσίαι.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis, *vel* Comitiarius, ἀρχαιρεσιακός.
Comitor, παρακολουθέω, *dat.* συνακολουθέω τινι, παραπέμπομαι.
Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινα, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφὴ, τὰ σιτία, σιτος, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονευτέος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ἀπόμνησις, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, *dignus qui laudetur*, ἐπαινετός.
Commendare, *id est*, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, *id est*, laudare, ἐπαινέω σε ταῦτα, *propter hæc*.
Commendatio, ἐπαίνεσις, ἡ, ἀποδοχή.
Commendatitiæ literæ, συστατικὴ ἐπιστολή.

Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος, συμμελετάω.
Commentarium, *vel* Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, διανόημα.
Commentitius, *fictus*, πλασματώδης.
Commentor, oris, εὑρετής.
Commentum, *res ficta*, σκῆψις, πλάσμα, ἐνθύμημα, ἐπίνοια.
Commeo, as, are, *iter facio*, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Comercium esse, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, *cum aliquo*.
Commereor, μισθαρνέω, ἄξιός εἰμι.
Commigro, μετοικέω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συστρατιώτης, ὁ σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiscor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commisceo, συμμίγνυμι τινι, συγκεράω, συγκεράννυμι, συγκεραννύω.
Commiseratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiseresco, οἰκτίζω σε τούτου.
Commiseror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commissum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Comissura, ἐφαρμογή, συναφή.
Commissus, ἐπιτετραμμένος, συμβεβλημένος.
Commistio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, *alicujus fidei trado*, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα.
Committere, *peccare*, πλημμελεῖν τι.
Committere, *idem quod* sociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prælium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, *utendum dare*, χρῆσαι τινι ἀργύριον.
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τὸ, εὐκαιρία.
Commodum, *commoditati alicujus inservio*, συναφελέω τινα, συμφέρω τινι.
Commodum, *utile*, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodum, *opportune*, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
Commodus, προσφορος, ἐπιτήδειος, χρηστός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νουθετέω, παρακαλέω.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετούμενος, ὑπομιμνησθείς.
Commonstro, καταδεικνύω.
Commoratio, *habitatio*, συνδιατριβή.
Commoratio, *mora*, ἐγχρόνισις, καθολκή.
Commorior, συναποθνήσκω.
Commoror, *maneo*, χρονίζω, διατρίβειν τινὶ, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.

Commo-

Commotus, συγκινηθεὶς.
Commoveo, *perturbo*, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινί τινος, & τινί τινι, μεταδίδωμι.
Communio, onis, κοινωνία.
Communio, is, ire, περιφράττω, ἀνατειχίζω, περισκεπάζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communiter, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολή, ἀλλαγή.
Commuto, *permuto*, ἀλλάττομαι τί τινος, ἐπαμείβομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκέω, κομβέω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comædus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγείς, εὐπαγής.
Compago & compages, σύστασις, σύστημα, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητός, συμβλητός.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολή, σύγκρισις.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, *confero*, συμβάλλω τι πρός τι.
Comparare, *emere*, πορίζομαι τινί τι.
ità Comparatum est, οὕτω πέφυκε.
Compascuus, σύμβολος.
Compascuus ager, σύμβολος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόσκλησις, ἔντευξις.
Compello, as, *alloquor*, κοινολογέομαι τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello, is, συνελαύνω, συνωθέομαι.
Compendiariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτελής, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομή, σύνοψις, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβή, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, *compertum habeo*, καταλαμβάνω.
Compertum & exploratum habeo, ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς.
Compertus, a, um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compesco, συστέλλω τινα, συνείργω, κατέχω.

Competens, ἁρμόδιος.
Competenter, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλλότης.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συνεπιβάλλω, ὁμοδρομέω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, *accus.* περισυλάω τι, περικόπτω.
Compingo, συμπήγνυμι τι συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς, ἢ ἀμφόδοις
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι· περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, *perfectus*, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio *verborum*, περίοδος.
Complexus, περιπλέξας, περιεχών.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures, compluria, συμπλείονες, συμπλείους, συμπλείονα, ω.
Complusculi, ἔνιοι, πολλοί.
Compono, *conjungo*, συντίθημι λόγον.
Componere, pro *disponere*. συντάττειν.
Componere, *ornare*, εὐθετεῖν.
Componere, *concordare*, συναλλάττειν πρός τινα.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατής, ἐπίβολος.
Compos mentis, νουνέχων. ἔμφρων.
Compositè, εὐτάκτως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης.
Compositus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμπότις, συμπότειρα.
Comprecatio, κατευχή, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σου τοῦτο κατεύχομαι.
Comprehendo, *manu teneo*, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehendere, *intelligere*, κατανοεῖν.
Comprehensibilis, καταληπτός.
Comprehensio, κατάληψις σύλληψις.
Comprehensus, συνειλημμένος.
Compressio, σύμπιεσις, σύνθλιψις.
Compressus, συνθλιβόμενος, συνεσταλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimo, *premo*, συμπιέζω. συστέλλω.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.

Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, κεκαλλωπισμένος.
Compulsus, συναχθεὶς, ἀναγκασθεὶς, βιασθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζω.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus, ûs, ἐγχείρημα, πεῖρα.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὀρόφωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τῆς βήματος, ὑφίεμαι τινι· ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus, ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνορέω.
Concerpo, συσπαράττω, διαρρήγνυμι.
Concerptus, καταπεπλεγμένος, συνδιασπασθείς.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπολεμίζω τινι· συναγωνίζομαί τινι.
Concessio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεστι.
Concessus, συγχωρηθείς.
Concessus, ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἁλουργίς.
Conchyliatus, ὄστρειος, ἁλουργής.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concido, συγκόπτω τι, κατατέμνω.
Concido, *cado*, καταπίπτω, συμπίπτω.
Concidere animo, *vel* mente, ἐκκακεῖν, καταθυμεῖν, ἀλύειν.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνόδιον.
Conciliatio, συναλλαγή, προσαγωγή.
Conciliator, προξενητής, διαλλακτής.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συνηλλαγμένος.
Concilio, *benevolum facio*, προσάγομαί σε χρήμασι, φιλιόω, ἐξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐθημοσύνη.
Concinnè, κομψῶς, εὐαρμόστως.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, ἐμμελής, κομψός, εὔθετος.

Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορά, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστής, ὁ.
Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
Concionem, *orationem habeo*, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipio, συλλαμβάνω.
Concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, ἀποτόμως.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις.
Concitator, ἐρεθιστής.
Concitatus, παρορμηθείς.
Concito, παρορμάω τινα πρός τι.
Concitus, κινηθεὶς, ἐξορμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, καταβοή.
Conclamatum est, πέπρακται.
Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχός, ταμεῖον, δωμάτιον.
Concludo, καθείργω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος, ὁ, ἡ, ον.
Concoquere odium, καταπέψαι χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέπτω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινὰ τινι.
Concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, *convenio*, ὁμογνωμονέω, σοι τοῦτο, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.
Concorporo, συσσωματοποιέω.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμότροπος.
Concratitius, σύνταρρος.
Concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω.
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concrepo, ἐπικτυπέω.
Concresco, συμφύομαι, συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγείς.
Concubina, ὁμεύνετις, παλλακή.
Concubitus, συνουσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινι, παρακοιμάομαι, συνευνάω.
Conculcatio, καταπάτησις.
Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.
Concumbere, συγγίνεσθαι τινι, πλησιάζειν γυναικί, παρακοιτέω.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiscibilis, ἐπιθυμητός.

Concupisco, ἐπιθυμέω χρημάτων, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *scire*, ἐφίεμαι.
Concupitus, ἐπιθυμηθείς.
Concurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.
Concursio, συνδρομή.
Concurso, πανταχοῦ περιθέω, συνδρομέω.
Concursus, συνδρομή, σύνοδος.
Concussio, τίναγμα, παλμός.
Concussus, συγκεκρουσμένος, διασεισθείς.
Concutio, ἀνασείω, ὠθίζω, συσσείω.
Condecenter, προσηκόντως, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
Condecet, προσήκει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμέω, κατακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, κατάκριτος, κατάδικος.
Condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινός, καταδικάζω τινός.
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenso, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
Condensus, πυκνός.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
Condictio, παραγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, διηγορευμένος.
Condignè, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής.
Condimentum, ἄρτυμα, ἅλς, τό.
Condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
Condiscipula, συμμαθητρίς, συμμαθήτρια.
Condiscipulus, συμμαθητής, ὁ.
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάστασις, κλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικός.
Conditione ea, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις, *vel* ἐπὶ τούτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
Conditor, *rei alicujus auctor*, ἀρχηγός, κτίστης, ποιητής.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυνθείς, ἠρτυμένος.
Conditus, κλεισθείς.
Condo, *extruo*, κτίζω, δημιουργέω.
Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, συναλγέω σοι, λυποῦμαι.
Condolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Condonatio, συγγνώμη.
Condonatus, συνεγνωσμένος.
Condono, δωρέομαι· *pro ignoscere*, συγγινώσκειν τινί τι, καταχαρίζομαι.
Conducibilis, λυσιτελής, χρήσιμος.
Conducit, *utile est*, συμφέρει.
Conduco, *duco*, συνάγω. *accus.* συμφέρω.
Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Conductor, μισθοδότης, μισθαρνής.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμός, ὁμιλία.
Confarreo, περιτελέω, περιτελίζω.
Confectio, διαπραξις.
Confector, διαπρακτωρ, συντελεστής, δημιουργός.
Confectus, κατειργασμένος.
laboribus Confectus, καμάτοις τετρυχωμένος.
Confercio, συναθροίζω.
Confabulor, συνομιλέω τινι, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι.
Conferendus, *comparandus*, συμβλητός.
Confero, *congero*, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confessio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confestim, *è vestigio*, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, *perficio*, διαπράττομαι, διαπονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
Confidens, θαρραλέος, θάρσυνος.
Confidenter, θαρσαλέως.
Confidentia, θάρσος, τὸ αὐτόλμια.
Confido, θαρρέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαρρέω.
Configo, καθηλόω, καταπηνέω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, συνόμορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator, βεβαιωτής, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confisco, δημεύω.
Confisus, τεθαρρηκώς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθείς, κεκεντημένος.
Telis Confixus, κατακοντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Conflare æs alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστεῖν.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρουσις.
Conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρουσις.
Confligo, *acie decerno*, συμβάλλω, συρράττω τινι, συγκρούω, &c.
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμόρροια, σύρροος, ὁμορροή.
Confluo, συρρέω.
Confodio, διορύττω, διασκάπτω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Confore, συνέσεσθαι.
Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κρατύνω.
Confossus, διορυχθείς.

Confractus, συῤῥαγείς.
Confragosus, κατεῤῥαγώς, ἀπότομος, τραχύς.
Confremo, ἐπιβρύχω.
Confringo, διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγή, προσφύγιον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confusè, *perturbato ordine*, συγκεχυμένως, πεφυρμένως, χύδην, φύρδην.
Confusio, σύγχυσις, συντάραξις.
Confusus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευή, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινι πρὸς τοῦτο, διαλύω, ἐξελέγχω.
Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσταλλοῦμαι, συμπήγνυμι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congemisco, συστενάζω, συνάχθομαι.
Congener, συγγενής.
Congenero, συγγεννάω.
Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλληρέων, συμπαίκτωρ, συμβωμιλος.
Congestio, συμφόρησις.
Congestus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χοῦς.
Conglacio, συμπήγνυμαι.
Conglobatim, σφαιρηδόν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναλίζω τι εἰς τι, συνειλίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congratulor, συνήδομαι τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τούτου.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγή, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθείς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.
Congressio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruenter, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
Congruentia, εὐαρμοστία, ἐφαρμογή.
Congruo, *convenio*, συμπίπτω τινι, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.
Congrus, *vel* Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, *divino*, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, στοχασμὸς, εἴκασμα, τεκμήριον.
Conjectura assequor, εὐστοχάζομαι, *gen.*

Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβεβλημμένος.
Conjicere, *conjectura assequi*, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαι τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugalis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugium, συζυγία.
Conjugo, συζεύγνυμι.
Conjunctè, *vel* -im, συνημμένως.
Conjunctio, σύζευξις, σύνταξις, συναφή.
Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjungo, ἀλληλουχῶ, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συστήσαντες.
Conjuratio, σύστασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, ξυνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, συνίσταμαι.
Conjux, *vel* Conjunx, σύζυγος.
Connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connexio, συμπλοκή, συναφή.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίμυσις.
Conniveo, σκαρδαμύττω, καταμύω.
Connixus, συντεινάμενος.
Connubialis, ἐπιγαμικὸς, γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεῦξαι τινι.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειράομαι, πειράζω.
Conquassare, *concutere*, συσσείειν τι.
Conquassatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conquestio, καταμεμψις, μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris: ἀναπαύομαι.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητάω, ἀναζητέω.
Conquisitio, συζήτησις.
Conquisitus, συζητηθείς.
Consanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.
Consanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Consarcino, συῤῥάπτω, ἐπισάττω.
Conscelerare, μιαίνειν.
Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim. ἐπιβαίνειν ἐπὶ, *accus.*
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνειδὸς, τό· συνείδησις.
Conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.
Conscio, συναισθάνομαι.
Consciscere sibi mortem, παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conscissus, διεσχισμένος.
Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
Conscius sum, σύνοιδα, σύνειμι.
Conscribere milites, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, *vel* συλλέγειν.

Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conscripti milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Conscriptio, συγγραφὴ, καταγραφή.
Conscriptus, συγγεγραμμένος.
Consecratio, καθιέρωσις, ἐκθείωσις.
Consecratus, καθιερωμένος.
Consecro, καθιερόω τῷ Θεῷ τι, ἱερόω.
Consector, ἐπιδιώκομαι τὴν ἀλήθειαν.
Consecutio, συνακολούθησις.
Consenesco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Consensus, us, ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Consentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.
Consentaneus, σύμφωνος.
Consentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι. ὁμολογέω, συναισθάνομαι.
Consepio, περιφράττω.
Consequentia, ἐπακολούθησις, συνέπεια.
Consequor, ἀκολουθέω, *pro* obtineo: τυγχάνω τινός, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
Conserere manum, πόλεμον συστήσασθαι.
Consero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Consero, *planto*, φυτεύω.
Consertus, ἀπτόμενος, συμπλεκής.
Conserva, σύνδουλη.
Conservatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conservator, σωτήρ, φύλαξ.
Conservatus, διασεσωσμένος.
Conservo, *custodio*, φυλάττω, σώζειν τινα, τηρέω, συντηρέω.
Conservus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Consessor, σύνεδρος.
Consessus, συνέδριον, συνίζησις.
Consideo, συνεδρεύω, συγκαθέζομαι.
Considerate, περιεσκεμμένως.
Consideratio, σκέψις, διανόησις.
Consideratus, περιεσκεμμένος.
Considero, σκέπτομαι τι, καὶ περί τινος, κατανοέω τι, καὶ περί τινος, ἐνθυμέομαι, ἐπισκέπτομαι.
Consignatus, κατεσφραγισμένος.
Consigno, ἐπισημαίνω,
Consiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
Consilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμηχανῶν.
Consilii sum inops, ἀπορέω. διαπορέω.
Consilium, βουλὴ, βουλεία, βούλευμα.
Consilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
in Consilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Consimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Consisto, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι.
Consitio, φυτεία, φύτευσις.
Consociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
Consociatus, συνεζευγμένος.
Consocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, συναγείρω.
Consolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Consolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.
Consolatorius, παραμυθητικός.
Consolido, συμπωρόω, καταβεβαιόω.

Consolor, παρακαλέομαι σε, παραμυθέομαι σε, παρηγορέω.
Consonans, ἄνηχος, σύμφωνος.
Consonantia, συμφωνία.
Consono, *simul sono*, συμφωνέω σοι.
Consonus, σύμφωνος.
Consopio, καταχοιμάω, κατακοιμίζω.
Consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.
Consors, κοινωνὸς, μέτοχος, σύγκληρος.
Consortium, κοινωνία, μετοχή.
Conspectus, συνορασθεὶς, κατοπτευθείς.
Conspectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
in Conspectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conspergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conspersus, καταπασθείς.
Conspicillum, κάτοπτρον.
Conspicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conspicior, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαθρέω.
Conspicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανὴς, παράσημος.
Conspiratio, σύστασις.
Conspiratus, συσταθείς.
Conspiro, συμπνέω τινι, ὁμονοέω, συνίσταμαι τινι, συμφωνεῖν τινι, ὁμοφρονέω.
Conspuo, καταπτύω, προσαπτύω.
Conspurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Constans, βέβαιος, βέβαιος.
Constanter, βεβαίως, ἐμμενῶς.
Constantia, βεβαιότης.
Consternari, ταράττεσθαι.
Consternatio, ἔκπληξις, ταραχή.
Consternatus, ἐκπλαγεὶς, ἐξεπτοημένος, τεταραγμένος.
Consterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Consterno, is, καταστρωννύω, καταστρώννυμι.
Constipo, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Constituo, *decerno*, βουλεύομαι· *item* locum & tempus determino: ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίστημι.
Constitutio, σύστασις, κατάστασις.
Constitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία· mala, καχεξία.
Constitutus, κατασταθεὶς, τακτός.
Constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Consto, συνίσταμαι, ἐπισυνίσταμαι.
Constrictio, πίλωσις, ἡ σύψις.
Constringo, συστέλλω τι *vel* τινα, συσφίγγω, βρόχω περιστρέφω, laqueis, &c.
Constructio, σύνταξις, κατασκευή.
Construo, συντάττω, κατασκευάζω.
Constupro, καταμοιχεύω.
Consubstantialis, ὁμοούσιος.
Consuesco, ἐθίζομαι τινος, συνεθίζω.
ex Consuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Consuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum: ὁμιλέω τινι.
Consuetudo, ἔθος, τὸ συνήθεια.
Consuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Consuevi, εἴωθα.
Consul, ὁ ὕπατος.
Consularis, ὑπατικός.
Consulatus, ἡ ὑπατεία.

Consulere sibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.
Consulo, συμβουλεύω.
Consultatio, συμβούλευσις.
Consultè *vel* consultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προμεμελετημένως.
Consulto, συμβουλεύομαι.
Consulator, βουλευτής.
Consulatus, βεβουλευμένος.
Consummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Consummo, *perficio*, συντελέω, ἀπαρτίζω, *accus.* ἐκποιέω.
Consumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Consumptio, καταναλωσις.
Consumptus, καταναλωθείς.
Consuo, συρράπτω, ἀναρράπτω.
Consurgo, συνανίστημι.
Contabo, *vel* Contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, σανίδωσις.
Contabulo, σανιδόω.
Contactus, συναφθείς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, *virtutem*: καταφρονέω τινός, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρός, θεωρητικός.
Contemplor, διασκέπτομαι τι· θεωρέω τι· κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, σύγχρονός τινι.
Contemptibilis, εὐκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελητί.
Contemptor, ὀλίγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τι· ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus, καταφρόνησις.
Contemptus, ὁ ἀτιμωθείς.
Contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις, ιδος, ἡ· νεῖκος, μάχη.
Contentiose, ἐριστικῶς.
Contentiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.
Contestatio litis, ἔνστασις δίκης.
Contestor, ἐπιμαρτύρομαι τινα.
Contexo, ἐμπλέκω τι· συνυφαίνω.
Contexte, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus, us, συμπλοκή, ὑφή.
Conticeo, καταπαύω, σιωπάω.
Conticinium noctis, πρώτη νύξ, νυκτὸς, ἀωρία.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.
Contigno, ὀροφόω, καταστεγάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνέχων· *aliquando*, temperans, ἐγκρατής.
Continens terra, ἡ ἤπειρος.
Continenter, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχειν, κατακλείω.
Contingit, *accidit*, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Contingo, *attingo*, ἅπτομαι τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuè, *assiduè*, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεὶ, ἀδιαλείπτως.
Continuò, *id est*, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, *persevero*, διατελέω ποιῶν.
Continuus, διηνεκής, συνεχής.
Contorqueo, συστρέφω, καμπτέω, περιάγω.
Contorsio, συστροφή, περιαγωγή.
Contorte, συνεστραμμένως.
Contra, ἀντί· ἐπὶ *cum gen.* κατὰ *cum gen.* ἀντικρύ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ὃ ἔδει.
Contractio, συστολή.
Contractus, συνάλλαγμα, ἀγορά.
Contradico, ἀντιλέγω τινι, ἢ πρός τινα· καθαπτεῖν τινι, ἀντιδικονομέω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίρρησις.
Contraho, συστέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
Contrariè, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
è Contrario, ἀντικειμένως, ἄντικρυ.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συνάφεια, ἅψις, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremisco, τρομέω, ἀποδειλιάζω.
Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contribuo, συντελέω τι· προστίθημι.
Contristo, ἐπιλυπέω τινα· ἐνοχλέω.
Contritus, συντετριμμένος.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
sine Controversia, ἀναντιλέκτως.
Controversias dirimere, καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controversor, ἀμφισβητέω.
Controversus, ἀμφισβητήσιμος.
Contubernalis, σύσσιτος, συμβιωτής, σύνοικος, ὁμόστεγος, ὁμωρόφιος, ὁμοδίαιτος.
Contubernium, κοινόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι· συνοράω.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumaciter, αὐθαδῶς, ἀπειθῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθής τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀσέλγεια, λώβη.
Contumelia afficio, ἐνυβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀνασελγαίνομαι.
Contumeliose, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumeliosus, ὑβριστής, ἐπονείδιστος.

Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κόντος.
Contusus, θλασθεὶς, συντετριμμένος.
Convalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Convallis, συνάγκεια.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, κατασπάω, ἀποσπάω.
Conveniens, συνερχόμενος, συνήκων.
Convenienter, συνηκόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.
Convenio, συνιέναι, συνέρχομαι, ὁμολογεῖν τινι, ἀνήκω, ἐφαρμόζω.
Convenit, συνήκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Converſatio, διατριβὴ, συνομιλία.
Converſio, ἐπιστροφή.
ê Converſo, καταλλάγδην.
Converſor, conſuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι, ἐντυγχάνω.
Converſus, συνεστραμμένος.
Converto, συστρέφω, ἀναστρέφω.
Convexitas, συγκλίνεια, κοιλότης.
Convexus, ἐπικαμπὴς, ἀγκύλος.
Convictus, κατελεγχθείς.
Convictus, ûs, συμβίωσις.
Convinco, κατελέγχω τινα, ἐπικρατέω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινα, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.
Conviva, σύμβιος, συντράπεζος.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἑστιάω τοὺς πρέσβεις, legatos.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλῦσαι.
Convivo, ὁμιλέω τινι, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχέομαι, θοινάω, δαίνυμαι.
Convocatio, σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς πτέρυγας, συστρέφω, συνελίττω.
Conus, λόφος, κῶνος.
Convulſio, σπασμός.
Convulſus, σπασθείς.
Cooperculum, πῶμα, περικάλυμμα.
Cooperio, περικαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἔγκρισις.
Coopto, ἐπιλέγομαι, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, εὐπορία, ἄδεια.
Copiæ pedeſtres, δύναμις πεζική.
Copiæ navales, δύναμις ναυτική.
Copiæ equeſtres, ἱππικὴ δύναμις.
Copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
Copioſè, εὐπόρως.
Copioſus, εὔπορος, δαψιλής.
Copula, σύναμμα, σύνδεσμος.
ſine Copula, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδεσις, συναφή.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἀναρμόττω, ἅπτω.
Coquina, *culina*, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ὀπτάω, πέπτω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρὸς, *cum genit.* ἔμπροσθεν, *genit.* ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, σπυρίς.
Corbula, σπυρίδιον, σπυρίχνιον.
Corculum, θυμίδιον.
Cordate, σοφῶς, νουνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκῦτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κεραταύλης.
Cornicula, κολοιός.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.
Cornupeta, κεραϊστὴς, κορύπτολος.
Cornupeto, κεραΐζω.
Cornutus, *quod cornua habet*, κερώδης, εὐκέρως, κεραός.
Corolla, στεφάνιον, στεμμάτιον.
Corollarium, ἐπίτροχα, προσθήκη.
Corona, στέφανος, στέμμα· *item pro conventu hominum*, ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστώς.
Coronis, κορωνὶς, ἰδος, ἡ.
Corono, στεφανόω τὸν νεκρόν, στέφω τινα.
Corporeus, σωματικὸς, σωματοειδής.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσαρκος.
Corpus, σῶμα, τὸ, χρώς.
Corpuſculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτὴς, εὔθυνος.
Correctus, ἐπανορθωθείς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τό.
Correptor, ἐπιτιμητὴς, παιδευτής.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι· εὐθύνω τι.
Corripio, *reprehendo, objurgo*, ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντερασταί.
Corroboro, κρατυνόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συνερανίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Corrumpo, *contamino*, διαφθείρω τὴν γυναῖκα· *item* illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.

Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, εὔφθαρτος, εὐδιάφθορος.
Corruptio, διαφθορά, φθορά.
Corruptor, ἀπολυμαντήρ, ὑβριστής.
Corruptus, διεφθαρμένος.
Cors, tis, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιός.
Corticosus, φλοιώδης.
Cortina, παραπέτασμα.
Corusco, ἀπαυγάζω, ἀστράπτω.
Coruscus, ἀστράπτων, στιλπνός.
Corvus, κόραξ, κος.
Corylus, κόρυλος.
Coryphæus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
Cosmographia, κοσμογραφία.
Costæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, coxendix, ἰσχίον, μηρίον.
Crabro, ἀνθρήνη.
Crabrones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
Crambe, κράμβη.
Cranium, κρανίον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχύνεσθαι.
Crassitudo, crassities, πάχος, παχύτης.
Crassus, παχυλὸς, παχύς.
Crastinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater, eris, κρατήρ.
Crates, ταῤῥὸς, τάλαρος.
Craticula, ἐσχάριον, ἀνθρακίον, ἐσχαρίς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magistratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτιστὴς, δημιουργὸς, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τὸ, κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, θαμινὸς, πυκνὸς, συνεχής.
Crebrò, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
Credibilis, πιστὸς, πιθανός.
Creditor, δανειστὴς, χρηστής.
Creditum, δάνεισμα, τό.
Credo, *fidem habeo*, πιστεύω. *quandoq*; mutuum dare, δανείζειν. *interdum*, *pro* puto, οἶμαι, νομίζω.
Credulitas, ταχυπείθεια, εὐπείθεια.
Credulus, εὐπειθὴς, εὔπιστος, ὁ καὶ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
Crena, γλυφὶς, ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
Crepida, κρηπὶς, ίδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδούμενος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.
Crepito, ἐπιψοφέω, ἀποκροτέω.
Crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.

Crepo, ψοφέω.
Crepundia, κροτοπαίγνια, ἀθύρματα.
Crepusculum, δείλη, κνέφας.
Cresco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cribri instar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον & ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
Criminatio, διαβολὴ, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαι τινα.
Criminor, αἰτιάομαι τινα τούτου, *vel* εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminose, ἐγκληματικῶς.
Criminosus, ἐγκληματικός.
Crinis, θρὶξ, χὸς, πλόκαμος, κόμη.
pulchris Crinibus, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Crispo, οὐλόω.
Crispus, οὐλόθριξ, ὁ, οὖλος.
Crista, λόφος.
Cristatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocus, & um, κρόκος, & ον.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Cruci affigere, σταυροῦν.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.
Crudelis, ὠμὸς, ἀπηνής.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Crudeliter, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματίζω.
Cruentus, αἱματηρὸς, αἱματόεις.
Crumena, βαλάντιον, μάρσυπος.
Cruor, αἷμα, αἷμος, τὸ, ἰχώρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Crusta, πλὰξ, ἡ, ὄστρακον.
Crusto, πλακόω.
Crustula, τὸ πλακίδιον.
Crustum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, *patibulum*, σταυρός.
Crystallinus, κρυστάλλινος.
Crystallum, & Crystallus, κρύσταλλος, κρύσταλλον.
Cubicularis, εὐναῖος.
Cubicularius, κατακοιμιστής.
Cubiculum, οἰκημάτιον, θαλάμη, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνὴ, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.
Cubito innitor, διαγκωνίζω.
Cubito percutio, κυβι[illegible].
Cubitum ire, εἰς κοίτην [illegible]ναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ, κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν, ὁ.
Cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, ἀνάζομαι.
Cubus, κύβος.

Cuculus, κόκκυξ, γ☉, ὁ.
Cucumer, σίκυς ἢ σίκυ☉.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo, di, cusum, κόπτω νόμισμα, *nummum*, χαράττω, τυπόω.
Cujas, ποδαπὸς, ποταπός,
Cujus, a, um, τινὸς ὤν.
Cujusmodi, ποῖός τις.
Cujusvis est, καὶ παντός ἐστι.
Culcitra, στρωμνὴ, στρῶμα, κνέφαλον.
Culeus, κωλεός.
Culex, κώνωψ, π☉, σέρφ☉.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, στέγ☉, τὸ, κορυφή.
Culmus, κάλαμ☉, καλάμη, ἀνθερίνη.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπιμεμπτ☉.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπιμωμητός.
Culpo, αἰτιάομαι τινα τούτου, διαβάλλω.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφ☉.
Culter sutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτὴς, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor Agrorum, γεωργός.
Cultrarius faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμέν☉, κεκοσμημέν☉.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, *præpositio*, ξὺν & σὺν *cum dativ.* κατὰ *cum genit.* μετὰ *cum genit.*
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρα.
Cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum venia tua, σοι πεθαρρηκὼς, συγχωρηθέντος σου.
Cumulate, ἀθρόως, σωρηδὸν, ὑπὸ ῥέος.
Cumulatim, σωρηδόν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, ἔκπλεως.
Comulo, σωρεύω, ἐπιτίθημι τί τινι.
Cumulus, σωρὸς, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κοιτὶς, ίδ☉, ἡ, σπάργανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαβάζειν.
à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώτης ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctabundus, μελλητιάων.
Cunctanter, σχολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκν☉, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητὴς, ὀκνηρός.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφοειδής.
Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκ☉.
Cuneus, σφὴν, γόμφ☉.
Cuniculus, *foramen sub terra*, ὑπόνομ☉, διώρυξ, ὑπόρυξ.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia, orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχν☉.
Cupide, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμητὴς, ἱμειρόμεν☉.
Cupidus cognitionis, φιλειδήμων.
Cupio, ἐπιθυμέω τιν☉, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *scire*: ἔραμαι, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupressus, κυπάρισσ☉.
Cuprum, κύπρι☉ χαλκός.
Cur, διὰ τί, τίν☉ ἕνεκα, τίποτε.
Cura, φροντὶς, ίδ☉, ἐπιμέλεια, κῆδ☉, ε☉, τό.
Curæ est mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελοῦμαι περί τιν☉, φροντίδα ποιοῦμαι.
Curam suscipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν,
Curator, *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπόπτης. item *tutorem* significat, ἐπίτροπ☉.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curiose, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curiositas, πολυπραγμοσύνη.
Curiosus, πολυπράγμων.
Curiosus sum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπουδάζω περί τι, *vel* ὑπέρ τιν☉, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι περί τιν☉ significat etiam *mederi*, ἰᾶσθαί τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιστέω τιν☉.
Curriculo, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρ☉.
Currus agere, διφρηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Cursim, δρομάδην, μεταδρομάδην.
Cursito, περιτρέχω.
Cursitare sursum, deorsum, *Ter.* περιπατεῖν ἄνω κάτω.
Cursor, δρομεὺς, δρομαῖ☉.
Cursus, δρόμ☉, ῥοῦχ☉.
Cursus lunæ, σελήνης περιφορά.
Cursus, *brevis*, κολοβὸς, βραχύς.
Curvamen & curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθείς.
Curulis, ἁρματ☉.
sella Curulis, ἀγκυλόπους δίφρ☉.
Curvitas, καμπυλότης,
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλ☉.
Cuspidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
Cuspis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκωκή.
Cuspis hastæ, ἄκρον τοῦ δόρατ☉.
Custodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Custodio, φυλάττω τι *vel* τινα, φρουρέω, τηρέω.
Custos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Custos domus, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.
Cyathus, κύαθ☉, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνει☉.
Cygnus, κύκν☉.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulso, κυμβαλίζω.

Cymbalum, κύμβαλον.
Cynosbatus, κυνόσβατον.
Cynosura, κυνόσουρα.

D.

DÆmon, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δόρκας.
Damnatio, κατάγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, *cum gen. perf. & accuf. rei*, καταψηφίζομαι τινὸς θάνατον, *capitis*; κλοπῆς, *furti*.
Damnofus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, ζωή.
Damnum infero, ζημιόω τινα, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτήρ.
Datus, δεδομένος.
De, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, *cum gen.*
Dea, θεά, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινεῖσθαι πρός τινα, *in aliquem*: ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum est, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμέω τινα, καταγωνίζομαι τινα.
Debilis, ἀσθενής, ἐος, βληχρὸς, οῦ, ἄρρωστος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debeo, ὀφείλω τινι χάριν, *gratiam*.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
Debitum solvere, ὄφλημα διαλύειν.
Deblatero, φλυαρέω, σπερμολογέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω τινα, περιᾴδω.
Decas, δεκάς.
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσιδεών.
Decempeda, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.
Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετής.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δέον, ἐπιεικές.
Decenter, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζειν, καθήκειν. *dat.*
Deceptor, σοφιστής, ἀπατητικός.
Deceptu facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, *statuo*, ἐπιψηφίζομαι, aliquando pro *dimicare*, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Decessio, ἀποχώρησις.
Decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
Decet, πρέπει, χρή. ἄξιόν ἐστι, προσήκει.
Decido, *id est*, abscindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω · *pro* determinare, διαλύεσθαι.
Decido, *deorsum cado*, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ, arum, δεκάτη, δεκασμός.
Decimo, δεκατόω.
Decimus, δέκατος.
Decipio, ἐξαπατάω σε τοῦτο, παράγω.
Decipula, ἡ παγίς.
Decisio, διάλυσις, διάκοψις.
Decisus, διαλυθείς.
Declamatio, λογοποιΐα, φωνασκία.
Declamator, λογοποιός, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς· ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινής, περικλινής, καταφερής, προσαντής, κατάντης.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ ἄσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, κεφαλοτομεῖν, ἐκτραχηλίζειν.
Decolor, ἄχροος, ους, όου, οῦ · δύσχροος.
Decoloro, ἄχροον ποιῶ.
Decoquo, καταπέττω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμή, εὐπρέπεια.
Decore, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorus, εὐπρεπής, ὁ καὶ ἡ, εὐσχήμων, καλός.
Decrepitus senex, ὑπέργηρος, ἐσχατόγηρως.
Decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta senatus, τὰ βεβουλευμένα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decretus, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκαταῖος.
Decumanus fluctus, δεκακυμία, *quæ & τρικυμία dicitur*.
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκάς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, κατατρέχω, καταθέω.

Decursus, κατάδρομή.
Decus, oris, ἀξία, κῦδος, κάλλος.
Decussatim, διὰ χ.
Decussis, δεκάς.
Decusso, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποκινέω, ἀποσπάω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει, ἀπέοικε.
Dedecore afficio, καταισχύνω σε, te: καθυβρίζω τινι, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινα, ἀτιμάω.
Dedecus, αἰσχύνη κακή, ἀτιμία, ἀπρέπεια, ἀκοσμία.
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dedisco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Dedita opera, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραστήσασθαί τιν.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθείς, προσκείμενος.
Dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθελκύω, προπέμπω, παραπέμπω.
Deductio, παραγωγή, ἀπαγωγή, ὁδηγία.
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανάω.
Defæco, ἀποτρυγόω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ καταπόνησις.
Defatigo, καταπονέω τινα, κατατρύχω.
Defectio, *rebellio*, ἀποστασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λειποθυμία, λειποψυχία.
Defendo, διασώζω τινα, ἀμύνω σοι.
Defensio, προστασία, ἀντίληψις, ἀπολογία, συνηγορία.
Defensor, ὑπερασπιστής, ὁ συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falso, συκοφαντέω τινα τινος.
Defervesco, ἀποζέω.
Defessus, κατάκοπος, κατάπονος, καμών.
Defetiscor, ἀποκάμνω, κοπόομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio, ἀποστατέω τινος, ab aliquo.
Defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καταπηγνύω τι, καταπήσσω.
Definio, καθορίζω, περιορίζω, περιγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁρισμός.
Definitivus, ὁριστικός.
Desit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἔμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω εἴς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.

Defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, sortem: ἀνακλαίω, κατολοφύρομαι.
Deflexus, καταμφθείς.
Deflorere, ἀπανθεῖν.
Defluo, καταῤῥέω, καταπίπτω.
Defluvium, *defluxus*, ἀπόῤῥοια.
Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινα, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταγωνίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμός, ἀποστέρησις.
Defraudator, νοσφιστής, ἀποστερητής.
Defraudo, παρακρούω, ἀπονοσφίζω τινα.
Defrutum, ἕψημα, ἑψητόν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκτρέχω.
Defunctorie, παρέργως, ἕνεκα τυχόντως, οὐ μετ' ἐπιμελείας.
Defunctus, ἀπαλλαγείς· *item* mortuus, νεκρός, ὁ ἀποθανών.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τοῦ καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγεννής, δυσγενής.
Degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκτρέπομαι.
Degeneratio, ἐκτροπή.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Dehinc, τεντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
Dehisco, ἀποχαίνω, χασμάομαι.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυρέω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Degusto, ἀπογεύομαι.
Dehonesto, αἰσχύνω τινα, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκωλύω.
Dejectio, ἀποβολή, καταβολή.
Dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deinde, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου, ἐξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, ἀπολισθαίνω τινος, καταφέρομαι.
Delapsus cœlo, οὐρανοπετής.
Delasso, καταπονέω, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἐνδείκτης, εἰσαγγελεύς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπωλή, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινὰ τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους· καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογή, ἐπιλογή, ἐπίλεξις.
Delegare, ἐπιτρέπω σοί τοῦτο, ἀποστέλλειν τι, ἀποπέμπω,

ἀποπέμπω, ἐντέλλομαι.
Delegatio, ἐπιτροπή, ἐντολή.
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀπολείβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberabundus, ὁ συμβουλευσόμενος.
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλευμα.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοΐζω.
Delibutus, ἀληλιμμένος, λιπαρός.
Delicatè vivere, τρυφᾶν.
Delicatus, τρυφερός, ἁβρός, ἁπαλός.
Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφή, σπατάλη, τὸ ἁβρότης.
Delicias facio, ἐπεντρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo, as, are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio, is, ire, καταχρίω, *pro* permulceo, κηλέω, θέλγω τινα, μειλίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.
Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἁμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Dilirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραπλήξ.
Delirus senex, κρονόληρος.
Deliteo, *vel* delitesco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.
Delitigo, φιλονεικέω.
Delphin, *vel* Delphinus, ὁ Δελφὶν ἢ Δελφὶς, ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐμπαίζω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω σοι τοῦτο, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνους, μάταιος, ἀνόητος.
Demensum, σιτομέτριον.
Dementer, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ τινα, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, κατακείρω, διακείρω, ἐκθερίζω.
Demigrare è vita, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι.
Demissè, ταπεινῶς.
Demissio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demisso animo esse, μικρὸν, *vel* μικρὰ φρονεῖν.
Demissus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo, is, ere, ἀφαιροῦμαι σοι ταῦτα.
Democratia, *imperium populare*, δημοκρατία.
Demolior, καταστρέφομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολή, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonstrativus, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonstrativus, ἀποδεικτικός.
Demonstro, δείκνυμι τι, ἀναδείκνυμι τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliqua re; βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀποκινέω.
Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγέω.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius, a, um, δεκαδικός.
Denarius, ii, δηνάριον.
Denascor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνοῦμαι, ἀπαναίνομαι.
Deni, æ, a, οἱ καὶ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειοῦμαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδὼς, όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Densè, πυκνῶς.
Densitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentifricium, ὀδοντότριμμα.
Dentio, is, ire, ὀδοντιάζειν.
Dentiscalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo, ἀπογυμνόω.
Denuntiatio, παραγγελία, φάσις.
Denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorsum, κάτω.
Deosculor, καταφιλέω, *accus.*
Depaciscor, συντίθεμαι τοῦτο πρός τινα, συμβαίνω.
Depasco, κατανέμομαι τὴν χώραν.
Depascor, ἐπιβόσκομαι, καταφάγω.
Depastio, ἡ νομή.
Depastus, νεμηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλέω.
Depello, ἀπελαύνω τινά τινος, ἀπαμύνομαι, ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίω, καταλίθημι.
Deperditus, ἀποβληθείς.
Depereo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι, *item* impatienter amare, ἐπιμαίνεσθαι τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἄποθριξ.

Depingo,

Depingo, καταγράφω τι, διατυπόω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus, ὀλοφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθεμαι· pro *fidei alicujus committo*, παρακατατίθημι σοι τοῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, διαπέρθω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω τι, βαστάζω.
Deposco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depositum, παρακαταθήκη.
Depositum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
Depositus, παρακατατεθείς.
Deprædor, συλάω.
Depravatio, παρατροπή, διαστροφή.
Depravatus, διεφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητής.
Deprecor, supplico, δέομαι, παραιτοῦμαι τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehensio, κατάληψις.
Deprehensus, καταληφθείς.
Depressus, καταπιεσμένος.
Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulsio, ἄπωσις.
Depulsor, ἀπότροπος, ἀποτρόπαιος.
Depulsus, ἀπωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputo, reseco, ἀποτέμνω· & pro existimare, νομίζω, οἶμαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, κατάλειψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepente, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινος, χλευάζω.
Deripio, ἀφαρπάζω.
Derisor, καταγελαστής, οῦ, ὁ, σκώπτης.
Derivatio, παραγωγή, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Desævio, ἐξαγριαίνομαι.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ἀναιρέω.
Descendo, καταβαίνω ἀπὸ τοῦ ἵππου, κατέρχομαι, καταδύω.
Descensus, κατάβασις, καταβαθμός.
Descisco, *deficio*, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω.

Describo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπόω.
Descriptio, διαγραφή, περιήγησις.
Deseco, *abscindo*, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Desero, ἀπολείπω τινα, ἀπολιμπάνω.
Deserere vadimonium, ἐς τὸ δικαστήριον οὐκ ἀπαντᾶν, φυγοδικεῖν.
Desertor miles, ὁ λειποτάκτης.
Desertum, ἔρημος, ου, ἐρημία.
Desertus, ἀπολειφθείς.
Deses, idis, ῥάθυμος, σχολαῖος, ὕπτιος.
Desicco, ἀποξηραίνω.
Desideo, ῥᾳστωνεύω, ῥαθυμέω.
Desiderabilis, ἐπιθυμητός, ποθεινός.
Desideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Desiderium, ἐπιθυμία, πόθος, ου, ὁ.
Desidero, ἐπιθυμέω τούτου, ἐπιποθέω τι, ὀρέγομαι, gen. ἱμείρομαι, μαιμάω.
Desidia, ῥαθυμία, ἀργία.
Desidiosus, ῥάθυμος, ἀργός.
Desido, is, ere, καθιζάνω, πυκνοῦμαι.
Designare senatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.
Designo, *denoto*, σημειόομαι, ὑποτυπόω, ἀποφαίνω, ἀποδεικνύω.
Desilio, saltu descendo, καταπηδάω ἀπὸ τοῦ δίφρου, ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, ἐκθορέω.
Desino, *id est*, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
Desipio, *deliro*, παραφρονέω, ληρέω, μωραίνω.
Desisto, ἀφίσταμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Desolo, as are, ἐρημόω, χηρόω.
Despectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Despectus, καταφρονηθείς.
Despectus, us, παρόρασις, καταφρόνησις.
Desperanter, ἀνελπίστως.
Desperatio, ἀπόγνωσις, ἀνελπιστία.
Desperatus, ἀπελπισθείς.
Despero, ἀπελπίζω τινος, *vel* ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, *de salute*.
Despicio, καθοράω τι, *pro* contemno, παροράω τινα, καταφρονέω τινος.
Despicor, καταφρονέω τινος.
Despolio, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Despondeo, *id est*, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
Despondere animum, ἀπονενοημένως ἔχειν.
Desponsus, a, um, καθωμολογημένος.
Despumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω σου, te, *item*, contemnere, ἀπαξιόω τινος.
Destillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
Destinatus, ἀποτεταγμένος.
Destino, *constituo*, προορίζω, ἀποτάττω τι εἴς τι, διανοέομαι.
Destituo, ἀπολείπω, μεθίημι, καταλείπω.
Destitutus, ἀπολελειμμένος.
Destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, *accus.* ἀναιρέω, ἐκπέρθω.

Desudo, καθιδρόω.
Desuefacio, ἀπεθίζω.
Desuesco, is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
Desuetudo, ἀπεθισμός.
Desuetus, ἀήθης, ἀπεθισμένος.
Desultor, κελητιστής.
Desultorius, κέλης.
Desum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
Detergeo & detergo, ἀπομάσσω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero, is, καλατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, καλαπλήττω πάντας, ἀπείργω τέ τινος, vel ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριστος, κάκιστος.
Deterritus, ἐκφοβηθείς, ἔκφοβος.
Detestabilis, βδελυκτός, βδελυρός.
Detestandus, μυσαχθής, βδελυρός.
Detestatio, κατάρα, βδελυρία.
Detestor abominor, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαστιγόω.
Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
Detondeo, ἀποξυράω, ἀποκείρω.
Detono, καταβροντάω.
Detonsus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, καλακάμπτω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, καλαλαλία.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθείς.
Detraho, ἀποσύρω, ἀφαιρέω, ἀφελκύω.
Detractatio, ἀνάδυσις.
Detrecto, fugio, ἀρνοῦμαι χρείαν τινα, munus aliquod: ἀναδύω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, καταθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἀποιδαίνω.
Deturbo, παρωθέω, ἀπαράσσω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀεικίζω.
Devasto, καλαπορθέω, ἀποικοδομέω.
Deveho, καλαφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, καλαφέρεια.
Devexus, καλάντης, καλακλινής.
Devictus, νενικημένος.
Devincio, is, ire, ἐξαρτάω pro obnoxium reddo, καλαδέω.
Devinctus, καλαδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, ἀμφοδέω.
Devito, declino, ὑποστέλλομαι τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, καλακυλίω, κυλίω, ἀποκυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καλαφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, καλεύχομαι, ἀνατίθημι.

Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιός, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, aptitudo, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιά. δεξιτερή. apud Poët.
Dextra prehendo, δεξιόομαι σε.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
Dextrè, apte, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
à Dextris, δεξιάδην, ἐκ δεξιῶν.
Dextrosum, ἐπὶ δεξιά.
Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερίς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπὲ, φάθι, φέρε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, accuso, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, εἴρων.
Dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.
Dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
Dico, as, are, consecro, ἱερόω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico, is, ere, loquor, λέγω, φημὶ, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis incessere, σκώπτειν τινα, & τινι.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, oratio, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινὰ τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies, natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθεὶς, διατεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορά, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερής, χαλεπός, δυσάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spirandi, δύσπνοια, ἄσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυστηνεία, σπανοσιτία.
Difficulter, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.

Diffiden-

Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, *cum dat.* ἀπελπίζω.
Diffindo, διαχίζω.
Diffisus, ὁ ἀπιστήσας.
Diffiteor, *nego*, ἀπαρνοῦμαί τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, *lascivia*.
Diffluere luxuria, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαῤῥήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffuse, διακεχυμένως.
Diffusio, διάχυσις.
Diffusus, διαχυθείς.
Digero, *ordino*, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito ostendere, χειροδεικτεῖν τι.
Digitus, δάκτυλος· pollex; ἀντίχειρ ἢ μέγας· index, λιχανὸς ἢ δεικτικός· medius, infamis, μέσος; medicus seu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης· minimus sive auricularis, μικρὸς ἢ ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Digne, ἀξίως, καὶ ἀξίαν.
Dignitas, *honor*, ἀξία, ἀξιοπρέπεια· item pro *dignitate in sermone*, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judico, *puto*, ἀξιόω, καταξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· διΐσταμαι, μεταβαίνω.
Digressio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digressus, ἀπαλλαγή, ἔκβασις.
Dijudicare controversias, καθιστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, συμπίπτω· *clam discedo*; διολισθαίνω.
Dilacero, διασπάω, διασπαράττω. metaph. *disperdo*, διαφθείρειν τι.
Dilanio, σπαράττω τι· διασπάω.
Dilapido, *disperdo*, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, *bona*: κατασωτεύω.
Dilargior, διαδίδωμι λόγους, *rumores*: δωρέομαι.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητός, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελής, σπουδαστικός, σπουδαῖος.
Diligenter, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδή, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, & πρός τι.

Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, στέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανής, καταφανής.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ, ἅμα ἡμέρᾳ.
Diluculum, περίορθρον, λυκαυγές.
Diluo, *purgo*, ἀπολύομαι, διαλύεσθαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διακλυσθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαῤῥέω, διαθρυλλοῦμαι.
Dimensio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimensum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*.
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισευθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, ἐλαττόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθείς, μειωθείς.
Dimissio, ἄφεσις, ἀποπομπή.
Dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιστολήν, ἀπολύειν τινα.
Dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραί, εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directe sive directo, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, διευθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογιστήριον.
Dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, *orationem*.
Dirimo, διαλύω, *cum accus.* ἀπαρτάω.
Diripio, διαρπάζω τινα· ἐκπέρθω.
Diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
Diritas, ἀπλωΐα, χαλεπότης, ἀγριότης, ὠμότης.
Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι· κατασκάπτω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινός.
Dirutus, καθαιρεθείς, κατασκαφείς.
Discalceo, ἐξυποδέω.
Discedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, *magistratu*: ἀπολύομαι τοῦ ζῆν, *ex hac vita*: ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Discendi cupidus, φιλομαθής.
Disceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Disceptator, διαγνώμων, μεσοδίκης.
Discepto, διακρίνεσθαι, ἀμφισβητεῖν.
Discere cupio, μαθητιῶ, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Discerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀνακρίνω, διαλαμβάνω.
Discerpo, διασπάω, διασπαράσσω τι.
Discessio & discessus, ἀποχώρησις, ἄφιξις, διάλυσις.

Discinctus, ἀπεζωσμένος.
Discindo, καταρρήγνυμι, διακόπτω.
Discingo, ἀποζωννύω τινά.
Disciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
Discipula, μαθήτρια.
Discipulus, μαθητής, φοιτητής.
Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Disco, μανθάνω τοῦτο παρά σοῦ, à te.
Discolor, ἑτερόχροος, -χρους.
Discordia, διαφωνία, διαφορά, διχοστασία.
Discordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινί.
Discors, ἀνάρμοστος, ἀσύμφωνος.
Discrepantia, διαφορά, ἀναρμοστία.
Discrepo, διαφωνέω τινί, διΐσταμαι.
Discretio, διάκρισις.
Discrimen, pro differentiâ, διαφορά, διάκρισις, διαλλαγή. Pro periculo, ὁ κίνδυνος.
Discrimino, ἀφορίζω.
Discrucio, διαστρεβλόω, διαβασανίζω.
Discrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Discubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
Discurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
Discursio, διαδρομή, περιδρομή.
Discus, δίσκος.
Discutio, διασείω, pro examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
Diserte, διαρρήδην.
Disertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διερριμμένος.
Disjicio, διαρρίπτω, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio, διάζευξις, διαχώρησις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω.
Dispar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Dispello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον, turbam.
Dispendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρησις.
Dispensator, οἰκονόμος.
Dispenso, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Disperdo, διαφθείρω τινά, ἐξολοθρεύω.
Dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
Dispergo, διασκεδάζω τι· διασπείρω.
Dispersim, σποράδην.
Dispersus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
Dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
Dispicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω.
Displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο.
Displodo, διαρρήγνυμι.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι.
Dispositio, διάταξις, διάθεσις.
Dispositus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Disputatio, διάλεξις, διαλεκτική.
Disputator, διαλεκτικός.
Disputo, διαλέγομαι τι πρός σε, συζητέω πρός τινι, διαλογίζομαι.
Disquiro, ἐξετάζω.
Disquisitio, ἐξέτασις.
Disrumpo, διαρρήγνυμι.
Disseco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
Dissectus, διασχισθείς, διχοτομηθείς.
Dissemino, διαδίδωμι λόγους, διασκεδάννυμι.
Dissensio, διχόνοια, διαφωνία.
Dissentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίσταμαι τινός, ab aliquo: διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Dissepio, διαφράττω.
Dissero, disputo, διαλέγομαί σοι, tecum: διαλογίζομαι περί τινος.
Dissertatio, διαλογισμός, διάλεξις.
Disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Diffideo, διΐσταμαι, στασιάζω, ἀφίσταμαί τινος.
Dissidium, διάστασις, διαφορά.
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Dissimiliter, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἀνομοιότης.
Dissimulanter, εἰρωνικῶς.
Dissimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Dissimulator, εἴρων, προσποιούμενος, κρυψίνους.
Dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Dissipatio, διασκέδασις, διασπασμός, διαφόρησις.
Dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαθάω, διασπάω.
Dissitus, διατμηθείς.
Dissociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Dissolute, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Dissolutus, ἀνειμένος· pro luxurioso, ἄσωτος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Dissuadeo, παραπείθω τι, ἀποτρέπω.
Dissuasio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Dissuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
Distans, διεστηκώς.
Distantia, διάστημα, τό. διαχώρημα.
Distendo, διατείνω τι.
Distensio, διάτασις, διάσπασις.
Distentus, διατεταμένος.
Distermino, διορίζω.
Distillatio, ἀπόσταξις, κατάρροος.
Distillo, καταρρέω, ἀποστάζω.
Distincte, διωρισμένως.
Distinctio, ἀφορισμός, διορισμός.
Distinctus, διορισθείς.
Distineo, περισπάω.
Distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διΐστημι.
Disto, differo, διαφέρω τινός, ἀπέχειν τινός.
Distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.
Distorsio, διαστροφή.
Distortus, διεστραμμένος.
Distractio, διασυρμός, διασπασμός.
Distraho, divello, διασπάω.

Distri-

Distribuo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo, μερίζω τι εἴς τι.
Distributio, διανομὴ, διάδοσις.
Distringere gladium, ξίφος ἑλκύσαι.
Distringo, διαστέλλω, διασπάω, περισπάω, διασφίγγω.
Disturbo, ἀναστατόω, ἐξείργω τι.
Ditesco, πλουτέω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστεία.
Ditior, ditissimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diu, καθ' ἡμέραν· sæpius pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δήν, ἐκ πλείστου χρόνου.
Divagor, πλανάομαι.
Divarico, τὰ σκέλη διαβαίνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diversitas, διαφορὰ, ἑτερότης.
è Diverso, τοὐναντίον.
Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diversus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος.
Diversus natione, ἀλλογενὴς· ἀλλοεθνής.
Diversus forma, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παρεκτροπή.
Diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, vel
Divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω· item in diversorium se recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives sum, πλουτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, καταπονέω, τείρω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, θέσπισμα.
Divinitas, θειότης.
Divinitus, θεόθεν, κατὰ θεὸν, οὐρανόθεν.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Divisibilis & dividuus, διαιρετὸς, διχότομος.
Divisim, διάνδιχα, δίχα.
Divisio, διαίρεσις, μερισμὸς, ὁ.
Divisor, μεριστὴς, διανομεύς.
Divisus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποπομπὴ, ἀποπεμπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Diurnus, ἡμερινός.
Dium, ἡ αἰθρία.
sub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub Dio morari, αἰθριοκοιτεῖν.
Dius, a, um, δῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutius, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι· ἐκφέρω, καταγορεύω.
Divulsus, διασπασθείς.
Do, δίδωμι, παρέχω.

Dare manus, *id est*, se victum præbere, τὼ χεῖρε προΐεσθαι.
Dare fidem, πίστιν διδόναι.
Dare operam, προσέχειν τινί.
Dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
Dare potestatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
Dari alicui filiam in uxorem, δοῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, & pro monere, παραινεῖν.
Docilis, εὐμαθὴς, εὐπειθὴς, πιθανός.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Doctè, ἐπισταμένως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
Doctor, παιδευτής· ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχὴ, παιδεία, μάθησις.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτὶς, σοφὸς, ἐλλόγιμος.
Documentum, δίδαγμα.
Dodrans, σπιθαμὴ, τριμόριον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγὴς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαι σοι, συμπαθῶ ἐπί σε.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
Doliolum, κεράμιον, πιθάριον.
Dolium, πίθος, κέραμος.
Dolo, πελεκάω, πελεκίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος, τὸ λύπη, ὀδύνη, ἄχος.
Dolore afficio, λυπέω σε πολλὰ, *multis doloribus*: ἀνιάω, ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
sine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Dolosè, δολερὸς, δολίως.
Dolosè ago, δολόω.
Dolosus, δολερὸς, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανουργία, ἀπάτη.
Domesticus, a, um, οἰκειακὸς, ἐφέστιος, συνοικος, ἑστιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi militiæque, ἐν οἴκῳ καὶ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχηγός.
Dominatus, κράτος, τυραννὶς, ἀρχή.
Dominicus, κυριακός.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινὸς, κυριεύω τινὸς, δυναστεύω.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστὴς, δαμάτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo, as, are, δαμάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τοῦ οἴκου, οἴκοθι.
Domum redire, οἴκαδε ἐλθεῖν, ἢ οἴκονδε.

Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ, οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
Donatio, δόσις, δωρεὰ, χάρισμα.
Donativum, ἡ νομὴ, ἡ λαμπρὰ ἐπίδοσις.
Donec, μέχρι, μέχρι οὗ, μέχρι τούτου, ἕως, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σοι ἵππον, καὶ σε τούτοις, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρεὰ, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνόω.
Dormito, νυστάζω, ὑπνώττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorsum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προῖξ, φερνή.
Dotalis, προικῷος.
sine Dote, ἄεδνος, ἄφερνος, ἄπροικος.
Drachma, δραχμή.
Draco, δράκων.
Dualis, δυϊκός.
sine Dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τινος, διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducentesimus, διακοσιαστός.
Ducenties, διακοσιάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, ἀγωγός.
Ductor, ἡγεμὼν, στρατηγός.
Ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγαὶ, ὑδραγωγοί.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
Duellum, πόλεμος, *vel* μονομαχία.
Dulcè, & dulciter, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulcesco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
Dulciloquus, ἡδύμολος, ἡδυεπής.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκερὸς, μελιηδής.
Dulcisonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι τοῦ, ἄχρις ἂν, ἕως ἄν.
Dumetum, ἀκανθών.
Dumosus, ἀκανθώδης, ὁ καὶ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γοῦν, γὲ δὴ, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλοῦς, διττός.
Dupliciter, διχῆ, διττῶς, διτταχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος.
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.
Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, σκληροτράχηλος.
Durè, & duriter, σκληρῶς.
Duresco, σκληρυνόμαι.
Duritia, & durities, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω, permaneo, διαμένω, χειμάζω.
Durus, σκληρὸς, χαλεπός.
Duumvir, δυάδαρχος.
Duumviratus, δυαδαρχία.
Dux, ἡγεμὼν, ἀγωγὸς, ἄρχων.
Dux viæ, ὁδηγός.

E.

E *Vel* Ex, ἐκ, *ante consonantem, vel* ἐξ, *ante vocalem, cum genit.*
Eatenus, *quoad*, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσοῦτον.
E contrariò, ἐναλλὰξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγου.
E regione, ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
E vestigio, παραυτίκα.
Ebenus, ἔβενος, ἡ.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ· οἴνωσις, μέθυσμα.
Ebriositas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebriosus, οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ, μεθυστικός.
Ebrius, μεθύων, μεθυστικὸς, πάροινος.
Ebrius sum, μεθύω, ὑπερμεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφαντινός.
Ecce, ἰδού.
Ecclesia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχὼ, *gen.* όος, οῦς.
Eclipsis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἦ ποτέ.
Ecquis, ἦ τις.
Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδδηφάγος, ὁ καὶ ἡ, βόρος, πολυφάγος.
Edentulus, νωδὸς, οῦ, ὁ· ἀνόδους.
Edere exemplum, παράδειγμα δεικνῦναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον ἢ βιβλίον.
Edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum: διατάττω, ἀναγορεύω.
Edictum, διάταγμα, τό· διάγραμμα.
Edisco, παρακατατίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνειν τι, ἐξεπίσταμαι.
Edissero, διεξίημί τι περί τινος.
Editio, ἔκδοσις, ἀναγόρευσις.
Editus, *in lucem emissus*, ἔκδοτος, ἐκδεδομένος.
Editus, *excelsus*, ὑψηλὸς τόπος.
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, κατακοιμάομαι.
Educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγή
Educator, τροφεὺς, τιθηνός.

Educo,

Educo, as, are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινα.
Educo, is, ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδεσμα.
Effabilis, ῥητός.
Effari, ἐκφαίνειν, ἀποφάσκειν.
Effatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
Effector, ποιητής, δημιουργός.
Effectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
Effero, as, θηριόω, ἐξαγριαίνω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.
Efferus, θηριώδης, διαγριαινόμενος.
Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικόν.
Efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικὸς, ἐνεργής.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαι τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω.
Effigies, εἰκὼν, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, διατυπόω, ἀπομιμοῦμαι.
Efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτεῖν τι.
Efflare animam, ἐκπνεῖν.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Effloresco, ἐξανθέω, ἀπανθέω.
Effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω, *pro* divulgari, διαβοάομαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminate, γυναικοειδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκλεκτῶν.
Effrænatè, ἀχαλινώτως.
Effrænatus, & effrænis, ἀχάλινος, δυσήνιος.
Effringo, διορύττω, διαρρήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἐκκεχυμένως.
Effusio, ἔκχυσις, διάχυσις· & *pro* prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογέω, φλυαρέω τι.
Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχός.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεὴς, αἰχμάλωτος.
Egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecunia: εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος, ὑστερέομαι.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egestas, ἔνδεια, ἀπορία, πενία.
Egestio, ἐκκόμισις, ἐκφορά.
Ego, ἐγὼ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregiè, γνησίως, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος, ὑπέροχος, ἔξοχος.
Egregius forma, καλλίμορφος, ἐξῃρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.
Egressus, & egressio, παρέκβασις.
Ehem, ohe, ὤ.
Eheu, αἶ, φεῦ.
Eho, ὤ, εἶα, ἰὼ.
Ehodum bone vir, ὦ 'γαθέ, ὦ τάν.
Eja, εἶα, ὦ εἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τοῦτον, ἐξαφίημι.
Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώθησις, ἐξέλασις.
Ejectus, ἐκβληθεὶς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινα, ἀποκρούομαι, ἐξωθεῖν τινα, ἐξάγω, ἐξωθέω.
Ejulatio, & ejulatus, ὀλολυγμὸς, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὀδύρομαι.
Ejuro, ἐξόμνυμι.
Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιουτότροπος.
Elabor, *effugio*, διολισθαίνομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκδύομαι.
Elaboratus, ἐκπονηθεὶς, ἐξησκημένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διαπονέω, φιλοπονέω τι, πονέω περί τι.
Elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Elargior, καταχαρίζομαί τινί τι.
Elatè, ἀλαζονικῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθείς.
Electio, ἐκλογή.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτός.
Eleemosyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψὸς, περικαλλὴς, ἐλλόγιμος.
Eleganter, ἐκπρεπῶς, χαριέντως.
Elegantia, καλλώπισμα, λαμπρότης, ἐκπρέπεια.
Elegia, orum, *vel* elegus, ὁ ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiasis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἔλεφας, θηρίον.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω τι, ἐκκόπτω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποπέμπω τινα, ἐξορίζω, ἐξοικίζω.
Elinguis, ἄφωνος, κωφὸς, ἄγλωσσος.
Elixo, ἕψειν, ἀναβράσσω.
Elixus, ἑφθὸς, ἑψαλέος, ἕψητος.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλὶς, ἰσος.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ θυγατέρων ἔκδοσις.
Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τὴν θυγατέρα.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθόω οἶκον.
Elocutio, ἑρμηνεία, φράσις, λέξις.
Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγειν δεινὸς, ἐλλόγιμος, δυνάμενος λέγειν, εὐφραδὴς, εὔγλωσσος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐφραδία, λογιότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινί.

Elucubro, φιλοπονέω, νυκτεγερσία.
Eludo, καταπαίζω.
Elugeo, ἐκδακρύω, ἀποθρηνέω.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω & ἐκνίπτομαι τι, ἐκκλύζω.
Eluvies, κατακλυσμός, χαράδρα.
Emancipare se alicui, ἔκδοτον τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
Emancipo, ἐκποιεῖσθαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρὸς, ἀφίημι.
Emano, as, are, ἀποφέρομαι, ἐκβρύω, ῥέω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἔμβλημα, τό.
Embryo, ἔμβρυον, ἡ ἔμβρυον.
Emendatè loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, κατορθόω τὴν πόλιν, διορθόω.
Emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
Ementior, *confingo*, ψεύδομαι τι, προσποιέομαι, ψευδολογέω.
Emereo, & emereor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
Emersio, ἔκδυσις.
Emetior, *metior*, διαμετρέω.
Emico, *splendeo*, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω· *pro* excellere, ἐξέχειν· *pro* exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vita, *id est*, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, τελεῖν, καταλύειν τὸν βίον.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχος.
Eminentia, ἐξοχή, προβολή.
Emineo, προκύπτω· *pro* excello, προέχειν ἔν τινι, ὑπερέχειν *cum gen.* ὑπερβαίνω.
Eminus, *è longinquo*, πόρρωθεν, μακρόθεν, ἀπὸ προσθεν, ἀποστάδα.
Emissarius, προσαγγελεύς, προσαγωγεύς.
Emissarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emissio, ἐκπομπή, ἐξαποστολή.
Emitto, προΐεμαι, ἐκπέμπω· *pro* in lucem edere, ἐκδιδόναι.
Emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαι τι.
Emolior, κατεργάζομαι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento esse alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα, τό· ὄνησιμα, τό· ὠφέλεια.
Emorior, ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, θανάσιμος.
Emoveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplastrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνή, ὤνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητής, ἀγοραστής.
Emptus, ὠνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyræum cœlum, ἐμπύριος οὐρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.

Emungere candelam, προμύττειν τὸν λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.
En, ἰδού.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαι τινί τι, ἀπολογίζομαι, παρατίθεμαι.
Enascor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτείνω τινα, ἀποκλείω.
Enectus siti, δίψῃ τακείς.
Enervis, *vel* Enervus, ἄνευρος, ἄρρωστος.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γάρ, δέ, μήν.
Enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπεί, καὶ μὴν, ἐκ εὖ.
Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι, ἀποστίλβω.
Enitor, *pario*, ἀποτίκτω, ἀναρρήγνυμι, *interdum*, conari, πειράομαι τι, σπουδάζω, φιλοπονέω.
Enitendum est, πειρατέον.
Enixe, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνοζον ποιῶ· *pro* explicare, ποιῆσαι καταφανές, ποιῆσαι φανερόν, ἐκδηλόω.
Enormis, ἔκνομος, ἄμετρος, ἔκτοπος, ἀνώμαλος.
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Ense jugulare, ξιφοκτονεῖν.
Ensem stringere ξιφουλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Ensis, ξίφος, τὸ, φάσγανον, μάχαιρα.
Ensis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleate, *exquisitè*, διευκρινημένως.
Enucleo *pro declaro* : σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλογος.
Enumero, ἐξαριθμέομαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eò, ἐφ' ὧ· εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, eò *dementiæ devenerunt*, ἐνταῦθα, εἰς τοσοῦτο.
Eò insolentiæ processit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eo quod, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν παρὰ τοῦτο.
Eo magis, quo, τοσούτῳ, ὅσῳ.
Eo usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem* : πρὸς οἰκίαν, *domum* : εἶμι ἐς τὴν Κύπρον, *in Cyprum* : ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις. *hostibus*.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere, ἡβᾶν, ἐξιλθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερίς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.

Epigram-

Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepsia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Episcopus, ἐπίσκοπος.
Epistola, ἐπιστολή, γράμματα.
mitto Epistolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
Epistomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, εὐωχία, δαίς, θοίνη, βρώματα.
Epularis, θοινητήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχέομαι, σιτέομαι, accus. ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχή, εὐωχία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεύς, ὁ· ἱπποβάτης.
Equester *vel* equestris, ἱππικός, ἵππειος.
Equestres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
Pugna Equestris, ἱππομαχία.
Equidem, γε, καὶ δῆτα μέν, μὴν τοι.
Equile, ἱπποστάσιον, ἱπποστασία.
Equiso, ἱπποκόμος, ἱπποφόρβος.
ars Equitandi, ἱππική, ἱπποσύνη.
Equitatio, ἱππεία, ἐλασία.
Equitatu superari, ἱπποκρατεῖσθαι.
Equitatui præsum, ἱππαρχῶ.
Equitatus, τὸ ἱππικόν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω. ἱππάζομαι.
Equitum magister, ἵππαρχος, ἱππαρχικός.
Equorum pastor, ἱπποβότος, ἱππονόμος.
Equorum studiosus, φίλιππος, ἱπποεραστής.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ, ἡ.
Eradico, ἐκριζόω, ἀπορριζόω, *cum acc.*
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνορθωθείς.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταί.
Eremus, *solitudo*, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἐξερπύζω, ἐξέρπω.
Erga, πρός, περί τινα, εἰς, *vel* ἐς.
Ergastulum, ἐργαστήριον, δεσμωτήριον.
Ergastulus, ἀνδράποδον.
Ergò, ἄρα, τοίνυν, ἄρ' οὖν, τοιγαροῦν. τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, *virtutis ergò*.
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω· *pro* consolari, παραμυθέομαι τινα.
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τοῦτο, ἀπὸ σοῦ τοῦτο· ἀναρπάζω.
Erodo, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδωμι τί τινι, ἐκδίδωμι τινί τινα, ἐρανίζω, προΐημι.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητός, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.

Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τό· πταῖσμα, παρόραμα, τό· ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, *in aliqua re*. τῆς ὁδοῦ, *à via*, διαμαρτάνω τοῦ παντός, *tota via*. πταίω, πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro, erroneus, πλάνος, ὁ, ὁ πλανήτης, πλάνης, ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τό· ἁμάρτημα, τό·
Erubesco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέγων, *dicere*: αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀναβρύχομαι.
Erudiendus, παιδευτέος.
Erudio, παιδεύω τινα πρὸς ἀρετήν, *ad virtutem*: διδάσκω τινα τὰ γράμματα, παιδαγωγέω.
Eruditè, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, καλὴ χρῆσις.
Eruditissimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, πεπαιδευμένος, ὁ· ἀσκηθείς.
Eruere oculos, ἐξορύττειν, ἢ, ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναρρήγνυμαι.
Erunco, as, ἐκβοτανίζω.
Eruo, *extraho*, ἐξερύω, ἐξαιρέω, ἀναστρέφω.
Eruptio, ἀνάρρηξμα, τό· διεκβολή.
Eruptionem facere, ἐκθεῖν ἐκ τῆς πόλεως, *ex urbe*.
Ervum, ὁ ὄροβος.
Esca, ἔδεσμα, τό· βρῶμα· τὸ δέλεαρ, ατος.
Esculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Esse alicui adjumento, εἶναι τινι βοηθόν.
Esse alicui ornamento, ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ εἶναι τινι.
Essedarius, ἁρματηλάτης.
Essedum, ἅρμα, ὄχημα.
Essentia, οὐσία.
Esto, γινέσθω, ἀλλ' ἴστω.
Esuriens, πεινάων.
Esuries, πειναλεότης.
Esurio, πεινάω.
Esuritio, πεῖνα.
Esuritor, πειναλέος.
Et, καὶ, ἠμὲν, ἠδέ, τέ.
Etenim, καὶ γάρ, εἰ γάρ.
Etenim non, οὐ γάρ, ὅπως μή.
Etiam, ἀλλά, ἀλλ' ἤδη, δέ, μὴν τοι, ἄρα, ἔτι, καί, δή.
Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, ἔτι.
Etiam atque etiam, καὶ πάλιν καὶ πολλάκις.
Etsi, tamen, εἰ καί, καί τοι, *sequitur* ὅμως, κἂν εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μὴν τοι.
Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω. ἀποκενόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων, *è periculis*: ὑπεκδύομαι.
Evasit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος.

Evagor,

Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω· *pro* extra propositum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν, ἔξω τῦ σκοπῦ ἐρεῖν.
Evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξουθενίζομαι.
Evanidus, ἐξίτηλ☉.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.
Evax, εὖγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω· *pro* extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
Evello, ἀποσπάω σε, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τῦτο.
Eventilo, ἐκλικμάω, ἐξανεμίζω.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκός.
Everriculum, σαγήνη.
Everro, *scopis purgo*, ἐκκορέω.
Eversio, ἀνάστασις, ἀνατροπὴ, καθαίρεσις.
Eversor, ἀνατροπεὺς, καθαιρέτης.
Evertere decreta, ἄκυρα ποιεῖν τὰ ψηφίσματα.
Everto, *diruo*, ἀναστάτους ποιέω, πορθέω, καταστρέφεσθαι πόλεις, ἀνατρέπειν.
Evestigio, *confestim*, ἐκ ποδὸς, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evictio, ἀπέλεγξις.
Evidens, σαφὴς, ἐναργὴς, ἐμφανής.
Evidenter, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπν☉ γίνομαι.
Evilesco, ἐκφαυλίζομαι, ὀλιγωρέομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τιν☉.
Eviratus, εὐνυχισμέν☉.
Eviro, εὐνυχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Eviscero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, διαφεύγω κακόν τι· ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνῦχ☉, σπάδων.
Evocati milites, ἔκκλητοι.
Evoco, *extra voco*, ἐκκαλέω τινα· παρακαλέω σε. *pro* averto, ἀποτρέπω.
Evolo, ἀφίπταμαι.
Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
Evomo, ἐξεμέω.
Eurus, εὖρ☉, ὁ.
Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δημοσιεύω, ἐκθρυλλέω.
Evulsio, ἐξαίρεσις.
Evulsus, ἐξηρημέν☉.
Ex, ἐκ, *sequente consona*: ἐξ, *sequente vocali, cum genit.*
Ex animo, εὐθυμῶς, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
Ex eo tempore, quo, ἐξ ὗ, ἀφ' ὗ.
Ex insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς, ἐκ λόχυ.
Ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτυ, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Ex quo, ἐξ ὗ, ἐξ ὅτυ, ἐπειδή.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί.
Exacerbatio, παροξυσμός.
Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
Exacesco, ἀποξύνομαι.

Exactor, εἰσπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.
Ex adversum, ἀντικρύ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀποικοδομέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.
Exæquo, ἐξισόω τί τινι. ἐξομαλίζω.
Exæstuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.
Exaggeratio, σώρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
Exagito, διασύρω τινα, διαστρέφω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, *pro* diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ὁ ἑσμὸς, τὸ σμῆν☉.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examussim, ἀκριβῶς, ἐπὶ στάθμην.
Exsanguis, ἄναιμ☉, ἀναίμων.
Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυμία.
Exanimis, ἄψυχ☉, ὁ καὶ ἡ, ἄπνο☉.
Exanimo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω.
Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exaresco, ἀφαυαίνομαι, ἀποξηραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω· *pro* scribo, διαχαράττω.
Exaspero, ὀξύνω· *pro* irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω.
Exauctorati milites, ἀφειμένοι, ἀπεζωσμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τῆς στρατεύεσθαι· ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακέω τῆς φωνῆς, *vocem*: εἰσακέω, κατακέω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομματόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandescentia, θύμωσις, ὀξυθυμία.
Excandesco, incendor, ἐκπυρόομαι· metaph. *irasci*, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, βεμόομαι.
Excarnifico, κατακρεουργέω, ἐκτρυχόω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, *discedo*, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω· *item* supero, ὑπεραίρειν τινα, διαφέρειν τιν☉ ἔν τινι.
Excedere è vita, ἀπολείπεσθαι τὸν βίον, ἀπιέναι τῦ βίυ.
Excedo ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν καὶ ἀφικέσθαι.
Excellens, προέχων, ἐξέχων, ἐπιφανὴς, κρείττὸς, ἐξαίρετ☉, ἔξοχ☉.
Excellentia, ἐξοχὴ, ἐπιφάνεια, ὑπεροχή.
Excello, *supero*, διαφέρω τῶν ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτέω σῦ τιμαῖς, *honoribus*: προτεύειν τῇ σοφίᾳ, *in sapientia*: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, πρόειμι.
Excelsè, ὑψηλῶς.
Excelsitas ὑψηλότης, ὕψ☉, ὕψ☉, τό.
Excelsitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.

Excelsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Exceptio, ἐξαίρεσις.
Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.
Excessus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις· item ἡ ἐξοχὴ, ὑπερβολή.
Excidium, ἀνάστασις, ἅλωσις.
Excido, ἐκπίπτω· pro oblivisci, ἐπιλανθάνεσθαι, vel ἀμνημονεῖν.
Excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινα· ἀναιρέω, κατασκάπτω.
Excio, vel excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι, δέξεσθαι ξένους, hospites excipere: pro eximo, ἐξαιρέω.
Excisus, ἐκτετμημένος.
Excito, ἐγείρω τινα ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores: ἀνεγείρειν ἐκ ὕπνου, ex somno.
Excitus, ἐγερθείς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω, ἐπιφωνέω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπειν τὰ ὠὰ, ova, ἀποθυρόω.
Excogitatio, ἐπινόησις, περίνοια.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.
Excolo, is, ere, orno, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαί τι· ἐξασκέω, διαπονέω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμός.
Excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινα τῆς ὁσίας, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ἀνόητος, ἄφρων.
Excreatio, ἔκπτυσις, ἀπόχρεμψις.
Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἔκκρισις.
Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
Excresco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
Excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ἀνιάω.
Excubiæ, φρουρά, ἡ νυκτοφυλακήσις, προκοιτία.
Excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι· φρουρεῖν.
Excubo, προκοιτέω, φρουρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.
Excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτειν νόμισμα.
Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικοσμηθεὶς, ἐξεργασθείς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excursus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excusabilis, συγγνωστός.
Excusatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuso, purgo, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excusor, χαλκεὺς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκκρούω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus & execrabilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρὰ, βδέλυγμα.
Execror, καταράομαί τινι, vel τινα.
Exectio, ἀποτομὴ, ἔκτμησις.
Exedo, κατέδω· pro absumo, ἐκφαγεῖν.

Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbeo, παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐνταφίσματα, ἐπικήδεια, ἡ νεκροῦ ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτά τινι· ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus, εὐσεβεῖν, pietatem. ἐργάζεσθαι τέχνας, artes. γυμνάζω τινα πόνοις, laboribus,
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitum, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum duco, στρατεύω εἰς γῆν τινα, στρατηγεῖν.
Exercitus, στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, τό.
Exercitus desertor, λειποταξίας, ου, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξελκύω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμίς.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλάω, ἐκκενόω, ἐξαρύω, ἀφύσσω, ἀπαντλάω.
Exhaurire sentinam, τὸν ἄντλον ἀνιμᾶσθαι.
Exhaustio, ἀπάντλησις, ἐξάρυσις.
Exhaustus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι, προσφέρομαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινι.
Exhibitio, παράστασις.
Exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβοῦμαί τινα.
Exhortatio, προτροπὴ, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινα ἐπί τι παρακαλοῦμαί σε ἐς μάχην, ad pugnam.
Exhibilatio, κλωσμὸς, ὁ.
Exhortor, προτρέπω τινα. κλώζω.
Exicco, ἐξικμάω, vel ἄζω, ξηραίνω, accus. ἐξαυαίνω.
Exigo, expello, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε, exigere pecuniam a debitore, ἀπαιτεῖν ἢ εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος. item traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρός.
Exilio, ἐκπηδάω, pro vehementer gaudeo, ἀναπηδάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἀμυδρός.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
Exiliter de rebus disputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγὴ, ὁ ἐξορισμός.
Eximendus, ἐξαιρετέος, & ἐξαιρετός.
Eximie, ἐξαιρέτως, λίαν.

Eximius, ἔκλεκτος & ἔκκριτος, ὁ καὶ ἡ. ἐξαίρετος, ὑπέροχος, ἐξῃρημένος.
Eximo, ἐξαιρέομαι τὸν φόβον τῆς πόλεως, civibus, ἀποκρίνω.
Exin, exinde, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τούτου.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex insperato, παρ' ἐλπίδα.
Existimandum est, νομιστέον, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Existimatio, δόξα, δόκησις, εὐδοξία.
esse in Existimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Existimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, δοξάζω.
Existo, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis & exitialis, ὀλέθριος, θανάσιμος, δηλητήριος.
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ἡ ἐξώλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exolesco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθεὶς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω· *item* satisfacio, ἀποτίω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ἐπιπόθητος, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινός.
Exorabilis, παράκλητος, εὐπειστος, καταπειθὴς, εὐπειθὴς.
Exorbeo, ἐκροφέω, ἀπορροφέω.
Exorcismus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ, καταρχή.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευὴ, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαί τινα, καταπείθω.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus, us, ἀνατολὴ, ἔκληρος, ἄμοιρος.
Exos, ἐξόστεος & ἀνόστεος, ὀστοῦς, ὀστέου, στοῦ.
Exosculatio, καταφίλησις.
Exosculor, καταφιλέω.
Exosso, ἐξοστεΐζω.
Exosus, *qui odio habet*, στυγῶν, μισῶν, & *passivè* ἀπηχθημένος.
Exosus Diis, θεομισὴς, θεοστυγὴς, ὁ καὶ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικός.
Expalleo, ἀποχλωριάω.
Expando, ἐκπετάννυμι, ἀναπτύσσω.
Expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι.
Expavesco, ἐκπλήττομαι, περιφοβοῦμαι, καταδείδω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποστηθίζω.

Expedio, *libero*, ἀναλύω, ἀπολύω· *item*, utile esse, συμφέρειν, ὠφελεῖν τινι.
Expedit, συμφέρει σοι, λυσιτελεῖ.
Expedite, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti Equites, εὐσταλεῖς τῇ ὁπλίσει.
Expeditionem suscipere, στρατείαν ποιεῖσθαι· *item*, στρατείαν ἄγειν.
Expeditus, *promptus*, εὔπορος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, regno, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινὰ, è patria, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
Expellere finibus, ἐξορίζειν.
Expendo, *considero*, ἐξετάζω τι σκέπτομαι ταῦτα· *item* pondero, σταθμοῦμαι, *aliquando* luere, ἀποτίνειν.
Expensa, æ, *sumptus*, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ἀνεγείρω, διϋπνίζω, διεγείρω, ἀνίστημι.
Expergefactus & experrectus, διεγερθεὶς, ἐγρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiscor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, κινδυνεύσις.
Experimentum, δοκιμασία, ἀνάπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνειν, πειράω, *act.* & πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, *pecuniam*, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμὸς, ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνεύω.
Expiratio, ἔκπνευσις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiscor, *diligenter exquiro*, ἐξιχνιάζω τι ἀκριβῶς ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, τεχνολογικός.
Explano, καταλεαίνω. *pro* manifestum facere, διασαφῶ τινί τι· δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, *pro* explanare, διασαφηνίζω, τι ἐκδιηγέομαι.
Explodo, ἐκκροτέω, ἐκκρούω τι· κλώζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστής.
Exploratum est mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, *pro* sagaciter inquiro, κατασκοπέω. *pro* dijudicare, δοκιμάζειν, διαγινώσκειν, ἐξιχνιάζω, ἀνακρίνω.
Expolio, as, ἀποσυλάω.

Expolio;

Expolio, is, ire, κατακοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἀποξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσμησις.
Expono, ἐκτίθημι, & *pro* declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Expositio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expositor, ἐξηγητὴς, προσηγητής.
Expositus, ἔκθετος, ἐκτεθείς.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω & ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Exposco, ἐξαιτέω.
Expostulatio, ἐξαίτησις, προσέκλησις.
Expostulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐτοῦ, *pro*, conqueror de injuria, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expostulationem facere; ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expresse, διαῤῥήδην.
Expressio, ἐκπιεσμὸς, ἀπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω· *pro* declaro, ἐξηγοῦμαι, *item* repræsentare, ἀπεικάζειν, ἐκγράφειν, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobratio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τί.
Expromo, προφέρω τι προχειρίζομαι.
Expugnabilis, εὐπολέμητος, εὐαίρετος.
Expugnatio, αἵρεσις, καταπολέμησις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulsio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquisite, ἀκριβῶς.
Exquisitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς, ἐξειργασμένος.
Exscribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
Extabesco, ἐκτήκομαι.
Extemplo, *statim*, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιασός.
Ex tempore, *impræmeditate*, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδίασι, ἐκ καιροῦ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, *late*, ἀναπετάννυμι.
Extensio, ἐκτείνω, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτωσις. ἐλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ. & *pro* verbis deprimere: ἐκφαυλίζειν.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα, τὸ ὀλόθρευσις, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινα, ὀλοθρεύω τινα.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
Externus, ἐξωτερικὸς ξενικός.
Exterreo, ἐκλείβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγείς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.
Extimesco, περιφοβοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιστὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀτρύνω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, σβέσις.
Extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω· *item* occidere, διαφθείρειν τινα.
Extirpatio, ἀπορρίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀπορριζόω, ἐκθεμελιόω, ἀπολλύομαί τι ἐκμοχλεύω.
Extispex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extispicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινα, ἐκκουφίζω τι. τῷ λόγῳ αἴρειν, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, *exul.* ἄπολις, ἄνοικος, φυγάς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω *gen.*
Extra, propositum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι. ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ ὕστατον, ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
Extremo, ὕστατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinsecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπεσωρευμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινὰ τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumesco, ἐξογκόομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινα ἐκ τῆς ἀρχῆς, *ab imperio*: ἀπωθέω, ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύω.
Exuccus, ἄνικμος, ἄχυμος, ἄνυγρος.
Exudo, ἀειδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω, & -άω.
Exul, φυγὰς, ἀλήτης, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἀφελκόω· *pro* exasperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὀστρακίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exultanter *vel* exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia & exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι & ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.

Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στερέω σε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθείς.
Exuviæ, ἔναρα, λάφυρα, τά.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς.
Exuviæ serpentis, σύφαρ, τό.

F.

FAba, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχνίτης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκοτύπος.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, χρυσουργός, χρυσοχόος.
Faber ferrarius, σιδηρουργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, *officina fabri*, ἐργαστήριον τεκτονικόν· & *pro* arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνίτης, κτιστής.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico, & fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ξυλουργέω.
Fabrilem artem exerceor, ξυλουργέω.
Fabrilis, τεκτονικός.
Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula, μῦθος, ὁ, δρᾶμα, τό.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabulose, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabulosus, μυθώδης, ὁ καὶ ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
Jacturam seu damnum Facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Facessere negotium alicui, παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.
Facessere *pro* discedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facete, σωμύλως, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι· τὰ γελοῖα, κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, σωμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facile, ῥαδίως, εὐχερῶς.
Facilis, ῥάδιος, ὁ εὔκολος, εὐχερής.
Facilitas, εὐκολία, ῥᾳστώνη, εὐμάρεια.
Facilitas sermonis, εὐπροσηγορία.
Facilius, ῥᾷον.
Facillime, ῥᾷστα.
Facinus, *in bonam partem*, ἀνδράγαθημα, *in malam*, κακούργημα, ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, στάσις, αἵρεσις, συστροφή.
Factiosus, στασιώτης, στασιωτικὸς, στασιώδης.
Factitius, σκευαστὸς, τεχνικός.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus est, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, οὐδὲ γὰρ ἔστι τὰ γενόμενα ἀναλῦσαι λοιπόν.
Facula, δᾳδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, *id est*, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facunde, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundia præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπὴς, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγηρὸς, τρυγώδης.
Fæx, τρύξ, ὑπόστασις.
Fæx Civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγίνεος.
Fagus, φηγὸς, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallaciter, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατητικὸς, ψευδής.
Falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαί σε, σφάλλω τινα, φενακίζω.
Falsarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falsidicus, ψευδολόγος, ψευδάγγελος.
Falsitas, τὸ ψεῦδος.
Falso & false, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falsum, ψεῦδος, τό· τὸ ψευδές.
Falsus, a, um, ψευδὴς, ὁ καὶ ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama est, ὡς λόγος, ὥς φασιν.
Fama increbrescit, λόγος χωρεῖ.
Famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama spargitur, est, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βουλιμιῶν, πειναλέος, πεινητικὸς, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, λιμῷ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, ὁ· πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος· & *pro* amico, συνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ· ἑταῖρος, ἐφέστιος, *significat etiam* usitatum, εἰθισμένον.

Fami-

Familiaris sum illi, φίλ☉ εἰμὶ καὶ συνήθης αὐτῷ.
Familiarissimus, συνηθέστατος, ἀναγκαιότατ☉.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρείαν συνάγειν.
Familiariter uti aliquo, οἰκείως τινα ἔχειν.
Famosus, περιβόητ☉, διαβόητ☉, εὔφημος· & cum in malam partem accipitur δύσφημ☉.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δουλει☉, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Familitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινι, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλ☉.
Fanaticus, ἔνθε☉, & ἐνθεαστικός.
Fandus, φαστέ☉, φατέ☉, ῥητός.
Fanum, *templum*, ναὸς, ῥητὸς.
Far, farris, ζέα, *vel* ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία,
Farreus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτεύων.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σιτευτόν.
Fartura; ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fortus, ἐμφορηθείς.
Fas est, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas est, οὐκ εὐσεβές ἐστι.
Fasces, ῥάβδοι, αἱ ῥαβδουχίαι.
Fascia, ἐπίδεσμ☉, σπάργανον, ταινία.
Fasciculus, δεσμίς.
Fascinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
Fascinum, γοητεία, βασκανία.
Fascis, δεσμὴ, φάκελ☉.
Fasti, orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Fasti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
Fastidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
Fastidiose, ὑπεροπτικῶς.
Fastidiosus, δύσκολος, ὑπεροπτικὸς, καταφρονητικός.
Fastidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.
Fastigio, as, κορυφόω.
Fastigium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἄκρον.
Fastuosus, ὑπέρκομπος, ὑπέρφρον, ὑπερόπτης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Fastus, τύφος, φρόνημα, τὸ ἀλαζονεία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόρσιμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθε☉, μάντις, χρησμῳδὸς.
Fatigatio, κόπ☉, κάματ☉.
Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινα.
in Fatis est, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatisco, χαίνω· *pro* deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.

Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητ☉, μωρὸς, ἔκφρων.
Faveo, προσίθεμαι τινι, συμπράττω τινι.
Favilla, αἰθάλη, μαρίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρ☉.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξι☉, περισπούδαστ☉.
Favorabiliter, ἐσπουδασμένως.
Faustè, εὐτυχῶς.
Faustitas, εὐτυχία.
Faustus, εὐτυχὴς, ὁ καὶ ἡ· εὔσημ☉, βοηθὸς, αἴσι☉.
Fautor, σπουδαστὴς, παράκλητος, βοηθὸς, εὔνο☉, εὐμενής.
Fautrix, σπουδαστικὴ, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ· φάρυγξ.
Fax, δαΐς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.
Febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρουάρι☉.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Felicissime, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
Felicissimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβι☉.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Feliciter, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Feliciter evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο καλῶς.
Feliciter vitam transigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
Felis, αἴλουρ☉, γαλῆ.
Felix, μακάρι☉, εὐδαίμων, εὐτυχὴς εὔκληρ☉, ὄλβι☉.
Felix sum, εὐδαιμονέω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen, inis, ὁ ἐντὸς μηροῦ, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur, oris, μηρὸς, ὁ.
Fenestra, θυρίς.
Fenestram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
Fenestratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ, θηρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.
Feralis, νεκύσι☉, ἐπιτάφι☉.
Ferax, *fertilis*, εὔφορ☉, καρποφόρ☉.
Ferculum, ἔδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.
Fere, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορὸς, ἡ.
Feriæ, ἑορταὶ, τελεταὶ, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρει☉, θηριώδης.
Ferio, *percutio*, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω,

πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, κολάζω, κολλω ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Ferme, μικρȣ̃ δεῖ, μονονȣχὶ, παρὰ μικρόν.
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, *porto*, φέρω, βαστάζω, aliquando *tolero*, ἀνέχω πολλὰ κακά· καρτερέω λιμὸν, *famem*, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocio, ἀγριότης, θρασύτης, ὁ, τό.
Ferocio, is, ἀγριȣ̃μαι, ἀγριαίνομαι.
Ferociter, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παρȣ̃σι, *præsentem statum*.
Ferre suffragium, λαγχάνειν· τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηρȣ̃ς.
Ferrugineus, σιδηροειδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρȣ.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertiliter, εὐφόρως.
Ferventer & fervide, θερμαινόντως.
Ferveo, & fervesco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Fessus, ἀπειρηκὼς, ότος, ὁ, κατάπονος.
Festinanter, διὰ σπȣδῆς, μετὰ σπȣδῆς.
Festinatio, σπȣδὴ, ἔπειξις.
Festine, σπȣδαίως, ταχέως.
Festino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Festinus, ταχὺς, σπȣδαῖος.
Festive, τεοπνῶς, χαριέντως.
Festivitas, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Festivus, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Festuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Festum, ἑορτή.
Festum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Festus, a, um, ἑορτάσιμος.
Fiber, κάστωρ, ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλὶς, ίδος.
Ficte, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὀστράκιον.
Fictilia vasa, κεράμια, ὀστράκια.
Fictilis, πλαστὸς, ὀστράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητὴς, πλάστης.
Fictrix, πλάστειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαστός.
Ficulnus, ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, *arbor* : σῦκον, ȣ, τὸ, *fructus*.

Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fidejubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμιον ἀγγεῖον, λοπὰς, χύτρα.
Fidelis, πιστὸς, εὔορκος.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, πιστότης.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare & accipere, πίστιν διδόναι καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habeo, ἀπιστεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
Fides, πίστις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides, fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριστής.
Fidicula, τὸ λύριον.
Fidiculæ, ὁ κύων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν θεὸν, *Deo*, θαρρέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιστὸς, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἐρείδω, παχνόω.
Figularis, κεραμικὴς, κεραμικός.
Figularis rota, τροχὸς τῶν κεραμικῶν.
Figulus, κεραμεὺς, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Fila, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἱίδιον, παιδίον.
Filius, υἱὸς, ȣ̃, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τό· σπάρτη, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κράσπεδον, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρὼν, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ καὶ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω, σω, διαρρήσσω, ῥήγνυμι.
sine Fine, διὰ βίȣ, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι· *pro* simulare, προσποιέομαι εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio, fis, γίνομαι & γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit, *pro* evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri potest, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐστι.
Fieri non potest, quin, ὅπως ȣ̓κ ἔστιν, ὅπως ȣ̓, ȣ̓χ οἷόν τε.
Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
Firme & firmiter, βεβαίως, στερεῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.

Firmus,

Firmus, *stabilis*, βέβαιος, στερεός, ἑδραῖος.
Fiscella, θίβη, ταλαρίσκος, *pro* capistro, φιμός.
Fiscus, *ærarium*, φίσκος, ταμεῖον.
Fissilis, σχιστός.
Fissio, σχίσις.
Fissura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥαγάς.
Fistuco, as, ἐδαφίζω.
Fistula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fistula cano, συρίζω, ἰαύω *vel* ἰύζω.
Fistulator, συρικτὴς αὐλητήρ.
Fistulosus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.
Flabellum, & flabrum, πτύον, ῥιπίδιον.
Flaccesco, χαυνόω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρός, σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω σε, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitiosus, μοχθηρός, ὑβριστὴς, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, πονηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν. ἐργάζεσθαι κακά.
Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμός, ὁ· καῦμα.
Flagrare desiderio, ποθεῖν τινα, *vel* τι, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, *dativ.*
Flamen, inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογώδης, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πεμφιγώδης.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flavesco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινα.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπύλος, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuosus, καμπύλος.
Flexus, us, καμπὴ, κάμψις.
Flo, *spiro*, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ὀλιγώρως ἔχειν τινος, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιεῖσθαι.
Floccus, κροκὶς, κνάφαλον.
Floreo, ἀνθέω· *pro* eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογεῖν.
Floridus, εὐανθὴς, ἀνθηρός.
Flos, oris, ἄνθος, τό· ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Flosculus, τὸ ἀνθήλιον
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ· κυμάτωσις.
Fluctuo, & fluctuor, κυμαίνεσθαι, κυματοῦσθαι, *per Metaph.* ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τό.

Fluidus, ῥευματικὸς, καταῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluvio, ῥοὴ, διάῤῥοια.
Fluxus, a, um, ῥευστὸς, ῥυτός· & *pro* momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, us, ῥεῦμα, ῥεῦσις, ῥοή.
Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μετάλλεια.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὔτεκνος.
Fœcunditas, εὐτοκία, πολυγονία.
Fœcundo, παίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, *ferire*, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, ὑπόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fædus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus, a, um, *deformis*, αἰσχρὸς, δυσειδὴς, μιαρός.
Fœmina, γυνὴ, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς, θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ· δάνεισμα.
Fœnerato, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ· τοκιστής.
Fœnero, & fœneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fænile, χορτοδοχεῖον.
Fœnisecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ· κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ· δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, ὁ καὶ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα, τό· γονή.
Fœtus, us, γονὴ, ἔκγονον, ἐπιγονή.
Foliosus, φυλλώδης, ὁ καὶ ἡ· πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκκαυμα, ἔναυσμα, ζώπυρον, τό.
Fons, πηγὴ, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγίδιον.
Foramen, ὀπὴ, πόρος· τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acus, κύαρ, αὐλός, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminosus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, εἰς τὸ, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβὶς, ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.

Forem, fores, foret, γένοίμην.
Forensis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Forinsecus, θύραθεν, ἔξωθεν.
Foris, ἔξωθεν, θύραθεν.
Forma, ἰδέα, μορφὴ, σχῆμα, τὸ, τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ, εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ ἡ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτὸς, ὁ, φοβερὸς, ὁ.
Formido, inis, φόβος, ὁ, δέος, τὸ φρίκη.
Formido, *metuo*, φοβέω τινα, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidolosus, περίφοβος, κατάφοβος, φοβερός.
Formidolosus sum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω, τι, τυπόω, μορφόω.
Formositas, εὐμορφία, καλλονὴ, κάλλος, εὐειδές.
Formosus, εὐειδὴς, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, σχημάτιον, γραμματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ καὶ ἡ· βαῦνος, ου, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix, icis, καμάρα, & *pro* lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forsan, forsitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα πυ.
Fortassis, ἴσως.
Forte fortuna, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Forte, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κραταιόω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, κραταιός.
Fortissimus, ἀνδρειότατος, ἄρειος.
Fortiter, εὐγενναίως, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortuito, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρὸς, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna prospera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortuna prospera uti, εὖ πράττειν, *vel* καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adversa, ἀτυχία, δυστυχία.
adversa Fortuna uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβιάζω.
Foruli, φυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Fossa, τάφρος, ἡ. λάκκος, διώρυξ.
Fossilis, ὀρυκτός.
Fossio, ὄρυγμα, διαρυχή.
Fossor, σκαπτὴρ, ὀρυκτήρ.
Fossura, ὄρυγμα.

Fotus *particip.* θαλφθείς.
Fotus, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφρος, ἡ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.
Fractio, κάταγμα, τὸ κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus, a, um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινὸς, ὁ.
Fraga, orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρὸς, εὔθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragiliter, ψαθυρῶς.
Fragmen & fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, ου, ὁ, πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀπορρήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφὸς, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος, ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraterne, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ἀδελφός.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποστερητὴς, συλητής.
sine Fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
Fraudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, παρακόπτω, παρακρούω.
Fraudulenter, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
Fraudulentus, ἀπατηλὸς, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
Fraxineus, μελίινος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, ὀρυγμὸς, φρύαγμα.
Fremo, ἐμβριμάομαι, φρυάττω.
Frendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
Frequens, συχνὸς, θαμινὸς, πυκνός.
Frequenter, ἀεὶ & αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τὸ σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.
Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *scholam:* πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ ἁλὸς, πέλαγος, τό.
Fretus, *confisus*, πεποιθὼς, τεθαρρηκώς.
Friabilis, εὔθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψώχω, ἀνατρίβω.
Frictus, frictio, τρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus, a, um, τηγανισθείς.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω & ῥιγέω· καταψύχομαι.
Frigesco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigide, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.

Frigus, oris, τὸ κρύος, τὸ ψῦχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intensum, κρυμὸς, ὁ.
Frio, *tero*, λεπτοποιέω, λεπτύνω, θραύω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴρ, φυλλοκόπος.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondosus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons, frondis, φύλλον, πέταλον, κλάδος, ου, ὁ.
Frons, frontis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ἐπιμετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν αὐτοῦ, *ex ea re fructus*.
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuosus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
Frugaliter, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτευσις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, *bonis*: ἐπιτυγχάνω, *cum genit.*
Frustatim, κατὰ μέρη.
Frustra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Frustra conari, ματαιοπονεῖν.
Frustratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Frustro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Frustror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Frustulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Frustum, τεμάχιον, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνών, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
Fruticosus, θαμνώδης.
Fucatus, φυκωθείς.
Fuco, as, φυκόω.
sine Fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινα.
Fucus, φῦκος, εος, τὸ· *pro* fraude, φενακισμὸς, ὁ.
Fucus, pro ape sine spiculo, ὁ κηφὴν, ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, δραπέτης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους, *pericula*: *pro* latere, λανθάνειν.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως· τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων, *hostes*: διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τὸ· στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, *sive* pes lecti, ἐρμίνιον· ἐρμὶν, ἡ.
Fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulgor, σέλας, αἶγλη, τὸ· αὐγὴ, ῆς, ἡ.
Fulgur, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulguratio, ἀστραπή.
Fulguro, ἀστράπτω, ἀπαστράπτω.
Fulica, ἐρωδιὸς, ὁ.
Fuliginosus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἄσβολος, ἡ αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον, καὶ γναφήϊον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβοληθείς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοβολέω.
Fulvus, πυῤῥὸς, οῦ, ὁ· πυῤῥός.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumosus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ· ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτέλεσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
sine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditus, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo, as, θεμελιόω, καταβάλλω.
Fundo, is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπύθμην.
Fundum, πυθμὴν, βένθος, τὸ· ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.

Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδιος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, κήδιος.
Funero, ἐνταφιάζω κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγαια, ἐπίγυια, κάμηλος.
Funesto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funestus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, ου, & μύκης, ητος, βωλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτη.
Funis, σχοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινα.
Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, *vel* ἀποθανόντα.
prodire in Funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾶν.
Fur, κλέπτης, κλοπεὺς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furaciter, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κύφων, ωνος, ὁ.
Furens, ἐμμανής, μανικός.
Furenter, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐριννύς, ἀλάστορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἔμπληκτος.
Furibundus, ὀξυς-ἄμφω, μανιώδης.
Furiosus, μανιώδης, μανικός.
Furnaria, ἀρτοποιητική.
Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ἰπνός.
Furo, is, ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανὴς εἰμι.
Furor, oris, μανία, ἡ τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλεύω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζειν.
Furtim, κλεμμαδὸν, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπὴ, κλέμμα.
Furvus, *niger*, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρός.
Fuscina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuscus, λευκόφαιος.
Fusè, χύδην.
Fusilis, χυτὸς, ῥυτὸς, χωνευτός.
Fusor, χωνευτής.
Fusorius, χωνευτικός.
Fustis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fusus, ἄτρακτος, κλωστήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus, a, um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

GÆsum, teli genus, γαισὸς, οῦ, ὁ.
Galea, κόρυς, λόφος, ὁ· πήληξ, ηκος, ἡ· περικεφαλαία.
Galeâ tegi, κράνει σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυστής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, ςεφάνη.
Galerita, κορυδαλὸς, κόρυς.
Galerus, & Galerum, πέτασος, πίλημα.
Galla, κηκὶς, ἴδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτόρειος.
Gallinago, ἀσκαλώπας, αδος, ἡ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀστακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαστρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
Gannio, κνυζάω & κνυζέω, ὑλακτέω.
Gannitus, κνυζηθμὸς, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, στωμύλλομαι, φλυαρέω, ληρέω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, στωμύλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τούτοις, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρειν τοῖς κακοῖς τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τό.
Gausape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
Gelasco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἔκπηξις.
Gelatus, παγείς.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρός.
Gelo, as, κρυσταλλοῦμαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς, & κρυμνὸς, κρύος, εος, τό.
Gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
Gemebundus, ὁ ἐπιστένων.
Gemellipara, διδυμοτόκος, διδυμοτοκοῦσα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, διδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, διπλός.
Gemisco, στένειν ἐπί τινα, στενάζω.
Gemitus, στεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω· & *de vite* ὀφθαλμίζω.
Gemo, στενάζω, στένω ἐπί τινι, *propter aliquid*,

quid: ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς ἡ· παρειά, γνάθος, ἡ.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρὸς, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικός.
Generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενεά.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένους ὤν, ἐγγύτατα γένους.
Genero, τίκτω, fœm. γεννάω vero virorum.
Generosè, γενναίως.
Generositas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generosus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.
Genialiter, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατώδως.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν καὶ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικὸς, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γενετὴρ, γενέτωρ.
Genetrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγεννημένος, γεννηθείς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά. pro familia, φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ, ατος, τό.
Genua flecto, γονάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεώγραφος.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana soror, αὐτοκασιγνήτη.
Germane, *id est*, syncere, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαστὸς, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάστησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαστέω, ἐκβλαστάνω.
Gero, κομίζω, φέρω, *pro* administro, πράττειν τὰ τῆς πόλεως, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *gero me honeste*.
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρὸς, ληρώδης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορτηγός.
Gesta, *res gestæ*, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρί.
Gestatio, φορά, ἡ.
Gesticulator, μῖμος, χειρονόμος.
Gesticulor, χειρονομέω.
Gesticulosus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικός.
Gestio, is, ivi, γαυριάω. *cum dat. pro* cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ὁρμάω.
Gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, *annulum*: καταφορέω.
Gestus, us, σχῆμα, ὑπόκρισις.
Gibbus, κύρτωμα, κύφωσις, ὕβωμα.
Gibbus, *gibbosus*, κυρτὸς, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντικός.
Gigas, γίγας, αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω, *de viris*: τίκτω, *de mulieribus*: φύω.
Gilvus, κιῤῥός.
Gingiva, οὖλον.
Girgillus, ῥόμβος.
Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρός.
Glabresco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδάω, φαλακρός.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
Glacies, κρύσταλλος, κρυμὸς, πάγος.
Glacio, as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλητικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφοκτόνος.
Gladium stringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάειν ξίφος, ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τό· μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν, ένος, ὁ.
Glandulosus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος μυρεψική.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ· βῶλαξ, ἡ.
Glebosus, βωλώδης, ἀδρόβωλος.
Glis, iris, ἐλειός.
Glisco, *cresco*, αὐξάνω, ἐπιδίδομαι.
Globosus, σφαιρικὸς, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα· *pro* multitudine hominum, σύστημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, συστροφή, συνείλημα.
Glomero, συνειλέω, συστρέφω.
Glomus, i, & eris, ἀγαθὶς, ίδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus sum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινα, ἐπικλεόω.
Glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, *ob aliquam rem*.
Gloriosè, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Gloriosus, ἔνδοξος, κλειτὸς, ὁ· εὔδοξος· *pro* ostentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten & glutinum, κόλλα, ης, ἡ.

Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinosus, κολλώδης.
Glutio, *devoro*, καταπίνω, γλύζω.
Gnarus, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, *filius*, υἱὸς, τὸ τέκνον.
Gnaviter, δραστικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, *strenuus*, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβιός.
Gossipium, πάμβαξ, ἐριοφόρον δένδρον.
Gracilesco, ἰσχναίνομαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, *tenuis*, ἰσχνὸς, λεπτὸς, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀναβαθμὸς, κλίμαξ.
Græce, ἑλληνιστί, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, ἀχαΐα, ἑλλάς.
Græcor, κωμάζειν.
Græcus, ἕλλην, ηνος, ἑλληνικὸς, ἀχαΐος.
Grallæ, arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκωλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, ὁ τῆς ἀγρώστεως, χλοηφόρος.
Graminosus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammatice, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ῥοιὰ *vel* ῥοά.
Grandævus, πολυετὴς, πρεσβευτικὸς, γηραιὸς, μακρόβιος.
Grandesco, αὐξάνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλορρημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλορρήμων, ὑψηγόρος.
Grandis, de ætate, πρεσβευτικὸς, πολυετής· *de* magnitudine μεγαλεῖος, ὁ.
Grando, inis, χάλαζα.
Granosus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ, χόνδρος, ου, ὁ.
Graphice, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Grassatio, λωποδυσία, λῃστεία.
Grassator, λωποδύτης.
Grassor, *sævio*, κατασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τὴν Ἑλλάδα, *in Græciam*: ἐπέρχομαι.
Grate, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratia mea, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τούτου, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν· ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριστεῖν τινὶ ὑπὲρ πάντων, pro omnibus: χάριν οἶδα.
Gratificor, χαρίζομαί τινί τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.

Gratiose, χαριέντως.
Gratiosus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuito, ἀμισθί.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τούτου.
Gratum est, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, *gratificor*, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις *idem quod* acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravate, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρυμμένος.
Gravatus somno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Gravesco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ύ, & *pro* molesto, δεινὸς, βαρὺς, χαλεπός· *item pro* severo viro, σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, τὸ· βαρύτης· *pro* severitate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Graviter, *moleste*, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, & cum auctoritate, σεμνῶς.
Graviter ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτέω τῷ θανάτῳ, *mortem*· χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδόν· κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Gressus, ûs, τὸ βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρυλλισμὸς, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρύφες.
Gubernaclum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντὴς, πρύτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, *navem*: *pro* administro, διοικέω τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Gulositas, γαστριμαργία, λιχνεία.
Gulosus, γαστρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, *pro* homine insatiabili, λαφύστης, λαίμαργος· ἡ δίνη, πέλαγος.
Gurgulio, γαργαρεών· *pro* vermiculo, τρὼξ, κός.
Gurgustium, gurgustiolum, οἰκίδιον.
Gustatus, γεῦσις.

Custo, γεύομαι.
Gustus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, σταλὶς, ῥανὶς, σταλαγμός.
Guttatim, κατὰ σταγόνα.
Guttula, ψεκάδιον, ου, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.
Gymnasii præfectus, γυμνασίαρχος.
Gymnasium, γυμνάσιον.
Gypso illino, γυψόω.
Gypsum, γύψος, ἡ.
Gyro, γυρόω τι· κυκλάζω, δινεύω.
Gyrus, γυρὸς, γύρωσις.

H.

HAbena, ἡ ἡνία.
Habendus, ἑκτέος.
Habeo, ἔχω, *pro* tenere, κρατῶ τινός· *item pro* credere, δοκέω· sic τιθέναι τινα εἰς τῶν ἐχθρῶν.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι· ἐπιμελέομαι τούτου.
Habere se bene vel male, ἔχειν καλῶς, ἢ φαυλότατα.
Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, δέξιος.
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτήδεια.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
non Habitabilis, ἀνοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμὸς, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν, *vel* ἐν τῷ ἄστει, *in urbe*, ναίω, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenus, μέχρι τοῦ δε· μέχρι τούτου.
Hæc, αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem instituere, κληρονόμον τινα ἀπολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομεύς.
Hæreditarius, κληρονομούμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hereditatem adire, πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνάπτω πρός τι, *alicui*: συμφύομαι; *pro* dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
Hæres, edis, κληρονόμος.
Heresis, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἑτερόδοξος, αἱρετικός.
Hæsitantia, ἡ ἀπορία.
Hæsitatio, ἀπορία.
Hæsito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυὼν, όνος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνειοι ἡμέραι, ἀλκυονίδες.
Halec, μαινὶς, ίδος· μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, ἐκπνοὴ, ἆσθμα.
Hallucinatio, παράλειψις, ἁμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
Hamatus, ἀγκιστρωτός.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφεός· στάβλον ὑῶν.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῳδημα.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
Hariolus, μάντης, ὁ· χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruspex, ἱεροσκόπος, μάντης.
Haruspicina, ἱεροσκοπική.
Hasta, δόρυ, τό· λόγχη· ἔγχος, εος.
sub Hasta vendere, λαφυροπωλεῖν τι.
Hastatus, λογχωτὸς, λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ἀκόντιον ξύλον, ἡ λόγχη.
Haud, οὐ, οὐκ, οὐχί.
Haud dubie, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, οὐ μὴν, οὐχί, οὐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικροῦ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλέω, ἀντλέω.
Haustrum, *situla*, ἀντλίον, ἄντλημα.
Hebdomas, ἑβδομὰς, άδος, ἡ.
Hebes, *obtusus*, ἀμβλὺς, έος, ὁ. *pro* stupido, ἀναίσθητος.
Hebesco, ἀμβλυώσσομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμβλύνομαι.
Hebetatio, ἄμβλυσις.
Hebetior, ἀμβλύτερος.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
Helluatio, λαφυγμὸς, ἀσωτία, λιχνεία.
Helluo, onis, καταφαγᾶς, ἄσωτος, πολυφάγος, γαστρίμαργος, λαφύκτης.
Helluor, λαφύσσω, κολαπτίνω.
Hem, φεῦ, ἰδού.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemisphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heraculius lapis, ἡρακλεῖος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, ποώδης.
Herbarius, βοτανιστής.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus & herbosus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle & hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
non Hercle, μὰ Δία· μὰ τὸν ἡρακλέα.
Hercules, ἡρακλῆς, έος, ὁ.

Heri,

Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῇ παρῳχηκυίᾳ.
Heri & nudiustertius, χθὲς καὶ πρώην.
Heri vesperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ἐντεροκήλη.
Herniosus, κηλικός.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρώνη.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Hesperus, ἕσπερος.
Hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Hesternus, ἐχθεσινός, ὁ χθιζός, ὁ.
Heu, φεῦ· ὤ· οἴμοι.
Heus, ὤ.
Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, *pronomen*, ὅδε· ὅγε· οὗτος.
Hic, *adv*, ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν οὗτος· μῶν οὐχ ὅδε.
Hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo esse, φαιδρὸν, ἢ περιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, περιχαρής.
Hilariter vivo, εὐθυμέω, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζῆν.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilla, ὁ ἀλλᾶς, ἀντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc & illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τοῦ ἑκατέρου.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, νεβρὸς, ὁ.
Hio, χαίνω & ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγειος, τραγικός.
Hircorum fœtor, κινάβρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν, κιναβρᾷν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κανθὸς, ου, ὁ.
Hirsutia, τὸ δασύ· τραχύ· δασύτης.
Hirsutus, λάσιος, δασύς.
Hirtus, δασύς, λάσιος.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ἡ.
Hisco, χαίνω.
Hispidus, δασὺς, λάσιος.
Historia, ἱστορία.
Historiam scribo, ἱστορέω, λογογραφέω.
Historicus, ἱστοριογράφος, λογογράφος, συγγραφεύς.
Histriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, χίζω, διασχίζω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διεσχισμένος.
Hoc, τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι· εἰς παρόν.
Hodie, σήμερον, *vel* τήμερον.
in Hodiernum usque diem, μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροπλήθεια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ καὶ ἡ· βροτός.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηστος.
Homunculus, homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honestas, καλοκἀγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honestè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honestissimus, ἐπιφανέστατος.
Honesto, τιμάω τινα, ἐπικοσμέω.
Honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honestum, τὸ καλόν.
Honestus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor, *vel* honos, τιμὴ, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπίτιμος, σεβαστὸς, ἀξιότιμος, γεραρός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γέρασιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γεράσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valde, γεραρός.
Honore afficio, τιμᾶν τινα μεγίσταις τιμαῖς, summis honoribus: ἄγω ἐν τιμῇ τινα, νέμω τιμὰς, γεραίρω, πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμειν τινὶ τιμὴν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota est Hora? ὁποσταῖον ἐστὶ τὸ στοιχεῖον;
Hordeaceus, κρίθινος.
Hordeum, κριθὴ, ἡ.
Hornus, αὐτοετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτὸς, φοβερός.
Horreo, φρίττω, ὀρρωδέω.
Horresco, ἐπιφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, δασὺς, λάσιος, *pro* duro, aspero, φρικτὸς, φρικώδης.
Horror, φρίκη.
Horsum, δεῦρο, ἔνθα.
Hortamen, & hortamentum, παράγγελμα, νουθέτημα, κέλευσμα.
Hortatio, προτροπὴ, νουθέτησις, παράκλησις.
Hortator, κελευστής.
Hortensis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω τινα ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τοῦτο, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem, νουθετέω.
Hortulanus, κηπουρὸς, & κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hospes, ξένος, ξενοδόχος.
Hospita, ξένη, ξενοδόχος.
Hospitalis, ξενικὸς, φιλόξενος.

Hospitali-

Hospitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hospitaliter, ξενίως, φιλοξένως.
Hospitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινα, ξενόω, ξενοδοχέω.
Hospitium, ξενών, κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hospitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινα.
Hostia, θυσία, θῦμα.
Hostiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
Hostilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.
Hostilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hostiliter, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hostimentum, ἀμοιβὴ, ἀνταμοιβή.
Hostis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.
Huc, *adverb.* δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc & illuc, δεῦρο κἀκεῖσε.
Huc usque, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτου.
Hui, βαβαὶ, ὦ, φεῦ.
Hujusmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια.
Humaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπείως.
Humanitus, *more humano*, ἀνθρωπικῶς.
Humanum se præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ καὶ ἡ· ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.
Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
Humeris gestare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαι τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
Humiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.
Humidus, ὑγρὸς, δίυγρος, ὁ· νότιος.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humiliter, ταπεινῶς.
Humiliter sentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
Humor, oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.
Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hyberna proficisci, ἐς χειμαδίην φοιτᾶν, *Herod. sub.* χώραν *vel* γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικός.
Hydrops, ὕδρωψ, ωπος.
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, ὑμήν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyperbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος.
Hystrix, ὕστριξ, ικος, ἡ.

J.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in solo: ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, *vel* βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινα.
Jacio, is, βάλλω τινα λίθοις, lapidibus: ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζών, ὁ.
Jactantia, μεγαλαυχία, ἀλαζόνεια.
Jactatio, *idem.*
Jactator, ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, *frequenter jacio*, ἀναρριπτέω, ῥιπτάζω τι · *pro* sese efferre, μεγαλαυχέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, animæ.
Jactus, βολὴ, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐστοχία, εὐημονία, εὐτοξία.
Jaculandi peritus, εὔστοχος, εὐθυκήμορος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξότης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, *vel* τινα λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ, αἶγος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam inde à pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη, νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, & ἐκ παλαιοῦ.
Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ καὶ ἡ· πυλωρὸς, ὁ καὶ ἡ.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.
Januam cædere, θυροκοπῆσαι.
Januarius, ἰανουάριος, γαμηλιών.
Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῇδε αὐτοῦ.
Icere fœdus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo, σπονδοποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός,
Icterus, ὁ ἴκτερος.
Ictus, us, πληγὴ, πλῆγμα.
Id, τοῦτο.

Idcirco,

Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτό.
Id quod res est, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα, ας.
Idem, *masc.* ὁ αὐτὸς, ὡυτὸς ἐστί.
Identidem, ἑκάστοτε, ὡσαύτως, αὖθις καὶ αὖθις.
Ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτων ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idololatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idoneè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ καὶ ἡ, εἰς τοῦτο, χρήσιμος ἐπί τι. ἱκανὸς, ἐπαρκής.
non Idoneus, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
Jejune, ἀπαστὶ, ἐνδεῶς.
Jejunii dies, νήσιμος ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἀπαστία, ἀσιτία.
Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τό· ἔμβρωμα, τό· πρωϊνὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jesus, Ἰησοῦς.
Igitur, ἄρα γε, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνὼς, ὁ καὶ ἡ· ἀνεπιστήμων.
Ignarus Philosophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignave, ῥαθύμως.
Ignavia, ῥαθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥάθυμος, ἀργὸς, ὁ· ὀκνηρὸς, ἀπράγμων.
Ignavus sum, ἀργέω, ῥαθυμέω.
Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρεῖον, ἔναυσμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, τὸ πῦρ, ἥφαιστος, ου, ὁ.
Ignis sacer, ἐρυσίπελας, τό· πῦρ ἄγριον.
Ignitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενὴς, ὁ καὶ ἡ· ἀκλεὴς, ἀγενὴς, ἄγνωστος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὄνειδος, τό· ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominia afficere, καταισχύνειν, ἀτιμάζειν.
Ignominiosum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
Ignominiosus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum est, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
Ignoratio, *vel* ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignoscibilis, *venia dignus*, συγγνωστός.
Ignosco, συγγινώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην διδόναι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦν.
Ignotus, ἀγνὼς ἐμοὶ, ἄδηλος, ἄγνωστος.
Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λαπάρα, κενεὼν, κῶλον.
Ilicet, *statim*, εὐθὺς δὴ, ἴθι, παραυτίκα.
Ilico, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταρρέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθαίνω.

Illaboratus, ἀκατέργαστος, ἀκατασκεύαστος.
Illac, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, καταδακρύω, κατολοφύρομαι.
Illæsus, ἀπαθὴς, ἀβλαβὴς, ἀλώβητος, ἀπήμων.
Illaqueo, παγιδεύω, ἐμπεριβάλλω.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille, a, ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
Illecebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγὴ, δέλεαρ, ατος.
Illecebrosus, ἐπαγωγὸς, θελκτήριος.
Illectus, δελεασθείς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ καὶ ἡ· ἄνομος, νόθος, ου, ὁ· ἔκθεσμος.
Illibatus, *purus*, ἄψαυστος, ὁ καὶ ἡ· ἄφθορος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
Illiberaliter, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ & αὐτόθι, αὐτοῦ.
Illicio, ἐπάγω, ὑπάγω τινα, ἐφελκύω, δελεάζω.
Illicitè, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος, ὁ καὶ ἡ· ἀθέμιτος, ὁ καὶ ἡ· παράνομος, ἀπρεπής.
Illico, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω.
Illigatus, προσδεθείς.
Illigo, προσδέω, συνάπτω.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐνδοῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illisus, προσβληθείς.
Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθὴς, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθείς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσίν.
Illotus, ἄλουτος, ἄνιπτος, ὁ καὶ ἡ.
Illuc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illucescente die, ὑπολαμπούσης ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐντρυφάω, ἐπισκώπτω, κατακερτομέω.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illusio, ἐμπαιγμα.
Illusor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illustratio, καλλώπισμα, τό· αὔγασμα, τό.
Illustris, φαεινὸς, λαμπρός· *pro* nobili, ἐπιφανὴς, εὐδόκιμος.
Illustrissimus, διασημότατος, κύδιστος, ἐνδοξότατος.
Illustro, καταλάμπω, καταυγάζω· *pro* declarare, δηλοῦν, φανεροῦν.
Illusus, ἐμπαιχθείς.
Illuvies, ἄλουσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκὼν, όνος, ἡ· ἄγαλμα, τό· τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.

Imbecillis, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος, ἀβληχρός.
Imbecillis sum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἄνανδρος, δειλός.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbrex, icis, σωλὴν. γεῖσον.
Imbricatim, γλωσσοειδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· pro erudio, παιδεύω.
Imbutus sacris literis ab infantia, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
Imitabilis, μιμητός,
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητὴς, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαί τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος· ὁ καὶ ἡ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, *crudelis*, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνὴς, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠμότης.
Immansuetus, ἀτιθάσσευτος, καὶ ἀτίθασσος, ὁ καὶ ἡ· ἀνήμερος.
Immarcessibilis, ἀμαράντινος.
Immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθείς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ καὶ ἡ· πρόωρος.
Immediate, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ καὶ ἡ· ἐπιλαθόμενος.
Immemor sum, ἀμνημονέω.
Immensitas, ἀμετρία.
Immensus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύω, ἐναποκλύω.
Immerito, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ὠφληκώς.
Immersio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐνεστὼς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἀνέχω, ὑπεξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, *mors*.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιέω.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immisceo, ἐμμίγνυμι.
Immisericorditer, ἀνελεημόνως, ἀνοικτεί.
Immisericors, ἀνελεήμων, ὁ καὶ ἡ· ἄνοικτος, δύσοικτος.
Immissio, ἔνεσις, ἔφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀπηνὴς, ἀμείλιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, *manus alicui*.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ καὶ ἡ· ἀσύμμετρος, ἄτακτος.
Immodeste, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀκόσμως.
Immodestia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodestus, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἄκοσμος, ἄτακτος, ἄφρων.
Immodice, ὑπὲρ μέτρον, ἀσώτως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
Immorigerus, δυσήνιος, ὁ καὶ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, vel κατά τι· vel περί τι. ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινί.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ· ἀκήρατος, ὁ καὶ ἡ· ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος· ὁ καὶ ἡ.
Immundities, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελὴς, ἀνεισφόρος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.
Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ καὶ ἡ· ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγὴ, ἐνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imò, μᾶλλον δὲ, ἀλλάτε, καὶ μὲν οὖν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος.
Impariter, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ καὶ ἡ.
Impatienter, ἀμβυντὶ, ἀπαθέως.
Impatientia ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavide, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεὴς ἄφοβος, ἄδειμος.
Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαὶ σκεύη πολεμικὰ τὰ σκευοφόρα.
Impedimento esse alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινὶ· κωλύειν τινὰ τῶν κακιῶν, *à vitiis*.
Impeditus, ἐμποδισθείς.
Impello, ἐπάγω τινὶ, ἐπείγω, διωθέομαι. *accus.* προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτάομαι.
Impendo, *insumo*, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τὴν οὐσίαν, *bona mea consumo*.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impensa, æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impense, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμών.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικός.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσταγμα, κελευόμενον.

Imperceptus, ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπτος.
Imperfectus, ἀτελὴς, ὁ, ἡ ἀτέλεστος.
cum Imperio esse, ἡγεμονεύειν.
Imperiose, ἐπιτακτικῶς.
Imperiosus, δυναστευτικός.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημονία, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνοῶν, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τό. ἀρχὴ, ἡγεμονία.
Imperium maris suscipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, cum gen.
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio, or, μεταδιδόναι τῶν κακῶν, κοινωνέω σοι τοῦδε, hoc tibi.
Imperturbatus, ἀτάρακτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχήν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητός.
Impetratio, καταδέησις, ἐπίτευξις.
Impetro, τυγχάνω, cum gen. λαμβάνομαι, cum gen.
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω· vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
Impetuose, μεθ' ὁρμῆς, φοράδην.
Impetuosus, ὁρμητικός.
Impetus, ἐπιβολὴ, ἐπιφορὰ, ἐπιδρομὴ, ὁρμὴ, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impie ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, οὐ ῥάθυμος, ὀτρηρός.
Impigre, ἀόκνως.
Impingo, offendo, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον τὸν πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβὴς, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ καὶ ἡ, ἀμείλικτος.
Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πληρόω, γεμίζω ναῦς σίτου, naves cibo, ἐμπλήθω τινὶ χαύνης ἐλπίδος, inani spe.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus, us, ἐμπλοκή.
Implicatio, idem.
Implicatus & implicitus, ἐμπλεχθείς.
Implicite, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινα, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλεῖσθαι τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolitè, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκατέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.

Impono, τίθεμαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω· quandoque decipio, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθείς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortunium.
Importune, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατὴς, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμοῦ ἀκρατής.
Impositio, ἐπίθεσις, ἐπίθεμα.
Impossibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impostor, ξέναξ, ... κος, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Impostura, ἐξαπάτη, φενακισμός.
Impotens, ἀκρατὴς· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
Impotenter, ἀδυνάστως, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια.
dictorum Impotentia, ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα· ἐν τῷ παρόντι.
Impransus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρὰ, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταρᾶσθαί τινι, ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος.
Impressio, προσβολὴ, ἐπιβολὴ, ἐμβολή.
Impressionem in hostes facere, ἐφορμᾷν πρὸς τοὺς πολεμίους.
Imprimere sigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbe, ἀναιδῶς, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρὸς, φαῦλος, ἀδόκιμος, μιαρός.
Improprie, οὐ κυρίως.
Impropriè loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improspere, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
Improvide, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improviso, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improvisus, ἀπρονόητος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudenter, δι' ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀνοητία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς, ὁ καὶ ἡ.
Impudens sum, ἀναισχυντέω.
Impudenter, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγὴς, ἄναγνος, λάγνης, μάχλος.

Impu-

Impugnatio, προσβολή.
Impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω.
Impulsio, impulsus, ἔλασις, ὠθισμός.
Impulsor, ὤστης, παροξυντή.
Impune, ἀτιμωρητί, ἀζημίας.
Impune aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non Impune feres, οἰμώξῃ.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impure, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἄναγνος, ἀκρατής, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν· vel, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν· προστίθημι.
Imus, ὁ κατώτατος, ὕστατος.
In, ἐν, ἐνὶ, ἐς vel εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νοῦν βάλλομαι.
In causa sum, αἴτιος τούτου εἰμί.
In hunc modum, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον· πως.
In posterum, εἰς τὸ ἔπειτα· τὸ λοιπόν.
Inaccessus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ, καὶ ἡ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, παροικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæstimabilis, ἀτίμητος, ἀστάθμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενὸς, μάταιος, ψευδής.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, τὸ κενόν.
Inaniter, κενῶς, ματαίως.
Inaniter loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialiter, ἀτέχνως.
Inassuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκουστος, ἄπυστος.
Inauguratus, αἰσιωθεὶς, οἰωνισθείς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
Inauspicato, οὐκ εἰς καλὸν, ἀπαισίως.
Inauspicatus, δυσοιώνιστος.
Incalesco, διαθερμαίνομαι, θεραίνομαι.
Incandesco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακεύς.
Incanto, ἐπάδω, γοητεύω, μαγεύω.
Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incassum, *frustra*, φροῦδα, μάτην.
Incastigatus, ἀδιόρθωτος.
Incaute, ἀπερινοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἁπλοῦς, ἀνευλαβὴς, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολέων.
Incendium, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς, ἐμπυρισμὸς, φλογμὸς, ἔγκαυμα.

Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incensum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπιβόλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω, ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ· ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Incessere saxis, λίθοις βάλλειν.
Incessit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Incessit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Incesso, βάλλω.
Incessus, βάδισμα, βάδισις.
Incestus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, ἡ ἄνομος, μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Incestus, a, um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρουργός.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, *sermonem*.
Incîdo, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, ἐμπίπτω συμφοραῖς, *in calamitates*, ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους, *in hostes*, ἐπιτυγχάνω τινι.
Incipio, ἄρχομαι, *genit.* ἀπάρχομαι.
Incisio, διακοπὴ, τμῆσις, τομή.
Incisus, ἐπικοπεὶς, τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, κινητήριον.
Incitate, ῥυμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθεὶς, παροξυνθείς.
Incito, παρακαλέω τινα ἐπί τι, καὶ πρός τι· παρορμάω τινα ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, *ad honesta facta*: προτρέπω τινα εἰς τι· παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς, οῦ, ὁ ἀπειρόκαλος.
Inciviliter, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, οὐκ ἀστείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclaresco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementer, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιρρέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, *cum genit.*
Inclusus, ἐγκλεισμένος.
Inclytus, διάσημος, ὁ καὶ ἡ· λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλειτὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀβουλία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκήτης, ου, ὁ· ἐγχώριος, ἔποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, *vel* ἐν τῷ ἄστει· ἐνοικέω, ναίω.
Incolumem evadere, σώζεσθαι.
Incolumis, ἄνοσος, ὁ, ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀρτεμής.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκολούθων ἄμοιρος.
Incommode, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.

Incommodo, βλάπτω τινα, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχέρημα.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ὀφλισκάνειν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incomposite, ἀτάκτως· μὴ ἀκριβῶς.
Incompositus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehensus, ἀσύληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἄκοσμος.
Inconcessus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀρρυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinniter, ἀρρύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcussus, ἄσειστος, ἀσάλευτος.
Incondite, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνδιαθέτως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongrue, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconsiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconsiderate, ἀπερισκέπτως, ἀφροντίστως.
Inconsideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconstans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconstanter, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
Inconstantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconsulte, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconsulto, εἰκῆ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconsultus, ἄβουλος, ἀπροβούλευτος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ καὶ ἡ· ὁ μὴ ἐγκρατής.
Incontinenter, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσυμμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ καὶ ἡ· ἄσηπτος, ἄφθαρτος, ὁ καὶ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbresco, διαθρυλλοῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibiliter, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulitas, ἀπιστία, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἐλεγχεία.
Increpo, καταβοάω, καταιτιάομαι, ἐπιτιμάω τινα ταῦτα.
Incruentus, ἀναίμακτος, ἀναίματος.
Incrustatio, κονίασις.
Incrusto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.

Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἐγκεῖμαι ἔν τινι· ἐπίκειμαί τινι· ἐπικαθεύδω, ἐπικοιμάομαι· ἐπιδυνάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπισάττω· *pro* sæpius repetere, ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψεγος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος, ἄψογος, ἀμύμων.
Inculte, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι· *pro* obnixe rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι ἀφθόνως περὶ τοὺς λόγους, literarum studiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabilis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, νήκεστος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιστία.
Incuriosus, ἀμελής.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incursionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν, εἰσπηδᾶν εἰς οἰκίαν τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurso, τυχὼ προσβάλλω, κατατρέχω.
Incursus, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτός.
Incus, udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
Incusatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuso, αἰτιάομαί τινα τούτου· ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incustoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταρρίπτω.
Indagator, θηρευτὴς, ἐξεταστής.
Indagine cingo, περιστοιχίζω.
Indago, inis, θήρα & θήρευμα, στοιχισμός.
Indago, are, θηρεύομαι· *pro* inquirere, θηρᾶν τὴν ἀλήθειαν, veritatem· ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Inde, *ex eo loco*, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Inde, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀεικὴς, ἀπρεπὴς, οὐ καθήκων.
Indecenter, ἀπεικότως, οὐ πρεπόντως, οὐ καλῶς.
Indecore, ἀπεικότως, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, τὸ οὐκ εὔσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefensus, ἀφρούρητος.
Indefessus, ἀκάματος.
Indefinite, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπεράντατος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀθῷος.

Indesinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτὴς, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύλλαβος, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facere, ἐπισημαίνω.
Indico, as, are, δείκνυμι, μηνύω τινὶ, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
Indico, is, ere, ἀπαγγέλλω τινί τι· καταγγέλλω πόλεμον, bellum.
Indicta caussa, ἄκριτος vel ἀκρίτως· ἐρήμην καταδικασθῆναι, Condemnari.
Indies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεής.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis. ἐνδεὴς τούτων εἰμί· ἐνδεῶς ἔχω· δέομαί τινος· χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigestus, ἄτακτος, ἀδιάθετος.
Indigites Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabundus, ἀγανακτοῦντι ἐοικώς.
Indignatio ἀγανάκτησις· ἀναξιοπάθεια.
Indigne, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
Indigne fero, δεινοπαθέω, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀναξία, ἀπρέπεια.
Indignor, *irascor*, ἀγανακτέω ἐπί τινι, ἢ ὑπό τινος, *ob aliquid*: ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαί τινι.
Indignus, ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.
Indigus, ἄπορος, ἐνδεής.
Indiscriminatim, ἀδιακρίτως.
Indissolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
Indistinctus, ἀδιάκριτος.
Indivisibilis, ἀδιαίρετος, ἄτμητος.
Indo, is, ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθὴς, δυσμαθής.
Indocte, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.
Indoleo, ἀνιάομαι, συναλγέω.
Indoles, φύσις, ἦθος, τό· φυή.
Indoles bona, εὐφυΐα.
Indomitus, ἀδάμαστος, ἀδάμαστος.
Indotatus, ἀπροίκιος, ὁ, καὶ ἡ.
Inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Induciæ, ἀνοχαὶ, ἀνακωχὴ, ἐκεχειρία, ἡ· σπονδή.
Inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα· ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἀνάγω, εἰσάγω· *pro* persuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
Inductio, ἐπαγωγὴ, εἰσαγωγή.
Indulgenter habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἢ κεχαρισμένως.
Indulgentia, φιλοστοργία, συγχώρησις.
Indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίημι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
Indumentum, ἔνδυμα, ἱμάτιον.
Induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veste.
Induresco, σκληρύνομαι.
Induro, σκληρύνω, σκιρρόω, ἐντυλόω.
Indusium, χιτωνίσκος.
Industria, φιλοπονία, ἐπισπέρχεια, ἀγχίνοια, σπουδὴ, ἐπιμέλεια.
de Industria, ἐξ ἐπιτηδοῦς, ἐκ προνοίας, ἢ προαιρέσεως· προσηκείτως.
Industrie, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
Industrius, φιλόπονος, σπουδαῖος, ἐπιμελὴς, εὐμήχανος, ἀγχίνους.
Indutus, a um, περιβεβλημένος.
Inebriatus, ὁ μεθύων.
Inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἀσιτία λιμὸς, ὁ· νηστεία.
Ineffabilis, ἄρρητος, ἀνεκφώνητος.
Inefficax, ἀνενεργὴς, ἀδύνατος.
Inelegans, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
Ineleganter, ἀκόσμως.
Ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος.
Inennarabilis, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.
Ineo, εἰσέρχομαι.
Inepte, ἀναρμόστως, παρὰ τὸ μέλος.
Ineptio, is, ire, ὑθλέω, ὕθλους λέγω, ληρέω.
Ineptus, ἄχρηστος πρός τι· ἀφυὴς πρός τι· ἀπρεπὴς, ἀνάρμοστος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
Inermis, ἄνοπλος, ἀθωράκιστος, ὁ, ἡ.
Iners, ῥάθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος, ἀργὸς, νωθρός.
Inertia, ῥαθυμία, ἀδράνεια, ἀκηδία.
Inesco, δελεάζω· ἀγκιστρεύω.
Inevitabilis, ἀδιάδραστος, ἄδραστος.
Ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι· ἀρχομένου ἦρος.
Inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Inexcusabilis, ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος.
Inexercitatus, ἀγύμναστος, ἀνάσκητος.
Inexhaustus, ἀδαπάνητος.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀκολάκευτος.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος.
Inexpeditus, ἄζωνος, οὐ πρόχειρος, οὐκ εὔζωνος.
Inexpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
Inexplebilis, ἀσυμπλήρωτος.
Inexplicabilis, ἀνέκφραστος.
Inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ἄληπτος, ἀκαταμάχητος.
Inextricabilis, ἀνέξοδος, ἀμήχανος, ἄλυτος, ἀδιάδραστος, ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος.
Infabre, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infacetus, ἄκομψος, οὐκ ἀστεῖος.
Infacetus, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
Infamia, ἀτιμία, δυσφημία· ἀδοξία.
Infamia notare, στηλιτεύειν τινὰ, ἄτιμον ποιεῖν τινα.
Infamia notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.
Infandus, ἄρρητος, ἀνεπίρρητος.
Infans, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.
Infans recens natus, ὑπέμβρυον, νεογνόν.

Infantia, νηπιότης, παιδία.
Infantulus, βρεφύλλιον.
Infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιβύω.
Infatuo, ἐκμωραίνω.
Infaustus, δυστυχὴς, ὁ καὶ ἡ.
Infecta re, ἄπρακτος.
Infectus, ἄψευκτος, ἄπρακτος.
Infelicissimus, ταλαιπωρότατος, δυστυχέστατος.
Infelicitas, δυστυχία, δυσπραξία.
Infeliciter, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυστυχὴς, ταλαίπωρος, ἄθλιος.
Infelix sum, δυστυχέω, κακοπαθέω.
Infensum esse alicui, εἶναι τινὶ ἐχθρὸν, ἐχθραίνειν τινί.
Infensus ἐχθρὸς, δυσμενής.
Inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου.
Inferiæ, ἐναγίσματα, τάρχεα, ων, τά.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ τὴν ἰσχὺν ἥττων.
Inferius. κατώτερον.
Infernalis, καταχθόνιος.
Infernus, ᾅδης, ου ὁ· νεκροδέγμων.
Infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω· ὁ καὶ ἡ ὑπόγειος, καταχθόνιος.
Infero, εἰσφέρω, ἐπιφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τινὰ συμφοραῖς, ζημιοῦν τινα· injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus, a, um, ὁ κάτω.
Infestatio, ἐνόχλησις, κάκωσις.
Infesto, ἐνοχλέω, ὑβρίζω, κακουργέω, κακόω.
Infestus, ἀπεχθὴς, ὀχληρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω· pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, nego, ἀρνέομαί τι.
Infidelis, ἄπιστος, οὐ πιστός.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἄσπονδος, ἀβέβαιος.
Infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinite, ἀδιορίστως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀρρωστία.
Infirmo, καταλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄρρωστος.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγείς.
Inflammatio, φλεγμονὴ, φλόγωσις.
Inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus, & inflexio, ἔγκαμψις.
Infligo, προσρίπτομαι, ἐμφορέω τινὶ πληγὰς, verbera, προσβάλλω.
Inflo, ἐμπνευματόω, ἐμφυσάω.
Influo, εἰσρέω, ἐπιρρέω.
Infœcunditas, ἀγονία, ἀφορία.
Infœcundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος, ἄβλαστής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυστυχὴς, ταλαίπωρος.
Infortunatus sum, κακῶς πράττω, δυστυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τό.
Infra, ὑπὸ cum dat. & accus. κάτω· ὑποκάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
Infremo, καταβρυχάομαι, ἐμβριμάομαι.
Infrendeo, βρύχειν τοὺς ὀδόντας ἐπί τινα.
Infrequens, σπάνιος, ὁ, μανὸς, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, καταρρήγνυμι, ἐπικλάω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσίᾳ ἢ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἐπιβρέχω.
Infusco, are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω.
Infusio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemisco, ἐπιστένω.
Ingemo, στένω, ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, ἀνοιμώζω, ἐξαθυμέω.
Ingenero, ἐπιγεννάω.
Ingeniose, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, εὐφυὴς, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγινόμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, εὐμεγέθης, πελώριος.
Ingenue, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικής.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημι τινί.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεὴς, ἄτιμος.
Ingluvies, γαστριμαργία.
Ingrate, ἀχαρίστως.
Ingratitudo, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀηδὴς, ἀτερπὴς, ἀχάριστος, ἀγνώμων.
Ingratus sum, ἀχαριστέω, ἀχάριστος εἰμί.
Ingravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem: εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingressus, εἴσδυσις, πρόσοδος, εἴσοδος, βάδισις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βουβὼν, ἡ ἥβη.
Ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ἐμφορέω, κατακορέννυμι.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος πρός τι γινόμενος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, προσκολλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhæresco, idem.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.

Inhibeo,

Inhibeo, ἀνείργω, κωλύω, ἐπέχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
Inhoneste, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhonestus, αἰσχρὸς, ἀκλεὴς, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἄκοσμος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhospitalis, ἄξενος, ἀκοινώνητος.
Inhospitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumane, & inhumaniter, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὸς, ἐνταφιάζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρὸς, δυσμενὴς, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Inique ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, & περί τι, ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, *inique*, παρανόμως, δυσνοϊκῶς, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνομος, παράνομος.
Initiatus, *sacris imbutus*, μυσταγωγούμενος, μεμυημένος.
Initio, *inauguro*, μυῶ· *pro* inchoare, κατάρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχὴν *vel* τὴν ἀρχὴν, *ubi*, κατὰ *subauditur*.
Initium, ἀρχὴ, προοίμιον, εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀηδὴς, ἀτερπής.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injungo, *mando*, ἐπιτίθημι, προστάγω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ λώβη.
Injuria afficio, ἀδικέω τινα, ὑβρίζω.
Injuria, *adv.* ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injuriose, ὑβριστικῶς.
Injurius, ὑβριστικός.
Injurius sum, ἀδικέω τινα, ὑβρίζομαι.
Injussu, ἄνευ προστάγματος.
Injussus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευστος.
Injustitia, ἀδικία, ἀσέβεια, κακουργία.
Injustus, ἄδικος, ἀσεβὴς, ὁ καὶ ἡ.
Innascor, ἐπιφύομαι, ἐγγίνομαι, ἐμφύομαι.
Innato, tas, ἐννήχομαι, ἐσνέω, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικός.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Innectio, ἐνείρω.
Innitor, ἐπιχωρίζομαι τινι, ἐπερείδομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀβλαβὴς, ἀνέγκλητος.
Innocenter, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innotesco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.
Innovo, καινίζω, νεόω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβής.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνέκδοτος, ἢ ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθὴς, ἀπήκοος.
Inobedientia, ἀνηκουστία, ἀπείθεια, παρακοή.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffensus, ἀβλαβὴς, ἀπήμων.
Inofficiosus, ἀχάριστος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτός.
Inopia, ἀπορία, ἔνδεια, πτωχεία.
Inopia laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
Inopinanter, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
Inopinate, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πτωχὸς, ὁ ἐνδεής.
Inordinatus, ἀσύντακτος.
Inornatus, ἄκοσμος, ἀκόμψος.
Inquam, λέγω, φημί.
Inquies, & inquietudo, ἡ τοῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀϋπνία, ταραχή.
Inquieto, διαθορυβέω.
Inquietus, ἄστατος, ἀνήσυχος.
Inquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
Inquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυνθεὶς, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημί.
Inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquisitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
Inquisitor, ἐξεταστὴς, βασανιστής.
Insalubris, νοσώδης, νοσηρός.
Insalutatus, ἀπροσηγόρητος.
Insanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Insania, μανία, ἄνοια, παραφροσύνη.
Insanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Insanus, ἐμμανὴς, μανικός.
Insatiabilis, ἄπληστος, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Insatiabilitas, ἀπληστία, ἀδδηφαγία.
Insatiabiliter, ἀκορέστως.
Insciens, ἀγνοῶν, ἀμαθὴς ὤν.
Inscite, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inscitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inscitus, ἄμουσος, ἄτεχνος.
Inscius, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.
Inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Insecta, ἔντομα.
Insector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Insensibilis, ἀναίσθητος.
Insensibilitas, ἀναισθησία.
Insepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
Insequor, ἐπακολουθέω, διώκειν.
Insero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
Insero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
Insertus, ἐμβληθεὶς, ἐντεθείς.
Inservio, δουλεύω, διακονέω, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inservire commodis alienis, ἄλλων τὰ συμφέροντα

Συμφέροντα σκοπεῖν.
Insideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
Insidiæ, ἐνέδρα, ἐπιβουλή, λόχος.
Insidias struo, ἐπιβουλεύω· ἐνέδρας καθίζειν τινί. ἐνέδραν ποιεῖσθαι τινι.
Insidiator, ἐπίβουλος.
Insidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
Insidiose, μετ' ἐπιβουλῆς.
Insido, ἐγκαθίζω, ἐφιζάνω.
Insignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
Insignio, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
Insignis, ἐπίσημος, λαμπρός, ἐπιφανής.
Insilio, εἰσάλλομαι, ἐμπηδάω.
Insimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Insimulo, προσβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω.
Insinuatio, παρείσδυσις.
Insinuo, ὑποδύομαι, ἐγκολπίζω, ἐγκολπίζω.
Insipidus, δύσχυμος, ἄδυτος.
Insipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρός.
Insisto, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, precibus: ἐνίσταμαι ἔν τινι. ἐφίσταμαι.
Insociabilis, ἀκοινώνητος.
Insolens, ἀήθης· pro superbo, ἀλαζών.
Insolenter se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Insolentia, ἀήθεια· item arrogantia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Insolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Insolo, ἡλιάζω, ἡλιόω.
Insolubilis, ἄλυτος. δύσλυτος.
Insomnia, æ, vigilia, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
Insomnis, ἄϋπνος, ἄγρυπνος.
Insomnium, ἐνύπνιον.
Insono, ἐνηχέω.
Insons, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
Inspectio, ἐπισκοπή, ἐφορεία.
Inspecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inspector, ὁ ἐπίσκοπος, θεωρός.
Insperato, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex Insperato, ἐκ παραλόγου.
Inspergo, ἐγκαταπείρω, ἐπιπάσσω.
Inspicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω τὴν φύσιν, naturam: ὁράω.
Inspiratio, εἰσπνοή, ἔμπνευσις.
Inspiratus, ἐμπνευσθείς.
Inspiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inspuo, ἐπιπτύω, καταπτύω.
Instabilis, ἀβέβαιος, εὐμετάβολος, ἄστατος.
Instabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
Instanter, ἐνστατικῶς.
Instantia, ἡ ἔνστασις.
Instar, δίκην, cum gen. ὡς.
Instauratio, ἀνασκευή, ἀποκατάστασις.
Instauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίστημι.
Insterno, ἐπιστρώννυμι, στρωννύω κλίνην.
Instigatio, παρακίνησις, παρόρμησις.
Instigo, as, παροξύνω, ἀναπείθω τοῦτό σε, ad hoc te: παρορμάω τινα.
Instillo, ἐνσταλάζω & ἐνστάζω.
Instinctu divino, κατὰ θεόν.
Instinctus, us, ui, παρόρμησις, παροξυσμός, κίνησις.
Institor, παλιγκάπηλος αὐτοπώλης.
Instituo, decerno, προαιροῦμαι, ἐγχειρέω· pro incipio, ἐνίσταμαι· pro doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hac re te: διδάσκω τινα.
Instituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Institutio, doctrina, παιδεία, εἰσαγωγή.
Institutum, ἔθος, τό· παίδευμα. denotat etiam propositum, προαίρεσις, σκοπός.
Institutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.
Insto, urgeo, ἐνίστημι· pro incumbo, ἔγκειμαι· pro imminere, ἐγγίζειν.
Instratum, κατάστρωμα.
Instructio, κατασκευή.
Instruere, id est, docere, διδάσκειν τινα.
Instrumentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον, ου, τό· σκεῦος.
Instruo, ordino, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Insuavis ἀγλυκής, ἀηδής.
Insuesco, ἐνεθίζομαι.
Insuetus, ἀήθης.
Insula, νῆσος, νησίδιον.
Insularis, νησιωτικός.
Insulse, ἀνοήτως.
Insulsus, ἄναλος, ὁ· pro fatuo, ἀναίσθητος, ἄγνωμος.
Insultatio, ἔφαλσις, χλευασία.
Insulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω τινι, ἐντρυφάω τινι.
Insum, ἔνειμι, διατρίβω.
Insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Insuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλὰ τι.
Insuperabilis, ἀδάμαστος, ἀήττητος, ἀνάλωτος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Insurgo, ἀνθίσταμαι, ἀνταίρω.
Intabesco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκμαῖος, ὑγιής, σῶος, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθαρσία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, καὶ θάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατής, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκατάσχετος.
Intemperanter, ἀκρατῶς.
Intemperanter vivo, ἀκολασταίνω, ἀτακτέω, ἐκθηλάζω.
Intemperantia, ἀκολασία, ἀκρασία, ἀσωτία, ἀμέλεια.

Intemperies, δυσκρασία, ἀκαταστασία.
Intempesta nox, ἀκρόνυξ, ἀκρονυχία, νυκτὸς ἀωρία.
Intempestas, δυσκρασία.
Intempestivè, ὀυκ ἐν καιρῷ, ὀυκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.
Intempestivus, a, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: παράκαιρος.
Intempestus, ἄωρος, παράκαιρος.
Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾶν, ἐνατενίζειν.
Intendere animum, προσέχω τὸν νοῦν τινι, ἐφίσημί τινι.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intensio, ἐπίτασις, ἔντασις.
Intentatus, ἀπείρατος.
Intentè, ἐντεταμένως.
Intento, περιτείνω.
Intentus, ἐντεταμένος.
Inter, μεταξὺ, *cum genit. ut* μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ἐν *cum dat. vel* εἰς *cum accus.*
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἐπακτοὶ ἡμέραι.
Intercapedo, διάστημα, διαχώρημα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἱκετεύω.
Interceptus, μεσολαβηθείς.
Intercessio, ὑπέρευξις.
Intercessor, ἐνστάτης, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.
Interdicere igni & aqua, πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ στέγης εἴργεσθαι.
Interdico, *veto*, παραγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόρρησις, ἀπόρρημα, τό.
Interdictum, ἀπόρρημα, τό· παραγγελία, ἀπαγόρευμα.
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Interest, *vide* Refert.
Interfector, φονεύς, ἀναιρέτης.
Interficio, ἀναιρέω τινα, κτείνω τινα, φονεύω.
Interfluo, διαῤῥέω.
Interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, διαφθείρω τινα, κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διηγέομαι, διακόπτω.
Intermedius, παράμεσος.
Interminatus, ἀπέρατος.
Interminor, ἐπαπειλέω, ἐκβειμάομαι.
Intermissio, διάλειψις, ἄνεσις.
sine Intermissione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, *cesso*, διαλείπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internosco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγου παρεμβολὴ, διακοπή.
Interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interpositio, παρεμβολὴ, παρένθεσις.
Interpres, ἐξηγητὴς, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, *accus.* παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, στιγμαῖς διαιροῦμαι.
Interregnum, μεσοβασιλεία.
Interrex, μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεὴς, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω σε τοῦτο, de hac re te: *vel* περὶ τούτου πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, διακόπτω.
Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
Interruptio, ἀπόῤῥηξις, διακοπή.
Interseco, διατέμνω.
Intersero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interstitium, διάστημα, τό. διαχώρημα, τὸ μεταξύ.
Intersum, ἐγκαθίσταμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus: *pro* differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάστασις, διάστημα, τό.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Intestato, ἀδιαθέτως.
Intestatus, ἀδιάθετος.
Intestina, orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Intestinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἐνυστρον.
Intestinus, a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intime, ἐνδότατα.
Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.
Intinctus, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσοιστος.
Intono, βροντάω, ἐκβροντάω.
Intonsus, ἄκαρτος, ἀκερσεκόμης.
In totum, διάμπαξ.
Intra, ἐντὸς *gen.* ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάμαστος, ἄτεγκτος, ὁ καὶ ἡ ἀτρὴς, ἀμεταχείριστος.
Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεὴς, ἀθαμβὴς, ὁ, ἡ· ἄτρομος, ἄφοβος, ἄοκνος.
Intrinsecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτὸν, οῦ τό.
Intrò, *adverb.* ἔσω, εἴσω.

Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγή, προσαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσοδος, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
Introrsus *vel* sum, εἰς τὸ ἔσω, *vel* εἴσω.
Introspicio, εἰσορά, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαι τινα, βλέπω εἴς τινα & πρός τινα, ὁράω τι, καθοράω.
Intuitus, ἔποψις, ὄψις.
Intumesco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
Invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκευάστοις, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν ἀττικήν, Atticam: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Invaletudo, ἀῤῥωστία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄῤῥωστος, ἀσθενής, ἀδύνατος.
Invasio, ἐπίθεσις, ἐσβολή.
Invasor, ἐπεμβάτης, ἐπελάτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορέω.
Invenio, εὑρίσκω & εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετής, εὑρήτωρ.
Inventum, ἐνθύμημα, τὸ· εὕρημα, τό.
Inventus, εὑρημένος, εὑρεθείς.
Invenuste, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
Invenustus, ἄμουσος, ἀχάριστος.
Inverecundus, ἀναιδής, ἀναίσχυντος.
Inversio, ἀναστροφή, καταστροφή.
Inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
Investigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Investigator, ἰχνευτής.
Investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveterasco, ἐγγηράσκω, παλαιοῦμαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω σοι τοῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ· βασκανία.
Invidia carens, ἄφθονος, ἀβάσκανος.
absque Invidia, ἀφθόνως.
in Invidia esse, ἐπίφθονος εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερός, ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare studiis, προσαγρυπνεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀνεκβίαστος.
Inviso, ἐπισκοπέω τινα, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναι τινι.
Invita natura, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invito, ἄκοντι, ἀκουσίως.
Invito, καλέω τινα πρὸς δεῖπνον, ad coenam: καταπείθω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐχ ἑκών.
In universum, ὅλως, καθόλου.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμυρέω & πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.
Involucrum, εἴλημα, ἐνείλημα.
Involvere fasciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινα συμφοραῖς, calamitatibus: περιελέω.
Inurbane, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ οὐκ ἀστεῖος.
Inurere alicui ignominiam, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Insitate, ἀχρεῖον, ἀχρείως, ἀήθως.
Insitatus, ἀχρεῖος, ἀήθης, ἀτελέστης.
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελής, ἀχρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηστία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.
Io, ἰώ, ἰού.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
Jocone an serio, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινι, cum aliquo: ἀστεΐζω, χαριεντίζομαι.
Jocosus, εὐτράπελος, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιά, σκῶμμα, ατος, τὸ· παίγνιον, τὸ· γελοῖον.
Ionia, ἰωνίς, ἰωνία.
Ipse, αὐτός.
Ipsissimus, αὐτότατος.
Ira, ὀργή, κότος, θυμός, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζω τινα.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργήν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracunde, θυμωδῶς, σὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Irascor, ὀργίζομαι τινι, *vel* περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαι τινι.
Iratus, ὀργισθείς, θυμώμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιστος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιστία.
Irreligiosus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπανόρθωτος.
Irrepo, παρεισδύπτω, παρεισδύομαι.

Irrepre-

Irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ἀκατάγνωστος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ἀκάματος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverenter, ἀναιδῶς, ἀτιμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντία.
Irrevocabilis, ἀναπότρεπτος, ὁ καὶ ἡ· ἀμετάπειστος.
Irrideo, καταγελάω τινός, καὶ τινι, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινα.
Irrigatio, ἄρδεια, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαίνω.
Irriguus, κατάρρυτος.
Irrisor, χλευαστής, μωκός.
Irrisus, & irrisio, χλευασία, χλευασμὸς, διασυρμὸς, κατάγελως.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παροργισμός.
Irritatio, παροξυσμὸς, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Irritatus, ἐρεθισθεὶς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινα πρὸς, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιεῖν.
Irritus, ἄθεσμος, ἄκυρος, ἀπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
Irrumpo, εἰσπίπτω τινι, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινι, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀνάρρηξις, ἡ· ἐμβολή.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινι.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτὸς, ἡ, ό.
Istac, διὰ τῆσδε τοῦ τόπου.
Iste, οὗτος, ὅδε.
Istic, *adverb.* αὐτοῦ, τῇδε, αὐτόθι.
Istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Istiusmodi, τοιουτότροπος, τοιοῦτος.
Istorsum, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
Ita *adverb.* οὕτως, οὕτωσι, ναὶ, πάνυ γε.
Ita, *ut*, οὕτως, ὡς, *vel* οὕτως, ὥσπερ.
Itane, οὐκ ἄραγε, ἀλλὰ γοῦν ὅμως.
Itaque, ἄρ' οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.
Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus Iter facere, πορεύεσθαι τοῖν ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, δευτερόω, δευτεράζω.
Iterum, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
Iterum atque iterum, αὖθις καὶ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως,
Itinerarium, ὁδοιπορικόν.
Jubæ, χαίτη, ἡ.
Jubar, σέλας, αἴθος, τό.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τοῦτο, ἐπιτέλλω, ἀνάγω, κέλομαι,
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.
Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucunde, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundissime, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονὴ, τερπνότης.
Jucundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνός.
Judex, κριτὴς, οῦ, ὁ· δικαστής.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσνόητος.
Judicialis, δικαστικὸς, κριτικός.
Judicium, δίκη, κρίσις, εως, ἡ· κρίμα, τό, *pro* opinione, ἀξίωσις.
Judico, κρίνω τινα, & περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, τὸ πέλεθρον, & πλέθρον.
Jugiter, διηνεκῶς
Juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
Jugulatio, ἀποσφαξις, σφαγὴ, ἡ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρὴ, ἡ· αὐχήν.
Jugum, ζυγὸς, ζεῦγος, τό, *montis*, κορυφὴ, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δούλειον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ σχοινών.
Junceus, σχοινώδης.
Juncosus, *idem.*
Junctim, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφή.
Juncus, σχοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ἡ.
Junius, ἑκατομβαιὼν, ἰούνιος.
Juno, ἥρα.
Jupiter, ζεὺς, τοῦ διός, κρονίων.
Jura violare, θέμιδας πατεῖν.
Juramento se obstringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα
Juramentum, ὅρκος ὁ, ὅρκιον.
Jure, δικαίως, ἐνδίκως.
Jurgiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος, εος, τὸ· λοιδορία.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστής,
Jurisconsultus, ὁ νόμιμος, συμβουλευτικός.
Jurisdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Jurisperitus, δικαστικὸς, νομικός.
Jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι & ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus, *pro* liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον, θέμις, ιστος, *pro* potestate, ἐξουσία.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα & τινι.
Jusculum, ζωμίδιον.
Jussum, ἐπίταξις, πρόσταγμα.
Justa, *exsequiæ*, ἐναγίσματα, τά.
Justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Juste, δικαίως.
Justificatio, δικαίωσις, καθοσίωσις.
Justifico, δικαιόω.
Justitia, δικαιοσύνη.

Juvat, *delectat*, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστι.
Juvenca, δάμαλις πόρτις.
Juvencula, juvenculus, νεωτέρα, νεώτερος.
Juvencus, μόσχος, ε, ὁ, πόρταξ, ακος, ὁ.
Juvenesco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικὸς, μειρακιώδης.
Juveniliter, νεανικῶς, ἡβηδόν.
Juvenis, νέος, νεανίσκος, κῦρος. ὁ· νεανίας, ε, ὁ, ἤθεος, αὔξηνος.
Juvenis sum, νεανιεύω & νεανίζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.
Juvo, ὠφελέω τινι, & τινα, βοηθέω σοι περὶ πολεμίας, *adversus hostes*.
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, *cum dat.* adv. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.

K.

KAbbala *v.* Gabbala.
Kalendæ, αἱ καλάνδαι, *Plut.* νεμηνία, *idem*.
Kalendarium, Καλενδάριον.
Klimax, *v.* Climax.

L.

LAbasco, καταρρέομαι *pro* animo concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λώβη, ἡ λύμη, πταῖσμα.
Labefacto, & labefacio, λυμαίνομαι. *accus.* & *dat.*
Labellum, χειλάριον.
Labellum, *vasculum*, ληνάνη.
Labem aspergere alicui, ῥυπαίνειν τινα.
Labes, λύμη, πτῶμα, τὸ· κηλὶς, βλάβη, ης, ἡ.
Labium & labrum, χεῖλος, εος, τό.
Labo, as, are, ὑποφέρομαι, ἀποῤῥέω.
Labor, *cado*, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος, ε, κόπος, μόχθος.
Laboratus, ἐξειργασθείς.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθεί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laboriose, ἐπιπόνως.
Laboriosus, ἐπίπονος, ὁ, ἡ· καματώδης, μοχθηρὸς, τλήμων.
Laboro, *operam do*, πονέω, ἀσκέω· *pro* male habere, μοχθέω· *pro* angor, φροντίζω, σπουδάζω περὶ, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χελυνὴν ἐσθίειν.
Labrum, *vas*, πλυνὸς, ληνάνη.
Lac lactis, γάλα, γάλακτος.
Lac concretum, πεθρομβωμένον γάλα.
Lacer & lacerus, διεῤῥωγὼς, ῥακώδης.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φελόνης, μανδύα, ης, ἡ.

Lacero, διασύρω, σπαράττω, κνάω, δρύπτω, ξαίνω, συντρίβω.
Lacerta & lacertus, σαῦρος.
Lacertosus, μυώδης.
Lacertus, μυῶν, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
Lacessitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, *contumelia*.
Lacesso, *provoco*, προκαλέομαί τινα εἰς ἀγῶνα. προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Laciniosus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ, υος, τό.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρυτός.
Lacrymas abstergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
absque Lacrymis, ἀδακρυτί.
Lacrymo & lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymosus, ἔνδακρυς.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari spe vana, κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνός, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacteo, *lac sugo*, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lacteus, γαλακτικὸς, γαλακτηρός.
Lacto, *lac præbeo*, γαλακτιάω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.
Lacuna, τέναγος, τό· πελμὶς, τέλμα, ατος, σήραγξ.
Lacunar, φάτνωμα, τὸ· κατασέγασμα, ὀροφή.
Lacuno, καμαρόω.
Lacunosus, τεναγώδης, τελματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινα, κακόω, σίνομαι.
Lana, χλαῖνα, τρίβων.
Læsio, ὕβρισις, ἐπήρεια.
Læte, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινα, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρὰ, ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitia perfundor, γανύομαι.
Læto animo esse, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαβιῶν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τούτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρὸς, εὔθυμος, ὁ καὶ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, *manus sinistra*, σκαιά.
Lævigo, *complano*, λεαίνω.
Lævis, *glaber*, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.
Lævus, λαιὸς, σκαιός· *pro* inauspicatò, δυσοιώνιστος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγηνος.
Laguncula, λαγυνίον.
Laicus, λαϊκὸς, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολύθρηνος, θρηνώδης, πολυπένθης, γοώδης.
Lamentatio, ὀδυρμὸς, θρῆνος, ὀλοφυρμὸς, κλαυθμὸς, οἰκτιρμός.

Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.
Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἐλασμὸς, πέταλον.
Lampas, λαμπὰς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, *lacero*, θυιάζω, καταχάζω.
Laneus, ἐρεοῦς.
Langueo, ἀσθενέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀπονέω, ἀποκάμνω.
Languesco, χαλάω, ἐκκάμνω.
Languide, δυσθύμως, ὀλιγόδην.
Languidus, χαλαρὸς, νωθρός.
Languor, παρακμὴ, ἀσθένεια, ας, ἡ.
Lanitio, ἄμυξις, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον, κρεουργεῖον.
Lanifex, ἐριουργὸς, ταλασιουργός.
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριόφορος, μαλλόφορος.
Lanio, κρεουργῶ, ἀμύσσω, σπαράττω.
Lanistæ, γυμνασταί.
Lanius & lanio, κρεοπώλης, κρεουργὸς, ἀρταμος, κρεωδαίτης.
Lanuginosus, ἰουλώδης.
Lanugo prima, ἴουλος, ἴουλος, λάχνη, προπωγώνιον, χνοῦς.
Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λευστήρ.
Lapide ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες, ων, οἱ.
Lapidesco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεος, λάϊνος.
Lapidibus stratus, λιθόστρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινα.
Lapidosus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος ὁ *vel* ἡ· πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξανθίον.
Lapsus, *part.* ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρτησε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγὶς, πέδη, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σάρξ, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, ἐφέστιοι θεοὶ, δαίμονες.
Large, ἀφειδῶς.
Largior, δωρέομαί σοι ἵππον, *equum*, χαρίζομαι.
Largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρὸς, δαψιλὴς, πλούδωρος.
Larix, λάριξ, κος, ἡ.

Larvæ, μορμολύκεια, μορμολύκεια.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Lascivia, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Lascivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω, & ἀσελγέω, ἀκολασταίνω, λαγνεύω.
Lascivus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, λάγνος, ἀκρατὴς, μάχλος, κωμαστής.
Lassesco, ἐκκάμνω.
Lassitudo, κόπος, κάματος.
Lasso, *fatigo*, κοπόω, καταπονέω.
Lassus, κεκμηκὼς, κοπωθεὶς, κατάπονος.
Late, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρυσφύγετον, φωλεὸς, ὁ.
Latebrosus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος, κρυφαῖος.
Latenter, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
à Latere, πλευρόθεν, ἐκ τοῦ πλαγίου.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritus, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, δέλεξον, ου, τό.
Latex, νᾶμα, ῥεῖθρον.
Latibulum, φωλεὸς, οῦ, ὁ· χηραμός.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latine, λατινιστὶ, ῥωμαϊστί.
Latinus, λατῖνος, ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.
Latitudo, εὖρος, τό· πλάτος, πλατυσμὸς, εὐρύτης.
Latratus, us, ὑλαγμὸς, ὑλακή.
Latrina, ἀφεδρὼν, ἀπόπατος, κοπρών.
Latro, as, ὑλακτέω τινα, *in aliquem*, βαΰζω.
Latro, onis, ὁ λῃστὴς, οῦ· κλέπτης.
Latrocinium, λῃστεία.
Latrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ λῃστίδιον.
Latus, lateris, πλευρὸν, πλευρά.
Latus, a, um, πλατὺς, εὐρὺς, ὁ, εὐρύχωρος.
Lavacrum, λουτρὸν, κολυμβήθρα.
Lavatio, λοῦσις, λουτρόν.
Laudabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιέπαινος.
Laudibiliter, ἀξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
Laudatus, ἐπαίνετος, καλευφημισμένος, εὐδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ· ἀξιοπρεπὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν πόνον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινα.
Laudo, valde, καταινέω λίαν, ἀνευφημέω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθεμαι.
Lavo, *abluo*, λούω, *de corpore*; νίπτω, *de manibus*: πλύνω, *de vestibus*.
Laurea, δαφνὶς, δάφνινον φύλλον.
Laureati, δαφνηφοροῦντες.

Lau-

Lauretum, δαφνών, ὁ.
Laurus, δάφνη.
Laus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφημία.
Laute, λαμπρῶς.
Laute vestitus, ἁβροχίτων, ἁβροείμων.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλής, μεγαλοπρεπής.
Laxamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω δεσμά, vincula· ἀνίημι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρός· pro amplo, εὐρύς.
Lea & leæna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμαντήριον.
Lectica, φορεῖον, κλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινάριον, κλιντήριον.
Lectus, κλίνη, εὐνὴ, κοίτη, ἡ· κράβατος.
Legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
Legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
Legatus, πρεσβευτής.
Legem ferre, νόμον θεῖναι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges servare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα, λεγεών, ὁ.
Legislator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitime, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσμος.
Lego, as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω· colligo, συλλέγω· pro præternavigare, παραλέγεσθαι· pro surripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδροψ, φακή.
Lembus, λέμβος, ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμόνες,· τὰ μορμολυκεῖα.
Lena, μαστροπὸς, ἡ· πορνοβόσκος, ἡ.
Lenimentum, κήλησις, πραΰνσις, μείλιγμα, θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἠπιάω, κηλέω.
Lenis, προσηνὴς, ἤπιος, πρᾶος, μείλιχος, λεῖος, ἄοργος.
Lenitas, πραότης, ἠπιότης, πραΰτης.
Leniter, ἠπίως, πράως, ἡσύχως, λείως.
Leno, onis, μαστροπὸς, ὁ καὶ ἡ, πορνοβοσκός.
Lenocinium, μαστροπεία, pro illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαστροπεύω· pro blandiri, κορίζομαι, κολακεύω.
Lens, lendis, κόνις, ἡ.
Lens, lentis, φακὸς, φακή.
Lente, tarde, βάδην, βραδέως.
Lentiginosus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδυτὴς, νωθεία.

Lentus, a, um, γλίσχρος, βραδὺς, νωθής.
Leo, λέων, οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepide, στωμύλως.
Lepidus, καλλιεπὴς, στωμύλος, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos & lepor, καλλιέπεια, κομψότης, αἱμυλία, ἀστεϊσμός.
Lepra, λέπρα.
Lepus, oris, λαγὼς, λαγωός.
Lepusculus, λαγώδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethaliter, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia vel lethargus, ὁ λήθαργος, ληθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, φόνος.
Levatio, levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πραΰνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀβέβαιοι.
Levir, δαήρ, ἔρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ὠκύς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ὠκύτης, φαυλότης.
Leviter, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιπολῆς, pro parum, ὀλίγον· ἐπ' ὀλίγον.
Levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.
Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βιβλίον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἄσμενος, ἑκών.
Libenter, ἀσμένως.
Liber, τὸ βιβλίον, ἡ βίβλος.
Liber, a, um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὔταρχος.
Liberales artes, ἐλευθέριοι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ καὶ ἡ· ἐλεύθερος· pro munifico, δαψιλὴς, ὁ καὶ ἡ.
Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberaliter, ἐλευθερίως.
Liberaliter educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθερωτὴς, λυτρωτής.
Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, λυτρωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, διασωθείς.
Libere, ἐλευθέρως, μετὰ παρρησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτροῦμαι, ἐλευθερόω τινά τινος. ἀπολύω, διασώζω.
Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας· τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem asserere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικός.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, placet, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.

Libidinosus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, κατατρυφὴ, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ κτέρισμα, τὰ νεκύα, τὰ ἐντάφια.
Libitinarius, κλεριστὴς, ἐνταφιαστής.
Libo, as, λείβω, σπένδω.
Libra, æ, λίτρα, σταθμὸς, ζυγός.
Libraria, æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος, καλλιγράφος.
Librator, ὁ σταθμώμενος, ζυγοστάτης.
Libro, ταλαντεύω, σταθμάομαι.
Libum, ψαιστός.
Licenter, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ τετολμημένος.
Liceor, ἀντωνοῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, *fas est*, θέμις ἐστι· ἔξεστι· ἔνεστιν.
Licet, *Conjunctio*, κἂν, καίτοι, εἰκαί.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνέομαι, πλειστηριάζω.
Licitum, est, ἔξεστι· θέμις ἐστί.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien, enis, σπλήν.
Lienosus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, σύνδεσμος, δεσμός.
Ligatura, *idem*.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κᾶλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo, onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λείρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν, ῶνος.
Lilium, κρίνον, λείριον, ου, τό· σοῦσον, ου, τό.
Lima, ῥίνη, ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κοχλίας.
Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, οὐδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ, ἀτραπὸς· ὅρος, ου, ὁ· ὁρισμός.
Limis intueri, παρακύπτειν εἰς τι, παραβλέπειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo, as, ῥινέω, ἐκρινίζω, περιψάω, *pro* expolio, κατακοσμέω.
Limosus, ἰλυώδης, βορβορώδης.
Limpidus, *clarus*, διαφανής.
Limus, ἰλὺς· πηλός· βόρβορος, ὁ.
Limus, a, um, πλάγιος, παράβλωψ.
Linctus, us, λεῖγμα, τό· ἔκλειγμα.
Linea, γραμμὴ, πέρας.
Linea media, ἡ διάμεσος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφαί.
Lingo, λείχω.

Lingua, γλῶσσα *vel* ττα· διάλεκτος.
Lingua eadem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ καὶ ἡ· ὁμόφωνος.
Lingula, γλωσσάριον, γλωσσίς.
Lineo, *ungo*, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος, λῖς, τὸς, ὁ· ὀθόνη.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη, ης, ἡ· σινδὼν, ὁ.
Linteus, λινέος, οῦς.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλημάω & γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημώδης, γλαμυρός.
Liquamen, χύλισμα, ατος, τό· χύλωσις.
Liquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
Liquefactio, τῆξις καὶ τηκεδών.
Liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
Liquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὲς, δῆλον, προσφανές ἐστι.
Liquido, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, ὁ· *pro* puro, καθαρός· διαφανής.
Liquor, ὑγρότης· τὸ ὑγρόν· χυλὸς, οῦ, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
Lis, litis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἅμιλλα, ης, ἡ· ἔγκλημα, κρίσις.
Litatio, καλλιέρημα, τό.
Litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, γράμμα, τό.
Literæ sacræ, ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιστολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιστολήν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιστολὰς ἐπιστέλλειν· ἐπιστολὴν δοῦναι.
Literas scribere, ἐπιστολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
Litigator, ἐριστὴς, φιλόνεικος.
Litigiosus, ἐριστικὸς, ἀμφισβητητικός.
Litigo, ἀμφισβητέω· δικάζομαι τινι περὶ μισθῶν, ob mercedem: ἐρίζω τινι περί τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελειόω.
Litura, ἡ, ἀλοιφή.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλός. θὶν, θινὸς, ὁ, *vel* ἡ· λιμὴν, ένος, ὁ.
Livesco, *lividus fio*, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πέλιος.
Livor, πελίωμα, μώλωψ, ωπος.
Lixa, æ, σκευοφόρος, φορτηγός.
Lixivia, æ, & lixivium, κονία.
Lixus, a, um, ἑψητός.
Loca prærupta, παίπαλα, ων, τά.
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.

Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος, ὁ ἐκδιδούς.
Loco ejus, ἀντὶ, *cum genitiv.* ἀντί τινος.
quo loco sunt res adversariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
Loco, *pono*, τάττω, *pro* elocare, ἐκδιδόναι εἴς τινα· *interdum significat*, pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
Loculus, λάρναξ, κος, ἡ· θύλαξ.
Locum dare, παραχωρεῖν τινι.
Locuples, πολυκλήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός, εὐκλήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρος· *pro* opportunitate, καιρός.
Locus irriguus, εἱαμενή, ῆς, ἡ.
Locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
Locus uliginosus, τῖφος, ους, τό.
Locusta, ἀκρίς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.
Loligo, τευθίς, τεῦθος, ου, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λείασμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετής, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμέων.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόρρωθεν, πόρρω.
Longe lateque, διεξοδικῶς.
Longe melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάστημα, διαμονή, μακρότης, ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρός, ὑπερόριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longissimè, πορρωτάτω.
Longissimus, μήκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης· μῆκος, τό.
Longius, ἀπωτέρω, πορρωτέρω.
Longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μακρὰν.
Longus, μακρός, ἐπιμήκης.
Loquacissimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquaciter, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, σπερμολόγος.
Loquela, λαλιά, λέξις.
Loquor, λαλέω τινι, & πρός τινα· ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.
Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοπόδης, ου, ὁ.
Lorum, ἱμάς.
Lotium, *urina*, οὖρον, οὔρημα.
Lubens, ἄσμενος, ἡδόμενος.
Lubenter, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
Lubricus, σφαλερός, γλίσχρος, εὔκολος, ὀλισθηρός.
Lucanica, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπάς, ἡ.
Lucidus, φαεινός.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri caussa aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τοῦ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri studium, φιλοκέρδεια.
In Lucro deputare, κέρδος νομίζειν τι, ἐν κέρδει ποιεῖσθαι.
Lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliqua re, κέρδος ποιῶ.
Lucrosus, κερδαλέος, κερδῷος, πολυκερδής, χρηματιστικός, ἐπωφέλιμος.
Lucrum, κέρδος, το
Lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, ἆθλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, τό· πάλη.
Luctator, ἀγωνιστής, ἀθλητής.
Luctor, παλαίω.
Luctuosus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, θρῆνος, πένθος, τό.
Lucubratio, νυκτογραφία, ἀγρυπνέω.
Lucubro, νυκτογραφέω, προσαγρυπνέω.
Luculente, φανερῶς.
Luculentus, διαυγής, ἔκδηλος.
Lucus, τέμενος, τό· ἄλσος, ους, τό.
Ludere alea, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινι· καταμωκάομαι, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλαστον, ἔμπαιγμα, χλεύη, χλεύασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἔμπαιγμα, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐντρυφάω, ἐξαπατάω.
Ludimagister, γραμματιστής, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω, *pro* derideo, καταγελάω τινος, σκώπτω.
Ludus, παιδιά, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμός, φθορά, λύμη, βλάβη.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθέω τινα, & ἐπί τινι, propter aliquid, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακτλαίω.
Lugubris, πενθικός, ὁ· γοώδης. γοερός, θρηνώδης, πολύστονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφύς, ψόα, ἰξύς, ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τό· φέγγος, τό.
Luminare, φωστήρ, ὁ.
Lumine cassus, ἀφώτιστος, ἄμοιρος φωτός.
Luminosus, φωτεινός, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, Σεληναία, μήνη.
Luna crescens decrescens, σελήνη τικτομένη καὶ φθινύθουσα.
Luna nova, νουμηνία.
Luna curvata, μηνοειδής σελήνη.

Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, *persolvo*, ἀποτίνω, διατιννύω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκεῖον, λυκίη.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαίμαργοι.
Luridus, ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελάγχλωρος.
Luscinia, ἀηδὼν, ἡ, & ἀηδὼ, όος, οῦς.
Lusciosus, μύωψ.
Luscus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Lusor, παίκτης.
Lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Lustrare exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
Lustratio, περιπόλησις, *item* κάθαρσις.
Lustro, περιπολέω, περίειμι, περιοδεύω· *deinde*, expio, καθαίρω, ἁγνίζω· *tum* lustrare animo, ἐξετάζειν.
Lustrum, σπήλαιον. *pro* lupanaribus, πορνεῖα τὰ, πορνοβοσκεῖα, *etiam idem quod* Olympias, ἡ πενταετία· ἢ πενταετηρίς.
Lusus, παιδιὰ, παίγμα.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, κηρώδης.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἔνυδρις.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ· ἰλὺς· βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παράρθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾶν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.
Luxurio *vel* luxurior, κατασφριγάζω, ἀσωτεύομαι. Luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσιν.
Luxuriose, ἀσώτως.
Luxuriosus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκράτεια.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτοι.
Lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λύγξ, κὸς, ὁ, *vel* ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
Lyricen, λυρῳδός.

M.

Macellum, κρεοπώλιον.
Macer, macilentus, ἰσχνὸς, λεπτὸς, λεπτόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτακεὶς, ἐναποβραχείς.
Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinatio, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Macies, λεπτότης, ἰσχνότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἄτροφος, ἄσαρκος.
Macreo, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, εὖγε· εὖγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, θύω, & -ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus, a, um, ἐπαυξηθείς.
Macula, σπίλος, κηλίς.
Macula aspergere aliquem, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινα, σπιλόω.
Maculosus, ῥυπαρὸς, σπιλωτός.
Madefacio, διϋγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
Madefactio, ἀπόβρεγμα.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγική.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον & ἐπιπλεῖον, περισσότερον.
Magis magisque, μᾶλλον καὶ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
Magister, παιδευτὴς, παιδαγωγὸς, διδάσκαλος, ὁ καὶ ἡ. προστάτης.
Magister equitum, ἵππαρχος.
Magisterium, παιδεία, προστασία.
Magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσιν ὑπείθειν.
Magistratu se abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
Magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
Magistratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
Magistratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
Magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, *pro* imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης, ητος, ὁ.
Magni æstimare, τιμᾶν πλείστου.
Magnifacio, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnifice, μεγαλοπρεπῶς μεγαλείως.

Magnifice de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλουργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπὴς, μεγαλόφρων, περίσσιος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, μεγαληγορία.
Magniloquus, μεγαλοῤῥήμων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnopere, μέγα, ἀνυπερβλήτως, λίαν.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majestas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ καὶ ἡ μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Maius, μάϊος, Σκιῤῥοφοριών.
Mala, σιαγὼν· παρειά, ᾶς, ἡ.
Male, κακῶς, φαύλως.
Male agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
Male audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Male facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Male habere, ἀῤῥώστως, κακῶς ἔχειν.
Male loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινα· λοιδορεῖν τινα.
Male mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Male opto tibi, κακῶς εὔχομαί σοι.
Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.
Maledico, βλασφημίαν τινὶ, καὶ κατά τινος· κακολογέω τινα.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριστικός.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνοος, δύσνοος, ἀπεχθὴς, κακόφρων.
Maligne, κακοήθως.
Malignitas, κακοθυμία, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥᾳδιουργία.
Malitiose, κακοτέχνως.
Malitiosus, ῥᾳδιουργὸς, πανοῦργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφῦρα· ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ.
Malluvium, χερνίπτρον, χέρνιβον.
Malo, αἱρέομαι, προαιροῦμαι.
Malorum depulsor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum Citreum, τὸ κιτρόμηλον· κίτρειον μῆλον.

Malum punicum, ῥοιὰ, ῥοιά.
Malum, *substant.* pro afflictione, ταλαιπωρία, δεινόν.
Malum, *interjectio*, φεῦ· φεῦ τῶν κακῶν.
Malum consilium, κακοβουλία· κακὴ βουλή· κακοῤῥαφία.
Malus, μηλέα, ας, ἡ.
Malus in navi, ἱστὸς, οῦ, ὁ.
Malus, *improbus*, κακὸς, φαῦλος, κακοῦργος, πονηρός.
Mamilla, ὁ μαζὸς, ἡ τιτθή.
Mamma, μαζὸς, μαστὸς, θηλὴ, τιτθή.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαστόν.
Mammosus, μαστώδης.
Manceps, ἐργολάβος, ὁ· τελωνάρχης· ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνδραποδισμός.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος.
Mancipo, ἀνδραποδίζω, καὶ -ομαι.
Mancus, πηρὸς, πηρωθεὶς, κυλλός.
Mandata facere, τὰ προστεταγμένα ποιεῖν, τὸ ἐντεταλμένον ποιεῖν.
Mandatum, πρόσταγμα, τό· ἐντολή.
Mandibula, γνάθος.
Mando, as, *committo*, παρατίθημι, ἐπιτρέπω· παραδίδωμι τινί τι· *jubeo*, ἐντέλλομαί σοι· προστάττω.
Mando, is, ere, μασσῶμαι, ἐσθίω.
Mandra, μάνδρα.
Manduco, μασσῶμαι, τρώγω, ἐσθίω.
Mane, πρωΐ· ἐν τῷ ὄρθρῳ.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: *pro* exspectare, ἀναμένω τινα, προσδοκάω.
Manes, manium, οἱ νέρτεροι, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρίς.
Manicatus, χειριδωτός.
Manifestatio, ἔκφανσις, ἐξαγόρευσις.
Manifesto, δηλόω, φανερόω.
Manifesto, *adv.* σαφῶς, φανερῶς.
Manifestus, δῆλος, φανερὸς, ἔκδηλος, σαφὴς, περιφανὴς, τρανής.
Manipulatim, κατὰ σπείρας, σπειρηδόν.
Manipulus, δράγμα, ἄμαλλα, ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ σπεῖρα.
Manna, ἡ μάννα. ἀερόμελι.
Mano, as, are, ῥεῖν, προσέρχεσθαι, βρύω.
Mansio, μονὴ, διαμονή.
Mansuefacio, πραΰνω ἵππον, equum: ἡμερόω, τιθασσεύω.
Mansuefactio, ἐξημέρωσις.
Mansuefio, τιθασσεύομαι, ἡμεροῦμαι.
Mansuesco, τιθασσεύομαι.
Mansuete, πραϋμένως, ἡμέρως.
Mansuetudo, πρᾳότης, ἡμερότης, ἡ.
Mansuetus, πρᾶος, ἥμερος, ὁ καὶ ἡ· ἤπιος, ἡσύχιος, εὐμενὴς, ἐπιεικής.
Mantica, πήρα, βαλάντιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγέω.
de Manu in manum, διὰ χειρῶν.

in Manu, *id est*, potestate esse, διὰ χειρὸς εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαβὴ, κώπη.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumissio, ἀπελευθέρωσις.
Manumissus, ἄφετος, ἐλευθερωθείς.
Manumittere, ἀπελευθερόω, ἀνίημί τινα.
Manus, χεὶρ, ἡ.
in Manus sumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conserere, συμβάλλειν πρός τινα, & τινι.
Mapalia, καλύβαι, οἰκίδια.
Mappa, ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον.
Marcesco, παρακμάζω, μαραίνομαι.
Marcidus, σαπρός, ὁ μαρασμώδης.
Marcor, μάρανσις, σῆψις, λήθαργος, ὁ.
Mare, θάλασσα, ἅλς, ἡ πόντος.
Margarita, μαργαρίτης, ὁ.
Margines fluvii, χείλεα ποταμοῦ.
Margo, κράσπεδον, χεῖλος.
Mari se committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.
Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος, πελάγιος, ἐνάλιος.
Maris æstus, πλήμμυρίς.
Maris dominus, θαλαττοκράτωρ.
Marita, ἡ γαμετὴ, εὐνέτις.
Maritalis, γαμικός.
Maritimus, ἐπιθαλάττιος.
Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζεύγνυμι.
Maritus, ἀνὴρ, ἀκοίτης, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάρρον, τό.
Mars, ἄρης, ηος, *vel* ἄρεος, ὁ ἐνυάλιος.
Mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
Marsupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipite Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης.
Martius & Martialis, ἄρειος, ἀρήϊος.
Martius mensis, μουνυχιὼν, ὁ μάρτιος.
Martyr, μάρτυρ. *hinc*
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄρρην, ἄρσην.
Masculinum genus, τὸ ἀρρενικὸν γένος fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
Masculus, ἄρρην, ἄρσην.
Massa, μάζα ὄγκος, ὁ φύραμα.
Mastigia, μαστιγίας, μαστίγων ἄξιος.
Mastix, μαστίξ.
Mater, μήτηρ, ἡ ἡ τεκοῦσα.
Matercula, μητράριον, μητρίδιον.
Materfamilias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, *pro* argumento, ὑπόθεσις, ὑποκείμενον.
Materialis, ὑλικὸς, κάθολος.
Maternus, μητρικός, μητρῷος.
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφή, θεία πρὸς μητρός.
Mathematicus, μαθηματικός.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικός.
Matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
Matris frater, μητραδελφός.
Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, σκαφίον, ἀμὶς, οὐρητρίς.
Matura ætas, ὡραία ἡλικία.
Maturatio, ἐπισπέρχεια.
Maturè, ὡραίως.
Maturesco, πεπαίνομαι, ἀκμάζω.
Maturitas, πέπανσις, ὡραιότης.
Maturo, πεπαίνω τι ἐπιταχύνω, πέσσω.
Maturus, πέπειρος, ὡραῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινόν, πρωΐ.
Matutinus, ἑωθινὸς, πρωϊνὸς, ὀρθρινός.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, γνάθος, ἡ.
in Maxillas percutere, γναθοῦν, εἰς γνάθους τύπτειν.
Maximè, μάλιστα.
Maximus, μέγιστος.
Me, ἐμὲ, μέ.
Mea quidem sententia, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meapte caussa, ἐμοῦγε ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πόρος.
Mecastor, νὴ τὴν κάστορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, ἀποχειροβίωτος, μηχανικός.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μετὰ μοῦ.
Medela, ἰατρεία ἄκεσις θεραπεία.
Medeor, ἰάομαι τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
Mediastinus, μεσαύλιος δοῦλος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατρευτός.
Medicamen & medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικός.
Medico & medicor, ἰατρεύω τινα.
Medicus, ἰατρὸς, ἀκεστὴς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείνειν.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἐπιεικής.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocriter, μετρίως ἐπ' ὀλίγον, μέσως.
Meditabundus, σύννους ὁ ἐπὶ φροντίδων.
Meditate, ἐσκεμμένως.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία, φροντὶς, σκέμμα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
Meditor, μελετάω, σκέπτομαί τι, φροντίζω, μερμηρίζω.
Meditullium, μεσαίχμιον.
in Medium affero, εἰσφέρομαί τι, παρατίθεμαι παρατίθεσθαι.
Medium, τὸ μέσον, τὸ μεταίχμιον, μεσότης.

Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὸν ἡρακλέα, νὴ δία, *vel in negando*, μὰ δία.
Medulla, μυελός, ἐντεριώνη.
Medullitus, ἀπὸ μυελοῦ.
Meio, οὐρέω.
Mel, mellis, μέλι, ιτος, τό.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικός.
Melior, ἀμείνων, κρείττων, βελτίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius & optabilius est, αἱρετώτερον.
Meliuscule habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιτοποίησις, μελιτουργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμήν.
Membraneus, ὑμένιος, περγαμηνός.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαί τινος· ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιόμνηστος, ἀξιόλογος, μνημονευτός.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoria dignum esse, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί τι.
Memoria teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακατατίθεσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
in Memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in Memoriam revoco, ἀναμέμνημαί τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoriter dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, *pro* narrare, λέγειν, ἱστορεῖν, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda & mendum, πταῖσμα, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τό· ψευδολογία.
Mendax, ψεύστης, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαῖτις.
Mendicatio, προσαίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πτωχός, ἐπαίτης.
Mendosus, πλημμελής, ψευδής.
Mendum, πταῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.
Mens, νόος, νοῦς, ὁ. φρήν, ενός, γνώμη.
Mensa, τράπεζα.
Mensæ secundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menses muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις.
Mensis, μήν.
Mensium suppressio, ἐμμηνίων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμηνίων.

Menstruus, ἐμμήνιος & ἔμμηνος.
Mensura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνους, παράφρων, φρενίτης, φρενόληπτος.
Mente perpendere, ἐπισκοπεῖν τι.
in Mentem venire ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι.
Mentio, μνεία, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναι τινος & τινα & περὶ τινος, μνείαν ποιεῖσθαι τινος.
Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑποκρίνω.
Mentis compos, εὔνους, ἔμφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ· ἀνθερεών.
Meo, *vado*, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι, *itidem* fluere, ῥεῖν.
Meo quidem judicio, ὡς οἴομαι, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρός.
Mercator, ἔμπορος, ἔμπολος.
Mercatura, ἐμπορεία.
Mercatus, ἐμπόρευμα.
Mercede conductus, ὑπόμισθος.
Mercede loco, μισθῶ τινί τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω παρά σοι.
Mercenarius, μισθοφόρος, μισθαρνής.
Merces, μισθός ὁ· μίσθωμα, ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, *ab aliquo*; ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
Mercurius, Ἑρμῆς.
Murda, σκὼρ, σκατός, *in gen.* ἡ κόπρος.
Merenda, τὸ προδεῖπνον.
Mereo & mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιός εἰμι, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
bene de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὖ ποιεῖν τινα.
male Mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
Meretricius, ἑταιρικός, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges, itis, θέριστρον.
Mergo, δύω, παραδύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός.
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Merito, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
Meritus, a, um, ἄξιος.
Merula, κόττυφος.
Merum, ἄκρατος, *subauditur*, οἶνος· τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορεία, τὸ ὤνιον, ἀγόρασμα.
Mesenterium, μεσεντέριον, μεσάραιον.
Mespilus, ἡ μεσπίλη.
Messem facio, θερίζω.
Messis, θερισμός, ὁ· ἄμητος.
Messor, θεριστής, οῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari castra, στρατοπεδεύειν.

Metatio, καταμέτρησις.
Metator, διατάκτης.
Methodus, μέθοδος.
Meticulosus, ψοφοδεὴς, δειλὸς, φοβερὸς, περίφοβος.
Metior, μετρέω, διαμετρέω.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Metor, aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu consternor, πτοέομαι περί τι.
Metuendum est ne, δέος ἐστὶ μή.
Metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαι τινι.
Metuo, δείδω περὶ λῃστῶν, à prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δεῖμα, δειλίασις.
Meus, ἐμὸς, ἡ, όν.
Mica, ψὶξ, χὸς, ὁ· ψιχίον, ψώμισμα.
Micans, στίλβων, ἀστράπτων.
Mico, στίλβω.
Micturio, οὐρητιάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀναλύω, μεταβαίνω τὸν τόπον.
Mihi, ἐμοὶ, μοί.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles, itis, στρατιώτης, ου, ὁ.
Militaris, στρατιωτικὸς, στρατεύσιμος.
Militaris tessera, σύνθημα.
Milites conscribere, στρατιώτας καταλέγειν, *vel* καταγράφειν.
Milites emeriti, ἀφειμένοι.
Militia, στρατεία, στρατιὰ, πόλεμος.
Militiæ peritus, στρατιωτικὸς, ἴδρις αἰχμῆς.
Milito, στρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι & χίλια.
Millesimus, χιλιοστός.
Milliare, μίλιον, μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτὶν, ἰκτῖνος, ὁ.
Mimus, μῖμος, ὑποκριτής.
Mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
Minaciter, ἀπειλητικῶς.
Minæ, arum, ἀπειλή.
Minatio, ἀπείλησις, ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπειλητικός.
Minerva, ἀθηναία, ἀθηνᾶ.
Minerva crassiore, παχυτέρα μούσῃ.
Mingo, οὐρέω, κατουρέω, ἐπουρέω.
Minime, οὐ, μήποτε, ἥκιστα, οὐκ ἄρα, ἐλάχιστα.
Minimus, ἐλάχιστος, ἥκιστος.
Minister, ὑπηρέτης, διάκονος, θεράπων.
Ministerium, διακονία, ὑπηρεσία.
Ministro, ὑπηρετέω τινὶ τοῦτο, *in hac re*: διακονέω, λατρεύω.
Minitabundus, ἐπαπειλέων.
Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, ου, ἡ.
Minor, aris, ἀπειλέω τινὰ θάνατον.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἥττων.
Minor natu, *vel* minimus, νεώτερος, νεώτατος υἱός.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, εἰς λεπτότατα, καθ' ὀλίγον, καταλεπτόν.
Minutè, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτόν.
Minutus, λεπτὸς, λεπτομερής.
Mirabilis, θαυμαστός.
Mirabiliter, θαυμαστῶς.
Miraculum θαῦμα, τὸ μεγαλούργημα.
Mirandus, θαυμαστέος, ἀγητός.
Mirificus, θαυμαστικὸς, θαυματοποιός.
Miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, & τινὰ τῆς σοφίας, *subintellige* ἕνεκα, ἄγαμαι.
Mirum, [illegible].
Mirum esset si, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non est Mirum si, οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ.
Mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Mirus, θαυμαστὸς, θαυμάσιος.
Miscellanea, σύμμικτα.
Misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miser, ἄθλιος, δύστηνος, δυστυχής.
Miser sum, ἐπιταλαιπωρέω.
Miserabilis, ἐλεεινὸς, λυγρός.
Miserabiliter, ἐλεεινῶς.
Misere, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Misereor, ἐλεέω τινὰ, οἰκτείρω, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Miseresco, οἰκτίζω.
Miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
Miseria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Misericordia, ἔλεος, ὁ καὶ τὸ· οἶκτος, ὁ.
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
Miseror, aris, οἰκτείρω τινα.
Miserrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἴκτιστος, τλημονέστατος.
Missile, ἄκων, βέλος.
Missio, ἀποπομπὴ, ἀποστολή.
Missum facere aliquem, ἀφεῖναι τινα.
Mistio, μίξις, σύγχυσις.
Mistus, ὁ μιχθείς.
Mitesco, πραΰνομαι, ἠπιοῦμαι.
Mitigatio, πράϋνσις.
Mitigo, πραΰνω, μειλίσσω, μαλάττω.
Mitis, e, πρᾷος, πραΰς, ἤπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, εὐκίνητος, εὐμετάβολος.
Mobilitas, ἀστασία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.
Moderator, διοικητὴς, ἐπιστάτης.
Moderatrix, κυβερνήτειρα.
Moderatus, εὔτακτος, σύμμετρος.
Moderor, εὐθύνω, οἰκονομέω.
Modeste, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modestia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modestus, κόσμιος, εὔτακτος, ἐπιεικὴς, σώφρων, εὐπρεπής.
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μέδιμνος.
Modò, ἄρτι, ἀρτίως, αὐτίκα, νῦν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, καταυλέω, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβάλλειν τὸ μέτριον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.

Modus, τρόπ☉, μέτρον, νόμ☉, μέσον.
Mœcha, μοιχαλὶς, ἰδ☉, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω κατά τιν☉.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τείχη, τά· περίβολον.
Mœreo, λυπεῦμαι.
Mœror, λύπη, ἀδημονία, ἄχθ☉, ἄχ☉, τὸ, ἀνία, ἄλγ☉, δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœstus, κατηφὴς, λυπηρὸς, ἄθυμ☉.
Mola, μύλη, μύλ☉.
Molaris lapis, μυλίτης λίθ☉.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλ☉.
Moles, βάρος, τό· ὄγκος, ὁ· ἄχθ☉, τό· μέγεθ☉.
Moleste, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Moleste fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Molestia, ἐνοχλησμὸς, ἀνία, ὄχλ☉.
Molestia afficio, βαρύνω τινα, λυπέω τινα ἔν τινι, ἀνιάω, ὀχλέω.
Molestia carens, ἄλυπ☉.
Molestiam exhibeo, παρέχω τινι πράγματα.
Molestus, ἀνιαρὸς, δυσχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, δεινός.
Molestus sum, ἀχθέω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαι τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem: ἐπιχειρέω τινὶ, aliquid: ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρός.
Mollesco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερός.
Mollis sum, μαλακιάω.
Molliter, μαλακῶς, πράως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo, is, ἀλέω, ἀλήθω.
Momentaneus, πρόσκαιρ☉.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στιγμὴ, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελ☉.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monasterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινι, νουθετέω, παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπ☉.
Monile, ὅρμ☉, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτὴς.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρ☉, τό.
Monstro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monstrose, τερατωδῶς.
Monstrosus, τερατώδης.
Monstrum, τέρας, αἶσ☉, τό.

Montanus, ὀρεινὸς, ὄρει☉.
Monticola, ὀρεινόμ☉.
Montosus, ὄρει☉, βουνοειδής.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora, διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονή.
sine Mora, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσ☉.
Morbo corripior, νόσῳ μὲ καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morbosus, νοσώδης.
Morbus, νόσ☉, ου. ἡ· νόσημα, τό.
Mordax, δήκτης, ου, ὁ, δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· pro obtrectare, καθάπτεσθαί τιν☉.
Mordicus, ὀδὰξ, προσφύς.
More Majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More usitato, κατα τὸ εἰωθός.
in more positum est, νενόμισται.
Morem gerere, ὑπακούω, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόπ☉.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοός εἰμι, ὑπακούω, χαρίζομαι. πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκο☉, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττομαι.
Moror, *exspecto*, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere: *aliquando pro* curo, *ut* nihil moror, οὐδέν μοι μέλει· *pro* retardare, ἀπέχειν.
Morose, δυσκόλως.
Morositas, δυσκολία, δυσαρεσία.
Morosus, δύσκολ☉, δυσάρεσ☉.
Mors, θάνατ☉, ὁ· μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, πότμ☉, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατ☉ αἰώνι☉.
Morsus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμ☉, βροτός.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμ☉.
Morte dignus, φόνου ἄξι☉.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem sibiipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρ☉, θανάσιμ☉.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μῶρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ συκάμιν☉.
Mos, ἔθ☉, τρόπ☉, συνήθεια.
Motacilla, σεισοπυγίς.
Motus, & motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo, & mucesco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρώδης, σαπρός.
Mucor, oris, εὐρὼς, σαπρότης.
Mucosus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.

Mula,

Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.
Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιθεῖναι, vel ἐπάγειν, ἐπιβάλλειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, as, ζημιόω τινα θανάτῳ, vel χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀθέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebriter, γυναικείως.
Mulier, γυνή, αἰκέε.
Mulierositas, φιλογυνεία.
Mulierosus, φιλογύναιος, γυναικοφίλης, γυναικομανής.
Mulsum, οἰνόμελι, τό.
Multifarie, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολύλογος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multipliciter, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὁμήγυρις.
Multò, παρὰ πολύ.
Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, σχολῇ γε, ἥκιστα.
Multoties, πολλοστόν.
Multum abest, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολύ, κατὰ πολύ.
Multus, πολύς, πολλή, πολύ, συχνός.
Mulus, ὀρεύς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, a, um, καθαρός.
Mundus, *subst.* κόσμος.
Munera offerre. δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις καλλωπισάμενος, δωροληπτικός.
Munero, *vel* muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἕρκος.
Munio, ἰσχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, τειχισμός, ἀσφάλεια.
Munitus, a, um, τετειχισμένος, ἰσχυρός, ἀσφαλισθείς.
Munus, δῶρον, δώρημα, τό· *pro* officio, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν, *vel* διαπράττειν ἔργον.
Munus suum exsequi, τὸ ἔργον σοῦ ἐπιτελεῖν.

Munusculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμός, ὁ· γογγυσμός, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus muris, μῦς.
Mus araneus, μυγαλῆ.
Musa, μοῦσα.
Musæum, μουσεῖον.
Musca, μυῖα.
Muscarium, σόβη, μυιοσόβη.
Muscipula, μυόφονον, μυάγρα.
Muscosus, βρυώδης.
Musculus, ὁ μυών, μῦς.
Muscus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Musica, μουσική.
Musicus, μουσικός.
Mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Mustela, γαλῆ, ἰκτίς.
Multum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀστασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολή, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, πήρωμα, τό· πήρωσις.
Mutilatus, πηρωθείς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβός, κυλλός, ὁ· πηρός, ὁ, ὁ· ἐλλιπής.
Mutio, is, ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam.
Mutuo, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo do, δανείζω, χράω.
Mutuor, *mutuo accipio*, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφός, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, καταλλήλος.
Myrias, μυριάς, άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα, ης, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος, ου, ἡ.
Mysta, ὁ μύστης.
Mysteria, μυστήρια.
Mysticus, μυστικός.

N.

NÆ, ναί, νὴ δία.
Nænia, ἐπικήδιος μονῳδία.
Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γάρ, ἐπεί, ἕνεκα, ὅτι.
Nancifcor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιέομαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, ναννώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.

Narratio,

Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαι τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Nascor, γίνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Nassa, κύρτος.
Naso suspendere, μυκτηρίζειν.
Nasturtium, τὸ κάρδαμον.
Nasus, ῥὶν, ῥὶς, μυκτήρ.
Nasuti, μυκτηρισταὶ, χλευασταί.
Nata, æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale solum, πατρὶς ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακός, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλουτοί, πυγαί.
Natio, γένος· Σύρος τὸ γένος, natione Syrus: ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γένεσις, φύσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενής.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεά, γένεσις.
Naturalis, φυσικός, ἔμφυτος.
Naturaliter, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονώς, πεφυκώς, τεχθείς.
Natus, *id est*, filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Naucifacio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ καὶ ἡ ναυαγός, ναυαγῶν.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος, οῦς.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Naviter, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, πορθμεῖον.
Naumachia, ναυμαχία.
Navo, as, are, operam, προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζειν περί τινος· ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nausea, ναυτία, & ναυτίασις.
Nauseo, ναυτιάω.
Nauta, ναύτης. ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυστικός.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.
Ne, *interrogandi*, ἆρα; πότερον;
Ne, *dehortativum adv.* μὴ, μὴ δῆτα· pro *ut non*, ἵνα μή.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, οὐδενὸς ἄξιος· οὐτιδανὸς, ὁ.

Nebulosus, νεφελοειδής, νεφώδης.
Nec & neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
Necessario, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Necessarius, ἀναγκαῖος.
Necesse est, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Necessitas, ἀνάγκη, χρεία.
Necessitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Necessitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Necessitudo mihi est cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντεία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μήπου· ἵνα μήπη.
Nedum, μήτοιγε & μήτι, ἔτιγε:
Nefandus, ἄρρητος, ἀνόσιος, ἀθέμιστος, δύσφατος, ἔκθεσμος.
Nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιστος.
Nefas est, οὐχ ὅσιόν ἐστι· οὐ θέμις.
Nefasti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπευκταὶ καὶ ἄπρακτοι.
Nefastus, ἀθέμιστος.
Negantes Deum, ἀρνησίθεοι.
Negatio, ἄρνησις, ἀπόφασις.
Neglectus, ûs, ἀμέλεια.
Neglectus, a, um, καταπεφρονημένος.
Negligens, ἀμελής. ὀλίγωρος.
Negligenter, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
Negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, amicos: καταφρονέω, ἀμελέω, ῥᾳδιουργέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἔξαρνός εἰμι.
Negotia domestica, τὰ ἔνδον ἔργα.
Negotiatio, ἐμπολή, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι· ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
Nullo negotio, ἀπόνως, ἀνεμποδίστως, εὐπετῶς, ἀπονητί.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotiosus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγματεία.
Negotium facessere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, κόπους παρέχειν.
Nemo, οὐδεὶς, οὔτις.
Nemorosus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempe, δηλαδὴ, δηλονότι, δήπου.
Nemus, oris, νέμος, τὸ· τέμενος, τὸ· ὕλη, ἄλσος, τό.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Neo fila, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, ἔκγονος.
Nepotes, *h. e.* intemperantes, οἱ ἄσωτοι καὶ ἀκολασταίνοντες νέοι.
Neptis, ἐγγονή, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, Ποσειδῶν.
Nequà, μήπη.
Nequam, ἀχρεῖος, ἀκόλαστος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.

Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμῆ, οὐδαμῶς, οὐ δῆτα, μὴ δῆτα, οὐ μὴν τοι.
Neque, μήτε, οὐδὲ, οὔτε.
Neque vero, ἀλλὰ μὴν, οὐδὲ μὴν.
Nequeo, ἀδυνατέω, ἀδυνατέω.
Nequicquam, οὐκ pro frustra, μάτην.
Nequid, μήτι.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρηστότερος.
Nequis, μήτις.
Nequissime, κάκιστα.
Nequissimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.
omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervosus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Nescio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Nescius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, ἀδαής, οὐκ εἰδώς.
Neu, μήτε, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος, ὁ οὐδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκή.
Ni, pro nisi, εἰ μή, ἐὰν μή.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico, & nidulor, νεοττεύω.
Nidor, κνίσσα.
Nidum facio, ἀπονεοττεύω, νεοσσεύω.
Nidus, νεοττεία, καλιά.
Niger, μέλας, ὁ μέλαινα, ἡ μέλαν, τό.
Nigredo, μελανότης, μελανί.
Nigreo, niger sum, μελαίνομαι.
Nihil, οὐδέν, οὐθὲν, οὔτι.
Nihil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅ, τι.
Nihili, παρ' οὐδέν.
Nihili facio, περὶ οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Nihili fio, ἐν οὐδενί εἰμι μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo & duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilo minus, οὐδὲν ἧττον.
Nil, οὐδέν.
Nimbosus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τό.
Nimietas, τὸ περισσόν.
Nimirum, δήπου, δήπουθεν, δῆτα.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περισσός.
Ningo, νίφω, κατανίφω.
Nisi, εἰ μή, πλὴν εἰ μή, ἂν μή.
Nisi quod, ἀλλ' ὅτι.
Nisus, ἡ πεῖρα.
Niteo, στίλβω, καλλωπίζομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρός.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor, eris, conor, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, σπουδάζω.
Nitrosus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνεος.
Nivosus, χιονώδης, νιφετώδης.

Nix, nivis, χιών, ἡ νιφετός.
No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνώριμος, εὐγενής, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiscum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιός, βλάπτων, βλαβερός.
Nocenter, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινα, κακῶς ποιεῖν τινα, κακόω τινα, ἀδικέω, ἀτάω, ἴπτω.
Noctu, νύκτωρ, νυκτός.
Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
Noctua, γλαῦξ.
Nocturnus, νυκτερινός, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερός.
Nodosus, πολύπλοκος.
Nodus, ἅμμα, τό δεσμός.
Nolo, οὐ θέλω, οὐ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τό.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστί.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου.
Nominis ejusdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινα, ὄνομα τίθεμαι τινι.
Non, οὐ, οὐκ, μή, οὔτι, οὐδέν.
Non enim, οὐ γάρ.
Non per Jovem, μὰ δία.
Non equidem, οὐ γοῦν.
Non modo, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
Non ita pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, πρὸ μικροῦ.
Non multo post, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακράν.
Non solum, sed etiam, οὐχ ὅτι, ἀλλὰ καί.
Non tamen, μὴ μέντοι, οὐ μήν.
Nonæ mensis, νόναι.
Nonagenarius, ἐνενηκονταέτης.
Nonaginta, ἐνενήκοντα.
Nondum, μήπω, οὔπω.
Nonne, ei, ἢ οὐχ' ὁρᾷς; an non vides?
Non nihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔστιν ὅς, ἔνιος.
Nonnunquam, ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε, ποτέ.
Nonus, a, um, ἔνατος.
Norma, κανών, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noscere artem, εἰδέναι τέχνην.
Nosco, γινώσκω, οἶδα.
Noster, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, στίγμα, τό.
Notabilis, γνωστός, γνώριμος.
Notare ignominia, ἀτιμάζειν τινα.
Notarius, γραμματεύς, ὑπογραφεύς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθος.
Notio, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
Notum est, φανερόν ἐστι, πρόδηλόν ἐστι.

Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωστός.
Notus, *auster*, νότος.
Novacula, ξυρίον.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεστηριὼν, νοέμβριος.
Novenarius, ἐνναταῖος.
Noveni, οἱ ἐννέα.
Noverca, μητρυιά.
Novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
Novies, ἐννεάκις.
Novilunium, νέα σελήνη, νεομηνία.
Novissime, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
Novissimus, ὕστατος, ἔσχατος.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νύξ· nox intempesta, ἀωρονυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμωρία.
Noxius, βλαβερὸς, πονηρὸς, βλαπτικός.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ὁ καὶ ἡ ἐπίγαμος. ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφὴς, νεφελοειδής.
Nubo, *velo*, καλύπτω, *pro* viro tradi, γαμεῖσθαί τινι, νυμφεύεσθαι.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiustertius, πρόχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνὸς, ψιλὸς, ἀνείμων.
Nugæ, φλυαρία, ἡ· λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν,
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης, ληρώδης.
Nugigerulus, ὑθλοφόρος.
Nugor, aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.
Nullibi, ἐδαμῆ.
Nullius pretii, ἐπιδανός.
Nullo modo, ὕπως· ἐδ' ὅπως τι οὖν· ἐδαμῆ· ἐδαμῶς· ἐδ' ἄν πω.
Nullo pacto, μηδόπου· ἐδ' ἄν εἴ τι γένοιτο.
Nullus, μηδεὶς, ὐδεὶς, ὕτις.
Nullus sum, *id est*, perii, μηδεὶς εἰμι.
Num, ἆραγε, εἴπ ὐκοῦν· ἆρα μή.
Numen, τὸ θεῖον, θειότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ' ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθείς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero sunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
Numerosus, πολὺς ἀριθμῷ & ἀριθμόν· πολύχους, πολυπληθής.
Numerus, ἀριθμός.
Numerus in oratione & Musicis, ῥυθμός.
Numine afflor, ἐνθουσιάζω.
Nummosus, πολυχρήματος, πλούσιος.
Nummularius, κολλυβιστὴς, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, κέρμα, τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
Nunc, νῦν, νυνὶ· ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μή ποῦ πῆ.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνοματοποιέω, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις, ιος, ἡ· παντοπωλεῖον, ἀγοραί.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραστής.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, ὐδέποτε, μηδέποτε.
Nunquam non, διὰ παντός.
Nunquid, ἆραγε, ἆρα μὴ, μὴ οὖν τι.
Nunquis, ἆρα μήτις, μή οὖν τις;
Nuntiatio, ἀγγελία, ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
Nuntius, *qui nuntiat*, ἄγγελος· *pro* eo quod nuntiatur, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωστὶ, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.
Nuper natus, ἀρτίτοκος, νεόγονος.
Nuperrime, πρὸ μικροτάτου.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ secundæ, διγαμία.
Nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμοτελεῖν.
Nurus, ἡ νυὸς, ἐννυός.
Nusquam, ὐδαμῆ, ὐδαμοῦ.
Nusquam non, πανταχῦ.
Nuto, νευστάζω.
Nutricatio, ἀνατροφή, τιθήνησις.
Nutrico, & or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφή, διατροφή.
Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
Nutritio, σιτισμός, τροφή.
Nutritor, τροφεύς
Nutrix, τροφὸς, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, καρύα, ἡ· κάρυον, *vero* fructum *significat*.
Nympha, νύμφη.

O.

O, Ὦ, ὦ.
O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ἕνεκα, *gen.* διὰ, *acc.*
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περίοδευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοστέω.
Obbrutesco, ἄλογος γένομαι.
Obdormio, κατακοιμάομαι, ἐπικαθεύδω.
Obduco, *tego*, ἐπεισάγω, προσβάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.

Obediens, εὐπειθὴς, ὁ ᾗ ἡ. ὑπήκοος.
Obedienter, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοή, εὐπείθεια.
Obedio, πείθομαι τινι· ὑπακούω τινι.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιτελέω.
Obequito, περιϊππάζω, παριππεύω.
Oberro, as, πλανάομαι, περινοστέω.
Obesitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obesus, πίων, πολύσαρκος, ὁ· λιπαρός, παχύς, κατάσαρκος.
Obex, ἐμπόδιον, κώλυσις, μοχλός.
Obfirmo, διαβεβαιοῦμαι, ἐπιστηρίζω.
Obgannio, ἐπικνυζάομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολή, ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Objicere se periculis, ἐπιρρίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω· *pro* exprobare, ὀνειδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾷν τὸν βίον.
Obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
Obiter, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
Obitus, *mors*, τελευτὴ· ὁ θάνατος.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιτιμητής.
Objurgo, ἐπιτιμάω τινι ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαι τινι.
Oblatro, προσυλακτέω, *pro* obloqui, καταλαλεῖν.
Oblatum, προσφορά.
Oblatus, προσφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινα.
Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχή.
Obligatio, ἐπιδέω, καταδεσμεύω.
Oblique, πλαγίως, παραβλήδην.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, στρεβλόω.
Obliquus, καμπύλος, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινος, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλησμένος.
Oblivio, λήθη, ἀμνηστία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνομαι τι.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηστέω, ἀμνημονέω.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmutesco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαι τινι.
Obnixe, συντόνως, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινέφω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολός.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνέχω.
Obrepo, ὑπέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obscœne, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obscœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obscœnus, αἰσχρός, ἀσελγής, ἀναιδής, αἰσχρολόγος.
Obscurè, ἀσαφῶς.
Obscuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obscuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ἐπικαλύπτω.
Obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obscurus, ἀφανής, ἄδηλος, ἀμαυρός· *pro* ignobili, ἄσημος.
Obsecro, λιπαρέω, δέομαι σου τοῦτο πρὸς παίδων, per liberos.
Obsecundo, συνεργέω τινι, ὑπουργέω.
Obsepio, περιφράττω.
Obsequenter, πειθηνίως.
Obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obsequiosus, ὑπηρετικός.
Obsequium, θεραπεία, λατρεία, ὑπηρεσία, θωπεία, ἀνθύπειξις.
Obsequor, ὑπηρετέω, χαρίζομαι τινι.
Obsero, as, περικλείω, μοχλεύω.
Observantia, θεραπεία.
Observatio, παρατήρησις, εὐλάβεια· *pro* observantia, θεραπεία.
Observator, ἐπίσκοπος.
Observo, ἐπιτηρέω, ἐφοράω· *pro* venerari, θεραπεύειν τινα.
Obses, ὁ ὅμηρος.
Obsessor, πολιορκητής.
Obsides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
Obsidium, obsidio, πολιορκεία, περικάθησις, ἡ.
Obsido, is, & obsideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιΐστημι.
Obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obsisto, ἀνθίσταμαι, ἐναντιόομαι.
Obsitus, περιειλημμένος.
Obsitus pannis, ῥυπαρῶς διακείμενος.
Obsolesco, ἀπαρχαιοῦμαι.
Obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obsoletus, παλαιούμενος.
Obsonium, ὀψώνιον.
Obstaculum, κώλυμα, τὸ· ἐμπόδιον.
Obstetrico, μαιεύομαι.
Obstetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obstinate, ἰσχυρογνωμόνως.
Obstinatio, σκληροκαρδία.
Obstinatus, αὐθάδης, ἀμετανόητος.
Obstipo, ἐμφράττω.
Obsto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· ἀνίσταμαι τινι, ἐναντιόομαι, ἀνέχω.
Obstrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινι, & τινα.
Obstringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
Obstringo, καταδέω.

Obstructio, ἔμφραξις, περίφραξις.
Obstruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, os.
Obstupefacio, ἐκπλήττω.
Obstupesco, ἐκπλήττομαι πρός τι· θαμβέω, ἀναισθητῶ.
Obsum, βλάπτω· κακῶς ποιῶ τινα.
Obsurdesco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκθαμβῶ.
Obtego, κατακαλύπτω, περιστέγω.
Obtempero, πείθομαι τινι· πειθαρχέω τινι· ὑπακούω τινι.
Obtendo, περιίσχομαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτόω.
Obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω.
Obtestatio, ἐξορκισμὸς, ἐπιμαρτυρία.
Obtestor, ἀντιβολέω, λιπαρέω τινα, ἐπιμαρτύρομαι.
Obtineo, ἐπέχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμὸς, κακοέπεια.
Obtrectator, διασυρτὴς, διάβολος, κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινα & τινι· διασύρω, διαβάλλω σε.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
Obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἐνατενίζω, ἐφοράω.
Obtundo, καταμβλυνόω, παρενοχλέω τινι & τινα.
Obturatio, ἐμφραγμὸς, φίμωσις.
Obturbo, ἐκταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
Obtutus, ἀμβλύς,
Obtusus, πρόσοψις, ἀτενισμός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινι, περιτυγχάνω τινι.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχών.
Obumbratio, ἐπισκιασμός.
Obumbro, ἀποσκιάζω, ἐπικρύπτω.
Obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.
Occa, βωλοκόπημα.
Occasio, καιρὸς, ὁ· ἀφορμή.
cum Occasio ita tulit, παρατυχὸν, παραπίπτοντος.
quacunque Occasione, ὅπῃ ἐνδέχεται.
captare Occasionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνω.
Occasionem observo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν λαβεῖν.
Occasionem præbere, λαβὴν *seu* πρόφασιν *vel* ἀφορμὴν παρέχειν ἢ παραδιδόναι.
Occasionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occasus, δυσμὴ, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικὸς, ἑσπερινός.
Occido, φονεύω & φονέω τινα, κτείνω, ἀναιρέω, μιαιφονέω, ἐναίρω.
Occido, *pereo*, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, κατακλείω, καταμύω.
Occo, as, are, βωλοκοπεῖν.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occultè, κρυφῆ, κρυφίως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
Occultus, κρυπτὸς, κρύφιος.
Occumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολούμενος.
Occupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, *negotiis distrahi*: ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι.
Occurro, ἀπαντάω τινι· ὑπαντάομαι, pro in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι· ἐπελθεῖν τινι.
Occursus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανὸς, ἀμφιτρίτη.
Ocior, aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Ociose, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
Ociosus, σχολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, σχολή.
Ocrea, κνημὶς, ἶδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingentesimus, ὀκτακοσιοστός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτώ.
October, γαμηλιὼν, ὀκτώβριος.
Octogesimus, ὀγδοηκοστός.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, πολυόμματος, ὀξυδερκής.
Oculis captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψιν.
Oculus, ὀφθαλμὸς, ὁ, ὄμμα, τό· ὤψ, ὠπὸς, ὁ· γλήνη, ἡ, φάος τό.
Ocyor, ὠκύων, ὠκύτερος.
Ocyssime, ὤκιστα, τάχιστα.
Ocyus, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισέω τινα, ἐχθαίρω, ἐχθραίνω τινι.
Odio esse, ἀπεχθάνεσθαι τινι.
Odio prosequi aliquem, κατεχθραίνειν, σκοραχίζειν, συγεῖν.
Odiose, ἀπεχθῶς.
Odiosus, μισητὸς, δυσχερὴς, στυγερός· *pro* molesto, λυπηρὸς, ἀπεχθής.
Odium, μῖσος, εος, τὸ ἔχθος, τό.
Odor, ὀσμὴ, ὀσμὸς, ὀδμή.
Odor gratus, ἡδυοσμία, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odoratus, a, um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὄσφρανσις.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror, aris, ὀσφραίνομαι· *pro* investigare, ῥινηλατεῖν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.
Oestro percitus, οἰστρηθείς.
Oestrum, ὁ οἶστρος.
Offa, μάζα.
Offella, ψωμίον, ζωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσκοπὴ, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινι, προσκρούω, περιτυγχάνω· *pro* lædere, λυπεῖν, βαρύνειν τινα, προσκόπτειν.
Offensa, offensio, πταῖσμα, βλάβη.
Offensiuncula, πταισμάτιον.

Offero,

Offero, προσφέρω σοι· δῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, *vel* πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾶν, offerre se periculis: ἐπάγω.
Officina, ἐργαστήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
Officio suo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, ἢ ποιεῖν.
Officiose, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officiosus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελής.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum est, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐστι· ἐμὸν ἐστι τοιαῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπιχέω.
Oh, *interjectio*, ὦ, ᾇ, ὢ, ἆ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaster, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleosus, *plenus olei*, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμός.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κηπωρὸς, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα, ἡ· χυτρὶς, λέβης.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus, eris, λάχανον.
Omasum, ὁ, ἐχῖνος.
Omen, οἰωνὸς, ὁ· οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον,
Ominor, οἰωνοπολέω, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω, ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν, abdico me magistratu, παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
Omnifariam, πανταχῆ, παντοίως.
Omnigenus, παντοδαπὸς, παντοῖος.
Omnino, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρατία.
Omnis, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκάς.
Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Onerosus, φορτικὸς, δυσβάστακτος.
Onus, φόρτος, τὸ· φορτίον, βάρος, μόχθος.
Onus navis, γόμος.
Onus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι.
Onustus, βαρυνθεὶς, φορτισθείς.
Onyx, ὄνυξ, ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερὸς, σκιόεις, ζοφώδης.
Opera, æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, *considerare*: ὁ τοῦ ἔργου μισθός.
Operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάζω τινι, σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui navare, διακονεῖν τινι.
Operam ludere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργαστὴρ, ἐργάτης.
Operarius, a, um, ἐργαστικὸς, ἐργατικός.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω,
Operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, ὑπουργῶ.
Operose, ἐπιπόνως.
Operositas, τὸ ἐπίπονον.
Operosus, ἐνεργὴς, ἐργώδης.
Opertus, κατάστεγος, καλυπτός.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευαστὴς, δημιουργός.
Opificium, χειρούργημα, κατασκευή.
Opilio, ποιμὴν, προβατεύς.
Opime, πολυτελῶς.
Opimus, πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ· πιμελής.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μεταθέσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
Opipare, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλής.
Opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινί, ἐπικουρέω.
Opitulor, ἀλεξέω· ἐπικουρέω νόσοις, morbis. παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præsidio adsum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρή· ἄξιόν ἐστι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppessulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ· ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus, a, um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppido, *valde*, κομιδῆ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignoro, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportune, ἐν καιρῷ ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppositio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppressio, κατάθλιψις, κατάτριψις.
Oppressor, καταθλίβων, κατατρίβων.

Oppressus,

Oppressus, καταπιεσθεὶς, καταπεσεὶς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναςεύω, βιάζω, καταθλίβω.
Opprobrium, ὄνειδ☉, μῶμ☉, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opsonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτὸς· εὐκτῆς ἄξι☉.
Optandus, εὐκτέ☉, αἱρετέ☉.
Optatò, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριςοι, οἱ ἀριςεῖς.
Optimus, ἄριςος.
Optio, αἵρεσις, εὐχή, ἐκλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθέω, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτ☉.
Opulentus, ὁ εὔπορ☉, πολυχρήματ☉.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
Opus est, δεῖ, *cum genit.* χρή.
Opus habeo, δέομαί τιν☉· χρείαν ἔχω τιν☉.
Opusculum, ποιημάτιον.
Ora, ἐσχατιά, ἡ· ὅρ☉.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγ☉, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγ☉ ἐπιτάφι☉.
Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατὰ, περὶ, πρός τιν☉.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ, ὀρ☉.
Oratorie, ῥητορ☉ δίκην.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus sum, ἀποφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλέω.
Orbiculatim, κυκληδόν.
Orbis, κύκλ☉, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχιά.
Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποςερέω.
Orbus, ἄτεκν☉, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ᾅδης, ἔρεβ☉.
Ordinarius, τακτὸς, τεταγμέν☉.
Ordinate, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω & ομαι, εὐκοσμέω, εὐτρεπίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, εὐταξία.
Orea, κημὸς, ὁ· ςόμιον.
Ore tenus, μέχρι τοῦ ςόματ☉.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oriens, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἑῷ☉.
Orificium, ςόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή.

Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γέν☉· ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμ☉, ὁ.
Ornate, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμί☉.
Ornatus, a, um, κόσμι☉, κεκοσμημέν☉.
Ornatus, us, κόσμ☉. ὁ· κόσμησις.
Orno, κοσμέω, *acc.* περιςέλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, *peto*, δέομαί σοι τοῦτο, παρακαλέω δίκαια, *justa*: αἰτέω σε σῖτον, &c.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, *natus*, γεγονὼς, πεφυκώς.
Ortus, γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, ςόμα, ςόμιον.
Os obturo, ἀποςομόω & ἀποςομίζω.
Os, ossis, ὀςοῦν.
Oscitanter, ῥαθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
Oscitatio, ἡ χάσμη.
Oscito, χασμάομαι, ἀναχαίνω.
Osculatio, φίλημα.
Osculor, φιλέω τινα· κυνέω, κύω.
Osculum, ςομάτιον, τὸ φίλημα.
Osor mulierum, μισογύνης.
Osseus, ὀςίν☉, ὀςώδης.
Ostendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Ostentatio, ἀλαζονεία, κομπασμός.
Ostentator, ἀλαζών.
Ostento, προσαποδεικνύω· *pro* jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
Ostentum, τέρας, ατ☉, τό.
Ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
Ostiarius, θυρωρός.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostii annulus, κορώνη, ῥόπτρον.
Ostiolum, θύριον, θυρίδιον.
Ostium, θύρα, εἴσοδ☉.
Ostracismus, ὀςρακισμός.
Ostreum, ὄςρεον.
Ostrum, τὸ ὄςρον.
Otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otiose, ἀργῶς, σχολῇ.
Otiosus, σχολαῖ☉, ὁ· ἀπράγμων.
Otium, σχολή, ἡ· ἄνεσις, ἀργία, ἀπονία.
Otium dare, σχολὴν δοῦναι.
Otium est mihi, σχολὴν ἔχω.
per Otium, ἐπὶ σχολῆς & κατὰ σχολήν.
Ova parere, ᾠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, θρίαμβ☉ ἐλάττων.
Ovile, ποίμνιον, αὐλή.
Ovina pellis, μηλωτὴ· κῶδ☉, τό.
Ovinus, προβάτει☉, μήλει☉, ὁ.
Ovis, πρόβατον, μῆλον, ὄϊς.
Ovo, *lætor*, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ᾠὸν, τό.

P.

PAbulatio, προνομὴ, νομὴ.
Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, τροφὴ, νομὴ, βορρά.
Pacatus, εἰρηνικὸς, εἰρηνωθείς.
Pacificatio, εἰρηνοποιΐα.
Pacificator, εἰρηνοποιός.
Pacifico, εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηνοποιός.
Paciscor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινι.
Paco, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
Pacta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
Pæan, ὁ παιάν, ᾶνος.
Pæanem citare *vel* canere παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγὸς, παιδευτής.
Pædor, αὐχμός, ῥύπος.
Paganus, κωμήτης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελίς.
Pagus, κώμη, πάγος, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæstra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
Palæstricus, παλαιστρικός.
Palam, φανερῶς, ἀναφανδόν.
Palam est, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι.
Palam facio, φανερόω, προφαίνω, δῆλον ποιέω.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῷον.
Palea, ἄχυρον, τό· κάρφος.
Palla, χλαῖνα, τὸ φᾶρος.
Pallas, Παλλὰς, άδος.
Palleo, ὠχριάω, χλωρίζω.
Palliatus, τριβωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρὸς, χλωρὸς, ἄχρος.
Pallium, τρίβων, ὁ· περίβλημα.
Pallor, ὠχρίασις, ἄχροια.
Palma, θέναρ, παλάμη.
Palma, *pro* victoria, νίκη, *pro* arbore φοῖνιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖος.
Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμή, δοχμή.
Palor, aris, ἀλάομαι, πλανάομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σπαίρω.
Palpitatio, παλμός, ῦ· ὁ, σκαρθμός.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδωτός.
Paludosus, ἑλώδης.
Palumbes, φάττα, ὁ· φάσσα, ἡ.
Palus, σκόλοψ, πάσσαλος, χάραξ, ὁ.
Palus, udis, λίμνη, ἕλος, εος, τό.
Palustris, ἕλειος, ὁ· ἑλώδης, ὁ καὶ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἴναρον.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινᾶσθαι.
Pando, as, κυρτόω, κυφόω.
Pando, is, πετάννυμι.
Pandus, a, um, κυρτὸς, κυφός.
Pane vescor, ἀρτοπωλέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιΐα.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
Panis siligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
Pannis obsitum esse, ῥυπαρᾶς διακεῖσθαι.
Pannosus, ῥακώδης, κατάρραφος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πανθὴρ, ῆρος, ὁ.
Papæ, παπαὶ, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ἡ ψύχη.
Papilla, θηλὴ, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par impar, ἄρτιον καὶ περιττόν.
Par est, ἄξιόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν.
Par, δυὰς, ζεῦγος.
Par, *satis sum*, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω [illegible] τούτο.
Parabilis, εὔπορος.
Parabola, παραβολή.
Paradisus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Parasitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Parasitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parce, φειδομένως, ἀκριβῶς.
Parcitas, φειδωλή.
Parco, is, ere, φείδομαι τινος, ἀφεῖναί τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλός.
Parens, γονεὺς, γενέτωρ.
Parentalia, κτερίσματα, ἐναγίσματα.
Parentatio, κτέρισμα, τὸ κτέρος, εος, τό.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκεῖς.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινι.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοῖχος, ὁ· τεῖχον, θριγκός.

Parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
Parilis, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω· *pro* comparare, περιποιοῦμαι.
Pariter ac, ὁμοίως, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.
Paro, as, *instruo*, παρασκευάζω· *pro* comparo, κτάομαι, ἑτοιμάζω, *acc.*
Parricida, πατροκτόνος, πατροφόνος.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος, τό· μερὶς, μοῖρα.
Parsimonia, φειδωλή.
aliqua ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
Partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνός.
Particeps sum, μετέχω τῆς φιλίας, amicitiæ: μοιροδοκέω.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, συμμεριστὴν ποιεῖν.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
Particula, μερὶς, μόριον.
Particulatim, μερικῶς, ἀνὰ μέρος.
Partim, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος· partim, partim, τὰ μὲν, τὰ δέ· τῇ μὲν, τῇ δέ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμὸς, ἀναδασμός.
Partum accelerans, ὠκυτόκιον.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus, a, um, τετελεσμένος, κεκτημένος.
Partus, us, τοκετὸς, κύησις, τόκος.
Parvifacio, *parvipendo*, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, παρ' οὐδὲν ἡγεῖσθαι, ἀμελεῖν τινος.
Parum, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parum abest, quin, μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μή· παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus essem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, τυτθός.
Parvus, μικρὸς, σμικρός.
Pascha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ζύμων.
Pasco, σιτοῦμαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Pascuum, βόσκημα, νομὸς, ὁ· νομή.
Passæ uvæ, σταφίδες, σταφυλαί.
Passer, στρουθός.
Passerculus, στρουθίον.
Passim, πάντη, ἑκάστοτε, πανταχοῦ.
Passus, βῆμα.
Pastinaca, ὁ σταφυλῖνος.
Pastor, ποιμὴν, ἐνος, νομεὺς, βόσκων.
Pastoralis, ποιμαντικὸς, βουκολικός.
Pastus, us, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω· *pro* palam facere, γνωρίζειν.
Patefactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀνερρωγὼς, ἀνεῳγμένος.
Pateo, es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατὴρ, γονεύς.

Patera, κρατὴρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος ὁ ἐκ πατρός.
Paternus, πατρῷος, πατρικός.
Patesco, ἀνακαλύπτομαι.
Patibulum, σταυρός.
Patiens laborum, φερέκακος, φερέπονος, τλήπονος.
Patienter, ὑπομενητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονὴ, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λοπάς.
Patior, πάσχω, ὑπομένω, *cum accus.*
Patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρίς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ οὐσία, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium consumere, τὰ πατρῷα καταφθείρειν.
Patritius, εὐπατρίδας, ὁ· πατρίκιος.
Patrius, πατρικός.
Patro, as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προστασία.
Patrocinor, συνηγορέω τινὶ, συνδικεῖν τινι, προστατέω, προΐσταμαι.
Patronus, προστάτης, ὁ προστατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοὶ, ἐξάδελφοι.
Patruelis, e, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis absolvere, διὰ βραχέων ποιῆσαι τοὺς λόγους.
Paucissimus, ἐλάχιστος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Pauculus, ὀλίγος.
Pavesco, περιφοβοῦμαι, θαμβέω.
Pavidus, περιδεὴς, περίφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχύ.
Paulisper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
Paulo ante, μικρὸν προδύντος ἡλίου, solis occasum· σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulo post, ὀλίγῳ, *vel* μικρῷ ὕστερον.
Paulo minus, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγον ἧττον.
Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
Paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
Pavo, & Pavus, ταὼς, ὁ ταών.
Pavoninus, ὁ τοῦ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τό· δειλία, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἐνδεής.
Pauperior, πενέστερος.
Pauperrimus, πενέστατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάτταλος.
Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω, πλημμελέω.

Pecorosus, πολυθρέμμων.
Pecten, κλεὶς, κλένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περιςήθιον.
Pectus, oris, ςέρνον, ςῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τῶ δημοσίω.
Peculatus, τὸ τῶ δημοσίω κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιόκτητος.
Peculiariter, ἰδίως, ἰδία.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecunia instructum esse, ἀπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
pecuniosus, πολυχρήματος.
pecus, oris, & udis, θρέμμα, τὸ· βόσκημα, τὸ.
Pedalia, ποδιαῖος.
Pedamentum, χάμαξ· χάραξ, ἡ.
Pedes, πόδες.
Pedes, itis, πεζός.
Pedester, πεζός.
Pedestres copiæ, πεζικὴ ςρατιὰ, πεζὴ δύναμις.
pedestris, πεζικός.
pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
pedestris pugna, πεζομαχία.
pedetentim, κατὰ πόδας βάδην.
pedica, ποδοςράβη, πέδη.
pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculosus, φθειριάζων.
Pediculus, φθεὶρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζὸν· τὸ πεζικόν.
Pedo, is, βδέω, πέρδω
Pedum, καλαύροψ· ἡ ῥάβδος ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμι.
Pejor, κακίων.
Pelagus, πέλαγος, τό.
Pellex, παλλακὴ, & παλλακὶς, ίδος.
Pellicator, προσαγωγεύς.
Pellicatus, παλλάκευσις, πάλλάκευμα.
Pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τὸ· δορὰ, διφθέρα, ῥινό.
Pello, is, ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
Pelluceo, διαςίλβω, διαφανὴς εἰμί.
Pellucidus, διαφανὴς, διαυγής.
Pelta, πέλτη
Peltatus, ὁ πελταςής.
Pelvis, λεκάνη, λωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι & pro dubitare, ἀπαρτᾶσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo, is, ere, ςαθμῶ, ςαθμᾶομαι. & pro solvere, ἀποτίνειν, ἐκτῖσαι.
Pendulus, ἐκκρεμὴς, μετέωρος.
Pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.

Penes me est, ἐπ' ἐμοί ἐςι.
Penetrabilis, διάπορος.
Penetrale, ὁ μυχὸς, τὸ ἐνδόμυχον.
Penetro, εἰσδύω, διαπείρω.
Peniculus & Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninsula, χερρόνησος· alii, χερσόνησος.
Penis, ἀνδρεῖον αἰδοῖον.
Penitus, a, um, ὁ ἔνδον· ἐνδότερος.
Penitus, omnino, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερὲς, πάντως.
Penna, πτερὸν & πτερόν, κάλαμος.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερόεις.
Pensator, ςαθμοῦχος.
Pensilis, μετέωρος, κρεμαςός.
Pensio, onis, καταβολὴ, ἔκτισις.
Pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Pensitatio, ἔκτισις.
Pensito, ςαθμᾶομαι.
Pensum, τὸ τεταγμένον, τὸ ςαθμηθέν.
Pentecoste, πεντηκοςή.
Penuaria cella, ὀψών, ταμεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ· μανδύην περιβεβλημένος.
Penuria, ἀπορία, σπανιότης, ἔνδεια, ὑςέρησις, ἐπίλειψις.
Penuria rerum necessariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων.
Penus, us, & hoc penu, βίος, ὁ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμεῖον.
Peplus, vel peplum, πέπλος.
Pepo, onis, πέπων.
Per, διὰ, gen. ἐν dativ. εἰς, accus. ἐπὶ, genit. κατὰ & πρὸς, genit.
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα.
Perago, διαπράττομαι, τελέω.
Peragratio, περινόςησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramanter, φιλοφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
Perca, πέρκις.
Percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις, ἀνάληψις.
Percipio, sentio, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγιγνώσκω.
Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
Percitus, ἐλαυνόμενος.
Percolo, as, are, διυλίζω, διηθέω.
Percommode, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις, ἐρώτησις.
Percontator, πυνθανόμενος, πευςής.
Percontor, ἀνέρομαι σε τοῦτο· πυνθάνομαι τινὸς, ἀνακρίνω.
Percrebresco, διαθρυλλοῦμαι.
Percussus, ἐκπλαγεὶς, ἐμβροντηθείς.
Percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
Percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
Percussio, πλῆξις, ἐπίκρουσις
Percussor, πλήκτης, πληκτικός.
Percutio, καταπλήττω, παίω τινα, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω· λιθοβολέω, lapide.

Perdifficilis, παγχάλεπος.
Perdisco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
Perdite amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
Perditus, πανώλεθρος, πανώλης.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, φθείρω, ὄλλυμι, ὀλοθρεύω.
Perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
Perdomo, καταδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
Perduellio, συνωμοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduro, χρονίζων διατελῶ, ὑπομένω.
Peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
Peregre abfum, ἀποδημέω.
Peregrinatio, ἀποδημία, ἀποικία.
Peregrinator, ἀπόδημος.
Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
Peregrinus, ξένος, ξενικός, ἀλλοδαπός, ὁ· ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Pereleganter, παγκάλως, πάνυ κομψῶς.
Perendie, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
Perennis, ἀΐδιος, διηνεκής.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ἄλοιδα, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
Perequito, διιππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθής, ὁ καὶ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
Perfectè, τελείως, ἐντελῶς.
Perefectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελής.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀντλάω, *pro* nuntiare, ἀγγέλλειν· *pro* fustinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράττομαι τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιστος, ὁ.
Perfidia, ἀπιστία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidiofus, ἄπιστος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιστος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, μεστὸς ἀπιστίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταρρέω.
Perfodio, διορύττω, διαρρήγνυμι.
Perforo, τρυπάω, διαπείρω, διαβιβρώσκω.
Perfricta fronte, ἀπηρυθριασμένως.
Perfrictæ frontis esse, μὴ δύνασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαρρήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφυγή, καταφύγιον.
Perfunctio, ἀφοσίωσις, ἐκτέλεια.
Perfunctoriè, πρὸς ἀφοσίωσιν.
Perfunctorius, ἀφοσιωμένος.
Perfundo, διαβρέχω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungor, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω· ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
Perfusio, βροχή, δίεσις.
Perfusus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, προβαίνω, ἔρχομαι· *pro* persevero, διατελέω, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo, *dico*, κατατίθημι, καταχρήζομαι· *pro* dare, δοῦναι.
Perhibere testimonium, μαρτυρεῖν τινι.
Perhonorifice, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorresco, καταθαμβέομαι τινα.
Perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω, ὑπὲρ τινος κίνδυνον ὑποδύομαι.
in Pericula se conjicere, δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in Periculis versari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
fine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
Periculofe, ἐπικινδύνως.
Periculofus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλής, κινδυνώδης.
Periculum, κίνδυνος, ου, ὁ· κινδύνευμα, τό.
Periculum dare, κίνδυνον ὑπολαμβάνειν ἢ ποιεῖσθαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.
Periculum effugere, διαφυγεῖν κίνδυνον.
extra Periculum esse ἔξω· *vel* πόρρω τῶν κινδύνων εἶναι.
Perillustris, ὁ πάνυ λαμπρός.
Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
Perinde, ὡσπερεί, οὕτως πως.
Perinde, ac si, ὥσπερ· ὥσπερ ἂν εἰ. ὡσπερανεί.
Periodus, περίοδος.
Periphrafis, περίφρασις.
Perite, ἐπισταμένως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία. πεῖρα, ἐπιστήμη.
Peritissimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινος.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικός, δαήμων, εἰδώς.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκέω.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
Perlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκειν διεξέρχομαι.
Perluceo, διαλάμπω.
Perlucidus, διαφανής.
Perlustro, κατασκοποῦμαι, ἐξετάζω.
Permadeo, διαβρέχομαι.
Permaneo, μένω παρά τινι, *pro* perseverare, μένειν ἔν τινι· ἐπί τινι.
Permano, as, καταρρέω, διαρρέω.
Permansio, διαμονή.
Permeo, as, διαδύω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permisceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
Permissio, συγχώρησις, ἄφεσις.

Permissu

Permissu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
Premistio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, concedo, ἐάω, ἐπιτρέπω.
Permodestus, ἐμμετρος.
Permolestus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.
Permultum, πάμπολυ.
Permutatio, διαλλαγή, διάλλαγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, sententiam · ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πετασών.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.
Pernicies, ὄλεθρος, ὁ. βλάβη, ἐξώλεια.
Perniciosus, ὀλέθριος, ὁ καὶ ἡ· βλαβερός, πανώλεθρος.
Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκύς, ταχύς, ὠκύπους, ὁ.
Pernoctatio, παννυχίς, ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀπονυκτερεύω, διαγρυπνέω.
Pernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς εἰδέναι.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero, onis, αἱ ἀσκέραι.
Peropportune, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportune venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
Peropus est, πάνυ χρέων ἐστί.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω. ἀνακεφαλαιόω.
Perosus, διαμισῶν, ἀποφυγών.
Perparum, πάνυ σμικρόν.
Perpaucus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, στάθμη.
Perpendo, ἐξετάζω τι · σταθμάομαι · λογίζομαι τι πρὸς ἐμαυτόν, mecum : σκοπεῖν τι παρ' ἑαυτῷ · διανοέομαι.
Perperam, κακῶς, πονηρῶς · παρὰ *in compositione*.
Perpessio, ὑπομονή, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης · τὸ διηνεκές.
Perpetuum, αἰεί, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκής, ἀΐδιος.
Perplexe, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Parraro, πάνυ σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διωθέω, διαρρήγνυμι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφή, ἀναγραφή.
Perscrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.

Persecutio, δίωξις, διωγμός.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Persentio, & isco, διαισθάνομαι.
Persequor, παρακολουθέω τινί · διώκω τινά · διαμένω ἔν τινι · μετέρχομαι.
Perseveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἐπιμονή, καρτερία.
Persevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliqua re : προσκαρτερέω.
Persimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Persisto, διηνεκῶς ἀφίσταμαι.
Persolvo, ἐκτίω χρήματα · pecuniam, διαλύω, ἀποδίδωμι.
Persona, πρόσωπον.
Persono, ἐξηχέομαι.
Perspectum habere alicujus animum, διάνοιαν τινὸς διαγνῶναι.
Perspectus, δεδοκιμασμένος.
Perspicacitas, πολυδέρκεια, ὀξυδέρκεια.
Perspicax, ὀξυδερκής, κατοπτικός.
Perspicio, συνορέω, διορέω, διαβλέπω, διασκοπέω, καθορῶ.
Perspicue, φανερῶς, σαφῶς.
Perspicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὔδηλον.
Perspicuus, φανερός, δῆλος, καταφανής.
Perstare in sententia, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Persto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perstringo, συνείργω, ἐπιψαύω, δρασφίγγω · pro taxare, καθάπτεσθαί τινος.
Persuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινά · ὑπάγομαι · ἀνάγω · δυσωπέω.
Persuasio, πεῖσις, πειθώ, πίστις.
Persuasor, πειστήριος, πειστικός.
Persuasorius, πειστικός.
Persuasum habeo, πέπεισμαι.
Persuasus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæsus, ἐξαπορούμενος.
Pertendo, διατείνω.
Pretento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινά, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, ταράττομαι ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγείς.
Pertexo, διϋφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, χάραξ, ὁ · πάσσαλος.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἄπειστον.
Pertinaciter, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, δύσπειστος.
Pertineo, *pertingo*, διατείνω · *pro* attinere, προσήκει μοι τοῦτο, & τούτων, *id est*, hoc, *vel* hæc ad me pertinent.
Pertingo, διικνέομαι, ἀνήκω.
Pertractatio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertranseo, διαβαίνω, διικνέομαι.
Pertristis, πολύδακρυς, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διακόπτω, ἀνατιτράω.
Perturbatio, ταραχή, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταρακτής.

Perturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, περιφέρομαι, περινοστέω.
Pervasto, περιπορθέω.
Perveho, διακομίζω, κατάγω.
Pervenio, παρήκω, ἀφικνέομαι.
Perverto, διαστρέφω, παραιρέομαι, παραστρέφω, παρασύρω, παρακινέω.
Perverse, διαστρόφως, κακοήθως.
Perversitas, διαστροφὴ, κακοήθεια.
Perversus, διάστροφος, πονηρός.
Pervestigatio, ἀνίχνευμα, ἀνίχνευσις.
Pervestigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικός.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, ίδος, ἡ.
Privigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διαβατός, πορευσιμος, ἐμβατος, εὔπορος, περατός.
Pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάγχρηστος, μεγαλωφελής.
Pervulgo, διασπείρω, ἐπιφημίζω.
Pes, πούς.
Pes lecti, κλινόπους.
Pessime, κάκιστα.
Pessimus, πονηρότατος, κάκιστος.
Pessulus, μοχλίον, μοχλός.
Pessum eo, *retrocedo*, ὑποφέρομαι· *pro* in fundum ire, χαμαὶ πίπτω· καταφέρομαι.
Pessundo, καταπαλαίω.
Pestilens, λοιμώδης.
Pestilentia, λοιμός.
Petaso, πέρνα, πέτασος.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινα λίθῳ.
Petigo, λειχήν.
Petiolus ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτημα, τό· αἴτησις, ἡ.
Petitor, αἰτητής.
Peto, *oro*, αἰτέω, *vel* αἰτέομαι σε δοῦναί μοι τοῦτο. ut mihi hoc des: *pro* proficiscor, χωρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶς, πέτρος.
Petulans, ὑβριστής, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγής, ἀναιδής, προπετής.
Petulanter, ὑβριστικῶς, ἀναισχύντως.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ φλυαρία.
Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιῶν.
Phantasia, φαντασία.
Phantasma, φάντασμα.
Phanum, *seu* fanum, *templum*, ναός.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phasianus, φασιανός.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλη.
Philosophia, φιλοσοφία.
Philosophor, φιλοσοφέω.
Philosophus, φιλόσοφος, ὁ.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Phlebotomum, φλεβότομον, μαχαιρίς.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοῖνιξ.
Phrasis, φράσις.
Phrenesis, φρένησις.
Phreneticus, φρενητικός.
Physiognomon, *vel* Physiognomus, φυσιογνώμων.
Physiognomia, φυσιογνωμία.
Piacularis, καθάρσιος.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα.
Pica, κίττα.
Picea, æ, πίτυς, ἡ.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσόω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Pie, θεοσεβῶς.
Pietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεόν· θεοσέβεια, θεοφροσύνη.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεούς· τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραφεύς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.
Piger, ὀκνηρὸς, ῥᾴθυμος, ὀκνώδης, ἀργὸς, νωθρὸς, δύσοκνος.
Piget, κατοκνέω, μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρίσμα, τὸ [illegible]μα.
Pignori do, ὑποτίθημι τί τινι.
Pignoro, ἐνεχυράζω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑποθήκη, ὁμηρεία.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigresco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκνέω.
Pigritia, ὀκνία, ὄκνησις, ῥᾳθυμία.
Pila, æ, *pro* sphærula, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pila ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pileum gestare, πῖλον φορεῖν.
Pileus, πίλιον, πῖλος.
Pilosus, τριχώδης, παραπλόκαμος.
Pilula, καταπότιον.
Pilum, γρόσφος, πῖλος.
Pilus, θρίξ.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόναις ποικίλλειν.
Pingo, is, γράφω, ζωγραφέω.
Pingue, στέαρ, πιμελή.
Pinguedo, λιπαρία, πιμελὴ, στέαρ.
Pinguefacio, λιπαρὸν ἢ πίονα ποιῶ.
Pinguesco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχύς, λιπαρὸς, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinso, is, μάττω, λεαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ· πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι.
Pipio, *proprium est pullorum*, πιππίζω.

Pira-

Pirata, πειρατής.
Piraticus, πειρατικός.
Piscator, ἁλιεύς.
Piscatorius, ἁλιευτικός.
Piscatura, ἁλιευτική.
Pisciculus, ἰχθύδιον.
Piscinæ, ἰχθυοτροφεῖα.
Piscis, ἰχθύς.
Piscor, ἁλιεύω, ἰχθυάω.
Piscosus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Pistillum, ὕπερος.
Pistor, ἀρτοποιός, σιτοποιός.
Pistrinum, μύλον, μύλη, ἀλφιτεῖον.
Pistura, ἀρτοποιΐα.
Pisum, τὸ πισόν.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitosus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβής, εὐλαβής, θεοσεβής.
Pius sum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, icis, πίσσα.
Placabilis, εὐίλατος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἐξίλασμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινί· εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
Placide, ἡσύχως, εἰρηνικῶς.
Placidus, *sedatus*, πρᾶος, ἥμερος, ἥσυχος, εὔμενής, γαληναῖος.
Placitus, ἀρεστός.
Placitum, *decretum*, ἀρεστὸν, ἀρεσκόμενον.
Placo, πραΰνω, ἀρέσκομαι.
Plaga, æ, πληγή, πλῆγμα, ἔκπληξις.
Plaga, *pro* regione, τὸ κλίμα, ἡ χώρα.
Plagæ, arum, *retia*, ἄρκυες, *vel* ἄρκυα, τά.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί.
Plagiarius, ἀνδραποδιστής.
Plagium, ἀνδραποδισμός.
Planctus, κοπετὸς, θρῆνος, ὁ.
Plane, *omnino*, ἀκριβῶς, σαφῶς· *pro* penitus, πάντως, πάνυ γε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, *tundo*, κόπτομαι· *pro* lamentari, θρηνεῖν· τὸ στέρνον πλήττειν.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτὸν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto, as, φυτεύω, φυτουργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλός, τρανός· *pro* manifestus, σαφής.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεῖα, εὐρύπορος ὁδός.
Plaudo, is, κροτέω, κροταλίζω.
Plausibilis, κατακροτημένος.
Plaustrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plausus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebeius, δημοτικὸς, ἰδιώτης· *idem quod* vulgaris, ὁ τυχών.
Plebiscitum, ψήφισμα, τό· χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοί· τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto, is, κολάζω, τιμωρέω τινα.
Plectrum, πλῆκτρον, τό.
Pleiades, πλειάδες.
Plene, ἐκπλέως.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστός, *genit.* ἀνάπλεως, πλήρης.
Plenus sum, γέμω, πληθύω, *cum genit.*
Plerique, οἱ πολλοί, παμπολλοι.
Plerunque, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλεῖστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικός.
Plica, πτύξ, πτύγμα, πτύξις.
Plicatilis, πλεκτὸς, εὔπλοκος.
Plicatio, πλοκή, πτυχή.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμὸς, κλαῦμα τὸ, ὀλοφυρμὸς, ὀδυρμὸς, κώκυμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνοῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος, & μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi æstimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æstimare, τιμᾶσθαι πλείονος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus minus, πλέον ἔλαττον.
Plus satis, πλέον τοῦ κόρου.
Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.
Pluto, onis, Πλούτων, Ἀΐδης.
Pluvia, ὑετὸς, βροχή.
Pluviosus, ὑετώδης.
Pluvius, & pluvialis, ὄμβριος, ὑέτιος.
Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pocula ministrare, οἰνοχοεῖν Διΐ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagra laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγρῶν, ποδαγρικός.
Podex, icis, πρωκτὸς, κῶλος.
Poema, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα τὸ, ζημία, δίκη.
Pœnam exigere, ἐπαιτεῖν δίκην.
dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι, δίκην ἱκανὴν ἐκτίνειν, ἐκτελεῖν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζειν τινα ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοὶ τούτου, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poëta, ποιητής.
Poeticus, ποιητικός.
Poëtria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, ξέω & ξύω, λειαίνω.

Polite,

Polite, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Politus, ξεστὸς, ξυστὸς, γλαφυρός.
Polleo, *valeo*, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potentia valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαι τινὶ πολλὰ, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχεσις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς, κτερισής.
Pollis, nis, *vel* pollen, γύρις, παιπάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνίερος.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, *gen. fœm.* μηλέα.
Pondero, *libro*, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderosus, βαρὺς, ὑπέρβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὁλκή.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Pone, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliqua, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίσαμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρίς.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικός.
Pontus, πόντος.
Popina, ὀπτανεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.
Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικός, *pro* charus populo, ἀρεσὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημεραστία.
Populariter, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομή.
Populator, ἐκπορθήτωρ.
Populor, aris, ari, ἀνασάτους ποιεῖν τὰς πόλεις, πορθεῖν τὴν πατρίδα, patriam : ἐκπορθέω, λεηλατέω.
Populus, δῆμος ὁ, λαὸς, ὄχλος.
Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὗς.
Porcinus, χοίρειος, ὑϊκός.
Porculus, & porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπέκτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus : ἐκτείνω, παρατείνω, παρέχω, ἀνήκω.
Porrigo, inis, ἡ λεπὶς, ἴδος.
Porro, *sane*, γέ μὴν, μέντοι, πόῤῥω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θύριον.
Portæ custos, πυλωρὸς, πυλαρός.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentosus, τερατώδης, τεράστιος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ σοὰ, ἡ παραστάς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναῦλος.
Porto, as, αἴρομαι τι, φέρω, βασάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuosus, λιμενώδης.
Portus, us, λιμήν.
Porus, πόρος.
Posco, αἰτέω σε δίκας, à te pœnas : ἀξιόω.
Positio, *positura*, κατάθεσις, διάθεσις.
Possessio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχή.
Possessor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
Possibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Possideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Possum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, καθ' ἐμέ ἐστι δρᾶν, &c.
Post, ἐπὶ, μέτα, *cum acc. Pro* postea, ἔπειτα, ὕστερον.
Postea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
Posteaquam, μετὰ ταῦτα ὡς, ὁπότε, ἐπεί.
Posteri, orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ ἔκγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Posterior, & us, ὕστερος, ον, μεταγενέστερος.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Posterium, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσέτι.
Postes, παραστάδες, σαθμοί.
Posthabeo, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέναι, ὀλιγωρεῖν, δεύτερον ἢ ὕστερον νομίζω.
Posthac, μετὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
Posthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Posthumus, ὀψίγονος.
Postico fallere, τῇ κηπαίᾳ ἀποχωρεῖν.
Posticum, πλαγία θύρα.
Posticus, a, um, ὀπίσθιος.
Postis, παρασὰς, ἡ.
Postliminium, ἡ ὑποστροφὴ, τὸ ἀναπόμπιμον.
Postpono, περὶ ἐλάττονος ποιῶ τι. *pro* omittere, παραλείπειν τι.
Postquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ὁπόταν.
Postremo, τὰ ὕστατα, τὸ τελευταῖον.
Postremus, ὕστατος, ἔσχατος.
Postridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
Postulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Postulo, καλέω, δέομαι, αἰτέομαι. *tum illem quod* accusare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
Potabilis, πότιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ πόσις.
Potator, φιλοπότης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατής.
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
Potest fieri, *pro* possibile est, ἔστι τι, δυνατόν.
Potestas, δύναμις, ἐξουσία.
in Potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάττεσθαι.
Potestatem dare, ἐξουσίαν διδόναι.
Potio, πόσις, πόμα, πότημα.

Potior,

Potior, iris, κρατέω, *cum genit. vel dativ.* ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινός.
Potior, *melior*, κρείσσων, βελτίων.
Potissimè, potissimum, μάλιστα.
Potissimus, κράτιστος, βέλτιστος.
Potius, μᾶλλον, ἐπὶ πᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
Potus, πόσις, ποτόν.
Præ, *præpositio*, πρὸ, *genit.* ὑπὸ λύπης, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
Præbeo, χορηγέω, πορίζω, παρέχω.
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάττομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προποδίζομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Præcello, προέχω τὴν ἄλλων τὴν ὄψιν, forma aliis: διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Præceps, παράκρημνος, κρημνώδης, προκάρηνος, πρηνής.
Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτής.
Præceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολή.
Præcido, ἀποτέμνω, ἐκκόπτω.
Præcinctus, περιεζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προᾴδω.
Præcipio, *prævenio*, προλαμβάνω· *pro jubere*, ἐπιτάττειν, κελεύειν τινα.
Præcipitanter, ἐπικεφαλῶς, προπετῶς.
Præcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, κατακρήμνισις.
Præcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνός.
Præcipito, κατακρημνίζω, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
Præcipuè, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
Præcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐπίλεκτος, προηγούμενος, κράτιστος, ὑπέροχος.
Præcisè, συντόμως.
Præclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώριμος.
Præcludo, διακλείω, διείργω.
Præco, onis, κῆρυξ.
Præconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις· *pro* laude, ἔπαινος.
Præcordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
Præcox, πρώϊμος, πρώϊνος.
Præcurro, προτρέχω.
Præcursor, πρόδρομος.
Præda, λεία, λῃστεία.
Prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Prædatio, λῃστεία, αἰχμαλωσία.
Prædator, λαφυραγωγός, λῃστής.
Prædatorius, λῃστρικός.
Prædicatio, κήρυξις, ἀνάῤῥησις.
Prædico, as, *celebro*, ἀναγορεύω, *accus.* κατευλογέω, κηρύττω.
Prædico, is, ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
Prædictio, προάγγελμα, προφητεία.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον.
Præditus, ὁ ἔχων, ὁ λαχών.
Præditus bona indole, εὐφυὴς ὤν.
Prædives, ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος, ἐρικτήμων.
Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
Prædo, onis, λῃστής, πειρατής.
Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
Prædor, ληΐζω, καὶ ληΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, λῃστεύω, συλάω.
Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
Præexisto, προϋπάρχω.
Præfari, προοιμιάζειν, προλέγειν.
Præfatio, προοίμιον, πρόλογος.
Præfectura, ἐπαρχία, προστατεία.
Præfectus, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης, ἡγεμὼν, ἔπαρχος, σατράπης.
Præfero, προφέρω, προκρίνω, προΐσταμαι, προτιμάω.
Præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
Præficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα τὰ μέγιστα. προΐστημι.
Præfiguro, ὑποτυπόω.
Præfinio, προορίζω.
Præfringo, προρρήγνυμι.
Præfulgeo, προλάμπω.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Prægnans sum, κύω, κυοφορέω.
Prægrandis, ὑπέρμεγας, περιμήκης, ὑπερμεγέθης.
Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Prægredior, προέρχομαι.
Prægressio, προπόρευσις, πρόβασις.
Prægustator, προγευστής.
Prægusto, προγεύομαι.
Præhendo, λαμβάνω, καὶ -ομαι.
Præjudicium, προκατάγνωσις, πρόκριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προανάγνωσις.
Prælector, ἐξηγητής, προαναγνώστης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.
Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολή.
Prælium terrestre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.
Prælium committere, μάχεσθαι πρό τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγου, memoria dignum.
Prælongus, προμήκης.
Præluceo, προφαίνω· *pro* facem preferre, δᾳδουχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Præludo, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζω.
Præmando, is, προμασσάομαι.
Præmaturus, πρόωρος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προΐημι.
Præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.

Præmon-

Præmonstro, ὑποδεικνύω.
Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, προωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προσαγγέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παραμποδίζω.
Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω· *pro* pluris esse, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐσταμαι, προτιμάω· *pro* præficio, ἐφίστημι.
Præpostere, ὕστερον πρότερον, πρόσθ᾽ ὕστερον.
Præposterus, πρόσθύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Præpropere, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ προτίμημα.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præsagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
Præsagium, προμάντευμα, προφητεία.
Præscio, προγινώσκω.
Præscius, προειδώς.
Præscribo, προγράφω.
Præscriptum, ὑπογραφή, ἐπίταξις.
Præsens, παρών, ὁ ἐνεστώς.
Præsentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
Præsentia, um, τὰ ἐν ποσί.
Præsentia, æ, παρουσία.
Præsentio, προαισθάνομαι.
Præsepe, φάτνη, κάπη.
Præsertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
Præsertim si, ἄλλως τε κἄν.
Præses, προεδρος, ὁ ἔφορος, προεστώς, ἡγεμών, ἐπιστάτης.
Præsideo, προστατέω, *seu* ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi· προεδρεύω.
Præsidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præsidiarius, φρουρός.
in Præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Præsidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινά.
Præsidium, φρουρά, ἡ φρούριον.
Præsignifico, προσημαίνω.
Præstans, προϊστάμενος, πρότιμος, ἔξοχος, ὑπερέχων, διάφορος.
Præstantia, ἐξοχή, ὑπεροχή, ὑπερβολή.
Præstantissimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνήρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
Præstat, ἄμεινον, ἢ κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Præsterno, προστορεννύω.
Præstigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυαρία.
Præstigiæ verborum, τερατολογία.
Præstigiator, γόης, μάγος, ὁ ἀγύρτης, ἀποπλάνος, τερατοποιός.
Præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Præsto as, *antecello*, διαφέρω τινός, ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos & *pro* perficere, ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις; ea quæ dicta sunt: διαπεράττω, ἐπιτελέω.
Præsto, πάρειμι, μετά τινος εἶναι.
Præstolor, *expecto*, περιμένω τι, προσδοκάω τι, ὑπομένω.
Præstringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
Præstruo, προκατασκευάζω.
Præsul, præses, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Præsum, ἐπιστατέω, ἐφίσταμαι, ἐπάρχω, προστατέω, δυναστεύω Ῥώμης, Romæ.
Præsumo, προλαμβάνω.
Præsumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
Præsuo, προρράπτω.
Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι· *quandoque* exhibeo, παρέχω· *pro* prætexo, προτείνω.
Prætento, προπειράομαι.
Præter, παρά, *cum accus.* πλὴν, & χωρὶς, *cum genit.*
Præter æquum, παρὰ τὸ δέον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθεστηκός.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter spem, παρ᾽ ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.
Præterea, ἐπὶ τούτοις, ἀλλά, ἀλλά τε, ἄλλως τε, ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Prærerequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραρρέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
Præterlabor, παραρρέω.
Prætermissio, παράλειψις.
Prætermissum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occasionem, παριέναι ἔργῳ τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἤ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Præterveho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, προϋφαίνω· *pro* prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
sub Prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
Prætextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Prætor, toris, ὁ τοῦ στρατοῦ ἄρχων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανός, ἡγεμονικός.
Prætorium, βασίλειον, τὸ στρατηγεῖον.
Prætura, æ, ἡ πραιτωρία, ἡ ἐπαρχία.
Prævaleo, ὑπερισχύω, κατισχύω, ἐπικρατεῖν τινός.
Prævalide, πάνυ ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Prævaricatio, καθυφεσις.

Prævaricator, καταπροδεδομένος τὴν δίκην.
Prævaricor, καθυφίημι· καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προσέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προορέω, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγὸς, χειραγωγὸς, προϊών.
Præut, ὥσπερ.
Prandeo, ἀριστάω, ἄριστον ποιοῦμαι.
Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστος.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratensis, ὁ λειμώνιος· ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.
Pratum, λειμών.
Prave, στρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρὸς, φαῦλος.
Præcario, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
Præcarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τὸ εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκεσίας θεῷ, προσκυνεῖν τῷ θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημος ἱκεσία.
Preces, preci, precem, δέημα, τὸ· δέησις.
Precor, δέομαί σου τοῦτο, hoc à te. εὔχομαι τοῖς θεοῖς· παρακαλέω τινα.
Prehendo, *vide* Præhendo.
Prelum, πιεστὴρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω pro insequi, κατέχειν· *pro* occultare, καλύπτω.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Presse, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretiosus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμὴ, τίμημα.
Pretium Redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium solvere, τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Prima occasione, ὅταν τάχιστα.
Prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ, arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτήβος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινι.
Primates, οἱ προεστῶτες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινι.
Primatus, τὸ πρωτεῖον, τὸ ἀριστεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγουμένοις· τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτεῖα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitus, ἐξαρχῆς.
Primo, ἀρχὴν, πρώτως.
Primo quoque tempore, ὅταν τάχιστα· ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαί· τὰ προϋφεστηκότα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος· *pro* optimo, κράτιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, δυνάστης, ἀρχὸς, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐπ' ἀρχῇ.
Principium, ἀρχὴ, προκατάρξις.
Prior, πρότερος.
Priscus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Pristinus, παλαιὸς, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Private *vel* privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim, & publice, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ· ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, προνομία, προτίμημα.
Privo, στερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
Prius, πρότερον, πρίν.
Priusquam, πρὶν ἤ· πρότερον ἤ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, cum gen.
Proavia, ἡ προτήθη.
Proavus, πρόπαππος, πρόπατωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανὸς, εἰκώς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης· τὸ εὔλογον.
Probabiliter, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, a, δοκιμασθεὶς εὐδόκιμος.
Probe, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, *pro* demonstrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
Probrosus, ἐπονείδιστος, ὀνειδιστός.
Probrum, ὄνειδος, τὸ ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηστὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀκόλαστον, ὕβρις.
Procaciter, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγὴς, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui eis συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἄελλα, καταιγὶς, ἴλιγξ· λαῖλαψ, ζάλη.
Procellosus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναστεύοντες, πρόεδροι.

Proceritas, τὸ προμῆκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
Processus, πρόβασις, προχώρησις· *pro* profectu, προκοπή.
Procido, προσπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus, ûs, ἡ προβολή.
Proclamatio, ἀνάῤῥησις.
Proclamator, ἀνακηρύττων.
Proclamatus, ἀναῤῥηθείς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem esse, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονάς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρός τι· *pro* facile factu, ῥᾴδιος.
Proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐεμπτωσις.
Pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconsul, ἀνθύπατος.
Proconsularis, ἀνθυπατικός.
Proconsulatus ἡ ἀνθυπατεία.
Procrastinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
Procrastino, ἀναβάλλομαι· ἀνατίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα,.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητής.
Procreo, γεννάω, δημιουργέω.
Procudo, παρακολάπτω.
Procul, ἄποθεν, πόῤῥω, *cum gen.*
Proculdubio, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προσπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπή, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητής, ὁ· ἐπίτροπος, ἐπιστάτης.
Procuro, ἐπιστατεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procursus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηστήρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo, is, παριέναι, προσελθεῖν εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ, ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα, res gestas. παραδοῦναι γραφῇ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, λαφυγμός
Prodige, ἀσώτως.
Prodigiose, τερατικῶς.
Prodigiosus, τερατώδης, τεράστιος.
Prodigium, τέρας, τὸ· τεράστιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditorie, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *ostendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *pro* tradere, προδιδόναι τινα.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω. producere testes, παράγειν τοὺς μάρτυρας.
pro venum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν
Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ὁδοιπορία.
Profecto, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω, προφέρω, παρέχομαι· *pro* prolatare, παρεκτείνειν, ἀναβάλλειν.
Professio, ἐξομολόγησις.
ex Professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Professor, ἐπαγγελτής, καθηγητής, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν· προκόπτειν σοφίᾳ
Proficiscor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω· *pro* artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινά.
Profligatus, *perditus*, διαφθαρείς. profligatos homines, *dicimus*, ἀπονενοημένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγή, κρησφύγετον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profunde, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθύ, βάθος, βαθύτης, βένθος.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διαπαθάω.
Profundus, βαθύς, ἄβυσσος.
Profuse, καταχεχυμένως.
Profusio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεά, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονώς, ἀπόγονος.
Progredi longius, πορρωτέρω προσελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινι, ἀπαντᾶν.
Progredior, διεκπορεύομαι, ὁδοιποροῦμαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progressio, progressus, προκοπή, πρόβασις
Progressu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progressus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινι τῶν κακῶν, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, projectus, προβολή.
Projectitius, ἀποβλητός, ἐκβλητός.

Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προλάβομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
Prolapsio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γένεα, γονή, γένος, τό.
Prolixe, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρὸς, ἐκτενὴς, εὐμήκης.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύσω, βρέχω.
Prolusio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiscuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiscuus, ἀδιάφορος, σύμμιγής.
Promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promissio, promissum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promitto, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαι τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam: προβαίνω, προχωρέω.
Promotus, ἐληλακὼς, προηγμένος.
Prompte, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissime, προχειρότατα.
Promptitudo, προθυμία, ἑτοιμασία.
res est in Promptu, πρόχειρον ἐστὶ.
in Promptu habere, πρόχειρον ἔχειν.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφορον.
Promptus sum, πρόθυμος εἰμὶ πρὸς τοῦτο.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προεγγόνη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνηστευομένη.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoriter, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, καταφερὴς, ἐπιρρεπὴς, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Proœmium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις, παρέκτασις.
Propago, παραφυὰς, ἐπιφυὰς, ἀπογονὴ· pro stirpe, τὸ φῦλον.
Propago, as, παραφύω, ἐπαυξάνω· pro dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανὴς, καταφανής.
Prope, ἐγγὺς. *cum genit.* πρὸς, *dativ.* *Sine casu adverbium est* ἐγγὺς· *item* σχεδὸν, παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐξείργω, ἀνείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖν, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propensio, προθυμία, ἐπιῤῥοπή.
Propensitas, εὐκαταφορία.
Propensus, εὐκατάφορος, ἐπιῤῥεπής.
Properanter, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδὴ, κατέπειξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφητεία.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινί.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συνάφεια.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενὴς, ὁ ἐγγὺς, παραπλήσιος.
Propior, & propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, *placo*, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἐπήκοος.
Propitius sum, εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεὺς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propositio, πρόβλημα, πρότασις.
Propositum, προαίρεσις, σκοπὸς, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιστράτηγος.
Proprie, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Propter, διὰ, *cum accus.* χάριν, ἕνεκα, *cum gen.* ἐπὶ, *cum dat.* περὶ & πρὸς, *accus.*
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Propterea, ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο ἂν. καθ' ὅ.
Propterea quod, ἀνθ' ὧν, διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ὅ
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἐπιτείχισμα, φρούριον. ἔχύρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιστὴς, πρόμαχος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινος, pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulsatio, ἐξώθησις.
Propulsator, ἀμύντωρ.
Propulso, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæstor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῷρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς.

Prorepo, ἐξερπύζω.
Prora, πρώρα, πρωράτης, ου, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω.
Prorito, παροξύνω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorsus, πάνυ γε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Prosa oratio, πεζὸς λόγος.
Prosapia, γενεά, γένος, τό.
Proscenium, προσκήνιον.
Proscindo, κατακόπτω, κατατέμνω· & pro conviciis lacessere, ὑβρίζειν τινα, διασύρω, διαβάλλω σε.
Proscribo, προγράφομαι, δημεύω· pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινα.
Proscriptio, προγραφή, δήμευσις.
Proselytus, προσήλυτος.
Prosequor, κατακολουθέω, ἐπιδιώκω.
Proserpina, Περσεφόνεια.
Prosilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Prospecto, περισκοπέω.
Prospectus, πρόοψις, ἄποψις.
Prosper, εὐήμερος, εὐτυχής.
Prospere, εὐτυχῶς.
Prosperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Prospero fortunæ statu utor, εὖ πράττω.
Prospero, ὀλβίζω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Prospicio, προορῶ, προόπτομαι, προγινώσκω τι, προβλέπω.
Prosterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Prostibulum, πορνεῖον· & pro meretrice, ἡ ἑταίρα.
Prostituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Prosto, προΐσταμαι.
Prosum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi: χρησιμεύω.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, τηλόθι.
Protero, καταπατέω, κατατρίβω.
Proterve, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία,
Protervus, ἀσελγής, ἀκόλαστος.
Protestor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω· pro differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προωθέω, ἐξωθέω.
Proturbo, ἀπωθοῦμαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι: pro nasci, φύεσθαι.
Proventus, πρόοδος, ἀποφορά.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbio trita est sententia, παροιμιώδης λόγος.
ut est in Proverbio, τὸ λεγόμενον, κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Provide, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προορῶ, προγινώσκω, *Aliquando* prospicio, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis.
Providus, πρόνοος, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ᾽ ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Provisio, πρόοψις, προμελέτησις.
Proviso, πρὸς τὸ ὁρᾶν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παρακέλευσις.
Provoco, ἐκκαλέω· ad certamen vocare, προκαλεῖσθαι τινα εἰς ἀγῶνα vel εἰς μάχην· ἐρεθίζω.
Provolvere se ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥστε, καθάπερ.
Proxime, ἐγγύτατα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum est ut, ἑπόμενόν ἐστι.
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβουλος, συνετὸς, φρόνιμος, ἐπιστήμων, δαΐφρων, ἔννοος.
Prudenter, φρονίμως, εὐφραδέως.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinosus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιά, ἡ, ἄνθραξ, κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκύμηλος.
Prurigo, κνηθμός, κνησμός.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω.
Pruritus, κνησμός, κνίσμα.
Psallo, ψάλλω.
Psalmus, ψαλμός.
Psalterium, ψαλτήριον.
Psittacus, ψιττακός, ψιττάκη.
Puber, ἡβήτης, ἡβητήρ.
Pubertas, ἐφηβία, ἥβη.
Pubes, πρόσηβος, ἥβη, ἡ.
Pubesco, ἡβάσκω, ἡβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδός.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publice, κοινῇ, δημοσίᾳ.
sumptu Publico, ἐκ δημοσίου.
Publico, φανερόω, δημοσιόω. pro in populi potestatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος· pro in lucem edere, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Pudefio, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.

Pudendus, a, um, αἰσχυντηλός.
Pudenter, αἰδημόνως.
Pudet, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudice, μετ' αἰδοῦς. ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνός, σεμνός.
Pudor, αἰδώς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor rusticus, δυσωπία.
Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellaris, κορασιώδης.
Puellariter, κορασιωδῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Pueriliter, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδική.
à Pueritia, ἐκ παίδων. ἐκ βρέφους.
à Puero, ἐκ νέας, ἐκ παιδός, ἐκ νέου.
Puerpera, λεχώ, τετοκυῖα.
Puerperium, λοχεία, ἀπόκυσις.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστής.
Pugillaris, πινακίς, πινακίδιον.
Pugillatus, & tio, πυγμαχία, πυγμή.
Pugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητής.
Pugnax, μαχήμων.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hostibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno percutio, κατακονδυλίζω.
Pugnum ingerere alicui, κονδύλας ἐντείνειν.
Pugnus, δράξ, κόνδυλος.
Pulcher, καλός, περικαλλής, ἐκπρεπής.
Pulchre, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
Pulchritudo, κάλλος, τό· καλλώπισμα.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicosus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαινος.
Pullulo, παραφύω, βλαστάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus, a, um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τό.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
Puls, κρίμνον, πόλτος.
Pulsatio, κροῦσις.
Pulsator, κρουστής.
Pulsator citharæ, κιθαριστής.
Pulso, κρούω, τύπτω.
Pulsus, us, κροῦσις
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προσκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, κισσηρίς, ἰδος, ἡ.
Pumicosus, κισσηροειδής.
Pumilio, νάνος.
Punctim, στικτῶς.
Punctum, ἄτομος, στιγμή.

Punctum temporis, χρόνος ἀκαρής.
Pungo, νύττω, κεντέω, καταιτιάομαι.
Puniceus, φοινίκεος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινά· ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαστής, τιμωρητής.
Pupa, æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupillus, κόρη, γλήνη.
Pupillis, ὀρφανός.
Puppa, πρύμνα.
Pure, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις· & pro excusatione, ἀπολόγημα.
Purgo, *mundo*, σαίρω τὴν οἰκίαν· καθαρίζω· & *pro* excusare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα. φοινικίς.
Purpuratus, πορφυρίδι περιβεβλημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυοειδής.
Purus, καθαρός, ἁγνός, ἄκρατος, ὁ καὶ ἡ· ἀκριβὴς λόγος, purus & dilucidus sermo.
Pus, uris, πῦον, τό.
Pusillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυμία.
Pusillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Pusillum, τὸ βραχύ.
Pusillus, τυτθός.
Pusio, onis, παιδάριον.
Pustula, φλύκταινα, φλυκτίς, ἐξάνθημα.
Pustulosus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum est, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω. μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τό· βόθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ· δυσώδης.
Puto, *inutilia ex arboribus reseco*, ἄμπελον κλαδεύω, vitem: *pro* considerare, διανοεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν τι· *pro* existimare, νομίζειν, & calculum subducere: λογίζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putresco, καταπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus, a, um, καθαρός· *vide* Purus.
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pyxis, πυξίς, πυξίδιον.

Q.

QUa, *adverb.* ᾗ, ὅπη, πῇ.
Quacunque, ὅπῃ ἂν· ὅπῃ οὖν.
Qua de caussa, ἀνθ' ὧν, διότι· τίνος χάριν.

Qua ratione, πῇ· ὅπῃ, ᾗ.
Qua fronte, ποίᾳ φωνῇ.
Quadantenus, ἔστιν ὅπως, ἔστιν ὅπῃ.
Quadra, πινακίδιον τετράγωνον.
Quadragesima, ἡ τεσσαρακοστή.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῆ.
Quadriga, τέθριππον, τετράζυγον ἅρμα.
Quadrimus, τετραετής.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερής.
Quadriremis, τετρήρης ἡ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω· & *pro* consentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπους.
Quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάντης.
Quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
Quadrupliciter, τετραχῶς.
Quadruplum, τετραπλόω.
Quadruplus, τετραπλάσιος.
Quæ. *fœm.* ἥτις· ἅπερ.
Quæ, *plur. neut.* ἅ, ἅπερ, ἅτινα.
Quæcunque, ὅσα ἄν.
Quærito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, ματαλλάω, *pro* interrogare, ἐρωτάω σε τοῦτο, hoc ex te: πυνθάνεσθαι τι, ἐξετάζειν· ἀνακρίνω.
Quæsitor, ζητητής.
Quæsitum, ζήτημα, πύσμα.
Quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæstio, ζήτημα, τό· πρόβλημα, ἐρώτημα, *pro* tortura corporis, βάσανος.
Quæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæstionem adhibere, βασανίζειν.
Quæstiuncula, ἐρωτημάτιον.
Quæstor, ταμίας, ου, ὁ.
Quæstum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Quæstuosus, κερδαλέος.
Quæstura, ταμιευτική, ταμιεία.
Questus, us, χρηματισμός, κέρδος, τό.
Qualis, οἷος, ὁποῖος· *Ponitur & interrogative*, ποῖός τις;
Qualis, talis, ὁποῖος, τοιοῦτος.
Qualiscunque, ὁποιόσδη, ὁποιόσπερ.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
Qualiter, οἷα, οἷάπερ, οἱόνπερ.
Qualitercunque, ὁποιωσοῦν.
Qualus, ὁ κάλαθος, τάῤῥος *vel* ταρσός.
Quam, *conjunct.* ἤ, ὅσον, μάλιστα, quam maxime.
Quamdiu, μέχρι οὗ· ἄχρις ἂν ἕως· *Et interrogative*, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
Quamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὅ· διὰ ταῦτα, διά τι.
Quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον· ὡς τὰ πολλά.
Quamprimum, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιστα.
Quamvis, καὶ τοί· κἂν εἰ.
Quando, πότε· ἐν οἷς χρόνοις· *pro* quoniam, cum, ἐπειδή.

Quandocunque, ὁποτεοῦν, ὁπότε γοῦν.
Quandoque, ἐνίοτε, ὅπου μὲν· ὅπου δὲ.
Quandoquidem, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.
Quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ καὶ, δήπου.
Quanti, πόσου διδάσκεις docet?
Quantillus, σμικρός, ὅσος, πηλίκος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
Quantopere, ὡς οὖν, εἰς ὅσον γε.
Quantulumcunque, ὁποσονοῦν.
Quantum ad me attinet, τὸ γ' ἐμόν· τὸ κατ' ἐμέ.
Quantum fieri potest, καθ' ὅσον οἷόν τε· ὡς οἷόντε.
Quantum possum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quantumvis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
Quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος· *interrogative*, πόσος, ἡλίκος.
Quantuscunque, ὁποσοσοῦν.
Quapropter, ἀνθ' ὅτου, διὰ τοῦτο.
Quaquaversus, πανταχόσε.
Quare, διὰ τί· τίνος ἕνεκα.
Quarta dies, ἡ τετράς.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quarto, & um, τετάρτως.
Quartus, τέταρτος.
Quasi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
Quasi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ εἴποι.
Quasillus, καλαθίσκος, ἀρυσίς.
Quasso, διακροτέω, ἀνασείω.
Quatenus, παρ' ὅσον· καθ' ὅσον.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέσσαρες.
Quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, θραύω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον.
Quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, καί.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθώς, *pro* quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
Queo, δύναμαι· οἷός εἰμι.
Quercus, δρῦς.
Querela lugubris, θρηνῳδία.
Queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαί σοι, de te: ὀδύρομαι.
Querulus, ἐγκληματικός, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
Questus, & querela, μέμψις, μομφή.
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ· & ὅστις, ἥτις, ὅτι.
Quî, *pro* quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.
Quicquid, ὅ, τι οὖν, ἅπαν ὅ.
Quicunque, πᾶς ἕκαστος, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid isthuc, τί τοῦτο.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι, τίς.
Quidem, μὲν, γε, γοῦν, γοῦν, ἤτοι.

Quidnam, τίποτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μὴ, πῶς δ' οὐ, πῶς γὰρ οὔ.
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, εἰρήνη.
Quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι. *pro* dormio, κοιμάω.
Quiete, ἡσυχῆ, ἡσύχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὁστισοῦν, πᾶς.
Quin, τί μή· καὶ μὴν, ἀλλὰ μὴ οὐχί. *pro* etiam, καί.
Quin etiam, καὶ μὴν, καὶ ἔτι· οὐ μὴν, ἀλλά γε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingentesimus, πεντακοσιοστός.
Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ ἢ καί· καὶ μὴν καί.
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
Quinquies, πεντάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος καὶ πέμπτος.
Quippe, οἷα, δή, ἀλλὰ, ἐπεί.
Quiritatio, χελλιασμὸς, δεινολογία.
Quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
Quirito, χελλιάζω, πολιάομαι.
Quis, quæ, quid, *interrogativè*, ποῖος, ποῖα, ποῖον· τίς, τίνος.
Quis tandem, τίς ποτε.
Quisnam, ὅστις, ὁποῖος.
Quisquam, τίς, εἴς τις.
Quisque, πᾶς τις, ἕκαστος.
Quisquiliæ, περιψήματα.
Quisquis, ὅστις.
Quivis, ὅστις, ὅστις οὖν, πᾶς ὅστις.
Quò, ποῖ καταδύξω, fugiam.
Quo pacto, ὃν τρόπον, *vel* τίνα τρόπον.
Quominus, ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς, dubites.
Quoad fieri potest, κατὰ τὸ δυνατόν.
Quoad, μέχρις οὗ.
Quoad vixero, διὰ βίου.
Quocirca, δι' ὅ, τι. δι' ὅ. παρ' ὅ.
Quòd, ὅτι, διότι.
Quod si, εἰ δὴ, εἴπερ δ'.
Quodammodo, ἔστιν ὡς.
Quodcunque, ὅ, τι ἂν· πᾶν ὅ, τι.
Quomodo, ὃν τρόπον; τίνα τρόπον;
Quomodocunque, ὁποίως ἄν.
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεί· ὅτι· διότι· διότε.
Quoquam, ποῖ.
Quoque, καὶ ἔτι. τε.
Quoquoversus, πάντη, πανταχόσε.
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
Quorsùm, καὶ τί· ποῖ τι ὄφελος, τοῦ δὲ ἕνεκα.
Quot, πόσοι.
Quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· κατ' ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν· ὁσημερινὸς, ἐπιέτιος, ἐφημερινός.
Quotidie, ἑκάστην ἡμέραν· ὁσημέραι.
Quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
Quotiescunque, ὁσάκις ἄν· ποσάκις οὖν.
Quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
Quotuplex, ποσαπλάσιος, ποσαπλοῦς.
Quotus, πόσος, ὁπόσος.
Quotusquisque, πόσος, ὁποσοσοῦν.
Quousque, ἐς τί. μέχρι οὗ ἄν. ἕως ἄν.
Quum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R.

RAbide, λυσσομανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λύττα, μανία.
Rabiosus, λυσσώδης, μανικός.
Rabula, δικολόγος, δικορράφος.
Racematio, βοτρύασις.
Racemosus, βοτρυώδης.
Racemus, βότρυς, ἡ σταφυλή.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολεῖν, ῥιζόω.
Radicitus, ῥιζόθεν, *pro* penitus, πάντως, ὀλορριζεί, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rota, ῥάβδος, κνῆμαι.
Radio, as, are, ἀκτινοβολέω, λάμπομαι.
Radiolus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτὶν, ῖνος, ἡ· *pro* instrumento textorio, κερκὶς, πηνίον.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξέω, ἐπιξέω.
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramosus, κλαδώδης, πολύοζος.
Ramulos amputo, κλωνίζω.
Ramus, κλάδος, κλαδὼν, κλὼν, ὄζος, ὁ.
Ramusculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρός εἰμί.
Rancide, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρός.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa & rapum, γογγύλη, γογγυλίς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
Rapax, ἅρπαξ, ἁρπακτικός.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapide, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχὺς, ὁρμητικὸς, ὀξύς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
Rapio, ἁρπάζω· *pro* vim afferre, βιάζομαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
è Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτήρ.
Raptrix, ἁρπάκτειρα.
Raptus, ûs, λεία, λάφυρον, ἁρπαγή.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Raresco, ἀραιίζομαι.
Rarissime, ἀραιότατα.

Raritas, μανότης, ἀραιότης· pro paucitate, σπανία, σπανιότης.
Raro, σπανίως.
non Raro, ἐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μανὸς, ἀραιὸς, σπάνιος.
Rasilis, ξεστός.
Rastrum, ξύστρον, λίστρον.
Rasura, ξέσμα.
Ratio, τὸ λογικόν· λόγος· pro supputatione, λογισμός.
Ratio constat, εὖ ἔχει λόγος.
non congruit Ratio, ἐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicujus habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινὸς, λόγον ποιεῖσθαι τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικὸς, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus, a, um, κύριος, νομιζόμενος.
Raucesco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης. βραγχαλέος.
Ravus, a, um, χαροπός.
Reapse, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιαστής.
Rebellio, onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικὸς, ἀφεστώς.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcitro, ἀναλακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, as, are, παλινῳδεῖν.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, ἀφίσταμαι, ὑποστρέφω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, recenter, νεωστὶ, προσφάτως, ἄρτι.
Recenseo, καταλέγομαι· & pro narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διηγεῖσθαι· pro enumerare, καταριθμεῖν.
Recensus, ἐξέτασις, ἐκλογή.
Recentiores, οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui, canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
Recessus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποστρέφοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recido, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντιστροφή.
Reciprocus, ἀντίστροφος.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.

Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· pro corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι· pro meditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγὴ, ἀνάκλησις.
Reconciliator, διαλλακτής.
Reconcilio, καταλλάττω τινὰς εἰς ἀλλήλους, inter se: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαι τινὸς, & περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus a morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύειν σεαυτὸν, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudesco, ἐξαγριόομαι, ἐξαγριαίνομαι.
Recta, εὐθεία.
Recte, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνήτης, διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ὑποστροφὴν ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἀναθέω.
Recursus, ἀναδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recusatio, ἀνάνευσις, παραίτησις.
Recuso, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπελεγμός.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινί.
Redditio, προσαπόδοσις.
Reddo, ἀναδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίω· pro efficere, καταστῆσαί τι, διαθεῖναι.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπόλυσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄνειμι ἐκεῖ, illuc.
Redigere in potestatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι τινα, ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: καθίστημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, corono, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαι τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
Redire ad se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, proventus, πρόσοδος, τὰ προσιόντα.

Reditus, *reversio*, ἄφιξις τινὸς οἴκαδε, in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus, παλίμβιος,
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγή, καταγωγή.
Redundans, περιττὸς, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμὸς, περιουσία.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω· pro recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίνορσος.
Refectio, ἐπισκευή, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπληρόω, ἀναπληρόω.
Refero, *reporto*, ἀνακομίζω, ἀναφέρω. referre ad senatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον· *pro* numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν, ἐν· referre in Deorum numerum, ἀποθεόω τινά· *aliquando* narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· *aliquando* dico, λέγω.
Referre pedem, ἀμποδίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀναλίθημί σοι τοῦτο.
Refert, *interest*, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει, nihil refert.
Refertus, ἔμπλειος, ὁ· πλέος, ὁ.
Reficio, *renovo*, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω· pro recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινά, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto, is, ἀνακάμπτω· pro revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.
Reflectus, ἀνακαμφθείς.
Refloresco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναρρέω.
Refluxus, ἀνάρρους, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινά.
Reformator, ἀναπλαστής.
Reformidatio, φόβος, ὁ· ὀρρωδία.
Reformido, ὀρρωδέω, φοβέομαι τοῦτον.
Reformo, διαρθίζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπειθής.
Refræno, ἀναχαλιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινά, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τούτοις, ἀντειπεῖν.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω καταψύχω.
Refrigesco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω, pro detractare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.
Refugium, καταφυγή
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.
Refutatio, ἀνασκευή, διάλυσις.
Refuto, ἀποσκευάζομαι, ἀπολύομαι.
Regalis, βασιλικὸς, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα. τὰ βασίλεια.
Regimen, ἐπιστασία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.
è Regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
Regius, a, um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινός, ἄρχω, τυραννεύω.
Regnum, ἀνακτορεία, βασιλεία, ἀρχή.
Rego, ἐπιστατέω, διοικέω, βασιλεύω τῆς Ἀσίας *Asiam*.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.
Regressus, ἀναχώρησις.
Regula, κανὼν, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγή, ἀποβολή, ἄπωσις.
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι: pro respuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω· pro differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipsa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω,
Relatio, ἀναφορά, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμὸς, ὀστρακισμός.
Relego, ἀποπέμπω· pro in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego, is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω· pro recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύω.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.
Religiose, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religiosus, εὐσεβής, εὐλαβής,
Religo, as, ἀναδέω, ἀναδεσμεύω,
Relino, ἀνοίγω, ἀνασομόω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκατάλειμμα.
Reliquum est, λοιπόν·
Reliquus, λοιπὸς, ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντέχω.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι. γινώσκειν ἄνδρα καὶ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι,
Remansio, διαμονή, καταμονή.
Remedium, φάρμακον, θεραπεία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης, κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρεσία.
Remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω.
Remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
Reminiscentia, ἀνάμνησις.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remisse, ἀνειμένως.
Remissio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remissus, *languidus*, ἐκλελυμένος, ἀνειμένος.
Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω· pro recreo, ἀνίημι, & pro condono, ἀφιέναι τινὶ τὸ χρέος, debitum: χαρίζομαί τινι.

Remolior, ἀποσείω.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχή, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίστημι, ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενος τινος, ab aliqua re.
Removeo, ἀφίστημί τινα τούτου· ἀναιρέω, ἀποκινέω.
Remuneratio, ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.
Remunero, ἀντευεργετέω· ἀμείβομαί σε δωρεᾷ, te dono. ἀντιδωρέω.
Remus, ἐρετμὸς, κώπη.
Renascor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.
Renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀπόταξις.
Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀναγορεύω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
Repagulum, μοχλὸς, βαλβίς.
Reparatio, ἐπισκευή, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ἀποδιώκω, ἀναστέλλω τι· ἀπωθέω, ἀντικρούω.
Rependo, retribuo, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ἀποτίω, ἀνταποδίδωμι.
Repente, ἐξαίφνης· ἐπὶ μηχανῆς·
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος.
Repercussio, ἀντανάκλασις, ἀντιτυπία, ἀντανακοπή.
Repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρούω.
Reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπανάληψις.
Repeto, ἀπαιτέω τινὰ ἀργύριον, ab aliquo pecuniam; ἀναλαμβάνω.
Repetundarum accusare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῶν δωροδοκιῶν ἀπολογούμενος.
Repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεστόω.
Repletus, ἀναπληρωθείς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαπλοκή.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Repono, ἀνατίθημι, ἀποτιθέναι.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀνακομίζω, ἐκφέρομαι.
Reposco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repositorium, θήκη, ταμεῖον.
Repotia, orum, τὰ ἐπαύλια.
Repræsentatio, παράστασις, ὑποτύπωσις.
Repræsento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.
Reprehendo, ἐπικαταλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα. ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον· μωμάομαι, μέμφομαι.
Reprehensibilis, ἐπιμεμπτός, μωμητός.
Reprehensio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Reprehensione, dignus, ἐλεγκτός.
Reprehensor, μῶμος, ἐπιτιμητής.

Reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram. καταστέλλω· καταπιέζω, ἀνείργω.
Reprobatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετίζω.
Reprobus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
Reptilis, ἑρπετός.
Repto, ἑρπύζω.
Repubesco, ἀνηβάω.
Repudiatio, ἀποπομπή. ἀπόταξις.
libellus Repudii, βιβλίον ἀποστασίου.
Repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem: pro recuso, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
Repudium, ἀπόπεμψις, & ἀποπομπή· ἀποστάσιον, τό.
Repuerasco, ἀνηβητιῶ μαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαι τινι· ἐναντιόω σοι εἰς τοῦτο, in hac re tibi
Repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.
Repulsa, ἀνάνευσις, ἀπότευξις.
Repulso, ἀπωθίζω.
Repulsus, ἄπωσις.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀναλογισμὸς, διαλογισμός.
Reputo, ἀναλογίζομαι· pro recensere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτομαι.
sine ulla Requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
Requiescere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω· pro interrogare, πυνθάνεσθαι, δέεσθαι, ἀπαιτέω.
Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
Res adversæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
Res bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου.
Res controversæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domesticæ, τὰ οἰκεῖα· τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res gestæ præclare, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res secundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res sic se habet, οὕτω καὶ γὰρ ἔχει.
Resaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Resarcio, ἀναρράπτω, ἀκέομαί τι.
Rescindo, ἀνασχίζω, ἀποτέμνω· pro non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτω.
Rescisco, μανθάνω, γινώσκω τι ἀναγνωρίζω.
Rescribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
Rescriptum, ἀντίγραφή.
Reseco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Resectio, ἀποτομή, ἀποκοπή.
Resegmen, ἀπόκομμα.
Resero, aperio, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reservo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reses, idis, segnis, σχολαῖος, νωθής.
Resideo, καθίζομαι ἐπί τι· ἀνάκειμαι.
Resido, ἀνακαθίζομαι.
Residuum, τὸ λοιπόν.
Residuus, λοιπὸς, ὑπόλοιπος.
Resigno, λύω, vel ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, ἀνασφραγίζω.

Resilio,

Resilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Resina, ῥητίνη.
Resipio, ἀνανοσφρονέω, μετανοέω.
Resipisco, ἐκνήφω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resisto, ἀνθίςαμαι, ἀντιςατεῖν, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Resolvo, ἀναλύω· pro mollire, μαλακύνω· pro destruere, καταλύειν.
Resolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Resonanter, κλαγγηδὸν, καναχηδά.
Resono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Resorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Respectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Respergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Respersio, ῥαντισμός.
Respicio, ἀποβλέπω εἴς τι· ἀφοράω εἴς τι. ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
Respiratio, ἀναπνοή, ἀνάπνευσις.
Respiro, ἀναπνέω, ἀμπνύω.
Resplendeo, ἀποςίλβω, ἐκλάμπω.
Respondeo, ἀποκρίνομαι τινὶ· ἀμείβομαι, ἀναφωνέω.
Responsum, & responsio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή· pro oraculo, χρησμὸς, θέσφατον.
Respublica, τὰ κοινά· τὰ δημόσια· ἡ πολιτεία.
Rempublicam administrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ administratio, δημαγωγία.
Respuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Restagno, ἀναπλημμυρέω.
Restat, λοιπὸν.
Restauro, ἀνασκευάζω, ἀνίςημι, ἀνορθόω.
Restinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Restio, καλωςρόφος, σχοινοπλόκος.
Restis, σχοῖνος, κάλως.
Restituere in integrum, ἐπανορθοῦν.
Restituo, ἀποδίδωμι, παράγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum restituo: ἀποκαταςῆσαι.
Restitutio, ἀποκατάςασις.
Resto, περιείπομαι· pro in loco aliquo remanere, ἐγίςασθαι: item resistere, ἀντιμάχεσθαι.
Restrictus, περισφιγχθεὶς, κατασταλεὶς.
Restringo, καταςέλλω· pro coerceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Resumo, ἀναλαμβάνω.
Resupino, ἐξυπτιάζω.
Resupinus, ὕπτιος.
Resurgo, ἀνίςαμαι, ἀνεγείρομαι.
Resurrectio, ἀνάςασις, ἔγερσις.
Resurrectionis dies, ἡ ἀναςάσιμος ἡμέρα.
Resuscito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολή, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχεσις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυα, τά· pro vitta mulierum, κεκρύφαλος, ὁ.
Retinaculum, ἔχμα τὸ, πεῖσμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινα.
Retorqueo, ἀντιςρέφω, τρέπω.
Retortus, ἀνεςραμμένος.
Retractatio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω· pro renovare, ἀνάγω. pro palinodiam canere, παλινῳδῶ.
Retraho, ἀνέλκω πάλιν ἀνασπῶ.
Retribuo, ἀμείβω· & ομαι, ἀνταποδίδωμι. ἀνταποτίω.
Retributio, ἀμοιβή, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀποκριμα, ἀπόθλιμμα.
Retro, ὕςερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retroago, ἐπανακάμπτω.
Retrocedo, ἀναποδίζω· ἀναχάζω, & -ομαι· ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπορος.
Retrorsum, & retrorsus, ἐπὶ πόδα, & ἐπὶ πόδα· ἀνάπαλιν εἰς τοὔμπαλιν.
Retundo. ἀντανακλάω, ἀπαμβλύνω.
Revalesco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀνακάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γνωρίζω· καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
Revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ, σεβάσμιος· αἰδοῖος, εὐλαβητέος.
Reverenter, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς ἡ· αἰδὸς, ἐος, τὸ· θεραπεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸν θεόν.
Reversio, ἀναςτροφὴ, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναςρέφω ἐπανελθεῖν.
Revincio, ἀναδέω.
Reviresco, ἀναθάλλω.
Reviso, ἐπισκέπτομαι.
Reviviseo, ἀναβιόω, ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναςρέφειν.
Revocare se, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαι τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω, & -έομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ἀναςρέφω.
Revolutus, ἀναςραφείς.
Reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων· ὁ ἀπολογούμενος· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν· ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læsæ Majestatis, ἀπειπαγγελίας φεύγων δίκην.
Revulsio, ἀπόσπασμα.

Rex, βασιλεὺς, ἄναξ.
Rheda, ζεῦγος, ῥαιδίον, ῥαίδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Ronchisso, ῥογχίζω.
Ronchus, ῥόγχος.
Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαστέος, γελοῖος.
Rideo, γελᾶν ἐφ' ἑαυτῷ, secum. μειδιάω· & *pro* derideo, καταγελάω τινος.
Ridicule, καταγελάστως.
Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, ῥεῦμα, τό· ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πέπηγα.
Rigesco, σκληρύνομαι, ῥιγέω.
Rigidus, ῥιγηλος, κρυερός· pro duro, ἀπαθής.
Rigo, ἀρδεύω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις· *pro* duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλεισθρία. ῥῆγμα, τό· σχίζα.
Rimor, aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimosus, κλεισθριώδες, πολύῤῥητος.
Ringo, τὴν ῥῖνα συστέλλω, σαίρω, ζέσηρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
sine Risu, ἀγελαστί
Risum compescere *vel* tenere, ἀποσοβεῖν γέλωτα.
Risum moveo, γέλωτα παρέχειν τινι, ἢ κινεῖν.
Risus, γέλως, κατάγελως, μείδημα.
Rite, καλῶς, δεόντως.
Ritu patrio, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμὸς, ὁ. θεσμοθεσία·
Rivalis, ἀντεραστής, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετός, ὁ
Rixa, ἔρις. ἡ ἀμφισβήτησις· ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαι τινί.
Rixosus, ἐριστικὸς, φιλόνεικος,
Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κρατύνω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατύνω.
Robur, δρῦς. *Metaph.* pro animi fortitudine, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρεότης, ἀλκή, ἰσχὺς,
Robustus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, εὐσθενής.
Rodo, καταβρώχω· pro obtrecto, κακολογέω, διασύρω.
Rogandus, δεητέος.
Rogatio, δέησις, ἱκετεία ἐρώτησις.
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιοῦμαι.
Rogo, peto, αἰτέω σε σῖτον, à te cibum. δέομαί σου τοῦτο, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.

Rorulentus, δροσερὸς, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος, ου, ἡ. ψεκὰς, ἕρση, ἡ.
Rosa, ῥόδον.
Roscidus, δροσερὸς, ἑρσαῖος.
Rosetum, ὁ ῥοδών.
Roseus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Rosmarinus, ni, ὁ λιβανωτίς.
Rostra, foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
Rostratus, ὁ ῥυγχωτός.
Rostrum, ῥύγχος, εος, τό. ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ· κύκλος.
Roto, γυρόω, κυκλόω, κατατροχάζω.
Rotunde, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, περιφέρεια.
Rotundo, σφαιρόω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ. τροχοειδής.
Rubedo, ἐρύθρημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βατών.
Rubeus, *ruber*, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίας, φοινίκεος, ου.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ. ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθρημα, τό. ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ου, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus, bi, βάτος, ου, ἡ.
Ructo & Ructor, ἐρεύγω.
Ructus, us, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον.
Rudem esse alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινος.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρόμησις, ὀγκηθμός.
Rudo, ere, *asinorum est*, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus, eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus sum, ξανθός εἰμι, πυῤῥίζομαι.
Rufus, ξανθός εἰμι, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βρυμαίνω, βρυμάω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugosus, ῥυτιδώδης
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, πτωματίζειν ἑαυτόν.
Ruinosus, πτώσιμος, εὔπτωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino, & -or, ἀναμηρυκάομαι· pro in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοή, φάσις, λόγος.
Rumor est, λόγος ἐστί· λόγος διῆλθεν.
Rumorem spargere, διασπείρειν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.

Rumpo,

Rumpo, ῥηγνύω, καταῤῥήσσω, σχίζω.
Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιστής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: per in præceps ferri, ὁρμᾶν.
Rupes, ἀπότομος, πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργός, ἀγραυλος.
Rursum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρός, ἀγροικία, χωρίον.
Rusticè, ἀγροίκως.
Rusticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Rusticus, ἀγροιώτης, γεωργός, ἄγροικος, γεωργικός.
Rusticus, a, um, γεωργικός, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρόεις, πυῤῥός, ἐρυθρός, ξανθός.

S.

SAbbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabulosus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Saccis induti, σάκκους ἀπενδυῶτες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρόν.
Sacer, ἱερός, ἐναγής, ὅσιος· pro scelesto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotissa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ θεῷ, ἱερόω θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιός, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσυλής.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacrosanctum, ἐντεθεασμένον.
Sacrum, θυσία· pro templo, ἱερόν.
Sæpe, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.
Sæpissimè, πλειστάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπός, δεινός, ἀπηνής.
Saga, φαρμακεύτρια, μάντις, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία· pro astutia, ἀγχίνοια, ζωότης.
Sagaciter, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ· εὐμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λῖπος.
Saginatus, σιτιστεὶς, σιτευτὸς, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, ὀϊστός, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιστερακίδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς στρατιωτική.
Sal, salis, ἅλς, ἁλός, ὁ. pro urbanitate, εὐτραπελία, ἀστεϊσμός.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγής, ἀφροδισιαστικός.
Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ τὰ ῥήγματα γῆς, vel ἐκρήγματα.
Salebrosus, κατερρωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Salignus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλες ἐξορύττονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio, is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σκαίρω, σκιρτάω. Et Salio, ἁλίζω, à sal.
Saliva, σίαλον, πτύελον.
Salix, icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salsamentarius, ταριχοπώλης.
Salsamentum, τάριχος, ὀξύγαρον.
Salse, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salse dicere, σκώπτειν. ἀστείζεσθαι.
Salsedo, ἅλμη.
Salsuginosus, ἁλικός, ἁλμυρώδης.
Salsugo, ἅλς, ἁλμυρίς, ἅλμη.
Salsus, ἁλικός, ἁλμυρός: pro faceto, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστής, ἀλτικός.
Saltatrix, ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς.
Saltem, ἀλλὰ οὖν, ἀλλὰ μήν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσοκόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτήρ, ἥρως, ὁ.
Saluber, ὑγιεινός, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.
Salubriter, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, mare, ἅλς, ἡ.
Salvo, σώζω τινα, διασώζω.
Salus, σωτηρία, ἡ.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμός, ὁ· προσηγορία.
Saluti Reipubl. consulere, σώζειν τὰ κοινά.
Saluto, ἀσπάζω τινα, χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ, salutem dic meo nomine: προσφωνέω.
Salvum conductum dare. ἄδειαν διδόναι.
Salvum conservo, σώζειν τινα.

Salvus,

Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιής.
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, is, κυρόω, & κυροῦμαι.
Sancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sancte, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα, ατος, τὸ· ἁγιασμὸς, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιςεύω, ἁγιόω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιωσύνη, εὐσέβεια, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαστήριον.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sane, μέντοι, ὄντως, ἀληθῶς.
Sanguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρής.
Sanguine junctum esse alicui, προσήκειν τινι τῷ γένει
sine Sanguine & sudore, ἀναιμωτί.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, sanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, αἷμα, τό.
Sanguisuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχώρ, βρότος, μύξα.
Sanitas, ὑγίεια, ὑγεία, εὐεξία, ῥῶσις.
Sanitati restituo, ἐξυγιαίνω τινα.
Sannio, onis, χλευαστής.
Sano, ἰάομαι, ὑγιάζω, ἐξακέω.
Sanus, ὑγιής, ὁ καὶ ἡ εὔρωστος.
Sapidus, a, um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ φρόνιμος, ἔννοος, νουνεχής.
Sapienter, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσύνη, & τὸ σοφὸν, εὐβουλία, φρόνησις.
Sapio, φρονεῖν, εὐφρονεῖν, σοφός εἰμι.
Sapo, onis, σμῆγμα, σμῆγμα.
Sapor, oris, χυλὸς, χυμός.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcasmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τὸ ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· pro instaurare, ἀνασκευάζειν, καταρτίζω· pro damnum solvere, ἀντεμβάλλειν.
Sarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κληματίς, φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαί.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεστής.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω, & -έομαι τι, vel εἴς τι, & περί τι, ἐκπονοῦμαι, σπουδάζω τινι, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπασπιστής.
Satellitium, δορυφόρημα, τό.
Satiabilis, κορεστός.
Satiatus, satur, διάκορος, διακορής.
Satietas, κόρος. ου, ὁ· πλήρωσις, ἄδος.
Satio, as, are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἅδην.
de his Satis superque, ἅδην τῶν τοιούτων.
Satis est, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐστι.
Satisdatio, κατεγγύησις.
Satisdo, as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τῶν νόμων, legi: ἐξαρκέω, πληροφορέω· pro placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius est, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπευτός.
Sator, σπορεύς, φυτευτής.
Satrapa, σατράπης.
Satum, i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονή, κόρος.
Saturnalia, τὰ κρόνια.
Saturnus, κρόνος.
Saturo, κορεννύω, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyrice, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικός.
Sauciatio, κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio, as, κατατραυματίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πετρεινός.
Saxosus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρας πέτρος.
Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia, & -es, τραχύτης.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀναβαθμόν.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβότομον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum sutorium, σμίλιον σκυτικόν.
Scalprum, κολαπτήρ, ἡ σμίλη.
Scalptor, κολάπτης, κοπεύς.
Scalptura, γλυφή.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, is, ere, ἀναβαίνω.
Scansilis, ἀναβατός.
Scapha, σκάφη, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ στύλος, ὁ καυλός, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, ἀμυχή.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξύω, ἀποχαράσσω, ἀμύσσω, ἀποχαράττω.
Scatebra, ὁ βλυσμός, ὁ κρουνός.
Scateo, scaturio, βλύζω, περιβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρουνός, οῦ, ὁ.
Scelerate, ἀνοσίως.

Sceleratissimus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξάγιστος.
Sceleratus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Scelestus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀθέμιστος, ὁ καὶ ἡ· ἀλιτήριος, ἐξάγιστος.
Scelus, ἀσέβημα, τὸ· κακόν, παρανομία, ἀδίκημα, πανούργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλόν τι πράττειν.
Scena, σκηνὴ, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχέδη.
Schedula, σχέδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schisma, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾶν ἐς τὸ διδασκαλεῖον.
Sholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholasticus, σχολαστικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδώς, ἐπιστάμενος.
Sciens & volens, εἰδὼς καὶ ἑκών.
Scienter, ἐπιστημόνως.
Scientia, ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη.
Scilicet, δήπου, δηλαδὴ, δηλονότι, ἄρα δή.
Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμός.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σπάρτη, σχοῖνος.
Sciscitor, *inquiro*, ἐρωτάω, πυνθάνομαί τι, aliquid.
Scissura, σχίσις, σχισμὴ, ῥωγμή.
Scite, *pulcre*, ἐπισταμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τὸ δόγμα.
Scitus, *elegans*, κομψὸς, χαρίεις, ὡραῖος.
Sciurus, σκίουρος.
Scobs, ῥίνισμα, περίψημα.
Scomma, σκῶμμα, ἴαμβος.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκώπτειν τινά.
Scopa, σάρωθρον, κόρημα.
Scopis purgare domum, σαροῦν οἰκίαν.
Scopulosus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ.
Scopus, σκοπός.
Scoria, σκωρία, τρύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ· ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, πτυελισμός.
Screo, as, χρέμπτομαι.

Scriba, γραμματεὺς, γραμματιστής.
Scribo, is, γράφω, λογογραφέω. pro literas exarare, γράφειν πρός τινα.
Scrinium, κίστη, & κιστὶς, κιβώτιον.
Scriptio, γραφὴ, συγγραφή.
Scriptor, συγγραφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικός, μέλαν γραφικὸν atramentum scriptorium.
Scriptum, *scriptura*, σύγγραμμα, γραφή.
Scriptura, γραφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, γρομφάς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὄσχεα, ἡ.
Scrupulose, ἀπαρακριβῶς.
Scrupulositas, τὸ ἀπαρακριβὲς, δυσχέρεια.
Scrupulosus, πολύψηφος, λιθώδης. pro anxio, ὁ καὶ ἡ ἀπαρακριβὴς, δυσχερής.
Scrupulus, ψηφίς· pro solicitudine, ἡ ἀπορία, ἡ δυσχέρεια. *Est etiam* exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λιθαξ, ψῆφος.
Scruta, orum, τὰ γρύτεα, τὰ γρυτάρια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταστής.
Scrutinium, *investigatio*, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀνακρίνω, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo, is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτὸν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, ἐκτομεύς.
Sculptura, γλυφὴ, γλυφίς.
Scurra, βωμολόχος, ἀκόλαστος.
Scurrilis, βωμολοχικός.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror, aris, βωμολοχέω.
Scutatus, ἀσπιδιφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Scutica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεὸς, ἀσπίς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.
Se, ἑαυτὸν, αὐτόν.
Sebaceus, στεατώδης.
Sebum, στέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίστημι ἀπό τινος. ἀποχωρέω.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Secessio, & secessus, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, τέμω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἡ ἀπόκρισις.
Secreto, κρυφῆ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόρρητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, σχιστός.
Sectio, τομὴ, τμῆμα, σχίσις.
Sector, ὁ τομεύς.

Sector, aris, ἀκολουθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
Seculo nostro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰὼν, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
Secunda fortuna uti, εὖ, ἢ καλῶς πράττειν,
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος,
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundò, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσιόω.
Secundum, *præpos.* κατὰ, μετὰ, & παρὰ, *accus.*
Secundus, δεύτερος, ὕστερος· *pro* prospero, εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν· τῷ πελέκει παίειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum esse, ἀφροντίστως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλὴς, ἀδεὴς, ἀκίνδυνος, θαῤῥαλέος *pro* negligente, ὀλίγωρος, ἀφρόντιστος.
Secus, *juxta,* παρά, *cum dat.* pro aliter, ἄλλως, ἀλλωσὶ ἢ, secus atque.
Sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὲ, καί τοι.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed tamen, ἀλλὰ δὴ· ἀλλὰ καὶ ὡς· ἀλλ' οὖν.
Sed sane, ἀλλά τε, ἀλλὰ δή.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἑδρεύω, καθίζομαι, ἑδριάομαι· pro morari, ἐμμένειν τινί.
Sedeo unà, συγκαθέζομαι.
Sedere facio, ἀνέζω, ἕζω.
Sedes, ἕδρα, ἕδρασμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἕδρανον.
Sedimentum, ὑπόστημα.
Seditio, στάσις, ἡ διχοστασία.
Seditionem concitare, στάσιν ποιεῖσθαι, στασιάζειν.
Seditionis auctores, στασιάρχαι·
Seditiose, στασιαστικῶς.
Seditiosus, στασιώδης.
Sedo, as, παύω τῆς ὀργῆς, *iram.* καταστέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι· pro decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, παρατρέπω.
Seductio, ἀπαγωγὴ, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductor, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σπουδή.
Sedulo, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως
Sedulus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, σπουδαῖος, φιλεργὸς, ἐνεργητικός.
Sedum, ἀείζωον.
Seges, ἄροτος, νέατος, λήιον.
Segmen & segmentum, ἀπόκομμα.
Segnis, e, ἀργὸς, ῥάθυμος, ὀκνηρός.
Segnis sum, νωθρεύω & νωθρεύω.
Segniter, ῥαθύμως.
Segnities, ἀργία· ῥαθυμία, νωθεία.
Segnitiei se dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν.

Segrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Selectio, ἐκλογὴ ἀπόκρισις
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος ἡγεμονικός.
Sellula, θρονίδιον, καθέδριον.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα τὸ, σπόρος.
Sementis, σπόρος.
Semestris, ἑξάμηνος.
Semesus, ἡμίβρωτος.
Semet, ἑαυτόν.
Semianimis, ἡμιθανής.
Semicirculus, τὸ ἡμικύκλον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμιώριον·
Semimortuus, ἡμιθανής.
Seminarium, φυτευτήριον.
Seminatio, σπορά.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω· pro divulgo, διασπείρω.
Semis, semissis, ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semita, ἀτραπὸς, τρίβος.
Semoveo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, διαπαντός.
Sempiternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ.
Senator, βουλευτὴς, οῦ, ὁ· γερουσιαστής.
Senatorius, βουλευτικός.
Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινά· τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
in Senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
Senatus, βουλὴ; ἡ σύγκλητος, γερουσία.
Senatusconsultum, βούλευμα, τὸ διαβεβουλευμένον.
Senectus, γῆρας, αἶθος.
Senectus extrema, πανύστατον γῆρας.
Senesco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γηραιός.
Seni, οἱ ἕξ.
Senilis, γεροντικὸς, γερόντειος.
Seniliter, γεροντικῶς.
Senio confectus, παρήλιξ, ικος, ὁ·
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Sensibilis, αἰσθητός.
Sensim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
Sensus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.
Sensus expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα.
ex Sententia, κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejusdem, σύμψηφός τινι.
in ea sum Sententia οὕτω γνώμης ἔχω.
à Sententia dimovere, μεταπείθειν τινα.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθεσθαι.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententiose, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententiosus, γνωμικός, ἀποφθεγματικός.

Sentina,

Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem: pro intelligere, νοεῖν, κατιδεῖν, διαγνῶναί τι· ἀκούειν. Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασὺς, τραχώδης.
Seorsim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρὶς, cum genit.
Separatio, ἀφορισμὸς, ἀπόκρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
Sepes, sepimentum, φραγμὸς, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, ἀποτίθημι.
Septem, ἑπτά.
September, μαιμακτηριὼν, σεπτέμβριος.
Septendecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλοος, ους.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπταδικός.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτικός.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingentesimus, ἑπτακοσιοστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα· ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τό.
Sepultura, ταφὴ, ἐνταφιασμός.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία· τὸ ἐφεξῆς.
Sequester, προσαγωγεὺς, προξενητὴς, ὁ· μεσίτης, μέτος.
Sequestratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαί τινι, ἀκολουθέω, ὀπηδεύω. quæ sequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνόω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria, orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus, a, um, σηρικός.
Series, τάξις, εἱρμὸς, ἱρμός.
Seriò, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius, a, um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem disseminare, θρυλλεῖν τι.
Sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
Sero, serius, ὀψέ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, anguis, ὄφις, ἑρπετόν.

Serpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Serra, πρίων.
Serra secare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλίς, θεράπαινα.
Servator, σωτήρ.
Servilis, δουλικὸς, δούλιος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω καιρῷ, tempori· λατρεύειν τινι, alicui. ὑπηρετέω.
Servitium, idem quod servitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, θεραπεία, οἰκετεία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινα· παρατηρέω τινας.
Serum lactis, ὀῤῥὸς, ὁ.
Serus, tardus, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus, a, um, δουλικός.
Sese, ἑαυτόν.
Sessio, ἐφέδρευσις.
Sessor, ἐφεδρευτής.
Setæ, χαίτη.
Seu, ἢ, ἤτοι, εἴτε.
Severe, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, ἀποτομία.
Severus, αὐστηρὸς, σεμνὸς, ἀπότομος.
Sevoco, ἀποκαλέω.
Sevosus, στεατώδης.
Sevum, στέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni, ἑξήκοντα.
Sexaginta, idem.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexus utriusque, γύανδρος, ἑρμαφρόδιτος.
Si, εἰ, ἂν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si verò, ἐὰν δὴ, εἰ δ' ἄρα.
Si nunquam aliàs, εἴποτε, δήποτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμὸς, σύριγμα.
Sibilus, a, um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, οὕτως.
Sic ut, οὕτως, ὡς· οὕτως, ὥσπερ.
Sica, ξίφος, ὁ, τὸ· κοπίς· ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς, ξιφηφόρος.
Siccine, οὑτωσί.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάνποτε.
Sicunde, εἴ ποθεν.
Sicut & sicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον, ὡς, ὥσπερ.
Sideratus, ἀστρόβλης, ἥττος.
Sidereus, ἀστρῷος, ἀστερόεις.

Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγίδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγὶς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτός.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significanter, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· *pro* ostendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαί τινι.
Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα. *Deinde significat* vexillum, σύμβολον, σύνθημα, τό. *Tum* quo aliquid obsignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινί.
Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι, σιωπῇ παρελθεῖν.
Silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγή, σιωπή, ἀῤῥησία.
Silentium impero, κατασιωπάω.
altum agere Silentium, μακρὰν σιγὴν σιγᾶν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.
Silicernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβός, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ, ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτος.
Similis sum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
Similiter, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex ἁπλοῦς· *pro* syncerus, ἀφελής, ἁπλοῦς, ἀγνώμων, εὐήθης, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simpliciter, ἁπλῇ, ἁπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simulac, ἅμα, & ἅματε.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκών, ἄγαλμα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητής, ὑποκριτής.
Simulo, προσποιοῦμαι εἶναι φίλος, me esse amicum. ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσμενῶς πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμός.

Sin, εἰ δὲ, ἐὰν δὲ, κἄν.
Sin minus, εἰ δὲ μή.
Sincerè, *vide*, Syncere, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδών, ἡ.
Sine, *Præp.* ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα, *cum genit.*
Sine controversia, ἀδιαστάκτως, ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἑνικός, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαστον.
Singuli, ἕκαστος.
Singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὧραι.
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμός, ὁ· λύγξ, γός.
Sinister, λαιός, σκαιός, εὐώνυμος.
Sinistra, σκαιά, ἀριστερά.
Sinistre, σκαιῶς.
à Sinistris, ἐξ ἀριστερῶν· ἐξ εὐωνύμου.
Sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuosus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάνποτε.
Siquidem, εἴγε, εἴπερ, ἄρα.
Siquis, εἴτις, ἐὰν ὁστισοῦν.
Sirius, ὁ σείριος.
Siser, τὸ σίσαρον.
Sisto, ἐφίστημι, παριστάναι τινί· καταστῆσαι, ἐπέχω.
Sistrum, τὸ σεῖστρον.
Siticulosus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim restinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τὸ δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
Situs, a, um, κείμενος.
Situs, αὐχμός, εὐρώς· *pro* positione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτε, ἤκεν.
Smilax, σμίλαξ, ἡ.
Soboles, γενεά, τέκνον, ἀπόγονον.
Sobolesco, ὑποφύομαι, τῷ γένει αὐξάνομαι.
Sobriè, νηφαλέως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμός, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.
Soccus, ἐμβάτης, ὁ· καλοπόδιον.
Socer, πενθερός, κηδεστής, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialiter, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώνημα, κοινωνία.

facere Societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, συμμίγνυμι, συναγελάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνὸς, σύμμαχος.
Socordia, ἀσυνεσία, ῥαθυμία, ἀκηδία.
Socors, ῥάθυμος, νωθήμων, ἐμβλής.
Socrus, πενθερὰ, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas *vel* Sodalitium, συσσιτία, φρατρία.
Sodes, ὦ ταν.
Sol, ἥλιος, φοῖβος.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Solamen, solatium, παρηγορία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολογεῖον ἡλιακόν.
Solatio esse alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἐμβὰς, κρηπίς· pro Pisce, βούγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne est, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solenniter, νομικῶς· ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξιὸς, πανοῦργος.
Solerter, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, περίνοια.
Solet, ἔθος ἐστὶ τινι· εἰθισμένον ἐστὶ· φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνίασις, πειρασμός.
Solicitator, ἐπεικτής.
Solicite, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνιάω· λυπέω σε πολλά· pro impellere, ἀναπείθειν τινά.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum esse, σπουδάζειν, φροντίζειν περί τινος.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελὴς, περιδεὴς, περιεκτικῶς.
Solide, στερεῶς.
Soliditas, στερεότης· τὸ στερεόν.
Solido, στερεόω, στερρόω.
Solidus, στερεός· pro perfecto, ὁλόκληρος, ἐντελής.
Solitaria vita, μοναστικὸς βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μοναστὴς, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθώς.
Solium, θρόνος, ὁ· θρονίδιον.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
Solœcismus, σολοικισμός.
Solor, aris, παραμυθέομαι.
Solstitialis, τροπικός.
Solstitium, ἡ τροπή.
Solum, *pavimentum*, πεδίον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίστασθαι.
Solùm, solummodo, μόνον, μόνως.
Solvendo non sum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμὶ πρὸς τὴν ἔκτισιν ἀπορῶ.
Solvo, λύω, διαλύω. *Dicuntur item solvere, qui navi vehuntur aliquo*, ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς Ἀλεξ. ανδρείαν.
Solus, μόνος, καθ' ἑαυτὸν, ἔρημος, οἶος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somniosus, ὀνειρώδης.
Somnium, ἐνύπνιον, ὄναρ.
per Somnium, κατ' ὄναρ· καθ' ὕπνου.
Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
Somnolentus, ὑπνηλὸς, ὑπνωτικός.
Somnium capere, ὕπνου τυγχάνειν· καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἦχος, δοῦπος.
Sono, as, ἠχέω, δουπέω.
Sonorus, ἠχώδης, πολυηχὴς, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθογγὴ, φθόγγος.
Sophisma, σόφισμα, τό.
Sophista, ὁ σοφιστής.
Sopio, ὑπνάζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κοῖτος κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικὸς, καρωτικός.
Soporo, κατακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ᾠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοπτός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄση, ῥύπασμα· pro immoderata parsimonia, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, ῥυπῶντος.
Sordesco, ῥυπαίνομαι, ῥυπαίνομαι.
Sordide, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλίσχρος.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ὀρουραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, *fortuna*, κλῆρος, ὁ· pro officio, ἔργον, καθῆκον. *Dicitur etiam* fatalis necessitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortior, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortito, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Sospes, σῶος.
Sospitalis, σωτήριος.
Sospito, σώζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκηλος, ἐκτομίας.
Spargo, is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω. Spargere rumores, λόγον, *vel* φήμην διαδιδόναι.

 Sparsim,

Sparsim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, περινοστέω.
Spatiosus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάστημα.
Specialis, εἰδικὸς, ἴδιος.
Specialiter, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
Speciatim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
Species, εἶδος τὸ, ἰδέα, σχῆμα.
Specillum, μηλή.
Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τινός· πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, sui specimen.
Speciose, εὐειδῶς.
Speciositas, φαιδρότης, ἀβροσύνη.
Speciosus, εὐειδής, ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κύδιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατής, ἔφορος.
Spectatus, δοκιμασθείς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω· θεάομαί σε τί ποιήσεις, observo quid acturus sis· προσέχειν τινί· ἀποβλέπω, θεωρέω. hoc ad me spectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμέ· προσήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα, τό. εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπή, σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, *exploro*, κατασκοπέω, & -οῦμαι & *pro* exactè considerare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, ἔσοπτρον.
intueor in Speculum, ἐσοπτρίζομαί τι· ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, ἡ· ἄντρον.
Spe fretus, εὔελπις.
Spe vana foveri, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe frustrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
Sperabilis, ἐλπιστός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινος, ἐξουθενίζω, καταφρονέω, ὑπερορᾴω, ἀθερίζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περί τινος. *pro* confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπίς, ίδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.
Spes bona, εὐελπιστία.
Spes vana, κενελπιστία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus. σφαιροειδής.
Sphæristerium, σφαιριστήριον.
Sphinx, σφίγξ, ἡ.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.
Spiceus, spicatus, σταχυηρής.
Spicilegium, σταχυολογία.
Spico, as, σταχυοφυέω.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυστὸν, ὄγκος.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorsi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μυελός.
Spinosus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευστός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοή, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spisso, πυκνόω, συνίστημι.
Spissus, πυκνός, συνεχής, συχνός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, σελαγίζω, μαρμαίρω, στίλβω.
Splendesco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, στιλβοποιέω, φαιδρύνω.
Splendidus, λαμπρός, ἀγαυός, ὁ· ἀγλαός, ὁ· φαεινός, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγή, ἀπαύγασμα, λαμπρότης· *pro* gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικός.
Spoliatio, σκύλευσις, & σύλευσις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγός, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλέω τοῦτον.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, filiam alicui despondeo: παρεγγυῶμαί σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongiosus, σπογγώδης.
Sponsa, μνηστή, νύμφη, μεμνηστευμένη.
Sponsalia, μνηστεία, νύμφια, τά.
Sponsalis, μνηστευτικός, νυμφικός.
Sponsalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponsio, ἐγγύησις.
Sponso, as, are, μνηστεύω.
Sponsor, ἐγγυητής, ἀνάδοχος.
Sponsus, a, um, μνηστευθεὶς, ἐγγυητός.
Sponsus, i, νυμφίος, μνηστὴς, οῦ, ὁ· μνήστωρ.
Spontaneus, αὐτόματος, ἑκούσιος.
Sponte, ἐκ προαιρέσεως, *vel* προνοίας, ἑκουσίως, ἑκόντι, αὐτομάτην.
Sponte sua, αὐτομάτως, αὐτοματί.
non Sponte, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρίς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω.
Spumosus, ἀφρώδης, ἀφριόεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρός· *pro* fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ.

Sputo, πτυελίζω, & πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.
Squaleo, αὐχμέω, & -άω, ῥυπάω.
Squalide, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμὸς, ὁ· ῥύπος.
Squalore obsitus, αὐχμοῦ πλέως.
Squama, λεπὶς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτός.
Squamosus, λεπιδώδης.
Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis ἑδραῖος, στάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, στερεότης.
Stabularius, πανδοχεὺς, αὐλίτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπισταθμεύω.
Stabulum, αὐλὴ, ἔπαυλις, σταθμός.
Stadium, στάδιον, στάδιος
qui Stadium currunt, σταδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, στημόνιον.
Stamineus, στημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος, vel σύν τινι εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, σταδιαῖος.
Statera, σταθμὸς, ζυγός.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως· pro mox, ilico, εὐθὺς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, σταθμὸς, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione sua manere, εἶναι κατὰ χώραν.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa, orum, σταθμὸς, ἔρυμα, στρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.
Statuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινα.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, τάττω· pro delibero, προαιρέομαι. pro censeo, ψηφίζομαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τό.
Status, a, um, τεταγμένος.
Status dies, ἡμέρα συντεταγμένη, τεταγμένη.
Status, us, conditio, κατάστασις, στάσις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.
Statutum, τὸ καθεστὸς, νόμος, θεσμὸς, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀστὴρ, ἔρος, ὁ.
Stellæ fixæ & errantes, ἀπλανεῖς τε καὶ ἀσταθεῖς.
Stemma, στέμμα, τό.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κοπρικός, κόπριος, κοπρώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.

Stercus, ἀφόδευμα, τό· κόπρος, ἡ· κοπρία.
Sterilesco, ἄκαρπος ἢ στεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτεκνος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere mensam, κατασκευάζειν τράπεζαν ἢ κοσμεῖν.
Sterno, prosterno, καταβάλλω τι· pro occidere, καταστορῆσαι· pro extendo, στρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμὸς, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ στίγμα.
Stilla, σταγὼν, σταλαγμός, ὁ.
Stillicidium, σταλαγμός.
Stillo, στάζω, σταλάζω, ψεκάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· item ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
Stimulatio, κέντημα, οἶστρησις.
Stimulator, ὁ κέντωρ.
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντρειον, λάκτις.
Stipator, ξιφηφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθὸς, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium merere, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
Stipes, κορμός.
Stipo, ἐπάγω, στείβω, πυκνόω.
Stips, stipis, ἀγυρμὸς, ὁ· κέρμα, τό.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφὴ, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
Stiria, σταλαγμὸς συμπαγείς.
Stirpitus, ῥιζόθεν.
Stirps, progenies, γενεὰ, γονή· pro trunco, ῥιζόφυτον.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto, as, are, ἱστάναι, ἑστήκειν· stare promissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· stare sententia, δέδοκται.
Stoice, στωϊκῶς.
Stoicus, στωϊκός.
Stola, στολή.
Stolide, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτηρία, ἀταλαιπωρία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρός.
Stomachor, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τούτων, δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
Stomachus, στόμαχος, οἰσοφάγος· pro iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ στρῶμα.
Strabo, στραβὼν, στραβὸς, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, ἧττα πολέμου.
Stragulum στρῶμα, τό· ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, κάρφη, & κάρφος, ιος, ἡ, & κάρφος.

Stramineus,

Stramineus, καρφίτης, & καρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά.
Stranguria, στραγγουρία.
Stratagema, τὸ στρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομίς.
Strenue, ἀνδρικῶς.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριστεία.
Strenuus, δραστήριος, ἀγχινοείδης, ε, & ἀγχίνωρ, ορος, ὁ· ἀνδρεῖος.
cum Strepitu, βομβηδόν.
fine Strepitu, ἀθορύβως, ἀβρέμως.
Strepitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δοῦπος.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δουπέω.
Stricte, & strictim, ἐπιψαύδην, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σπινθήρ.
Strideo, τρύζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.
Stridulus, ψίθυρος, λιγυρός.
Strigilis, ξύστρα, στλεγγίς, ἡ.
Strigosus, λαπαρός, σκληρός, στριφνός.
Stringere ensem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, strigis, σύρνιον.
Structor, κατασκευαστής, τέκτων.
Structura, κατασκευή, οἰκοδομή.
Struere, *pro* machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινά, ἐνέδρας θέσθαι τινί.
Strues, ὄγκος, σωρός, θημών.
Struma, χοιράς, κραύρα, ἡ.
Struma laborat, κραυρᾷ.
Strumosus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, στρουθιοκάμηλος.
Studeo, σπουδάζω περί τινος, ἐπιτηδεύω ἀρετὴν virtute: προσέχω, προθυμέομαι: *pro* favere, σπουδάζειν πρός τινα.
Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studiose, σπουδῇ, ἐπιτηδές, συντόνως.
Studiosi Philosophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studiosus, σπουδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελής· *pro* fautore, σπουδαστής· *pro* literarum cupido, φιλομαθής.
Studium, σπουδή, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium Philosophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
Studium in aliqua re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
Stulte, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρός, ἀνόητος, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, στύπη, & στύππη, στυππεῖον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupefio, ἐκπλήττομαι τινι, ταράττομαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίσταμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτής, μοιχευτής.
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
Sturnus, ψάρ, ὁ.
Styx, στύξ.
Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω σε τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
Suapte, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
Suasio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suasor, σύμβουλος, εἰσηγητής.
Suasorius, συμβουλευτικός, παραινετικός.
Suaviloquus, ἡδυλόγος, ἡδυεπής.
Suavior, aris, καταφιλέω.
Suavis, e, ἡδύς.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suaviter, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, *osculum*, τὸ φίλημα.
Sub, ὑπό, *cum genit. dat. & acc.*
Sub dio, ὑπ' αἴθρῳ, ὑπαίθριον.
Sub umbra, ὑπὸ προσχήματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subdititius, ὑπόβλητος.
Subditum esse alicui, ὑπό τινι εἶναι.
Subditus, a, um, ἐπιτασσόμενος: *pro* subjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικρατούμενος.
Subdo, is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω· *pro* subjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιστάναι.
Subdolus, ἀπατηλός, ὑπόδολος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλέπτω.
Subductio, λογισμός, ὑπαγωγή.
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι· subire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι· *pro* venire in mentem, ὑπιέναι.
Suber, φελλός.
Subjaceo, ὑπόκειμαι, ὑποτίθεμαι.
Subjectio, ὑποταγή.
Subjectus, *subditus*, ὑπεξούσιος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· *pro* domare, κατεργάζομαι, δαμάω· *pro* commisceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
Subjicio, *suppono*, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω· *pro* subigo, καταργάζομαι, ὑπάγω τινί τι.
Subinde, εἶτα, ἔπειτα· *pro* frequenter, θαμά.
Subirascor, ὑποργίζομαι.
Subito, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑποζυγιώδης, ζύγιος.
Subjugo, as, are, ἔκδοτον ποιεῖν, ὑποτάττω, ὑποχείρια, ὑποζευγνύω.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω· *pro* prodesse, ὠφελεῖν ἄλλους.

Sublicius

Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subligar, subligaculum, περίζωμα, περισκελίς.
in Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimis, μετέωρος, ἄωρος, ὑψηλός.
Sublimitas, μετεωρισμός, ὑψηλότης.
Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
Sublustris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submersus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
Subministro, ὑπεργέω, ὑπηρετέω τινί τι. ὑπαρκέω.
Submisse, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submissio, ταπείνωσις.
Submissus, ταπεινός, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω ἐμαυτὸν τινι· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ἀποκινέω, ὑπεξαίρομαί τι.
Subnascor, ὑποφύομαι.
Subnecto, ὑπεμπλέκω.
Subnitor, ὑπερείδομαι.
Suboleo, ὑπόζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευή.
Suborno, ὑποτιμάω, ὑποκοσμέω· pro clam submittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, προβιβάζω.
Subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίστημι.
Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
Subsannatio, χλευασία, χλευασμός.
Subsanno, as, irrideo, χλευάζω τινα, σκώπτειν, καταμωκάομαι.
Subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
Subscriptio, ὑπογραφή, ὑποσημείωσις.
Subsellia, ἕδραι· τὰ βάθρα.
Subsequor, ἐφέπομαι, ἐπακολουθέω τινι.
Subservio, ὑποδρήσσω, ὑποδιακονῶ.
Subsideo, sedeo, ὑποκαθίζω, ὑφίσταμαι, ὑφεδρεύω.
Subsidiarius, ἐπικουρικός.
Subsidium, ἐπικουρία, βοήθεια.
Subsido, pessum eo, ὑποκαθέζω.
Subsigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.
Subsisto, ὑφίσταμαι, μένω, ἀντέχω.
Subsolanus, ἀπηλιώτης.
Substantia, ὑπόστασις, οὐσία, ὑποκείμενον· pro facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Substantialis, ὑπαρκτικός.
Substerno, is, ὑποστρώννυμι.
Substituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Substitutio, ὑποκατάστασις.
Substo, ὑφίσταμαι.
Substramen, substratus, ûs, ὑπόστρωμα.
Substringo, καταστέλλω.
Subsum, ὕπειμι, ὑπείκω.
Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπό, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλύσκομαι, ὑπεκφεύγω· subterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, κατάγειος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, προστίθημι.
Subtilis, λεπτός, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtiliter, λεπτῶς.
Subtiliter differere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
Subtristis, ὑπόλυπηρός.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινι, συλλαμβάνω σοι, ἐπικουρέω τινι.
Subvereor, ὑπευλαβέομαι.
Subversio, ἀνατροπή, καταστροφή.
Subverto, καθαιρέω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντήριον.
Subulcus, ὑφορβός, ὑοβόσκος.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄστει παρακείμενος.
Suburbium, προάστειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἀντίδρομος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι περιουσίαν τινός, in bonis alicui succedo; ἐκδέχομαι· successit ex animi sententia, ὑπήκουσε τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
Succenseo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινι, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.
Successio, διαδοχή, διάδεξις.
Successive, ἐκ διαδοχῆς.
Successor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Successus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succincte, ἐπὶ κεφαλαίου, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.
Succino, ὑπᾴδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succisivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succosus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succresco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόκοιτος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπόκειμαί τινι, ὑποκατακλίνομαί τινι· ἡττᾶσθαι ἔρωτος, succumbere amori: ὑποπίπτω.
Succurro, βοηθέω τινι, ἐπικουρέω, ἐξαρκέω, ἀμύνω σοι· pro in mentem venire, ὑπέρχεσθαι τινί τι.
Succus, χυλός, χυμός, χύλισμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, ῥινόμακτρον.

Sudari-

Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑποκαυστόν.
Sudes, χάραξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρώς, ἐφίδρωσις.
sine Sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum, i, τὸ αἴθριον, εὐημερία.
Suesco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐτάρκης, ἱκανός.
Sufficienter, ἀποχρώντως, ἀρκούντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi satis sunt; ἐξαρκεῖ τινι· pro subministrare, ἐπαρκεῖν· pro substituere, ὑφιστάναι τινα, ἀντικαθίστημι.
Suffigo, προσπερονάω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen, inis, ὁ ἐποχλεύς.
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, ἡ πνίξ, ἀπόπνιξις, ἀγχόνη.
Suffoco, as, πνίγω, ἐμπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffossio, ὑπορυγή.
Suffragatio, ψηφοφορία, ψῆφος.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζομαί σοι, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταδύσωπῶ.
Suffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
Suffusio, ὑπόχυσις.
Suggero, suppedito, ἐπαρκέω, συμβάλλω τινι λόγον, alicui verba: ὑπομνῆσαι τινά τι, ὑποτίθεμαι.
Suggestus, βῆμα, ἀκροατήριον.
Sugillatio, ὑπωπιασμός, ὕβρισμός.
Sugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθείς.
Sugillo, ὑπωπιάζω· pro contumelia afficio, καθυβρίζω τινα, λοιδορέω, βλασφημέω.
Sugo, θηλάζω, μυζέω & -άω, ἀμέλγω.
Sui, genit. ἑαυτοῦ.
Sui juris esse, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος.
Suile, ὁ συφεός.
Suillus, ὁ ὕειος· ὕειον κρέας, suilla caro.
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
Sulcus, αὖλαξ.
Sulphur, θεῖον, θεάφειον, θέειον.
Sulphureus, θειώδης.
Sum, εἰμὶ, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
Sum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
Sumen, ἦτρον, ἐπιγάστριον.
Summa, κορυφὴ τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ὥστε ὅλον εἰπεῖν.
Summe, εἰς τὰ μάλιστα.
Summitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
Summopere, μάλιστα.
Summoveo, ἀποκινέω.
Summum bonum, τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν.
ad Summum, τὸ μέγιστον, τὸ σύμπαν.
Summum, τὸ ἄκρον.
Summus, ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος.
Sumo, is, λαμβάνω, αἱρέω· pro arrogo, ἀπονέμω ἐμαυτῷ· pro eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuose, δαπανηρῶς.
Sumptuositas, πολυτέλεια.
Sumptuosus, δαπανηρός, πολυτελής.
Sumptus, us, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανᾶν.
Suo, ῥάπτω, ἀκέομαι.
Suo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ.
Suo tempore, ἐν δέοντι, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευή, σκεῦος.
Super, ἐπὶ, ἐν, dat. ὑπὲρ, accus. vel gen. κατὰ, cum genit. adverb. ὕπερθεν.
Superabilis, ὑπερβατός, εὐνίκητος.
Superaddo, ἐπιπροστίθημι, προσεμβάλλω.
Superbe, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχή, ἀλαζονεία, ἀγλωορία, ἀγερωχία.
Superbiloquentia, μεγαληγορία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανεύω, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι, τυφόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζὼν, μεγαλόφρων.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾶν.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρύς· pro superbia, ὑπερηφανία.
Superemineo, ὑπερέχω.
in Superficie, ἐπιγραφῶς.
Superficies, ἐπιπολή, ἐπιφάνεια.
Superflue, περισσῶς.
Superfluitas περισσεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περισσός, ὑπέρπλεως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι.
Superimpono, ὑπερεντίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπεμφορέω.
Superior sum, πλεονεκτῶ σε τούτῳ, περιέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
Superne, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω· pro vinco, κρατέω τινος, νικᾶν, ὑπερνικάω· Item supervivo, περιγίνομαι.

Super-

Superpono, ἐπιτίθημι.
Superscribo, ἐπιγράφω.
Superscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Supersedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
Supersilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superstes, περιγενόμενος, ἐπιζῶν, περιών.
Superstes sum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
Superstitio, δεισιδαιμονία, ἐθελοθρησκεία.
Superstitiose, δεισιδαιμονίως
Superstitiosus, δεισιδαίμων, δεισίθεος.
Superstruo, ἐποικοδομέω.
Supersum, περίειμι, περιγίνομαι. Item περισσεύειν.
Supervacaneum est, μάτην ἐστι.
Supervacuus, μάταιος, περιττός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιώμιον.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμός, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τι, χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, *satis est*, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐκπλήρωμα.
Suppleo, ἐκπληρόω, ἀναπλήθω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν θεόν.
Suppliciter, ἱκεσίως.
Supplicium, *pro* pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis constituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo sumere, μετέρχεσθαί τινα.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσκυνέω, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, καταικροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Suppostititius, ὑποβολιμαῖος.
Suppressa voce, σιγῇ.
Suppressio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, *cohibeo*, ἐπέχω, καταστέλλω· *pro* occultare, ἐπικρύπτειν τι.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἐμπύημα.
Suppuro, ἐμπυόω, πυόω.
Supputo, *computo*, λογίζομαι.
Supra, *præpos.* ὑπὲρ, *acc.* ἐπὶ, παρὰ, *cum genit*: πρὸς, *dativ.* *Aliquando est adv.* ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile est, παρὰ πίστεως.
Supra dictum, ὃ καὶ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν· παρὰ τὸ μέτριον.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιστος, ὑπέρτατος.
Sura, γαστροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaster, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdesco, κωφάομαι, ἀποκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοΐα.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίστημι, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαστός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίσταμαι.
Sursum, ἄνω, ἐς τὸ ἄνω.
Sursum deorsum, ἄνω καὶ κάτω.
Sursum versus, ἐς τὰ ἄνω.
Sus, suis, ὗς, σῦς.
Susceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχή.
Susceptor, ὑποδέξιος, ὑποδοχεύς.
Susceptum, ἐγχείρημα, ἔργον.
Suscipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suscipio, παραδέχομαι τινα, ἀναιροῦμαι πόλεμον, *bellum*: ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suscito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίστημι.
Suspectum esse alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suspectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suspectus, ὕποπτος.
Suspendium, κρέμασις, ἀνασταύρωσις.
Suspendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμᾶν τινα ἐκ δένδρου, ex arbore: & *pro* differre rem, ἀναβάλλειν τι ἐς τι.
Suspensus, *dubius*, ἄπορος.
Suspicio, ἀναβλέπω, *pro* admirari, θαυμάζειν, ἄγασθαί τινα τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· *pro* suspectum habere, ὑφορᾶσθαί τινα.
Suspicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suspiciosus, ὑποληπτικὸς, ταχύποπτος.
Suspiciose, ὑπόπτως.
Suspicor, καταδοξάζω, οἴομαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω
Suspiriosus, ἀσθματικός.
Suspirium, στέναγμα, συνοχή.
Suspiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, συνοχέζομαι.
Susque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
Sustentaculum, ἔρεισμα, βάσις, στήριγμα.
Sustentatio, ὑπομονὴ, ἀποστήριξις.
Sustento, ἀνέχω· *pro* tolerare, ὑπομένειν· *pro* alere, τρέφειν.
Sustineo, ἀνέχω· βαστάζω, *idem quod* pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
Susurro, ψιθυρίζω τινί.
Susurro, onis, ψίθυρος, ψιθυριστής.
Susurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὅς, ἥ, ὅν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.

Syllogismus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylvesco, ὑλομανέω, ξυλομανέω.
Sylvester, ὑλόεις, ὀρεινός.
Sylvosus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncere, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινής, ἀνυπόκριτος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopsis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TAbanus, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος, ἐπιστολεύς.
Taberna, οἴκημα· pro diversorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ φθίσις, φθόη, ἀτροφία, τῆξις.
Tabesco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικός, μαρασμώδης.
Tabificus, φθιτικός, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλάξ, σανίς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulata, σανιδώματα, ἴκρια, τά.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacite, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπή, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, *qui tacet*, ὁ σιωπῶν, σιωπηκός· *pro eo* quod tacetur, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἀφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio, onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis, e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιόσδε.
Talis qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἷόσπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Taliter, τοιούτως.
Talitrum, σκανδαλισμὸς, κονδυλισμός.
Talorum lusus, ἀστραγαλισμός.
Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
Talus, ἀστράγαλος, πτερνός.
Tam, τοσοῦτον, οὕτως ὡς.
Tam quam, τόσον ὅσον, οὕτως ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametsi, κἄν, καίτοι, εἰ καί.
Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τέλος γ' οὖν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεί, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti, quanti, περὶ τοσούτου, περὶ ὅσου.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantisper donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἄν.
Tanto, quanto, τοσούτῳ, frequente ὅσῳ, *vel* ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantopere, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abest, τοσούτου δεῖται.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus, quantus, τηλικοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, τάπις.
Tarde, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
Tardesco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεῖα.
Tardius, βραδύτερον.
Tardiusculus, βραδύτερός πως.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, δηθύνω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartareus, ταρτάρειος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. *Item* reprehensio, ἐπιτίμησις.
Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαί τινος· καταμέμφομαί τινα· *pro* æstimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφή, στέγη, στέγος.
Tectus, a, um, κρύφιος, ἀσαφής.
Tecum, μετὰ σοῦ.
Teda, δᾶς, δᾳδίον.
Teges, φορμὸς, φορμίς, ψίαθος.
Tegmen, περιβολή, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω· *pro* abscondo, κρύπτομαι· *pro* conservare, ἀσφαλίζειν.

Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱστὸς, ὁ· ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.
extra Teli jactum esse, ἔξω βέλους ἑστώς.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν ἡ.
Telum, βέλος, τό· τόξευμα, ἀκόντιον.
Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.
Temerè, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μέθυσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, onis, ῥυμὸς, ἐφόλκαιον, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μίξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperate, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατής.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκιρνάω, κεράννυμι· pro abstinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempestas tempus, χρόνος, ὥρα· pro cœli inquietiore statu, χειμὼν, χειμασία.
Tempestivè, εὐκαίρως.
Tempestivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempestuosus, θυελλώδης.
Templi vestibulum, πρόναον.
Templum, νεὼς, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.
Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου· ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνου.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ δέοντι· ἐν δέοντι.
Tempori servio, δοῦλός εἰμι καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ· καιρὸς, ὁ· ὥρα.
Tempus succisivum, πάρεργον.
Temulenter, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, ὑγρὸς, ὁ· οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenacissimæ memoriæ, μνημονικός.
Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenaciter, σμικρολόγως.
Tenax, ἰξώδης· pro avaro, φειδωλὸς, ῥυπαρός, tenax propositi, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἴς τι, vel πρός τι.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, extendo, τείνω, συντείνω· pro ire, δύνω.
Tenebræ, σκότος. τό· σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑποκρύπτω τι· ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricosus, Tenebrosus, σκοτεινὸς, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς. ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τι· κρατέω τι· pro possidere, κατέχειν.
Teneor, obligatus sum, κατέχομαί τι.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ, τρυφερὸς, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραστὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω. πειράομαί τινος· πεῖραν λαμβάνειν, ἀποπειρᾶν ποιοῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς. λιτὸς, ψιλός· pro paupere, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λιτότης, λεπτότης, πενία, σπανία.
Tenuiter, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, usque ad, μέχρι, genit.
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.
Tepesco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter fœlix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τορέω.
Teredo, τερηδών, σκὼξ, θρίψ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiversatio, ἡ τοῦ νώτου στροφή.
Tergiversator, περικάμπτης.
Tergiversor, στρέφομαι, ἀναστέλλεσθαι, ἐνδοιάζομαι, νωτίζω.
Tergo is, σμήχω, ὁμόργνυμι.
à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, in plur. τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σκῦτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, σύντρεις.
Tero, consumo, τρίβω, συντρίβω, & -ομαι, τρύχω, ψώχω. terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι. χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terra marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræmotus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, terrestris, γεώδης, ἐπίγειος. ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δειδίττομαι, ἐκπλήττω τινα, πτοέω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
Terriculamenta, φόβητρα, τά.

Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.
Terrigena, βροτὸς, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρὸς, τοπαρχία, χωρίον.
Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθεὶς.
Terror, φόβος, ὁ· δέος, τὸ· ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαι τινὶ· φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio, as, τριττόω, τριττεύω.
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τεταρτημόριον.
Tessera, κύβος, σύμβολον.
Tesseris lusito, κυβεύω.
Testa, κέραμος, ὄστρακον.
Testaceus, κεράμινος, ὀστράκινος.
Testamentarius, ῥαδιουργὸς, διαθηκογράφος.
Testamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Testamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testem subornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Testes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προσβάλλεσθαι μάρτυρας.
Testes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παρασχεῖν.
Testiculus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Testificor, μαρτυρέω τινί.
Testimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Testis, μάρτυρ, μάρτυρος· item, ὄρχις.
Testor, μαρτυροῦ τινι· μαρτύρομαι· pro suppliciter petere, ἱκετεύω τῶν θεὸς· pro testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testudo, χελώνη, χελώνη.
Teter, βλοσυρὸς, δυσώδης.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρὸς.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω· pro componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πλεκτός.
Textor, πλοκεὺς, ἱματουργὸς, ὑφάντης.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντός.
Textus bene, εὔπλοκος.
Textus & textura, ὕφανσις, συμπλοκὴ, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θερμαί.
Thesaurum colligo, θησαυρίζω.
Thesaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτὸν.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrsus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, καυσία.

Tiberis, τίβερις.
Tibia, κνήμη· pro instrumento musico, αὐλὸς, δόναξ.
Tibia canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημὶς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητὴς, χοραύλης.
Tignus vel tignum, ἡ δοκὸς, ἴκριον.
Tigris, fera, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum est, ne, δέος ὅτι μή· κίνδυνος ὅτι μή.
Timeo, φοβοῦμαι τὸν θεὸς, Deos. περί τινος, de aliqua re, ὑπὲρ σου, tibi. δειλιάω, δειλιάζω, δίω, περιδέομαι, ὀῤῥωδέω.
Timide, φοβερῶς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ· δέος, τό.
Timidus, δειλὸς, φοβερὸς, ἐπιδεής.
Timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
Tinctor, βαφεὺς, ῥαγεὺς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφὴ, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σὴς, βρῶσις.
Tineosus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρώζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμὸς, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ὁ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμὸς, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω, & -ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubanter, παραφόρως, σφαλερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δόνησις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, ψελλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem sumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας ταχθῆναι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, φορητὸς, ἀνάσχετος, τλητὸς, εὐφόρητος.
Tolerabiliter, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχὴ, ὑπομονὴ, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακά· πάσχω τι, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.
Tollere de medio, ἐκποδὼν ἀιρεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, εὐδρόμως, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, πέκω.
Tonitru, βροντὴ, βρόμος.
Tono, as, βροντάω.
Tonsilis, καρτός.
Tonsillæ, παρίσθμια, ἀντιάδες.
Tonsor, κουρεὺς, κορσεύς.
Tonstrina, κουρεῖον, κορσωτήριον.

Tonsura,

Tonsura, κουρά, πέξις.
Tonsus, κουρεύς, κορσοκόμης.
Tonus, τόνος.
Tophus, πῶρος.
Torculare, ληνός, πιεστήρ.
Tormentis subjicere, παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτής, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινόω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Torosus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκος, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, κατοκνέω, νωθρεύω.
Torpidus, ναρκώδης, βλακώδης.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυκλόω, βασανίζω, ὑβρίζειν τινα.
Torques, ἁλύσιον, στρεπτός.
Torrens, χείμαρρος, ὁ· χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἄνικμος, ἐκκαιόμενος.
Torris, δᾳς, δαλός.
Torte, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστής, δημόκοινος.
Tortuosus, στρεβλός, ἑλικοειδής.
Tortus, διεστραμμένος, βασανισθείς.
Torve inspicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβάς, στιβάδιον· pro eminentiâ musculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπός, γοργωπός, δεινωπός.
Tostus, ὀπτημένος, φωχθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τοσοίδε.
Tot, & tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in Totum, τὸ πᾶν, παντάπασι, δι' ὅλου.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής.
Totus est in his, πᾶς ἐστὶν ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικόν, δηλητήριον φάρμακον.
Trabea, ἁλουργίς, ἰσθος· τήβεννα περιπόρφυρος.
Trabeatus, ἁλουργίδι κεκοσμημένος.
Trabs, δοκός, ἡ· δοκίς.
Tractabilis, ἁπλοῦς, ψηλαφητός, εὐπειθής.
Tractatio, tractatus, μεταχείρισις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκηδόν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι. pro convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν· tractare aliquem humaniter, φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι.
Tractus, ûs, *regio*, *plaga*, χώρα, κλίμα· pro serpentum progressu, συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω· pro scriptis mandare, & tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
Traduco, μετάγω· pro vitupero, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragice, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω· pro ducere, ἄγω· pro allicere, ἀφελκύειν. pro differre, ἀναβάλλεσθαι.
Trajectio, πόρθμευσις, διάβασις,
Trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω· pro transeo, περαιοῦσθαι· pro transfigo, διελαύνω.
Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
Trama, κρόκη.
Trames, στίβος, τρίβος.
Tranquille, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquilitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo sum animo, εὐθυμέω, ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
Tranquillus, *de mari*, γαληνός, νήνεμος, ἀχείμαστος. pro miti, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, *cum genit.*
Transalpinus, ὑπεράλπειος.
Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
Transcriptio, μεταγραφή.
Transcurro, μετατρέχω, διαδραμῶ.
in Transcursu, ἐν παραδρομῇ.
Transenna, κιγκλίς.
per Transennam, *id est*, obiter, ἐν παρόδῳ.
Transeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι. transire silentio, διαλείπειν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμέω· pro interpretari, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
Transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερπηδάω.
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
Transigo, διαπράττομαι, διάγω, διατελέω, μετάγω· pro controversias dirimere, ἐκλύειν τὴν ἔριν.
Transilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παρέρχομαι, ὑπερθορέω.
Transitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Transitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Translata ad verbum, μεθερμηνεύματα κατὰ λέξιν.
Translatio, μεταφορά, μετάθεσις.
Translatitius, μεταστατικός.
Transluceo, διαφαίνω.
Translucidus, διαφανής.

Trans-

Transmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Transmigratio, μετοίκησις.
Transmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
Transmissio, μετάπεμψις.
Transmissus, ûs, διάβασις.
Transmitto, δίημι, διαπέμπω : pro trajicio, διαπορθμεύω.
Transmutatio, μετάστασις, ἐπεξίωσις.
Transmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Transnato, διανήχομαι.
Transpono, μετατίθημι, μετάγω.
Transporto, διακομίζω.
Transtrum, ζυγὸν, σέλμα, θρᾶνος.
Transvectio, διακομιδή.
Transveho, διακομίζω.
Transversus, a, um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Transvolvo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, περίτρομος.
Tremefacio, ἐκπλήττω.
Tremendus, φοβερὸς, φρικτὸς.
Tremo, tremisco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμὸς, σεισμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.
Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepidè, ἐντρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβοῦμαι, φρίττω.
Trepidus, περίφοβος, περιδεὴς, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangularis, triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, *ex eadem tribu*, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαστήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω : pro imputare, ἀνατίθημι. σοὶ τοῦτο.
Tribus, φυλὴ, ἡ· φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑπόφορος, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορά, φόρος, ὁ τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν προστάττειν.
Tributum solvere, φόρον τελεῖν, *vel* εἰσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Tricesimus, τριακοστός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.

Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς χρόνος.
Trifariam, τριχῆ, τριχῶς.
Trigesimus, τριακοστός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, αἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλοῦς, τριπλάσιος.
Tripliciter, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, προχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Tristis, σκυθρωπὸς, λυπηρὸς, λυπούμενος : pro sævo, ὠμὸς, δεινός.
Tristitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Tristitia afficio, λυπέω σε, ἀνιάω.
Tristor, tristis sum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἄχθομαι τινος, & ὑπέρ τινος.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici messis, πυροτομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχὸς, τροχίλιον.
Trochus, τροχὸς, ῥόμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αὐτοῦ ἱστάναι, de eo.
Tropus, ὁ, τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ· σφαγή.
Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικός, ὁ.
Trudo, ὠθέω, & -ομαι.
Trulla, τύκος, τύχος, ἀμὶς, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπείς.
Trunco, μασχαλίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, στέλεχος, κορμός.
Truncus, a, um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
Trusatilis mola, χειρομύλων.
Trutina, πλάστιγξ, ῥυτάνη, ζυγὸς σταθμός.
Trutino, σταθμάομαί τι, σταθμίζω.
Trux, ἀπηνὴς, ὠμός.
Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber, eris, ὄγκος, οἴδημα.
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubulus, σωληνίσκος, σιφώνιον.
Tubus, σωλὴν, σίφων.

Tueor, περιΐσαμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum, *cum*, μὲν, δέ.
Tum demum, τότε δὴ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω· *pro* superbire, ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, splendore generis.
Tumesco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τό· οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuario, ἐκ τοῦ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuose, θορυβωδῶς.
Tumultuosus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ· ταραχή.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ· ὄχθος· *pro* sepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα, ἐν τῷδε.
Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν, ῶνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπὲρ σοῦ, ἀντὶ σοῦ.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτοῦ.
Turba, *seditio*, τύρβη, ταραχὴ, θόρυβος. *pro* multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτής.
Turbidus, θολερὸς, ὀχληρός.
Turbinatus, κωνοειδής.
Turbo, ταράττω, διοχλέω, κυκάω.
Turbo, inis, στρόβιλος, βέμβιξ, τρόχος· ventus, λαῖλαψ.
Turbulente, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκοῦμαι, οἰδέω.
Turgesco, ὀγκοῦμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ· στίξ, χός.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, ἀσχήμων.
Turpiter, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη, δυσείδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὔπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγὼν, ἡ.
Tus, λίβανος.
Tussio, is, ire, βήττω, χελύττω.
Tussis, βήξ, ἡ.
Tute, σὺ αὐτός.

Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tutò, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor, oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀκίνδυνος.
Tuus, σὸς, σφωΐτερος.
Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθάπτεσθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς, ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος στρατιώτης· *pro* quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομύστης.
Tyrocinium, πρωτοπειρία, κάθησις.

V.

VAcans, σχολάζων, σχολαῖος.
Vacat mihi, εὐσχόλως ἔχω, σχολή ἐστι.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολή.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βοῦς, δάμαλις.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἔν τινι, σχολὴν ποιοῦμαι πρός τι· *pro* vacuum esse, κενόν εἶναι· vacare culpa, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἀργός.
Vade, ἔλθε, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deserere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾶν.
Vado, is, eo, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador, aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadosus, πορώδης, διαβατός.
Vadum, πόρος.
Væ, οἴ, οὐαί, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κακότεχνος.
Vafre, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafricies, πανούργημα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορά, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κολεός.
Vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
Vagitus, βάβαξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, περινοστέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.

Vah, φεῦ, ἰὼ, βαβαί.
Valde, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde bene, εὖ μάλα.
Vale, ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάσσομαί τινι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν εἰπῶ.
Valens, *sanus*. εὔρωστος, ὑγιὴς, ἐρρωμένος· *pro* potenti, ἐνεργητικὸς, ἰσχυρός.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· *pro* pollere, ἰσχύειν πλέον· de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, talento.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
Valetudinarius sum, καχεκτέω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια, εὐρωστία.
Valetudo adversa, ἀῤῥωστία, νόσος, ἡ.
Valide, ἰσχυρῶς.
Validissime, κράτιστα.
Validius, ἰσχυρότερος.
Validus, εὔρωστος, εὐσθενής.
Vallis, ἄγκος, τό· αὐλὼν, φάραγξ.
Vallo, as, περιβάλλομαι, περιταφρεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ περίφραγμα.
Valor, oris, *pretium*, τιμή.
Valva, δικλίς.
Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, εἰκαιοσύνη, ψεῦδος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vannus, λίκμος, λικμητήριον.
in Vanum laborare, ματαιοπονεῖν.
Vanus, κενὸς, μάταιος· *pro* stulto, φιλαλάζων· *pro* mendace, ψευδολόγος.
Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor, oris, ἀτμὸς, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιστήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω.
Vappa, ἐκτετριμμένος ἢ ἐξεστηκὼς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
Variatim, πεποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παραλλαξις.
Varicor, διαβαίνω ἢ διΐστημι τὰ σκέλη.
Varie, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμὸς, πολυειδία.
Vario, *distinguo*, ποικίλλω, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam: ἀλλοιόω, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος, πολύχρους, παντοδαπὸς, αἰόλος.
Varix, ὁ κιρσός.
Varus, ὁ βαιβός.
Vas, vasis ἄγγος, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ὅμηρος· vades constituere, ἐγγυητὰς καταστῆσαι τινι· vades accipere, ὁμήρας ἐχέγγυα λαβεῖν.
Vasa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vasculum, σκευάριον, ἀγγείδιον.
Vasculum angusti oris, βομβύλιον.
Vastatio, πόρθησις, ἀνάστασις, ἐρήμωσις.
Vastator, πορθητὴς, λυμαντήρ.
Vastatrix, λυμάντειρα.
Vastatus, a, um, ἐρημωθεὶς, λυμανθείς.
Vastitas, μέγεθος, τό· ἀμετρία· item ἐρημία.
Vasto, πορθέω, ἀναστάτους ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πέρθω, δηϊόω.
Vastus, ἀχανὴς, ὑπερμεγέθης· *pro* deserto, ἔρημος, ἀνάστατος.
Vates, μάντις, μάντις, ὁ· οἰωνοσκόπος.
Vates verus, ἀληθομάντις.
Vaticinium, & vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντεῖος, μαντικός.
Uber, *fertilis*, ἄφθονος, εὔφορος· *pro* mamma, οὖθαρ, θηλὴ, μαζός.
Ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
Ubertas, εὐπορία, εὐφορία, εὐθηνία.
Ubertim, εὐπόρως.
Ubi, ποῦ, ὅπου, ὅπη, ἔνθα· *pro* postquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
Ubi ubi, ὅπου ἂν, ἔνθα ἄν.
Ubicunque, ὅπου ποτὲ, πανταχῆ.
Ubinam, ποῦ κῆχος, ποῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχοῦ.
Ubique locorum, πανταχοῦ γῆς.
Ubivis, ὁπουοῦν, ὁπουποτὲ, πανταχοῦ, ὅπου ἂν βούλῃ.
Udus, ὑγρὸς, ἔφυγρος, ἔφυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀφρόνιτος, ἄνους, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικός.
Vectigal, πρόσοδος, φόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀπαιτεῖν.
Vectigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλίον.
Vecto, ἐποχέω.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορτηγὸς, ἐπιβατικός.
Vectura, ἀγώγιμον, φορὰ, ἡ.
Vectus, ὀχηθείς.
Vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
Vegeto esse corpore, εὐσωματεῖν.
Vegetus, εὐεξος, ἐῤῥωμένος, εὐκίνητος.
Vegrandis, δυσαύξητος.
Velia, ἡ ὁδὸς, ἡ λαοφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementer, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἢ, εἴτε, εἴτ' οὖν.

Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱςία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέ@.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, περικάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμέν@.
Veles, ἀψίμαχ@.
Velifer, ἱςιοφόρ@.
Velificatio, πέτασις ἱςίε.
Velifico, ἱςιοδρομέω.
Velificus, ἱςιοδρόμ@.
Velitaris, γυμνητικός.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία· rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω· pro rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμός, λοιδορία.
Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω· pro accusare, διασύρεσθαι.
Vello, is, τίλλω, radicitus, ἐκριζόω.
Vellus, eris, πόκ@, κώδιον, μαλλός.
aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
Velo, as, tego, σκεπάζω, καλύπτω· pro vestire, περιβάλλειν. pro abscondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.
Velociter, διὰ τάχες, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ὠκύς, ὀξύς, θοός.
Velum, σκέπασμα, ἱςίον, παραπέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾶν ἱςίον.
Veluti, ὡσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷον.
Veluti, exempli gratia, ὅσον παραδείγματος χάριν.
Vena, φλὲψ, βός.
Venabulum, προβόλιον, ὑσσὸς, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πράσιμ@, ὤνι@, ὠνητός.
Venaliter, ὠνητῶς.
Venam seco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων.
Venarum sectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικός.
Canis venaticus, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio & aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτὴς, θηρατής.
Venatorius, θηρευτικός.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus, us, θήρα.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, τιμαλφὴς, ὠνητός.
Vendico, ἰδιοποιοῦμαι. ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, honorem. προσποιοῦμαι· ἀποδίδωμι ἑκάςῳ τὸ προσῆκον, suum cuique tribuo. ἀντιλαμβάνω.
Venditare se cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτὸν τινι· χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πωλὴ, ἀπεμπολὴ, πρᾶσις.
Vendito, ἀπεμπολάω, πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo, is, πωλέω, ὀλίγου τι, parvo precio: πιπράσκω, ἀποδίδομαί τι.
Venefica, φαρμακίς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμακεῦσις.
Veneficus, a, um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακεὺς, γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
Veneno, as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀπολλύειν τινά.
Venenosus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, vendor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμι@ διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate. αἰδέσιμ@, σεμνὸς, ἔνδοξ@.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμεν@.
Venerandus, σεβαςέ@.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαςής.
Veneratus, σεβασθείς.
Venereus, ἀφροδισιαςικός.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τὸς φίλες, amicos. θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἐξεσία.
Venialis, συγγνώμης ἄξι@.
Veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινι.
Veniam consequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐςί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκει οἴκοθεν, ex domo: ἀφικνέομαι πρός τινα, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηράομαι, θηρεύω.
Venosus, φλεβώδης.
Venter, tris, γαςὴρ, ἡ· κοιλία, λαπάρα.
Venter imus, ὑπογάςριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω, καταπνέω.
Ventito, φοιτάω.
Ventosus, ἀνεμώδης, ἀνεμόεις. pro inflato, κενός.
Ventrale, ἐπιγάςριον.
Ventri deditus, γάςρις, γαςρίδουλ@.
Ventricosus, γαςρώδης, γαςροειδής.
Ventriculus, γαςέριον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventrosus, γαςρώδης.
Venturus, ἐλευσόμεν@.
Ventus, ἄνεμ@, πνεῦμα, ψύχ@, ἀήτης.
Ventus secundus, ἐπίφορ@ ἄνεμ@.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέω, ἀποδίδομαι.
Venus, ἀφροδίτη, κύπρις, κυθέρεια.
Venustas, εὐαρμονία, κοσμιότης· pro gratia χαριεντισμός.
Venuste, χαριέντως, σεμνῶς.
Venusto, καλλύνω.
Venustus, ἐπαφρόδιτ@, χαρίεις.
Veprecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.

Ver, ἔαρ, ἐαρ. ατ@, τὸ ἦρ, ρ@, τὸ Vere, ἐν ἦρι, ἔαρ@.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορ@.
Verax, ἀληθινός.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbascum, φλόμ@.
Verbena, ὁ περιστερεών, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber, is, μάστιξ, αἰκισμα.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ ῥαβδεία.
Verbero, μαστιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratia, λόγου χάριν.
Verbosè, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλογία.
Verbosus, πολυλόγ@, πολύμυθ@.
Verbum de verbo, ἀυτολεξεί, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπ@, ῥῆμα, λόγ@.
Verè, ἀληθῶς.
Verecunde, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδώς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμ@.
Veredus, ἵππ@ ταχύδρομ@.
Verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμ@, εὐλαβητέ@.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δέδιω, εὐλαβέομαι τι.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι.
Veridicus, ἐτυμολόγ@.
Verisimilis, εἰκὼς, πιθανός.
Verisimiliter, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, a, um, αἰδεσάμεν@.
Vermibus scateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκωθεὶς, διαπεποικιλμέν@.
Vermiculor, σκωληκοῦμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, στρόφ@.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminosus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna, æ, οἰκότριψ, οἰκογενής.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ὁ ἐπιχώρι@.
Vernilis, δουλοπρεπής.
Verniliter, δουλοπρεπῶς.
Verno, as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἠρινὸς, ἠρινός.
Verò, ſanè, μέντοι, δέ μήν, γέ τοι.
Verpus, λειπόδερμ@.
Verres, ὁ χοῖρ@ ἄῤῥην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro, is, *trabo*, ἑλκύω, ἕλκω. pro ſcopis purgo, κορῶ τι, σαρόω.
Verruca, ἀκροχορδών.
Verrucis infeſtari, μυρμηκιᾶν.
Verrucoſus, ἀκροχορδόνων μεστός. item βυνώδης.

Verſatilis, παλίνδρομ@, στρεπτὸς, δινωτός.
Verſatio, δίνησις, περιστροφή.
Verſicolor, ποικίλ@.
Verſiculus, στιχίδιον.
Verſificatio, ἐποποιΐα.
Verſificator, ἐποποιός.
Verſifico, ἐποποιέω, ῥαψῳδέω.
Verſio, στροφή.
Verſipellis, ποικιλόμητις.
Verſo, κυκλέω, κυκλοφορέω, στρέφω· pro volvo, κυλίω· verſari animo, διανοεῖσθαί τι.
Verſor, διατρίβω ἔν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magna paupertate: διάγω, στρέφομαι.
Verſura, στροφὴ, καμπή· pro mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τοῦ δανειστοῦ.
Verſuram tradere, τόκον ἐκτίνειν.
Verſus, *carmen*, ἔπ@, μέτρον.
Verſus, *Præpoſ.* πρὸς, *cum genit.* εἰς, *cum accuſ.*
Verſutè, πανούργως.
Verſutia, πανουργία.
Verſutus, πανοῦργ@, στρεβλὸς, στροφαῖ@, ἀγκυλομήτης, πολύτροπ@.
bene Vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γίγνοιτό σοι.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλ@, ἀστράγαλ@.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Vertens, στρέφων.
Vertex, στρόβιλ@, δίνη· pars ſumma, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex, capitis, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιᾶν, σκοτοδινιᾶν.
Vertiginoſus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, περιέλιξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω·
Veru, ὀβελός.
Vervactum, ὁ νέατ@.
Veruculum, ὀβελίσκ@.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημέν@.
Verum, ἀληθές, δίκαιον, ἐπιεικές.
Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verùm, γέ μήν, ἤ, καίτοι, ἀλλὰ ὅμως.
Verum, enimvero, οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ γὰρ τοι ἀλλά.
Veruntamen, οὐ μὴν δὴ, οὐ μὴν ἔτι.
Verus, ἀληθὴς, ἀκριβὴς, ἐτυμ@· pro veridico, ἀληθινός pro nativus, γνήσι@.
Verutum, ὀβελός.
Veſania, παραφροσύνη, μανία.
Veſanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Veſanus, παράφρων, μανιώδης.
Veſcor, ἐσθίω, σιτοποιοῦμαι καρπὸν, fructu: ἔδομαι, βόσκομαι.
Veſcor carne, ζωοφαγέω.
Veſcus, a, um, ἐδώδιμ@.
Veſica, κύστις, κύστη, φύση.
Veſpa, ἀνθρήνη.
Veſper, ἕσπερ@.
Veſpera, ἑσπέρα, δείλη.
ſub veſperam, ὑπὸ δείλης.
Veſperaſcit, ἑσπέρα γίνεται.

Veſperi,

Vesperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Vespertilio, νυκτερίς.
Vespertinus, ἑσπερινὸς, ὄψιος.
Vespillo νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
Vesta, ἑστία.
Vestales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Vester, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Vestiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Vestiarius, i, ἱματιοφύλαξ.
Vestiarius, a, um, ἱματικός.
Vestibulum, πρόδομος, προπύλαιον.
Vestigator, ἰχνευτής.
è Vestigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
Vestigium, ἴχνος, τὸ ἴχνιον, βῆμα pro cujusque rei indicio, σημεῖον.
Vestigo, ἰχνεύω, ςιβεύω τι.
Vestimentum, ἱμάτιον, ἐπίβλημα.
Vestio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Vestis, ἐσθὴς, ἔσθημα, περιβολὴ, ἱμάτιον.
Vestis pellicea, εἷμα ἐμποιμνον.
Vestis vilis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκωμα.
Vestitus, ἱματισμὸς, ςολισμός.
Vestitus, a, um, ἱματισμένος.
Vestras, ὑμεδαπός.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπεςρατευμένος.
Veterator, παλιμπρατος, πανοῦργος.
Veteratoriè, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veturnosus, ληθαργικός.
Veternus, λήθαργος, καταφορά.
Vetero, as, γηράσκω.
Vetitum est, ἀπείρηται, ἀπεῤῥήθη.
Vetitus, ἀπαγορευθείς.
Veto, as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραΐδιον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, γεραιός.
Vetustas, ἀρχαιότης.
Vetustate confectus, παλαιούμενος οἶνος, vinum.
Vetuste, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λυμαντήρ.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexor, ταλαιπωρέω, κακόω τινὰ, περισπάω, ἀνιάω, ἐνοχλέω.
Via, ὁδὸς ἡ πορεία.
Via publica, ἁμαξιτός.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μισθόδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπορικός.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω.

Vicarius, ὁ ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρου εἶναι.
Vice versa, ἔμπαλιν, ἀντιςρόφως.
Vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σοῦ· ἀπάχθομαί σου· συναλγεῖν τινι.
Vicenarius εἰκοςός.
Viceni, εἴκοσι.
Vicessimus, εἰκοςός.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτνία, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτνίασις, συνοίκησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, *adj.* ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντὶ, *gen.* ἐν τάξει.
Vicissim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ, ἐναλλάγδην.
Vicissitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφαγίς.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτρια.
Victus, νικηθείς.
Victus, us, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἰδοὺ, ἴδε.
Videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἤγουν.
Videndi causa venio, ἔρχομαι θεατής.
Video, βλέπω, ὁράω τι· δέρκω, θεωρέω, ἀποβλέπω εἴς τι, ὄπτομαί τινα.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι· pro appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε. visum est, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ εὖνις.
Viduitas, χηρεία, χήρευσις.
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, *ligo*, λυγίζω.
Vietor, λυγιςής.
Vietus, παρετὸς, μαλακός.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, εὐσωματοῦντες, *Aristop.*
Vigeo, ἐπακμάζω, ἡβάω & ἡβάσκω.
Vigesimus, εἰκοςός.
Vigil, *adject.* ἐγρηγορὼς, ἄγρυπνος.
Vigil, *substant.* φρουρὸς, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilanter, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilanter se tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτοῦ φυλακῇ.
Vigilantia, & vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, ἡ νυκτερινὴ φρουρά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.

Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, εὐτονία, σθένος.
Vilesco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινα.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, οὐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Viliter, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονόμια.
Villico, & villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονός, αὐλίτης.
Villosus, τριχώδης, τριχωτός.
Villum, *dim.* à vinum, τὸ οἰνάριον.
Villus, θρὶξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥὶψ, ὁ λύγος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, *adj.* οἰνηρός· cella vinaria, οἰνών.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, *ligo*, δέω, δεσμεύω, δεσμόω.
Vincio, κρατέω, νικάω, ἐπικρατέω τινός, ἡττάω, ὑπερέχω, καταχύω, καταπολεμέω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio: κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἵργειν, κατακλείειν, καταθέσθαι.
in Vinculis esse, δεθῆναι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμὸς, ὁ.
Vindemia, τρυγητὸς ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vendemiatorius, τρυγητικός.
Vendemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρός, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico, as, ἐκδικέω σε, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι, pro ab injuria defendere, ἀπαλλάττειν τινα τῶν συμφορῶν.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελών, οἰνόπεδον.
Vinearius, ἀμπελινός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, καλοινωμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, ἔξοινος, πάροινος, οἰνώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.

Viola, ἴον.
Violaceus, ἰοειδής.
Violatio, βιασμὸς, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violenter, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστὴς, ἀντίβιος, ὄβριμος.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι.
fœdera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω, τὰς σπονδὰς ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Vipereus, ἐχίδνειος.
Viperinus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνὴρ, ὁ φῶς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκὴ, ἰσχὺς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Viresco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικὸς, ὁ.
Virgineus, παρθενικός.
Virginitas, παρθενία, κορεία.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, inis, παρθένος, ἡ κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥαβδίον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω.
totis Viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἀλωὰ, ἀνθὼν, ἄλσος.
Viridis, χλωρὸς, εὐθαλής· pro florente, ἀκμαστικός.
Viriditas, χλωρότης, θάλεια· pro vigore, ἀκμή.
pro Virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, καθ' ἄνδρας.
Virosus, δυσώδης.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, *venenum*, ἰὸς, βρόμος, δυσωδία.
Vis, *violentia*, βία, ἰσχὺς, δύναμις· pro multitudine, πλῆθος.
Viscera, σπλάγχνα τὰ, τὰ ἔντερα.
Visceratio, σπλαγχνοτομία.
Visco aves capio, ἰξεύω.
Viscosus, γλοιώδης, ἰξιόεις.
Viscus, *vel*-um, ἰξὸς, γλοιός.
Viscus, eris, τὸ ἔνδον.
Visendus, ἐπισκεπτέος.
Visibilis, ὁρατός.
Visio, ἡ ὅρασις, ὄψις.

Visito,

Visito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viso, ἐπισκέπτομαι.
Visum, ὅραμα, φάσμα.
Visurus, ὀψόμενος.
Visus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωὴ, βίοτος.
Vita defungi, ἀπαλλάτεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ institutum, βιοτεία.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vitæ brevis, βραχύβιος, ὁ καὶ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικὸς, βιωτός.
non Vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶσαι.
Vitam transigere βίον διατελεῖν.
Vitatio, ἐκφυγή.
Vitellus, λέκυθος, τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργεῖν.
Vitiare virginem, διακορεῖν τινά.
Vitiatio, διαφθορὰ, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθαρείς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitilis, λυγιστικὸς.
Vitilitigatores, συκοφάνται.
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαι τι.
Vitiosè, κακῶς.
Vitiositas, κακία.
Vitiosus, κακὸς, πλημμελὴς, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ οἴνη, οἴναρον.
Vitium, vitiositas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, εὐλαβοῦμαι, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργός.
Vitricus, πατρυιὸς, μητρυιός.
Vitrum, ὕαλος, ἡ ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωθείς.
Vitula, ἡ μόσχος, δάμαλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, πόρταξ, δάμαλις, ὁ.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις ἡ. ψόγος ὁ ὕβρις.
Vituperator, ψέκτης, κατήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτός.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω διαμέμφομαι τινα τῆς ἀχαριστίας.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωΐα.
Vivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum est, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἰκτίς.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος ὁ καὶ ἡ ζωαρκής.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωός, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις, σχολῇ.
Vix tandem, μόλις τελευταῖον.
Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulcerosus, ἑλκώδης.
Ulciscor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρέω, vel τιμωροῦμαι σε, injuriam tibi factam.
Ulcus, ceris, ἕλκος.
Uliginosus, ἔνικμος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τις.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυιά.
in Ulnas capio, ἐναγκαλίζομαι.
Ulterior, προσώτερος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐπέκεινα, προσωτέρω.
Ultime, ἐσχάτως.
Ultimùm, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕστατος, ἔσχατος, νεώτατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἀμύνη.
Ultor, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Ultra, πέραν, & πέρα, πόρρω, genit.
Ultra decorum, παρὰ τὸ προσῆκον, πέρα τοῦ δέοντος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητική.
Ultro, insuper, προσέτι· pro sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ· ἑκών.
Ululatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγή.
Ululo, ὀλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιά, σκίασμα, τό.
Umbraculum, σκηνὴ, σκίασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιερὸς, ἐπίσκιος.
Umbrosus, σκιερὸς, ἐπίσκιος.
Unà, simul, ἅμα, ὁμῶς, ὁμοῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimiter, ὁμοθυμαδόν.
Uncia, οὐγγία, δωδεκατημόριον τῆς ὅλης.
Uncialis, οὐγγιαῖος.
Unctio, χρίσις, χρῖσμα, ἀλοιφή.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος.
Unctura, ἄλειμμα, χρίσμα.
Unctus, χριστὸς, ἀληλιμμένος.
Uncus, i, τὸ ἄγκιστρον, ἡ τρίαινα.
Uncus, adj. ἀγκύλος· uncos ungues habens, γαμψώνυχος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματοειδῶς.
Unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ.
Unde nisi, πόθεν ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undisonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
Undiosus, κυματώδης.

Undula-

Undulatus, κυματοειδής.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψός, μυροπώλης.
Unguentum, μύρον, μύρισμα, χρίσμα.
Ungues resecare, ἐξονυχίζειν.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον· a teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
Unguis, ὄνυξ· ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίστασθαι· ad unguem factus, ἀκριβής.
Ungula, ὁπλή.
Unice, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονόκερως.
Unicus, μόνος, μοναδικός.
Unigenitus, μονογενής.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio, is, ire, ἑνόω.
Unitas, μονάς, ἕνωσις.
Universalis, καθολικός, ὁλικός.
Universe, καθολικῶς, ἐν κύκλῳ, συνόλον.
Universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Universus, σύμπας, ἀπαξάπας.
Unius causa, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδής.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, πότε.
Unus, εἷς· pro solus, μόνος.
Unus & alter, εἷς καὶ δύο.
Unusquisque, πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.
Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθείς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγή, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω· ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν. *Lucian.*
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνός, πτόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις, ποτή.
Volens, ἑκών, βουλόμενος.
Volo, as, ἵπταμαι, πέτομαι.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, εὔτροχος, εὔστροφος, δινητός.
Volubilitas, τὸ εὔστροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubiliter, εὐστρόφως.
Volucer, πετεινός, πτόεις· pro velox, ταχύς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνόν, πετεινόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntarie, ἑκόντι, ἑκουσίως.
Voluntarius, ἑκών, ἑκούσιος, αὐτόματος.
Voluntas, βουλή, θέλημα, βούλημα.
Volvo, *verso.* κυλίω, κυλίζω· pro cogitare animo, ἐξετάζειν.
Volupe, ἡδύ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνός, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονή, τέρψις, τερπνότης.
Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσηρτημένος.
Voluptates sectari, φιληδεῖν.
Voluptatibus se dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
Voluptuosus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίστρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα.
Voluto, στρέφω, κυλινδέω· pro accurate perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomis, ὕνις, αὖλαξ, ὀφνίς.
Vomica, ἀπόστημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρευγμα.
Vomo, ἐμέω, *accus.* ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, παμφάγος.
Voro, as, βρώσκω, καταφάγω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, εὐχὰς ἀποδιδόναι.
Voti compos, κατατυχὼν ὁ, *genit.*
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivus, εὐκτός.
pro Voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Votum, εὐχή, εὐχωλή, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνή.
Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.
Urbane, ἀστείως.
Urbanitas, ἀστεϊσμός, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Urbicus, & urbanus, ἀστεῖος· pro faceto, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄστυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καυθμός.
Ureter, οὐρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
Urigo, καῦσις.
Urina, οὖρον.
Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρίᾳ ἐνέχεσθαι.
Urinator, κυβιστήρ, κολυμβητής.
Urinor, κυβιστάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, οὔρινον ᾠόν, quod & ὑπηνέμιον & ζεφύριον.
Urna, κάλπη, κάλπις.
Urna mortuorum, σορός, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· pro cruciare, βασανίζειν.

Vrsinus, ἀρκτεῖος.
Ursus, ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ.
Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus, οὖρος.
Usitate, εἰθισμένως.
Usitatus, , εἰθισμένος.
Uspiam, πού.
Usquam, πού.
Usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
Usque adeo, οὕτως, οὕτωσι.
Usque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου.
Usque eo, παρὰ τοσοῦτον, οὕτως.
Usquequaque, πάντη, πάντως.
Usquequo, ἕως οὗ, εἰσότε.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἐμπρηστής.
Ustulo, καίω, καυτηριάζω.
Ustus, κεκαυμένος.
Usucapio, χρήσει ἰδιοποιοῦμαι.
Usura, χρῆσις· item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Usurarius, δανειστής.
Usurpatio, ἰδιοποίησις.
Usurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Usurus, χρησόμενος.
Usus, a, um, χρησάμενος.
Usus, ûs, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Usus fructus, ἐκκάρπωσις.
Ut, ὥστε, ὅπως, ἵνα.
Ut, *pro* postquam, ἐπεί.
Ut, *pro* sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par est, ὡς τὸ εἰκός, κατὰ τὸ προσῆκον.
Ut est apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut est in proverbio, τὸ τοῦ λόγου, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut ajunt, ὡς λόγος, ὡς ἂν εἴποι τις.
Ut fama est, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλά, ὡς τὸ πολύ.
Ut solet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν· ὅπως δή.
Utendum accipere χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κιχράω.
Utensile, τὰ χρειάδη· σκεῦος· ἔπιπλα.
Uter, utris, ἀσκός, ἄσκωμα.
Uter, a, um, πότερος, ὁπότερος.
Utrina soror, ὁμομητρία.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος γάρ.
Uterque, ἑκάτερος ἡμῶν, nostrûm.
Utervis, ὁποτεροσοῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δελφύς.
Uti, ut, ὡς, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελής, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηστος, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis sum, ὠφελέω, *accus.* συμφέρω *dat.*
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρηστότης, ὄφελος, τὸ λυσιτέλεια.
Utilitatem capere ex re aliqua, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
Utiliter, εὖ, χρηστῶς, συμφερόντως.
Utinam, εἴθε, εἴπε, ὡς *ante* ὤφελες, *&c. cum infinitivo.*
Utique certe, ἄρα· γέμην δήπου.
Utor, χράομαι· uti aliquo familiariter, χρῆσθαι τινί· προσομιλεῖν τινί· συνδιαπλέκειν.
Utpote, οἷα δή· οἱονεί.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἄντε, εἴτε, πότερον.
Utrum nec ne, πότερον, ἢ μή;
Uva, σταφυλή.
Uveus, σταφύλινος.
Uvidus, διερός.
Uvifer, σταφυληφόρος.
Vulgari lingua uti, ἰδιωτεύειν.
Vulgaris, ὁ τυχών, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgariter, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιστής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, as, διαφημίζω, διαθρυλλοῦμαι, δημοσιεύω.
Vulgò, κοινῇ, πανδημεί, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοί· τὸ πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικὸς ἰατρός.
Vulnerarius, a, um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ βῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινα.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus, eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens & vetus, τραῦμα νέον καὶ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τὴν πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδώ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῷος.
Vulsura, τὸ τίλμα, ὁ τιλμός.
Vulsus, τετιλμένος.
Vultuosus, προσωπώδης, σεμνοπρόσωπος.
Vultur, γύψ, ὁ.
Vulturinus, a, um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὖρος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὤψ.
Vulva, μήτρα, δελφύς, ὑστέρα.
Uxor, γυνή, ἄκοιτις, ἄλοχος, ἡ.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem ducere, γαμεῖν· γαμεῖν γυναῖκα· λαμβάνειν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· pro eo qui uxori nimis inservit, γυναικίας, ου, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

XAnthos, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ veſtes, ξηραμπέλινα χιτώνια.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalſamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xyſticus, ξυστικός.
Xyſton, i. τὸ ξυστόν, ἡ παραδρομίς.
Xyſtus, *idem.*

Z.

ZEa, ζειά ᾶς, ἡ.
Zelo, as, & Zelor, aris, atus ſum, ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Xelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.
Zingiber, *vel* Zingeberi & Zimpiberi, ἡ ζιγγίβερις, τὸ ζιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζιφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam ſolvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνιοπλόκος.
ſector Zonarius, ζωνιοτόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωγραφία.
Zoographus, ζωγράφος.
Zoopthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoſter, ὁ ζωστήρ, ῆρος.
Zythum, τὸ ζυθόν. item.
Zythus, ὁ ζυθός.

Τ Έ Λ Ο Σ.

ΓΝΩΜΑΙ ἙΛΛΗΝΙΚΑῚ ΒΡΑΧΕῖΑΙ, Ῥωμαϊστὶ μεθηρμηνευόμεναι,

Πάσας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς, ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ, εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τεθῇ.

BREVES SENTENTIÆ GRÆCÆ, Latinè explicatæ,

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo inclusa comprehenduntur, ut eò faciliùs omnes Græcæ linguæ radices à junioribus edisci, eòque tenaciùs memoriæ infigi possint.

Κεφ. α. — CAP. I.

Θεὸς, Θεοσέβεια, καὶ λατρευταί αὐτοῦ. Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

Deus, Cultus & Cultores ejus: Superstitio, Cælum, Stellæ, &c.

1 Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.	Initium omnium & finem facito Deum.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μόσυνον ὁ Χριστός.	Paratum semper piorum propugnaculum Christus est.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.	Sancti in cœtu sanctorum exultant.
Σφαίρᾳ ὁ κόσμος ἔοικε.	Sphæræ mundus similis est.
5 Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως ὠφελοῦσι.	Arcus sine telo, & cor sine fide, idem præstant.
Ὄπα Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φένακες.	Dei vocem impostores non curant.
Θεοῦ διδόντος οὐδὲν ἰσχύει φθόνος.	Deo dante, nihil nocet invidia;
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.	Et non dante, nihil proficit labor.
Ῥῆμα θεῖον κανὼν βίου.	Verbum divinum regula vitæ est.
10 Ὃν φιλεῖ Θεὸς, θνήσκει νέος.	Quem amat Deus, moritur adolescens.
Αἴθριον οἱ ἀστέρες μηνύουσι.	Aëris serenitatem stellæ indicant.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρόν ἐστι τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.	Videre vitam beatam donum est altissimi.
Εἰ Θεόν τις ἀνὴρ ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.	Quod si Deum vir aliquis sperat latere faciens aliquid, fallitur.
Οἴαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.	Gubernaculum vitæ lex Dei est.
15 Τοῦ ἁγίου χῶρος ἐν νεῷ.	Venerationis locus in templo est.
Εὐχαὶ ἀγερώχων ψόα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.	Superborum preces fœtor in conspectu Dei.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίει.	Nubem mentis splendor sacrarum literarum expellit.
Πίστεώς ἐστιν ἕρκος ἡ σφραγίς.	Septum fidei est sigillum.
Ὁ αἰτῶν δάνη λήψεται.	Qui petit dono accipiet.
20 Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.	Fallit sæpissime nautas Orion.
Οὐδὲ ὁ Ζεὺς, οὔθ' ὕων πάντας ἁνδάνει, οὔτ' ἀνέχων.	Ipse Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abstinens.
Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα καὶ ναῦρον.	In luco Fidei nablia sunt & odoramentum.
Χόνδρος τῆς πίστεως πανταχῇ βλαστάνει.	Germinat ubique granum fidei.
Τοῦ Θεοῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀσπίδι ἀλιγκία.	In totum dextra Dei scuto similis est.
25 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.	Scrutamini scripturas salutis fontes.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.	Inimica fidei dubitatio est.
Χηραμοὺς καὶ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.	Cavernas & imum terræ ventrem calor solis penetrat.
Μυούμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.	Initiati vitæ sanctitatem amplectuntur.
Τοῦτο δρᾶε, καὶ μάκαρ ἔσῃ.	Hoc age, & eris beatus.
30 Εὐχὰς τοῖς θεοῖς, οὐ βόας θύε.	Preces Diis, non boves offer.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τῷ δεινὰ πελῶντι ἐπίκουρός ἐστι.	Sponte summus periclitanti auxiliatur.

'Οξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ' ὁρᾷν.
Οὐχ ἅδει τῷ Δαίμονι οὔασιν τὸ θρησκεύειν.
Πότνιος ὁ Ζεὺς, τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.
35 Ἵλησι τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, καὶ ὀλύμπου αὐτοῖς θύρην ἀνοίγει.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τοῦ ἀλιτεῖν, πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ ἐλέου.
Οὐδεὶς ἐῢς πλὴν τοῦ Θεοῦ.
Οὐ μάψ ὀμόσει ὁ Θεός.
Μετὰ θάμβους ἠΐθεοι ἀκούουσι ὀμφῆς.
40 Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.
Ἶρις οὐκ ἔστι μήνιος Ζηνὸς σημεῖον.
Ἀγαθότητος κρήνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.
Διὸς ὄπιν ἀλέγειν δεῖ.
45 Ῥεῖα ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.
Σόους ἐξ ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἐσάωσεν ὁ Σωτήρ.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

Acutus Dei oculus est ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei superstitiosus cultus.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
Propitius est humilibus Salvator, & cœli ipsis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, nisi qui indiget misericordia.
Nemo bonus nisi Deus.
Non frustra jurabit Deus.
Cum stupore adolescentes divinam audiunt vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea quæ infra sunt, sapere oportet, sed quæ supra.
Non est iræ Jovis indicium arcus cœlestis.
Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facile arefacit superbum.
Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum est sermo divinus.

Κεφ. β.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί.

ΚΟνεῖ μερόπων γένος ὄλλειν πονηρία.
Ζῆλος ζῆλόν ἐστι τίκτων.
50 Κελαρύζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντούμενος.
Ἴασπιδα καὶ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.
Ἀβρότη, ἔρως καὶ οἶνος, μεγάλων πημάτων αἴτιαι.
Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.
Σκιτάλους ἀλέξει ἀκινάκης.
55 Κακῶς ποιήσας ἀεί τι μιμεῖται.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.
Οὐκ ἔστι ταυτὸ λεῖον καὶ χέρσον.
Οὐ δέρκουσι αἴγλην οἱ σχέτλιοι.
Φεῦγε τοὺς φαγομένους ἐλέφαντα.
60 Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δὲ ἐναντίον.
Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄστυ ἀγυιὰς οἴγει.
Ἀφελεῖς πέλεσθαι ὀφείλομεν.
Στρυφνὴ ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλοὺς πτοεῖ.
65 Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.
Μὰψ πολλὰ μεμπτέος μιμεῖται.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δὲ ὅρκοις.

CAP. II.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

UT perdat hominum genus properat malitia.
Æmulatio æmulationem parit.
Murmurat improbus conscientiam tactus.
Iaspidem & argentum superat virtus.
Nox, amor & vinum magnorum malorum causæ sunt.
Infinita occultat mala intimus recessus.
Acinaces viles depellit homines.
Qui malè fecit, semper aliquid prætendit.
Indesinenter judicat mala conscientia.
Non eadem res lævis & aspera est.
Splendorem non vident improbi.
Fuge illos, qui elephantem deglutiunt.
Coronat virtus cultores suos.
Multi quidem rectum quod est, curvum faciunt, sed pauci contra.
Urbs vicos tam malis quam bonis aperit.
Simplices nos & integros esse decet.
Aspera ad virtutem via multos perterrefacit.
Lex conscientiam tangit.
Frustra multa prætendit reus.
Pueri ludunt nucibus, senes verò juramentis.

Κεφ. γ.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια.

ἘΝ σκότῳ πλείστων πόδας σφάλλει, καὶ πλάνη ἕπεται.
Ἀγροὺς καὶ πόλεις, σοφίη, καὶ νῆα κυβερνᾷ.

CAP. III.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

IN tenebris ambulans pedes offendit, errorem sequitur.
Agros & civitates sapientia, & navim gubernat.

70 Τὸ θαμὰ πταίειν ὀλίσθου φέρει.	Crebro impingere lapsus indicium est.
Μήτιδα ἀπόκρυφον μὴ γυναικὶ ἐξείπῃς.	Consilium arcanum mulieri ne aperias.
Περὶ τῆς Ἰλίου ἱστορίαν Ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.	Ilias Homeri de Troja historiam continet.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.	Portus infelicitatis ars est mortalibus.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.	Aurora Musis amica.
75 Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.	Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.	Incitat mentem ipsa artium dulcedo.
Ὀλίγη ὁμιλία καὶ φωτὸς καὶ τοῦ ζόφου.	Exigua est consuetudo inter lucem & tenebras.
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.	Errantem in viam reducito.
Ὕδωρ ἠθεῖ μωρός.	Stultus aquam colat.
80 Ἀργύρου στερούμενοι ἴαμβον ἰάλλομεν.	Argento destituti mittimus carmen.
Ἀρύει ὕδωρ κρησέρᾳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.	Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Ἀντὶ τῶν γονέων γόητας τίουσι βροτοί.	Parentum loco præstigiatores in honore sunt apud mortales.
Μαθητὴς προτέρου ὕστερός ἐστιν ὄρθρος.	Discipulus est prioris posterior dies.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.	Duplum vident, qui didicerunt literas.
85 Βλεπόμενοι ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δὲ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.	Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.	Orator improbus leges subvertit.
Χορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.	Chordas pulsare novit cantor.
Αὐτὸ σχεδὸν πάσχουσι μῶκος, μέλιος καὶ μῶλυς.	Ejusdem ferme sunt farinæ irrisor, stultus & ignarus.
Μέγα μὲν πνέει ὁ μωρὸς, ἰσχὺς δὲ οἱ μικρή.	Magnum quidem spirat stultus robur vero ipsi parvum.
90 Ψέγειν ἅπαντες εἴδουσι.	Reprehendere omnes sciunt.
Γεράσιμος γεράσιμον εὑρίσκει.	Fatuus fatuum invenit.
Μέλει τῷ μέλποντι οὐ περὶ μετάξης, ἀλλὰ περὶ μέτρων.	Non sericum Poetæ, sed versus curæ sunt.
Μύρῳ οὐ μῶμος, ἢ νόθος ἀλείφεται.	Momus aut nothus unguento non ungitur.
Αἰσχύνη ἐστὶν οὐκ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸ μάννον φέρων μακκοᾷ.	Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestat stultè se gerit.
95 Καὶ λῶπος πολλάκις σοφίαν στέγει.	Sæpe etiam vile vestimentum sapientiam tegit.
Πρέσβυς λεύσσει τὰ πρόσω καὶ ὀπίσω.	Videt senex ea, quæ antè & à tergo sunt.
Ποδηγὸς ἐν ὁδῷ δέλεξον.	Dux viæ laterna est.
Χέρσος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ᾽ εἶτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.	Aspera quidem primùm ad eruditionem via est, sed postea fit plana.
Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.	Non præclarum agit rhetorem qui obtusa est voce.
100 Ὑγιεῖς πάντας τοὺς νοσοῦντας ἰώμεθα.	Sani omnes ægrotos sanamus.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.	Propria cures.
Πολλοὺς ἔπλαγξε ἄνοια.	Multos errare fecit dementia.
Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτει.	Sibi ipsi stultus ac mulierosus dolorem consuit.
Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.	Ferula disciplinæ sceptrum est.
105 Ἀνὴρ ἠλεὸς ἀγγείῳ τορουμένῳ ὁμός.	Vir stultus vasi perforato similis est.
Οὐ σφίγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.	Non Sphinx absque tumultu.
Τί βαναύσῳ καὶ σοφῷ;	Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
Φίλυρα γέλγιδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.	Tilia allii caput habens futura prædicit.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ᾽ αὐτοῦ ῥίπτει.	Cœcus cœcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.
110 Τῶν δειλῶν ἀπέχου.	Ab ignavis abstine.
Πώγων τράγῳ μέν ἐστι, ἀλλ᾽ οὐ νοῦς σοφός.	Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
Ἁμαρτάνει καὶ σοφοῦ σοφώτερος.	Peccat & sapiente sapientior.
Θέσπιν δοῦλον κύριος τιμᾷ.	Vaticinum servum dominus honorat.

Κεφ. δ.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονή, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, Τὸ πότιμον.

Ἐξ ἄλικος θοίνη νηδὺν μεστοῖ.
115 Βρένθος μερόπων ὄλυσι φῦλον.
Βράζει κέρμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγεῖται.
Οὐ κηλῖδας ὀμόρξει κασάλβη.
Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
Κράμβη δὶς ἑψομένη πότμον φέρει.
120 Ἵνα μὴ μορφὴν ἢ ἐσθῆτας μωρύσσωσι αἶται, μορόχθους παίονται.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέε πρὶν ἄλλ' ἕξεις.
Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, οὕτω καὶ φαύλους τρυφὴ κυκλεῖ.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.
Μὴ αἰσχρῶς οἰφεῖν πρέπει.
125 Μήτε γαμοκλοπέειν μὴ ἀσελγίᾳ κύπριν ὀρίνειν.
Δίει νέκταρ δίψαν, πεῖναν τε ἄρτος.
Ἀγέρωχοι ἐν εὐωχίᾳ ἠλίθιοί εἰσιν.
Ἤρεμοι καὶ ἤπιοι οὐδαμοῦ.
Ἐν δὲ τῷ ἠρίῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.
130 Γυναῖκα αἰδὼς, οὐ κομμὸς κάζει.
Εἴ τις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνῃ μέθυ, καὶ φῶτα ἄλλον κελεύῃ, πασῶν ἄξιος ἀρετῶν κρίνεται.
Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.
Τὰ ἐμημεσμένα αὖ χναύει κύων.
Ἄρτος καὶ ζῦθος τοῦ βίου χιλός εἰσιν.
135 Ἄβαλε μὴ γένοιτο ἀβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.
Ἄωτα εἰ μὴ ἄει γλυκύ, θρῆνος ἁμαλοῖς φέρει.
Νώγαλα μὴ πᾶς τένδει.
Πορφύραν ἑσσάμενος ὁ πένης αὑτοῦ ἀμνηστεῖ.
Ψιλός ἐστι, οὐ φάγεται κρέας.
140 Βάκχου βλύζει κόνδυ λυάῳ.
Μάει νῆστις λιμὸν δίψην.
Ὄργια ἐκ παλαιοῦ ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγένετο.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.
Ἀγαθὸν τὸ νήθειν, οὐ τὸ κραιπαλᾶν.
145 Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.
Κείρουσι μίσηκας κύνες.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.
Μηδὲν ἄγαν.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτρυε ἡδονή,
150 Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστί.
Τριχήλου ἀκεῖσθαι νόσον μολοβρὸς οὐ δύναται.

CAP. IV.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.

Ex alica confectum epulum ventrem implet.
Perdit genus hominum fastus.
Fervet curmi, quando in comessationibus luxus dominatur.
Non maculas abstergit meretrix.
Pauca abundè mediocribus sufficiunt.
Crambe bis cocta mortem fert.
Ne formam aut vestes fœdent turpiter amati, morochthos habent.
Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.
Sicut notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
Non turpiter coire decet.
Ne furtivis nuptiis vaces, nec venerem obscœnam exerceas.
Sitim expellit nectar, panisque famem.
Superbi homines in conviviis stulti sunt.
Placidi ac mites nusquam.
In sepulcro verò reliquis similes.
Verecundia mulierem, nôn color fucatus ornat.
Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, & alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
Pro cibo lac sugit infans.
Evomita iterum vorat canis.
Panis & cerevisia sunt vitæ pabulum.
Utinam non sit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis, adulter.
Nisi suaviter spirent flores, luctum mollibus afferunt.
Non quivis suavia comedit edulia.
Purpura indutus pauper sui ipsius immemor est.
Apella est, non vescitur carne.
Vino Bacchi poculum manat.
Famem jejunus nimium expellere cupit.
Sacra Liberi in montibus olim & vallibus facta sunt.
Fabas indulcat fames.
Melius est sobrium esse, quam crapulari.
Uber infantibus opsonium præbet.
Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Multo plures satietas, quam fames perdidit viros.
Nequid nimis.
Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Quilibet in propria pelle latitat.
Panis ex farina crassiore exiguam delectationem habet.
Luxus semper tumultûs causa.
Colli sanare morbum gulosus non potest.

Ξανθαὶ

Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.	Flava poma placent.
155 Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.	Voluptas esca malorum.
Ἄγυριν εἷς φευγέτω.	Cedat unus multitudini.
Κρωβύλου κόσμος λύγος.	Virga cincinnorum puerorum decor.
Βρύτου καρχήσιον μεστὸν ἄλγη διώκει.	Poculum cerevisiâ plenum dolores expellit.
Ἀλλᾶντος οὐ γεύσεται ὁ ἀθετῶν δεῖπνον	Lucanicam non gustabit, qui cœnam aspernatur.
160 Ἀλαὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.	Venter cœcus verba non curat.
Κάσσα θὴρ χείριστος ἀκόνῃ δάκρυα σμάει.	Meretrix fera pessima cote abstergit lachrymas.
Γλεῦκος καὶ ἀκρίδος κρέας σιτός εἰσι φέρτιστος.	Mustum & cicadæ caro cibus sunt optimus.
Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.	Resecare comam potius, quam nutrire virum decet.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.	Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.
165 Ἄρτων μὲν κορέσασθαι στόμα, ἀλλ᾽ οὐκ ὀφθαλμοὶ πολλάκις δύνανται.	Os quidem panibus satiari, sed non oculi sæpissimè possunt.
Ψωμοῦ ἄρτων παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.	Frusto panis libertatem vendit parasitus.

Κεφ. ε.

CAP. V.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτὴς, Θέμις, Οἱ ἄρχοντες, Οἱ ἀρχόμενοι.	*Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi, &c.*
Ῥάδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ᾽ ἐπὶ χώρας αὖθις ἔσαι, δυσπαλές.	Facile quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursum collocare, difficile.
Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ᾽ οὐ λάθην.	Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνευ ἀτμένου.	Non est dominus absque servo.
170 Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.	Rege dormiente populi ferociunt.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν.	Veloces sunt latronum pedes.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.	Det locum superiori inferior.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κύβη ἐστί.	Magistratus civitatis caput est.
Σκώπτοντι στέμβων ἕπεται.	Cavillatorem sequitur injurius.
175 Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀκαδημίαις κεῖται.	Justitiæ fundamenta in academiis sunt posita.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.	Curæ est certamen præsidi.
Μὴ τοῦ μέδειν ἱμειρέτω, λώβην τλᾶν μὴ δυνάμενος.	Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Μηδένα τωθάσεις.	Neminem irridebis.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα.	Ne doles propter patrem absentem.
180 Καὶ πρὸ ἐκείνου ἄγνωστον οὐκ ἀγάπα.	Neque ignotum illi præferas.
Εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.	Unus est servus domûs herus.
Διώκει δόθρα δοθιῆνα.	Dodra furunculum persequitur.
Νάσσει τὴν δίκην ἀδικία.	Justitiam injuria premit.
Ὃς φύειν οὐκ εἶδεν οὐδ᾽ ἄρχειν.	Qui nescit dissimulare, nescit regnare.
185 Ἀκολουθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος· τῇ δὲ δεσποίνῃ ἄβρα.	Dominum servus, & dominam sequatur famula.
Ἀτμένον κριθὴν ἀλοῶντα οὐ μέμψῃ.	Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Βαλανεὺς ταὐτῷ πυέλῳ τόν τ᾽ ἀγαθὸν, τόν τε κακὸν λούει.	Balneator in eodem solio & probum & improbum lavat.
Αἰόλον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.	Varias spargit præstigias præstigiator.
Λῆροι οὐ λήματος εἰσι τέκμαρ.	Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
190 Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ἐστι.	Bonus princeps commune bonum est.
Αἲ τεχνῶν κενῶν! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων!	O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Σπένδει μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.	Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
Λώβῃ λώβην φράζειν ἔξεστι.	Injuriâ injuriam cohibere liceo.

Αὐστηρὸς ἀπφὺς βλωμὸν παίδεσσι βλίττει.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ αἰάζειν.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτάου.
Λίτρα δικαία δίκην τηρεῖ.

Austerus parens pueris buccellam vi aufert.
Neque flere neque lamentari regem decet.
Commune quod est, ne tuum solum dicas.
Ne injustè opes possideas.
Libra justa justitiam servat.

Κεφ. ϛ.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία.

Ἀγλαὸν ἥρωα μῶλος οὐδενὸς στερεῖ.
Στύλος οἴκου παῖδές εἰσιν ἄρρενες.
Κίκυς γίγαντος ἐν βραχίονι.
Θωμιζόμενον δὴ παῖς τύπτοιεν.
Οὐδεὶς δειλὸς δαῦκος.
Ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ ἐσχάρας μάρνασο.
Θάρσος μετανοίας ἔτης.

CAP. VI.

Fortitudo, Imbecillitas.

Illustrem heroa bellum nulla re privat.
Columna domus filii sunt mares.
Gigantis robur in brachio est.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timidus audax est.
Pugna pro aris & focis.
Audacia pœnitentiæ comes est.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Ἥμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
Σῶσόν μου βασιλεῦ μουσικὸν ἡμίτονον.
Ἔνθα καὶ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνατός.
Ἶνας σώματος ἰχὼρ κάμπτει.
Λαῦρον ἔνδον ἔλεγον ὀρεῖ ἄπελος.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη καὶ μένος δείκνυσι.
Οὐκ ἐς πάλην ἀλαζὼν ἥβην ἀσκεῖ.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una fame premitur, pars altera nulla est.
Dimidium serva rex miserate tonum.
Huc illuc trahit invitum potens.
Sanguis crudus corporis flectit robur.
Multam intus lamentationem ulcus excitat.
Membra & animum fortem in certamine hasta ostendit.
Non in certamine adolescentiam exercet jactator.

Κεφ. ζ.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια.

Ἔλαφος καὶ λαγωὸς περὶ ταχείας ἐρίζουσι.
Ὁ φεύγων μύλην, ἄλφιτον οὐκ ἀλφεῖ.
Οἱ δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὅμοιοί εἰσιν.
Οἷος ἄτρακτος, τοιαύτη ἡ ἠλακάτη.
Κακῶς ἐρράος ἐκπονεῖ τὴν ἀλωάν.
Ἡσύχως νυστάζουσιν ἀργοί.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.
Πλὴν ὕπνου οὐδὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἄλθει.
Φόρτον βραδεῖ ἐπιτίθετι κάνθωνι.
Σχολὴ γλανίδα δέρει.
Πλάνη βίον τίθησι σωφρονέστερον.
Ὀπάζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.
Φιλόπονον ζῶον μύρμος.
Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.
Γεωργὸς μὴ λείποι ἀλύλαν.
Ὄθη τὸ πᾶν.
Οὐχ ἅπας τύλους καὶ ἥλους αἴρει.
Μόνη ἡ μέλισσα πιθαιβώσσει.
Καὶ κτῆνος, καὶ ὁ ἀροῦν ἥσυχος ἔσται ταῖς κυριακαῖς.
Τῷ νέειν ἄστυ νικᾶν οὐ ῥᾴδιον.
Ἡφαίστου ἔργα οὐκ ἄτερ ἤχου.

CAP. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

Cervus & lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis similes sunt.
Qualis fusus, talis colus.
Pessime colit vineam aper.
Quietè dormiunt otiosi.
Etiam fusus instrumentum utile est.
Præter somnum nihil sanis membris medetur.
Onus segni impone asello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modestiorem.
Persequitur veritatem somnium.
Laboriosum animal formica est.
Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui stiva infigitur.
Curæ nihil impossibile est.
Non quilibet callum & clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum, & arator quietus erit diebus dominicis.
Nendo superare civitatem, non facile est.
Non absque sonitu fiunt opera Vulcani.

Σίδηρος

Σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐκτρίβονται.
Πρόβατα καὶ αἶγας φροντὶς φυλάττει.
Οἶας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.
235 Σχολῶν θλίβοντα κῦδος κατέχει.
Ὅπου οὐκ ἔστι τρύγη, ἐκεῖ οὐκ ἔστι σταῖς.
Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.
Ἀέθλου ἀδροῦ ἄεθλον ἀδρόν ἐστι.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς, ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.
240 Χαλεπὸν ἀεργὸς μόχθον χάζει.
Διὰ ἀκτῆς κῆτος λαζέσθαι οὐχ ἅπαντος.
Σταγόνες ὕδατος πέτραν κοιλαίνουσι.
Ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ.
Ἄνευ ἱδρῶτος καὶ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.
245 Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.
Μάτην ὁ Σίσυφος πέτρον ἀλίει.

Æs & ferrum manuum contrectationibus atteruntur.
Oves & capras cura custodit,
Congregat oves pastor bonus, ne lupus eas dissipet.
Otiosum dedecus comprehendit.
Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aqua subacta.
Egregie domum juvat vir impiger.
Magnum certamen, magnum meretur præmium.
Ab ignavorum consortio abstine, sciens ignavorum exiguam esse gratiam.
Molestum laborem manus recusat.
Non cujusvis est, cete in littore capere.
Aquæ guttæ saxa excavant.
Solicitudo cor devorat, & nihil prodest.
Absque sudore & labore nullum opus perfectum est.
Ubi major labor, illic major voluptas.
Frustra saxum volvit Sisyphus.

Κεφ. η.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπέχθεια, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεροπρέπεια, Φιλαργυρία.

Σκάζοντι ὁμιλῶν, καὐτὸς σκάζειν μαθήσῃ.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλός τε δάκτυλον.
Ἀγκάλαις ἔχιν ἔχειν μέλλοντι, ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.
250 Ψαύει ἔρωτα μῖσος.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.
Ἕωλαι εὐεργεσίαι εὕδουσι.
Ἄρτου ἀνάξιός ἐστιν ὁ θώπτων.
Μήτε γραῖαν ποτὲ τοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις.
255 Ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.
Πενθερὰν νυὸς στυγεῖ.
Νύμφη μισεῖ πενθεράν.
Πολλὴ χλεύη τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.
260 Ὅταν ἀσπάζεται ὁ αἰκάλλων, ἀλώπηξ ἐστί.
Στέργει μῦς γαλέην.
Δεῖ σέβειν υἱοὺς ἀεὶ τοκῆας.
Μητρυιῆς, μὴ ψαύειν δεύτερα λέκτρα γονῆος.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.
2 5 Λαμβάνει ἄδην, μόνος ὁ μνησάμενος τῆς χάριτος.
Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.
Μάμμα βρέφους ἔρωτα φέρβει.
Ἔτης οὐ ψευδὴς ἄγκυρα ἐχυρά.
Χάρις χάριν τίκτει.
270 Βρόχους τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.
Εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν, καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι.
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι.
Χαλεπώτερον δὲ πάντων.

CAP. VIII.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.

Claudicantis conversatione utens, ipse quoque claudicare disces.
Manus manum lavat, & digitus digitum.
Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexuro similis est.
Attenuat odium amorem.
Ne fuge socium in malis constitutum.
Hesterna gratia dormit.
Cibo indignus est assentator.
Ne anum improbam tuis unquam ædibus recipias.
Hospites pauperes ne negligas cum videris.
Vile donum, vilis gratia.
Socrum nurus odit.
Flagrat nurus odio socrus.
Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
Assentator cum salutat, vulpes est.
Amore felem mus prosequitur.
Venerari parentes liberos decet.
Novercæ ne attingas secundos parentes tui lectos.
Amor mentes nectit.
Abunde accipit solus is, qui beneficii memor est.
Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Infantis avia amorem pascit.
Socius fidelis anchora tuta est.
Gratia gratiam parit.
Retia sodalis blandus struit.
Syncerum oportet esse sodalem, & non obliqua animo volvere.
Et non amare durum est,
Et est amare durum:
Durissima omnium res,

Απο-

275 Ἀποστυγάνειν φιλοῦντα.	Amare nec potiri.
Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.	Neminem tibi adjungas amicum, priusquam exploraveris quomodo prioribus amicis sit usus.
Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.	Mendicus mendico invidet.
Ὁ νεύσας ὀφείλει.	Qui annuit, debet.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.	Odium amicitiam findit.
280 Στέργε ἀδελφούς, καὶ ἡ μητρὸς ἀθέτει μήδεα.	Fratres dilige, & matris consilia non aspernare.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἡ χάρις.	Rara avis in terris est gratia.
Ὕλα σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.	Ulula cum lupis cum quibus conversaris.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.	Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

Κεφ. θ. — CAP. IX.

Εὐφροσύνη, Λύπη. — *Gaudium, Dolor.*

Κίσσῳ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς.	Hedera quidem Bacchus delectatur, capella vera Jupiter.
285 Οἱ ναέται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.	Incolæ hospitibus, ipsa verò urbs incolis.
Μύρτος ἄλγεα φέρει.	Myrtus affert dolores.
Πόρκῳ ξιφίαν, δελέατι μωροὺς ἀλιεύω.	Reti xiphiam, esca stultos capio.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἴκτερος ἱκνεῖται.	Morbus regius etiam non vocatus venit.
Ὀλοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.	Lamentans consolatione indiget.
290 Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.	Curas cithara tollit.
Ἔρημον ἦθος ὀδύνην αὔξει, ἔτος μινύθει.	Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Βόστρυχον ἠπίαλος τίλλει.	Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Τὸ τῆς ἁμίλλης κράτος ἀμώμονα ποιεῖ.	Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκεστά.	Non omnia vulnera sunt sanabilia.
295 Δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες.	Discis delectabantur & jaculis jaculantes.
Στήθεα κρούε, καὶ μὸδ ἀκουσθήσεται.	Pectus pulsa, & flebilis vocula audietur.
Οὐκ ἐᾷ πένθος ἑψῆσαι βουλάς.	Non sinit maturare consilia luctus.
Θωΰσσοντος ἑνός, θωΰσσει δὴ ἕτερος.	Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Βλώσκοντος τοῦ κινδύνου τὸ γηθεῖν ὄλλυται.	Adveniente periculo gaudium perit.
300 Στήθεος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνία.	Pectoris immutat gaudium tristitia.
Μάτην ἰαύει θεαρός.	Frustra tempus terit spectator.
Καγχάζει χωλὸς λαγόνα κλάοντος ὀρθοῦ.	Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.	Angusta via est quæ ducit ad vitam.
Πραπίδας πιέζει λύπη οἰκεία.	Tundit præcordia dolor intestinus.
305 Ἠλίθιος καὶ ἄτερ λύρας κελαδοῦ ἅλλεται.	Stultus vel absque lyræ sono saltat.
Χέλυς καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.	Oblectant animum doloribus irretitum chelys & fides.
Οὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ὁ ἀρνούμενος.	Non purgat peccata, qui negat.

Κεφ. ι. — CAP. X.

Ἐλπίς, Φόβος. — *Spes, Timor.*

Ὅπλα ἑέσθω ὁ δειλός.	Qui metuit, arma induat.
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.	Teret strix infantes.
310 Φόβον τίκτει φάραγξ.	Præcipitium timorem parit.
Οὐρανὸν βροντὴ καὶ αἶαν, θῆράς τε πτοεῖ.	Cœlum & terram, tonitru, & feras terrere facit.
Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.	Sponde, prope est damnum.
Θάλπει χάρις ἐλπίδα τάλανος.	Favor fovit spem miseri.
Ῥαδίως δειλοὺς πτοεῖ ψόφος.	Facilè timidos terret strepitus.
315 Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἥξας ἠλίπας οὐ πωλεῖ.	Post festum veniens calceas non vendit.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.	Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Ταφομένου μελάθρου τοῦ πλησίον καὶ τὸ σὸν κινδυνεύει.	Accensa domo proximi, tua quoque periclitatur.

Nemini

Νεῖκλον κλωβὸς ὠδός.	Attonitum servabit caveæ.
Καλύπτειν τὴν νόσον, λυγρόν.	Occultare morbum, funestum.

Κεφ. ια.	CAP. XI.
Ἀπλώεια, Φιλανθρωπία.	*Sævitia, Misericordia.*
320 ZAφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.	VEhemens cùm vehementi optimè conversatur.
Ἱκέτου ἔλεμον ὐδεὶς ἀτᾷ.	Supplicis lamentationem nemo aspernatur.
Πλατεῖαν κόπτει αἰθέρα ὁ χολῆς πρηθόμενος.	Latum verberat æthera, qui ira flagrat.
Σκύνιον θυμοῦ σημεῖον.	Cilium iræ indicium est.
Στέρνον κρουνὸς σπλάγχνων ὑπάρχει.	Pectus misericordiæ fons est.
325 Ὀλόπτειν τὰ πρόβατα ὐκ ἔστι σπυδαίου ποιμένος.	Deglubere oves non est probi pastoris.
Μισεῖ τοὺς ὀλύοντας, ὁ τοῦ Ὀλύμπου κτίστης.	Irascentes odit conditor Olympi.
Κἂν ἀνάγωσί τινες, ὐ δεῖ ἀμύνεσθαι ἀπλωέσι.	Quamvis jubeant quidam, non tamen sævis opem ferre decet.
Σπαταλῶν σύρβην ὀργή, μανίας λύσσαν.	Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Σκῦτος ἔχει σπαραττόμενον κύων δηκτικός.	Cutem gerit laceratam canis mordax.
330 Τίγριδος ἄλει ἑταιρείαν.	Tigridis evita sodalitatem.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.	Lædit virum animus in iram lapsus.
Σταυρὸς μῖσος κότον τε στέλλει.	Odium iramque crux reprimit.
Τύραννοι ἄσυλοι. ὐ λόλων τοῦ σίτου, ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνου χορτάζονται.	Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, sed humano sanguine satiantur.
Νάνος δεινὰ ἀπειλεῖ.	Pumillio terribilia minatur.
335 Ἰκτῖνον τένθων κ' αὐτὸς ἐκτήσῃ ἰκτῖν.	Milvum comedens & ipse milvus eris.
Πάπταινε, καὶ πρᾶος ἴσθι ἅμαξαν διφῶν.	Circumspice, & mitis sis, qui plaustrum quæris.
Σμήνους βασιλεῖ ἰὸς ὐκ ἔστι, καὶ ὐ στίζει.	Apum examinis regi jaculum non est, neque pungit.
Ἐριννὺς αἰνὴ ζημίαν ἐν κόλπῳ βόσκει.	Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλωμένων πονηρία τίκτεται.	Laxatis disciplinæ habenis malitia oritur.
340 Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐστὶν ἔνοχος.	Homicida judicio obnoxius est.
Νάννη παιδὸς σμώδιγγας παρακαλεῖ.	Patris matrisq; soror vibices pueri solatur.
Ἔλεος ἔλεος ὐκ οἶδεν.	Nescit misereri mensa coquinaria.
Οἶα ἡ ὀϊζὺς πρὸς οἶκτον κέλευθος.	Sola misera ad misericordiam via est.

Κεφ. ιβ.	CAP. XII.
Πόλεμος, Εἰρήνη.	*Bellum, Pax.*
AἘηδὼν μὴ εἰς μῶλον καλέσῃ αἰετόν.	NE ad pugnam provocet aquilam luscinia.
345 Ὅμηρος πλὴν κινδύνων ὐδὲν κερδαίνει.	Præter pericula obses nihil lucratur.
Αἰτία νείκεος νεῖκος.	Rix rixæ causa est.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρεα ἄελλα αἰπή.	Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.	Sagittarius absque pharetra.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει ψιᾷ.	Fundæ lapillo Goliath cadit.
350 Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, ὄλμους δὲ πλείστους.	Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Τιτύσκονται πολέμιοι πύργῳ ἐν αἰπεινῷ.	Ad scopum collimant hostes turri in alta.
Ὃν δεδιὼς ὐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.	Quem bellum reformidans non perdidit, à morbo tribulatur.
Νικᾷ ἕνα πιτύνα.	Superat unum turma.
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.	Insuperabilem pariter & debilem bellum domat.
355 Ἰθὺς καὶ λορδὸς ἀλλήλοις μάχονται.	Rectus & curvus adversus se invicem pugnant.
Ὁ ἰσχνὸς ὅπλα ὐκ ἔστι βαστάζειν δυνατός.	Homo macilentus arma gerere non valet.

Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.
Εἰρήνη τἀγαθὰ αὔξει.
Ὄαρα κακὴν ὀβολοῦ ἂν ὠνέωμαι.
Ἀμφὶ κάρηνα ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἐρεύγει.
Μετὰ ἀλαλαγὴν ἵπτανται ἄκοντες.

Quævis terra convitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Uxorem malam obolo non emerem.
Circum caput contentionem jactans terribilia eructa.
Post acclamationem bellicam jacula volant.

Κεφ. ιγ.

Φήμη, Δυσφημία.

Ῥᾳδίως οἱ φαῦλοι κακότητι μολύνουσι τοὺς σπουδαίους.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φὼρ ἐστί.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος ἀμᾷ.
Οὐκ ἀβρότονον, οὐδ' ἄβρωμα, οὐ συκάμινα, οὐδ' ἀβυρτάκη τέρπει, ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.
Διολύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.
Τὸν ἱδρύοντα ἵδρυε, καὶ τιμή σοι ἔσται.
Μῦσος καὶ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχει.
Ἀμβλύνει ἐὰν μὴ εὐθὺς πνίγηται φήμη.

CAP. XIII.

Fama, infamia.

Facile improbi malitia sua aspergunt probos.
Qui semel furatur, semper fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat, sed fama bona & honesta.
Magna fama quod nihil est, esse facit.
Sedere jubeas eum, qui tibi sedile præbet, & erit tibi gloriæ.
Turpitudo & scelus laudem suffocant.
Pertransit nisi suffocetur statim fama.

Κεφ. ιδ.

Μισθός, Ποίνη.

Βότρυας οὐ κύει ἄκανθα.
Οἱ διφῶντες ἐν πόντῳ ληΐδα, ἀκάτῳ χρῶνται.
Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Πληγὴ νώτου φίντις.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.
Ὀρταλὶς ὠὸν τίκτουσα ἐλευθέρα ἐστί.
Οὐχ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.
Δαιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίνει.
Οἱ ᾄδοντες τῶν πλάδου γλίχονται.
Βακτηρίαν ἀείρων αἰκίαν ἀπειλεῖ.
Μόχθον μὲν πᾶσαι ἡμέραι, ἀλλ' οὐκ ἄγραν ὀρέγει.
Ἐν σταδίῳ σωτηρίαν λοίσθιος καὶ πρῶτος ἓν βραβεῖον λήψονται.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.
Αἰκία καὶ μώλωψ.
Ἑὴν ἕκαστος μανδάκην κομίζει.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.
Κολάζει μαράγνα λήγοντα.
Κοιλίην οὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.
Μώλωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.
Τὸ ἡδὺ μάστιγος δίκην χοίρους ἐλαύνει.

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

Non producit racemos spina.
Prædam in mari quærentes, actuario utuntur navigio.
Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
Plaga dorsi auriga est.
Pœnam fur non agnoscit, nisi suspendatur.
Gallina ova pariens libera est.
Non omnes tiara digni sunt.
Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Cantatores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
In stadio salutis ultimus & primus unum accipient præmium.
Merces virtutis laus est.
Verbera & vibex.
Suam quisque pellem portat.
Dignum patellâ operculum.
Cessantem punit flagellum.
Nunquam ventrem explet tartarus.
Minor culpa, minor pœna.
Vibex in corpore, sulcus in agro.
Quod dulce est scuticæ instar porcos impellit.

Κεφ. ιε.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.

Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ἡ ψιττάκη ἔσται.
Ἀκκὼ κἂν ζειρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἁνδάνοντα μὴ λαλεῖ.

CAP. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.

Si omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Acce licet mitra ornata, non loquitur quæ placere possint.

Ἔπαινον φίλων, μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.	Amicorum magis quàm tuam ipsius laudem prædica.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.	Lingua mala acutior cuspide gladii.
395 Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἰάχει.	In opere existens fur non vociferatur.
Ἀκέρδεια λέλογχε θαμινὰ κακηγόρους.	Noxia sortitur crebra maledicos.
Τηΰσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.	Inanis est vulgi sermo.
Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νοῦν δὲ λόγος.	Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò sermo.
Λόγοις ἀμείβου τὸν λόγοις πείθοντά σε.	Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
400 Λόγος ἀσελγὴς ἤθη χλίει μειράκων.	Impudicus sermo deliciis adolescentum frangit mores.
Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.	Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Αὐδὴν ἔγχελυς δηλεῖται.	Voci anguilla nocet.
Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.	Raucedo vocem inhibet.
Ῥίψας λόγον τις οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.	Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
405 Ἐχθρὸς μέν μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πόλῃσιν.	Inimicus quidem mihi ille est, æque ac portæ inferorum.
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.	Qui aliud occultat animo, aliud vero loquitur.
Βαμβαίνειν ἔξεστι ἕως οὗ λαλεῖν δυνάμεθα.	Balbutire licet, donec loqui possimus.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.	Sicut fur furans clamavit.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.	Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
410 Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.	Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
Μύθοις οὐ πείθεται πεῖνα.	Verbis fames non obtemperat.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνου καὶ ὄχλου ἅπτεται νόου.	Accurata sermocinatio principis & populi tangit mentem.
Φθείρει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίερον.	Corrumpit mores honestos turba impudentium.
Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.	Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
415 Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.	Sermo doloris remedium est.
Ἐρεσχελῶντα ἐρεσχέλει.	Cavillatorem illude.
Οὐδεὶς κρώζειν λώϊτερον οἶδεν, ἢ κακκάβη.	Nemo melius crocitare novit, quam perdix.

Κεφ. ιϛ. — CAP. XVI.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, Τὰ φυτικὰ, Ζῶα. — *Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.*

Δέχεται τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ κίναλον φωλεά.	Excipit fumum caminus, vulpem verò spelunca.
Χείριστα φέρει κόμαρος μῆλα.	Pessima arbutus fert poma.
420 Ἐκ κέρκου καρβατίνη.	Ex cauda calceamentum vile.
Τί κηφῆσι καὶ μελίσσαις;	Quid fuci commercii habent cum apibus?
Λύκῳ κάστωρ ἔοικε.	Lupo similis est fiber.
Τὸ κιῤῥὸν χροὰ ἐράσμιος.	Fulvus color amabilis est.
Κάχρυος κελλομένης, τὰ κακὰ κέλλει.	Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
425 Κατῆλιψ οἴκου κρηπίς.	Fundamentum domus, trabs est.
Κάναπον οὐ δίει κόριν.	Sambuci flos cimicem non expellit.
Εἰ μή σοι κόστος ἐστὶ ἰωγλὴ σου Πὰν παρελεύσεται.	Si tibi costus non est, præteribit Pan diversorium tuum.
Σίσαρον ἔσται σισύμβριον, ὅταν πικέριον δίδωσι σίδη.	Quando ex malo punico butyrum elicitur, siser in serpillum Sylvestre mutabitur.
Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλμα μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.	Minimum animal pulex saltu maximum superat elephantem.
430 Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.	Apes fumus abigit.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.	Grata quidem arena est, sed non in oculis.
Καρύκην βροῦκος ἐριθάκην τ' ἀθετεῖ.	Lydorum condimentum, apúmque cibos Bruchus aversatur.
Βρύην καὶ ἰνδικὸν κὶς λείπει.	Hordeum madefactũ & piper cis relinquit.
Βρύον μὲν ἕλλος, ἀλλ' οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.	Muscum quidem hinnulus, sed non elleborum devorat.
435 Γραβίου οὐ δεῖται βίαιος, οὔτε βώλου.	Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.

	Φασιανὸς προύνης πρύτανις.	Phasianus pruni custos atque inspector est.
	Φέρβει ψῆτταν φακῆ.	Nutrit lenticula Latum piscem.
	Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον, ἂν δὲ παρέλθῃ,	Rosa senescit brevi tempore: ubi verò transierit,
	Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.	Inquirens invenies non rosam, sed rubum.
440	Ἀγρὰς βαΐνον, οὐ ῥόδον, φέρει.	Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
	Βαίταν ἐνδύει βαιόνι.	Bæoni pisci lanam ex corio consutã induit:
	Τὸ ποππύζειν σκίγκον νάρκην τ' οὐ διώκει.	Sibilando crocodilus terrestris & torpedo non fugantur.
	Τὸ ἄγαν ὕειν πυρὸν σήπει.	Nimia pluvia frumentum putrefacit.
	Ἶβις ὄφεις ἐναίρει, αἰγίθαλος μελίττας.	Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
445	Πλίνθον πλύνει, ὁ κόρακα καθαίρων.	Laterem lavat qui corvũ mundare conatur.
	Τὸ μὴ δάκνον, πῦρ οὐκ ἔστι.	Quod non urit, ignis non est.
	Ἐν κολωνοῖς θριδακίνη ἧπαρ ἀκουμένη μόγις εὑρίσκεται.	In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
	Ἴκτις σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.	Mustela sylvestris animal parvum magnorum sæpe malorum causa est.
	Καιομένη σπινθὴρ κρηδέμνου οὐκ ἐμπάζεται.	Urens scintilla vittam non curat.
450	Διαίνει δρόσος χλόαν, ἡ δὲ χλιαίνει ἕλη.	Irrigat ros herbam virentem, & calor solaris tepefacit.
	Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.	Arbore dejecta quilibet ligna colligit.
	Ἀήσυλον οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.	Grave onus asini portant.
	Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μετεώρου ἀέρος πέτονται.	Variæ aves per sublimem aëra pennis volitant.
	Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.	Non omne forum capras habet.
455	Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.	Fructus immaturi nullus est usus.
	Κολοκύνθης κῖκυς κονίλῃ ἄγνωστος.	Cucurbitæ vis cunilæ ignota est.
	Ἐν πλήθεσι πλέθρα κάλλιστα.	Pulchrrima sunt jugera, quæ in humidis & herbosis locis sunt.
	Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.	Non est regio, quæ vermibus careat.
	Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶν τοῦ βοός.	Quemadmodum loqui hominis est proprium, ita mugire boum.
460	Εὔριπον ὠκύπνουν οὐδεμία πεδῆ εὐθύνει.	Velocem Euripum nulla mora tardat.
	Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.	Ubi multi sunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
	Καράβου βάδισμα μιμεῖται.	Cancri marini incessum imitatur.
	Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.	Caret squamis rubeta.
	Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.	Porcellum alens porcum habebit.
465	Μὴ ῥᾳδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.	Non facile frabilem invenies lapidem.
	Ὁ ὀμφαλὸς ἐν μέσῳ.	Umbilicus medium occupat.
	Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.	In fluviis & stagnis mergi.
	Ἴδα φύει ἰβίσκον ἴοντε ἡδεῖαν ἰόρκοις βοράν.	Ida mons ibiscum producit violasque, capris pabulum gratissimum.
	Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.	Ex juncis facti sunt labyrinthi.
470	Ἄμπελον ἶξ οὐχ ἱμάντα ἴπτει.	Vitem non lorum Ix lædit.
	Γαῖαν ψεκὰς εὔκαρπον ποιεῖ.	Terram ros fertilem reddit.
	Νεβρὸν ποδωκείην νικᾷ χελώνη.	Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
	Μὴ ἐκ ζείας μέθυ ζωρὸν γίνεται.	Non fit ex spelta vinum merum.
	Βαΰζοντος ἑνός, αὐτίκα βαΰζει καὶ ἕτερος κύων.	Latrante uno, latrat statim & alter canis.
475	Χρεμετίζει πῶλος ἵππου ἀπούσης.	Hinnit pullus equa absente.
	Τὰ ὑγρὰ φιλεῖ νῆσσα.	Humida quæ sunt anas diligit.
	Οἰδεῖ καὶ ὄλυνθος.	Turget etiam grossus.
	Οὐ τὸ μέλαν ὀμόρξει κόραξ.	Non absterget nigredinem corvus.
	Χωρὶς μίσχου οὐ γίνεται μῆλον.	Absque pediculo pomum non crescit.
480	Ζαλείας κράδη κριὸν τέρπει.	Laurus Alexandrinæ surculus arietem delectat.
	Λεβηρίδι ὄφις ἀπὸ καλῳ κρεμωμένῃ πτοεῖται.	Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
	Γέρρον ἰξύας θραύει.	Ferit lumbos sentum Persicum.
	Γέντα κλιβάδιον θεραπεύει.	Medetur visceribus clibadium.

Εἰ πρὸς τῷ χειράγρα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.
Si porro Chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.

485 Ψῆτταν φορύων νοτίδα ἕξεις.
Latum piſcem pinſens humorem habebis.

Θοοὶ κυψέλης ἔφοροί εἰσιν ἀγιθαλὸς καὶ ἀνθρήνη.
Acuti ſunt alvearis apum inſpectores parus & crabro.

Ἐκ πόρτιος βοῦς γίνεται.
Ex vitulo bos fit.

Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.
Mel diligit urſus.

Ὄροβοι, ἀκοστὴ, καὶ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βιοτήν.
Ervum, hordeumque, & alia legumina animalium corroborant vitam.

490 Ζωῆς σῆμα κρότος.
Vitæ ſignum pulſus eſt.

Ἐν νήσῳ σκαλεύσει.
In inſula oletum punctim cædit.

Χειμῶνα φεύγοντες καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοάων ὠκεανοῦ.
Frigus fugientes & imbres grues ad oceani fluenta volant.

Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.
Una hirundo non facit ver.

Μυδᾷ μῶλυζα κναιομένη.
Putreſcit allii caput reſectum.

495 Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.
Nardum immutare carpit imperitus.

Ἄριστος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.
Optimus hœdi cuſtos eſt lupus.

Λόφος κἂν λιστὸς ᾖ, μάσθλη ὀφείλεται.
Cervix jumentorum, licet glabra ſit, tamen habenis debetur.

Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, οὐ καλόν.
Alabaſtrum niſi album fuerit, non eſt bonum.

Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.
Non omnis aſinus lineas nigras in collo habet.

500 Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.
Jungitur cum tritico zizania.

Μηκᾶσθαι πρόβατα, οὐκ ἄνθρωποι ἔθουσι.
Balare oves ſolent non homines.

Τὰ ὦτα ὄνον δηλῶσι.
Ex auribus cognoſcitur aſinus.

Κόσμον προστιθεῖσι κάλχη σίγλαι τε.
Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum ſuperaddunt.

Ἴπτει λήϊον ὕη πολλή.
Lædit nimia pluvia ſegetes.

505 Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγυπιὸς ἁρπάζει.
Adunco prædam roſtro vultur rapit.

Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολοιός.
Stercore polluit nidum monedula.

Εὐλάκαν ἄμβη ἤδη κάμαξ οὐκ ἰαίνει.
Vitis pedamentum & ſupercilium petræ non exhilarant vomerem.

Γαργαίρει θύννος ἐν κακκάβῳ.
Splendet in olla teſtacea thynnus.

Θάλπει καὶ ἱέραξ τοὺς πώλους αὐτοῦ.
Docet etiam accipiter pullos ſuos.

510 Ὀστέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.
Oſſa pinguedine obducta feles arrodunt.

Αἰγωλιὸς ἐν σπείρᾳ κοράκων.
Ulula in cœtu corvorum.

Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κυρήσας.
Gaudet leo, ubi magna præda potitus eſt.

Ἐλαίαν ἐν κήπῳ στρέφων μόνος ἀμέργει.
Oleam in horto fovens ſolus amurcam exprimit.

Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.
Solus aſinus rudit.

515 Στιλὶς πίτυος ἱδρώς.
Viſcum pini ſudor eſt.

Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος οὐχ ἕξει.
Qui ſmaridem aſpernatur, neque cetum habebit.

Γαγλίον ἔρνος θάλλον οὐκ ἀκεῖται.
Nervi contortionem planta virens non ſanat.

Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσός ἐστι.
Non omne id, quod fulget aurum eſt.

Χῆνα ἀποστείλας χῆνα ἀναλήψῃ.
Anſerem emittens, anſerem recipies.

520 Οὐ φυσᾶται μολγός.
Flatu diſtendi bulga nequit.

Κτίλος τῶν οἴων ἡγεμών ἐστι.
Aries ovium dux eſt.

Θρόνα ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.
Flores in horto magnam pariunt voluptatem.

Ὁρμιᾷ μέμνονα ῥᾳδίως δήσεις.
Tenui funiculo facilè aſinum ligabis.

Ὀρχοῦνται κλάδοι ὄρπηκος κοπτέντος.
Tripudiunt ſurculi ſtolone amputato.

525 Σκίλλαν σκολόπενδρα στείβει.
Calcat ſquillam ſcolopendra.

Ἡ λύζουσα ὀρταλὶς οὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.
Singultiens gallina, non ſtatim pullos habet.

Θύμον ἰάπτοντα εἰς κῆπόν σου μὴ [illegible]απτε.
Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.

Καὶ ὀροντίου ὀπὸς χρηστός.
Orontii quoque ſuccus utilis eſt.

Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.
Haud ſimilis eſt ciceri galiopſis.

Οὐ τρέφει Θάσος θάψον.	Thasus insula herbas ad tingendum aptas non habet.
Δεῖσα σοῦσον φθίει.	Corrumpit lilium fœtor.
Τείρει στόμαχον τεῦθος.	Affligit stomachum loligo.
Κηλεῖ ἔγκατα, ἰξύν τ' ἰσίκιον.	Mulcet viscera lumbumque isicium.
Οὐχὶ ἅπας μαρμαίρων μήκωνα δρέπει.	Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Νωθὴς κακκάβη οὐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμνῃ.	Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι.	Apibus quidem dulce stillat mel rosa;
Ἔνθεν δ' ἀράχνης αἰανὸν ἰὸν πίει.	Inde verò aranea grave venenum bibit.
Ἀψίνθιον καὶ ἀμάρακος ἑξῆς ἄφθας ἐπείγουσι.	Absinthium & amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.
Κέδματα καὶ κίσσαν μόνον γάρον μόγις αἴρει.	Diuturnus ex defluxione affectus, & picam, vix tollit garum.
Ἐλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.	Nascitur in hortorum areis elleborus.

Κεφ. ιζ. — CAP. XVII.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα. — *Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamenta.*

In Infelicitatem. — In Infelicitatem.

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τραχόμαλλος,	Opes Aristidæ bucula una, & lanigera,
Ἦν δ' ὄϊς. ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.	Erat ovis: His famem expulit à janua.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων, ἀμνὴν λύκος ἔκτανεν, ὠδῖς	Privatus autem est utraque: ovem enim lupus occidet; partus.
Τὴν δάμαλιν· πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.	Buculam: pauperis verò perdidit armentum.
Πηροδέτῳ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας.	Peræ verò corrigia hic circa cervicem nodum flectens.
Οἰκτρὸς ἀμύκητος κάτθανε πὰρ καλύβῃ.	Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.
Ἐὰν λήκῃ νοῦμμος εἰς κόρυκον βαλλόμενος,	Si resonat nummus, qui in sacculum immittitur,
Παπαίων ψυχαὶ ἐξ ᾅδου ἐξαιροῦνται.	Papistarum animæ ex inferno liberantur.
Χρυσός τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοί.	Aurum sanè & argentum pulvis sunt, & ipsi.
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης.	Lapides in calculosa maris crepidine.
Δύη καὶ φεύγοντα δράσσει.	Infortunium etiam fugientem comprehendit.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δουλοῦται ταχὺ πάντα.	A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Μένει ἕκαστον τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.	Manet unumquemque id, quod passurus est.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.	Lubrici sunt fortunæ gressus.
Οὐκ ἀεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀκολουθεῖ.	Non semper desiderio satisfacit calculus.
Χίλιαί ποτε δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλεισον καὶ χεῖλη.	Vel mille calamitates sunt inter calicem & labra.
Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.	Nullum infortunium solum.
Ἰοῦ, ἰξὸν φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσα.	Eheu, viscum fugiens avis in laqueum incidit.
Νεῦρα Ἄρηος ἄργυρος.	Nervi belli argentum est.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.	Fortunato omne solum patria est.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.	Omnes in malorum mari navigamus.
Τὰ χρήματά ἐστι ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.	Opes sunt vita improborum hominum.
Κάκιστος θυσάνων κόσμος ἰλύς.	Pessimus fimbriarum ornatus est cœnum.
Ὁ νοῦμμός ἐστι ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.	Nummus est anima & lætitia mortalium.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.	Non omnis dies damni expers est.
Τοῖχον χρόα κοσμεῖ.	Parietem color exornat.
Μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.	Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.

Αἶπεῖς πύργοι ἄστεος εἰσι κόσμος.	Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Ἀργαλέον πενία κακὸν, ἄσχετον, ἀμέγαρτον δάμνησι λαόν.	Grave paupertas malum est, & intolerabile, quæ magnum domat populum.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκι ἀλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.	Orphani sicut venti sæpenumero vagantur non habentes jus esculentum.
Τύχης κινούσης θαιρὸν εὖ φερόμεθα.	Fortuna cardinem movente benè nobiscum agitur.
565 Λιμὸς, λοιμὸς καὶ πόλεμος λαοῦ εἰσι λοιγός.	Fama, pestis & bellum populi sunt pernicies.
Λίθους καὶ ἀγάλλοχον πάλλακες τίουσι καὶ πρεσβύτεροι.	Gemmas & Arabicum lignum juvenes senesque in pretio habent.
Ἰδία ἐστὶ ἁπάντων ἄριστον.	Propria domus omnium optima.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον αὖ αἱρεῖ.	Mortem Parca affert, opes rursus ac facultates aufert.
Χρήματα ἀνήρ.	Divitiæ virum faciunt.
570 Εἷμα ἀνήρ.	Vestis virum facit.

Κεφ. ιη. — CAP. XVIII.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός. — *Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.*

Ἕσπερος τῆς ἡμέρας τέρμα.	Vespera diei terminus est.
Τέρσεται κράστις ὀπώρας μολούσης.	Arefit gramen veniente Autumno.
Ὀπώραν οὐ καλύπτει κρόταφος.	Ætatem non tegunt tempora.
Χιτῶνα, χλαῖναν τε χιὼν καλεῖ.	Tunicam nix lanamque accersit.
575 Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἀρρενὴς αὔθει.	Urit mature urtica vera.
Ἔχει ὁ ἔννος μῆνας δύο καὶ δέκα.	Habet annus menses duos & decem.
Μνοῦς ἔτη προδίδωσι.	Lanugo annos prodit.
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἔσται, ἔρχεται χεῖμα.	Non semper æstas erit, venit hyems.
Τέκμαρ αἰὼν οὐκ εἶδε.	Finem ævum ignorat.
580 Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.	Sicuti aurum ignes, ita etiam amicos tempus judicat.
Ὀλόλυζε σὺν λύκοις καιροῦ ἀναγκάζοντος.	Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Ἀλεῖ κρίνεα ῥῖγος.	Exsiccat lilia frigus.
Τὸ εἶθαρ χρόνου μακρότητα βραχύνει.	Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.	Feræ instar annus currit.
585 Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.	Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Χειμὼν ὅταν παράγεται, θώρακα μὴ θρύπτε.	Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Ἄγρεις ἀντέλλει ἠώς, θρόνα μείρακες ἠτρυνόμενοι λέγετε.	Dum aurora fulget moniti adolescentes flores colligite.
Ἰδνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.	Incurvat genu senectus.
Τὴν ἀκμὴν ἴονθος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.	Ætatem plerumque indicat lanugo.
590 Τὰ ὠγύγια ἄριστα.	Antiqua sunt optima.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.	Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Χαλεπὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.	Grave senectus est hominibus pondus.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ τιθῇς.	Si præsens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.	Vigor ætatis fluit, ut flos veris.
595 Δείλη τὸ ἠλίκον ἠτρίου φαίνει.	Vespera, quanta pars staminis confecta sit, ostendit.
Πολιὰς τρίχας σκύλλειν, ἀσεβές.	Molestiam exhibere canis crinibus, impium est.
Ὥρα ὤραν μινύθει.	Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.	Ubi glacies, ibi hyems.

Κεφ. ιθ.

Ὕλη παμμιγής.

Ἀστηρὸν μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἀμνίον, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.

600 Βλάπτει ἴλλους ἀγλίη, ἀκτίνων τοῦ ἡλίου στιλβόντων.

Οἱ ὑφόωντες ἀγνύθας οὐ λείπουσι.

Γέλγη ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.

Κακίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς μυρεῖ.

Βαρύτερον μολίβδου ἐστὶ καὶ πίλου ψιλότερον.

605 Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφᾶσθαι, μανικόν.

Ὠχροί, ἰσχνοί, πτυαλίζοντες, ἐν τούτοισιν ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶτες ἀγαθοί.

Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.

Τί αὐγῇ καὶ ψέφει;

Ἀκὴν μᾶλλον, ἢ τὸ καμπύλον ὀλέσει ἄρβηλος.

610 Τόσον διαφέρει κοτύλη καὶ ῥαβδοειδὲς, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μέλαν.

Κλασμάτων φύλαξ φορμός.

Φλιὰ οἰκίας στέμμα.

Τῷ κολυμβῶντι αἱ μάραι εἰσὶ κῶπαι.

Μαγὰς πένθον φυγαδεύει.

615 Πύθει μαμμηρὰ σαθέριον.

Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.

Ἀθερὰν οὐ πάχει χάλαζαν ἀθήρ.

Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.

Ναρτάλου λώϊον κάρδοπος.

620 Λύχνος τῇ λύγῃ ἐχθρός.

Οὐ κόκκυλις βράβυλα μινύθει.

Ξίφος δίκην μύδρος ἐστίν.

Ἴσθμιον ἐν πυθμένι ναὸς μάστευε.

Ἀγκύλου ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθύας οὐχ ἁλώσεις.

625 Τὸ ὅλον ψαιστίου μεῖζον.

Κρίνον σφῦρα μὴ κρανεῖ.

Ἀπελλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κρόναν ὕθλοι.

Μὴ νόσφι νοτίδος νότος.

Κάμπτει εἰς ποτε γνώμην ὁ ἀστάνδης.

630 Χαλκείῳ πόδας τίθησι τρίπους.

Ψαλίδι τρίχα οὐ τμήξεις.

Τοῦ εἴδειν ἀθάραν ἀδαήμων παυέτω.

Κοίρανος δακτύλων λιχανός ἐστι.

Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χρῆται ἱππεύς.

635 Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.

Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βουνός.

Βορέαν ἅλως οὔποτε εὐδίαν τίθησι.

Μητέρος δείκηλον θυγάτηρ.

λῖνος ἡνίᾳ οὐ δέεται.

640 Δρέπων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεται καὶ μουσικῆς ἐν ἀώτῳ.

Ἄγγελοι εἰς χώραν ἄγνωστον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.

Ἀμαυρὸν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς οἰζυρός.

CAP. XIX.

Miscellanea.

Foetum involvens membrana austerum quidem renuit medicamentum, sed nequaquam balsamum.

Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.

Ponduscula textrinarum non linquunt textores.

Variæ merces in foro quæri solent.

Pessimus humor ex mucore fluit.

Plumbo gravius est, & penna levius.

In febre acuta surdescere, furiosum.

Pallidi, graciles, sputantes, in his per somnum sudores boni sunt.

Non propulsat frigus storea.

Quæ splendori cum tenebris communio est?

Aciem potius, quam curvitatem scalprum amittet.

Tantum est discrimen inter concavitatem & convexitatem, quantum est inter album & nigrum.

Fragmentorum custos sporta est.

Vestibulum domus ornamentum est.

Urinatori manus sunt remi.

Expellit luctum magas.

Putrefacit mamera satherium.

Frigefacit suaviter corpus susurrus.

Coacervatam non patitur grandinē arista.

Pusillum fermenti totam conspersionem fermentat.

Mactra nartalo vase melior est.

Adversatur tenebris lucerna.

Pruna damascena non comminuit radula caseo destinata.

Ferrum ignitum instar gladii est.

Clavum, quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.

Curvo sine hamo pisces non capies.

Totum parte majus est.

Lilium malleus non perficiet.

Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ (sunt.

Non est auster sine pluviis.

Flectit interdum sententiam cursor.

Aheno pedes supponit tripus.

Forfice pilum non resecabis.

Pulmentum edere qui nescit desinat.

Princeps digitorum medius est.

Loco currus, equis utitur eques.

Non est hasta absque cuspide.

Non est collis spadonibus anchora.

Orbis circa lunam præsupponit ventum non serenitatem.

Matris imago filia est.

Habena ramus non ligatur.

Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam Musices in flore resplendet.

Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes hominum mirantur.

Obscurum infaustus numerus tegit.

Λίπει

Λίπτει ἰκμάδος αἴγειρος.	Gaudet humore populus.
Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπος, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐλέφαιρει.	Cor quidem aliquando crepitu, sed non famem decipit.
645 Νίφει γαῖαν ψάς.	Madefacit arvum roris gutta.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.	Cauda semper extremum est.
Ἴτεια κύστιν ἔχει.	Imæ parti ventris vesica inest.
Θηλείοις νάπος ἤδη δίδωσι.	Lustra feris saltus præbet.
Ἐκ μυελοῦ ἀλκή, ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.	E medulla robur tanquam ex fonte salit.
650 Λεσβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.	Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
Σύφαρ ἴξον ψαφαρὸν ποιεῖ.	Anguis exuvium suber aridum reddit.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.	Colunt Seres audientes Satyros.
Σπολὰς πλέγματος ἀμείνων.	Vestis pellicea crate melior est.
Καμβὸν μυκτῆρα ὁ λούων φρονεῖ.	Mutilatum nasum lavans sapit.
655 Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος στόμαχον βλάπτει.	Frustulum etiam crudæ carnis stomacho nocet.
Κάλων τὸ κύαρ οὐ λήψεται.	Non admittit rudentem foramen acus.
Πέλεκυς ἀρταμοῦ ὄργανον, ὥσπερ τοῦ σιδηρουργοῦ σφῦρα.	Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Φυρομένου οἴνου φύσις ἔρρει.	Mixti vini natura perit.
Ἀβάρας ποθοῦσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.	Placentas appetunt, & coctas melle similas, qui in deliciis vivunt.
660 Πρὸς ἠϊόνα πίπτων ἀκρέμων γῆν καὶ ἅλα κινεῖ.	Prope littus cadens grandis ramus terram & mare movet.
Σπέος οὐκ ἄνευ δνόφου.	Spelunca non est tenebrarum expers.
Σοῦ φωνὴ κρατοῦσα ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.	Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Σπίλος θόλον μιαίνει.	Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων οὐτωμένου ἀγκῶνος.	Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
665 Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.	Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.	Tesseræ præcipitium minantur.
Λιγὺς λίγυς λυσήλειας σμῆξιν σφάλλει.	Argutus Ligur securis ictum decipit.
Ὁ Κρόνος κρόνων γενετήρ.	Saturnus morosorum est genitor.
Τόξου ἄκων τρίζει, νεβροῦ πάτος οὐδέποτε.	Arcus jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.
670 Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίμπτειν λαιμὸν ὀφείλει.	Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
Ὃς διάζεσθαι οὐ θέλει, λιτὸς δήσεται.	Qui stamini, quod deest, addere non vult; subtili ac tenui linteo carebit.
Γαῖσον ἠθμῷ μὴ ἐμβάλλε.	Gæsum fiscellæ ne immittas.
Οὐδὲν δηναρίῳ ἰκρίον ὠνήσῃ.	Nullam denario tabulam emes.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.	Nauta qui es, Neptunum placato.
675 Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ σίλης οὐ πωλεῖται.	Scalprum magnum quidem non est; attamen minimo pretio non venditur.
Ἰνεῖ γαυλὸν κλῆρος.	Evacuat sors mulctram.
Κόαξ καὶ κοὶ σπατάγγον ἄγουσι.	Coax & coi spatangum agunt.
Ὕ, ὕ, πινδαλέου ῥινὸς αὐδή ἐστι.	Hy, hy, fervidi nasi vox est.
Οὐδ' ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ἐποίησεν, οὐδ' ἐγώ.	Neque hic aut ille fecit, neque ego.
680 Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμου ἡ Εὔα γεγένηται.	E latere Adami Eva facta est.
Ἐρωεῖ ἐλλέβορος λειχῆνα.	Inhibet Helleborus lichenem.
Σπαργᾶν χοῖνιξ λέγεται οἴνου πληρωθεῖσα.	Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν.	Non emerem ulla ratione mortalem.
Ὀδόντας τριάκοντα καὶ δύο ἔχει ἄνθρωπος.	Dentes homo triginta & duos habet.
685 Δέπας τοῦ Διονύσου, καὶ τοῦ Πλούτου βάρις.	Poculum Baccho, & navigium Plutoni.
Ἥραν ἴσαλη οὐ κάζει.	Non exornat Junonem vestis è pelle caprina.
Σκάνδιξ χυλόν, οὐ φελλὸς δίδωσι.	Succum dat scandix, non suber.
Ὅπου πάγος, ἐκεῖ κρύος.	Ubi glacies, ibi frigus.
Λεκάνης καὶ ἄμβικος χρείαν ταμίας οἶδεν.	Catini & ollæ usum promus condus novit.
690 Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρός.	Ren ferculum periculosum est.
Ἄγχι αἰγιαλοῦ λέμβος θεέτω.	Prope littus currat lenibus.
Μαγείρου σῆμα τομεύς.	Ex cultro incisorio cognoscitur coquus.
Κράσπεδος ἐσθῆτα κρατεῖ.	Fimbria vestem continet.

Σφύζουσι ἀρτηρίαι γινομένου κινήματος.	Facto motu arteriæ saliunt.
695 Ἦκα ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.	Leniter irrigat aquæ ductus terram continentem.
Οἰχομένῳ σέλατι ἐν ἔρα ἀδινὸς δνόφος ἕπεται.	Decedentem splendorem densa in terris caligo sequitur.
Ἅμαξα τόρμης στερουμένη ὄλλεται.	Perit currus modiolo rotæ privatus.
Θόρυβον γίγγρας θίασον τ' οὐκ ὄρει.	Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Τὸ ῥέγχειν καὶ κοιμᾶν τοῦ αὐτοῦ ζώου εἰσὶν ἔργα.	Stertere & dormire ejusdem animalis opera.
700 Βάπτει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν οὐ δύει ποτέ.	Mergit quidem utrem, verum aquam humidam haud subit.
Κώθωνι λαμία κύβιτον βλάπτει.	Poculo saga os cubiti lædit.
Ξύλον ἄνθραξ οὐ πρήθει.	Lignum carbo non accendit.

Κεφ. κ. — CAP. XX.

Θάνατος, Ζωή. — *Vita, Mors.*

Κιρσὸν κνάειν, κινδυνῶδες.	Varicem scindere periculosum.
Ἐκ τοῦ κεράμου μέροπές εἰσιν ἅπαντες.	Ex argilla omnes homines facti sunt.
705 Ὡς χόρτος, οὕτω καὶ βροτὸς σκέλλεται.	Ut fœnum, ita & homo arefit.
Κούφη σκιὰ, καὶ ἀτμίς ἐστιν ἀνδρῶν βίος.	Vana umbra & vapor est hominum vita.
Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, ὡσεὶ ἡ ἀγέλη βοῶν λαρινῶν σφακτῶν σφαζομένων.	Omnes morti servamur velut armentum boum saginatorum mactandorum.
Φοξὸς ὑγιὴς οὐδέποτε νοσεῖ.	Si sanus is est, cui caput acutum est, nequaquam ægrotat.
Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος καὶ πέμφιξ.	Cinis homo est, flos & bulla.
710 Ἁπάντων Χάρων κάλπιν βάπτει.	Omnium Charon urnam submergit.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτε.	In fruticeto mortuum ne sepelias.
Τῶν θνητῶν βίος σποδός ἐστι καὶ καπνός.	Vita mortalium cinis est & fumus.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.	Sua cuique vita obscura est.
Ζάγκλη μοῖρα ὀξεῖα πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.	Falce mors acuta omne mortale genus metit.
715 Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.	Constans nihil in vita videtur esse.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.	Mortuus non mordet.
Οὐδεμία πόα, ἢ βία τοῦ θανάτου βέλη κλάει.	Nulla herba, aut vis mortis tela frangit.
Πρηνὴς χθόνα ἀθρεῖ.	Pronus teram spectat.
Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν.	Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
720 Ἀάζειν δεῖ, ὃν βάσανος τοῦ ᾅδου πιέζει.	Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Νέννου κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.	Patrui exequias ne omninò asperneris.
Δυκάβαντας μηνύει φαρκίς.	Annos ruga indicat.
Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.	Omnia risus, & omnia pulvis, & omria nil sunt.
Σμύχει πτῶμα σίλεχος σμίλαξ.	Celeriter cadaver taxus venenata consumit.

Dicta septem Græciæ Sepientum.

Solon. Γνῶθι σεαυτόν.
Nosce teipsum.

Chil. Τέλος ὁρᾶν μακροῦ βίου.
Finem videre vitæ longævæ.

Pittac. Καιρὸν γνῶθι.
Occasionem cognosce.

Bias. Οἱ πλείους κακοί.
Plures sunt mali.

Periander. Μελέτη τὸ πᾶν.
Industriæ nihil impossibile.

Cleob. Ἄριστον μέτρον.
Modus est optimus.

Thales. Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.
Sponde, propè est damnum.

TABEL-

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξυνὸ pro συνὸ· σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα. σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, vir. & contractionibus inprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia. ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo. & contra α pro ε, τάμνω, pro τέμνω, seco.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς· π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι, pro ἀφαιρεῦμαι· contractionibus prorsus abstinent, & dipthongos resolvunt.

Dores usurpant. {
α { pro η, ut φάμα, pro φήμη fama.
pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, premo; γα pro γε, ut, ἔγωγα, pro ἔγωγε.
pro ω, ut μουσᾶν pro μουσῶν, musarum. πρᾶτος pro πρῶτος, primus.
pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, claves.
η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro ου, ut μῶσα, musa; & pro ε, ut ὤνεκα pro ἕνεκα, propterea.
αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam.
ευ pro ου, ut ἀλεῦμαι pro ἀλοῦμαι, saliam.
οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω, σ pro θ, σιὸς pro θεὸς· κ pro π, ut πόκα, ὅκα, pro πότε & ὅτε, aliquando; & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, ille.

Æoles utuntur. { ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puella, & contrà, ο pro ω, ut ἔρος, pro ἔρως, amor. ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia. αις pro ας, ut καλαῖς pro καλάς, bonas.

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, oculi, & β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, cento.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος· atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos commiscent, Homerus Ionicæ, qua maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

FIGURÆ DICTIONIS.

Prothesis.

PRothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut πταγαὶν, pro ταγαὶν, à τάζω, *apprehendo*; σμικρὸς *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est, cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*; ἱρὸς, pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὑράμην, pro εὑρησάμην, *inveni*; ἐγείνατο, pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllaba interjicitur, ut ἔλλαβε, pro ἔλαβε, ὁππότερος, pro ὁπότερος, *uter*, ξεῖνος pro ξένος, *peregrinus*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit. δῶ pro δῶμα, *domus*; ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunum*; βρῖ pro βριαροὶ, *robusti*.

Paragôge.

Paragôge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, *ramo*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόρρω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω, à ῥέζω, ἔπραθον pro ἔπαρθον, à πέρθω *vasto*; ἔδρακον, à δέρκω, *video*; κάρτερος pro κρατερὸς, *fortis*, κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ *mea*; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα. θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*.

Anadiplôsis.

Anadiplôsis (id est, reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι. ἀταρτηρὸς pro ἀτηρός. ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Constantini Rhodocanacidis Chiensis

TRACTATUS
De Resolutione Verborum.

Ἰνδαλματικὴ καὶ ἀναλυτικὴ τῶν ῥημάτων πάντων χρηστολογία: hoc est, Modus singularia inflexa verba cognoscendi, & illa in sua Themata brevissimè & sine errore deducendi. In quo fructus Regularum percipitur, & unitas conjugationis barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis, quibus Themata flectuntur in cæteris personis & modis, docuimus modum compositionis verborum, hic vero docemus modum resolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum seu Thema facile reperitur. Ex supradictis igitur Regulis facile est deprehendere quod illa in sua flexione, & formatione tripliciter immutentur, nimirum,

In initio (licet hoc non omnibus contingat,) in fine & in medio, idque in omni voce, Activâ, viz. Pass. & Mediâ & in initio, quia solent recipere incrementa syllabica, & temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλειφα, ἐλελείφειν· in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit una syllaba, & in altero duabus à parte ante; & Ἄδω, ᾖδον, ᾖκα, ᾔκειν, in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit: hoc est vocales producuntur sicut & ἐγγύζω, ἤγγικα· ὀρύσσω, ὤρυχα· nam α ε & ο in præsenti sunt breves, & in præteritis mutantur in longas. *Init.*

In fine verò, quia solent recipere terminos, necnon consonantes terminales, quibus Thema crescit interdum una syllaba, ut τύπτω, τύπτομαι· interdum duabus, ut τυπτόμεθα· primum verò & secundum futurum cujuslibet verbi in passiva voce crescunt tribus syllabis in fine, nullâ habitâ initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα· idem numerus invenitur etiam in illis verbis, quæ incipiunt ab una consonante, vel à duabus, quarum prima est muta, & secunda liquida, habita ratione initii, & finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, à verbo λείπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut & illa quæ nulla admittunt, non crescunt ultra duas syllabas, ut ᾄδόμεθον, ᾔσμεθον, à verbo ᾄδω, & ᾔσμεθον, ᾐδόμεθον, à verbo ᾄδω: excepto tamen primo & secundo Futuro Passivæ vocis, ut supradiximus. *Fin.*

Præterea accidit ut figurativæ consonantes verborum rejiciantur, quæ sunt dentales, ut ᾄδω, ᾄσω. Πλήθω, πλήσω, ἀνύτω, ἀνύσω, aliquando mutantur in alias consonantes, nimirum in suas affines, vel saltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην, λήβω, ἐλήφθην· λέλειμμαι & λέλημμαι· in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuisse in aspiratam suam affinem φ in Aoristo primo Pass. & in μ proximam suam affinem in Præt. Perfecto Pass. quemadmodum & β figurativam verbi λήβω mutatam fuisse in φ in Aoristo primo Pass. & in μ in Præt. Perfect. Pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilium, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præterea, accidit ut vocales figurativæ, viz. breves in longas mutentur in aliis temporibus, quæ sunt α, ε, ο, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω· δοκέω, δοκήσω· πληρόω, πληρώσω.

In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium in quibus longæ mutantur aliquando in breves, & vice versâ breves in longas, ut λήθω, ἔλαθον· ψάλλω, ἔψηλα· & aliquando subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην· & aliquando propositivæ ut λείπω, ἔλιπον· φεύγω, ἔφυγον· & aliquando adduntur subjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα· στέλλω, ἔστειλα· & aliquando nil rejicitur, aut producitur, sed tantum fit mutatio brevis in aliam brevem ut λείπω, λέλοιπα· στρέφω ἔστροφα. *Medi.*

Quoniam verò σ inter terminales consonantes (quæ unà cum illo sunt sex, viz. θ, κ, μ, ν, ς, τ,) pro vario usu diversimodè consideratur, necesse est ut illud accuratius hic examinemus, & nominibus idoneis donemus quæ ejus officia significent, eo, viz. fine, ut in investigando Themate Regulæ pleniùs intelligantur.

In nostris regulis mentionem fecimus τοῦ σ, quod in genere, & καθόλου vocavimus servile, ob ipsius multiplicem & maximum usum. Postea subdistinximus illud in Explicitum, Implicitum, & Potentiale: hoc ς inveni-

tur

tur in Activa & Mediâ voce. Prætereà in Pass. voce tribus (diversis à prioribus) modis consideratur. Nam in secunda persona Præter. Perfecti Passivæ vocis reperitur σ, quod (si placet) vocetur terminale, eo quod semper sit annexum suo termino αι, viz. σαι, ut τετύρησαι, τετίμησαι. Dein datur σ quod semper subsequitur dentalem aspiratam θ· nam si quis velit inspicere terminos omnes Pass. vocis qui solent incipere à θ, vel à α & ε, quas vocales subsequitur: nullum reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, τετύρησθον· vel figurativam Thematis, ut ἤγγελθον. Et hoc σ (si velis) vocetur Philothêtum, & reperitur etiam in voce Media. Datur postremò σ quod requiritur in prima person Præt. Perfecti Passivæ vocis, & interdum non (prout in regulis nostris declaravimus) quod ideò nominabitur Hotethetum. In his quæ de σ diximus elucescit utilitas & potestas τῦ σ, quam omnes Grammatici nominârunt, & nullus hactenus (quem scio) manifestavit.

Servile, seu χρήσιμον & suæ potestatis σ.
- Vox Activa
  - Explicitum. σ λύσω.
  - Implicitum. σ λείψω.
  - Potentiale. σ σπείσω.
- Passiva Vox
  - Terminale. σ τετύρησαι.
  - Philothêtum. σ τετύνησθον.
  - Hotethetum. τετέλεσμαι.
- Vox Media
  - Explicitum. σ λύσομαι.
  - Implicitum. λείψομαι.
  - Potentiale. σ σπείσομαι.
  - Philothêtum. σ ἐσπείσασθε.

Hoc præterea non ignorandum est figurativas verborum (viz. Labiales & Palatinas) posse etiam dici Implicitas & Explicitas: nam in duplice consonante ψ tres Labiales implicantur (viz. β, π, φ, & in Ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur, quare ubi σ Implicitum est, ibi quoque sunt prædictæ figurativæ Implicitæ, ut in λείψομαι, π est Implicita, & per consequens β & φ ob affinitatem: & in ἐλέξάμην, κ est Implicita, & eâdem de causa γ & χ. Verum in ἐτυπόμην π, & in ἐλεγόμην γ sunt Explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ Futuri Activ. vocis, & σ terminale Pass. vocis fieri Implicitum quando Labiales & Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι. λέξω, λέλεξαι.

His præmissis, ut facilius inveniatur Thema, quæ sequuntur observanda sunt.

1. Primò rejiciantur à parte ante incrementa syllabica seu temporalia (si adsint) si enim nulla sunt, nulla datur dubitandi causa.

2. Secundò rejiciantur à parte ante post termini necnon terminales consonantes, ut & ς quocunque modo consideratur.

Tertiò

Tertiò non omittendum est fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio verbi, viz. α restituatur in suam η, ω, vel ι, ubi opus fuerit, ut ἄγω, λήθω ἤγαγον, ἐλαθόμην ἐλελάθω, τεύχω quemadmodum & ε rejiciatur vel addatur ubi necessitas postulaverit, & ο vertatur in ε, vel addatur υ ubi opus erit, secundum regulas traditas de incrementis verborum. 3.

Observandum est præterea, quod rejectis terminis à parte post in passiva voce & in Media, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa vel affinis ei: si verò restat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duo σσ, & per consequens duo ττ, vel aliquam vocalem mutabilem α, ε, ο, quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisitione Dictionarii vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum benificio illa maximâ ex parte diminuetur. 4.

Nota igitur rejecto ε terminali, vel Hotetheto, seu Philothêto, si restat Diphthongus, illa est figurativa: si vocalis ι & verbum sit hyperdissyllabum, tum semper ζ· si verò α, tunc aliquando ζ, aliquando α est figurativa: si verò restat η vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ, viz. η vertitur in α vel ε, & alterutra erit figurativa. Præterea ω vertitur in ο, quod est figurativa: si verò restabat α, ε, vel ο, sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur bene observatis, & omnibus extrinsecè ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum Activæ vocis per ω, Pass. verò seu Mediæ per ομαι, & verbum in μι claudetur per terminum μι Activæ vocis, & Passivum seu Medium per μαι.

Hæc sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Prorò ut facilius intelligantur quæ hactenùs diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur hujusce linguæ candidatum, in legendis authoribus incidisse in has dictiones: ἐξαλεῖψαι, ἐκέκαφθε, ὑπερσεσάχθω, διεπεράξαντο, κεκλεῖσθαι, διεληλυθότες, ἐνδεδαρμοσθέντα, διεχλευασμένω, πεπυκασμένα, σεσηπότες, πεφθῆναι, ἐπισημαινομένους, ἐπαναστῆναι, ἐπιτεθρυμμένους, ἐπεπυργώμεθα, ἐρράφθαι, ἀπελαθήσεσθαι, ἀναδραμών, κατεβίω, καταγείς, ἀπέδρα, παρέβη, &c.

Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse Aor. 1. Act. vocis, Mod. Infinit. à termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto, unà cum ς, quod in ψ erat Implicitum, restabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω restabit verbum ἐξαλείπω, quod si quæratur in Dictionario, non invenietur sicut & ἐξαλείβω, dicam igitur quod sit ἐξαλείφω, *deungo*, & per Metaphoram *deleo*. Nam φ sicut & β ob σ extrinsecum Futuri primi (à quo Aoristus primus formatur) mutantur in π ob εὐφωνίαν. Ἐξαλεῖψαι.

Videmus esse Præteritum plusq. Pass. ex duplici incremento syllabico unο duplicato Perfecti, & altero simpliciter repetito Plusq. perfecti, & ex termino uno cum terminali θ, ut ἐτέτυφθε, quibus rejectis & adjuncto termino cummuni ω vel ομαι restabit κάφω vel κάφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κάβω vel κάπω, quod si π addas τ ob εὐφωνίαν, invenies κάπτω, *comedo*: nam π sicut & β mutantur in φ ob θ sequens terminale. Ἐκέκαφθε.

Est Aor. 1. Pass. voc. qui cognoscitur ex termino & θ terminali θῶ, & incremento syllabico ε, ut ἐτύφθην. Etenim in omni Imperfecto & Aor. primo & secundo Modi Indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quod sit vocalis thematica, quia in illis juxta regulam, vertitur in η. Exceptâ tantùm licentiâ Poeticâ, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ο. ἐρητύοντο τὸν λαόν, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, *coërceo*. Poëtæ siquidem respuunt incrementa temporalia & syllabica, ut ibidem ῥαψ. χ. ὅν τέκεν αὐτή, pro ὅν ἔτεκεν αὐτὴ, *quem peperit ipsa*. Θεὸς ὀνόμηνεν ἅπαντα, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, *nomino*, ῥαψ. ξ. si igitur rejiciatur incrementum ε, & terminus cum consonante terminali θῶ, addito termino generali ω, restabit σάχω, quod si quæras in Dictionario, non invenis; imò neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σάττω, *onero*, & ὑπερσάττω, *satis superque onero*: nam γ & κ figurativæ (quæ virtualiter concipiuntur interdum in ζ vel duo σσ) solent mutari in χ ob sequens terminale θ, sicut λέγω, ἐλέχθω· πλέκω, ἐπλέχθω. Ὑπερσεσάχθω.

Dico virtualiter, quoniam ζ & σσ interdum faciunt fut. 1. in ξ, in quo κ est Implicitum, & per consequens γ, χ.

Constat esse Aor, 1. Med. voc. à termino σαντο, unà cum σ quod erat Implicitum in ξ, ut τύψαντο, quo rejecto & addito termino communi, ω, restabit Διεπεράξαντο.

restabit ἀπεῤῥίω, quod non invenies in Lexico, neque ἀπεῤῥέω, ἀπεῤῥίγω,
3. aut ἀπεῤῥίζω, vel ἀπεῤῥίσσω: debes igitur concludere te non advertere incrementum temorale η, quod si vertas in ε, dein quæras iterùm ne tum quidem invenies; verso verò in α, reperies esse ἀποῤῥαίω, amputo, abscindo, illido, & Metaphoricè impeto; ut ὀνείδεσιν ἀποῤῥαίειν τινά, conviciis impetere aliquem;
4 cujus generis verba in Præteritis pariunt Tyronibus amplam difficultatem. Etenim quindecem verba sunt illis inquirenda, scil. ἐῤῥάγω, ἐῤῥάκω, ἐῤῥάχω, ἐῤῥάζω, vel ἐῤῥάσσω: prætereà ἀῤῥάγω, ἀῤῥάκω, ἀῤῥάχω, ἀῤῥάζω, sive ἀῤῥάσσω, & quinque superiora, sc. ἠῤῥάγω, ἠῤῥάκω, ἠῤῥάχω, ἠῤῥάζω sive ἠῤῥάσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ ex parte Futuri efficerent in illo ξ juxta regulam, quæ verò habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine ἁρμόζειν poterant habere ξ in Futuro. Prætereà juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε vel α verteretur in η, & hoc modo unum verbum in Præteritis immutatum, si Thema ipsum & ipsius significationem ignoret, meritò Tyroni imò & cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non potest superari aliter nisi usu. Beatior sanè est lingua Latina, quia longe naturâ facilior, sed χαλεπὰ τὰ καλά.

Κεκλῶσθαι. Præteritum perf. Pass. Inf. rejicitur incrementum syllabicum κε, & terminus αι, à parte post cum terminalibus consonantibus σθ, restat κλω: σ verò indicabit esse aliquam figurativam dentalem, vel ζ vel σσ, sed non erit nisi κλώθω, glomero vel neo; quia dyssyllabum, ut & πεπρῆσθαι, à πρήθω incendo.

Διεληλυθότες. Constat esse Participium Præteriti perfect. Mediæ voc. numeri pluralis, generis masculini, à termino ότες, & figurativa præsentis, quibus rejectis unà cum ἐπαναλήψει Atticâ priorum literarum Thematis, & verso incremento temporali η in ε, & addito termino ω, restabit διελύθω: sed hoc non est nisi addatur præpositiva ε, ut fiat diphthongus ευ, quâ additâ Thema est διελεύθω inusitatum, pro quo διέρχομαι, prætereo, & per Metaphoram differo, seu oratione percurro: in formando hoc Præterito Medio ε rejicitur, non per Regulam communem, quia penultima Præt. Med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, ut θάλλω, τέθηλα: κλάζω, κέκλαγα: φαίνω, πέφηνα: νέμω, νένομα, & λείπω, λέλοιπα: sed rejicitur more Atticorum, & κατ' ἐπανάληψιν priorum literarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis in quibus corripitur penultima, ut ἐλεύθω, ἤλυθα, communiter & ἐλήλυθα, Atticè ἀκούω, ἤκοα, & Atticè ἀκήκοα: ἀλείφω ἤλοιφα, ἀλήλοιφα, & similia.

Μεθαρμοσθέντα. Particip. Aor. 1. Pass. unde rejiciendum est θέντα, σ indicabit esse aliquam dentalem vel σσ vel ζ, & erit μεθαρμόζω, coapto, quia trissyllabum, ut ἐξεργασθέντα ab ἐργάζομαι, perficio.

Κεκάσθαι. Est Infinitivum Præteriti perf. Pass. voc. cognoscitur à tono in penultima, incremento duplicato κε, & termino unà cum terminali θ, & Hotetheto σ, quibus rejectis & addito termino ω, fit κάω——quod cum non sit, neque erit κάδω, κάθω, κάτω, seu κάσσω, restat esse κάζω, orno & decoro, verbum Poëticum, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ω. Τῶν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἱάσι κεκάσθαι: Horum te, senex divitiisque & filiis aiunt exornatum fuisse.

Διαχειρισάμενοι. Aor. 1. Med. rejiciatur ε & terminus σάμενοι, & quia restat ι, & verbum est polysyllabum, ideò ζ est figurativa, sc. διαχειρίζω, tractare, ut ἐπορισάμην, à πορίζομαι seu πορίζω, comparo.

Πεπυκασμένα. Est Particip. Perf. & Plusq. perfect. Pass. quare recipiendum est incrementum syllabicum πε, & in fine μένα, unà cum σ Hototheto, quod est indicium ejus figurativam esse dentalem, vel ζ vel σσ, & est quidem ζ, viz. πυκάζω, denso seu tego, quoniam polysyllabum.

Σεσηρότες. Est Particip. perfect. Med. quare rejicienda est duplicatio in initio σε, & in fine terminus participialis ότες, & quoniam η habet ι subscriptum, ideoque cum sit improprius diphthongus vertetur in propriam, viz. αι, & addito termino generali ω verbum erit σαίρω, scopis purgo, ut πεφηνότες, à φαίνω. Verba hujusce ordinis, sc. immutabilium, felicius & citiùs reperiuntur quam cætera, quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν quod solet mutari interdum vel in γ vel in μ, prout in Regulis videre est.

Ἔπαιρον. Vocabulum in Homero & juxta meas Regulas video esse Aor. 1. Act. voc. ob ε Explicitum. Prætereà puto ε esse incrementum syllabicum quo rejecto

rejecto unà cum ..., & addito ω, restabit ..., quo quæsito & haud invento, concludam π non esse Thematicam literam, sed præpositionis ἐπὶ, quâ rejectâ, restabit ἤρω, quod si quæram non inveniam ; dicam igitur esse temporale incrementum. Quod si vertam in ε, erit ἔρω, quod tamen non est, quia est ἄρω, apto, cuius Futurum facit communiter ἀρῶ, & Æolicè ἄρσω, & ex hoc ἦρσεν, & cum præpositione ἐπὶ, ἐπῆρσεν, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ...
Ἔστιν τοι δέπας ..., τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν.
Ἥφαιστος, ποιήσας δ' ἔθηκε στάθμοισιν ἐπῆρσεν.

Est Aorist. 1. Infin. Med. ideoque αθαι rejecto, & versa η impropria diphthongo in αι propriam, & termino Pass. voc. adjecto, erit παθαίνομαι *vehementer afficior*. Παθήνασθαι.

Cognoscitur esse Particip. Aor. 1 Med. per terminum αμένος in quo σ Potentiale subintelligitur, quare rejecto termino αμένος, & versâ impropriâ diphthongo η in αι, & addito generali termino ω, est ἐπισημαίνω, *indicium facio*, seu *significo*. Ἐπισημηνάμενος.

Cognoscitur esse Aor. 1. Pass. Infin. per terminum θῆναι, quo rejecto σ Hotothetum indicabit esse verbum tertiæ vel quartæ, vel saltem sextæ ordinis, & ultimum erit ; nam illo termino cum σ rejecto, & addito communi termino Pass. ομαι, erit ἐπανασείομαι, *adversus aliquem concutior*, à σείω. Ἐπανασεισθῆναι.

Hæc vox est Particip. Præt perfect. Pass. á quo, rejecto μένος, & duplicato ... à parte ante, & addito termino Act. ω, vel Pass. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω vel ἐπιτροπεύομαι, *procuro, administro, in tutela habeo*. Hujusce generis verba rectè, nulloque negotio inveniuntur propter diphthongum figurativam ευ. Ἐπιτετροπευμένος.

Est Plusquamperfect. Pass. unde rejecto in initio incremento ἐπε, & in fine μεθα, restat πύργω· deinde ω in ο verso, additoque terminali ω, fit πυργόω, *munio*, seu *turribus urbem instruo*, à nomine πύργος, *turris*. Hujusce generis verba nullâ difficultate deprehenduntur, quia omnia ferè sunt derivata à nominibus, ac proinde solent mutare figurativam ο Præsentis in ω in ipso Futuro, ut videre est in Regulis nostris de Futuro Activæ vocis. Ἐπεπυργώμεθα.

Constat esse in Perfecto Pass. Mod. Imperat. tertiâ personâ, quare rejiciendum est ε, unà cum ρ, & in fine θω, cum σ Philothêto, & verso η in α, & addito communi termino ω, fit ῥοφάω, quod etiam & ῥοφέω rectè dicitur *sorbeo & exhaurio*. Id genus verba facile etiam deprehenduntur, nam η figurativa longa est indicium quod figurativa primitiva erat α vel ε : neque σ vobis dubium creet, quod licèt non admittatur in prima persona Præter. perf. Pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis subsequitur, ibi σ desideraur, atque ideò vocatur σ Philothêtum. Ἐρροφήσθω.

Est Futur. 1. Pass. Infinit. quare θήσεσθαι rejecto, restat α figurativa; cui addito termino ω, fit ἀπλάω inusitatum, pro quo ἀπελαύνω, *abigo* : in hoc verbo debuerat esse σ Hotothetum, ut γελασθήσεσθαι á γελάω, πετασθήσεσθαι à πετάω, secundum Regulam ; sed ἐλάω, *pello*, facit ἤλαμαι, & ἤλασμαι. Ἀπλαθήσεσθαι.

Est Aor. 2. Act. ων Participii termino rejecto, versoque α in ε, unà cum termino ω, fit ἀναδρέμω inusitatum, pro quo ἀνατρέχω, *recurro*. Ἀναδραμών.

Aor. 2. verbi in μι, rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit καταβίωμι, *vivo*. Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι, Aor. 2. ἔγνων, ἔγνως · sic & βίωμι, Aor 2. ἐβίων, ως, ω, &c. Κατεβίω.

Aor. 2. Pass. à quo rejecto εις termino participiali, & addito communi termino ω, fit κατείγω, *confringo*, inusitatum, pro quo κατάγνυμι. Καταγείς.

Aor. 2. Act cujus incremento rejecto, & figurativâ α versâ in η, & cum termino verborum in μι, fit ἀπόδρημι, *aufugere*. Hoc esset ἀπέδρη juxta Regulam, quia Aor. 2. solet servare figurativam longam, sed unum est eorum, quæ excipiuntur. Ἀπέδρα.

Aor. 2. Act. verbi in μι, qui cognoscitur à figurativa η, quare incremento ε rejecto, & addito termino μι fit παραβῆμι inusitatum, pro quo παραβαίνω, *transgredior*. Παρέβη.

Ut autem memoriæ aliquod sit levamen & ut constet omnibus unam esse verborum barytonorum conjugationem, & alteram verborum in μι · tabulam sequentem exaravimus : quæ in formandis & resolvendis verbis respicienda est : illius enim cuncti termini sicut in formandis verbis adduntur, ita in resolvendis rejiciuntur.

TERMINATIONES BARYTONORUM.

Indicativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
Imperfect.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Aor. β.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	ήσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Futur. β.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	ήσομαι	ήσῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Futur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	θήσομαι	θήσῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	in 3. prior. decl. ut in præſ. in 4. ut in f. 2.					
Aor. α.	A	α	ας	ε		ατον	άτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θητον	θήτην	θημεν	θητε	θησαν
	M	άμην	ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	ασθε	αντο
Perfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	μαι	αι	ται	μεθον	σθον	σθον	μεθα	σθε	νται, μένοι εἰσί
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Pluſq. perf.	A	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
	P	μην	ο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο, μένοι ἦσαν
	M	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
Pa. poſt F.	P	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται

Imperativus.		S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præſens.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. β.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ηθι	ήτω		ητον	ήτων		ητε	ήτωσαν
	M		οῦ	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. α.	A		ον	άτω		ατον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		θητι	θήτω		θητον	θήτων		θητε	θήτωσαν
	M		αι	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
Perfect.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ο	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν
	M		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν

Terminationes Verborum contractorum in έω.

Indicativus.		S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præſens.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Imperfect.	A	ουν	εις	ει		εῖτον	είτην	οῦμεν	εῖτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο

Imperativus. Verb. in έω.		S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præſens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Optativus. Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitiv.	Participium.
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
Imperfectum idem cum Præsenti.										
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ὼν, ουσα, όν
είην	είης	είη		είητον	είήτην	είημεν	είητε	είησαν	ῆναι	είς, εῖσα, έν
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	ομεθα	οισθε	οιντο	έσθαι	όμενος, η, ον
οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οῖτην	οῖμεν	οῖτε	οίεν	εῖν	ῶν, οῦσα, οῦν
ησοίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	ήσεσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι	ούμενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
θησοίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
αιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν	αι	ας, ασα, αν
θείην	θείης	θείης		θείητον	θειήτην	θείημεν	θείητε	θείησαν	θῆναι	θείς, θεῖσα, θέν
αίμην	αιο	αιτο	αίμεθον	αισθον	αίσθην	αίμεθα	αισθε	αιντο	ασθαι	άμενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	έναι	ώς, υῖα, ός
μένος, εἴ	είης	είη	ω	είητον	ειήτην	οι είημεν	είητε	είησαν	θαι	μένος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	έναι	ώς, υῖα, ός
Plusquam perfectum ut Perfectum.										
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Subjunct. S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	σθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνταί
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
θῶ	θῇς	θῇ		θῆτον	θῆτον	θῶμεν	θῆτε	θῶσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
μένος, ὦ	ᾖς	ᾖ	ω	ἦτον	ἦτον	οι, ὦμεν	ἦτε	ὦσι
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι

Hactenus de Barytonis, sequuntur circumflexa, quæ contrahuntur in Præsenti & Imperfecto omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in έω, άω, όω, ex quibus contrahuntur.

Optativus. S. Verb. in έω 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.	Infinitivus.
οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	εῖν
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι

Perfectum Passivum.

ῄμην	ῇο	ῇτο	ῄμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῄντο	πεποιῆσθαι
									πεποιημένος part.

Subjunct. S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.	Participium.
ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι	ῶν, οῦσα, οῦν,
ῶμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται	ούμενος, η, ον

Media eadem cum Passiva. Perfect. pass. πεποιῶμαι, formatur ut Præsens.

Terminationes Verborum contractorum in άω.

Indicativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι
	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	M	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
Imperfect.	A	ων	ας	α		ᾶτον	άτην	ῶμεν	ᾶτε	ων
	P	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
	M	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο

Imperativus. Verb. in άω.		S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præsens.	A		α	άτω		ᾶτον	άτων		ᾶτε	άτωσαν
	P		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
	M		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν

Terminationes Verborum in όω.

Indicativus		S 1.	2.	3.	D 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	οῖς	οῖ		οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperfect.		ουν	ους	ου		οῦτον	ούτην	οῦμεν	οῦτε	ουν
		ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο
		ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο

Imperativus. Verb. in όω.		S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præsens.	A		ου	ούτω		οῦτον	ούτων		οῦτε	ούτωσαν
	P		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν
	M		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν

Terminationes Verborum in μι, quæ descendunt à Verbis in έω, άω, όω, ύω.

Indicativus.		(τιθ, ἱστ, διδ, δεικν)	S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præs.	A	η, η, ω, υ	μι	ς	σι		τον	τον	μεν	τε	1. 2. 3. 4. εῖ, ᾶ, οῦ, ύ | σι
	P.M	ε, α, ο, υ	μαι	σαι	ται	ε, α, ο, υ μεθον	σθον	σθον	μεθα	σθε	νται
Imperf.	A	η, η, ω, υ	ν	ς	1, 2, 3, 4 η, η, ω, υ		τον	την	μεν	τε	σαν
	P. M	ε, α, ο, υ	μην	σο	το	ε, α, ο, υ μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο
Indef. 2.	A	(θ, σ, δ) η, η, ω-	ν	ς	1. 2. 3. η, η, ω		τον	την	μεν	τε	σαν
	M	ε, α, ο-	μην	σο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο

Imperativus.			S. 2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præs.	A		(τιθ, ἱστ, διδ, δεικν) ετι, α, ο, υ, -θι	τω		τον	των		τε	τωσαν
	P. M		ε, α, ο, υ, -σο	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν
Indef. 2.	A		(θ, σ, δ) ές, ῆ, ὼς, θι	τω		τον	των		τε	τωσαν
	M		ε, ά, ό, σο	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν

Optativus. S. D. P.
Verb. in άω.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.		Infinitivus.
ῷμι	ῷς	ῷ		ῷτον	ῴτην	ῷμεν	ῷτε	ῷεν		ᾶν
ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο		ᾶσθαι
ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο		ᾶσθαι

Perfectum pass. Optat.

ῄμην	ῇο	ῇτο	ῄμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο		βεβοῆσθαι βεβοημένος

Subjunct. S. D. P.
Verb. in άω.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Particip.
ῶ	ᾶς	ᾶ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι	ῶν, ῶσα, ῶν
ῶμαι	ᾶ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται	ώμενος, η, ον

Media ut Passiva. Perf. pass. βεβοῶμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται

Optativus S. D. P.
Verb. in όω.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.		Infinitivus.
οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν		ῦν
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο		ῦσθαι
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο		ῦσθαι

Perfectum Passiv.

ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο		κεχρυσῶσθαι κεχρυσωμένος

Subjunct. S. D. P.
Verb. in όω.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.		Particip.
ῶ	οῖς	οῖ		ῶτον	ῶτον	ῶμεν	ῶτε	ῶσι		ῶν, ῦσα, ῦν
ῶμαι	οῖ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται		ύμενος, η, ον

Media ut Passiva. perf. Pass. κεχρυσῶμαι, ῷ, ῷται, ώμεθον, ῶσθον, σθον, ώμεθα, ῶσθε, ῶνται

Optativus Verborum in μι.

	1. 2. 3.	S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.		Infinitivus
	θε ςα δο											
A	εί, αί, οί	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	εῖ, αῖ, οῖ, εν		έ, ά, ό, ύ, -ναι
P. M	εί, αί, οί	μην	ῖο	ῖτο	ίμεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο		ε, α, ο υ. σθαι

Præteritum perfect. Passiv.

	θε ςα δο									
P.	εί, αί, οί	μην	ῖο	ῖτο	ίμεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο

	φη ς											
A	εί, αί, οί	ην	ς	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν, εν		εῖ, ῆ, ῶ-ναι
M	εί, αί, οί	μην	ο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο		έ, ά, ό, -σθαι

Subjunctivus. S. D. P.

		1.	2. 3.		1.	2.	3.	1.	2.	3.	Participium.	
	θω ςῆ δῶ	1. 2. 3.	1. 2. 3.									
A	ῶ	ῇς, ᾷς, ῷς	ῇ, ᾷ, ῷ,		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι		εὶς, εῖσα, έν ὰς, ᾶσα, άν ὺς, ῦσα, όν	έμενος άμενος όμενος
P. M	ῶμαι	ῇ, ᾷ, ῷ	ται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται			
	φῶ ς	1. 1. 3.	1. 2. 3									
A	ῶ	ῇ, ᾷς, ῶς	ῇ, ᾷ, ῶ		τον	τον	μεν	τε	ῶσι		εὶς,	έμενος
M	ῶμαι	ῇ, ᾷ, ῷ	ται	ώμεθον	σθον	σθον	ώμεθα	σθε	ῶνται		ὰς	άμενος
											ὺς	όμενος

Optativus. S. D. P.

Verb. in ...

Infinitivus.

Subjunct. S. D. P.

Particip.

Optativus. S. D. P.

Infinitivus.

Subjunct. S. D. P.

Particip.

Optativus Verbi ... D. P.

Infinitivus

Subjunct. ... D. P.

Particip.

Constantini Rhodocanacidis Chiensis

TRACTATUS

ALTER,

De Articulis.

ARticulus duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur προτακτικὸν ἄρθρον, quod Nominibus, Participiis, & interdum Verbis Infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis Præponitur. Postpositivus verò dicitur Græcè ὑποτακτικὸν, quod Nominibus tantùm postponitur, ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit, ὅς, ἥ, ὅ, *qui*, *quæ*, *quod*. Nos autem de præpositivo tantùm agimus, qui accuratiùs loquendo solus est Articulus.

Quando sermo est de re quapiam certâ, de qua viz. nobis constat, *tunc nomen illud gaudet articulo; sin minùs, respuit:* ut Isoc. ad Nicocl. Regula 1. Ὅλως γὰρ εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις· in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων, & ἐπιτηδευμάτων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula sola penè sufficeret, ut de usu Articuli minime dubitaremus: pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrabunt.

Nomen Substantivum seu Appellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum; ita tamen ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficit. Reg. 2. Demosth. pro Corona; Σκοπεῖτε δὲ τί χρὴ τὸν εὔνουν πολίτην ποιεῖν, καὶ τί τὸν μετὰ πάσης προνοίας, καὶ προθυμίας, καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον. Ubi εὔνουν adjectivum, quia præponitur Appellativo πολίτην, contentum est unico articulo.

Quod si adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno sc. pro adjectivo, pro Appellativo seu Substantivo, altero. Lysias contra Eratosthenem: Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκείας ἦλθον τὰς ὑμετέρας. Idem in Nicom: Εἰ γὰρ τοῦ μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἓξ τάλαντα εἰσάγει τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξήρκεσεν, &c.

Quod si Adjectivum in priori locò desideratur, articulus tamen repeti debet: ut Demosth. pro Coron. Ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας ἐπὶ τοὺς Φωκέας ἐπιτροπὴν ποιήσαιτο· ubi τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας, subintelligitur susceptæ.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maximâ cum venustate, si Nomen Substantivum sequatur genitivus possessivus; & potissimum si intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi cùm genitivus possessivus juxta Regulam quartam requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro Coron[illegible] φέρει δὲ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων· ubi articulus τῆς τῶν Θηβαίων repetitur designando molestiam & stupiditatem Thebanorum.

In definiendis rebus, neque subjectum, neque attributum exigunt articulum. Reg. 3. Arist. ad Nicom: Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετική, ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένη λόγῳ, ᾗ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν· & in Topicis, Ἔστι δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nominibus ἀρετὴ & συλλογισμὸς, ut subjectis; nec nominibus ἕξις & λόγος, ut prædicatis. Sæpe tamen præfigitur articulus subjectis, ac potissimùm apud Oratores, sed non prædicatis: ut Demosth. pro Corona, Ἵνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ἃς κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, συκοφαντίας οὔσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod est subjectum, præponitur articulus; ut nomini συκοφαντίας, non item, veluti prædicato.

Genitivus possessivus Nominis vel Participii, imò & nomen ipsum à Reg. 4.

quo

quo possessivum regitur, gaudent articulis: ut Demosth. pro Corona; Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία κ. προαίρεσις, ἄν τις ὀρθῶς σκοπῇ, τῷ τῶν τότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία ... ἡ δὲ σὴ τῶν τότε συκοφαντούντων. Ubi nomini, unà cum Participio ἐπαινουμένων & συκοφαντούντων, præfigitur articulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediate gaudent poni; ut τῷ, τῶν, τῶν, &c. Insuper licet non exprimatur nomen substantivum in secundo membro periodi, viz. πολιτείας, magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum & in priori. Interdum verò hic articulus genitivi possessivi omittitur, & potissimùm in nominibus propriis, ut in exemplo secundæ Regulæ videre est. Διὸ κ. τὴν Ὁμήρου ποίησιν, &c. & Demosth. pro Corona, Οὐ γὰρ ἤδη ἔγωγε ἤδειν ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου.

Reg. 5. *Nomen quod ante se vel post se habet Pronomen ἐκεῖνος, η, ο, vel οὗτος, αὕτη, τοῦτο, semper exigit articulum.* Demosth. pro Corona: Δῆλον γὰρ

Ante se. ὅτι κ. κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, &c. Idem, Λέγε δή μοι αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐπίγραμ-

Post se. μα. Et Lysias contra Theom. Οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει κατεσκεύασται. Idem pro Aristoph. Πολλὴν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὗτος, ὦ ἄνδρες δικασταί.

Reg. 6. *Articulus locum habet in divisionibus, adjunctis particulis conjunctivis μὲν, quæ præponi, & δὲ quæ subsequi solet.* Hic modus loquendi perelegans quidem est & usitatissimus. Isocr. ad Nicocl. Διὸ κ. τὴν Ὁμήρου ποίησιν, κ. τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας κ. τοὺς πολέμους τοὺς ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν, οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας κ. πράξεις κατέστησαν· ubi clarè patet ὁ μὲν (Homerus sc.) & οἱ δὲ (sc. Tragici.)

Reg. 7. *Nomina propria seu Cognomina, si solitariè ponuntur, rarò adsciscunt articulum.* Lysias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν οὖν κ. φίλῳ ὄντι Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶν κ. Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωρούμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem Pro Arist. Πρῶτον μὲν γὰρ βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ᾤχετο ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου κ. Λυσίου.

Interdum tamen illo gaudent. Demosth. adversus Aristocr. Ὡς δὲ συλλέξας δύναμιν παρῆν ὁ Ἀρτάβαζος ἀφειμένος παρὰ τοῦ Αὐτοφραδάτου.

Quod si proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine Patriæ unà ponantur; sæpius accidit, ut ultimum solummodò sortiatur articulum: Ut Lysias contra Eratosthenem; Ἀνέβη μὲν τοι πολλῶν λοιδορούντων αὐτοῖς γενομένων Ἀρχέστρατος ὁ Φρεάρριος, &c. Et alibi; Τούτων τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος κ. Ἱπποκλῆς κ. Ἐπιχάρης ὁ Λαμπτρεύς, &c.

Si verò nomen Patriæ non datur in recto instar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπτρεύς,) *sed necesse sit ut nomen Patriæ in diverso casu ponatur cum aliqua præpositione, vel adverbialiter, tunc articulo maximè gaudet.* Demosth. adversus Andr. Οὗτος δὲ εἰσέπραξε Λεωπίτην τὸν ἐκ Κοίλης τέτταρας κ. τεσσαράκοντα δραχμὰς κ. Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς Ο'. κ. μικρόν τι πρός.

Reg. 8. *Nomina propria post se recipiunt articulum, cum genitivo possessivo parentum.* Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametsi rarissimè, exprimitur; ut Halicar. Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρί. h. e. *Lysias Cephali filius*, &c. Hoc tamen nil impedit quo minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demosth. pro Corona: Ἐπὶ Χαιρωνίδου Ἄρχοντος ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀπηνέγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου· h. e. *filius Atrometi*, &c.

Reg. 9. *Pronomen demonstrativum οὗτος, αὕτη, τοῦτο, conjunctum cum adjectivis in gradu superlativo, quibus terminus universalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν, superadditur, ante istum terminum vendicat articulum idque venustè admodum.* Lysias in Nicom: Καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνεστασίασεν, &c. h. e. *Et hic omnium sceleratissimus ità apertè collusionem suam prodidit.*

Reg. 10. *Terminus Universalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν, nominibus præpositus, articulum post se requirit:* ut Demosth. pro Corona; Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως ἐκ τούτων ἄν τις ἴδοι ὅτε δικαίως οὔτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδαμῶς εἰρημένα. Lysias contra Theomn. Ἐγὼ γοῦν ἐδεξάμην ἂν πάσας τὰς αἰτίας ἐρρῖφθαι ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.

Demosth.

Demosth. pro Coron. Οὐ γὰρ δὴ τί ἐστιν ὅστις πόλεμος ἄλλο τι κύκλῳ δόξαν ἐν... ... ἐν πᾶσι τοῖς περὶ τὸν βίον ἀφθονωτέρους καὶ δυνατωτέρους διήγαγεν ὑμᾶς τ' ... εἰρήνης.

Quod si terminus universalis privetur nomine substantivo vel adjectivo, tunc articulum ante se eleganter exigit, ita tamen ut articulum inter & nomen universale aliquid inseri debeat. Lisias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἐνόμισε διοικήσεσθαι τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *in re certa ante se exigit articulum*; ut Plato de legibus. Τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν διπλῆν χρεὼν διπλάσιον πρῶτον ἐκτίνειν, ἐὰν ὀφλῃ τις τὴν τοιαύτην δίκην, καὶ ἱκανὴν ἔχῃ ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν. Lysias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ' οἷς μάλιστα προσῆκον καὶ διὰ γένος, καὶ διὰ πλοῦτον, καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. Isoc. de pace; Ἀλλὰ τὰς μὲν τυραννίδας ἡγεῖσθαι χαλεπὰς εἶναι, καὶ βλαβερὰς οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς. Reg. 11.

Lysias ad Delationem. Καίτοι ὅστις ταύτης ἔφησε, ὡς οἱ ἄλλοι ἔλεγον, πῶς ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀπολογεῖσθαι δοκεῖ πονηρίας;

Quod si Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο *notam quandam indeterminatam secum conjunctam habet, tunc secundum primam regulam articulo destituitur*: ut Demosth. in Onit. Καὶ γὰρ οὐδὲ λόγον τὸ πρᾶγμα ἔχον ἐστὶ τὸν αὐτὸν αὐτοῦ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι τάλαντον, τοῦτον ἄλλῳ τινὶ φάσκειν, ἀποτίσειν καὶ ταῦτ' ἐγγυᾶσθαι. h. e. Nullâ etenim ratione nititur hæc causa, qui ipse talentum recuperare nequeat, eum alteri cuipiam se satis esse facturum polliceri, atque adeò spondere. Et inferiùs Ἐπεὶ φέρε πῶς ἐστὶ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς σῆς μηδέπω καὶ τήμερον ἄλλῳ συνοικούσης, μηδ' ἀπηλλαγμένης Ἀφόβου, μηδὲ τὴν προῖκα ἀποδεδωκότος τούτου, μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος; h. e. Aut qui æquum est sorore tua ne hodie quidem alteri cuipiam nupta, ne ab Aphobo deserta, neque per istum dote numerata, quæ in his rebus neque questionis, nec ullum aliud jus accipit?

Genitivus partitivus semper gaudet articulo. Isoc. Orat. Panathem: Ἔτι δὲ τοῦ μὴ τῶν καταβεβλημένων εἶναι, μηδὲ τῶν κατημελημένων, ἀλλ' ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαριέστατοι τῶν Ἑλλήνων καὶ μνησθεῖεν ἄν, καὶ διαλεχθεῖεν ὡς σπουδαίων ὄντων. Lysias in Apolog. Ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν. Reg. 12.

Nulla Pronomina ante se requirunt articulum. Ut Lysias pro Arist. Αὐτὸς γὰρ ἐναγχος ἠκούσατε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferius, Ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίζεσθαι, &c. Reg. 13.

Pronomen verò αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ *quando sonat idem, eadem idem tunc necessario ante se postulat articulum,* Ut Demost. pro Coron: Ἐστὶ δὲ οὐχ ὁ λόγος τοῦ Ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος, οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὕσπερ ἂν ἡ πατρίς. h. e. Non est enim Oratoris honoranda oratio, ô Æschines, neque sonus vocis, sed quod eadem cum populo eligat, & eosdem quos & patria amet & odio habeat.

Quando præcedunt nominibus adjectivis, & nominibus propriis adverbia οὕτω *vel* οὕτως, *imò &* nomen τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum.* Lys. in Apolog. Ἐγὼ δ' οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς, καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, νῦν δέομαι μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ. Et alibi Ἀκηκοὼς δὲ οὕτως ἄνομον καὶ δεινὸν πρᾶγμα, &c. Reg. 14.

Πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *si numerum designant* ἀπροσδιόριστον, i. e. *indeterminatum, nullatenus exigunt articulum.* Isoc. de pace. Καὶ ταῦτα δρῶντες αὐτοί τε τὴν πόλιν εὐδαιμόνιζον καὶ πολλοὶ τῶν νοῦν οὐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτήν. h. e. quæ dum facerent, cum ipse tum multi non mentis compotes urbis felicitatem prædicabant. Et inferius, Εἰς ἃς πολλοὶ καὶ τῶν ἀστυγειτόνων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων οὐ συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ' ἐπιχαρησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς, h. e. ad quos multi è finitimis aliisque Græcis conveniebant, &c. Lysias contra Frumentarios; Πολλοὶ μὲν προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, θαυμάζοντες. h. e. Multi me adierunt, ô Judices, admiratione ducti. Demosth. in Aphobum; τούτων τοίνυν εἰσὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἔτι δ' οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων. h. e. Cùm autem harum rerum multi testes sint, non minora etiam argumenta nobis suppetunt. Reg. 15.

Quod si πολλοὶ sonat πλῆθος. h. e. *Vulgus, vel populus, tunc necessario desiderat*

desiderat articulum. Ut Isoc. ad Demon. Εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι. h. e. Cave criminationes etiamsi falsas, vulgus enim veritatem ignorat, sed ex famâ & opinione judicat. Demosth. adversus Timocrat. Τίς ἂν μόνη φυλακὴ καὶ δικαία, καὶ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. h. e. Quæ igitur sola est custodia, & justa, & firma legum? Vos Populus. Idem περὶ συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὡς Κέρκυραν εἷλε Τιμόθεος. h. e. Nunc vero vulgus hoc dicunt, quod Cercyram cepit Timotheus.

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ si sese habeant ut subjecta in oratione, non respuunt articulum. Exempl. K. R. Τὰ γὰρ πολλὰ ἃ τότε τῷ τῆς γῆς αὐτοῦ παιδὶ συμβεβηκότα, αἴτια γέγονε τῷ νῦν τὸν πατέρα ἐξ ἀνθρώπων ὁμιλῆσαι θανάτῳ. h. e. Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipsius contigerunt, in causâ fuere, cur pater è vivis excesserit. Demosth. pro Formione, Τοὺς μὲν οὖν πολλοὺς, οὓς Ἀπολλόδωρος ἐρεῖ, νομίζετε εἶναι λόγους καὶ συκοφαντίας. h. e. verba vero multa, quibus Apollodorus utetur, nugas esse & calumnias putate.

Verum πολὺν, πολλὴν, πολὺ quando ponuntur adverbialiter respuunt prorsus articulum, ut Lysias adversus Pandeon: Ὃς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύετο. h. e. hic enim cum me jamdudum negotium facessere non destiterat. Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἐᾶτε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι. h. e. Vos in maximis magistratibus eosdem sinitis longo jam tempore summum obtinere magistratum.

Reg. 16. Πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα, *Cùm obtinent locum subjecti gaudent articulo.* Isoc. de Pace, Εὑρήσετε γὰρ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, καὶ πλείους ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν, ἢ τῶν ἀγαθῶν.

Reg. 17. Μὰ Adverbium jurandi nomini subsequenti articulum largitur. Dem. in Aphob. Μὰ τοὺς θεοὺς ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι περὶ ἀκριβέστερον, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον. Ego Medius fidius, &c.

Quod si conjungatur cum nomine Δία respuit prorsus, Ut Demost. ibid. Οὐ μὰ Δία οὐχ ὅτι τὸν Μιλύαν ὁμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον. Non mehercle quod, &c.

Regula prædicta convenit etiam particulæ νὴ. Idem pro Formione; Κἂν ταῦτα ποιῆτε, αὐτοί τε εὐορκήσετε, καὶ τοῦτον δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα νὴ τὸν Δία καὶ τοὺς θεοὺς ἅπαντας. Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo destituatur, ut Demosth. de ordinan. Repub. καὶ νὴ Δία ὦ Ἄνδρες, &c.

Reg. 18. *Nomina Apellativa,* seu *adjectiva virorum, qui in aliquâ arte seu scientiâ excelluerunt, necessariò articulo insigniri debent.* Ut cùm vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς & Arist. ὁ φιλόσοφος, quia sicut hic Philosophiâ, ita ille Poësi primas tenet.

Reg. 19. *Sæpe articulus destituitur Participio magnâ cum elegantiâ, idque cum variis præpositionibus, vel adverbiis, quæ immediatè subsequi solent articulum*, ut οἱ ἐν πόλεσιν, h. e. Cives, Oppidani. Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, Adolescentes. Οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, emeriti, Οἱ ἐν ὅπλοις, Milites. In quibus omnibus subintelligitur Participium ὄντες vel γενόμενοι, vel quid simile. Demosth. in Philipp. Καὶ γάρ τοι διεστηκότων εἰς δύο μέρη ταῦτα τῶν ἐν πόλεσιν, h. e. cum oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον, τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ στρατιωτικὸν, τοὺς δὲ ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἐξεταστικόν.

Pari modo. Οἱ ἔπειτα, posteri, τὸ ἔπειτα, posteritas, οἱ πάλαι, prisci, οἱ πόρρω dissiti, οἱ περὶ τὸν Βασιλέα, qui stant à parte Regis. Οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, Sacerdotes, &c.

Reg. 20. *Sæpissimè articulus neutrius generis præponitur Infinitivo, ubi infinitivus pro nomine sumitur.* Demosth. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδα τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι, τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τὸ μὴ βούλεσθαι pro neglectu, & τὸ μὴ συνιέναι pro inscitiâ sumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, studium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, Τὸ φρονεῖν Prudentia, &c.

Reg. 21. *Nomina κλητικὰ respuunt prorsus articulum:* ut Dem. pro Corona; Πρῶτον μὲν ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

Reg. 22. *Articulus neutrius generis vel uni tantum dictioni, vel pluribus materialiter vel artificialiter positis, solet præponi.* Arist. De interp. οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλης, τὸ κέλης οὐδέν τι σημαίνει καθ᾽ αὑτό. Idem paulo inferiùs, Τὸ δὲ οὐκ ἄνθρωπος ubi notandam est hujusemodi articulum vocari ἄρθρον ἀντεχνον, quoniam ex

consulto præponitur illis dictionibus, quæ pro seipsis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantùm est Græcis, quo explicant suas mentes ἐμφαντερικῶς καὶ διαῤῥήδην, h. e. Enucleatè & clare: ut Dem. in Orat. 3. Ὀλυνθ. Ἐὰν γὰρ τοῦτο ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν, h. e. Si enim certo hoc constiterit, tum qua ratione quis illum ulciscatur, licebit despicere, quo in loco articulus τοῦ Complectitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν, Pro coron. idem: μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. Ne adversarium adhibeatis in consilium, de modo quo me audire vos oporteat.

Observandum est Poëtas & potissimum Hom. raro uti articulis præpositivis, ut Ιλ. ῥαψ. θ. εἴσομαι αἴ κε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Aristoph. tamen crebro iis utitur,

Ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum est Poëtas sæpè usurpari articulis præpositivis loco pronominum ut Hom. Ιλ. ῥαψ. β. οἱ μὲν ἐπήρυσαν, τοὶ δ' ἐγείροντο μάλ' ὦκα, pro οἳ vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores usurpant hunc articulum pro τὶς vel τί, ut Demosth. in Orat. Olynth. 3, ἀλλὰ θαυμάζω εἴ τῳ ποτε ἀνθρώπων ἢ γέγονεν ἢ γενήσεται, &c. pro εἴ τινί ποτε ἀνθρώπων. Et Idem pro Corona Ἄλλως τε κἂν ὑπ' ἐχθροῦ τῳ τοῦτο συμβαίνῃ· pro τινι.

FINIS.
